

19

... .. 1535, 18th Feb

Right hand side of map!
map!

... .. full of map and 11th
Complete list for the containing impressions.

Den Bibel met

grooter neersticheyt gecorei
 gert, esop die canten gheset den ouder dom der
 werelt, ende hoe lange die gheschiedenissen ende
 hystorie der Bibelen, elck int zyn doo: Christus
 gheboore gherweest zyn, ende daer biber gader
di Fasciculus temporum, ende di dverroni.
 he bā albet werelt / die principael hystorie
 der machtiger heydenscher coninc-
 richte, daer die bevrige scrift
 doch dukt wils af ber-
 maent / tot een
 claerder
 berstant der
 Bibelscher hystorie,
 ende soek een ouder schryft
 der tyden te hebben.

Cum gratia et Privilegio

Maer alle die crechot / enbe predici
 der Evangelium allen creaturen
 III. ar. capit. VI.

En laet dit boec vā deler wet wt uwē
 monde niet comē / maer perft daer om
 dach ende nachte
 Gollie. 3.

As dar y emandt tot y comt / en
 beie leeringe niet me en brent /
 die en me emt in wmen byteniet /
 en groe de ooc niet / y. Joha. i.

Salvator.
 Die gebooen deels C. A. C. R. s. i. i. n.
 tuyer / en verlicken die oogel.

Engbeden dat die onghelceertheyte ende sinpelycheyte van beel-
gher scriftueren des ouden Testaments/leer cleyn achten/en
meynende dat alsulcken scriftuere alleen den Joden ghegheuen
ghae/ende dat het oude Testament heel niet en te nieuwe si/en dattet
recht geschiedenissen ende historien te verstaen en is/Piet te gheent
huo ghehechlich daer dooz betwelen en beloofte wort/Ende dat oude Testament is
doecken daer Christus in gebonden leyt/en daer wi hem oock in vande sullen/also ons Christus ooc
selue betuycht/Noamus int. v. leggende/Endersoecht die scriftuere/want die selue geeft ghetuygenisse
van mi/en Paulus gebiet Thimotheum/dat hi niet en soude late/maer dagelics die scriftuere onder
soecken en lesen/Soc totten Konynne int eerste/Dat euangelium is van Godt inder scriftuere beloofte
Ende in die eerste totten Chorinthere int. xv. leyt Paulus/dat Christus nae inhoud der scriftueren is
van Dawids bloede ghecome/ghehoeyen/ende op gereken vander doot/Degelincs so wijset ons ooc
Petrus in sine epistolen totter scriftueren/Waer dooz si ons alle wijzen ende leeren/dat die scriftuere
des ouden Testaments niet te verachten en is/Maer dat wi die niet alder neersticheyt aen nemē sullen
Hengeken dattet dat nieuwe testament so crachtelijc beuesticht/en die Apostelen hebben haer predica-
tie daer mede moeten beschermē/als oock sinte Steuen die eerste martelaer des nieuwen Testaments
Christum bewees/dooz dat oude Testament/ghelijc blyct int werck der Apostelen/int. vij. capittel/
ende int. xvij. des seluen scrift die Euangelist Lucas, dat die van Thessalonica daghelics ondersochte
die scriftuere/oft si also inbielt als Paulus predichte/en dat is kenlijc/ef seker dat het die scriftuere
des ouden Testaments was/want dat nieuwe noch niet beschreuen was/en dat nieuwe moete oock
dooz dat oude beuestiget worden/daer om sullen alle christen menschen dat oude Testament van geē
der minder weerden houden/dan dat nieuwe/En dat nieuwe Testamēt en is anders niet dan een veē
willinge des ouden Testaments/ende re clare verordinge/ende predicatie/hoe dat die hoge beloofte
des alderhoochsten/onsē salichmakinghen/ons nū ghegheuen sijn/ende dat dooz Christum/die
welcke ons vander ghenaden/ende goedertierenheyt des vaders in menigley sproken des
ouden Testaments beloofte was/Daerom salmen die heylighe scriftuere/ beyde des
ouden ende des nieuwen Testamēts/houden ende hebben/vooz dat alderhooch-
ste heylighdom/ende aldercofelicke kontryne ende meesten rjckdom/die nū
mermeer wt geput en mach wordē/op dat ghi die Godlijcke wijshyz
vinden moget/die welcke God ons inder scriftuere tot beel-
plaecten so rechtelijc vooz leyt/Ende weet sekerlijc
ende vast/dat dit boec des ouden Testaments/eē
vast wetboec is/dat welcke leert wat mē
doen/en late sal. Ende dat nieuwe
Testament/eē Euangelium
ende ghenaden boec is
ende ons leert en
wijst/hoe wi
die wet/
ende
die geboden
Godes onderhou-
den ende beruullen sullen
Ende dit is oock die principael
ende nootlijcke sake/waer om dit boec
te lesen/ende met ootmoedigher herten te
ondersoecken is/op dat wi God lee-
ren hreken/ lief hebben/ende
betrouwen/Dat welcke
ons gonne/die vader
die Sone/die heili-
ghe Geest
Amē.

Wat Register om dit boeck te bergaderen inden eersten

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z **A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z**
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z **A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z**
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z Dit sijn alle quaternen/sondet
A dat is een quinterne/ **B** en is een septerne. en **M**. en **N**. een triserne. ". /."/

Hier begint dat boeck der Scheppingen datmen int Latijn Genesis noemt/ ende opt hebreusch Bresth

Genesis Cap 1

B

Wt auont ende mozghen den tweeden dach.

Ende God sprack / Die wateren dye onder den hemel zyn / moeten vergadert worden / op ee bisonderde stede / datmen het drooghe sie / en het geschiede alsoo / ende God noemde het drooghe / aerde / ende die vergaderinghen des waters / noemde hy dye zee / En God sach dattet goet was / en God sprack / Die aerde brige voort groeyde cruyt / dz voortbruynges zyn jaet / en vruchtbare boome / dat een yeghelic nae zjnder aert vruchte draghe / ende hebbe zyn eyghen jaet bi he selfe opter aerde / en tgeschiede alsoo / En dye aerde brocht voort groeyende cruyt / dat jaet droech een yeghelic na zjnder aert / en boome dye vrucht droege / en haer eygen jaet bi hem selfe hadden een yeghelic na zjnder aert / En God sach dattet goet was / Ende het is gewor den wt auont en mozghen den derden dach

Woe die werelt gheschepen wort / ende alle die creaturen / ende ooc dyc wercken der ses daghen / welke God op elcken dach bisonder schijp

Dat .i. Capittel

✠

Den beghinne

schiep God hemel ende aerde / en die aerde was woest en leech / en het was docher opte afgront. Ende Gods gheest dreef op den watere Ende Godt sprac / Het worde licht / ende het wert

licht / ende God sach dat licht voor goeds aen / ende secheyde tlicht vanden duysterheden / ende noemde tlicht den dach / en dye duysterheden den nacht / En het is ghe worden wt den auont ende mozghen den eersten dach

Ende God sprack. Het worde een firmament tuschen dyc wateren / en secheyde die wateren vanden wateren / en God maecte dat firmament / ende hy schiet die wateren die ouder dat firmament wateren / vanden wateren die bouen dat firmament wateren / ende het gheschiede alsoo / ende God noemde dat firmament den hemel / ende het is ghe worden

En God sprac / Het worde lichten inde firmamente des hemels / en secheyden dach en nacht / en te zyn in teekenē / tñde / dagen / en iare / en te zyn lichten inden firmamente des hemels / dat si schijnen opter aerde / en het geschiede alsoo / En God maecte twee groote lichten / dat meeste licht / dattet de dach voor zyn soude / en tminste licht dattet de nacht voor soude zyn / daer toe ooc die sterre / en God settele inden firmamente des hemels / dat si schijne soudē opter aerde / en dat si de dage en den nachte voor zyn soude / en soudē tlicht en die duyternisse secheyden / En God sach dattet goet was / ende wt auont en mozghen wert den vierden dach

Ende God sprac / Die wateren vengē voort

Occupende/en leuende dieren/en ooc geuogelte dat opter aerden onder dat firmamente des hemels vlesige En Godt schiep grote waluiffchen/en alderley gedierte datter leeft/en hem beruert/die die water en hadden voortgebrocht/een yegelic na zyn der aert/en bogelen van alderlei pluymen een yegelijck naesijnder aert/Ende God sach dattet goet was/en ghebenedide/en sprac/Sijt bruchtbaer ende vermeerderd v/en veruult dat water der zee/ende dat gheuogelte vermeerderd hen opter aerde En het wert wt auont ende mo: ghen den vijftten dach.

Sap ij d
Sap r a
U

En God sprac/Die aerde b:ge voort leuende zielen/een yegelic na zijnder aert/vee/gewornte en wat le ue heeft opter aerde/ee yegelic na zijder aert/en tgeschiede also/En God maecte die dierē opter aerde/een yegelic na zijnder aert/en dat vee na zijnder aert/en alderhade gewornte opter aerde na zijnder aert/En God sach dattet goet was.

eccl rija

En God sprac Laet ons den mensce makē ee beelt dat ons gelijck si/die heerschappie heb ouer de vissche inder zee/en ouer die vogelē des hemels en ouer alle gewornte dat opter aerde cruypt/En God sciep den mēsche hē tot cenē beelde/tot eenen beelde Gods schiep hi hē/En hi schieple een man neken ende een vrouken

Mar ra

En God gebenedide/en sprac tot hē/zijt bruchbaer/en vermeerct v/en veruult die aerde/en b:egle se onder v/ende hebt heerschappie ouer de vissch in der zee/ende ouer die bogelen onder den hemel/en ouer alle gedierte dat hem opter aerden ruert

eccl xxx.

En God sprac/Siet/ie heb v gegeuen alderley cruyt/dat zaet b:engt op al aerttrijē/ende alderley bruchtbaer boomē/en boomē die zaet voortb:egen tot uwer spijse/En allē dierē opter aerden/en allē bogelē onder den hemel/en allē gewornten dat le ue heeft/dat si alderley groene cruyt eten/En het geschiede also/En God aelacht wat hi gemaect had/en siet/het was alle seer goet/En het werdē wt auont nede morgen den seften dach

mar vij.
b

Wter wort verhaelt deerste capittel/ende die vier tinte ren des paradys/hoe Eua gheschapen ende den houwen ken staet van Gode nigelēct wordet Dat .ij. Capittel

eko xx b
he.ij. b

Also wert volmaect hemel en aerde/ met alle haer beieringe/en also volmaecte God ten seuenften dage zyn werck dat hi gemaect hadde. En hi ruste ten vij. dage vā alle sijn wercken die hi gemaect hadde/En ghebenedide de leuende dach/en heilichde/want hi ten seufften dage ruste vā alle sijn wercken/die God schiep ende maecte

Dit zyn die geboorten des hemels en der aerde als die gestapē waren/ter tijt/als God hemel en aerde maecte/eer dzyewers ee spruyte opter aerde was/oft yewers eenich cruyt optē belde wiesch Wāt God de h.ē.ē. en had noch niet laten regene opter aerde/Roch daer en was geen mēsche die clant bouwē oft tuelē soude. Mer ee fonteyn gine her op vander aerden/en maecte bochtich al clant

Tobbij
b
Sap r

En God die h.ē.ē. maecte den mensche van de stof der aerde/en bles hē int aensicht cenē leuēden adem/en also wert die mensce een leuēde sielē

Ende God die h.ē.ē. plat. Eden teghent oosten/ende sette d in/die hi gemact hadde.

En God die h.ē.ē. liet op v. boomē lustich te aēkē/en goet te etē. des leuēdes midde indē lusthof/en de boom des n. nissen des goets en des quaets. Ende daer ghinc vā Eden een riviere wt om te beruerschen de lusthof/ende wert aldaer gedeylet in vier hoofwaterē Dat eerste hiet Pison/ende loopt al om tlandt van Heulla/en aldaer bintmē gout/ende dat gout des lāts is costelijc en daer bintmē Bedelhō/ende de edelē steen Schohā/Dat ander water heet Sihō/dat bliet al om dat gantse Mozenlandt/Dat derde water heet hydeckel/dat bliet oostwaert na Assyrien/Dat vierde water Euphrates

Ende God die h.ē.ē. nam de mensce/en settede hē indē lusthof Eden/dat hi dat tuelen en be warē soude/Ende God de h.ē.ē. geboot de mēsche/ende leyde/vā alle boomē des lusthofs suldi eten/Maer vandē boom der kennissendes goets ende des quaets en suldi niet eten/Wāt in wat da ge ghidaer af eten/sul/suldi den doot steruen

En God die h.ē.ē. sprac/Tē is niet goet/vz die mēsche alleē si/ Ic wil hē ee hulpe makē die hem bistac. Als God die h.ē.ē. gemaect hadde vander aerde alderlei dierē optē belde/en alderley vogel onder de hēmel/vracht hise tot de mēsche/dat hi sage/hoe hise noemē soude/Wāt so die mensce al dyleuēde sielē noemen soude/so soude si heeten En die mēsche gaf eenen yegelikē vee/en vogel onder de hēmel en die dierē optē belde si nē naē Mer men vant den mēsche geen hulpe die hē bistonde.

Ma

eccl. D mat.

Doeliet God de h.ē.ē. eenē balleē slaep valleē op den mensche/ende hi ontsiep/En hi nam een vā si nē ribben/ende sloot die stede toe met vleesch ende God die h.ē.ē. maecte een wijf vā die ribbe/die hi vanden mensche nam/ende brachtēse tot hē/Doen sprac die mensche/Dat was een been vā minen beenē/ende vleesch van minen vleesche Mē salse Maninne heeten/daer om/dat si vanden mā getothen is/Daer om sal centman si nē vader ende moeder laten/ende aen sinen vroue hangen ende si twee sullen sijn een vleesch/Ende si waren beyde naect/die mensche ende sijn wijf/en si en schaemde hen niet

Woe dat die slange den mensche bedrooch/ende vermaledit wort/hoe Adam ende Eua tgebot biakē/ende haer omme haer cruus van Gode ontfinghen ende wt den paradse ghedriuen worden Dat .ij. Capittel

72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Inde die slange was listiger dan alle dierē op aertrijcke die God die h. E. A. E. gemaect had / en sprac tottē wyue / Ja soude God geseit hebbe / ghi en sult niet etē van alderley boomē in de lusthoue / Doe sprac dat wijf totter slanghen Wi etē vāden vruchte der boomē des lusthoofs Mer vanden vruchte des booms die midden in de lusthof is / heeft God geseit / En eetet daer niet af en eueres uor niet aen / op dat ghi niet en sterft

En die slange sprac tottē wyue / ghi en sult die doot geenling steruen / wāt God weet dat in welc hē dage / dz ghi daer af etē sult / so sult v ogen geopēt worden / en sult sijn als God / en wetē wat goet en quact is / En tō wijf aefach dz die vō goet en lū sich was / o dair af te etē / en lū sicke te aēsic / dz enen lustigē vōō was / wāt hie verlecte / en si brac dye vrucht af / en adtē / en si gaf hare man uor daer af en hi adt / Doe werdē haer beyder ooghen geopēt en bekende dat si naect wāre / en vlochtē vūch vā deren / ende maecten hen eenen vōorschoot

En si hoorden die stemme Gods des h. E. A. E. wādelē in de lusthof / doe dē dach hoel worden was en wā borch hē in sijnē wyue vādē aēlichte Gods des h. E. A. E. / ond die boomē in de lusthoue / En God die h. E. A. E. riep wā / en seide tot hē / waer sidi / En hi sprac / Ic hoorde v stemme in de lusthoue en vreesde mi o dz ic naect was / en daerō borchde ic mi / Dye h. E. A. E. seyde / wyre heuet v gelyt / dat ghi naect zijt / hebdi niet getē vāden boom / daer ic v af geboot / ghi en soudet niet daer af eten / Doen sprac wā / dz wijf die ghi mi gegeuē hebt / gaf my vāden boom / en ic adt / En God die h. E. A. E. sprac tottē wyue / waerom hebdi dz gedaē / Dat wijf af woorde / die slange bedrooch mi ende ick adt

En God die h. E. A. E. sprac totter slangē / wāt ghi dit gedaē hebt / suldi sijn vuloect vōō alle vee en alle dierē optē velde / ghi sult op uwe buye gaen en aerde etē al v leuē lāc / En ic sal vātscap setten sulcken v en den wyue / en tusscē uwe lade en hare lade / Dit selue sal v dat hooftē beroueden / ende ghy sult hem in die berken bisten

Ende tottē wyue sprac hi / Ich sal v vele castuē heden toeseynden / als ghi groot sult gae / ghi sult v kinderen in pijnē baren / Ende ghi sult welen onder des mās macht / ende hi sal v here sijn

En tot wā seide hi / Om dat ghi verhoort hebt ws wijfs stemme / en hebt getē vādē boom / daer ick v af geboot / en seide / ghi en sult daer niet af eten veruloect si die aerde om dīnē wil / mē arbeit suldi v daer af generē / al v leuē lanch / doonē en dissele sal si v drage / en ghi sult dat cruyt des veltē eten In sweete ws aensichts suldi v vōōō eten / tot dat ghi wed aerde wort / daer ghi af gecomē zijt / want ghi sult stof / en sult weder tot stof werden.

En wā hiet sijn wijf heua / daerom dat si een moeder is ald leuēder menschen / en God dye h. E. A. E. maecte wā en sinen wyue / rockē vā velle / en troctē hē aē / En God die h. E. A. E. sprac / Siet wā is geworden als oser eē / en weet mē goet en quact is / Mer nu dat hi niet wt en treke sijn hant / en oōt vpeke vāden vōō des leuē / en etē / en leuē ewelic God die h. E. A. E. liet hē doen wt de lusthoue Eden / dz hi dat aerttrijc soude bouwen daer hi af ge

comen was / en dreef wā wt / En seide vōō hē lusthoue Eden den cherubim / en eē blinckende vierich swaert / om te bewaren den wech totten boom des leuens

¶ Hoe dat menscelike ghesachte bermenichsulicht wort Adamē Eva in cam en Abel / ende hoe Cam Abel noe ch ende Cam vlyschede

Dat liij Capittel

72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Inde wā besliep sijn wijf heua / en si ontfinē / en vaerde wā / en seyde / Ic heb vercregen den man des h. E. A. E. / En noch baerde si habel sijnē broeder / en habel wert een schacp herder / ende wā een ackerman

En het gebuerde na zōmige dage / dz wā dē h. E. A. E. offer vrachte vādē vruchte des veltē / en habel vracht oō vāden eerlē gebozenen o scapē en vā hare vette / En de h. E. A. E. aefach tot habel en tot sijnē offer / Mer tot wā en tot sijnē offer en hielt hi hē nē / Doe wort wā zeer grā / en sijn gelaet vāderde hē / Doe sprac de h. E. A. E. tot wā / wāt om vstcoordt ghi v / en wacō vāndert hē v gelate / ist nē also / wārdi goet / so waert eē offer / en sidi nē goet / so sal die zōde ligge totter opvaringen toe / Mer laet hair bewegighe ond v sijn / en sijn ghi haer heer / Doe sprac wā met sinen broeder habel.

En tō gebuerde / doe si optē velde wāren / stont wā op tegē sijnē broedē habel / en seide hē doot / En die h. E. A. E. seyde tot wā / waer is v broedē habel / En hi antwoorde / Ic en weets niet / sal ick mēns broeders verwaerder sijn / Mer de h. E. A. E. sprac / wāt hebdi gedaē / Die stemme vā ws broeds bloet roept tot mi vānd aerdē / Nu daerō suldi vermalecht sijn opter aerdē / die opgedaē heeft haren muyl / en v broeders bloet vā utben handē ontfangen / Als ghi den acker bouwē sult / soo en sal hi v sijn berinogen niet vōōt vringhen / Ontstadic en v bluchtich suldi sijn opter aerden

wā seide tot den h. E. A. E. / mēn mildaet is meerder / dā dz si mi vergeuen worden mach / Siet ghi drijft mi hēdē wt dē lade en ic sal mi vōō uwe aēlichte vbergē / en moet ostadic en v bluchtich sijn opter aerdē / So salt tu bergaē / dz soe wie mi vint sal mi doestlaē / Mer die h. E. A. E. sprac tot hē / het sal also sijn / dat so wie wā doestlaet / dat sal leus fout gewrochē werden / En die h. E. A. E. sette een teckē aē wā / dat niemāt hē en verouge / wie dz hē vōde / So gie wā vādē aēlichte des h. E. A. E. en woōde int lāt vōō aē de lide / Edē tegē dē oostē En wā besliep sijn wijf / en si ontfinē en baerde hanoch / En hi sichte eē staf / die noemde hy nā

Dins soons naem Hanoch/Hanoch wan Jared/Jared wan Mahubael/Mahubael wan Methusael/Methusael wan Lamech

Lamech nā twee wiue/ die een hiet Ada/dāder Zilla En Ada wan Labal/bā hē quamē die in ten tē woondē/ en hēe haddē/ En sijn broeder hiet Jubal/bā hē quamē die met harpē en pipē omgingē Dese Zilla wā ooc (te wetē) Tubalkain / dye werct en kuffenaer in alle merckterlike stuekē vā metael were en bā pser En Tubalkain suster hiet Rarua En Lamech sprac tot sijnē wiue Ada en Zilla/ Hooft in mijn stemme Lamechs wiue/ Laet mī redē tot utē ooren comen/ Ic heb eenē man verdragen mī tot eender wondē/ en eē iongeluck tot mijn dier plagen/ Kain sal seuenwerct ghebrocken worden/ mer Lamech seuenentseuentich wercuen

En Ada besiep noch sijn wijf/ en si baerde eenē sone/ die hiet si Seth/ wāt God heeft mi (sprack si) eē ander jaet geset voor Habel/ dē genen die Kain gedoot heeft/ Ende Seth wan ooc eenen sone/ en hiet hem Enos/ Ter seluer tijt begonstme den naem des hēcē aen te roepen.

et hier wort Adams gheslachte verbaelt / ende dat ouderdom der mannen van sijn geslachte tot Noe toe

Dat. v. Capitel.

It is dat boec vā des menscē geboortē ter tijt doe God dē mensche schiep en maecte hē na die gelikenis Gods hi schiepte een mannekē en een vroukē/ en gebenedide hē/ en hiet hare nāme mensche ter tijt doen si gescapen werden

En Ada was. C. en. xxx. iaer out/ en wā eenē sone/ die hē heel gelijc was/ en hiet hē Seth/ en leefde daer na acht hondert iaer/ en wan sonē en dochteren/ Also dat sijn geheel ouderdom wert neghen hondert en dertich iaren/ ende hi sterf

Seth was. C. en. vij. iaer out/ en wan Enos/ en leefde daer na acht hondert ende seuen iaer/ en wan sonen en dochterē/ dat alle sijn dagen waren negenhondert ende twalef iaer en sterf

Enos was. xc. iaer out/ en wā Kenā/ en leefde daer na acht. c. en. xv. iaer/ en wā sonē en dochterē dat al sijn dagē werdē. ir. C. en. vij. iaer/ en sterf

Kenā was. lxx. iaer out/ en wan Mahalaleel/ en leefde daer na acht hondert/ en. xl. iaer/ en wan sonē en dochterē/ dat al sijn ouderdom wert negen hondert en thien iaer/ ende sterf

Mahalaleel was. lxxv. iaer out/ en wan Jared/ en leefde daer na acht hondert ende dertich iaer/ en wan sonen ende dochterē/ dat alle sijn ouderdom wert achondert en. xlv. iaer/ ende sterf

Jared was. C. en. lxx. iaer out/ en wā hēnoch en leefde daer na acht hondert iaren/ en wan sonen en dochteren/ dat al sijn ouderdom wert negē hondert. lxx. iaren/ ende sterf

Hēnoch was. lxxv. iaer out/ en wā Mathusalah en leyde eē godlicke dāc. C. iaer daer na/ en wā sonē en dochterē/ dz al sijn ouderdō wert dāc. C. en. lxx. iaer/ en want hi goddelic leefde/ nam hem God wech/ en hi en wert niet meet gesien.

Methusalah was. C. en. lxxxv. iaer oudt/ ende wā Lamech/ en leefde daer na seue/ C. ende. lxxx. iaer/ en wan sonē en dochterē/ dat al sijn ouderdō wert negenhondert iaer ende. lxx. ende sterf

Lamech was. C. en. lxxx. iaer out/ en wā enē sone/ en hiet hē Noah/ en sprac die sal ons troosten in onsen werckē/ en inder becommeringhen onser handē opter aerde/ die de hēcē vmaledigt had/ Daer na leefde hi/ cccc. en. xlv. iaer/ en wā sonen en dochteren/ dat al sijn ouderdom wert seuen hondert/ en seuenentseuentich iaer/ ende hi sterf

Noah was vijfhondert iaer out/ ende wā Sem Ham/ ende Japhet

et hier dat God om der menschen sonden wille die gehele werelt liet verghaen mer ten waterē/ wogenomen Noe met hem achte/ ende van allen dieren een paer/ ende hie hi die arche maken soude

Dat. vi. Capittel.

As hē die menschen begonstē te vmeer dēre opter aerde en haddē opgeuoet dochterē/ En siede die kinder Gods na dē dochterē der mēscē/ hoe schoon dz si wāre/ namē sīte wiue/ die welcke si wilde/ Doe sprac de hēcē/ Minen gerst en sal niet alcht rechter sijn onder den menscē/ want si vleesch sijn/ Ich wil hem respigt gheuen/ en xx. iaer

Het wāre ooc in diē tijd tyranne opter aerden wāt na diē dz die kinderē Gods die dochterē der menschen besiepe/ en kinderē wonne/ werden daer wt geweldige inder werelt/ en vermaect de mannē

Mer doe die hēcē sach/ dat der menschen quacthē groot wā opter aerden/ en alle opset/ en godachtē haerē herte alle totten quade wāre altijf so betoudet hē dat hi dē mēscē gemaect had opter aerde/ en vbercomde hem in sijn herte/ en sprac/ Ich wil die mēscē die ic gescapē heb/ te niēte doe vā aerde/ Wandē mēscē aen tot den becke toe/ ende tot dē geboymte/ ende tot den vogelen onder den hemel/ want mī verout/ dat ic hē gemaect heb/ Mer Noah vant genade voor den hēcē

Dit is Noahs gheboorte/ Noah was een reche hoom man/ en sonder veranderinge/ en leyde een godlickeuē tēne tijde/ en wā dāc sonen/ Sē/ Ham Japhet/ Mer die aerde was besmet voor dē oogē Gods/ en vol quactheden/ Doen sach God opter aerden/ en siet sy was verdoptē/ wādē alle vleesch had sūen wech bedojuen opter aerden

Doe sprac God tot Noah/ Dat eynde van alle vleesch is gecome voor mī/ wāt de aerde is vol van haer der quacthedē/ en siet/ ic wille verderuen met der aerde/ Maect een archē van Dēnē hout en maect cameren daer inne/ ende bepecte met peck van bumen/ ende van buyten/ en maecte aldus

Drie hondert ellen sal die lechte sijn. T. ellen die wjde/ en. xxx. ellen die hoochte/ Een venster suldy makē bouē int opperste/ een elle groot sijnde/ Die duere suldi sette midden in haer sīde/ Dat onderste deel suldi twee bi cē ende drie bi een maken

Wāt ic sal eē diluue bā water late comē opter aerde/ om te verderuen alle vleesch/ daer een leuen de adē in is onder den hemel/ al watter opter aerde is sal vergaē/ mer mī v wil ic een verbōt stellen/ en ghi sult inder archē gaē/ met utē sonē/ met utēn wiue/ en met utē sonē wiuen/ En ghy sult inder archē doen alderley dier van alle vleesche een paer manekē en wijf hē/ dz si leude bliue mogē bi v wā den vogelē na haerder aert/ vā dē besten na sijn der aert/ en vā alderley geboymte opter aerde/ nae

Dat dat Inaten- spel / en musike Tubal- kaim decreste demette hamere smedehi vant de manier o sfer en metael metten graefster se wercken Raema bat eckst die draperie wāt tot dier tūt toe so ge bruyete mē nza die velle ende die werelt had ghe Raē si c iaer / en xxiij ende was voor **B** Chrid? geboortē in M. cc. ende xxx. iaer **E**cc lxxij heb vi a De we e reit had gellae n M. C. xxi. iaer en was booz **C**hrid? geboortē in M. cc. xxi. iaer

Dit. m. i. lxx. ia. booz c. stus gl. boozte als det. reit gl. Raē ha. m. vi. c. xxi. iaer **A** psal. xl. ec. xliij. **B** ec. lxxij. **A**

De we-
relt had
begeftaē
ij. m. cc.
leer. a.
en was
voor
Christ?
geboor-
le ij. m.
vij. c. en
x. laer.

Sijnder aert. Van elcken sal een paer tot v ingaen/
op dat si leuende bliuen / En ghi sult alderley spij-
se nemen diemē eede/ en ghi sultē bi v vergaderen
dat si v en hen welen tot spijfen / ende Noah dedet
alle wat hem God geboot
¶ Hoe moe mettē sinen in die arcke ghinc/ ende hoe God
dat water ouer alle dat aertrijc liet comen
Dat vij. Capittel

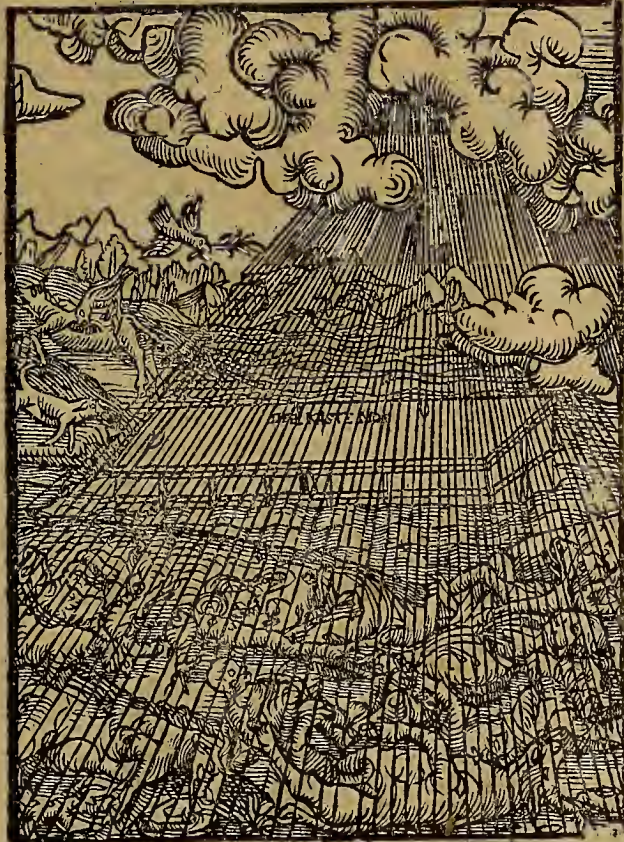
met Sem/ Ham/ en Japhet/ sinē sonē / en met sinē
wive/ en mē zjndē sonē drie wive/ ooc alderlei dier
nae zjnte aert/ alderley beeste nae haerder aert / al-
derley gewornte dat opter aerde cruypt nae zjndē
aert/ en alderley geuogelke nae zjnder aert / al wat
vliegen conde/ en al wat voeten hadde/ dat ghinc
tot Noah inder archē bi parē vā alle vleesche/ daer
ē leuēdige gheest in was / en dz warē mannekē

en wijfkeus/ vā alderley vleesche / en ginge
daer in / alsoo Godt hen gheboden hadde/
En de h. G. E. bestoofte daer in vā buiten
Doe quā die diluuiē .xl. dagē sanc opter
aerde/ en die waterē wiesfen / en hieuen dye
arcke op en droegēse op bouē der aerde als-
so nā dat water de ouer hādē/ en wiesch zeer
opter aerden/ alsoo dat die arcke op dat wa-
ter dreef/ En twater werdē machtich/ ende
wiesch so seer opter aerden/ dat alle hooghe
berghen onder alle den hemel bedect werdē
Dijst hie ellē hoch ginc dat water ouer dye
berghen hie bedect werden

Doe ghinc alle vleesch onder dat opter
aerde cruypt / van voghelen / van beesten/
van dierē / en al wat hē ruert opter aerden/
en alle menschen/ en al wat eenen leuenden
adem hadde opt drooghe/ dat sterf

¶ Also vergint al wat opter aerde was/
vāden menschen aen totten beesten toe/ ooc
dat gewornte/ en die vogelen onder den he-
mel. dat ber ghinc al vāder aerden/ allen
Noah bleef daer ouer / en watter met hē in
der archen was/ ende dat water stont opter
aerden hondert ende vijftich daghen

¶ Hoe dat water ophielt/ ende hoe wt die arcke
ginc/ ende hoe offerde / ende God beloofde niet
meer die werelt metten waterē te bedruen/ ende
dat dew jaetijt / oost/ conde/ hitte/ comer/ winter
ende dach / met rusten en sullen tot des werelts
eynde

De de h. G. E. sprac tot Noah/
gaet inder archē / ghi en alle v huys
wāt v heb ich rechtueerdich ghesien
voor mi in deser tijt. vā alle supuerē
beeste neēt met v/ seue en seuen/ dat
mannekē en zjn wijfken/ en vāden onsupuerē bee-
sten een paer dat mannekē en zj wijfke / desgelijc
banden vogelē onder den hemel/ seue en seuen/ dz
māneke en zjn wijfke / op dattet jaet leuēdich bli-
ue op dat heele aertrijc / Wāt noch nā. vij. dagē sal
ē latē regenen opter aerde. xl. dagē / en. xl. nachte
en vderuen al dat welen heeft / vāder aerde / dat ic
gemaect heb

En Noah dedet al dat hē dye h. G. E. geboot
Noah was ses. C. iaer out / doe dwater v diluuiē
opter aerde quā / En hi ginc in darcke mē zjn so-
nē / om de waterē der diluuiē / vāden suuere beesten
en vāden onsupuerē / vāden vogelen. en vā alle ge-
wornte der aerde ginge tot hē bi parē ind archen
māneken en wijfke / so hē die h. G. E. gebodē hādē
En doe die seue dagē gelede warē / quā dwater
der diluuiē opter aerde / In desen sechonderste iae-
te des ouderdōs Noah / de. xvij. dagē des tweede
maents / dats de dach / doe vake op alle die fontei-
nē des grootē afgrōts / en het dedē haer op dye vē
sterē des hemels / en het quā eenē reegē opter aere
den veertich daghen ende veertich nachten

¶ En indē seluē dagē ghinc Noah inder archē

Od ghebachte Noah/ ende alle dierē / en
alle beesten / die met hē inder archen wa-
ren / en liet wint opter aerden tomē / en
die wateren vrieē / ende die fonteynen des afgrōts
werden berstopt / met den vensteren des hemels /
en die reghen des hemels wert verbodē / ende dat
water verlies vāder aerde / en minderde nae. C.
ende. T. daghen / Ende optē xvij. daghe des. vij.
maēts quā de arcke neder op tgeberchte Ararat /
twater minderde voort aen / en minderde tot op
die. x. maēt / Te eerste dage des tiende maēts sach
men die toppē vāden berghen / Naē. xl. dagē de de
Noah die venster der archē op / die hi gemaect hab
en liet eenē rauē wt vliegen / dye blooch wt / ende
quā niet weder / also lange tot dat water vdrooch
de opter aerde / Daer naē liet hie een duue vā hē wt
vliegen / op dat hi wiste / oft dat water geuallē wa-
re opter aerde / en doe die duue niet en vāt dair ha-
re voet op geruffē eeste / so quā si weder tot hē ind
archē / wāt twater was noch opt heel aertrijc / doe
stach hi die hāt wt / en nāē wed tot hē ind archen

En doe heeft hi noch ander seue dagen ghebevt
en hi liet noch een ander duue vliegē vter archen
die quā tot hē te vespertijt / en liet / eē olijfbat hādē

En alze brocken/en droecht in hare bech. Doen ber-
 kon: Noah dat dwater geuallē was opter aerden/
 Maer hi beyde noch suē dagē/en liet een duue wt
 vliegen/die en quam niet weder tot hem

A Indē. vi. C. en ē enē iaere des ouderdoms Noah
 ten eersten daghe der eerster maent / herdroochde
 dat water opter aerden. Doen dede Noah dat dac
 bander arcken/ende sach dat alle die aerde drooch
 was/Also wert die aerde geheel drooghe den se-
 uenentwintichen dage der tweeder maent.

Doe sprac God tot Noah/en seide ghaet wt der
 arcken ghi en v wif/v sonē/en utwer sonen wiuen
 met v. Alderley dier dz by v is van alderley vleesch
 van vogelē/vā beeste/en alderley gewormte/dz op
 ter aerde cruypt /dat gae met v wt/en wast opter
 aerde/en zijt vruchtbaer/en vermeerct v opter aer-
 den. Also ghine Noah wt met sinen sonē/met sinē
 wiue en sinder sonen wiuen/ooe alderley dier ende
 ghewormte/alderley vogel/en al wat opter aerde
 cruypt/dat glnck wter arcken/een yegelijē tot suē
 ghelijchen

D En Noah maecte dē h. E. E. eenē outaer/ende
 nam van alderley bee/en vā alderley reyue gheuo-
 gelte/en offerde vranctoffer op den outaer / en dye
 h. E. E. rooch den liekiken rueck/ende sprack in
 sijn herte. Ic en wil daerde niet meer voortaan ver-
 maledien om der menschen wille/wāt des menscē
 opset des hertē is quaet vā zijnder ioncheit aē/En
 ic wil voortaan niet meer slaē alle datter leeft/ghel-
 ike ic gedaen heb/Also lange als die aerde staet/en
 sal niet ophouden/zayen/ende den oogst/coude/en
 hste/somet ende winter/dach ende nacht

¶ Wee dat God Noe seghende ende sine sonen/ende met
 hem een verbont maecte/ende beestichde den houwelikē
 staet/Treche des wercliken swaerts/en den reghenbo-
 ge tot een tecken des verbont

Bar. ix. Capittel

Gode God gebenedide Noah/en sijn
 sonē/en sprac/zijt vruchtbaer/en ver-
 meerdert v/en veruult de aerde. En
 v vrees en angst si op alle dierē v aer-
 de op alle vogelē onder dē hemel/en
 op al datter opter aerden cruypt/en alle visscē der
 zee sijn in dijn hant geleuert. Al wat hē ruert ende
 datter leeft/dz si v spijse gheijge groene cruyt heb ict
 v al gegenē. Dat wegheuomen/en edt dat vleesch
 met dē bloede niet/daer die siel in is/wāt ick wil v
 bloet daer v siele in is/vā allen dieren handē eyfscē
 en wil des menschen siele bereyftē van des menscē
 handen eens yegelijes siele van des anders handen

So wie des menschen bloet stoot/diens bloet
 sal ooe door menschen gestort worden/wāt God
 heeft dē mēsch na sijn beelt gemaect/weest vrucht-
 baer/en vermeerderct/ende geneert v opter aerde
 dat utwer vele daer op worden

Math.
 xxvi. e.
 dz weer

Bhē/Siet/ie sette mijn verbont met v lieden/en met
 utwen jade/en met v/en met alle leuēde dierē bi v
 vā vogelē/tot bee/en tot alle dierē der aerde/by v
 en al dz wter archē gēgāe is/soo wat dier dat si op
 ter aerde/En stelle mē v verbont met v/dz vooit aen
 niet meer alle vleesche verdoen en sal wordē met
 ten water der diluuiē/en en sal voort aen gheue
 diluuiē meer comen/die daerde verderue

En God sprac/dat is dat teckē mijns verbōts

dat ic ghemaect heb tusschen mi en v/en alle leuēde
 dierē in v/voort meer ic si welic. Minē voge heb
 ic gelet indē wolckē/die sal dz teckē sijn mijns ver-
 bonts tusschen mi ende der aerden/En als ic dē he-
 mel sal hebbē ouer togē met wolckē/so sal mē mi
 nē voge sien indē wolckē/en dan sal ic ghedachtich
 wesen mijns verbonts/tusschen mi en v/en alle le-
 uende dierē/in alderley vleesch dat is meer voort
 aen eenige diluuiē come/die alle vleesch verderue
 Daerom sal minē voge in die wolckē sijn dat ic hē
 aensie/en gedēcte aen dat ewige verbont tusschen
 God en alle leuēden dieren/in allen v. esche / dat
 opter aerde is/ Dit selue seyde God ooe tot Noah
 dit sal sijn dat tecken des verbonts dat ic ghedaen
 heb tusschen mi en alle vleesche opter aerden

Die sonē Noah die wtter arcken ghinghen sijn
 dese/ Sem/ Ham/ Japhet/ Mer Ham is die vader
 Canaan/dit sijn dye drie soonen Noah/van/desen
 wert alle lant beseten

Ende Noah begonste ende wert een ackerman
 ende plantede den wijngaert/ende doe hi den wijn
 dranch/wert hi droncken/ende sach inder tenten
 ontdeckt/Als nu Ham Canaans vader sijns vaders
 man'icheit sach/seyde hijt beyde sinen broederen
 daer buyten/Doen namen Sem ende Japhet haer
 cleederen/ende leyden se op haerder beyder schou-
 deren ende si gingen eerfelinc daer toe/en deckten
 haers vaders man'icheit toe/ende si keerden haer
 aensichte/op dat si haers vaders man'icheyde nyet
 en sagen

Jesa.
 Matt
 r. 1. c.

Als Noah ontwaecte van sinē wine/ende ber-
 nam wat hem sine ionckē sone ghedaen hadde soe
 seyde hy

Der maledijt si Canaan/en si een knecht alde
 knechten/zijnder broederē/ende noch seyde hi/ge-
 looft si God die h. E. E. Sems/en Canaan si zij
 knecht/God vryde Japhet wt/ende laet hē wou-
 nē in Sems wooningen/en Canaan si sijn knecht
 Noah leefde na der diluuiē drie hondert ende
 vijftich iaer/dat alle sijn geheel ouderdom wert ne-
 genhondert ende vijftich iaer / ende hi sterf.

¶ Warden ghesloechen die banden kinderen Noe quamen
 ende wat laet dat een clike in nam ende b. lade.

Dat. x. Capittel

Dit is de geboorte der kinderē Noah
 Sem/ Ham/ Japhet/en si woude hi
 deren na der diluuiē / Die kinderen
 Japhet sijn dese/ Gomer/ Magog/
 Madai/ Javan/ Tubal/ Mesech/en
 Tiraō. Mer die kinderē van Sem sijn dese
 Elcemas/ Rham/ ende Thogarma. Dye kinderen

Math

van Iauan zijn dese / Eufa / Tharab / Bithin / ende
Dodonim / van desen zijn wtgebruyt die eylanden
der heydenen / in haren lantschappē / elck nae haer
der spraken / geslachten ende lieden

Die kinderē vā ham sijn dese / Thus / Mizraim
Phut / en Canaā / Mer Thus kinderē sijn dese / Se
ba / Heuila / Sabtha / Reyra en Sabthecha / Mer
die kinderē vā Reyra sijn dese / Scheba en Dedan
Mer / Thus wā Nimrod / Die begonste een ge
weldich here te sijn opter aerde / en was es gewel
dich iager boor / de h C E / Daer wt coemt dat ge
meyn seggē / dz is es geweldich iager boor de h C
E E gelijc Nimrod. Tbegin zijns tijcs was Sabel
Crech / Hrud / en Calne int lant Sinear / Vā die lā
de is dair na comē Nūr / en Kiehte Nimuc / en der
stadt Krate / en Calah / dair toe Kestem tussē Ni
nue en Calah / Dits es grote stat / Mizraim wā Tu
dim / Enanim / Teabim / Raphcutim / Pathusim
en Kasubim / Vā die sijn comē die Philistee en Cap
thorim. En Canaā wan Zidō sine eerste sone / en
Hech / Iebuā / Emor / Ergoā / Hui / Erchi / Simi
Hruadi / Zemari / en Hama / hi / daer wt sijn gespro
re de geslachte dē Cananite / en hare palē warē vā
Zidō aen / door Serar / tot Gaza toe / tot datmen
coemt te Sodoma / Gomoira / Adama / Zebom
en tot Laja / Dit sijn die kinderē ham in hare gbe
nachte / sprakē / landen / en lieden. Sem die broeder
Japheth die grootste / wan ooc kinderen / die es va
der is alder kinderē vā Eber / en dit sijn sine kinde
re Eā / Nūr / Nephachad / Tud / en Wā Die kin
dere Wā sijn dese / W / Hul / Sether / en Mas. N
phachad wā Salah / Salah / wā Eber / Eber wā s
sone / Deē hiet Deleg daerā dz sijnō tijt die werelt
gedeelt wert / sijn broed hiet Taktā / En Taktam
wā Ammodad / Saleph / Hazarmaueth / Jarab /
Hodorā / Wial / Bikelā / Obal / Wbimael / Seba / G
phir / Hemia / en Jobab / dat sijn alle kinderē vā Ta
ketam / En haer woningē was van Mesa aen tot
datmē coēt te Sephara / aen den berch te gēt oostē
dz sijn die kinderē vā Sem in hare geslachte / sprā
kē / landē en liede / Dat sijn nu die geslachte der kin
dere Noach in hare geslachte en liede / Van die sijn
gesproten die lieden oter aerden na der diluuiē
en vanden thoon van Babilomen / sijn timmeragie / ende
de structie

len landen / dat si ophielden die stad te timmeren /
daer af heet haren naem Sabel / om dat die h C
E E aldaer betverret heeft alder landen sprake /
ende heefte van daer in allen landen verstroeyt.

Dit sijn Sem gheslachten / Sem was hondert
iaer oudt / ende wan Nephachad / twee iaer naeder
diluuiē / ende leefde daer na vijfhondert iaer / en
de wan sonen ende dochteren

Nephachad was. xxxv. iaer out / en wā Salah
en leefde daer na. cccc. en drie iaer / ende wan sone
ende dochteren

Salah was dertich iaer out / en wan Eber / en
leefde daer na. cccc. en drie iaer / ende wā sonen en
de dochteren

Eber was vierendertich iaer out / en wan De
leg / en leefde daer nae. ccc. en dertich iaer / en wan
sonen ende dochteren

Deleg was dertich iaer out / ende wan Regu
ende leefde daer na twee hondert en negen iaer en
wan sonen ende dochteren

Regu was tweendertich iaer oudt / ende wan
Serug / en leefde daer na tweehondert ende seue
iaer / en wan sonen ende dochteren

Serug was dertich iaer out / en wan Rahor / en
leefde daer na. cc. iaer / en wan sonen en dochteren
Rahor was negentwintich iaer out / en wā Tha
rah / en leefde daer na hondert ende negentien ia
ren / ende wan sonen ende dochteren

Tharah was tseuentich iaer out / ende wan W
ham / Rahor en Haram

Dit sijn die geboosten Tharah / Tharah wan
Abraham / Rahor ende Haran / Maer Haran wā
Tot Haran sterf boor sine vader Tharah / in zijns
vaders lant te W / in Caldeē / Ende Abram en Ra
bor nanten wiuen / Abrams wijf hiet Sarai ende
Rahors wijf Milca Harans dochtere / welke Ha
ram die vader was van Milca ende Lisa / Maer
hē lādē Sarai was onkruchthet / en en hadde geen kint
tooch en

Doen nam Tharah sinen soon Abram en Tot
zijns soons Harans sone / ende Sarai zijns soons
tijt be Abrams wijf / ende hi buerdele vā W / wt Caldeē
Kreec / hi
dat si in dat lant Canaan soude gaen / ende si qua
brachte men te Haran / en si woonden aldaer / Ende Tha
gheheel rah werdē twee hondert ende vijf iaer oudt / ende
sterf in Haran

Woe dat God Abrahamē beual wt zijn lant te reysen
ende hem een belofte gaf / ende als Abraham in Egipten
quam / wert hem zijn huyfborow gheuomen / ende weder
omme ghegheuen / door Gods beuele

Dat xi Capittel

Woe dat God Abrahamē beual wt zijn lant te reysen
ende hem een belofte gaf / ende als Abraham in Egipten
quam / wert hem zijn huyfborow gheuomen / ende weder
omme ghegheuen / door Gods beuele

Dat xi Capittel

Dat xi Capittel

B

pa. i. a

O

M

Woe dat God Abrahamē beual wt zijn lant te reysen
ende hem een belofte gaf / ende als Abraham in Egipten
quam / wert hem zijn huyfborow gheuomen / ende weder
omme ghegheuen / door Gods beuele

Dat xi Capittel
Mer alle die werelt had eederley tale
ende sprake / Doen si nu reysden ten
noeten waert / vonden si een pleyn int
lant Sinear / en woondē aldaer / ende
sprakē met malcanderē / Wel op laet
ons harelele make en bache / En si namen harelele
tot steenē / en sijn tot moortele / en seide / Laet ons
een stad en thoren maken / wiēs opperste aende
hemel reychē / dat wi ons eenē naem maken / wāc
wi sullen mischijen beidreue worden in allen landen.
Doe quam de h C E E neder dat hi sage die ste
de / en thoren / die der menschen kinderen sichten /
En die h C E E sprac / Siet / het is eenberley bole /
en sprake onder hen allen / en hebbe dat begōft te
doen / si en sullen niet astatē van alle dat si boor ge
nomen hebben te doe / Wel op / Laet ons neder va
len / ende haer sprake aldaer verbertē / dat die een
des anderen sprake niet en verstaec

Wāc verstroeyde die h C E E van daer in al

a

M

O

W

W

De vij a

De die h E A E sprack tot Abram
Sacht wt ws vaders lant/en van b
maechscappē/en wt ws vader huys/
in een lant dat ic b thoonen sal/en ick
sal b tot enē grote volcke maken/ En
ic sal b gebenedicē/ende ic sal utwen naem groot ma
ken/ En ghi sult eē gebenedidinge zyn/ Ic salse ge
benedien die b gebenedien/ende verulsoecken die b
veruloceke/ende in v sullen gebenedijt wordē alle
geslachten der aerden

ac. vij. v.
he. xi. 9

Sozal.
tes

was i de
ten tijde
by loech
so haect
als hiter
werelt
quam hi
wāt hial
der eer
ke diecō
ke vā n
gromā
tiē.

Doe ginc Abram wt/alsoot hē die h E A E be
wofē hadde/ende Tot tooch met hem/ Abram was
lxxv. iaer oudt/ doe hi wt Haran tooch. Alsoo nam
Abram zyn wijf Sarai/en Tot zijns broeders soon
met alle haerder hauen die si gewonnen hadde/en
sele die si geuoet hadden/in Haran/en reysden wt
na dat lant Canaan/Ende als si in dat selue lāt co
men waren/doorleet hi door dat land totter stadt
van Sichim/ende totten dale Moze/Want te dien
tijt woonden daer Cananiten int lant

Doen openbaerde die h E A E Abram/ende
sprac/wten zade sal ic dit lant geuen/ En hi stichte
by loech aldaer den h E A E eenē outaer/ die hē openbaer
de/Daer na ginc hi van daer aen eenē berghe/die
so haect de/Daer na ginc hi van daer aen eenē berghe/die
als hiter lach teghen den oosten der stadt Beth El/en loech
werelt aldair zyn tenten op/dat hi Beth El ten westen en
quam hi Ni ten oosten hadde/en maecte dē h E A E aldair
wāt hial eenen outaer/ende aenriep den name des h E A E.
der eer A E A/Daer nae troc Abram voorde/ en tooch
ke diecō juytwaert/ En in dat lant quam eenendieren tijt/
ke vā n Doe troch Abram af in Egiptē/dat hi hē daer ont
gromā houden mochte als een vrecmt man/want dē dierē
tiē. tijt was zeer machtich inde lande/En doe hi na by
Egipten quā/seyde hi tot sinen wiue Sarai/Siet/
O ick weet/dat ghi een schoon wijf van aenlichte zijt
als v nb die van Egiptē sullen sien/so sullen si seg
gen siet/dat is zyn wijf/en sullen midnodē en v be
houden/Daerom bidde ic v/legt doch dat ghi mijn
suster zijt/ om dat my dies te badt/ om utwen
wille/ende mijn ziele leuendich bliue om utwen
wille

Am? si
mert die
grootte
Dat van
Piniūē
haer be
grūp dz
was. vi.
milē en
hadde.
ende
cccc. to
rens.

Als hi nb in Egipten quam/saghen die Egipt
tenaren dat wijf/dat si zeer schoon was/ende Pha
raos opperste saghen se/ende prijsden se voor hem
Doe wert si in Pharaos huys gebracht/Ende het
ghinck Abram Wel om hare wille/Ende hi had sea
pen/runderen/ezelen/knechten/macchden/ezelin
nen/ende hemelen

Maer die h E A E placchde Pharas met gro
te plaghen/en zyn huys/om Sarai Abrahams wijfs
wille/Doe riep Pharaos Abram tot hem/en seyde
Waar om hebdi mi dat gedaen/waeromme en sei
di mi niet dattet b wijf was/waer om seidi dan dat
tet b suster was/daer om dat ic se mi tot eenē wite
nam/Ende nb siet/daer is v wijf/neemt v wijf/en
de gaet wech/Ende Pharaos geboot zyn der macht
van Abram/dat si hem leyden souden/hem en sijn
wijf/ende alle dat hi hadde

Hoe Abraham dat land deelde met sinen broeder
Lot/ende hoe hi die belofte ontfinc van Godt dat hi en
zyn saet dat lant souden ontfanghen / ende beſetten inder
gewichst/

Alsoo troch Abram optwaert wt Egipt
ten/met sinē wiue / ende met alle dat
hi hadde/ende Tot ooch met hem/ten
juyden waert/ Maer Abram was
wel gheleden met bec/siluer/en gouf
ende troch voort aen/van tzyde tot Beth El/aen
die stede daer eerst werck zyn wooninghe was tuss
schen Beth El/ende Ai/in die selue plaetse/daer hi
te vozen den outaer ghemacēt had/Ende hi aeriep
aldaer den naem des h E A E

Tot die met Abram troch/die had ooch schapē
ende runderen/ende tentē/ En dat lant en mochts
niet verdraghen/dat si beyde by malcanderē woon
den/want haer haue was so vele/datse met malcā
deren niet en consten woone/ende daerom wasser
altoos ttwist tusschen den harderen des vees van
Abram /ende tusschen den harderen van Lots bec
ende tot dien tijden woonden int landt oock Cana
niten ende Pherriten

Doen seyde Abram tot Lot/ En laet gheenen
twist wesen tusschen mi ende v / ende tusschen mi
nen ende utwe herderen/wāt wi sijn gebroeders/
en staet v niet alle klant opē/Scheyt v hā mi/Wil
di ter sincker/soo wil ick ter rechter / oft wildi ter
rechter/soo wil ic ter sincker/Doe hief Tot zyn oo
ghen op/ende omsach alle die palen vander Jorda
nen/Wandt eer dat God Sodoma ende Somoz
ra verderf/waren si rick van water / tot dat men
te Zoar coent/ghelijck Gods paradys/ende ghe
lijck als Egipten lant

Alsoo coos Tot al die palen aendie Jordane/en
tooch teghen dat oosten/Alsoo scheyde hem die een
broeder vanden/anderen/dat Abram woonde int
landt Canaan/ende lot inden steden vanden selue
deelen/ende stelde zyn woninghe te Sodoma/Mer
die lieden van Sodoma waren erch/ende sondich
den zeer teghen den h E A E

Als hem nb Tot van Abram ghescheyden had/
sprack die h E A E tot Abram/hest v oogen op
ende siet van deser stede aen daer ghi woont/noort
waert juytwaert/oostwaert/en westwaert/want
al dat lant/dat ghi siet/sal ick b geuen/en utwen za
de erwelt/en sal utwe saet maken ghelijc den stof d
aerden/Can een mentse stof der aerden ghetellen/
die sal b jaet ooc tellē/daerō staet op/en treet doog
dat lant/in die lengde en bryede / wandt ick wilt v
gheuen

Dus hief Abrahams tentē op/ende quam wo
nen int dal Ramme/dat te Hebron is/ende timmer
de daer den h E A E eenen outaer

Hoe dat Lot gheuanghen wort/ende Abraham hem bec
loft/ende Melchisedech broot ende wijn bracht Abrah
am/ende segende den seluen Dat. xij. Capittel

In dien tijde geschiede/dat die coninc
Minraphel van Sinear/Atroch dye
coninc van Ellazar/Hardozlaomoz
coninck van Elan/ende Thideal co
ninc der heydenen/dat si stede met
Sera den coninc vā Sodoma/ende met Girta dē
coninck van Somozra/ende met Sineab den co
ninc vā Adama/en met Senebir dē coninc vā Ze
boim/en met dē coninc vā Sela die Zoar heet De
se quamen al te samē in dat bryede dal/daer nb dye
sou te zer is/wāt si warē. xij. iaer onder den coninc
Redozlaomoz geweest/en inden. xij. iaer waren si

hem af gheuallen

Daerom qua Hedozlaomoz / en die coningē die met hem war en / inden. tuis. iare / en floeghen dyc Kuefente / Kharot / Karnaïm en Su in / te haim / en die Emin inden beiden Kiriathaim / en die horet op haren gheberchte Seir / tot aen dat breet veldē Phara / wels aē die woestine stot / Daer na keerde si wederē / en quame aē des gerechts fontein / dzis Kades / en floegē dat heele lāt der Amalekise / ooc die Amoziten / die te hazozon Thamar woonden.

Doe trockē wt de coningē vā Sodoma en Somorra / vā Adama vā Zeboim en die coninc vā Bela / die Zoar hiet / en si stelde henten stride / int bree de dal tegē Hedozlaomoz / de coninc vā Elā en te gē Thideal / de coninc der heydenē / en Amraphel de conic vā Sinear / en Arioch de conic vā Elazar liq. coningē tegen. b. en dat bzeede dal had veel lym grachten

Mer die conic vā Sodoma en vā Somorra wēt dē daer gellazē int bluchte en neder geleyt / en wat ter ouer bleef / dat bloot op dat gheberchte / Doen namē si alle die haue te Sodoma en te Somorra en al dat der spisen toebehoort / en trockē van daer en si namen ooc met hē Tot Abrahams broeders sone / en zjn goet wāt hi woode te Sodoma / en si trocken van daer

Doen quam daer een die ontloopen was / en sei det Abra den buten māne / die daer woonde in dz dal Mare / der Amozite / die welck een broeder Escol en Auer was / dese warē met Abra in eē verbōt

Als nb Abra hoorde dat zjn broeder geuangen was / wapende hi zjn eygē knechte dyy hondert en xviij. in sinen huise geboren / en iaechde haer na tot Dan / en deylde hē / en viel nachts op hen met sinē knechten / en sloechte en iaechde tot Hobā / die ter Ancker siden der stad Damasco ley / en bracht al die haue weder / daer toe ooc Tot sinē broeder met zjn der hauen / ooc die wiuen ende dat volc.

Als hi weder quā vādē slage des Hedozlaomoz en der coningē die met hem warē / ginc hē tegē die conic vā Sodoma / in dat velt dat Tconinc dal hiet te. Mer Melchizedech die coninc vā Salē / bracht broot en wijn boot / En hi was eē puefter Gods des alderhoochste En gebenedide hē en sprac Abra zjē gebenedūt dē aldhoochste God / die hemel en aerde besit / en geloofte si God die alderhoochste / die v bāndē in v hant vlossen heeft / En dien gaf Abriam de thicnde van al den buete.

Doen sprac die coninc vā Sodoma tot Abriam / geeft mi die sielen / de haue behout di / Maer Abra sprac tot dē coninc vā Sodoma / Ic heffe op mij hā den tot dē h. E. E. dē alderhoochsten God / die hemel en aerde besit / dzic vā alle dat v is nē eēne draet noch eēne schaerē / nemē en sal / dat ghi nē en segt / ghi hebt Abra rīc gemact / wt genomē / dz die ion gers vteert hebbē / en die mānē Auer / Escol en Mā te / die met mi getogē zjn / laet die haer deel nemē

Woe dat Abriam ten derden male die belofte ontfinc dat hem God dat lant gha / ende hem voorleide dat zjn saet in een vrent lant dienen soude / ende wederomme ver lof worden

Wat xv Capittel

Is dese dingē dus ge ledē waren / ghe buerdet dat tot Abriam gedaen wēt d'woort des h. E. E. in een bishoen seggēde. D'leest niet Abra / ic benuwē scit en utwezer grootē loon / Maer

Abra sprac h. E. E. h. E. E. wat wildi mi geue? Ic gae sond kinderē / En mij huplanccht heeft enē sone / dese Eleazar van Damasco / En Abra sprac noch / mi en hebdi geene saet gegeue / en siet die sone mijns geins sal mijn erfgename zjn

En siet dat woort des h. E. E. sprac met hē hi en sal niet uwe erfgenaē zjn / mer die vā utwen lichaē comē sal / die sal v erfgenaē zj / En hi hiet hē wtgaē / en leyde Siet dē hemel / en telē die sterre co die tellen / en leyde tot hē / also sal v saet wērdē

Abra geloofde dē h. E. E. / en dat wēt hē tot gerechtheit gerekēt / En hi sprac tot hem / Ick ben die h. E. E. die v van v. tot Caldea geleit heb / dat ic v dit lāt te besittē geue. Abra sprac / h. E. E. waer aē sal ic weten / dat ic besittē sal En dē h. E. E. antwoorde hem / Recint eē drie iarige hoe / en eē drie iarige gepte / en eēne drie iari gen ram / en een tottelduue / en een ionge duue / En hi nam alle dese en deylde ouer mits / en leyde dz een deel tegen den anderē ouer / Mer die vogelen en deylde hi niet / En dat geuogelte viel op dat aes Mer Abriam iaechde daer af / als de sonne onder ghegaen was / viel Abriam in eenen swaren slape / en siet anxt ende groote dypsternis oueruel hem /

Doen sprac hi tot hem / Dat suldi weten dat v saet sal byemt zjn in een lāt dat zjn niet en is / en al daer salmen daer knechten af maken en qualijc hā teren. rcc. iaer lanck / maer ic sal rechter zjn ouer dat volck / wiens knechten si worden sullen / Daer na sullen si wt trecken / met veel goets / en ghi sult baren tot utwen baderen met brede / en in goeden oudere begrauen wordē / Sij sullen na vier mans tijden weder hier comen / want dyc misdaet der Amozite is noch niet al boldaen. Als nb de son ne onder gheghaen was / en dypster ghetworden was / siet doen rooete eenen ouen / ende eenen vier gen brant boer tusschen die stucken wech / In die dage maecte die h. E. E. een verbont met Abra / ende sprac / Dwen sate sal ich dit lant gheuen / van dat water van Egipten aen / tot aen dat groote water Euphrates / de Keniten / die Kiniten / dyc Kidmonitē / die Hethiten / die Pheriten / de Kue sen / die Amoziten / de Cananiten / de Sergetiten / die Jebuiten

Woe dat Agar bevrucht wordt van Abriam / ende haer te Jmael / ende hoe Agar blicde van Sara haerder vrouwe / ende die Engel haer verrooste

Dat xvi Capittel

Sari Abriams wijf en had hem geen kinderen ghetwonnē / mer si had een ionckwijf wt Egipstē die hiet Hagar / ende leyde tot Abriam / siet de h. E. E. heest mi vlossen dat ich niet ge baren en can / legt v bi mijn ionckwijf / oft ic mistche en wt haer mocht kinderen betreighen / meer dan wt my / Abriam verhoorde die stemme Sarai.

Doen nam Sarai Abriams wijf haer Egyptse ionckwijf Hagar / ende ghaffe Abriam haeren man ten wiue / na die si dat. r. iaer int lant Canaan ghe woont hadde

Ende hi ghinc in tot Hagar / ende si ontfinc / ende als si sach dat si ontfangē had / achte si te min op haer vrouwe / Doen leyde Sarai tot Abriam / Ick moet onrechte liden om uwen wille / Ic heb mijn ionckwijf vj v gheleyde / maer nb si heest

De staē vā Trice wēt op die woe al getimt mett du B sent. se. e ende lbi iaer booz Cistus gebooz te die wēe rest gh staē hēe bende h dyc dufent te ende rrrrff. iaer en dit was rīj / hon Q dert iaer eer roo men ge sticht wēt

D

A

B

Dat si ontfange heeft/ moet ick veracht wordē van haer die h. E. S. E. si een rechter tusschen mi en v/ Abrahā sprac tot Sarai/ Siet utwe maecht is ondt v geweld/ doet met haer alsoot v gelieft

Doese nu Sarai woude dootmoedigen/ vloot si van haer/ Mer die engel des h. E. S. E. vantage bi eender waterfonteynen/ inder woestine/ te wete vider fonteyne aendē wege tot Sur/ en dye sprac tot haer/ Hagar Sarai ionctwijf vā waer coedi' en waer wildi hene/ Si sprac/ Ic ben van mijn vrou wē Sarai geulode/ En die Engel des h. E. S. E. sprac tot haer/ Keert wederom tot uwer vrouwē en vrootmoedicht v onder haer handē.

En die enghei des h. E. S. E. sprac tot haer/ Siet ic sal utwe laet vermeerderē/ dattet van grooter menichte niet getelt en sal mogē wordē/ Noch seyde die Engel des h. E. S. E. tot haer/ Siet ghy hebt ontfange/ en ghi sult eenē soon bare/ sine nāc suldi Ismael heeten/ om dat die h. E. S. E. utwe milmaccheit verhoort heeft/ hi sal eē wilt mēsche jū sijn hāt tegē enē pegeliche/ en eē pegeliche hāt te gen hem/ en sal tegen alle sijn broederes wouwen

En si hiet den nāc des h. E. S. E. die met haer sprac/ Ghi God die mi siet/ Wāt si seyde/ waerach rich hier heb ic den rugge gesien van diē die mi sacht daer om hiet si die fonteyne/ Een fonteyn des leuē dē die mi sacht/ die daer is tussche Hades en Sared/ En Hagar baerde Abrahā eenen sone/ en Abrahā hiet dē sone die hē Hagar baerde Ismael/ en Abrahā was. lxxxvi. iaer out/ doe hē Hagar Ismael baerde/ Hoe dat Abrahā die besnedenisse ontfangt/ en Isaac hē belouet wort dat romme dat Sara lachte/ ende der Sodomiten berdernisse wort vohzlept

Dat. xvij. Capittel

Is nu Abrahā. xcix. iaer out was/ openbaerde hē de h. E. S. E. en sprac tot hē/ Ic bē die almachtige God/ wādelet vooz/ mi/ en weest sonder veranderinge/ en ic sal tusschen mi en v mijn verbont setten/ en ic sal v btermaten zeer vermeerderen/ Doen viel Abrahā op sijn aensichte

En God sprac bceder met hē/ en seyde/ Siet ic bēt/ en hebbe mī verbont met v/ en ghi sult eē vad van veel volcx wordē/ daer om en suldi niet meer Abrahā heeten/ mer Abrahā sal utwen naem sijn want ic heb v gemaect van veel volcx een vader/ en sal v btermaten zeer vruchtbaer maken/ ende wil volcken van v maken/ en daer sullen ooc coningē van v comen

En ic sal mijn verbōt tusscē mi en v settē/ en utwē lade na v/ en haren nacomingē dat eē ewich vōont si/ Also dz ic v God si/ en ws saets na v/ En wil v/ en utwē lade na v/ geuē dat lāt/ daer ghi een hpedelinc in zijt/ te wete dat gehele lāt Canaā ter ewiger besittingen/ en ic sal haer God sijn

Noch seyde God tot Abrahā/ So houdē dā mī verbont/ ghi en utwe laet na v/ Dat is mijn belofte die ghi houdē sult tusscē mi en v/ en utwē lade na v en hare nacomingē/ Alle wat māllic is onder v/ sal besneden wordē/ en ghi sult dat slofke vā utwen vleesce snidē/ En dat sal een tekehē jū des verbōts tusscen mi en v/ En een peghelic knechtken wancieert acht dag hen out is/ suldt hē besnijdē/ en utwē toecomingē Des selva gelike doch alle wat utwe gesin is te huys ghebozen/ oft ghecocht oft anders hceemt en niet utwe laet en is/ Also sal mijn ver.

bont in utwen vleesche sijn ten ewigen verbont/ En waer een knechtken niet besnede en wert aēdt slofke sijn vleeschs/ diēs siel sal wtgeroeyt wordē wt sinen volcke/ dacromme dz hi mijne verbont niet gehoudē en heeft

En God sprac noch tot Abrahā/ Ghi en sult v wijf Sarai niet meer Sarai heeten/ maer Sara sal hare nāc sijn/ wāt ic wille ghebenedicē/ en van haer wil ic v eenē soō geuē/ die wil ic gebenedien en veel volcs sal vā hē comē/ en coningē ouer veel volcs/ Doe viel Abrahā op sijn aensichte en loech/ en seide in sijn herte/ Soude my die hondert iaer out ben eē hint gebozē wordē/ en Sara tnegētych iaer out bare/ En Abrahā sprac tot God/ Sch dz Ismael leuē soude vooz/ v/ Doe seyde God Ja/ Sara v wijf sal v eenē sone bare die suldi Isaac heetē/ wāt met hē sal ic mijn ewich verbont opteche/ en met sine lade na hē/ Daer toe vā Ismael heb ic v ooc verhoort/ siet ic heb hē gebenedict en wil hem vruchtbaer make/ en vermeerderen zeer/ twalef volcken sal hi voozbrēgen/ en sal hē tot eenē grote volcke make/ Mer mī verbont sal ic opteche met Isaac die v Sara baren sal te deser tijtten naesten iaer.

En hielt op met hē te spreken/ en God voer op vā Abrahā/ Doe nā Abrahā sine sone Ismael/ en alle die knechten die daer tē huys gebozē ware/ en alle die hi gecocht had/ en al wat vā mās nāc was in sine huys/ en besnede t slofke vā hare vleesche/ inde seluē dage so hē God beuoie had/ En Abrahā was. cxi. iaer out/ also hi dat slofke sijn vleesce besnede Ismael was. xij. iaer out/ doen t slofken sijn vleeschs besnede wert/ En op eenen dach werden si alle besneden/ Abrahā/ sijn sone Isaac/ ende wat van mans naem in sijn huys was/ daer te huys geboten en gecocht oft anders hēt. Het wert al met hē besneden

Hoe God Abrahā openbaerde een anderen male dat Sara eenen sone hebben soude/ ende hem doch verthoonde hoe hi Sodomā ende Gomorra soude laten vergaen

Dat. xvij. Capittel

De die h. E. S. E. openbaerde hem in dat dal Mamre/ als hy ladt aen dye duere sinder woningē/ als den dach ten alderheestken was/ en als hy sijn ooghen op hief/ en sacht/ doen stonde die manne tegē hē/ En doe hē sacht/ liep hy hem te gmoete vander duere sinder woonighen/ ende buychde hē vooz/ hen neder/ opter aerden/ en seyde h. E. S. E. heb ic genade geuonidē vooz/ utwē ogē/ so en ghaet niet vooz/ v utwen knecht/ Men sal v een luttel waters brengen/ en utwē voeten wasscē/ en rust v onder dē vōō. En ic sal v een beethē vzoets

Bringen dat ghi liedē v herte laeft / dā suldi boozt
gaen/wāt daer om sidi tot uwē knechte comē, Si
spraken/Doet also als ghi ons gesept hebt

Abrahā haefte hē tot Sara inder wooningē en
seide/hack v en mengē die maten bloemē vādē
mele/knedet en dact hoeckē hi ley tottē runderē
en haelde een teer goet ralf / en gae de knape dye
haefte hē en bereidet / En hi droech op boer ende
melc/en vandē kalue dat hi bereit hadde / en settet
hē booz/en ghinc booz hē staē/onder dē booz in/en
ā aten

Doe sprakē si tot hē / Waer is v wif
Sara: hi antwoorde/dair binne inder wooningē
Doē seide hi/ouer ee iaer / nab tijt dat die vrucht
geleuen en sal te weder tot v comē / soe sal Sara v
wif enen sone hebbē / Dat boozde Sara / want sy
kont achter die duere der wooningē / en si waren
beide Abrahā en Sara out en wel bedaecht/soe
dattet Sara niet meer en ghinc nab vrouwē aert/
daerom loechse bi haer seluē/en seide / Nā ick out
ben/soude ic noch niet welluste omgaen / en mijn
here is ooc out

Doe sprac die hē tot Abrahā
hā / Waeromme latst Sara / en seyt Meyndi dat
waer is / dat ic noch bare sal/en ic toch out bē sout
dā den hē tot v comē / nader tijt dat die vrucht ghe
leuē can/so sal Sara enē sone hebbē / Doē loochē
de Sara ende seyde / Ick en hebbe niet ghelachen/
want si vreesde / Maer hi seyde / Ten is so niet ghy
hebt gelachen. Doē stoude die manne op van
daer en keerden hen tegen Sodoma/en Abrahā
ghinc met hen op dat hise gheleyde / Doē seyde dye
hē tot hē / hoe can ic Abrahāme vbozge / dat ic doe
sal? Wengehē bi in een groot machtica vole werde
sal/en alle volc der aerde sullē in hem ghebenedijē
wordē/wāt ic wete / hi sal beuelē sinen kinderē en
sinē huise nā hē / dat si des hē vbozge houde
en doe wat recht en redelic is / Op dā die hē tot
op Abrahā laet comē / alle dat ghene wat hi hē be
looft heeft

En die hē sprac / Daer is e
geroep te Sodoma en Homora / en dat is groot
en die sonde die zinn leer swaer / daerō wil ic af ba
rē en sidi ofc zint liedē alle gedaē hebbē naedē roep
die booz mi gecomen is / oft dat alsoe niet en is / op
dat iet wetē mach / En die manne keerde haer aē
sicht en gingē te Sodoma Maer Abrahā bleef staē
de booz den hē en ghinck tot hem enseyde.

Wildt dā dē rechtuerdigē met dē ongodlike
te nientē doe? Het mochte misse vssich rechtuer
dige inder stat zj / soudi die ooc te nientē doe / en die
hanc niet vergeuen om der .l. gerechtigē wille / dye
daer in warē? Dat si verre van v / dat ghi dat doen
sout/en dādē dē gerechte met dē godlosen dat die
gerechte si gelijc als die godlose / Dat si verre van
v / ghi die ald werelt rechter zj / ghi en sult alfulē
ken recht niet doe / Die hē sprac / Winde ic .l.
gerechtige te Sodoma inder stat / so sal ic om haer
der wille al den hoecken of plaecten vergeuen

Abrahā antwoorde en seyde / Schiet ic heb
mi onderwoonen te spreken inet den Heeren / hoe
wel ic stouē assen bin / het mochte misken vss
min dan .l. gerechtige daer in zj / soudi dan al dye
stat verderuē om der wif wille hv sprac / vinde ick
her in .xlv. soe en sal icse niet verderuen.

En hi voer boert met hē te spreke / egghende
Men mochter misshien .xl. daer in binden Maer

hi seyde / Ic en sal hē niet doe / om der .xl. wille hē
vrahā sprac / En weest niet grā mijn hē / En / dae
ic noch mier spreke / Men mochter misshien .xxx.
daer in binde / En hi antwoorde / binde icker .xxx.
daer in so en sal ic hem niet doe / En hi seyde / Sch
siet / ic hebbe mi onderwonne te spreke met mijnē
hē / Men mochter misshien .xx. daer in bin
den / hi antwoorde / Ick en salse niet verderuen /
om der .xx. wille / Ende hi sprac / Sch en weest nā
gram mijn hē / En dat ic noch eens spreke / Men
mochter misshien .x. daer in binden / Maer hv sey
de / Ick en salse nyet verderuen om der thienē wil
le

En die hē ghinck wech / doen hi met
Abrahā wegheleit had / En Abrahā keerde wē
wer sinē waert

Hoe dat God straffet Sodoma ende Homora om haer
der onnoemelijcher onarshepts wille / ende Lot wert go
waerschoent ende behouden met zjn twee dochteren / en
zjn huysvrouwe in een soutsteen verwandelt / hoe Lot in
dronckenschappe bi sinen dochteren drup / ende met kindē
maecte

Dat rife
van grie
te begit
n. vij. C
ende bi
t. booz
thut?
te booz
als die
vereldt
elken
ad ihm
c. ende
lijlaer

Let twee ingelē quame te Sodoma
des auonts / Maer Lot sat te Sodo
ma booz die duere / en doe hysē sach /
kont hi op ende hi ghinck hen tegen
ende neyche zjn aensichte ter aerde
ende seyde / Siet / mijn hē / Eren gact in ten huysē
ws knechts / en blifster ouer nacht / laet uwē boe
ten wasschen soe stadi morgen broech op / en reyl
uwer wegen / Maer hi seyde / Neen / mer wi willen
ouer nacht opter straten bliuen / Doen dwane hē
seer / en keerde tot hē / in / ende si quamen in zjn
huis / en hi bereyde hen een maeltjt / ende bier on
ghehefde hoercken en si aten

Mer eer si gingē te rustē / quame die manē bā
der stad / Sodoma / en ontleyden dat huis ionc en
out / alle dat volc wt alle eynde / en eyscheden Lot /
en seyde tot hē / waer zjn die manē / die tot v comē
zjn desen nacht / laetse wt comē tot ons / dat wisse
bekenne / Lot ginc tot hē booz die doze en sloot die
duere achtet hē toc en seyde / Sch lieue broeders
doet niet alsulckē quact / Siet ick hebbe twee doch
teren / en en hebbe noch geenē mā bekēt / die sal ic
hier buten bringē onder v liedē / en doct met hen
wat v belijet / alle dese / manē / Sodo en doet niet
want si zjn ingegaen onder die scaepe mijnē daerā
Maer hi seyden / Cocmt hier / Doen sprakē si / En
sidi niet hier in come als een vlermbeline / en wils
nā rechter zjn / Nā wel / wi willen v meer quactē
doen / dan haer lieden

Ende si drongen bart op den mā Lot / ende als
si toeliepen en wilsden die duere opbreken / die mā
nen staken haer handt buyten / en trocken Lot toe
hen int huys / en slofen die duere toc / ende die mā
nen die booz die duere banden huysē waren / wer
den met blinthenen geslagen beide groot / en deun
dat si die duere niet en consten binde

Ende die mannen spraken tot Lot / hebdi hie
in noch yewets eenen behouden sone / en sone ende
dochteren / ende wie v aengaet in deser stad / dien
leyde wt der stad / wandt wy sullen dese stad ber
deruen / om dat haer gheroep groot is booz den

H

Ruce. 17.

A **H** **E** **E** dic ons gelonden heeft haer te bederuen/
Doer' ginc tot wt / en sprac met sinen behoude
sonen / die zijn dochteren neimen soude n ende seyde
Staet op en gaet wt deser plaetse wāt de **H** **E** **E**
sal dese stadt bederue / mer si hieldēet voor boerde.

D **M**s nb dē dageraet op ginc hieten die enghelen
Tot haeste en sprake Gaet hene neet v wif / en v
twee dochtere die ghi hebt / dz ghi ooc nzen v gact
in v misdact deser stat / **M**s hi nb lane merde / gre-
pe hē die māne / en zj wif / en zjn twee dochteren
metter hāt om dat die **H** **E** **E** haer sparē wilde.
en leyde hē buytē / en lietē hē buyten voor die stadt
En als si hē hadden buytē gebracht / seide si be-
hout v siele / en en siet niet achter v / ooc en siet nzen
hier in alle desen palē / optē verghē behout v / op dz

S **G**hi niet en vergaet / **M**er Tot sprac tot hen lieden /
S **O**ch neet mī heren siet / n v knecht genade v onde
heeft voor v wē ogē / so maket doch v barmhertic-
heit groot / die ghi mī gedaē hebt / dat ghi mī siele
bidē leuē behieldes / ic en en mī niet opten berge be-
houde. **H**et mocht mī aēromē eē ongeual en dat ic
skoue / **S**iet / daer is een stadt by / daer ick in blien
mach / en is cleyn aldaer sal ic mī behoude moghen
si is doch clein dat mīn siele leuendich bliue

Doē sprac hi tot hē siet ic heb v ooc in dese kuc
ke aēgestē / dat ic die stadt niet om en sal keere daer
ghi af ghesprokē hebben / **H**aest v behout v aldaer /
wāt ic en cans niet gedoē / voor ghi en zjst eerst daer
in / **D**aer af is die stat genoēt Zoar / **E**n die zonne
was opgegaē opter aerde als Tot te Zoar binnen
quam. **D**oē liet die **H** **E** **E** solker en vier re-
genē vande **H** **E** **E** / vande hemel af op Sodoma
en Gomorra / en keerde die stede om / en al dat lāt
scap / en alle die inwoōders der stede / en al wat op
dē lande ghewallē was / **E**n zjn wif sach om / en
de wert verandert in eens soultkens ghelikenis.

Mer **A**brāhā stont broech op des moiges aen
die side daer hi stont voor den **H** **E** **E** / en keerde
zjn aensicht tegē Sodoma en Gomorra / en al dat
omliggēde lant / en aensicht / en siet / daer ginc ee-
nē domp vanden lande / gelijc eene domp vā enen
Eze rbi ouen / wāt als **G**od die steden in diē palē verdoel /
E gedacht hi **A**brāham / en leyde Tot wt dien steden
Sie ric die hi omkeerde daer Tot in woonde
amossij **E**n Tot trock wt Zoar / en bleef op den berghe
luxvij g met beyde zjn dochtere / want hi vreesde te Zoar
te bliue en bleef also in eē speluncke met beyde zjn
dochteren. **D**oē sprac die outste totter ionc-
ster / onse vader is out / en daer en is gheē mā meer
opter aerde die ons beslapē mochte na alder we-

reit wif / **S**o coēt dā / laet ons onsen vader wif te
dric hē geue en met hē dronckē wordē / dat wi laet
vā onsen vad behoude / **A**lso gauē si hare vad wif
te drinckē in d seluer nacht / ende die eerste ginc in /
en leyde haer bi huere vader / en hi en werts niet **S**ap
ghetwaer / doen sy haer leyde / noch doē si op stont.

Des moiges sprac die outste totter ioncster /
siet / **I**c heb gisterē in minē vader gelegē / laet ons hē
desen nacht ooc wif te drinckē geue / dat ghi bi hē
ingact en legget v bi hē / dat wi sadē van onsen va-
der mogē behoude / **A**lso gauē si hare vad ooc diē
nacht wif te drinckē / **E**n die ioncste stelde haer ooc
op / en leide haer bi hē / en hi en werts niet get-
er doē si haer leyde / noch doen si op stont / **A**lso wee-
dē **T**ots dochtere beyde met kinde vā hare vader /
En die outste haerde eenē sone / die hiet si **M**oab /
vandiē quamen die **M**oabitē tot op desen daghe
En die ioncste haerde ooc eenē sone / doē hiet si **D**an
kint **A**mmō / **V**an dien quamen dyc kinderen **A**m-
mon / tot op den dach van hoden toe

Hoe dat **A**brāham buyten den lande reyde / ende **A**bi
melech coninc van **S**etar **A**brāhams huysvrouwe nam
ende hem **G**od dact om sloech.

Wat .xx. Capittel

A **S**ahā tooch van daer in dat zyden
lāt en woonde tussen **C**ades en **S**ur
en wert een vreedelich te **S**etar / en
leyde van sinen wive **S**ara. **H**et is mī
suster / doer lant nae haer **A**bimelech /
die coninc was te **S**etar / ende liefste halē.

Mer **G**odt quā tot **A**bimelech des nachts in-
dē droē en sprac tot hē / **S**iet **G**hi zjst der doot schul-
dicht om des wifs wille / die ghi ghenomen hebt /
wāt si is eens mā getrouw wif / **M**er **A**bimelech
en hadde noch niet aenghetast / ende seide **H** **E** **E**
E wildi dan ooc eē gerechtich volc doode / **H**eeft
hi niet tot mī geseft / si is mīn suster / en si heeft ooc
geleit hi is mīn broeder / **I**c hebbe doch dat gedaē
met simpelder herte / en outsculdigē handen **E**n
God sprac tot hē in dē droome. **I**ck weet oock dat
ghi met simpelder herte gedaē hebt / daeromme
heb ic v oock verbaert dat ghi niet ghesondicht en
hebt tegen mī / en ic en heb v niet toeghelaten dat
ghise aengetaft hadt **S**o geest nb dē man zjn wif
weder wāt hi is een propheet / en laet hē vore v bid-
den / also suldi leuēdich bliuen **M**er waer ghise hem
niet weder en geest / soo weed dat ghi dyc doot sulc
moeten steruen ende alle dat uwe is.

Doen stont **A**bimelech broech op des moiges
en riep alle zj knechte / en leyde hē alle dit voor ha-
re oore / en die lieden vreesden zeer / en **A**bimelech
riep **A**brāhā ooc en leyde hē / **D**aer om hebdi ons
dat gedaē / en wat heb ic v misdāē / dat ghi al sulckē
grote sondē wildet brengen op mī en minen riker
ghi hebt met ons ghelerst niet alsomen soude / **E**n
voort noch leyde **A**bimelech tot **A**brāham / **W**at
sacchde ghi aen / dat ghi dit gedaen hebt?

Abrāhā antwoorde / **I**c dachtē / mislicien in dese
plaetse en is geē vreesē **G**ods / en sullē mī mīn
wif wille doode / **G**ods si wat achtich mīn sus-
ter / wāt si is mīn vads dochter mer niet mīnder
moeder dochter / en het is mī wif gewordē / **D**oē
mī **G**od wt mīn vads huys hiet wādelē / leyde te
tot haer / die barmhertichheit doet aē mī / dat waer
wi comē / suldi vā mī seggen dat ick v broeder ben /

Dus nā Abimelech scape / rūderē / knechtē en maechde / en gaffe Abrahā / en ghaft hē weder zyn wif Sara en seide / Siet / mi lāt staet b opē / wōd ter waert b belieft / en seide tot Sara / Syet daer / ic heb utben broeder dincnt situerē penningē ghegeuē / Siet die sal b eēd ecel der oogē zyn / boor alle die by b zyn / en ouer al / en een verantwoorder.

Mer Abrahā badt tot God / doe genas Godt Abimelech en zyn wif / en zyn maechde / dat si kinderē baerde / Wāt die h E C E hadde te boze valte gestoten / alle die moeders des huis Abimelech om Sara Abrahams wifs wille

Hoe Isaac nae der belofte Gods geboren worde / ende hoe Agar verwoipen worde met den kindeken Ismael / ende van dat verbont Abrahams met Abimelech Dat xxii Capittel

In h E C E besocht Sara / also hi ge looft had en dede met haer also hi gesceit hadde. En Sara ontfinc en baerde Abrahā eenē sone in zyn oude dagē / ter tijt die hē God geleyt hadde / En Abrahā hiet sine sone die geboorē was Isaac / die hē Sara baerde en besneet hē te achste dage / so hē God gebodē hadde / hondertiaer was Abraham out / doen hem zyn sone Isaac geboren wert.

En Sara sprac / God heeft mi tot eenē gelache gemaect / wāt wie dat hoorē sal die sal miñder belachē / noch seyde si / Wie dorstet ooc Abrahā seluc op leggen / dat Sara hint loocht / en heeft hē eenen sone ghebaert in zyn oude dagē / En dat hint wies / en wert gespeent / En Abrahā bereyde een groot werckchap inden dage doen Isaac ghespeent wert.

En Sara sach hē sone hagar a / Egyptē die si Abrahā gebaert hadde / dz hi eē bespottē was / en sprac tot Abrahā / Werdyffe dat ioncwif wte met

haren sone / Want dees ioncwifs sone en sal niet erfgename wesen met minē sone Isaac / Wat woort beuel Abrahā qualick om zyns zoons wil / Mer God sprac tot hē / En laet b niet qualickē beualle om des knechtens en ioncwifs wil / Wle wat Sara b gheleyt heeft verhoort / Wāt in Isaac sal b dat zaet genoēt wordē / Doe sal ick des ioncwifs sone make tot eenē grooten volcke / om dat hi uwe saet is / En aldus so stont Abrahā des morgē b roech oppē / en nam broot en scone / die hē met water / en leydet op hagers scouderen / en sine knechtē mede / en liefte gaele / Doe trock wech / en ginc in die woestine do len bi Bersaba / Als nu dat water wter selsē was / werp si dat knechtē onder eenen stuype / en ghinc hē en ginc sittē van bereē tegen ouer eenē vooch schoet berde / Wāt si seide / Icen sal thint / niet mogē sien steruē en si lat tegen ouer / en hief haer stemme op ende weende.

Mer Godt verhoorde die stemme des kints / en die enghel Gods riep van den hemel tot hagar / en sprac tot haer / wat is b hagar / en breeft b niet / want God heeft verhoort die stemme des kints / daert leydt / staet op en neet dat kint en houdet met utben handen / want ic sal hē tot eē groot volc maken / Ende God dede haer ogen op / dat si eene water fonteyne sach / Doe

ghinc si henen en bulde die stesle met water en gade kinde te drincken / en Godt was met de kinde / en wies en woonde inder woestine / en werdt een meester vascietē / en woonde inder woestine Pharam / en zyn moeder nā hē een wif wt Egypten lant

Ter seluer tijt sprac Abimelech en Phichol zyn velthoofman met Abrahā en seide / God is met b in alle wat ghi doet daerē / sweert mi bi God dat ghi mi / noch minē kinderē / noch minen neuē niet lettē en sult / mer die vermbertichz dieic b bezworen heb / aen mi ooc bewijst / en aen de lāde daer ghi eē briedelinc m zyt / Doe seide Abrahā ic sal sweeren

En Abrahā strafte Abimelech om der consein waterē wille die Abimelechs knechtē met gewelt genomē hadde / Doe at woorde Abimelech / Ic en hebbs niet gewetē wie dat gedaē heeft / ooc en heldigt mi niet geleit / daer toe en heb ick niet ghehoort dā hede. Doe nā Abrahā scape en runderen / en gaffe Abimelech en maectē beide eē vōont met malcanderē en Abrahā stelde daer / by lāmeren bi sondert / Doe seyde Abimelech tot Abrahā / Wat sullē dese / by lāmerē die ghi daer visondert gestelt hebt / hi antwoorde / by lāmeren ludi bā miñder hant nemē / dat si mi tot een getuyghis zyn dat ic de seu put gegravē heb / Daer al hiet die stede Bersaba / dat si met malcanderē daer gestwoort hebbē en also maectē zyn verbont tot Bersaba. Doe stōf Abimelech op en Phichol zyn velthoofman / en trockē wed inder Philistinē lāt / Mer Abrahā plantē die boomē te Bersaba / en aē riep aldaer de nā des h E C E / des ewichs Gods / en was een beemdelinc inder Philistenen lant / een lange tijt. Hoe dat Abraham Gode ghehoorsaem was / Isaac sine sone te offeren / ende dactromme weder die belofte ontfinc

Dat xxii Capittel

b ric
re uij
a
ach i
a

b b
uig d

ie b

C

Het boec Genesis

A
Judith.
vii.c.
Hebico
xi.d.

A dien dat dese dingen gesiet waren
proefde God Abraham/ en sprac tot
he/Abrahā/ En hi andtwoorde/ hier
ben ic/ en God sprac/ Reemt Isaac
uwen eenigen sone, die ghi hec hebt/
en gaet henen in dat landt Mozia en offeret hem al
daer tot brantoffer op eenē berge dien ic v seggē sal
Doen stont Abraham des mo:ghens broech oppe
en bereyde sinen ezel/ en nam met hem twee kna-
pen/ en sinen sone Isaac/ en sloof hout tot brantof-
fer/ hi stont op en ghinc henen ter plaecten daer
hem God af gheseyt hadde

B
In. viijc
He. xi. d

Ten derden dage/ hief Abraham sijn oogen op
en sach die stede vā berde/ en sprac tot sinen knape
blijft hier met den ezel/ Ick ende die knecht willen
daer henen ghaen/ ende wannecr wi aenghebeden
hebben/ so sullen wi weder tot v comen/ En Abra-
ham nam dat hout/ tottē brantoffer / en leydet op
sinen soone Isaac/ mer hi nam dat vier en het mes
in sijn hant/ ende die twee ghinghen te samen.

Doen sprac Isaac tot sinen vadere Abraham
mijn vader Abraham antwoorde/ Hier bē ic mij
sone/ ende hi sprac/ Siet/ hier is vier en hout/ mer
waer is dat schaep totten brantoffer?/ Abrahā ant-
woorde/ Mijn sone/ God sal thonen/ dat scaep tot
ten brantoffer/ en die twee gingen met maltanderē

En als si quamen aen die plaette die hē Godt
geseyt hadde stelde Abraham aldaer eenen outaer
en hi leyde hout daer op/ en bant sine soone Isaac
en leyde hem op den outaer bouē op dat houdt/ en
recte sijn hant wt/ en vaette dat mes om sine sone
te slaen

Doen riep hem die engel des H. E. S. A. handē
hemel en leyde Abrahā Abraham/ hi antwoorde
Hier ben ic/ Die engel seyde en legt v hant niet aen
den knecht/ en en doet hem niet/ want v doet ic
dat ghi God breeft/ en en hebt niet gespaert uwen
eenigen sone voor mi/ Doen hief Abraham sijn oo-
gen op/ en sach eenen ram achter hem verwert in
der hagen/ met sijn hoornen/ en ghinc henen ende
nam den ram/ en offerden tot eenen brandtoffer/
in sijn soons stede/ En Abraham hiedt dyc stede/
Die H. E. S. A. sal thoonen/ daer afleyt mē noch he-
den op desen dach/ Op den berge daer dyc H. E. S.
A. S. thoonen sal

ec. xliij. d
Ierliij. f
Hebviid

Ende die Engel des H. E. S. A. riep Abraham
noch eens vanden hemele/ en sprac. Ick heb v mi
seluen gheswooren spreect die H. E. S. A. / v ghidat
gedac hebt/ en en hebt uwen eyghen sone niet ghe-
spaert/ dat ic uwe saet ghebenedien/ en vermeerde
ren sal als die sterren des hemels/ en als dat zandt
aenden oever der zees/ en uwe saet sal besitten die
poorten sinder vianden / En door uwen sate sal
alle volck der aerden ghebenedyt worden/ om dat
ghi mi mīnder stemmen gehoort/ saem gheweest hebt.
Also heerde Abraham weder totten knapen/
en stont oppe/ en togen te samen te Berlaba/ ende
woonde aldaer

hier
wordt
Genus
beloofft.

Indesen ghebuerdet dat Abraham gheboof-
schapt wert/ Siet/ Milca heeft oock kinderē ghe-
baert uwe broeder Rahoz/ Te weten v/ den eer-
sten ghebooren sone/ en Sus sinen broeder en He-
muel/ van welckē die van Syriē ghecomen sijn/ en
Gesed/ en Hah/ en Pildas/ en Adlaph en Berhu

D
gal. iij. a

Dat. xliij. Capittel

el maer Sethuel van Rebera/ Dees acht ghebaer
de Milca Rahoz Abrahams broeder/ En sijn con-
rubijn genaet Kethuma/ van oock te weten The-
bath/ Saham/ Thahas/ ende Maacha
¶ Doe Sara kerf/ ende Abraham eenen acker cochte van
den kinderen Heth/ tot eender begravinge sijnz gellachts
Dat. xliij. Capittel.

Sara wert hondert en seuen en twint-
tich iaer out/ soo langhe leefde si/ en
kerf/ inder hoofstat die heet Hethron
inden lande Canaan/ Doen quā A-
braham dat hie beclagen en betwee-
nen soude/ Daer na stont hi op van sinen lijcke/ en
sprac met den kinderen Heth en seyde/ Ic ben een
vreemdelinc en een intwoonder met v/ geest mi eē
erf begravenisse v v heden/ dat ic mijnen dooden
begrave die voor mi leyt

Doen antwoorden Heths sone Abrahāme/ en
spraken tot hē hoorc lyeue here/ ghi sijt een vorst
Gods midden onder ons/ Begraveft uwe dooden
in onse costelijcke graue/ geen mensche van ons en
salc v verbiede dat ghi in sinen graue uwen doode
begraveft. Doē stont Abrahā op en neech voor den
volcke des lants/ (te weten) voor dē kindere Heth

En hi sprac met hen en seyde/ Welicet v dat ic
minen doode voor mi begrave/ soo hoorc mi/ dat ic
bidde voor mi/ aen Ephron den sone Zohar/ dat
hi mi geue voor v lieden sijn dubb el speluncke/ dyc
hi heeft in sinen acker voor eenen redelike penninc
voor my om te sine tot eene erf begravenisse / wā
Ephron woonde onder die kinderen Heth.

Doē andtwoorde Ephron die Hethitere Abra-
hā/ dattet die kinderen van Heth hoorden/ voor alle
dē genē die tynnder stadt poozten wt en gingen
en seyde/ Reen mīn here/ mer hoorc mi/ Ic gheue
v dē acker/ en die speluncke daer in ooc/ en ic geuen
v voor die oogē der kindere mijns volck/ te begrave-
uen uwe doode/ Doē buychde hē Abrahā voor dē
volck des lants/ en sprac met Ephron/ dat toe hoor-
de dat volck des lants/ en seyde/ Wildi mi verhoorē
so neet vā my des ackers gelt/ dat ic v gheue/ soo
sal ic minē dooden daer in begraven.

Ephron antwoorde Abrahā en sprac tot hem
Mij heere hoorc mi/ dat belde is. cccc. sikel silvers
waert/ mer wat is dat tusschen v en mi/ Begraveft
lichs uwe doode/ Abrahā verhoorde Ephron en
woech hē dacc tgeft dē hi geseit had dattet die kin-
deren Heths hoorde te wete vierhondert sikel ghe-
luerts silvers/ en gābaerder muntē/ Also wert
Ephrons acker daer die dubbele speluncke in is/
tegen Mambre ouer/ Abrahā tot eygenen goede
beuclicht/ inetter spelunckē dacc inne/ en met al-
lē den boarmē op dē acker rontom/ dat het die kin-
deren Heth aenslaghen/ en alle dyc tot sinder stadt
poozten wt ende in ghinghen / Daer nae begroef
Abrahā sijn wif Sara/ in dyc speluncke des ac-
kers / dyc dubbele is teghen Mambre ouer dat is
Hethron int landt Canaan/ Also werdt beuclicht
dyc acker metter speluncken die daer in is Abra-
ham ter erfgravenissen vanden kinderen Heth

¶ Doe Abraham sinen knecht sent voor Keturā sone Isaac
eine wijf/ die wt te soecken/ ende Rebera wort sijn wijf-
vrouwe/ ende Isaac creechtē. so het/ dat hi die drescheydt
van sijnz moeders doot verminderde
Dat. xliij. Capittel.

Abrahā was out en wel bedaecht / en die h. G. E. had hē ghebenedijft in alre / en sprack tot sinen outkē knecht sijn huys / die ouer al sijn goet was / egget v hant op mijn dgye / dat ic v late sweren by den h. G. E. den God des hemels en der aerden / dat ghi mijnen soone gheen wijfen neemt vanden dochteren der Cananite / onder dē welken ick woone / mer dat ghi trect in mijns vaders lant / en tot minē maechtschap / en neemt mijnen sone v. Saac een wijf

Die knecht seyde / hoe en oft dat wijf mi nyet volgē en wilde in dit lant / soude ic dan uwē soone wed v. engē in gene lant daer ghi wt ghetrocken zijt / Abrahā seyde tot hē / wacht v daer voze / dat ghi minē sone niet wed en v. set in dat lant / Dye h. G. E. die God des hemels die mi vā mijns vaders huys genomen heeft en vā den lande mijnd maechtschap / die mi geseit heeft / en ooc gestwoze en gesprokē / dit lant sal ic v. w. en lade geue / dye sal sijn engel voze / v hē seyndē / dat ghi aldaer minen soone een wijf neemt / Mer ist dat v dat wijf niet volgen en wille / soe sidi des eedts quijt oft los / alleens dat ghi minen sone niet weder derwaert en leydet / Doē leyde die knecht sijn hant op die dgye sijnns heeren Abrahās / ende swoore hem datte

En aldus nā die knecht thien kemelē vanden kemelē sijnns heere / en tooch hē / en droech met hē vā alderley goede sijnns heere / en maecte hē op en tooch te Mesopotaniā totter stat Rahor / Doē dede hi die kemelē nederligghen buyten voze dye stad / hi eenē waterputte / des auont tot dier tyt / als die v. w. en plegen wt te gaen / en water te scopen ende sprack

H. G. E. ghi God mijns heere Abrahā / comt mi hede te gemoet / en doet barmhertichz acn mijnen heere Abrahā / Siet / ic stae hier vider fonteyne des waters en der lieden dochtere deser stad / sullen wt comē om water te sceppe / wāneer nō een deerne coet daer ic toe spreke / neyghet v cruycke / en laet mi d. ynckē / en si sal leggen / Dinct / ic wil v kemelen ooc te d. ynckē geue / dat si die ghene is dye ghy uwē dienaar v. Saac bereit hebt / en dat ic aē de selue bekēne / dz ghi barmhertichz aē mijne here gedaē hebt / En eer hi wt ghesprokē hadde / Siet / doe quāmer wt Rebeca / Bethuels dochter / die een sone van Milca was / die welke Rahors Abrahās v. oeds wijf was / en droech eē cruic op haer schouderē / en was een seer schoon deerne vā aensicht / noch maecht / en ghenen mā en hadde si bekēt / die ginc neder totter fonteyne / en bulde dye cruyck / en clam op / Doen liep haer die knecht te gemoet / en leyde / laet mi een luttel waters wt uwē cruyckē d. yncken / En si sprac / Dinct mijn here / en hae stelic liet si dye cruyck neder neuen haer handen / en gaf hē te d. ynckē / En doe si hē te d. ynckē gegeue hadde / seide si / Ic wil v kemelē ooc water sceppe tot dat si al gedinct zijn / Ende si haeste haer / ende goot die cruyck wt indē back / en liep totter fonteyner om te schuppen / en gaff allen sinen kemelen

Maer die mā verwonderde haers / en swoech sijn / tot dat hi bekēde oft die h. G. E. sijn reyle had wel late rake oft niet / Als nō die kemelē al ghe. dronckē hadde / nā hi een guidē vozhoofts spāel

eens halue sikel swaer / en twee armingē aē hae handē / s. sikel gouts swaer / en seyde / Mij dochter wien gadi aen / segghet my doch / hebben wi oock plaette in ws vaders huys te herbergē / Si sprack tot hē / Ic ben Bethuels dochter / des soens Milca / dien si Rahor baerde / En noch seyde si to hē / het is ooc vele stroos en boedernighe by ons / en plaetten genoech te herbergen

Doē booch hē die mā ned en vadē dē h. G. E. aen / en sprac / geloof si die h. G. E. die God mijns heere Abrahā / die sine barmhertichz / en sine waerheit niet ontogē en heeft acn minen here / wāt dye h. G. E. heeft mi te wege geleyt tot mijns heeren v. oeders huys / en die deerne liep en bootschaptes al in haers moeders huys / dat si ghehoort had / en Rebeca hadde cenen v. oeder die hiet Laban

En Labā liep dair buitē bidē mā acnder fonteyne / en als hi sach dat voze hooft spāel / en armingē aen sijnns susters hāden / en hoorde die woorden Rebeca sijnns suster / dat si seyde / alsoo heeft nō dye mā geseit / so quā hi tot den man / en siet / hi stont by dē kemelē aen die fonteyn en seide / Toet hier binnen ghi ghebenedide des h. G. E. waerō stady daer buyte / Ic heb v dat huis gheruymt / en voze dē kemelē plaette gemact / Also v. bracht hi den mā in huis / en ontoomde die kemelē en gaf hem stroo en voed / en water te wāste sine voete / en den mā nē die met hē waren / ende setten hem eten voze.

Mer die knecht sprack / Ic en wille niet eten / tot dat ic eerlt mij saken v. w. en hebbe / Si antwoorde / segt wech / hi seyde / Ic bē Abrahā knecht / en die h. G. E. heeft minē here rijkelijc gebenedijt / en is groot gewoorden / en heeft hē scapen en ofsen / s. w. en gout / knechte en maechde / kemelen en ezelen ghegeuen / daer toe heeft ooc Sara mijns heere wijf eenē sone gebaert minen here in sijn oude daghen / dien heeft hi ghegeuen al wāt hi heeft.

En mijn here heeft eenen eedt vā mi genome seggende / ghi en sult minē sone gheen wijf nemen vāden dochteren der Cananiten / in welke landē daer ick woone / mer trect henen tot in mijns vaders huys / ende minen ghesachte / aldaer neemf minē sone een wijf / Maer ic seyde tot minen here / hoe oft mi dat wijf niet volgen en wille / Doen sprac hi tot mi / Die h. G. E. daer ic voze wandele sal sinen enghelen met v seindē / en uwē werch voze spoedich maken / dat ghi minē sone een wijf neet van minen maechtschappen / en van mijns vaders huys / dā suldi mijns eedts ontsleggen sijn / als ghy tot minen maechtschappe coemt / gheuen si v nyet soo sidi mijns eedts ontsleggen

Alsoo quam ick heden ter fonteynen ende seyde / h. G. E. Godt mijns heeren Abrahāns / hebdi minen wech voze spoedich gemact daer ick lanc gereyft ben / Siet so stae ic hier vider waterfonteynen / wāneer nō een maecht wt coemt om water te schepene / ende ick tot haer segge / Sheuet my een luttel waters te d. ynckene wt uwē cruycken / en die mi leggen sal / Dinct ghi / ick sal v v. w. en kemelen ooc schuppen / dat si dat wijf si dye die h. G. E. mijns heeren sone bereyft heeft

Seer ick alsulcke woorden gheceyndt hadde sit mij nō herte / siet doe quā Rebeca / dair wt met een der cruicke op haer der schouderē / en ghinc neder

Totter fonteynen / en schiep water / En ic leyde tot haer Gheeft mit te drincken / en si na haestelike die cruycke van hare scouderen / en sprac / Drinct ende uwe hemelen wille ic ooc te drinckē geue. Also drac ic en si drincte die kemelē ooc / en te vrac hde haer en sprac Wiens dochter sidi / Si antwoorde Ic ben Bethuels dochter / des soons Rahoy / die hē Milca gebaert heeft

Hoe leyde ic een boozspannel aen haer aensicht en armringen aen haer hande / en buichde mi / ende aenbadt de hē GAE / en loofde den God mijns heren Abrahā / die mi ten rechtē wege gheuoert heeft dat ic mijns heren broeders dochter nemiē soude tot eenē wiue booz mijns heren soue

Hier om oft ghi bermherticheit oft waerheid doet met minen here / so segget mi / en oft v anders geroecht / so segghet mi oock op / dat ick wende ter rechter oft ter linker siden

Doē antwoorde Laban en Bethuel / en sprake hande hē GAE is dat wt ghegaē / daerom en connen wi niet tegē v gheleggē noch quaet noch goet Siet daer is Rebeca booz v / neeste treit hene / dat si ws heere soons wif si also die hē GAE ghesproke heeft / Als Abrahā knecht dese woorden booz de neychde hi hē totten hē GAE / totter aerden / en vrecht booz silueren en gulde cleynooden / en cleederē / en gaffe Rebeca / Mer hare broederen en der moeder gaf hi cruyt / Doen adt en dranc hi metten mānen die met hē warē / en bleue daer ouer nacht

Des morgens stont hi op / en sprac / Laet mi reisen tot minen heere / Mer haer broeder ende haer moeder sprake / Laet die deerne eenē dach oft thiene bi ons bliue / daer na suldi reysen / Doē antwoorde hi hen. En wilt mi niet houde / wāt die hē GAE heeft mi ten rechten wege gebrocht / laet mi dat ic tot minen heere reyse / Doē sprake si / laet ons dye deerne roepen / en vragē wat si daer toe leydt / En si riepen Rebeca / en sprake tot haer / Wildi met desen man reysen / Sy antwoorde ia ic wil met hem.

Alsoo lieten sy Rebeca haere suster reysen met haer der voeterē / met Abrahā knecht en sine geselschappe / En si gebenedide Rebeca / en sprake tot haer / Ghi sijt onse suster / ghi moet wassen in bele dypsen dypsende / en uwe saet besitte die poorten sinder vianden / Aldus bereyde haer Rebeca met hare deerne / en ginc sitte op die kemelē / en si volchde die māne / En die knecht nam Rebeca waer en reyde henen.

Mer Isaac quā vander fonteynen des leuēden en siende / wāt hi woonde int zuyde lande / en was wtgegaē om te bedeckene indē velde aē den auont en hief zjn oogen op en sach datter kemelē quamē en Rebeca hief haer oogen op / en sach Isaac / Doē viel si bandē kemelē / en sprac tot dē knecht / wie is die man die ons tegē comt op dē velde / Die knecht sprac. Dat is mijn here / Doen nam si dē suyer en verhuide haer / En die knecht stelde Isaac alle saken die hi ghedaen hadde / Doen vrac hte Isaac in die wooninge zijns moeders Sara / en hi nam Rebeca tot eenen wiue / en hi creechte lief / Alsoo wert Isaac ghetroot ouer zjn moeder

ber coopt sine eerste gheboorte
Dat / xxv / Capittel

Sade Abrahā nā een ander wif / die hiete Kethura / die baerde hem Simram en Takhlan / Medan en Midian / Teshak en Suak / mer Takhlan wan Seba en Dedan / Mer die kinderen van Dedan waren Murim / Tatum / en Teumin / Die kinderen van Midian waren Epha Epher / Hanoch / Abida / en Eldaa / Dit zjn alle die kinderen van Kethura / Mer Abraham gaf alle zjn goet Isaac / mer den kinderen die hi van sinen vissapertsen hadde / gaf hi giften / en liefse van sinen soone Isaac treckē val die wile dat hi noch leefde / seggen den opganc in dat Doffen

En dit is Abrahams ouderdom / die hi gheleefft heeft / hondert en lxxv. iaer / en wert cranc en sterf in eenen rustigen ouderdom doē hi out en leuens moede was / en wert vergaet tot sine volcke / En sijn sonē Isaac en Ismael begroeuē hē inder dubbelder spelunckē / op dē acker / Ephron des soons Zoar des Hethiten / die daer leyt tegē. Mamre in dē beide dat Abrahā banden kinderē heth gecochē had / Daer is Abrahā met Sara zjn wif begrauē / En nader doot Abrahā ghebenedigde God Isaac sinen soone / En hi woonde bider fonteyne des leuēden ende sienden.

Dit is dat geslachte Ismael Abrahā's sone / die hē vager baerde Sara ioncwif vā Egyptē / ende dat zjn die name der kinderen Ismael / daer af haer gheslachten genaemt zjn / Die eerste gebozē sone / Ismaels was Rebaioth / Keder / Mdebel / Mitsan / Mipa / Duma / Masa / Hadar Thema / Jethur / Naphis / ende Nedma / Dit zjn Ismaels kinderen met haren name / in hare houē en stedē. xij / lants bozken / En dat ist ouderdō Ismaels En xxv. iaer / ende wert cranc en sterf / en wert vergaderk tot sine volcke / En hi woonde vā Heuila aen tot Sur tegen Egypten als men te Assirien ghaet / En hi oueruiel alle zjn broeders

Dit is Isaacs geslachte / Abrahā's sone Abrahā wan Isaac / Isaac was. xl. iare out / doē hi nam te wiue Rebeca / die dochter Bethuels / wt Strie vā Mesopotanien Tabans des Sirciens suster

En Isaac badt dē hē GAE booz zjn wif wāt si was onuruchtbaer / en die hē GAE liet hem verbidde / en Rebeca zjn wif ontfinc / En die kinderen stietē malcanderē in hare lichaem / Doen sprac si doēt mi also soude gaen / waer om heb ic ontfangen / En ginc hene om den hē GAE te vragē / en die hē GAE sprac tot haer / Tweederhāde volc zjn in uwen lichaem / en tweederhande liedē sullē hē leyden wt uwe lichaem / en deē volc sal dander te bouē gaen / en die grootte sal den minsten dienen.

Als nu die tijt quā / dat si baren soude / siet doē warē tweelingē in hare lichaem / Dye eerste dse daer wt quā was rootachtich / heel rou gelijc eē vel / en si noēden hem Esau / Ter stont daer na quammer booz zjn broeder die hiel met zjnd hant die her senen Esau / en hietē hem Jacob / Isaac die was. lx. iaer out doe si geboten worden / En als die knecht kens groot werden / wert Esau een sager / en een acker man / mer Jacob een taeltweedich man / en woonde indē huusen / En Isaac had Esau lief / om

Choe dat Abraham nae der doot Sare Kethiram tot een wyf zouwe nam / ende aen haer kinderen wan van Isaacs geslachte / Rebeca baert Esau ende Jacob / Esau

dat hi bā sinen wiltuanc adt / maer Rebeca hadde Jacob lief.

En Jacob krochte een gerecht / Doē quā Esau hadē beide en was moede / en spract tot Jacob laet mi proeue vāden rooden gerechte / wāt ic bē moede / Daer af heet hi Edom / Maer Jacob sprack der soopt mi v eerste geboorte. Esau antwoorde. Siet ic moet doch sterue / wāt soude mi dā helpē die eerste geboorte. Jacob sprac. So sweert mi hede. En hi swoer hē / en vercocht also Jacob sijn eerste gheboorte. Doē gaf hē Jacob broot / en dat moes gerechte / en hi adt en drac / en stont op / en ghinc van daer / en also cleyn achtet Esau sijn eerste geboorte. **I**saac trect om der dierder tijt tot Gerar / hē wort beuesticht den eedt sine vader ghedaen / hē seyt Rebecam sijn suster te zijn / hy cricht goet / daerom stoppen hē die Philistinen die fonteynen Abimelech heet hem wech trecken / Abimelech maect verbont met hem. **Dat. xxvi. Capittel**

Et quā eenē dierē tijt int lāt meerder dā die boordē die te Abrahāms tijde was / En Isaac troc tot Abimelech der Philistee cominc te Gerar. **D**oen openbaerde hē die HEE en sprac / Trect niet af in Egyptē mer blijft int lāt dat ic b segge / weest een vream delinc in desen lāde / en ic sal niet b sijn / en b gebenedie. Wāt b en wbe sa de wil ic alle dit lant geue / en sal vāste maken mijn eedt / die ic wbe vader Abraham geswoer heb en ich sal wbe jaet vermeerderē als die sterre des hemels / ende ic sal wben sade alle dit lant gheuen. **E**nde door wbe saet sal alle volck gebenedist worden / om dat Abraham mijnder stemmen gehoor saem gheweest is / ende heeft ghehouden mijne jēden / mijn geboden / mijn insettinghen / ende mijn wetten.

Aldus woonde Isaac te Gerar / ende wanneer die lieden van dier steden na sijn wijf brachde / soe sprac hy. Het is mijn suster / want hy bresde te segghen / het is mijn wijf / si mochten mi dooden / om Rebeca willen / want si was schoone vā aensichte. **A**ls hi daer een wile gheweest hadde / so sach Abimelech der Philistine Coninc wt een beustere / en wert gewair dat Isaac boorde mē sine wive Rebeca. **D**oē riep Abimelech Isaac / en seide / Siet het is b wijf / hoe hebdi dā geselt / Si is mij suster. Isaac antwoorde hem. Ic dachte / ic soude misliche moeten steruen / om haer en wille. **A**bimelech sprack / Waeromme hebdi ons dan dat gedaen. Het wāre licht gheschiet / dat yemant vanden volcke hem bi wben wive gheleyt had / ende hadde also een scult op ons gebracht. **D**oen geboot Abimelech alle dē volcke / ende sprac / Wie desen man / oft sijn wijf aē tall / die sal die doot steruen.

Ende Isaac jaeyde in desen lande / ende want in dien iare hondert muddē / want die HEE ge benedide hem / ende hi wert een groot man / ghinc ende wiesch / tot dat hi seer groot wert / dat hi veel goets hadde aen cleyn ende groot vee / en eē groot gesin. **D**aeromme besuden hem dye Philistinen / ende verstoppen alle die fonteynē die zijns vaders knechten gegraven hadden / ter tijt Abrahāms zijns vaders / en vildēle met aerde. **D**at ooc Abimelech tot hem sprac. **V**ertrect van ons / wāt ghi sijn ons te machtich geworden.

Doen trock Isaac van daer / en kroech sijn tentē in dat dal Gerar / ende woonde aldaer. **E**nde als hi n b gheleten was / liet hi die fonteyn water grauen die si ten tijde sijn vaders Abrahāms ghegraven hadde / die welcke die Philistine verstoppt hadde na Abrahāms doot / ende noemde ic mēte selue name / daerse sijn vader mede ghenoemt hadde.

Doen groeue Isaacs knechte int dal / ende vōde al daer een fonteyne leuende water. **M**er dye herds van Gerar hadden twilt mettē berderen Isaacs / en seyden. **D**at water is ons. **D**oen hiet hi die fonteyn Esch / om dat si hem daer bedrogen.

Doen groeuen si een ander fonteyn / daerom hadden si oock twilt. **D**aerom hiet hi hem lieden / Sitena. **E**nde si trockē van daer / ende groeuen noch een ander fonteyn / daer en keuen si niet om / daerom hiet hie / Achoboth / ende seydē. **N**b heeft ons die HEE rijmte ghemaect / ende ons lanten wassen int lant. **D**aer na trock hy van daer te Bersaba.

Ende die HEE openbaerde hem in dier seluer nacht / end sprac. **I**ck ben ws vaders Abrahāms God / heeft niet want ic ben niet b / ende ic sal b ghebenedien / ende b jaet vermeerderē om mijne knechts Abrahāms wille. **D**oen maecte hi aldaer eenen outaer / ende aenriep den naem des HEE / en seide daer sijn tentē / en sijn knechte groeuen aldaer een fonteyne.

Ende Abimelech quam tot hem van Gerar en de Abusath sijn brēt / ende Pirbol sijn veltchoofse man. **M**aer Isaac sprack tot hen / waerom comdi hier tot mijnde ghi lieden haet mi doch / ende hebt mi van b ghedreuen. **S**i seyden. **W**i sien niet sijn den oogen dat die HEE met b is / daerom seyden wi / het sal eenen eedt tusschen ons ende b sijn ende willen een verbont met b makē / dat ghi ons geene schade end doet / ghelick wi b niet aengetaē en hebben / ende ghelick wi b niet alle goet gedaē en hebben / ende b met vreden liefen trecke / **M**er ghi sijt die gebenedide des HEE. **D**oē bē teyde hy hen lieden een maectst / ende si aten ende droncken. **E**nde des morgens broech stonde si op ende die cen swoer den anderen. **E**nde Isaac liet se gaen. **E**nde si togen van hem met vreden.

Ten seluen dage quam Isaacs knecht / ende seydē hē vander fonteynen die si vgraven hadden ende spraken tot hem. **W**i hebben water vonden ende hi noemdet Saba. **D**aer af hiet die stadt Bersaba / tot op den dach hā heden toe.

Jacob wōit wt bestel zijns moeder s voor Esau gelegēt / en Isaac daer in bedrogen. **E**sau is droewich om der segeninge hem ontogen / hi wort op Jacob gram / en dreicht hem. **D**ie moeder laet hem tot Laban hārē broeder in Haran vlieden. **Dat. xxvii. Capittel**

Dē Esau veertich iaer out was / nā hi tve wive. **A**udit die dochter Berit des Hethiters / ende Basmath dye dochtere Etion des Hethiters. **D**ese beyde waren weder spannich Isaac heb. **ende Rebeca**

En het gebuerde doē Isaac out worden was dat sijn obgē dōchter wāt int sien. **E**n riep Esau sine grootē sone en sprac tot hē. **M**ijn sone / hy antwoorde. **H**ier ben ic / en hi sprac. **S**iet / ic bē ons.

worden en en wert niet wāncer ic sterue sal. So neest nu dijn getuych/hokere/en boge/en gaet wt ten velde/en vangt mi een wiltbraet/en maect mi en spise/so ict geerne heb/en bryget mi hier binne dat ict eete/dat mi siele v gebenedide eer ic sterue

Mer Rebeca hoorde die woort/dat Isaac tot sinen sone seide/en Esau ghinc ten velde/op dat hi een wilt vangē soude/en thuis brochte. Doē sprack Rebeca tot haren sone Jacob. Siet/ic hebbe geboort uwe vader spreke inet Esau uwe broeder/en seggē. Blyngt mi een wiltbraet/en maect mi tete dat ic eete/en ic v gebenedide hoor; de h. E. A. E. eer ic sterue. So hoorde nu mijn stemme/mijn sone/wat ic v herte. Gaet henen totter cudden/en haelt mi twee goede boeckens dat ic uwen vader daer af een spise make/so hijt gheerne heeft/ende die suldi bi uwen vader draghen/dat hi eete op dz hi v gebenedide hoor; sin doot

Jacob sprack tot zijnder moeder Rebeca. Siet mijn broeder Esau is rou/en ick ben sachte/ende mijn vader mocht mi misliken tassen/en hi soude mi achten als ic met hē spottede/en soude mi ver maledien/en niet gebenedide. Doē sprac sine moeder tot hē. Die ver maledijngē si op mi/mijn sone/berhoort mij stemme/gaet/en haelt mi/dat ic v bete. Doē ginc hi hē/en haedde/en bracht hē moeder

En zijn moeder maecte ee spise/soe zijn vader geerne adt/en nam Esau haers grooten soons roffelike cleedere/die si by hair in huys hadde/ende trackte Jacob haren minsten sone aen. Maer die vellen banden boeckens dede si hem om sijn handen/ende daer hi sachte was aenden hals/en gaf hem also dat eten metten broode/soe zijt gemact hadde/in Jacobs handen haers soons

En hi droecht bi sine vader/en sprack. Mij vader/hi antwoorde hier ben ic/Wie sidi mijn sone Jacob seyde/Ich ben Esau v eerste geboren sone ick heb gedaen/so ghi mi ghesleit hebt/staet op/en sidi om te eten bā minē wiltbrade/op dz mi uwe siele gebenedide. Isaac sprac tot sine sone. Mijn sone hoe hebdi so haekte geuonde. Hi antwoorde/die h. E. A. E. v. God boort/spoedicht mi also. Doen sprac Isaac tot Jacob/coemt hier bi mi mijn sone dat ic v taste/off ghi zijt mijn sone Esau of niet. Also ghinc Jacob tot sine vader Isaac/en als hi hē getast hadde/sprac hi. Die stemme is Jacobs stemme mer die handen zijn Esaus handen. En hi en bekēde hē niet/wāt sijn handē warē rou/gelijc Esaus sijn broeders handen/en gebenedide hem. Ende sprac tot hē. Sidi mijn sone Esau. Hi antwoorde. Ja/ic bent. Doen sprac hi. So bryngt mi hier mij sone te etē van uwe wiltbrade/dat v mijn siele gebenedide. Doē bracht hijt hē/en hi adt/en droech hē oock wijn/en hi drac. En Isaac zijn vader sprac tot hem. Comt hier en rust mi mijn sone hi ginc tot hē/en ruste hē. Doē roer hi den ruck zijnder cleederen/ende gebenedide hem/ende sprac.

Siet/den ruck mijns soons is gelijc eenen rucke des belts dat die h. E. A. E. gebenedijt heeft

God geue v handen dauwe des hemels/ende vāder vetticheit der aerden. Hoerens en wijns oueruloedicheit, volck moet v dienē ende liedē moeten v te voete ballē/west een heere bouē uwen broeder/ende uwer moeder kinderen moeten v te voe

te ballē/veruloect moet hi wesen die v bloect. Gebenedijt si/die v gebenedijt

Als dus Isaac volepnt hadde die ghebenedijngē/en Jacob nauwe thuyt gegaen was bā sine vader Isaac. Doen quam Esau sijn broeder bā zijnder iacht/ende roerde ooe een spise/en droech binnen bi sinen vader/ende sprac tot sinen vader. Staet op mijn vader/ende eet van ws soos wiltbraet/op dat v siele mi gebenedide. Doē antwoorde hem Isaac sijn vader. Wie sidi. Hi sprack. Ich ben Esau v eerste geboren sone. Doē wert Isaac bouēder matē seer onskelt/en sprac. Wie en waer is dā die iager/die mi gebrocht heeft/en ic hebber al afgete/eer ghi quaemt/ende hebbe hem gebenedijt. Hi sal ooc gebenedijt bliuen.

Als Esau dese zijns vaders reden hoorde/riep hi luyde/en wert wtter matē seer droeue/en seyde tot sine vader. Gebenedijt mi ooc mijn vader. Hi sprac. Uwe broeder is comē in z lisse/en heeft uwe benedictie wech. Doē sprac hi. Hi heet recht Jacob wāt hi heeft mi nu twemalē vtrede. Mine eerste geboorte heeft hi wech/en siet/nb neest hi ooc mij benedictie ende sprac. Hebdi mi niet een benedictie gehouden.

Isaac antwoorde/en sprac tot hē. Ic hebbe hē een here ouer v geset/en alle sijn broederē hebbe ic sine knechte gemact. Met roze en in z wine hebbe ic hē boort. Wāt sal ic v doch nu doe mij sone Esau sprac tot sine vader. Hebdi dā maer ee benedictie mijn vader. Gebenedijt mi ooc mijn vader. Ende hief sijn stemme op/ende weende. Doē antwoorde Isaac sine vader/en sprac tot hem.

Siet/ghi sult een vette wooningē hebben op ter aerden/ende vande dauwe des hemels bā v uen handē hemele/metten swaerde suldi v geneeren/ende dinen broederen dienen. Ende het sal geschiedē dat ghi sijn iock sult aleggghen/ende van uwen halse schudden.

Ende Esau was op Jacob gram/om der benedictie wille/daer zij vader hē mede gebenedijt hadde/en sprac in zijnder herte. Die tijt sal haekt comē dat mij vader rouwe dragē moet/want ic wil mijn broeder Jacob doodē. Doen wert Rebeca gheboortchapt dit wort haers meeste soons/en sandede wt/en liet haren kleincken sone Jacob roepen/en sprac tot hē. Siet uwe broedere Esau dy eyget v/dat hi v doodē wil/en nu hoorde mijn stemme mijn lieue sone/en gaet hē/en villedet tot mijnē broedere Laban/in Haran/en bliuet daer ee wile bi hē tot dat die raserie dīs broeders keere/en tot dat die grāscappe tegē v/bā hē keere/en vergetet wāt ghi hē gedaen hebt/en dan sal ic seindē/en laten v van daer halē/waerom sal ick berooft worde van beyden minen sonen in eenen daghe.

En Rebeca sprac tot Isaac. Mi verdriet te leuen om vethes dochteren/ist dz Jacob een wijf neemt vanden dochteren veth/die welckesijn gelijc die dochterē dees lants/wat sal my dan dat leuen baten.

Isaac seynt Jacob tot Laban. Jacob siet indē slape een leeder totten hemel verheue/en die Engelen dair op ende afclimmede/die h. E. A. E. beuestichte hem sijn belofte en Abraham ghedaen/en toeseit hē bistant/daer op doet Jacob ee gelofte.

Ge riep Iſaack ſine ſone Jacob / en gebenedide hē / en geboot hē ſeggen de / Neemt gheen wijf vāden dochteren Chanaan / mer gaet henen / ende reist in Meſopotantien / tot Bethuel dijnſ moederſ vader huys / ende neemt aldaer een wijf vāden dochtere Laban wſ moederſ broeder ende die almachtige God gebenedide v / en make v vruchtbaer / ende vermeerdere v / dat ghi woxt ee groote ſchare volcs / ende hi geue v dye benedictie Abrahams / v / ende urbenſade na v / op dat ghi beſtten muecht / dat lant / daer ghi ee vr̄embelinc in zijt / dat welke God Abrahammen gegeuē heeft / Als liet Iſaac Jacob reysen / dat hi in Meſopotantien trocke tot Laban Bethuels ſoon / van Syrien zjntre en Claus moederſ broeder

BAls nu Claus ſach / dat Iſaac Jacob gebenedit hadde / ende laten reysen af / in Meſopotantien / op dat hi aldaer een wijf name / ende dat in die dat hi hem gebenedide / ende geboot / ende ſprack / Ghij en ſult gheen wijf nemen vanden dochteren Chanaan / en dat Jacob ſinen vader ende moeder ghehoort hem zjnde / reysde in Meſopotamie / en ſach oec dat Iſaack ſijn vader niet gheerne en ſach dye dochteren Chanaan / ghinck hi henen tot Iſmael / ende nam bouendie wiuē die hi te hozen hadde / Mahalath die dochter Iſmahel / des ſons Abrahams / die ſuſter Rebatoth te wiuē

raecte / en ſiet / Die Engelen Gods clommen daer lances op en neder / en die h C A E ſont dair op / en ſprac / Ick ben die h C A E wſ Abrahams wſ vaders God / en Iſaacs God / dat lant dair ghi op ligt / ſal ic v / en u wē zade geuen / en v zaet ſal worde getijt dat ſtof der aerde / en ghi ſult wtghebreijt worden ten weſten / oofte / noorde / en ten zuyde / En dooz v / en dooz u wē zade ſullen alle geſachte gebenedit worden / En ſiet ic ben met v / en ic ſal v behouden waer ghi henen trect / en ick ſal v weder in dat landt vrenghen / want ic en ſal v niet laten / tot dat ic doe alle wat ic v geſeyt hebbe

Als Jacob van ſinen ſlape ontwaecte / ſprac hi ſekerlyc is dye h C A E in deſe plaecte / ende ic en wiſtes niet / en breede / en ſprac / hoe veruacrlic is deſe ſtede / Ten is hier anders niet / dan een huys Gods / ende een poorte ten hemel / En Jacob ſtōt des morgens vroech op / en nam de ſteen / die hi ſinen hoofde geleyt hadde / ende rechteſten op / en goot daer olie op / En hiet die ſtede Beth El / en daer te hozen hiet dye ſtede Ius

En Jacob dede een ghelooſte / en ſprac / Ick dz God met mi ſal zjn / en mi behoeden in dē wege / die ic reyle / en broot te eten geue / en cleederē aente doe / en mi met brede wēd tot minen vad vrenge / ſo ſal die h C A E mē God zjn / En deſe ſteē die ic opgerecht heb / ſal ee Gods huys worde / en alle wat ghi mi gheeft / daer af ſal ic v die thide geue.

Jacob coēt totter fonteynē bi Harā / hi waert v abans ſchāpen / hi verthoont hem ſeuē Rachel / hy dient v aban ſenen iāer om Rachel / hi wort in Lea bedrogen / hi dient weder ſeuē iāer om Rachel / v ea daert hem vier ſonen / ende Rachel is onvrochtbaer

Jacob hiet doen ſijn boeten op en ghinc indat Gollen iāt / en ſach om / ende ſiet / daer was ee fonteyn opten beide / ende ſiet die ſchāp herders daer by

Want vander fonteynen moeſten dye herderen dvincken / ende daer ſach eenē groote ſteen booz dat gadt der fonteynen / ende die herderē plege aldaer te bergaderen / en den ſteen van dat gadt der fonteynen te wentelen / en die ſchāp te dvinckē / en dede als dā de ſteē weder booz op dat gadt op ſijn ſtede / Ende Jacob ſprac tot hen / Broeders van waer ſide / Si antwoorden / Wy ſijn van Haran / hi ſeyde tot hen / Hendi oec Laban den ſone Rabor / Sy antwoorden / Wy heimen hem wel / hi ſprac / Satet hē oock wel / Sy antwoorden / Het gaet hē wel / en ſiet / daer comt ſijn dochter Rachel met den ſchāpen / hi ſprac / Het is noch hooch dach / en ten is noch gheen tjt / dat bee in te dvincken / drent die ſchāpen / gāet henen / en we ytte / Si antwoorden / Wy en connen nu tot dat al dye

herderē te ſamen bergadert ſijn / ende den ſteen bā dat gadt der fonteynen wentelen / ende alſoo dyē ſchāpen dvincken

Als hi noch in het hen ſprac / quā Rachel mettē ſchāpen haers vaders / wāt ſi hoede die ſcapē / Als Jacob ſach Rachel ſabā dochter / zjns moederſ broeders / ende Labans zjns moederſ broeders ſcapē

Mer Jacob reysde wt van Herlaba / en reysde te Haran / ende quam op een plaecte daer bleef hy al den nacht / Want die ſonne onder ghegāe was / nam hi dat eenen ſteen vāder plaecten / en leyden ond ſijn hoofde / ende ginc liggēn ſlaepen in die ſelue plaecte / En hē droomde / en ſiet / Een leere ſtōt opter aerde / die mettē opper hē eynde den hemel

ghinc hē toe / ende wentsde den steen vande gate der fonteyne en drentte die scapē sinder moeders broeder / en cufte Raabel / en hie op sijn stemme / en wende / ende seide haer / dat hi was haers baders broeder / ende siebecas sone / Doen liep si / ende sei det haren bader

Als Taban hoorde vā Jacob zinder suster sone so liep hi hē te gemoete / en ophelde hē / en cufte en vrocht hē in zj huys / Doen vertelde hi hē alle dese geschiedemissen / Doē sprac Taban to hē / Ghi zijt mijn veen en mijn vleesch / blijft bi my een maent lanc / Daer na sprac hi tot Jacob Al sidi mijn broeder / soudi mi daerō / om met diener / Segt wat sal utben loon sijn / Taban had twee dochterē / die out se hiet Lea / en die iōcke hiet Raabel / Mer Lea was teer vā oogē / Raabel was scoon vā aēfichte / en vā ghe daenten / die selue creech Jacob lief / en sprac / Ic wil v seuen iaer dienen om Raabel / die ioncke dochter / Taban antwoorde / Het is beter / dat iese v gheue / dan enen anderen / blijft bi mi

Als dus diēde Jacob om Raabel seue iaer / en het dochte hē luttel dagē te wesen / so lief had hi haer En Jacob sprac tot Tabā / geest u in mijn wif / wāt dē tijt is hier / dat ic bi haer ligge. Doē noode Tabā alle die liede vā dier placse / en bereide hē die bruy loft. Mer des auonts nam hi sine dochter Lea / en brachtte tot Jacob en hi besliepe / en Tabā gaf Lea sinder dochter Silpa tot enen ioncwaue.

Mer des morgē / Siet / doē waelt Lea. En hi sprac tot Tabā / Daerō hebdi mi dz gedaē / heb ic v nē gediet om Raabel / Daerō hebdi mi dā bedroge / Taban antwoorde / Mē doet nē also in onsen lāde / dat mē die iōcke wt geest vooz / de outste hout dese wekē wt / so sal ic v dese ooc geue om dē dienit / die ghi mi noch ander seue iaer diene sult Jacob dede also / en hiet die wekē wt / Doē gaf hi hē Raabel zj dochter se wiue en Tabā gaf Raabel sijn dochter eē iōcwif / die hiet Silpa Also lach hi ooc bi Raabel / en had Raabel lieuer dā Lea / en diēde hē ooc voozt dā der seue iaer Als die hē E & E lach dat Lea gehact wert / maecte hie vruchtbaer / en Raabel onvruchtbaer. En Lea ontfinde / en baerde eenē soō / die hiet si Ruben / en sprac / die hē E & E heeft aengehe mij ne allēde / Mē sal mi mijn mā lief hebbe / En noch eens ontfinde si / en baerde eenē soon / en seyde. Die hē E & E heeft geboort dz ic gehact bē / en heeft mi ooc desen geue / en hiet Simeō. Noch eens ontfinde si / en baerde eenē soon / en sprac. Mē sal hē mij man weder tot mi doe / wāt ic heb hē drie sonē ge haert / daerō hiet si hē Leui. Ten vierde ontfinde si / en baerde eenē sone / en sprac Mē wil ic dē hē E & E dankē / daerō hiet si hē Juda / en hiet op te varen

Rachel geeft Jacob haer maecht / die baert hē twee sonē / Also doet ooc Lea met hare maecht die baert hem ooc twee sonen / Rachel neemt die albruyt dat Jacob bi Lea slapen mach / Rachel wort vruchtbaer / ende baert eenen soō / Jacob wil weder thuyt reyen / hi ontfinck loon zijns dienste / ende wort rijk / ende daer wort een compact gemaect

Wat. xxx. Capittel.

Den Raabel lach / dat si Jacob niet en baerde / benide si haer suster / ende sprac tot Jacob Geest mi ooc kinde rē / oft anders sal ic sterue. Jacob die wert teer toornich op Raabel en sprac

Ben ic dan in Gods stede / die v keert dye vruchte ws lichaems / Siet / sprac si / daer is mijn ioncwif Silpa / legghet v bi haer / dat si moy mijnē scoof bare / ende ic dooz / haer vermeerderet mach wordē en gaf hem also Silpa haer ioncwif te wiue.

En Jacob leyde hem bi haer / aldus ontfinde Sil ha / en baerde Jacob eenē sone. Doen sprac Raabel / God heeft mijn jaet gerecht / en mijn stemme ver hoozt / en mi eenē sone gegeue / dair om hiet si hem Dan / Noch eens ontfinck Silpa Raabels ioncwif en baerde Jacob dē twede soon / Doē sprac Raabel / God heeft mi gelike gemaect met mijnder susterē en ic neme die ouerhāt / en si hiet hē Naphtali / Als Lea lach / dat si op hiel te bare / nam si haer iōcwif Silpa / en gafte Jacob te wiue / Aldus baerde Sil pa Lea ioncwif Jacob eenē soon / doē sprac Lea rick / en hiet hem Gad / daer na baerde Silpa Lea ioncwif / Jacob den tweeden sone / Doē sprac Lea Wel mi / wandt mi sullen salich pisen die dochteren / ende hiet hem Aser

Ruben ghinc wt ter tijt des tarwē oogst / ende vante Mandragora optē velde / ende brachtte zjnd moed Lea thuyt / Doē sprac Raabel tot Lea Geest mi een deel vander Mandragora ws soōs / Siant woorde / hebdi niet genoech dz ghi my / minē mā genomē hebt / en wilt ooc mijns soons Mandragora neme / Raabel sprac / wel laet hem desen nacht bi v slapen / vooz ws soons Mandragora / Als Jacob des auonts vande velde quam / ginc Lea wt hē te gemoet / en sprac Si my sudi ligghen / wāt ich heb v gecost om mijns soons Mandragora.

En hi liep diē nacht bi haer / En god verhoogde Lea / en si ontfinde / en baerde Jacob dē vijfste so ne / en sprac / God heeft mi geloont / dat ic mij iōc wif minē man gegeuen heb / en hiet hem Isachar Noch eens ontfinde Lea / en baerde Jacob dē seften soon / en sprac / God heeft mi wel beraden / Mē sal mijne man weder bi mi wonen / want ic hebbe hē ses sonen gebaert / en hiet hem Sebulon / Daer na baerde si een dochter / die hiet si Dina.

God gedachte Raabels / en vhoorde se / en maecte vruchtbaer / Doē ontfinde si / en baerden eenen sone / en sprac. God heeft minē lachter van my genomē / ende hiet hē Joseph / ende sprac / God wil noch eenē anderē soon daer toe doe.

Als Raabel Joseph gebaert hadde / sprac Jacob tot Taban / Laet mi trecken en reyen aen mij side en in mijn lant / geest mi mine wiue en mij kinde. deren / daer ic v om gedient hebbe / dat ich trecke / wāt ghi weet / wat die sal dat ic v gedaen hebbe / Taban sprac tot hē / Tan ic gheen genade vooz utben ooghen binde / Ic hebbe onderuondē / dat mi God ghebenedijt heeft / om utwē wille / Sedt utwē loon dien ic v geuen sal

Hi antwoorde hem / Ghi weet / hoe dat ic v ge dient hebbe / ende / wat vee ghi te vooz hadt onder my / ghij had luttel eer ich hier quam / maer nē ist vermeerderet / in groter menichten / ende die hē E & E heeft v gebenedijt / om mijnen wille / die ende nē vanmeer soude ic ooc vooz mij huys vooz sien / Hy antwoorde / wat sal ic v dan geue / Jacob sprac / Ghi en sult mi niet met allen geuen / maer ist / dat ghi mi doe wilt / dat ic v leggen sal / soo wil ich wt derom weyden / ende hoeden utbe schapen

Te sal hebbe door alle die cudden gaen/en sehey
 det ghi van daer alle geplacte en bonte scapē / alle
 swarte schapen onder den lammerē / en wat daer
 bont ende geplacket onder die geeyten sijn sal / dat
 sal mijn loon sijn / so sal mi mijn gerechticheyt tuj
 gen heben off moighen / want eer het v roemt my
 te loouen / also dat wat niet beplact ende bōt en is
 onder den ghepste / en wat swart is onder den lam
 meren / dat si als eens diefs proepe bi mi

Taban sprac Siet / het si so ghi gesept hebt. En
 seheyde in dien dage wt / besprenkelde en bōte boe
 ken / en alle geplacte ende bonte geeyten / alsoe ver
 de affler wat wils ac was. En al wat swart was
 onder den lammeren / en hi deet in sijnder kinderē
 handen / ende hi maecte ruymte / d'ye dach reysen
 verde tusschen hem en Jacob / Alsoe weyde Jacob
 die ouer ghebleuen cудde Taban.

Jacob nam stockē / bānder groender / weyde
 hazelaren / castanien / ende schelde witte streepkē
 daer aen / ende hi leyde die stockē die hi geseelt had
 de binnen inden drencke booz die cудde / d'ye daer
 molken comē om te d'yncken / op dat si ontfangen
 souden / als si quame d'yncken / Aldus ontfinghen
 die cudden ouer die stocken / ende brochte bespēt
 kelde / beplacte / en bonte. Doe seheyde Jacob d'ye
 lammeren / wat niet bont / ende al wat swart was
 ende hi dede se te hoope onder Taban cудde. Ende
 hi maecte hem seluen een eygen cудde / handen be
 placten ende bonten / en hese en dede hi tot Tabā
 cудde niet. Maer wanneer den loop der broeger
 cудde was / leyde hi die stockē in die goten booz
 die oogen der cudden dat si ouer d'ye stocken ont
 fangen souden. Maer indē spadeliche loop / en ley
 de hise daer niet in / Also werden die spadelingen /
 Tabā / ende die broege Jacob / Daer af wert d'ye
 man bouen maten t'ic / dat hi veel schapen / ionck
 wifs / knochten / kemelen / ende ezelen hadde

Jacob merct / misgouft zjns gheluck hē wort
 beuolen weder thuis te keeren / Rachel steelt
 haers vaders beeldē / Laban loopt hem na / ende
 veruult hem die vlucht / hi soect zjnen beeldē ach
 ter hem niet vindende maect hi een verbont met
 hem int seheyden / Ende si trecken beyde haers
 weechs / Die Enghel ontmoete Jacob

Dat. xxxi. Capitt

Wē dat Jacob hoorde Tabans soonen
 wozden / die seiden. Jacob heeft alle
 ons vaders goet genomē / en bā ons
 vaders goet heeft hy Alulckē rēdō
 gegrepen / En Jacob aenlath Tabā
 aensicht / en siet / ten was niet teghen hem / gelijc
 giffieren ende eergiffieren was

En die h. S. E. sprac tot Jacob / Treect weder
 in ws vaders lant / en tot u wē maechscap / ick sal
 met v sijn / En Jacob lant / en liet roepē Rachel / en
 Lea opt velt bi sijn herderen / en sprac tot hen / Ic
 sie / dat ws vaders aensicht niet en is tegen mi / ge
 lict giffere en eergiffere was. Mer die God mij
 vaders is mij mi geweest / En ghi hede werct / dz ic
 na al mijnder machte u wē vader ghedient hebbe

En hi heeft mi bedroge / en nb thienmael mij
 loon verandert / mer God en heeft hem niet toe ge
 laten / dat hi mi scade dede / Wāneer hi sprac / Die
 bonte sullen uwen loon sijn / so droech alle die gant
 se cудde bonte / Maer wanneer hi sprac / Die ghe

sprinckelde sullen v loon sijn / so droech die ghebeeste
 cудde gesprinckelde. Alsoe heeft God die goeden
 ws vaders hē ontkert / en mi gegeuen. Wāt als
 die tijt des loops quam / hie ic mijn ooghe op / en
 sach inden droom / en siet / die bocken sprongen op
 die besprinckelde / beplacte / ende bonte cудde

Ende die Engel Gods sprac tot mi indē d'roo
 Jacob / Ende ic antwoorde / hier ben ick / hi sprac
 hest op v oogen / ende siet die bocken springen op
 die besprinckelde / die beplacte / ende bonte cudden
 want ick hebbe al ghesien wat v Taban doet / Ick
 ben die God te Beth El / daer ghi den steē gefalst
 hebt / ende mi aldaer een gelofte gedaen hebt / Ick
 reys / ende treect wt desen lande / ende treect weder
 in ws maechschappen lant

Doe antwoorde Rachel en Lea / sprakē tot hem
 Wyen hebbē doch geen deel noch erue meer / in
 ons vaders huys / en heeft ons doch gehoude als
 die vreemde / wāt hi heeft ons vercocht / en onsen
 loon vercoert. Daerom heeft God onsen vader si
 nen rēdōm afghewendet tot ons / ende tot onsen
 kinderen / al wat God v gesept heeft / dat doet

En aldus stont Jacob op ende sette sine kinde
 ren ende wiuen op hemels / ende vuerde wech alle
 sijn bee / ende alle sijn haue die hi te Mesopotamien
 vercregen had / op dat hi quame bi Isaac sinen va
 der / int lant Canaan / Taban was gegaen om sijn
 cудde te secrete / En Rachel stal haers vaders veel
 den / Aldus stal Jacob Taban te Sirie therte / daer
 mede / dat hi hem niet en leyde / dat hi vloot / Also
 vloot hi ende alle dz sine was / reysde en booz euer
 dwater / en troc recht na den berge in Silead

Ten derden dage wert Taban gheboortschap /
 dat Jacob vloot / en hi nam sine broeder tot hē / en
 iaechde hem nae / seuen dachreysen / en hy achter
 hāde hē opten berch Silead / Mer God d'ye quā
 tot Taban / die van Sirien was / inden droom / des
 nachts / en sprac tot hem / Wacht v / dat ghi mij Ja
 cob niet anders en spreect dan goet. Ende Taban
 naecte tot Jacob / Jacob hadde sijn tenten optē ber
 ge geslagen / En Taban met sine broedere droech
 sijn tenten oot opten berch Silead

Ende hi leyde tot Jacob / Wāt hebdi ghesaen
 dat ghi mine herte gestolen hebt / ende hebt mi mi
 ne dochtere ontuoert / als die / die door t'waert ge
 uangē waren / Waerom hebdi dat verborghe / dat
 ghi vlien wout / ende hebt v mi ontkold / en en heb
 bet mi niet geseit / dat ic v met vlyscappen gelyc
 hadde / met langhe / met luyten / en met harpe / En
 de en hebt mi mine kinderen niet laten rusten / ghy
 hebt fortelste gedaē / en ick hadde / Sode si lof / wel
 soo hecl machts / dat ic v quaet hadde mogen doch
 mer ws vader God heeft giffieren tot mi gheseyt
 wacht v / dat ghi met Jacob nē anders dan goet en
 spreect / en wāt ghi dan trecken wout / ende begere
 det so zect ws vaders huys / waerom hebdi my mi
 ne goden gestolen / Jacob antwoorde / ende sprack
 tot Taban / Ic bresde dat ghi uwe dochter van mi
 trecken sout / mer viden welken ghi v goden al
 bindē / die sterue hter booz onsen broedere. Suet
 dat v is / bi mi / ende nemet wech / Mer hi en wilde
 niet dat se Rachel gestolen hadde. Doe ghinc Taban
 in Jacobs tenten / ende Lea ende beyder ionckwiuen
 en de hi en vant daer niet / ende ghinc wt Leas ten

ten / in Rahels tentē. Doe nam Rahel die beelden /
ende leydele onder der hemelen kroon / ende ghinc
daer op sitten / Laban die ondersocht alle die tentē
ende en vant niet. Doen spracke tot haren badere
Mijn heere / en weest niet toornich / want ic en can
booz / v niet opgestaen / want mi is nu geschiet na
die gewoonte vanden vrouwe / Aldus socht hi / en
en vant die beelde niet

En Jacob wert toornich / en hadde twiſt mē La
ban / en antwoorde dende sprac hi tot hē. Wat heb ic
mishādelt oft gefondicht / dat ghy op mi so verhit
zijt / ghi hebt alle minen huysraet ondersocht / wat
hebbi van uwē huysraede gheuonde / legt dat booz
uwē en minē broedere / op dat si tusschen v en mi
rechtē / twintich jaer heb ic bi v geweeft / v schapē
en geytē en hebbe niet onuruchtbaer geweeft / die
rammen uwer eudden en heb ic niet gheten. Soo
wat die dierē verleshoorde / en ict v niet en bochte
so moest ict v betale / ghi eyschet van mijn der hāt
al waſt mi ooc des daechs oft snachts geltold. Des
daechs versinachte ic van hite / en desnachts ver
uroos ick / en den slaep die weeck van minen ooge

Also hebbe ick twintich jaer in uwen huise ge
dient / beert hie om uwe dochterē / en les om v cud
de / en ghi hebt mi thienmael minē loon verādert /
en en hadde die God mijns baders / die God Abra
ham / ende die vreesē Isaac / op mijn der siden u ge
weest / ghy hadt mi beroeyt laten trecken / Maer
God heeft mijn ellende ende jammer aengheſien /
ende heeft v ghisteren gestraft

Laban antwoorde en sprac / Die dochteren zijn
mijn dochteren / ende die kindere zijn mij kindere /
en die eudde is mij eudde / en al wat ghi siet / is mij
wat can ic minē dochteren hede / oft hare kindere
gedoen die ic gebaert hebben. Daerom coemt nu /
en laet ons een verbont maken / ick en ghi / die een
getuygenisse si tusschen v en my. En Jacob nam
eenen steene / en rechtē ten eersten op / en sprac tot
sine broedere / Legt steene op / en si namē die steene
en maecten eenē hoop / en si aten optē seluen hoop
En Laban hiet hem Jegar Sahaduta / mer Jacob
hiet hē Silead. En Labā sprac / deze hoop si heden
getuych tusschen mi en v / daer also heet men hem

Silead / en si een oorde / wāt hi sprac / Die hē
si moet aenke tusschen mi en v / wāneer wi van
malcanderē gegaen sijn. Al dat ghi minē dochte
rē laltich sijt / oft ander wiue daer toe neemt / het
en is hier gheē mensche met ons / maer siet / God
is ons getuyge tusschen mi en v. En Laban sprac
hoort tot Jacob Siet / deze hoop en dit mael / si ooc
getuyge / waer ic ouer bare tot v / oft ghi hier ouer
baert tot mi / bouē dit mael en deze hoope / om sca
de te doe. Die God Abraham / en die God Jacob / en
die God haerder badere / si eē rechter tusschē ons

Ende Jacob woer hem / bi die vreesē sijns ba
ders Isaac / ende Jacob offerde een offer optē ber
ge / ende noode sijn broederen om dat broot te eē
ende doen si gheten hadde / bleuen si opten berghe
alle den nacht Des morgghens stont Laban boech
op / en kuste sijn der dochter kindere ende haer kin
dere / ende hi gebenedidele / ende tooch wech / ende
hi quam weder in sijn stede. Maer Jacob troek si
nen wech / ende die Engelen Gods gemoete hē
Ende als hie sach / sprac hi / het sijn Gods heere /

Ende hi noede die selue stede Mahanaim / dat heet
heylegher

Jacob seynt vo den ende ghesch enck voort tot
Eſau / die treck hem tegē / Jacob deelt sijn volck
ende beesten wt vreesē in twee hope / v vermaet
God van sijn der belofte / hi kampt met eenē En
ghel / die verleemt hem een hoepe / en verandert
hem den name / ende gebenedijt hem

Dat xxxii. Capittel.

Jacob sandt bodē voor hem wech tot
sinen broeder Eſau / int landt Seyr /
des helts Edom / en beual haer liede
leggedē / Also segt minē heere Eſau
v knecht Jacob laet v seggen / Ich heb
bi Labā wt geweeft / en heb tot noch toe bidē vreesē
den geweeft / ende hebbe runderen / en ezelen / scha
pen / knechten en maerte / en hebbe wtghelonden /
ou v inunen heere te booschappen / op dat ic gena
de booz uwen ooghen vinde.

Die boden quamen weder tot Jacob / en spra
ken / wi quamen tot uwen broeder Eſau / ende hy
coemt v te ghemoet met vierhondert manne. Doe
vreesde Jacob seer / en hem wert bange / en deyde
dat volc dat by hem was ende die schapen / runde
ren / keinels in twee hepen / ende seyde / Als Eſau
coemt op een heyl / ende verlaet dat / soo sal dat an
der ontsloopen

Ende noch sprac Jacob / God mijns badere
Abraham / God mijns badere Isaac / v Eſau / ghi
die tot mi gesept hebt / trect weder in blant / en tot
uwē maeschappe / ick sal v weldoen / Ich ben on
waerdich alder vermherticheit / en alder trouwe
die ghi aen uwē knechte gedaen hebt / want ick en
hadde niet mer dan desen staf / doen ick ouer dese
Jordanē ghinc / en nu come ick met twee hepen /
verloft mi doch vader hant mijns broeders / van
der hant Eſau / want ick vreesē hem / dat hi niet en
come ende verlae mi / die moederen / mette kinde
ren / ghi hebt gheseyt / ick sal v weldoen / en uwe
jaet maken / als dat zant des jers / dat men niet ge
tellen en can / ouermits der menichē

En hi bleef dien nacht daer / en nam vādē by
hi boorhandē hadde / en begifte sine broeder Eſau
twee hondert geypen / twintich bocken / twee hon
dert schapen / twintich rammen / en dertich luygē
de hemelen / met haerē buelenen / beertich coeyen
en thien barren / twintich ezelen / met thie bue
lenen / en lante met sinen knechten / en eudde ska
men / en sprac tot hen liden / gaet voor mi hē / en
laet ruynte tusschen die een eudde na den anderē
ende geboot den eersten / en sprac.

Wanneer mijn broeder Eſau teghen v coemt
en braget / wien gady aen / en waer wildi hē / en
wiens ist dat ghi voor v drift / suldy segghen / Het
hoort uwen knecht Jacob toe / die seint giftē sine
here Eſau / en hi comt hier achter na / Also geboot
hi ooc den anderē / ende den derden / ende alle dye
den eudden na ghingen / en sprac / so ic v gesept heb
be / so segt tot Eſau / wanneer dat ghi bi hem coē
en segt ooc / het uwe knecht Jacob is achter ons /
want hi dachte / ic wil hem verloenen / met dese gif
ten / die voor mi henen gaen / daer na sal ic hem siē
misschien hi sal mi ontfangen

Also ghinghen die ghiften voor hem / maer hy
bleef den seluen nacht inden leghere / ende stonde

E op sader nacht / en nam zij twee wijue / en die twee ionckwijfs / en zij elf sonen / en reysde aen dat beyr / In boeck / en namse / en voerde se ouer dat water / inzal le dat hi hadde / ende bleef op dese side alleen

Ende daer voerfelde cen man met hem / tot dz die dageraet aen quam / ende als die man sach / dat hi Jacob niet berwinne en mochte / raecte hi dye zemuwe sinder dgyen / en die verborde in die woz kelen met hē / ende hi seyde / laet mi gaen wāt dye dageraet coemt aen. Mer Jacob antwoorde / ic en late u niet / ghi en gebenedidet mi. Hi sprack / hoe heet ghi? Hi antwoorde / Jacob / Hi sprac / Ghi en sult niet meer Jacob heeten / maer Israēl / want ghi hebt met Gode ende menschen ghestreden en douerhant gehouden

Ende Jacob vraechde hem / ende seyde segt mi hoe heeft? Hi sprac / waeromme vraechdy hoe ick heete / en hi gebenedide hē aldaer. En Jacob hiet die stede Dnuel / want ic hebbe God van aensicht tot aengesichte ghesien / ende mijn siele is genezē. En als hy Dnuel ouer quam / ginc hem die sonne op en hincde aen sijn dgye. Darom en etē die kinderen van Israēl gheen hespen oft dgyen / tot op den dach van heden / om dat aen die helpe oft dgye Jacob geraect wort

Jacob treet sine broeder Esau met sinen volcke tegen / Si sprekē minlijcken met malcanderen ende wordens eens / Esau belooft veel duechden sinen broeder / Jacob coemt tot Sochoch en Salem En daer woont hi

Dat. xxxiiij. Capittel

Iacob hiet sijn ooghen op / ende sach sinen broeder Esau comen met vierhondert manen / ende deyde sine kindere tot Lea ende tot Rabel / en tot beyden ionckwijue / ende stelde die ionckwijuen met haren kinderen voor / ende Lea met haren kinderen daer na / ende Rabel met Joseph ten laetsten / ende ghinc voor haer henen en neech hem scruenmael ter aerden / tot dat hi by sinen broeder quam

Esau hep hem te ontmoete / en ombelste hem / ballēde om den hals / custe hi hē / en weede / en hief sijn oogen op / en sach die vrouwen met den kindere en seyde / wie sijn dese die bi u sijn? Hi antwoorde / het sijn die kinderen die God uwen knechte u leent heeft / Ende die ionckwijfs quamē daer bi in haren kinderen / ende negen voor hem / Lea quam ooc daer toe met haren kindere / ende neech voor hem / daer na quam Joseph ende Rabel daer bi / en negghen voor hem

En Esau seyde / wat wildi met alle den beyre / dat mi te ontmoet comen is? Jacob antwoorde / dz ick genade binde voor minen heere. Esau sprack / Ick hebbe genoech mijn broeder / behout dat ghy hebt. Jacob antwoorde. Schneen / heb ic genade bonden voor u / soe neemt mijn gifte van minner hant. Wāt ic sach u aensicht / als oft ic sage Gods aensicht / en nemet in dancke van mi. Ontfancet dye gifte / die ic u bezacht hebbe / want God heeft mi verleent / ende ic hebbe al genoech. Also drooc hi hem / dat hēt ontfinck

Ende Esau sprack / laet ons voort trecken en reysen / en wil beneuen u reysen. Jacob antwoorde hem. Mijn heere ghi weet / dat ick teere kinderen bi mi hebbe / ooc cleyn ende groot beē / dz noch

ionck is / werden si eenen dach ouer dreuen / dan soude mi alle die gantse cude af kerue / Mijn heere gae voor sinen knechte. Ic sal allencken volghen / daer na dat beē / ende die kinderen gaen comē / tot dat ic come tot mijn heere te Seyr

Esau antwoorde / so wil ic doch bi u laten som mighen van mijn volcke / dat by mi is / hy antwoorde / wat is dat van noodde / laet mi slechts genade voor minen heere vinden / Alsoe trock Esau dien dage weder omme sinen wech tot Seyr / ende Jacob trock tot Sucoth / ende timmerde hem een huys / ende maecte sinen veē wooninghen / daer af heet die stede Sucoth

Daer na quam Jacob te Salem totter stat Sichem / die int lant Canaan leyt / na die dz hi tot Mesopotanien gecomen was / ende maecte sinen leeghere voor die stadt / ende rocht een sluclants banden kinderen hemoz / des vaders Sichem / om hōdert penninghen. Al daer stelde hi sijn wooning / ende stelde aldaer eenen outact / ende aenreep den naem des stercken Gods Israēl

Dina Jacobs dochter wort vanden iongē heere des lants geschent / waer wt eē groote bloetsstortingē ende schade alle den liede van den lande ouer coemt

Dat. xxxiiij. Capittel

Dina Lea dochter die si Jacob gebaert hadde / ghinc wt om te hē die dochtere van dyen lande. Als Sichem hemoz soē des hemer s / die des lants here was / Dinam sach / nam hie / en bestiepte / en berachtese / ende sijn herte hincde sē haer / ende hadde die deerne lief / ende sprac vriedelic met haer / ende seyde tot sinen badere hemoz / neemt mi dat meysken tot eenen wijue

Ende Jacob vernam dat sine dochter Dina gescheynt was / ende sine sonen wate metten veē in bel / ende Jacob sweech tot dat si quamen / Doen ghinc hemoz Sichems vader wt tot Jacob / om met hem te spreken / Daer en kinnen quamē die sonen Jacobs vanden velde / ende als zijt hoorde veē droof die manne / ende werden zeer toornich dat hi een buyl dinck gebaen hadde in Israēl / ende Jacobs dochtere verclapen hadde / wāt so en plachme niet te doen

Doen sprac hemoz met hē / ende seyde / mijn soons Sichems herte hangt aen u dochter / geeft se hem doch ten wijue / maect vrientschap met ons gheeft ons uwe dochtere / en neemt ghi onse dochteren / ende woont bi ons / dat lant sal u open sijn / woont / verwerf / werct daer inne / Ende Sichem sprac tot haren vader / en broederen / laet mi genade bi u binde / dat ghilieden mi segt / dat sal ic u gheuen / eyscht toech slechts stoutelic morgengauē van mi en gifte / ic wilt u geue / hoe ghijt eyscht / gheeft mi maer die deerne ten wijue

Doen antwoorden Jacobs sonen Sichem en sinen vader hemoz / ende spraken bedriegelic / om dat haer suster Dina geschent was / en seyden tot hen. Wy en comen dat niet ghedoen / dat wy onse suster eenē onbesnede man geue / want dat waer ons een schade / nochtas willen wi uwe wille doe als ghi ons geijcht wort / ende alle wat manlic onder u is / besnede wort / dan sullen wi onse dochte-

ten v geuen/en uwe dochteren ons nemē/en bi v
woonen/en een volc sijn. Mer ist dat ghi ons niet
en hoozt v te bekindē/so willen wi onse dochteren
nemen/en handaer treelien/Dese reden beuel he
moz en sine sone wel/en die iongelinck en vertrae
niet dat te doē/wāt hi hadde lust tot Jacobs doch
tere/en hi wēt die heerlicke gehouden/vouē alle
die in sijns baders huys warē/Als hemoz en Si
chem sijn sone quamen onder der stadt poorte/en
spraken mettē bozgerē van dier stat/en seide/De
se lieden sijn vreedsaē bi ons/en wille int lāt woo
nen en oeseren/en aldus is dit landt vret beuan
ghen/wi willen ons hare dochteren nemen/ende
hen onsen dochteren geuen/Mer dan alleen wille
si ons te wille sijn/dat si bi ons woonen/ende een
volck met ons worden/wanneer wi al wat manlic
onder ons is/besniden/ghelijc si besnede sijn/haer
ber/en goedē/en al wat si hebbē sal ons zjē/als wi
maer hem te wille wordē/en dat si bi ons woonē

D Ende si verhoorden hemoz/ende Sichel sine
soon/alle die tshinder stadt poorten wt ende in gin
ghen/ende besneden al wat manlic was/dat tshin
der stadt wt ende in ghinck

Ende tender den dage alst hen smertede/namē
Jacobs twee sone Simeon ende Levi Dinas broe
ders/een eygelic sijn/wert en ghingē in die stat
skoutelic/en doodden al wat manlich was ende do
den oock hemoz ende sinen soon Sichel/metter
scherpten des sweerts/ende namē haer suster Di
na wt Sichelms huys/ende ghingen wech

Doen ghinghen Jacobs sonen ouer die verla
ghen ende pluysterden die stadt/om dat si haer su
ster geschent hadden ende namē hare schape/run
deren/ezelen/ende watter inder stadt en inden bel
de was/ende alle haer haue/alle kinderē/en wile
namen si geuanghen/ende pluysterden al wat in
den huysen was/

En Jacob seyde tot Simeonen Levi/ghi ledē
hebt gedaē dat ic kinck voor die inwoonderē des
lants/den Cananuten ende Phereatē/ende ic ven
ceen eleyne hoop/wanneer si nu haer vergaderē
ouer mi/soo sullen si mi slaen/alsoo werde ick te
niete ghedaen met minen huys. Si antwoorden
souden si dan met onse suster als met eender hoe
ren handelen

Jacob beueelt den sinen/dat sy die beelden sou
dē graue/Rahel sijn wijssterf inder geboorte Bē
Zamin/Jacob wort Israel geheetē Ruben be
naept Bilham die boelschap zijns vaders
Dat xxxv. Capitt.

Gode God sprac tot Jacob/Staet op
ende treet te Beth El/en woont al
daer/ende maect aldaer eenē outaer
den God die v openbaerde/hoē ghi
bloot hooruwē broeder Esau/Doe
sprac Jacob tot sinen huys/en tot al die met hem
waren/Doet van v die vpreemde godē die onder v
sijn/en reynicht v/en berandert uwe cleederen/en
laet ons gaen/en reysen te Beth El/dat ick aldaer
make eenē outaer/dē God die mi verhoort heeft/
ter tijt mijns drucks/ende is met mi gherweck in
den weghe/die ic gereyft heu

Dus kane si hem alle vpreemde godē die onder
haer handē waren/en haer oozē ringhen/ende hy

begroeffe onder een eycke/die neuen Sichen kon
de/en troc wech/En daer quam een vreck Gods
ouer die stedē die daer ontrent lagē/dat si dē sone
Jacob niet na en iacchden/Aldus quam Jacob te
Ius int lāt Canaan/die daer Beth El hiet/met al
dē vole datter met hē was/en maecte aldaer eenē
outaer/en hiet die stede Beth El/dacrom dat hem
God aldaer gheopenbaect was/als hi voor sinen
broeder vloot

B Te dien tijde sterf Deboia Bebera voester/en
werdt begrauen onder Beth El/onder die eycke/
ende wert genaemt die slaecheycke

Noch openbaerde God Jacob/na die dat hi wt
Mesopotaniē gecomē was/en gebenedide hē/en
sprac tot hem Ghi heet Jacob/mer ghi en sult v
meer Jacob heetē/mer Israel suldi heetē/en also
heetmē hē Israel/God sprac tot hē. Ic ben die al
machtige God/west vruchtbar en vermeerdt v
vole/en volcs hope sultē vā v comē en coningē sul
lē wt uwē lendenen comē/en dz lāt dz ic Abrahā
en Isaac gegeuē heb/sal ic v geuen/en salt uwē ja
de na v geuē. Aldus voer God op vā hē/van dien
plaetse dair hi met hē gesprokē had. Jacob rechte
aldaer op eenē steenen tijtel op die plaetse/daer hi
met hē gesprokē had/en goot driancoffer daer op/
en begotē met olie. En Jacob hiet die stede/daer
God met hem gesproken hadde Beth El.

En hi troc van Beth El/ende als hi noch een
velt weechs was vā Ephrat/dair baerde Rabel/en
daer quā haer aen die barmghe/mer alst haer soo
swaer wert in deser gheboorten/sprack die broey
vrouwe tot haer/en vreck niet/wāt desen soē sul
di ooe hebbē/Mer als haer die siel wtghinc dat sy
steruē moeste/hiet sy hē Ben Oni/mer sijn vader
hiet hē Ben Jamin/Aldus sterf Rabel/en wert be
grauē aen dē wege tot Ephrat/die nu heet Beth
leem/En Jacob rechte eenē steenen tijtel op haer
graft aldaer is dien tijtel vā Rabels graue tot op
desen dach. En Israel trock wt/en rechet op een
wooringe/op gheen side vanden toren Eder

En gebuerde/als Israel in die lande woonde
ghinc Ruben/en besliep Bilha zijns vaders villa
perste/en dat quā voor Israel/en Jacob hadde. rj
sonē Teas sonē warē dese/Ruben die eerste ghebo
ren soon Jacobs/Simeon/Leui/Juda/Jaschar
en Sebulon/die sonen Rabel waren/Joseph ende
Ben Jamin/Die sonen Bilha Rabels ionckwif/
Dan en Napthali/Die sonen van Silpa/die daer
Teas ionckwif was/Gad en Asser dat sijn Jacobs
sonen/die hem geboren sijn in Mesopotanien

En hi quam tot sinen vader Isaac te Mainre
in die hoofststadt/die daer heet Hebron/daer Abra
ham en Isaac vreedelinge gewest sijn/En Isaac
was. C. en lxxx. iaer out/en wert sicck/en sterf/en
wert vergadert tot sinen volck oudt en des leuē
sade/en sijn sonen Esau en Jacob begroeuē hem.

Jn die capittel worden die voesten verhaelt/
die van Esau gecomen waren/Ende den afstreck
Esau van sinen broeder Capittel xxxvi

It sijn Esaus gheslachten/dye daer
heet Edom/Esau nam een wijf van
den dochtere Canaan/Ada die doch
ter Elon des Vechiters/ende Ma
libama/dye dochter Hna/die neus

Zibeons des Iheuite en Balmath Iismaels dochter Medaiots suster / en Ada die baerde Elau Eliphas / mer Balmath baerde Reguel / Abalibama baerde Ieus / Iaela ende Kozah / Dat sijn Elaus kinderen die hem geboren ware int lant Canaan.

Ende Elau nam sine wiuen / sonen ende dochteren / ende alle die sielen zijns huis / sijn haue / ende alle bee / met alle den goeden so hie vercrege had int landt Canaan / ende trock in een landt van Iacob sinen broeder / want hare haue was soe groot dat si bi malcanderen niet ghewoonen en couden ende dat lant daer si vreemdelinghen in waren en mochtse niet verdragen / om haer der goeden wil / aldus woonde Elau open gheberchte Seyr / en Elau is die Edom

Dit is dat gheslachte Elau / van dien sijn ghecomen dye Idumiten opten gheberchte Seyr / ende dus heeten Elaus kindere Eliphas die soon Ada Elaus wijf / Reguel Balmath soon Elaus wijf / Eliphas sonen waren dese / Theman Omar Zepho Saetha ende Kenas / Ende Thimna was ee billaper ste ba Eliphas Elaus soon / en dese baerde Amalek / dat sijn dye kinderen van Ada Elaus wijf / mer Reguels kindere sijn dese / Rahath / Serah / Samna / Misa / dat sijn Balmaths kinderen Elaus wijf / Maer die kinderen van Abalibama Elaus wijf Ana dochters neue Zibeons / sijn dese die si Elau baerde / Ieus Iaelam ende Kozah

Dit sijn die vorsten onder Elaus kindere. Die kinderen Eliphas des eersten soons Elau waren dese / Die vorst Theman / Die vorst Omar / Die vorst Zepho / dye vorst Kenas / dye vorst Kozah / Dye vorst Saetha. Die vorst Amalek / dat sijn dye vorsten van Eliphas in dat landt Edom en sijn Adas kinderen

Ende dit sijn Reguel kindere Elaus soon / dye vorst Rahath / die vorst Serah / die vorst Samna / die vorst Misa / dat sijn dye vorste ba Reguel indet Idumite landt / ende sijn Balmath kinderen Elaus wijf

Dit sijn Abalibama kinderen Elaus wijf / die vorst Ieus / die vorst Iaelam / die vorst Kozah / dz sijn die vorste ba Abalibama Ana dochter Elaus wijf / Dat sijn Elaus kinderen en hare vorsten hi is Edom

Die kindere ba Seyr des vorsters die int lant woonde / sijn dese / Totham / Sobal / Zibeon / Ana / Dison / Ezer / ende Dison / dat sijn dye vorsten / der vorsten alle Seyrs kinderen / int landt van Idumea / maer Tothams kinderen ware dese / / vorsten de hemam / ende Tothams suster hiet Thimna / Sobal kinderen waren dese / / Aban / Manahath / Elal / Sepho en Onam / Sibeons kinderen ware Misa ende Ana / dat is die Ana die in die woestine misse bant / als hi zijns baders Zibeon ezic hoede / Ana kinderen ware dese / / Dison ende Abalibana / dat is Ana dochter

Dison kinderen waren dese / / Hemda / Elba / Iezram en Chara / Ezer kinderen waren Silba / Seawa ende Akam / Dison / kinderen waren dese / / Wende / Akam

Dit sijn der vorsten vorsten / die vorst Totham / die vorst Sobal / dye vorst Zibeon / die vorst Ana / dye vorst Dison / dye vorst Ezer / dye vorst Dison /

Dat sijn die vorste der vorsten / die geregeert hebben int lant Seyr

Die coninghen die int lant van Idumea gheregheert hebben / eer die kinderen van Israel coning hadde / sijn dese / Bela Beor soon was coning in Idumea / ende sijn stadt hiet Dimbaba / en doe Bela sterf / wert coning in sijn stadt Jobab / Serah soon van Hazra / Als Jobab sterf / wert in sijn stede coning Huzā wt der Temaniten landt / Als Huzā sterf / wert in sijn stede coning Hadad / Bedad soon / die die Madianiten soech opfer Moabiten heldt / ende sijn stadt hiet Mith / Als Hadad sterf / regheerde Samla van Maack / als Samla sterf / wert Saul coning van Gehoboth dat aent waer ley / als Saul sterf / wert in sijn stede coning / Baal Hanan / Rehobors so / Als Baal Hanan Rehobors soon sterf / wert in sijn stadt coning Hadad / ende sijn stadt hiet Pagu / en sijn wijf hiet Metherabeel / Matredo dochter / die Mesahab dochter was

Also hieten die vorsten van Elau / in haren genachten steden ende name / die vorst Thimna / dye vorst Misa / die vorst Jetheth / dye vorst Abalibama / die vorst Elal / die vorst Dims / die vorst Anas / die vorst Tema / die vorst Midjar / die vorst Magdiel / die vorst Ira / Dat sijn die vorste in Idumea / gelike si gewoont hebben int lant haer der bestin / gen / ende Elau is die vader der Idumiten

Joseph des vaders liefste soon wort van sine broederen gehaet / En eenen verdroochde / en gaf geslechte En wort den coopliden in Egypten vercocht

Dat. xxxvij. Capittel.

Acob woonde int landt daer sijn vader ee vreemdelinghe in was / te weten int lant Canaan / ende dat sijn die geslachten Jacobs / Joseph was. xvij laer oudt als hy een herder des vrees wert met sinen broederen / ende dit tint was vize kinderen Silha ende Silpha sijn baders wiuen ende bootschappet sinen badere / wanneer datter was een quact gheruchte teghen hem / Israel had Joseph lieuer dan alle sijn kinderen / om dat hy ee in sijn outheit ghewonnen had / ende maecte hem eenen bochten roek

Als nu sijn broeders sagen dat haer vader ee lieuer had / dan alle sijn broederen / waren si ee byant / ende en couden hem gheen vriendelick woort toe ghespreken / Soek hadde Joseph eens / eenen droom / ende hier af leyde hi sinen broederen / doe werden si hem noch meer vanden / Joseph sprac tot sinen broederen / hoort doch wat mi ghedroeft heeft. My docht wy bonden schouen inden veld / ende mijnen scoof rechte hem op ende stont / ende wy schoouen alomme neygheden hare tegen mine scoof / Doen sprake sine broeder tot hem / sou di onse coning worden / ende ouer ons heer scappie hebben / ende werden hem noch meer der byanden om zijns drooms / ende sinder redenen wille

Ende hi had noch eenen anderen droom / dien vertelde hy sinen broederen ende sprac / siet / ic heb noch ene droom gehad / mi docht die zone en die manne en elf sterre neyghde hen boog mi / en als dz sine vader en sine broeders gesit wert / strakte he sijn bad / en seide tot he / wat droom is dz die ghi gedroomt hebt

D Soude ic/ en v moed/ en v broeders comē/ en booz v op die aerde vallen/ en sine broeders benidē hē/ maer zjn vader onthield dese woordē/ Als nu sijn broeders wt gingen om haers vaders vee te wei den in Sichē/ sprac Israel tot Joseph, hoedē n z u we broeders dat vee in Sichē/ coēt ic wil v tot hē leyndē/ hi antwoorde hier bin ic/ ende hi seide gaet henen ende siet oft wel staet met uwe broederē/ en niet dat vee/ en segt my weder hoe datt et hē gaet Ende hi sandt hem wt totten dale Hebron om te Sichem te gaen

D Doen vant hem een man dolende int velt / dye braechde hem en seyde/ wie soect gh' hi antwoorde/ ic soecke mine broeders/ segt mi doch waer si hoeden/ Dye man sprac/ si zjn van daer getrockē/ want ic hoorde dat si seyde laet ons te Dothā gaē Daer volchde Joseph sinen broeders nae/ ende vantse te Dothā

Als si hem sagē van verre/ eer hy bi hen quam dachten si hem te dooden/ ende leyden onder malcaderen/ siet die droomer coemt daer/ coemt en laet ons hem dooden/ ende in eenen put worpen/ ende segghen/ Een quaet dier heeft hem gheten/ dan salmen wel sien wat sine droomen sijn

D Als Ruben dat hoorde/ wilde hi hem wt haer handen verlossen/ ende sprac/ en laet ons geen slele verlaē/ booz sprac Ruben tot hen/ en laet ons gheen bloet slosten/ maer laet ons hem inden put worpen/ dye inder wockfines is/ ende en doet dye handt niet aen hem / hi wilde hem wt haeren handen verlossen/ dat hi hem weder brochte tot sinen vader *

H Als nu Joseph tot sine broeders quā/ trocken si hem sinen roch metten bonten roch wt die hi aen had/ ende namen hem ende wierpē hem in eenen put/ maer die selue put was leech/ en dair en was geen water in/ en gingen sitten om te etē binnen die seluen hieuen si haer ooghen op/ en sa gen eenen hoop Ismaeliten comen van Galaad/ met hare kemelen die droegen cruyt/ balsen ende myren/ ende reyden af in Egypten

D Doen sprac Juda tot sine broeders/ wat hel pet ons/ dat wi onsen broeder doode en sijn bloet verbergen/ coemt laet ons hem den Ismaelitē bercoopen op dat onse handē hem niet en vergrjpen aen hem/ want hi is onse broeder/ ons bleesch/ en bloet/ ende si verhoorden hem/ En als die Madianiten booz bi reisden/ trocken die Madianitē Joseph wt den putte/ en vercochten hem den Ismaeliten/ om. xx. silueren penningen/ ende die brochte Joseph in Egypten

Als nu Ruben weder totten putte quam/ ende en vant Joseph daer niet in/ verchoorde hi zjn cleederē/ en quam weder tot sine broederē en sprac/ die knecht en is daer niet/ waer sal ic henen/ Doen namen si Josephs roch ende sloegghen eenen bock en stakē den roch in dat bloet/ en si sondē dē bontē roch wech tot hare badere/ segghende/ desen roch hebben wi vondē/ siet/ oft ws soons rot is of niet/ hi bekende ende sprac/ Het is mijns soons rot/ Een quaet dier heeft hem geten/ Een verflinden de beest heeft mijnen soon Joseph verflindt/ ende Jacob verchoorde zjn cleederen/ ende leyde eenē sack om sine lendenē/ ende droech rouwe om sine sone lange tijdt/ Ende alle sine sonen ende dochteren sonden op om hē te troosten/ maer hi en wā de hem niet laten troosten/ ende sprac/ Ic sal met rouwe onder wech hare in die helle/ tot minen sone/ en zjn vader betveende hem

Maer die Madianiten vercochten Joseph in Egypten Potiphar Pharaos hooftmeestere

Hier wert verhaelt hoe dat Judas bouwede en sijns soons wif besaep/ Ende hoest van hem twee sonen ontfanct en baert.

Dat. xxxviii. Capitt.

D Dyentijden ghebuertet dat Judas af reisde van sinen broeders / ende ghinc bi eenen man die hira hiet/ tot Edollam/ en Juda sach aldaer eenē Cananiteres māns dochter welcke mā Sua hiet/ ende namse tot enen wjue/ Ende als hise beslep ontfincse en baerde eenen soon dye sy hiet Er. Ende ander werf werdt si bevrucht ende baerde eenen soon dyen hiet si Snan/ Roch/ baerde sy enen soon die hiet si Sela/ ende Juda was te Hebrā doen sy hem baerde

Ende Juda gaf sine eersten soon Er/ een wif die Thamar hiet/ maer hi was quaet booz dē hē hē dactom doode hem die hē hē hē doe sprac Juda tot sinen soon Snan/ legt v by v broeders wif/ ende verlaemt v met haer/ op dat ghi v broeder slaet verwert/ Maer als Snan wiste dat dat saedt zjn eyghen niet en soude zjn/ als hi by sijn broeders wif slage/ liet hūt op die aerde vallen/ en verdoest/ op dat hi sinen broeder geen saet gheue en soude/ dat melbaechde dē hē hē hē dat hy dat dede/ ende doode hem ooc

Doen sprac Juda tot zjnder behouder dochteren Thamar/ blijft een weduwe in ws baders huys/ tot dat mijn soon Sela groot wort/ wāt hy dachte nusschien mochte hi ooc steruen ghelijc zj broeders/ Also ghinc Thamar ende bleef in haers baders huys. Als nu vele daghen verloopen waren/ siet dese Sua dochtere/ Judas wif/ ende na dien dat Judas rou gedaen was ghinc hi henen om sine scapen te seheren te Thimnath/ met sinen herdere hira van Edollam

Doen werdt Thamar ghelept/ Siet/ v swee gaet op te Thimnath/ om sine scapen te seheren/ doen dede si dye weduwen cleederen van haer die si drooch/ ende nam eenē sluyer ende verhulde haer/ ende ghinc sitten aen den weghe buyten der poortē te Thimnath/ wāt si sach dat Sela groot wogden was/ ende si en werdt hem niet ten wjue ghegruen

D En als haer Judasach / meynde hy t'haer een hoere / want si had haer aensicht gedeect / en hi ginc tot haer aenden wege ende seyde / Laet mi doch by v liggē / wat hi en wist niet dat zijn behoude dochter was Si antwoorde / wat wildi mi gheue / dat ghi bi mi ligt / hi sprac ic sal v eenē bock van d' eudē seynde / Si antwoorde / gheeft mi dan pant tot dat ghēst mi seynt. hi sprac / wat pant wildi dat ic v geue / Si antwoorde / uwe sege / armrinc / en uwen staf die ghi in v hant hebt / Doen gaf hy haer dat / ende ginc bi haer liggen / en si ontfinē van hē / en si stont op en ginc wech / en leide den suyer af / en trac die wedulben cleederen weder aen.

Juda sande den boc met sinen herdere van Sdollar / op dat hi dat pāt weder haelde vāden wīre / ende hi en bantse niet / Doen brachde hi dē lieden van dier plaetsen ende seyde / waer is die hoere die buyten aenden wege sadt / Si antwoorde / Daer en heeft geen hoere getweest / Ende hy quā weder tot Jūda ende sprac. Ick en hebbe niet vonden ooc segghen die lieden van dier plaetsen / datter gheen hoere en heeft getweest / Jūda sprac / Si hebben dat haer / dat wi missien niet beschacmt en worden / want ic heb den boc ghesonden / ende ghi en hebste niet vonden

Na die maende wert Jūda ghebootschap / v behoude dochter Thamar heeft ghehoereert / siet daer toe / si heeft van hoereren ontfanghen / Jūda sprac / brencke voort / dat si verbrāt worde / Ende allinēse voort brachte / kelde si haer bi hare sweer ende sprac / van dien man heb ic ontfanghen / dien dat behoort / ende sprac / Hendi ooc wiens dat d' yseghel ende armrinc ende dien stock is / Jūda behendē / ende sprac / Si is gerechter dan ick / want ic en hebbe haer niet ghegeuen minen soon Sela / ende hien beslepte niet meer

Ende als si baren soude werden daer twee lingen in haren lichaem beuonden / ende als si haer de quam daer een hant wt / Doen nam d' yseghel vrouwe ende bant eenen roode draect daer om / en sprac / die sal cerst wt comen / Als die zijn hant weder in droch / quam zijn broeder wt / ende si sprac / waer om is om uwen wille een lieken gesoort / ende men hiet hem Perez / daer na quam zijn broeder die den rooden draect op zijn hant hadde / ende men hiet hem Sorah.

Joseph wert vā sinen heere in Egyptē dien hi vercocht was bemint / hi werd van zijns heren huysvrouwe tot oncuysch verweert / ende als hy haer niet en wilde consenteren / so vvert hi gewāgen inden kercker **Dat xxxij. Capittel.**

Joseph wert neder in Egypten gheuoert / en Potiphar een man van Egypten Pharaos hoofmeester / cocht hē banden / Maeltē / die hē van dact afbrochte / En die hē was met Jōseph / dz hi eē geluckich mā wert / en was i zijns heere des Egyptenaers huys / En zijn heere sach dat die hē was / want al wat hi dede dat liet die hē geluckich vergaen duer hem / also dat hi genade vant booz sinen heere / en wert zijn dienar / en stelde hem ouer zijn huys / ende al wat hi had / dede hi onder Jōsephs handē / en van dier tyt aen als hi hem ouer zijn huys ende alle zijn

goeden geset had / gebenedide die hē / En des Egiptenaers huis / om Jōsephs wille / ende tē was niet dā gebenedidinge des hē / in alle wat hi had in huys / en opten veldē / daerō liet hē al onder Jōsephs handē / wat hi hadde / En Jōseph en had niet daer af / dā slechts dz broot / dz hi adt / En Jōseph was schoon en huyflich van aensichte /

En het gebuerde na dese geschiedenisse / dz Jōsephs heere wiff haer ooghē op Jōseph werp / en sprac / Naep bi mi / hi weigerde hē en sprac tot haer / siet mī heere en weet niet watter in huys is / en al wat hi heeft dat heeft hi onder mijn handē gedaē / En en heeft niet so groot inden huysē / dat hi booz mī verholen heeft / sonder v alleen / want ghi sijt zijn wiff / hoe soude ick dan nu soe groeten quaet doen / ende teghen Godt sondighen / maer si had sulckē woorden tegē Jōseph alle dage / mer hi en v hoozde se / dz hi neffens haer schiepe / noch bi haer wate

Het ghebuerde op eenen dach / dat Jōseph in dat huys ghinc om zijn dingen te doen / ende daer en was gheen mensch vanden ghesinne des huys daer bi / ende si bade hem bi sinē cleede / en sprac / Slaept bi mi / mer hi liet dat cleet in haerder hant ende bloot / ende liep ten huysē wt / Als si nu sach / dat hi zijn cleet in haer hant liet / en ontulooch / riep si ghesinne in huys / ende sprac tot hem / Siet ghi hebt ons den Ebreuschen man ghebrocht / dat hi ons te scādē makē soude. hi quā tot mi hier in / om dat hi bi mi slape wilde / ic riep met luyder stem / en doe hi hoorde dat ic geluit maecte en riep / doe liet hi zijn cleet v my / en bloot en liep wech wt / Ende si leyde zijn cleet neffens haer / tot dat zijn heere thuis quam / ende seyde hem oock d' yselue woorden ende sprac / D' yseghel ende kincicht die ghi ons hier in bracht hebt / quā tot mi hier in / dat hi mi tot scāde brengen soude / mer doe ic een geruchte maecte ende riep / doe liet hi zijn cleet bi mi ende bloot wech wt / als die heere hoorde die redē zijns wiffs die si hē seide en sprac / also heeft mi d' yseghel kincicht gedaen / wert hy seer toornich

En zijn heere nam Jōseph ende leyde hem in geuangenisse / daer des conincs gheuanghenen in lagen / ende sach aldare int gheuanghenis / Mer die hē was met hem / en ontfemde zijns ende liet hē genade verweruen booz dē meester des ghenanghenissen / dat hi hem beual alle die geuangenen inder geuangenen onder zijn handē / op dat alle wat daer geschiede / door hem gheschieden moeste / want d' yseghel des gheuanghenis sach dat die hē met hem was / in alle dat onder zijn handen was / ende dat die hē gheselue kichlic vergaen liet wat Jōseph dede.

Joseph bediet den vree gheuanghenen haeren droom / ende voorseyt haer vvat haer ghebieren sal **Dat xl. Capittel.**

Nade het ghebuerde daer na / dat d' yseghel meester des conincs vā Egyptē / en die backmeester mildede teghen haer heere dē coninc vā Egyptē En Pharao wert ouer haer toornich en lieste sette in des hoofmeesters huis inder geuanghenissen daer Jōseph geuanghen sach / en die hoofmeester stelde Jōseph ouer haer / dat hi hē diende ende si saten daer sommighe daghen

En het droomde hen beyden den schenker here en den baker/in eender nacht/eenen yegelijckē eenē eygen droom/en een yegelick droom had zijn bediedinghe/Als nu des morgens Joseph tot hen vunen quam/ende sach dat si siuec sagen/braechde hi hen/ende sprac/Wacrom siedi hedē quadelic/Si antwoorden/Wi hebben gedroomt/en en hebbe inenāt diet ons wleegge/Joseph sprac/wleegge hoort God toe/vertellet toch my.

Doē vertelde die schencker sine droom/Joseph/en seyde tot hem/Wi droomde dat ter een wijnstock booz my was/dye hadde drie rancken/en hi groeyde wiesch en bloeyde/en zijn druyuen werden rijp/En ic hadde Pharaos napt in mijn handt/en nam ic en dructefe wt inden napt/en gaf den napt Pharao in die handt.

Joseph sprack / dat is dye bediedeniſſe/drie rancken sijn drie daghen/na drie dagen sal Pharao v hooft verheffen/en v weder den napt in die hant gheue/soe ghi te vozerdeet/als ghi zijn schencker waert/Mer gedenct mynder wāneer dat v wel gaet/ende doet barmherticheyt aen my/dat ghi Pharao vermaent dat hi mi wt desen huyse vleghe/want ic ben heimelic ghestolen wt den Hebreeuschen lande/ooec en heb ic hier niet misdaen/dat si mi op geleit hebben.

Als die baker sach dat die bediedinghen goet was sprac hi tot Joseph/My heeft gedroomt ich droech drie geulochte coruē op mijn hooft/en inden ouerste corf alderley gebacken spijse Pharaoni/en die vogelen aten wt de coruē op mijn hooft.

Joseph antwoorde en sprac/dit is dye bediedinghe/drie coruē sijn drie dagen/en na drie daghen sal Pharao v hooft verheffen/en v aen die galge hangen/en die vogelē sullen v vleesch aen veten.

En het geschiede des derden daechs/doen hielt Pharao sijn der geboosten dach/en hi bereide een maeltijt alle sine knechte/en verhefde v hooft des ouerste schenckers/en dat hooft des bakermeesters/onder sinen knechten/en stelde den ouersten schencker weder in sijn officie/dat hi den napt Pharaoni in sijn hant gaf/Maer den bakermeester dien liet hi hangen so hem Joseph bediet hadde/mer die schenckmeester en gedacht niet aē Joseph/mer hi vergadte zijnder

Joseph bediet den Coninc Pharao sine droom/Ende hi wort here ouer Egipten gheset/Dye dieren tijt ende hunger beghinnē.

Dat. xli. Capittel

Wec iare daer na hadde Pharao eenē droom hoe dat hi stont aen twater ende liet wt den watere clommc op seuen sine runderen/ende bet van liue/ende ghinghen in die weyde/in broecachtighe plaetsen/Maer desen sach hy ander seuen runderen wt den watere op climmen/dye ware ongestelt en mager vā liue/en gingē neffē die runderen aēden ouer banden watere/en die ogestelde en inagere runderē/vsonde die seue sine en beste runderen/Doē wert Pharao wacker

Ende hi liep weder voort/ende hem droomde noch eens/Ende sach dat se aen haerenen wiesse wt een stroo/holende goet/Daer na sach hi seue duune en versengde haernen op gaen/Ende dye seuen maghere haernen versonden die seuen grote en volle haernen/Doen ontwaecte Pharao en sach dat eenen droom was/Ende alst morgheu wert/was sinen geest bedroeft/ende sandt wt en liet roepen alle die waerlegghers van Egipten ende al die wisen/ende vertelde hen sinen droom/Maer daer en was niemandt die se Pharaoni bedieden conde

Doen sprac die schenckmeester tot Pharao ende seyde/Ick ben heden ghedachtich mynder sorten/als Pharao toornich wert ouer sine knechte ende mi metten bakermeester int gheuanghenisse leyde/int thofmeesters huys/Doē droomde wy beyde in eender nacht/een yegelic sinen droom/ende sijn eyghen bediedinge hebbende/Doec was by ons een Hebreeusch isogelinc/des hofmeesters knecht/dien verdelde wt/ende hi bediede ons onse droomen een yegelic nae sinen droom/en so hiet ons bediede so ist nu geschiet/want ic ben weder aen mijn officie geset/ende dye ander is ghehanghen

Doen sandt Pharao ende liet Joseph roepen/ende liet hem wt den put/ende hi liet hem scheren ende veranderde sine cleederē/en quam tot Pharao/Doen sprac Pharaos tot hem My heeft eenē droom gedroomt/ende daer en is nyemandt dien mi bediede ic heb van v hoor en segghen/als ghy eenen droom hoort/soe condijt hem bedieden/Joseph antwoorde Pharao en sprac God sal Pharao wel gelue late seggē/ooec wel sonder mi/Doē vertelde Pharao Joseph/Wi droomde drie stonde aēde ouer vādē watere/en sach wt den watere al

B

C

D

B

A

A

men seuen runderen bet van liue ende sijn / ende ghinghen in die weyde int broeck / Ende nae dese sacht ick seuen andere runderen opclinmen / dunne ende leer ongestelt magher van liue / Ic en hebbe in al den lande van Egypte / n̄ alsulcken ongestelden ghesien / Ende d̄ye seuen magere ende ongestelde runderen / verbonde die seuen eerste bet te ruderē / En̄ als s̄le opgesloct hadde / en mercte mens aen hen niet / dat s̄ d̄ye bette geten hadden / en s̄ waren gestelt ghesijck s̄ te bozen waren . En̄ doen werde ick wakker .

D En̄ noch eens sacht ick in minen droom / seue haernen op een stros wackten bol en̄ goet / daer na gingen op seue doere haerne / dunne en̄ verlegt / en̄ die seuen dunne haernen verbonden die seuen goede haernen / en̄ ic hebt minen waerleggheren gheleyt / mer die en segghen mi daer af niet

Joseph ant woorde Pharao / beyde die droomē sijn eenderley / Godt bercondicht Pharaoni / was hi doen sal / D̄ye seuen goede runderen sijn seuen iaer / en̄ die seuen goede haernen sijn ooc seue iaer / Het is eenderley droom / Die seuen magere runderen ende ongestelde die na dese opgecome sijn / dat s̄ seue iaer / En̄ seuen magere haerne / en̄ verlegt de dat sullen sijn seuen iaren diers tijts / dat is nu dat ic gheleyt heb tot Pharao / dat God Pharao thoont wat hi doen sal

Siet / seuen iaren sullen comen met grooter oueruloedicheit in alle Egypten lant / en̄ na dese sel ue sullen come seuen iarendiers tijts / en̄ dat vergeten sal worden alle sulcke oueruloedicheit in Egypten lant / en̄ die diere tijt sal verteren dat lant / datmen niet wetē en̄ sal vander oueruloedicheit des lants / om den diere tijt die daer na come / wāt hi sal seer swaer sijn / Mer dat Pharao ten andere mael gedaemt heeft beuoet dat sulcke d̄re vā God gescre sal / en̄ God sal dat selue haestelic doe

Daerom moet Pharao s̄en na eenen verstantigen en̄ wijzen man / die hi ouer Egypten lāt sette / en̄ besicke / dat hi officiers hiele in d̄ lande / en̄ ontfange den vijftien deel in Egypten lant / in die seuen oueruloedighe iaren / en̄ vergadere alle spijse der goeder iaren die come sullen / dat s̄ opscutten

E dat graē onder Pharaos machte / tot behooue in den stede / en̄ verwarent op datmen spijse besozicht binde den lande die seuen diere iaren die ouer Egypten lant comen sullen / op dat slant niet vā hongher en̄ verderue

Dese redene vertiel Pharao / en̄ allē s̄nē knechten wel / en̄ Pharao sprac tot sinen knechten / hoe mochten wi een alsulcken man vinden / daet d̄ye gheest Godts in is / en̄ sprack tot Joseph / nu Godt bidt al gedaen heeft / en̄ isser gheen so verstandich ende wijse als ghy / Ghi sult ouer mijn huys sijn / ende na uwen woorde sal hem mijn volc regeren alleen des conincijckē stoels / wil ic meerder sijn dā ghi / Ende Pharao sprac / Siet ic hebbe v ouer alle Egypten lant gheset / ende dede sijn vingherline vā s̄nder hāt / en̄ gāft Joseph aen sijn hant ende clede hem met witte s̄den / en̄ hinc hem een gulden keten aē sinen hals / en̄ hi liet hem op den kneeden waghen baren / en̄ liet booz hem wt rōpen / datmen die knien booz hem buyghen soude / als dien / die hi geset hadde ouer alle Egypten lant .

E En Pharao sprac tot Joseph / Ic be Pharao / sonder uwen wille en sal niemant sijn hant / oft sinen boec roet en in alle Egypten lant / en̄ noemde hē Zaphnath Paanea / en̄ gaf hē een wijf Asnath die dochter Potiphers des priesters tot On . Also troc Joseph wt om dat lant van Egypte te besicne / En̄ hi was dertich iare oudt / als hi booz Pharao stont en̄ voer wt van Pharao / en̄ troc duer al le lant van Egypten

En̄ alle dat lant van Egypten dede also d̄ye seuen rijcke iaren . Si vergaderden alle die spijse der seue iaren dat in Egypte lant was / en̄ dede in d̄ye steden / alle graen dat opten beide wiesch / om elke stat / dat dede s̄ daer in / Also scutte Joseph dat graen op / bouen der maten veel ghesijck slant des zecs / also dat hi op hielt te tellen / want mē en condes niet ghetellen

En̄ Joseph werde twee sonē gheboze eer d̄ye diere tijt quā / die welcke hē baerde Asnath Potiphers des priesters tot On dochter / en̄ hiet dē cēcken Manasse / want God / seide hi / heeft mi laten vergetē / alle mine arbeit / en̄ al mijns bads huys . Den andere hiet hi Ephraim / wāt God / seide hi / heeft mi late wassen in den lande mijnder ellenden

Also nu die seue oueruloedige iare om wātē in Egypte / begonstē die seue diere iare te come / daer Joseph af geseyt had / en̄ het wert een dierte in alle lāden / mer in alle Egypte lant was groot / Also nu d̄ Egypte lāt ooc hoger leet / riep dat volc tot Pharao om groot / mer Pharao sprack tot al d̄ye Egyptenare / gader hene tot Joseph / dat hi v seyt d̄ doet / Also nu ouer alle landen dierte was / dede Joseph op alle wat hi v hē had / en̄ vrsicht dē Egypte nare / Also groot wert d̄ diere tijt / en̄ alle lāden quamen te Egypten om spijse te roden tegē Joseph / vāns die dierte wert machtich in allen landen

Hoe dat d̄ye broeders van Joseph in Egypte comen om cozen te coopen / En̄ hoelsy van haren broeder verscriet werden . Dat. xliij. Capittel.

Jacobs sacht / dat hi in Egypte graē beyl was / sprack hy tot sinen sonen / waer om en stedi niet toe / Siet / ick booze dat in Egypten graē beyl is / tereet af en̄ coopt ons graē dat wi leuen en̄ niet en steruen / aldus trocke af die thie Josephs broederē / om in Egypten graen te coopen / Mer Ben Jamin Josephs broeder en̄ liet Jacob met sinen broederen niet trecken / want hi sprack hem mocht een ongeual ouer comen .

Also quamen Israels kinderen om graen te coopen / metten anderen d̄ye met hen quamen / wāt int lant Canaā was oock dierte mer Joseph was een regent int landt van Egypten / ende verrocht dat geaen al den volcke des lants / Also sijn broeders tot hem quamen / biele s̄ booz hē neder ter aerden op hare aensicht / en̄ hi aensichte ende hendese / ende kelde hem bremdlich teghen hen ende sprack hert met hen / ende seide tot hen / van waercoemdi hier / Si sprackē / wt den lande Canaan om spijse te coopen / Maet hoe wel dat hie hē de / en̄ kende s̄ hem toch niet / Ende Joseph wert gedachtich des drooms die hem ghebroome was van hen ende sprack / Ghy lyden s̄nde bespiers / ende sijdt comen om te sien waer slant open is

Stantwoorde hē / Reen mijn here / utwe knechtet
 zjn comē om spij te coope / wiz zjn alle eēs mā
 sonē / wī zjn bredelijē / en v knechte en hebbē noyt
 bespiers ge weest / Joseph sprac tot hē / Reē / Mer
 ghi liede zjt comē om te bekie waer dat lant open
 is / Si antwoorde hē / W h utwe knechte zj . xij . ge
 broeders / eens mans souē / int lant Canaan / ende
 die ioncke is bi sinen badere / mer die andere en is
 niet meer voor ooghen

A Joseph sprac tot hen / dat ist dat ic v geseit heb
 be ghi liede zjt bespiers / Daer aen wil ich v proe
 uen / Si dē leue Pharaonis / ghi liede en sult niet
 vā hier comē / te si dz utwe ioncke broeder ooc hier
 come / seynt ernē vā v lieden derwaerts / die utwen
 broeder hale / mer ghi liede sult geuāgē bliuē / Al
 so wil ic proeuen utwe reden / oft ghi lieden metter
 waerheit om gaet oft niet / want waert niet also /
 so sidi bi dē leue Pharaonis bespiers / en hi dedese
 te samen in eender bewaringe drie dagen lanc

Ten dē dē dage sprac hi tot hen lieden / Widi
 ghi liede leuē / so doet also / Want ic biele God / sy
 di briedelijē / so laet een vā utwē broedere gebonden
 liggen in utwe geuangenisse / ghi lieden treck henē
 en doert v spijle met v / en brenct utwē ioncke broe
 der tot mi / So sal ic utwen woorde gelouē op dat
 ghi lieden met en sterft / Ende si deden also

D En si sprake tot malcandere / dat hebbē wī aē
 onsen broedere berdiene / dat wi sage dē anet zjn
 der sielen / als hi ons smereet / en wī en wildēhem
 niet berhoore daer om roet nō desen dinc op ons
 Rubē antwoorde hen en sprac / se yde ics niet / doct
 ic sprac en bes ondicht v n z ac dē knecht / en ghi lie
 dē en wildet n z hoore / N b wort zj bloet geeycht.

Mer si en wist niet dattet Joseph verkonde
 wāt hi sprac met hen door eenen bediederē / en Jo
 seph heerde hem achterwaert en wreende / als Jo
 seph hem wederom heerde met hē sprake dē so nā
 hi wt hen liede Symeon en bant hē voor hare oo
 gen / en beual dat men haer sacken met grane vul
 len soude / en haer gelt weder leggē / een yegelikē
 in sinen sac / daer toe ooc een yegelschen zjn terin
 ghe opter reisen / ende men dede hem also

E En si loeden hare ware op hare ezels / en troc
 hē van daer / mer als haerder een sinē sac op dede /
 en soude sinē ezel hoedere inder herberghē / vāt hy
 zjn gelt bouen indē sack ende sprac tot sinē broe
 deren / mijn gheft is mi weder geworpen / siet / in
 minen sac ist / doen ontsoncken haer herte en ber
 scrieten onderlinghe ende spraken / waerom heeft
 ons God dat ghedaen?

Als si n b thups quamen tot haren vader Ja
 rob int lant Canaan / seiden si hem al wāt hen ghe
 buert was / en sprake / Dye man die int lant heere
 is / sprac hert met ons / en hielt ons voor bespiers
 des lants / En als wi antwoorden / wī zj bredelijē
 en geē bespiers ge weest / mer wī zj . xij . ge broeds
 ons baders sonen / die een en is niet meer voor oo
 gen / en die ioncke is noch inden daghe van heden
 bi onsen vader indē landt Canaan

H Hi antwoorde / Daer aen wil ic merckē oft ghi
 bredelijē zjt / Een vā utwē broedere laet bi mi / en
 neēt die nootrukke voor v huys / en treck henē / en
 breet utwē ioncke broed tot mi / so mere ic dā / dat
 ghi liede niet en zjt bespiers / maer bredelijch zjt

so sal ic v ooc utwen broeder geue / en muerct indz
 lant wāt ghi wilt berweruen

En als si die sackē wt seunden / vant een yegē
 lic zjn bundelkē gelts in sinē sac / en als si sage dat
 tet haere bundelkē gelts waren / so bescriete si
 tsamen met Jacob hare vader / Doe sprac Jacob
 haer vader / ghi liede hebt mi van minē kinderen
 verooft / Joseph en is niet meer voor ogē / Simeon
 en is niet meer voor handē / Hē Jamun wilst liede
 wech nemē / het gaet al ouer mi / Subē antwoorde
 dē sinē had en sprac / oft ic hem n z weder en briede /
 so doot mine twee sonen / en leuert hē allene in mi
 hāt / ic sal hē wech brengeu / hi sprac mijn soon en
 sal niet met v afreckē want zjn broeders is doot
 en hi is alle ouerbleuē / wāt qual hē eē ongewal
 ouer op dē wege dair ghi op reist / so soudy dā mi
 grijs hayz met rouwen ter hellen leyden

Si comē ten anderē mael om corē / En bringē
 dē iongen broeder Ben Jamn mede / en si wordē
 n v noch veel meer verueert. Capit. xliij

De dierte drecte dat lat zeer / en all
 al verteer was dat si te vorē wt E
 giptē gebracht hadde / sprac haer vā
 der Jacob tot haer Treet weder hē
 nen / en coopt ons eē weynich spysen
 Doe antwoorde hē Juda en sprac / dye mā swoer
 ons en leyde / Ghi liede en sult mijn aensichte niet
 siē / te si dat utwe ioncke en broeder met v come. Widi
 di onsen broeder met ons leyden / so wille wy af
 treckē / en v te etē coope / mer en wildi hē niet seindē
 dē / so en reysen wi niet / wāt die mā heeft tot ons
 geseit / ghi lieden en sult mijn aensicht niet sien ten
 si dat v ioncke broeder met v come.

Israel sprac waerom hebdi so qualic aē mi ge
 daē / dat ghi liede geseit hebt / hoe dz ghi liede noch
 eenē broech hadt / Si antwoorde / Die mā brachde
 so seerpelic na ons en na oē marckcappe / en sprac
 leet utwe vader noeh / hebdi liede noch eenē broe
 der / Doe antwoorde wi hē / so hi ons brachde / hoe
 conckē wi geweten dat hi leggē soude / brenct utwē
 broeder ned met v / Doe sprac Juda tot Israel si
 nē bad / Laet dē knecht met mi treckē / dat wi gaē
 en reysen / en leuē en n z steruē / beide wi en ghi / en
 onse kinderen / ic wil vorge voor hē zj / vā minē hā
 dē suldi hē ey se en brenge ic hē niet weder / en hē
 voor utwe oogē niet en stelle / so wil ic mi leuē sac
 die scult dragē / wāt waert dz wi niet en hadde ge
 veit / wi waren wel twee mael weder ghecomen.

A Doen sprac Israel haer vader tot hen lieden /
 Moet dā also zjn so doctet / en neemt van des lants
 beste vruchten in utwe sackē ende brenct den man
 giften / eē luttel balsen / en huenich / en goet cruyt
 en mirre / en daten / en amandels / seēt ooc ander
 gelt met v / en dat gelt dat v bouē in utwe sackē we
 der geworpen is / draecht dat oock weder met v /
 misseien daer in is gedoolt / ooc neēt utwen broede
 re / gaet henen en coemt weder tot den man / Mer
 die almachtige God geue v bezemberticheit boog
 den man / dat hi v n late utwen anderen broedere /
 ende Ben Jamun / Maer ick moet zjn ghelijc een
 die sinder kinderen verooft is

Doen namen sy die ghiften / ende ander gheft
 met hen / ende Ben Jamun / ende si reysden / ende
 trocken in Egypten / en gingē voor Joseph / Doe

sachse Joseph met Se Jamin / en sprac tot den ge-
nen die die ouerste des huys was / leydt dese man-
nen in huys / en daer vandē vee en bereydet / wāt
si sullen te noene met mi eten / en die mā dedet soe
hem Joseph geleyt had / en bracht die mānē in Jo-
sephs huys

D Mer si bresde / om dat si in Josephs huys ge-
leyt werden / en spraken / wi sijn hier ingheleyt om
des gelts wil / dat wy in onsen sacken weder von-
den hebben / op dat hi op ons een oordeel brenge
daer mede dat hi ons make tot eyghen knechten /
met onsen ezelen / daerom ghuyghen si tot dē man
die ouer Josephs huys was / en spraken met hem
voor die duere des huys / en leyden

A Mij heer / wi sijn hier voortijts af getrocken
om spijse te coopen / en als wi in die herberge qua-
men / en onse sacken op deden / siet daer was eē pe-
gelic gelt bouen in sinen sac / met volle gewichte
daerom hebben wi weder met ons gebracht / en
hebben ooc ander gelt met ons afgebracht / om
spijse te coopen / mer wy en weten nī / wie dat ons
tgelt in onsen sacken ghesteken heeft

Hi sprac / ghi liede / hebt v wel / brest niet uwe
God en ws vaders god heuet v eenē scat / in uws
sackē gegeuen / uwe gelt heb ic ontfangen / En hy
bracht Simeon dair wt tot hem en brachtē in Jo-
sephs huys / en gafse water dat si haer boctē wies-
schen / en hare ezelen voeder / en si bereyde die gif-
te tot dat Joseph quam ter noene / want si hadde
gehooft dat si daer dat broot eten souden

H Als nu Joseph in huys quam / brachtē si hem
thuis dye giften in haren handen / en bielen voor
hem neder ter aerden / hy groette se vriendelic en
sprac / ghafet uwen vader wel den ouden man /
daer ghi mi af gheseyt hebt / leest hi noch / Si ant-
woorde / het gaet onsen badere uwe knechte wel
en hi leest noch en uweyde hen / ende bielen voor
hem neder

En Joseph hief sijn oogen op / ende sach sinen
broeder Ben Jamin sinder moeder soō / en sprac
is dat uwe ioncke broeder daer ghi liede mi af ge-
leyt hebt / en Joseph seide noch. God si v genadich
mijn soon / ende Joseph haefte de / wāt sijn herte
geont ontsack hem te ghen sine broeder Ben Ja-
min / en socht waer hi weenen soude / ende ginc in
sijn camerken / ende weende aldaer / ende als hi sijn
aensichte gewaltchen hadde / quam hy wt / en hiel
hem vast / en seide / legt broot op

G En men dieide Joseph besondert tet tafelen /
ende sinen broederen ooc besondert / ende den E-
gyptenaren die met hem aten ooc besondert / wāt
die Egyptenare en dorsten geen broot eten met
den hebreulken / het is een onbehoorlicheit voor
hen / Ende men sette se tegen hem ouer dē eersten
gebozen / na sijn eerste gheboorte / ende dē ioncken
na sinder ionckheit

Des verwonderden si hen onder miltandere
Ende men droech hen berseheyden eten voor / vā
sinder tafelen. Mer Ben Jamin quam vā mael
meer / dan den anderen / ende si droncken en wer-
den droncken met hem

Als si thuis trecken / doet hse achtervolgen
en vangen / Ende brengse in grooten angst / en
vreesen

nde Joseph beual dien / die ouer sijn
huys was ende sprac / hult den man-
nen hare sacken met spijse / so veel
als si voeren mogen / ende legte yegē
liken sijn ghesel bouen in sine sacken /
ende minen silueren spap / legt bouen in des ionck-
ken sack / met den gelde dat hi gaf voor dye ware
Ende hi dede so hē Joseph geleyt had / Des mo-
rgens alst licht werde / lieten si die mannē repleen
met haren ezelen

B Als si ter stad wt waren / en niet verre gheed
men / sprac Joseph tot die die ouer sijn huys was
Op en iaccht den mānē na / en als ghise betraepē
so segt tot hen / Waerō hebdi lieden goet met qua-
de gheboont / Is dat niet den nāp daer mijn heere
wt drinct / en daer mede dat hi propheteert / het is
qualic ghedaen dat ghi lieden ghedaen hebt

En Als hise greep sprac hi met hen liede sulke
woordē / Sy antwoordeu hē / waeromme spreect
mijn heere sulke woordē. Het si verre van uwen
knechte / als sulcken dinc te doene / Siet dat gelt dē
wi bonden bouen in onse sackē / hebben wi weder
bracht tot v wt dē lande Canaan / En hoe souden
wi dan wt ws heren huys ghesolen hebben silue-
re oft gout / Si den welcken beuonden wort ond-
uwe knechten / dye sal des doots sculdich sijn / ooc
willen wi mijns heren knechten sijn / hi sprac / ia
het si also / so ghi lieden geleyt hebt / Si den welc-
ken datter beuondē wert / die sal sijn mijn knecht /
mer ghi lieden sult v sijn

En si haefte en leyde haer sacken af opter aer-
den / en een pegelic opende sinen sac / en hi socht en
begonken vanden grootte totten ioncken / doen
bant hi den spap in Ben Jamins sac

Doē schoorde si hare cleedere / en lordeē een ye-
gelic sinen ezel / en trochte weder in die stat / Ende
Juda ginc mī sine broedere in Josephs huys / wāt
hi was noch aldaer / en si bielen voor hē opter aer-
de / en Joseph sprac tot hen liede / wat is dat / dat
ghi liede gedaē hebt. En wiste ghi liede niet / dat
een alsulcke man als ick ben / d it gheraden tonde.

D Juda sprac / wat sult wy seggen minen here /
oft hoe sullen wi spreke / ende wat sult wy voort-
stellen. God heeft die misdaet uwer knechte von-
de / Siet daer / wt / en die ghene by den welcken dē
spap gheuonden is / sijn mijns heren knechten /
Mer Joseph antwoorde / dat si verre van my / al-
sulcken dinc te doen / die man bi den welcken die
spap beuonden is / sal mijn knecht sijn / ghi lieden
treect wech met breden tot uwen badere.

Doen ghinc Juda tot hem / Ende sprac / Mij
heer laet uwe knecht een woort spreken / voor u-
wen ooren / mijn heere / ende uwe gramscappe en
berheffe hem niet ouer uwen knechte / Want ghi
sijt ghelijck Pharaō / Mij heere braechde sinen
knechten / ende sprac / hebby lieden oock eenen
vadere oft broedere / Doē antwoorde wi / wi hiel
v eenen vadere / ende die is oudt / ende eenē ion-
cken knecht is hem in sijn outheyt ghebozen / en
de sijn broedere is doot / ende hi is alleen ouerble-
ue van sinder moeder / ende sijn vader heeft hem
lief

Soē sprac te ghi / bregt hē hier af / tot mi / so sal
ic mijn oge op hē woopen / En wi antwoorde mijnē

heere die knecht en cā bā sinē vader niet getomē.
quae hi bā sinen vader / so soude zyn vad steruen/
Doē antwoorde ghy utwē knechte / waer dat utwe
ioncke broeder niet mede hier en coēt so en suldi
mijn aensicht niet meer sien

H Doen troeken wi af tot utwen knechte minen
vader / ende wy bootschaptent hem / utwe mijns
heren reden / doē sprac onse badere / treect daer we
der henē / en coopt ons wat spisen / wi seydē / wi en
condē niet al getreckē / tē si dat onse ioncke broe-
der met ons reyle / so wille wi dan af trecken / wāt
wi en condē des mans aengesichte niet gesien / tē
si dat onse ioncke broeder met ons en si / Ende v
knecht mij vader antwoorde ons / ghy liedē wetet
dat mijn wijf mi twee sonē gebaert heeft / Die eē
ginc wt wech bā mi / en mē seide. hi is verseuert /
en ic en hebbe hē niet gesē tot noch toe / suldi liedē
desen ooc bā mi nemē / en hē eē ongeual ouer coēt.
so suldi liedē mijn grīs hay / met iammer ter hel-
len wech voeren

En oft ic nē te huys quame tot mijnē badere /
en die knecht en waer nē met my / wāt sin siel aen
dees knechts siel hanget / so sount gesien / als hi sa-
ge dat die knecht daer niet en ware / dat hi steruen
soude / hoe soude wi utwe knechte / dat grīs hay
ons baders dīs knechts / met iammere inder heilē
brenge / wāt ic v knecht bē borze worden voor dē
knechte segē minē vad / en sprac / en bēge ic hē v
niet weder / so sal ic mij leuen lā die scult dragen /
Dair o laet utwē knecht hier bliuē in dees knechts
stat tot eenē knechte mijns heren / en laet dē knecht
met sinē broederē op wech trecken / Wāt hoe sou-
de ic op reyen tot minē vader / als die knecht met
mi niet en ware / Ic soude dat iammer sē / dat mij-
nen vader ontmoeten oft oueruallē soude
Joseph geeft sinen broederē te kennen dat hi zēt
tot sinen vader / wert zeer verblift als hi hoorst
dat zyn soon noch leefde

Capitre. xvi

Het langher en moecht hē Joseph be-
drwingē daer veel liedē bi hē stonde /
waerom dz hi geboot / dat si alle dair
buytē gaē soude / en niemāt vrec-
ders en was bi hē / als Joseph met si
nē broederē hē liet kennē / en Joseph weēde so luy-
de / dz die Egiptenarē en Pharaos gesin hoorde /
en sprac tot sinē broederē Ieben Joseph / leeft mi-
ne vader noch? En zj broederē en condē niet geāt
woorden / so verscrieten si voor zyn aensichte

Maer hi sprac / coēt toch hier tot mi / En si gin-
gē bi hē / En hi sprac / Ic bin Joseph utwe broeder
die ghy liedē in Egipstē vcocht hebt / En nē en be-
comert b nē / en en dēet niet datter wrecht is / dat
ghy liedē mi hier vcocht hebt / wāt o wa leuēs wil-
le heeft mi God voor v hier gesondē / wāt nē zjnt
twee iare / dz dierte int lāt geweest is / en zj noch

Bijf iare datter geē ploegē noch oogkē en sulle zj
Maer Godt heeft mi voor v hier ghesonden /
Dat hi v liedē opter aerden soude laten bliuē En
utwe leuē behouden door een groote verlossingē /
En ghy liedē / en hebt mi hier niet gesonden. Mer
Godt die heuet mi Pharao tot enen vad gestelt /
En tot enē here ouer alle zyn huis / En volst in al-
te Egipstē lant / waestet v nē / en reist op tot minen
vadere / en segt hē / dat laet v Joseph v soē leggē /

God heeft mi tot eenē heere ouer allen Egipten
landt geset / comt af tot mi / en sluypt v niet / ghy
sult in dat lant Sosen woonē / en na bi mi sijn / ghy
en v hinderē / en utwer kinder kinderen / utwe cleyn
en groot vee / en alle dat ghy hebt / ick sal v daer be-
sorgē / wāt het zyn noch vijfiare der dierte / op dz
ghy niet en vderft met v huys / en al dat ghy hebt.

Siet utwe oogē sien / en die oogē mijns broeds
Ben Jamin dat ic middelēc met v spreke / vercon-
dicht minen badere alle mijn heerlichz in Egipstē /
en alle wat ghy gesē hebt / waest v en comt hier af
met minen badere

En hy viel sinen broeder Ben Jamin om den
hals en weende / en Ben Jamin weende oock aen
sinen halle / en ruste alle sine broederē en weende
ouer haer liedē / daer na sprak hē sine broederen mē
hē. En als dat geruchte quā in Pharao huys / dat
Josephs broederen gecomen warē ghenuchdet
Pharao wel / en allen sinen knechten.

En Pharao sprac tot Joseph / Segt utwē broe-
deren / Doet hem also / ladet utwe diere / reist henē
en als ghy lieden coēt int lāt Canaan / so nēet utwē
vader / en utwe gesin / en coemt tot mi / ic sal v goet
geuen in Egipstē lant / dat ghy cēt sult / tmerch des
lāts / En gebodet haer doet hē also / nēet v wt E-
gipstē lant wagenē tot utwē kinderen en wiue / en
voert utwē vader / en coēt / en en midet utwen huis
raedt niet / want alle die goeden des gautsen lāts
van Egipten / die sulle utwe sijn

Die kinderē van Israel deden also / en Joseph
gaf hen wagenen na Pharaos beuel / en toringhe
op den wege / en gaf hen allen een yegelijcken een
viercleet / Maer Ben Jamin gaf hy drie hondere
silueren penningē / en vijf viercleeren / Mer den
vadere sandt hi thien ezēlē met goede wt Egipstē
geladē / en thien ezēlinnen met grane en vroot / en
spijle sinen badere opten wege / Aldus liet hi sine
broederē en sprac tot hen / en en hebt inden wege
ghemen twist

Aldus reisden si wt Egipten / en quamen int
lant Canaan tot haren badere Jacob / en vercon-
dichden hem en seide / utwe soē Joseph leeft noch
en hi is een here ouer alle Egipten lant / Mer zjn
hert sloecht inden wint / wāt hien geloofdes niet /
Doē seyde si hē alle Josephs woorden / dye hy tot
hen geleyt hadde / En als hi sach die wagenen die
hem Joseph gesonden hadde / om hem te voeren /
wert sinē geest leuedich en sprac / Ic heb genoegh
dat minen soē Joseph noch leeft / Ic wil daer henē
trecken / en ic hem sē eer ic sterue.

Jacob treect af in Egipstē met alle sinē volcke
En Joseph comt hem tegē ende ontfanget hem
Dat. xvi. Capittel

Srael reydde henen / met al den sinē /
en als hi te Bersaba quā / offerde hy
offer den God zyns vads Isaac / En
God sprac tot hem des nachts in eē
gesichte Jacob Jacob / hi antwoorde
hier bē ic / En God sprac / Ic ben die hē Eē Dye
God dijns baders en vrees niet in Egipstē te trec-
kē / want aldair sal ic v tot enen groten volck ma-
kē / Ic sal met v af treckē / en sal v ooc hier op brē-
gen / En Joseph sal sijn hādē op utwe oē zē leggen
En Jacob stont op van Bersaba / ende Israel

kinderen vuerden haren vader / met haren kindet
kens en wiuen op den wagenen die Pharao ghe
sonden had om hem te vuerē / En namen hare vee
en haue / die si in dat landt Canaan verwoone had
den / en quamen alsoe in Egipten. Iacob ende alle
sijn saet met hē / sijn kinderē / en sijn hants kinde
rē met hem / sijn dochtere / en sijn der kinder doch
teren / ende alle sijn saet

Dit sijn die namen der kinderē Israels dye in
Egiptē quamē Iacob en sine sonē. Die eerste ghe
bojē Jacobs soon Rubē. Rubē's kinderē Hanoch
Pallu / Hetron en Charimi / Simeons kinderen /
Jemuel / Jamin / Shad / Jachin / Zohar en Saul
die sone bandē Canaaneeschē wiue. Lewi kinderen
Gerson / Chahat / en Merari / Juda kinderē. Er
Enā / Sela / Perez / en Seab / maect Er en Enam
Roque int lāt Canaā. En Perez kinderen sijn dese
Hetron ende Hamul. Iaschar kinderen. Chola /
Phnuā / Iob en Semron. Sebulons kinderen / Se
red / Elon / Jahleel. Dat sijn Leas kinderen / dye si
Jacob baerde in Mesopotanien / met sijn der doch
tere Dina dye maken alle te samen met sonen en
dochteren / diendertich sielen

Rad kinderē / Ziphion / Haggi / Suni / Ezbou
Eri / Urodi en Arel / Aller kinderen / Jemna / Je
sua / Jesui / Bria en Serah haer susterē. En Bua
kinderē / Heber en Malchiel. Dat sijn Silpa kinde
ren / dye Laban gaf Lea sijn der dochteren / en dese
baerde Iacob dese seckien sielen

Rahels kinderen Jacobs wijf / Joseph en Ben
Jamin. En Joseph wordē gebojē in Egiptē lant
Manasse en Ephraim / die hē baerde Mnath / dye
dochter Potipharis / des priesters tot On. Hē Ja
nina kinderē / Bela / Berbec / Alvel / Sera / Ra
man / Chi / Aso / Mupim / hupim ende Ared. Dat
sijn Rahels kinderē / die si Jacob baerde / alle te sa
men veertich sielen. Dans kinderen / hupim / dye
kinderen Naphtali / Jahzeel / Suni / Jezer en Sille
Dat sijn Bilha kinderen / die Laban sijn der dochte
ren Rachel gaf / en baerde Iacob dese seuen sielen.
Al dese sielē die met Iacob in Egiptē quamē / dye
van sine lendenē weggaen warē / (wtgenomē dye
wiuen sijn der kinderen) sijn alle te samen secken
seckich sielen

En Josephs kinderē die in Egiptē gebojē wa
ren / warē twee sielen. Also dat alle sielē des huys
Jacobs / die in Egipten quamen / warē tseuētich.

En Iacob landt Juda voor hē tot Joseph / dat
hi hē den wech wisen soude tot Gosen / en quamē
in dat lant Gosen / doē spande Joseph sinen wagen
aen / en troc op na sinen vader Israel te ghemoet /
te Gosen / en als Joseph sinen vader sach / viel hy
hem om den hals / en weende aen sinen hals seer.
Doen sprac Israel tot Joseph / ic soude nu geerne
steruen / na dien dat ic v aengesichte ghesien hebbe
dat ghi noch leeft

Joseph sprac tot sine broederē / en sijn baders
huysē. Ic sal op treckē / en Pharao bootscappē / en
hē seggen. Mijn broederē / en mijns baders huys
is tot mi gecomē wt den lande Canaan / ende sijn
vee herderē / wāt sijn liede die met vee oinghaen
hare cleyn en groot vee / en alle wat si hebbe / heb
ben si mede gebracht. Wannē v Pharao sal roe
pen en seggen / wat is uwe hanteringē / so suldi seg

gen / uwe knechtē sijn lieden die met vee oinghaen
van onser ioncheit aē / tot hier toe / wi beide / en on
se vader / op dat ghi liede woonē muecht int landē
Gosen / want soe wat beherders sijn / dat veron
waerden die Egiptenaren

Pharao beueelt dat mē haer dat lāt Gosen son
de ingeuen te bewoonen / Den dieten tijt wort so
groot / dat die Egiptenars haer beesten en vel
den aenden Coninck versetren / Israel belast Jo
seph van sijn der begrauninghen wegen

Dat. lviij. Capittel

Joseph quā en bootscaptet Pharao
ende seyde. Mijn vader en mijn broe
ders / haer cleyn / en groot vee / en w
si hebbe is gecomē wt den lande Ca
naan / en siet / si sijn int lāt Gosen / en

Joseph nā viue vā sine broeders / en steldese voor
Pharao. Doē sprac Pharao tot sine broederē / w
is v hāteringē. Si antwoorden / v knechtē sijn vee
herderē / wi en onsen vader. En voort spraken si
tot Pharao / wi sijn gecomē om te woonē int lant
bi v / wāt uwe knechtē en hebbe geen weyde voor
baer vee / so hert druet die dierte des lāts Canaan
so laet doch nu uwe knechtē int lāt Gosen woonē

Pharao sprac tot Joseph. Het is v vader ende
uwe broeders / die tot v gecomen sijn / dat lant vā
Egipten laet v opē / laette aende v secken cant des
lantē woonē / datse inden lande Gosen woonē / en
weēt ghi datter onder den lieden sijn / die vreskan
dich sijn / so sette ouer mijn vee

Joseph bracht ooc sine vader Iacob vinen / en
selde hē voor Pharao / en Iacob groetede Phara
onem. En Pharao brachde Iacob / hoe oudt sidi
Iacob sprac. Dien tijt mīn der beuaert / is hōderē
en dertich iaer / cleyn en quaet is die tijt mīnē be
uaert / en sijn sijn noch niet gelijc gebojē den tij
de mīn der vaderē in haer beuaert. En Iacob dye
groetede Pharao / en ghinc wt van hem

En Joseph besochde sinen badere ende sinen
broederē wooningē / en gaf hem een besittingē in
Egipten lant aenden vellen cant des landt / te we
ten int lant Raemses / soe Pharao gebode hadde /
en besochde sine badere / en sine broederē / en alle
sijn baders huys / gelijc den iongen kinderen
van broode besocht

En in allen lādē gebrac brood / want die dierte
was seer swaer / dat dat lant vā Egiptē en Cana
an verlinachte van dierte / en Joseph brachte al d
ghelt te samen dat in Egiptē en Canaan gecoude
wert / om des grāes wille dat si cochtē / en hi dede
alle dat ghelt in Pharao tresoor

Als indē lande bā Egyptē gelt gebracht/quamē alle die Egyptenarē tot Joseph/en seyde/besozgt ons broot/waerom laet ghi ons voor v sterue/om dat wi sonder gelt sijn/Joseph antwoorde/Siegt v bee hier/so sal ic v voor dz bee spise geue/nb ghi liede sonder ghelt sijn. Doē brachtē si Joseph hare bee/en hi gaf hen broot om hare peerden/schapē/runderē en ezelen. Also boede hysse met broode dz iaer om hare bee

Als dat iaer om was/quamē si tot Joseph ten naeken iare/en sprakē tot hē. Wy en willē onsen heere niet verberge niet alleē dat gelt/macr oock alle onse bee is werch tot onsen heere/en en is niet meer ouerbleuē voor onsen here/dan alleen onse lijf/en onse veldē/waerom laet ghi ons beyde sterue ende onse veldē. Reemt ons ende onse lant om broot/dat wi ende onse landē dienstbaer sijn Pharao/ghheet ons zaet dat wi leuē en niet en sterue/en dat dat belt niet en verwoeste

Als dus nam Joseph Pharaon alle dat lāt van Egyptē in wāt die Egyptenarē bereochte een ye gelic sine acker/wāt die dyerte was te sterck ouer haer. En also wert dat lāt Pharaoni eygē/flamē met den volcke dat tot sine stedē wt en in gine/bā den eenē cant bā Egyptē tot den anderē/wtghenomen der priesterē belt/dat en nam hi niet in/wāt het was bā Pharao voor dē priesterē geordineert dat si cte souden dat hen genoēt ware/dat hi hen gaf dair om en dorsten si hare veldē niet bercoopē

Doē sprac Joseph tot den volcke/sect/ichebbe bedē ingenomē v en uwe veldē/voor dē Coninc Pharao. Siet/daer hebdi laet/en besacpt dz belt/en vandē grane suldi Pharao dē vijftē deel geue/bier deelē sullen uwe sijn te besacpen dat belt/ tot uwer spisen/en voor uwe huys ende kinderē. Sy sprakē/laet ons mer leuē/en genade voor v onsen heere bindē/wi willen gerne Pharaos knechten sijn. Also maecte Joseph hen een wet tot op desen dach ouer der Egyptenarē veldē/Dat vijftē deel Pharao te geuen/wtgenomen des priesters belt dat en wert niet eygen Pharaoni

Als dus woonde Israel in Egypten/Int lāt Gosen/en belatent/en wieslen en vermeerderdē hen seer. En Jacob leefde. xviij. iaer in Egyptē lant/dz alle sijn ouderdom wert hondert en. xvij. iaer

Als die tijt naecte/dz Israel sterue soude/riep hi sine soon Joseph/en sprac tot hē/ Iheb ic genade voor v geuonde/so legget v hant op mij dgie/dat ghi barmherticheit en trouwe aen my doen suldt/en en begraeft mi niet in Egypten/mcr ic wil ligen bi minen baderen/ende ghi sult mi bueren wt Egypten/en in mijnder baders begrauen sullen begrauen/Joseph sprac/ic sal ic doen/soe ghijt gescreit hebt. En Jacob sprac/soet weert mi/ende Joseph swoer hem. Doen knielde Israel tegent bedden hontreynde

Jacob wort cranc. En hi gheeft Josefs kinderen die seegheninghe Dat. xlvij. Capittel.

Mer na wert Joseph gheboortschap Siet/v vader is siet/en hy nam met hem beyde sine sonē/Manasse ende Ephraim/Doen wert Jacob geboort schapt. Siet/uwe soon Joseph coemt tot v/en Israel maecte hē sterre/en sadt opt bedde

en sprack tot Joseph. Die almachtighe God open vaerde mitē ius/in dat lāt Canaan/en gebūdde mi/en sprac tot mi. Siet/ic sal v late wassen/en v ineerderē/en sal v tot enē hoop volcs make/ende sal dit lāt v eygē make/en geuet uwe lade na v ee welic. sb v sulle v uwe sonē Manasse en Ephraim die v gebort sijn in Egyptē/er ic hier in ge comē hē tot v/mij sijn/gelje als siben en Simeon/mer die ghi na hen wint/sulle v sijn. Mer dese sullen gereket sijn met uwe broeders namen in haer erfde

En als ic wt Mesopotaniē quā/sect/bi nusta hel in lant Canaā optē wege/doen ic noch eē belt weechs was/bā Ephrat/En ic begroefte aenden wege tot Ephrat/die nb Bethleem heet.

En Israel sach Josefs sonen/en sprac wie sijn dese/Joseph antwoorde/het sijn mine sonen/die mi God hier gegeue heeft. Jacob sprac/brengtse hier tot mi. dat icse gebenedijde/wāt Israels oogē waren/waer wordē van ouderdom/en en conckē niet wel sien. En Joseph brachtē tot hē Jacob rustele en omhelsdese/en sprac tot Joseph/Siet/Ic heb uwe aengesicht gesien dat ic niet ghedacht en hadde/en siet/God heeft mi ooc uwe laet late sijn en Joseph namē van sinen schoot/en si vielē neder opter aerden op haer aensicht.

Doen namē Joseph beyde/Ephraim in sijn rechte hāt/tege Israels sinckē hant/en Manasse in sijn sinckē hāt/tegen Israels rechter hāt/ende brachtē tot Jacob. Mer Israel stercte sijn rechte hant wt/en leydese op Ephraim des ionckē hooft en sine sinckē op Manasses hooft/en dedet wetē de also mē sine handē/wāt Manasses was die eerste geboren. En hi gebenedijde Josefs soonē/en sprac Die God voor den welckē dat mine vaderē Abraham en Isaac ghe wandelt hebben/die God die mi mijn leuen lanck geusedet heeft/tot op desen dach/die Engel die mi verlost heeft van allen quade/die gebenedijde dese knechten/dat si na mynen/en na mijnder baderen Abraham/en Isaac na men ghenamē worden/dat si wassen en ve el warden opter aerden.

Mer doen Joseph sach/dat sijn vader die rechte hāt op Ephraims hooft leyde/bewielt hem qua licken/ende baete sijn baders hant dat hysse van Ephraims hooft op Manasses hooft keerde/en die sprac tot hem/Soe niet mijn vader/dese is dye eerste geboren/legt uwe rechte hant op sijn hooft/Mer Josefs vader weggerde dat/en sprack/ick weet wel mijn sone/Ick weet wel dat dese oock sal wordē tot een volc/ende sal groot wordē/mer sijn ionckē broedere sal meerder wordē dan hi/en sijn laet sal vol volcs worden. Also gebenedijde Jacob in dien daghe/ende sprac. sprac uwe maniere moet Israel gebenedijt worden/dat men segge God sette v gelje Ephraim en Manasse/en sette de also Ephraim voor Manasse

Ende Israel sprac tot Joseph. Siet/ic sterue/ende God sal met v sijn/ende sal v wederbringē in uwer vaderen lant.

Ick hebbe v een stuck lants ghegeue/buyten uwen broederen/dat ic met minen sweerde en bo ghe wt den handen der Amoriten genomē hebbe

Jacob roept sijn sonen/ende seyt eenen yeghe lischen te vorē wat hem ghebueren soude/en hy

nerst

Dat. xliij. Capittel.

Snde Jacob riep sijn sonen en sprac / vergadert v op dat ic v bercondighe wat v geschie sal indē leste tijde / coet se hoop / en hooptoe / ghy kinderen Jacob. Hoopt utwen vader Israel.

Ruben mijn eerste soon / ghi sijn mijn cracht en beghin mijn der stercke / dye ouerste in offere / dye ouerste inder macht. Ihi bacet lichtwaerdich hem en gelijc water / ghi en sult niet die ouerste sijn / want ghi hebt op ws vaders leger geclommen / aldaer hebdi mijn bedde ontfuyuert met uwe opclimmē

BDie gebroeders Simeon en Leui / ghi doodelijc ghetwey / sijn scadelike wapenē / mijn siele en come niet in haer verholentheit / en mijn heerlicheyt en si niet eens met hare vergaderingen / wāt in haeren toorne hebben si den man gedoot / en in haers moets wille / hebbe si de osch berleent. Veruloert si haeren toorne / dat hi so geduerich is / en hare verontweerdinge / wāt si so hert is. Ic wille berdeylen in Jacob / en berstroeyen in Israel

Juda ghi zijt dat v broederē sullen v louen / v hant sal uwen vanden opten. hals sijn / voor v sul ten hen buygē ws vaders kinderen. Juda is een iōge leeu / ghi sijn hooch gecomē mijn soon bouē den roof / hi heeft neder geknielt en hem neder geleyt als een leeu / en gelijc een leeuwinne / wie sal hem tegen hē oprichte / die conincklike roede en sal van Juda niet genomen worden / noch een meester vā sinen voets / tot dat die Drome comē sal / den seluē sal dat vate toeuallē. Ihi sal sijn vuselē aenden wijn stoc binden / en sinder ezellinnen soon aenden edelen ranch. Ihi sal sijn cleet in wijn wasschen / en sine mantel in wijnbesen bloet. Sijn ogen sijn rooder dan wijn / sijn tanden witter dan melck

Sebulon sal aent ouer der zee woone / en aen den hauene der schepen / en gereycken tot Sidon.

Isachar sal eenen beenen ezel sijn / en ligghe lusschen die palē / hi sach die ruste dat si goet was en dat lant dattet lussich is / en heeft sine seunderē geneycht om te dragen / en is dienstachtich geualen onder tribuyt

Dan / sal rechter sijn in sinen volcke / als een ander gellachte in Israel. Dan sal een slange wordē opten weghe / en een ader inden pade / en dat peert inden verslenen bisten / dat sijn verijder te rugghe valle. **I H E I E** wachtte op uwe salicheyt.

A Gad gherust sal hi dat heyr vueren / en weder om vueren

Van Aser coem sijn vebroot / en hi sal den coninghen sonderlike spise gheuen.

Raphali is een snelle hert / en gheeft schoone redenen

Dat ghetrouwe kint Joseph / dat ghetrouwe kint om te aensien / dye dochteren ghingen achter hem inden regimente. hoe wel dat teghen hem die scutters verbittert werden / met twisten / ende hem gehaet hebben / noch is sinen voge valt bleuē en die armen sinder handen sijn vermannet / door die handē des machtighen in Jacob. **W**t hem sijn ghecomen herders en steenen in Israel. Van ws vaders God is v geholpē / en vanden almachtigē sijn ghebenedijt met gebenedijngen van bouē van den hemel / met gebenedijngē des afgronts die on

der leyt / met gebenedijngen aen boeste en buyckē Die gebenedijnghe ws vaders / en mijnre boouia ders belofte gaet stercklic. **M**a wensch der hooch der werelt. **W**t Joseph sullen hoefden werden / en die opperste Nazareus onder sinen broederen

Ben Jamin / een verschorende wolf / des moeghens sal hi roofeten / maer des auonts sal hi den roof wdeylen

Dat sijn die twalef gellachten van Israel alle / en dat ist dat haer vader met hen gesprokē heeft / als hijse gebenedijde / een ygelick met esinder sonderlinger gebenedijnghe

En Jacob gheboot hen en sprack tot hen. Ick worde vergadert tot minen volcke / begract my hi minen vaders / in die speloncke opten acker Ephron des hethiters / in die dubbele speloncke dye tegē Namre leyt / int lant Canaan / die Abraham cochte metten acker van Ephron dē hethiter / tot een erfgrauenisse / daer hebben si Abraham begrauen / en Sara sijn wijf / en daer hebben si ooc Isaac begrauen ende Rebeca sijn wijf / aldaer hebbe ick ooc Lea begrauen in die gote des ackers / ende der speloncken daer inne

En als Jacob voleynt hadde die gheboden aē sine kinderen / dede hi sine voeten te samē opt bedde / en wert aenwich / ende wert vergadert tot sine volcke. Doen viel Joseph op zijns vaders aensicht / en tweende ende cufte hem.

Joseph begract sinen vader int lant Canaan Ende hi stetft ooc in Egyptē / hi beueelt sine broederen dat si zijn gebeente met haer wech vueren souden

Dat. x. Capittel

Snde Joseph brual sinen knechte den medicinen / dat si sinen vader saluen souden / en die medicinen salden Israel tot dat beertich dagē om warē / want so lange duerde die salvdagen en die van Egypten beteedden hem. **I**x. dagen

Als die rouwaghen wt waren / sprack Joseph met Pharaos gesin / en seyde / hebbe ick ghenade hoor v bonden / so spreect met Pharao ende segt. **M**ijn vader heeft eenen eedt van mi genomen / en seyde / siet ick sterue / begract mi in minen graue / dat ic mi int lant Canaan gegrave hebbe. **S**oe sal ick optreken / en begrauen mine vader / en weder comē Pharao sprac trect optwaerts / en begract utwen vader / also ghi hem gheswooren hebt

BIdus tooch Joseph optwaerts / om sine vader te begrauen / ende het trocken met hem alle Pharaos knechten / die outste sijns ghesins / en alle dye oudste vanden lande van Egypten / oock alle Josephs ghesin / ende sijn broederen / en sijns vaders ghesin. **A**llene hare kinderen schapen / vssen lieten si int lant Gosen / ende nam oock met hem optwaerts / waghnen ende reysenaerts / ende si warē een machtich groot heyr.

Ende als si in die pleyne Aead quamen / die op gheen side der Jordanen leyt / daer hielden si een seer groote ende bittere clage / ende Joseph droech ouer sinen vader rouwe seuen daghen. **E**n als dye liede des lants Canaan sage dien rou dragē in dye pleyne Aead / seide si. **D**ye Egyptenaers draghen daer grootē rou / daer af hecmen die pleyne / der Egyptē rou / welcke leet op ghee side der Jordanē

in Latijn noemt Exodus int he-
brieusehe' helle smoth.

Der kinderē vā Israel werde vele / en vermeer-
derē crachtelic / Die Coninc heet haer doodē en
verdrincken Dat. 3 Capittel

En Jacobs kinderē dedē soe hi hen beuolē hadde /
en buerden hem int lāt Canaan / en begroeuē hē
in die dubbele speluncke des ackers / die Abrahā
geroecht hadde met den acker tot eender erfgrauē
nissen / vā Ephron den heethutere / tegen Mamre
ouer / Aldus toech Joseph weder in Egypten met
sinen broederē / en met allen die met hē opgetro-
cken waren om sinen vader te begraue / als si hem
begrauen hadden

Ende Josephs broederē
breeiden / also haer vader ge-
hooren was / en sprake. Jo-
seph mocht op ons gram sijn
en betale ons alle quaetheit
die wi hē gedaē hebbe / daer
om lieten si hem seggē / utwe
vad beual booz sijn doot / en
sprac. Aldusdi Joseph seg-
ghen / wi bidden v bergheeft
utwen broederē die misdact /
en hare sonde / dat si so quali-
ken aen v gedaen hebbe / ver-
gheuet toech nū dese misdact
ons / den dienaren Gods ws
vaderē / En Joseph weende
als si dit met hem spraken.

En sine broederē ghingē henen / en vielē booz
hem neder / en sprake / Siet hier sijn wi utwe knech-
tē. Joseph sprac tot hen / en breekt niet / wāt ic ben
onder God / ghi liede dachtet quaect ouer mi / maer
God heuet tot goet gekeert / dz hi dede / gelijc nū
schijnt / om veel volcs te behoude. Daeromme en
breekt niet / ic sal v besorgen en utwe kinderē / en by
troostē ende sprac vriendelic met hen .

Aldus woonde Joseph in Egyptē met zijns va-
ders huys / en leefde hondert en thie i aer / en sach
Ephraims kinderen tot int derde let / des selfs ge-
lijc die kinderen Machir / Manasses sonē boeden
ode kinderen op Josephs schoot

En Joseph sprac tot sinen broederen / ic sterue /
en God sal v besoecken / ende wt desen lande buer-
re / in dat lant dat hi Abraham Isaac en Jacob ge-
schozen heeft daeromme nam hi eenē cedt vande
kinderen van Israel / en sprack. Als v God

besuecken sal / so buert mi in gbeen
te van hier. Also sterf Joseph
als hi was hondert en
thie i aer out / en si
salden hem
en si lei-
den
hem in
een tombe in
Egyptē.

Hier voleynt dat eerste boec Genesis

En hier nā voleht dat ander
boec Exodus

D name der kinde-
rē vā Israel / die
mz Jacob in Egi-
pten quamē en een pege-
lic quā dair in met sine hu-
se / Ruben / Simeō / Levi /
Juda / Issachar / Sebulon
Benjamin / Dan / Naphta-
li / Gad / Aser . Ende alle

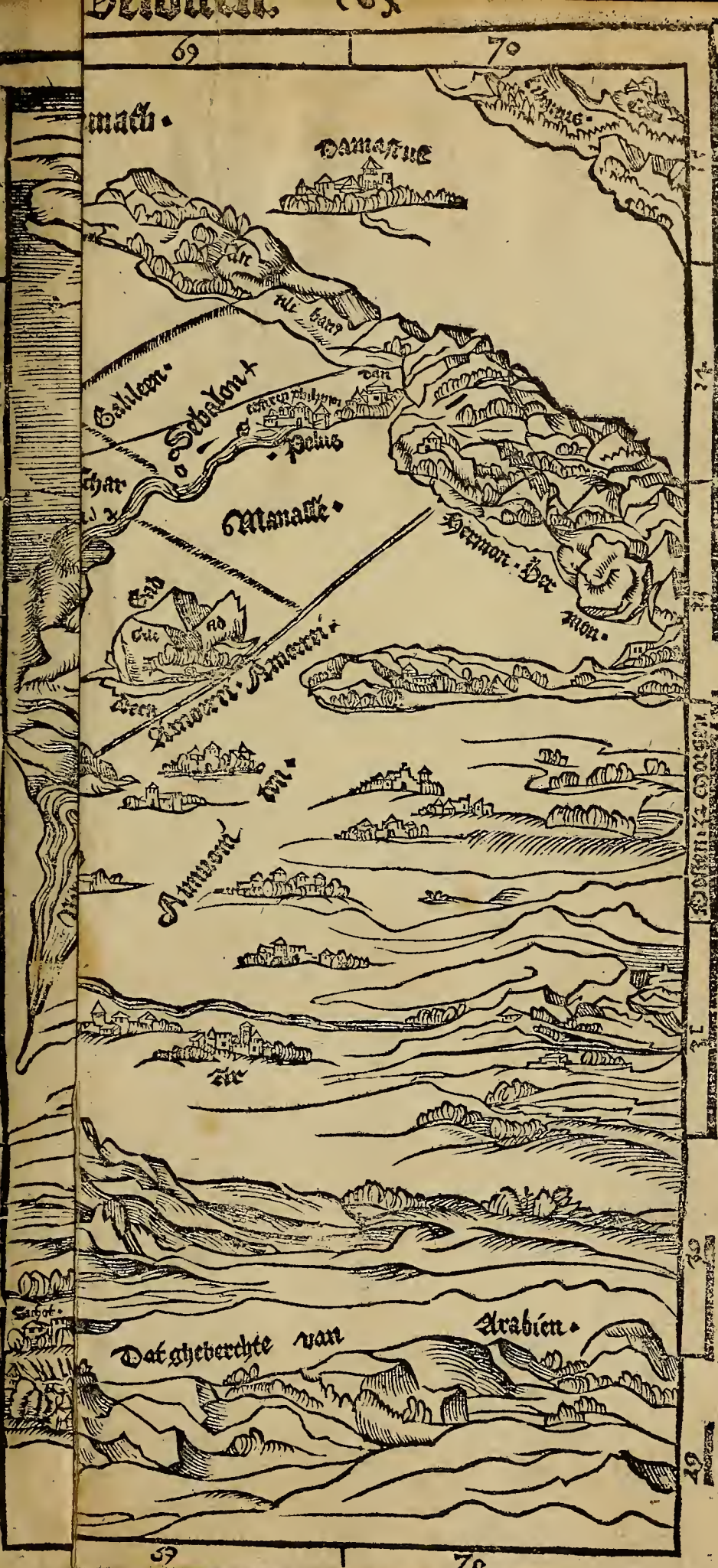
die sielē die wt Jacobs lendē geome wāre / wa-
rē. lxx. Mer Joseph was te boze i Egyptē / en als
Joseph gestorue was / en alle sijn broederē / en alle
die tot dier tijt toe geleekt hadde wiesse die kinde-
rē vā Israel / en groeide werde si vmenichfuldicht
en werde seer machtich / en dz lāt wert vā haie vol-

En doe quā ee meu coninc ouer Egyptē die nū
en wisse vā Joseph / en sprac tot sijn volc. Siet / dz
volc v kinderē vā Israel is veel / en machtiger dan
wi / coēt laet ons wāllēlic miz hen omgāe / dz haire
niet so vele en werde / en wāt datter ooc ee crsieh
tege ons opkōnt / so mochte si ooc tot onsen vian-
den gaen / en ons verwinne / en tē lāde wt te rēken

En Pharaō seide ouer haer prouoode en were
meesters / diese met laste benaudē / wāt men maec-
te Pharaō die stede Pitrou en Raes tot scathui-
sen. Mer hoe si dat volc meer benaudē / so veel te
meer werhet meer en vmenichfuldicht / daer om
hatedē die vā Egyptē die kinderē van Israel En
die Egyptenarē dwongē die kinderē vā Israel te
dienē sonder barmherticheit / en maectē hen cleue-
lier met swarē arbeit / aen sijn en tichelē / en met
dienste opten beide / ende met alderley arbeide die
si hen opleyden sonder barmherticheit.

En die coninc vā Egyptē sprac tottē broeybrou-
wē der hebreuseker wuē / die ene hiet Siphera /
en die and Pua / wāneer dat ghi liede den hebreu-
se wuē helpt indē arbeit / en siet / dat een soē is /

Die stat
vā Coli-
thien
wert ge-
richtals
die we-
relt ghe-
staē had
lij. m.
.ccccēē
xliij. ia-
rē. m. vi
.c. en lb
taer vō
Cristus
geboor-
te.

lian/en he

dochterē /
 ē die gotē
 i quamen
 stont op /
 si tot ha-
 di hede so
 tich man
 ons/ende
 erē waer
 at ghilie-
 ste
 liuen/ en
 rde enen
 c ben eea
 si baerde
 praec/ die
 eft mi bā

Egipten
 haren ar
 eits quā
 ē/ en ghe
 Isaac est
 ensachle

indē bol
 peeft hē
 ut. **H**
 ro signa
 dian / en
 doelme
 horeb /
 pēbaer
 sehe/ en
 t niet ō
 henen /
 dattet

m te hē
Mose.
 iac En Deuter.
 ē / wāt rruū. a
 at. En 10. b. d.
 d Abja
 iole dec
 e siene.
 te ellen
 ehoort
 e leet is

Die groote zee.

Hemath.

Damascus

Nephtalim

Asher

Galilee

Sebulon

Manasse

CANAAN

Bermanin

JUDA

JUDA

Moabiten

Arabien

Das gherechte van

Die zee

so doodet hem / mer ick een dochter / so laette leuen
Met die by opvrouwe breesden God / en si en de-
 dent niet / so die Coninck van Egypten hen geleyt
 hadde / mer helen die kinderē leuen

Doe riep die Coninc vā Egyptē die broeybrou-
 wen / en sprac tot hen / waerom doedi dat / dat ghy
 liedē die kinderē laet leuē / Die broeybrouwe ant-
 woordē Pharao. Die hebreusche wiue en sijn niet
 gelijc die vrouwe vā Egypten / wāt het sijn berde
 wiue / eer die broeybrouwe tot hen coēt / hebbē si
 gebaert. Daerom dede God den broeybrouwen
 goet. En dā volc bermeerderde hem / en wert seer
 machtich. En om dat die broeybrouwe God ont-
 saghen / maecte hi hen huylen

Doen geboot Pharao alle sijn volcke en sprac
 Alle sonen die geboren worden / werpt int water
 en alle dochter en laet leuen

Als Moses geboren was so wort hi opt water
 geleyt / Die dochter Pharaos vant hē en voede
 hē op. En als hi daer na de Egyptenaer verslagē
 hadde / so wijct hi int lant Midian / daer trouwt hi
 Sijoram des priesters dochter Cap. ii.

In de het ghincē mā vandē huise Le-
 ui / en nam een dochter Teu / ende dā
 wijf ontfinē en baerde eenē sone / en
 als si sach dat een sijn kindēkē was /
 verborch si hē die maenden. En als
 si hē niet langer verborgē en conde / nam si en ki-
 nte vā biesen / en si bekreect met sijn en per / en ley-
 de t hinc daer in / en steldet aēdē ocuer des waters
 mer sijn suster stont van verre / dat si beuindē wil-
 de / hoe dat met hem vergaen soude

En Pharaos dochter quā neder / om te baden
 int water / en hare ioncwiue ghinghē aenden cant
 vandē waters / en als si die kintē in die lisse sach /
 sant si hare dienckioncrouwen / ende lietē halen /
 en als sīt opdēde / sach si dat kint / en siet / dat kinde-
 ken weende / doen iamickē dat hare en sprack / het
 is een vanden hebreuschen kinder kens.

Doe sprac sijn suster tot Pharaos dochter / sal
 ick gaen roepen een vandē hebreusche wiue / dye
 daer soogēt / dat si hē dat kindeken soogēt / Pharaos
 dochter sprac tot haer / gaet / die maecht ghinc / en
 riep des kints moeder. Doe sprac Pharaos doch-
 ter tot haer / neem t dat kindeke en soogēt mi / ick
 salt b loonen / dat wijf nam dat kint en soochdet

En als dat kint groot worden was / bracht sīt
 Pharaos dochter / en het was haer soō / ende bier
 hem Mose / Want si sprac. Ic hebbe hē wt den wa-
 tere getrocken

Ten die tijde / als Mose groot geworden was
 ghinc hi wt tot sijn broederē / en sach hare lach / en
 wert gewaer dat een Egyptenaer sloech sijn broe-
 der / een vādē hebreusche / en hi keerde hē al om /
 en als hi sach / dā geen mēsch daer en was / vloech
 hi den Egyptenaer en groef hē in dat sant / des an-
 derē daechs ghinc hi ooc wt / en sach twee hebreu-
 sce mānen kintē / en sprac tot den godlosen / waie
 om slaet ghi uwē naeste / Mer hi sprac / wie heeft b
 tot eenē rechter oft ouerste ouer ons geset / Wildi
 mi ooc verlaē / geiffe ghi dē Egyptenaer verlaē
 hebbe / Mose breesde doen / en sprac. hoe is dat opē
 baer geworden / En het quā boor Pharao / en Pha-
 rao socht Mose om te dooden / maer Mose bloot

boor Pharao / en onthielt hē int lant Midian / en hē
 ladt neuen een fonteyn

En die priester vā Midian had seue dochterē /
 die quamē om water te scoppē / en buldē die gotē
 om haers vaders scapē te dynckē / Doen quamen
 die herderē en stiesē daer af / mer Mose stont op /
 en holp haer / en drecte haer scapē / en als si tot ha-
 rē vader Reguel quamē / sprac hi. hoe sidi hede so
 vollikē ghecomē / Si sprackē / een Egyptich man
 verlostē ons vāden herderen / en schepte ons / ende
 drentē die scapē. hi sprac tot sijn dochterē waer
 is hi / waerom hebdi den man gelaten / dat ghi lie-
 den hem niet en noodet dat hi met ons ate

En Mose cōsenteerde bi den mā te bliuen / en
 hi gat Mose sijn dochter Zipoza / die baerde enen
 soon / en hi hiet hē Gerson / wāt hi sprac / ic ben een
 bzedelinc geworden / dē in breedē lāde / En si baerde
 noch enen soon / dien hiet hi Elieser / en sprac / die
 God mijns vaders is mijn helper. en heeft mi vā
 Pharaos handen verlost

Wat tijts daer na sterf die coninc vā Egypten
 en die kinderē vā Israel suchteden ouer haren ar-
 beyt en riepen / en haren roep haets arbeitē quā
 boor / God / en God verhoorde haer suchte / en ghe-
 dacht aen sijn verbont dat hi mē Abraham Isaac en
 Jacob ghemaect hadde / en die hē aensachte
 ende bekendese

God die hē Ezechias openbaert hē Mose indē bo-
 sche / en higeeft hē Mose te kenne / hi gheeft hē
 beuel aendē Coninc en aent volc Cap. iij.

Mose huede dye schapen Ichiro sijn
 sweets des priesters in Midian / en
 dreef die scapē binen in die woelstine
 en quā aenden berch Gods Horeb /
 en die Engel des hē Ezechias opbaer-
 de hem in een vierighe blamme wt den volche / en
 hi sach dat volch met biere bernen / en dattet niet v
 bernē en wert / en Mose sprac. Ic wil daer henen /
 ende besien dat groote bissoen / waeromme dattet
 volch niet en verbernt

Als die hē Ezechias sach dat Mose sijn om te hē
 riep hē God wt dē volch / en sprac. Mose / Mose.
 hi antwoorde / hier bē ic. En die hē Ezechias sprac En
 coēt hier ny / treet b scoenē wt vā uwē voete / wāt
 die plaecte daer ghi op staet / is een heyllich lāt. En
 sprac noch / ic bē die God ws vads / die God Abra-
 hā / die God Isaac / en die God Jacob / en Mose dec-
 te sijn aensichte / want hi breesde God aen te siene.

En die hē Ezechias sprac. Ic hebbe gesie die ellen
 de mijns volcs i Egyptē / en hebt geroep ghehoort
 ouer die ghene dtele so verdrucken / en hare leet is

Indeser
 tjt als
 Moses
 geboren
 werd
 so wert
 ooc dve
 heylige
 Job ge-
 bore vā
 Nabors
 gesach-
 te Abra-
 hā soe
 der / als
 dye we-
 reit had
 de ge
 Paen. iij
 M. bi. c
 enl iac
B
 boor
 Chusa
 geboor-
 tedusent
 cccc. laer

Deuter.
 cxiij. a
 Ios. v. 6

mitkenic/ en ic ben neder gecome dat icse beeloffte
bader Egyptenarē gewelt/ en haer liede wtlepde
wt desen lāde/ in een goet en breet lant/ in een lant
dat vā melcke en honich bloeyt/ te wete/ aen die si
de der Cananite/ herhitē/ Amozitē/ Pherestē/
Heuitē en Jebusitē. Wāt nō de roep der kinderē
bā Isracl booz/ mi gecome is/ en hebbe ooc gesien
haer beswaringe/ daer mede dat haer die Egypte
narē besware. Daerom gaet nō hēne/ ic wil v tot
Pharao leyndē/ dat ghi mīn vole die kinderē vā
Isracl wt Egypten leynt

Mose sprac tot God wie ben ic/ dat ic tot Pha
rao gaen soude/ en leyde die kinderē vā Isracl wt
Egyptē/ die hēne sprac/ Ic sal met v sijn/ en dat
sal wtte teekē sijn/ dat ic v gesondē hebbe/ als ghy
mīn vole wt Egyptē geleyt hebt/ suldi God enē
dienst doen/ op desen berghe.

D Mose sprac tot God. Siet/ wāneer dat ick tot
te kinderē vā Isracl come/ en segghe tot hen/ dyc
God wtter vaderē heeft mi tot v gesondē/ en si mi
seggē sullē/ hoe is sinē naem/ wat sal ic hen segghe?
God sprac tot Mose. Ic sal sijn/ die ick sijn sal/ al
dus suldi den kinderē van Isracl segghen. Die is/
die heeft mi tot v gesonden

En voort sprac God tot Mose/ also suldi totte
kinderē vā Isracl seggē/ Die hēne wtter vade
ren God/ die God Abrahā/ die God Isaac/ die
God Jacob/ heeft mi tot v gesonden/ dat is mīnē
nac eevelijc/ dair bi sal mē mīns gedēnkē van kin
de tot hīns kinde. Daerō gaet/ en vergādert dyc
ouders vā Isracl/ en legt tot hen. Die hēne
wtter vaderē God heeft mi gropēbaert/ die God

E Abrahā/ die God Isaac/ die God Jacob/ en heeft
geleit. Ic heb v besocht en gesien wat v in Egyptē
geleijt is/ en ic heb geleyt. Ic sal v wt der ellendē
van Egypten leiden int lant der Cananite/ Amo
riten/ herhitē/ Pherestē/ Heuitē/ en Jebusitē
In dat lant dat vā melcke en honich bloeyt

En als si v sēme hoorē/ so suldi metten outstē
vā Isracl booz de conine vā Egyptē gaē/ en tot hē
seggē. Die hēne der hebreuschē God heeft
ons geroepē/ daerom so laet ons nō dyc dachrep
sen in die woelstine reysen/ op dat wy offeren mo
gen God onsen hēne. Maer ick weet dat dyc
Conine vā Egyptē v niet en sal laten trecken/ dan
door een stercke hant/ wāt ic sal mīn hant wtstrec
ken/ en Egypten slaen met alderley wondere/ dat
ic dair inne doen sal/ daer na sal hy v laten treckē.

G En ic sal desen volcke ghenade geuen booz den
Egyptenaren/ dat wāneer ghilieden wtrect/ dz
ghi dan niet ydel wt en trect. Maer een yegbelick
wīf sal van haer der gebuerinnē en huysghesin eyf
scen silueren en gulde batē/ en cleederē en die sul
di op wtte sonen en op wtte dochteren legghen/ en
dat also den Egyptenarē ontkeeren

Moses ontsculdicht hem/ en weert hem/ Dyc
hēne leert en sterct hem met teekē/ Ende
recht hem op met woordē/ Moses neemt oozlof
van sinē sweer/ tot sinē volcke te trecken

A Dat. iij. Capittel

Die antwoorde en sprack. Siet si en
sullē mi niet geloouen/ noch mīn sē
me hoorē/ mer si sullē seggē. De hēne
hēne heeft v niet gropēbaert/ Die

hēne sprac tot Mose. Wāt ick dat ghi in v hant
hebt/ hi sprac/ ee. roede. Die hēne seide. Wōp
se vā v wech opter aerde. Mose werpte van hem
siet het wert tot eender slange/ en Mose bloot vā
haer/ Maer die hēne sprac tot Mose/ Steect v
hant wt/ en vaette metten sterce/ doe sterce Mo
se sijn hant wt ende hietse/ en si wert wtter een
roede in sijnder hant/ daerom sullen si gheloouen
dat v die hēne geopēbaert heeft/ die God haer
der vaderē/ die God Abrahā/ dyc God Isaac/
die God Jacob

En die hēne sprac voort tot Mose. Steect v
hāt in dinē boezē en bi stae in sinē boezē/ en trac
se weder wt/ siet/ doe was sijn hant lazerich/ gelijc
sine/ en hi sprac. Doetse wed in wtte boezē/ en Mo
se dedese weder in sinen boesem/ en trace weder
wt. Siet/ doe wercke weder gelijc sijn and bleesch
En oft si v niet en geloouē/ noch die sēme des eer
dē teekēs niet en hoorē/ so sullē si doch geloouen
de sēme des tweedē teekēs. Maer oft si deze twee
teekē niet en gelouē/ noch wtte sēme is en hoorē/
so neemt dz wāter wtter riuieren/ en ghietet op
dat drooge lant/ dan sal tselue wāter dat ghi wtter
riuierē genomē hebt/ bloet wtordē opt drooge lant.

Mose sprac tot den hēne. Och mīn hēne
hēne/ ic ben een man/ die niet wel sprekende en is/
van ghiliterē/ eer ghiliterē/ en vā dier tijt dat ghi
met wtte krecht gesprokē hebt/ want ick heb een
sware sprake en een swaer tonge. Die hēne
sprac tot Mose. Wie heeft den mensch den mont
gescrapē? Of wie heeft den stommen/ oft doouen/
oft siendē/ oft blinden gemaect/ heb ics niet gedaē
die hēne? So gaet nō henen/ ick wil met wtten
monde sijn/ en leeren v wat ghi seggen sult

Mose sprac/ mīn hēne/ leynt den ghenen/
den welchen ghi leyndē wilt. Doen wert die hēne
hēne leer toornich op Mose endē sprack. Weet ick
dan niet dat Naeron wtte broe der bandē gellachte
Teu/ wel sprekēde is? En siet/ hi sal wtghaen/ v te
gemoet/ en als hi v siet/ sal hi hem van herten ver
hugen/ ghi sult tot hem spreken/ en mīn woordē
in sinen mont leggē. En ic sal met wtten/ en met
sinen monde sijn/ en v leeren/ wat ghi doe sult/ en
hi sal booz v totten volcke spreken/ hy sal wtten
mōt sijn/ en ghi sult hem als God sijn En neemt
dese roede in v handē/ daer ghi die tekenen mede
doen sult

Mose ghinc wtch/ en quā weder tot Jethro si
nen sweer/ en leyde tot hem/ laet mi doch gaen/ dz
ic weder tot mīnē broederē come/ dyc in Egypten
sijn/ en beke/ oft si noch leuen. Jethro sprac tot hē
gaet in v ieden/ Doe sprac die hēne tot Mose/
int lant Midian. Gaet wtch/ en trect weder in E
gypten/ want die lieden sijn doot/ die na v leuē sō
den. Aldus nam Mose sijn wīf/ en sijn sonē/ ende
vuct dese op eenen ezel/ en trac weder in Egypten
lant/ en nam die roede Gods in sijn hant

En die hēne sprac tot Mose. Siet toe/ als
ghi weder in Egypten comt/ dat ghi alle dat wō
der doet booz Pharao/ dat ic onder wtte hant ghe
geuen hebbe. Ic sal sijn herte verstocken/ dat hy
dat vole niet laten en sal/ en ghi sult tot hem seggē
die hēne seyt aldus. Isracl is mīn eerste ge
bozen soon. Laet mīnen soon gaē/ dat hi mīdiene

en ist dat ghi dat veygert/so sal ic uwen eerste ghebozen soon dooden

Ende als Mose onder wegen in dye herberge was/quam hem die h. G. E. te gemoet/en wilde hē dooden. Doe nam Zipora eenē kee/en besneet haren soon dat noosken/en raecte hē sijn voete en seide. Ghy sijn mi een bloet bruydegom. Doe liet hi van Mose af/mer si sprac/bloet bruydegom o der besnidingen wille

G En die h. G. E. sprac tot Aaron/gaet wech/Mosi utwē broeder te gemoet in dye woestine/en Aaron ghinc wech/en gemoetede Mosi/aenden berch Gods/en hi culste hem/en Mose veritoe Aaron alle die woorden des h. G. E. die hē gesonden hadde/en alle die teekene/die hi hē beuolē hadde/En si ghinghen en vergaderden alle die ouders vāden kinderen vā Israel/ende Waro seide alle die woorden/die die h. G. E. mose gesproke hadde/En Mose dede alle die teekene voor dē volcke en dat volc geloofde. En als si hoorde dat die h. G. E. die kinderen vā Israel besocht hadde/en aēgē sien haer ellende/So neycheden si hen/en aenbadē

Moses en Aaron gaē tottē Coninc na dat be veel des h. G. E. maer die Coninc wort voor nich en de hi benaut en belastet volc noch meer
Dat. v. Capittel

W ir na ghingen/Mose en Aaron hinc en sprake tot Pharao. Dit seyt die h. G. E. die God vā Israel. Laet mi volc/dattet mi viere/in dye woestine. Pharao antwoorde. Wie is dye h. G. E./wiens steme ic hoorē moet/en Israel laten gaen/Te en weet vā dien h. G. E. niet. Ich en wil Israel ooc niet laten gaen

Sy sprake / Der hebreusscher God heeft ons geroepē/so laet ons drie dachreyn wech gaen in die woestine/en den h. G. E. onsen God offeren/op dat ons noch pestilentie/noch swaert toe en come/doe sprac die coninc vā Egyptē tot hen. Waerom doet ghilide/ghi Mose en Waro/dat dat volc sijn were laet staen/gaet hene tot utwē laste/voort sprac Pharao. Siet dat volc is te veel inden lande ende ghi wiltse doen vieren van haren lasten

D aerom beual Pharao inden seluen dage den prouooste des volcs/en dē officiers/en sprac. Ghi en sult den volcke niet meer stroo vergaderen en geuen/dat si tichelē bernen/ghelije gisteren en eergisteren/laeste seluer henen gaen/en stroo vergaderen/en dat getal der tichelē dat si gisteren en eergistere gemaect hebbē /dat suldi hen euen wel op

leggen/en niet verminderē / want si ghaen leech/dacro roepen si en seggen. Wi wiltē gaen en offerē onsen Gode. Men ouerualle die lieben met aē beyde/dien si te besorgen hebben/ende hen niet en keeren aen die salcke woorden

D oe ghinc die prouoost des volcs/en haer officiers wt/en sprake tottē volcke. Aldus seyt Pharao. Men sal v geen stroo geue/gaet seluer en halet stroo/daer ghyt vint/mer vā utwen arbeide en sal v niet verminderē werde /Doe wert dat volck verspreyt/in alle dat lāt van Egypten /dattet stoppelen vergaderde daer si stroo mede hadden

E n die prouooste dreuele/en se yde/voldoet v dachwerc gelijc als ghi dedet/doe ghy stroo hadt. En die officiers der kinderen vā Israel/die die prouooste vā Pharao ouer hen geset hadde/werde gelagen/en tot hen wert geset. Waerom en hebdy noch hede noch gisteren v gesette dachwerc n3 ge daen/also als ghi gisteren en eergisteren dedet

D oen gingen die officiers v kinderen vā Israel/en riepē tot Pharao seggēde. Waerom doedy aldus met utwē knechte. Mē en geest utwen knechten geen stroo/en wi soude die tichelē maken die ons geset sijn/en siet v knechte werde gellagē/en men doet sonde aen utwen volcke. Pharao sprack Ghi liedē sijn ledich/ledich sidi/dacrom segdi Wy willen gaen en offerē en dē h. G. E. Daerom gaet en werct/men en sal v geen stroo geuen/en v ghe tal der tichelen suldi voldoen

D oe lagen dye officiers vanden kinderen van Israel dattet niet en beterde/wāt men se yde hen. Ghi en sult niet verminderē vāden dachwerc der tichelen. En als Mose en Aaron van Pharao gingen/quamen si hen te gemoete/en si se yde tot Mose en Aaron. Die h. G. E. se op v/ender rechte/dat ghi lieden onsen ruc hebt doen kinckē voor Pharao en sine knechten/en hebt hen dacksweert inden handen gegeuen om ons te dooden.

M ose quā weder tottē h. G. E. en sprac h. G. E. waerom doedi so qualshen met dese volcke. Waerom hebdi mi hier gesonden/want sint dat ic in ben gegaen tot Pharao/en met hem gesproke heb/in utwē name/so heeft hi qualikē m3 desen volke geleest/en ghi en hebt v volc niet verlost. Dye h. G. E. sprac tot Mose/Ab suldi sijn/wat ic Pharao doen sal. Wāt door een stercke hant/moet hy selaten/hi moeste noch door een stercke hāt/wt si nen lande van hem driuen

G od onder wist Mosen voordē/en seynde hē tottē volcke/Wier worde die gesachten ghēelt.
Dat. vi. Capittel

D e God sprac met Mose seggēde/Te ben die h. G. E. die Abraham opē baerde/Isaac en Jacob/tot eenen al machtige God. Mer minē naē h. G. E. en heb ich ben niet condich gemaect. Ic heb een verbont m3 ben gemaect/als d3 ic ben geue sal dat lant Canaā/dat lant haerder beuoert/daer si vreemdelinge in gewest sijn. Ic heb ooc gehoort dat suchte der kinderen vā Israel/die welcke die Egyptenare met arbept beswaeren. En ic heb gedachtich gewest m3 ben verbont

D aertō segt dē kinderen vā Israel/te ben die h. G. E. en ic sal v wele yde vā utwē lastē in Egyptē/en

te sal v berlossen van wtten arbejde. En ic sal v v-
lossen door enē wtgerete arm, en in grootē bon-
nisse/ En ic wil v aennemē tot en volc/ en ic wil v
God zjn, dat ghi liede wete muercht/ dz ic die hē
hē ben v God/ die v wtgelejt heeft vanden iast
van Egypten/ en int lāt gebrachte/ daer ic mijn hāt
ouer gheuef hebbe/ op dat ict Abrahā, Isaac/ en
Jacob gheuef/ dat wil ic v gheuen te herfētē. Ic die
hē hē. Mose seide kules den kinderē van Isra-
el/ mer si en hoorde hē nē/ ouer nīs dē dyc harts
gheests/ en den harden arbejt

B

Doen sprac die hē hē met Mose/ leggende
Gaet tot Pharao den Coninc van Egyptē/ dat hi
die kinderē van Israel wt sinen lande late. Mose
sprac voor dē hē hē/ leggēde. Siet/ die kinderē
van Israel en hoorē mi niet/ hoe soude Pharao mi
dan hoorē? Ic ben ooc onbesnede van lippe

Also sprac die hē hē met Mose en Aron/
en dede hen een beuel aendē kinderē van Israel/
en Pharao den Coninc vā Egyptē/ op dat si dyc
kinderē van Israel wt Egypten leyden

O

Dit zjn die hoofden des huys haerder vaderē
Die kinder kuben des eerstengeboirē soōs Israel
zjn dese. Hanoch/ Pallu/ Hebron/ Cami/ dat zjn
die geslachten vā kuben. Die kinderē van Simeō
zjn dese/ Jemuel/ Jamin/ Ohad/ Jachin/ Zohar
en Saul die sone des Cana neet/ schē wijfs dat zjn
Simeons geslachten

Dit zjn die namen der kinderen Leui/ na ha-
re geslachten. Gerson/ Kabath/ Merari/ mer Le-
ui wert honderd en. ccccij. iaer out

Gersons kinderē zjn dese. Libni en Semri/ in
harē geslachte. Kabaths kinderē zjn dese. Amrā
Jezeat/ Hebzon en Shel. En Kabath wert. C. en
ccxiiij. iaer out/ Merari kinderē zjn dese. Mahe-
li/ en Mushi/ dat zjn die geslachten Leui/ nae hare
maechtsappen

En Amrā nam zjns soms dochter Jochebed
ten wijf/ en si baerde hē Aron en Mose. Amrā
wert. C. en. ccccij. iaer out. Jezears kinderē zj de
se. Korah/ Aepheg en Sichu. Die kinderē van Is-
sachar zjn dese/ Misael/ Elzaphan/ Suthi

D

Aron nam ten wijf Eliseba/ die dochter Am-
midabab/ Nabethons suster. En die baerde hem
Nadab/ Abihu/ Eleazar/ Ithamar. Die kinderen
Korah zjn dese/ Aisir/ Elkana/ Abiasaph/ dat zjn
die geslachten der Korah. En Eleazar Arons so-
ne/ die nam vanden dochterē Putiel en wijf dyc
baerde hē Pinehas. Dat zjn die hoofde onder dyc
baderen der Leuiten geslachten.

Dit is die Aron/ en die Mose daer die hē
hē toe sprac leggēde. Icjt die kinderē vā Israel
wt Egyptē lant/ mer hare heytē. Si zjn ooc die ge-
ne/ die mette coninc Pharao in Egyptē sprake/ dz
si die kinderē vā Israel wt Egyptē soude leyde/ te
wete/ Mose en Aron. En in dien dage sprac dyc
hē hē met Mose in Egyptē lant/ ende leyde. Ic
ben die hē hē/ spreek mette coninc Pharao in
Egypten/ al dat ic v leggē sal/ en Mose antwoor-
de voor den hē hē/ Siet/ ic ben onbesneden van
lippen/ hoe sal mi Pharao dan hooren.

Moses en Aron gaen totten Coninc/ si doen
rekenen voor hē/ maer die Coninc is ongehoor-
tzaam ende verbert

Dat vij. capittel

Ic hē hē sprac tot Mose. Siet
toe/ ic heb v tot enē God gelejt ouer
Pharao/ en Aron v broeder sal wtbe-
proyheet/ zj Shu sult leg. hē alle dat
ic v gebiede sal. Mer Aron v broe-
der sal tot Pharao leggē/ dat hi die kinderē vā Is-
rael wt sinē lande late. Mer ic wil Pharaos her-
te dherde/ op dat ic mine tekenen/ en veel wonderē
doe in Egypten lāt/ En Pharao en sal v niet hoorē
op dat ic mijn hant thoone in Egyptē/ en leyde
mijn heyt en mijn volc die kinderē van Israel wt
Egyptē lant/ door greote oordele. En die Egipten-
tenare sullen wete dat ic die hē hē ben/ Als ict
mijn hant wtstreckē sal ouer Egyptē/ en die kinde-
rē van Israel wt midden van hen leyden

Moses en Aron deden also hen die hē hē
gebode hadde/ en Mose was. lxxx. iaer out/ en Ar-
on. lxxvij. iaer out/ als si met Pharao sprake En
die hē hē sprac tot Mose en Aron. Wameet
Pharao tot v sal leggē. Gewijft wtbe wonder/ vā
suldi tot Aron legghen. Acemt wtbe roede ende
werpte voor Pharao/ dat si een slange werde

Doen gbingē Mose en Aron tot Pharao/ en
deden so hen dyc hē hē geboden hadde/ en Ar-
on werp zjn roede voor Pharao en sinen knecht-
ten/ en het wert een slange. Doe ontboot Pharao
die wijf en swerte constaers/ En die Egyptēscē
tduenaers deden ooc also/ mer hare beswet/ ende
een yegelijc werp zjn roede van hē/ en het werde
slange. Mer Arons roede betskont haer roeden
En Pharaos herte verstorct/ en hi en hoorde nē
also die hē hē dat gelejt hadde

En die hē hē sprac tot Mose. Pharaos her-
te is hart/ hy weyert dat volc te late. Gaet mor-
gē tot Pharao/ siet/ hi sal wtgaē aēt water. Gaet
hē tegen aenden ouer des waters/ en neemt dyc
roede in v hant die tot eender slangen wert/ ende
legt toe hem/ Die hē hē der hebreē God heeft
mi tot v gesonden/ en doe leggen. Laet mijn volck
dattet mi diene inder woelken/ mer ghy en hebt
tot noch toe niet willen hooren.

Dairō sprecht die hē hē also Daeran suldi be-
kine/ dz ic die hē hē hē/ siet/ ic wil metter roede
die ic in mij hāt heb/ dz water laet dat in v riuieren
is/ en het sal m bloet v wādelē wordē/ en die vissē
der riuierē sulle steruen/ en die riuierē sal stincken
en sal dē Egyptenare wee doe/ die wtten watere
der riuierē drinke sulle. En die hē hē sprac tot
Mose Seg/ Aron Reet v roede en stert wtbe hāt
ouer die watere vā Egyptē/ ouer hare bloeden/ riu-
ieren/ en zee/ ende ouer alle hare water schoten/

dat si bloet worden / en dattet bloet si in alle Egypte
 en lat / beyde in houten en in steenē hātē / Moise en
 Aaron deden so hen die hēcē gheboden hadde
 en hief die roede op / en sloech int water dat inden
 rivieren was / booz Pharao en sine knechten / En
 alle dat water des riviers wert in bloet v̄wandelt
 en die visschen des riviers stouen / ende die riviere
 wert stinckende / also dat die Egyptenarē / dat wa-
 ter der rivieren niet ghebruycken en consten / ende
 was bloet in alle Egypten lant

En die touenaers van Egypten deden oock al
 so met hātē besweerē. Mer Pharaos herte werdē
 verhart en hi en hoorde niet / alsoo dye hēcē
 dat gheleyt had / En Pharao keerde hem / en ginc
 thuis / en hi en keerde sijn herte daer noch niet aen
 Alle die Egyptenarē groeue nae water / al ontrēt
 der rivieren / om te drinckē / Want si en konden dat
 water der rivieren niet gedrinckē. En het duerde
 seuen dage lanc dat die hēcē die rivier sloech.

Pharao siet der teekenē soo veel / dat hi denck
 dat volc te lare treckē / Mer so haest als die straf-
 singhe ophout / so is hi godloos Dat. viij. Capit

In die hēcē sprac tot Moise Saet in
 tot Pharao en segt hē / Dyt seyt dye
 hēcē / Laet mi volc dattet mi die
 sine / Ik dat ghyt weygert / siet / soe sal
 ich alle uwe palen / met vorssen pla-
 ghen / dat dye rivier van vorssen crielen sal dye
 sullen opcomē in v huisen / in uwe camer / op uwe
 leggher / op dijn bedde / en ooc in uwer knechten hu-
 sen / en dijns volcs huisen / in v backouenen en in v
 deech / en die vorssen sullen op v en op v volc en op
 alle uwe knechten climmen

En die hēcē sprac tot Moise / segt Aaron
 Acet dijn hāt wt / met uwer roede ouer die bloeyē
 rivieren en zee / en laet vorssen ouer Egypten lant
 comē / En Aarō reste sijn hāt ouer dye waterē vā
 Egypten / en die vorssen quamen daer wt / en si be-
 decten dat lant van Egypte. Die touenaers deden
 ooc alsoe met hātē besweerē / en lieten ouer Egip-
 ten vorssen comen

En Pharao riep Moise en Aaron / ende sprac /
 Siet den hēcē booz mi / dat hi dye vorssen vā
 mi / en vā minen volcke neme / soe wil ich dat volck
 laten / dattet den hēcē offerē / Moise sprac /
 Hebt ghi die eere booz mi / ende stelt mi / wanneer
 ick booz v / booz uwe knechten / ende booz v volck
 bidden sal / dat dye vorssen van v / ende van uwen
 huysē beedruen worden / ende allen inder rivie-
 ren bliuen / Pharao sprac / morgē Moise antwooz-
 de / Ic sal also doen / so ghi gheleyt hebt / op dat ghy
 bekennen muercht / dat daer niemant en is / ghelijc
 die hēcē onse God / ende dan so sullen dye
 vorssen van v ende van uwen huysē / Ende van
 uwen knechten ende van uwen volcke ghenomen
 worden ende allen inden stroom bliuen

Alus ghingen Moise / en Aaron van Pharao
 en Moise riep totten hēcē / om dye beloofte
 ouer die vorssen / die hi Pharao toe geleyt hadde
 En die hēcē dede also Moise gheleyt hadde
 en die vorssē stouē indē huysen / bouenē / en indē
 veldē / en si bergaōdē in grote hoopē hier cenē
 hoopē en daer cenē hoop / en tlant stanc daer af.

Als Pharao sach / dat hi locht gecregen hadde
 soo wert sijn hert verstoct / ende en hoorde niet /

so die hēcē dat gheleyt had / En die hēcē
 sprac tot Moise Segt Aaron / steect uwe roede wt
 en slaet in dat stof der aerde / op datter lusen comē
 in alle stant van Egypte / Si dedē alsoe / en Aaron
 stac sijn hant wt / met sijn roede / ende sloech in dat
 stof der aerden / en het werden lusen aen die men-
 schen en aen dat bee / Alle dat stof des lants werdē
 lusen / in alle Egypten lant

Dye touckhers deden oock alsoe / met haer be-
 sweeren / om lusen te doen comen / mer si en condē
 niet / en die lusen warē aēdē mēscen / en aendē bee /
 doen spraken dye touenaers tot Pharao / dat is
 Gods vingher / mer Pharaos herte wert v̄stort /
 en en hoorde niet / Also die hēcē gesprokē had.

En die hēcē sprac tot Moise / Staet morgē
 vroech op / en gaet booz Pharao / siet / hi sal aēt wa-
 ter gaen / en segt tot hē / Dit seyt die hēcē / Laet
 mijn volc dattet mi dienē / wt doedijt niet / siet / so
 sal ic quaet ghevoymte laten comen op v / en uwe
 knechten / op v volc / en in v huysen / so dat alle der
 Egyptenaren huysen / en dat veldt / en al datter op
 is / vol quadr woymen werde / en ic sal in die dage
 wat sondetlines doen metten lande / Selen / daer
 mijn volc in is / soe dat daer ghe en quade woymen
 sijn en sullen / op dat ghi weten sult dat ick die hēcē
 ben / midden opter aerde / en ic sal een berlof
 singhe stellen tusschen minen en uwen volcke / mo-
 ghen sal dat teeken gheschien

En die hēcē dede also / en in Pharaos huys
 en in sijnder knechten huysen / quamen scadelijcke
 woymē / en op alle Egypte lāt / en dat lāt wert ber-
 douē vādē quade woymē / En Pharao dede Mo-
 sen en Aaron roepē / en sprac Saet wech en offerē
 uwe Gode in dat lant / Moses antwoorde tē mach
 also met sijn / dat wist also doe / Wat wy soudē der
 Egyptenaers groutbel onsen God dē hēcē
 offerē / Siet waert dat wi der Egyptenaers grou-
 wele booz haer oogen offerdē / en soudē si ons niet
 stemighen / Die dachreysen wullen wi gacn / in dye
 woestine / en den hēcē onsen God offeren / al-
 so hi ons gheleyt heeft

Pharao antwoorde / Ic sal b late dat ghi dē hēcē
 uwe God offerē indē woestinen / mer en treck
 niet voort en bidt booz mi / Moise sprac / Siet als
 ic wt ga vā / so sal ic booz v bidden den hēcē
 dat morgē indē dage / van Pharao / en sinen knech-
 ten / en vā sinen volcke / die quade woymen ghenō-
 mē wordē / mer en bedriecht ons niet meer / so dat
 ghi dē volcke niet toe en laet dē hēcē te offerē

En Moise ginc wt vā Pharao / en badt dē hēcē
 en die hēcē deet / also Moise geleit had / en
 dede die quade woymē wech vā Pharao van sinen
 knechten en vā sinen volcke / dattet niet een ouer
 en bleef / met Pharaos herte werdē oock dit mael
 verhart / en hi en liet dat volck niet.

Daer coēt eē grote sterfte ouer alle die beesten
 Ende daer na swerē bladerē / druisen / en vāghel /
 Pharao beloofte haer oerlof te gheuen mer hy en
 bewisfet niet Dat. ix. Capittel

In die hēcē sprac tot Moise Saet tot
 Pharao en segt hem / dit seyt die hēcē
 die God v Ebreusset Laet mi
 volc dz si mi dienē / Ik dat ghi dz wey-
 gert en noch hout siet so sal de hāt des

HEESE op v bee indē velden op peert / ezel he
mel offē en scapē zjn / met een swaer pestilentie /
en die HEESE salt bisondert doen tufften der
Tabelten bee en der Egyp̄tenaren / datter met een
en sterue / van al dat die kinderen vā Israel hebbē
En die HEESE selde eenen strijt leggen / de / moz
gen sal die HEESE die doen opter aerden

Den sal die HEESE die doen opter aerden
En die HEESE dedet des morgens / ende alle
dat bee der Egyp̄tenaren sterf / mer vandē bee der
kinderen van Israel / en sterf met een / en Pharao
sant daer na om te besien / en liet / daer en was n
een van Israels vee ghesloze / En Pharaos her
te wert verhart / en hi en liet dat volc niet

Doen sprac die HEESE tot Mose en Aaron
Neeme v hant vol afften wt den schoorsteen ende
spreitē tē hemel waert voor Pharao / datse ouer
al tlant vā Egyp̄te stuyue / en die mensre / en dz bee
sulle steruen en wordē crjgen / in al Egyp̄te lant /
En si namen afften wt den schoorsteen / en stonde
voor Pharao / en Mose sprede se op waert ten he
mele / en der quamender steruen en wonden / aen
mensch en bee / also dat die touenaers niet gestaen
en conde voor Mose ouermits die sterē en wou
de / want aen die touenaers waren so veel wordē
als aen alle de Egyp̄tenaren / mer die HEESE ver
stocte Pharaos herte / dat hise niet en hoorde / also

A die HEESE tot Mose geseyt hadde /
Doe sprac die HEESE tot Mose Staet morgē
vroech op en gaet tot Pharao en spieect tot hem /
Dit seit die HEESE / der he vree uwer God / Laet
mijn volc dattet mi diene oft ich sal dese reyse alle
mijn plagen op v leynden / op uwe knechten / en
op v volc / dat ghi werten sult / dat mijns geljce niet
en is in alle lande / wat ic sal nu mijn hant wt strec
ken / en v / en v volc / met pestilentie slaen dat ghy te
nieute gedaen sult werden vander aerden daarom
heb ic v verweert / op dat mi cracht aē v blijche / en
dat mijn en naem vercondicht wort in alle landen

En behoudt mijn volck noch / en ghi en willet
niet laten / liet ic sal mozgen tot deser tijdt / eenen
seer grooten haghel laten vallen / Ja dat des ghe
lijc in Egyp̄ten noyt getweest en is / sint dier tijt dat
tet gesundeert is / tot noch toe / daer om seynt wt
en vergadert uwe bee / ende al dat ghi opten velde
hebt / want alle menschen ende bee / dat opten velde
geuonden wort / en in huys niet verghadert en is /
als den hagel opten velde vallen sal / sulle steruen
Alle die knechten van Pharao / die des HEESE
woort vreesden / die deden haer knapē ende bee in
huys blien / maer die ghene / die haer herte niet en
keerden aendes HEESE woort lieten haer kna
pen en bee inden velde

Den die HEESE sprack tot Mose steet v hant
opten hemele / dattet haghelst ouer alle Egyp̄ten
lant / op menschen / op bee / en op alle cruyt indē vel
de in alle Egyp̄ten lant / Aldus stac Mose zjn roe
de tē hemel / en die HEESE liet dondere en hage
lē / dattet vier opter eerde scoot / Mose liet die HEE
SE hagel reghenen ouer alle Egyp̄ten lant / soo
datter hagel en vier onder malanderen boere soo
grouwelic / dat des geljce in alle Egyp̄te lant noyt ge
hē en was / sint dier tijt datter liede in getweest zj

A en die hagel verfloech in alle Egyp̄ten lant / al
datter opten velde was / beyde menschen en bee / en

verfloech alle dat cruyt indē beide / en brac alle boe
men opten velde / sonder alleen inden lande Gose
daer die kinderen van Israel waren / daer en ha
gedet niet / Doe sant Pharao en liet Mosen ende
Aaron roepen / en sprac tot hem / Ach hebbe nu doe
gesondicht die HEESE is gherechtich / maer ic / en
mijn volck zjn godiolen / Siet den HEESE dat
Gods donderlagen en hagel ophouwen / so sal ic
v laten / dat ghi hier niet langer en blijft

Mose antwoorde hē / Als ic wter stadt ben / so
sal ic mijn handen wt vreyden tot den HEESE /
so sal die dondē afflaten / en daer en sal geenen hagel
meer zjn op dat ghi beuint / dat die aerde de HEE
SE toebehoort / Ic weet ooc dz ghi / en uwe knecht
ten v niet en vreesk voor den HEESE / Aldus werf
dat blasc̄ verflaggen en die gerste / want die gerste
hadde gescofen / en dat blasc̄ hadde volle gewon
nen / Maer die tarwe ende den rogghe / en werden
niet verflaghen / want si waren spade gheseyt

Doe ghinc nu Mose van Pharao ter stadt wt
en vreyde zjn handē voor de HEESE / en die do
der en den hagel lieten af / en dē reghen endruypte
wet meer opter aerden / als Pharao sach / dat den
reghen / donder en hagel afflieten / besondichde hy
hem noch voort / en verberde zjn herte / hi ende zj
knechten / Also wert Pharaos herte verstoet / dat
hi die kinderen van Israel niet en liet / so die HEE
SE geseyt hadde door Mose

Vanden sprinchanen / dursternisse inden ganse
lande van Egyp̄te / Hoe Pharao verbiet Mosen
voor hē te comen

Dat. x. capittel

Gnde die HEESE sprac tot Mose /
Sact tot Pharao / wandtich hebbe
zjn herte ende zijnder knechte herte
verbert / op dat ic dese mijne teckenē
onder hen liede doe / En om dz ghjst
vercondigen soude voor die dooren uwer kindere
ende dijns kintē kinderen / wat ich in Egyp̄ten be
drueen hebbe / Ende hoe ich mijn teckenen onder
hen bewesen hebbe / dat ghi welen sout / dat ich die
HEESE ben.

Aldus ghingen Mose en Aaron tot Pharao
ende spraken tot hem dit seyt die HEESE der he
breen God / hoe langhe weygerdy v voor mi v te
verootmoedigen / dat ghi mijn volc / my liet diene /
Siet / weygerdi mijn volck te laten / so sal ich moz
ghen sprinchanen laten comen / en allen boecken
dat si tlant bedecken / Also datme dat lant niet en
sal moghen sē / Ende si sulent eten datter vanden
hagel ouergebleuen is / Alle v groeyende bomen
inden velde sulken si eten / Ende si sulen v huys / u
wer knechten hufen / en alle die Egyp̄tenare huise
veruullen dz uwe vaderē / noch uwe hadē vaderē /
desgeljce noyt gesien en hebben / sint der tijt dat sy
opter aerden getweest zjn / tot op desen daghe toe /
en Mose heerde hem en ghinc wt van Pharao

Doe sprack Pharaos knapē tot hē / hoe lange
sulken wi dit gedogē / Laet die liede gaen dat si den
HEESE hare God diene / En weest noch niet / dz
Egyp̄te verdoē is / Mose en Aaron werden wa
tot Pharao gebracht / en hi sprac tot hem / Sact en
dient de HEESE uwe God / Maer wie zjnse / die
daer gaen sulle / Mose sprack / Wi sulen gaen met
ioncende out / met ionen en met dochtere met sca

pen ende runderen/Want wi hebben alle een fees
te des h. E. E. E.

Pharao antwoorde hen/het si also/die h. E.
E. E. si met v/ soude ic v/ ende v kinderen daer toe
gaen laten/Siet oft ghiliede/niet quaet en denck/
ten sal also niet zijn/mer ghy mannen/gaet alle en
ende dient de h. E. E. E. dat ist ooc dat ghy begeert
hebt/ende men stietse van Pharao

En die h. E. E. E. sprac tot Moise/steect v handt
ouer Egipste/om die sprinchanen/dat si op Egip-
ten comē/ende dat si eten alle dat cruyt des lants
ende alle dat banden hagel ouergebleuen is/Mo-
se stac zijn roede ouer Egipsten/ende dyc h. E. E. E.
dreef eenen osken wint int lant alle den dach/en-
de alle den nacht/Ende des morgghens brocht de
oosten wint/alle die sprinchanē en si quamē ouer
alle Egypsten lant/ende si daelden aen alle hoecke
van Egipsten/So seer veel/dat te boze des ghelike
noyt gewerck en is noch zijn en sal/want si beide e-
ten dat lant/en verdonckerdent/En si verstonde
alle dat cruyt des lants/en alle die vruchte der bo-
men/dye banden hagel ouer gebleuen waren/En
en lieten niet groens ouerbluē/aen boomē noch
aen cruyt inden beide/in alle Egipsten lant

Doedede Pharao Moise en Aaron haeckelic
roepen en sprack/Je heb gesondighet aē den h. E.
E. E. uwen God/en aen v/Verghet mi mijn ion-
de ooc dees reyse/en bidt den h. E. E. E. uwe God
dat hi maect dese doot/vā ny af neme/En Moise
ghinc wt van Pharao/en badt den h. E. E. E. doe
heerde die h. E. E. E. eenē seer stercke weste wint/
en hief die sprinchanen op en werple in die roode
zee/datter niet een ouer en bleef/in alle die hoecke
van Egipsten/Mer die h. E. E. E. verstoete Pha-
raos herte/alsoo dat hi dyc kinderen van Israhel
niet en liet

Die h. E. E. E. sprac tot Moise/steect v hāt wt
ten hemel/dattet so doncker worde in Egipste lāt
dat nient talsen mach/Moise stac zijn hant ten he-
mel/en liet/doe werde een dieke duyckernis ouer
al Egipsten/die daghen lanc/alsoo dat niemant de
anderen en sach/noch op en stont vander plaetsen
daer bi in was/in dien dagē/Mer bi alle die kin-
deren van Israhel was licht in hare wooninghen

Doe dede Pharao Moise roepen ende sprack/
Sact ende dient uwen h. E. E. E./Maer v schapen
ende runderen laet hier/Laet v kinderckens oock
met v gaen/Moise sprack ghi moet ons ooc offerē
ende brantoffer geuen/dat wi onsen God de h. E.
E. E. doen mogen/ons bee sal met ons gaen/ende
niet een clauwe en salder achter bliuen/Want vā
de onsen/sulle wi nemē totten dienste ons Gods
des h. E. E. E. wi en weten oock niet waer me-
de dat widen h. E. E. E. dienen sullen/tot dat wy
daer comen

Maer dyc h. E. E. E. verstoete Pharaos herte/
dat hie niet laet en wilde/en Pharao sprac tot hē
Sact van mi/en waect v dat ghy booz mijnē ogē
niet meer en comet/Want in wat daghe/dat ghy
booz mine oogen coēt/so suldi steruē/Moise ant-
woorde/so ghi gheseyt hebt/so salt gheschien/Ick
en nie: sal meer booz uwen o: gen comen

Die h. E. E. E. seyt wōsk noch van eender straf-
singhe die hi ouer Egipste wil sendē. Hi beueelt

dat die Israheliten vanden Egiptenaers gulde
en silueren clenodiē souden ontlenen/ende haer die
ontdraghen Capittel. xi.

nde die h. E. E. E. sprac tot Moise ick
wil noch een plage ouer Pharao en
Egipsten late comen/daer nae sal hi
v van hier laten gaen/en niet alleē ia
psal cūss
ten gaen/mer oock van hier driuen/ ec xliij

Daer om segt nu alle de volcke/dat een veghelick/
man van sinen ghebuer/en een veghelic wif van
haer gebuerinnen/leene en eyliche/siluerē en gul-
den vaten/Want die h. E. E. E. sal den volck gratie
geuen booz den Egiptenare/En Moise was een
seer groot man in Egipsten lant/booz die knechte
van Pharao/en booz den volcke

Ende Moises sprack/ Aldus leit die h. E. E. E.
Je sal ter middernacht wsgaen in Egipsten lant/psal heb
ende alle eerstgebozen des landts/sal steruen/ ec xliij
vā Pharaos eerst gheboze soon aen/die op sinen
k: el sidt/totē eerste soue der diekmacht/die ach-
ter die molen is/en alle eerstgebozen des bees en
het sal eenē grote roep zijn in alle Egipste lant/dat
des gelijcye gewerck en is/noch zijn en sal/Mer
bi al den kinderen van Israhel en sal niet een hond
met zunder tongen grinnen/vā aen den mensē
tot aen dat bee. Om dat ghy weten sul/hoe wond-
licken dat dyc h. E. E. E. Egipste en Israhel seyde/
Want alle dese uwe knechte/sulle afcome tot my
en mi te boete valle en seggē Treect wt/ghi en al-
le dat volc dat onder v is/Daer na sal ic wt trecke
en Moises ghinc van Pharao seer gram

Die h. E. E. E. sprac tot Moise/Pharao en
hoort v niet/om datter veel wonders geschieden
soude in Egipsten lant/En Moise en Aaron hebbe
dit wonder al gedaē booz Pharao/Mer die h. E.
E. E. verstoete zijn herte/alsoo dat hi die kinderen
van Israhel wt sinen lande niet laten en wilde

Die h. E. E. leert het gebuyc des Passah/ des paescplā/ en des ogedelemdē broots / Wi verstaet ins nacht die eerste geborenē / Waer om verduyft Pharo tyolc van Israelt sinen lande

Dat .xij. Capittel

Ic h. E. E. sprack / noch tot Moise / en Maro in Egyptē lāt dese maet sal b. zijn die eerste maet. ende van deser maet sult ghi lieden die maēden des iaers beginnē / Segt alle der gemeintē bā Israel en spreect / in dē thierendē dage bā deser maent / sal een yegelic nemē een scaep / waer dat eē vader des huysgefins is / een schaep tot eenē huysse / Maer daer dat huysghefin te cleyn is tot een scaep / daer sal hi nemē van sinen nagebuercen / tot sinen huysse / totten ghetale der sielen / datter ghehoerch si om een schaep te eten / Het sal een scaep 35 sond smette / een mannekē dat een iaer out is / van den lameren ende bandē geypen suldijt nemen

B En ghi sullet behouwe tot optē beertēste dach des maets / En een yegelic van gemeyntē bā Israel salt des auonts slaē / En dā sullē si nemē van dē bloede / en beyde die posten van dūerē / en den opperste doypel daer mede bestrickē / aen den huise daer sijt iune etē. En ghi sult dat blees also etē / in dier seluer nacht / aēdē biere gebradē / met ongeheefde broode / en met bitterē saus Ghi en sullet niet water gesodē niet etē / mer alle mette biere gebradē / Dat hoofft mette seckelē / en dat inghe wāt suldi haestelic eten / Ghi en sulter niet af oter latē totten morgē / en ist datter wat ouer blijft tot ten morgē / dat suldi met bier verbernen

En aldus suldi dat etē. Om utwe seouē aendē voete hebben / en stockē in utwe hādē / en ghi sullet metter haect etē wāt het is des h. E. E. Passah / want ic sal in der seluer nacht dūer Egyptē lāt gaen / en alle die eerstgebozē bā alle Egypten lāt vslaē / Wandē mē scen tot dat bee / en aen alle dē godē der Egyptenarē sal ic recht doē. Ic die h. E. E. / En dat bloet sal b. een teckē zijn aen dē huysē daer ghi lieden in sijt / Dat so wāneer ic dat bloet sie / so sal ick b. booz by gaen / ende b. ic plaghen en verderuen / wāneer ic Egypten lant slaen sal

O En ghi sult desen dach hebbe in gedenckenisse en ghi sulcē dē h. E. E. biere / tot een tecke / ghi en de alle utwe nacomelingen / tot een ewich gebuyc. Seue dage suldi ongeheeft broot etē te weten in dē eerste dage suldi ophouwen binnē utwen huysē bā geheefde broode / So wie geheeft broot eet / bā dē eerste dach aē / tot optē seuedē dach / diēs siel sal wt geroyt wordē van Israel / Bē eerste dach sal onder b. heilich heetē / en dē seuendē dach ooc Ghi en sult geē were daer in doe dā alleē dz d. spijē aen gaet booz / alderlei siele dat selfde allēene muechdi booz doe / En ondhout dz ogeheefde broot te etē

le. xlii a
Rumeri
xxvij. c.
Wāt recht op desen dach / heb ick utwe heyt wt Egyptē geleit / Daerom suldy desen dach houwen en al b. nacomelingen / in een ewich gebuyc. Ten

D beertēste dage / der eerste maet des auonts / suldi ongeheeft broot eten / tot aendē enētwintichste dach der maet des auonts / en dat mē in seue dage geen geheeft broot en binde / binnen utwen huysē. Want wie geheeft broot eet / diēs siel sal weghe royt wordē wt der gemeyntē bā Israel / Het si een

bremdelinc / oft een ingebozē des lants / Daer om en eedt gheen geheeft broot in utwen wooninghen

En Moise riep alle die ouds bā Israel / en sprac tot haerliedē / Ick wt en neet schapē / een yegelic booz 35 ghefin / en laet dē h. E. E. Passah en neet een bustellē / Iosep / en doopect in dat bloet / inden becke / En bespreget daer mede dē ouerdoypel / en die twee posten / En niemāt en ga tot 35 hū huil dueren wt / dan aendē morgē stont / Wāt die h. E. E. sal omgāē en hi sal die Egyptenarē plagē / En als hi dat bloet sien sal aen den ouerdoypel / en aen die twee posten / so sal hi booz bi dye duere gaen en dē verderuer binnē utwen huise niet latē comē om b. te plagen / Daer om hout dese maniere booz b. en booz b. kinderen eerwelic

En als ghi int lāt comt / dat b. die h. E. E. geuen sal so hi geleit heft / so hout desen dienst / En wāneer utwe kindere tot b. seggē sullē / Wāt dienst is dat / So suldi seggē / Het is dat Passah offer des h. E. E. / die den kindere van Israel booz bi gine in Egypten doen hi die Egyptenaren plac hde en onse huysen verloste. Doe ney chde hen dat volc en aenbadē / En die kindere van Israel gmgē en dedē so die h. E. E. Moise en Maron gebodē hadde.

En ter middernacht berloech die h. E. E. alle die eerst geboren in Egypten lāt wā Pharaos eerste soon aen / die welcke op sine stoel sat / tot aēden eerste soō des geuāgenen inder geuāckenisse / en alle die eerst gebozē des bees / Doe stont Pharao op / en alle sine knechte / in der seluer nacht / en alle die Egyptenaren / En daer wert een groot gescrey in Egyptē / wāt daer en was gheen huys daer gheen doode in en ware

En Pharao riep bi nachte Moisen en Maro en sprac / Gaet en trect wt bā minē volcke / ghi en die kindere bā Israel gaet en diēt dē h. E. E. / soe ghy geleyt hebt / Neet ooc met b. utwe scapen en runderen / so ghi geleyt hebt / gaet en gebenedijt mi ooc / En die Egyptenarē warē gekoort op dz volc / als dat sie haestelic wt den lande d. reuē / want si seide wi sulken alle steruen.

En dat volc droech dat rouwe deech eer dz geheeft was tot haerder spijen / ghebonden in hare clederē / geleyt op hare scouderē / En de kinderen bā Israel hadde gedaē / so Moise geseit hadde / en hadde bādē Egyptenarē geheyscht / siuerē en gul dē utwelc en elcderē / ooc had die h. E. E. den volc ghenade gegeuē / booz den Egyptenarē dat si hen leenden / en so den Egyptenaren outkerden

Also trockē die kinderen bā Israel wt bā Raē ses tot Suchoth / Sechondert duysent mannen te boet sonder die kinderen / en met hen trocken beel van aldeley gemeyn volc en scapen / en runderen / en macht beel bees / en si bickē bādē rouwē derge datte wt Egyptē brachtē ongeheefde coeckē / wāt ten was niet geheeft doe si wt Egypten gestoten werdē / en niet gebeyden en constē / en en hadde anders gheen bickalie bereit.

Die tijt die die kinderen van Israel in Egyptē ghewoont hebben / is / vierhondert en dertich iaer. Als die selue iare om ware n. ghinch alle dat heyt des h. E. E. op eenen dach wt Egypten / Daer om wort desen nacht den h. E. E. ghehouden / dat hie wt Egypten lant gheuoert heeft / ende die

kinder van Israel sullen ben den h E C A E houwen / si ende hare macomelingen.

Ende die h E C A E sprac tot Moles en Aaron dit is die maniere bā Passach te houden / Gheen breeemde en mach daer af eten / Maer wie dat een gecocht knecht is / open salmen bekniffde ende dā daer af eten / Een huysgenoot en huertinck / en sal daer niet af eten / In huis salment ete / Ghi en sult van sinen bleesche buten boor / dat huis niet drage en ghi en sult gheen been daer af breken / Alle dye ghemeynte van Israel sal dit doen

Ende offer een vreemdelinc by v woont en hi den h E C A E dat Passach houden wilt / dye bekniffe alle dat manlic is / en bereide hem daer toe / dat hi dat ete / ende si gelse een ingeborenen des lants / wāt gheen onbesnedene en sal daer af eten / eenderley wet si den ingeborenen / en dē briedelingen die onder v woonen / ende alle die kinderen van Israel deden also die h E C A E Moise ende Aaron geboden hadde

Also leyde die h E C A E op eenē dach die kinderen van Israel wt Egypten lant met haren heyre.

Die h E C A E beneelt haer alle die eerstgebozē te heylighen / hi leydte sat belooft die lant niet opt naeste / mer door dye woestine / sdaechs met een wolckcalumne / ende des nachts met een vier calumne

Dat. xiiij. Capittel

Ende die h E C A E sprac met Moles leggende / heiliget mi alle eerste ghebozē al dat zjn moeder brecet / bi dē kinderen van Israel / beyde mensch ende vee / wāt si zjn min / Dye sprac Moles totten volcke / Ghedenct des daechs / indē welckē ghi wt Egypten / wt den huise des dienits ghegaen zjt / dat v die h E C A E met machtiger hā: bā daer wt heeft gheleyt / Daeromme en suldi gheen ghebeeft broot eten / heden sdy wt ghegaē inder maent Abib / oft April

Ende als v die h E C A E bringē sal int lant der Cananiten / Wechihē / Amoyten / Heuiten / ende Jebusiten / dat hy uwen vaderen gelyken heeft / v te gheuen een lant daer honich en melc in bloeyt so suldi desen dienst houdē in dese maēt. Seuen dagen suldi ongeheeft broot eten / ende inden seunden dage is des h E C A E feest / Daer om suldi seuen dagen ongeheeft broot eten / dat gheen heffe noch gheen gheheeft broot geuonden en werde in alle v palen

Ende ghi sult uwen sonen legghen tot dier seluer tijt Om des wille / dat mi die h E C A E gedaen heeft / doe ic wt Egypten troc / Daerom salt v een teeken zjn in uwe hands / en een litteeken / boor uwen ogen / op dat des h E C A E wet al tijt si in uwen mont dat die h E C A E v met machtiger hant wt Egypten gheuoert heeft / Daeromme hout de se maniere / iaerlic tot zjnder tijt

Ende als v die h E C A E int lant der Cananiten gebracht heeft / also hi v / en uwen vaderen geuoren heeft / ende hy v dat gheeft / Soe suldi den h E C A E wtshyden / Alle dat een mannekē is ende dat zjn moeder brecet vanden eerste geboren onder dat vee / Dat eerste gebozē van eenen ezele / suldi lossen met eenē scaep. Ist dat ghyē nē en lost so suldiht dooden / Maer alle die eerste ghebozē der menschen / onder uwe kinderen suldi lossen

Ende wānnere v kindt / heden oft morgen dy brāghen sal / Wat is dat / Suldi hem legghen Dye h E C A E heeft ons met machtiger hant wt Egypten / vanden dienckachtighe buyse gheuoert / Want doe Pharao verheret was / ons los te late / vsoech die h E C A E alle die eerst gebozen in Egypte landē van des mensck eerste gebozē aē / tot des vee eerste gebozen / Daeromme offere ic dē h E C A E al dat zjn moeder brecet dat manlic is / ende die eerste geboren minre kinderen losse ic / En ditsal v een teeken in uwe hant zjn / ende een ghedencteken boor uwen ogen / dat ons die h E C A E / met machtiger hant wt Egypten geuoert heeft

Als Pharao dat volck gheiaten hadde / soe en brocht ons God niet aē die strate door der Philistinen lant / die ten maectē was / Wāt hi dachte hē mocht den volcke berouwen / als si dē stryft sagen / ende dan weder in Egypten keren / Daer om leide hi dat volck omme / op die strate / duer die woestijne aen die roode zee / en die kinder van Israel trocken gheuoert wt Egypten lant / ende Moise nā met hem Josephs ghebeenten / want hi had eenen eedt vanden kinderen van Israel genomen leggende / God sal v besoecken ende dā so voert mijn ghebeente met v van hier

Also trocken si wt van Suchoth / en Aergeten ten in Ethan boor aen die woestine ende die h E C A E ginc boor ben / des daechs in een calumne des wolckē / om dat hy dē kinderē van Israel den rechtē wech wisten soude / en des nachts in eē calumne des buers / om dat hi haer lichte soude / te wandelen dach ende nacht / Die calumne der wolcken / est die calumne des buers / en ghingen nimmermeer vanden volcke

Pharao veruolcht dat volc Soe ds / die h E C A E befehermt / desine / die viāt met zjnder machē verduinct hi

Dat. xiiij. Capittel

Ende dye h E C A E sprac tot Moles leggende / Sprac met den kinderē van Israel ende segt dat si hem wat em hieken ende haer tenten op slaen teghen dat dal Hith / tusken Migdol / ende die zee tegen Baal Zephen / ende aldaer tegen ouer dye tenten op slaen aen dye zee / Want Pharao sal vanden kinderen van Israel legghen Si en weten niet waer datse vten lande sullen comen / die woestine heeftse beslotē / En ic sal zj her te verstrecken / also dat hi v na iaghen sal / Ende ick sal aen Pharao gheglorificeert worden / ende in al zjnder macht / Ende dye Egyptenaren sullen wēten / dat ick die h E C A E ben Ende die kinder bā Israel deden also

Ende alst den Coninc van Egypten gheboofschapt wert / dat dat volck bloot / werd zjn herte ende zjnder knechten herte berandert teghen dat volck ende spraken / waer om hebben wy dat gheuen / dat wi Israel hebben gelaten dat si ons nyef en souden dienen / En Pharao spande zjn waghenen aen / ende nam zjn volc met hem / ende hi nam ses hondert wt ghelesen waghenen / ende alle dye waghenen die in Egypten waren / en alle dye hooftlieden van alle sijnen heyre / Want dye h E C A E herforctē dat herte Pharaonis des Conincs van Egyptē / soe dz hy die kinderē bā Israel na iacchde

D

Gen. 1.
d.
Johān
xiiij. g.
Pal. 1.
iii.
i. Com
1. a

G

Die daer door een hoghe hant waren wt ghegaen
 Ende die Egyptenaren iacchden den kindere
 van Israel na/ ende haecten hen te comen daer sy
 ghelogeert waren aen die zee/ met rossen en wa
 ghenen ende ruyteren/ ende zyn macht/ int dal hi
 roth tegen Sanksephon/ En als Pharaos nakede
 was/ hieuen die kinderen van Israel haer ooghen
 op/ En hiet/ dyc Egyptenaren trocken hen va
 achter na/ en si bryelde zee/ en si riepe totte h
 E
 E

En si seyden tot Mose/ En waren daer gheen
 grauen in Egypten/ dat ghi ons ghenomen hebt/
 om dat wi inder woestinen steruen soude/ Waer
 om hebdi ons dat gedaen/ dat ghi ons wt Egypte
 geleyt hebt/ Ist niet dz wi v geleyt hebbe in Egi
 ten/ hout op en laet ons den Egyptenaren dienen
 want het waer ons beter de Egyptenaren te die
 nen/ dan inder woestinen te steruen/ Mose sprack
 totten volcke/ En bryest niet/ staet en hiet toe wat
 salicheit dat v die h
 E
 E hede doen sal/ Wat de
 te Egyptenaren die ghi hede hiet/ en suldi nimmer
 meer sien tot inder gewicheit/ Dye h
 E
 E sal
 boor v stryden/ en ghi lieden sult stille swigen

Die h
 E
 E sprack tot Mose. Wat roepti tot
 mi/ Segt den kinderen van Israel dat si rypen/ en
 de ghi sult uwe rocde opheffe/ ende wt steect uwe
 hant ouer die zee/ en deylte van malcanderen so
 datter die kinderen van Israel daer in gaen/ wech
 midden door/ alle drooghe Siet ic sal der Egiptena
 re heete berhardē dat si v na volghē/ So sal ic ere
 bercrigen aen Pharaos/ en aen zyn macht en aen
 zyn wagenen ende ruyteren/ Ende die Egiptena
 ren sullen weten/ dat ic die h
 E
 E ben/ als ic ee
 re vercregen hebbe aen Pharaos/ en aen sinen wa
 ghenen en ruyteren

Die verbricht hem die engel Gods die boor dyc
 schare van Israel ginc en hi stont achter huer/ en
 die calomine der wolcken die oor boor hare aēge
 sichte stont/ quam ooc achter hen/ En qua tusschen
 die tentē der Egiptenaren en Israel/ Het was een
 doncker wolcke en si verlichte de nacht/ dat si bin
 ten dier nacht/ niet te samen en quamen

Als Mose zyn hat reete door die zee/ lietse dyc
 h
 E
 E achter waert waren door enen starcken
 volken wint/ alle die nacht/ en maecte die zee dro
 ge/ En die waterē deylde haer van malcanderen/
 en die kinderen van Israel ghinghen daer in/ mid
 den in die zee opt drooghe/ Ende dat water was
 hen als mueren/ ter rechter en linker hant/ ende
 die Egyptenaren volchden hen na/ alle ras en wa
 ghen en Pharaos ruyters ginge midde in die zee

Als nu die morgen wake quam/ sach die h
 E
 E op die tenten der Egyptenaren/ wt der vierri
 gher calomine ende wolcken/ ende scoot hare scha
 ren ende hiet die raderen van haren wagenen en
 de werpse om met tempeest/ Doe spraken dyc E
 giptenaren/ Laet ons blien van Israel/ die h
 E
 E
 E strijt boor hen teghen die Egyptenaren/ En
 de die h
 E
 E sprac tot Mose/ Steect v hant
 wt ouer die zee/ op dat dat water weder neer val
 le/ ouer dyc Egyptenaren/ ouer haren wagheneu
 ende ruyteren.

Doe stac Mose zyn hant wt over die zee/ en die
 zee qua des morgens weder voort/ in hare stroom
 ende die Egyptenaren bloden hen teghen/ Aldus

werpse die h
 E
 E om/ midden in die zee/ En dat
 water quam weder en bedecte die xagenē/ ende
 die ruytere/ en alle Pharaos macht/ en alle die hē
 naghevolcht waren in die zee/ also datter niet een
 van dien ouer en bleefte/ maer die kinderen van Is
 rael ghinghen drooch midden door dyc zee/ en dat
 water was hen als mueren ter rechter en ter lin
 ker hant

Sam. d

Also holp die h
 E
 E Israel in dien dage/ van
 der Egyptenaren hant/ Ende si saghen die Egi
 tenaren doot/ aenden ouer der zee/ ende die gro
 te hant/ die die h
 E
 E aen die Egyptenare be
 wesen had ende dat volck ontlach den h
 E
 E
 ende gels ofden aen hem ende sinen knecht Mose.
 Mose metten volcke gods singen den h
 E
 E eenen lofsanc/ sy comē tot Barach/ daer wor
 de dat bitter water soet

Capittel. xv.

Den sanc Mose ende die kinderen
 van Israel dit liet den h
 E
 E
 ende spraken

Ps. lxxv

Ich wil den h
 E
 E singhen
 want hi heeft heerlike ghedaen/ Ros
 ende wagen heeft hi om ghewozpen in die zee

Die h
 E
 E is mijn stercheit ende loue sanc
 ende is mijn salicheit geworden

Dat is mijn God ick sal hem eeren/ hi is mys
 baders God ic sal hem verheffen

Ps. lxxv

Die h
 E
 E is die rechte crijchman/ h
 E
 E
 is sinen naem

B

Pharaos wagheneu/ ende zyn macht werp hi
 om in die zee

Syn buerooten hooflieden zyn versonckent
 in die roode zee/ de afgront heefte bedect/ si vielē
 ten gronde ghelick die steenen

h
 E
 E uwe rechte hant is machtich inder
 cracht.

h
 E
 E uwe rechte hant heeft die biandē
 verflaghen

Ende met uwe groote heerlicheit hebdi v we
 der spanninghe verlost/ Want doe ghi v gram
 scap wt liefte/ vercrede ghise als stoppelen

In den gheest ws thoren/ viel dat woer te sa
 men/ Dye bloeden boeten op enen hoop/ Die af
 gronden plomten in malcanderen midden in dyc
 zee

Die biant dacht ic salte iaghen ende begrijpen
 se/ ende den roof wt deplen ende minen moet aen
 hen roelen.

A

Je sal mijn sweert wt trecken/ ende mijn hant
 salte dooden

Als uwen gheest bliet/ bedecte se dyc zee/ ende
 sy soncken onder als loot in machtighe wateren.

h
 E
 E/ Die is ws ghelick onder die Go
 den/ Die is so machtich inder heylcheit bryestlick
 louelic ende wonder doende!

Als ghi v rechte hant wt staet/ verstante dyc
 aerde ghi hebt v volc in dijne barinhercheit ge
 leyt dz ghi verlost hebt/ en hebte met uwer scare
 heit geuoert tot uwen heyligen huylē

D

Als tholck dat hoorde/ wertet verstoort/ angst
 quam de Philistinen aen/ Doe bescrete die hoer
 ten van Edom/ beuinge quam den geweldighen
 Moab aen. Alle die inwonders van Canaā wer
 den verlijst

Lu. v

Laet ouer hen vallen anre en breeft/ door uwen groten arm dat si onberuerlic sijn als steenen/ tot dat si volc h' E' A' E' sal duergegaen sijn/ tot dat dit volc duer gae dat welke ghi berwoenen hebt.

Si en cle in/ ende plantte opten geberchte ws erfdeels tot een besittinghe/ die ghi h' E' A' E' tot u wer wouinghen gemaeft hebt/ tot uwen tempel h' E' A' E' die uwe hant bereyft heeft

Die h' E' A' E' sal coninc sijn alstijt ende eerwelic Want Pharaon ginc in/ in die zee / met ros wage nen en ruten/ en die h' E' A' E' liet die zee ouer hē vallen/ Maer die kinderē van Israel ginghen opt drooge/ midden duer die zee

En Miriam die prophetisse Harons sufter/ nam een luyte in haer handt/ ende alle die wijuen volchden haer nae/ met luyten / in een teije/ Ende Miriam sanc hen voor. Laet ons den h' E' A' E' singen/ Want hi heet lie ghehandelt heeft/ man en de peert heeft hi in die zee geworpen

Mose liet dye kinder van Israel trecken bāder rooder zee totter woestinen Sur/ en si wādel. dendrie dagen inder woestinen dat se geen water en vonden/ Doen quamen si te Mararath/ mer si en konstē dat water niet gedrincken ouermits der bitterheit/ want het was seer bitter/ daer af heet ment Mara/ Doe murmurere de t vole sege Mose seggende. Wat sullen wi drincken/ Ende Mose riep totten h' E' A' E' / en die h' E' A' E' wree Mose penen boom/ en die dede Mose int water/ siet doe wert dat water suet Aldaer stelde hi eē insettinge en eē recht/ en daer proefde hie seggende/ Hoord die stemme des h' E' A' E' ws Gods/ en doedi dz recht is voor hē/ en baet ghi in uwen oren sijn ghebot/ en houdi alle sijn settingen/ soe en sal ic gheen van dien crancheden op b brengen die ic op Egipten gebrocht hebbe/ want ic ben dye h' E' A' E' u we gesoutmaker

Doen dat volc om der spissen wille onlijdsam was/ en moesde so sendet hi haer quackelen/ ende dat Man.

Dat. xvi. Capittel

Gode si quamen in Sijn daer waren tweelf water fonteynen en tseuetich palmboome / en si maecte aldaer ha ren leeghere acut water / van Sijn trocken si alle die ghemeynte bā Israel quam in die woestine Sin/ die daer leyftustē Sijn en Sinai/ inden. xv. dage der tweeder maet nadien dat se wt Egipten ghegaen waren / En al die ghemeynte der kinderē bā Israel murmurere den sege Mose en Haron in die woestine seggēde tot hen lieden/ Wilde God dat wi ware gestorue in Egipte lant/ duer des h' E' A' E' hant/ doe wy bidē vleesch potten laten / en hadde broots sat te te/ Want ghi hebt ons daer om wtgeleyt in deser woestinen/ dat ghi dese gheheel gemeynthe bā hon gher sout laten steruen

Doe sprac die h' E' A' E' tot Mose/ siet ich sal u broot bāden hemel late regenen / en dat volc sal wtgaen/ ende bergaderen dagelic wat hem van node is/ dat icet proene/ oft het volck in mijne wet wandelt/ oft niet / mer inden. vi. dage sullen si hen bereyden/ dat sijt dan dubbelfout meer in draghen dan si dagelic plochten te bergaderen

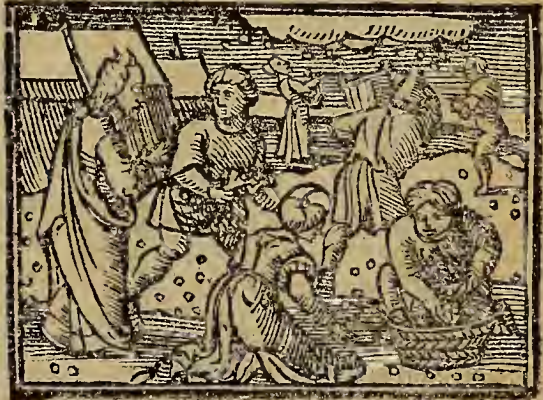
Mose ende Haron spraken tot allen den kinde

ten bā Israel segghende/ Tauont suldi weten dat u dye h' E' A' E' wt Egipten geleyt heeft/ ende des morgghens suldi des h' E' A' E' A' heerlicheit sien/ Want hi heeft uwe murmuratie teghen den h' E' A' E' gehoozt/ Mer wat sijn wi dat ghi teghen ons murmurert/ Mose sprac voort/ Dye h' E' A' E' sal u tauont vleesch teten geuen/ en morgghen broots planteyt / om dat die h' E' A' E' u murmuratie ghehoort heeft / dat ghi teghen hem ghemurmuereet hebt / Wat sijn wi uwe murmuratie en is te gen ons niet/ maer teghen den h' E' A' E'

En Mose sprack tot Haron Segt alle der ghemeynten van Israel/ Coemt voort/ voor dē h' E' A' E' / Want hi heeft uwe murmuratie ghehoort/ En doe Haron aldus sprac / tot alle der ghemeynten der kinderē van Israel/ soe weindēse hen tegent die woestine/ en liet die heerlicheit des h' E' A' E' openbaerde hen in een wolcke / en dye h' E' A' E' sprac tot Mose/ Ic heb der kinderen van Israels murmuratie ghehoort/ Segt hen Tusschen den a uont suldi vleesch teten hebbē/ en morggen broots sat worden. En ghi sult weten / dat ic die h' E' A' E' uwe God ben

En liet des auonts quamen daer quackelē op en si bedecten die tenten/ En smorghens lach den dau ronts om die tenten/ en als den dau gevallen was/ liet doen lach daer wat in die woestine/ dun ne en tleyn/ ghelijck dē rijn op den lande leyf/ En doe die kinderen van Israel dat saghen / seyden si onder malanderen/ Dat is Man/ want si en wiltē niet wat dat was/ Mose sprac tot hen / het is dat broot dat u die h' E' A' E' teten gegheuen heeft/ Die ist dat die h' E' A' E' gebodē heeft. Een yegelic vergadere dies also veel / dat hys genoech heb te eten en nemē een Somor voor elc broot na tgetal der sielen/ die in sijnder woningen sijn

D
Psalm
lxxv
Sapv

En die kinderen van Israel deden also en vergaderden/ die ene meer die ander min/ Mer doe ment metten Somor wt mat/ en scoot den genen niet ouer dies veel hadden / enden genē dies min hadden en gebrac niet maer een yeghelijc had vergadert/ na dat hi cten mochte/ En Mose sprac tot hen/ Alemāt en late wat ouer bliue tot dē morgge maer si en hoorde Mose niet/ en somige kete daer af ouer tot dē morgge/ doe wieslen daer wormē in en het wert stickete en Mose wert toornich op hē En alle morgghē vergaderde daer af/ een yeghelic al soe veel als hi ad/ mer alst bāder sonnē hiet wert so smalt/ en des seffe daechs so vergaderden si des broots dubbelt dz is tve Somor voor elcē mēste en alle de ouerste u gemeynthe quamen en vcondich

imo
vij
rvic
o bi

dent Moſe/ en hi ſprac tot hem/ Dit is dat die h. E. A. E. gelyc heeft/ Morgen iſt die ſabbath die heilige cuſte des h. E. A. E. / wat ghi backen wilt dat vact/ en wat ghi cokē wilt dat rooet/ maer watter ſuerſiet dat laet bliue dattet behoude worde tot morgen ſo Moſe gebode had/ doe en wertet niet ſtinkende ende daer en waren ooc gheen woorme in/ Doen ſprac Moſe/ Eet dat heden/ want het is heden den ſabbath des h. E. A. E. / ghi en ſullet heden in v. beide niet binden/ Selve dagen ſuddi's vergaderen/ maer den ſeuenden dach is den ſabbath en dan en ſal daer gheen zyn

E

Maer inden. vij. dage/ ghingender ſommighe handen volc wt om te vergaderē en ſy en bonden niet/ Doe ſprac die h. E. A. E. tot Moſe/ hoe lange wyggherdi b te houwen mijn geboden ende mijn wet/ Siet die h. E. A. E. heuet b den ſabbath ghegeuen/ en dair omme gheeft hi b opten ſelken dach booz/ twee daghen broot/ Daer om bliue een yegelic inden ſinen/ ende niemant en ga wt van zyn der plaecten/ inden. vij. dage/ Also vierde dat volc den ſeuenden dach. En dat huys van Iſrael noemde dat broot Man/ en het was gelijc Coziander laet en wt/ ende hadde eenen ſmaec gelijc witte broot met honich

O

Ende Moſe ſprac/ Dit is dat die h. E. A. E. geboden heeft/ Vult een Somo/ daer af/ om booz b nacomelingen te behouwen/ op dat mē dat broot ſie/ daer ic v mede geſpift heb/ doe ic b wt Egyptē land leyde/ En Moſe ſprac tot Aaron/ neem een cruycke/ ende doet daer in/ een Somo/ vol vā dat Man/ en laetet booz dē h. E. A. E. om te behoude booz/ v b nacomelingen/ also die h. E. A. E. Moſe dat geboden had/ Aldus liet Aaron dat ſelue/ tot een gheruygeniſſe behouden

En die hinderen vā Iſraelaten Mat. xli. aere tot dat ſi te lande quamen/ daer volc woonde/ tot aen die palen des lants Canaan aten ſi Mā/ Een Somo/ dat is thiende deel eens Epha.

In Raphidim wilstede dat volcke met Moſe om des waters wil/ ende dat ſelue geeft haer die ſteen roetſe/ Ende na dien ſtriden ſi tegen Amalek Dat. xvij. Capittel.

De alle die gemeynte der hinderen van Iſrael/ trock wt der woeltijnen Sin/ hare dachreyſe loo hen die h. E. A. E. beual/ en ſi maecten haren lege re in Raphidim/ ende daer en had dat volc geen water te drinke/ En ſi hadden twiſt mē Moſe ſegghēde/ Geeft ons water dat wi drinke/ Moſe ſprac tot haer/ Waer om hiſt ghi tegē my waer om tempteerdi dē h. E. A. E. Doe dat volc al daer ooc doſt had na twater/ murmurēde ſy te ghen Moſe ſeggende/ Waerom hebdi ons laten trecken wt Egyptē/ dat ghi ons/ onſe hinderē en onſe bee van doſte laet ſteruen!

A

B

Moſe riep totten h. E. A. E. en ſprac/ hoe ſal ic metten volcke doe/ het en ſcilt niet veel ſi en ſulle mi ſteene/ Die h. E. A. E. ſprac tot Moſe/ gaet booz dat volc/ en neem ſomige ouders van Iſrael met v en neēt dūn roede in v hant/ daer ghi dat water mede ſloecht/ ende gaet/ Siet/ ic ſal al daer booz v ſtae/ v eenē ſteē in v oer/ daer ſuddi dē ſteē ſlaen dā ſal daer water wt lopen/ dat dat volc drinke/ Moſe dede also booz dē ouders van Iſrael/ Doē

hietmen dyc ſtede Maſſa Meriba/ om den twiſt wille der hinderen vā Iſrael/ en om dat ſi dē h. E. A. E. tempteerden/ en gheleyt hadden/ Is die h. E. A. E. onder ons oft niet?

D

Doe quam Amalec en ſtreet teghen Iſrael in Raphidim/ en Moſe ſprac tot Joſua Viek mannen wt/ treet en ſrijt teghen Amalec/ morgē ſal ic ſtae op tſop handē hoewe/ en dyc roede Gods in mijn hant hebbe/ En Joſua dede ſo hē Moſe gheleyt had/ dat hi tegē Amalec ſtrjden ſoude/ Moſe en Aaron en hie clomme op die tſoppē des huue/ en die wile dat Moſe ſijn hant op hie ſo ber wan Iſrael/ Mer als Moſe ſijn hant neder liet ſo ber wan Amalec.

D

Fu.

Da.

Mer Moſe handen waren ſwaer/ daer om namen ſi eenē ſteen en leydenē onder hē/ dat hi daer op ſitte ſoude/ En Aaron en hie onderhieldē hē zyn hāden/ op elcker ſiden een Alſoe en werden zj handen met moede/ tot dat die zonne onder ghine En Joſua ber wan Amalek/ en zyn volc dooz des ſweerts ſcherpte.

Fu.

Dal.

h. xvij.

En die h. E. A. E. ſprac tot Moſe/ ſchreft dat tot eender gedencenulle/ in een boec/ en beuulet indē ooren van Joſua Want ic ſal Amalek van onder dē hemel wtwoype/ dat mē zjns niet meer en ghe dencke/ En Moſe maecte den h. E. A. E. eenen outaer/ en hiet hem des h. E. A. E. / Miſi/ Wat hi ſprac/ Die ſtrjdt des h. E. A. E. tegē Amalek/ ſal zyn dooz een hant onder Gods behoet/ van kinde tot kints kinde

Jethro Moſes ſwager/ bringt hem zyn wiſf/ en kinder. En als h. E. A. E. veel te ſeer in recht ok vonniſſen te gheuen belaſt ſiet/ ſo geeft hi hē raed den laſt te verlichten

Capittel. xvij

De als Jethro die priester in Madian Moſe ſweer hoorde al d. J. God ghedaē hadde met Moſe ende ſinen volcke Iſrael/ dat die h. E. A. E. Iſrael wt Egypten gheleyt had/ Nam hi Zipora Moſe wiſf/ die hi weder om gelonde had met ſinen twee ſonen die een hiet Gerson wā hy ſprac ic ben een galk geworde in v. re in dē landen/ en die ander Eliezer/ want hi ſprac mijns baders God is mij hulpe geweeſt/ en heeft my verlost vā Pharaos ſweer

A

Als Jethro Moſe ſweer en zyn ſonē ende zjns wiſf tot Moſe quamen/ in dyc woeltijne aen den bereh Gods daer hi die tenten op gheſlagen hadde/ liet hi Moſe ſeggen/ Ic Jethro b ſweer ende v wiſf/ en beyde v kinderen met haer/ zjn tot v gecomen/ Doen ghinc Moſe hem te ghemoet buyten ende neech booz hē/ ende cuſte hē/ ende als ſi malcanderen gegroet hadde/ ghingen ſi in die tenten.

B

Daer vertelde Moſe ſinē ſweer al dat die h. E. A. E. Pharao ende den Egyptenaren ghedaen had om Iſraels wil/ en al die moeite die hē opten weghe gheſchiet was/ en daffe die h. E. A. E. verlost had/ Jethro wert verblift van alle dat goet dat die h. E. A. E. Iſrael gedaē hadde/ dat hijle verlost hadde vander Egyptenaren hant

En Jethro ſprac ghelooft ſi die h. E. A. E. dyc v verlost heeft vanden Egyptenare/ en Pharaos hant die weet zjn volc van Egypten hant te verlossen/ Av weet ic dat die h. E. A. E. groter is dā alle Goden/ om dat ſi vermēten gheweest zjn aē hē

En Jetro nam brantoffer en offerde Gode/ Doe qua Maron en alle die ouders van Israel met Mo- se sweer/ om dat broot te eten voor Gode.

Bes anderen daechs smorgens ladt Mose om dat volc te rechten/ en dat volc stont al om/ en om Mose van smorghes tot de auont/ Maer als sijn sweer sach al dat hi metten volcke dede/ spack hi/ Wat is dit/ dat ghi metten volcke doet/ waerom siddt ghi alleen/ en alle dit volc kart om v van smor- gens tot de auont/ Mose antwoorde hem/ dat volck comt tot mi en braghen God om raet/ want waer si wakte doen hebbe/ comen si tot mi/ dat icse rech- te tulle eenē yegelijckē/ en sine naesten/ en thoo- ne hen Gods geboden ende Goods wet

Sijn sweer sprack tot hem/ het en is niet goet dat ghi doet/ ghi doet sottelic/ ghy en dz volck dat met v is/ dat werck is te swaer/ ghi en moghet al- leen niet doen/ Maer hoor mijn stemme/ ick sal v raet gheuen ende God sal met v sijn hantceert met ten volcke voor God en bren et die sake voor God ende voor sijnē van wetten en gebode/ dat ghy hen thoont den wech/ dyen si wandelen/ ende dye v rēcken die si doen sullen

En siet wt onder al de volcke na redelike mānen die God bresen/ warachtich ende die der grie- richz biant sijn/ die set ouer hen/ Sommighe ouer duysent/ sommighe ouer hondert/ ouer vyftich/ ende ouer thien/ dat si dat volck rechten alle tūt/ Maer waer een grote sake is/ dat si die tot v bren ghen/ ende dat si alle lichtesaken rechtye/ so salt v lichter worden/ ende si sullen den last met vdragē doedi dat so condi bestaen wat v God gebiedt/ en alle dat volck candan met vreden aen sijn stede ge comen

Mose verhoorde sijn sweers stemme/ ende deef al dat hi gelept hadde/ ende Mose vercoos re- delike manne wt alle Israel/ en hi maecte hooft- lieden ouer dat volc van Israel/ Sommige ouer duysent/ sommighe ouer hondert/ sommige ouer vyftich/ ende sommige ouer thie/ op dat si dat volc tot allen tijden souden rechten/ Maer wat harde saken dat daer waren/ dat si die brenghen souden tot Mose/ Ende die cleyne saken souden die gero- ren mannen rechten/ Aldus liet Mose sine sweer in sijn land trecken

Under derder maent comen si aend ēberch Si- na/ daer verthoont hem die hē E E Mose optē berch/ en daer geschieden veruael like dinghen/ en Moses geuet den volcke te kennen

Wat. xix. Capittel

Die derde maent nae den wtganck der kinderen van Israel wt Egypten land/ quamen si in desen daghe in die woestine Sinai/ want si waren wt ghetrocken van Kaphidim/ ende si wouden in die woestine Sinai/ en maecte harenle- gere aldaer in die woestine tegē de berch/ En Mo- se cla op tot God. En die hē E E riep vādē ber- ge en sprac/ Dit suldi legghen totten huysē Jacob/ ende vercondicht den kinderen van Israel/ Ghy hebt gesien wat ick den Egyptenare gedaen heb- be/ ende hoe ick v ghedraghen hebbe op bligheleit der Wenen/ ende ic heb v tot mi gebracht/ Al dat ghi mine stemme hoort/ ende mijn verbont hout/

so suldi mijn eyghendom sijn voor alle volc/ Want alle die heel aerde is mijn/ Ende ghi sult mi een priesterlic conincricke ende een heyligh volck sijn/ Dit sijn die woorden die ghi de kinderen van Isra- el seggen sult.

Mose quam ende riep die ouders vanden volc- ke te samen/ ende hi vertelde hen alle dese woorde die de hē E E gheboden hadde/ ende al dat volck antwoorde ghelijck legghende/ al dat dye hē E E ghesproken heeft/ willen wi doen/ Ende als Mose des volcs woorden den hē E E weder gelept had sprac die hē E E tot Mose/ Siet ic sal tot v comen in een dicke wolcke/ op dat dat volc mijn woordē hoorē/ die ic met v spreke/ en dat si v ewellic gelo- uen/ Aldus vercondicht Mose den hē E E des volcs redene.

Die hē E E sprac tot Mose/ Gaet totten volc- ke/ en heylichte heden en morgen/ dat si haer cle- deren waschen/ en dat si bereyt sijn ten berden da- ge. Want ten berden daghe sal dye hē E E neder comen/ voor alle dat volc/ opten berch Sinai/ ende set tekenē om dat volc hey/ en segt hen/ Wacht v dat ghy opten berch Sinai nyet en climt/ noch sine eynden nyet en genaect/ Want so wie den berch aē- roeren sal/ dye sal de doot steruen/ geen hant en sal hem aentoece/ maer hi sal geskeent of met geschut- te dootscoten worden/ het si een beest/ of mensch/ so en sal hi niet leuen/ Als die droimpet begint te luy- den/ so sullen si opten berch klimmen.

Mose clam vanden berghe totten volcke/ en hy heylich dese/ en si wyesschen haere clederē/ ende hi sprac tot hen/ Sijt ten berden dage bereyt/ ende niemant en genaēke sijn wijf. Als den berden dach qua/ en morgen stont was/ doe begoufset te donde- ren en te vhemē/ en een dicke wolcke bedekte den berch/ en een geluyt van eender stercker basynen luyde/ Dat volc dat indē legere was/ verstricke En Mose bracht dat volc wtē legere/ Gode te gemoe- te/ en si ghingen onder aenden berch.

Ende al den berch Sinai rooche/ om datter dye hē E E neder af ghecomen was met biere/ ende sinen rooc ginch op als eenen rooch van eenē ouer dat den heelen berch seer veruaelic was/ en der ba- synen geluyt ginc en wert stercker/ Mose sprac/ en Godt antwoorde hen luyden. Als dye hē E E neder gecomen was opten berch Sinai/ bouen op ten top/ riep hi Mose bouen optē top des berchs/ ende Mose clam op tot hem.

Doe sprac de hē E E tot Mose ghaet neder ende ghetuyghet den volcke/ dat si dye terminnet niet ouer en bren tot den hē E E om hem te hē op datter also niet beelen vergaen/ Ende dye prie- sters dye tot den hē E E comen/ sullen ghehey- licht worden/ op datte dye hē E E niet en verlae/ Mose leyde totten hē E E/ dat volck en cari op ten berch Sinai nyet gheclimmen/ want ghy hebē getuycht en geleit/ Set tekenen om den berch/ en heylichten.

Die hē E E sprac tot Mose/ gaet/ en climt neder/ ghi en caro niet v/ sul hier op climmē/ mer die priesters en dat volc en sal die terminnē nē ouer treden/ dat si op climmē totte hē E E/ op dat hie niet en verlae. En Mose clam neder totte volcke ende verteldet hen al.

pe. 5. d

B

d

D
De. 5. 8
plal. xxx

Die h. E. A. E. geeft Moſi dietwee tafelen der ge-
boden aen dat volc Dat. xx. Capittel.

Ghede die h. E. A. E. ſpiae alle deſe woord-
den. Ic bendie h. E. A. E. dijn God
die v wt Egyptenlant/ wt die dienſthui-
ſe geleyt heb.

Ich en ſult geen and godē neuē
mi hebbe/ ghi en ſult v gez beelde noch eenich gelijc-
kenis maken/ noch vā gene dat bouē inden hemel
is/ noch vā datter onſ opter aerde is/ oft vā datter
indē water onſ d aerdenis/ En en aenbeefte niet/
noch endienſteniet/ Want ic die h. E. A. E. dijn God
ben een ſtercke zeloerſe/ die daer biſiterē des vads
mi/ daer aenden hinderen tot in dat derde ende vier-
de let/ der geente die mi haben/ Ende ic doc barm-
herticheit aen veel duyſenden/ die mi lief hebbe/ en
mijn geboden houden

B ghi en ſult dē naem ws h. E. A. E. M. ws/
Gods niet te vergeefs/ gebuyckē/ want die h. E.
A. E. en ſal den genē niet onſeuldich houwen/ dye
ſinen naem te vergeefs ghebuyct

Ich ſijt gedachtich des Saboths dach/ dat ghy
dien heylight

Selle dagen ſuldi arbeiden/ ende alle v werck
doen/ Maer den ſeuenden dach is dē Saboth des
h. E. A. E. M. ws Gods/ dan en ſuldi geē werck doen/
noch v ſoon/ noch v dochter/ noch v knecht/ noch v
ionckwijf/ noch v vee/ noch v vzeemdelme die in dijn
re ſtatpoozē is/ Wāt in ſes dagē heeft de h. E. A. E.
hemel en aerde gemaect/ en die zee/ en al datter in
is en hi ruſte den ſeuēde dage/ hierō ghebeut dide
die h. E. A. E. den Saboth dach/ en heylighte hem.

Ich ſul v bader ende v moeder eeren op dz
ghi langhe leeftinden lande dat v die h. E. A. E. v
God gheuen ſal.

Ich ſul en ſult niet dooden

Ich ſul en ſult geen ouerſpel doen.

Ich ſul en ſult niet ſtelen

Ich ſul en ſult geen valſce getuyge geuen teghē
uwen naecten

Ich ſul en ſult niet begerē ws naecten huys.

Ich ſul en ſult niet begeren ws naectē wijf/ noch
ſinen knecht/ noch zjn ionckwijf/ noch ſinen oſſe/
noch ezel/ noch eeruch dinc dat hi heeft

En dat volc ſach den donder en blixem/ en dz ge-
lyt der basuynen ende den berch roochen/ ende ſi
konden beyaen met anre/ ende met vzeesen/ ende
ſtonden van verre/ ende ſpraken tot Moſe/ ſpreect
ghi tot ons/ wi ſullen hoozen en laet God dz met
ons ſpreken/ wi mochten anders ſteruen. En Mo-
ſe ſpiae totten volcke/ en vzeect v niet/ want God
is gecomen/ om dat hi v proeuen ſoude/ ende om
dat zjn vzeese booz v oogen zjn ſoude/ ende dz ghi
niet ſondigen en ſout

Ende dat volck ſtondt van verre/ Maer Moſe
ghinc in totter doncherheit daer God in was/ en-
de die h. E. A. E. ſpiae tot hem/ alſo ſuldi den hinderē
van Iſrael ſeggen/ ghi hebt geſien/ dat ic met v vā
den hemel geſproken heb/ daer omme en ſuldi ne-
uen mi niet maken/ ſilueren ende gulden Goden/
Enen outaer van aerden ſuldi mi maken/ en daer
op ſuldi vrantoffer ende vzeedoffer/ v ſcapen/ ende
ooc vbe runderen offeren/ Want in welcke ſtede
daer ic mi gē naems gedachtēniſſe make/ daer ſal ic

de. xxi. a
ſol. vij. c

tot v comen/ en v gebenedien/ En wildi mi eenen
ſteenen outaer make/ ſoe ſuldi hē vā ongehoubē
ſteenen make/ want waert dat ghi v mes daer op
heft ſo ſuldi hē ontbidē. Ghi en ſult oock niet op
trappen tot minen outaer gaen/ dat vbe ſchamel
heyt niet ontdeckt en worde booz hem

Die h. E. A. E. ſchriſt den rechteren ſtatutē/ en
ſtraffingē voo/ vanden lichſmelike/ vā dootſlach
van dieueric/ en meer andere

Dat. xxi. Capittel

It zjn dye rechten die ghi hem booz
leggen ſult/ It dat ghi eenē Ebreu-
ſcen knecht coopt/ dye ſal v ſes iaren
dienē/ inden ſcruenden iare ſal hy vri
en los wtgaen/ Is hi alleen gecomen

ſoo ſal hi ooc alleen wtgaen/ maer is hi daer ghe-
houdt ghecomen/ ſo ſal zjn wijf met hem wt gaē
Maer heeft hem zjn heer een wijf ghegheuen/ en
de heeft ſi hem ſonen ende dochteren ghebaert/ ſo
ſal dat wijf en dye hinderen des heren zjn/ maer
hi ſal alleen wtgaen/ Maer ſpreect dye knecht/ ick
heb minen heere lief/ en min wijf/ en kindren/ ic
en wil niet vri wt gaen/ ſo ſal hem zjn heere vren-
ghen booz die Goden/ ende men ſal hem houden
aen die duere ofte poſten/ en booz hē met een elken
dooz zjn ooge/ ende hi ſal zjn knecht ewelic zjn

Dercoopt yemāt zjn dochter tot een dieſt ionc
wijf/ ſo en ſal ſi niet wtgaen gelijc die knecht/ Se-
nuecht ſi haren here niet/ en iſt dat ſi met nieman
den verlooft en is/ ſoo ſal hiſe vylaten/ maer bare
te vercoopen onder een vzeet volc/ en heeft hi geē
macht/ wāt hiſe verſmaect heeft/ Maer belooft hiſe
ſine ſone ſoo ſal hi haer doē alſmē dochtere vzech-
te doē/ Maer geeft hi haer een and/ ſo en ſal hi haer
cleeren en buyloft recht niet verminderen/ Doet
hi deſe dye niet/ ſo ſal ſi los wtgaē/ en niet betalen

Die eenen menſche ſlaet dat hi ſterft/ die ſal dye
doot ſteruē/ Maer heeft hi hem daer op geen laghē
geleyt/ mer God heeft hem onuerboets in zjn ban-
den laten vallē/ ſo ſal ick v beſtellē een plaectē daer
hi in blien ſal/ Maer oft yemāt met lille ſinen uar-
ten doodet/ ſo ſuldi die van minen outaer nemen/
dat men hē doode/ Wie zjn vader oft moeder ſlaet
die ſal die doot ſteruen.

Die eenen menſche ſtelet en vercoopt/ dat men
hē bi hem bindt/ die ſal die doot ſteruen.

Dye vader en moeder bloect/ ſal die doot ſter-
uen/ It dat mānen tegē malcanderē kiuē/ en dye
een ſlaet dē anderē met enē ſten/ oft met eender
buyſt/ dat hi niet en ſterue/ maer te bedde leyt/ ve-
coet hi/ ſo dat hi op ſine ſtock gaet/ ſoo ſal die hem
ſloech onſeuldicht zjn/ behoude ic dat hi hē beta-
le dat hi verſuymt heeft/ en hi dz inceſſergelt geue

Wie ſine knecht of ionckwijf ſlaet met enē ſtock
dat hi ſterft onſ ſine handē/ die ſal vzaec dactō li-
dē/ Maer leeft hi een oft twee daghen/ ſoe en ſal hy
daerom geen vbrake af lidē/ want het ic zjn gelt.

It dat mānē kiuē/ en raect hi eē wijf die mē hi
de begot/ dz haer de vzuichte afgaet/ en haer neē
ſcade daer af en geſchiet/ ſo ſal mē hē o gelt ſtraffen
ſo veel als des wijfs mā vā hē vzechē ſal/ en ſal dat
geuē na der goeder mānē goet dunckē/ Maer coēt
haer eenige ſcade daer wt/ ſo ſal hi latē ſiel om ſiel/
ooge om ooge/ tāt om tāt/ hāt om hāt boēt o boēt
vāt om vāt/ wōnde om wōde/ buyle om buyle.

deu. xxi

Ist dat yemant sinen knecht oft sijn ionckwif in die oge slaet/ende verderft die oghen / so sal die heere hen by los laten/om der oghen wille/Des selfs gelike slaet yemant sinen knecht oft ionckwif eenen tāt wt / sal hijse by en los late / om des tants wille.

Ist dat enē osse enē mā oft wif stoot dat hi sterft so sal mē den os steenen / en sijn vleesch niet eten / so is die heere des os ontschuldich / Maer is die os te bozen stootende gewest / en dat is sinen heere ghebootschap / en hi hē niet verbaert en heeft / en doodet die os daer bouen eenen mā oft wif / so sal men den os steenen / en sijn heere sal ooc steruen. Ist dat men gelt van hē begeert / so sal hi geuen om sijn siele te lossen / wat mē vā hē begeert / des selfs gelike sal men met hem handelen / oft hi een soon oft dochter stoot / mer stoot hi een knecht of ionckwif / so sal die here vandē osse geuē des knechts oft ionckwifs here / dertich Sikel siluers / en den os sal men steenē.

Oft yemant eenen put graeft oft op doet / en en dect den put niet toe / en daer valt eenē osse oft ezel in / so sal die heere des puts weder gheuen / dat die beest waert is / ende die prijē sal sijn sijn.

Ist dat yemants osse eens anders os stoot dat hi sterft / so sullen si den leuendē os vropē / en dat gelt deyle / en die prijē ooc deyle / Maer ist hēlic gewest dat die osse stotēde was te boze / en zij here en heeft ten niet bewaert / so sal hi eenen osse voor den anderen geuen / ende hi sal die prijē hebben.

Van diefte / Van scade die met opset oft onuerboets geschieden / so oec dat men hem hebben sal met ten geleenden oft verpanden.

Dat. xxij. Capittel.

Wie gestolen heeft eenen osse ofte schaep / en slaet oft beropet / dyē sal hijf ossen voor eenen osse weder gheuen / ende vier schapen voor een schaep. **W**ort een dief beuonden dat hi in eē huis breet / en wort daer op gellagē dat hi sterft so en sal die gene die hē sloech sijns bloets niet sculdich sijn / maer is die sonne ouer hē opgegaen / so is hi mansachtich / en hi sal steruen. **E**n ist dat een die fueten heeft omweder te geuē voor sijn die uer / so sal men hē beropen om sijn der diefien wil. **M**aer vintment leuendich bi hem dat gheue dat hi gestolen heeft / het si osse oft ezele / oft schaep / so sal hijf dobbel weder gheuen.

Est dat yemant eenen acker oft wijngaert aegert / dat hi sijn bee schade laet doen in eens anders ackere / die sal banden bestē van sinē acker en wijngaert in die stede stellen.

Est datter een vier comt / en vaet die haernen / so dat die schouē verbarne / of ooc die vruchtē des ackers / bi diet vier aensack / sal die schade betalen.

Oft yemant sinē naestē gelt op iurweelē te bewaren geeft / en het wort hē wt sinē huise gestolē / vut mē dē dief / so sal hijf dobbel weder geuē / en en vut men dē dief niet / so sal men den huysweert voor die godē brenge / oft hi sijn hant niet gelept en heeft aē sijns naesten goet.

Oft die een den anderē beschuldicht in eeniger hande vuer / het si om osse / ezel of schaep / of clederē / oft yet datter vloet is / so sullen hareder veid sake voor die godē comē / en dē welken die godē vdoemē sullen / die salt tbedobbel sinē naestē wed geuen

Wanneer dat yemāt sinē naestē eenē ezel oft een osse / of een schap / of wat beeste dat hē te bewaren doet / en het otkerft hē / oft verderft / of het wort hē ondreue / dattet niemāten siet / so sal mē tusscē hē beydē sy eenē redt bi dē **H** **E** **E** late comē / oft hi sijn hāt niet gestelt en heeft aen zijns naestē haue / **E**n die here des goets sal dē redt ontfaē / en vāder en sal niet moctē weder gheuen / **M**aer heeftet een dief gestolē / so sal hijf sinē here betalen / mer verscorent die beestē / so sal hi ghetuygenis brenghen en niet betalen.

Oft yemāt vā sinē naesten yet leent / en t wort geagert of het sterft dat sijn heere daer niet by en is / so sal hijf betalen / maer is sijn heer e daer bi / so en sal hijf niet betalen / also verde als hijf om ghelt ghuert had.

Ist dat yemāt een maecht betrect die noch niet beloost en is en beslaept / so sal hie begaue / en te wue nemē / mer en wilte haer badere hē niet gheue / so zal hi haer gelt vregē / so vele als der maecht van giften wegen behoort.

Ghi en sult geen touenaers bi v late leue / **W**ie dat eē beeste beslaept / die sal die doot steruē / **W**ye dē godē offert / zoder alleene dē **H** **E** **E** / die si vbanē / ghi en sult die briedelingē niet scendē noch verdruchē / wāt ghi liedē hebt ooc briedelinghen in **E**gypten lant gewest.

Ghi en sult geē weduwe noch weezē bedroue bedroefde so sullen si tot mi roepē / en ic sal haeren roep verhoerē / en minē soone sal bergrāmen / dat ic v mettē swaerde doode sal / en utte wimen sullen weduwe worden / en v kinder sullen wezen worden.

Als ghi minē volcke dat daer arm bi v is ghelē leet / so en suldi v tegen hē niet hebbe als eē woekernaer / en en sult hē geen woekerie doen.

Als ghi eē cleet vā utwē naestē te pāde neet / sul acryā dēt hē weder geuē eer die sonne onder gaet / **W**āt sijn cleet is allene daer zij bel mede bedect wort / en daer hi in slaept / **I**st dat hi tot mi roept / so sal ic hē verhoeren want ic ben genadich.

Die Godē en suldi niet lofchē / en die ouerste onder v volc / en sult ghi niet lasteren.

Ghi en sult niet vertreckē te offerē utte herde en v wecke vruchtē / **G**hi sult mi geuē utwē eestē so / so suldi ooc doe met utwē ossen en scapē / seuen dagē laeste bi haerder moeder bliuē / en ten achste dage suldi se mi geuē.

Ghi sult ooc heytige liedē voor mi sijn / **D**aerō en suldi geē vleesch etē dat optē velde vandē dieren vercoort is / mer ghi sultet voor die hōdē wopen.

Hier wordē menigerley insettingē en rechten onder malcāderē bescreuē. **D**at. xxij. Capittel.

Ghi en sult v geēder onnueter tidigen aentreckē / dat ghi eenē godlosen mē sce bistāt doet / en eē ongherecht ghetuyge zijt.

Ghi en sult der menichtē niet volgē tottē quade / en voor tgerrecht niet antwoorde dat ghi metter menichtē vandē rechtē wijct.

Ghi en sult des armē sake niet bewimpelē. **A**ls ghi ws biāts osse of ezel gemaect / so dz hi dook / die suldi weder thuys brenge / als ghi des geens ezel siet die v haet onder dē laste liggē / so oen suldien niet verlaten / maer ghi sult hem op helpen.

Ghi en sult dat recht der armer menschen/niet
bugē in zijnder saken/Sijt verre vā valsche saken.
Den ontschuldigen/en den gherechtigen en wilt
niet doden/Wāt ic en rechtuerdige dē godloze niet

Ghi en sult geen gifte neme/Wāt die giften ver
blindē dē scerpseender/en bet leyde die rechte saken

Die vreamdelingen en suldi niet verdrukken
Want ghi kent der vreamdelingen herte want ghy
oock een vreamdelick gheveest zijt in Egypten
landr.

B Ses iac suldi v lant besaepen/en zijn vruchten
vergaderen/inden seunden iare suldi laten lig
gen en rusten/op dat die armē vā utwē volcke daer
af cte/en watter ouer blift/laet dat wilt des belts
daer af eten/Also suldi ooc doen met uwen wijn
gaerden/ende olijfgaerden.

Ses daghen suldi arbeiden/maer den seunden
daghe suldy bieren/op dat utwē ofte en utwē ezele
ruste/en v ionckwijf/soon/en vreamdelinc haer ver
maken.

Al dat ic v geseft heb dat houdt/En der ander
goden namen en suldi niet gedencken/en wt utwē
monde en sullen si niet gehoort worden.

Dicmael suldi mi seest houden inden iare/Te
weten/seeke der onghereefder byoden suldy my
houden/dat ghi seuen daghen onghereeft byoot
eet/so ic gheboden hebbe inder tijt der maent v.
bib/want inder seluer tidē wt Egypten getrocken)
maer en berthoont v niet ydel booz mi.

Ende die seeke als ghi uwen arbeyst eerst wter
oofte/dien ghi opten vrede gelaeyt hebt.

En die seeke der vergaderingen inden vrganc
des laers/als ghi v vruchten vergaderdt sult heb
ben vanden velde.

Du mael inden iare suldy v berthonen booz den
v. c. c. den regeerdere/van al dat onder v man
lijc is.

Ghi en sult dat bloet mijns offers niet offeren
neffens den heefdeech/en dat bet van mijnder see
ken/en sal niet bliuen totten morgen.

Dat eerste banden eersten vruchten des belts/
suldi brengen in dat huys des v. c. c. w. s. Gods
En ghi en sult dat boecken niet coken/al die wijle
dattet aen zijnder moeder melc is.

Siet ic seynde enen Enghel booz v henen/dye
v heeden sal inden weghe/en in die stad v bringē
die ick v bereyt hebbe/Dacrom wacht v booz zijn
aensicht/en hoort sijn stemme/en en verhoort hē
niet/want hi en sal utwē middaet niet vergeuen/en
minē naem is in hem. Ist dat ghi sijn stemme hoort
en doet al dat ic v seggen sal/So sal ic uwer vpan
den biant zijn/en uwer teghen partijen/teghen par
tijdigher zijn.

Als mijn Enghel booz v ghaet/ende bringt v
aen die Amoriten/Hethiten/Pheristen/Cananite
ten/Heuten/en Jebusite/en als ick doode/So en
suldi hare goden niet aenbidden/noch hen dienen
en na hare werken en suldi niet doen/Maer ghy
sult hare afgoden afdoen en vrecken/en ghi sult dē
v. c. c. uwen god dienen/soo sal hi v bydat/ende
uwen wijn gebenedijen/En alle stercken sal hy van
v keeren.

Dinnen utwē lande en sal niemant alleene noch
onnutichbaer zijn/ick sal tgetal uwer daghen ver
-

uullen/Ick sal mijn vrese booz v henen seyndek
en doode alle thole daer ghi comen sult/En ic sal
v alle v biandē in die bluchgeue/Ick sal hoestelē
booz v seynden die booz v veragē sullen die Heu
ten/Cananiten en Hethiten

En ic sal in eenē iare niet wt scooten booz v.
Op dat/dat lat niet en verwoeste/en dz die wilde
dieren niet vermenicht en woode teghē di/Ic sal
allēkens booz v wolkotē tot dat ghi vast/en dz lant
besidē/en ic sal utwē palen stellē die rode zee/en der
Philistine zee/en die woestine tot aen dat watee
Wat ic sal die inwoorders des lants in v hant geuen
dat ghise booz v uwen aensichte wt sult scoote. Ghy
en sult met hen/noch met haren gode geen vbonē
maken/maer laete in v lant niet wonē/op dat si v
niet sondich en maken tegē mi/Ist dat ghi haeren
goden dient/het sal v qualicken vergaen

Hier verhaelt hi weder opt corte/welcke bo
uē int. xix. cap. geseft is/van dat boecke en bloet
des verbonts Dat. xliij. Capittel.

De hi sprac tot Moise/stant/op tot
te v. c. c. ghi en Haron/Madab en
Abihu en die seuentich ouders van
Israel/en aenbidē van verre/Maer
laet Moise alle comē bi dē v. c. c.
en en laet die ander niet naerder comen/en dz vole
en sal met hen niet op comen.

Moise quā en vertelde dē volcke alle die woode
dē des v. c. c. en al sijn rechte/Doē antwoode
de al thole met eeder stemē seggēde. Alle die woode
dē die die v. c. c. geseft heeft/sullen wi doen

Doē screef Moise alle die woorden des v. c.
c. en stont des morgens vroech op/en maecte
enē outaer onder aede berch met. xij. pileerkes na
dē. xij. geslachte vā Israel/en lant daer. xij. iogell.
gē bandē kindere vā Israel/dat si biantoffer daer
op offerē soubē/en vredooffer dē v. c. c. te wete
vwalē fieren.

En Moise nā die helst des bloets in een becke
die ander helst sprege hi optē outaer/en nam dat
voet des verbonts/en riep booz die oren des volcke
En als si seide/al wat die v. c. c. geseft heeft/dat
wille wi doe/en gehoorsae sijn/so nā Moise dz bloet
en besprege dat volc daer mede seggēde/het/dye
is dat bloet des verbonts/dat welke die v. c. c.
met v gedaē heeft/bouē alle dese woorden

En Moise en Haron/Madab/en Abihu/en die
seuentich ouderē vā Israel gingē op/en si sagē den
God vā Israel/Onder sijn voete wast gelijc eenē
steē vā Sapphires wercke/en gelijcde gedaete des
hemels als hi clare is/en hi en liet sijn hāt niet ouer
die bernaekte vā Israel/en als si God ghesien had
den/so aten en droncken si

En die v. c. c. sprac tot Moise/coft op tot mi
op dē berch/en blift aldaer/dat ic v geue twee ste
nē tafelē/en die wet/en die gebode/die ic gescreuē
heb/die ghi hē leerē sult/Doē ginc Moise op en sijn
dienaer Josua/en clomme optē berch Gods/En
Moise sprac tot den ouders/Blift hier tot dat wi
weder tot v comē/het/Harō en hur sijn bi v/heel
ter yemāt enige sake/die laet tot hen comen

Als Moise optē berch quā/bedecte een wolcke
dē berch/en die heerlicheit des v. c. c. woode
optē berch Sinav/en bedecte dē berch. vi. dagē met

A
den bga

B

A
he. A. e

D

fer wolcken/en die h E A E riez Mose ten. vij. da ghe wter wolcken/ En dat aenschouwen der heerlicheyt des h E A E R / was ghelijc een verterende vier opten top vanden berge / voor den kinderen vā Israel / en Mose ginc midden in die wolcke / en clā opten berch / en bleef opten berch beertich dagē en beertich nachten.

Die h E R E beueelt Moſi te makē dat heyllich dom/ende al wat daer toe behoort.

Dat. xxv. Capittel.

A **I**n die die h E A E sprac met Mose seggende/legt den kinderen van Israel/ dat si my een beſoffer geuen/ en neēt dat van een yegelic / diet gewillichlijc gheeft/ En dit is dat beſoffer dat ghi ba hen nemen sult/ goud / aluer / metael / geel sīde / scaerlaken / rosetroot / wite getweerde sīde / geyten hay / rode rams velle / hemelblau vellen / bueren hout / olie voor dye lampen / specerijē tot salue en tot goeden rueck werc / Quilcken / en edele steenen / tot eenen isfroot / ende tot eenen boſſclap.

En si sullen mi een heyllichdom maken / dat ick bi hen wone / Nader gelijchenis van eenen betwope dat ic b thonen sal / met al dat daer toe behoort / also suldi dat maken.

B **M**ac die arcke van bueren houte / twee ellen en een halue sal die lencte sijn / ander half die breyde en ander half die hoochde / En ghi sult se met louteren goude ouertrecken binne en buyten / en maect daer bouen al om en om me een gulden croone / en giet vier gulde ringen / en doecte aen haer vier hoeken / also datter twee ringen sijn op een sīde / en twee op dander sīde / En maect hantbomen van bueren houte / en ouertrecke met louteren goude / en steert se in die ringen / agn die arcke / dat men se daer mede dragē mach / En si sullen in die ringē bliue / en daer wt niet gedaen worden / En ghi sult in dye arke dy getuygenis leggen / dat ic b geuen sal.

Ghi sult ooc eenē Senadē stoel maken van louteren goude / twee ellen en een halue sal dye lencte sijn / en ander half die breyde / en ghi sult twee Cherubim maken / van gesmeden goude / op beyde dē eynde vanden Senaden stoel / Dat die een Cherubim si aen die eynde / en die ander aē dander eynde / en also sult daer sijn twee Cherubim aen des Senaden stoels eynde / En die Cherubim sullen haer blogele wt spreken ouer al / dat si dē Senadē stoel bedeckē met haeren blogele / En haer aensichte / sullen deē tegē des ander staē / en hare aensichten sult op dē Senadē stoel sīē / En ghi sult den Senaden stoel bouē op die arcke doē / en in die arcke legen dat getuygenis dat ic b geue sal

O **V**an daer sal ic b betuyghen / en met b spreken te wten / vanden Senaden stoel tusschen die twee Cherubim / die opter arckē des ghetuyghenis is alle dat ick door b / den kinderen van Israel ghevieden sal

Ghi sult ooc een tafel makē van bueren houte / twee ellen lanc / en een elle breet / en ander half elle hooch / en ghi sult se ouertreckē met louterē goude / En eē gulde crone al om en om / en enē isfroot daerō eē hant breet hoge / en een gulde crone om den isfroot / En ghi sult vier gulden ringē daer aen maken / aen die vier hoekē bi sijn vier hoetē / vast onder den isfroot

sult die ringē sijn / dat men daer hantboomē in doē mach en die tafel dragē / en ghi sult die hantboomē van buere houte makē / en ouertreckē se met goude / dat men die tafel daer mede drage.

Ghi sult ooc sine scotelen / lepelen cannen scale vā louterē goude maken dat men daer mede wt en in giete / En ghi sult altijt thoon broot op die tafel legghen.

Ghi sult ooc eenē candelacr vā gesmedē louterē goude makē / en wtē op gā de schacht sullen armē comē met coppē / knoppē en bloemē / Ses armē sult wt sine scachte ter sīde wt comen / wt elcker si dē drie armē / een yegelic arm sal drie coppē gelijc als amadelnotē hebbē / en drie knoppē / en iij. bloemen / dat sult die ses armen vande candelacr sijn / Mer dē schacht des candelacrs sal vier coppē knoppē en bloemē hebbē / ons elc twee armē / die welcke wt dē schacht des candelacrs comē / eenē knoop / Wat beide te wete dē knoop en die armē sult wt dē schacht comē / en dat al van gesmeden goude.

En ghi sult bouen op scūē lampē makē / dat si teghē malcanderē lichtē / en keersnuters / ende blusuate / vā louteren goude / vā hōderc pont sijn / gouts suldi dat makē / met alle sijn gereetſcap / En siet toe dat ghi maect na dat betwope dat ghi opten berch gesien hebt.

Van die deeselen en tapeserien der woningen / van berderen / rijshelen / vande twee voozhangelen / voeten postkens ende pilarnen

Dat. xxvi. Capittel

En tabernakel suldi maken vā thien gordinē / vā witter getweerde sīde / vā geelē sīde / vā scaerlaken en rosetroot / Cherubim suldi conſte sijn daer aen makē. Die lencte der cender gordinē sal. xxv. ellē lanc sijn / en die breyde vier ellen / En die gordinē sult alle thie gelijc sijn / en men sal die. v. gordinē slame voegē deē aende anderē / En ghi sult listkēs makē vā geelē sīde / aē elckē hecder gardinē / daer si te samē geuoecht sult sijn / dat se twee en twee aen haer hoekē slame gehecht worden. I. listkēs aen elc gardinē / also dat die ene die ander te samē vattē. En ghi sult. I. gulde gardinē ringē makē / daer men die gardinē mede slamen hechte sal / die een aen die ander / op dattet eenē tabernakel worde.

Ghi sult ooc een deffel vā geytē hay makē / tot ter tēte ouer dē tabernakel vā elf gardinē / die tēte der cender gardinē sal. xxx. ellen lanc sijn. En dye breyde vier ellē / en si sult alle elue cūē groot sijn / die viue suldi aen malcanderē voegē / en die ses ooc aen malcanderen / dat ghi die tēte gardinē dubbel maect voor aē dē tēte. En ghi sult aē elcke gardinē vā listkē listkēs makē aē hare loomē / dat si met ten zoomē aē malcanderē geuoecht worde. En ghi sult. I. copere gardinē ringē makē / en die gardinē ringē aē die listkēs doē / dat die tēte te samē geuoecht en een tente worde / mer datter ouerbāct vander gardinē der tēte / suldi die helst late ouer hangen achter aen die tēte / op beyde die sīde een elle lanc / dat dat ouerschoot si op die tenten sīden / en bedekense op beyde sīden.

Ouer dit deffel suldi makē vā roode rams vellen / en daer toe noch eē deffel vā hemelblau velle

Ghi sult ooc barderen makē tottē tabernakel/ van bueren houtē /die staē sullen/ Thien ellen lanc sal een bart sijn/ en ander half elle breet/ t'woe scoe uen sal eē bart hebbē/ dat deē aē dander gheuoecht mach worden/ in deser manieren salmen alle dye barderen tot dē tabernakel maken/ Twintich sul- lender zuytwaert staen die sullen beertich silueren voeten onder haer hebben/ te weten/ t'woe voeten onder elc bart aē sijn t'woe hoeckē/ Men die ander side nooyt waert/ sullen ooc twintich bardere staē en daer ondt beertich siluerē voete/ te wete ne t'wee boete onder elc bart. Maer achter aē dat taberna- kel weest waert/ suldi ses barderen maken/ en noch t'woe ander barderen achter aē die t'wee hoeckē des tabernakels/ dat elck bart met sinen hoechart ghe- uoecht worde, en van onder tot bouē gelijck te sa- men comen met eender crammē/ also datter acht barderen sijn met haren siluerē voeten/ en der voe- ten. xvi. t'woe onder elck bart.

En ghi sult rijchgelē maken vā bueren houtē/ vijf tottē barderen op eender siden des Taberna- kels/ en vijf tottē bardere op dāder side des taber- nakels/ en blue tottē bardere achter acunder tenten weest waert. En ghi sult die rijgelen middē aen dye bardere lances duertreckē/ en alle stamē batē handē zenen hoeck tottē anderē/ En ghi sult die bardere met goude ouertreckē/ en haer ringen van goude makē/ datmen die rijchgelen daer uue doe/ en dye rijchelen suldi met goude ouertreckē/ en also suldi dan den tabernakel oprichten/ na dat bewoep dat ghi ghesien hebt opten berch.

Hier sult ooc makē een voorhansel van gheel der siden/ van scharlaken ende rofsijn root/ ende ge t'weeender witter side/ en ghi sult Cherubim daer aen maken concklich/ ende sulste aen uwer calom- nen hanghen van bueren houtē/ dye verghult sijn sullen/ en si sullen gulden knopen/ en vier silueren voeten hebben/ En ghi sult die voorhanselen met haechen aenhechen/ en die arche des ghetuygens binnen dat voorhansel setten/ dat si een onder- schepet situschen den heylighē/ ende den Alderheyl- licken

Ghi sult dē Genade stoel/ op die arche des ghetuygens sette/ in dē Alderheilichsten/ En dye tafel suldi sette/ buytē dē voorhanselē/ en den cāde- laer tegē die tafel ouer/ ten zuyden waert banden tabernakelē/ also dat die tafel staet tegēt noorden

En ghi sult ooc makē in die duere bānder ten- ten/ eenen doec ghebreyt van gheelder siden/ roset root/ scharlake n/ en gel'weeender witter side. En ghi sult voor desen doec makē. v. calonē vā bueren hout/ met gout ouertogen/ met gulden knopē/ en ghi sult daer aen vijf metaelē voeten gieten

Handē outaer en sine toebehoorte/ vādē voor hof der woningē/ vandē olye en die ampullen

Dat. xxvii. Capittel

Die ghi sult eenē outaer makē/ van buere houtē vijf ellē lanc en breet/ dz hi gelijc bierecēt si en drie ellē hooch/ en ghi sult hooimē aē zj vier hoecken makē/ en ghi sulste met metale ouer- treckē/ en maect ooc aschpottē en scruppē/ beckenē crauwels/ ende vierpannen/ Alle sijn gheretscap suldi van metale maken/ Ghi sult ooc eenen roof-

ter maken/ ghelijck een metalen net/ ende vier me- talen ringen aen sijn vier hoecken/ Ghi sultet van ondt op al om dē outaer makē/ dz die roofftere reyc- ke totter middē vādē outaer/ En ghi sult ooc hant bomē maken totten outaer/ vā bueren hout/ met metael ouertrocken/ en ghi sult die hantboomē in die ringhen doen/ dat die hantbomen aē beyde side des outaers sijn/ daer men mede dragē mach/ ghy sulten van wtgehoolden barde makē/ gelijc vop- ten berch gethoont is.

Ghi sult den tabernakel ooch eenen voorhoof- maken/ Een tapst cleet van witter ghetweeren- der siden/ op een side hondert ellen lanc teghent supde/ ende twintich calonimē op twintich meta- len voeten/ ende kroopen met haeren verheucuen wercke van siluerē/ Also oock sal teghent noorden een tapst cleet sijn/ hondert ellen lanc/ en twintich calonimē op twintich metalen voeten/ ende hare knopē met haeren verheue werck vā siluerē. s'wer- tegē dē werten sal die breede des hooftē hebbē eē ta- pst cleet vijflich ellen lanc/ en t'biene calonimē op thien metalen voeten. Tegē den oosten/ sal die brey- de des hooftē hebbē/ vijflich ellen/ also dat/ dat ta- pst opter eender siden hebbe. xv. ellen/ daer toe. iij. calonimē op drie boete. Ende. xv. ellē op die ander side/ daer toe drie calonē op drie voeten

En in die poozte des hooftē/ sal eenē doec zj vā twintich ellen breet/ gestick van gheelder siden/ schar- lakē roset root/ en ghetweeender witter side/ daer toe vier calonimē op haer vier boete. Alle die ca- lonimē om dē hof/ sullen siluerē verheue werck heb- ben en silueren knopē/ en metalē voeten/ En dye lengde des hooftē sal sijn hondert ellen/ en die brey- de. l. ellen/ en die hoochte. v. ellen/ vā ghetweeender witter siden/ en sijn voeten sullen metalē sijn/ ende alle die gheretscap des tabernakels tot alderley officie/ en alle sine nagelen/ en die nagelē des hooftē sullen metalen sijn.

Shebiet den kinderen van Israhel/ dat si tot v- bzingē die alderreynste en puerste olie van olj'bo- mengestotē om te lichtē/ datmēt alstij in die lāpen doe/ inder tenten des getuygens/ buyten dat voor- hāsel die voor dē tabernakel des getuygens hāct

En Aaron en sijn zonen sullen se bereyden/ van smorgens tot t'auonts voor dē h. C. E. Dat sal b- een ewige zede sijn tot op uwe nacomelingē/ ondt den kinderen van Israhel.

Vander priesteren cledinghe/ En van haerder- wisinghe.

Dat. xxviii. Capittel

Die ghi sult Aaron uwen broeder/ en sine zonen tot v nemen banden kin- deren vā Israhel dat hi mijn priester si/ te wete ne/ Aaron en sijn zonen/ Ra- dab/ Abihu/ Eleazar/ en Itamar/ en ghi sult Aaron uwen broeder heylige clederēn maken/ tot eeren en tot vercieringe/ en ghi sult den wāsten vā hercē seggē/ die ic metten geel der wāst- heyt vūult hebbe/ Dat si Aaron clederēn maken tot zūnder wānge/ dat hi mijn priester si.

Dit sijn die clederēn die si makē sullen/ voor/ klap/ listroc/ side roc/ engē roc/ hoet en eenē gozdel/ Also sullen si heilige clederēn makē dinē broed/ Aaron en si nē zonē/ dat hi mijn priester si/ daer toe sullen si gout- neme/ geel side/ scatlakē/ rosgroot/ en witte side/

Den lijfroc sullen si maken van goude / geelder siden / scarlaken / rosetroot / en ghetweerde witte side conckelic / datment op beyde side met sine zome te samen bafe / En sinen gordel daer op / sal vander selfder concken en wercke zijn / vā goude / van geelū siden scarlaken rosetroot / en getwēerde witte side

En ghi sult nemē twee Onir steenē / en daer op grauen die namē der kindere vā Israel / op elcken ses namen. Na die ordinācie haets ouderdōs / dat suldi door die steensiders doe / die die segelē grauen. Also dat si met goude rontsomme begrepe worden. En ghi sult op die scouder des lijfroc's hechten / dat die steenē mogē wesen in gedachtenisse der kinderen van Israel / dat Aaron hare namen op beide sine schouderendrage / voor den H. E. S. tot eene gedachtenisse.

En ghi sult guiden spannen makē / en twee gewōgen ketenen van louteren goude / die achter ouer gaen / Ende sultse aen die spannen doen.

Den borstlap des gerechts suldi maken nader conck / gelijk den lijfroc van goude / gheelder siden scarlaken / rosetroot / en ghetweerde witte siden / hieraan sal hi sijn en dobbel. En hant breec sal zijn lenctē zijn / ende een hant breec zijn by op de / Ende ghi sulten vullen met vier rijen vol steenen / Die eerste rijē sal sijn een Sarder / Topaes / Smaragdus / Die ander rijē een Robijn / Saphir / Diamant / Die derde rijē Uigurnis / Nephates / Amethikus / Die vierde rijē Torikops / een Onir / Talspis / Alle die vier rijen sullen int gout gestoten sijn / ende sullen nadie swalef namen der kindere van Israel naen / gegrauen vā steensiders / een yegelijc sinen naē / na die swalef stamme / En ghi sult gewōngē ketenen aenden borstlap ouer een doen / van louteren goude / en twee gulden ringen / also dat ghi die selue twee ringen hecht aen die twee hoercken des borstlaps / en doct die twee gulde gewōngē ketenē in die selue twee ringen. Maer die twee eynden banden twee gewōngē ketenē / suldi in die twee spanne doen / en hechtense aen die hoercken banden lijfroc / tegen malcanderen ouer.

En ghi sult twee ander guiden ringhen maken / en aen die twee ander hoercken des borstlape hechten / te wetene aen sinen kant / daer buyten opten lijfroc mede hancht / En ghi sult noch twee gulden ringen maken / en op die twee hoerckē aende lijfroc / van buytē tegē malcanderē ouer hechten / daer den lijfroc te samen comt / En men sal den borstlap met sinen ringen / met eenen gheheelen snoete aen die ringen des lijfroc's knopen / dattet opten lijfroc vast aen ligge / en dē borstlap niet los en worde vā den lijfroc.

Also sal Aaron die namē der kindere van Israel dragen indē borstlap des rechts / op sinder herten / als hi in dat heilige gaet / totter gedachtenisse voor den H. E. S. alstijt. En ghi sult indē borstlap des rechts doer licht en volheit / op dat si op Aarons herte sijn / als hi ingaet voor dē H. E. S. / en draecht dy recht der kindere vā Israel op sijn herte voor den H. E. S. alstijt

Ghi sult ooc dē side roc tottē lijfroc makē / af vol vā geelder side / en bouē muddē daer in sal een gat sijn / en enē boort rot om dat gat / om dat te la

me te houde / dattet niet en seure / En onder aen si nē soom suldi granaet appellē makē / vā geelder side scarlaken rosetroot rontsom / En ghi sult daer tussē gulde belle rontsom hangē / also dat daer eē gulde belle si / daer na een Granaet appel / en noch een gulde belle / en dā weder enē Granaet apple / en also voort rontsom aen dē soō des selue side roc. En Aaron sal hē aē hebbē als hi dient / datme sine geelanc hore als hi wt en ingaet / in dat heilige voor dē H. E. S. op dat hi niet en sterue.

Ghi sult ooc eē voorhoofplate makē vā louteren goude / en daer in graue nae hechhouters cōck. Die heyligheyt den H. E. S. / En ghi sult dye plate met een geel snoet hechte bodē aende hoet op Aarons voorhoof / op dat Aaron also drage dye misbaet der heyligen / dye de kinderen van Israel heylighe / in alle hare gauen en heyligdom / en het sal alstijt aen sijn voorhoof sijn / op dat hise verfoone vōor den H. E. S.

Ghi sult ooc eenē engen roc maken vā witter siden / en reuen hoet vā witter side makē / en eenen gesticken gordele /

En Aarons sonē suldi rocken / gordels / en huenen maken / ter eere en tot vercieringen / ende ghi sultse urben vjoeder Aaron met sinen sonen aantrecken / en ghi sultse saluen / en hare handē vullē en wesen / dat si mine priesters sijn / En ghi sult hen linen vtoeckē makē / om te bedeckē dat vreesch der schamelheyt / vande lendenē tot aen dye dgrie / en Aaron en sijn sonen sullense aen hebben / als st in die tente des getuygenis gaē / oft als si gaē totten outaet / op dat si dienē in dat heilige / dat si haer madaet niet en drage / en so sterue. Dat sal hem en sine side na hem een eeuwige zede sijn. Van die vvisnghe Aarons des ouerste priesters en sine sonen / en ooc des outaers.

Dat. xxx. Capittel.

Alst dat ghi ooc doe sult / op dā si int tot priesters gewijt worden / Reemt eenē ionghe barre / en twee rammen sond sinette / en ongeheeft broot / en ongeheeftde hoerckē / m3 olie gemēgt en ongeheeftde vladē met olie vestrckē / vā tarwen mele suldi al maken ende sullet in eenen korf leggen / en in den korf daer vjengē met dē barre ende metten twee rammen.

En ghi sult Aaron en sine sonē voor die duere der tente des getuygenis vjegen ende met wātere wasschen / en die clederec nemē / ende Aaron aen treckē dē engē roc / en dē side roc / en dē lijf ooc en dē borstlap tot den lijfroc / en ghi sult hem gordē buyten opten lijfroc / ende den hoet op sijn hooff setten / ende die heylighe croone aenden hoet / ende ghi sult nemē a die salf olie / en op sijn hooff korten en hē saluē. En sijn sonen suldi ooc daer bi vjengē en dē engē roc aen treckē / en vjēde Aaron en sijn sonē ooc met gordelē gordē / en hē die buyten opt hooff binden / dat si dat priesterdom hebbē / tot ewichlicker zeden

En ghi sult Aarō en sine sonē die handē vullē / en die barre daer vjengē vōor die tete des getuygenis / en Aarō met sine sonen sullen haer hādē op des barre hooff legghē / en ghi sult dē barre slaen vōor dē H. E. S. vōor die dore der tente des getuygenis

Te. iij. c

en ghi sult in bloet nemē/en op des outaers hoornē doe niet uwen burger/en al dat āder bloet aēdē bloer des outaers gietē. En ghi sult alle dat bet nemē/dat dat ingewāt bedect/en dz net dat ouer dye leuere is/en die twee uere mette bettere dat daer ouer leyt/en ghi sullet optē outaer ontskele/Maer des berrē vleesch/bel/en uerē/suldi buytē voor dē legere met biere vberne/wāt het is eē sondoffer.

A En den eenē ram suldi nemē/en Aaron met sine sonē sullē haer handē op zjn hooft leggē/dan sul di hē Naen/en vā sine bloede nemē/en optē outaer sprengē rontsomme. En dē rāsuldi deile in stukke en sijn ingewāt wallē/en die scēckelē/en ghi sullet op leggē/op sijn gehoude vleesch/en op zjn hooft en dē geheelē ram aenstekē optē outaer/wāt hi is eē brātoffer/eē soet geruer des offerē dē **hē E A E**

Den anderē ram suldi nemē/en Aaron met sine zonen sullen haer handē op sijn hooft leggē/en ghi sult hem slaen/ende banden bloede nemen/en doent opt eynde vander rechter oren/van Aaron/en sine sonen/en opten duym van haerder rechter hant/en opten groten theen haers rechten voets/en ghi sult dat bloet optē outaer sprengen rōt om en ghi sult bādē bloede dat optē outaer is nemen/en sal olye nemē/en Aaron en sijn cleederen/in zō nē/en haer cleederē besprengē/so sal hi ende sine cleederen/zijn sonē/en haer cleederen gewēt sijn

D Daer na suldi nemē dat bet vanden ramme/en dē steert/en dat bet dat dat ingewant bedect/dat niet ouer de leuere is/en die twee nyeren/met den bette dat daer ouer is/ende die rechte schoudere/want het is enen ram der bullinghē/en een stur broots en een oly hoer/en eē blade/wt den hoer des ongehefts broots die voor den **hē E A E** staet/ende legghet al op Aarons handen/ende zjnre soonen handen/ende berrueret den **hē E A E**/Daer nae nemet van haeren handen/ende ontsket opten outaer/tot eenē brāntoffer/tot enen soeten ruecke voor den **hē E A E**/Want dat is des **hē E A E** offer.

E Ende ghi sult die vorst nemen vanden ramme van Aarons bullinghen ende ghi sullet voor den **hē E A E** berrueren/dat sal v deel zjn/En ghi sult alsoo heylighen die berruer vorst/ende die heftouder die berruert/en opgebeuen sijn vanden rāme der bullingen Aarons/en zjnder sonē/en sal Aaron en zjnder sonen deel sijn/tot een erbtige zede/banden kinderen van Israel/want het is hefoffer en dat hefoffer al des **hē E A E** zjn vanden kinderen van Israel aen hare doostoffer/en hefoffer die si den **hē E A E** doen

En die heylighe cleederen vā Aaron sullen zjn sonen hebben na hem/dat si daer inne ghesalft/en haer handen gheuult wordē/so wie dat onder alle zjn sonē in zjn stede priester wort/die sal die cleederen seuen dagē acwde/dat hi gae in die tēte des getuygenis/om te dienen inden heyligen

H Ghi sult nemē dē rā der bullingē/en zjn vleesch acū eenē heiligē hoec hokē. En Aaron met sinen sonen sullen des sels rams vleesch eten mette blyde des hoeks/voor die duere der tēte des getuygenis/want daer is besoeninge mede gheschiet/te vullen haer handen/dat si gheuwēt worden/En vpreemde en sal daer niet afeten/wāt het is heilich

Maer blyfster wat ouer banden vleesche der buldingen/en vanden blyde/tot des morgghens/dat suldi niet vree verbernen/en niet late etc/wāt het is heyligh/En ghi sult alsoo met Aarō en sine sonē doern/al dat ic v gebodē hebbe seuen dagen suldi hare handē vullē/en dagelics eenē verre tottē zōdoffere slaē om der genre wille die verfoent worden/En ghy sult den outaer ontfondigen als ghi hem verfoent en ghi sult hē saluē dat hi gewēt worde/seuē dagē suldi den outaer verfoenen/en wjē hē/dat hi si een outaer des Alderheylighsten/die desen outaer raecken sal die sal gewēt zjn.

Ende dit suldi met den outaer doen/twee laringe lammeren suldi alle tweghe des daechs daer offeren/En lam des morgghens/dat ander des auonts/En tot eenē lamme een thiende deel karbōncels/gemeugt met een vierendeel van een vjngheschooten olye/ende een vierendeel van een vjnwinns/tot een dranc offere/Met den anderen lammstaunts suldi doen gheleke met den spijsoffere des morgghens/tot enen soeten ruecke des offerē den **hē E A E**/dat is dat dagelics brāntoffere by uwen naomelingen/voor die duere der tenten des ghetuyghnis/voor den **hē E A E**/daer ic v betuyghen ende niet v spreken sal.

Daer wil ic den kinderen van Israel getuyget en gheplicht worden/in mīnder heerlicheyt/en ic sal die tēte des ghetuyghnis met dē outaer heyligē/en Aaron/en zjn sonē/mi tot priesters wjē/En ic sal onder die kindere van Israel wonen/en haer God zjn/dat si wetē sullen/dz ic v die **hē E A E** haer God diele wt Egyp ten lant vrechtē om dat ic onder hē wonen soude/Te die **hē E A E** haer God.

G Handē outaer des wieroockes/vā dat metalē hantuar/van die wilinge des salfolys/ende rueck weres. **Wat. xxx. Capittel.**

Ghy sult oock enen ruckhoutaer van bueren houte maken/om rueck daer op te maken/eē elle lanc en vreet/geleke biercant/en twee elle hege met sine hoornē en sultē met souterē goude ouertreckē/sine dae/en zjn muere rontsōme en zjn hoornē/En ghi sult een croonkē van souterē goude daer omme maken/en twee gulden ringen onder dat croonken aen beyde siden/dat men hant boomen daer inne doe/en hē daer inede drage/Die handboomen suldi oer van bueren houte maken/en met gout ouertrecken/en sulten setten voor dat booghancsel/dye voor dye arcke des ghetuyghnis hāct/en voor dē Gnaden stoel die opt getuyghnis is van daer ic v betuygen sal.

En Aaron sal daer op ruc maken ghoet ruckwerck alle morgen als hi die lampe bereyt/des gheleke als hi die lampe ontsrecht ontfrent den auont/sal hi oer sulcken rueck maken. **B** Dat sal dat dagelics gheruer zjn voor den **hē E A E** bi uwen naomelingen/ghi en sult gheen vycerbe geruer daer op doen/doe gheen brāntoffere/noch spijsoffer/en geen drancoffer daer op offeren/En Aaron sal op zjn hoornē herfoenē een mael staets/miet dē bloede des sondoffers/dat daer offeren dyc daer verfoent worden/en dat sal gheschien by uwen naomelingen/want dat is den **hē E A E** dat alder heylighste.

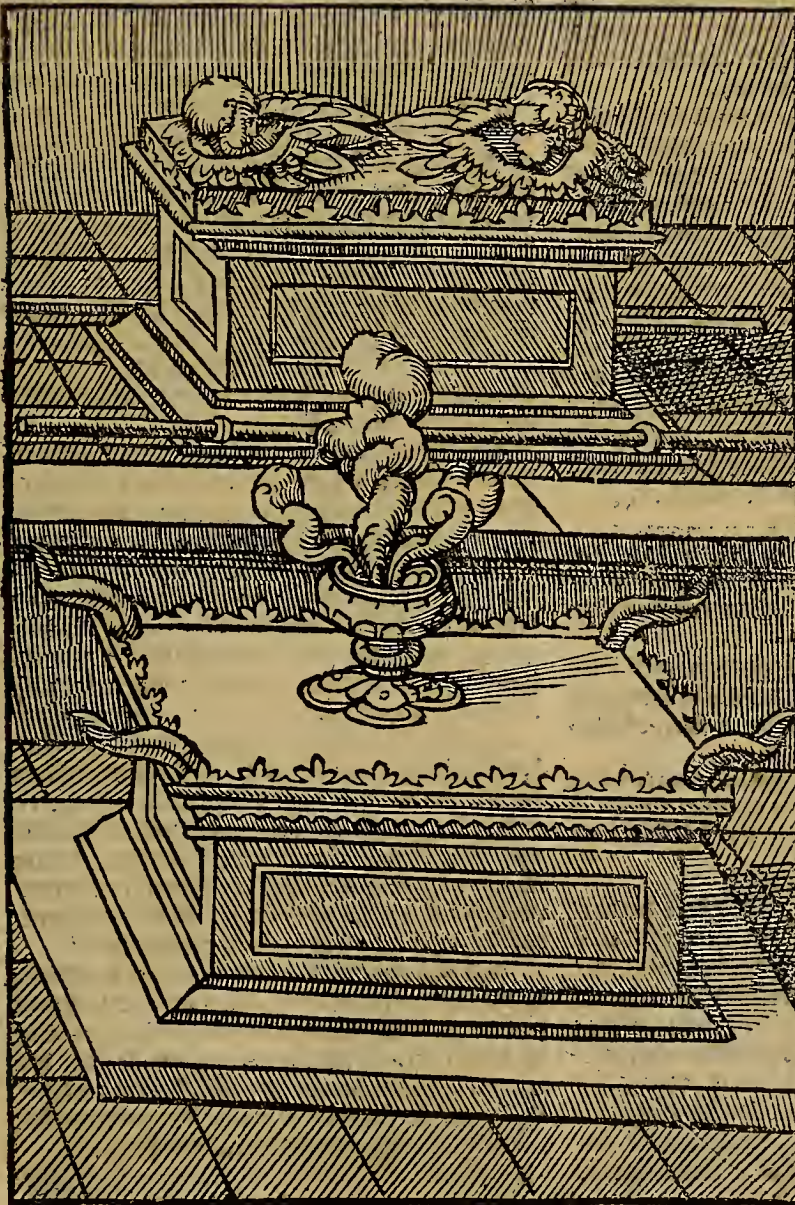
En die h^oer sprac met Mose seggende/ Als ghi die hoofden der kinderen vā Israel telt/ soo sal een pegelic den h^oer geuen dye versoeninghe zinder sielen/ op dat hem niet en ouercome ef plage als si getelt worden/ En een pegelic die mede int getal is/ sal eenen haluē Sikel geuen/ na dē Sikel des heplichdoms/ Enen Sikel gelt twintich Seta/ Alsulckē haluē Sikel sal dat heoffer des h^oer sijn/ Wie dat int ghetal ja/ vā twintich late en daer ouer/ dye sal dat heoffer dē h^oer geue/ Die rijke en sal niet meer geuen/ en die arme niet mindan den haluen Sikel/ dien men den h^oer tot eenē heoffer gheue/ voor die versoeninghe haerder sielen/ Ende ghsult alsulcken gelt der versoeninghen nemen van den kinderen van Israel/ ende aen dē Soods dirukt des Tabernakels/ des getuygenis legge/ dattet si den kinderen van Israel een gbedachtens voor dē h^oer dat hi hem late ouer hare siele versoeren

Ende die h^oer sprac met Mose/ seggende ghsult oock een metalen hantuaet maken/ met eenen metalen voete/ om te wasschen/ ende sullet

stellen tusschen den Tabernakel des getuygenis/ en dē outaer/ en water daer inne doe/ dat Aaron ende zyn sonen/ hare handen ende voeten daer wt wasschen/ als si in den tabernakel des ghetuyghenis gaen/ oft tot den outaer/ dat si den h^oer diene met ruce offerre/ op dat si niet en sterue/ Dat sal een ewige zede sijn/ hem ende sinen zaden/ bi haren nacomelinghen.

Ende die h^oer sprac met Mose/ seggende neemt tot v^{er}specerie der bester Myren/ vūshondert Sikel en Cynnamin haif so veel/ vūstich ende tweehondert/ ende Kanelis oor vūstich en tweehondert/ en Cassien vūshondert/ na dē Sikel des heplichdoms/ en olye vā olifboomē een hūm maect een heylige salf olye/ na der apoteke conste

En ghi sult daer mede saluen dye tente des getuyghenis/ ende die wercke des getuygenis/ dye tafel met alle hare gherectschappen/ den candelae/ met zinder gherectschappen/ den suerckoutaer/ den braktoffer outaer/ met alle sine gherectschap ende dat hantuaet met sinen voete/ en ghy sultte al so w^{er}ken/ dat si dat alderheyligste sijn/ wat wy

datte raken sal/ die sal gebouwdt sijn/ Aaron ende zyn sonen suldy oock saluen en w^{er}ken my tot priesters

En ghi sult met den kinderen vā Israel spreken/ en segghen. Dese olye sal my een heylige salue sijn by v^{er}ve nacomelinghen/ si en sal niet op menschen ghegaten worden/ Ghy en sult oock des gelic niet maken/ want het is heilich/ daerom salt v^{er} heplich sijn/ Wye dat alsulcken maect/ oft eenen v^{er}emden daer af gheest/ Wye sal vā sine volcke wtgeroeyt worden

En die h^oer sprac met Mose/ neemt specerie ballen/ statten/ galban/ en suerck wiet oock deen so veel als vānder/ ende maect ruerwerk daer af/ nae der apoteken conste ghemengd dattet suer si totter heyligheyt/ ende ghi sult te puluer stooten/ ende stellen v^{er} dat ghetuyghenis/ in dye tente des ghetuyghenis van daer dat ich v^{er} betuygen sal/ dat sal v^{er} dz alderheyligste sijn

Ende des gelijken ruerwerk/ en suldy v^{er} niet maken/ maer het sal heplich sijn den h^oer Wye dat een alsulcken maken sal/ dat hy daer/ ande ruerck make/ dye sal wtgeroeyt wordē van sine volcke

Avat vvercmeesters datmen hebbē soude om dat voorscreuē te makē. Sā die houdinghe des Sabbaths/van die geringe der steenē tafelē.

Dat .xxxii. Capittel

Ende die h. E. E. sprack tot Moyle/ seggende/ Siet/ Ich heb met namen geroepen Bezaleel Dui soon/ die hure soon was/ vanden geslachte Juda en hebbe hē huult met dē gheest Gods.

met wijsheit en verkat/wetentheit / en met alder ley werck conselich/om in ghout te wercken / in siluere / latoē / cōstelijc steen te luiden / en in te settē en conselich te timmeren vā hout / te makē alder ley werck / En siet / ic hebbe hē eenē geselle gegeuen Ahahab Ahisamachs soon / v andē geslachte / Dā / en ic heb elcken wijsen die wijsheit herte gegeuen dat si makē sullen al wat ic v gebodē hebbe / die tēte des getuygenis / die arcke des getuygenis / den Shenaden stoel daer op / en alle gereetschap der tēten die tafelē / en jh gereetschap / dē candelac / en al le sijn gereetschap / dē ruelck outaer / dē brantoffers outaer met alle sine ghereetschap / dat hantuat / met sinen voete / die officie cleederen / en die heilige cleederen des priesters Aaron / en die cleederen zijnder sonen / om prierelijc te dienen / die salfolye / en dat ruelckwerck vā specerie tot den heylighdom / Al wat ic v geboden hebbe sullen si maken.

En die h. E. E. sprack met Moyle / segghende / Segt dē kinderē vā Israel / en spreect tot hē. Hout minē Sabbath / wāt die is een teckē tusschen mi en v / tot op uwē nacomelinge / Om d; ghi wetē sult dat ic die h. E. E. bē die v heylighet / daerō so hout minen Sabbath / wāt hi sal v heyligh sijn / wie hem ont heyligh / die sal die doot steruē / Wāt wie dz eenich werck daer in doet / diens siel sal worden wtgeroeyt vā sinen volcke / Ses dagen sal mē wercken maer den seuenstē dach is die Sabbath / die heilige ruste des h. E. E. Wie dat eenich werck doet / in den Sabbath dach / die sal die doot steruē / Daer omme sullen die kinderē vā Israel den Sabbath houden / dat si hem oock bi haren uacomelinghen bieren / tot een ewich verbont

Hi is een ewich teken tusschen mi / ende den kinderen van Israel / Want in ses daghen maecte die h. E. E. hemel en aerde / Maer ten seuensten daghe rustede hi / en hielt op

Ende als die h. E. E. sijn reden gheeynt hadde met Moyle / opten berch Sinai / gaf hi hem twee tafelē des ghetuygenis die steenen waren / en ghescreuen met ten vingher Gods

Dat volc richt dat gulden call op int afvve en vā Moses / Die vvelcke vvoert daerō me vergrāt hi vverpr die tafelē aen stucken ende hi strafte die ouertreders

Dat .xxxii. Capittel

Is dat volck sach / dat Moyle toefde / vanden berghē te comen / vergaderdē si tegen Aaron en spraken met hem / Start op / en maect ons goden die d; boor gaē / wāt wi en weten niet wat desen man Moyle gheschiet is die ons wt Egypten ghelept heeft / Aaron sprac tot hē / trect af dye gulde ooringē vā uwer wijsē ooren / en uwer sonen / en uwer dochteren vā eeste tot mi / En al ē volck trock af sijn gulden ooringē vā hare oore / en brachtense

tot Aaron / En hi namse van hare handē / ende beworpt met eender gestien / ende si maecte een ghegoten calf / en sprakē / Dat sijn uwe goden Israel die v wt Egypten lant ghelept hebben

En als Aaron dit sach / maecte hi eenen outaer boor hē / en het roepen / en sprack / Morghe ist des h. E. E. seckē / en si stonde smorgens vroech op en offerden brantoffer / en si vrochte daer oer doot offer / Daer na gine dat volc sitten / om te eten / en te drincken / en stonden op om te spelen.

Die h. E. E. sprack tot Moyle / gaet / daelt af / Wāt v volc / dat ghi wt Egyptē lant ghelept hebt / heuet qualic gemaeet / si sijn snellic vanden weghe gegaen / die ic hē gebodē hebbe / Si hebben een ge goten calf gemaeet / en hebbe aēgebedē / en hebbe hē geoffert / en geleyt / dat sijn uwe goden Israel / die v wt Egypten lant geleyt hebbe / En die h. E. E. sprac tot Moyle / Ic sie dattet een hertmeckich volc is / en ny laet mi / dat minē toren op haer bergammen mach / en dat ic se te niete doe / en ic si maken in een groot volc.

Maer Moyle badt suetelijc boor Godt sinen h. E. E. / seggende / Och h. E. E. waeromme wilt uwen toerne vergrāmē ouer v volc / dat ghi met groter macht en crachtiger hant wt Egypten lant geuoert hebt / Daer om so soudē die Egyptenarē leggē / en spreke / hi heeft se tot haren ongeluc wt geleyt / om dat hise doode soude int gheberchte en af doen bandē aertboden / keert v van die gramscap ws torens / en weest genadich ouer die quaet heyt ws volcs / weest ghedachtich uwer dienaar Abraham / Isaac / en Israel / dē welcken ghi geuore hebt bi v seluen / en gesproken / Ic sal uwe zaet / vermeerderen / ghelic die sterren des hemels / en alle dat lant / daer ic af gesproken hebbe / sal ic uwen za de gheuen / en si sullen besitten ewelijc / Also beroudet den h. E. E. dat quaet dat hy seyde / dat hy sinen volcke doen wāde.

En Moyle keerde weder vanden berge / en hadde twee tafelen des getuygenis in sine hādē / die op beyde siden gescreuē wāre / en si wāre Gods werck en dat geschrift was Gods gheschrift / daer in gegraue / Als Josua hoorde des volcs roep / dat si puycten / sprac hi tot Moyle / dat is een stryts gheruchte hi antwoorde / Ten is geenē roep des stryts / daer die een teghen den anderen roept / die verwinnen / ende beruommen worden / maer ic hoorē eenē roep eens dans sbedekens.

Als Moyle bi den leggher quā / en dat calf / en den dans sach / wert hi zeer gram / en werp dye tafelen wt sine handen / en brackē onder aen den berge / en nam dat calfdat si gemaeet hadden en verbrandet met viere / en sloecht te puluere en dedet int water stuyuē / en gaff dē kinderē van Israel te drincken / en sprac tot Aaron / Wāt heeft v dit volc ghedaen / dat ghi so grote sonden op hen gebracht hebt?

Aaron antwoorde / Mjn heere / en weest niet gram / ghi wetet doch / dat dit quaet volc is / si spraken tot mi / maect ons godē / die ons boor gaē / wāt wi en weten niet / hoet desen man Moyle gaet / dye ons wt Egypten lant geleit heeft / Ic sprac tot hen / Wie gout heeft / die trect af / en gheuet mi / en ic worpt int bier / daer af is dat calf gecomen.

Als Moyle sach dat dye kinderen van Israel ghe-

A

B

C

D

E

B

C

D

E

E

ij re. xxi

nu ruyt

gene i. d

ij. c

bloet waren/wat was also hise oprichte / blootte hise tot scanden / en hi ginc in die duere des leegers en sprac / Coet tot mi die de h E A E aē gaet Doen vergaderē by hē alle dye kinderen Leui / en Mose sprac tot hē / So seyt die h E A E die Godt van Israē / En yegelic binde sijn sweert op sijn ledenen / en doorgaet wech en weder / vander eēder poozē totter ander des leegers / en een yegelic vnae sinen broedere / vjē / en naēstē. Die kinderē Leu dedent so hē Mose geboden had / en in diē dage vielen van dē volcke dye duysent mannē / Doen sprac Mose / bule uwe handen heden dē h E A E / eē yegelic sinē sone ende broeder / op dat heden op v come die benedictie.

Des morgēs sprac Mose totten volcke / ghi lie dē hebt eē groote sonde gedaen / Ic sal opdunnen tot dē h E A E / of ic mistien uwe sonde versoēnē mach.

Als Mose weder tot dē h E A E quā / sprac hi / Ich dz volc heeft eē groete sonde gedaē / en hebben hen liēdē gū dē godē gemaect / Vergaest hen haer sonde / en doedst nē / so scrabt my wt uwen boecke / die ghi gescreeuen hebt / Die h E A E sprac tot Mose wie dat mi jōdicht / diē sal ic wt minē boec scrabvē / Mer gaet / en leyt mīn volc / dair ic v geseit hebbe / Siet / mine engel sal booz v gaē / Mer inden dage mīnder besoeckingen sal ic hare sonde op haer besoecken.

Als dus plaechde die h E A E dat volc / om dat si dz calf gemaect hadden / dat welcke Aaron maecte / Ic volc diaecht rouwe / en leget sijn cieraet af / Moes slaer die tenten op / die h E A E spreekt met hē i eender volc calomne. Dat. xxxiiij. La

O Die h E A E sprac tot Mose / gaet en treet vā hier / ghy en dat volc / dat ghy wt Egyptē lant gheleyt hebt / in dat lant dat ic Abrahā / Isaac / en Jacob / geltwozen heb / en geseyt / Dinen sode wil ic geuen / en sal minē engel booz v seyn den / hy sal wt scoeten die Cananitē / Amoziten / Hethiten / Phereatē / Heuten / en Jebusiten / in dat lant daer me een honich in bloeyt / want ic en sal niet v nē op reisen / want ghi sijt een hartnekluch volc / ic mocht v onder wege te nēte doen / Als dat volc dese quade woorden hoorde / droegen si trouwe / en nyemāt endroech sijn cieraegie aen hem.

B En die h E A E sprac tot Mose / segt tot den kinderē van Israē / Ghi sijt een hartnekluch volc / Ic sal eens onuerkens comen / en verdoē v alle gader / En nē legt uwe cieraegie van v / dat ic weete wat ic v doen sal / Als dus deden dye kinderen van Israē haer cieraegie af booz den berch Horeb.

Mose nā die tente en sloechse op / berde luitē dē legerē / en hiecke eē tente des getuigenis en so wie dz dē h E A E bragē wilde / die moeste wtgaen totter tenten des getuigenis booz dē legerē. En als Mose wtginc totter tente / so stont alle t volck op / en een yegelic stont in zijnder tente duere / en lagen hē na / tot dat hi in die tente quā / En als Mose in die tente quā / so quā dye calomne der volcken benedē / en stont inder tēre duere / en sprac met Mose / En alle dat volc sach die calomne der volckē / in die duere der tentē staen / en stonden op / en een yegelic buete in zijnder tenten duere.

A Die h E A E sprac tot Mose vā aēfichte tot aē

sichte / gelijc een mā met sinē vjē sprac / En als Mose wed heerde tottē leger / so en ginch zj die naer Josua die sone Numi dye ionghelinc nē wt dē tente / En Mose seyde tot dē h E A E / Siet ghy segt tot mi / leyt dit volc wech opt waerchs / en ghy en laet mi nē wete / wie dz ghi met mi seyndē wilt / En ghi doch geseyt hebt / Ic hē v by name / en ghy hebt genade in minē oogē geuondē. Heb ic dā genade booz uwe oogē bondē / so laet mi uwen wech wete / daer ic inde bekēnē mach dz ic genade booz dīn ooghen binde / en siet doch dat dit volck uwe volck is

Die h E A E sprac / Mī aēfichte sal booz v gaen daer mede sal ic v leyde / Mose sprac tot hem / Siet uwe aēfichte booz ons nē en gaet / soe en leyt os van hier niet opt waert / Wat waer by soudemē bekēnē dat ic / en uwe volc genade booz uwe ogen geuondē hadde / tē si dat ghi niet ons gaet / op dz ic / en uwe volck wat sondiger wordē booz alle volck dat op aertrijc is. Dye h E A E sprac tot Mose / Dat ghy nē geseyt hebt / sal ic doe / wāt ghy hebt genade gheuondē booz mīn ooghen / en ic kenne v met name.

Mose sprac / Laet mi dā uwe heereicheyt sien / en hi sprac / Ic sal booz uwe aēfichte alle mīn goet thoonē / en ic sal late aēroepē des h E A E naem booz v / Wā ic genadich bē diē bē ic genadich / en wā ic otfetme / diens otfetme ick / En noch sprac hi / ghi en cont mī arugechte niet geic. Wat geē mensce en sal leuen / die mi siet / en noch sprac dye h E A E / Siet / daer is een ruyntē by my dair suldy optē steē staē / Als minē heereichz booz hi gaet / so sal ic v in des steens cloue legghē / en ic sal mīn hant op v houde / tot dat ic booz v ben / en als ick mīn hant vā v doe / suldi mi achter nae sien / maer mīn aensichte en sal niet gheuen worden

D Moes onfanct ander / afelē vā den h E A E die hē sommighe insettingē rē rē uwe / waerna coet hi tottē volcke / d v velle verschrict vā die claerheyt zijns aēfichts. Dat. xxxiiij. Capittel

A Die die h E A E sprac tot Mose / vhou det twee steenē tafelē / ghehē dye eerste waren / dat ic die woordē daer op scriue die in die eerste tafelē ware / die welcke ghi ghebraken hebt / En weest morgē bereyt dat ghi v berch optē berch Sinai dīnt / ende aldaer tot mi come op des berchs top / En en laet nyemādē met v op comē datter nyemant gheuen en worde om aiden berch / Doch geen schaep / noch runt / en laet teghē ouer desen berch weyden.

En Mose hieu twee steenen tafelē ghelijc dye eerste warē / en stont des smorghēs vrech op / en clam optē berch Sinai / so hē die h E A E gebodē hadde / en hi nā die twee steenē tafelē / in sijn hant / Doē quā die h E A E / af / en eēder volcke / en Mose ginc aldaer bi hē / en aēcriep den naem des h E A E. En als die h E A E booz v zj aēfichte ginc riep hi / h E A E / h E A E Godt barmhertich / en genadich en lāmoedich / en vā grooter genade en trou / ghi / die bewaert genade in duylde lidt / en vergaest die misdaet / ouer tēdinghē / en sonde / en booz wā ic niemant ontsuldich en is / ghy dye dye misdaet der vaderē verlic et op dye kinderen / ende hīns kinderen / tot int derde en vierde lidt / En Mose nēchde haestelijc totter aerde / en badt hē aē / en sprac / h E A E heb ic genade booz uwe oogē geuō

Ro. 1/4

Ro. 1/4

xxxiiij. 6

dē/so gae die h^Eh^E met ons/wāt het is eē hart
reckich volc/dat ghi onser soude en misdaet/gena
dich weest/en laet ons uwe cefgoet welen. En hi
sprac/Siet/ic sal een verbont maken vooz alle dū
nē volcke/en ic sal teekene doen/dier ghelijckē/dye
noyt gheschiet en sijn in alle landen/ende onder alle
volc/en alle volck daer ghi onder zijt/sal sien des
h^Eh^E werc wāt ghefelic salt zjn/dat ick met
v doen sal/hout dat ic v bedē ghebiede/Siet/ic sal
vooz v vdiuen die Amozite/Cananite/het hiten
Pherefiten/Heviten/en Jebusite/Wacht v dat
ghi niet en maect eenich verbont met den inwoon
ders vā dien lāde/daer ghi in comē sult/dat si v nē
een argernis en wordē/maer hare outaren woort
om/en hare gopties vrecht/hout af hare balschen/
en gū en sult geē vrede gode aerbidden/wāt dye
h^Eh^E heet eenzelours lief hebberē/om dat hy
eenzelours God is daerōme/Wāt waert hi alsoo
dat ghi een vbonc met des lants inwoōders maec
te/Wis si van hoerere met hare godē/en haren go
den offeren/dat si v dan nyet en roepē te gaste/en
dat ghi dā vā hare offere eet/e si uwē sonen wiuen
neemē/van haren dochteren/en als die wiuen dan
hoereren met hare goden/dat si uwe sonen oock
doen hoereren met hare goden

den vija

g. cc. lxxa

O ghi en sult gheen gegote godē makē/Die see
ke des ongeheefs vroots suldi houdē/seuē daghen
suldi ongeheefsvroot eten/so ic v ghebode hebbe/
omtreut der tijt des maents Abib/wāt inder selts
der maēt Abib/sidi tot Egipten ghetrocken/Alle
dat sijn moeder eerst werf ontdoet/dat manlick is
dat sal mijn zjn/vā alle uwe vee/dat zjn moeder
eerst werf ontdoet/het si offe/oft schaep/Maer die
eerstgebozen des ezels suldi met eenē scape lossen/
maer en losts niet/so suldiht doode/Alle eerstghe
bozen uwer kinderen/suldi lossen.

En dat niemant yvel vooz mi en openbare.
Ses daghen suldi arbeiden/den seunden daech
suldi bieren/beyde met ploegen ende met oosken/
Die seeste der wcken suldi houden met den vooz
vruchten des tarwen oogst/En die seeste des in
uoringē/als dat iaer om is/Dniemael in een iaer
sal alle mans naē openbaren vooz den siegeerder
den h^Eh^E/en den God van Israel.

Als ic die heydenē verdrūē sal vooz v aēfichte/
en v palē berbredē sal/en sal niemāt v lāt begerē/
die wyle ghi op gact driemael indē iaer/om te o
pbaren vooz dē h^Eh^E uwe Godt/Ghi en sult
n offerē vbloet in sijn offeren/op dz gheheeft vroot
Ende dat offer des Passah seeste en sal niet ouer
nacht bliuē tot des morgens/Die eerstelingē vādē
eerstē vruchten ws ackers/suldi in thuyt des h^E
h^E ws Gods brengē/Ghi en sult dat vooz hē
niet koken/alk noch aen zjn moeders melck is

En die h^Eh^E sprac tot Mose/Scrijft dese
woordē want na dese woordē heb ick met v en met
Israel een vbonc gemacet/En Mose was albaer
bi dē h^Eh^E veertich dagē/en veertich nachten/
en en adt gheē vroot en en dranc geē water/En hi
creef op die tafelē sulcken vbonc/die thie woordē
Als Mose bandē berge Sinai gine/had hi dye
twee tafelē des ghetuyghenis in zjn hant/ende en
willt niet/dat die huylt zjns aensichts glinsterde/oni
dz hi met hē gesprokē hadde En als Harō en alle

die kinderen vā Israel lagen dat die huylt zjns aen
sichts glinsterde/so vreef den si by hem te comen.
Doen riep haer Mose en Aaron/en alle die op
perste der gemeynen heerde tot hē/en hi sprac mē
hen Daer na quamē alle die kindere vā Israel tot
hem/en hi ghevoct hen al dat dye h^Eh^E met hē
ghesproken had/opten berch Sinai/En als hi sijn
redene voleyut hadde/leyde hi een deefel op sijn aē
sicht/En als hy inginc vooz den h^Eh^E/om met
hē te spraken/dede hijt deefel af/tot dz hi weder wt
ginc. En als hi wt quā/en sprac met tē kindere van
Israel/al dat hem gebode was/so lagen dā die kin
dere van Israel sijn aenghrichte aen/hoc dat die
huylt zjns aengesichts glinsterde/so dede hi dz de
sel weder op sijn aensicht/tot dat hi weder inginck
om met hem te spreken.

h. cc. lxx

Hier worden sommighe insettingen vertelt/en
de principalick wat rotten Tabernakel behoort
wort hier bestelt/Volck brenct meer dan men be
hoeft/Hier worden oock constelijcke werckmees
ters gheoordineert.

Dat xxxv. Capittel

De Mose vergaderde alle die ghe
meynte der kinderen van Israel/en
sprac tot hen/Dit ist dat die h^Eh^E
geboden heeft/dat ghi doe sult/Se
dage suldi v werc doen/den seunden
dach suldi beylich houden/den Sabboch der rusten
des h^Eh^E/so wie dat eenich werck daer inne
doet/die sal steruen. Ghien sult gheen vier aenste
hē inden Sabboch dach/in allen uwe wooningen
En Mose sprac tot alē gemeynē der kinderen
vā Israel/Dit ist dat die h^Eh^E geboden heeft/
Seest onder v hēfoffer dē h^Eh^E/alfor dat een
ygelic wt v sijn herten vringe dē h^Eh^E dē hēf
offer/gout/siluer/metalē/ghel sīde/schaertaken/
roset root/witte sīde/en geyten hayt/roode rams
bellen/hemeluer wighe bellen/ende bueren hout/
olye totter lampen/ende specerie tot salf olye/en
tot goeden rucckwercē/Quē en seer dierbaer ghe
seente tot den listoc/en tot den boortlap

En so wie onder v wīs vā herten is/dye come
en make dat die h^Eh^E gebode heeft/te wetene
dē Tabernakel met zjnder tenten ende deefele/rin
gen/berdere/rūchels/calomnē/en voete/Dye arc
ke met haren hantboomē/den Shenadē/soel/en
dat vooz hantfel/Die tafelē met hare hantboomē
en alle haet gereetschap/en dat thoonvroot/Den
cādelaer om te lichten/en sijn ghereetschap/en zjn
lampen/en die olye tot den lichte/Den rucalkaer
met sinē hantboomen/Dye salf olye ende specerie
tot den rucckwercē/Den doeck vooz die duere
des Tabernakels/Dē brātoffer outaer met sinen
metalē rooster/hantboomē/ende alle sijn gheret
schap/Dat hātuaet met sinen voete/Dat tapjt des
voozhoofs met sinen calomnen/en boeten/en den
doeck der dueren aentvooz/hof/Die naghelen des
Tabernakels/en des voozhoofs met haren eylen
Die cleedere der officien tottē dienste indē heiligē
die heilighe cleedere des priesters Aaron/met zjn
der sonen cleedere tot den priesterdem

B

Doen ginc die geheele ghemeynte der kinderen
van Israel werch van Mose/en een ygelic bracht
zjns herte gauē/En al wat si wt v sijn wille wou
dē/vrochte si tot dē hēfoffer den h^Eh^E/tot den

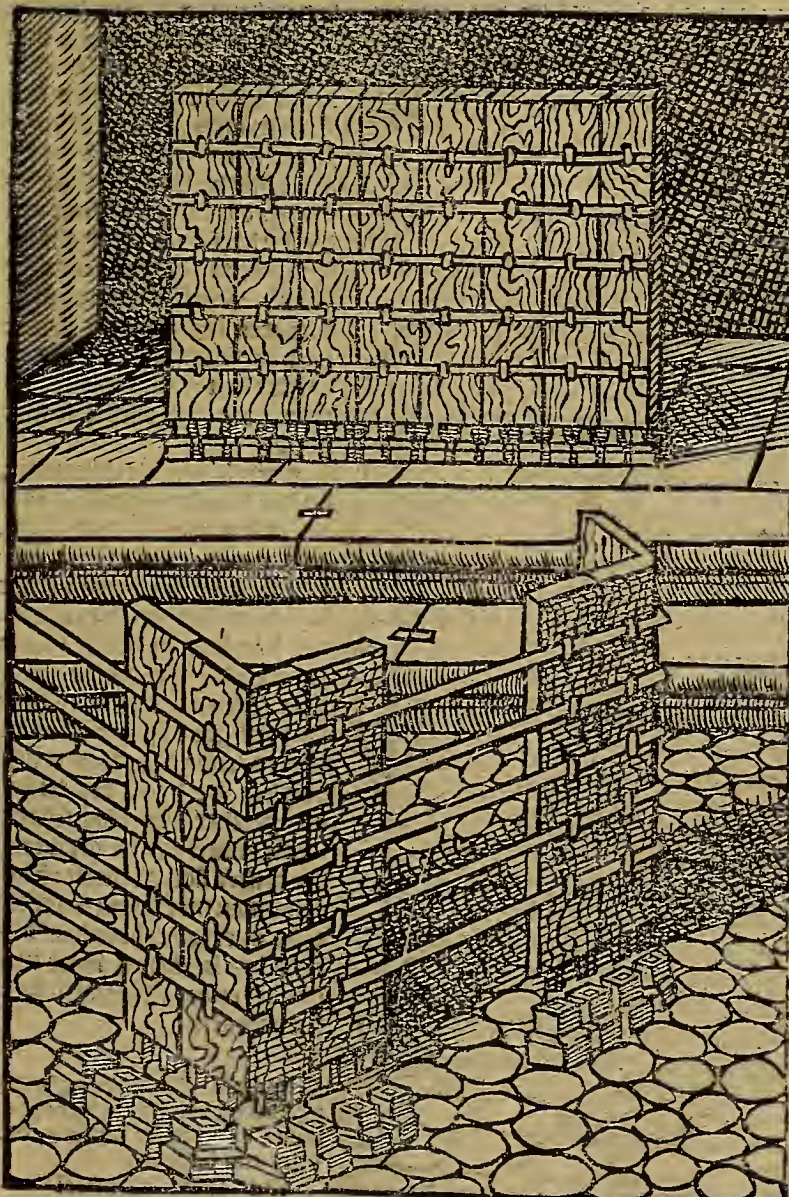
Wetke der tenten des ghetuygenis/ ende tot allen sinen dienste/ ende totten heylighen elederen/ Wec brochten beyde man ende wijf/ wie dat ghewillich van herten was/ armringhen/ oorringen/ ringhen goudels/ en alderley guldē in welē/ daer toe bracht een eyghelich gout totten Weefoffer den **hESE**/ Ende wie dat gheel sīde hadde/ schaerlaken/ roset root/ witte sīde/ gheeyten haer/ roode rams bellen/ ende hemel blauw bellen/ die brachten/ En de wie siluer/ ende metael hadde/ die brachtē totten heffer den **hESE**/ Ende wy bueren hout bi hem vant/ die bracht tot alderley werck des **Gods** dienst

Ende die wijse wiuen van herten/ spomē met haren handen/ ende brochten haere spinwreck van gheelder sīden/ schaerlaken/ roset root/ ende witter sīden. Ende die wijuen die hoch verstant had den inder wijshheit/ die spomēn geyten haer/ Dye vorsten brochten **Quir** en dierbaer ghestrente tot den lijrock/ ende den borstlap/ ende speerey/ ende olpe tot den lichtuaten/ ende tot salfslye/ ende tot den goeden ruerwert

Midus brochten die kinderen van **Israel** **bijs** Willich beyde man ende wijf/ tot alderley werck/ dat die **hESE** gheboden hadde door **Mose** dat men maken soude.

Ende **Mose** sprac tot den kinderen van **Israel** siet/ die **hESE** heeft met namen gheroepen **Bezaleel** **Wiss** soon/ **hūr** soon was banden geslachte **Jyda**/ en hi heeft hem veruult metten geest **Gods** dat hi **Wiss**/ verstantich/ constich si tot alldoy werck onstelijck te arbeyden int gout/ siluer/ en metael/ edel steen te snidē en in te letten/ hout te timmeren te maken alderley constliche werck/ ende hy heeft onderwijfinge in sijn herte gegeven/ met **Ahaliab** den soon/ **Ahifamach**, bande gheslachte **Dan** hy heeftse met **Wissen** herten veruult/ om te inake alderley werck/ te sniden/ te wercken ende te stecken/ met gheelder sīden/ schaerlaken/ roset root/ ende witte sīde/ ende met weuen/ dat si maken alderley werck/ ende constelijcken arbeyt verdincken/ ofte binden

Wier wort vertelt wat si ghemaect hebben **Dat. xxxvi. Capittel.**

Den brochten **Bezaleel** en **Ahaliab** en al dye mannen/ dye wijuen van herten waren/ dien dye **hESE** wijshheit en verstant ghegeuen hadde/ om te wete hor si alderley werck maken souden/ tot den dienst des heylighdoms/ na alle dat dye **hESE** gheboden hadde

En **Mose** riep **Bezaleel** ende **Ahaliab** en alle die wijse mannen van herte/ die die **hESE** wijshheit ghegeuen hadde int herte/ te weten/ alle die hen ghewillichelijck gheboden waren/ en daer toe quamen/ om te arbeyden aendt werck/ en si namen met hen van **Mose** alle hefferen/ dye dē kinderen van **Israel** brachten tot dē werck des diensts des heylighdoms/ op dat set gemaect werde want si brochten alle morgen haer gewillighe gonste tot hem

En doe quamen alle die wijse die aent werck des heylighdoms brochtē/ en regelic van sinen wercke dat hy maecte en spraken tot **Mose**/ Dit volc bringt te vele/ meer dan tot dē werck des diensts van noode is/ Dye dye **hESE** gheboden heeft te maken/ Doen geboot **Mose**/ datmen liet roepen/ at omme door den leghere

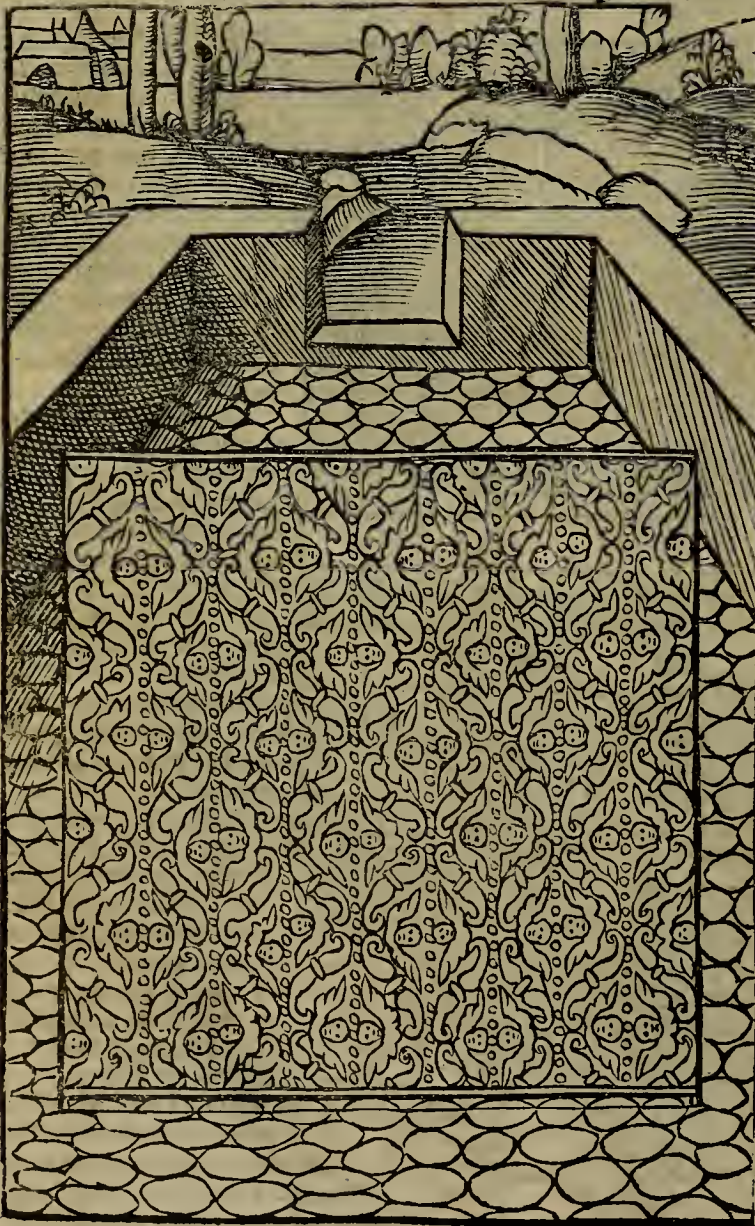
Niemāt en brenghē meer toe / totten hēsoffer des heylighdoms / doē wērt dē volcke verbodē te bē-
gē / want alle dinc wasser ghenoech tot allen werke
datter te maken was / ende noch daer ouer

B Also maecte alle die wijse mannē vā hertē on-
der die arbeiders aent werck dē Tabernakel / thien
gardinē van witter getwērens sīdē / geelder sīden
schaerlaken / roset root / Cherubim constelick / Dye
lenctē eender gardinē was .xxvij. ellē / die breedē
vier ellē / en wārē alle van eender matē / en hi hech-
tede vjēf gardinē te samē / dē aen die andere. En
hy maecte geelē knophens aendē rant van eicker
gardinē / daer mede die een aen die ander battede
en hi maecte / 1 / gulde ringē / en boechde die gardi-
nē met den ringkens die een aen die andere te sa-
men dattet een Tabernakel wērt.

D En hi maecte elf gardinen vā geytē hayze / om
te decken die tente des Tabernakels / dertich ellen
lant / ende vier ellen breed / alle in eender matē / en
de hi boechde se haerder vjēf klāmē op een sīdē / en
ses klāmen op die ander sīdē / en hi maecte vjēftich
knoophēs aen elke gardinē aenden rāt / daer me-

de dat sī klāmē ghechecht werden / ende hy maecte
vjēftich metalē ringkens / daer mede dat dye ten-
te klāmē in een geuoecht wōrde / Ende hi maecte
een deffel ouer dye tente van roode rams vellen /
Ende daer ouer noch een deffel van hemels blau
vellen.

Ende hi maecte varderē totten Tabernakel
van buerē houtē / rechtstaende / een eyghelijc thien
ellen lanc / ende ander half elle breed / ende aē yege-
lijcken twee haerckens / daer mede dat dye een aē
die ander gefet wērt / dat der seuer varderē twintich
stonden zuyt wērt / en maecte veertich siluerē
voeten daer onder / onder elck bart twee voets aē
sine twee hoerckēs . Niduster ander sīdē des Ta-
bernakels tegent noordē / maecte hi ooc twintich
varderē / met veertich siluerē voeten / onder elck
vert twee voets / Maer achter aenden Taberna-
kel tegent wēsten / maecte hi ses varderē / en twee
ander op die hoekēs des Tabernakels achter aē /
dat elck vardt met sinen hoerbarde / van onder op
boechde / Ende bouen aent hooft klāmē quamen /
met eender scroeuē / datter acht varderē werden

ende sēstien siluerē voets / on-
der elcken varde twee voeten

D En hi maecte rijchels van
bueren houtē / vjēf tot den bar-
deten opter eender sīden des
Tabernakels / ende vjēf opter
ander sīden / ende vjēf achter
aen teghent wēsten / Ende hy
maecte dye rijchelē / dattet aen
die varderē door wech ghesto-
ten wērt / vā dē eenē eynde tot
dē anderen / en hi ouertooch de
varderē met goude / Maer
haer ringen maecte hy vā gou-
de / tot den rijchelen / ende hy
ouertooch dye rijchelen met
goude

Ende hi maecte Cherubim
op dat voozhanghende cleedt /
constelick van ghelder sīden.
schaerlaken / roset root / ende
getwērende witte sīdē / Ende
hi maecte daer toe vier calom-
nen van bueren houtē / ende
ouertrockte met goude / ende
haer copen van goude / ende
daer toe goot hy vier silueren
voeten / ende hy maecte eenen
doeck in dye duere der tenten
van geelder sīden / vā schaer-
laken / rosetroot en getweent
der witter sīdē / gheslic / en vjēf
calommen met haren hoofdē /
ende ouertooch hare hoofden
ende dat verheuen wēre met
goude / ende vjēf metalen voe-
ten daer aen

¶ Van die Arcke des ghetuy-
ghenissen met haren hantboe-
men / ende meer andere / dat
daer toe behoort

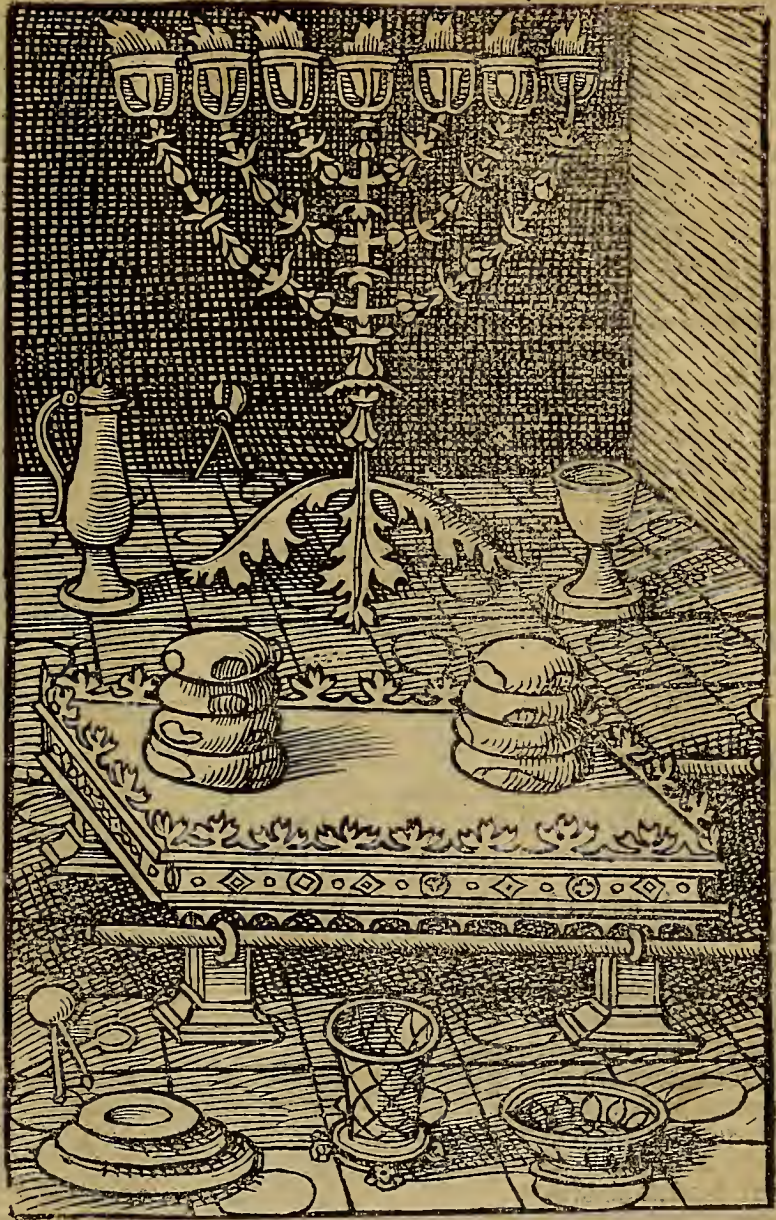
Snde Beza-
leel maecte
de arcke vā
bueren hou-
te. ij. ellen en
ē halue lanc/ an d'halue el-
le breec en hooch en ouer-
troefe met louterē goude
vā binne en vā buytē/ en-
de hi maecte haer om en
om en guldē croō/ en goot
daer. iij. gulden ringē aen
haer. iij. hoecken/ op elc-
ke sīde. ij. Ende hi maecte
hantboomen van bueren
houde en ouertroefe met
goude/ en hi stacle in die c-
gē aē die sīde vād archen/
dat men se dragen mischte

En hi maecte dē Sena-
dē stoel van louteren gou-
de. ij. elle en ē halue lanc
en an d'halve breec/ ende
hi maecte. ij. Cherubim
van gesuyuert ghout/ aen
die. ij. eynden des Sena-
dē stoels/ een Cherub aē d'z
ē einde/ dē anderē aē dan
der einde/ En die Cheru-
bim briedē wt hare blue-
gele van bouē ouer en dec-
ten also den Senadē stoel
en hare aensichte sīdē te-
gen malcanderē/ en sagen
op den Senaden stoel

En hi maecte die tafele
van buerē houde/ twee el-
lē lanc/ ē elle breec/ en an
d'half elle hooch/ en ouer-
troefe m' louteren goude/
en hi maecte daer ouer al-
omme en gulden croonkē

ende die lijsten maecte hi alom een hācbreec hooch
ende hi maecte ond die lijsten alom een guldē croō-
ken/ Ende hi goot daer toe vier gulden ringen/ en
dedele aen die vier hoecken aen die voeten vast aen
den lijste/ dat die hantboomen daer inne souden zjn
daer mede dat men die tafele soude moghen dragē/
Ende hi maecte die hantboomen van bueren hou-
te/ en ouertroefe met goude dat men die tafele daer
mede soude dragen/ Ende hi maecte ooc van loute-
ren goude die sūtbeelen totter tafelen/ scotelen/ sca-
len/ bekers ende hammen/ daer mede dat men wt eff
inne gote

En hi maecte den handelaer vā louterē geslegē
goude/ en d'z maecsel was met armkens/ koppen/
knoppen/ ende bloemen/ Ses armkens gingender
ter sīden wt/ ter elcker sīden/ drie armkens/ drie cop-
pen/ gelijc die amandel noot/ waren aen elc armkē
met knopen ende bloemen/ Venden candelaer wa-
ren vier cappen/ met knopen ende bloemen/ onder
twee armen eenen knoop/ haer knopen ende armē
quamen wt den schacht/ ende het was al ghesmeel
louter gout/ Ende hi maecte die seuen lampen in

baren keers snuffters/ ende blusvaten van louteren
goude/ van eenen talent gouts/ maecte hi den can-
delaer/ ende alle zjn gereetschap.

Hi maecte ooc den ruer outaer van bueren hou-
te/ een elle lanc ende breec/ gelijc viercant/ en twee
ellen hooch/ met sinen hooznen/ ende ouertrooch hē
met louteren goude/ ende oock die platte/ ende sine
keerringen al om/ ende zjn hooznen/ en maecte een
croonken alom van louterē goude/ en twee guldē
ringen onder dat croonken/ aen beyde die sīden/ d'z
men hantboomen daer in dede/ ende hem daer me-
de droech/ maer die hantboomen maecte hi vā buer-
ren houde/ ende ouertroefe met goude.

Ende hi maecte die heylige salf olye/ ende ruerck.
were van reynder specerien/ na der apotekē const
Vanden brantoffer outaer/ ende met zjn toebe-
hoorte.

Dat. xxxviii. Capittel

Snde hi maecte den brantoffers outaer
van bueren houde/ vif elle lanc ende
breec gelijc viercāt en drie elle hooch
en hi maecte vier hooznen/ wt comē-
de banden. iij. hoecken en ouertroefe

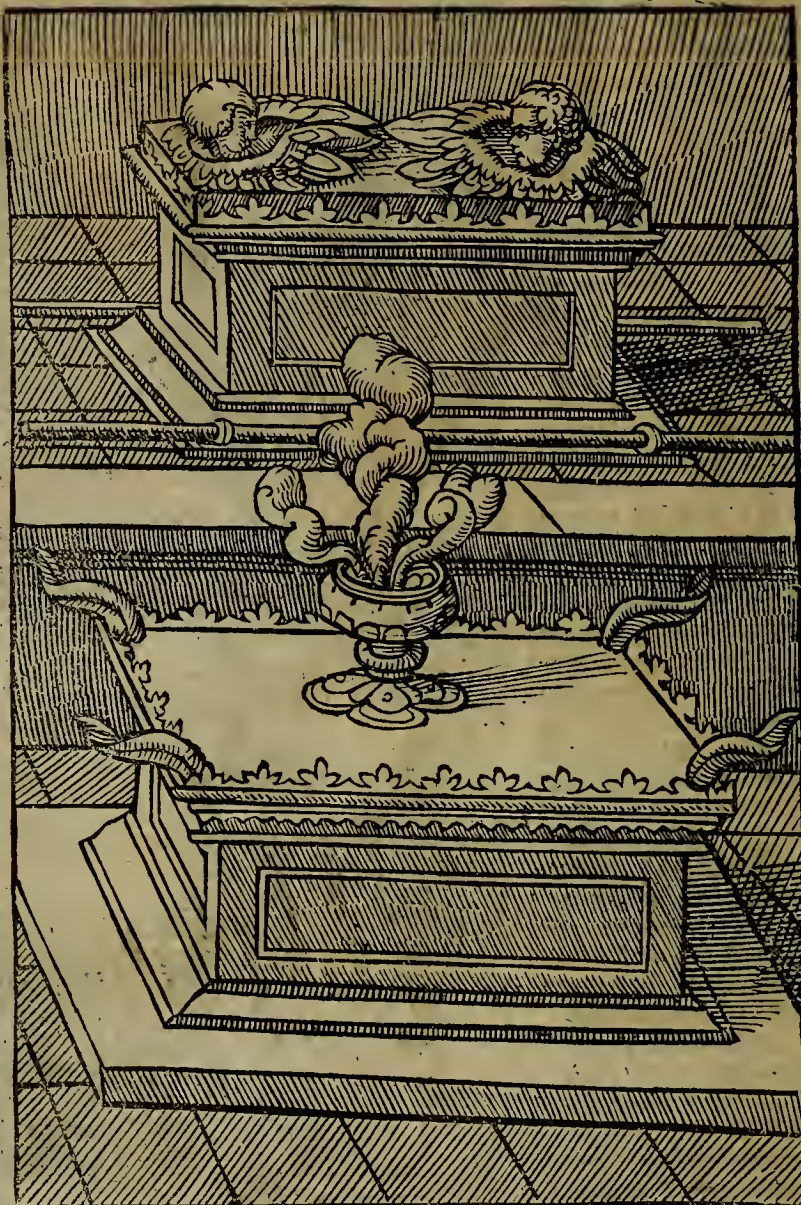
met metale. En hi maecte alderley ghereetschap tot den outare / se pottē seuppen / beckens / crauwels buerpennen / ende al van metalen / Ende hy maecte aendē outaer enē rooster / gelike een nette / van metale al orame van onō op tot aen die middē des outaers / en hi goot vier ringē aē die vier hoeken des metalē roosters tot den hantboomen / Die sehue maecte hi van bueren houtē / ende ouertrotte met metalen platen en hi dedese in die ringen / aen die sīden des outaers / dat men dē outaer daer mede soude dragen ende hi maecte den outaer van wt ghehouden verderen

B En hi maecte dat hāt uat van metale / Ende si nen voet ooc van metale op die plaetse der heertinnen / die vooz die duere s tenten des getuygenis la ghen.

heerin
ne ware
deuote
oft gee
kelicke
bifonder
de vrou
wen

Ende hi maecte den boozhof tegen die zuyt si de maecte hi een boozhā gende cleet hondert ellen lane / van gheftveender witter sīden / met haren twintich calomnen / ende twintich boeten van metale maer die hoofden en tge sīden werck van siluere / des selfs ghelijcken tegent Noozden / hondert ellen met twintich calomnen en twintich boeten vā metale / maer hare hoofden en dat verheue werck vā siluere / Tegen dē westen / vijftich ellen met thien calomnē en thie boete maer hare hoofden en verheuen werck van siluere Tegen den Oosten vijftich ellen / vijftien op elke sīde der poozten aenden boozhof / met drie calomnen / ende drie boeten / dat alle die gespannen cleederen des boozhoofs sīden van witter ghetwernē sīden / en die boeten der calomnen vā metale / ende haer hoofden ende verheuen werck van siluere / also dat haer hoofden ouertrocken waren met siluere / maer tverheuen werck was siluere aen alle die calomnen des boozhoofs

En den doer in die poozte des boozhoofs maecte hi gestict van geelder sīden / scaerlaken / rooset root ende gottweerder witter sīden / twintichellen lane ende vijf ellen hoge nae die mate des hangbenden cleets des boozhoofs / Daer toe ooc vier calomnen met vier boeten van metale / ende haer hoofden vā siluere / ende haer copen / ende tverheuen werck ouertrocken met siluere / Ende alle die nagelē des

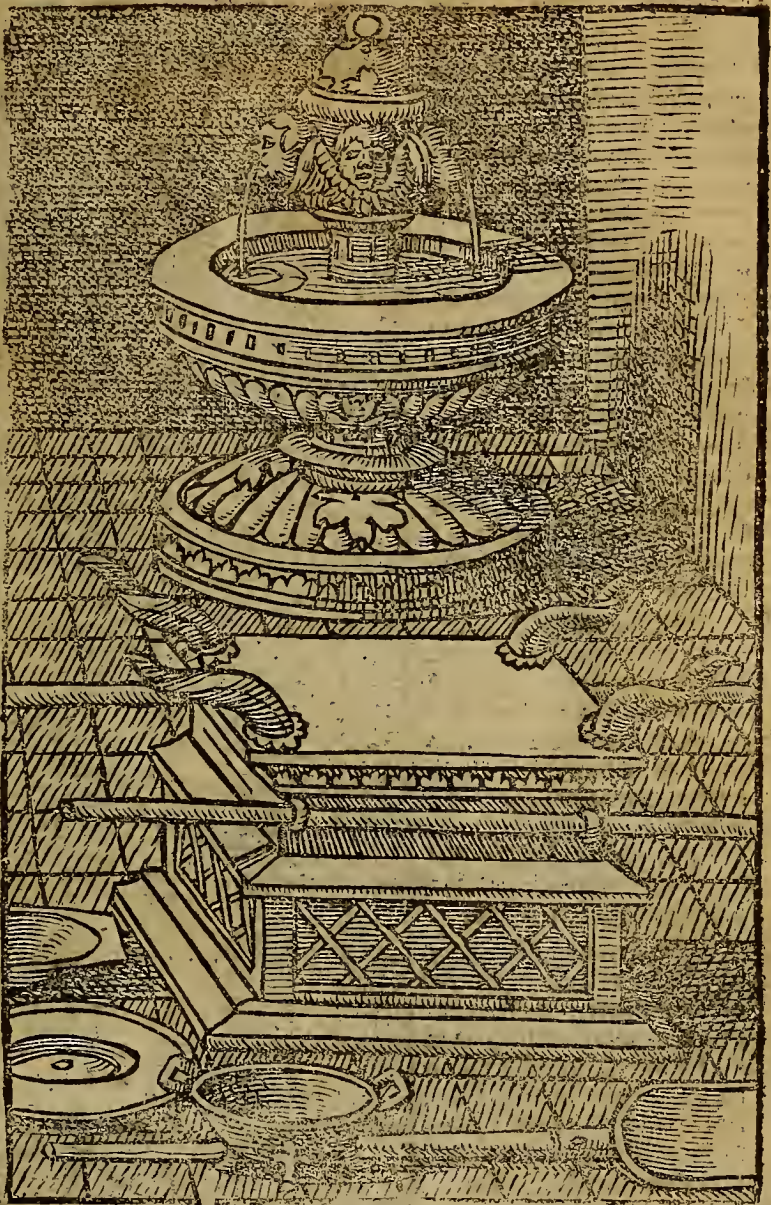
Tabernakels ende des boozhoofs rontomme waren van metale.

Dit is nu die somme der ghereetschapen banden Tabernacule des getuygenis die vertelt is so Moise geseyt heeft / tot den Godsdyenste der Leuten / onō dye hant Ithamar Warons des priesters soon dye Helaleel dye soon Drijs des Yur soon banden gheslachte Juda maecte / alsoe dye J. E. E. Moise gheboden hadde / En met hē Whaliab die soon Whi samach banden gheslachte Dā / die was een meester van sīden / vā te wercken / ende te sīcken met geelder sīden / scaerlaken / rooset root / en witter sīden.

Alle dat goud dat verbrocht is in alle desen wercke des heylighdoms dz daer tot Weesofferen ghegeue wert / dat is negentwintich talenten / seuen hondert en dertich Sikel / na den Sikel des heylighdoms Dat getal des siluers dat vā der gemeynten quam / dat was hondert talenten / duisent seuen hondert / vijfentseuentic Sikels / na den Sikel des heylighdoms / So menich hooft also menighen haluen Sikel / na den Sikel des heylighdoms van allen die getelt worden vā twintich jaren aen / en daer ouer

tes hondert mael duysent. iij. du
sent. CCC. en vijftich
Vā die hondert talenten sil-
uers gootmē die boeck des hey-
lichdōs / en die boeck des voorze
spānē cleets / hondert boeck van
hondert talenten / een talent tot ee-
nen boete / Maer vā die duzent /
seuen hondert / en. lxxv. Sikels
werdē ghemaect die hoofde der
calomnē / en hare copen berfl
wert / met haer verheue werc.

Dat Weefkoffer des metael
lxx. talentē / twee duzent en vier
hondert Sikels / daer af werdē
gemaect die voeten in die duere
der tentē des getuychnis / en dē
metale outaer / en den metalen
rooster daer aen / en alle die ghe-
reestap des outaers / en ooc dye
boeck des hoorhofs rontomme
en die boeck der poortē des hoor-
hofs / en alle die nagelē des Ta-
bernakels / en alle die naghelen
des hoorhofs rontomme
Vādē pūsterliken clederē
Voe die ghemaect werden
Dat. xxxij. Capittel.

Vā gheelder siden /
scaerlakh / en roset
root maectē si Na-
rons officie clee-
den / om te diene it
heylidō / soe dye **h. c. x. Mo**
se geboden hadde

En hi maectē den lijfroc vā
goude / vā gheelder sīdē / scaerla-
ken / rosetroot / en ghebeernē
witter sīden / ende hi sloech dat
gout / ende snēet die draeyen / dz
men verwercken conde onder

de gheel sīde / scaerlakh / rosetroot / en witter sīden /
en maecte dat mē den lijfroc op beyde sīdē aen die
zōmē klāmē vaecte / en sīnē goetel was na der sel
uer const en werc / vā goude / geelder sīden / scaer-
laken / rosetroot / en getwernder witter sīden / soō
die **h. c. x. Mo**si geboden hadde

B En si maecten twee Onir steenen / alomme in
gout beslagē / en daer inne gegravē die namē der
kinderē vā Israel bāden steensidders. En hi hechte
se op die scouderē handē lijfroc / om dat se den kin-
derē vā Israel steenē der gedachtenissen sijn sou-
den soe die **h. c. x. Mo**si geboden hadde

En si maecten den borstlap na der const / en na
den wercke des lijfroc / van goude / geelder sīdē /
scaerlakh / rosetroot / en getweeer nder witter sīden
also dat hi hiecrāt en dubbel was / een hant lanch
en breed / en vūdenen met vier rijen van steenen
Die eerste rijē was een Sardus / Topasion / ende
Smaragdus. Die ander rijē was een Kobijn / Sa-
phier / en Dyamant. Die derde rijē een Vincurius /
Schafes / en Amethystus. Die vierde rijē een Top-
kops / Onir ende Jaspis / en si waren in die rijen
al in gout beslaghen / constomme. En dye steenen

honden na die. en. namen der kinderē van Israel
In elcken eenen naem gegraven vanden steensid-
ders / na hare twalef geslachten.

En si maecten aenden borstlap gebrongen ke-
tenen van louferen goude / en twee ghulden haec-
ken / ende twee gulden ringen / ende hi hechte dye
twee gulden ringhē / op die twee hoekē des borst-
laps. Ende die twee gebrongen ketenen deden si
in die twee ringhē / op die hoeken des borstlaps /
maer die twee eynden der gebrongender ketenē /
deden si aen die twee haeken / en hechtense aē dye
twee hoeken des lijfroc / teghen malcandeten
ouet

D Ende si maecten twee ander gulden ringhen /
en hechtense aen die twee ander hoekē des borst-
laps aen sinen rant / daert buyten opten lijfroc me-
de hant. Ende si maecten twee ander gulden rin-
ghen / ende si hechtense aen die twee ander hoekē
des lijfroc / teghen malcandeten ouer / bouen op
den lijfroc / daer hi samen coemt / dat den borstlap
met sinen ringen / aen den rick des lijfroc / ghe-
knoopt wert met eenen gheelen snere / dat den
borstlap opten lijfroc vast aenlaghe / ende niet los

en werde banden lijfrock/so de
 h **E** **E** **M**ou geboden hadde

En hi maecte den siden roc
 totten lijfroc/ghewrocht bā
 gheelder siden/en dat hoofstlop
 midde daer in/en om dat hoof
 stlop enen boort/om dattet niet
 schortē en soude / en si maecten
 onder aen dē soom granaet ap
 pelē bā gheelder siden schaerla
 ken roset root/en getweender
 witter siden/en si maecte bellen
 bā louterē goude/die dedē si tuf
 scē die granaet appels/rōt om
 aen den soon des sīdē rocs/al
 dus/enē granaet appel/en dan
 cen belle/en dā weder enē gra
 naet appel/en dā noch eē velle/
 so al rōts omme/om daer in te
 diene/so die h **E** **E** **M**ou geboden
 hadde.

En si maecte ooc den engen
 roc bā witter siden ghewrocht/
 boort/aron en boort sinen sonē/
 en den boert van witter sīdē/en
 die schoone huyuen van witter
 siden/en die broecken bā wittē
 getweerden lijnwade/en den
 gestieē gordele van getweeren
 der witter siden/ghelder sīdē/
 scacclakē/rosetroot/so die h **E**
E **M**ou beuolen hadde

Si maecten oock die boort
 hoofstplate aē die heylighe croo
 ne/bā louteren goude/ende si
 groeuen die heilicheit des h **E**
E **M**ou met ghescrijft daer inne/
 en bonden een gheelsuer daer
 aen/datse van bouen aen den
 boert gehecht wert also die h **E**
E **M**ou geboden hadde.

H Aldus wert alle dat wert des tabernakels/en
 der tentē des getuygenis volmaect. En die kinde
 ren van Israel dedent al dat die h **E** **E** **M**ou ge
 boden hadde/en brochten den tabernakel tot Mo
 se die tente/en alle haer gereetschap/ringhē bardē
 ren/righelen/calomnē/voeten/dat dertel vanden
 rooden rams bellen/en dertel bandē hemel blau
 vellen/en dat boort hangēde cleet/die arcke des ge
 tuygenis/met haer hantboomen/den Genaden
 Roel. Die tafele met alle haer gereetschap/met die
 thoontrode/den candelaer metten lampen toe
 bereyt/en alle sijn ghereetschap/ende olye tot den
 lichte. Den gulde outaer/ende dat ruerwerck den
 doeck in die duere der tenten. Den metalē outaer
 ende sijn metalen roosters/met sijn hantboomen
 en alle sijn gereetschap/dat hantbat met sinen voe
 ten. Dat boort hangende cleet des boorthoofs/mz sijn
 nen calomnen en voeten. Den doeck in die poorte
 des boorthoofs/Met sinen seplen ende naghelen.

Ende alle die gereetschap tot den dienstē bā den
 tabernakel der tenten des getuygenis. Arons
 des priesters officie clederen/om int heylichdom
 te dienen/ende ooc sijn der loonē clederen/om dz sijn

priesters officie dedē. Die kinderē vā Israel dedent
 altemael/alsoot die h **E** **E** **M**ou bruolen hadde
 in alle desen dieste. En Mose aēlach alle dat wert
 dat sijn deden/so die h **E** **E** **M**ou geboden hadde/ende
 hi gebenedijde se.

Die h **E** **E** **M**ou beveelt Moysi die tēte op te rech
 ten/Ende alle dinc daer inne te ordineren en toe
 te bereeden

Dat .xl. Capittel

Aldē die h **E** **E** **M**ou sprack met Moze/
 legghende. Ghi sult den tabernakel
 der tenten des getuygenis oprich
 ten/in den eersten daghe der eerste
 maent. Ende ghy sult die arcke des
 getuyghenis daer inne setten/ende dat boort cleet
 boort die arcke hanghen. Ende ghy sult die tafele
 daer inne brenghen/ende toe bereyden/ende den
 candelaer daer stellē/ende die lampen daer op set
 ten/Ende den gulde ruerck outaer suldi boort dyc
 arcke des getuyghenis setten/ende in die duere
 des tabernakels suldi den doecke hanghen. Den
 outaer des brantoffers suldi setten boort die duere
 banden tabernakel der tenten des getuyghenis/

ende dat hantbat suldi setten tusschen die tente des ghetuyghenis/ende den outaer/ende doen daer water inne/ende stellē de voorhoofde daer omme. En de doecht op hangen in die duere des voorhoofs

Ende ghi sult die salokenemen/ende den Tabernakel/ende al dat daer inne is/saluen/ende ghy sulden wijen/met alle sine ghereeschap/op dat si heyligh sijn. Ende ghi sult den brantoffer outaer saluen/ende alle sijn ghereeschap/ende wijen hem/dat hi dat alder heilichste si. Dat handtbat ende sijn boeken suldi oock saluen ende wijen.

B Ende ghi sult Aaron ende sine sonen voor dye duere der tenten des ghetuyghenis brenghen/ende met water wassche. Ende ghy sult Aaron dye heylighe cleederen aen trecken/ende saluen ende wijen hem/dat hi mijn priester si. En ghi sult sine sonen daer oock brenghen/ende den enghen rock suldy hem aendoen/ende saluē sine ghehulper wijs dat ghi haren badere ghesaluet hebt/dat si mijn priesters sijn. Ende dese salunghe sullen si hebben tot eencen ewigē priesterdom/bi haren nacomelinghe. En Moise dedet also als hem die hese gheboden hadde

Alsus wert den Tabernakel op gherecht indet tweede iare/indē eerste daghe des eersten maets/Ende alle Moise oprichte/stelde hi die voete ende die barderen/ende rijchelen/en hi rechte op die calommen/ende spreyde die tente wt bouen den Tabernakel/ende hi leyde dat der sel der teten bouen daer op/so die hese hem gheboden hadde

A Ende hi nam dat ghetuyghenis/ende leydet hi die arcke/en hi dede die hantbomen aen die arcke/ende hi dede den Genade stoel bouē op die arcke/en hi bracht dye arcke inden Tabernakel/ende hi hinch dye goetijne voor dye arcke des ghetuyghenis/so hem die hese geboden hadde

Ende hi stelde die tafel in die tente des ghetuyghenis/in deē side vanden Tabernakel noortwaerts buytē voor dat voorhangende cleet/ende hi bereyde dat voor daer op/voor de hese/so die hese Moise gheboden hadde

Ende hi sette de candelael oock daer in teghen die tafel ouer/in de suytē side des Tabernakels. En hi dede lāpen daer op voor den hese/so hē die hese gebode hadde. Ende hi sette den gulde outaer daer inne/voor dat voorhangende cleet. Ende hi maecte rueck daer op/van goeden rueck wert soe hem die hese gheboden hadde. Ende hinc den doeck in die duere des Tabernakels/mer den brantoffer outaer sette hi voor die duere vanden Tabernakel der teten des ghetuyghenis. Ende hi offerde daer op brantoffer ende spijffer/soe hē die hese geboden hadde

D Ende dat hantbat stelde hi tusschen dye tente des ghetuyghenis ende den outaer/ende hi dede water daer inne om te wassche. Ende Moise en Aaron ende sijn sonen wieschen haer handen ende voeten daer wt/want si moesten haer wasschen/als si in die tente des ghetuyghenis ghaen soudē/oft totten outaer comen/soe hen dye hese geboden hadde

Ende hi rechte den voorhof op/om den Tabernakel/ende om de outaer al omme/ende hi hinch dat cleet in die poorte des voorhofs

Also voleyndet Moise alle dat wert. Den bedede een wolkē dye tente des ghetuyghenis/en die heerlicheyt des hese veruulde den Tabernakel/ende Moise en conde in dye tēte des ghetuyghenis niet gheghaen/dye wisse dat die wolkē daer op bleef/en die heerlicheyt des hese dye wooninghe veruulde

Ende wannere die wolkē den Tabernakel liet/dantrocken die kinderen van Israel ende reyden. Wisse die wolkē nyet en liet/dan en reyden si niet/tot dien daghe toe datse daer op hief/wandt die wolkē des hese was daechs op den Tabernakel/en des nachts wasser hier voor dye oogen van alle den huysen van Israel/alsoe langhe als si reyden

Hier eyndt dat tweede boeck Exodus

Hier begint dat boeck Leuiticus opt hebreusch Barjhra

Van die ordinatie en gebuyck der brantoffer/ si vee ofre voghelen Dat eerste Capittel

Hoe dye hese

riep Moise/en sprac met hē vader tenten des ghetuyghenis leggedē. Spreect mettē kinderen vā Israel/en segt hen. Wie dat vā v liden of feren wil die offeren van den beebanden runderen ende banden schapen

Wilt hi een brantoffer doen van offen. Soe oferte een onbestmet manicken/voor dye duere der tenten des ghetuyghenis/om hem te versoenen voor den hese/en legghē sijn hant op des brantoffers hooft soe sal hi versont worde/dathem God ghehadich worde. En hi sal dat songe runt slaen voor den hese/en die priesters Natons sonen sullen dat bloet brenghen/en sprengent al om/en om den outaer/die voor die duere der tenten des ghetuyghenis is. En die buytē sal vanden brantoffer af ghetrocken worden/en het sal in stucken ghehouden worden. Ende Natons sonen des priesters/sullen een vier opten outaer maken/en hout daer bouen op legghen/en sullen die stucken/te weten/thooft en die erawepe op dat hout legghen/dat opt vier opten outaer leyt. Dat ingewant ende die schenckelē salme met wātere wassche/en die priestere sal dat al ontteken op den outaer tot eene brantoffere

Est wilt hi vanden lammeren/oft vanden geyten een brantoffer offeren/soe sal hi offeren een iarich manicken sonder smette/en sal dat slaen vanden hese/voor aen den hoeck des outaers te gent noorden/voor den hese. Ende die priestere Natons sonen sullen dat bloet opten outaer al om/en om sprenghe/mien salt in stucken houwen/En die priester salse met den hooftē en die crābey op dat hout/opt vier/dat op den outaer is legghen. Maer dat ingewant/ende die schenckelē salmen

met wateren wassen. En die priester salt al offeren en ontfeken opte outaer/tot eenē brantoffer. Dat is een offer dat wel riect voor den **HESE**.

D Maer wilt hi een brantoffer van voghelen den **HESE** offeren/so doet hijt van totselduyuen oft hā ionge duyuen. En die priester salt tot de outaer brengen/en daer voor hem den hals af stekē/dat- tet op den outaer ontfekē worde/en dat bloet late wt bloeyen acnden wandt des outaers/en den crop met den plumen salmen neffens den outaer tegent oosten op den aschen hoop worpen/en hy sal sijn bluegelen croken niet afbreken. En also salt die priester opte outaer opt hout legghen/en dat vier ontfekē tot eenen brantoffer. Dat is een offer dat wel riect voor den **HESE**.

A Van spijsofferē met bloemen vādē mele/ende menigerley gebac/ongeluerd Capit. iij.

A Is een siele den **HESE** een spijsoffer doen wil/so salt van bloemen bā den meelsijn/ende hi sal olie daer op ghieten/ende wierdoock daer op legghen/en dat also brengen totten priesteren Harons sonen. Dan sal die priester sijn hant vol nemen banden seluē bloemen banden mele/en olpe/met al den wierdoock/ende ontfekent tot een der gedachtenissen/opten outaer. Dat is een offer die wel riect voor de **HESE**. Datter ouerblijft bandē spijsoffer/sal Harons sijn/en sijn der sonen/Dat sal dat alderheyligste sijn banden offeren des **HESE**.

C Maer wil hi een spijsoffer doen bā dat ghebac ken is inden ouen/so come hi eenen terwenkoect ongeheeft/met olpe ghemengt/Ende ongeheefde bladen met olpe ghestrecken. Maer is utwe spijsoffer bet vānt ghebacken inder pannen/so salt van ongeheefden bloemē mele met olie gemengt sijn/ende ghi sullet in stucken deylen. Ende olie daer op ghieten/so ist een spijsoffer. Maer is utwe spijsoffer bet opten ro offer ghebacken/so suldt hi van bloemen vanden mele en met olie maken. Ende ghi sult dat spijsoffer dat ghi also maken wilt den **HESE**/tot den priestere brengen/die salt totten outaer brengen/ende des seluen spijsoffers heften tot een gheachtentisse/ende ontfeken op den outaer. Dat is een offer dat wel riect voor de **HESE**. Datter ouerblijft/sal Harons en sijn der soone sijn. Dat sal dat alderheyligste sijn banden offeren des **HESE**.

D Alle spijsoffer die ghi den **HESE** offeren wilt/suldi sonder gheheefde deech maken. Want geen gebreef deech/noch gheen honich en sal daer onder sijn. Dat den **HESE** tot eenen offeren ontfeken worde. Maer tot de offeren der eerstelingen suldise de **HESE** offeren. Maer op gheenen outaer en sullen si comen tot eenen sueten rucke

Alle spijsoffer suldi souden. Ende utwe spijsoffer en sal nemmermeer sonder sout des verbonctes ws Goofts sijn/want in alle utwe offeren suldy sout offeren.

Maer wildy een spijsoffer den **HESE** doen/handen eersten vruchten/so suldi die nieuwelinge acnden biere drooghen/ende cleyn stooten/en also suldi die spijsoffer utber eerster vruchten offeren/ende ghi sult daer olie op doen/ende wierdooc

daer op leggen/so ist een spijsoffer. Ende die priester sal van datter gestooien is/ende vander olien met al der wierdoock ontfeken/tot een ghebachtenis. Dat is een offer den **HESE**.

Van dootoffer/het offer/vreedooffer/oft danc offer/ende dat vette Dat. iij. Capittel.

D De wilt hi offeren een dootoffer bā de runderen/het si een olse oft cope/so sal hi offeren voor den **HESE** dat ghene dat sonder smette is/ende hi sal sijn hand op des selfs dootoffers hoofst leggen/en doodent voor die duere der tenten des ghetuyghenis. Ende die priesteren Harons sonen/sulle dat bloet sprenghen/al om ende om op den outaer. Ende si sullen banden dootoffer den **HESE** offerē/te weten/alle dat bet des ingewāts/ende die twee nieren/metten vette dat daer aen is/acndē lendenen/ende dat nette dat aen die leuere is/ende oec aen die nieren. En Harons sonen sullen ontfeken opten outaer tot enē brant offer/op dat hout dat opten biere leyt. Dat is een offer dat wel riect voor den **HESE**.

Is sijn dootoffer van cleyn vee/het si een manneken oft een wijfchen/so salt sonder smette sijn. Ist een lammecken/so sal hijt voor den **HESE** brengen/ende sal sijn hant op des selfs offerers hoofst legghen/ende doodt voor die tente des ghetuyghenis/ende Harons sonen sullen dat bloet al om op den outaer sprenghen/ende also banden dootoffer den **HESE** offeren/te weten/tbet/den heelen steert met den rugge/ende dat vette dat ingewant bedect/met alle den vette des ingewants/ende die twee nieren metten vette dat aen die lendenen is/en dat nette om die leuere/aen den nieren daer toe. Ende die priester salt ontfekē opten outaer tot eender spijssen des offerers den **HESE**.

Maer ist dat een ghepte sijn offer is/en brengē hise voor den **HESE**/so sal hi sijn hant op haerhoofst leggen/ende doodent voor die tente des ghetuyghenis. Ende Harons sonen sullen dat bloet al om op den outaer sprenghen/ende hi sal daer af een offer offeren den **HESE**/te weten/dat bet dat dat ingewant bedect/ende alle dat bet dat aen dat ingewant is/die twee nieren metten vette dat daer aen die lendenen is/ende dat nette dat aen die leuere is/ende oock die nieren. Ende dpe priester salt ontfeken opten outaer tottet spijssen des offerers/tot eenen sueten rucke

Allet bet behoort den **HESE**. Dat sal wesen een ewighe sedē bi utwen nacomelighen/in alle utwe woninghe/dat ghi noch geen bet noch vloek en sult eten

Van sondoffer des priesters/voor die gantse gemeynthe/des ouersten ofte bi eenē bisonderen persone. Capittel. iij.

D De die **HESE** sprack tot Moise/leggede. Spract mette kinderē van Israel en legt/als een siele sondich/wt ontbetenheit/aen eenich ghebol des **HESE** dat si niet doe en soude/te wete/ist dat ee priester die gesalf is sondighet/en doet dat volc misdoe/die sal voor sijn zode die hi gedaet heeft enē ionge vette brengē die sonē smette is/de vette tot ee zodooffer. En hi sal den vette voor de duere

Maer en vermach hi niet twee totselduue/ oft twee ionghe duynen/ so sal hi brengen boor sijn offer/ om dat hi ghesondicht heeft. **E**n thiende deel **E**phi bloemen banden mele tot eenen sondoffer. hi en sal daer geen olie op ghieten/ noch wyerode daer op doe/ want het is een sondoffer. **E**n salt tot den priester brengen/ en die priester sal daer een hant vol afnemē tot een gedachtenis/ en ontbekēt opte outaer tot eenē offer den **h** **E** **E** / dat is eē sondoffer. **E**n die priester sal hē also die sonde die hi gedaē heeft vsoenē so wordet hē vergeuē **E**n het sal den priester behore als een spijffer

En die **h** **E** **E** sprac met **M**ose seggēde **W**ā neer een siele haer vergriipt/ dat si met ontbeten hē haer besondicht/ aen dat ghene dat dē **h** **E** **E** ge wijt is/ so sal si haer scultoffer den **h** **E** **E** brengen/ enen ram sonder sinette band cudde/ die twee sikel siluers weert is/ nae den sikel des heilichdoms tot enē scultoffer/ daer toe sal hi weder gheuen dat gene daer hi hē aē besondicht heeft/ en dat vijfte deel dair bouē meer geuē/ en salt dē priester geuē/ die sal hē versoenē met den rāme des scultoffers/ zo wordet hem vergeuen.

Mose eē siele sondicht en doet tegē eenich gebot des **h** **E** **E** / dat si niet doe en soude/ en wordet bekēnēde/ die heeft hair besculdicht/ en is der misdact sculdich/ en sal brengen enē ram bāder cudde/ sonder sinette/ die een scultoffers weert is/ totten priester/ die sal hē zjn ontbetēheit versoenē/ die hi gedaē heeft/ en en bekende hijt n/ so wordet hē vergeuē. **D**at is zjn scultoffer/ om dat hi den **h** **E** **E** geuallen is

En die **h** **E** **E** sprac met **M**ose/ seggēde. **E**n siele die sondicht/ en haer aen dē **h** **E** **E** be griipt/ alsoe dat hi sinē naesten loochent/ dat hi hē beuolen hadde/ oft dat hem ter trouwer hant ghe daen is/ oft dat hi met gewelt genomen heeft/ oft met onrecht berrege/ oft dat verlorēn is/ geuonden heeft/ en dat met eenē valschen eede loochent **O**ft eenichāns anders daer in gedaen heeft/ daer een mensche sinen naesten inne veronghelick mach. **M**ist nō gebuert/ dat hi alsoo zondicht/ ende hem seluē besculdicht/ so sal hi weder geuen/ dat hi met gewelt genomē heeft/ oft met onrecht berregen heeft/ oft dat hem betrouwt was/ oft dat hi bandē heeft/ oft gene daer hi den valschen eede omghedaē heeft/ dat sal hi al heel weder geuen/ daer toe oer noch dat vijfte deel meer/ dē geuen die dat toe behoort heeft/ in dien daghe als hy zjn scultoffer gheeft. **M**aer boor zjn sonde sal hi den **h** **E** **E** enen oubesmetten rā bāder cudden den priester brengen/ welken ram weert is een scultoffer **S**o sal hem die priester versoenen boor den **h** **E** **E** / so wordet hem vergeuen al daer hi in gesondicht heeft

Van brantofferē en ander offerē **D**oc wat die priester offerē sal inden dage sijn der saluinge

Dat. vi. Capittel

Snde die **h** **E** **E** sprac met **M**ose/ seggēde/ **S**ebiet **M**aron en sinē sonde/ en legt/ **D**it is die wet des brantoffers. **D**en brantoffer sal bernē opten outaer/ alle den nacht/ tot aendē morgen. **E**nde des outaers wet sal alle daer op

bernen. **E**n die priester sal sinen lijnē rot aendoē/ en die lijnē broecke aen zjn vleesch doe. **E**n hi sal die affchen afnemen/ die dat vier des brantoffers opte outaer gemaect heeft/ en salte reffens dē outaer scudde. **E**n sal sijn cleederē/ daer na wt doe/ en ander cleederē aen doen/ en die affchen wt dragē buyten den legerē/ in een reyn stede

Dat vier sal altijt bernē opten outaer/ en nemmermeer verbluffen/ en die priester sal alle morgen hout daer op stoke. **E**n sal den brantoffer daer op leggē/ en dat bet des dootoffers verbrādē. **E**n dat vier sal altijt opte outaer bernen/ en nemmermeer gebreken

En dit is die wet des spijffers/ dat **M**arons sonde offeren sullē boor den **h** **E** **E** opte outaer/ **E**n die priester sal beken en hāt vol bloemen bāden mele banden spijffer en bāder oien/ en alle den wierooc die op dat spijffer leyt/ en salt ontfekē opten outaer tot eenen sueten ruercke in gedachte nisse den **h** **E** **E** / **E**n al dat daer ouer bliuet/ sul len **M**arō en zjn sonen etē/ en si sullen dat ogeheeft eten/ in die heilige stede/ indē boorhof d tenten des getuychnis. **S**i en sullē haer deel dat ich hen geueu hebbe bā minen offer/ niet backen n/ z geheef den deech/ wāt het sal hem dat alderheyligste zjn gelijc als dat sondoffer en scultoffer. **W**illen dat bā mās geslachte is onder die lūnderen **M**arō/ sullē eten/ dat sal een ewich recht zj wben nacomelingen/ bāden offer des **h** **E** **E** / **N**iemāt en salt aē taffen/ hien si gewijt

En die **h** **E** **E** sprac met **M**ose/ seggēde. **D**at sal **M**arons en zjn sonen offer zj dat si dē **h** **E** **E** offeren sullen inden dage haer saluingen. **D**at thiēde deel **E**phi bā bloemen bāden mele/ tot enē spijffer dagelijc/ die een helft des morgens/ en die ander helft des auonts/ en ghi sullet met olye beslaen/ en in eenē pānen backen/ en geuoken aldaer brengen **E**n die priester die bā sinen sonen in zjns vaders plaetse gesalt wort/ die sal dit doe/ en offerēt den **h** **E** **E** tot enen suetē ruercke. **D**at is een ewich recht den **h** **E** **E** / het sal al verbernt worden. **W**ant alle spijffere des priesters/ sal metten viere vetteert worden/ en niet geten worden

En die **h** **E** **E** sprac met **M**ose/ seggēde. **S**egt **M**arō en zjn sonē/ en sprec **D**it is die wet des sondoffers. **S**hi salt dat sondoffer slaē in der selfder plaetfen/ daer ghi den **h** **E** **E** den brantoffer slaet/ dat is dat alderheyligste **D**ie priester die dat sondoffer offert/ salt etē in die heilige plaetse/ inden boorhof der tentē des getuychnis/ **N**iemāt en sal dat vleesch aentaffen/ hi en si gebelicht **E**n so wiens cleet bandē bloede besprengt wort/ dat cleet sal gewassen wordē in die heilige plaetse. **E**n den aerden pot daert in gekooct is sal men brenē. **M**aer ist eenē metalē pot/ so sal mē den pot scuren/ en met water spoelē. **E**n wat manlick is banden geslachte der priesterē/ sullē daer af eten. **W**āt het is dat alderheyligste. **M**aer alle dz sondoffer daer dat bloet af gebrucht wort/ inde tēte des getuychnis/ om daer mē de te versoenē/ en sal men niet eten/ maer metten viere verbranden.

Van dācoffer/ **W**ā dat vette en bloet en van saluinge des priesters **D**at. viij. Capittel

A **E**nde dit is die wet des scultoffers/dz sal sijn dat ald'heilichste / in die plaet se salme dat scultoffer slaet / daermen dat brantoffer slaet / En men sal dat bloet des scultoffers alom op den outaer sprengen. En alle dat vet samen offeren. Den steert mette vette / en dat vet dat dat ingetwant bedect / die twee niere metten vette dat daer aen dylendenē is / en dat vet dat ouer die leuere is / en om die nieren. En die priester salt opte outaer ontsteken / tot ene offer dē hē sē / dit is een scultoffer. **B** Wat miltic is bāden priesterlijcken ghesachte / sal dat eeten in die heilige plaette / wāt het is dat alderheilichste. Als dat sondoffer / alsoo sal ooc dat scultoffer sijn. **C** Gepde desen sal eenderhande wet sijn / en sal den priester toe behoren / dyc daer doot behoert. Die priester die yemants brantoffer offeret / die sal des selfs brantoffers vel hebben dat hi gheoffert heeft. En alle spijffer dat inden ouen / oft opten rooster / oft inder pannen ghevacken is / sal die priester hebbē die dat offeret. En alle spijffer die met olie gemengt is / oft dat drooge is / sulle alle Harons kinderen hebben / die yē gelijc die ander.

A En dit is die wet des dootoffers datmē dē hē sē offeret. Willen si eē offer van dancsegginghen doen / so sulle si onghescheefde koecken offeren met olie gemengt / en onghescheefde bladen met olie becreken / en gerooste koecken vander bloemen vanden mele met olie gemengt. Si sullen ooc sūleken offer doen op eenē kaecke / vā ghescheefden brode / tot een dancoffer sijns dootoffers. En een van allen sal hi den hē sē offeren tot enen hofoffer / en hi sal des priesters sijn / die dat bloet des dootoffers sprengt. En dat vleesch des dāoffers / dat in den dootoffer geoffert is / sal in den seluen daghe getēte wordē dat het gheoffert is / en daer en sal nyet ouer bliuen tot den morgen.

D En offer yemāt eē beloffte / oft een bijwillich offer offeret / dat sal oock indē seluen daghe dattet geoffert is / gheten wordē / en offer yet ouer blifft tot indē anderē daghe / so salmeut ooc eten. Mer water vanden gheofferden vleesche ouer blifft tot inden derdē daghe / dat sal met biere verbrāt worden / en oft yemāt inden derdē dage eten sal vanden geofferdē vleesche sijns dootoffers / so en sal hi niet wel behagē die het geoffert heeft / noch si en is den ghenē vleesche geoffert heeft niet profitelick / maer si sal verwoyē sijn. Ende die siele die daer af eten sal / is cender misdaet sculdich.

E En dat vleesch dat yet onreyns raect / en sal niet geten worden. Mer wie suuer is vā lichaem / sal van desen vleesche eten. Soe wat onreyn siele eten sal vanden vleesche des dootoffers / dat den hē sē toe behoort / haer onreynheit sal op haer bliuen / en sal van hare volcke wtgedaē worden. En als een siele yet onreyns raect / het si een onreyn mēsche / een beest / of yet dat besmetten mach / ende vanden vleesche des dootoffers eet / dat den hē sē toe behoort / die sal wtgedaen wordē / van haen volcke.

En die hē sē sprack met Mose / legghende. Spreec metten kinderen van Israel / en segt. Dat vet vanden ossen lammeren / oft gheypen / en suldi niet eten / maer dat vet vanden aes / en dat van een

wilt verschuert is / dat suldi besigen in alderley ghebruyt / maer ghi en sult dat niet eten / want soe wye dat vet eet vande bee / dat den hē sē tot eenen offer gegeuē is / des selfs siele sal wtgedaē worden van hare volcke. Ghi en sult ooc gheē bloet eten / noch vā bee / noch vā vogelē / waer dat ghi woont soe wat siele yetwers bloet eē sal / die sal wtgedaen worden van haen volcke.

En die hē sē sprack met Mose / legghende. Spreec mette kinderen vā Israel en segt. Soe wye den hē sē een dootoffer doe wilt / dyc sal oock met hē brengē wat den hē sē tot den dootoffer behoort. Hi salt met sine hāden brēgen tot eē offer des hē sē / te wete dat vet dat aē die borst is / sal hi brēgen met die borst / op dat si eē Weefoffer si den hē sē. En die priester sal dat vet ontsteken opten outaer. En die borst sal Harō en sijn sonen hebbē. En die rechte scouderē bādē dootoffer sullen si den priester geuē tot eenē hofoffer. Ende soe wie dat van Harōs sonē dat bloet / en dat vet des dootoffers offeret / die sal de rechte scouder tot sinen deel hebbē. Wāt die Weefoffer en die hofscouder heb te dē kinderē vā Israel vā hare dootoffer ghe nomē / en hebse den priesterē Harons en sine sonē gegeuen / tot een erwich recht.

Dit is Harons en sijn sonen saluinghe bāden offer des hē sē / in dien dage als si becreyden werde puellers des hē sē te sine. Als die hē sē geboort indē dage als hise sal doe / dat hen bādē kinderē vā Israel soude gegēte wordē / tot een erwich recht / alle hare nacomelingen. En dit is dyc wet des brantoffers / des spijffers / des sondoffers / des scultoffers / des vultoffers / en des dootoffers / dat die hē sē Mose geboort opte berch Sinai / indē dage als hi den kinderē vā Israel geboort den hē sē te offerē hare offer inder woestijnen van Sinai.

A Aan Harōn en sine sonen / Soe vāder woonin ge / wijsinge / en saluinge. **D**ar viij. Capittel.

A **E**nde die hē sē sprack tot Mose / leggende / neēt Haron met sine sonē / en haer cleederen / en die salt olve / en eenen vette tot een sondoffer / twee rāmen / en eenē coek met onghescheefden brode / en alle die gemeynthe vooz / die duere der tēscen des getuichnis / Mose dede soe hē die hē sē geboort / en vergaderde die gemeinte vooz / die duere der tentē des getuichnis / en sprac tot haer. Dit ist / dat die hē sē geboden heeft te doene.

En Mose nā Harō met sine sonē / en wicliche met water / en dede hē aē dē linc op een gorde hem met den gordel / en troc hē den gecle sīde toe aen / en dede hē den linc toe aē / en gorde hē bouē op den linc. En dede hē dē borstlap aen / en i dinc borstlap licht en volheit. En sette hem den hoec op sijn hooft / en sette aēden hoec / bouē sijn voozhoofte een gulde plate aē die heilige croone / alsoe die hē sē Mose dat geboden hadde.

En Mose nā die salt olve / en saltde den tabernakel / en al datter in was / en hi widet / en spregde daer mede seue mael opte outaer / en saltde den outaer met alle sinder gereckeappē. Dat hārbat met sine voete dat het gewist wert / ende bi goot die salt olve op Harōs hooft / en saltde hem / en hi wert ge

Wilt. En doen brocht hi ooc
 Marons zonen/ en troock hen
 lijnē rockē aē/ en gordese my
 gordels/ en bāt hen huyuen
 op haer hooft/ alsoe hem dye
 I. E. E. geboden hadde

En Mose liet daer bren-
 gē enen verre tot eenē sond-
 offer. En Maron en sijn so-
 nen leyde haer hāden op sijn
 hooft/ en men doodden/ ende
 Mose nā bādē bloede/ en de-
 det op dye hoozen des out-
 taers/ al om den outaer met
 sinē vinghere/ en hi suerde
 en wāde den outaer/ en goot
 dat bloet optē bloer aenden
 outaer/ en wāde hē / dat hy
 hē verfoēde / en hy nā al dat
 vet des ingewants/ dat net
 dzouet die leuere is/ en dye
 twee niere mette vette dat
 daer aē is/ en hi ootfact optē
 outaer. Maer den verre met
 sinē velle/ bleesch/ en melk/ v
 brāde hi mette viere/ buyten
 den leger/ also hem die I. E.
 E. geboden hadde.

En Mose bracht eenen
 rā tot eenē brātoffer/ en Ma-
 ron met sine sonē leiden haer
 hāden op sijn hooft/ en doen
 doodemen hem. En Mose
 sprangde bādē bloede opten
 outaer al omme/ en hi hieu
 den rā tot stukken/ en hi ont-
 stac dat hooft/ en die stukken
 en die crāwepe/ hi wiesch dz
 ingewāt/ en die scheuckelen
 mette watere/ en hi ontstac
 also dengeheelen rā op den
 outaer/ dat was een brātof-

fer tot eenē suete ruccke / een offer den I. E. E.
 so hem die I. E. E. geboden hadde

En Mose bracht de āderen rā des buloffers/
 en Maron met sine sonen leyden haer hāden op sijn
 hooft/ en doe dodemē hē. En Mose nā bādē bloe-
 de/ en dedet opt laphē van Marons rechter oor/ en
 op den duym bā sijn der rechter hāt/ en op de gro-
 ten tē bā sinē rechterē voet. En Mose bracht ooc
 Marōs sonen/ en hi dede bādē bloede opt laphē bā
 haer rechterē oore/ en optē duym bā haer der rech-
 ter hāt/ en optē grote teen bā haer rechterē voet
 En goot dat bloet al omme opten outaer.

En Mose nam dat vet en hē skeert/ en alle dat
 vet des ingewāts/ en dat net dat om die leuere is/
 en die twee niere mette vette dat daer aen is/ en die
 rechte scouder. Daer toe nā hi wt de corf daer dat
 ongeheestē broot in was/ voor de I. E. E. enē on-
 geheestē hore/ en enē hoer geolijts broots/ en een
 blade/ en lpydet op dz vet/ en op die rechte scouder
 en hi gaf dat alke samē op Marons en sijnē sonē hā-
 dē/ en sinē ootfact tot eē Weefoffer voor den I. E.
 E. En Mose nāt al weder bā haer hādē/ en ont-

fact optē outaer bouē optē brātoffer/ wāt tis eē
 buloffer tot enē sueten ruce/ eē offer de I. E. E.

En Mose nā die brost/ en berhieffe/ en Weefde
 se tot een Weefoffer voor de I. E. E. bādē ram-
 me des buloffers/ die wert Mose tot sinē deele/ so
 hē de I. E. E. gebodē hadde. En Mose nā die salt
 olie/ en dat bloet optē outaer/ en sprangde op Ma-
 ron en sijn clederē/ en op Marōs sonē en op haer
 elderen. En wāde also Marō en sine clederē Ma-
 rōs sonē en haer clederē m; hen/ en Mose sprac
 tot Marō en sinen sonen. Gooet dat blees voor die
 duere der tenten des getuygenis/ en etet albaer/
 daer toe ooc dat broot bādē hore des buloffers/
 so mi geboden is en gesleit/ als dattet Marō en sijn
 sonē eē loundē. Mer watter olier blifst bādē blees-
 se/ en bāden brode/ dat suldi met viere berbrandē

En ghi en sulst binne seuen dage niet wtgaē bā
 der duere der tēte des getuygenis/ tot die dage/ dz
 die dage des kullffers vuult sijn/ wāt seuen dagen
 sijn b hāden geuult/ also dat nu in desen dage gesleit
 is/ de I. E. E. hruet geboden te doen/ op dz ghi v
 soent sout sijn. En ghi sulst voor die tēte des getuye

nis dach en nacht bliue ſeuven bagen lanc. En ghi ſult gaep ſaē die bewarenisse des **h. E. A. E.** / op dat ghi niet en sterft. Wāt alsoe ist mi gebodē / En Aaron met sinen sonē dedent / al dat die **h. E. A. E.** door Moſe gheboden hadde /

Ghede Aaron ende sine sonen eerst dē offer voor die sonde ghebrayct hebbē / En dat vier van Sod gefondē die dz brātoffer verteert heeft. **Ca. ix.**

Ende opten achtsten dach riep Moſe Aaron ende zyn sonē / ende die **Su-**ders in **Iſrael** / en sprac tot Aaron / Reet een ionck calf tot een sondoffer / en eenē rā tot eenen brantoffer / beide sonder smette / en bregtse voor dē **h. E. A. E.** En spreect metten kindere bā **Iſrael** segghende / Reet eenē boc tot een sondoffer / En een calf / ende eē scaep beide een iaer out / en onbesmet / tot eenen brantoffer / en eenē osse / en eenē ram / tot een dootoffer / op dat wi voor dē **h. E. A. E.** offeren / en een spijsoffer met olie ghemengt / Wāt hedē sal v die **h. E. A. E.** openbaren

En si namē al dat Moſe gebodē hadde / voor die duere der tenten des ghetuygenis / en alle dye gemeynte quā daer bi en stont voor dē **h. E. A. E.** / doe sprac Moſe dat ist dat ghi dōe sult / het we'ck die **h. E. A. E.** geboden heeft / en also sal v des **h. E. A. E.** heerlicheit openbaren. En Moſe sprac tot Aaron Saet tottē outaer / en bereyt utwe sondoffer / en v brātoffer / en verloet v / en dat volc / daer na bereydet des volcs offer / en versoentse oock / also die **h. E. A. E.** geboden heeft

En Aaron quā tottē outaer / en loech dz calf tot sine sondoffer / en zyn sonen brochtē dat bloet tot hē / en hi dooptet met sine vinger int bloet en dedet op die hoornē des outaers / en goot dz bloet optē vloer / aen dē outaer / Mer dat vet en die nieren / en dat nette vder leuere des sondoffers / dat ontſtac hi op den outaer. Also die **h. E. A. E.** Moſe beuolē hadde / En dat vleesch en dat vel verberende hi metten viere buytē den leegere

Daer nae dode hi dat brātoffer / en Aarons sonē brochtē dat bloet tot hē / en hi sprenghet al om op den outaer / en si brochtē dat brantoffer tot hē gestuct en dz hoort en hi ontſtact op dē outaer / en hi wieset dat inghewant / en die scenckelē / en ontſtact bouen op den brantoffer opten outaer.

Daer nae brocht hi des volcs offer / en nā dē boc dat sondoffer des volcs / en dooden / en maecte een sondoffer daer af / gelijc dat eerste / en bracht daer dat brantoffer / en dedet soot behoort. En bracht daer dē spijsoffer / en nās sijn hant vol / en ontſtact op dē outaer / sonder des smorgens brantoffer

Daer na doode hi den osse / en den rā tot eenen dootoffer des volcs / En zyn sonē brochtē dz bloet / dat sprende hi opten outaer al om. Mer dat vet bādē osse / en bādē rā / dē skeert en dz vet dat dat in gewāt bedect en die niere / en dat net dat ouer die leuer is / en alwelckē vet leide si op die voest / en ot ſtackē dz vet optē outaer / mer die voest en die rechte scoud die verhieſ Aaron tot eē wecoffer den **h. E. A. E.** / so die **h. E. A. E.** Moſe geboden hadde

En Aaron hieſ zyn hant op tot dē volc en ghebenedijdeſe / en quā neder handen wercke des sondoffers / brātoffers / en dootoffers. Moſe en Aa-

ron gingen in die tente des ghetuygenis / en als si wed wt quamē gebenedijde si dat volc. Doe openbaerde die heerlichz des heere al dē volcke. Want dz vier quā wt bādē **h. E. A. E.** / en vteerde optē outaer dat brātoffer / en dat vet. Als alie dat volc dat sagen / waren si vrolic / en vielen op hare aensicht.

En nā die doot Aarons ende Abihu dē pleserē wort verbodē wijn te drinckē / En haer deel wert ben bestelt. **Handē verberende boeke** **Ca. x.**

Ende Aarons sonē Nadab en Abihu namen een peggelich zyn wiersckuat / en dedē vier daer in ende leyden wicrooc daer op en brochten dz vreedē vier voor dē **h. E. A. E.** / dat hi hem niet gheboden en hadde. Doe gincker een vier bāden **h. E. A. E.** en verteerdeſe dat si stouen voor dē **h. E. A. E.** / Doen sprac Moſe tot Aaron / Dat ist / dz die **h. E. A. E.** gheseyt heeft. Ich sal geheylt worden aenden ghenen die my genact ende voor alle den volcke sal ick heerlich worden. Ende Aaron sweech stille.

Moſe riep Misael en Elaphā diels sonē Aarons ooms / en sprac tot hē / Saet en draecht utwe broeds bāden heyllichdō buytē voor dē leeghere / En si ghingen en droegēle buyten met hare sinen rocken voor den leegere / soe Moſe geseyt hadde.

Doe sprac Moſe tot Aaron en sine sonē Eleazar / en Ithamar / ghi en sult utwe hoort niet otdcken / noch utwe cleederen n̄ scueren / op dat ghi n̄ en sterft / en die toren ouer die gantse gemeynte comē / laet utwe broederen bā alle den huise bā **Iſrael** weenen ouer desen brant / want die **h. E. A. E.** heuet gedaen / maer ghi en sult niet wtgaen bander dueren dē tenten des ghetuygenis / ghi mocht steruen. Want die salfolpe des **h. E. A. E.** is op v / En si deden so Moſe geseyt hadde

Die **h. E. A. E.** sprac tot Aaron segghende. Ghi en v sonen met v / en sult gheenē wijn noch stercien drānc drincken / als ghi in die tente des ghetuygenis gaet / op dat ghi niet en sterft. Dat sal wesen een ewich recht allen utwen nacomelighen / Op dat ghi cont onderscheidē / wat heilich ende onheyllich is / wat onreyn en reyn is / En dat ghi den kindere bā **Iſrael** / leert al die rechten / die die **h. E. A. E.** tot v ghesproken heeft door Moſe

Ende Moſe sprac met Aaron ende met sinen ouer gebleuē sonē Eleazar en Ithamar / Reet dat ter ouer gebleuē is / bāden spijsoffer bāden offere des **h. E. A. E.** / en etet ogebeckt bidē outaer wāt het is dat alheilichste / en ghi sullet in eē heylighe plaetse etē. Wāt dz is v recht / en utwer sonē recht

banden offere des **h. E. S. N.** wāt so ist mi ghebo-
den / Mer die Weefborst en die heeschoude-
re sult ghi en utbe sonen. en utbe dochteren met v/eten in
een suuer stede / Wāt allulcken recht is v en utben
kinderen ghegeue aen dat dootoffer der kinderen
van **Israel** / Want die heeschoude- en die Weef-
borst tot den offere des betē / worden in gebrocht
dat tot eenen Weefoffer ghegeue worde voor dē
h. E. S. N. Daer om ist v/ en utben kinderen tot ee-
nē ewighen rechtē / so die **h. E. S. N.** gebode heeft /

D En Mose socht dē boc des sondoffers en vant
ten verbrant / en hi wett toornich op **Elcazar** / en
Jehamar **Harons** sonen / die noch ouerbleuen wa-
ren en sprac / Waer omme en hebdi dat sondoffer
niet gheten / in die heylige plaete / want het is dat
alderheyligste / en hi heuet v ghegeuen dat ghi die
mitsaet der gemeynten dragē sout / dat ghile ver-
soent voor den **h. E. S. N.** Siet / dat bloet en is niet
gecomē in dz heylighdō ghi soudet in dz heylighdō
getē hebbē / so alst mi gebodē is / **Haron** sprach tot
Mose / Siet / hede hebbē si haer sondoffer en haer
brantoffer / voor dē **h. E. S. N.** geoffert. En het is
mi gesetmet also ghi siet / En soude ic hede eten vā
den sondoffer en holic zijn voor den **h. E. S. N.** /
Doen **Mose** dat hoorde / liet hijt hem ghenoege
aan dat ondersceit der reynen ende onreynen
dieren.

S Ade die **h. E. S. N.** sprach tot **Mose** en
Haron segghende tot hen. Spreect
met den kinderen vā **Israel** / en segt
Die sijn die dieren onder alle dieren
der aerden die ghi eten sult. Al wat
ondet die dieren die clauwen geclouen heeft / ende
irric / dat suldi eten / mer so wat irric en en cleet
die clauwen niet / gelijc die hemel / dz suldi onrein
achten / en en sullet niet etē / die **Coninkes** irricken
wel mer si en hebbē geē gheclouen clauwen / daer
om sijn si onreyn. Die hase irric oock / maer hi en
cleet die clauwen niet / daer om is hi onreyn. En
eē bercken cleet / die clauwe wel / mer het en irric
niet / het is v ooc onrein / vā desen vleesche en sul-
di niet eten / noch haer doode vleesch niet aentastē
want si sijn v onreyn.

B Dit suldi eten vā datter int water is Al watter
blimmē en scelle heeft / in die zee / en in die riuieren
suldi eten / Mer al dat gheen blimmen noch scellen
en heeft in dē zee / oft in riuierē van alle datter ruert
en leeft int water / suldi scouwen / dat ghi vā haren
vlesche niet en eet / en haer doode vleesch suldi scou-
wen / Want al dat gheen blimmen en scellen en
heeft in den watere / suldi scouwen.

C Ende dit suldi scouwen banden voghelen / dat
ghijt niet en eet / dē **Arē** dē **hauie** / dz **Water** hoē
dē **Ghier** / dē **Wouwe** / en wat vā sijn aert is / en
alle stanen met harder aert / dē **Struis** / dē **Pacht**
wle / dē **Roechoec** / dē **Sperwart** met zijnder aert
dz **Wlke** / dē **h. rā** / bogel / oft **Roosdō** den **Odenaer**
die **Wledernuys** / den **Swaen** / die **Erter** / den **Key-**
ger den **Goetaert** met sijnder aert / die **hoppe** / en
die **Swaluwe** / En al wat hē ruert onder die voge-
len / en wat gaet op vier voeten / dat suldi scouwen

D En die suldi eten vā dē vogelē dat hē ruert / en
gaet op vier voeten / dat gheen knien bouen an die
benen en heeft daer mede opter aerden sprinct /

Daer af muichdi eten / als daer sijn **Arbe** met sijn
der aert / en **Selaā** met sijn aert / en **hargol** met
sijn aert en **hagab** met haers aert / Al watter an-
ders vier voete heeft / onder dē vogelē / suldi scou-
wen / en onrein achten / Wie dat van haren doode
vlesch raect / die sal onrein sijn totten auont toe
En so wie vā desen doode vleesche dragen sal die sal
sine cleederen wassē / en sal oerein sijn totte auont toe

Daer om alle dier dat clauwen heeft en en cleet
se niet / noch en irric niet / dat sal v onrein sijn / wie
dattet raect sal onrein sijn / Ende al wat op harde
voeten gaet / ond die dierē die op vier voeten gaē /
sal v ooc onreyn sijn / Wie dat haer doode vleesche
raect / die sal onrein sijn tot den auont / En wie dz
haer doot vleesch draecht / sal sijn cleederen wassē
en onrein sijn totten auont / wāt dese sijn v onreyn

S Dese sullen v ooc onrein sijn onder die dieren /
die opter aerden cruypen / die wessel / die muys / die
Crocodilus / een yegelic na sijnder aert / Die **Egel**
die **Cameleon** / die **Stellio** / die haerhdisse / en dye
Mol / die sullen v onrein sijn ond al datter cruypt /
wie dat haer doode lichaē raect / die sal onrein sijn
tot dē auont / En aldaer dat een allulcken pije op
valt / dat sal onrein worden / het si alderlei houten
vat / oft cleet / oft bel / oft sack / En alle ghereetschap
daermen yedt mede doet / sal men int water doen /
en is onreyn totte n auont / en dan wordet reyn /

H Alle aerde baten / daer een sulckē pije in valt /
sal al onrein sijn en sullet bjecken. Alle spijse diemē
redt / daer allulcken water in coēt / is onreyn. En
alderhande dranch diemen drinct dye in allulcken
vat is / is onrein / En al dat / daer een sulckē pije
op valt / dat sal onreyn sijn / het si houten / oft kē-
men salt bjecken / want het is onreyn / ende het sal
oock onreyn wesen / maer sonteynen / en alle ver-
ghaderlughen van watern sijn reyn / wyse doot
raect die is onrein

En oft allulcken dooden dier op staet valt / dat
men gesaeyt heeft / so is dat saedē noch reyn / ende
gootmen water opt saet ende viel daer nge een al-
sulcken dooden pije daer op so wordet ooc onrein
Als een dier sterft / dat ghi eten muicht wie dz
dat doot raect die is onreyn tot dē auont. Wie
van allulcken pije redt / die sal sijn cleet wassē /
ende sal onreyn sijn totten auont / Alsoo oock wie
dat allulcken pije draecht al sijn cleet wassē /
en sal onrein sijn totten auont

G En wat opter aerden cruypt / dat suldi scou-
wen ende men en salt niet eten. En al wat opten
buce cruypt / en al wat op vier oft op meer voeten
gaet / onder al wat opter aerden cruypt / en suld hē
niet eten / want ghi sullet scouwen / En maect
v sielen niet scousaem / en en berontreinicht v niet
daer aen / op dat ghi niet besmet en sijt

Wande ich ben die **h. E. S. N.** utbe **God** / daer
om suldi v heylighen / op dat ghi heyligh sijn / wāndt
ich heyligh ben / ende ghi en sult utbe siele niet ont-
reinighen aen eenich cruypende dier dat opter aer-
den hem beruert / want ich ben die **h. E. S. N.** die
v wt **Egipten** lant gheleit heb / om dat ick v **God**
sijn soude / daer om suldi heyligh sijn / want ick ben
heyligh

Dit is die wet vanden dieren en vanden voghe-
len ende van alderlei sielen der beruertē der dieren

des waters / en alderley sielen die offer aerden crupen / op dat ghi onschepden mucht / wat reyn en onreyn is / en welc diert mē eten en niet eten en sal

Van die onreynicheit eender barēder vrouwe van haer reyninghe ende offeren.

Dat. xij. Capittel

Ande die **h. E. S.** sprac tot Moise seggende. Spreec met den kinderen bā Israel en segt / Ik dat eē wif vāden sade dat si ontfāgen heeft / een knecht hē baert so sal si seuen dagen onreyn sijn / so lange als si haer crācheit līdet / en inden achtsten dāge salmen dat bleesch sijnus stofkens / becliusden. Ende si sal thups bliuen / dnyenderlich dāgen in dat bloet haerder reyningē / niet heilichs en sal si aentallen / en tōtten heylighdom en sal si niet comen / tot dat die dāgen haerder reyningen wt sijn. Mer baert si een meysken so sal si twee weken onreyn sijn / so lange als si haer crācheit līdet / en si sal seften seftich daghen thups bliuen / inden bloede haerder reynighen

En als die dāgen baertō reyningen wt sijn voor den sone oft voor die dochter / so sal si een iarich lā brengen tot een brāsoffer / en een ionghe duue oft een tozteldruue tot eenen sondoffer / dye priester voor die buer der tenten des getuschens / die salt of feren voor den **h. E. S.** en versoenē / en so wortē si suuer vā hare bloet bloet / dat is dye wet voor dye gheue die een knechten oft een meysken baert.

En en bermach hare hāt geē scaep / soe sal si nē men twee tozteldruuen oft twee ionge duuen die een tot enen brāsoffer / dye āder tot een sondoffer soe sal die priester versoenen / dat si reyn worde. Van die melaetscheit / ende hoemē mettē lazarisken handelen sal

Dat. xij. Capittel

Ande die **h. E. S.** sprac tot Moise en Maron seggēde / als een mensche aen die huyl sijnus bleeschs yet opghact / oft scoort / oft yet claer wt wordet / al oft lazariē worden wilde aen dye huyl sijnus bleeschs / sal mē hē tōttē priester Maron bringē oft tot anē sonē eenē vandē priesteren / en sijn die haeren wt gewordē / en die gedaente aen die plaetse dieper is dā die ander huyl sijnus bleesch so is die sekerlicheit lazariē daer omme sal hem dye priester besien ende voor onreyn oordeelen

Maer is yet werts yet wits aen dye huyl sijnus bleeschs / en dat schijnel sijnus blees / niet dieper dā die and huyl des bleeschs / en die hayen n3 in wt berādert en sijn / so sal die priester dē seluen besluten seue dāgen / en ten seuenstē dāge besien / ist dat dz teeken staet in sinen oogen / soot eerst werf kont en heuet niet voor der geten aen dye huyl / so sal hē die priester noch seue dāge besluyten. En als hi noch eens ten seueden dāge hē besiet / en beuint dz tet teekē vduyckert is / en niet voor dē gefē en heeft aen die huyl so sal hi hē suuer oordeelen / want het is grillēth3 / en hi sal s3 cleder ooden walleē / soe is hy reyn / mer als die grillēth3 voot dē eedē in die huyl na dien dat hi vādē priester besien en reyn gesproken is / en wort hi noch eens vādē priester besien als die priester siet dat die grillētheit voor der gheten heeft / in die huyl / dan sal hi hē onreyn oordelē want hi is sekerlicheit lazariē

Als dye lazariē inden mensche is / dan sal mē hē

tōttē priester brēgē. Als hi siet en beuint / dz daer wicheit op gecomen is aen die huyl / en dye hayen wt gewordē s3 / en datter root blees in dye twee ringe is / soe is sekerlicheit een oude lazariē in dye huyl s3 blees / daerom sal hē die priester onreyn oordeelen en niet wech sluyten / want hi is rechte onreyn

Als die lazariē bloeyt in die huyl / en bedeckē alle die huyl vā af dat hooft tōttē boeten / alle dat gene dz die priester voor o gē sē mach / Als n3 dye priester siet en beuint / dat die lazariē al dz bleesch bedect heeft / so sal hi hē onreyn oordeelen / om dat alle sijn huyl wt wordē is / wāt hi is suuer. Mer is s3 bleesche root gewordē inden dāge als hi besiet wort so is hi onrein / En als die priester dat root bleesch besiet / so sal hi hē onreyn oordeelē / want hi is onreyn / En hi is sekerlicheit lazariē. Mer berādert dat root blees wē / en wort wt / soe sal hi tot dē priester comen. En als die priester besiet en beuint / dat dat teeken wt gewordē is / so sal hi hem rein oordeelen / want hi is rein

Als in yemāts bleesce aē die huyl renen sweert roet / en wēd heelt / en daer na in die selue plaetse yet wits oft roetachtichs op coemt / en wort claer wt / so sal hi vādē priester besien worden. Als dā die priester siet dat die plaetse der lazariē neerō is dā die and huyl / en dat die hayen wt gewordē s3 / dā so sal hi hē onrein oordeelen / want daer is sekerlicheit een teeken der lazariē / vādē sweere gecomen. Siet die priester dā / en bindet hi dat dye haire n3 wt en sijn / en dattet niet neerō en is / dan die and huyl / en is duister worden / so sal hi hē seuen dāgen besluytē / etet voor der in die huyl / so sal hi hem dā onreyn oordeelē / want het is sekerlicheit een litteken der lazariē / mer blift die clare wicheit also staende en en etet n3 voor dē / so ist die scrābe vādē sweere / en die priester sal hem reyn oordeelen

Als yemāts blees aen die huyl met vici ghe wont wordet / en eest dat dat teeken vanden brant de rootachtich / oft wt is / en als die priester hē besiet ende beuint / dat dat hayen wt ghe worden is / aen des brants teeken ende dye plaetse dieper dan die andere huyl / soe ist sekerlicheit lazariē / vanden teekenē des brants worden. Daeromme sal hem die priester onrein oordeelen / want het is een teeken der lazariē

Maer siet die priester en beuint / dat dat hayen aenden brant teeken niet wt ghe worden en is / ende niet neerō en is / dā die ander huyl / ende is oock verduyckert / sal hi hem seuen dāgen besluten / En ten seuensten dāge sal hi hē besien / heuet voor der ggheten aen die huyl / so sal hi hem onreyn oordeelen / want het is lazariē. Maer ist bliuen staende aent teeken des verbrants / ende niet voor der ggheten aen die huyl / daer toe ist oock verduyckert so ist eē sweeringe des brants teekē en die priester sal hem reyn oordeelen / want het is een scrāme des brants teekens

Wāneer een mā oft wif op thoof oft aenden baert scoort wort / en die priester dz teekē besiet en beuint dz die plaetse dieper is dā die and huyl / en is dz hayen aldaer goudvrich en dūne / soe sal hi hē onreyn oordeelē wāt het is eē lazariē grillēth3 des hoofts oft des baerts / Mer siet die priester dz die grillēth3 n3 dieper en schijnt dā die huyl / en dattet

hays niet vael en is / so sal hi dē seue dē vij. daghen op sluyten / En als hi hem tē seueden dage beket / en beuint / dat die grillenths niet voor dē geten en heeft en datter ghee gulden hayz aen en is / en die plaet se des grillēthris niet dieper en is dan die ander huyl / so sal hi gescozen worden / mer n z in die grillenths / en die priester sal hē noch seue dagen wech sluyfē. En als hi ten seue dē dage beket en beuint dat die grillenths niet voor dē in die huyl gheten en heeft / en en schijnt niet dieper dan die and huyl / so sal hē die priester reyn seggen. En hi sal zjn clederēn wassen / want hi is rein / Maer eet die grillēheit voor dē in die huyl / na dien dat hi reyn gheleit is / en die priester beket en beuint / dat die grillenths also voor dē geten heeft in dye huyl / soe en sal hi n z meer daer na vraghē / oft die hayzen gout verwich zjn wāt hi is onrein / Maer schijnt die grillenths stil gektaē te hebben / en isser vael hayz daer op z begaen / so is die grillēheit heel en reyn / daer om sal hem die priester rein seggen

Hiseē mā oft wijf aen die huyl haers bleefschs pet claer wits heeft en die priester siet / dat die claere witeit verduyfker is / so isser een witte grillēheit ghecomen inder huyl en is reyn

Als eenē māne oft wiuē die hayzē des hoofts wt vallē / dat hi calu wort / die is reyn / Walle si hē wten voor hooftē / so is hy suuer en reyn / Maer coēt daer hi bloot oft calu is / een wit oft rootachtich teeken so is hē gecome lazariē aē die bloetheit oft aent calu hooft / daerom sal hē die priestere besien / en als hi beuint dz wit oft rootachtich teeken op gelopē is aē sijn bloot oft caluwe hooft / so sal die huyl des bleefschs als lazariē sijn / daer om is hi eē lazariē mā / en onrein. Ende die priester sal hē onreyn segghen om zjns teekens wille / dat op zjn hooft is

Als n v yemant lazariē is / diens cleederen sul len gesuuert zjn / en dat hooft bloot / en die lippen verhuylt / en hi sal alles sijn onreyn ghenacmt worden / En so langhe als dat teeken aen hē is / sal hi onrein zjn / alle en woonen / en zjn wooringhe sal huylten den leghere zjn

Als in een cleet een lazariē teeken zjn sal / het si wullen oft lijnen / oft aenden wtslach oft inslach en lijnen oft wullen / oft aen een bel oft aen pet dat van vellen gemacēt wort / En als dat teekē bleect oft rootachtich is / in cleederen oft vellen / oft aē wt slach / oft aen inslach / oft aen eenigerley dinck dat vā vellen ghemacēt is / dat is sekerlyck een teeken der lazariē / daer om salt dye priester besien / En als hi dat teeken siet / sal hijt seuen dagen op sluyfē En als hijt ten seuensten dage siet / dat dat teeken voor dē heeft geten aendat cleet / aendē wtslach / en aendē inslach / aent bel oft aen alle datmen van vellen maect / so ist een etende teeken der lazariē / en is onrein / en sal dat cleet verbernen / oft dē wtslach / oft den inslach / het si wullen oft lijnen / oft eenich belwert / daer alsulckē teeken in is / Want het is een teeken der lazariē / en salt met viere übernē

Al dat die priester sien sal / dat dat teekē n z voor dē geten en heeft / aē cleet oft aendē wtslach / oft aenden inslach / oft aē alderley belwert / so sal hy ghebiedē / dat niet walle daer dat teeken in is / en salt in sluyten / noch ander seuen dage En als die priester

ter sien sal na dien dat teekē gewassen is / dat dat teeken niet verandert en is / in zjn eerste ghedaente / en ooc niet voor dē geten en heeft / so ist onreyn en salt met viere übernē / wāt het is diep intwaerts getē / en heeft scofē gemacēt. Als die priester siet dat dat teeken berduyfter is / na dattet gewassen is / so sal hijt afscueren / vanden cleede / vanden velle / vanden wtslach / oft vādē inslach / Wortet noch meer ghesien / aent cleet aenden wtslach / aenden inslach oft aē alderley belwert / so ist eē smette / en mē salt met viere übernē / dat daer sulck teeken in is / Maer dat cleet oft wtslach oft inslach / oft alderley belwert dat gewassen is / en dat teeken achter gelaten heeft / sal mē noch eens wassen so ist reyn

Dat is die wet ouer die teekenē der lazariē / van die cleederen / oft si wullen zjn oft lijnē / aendē wtslach oft aendē inslach / ende aen alderley were van vellen / reyn oft onreyn te spreken

Tan reynige der lazariē / En wāt offer dat hi gheuen sal **Dat. ruij. Capittel**

Rede die hē **ES** sprach tot Moysē / leggende. Dat is die wet der lazariē en als hi ghete ynicht worden sal. hi sal totten priestere comē En die priester sal wten leghere gaen / ende besien / hoe dat teeken der lazariē / aenden lazariē heel gheworden is. Ende hi sal gebieden den ghenen die te reynigen is / dat hi twee leuende voghen neme / die suuer zjn / en cedere hout en roset v. we en slope / En hi sal gebieden / den eenen vogel te doodē in een aerden vat aenden leuenden wate re / Ende sal den leuenden voghel nemen / met dē cederen houte roset vertwe en slope / ende in des vogels bloet doppen aen den leuenden wate re / en besprengghen den ghenen die te reinigen is / vā zjn der lazariē seuenmael / en reynighen hem also / en laten den leuenden vogel int velt v zjn vliegen

Die gesuuerde sal zjn cleederen wassen / ende alle zjn hayz afscueren / en baden hem int wate re so is hi reyn / daer na sal hi gaen indē leeger / en sal noch seuen dagen buiten zjn der tenten bliuē. En inden seunden dage sal hi al zjn hayz afscueren / vā sinen hooftē / vanden baerde / vande wjnbrau wen dat alle die hayzē zjns lichaems af ghescozen zjn / en sal zjn cleederen wassen / en sine bleefsch / int wate re baden / so is hi rein.

En ten achften daghe sal hi twee lammerē sond smette / ende een iarich scaep sonder smette nemen ende drie tiende bloemen vanden mele / tot eenen spijsoffer / met olye ghemengt / ende een tog olyen Dan sal die priester desen gereynichdē en die dinge n stellen voor dē **ES** voor die duer der tē ten des getuygenis / en sal dat een lā nemen / ende offeren tot eenen sculdoffer / met dat tog olien / en sal dat voor den **ES** weyfteren / en daer nae dat lā dooden / daer men dat brantoffer / en den son doffer doodet / te weten in die heylige stede. Want so dat sondoffer des priesters is / so is ooc dz schul doffer des priesters / Wāt het is dat altheilichste

En die priester sal vanden bloede nemen van den sculdoffer / en doet den ghetuychden op dat laphen vā dē rechter ooren / en optē duym vā zjn dē rechter hant / en opten groten teen van sinē rechtē boete. Daer na sal hi die olye neme wt dat tog / en

Matte. viij. a. en. i. a. lu. v. b.

B

A

op sijn selks des priesters sincke handt gieten / en met sijn rechten vinger in die olye doppē die daer in sijn sincke hant is / en sprengē met sinen vinger die olie seuenmael voor den h. e. s. e. Die olye dye daer ouer blijft in sijn hāt / sal hi den ghereinichden op dat lapkē van sijn rechter ooren doen / en op tē rechtē duym / en optē grote teen vā sijnē rechten boec / bouē op dz bloet des sculdoffers / de olye dye daer ouer blijft in sijn hant / sal hi op des gereinichdēs hooft doē / en hē vsoenen voor den here / en hi sal dat sondoffer bereiden en dē gereinichden vsoenen om sijn onreinicheits walt. Ende hi sal daer na dat brātoffer doodē en sal opten outaer offerē niet dē spijsoffer / s hem te versoenen / so is hi reyn

Ik dat hi arm is / en met sijn hāden so veke nē en vercrjcht / so sal hi dā nemē eē lā tot eēnē schuld offer om op te Weykerē / om hē mede te vsoenen en een tiendē deel bloemen bāden mecl m. z. olie gemeingt tot een spijsoffer / en een log olien / oft twee tot / seidunē oft twee iōge duuen / die hi met sijn hāt verweruē hā / dat die een sijn sondoffer / die and een brātoffer / en byēgenē tenachtē dage vā sijn reinigingen totten priester / voor die duere der tenen des getungens / voor den h. e. s. e.

Van sal die priester dat lam / tot eenen scultoffer nemen en dz log olien en salt al Weykerē voor dē h. e. s. e. / en dat lam dz sculdoffer doodē en nemen bāden bloede des selks sculdoffers / en doent dē gereinichden op dz lapken van sinder rechter oren / en opten duym vā sijn rechter hāt / en opten groot en teen vā sinen rechtē boec / en de olie in des priesters sincker hant gieten / en met sinen rechten vinger die olie die in sijn sincke hant is / seuenmael sprengēn voor den h. e. s. e.

Datter ouerblifft in sinder hant / dz sal hi bi den gereinichden op dz lapkē vā sinder rechter ooren en opten duym vā sinder rechter hant / ende opten grooten teen vā sinen rechtē boec doen / bouen op dat bloet des scultoffers / die ouerbluende olye in sinder hāt / sal hi den ghereinichden op dat hooft doen / om hem te versoenen voor den h. e. s. e. / en daer na bāder eender tot seidunē oft iōger duue / so sijn hāt heeft moghen vercrjghen / cen sondoffer / van die ander een brātoffer maken / met den spijsoffer / en die priester sal also den ghereinichden versoenen voor den h. e. s. e. Dat is die wet voor den lazarijghen / die met sinder hant niet vercrjghen en can / dat tot sinder suueringhen behoort

Ende die h. e. s. e. sprac tot Moise en Aaron / segghend e. Als ghi int lant Canaan coemt dat ick v te bekitten gheue / en als die yerbets in eenen huise van uwer besittinghen een lazarij teeken verschiint. So sal die comen / dien dz huis toebehoort en booscappen den priester en seggē. Al dūrt dz ter een lazarij teeken is aen minen huise. Dā sal die priester heeten dat si dat huys wt ruymen eer dā die priester daer ingaet / om dat teeken te bekē / op dattet niet al onrein en worde / datter in den huise is / daer na sal die priester igāē dz teekē te bekē

Als hi dz dā besiet / en beuint dat daer aen dien muer des huis gheel oft roodachtige puthens sijn / en die gbedaente neer dā dan die ander muer is / soe sal hi ten huise ter duerē vrgāē / en dat huys seuen dagē toe quire. En als hi tē seuencken dagē weder

coemt / en siet dz dz teeken voor d gheten heeft aen des huis muer / so sal hi die steenen heetē wchzekē daer dz teken in is / en buyten voor die stat / in een onreyn plaetse wopen / en dat huis sal men binne rōtomme scrabben / en sullen dat afgeschrapte stof buiten voor die stat in een onreyn plaetse scudden en ander steenen nemen / en in haer stede doen / en ander stof nemen / ende dat huis bewopen

Als dā dat teeken wed coemt / en wtbreect aē dē huise / na dat mē de steenen en dz stof wtgetrockē en dz huis anders bewopen heeft so sal dye priester igāen / en als hi siet / dz dat teeken voor der geften heeft / aendē huise so ist sekerlijc een berstinden de lazarij / aenden huise / en sijn onrein / daer omme sal men dz huys afbreken steen en hout / en alle stof se die aenden huise is / en ghi sullet buiten bueren voor die stat / aen eenen onreinen hoec. En wie dz in dat huys gaet / also langhe alst besloten is die is onrein totten auont. Ende wie daer inne leet / of daer in eet die sal sijn cleder en wasschen

Waer dat die priester siet / als hi daer ingaet / dz dit teeken niet voor der aenden huise gegeten en heeft / na dien dat huys bewopen is so sal hijt reij seggē. Wāt dat teken is heel wōde. En voor een sondoffer nemē / voor dat huys twee vogelen eēden hout / en roset barwe / wolle en sōpe / en den cenē voghel quē in een aerde vat / aen een leuende watere / en dā sal men in men dz Cederē hout / dye roset barwe dē sōpe en den leuenden vogel / ende in dat bloet des dooden vogels doopē / aē dē leuēde water / en dat huys seuenmael daer mede besprengen / en sal also dz huys suuer spreke niet den bloede des vogels met dē leuēde water / metten leuen den vogel / met den clederen hout / metter sōpen en metter roset barwe wolle. En sal den leuenden voghele laten buiten voor die stat int vry velt vliegen / ende dat huys versoenen / so ist reyn

Dit is die wet ouer alle teekenen d lazarij / en grilicheit ouer die lazarij der clederen en der huysen / ouer die buiten lichtende / smetten / clare wit / op dattien wete wāueet yet reyn oft onreyn is.

Dat is die wet vander lazarij

Van alderley onreynē vloeden / der manne en dē der wuen

Dat. xv. Capittel

Mde die h. e. s. e. sprac / m. z. Moise en Aaron seggēde. Spreek m. z. dē kinde rē vā Israël / en segt hem. Als eē mā vā sijn vleesch een bloet bloedet dye is onreyn / want hi is onrein vā desen bloede als sijn vleesch van deser bloet draecht / oft eē wōde af geten wort. Alle die leger daer hi leet / en al daer hi op siet / sal ooc onrein wesen

En wie sijn leger raect / die sal sijn clederen wassē en badē hē met watere / en onrei sijn tottē auōt.

En wie siet daer hi ghesetē heeft / die sal sijn clederē wassē en badē hē m. z. watere / en onrein sijn tottē auōt. Wie sijn vleesch raect / die sal sijn clederē wassē / en badē hē met water / en onrein sijn tottē auōt / Als hi sijn speccsel wōdpt op den genen die reyn is / die sal sijn clederen wasschen / en baden hem met water en onrein sijn totten auont

En die sadel daer hi op siet / sal onrein worden. En wie dat yet raect dat onder hē gebreel is dye sal onrein sijn totten auont / En wie als sulckē dūc

dyacht/die sal sijn cleederē wasschen/en hem met watere baden/en onreyn sijn tottē auōt/En wien dat hi raect/en te boze sijn handē niet en wacht/die sal sijn cleederē wassen/en badē hen met watere/ende onreynsijn totten auōt. Als hi een aelden bat raect/dat salmen byken. Maer dat houten bat salmen niet watere wassen

En als hi reyn wort bā sinder bloet/soo sal hi seuen dagen tellen/ua dien hi reyn gheworden is/en sijn cleederē/wassen/en sijn vleesch met leuende water baden/so is hi reyn/En ten achsten dage sal hi twee tofselduuē/oft twee iōge duuē nemen en booz den h. e. e. brenge/ booz die duere/der tenten des getuygenis/en den priester geuen. En die priester sal vāder eender, een sondoffer maken ende vāder andere/een brantoffer/en hem versoen booz den h. e. e./om sinder bloet wille

Als een man indē slaep sijn saet ontghaet/dye sal alle sijn bleeste met water badē/en onrein sijn tottē auont. En alle cleet/en alle bel/dat met sulckē sādē besmet is/sal hi wassē met watere/en onreyn sijn totten auōt. Een wijf daer een alsulckē man bileet/sullen haer met watere baden/ende onreyn sijn totten auont

Als eē wijf haers bleeschs bloetbloet heeft/sal si seuen daghen besiden ghedaen worden. So wie dat raect/die sal onrein sijn totten auōt. En al daer si op leet/also sāge als si besidē gedaē is/sal onreyn sijn. En waer dat sy op sit/sal onreyn sijn. En wie hare leeger raect/de sal sijn cleederē wassen/en baden hem met watere/en onreyn sijn totten auōt. En wie yet raect daer si op gesetē heeft/sal sijn cleederē wassē/en hē met water badē/en onreyn sijn totten auont. En als een man by haer leet/al die wille dat si besiden gedaē is/die sal seuen daghē onreyn sijn/en dien legghere daer hi op ghelegghen heeft/sal onreyn sijn

Als een wijf haren bloetbloet lange tijt heeft/niet alleen ter gewoōliker tijt/maer ooc ouer den ghewoonliken tijt/So sal si onreyn sijn/so langhe als si die bloet heeft/gheleijē si ter tijt haers maent stōts/so sal si ooc hier onrein sijn. Alle leeggher daer si op leet/al die tijt haere bloets/sal sijn gelijē dien leeggher haers maentstōts. En al waer si op sidē/sal onreyn sijn/gelijē die onreinicheit haers maentstōts. Die yet daer af aentast/die sal onrein sijn. Ende sal sijn cleederē wassen/en baden hem met watere/ende onreyn sijn totten auont

Maer wort si suuer bā haer der bloet/soo sal si seuen dagen tellen daer na sal si reyn sijn/en tē achten daghe sal si twee tofselduuē/oft twee ionghe duuen nemen/en totten priester bringen/booz die duere der tēten des ghetuychynis/En dye priester sal vāder eender/een sondoffer maken/en vāder andere/een brantoffer/en haer versoenen booz dē h. e. e./vāder bloet haerder onreinicheits

Als dus suldi besorgen dat die hinderen van Israhel/haer onsuuerheit wachten/dat si niet en steruen/in haere onreinicheit/als si in sijn woonstijghe onrein maken/die onder v is

Die is die wet ouer den ghenen/dye den bloet heeft/en den genen die dat saet indē slaep afgaet dat hi daer af onreine wort. En ouer den ghenen die den bloet bloet heeft/ende wie die bloet heeft/

het si man oft wijf ende als een man bi eender onreynder leyt

Das Harō niet alle tijten mach int heylighdom gaen/vanden twee boeken/vanden welckē deene voor die sonde/Ende vādere tot eenen brantoffer sijn sal/vant vasten der segender maent

Das .xvi. Capittel

Adē die h. e. e. sprack met Moysi na diē dat Harōus twee sonen gestorue waren/doen si booz den h. e. e. offerden/leggende. Segt u wē vāder Haron/dat hi niet tot allen tijden in dat binnenste heilichdō en gaet/achter tbooz hāg sel booz dē Genaden stoel/die op die arche is/op dat hi niet en sterue/want ic sal in eender wolckē openbaren/opten genaden stoel

Alleen daer mede sal hi ingaen/met eenen ionghen vette/tot eenen sondoffer/en met eenē ram tot eenen brantoffer/ende den heilighen lijnen rock sal hi aendoen/en een lijnē broecke aen sijn vleesch hebben/ende met eenē lijnen gordel gorden/ende den lijnen hoet op hebben. Want dat sijn die heylige cleederen/ende sal sijn vleesch met water badē en hi salse aendoen. En sal van der gemeynē der hinderen van Israhel/twee boeken nemen tot eenē sondoffer/ende eenen ram tot eenē brantoffer

Ende Haron sal den vette sijn sondoffer brengen/ende hem ende sijn huys versoenen. Ende daer na die twee boeken nemen/en booz den h. e. e. stelle/booz die duere der tentē des getuychynis/ende sal dat lot worpen op die twee boeken/eens boec tot den h. e. e./en vāder den bybort/Ende hi sal den boe op den welckē des h. e. e. lot valt/offeren tot eenen sondoffer/maer den boe op den welckē dat lot des byboes valt/sal hi leuē dich booz den h. e. e. stellen/dat hi hem versoene/ende laet den bybot in die woestine. Ende also sal hi dan den vette sijn sondoffers brengen/en hem/en sijn huys versoenen/en sal hem dooden.

En sal een pāne vol gloyēde colen vanden outaer nemen/die booz den h. e. e. staet/en die hant vol gestoten rucktwercks/en binne in/achter dat booz hangsel brengen/ende dat rucktwerck opt vier doen booz den h. e. e./dat die neuē vanden rucktwerck/dē Genadē stoel bedecke/die opt getuygenis is/dat hi niet en sterue. En sal banden bloede banden verre nemen/ende met sinen vingher te ghen den Genaden stoel sprengen van bozē. Seuenmael sal hi booz den Genaden stoel met sinen vingeren van den bloede doen.

Daer na sal hi den bock des volcē sondoffer boden/en van sinen bloede inbrenge achter dat booz hāg sel/ende hi sal met sinē bloede doen/soe hi niet des herren bloet ghedaen heeft/ende daer mede ooc besprengen van boze/tegen den Genaden stoel/ende sal also versoenen dat heylighdom/vāder onreynicheit der hinderen van Israhel/ende van haren ouertredinghen/in allen haren sonden. Also sal hi dat ooc doen/boze die tēte des ghetuyghenis/die welcke in die woonstijghe bi hen is/on der hare onreinicheit

Sheen mensche en sal in die tēte des ghetuyghenis sijn/als hi in ghaet om te versoenen inden heilichdō/tot dat hi wtgaet/en sal also versoenen bē

en zijn huys / en die gantse ghemeynte vā Israel / En als hi wt gaet / cotten outaer die vā or dē hē hē staet / sal hi hem versoenen / en sal banden bloede des vers / en bandē bloede des rams nemen / en op des Outaers hoozenen al om doen / En sal met sinen vingher banden bloede daer op sprenghen se uen mael en hem heilighen ende wihen / vandet ou reinicheit der kinderen van Israel

En als hi volbracht heeft dz versoene des heylichdoms / en der tēte des ghetuyghenis / ende des Outaers / sal hi ooc den leuendē boe daer brengen Van sal Aaron / beyde zijn handen op zijn hooft te gader leggen / en bekennen op hem al dye misdaet der kindere vā Israel / en alle haer ouertredingen in haren sonden / en sal se den boe opt hooft leggen en hem duet een mā dye daer bereypt is / laten lopen in die woestine / dz die boe alsoe al haer misdaet op hem in dye wildernis draghe / en laten hem in dye woestine

En Aaron sal in dye tēte des ghetuyghenis gaen / en die sijne cleederen wttrecken / die hi aentrock / als hi in dat heilichdom ghinck / en sal se al daer laten / en sal sine vleesch met water baden / in een heylighe stede / en zijn eyghen cleederen aen doe En wt gaen / en zijn brantoffer / en des volcs brāt offer bereyde / en beyde hē / en dat volc versoenen / en dat het vandē sondoffer / opte outaer ontfeken Mer die ghene die den vrybock wt gheleyt heeft / sal zijn cleederen wasschen / en zijn vleesch met water baden / en daer na inden legher comen

Den verre des sondoffers / en den boe des sondoffers / der welcker bloet in dat heylichdom / om te versoene ghebracht wert / sal mē buyten den legher brengen / en met bierre verberne / beide haer hūt / vleesch en meel / En die se vbernen sal / die sal zijn cleederen wassche / en zijn vleesch met water baden / en daer na inden legher comen

Soe sal v dz een ewich recht zijn / inden tiende daghe / des leuendē maets / suldi uwe siele beroot moedighē / en gheen wert doen / hi si ooc een inghe boze / of een vreemdelinc onder v / Want in desen dage geschiet uwe vsoeninghe / dat ghi gereuicht wort vooz dē hē hē / vā al v soude / dair om salt v een vry Sabbath zijn / en ghi sult v siele beroot moedigen / En ewich recht sal dat zijn

Willeke versoeninghe sal een priester doen / diemē gesalft / en dies hāt datmē gheuult heeft tot enē priester in zijn bads stat / en hi sal die linen cleederē aen doe / te weten die heilighe cleederē / en sal also versoene dat heilige heilichdom / en dye tēte des getuyghenis / en den Outaer / en dē priester / en al dz volc der gemeynte Dat al v een ewich recht zijn dat ghi die kindere vā Israel versoent / van allen haren sonden / inden Jare eens / Ende Moles dede so hem die hē hē gheboden hadde

Datmē te voie alle offerhande rotter duere v woningen sal brengen / Datmē gheenbloet etē en sal / Roch van een beest die van selts ghestome is

Dat. xvij. Capittel

De die hē hē sprac mē Moles seg gēde / Segt Harō en zijn sonen / en al dē kindere vā Israel / en segt tot hen. Dit is dat die hē hē gevode heeft Wzie dat wt dē huise vā Israel eenē oestort la / oft gepte staet indē leghere / oft buiten

voor den leegere / en niet voor die duere der tenten des getuyghenis en bringt / dattet dē hē hē tot eenen offer gebracht worde voor die wooninghe des hē hē / die sal des bloets sculdich zijn / als die gene die bloet gekort heeft / en allulche mēsch sal wtgeroeyt werden / wt sinen volcke

Daerom sulte die kinderen van Israel haer offer die si opte vryen veldē offeren wille / voor den hē hē bringē / voor die duere der tenten des getuyghenis / totten priester en al daer haer doot offer dē hē hē offerē / En die priester sal dat bloet opten outaer des hē hē sprenghen / voor dye duere / der tēte / des getuyghenis / en dz bet ontfē hē tot eenen loete ruer den hē hē / en gheensins hare offer vozt aen meer / den duuelen te offeren / met den welcken si hoereren / Dat sal een ewich recht zijn / bi haer / en hare nacedmelighen / Daer om suldi tot die legghen / Welcke mensce banden huylē vā Israel / oft ooc een vreemdelinc dye ond v is / die een offer of een brantoffer doet / ende en bringt dat niet voor die duere der tenten des ghetuyghenis / dat hi dē hē hē doet / dye sal doct wtgeroeyt worden van sinen volcke /

En elc mēsch hi si vandē huylē vā Israel / oft een vreemdelinc onder v / die ergēs bloet eedt / tegē dien sal ic mijn aensicht sette / en sal hē midden wt zijn vole berouue / wāt des vleesche siele / is inden bloede / ende ic hebt v totten outaer ghegeuen / dat uwe siele daer mede versoent werde / Want dat bloet versoent dat in die siele is / Daerom heb ic geseydē kindere vā Israel / Gheene siel en sal ond v liede bloet eten / ooc gheene vreemdelinc / die on der v liden woont

En elc mēsch van v liden / hi si vandē huylē van Israel / oft een vreemdelinc onder v / die een dier of vogel vāghet oft iaecht / datmē eedt / die sal des seluen bloet storzen / en met aerde bedeckē / Want al le vleesch leeft indē bloede / en ic hebbe den kinderen Israel gheleyt / Ghi en sult gheens lichaems bloet eten / Want dat leuen van allen vleesche / is in zijn bloet / Wie dattet eedt dye sal wtgeroeyt worde / En wat siel / vā eenen aese / oft dat banden wilde vschuert is / eedt / hi si een ingeboren oft vrede linc dye sal zijn cleederē wassche / en hē met water badē / en onrein zijn totten auont / so is hi reyt waer dat hi zijn cleederē niet wassche noch hē nyet baden en sal / so sal hi sine misdaet draghen

Van die grade v swagerschap / en maesscap En hoe dattet berame dē manne metre wlyue te ve eenighen inden houelic / En hoe niet

Dat. xvij. Capittel

De die hē hē sprac met M o s i / leggende spreert met dē kindere vā Israel / en segt tot hen J e b e die hē hē uwe God / ghi en sult niet doe / na dē werckē des Egyptische lants / daer ghi inne gewoot hebt . Soe niet / nae die werckē des lants Canaan / daer ic v brengen sal / Ghi en sult ooc na haren rechte niet houden / maer alleē ne na mijn rechte suldi doe / en mē insettinghe sul di houdē / dat ghi daer in wandelt / Want ic bē die hē hē v God / daer om suldi mijn insettinghen houden / en mijn rechte / Want die mensce die dye selue doet / dye sal daer duer leuen / want ick ben die hē hē

B Niemāt en sal hē tot zijnder naecker bloet vrien-
dinne doen / om haer scamelheit te ontdeckē / wāt
ic ben die **h. E. E.** / Shi en sult ws baders / en ws
moeders scamelhz met ontdeckē. Het is uwe moe-
der / daer om en suldi haer scamelheit n̄ ontdeckē
Shi en sult ws baders w̄jfs scamelheit niet ont-
decken / want het is ws baders scamelheit.

Shi en sult ws susters scamelheit / die ws ba-
ders / ofte ws moeders dochter is / d̄ye thups ofte
huyten gebozē is / niet ontdeckē / Shy en sult ws
soons oft uwer dochters dochter scamelheit niet
ontdeckē / want het is uwe scamelhz / Shi en sult
ws baders w̄jfs dochter / d̄ye si uwen vader ghe-
baert heeft / ende v suster is / haer scamelheyt niet
ontdecken

A Shi en sult ws baders suster scamelheit niet
ontdeckē / wāt het is ws baders naeste bloet vrien-
dinne / Shi en sult ws moeders susters scamelhz
niet ontdeckē / wāt het is ws moeds naeste bloet
vriendinne.

Shi en sult ws baders broeds scamelheyt niet
ontdeckē / dat ghi z̄j w̄jff neet / wāt si is v mach-
schap gewordē. Shy en sult niet ontdeckē uwer
behouder dochteren scamelheyt wānt het is ws
soons w̄jff / daer om en suldi haer scamelheit niet
ontdeckē / Shi en sult ws broeders w̄jfs scamel-
heit niet ontdecken / want het is ws broeders sca-
melheyt

Shi en sullet ws w̄jfs / met haerder dochter
scamelheit niet ontdecken / noch haers soons doch-
ter / oft dochter dochter nemē / om haer scamelheit
te ontdecken / wāt het is haer naeste bloet vriedin-
ne / en het is eenē lachter / Shi en sult oock gheen
w̄jff nemen met haerder suster / haer scamelheyt
te ontdeckē / al die wile si noch leeft / Shi en sult n̄
totten w̄iue ghaē die wile dat si haer crancheit be-

D Molech uet / in haer onreiniteit / om haer scamelheit te
was eē ontdecken

Shi en sult niet bi ws naestē w̄jff ligghe / om
die hair met haer te doē te hebbē / daer mede dat ghi v aen
eigē kin haer ontreinicht. Shi en sult ooc utwe fact met
derē tot zenen / dattet den Molech verbiant wordē / d̄y ghi
diēft ver niet en ontheplicht den naem ws Gods want ick
brandē ben die **h. E. E.**

ghelijck Shi en sult niet bi een knechten ligghe / ghe-
Manaf lijē bi een w̄jff / want het is een grouwelic / Shi
ses dede en sult ooc bi geen beeste li zgen / dat ghi met haer
die conie verontreyn wort / En geē w̄jff en sal met een beest
bā Juda te te doene hebbē / wāt het is een grouwelicheyt
si meyn. Shi en sult v / in gheenē van desen verontreyp-
de So- nigen / wānt in allen desen hebben haer die hey-
de daer denē verontreynicht / die ic booz v wech sal wtsto-
mede te eē en dat lant is daer doze ontreynichtē / en ick sal
dienēge haer misdaet aē haer versoccken / dat dat lant / z̄j
lijck **N.** inwoonds wtspoutwe / Daerom hou mine settin
braham ghen en rechten / en en doet niet en vā desen grou-
dede doe welieheden / noch die uighebozē noch ooc vreedē
hi sinē so sine die onder v is want alle alskulcken grouwelijc
ne pfaac heden / hebben die lieden van desen lande gedaen /
offerde / Die booz v waren / ende hebben dat lande ontrep
door nicht / op dat v oock dat lande nyet wt en spoutwe
Gods als gh̄nt ontreinicht / ghelijc die heidenen heeft wt
beueel.

ghespogghen die booz v waren / want soe wyse dese
grouwelicheit doen / die sielen sullen wtgheroept

werden van hare volcke / Daer omme hout mine
insettinghen / dat ghi niet en doet nae die grouwe-
like sedē / der geere die booz v waren / dat ghi daer
mede n̄z ontreinicht en wort / want ic ben die **h. E.**
h. E. utwe God /

In dit Capittel zijn men igerley ghebodenes
insettinghen **Dat xix. Cap**

S Ade d̄ye **h. E. E.** sprack met Moſi /
seggēde / spreek met al die ghemeyn
te der kindere n bā Iſrahel / ende legte
doe hē ghi sult heplich z̄j n wānt ick
ben heplich / die **h. E. E.** utwe God /
Een yegelic breele z̄j n vader en moeder / houdē
mijn vier dagen / want ic ben die **h. E. E.** v God /
ghi en sult v niet totten afgoden keeren / en en sult
v gheen ghegoten goden maken / want ic ben d̄ye
h. E. E. v God.

Als ghi dē **h. E. E.** wilt dootoffer doen / soe
sulde ghise daer om offeren / dat by v ghenadich si /
en ghi sult se in dien seluen daghe eten / als ghise of-
ferē / en dē tweeden dage / Maer watter ouer blijft
tot op den derden dage / sal men met biere berber-
nen. It datter yemant inden derden daghe af eede
so is hi ontheplicht / en hi en sal geē genade binden /
en die selue eter / sal z̄j n misdaet draeghen / dat by
dat heplichdom des **h. E. E.** ontheplicht heeft /
en alskulcken siele sal wtgheroyp worden / van ha-
ren volcke

Als ghi v lant ooght / soo en suld̄jt niet aenden
eynden al omme af sniden / oock en suld̄jt niet al-
te nauwe op vergaren / also ooc en suldi utwē w̄j n
gaert niet te nauwe lesen noch die afgeuallē beest
op lesen / maer den armē / en vreedēdinghe n sul-
d̄jt laten / want ic ben die **h. E. E.** utwe God.

A Shi en sult niet stekē noch liegen / noch die ee-
ne en sal met dē anderen nyet valscheijc handelen /
Shi en sult niet valscheijc sweren bi minen uarne
en ontheplichtē den naem ws Gods / want ic ben
die **h. E. E.**

Shi en sult utwen naesten gheen onrecht doen
noch hē met crach te beroouē / Si v en sal niet blij-
uen / dē loon d̄jns gebuetdē knechts tottē morgen

Shi en sult den doouien niet vloekē / Shy en
sult booz den blinden niet setten / daer hi hem aen
stootē / want ghi sult v booz utwen God breeſen /
want ic ben die **h. E. E.**

D Shi en sult gheen onrecht hanteren indē rech-
te / en ghi en sult niet aencken des armen personen
noch eere des grote persoons / maer ghi sult utwen
naesten rechtuaerdelijc rechten

Shi en sult geen saemroouer / noch oozblaser
ouder utwē volcke laten gaē / Shi en sult ooc niet
staē tegen ws naestē bloet. wāt ic ben die **h. E. E.**

Shi en sult utwē broeder niet hateren in v herte
maer ghi sult utwen naestē kraffen / op dat ghi niet
om sinent wille schult draeghen en moet

Shi en sult v seluen niet wreken / Shi en sult
v ooc niet tegen willenen houwē / teghen die kindere
ws volck

Shi sult utwen naestē lief hebben gelijc v seluē
want ic ben die **h. E. E.**

Mijn insettinghen suldi houden / dat ghi utwē
bee niet en laet te doen hebben / met alderley die-
ren / En utwē belt en besaeyt niet met ghemeng-

den rozen/ En geen cleedt en come aen b dat met wolle/ ende linen gemengt is

Als een mā bi enē wīue leet/ en beslaepse/ dye een dienck maecht/ en van eenen āderen betrocken is nochtans niet verlost/ noch vūshēyt vercreghen en heuet/ dat sal ghestraft wordē/ maer si en sullen niet steruē/ wāt si en is niet vūshēyt gēweest/ Maer by sal booz zyn sulc/ dē hēcē booz die doer der ten sen des getuychnis/ eenē ramt of eenē schultoffer brengē/ en die priester sal hē verlocnē met dē sulc offer booz dē hēcē/ vā dier sondē die bi gedaen heeft/ soe sal hē God genadich sijn/ ouer sijn sonde die bi gedaen heeft

Als ghi int lāt coēt/ en alderley boomēn plātet daer mē af etē mach/ suldi der seluer boomēn sijn hē bekūde/ mē hare vūcht/ drie iare suldi se onbesnēdē achtē/ dat ghise niet en eet/ maer indē vierdē iare sullen alle haer vruchten heyligh/ en ghepresen sijn den hēcē/ inden vūstē iare suldi die vruchten eten/ en bergaderden/ Want ick ben die hēcē God

Ghi en sult niet metē bloede etē/ Ghi en sult niet opter vogelē ghescrey achten/ noch daghē wt kiesē/ Ghi en sult gheen cruppen op v hooft seeren/ noch wtēn baert geheel afscheeren

Ghi en sult geen teeken in wtēn lichaem seeren/ noch letteren aen v maken/ want ick ben dye hēcē

Ghi en sult v dochtet niet houden tot hoerde-rie/ dat dat lant gheen hoerde-rie en doe/ en worde vol lachters

Hout mīn vierdagen/ en ghi sult ontscien mīn heylighdom/ want ic ben die hēcē

Ghi en sult niet keeren totten waerleggeren/ ende en vārecht niet bāden bedieders der teekenē dat ghi niet van hen onreynicht en wort/ Wāt ick ben die hēcē v God.

Door een ghrys hooft suldi op staen/ en dye ouders eeren/ Wandt ghi sult wtēn Godt ontscien/ want ick ben die hēcē

Als een vremdelinc bi v liēdē woonen sal in wtēn lande/ so en suldi hem niet herwiten/ hi sal bi v woonen gelike een inghebozen ander v/ en sult hem lief hebbe gelike v seluen/ wāt ghi liēdē hebt ooc vremdelinghen gēweest in Egypten lant/ Ic ben die hēcē v God

Ghi en sult geen onghelike doen aendē rechte/ metter elken/ met gewichte/ metter matē/ rechte waghe/ recht pont/ recht Epha/ recht hin/ sal bi v liēden sijn/ Want ic ben die hēcē v Godt/ dye v wt Egyptē lāt geleyt heeft/ hout/ en doet al mīn settingē en rechte/ want ic ben die hēcē

Hier wort verbodē dat mē vā den afgod Molech niet geue en sal/ en noch meer andere wordē hter verboden

Dat. xx. Capittel

nde dye hēcē sprack met Moys segghende/ Segt den kinderen van Israel/ Wye dat banden kinderen van Israel/ oft een vremdelinc dye in Israel woont/ van sinē zādē Molech geeft/ die sal die doot steruē/ dat volc des lāts sal hem stēnē/ ende ick sal mīn aensichte sette te-ghen sulcken mensche/ ende sal hem wt sinen volke wtroeyen/ omdat hi den Molech van sinen sa-

de geueē heeft/ en mīn heylighdom onreynicht en minen heylighen naem ontheylicht heeft.

Ende in die dat volc des lants booz die vingheren sien sal/ den mēsche die van sinē zādē den Molech ghegeuen heeft/ dat si hem niet en dooden/ soe sal ick mīn aensicht tegen den seluen mēsche setten/ en tegen zyn geel achte/ en sal hem/ en alle die mede gehoereert hebbe aen dē Molech/ wt hare volke wtroeyen

Als een siele haer keert totten waerleggheren en treken bedieders/ dat si hem na hoerere/ soe sal ick mīn aensicht tegen die selue siele setten/ en sal se wt haren volke wtrocken/ Daer om heyligh v/ en wēset heyligh/ Wāt ic ben heyligh/ wde God/ en hout mīn settinghen/ en doet se/ Want ic v dye hēcē/ die v heyligh

Dye dat sine vader oft sine moeder bloet/ dye sal die doot steruen/ sijn bloet si op hem/ om dat hi sijn vader of moeder geuloect heeft.

Die dat ouerspel doet met eens anders wif/ die sal die doot steruē/ beyde die ouerspeelder/ en die ouerspeelster/ om dat hi met zyns naeste wif/ dat houwelike gēroken heeft

Die dat bi sijn siefmoeder slacpt/ dat bi sijn vaders seamelheyt ontdect heeft/ die sullen beyde die doot steruen/ haer bloet si op hen.

Als yemāt bi sijn soons wif slaep/ soe sullen si beyde die doot steruen/ want si hebbe een schādē gedaen/ haer bloet si op hen.

Als yemāt bi eē knechtē slacpt/ gelike bi enen wīue/ die hebbe een groutwelicheyt gedaē/ en sult beyde die doot steruen/ haer bloet si op hē

Als yemāt eē wif necint en hare moeder ooc haer toe/ die heeft enen lachter ghebrocht/ mē sal hem met viere verberuen/ en haer doot/ datter ghenen laster en bliue onder v

Als yemant by eender beesten oft bee leyt/ dye sal die doot steruen/ en dat bee sal inen dooden

Als een wif haer toe eenigen bee doet/ daer si mede te doe heeft/ die suldi doode/ en dat bee ooc/ si sullen die doot steruen/ haer blot si op hen

Als yemāt zyn suster necint sijn vaders dochter/ oft sinder moeder dochter/ ende haer schamelheyt besiet/ ende si weder sine schamelheyt besiet/ dat is eē scādē/ Die sult wtgheroeyt wordē/ booz die liēden harts volcks/ Want hi heeft sinder suster schamelheit ontdect/ hi sal sijn schult dragen

Als een man bi enen wīue slaep/ ter tijt haer der crancheyt/ en ontdect haer schamelheyt/ en ontdect haer fonteyne/ en si ontdect die fonteyne harts bloets/ die sullen beyde van haeren volke wtghe roeyt worden.

Dye schamelheyt wtter moeder suster/ en wt vaders suster schamelheyt en suldi niet ontdeckē/ wāt aldusdanige heuet sijn naeste bloet byēdinne ontdect/ en si sullen haer schult dragen

Als yemant bi sijn ozms oft moeyē dochter slaep/ dat hi haer schamelheyt ontdect/ die sullen haer sonde dragē/ sonder kinderē sullen si steruen

Als yemant sijn broedere wif necint dat is een onreyn dinck/ si sullen sonder kinderen zyn/ om dat hi zyns broeders schamelheyt ontdect heeft

So hout nu dā alle mīn settinghen/ ende rechte/ en doet se/ op dat v dat lāt niet wtēn spouwe/

Act. d. 10. ij. b

ie. xvi. d. ero. xi. c. pro. xx. c.

Deut. 23

o. xvij

24

Daer ick v in leyde / dat ghi daer in woonen soude
en en wadelt niet in die insettinge der helden / die
ick booz v weskote sal / Want dit hebben si alle ge
daen / en ick hebbe verontwaert

Maer v liede segghe ick / ghi sult haer lant be
setten / Want ic sal v gheuen een landt tot eender
erfkenissen / daer melck ende honich in vloeyt / Ick
ben die **YHWH** v God / die v af ghescheyden heb
bande volcken / dat ghi oock sult scheyden dat rey
ne bee / bande ontreynen / ende ontreyne voghelen /
D banden reyne / ende uwe siele niet en ontreynicht
aende bee / aende vogelen / en aen alle datter opter
aerden cruypt / die ick afgescheyden heb / dat het
ontreyn si / daer om suldi in heyligh zyn / wat ic ben
heyligh die **YHWH** / die v afgescheldē heeft bande
volcken / dat ghi mijn soude sijn

Als een man oft een wijf / een waersegger / oft
teekenbedieder zyn sal / die sal die doot sterue / men
salte steenen / haer bloet si op hen
Hoe dat die priesters reyn ende onbesmet sijn
sullen / Ende hoe si behoren te leue / En haer ner
gens mede en sullen ontsuyeren

Dat .xxj. Capittel

Die dye **YHWH** sprack tot Moys /
legt tot den puesterē Harons sonen /
ende spreect tot hen / Een puester en
sal hem aen gheen siele van sine volc
ke ontreynighen / sonder alleen aen
sijn naeste maelschap / dat hem aenghaet / als aen
sijn moeder / aen sijn vader / aen sijn sone / aen sijn
dochter / aen sijn broeder / ende aen sijn suster / dye
noch maecht is / ende geens mans wijfen heeft ge
weest / die hem aengae / aē desen mach hi hem ont
reynighen / Sack en sal hi hem niet ontreinighen /
aen eenen ouerste vā sinen volcke / dat hi hem niet
en ontheplighe.

Hi en sal oec gheen cruyt makē op sijn hooft /
noch sine baert af scheeren en aen haeren lichaem
geen teke snide / Si sullen hare Godt heyligh zyn /
en niet ontheilige den naem haers Gods / want si
offerē des **YHWH** offer / dat broot haers Gods
daer om sullen si heylighdom zyn.

Si en sullen gheen hoeren neimen / noch gheen
gheshoffierde / noch die van haeren man versto
ten is / want hi is heyligh sinen Godt / daer om sal
hi hē heyligē / wāt hi offerē dat broot zijns Gods /
Hi sal v heyligh sijn / wāt ick ben heyligh / die **YHWH**
die v heylicht

Als eens priesters dochter begint te hoerere
so sal mēse met vier verbranden / want si heeft ha
ren vader ghescheynt.

So wie dat hoghe priester is / onder sine broe
deren / op diens hooft dat die salfolye gheghoten /
ende zyn hant gheuuē is / dat hem aengedaē woz
den die heylighe elderen / die en sal zyn hooft niet
ontdecken / ende zyn cleederen niet doorsniden / en
en sal tot ghenen dooden comen / en en sal hē noch
ouer vader noch ouer moeder ontreynigē / Hi en
sal wt den heylighdom niet gaē / dat hi niet en ont
heplighe dat heylighdom sijns Gods / Want die
troone des salfolye zijns Gods is op hem / want
ic ben die **YHWH**

Een maecht sal hi te wue nemen / maer gheen
weduwe / noch verstootten / noch gheschoffierde /

noch hoere / maer eē maecht vā sine volcke / sal hi
tot eenē wue nemē / op dat hi zyn saet niet en ont
heplighe onder sine volcke / Want ick ben die **YHWH**
die hem heylighe

En die **YHWH** sprack met Moys segghende
Spreect met Haron en legē / Als aen ymadē vā
uwe sade in v geslachte een gebreck is / dye en sal
niet comē / dat hi dat broot zijns Gods offerē / wāt
een yegelijc die eē smette heeft / die en sal nē comē
is hi blint / lam met eenē onschickelike nuese / met
eenē onbehoorlike lede / oft hi gebroke voeten oft
handē heeft / oft gebult is / oft bel ouer die ooghen
heeft / oft scheel / oft grillich / of schoot / of die ghe
scuert is / So wie dat vā Harōs des priesters zede
een smette heeft / en sal niet comē om te offerē den
offer des **YHWH** / wāt hi heeft eē smette / Daer
om en sal hi niet comē totten broode zijns Gods /
dat hēt offerē / Nochtan sal hi bande broode zijns
Gods etē beyde vādē heilige / en bande alder heyl
lichste / maer tottē boozhāsel en sal hi niet comen
noch tottē outaer niet gaē / wāt hi de smette heeft
dat hi niet en otheilige mij heilichdō / wāt ic v die
YHWH diele heilicht / En Moyses seide dit al tot
Harō en tot sine sone / en tot al dē kindere vā Israel
Hoe die priesters en haer huysghesin sijn sultē
Oec hoe datmen metten offeren handelen sal

Dat .xxij. Capittel

Die die **YHWH** sprack tot Moys leg
gende / Segt Haron en sinen sonen /
dat si haer vrachten vādē gehedichdē
kindere vā Israel / welc si mi ghebe
licht hebbē / en minen heyligē naem
niet en ontheilige / wāt ic v die **YHWH** / so segt hē
en hare nacomelinge / So wie dz vā uwe zede toe
gaet tottē heilige / dz welke die kindere vā Israel
dē **YHWH** heilige / en ontreinicht hē also ouer dat
selue / dies siele sal wigeroe vt wordē booz mij aē
sicht / wāt ic ben die **YHWH**

So wie dat vā Harōs zede lazarich of die vloek
heeft / die en sal nē etē vādē heilige / tot dz hi suuer
is / wie dz yet onsuuers raect / oft wāt dz jaet inden
sack ontgaet / en wie dz enich gewozmte raect dz
hē onsuuer is / oft eē mēse die hē onsuuer is / en al
wat hē ontreinicht / die welke siele die daer af yet
raect / die is oec tottē aūt / en en sal vādē heilige
nē etē / mer sal ceest zyn lichaem nē water vādē / en als
die zōne onb gegae is / en hi rei wordē is / dā mach
hi daer af etē / wāt het is zyn nootdruft.

Een doode
prije / en wat vādē wilde dicke verchoort is / en sal
hi niet etē / op dat hi niet onrein daer af en wordē /
wāt ic ben die **YHWH** / Daerom sultē si mijn set
tingē houdē / dat si geene sonde op haer en ladē / en
daer aen sterue / als si haer aē hē ontheilige / wāt
ic ben die **YHWH** diele heilicht

Een briedelinc en sal vādē heilige niet etē noch
des priesters huysgenoot / noch gheuerde knape /
Als eē priester eē siele o gelt coopt / die mach daer
af etē / En wat hē in zyn huis geboze wort / dz mach
oec vā sine broode etē / Mer als des priesters doch
ter eē briedelinc wāt wort / so en sal die nē bande
he offer der heilichz offerē / Mer wort si weduwe of
wt gestotē / en en heeft geē saet / en coēt weder tot
haers vaders huis / soo sal si eten vā haers vaders
broot / gelijkertwijls als een ander deerne.

Maet geen bzeemdelinc en sal daer af eten / Maet wie anders vaden geheplichde ontbetende eet / dye sal dat byfste deel daer toe doe / en de priester geue met den gheheplichde / op dat si zyn ontheilighen dat geheplichde der kinderen van Israel / dat si den h. e. e. heffen / op dat si haer niet met misdaet en met schult en belade / als si haer gheheplichde eten want ic ben die h. e. e. diese heplichte

En die h. e. e. sprack tot Moſe seggende / Segt Aaron en sinen ſonen / en al den kinderen van Israel / Wie vanden huise van Israel is / ofte ee bzeemdelinc in Israel / sin offer doe wil / het si eenige gheboort / of van vryen wille / dat si de h. e. e. eenen brantoffer doen willen / om hem te versoenen / dat sal een mannekē zyn sonder smette / vaden runderen oft lammeren / oft gheyen / Alle dat een smet te heeft / en sullen si niet offeren / want si en sullen daer mede gheen genade vinden

Ende wie dat een dootoffer den h. e. e. doen wil / wt sonderlingen eygen beloofte / oft van vryen wille / runderen oft scapen / dat sal sonder smette zyn dattet aengenaē si / het en sal ooc gheen gebiet hebbe / ist blind oft cruepel / oft getwort / oft ghebladert oft grilich / of fchorp / soe en sullen si dat den h. e. e. niet offeren / en daer af geē offer opte outaer des h. e. e. gheuen

En oesch oft scaep / dat een onbehoorlich ledt heeft / oft dat geenen ſteert en heeft / dat muechdy van vryen wille offeren / Maer ontſancbaer en salt niet zyn / tot eeder belofcen / Ghi en sult den h. e. e. geen gekoote oft ghebreuen / oft verſchoort oft gelubt offeren / en ghi en sult dat in wden lade niet doen / Ghy en sult wden Godt niet offeren broot van ees bzeemdelinc hant / want het is van hem verdoort / en heeft ee smette / daerom en salt niet aengenaem sijn voor v

Ende die h. e. e. sprack tot Moſe seggende / Als een osse / oft lam / oft ghyſte gheboort is / soe salt leuen daghen bi sinder moeder sijn / ende ten achtsten daghe daer nae / mach mede den h. e. e. offeren / so ist aenghenaem / het si een osse / of lam / soo en salt mens niet op eenen daghe slaen / met sijn sonck.

Als ghi den h. e. e. een danckoffer doen wilt dattet aenghenaem si / soo suldt ten seluen daghe eeten / ende en sult niet ouer houden tot moeghen want ic ben dye h. e. e. / Daerom houdt mijn gheboden / ende doeſte / want ic ben die h. e. e. dat ghi minen heplighen naem niet en onthedicht ende dat ick geheplicht worde / onder die kinderen van Israel / want ick ben die h. e. e. dye h. heplicht / die v wt Egypten leyde / dat ick v Godt zyn soude / Ich ben die h. e. e.

Wanden vier daghen ende hooghe feestdaghe als den Sabbath / Paesschen / Pinxten / Roertentent

Dat. xiiij. Capittel.

Ende die h. e. e. sprack met Moſe seggende / Segt den kinderen van Israel / ende spreect tot hen / Dyt zyn die feesten des h. e. e. / dye ghi heplighe daghen heeten sult / Ses daghen suldy v werck doen / mer den seuensten dagh /

is die ruste des Sabbaths ende sal heplich heeten / geenderhande werck en suldi daer inne doe / want het is die Sabbaths des h. e. e. / waer dat ghi woont

Dit zyn die feesten des h. e. e. / dye heplich heeten / die ghi uwe feest heeten sult / Den. xiiij. dach der eerster maent / tsaonts is des h. e. e. Paesschen / ende inden byfthienden van der seluer maent / is de feest der onghetheerde brooden des h. e. e. / Dan suldi leuen daghen onghetheerde broot eten / Den eersten dach / sal heplich ghenaeamt worden onder v / daer in en suldi gheen dienstwerck doen / ende den h. e. e. offeren / seuen daghen lanck / Den seuensten dach sal ooc heplich ghenaeamt sijn / daer in en suldi oock gheen dienstwerck doen

Ende dye h. e. e. sprack tot Moſe seggende / Segt den kinderen van Israel / ende spreect tot hen / Als ghi int lant comt / dat ic v geuen sal / ende sult oock / so suldi eenē schoof der eerster bruchden tws dochts totte priester brenghen / daer so sal dien schoof worden voor den h. e. e. gheweyf tert / dat ghi aenghenaem wordet / Des ander dages na den sabboth / sal die priester dat doen / En ghi sult inden daghe als wben schoof gheweyftert wort een brantoffer den h. e. e. doen / van eenen lammeken dat sonder smette is / ende dat iarich is met den spijffer / twee thiendedeelen bloemen meels met oly gemengt / tot eenē offer den h. e. e. / tot eenē soete rueck / daer toe oock dat brantoffer / een vierde deel van een lym wjus / Ende ghy en sult geen broot noch hoecken / noch papper eten / tot optendach / als ghi wben Godt offer brenghet / Dat sal een recht sijn wben nacomelighen / waer dat ghi woont

Daer nae suldi tellen vanden anderen daghen des Sabbaths / daer ghi die weyfterſcoouē in ghebracht hebt. viij. gehele weke / tot des aderde daechs des seueste Sabbaths / te wete / bystich dagen suldy tellen / ende nieuwe spijffer de h. e. e. offeren / ende wt allen wben wooninghen suldt offeren / te weten / twee weyfterbrooden / van twee thiēde bloemen meels ghebeeft ende ghebacken / tot ceterkelinghen den h. e. e. / Ende ghi sult daer oock brenghen met uwe broot / seue iarghe lammere sonder smette / ende eenē iongen berre / ende twee rammere / dat sal des h. e. e. brantoffer spijffer offer / en brantoffer zyn / Dat is een offer / Eenē soeten ruecke den h. e. e.

Ghi sult eenen bock dooden / tot eenen sondoffer / ende twee iarighe lammere / tot eenen dootoffer / Ende dye priester salt weyfteren voor den h. e. e. / op dat broot der ceterkelinghen / tot de twee lammere / ende sullen den h. e. e. heplich ende des priesters deel zyn / Ende ghy sult desen dach wtroepen / want hi sal onder v heplich ghenaeamt zyn / gheen dienstwerck en suldy doen / een ewich recht sal dat zyn / bi wben nacomelighen waer dat ghi woont

Als ghi v lant ooftet / en suldt niet al af maeyen / oock niet alte nauwe op oofte / maer ghi sult den armen / en den bzeemdelincen laten / Ic ben die h. e. e. v God

Ende die **h. e. s.** sprac met **Mose** seggende/
Segt den kinderē vā **Israel**/ In den eersten daghe
der. vij. maen/ suldi hebbe den heyligē vierdach/
des ghedachteus der blasinghen daer in en suldy
gheen dienst werck doen/ en sult den **h. e. s.** offer
doen

En die **h. e. s.** sprac met **Mose** seggende/ De
r. dach van deser leuender maent/ is der verlocnin-
gē dach/ die sal bi b heylig genaect wordē/ In die
dage suldi uwe siele verootmoedige/ en den **h. e. s.**
offer doen/ en ghi en sult geē dienst werck doe
in desen dage/ wāt het is verlocndach/ dat ghi ver-
loent wort voor den **h. e. s.** uwen **God**/ Want
so wat siele haer niet en verootmoediget/ in desen
dage/ die sal wt haren volcke wtgeroeyt worden
en was siele in desen dage eenich werck doet/ die sal
ick te niete doen wt hare volcke/ Daerom en sul-
di gheē werck doen/ Dat sal een ewich recht zyn u-
wen naemelingē/ waer dat ghi woōt/ het is we
Sabbaths vierce/ dat ghi b siele verootmoedicht
In den/ir. dage deser maent/ tlauds suldy
suten bise-
ren houdē/ vandē eenen auot tottē anderen

En die **h. e. s.** sprac tot **Mose** seggende /
H Sprac mette kinderē vā **Israel** en legt / In den
dit was xv. dage van deser leuender maent/ is die seeste der
dē dach Louertentē. vij. dagen/ den **h. e. s.** Den eersten
dat men dach sal heylig genaemt zyn geen dienstwerck en
tot be- suldi daer in doe/ Seue daghen suldi den **h. e. s.**
hoef vā offerē/ Den. vij. dach sal ooc heylig genaemt zyn
dē armē en ghi sult uwen offer den **h. e. s.** doe/ Wāt het
die almo is den dach der bergaderingē/ en des samenbrin-
sen wt b ginghamen/ geen dienstwerck en suldi daer in doen.
gemete Dit zyn die vierdagen des **h. e. s.**/ die ghy
dgader. heilich sult wtroepen/ daer ghi den **h. e. s.** offer
de/ en dz in doen sult/ brantoffer/ spijsoffer/ dranchoffer/ en
eenpege ander offer/ een pegheltick na sine dage/ sonder dat
lijc sijn offer des Sabbaths des **h. e. s.** ende b gauē/
gonste en geloffen/ ende brijwillige gauen sijn die ghi dē
bpocht. **h. e. s.** geeft

So suldi van den. xv. dach/ der. vij. maent/ als
ghit die incomdie bruchte vandē lande ingebracht
hebt/ suldi die seeste houdē den **h. e. s.** vij. dagē
lant/ Ten eerste daghe salmen bieren/ en ten. vij.
dage salmen ooc bieren/ En ghi sult ten eerste da-
ghe bruchten nemen van schonē boomen/ palmen
eijserē/ ende meyē vā boomē met dichte breede bla-
deren/ en wilgen vandē betē/ en. vij. dagen brolic
zijn voor den **h. e. s.** uwe **God**/ en ghi sult den
h. e. s. also des iaers die seest houdē. vij. dagen/
dat sal een ewich recht zyn/ bi uwe naemelingē/
G dat si in die. vij. maent also vierē/ Seue dagen sul-
di in die Louertentē woonē/ Wie datter een inge-
boxen in **Israel** is/ die sal in die Louertentē woonē/
dat b naemelingē wetē mogen/ hoe ic die kinde-
ren vā **Israel** in tentē heb laten woonen/ doe ic se
wt **Egipten** lāt leyde/ Ic bē die **h. e. s.** **God**/
en **Moses** sprac tottē kinderē vā **Israel**/ vā desen
vierdagen des **h. e. s.**

Vanden olye totten lampen ende candelaren/
vanden rhoonbroden/ van die straffinge des laste
sens/ en ploekens

Dat. xxxij. Capittel

Ende die **h. e. s.** sprac met **Mose**
seggende/ Gebiet den kinderen van
Israel/ dat si b bringē supuer gheko-
ten voo die lampē/ om te lichtene/ datse bo-
uen in die lampē alstij gedaē worde/
biue voor die gardsijne des getuygenis/ inde r. tēte
des getuygenis. En **Maro** salte toe bereyde des a-
uots en morges voor dē **h. e. s.** altij/ dz sal eē-
wich recht zyn uwe naemelingē/ hi sal de lāpē op
tē supuerē cadelāer stelle/ voor dē **h. e. s.** altij.

En ghi sult bloemē vādē mele nemē/ en twelf
hoerken daer van barchē twee thienden sal eenen
roech hebbē/ en sult se leggen op die supuer tafele
en dat also te wetē ses op een gheleucht voor den
h. e. s./ en sult op dat selue leggē siueer wierooc
dattet Ghedenbroot si tottē offer des **h. e. s.**
Nile Sabbaoth sal hise voor dē **h. e. s.** beteyden
altij/ en vandē kinderē vā **Israel** ontfanghē/ tot
een ewich verbot/ En si sult **Marons**/ en zjnder
sonen zyn/ die sult die etē in die heilige stede/ wāt
dat is in zyn alderheyligste/ vanden offer des **h. e. s.**
eenen ewighen rechtē

En daer ginc wt ees wijks soōn vā **Israel**/ die
eens mān vā **Egiptē** kint was/ onder die kinderē
vā **Israel**/ en wert kintē indē leger/ met eenē mā
vā **Israel**/ en noemde dē naē **Gods**/ en bloecten/
Doe bpochte si hē tot **Mose** sijn moeder bict **Se-**
lomith/ eē vandē dochterē **Diby**/ vā dē gheachte
Van en sette hē in die bewarenis/ tot si dat weten
souden wt den monde des **h. e. s.**

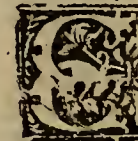
En die **h. e. s.** sprac met **Mose** seggende/ Ic
hē buiten voor dē leger/ die daer gruloect heeft/ en
laet alle die gene diet ghehoort hebbē/ haer hādē op
sijn hooft leggē/ en laet alle die gemeypate hē kēnē
en legt den kinderē vā **Israel**/ Wie dat anē **God**
bloect/ die sal zyn zode dragē. Wie des **h. e. s.**
naē noemt/ die sal die doot steruē/ alle de gemeyp-
te sal hem kenen/ Sclie die bresdeline so sal pocht
de ingeboze zyn/ als hi den naem noemt so sal hy
steruen.

So wie eē siele des mensē dootlaet/ die sal die
doot steruē/ Wie dat eens hies siele doot laet die
sult betalen/ siel/ om siele/ En wie sinen naestē be-
leemt/ dien sal mē doe/ so hi gedaen heeft/ ghebro-
ken/ om gebrochē/ ooge om ooge/ tant om tant/ so
hi enen mensē berleemt heeft/ so salmen hē weder
doen/ Also dat so wie eenich heeft doot/ die salte be-
talen/ maer wie eenen mensche dootlaet/ die sal
steruen/ Ewrelei recht/ sal onder b liden sijn/ den
bremdelingē gelijk den ingebozenen/ want ic ben
die **h. e. s.** **God**

Mose leydet den kinderen vā **Israel**/ en si ley-
den hē wt voor den leger die geuloect had/ en kēnē
dē hem/ Also deden die kinderē van **Israel**/ so die
h. e. s. **Mose** geboden hadde.

Van die vieringe des seunden iaers/ Ek van
die vūsheyt des vūschichē iaers/ dat mē n. y. gul-
den iaer heet

Dat. xxv. capittel

Ende die **h. e. s.** sprac met **Mose** op
tē berch **Sinai** seggende/ Sprac met
ten kinderen vā **Israel**/ en legt hen/
als ghi liedē int lāt coemt dat ic b ge-
uen sal/ so suldi des lāts vieringe dē

Dat boec Leuiticus.

Hier en bieren dat ghi ses iaren dijn velt besaeyt/ en bi. iare utwen wijngaert besnidet/ en vergadert die vruchtē in. Maer indē sevendē iare/ sal dat lant zjn Sabboch vierde hebbe/ tottē Sabaoth dē **H**ier dair in dat ghi v velt niet besaeyt/ noch utwen wijngaert niet besniden en sult.

Bat van sels na utwē oocht walt/ dat en suldy niet oochtē. En die druce/ die sonder utwē arbeyt gheballen zjn/ die en suldi niet lesen/ die wite dat het dat vieriaer des lants is/ Daerom suldi die vier te des lants houdē/ dat ghi daer afeet/ v knecht/ v ioncwijf/ v huerline/ v huysgesin/ v breamdelinc by v/ en v bee/ en die dieren binnen utwen lande/ alle graen sal spise zjn.

En ghi sult tellen alsulcket iaren Sabbathē seue/ dat seue iare seuenmael gheselt worden/ en de tij der seuen iaren Sabbathē makē. cliv. iare. Van suldi der basimē geclanc laten gaen door alle v lant indē. x. dage der. vij. maent/ in diē dage der berloeningē/ en ghi sult dat vijftichste iare heyligē/ en ghi sullet een vijftiaer heetē indē lande/ alle den genen die daer innc woonē/ want het is dat Gulden iare. Dā sal eē yegelic vā v lieden/ weder tot zjnder possessien/ en tot sinen geslachte comen/ want dat vijftichste iare is dat Gulde iare/ Ghi en sult niet saeyen/ noch niet oochten/ dat van sels wasset/ oock inden wijngaert niet lesen/ tghene datter sonder arbeyt walt/ Want dat Gulden iare sal ooc v liede heyligh zjn/ Ghi sullet eten al wat dat velt draccht/ Dat is dat Gulde iare/ daer in dat een yegelic weder totten sinen comen sal.

Als ghi utwen naecten yet vercoopt/ oft hē yet afcoopt/ so en sal niemant sinen broeder bedriegē/ Mer na tgetal des Gulde iaers/ suldt v hē coopen/ en na dat getal der iaren des graens sal hēt v vercoopen/ Maeder menichten der iaren/ suldi den coop sinen/ en na die cleyneheyte der iaren/ soe suldy den coop ooc minderē/ want hi salt v na dat getal der iaren vercoopen/ Daerom niemahdt en bedriegē ge sinen naectē/ maer ontset v voor utwen God/ want ic ben die **H**ier en bieren dat ghi v velt besaeyt/ en bi. iare utwen wijngaert besnidet/ en vergadert die vruchtē in. Maer indē sevendē iare/ sal dat lant zjn Sabboch vierde hebbe/ tottē Sabaoth dē **H**ier dair in dat ghi v velt niet besaeyt/ noch utwen wijngaert niet besniden en sult.

En oft ghi lieden segt/ wat sullen wi eten inden sevendē iare/ wāt wi en saeyen niet/ daerom en vergadere wi geen graen in/ Ic sal mijn benedictie in dē seltē iare ouer v gebiedē/ dat si geuen sal/ graen voor drie iare/ v zjn inden achsten iare saeyt/ en vā den oudē graen eedt/ tot int negenste iare/ dat ghi vanden ouden grane etet/ tot datter weder nyen comt/ Daeromme en suldi dat lant niet vercoopen ewelic/ want dat lant is mijn/ en ghi zyt breamdelingen en inwoonders voor mi. Ende sult in allen utwen landen/ dat lant te lossen gheuen.

Dals v broeder verarmt/ en vercoopt v zjn haue/ ende zjn naecte vrient comt tot hem/ dat hēt lossen soude/ so sal hēt lossen/ dat zjn broeder herrocht heeft/ Maer als yemant gheenen lossen heeft/ ende en can niet zjnder hant niet so vele vercrighen/ dat hēt een deel lossen/ so salmen rekenen die iare zjnre vercoopinghe/ ende watter ouer is/ weder geuen dien hēt herrocht heeft/ opt dat hi al

Dat. xv. Capittel

soo weder tot zjnder haue come/ Mer en can zjn hant niet so vele binden/ dat hi dat een deel weder gheue/ so sal dat genie dat hi hercocht heeft/ in des coopers hant zjn/ tot den Gulden iare toe/ en dan salt inden seluen iare wtgaen/ en weder tot zjnder hauen comen.

Wie dat een wōoninghe vercoopt/ binnen der stad muete/ die heeft een gheheel iare respit/ dat selue weder te lossen/ dat sal de tijt zjn/ daer hēt in lossen mach/ Waer hi dat niet en lost/ eer dat ganc se iare om is/ so salt die cooper ewelijc behoude/ ende zjn nacomelingē/ en en sal niet los wtgaen/ inden Gulden iare/ Maer ist een huys opt doorp/ daer geen en muer om en is/ dat salmen den helde des lants ghelijc rekenen/ en sal los worden/ en in den Gulde iare quijt wtgaen/ Die steden der Leuiten/ en die huysen in die stede/ daer haer haue innc mogen al tijt ghelockt worden/ Wie dat yet vanden Leuten coopt/ die salt verlaten inden Gulden iare het si huys oft stede/ dat gheue dat hi belete heeft/ Want die huysen inder Leute steden/ zjn hare haue/ onder die kinderē vā Israel/ Mer dat velt voor hare stede/ dat en salme niet vercoopen/ want dat is haer eygendom ewelic.

Als v broeder v berarmt/ en sachter gaet/ so suldi hē op niemē/ als eē vreamdelinc/ v huysgesins op dat hi leue v/ en ghi en sult geen woeker vā hē niemē/ noch te beel/ maer ghi sult v voor utwen God ontfien/ op dē v broeder mij v leue mach/ wāt ghi en sult hē v gelt op woeker nē doe/ noch v spise op v scattinge wt rechte/ Wāt ic v die **H**ier en bieren dat ghi v velt besaeyt/ en bi. iare utwen wijngaert besnidet/ en vergadert die vruchtē in. Maer indē sevendē iare/ sal dat lant zjn Sabboch vierde hebbe/ tottē Sabaoth dē **H**ier dair in dat ghi v velt niet besaeyt/ noch utwen wijngaert niet besniden en sult.

Als v broeder verarmt/ en vercoopt v zjn haue/ ende zjn naecte vrient comt tot hem/ dat hēt lossen soude/ so sal hēt lossen/ dat zjn broeder herrocht heeft/ Maer als yemant gheenen lossen heeft/ ende en can niet zjnder hant niet so vele vercrighen/ dat hēt een deel lossen/ so salmen rekenen die iare zjnre vercoopinghe/ ende watter ouer is/ weder geuen dien hēt herrocht heeft/ opt dat hi al

Al dat een vreamdelinc/ oft huysgenoot by v machtich wort/ en v broeder neuen hem verarmt/ ende hi hem seluen den vreamdelinc oft huysgenoot bi v/ oft yemāt vā sinen geslachte vercoopt/ so sal hi na sinen vercoopenē recht hebben/ weder los te wordene/ ende yemant vā sinen broederen mach hem lossen/ ofte sine vader/ oft oock zjns vaders sone/ oft yemāt anders zjn naecte maechtrāp vā sine gheslachte/ oft zjns sels hant/ ist dat si so beel machtich wort/ so sal hi hem seluen lossen/ en

ſal met ſinen coopere rekenē bandē iare aen/doch hi hē vercocht had/tot opt Gulde iare/en dat gelt ſal gerekēt wordē/na dat getal der iare vā zjnder vercoopinge/en ſal zjn dachzon van alle dier tijt met hem rekenen/Sjnder noch vele iaeren totten Gulden iare/ſoo ſal hi nae dien/des te meer om te loſſen ghenē/daer na dat hi vercocht is/Maer zjn der niet verliaren tot aēt Gulde iare/ſo ſalt hi ooc daer na gheue tot zjnder verloſtinge. Ende ſal zj dachloō vā iare tot iare/met enen rekenē/en ghy en ſult niet ſtrengelic ouer hem heerſcappie laten hebben/voor uwen ooghen/Maer en loſt hi hem niet op deſe maniere/ſo ſal hi inden Gulden iaere lds wtgaen/en zjn kindere met hem/wāt die kindere vā Iſrael zjn mijne knechten/die ic wt Egip ten lant ghelept heb/Ick ben die **YHWH** God.

Ghy en ſult geen Goden maken/noch beelden noch en ſult ooc gheen calomnen oprichten/noch gheen ſteenen tekenē in uwen lande/dat ghy daer voor aenbidt/Want ick ben die **YHWH** God/Hout mijnen Sabbath/ende ontſiet v voor mijne veylichdom/Ick ben die **YHWH**.

Sommitte goede beloften Godes/In dien ſine gheboden houden/En dreyginghe om grou welijcken te ſtraffen/waer sy ongehoorſaem zjn ende ſyne gheboden verachten

Dat. xxvi. Capittel.

Niet dat ghy in mine ſettingē wandelt ende mijne gheboden houdt/en doet So ſal ic v reghē gheue zjnder tijt/ende dat lant ſal zjn groeysel ghenē en die boomen des belts haer vruchten brenghen/En den dorſchtijt ſal duere/tot dat men den wijngaert leest/en dat wijngaert leſen ſal dueren tot den ſaeytijt toe/Ende ghy ſult van uwen broode verlaet wordē/en ſult ſonder ſorghen in uwe lande woonē/ Ic ſal brede gheuen in uwen lande/dat ghy ſlappen ſult/en niemandt en ſal v berueren. Ic ſal die quade dieren wt uwen lande doe ende gheen ſweert en ſal door v lant gaen.

Bhenen ballen int ſweert/Dwer vjue ſullender hō dert ſaghen/en uwer hondert ſullender thien duſent ſaghen/Wāt v vianden ſullen voor v henen/int ſweert vallen/En ick ſal my tot v keeren/ende ick ſal v laten waſſen/ende machtich laten wordē en ic ſal met v liede mijn verbont baſte makē. En ghy ſult ooc van dat oude eten/dat ghy oock dat oude ſult laeten haren/om der nieuwer wille/Ick ſal mijn wooninge onder v lieden hebben/ende mijn ſiele en ſal v heden niet verborpen/En ick ſal onder v lieden wandelen/ende ick ſal v God zjn/ende ghy lieden ſult mijn volc zjn/Want ick ben dye **YHWH** God/die v wt Egip ten lant ghelept heeft/om dz ghy hen liede knechte met zjn en ſout/Ende ic heb den Cepter/die ketenen ws rochs gebroken/en ic heb v recht op laten wandelen.

It dat ghy mi niet en hoorz/ende deſe geboden niet alle en doet/en eest dat ghy mijne inſettinghen veracht/en v ſiele mijn rechtē verborpt/dat ghy niet en doet alle mijn geboden/ende laet ghy mijn verbondt ſtaen/ſoo ſal ick v dit ooc doen/Ick ſal v haestelijck verſoeken met gheſwel/ende met heete ſteete/die v die oogen verderuen/ende dye ſiele verſmachte/ghy ſult te verghceſe v ſaet zaeyen/en

uwe viandē ſullent verſinden. En ic ſal mijn aenſicht tegē v ſtellē/en ghy ſult hoor uwe viandē gedagē wordē/en die v hate/ſullen ouer v heerſcappie hebbe/En ghy ſult blieden/als v nyemat en iaget.

Maer en wildi mi noch niet onderdanich zjn/ſo ſal ick vermeerderen uwe ſaende plagen/ſeven mael meer/om v te ſtraffen/om uwer ſonden wille/op dat ic die houerdicheit uwer ſteete oft haer heyt vzeke/en ic ſal uwen bemel ghehijp yſer/ende uwe aerde ghehijc inctael ſtellen/en uwe bermoeht heyt ende arbeyt ſal verloren zjn/dat uwe landt ſine groeysel met en gheue/en die boomē des lants haer vruchten met en brenghen.

It dat ghy teghen mi wandelt/en en wildi my niet hoorzen/ſo ſal ic noch ſeuēmael meer uwe plagen vermeerderen/om v te ſlaē/om uwer ſonde wille/en ic ſal wilde dieren onder v ſeyndē/die ſullen v beroouen/ende uwe vee verderuen/ende v cleyne van ghetale maken/ende uwe ſtraten ſulle woest worden.

It dz ghy hier mede niet leger en wort/en wandelt teghen mi/ſo ſal ick teghen di wandelen/en ic ſal v noch ſeuēmael meer ſlaen/om uwer ſonde wille/en ic ſal op v een wraecſweert brenghen/dat mijn verbont wreken ſal/En oft ghy v bergadert in uwe ſteden/ſoo ſal ick doch peſtilentien onder v ſeynden/en ic ſal v in uwer vianden handen gheue/Want ic ſal uwen boorzat verderue/ende v prouiſie des broots/dat. x. wiuen dine broot in eenen houen ſullen vacken/en uwe broot ſal men met gewicht wtweghen/ende als ghy eet ſo en ſuldi niet verlaet worden.

It dat ghy mi hier duer niet en hoorz/en teghē mi wandelt/ſo ſal ick teghen v oock in een toornighe teghentheyt wandelen/ende ic ſal v ſeuēhout ſtraffen/om uwer ſonde wille/dat ghy uwer ſonē en dochtere vleech ſult eten/en ic ſal uwen hooge outaer te niere doen/en uwe beelde wtroepen/en ic ſal v lichamen op uwer Goden lichamē worpē ende mijn ſiele ſal van di grouwelen. Ende ick ſal uwe ſteden woeste maken/ende uwe kercken in worpē/en ic wil uwen ſoeten ruech niet riecken.

Wlso woest ſal ic dat lant maken/dat uwe vianden daer inne woonen ſullen/ende makent woest/Maer ick ſal v onder die heydenen verſtroeyen/en dat ſweert wt trecken achter v/dat v landt woest ſal zjn/ende uwe ſteden verſtoordt/Ende dan ſal den lande zjn bieren ghenoeghen/also langhe alſt woest leet/ende ghy inder vianden lant zjt/So ſal dat lant bierē/en zjn bierē ſal de lade genoegē/ſo lange alſt woeste leyt/Om dattet niet gheuerē en ronde in uwen Sabbathen/daer ghy in woont.

En die gene die vā v ouergebleue ſulle zj/ſal ic ee beaurt herte makē/in uwer viandē lāt/datte ee ruyſtede blat iagē ſal/En ſi ſullen daer af blieden als ofte ee ſweert iaerhde/en ſi ſulle ballen ghehijc als booz denſweerde/al en iaecht ſe nyemat/En ghy ſult uwen vianden niet dorren wederſlaē/En ghy ſult onder die heydenē vergaen/En uwer vianden lant ſal v verſinden.

En die daer ouer bliue ſullen/die ſulle in haer miſdaet betgae/inder viandē lant/ ooc in haerder vaderē miſdaet ſulle ſi vergaen. Vā ſulle ſi bekene ne haer en haerder vaderē miſdaet/inder ouertre

dinghen/daer si teghen mi in ouer ghetreden heb-
ben en teghen mi ghe wandelt / Daer om wil ick te
gen hen oock wandelē / en ick sal inder bianden
lant brengen / En daer sal haer onbesneden herte /
hen verootmoedigen / en dā sullen si haer misdaet
verloenen

Ende ick sal gedachtich wordē mijns verbods
met Jacob / en mijns vbonts met Isaac / en mijns
verbonts met Abraham / ende ic sal dies lants ge-
dachtich worden / dat van hen gelaten is / en sinen
Saboth heeft mi ghenoecht / die wile dattet woest
ghelegen heeft van hen / en dat si haer misdaet ver-
loenen soude / om dat si mijn rechten veracht heb-
ben / en dat haer siele van mijn settinghen grou-
wel gehadt heeft / Soc en heb icse also niet vwor-
pen / al sijn si inder biaden lāden / noch my en heeft
so niet gegrouweld / dat si met mi wt hebben / ende
mijn verbont met hen te niet gedaē heb / want ick
ben die **h E S E v** God / En ick sal booz hen ghe-
dachtich wezen / aen mijn eerste verbont / als ick se
wt Egyptē leyde / booz die ogen der heydenē / daer
ic haer God soude sijn Ic ben die **h E S E**.

Dat sijn die settinghen / rechten en wetten / dye
de **h E S E** stulcken hem / ende den kinderen van
Israel geskelt heeft / opten berch Sinai / door Mo-
ses hant

Aen gheloften / Ende dat vry Jaer.

dat. xxvij. Capittel

In die **h E S E** sprack met Mo-
se segghede. Spreec metten kinderen
van Israel / en legten / Als yemant
den **h E S E** een bysonder ghelofte
doet / scattēde sijn siele / soe sal dit dye
scattēge sijn / Eens mās beelde. rr. iaer out / tot in dat
tr. iaer / suldi op. l. sikels / nadē sikel des heylichdōs
scattē / eens wōfs beelde / op. xxx. sikel / Is hi. v. iaer
out / tot. rr. iare / so suldi hē schattē op. rr. sikels / allē
eēs mās beelde is / Mer eē wōf / op. v. sikels / Is hy
eē maēt out / tottē hē iare toe suldi hē scattē op. v.
siluerē sikels / allē eens mans beelde is / Maer eēs
wōf / op. iij. silueren sikels / Is hi tsellich iaer out /
oft daer ouer / soe suldy hem schatten op. xv. sikels
allē eens mās beelde is / Maer eens wōfs / op thie
sikels / Is hi te arm tot sulcker schattingen / soe sal
hi booz den priester scaē / ende die priester sal hem
schatten / hi sal hem scatten na diens hant die daer
geloof heeft / dat hē berweruen can

Maer ist eenich dier datmen den **h E S E** of-
feren mach / al watmen den **h E S E** geeft / is hey-
lich / men en sals niet wisselen noch mangelen / een
goet om een quaet / oft een quaet om een goet / wis-
selet yemant een beeste om die ander / soe sullen se
alle beyde den **h E S E** heylich sijn / Maer is dat
dier onreynich / datment den **h E S E** niet offeren
en mach / soe salment boze den priester stellē / en die
priester salt schatten / oft ghoet oft quaet is / en het
sal hi des priesters schatten bliuen / Maer wilt ye-
mant lossen / die sal den hēfsten deel bouen dye scac-
tinge geuen

Als yemant sijn buys heylich / den **h E S E**
tot eenen heylichdom / soe salt die priester schatten
oft goet oft quaet is / En daer nae dat die priester
schattet / soe salt bliuē / En oft die genediet gehey-
lich heuet / lossen wilt / so sal hi den hēfste deel sal-

uers / ouer / dattet geschat is / daer op gheuen / soe
salt sijn worden.

Als yemant een stuck ackers den **h E S E**
heylich vā sinen erfgoede / so sal hi ghesat wordē
na die vruchte die hi draget / Draecht hi eē homoz
gasten / so sal hi bystich sikel siluers ghelden / hey-
lich hi sinē acker vanden Gulde iare aen / soe sal
den acker na sinder weerde gelden. heeft hi hem
gheheylich na den Gulden iare / so sal die priester
rekenen / na die ouer iare / totten Gulde iare toe /
en daer na minder schatten

Maer wilt die gene / die den acker gheheylich
heeft / den acker lossen / soe sal hi den bystich deel sil-
uers / ouer dat hi gesat is / daer op geuē / soe sal hi
weder sijn wordē / Mer en wilt hīs niet lossen / en
vercooptmēt eenen āderen / soe en sal hi hem nyet
meer lossen / maer den seluē acker / als hi inden Gul-
den iare los wtgaet / salden **h E S E** heylich sijn
ghelice enen gheconacreerden / acker / en sal des
priesters erfgoet sijn

Als yemande den **h E S E** eenen acker hey-
lich / die hi gecocht heeft / en sijn erfgoet niet en is
so sal hem die priester rekenen / wat hy gelt totten
Gulden iare toe / en hy sal inden seluē dage / allulc
he schattinge gheuen den **h E S E** / tot eenen
heylichdom

Maer inden Gulden iare / sal hy weder keeren
totten genen die hem vercocht heeft / dat hi sijn erf-
goet inden lande si

Alle weerdereinghe sal gheschien / naden Sitel
des heylichdoms / Eenen Sykel maect twintich
Sera

Die eerste gebozen onder dat bee / die den **h E** erō. r. b
S anders toebehoort / en sal niemāt den **h E** nu. iij. g
S heylighen / het si een osse oft schap / wandt hy eze xv d
behoort den **h E S E** / Mer is aenden bee yet on-
reyns / soe salment lossen / nae sinder weerden / ende
daer ouer geuen dat bysticte deel. Mer en wilt hē
niet lossen / so salment vercoopen na sinder weer-
den / Men en sal geene gheconacreert vercoope /
noch lossen dat den **h E S E** gheconacreert is /
van allē dat hem toebehoort / het si een mēsch bee /
oft acker / want alle gheconacreerde / is dat aldacc
heylichste den **h E S E** / Men en sal oock genen ge-
conacreerden mensche lossen / mac hi sal dye doot
scryuen.

Alle thiede des lāts / beyde vādē jade de s lādē
en vā vruchte der boomē / behoze den **h E S E** / en
sulle dē **h E S E** heylich sijn. Maer wilt yemāt sijn
thiende lossen / die sal bysticte daer bouē meer ghe-
uen / Ende alle thiede van runderen / en schapē / en
wat dat onder die roeden gaet / dat is een heylichghe
thiende den **h E S E** / Men en sal niet braghen oft
ghoet oft quaetsy / men sals oock niet wisselen /

Maer wisselet yemande / soe salt beyde hey-
lich sijn / en niet ghelost worden / Dit sijn
die gheboden die de **h E S E** Mo-
si gheboot totten kinderen van
Israel / opten berch Si-
nai

Hier eyndt dat derde boeck Moisi leuiticus

Hier beghint

dat boeck Numerus opt he

bzeusch wa ddabar / en opt Duytsch /
tboeck der Tellinghen

Hier wordē de kinderen Israels getelt en ge
mōstert / na hare stammē / En alle die tōrtē sryt
bequame sijn / En die hoofliedē wordē bescreuē
Daer dat geslacht en / wort tottē dienst des
Tabernakels geordineert

Dat. J. Capittel /

H

Doe die hēēēē

spreek met Mose in die woesti
ne Sinai / in die tente des ghe
tuyghenis / optē eersten dach
vander andere maēt / inden an
derdē iare / nae dat si wt Egip
ten gegaē waren / segghende /
Reemt die somme vander ghe
beelder ghemeyntē der kinderen van Israel / nae
haren gheslachten / en haerder vaderē huysen / bi
den getale der namē / Al wat manlic is vā hoofde
tot hoofde / vā. xx. iare / en daer ouer / al die bequaē
shom int heyr vā Israelte treckē / en sulste telē na
hare heyrē / ghi en Aaron / en sult ooc tot v nemē /
eenen hoofman van elcken gheslachte / ouer sijn
vaders huys

Dit sijn die namē der hoofliedē / die met v staē
sullen / vā Rubens geslachte / si Elisar Sedeurs so
ne / vā Simeon / si Selumiel / Zuri / Sadai soō / vā
Juda / si Rahelson / Aminadabs soō / vā Iaschar
si Mathanaeel Zuar soon vā Sebulō / si Eliab / he
lon soō / vā Iosephs kinderē / vā Ephraim / Elea
ma Amibud soon / van Manasse Samael / Peda
Zur soon / vā Ben Jamin / Abidan / Sidēōs soon
vā Dan / Abieser Amuni / Sadai soō / vā Asser / Pa
giel Echiāns soō / vā Gad / si Elialaph Quels soō
vā Rappthali / si Ahira Enan sone .

Dit sijn die vermaerde der gemeintē / die hoof
liedē bandē geslachte haers vaders / die doe hoof
lieden / ende borstē in Israel waren / Ende Mose
ende Aaron / namēse aen so dat si daer met namē
ghenaemt sijn / ende vergaderdē oock de ghehele
Gemeynthe / inden eersten daghe der andere maēt /
ende rekendēse na haerder geboortē / na hare ghe
slachte / en haerder vaderē huysen / met hare namē
van twintich iaren / ende daer ouer / van hooff tot
hooff / so die hēēēē Mose geboden hadde / ende
teldele in die woestine Sinai

Die kinderē van Ruben / Israels eerste soon /
haer maelschap ende geslacht / na haerder vaders
huysen / int ghetal haerder namen / van hooff tot
hooff / al watter manlic was / van twintich iare /
ende daer ouer / tottē striede bequaem wordē ghe
telt bandē geslachte Ruben . xlii. duysent ende vijf
hondert .

Van Simeons kinderen / na haren gheslachte
ende familien / na haerder vaders huysen / ende dat
ghetal der namē / van hooff tot hooff / al wat mā
lick was van twintich iaren ende daer ouer / ende
dat totten striede te treckē bequaem was / werden
ghetelt van Simeons gheslachte . lix. duysentē en
vijfhondert .

Dat. J. Capittel

Sads kinderē / haer geslachte ende familien /
na haerder vaders huysen / in dat getal der namen
van twintich iaren / en daer ouer / wat int heyr te
trecken bequaem was / werden ghetelt in Sads
geslachten . xlv. duysent / seihondert en vijftich

Die kinderē van Juda / haer gheslachte ende
familien / na haers vaders huysen / ende dat ghetal
der namen van twintich iaren / ende daer ouer / al
wat int heyr te trecken bequaem was / werdē ge
telt vanden gheslachte Juda . lxxiiij. duysent / ende
seihondert

Die kinderē van Iaschar / haer gheslachten
en familien / nae haerder vader huysen / en na dat
getal der namen / van twintich iaren en daer ouer
wat in dat heyr te treckē bequame was / werden
getelt vanden geslachte vā Iaschar . liiij. duysent
en vierhondert

Die kinderē van Sebulon haer gheslachte en
familien / nae haers vaders huysen / in dat ghetal
der namen / van twintich iaeren ende daer ouer /
wat in dat heyr te trecken bequaem was / wert ge
telt van Sebulons gheslachte . lviij. duysent / ende
vierhondert

Iosephs kinderen vā Ephraim / haer geslachte
te ende familie / na haers vaders huys / in dat ghe
tal der namen / vā twintich iaren ende daer ouer /
wat int heyr te treckē bequaem was / werden ghe
telt van Ephraims gheslachte veertich duysent /
vierhondert

Die kinderē van Manasse / haer gheslachte /
en familie / nae haers vaders huys / in dat ghetal
der namē / vā twintich iaren en daer ouer / dat int
heyr te treckē bequaē was / werdē getelt tottē ge
slachte Manasse . cxxiiij. duysent twee hondert

Die kinderē van Ben Jamin haer gheslachte
ende familie / na haers vaders huys / in dat ghetal
der namen / van twintich iaeren ende daer ouer /
wat int heyr te trecken bequaem was / werden ge
telt totten gheslachte Ben Jamin . cxxv. duysent /
en vierhondert .

Die kinderē vā Dan haer geslachte en familie
nae haers vaders huys / in dat ghetal der namē vā
twintich iare en daer ouer / watter bequaem was
om int heyr te treckē / werden getelt tottē gedach
te Dan . lxxij. duysent / en seue hondert

Die kinderē Asser / haer gheslachte en familie
haers vaders huys / in dat getal der namē / vā twint
ich iare en daer ouer / wat in dat heyr te treckē be
quaem was / werdē getelt totten geslachte Asser
xli. duysent / en vijfhondert

Die kinderē van Rappthali haer geslachte en
familie / nae haers vaders huys / in dat ghetal der
namē / van twintich iare en daer ouer / dat int heyr
trecken mochte / werden ghetelt tottē gheslachte
Rappthali . liij. M. ende . cccc .

Dit sijnse die Mose en Aaron metten twalef
borsten van Israel telden / elck was ouer eē sijn
vaders huys / Ende die somme der kinderen van
Israel / na haerder vaderē huysen / van twintich
iare ende daer ouer / wat int heyr trecken mochte
onder Israel die was ses mael hondert duysent
ende drie duysent . v. hondert ende . l. Maer die Te
uiten na haerder vaders geslachte / en werdē daer
onder niet gheselt .

Ende die **H. C. H. E.** sprac met Moſe legghende Dat gheslachte Leui en ſuldi niet tellen noch haer ſomme nemen / onder die kinderen van Iſrahel / Maer ghi ſulſte ordineren totten Tabernakel des getuychnis / en tot alle der ghereetſchappē / en tot alle datter toe behoort / En ſi ſulle de Tabernakel draghen / en alle die ghereetſchap / en ſullen in dien te ſtaen / ende haren leeghere daer om make / En alſinen reysen ſal / ſo ſulle die Leuiten den Tabernakel af nemen / maer alſinen dat heyl leegere ſal / ſullen ſi den Tabernakel op ſtaen / So wic dat van den vyeemde daer toe ghaet / die ſal ſcruen / Dye kinderen van Iſrael ſullen haren leegher maken / ee yegelijck ſinen leegher / en bi die baniere van zjnder ſcharen / Maer die Leuiten ſulle haren leeger maken / om den Tabernakel des getuychnis / op dat geen grāſchappe en come ouer die ghemeynte der kinderen van Iſrael / daerom ſullen die Leuiten dye tente wāhē / aen den Tabernakel des getuychnis / En die kinderen van Iſrael dedent altemale / ſo de **H. C. H. E.** Moſe geboden hadde

Hoe datmen den heyl leegere / die hute / ende tenetn op ſaen ſal **Dat. ij. Capittel.**

Die die **H. C. H. E.** sprac met Moſe en Aaron legghende. Die kinderē van Iſrael / ſullen haren leegher maken / al omme by die tēte des getuychnis een yegelijck onder zjn baniere / ende teeken na haers vaders huys

Tegē den ooste / ſal ſijn tente ſtaen / Juda met zjnder baniere ende heyre / haer hooftmā ſal zjn Rahelſon Amnadab ſoon / Ende van ſinen heyre was die ſomme. lxxij. M. en ſehondert / Neuen hem / al ſinen leegher maken / dat gheslachte Iſaſchar / haer hooftman Nachaueel ſuar ſoon / ende die ſomme van ſinen heyre. liij. duylent / ende vier hondert / Daer toe ooc Zebulons geſlachte / haer hooftman Eliab Elon ſoon / van ſinen heyr is dye ſomme / ſeuentwintich duylent / en vier hondert / Dat alle die in Juda leeghere behooren / zjn inder ſommen hondert en ſeuentachtēdich duylent ende vier hondert / die tot haren heyre behooren / en die ſullen booz aen trecken

Teghen den zyden / ſal ligghen die ſcharen en baniere Ruben met haeren heyre / haer hooftman Eliſur / Seder ſoon / en zjn heyr inder ſommen xvi. duylent / vijf hondert / Neue hem ſal ſinen leegher make dat gheslachte Simeon / haer hooftmā Selumiel ſuri Sadai ſoon / en zj heyre inder ſommen negēnvijftich duylent / drie hondert / Daer toe oock dat gheslachte Gad / haer hooftman Eliaſaph ſuel ſoon / en zjn heyr inder ſommen vijfenbeertich duylent / ſes hondert / en vijftich / Dat alle die in Rubens leegher behooren zjn inder ſommen hondert / en enen vijftich duylent / vier hondert / ende vijftich / die tot haren heyre behooren / en ſullen dye tweede zjn int wt trecken

Daer na ſal die tēte des getuychnis treckē met den leegere der Leuite / midde onder den leegeren / en ſo ſi hare leeger ſtelle / alſo ſullen ſi ooc trecken / een yegelijck in zjn plackte / en onder zjn baniere.

Tegen den weſten ſal liggen die ſchare en baniere Ephraim / met haren heyre / haer hooftman ſal zjn Eluama Amihud ſoon / en zjn heyre inder

ſonnen. xl. duylent / en vijfhondert / Neuen heyt ſal ſinen leeger makendz geſlachte Manasse / haer hooftmā Samatiel Peda Zur ſoon / zjn heyr aen die ſomme. xxxij. M. en twee. C. daer toe dat gheslachte Ben Jamin / haer hooftmā Abida Sidōs ſoon / ſen heyr aen der ſomme. xxx. M. en vier. C. Dat alle die in Ephraims leeger behooren / zjn inder ſomme hondert duylent / en acht. M. en een hondert / die tot ſine heyr behooren / en ſi ſulle dye derde int wt trecken zjn

Tegē de noozde ſal liggē die ſe hare en baniere Dan met hare heyr / haer hooftmā Abieſer Ammi Sadai ſoon / die ſomme van ſine heyre. lxx. M. en ſeuē hondert. Neue hē ſal liggē dat gheslachte Aſſer / haer hooftmā Bagiel Achrans ſoō / die ſomme van ſine heyre. xli. M. en vijf. C. Daer toe dat gheslachte Naphtali / haer hooftmā Abira Enans ſoon / dye ſomme van ſinen heyre. liij. M. en vier. C. Dat alle die in Dan leger behooren / zjn inder ſommen. C. lviij. duylent / en ſehondert / en ſulle die laette zjn int wt trecken / met haren baniere

Dat is die ſomme vāden kinderen van Iſrahel / na hare vaderē huysen / en leeger met hare heyren Ses hondert duylent / en drie duylent / vijfhondert / en vijftich / mer die Leuiten en werden niet in dye ſomme der kinderen van Iſrahel getelt / ſo die **H. C. H. E.** dat Moſe gebode hadde / En die kinderen van Iſrahel dedent al / alſo die **H. C. H. E.** Moſe geboden hadde / En maecten hare leeger onder haer baniere / en trockē wt / een yegelijck in ſinen geſlachte / na haers vaders huysen

Hier wort den ſonē Leui en Aarōs hare dieſt en officie beſcreuen en geordineert

Dat. iij. Capittel

It zjn Moſe en Aaron ghesachten / als dye **H. C. H. E.** met Moſe sprac / in dien tijde opten berch Sinai / En dit zjn die namen van Aarons ſonen / ſijn eerſte gebozen was Nadab daer na Abihu / Eleazar / en Ithamar / Dat zjn die namen van Aarons ſonē / die priefters gheſalft waren / en haer hādē genult tottē priefterdom / Mer Nadab en Abihu rozuen booz den **H. C. H. E.** / als ſi breamt vier offerden booz den **H. C. H. E.** / in drie woekſinen Sinai / en en hadde gheen ſonen / Mer Eleazar en Ithamar gebuyctē dat priefterſchap / met haren vader Aaron

En die **H. C. H. E.** sprac met Moſe / legghende Doet comē dat gheslachte Leui / en ſtelte booz den priefter Aaron / dat ſi met hem dienē / en haet ende der gantſer gemeynte waech houdē / booz die tēte des getuychnis / en dienē in den dieſt des tabernakels / en wachten alle die ghereetſchap / der tenten des getuychnis / en die bewaringhe der kinderen van Iſrahel / te dienē in den dienſt des tabernakels / En ſult den Leuite / Aaron en ſinen ſonen tot eender ghiften gheuen / eenē yeghelicken die ſine / wt den kinderē van Iſrahel / Mer Aaron en ſine ſonen ſuldi ſette / dat ſi haers pueſterdoims waer-nemē / Maer in dien en vyeēde om te dienē gaet / die ſal die doot ſcruen

Ende die **H. C. H. E.** sprac met Moſe / legghent de / Siet / ic heb die Leuiten genomen onder die kinderen van Iſrahel / booz alle eerſte gebozen / dye de

Daer moeder ontdecken/onder den kinderen van Raël/also dat die Teuitē sullen mijn zyn/Want die eerste gebozē sijn mijn/vā dier tijt, dat ie Noeth al le eerste gebozē in Egypten land/Doen heilichde ic my alle eerst gebozē in Israel/bandē mensche aen totten beetoe/dat si mij zyn sullen/ic dpe h. c. h. e.

En die h. c. h. e. sprac/ in die woestine Synai/ met Moese seggēde. Telt die kinderē Teui/ na haer der vaderē huysen en geslachten, al wat manlich is/ van eender maect out/ en daer ouer/ Also telde se Moese/ na den woorde des h. c. h. e. / so hi gheboden hadde/ En dit warē die kinderen Teui met name/ Gerson/ Rahath/ Merari/ Die name van Gersons kinderē in haren gheslachten/ warē/ Libni/ en Simeel/ Die kinderē van Rahath/ in haeren geslachte/ warē Amram/ Jezebab/ Hebzon/ ende Bheil/ Merari kinderen waren in haren geslachte Maheli/ en Musi/ Dit zyn die geslachten vā Teui/ na haer der vaderen huysen

Dit zyn Merari geslachten/ die Mahelitē/ en Musiten/ die indē ghetale waren ses duysent/ en twee hondert/ al wat manlich was/ een maect out ende daer ouer/ haer prince sal zyn Zuriel/ Abihail soon/ en sullen haren leeger maken aen die sīde des Tabernakels/ teghen den noorden/ Ende si sullen in haer behoet hebbe/ die vaderen cinstichelē en calommen/ en boeten des Tabernakels/ en alle zj gereetschap/ en sinen dienst/ Daer toe oock die calommen al om bandē boozhoue/ met dē boetē/ en nagelen/ en zeylen.

Maer booz den Tabernakel/ en booz die tente teghen den oosten/ sulle Moese en Aaron/ ende sine sonē hare leegher maken/ dat si dat heylighdō wachte/ onder die kinderē vā Israel/ Als eē breed deline daer onder gaet/ die sal die doot steruē/ Alle dat ghetal der Teuitē die Moese en Aaron telden/ by hare geslachte/ na dat woort des h. c. h. e. / al wat manlic was/ vā eender maect/ en daer ouer

was twee en twintich duysent

En die h. c. h. e. sprac tot Moese. Telt alle die eerste ghebozen van mans maect/ le/ onder den kinderen van Israel/ een maect out/ ende daer ouer/ en neemt dat ghetal haerder namen/ En dpe Teuiten/ suldi my den h. c. h. e. wt nemen/ booz alle dpe eerste ghebozen der kinderē van Israel/ ende der Teuiten/ vee/ booz alle eerste ghebozen des bees der kinderē vā Israel/ Ende Moese telde/ so hem die h. c. h. e. ghebodert hadde/ alle die eerste ghebozen onder dpe kinderen van Isra-

Dit zyn die geslachte vā Gerson/ Die Libnitē/ en Semeiten/ die somme tweē by getal geuondē/ seuen duysent/ en vijftihōdert/ al dat manlich was een maect out/ en daer ouer/ En dat selue geslachte der Gersonitē sal sine leeger maken achter dpe Tabernakel tegē den westen haer ouerste sal zyn Elialaph Laels soon/ En si sullen wachē aen die tēte des getuychnis/ die tabernakel/ en die tente/ en haer deusel/ en dē doe in die duer der tēte des getuychnis/ dat boozhangēde cleet aen dē boozhof/ en dē dner in die duere des boozhofs/ al dat al om me die Tabernakel/ en al om dē outaer gaet/ en zj zeylen/ en al wat tot sinen dienste behoort.

Dit zyn Rahaths geslachten/ die Amramiten die Jezebariten/ die Hebzonitē/ ende Bheilitē/ dat manlich was/ een maect out/ en daer ouer/ by dē getale acht duysent/ en sechōdert/ die de wake des heylighdoms houdē/ en sullen haren leeger maken aē die sīde des Tabernakels/ tegē die zuyt sīde/ hare ouerste sal zyn/ Elizaphan Bheils soō/ En si sullen wachte die arche/ die tafel/ den candelaer/ dpe ouaren/ en alle die gereetschap des heylighdoms/ daer si aen dienē/ en dē doe/ en wat tot sine dienst behoort/ Maer die ouerste bouē alle/ die ouersten des Teuitē/ sal Eleazar zyn/ Arons soō des priesters/ ouer die gene/ die daer gecozen zyn te bewaeten die wake des heylighdoms

el/ en men bandt inden ghetale der namen alder eerste gebozē/ wat manlic was/ een maect out en daer ouer/ inder somme/ twee en twintich duysent/ twee hondert/ en drie en tseuentich

En die h. c. h. e. sprac met Moese/ seggēde/ neemt die Teuiten/ booz alle eerste ghebozen/ onder die kinderen van Israel/ ende dat bee der Teuiten/ booz haer vee/ dat die Teuiten mijn des h. c. h. e. zyn/ Maer dat los gheft/ vanden tweehōndert ende drientseuētich/ die vanden eerste ghebozen der kinderen van Israel/ daer comen/ bouert dat ghetal der Teuiten/ suldi vijftich nemen vā elcken hoofde/ na den sikel des heylighdōs (twintich Sera doet eenen sikel) Ende ghi sult dat selde gheft dat daer so ouercomēde is/ ouer haer ghetal/ Aaron ende sine sonen geuen/ Dus nam Moese dat los gheft datter ouer quam bouē der Teuiten ghetal/ vanden eerste gebozen vanden kinderen van Israel/ duysent/ drie hondert/ ende vijf ende tsestich/ na den sikel des heylighdoms/ ende ghaft Aaron/ ende sinen soonen/ nae den woorde des h. c. h. e. / soo die h. c. h. e. Moese ghebodert hadde.

Water wort den sonē Rahath/ Gerson/ en Merari haren dienst ende offtic beuelde

Rede die **HEE** sprac met **Mose** en **Aaron** seggende/ **Reemt** die somme der kinderen van **Mahath**/ **Wt** den kinderen **Ieu**/ nae hare geslachten en vaders huysen/ van dertich iaren en daer ouer/ tot in dat vijftichste iær/ alle die totten heyre bequaē sijn/ dat si die werckē doe in tenten des getuychnis/ **Dit** sal der kinder van **Mahath** officie sijn/ in die tente des ghetuychnis/ dat het dalder heylichste is.

Als dat heyr op breect/ so sal **Harō** met sinē sonē ingaē binne/ en dz voozhangende cleet afnemen en die arche des getuygenis daer in windē/ en daer ouer doe dat hemelblaeu derfel/ en boucn daer op een gants gheludeet spreydē/ en sijn boomen daer toe leggzē/ **En** ouer die thoon tafele/ ooc een gheel cleet spreyden/ en daer op setten schotelen/ lepelen/ schalen/ en kannen/ omme wtē in nete gieten/ en dat dagelick broot sal daer op liggen. en sullē daer ouer spreyden een roset root cleedt/ en dat selue bedeckē met eenen derfel vā hemelblaeus vellen/ en sijn hantboomen daer bi leggen.

En sullē een geel cleet nemē/ en daer in windē dē cadelær des lichts/ en sijn lāpen/ met sinen swieters/ en nappē/ en alle olye vaten/ die totten officie behooren/ en si sullē daerom een derfel doen vā hemelblaeus velle/ en si sullē se op hantboomen leggen/ **Also** sullen si ooc ouer den gulden outaer/ een geel cleedt spreydē/ en dat selue bedeckē/ met dz derfel vā hemelblaeus velle/ en sijn hantboomē daer toe doe/ **Alle** die gereetschap/ daer si mede bereyden in dē heylichdom sullen si nemen/ en een geel cleet daer ouer doen/ en met een derfel vā hemelblaeus velle deckē/ en op hantboomē leggzē/ si sullen die afschē ooc bandē outaer begē/ en een scaerlakē cleet daer ouer spreyden/ en alle sijn gereetschap daer op doen/ daer mede dat si daer op bereyde/ coofpannē/ crauwels/ scruppē/ beckēs/ met alle die gereetschap des outaers/ ende si sullen daer ouer spreyden een derfel van hemelblaeus vellen/ en sijn hantboomē daer toe doen.

Als **Harō** en sijn sonē dat also gedaē hebbē/ en dat heylichdō en al gereetschap gedect hebbē/ als dat heyr op breect/ daer na sullē **Mahats** kinderen ingaē/ dz sijn dzagē/ en en sullen dat heylichdō niet gerakē/ ands sullē si steruē **Dit** is **Mahaths** kinderen last/ aen die tente des getuychnis/ **En** **Elezar** **Marons** des priesters soon/ sal dat officie hebbē/ dat hi ordinere die olye om te lichtē/ en die specerie tot tē ruerckere/ en dat dagelics spijsoffere/ en die salf olye dat hi besicke alle die tabernakels/ en al wat daer in is/ in den heylichdom en sinen gereetschap.

En die **HEE** sprac met **Mose** en **Aaron**/ seggēde. **Shi** en sult die af coeft des geslachts der **Mahathite** niet verderuē onder die **Ieu**ite/ mer dz suldi met hē doe dat si leuē en niet en steruē/ ist dat si aēroepē dat alder heylichste/ **Harō** en sijn sonen sullē daer in gaen/ en een yegelijckē stellē tot sinen werckē en laste/ mer si en sullē daer niet ingaen/ om te beken onbedacht dat heylichdom/ oft si steruē.

En die **HEE** sprac met **Mose** en **Aaron** seggende/ **Reemt** die somme banden kinderen **Serlon** ooc/ na haers vaders huys en gheslachte/ van dertich iaren aen/ en daer ouer/ tot int vijftichste

iær/ ende ordineert alle die gene die totten heyr bequaem sijn/ dat si een officie hebbē/ in die tente des getuychnis/ dit sal des gheslachts der **Serlonen** officie sijn/ dat si besorgen ende draghen/ **Sy** sullen die gordinē des tabernakels/ en der tenten des getuychnis draghen/ ende sijn derfel/ ende dat deckel van hemelblaeu vellen/ die daer bouen ouer is/ en dien doe inder duere der tenten des ghetuychnis ende dat hangende cleet des boozhofs/ en dē doec in die duere der poortē des boozhofs/ dwelcke om die tabernakel/ ende al om den outaer gaet/ ende haer zeylen/ ende ghereetschap van haerder officien en al dat tot haren officie behoort/ na dat woort van **Aaron** ende sinen sonen/ sal die officie der kinderen **Serlon** gaen/ al dat si draghen en besorgen sullen/ en ghi sult toe sien/ dat si alle hare last wachten/ dat sal die officie des gheslachts der kinderen der **Serlonen** sijn/ in die tente des ghetuychnis **Ende** haer betwaringhe sal onder **Ithamars** hant **Marons** des priesters soon sijn.

Merari kinderen/ na haren gheslachte ende vaders huys suldi ooc ordineren/ van dertich iaren aen/ ende daer ouer/ tot int vijftichste iær alle dye totten heyre bequaē sijn/ dat si een officie hebbē in die tente des getuychnis/ **Dit** sijn haer lasten dat si waer nemen nae wt wilsen haers diensts dat si in der tenten des getuygenis dragen die barderē des tabernakels/ en die rijchelē/ en calomnē/ en voetē en oock die calomnen des boozhofs al omme/ ende die boeten/ en nagelen/ ende die zeylen/ met alle haren gereetschap/ na alle haer der officien/ eenen yegelijcken suldi sinen deel des lasts aen die gereetschap te wachtē ordineren/ **Dit** sal sijn die officie der geslachten der kinderen **Merari**/ al dat si besorgen sullen inder tenten des ghetuychnis/ onder **Ithamars** hant des priesters/ **Marons** soon.

Ende **Mose** ende **Aaron**/ metten hooftliden der ghemeynten telden die kinderen der **Mahathiten**/ na haren geslachten ende vaders huysen/ vā dertich iaren/ ende daer ouer/ tot int vijftichste alle die int heyr bequaē sijn/ dat si een officie in die tēte des ghetuychnis hadden/ ende die somme was twee duysent/ seuenhonderdt ende vijftich/ **Dat** is die somme des geslachts der **Mahathiten**/ dye alle te beschicken hadden/ in die tente des ghetuychnis die **Mose** ende **Aaron** telden/ nae den woorde des **HEE** door **Mose**.

Serlons kinderen werden ooc getelt/ in haren geslachten/ en vaders huysen/ vā dertich iaren/ en daer ouer/ tot int vijftichste/ alle dye int heyr bequaē waren/ dat si officien in die tente des ghetuygenis hadden/ en die somme was twee. **M. les. C. en. xxx.** **Dat** is die somme des geslachts der kinderen van **Serlon**/ die al te besicke hadde in die tēte des getuychnis/ die welke **Mose** en **Aaron** telden/ nae dat woort des **HEE**.

Merari kinderen werden ooc getelt nae haren gheslachte en vaders huysen/ van dertich iaren en daer ouer/ tot int vijftichste/ alle dye bequaem int heyr warē/ dat si officie hadde in die tente des ghetuychnis/ en die somme was drie duysent en. **C. C.** **Dat** is die somme des geslachts der kinderen **Merari**/ die **Mose** ende **Aaron** telden/ nae den woorde des **HEE**/ door **Mose**.

Die somme alder Leuiten / die Moſe en Aaron met den hooftlieden vā Iſrael ſelden / na hare gheachten ende vaders huſen / van dertich iare / ende daer ouer tot in .L. alle die ingungē om te doen een yegelic zyn officie / ende om te draghen de laſt / in die tente des getuyenis / was acht duyſent / vijf hondert / en tachtentich / die ghetelt werden / na de woorde des h. G. E. N. door Moſe / een yeghelic tot ſinen officie ende laſt / ſo die h. G. E. N. Moſe gheboden hadde.

Arie dat wten leeger verdreuen ſal worden / Ende vanden goeoe der zeeloerſchap des mā teghen ſinen vyitue.

Dat. v. Capittel

Aldē die h. G. E. N. ſp̄ac tot Moſe / legghende. Schiet den kinderen vā Iſrael / dat ſi wt den leeger doen alle lazarige / en alle dyc vā etter bloeyē / ende die aen dooden onreyn worde zyn / Beye mā en wijf / ſullen buyten den leegher gaen / dat ſi hare leeger niet onreynich en maken / daer in ic onder hen lieden woone / en dyc kindere van Iſrael deden alſo / en dedenſe buytē voor den leegere / ſo die h. G. E. N. Moſe gheſproken hadde.

Ende die h. G. E. N. ſp̄ac met Moſe / legghende / ſegt dē kindere vā Iſrael / en ſpreekt tot hen / Als een man of een wijf ſonde doet / aen eenē mēſche en daer mede ouertreet des h. G. E. N. ghebot / ſo heeft die ſiele een ſchult op haer / en ſi ſulle haer zō de bekennē / die ſi ghedaen hebbē / ende ſullen haer ſchult berſoenen met dier ſommen / en dat vijfde deel daer houf daer toe doen / en dē ghenē geue / aē den welckē ſi haer beſchuldicht hebbē / Maer en is daer nyemant teghenwoordich / dien die ſchult berſoent wort / die hi aen hē beſchuldicht heft / ſo ſal ment tegen den h. G. E. N. verſoenen / voor den priester / wgenomē / den ram der verſoeninghen / daer mede dat hy vſoent wort / Welgelic ſal alle hēſof fer vā alle die kindere vā Iſrael heylighen / en den priester offeren ſal hē toebehoore / En wie yet heyligh / ſal ooc des priesters zyn / En wie yet dē priester geeft / ſal ooc des priesters zyn.

En die h. G. E. N. ſp̄ac met Moſe / legghende / Segt den kinderen vā Iſrael / en ſpreekt tot hen / als eens mans wijf doolt / en ſondicht teghē hē / en yemant beſaepſe vlcſchelijck / en dat is den man verborge voor ſine oogē / en wort bedect / dz ſi onſuyuer worde is / en hi en cauſe niet betuygē / wāt ſi en is daer niet in beuondē / en dyc quaet vmoeyē de gheest ontſteekt hē / dat hy om zyn wijf veruert wort / ſi ſy onreyn oft niet onreyn / ſo ſal hiſe tottē priester byenghē / en ſal eenē offer byenghen voor haer / een thieddele Epha gerſte meels / en en ſal daer gheen olye op ghieten / noch wter ooc daer op doen / want het is eens quaets vermoeyens offer / ende een beruchtich offer / dat die miſdaet beruchticht. Dus ſalle die priester byengen / ende voor dē h. G. E. N. ſtellen / ende banden heylighen water nemen in een aerde vat / en ſtof banden vloer des Tabernakels int water doe / En ſal dat wijf voor den h. G. E. N. ſtellē / en haer hooft ontdecken / en dat beruchtich offer / dat welcke eens vermoeyens offer is / op haer hant leggen / ende die priester ſal in zyn hant hebbē bitter veruloect water / en ſal dat wijf

beſweere / en tot haer legghen / En heft v gheen man beſlappen / en en hebdi vā utwen man niet ghe doolt / dat ghi v niet ontreyntich en hebt / ſoo en ſullen deſe bittere veruloecte waterē v nyet ſchaden.

Mer hebdi vā utwen man ghedoolt / dat ghi onſuyuer zyt / ende heeft yemant v beſlappen / buyten utwen man / ſo ſal die priester dat wijf beſweeren / met alſulckē bloecke / en ſal tot haer legghen / Die h. G. E. N. ſette v tot eenē bloecke / en tot eēſwerin ghe onder utwē volcke / dat die h. G. E. N. v dgie doe verrotten / ende utwen buyt berſten laten / ſo moet dat vmaledijde water in v hē gaen / dat utwē buyt berſte / ende v dgie verrotte / en dat wijf ſal legghen Amen / Amen.

Aldus ſal die priester deſen bloeck op een cedelken ſcrijuen / en met den watere af waſche / ende ſal den wiue bandē bitteren veruloecten water te drinckē gheuen / Ende als dat veruloect water in haer gegae is / dattet haer bitter wort / ſal die priester ban haerder handt nemen dat offere des vermoeyens / ende tot eenen ſpiſſoffere voor dē h. G. E. N. Weyſeren / ende opten outaer offeren / te wten / hi ſal een hāt bol bandē ſpiſſoffer nemē voor haer ghedachtenis / en opten outaer ontſteken / en daer na den wiue dat water te drincken gheuen / Ende als ſi dat water gedroncken heeft / Is ſi onreyn / ende heeftſe haer beſondicht aen hare man / ſo ſal dat veruloect water in haer gaen / ende bitteren haer / dat haer dē buyck berſten / ende dyc dgie verrotten ſal / en dat wijf ſal eenen bloeck zyn onder haren volcke / mer en is alſulcken wijf nyet gheontreyntich / maer reyn / ſo en ſal haer niet ſcaden / en ſal comen kinderen draghen.

Dit is die wet des quaet vermoeyens / als een wijf vā hare man wijct ende onreyn wort / oft als een man des quaet vermoeyens gheest ontſteekt / dat hi om zyn wijf veruert wort / dz hiſe ſtelle voor dē h. G. E. N. / en die priester met haer doe al na deſe wet / En die man ſal onſchuldich zyn van deſer miſdaet / maer dat wijf ſal haer miſdaet draghen.

Van die wet der Nazareē / en vā haerder ordineringe / vā die ſegeninge oft benedictie der kinderen van Iſrael. Dat. vi. Capittel.

Aldē die h. G. E. N. ſp̄ac met Moſe / legghende / Spreekt tottē kindere vā Iſrael / en ſegt tot hen / Als een man oft een wijf haer afſepde / om te gelouē een heylighe ghelofte / dat hy dē h. G. E. N. af gheſcheydē worde / die ſal hem onthouden van wine en ſtarckē dranch / wijn / edick / ende ſtarcken dranch / edick en ſal hi niet drincken / oock niet wat wt wijn beſien geperft wort / hi en ſal berſche noch dr ooge wijn beſien etē / alſo lange als zyn afſcheydinghe wt dē ghelofte duert / Ooc en ſal hi niet eten / datmē bandē wijnſtock maect / vander wijnliceren aen / tot aen die baſten.

Alſo langhe als zyn afſcheydinge wt ghe loften duert / en ſal gheen ſchaer op zyn hooft comen / tot dat die tijt wt is / dat hi den h. G. E. N. af gheſcheyden is / Want hi is heyligh / ende ſal dat hayt op ſinen hooft laten waſſen / ende ſal byt bloots hoofts ſtaen / Alle die tijt ouer / die hi den h. G. E. N. af gheſcheyden wort / en ſal hy tot gbeenē dooden gaen / hi en ſal hem ooc niet onreynich make / aen

die doot zijns vaders / zjns moeders / zjns broeders
ofte zijns susters wāt dye heylcheit zijns Godt is
op zjn hooft / en alle die tijt zijnder afscheydingen /
sal hi den **h. E. E.** heyllich zjn

En ofe yemāt voor hem / ouerleuens bottelich
kerck / so sal dat hooft zijnder afscheydingen onreyn
wordē / en daer om sal hi zjn hooft bescheerē indē
dage zijnder reynningē / dat is indē leuenden dage
en ten achtē dage / sal hi twee totfelduue brenge /
ofte twee ionghe duue / tottē priester / booz die due
re der tentē des getuychens / en die priester sal die
eene / tot eenē sondoffer bereyden / en dye andere /
tot eenē brantoffer / en hē versoenen / om dat hy hē
aen eenē doode besondicht hadde / en also zj hooft
inden seluē dage heyllichē / dat hy den **h. E. E.**
die tijt zijnder afscheydingē boozt wt houde en sal
een iarich lam brenge tot eenē schultoffer / maer
die boozledē dagē sullē te niet bliuen / daerom dat
zjn afscheydinge onreynich is

Dit is die wet des genen / die afgescheyden ge
heylcht wort / Als die tijt zijnder afscheydinge wt
is / so salmen hem brenge booz die due te der ten-
ten des getuychens / Ende hi sal brenge zjn offer
den **h. E. E.** / een iarich lam / onbesmet tot eenen
brantoffer / en een iarich schaep / sonder snette tot
enen sondoffer / en een ram / onbesmet / tot eenen
dootoffer / en eenen korf met ongeheefde koeckē /
van bloemē van meel / met olve gemēgt / en onge-
heefde bladē mē olve gestreken / en haer spijsoffer
en brantoffer

En die priester salt booz dē **h. E. E.** brenghen
ende sal zjn sondoffer / en zjn brantoffer bereyden
ende den ram sal hi tottē dootoffer bereyden / den
h. E. E. / tot den korne des ongeheefds broots /
En sal oock zjn spijsoffer en brantoffer makē /
Ende sal den Nazareum dat hooft zijnder afschey-
dinghen scheeren / booz die dueren der tenten des
ghetuychens / ende sal dat hayt van sinen hooftē
zijnder afscheydingen nemen / en opt vier wozen
dat onder dat dootoffer is / Ende sal die gekoette
schouder nemen bāden ram / ende eenen ongeheef-
den koeck wt den korf / ende een ongeheefde blade
en salt den Nazareum op zjn hant leggen / na die
dat hi zjn afscheydinge gheschooren heeft / En salt
booz den **h. E. E.** Weyseren / Dat is heyllich den
priester metter Weesboort / en dye heylcheit /
Daer na mach die Nazareus wijsdunckē / Dat is
die wet des Nazareus / die zjn offer dē **h. E. E.** ge-
looft / booz zjn afscheydinge / buytē dat zjn handē
vertveruen tan / so hi gelooft heeft / sal hi doen nae
die wet zijnder heiligungē

Ende die **h. E. E.** sprac met Moise / leggende
Segt Aaron en sinen sonen en spreect / Alsoe suldi
legghen tot den kinderen van Israel / als ghile ge-
benedijt

Die **h. E. E.** gebenedie b / en behoede b
Die **h. E. E.** verlichte zjn aensicht op b / en h b ge-
nadich

Die **h. E. E.** herheffe zjn aensicht op b / en geue
b brede / want ghi sult minē naem op die kindere
van Israel leggen / dat ichte gebenedide

Van die oprichtinge der wooningen ofte ten-
ten / En wat die hooflieden opter wijsdingē geof-
fert hebben **Dat. vij. Capittel**

Ende als Moise den tabernakel op ge-
recht had / ende hadde gesalt / en ge-
heylcht met alle zjn gereetschap en
de den outaer / mit alle zj gereetschap
gesalt en gheheylcht / Doe offerde
die hooflieden van Israel / die die ouerste waren in
haerder vaders huysen / Want si warē die hoof-
lieden onder die geslachte / en stonden ouer de ghe-
telde / en brachtē haer offer booz den **h. E. E.** les
bedecte wagenē / en twee runderen twee hooflie-
den enen wagen / en cle enen olse / en brachtense
booz den Tabernakel

Ende die **h. E. E.** sprac tot Moise / neemt vā
hen / op dattet diene tottē dienck der tenten des ge-
tuychens / en geuet den Leuiten / enen yeghelicken
na zijder officien / Den nam Moise die waghene
en runderen / en gafse den Leuiten twee waghene en
vier runderen / gaf hi Serlons kideren nae haer of-
ficien / En vier waghene en acht ossen gaf hi den
kideren Merari / nae haerder officien / onder Isha-
mars hant / Arons des priesters soon / Maer Isha-
hachs kideren en ghaft hi niet / om dat si een heyl-
ge officie op haer hadden / en op haren schouderen
dragen moesten

En die hooflieden offerden tot eenē wāngen
des altaers / indē dage / dat dē outaer gesalt wert
en si offerde haer gauē booz dē outaer / en die **h. E.**
h. E. sprac tot Moise / laet elken hoofman / in si-
nen besondere daghe sinen offer brenge / totter in
wādingen des outaers

Inden eersten dage offerde Abellon / die soon
vā Aminadab / vanden geslachte Juda zjn gauē /
en zjn gifte was / Een silueren scotel / hondert en
dertich sikels waert / een silueren schale / ier. sikels
waert / nae den sikel des heylchdoms / beyde vol
bloemen bāden meel / met olve gemēgt / tot eenen
spijsoffer / Daer toe enen gulden lepel / thien sikel
gouts waert vol ruckwercks / enen vette banden
runderen / enen ram / een iarich lam tot eenen brant-
offer / enen boc tot een sondoffer / En tot een doot-
offer / twee runderen / vijf ramme / vijf bocken / ende
vijf iarighe lammeren. Dat is Abellons Amina-
dabs soons gifte

Indē āderen dage offerde Nathanael die soon
vā Zuar / die hoofman vā Nachar / zjn gifte was
een silueren schootel / hondert ende dertich sikels
waert / een silueren schale / ier. sikels waert / na den
sikel des heylchdoms / beyde vol bloemen bāden
meel / met olve gemēgt / tot een spijsoffer / Daer toe
enen gulde lepel thien sikel gouts waert / vol ruck-
wercks / enen vette bāden runderen / enen ram / een
iarich lam / tot enen brantoffere / enen bock totten
sondoffer en tot een dootoffer / twee runderen / vijf
ramen / vijf bocken / en vijf iarighe lammeren. Ds is
Nathanaels gifte Zuars sone

Inden derden daghe / die hoofman der kinderen
Sebulon / Eliab Izelons sone / zjn gifte was / een
silueren schootel / hondert ende dertich sikel waert
Daer toe een silueren schale / ier. sikel waert / na den
sikel des heylchdoms / beyde vol bloemen bāden
meel / met olve gemēgt / tot eenē spijsoffer / Daer
toe enen gulde lepel thien sikel gouts waert / vol
ruckwercks / enen vette banden runderen /
enen ram / een iarich lam / tot enen brantoffer /

Eenen bock tot een sondoffer/ Ende tot eē doot offer twee runderen/ vijf rammē/ vijf bocken/ en vijf iarige lammeren. Dat is Eliabs gifte/ Holos soon

Inden vierde daghe die hooftman der kinderen Ruben Eli Zur Sedeur soon/ zyn gifte was/ Een silueren schotel/ hondert ende dertich sikels weert/ Een silueren schale. lxx. sikels weert/ na de sikel des heylighdoms/ beyde vol bloemen banden meel/ met olye gemēgt/ tot eē spijsoffer/ Daer toe een gulde lepel/ thien sikel gouts waert/ vol ruerck werck/ Eenē berre banden runderē/ Eenen ram/ Een iarich lam tot eenen brantoffer/ Eenen bock tot een sondoffer/ En tot een dootoffer/ twee runderen/ vijf rammē/ vijf bocken/ en vijf iarighe lammerē. Dat is Eli Zur Sedeurs soon gifte.

Inden vyfde dage die hooftman der kinderen Simeon Selumiel/ Zuri Sadais soon/ zyn gifte was/ Een siluerē schotel/ hondert ende dertich sikels waert/ Een siluerē schale. lxx. sikels waert/ na de sikel des heylighdoms/ beyde vol bloemē bāden meel/ met olie gemēgt tot een spijsoffer. Daer toe enen gulde lepel/ thien sikel gouts waert/ vol ruerckwerck/ Eenē berre wte runderē/ eenen ram een iarich lam tot een brantoffer/ enen bock tot een sondoffer/ en totten dootoffer twee runderen/ vijf rammē/ vijf bocken/ en vijf iarighe lammeren/ Dat is Selumiels gifte Zuri Sadai soon

Inden sesde daghe die hooftman der kinderen Gad Elhasaph Aeguel soon/ zyn gifte was/ Een siluerē schotel/ hondert en dertich sikels waert/ een siluerē schale. lxx. sikels waert/ na de sikel des heylighdōs beyde vol bloemē bandē meel/ met olye gemengt tot een spijsoffer/ Daer toe enen gulde lepel/ thie sikel gouts waert/ vol ruerckwerck/ eenē berre banden runderen/ enen ram/ een iarich lam tot enen brantoffer/ enen bock tot enen sondoffer/ Ende totte dootoffer twee runderē/ vijf rammē/ vijf bockē/ vijf iarige lammerē/ dat is Elhasaphs gifte Aeguels soon

Inden seuensten dage die hooftman der kinderen Ephraim/ Elisama Amihud soon/ zyn gifte was/ een siluerē schotel/ hondert en dertich sikel waert/ een silueren schale tseuentich sikels waert na den sikel des heylighdōs/ beide vol bloemen bāden meel/ met olye gemēgt/ totte spijsoffer/ Daer toe eenē gulden lepel thien sikel gouts weert/ vol ruerckwerck/ enen berre bandē runderen/ enen rā een iarich lam/ tot eē brantoffer/ eenē bock tot eē sondoffer/ en totten dootoffer/ twee runderen/ vijf rammē/ vijf bocken/ vijf iarige lammeren/ Dat is Elisama Amihud soon gifte

Inden achtfden dage die hooftmā der kinderen Manasse/ Samaliel Beda Zur soon/ zyn gifte was/ Een silueren schotel hondert ende dertich sikels waert/ Een silueren schale tseuentich sikel waert/ na de sikel des heylighdoms/ beide vol bloemen bandē meel/ met olye gemēgt totte spijsoffer/ Daer toe een gulde lepel thien sikel gouts waert/ vol ruerckwerck/ eenē berre banden runderen/ eenē ram/ een iarich lam/ tot een brantoffer/ eenē bock totten sondoffer/ en totte dootoffer/ twee runderē/ vijf rammē/ vijf bocken/ vijf iarighe lammeren/ Dat is Samaliel Beda Zur soon gifte

Inde negēden dage die hooftmā der kinderen Ben Jamin/ Abida Sidions sone/ zyn gifte was een siluerē schotel hondert en dertich sikel weert/ een siluerē schale. lxx. sikels weert/ na de sikel des heylighdoms/ beyde vol bloemē bandē meel/ met olye gemengt/ tot een spijsoffer/ eenen gulde lepel thien sikel gouts waert/ vol ruerckwerck/ eenē berre bandē runderē/ enen ram/ een iarich lam totten brantoffer/ eenē bock totte sondoffer/ ende totten dootoffer twee runderē/ vijf rammē/ vijf bocken/ vijf iarige lammeren/ Dat is Abidans Sidions soons gifte

Inde thiende dage/ die hooftmā der kinderen Dan/ Abi Elar Ammi Sadai soon/ zyn gawe was een siluerē schotel hondert en dertich sikel waert/ een siluerē schale. lxx. sikel waert/ na den sikel des heylighdoms/ beyde vol bloemē bandē meel/ met olye gemengt/ tot eenē spijsoffer/ eenen gulden lepel thien sikel gouts waert/ vol ruerckwerck/ eenē berre bandē runderē/ enē ram/ een iarich lam totten brantoffer/ enen bock tot een sondoffer/ en totten dootoffer/ twee runderē/ vijf rammē/ vijf bocken/ vijf iarige lammeren/ Dat is Abi Elar gifte Ammi Sadai soon

Inde elfde dage/ die hooftmā der kindere Asser/ Pagiel Achran soō/ zyn gifte was/ een silueren schotel/ hondert en dertich sikel waert/ een siluerē schale lxx. sikel waert/ na de sikel des heylighdōs beyde vol van bloemē bandē meel/ met olye gemengt/ tot eenē spijsoffer/ eenē gulde lepel thien sikel gouts weert/ vol ruerckwerck/ enē berre bādē runderē/ eenē ram een iarich lam totte brantoffer/ eenē bock tot eenē sondoffer/ en totten dootoffer twee runderē/ vijf rammē/ vijf bockē/ vijf iarighe lammeren/ Dat is Pagiel Achrans soon gifte

Inde twaelfden dage/ Die hooftmā der kinderen Raphthali/ Ahira Eran soon/ zyn gifte was een siluerē schotel hondert en dertich sikel waert/ een siluerē schale tseuentich sikel waert/ na den sikel des heylighdōs/ beide vol bloemē bandē meel/ met olye gemengt/ tot een spijsoffer/ eenē gulden lepel thien sikel gouts weert/ vol ruerckwerck/ eenē berre banden runderen/ enen ram/ een iarich lam tot enen brantoffer/ eenē bock tot een sondoffer/ en tot een dootoffer/ twee runderen/ vijf rammē/ vijf bocken/ vijf iarige lammeren/ Dat is die gifte Ahira Enans soon

Dit is die inwijdinge des altaers/ ter tijt doe hi gesalft wert/ daer toe dat die hooftijede vā Isracl offerden/ Twaelf siluerē schotelen/ twaelf silueren schalen/ twaelf gulde lepelen/ Also dat een schotel hondert en dertich sikels siluers/ ende een schale tseuentich sikels hadde. dat die somme van alle de siluerē hatē dzoech twee duzent vierhōdert sikels na de sikel des heylighdoms/ En die twaelf gulden lepels/ vol ruerckwerck/ so hadde elcken lepele thien sikel/ na den sikel des heylighdoms/ dat die somme gouts van lepelen dzoech/ hondert ende twintich sikels

Die somme der runderē totte brantoffer was/ twaelf berre/ twaelf rammē/ twaelf iarighe lammeren/ met haren spijsoffer/ en twaelf bocken tot sondofferen/ En die somme der runderen totten dootofferen/ was vier en twintich berren/ tseftich

rammen / tleeflich boeke / tleeflich iarige lammeten / Dat is die inwoninghe des outaers / als hi ghesalft wert.

Ende als Mose inder tente des ghetuychnis ghinc / dat met hem gesproke mocht worden / so hoorde hi die stemme tot hem spreke / vanden Ghe nadestoe / die op die Arcke des ghetuygnis was / tuschen dye twee Cherubim / van daer wert met hem gesproken

Vanden candelaren / offerhanden / reyningen / en ouderdom der Leuiten

Dat. viii. Capittel

Ende die H. G. A. E. sprac met Mose segghende / spreect met Haro / en segt he Als ghi dye lampē op sedt / suldis aldus sette / dat si alle seuen totten candelaelwaert lichten / En Haron dedet alsoe / en sette die lampen op / als tegen den candelaelwaert / also als die H. G. A. E. Mose geboden had / Dat werck vāden candelael / was van geline den goude / beyde sine staekē / en sijn bloemen / nae den gesichte / dat die H. G. A. E. Mose gethoont had de / also maecte hiden candelael

En die H. G. A. E. sprac met Mose segghende / Nempt die Leuite vanden kinderen van Israel / ende reynichtse / Aldus suldi met hem doe / om te reynighen / ghi sulste bespringen met ontfondwater / ende sulste late sekeren ouer al haer lijf / ende wallehen haer cleederē / so sijn si supuer / Dan sulle si nemen eenen ionghen verre / ende dat spijseoffer / bloemen vāden meel / met olye ghemengt / Een anderen ionghen verre suldi totten sondoffer nemen

En ghi suld die Leuite vooz / die tente des ghetuychnis brengen / en alle die geheele gemeynthe van Israel bergaderē / en die Leuiten vooz de H. G. A. E. brengen / En die kinderē vā Israel sullen haer handen op die Leuiten leggē / en Haron sal die Leuite vooz de H. G. A. E. Weuen / tot eender giste / vāden kinderen vā Israel / op dat si dienen mogen inden dienst des H. G. A. E.

En die Leuite sulle hare handen op des bercken hoofft leggē / en die een sal tot een sondoffer / en dye ander tot eē byantoffer de H. G. A. E. gemaeet worden / om die Leuite te versoene / En ghi suld die Leuite vooz / Haron en sijn sonē stelle / en vooz den H. G. A. E. Weue / en ghi sulste also scheyde vāden kinderen vā Israel / dat si mijn sijn / Daer nae sullen si ingaen / dz si dienen in die tente des getuygnis / Al so suldis supuerē en Weue / wat si sijn mijn ghifte vāden kinderen vā Israel / en ic hebse my genomē / vooz al dat sijn baer moeder of doet / te wete / vooz die eerstgeboze vooz al die kinderen van Israel

Want alle eerstgeboze onder die kinderen van Israel / is mine / beyde vanden menschen en vāden beest / vā dier tijt aē / dat ic alle eerstgeboze in Egip ten lant verfloech / en heylighdese mi / en ic nam die Leuite aē / vooz alle eerste geboze onder die kinderē vā Israel / en ic gaffe tot eēder giste Haron / En sijn sonen / vāden kinderen vā Israel / dat si dienen souden aē die offcie der kinderen vā Israel / in die tente des getuygnis / om die kinderen van Israel te versoene / op datter niet en come enige plage onder die kinderen van Israel / oft si genaken wilden totten heylighdom

En Mose / met Haron / en my alle die gemeynthe der kinderen vā Israel / deden my den Leuten / also die H. G. A. E. Mose gebode had / En die Leuiten ontfondichde hen / en wiesken haer cleederen / en Haron Weyfferde vooz den H. G. A. E. / en besoende / dat si dan reyn werden / Daer na gingen si in / om hare dienst te doe / in die tente des getuygnis vooz Haron en sijn sonē / so die H. G. A. E. Mose gebode had / vāde Leuite / so dede si my haer liede

En die H. G. A. E. sprac met Mose seggēde / dat ist dat de Leuite behoort / vāden. xv. iare en daer ouer sullen si inghaen onder theyt / aenden officie der tente des getuygnis / mer vāden. L. iaren sullen si af treden vāden hey / des dienst / en en sulle niet meer dienē / maer op haerder broederē dienst sullen si wachtē / in die tente des getuygnis / Den dienst en sulle si selue niet hātere / Alsoe suldi met ten Leuiten doen / dat elck sijn wachtē

Vanden Paesch feest / En hoe die onreynedz houdē sallē vander wolcken bouen der tenten.

Dat. ix. Capittel

Ende die H. G. A. E. sprac met Mose in die woestine Sinai / indē tweede iare / na dat si wt Egip ten lant getrocken ware / in de eerste maet / en sprac Laet die kinderē vā Israel Paeschē houdē sinder tijt / indē. xiiij. dage vādeser maent ontfrent den auont / t hder tijt sullen sijt houdē / na alle sijn wet en recht / En Mose sprac my den kiderē vā Israel / dz si dz Passah houden souden / en hielden Passah / iden. xiiij. dage vander eerster maent tsaunts / in die woestine Sinai / die kinderē van Israel / dedet also die H. G. A. E. Mose geboden hadde

Doē waten daer sommige mānen / die onreyn waren / vā eene doode mensce / dz si niet en consten Passah gehoude in die dage / en die quamen vooz Mose / en Haro / indē selfde dage / en sprake tot hē Wy sijn onreyn vā eenen doode mensce / waerom sijn wi beracht / dat wi n; bringē en mogen onse gifte de H. G. A. E. / sinder tijt onder die kinderen van Israel / Mose antwoorde hē staet stille / te sal hozen wat v die H. G. A. E. gebiet / En die H. G. A. E. sprac tot Mose seggēde / segt de kinderē vā Israel / ende spreect / Als yemat onreyn is vā eene doode / oft verre vā vliede reyt ouer tvelt / oft onder v vrienden / die sal ooc Passah houden / maer dz sal hy houden inder tweeder maet / in de. xiiij. dage des auonts / dz ongeheerde vrede en met hout sullen sijt eeten / En en sullender niet af ouer laten totten morgen geen beest en sulle si daer af breken / en si sullet al na die maniere vanden Passah houden.

Mer wie dat supuer is / en int velt niet en is / en de Passah n; en hout / dies sel sal wtgeroeyt worden vā sine voleke / om dat hi sijn gaue n; gebracht en heeft / sinder tijt / de H. G. A. E. / hi sal sijn sonde dragē / En als eē vrecmdelink bi v woont / die sal ooc Passah houdē de H. G. A. E. / en salt houdē naē wet / en recht des Passah / dese wet sal vliede ghehe sijn / so wel de vrecmdelink als de inghebozen / En indē dage doeden tabernakel op gherecht werck / bedectē een wolcke bouen op die tente des getuygnis / en van tsaunts totte morgen was ouer den tabernakel een ghedaente des biers / Al so ghebuert al tijt / dat se dye voleke des dachys

B

Jo. xij

Ex. xij

bedect/ende die gedaente des viers inder nacht/
Ende na dien dat die wolck op hielt vander tentē
so reysden die kinderē van Israel/ En ter plac-
ten/daer die wolcke staede bleef/daer maectē dye
kinderen van Israel haren leegher/Na den woort
des h. E. S. P. / trockē die kinderē van Israel/
en na sinen woort/maectē si haren leger/Alsoe
lange als die wolcke op den tabernakel bleef/soo
langhe lagen si stille/En als die wolcke veer dagē
op den tabernakel bleef/so waecten die kinderen
van Israel/op die wake des h. E. S. P. /ende si en
reysden niet

En wāneer dat die wolcke op den tabernakel
was/eenich getal van dagen/soo maecten si hare
leegher/na dat woort des h. E. S. P. /en si trockē
na den woort des h. E. S. P. /als de wolcke daer
was van tsaouonts totten morgen/ende haer ver-
hieft/so trocken si /oft wāneer si haer verhieft/ des
dachts /oft des nachts/so reysden si oock/Maer
als si twee dagen/oft een maent/oft wat langher
op den tabernakel bleef/so lagen die kinderē van
Israel/en si en reysden niet/mer als haer die wolk
ke verhieft/so trocken si voort/wāt na des h. E.
S. P. mont/lagen si/ende na des h. E. S. P. mōt
reysden si/dat si des h. E. S. P. waerck wachtē/na
des h. E. S. P. woort/door Mose

Handen silueren trompetten/hoe datmē die
gebruycken sal/Hoe die kinderen Israels opbra-
ken/en met Hobab Mose swager wech togen.

Dat. x. Capittel

Gade die h. E. S. P. sprac tot Mose/leg-
gende/Maect twee trompetten vā
geslagen siluer/dat ghise ghebruyct
om die gemeynthe daer mede tamen
te roepē/ende als dat heyl op treckē
sal/Soo wāneer datmē met beyde den trompet-
ten slechtelic blaest/so sal haer die geheele gemeyn-
te vergaderen tot v. /voor die duere der tenten des
getuyghenis/En wāneer datmē alleen met een
der slechtelic blaest/so sullen tot v. vergaderen die
hoofstiedē/die ouerste ouer dusendē in Israel/Als
ghi trōpt so sullen de legerē op bickē/die tegēt oof-
ten liggē/Ende als ghi ten tweedē male trompt
soo sullen die leegheren op bickē die tegent zuyt-
waert liggen/want als si reysen sullen soo suldy
trōpen/Als die gemeinte te bergaderē is suldy bla-
sen/en niet trompē/Mose des priesters sone/ sul-
len aldus mettē trompettē blasen/En sal v. rechte
sijn ewelic/ bi uwe nacomelingen/

Als ghi in eenen strijt trect/in v. lant/tege uwe
vianden/die v. quellē/ soo suldy tromppen mettē
trompettē/op dat uwer gedacht worde/voor dē
h. E. S. P. /ende berloft wert van dāneer vianden hā-
den/Des selfs gelijckē/als ghi byolick sijt/ende in
uwen seckē/ende in uwe nicuwe maenden/so sul-
dy met den trompettē blasen/ouer uwe byatoffer
en dootoffer/dattet v. si tot eē ghedachtenis/voor
uwen God/ Ic ben die h. E. S. P. uwe God

Juden twintichste dage/in die tweede maent
des tweedē iaers/verhieft haer die wolcke op/vā-
den tabernakel des getuyghenis/ende die kinderē
van Israel/trocken bi haren scharen wt der woe-
stine Sinai/en die wolcke bleef in die woestine Pa-
ran/Die eerste byakē op/na den woort des h. E.
S. P. /door Mose/te wetē/die banier des legers

der kinderē van Juda/trocken ten eerste met haren
heyl/en ouer haer heyl/was Nabesson/ Amina-
dab soon/En ouer dat heyl/des geslachts der kin-
deren Nachar/was Nathaneel Zuar soon/Ende
ouer dat heyl/des geslachts der kinderē Sebulo/
was Eliah/Helon soon. En mē dede den taberna-
kel af/en doen trocken Gersons kinderen en Me-
rari/en droegen den tabernakel

Daer na trock die banier des leeghers Ruben
met hare heyl/en ouer haer heyl/was El Zur
Sedeur soon/En ouer dat heyl/des geslachts der
kinderen Simeon/was Schumieli Zuri Sada-
i so/En Chasaph Seguel soon/ouer dat heyl/des
geslachts der kinderē Gad/Doē trocken ooc dye
Nahathite/en droegē dat heyl/die dē rechte dē
tabernakel op/op dat si biuē quamen

Daer nae trock die banier des legers der kin-
derē Ephraim/met hare heyl/en ouer haer heyl
was Elisama/Amihud so/En Samael Pedai-
Zur so/ouer dat heyl/des geslachts der kinderē
Manasse/en Bidan Gideo soon/ouer dat heyl
des geslachts der kinderē Ben Jamin.

Daer na trock die banier des legers der kin-
deren Dan/met hare heyl/ende so waren die lee-
gers alle op/en Abi Ser Ammi Sada so/was
ouer haer heyl/en Pagiel Achira soon/was ouer
dat heyl/des geslachts der kinderē/Asser/Ende
Achira Ena so/was ouer dat heyl/des geslachts
der kinderē Naphtali/Also trocken die kinderē
van Israel met haren heylen.

Ende Mose sprac tot sine swager Hobab/Ge-
guels soon vā Midia/Wy treckē derwaerts/nae
die stede/daer die h. E. S. P. afgeleyt heeft/ic wils
v. gheuen/so coemt nu met ons/so wils wy dat
beste bi v. doe/wā die h. E. S. P. krect Israel goet
ter geseyt/Maer hi antwoorde/Ick en wil niet v.
niet/mact ick wil in mijn lant tot mine maectrap
treckē/en Mose sprac/en verlaet ons doch niet/
wāt ghi wetet/waer wi in dese woestine onsen lee-
ger stellen sullen/en sult onse ooghe zyn/en als ghy
met ons trect/wat die h. E. S. P. os goets doet/dat
willen wi aen v. doen

Also trocken si vanden berghe des h. E. S. P.
dye dachreysen/en die arche des verbōts des h. E.
S. P. /trock voort hē/die dye dachreysen/om hen
te wilsen waer si rusten soude/En die wolcke des
h. E. S. P. was des dachts ouer hen/als si wt dē
leegher trocken

En als die arche trock/so sprach Mose/h. E.
S. P. /staet op/laet v. viandē verstroeyt/en die v. ha-
ten bluchtich worde/voor v. /en als si ruste/so sprac
hi coemt weder h. E. S. P. /totter menichten der
duysenden van Israel

Dat volck wort wt moeyte des wrechs onts-
saem/ende het murmureert tegen Mose/si hebbe
lust tot vlesich/ende eenen afgonst op Mose/Die
h. E. S. P. geeft haer begēerte/mer hi strafte si
ghelijc/

Dat. xi. Capittel

Gade doen dat volck onghemoetich
wert/genoechdet qualijck/voor die
ooren des h. E. S. P. /Ende als dye
h. E. S. P. dit hoorde/bergramde sine
toeren/en ontsack dat vier des h. E.
S. P. onder hen aen/ende verbrānde den buyten

ken leggher. Doē riep dat volc tot Mose / en Mose badt den h. E. E. / doen veruoer dat byer / en men hiet die stede Thabera / daerom dat des h. E. E. R. byer / daer onder hen ontfack

Wāt dat alderhande gemeyn volc / dz onder hen liede was / wert ontfackē m̄ luste / en satē en weēden met dē kinderē vā Israel / en spraken. Wpe sal ons bleesch tetē geuē / w̄i gedenckē dē bisch die wi in Egyptē om niet atē / en der cocomerē / en meloenē / looc / auyrn / en chysterlooc / mer n̄ is onse siels verdorret / en onse oogē en sien niet dan dat Man

En Man was gelijc cotiāder laet / en aen te sien gelijc Sedellion. En dat volc ghinc om / en vergaderde / en stiet inetter molē / en wyceft in eenē moztier / en hooctent in pottē / en biercken daer af hooctken in die affhē / ende had eenē smaec / als eenē oly hooct / Ende als des nachts den dau optē leger viel so viel dat Man mede daer op

Mose hoorde dat volc weenē ond̄ hare gefackten / ee yegelijc in sijnder tentē duer / doē wert des h. E. E. R. toze seer gram / en het verdroot Mose ooc / en Mose sprac tottē h. E. E. / wairong berom merdi utwē knecht / en waerō en binde ic ghee ghenade booz utwē oogē / en legt dē last van al dit volc op mi / heb ic al dit volc ontfanghē oft gebaert / dat ghi tot mi seggē muecht / draecht in v armē / ghehijc ee boecker een kind / draecht in dat lāt dat ghy baren vaderē gestwoē hebt / vā wair soude mi dz bleesch comē / dz itt alle desen volcke geue. Si weenē booz mi / en seggē / geeft ons bleesch / dat wi dat eten. Ic en vernach dit volc alle n̄ al verdraghē / wāt het is mi te swaer. En wildi also met mi doē soe bidde ic v / doodet mi / heb ic genade geuondē / booz utwen oogen / dat ic niet sien en moet m̄n iammer

En die h. E. E. sprac tot Mose / vergadert my lxx. mānē bādē Suders vā Israel / die ghy weet dz si die Suders des volcs en dpe prouooste sijn / ende bregke booz die tēte des getuychnis / en stelte al daer bi v / so sal ic aftomē / en met v aldaer spreken / en van dinen gheest die op v is / nemē en op hē leggen / dat si met v den last des volcs dragen / op dat ghētt niet allcene en draecht

En tottē volcke suldi seggen / heylight v teghen moztē / dat ghi bleesch eet / wāt v weenige is booz die oore des h. E. E. R. gecomē / ghi liede die daer segt / wpe sal ons bleesch tetē geuē / wāt het ghinc ons wel in Egyptē / Daerom sal v dpe h. E. E. R. bleesch geuē / dz ghijc eet / niet eenē dach / nyet twee niet v hūe / niet thien / niet twintich dagē lane / mer een maēt lane / tot dat v ter nueze watgae / en dat v daer af walghe / daerom dat ghy den h. E. E. R. verwoypē hebt / die in dat muddē vā v is / en hebt booz hē geweent en geseit / waerom sijn wi wt Egyptē gegae. En Mose sprac tottē h. E. E. R. Scs hōdert duysent mānen voetvolcs isser daer ick onder ben / en ghispreect ic sal v bleesch geuen / dat ghi lieden / eet een maent lanc. Salmen dan scapē en rundrē naē / datment booz hē bidē / oft sullē alle die vissēn d̄ zee v̄gaderen / datmēse booz hein bidē. Die h. E. E. R. sprac tot Mose. Is dan dpe hant des h. E. E. R. vercozt / mer n̄ suldi sien / oft m̄n woordē metten wercke volbracht worden oft niet.

En Mose ghinc wt / en vertelde dē volcke des h. E. E. R. woort / en v̄gaderde die. lxx. mānē vā

den Suders des volcs / en stel dese outrēt die sentē En die h. E. E. quā doē af inder wolckē / en sprac m̄ hē / en nā bādē geeft die op Mose was / en gaf ooc dē. lxx. Sudē mānē. En als dpe geest op haet lieden ruste / propheteerden si / en en hieldē niet op.

En het waren noch twee mānē indē leger bleuen die een hiet Eldad / dāder Medad / en die gheest ruste ooc op hen liede. Wāt si warē ooc bestreue / en en waren noch tās n̄ wtgegaē totter tentē / ende si propheteerde iden leger. Doen liep een knecht hē / en hi bootschapet Mose / segghende / Eldad en Medad die propheteerē indē leger / Doen antwoorde Jo sua Anus soon / Moses dienaer / die hi gecoreē had de / en sprac / M̄n here Mose verbietse / mer Mose sprac tot hem / h̄di die benider booz mi / oft God woude / dat alle dz volc des h. E. E. R. propheteerde / en die h. E. E. sine geest hen liede gaur. Also quā Mose totten leger / en die Suders vā Israel.

En die wint boer wt bāden h. E. E. / en liet quac kelē comen / vā ouer zee / en v̄stropdese ouer al den leger / iden enen dage gelijc iden āderen twee dagen lāt al om den leger. s̄. ellen hooch bouē dē aerden

Doen stont dat volc opten seluen geheelen dach en al den geheelen nacht / en al den āderen dach / en vergaderden quarkelen / ende dpe alderminste vergaderde / dpe vergaderde thien Somor / en loegen se om den leggher al ommē

En doen dz bleesch noch onder hant tādē was en eer het op was / wert des h. E. E. R. tozen verweect onder den volcke / en d̄ oechte met eenen seer groten nage. Daer af heet die selue stede Lustgraucn / daerom dat mēn aldaer begroef dz belust volc

Ende vanden Lustgrauen / trock dat volck tot Hazeroth / ende bleuen te Hazeroth

En Mir Jam en Azaon m̄rmureren tegen Mosen en Mir Jam wort melaetsch Dat xij. Capittel

De Mir Jam en Aron spraken tegen Mosen / om jhs w̄iso wille / dpe inozumē / die hi tot enen wiuē ghenomen had / en spraken / Spreect die h. E. E. R. alle d̄ ooc / Mose / Spreect hi ooc niet dooz ons / en die h. E. E. R. hoorde. Mer Mose was een seer saechtmoedich mensch / bouē alle mēscen d̄ aerden. En haectelijc sprac dpe h. E. E. R. tot Mose / en tot Arō / en Mir Jā / ghi liede drie gaet wtter tentē des getuygnis / en si gingē alle drie wt. Doen quain die h. E. E. R. af / in een calomne des Mir Jam / en die twee ghingen wtende hi sprack hooft m̄ woort / is yēnāt een propheet des h. E. E. R. / dien sal ic openbaren in een gesichte / oft in eenen droom sal ic m̄ hē spreken. Mer also n̄ m̄ minen knechte Mose / die i alle minen huse getrou is / mondelic spreec ic met hē / en hi siet den h. E. E. R. in sijnder gedaente / n̄ dooz d̄ ocker woorden off gelijckenissen / waerom en hebdi dan niet geurecct contrarie minen knechte Mose tē spreken.

En den tozē den h. E. E. R. wert op hen grā / en ginc wech / ooc weer die wole vā dē tenten / en siet / doen was Mir Jā lazariē als snee / en Aron heer de hein / tot Mir Jā / en sach datē lazariē was / en sprac tot Mose. Sch m̄n heere / en legt die sonde op ons n̄ / dat wi sotteliē gedaen en gezōdiche hebben / dz dese n̄ en si als een doode dat vā sijn moe

der lichaem coemt/die lazaree heeft die helft haers bleecchs berstint

Mose riep totten **H** **E** **E** segghebe/och God maectle ghesont. Dye **H** **E** **E** sprac tot Mose/wairt dz haer bad haer int aeficht gespogē had/en soude si nylēuē dagē haer scāmē. Laetle seuen dagē besluyten buitē dē legere/daer na laetle weder otfafē. Also wert Mir Jā. vij. dagē gellotē butē dē leger/en dat volc en troe niet voor/der/totdz Mir Jā opgenomē wert. Daer naē troe dat volc vā hazyeroth/en maecte hare leger in die woestine Paran. Daer wordē mannē wtgefondē dz lant te bespē en te verspien/wt diē sōmige nader wedercoemst tvolc vernaerdē/en maecten se bloode met haren quaden roepe

Dat. xiiij. Capittel.

Mide die **H** **E** **E** sprach met Mose/ seggēde/ Synt mannen wt/ die dat lāt Canaan bespien/dat welcke ic den kinderen van Israel gheue sal/ eenen man van elckē gellachte haerder vaderē/die alle hoofliedē onder hen sijn. Mose lant se wt der woestine Paran/ na dē woerde des **H** **E** **E** die alle gader hoofdē waren onder dye kinderen van Israel/en hieten also

Sammuia Zacur soon/ bandē gellachte Rubē. Saphat Hoxi soon/ vā Simeos gellachte. Caleb. Jephunne soon/ bandē gellachte Juda/ Jgeal/ Josephs soon/ vādē gellachte Itachar. Hozca Runs soon/ bandē gellachte Ephraim. Vādē gellachte Ben Jamin/ Plati Staphu soon. Vādē gellachte Sebulon/ Sadiel Sodi soon. Vādē gellacht Joseph vā Manasse/ Sadii Suā soō. Ammiel Gemalli soō vādē gellachte Dan. Schur Misael soō vā Isser gellachte Rabebi Vaphā soō/ van Raph thali gellachte. Suel Machi soon/ van Gad gellachte. Dat sijn die namē der mannen/ dye Mose wt lant/ om te bespiē dat lant. Mer Hozca Runs soon noemde Mose Josua

Als hi lant om te bespien dat lant Canaan/ sprac hi tot hē/ trect op ten luyden waert/ en gaet op dat geberchte/en bespiet dat lant/ hoe dattet is en dat volc dat daer inne woont/ oft sterck oft swac is/ luttel van getale oft veel/ en wat lant dattet is/ daer si in woonē/ oft goet oft quaet si/ en wat stedē dat sijn/ daer si in woonē/ oft si met muerē be waert sijn oft niet/ en wat lāt dat si/ oft bet oft ma ger si. En oft boomē daer in sijn oft niet. Weest ge troost/ en neemt die vruchten des lants. Het was recht in die tijt der eersker wijnbesien.

Sigingen op/ en bespiēde dat lāt vā woesti.

nen Zin tot te Achob/ dair nē te Hamath gaet. Si ghingē ooc op tegē thuydē/ en quamen tot Hebrō da. r was Hhūnā/ Selai/ en Chalmā/ Enaks kin derē. Hebron was seuen iaer getimmeret voor. Zo an in Egiptē/ en si quamē tot acndie beke Escol en Inedē aldaer afeenē wijnrancke/ met eenē dru uē/ en lietense twee mannen op enen stoc draghen/ daer toe ooc granaet appelen en vijgen/ die plaetse heet die beke Escol/ om der druuen wille die de kinderen van Israel daer of linden

En si keerden weder na beertich dagē/ als si dz lāt bespiet hadde. Si ghingē/ en quamē tot Mose en Aaron/ en tot alle die gemeinte van Israel/ inde woestine Paran te Kades/ en si seyden hē/ en der gātler gemeintē/ hoe dat daer stont. En si lieten hen siē die vruchtē des lants/ en vt eldēt hē/ en sprake. Wi sijn int lāt gecomē/ dair ghi ons sondt/ daer melc en honich in bloeyt/ en dit sijn haer vruchten sonder dat daer sterck volc inne woont/ en seer bakke en grote stedē sijn dair/ en wi sagē ooc Enaks kinderen aldaer. Die Amalechiten wonen int lāt tegē die luytē. Die Hethitē/ en Jebusitē/ en Amozitē/ woonē opt geberchte/ Die Cananiten woonen aen die zee/ omtrent om die Jordane

Caleb stude dat volc dat tegen Mose was/ en sprac tot hen. Laet ons op treckē/ en dat lant in nemē/ wāt wi sullent wel verweidigē. Mer die man nendie mi/ thē opgetrocken warē/ spraken. Wi en sijn niet machtich op te treckē tegen dz volc want si sijn os te sterck. En si maecten een quaet gerucht onder die kinderen vā Israel/ vādē lādē dat si bespiet hadden/ en seiden. Dat lāt dair door wi gegāe sijn om te bespien/ berstint sijn in woōders. En alle dat volc dat wi daer in sagē/ sijn lieden van grooter lengtē/ Wi sagē ooc tyranne aldaer/ Enaks kindere/ vādē tyranne/ en wi warē voor onsen oogē als sprinchanen/ en also warē wi ooc in haren oogen. Dat volc wort onuerbuldich/ het weent ende moilt tegen Mosen/ Josua en Caleb prisen dz lāt ende stercken dat volc God die **H** **E** **E** worde verthoont/ en straf dat volc.

Dat. xiiij. Capittel

Hier om riep alle die gemeynthe/ ende dat volc weende die nacht/ en die kinderē vā Israel murmurēde tegen Mose en Aaron en dye geheele gemeynthe sprac tot hen lieden. Och oft wi in Egiptē lant geskozē warē/ oft noch storuen in dese woestine/ waerom buert ons die **H** **E** **E** in dit lant/ dat onse wiue doort sweert ballē/ ende onse kinderē seend roof/ wordē/ ist niet beter dz wi weder trecken in Egiptē/ En die een sprac sotten anderē. Laet ons eenen hooftmā maken/ ende we der in Egiptē trecken

Mose en Harō bieclē op haer aeficht voor al die vergaderinge der kinder vā Israel/ En Josua Runs soon/ en Caleb Jephunne soon/ die ooc dal lāt bespiet hadde/ vscorzen haer cleederē/ en sprake tot al die gemeynthe der kinderē vā Israel. Dal lāt dat wi doort wādelt hebbe/ om te bespiē/ is seer goet. Alst den **H** **E** **E** belieft/ dā sal hy ons in dz lant brengen/ en ons geuen/ dwelc een lant is/ daer melc en honich in bloeyt/ En verbittert doch dē **H** **E** **E** niet/ en en bzeest niet voor dit volc van

Escod/ heet een druyue daer om wort die plaetse druyuen beke genoemd

H

R

delen lande. Wāt wy sullense gelijc broot verlin-
den. Alle hulpe is van hen gheueken / die h. E. A. E.
is met ons / en breekt v met vooz haer liden

Doen sprac al dat volc / men salse steenen. Doē
openbaerde die heerlijkheit des h. E. A. E. / aen dye
fente des getuygenis / vooz al die kinderen van I-
rael / en die h. E. A. E. sprack tot Mose. Hoe lange
sal mi dit volc lachtere / en hoe lage en willet in my
n. geloouen / ouer alle die tekenē die ick onō hen
gedaen hebbe. Ic salse met pestilencie daen / en ver-
doente / en v eenen prince stellen ouer een grooter
volc / en machtiger dan dit is

Mose sprac totte h. E. A. E. / dā sullet die Egip-
tē nare hooren / wāt ghi hebt dit volc met dīnre gro-
ter cracht / middē wt hen geleit / en men sal seggen
totte inwoonders vā desen lade. die dair gehoort
hebben / dz ghi h. E. A. E. onder desen volcke sīt / dz
ghi vā aēgesichte gesien wort / en v volc staet ouer
hen / en dat ghi gaet vooz hen henen int heyl / I cen
calomne des wolcs des daechs / en in een viercalō
ne des nachs. En doode ghi dit volc gheelijc eenen
mā / so sullen die heidenē segghen / die alsulckē roep
vā v hoore en spreke / die h. E. A. E. en conste dz volc
int lāt n. gebringen / daer hi hen af geswozen had
de / daerom heeft hie verblagen in die woestine

Daerom / so laet die cracht des h. E. A. E. groot
wordē / so ghi geleit hebt en gesproke / die h. E. A. E.
is lāmoedich / en vā groter barmherticheit / en hy
vergeeft die misdart en ouertredingen / en en laet
nyemat onsculdich sijn / en hi verluet der vaderen
misdart / ouer die kinderē / int derde en vierde līt
So weest doch ghenadich der misdart dees volcs /
na wtver groter barmherticheit / gheelijc ghi oock
ūgeue hebt deze volcke vā wt Egipte tot hier toe

En die h. E. A. E. sprac. Ich hebt verghueuen so
ghūt geleit hebt. Mer also waer als ic leue / soe sal
al die werelt der heerlijkz des h. E. A. E. vol wer-
den. Want alle die mānen / die mijn heerlijkheit en
mijn tekenē gesē hebbe / die ic i Egipten gedaen
hebbe / en die in woestine / en in yn n. thien mael ge-
tempteert hebben / En mī d. stemmen niet gehoort
saem en hebben geueest / die en sullen dat lāt nyet
sien / dat ic haren vaderen geswoert hebbe. Dac nie
māt bandien / die mi gelachtort hebben en salt sē.
Mer mijn knecht Caleb / om dat een ander gheest
methem is / en heeft mi geheel nageuoelcht / dien sal
ic in dat lant brengen / daer hi in ghecome is / en
sijn laet salt inmenien / daer toe die Amalechiten en
Canaaniten / die i die nederste lāden woonen. Moz-
ghen weyndet v / en treet in die woestine opten we-
ge / totter rooder zee.

Ende die h. E. A. E. sprack met Mose en Na-
ron / segghende. Hoe lange moztet dese quade ghe-
meynte tegen mi. Want ic hebbe die murmuratie
der kinderen van Israel / die si teghen mi gemoz-
ret hebben ghehoort / daerom seght tot hen. Sod
waer als ic leue / spreect die h. E. A. E. / ic sal v doen /
so ghi vooz mine ooren geleyt hebt / In dese wo-
estine sulle wtve lichamen veruallen. En ghi lieden
die getelt sīt / vā r. winckel iaren / en daer ouer ghy
lieden die tegen mi ghemozret hebt / en sult met in
dat lāt comen / daer op dz ic mijn hant geheue heb-
be / op dz ic v lieden daer in woonen liete / wtgelo-
men Caleb Jephunne soon / en Josua Runs soon

Wte kinderen daet ghi af geleyt hebt / si sullen
eenen roof sijn / die sal ic daer in brengen / dat si be-
hemmen sullen dat lande / dat ghi verwoopen hebt /
Mer ghi met wtven lichamen / sullen in dese wo-
estine veruallen / en v kinderen sullen herderen sijn
in die woestine. el. i. a. er / en v hoer derē dragen / tot
dat v lichamen te nieten worden in deser woestij-
nen / na dat ghetal der veertich daghen / inden welc
henghi dat lande bespiedt hebt / Eenen dach sal een
iaer doen / dat si. el. i. a. er v misdart dragen / om dat
ghi weten sult / wat het is / als ic die hant af trecke
Ic die h. E. A. E. hebt geleyt / en ic salt ooc doen / de-
ser quader meuchte / die haer tegen mi opgerecht
heeft in dese woestine / si sullen alle te nieten gaen /
ende aldaer steruen

Also souden ende werden gheplaccht vooz den
h. E. A. E. / alle die mannen / die Mose gesondē had-
de / om dat lant te bespyen / ende weder ghecome
waren / en die murmuratie maecten in alle dye ghe-
meynte / daer mede dat si eenen quaden roep van-
den lande maecten / dat ic quae was / mer Josua
Runs soon / en Caleb Jephunne soon / bleue leuen
dich / wtven mannen die gegaen waren / om dat lāt
te bespyen. En Mose sprac dese woorden tot alle
den kinderen van Israel / Doen hadde dat volc seer
grooten rouwe

Ende si stonden des morgens vroech op ende
trocken op die oppersten vanden geberchten ende
spraken / hier sijn wi / ende wi willen optreckē tot
ter steden daer die h. E. A. E. af gheleyt heeft / want
wi hebben gesondicht. Mose sprack / waeromme
ouertredy also dat woordt des h. E. A. E. / het en
sal v niet gelucken / En treet niet op / wāt dye h. E.
A. E. is niet onder v / op dat ghi niet geslagen en
wort van wtven vanden. Want dye Amalechiten
ende Canaaniten sijn vooz v aldaer / en ghi sult dooz
dat sweert ballen / om dat ghi v bande h. E. A. E.
gekeert hebt / en die h. E. A. E. en sal niet sijn

Mer si ware verblint / en trocken op die hooch-
te des gheberchts. Maer die arcke des verbonts
des h. E. A. E. / en Mose / en quame wt den se-
ger niet / Doen quamen die Amalechiten / en Cana-
niten / dye opt gheberchte woonden daer af / ende
slogen se / ende smeten se / tot h. o. r. m. a. t. o. e.

Van menigerley offerhanden / en hoe veel toe-
elcken spijffer en drancoffer behooret / Hoe een
ghestrakt wort die opten Sabbath houdt raeyte /
Moses doet ghebencreekenen makē aenden clec-
teren.

Dat. xv. Capittel

Ende die h. E. A. E. sprack met Mose /
seggende. Spreect metten kinderen
van Israel / en segt tot hen. Als ghy
comen sult int lant wtver wooningē
dat ic v ghesal / en ghi den h. E. A. E.
offerhande doen wilt / het si een vrantoffer / oft een
offerhande totten visonder ghelooft / oft een vfi-
willich offer / ofte wtve feestoffer / op dat ghy den
h. E. A. E. eenen sueten rueck maect / vanden eunde-
ren oft vanden scapen.

Wie dat sijn ghifte den h. E. A. E. offeren wil
die sal vanden spijffer doen een thiēde deel bloe-
men vanden melc / met olve ghemengt / een vieten
deel van hīn / ende wīn tot drancoffer / ooc een vie-
rendeel van hīn / totten vrantoffer / oft tot conē an

deren offer/daer een lam geoffert wort Mer daer eenē ram geoffert wort/suldi dat spijffer makē vā twee thiendeelen vā bloemen handē inele met olve gemēgt/een derdendeel van yin/en wijn tot drancoffer/ooe een derdendeel van yin/dat suldy den h E A E tot eenen suetē ruce offeren

Mer wildi een runt tot eenē brātoffer offeren oft tot een bisonder gelooft offer/of tot eenē doot offer dē h E A E makē/so suldi tot den runde/tot eē spijffer doe/drie thiendecel bloemē vādē me le gemēgt my olve/een half yin/en wijn tot drācoffer/ooe een half yin. Dat is een offer den h E A E/tot eenē suetē ruc. Also suldi doen met eenē olle/met eenen ram/met eē lam/en gepte/daer na dat dat ghetal is vā desen offerē/daer nae sal oock sijn dat getal des spijffers en des drancoffers

B So wie dat een ingebozē is/die sal also doe/dat hi dē h E A E offer een offer tot eenen sueten ruc En woont daer eē bremdelinc bi b lieden/oft dō b bi v briendē/en wilt hi den h E A E een offer tot eenē suetē ruc doe/die sal doen gelijc die ingebozē doet. Der geheelde gemelutē sal eē settinge zjn/bei de v/en dē bredelinge. Eē ewige settinge sal dit wvē nacomelinge zjn/dz hoor dē h E A E die bremdelinc sijn sal gelijc als ghi. Een wet/een recht sal v/en den bremdelingen zjn die bi v woonen.

En die h E A E sprac met Mose/leggende. Spreec met dē kinderē vā Israel/en legt hē. Als ghi int lāt coēt/dair ic v in brengē sal/en ghy eten sult vande broode des lāts so suldi dē h E A E een hēoffer geuē/te wetē vā dat eerstelinc vā urwen deege suldi eenē hoec tot eē hēoffer geuē/gelijc een hēoffer van urwē dozschbloer/also suldy den h E A E vā urwē deege. die eerstelingē ghyuen tot eenē hēoffer/hi urwen nacomelinge.

En als ghi dood ontbetenheit/eenich van dese gebodē quertrect/die de h E A E tot Mose gepro hē heeft/en al wat die h E A E v door Mose gheseyt heeft/vā diē dage aē/doē hi begonst te gebledē tot op urwē nacomelinge/als die ghemeinte yet vgeet/so sal die gātle gemeynthe offeren eenē iongen barre vādē runderē/tot eenē brātoffer/tot eenen suetē ruc dē h E A E/met sinē spijffer en drācoffer. En dit priester sal alle die gemeinte der kinderē vā Israel versouē/so salt hē vergeuē zjn wāt het is eē onwetēcheit. En si sullen brengē alsulche haer gauē tot een offer den h E A E/en haer sondoffer hoor dē h E A E/van haerō onbetēcheit/soe wordet vgeuē der gātser ghemeintē der kunderen vā Israel/en ooc dē bredelinge die onder v lieden woonē/want allet vole is in sulcker onbetenheit

Als dat een siele door onbetēcheit sondicht/die sal een iarige gepte tot een sondoffer brengen. En die priester sal alsulche onbetende siele versoenen hoor den h E A E/mettē sondoffer hoor die ontwetentheit/dz hie versoene/so salt haer vergeuē wvō dē. En een wet salt zjn dat ghi hoor die onbetēcheit doe sult/beyde dē ingebozē onder dē kinderē vā Israel/en den bredelinge die onder v woonen

Mer als een siele wt houardiē yet doct/het si een ingebozē ofe bredelinc/die heeft den h E A E wederspanich gewest/soe sal die siele wtgeroyt wordē vā hare volcke/wāt si heeft des h E A E

D Mer als een siele wt houardiē yet doct/het si een ingebozē ofe bredelinc/die heeft den h E A E wederspanich gewest/soe sal die siele wtgeroyt wordē vā hare volcke/wāt si heeft des h E A E

woort veracht/en sijn geboden achter gelatē/si sal wtgeroyt wordē die scult sal op haer sijn

En als die kinderē van Israel in die woestine waren/vōden si eenen māhout rapen inden Sabbath dage/En die hē daer op beuōden haddē/als hi hout raepte/vrachten hē tot Mose en Harō/en hoor die gantle gemeinte/en si stoten hem in die be waringe. Wāt si niet en wisten wātmen hem doen soude. Die h E A E sprac tot Mose/Dye man sal die doot steruen. Die gātle gemeynthe sal hē steenē buyten den legerē/Doē leyde hē die heele gemeinte buytē den leger/en steenden hē doot/so die h E A E Mose geboden hadde

En die h E A E sprac tot Mose. Spreec mettē kinderē vā Israel/en legt tot hen/dat si hen freengien maecten/aē die hoeckē vā hare rcederē oder alle urwen nacomelinge/en geel snoerkens aen die freengien. Daer toe sullen v die freengien dienen/dat/als ghāse denket/gebencken/en doen sult alle mijn gebodē des h E A E/en dat ghi v niet en recht na vō hertē gepepsen noch na urwē ooghē nē en hoerect. Daerom suldi gedenckē/en doen alle mijn gebodē/en heilich zjn urwē Gode/Te die h E A E v God/die v wt Egyptē lāt gheleyt heeft/om dat ic v God wesen soude. Te die h E A E v God.

Vandē oproer en sectē Chore/Dathā/en Abi am/en haer straffinge Capit. xvi.

Gode Korah Jezehars soone/die Nabath soone was/Teui soon/met Dathan en Abiram/die sonen Eliab/ende On Phetih soon/van Ruben sonen/strondē tegen Mose op/met somighe mannen vādē kinderē vā Israel/twee hondert en L.hoofthē der gemeynthe/raet hreken en vermaerde lieden/en si vergadertē tegē Mose en Aaron/en sprakē tot hē/ghi makes te vele/want alle die gemeynthe is ouer al heilich/en die h E A E is onder hen liedē/waerom verhefte ghy v ouer dye gemeynthe des h E A E.

Als Mose dat hoorde/viel hi op sijn aeficht en sprac tot Korah en sinē aehangers. Moysē sal die h E A E hēlic makē/welc die sine zjn/en die welcke heilich sijn om tot hē te come. Wdien hi verlust/dye sal tot hē gznakē. Wierō doet dit/needt wieroor vātē/ghi Korah en alle v aehangers/en doet vier daire inne/en doet daer moighe ruce werck op vōd den h E A E/en so wie die h E A E kiezē sal/die sal heilich sijn/ghi makes te veel/ghi kinderē Teui

En Mose sprac tot Korah. hoor doch ghi Te uisonē/ist niet genoeg/dat die God van Israel v afgeleiden heeft vander ghemeinten van Israel/dat ghi comen soude/en dat ghi doen sout dē dienst indē tabernakel des h E A E/en hoor die gemeinte gae di oock om te dienē. Vt heeft v/en al v broeders die kinderē Teui/met v tot hē latē comen/en ghi suet nō ooc dat priesterdom/ghi en alle v aehangers/maect een verbout teghen dē h E A E. Wat is Aaron/dat ghi teghen hem muemureert.

En Mose sandt/en liet Dathan en Abiram roepen/Eliabs sonen. Si antwoorden. Wyen comē daer niet. Si niet genoeg/dat ghy ons wt den landē van Egypten gheleyt hebt/daer huenich ende melc in bloyēt/om dat ghi ons doodē soudē in dye woestine/ten si dat ghi ooc heerchappie ouer ons

Wat boeck Numerus

hebt hoe wel hebdi ons ghebracht in een lant daer melc en honich vloeyt / en ghi hebt ons ackers ende wijnbergē tot een erfdeel gegeuē. Wildi den liedē ooc die doegē wt stekē / wien comen daer niet.

Ooen tvert Moese seer grā / en sprac tottē h. E. G. E. / En aensiet doch niet haer spijffere. Ick en hebbe ooc niet eenē ezele bā hen liedē genomē / en ic en hebbe niemādē bā hen liedē eenich leet gedaen / En hi seide tot Korach / ghi en alle uwe aenhāgers sulc moezen booz den h. E. G. E. staen. Ghi en si / en Aron / En een vegelic neme zyn wieroock bat / en legge ructwert daer op / en come tottē h. E. G. E. / ee vegelic met sinen bate / dat zyn twee hondert ende hystich baten. En een vegelic nam zyn bat / en dede hier daer inne / en dede ructwert daer op / en si ghingen booz die duere der tentē des getuychnis / ende Moese en Aron ooc. En Korach bergaderde al de ghemeente teghen hen / booz dpe duere der tenten des getuychnis.

DMaer die heerlicheyt des h. E. G. E. opēbaerde booz alle die gemeente / En dpe h. E. G. E. sprack met Moese en Aron seggēde / Seepdet b bā deser gemeente / dat ic se haestelic mach verderuē. En sy biēle op haer aensicht / en spraken / God / God / dpe gheester bā alle bleesch. Oft een man ghesondicht heeft / wildi daer b roornich zyn op alle die gemeente / En die h. E. G. E. sprac met Moese seggēde / Segt der ghemeenten en sprecht / Schept b ban Korach Dathan en Abiram tenten.

En Moese stont op / en ghinc tot Dathan en Abiram / en die Guderē bā Israel bolchdē hē na / ende sprac metter gemeente seggēde. Wilt bā die tenten deser godloser mēschē / en en raect niet wat hen toe behoort / op dat ghy misschie niet en vergaet in eenich bā harē sondē. En si ghingē op bāden wooningē Korach / Dathan / en Abira / Maer Dathan en Abira quamē wt / en tradē aē die duere haerder tenten / mer harē wimen / sonen / en kinderen.

En Moese sprac. Daer bi suldi merckē / dat dpe h. E. G. E. mi gesondē heeft / dat ic alle dese wercken doē soude / en niet en doe bā mīnder engēder heyt. Ist dat si steruē / so alle mēschē steruen / oft besocht wordē / als alle mēschē besocht worden / so en heeft mi die h. E. G. E. niet ghesonden. Maer doet die h. E. G. E. vet nteus / so dat dpe aerde haren mont op doet / en verslūtsē met allē dat si hebbe / en dalē si / neder waert totter hellē leuendich / so suldy wete / dat die liedē dē h. E. G. E. gelastert hebbe.

En als Moese dese woordē alle gesprokē hadde / so scuerde die aerde onder hen / en dede harē mont op / en verslūtsē / met harē tenten / en met alle den

Wat. xvi. Capittel.

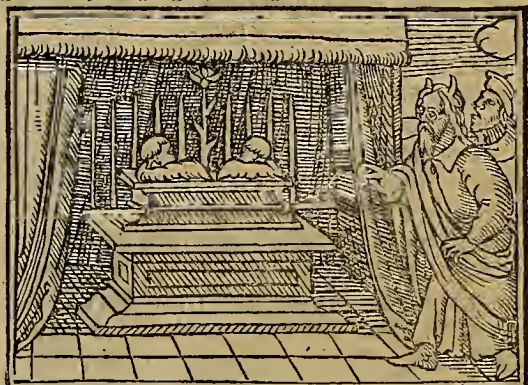
mēschē die bi Korach waren / ende met alle hare haue / en daeldē leuēdich onder totter hellē / met al dat si hadde / en die aerde ouerdectē / en si vergin gen vāder gemēntē. En geheele Israel / die al om hen stondē / blodē bā harē roepe / seggēde / dat ons die aerde oock niet en verslūde. En dat hier quam ooc wt handen h. E. G. E. / en verslūde die twee hondert en hystich mēnen / die dat ructwert offerden.

En die h. E. G. E. sprac met Moese / seggēde. Segt Eleasar Arons des priesters soen / dat hy die batē op heffe wten brāt / en sirope dat hier hier en daer / wāt die batē der sondaers zyn geheplich door haerder selen / dat mē daer blec af / slae / en dē outaer daer mede behange / want si zyn gheoffert booz den h. E. G. E. / en geheplich / en sullen den kinderen ban Israel tot een tecken zyn.

En Eleasar die priester nam die metalē baten / die de vbernde geoffert hadde / en sloeger blec af / den outaer mede te behangē / tot een gedachtenisse den kinderē ban Israel / dat niemāt brēts / die niet en is bā Arons sate / comē en soude om te offerē ructwert booz den h. E. G. E. / op dat hen niet en geschiede / so Korach en sinē mede pleggē / so die h. E. G. E. hē geseit hadde door Moese.

Des anderē morgēs murmurerde alle die gemeente der kinderē bā Israel / tegen Moese en Aron / en sprakē. Ghi hebt des h. E. G. E. volck ghe doot / En als die gemeente bergaderde tegen Moese en Aron / keerde si hen totter tenten des getuychnis. En het doē bedecte die wolckē / die tente / en die heerlicheyt des h. E. G. E. openbaerde. En Moese en Aron ghingen in / booz die tente des getuychnis. En die h. E. G. E. sprac tot Moese / seggēde. Gaet wt deser gemeenten / ic salse verslūde / en sy biēlen op haer aensicht.

En Moese sprac tot Aron. Neemt dat bat / en neemt daer hier inne handē outaer / ende legt daer ructwert op / en gaet haestelic totter gemeente / en bersoentsē. Want die roornighe gramschap is bā den h. E. G. E. wt ghegaer / en die plage is aē gegāe onder den volckē / en Aron nā so hē Moese ghesēit hadde / en liep middē onder die ghemeente / en liet / die plage was begonst / en hi maecte ruct / en besoeide dat volck / en stont ruffschē dē doode / en dē leuēdē / en die plage hielt op. Die met dier plagē ghesioz uē warē / warē. Cij. dusent / en vij. C. wgenomen die in Korachs bedrōf stouē. En Aron quam weder tot Moese / booz die duere der tenten des getuychnis / en die plage hielt op.

Wat dē stāme 7. en dat pnesterdōm Arons gecodē zyn vāden h. E. G. E. / wort bediet door dat

Apthe
ros de co
ninc van
Lreten /
vāt eerst
de manie
re om dat
huenich
vādē byē
te verga
derē / en
de tot spī
se te ghe
bwyckē.

H
Sijnder
dochtere
soon Aut
dis gehe
tē / die na
hē trujck
besat / die
maecte
veel goe
der rech
tē in Cre
ten / hy
was deer
ste die de
osshē in
den ploē
gesette.

G

leit dat si onder die kinderen van Israel gheen erf-
goet beſtten en sullen

D Ende die **h. E. S.** sprack met Moſe / ſegghe-
de / Segt den Leuie / ende ſpreect tot hen / Als ghy
die thiende neemt vanden kinderen van Israel / dye
ich v ban hen ghegeue hebbe / tot uwē erfgoede /
ſo ſuldi daer afeen vheffer den **h. E. S.** doen / dz
is die thiende vanden thiendē. Ende ſult allulckē
v heffer achtē / als al gaefdiſt hozen wtē ſcuere /
en volheit wt den kelder

Also ſuldi ooc dat vheffer den **h. E. S.** geue /
ban alle uwē thiendē die ghi neemt vanden kinde-
ren van Israel / dat ghi allulckē heffer des **h. E.**
S. den priester Aaron gheeft / Van al dat v ge-
geuen wort / ſuldy den **h. E. S.** alderley vheffer
geuen / vā alle betten / dat daer af ghebedicht wort.

En ghi ſult hen ſeggen. Als ghi also dat beſte-
dair af vheft / ſo ſalt den Leuie gerekēt worden / ge-
lyc een incomē der ſcueren / of des kelders / Ende
moget eten in alle ſteden ghy / en uwē kinderen /
want het is uwē loon voor uwē dienst inder ten-
ten des ghetuyghenis / ſoo en ſuldi daer aen gheen
ſonde op v brengen / als ghi dat vette daer af vheft /
en niet ontwijen dat gheheylliche der kinderen van
Israel / en niet steruen

Vanden dootoffere der iongher calaeren / En
hoe vanden aſſchen een water ter reyningen en
ontſondingen soude gemaect worden

Dat. xix. Capit.

A De die **h. E. S.** sprac met Moſe
ende Aaron ſegghende / Deſe ſede ſal
een wet ſijn / dat die **h. E. S.** geboden
heeft ende gheleit / Segt dē kinderen
van Israel / dat si tot v brengen een
rode koe ſonder ſmette / die geen ghebreck en he-
uet / en daer noch geen tock op en heeft gheweelt /
en gheefte dē priester Eleazar / dye ſalle wtleyden
voor den leger / en aldair voor hem laten ſtaen

B En Eleazar die priester / ſal vā hare bloede mē-
ſinen vīnghete nemen / ende ſprengent ſeuē mael
tegen die tente des ghetuyghenis / en die koe voor
hem late verberne / beyde haer vel / en haer vleesch
oock haer bloet met hare melſe / Ende die priester
ſal Cederen hout / en vlope / ende roset rode wol
le nemen / ende op die vernende koe worpen / ende
hi ſal ſijn cleederen walfchen / ende ſijn lijf met wa-
ter baden / en daer na inden leghe gaen / ende on-
reyn ſijn totten auont

O En dteſe verbrāt heeft / die ſal ooc ſijn cleederē
met water walfchē / ende ſijn lijf int water baden
ende onrein ſijn totten auont / En een ſuyuer man
ſal die aſſchen vander koe op rāpē / en ſchuddende
buytē den leger / in een ſuyuer plaetſe / dat si aldaer
berwaert worde / voor die gemeynte der kinderen
van Israel / tot een beſprengwater / wāt het is een
ſondoffer. En die ghene die die aſſchen vander koe
opgeraep heeft / ſal ſijn cleederē walfchen / en on-
reyn ſijn totten auont. Dat ſal een ewich recht zyn
den kinderen vā Israel / en den vreedelingen die
ouder v woonen

So wie eenē doodē menſch raect / die ſal ſeuē
daghen onreyn ſijn / die ſal hem met deſen waterē
ontſondigen / ten derden daghe / ende ten ſeuendē
daghe ſo ſal hi ſuyuer ſijn. Ende en ontſondicht

hi hem niet ten derden dage / ende ten ſeuendē dag-
ghe / ſo en ſal hi niet ſuyuer worde. Als yemandē ee-
ninghen dooden menſch raect / en hem niet onſon-
digen en wilt / die ontreynicht die wooninghe des
h. E. S. / en allulcken ſiele ſal wtgeroeyt wor-
den wt Israel / om dat ouer haer dat ſprengwater
niet geworpen en is / daarom is si onreyn alsoe lan-
ge als si haer daer af niet en laet reynigen

D Dit is die wet als een menſche in die tente ſter-
uet. Wie dat in die tente gaet / en al wat in die tentē
te is / alle ſeuē daghen onreyn ſijn. Ende alle open
bat / dat geē de eſel noch ſcheelē heeft / is onreyn
ooc wie dat inden beide eenen verſlagenen metten
ſwaerde raect / oft eenē doodē / oft eens menſchen
been / oft graf / die is ſeuē dagē onreyn

Soe ſullen si dan nemen voor den onreynen / af-
ſchen vanden verbranden ſondoffer / ende doen
daer leuende water op in een vat / ende een ſuyuer
man ſal vlope nemen / en int water doppen / ende
die tente beſprengen / en alle dye gereetſchap / ende
alle die ſielen die daer inne ſijn. Also ooc dē ghenen
die des doodē oft verſlagenen been / oft dooden / oft
graf gheraect herft / En dye ſuere ſal ven onſuy-
ueren ten derden / en tē ſeuēnden dage beſprengen
en hem ten ſeuēnden daghe ontſondighen. Ende
hi ſal ſijn cleederē walfchē / ende hem int water ba-
den / ſo wort hi des auonts reyn

So wye onreyn ſijn ſal / en hem niet ontſondi-
gē en wilt / diens ſiele ſal wtgeroeyt worde wter
gemeyntē. Want hi heeft dat heylliche des **h. E.**
S. ontreynicht / ende en is niet dē beſprengwa-
ter niet beſprengt / daarom is hi onſuyuer. En dit
ſal hen een ewich recht ſijn. Ende deſe die met dē
beſprengwater beſprengt heeft / ſal ſine cleederen
ooc walfchen

Ende wie dat beſprengwater raect / dye ſal on-
ſuer ſijn tottē auont / Ende al dat hi raect / ſal on-
ſuer worden. Ende ſoe wat ſiele dat hi raekē ſal
ſal onreyn zyn totten auont

Mirjam ſterft in Kades / **V**olck twilt met
Moſe en Aaron vā gebiet des waters / Die **h. E.**
S. gheeft haer water wter ſteen oerſen / **M**o-
ſes begheert aen **E**dom / dattet volck mach door
trecken / Aaron ſterft opten berch

Dat. xx. Capit.

A De die kinderen van Israel quamen
met alle die gemeynte in die woelſt-
Zin in die eerſte maent / ende dat
volck bleef te Kades. En Mirjam
ſterf aldair / en si wert aldaer begra-
uen. Ende die ghemeinte en had gheen water / en
si bergaderden hen tegen Moſe en Aaron

Ende dat volck hadde twilt tegen Moſe ende
ſprac. Och hadden wi vergaen / doen onſe broeds
berghinghen voor den **h. E. S.** Waerom hebdy
die ghemeinte des **h. E. S.** in deſe woelſtine ge-
bracht dat wi hier steruen ſouden met onſen bee-
en waerom hebdi ons wt **E**gypten geleyt / in dezen
quaden hoe / daer mē niet ſaeyen en can / dair noch
bīgen / noch wijnſtoc / noch garnaet appelen en zyn
ooc en iſter gheen water te drincken

Moſe en Aaron / ghingen vander ghemeinten
totter dueren der tenten des ghetuyghnis en die-
len op haer aenſicht / en die heerlicheit des **h. E.**
S. openbaerde hen / Ende die **h. E. S.** sprack

Niet Mose seggende/Neemt een toede/en verga-
dert die ghemeynte/ghien v broeder Haron/ende
v bi v spreect totten steen/voor hare ooghe/die steen sal
sijn water geuen/Also suldi hen water wten steen
doen romen/en die gemeynte te drincken geueu/
ende haer bee

Doen nam Mose die roede/dye voor den hē
v was/so hi hem gheboden hadde/en Mose en
Haron vergaderden die gemeynte voor den steen
en sprac tot hen liede/Hooft ghi wederspannigen
Sulle wi v oock water slaen wt den steen/Mose
hief sijn hant op/en sloech den steen metten storke
wheemael doen quam dair veel waters wt/dat die
gemeynte dranc/en haer bee.

En die hē v sprac tot Mose en Haron/om
dat ghi aen mi niet geloofen hebt/dat ghi mi he-
lichdet voor den kinderen vā Israel/en suldy dese
gemeynte niet brenghen in dat lant/dat ic hen ge-
uen sal.Dit is dat kist water/dact die kinderen van
Israel twist hadden tegē den hē v/en hi wert
geheylt aen haer liden *

En Mose sant boden tot Kades/tot dē coninc
der Edomite/Also laet v utwe broeder Israel seg-
gē.Ghi weet alle die moeyte die ons beuaē heeft/
hoe dat onse vaders neder ghingen in Egyptē/en
wi lange tijt in Egypten gewoont hebben/en dye
Egyptenaren hantecde ons/en onse vaders qua-
lijē.En wi riepen totten hē v/die verhoorde
onse stemme/en sandt sinen Enghel/en leyde ons
wt Egyptē/En siet/Wi zijn te Kades in die stede/
aen utwe palen/laet ons door v lant treckē.Wi en
sulle noch door achers/noch door wijgaer dē gā
noch geen water drincken vā utwe putte/Wi sulle
door die heylstrate reysen/noch ter rechter/noch
ter lincher wijckē/tot d; wi door utwe palē comen

Die Edomite antwoordehen/ghi en sult niet
door mi treckē/oft ic sal v metten swaerde teghen
comen.Die kinderē van Israel spraken tot hem.

Wi sullen op die gebaende strate treckē/en drin-
cken wi v water/wi en onse bee/so sullen wi beta-
len/wy en willen niet dan te voet door treckē.En
hi antwoorde Ghien sulter niet door treckē/En
die Edomiten trocken wt/hen te ghemoete/niet
machtigen volcke/en storcke hant/Also weygher-
den die Edomiten Israel/en misgunden door sijn
palen te trecken.En Israel weech van hem

Als die kinderē van Israel opbraken van Ka-
des/en quamē niet al die ghemeynte te hoz/aent
geberchte.En die hē v sprac met Mose en Ha-
ron/te hoz aent geberchte/aen die palē vandē lan-
de der Edomiten/en sprac.Laet Haron vergadert
worden tot sinen volcke.Want hi en sal niet in d; z
lant comen/dat ic den kinderen van Israel ghege-
uen hebbe/om dat ghy wederspanich geweest zijt
mimen monde/biden kistwatere Neemt Haron
en sinen soon Eleazar/en leyde opten berch hoz/
en trect Haron sijn cleedere wt/en treecte Eleazar
sinen sone aen/en Haron sal daer berghadert wo-
den/en steruen

En Mose dedetso hem die hē v gheboden
hadde/en comintē op te hoz/int gheberchte/voor
alle die gemeinte.En Mose troc Haron sine clee-
dere wt/en trocfe Eleazar sinen soon aen/En Ha-
ron sterf aldaer bouē opt gheberchte.En Mose

en Eleazar quamē neder vandē berge.En als al-
le die gemeynte sach dat Haron wech was bewe-
den si hē xxx.dage/alle dat huys van Israel

Vandē strijdē Israels ende Arads des Cha-
naneers.Van dat moeren des volcs/en haerder
straffinghe met die slaghē/Dat volc trect voor-
der en het heeft victorie tegē Og ende Sihon

Dat. xxi. Capittel

Is dye Cananiter/die Coninc Arad/
die teghē dat syde woonde/hoorde
dat Israel hiquā door den wech der
bespiers/steert hi tegen Israel/ende
leide somige geuangen.Doe geloof-
de Israel den hē v een gelofte/en sprac/It dat
ghi dit volc onder mijn hāt gheeft/so sal ic haer ste-
den vrbānne.En die hē v verhoorde Israels
stemme/en ghaft die Cananiten/en verbāde se m; z
haer in steden/ende hiet die stede harma

Doen trockē si vā hoz aent geberchte/opten
wech die tofter Aoder see waerts leydet/om dat
si om der Edomite lant treckē souden.Ende des
volcs siele wert onullich indē wege/en sprakē te-
gen God en tegē Mose.Waerom hebdy ons wt
Egyptē geleit/dat ghi ons dooden sout in die wo-
stite/Wāt hier en is v boot noch water/en onse sie-
le walget van deser lichter spilen

Doen sandt die hē v langē onder dat hōle
die vier spogen/die betē dat volc/datter een groot
volc in Israel sterf/Doen quamē si tot Mose/en
sprakē/wi hebben gesondicht/om dat wi tegē dē
hē v en tegen v gesproken hebbe.Sidt dē hē v
v dat hi van ons neme die slangē/Ende Mose
badt voor dat volc Doe sprac die hē v tot Mo-
se.Maect v een metalē slāge/en rechste op tot een
teken/Die gebetē is/en diese acn siet/die sal leuen.
Doe maecte Mose een metalē slāge/en rechste
op tot een teken/en als yemanden een slāge beet
so acn sacht hi die metalē slāge/en bleef leuende.

En die kinderē vā Israel trockē voort/en maec-
ten haren legher in Gboth/en vā Gboth trocken
si wech/en maecte haren legher in Sim/aen Aba-
rim/inde woestine tegen Moab ouer/teghen der
sonnen opganc.Wā daer trocken si en maecten ha-
ren legher/aen die beke Sared.Van daer trocken
si en maecte haren legher aen dese sibe vā Arnon/
dat welke is in die woestine/ende bloeyt daer wt
aen die palen der Amozite/Wāt Arnon is die pale-
tusschen Moab/en die Amozite.Daer afspreect-
men inden boec vā den strijden des hē v/En
baert met gberuchte aen dye beke Arno/en aē der
baken fontemen/die welke hait ueicht derwarts
ouer/dat si woone te He/en leent daer aen/dat sy
der Moabiten palen wert

En vā daer trockē si totter fonteyne.D; is dye
fonteyne daer die hē v sprac tot Mose.Der
gadert d; volc/ic sal hē water geuen.Doe sanc Is-
rael dit liedt/en songen/die een na die ander/ouer
die fonteynen/Dit is die fonteyn die die vorsten ge-
grauen hebben/die edele onder den volcke hebbe-
se ghegrauen door den leeract/en hare stocken.

En vā deser woestine trockē si te Mathana/en
vā Mathana te Bahaliel/vā Bahaliel te Samoth
en van Samoth in dat dal/dat int belt Moab leit/
tot d; hoochē Pisga en keert hē tegē die woestine

Deut. v
prijs. 9.

harma
hiet cen
nē van
B
i. cor. 13

A

D

E

Ende Israel lant boden / tot Sihon den coninc der Amoziten / en liet hem seggen / laet my duer v lant trecken / wi en sullen niet wijcken / in die acker e noch in die wijng aerde / oock en sullen wi utwer fon tepne water niet drincken / wi sullen die heylstraet trecken / tot dat wi duer utbe pale come / Mer Sihon en oosloofde niet den kinderen van Israel den duerganck / duer sine palen / maer vergaderde alle zyn volc / en troc wt teghen Israel in die woelkine / En als hi te Jahza quam / streef hi tegen Israel

Maer Israel sloech hem metter scherpten des sweerts / en nam zyn lat in van Arnon aen tot Iaboc toe / en tot aē die kiderē Aminō Wāt die pale der kideren Aminō warē seer vaste. Wd? nā Isra el alle dese steden / en woonde in alle dpe steden der Amozite te hesbon / en allen hare dochtere / Wāt hesbon die stadt behoorde Sihon den coninc der Amoziten / en hi had daer te voren met der Moabiten coninc gestreden / en hē al zyn lant af gewonnen tot Arnon toe

Daer afspreectmen een gemeyn woort coēt te hesbon laet ons daer timmeren / en bereyden dpe stadt Sihon / Want een hier quam wt hesbon geulogen / een blamme vader stadt Sihon / die heeft verstant wt der Moabiten / en dpe volgers vander hoochē Arnon. Wee v Moab / ghi volck Camos ghi sijt verloren / Mē heeft sine loon in dpe blucht gheslegen / en zyn dochteren geuange gheleyt / Sihon die coninc der Amoziten / haer heerlicheit is te nientē gegaen vā hesbon tot Dibon toe / si is verstoort tot Nophā die daer reyt tot Mediba / Also woonde Israel int lant der Amoziten

En Mose lant wt belpiers tot Jaeser ende si woumen haer vordorpen / en namen die Amozite die daer in warē / En keerde hen en trocken opwaerts / den wech tot Hahan / Doen troc hen tegē Eg / die coninc tot Hahan / met allen sinen volcke om te strijden in Etrei / En die hē e spach tot Mose / en vrees niet voor hē / wāt ic hebbe hē in u we hant gegeuen / met sinen lande / en lieden / ende ghi sult met hē doen / so ghi met Sihon den coninc der Amoziten gedaen hebt / die te hesbon woonde En si sloeghen hem en zyn sonen / en alle zyn volck tot datter niet een ouer en bleef en namen dat lant in. Daer na trocken die kideren van Israel / ende maecten haren leger in dpe velden Moab / op dpe ander side vander Jordanen bi Jericho

Wāt Balack der Moabitē coninc / Ende vā Balaam den vpaerlegger Dat. xxij. Captr

Ende als Balak Ziphor soon sach / al dat ghene dat Israel ghedaen hadde / den Amoziten / en dat si seer heeden booz dit volc / dat seer groot was / en dat den Moabiten grouwelde booz die kinderē vā Israel / so sprac hi tottē Sudersken der Midianite / Alsal dese hoop op knage al water kont om ons is / gelike ee offe terruyt inde velde af knaecht / En Balak Ziphor soon was in diē tijde coninc der Moabitē / En hi lāt bodē wt tot Bileā Geors soon / die ee waerlegger was / die woode aent water bandē lāden der kinderen zys volcs dat si hē roepē loundē / en liet hē leggē. Siet / daer is ee volc wt Egyptē getrockē / dat bedect dz aēchte der aerde / en leyteggē mi / Dactrom coēt nu en ver

uldeet mi dat volc / wāt heet is mi te maechtich / oft ic dat verlaē mochte / en wt minē lāde druen / Wāt ic weet / wie dat ghi gebenedijt die is ghebenedijt / en wie ghi vermaledijt / die is vermaledijt

En die Suders der Moabiten ghingen wech met dē Suders v Midianiten / en haddē den loon des waerleggers in haren hāden en gingen tot Bileā in / en seiden hē Balacks woort / En hi antwoorde hē Blijft hier te nacht so sal ic v leggē / so mi dpe hē e e e leggen sal / Aldus bleue dpe volcken der Moabiten bi Bileam

En God quā tot Bileā en sprac. Wie zij die lieden die bi v zyn / Bileā sprac tot God / Balak Ziphor soon der Moabitē coninc / heeft tot mi gelonden seggende / Siet een volc isser wt Egypten getrocken en bedect dae aenlicht des lants / daer om coēt nu en vmaledijt hē / oft ic met hē strjden mochte en verduente / Maer God sprac tot Bileā / en gaet niet met hem / noch en veruloect dat volc niet want het is gebenedijt

Doen stont Bileam des Morgens vroech op / en sprac tot Balacks volckē / Gaet henen in v land wāt die hē e e en wilts niet gehenge dz ic niet v trecke / En die volckē der Moabitē gingē wech en quamē tot Balak / en spraken Bileā wyggerde hē met ons te treckē Doen lāt Balak noch groter en heerlijcker volckē vā die warē / Als dese tot Bileā quamē sprac hē tot hē / Also doet v leggē Balak Ziphor soon / en vertere toch niet tot mi te comen wāt ic sal v hoochlit eere / en wāt dat ghi mi seggen sult dat sal ic doe / Coemt doch ghi vmaledijt mi dit volc

Bileā antwoorde / en sprac tot Balacks dienare / Mi gaef mi Balak zyn huis vol siluers en gouts / so en soude ic doch niet comen ouertredē dz woort mijns hē e e mijns Godts / cleyn oft groot te doen / daer om blijft toch nu hier ooc dese nacht / dat ic weē mach / wat die hē e e boozd met mi spreken sal / Doē quā God des nachts tot Bileam / en sprac tot hē / zyn die manē gecome om v te roepē / so gaet en trect met hen / Maer wat ic v leggē sal dat sildi doen

Doē stot Bileā des morgēns vroech op / en sadel de zij ezelinne / en troc mettē volckē der Moabiten Mer Gods tozē wert grā / om dat hi wech trock / En die Engel des hē e e e stont inde wege / om hē te wedstaen. En hy reet op zij ezelinne en twee knechte waren met hē / en die ezelinne sach den Engel des hē e e e inde wege staē / en die zyn swert wt getrockē in zyn hāt / En die ezelinne weet wāen wege / en ginc optē velde / mer Bileam sloechse dz si inde wege soude gaen. Doē ginc die Engel des hē e e e inde pat staē bi dē wijnberch / daer op beide side muere warē / en doe die ezelinne den Engel des hē e e e sach djoegle haer aedē muere en elēde Bileās voet aenden muere / En hi sloechse noch meē / Doē ginc die Engel boozd en ginc staē ac eenē cugē hoec / daer geenē wech en was te wijc hē / noch ter rechtere noch ter linkerē En doe die ezelin den Engel des hē e e e sach vielte op haer knpē ond Bileā. Doē wert Bileā toornich en grā en sloech die ezelinne metten schoke.

En doen dede die hē e e e der ezelinnen den mont op / en si sprac tot Bileam. Wāt heb ic v ghe daen / dat ghi mi nu driemaal hebt gellagen / Bileā

B

A

D

A

alle die int heyl trecken mogē in Israel/ Eñ Mose sprac eñ Eleasar dye priester/ int belt der Moabitē dat aen die Jordac leet/ tegen Jericho/ tot hen dye xx.iaer out waren/ eñ daer ouer/ so die in E E E Mose gebodē had/ eñ dē kinderen ban Israel/ dye wt Egipten gerocke waren.

Se. xlv. b
Exo. vi. b

Kuben die eerst gebozē Israel/ eñ Kubens kinderen waren/ hanoch/ banden welckē sijn gecomē dat gheslachte der hanochiten/ Pallu vanden welcken dz gellacht der Palluiten gecomen is/ hestron bā welcken is gecomen dz gellacht der hezronitē/ Charmi ban welckē is gecomen dat gheslacht der Charmitē. Dat sijn die gellachte der Kubenitē. Eñ haerder getal was. xliij. duysent/ seue hondert/ ende dertich/ Maer Pallu kinderē warē Eliab/ eñ Eliabas kinderen warē Remuel eñ Dathā/ eñ Abiram

B Dit is die Dathan eñ die Abiram/ die hermaer de inden ghemeyuten/ die teghen Mose eñ Aaron op stonde/ die bergaderinghe vā Korachs aenhangers/ doen si tegen dē h E E E op stonde/ eñ dye aersde haren mont op dede/ eñ berliuēde se met Korah/ Eñ daer sterfuer vele/ als dat vier/ twee hondert eñ vyftich mannē berliuēde/ eñ warē tot eenē tecken. Maer Korachs kinderē en storuen niet.

Simeons kinderē in haren gheslachten waren/ Remuel/ daer af comt dat gellachte der Remuelitē/ Jamin/ daer af comt dat gellachte der Jaminitē/ Jachin/ daer af comt dz gellachte der Jacheniten/ Serah/ daer af comt dat gellacht der Serahitē. Saul daer af comt dat gellachte der Sauliten. Dat sijn die gellachten des gheslachts der Simeonitē. xxij. duysent eñ twee houdere.

Gad kinderen in haren gheslachte waren/ Ziphō/ daer af comt dz gellachte der Ziphonitē/ Haggi/ daer af comt dat gellacht der Haggiten/ Sunidaer af comt dat gellachte der Suniten/ Aseni/ daer af comt dat gheslachte der Asseniten/ Eri/ daer af daer af comt dat gellacht der Eritē/ Arōd/ daer af comt dat gheslacht der Arōditen/ Ariel/ daer af comt dat gheslachte der Arieliten/ Dat sijn Gad kinderen/ haerder ghetal was. xl. duysent ende vijfhondert.

C

Juda kinderē/ Er eñ Onay/ dye welke beyde stouē int lant Canaan/ eñ het warē ooc Juda kinderen in hare gellachte/ Sela/ daer af comt dat gheslachte der Selaniten/ Perez/ daer af comt dat gheslachte der Perziten. Serah/ daer af comt dat gheslachte der Serahiten. Eñ Perez kinderen waren/ hezron/ daer af comt dat gheslachte der hezronitē/ Hamul/ daer af comt dat gheslachte der Hamuliten/ Dat sijn Juda gheslachten/ haer d ghetal was. lxxvi. duysent ende vijfhondert.

Isaschars kinderē in hare gheslachte/ waren/ Tholo/ daer af comt dat gheslachte der Tholanten/ Phuva/ daer af comt/ dat gheslachte der Phuaiten/ Jasub/ daer af comt dat gheslachte der Jasubiten/ Simeon/ daer af comt dat gheslachte der Simeoniten. Dat sijn Isaschars gheslachten/ indē getale. lxxij. duysent/ drie hondert

D

Sebulon kinderen in haren gheslachte warē Sa red/ daer af comt dat gheslachte der Sarditen/ Eli/ daer af comt dat gheslachte der Eloniten/ Jabelel/ daer af coēt dat gheslachte der Jabeliten. Ds sijn Sebulons gheslachte indē getale. lx. duysent eñ. b. hondert

Josefs kinderen in haren gheslachten waren/ Manasse eñ Ephraim/ eñ dye kinderē ban Manasse waren/ Machir/ daer af coemt dat gheslachte der Machiriten/ Machir wā ooc Silead/ daer af coēt dat gheslachte der Siliaduten. Eñ dit sijn Sileads kinderen/ Hieser/ daer af coemt dat gheslachte der Hieseriten/ Helek/ daer of coemt dat gheslachte der Helekiten. Aziel/ daer af comt dat gheslachte der Azieliten/ Siche/ daer af coēt dat gheslachte der Sichemiten/ Smida/ daer af coēt dat gheslachte der Smiditē/ Hephher/ daer af coemt dat gheslachte der Hephheriten/ Eñ Zelaphehad/ was Hephhers soon/ eñ en hadde gheen sonen/ maer hadde dochteren die hieten/ Mabela/ Roa/ Hagla/ Milca eñ Thirza. Dat sijn Manasse gheslachten/ inden ghetale. liij. duysent/ eñ seuen hondert

Ephraim kinderen in haren gheslachten/ warē Suthelah/ daer af comt dat gheslachte der Suthelahiten/ Becher/ daer af coēt dat gheslachte d Becheriten/ Thahan/ daer af coēt dat gheslachte der Thahanuten/ Suthlah kinderē waren/ Eran/ daer af coēt dat gheslachte der Eraniten/ Dat sijn die gheslachten der kinderen ban Ephraim/ inden getale. xxvij. duysent/ eñ vijfhondert/ Dat sijn Josefs kinderen in haren gheslachten/

E

Ben Jamin kinderē in hare gheslachte warē Bela/ daer af comt dat gheslachte der Belaiten/ Asbel/ daer af coemt dat gheslachte der Asbeliten/ Abira/ daer af coemt dat gheslachte der Abiramiten/ Supham/ daer af coemt dat gheslachte der Suphamitē/ Hupham/ daer af coemt dat gheslachte der Huphamiten/ Eñ Bela kinderen waren/ dese Arōd/ ende Raeman/ daer af comt dat gheslachte der Arōditen/ eñ Raemite/ Dat sijn Ben Jamins kinderē in haren gheslachte/ indē getale. xlv. duysent/ eñ. vi. C.

Die kinderen Dan in haren gheslachte/ waren/ Suhā/ daer af comt dat gheslachte der Suhamitē. Dat sijn die gheslachte Dan in hare gheslachte/ ende warē alle te samē indē getale. lxxij. duysent/ eñ. cccc.

Asser kinderē in haren gheslachten warē/ Jemua/ daer af coēt dat gheslachte der Jemuitē/ Jeswi/ daer af comt dat gheslachte der Jeswitē/ Gna/ daer af comt dat gheslachte der Gnitē. Eñ Gna kinderen waren/ Heber/ daer af coemt dat gheslachte der Heberiten. Melchiel/ daer af comt dat gheslachte der Melchieliten. Eñ Assers dochter hiet Sarah. Dat sijn die gheslachten der kinderē ban Asser/ inden getale. liij. duysent/ eñ vier hondert.

Raphtali kinderen in hare gheslachten waren/ Jabeziel/ daer af coemt dat gheslachte der Jabezielitē/ Guni/ daer af coemt dat gheslachte der Suniten/ Jezer/ daer af comt dat gheslachte der Jezeritē/ Sillem/ daer af coemt dat gheslachte der Sillemiten/ Dat sijn die gheslachten der kinderen Raphtali/ in haren gheslachten/ inden ghetale. xlv. duysent/ ende vier hondert/ dat is die somme banden kinderen ban Israel/ ses mael hondert duysent/ eñ duysent seuen hondert/ ende dertich.

Ende die h E E E sprac met Mose seggēde/ desen suldi dat lant wt deelen/ tot een erf goet/ nae den getale der namen/ den meesten suldi dat meestendeel gheuen/ tot een erf goet/ ende den minsten dat minste/ veggelijcken salmen gheuen/ nae haren ghetale/ Alsoe nochtans datmen metten lore de p

Het boec Numerus

ken sal dat lant na den namen der gesachten haer der vaderen / sullen si crue outfaen / wāt na den lo te suldi hen die erue wt deylen / tusschē dē meesten en den minstē

En dit is die zōme der Teuittē in hare gesachte. Serlon daer af coemt dat gesachte der Serloniten / Kabath / daer af roemt dat gesacht der Kabathite / Merari daer af coemt dat gesacht der Merarite / Dit sijn dye gesachten Teui / dat ghesachte der Tebuptē / Dat gesacht der Hebronite / Dat gesacht der Mahelite / Dat gesachte der Maaiten / Dat gesacht der Harohiten.

Kabath wan Amran / en Amrās wiff hiet Jochebeth / een dochter van Teui die hē gebozen wert in Egyptē en si haerde Amram / Aaron ende Moise en Miri hā haer sustere / En Aaron werden gebozen Nadab / Abihu / Eleazar ende Ichamar. Nadab en Abihu storuen als si bycemt vier offerdē / voor den H. E. E. en haer somme was drientwintich duysent / alle mans personen van vijf maendē en daer ouer. Want si en werden niet ghetelt onse die kinderē vā Israel / want men en gaf hen geen erue onder die kinderen van Israel.

Dat is die somme der kinderen van Israel / die Moise / En Eleazar die priester telde inder Moubiten belt aē die Jordane tegē Jericho / onder welcke hē niet eē en was vand sommē / der geēre die Moise en Aaron die priester telden onder die kinderen vā Israel in dye woestine Sinai / Wāt de H. E. E. hadde hē gesept / si soudē die doot steruen in dye woestine / en niemant en bleef daer ouer / vā hē liede / sonē Caleb Iephunne soō / en Josua Nūn soō. **U**rat die verlatene dochterē heet uē sullē dair geen soon en is / Josua wort in Moises plaetse gē ordneert tot eenen hoofman des volcs **Dat. xxxvij. Cap.**

Sade Zelaphehads dochterē Iepheer soon / dye Siliads soō was / Mac hie soondie Manasses soon was onder Manasses gesachte / dye Ioseph soō was die ghenaeemt waren Mahela / Roa Hagla / Milca en Thirza. Dese dochterē quamē en ginghen voor Moise staen / en voor Eleazar dē priester / en voor die opperste / en voor dreigantse gemeynte / voor dye duere det tēntē des getuigenis / en sprake / Ons vader is gestorūē in die woestine / en hi en was niet mede in die gemeynte dye te ghen den H. E. E. op liep onder Mozah / maer hie is in sijn sonden gestorūen / en en heuet gheen sonen. Waer om soude ons vaders naem dā ondet gaen in sinen gesachte / al en heeft hi geen sonen. Seekt ons ooc een erfgoet / onder ons vaders broedertē.

Moise bracht haer recht voor dē H. E. E. ende die H. E. E. sprac tot hē Zelaphehads dochterē heb hē recht gesproken / ghi sult haer een erfgoet gheue onder haers bāds broedertē / en ghi sult haers vaders erue tot haer keere / en segt den kinderē vā Israel / Als yemant sterft sonder sonē / soe suldi sijn erue sinē dochterē late volgē / En en heeft hi geen dochterē soe suldi sijn broedertē gheue / Ende en heeft hi geē broeds / soe suldi sijn bāds broedertē gheue / En en heuet hi gheē oornē / soe suldi sinen naestē vriendē geuen / die hem aengaen / in sinē gesachte / dat sijn aenueerdē / ende dat sal den kinde-

Het. xxvij. Capittel

ten van Israel een sode sijn en een recht sijn / so dye H. E. E. Male gheboden heeft

En die H. E. E. sprac tot Moise / climb op dz geberchte Abarim / en besiet dat lant / dat ic dē kinde ren van Israel gheuen sal / Ende als ghyt ghesien hebt / suldi vergadert wōdē tot uwen volcke / ghehe uwe broedere Aaron vergadert is / Want ghy mijnen woorde ongehoorsacm ghewest sijn in die woestine Zin / in die wederlegginghen der ghemeynten / als ghi mi ghebricht sōt hebben / duer dat water voor hen liede. Dat is dz kiff water tot Hades in die woestine Zin / en Moise sprac met den H. E. E. seggēde / die H. E. E. die God is ouer die geeste vā alle vleesch / wilt dochliete enē mā ouer dye gemeynte / die voor hen hede wt en in gae / en diese wt en in leyde / op dat dye gemeynte des H. E. E. niet en si / als die scapen sonder herdere

En die H. E. E. sprac tot Moise / Reet Josua Nūn soon hi v / die een mā is / daer die geest in is / en legt uwe handē op hē / en stel hem voor dē priester Eleazar / en voor alle dye gemeynte / en gebied hē voor hare ogen / en priest hē met sinen loue / dat hē ghehoorsac sijn mach / alle dye gemeynte der kinderen vā Israel / En hi sal gaen voor den priester Eleazar / en die sal voor hem raet bragen / duer dye wijsē des Lichts voor den H. E. E. / Na des selfs mont sullen wt ende intrecke / beide hi / en alle dye kinderen van Israel met hē / en alle die gemeynte

Moise dede / so hē die H. E. E. geboden hadde / en nā Josua / en stelde hem voor den priester Eleazar / en voor alle die gemeynte en leyde sijn bāt op hem / en gheboot hem so die H. E. E. tot Moise gesproken hadde.

Eenen yegelijckē tijt wort haren offer bestelt **Dat. xxxvij. Capittel**

Sade die H. E. E. sprac met Moise / seggende / Gehiet den kinderen van Israel ende segt tot hen / Den offer mijns vuots / dat welke mijn offer is des sueten ruets / suldi houdē tssijn der tijt / dat ghiit mi offert / en segt hen / Dit sijn dye offerandē die ghi dē H. E. E. offeren sult / iarige lā meeren / die sonder smette sijn dagelijcs twee totter dagelijcken brantoffer / dat een lam des smorgens dat ander aenden auont. En ooc een chiendeindeel vā Ephā bloemen meels / totten spijffer / met olye ghemengt / die ghestoten is / een vierendeel van hindat is een daghelics vrantoffer / dat ghi offerde aenden berech Sinai / tot eenen sueten ruck des ofters dē H. E. E. / En ooc sinen drancoffer / tot eenē lammē / een vierendeel van hin / en dat sal int heilichdom ghegoten worden / tot een gifte den H. E. E. / Dat ander lam suldi omtrent dē auont bereyden / gelijc dat spijffer des smorgens en sijn drancoffer des sueten ruets den H. E. E.

En optē sabbath dach suldi offerē twee iarige lāmerē obelmet / en twee tiēdeedel bloemē meels tot eenen spijffer / met olye gemengt / en sijn drancoffer / Dat sal sijn dat brantoffer / van elcken sabbath bouē dz dagelijcs brantoffer met sinē drancoffer. En inden eerste daghe / vā uwen maenden / suldiden H. E. E. een brantoffer offerē / twee jonge beere / eenen rā / teue lammēren van eenen iare sonder smette / en ooc dye tiēdeedel bloemē meels tot enē

Spissoffer / met olie gemengt / tot eenē barre / ende twee tiendē deel bloemē vanden meele / tot eē spissoffer / met olie gemēget / tot eenē rāme / en ooc een tiendē deel bloemē vādē meel tottē spissoffer / met olie gemēget / tot eenē lāme / Dit is dat drancoffer des suetē rucees / een offer den **h. E. E.** / en haer drancoffer sal **h.** een half **h.** in wijns / tot enen verre een derdē deel **h.** in / tot dē rāme / een vierdē deel **h.** in / tot den lam / Dit is dat brātoffer van elcker maent des iaers / **E.** nē mē sal ooc enen boc offeren tot een sondoffer / en den **h. E. E.** bereiden tot eenen dage lijcken drancoffere / ende sine drancoffere

E. n indē beertienkē dage der eerster maent / In den paellen des **h. E. E.** / en indē. xv. daghe der seluer maent is die fecste / Seuen dagen salmen on geheeft broot eten / Den eersten dach heet heyligh / geē dienckwerc en suldi daer inne doē / **E.** n sult den **h. E. E.** brātoffer offeren / twee ionge varten / eenen rā / Seuen lāmeren van enen iare sonder sinete / met haren spissoffer / Die thierendē deele / bloemē vāden meele / met olve gemēget / op enen barre / en twee tiendē delen opten rā / en eē thierendē deel op een lam / en also ouer alle dē. vij. lāmeren / en enen boc tot een sondoffer / dat men v verfoene / **E.** n also suldi timozgens doen sonder dat brātoffer / dat eē dagelick brātoffer is / Also suldi alle dage / die seuen dagen lāc / dat broot offerē / tot eē offer des suetē rucees dē **h. E. E.** / tottē dagelickē brātoffer / en oocz **h.** drancoffer **E.** n den seueden dach sal bi v liedē heilich heeten geen dienckwerc en suldi daer in doē

D. **E.** n den dach der eersteligen inden welckē ghi den **h. E. E.** dat spissoffer des maents offeret in uwe wechē / die sal v heilich heeten / geen dienckwerc en suldi daer inne doē / **E.** n ghi sult den **h. E. E.** brātoffer offerē / tot enen sueten ruce / Twee ionge verren eenen rā / seuen iarighe lammeren / met haren spissofferē / drie tiendē deel bloemē meels / mē olve gemēgt / op enen verre / twee tiendē deel totten rā / een tiendē deel op een lā / en also op die seuen lāmeren / en enen boc om v te verfoenen / Dit suldi doen / behaluen dat dagelicks brātoffer / met sinen spissoffer sonder smette sullen sy **h.** / Ende haer drancoffer ooch

V. an dat feest der seunder. maent / Ende van sine offeranden **Dat. xix. Capittel**

H. **G.** rade den eersten dach der seunder maent / sal heilich by v heeten / Geen dienckelic werc en suldi daer inne doē want het is uwer trompetten dach / en ghi sult brātoffer offeren den **h. E. E.** / tot enen sueten ruce / enen ionghen verre enen ram / en seuen onbesmette iarige lammeren. **E.** n haer spissoffer / drie tiendē deel bloemē vā meele / met ohengemēget opten verre / twee tiendē deel optē ram / en op elcke vanden seuen lammeē eent iendē deel / **E.** n ooc enen boc tot enen sondoffer om v te verfoenen / behaluedat brātoffer vanden maenden / met **h.** spissoffer / ende sonder dat daghelicke brātoffere / met **h.** spissoffer ende mē haren drancoffere / na hare rechten / tot enen suetē ruce / dit is een offer den **h. E. E.**

B. Den tienden dach vā deser seunder maent / sal ooc heilich heeten bi v / **E.** n ghi sult uwe sief vootmoedigen / en geen werc daer inne doen / niet ghy

sult den **h. E. E.** brātoffer tot enen suetē ruce offeren enen ionghen verre / enen ram / seuen on besmette iarighe lammeren / met hare spissofferen drie tiendē deelen bloemē meels / mē oliē gemēgt optē barre / twee tiendē deel optē rā / en een tiendē deel op elc vanden seuen lāmeren / en enen boc tot een sondoffer / sonder dat sondoffer / der verfoeningen / en dat daghelick brātoffer met **h.** spissoffer en met haren drancoffer

D. en. xv. dach vander seunder maent / sal by v heyligh heetē / geen dienckwerc en suldi daer in doē en ghi sult den **h. E. E.** seuen daghen vierē / en ghi sult den **h. E. E.** brātoffer offeren / tot eē offer des sueten rucees dē **h. E. E.** / Dertien ionghe verren / twee rāmen. xvij. onbesmette iarighe lāmerē / met hare spissoffer / Drietiedē deel vldemen meels met olien gemēgt / op elckē vanden xvij. verren / twee tiendē deel op elc vāden twee rāmmē / en een tiendē deel op elcken vāndē. xvij. lāmeren / **E.** n ooc enē boc tot een sondoffer / sonder dagelick brātoffer met sinen spissoffer / en sinen drancoffer

O. pten anderen dach suldi twee ionge verren offeren / twee rāmen. xvij. onbesmette iarige lammeren / met hare spissofferen ende drancofferen op die verren / op die rāmen en op die lāmeren / in hare ghetale na den rechte / **E.** n enē boc tot een sondoffer / sonder dat daghelick brātoffer / met sinen spissoffer en sinen drancoffer

T. en derdē dage. xi. verren / twee rāmen. xvij. onbesmette iarige lāmeren met haren spissofferen en drancofferen die verren / rāmen en lammeren na haren getale en rechte / **E.** n enen boc tot enen sondoffer / sonder dat daghelick brātoffer / met sinen spissoffer / en sinen drancoffer.

T. en vierdē dage. x. verren / twee rāme. xvij. onbesmette iarighe lāmeren / met hare spissoffer ende drancoffer / op die verren / rāmen / en lammeren in hare getale na den rechte / **E.** n enen boc tot een sondoffer / sonder dat dagelicks brātoffer / met sinen spissoffer / en sinen drancoffer.

T. en vijftēn dage. ix. barre / twee rāmmē. xvij. onbesmette iarige lammerē / met hare spissofferē / en drancofferen / op dpe barre / rāmmen / en lāmeren / in haren ghetale en rechte / **E.** n enen boc tot een sondoffer / sonder dat dagelick brātoffer / met sinen spissoffer / en sine drancoffer

T. en seften daghe acht verren / twee rāmmen / beertien onbesmette iarighe lāmeren / met haren spissofferen en drancofferen / op die verren / rāmmē dach en lāmeren / in hare getale nādē rechte / **E.** n enen boc tot enen sondoffer / sonder dat dagelick brātoffer / met sinen spissoffer en drancoffer

T. en seunden dage / seuen verren / twee rāmen men. xvij. onbesmette iarige lāmeren / met haren spissoffer hoopferen / en drancofferen / op die verren / rāmen / en lāmeren / in haren getale naden rechte / **E.** n enen boc plact tot enen sondoffer / sonder dat dagelicks brātoffer / gemēfere met sinen spissoffer / ende sinen drancoffer goet

T. en achften dage suldi vergaberen / en flamen al dat brēngheu / **G.** hi en sult dan gheen werc doen / mer **G.** o d ghi sult brātoffer offeren / tot enen offer des suetē rucees den **h. E. E.** / Enen verre / enen ram / seuen onbesmette iarige lammeren met hare spissofferen en drancofferen / opten verre / opten ram /

Exodi. x. c

H

B

A

D

Op

God

Dat boeck Numerus

en op die lammerē / in hare gelate / na den rechte /
 En eenē boec tot eenē sondooffere / sonder dat daghe
 hiet brātoffer / met sine spijffer / en zyn brācoffer

Dese dinghen suldi offerenden **h. e. s. e.** in v
 feesten / dat wtgenamē dat ghi geloofte / en bi wil-
 lich geest totten brātofferen / spijfferen brācoffe-
 ren en dootofferē / En Moses seide den kindere vā
 Israel / al dat hem die **h. e. s. e.** gheboden hadde /
Gan die geloofren die van man en wijf gedaē
 worden **Dat. xxx. Capittel**

Mde **M**ose sprac totte ouersten der
 gesachten vāden kinderen vā Israel
 Dit is dat die **h. e. s. e.** geboden heeft
 Als een man den **h. e. s. e.** eenige be-
 loofte doet / oft eenen eedt / weert / en
 alsoo zyn siele verbint / dyc en sal zyn beloofte nyet
 breken / maer hi salt al doen / alsoot wt sine mon-
 de geghaen is

Als eens wijfs beelde den **h. e. s. e.** een geloof-
 te doet / en haer vbinde als si noch in haers vaders
 huis is / en noch maecht is / en haer geloofte / en v-
 bond / die si ouer hare siele doet / coēt booz hare vā-
 der / en swijcht hi vā / so sal si sculdich zyn / al haer ge-
 loofte / en al haer verbont dat si gedaen heeft / daer
 si haer siele mede verbondē heeft / Mer als haer va-
 der dat hoort / ist dat hi in die dage dat wederseit /
 so sullē haer beloofte / en haer verbondenissen / die
 si ouer haer siele gedaē heeft / te nuewe wesen / Ende
 die **h. e. s. e.** sal haer genadich zyn / om dattet hare
 vader wederseyt heeft

Heeft si eenen mā / en heeft op haer een geloof-
 te / oft heeft si laten gaen wt hare lippe een verbun-
 dingē / haerder siele / en die mā hoorēt en swijcht hi
 in dien dage stille / so gelt haer beloofte en verbun-
 dingē / daer si haer siele mede vbonde heeft / Maer
 ist dattet die man wederseyt / als hijt hoort / so is
 haer geloofte los / die si op haer heeft ende die ver-
 bindinge die si wt hare lippe heeft / late gaen / ouer
 haer siele / en die **h. e. s. e.** sal haer genadich zyn

Gen weduwe en vstotene / so wat dz si beloofte
 heeft / haer siele verbindende / sullen si geuen

Also yemāts huyfge en geloofte / oft verbint mē
 eenen eedt haer siele / en die huyfgeere hoorēt / en
 swiget / en en heeret mē / so is die geloofte vā weer-
 dē / en al dat die siele beloofte heeft / Mer ist dat die
 huyfgeere wed seyt / als hijt hoort / so en ist niet vā
 weerdē / wat wt hare lippen gegaē is / dz si beloofte
 oft daer si haer siele mede verbondē heeft / wat die
 huyfgeere heuet los gemaect / en die **h. e. s. e.** sal hē
 genadich zyn / En alle beloofren en eede / daer men
 mede verbint / om die siele te ootmoedighen / mach
 die huyfgeere cracht geuen of te nuewe doen / Al
 so wāncē hi daer toe swiget vanden eenen daghe
 totten anderen / so maket hijt vā werden / alle zyn ge-
 loofren en verbindingē die si op haer heeft / om dat
 hi in die dage geswogen heeft / hoe hijt hoorde / Al
 dat sake dat hijt te nuewe doe wil / nae dat hijt ghe-
 hoort heeft / so sal hi die misdaet dragen

Dat zyn die wetten die die **h. e. s. e.** Moē ghe-
 bodē heeft / tusssen man en wijf / tusse vader ende
 dochter / al die wile als sijnoch maecht is / in haers
 haders huyf

Vanden srijdt teghen die **M**adianiten / en vā
 die victorie Israels / ende deelingē der bueten en
 de roof **Dat. xxxi. Capittel**

Dat. xxxi. Capittel

Mde die **h. e. s. e.** sprac met **M**ose
 seggende / Doet wtake booz die kinde-
 ren van Israel / ouer die **M**adianite
 dat ghi daer na bergaderet werdt tot
 wtē volcke / **D**oe sprac **M**ose totten
 volcke seggende / Bereyt vinder v liede / volc totten
 srijde / tegen die **M**adianiten / wt eiken gesachte
 dypsent / dat si dē **h. e. s. e.** wtac doe / ouer die **M**a-
 dianite / dat ghy wt alle dē stāmen vā Israel in dat
 heyt / seyndet / En si colen wt die dulsede van Isra-
 el / dulcent wt eenē gesachte / rj. dypsent gewapent
 ten heyre / En **M**oses santē met **P**inchas / **E**le-
 zar des priesters sone int heyt / en dat heyligh ghe-
 tuyghenis en die trompetten in zyn hant

En si leyde dz heyt tegē die **M**adianite / so dyc
h. e. s. e. **M**ose gebode had / en si roegē doot al dz
 māllic was / en ooc die coninghe der **M**adianite te
 wete **S**ui / **B**ulien / **S**ur / **H**ur / en **K**eba / die vijf co-
 ningē der **M**adianite / **S**ileā / **S**eorz sone dooden
 si ooc mettē sweerde En die kindere vā Israel nae
 men geuangē der **M**adianite wint en haer kinde-
 ren alle haer bec / alle haer haue / en si roofden alle
 haer goeden / verbranden metten diere alle haer
 steden / haer wouningen / en alle bochten / en namen
 alle dē roof / en al wat men genemē conde / vā men-
 schen en bee / en brachten tot **M**ose en **E**leazar den
 priester en totter ghemeyntē der kindere vā Isra-
 el / te wete die geuagē en dat genomen bee / en dat
 geroofte goet indē leegher / opter **M**oabiten velt /
 dat aen die **J**ordane leyt tegen **J**ericho

En **M**ose / en dyc priester **E**leazar / en alle dyc
 hooftlicde der ghemeyntē / gingen hem te gemoete
 buitē dē legher / En **M**ose werc tormich op dyc of-
 ficiers der scare / die welke hooftlicden ouer dyc-
 sent / en die ouer hondē ware / dyc daer wt den heyt
 en srijde quamen / en sprac tot desen / hebdi al dyc
 vrouwe late leue? Siet en hebben si nyet dyc kinde-
 re vā Israel / dore **H**ileas werc afgeheert dat si zō
 dieghden tegen den **h. e. s. e.** aen **D**eor / en daer quā
 ouer die ghemeyntē des **h. e. s. e.** te plage / Dac
 om daget al doet watter māllic is / vande kinderen
 en alle wiuen die mans bekēt hebbē / en bi gelegen
 hebben / Mer al die kindere die van wijfs beelde
 zyn / en geenen man bekēt / noch bi gheleghen en
 hebben / die behoudte liue / En blijft seuen dagen
 buyten den legher / alle die yemāde gedoot heli-
 ven / oft die die verlagene geraet hebbē / dat ghy
 v ontfondiget / indē derde / en seuende daghe / met
 den genendie ghi geuangen hebt / en alle clederē /
 en alle gereestappe van bellen / en alle peltwerck /
 ende alle houten vaten suldi ontfondigen

En **E**leazar die priester sprac / totten hooftlic-
 dē des heys die indē srijt getrockē ware / Dat is
 dat gebot des wets / welc dz die **h. e. s. e.** **M**ose ge-
 hode heeft / **S**out / siluer / metael / pier / ten / loot / al
 dat vier gelidē mach / suldi duer tvier latengae / en
 suuerent / dattet inetten **B**espringwater ontfon-
 dicht worde / Mer alt tgenē dat tvier niet gelidē
 en can / suldi duer dwater laten gaen / en ghi sul-
 t clederen wassen te seuenden daghe / so wordi su-
 uer / daer nae suldi inden leger comen

En die **h. e. s. e.** seide tot **M**ose **R**ect die zome
 des roofes vāde geuagē / beyde vā mēte en bee /
 ghi en die priester **E**leazar mē dē ouerste vaderē /

hand gemeynen // en geeft die helft de gene die in de crinch en int heir geweest hebbe / en daer helft der gemeynthe / En ghi sult de hese / ee hofoffer offerde vande crischliede dye int heyr getrockt zijn / vande vyf hondert een siele / beyde va mescer runderen / ezelen / en schape / van haerod helft suldyt nemē en de priester Eleazar gheuen / tot eenē hofoffer den hese / Maer hand helft der kinderen van Israel / suldi nemē va vyftigen een stuc goets beyde van menschen / runderen ezelen en scapen / en van alle bee / en geuet de Teuite / die die wake houden banden tabernakel des hese

En Moles / en Eleazar die priester / deden soe die hese Moles gebode had / En de ouerbluizen den buet die dat heyr gerooft had / was selmael hō dert duysent / en .lxxv. duysent scapē . lxxij. duysent runderē . lxi. duysent ezelen / En die wyfs personen die geen mans bekent en hadden / noch bi gelegen en hadde . xxxij. duysent sielen

En die helft / die den ghenē die int heyr getrockt ware toebehoorde / was inde ghetale .ccc. mael en .xxvij. duysent . en .cccc. scapē / Daer af quamen de hese ses hundert en .lxxv. scapen / Jte sesen dertich duysent runderē / daer af quāper de hese lxxij. Jte .xx. duysent en vyf hondt e zele / daer af quā per de hese . lxi. Jte vande mensce sielen . xvi. duysent sielen / daer af quamender den hese . xxxij / En Moles gaf desen hofoffer des hese / den priester Eleazar / so hē die hese geboden had .

Mer hand helft die Moles de kinderē va Israel toe dedde / vande crischs liedē / te wete / die helft die der ghemeinten beuiel / was oock dye hondert mael en seueñdertich duysent / en .cccc. scapē / Selsendertich duysent runderē . xxx. duysent en vyf hondt dert ezelen / en xvi. duysent mensce sielen / En Moles nam van deser helft der kinderē va Israel / ooc dat vyftichste stuc / beyde van mensce en va bee / en gaff de Teuite / die die wake hieldē banden Tabernakel des hese / also die hese Moles gheboden hadde

En die hooftliede / die ouer duisēden des heirs hofor ware / dye quamen tot Moles / te weten dye ouer duysent / en ouer .c. waren en sprake tot Moles / Dijn knechten hebbe die zomme genomen van den crischliede / dye onder onse handen gheweest zijn / en daer en ghebreect niet een / daer om brenge wi den hese giften / Mi wateen yeghelijck vonden heeft / van gulden ghereetscappe / ketenen arm ringhen / ringhen / oorspanfels / en haecken / op dat onse sielen versoent werden booz de hese

Gen Moles ontfinc van hen lieden / metten priester Eleazar / dat gout van alderley utwelen / En alle dat hofoffer van goude dat si den hese thieuen / was selken duysent / ende seue hondert en vyftich sickels / vande hooftlieden die ouer duysent en die ouer hondert waren / want die crischlieden hadden gherooft / een yegelijck booz hem selue / En Moles met Eleazar die priester / ontfinc dat gout / vanden hooftlieden / die ouer duysent / en die ouer hondert waren en brachten in die tente des getuighenis / tot een ghedaententse den kinderen van Israel booz den hese

Hier wort Rubē Gad / en de halue stame vasse haer erfdeele besteldt hier aen dese siede der

Jordanē

dat xxxij. Capitt.

Rubens kinderen en Gads kinderen hadde seer veel vees / en lagen / dat dy at Naeser en Gilead bequame plaec / se ware booz haer bee / daerom quamē si en spraken tot Moles en totten priester Eleazar / en totten hooftliede der gemeynthe / Dylant Strooth / Dibō / Naeser / Rimra / Hesbon / Eleale / Sebā / Bebo en Beon / dat die hese gelagen heeft booz die ghemeynthe va Israel / so seer bequae tot onsen bee / en wi v lmechte hebbe veel vees / En noch sprake si / ist dat si ghenade bonden hebben booz v / so geeft dit lant utwe knechten ons eygen / so en sultē wi niet ouer die Jordane trecke .

Moses sprac tot hem liede / Sal v boeder inde stryt trecken / en ghi sult hier bliue / Waer om keerde der kinderen va Israels herte / dat si niet en sulden doiren ouertreke int landt dat hē die hese geue sal / Also dedē ooc v baderen / doe icse wt lant van Kades Bernea / om dat lant te besse / en al s si weder opgecomē waren tot aen die beke Estol / en saghentlandt / en omkeerden der kinderen van Israel herten / dat si niet en wilden trecken in dat landt dat hen die hese gheuen wilde .

En des hese toren bergramde / in die tijt en swoer en sprac / Dese lieden die wt Egypte getrocken zijn / va .xx. iaren en daer ouer / die en sultē dat lant niet sien / dat ic Abrahā / Isaac / en Jacob / toe gestwozen heb / om dat si mi niet gansche nagevolcht en hebbe / wtgenomen Caleb Jephune des Keneaters sone / en Josuaphum sone / want si hebben den hese ganselick nagevolcht / Alsoe bergramde des hese toren op Israel / ende hi liefte hier en daer trecken / in die woestine .xl. Jaer tot dat al dat geslachte was vergaen / datquaet gedaen had booz den hese

En siet nu sidi op gestarn / in utwer baderen siede / dat des te meer sondaers zijn souden en ghi de toren der gramscappe des hese / noch meerē maken sult / teghen Israel / Ist dat ghi lieden / hē niet volgen en wilt / so sal hy v noch langher in die woestine lateu / en ghi lieden sult een sake zijn / dat dit volc verdozen sal worden

Doe quamē si naerder en sprake / wi en willen maer scaepstallen maken booz onse bee / En stede / booz onse kinderen / Maer wi sullen gaen ghebrapent die eerste booz die kinderen va Israel / tot dy wise brengen / in haer stede / onse kinderen sultē in die besloten stede bliuen / s die intwoonds wille des lants / Wy en sullen niet weder thups keeren / tot dy die kinderen va Israel / ontfangen / een yegelijck sijn erue / want wi en willen niet met hem geerft werde / op vand siede des Jordans / want onse erue sal op dese siede des Jordans / tegē oosten geuallen zijn

Moses sprac tot hen lieden / Ist dz ghi doen wilt / en v ghereet / om te strieden booz den hese / soe treet ouer die Jordane booz den hese / wie dat va v lieden gereet is / tot dz hi utwe biaden wt d rive va sine aensichte / en dz lat onddae worde booz de hese / daer na suldi omkeren / en oelculdich sijn den hese / booz Israel / en ghi sult also dat lant booz v eygen behouden booz den hese / Mer ist dat ghi lieden so niet doen en wilt / siet / so suldi v besondigē aen den hese / en ghi sult utwe sonden

bekennen/als si v begripen sal/ Daerom tinnert nu steden booz v kinderen/en kallē booz v vee/en doet dat ghi gheleyt hebt.

Kubens kinderen ende Sads kinderē spraken tot Mose/Wi v knechten/sullet doen/so mijn here geboden heeft. Onse kinderen/wijue/haue/en al ons vee/sullen in die steden Silead zyn/Maer wi v knechten/sullen al bereet trecken totten heyre/inden strijdt booz den h' E' E' E' /soo mijn heere ghesproken heeft.

H Doen gheboot Mose den priester Eleazar/en Josua Nuns sone/ende den ouersten vaderen der geslachten van Israel/ende sprac tot hen/It dat Sads kinderen en Kubens kinderen/met v ouer die Jordane trecken/bezeyt totten strijde booz dē h' E' E' E' /en als blant v onderdaen is/so gheeft hen dat lant Silead om te besitten/Maer en trecken si niet ghereet met v/soo sullen si met v haer eue ontfaen int lant Canaan/Kubens kinderen/en Sads kinderen antwoorde en sprake/so die h' E' E' E' spreekt tot uwen knechten/so sullen wi doen wi sullen ghereet trecken booz den h' E' E' E' /int lant Canaan/en onse erfgoet besitten op dese side des Jordaens.

Also ghaef Mose den kinderen Gad/ende den kinderen Ruben/en den haluē geslachte Manasse Josephs sone/dat conincijc Sibon/des Coninck der Amoziten/en dat conincijc Og des Coninck tot Salan/dat land mette steden in allen sinen palen al om/Daerom tinnert dē Sads kinderē/Dibon/Maroth/Arzer/Arroth/Sophā/Jaseer/Jegabea/Bethnumra/en Betharan/besloten steden en schaepstallen/Kubens kinderē tinnert dē Bethon/Eleale/Kiriathaim/Rebo/Saal/Meon/en veranderden die namen/en Sibama/en die steden die si tinnerden gauen si namen.

G Ende Machiers Manasse soons kinderen gingen in Silead/en woonent/ende verdruen die Amoziten dye daer in waren/Doen ghaef Moses Machier Manasses sone Silead/ende hi woonde daer in/Jair Manasses sone ghinck/en wan haer dorpen/ende hiesse Hamoth/Jair/Robah ghinc en hi wandt Hamath met alle haer dorpen/ende hy hiesse Robah/na sinen naem.

Moses gheeft hier den volcke eenen goeden vrentsch/ende een seegeninghe/als voor zyn laetste adieu.

Dat. xxxij. Capittel

It zyn die reysen der kinderē van Israel/die wt Egipten lant getrocken zyn/na hare heyzen/door Mose/en Aaron/En Mose bescreef hare wtganck/hoe si trocken nae den beuele des h' E' E' E' /Ende zyn dese/te weten/die reyse haers wtganck/Sy trockē wt vā Kaems inden vijftienden dage/des eersten maendē/des tweeden daechs des Passah/door een hooge hant/dat al die Egiptenaers sagen/en begroeuē doē haer eerste gebozen/die die h' E' E' E' onder hen geslagē hadde/wat die h' E' E' E' had oock aen hare goden recht ghebescht/Als si van Kaems wt trocken maecten si haren leggher/in Suchoth.

B Ende si trockē wt van Suchoth/ende maectē hare leggher in Etham/welcke leyf aen dat eynde der woestinen/Van Etham trocken si wt/en bie

uen in die leechte Bahiroth/dat welcke leyf tegen Baal Zephon/en si maecten haren legghere tegen Migdal/Van Bahiroth trocken si tot/en ghingen midden door/die zee in die woestine/en reysdē die dachreysen in die woestine Ethan/en maecten haren leggher in Marach/Van Marach reysden si ende quamen te Elim/daer waren. viij. fonteynwateren/en. vij. palmbomen/en maecten haren leggher aldaer.

Exo. xij. d.

Van Elim trocken si ende maecten haeren leggher aen die roode zee/Vander rooder zee/trocken si/ende maecten haren leggher in die woestine Sin/Van die woestine Sin/trocken si ende maecten haren leggher in Daphka/van Daphka reysden si/en maecten haren leggher in Hus/van Hus reysden si/ende maecten haren leggher in Raphidim/daer en had dat volck gheen water te duncken/Vā Raphidim reysden si/en maecten haren leggher in dye woestine Sinai.

Van Sinai reysden si/ende maecten haeren leggher in die Lustgrauen/Van die Lustgrauen reysden si/en maecten haren leggher in Hazeroth/Van Hazeroth reysden si/ende quamen in Kithma/Vā Kithma trocken si wt/en si maecten haren leggher te SimonParez/Van SimonParez quamen si in Libna/Van Libna quamen si te Kissa/Vā Kissa quamen si/en maecten haren leger in Kehelatha/Van Kehelatha trocken si wt/en maecten haren leger int geberchte Sapher/Wandat geberchte Sapher quamen si/en maecten haren leger in Harada/Van Harada quamen si/en maectē haren leger in Maheloth/Van Maheloth quamen si te Tabath/Van Tabath quamen si/en soeghen haere tenten in Tharab/Van Tharab quamen si/en maecten haren leger in Mikha/Van Mikha quamen si/ende maecten haeren leggher in Halmona/Van Halmona quamen si/en maecten hare leger in Mozeroth/Van Mozeroth quamen si/en maectē haren leger in Bne Jaekon/Vā Bne Jaekon quamen si/en soegē haer tenten in Horgidgad/Van Horgidgad trockē si/en maectē hare leger in Jathbatha/van Jathbatha trocken si/en maectē haren leger in Abzona/Van Abzona quamen si te Szongaber/van Szongaber quamen si/en maecten haren leggher in dye woestine Zin/datis Hades/Van Hades quamen si/en maecten haren leggher aenden berch Hoz/aen die palen des lants Edom/daer ghinc die priester Aaron outen berch Hoz/na den beuele des h' E' E' E' /en kerf daer inden. xl. jaer des wtgancks der kinderen vā Israel wt Egipten lant/indē eersten daghe des vijftien maets/als hi hondert ende xij. jaer oudt was.

Ende trad die Conine der Cananite/die daer woont teghent zuyde vanden lande Canaan/hoorde dat die kinderen van Israel quamen.

En vanden berghe Hoz/trockē si/en maecten haren leggher in Zalmona/van Zalmona trocken si/en maectē haren leger in Phunon/Vā Phunon trockē si/en maectē hare leger in Eboth/Van Eboth trockē si/en maectē hare leger in Ijim/aen Abarim/inder Moabitē palen/Van Ijim trocken si/en maecten hare leggher in Sibon/Van Sibon trocken si/en maecten haeren leggher in Almon/Diblathama/van Almon Diblathama

H

trocken si en maecte haren legheer int gheberchte
 In arim/tegen Rebo/bandē gheberchte Abarim
 trocken si en maecten haren legheer inder Moabi
 ten velden/aē die Jordane tegē Jericho. Si maec
 ten haren legheer van Gerh haerinoth/tot aē die
 vrede plaette Sittim der Moabiten veldē.

G En die h. E. S. E. sprac tot Mose/ inder Moabi
 ten velden/aen die Jordane/teghen Jericho/ende
 seyde/Spreect metten kinderen van Israel/ende
 segt hen/Als ghi ouer den Jordane gecomen zijt/
 int lant Canaan/dan suldi al die in wo onders ver
 driuen voor v aensicht/en al haer pilare/en gego
 ten veeldē/byeet die/en alle haer hoochte/te mete
 doe/dat ghi also dat lant in neet/en daer in woont/
 Wat v heb ic dit lant gegeue/dat ghi in nemen
 sult/En ghi sult dat lant wdeylen/met den lofe
 onder v ghesachte/den ghenen die daer veelzjn/
 suldi des te meer toe deylen/en den minsten tmin
 ste deel/Sooz lot eenen yegelijcken valt/so sal hijt
 hebben/na den ghesachten haerder vaderen.

Is dat ghi die inwoonders vā dien lande nyet
 en verdrijft van v aensicht/so sullen v/die ghi laet
 ouer bliuen/doorinen worden in v ooghen/en lan
 cien in v siden/en sullen v verdrijnghe int lant daer
 ghi in woont/en dan sal gheschien/dat ic v so doe
 sal/als ich haer lieden dacht te doen.

Dat lant Canaan wort wtgedeylt met sinen pa
 len/Ende die namen worden ghetelt/der geenre
 diet vydeylen.

Dat. xxxv. Capittel.

A Ende die h. E. S. E. sprac met Mose
 leggende/Schiet den kinderen vā
 Israel/en segt/Als ghi int lant Ca
 naan coemt/so sal dat lant dat v tot
 eenen erfdeel valt in dē lande Canaā
 zjn palen bebbē/Den hoec tegent zuydē sal begun
 nen aen die woestine Zin bi Edom/dat v palē vā
 den sypden zjn/vanden eynde vander souter zee/
 die teghent oosten leyt/en dat die selue palen reye
 kē handē sypdē/op dat opgaē tot Scrabim/en gaē
 door Zinna/en sinen wtganck vande zuyden aen
 tot Hades Bernca/en reykē aen Hazor Adar/en
 gaē door Almona/en comen van Almona aen die
 beke van Egypten/en deynde si aen die zee.

En die palen vanden westen sullen dese zjn/te
 westē die groote zee/die sal uwe palē zj tegē westē

B Die palen vande noorde sullen dese zjn/ ghi sult
 meten vā aen die groote zee/tot aen dat geberchte
 hoz/en van hoz aent gheberchte/suldy metē tot
 datmen coemt te Hamath/dat zjn wtganck si die
 palen Sedada/en des selfs palen sullen eynden te
 Siphron/en zjn eynde sal zjn aen Hazor Enam.
 Dat sullen v palen zjn teghent noorden.

En ghi sult v meten/die palen tegent oostē/vā
 Hazor Enan tot Sepham/die palen nederdaldē/
 vā Sepham tot Sibna/tot Minten oostenwaerts
 Daer na comen si af en reycken op die sīde vander
 zee Chincereth/tegen den oosten/en comen af aen
 die Jordane/dat sinē wtganck si/die soute zee/Dat
 sal v lant zjn met sinen palen al omme.

C Ende Moses ghevoet den kinderen van Israel
 ende sprac/Dat is dat lant dat ghi metten lotē/
 onder v lieden deylen sult/dat welcke die h. E. S. E.
 gehoden heeft/den. ix. ghesachten/en den haluen
 ghesachte te gheuen/Van Rubens kinderen nae

haerder vaderen familien/ende dat ghesachte van
 Sads kinderē/na haerder vaderē familiē/en dat
 halue ghesachte Manasse bebbē haer deel ontfad/
 Also hebben die twee ghesachten/en dat halue ge
 sachte haer erfdeel wtch/ouer dese sīde vāz Jor
 danen/tegen Jericho/teghen dat Gortē.

En die h. E. S. E. sprac met Mose segghende/
 Dit zjn die namen der mannen/die blant onder v
 deylen sultē. Die Priecker Eleazar en Josua Aho
 sone/Sac suldi nemē vā elckē ghesachte/die hoofs
 mannen/om dat lant te deylen/En dier mannen
 namē zjn dese/Caleb Jephunes sone vande ghe
 sachte Juda/Semuel Amibud sone vanden ghe
 sachte Simeonis. Eliad Cillons sone vande ghe
 sachte Ben Jannuv/Suki Jagli sone/de hoostmā
 vanden ghesachte der kinderen Dan/hāmel E
 phads sone/die hoostman vanden ghesachte der
 kinderē Manasse/Vā Josephs kinderē/Remuel
 Siphyan sone/hoostmā vanden ghesachte der kin
 derē Ephraim/Elizaphan Parnacks sone/hoofs
 man vanden ghesachte der kinderē Sebulon/Pal
 thiel Mans sone/hoostman vande ghesachte der
 kinderē Issachar/Abibud/Selmoni sone/hoofs
 man vanden ghesachte der kinderen Isser/Peda
 hel Amibuds sone/hoostman vanden ghesachte
 der kinderē Naphtali. Dit zjn die ghene die oye
 h. E. S. E. ghevoet dat si die erue wtdeylen souden
 den kinderen van Israel int lant Canaan.

Den yenten vvoit haer deel beschiet/Sock
 die vyf steden/dat die dootslaghers daer benen
 vlieden moghen/van onderscheyt der dootslagen

Capittel. xxxv

A Ende die h. E. S. E. sprac tot Mose/
 op der Moabiten veldē/aen die Jor
 dane teghē Jericho/en sprac/Schiet
 den kinderen van Israel/dat sy
 den Teuiten steden gheue van haren
 erfgoeden/dat si ooc woosen/ende die voorstedē
 die suldi ooc den Teuiten gheuen/dat si in dē stedē
 woonen/ende die voorsteden hare vee/en haue/
 en alderley dieren houden.

Dat begrip der voorstedē/dat si den Teuitē ghe
 uen sullen/sal duyfent ellen buytē der stadt muere
 al om hebben/Aldus suldyse meten/van buyten
 voor die stadt/aendē hoec tegent oostē/twee duy
 sent ellen/En aendē anderen hoec/teget sypden/
 twee duyfent ellen/En aenden hoec teget westē/
 twee duyfent ellen/En aenden hoec tegent noor
 den/twee duyfent ellē/dat die stadt in die middelt
 si/Dat sullen haer voorsteden zjn.

En onder die stedē/die ghi dē Teuitē ghenē sult
 suldi ses vristedē geue/dz daer in vlie/die daer doot
 naect/Boue desen suldi noch. xliij. stedē geue dat al
 die stedē/die de Teuitē gegene zj. xliij. zj sultē in z
 hare voorstedē/En dese stedē diemē dē Teuitē ge
 ue sal/vādē kiderē vā Israels erfdeele/sakmē dmeē
 ste nemē vande genē die meest bekittē/en dminste
 vā diē/die minst bekittē. Eē yegelic na zj erfdeele
 dat hem toegedeypt wort/sal dē Teuitē stedē geue.

Ende die h. E. S. E. sprac met Mose segghende
 Spreect mette kinderen van Israel/ende segt hē/
 Als ghi ouer die Jordane comet/int lant Cana
 an/suldi steden verkiezen om bysteden te sine/dat a.
 daer in vliet/die eenen dootslach ontvetende doet

D. 10. 111 a

A. 10. 111 a.

B. 10. 111 a.

Deu. 111 a.

Dat boeck Numerus:

ende alfulcke byjsteden sullen onder vlieden zijn
 boozden wreker des bloets/dat hi niet steruen en
 moet/die eenen dootslach gedaen heeft / tot dat hy
 booz die gemeynte te rechte gheslaen heeft/ Ende
 van die steden die ghi geuen sult / sullen der ses byj
 steden zijn/Die suldi geue op dese side van die Jor
 dane/ende die intlant Canaā/Dat zijn die ses byj
 steden beyde den kinderen van Israel/ende den
 byeindelingen / ende den huysghenooten onder v
 dat ghi daer blyet/die een siele gheslaghen heeft on
 wetende.

So wie yemanden met een ysere wapen slaet
 dat hi sterft/die is een dootslagher/ en sal die doot
 steruen/Woyp hi hem met een steen/daer yemant
 mede ghedoot mach worden/dat hi sterft/soo is hi
 een dootslager/ende sal die doot steruen/Slaet hy
 hem met een houten hantwapen/daer yemant me
 de doot gheslagen mach worden/dat hi sterft/soe
 is hi een dootslager/ende sal die doot steruen/Die
 wreker des bloets/sal de dootslager ter doot bren
 gen/so hi gheslaghen heeft/soe salmen hem weder
 doodden.Stoot hi hem wt hate/ of woyp wt list/yet
 dat hi steruet/ of slaet hem wt biantschap met zijn
 der hant/dat hi sterft/so sal hi die doot steruen/dye
 hem gheslagen heeft/Want hi is een dootslager/
 die wreker des bloets sal hem ter doot brenghen.

En als hi hem hi misual sonder biantschap / oft
 woyp hi eenige wapen op hem sonder list/oft ee
 nighen steen/daer af dat hi steruen mach / ende en
 heuet niet ghesien/ of op hem woypet dat hi sterft
 ende hi en is zijn viat niet/ noch hi en wilde hem ooc
 niet quaets / so sal die ghemeynte rechten/ tusschen
 hem/en dien hi geslagen heeft/ en tusschen den wre
 ker des bloets in desen rechte / ende die gemeynte
 sal den dootslager verlossen/ bā die hant des bloet
 wrekens/en sal hem weder laten comen tot die byj
 stadt/daer hi in geuloden was / en hi sal aldaer die
 nen/tot dat die hooge priester sterft/biemen met
 ter hepliger olyen gesalft heeft.

Mer ist dat die dootslagher buyten dye palen
 bā zijnder byjher stadt gaet/daer hi in geuloden is/
 en die bloetwreker vint hem buyten die palen van
 zijnder byjher stadt / en slaet hem doot/die en sal n
 schuldich zijn des bloets/want hi soude in zijn byj
 stadt bliuen/tot dat die hooge priester doot ware/
 en nae des hooghen priesters doot / weder totten
 lande van sinen erfgoede comen/Dat sal v een wet
 des rechts zijn/bi uwe nacomelighen/in alle uwe
 wooninghen.

Den dootslager salmen doodden/na den mont
 van twee ghetuyghen / Een ghetuyghe en sal niet
 antwoerden/ouer een siele totter doot. Ende ghy
 en sult gheen verloeninghe nemen / ouer dye siele
 des dootslagers/want hi is die doot schuldich/mer
 hi sal die doot steruen / En ghi en sult van dien dye
 wt zijnder byjstade gheuloden is / gheen verloening
 ghe nemen / dat hi weder intlant come/eet die prie
 ster sterft.

En en seyndet dat lant niet/daer ghi in woont
 want wie des bloets schuldich is/die scheyndet dat
 lant/en dat lant en can niet vande bloede verloent
 worden/dat daer in gestort is/sonder alleen dooz
 dat bloet vanden genen die dat ghestort heeft / En
 ontwyuert dat lant niet daer ghi inne woont/daer

Dat xxxvi. Capittel

ick oock in woone/Want Ick ben die h E S E /
 die onder die kinderen van Israel woont.

Dat erfdeel der stammah en sal niet ghemengt
 noch verandert worden. Capittel xxxvi.

nde die ouerste vaderen vanden ge
 slachte der kinderen Silead / Ma
 chrets sone/die Manasses sone was
 vanden gheslachte der kinderen Jo
 seph/die quame en sprake voor Mo
 se/en voor die hoofstede vanden ouersten vaderen
 der kinderen van Israel/en spraken.Mijn heere/
 die h E S E heeft geboden/dat ghi datlant tot een
 erfdeel gheuen sult/ metten lote den kinderen van
 Israel/Ende ghi mijn heere / hebt gheboden dooz
 den h E S E / dat me Zelaphhad ons vbroeders
 erfdeel/ geuen sal sinen dochteren / ist dafte yemant
 wt den gheslachten van Israel tot wuen neemt/
 soo sal ons baders erfdeel minder worden/ende al
 dat si hebben/sal totten erfdeel van dien gheslach
 te comen/daer si toe gecomen zijn/En aldus wort
 onse erfdeel ghemindert / Als dan nu dat ghulden
 iaer der kinderen van Israel coemt / so sal haer erf
 deel totten erfdele des gheslachts comen / daer si
 zijn/also wert onser vaderen erfdeel vermindert/
 al wat si hebben.

Mose geboost den kinderen van Israel na den
 beuele des h E S E / en sprac. Dat gheslachte
 van Josephs kinderen heeft recht gesproken / Sit
 ist dat die h E S E gebied Zelaphhads dochtere
 en spreect. Laeste ten houwelijc nemen soot hen be
 lieft/alleen laeste houwen onder die geslachten bā
 haerder vaderen geslachten / op dat die erfdeelen
 der kinderen van Israel / met en vallen vanden ee
 nen geslachte op dander. Want een yegelijc van
 den kinderen van Israel / sal bijzijnder eruen/van
 zijns baders geslachte bliuen/en alle die dochteren
 die welke erfdeelen be satten/ouder die geslachten
 vanden kinderen van Israel / sullen te houwelijc
 nemen/euen van haerder vaderen gheslachte / op
 dat een yegelijc vanden kinderen van Israel/
 zijns baders erue behoude / en dz eenich erfdeel n
 en valle van eenen gheslachte op dat ander / maer
 een yegelijc bliue bi zijnder eruen / onder die ghe
 slachten der kinderen van Israel.

Zelaphhads dochtere / Mahela / Thirza / Ma
 gla / Milca / en Noa / deden soe die h E S E Mose
 gheboden hadde/ende namen te houwelijc haers
 baders broeders sone/vande geslachte der kinde
 re Manasse / Josephs sone. Alsoo bleef haer erf
 deel aen dat geslachte haerder vaderen. Dit zijn dye
 gebode ende rechte die die h E S E dooz Mose ge
 boot den kinderen van Israel / op der
 Moabiten belt / aende Jorda
 ne tegen Jericho.

Hier eyndet dat vierde boeck
 Mose / Numerus.

h h

Hier beghint dat boec Deutronomium

Datmen opt hebreusch noemt
Eileadbozin.

Moses verhaelt den kinderē Israel dat voor
maels gheschiedt is / En vermaent haer dyc goet
beitē Gods. En hi straffe om haer der ondābaer
heyt ende onghelooue.

Dat. J. Capittel

Dit sijn die woorden dyc
Moses sprac tot alle Is-
rael op geen sīde der Jor-
danē in die woestijne op
tvelt tegē die Rode zee/
tusschen Paran en Tho-
phel Taban hazeroth/en
Dishahab / elk dachrepen
vā horeb / door den wech
des gheberchtes Seir / tot
Hadēs Barnea / Ende
het gheschiede inden. xli. jaere /
inden eersten dage
vander elfster maent / Dat
Moses metten kinderē
van Israel sprac / al dat hem
die h. E. S. E. aen hen
geboden hadde / na dien dat
hi Sihon den coninc der
Amoritē en geslagē hadde /
die te helbon woode / en
og dē coninc tot Sasan /
die tot Akharoth ende tot
Edrei woonde.

Op gheen sīde vāder
Jordanen inder Moabi-
ten landt / beghouft Moses
die wet te verclaren /
ende sprac / Die h. E. S. E.
onse God / sprac met
ons aenden berch horeb /
ende seyde / Ghi hebt aē
besen berch lange ghenoech
gheweest / keert v / en
de trect weder wech / dat
ghi comē moecht aēder
Amoritē gheberchte / en
tot al den omlyggende
ghebuere / inden velde /
op bergen / en inde leegen
plaetsen / tegent zuyden /
en teghen die hauen vā-
der zee / vanden lande
Canaan / en totten berge
Libanus / tot aen dat
groote water Phrath /
Siet / ic hebt v geleuert /
gaet daer inue en besittet /
dat die h. E. S. E. uwen
vaderē Abraham / Isaac /
ende Jacob gelwozē heeft /
dat hijc hen gheuen soude /
en haren sādē nae hen.

Ende inder seluer tijt /
sprac ic tot v / Ic en can
v alle en niet verdragen /
wāt die h. E. S. E. v God
heeft v vermenichvuldicht /
dat ghy heden op dē.
sen dach / zijt soo vele als
dyc sterren des hemels /
(Dyc h. E. S. E. utber
vaderen Godt / doe daer
noch toe dat getal van
veel dupsenden / ende ge-
bedie v gheleijc hi v
gesept heeft) hoe in aech
ic alleē aenulcken last
ende moeyte / ende twilck
van v liede verdragē /
taet wīse verstandighe
heden comen / die onder
v ghesachten bekenz sijn /
die sal ic v tot
hoofden stellen.

Doen antwoorde ghi my /
ende sprac / Dat is
een goet dīnck dat ghy
doen wilt / Doen nam
ick die hoofden van
uwen ghesachten / wīse
ende bekende mannen /
ende ic settese ouer v /
tot hoofden ouer
dupsent / ouer hondert /
ouer hīstich / ende ouer
thien / ende officiers dat
utbe knechten sijn sou-
den / uwen ghesachten /
Ende ick gheboof utben
rechteren ter seluer tijt /
ende ick sprac / Verhoort
utbe v boederen / ende
rechtet hen gherechtelijck
tusschen een yghelijck /
ende sinen boeder / en dē

het. J. Capittel.

brendelinghe / Gheue
persoon en suldi int recht
kinnen maer ghi sult den
cleynen hoozen als den
grote / en ghi en sult
niemāts persoon ontke /
wāt dat oordeel is Gods /
En is v eenighe sake te
hert die laet tot mi come /
dat ic se hooze. Also
gheboof ick v in dien
tijde / al wat ghy doen
soudt.

Doen reysden wi vā
horeb / en wandelden
door dte gantse woestijne
(die groot en grouwelic is /
so ghi gesē hebt) al dē
wech totter Amoritē
geberchte / so ons die
h. E. S. E. onse God
gebode hadde / en wi
quamē tot Hadēs
Barnea / en daer sprac
ic toe v liede / Ghi
zijt gecome aen tgeberchte
der Amoritē / dat ons
die h. E. S. E. onse God
geue sal / Siet daer
voor v dat lant / dat v
die h. E. S. E. utbe God
geue heeft / trect op /
en besittet / also die
h. E. S. E. utber vaderen
God v ghelept heeft /
en en vreelet v noch
en ontact v niet.

Doen quamen dy al tot
mi / en sprac / Taet ons
mannen voor ons henen
seynde / die ons dat land
bespen / en ons boot-
schappend door wat wege
dat wi daer in trecke
sulle / en die leden daer
wi in comen sullen /
Dat bebaechde mi wel /
en ic nam twaelf manne
van v liede / vā elcken
gheslachte eenē / Als
dese wech ghingē / en
doen si aen dyc beke
Escol quamē / daer so
besagē zijt / en namē
vandē bruchte vā die
lāde met hen / en
brachte se af tot ons /
en bootschaptent ons /
en sprac / dat lant is
goet / dat ons die h. E. S. E.
onse God ghegeuen heeft.

En ghi en voudet
niet optreke / en ghi
wert ongehoosac dē
woorde des h. E. S. E. v
Gods en ghi murmureerde
in v tenten / en sprac /
Dyc h. E. S. E. heuet ons
wt haet wt Egyptē
lāt geleyt dat hi ons
leuerē soude inder
Amoritē handē / om ons
te miete te doe
Werbaert sulck wi gaen /
onse v boederē hebbē
ons herte veruaert
ghemaect / en hebbē
gesept dz dat vole
groter en hooger is dā
wi die leden sijn groot /
en tottē hemel toe
gemueret / en ooc
hebbē wi Enakims
kinderē aldaer gesien

En ick sprac tot v /
en vreelet v niet /
noch en ontfact v
voor haer liede /
die h. E. S. E. v God
reysē voor v henen /
en hi sal voor v
stryden / so hi met v
gedaen heeft / in
Egyptē voor utbe
ooge / en in die
woestijne / daer
ghi gesē hebt /
hoe dat die h. E. S. E.
v God / v gedragē
heeft / gelijc een
man sinen loon
draecht / door alle
die wege daer
ghi lances gewan-
delt hebt / tot dat
ghi tot deser
leden ghecomen
zijt Mer aldus en
hebdi aē dē h. E. S. E.
utbe God niet
geloest / die voor v
henē ghinc / om v
die leden te wi-
sen / daer ghi
utbe legber makē
soudt / des nachts
int bier / om dz
hi v dē wech
toone soude /
daer ghi lances
gaen soudt /
ende des daechs
in een wolcke.

Als die h. E. S. E.
die sēme utber
woorde hooze /
wert hi toojnich /
en swoer / en
sprac / Gheue vā
dese quade
gheslachte en
saldz goede
lāt sē / dz ic
hare vaderē
gelwozē hebbe
te geue /
sond alleen
Caleb /
Jephune soō /
die salt sē /
en hē wil ic
geue dat
lant / daer
hi op getrede
heeft / en
sinē kinderē /
om dat hi
dē h. E. S. E.
geheel
nagewolcht
heeft. Soek
werdē die
h. E. S. E.
op mi
toojnich /
om utbe
wille / en
sprac / Ghi
en sult daer
ooc niet in
come /
sprac Josua
Mūsone /
die voor v
staet / die
sal daer in
come /
desen
sterck / want
hi sal
Israel die
erue
wdey-
le / En
utbe
kinderē
daer
ghi
af
sprac
en
seydte

Exod. xij. c.

B

E

F
Num. xij. d.

si sullē eenē roof worden / en si sonē die opten dach
bā hedē / noch goet / noch quaet en verstaen / die sul
lē daer in comē / dien sal ick geuen / en si sullent bestē
te / maer ghi liede hert b / en trecket den wech nae
der woestinen totter rooder zee.

Doe antwoorde ghi / en sprac tot mi / **W**i heb
hē dē **H** **E** **A** **E** gesondicht. **W**i willen op reysen en
stridē / so die **H** **E** **A** **E** ons gebodē heeft / **W**is ghi v
breypdet eē yegelijc in zijn harnas / en het gebuer
de dat ghi op reysdet totten geberchte / so seyde die
H **E** **A** **E** tot mi / Segt hē dat si n z op waerts en reys
sen ooc dat si n z en stridē / **W**āt ic en bē on d v lieden
n z / op dz ghi niet gellagē en wort / vā dine vianden
Doe ic v dz seyde en hoorde ghi mi n z / en ghi wairt
ongehoorsach dē woordē des **H** **E** **A** **E** / en in ver
methtz vocht ghi op dz geberchte. **D**oen quamen
die **A**mozite wt / die opt geberchte woonden / b lē
dē tegē / en iachdē v gelijc die v pē doē / en sloegen
v te Seir / tot harma toe **W**is ghi wed quamt / en
weēdes boor dē **H** **E** **A** **E** / so en wilde die **H** **E** **A** **E**
v stēme niet hoorē / en hien neychede zjn ooren niet
tot v / **W**is bleefdi tot **H**ades eenē langen tijt.

Dat si regē Seir die **A**mozite en **A**mmozite n z
en soudē stridē / **W**er **S**ihon der **A**mozeen coninc
wert haer in haer hant gegeuen. **C**apit. ij.

Den keerde **W**is ons / en trockē wter
woestine / op die strate totter rooder
zee / so die **H** **E** **A** **E** my gheleyt hadde
en omreysdē dat geberchte Seir een
lage tijt / **E**ndē **H** **E** **A** **E** sprac tot mi
Shi hebt ghenoech tgeberchte omreysē keert v
noortwaert / en gebiet den volcke en segt / ghi sult
door uwer broederē palen / der kinderē **E**lau trec
ken / die te Seir woonē / en si sullē v brecen / **M**er
wacht v neerstelic / dz ghi haer geen scade endoet /
Wāt ic en sal v bā hare lāde niet eenē voetbreec ge
uē / **W**āt dat geberchte Seir / heb ic **E**laus kinderē
gegeuē te bestē / **S**hi sult spise vā hē om gelt coo
pē / om die te etē / en ghi sult water vā hem coopē
om ghelt / om dat te dynckē / **W**ant die **H** **E** **A** **E** b
God / heeft v ghebenedict / in alle v werckē uwer
handē. **H**i heeft v reysē door dese grootē woestine
aēgderien / en die **H** **E** **A** **E** v **G**od / is beertich iac
v v geweeck / dat v niet ghebroken en heeft.

Wis wi voorbi onsen broederē / **E**laus kinderē
getrockē wāre / die opt geberchte Seir woonē / op
tē wege des belts van **E**lath en **E**zeon **S**aber / so
keerde **W**is ons / en ginge door den wech der **A**mo
zite woestine. **D**oe sprac die **H** **E** **A** **E** tot mi / ghi en
sult dē **A**moabiten niet lastich wesen / noch niet bee
wecken tottē stridē / want ic en sal v haer lant niet
geuē te bestē / **W**āt ic hebē **H** / **T**ots kinderē gege
uē te bestē / **D**ie **E**mmurē hebbe hier voortijde
daer in gewoont / dat een groot / beel / ende hoech
volc was / gelijc die **E**nakim / men hietse ooc boor
kuelen / gelijc als **E**nakim / en die **A**mozite hieten
se ooc **E**mmim / **D**oe so woonden hier voortijts in **S**e
ir / die **H**uzite / en **E**laus kinderē verdreue / ende
deden se te niete boor hē / en woondē in haer steden
gelijc **I**sracl dede int lant zjnder bestittingē / dat hē
die **H** **E** **A** **E** gegeuen heeft.

En staet nu op / en gaet door die beke **S**ared / en
wi trockē dair door. **D**ie tijt die wi vā **H**ades **S**ar
nea trockē / tot dz wi quame door die beke **S**ared /

was. xxxij. iaer / tot dat alle die crijchliede wt dē
leger vgaen wāre / so hē die **H** **E** **A** **E** gelwozen had
Gock was die hāt des **H** **E** **A** **E** tegē hē / dz si ver
gaen souden wten leghere / ende te niete worden.

En als alle die crijchliede te niete wāre / en ghe
krouen waren onder dat volck / sprack die **H** **E** **A** **E**
E tot mi seggende / **S**hi sullet heden trecken by
Her / door der **A**moabiten palen / ende ghi sult na te
ghen die kinderen **A**mmon comen / en weck haer
niet lastich / noch en beroerte niet / **W**andt ic en sal
v niet te bestē geuen vanden lande der kinderē
Ammon / want ick hebē **T**ochs kinderen ghege
uen te bestē. **E**n het is ooc geschat boor der **A**ue
sen lant / en daer hebbe hier voortijden ooc **K**uelen
in gewoont / en die **A**mmoniten heeten se **S**ame
limum / dat was een groot volc / beel en bosch volck
gelijc die kinderen **E**nakim / en die **H** **E** **A** **E** verde
dese boor haer aensicht / en hietse die **K**eluc steden
bestē / dat si in haer plaetse woonē soudē / gelijc
hi gedaē heeft met **E**laus kinderē / die opt geberch
te Seir woonen als hi die **H**oziten boor hen te nie
te dede / en hietse die stede bestē / dz si in haer plaet
se woonde / tot optē dach van heden / **E**n die **C**aph
thorim / trocken wt **C**aphthor / en berdreue die **A**u
um / die te **H**azerim woonden / tot **S**asa toe / ende
si woonden in hare plaetse daer.

Staet op en treet wt / en gaet ouer die beke **H**e
ron / **S**iet ic hebbe **S**ihon dē coninc der **A**moziten
tot / **H**elbon in uwer handen ghegheuen / met sinen
lande / begint te bestē / en verweck hē totten strē
de / heden op desen dach / sal ick beghinnen / dat alle
volck dat onder den hemel is / sal v brecen / en ver
scriet worden / dat als si han v brozen sullense brec
sen en beant worden / van uwer toecomste.

Doe lant ic boden wter woestine oolkenwaert
tot. **S**ihon dē coninc der **A**mozite / tot **H**elbon n z
breedslame woorden / ende liet hem seggen / **I**c sal
door v lant treckē / en lances die strate sal ic gaen / ic
en sal noch ter rechter noch ter linker hant afwij
kē / **S**pise suldi mi om ghelt vercoopen / dat ick ete /
en water suldi mi om ghelt gheuen / dat ic dyncke /
Ic en sal maer te voet henen door gaen / ghelijc my
die kinderē **E**lau gedaen hebben / die te Seir woo
nen / en die **A**moabiten / die te **H**er woonē / tot dat ic
come ouer den **J**ordāen / int lant dat ons die **H** **E** **A** **E**
onsē **G**od gheuen sal.

Mer **S**ihon / die coninc tot **H**elbon / en wou
de ons niet door laten treckē / want die **H** **E** **A** **E** v
God / verherde sinen moet / en verstoete hem zjn
herte / om dat hi hem in uwen handen soude ghe
uen / gelijc ghi nu siet / **E**n die **H** **E** **A** **E** sprac tot mi
Siet ic heb v begonst te geuen boor v **S**ihon met
sinē lāde / begint te aenueerde / en te bestē zjn lant.

En **S**ihon troc wt tegē ons met alle sinē volcke
om te stridene te **J**ahza / **M**er die **H** **E** **A** **E** onse
God / hi gaf hē boor ons / dat wi hē met sinē kinde
ren / en met alle sinen volcke versloegen.

Doen wonnen wi tot dier tijt / alle sine steden / en
wi liede destrukē dē alle die stede / beyde mānen en
wivē / en kinderē / en en hietē nicmā ouer bliuē / zon
der dat vee / dat roofdē wi boor ons / en dē anderen
roof der stede die wi wōnē vā **H**roar aen / die welc
ke optē ouere vāder beke **H**ronon lept / en vā dier
stadt aen tot op die beke **S**ilead toe / **D**aer en was
h ij

gheen stad die haer booz ons beschutten konde/
Die h' E' E' onse God/gaet ons al booz ons/son-
der alleen dat lant der kinderen Ammon/daer en
quaedi niet/noch tot al dz aē die beke Jabor was/
noch tottē stedē optē geberchte/noch tot alle dat/
dat ons die h' E' E' ons God/ōs verbodē hadde.

¶ Og die coninc van Basan wort verslaghe/die
landen worden inghenomen ende verdoūē/van
Ruben/Sad/en den haluen stāme Manasse hier
aen dese sīde des Jordāens: Josua wort in Mooy-
ses plaetse gheoordineert. Dat. iij. Capittel.

111. r. 13

Oude wy keerden ons/ende trocken
opten wech tot Basan/Ende Og de
coninc tot Basan/trock wt ons te-
gben met al sinen volcke/om te krij-
den tot Edrei/Maer dye h' E' E' E'
sprack tot mi/en breek hem met/want ic heb hem
ende alle sijn volck/met alle sinen lande/in b hant
ghegheuen/en ghi sult met hen doen/ghelijc ghy
met Sihon dē Coninc der Amoytē gedaen hebt/
die te hēf von ladt/Also ghaet ons die h' E' E' on-
se God/oor dē coninc Og tot Basan/in onsen hā-
den/met alle sinen volcke/dat wi hem sloegen/tot
datter niet van hen ouer en bleef.

¶ Doe wonnē wi tot dier tijt alle sijn stedē/ende
daer en was gheen stede/die wi hen niet en namē/
Teftich steden/alle dat lantschap Argob/indē Co-
nincrycke Og tot Basan/Alle dese steden waren
bast/met hooghē mueren/poosten en grendelē/
behaluen seer vele ander steden sonder muere/en
wi destruerdense/ghelijc wi met Sihon den co-
ninc bā hēf von deden/Alle sine stedē die verdoūē
wi/beyde mannen/wiuen/en kinderen/Mer alle
dat bee en den roof der stedē/roofdē wi booz ons

B

¶ Also namē wi dat lant tot dier tijt/wt der hant
van twee coninghē der Amoyten/op geen sīde bā
der Jordānen/bā die beke Arnon aen/tot aent ge-
berchte hermon/dat welke die Sidonitē Sireō
heestē/Mer die Amoytē heeten hē Senir/Alle d'ie
steden die op dat pleyn sijn/en tge heele Silead/en
dat ghe heele Basan/tot Salcha toe/en Edrei/dye
steden des Conincrycs Og tot Basan/Wāt alle
die coninc Og tot Basan noch ouerbleuē was bā
den Quelen/Siet/sijn pieren bedde al hier tot Ra-
bach/der kinderē Ammon/negē ellen lanc/en iij
h'ect/nac eens mans ellenboghe.

¶ Alsulken lant namen wi in/tot dier seluer tijt
van Noar aen/die aen die beke Arnon leyt/En ic
gaf dat half geberchte Silead met sinen stedē den
Rubeniten/en dē Saddingē/maer dat ouer bliuēde
van Silead/en alle dat gantse Basan des coninc-
rycs Og/gaf ic den haluē gellachte Manasse/dat
gantse lantschap Argob/tot den gantsen Basan/
dat heet der Quelen lant/Jair Manasses soon be-
sadt al dat lantschap Argob/tot aen die palē Ecl-
suri/en Maachati/en bi hiet Basan na sinen naē.
Hanoth Jair/tot optē dach bā hedē/Mer Machi-
er gaf ic Silead/en dē Rubenitē en dē Saddingē/
gaf ic eē deel vā Silead/tot aē die beke Arno/mid-
dē in die beke die daer die pale is/en totter beke Ja-
bock/die die pale is der kinderē Ammon/ende ooc
die belde en den Jordācu/die die pale is/bā Cine-
reth aen/tot aen die zee/aenden belde te wetē/dye
soute zee aenden berch Pisga/teghent oosten.

¶ Ende ick gheboot b' ooch ter seluer tijt/ende ic

sprac/die h' E' E' b' God heeft b' dit lant geue-
te befiten/Daer omme treet nb/ende bereyt booz
uwen broeders den kinderen van Israel/alle dat
krijdhaer is sonder b' wiuen/en b' kinderen/ende
b' bec/want ic weet dat ghi veel bees hebt/latet in
uwen steden bliuen/die ic b' geueē hebbe/tot dat
de h' E' E' b' God/b' broedere ooc tot rustē v'ēgt
gelijc b'/dat si dat lant ooc befitē/dat hen die h' E'
E' b' God gheue sal/op gheen sīde bandē Jor-
dāne/dat sult ghi wederkeren tot uwer befitinghē
die ick b' ghegheuen hebbe.

¶ En ick geboot Josua ter seluer tijt/en ic sprac
Doe ooghe hebben gheken al wat dye h' E' E' b'
God desen twee coninghē ghe daen heeft/also sal
die h' E' E' ooc allen conincrycken doen/daer ghi
heuen treet/en en breekse niet/want dye h' E' E'
b' God/krijt booz b'.

¶ Ende ick badt den h' E' E' ter seluer tijt/en-
de ick sprack/h' E' E' h' E' E' E' E' E' ghy hebt be-
goukt te thoonen uwen knecht/b' grote ende sterc-
ke hande/Want waer isser een God/inden hemel
en inder aerde/die b' wercken ende b' macht soude
connen nac ghedoen/laet mi g'laen/en beken dat
goede lande/op gheen sīde banden Jordāne/ende
dat ghoede geberchte/ende Libanum/Maer d'ie
h' E' E' was toornich op mi om uwe wille/en
hi en verhoorde mi niet/mer hi sprack tot mi/Het
is genoech/en en segt mij daer niet meer af/clint
opte hoorchste bandē geberchte Pisga/en heft b' o-
gben opteghen tweecken/en teghē noorden/en te-
ghē t'uyden/en teghent oosten/ende befit mette
ooghe/wāt ghi en sult ouer dese Jordāne niet gaē
En ghebiet Josua/ende kreet hem/ende vermaect
hem/want hi sal ouer die Jordāne gaen/booz dat
volck/en hi sal hen dat lant wtdeyen/dat ghi sien
sult/Aldus bleuen wi in dat dal/dat daer leyt tegē
dat huys Deor.

¶ Als hi haer die goethelt Gods vertelt heeft/
vermaent hise totter onderhoudinge zinder ge-
bode/en dat se die nimmermeer en soude verghes-
ten/zie vii. steden der dootslagheren wordē vve-
der gheoordineert. Dat. iij. Capittel.

Oude nb hoorjt Israēl/die irden ende
rechten die ic b' leere/dat ghyse doern
sult/op dat ghi leuē moecht/en me-
men/ende dat lant befitē/dat b' dye
h' E' E' uwer vaderē God gheeft/

¶ Ghi en sult daer niet toe doen/tot dien dat ic b'
gebiede/en ghi en sult daer ooc niet afdoē/op dat
ghi behouden moecht die geboden des h' E' E' E'
ws Gods/die ic b' gebiede/Dye ooghe hebbe gese-
wat die h' E' E' ghe daen heeft/ouer Saal Deor/
want alle die Saal Deor na wandelēden/heest dye
h' E' E' b' God/sonder b' liedē verdaen/Mer ghy
die den h' E' E' uwe God aenhinct/leest noch al-
le op dē dach van hedē/Siet/ic heb b' geleert rech-
ten en seden/so mi die h' E' E' mijn God gebode
heeft/dat ghi so doern soudt/indē lande daer ghy in
somen sult/dat ghyt befiten moecht.

¶ Daerō behoudet nb en doctet/wāt dz is b' wif-
heyt en verstat/booz alle volcke/als si hoorē sullē
alle dese seden/sullen si segghen. Och hoe wifse en
beraudighe steden sijn dat/ende een zere wijs
volck/Want waer hincmē alsulken machighen
volck totten welken dye Goden aldus n' heide

hander Jordanen/in dat dal teghent huys Peor/
indē lande Sihon/des conincs banden Amozitē/
die te hēlvon ladt/den welckē Moles en dpe kün-
dieren bā Israel sloegen/doen si wt Egypten ghe-
uorcken wāre/en besaten zjn landt/En oock Eg-
des conincs tot Safans landt/die twee coninghē
waren der Amoziten/dye op dander side der Jor-
danē waren/teghen der sonnen opganck/van He-
roar acn/welc aen den oeuere leyt van die bette He-
nō/tot aēde berge Zid/en dat is Herimō/en al dat
blac belt op dand side der Jor danē tegēt oofte tot
aē die zee indē blackē velde/en aendē berch Pilga/

Hi verhaelt haer weder die gheboden Gods/
En hi vermaent en beueelt haer die scherpe lēke
te onderhouden. Dat. v. Capittel.

sult ws naesten wiff niet begheeren / Sby en sult
ws naesten huys niet begheeren/acker/knecht/ionc
wiff/osse/ezel/oft yet dat hi heeft.

Dat zjn die woordē die die hēcē sprac/tot u
wer gantser gemeyntē/opten berch bā wtē biere
der wolckē en donckerheit/inet eender groter lē-
men/En hi en dede daer niet meer toe/en hi screef
se op twee steenen tafelen/en hi gaffe mi.

Doe ghi die stēme van wtē duysternissen hoor-
det/en srecht dē berch met bier vernē/ quacdy tot
mi/en alle die ouerste vā wtē gheslachte/en Dou-
ders/en spracēt/ Siet wi hebbē gesien dē hēcē
ōlen God/en zjn heerlicheit en grootheyt/en wy
hebbē zj stēme vā wtē biere gehoort/hedē hebbē
wi gesied dat God mette nēscē spreect/en si bliscen
leuēde/en nb/waerō sullē wi steruē/en dat grote
bier os vlsindē/It dz wi des hēcē os Gods
stēme meer hoorē/so moeten wi steruē. Wāt wat
is alle vleesch/dattet soude mogē hoerē die stēme
des leuendigen Gods/vā wtē biere spreke/so wy
gehoort hebbē en leuendich bliscē/ Saet ghy daer
toe/en hoorē alle wat die hēcē onscē God leyt/
en legghet ons/Al wat die hēcē ole God met
v spreken sal/dat willen wi hooren en doen.

Als die hēcē die stēme utwer woordē hoor-
de/die ghi met mi spracēt/sprac hi tot mi/ Ick heb
gehoort die stēme van desen volcs woorden/die si
met v gesproken hebben/het is al goet wat si ge-
sprokē hebbē/Sch oft si alsulckē hert hadde/dat si
mi hreldē/en dz si mi gebodē hieldē haer leuē lāc
op dz hē wel gesiedē mochte/en hare kinderen ee-
welic. Daerō gaet en legē hē/gaet thups in v tētē/
En ghi sult hier hoorē mi staē/en ic sal v leggē/ alle
die ghebodē/zede/en rechtē/ die ghi hen leerē sult/
dat si daer na doe/indē lāde dz ic hē geuē sal te beke-
sittē. Daerō so onthoud dat ghi dat doet/so v
die hēcē b God gebodē heeft/en en wānt niet/
noch ter rechter noch ter linker/mer wandelt al-
leuē in die wege die v die hēcē b God ghebodē
heeft/op dz ghi leuē moecht/en v wel gescrede/en
lange leuē moecht/in lant dat ghi besitten sult.

Hier vertelt hi haer Gods insettingē/statuē/
en Ceremoniē/En vermaēt haer die te onthou-
den/en hare kinderen die ooc te leeren. Capit. vi

It zj die zede en rechtē/die die hē-
cē b God gebodē heeft/dz ghise lee-
rē en doe sout/in dat lant daer ghi he-
nē trect/om dz te besittē/ Dat ghi dē
hēcē wtē God vrecht en hout al-
le zjn zede en gebodē/die ic v ghebiede/ghi en wtē
kiderē/en ws kints kiderē/al dē leerdage/op dat
ghi lāge leuē moecht. Israel ghi sult hoorē en hou-
dē/dat ghūt doet/dz v wel gesiedē/en zeer v meer-
dert wort/so die hēcē utwer vadere God/v ge-
sprokē heeft/eē laut daer mele en homch in vloeyt

hoort Israel/die hēcē ole God is eē cenich
hēcē/en ghisult dē hēcē utwē God liefheb-
bē/vā gāfker herte/vā gāfker sielē/na al v v mogē/
En dese woordē die ic v hedē gebiede/suldi ter her-
tē nemē/en ghi sulste wtē kiderē vtellē en daer af
spreekē als ghi in v huys sit/of optē wege gaet/als
ghi slapē gaet/oft als ghi op staet/en ghi sulste bin-
dē/tot eenē rechte op v hāt/en sullē v ern ghedene-
reke zjn voor wtē ooge/en ghi sulste op die pol-

E

nde Moles riep alle Israel/en sey-
de tot hen/Israel hoort die seden en
rechten/die ic hedē voor wtē ooren
spreke/en leerste en onthoudste/dat
ghi daer na doet/Die hēcē on-
se God/heeft met os een verbont gemacēt te ho-
reb/en hi en heeft dit verbont niet onsen vaderen
niet ghemacēt/mer met ons/wi die hier hedē zjn/
en alle leuē/hi heeft vā acngbesichte tot acnsicht
met ons/wtē bier opten berghe ghesproken/ Ick
kont tot dier tāt tusschē dē hēcē en v/om v te
bootschappē des hēcē woort/Wāt ghi vrees-
de thier/en ghien ginet optē berch niet/en hi sprac

Ero.
riij. a.
Psalm
tachtē.

Ick ben die hēcē v God/ die v wt Egip-
ten landt gheleyt heeft/wten dienē buyse/ Ghi en
sult geen ander godē hebbē/voor mi/ Ghi en sult
geen beelden makē van eenigher hande maeclele/
noch dat bouē indē hemel/ oft ouder opter aerde/
en inden water onder der aerden is/ Ghi en sult
niet aenbiddē/noch hen dienē/wāt ic ben die hē-
cē b God/een liefhebbēde zelocers God/die dpe
misdaet der vaderen versoect/op die kinderen/in
derde en vierde lē/dē genē die mi hare/En betoo-
ne barmherticheyt/in veel duylendē/dē gheue die
mi lief hebben/ende mjn gheboden houden.

Erod.
riij. a.
Math.

B

Ghi en sult dē naem ws hēcē ws Gods
niet te vgeefs in wtē mont ghebruyckē/want die
hēcē en sal dē ghenē niet onschuldich houwē/
die sinen naem te vergheefs ghebruyct.

Dē Sabboch dach suldi behoude/dz ghi hē hey-
licheit/gelijc v die hēcē b God gebodē heeft/ses
dage suldi arbejde/en alle v werck doe/en tē. viij.
dage ist dē Sabboch/den hēcē wtē God/ ghy
en sult geē were doe/noch v sone / noch dochter/v
knecht/v ioncwiff/utwen osse/utwē ezele/en alle v
bee/en die vreamdelinc die binne dānre pooxtē is/
op dat v knecht/en v maerter rustē gelijc ghi. Wāt
ghi sult gedachtich wesen/dat ghi eoc een knecht
in Egypten lant waert/en die hēcē b God/
heeft v vā daer geleyt/met eē machtige hāt/en wtē
gereeten arme/Daerom heeft di geboden die hē-
cē b God/dat ghi den Sabboch houden sult.

Erod.
ri. b.
Mat.
rb. a.

Ghi sult v vader en v moech eereu/so v die hē-
cē dē God gebodē heeft/op dat ghi lange tūt le-
uen moecht opter aerde/en dat v wel geschie indē
lande/dat die hēcē b God v gheuen sal.

ma. b. c.
Roma.
rij. b.

Ghi en sult niet doot laē/Ghi en sult geen o-
uer spel doe/ghi en sult niet stelē/Ghi en sult geen
balich getuygenis geuē teghē wtē naeste/Ghi en

U

D

A

Mat.
rij. d.
Mar.
rij. c.
Lu. b.
B

ten van urben huysen schijue ende aen die poozte.

Als die h. E. S. v. God v. in dit lant v. hengheit sal dat hi geswoere heeft urben vaderen / Abraham / Isaac / en Jacob / v. te geuen / grote en goede steden die ghi niet gemacet en hebt / en huysen vol van alle goede / die ghi niet gewult en hebt / en gegrauen fonteyne / die ghi niet gegravet en hebt / en w. gaerden en olif. gaerde / die ghi niet geplant en hebt / en dat gheede / en lade wort / So wachtest v. / dat ghi niet en vergeest des h. E. S. / die v. wt. Egipten lant / wt. de dienckachtigen huysen gelept heeft / Maer ghi sult de h. E. S. uwe God b. celen / en h. alleen die ne / En bi sine nae sweere / en ghi en sult geen ande gode na volge / der heydenen die om v. zijn / want die h. E. S. v. God / is een klare zeldurs Godt / inden midde van v. / dat de toren des h. E. S. v. Gods op v. niet en vergramme / en v. berdoe bander aerden

Ghi en sult de h. E. S. uwe God niet tempten / gelyc ghi h. tempteert de massa / Maer ghy sult die geboden van h. E. S. v. Gods houde en zijn getuygenissen / en zijn zeden die hi geboden heeft / en dat ghyt doet / dat recht en goet is / voor de oogen des h. E. S. / op dz. v. wel geschien mach en incomde / en besitte goede lant / dat die h. E. S. geswoere heeft uwe vaderen / dat hi alle v. vanden v. iage soude / voor v. / so die h. E. S. gelyoken heeft

Als v. h. hede oft morgge v.rage sal / en leggen dat willen dese getuygenissen / zeden / en rechten die v. die h. E. S. onse God geboden heeft. Da sult di uwe sonen legge / Wi waren Pharaos knechten in Egipten / en die h. E. S. leyde ons wt. Egipten met een machtige hant / En die h. E. S. dede grote en quade tecken / en wond ouer Egipten / en Pharaon / en alle sine huysen voor onse oogen / en hy leyde ons van daer / om dat hi ons leyde soude / en ons dat lant geuen / dat hi onsen vaderen geswoeren hadde / en die h. E. S. heeft ons gebode / dat wi na alle dese sedge doe soude / en dat wi den h. E. S. onsen God b. celen soude / om dat ons wel gesien soude / alle onse leude / l. c. / gelyc heden schijnt / en het sal ons tot gerechticheyt gedien voor den h. E. S. onsen God / en die h. E. S. onse God sal ons ghe nadich wesen / behoude wi / en doe wi / alle dese geboden / so hi ons geboden heeft.

Als si int lant comen so en sullen si geen vrient- schappe / noch ghemeenschappe met dien volcke houde / Waer si sullen wt. roede / Ende van hat niet verschricken. Dat. vij. Capittel.

Is die h. E. S. v. God / v. v. heng sal in dat lant daer ghi in comen sult / om dat te besitten / ende wt. wortelt veel volcke voor v. die heebiten. Sirkasite / Nitroite / Canamite / Phereuten / He uise / en die Jebusiten / leuenderley volc / die groter en stercker zijn dan ghi / En alsoe die h. E. S. v. God / voor v. leuert / dat ghyse slaet / so sult ghy te niete doe / en geen verbont met h. maken / noch h. geen goulte bet. doonen / ghi en sult niet hen gheen vrient. scap make / ghi en sult niet geuen uwe dochteren haren sonen / en haere dochteren en sult niet nemen urben sonen. Wandt si souden uwe sonen verleyden / dat si mi niet volghen en souden / maer dat si anderen goden dienen souden / Ende dan soude des h. E. S. v. toren vergrammen op v. / en hi soude v. te nieute doen.

Maer aldus suldi met h. doe / hare outare sul di om woep. en haer calomne b. celen / hare volck liens suldi afhoude / en hare godehes metten dieer verberne. Wat ghi sult een heuch volc de h. E. S. v. God / die h. E. S. uwe Godt / heeft v. bercken / dat ghi sult zijn / zijn eyghen volc / wt. allen volcken / dat opter aerde is. Die h. E. S. en heeft daer om geen lust / toe v. gehad / om dat ghi allen volcke te boue giuct inde getale. Want ghy sult die minste onder allen volcke. Maer daerom / om dat hi v. lief gehad heeft / oft om dat hi sine eede houden soude / die hi urben vaderen gheswoeren heeft / ende hy heeft v. tot gheleyt met een machtige hant / ende hi heeft v. verloft vande dien. huysen / wt. Pharaos des conincs van Egipten hant.

En ghi sult nu wete / dz. die h. E. S. uwe God een Gode is / en een ghetrouwe Godt / die dat verbont / en die barmherticheyt houde / den genen dye hem lief hebben / ende zijn gheboden houden / in duysende iude / ende hi betaelt den ghenen dye hem haten / voor sine aen. sichte / Alsoe dat h. te nieute doet / en hy en laet dat nyet / hy en betaelt hen voor sinen aen. sichte / den genen die hem haten. Daerom onthoude die geboden / die zeden / en rechten / dye ic v. heden ghe. bide / dat ghi daer na doen sult.

En als ghi dese recht. hoor / en ghyse hout / en daer na doet / so sal die h. E. S. v. God ooc houde dat verbont / en die barmherticheyt / die hi uwe vaderen geswoeren heeft / en hi sal v. lief hebben / en ghebenedien / ende v. vermenich. l. dighen / Ende hy sal die vrucht van lichaens gebenedide / en die vrucht van lants / v. grae / uwe most / en olye / uwer koepen vruchten / ende uwer schapen vruchten / inden lant / dat hi geswoeren heeft / urben vaderen / di te gheuen / Gebenedijt suldi wesen boue alle volc / wa. v. hede en sal niem. on. ruchtbaer wesen / noch ooc v. dee / Die h. E. S. sal van v. nem. / alle crancheyt en hi en sal geen banden quaden fiecten der Egiptenaren op v. leggen / die ghi ghesien hebt / en allen den ghenen / die v. haten / sal h. toe leyden.

Ghi sult alle volc ver. linden / dat die h. E. S. uwe God / v. geue sal / ghi en sult se ny. sparen / noch hare gode dien. / want dat soude v. eenen sric. zijn / Ik dz. ghi in uwer herten legt / dit volc is meerder dan ic ben / hoe sal ic se moge ber. d. / so en breeft h. niet. Maer gebent wat die h. E. S. uwe God Pharaos / en alle de Egiptenare geda. heeft / door grote ber. loeking. / die ghi met urben oogen gesien hebt / en door tekenen / en door wonderen / door een machtige hant / en wt. gestrechten arm. daer mede dat uwe h. E. S. uwe God / v. wt. leyde. Alsoe sal die h. E. S. v. God / ooc alle volcke doe / die ghy breeft. En die h. E. S. v. God sal onder hen ho. se. leynde / tot dat si vergaen / al watter over blift / en dz. h. voor v. ubercht. En laet v. voor h. ny. grou. welen. Wandt die h. E. S. uwe God is onder v. / die grote en vreeschelicke God / hi die h. E. S. uwe God / sal dese liede wt. wortele voor v. / die cen na de andere. Ghi en con. niet al te niete gedoen. t. ame. ha. stelic. op dat die dier. des belts niet vermenich. sul. dicht en worden tegen v. / Die h. E. S. uwe Godt / salse voor v. leueren / en ghi sult se met grote. nage. v. lae. tot dz. si geheel v. ga. En hi sal h. re. conit in uwe h. de. leuere / en ghi sult hare na.

B. Co. m. vij.

a

E. r. d. i. vij.

D.

a

te niete doen/van onder den hemel/nyemāt en sal v mogē wederstaen tot dat ghyse berdoerue hebt.

Die beelden van haeren goden suldy met biere verbernen/Ende ghi en sult niet begheeren dat sil uer oft gout/dat daer aen is/noch aenueerden/op dat ghi daer aen niet en misdoet/Want dat is den **HEE** uwen God/een grouwelijc dinc/daer om en suldy dat grouwelijc dinc/in v huys niet brengen/op dat ghi niet verbannet en wort/gelijc dat selue is/Mer ghi sult dat schouwē/ende v sal daer af grouwelen/want het is verbannen.

Hi vermaentse datse die gebode Gods niet en souden vergeten/Wer gedachtich souden zijn al ler weldaden Gods/en der moeytē/die sy geledē hebben/En hoe God haer daer af verlost hadde hi prijst slant daer sy in comen souden. Capir. viij

A

Alle die geboden/die ic v heden gebede/suldi outhouden/dat ghi daer nae doet/op dz ghi leue moech/en vme-nichsuldricht wort/en comen muerecht in dat lant/en besittē dat/dz die **HEE** uwen vaderen geuwozen heeft/En weest gedachtich alle des weeds/daer die **HEE** uwe God/v dooz gelept heeft/dese beertich iaren lant/in die woestine/op dat hy v berooftmoedigē soude en proeue soude/om dattet blijken soude watter in uwer herten ware/oft ghi zijn gebode houden sout oft niet/hi berooftmoedichde v/ende hy liet v hunger hebben/en hi spijde v met Man/dat ghy/ noch uwe vaderen niet en kendet/op dat hy v dat soude kentlic maken.

Dat die mensche niet by den broode alieene en leekt/Maer hi al/dat wt des **HEE** mondt gaet/dat cleet dat ghi droecht/en verouderde met Ende v hoeten en hebben niet gestwollen getweest dese beertich iaer.

B

So ouerlegt in uwer hertē/ dat dye **HEE** v God/v gheleert heeft/gbelijc een man sine loon leert/so hout nu die ghebode wt **HEE** ws Gods/dat ghi in zijn wegen wandelt/en hē hreest Want die **HEE** v God/teyt v in een goet lant/in een lant daer beke/diepten/en fonteyne in zijn/die aen die bergen/en indē leeghen belde bloeyen/ Een lant/daer terwe/gerste/wijngaert/bijchboomē/en granaet appellē in zijn/Een lant daer olijck-boomen en homich wass/Een lant daer ghy broot sonder gebrec eten sult/daer ooc niet en gebreect/Een lant daer die steenē ysler zijn/daer ghy metael wten bergghen houtwet/En als ghi ghetē sult hebben en veruult zijt/looft dan den **HEE** uwen God/voor tgoede lant/dat hi v ghegeuen heeft.

Daerom so wacht v nu/dat ghi uwen **HEE** uwe God niet en vergeet/so dat ghi zijn ghebode/en zijn sden/en rechten/die ic v heden ghebiede/niet en versuynt/op dat/als ghi ghetē hebt en veruult zijt/en schoo huylen gemaeect hebt/en daer in woot/en uwe runderen/en v scapē/en sil uer en gout/en al dat ghi hebt/hermenichsuldricht wort/dat dan uwe hert hē niet en verheffe/en dat ghi dā vergetet den **HEE** uwe God/dye v wt Egyptē lant gelept heeft/wtē die sthuyse/en dye v ghelept heeft dooz dese grooste veruacrljcke woestine/dacr slangen die bierspouden/en scorpionē in waren/en daert seer doyre/en gheen water en was/en hi liet v water wten herde steenē comen/

en hi spijde v met Man/in die woestine/dwelen v vaders met en kenden/om dat hi v soude berooftmoedighē/en proeue/en dat hi v daer na weldoene soude/Ghi mocht anders segghen in uwer herten/mijn cracht/en die stercheyt vā mīne handen/hebben mi dit goet ghegheuen.

Maer ghi sult gedachtich wesen wt **HEE** ws Gods/Wāt hi ist/die v cracht geeft om yet te doen/om dat hi dat soude volbrēngen/dat hi uwe vaderen geswozen heeft/gbelijc heden blijct.

Maer ist dat ghi uwen **HEE** uwen God verghetet/en ander goden na volcht/en hē dient/en aanbiddt/so booslegge ick v heden/dat ghi vergaen sult/Gbelijc die heydenen/die die **HEE** verdoet booz uwen aensichte/so sulds ooc vergaen/om dat ghi ongehoorsae zijt der stemmē des **HEE** ws Gods.

Hi waercontse/dat zist al der ghenadē Gods ende niet haerder cracht toe schrijuen en soude/Avant van haren vregghen hadde sy veel bet verdient/datse God alle te samē hadde late vergaen Dat. ix. Capittel.

Dort Hrael/Ghi sult hede ouer die Jordāen gaen/ Om te besitten deel volcs/die groter en stercker zijn dan ghi/groote steden/bemuert tot indē hemel/een groot lant volck/die kinderen Enakim/die ghi bespriet hebt/handen weleken ghi ooc gheboort hebt/Wie ran Enak weder staen/Daerom suldi heden wesen dat die **HEE** v God booz v henen gaet/een verblindende vier/hi salse verdoen/ende hy salse onderwozen booz v henen/en hy salse verdrūuen/en te niete doen ter stont/so die **HEE** v gheseyt heeft.

Alle v **HEE** v God/v booz v wighelsoofen heeft/dā en suldi niet legghen in uwer herten/Dye **HEE** heeft mi hier geleyt/ dat ic dat landt in nemē soude om miinder rechtueerlicheyts wille/en die **HEE** heeft dese heydenē toch booz v vdrūuen/om hare ongodlicheiden wille/Want ghy en comt hier niet in haer landt/om dat te besitten om uwer gherechticheyts wille/en v oprechtich hert wille/Maer die **HEE** berdrūft dese heydenen/om haer ongodlicheidē wille/om dat hi dat woort boldoen soude/Dat hi geswozen beest uwen vaderen Abraham/Isaac/ende Jacob.

Hierom suldi weten/dat die **HEE** v God v niet en geeft dit lant te besittē/om uwer gerechticheyts wille/aenghesien dat ghi een hertnechiech volc zijt/Suerdenct/en en vergetes niet/hoe ghy bertooznde den **HEE** uwen God/in dye woestine/Dan dien daghe aen/doen ghy wt Egypten landt troct/tot dat ghi ghecomen zijt in dese stede/hebdi ongehoorsae gewest den **HEE**/want in Horeb verthoomezde ghi den **HEE** alsoo/dat hi ban gramlichap v berdoen wilde/doen ick opten berch ghegaen was/om die steenen tafelen te ontsaen/die tafelen des verbonts/dye die **HEE** met v maecte/en ic. xl. dagen en. xl. nachten opten berch bleef/ende gheen broot en adt/en geen water en dranch/ende die **HEE** mi die twee steenen tafelen ghaft/met den vingher Gods beschreuen/dacr alle die woordē in waren alsoose die **HEE**/tot v van wten biere opten berch gesproken hadde/inden daghe der vergaderinghen.

A

B

D Ende na die. xl. daghen/ ende. xl. nachten/ ghaft mi die **h. e. s. e.** die twee steenen tafelen des verbots/ en hi sprac tot mi/ staet op gaet haectelijc van hier/ wāt v volc/ dat ghi wt Egypten geleyt hebt/ is verdoerue/ Si zijn haectelic afgetredē vanden wege/ die ghi hen geboedē hebt/ en si hebbe hen een gegoten beelde ghemaeckt/ En die **h. e. s. e.** sprac tot mi/ Ich sie. dat dit volck/ een hartneekich volck is/ laet mi/ dat ic se verderue/ en haren naem wt doe van onder den hemel/ Ic sal v ouer een grooter en stercker volck stellen/ dan dit is.

En als ic mi keerde/ en vande berch ghinc/ die met vier bernde/ hebbende die twee tafelen des verbonds in beyde mijn handen/ doen sach ick/ en siet doen hadde ghi v aenden **h. e. s. e.** vben Godt besondicht/ dat ghi een gegoten calf hadt ghemaeckt/ en ghi waert haectelijc vanden wege getreden/ die die **h. e. s. e.** gebodē had/ Doē vatte ic beyde die tafelen/ en ic woepde wt beyde mijnen handen/ en ic bracte voo. uwe ooghen/ en ic viel voo. dē **h. e. s. e.** gelijc ic in die eerste. xl. dagē en. xl. nachten dede/ En ick en adt geen vroot/ en ic en drauc gheen water/ om alle uwer sonden wille/ die ghi ghedaen hadt/ doē ghi alsuckken quaet dedet voo. den **h. e. s. e.** om hē te vtoornen/ Want ic biesde voo. den toren en gramichap/ daer mede dat die **h. e. s. e.** op v vertoont was/ so dat hi v verderuen woude/ Mer die **h. e. s. e.** verhoorde mi ooc die reyse.

D En die **h. e. s. e.** was ooc seer toornich op Aaron/ soe dat hi hem ooc verderuen woude/ mer ick hadt oock voo. Aaron in dien seluen tijdt/ Maer uwe sonde dat is/ dz calf dat ghi gemaect hadt/ dat naem ic/ ende herbzaudet met biere/ en ic soecht in stucken/ ic in rehet/ tot dat stof wert/ en ick woep dat stof in die beke die vanden berge vloeeyt.

En ghi vertoontde den **h. e. s. e.** tot Thabera/ en tot Massa/ hi dē Lustgrauē/ doē hi h wt Kades Barnea lant/ en sprac/ trect opwaerts/ en ontfaect dat lāt/ dat ic v gegeue hebbe. En ghi waert ongehoort/ saē des **h. e. s. e.** mont ws Godis/ en ghi en ghelooft aen hē niet/ noch ghi en verhoort zjn stemmen niet/ Wāt ghi zjnt dē **h. e. s. e.** ongehoort/ saē geweest/ also lāge als ic v hebē gekēt heb.

Doen viel ick voo. den **h. e. s. e.** veertich dagen en veertich nachte die ic daer lach/ Want die **h. e. s. e.** seyde/ hi woude v verderuen/ Mer ic hadt dē **h. e. s. e.** en ic sprac. **h. e. s. e.** **h. e. s. e.** en verderc niet uwe volck/ uwe erfdeel/ dat welke ghi door uwe groote cracht verlost hebt/ ende met eē machtige hant wt Egypten geleyt hebt.

Weest doch gedachtich ws knechts/ Abraham/ Isaac/ en Jacob/ En en aensket niet die hardicheit en die ongodlicheyt/ en die sonde van desen volcke/ dat dat lāt daer ghi ons wtgeleyt hebt/ nyet en segghe die **h. e. s. e.** en condese niet gebrengen in dat lant/ daer hi hē afgeleyt hadde/ en daerom heeft hi se wtgeleyt/ om dat hi op hen gram was/ dat hysē doode soude in die woestine/ wāt si zjn uwe volck en uwe erfdeel/ dat welke ghi met uwer grooter cracht/ en m. uwe wtgerecte arm wtgeleyt hebt.

Hi gaet voort/ ende vertelt van haerder grooter misdaet/ En waer henen dat si van Seroth ghetoghen zjn.

Dat. x. Capittel.

N dien tijde sprac die **h. e. s. e.** tot mi/ Verhouwtet twee steenen tafelen/ ghehijc die eerste warē/ en coemt tot mi/ optē berch/ en maect eē houtē arche/ en ic sal op die tafelen scriuen die woorden/ die op die eerste waren/ die ghi gebroken hebt/ en ghi sultē in die arche leggē/ Also maecte ic een arche vā buere houtē/ en ic hie v twee steenen tafelen/ gelijc die eerste warē/ en ghinc opten berch/ hebbende die twee steenen tafelen in mijn handen.

Doen screef hy op die tafelen/ ghelijc dat eerste ghescreft was/ die tynen woorden/ die die **h. e. s. e.** tot v gesproken hadde/ van wten biere optē berch/ doen dat volck berghadert was/ ende die **h. e. s. e.** gafse mi/ Ende ic keerde mi/ ende ic ghinc vanden berghē/ ende ic leyde die twee steenen tafelen in die arche/ die ick ghemaeckt hadde/ dat die daer zjn souden/ so midie **h. e. s. e.** geboden hadde.

En die kindere van Israel reysde vā Seroth en vā Sne Jaha/ tot Mozerca/ aldaer sterft Aaron/ en hi is aldaer begraue/ En zjn soou Eleazar werdt in zjn stede priester/ Van daer trocken si tot Sudgod/ Van Sudgod tot Jathbath/ dat een lant is/ daer beken zjn/ In dien seluen tijden afscheyde die **h. e. s. e.** wt dat gheslachte Leui/ om die arche des herbonths des **h. e. s. e.** te dragen/ en om te staen voo. den **h. e. s. e.** om hem te dienen/ en om sinen naem te louē/ tot op desen dach/ Daerom en sultē die Leuiten/ gheen deel noch erue met haren vzoederen hebben/ Want die **h. e. s. e.** is haer erue/ soe die **h. e. s. e.** uwe God/ dat hē geleyt heeft.

En ic kont opten berch gelijc te voo. veertich dagē en veertich nachte/ En de **h. e. s. e.** vhoorde mi ooc die reyse/ en hi en woude v niet verderuen/ Ende hi sprac tot mi/ staet op/ ende gaet hēne/ dat ghi voo. den volcke hēne trect/ dat si daer inne comen/ en dat lant besietten/ dat ic haren vaderen ghesworen hebbe/ hen te gheuen.

En nu Israel/ Wat heyscht die **h. e. s. e.** uwe God van v/ niet/ dan dat ghi de **h. e. s. e.** vben God biesct/ dat ghi in alle zjn wegen wandelt/ ende hem lief hebt/ ende dient den **h. e. s. e.** vben God van gantser herten/ ende van gantser sielen/ ende dat ghi die geboden des **h. e. s. e.** en zjn leden hout/ die ic v heben gebiede/ op dattet v wel gae/ Siet/ hemel/ en alder hemelen hemel/ en eerde/ en al datter in is/ dat is des **h. e. s. e.** ws Gods. Nochtans heeft hi alleen tot uwe vaderen lust gehad/ ende hi heeft se lief gehad/ en hy heeft haer saet wtuercoeren/ nae hen/ v bouen alle volck ghelijc heden blijft.

Hier om besnidet uwer herten slofkens/ ende en weest niet meer hertneekich/ wāt die **h. e. s. e.** v God/ is een God alder goden/ Ende heere bouen alle heren/ een groot God/ Machtich ende veruaerlic/ Die gheeren persoon wt en neemt/ Nocht gheen giften en neemt/ Ende hi doet recht den weesen ende den weduwen/ ende hi heeft vye vzeemdelinghen lief/ Gheuende hen spijse/ en clederē. Daeromme soo suldi oock die vzeemdelinghen lief hebben/ want ghi hebt oock vzeemdelinghen in Egypten lant ghetweest.

Den **h. e. s. e.** uwe God suldi vreesen/ en hem alleen suldi dienen/ hē suldi aenhanghē/ en hi

177

B
nu. x. d.

D

D

Se. 177

änen nae sweere / hi is uwe lofen uwe God / dye
bi v als uwe grote en vruaerliche dingen / gedaē
heeft / die welke uwe ooghen gesien hebbe / uwe
vaderen reysden af in Egypten / in tseventich siele /
Maer nu geseit v die h. E. A. E. uwe God vmenich
suldicht / ghehele als die sterren des hemels.

Avr die menichte der weldaden Gods / die sy
ontfanghen hebben / ende wt dye overuloedighe
druochden des lants / dat si ontfanghen sullen / soo
verweert hiyse te onderhoude die geboden Gods.

Capittel. xi.

Geromine suldy den h. E. A. E. uwen
God lief hebbe / en houde zijn seden /
ijn rechte / en gebode / alie v leue lac /
en bekent hede / dat welke uwe kin-
dere heden niet en wete / noch gesien
en hebbe te wetene / die onderwijfinge des h. E.
A. E. A. ws Gods / zijn grote / en ooc zijn machtige
hant / en wtgerecte arm / en zijn tekenen en wercke
die hi gedaē heeft onder de Egyptenaren / aen Pha-
rao de coninc vā Egypte / en aen alle zijn lant / En
wat hi aen der Egyptenaren macht gedaen heeft /
aen hare rollen en wagenen doen hi dat water des
roode zees ouer hen bracht / doe si v na iacchde / en
die h. E. A. E. verdedete tot op desen dach / En wat
hi v gedaē heeft / in die woestijne / tot dat ghi in dese
plactse gecome zijt / Wat hi Bathan en Abiro ghe-
daē heeft / Eliabs kinderē / die Rubens loon was /
hoe dat die aerde hare mont ontdede / en versloste
met hare gesin en tentē / en met alle hare goeden /
die si hadden in den onder al Israel.

Uwe ooghen hebben die groote wercken des
h. E. A. E. gesien / die hi gedaen heeft / daerom sul-
di alle die geboden houde / die ic v hede gebiede / op
dat ghi gesterct werct in te comen / en dat lant in te
nemē / daer ghi bene reys / dat daer ghi hene gaet
om dat te besitte / en om dat g. l. lange leue muercht
in dat lant / dat die h. E. A. E. uwen vaderen gewo-
ren heeft hen te gheuen / ende haren sade / een lant
daer melck ende honich in bloeyt.

Wat dat lant daer ghi hene gaet / om dat te besit-
ten / en is niet gelijc Egypten lant / daer ghi wt ghe-
trocken zijt / daer als ghi uwe saet saeyde / soo moe-
te ghi boechtich maken / om te veruerschen / gelijc
eenē koolhof / Mer het heeft berghē en belde / dye
die waterē des heme's vanden reghe bochtighen /
dat welke die h. E. A. E. uwe God alstijt boort /
en zijn ooggen zijn alstijt daer op / vanden beghinne
des iacrs / tot aen dat eynde.

Ik dat ghi mijn gebode hoor / die ic v hede ghe-
biede / also dat ghi de h. E. A. E. uwe God lief hebt /
en hē dient / wt al uwer herten / en wt alder uwer
siele / so sal ic in uwen lande reghe geue / tot zūder
tijt / broeck en spade / dat ghi v graē in moecht doe
uwe most en olie / en ic sal uwe vee gras gheue op
ten belde / dat ghi eten muercht / en versacde wordē

Maer wacht v / dat uwe herte niet bedroge en
wordē / en also af wijcke / en diene ander gode / En
aenbiddende / en dat dan den toren des h. E. A. E. A. /
op v come / en droytē dā dē hemel toe / datter geenē
reghe en come / en dat die aerde haer groeyfel nyet
en gheue / en dat ghi dā oock haect vergaet vanden
goeden lande / dat die h. E. A. E. v ghegheuen heeft.

Daeromme neem nu dese woorden ter herten /
en in uwe siele / en bintse / tot eenen tecken in uwe

hant / dat si een gedinctreke zijn voor uwe ooghen /
en leerte uwe kinderē / dat ghi daer af spreken sult
als ghi in uwe huys sidd / of ic als ghi opten weghe
gaet / als ghi gaet ucd ligghe / oft op staet / en scrift
se aen die posten van uwen huys / en aen uwe poog-
ten / op dat ghi / en uwe kinderē lange moecht leue
in dat lant / dat die h. E. A. E. uwe vaderen gheswo-
ren heeft / hen te geuen / also lange als dye daghen
vanden hemel / opter aerden zijn sullen.

Want ist dat ghi dese geboen alle hout / Die ic v
ghebiede / Daer na doctē / uwen h. E. A. E. uwen
God lief hebbede / en wandelt in alle sine weghe /
ende hem aenhangt / so sal die h. E. A. E. al dit volck
voor v benen verdrue / dat ghi besitten sult groter
en stercker volc / dan ghi zijt / Alle plaecten die dye
solen van uwen voeten sullen tredē / die sulen v zijn
van die woestijne aen / ende ooc vanden berch Liba-
nus / vādē watere Phrat / tot aē die wterste zee / sul-
ten uwe palen zijn / En niemant en sal v moghe wē
derstacn / uwe vree / en uwen anct / sal die h. E. A.
E. laten comen / ouer alle landen / daer ghy inne
reys / So hi v gheleyt heeft.

Siet / ic stelle heden voor uwe ooghen ghebene
dijnghe / en vermaledijnghe / Die gebenedijnghe / ist
dat ghi ghehoorsaem zijt / den geboden des h. E. A.
E. A. ws Gods / die welke ic v heden ghebiede /
Die vermaledijnghe / ist dat ghi niet en zijt ghehoor-
saem den geboden des h. E. A. E. A. ws Gods / ende
ist dat ghi wijct vande wege die ic v hede gebiede /
ende ander goden na wandelt / die ghi niet en kent.

Als die h. E. A. E. b. God / v bringt in dat landē
daer ghi in comen sult / om dat te besitten / dā suldy
die gebenedijngestellen opten berch Gribim / en-
de die vermaledijnghe opten berch Ebal / die wel-
ke zijn op dander side vander Jordanan / inden we-
ghe totten westenwaerts / inder Canaanen lande /
die op tblack belt tegen Sibgal ouer woonen / by
dat bosch Moze / Want ghi sult ouer die Jordaan
gaen / om in te gaen / en dat landt te besitten / dat v
die h. E. A. E. b. God gegeuen heeft / dat ghi besitte
ende bewoonen soudt / Daeromme wacht nu / dat
ghi doet na alle die rechten ende sedē / die ic v hede
voorlegge.

Hi scrift haer weder voort die insetringhe des
h. E. A. E. A. Dat. xij. Capittel

It zijn die seden ende rechte / die ghy
houde sult / also dat ghi daer nae doet
int landt / dat die h. E. A. E. uwer vade-
ren God / v ghegheue heeft om te be-
sitten / alsoo langhe als ghy opter ee-
den leeft / Woort omme alle die plaecten / daer dye
heydenen / die ghi besitten sult / haeren goden ghe-
dient hebben / het si op hooghe berghen / op houel-
kens / oft onder groene boomen / ende vreec hare
outaren af / vreec hare calommen in stucken / ende
berbrant met vier hare bosche / ende doet af hare
afgoden / en verdrift haer nimen vā die plaecten.

Ghi en sult den h. E. A. E. uwen God also nyet
doen / Mer in die plaecte / dye v die h. E. A. E. b. God
kielen sal / wt allen uwen gesachten / dat h. sine na-
me aldaer sal laten woonen / daer suldi na vraghen
ende comen daer / ende uwen brantoffer / ende uwe
ander offer / en uwe thiende u / en uwer banden hief
offer / en v ghelosten / en v bypwilligē offerē / en die

Ab. xvi.
d B

Ex. 11.

zeert geboren van uwe runderen / en schapen daer brengen / ende ghi sullet aldacr booz den h E A E uwen God eten / ende vrolic zijn / van alle dat ghy en v huijgefin booz handen hebt / daer v die h E A E uwe God in ghebenedijt heeft.

Ghi en sult niet doe dat wi heden hier doen een yegelic dat he goet dinct / want ghi en zijt tot hier toe / noch niet totter rusten gecomen / noch tot ten erfdeele / dat v die h E A E v God gheuen sal.

Ghi sult ouer den Iordaan gaen / ende int lant woonen / dat v die h E A E uwe Godt wedylen sal / en hi sal v laten rusten / van alle uwe onliggen de bianden / en ghi sult vrolic woonen.

Als die h E A E uwe God / een plaetse hieken sal / dat sinen nae aldaer woonen sal / so suldi aldaer brengen dat ic v gebiede / uwe brantoffer / uwe and offer / uwe ehinden / dat yefoffer va uwe handen en alle uwe vry geloofden / die ghi den h E A E geloouen sult / en ghi sult vrolic wesen booz den h E A E uwe God / ghi en uwe sonen / en uwe dochter en uwe knecht / en v ioncwijf / en dye Teuten / dye daer binnen uwer poozten zijn / Want si en hebben gheen erfdeele met v liden.

Wacht v / dat ghi niet en offert uwe brantoffer in alle plaetse die ghi siet / Mer alleenz / in die plaetse / die die h E A E verkieft / yewarnts onder uwen gesachten / aldair suldi uwen brantoffer offeren / en doe al dat ic v gebiede / Mochtas moecht ghi vlees offeren / en eten binnen alle uwe poozde / nae uwer sielen lust / na dat die ghebenedinge is / die die h E A E uwe God / v shegeue heeft / beyde / reyne en onreyne / mogent eten / als van een hant / oft hert / sonder dat bloet alleene / dat en suldi niet eten / mer ghi sullet opter aerden ghieten als water.

Maer ghi en muecht niet eten in uwer poozde vade thende va uwen grane / va uwe moeke / noch va uwe olie / noch vande eerlgeboze va uwen runderen / va uwe scapen / oft van eenige geloofde die ghi geloof hebt / oft va uwe vrywillige offer / of vade yefoffer uwer hande / mer alle booz de h E A E uwen Godt / suldi laten eten / in die plaetse die die h E A E uwe Godt verkieft / Ghi en v soon / en v dochter / v knecht / v ioncwijf / en die Teut die binne uwer poozde is / en ghi sult vrolic zijn booz den h E A E uwen Godt / va alle dat ghi booz handen neemt / En wacht v / dat ghi die Teut niet en verlaet / also lange / als ghi opter aerden leeft

Als die h E A E uwe God v pale vbyden sal so hi v gesproke heeft / en ghi da segge sult / Ic wil vleesce eten / als uwe siele lust heeft om vleesch te eten / daer eet vleesch / na alle uwer siele lust Mer is die stadt verre va v / die die h E A E dijn God gecosen heeft / om dz hi sine nae aldaer late soude / so offert va uwe runderen / oft scapen / die die h E A E v gegeue heeft so hi v gebode heeft / en etet in uwer poozde na alle uwer siele lust / alsom een hant of hert eet / muedijdt eten / beyde reyne oft onreyne mogent eten / wel eten / alleen onthout / dat ghi dat bloet niet en eet.

Wat dat blaset is der sielen / Daer omme en suldi die siele niet eten met vleesce / Mer ghi sullet opter aerden gieten ghelie water / en ghi en sullet daerom niet eten / op dat v wel gheschie / en uwen runderen nae v / als ghi ghedaen hebt / dat recht is

booz den h E A E.

En als ghi yet heycht dz v toe behoort / of ghe loouet / so suldi dat nemen / en brengen in die stede / die de h E A E vercore heeft / en uwe brantoffer met vleesce en bloet opte outaer des h E A E v ws Gods doe / Dat bloet van uwen offer suldi gieten opten outaer des h E A E v ws Gods / en eten dz vleesch / Siet toe / en hoor alle dese woorde / die ic v gebiede / op dat v / en uwen kinderren na v / wel gae / eebelic / als ghi dat gedaen hebt / dat recht en behagelic is / booz den h E A E uwen God.

Als die h E A E uwe Godt / booz v wech vcr. kroeyt die heydenen daer ghi toe gaet om te besitten en als ghyse besitt / en in haren lande woot / so wacht v dan / dat ghi niet indreic en valt na hen / na die dat si verdreue zij booz v / en dat ghi niet en yraget na hare gode / leggende / ghelie dat volc hare goden gediend heeft / also wil ic ooc doen. Ghi en sult uwen h E A E uwen God / desgelie niet doe / Want si hebben haren goden gedaen / dat welke die h E A E een vrouwelicheit is / en dat welke hy haet / Want si hebben ooc hare sonen ende dochteren / metten viere verbrant haren goden.

Al wat ic v gebiede / dat suldi alleen houden / ende daer na doe. Ghi en sult daer niet toe doen / noch daer niet af doen.

Hoemen die valsche propheten kennē en strafsen sal. Dat. xij. Capittel

Is een propheet / oft droomer ander v hede op staē sal / en gheue v een teken oft wonder / en dat teken oft wonder volcht / daer hi af geleyt heeft / en seyt hi / laet ons andere goden na volghen / die welke ghi niet en kent / ende hen dienē. So en suldi da alsulcke propheet / oft droomers woorden niet hooren.

Wat die h E A E uwe God proeft v / om dz he kennelic wesen soude / oft ghi he va gantser herten en va gantser sielen lief hebt / Den h E A E uwen God suldi na volge / en he vrcelen / en zijn gebode houdē / en zijn stemme hooren / en he dienē / en he aēha ghe / Mer die propheet / oft droomer / salme doodē om dat hi gesproke heeft / van af te keere banden h E A E uwen God / die v wt Egypte lant geleyt heeft / en di vande die stuyse verlost heuet / en om dat hi v wten wege scoofen wilt / die die h E A E uwe God gebode heeft / dat ghi daer inne wandelen soue / op dat ghi die boosen / van v liden doet.

Als uwe broeder ws vaders soon / ofte uwer moeders soon / oft uwe soe / oft dochter / ofte uwe wijf / die in uwe arme leyt / oft uwe vriet / die met v is als uwe siele / v rade sal / heymelic / en legghen laet ons ghaen / en dienen andere goden / dien ghy niet en kent / noch v vaderen / die onder v liden zijn rontom ofte nae bi v zijn / ofte verre / van aen dat ee eynde der werelt totte anderē / so en cōsintect hem niet / noch en verhoort hen niet / uwe ooghe en sal hem niet sparen / noch en ontfermt hem niet / dat ghi hem bedeckt / Maer ghi sult hem dooden / v hant sal die eerste op hem zijn / om hem te dooden ende daer nae der ghemeenten hande / men sal hem doodt steenen / Want hy woude v trecken vanden h E A E uwen Godt / dye v wt Egypten landt / vanden dienstuyse gheleyt heeft /

op dat alle Iſrael hoze/ en breeſe/ en niet meer al-
ſulcke quaet/ hoor/ en neme onder v lieden.

Als ghi van eenige ſtadt hoor/ die v die **H E E**
R E v God gegeuen heeft/ om daer in te woonē/
datmen leyde. Daer zijn Selijs kinderen wt ghe-
gae onder v liede/ en ſi hebbe die burgers bā haer
der ſtadt berlept/ ſegghende/ Laet ons gaen / ende
dienen anderē goden/ die ghi niet en kent / dan ſul-
di welſuecken en berhepſchē/ en bragghen/ en alſoo
comen/ en bewinden die waerheit/ dat ſekerlic/ al-
ſo is dat deſe groutwelicheyt ons v liede gheſchiet
is. dan ſuldi die burgers van dier ſeluer ſtadt naē/
met die ſcherpte des ſweerts/ en ghi ſulck te mete
doen/ met al dat daer in is/ ende haer bec ooc niet
die ſcherpte des ſweerts / En al haren roof/ ſuldy
bergaderen midden op die ſtrate/ en metten biere
berberne/ bryde/ die ſtadt/ en alle haren roof/ den
metten anderen den **H E E R E** v God/ alſoo
datſe ewelic op eenē hoop ligghe/ en nēme meer
geſicht en worde/ En vā dier vermaledijtheit/ en
ſal niet aen uwē hant hangen/ op dat die **H E E**
bander gramſchap zijns torens gekeert worde/ ge-
uede v baernbericheit/ en dat hi uwer ontfetme/
en dat hi v vermecdere/ alſo hi dat uwen vaderē
gheſworē heeft/ om dat ghi gehoozt hebt des **H E**
R E v Gods ſteme/ houdende alle ſine ghebo-
den/ die ic v hede gebiede/ doende alle dat recht is/
voor/ des **H E E R E** v Gods ooghen.

Begehien dat ſi een heyligh/ reyn volc beho-
ren te zijn/ Daeromme en ſulle ſi haer nā der bey-
denen ghebruyc niet teekenen noch veronreyni-
ghen.

Dat. xiiij. Capittel.

Leuit. xi
a.

Ghi zijt ws **H E E R E** v Gods
kinderen/ En en ſnijdet v niet / noch
en maect v niet calu/ tulleken uwen
ooghen/ op eenē doode / Wāt ghi zijt
een heyligh volck den **H E E** v God/
En die **H E E** heeft v bercore/ dat ghi zijn
ſonderlinge volc zijn ſout/ wt allen volcke dat op-
terraerde nis.

Ghi en ſult niet eten dat onſuyuer is/ Ende dit
zijn die dier n die ghi eten ſult/ **S**ſſchen/ **S**chāpen
Sheypen/ **H**erten/ **K**unden/ **S**emle/ **S**teenbock/
Hoſſche/ **E**enhooznen/ ende den **E**lant/ Ende al-
le bee dat ghecloue clauwē heeft/ en dat irric/ dat
ſuldi eten/ En dat en ſuldi niet eten dat irric/ en
zijn clauwē niet en deylt/ Den **H**aemel/ dē **H**aſe/ en
die **C**onſinkens/ die daer irryken/ en dyc clauwen
doch niet en beplen/ die ſulle v onreyn weſen/ Dat
Swān al deplet die clauwē wel/ ende doch niet en
irric/ daerom ſalt v onreyn weſen/ van haren ble-
ſche en ſuldi niet eten / ende hare doode bleſch en
ſuldi niet raken.

Dit iſt dat ghi etē ſult vā alle dat lut water is/
Al dat blommen en ſchelfere heeft/ dat ſuldi eten/
Maer al dat gheen blommen noch ſchelfere en he-
uet/ dat en ſuldi niet eten/ want het is v onſuyuer

Alle ſuyuer vogelē eet / Dit zijnſe daer ghi geen
ban dien af eten en ſult/ den **K**rent/ dē **H**aurē / dat
Waterhoen/ den **D**ueckelaer/ dē **S**hier/ dē **W**ou-
we/ en wat ban zijnder aert is/ en alle **K**auen/ met
haerder aert/ dē **S**trūys/ dē **N**achtwale/ den **K**oec-
koek/ dē **S**perwacht/ niet zijnder aert/ dat **W**lkē
dē **S**āt vogel oft **K**ooldon/ dē **O**deuaer/ die **V**ie

dermuis/ dē **S**waē/ die **E**rtter/ den **K**eygher/ den
Koetaert met zijnder aert/ die **H**oppe/ en die **S**wa-
lerne/ En alle die voghelen die cruppē/ die ſullen v
onreyn zijn/ en ghi en ſulle niet eten/ Dat roynē ge-
uoghelte ſuldi eten.

En al dat gheſtorue is/ en ſuldi niet etē/ dē breē
delinge/ die bunnē uwer poortē is/ dien muerhdijt
geue/ dat hijt ete/ oft vercoopt eenē breemden.

Want ghi zijt een heyligh volc den **H E E R E**
uwen God/ ghi en ſult dat boecken niet koocken
die wyle/ dattet noch zijn moeder ſuycht.

Ghi ſult alle iaer dat thende vā uwē incomen.
dē ſade afſcheydē/ dat welc vā uwen ackere coct/
en ghi ſultet eten voor dē **H E E** v God/ in
die plaetſe die hi bercore heeft / dat ſinē naē aldaer
woonē ſoude/ te weten/ bandē thende vā uwen
grane/ vā uwē moſt/ vā v olye/ en die eerſte ghebo-
re vā uwē runderē/ en vā uwē ſcapen/ op dat ghy
moecht leeren breeſen den **H E E R E** v God
alle v leuen lanck.

Mer als v die werch te bele is / dat ghijt nyet al
werch en cont gedragē/ en die ſtede te verre/ die de
H E E v God gekoſen heeft/ om v daer ſinē
naem zj ſoude/ (Wāt die **H E E** v God v ghe-
benedit heeft) ſo ſuldi te gelde makē/ en nemen
dat gelt in uwē hant/ en gaen in die plaetſe/ die die
H E E v God v core heeft/ en ghi ſult het gelt
geue/ om dat gene/ dat v ſiele kullt heeft/ het ſi / om
runderē/ ſcapē/ wj ſtarckē dīac/ oftē o dat gene v
uwē ſiele wenſcet en etet aldaer voor dē **H E E**
uwē God/ en weest vrolie/ ghi en v huis/ en die **L**e-
uht die binnen uwer poortē is/ Ghi en ſult hē niet
verlaſē/ wāt hi en heeft geen deel noch erue met v

Indē derde iare/ ſuldi verſcheydē/ alle die thien-
de/ vā alle dat v incoct/ in die ſelue iare/ en ghi ſul-
tet late in uwer poortē/ en die **L**euht ſal comē/ die
met v geen deel noch erue en heeft/ en die vrede-
line/ en die wece/ en die weduwē/ die binnē uwer
poortē zijn/ en ſi ſullen eten/ en verſaeyt worden/
op dat die **H E E** v God/ v gebenedige/ in alle u-
we wercken van uwen handen die ghi doet.

Vanden ſeuenden iare/ ghelick **L**euht. xv.
gheley is. Ende hoemen hem teghen den armen
ende die eyghene liefde hebben ſal.

Dat. xv. Capittel

Indē ſeuende iare / ſuldi een **V**ijſſaer
makē/ In deſer maniere ſal dat **V**ijſſ
iaer geſchicn/ So wle vā zijnder hāt
ſinen naeſten yet gebrocht heeft/ dyc
en ſal dat niet eyſſchē / vā ſinē naeſtē
oft van ſinen broeder/ want het heet dat **V**ijſſaer
dē **H E E** v Dā eenē breemde muerhdijt eyſſchē/
mer den ghenē die v broeder is/ ſuldiſt onder laſſē.

Daer en ſal geenſyn eenige arme onder v zijn/
Want die **H E E** v God v geue ſal/ tot vnder ei uē
te beſittē/ iſt nochtans dat ghi des **H E E** v Gods
ſtemme hoor/ en hout alle deſe gebodē/ die
ick v heden ghebede/ daer nae dornde/ Want dyc
H E E v God/ ſal v ghebenedigen / ſo by gheſeyt
heeft/ ſoo ſuldy van vele volckien leenen / ende ghy
en ſult van niemandē ontleenen/ ghi ſult ouer veel
volcs heerſchappie hebben / ende ouer v en ſal nye
mant heerſcappie hebben.

Is eenich van utwe broeder/arm is/in eenich banden stede van utwen lande / dz die h. E. A. E. v. God v. geue sal / da en suldi v. hert niet berherden / noch v. hant met toe houdē / tegē utwen armē broe dere / Mer ghi sulste hē opē doē / en lecnē hē na dat hi gebiet heeft / Wacht v. dat in utwe herte niet en si een helials loofheyte ofte listichy / die daer spreect Dat seuende iaer / dat xij iaer naect / ende dat ghy utwen armen broeder omuriendelijck aenhet / hem niet geuende / soe sal hi dan ouer v. totten h. E. A. E. roepen / en so suldi sonde hebben / Maer ghi sult hē geue / en en latent uwer herten niet verdriete / dat ghi hē geest / Wāt om dies wille sal v. die h. E. A. E. utwe God segenē / in alle utwe wercken / ende wat ghi aenucēt / het sullen altijt arme wesen indē lā de / daerom gebiede ic v. en segge / dat ghi utwe hāt op doen sult uwen broederen / dye verdruct ende arm sijn in utwen lande.

Als hem v. broeder eē hebteculch ofte een hē hēuime v. vercoopt / so sal hi die ses iaer dienen / in dē seuedē iare suldi hē v. los late gaē / En als ghi hē bij los geest / so en suldi hē dā niet ydel van v. late gaē / Mer ghi sult hē geue v. utwe scapen / v. utwe doerschuloer / v. uwer wijnpercken / geuēde van dat gene / dat die h. E. A. E. utwe God gebenedijft heeft / En gedenc oec dat ghi in Egipten lant een knecht waert / en die h. E. A. E. utwe God heeft v. verloft / daer om gebiede ic v. dit heden.

Mer ik dat hi seit / Ic en wil niet van v. trecken / Wāt ich heb v. en v. huys heft / en want hi wel bi v. is / so neemt enē pte / en boort hē door sijn oore / aen die duere / en laet hem eerbelijc v. knecht sijn / Mer utwe ionebijue suldi oock also doen / En en latet v. niet swaer duncken / dat ghi hē bij los geest / want hi heeft v. als een dubbel dachwercker ses iaren ge dient / alsoe sal die h. E. A. E. utwe God v. seghenen in allen wat ghi doet

Alle eerstgeboze / die onder utwe runderē ende schapen geboren worden / dat welcke een manneken is / dat suldi den h. E. A. E. utwen God hepligen / ghi en sult niet ploegen met die eerstgebozen van utwen ossen / en ghi en sult niet scheerē die cerstelinge van utwen schapen / voor den h. E. A. E. utwen Godē suldise iaerlic eten / in die stede / die die h. E. A. E. verkieft / ghi ende v. huys.

Mer heuet eē gebiet / dattet hinet / ofte blint is / afanders eenich quaet ghebrēt so en suldi niet of feren den h. E. A. E. utwen God / mer binnen uwer poorten suldi eten / of ghy supuer of onsupuer sijn ghetijc een hert ofte hint / Alleene dat bloet en suldi niet eten / mer ghictet opter aerden als water

Van die Daesch feest / Dinctfeest / en Loouertenten / Dye rechtters behoozen rechtelick te vonsissen.

Dat. xvi. Capittel

Houdt die maentē Abib / op dat ghy Paelsen makē moecht met dē h. E. A. E. utwen God / Want in die maent Abib heeft v. die h. E. A. E. utwe God / wt Egipten geleyt inder nacht / En ghi sult dē h. E. A. E. utwe God tot een Passah offerē runderē / en scapen / in die stede / die die h. E. A. E. verkiefen sal / om dat sine naē al daer woone / Ghy en sult geen geheet v. broot eten op die seeste / seuen dagen suldi ongeheet v. broot uwer armoeden eten

Wāt met haeste sidi wt Egiptē lant getrocken / op dat ghi gedachtich wesen moecht / alle v. leuen lāc des daechs ws wt gāncs wt Egiptē / en dat geheet de en sal niet gesē worden seue dagen in alle utwe pale / en oec en sal banden bleesche / dat sauonts in den eersten daghe gheoffert is / ouer nacht niet bliuen / tot des morgbens.

Ghi en moecht Passah niet offerē in cenige bā utwe poorte / die de h. E. A. E. v. God v. geue heeft sonder alleē in die stede / die die h. E. A. E. v. God tere coē heeft dat sine naem daer woone / soude / daer suldi dat Passah offeren / des auonts / als die zonne onder ghegacnis / tot dier tijt als ghi wt Egipten troc / en ghi sultet coken en eten in die stede / dye de h. E. A. E. v. God ucoē heeft / en daer nac liecē des morgēs / en gaē weder tot uwer tentē / Ses dagen lant suldi ongeheet v. broot eten / en indē seuedē dage / ist die v. gaderinge en flamen breginge des h. E. A. E. ws Gods / dan en suldi gheen werc doen

Seue weken suldi tellen en beginnen te tellen / allinen begint metter sikelē in dat saet / en ghi sult houdē die secken der weken den h. E. A. E. utwen Gode offerende een brjwlllich offer v. utwe banden na dien dat die h. E. A. E. v. God v. ghebenedijft heeft / en ghi sult v. olie sijn voor God uwen h. E. A. E. / ghi en v. soon / en v. dochter / v. knecht / v. dienctwif / ende die Teuht die binne uwer poorte is / die briedelinc / die weelen en wedutte / die onder v. sijn in die stede / die die h. E. A. E. v. God bercozen heeft / dat sine naem daer woone / En ghedenc dat ghy een knecht in Egipten sijn geueest / ende hout / en doet na dese zeden.

Ghi sult die seeste der Loouertentē seue dagen houden / als ghi bergadert hebt die bruchten dyna doerschuloers / en der wijnpercken / en ghi sult brolic sijn op die seeste / ghi en v. soon / v. dochter / v. knecht / v. dienctwif / die Teuht / die briedelinc / die weele / die wedutte / die binne uwer poorte sijn / Seuen dagē suldi dē h. E. A. E. utwe God die seeste houdē in die stede / die die h. E. A. E. bercoze heeft / want die h. E. A. E. v. God / sal v. gebenedien in alle dat gene dat v. incomēde is / en in alle utwe wercken v. utwen banden / Daer om suldi v. brolic sijn.

Dyemact des iaers sal al dat manlic is / onder v. voor dē h. E. A. E. utwen God openbaren / in die stede / die hi bercoze heeft / Op die seeste der ongeteef der broode / op der werke seeste / En op der louertē tē / En memāt en sal ydel voor dē h. E. A. E. opstare / Eē yegetic / na die gauē v. sijn hāt / na der ghebndjngē / die die h. E. A. E. v. God di gegeuen heeft / Water word en sommige insettinghen verhaelt / En den cominck wat hi doen sal / wort hier bescreuen.

Dat. xvij. Capittel

Ghi sult rechtters ende officiers in alle utwe poorte stelte / die die h. E. A. E. v. God v. geue sal onder utwe gheslachten / dat si dat vole rechtē / met rechtē v. vonsissen / ghi en sult dat recht niet buyghen / ende ghi en sult oock gheenen persoon kenne / noch ghiften uemen / Wāt die ghifte verblindē die ooghendē wissē / ende verleyden dye rechtē saken / Dat ghene dat recht is / dat suldi v. v. ghe / op dat ghi leuen en besitten moecht / dat lant dat v. die h. E. A. E. v. God gheuen sal.

G

A

A
er. rrit
ende
xxvij.

Ghi en sult noch bosschen noch boomen planten/bi den outare des h. E. S. A. S. w. s. Gods/dē welcken ghi v maect. Ghi en sult v gheen calomnie op rechtē/die welcke die h. E. S. A. v. S. God haet/Ghi en sult dē h. E. S. A. E. u. w. e. S. o. d. geen offche/oft scapē offeren dat eenighe sinette heeft/oft yet quaets aen h. m. heeft. Wāt het is grouwelijc/dē h. E. S. A. E. u. w. e. S. o. d.

Als onder v/in eenich bander poortē/die v die h. E. S. A. v. S. God gheuen sal/beuondē wort eenich man ofte wijf/die daer quaet doet voor die ooghe des h. E. S. A. S. w. s. Gods/ouertredende zjn verbont/en gaet/en dient anderen goden/en aenbidt se/het si die zōne oft mane/ofse eenich heyl des hemels/dat ic niet gheboden en hebbe / En wordet v gheboottcraet/en hoor dīt/so suldy wel daer nae vrage/En als ghi sekerlijc beuind/dz het waer is dat alsulken grouwelicheyt in Israel geschiet is/dā suldi den seluen man/oft dat selue wijf wt leyden/die alsulken quaet ghe daen hebben/tot uwer poortē/en ghi sul: se doot steenē/Inden mont bā twee oft drie ghetuygē sal die steruē/ dyc die doot waert is/ Maer in eens ghetuygenis mont/en sal hi niet steruē/ Die hant der ghetuygē sal die eerste zjn/om hem te doodē/en daer na/al des volck hāt dat ghi den quaden van v doet.

B macha. rbiij. d. 10. vlijc

Als een sake voor dat recht v testwaer zjn sal/tustre bloet en bloet, tustre hantieringe en hantie ringe/tustre plage en plaghe/en so wat twilghe sake zjn binne uwer poortē/so suldi dan optaen/en op treckē totter stādē/die de h. E. S. A. v. S. God v corē heeft/en comē en vrage den priester/en Teuittē/en dē rechtē/die tot dier tijt zjn sal/ comen en vrage/en die sullē v dat bonnisse leggē/en ghy sult na dien doen/dat si v seggen sullē in die stede/die die h. E. S. A. v. S. vercorē heeft/en ghi sultet houdē ende doen na alle dat si v leerē sullen/ Maer die wet die si v leerē/en na dat rechte dat si v seggen/suldi v houdē/noch ghi en sult daer niet af wijckē/uoch ter rechter noch ter linker.

O Ende oft yemant vermetentlick doet/niet wil lende onderdanich wesen dē priester/die aldaer aē des h. E. S. A. S. w. s. Gods abacht staet/oft dē rechtē/die sal steruen/en ghi sult den quade wt Israel doen/dat al t volck hoorē/en brecse/en niet meer vermetentlic en si.

Als ghi in dat land comen sult/dat dyc h. E. S. A. v. S. God v gheuen sal/ende besittet en bewaont/ende segdi. Ic wil eenen coninc ouer mi settē/ gelic alle dat volc heeft/dat om mi leyf/so suldy dan hem tot eenen coninc ouer v setten/den welcken die h. E. S. A. v. S. God verkielen sal/Ghy sult eenen van utwen broederē tot eenen coninc ouer v settē/Ghi en moecht geenē vrcmdē/die v broeder niet en is/tot eenen coninc ouer v setten/hi en sal niet veel rossen houdē/en hi en sal dat volc niet weder in Egyptē leyden/om die menichte der rossen wile/Wāt die h. E. S. A. v. S. heeft v gheleyt/dat ghy voort niet weder in Egypten door desen wech comen en sult/hi en sal ooc niet veel wijuen nemen/dat zjn hert niet afgekeert en worde/Ende hy en sal oock niet veel siluers noch gouts vergaderen.

En als hi sitten sal opten stoel zjns coninczys/Die tweede wet sal hi vanden priesteren dē Teu

ten nemen/en in eenē boec late scriuen/en dat sal hi bi hē hebben/ende hy sal daer in lesen zjn leuen lanc/op dat hi mach leeren brecsen den h. E. S. A. S. w. s. God/en houdē alle die woordē bā deser wet/en dese seden/dat hi daer na doe/hi en sal zjn hert niet vheffen ouer zjn broeders/en hi en sal niet wijcken vandē gebodē/noch ter rechter noch ter linker op dat zjn dagen lanc wesen inogē in zjn conincric/bi en zjnder kinderen in Israel.

Vanden deel ende erfennisse der Leuittē/ende toecomenden prophete/dyc den volcke beloofte wort/Ende datmen die valiche propheten onder kennen sal.

Capittel. xviii

Die priesteren/ende die Teuitten/ende alle die bā dat geslachte Teuittē zjn/die en sullen geen deel noch erue hebbe met Israel/Ende den offer des h. E. S. A. S. w. s. Godz zjn erfderie sullē si etē/

Daerom en sullen si gheen erue onder haer broeders hebben/om dat die h. E. S. A. v. S. haer erue is/so hi hen gheleyt heeft/ Dit sal der priesterē recht zjn vanden bosche/vandē ghenen die daer offerē het si offe/oft scap/datmen die priester gheue die schouder/beyde die wanghen/ende dis borst/ende die eerstelinghen/van utwen corē/van utwen moste/van uwer olyen/ende die eerstelinghen bā dyc bescheeringhe van utwen schapen/Want die h. E. S. A. v. S. God heeft hem wtuer corē wt alle utwē geachten/dat hi staen soude inden dienst/inden naē des h. E. S. A. S. w. s. Godz/bi en zjn sonen haer leuen lanc.

Als een Teuittē comt wt een van utwen poortē/oft elders wt Israel/daer hi een gast is/en comt hi na die begeerte bā zjnder sielen in die stede/dyc die h. E. S. A. v. S. vercorē heeft/om te dienen indē naē des h. E. S. A. S. w. s. Gods/ Ghelijc alle zjn broederē die Teuittē/die aldaer voor den h. E. S. A. S. w. s. God/die sal ooc ghelijc deel te eten hebben/behaluē dat hi heeft/van zjns baders vercocht goet.

Als hi in dat land comt/dat die h. E. S. A. v. S. God v gheuen sal/so en suldi niet leeren doen/die grouwelicheden bā desen volcke/dat onder v niet beuondē en wordē/die gene die sine soon oft dochter door dat hier laet gaē/oft eenich propheteerde re/oft eenē dachberkeisere/oft die op dat vogelen ghelanc acht/oft eenē toouenaer/oft eenē besweerder/oft waerleggerc/oft een treken bedieder/oft die den dooden vragehen.

Wāt so wie dat doet/die seluc is eenē grouwel den h. E. S. A. v. S. God/en om alsulcke grouwels wille/berdriftē die h. E. S. A. v. S. God/voor v wech/Mer ghi sult sonder ghebrek wesen/metten h. E. S. A. v. S. God/Want dat volc dat ghi besittē sult/horē die dachberkielers en die propheteerders/Maer ghi en sult v niet alsoo stellen/teghen den h. E. S. A. v. S. God.

Eenen prophete/ghelijch mi/sal die h. E. S. A. v. S. God v berweckē/bā v heden en bā utwen broeders/dien suldi hoorē ghelijc ghi den h. E. S. A. v. S. God gebeden hebt/tot horeb/inden dageder vergaderingen/en ghi spracet/Ic en sal voort meer niet hoorē die stemme des h. E. S. A. S. w. s. Gods/en dat groote vier niet meer sien/op dat ic niet en sterue. En die h. E. S. A. v. S. sprac tot mi. Si hebben wel gesproken/Ic sal hen eenē prophete. ghe

Ihe ghi sijt/verwecken van uwen broederen/ ende geue in sinē mout mijn woort/ die sal tot hen spreken/al dat ic hem ge-ieden sal/Ende soe wie mijn woort niet hozen en sal/dat hi in minen naem spreken sal/van dien sal ic siecken.

En als een propheet vermeten is te spreken in minen naem/dat ghene dat ic hem niet gebode en hebbe te spreke/En wie dat spreeket in ander Gods en name/die selue propheet sal steruen. Mer oft ghi in uwer herten segt/hoe can ick ghemercken/welc woort die **YHWH** niet ghesproken en heeft/Als die propheet spreeket inde naem des **YHWH**/ist dattet niet engschiet/ oft datter niet af en coet/so ist dat woort/dat die **YHWH** niet ghesproken en heeft/Die propheet heeft vermetentlic ghesproken daerom en suldi hem niet ontfien.

Van die bescheydinge der vristeden voor die dootslagers/Howe veel ghetuygen eenen ouertuygen mogen/En hoemen den valschen ghetuyghe straffen sal.

Capittel. xij.
Als die **YHWH** God dz holt berouwen sal/wiens lant die **YHWH** God/b geuen sal/om dat te besitten en in haer stede en huplen te woonē so suldi dan v drie steden wtscheyden inden lande/dat die **YHWH** God/b gheuen sal te besitten/En ghi sult den wech bereyden/ en die palen van uwen lande/dat die **YHWH** God/by wtdeylen sal/ in drie deelen scheyden/dat daer in blye/die ghene die eenen dootslach gedaen heeft en dat sal die sake sijn/dat hi daer henen blyen sal die eenen dootslach ghedaen heeft/dat hy leuende bliue.

Als yemant sinen naesten slaet ontbetent/ende en heeft hi daer te bozen gheenen haet op hem gehad. Mer als wanneer yemant met sinen naesten ghinge int bosch/om hout te houwen/en houwen de metter hant die aere/om dat hout af te houwen en dat yser bliecht voor banden stele/en raect sinen naestē dat hi sterft/Die sal in een van desen steden bliē/op dat hi te liue bliue/en om dat die bloetwreker dē dootslager niet na en volge/die wyle dz jijn herte verhit is/en begripen hem/om dat die wech so berre is/en bercke dan die siele also/en nochtas geē oordeal des doots en is in hē/Wat hi en heeft te bozen tot hem geenien haet gedragen. Daerom gebiede ic v dat ghi drie steden wtscheyt.

En ist dat die **YHWH** God utwe pale bereyden sal/so hi uwen vaderen ghes wozen heeft/en gheeft hi v al dat lant/dat hi gheseyt heeft uwen vaderen te gheuen/ist dat ghi anders alle dese gheboden houdt/soo dat ghi daer nae doet/die welke ic v hede gebiede/dat ghi uwen **YHWH** uwen God lief hebben sult/en in jijn weggen wandelen alle v leuen lanc/so suldi dan noch drie stede doen tot desen dylen/op dat gheen ontschuldich bloet gehoort en worde in uwen lande/dat v die **YHWH** God/ghegeuen heeft tot een etue/en alsoe geen bloet op v en come.

En als yemant haet draecht tegen sinen naestē en wacht hi hem/en gaet hi op hem/en slaet hi jijn siele doot/en blicet hi in een vā desen stede. So sulden die Gunders van jinder stadt derwaerts seyn den/en laten hem van daer halen/en gheuen hem

in des bloetwrekers haent/dat hi sterue/b ooghen en sulc hem niet spare/en ghi sult dat ontschuldige bloet wt Israel doen/op dat v wel geschie.

Ghi en sult ws nachte pale niet achterwaerts stooten/die utwe boozlaten gheset hebben in uwen erde/dele/dat ghi gheeft werdt inden lande/dat die **YHWH** God/v ghegeuen heeft te besitten.

Gheen ghetuyghe en sal alleen opkamen tegen yemanden/ouer eenighe misdact oft sonde/het si wat sonde dattet si diemen gedoen ran. Maer in den monde van twee ofte drie ghetuyghen/sal alle sake staen.

Als een luegenachtich ghetuyghe tegen yemanden opsaet/om tegen hem te betuyghen een ouertredinghe/soo sullen beyde die mannen/die een sake met inalcanderen hebben/booz den **YHWH** booz den priester/en booz die rechteren staen/die tot dier seluer tijt jijn sal. En die rechter sal neerstelic ondersuecken. En als die valsche ghetuyghe/een valsch ghetuychnis tegen sinen broeder ghegeuen heeft/so suldi hem doot/so hi dichte sinen broeder te doen/doende dat quaet vā v wech/op dat die andere dat hoorende/breken/en niet niēer als sulcken quaden stuc booz en nemen te doen onder v. Doo ghe en sal jinder niet sparen/Siele om siele/Soghe om ooghe/Tant om tant/Handt om handt/Doet om doet

Howe dat mee inden oolloghe en stridē hādelen sal/So in dat belech en innemen der steden

Dat. xx. Capittel.

Als ghi inden crijch trect teghen uwe viandē/en siet die rossen en wagenē des volcs/dattet groeter is dan ghi/so en ontfien niet/Want die **YHWH** God/die v wt Egyptē lāt ghelepe heeft/die is met v/Als ghi tottē stede coet so sal die priester bi v comen/en spreken mette volcke/ende seggen tot hen/Israel hoort toe/ghi gaet heden inden strijct tegen uwe vianden/W herte en si niet verlaect/en vreckt ooc niet/en en vreckt nyet/en en laet v niet groudbelen booz haer. Want die **YHWH** God/gaet met v/om booz v te strijden teghen uwe vianden/om v te helpen.

En die hoofstede sullen mette volcke spreken/en segghen. So wie een nieu huys gemact heeft/en en heuet noch niet ingewit/die gae hene/ende bliue in jijn huys/op dz hi niet en sterue inde crijch en een ander wijet in. So wie eenen wijngactt geplant heeft/en en heuet hem noch niet gemeynge maect/die gae wech en bliue thiys/dat hi niet en sterue inden crijch/en datten een ander ghemeyn maake. So wie een wijf ondertrout heeft/ende en heeftse noch niet thiys gehaelt/die gae henen/en bliue thiys/dat hi niet inde crijch en sterue/ende dactse een ander thiys hale.

En die hoofstede sullen broeder totten volcke spreken en seggen. Soe wie dat vreckt/en een besaect herte heeft/die gae henen en bliue thiys/op dat hi ooc jinder broederen hert/wiet en doe vreesen ghelijc jijn herte/En als die hoofsteden wt gesproke hebbe metten volcke/so sullen die ouerste des hejrs/dat volck inder oorden stellen.

Als ghi booz een stadt trect/om die te bestridē/so suldi haer vrede ontbedē. Ist dat si v vrede elijck

D Joan
blij. c.
ij. Cor.
rij. a

B

B

O

ant'woorde/en v die poortē open doen. So sal alle dat volc dat daer inne sal geuondē wōrdē/dat sal v onder tribut diene/en onderdaen zijn. Mer en willen si niet v niet vrede liec hanteren/en willen si niet v ooylogē/so belegte dan/En alle die hē E E uwe God v in die hant gheeft/so suldi al wat manlic daer in is/met des sweerts scrpte vbaen sonder die wiuen/kinderē/bee/ende al wat in die stad is/en al den roof/suldi onder v wt deyle/En ghi sult eten vā uwer brandē gedeylden roof/dye die hē E E uwe God v ghegeue heeft. Also sul di alle den steden doen/die seer verre van v liggen en die ghene die niet en zijn banden steden van desen volcke.

DMaer in die steden van desen volcke/ die welke die hē E E uwe God v tot een erue geue sal/ daer en suldi niet late lenē/so wat eenē adē heeft. Maer ghi sult te niete doen/te wete/die hehiten/Amoziten/Cananite/Pherefitē/Heuite/en Jebusiten/also die hē E E uwe God v gebode heeft/op dat si v niet en leere doe/alle die groutwe licheidē/die si hare godē doe/en dat ghy v ooc niet en besondicht aen den hē E E uwen God.

Als ghi door een stede lange tūt ligghen moet daer ghi tegen strijt/om die te winuen/so en suldi die boomē niet verderue/varede metter vilen oft arren daer aen/Want ghi comt daer af wel etē/daerom en suldise niet wt doen/want het is doch hout des belts en gheen mensch/ende si en comē niet gecomē/en wōrdē volwerē tegē v/ Mer dat boomē zijn/die ghi weet datmē daer niet af en eet die suldi verderue/en wtwoypen/en maken daer af volwerck tegen die stad/die tegē v ooyloocht tot dat ghi haers machtich wort.

Woe datmē doensal mettē doodenlichaē eens verslagenē inden velde gheuonden/Woe met eē vrouwe inden crich geuangen/Woe hē een man met twee wiuen en zijn kinderen hebbē sal/wden en behoort die doodelicamē niet aender galgen telaten hangen. Dat. xxi. Capittel

Almen eenen verslagenē vuidt in dat lant/dat die hē E E uwe God v geue sal om te bestē/en leyt daer int belt en men en weet niet wiuen verslagen heeft. So sullen dan die Gunders en rechtters wtgaen/en met en banden verslaghenē aen/alle die omliggende stedē. Die stede dpe daer die naeste is/dan sullen die Gunders van deser seluer stad nemē een ionghe koe banden runderen/daermen niet mede ghearbeyt en heeft/noch iock getrockē en heeft/en si sultē af leyden tot eenen keyachtigē gront/die noch gebōnē noch besaeyt en is/en aldaer sullen si haer den hals afhouwen

DEn daer toe sullen die puesters comē/die kinderen Teul/wāt die hē E E uwe God heeftse hercoeren/dat si hem dienen/en sinen name louē/en na haren mont sullen alle saken/en alle plagē gedaē worden/En alle die Gunders van dier stad sultē comē totten verslaghenen/en wasschen haer hant den ouer die ionghe koe/die daer den hals afgeslaghe is inden keyachtigē gront/ende si sullen ant'woorden en segghen/Onse banden en hebbē dit bloet niet ghestort/en onse ooghe en hebbē soek niet gesien/weest ghenadich wden volcke Israel/dat welke ghi die hē E E uwe verlost hebt/en en re.

kent niet dit onsculdich bloet onder wden volcke Israel. En also sullen si van dien bloede ver soens wesen. Ende also suldi dat onsculdich bloet vā v doe/doende dat gheue dat recht is/voor des hē E E uwe ooghen.

Als ghi inden crich trecken sult tegen uwe vlianden/ende dē hē E E uwe God gheeftse in wden handen/dat ghi haer gheuangenē werch vuert/ende si die een schoou wif/onder die geuaghenē/ende hebdi lust tot haer/dat ghise tot eenē wue neem t/so leytse in v huys/en laetse scheerē/ende haer nagheten corten/ende legghē die cleederen af/daer si in gheuangen is/en latense sittē in v huys/en betweue een maent lanc hare vader/en haer moeder/daer na besaeytse/ende neemse te houwelic/en laetse v wif zijn. Ende als ghi haers niet meer en begheert/so suldise wlaten/werwaerts dat si henen wille/ende en vercooptse niet om ghelt/noch en berletense oock nyet. Om dat ghyse verneert hebt.

Als yemant twee wiuen heeft/ene die hi lief heeft/en eene die hi haet/en varen si hem hinderē/ beyde die liefste/en die hi hatet/ist dat die eerghe bozē behoort der goeder die hi haet. En als die tyt comt/dat hi sinen kinderē die erue wtdeylet/so en mach hi niet des heften wifsoon/den eerstenge bozen soonmaken/door der gheure eerstgebozē soon/die hi haet/Maer hi sal bekeunen der gheen der soō die hi haet/dat hi die eerstgebozē is/en geue hem dubbele ghifte/van alle dat hi heeft. Wāt dese is dat beghinsel zijns vermogētheys/en des eerstgebozen recht is zijn.

Als yemant eenē crighelen en ongehoorsamen soon heeft/die zijns vaders/en zijns moeders stem niet hoorē en wilt/als si hē straffen/so sullen hem zijn vader en moeder nemē/en hē tottē Gunders bander stad bzenghē/en totter poorten der seluer plaetsen/en sullen totten Gunders der stad seggen. Dese onse soon is eygentwillich en ongehoorsam/en hi en hoorē onse stemmē niet/en hy is gullich en onpromettent/So sultē hē dan steenen alle die hede vā dier stad/tot dat hi sterue/en ghi sult also dat quaet vā v doen/dattet alle Israel hoorē en bese.

Als yemant een sonde gedaen heeft/die waer dich is des doots/en wort hi also ghedoot/datmē hem aen een hout hant/so en sal zijn lichaem aet hout niet bliuen ouer nacht/maer ghi sult hē van dien daghe begrauen/Want vermaledij tē te bi by God/die daer hant/op dat ghi v lant niet en ontreyndicht/dat welke v die hē E E uwe God gheeft tot een erue.

Woe datmen die liefdet tegen den naesten bewisen sal/Ende menigherley andere gheboden/Woe hem een man hebben sal tegen dwiss/die hi gheen maecht beuonden en heeft. Capittel. xxij.

Als ghi vbroeders ofse/oft schaep siet gaen dolen/so en suldi v niet ont trecken van hem/maer ghy sultē wedet tot wden vborder bzenghen. En als vbroeder verre van v is/en ghi en kent hem niet/so suldise in v huys neme n/dat si bi v bliuen/tot datse v broeder suert/en hem dan weder gheuen. Als suldi v doen ooc met sinen

ezele / met sinen cleede / en niet al dat verlore is / dat welc v' zoeder verliest / en ghij bindt / ghi e' n' mo- ges hem niet onttrecken.

Als ghi wt zoeders ezele / oft osse siet ballen in den weghe / ghi en sult v' niet daer af weynde / mer ghi sult hem ophelpen.

En wijf en sal gheens mans geweer draghen en een man en sal geen vrouwen cleedere aendoen Want die dit doet / die is den **H. E. E. U. W. E. N. G. O. D.** eenen grouwel.

Als ghi inden wege wort stende eenen boghels nest / op eenen boom / oft opter aerden / met iongen oft met eyere / en die moe der sidt op die iongen / oft op die eyere / so en suldi die moeder metten iongen niet nemē / mer ghi sult die ionghen nemen / en die moeder laten blieghen / op dat v' wel gheschie / ende lange leuen muercht.

Als ghi een nieu huys maect / soe maecht om v' dach een schutsel / op datter gheen bloet op v' huys en come / als yemant daer af biele.

Ghi en sult uwe wijngaert niet met meniger ley saet besaeyē / op dz ghi dat jaet niet en heylt tot der bullinghen / dat ghi ghesaeyt hebt / met dat ghene / dat v' in come vandē wijngaert Ghi en sult niet ackeren met eenen osse / en met eenē ezel te samen. Ghi en sult niet aentrecken een cleet dat van wullen en lijnen ghemengt is. Ghi sult laphens al om aen v' vier hoeken wt mantels maken / daer ghi v' mede bedect.

Als yemant een wijf neemt / en hi wort op haer gram / als hi sie beslapen heeft / aentijende haer yet scandelics / en hi breng het eer en quaden toep van haer wt segghende / Dit wijf hebbe ick ghenomen / en doen ic mi tot haer dede / beuantick dat si gheen maecht en was / So sullē die vader / en die moeder vander deernen haer nemen / en si sullen teekenen brengen vander deernen maechdom / voor die **S. U. D. E. R. S.** vander stad in die poorte / En der deerne vader sal segghen totten **S. U. D. E. R. S.** Ick heb desen man mijn dochter tot eenē wue ghegeuen / en nu is hy op haer gram ghe worden / ende tijdet haer een scadelic dinck aen / segghende. Ick en hebbe dijn dochter geen maecht geuonden. Dat is dat teken van mander dochters maechdom / ende si sullē die riddersen wtspreyden voor die **S. U. D. E. R. S.** vander stad En dan so sullen die ouders vander stad den man nemen / en casten hem / en laten hem om hondert sikels siluers beternis doen / en gheuen die der deerne vader / om dat hi eē maecht vā **I. S. R. A. E. L.** verucht heeft / en hi salse tot renen wijue hebbe / ende hi en machse zijn leuen lauck niet laten. Mer ist waer / dat die deerne gheen maecht gheuonden en is / soe sal men se voor hairs vaders duere leyden / en die lieden vander stad sullen se doot steruen / om dat si een dwaelt ghe daen heeft in **I. S. R. A. E. L.** / en in harts vaders huys ghehoereert heeft / en ghi sult dat quaet van v' doen.

Als yemant beuonden wort / die v' een wijf slaepet / die eenen getrouden man heeft / so sullen si beyde steruen / die man / en dat wijf dair hi v' geslapen heeft / en ghi sult dat quaet van **I. S. R. A. E. L.** doen.

Als een derne yemanden beloofst is / ende een man crichtse in die stad / en naept v' haer / so suldy se alle beyde ter stad poorten wt beeren / ende ghi

sultse beyde steenen dat si steruen. Die deerne daer om / dat si niet gheroepen en heeft / want si was in die stad. De man daerom / dat hi sijns naesten wijf te niet gemaect heeft / ende ghi sult dat quaet van v' doen.

En als yemant een verloofde deerne optē belde cricht / en hi begriftse / en naept v' haer / so sal die man alleene steruen / die v' haer geslapen heeft / en die deerne en sal niet steruen / want si en heeft geen sonde gedaē / die des doots waerdich is / mer gelike als yemant hem verheft tegen sinen naecten / en laet sijn siele doot / also is dit ooc / want hi bank se inde velde / en die verloofde deerne riep / en daer en was niemant diese help.

Als yemant aen een maecht comt die niet verlooft en is / en hi nemptse / en naept v' haer / ende si wordē beuonden / so sal diese beslapen heeft haren vader v' s'ich sikel siluers gheuen / en hi salse tot renen wijue hebben / dair om dat hie te niet gemaect heeft / en hi en machse niet laten sijn leuen lāc / **I. S. R. A. E. L.** mant en sal sijns vaders wijf nemen / ende hi en sal niet ontdecken sijns vaders dectel.

Hier worden bescreuē en ghenoeft die in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** met gaen en sullen / En andere gheboden gheordineert.

Heen ghehude / noch ghesuerde / en sal in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** comē. En daer en sal ooc gheen hoeren hint in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** comē / noch na dat thiede lict / mer het en sal gheens in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** comen. Die **A. M. M. O. N. I. T. E. N.** en **M. O. A. B. I. T. E. N.** / en sullen niet comen in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** ooc noch nae dat thiede lict / mer si en sullen nemmermeer daer inne comen / om dat si v' niet teghen en quamen met zoode / en met watere / inden weghe / doen ghi wt **E. G. I. P. T. E. N.** troct / en ooc wouden si **B. I. L. E. A. M. S. E. O. R. S.** soon bueren tegen v' den bedieder van **M. E. S. O. P. O. T. A. M. I. A.** / dat hi v' vermaledien soue.

Mer die **H. E. E. E. U. W. E. G. O. D.** / en woude **B. I. L. E. A. M.** niet verhooren / en hi veranderde v' die vermaledigdinge in ghebedinghen. Sin dat die **H. E. E. E. G. O. D.** / v' hef hadde / Ghi en sult ben geluc noch salicheyt wenschen / alle v' leuen lanc ee welic.

Die **E. D. O. M. I. T. E.** en suldi niet veronwaerden. Hy is uwe zoeder / De **E. G. I. P. T. E. N.** aen suldi ooc niet veronwaerden / want ghi hebt in haerder laute en yzemdeline gewreft. Die kinderen die si mit derde lict winnen / die sullen in die gemeynte des **H. E. E. E. A.** comen.

Als ghi wt en leggher gaet teghen uwe vanden so wacht v' voor allen quaden.

Als yemant onder v' is / die niet suuer en is / dat hem des nachts yet geschiet is / die sal buytē inden leggher gaen / en niet weder in comen / tot dat hi hē met watere voor den auont badē / en als die sonne onder gegac is / so sal hi weder inden leggher comen

En ghi sult buytē den leggher een plaecte hebben daer toe dat ghi nootlic ghaen moet / ende ghi sult eenē steel aē v' schuppe hebbe. En als ghi daer buyten sitten wilt / so suldi daer mede grauen / En als ghi gesetē hebt / so suldi doedecke dat van v' gegac is / Want die **H. E. E. E. U. W. E. G. O. D.** / wandelt onder uwen leggher / om dat hi v' verlossen soude / en uwe

Vanden booz v geue. Daeromme sal uwenleger heplich zijn/datter gheen schande onder v gheken en werde/en dat hi hem van v niet en keere.

Ghi en sult den knecht sinen heere niet leueren die welcke vā hē tot v geromen is. hi sal bi v bliuen inde plaetse die hi vercozen heeft/ binuen uwe poorten / hi sal daer rusten/en ghi en sult hem geen lachter doen.

Vanden dochteren van Israel en sal gheen hoer re zijn/Noch vanden sonen vā Israel/gheen hoer iagher.

D *rect. v. a* Ghi en sult gheens hoeren loon/ noch hondts ghebt in dijns Gods/dijns **HEE** huys vzen ghen van eeniger geloften/Want dat is alle beyde ontwaerdich vooz urben God utwen **HEE**.

Ghi en sult aen utwen broeder niet woekeren noch met gelt/noch met spise/noch met al daer mē mede gewoekeren can/Vende vzeemde muelcti woekeren mer aen utwen broeder niet/op dat v die **HEE** utwe God/gebenedijde in alle dz ghi booz hande neemt/in dat lant daer ghi in comen sult/om dat te besitten.

Als ghi dē **HEE** utwē God/een ghelofte doet/so en suldiht niet vtreckē te voldoe/want dye **HEE** v God/sal vā v verheyschen/en het sal v een sonde wesen/En en gelouet ghi niet / so en ist v gheen sonde. Mer wat wt utwen lippē gegaf is dat suldi houden/en daer na doen/so ghi den **HEE** utwē God vrbilich ghelooft hebt/dat welcke ghi niet utwen monde ghesproken hebt.

Als ghi in ws naectē wijngaert gaet/so muerch di handē duypē eten/so dat v lieft/ tot dat ghy veruult zijt/maer ghi en sult in dijn vat niet mede draghen.

Als ghi in ws naecten saet ghaet so muerchdijf metter hant af bryken/maer metter sickelen nyet daer inne maeyn.

Vanden scheytbrief/Ende van die vubest des nieuwen en gehouden mans/En andere gheboden/die elstoe des naecten aengaende.

Dat. xxiiij. Capittel.

Is yemant een wijf neemt en trouwe/en en bint si gheen ghenade vooz zijn oogē/om eeniger onlustentheyt wille/so sal hi eenē scyptbrief gheuen/en haer in die hant gheue / en laten se wt sinē huysē/En als si wt sinen huysē geganc is en wt v gae/en wort si eens anders mans wijf/en die selue ander man wort ooc op haer gram/en scrift hi haer ooc eenen scheytbrief/ende gheefte haer in die hant/en laet hie wt sinen huysē/ en oft dese selue ander man sterft/diese tot eenē wiue getrouwt hadde/so en machse noch die eerste man die se wt liet/niet wederom nemen/dat si zijn wijf sy na dien dat si onreyn is/en een groutwel vooz den **HEE**. Op dat ghi dat lant niet en besondicht/dat welck die **HEE** v God/v tot een erue ghegeuen heeft.

Als yemāt een wijf nietwelinge genomē heeft/die en sal niet int heyt reysen/en men en sal hē niet op leggē/hi sal by in zijn huys zijn/een iaer lant/dar hi broche si met sinē wiue die hi genomē heeft/

B Ghi en sult niet te pande nemē den ondersten en den ouersten molentsteen/wāt hi heeft v zijn siele te pande ghesedē.

Als yemāt beuonden wort die van sinen broeder een siele steelt wt den kinderen van Israel/en verlesse oft vercoopte/alswelck die sal sterue/op dat ghi dat quaet van v doet.

Wachte v liedē vooz die plage der lazare/dz ghi niet alder necessiteit hout en doet / alle dat v die priesteren die leuen en leeren. En also si v gebiedē/dat suldi houwen/en daer na doen. Sedenet wat die **HEE** v God / Mir Iam opten wege dede doen ghi wt Egypten lant treet.

Als ghi utwē naectē eenige schult vozech/so en suldi dan in zijn huys met gaen/en nemē hē eenigē pant mer ghi sult buytē staē/ en bi die ghi vozech/sal zijn pant buytē brenge tot v. Mer is hi benoot so en suldi niet napē gaē met sinē pande/ mer ghy sult hem sinē pant weder gheue/ als die sonne onder gaet/dat hi in zijn cleet nape/en ghebenedie v dat sal v vooz utwē **HEE** uwen God tot gerechticheyt gherichte werden.

Ghi en sult niet vercozen dat loon/ des ghenē die benoedicht en arm is/ onder utwe broederē/ of vzeindelinghē die in utwē lande/en binuen utwe poorten is/maer ghi sult hē sinē loon gheue/ inde seluen dage/dat die sonne daer ouer niet onder en gae. Wāt hi is benoedicht/en hi onthout zijn siele daer op / op dat hi den **HEE** niet aen en toepe teghen v/en dattet v een sonde si.

Die vader en sal niet voot die kindere/ noch die kindere vooz den vader sterue/ Mer een yghelike sal vooz zijn sonde steruen/ Ghien sult des vrede lingshē/en der weelen rechte niet buyghen/ En ghi en sult der weduwe cleet niet te pāde nemē. Wāt ghi sult ghedencken/dat ghi in Egyptē een knecht gewest zijt/ En dz die **HEE** v God/ v vā daer verlost heeft/daerom gebiede ic v/dz ghi dat doet.

Als ghi op utwē acker geoockt hebt/en hebt eenen schoot inde acker bergetē/so en suldi niet omme kerē om dien te hale/ Mer hi sal den vzeemde lingshen behoore/den weelen/en den weduwē/op dat die **HEE** v God/v gebenedijde in alle die werckē van utwē handē/Als ghi utwen olifboom afgelesen hebt/so en suldy daer na niet nauwer aflesen. Het sal der vzeemdelinge/ der weelen/en weduwē zij. Als ghi utwē wijngaert ghelesen hebt/so en suldi daer nae niet nauwer aflesen/ Het sal des vzeemdelinghē/en des weelen/ en der weduwen zijn/ En ghi sult gedenckē/dat ghi in Egyptē lant gewest zijt/daerom gebiede ic v dat ghi dat doet.

Woe die rechters straffen den misdadigē/men en sal den doerscheden offe den mont niet stoppē Woe deenbroeder des anderen doode broeder v vyf trouwen sal. Dat. xxv. Capittel.

Is eenigen twist tussehē mannen is/so sal menē vooz dat rechte brenghē/en doē hen recht/en gheue den recht ueerdighen recht / en den godloosen berdoemen / En ist dat die godloose slagen verdient heeft/so sal dye rechter hem neder heetē ballen/en men sal hem vooz dē rechter slaē na die mate/en tgetal vā zijnder misdaet. Als men hē. xl. dagē gegeue heeft so en sal mē hē niet meer slaen/op dat/so wanneer men hem meer slagen gheeft/te veel gheslagen worde/ende dat v vzeeder deertlijchen vooz utwen ooghen si.

Shi en sult den dootlichenden offte sinen mu-
niet verbunden.

Als broeders met malcanderen woonē/ en die
eene sterck sonder kinderen / soo en sal des verstor-
uens wif buyfen gheenē bzeemden man nemen.
Mer haer swager salse beslapen/ en tot eenen wō-
ue nemen/ en trouwenē/ en den eersten sone die si
baert/ dien sal hi verheffen na den naem van sinen
ghestoruen broeder/ dat sinen name niet en worde
wtgedaen wt Israel.

Maer en gheue ghet den man niet/ dat hy sijn
swagherinne nemen soude/ so sal si sijn swagherin-
ne opgaen/ onder die podte/ door die Suders / en
segghen/ **M**ijn swager wepget sinen broeder ee-
nen naem te verweken in Israel / noch mi te hou-
welic te nemen/ **D**an sullen hem die Suders van
der stadt doen halen/ en met hē spreken/ **A**ls hi dan
staet en spreect / beten belieft mi nō haer te nemen
so sal sijn swagherinne voor hem comen/ voor die
Suders/ en trecke hem eenē schoen wt/ van sinen
voete/ en spouwe hem in sijn aensicht/ en si sal ant-
woorden/ en segghen/ **A**ls salmen doen eenen y-
ghelicken/ die zijns broeders huys niet maken en
wille/ **E**n sinen name sal in Israel heeten des On-
gescheypts huys.

Als twee mannen met malcanderen twill heb-
ben/ en dat wif handē eenē loopt toe/ om dat si ha-
ren man verlossen soude/ van des gheuen hant die
hem slaet/ en steect haer hāt wt/ en grijpt hem mē
sine schamelheyt/ so suldi haer die hant afhouwen
en v ooghe en sal haerder niet ontfermen.

Shi en sult geen tweederley gewichte in wtben
sack hebbē/ groot en cleyne/ **E**n in wtben huys en
sal gheen tweederley Epha sijn/ groot ende cleyne
Shi sult een vol en recht ghewichte/ en een vol en
recht Epha hebben/ op dat ghi lange leuē muercht
in dat lant dat v die **H** E **E** **S** **G**od geue sal/ **W**āt
die dat doet/ die is eenen groutwel den **H** E **E** **S** **G**od
wtben **G**od/ gbelic alle die ghene die quaet doen.

Ghedenē wat v die **A**malekitē inden wege de
den/ doen ghi wt Egyptē troet/ hoe si v aentastē in
den wege/ en sloegē wtbe achterste/ alle die onsterc
ke die achter v na quamē/ doen ghi in sede en mat
waert/ en si en bresden **G**od niet. **A**ls v die **H** E
S **G**od in die ruste brenge/ van alle v omhiggē
de viandē/ in den lande dat v die **H** E **E** **S** **G**od
gheeft/ tot render erue om te bekiten/ soo suldi die
gedachtenisse der **A**malekiten wt doen/ van onder
den hemel. **D**at en bergheet niet.

Van die eerste vruchtē en thiendē/ **H**oe die ge-
bracht sullen worden met lof ende dancsegginge
Gods. **D**at. xxvi. Capittel.

Als ghi in dat lāt comt/ dat v die **H** E
S **G**od/ tot een erue gheuen sal/
en besidē dz/ ende betwoonet/ so suldy
dani nemen alderley eerste vruchten
handē lande/ die wt der aerde comen
die de **H** E **S** **G**od v gheeft/ en ghi sultē in ee-
nen hoek legghen/ en henen gaen in die plaetse/ die
de **H** E **S** **G**od vercozen heeft/ dat sinen na-
me aldaer woonē soude / ende ghi sult tot hem pie-
ster comen/ die tot dier tijt daer is / en tot hem seg-
ghen/ **I**ck hercondighe heden den **H** E **S** **G**od
God/ dat ic ghecomen ben in dat lant/ dat die **H** E

H onsen vaderen geswozen heeft/ ons te geuen
Ende die priester sal den kof nemen vā wtbe
han/ en laten hem neder voor dē outaer des **H** E
S **G**ods/ daer suldi segghen en antwoor-
den voor den **H** E **S** **G**od. **D**ie van **S**irien
wouden minen vader verduuen/ doen hi astroc in
Egyptē/ ende hi was aldaer een bzeemdelinc met
cleyne volcke/ en hi wert aldaer een groot sterck
en vele volck. **M**aer die Egypteyaren hanteerden
ons qualick/ en dwonghen ons / ende si leyden ee-
nen herden dienst op ons. **D**oen riepen wy totten
H E **S** **G**od/ onser vaderen **G**odt/ en die **H** E **S** **G**od
hoorde onsen roep/ en hi sach ons bedwāc arbeit
en leet/ en hi leyde ons wt **E**gypten met een mach-
tighe hant/ en wtgestrecten arm/ ende met groote
bzeelicheden/ door teekenen en wonderē / en hy
bracht ons in dese plaetse/ ende hi gaf ons dit lant/
daer melc en houich in bloeyt / **D**o bzeenghe ick dye
eerste vrucht des lants/ dat die **H** E **S** **G**od ons gege-
ue heeft/ **E**n ghi sultē latē voor dē **H** E **S** **G**od
God/ en aenbidde voor den **H** E **S** **G**od
en vrolich sijn van alle den goede dat die **H** E **S** **G**od
v gegeven heeft/ ende wtben huys/ ghi en
die **T**euittē/ en die bzeemdelinc die bi v is.

Als ghi alle die thiendē van alle dat v in comen
de is/ te samen gebracht hebt/ in dē dē dē iare / dat
welcke is een iare der thiendē/ soo suldi den **T**euittē
den bzeemdelingen/ den weesen/ en den wedu-
wen gheuen/ dat si eten kunnen wtbe poorten/ ende
berlaet worden/ **S**hi sult seggen voor den **H** E
S **G**od/ **I**c hebbe gebracht dat ghene dat
ghebenedijt is wt minen huys / en ick hebde ghege-
uen den **T**euittē/ den bzeemdelingen/ den weesen/
en den weduwen/ nae alle gheboden / dye ghy mē
gheboden hebt. **I**ck en hebbe niet ouer ghetorden
wtbe gheboden/ noch bergheten/ **I**c en hebbe daer
af niet geten in minen rouwe / en ic en hebbe daer
af niet gedaen in ontrenicheden/ **I**c en hebbe daer
af niet totten dooden ghegeuen. **I**c hebbe des **H** E
S **G**od mijns **G**ods stemme gehoorsam gheueest
en ic hebbe ghedaen so ghi mi geboden hebt/ **S**iet
af van wtbe heylige wooninghe handen hemel/ en
ghebenedijt wtbe volc **I**srāel/ ende dat lant dat ghi
ons ghegeuen hebt/ gelick ghi onsen vaderen ge-
sworen hebt/ een lant daer melc ende houich sine
bloeyt.

Heden ghebiet v die **H** E **S** **G**od/ te
doen nae alle dese seden en rechten/ dat ghi die be-
hout/ ende daer na doet/ wt alder herten/ en wt al-
le v siele/ **S**hi hebt hedē gesprokē tottē **H** E **S** **G**od/
dat hi v **G**od is/ dat ghi in alle sine weghen wand-
delē/ en dat ghi sine sedē houdt/ sijn geboden ende
rechten/ en dat ghi sinder stemmen gehoorsam
sijn. **E**nde die **H** E **S** **G**od heeft v heden gheseyt/ dat
ghi sijn eyghē volc sijn sult/ also hi v gheseyt heeft
en dat ghi alle sijn gebodē houden soudt/ en dat hi
v dat hoogste make tot ouer/ naem ende prins/ vo-
uen alle volc dat hi gemaect heeft/ dat ghi sult sijn
den **H** E **S** **G**od/ een heylig volc / so hi v
gheseyt heeft.

Hoe dat mē steenen op geen side der **J**ordanen
oprechtē sal/ en dair op de gebodē des **H** E **S** **G**od
scriuē sal / **H**oemē op die twee bergen goet ende
quaet wenschen sal. **D**at. xxvi. Capittel

Joh. 19. a

nde Mose geboot met de Souders van Israel de volcke en sprac/hout alle die gheboden die ic v heden ghebiede/ Ende tot dier tijt/als ghi ouer die Jordane gaet in dat land/die heseuwe God/v geue sal/so suldi groote steenen op rechten/en witten met kalcke/en scriuen daer op alle die woordē vā deser wet/als ghi daer ouer comt/op dat ghi comen inuecht in dat land/dat die heseuwe God v gheuen sal/ een land daer melck en honich in vloeyt/also v die heseuwe vaderen God/ghelept heeft.

er. xx. d. Johne. viij. f

En als ghi nu ouer die Jordane gaet/ so suldy allucke groote steenen op rechten/daer ic v heden af ghebiede/op ten berch Ebal/en met kalcke witten/en ghi sult aldaer den heseuwen God een steenen outaer maken/daer en sal gheen yser ouer gaen/Dan heelen steenen suldy desen outaer den heseuwen God maken/ende ghisult den heseuwen God/daer op by antoffer offeren/en ghi sult dootoffer offeren/ende aldaer eten/en vrolijck zyn voor den heseuwen God/en ghi sult op die steenen scriuen alle die woorden van deser wet/daer en wel.

En Mose metten priesterē/die Leuiten sprake tot alle Israel ende seyden. Meret ende hoorit toe alle Israel/heden sidi ghe worden een volck des heseuwen Gods/om dat ghider stemmen des heseuwen Gods/ghehoorsaem gheueck zyt/en dat ghi doet nae sine gheboden en seden/die ic v heden ghebiede.

Ende Mose gheboot den volcke inden seluen daghe legghende. Dese sullen staen opten berch Ebal/om te gebenedien dat volck/als ghi ouer die Jordane gegac zyt/Simeon/Leui/Juda/Issachar/Joseph/Benjamin.

Ende dese sullen staen opten berch Ebal/om te beemaledien. Ruben/Sad/Asser/Sebulon/Dan/ende Naphtal/Ende die Leuiten sullen beghinnen en legghen/tot alle man van Israel/met luyder stemmen.

Vermaledijt si/die een godcken oft gheghoten heeft maect/een grouwelicheit des heseuwen/die dat een werck is der weremeesters handen/en set tet verborghen/ende alle dat volck sal antwoorde en legghen Amen.

Vermaledijt si/die zyn vader ofte moed bloect/en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/dye zyne naesten palen engher maect/en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die eenē blindē doet dolē inde weghe/en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die des vyeemdelinghe recht/en des weesen/en der weduwen buycht/ende al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die bi zyns baders wif leyt/en ondeect zyns baders blueghel/en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die bi eenich beeste leyt/ende al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die bi zyn suster leyt/die zyns baders oft zyns meeders dochter is/ende al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die bi zyns wijfs moeder ga-

pet/ende al dat volck sal legghen Amen. Vermaledijt si/die sijn maect en heymelic slaet en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die ghiste neemt/dat hi daer soude dat bloet vandē ontschuldighe/en al dat volck sal legghen Amen.

Vermaledijt si/die niet en blift in alle die woorden deser wet/en die niet en volbrinct/ende al dat volck sal legghen Amen.

A velcken gheluck en vveloert dien ontmoete sal die Sodaghebode houdē/ En vvederomme vvelcken straffinghen den ouertreders.

Capittel. xxxviij

nde als ghi die stemme des heseuwen heseuwen Gods ghehoorsaem zyt/houdende en doende alle zyn gheboden/die ic v heden gebiede/so sal v de heseuwe God dat hoorbste make bouen alle dat volck der aerde/En op v sulte comē alle dese ghebenedijngē/en si sulte v omuanghen/om dat ghi ghehoorsaem getweest zyt der stemmen des heseuwen Gods/ Gebenedijt suldy zyn in die stadt/ Gebenedijt inden acker/ Gebenedijt sal zyn die vrucht ws lichaems/die vrucht vā urwen lande/en die vrucht vā v beē/en die vrucht vā utwe offen/en die vrucht vā urwen schapē/ Gebenedijt sal zyn urwen hoef en wse ouerschoot.

Ghebenedijt suldi zyn/als ghi ingaet/ Ghebenedijt suldi zyn/als ghi wtgaet.

En die heseuwe sal utwe viandē/ dyc hen tegē v op stelle/voor v laten v slaen/Doz/ eenē wech sulle si wt treckē tegē v/en dooz/ seue wegē vā v bliē/ Die heseuwe sal der ghebenedijngē gebiede/dat si niet v si in urwen kelder/en in allen dat ghi voor handen neemt/en hi sal v ghebenedien inden lande dat die heseuwe God/v ghegeuen heeft.

Die heseuwe sal v hem tot eenē heplighen volcke maken/ghelicheit v gheswore heeft/om dat ghi die geboden des heseuwen Gods houdē/en wandelt in zyn wegen/so dat alle volck vā aertrijck sien mach/dat ghi na den naem des heseuwen genaemt zyt/en si sullen v ontfien/ En dyc heseuwe sal maken dat ghi oueruloedicheyt van goede hebben sult/aen die vrucht ws lichaems/aē die vruchte ws bees/en aen die vrucht van urwen acker/urwen lande dat die heseuwen vaderen gestoren heeft/v te gheuen.

En die heseuwe sal v sinen goede schat opdoē/ den hemel/om utwē lande reghe te gheue tzynder tijt/en dat hi ghebenedijge/alle die werckē vā utwē handē. En ghi sult vele volcken leenen/maer ghy en sult van niemanden ontleene. En die heseuwe sal v tot een hoofft maken/en niet toffen seert/en ghi en sult niet van bouen dzyne/en niet onder ligghē/om dat ghi ghehoorsaem getweest zyt/dē gheboden des heseuwen Gods/die ic v heden gebiede/te houden te doen/en om dat ghi upet gheueken en zyt/van eenighen woordē/dat ich v heden ghebiede/noch ter rechter/noch ter linker hant/ Daer ghi anderen Goden mede na wandelste/om hem te dienen.

It dat ghi niet en hoorit die stemme des heseuwen heseuwen Gods/houdede en doede alle zyn geboden en sedē/die ic v heden gebiede/so sulte alle dese

Sal. ij. Hoof. dat is. alle d. ghi op. legt. o. te be. houde. ek. boe. al. dat. ghi. die. hant. steect. B. J. Tent. xxxvi. d.

bermaledijngen op v comen / en v beuangen. **D**et maledijft suldi sijn in die stede / **D**et maledijft indē ac ker / **D**et maledijft sal sijn uwē kof / ende uwē ouer scot / **D**et maledijft sal sijn die vrucht ws lichaems / die vrucht ws lants / die vrucht van uwē ossen / en die vruchte van uwē schapen / **D**et maledijft suldy ziju / als ghi ingaet / en bermaledijft als ghi wtgaet

Die **JHVE** sal onder v seyndē berdwininghe ende clagen / ende bermaledijngen in allen dat ghy beghint om te doen / tot dat hi v berdoe / en haeste lic te nietē doe / **O**m uwēr quader bondē wille / en dat ghi mi ghelaten hebt. **D**ie **JHVE** sal by v dypē pestilencie langhe laten dueren / tot dat by v al berdoe / inden lande daer ghi in comen sult / om dat te besitten. **D**ie **JHVE** sal v slaen met ghestwil / cort se / hitte / brant / venijrichheyt / dorcheyt en bleechheyt / en hi sal v beruolgen tot dat hi v berdoe.

Den hemel die bouen v hooft is / die sal metalē zijn / ende die aerde onder v yscen / **D**ie **JHVE** sal uwē lande / kof ende afschen gheuen booz regen / ende afschē handē hemel op v / tot dat hi v berdoe. **D**ie **JHVE** sal v booz uwē viandē late slaen **D**oor eenē wech suldi tot hen wt trecken / en door seuen wegghen suldy van hen blien / en ghy sult berkroopt worden / onder alle rijken der aerden. **D**et haem sal een spise wesen / alle den voghelen des hemels / ende alle vee opter aerde / en niemantē sal daer zijn / die se wech laghe.

Die **JHVE** sal v slaen metten swerten van **E**gypten / metten speenen / met geilheyt / en niet sehooftheyt / dat ghi niet heel en sult comen getwozden. **D**ie **JHVE** sal v slaen met wtsinnicheden blintheiden / ende met raseren der herten / **E**nde ghi sult tasten inden middach / ghelijck een blinde tast int doncker / en ghi en sult in uwē weghe niet boozt comen.

Ende ghi sult getwelt en onrecht moeten liden alle v leuen lanc / ende niemant en sal v helpē / **E**n wijf suldi trouwen / mer een ander sal by haer slapen / **E**n hups suldi maken / maer ghi en sult daer niet in woonē **E**nē wijngaert suldi planten / mer ghi en sult hē niet ghemeyn maken / **W**en osse sal booz uwē oogen gedoot worden / mer ghi en sult daer niet af eten. **W**en ezelen sal booz v aēcht mē ghetwelt genomen worden / en v niet weder gegeuē worden / **W**es schaep sal uwē vianden gegeuen worden / en niemant en sal v helpen.

Wes sonen / ende v dochteren / sullen eenen an deren volcke gegeuen worden / dattet uwē oogen aen sullen sien / en van dataen te sien / sullen si ontbrieken alle den dar / en geen stercke en sal in uwē handen sijn / **D**ie vruchte van uwē lande / en allen uwē arbeyt / sal een volck verteeren / dat gene dat ghi niet en kent / ende ghi sult die sijn / die berduct woort / ende onrecht liden / alle v leuē lanc / **E**n ghy sult wtsinnich wordē / vā dat gene dat uwē oogen sien sullen.

Die **JHVE** sal v slaen / met eenē quaden swere aen uwē knien / en v braeyen / dat ghi niet gheheyt en sult comē worden / van aen die solt n vā uwē voeten / tot aen dat scheel op v hooft.

Die **JHVE** sal v / ende uwē Coninck dypē ghi ouer v gheset hebt / voeren onder een volc / dat ghi niet en kent / noch uwē vaderen / ende ghy sult

aldact andere **G**oden dienen / houde ende steene / en ghi sult verwoest worden / en ghi sult een ghemeyn woort ende fabule sijn / onder alle volcken / daer v die **JHVE** heuen gebrocht heeft.

Ghi sult veel saets wt vorre ten velde / en niet deel in doen. **W**ant die sprincharē sullen af eten / **W**ijngaerden suldi planten ende winnen / maer gheenen wijn drincken / noch lesen / want die woemen sullen verteeren. **O**lfifboomen suldy hebbe in alle uwē palen / mer ghi en sult v niet saluē met olpe / want uwē olif boomen sullen wtghewozpen worden / **S**onen ende dochteren suldy winnen / en gheen gebuycken / want si sullen wech gheuoert worden / **A**lle die boomen van uwē lande / en dypē vruchten van uwē lande / sal den brant berstinden.

Die v kromdelint die bi v is / die sal bouē v klimmen / ende alstē bouen driuē. **M**aer ghi sult neder dalen / en alstē onder ligghen. **H**i sal v leenen / mer ghi en sult hem niet leenē. **H**i sal dat hooft sijn / en ghi sult den steert sijn.

Ende alle dese bermaledijngen sullen op v comen / ende v nae volghen ende oinuangē / tot dat ghi berghaen sult / om dat ghi die stemme ws **JHVE** ws **G**ods / niet ghehoort aem gheueest en zijt / ende dat ghi sijn gheboden ende seden / niet en hielt die hi v gheboden heeft / daerom sullen aen v tekenē en wonderē sijn / eide aen uwē zact eethe lēck / om dat ghi den **JHVE** uwē **G**odt / niet ghedient en hebt met v hoijcker ende goeder bersten / doen ghi van als genoech hadt / **E**n ghy sult in uwē vianden dienē / die v die **JHVE** toe seyn den sal / in hongher ende in dorst / in naectheyt / en alder ley gebreck / en hi sal een yscen iock op uwē hals leggen / tot dat hi v berdoe.

Die **JHVE** sal een volck op v brengen / van berre / bander werelt eynde / ghelijck eenen **D**rent vrecht / wiens tonge ghi niet ghehoort en condēzen vreet volck / dat welcke niet en aensiet den persoon des **G**uders / noch en is niet genadich dē ion ghelinc / ende sal oock verteeren die vruchte van uwē vee / ende die vrucht van uwē lande / tot dy ghi berghaet / ende en sal v niet ouer laten bliuen / noch van hozen / most / olpe / banden vruchten der ossen / ende schapē / tot dat ghy vergaet / **E**nde sal v benauwen / in allen uwē poozten / tot dattet nē der wozepe uwē hoochten / ende balte mueren daer ghi v op verket / in alle uwē landen. **E**nde ghi sult benaut worden in alle uwē poozten / in alle uwē landen / dat v die **JHVE** uwē **G**odt ghegeuen heeft.

Ghi sult die vrucht ws lichaems eten / uwē sotren ende uwē dochteren bleesch / die die **JHVE** uwē **G**od / v gegeuē heeft / indē ant en noot / daer mede dat v uwē vianden berducken sullen. **D**at een man die te bozen weeldelick in lusten gheleest heeft onder v lieden / die sal sinen broedere en sinē wive / die in sinen schoot is / ende den soon die noch ouerbleuen is van sinen sonen berghonnen te gheuen yemanden van desen / vanden bleesche van sinen sone / dat hi eet / aenghesien dat hem niet ouer en schiet / van alle goede / inder ant en noot / daer mede dat v uwē brant benautē sal / binnen alle uwē poozten.

En wijf onder v / die te bozen weeldelike / ende

In welckten geestes hadde/ dat si niet gheproeft en hadde/ die solen van haren voeten op die acrdē te setten van teerheden/ ende vā weelden/ die sal den man die in haren schoot is/ en hare sone // en dochtere misginnen/ die belckens daer die kinderē in ghebozen worgen/ die bātussche haer eygē vernē toegegaen zūn/ en ooch haren sonen/ die si ghebaert heeft. Want si sullense etē heymelich van alderley ghebricke/ indē aert en noot/ daer mede dat v diāt v benauwen sal binnen uwen poorten.

Alst dat ghi niet en hout/ en doet al die woordē van deser wet/ die in desen boeck gescreuen zūn/ dat ghi vreeft den heerliche en verckerliche naem den **HESEU**wen God/ so sal die **HESEU** woderheit met v omgaen/ met sagen op v/ en uwe fact/ met grote en duerende sagen/ met groote en duerende secten/ en hi sal op v brengen alle die secten vā Egypten/ daer ghi voor vreeft/ die sullen v aenhanghen. Doch alle die crancheden/ en alle die sagen/ die niet ghescreuen en zūn indē boec vā deser wet/ die sal die **HESEU** v God/ op v late comē/ tot dat hi v berderuen sal/ en uwer sal een dieyn volckerken ouer bliuen/ ghi die te voren waert gheleijc die sterren des hemels/ na der menicheit. Om dat ghi niet gehoozt en hebt die stemme des **HESEU** ws Gods.

En ghelijc hem die **HESEU** van v te voren bevlide/ dat hi v wel dede/ en v vmerderde/ also sal hi hem verbliden/ dat hi v berderckē/ ende te meten doet/ en ghisult verfloort woordē vten lande/ daer ghi nu in trect om dat te befiten. Want die **HESEU** sal v verckropen onder alle volck/ vande eenē eynde der werelt/ tot aen dat andere/ en ghi sult al daer andere Goden dienen/ dyc ghy niet en kent/ noch uwe vaderen/ hout/ en steen.

Doch en suldi onder dat selue volck gheen gheweer hebben/ ende uwe solen van uwen voete/ en sullen gheen ruste hebben. Wāt die **HESEU** sal v aldaer een leuēde hert gheue/ en onmacht der ooghen/ en een vermachte siele/ dat v leuēdē v sal hanghē/ daech en nacht suldi vreesen/ en uwe leuē niet betrouwē. Des morgens suldi seggen/ Wpe sal mi den auont gheue/ Des auonts suldi seggen. Wie sal mi den morgen gheue/ van grooter vreesen ws herten/ die v verueren sal/ en banden ghesichten dīnre ooghen/ die ghi sien sult.

En die **HESEU** sal v met schepen vol/ weder in Egypten voeren/ doordē wech daer ic v af geleyt hebbe/ Shi en sult hē niet meer sien/ ende ghi sult aldaer vercocht worden/ uwen vianden tot knechten en ionckwifs/ en daer en sal gheen cooper zūn.

Het verbont wort vernient indē lande Moab Ende Moses vermaēt haer die goedertierēheit Gods/ Ende dat se opten **HESEU** haer vast bliuen betrouwende. Dat. xxiij. Capittel.

It zūn die woordē des verbonts/ dat die **HESEU** Moā gheboden hadde te maken mettē kinderen van Israel/ onder Moabiten lant/ bouē dat verbont dat hi maecte met hen liede te hozeb/ Ende Mose riep alle Israel/ en hi sprac tot hen/ Shi hebt gesien/ al dat ghene dat die **HESEU** ghebaen heeft/ in Egypten lant/ hoor uwe ooghen/ Pharaon met allen sinen knechten/ en met

allen sinen lande/ die groote verueckinghen/ die welke dat uwe ooghen gesien hebben/ dattet grote tekenen ende wonderen waren/ Ende die **HESEU** en heeft v niet ghegeuen/ tot opten dach van heden een herte/ dat daer verstandich ware/ noch ooghen die daer sien/ en ooren die daer hooren.

Hi heeft v verctich iaren in dyc woelckijne iaren wandelen/ uwe cleedere en zūn acn v ooc niet verouderet/ en uwen schoen en is niet out gheworden acn uwen voet/ ghi en hebt gheen broot ghetē/ en gheenen wijn ghedroncken/ noch sterckē drancke op dat ghi weet/ dat ic die **HESEU** v God ben.

En doer ghi quaent in die plaecte/ trock dyc Coninc Sijon tot Hef von wt/ ende die Coninc Og tot Salan/ ons teghen/ oin tegen ons te striden/ ende wi hebbense gheslagen/ ende haer lande in ghenomen/ ende tē enen deele ghegheue den Rubemiten/ ende Saddingen/ ende den haluen ghesachten der Manassiten. Daerominc hout nu die woorden van desen verbonde/ ende doet daer na op dat ghi cloeck zīt/ in al dat ghi doet.

Shi staet heden alle/ vooz den **HESEU** uwen God/ die ouerste van uwen geslachten/ uwe Souders/ uwe Officiero/ een peghelijc van Israel/ uwe kinderen/ uwe wijuen/ uwe vreamdelinc die in uwen legher is/ vā uwen houthouwer acn/ tot aen den waterscheppere/ dat ghi comē sout in dat verbont des **HESEU** ws Gods/ en indē cēt/ dat welke die **HESEU** uwe God heden met v maect/ oin dat hi v heden/ hem oprechtē soude tot eenen volcke/ ende dat hi v God zūn soude/ so hi v gheleyt heeft/ en so hi uwe vaderē/ Abraham/ Isaac en Jacob gheswozen heeft.

Want ic en make dit verbont/ en desen eedt niet alleen met v/ maer oock beyde met v/ dyc ghi heden hier zīt/ Ende met ons staet vooz den **HESEU** uwen God/ en metten ghenen/ die hede met ons niet en zūn/ want ghi wetet hoe wi in Egyptē ghewoont hebben/ en zūn ghetrockē middē doordē van heydenē/ doordē den welcken ghi troct/ en sacche haer grouwelicheden/ ende hare Goden/ hout en steen/ siluer en gout die bi hen waren.

Dat niet mischien eenich man/ ofte een wijf/ of eenich ghesin/ ofte eenich gheslachte onder v en si/ wiens herte hem heden afgebeert heeft/ vanden **HESEU** onsen God/ dattet henen ghae/ en die ne den Goden van desen volcken/ ende het worde mischien een wortel onder v lieden/ die daer galle ende bitterheit drage/ en al hoort hy die woordē van dese vermaledijdinge/ en nochtans hē gebenedijt in zūn herte/ en spreect. Het en sal so quaet niet zūn/ Ick wil wandelen/ alsoo alst in hender herten dunct/ dat die ghene die daer gedronckē heeft/ met ten dootighen verlozen soude worden.

En dan en sal dyc **HESEU** den ghenen niet ghenadich zūn/ maer dan sal sinen thoonē/ en zūn vreeselijcke liefde roocken ouer allen sinen man/ ende alle dese vermaledijdingē sullen op hem comen/ dyc welke in desen boeck ghescreuen zūn/ ende die **HESEU** sal sinen naem widoen van onder den bercl/ ende hi sal hem afscheyden tot quade/ wt alle den geslachte van Israel/ na dat in bou den van alle die vermaledijdingē des verbonts dat inden boeck van deser wet gheschicuen is.

So sal den dan segghen die nacominghen van
uwen kinderen/die na b comen sullen/ en die brye
de/die wt byem de lande comen/ als si die plaghen
bā desen landen sien/ en die sietē/ daer mede datse
die hē hē beladē heeft/ dat hi alle haer lant met
soltere en soute verbrandt heeft/ dat si niet besaeyt
en mach worden noch en wast/ noch dat geē crypt
daer inne op en gaet/ ghelijc Sodoma en Somo-
ra/ Adama en Zebouin omgekeret zijn/ die welcke
die hē hē in sinen toren en gramschappe ont-
keerde.

So sal dan alle volc seggen/ Waer om heeft dse
hē hē desen lande alsoo ghedaen/ Wat grootre
machtigher batigen toren is dat/ So salmen dan
segge/ En dat si dat verbout des hē hē haer
der vaderen God verlaten hebben/ dat welcke hy
ben maecte dat hise wt Egyptē leyde/ en si zijn nae
gegaen/ en si hebbē gedient de anderē Goden/ en
si hebbē aengebedē/ al sulcke Goden die si niet
en kenden/ en dien si niet toe gedept en zijn/ Daer
om is des hē hē toren ontfekt op dit lant/ al
so dat hi ouer haer heeft late comē alle die verma-
ledinge/ die in dit boec ghescreuen staen/ Ende die
hē hē heeft wt haren lande gestoten/ met gro-
ten toren/ gramschappen en ongenaden/ en hi heeft
se in een ander lant ghe woopen/ ghelijc nu blijet/

Die verborghheit des hē hē ons Godts
is ons en onsen kinderen geopēt en welic/ om dat
wi sullen doen/ alle die woorden bā deser wt
Van des hē hē vermhericheyt/ In dien
si anders oprecht zijn/ oft haer bekerē/ Ende vā
zijnder straffinge/ In dien si niet gehoorsaē en zijn
Dat. xxxi. Capittel

Als dit al op v comt/ het si die gebene-
dijngē/ oft die vermaledijngē dye ic
v booz gheleet hebbe/ en als ghi in u
wter herten gaet/ waer dat ghi zijt on-
der die heydenē daer v die hē hē v
God henen verctotē heeft/ en bekeret ghi v totten
hē hē uwe God/ zijnder stemmē gehoorlaem
jānde/ ghi en uwe kindere/ ban gantser herten/ en
bā gantser sielē/ in al dyc v heden gebede/ so sal die
hē hē v God/ uwe geuaughenisse kerten/ en u
wer ontfenē/ en hi sal uwe verghaderinghe we-
der brenghen wt allen volcken/ daer v die hē hē
v God henen verctroeyt heeft

Al waerdi aen des hemels eynde verctotē/ so
sal toch die hē hē v God/ v bā daer vergaderen
en halen v van daer/ en hi sal v laten comen in dat
lant/ dat uwe vaderen beseten hebbe/ en ghi sullet
in nemen/ en hi sal v wel doer/ ende vermeerderē
bouen uwe vaderen/ Ende die hē hē v God
sal v hert besnide/ ende v sacts herte/ op dat ghy
den hē hē uwen God/ muecht lief hebben van
gantser herten/ en bā gantser sielē/ op dz ghi leuen
muecht/ Mer alle dese vermaledijngē sal die hē
hē uwe God op uwe vlandē leggen/ ende op die
ghene die v haten en veruolghen.

Ende ghi sult v bekerē/ en boozē die stemme
ws hē hē/ doende alle zijn geboden/ die ick v
heden ghebede/ Ende die hē hē v God/ sal v
laten oueruloedich wesen in alle dyc wercken van
uwen handē/ aen die vrucht ws lichaems/ aen ws
bees vruchten/ aen ws lants vruchtē tottē goeden

Want die hē hē sal hem keere/ dat hi hem be-
blise vande goede/ also hi hem verhuecht heeft bā
uwen vaderen/ din dat ghi die stemme des hē hē
hē hē ws Gods gehoor hebt/ houdende zijn ghe-
bedē en sedē/ die gescruen staē in dat boec van de-
ser wet/ ist dat ghi v keert totten hē hē uwen
God wt gantser herten en wt gantser sielen.

Want dat gebot dat ic v heden ghebede/ en to
v niet te wonderlic/ noch te brete/ noch indē hemel
dat ghi segghen moghet/ wie sal ons inden hemel
voeren/ en halen ons/ dat wijt hooren mueghen en
de doen/ het en is oec niet ouer ghen side vande
zee/ dat ghi seggen mueghet. Wie sal ons ouer dyc
zee voeren/ en halen ons/ dat wijt hooren en doern
Want dat woort is na bi v in uwen mont/ ende in
uwer herten/ op dat ghi dat doern mueghet

Siet ic hebbe heden booz v geleyt/ dat leue en
gaet/ die doot en dat quade/ die ic v heden gebede
op dat ghi den hē hē uwen God lief hebbet/ en
wandelt in sinen wegen/ en sine geboden/ en seden
ende rechten houdes/ ende leuen muecht/ ende be-
meerdert worden/ en dat die hē hē v God/ v
ghebenedijne/ inden lande daer ghi intrect/ om dat
in te nemen.

Maer ist dat ghi v herte keert/ ende en boozt
niet/ mer baldi af/ dienende ander Goden/ en aen
bidde/ so verctondige ic v hede/ dat ghi vergaē sult
en ghi en sult niet lange bliuen in dat lant/ daer ghi
hennetrect ouer den Jordāen/ oin dat te vcriffen.

Ick neeme heden/ hemel ende aerde/ ouer v tot
ghetuyghen/ Dat ick v hebbe/ dat leuen ende dyc
doot/ ghebenedijnghe ende vermaledijngē booz
gheleet/ dat ghi dat leuen kieft/ ende dat ghynde
v sac/ leuen moget/ dat ghi den hē hē uwen
God lief hebt/ ende zijn stemme hoort ende hē aen
hanghet. Want dat is uwe leuen/ ende uwe langē
ouderdō/ dat ghi inden lande v doenen muecht dat
die hē hē uwen vaderē/ Abraham/ Isaac/ en
Jacob gheswooren beuect hē te gheuen.

Josua wort in Moyses plaetse den volcke tot
eenen hoofman ghegeuen/ Een propheete vā toe
comende ouertredinghen/ ende daer bi die straf-
singhe
Dat. xxxi. Capittel.

Die Moese ghyr henen/ en hi sprack
dese woorden tot alle Israel segghen
de tot hem/ Ic ben hede hondert iare
ende twintich ondt/ Ick en ran niet
meer wt ende in gaer/ Oec heeft dyc
hē hē tot mi geleyt/ ghi en sult niet ouer dese
Jordāen gaen/ Die hē hē uwe God/ sal seluer
booz v henen gaen ouer den Jordāen/ hi sal selue
dit volck booz v verdoen/ dat ghyse vcriffē sult/ Jo-
sua die sal booz v henen ouer gaen/ so die hē hē
ghelept heeft/ Ende die hē hē sal haer doen/
so hy Sibon ende Og den coninghen der Amori-
ten/ ende haren lande ghedaen heeft/ die welcke hi
verderf.

Als die hē hē dese oec booz v gheuen sal/
so suldi hē doern nae alle die gheboden die ick v he-
den geboden hebbe/ Weest gheest oec en bydelic/
en en bryest niet/ en en grouwelet booz/ haer niet/
Wandē dyc hē hē uwe God/ sal selue niet v
wandelen/ ende hi en sal die hant niet afdoen noech
v verlaten.

En Mose riep Josua, en sprac tot hē voor dye oogē van alle Israel, Weest getrouwt en bredelijc/wāt ghi sult dit volc inlant brengen/dat die hē

Josu. 10

O en uwen vaderen gheswojen heeft hen te geue/en ghi sultet onder hen wt depleu/Die hē en die selue voor v ghaet/die sal met v zijn/ dye en sal die hant niet af doen noch v verlaten, en en breekt niet, ende en verstrict v niet.

En Mose screef dese wet/en gaeft de priesteren/de kinderen Leui/die die Arcke des verbonts des hē en droegen/en al den Gudetē vā Israel en hi gheboot hen en sprac, Ouer seue iaer/ter tijt des vyaerts/in die feest der Feuertē/als alle dē Israel count/om te vtoouē voor de hē en uwe God/in die plaecte die hi verkiezen sal/suldi laten wtroepen dese wet voor alle Israel, voor hare ooren/te wetene/voor die vergaderinge des volckis/beyde der mannen en der wijue, kinderen/en wō hreendelucs/die in uwer poortē is, op dat si hooren en lere/dat si de hē en uwen God brecen/en houdē/dat si alle die woordē deser wet doe En dat hare kinderen die niet en weten/oor hooren en lere/dac mede si de hē en uwe God brecen/alle uwe leedaghe die ghi inden lande leet/dac ghi toe gaet ouer den Jordāen om te besitten.

D En die hē en sprac tot Mose/siet uwen tijt is bi ghecomē/dat ghi steruē sult/roep Josua en gaet in die tente des getuygenis, dat ic hē gebiede Mose ginchet henē met Josua/en gingē in die tēte des getuygenis/En die hē en opēbarde in die tēte in die salonne cenre wolcken/en die selue calomne der wolcken/cont in der tenten duere.

En die hē en sprac tot Mose/siet ghi sult na pē gae tot uwe vaderē/En dit volc sal op comen/en het sal briede Godē des lāts nac hoerē daer si in comē sult/en sal in laten/en laten dat v bont barē/dat welc ic met hen gemaect hebbe/En mis nē toren sal bergrāmen ouer haer ter seluer tijt/en ic sal v laten/en berbergē mī aēcht vā hen/tot dat si dteert woordē/En alle dā veel ongelucs/en anre beuangē sal, sullen si seggē, heeft my alle dit quaet niet beuangē, om dat God met mi nyet en is/En ic sal mīn aēchte berbergē/tot dier tijt om allet quaets wille, dat si ghedaen hebbe/dat si haer tot ander Goden ghekeert hebben.

So scrift nō dit liet en leeret den kinderen van Israel/en legget in hare mont/dat mi dat liet cen getuyge si onder die kinderen vā Israel/Want ic sal ic inlant brengen, dat ic hare vaderē gheswozē heb/dac mele en bonich in bloeyt, en als si etē en lade/en bet woordē/so sult si haer tot andere Godē keere/en hen dienē en mi lasterē/en late mī v bont barē/En als hen dā veel ongelucs/en anre beuangē sal/so sal dit liet voor hē antwoordē/tot eene getuygenis/Want si en sullen dat niet bergeten wēt monde haers sacts/wāt ic wete haer op set/dac si nō mede omgaen/cer dat icse int landt bringe dat ic gheswoien heb ve/Wlo screef Mose dit liet ter seluer tijt/en hi leerde den kinderē van Israel/en hi brual Josua Auns sone/leggende/Weest ghetrouwt ende sterē/want ghi sult die kinderen van Israel int lant leyden/dac ic hen gheswoeren heb/en ich sal met v zijn.

Doe Mose die woordē vā deser wet/al wt ghe

leerē hadde in ernē boec/gheboot hi de Teuiten/die de Arcke des getuygenis des hē en droegen/leggende/Neemt dat voer van deser wet/en legget aen die side vader Arckē des verbonts des hē en uwe Gods/dattet aldac cen getuyge si tegen v/wāt ic hēne v ongehoorsaemheyt en hart neckicheyt/Siet/wāt hede die wile dat ic met v leue/sidi ongehoorsaem ghebreect teghen den hē en uwe Hoe veel meer na mīnder doot.

Vergadert nō voor mi alle die Gutfte vā uwe gellachte en uwe officers/dz ic dese woordē voor haren oore spreke en dat ic hemel en aerde teghen hen tot getuygen uenē/Want ich weet, dat ghūt namine doot qualic maken sult/en banden wegetreden/den welckē ic v gebodē hebbe, en dan sal v ongeluc ouer comē hier na/om dat ghi qualic ghedaen hebt, voor des hē en uwe oogē, dat ghi hem betrouent hebt, door die werckē vā uwen handen Aldus sprac Mose die woorden vā desen liet/gheheel wt/voor die ooren vā alder ghemeynten van Israel.

Een ghedenck lēde kē/maect Moses hier den kinderen Israels/Wi climt opten berch en besiet dat beloofdelant/inden welcken hi niet en come Dat. xxxij. Capittel.

Eret ghi hemel ic sal spreken/en dye aerde hoorē die reden mīns monts Mīn leere druppe als de regen/en mīn redene bloeyt als de dauwe/en als den reghen op dat gras/ende ghelike die druppelen op dat cruyt.

Wāt ic sal den naem des hē en uwe aenroepē laet onsen God die heerlicheyt.

Volmaect zij die wercken des Steens wāt alle zijn wege zijn gerechte de Trou is God/en gequaet en is in hem/Sherecht ende redelic is hi.

Die berkerde en quaeert aert heuet met hem al berdoze/en het en zijn zijn kinderē met/om haer misdaet wille.

Danctē ghi also de hē en uwe God/ghi sult te en ontwāse volck/Is hi met uwe vader/en uwe hē en uwe, en heuet hi v niet gemaect en bereyt.

Sedenet der voorede dagē/mercket op die iare der voorede gēachte, vracht uwe vaderē die salt v bertōndighē, vwe Guderē die sullen v segghen.

Doe die al hoochste dat volc wt deplede/en berstoyde der mēsche kinderē, Doe sette hi die palen des volcs, na dat ghetal der kinderen van Israel.

Want des hē en uwe dercl is zijn volck/Jacobs is dat suoc zinder er uen.

Hi vant hē in die woestine/in die dooze vernlicke plaecte daert huyt, hi leyde hē om/en hi gaf hē berstant en besrudde hem gelic sinen oochappele.

Schij een arde sine nek op wecket/en ouer zijn iongen sweeft oft bliget/hi bryede zij bederē wt/en hy nam hem en droech hem op sine vloghelen.

Die hē en uwe alleene leyde hē/en dac en was gheen bremde God met hem.

Hiliet hē hooch hare opter aerden/en hi boede hē mettē vrychte des ackers/en hy liet hē hooch luygē wēt sterne/en olle wten heeden sternen.

Sotet banden hoeyen/ende melc banden schapen/mettē vette bandē lammieren/en beste rammen/ende bocken met beste nieren, en tarwe/en

Ont
deser
leefde
Taru
en de
rje
Tali
begon
dese
n?
dye
te co
vā
lien/
vōle
Tali
cerde
booz
nē gr
god/
si ma
ten h
mztu
aēcht
En
wer
had
gella
dye.
bū.
reb.
was
booz
Chy
gebo
te.
ccc.
hry
Jae

Joã x b

gafhem te drincken suuer druyuen bloet.
 En doen hy bet ende sadt wert/so wert hy hyl
 Shijst bet dick en hieet geworden/ Ende hy heeft
 God leren baren/die hem gemaect heeft/ hi heeft
 den steen zijns salicheyts cleyn gracht.
 En hi heuet hē tot zeldersch; v'wect door v'cedde
 goden. Duer die grouwelicheidē heeft hi hē v'ot; et
 Si hebben den velduyuelen groeft; en hare
 Gode met. Den goden die si niet en kende/dē nieu
 wen die nyewelste gecomen zijn/die uwe vaderen
 niet geeert en hebben.
 V'wen sterē die v' gewonnen heeft hebdi veracht
 En ghi hebt dē God vergeet/die v' gemaect heeft
 En doe dat die h' E' E' sach/ wert hy beruert
 met toorn; op zijn sonen en sine dochteren.
 En hi sprac / ick sal mijn aensicht van hen ver
 borzen / ic wil sien waert tē lestē met hēn benē wil
 want het is cenē verkeerde aert/ het zijn kinder en
 daer gheen gelooie in en is.
 Si hebbe mi verweet in dat geue dz God niet
 en is/mer haerder ydelheyt hebben si mi vertoert/
 en ic salte waeder verwechtē in dat ghene/dat gheen
 volck en is/aen een tot volc salte vercoomen.
 Want dat hier is ontfleken/duer minen toren
 en het sal bernē tot in die onderste helle / ende t' sal
 verteeren dat lant met sinen groeytele / en t' sal ont
 fleken die fundamenten der bergben.
 Ic sal onghelur op hen hoopen / ick sal alle mijn
 pissen aen hen verschiepen.
 Van hongere sullen si versmachten/en ver sint
 worde vā die corste/en vā bitterē siecē / ic sal der
 diere tandē onder hen seinde en woedēde slangen.
 Van buyten salte dat sweert heroude / en in die
 cameren anet/ beyde ionghelinc en maechden die
 supghelaghen metten grissen mannen
 Ic sal seggen waer zijn s' ick sal haer gbedachte
 nis doen ophouden van onder die menschen
 En waert dat ic met en schoude der viandē to
 ren/ dat hare viandē niet stout en souden worden/
 en inschten seggen onse handt is hooghe/ ende die
 h' E' E' en brest dat niet alle gedaen.
 Want het is een volc sonder raedt/ende in hem
 enis gheen verstant.
 S oft si wijs warē en verstonen dat / dat si dz
 wisten/wat hen hier nae comen sal.
 Hoe gaet dat toe/ dat haer der eē salder dypsent
 van hen lieden iaghen/en twee sullen twee dypsent
 bluchsch maken/ Ist niet also/om dat haren steen
 haer bercocht heeft/ Ende die h' E' E' heeftse
 puer ghegheuen.
 Want onsen steen en is niet als hare steē / daer
 af zijn onse vianden seluc rechtens.
 Want hare winstoc is vandē winstoc tot So
 doma en vandē acher Somorra / haer besije is een
 galle besije / si hebben bittere druyuen.
 Haren wijn is der draken fenijn / En verwoe
 der aderen galle
 Is dit bi mi verborzen / ende versegheit in mij
 ne schatten.
 Die wrake hoorc mi toe/ ic sal betalen/ tot zijn
 der tūt sal haren voet slipperen / want die sijt van
 haren omualle is bi/ende haer toecomst baccket
 Want die h' E' E' sal zijn volc rechten/en ouer
 sine knechtē sal hi ontfemerisse hebben/ Want hi

sal aensien dat hare cracht wech is/ En dat mette
 ghenen die v'loten waren/en die ouer bleuen wa
 ren al ghedaen is.
 En men sal segghen waer zijn hare goden / ha
 ren steen daer si op betrouden
 Van wiens offer si dat bet aen / En dioncken
 vanden wijn van haren drancoffer/lactē op staen
 ende v' helpen en bescutten.
 Siedt nu/dat ic ben/en dat daer geen God en
 is sonder mi/ ic can dooden/en leuende maken/dat
 ic geslegen heb/dat can ick heelen/en daer en is nie
 mant diet wt mijnder hant treet.
 Want ick sal mijn hant inden hemel heffen/en
 de ic sal segghen / Ic leue ewelijc
 Als ic dat blinckende van mijn sweerde wette
 sal/en als mijn hāt dat rechte aengrijpen sal/so sal
 ic mi weder wreken aen mijn vianden/ en den ghe
 nen die mi haten/loonen.
 Ic sal mijn pissen met bloede dioncken maken
 en mijn sweert sal vleesch eten/vanden bloede der
 verslagenen/en vanden bloede der gheuanghenen
 en dat des viants hooff/ontdeert sal zijn.
 Duychhet ghi h' ydenē met sine holcke / want hy
 sal dat bloet zijnder knechten wreke / en hi sal hem
 wicken aen zijn vianden / en hi sal hē laten verfoe
 nen vanden lande zijns volc.
 En Moes quā en sprac alle die woordende
 liets/voo den oore/des volc / hi en Josua Ruus
 soon / Doē Moes dit al wt gesprokē hadde tot al
 le Israel / so sprac hi tot hen / Reemt ter herten alle
 die woorden die ic v' heden besuyge/ dat ghi uwen
 kinderen beuecht/dat si houden ende doen/alle die
 woorden van deser wet/ Want het en is niet een
 woort tot v' te vergeefs gheseyt/mer het is v' leuen
 en allulcken woort sal v' leue verlenigen / inden lan
 de daer ghi benē gaet ouer dē Jordā dē te besitte.
 En die h' E' E' sprac met Moes ecken indē sel
 uen dage seggēde. Gaet op dat gebetche vā Aba
 rim/optē berch Perbo/die daer leyt inder Moabi
 ten lant/tegen Jerho ouer: en besiet dat lant Ca
 naan/dat welc ic dē kinderen van Israel tot een ey
 gendō geue sal/ En sterft optē berch / als ghi daer
 op gecome zijt/ en v' gaderē v' tot uwen volcke/ghe
 lijc als uwe broeder Maron sterf opten berch Joz/
 en hi vergaderde hem aldaer tot sinen volcke
 Om dat ghi v' berghrepen hebt aen mi/ onder
 die kinderen van Israel hi dat Rijf water / toe Na
 des in dye woestijne Zin / om dat ghy my nyet en
 heylighet onder die kinderen van Israel / hier sul
 di dat land tēgen v' sien / dat welc ic dē kindere vā
 Israel geue/mer ghi en sult daer niet in comen.
 Moes gheeft hier den volcke eenen ghoeden
 wensch ende een segeninghe / als voor zijn laetste
 adien.
 Dat. xxxij. Capittel.
 It is die gebnōdinge daer mede dat
 Moes die man Gods die kindere vā
 Israel vooz zijn doot geuendide se g
 gede Die h' E' E' is hē vā Sinai ge
 come/en hi is hen opgegaē vā Ser/
 hi is vooz ghecomen vanden berghe Paran/met
 heel dypsent heylighen/tot zijnder rechter handt/
 is eē vierige wet bt hē hoe heeft hi die hede so lief
 Alle zijn heyligen zijn in zijnder hant/ Si sullen tot
 uwen voeten come/ende si sullen van uwen woor

A

Den nemt/Moses heeft ons die wet geboden die etuen der gemeynte Jacob/En hi was in die volheyt des conince/en hi hieltte hoope dye ouerste des volckes/metten gheslachten van Israel.

Guben leeft ende en sterft niet ende by sy cleyn ban volcke.

Dit is die benedictie vā Juda/en hi sprac/HEE verhoort die stemme Jude/en brenghet tot sinen volcke/Laet zyn handen haer vermeerderen/ende hem helpen wt sinen vianden.

En tot Ieu sprac hi/Wie volhz en utbe licht/si nae den mā vā utber vermberticheit/dē welckē ghi tempredde tot Massa/daer ghi twilt hadt aē dat kuf water/Die tot sine bad en tot zynre moeder spreect/Ic en sie hem niet/en tot sine broedere/Ic en hēne hē niet/En tot sine soō Ic en weet hē niet/die hebben utbe redenen ghehouden ende utbe verbont utwaert/Die sullen Jacob utbe rechten leeren en Israel utbe wet/die sullen ruertwerc vooz utben iustē leggen/en geheel offer op utwē outaer/HEE gebenedijt zyn vermogenheyt/ende laet v ghenoeghen die wercken zyn der banden.Slaet den rugge der gheente die tegen hem opt rissen/en der gheente die hem hātē dat si haer niet op en rechten.

En tot Ben Iamin sprac hi. Die lieghiche des HEE sal woone in die toerkerenicheyt op hē Alle den ghebeelen dach/sal hi ouer hem houden/en hi sal tusschen zyn schouderen woonen.

Ende tot Ioseph sprac hi/Sijn lant leyt in dye gebenedijngē des HEE/daer zj edele bruchten banden hemel/en vande dauwe/en vande afgrōt/die daer onē leyt/Daer zj edele rype bruchte vande incommen der sonnen/en edele rype bruchte der manē/en vande toppen der bergē verheyscht en vande huenelen alkijt/en vander aerde/en haer volheit/Den goede wille vande ghenen die inden volcke woont/moet op Iosephs hooft come/en opten scheel des Nazareus onder sinen broedere/Sijn heerlicheit is als eenē eerstghebozenen offe/en zyn hoo:nen zyn gelijc eens eenhozens hoo:ne metten selus sal hi die volckē scoofen te hoop/ tot aen des werelts rynde Dat zyn die duysenden vā Ephraim/en die duysenden van Manasses.

En tot Zebulon sprac hi Zebulon verhuecht v hā wuen wtganic/En tot Issacar/berlijgt v hā wuen tenten/si sullen die volcken optē berch roepen/ende albaer offer offerend des gerechticheits/Want si sullen die menichte des zees supghen/en verloncken schatten inden lande.

Ende tot Gad sprac hi Gad si gebenedijt dye ruytmakere/hj woont als een leeu/en hi rooft dē arm en dē sceel/En hi sach zyn begin/dz albaer der leeraren hoopen verborigen lagē/en hi quam mette ouerste des volcē en hi dede die ghe:rechticheyt des HEE/en zyn rechte hant aē Israel.

En tot Dan sprac hi/Dan een ionghe leeu/hy sal bloeyen van Galan.

En tot Naphtali sprac hi/Naphtali sal genoech hebbe al wat hem belieft/en hi sal vol gebenedijgen des HEE zyn tegent westen/en supden/sal zyn beistinghe zyn.

En tot Asser sprac hi/Asser si gebenedijt met ionen/hj si aengenaem sinen broedere en doope

huen voort in opse/Ier en metael si aē sine loene/Wouderdom si als utbe iue/hr.

Daer en is gheen God als die God des gerechlicheits/Die opten heitel vaert die si utbe hulpe/Ende zyn heerlicheyt is in die wolcken dat is dye wooninghe Gods handen begheue/ende onder is hi den arm opter werelt/Ende hi sal v utbe vianden verduen/en legghen/Werck verduen/Israel sal alleen sekerlijc wooneh/Jacobs oghe sal zyn opten lande daer roze en moft is/Soc sal sine hemel van dauwe duyspen/Wel v Israel wie is ws gelijc/D volck dat duet dē HEE salich wort/die v hulpe utbe schut/en dat sweert utber glosten is/W byandē sullen verstmachte/mer ghi sult op haer hoochste henen gaen.

Moses climt optē berch ende sterft aldaer En hy wort vanden kinderen Israels beveent.

Capittel xxxiii

Ade Mose clā vande veldē der Moabiten opten berch Nebo/opten top vande berch Pisga/tege Jericho o:uer/en die HEE toonde hē alle dat lant Silead/tot Dan toe/en gheheel Naphtali/en dat lant Ephraim en manasse/en alle dat lant Juda/tot aē die aedfeste zee/en te gent zyn den/en die lantcrappen vā dat breet belt van Jericho der palmen stadt/tot Zoar toe/Ende die HEE sprac tot hem/Dit is dat lant/dat ick Abraham Isaac en Jacob gheswozen hebbe/legghende/ick salt utben sate gheuen/ghy hebbet aengeffen met utben oogen/mer ghi en sult daer niet ouer gaen.

Albus sterft Mose aldaer die knecht des HEE inder Moabiten lant/nae den woorde des HEE/en hi begroef hē in dat dal mō Moabiten landt/teghen dat huys Peor/en niemant en heeft zyn graf vernome/tot opten dach vā hā banden/En Mose was hondert en twintich iar out doe hi sterft/zyn oogen en waren niet doncker geworden/en zyn wangē en waren niet veruallen/En die kinderen van Israel beweenden/Mose inder Moabiten velden.Dertich daghen/en die dagen des weenens en berlagens werden voldāen ouer Mose.

Ende Josua Aunis soon was veruult metten geeste der wijsheit/Wat Mose hadde zyn vande op hē ghelept/Ende die kinderen van Israel dye hooide hē/en dede so die HEE Mose geboden hadde/Endaer en stont vooz meer geen alvuldiche propheete in Israel op als Mose/den welcken die HEE vekenide van aengesichte tot aenghesichte/in alle trekenen/ende wonderen/daer hem die HEE toe sant/dat hise doen soude in Egipten lant aen Pharao/ende aen alle sine knechte ende aen alle zyn landt ende tot alle dese machtighe handē/ende groote viskonen/die Mose dede vooz die oogen van alle Israel.

Hier na volcht dat boeck van Josua.

Das boeck Josua

Na die doot Moses gebiet
God Josua/dat hi hē soude op
scicken en mettē volcke int be-
loofde landt ouer die Jordane
trecken. Dat eerste Capittel

MDe dē
doot Mo-
se des
knechtes
des hē.
hē
sprack dye
hē tot Josua/dē soō Nun
Moses dyenaer / Mīn knecht
Mose is gestoruen / staet op en
de reysl ouer dese Jordane / ghy
ende al dit volc / in dat landt / dat
ick hen / den kinderen Israhel
ghegheuen hebbe / Alle plaesse
daer uwe voetsolen op sullē ter-
den / heb ick v ghegeuen / soe ick
Mose gesprokē hebbe / Vander
woestinen aen / ende desen Iba-
no totten groosten water Phra-
toe / dat geheele landt der herchi-
ten / tot aen die grote zee / tegen
den onderganch der zonnen / sul-
len utbe palen zijn / Niemant en
sal v wederstaen v leuen lanch /
Also ic ic met Mose gewest ben
also wil ick oock met v zijn / Ick
en wil v niet laten noch afgaen
Sijt ghetroot / en goets moets
wandt ghy sult desen volck dat
lant wt deelen dat ick haren va-
deren geswozen hebbe / dat ickt
hen geuen soude / Sijt Nechts
getroot ende goets moets dat
ghy houdt / en doet / altemale

Ita
die twee
de conic
bā Italt
enimer
de een
not by
die riue
re Abul
la / dpe
men nb
dē Tibet
noft / en
daer
werdt
komen
namals
gesicht
Dā deze
Italus/
heeft
Italen
sine naē
behou-
den der
werelds
ouder
dō dpe
M. v. e
kreb iaze
voor cris-
tus ghe-
boorte
een M.
cccc en
rūm Ja-
ren.

na die wet / die v Mose mīn knecht gebodē heeft
En sijnkt daer met al / noch ter rechter noch ter
lincker hant / op dat ghi cloekelijc moecht doen /
werwaerts ghi gaet / Ende en laet dat boeck van
deser wet van uwe monde niet rouwē / mer peynst
daer ende nacht daer omme / op dat ghyt altemael
hout / en doet / bi dien dat daer inne gescreuen staet
Als dan salt v wel gelucken in uwen weghe ende
sult cloekelijc doen / Siet ick heb v geboden dat
ghi ghetroot ende goets moet sout zijn / en laet v
niet grouwelen / noch en ontsettet v niet / Wāt die
hē v God / is met v werwaerts ghi gaet

Doen ghebood Josua den officers des volck /
ende sprac / gaet door den legere / en gebiet dē volc
ende segt Breyt v viciaelgie. Want ouer drie da-
ghen suldi ouer dese Jordane gaen / op dat ghi in
muerbe ghaen / ende dat landt in nemen / dat v dpe
hē v God gheuen sal.

Ende totten Rubeniten / Gaditen / en den bal-
uen stam Manasse sprack Josua / Ghedenct des
woorts / dat v Mose die knecht ons hē v God
seyde / ende sprack die hē v God / heeft v
tot ruste ghebracht / ende dit landt ghegheuen / v
vrouwen / ende kinderen / ende vee / laet in den lan-

de bliuen dat v Mose ghegheuen heeft / op dese
de der Jordanen / mer ghi sult hoor utbe broeders
henē reysen getwapēt / wat stricbaer mīnē zjn /
en hen helpen / tot dat die hē v utbe broeders
doet tot ruste brenct / ghelijc v / dat si dat landt ooc
in nemen / dat hen die hē v Godt gheuen
sal / als dan sult ghi weder om keeren totten lande
utbe bestitinge / dat ghyt bestitet / dat v Mose die
knecht des hē v ghegheuen heeft / op dese
sde der Jordanen teghen der zonnen opganch

Ende si antwoorde Josua en leyden / Alle dat
ghions gheboden hebt / dat willen wy doen / ende
werwaerts ghi ons leydt / derwaerts willen wy
gaen / ghelijc wi Mose ghehoorlaen hebben ghe-
weest / soe willen wi v ooc ghehoorlaē zjn / Alleen
dat die hē v God / Nechts met v / soe hi met
Mose was / Wie dinen monde wederparnich is
ende uwen woorden gheen gehoor en gheeft / in al-
le dat ghi ons ghebiet / die sal steruen / Sijt Nechts
ghetroot ende hebt v manlic.

Hier woorden twee verspies tot Jerscho ge-
sonde / En bi Ahab die hoer gheberbercht / ver-
borgē en besaect / en heymelic wtgelaten Azaerō

Die si haer een teeken der toecomender ghenaden gheuen. Capittel. iij.

Fac. ii. a
Heb. ij. f

Dua die sone Nun hadde twee ver spieders heymelic wt geseint vā Sit riu/ en he geseyt / Saet henē v̄siet dat lant vā Jeriho/ die gingē henen/ en quame in dz huys eend hoerē die hiet Rahab/ en lagē aldaer/ Doē wert dē conic vā Jeriho geseit Siet/ hier zijn in deser nacht manne in gecomen bandē kinderē Israel/ dat lant te bespiedē/ Doch seynde die coninc vā Jeriho/ tot Ra hab/ en dede haer seggē/ Seest die manē daer wt/ die tot v̄ in v̄ huys gecome zijn/ Want si zijn gecomen om alle dat lant te bespieden.

Mer dat wif v̄berch die twee manē en sprack/ Daer zijn immer manē tot mi in comē / mer ic en wilt n̄ vā waer si warē/ En doemē die poozte toe wilde sluytē/ doē het duyster was gungē si wt/ dat ic niet en weet/ waer si henē gegaen zijn/ iaget hen haeselic na/ wāt ghi sulke vangē/ Si lieste op den soldo climmē/ en si bedectese onē die balseh stoppen die si haer op dē solder toe bereyft hadde/ Mer die manne iaechdē hen na op den wech totter Jor danē tot aen die hauc/ en mē sloot die poozte toe/ doen die wt waren die hem na iaechden.

En eer haer die manē te slapē leydē / so quā si op tot hen/ op dē soldo en sprac tot haer lieiden/ Ic weet dz die h̄ E A E v̄ dz lāt geuē sal/ wāt uwe v̄ uuernisse is ouer ons geuallē/ en alle inwoonders des lāts j̄h vā uwer toecoest crāc ghewordē/ wāt wi hebbē gehoozt/ hoc die h̄ E A E v̄ dz water in de roode zee wt ged̄/ oocht heeft booz v̄/ doen ghi wt Egyptē reysde/ En wat ghi den twee coningē der Amoritē/ Sihō en Og/ op geē side der Jordanen gedaē hebt/ hoc ghise v̄banet oft verdaē hebt/ En sint dat w̄sules gehoozt hebbē/ so is onse herte v̄ saget/ daer en is gheenē oprechtē moer meer in ye manden in uwer toecoest/ Wāt die h̄ E A E uwe God is eē God/ beyde bouē indē hemel en onder opter aerde. / Dus weret mi nu bidē h̄ E A E/ dat/ om dat ic ontferrinbertichz aē v̄ gedaē hebbe/ dat ghi ooc aen mijns badō huys otferrinbertichz doet/ en geuet mi een waertekē/ dat ghi leuen la tet minē vad/ mijn moed/ mijn broeds en mij sulsters/ en al wat si hebbē/ en behout onē sielē/ vādē doot/ Die manne sprakē tot haer/ En doē wi niet ontferrinbertichz en trouwe aē v̄/ a s ons die h̄ E A E dat lant geeft/ so sal onse siel booz v̄ des doots zijn/ also verre als ghi onsen aēnach niet en v̄raet.

Doē liet si die selue aē eē zeel/ ned doort venster/ Wāt haer huys was aēder stat muere / en si woode ooc op die muere/ en si sprac tot hen Saet op dz geberchte/ op dat si v̄ niet en ontmoestē die v̄ na iagē/ en v̄berget v̄ aldaer drie dagen/ tot dat weder comen die v̄ na iagen/ daer na gaet uwer straten.

Die manne leydē tot haer/ Maer wi willen des redts onslagē zijn/ dē welckē ghi vā ons genomē hebt/ als wi int lāt comē/ en ghi dat snoer des roofet bartwē bedels/ n̄ in dat v̄ster en knoopt/ daer ghi ons mede ned gelatē hebt/ En tot b̄ in huys v̄ gadert/ uwe vader/ v̄ moed/ v̄ broeds/ en alle wa badō huys/ En so wie ter duere ws huys wt gaet des bloet si op j̄h hoost/ en wi ontschuldich/ Mer alle die in uwe huysē j̄h/ ist dat een hant aē hen geslegen wert/ so sal haer bloet op onsen hoofde zijn

En ist dat ghi yet vā desen onsen aenlaghe boozt segt/ so willen wi des redts ontslegē zijn/ dien ghi vā ons genomē hebt/ Si leyde het si soo ghi segt/ en lieste gaen/ en si ghinghen henen/ en si knoopte dat roosjn barwen snoer int venster.

Si gungē wech en quame op tgeberchte/ en ble uē aldaer drie dagē tot dz si weder quame die hen na iaechden/ Wāt si hadden se gesocht/ op alle straten/ maer nocht aus niet gheuonden/ Also heerdē die twee manne weder/ en gingen bandē geberchte/ en boerē ouer/ en quamen tot Josua den sone Nun/ en verteldē hen allen/ so j̄ht geuondē baddē en leydē tot Josua/ Die h̄ E A E heeft os alle dat lant in onsen bandē ghegheue/ Doe so zijn alle die inwoonders des lants verbaest booz ons.

Josua trect mettē volcke totter Jordane/ Die Leuire v̄vordē geoordineert voor henē te gaen/ Die Jordane stont aen deen side stil/ en hooch op verheuen en beneden v̄ loeydet v̄/ a er v̄vech/ dz si droochs voets daer door/ ghingen. Capittel. iij.

Side Josua maecte hē v̄roech t p/ en si trockē wi Sittim/ en quame aē de Jordane/ hi en alle die kinderē Israel/ en bleuē aldaer ouer nacht/ eer si ouer trocken. Mer na drie daghen gungē die officiers knechtē door dē leger en gheuonden dē volc seggēde/ Als ghy siē sult die arcke des v̄bonts des h̄ E A E ws Gods/ en die priesters wt dē Leuire die Arcke dragē/ so trecket wt vā uwe plaecten/ en volghet haer na/ also nocht aē/ dat tusschen v̄ en haer ruypte si/ v̄. si. M. elle/ Si en sult haer niet genakē op dat ghi weten moget/ op welcken wech ghi garn sult/ wāt ghi en hebt dien wech noyt gegaf. En Josua sprac tottē volc/ heyliget v̄/ wāt morgē sal die h̄ E A E wat sonder licē onē v̄ doē/ En tottē priesterē sprac hi/ draechē die arcke des v̄bonts en gaet booz dz volc henē/ doē droegē siē/ en gungē booz dz volc/ En die h̄ E A E sprac tot Josua/ hede wil ic beginnē v̄ groot te maken booz alle Israel/ op dat si weten gelic ic met Mose geweckē bē/ dz ic ooc also met v̄ bē. En gebiet ghi den priesterē/ die de ar. ke draghē/ en legē/ Als ghi booz int water d̄ Jordane coest so staet stille. En Josua sprac tottē kinderē Israel/ Comt herwaerts/ en hoorit dat woort os h̄ E A E ws Gods/ en sprac/ daer v̄sudi meri hē dz eē leude God onē v̄ is/ en dz hi booz v̄ wt d̄siue sal die Cananite/ hetitē/ heuitē/ Pherisitē/ Bergositē/ Amoritē/ en Jebusite/ Siet dye Arcke des v̄bonts/ des heerschers/ oft dommeerds / ouer alle lāt/ sal booz v̄ henē gaē in die Jordane/ so neēt nu. xij. mā nē wtē stāmē Israel. wt elckē stam oft gheslachte eenē. Als dā die voetsolē d̄ priesters/ die des h̄ E A E Arcke des heerscappets ouer alle lant dragē/ hen hede in des Jordans water late/ so sal hem dat water der Jordane bandē water dat vā bouē nedwaerts bloeyt/ afstrecken/ also dat ouer eenen hoope stae. Een nu dat volck wt treck/ wt sinen tenten/ op dat si door die Jordane soude gaē/ en die priesters die die Arcke des v̄bonts/ booz den volcke henen droegen/ en alle si aē die Jordane quamen / en haer boecten booz int water stakē (die Jordane was vol/ aen alle haren ouerē ban alderhāde waterē des oochts/ doen stont t̄ at water dat van bouen neder quam/ opgerecht ouer ce

ero. xiiij
s.

Q

D

Leu
Ru
i. re
v.

Q

D

nē hoope/leer verre bandē liede der stat/ die ter st-
de Zartanleet/mer dat water dat totter zee nē
waert liep/totter loutzee / dat nā al en vuloeyde/
Also ginc dat vole ouer tegen Jeriho/En die prie
sters/ die die Arche des verbonds des h. E. E. E.
breyt/ stonden: dycoghe midden in die Jordane
breyt/en alle Israēl ghinc drooch door/tot dat al
let voleouer die Jordane quam.

derē Israel / so Mose tot hē gesproken had/bi. xl.
M. stritbaer mānē/breyt tottē heyl/gingē voo
de h. E. E. E. tottē strit/op dat velt Jeriho/In dien
daghe maere die h. E. E. E. Josua groot voo; alle
Israel/en si breesden hē gelijc si Mose breesdē zjn
leuen lanc En die h. E. E. E. sprac tot Josua/ghe
biet dē priesteren / die de arche des getuygenis dra
gē/dz si wter Jordane op gaē Also geboot Josua

dē priesterē en sprac / Gaet
op wt die Jordane en doe die
priesters die die arche des v
bōts des h. E. E. E. droegē
wter Jordane op gingē/en
met hare voetolen opt dro
ge terden so quā dat water
ū Jordane nē in zjn plaetse
en vloeyde gelijc te vorē aē
alle sinē ouerē het was dē
tiendē dach d' eerster maent
Doē dz vole wter Jordane
op ginc/en maecten hare le
ger in Gilgal/tege dz oostē
der stadt Jeriho. En die
rij. steenen/diele wt die Jor
dane genomē hadde/rechte
Josua op tot Gilgal/ ende
sprac tottē kinderen Israel/
Als utwe kiderē namals ha
rē vaderē brage sullē en leg

D

Prod. rij. 1

Josua richt. xij. steenē op vvt der Jordane tot
Gilgal/tot eender gedachtenisse. Capittel. iij.

Ende die h. E. E. E. sprac tot Josua. Reet
v. xij. mānē/wt elckē stā oft gellachte ee
nē en gebiet hē/en legt hem/heft op. xij.
steenē wter Jordane/bans plaetsen/daer die voe
tē d' bereyde priesters gestaē hebbe/en voertic met
b/dz ghinc in de herberge latet/daer ghi deē nacht
logere sult/Doē riep Josua. xij. mānē / die bereyt
warē vādē kinderē vā Israel/ wt elckē stā eenen/
en sprac tot hē/ Gaet henē ouer voo; Darchie des
h. E. E. E. ws Gods/midden in die Jordane/en
heft elc eenē steē op zjn scouderē/na dz getal der stā
mē oft gellachte d' kinderē Israel/op dat si eē tee
kē zjn ond v/Als v kinderē namals hare vaderen
brage sullē/en leggē/wat doē dese steenē daer/dz
ghi hē dā segt/hoe dz water d' Jordane afgeschoort
is voo; die arche des vbonis des h. E. E. E. doen
si door die Jordane gingē/dz dese steenē dē kinde
ren Israel een ewige gedachtenisse souden zjn.

gen/Wat wille hen dese steenē/so sult ghi hen te
kēnē geuē en leggen Israel ghinc drooch door die
Jordane/doē die h. E. E. E. v God dz water d' Jor
dane vdroochde/tot dz ghi ouer ginct/gelijc als de
h. E. E. E. utwe God/dede in die roode zee/die hy
voo; d' vdroochde voo; v/dz wi daer door gingen
op dat alle volckē opter aerden/ die hant des h. E.
E. E. E. soude bekēnen hoe machtich si is/op dz ghi
den h. E. E. E. vben God/ altoos soud' bresen.

Die coningē aen geē side der Jordane worden
verneert dat vole tot Gilgal wort besnedē/En si
erē tot passah en dat ongesuet de broot. Ca. v.

Is nō alle coningen d' Amozitē/die o
uer geē side der Jordane tegē wēstē
woode/en alle coningen d' Cananitē
aē die zee/hoopdē hoe die h. E. E. E. dz
water d' Jordane had wt gedroocht
voo; die kinderē Israel/tot dz si ouer gingen so ber
sagede haer herte/ende daer en was geenen moer
meer in hen/voo; die kinderen Israel. Tot die
tijt sprach die h. E. E. E. tot Josua/maect v steuen
messen/en besnijt die kinderē Israel wed' and' wef
doē maecte hē Josua steuen miestē en besneet die
kinderē Israel/op dē houele d' ouerosthēs/en dat
is die sake/daer d' dat Josua allet vole besneet/dat
wt Egyptē getrockē was/mās persone/wat alle
crichiedē/oft mānē vā oorloge/warē gestorūē ut
der woestine optē wege doē si wt Egyptē trocken
wāt allet volc dz wt troe was besneden/ Mer allet
vole dz ind' woestine geboirē was optē wege doē si
wt Egyptē trockē/dz en was niet besnede wāt de
kinderē Israel/wādeldē. xl. iaren ind' woestine tot
dz al dz vole der mānē vā oorloge vūelē / die wt E
gyptē getrockē warē/om dat si die steine des h. E.
E. E. E. niet gehoozt en hadden so hen die h. E. E.
gheswozen hadde/dat si dat landt niet sien en sou.

B

A

Doē dedē die kinderē Israel/so hen Josua gebo
de had/enā roegē. xij. steenē midde wter Jordane
so de h. E. E. E. tot Josua geseit hadde/na dat getal
der stāmē d' kinderē Israel/en brachtēse met hē in
die herberge/en lietense aldaer/En Josua rechte
xij. steenē op/midde in die Jordane/daer die voetē
d' priesterē gestaē hadde/die die arche des vbonis
d' voegē en zjn nach al daer tot op dē dach wāt de
priesters die die arche droegē/stōde midde in d'pe
Jordane/tot dz al voldae wert/dz die h. E. E. E. Jo
sua geboot dē volcke te leggē gelijc Mose Josua
gebode hadde/En dat vole haelsede en troe ouer
Doē nō dat vole altemael ouer gegae was/doē
zinedie arche des h. E. E. E. ooc ouer/en die prie
sters voo; dē vole/en die Rubenitē/en Gaditē/en
dē haluē stā Manasse/gingē gewapēt voo; die hi

Doen maecten dat volc een veltgecrifch/en blic-
fen vafuynen/wat als dat volc tgeluyt der vafunē
hoorde/ fo maecte het een grof veltgecrifch/ ende
die mucren vielen/ ende dat vole beclam die ftadt/
elck ftrots voor hem. Also wonden fi die ftadt/ en
verbandent oft verdoquent al wat in die ftat was
metter fcripten des fweerts/ van man en wijf/ ion-
ghen ende ouden/ offen/ fchapien/ ende ezelen.

En Josua fprac tottē twee manne die dz landt
befpriet hadden/ gaet in dat huys der hoeren/ en lei-
det dat wijf van daer/ wt met al dat fi heeft/ alloo
ghi haer gefchoren hebt. Doe ghingen die iongelin-
ghen/ die befpeders daer in/ en leyden Rahab daer
wt/ met haeren vader/ ende moeder/ en broederen
al wat fi hadde/ en al haer geflacht/ en lietenfe woo-
nen buyten den legheer Ifrael.

Mer die ftat verbernde fi met viere/ en al wat
daer in was/ alleen dat filuer/ en gout/ en metalen
en pieren gereetfchap/ deden fi totten fchat in dat
huys des h. E. S. E. Mer Rahab die hoere mette
huys haers vaders/ en al wat fi hadde/ liet Josua
leuen/ ende fi woonde in Ifrael tot op desen dach
omdat fi die boden verborgē hadde/ die Josua om
te befpeden gelonden hadde tot Jeriho.

In die tijt fwoer Josua ende fprak/ veruloect
fi die man voor den h. E. S. E./ die dese ftadt opricht
ende timmert/ als hi haer fundament legget/ dat
cofte hem finen eerften loon/ ende als hi haer pooz-
te fettet dat cofte hem finen ionckften loon/ Alsoo
was die h. E. S. E. met Josua/ datmen van hem ley-
de in allen landen.

Die Ifraliten v yorden vluchtich voor haer vi-
anden/ om dat een vanden verbanden gheftolen
had/ ende hoe hi gheftraft vort.

Dat. vij. Capittel.

Mer die kinderen van Ifrael ontgin-
ghen hen aen dat verbande. Wat A-
chan die fone Charin/ des loons Sab-
di/ des loons Serach/ vande ftamme
Juda/ nam wat vanden verbanden/
doen verholch die gramfchap des h. E. S. E. o-
uer die kinderen van Ifrael.

Doen nu Josua mannen wt landt van Jeriho
tot hi/ die hi Seth Nuen legget/ teghen dat oolken
voor Seth El/ ende fprac tot hen/ Gaet op ende
befpriet dat landt/ ende doen fi opghedact waren/
ende hi befspriet hadden/ quamē fi weder tot Josua
ende fpraken tot hem/ En laet al dat volck niet op
waerts reysen/ mer hi twee oft drie duyfent man-
nen/ dat fi opwaerts reysen ende naen hi/ op dat
hem alle dat volck aldaer niet en vermoeye/ want
haerder is luffel.

Also trocken om trent die duyfent manen des
volchs opwaerts/ ende die bluchten voor die man-
nen hi/ ende die van hi floeghen haerder bi feften
dertich mannen/ ende faechdenfe voor die poozte
tot Sabarim toe/ ende floeghen den wech neder
Doe wert den vole dat herte verlaget/ en wert
als water/ Josua verfchoorde zijn clederen/ ende
viel op zijn aenlicht ter aerden/ voor die arke des
h. E. S. E. tot lauonts/ metten outken Ifrael/
ende wierpen ftof op haer hoofden.

Josua fprac Ach h. E. S. E. h. E. S. E. waer
om hebby dit volck ouer die Jordane gheleyt/ dat

ghi ons in die handē der Amorite soude geue/ ons
te verdoen/ oft wi op geē fide der Jordane wa-
ren gebleuen/ fo wi begonft hadde/ Ach mijn h. E.
S. E. wat fal ic leggē nu Ifrael sine viande de rug-
ge keert/ Als dz die Cananite hoorē/ fo fulle fi ons
omuangē/ en ooc onfen name wtroeyen vand aer-
de. Wat wildi dan bi utben grootē name doen.

Doen fprac dye h. E. S. E. tot Josua/ laet op
waerom ligt ghi also op v aenlicht/ Ifrael heeft hē
befondicht/ en hebben mijn verbont ouer ge gaen/
dien ic hen gebode hebbe. Daer toe hebbe fi vande
verbande ghenomen/ en gefstolen/ en verloochent
en onder haer gereetfchap geleyt. Die kinderē If-
rael en mogen niet staen voor haren vianden/ mer
moeten haren vianden den rugghe keeren/ want
fi zijn inden van. Ic en fal voort aen niet met v zijn
ift dat ghi den van tot v niet en roeyet

Sact op/ en heylight dat volc/ en segt/ heylighet
v teghen moeghen/ want alloo feyt de h. E. S. E. die
God Ifrael/ Daer is eenē van onder v Ifrael/ daer
omme en cont ghi niet gheftaen voor uwe viande
tot dat ghi den van vā v doet. Ghi fult broecht toe i re v bi
gaen/ den eenen ftam na den anderen/ en welcken
ftam die h. E. S. E. raken fal/ dan fal hy voort co-
mendeen geflachte na dandere. En welc geflach-
te die h. E. S. E. rake fal/ dā fal voort comē deē huis
na dandere/ En welc huys die h. E. S. E. raken fal/
dan fal voort comē deen huys weert na dē anderē.
En die bevoude wort inden van/ dyen sal mē met
vier verbernen/ met al dat hi heeft. Om dat hi dat
verbont des h. E. S. E. ouer getreden heeft/ ende
een dwaelheyt in Ifrael bedreuen heeft

Doen maecte hem Josua fmoeghes hooch op
en dede Ifrael voort comen/ den eenen ftam na dē
anderē/ en den ftam Juda wert geraect/ en doen hi
die geflachten in Juda daer toe bracht/ se wert dz
gefachte der Serahiten gheraect. Ende doe hi dz
gefachte der Serahite toebraecht/ deē huys weert
na den anderen/ fo wert Sabdi/ geraect oft bevon-
den. En doen hi zijn huys toebraecht deen weert
na den anderen/ fo wert geraect Achan dye fone
Carni/ des loons Sabdi/ des loons Serach/ wt
den ftamme Juda

En Josua fprac tot Achan/ mijn fone geeft de
h. E. S. E. den God Ifrael die eere/ ende geeft hē
den lof/ ende geeft mi te kennē/ wat ghy ghedaen
hebt/ en en loochent daer niet af Doen antwooz
de Achan Josua/ ende fprak. Waerachtelich icht
heb mi befondicht aen den h. E. S. E. de God If-
rael/ alloo ende alloo heb ick ghedaen/ Ic fach on-
der den ro of eenen costelijcken Sabiloonfchē man-
tel/ ende twee hondert sikelen filuers/ en een gul-
den tonghe/ byftrich sikelen weerdich in gewichte/
dies geluffe mi/ ende nam dz/ ende liet het is in die
aerde ghedubt of ouerfcarret/ in mijn tente/ ende
dat filuer daer onder

Doen sandt Josua bodē die liepē totter tente/
en liet/ het was gedubt in zijn tente/ en brochtent
tot Josua/ en tot allenden kinderen Ifrael/ ende
foudēt voor den h. E. S. E. Doe nam Josua en al-
le Ifrael met hem/ Achā dē fone Serach/ mette fil-
uer/ mātē/ en gulde tonge/ sine fone/ en sine doch-
terē/ fijn offen/ en ezelen/ ende fchapien/ fijn tente/
en al dat hi hadde/ en leydenfe op int dal Achop

f. Reg.
rebij
Jud 5a
Ende Josua sprack/Wandt ghi ons gheslooft hebt/soo verflooye v die **H E E E** in desen dage/ende si sceenden hem/dat gantse **Israel**/ende verberdense met hier/ende doen sise gestee ut hadde so maecten si daer eenē grooten **Reenhoope** ouer/die blijft tot desen daghe toe/**Alsoo** keerde hē dye **H E E E** hander/vervolgentheyt zijnder gram-schappen/**Daer** af hiet die selue plaetse/dat dal **Chor**/tot desen daghe toe

Die stat **Hi** vvoit ingenomē/ende die borgers vvoorden alle verslaghen/**En** dye coninc leuēdich geuangen/en gehanghen/die stad vvoit verbernt **Josua** maect den **H E E** eenen outaer opten berch **Ebal**/Die segheninghe ende vermaled idl gen vvoorden gelesen/gelijc als bouen. xxxij. **2** euteronomij gheseytis.

Dat vijf. Capittel.

Gade dye **H E E E** sprac tot **Josua**/en brecst noch en berlaget niet/**Reet** met v alle ooyloochs volck/en maect v op/ende treet op tot **Hi**/Siet daer/ich hebbe den coninck **Hi**/met sijnen volcke en sijnder stad ende lande/in vwen handen gegeuen/en sult met **Hi**/en haren coninc doe/also ghi met **Terho**/en haeren coninck ghedaen hebt/wtghenomen/dat ghi haeren roof en haer beer/onder v deelen sult/maer bestellet en achter hoedinge/of legt laghen achter die stad

Doen maecte hem **Josua** op/en alle crijtschbole op te trecken tot **Hi**/en **Josua** vercoos dertich du sent strydebaer mannē en sandtse wt vider nacht en gheboot hen en sprac/Siet toe/ghy sult laghen leggē achter die stad/mer en maect v niet alte v-**re** vander stad/en sijn alte samē bereet/**Ie** en alle t volc dat met mi is/sullen ons ter stad make/**En** als si teghen ons wteomen/ghelijc te voren/soo willen wi vlichten op dat si ons daer wt na volgē tot dat wise daer wt vander stad trecken/**Wat** si sullen wanē dat wi vooz hē bliē/soo wi te vore dedē **En** als wi vooz hen vlien/so sult ghi v op maken wt der laghen of achterhoedinghe/en die stad in nemen/**Want** die **H E E E** v **God**/salte in v wē handen gheuen/**Mer** als ghi die stad ingenomen hebt/so keectse aen met vier/na den woorde des **H E E E** doet/Siet/ich hebt v geboden

Also sandtse **Josua** wech/ende si ghinghen hen totter plaetsen der laghen/ende hielden tussē **Beth El** ende **Hi**/te gē t weckē waert aen **Hi**/**Mer** **Josua** bleef die nacht onder dat volc **En** maecte hē sijnogē v boech op/en ordinerde dz volc/en trock opwaert mettē **Sudē** vā **Israel**/vooz dat volc henē/tot **Hi**/en allet crijtschbole dz bi hem was/troc optwaerts/ende si ghinghen toe/ende quamen te gē die stad/ende maecten haeren leggher tegē noorden vooz **Hi**/alsoo datter maer een dal en was tusschen hen ende **Hi**/hi hadde vijf duysent mannen ghenomen/ende in die laghen gestelt tussē **Beth El** ende **Hi**/westwaert der stad/ende si stelden dz volck des heeren legghers/dat teghent noyde der stad was/alsoo dat het laetste repte teghen twesten der stad/**Also** ghinc **Josua** henen inder seluer nacht midden int dal

Als dye coninck van **Hi** dat sach/hacteden si ende maecten hen v boech op/ende die mannē der

stad ghinghen wt/om **Israel** ten stryde teghen te ghane/mec al haeren volcke/recht vooz dat velde **Want** hi en wist niet dat hem laghen ghesleit waren achter die stad/**Josua** ende alle dat volck vorden mat ende crachte loos vooz hen/ende blodē opten wech der woestinen/**Doen** riep alle dat volck inder stad/datmen hen nae soude iaghen/ende si iaclden **Josua** ooc nae/ende si rechten hen seluen buyten vander stad/also datter niet een man vinnē **Beth El** ende **Hi** en bleef/die niet wt en troc om **Israel** na te iaghen/ende lieten die stad open staen/op dat si **Israel** na souden iaghen.

Doen sprac die **H E E E** tot **Josua**/recht die lancie wt/die ghi in v handt hebt/teghen **Hi**/want ick wille in vwen handen gheuen/**Ende** doen **Josua** die lancie teghen die stad wt rechte/die in sijn handt was/doen brack die achterhoedinghe oft laghe/hactete op/wt haerder plaetsen/ende hepen na dien dat hi sijn handt wt rechte/ende si quamen in die stad ende wonnense/ende haellen ende stakenle met vier aen/**Ende** die mannen van **Hi** kecken hē en sagen achter hē/en sagen den rooc v stat oppaen ten hemel toe/en si en hadde geen ruymte te vlien/noch herwaerts/noch derwaerts/en dat volc dat totter woestinen vlichtede/keerde hē om me/om hen na te iaghen.

Ende doen **Josua** ende dat gantse **Israel** sach dat die lage die stad gheuonnen hadde/want den rooc der stad opghinck/soo keerden si wederom ende loeghen die mannen van **Hi**/**Ende** die in die stad waren quamen oock wt/hen teghen/alsoo dat si inidden onder **Israel** quamen/vā derwaert/ende van herwaert/ende loegense tot datter nyemant onder hen ouer en bleef/noch en ontquam/ende grepen den coninc **Hi** leuende/ende brachten hem tot **Josua**/**Ende** doen **Israel** alle die inwoonders tot **Hi** verburcht hadden/opten beide/ende die hen na gheiaecht hadde inder woestinen/si vlieten alle in die scherpte des waerts/tot dz si al verniet waren/**Doen** keerde hen alle **Israel** tot **Hi**/ende loeghenle inetter scherpten des waerds/**Ende** alle die op dien dach vlieten/van mannē totten wuen toe/die warē t waelf duyfent/altmael mannen van **Hi**

Josua en track sijn handt nyet weder af/daer mede hi die lancie wt rechte/tot dat alle inwoonders **Hi** verbannen worden/sonder dat bee/ende den roof der stad/deelde **Israel** wt onder hem/nae den woorde des **H E E E** dat hi **Josua** geboden hadde/**Ende** **Josua** verbernde **Hi** wt/ende maecter enen ewighen hoope af dye noch heden daer is/**Ende** liet dē coninc **Hi** aen eenē boom hanghen/tot slauondts toe/**Mer** doen dye sonne onder was gheghaen/doen gheboof hi datmen syn lichame vanden boom soude doen/ende wopen hem onder die stad poosten/ende maecten der eenen grooten **Reenhoope** op hem/dye tot desen daghe toe daer is

Doen stichte **Josua** den **H E E E** den **God** **Israel**/euen outaer opten berch **Ebal**/soo **Mose** die knecht des **H E E E** gheboden hadde die kinderen **Israel**/also in dat boec der wet **Mose** geseueē staet/enē outaer vā gehele stene daer ouer men met gheenen sterren en quā/en offerde

den **H** **E** **S** daer op brautoffer en dootoffer/ende screef aldaer op die steenen / die ander wet Mose / die hi booz die kinderen Israel screef.

En alle Israel met sinen Ouders / en officiers knechten / en rechteren / konden tot beyde sijden der arcken / teghen den priesteren wt Ieru / die die arcke des verbonts des **H** **E** **S** droeghen / die vrecmdelinghen also wel als die ingheseten / haer helfte neffens den berch Grikim / en dander helft neffens de berch Ebal / so Mose die knecht des **H** **E** **S** te horen gebode hadde / te seeghenen dat volck Israel / Daer naeliet hi wtroepen alle die woorden der wet / vanden seghenen / en bloccken / so het gheschreuen staet inden wetboec / Daer en was gheen woort dat Mose gheboden hadde / dat Josua niet wt en hadde laten roepen / booz / die gheheele gemeynte Israel en booz / die wiue / en booz / die kinderen / en vrecmdelinghen die onder hen wandelden.

Die heydensche coningen wapenen haer tegē die Israelliten / maer dye van Sibeon ontrecken haer leuen met listē. **Wat. r. Capittel.**

Als nu dat hoorden alle coninghen die op gheen side der Jordanen waren / op die geberchten / en inden nederen lande / en aen alle haurenen der grooter zee / oor die neffens den berch Libanon waren / te weten die Hethiten / Amoriten / Cananite / Pherefiten / Heuiten / en Tebuaten / Noegen si hen eendrachtelic te hoore / dat si teghen Josua / ende teghen Israel soudē stryden.

Maer die inwoonders bā Sibeon / doe si hoordē wat Josua met Jericho / en gedaen hadde / so gebruycten si ooc eenen list / si gingen henen / en maecten een bootscap / en namen oude sacken op haere ezelen / en oude gescoorde wijnflesche / en oude gelapte schoenen aen haere voeten / en trocken oude ende ghelapte cleederen aen / en allet tbroot haer d'ictaelzien was hart / ende schimmelachtig / ende ghingen tot Josua inden leger tot Gilgal / Ende spraken tot hem / en tot alle mannen in Israel / **W**i zijn wt berren landen gecomen / daerom so maect doch nu een vast verbont met ons / Doe sprack elc in Israel totten Heuiten **G**hi mocht misschien onder ons woonen / hoe conste ick dan een verbont met v ghemaken.

Si spraken tot Josua / **w**i zijn wt knechten / Josua sprac tot hen / **W**ye zyt ghi ende van waer comt ghi? **S**y seyden / **D**ijne knechten zijn wt zeer berren landen gecomen / om des namē wille / des **H** **E** **S** dijns Gods / wat wi hebben zijn gheuchte ghehoort / ende alle dat hy in Egypten ghe daen heeft / ende al dat hy den twee coninghen der Amoriten / op gheen side der Jordanen gbedaen heeft / Sibonden coninck te Hesbon / ende **S**g den coninck / tot Salam / dye tot Mharoch woonde / Daeromme spraken onse Ouders / ende alle die in woonders ons landts / **N**eeemt prouande mē v op die reyle / ende ghaet henen hen te ghemoeze / ende segt tot hen / **w**i zijn v knechten / **D**us maect nu eē verbont met ons / **D**it is onse broot / dat wi wt onsen buyten tot onsen voetsle namen / **e**was noch versch doen wi wt trocken tot v / **m**acr nu / **s**iet / **i**ff hart ende schimmelachtig / **E**nde dese wijnfleschen vilden wy nyen / ende siet si sijn gesehoort / **E**nde

dese onse cleederen / en schoenen / zijn out geworden ouer die alse langhe reyle

Doen namen dye hooflieden haere prouande ende en braechden de mont des **H** **E** **S** nyet **O** **E**nde Josua maecte vrede met hen / ende maecte **i. Reg. ruy. a.** een verbont met hen / dat si leuende soude bliue / en die ouerste der gemeynten swooren hen / **M**aer ouer drie dagen / nae dien si een verbont met hen ghemaect hadden / soe quant booz hen / dat se van daer bi waren / en soudē onder hen woonē / **W**at doen die kinderen van Israel voort trocken / quamen si opten derden dach tot haer stede / dye hiet Sibeon / Caphira / Seroth / ende Kiriat Yearim en en oechgese niet / om dat hen de ouerste der gemeynten gheswooren hadden / by den **H** **E** **S** den God Israel.

Doen alle die gemeynte tegen die ouerste moeden oft murmureerden / soe spraken alle die ouerste der geheider ghemeinten / **w**i hebben hem geswooren bi den **H** **E** **S** den God Israel / daerom en moghen wi se niet aensaken / **M**aer dz wilen wi hen doen / **L**actse leuen / op dat gheen grantschap ouer ons en come / om des eedts wille / dien wi hen gbedaen hebben / **E**nde dye ouerste sprackē tot hen / **L**actse leue / dat si houthouders / ende waerdraghers sijn der geheider ghemeinten soe hē die ouersten gheseyt hebben.

Doen riepte Josua / ende sprac met hen / segghē de / **W**aerom hebbd ons bedrogghen / ende gheseyt / ghy zyt seere verre van ons / daer ghy doch onder ons woont / daer om sult ghy beruloert sijn / alsoo dat van si nyet ophouden en sullen / knechten dye hout houden / ende wader dragen / tottē huise mjs Godts

Sy ant woorden Josua ende spraken / **h**et is wt wē knechte te keimen gegheuen / dat die **H** **E** **S** dijn God Mose sinen knecht geboden heeft / dat hi v alle dat gheheele landt gheuen wille / ende booz v henen alle inwoonders des landts vernielen wille / doen vreesden wi onse sielen seer booz v ende hebben dit gbedaen / **M**aer nu siet / wy sijn in wt wē handen / wat v goet en de recht dunet ons te doen / dat doet

Ende hi dede hen also / ende verloofte vander kinderen van Israel handt / dat si se niet en doodert **N**idus maectese Josua inden selue daghe tot hout houders / en waderdragers / der gemeynten / ende totten outaer des **H** **E** **S** / tot desen daghe toe / in die plaetse die hi berkiefen soude

Sibeon voort vanden heldenen gelegert / maer Josua met sinen volcke comt haer te hulpe / ende hi vynt eenen grooten sacht / **D**ie vijf coninghen die int hol gewloden vwaren / die vordē voor Josua ghebrocht ende ghehangen / ende daer nae ne met Josua alle die andere steden in ne

Wat. r. Capittel.

Den Adonizech die coninck bā Jerusaleem hoorde dat Josua hi gewōnen / ende die verbannet hadde / ende hi met haeren coninc / gbedaen hadde ghelick hi Jericho ende haeren coninck gedaen hadde / ende dat die bā Sibeon vrede ghemaeckt hadden met Israel / ende onder hē comen waren / so vreesden si seere / **W**ant Sibeon

Was een groote stad/ als der
 rijkker steden een/ ende groo-
 ter dan hi/ ende alle haer vor-
 gbers strijdebarr/ so sondt hi
 tot Hohan/ den coninc vā He-
 bron/ ende tot Dircam/ de co-
 ninc tot Farnuth/ en tot Sa-
 phia/ den Coninck tot Tachis
 ende tot Debir/ de Coninc tot
 Eglon/ ende dede hen seggē /
 Comt opwaerts tot mi/ ende
 helpt mi dat wi Sibeon slaē.
 Wāt si heeft met Josua/ ende
 de kinderen Israel vrede ghe-
 maect

B Doe vergaderde/ en troc-
 ken op die vijf coninghen der
 Amoziten/ die coninc tot Je-
 rusalē/ die coninc tot Hebron
 die coninc tot Farnuth/ die co-
 ninc tot Tachis/ die coninc tot
 Eglon/ met alle haer heylee-
 gbers/ ende belepden Sibeon/ ende
 steden daer
 teghen/ Maer die van Sibeon sonden tot Josua
 tot Gilgal/ ende deden hē segghen/ Entrect uwe
 handt niet af van utwen knechten/ comt haestelick
 opwaerts tot ons/ verlost en helpt ons/ want alle
 dye coninghen der Amoziten/ die opt gheberchte
 woonen/ hebbē hen tegen ons te samen vergadert

A Josua seyde opwaerts van Gilgal/ en al dat
 oorloochs volck met hē ende alle strijdbaar man-
 nen/ Ende die **HEHE** sprac tot Josua En vze
 set voor hen niet/ want ick hebbe in utwen handen
 ghegeuen/ Nemandt van hen en sal voor v staen
 moghen/ Alsoo quam Josua vottelick ouer hen/
 want al den nacht tooch hy op van Gilgal/ Ende
 die **HEHE** veruærdele voor Israel/ also dat
 se eenen grooten nach sloeghen tot Sibeon/ ende
 iaclden hen nae den wech op tot Bethhoron en
 de sloeghen se tot Meha ende Makeda toe/ Ende
 doen si voor Israel vlichtē/ de wech nederwaerts
 tot Bethhoron / so liet die **HEHE** eenen grooten
 baghel vanden hemel op hen vallen/ tot Meha
 toe dat si storuen/ ende haerder storuen vele meer
 vanden baghel/ dan dye kinderen Israel metten
 sweerde doode den

Doen sprack Josua metten **HEHE** / inden
 dage/ doe dye **HEHE** dye Amoziten ouer gaf/
 voor die kinderen Israel/ ende sprack voor de te-
 ghenthoordighen Israel/ Sonne houdt stille/ tot
 Sibeon/ ende Maer inden dal Mialon/ Doe hielt
 die Sonne stille/ ende dye Mane stont/ tot dat hē
 dat volc aen zijn bianden vrechtē En is dit nyet
 ghescreuen inden rechtboec/ Aldus stont dye Son-
 ne midden aenden hemel/ ende vertrack onder te
 ghaen/ by na eenen heelē dach/ Ende daer en was
 ghaeren dach/ desen dach ghelijc noch voren noch
 daer nae/ doen dye **HEHE** der stemmen eens
 mans ghehoortarm was/ want die **HEHE** strjct
 voor Israel.

D Josua trock weder inden leegher tot Gilgal/
 ende alle Israel met hem/ Maer die vijf coningē
 waren gheulucht/ ende verstacken hen in die hollen
 tot Makeda/ ende het wert Josua te kennē ghe-

gheuen/ wy hebben die vijf coninghen gheuonden
 verborghen/ inden hole tot Makeda/ Josua sprac/
 Soo wentelct groote steenen voor dat gadt des
 hools/ oft der speluncken/ ende stelt daer mannen
 voor/ diese bewaren/ en staet ghi niet stille/ mer ia-
 ghēt utwen bianden nae/ ende houdt daer van ach-
 ter op/ ende en laetse in haer steden nyet comen/
 want die **HEHE** uwe Godt/ heeft se in utwen
 handen ghegheuen/ Ende doe Josua ende dye kin-
 deren Israel voleyndt hadden/ den zeer grooten
 slach aen hen/ alsoo dat et met hen ghedaen was/
 wat ouer bleef van hen lieden/ dat quam in die val-
 te steden.

Aldus quam allet volck weder inden leger by
 Josua tot Makeda/ met vrede/ ende nyemant en
 dorste hem voor den kinderen Israel met zijn de-
 tonghen roeren/ of kicken/ Josua sprac/ Dort dat
 ghadt des hools open/ ende vrencht die vijf conin-
 ghen hier tot my/ Sy deden alsoo/ ende brachten
 die vijf coningen tot hem wt den hole/ den coninc
 tot Iherusalem/ den coninck tot Hebron/ den co-
 ninck tot Farnuth/ den coninc tot Tachis/ den co-
 ninc tot Eglon

Doen dese vijf coninghen tot hem daer wt ghe-
 bracht waren/ so riep Josua alle mannen van Isra-
 el/ ende sprac totte ouerste des oorlooch volcs die
 met hem trocken/ Coemt herwaerts/ en tert dese
 coninghen met boeten op die hallen/ en si quamē
 toe/ en tradense met voete op haere hallen/ En Jo-
 sua sprac tot hen/ En vrecht niet/ en en laet v nyet
 groutvete/ zist ghetrootst en vrismoedich/ Want al
 soo sal die **HEHE** allen utwen bianden doen/ tegē
 die welke ghi strjdet

Ende Josua sloech se daer nae ende doode se/ en
 de hincle op vijf boomen/ ende si hinghen aen dye
 boomen tot saluonts toe/ Mer doen die sonne on-
 der gheghaen was/ ghevooch by dat men se vanden da-
 boomen soude nemen/ ende woopen se in dat hol/
 daer si hen in verborghen hadde/ ende leyde groo-
 te steenen voor dat gadt/ die sijn noch daer/ op de-
 sen dach

Opten seluen dach van Josua doock Makeda/

ende Noehse metter scherpten des sweerts / daer toe haeren coninc / ende verbande / ende alle sielen die daer in waren / ende en liet nyemanden ouer bliuen / ende dede den coninc tot Makeda / ghelijc hi den coninc tot Jeriho gedaen hadde.

Doen troc Josua / ende alle Israel met hem / van Makeda tot Tibna / ende strect teghen haer / Ende die **HESE** ghaft die selue oock inden handen Israel / met haeren coninghen / ende hi Noehse metter scherpten des sweerts / ende alle sielen die daer inne waren / ende en lieter niet reuen ouer in ne bliuen / Ende dede haeren coninc / so hy den coninc tot Jeriho ghedaen hadde.

Daer nae trock Josua / ende alle Israel met hem / van Tibna tot Tachis / ende beleydese ende beforindese. Ende die **HESE** ghaft Tachis oock in dye handen van Israel / alsoo dat sise tanderdaechs wonnen / ende Noeghense metter scherpten des sweerts / ende alle sielen die daer inne waren / in alle manieren soo hy Tibna ghedaen hadde / Inder seluer tijt / trock Hozam / die coninc tot Gezat opwaerts om Tachis te helpen / maer Josua Noech hem / met alle sinen volcke / tot datter niet een ouer en bleef.

En Josua troc van Tachis / met allen Israel tot Eglon / ende beleydese / en beforindese / en wase / in denseluen daghe / ende Noehse metter scherpten des sweerts / ende verbande alle sielen dye daer in waren / opten seluen dach / in alle manieren soo hy Tachis ghedaen hadde / Daer nae troc Josua opwaerts met alle Israel / van Eglon / tot Hebron / ende beforindese / ende wontse / en Noehse metter scherpten des sweerts / ende haeren coninc met alle haer steden / ende alle sielen die daer in waren / ende en lieter niet eenen ouer bliuen / in alder manieren soo hy Eglon gedaen hadde / ende verbande / en alle sielen die daer in waren.

Doen keerde Josua wederomme met alle Israel / tot Debir / ende beforindese / en wandse / met hare coninghen / ende daer toe ooc alle hare steden ende Noeghense metter scherpten des sweerts / en verbande alle sielen die daer inne waren / ende en lieter niet eenen ouer bliuen / ghelijc hy Hebron ghedaen hadde / so dede hy Debir oock / ende haeren coninc / ende soo hi Tibna ende haeren coninc ghedaen hadde.

Alsoo Noech Josua alle dat landt opt geberchte / ende teghen tzyde / ende inden nederen landen ende acn die beken / met allen haeren coningen / ende en lieter niet eenen ouer bliuen / ende verbande se al wat adem hadde / so die **HESE** die God Israel gheboden hadde / Ende Noehse van Gades Barnea aen / tot Gasa toe / ende alle dat landt Gosen / tot Sibeon toe / ende van alle dese coninghen met haeren lande teeren male / Want die **HESE** dye God Israel strectt voor Israel / Ende Josua trock weder inden leghere tot Gilgal / met alle Israel.

Die heydensche coninchen vergaderen tegen Israel te strijden / mer si crighen die nederlage ende haere steden worden ingenomen.

oen Habin die coninc tot Hazor / die hore / seynde hi tot Jobab den Coninc tot Madon / ende totte coninc tot Semron / ende totten coninc tot Achsaph / ende totten coninghen dye noortwaerts opt gheberchte / ende inden pleyen lande juytwaerts Emeroth / ende inden nederen lande / ende die in die heerschappien tot Dor / aen die zee woonde / Den Cananite tegen oosten ende westen / Die Hittouten / ende die Hethiten / en dye Pherekiten / en dye Jebusite opt geberchte / Daer toe dye Heuten / onder aenden berch Hermon / in den lande Mizpa / dese trocken wt met alle haeren heyt / een groot volck / so vele als des zants aen dye zee / ende zeer vele paerden ende waghens / Alle dese coninghen vergaderden hen / ende quamē ende maecten haeren legher bi malcandere aen dat water Meron te gronden teghen Israel.

Ende die **HESE** sprack tot Josua / En breeft se niet / want morgen ontrent dese tijt wil icke al verflaghen gheuen voort die kinderen Israel / haer peerden suldi verlernen / ende haer waghens met hier verberne / Ende Josua quam bottelick ouer hen / ende allet dorloochs volc met hem aet water Meron / ende oueruelen se / Ende die **HESE** ghaft in die handen Israel / ende Noeghense / ende soeghen se tot groot Zidon toe / ende tot dye watne wateren / ende tot aen dye breede tot Mizpe teghent oosten / ende Noeghense tot datter niet een ouer en bleef.

Doen dede hen Josua soo hem dye **HESE** gheseyt hadde / ende verlecme haere paerden / ende verbernde haere wagenen / ende keerde omme ter seluer tijt / ende van Hazor / ende Noech haeren Coninc metten swaerde / want Hazor was te voren die hoofstade / alle deser conincen / en Noeghe alle sielen dye daer inne waren / metter scherpten des sweerts / en verbanden se / ende en liet nyet dz de adē hadde / en verbernde Hazor met vier / Daer toe alle die steden deser coningen van Josua met haeren coninghen / en Noehse metter scherpten des sweerts / ende verbande / so Mose die knecht des **HESE** gheboden hadde.

Sonder dat die kinderen Israel gheene steden die op houelen stonden met buer en verbranden / Mer Hrazor alleene verbrande Josua / Ende alleen den roof deser steden / ende dat ve / deelde dye kinderen Israel onder hem / maer si Noeghe alle die mensche metter scherpten des sweerts / tot dz sise verniciden / ende en lieten daer niet ouer bliue dat adem hadde / so die **HESE** Mose sinen knechte ende Mose Josua gheboden hadde / so dede Josua / also datter met en faelgeerde / acn alle dat dye **HESE** Mose gheboden hadde.

Al dus nam Josua al dit landt op dat geberchte / ende alle dat tegēt juyden leynt / ende allet landt Gosen / ende die nedere landen ende blacke velden / ende dat gheberchte Israel met sinen gronden / banden geberchte aen / dat het landt opwaerts tot Seir scheydet / tot Baal Gad / inder bryden des berchs Libanon / onder aende berch Hermon / Alle haere coninghen ghevan hy / ende Noehse ende doodese / maer hy voerde langhen tijt teghen dese coninghen strydt.

Sep. x d Mer ten was gheen stad die haer met byden opghaf den kinderen Israel / wtghenomen dye Heuten / die tot Sibeon woonden / maer si wouwen alle met stride / Ende dat gheschiede also vanden h. E. S. E. / op dat haere herten verhardt souden worden / den kinderen Israel met stride teghen te ghaen / op dat si verbandt souden worden / ende dat hen gheen ghenade en soude gheschien / maer verniet worden / so dye h. E. S. E. Mose geboden hadde

In dye tijt qua Josua ende roepde wt die Enakim / vanden geberechte van Hebron / vā Debie / vā Anab / van allen gheberechte Juda / en van alle gheberechte Israel / en verbandese met haren stede. En en liet gheenē Enakim ouerbliuen / in dē lande der kinderen Israel / sonder tot Sala tot Gath / tot Adod / daer bleuender ouer

Also nam Josua allet landt in. In alle manieren so die h. E. S. E. tot Mosen ghesproken had / ende ghaftē Israel tot eenerue / elcken stamme sijn deel / ende dat lant hielt op te oorlogghen

Wier worden ghelict ende genoemt die conincen die vanden Israeliten verslagen sijn / der welcker sijn eenendertich.

Dat. xij. Capittel.

In sijn die coninghen des landts / dye die kinderen Israel sloeghen / ende namen haer landt inne / ouer gheen side der Jordanen / tegghender sonnen opghanch / vanden water Arnon aen / tot aenden berch Hermon / ende alle dat velt tegen oosten / Sihon die coninck der Amoziten / dye tot Hesbon woont / ende domineert / van Kroc aen / die aet ouer leyt des waters Arnon / ende te midden int water / ende ouer dat halue Silead / tot aē dat water Jabok / dat die pale is der kinderen Ammon / ende ouer dat black veldt / tot aen die zee Cinneroth / tegēt oosten / ende tot aen der zee des blacken veldts / te weten die soute zee oostwaerts des wrechs tot Beth Jesinath / ende van tzyuden onder aen die beken des berchs Pilsa.

B Daer toe die palen des conincs Og tot Salan die noch van Rapphaim ouerbleue was ende woode tot Akharoth ende Edrei / ende domineerde ouer den berch Hermon / ouer Salcha ende ouer alle Salan / tot aen die pale Gelluri / ende Maachati / ende des haluen Silead / welck die pale was Sihon des conincs tot Hesbon / Mose die knecht des h. E. S. E. / en die kinderen Israel sloeghē / En Mose die knecht des h. E. S. E. / ghaftē in te nemen den Rubeniten / Saddingen / ende den haluen stam Manasse

A Dit sijn die coninghen des landts / dye Josua sloech ende dye kinderen Israel / op dees side der Jordanen / tegghen den westen / van Saal Gad aen / op die bryede des berchs Libanon / tot aendē berch die dat landt opwaerts tot Seir scheydet / ende dz Josua den stammen Israel ghaft in te nemen / elcken sijn deel / wat opten geberechte / nederen lande / blacken veldē / aen bekē / in woestmen / en tegen tzyden was / die Hethiten / Amozite / Cananiten / Pherekiten / Heuten / en Jebusiten

D Die coninc tot Jeribo / die coninck tot Hi / dye tot siden aen Beth El leyt / Die coninck tot Iheru

saem / dye coninck tot Hebron / die coninck tot Jaemoth / die coninck tot Lachis / dye coninck tot Eglon / die coninck tot Geter / die coninck tot Debie / die coninck tot Seder / die coninck tot Hartma / die coninck tot Arad / die coninc tot Irbna / dye coninc tot Houlam / die coninck tot Make da / die coninc tot Beth El / die coninck tot Chapuah / die coninc tot Hopher / die coninc tot Apher / dye coninck tot Tazaron / die coninck tot Radon / die coninck tot Hazor / dye coninc tot Simron Meron / dye coninc tot Heliaph / dye coninc tot Thacnach / dye coninck tot Megiddo / die coninc tot Kades / die coninc tot Jakmeam / aen Charmel / die coninck inder heerschappien tot Dor / dye coninck der heydenen tot Sigal / die coninc tot Tirza / dat sijn eenendertich coninghen.

Wier worden ghenoeemt dye ouerghebleuene landen / die noch aen dese side des Jordans in te nemen sijn / ende onder die thien stammen te deelen sijn.

Dat. xij. Capittel.

Gen nu Josua oudt was / ende wel bedaghet / so sprack dye h. E. S. E. tot hem / Si sijn oudt geworden / ende wel bedaghet / en daer is noch zeer veel landt ouerghebleuen / om inne te nemen / te weten / dat gheheel Gaillea / der Philisten / ende dat gheheel Gelluri / van Sihon aen / die booz Egypten bloeit / tot aen die palen Chiroth teghen noorden / die den Cananiten toegherckent wert / bij heeren der Philisten / Te wete der Gassiten / der Hadditen / der Mizoniten / der Gethiten / die Choziten / en die Muten / Van tzyude aen is dat gheheel lant der Cananiten / ende Maara / der Sidoniers tot Apher toe / tot aen die pale der Amoziten / Daer toe dat landt der Siliten / ende des gheleē Libanon / tegghen der sonnen opghanch van Saal Gad aen / onder den berch Hermon / tot dat men comt tot Hamath / Al die opt gheberechte woonē van Libanon aen / tot aen dye warme waterē / en alle Sidoniers / ie wille verderue booz dye kinderen Israel / legt slechts dair op toe / hair wt te deelen onder Israel / so ic u geboden hebbe

Dus deelt nu dit lant tot et erue / onder die neghen stammen / en onder den halue stam Manasse / Want die Rubeniten en Saddingen / hebbe metten anderē halue Manasse haer erfdeel ontfangert dat hen Mose ghaft / op gheen side der Jordanen / tegghen den opghanch / soo hem dat selue Mose dye knecht des h. E. S. E. ghegheue heeft / van Kroc aen / die aent ouer des waters Arnon leyt / en dye stad middē int water / en alle landtschap Medba / tot Dibon toe / ende alle steden Sihon des conincs der Amoziten / die tot Hesbon ladt tot aen die palen der kinderen Ammon / Doer toe oer Silead / en die palen aen Gelluri / ende Maachati / endeden gebleuen berch Hermon / ende dat gheleē Salan tot Salcha / dat gheleē Og tot Salan / die tot Akharoth en Edrei ladt / die welke noch een vande ouerghebleuene was / vande Rapphaim / Maer Mose sloechē en verdrēffe.

Die kinderen Israel en verdrēue die Gelluriten / ende Maachati en niet / maer Gellur ende Maachati woonē alle beyde onder die kinderen Israel / tot op dese dach Mer de stam der Heuten en

ghaf hi gheen erfdeel/Wandt dat offer des H. E. S. des Gods Israel is haer erfdeel/ so hi hē ghesproken heeft.

Alsoo ghaf Mose den stam der kinderen Ruben/nae haer gheslachten / dat haere palen waren Kroer/die aenden ouer des waters Arnon leydt/ en die stadt midden int water/met allen effene velden tot Medba / heshon en alle haer stede/die inden velde liggen/Dibon/Samot/Saal/ en Beth Saal/Macon/Jahza/Wedemoth/Mephaath/Uriathaim/Sibama/Zerecha. Sahar optē geberchte Emek/Beth Heoz/die velle aen Dliga en Beth Jekimoth/ende alle steden optē effen/ende dat gheheele rijk Sihon des conincs der Amoriten dye tot heshon ladt / dien Moses sloech metten vossen Midian/Cui/Acken/Zur/Hur/en Reba/die machtighe des conincs Sihon die indē lande woonden/Daer toe Silcam den soon Heoz / dien waer seggher dooden die kinderen Israel metten werde/metten anderen verflaghenen/en die palen der kinderen Ruben ware die Jordane/ Dat is dat erfdeel der kinderen Ruben/ met haren gheslachten/steden en dorpen. Den stam der kinderē Gad onder haeren gheslachten ghaf Mose/dat hare palen waren/Jaezar/en alle steden in Gilead/en dat halue lant der kinderē Amon/ tot Kroer toe/welt leydt booz Nabath/ende van heshon tot Hamath Myze/tot Betonim/en van Mahanaim/tot aen die palen Debir/Mer int dal Beth Haram / Beth Rimra/Sucoth / en Saphon,die ouerbleuen was vanden rijk Sihon/des conincs tot heshon was aen die Jordane tot aent eynde der zee Tineroth/op dees side der Jordanē tegent oosten. Dat is dat erfdeel der kinderen Gad / in haren gheslachten/steden ende dorpen.

Den haluen stam der kinderen Manasse / onder haren gheslachten/gaf Mose dat hare palen waren/van Mahanaim aen /dat geheele Galan/dat geheel rijk Og des conincs tot Galanende alle placken Jair/die in Galan ligghen/ te weten/tsechtich steden/ Ende dat halue Gilead/Mharoth/Ende die steden des conincē Og tot Galan/den kinderē Machir des soons Manasse/dat is die helfte der kinderen Machir/na haren gheslachte.

Dat ist dat Mose wtgedelt heeft/op dat veldt Moab/op geen side der Jordanen booz Jeriho te ghent oosten/Maer den stam Leui en ghaf Mose gheen erfdeel/Want die H. E. S. die God Israel is haer erfdeele/so hi hen ghesproken heeft.

Hier wort verbaelt die wtdeelinghe des lants En ooc wat Caleb voor een man wort bouen als die andere. Dat. xliij. Capittel.

Hier ist dat die kinderen Israel beest hebben/inden lande Canaan/dat onder hen wt ghedeelt hebben/die priester Eleazar/ en Josua die sone Nun en die ouerste baders onder den stam men der kinderen Israel / Sy deelden door stocht onder hen/so die H. E. S. Mose gheboden hadde te gheuen/den neghen en haluen stamme. Want den twee/en den haluen stam/hadde Mose erfdeele gegeuen op gheen side der Jordanen / Maer de Leuiten en hadde hi gheen erfdeele gegeue/ onder

hen/want die kinderen Joseph worden twee stammen/Manasse/en Ephraim/Daeromme en gauw si den teuite gheen deele inden lande / maer steden daer inne te woonen/en booz steden booz hare een goeden/so die H. E. S. Mose gheboden hadde/so deden die kinderē Israel/en deelden dat lant

De ghinghe dye kinderē Juda/tot Josua tot Gilgal/en Caleb die sone Jephunne /die Amite/ sprac tot hē/ghi weet wat die H. E. S. tot Mose den man Godts seyde /vā minē en wōe weghe in Hades Barnea/ Ic was beertich laer out/das my Mose die knecht des H. E. S. wtfeynde vā Hades Barnea om dat land te bespieden/en ick seyde hē weder /so icht in mīn herte hadde/Maer mīne broeders die met mi optwaerts gegē wāt/maecten den volcke dat herte verlaget /Mer ic volchde den H. E. S. mīnen God/volcomelijcnae.

Doē swoer mi Mose indē seluē dage en sprack Dat lant daer ghi met wōe boet terdet/sal utte en wūen kinderen erfdeel eerblick līn/daer om dat ghi den H. E. S. mīnen God/volcomelijc nae gewolcht hebt/ende nō die H. E. S. heeft my laten leuen/so hi gesproken heeft/het sijn nō bīken beertich laren/dat dye H. E. S. tot Mose seyde doen Israel in die woestine wādelde/ende nō siet Ick ben heden bīfent/achtentich laer out/ende vē noch heden inden daghe soo sterck/als ic was indē daghe doen my Mose wtfeynde/ Ghesick mīn cracht doen was/also is si nō ooc te stryden / ende wt ende inne te ghaen.

Dus gheest mi nō dit geberchte / daer die H. E. S. af ghesproken heeft / in dien daghe/want ghy hebt gehoorē inden seluen daghe/want dye Enahim wouen daer bouē/ende sijn groote ende baste steden/ofde H. E. S. met mī sijn wīlde/dat ic se bederue / so dye H. E. S. ghesproken heeft/Doen seegghende hem Josua / ende ghaf alsoo Jeyron Caleb dē sone Jephunne/tot een erfdeel/daer werdt Jeyron/Calebs des soons Jephunne/des Amiteers erfdeel / tot op desen dach / daerom dat hi den H. E. S. den God Israel volcomelijc nae gewolcht hadde/Mer Jeyron hiet boestijds Kiriath Arba / ende aldaer waren groote lieden onder Enahim/ende dat landt heeft opghhouden van dorloghe.

Dat landt welke Juda met den lote te deele viel/dz wort bescreuen Dat. xv. Capittel.

Hier ist des stams der kinderē Juda/ onder haeren gheslachten was / den pale Edom/ aender woestijnen Zindien teghent zuyden streck/aenden hoecke der zuyden landen/Alsoo dat haer palen dye int zuyden laghen/waren vanden hoecke der souer zee/dat is vander tongen dye te ghent zuyden waert ghaet/ ende comt wt van der waerts totten opganc Mharabim/ende gaet door Zinnahenen/ende ghaet op van zuydwarts tot Hades Barnea/ende gaet door Jeyron/en ghaet op tot Adara/ende buycht hem om Harbaa/ende gaet door Simona/en comt wt aen die velle Egipci/also dat dat eynde der palē die zte wert /Dat zū utte palen tegēt zuyde/Maer den oostpale is vanden die soute zee aen /tot aen des Jordanens rynde Den pale tegēt noorde is vāder tongē der zee/

die aē die plaette d' Jordān is / en gaet opwaerts tot Bethragla / en trect hem vā nooztwaerts tot BethAraba / en comt opwaerts totten steē Bohē des soons Kubē / en gaet opwaerts te Debir / vā dē dal Schoz / en vāder nooztwaerts placke die teghē Silgal liet / welck teghen ouer leyt / tot Adumim / opwaerts / die vā zuydtwaerts aent water leyt. Daer nae gaetse tottē water Ensemes / ende comt wt totter fonteynen Rogel / Daer nae gaet sy opwaerts totten dal des soons Hinniam / aen die si de der Jebusiten / die vā zuydtwaerts woont / dat is Jerusalem / en comt opwaerts op die scherpfen oft toppe des berchs / die booz / dat dal Hinniam leit vā westwaerts / dwelck daer stoot aen dē hoeck des dals der Rapphaim / tegent noorden toe / Daer nae coēte vā des selso berchs scherpfen / totter waterfonteynen Rephthoah / ende coēme wt totten stedē des gheberchts Ephron / en neyghet haer tot Saala / dat is Ariat Fearim / en crommet of buyghet hem daeromme / vā Saala / tegē den westē totten geberchte Seir / en gaet aen die sīde henen des geberchts Jacim / vā noozdē waert dat is Chesalon / ende coēmt neder tot BethSemes / en gaet dooz Thinnia / en byeect wt aen die sīde Akron / te ghent noozdē waerts / en trect haer tot Sicron / en gaet ouer den berch Saala / ende comt wt tot Jabneel / also dat haer lēste die zee is

Jub. i. d

D

Mer den pale teghent westen is die groote zee Die sijn die palen der kinderen Juda / rontsomme in hare gheslachten.

Chaleb die sone Jephunne / wert sijn deel ghegheuen onder den kinderen Juda / na dat die h. E. Josua beual / te weten / AriathArba / des vaders Enak / dat is Hebron / Ende Caleb verdyct vā daer die dylesonen Enak / Selai / Ahiman / ende Thalmal / ghebooren vā Enak / ende trock vā daer opwaerts totten inwoonders Debir / Maer Debir hiet voortijts AriathSepher. Ende Chaleb sprac / wie AriathSepher daet / ende wint / diē wil ick mijn dochter Achla / tot eenen wiue geuen doen wouste Achiel die sone Kenas / des broeds Chaleb / ende hi ghaf hem sijn dochter Achla tot eenen wiue

Ende het gheueil / doen si in troc / wert haer geraden eenen acker te eyschen vā haren vader / ende si viel vanden ezele. Doē sprac Chaleb tot haer / wat is v' / si sprac / gheeft mi een segheninghe / wāt ghi hebt mi een zuydelant gegeuen / gheeft mi oock wateraderen / Doen ghaf hi haer fonteynen bouen ende beneden / Dat is dat erfdeel des stams Juda / onder haeren gheslachten

En die stedē des stams der kinderen Juda / vā dē eenē hoecke tottē anderē / aen die palē der Edomite tegē zuydē / wārē dese Habzeel / Eder / Jagur / Kina / Dimōa / Adada / Kedes / Hazor / Iethū / Sip / Tēl / Sealoth / Hazor / Hadata / Kiriath / Hezō / D' is Hazor / Aman / Sema / Molada / Haza / Sadda / Hefmō / BethDaleth / Haza / Sual / Beereba / Githothia / Saala / Hām / Hēm / El / Tolad / Chesil / Harma / Ziklag / Madmana / Sāsāna / Icbaoth / Alhūn / Ain / Rimō / dat is xxx. stedē / en haer dorpen.

Mer indē leeghē landē wārē Elhaol / Zarea / Ana / Sanoah / Ganim / Chapuah / Enam / Yarmuch / Adullam / Socho / Alcha / Saar / Jim / Adia

im / Gebera / Siderothim / dat sijn veertien stedē ende haer dorpen.

Zenā / Hadaza / Migdal Gad / Dileā / Mize / Jakthiel / Achis / Balesath / Eglon / Chabon / Lahimā / Githlis / Sederoth / BethDagon / Raama / Maheda / dat sijn tēstien stedē en haer dorpen.

Ibna / Epher / Men / Jephthab / Ana / Mezib / Kella / Achab / Marefa / dat sijn neghen stedē ende haer dorpen. Ekron met haren dochteren ende dorpen. Vā Ekron en aen die zee / en alle wat aen Adod street of behoort / ende haer dorpen. Adod met haren dochteren en dorpen / en Gala met haren dochteren ende dorpen / tot aen dat water Egpti. En die groote zee is sinen pael

Maer opten gheberchte was Samir / Jachbe / Socho / Damna / KiriathSamna / dat is Debir / Anab / Elhemo / Anin / Gozen / Holon / Silo / dat sijn elf stedē ende haer dorpen

Arab / Duma / Elean / Janum / Beth / Chapuah / Aphcha / Humta / KiriathArba / dat is Hezō. Zioz / dat sijn neghen stedē en haer dorpen. Raon / Carmel / Sib / Juta / Israēl / Jakdeam / Sanoah / Hain / Sibeā / Thumna / dat sijn tēien stedē ende haer dorpen Halbul / Bethsur / Sedo / Marath / KiriathSaal / BethAnoth / Elthekō / dat is ses stedē ende haer dorpen. KiriathSaal / dat is KiriathFearim / Haraba / twee stedē ende haer dorpen

Ende inder woestine was BethAraba / Midben / Secharcha / Ribzan / ende die Souts stad / ende Engeddi / dat sijn ses stedē ende haer dorpen

Maer die Jebusiten woonden tot Jerusalem ende die kinderen Juda en consten se niet verdrinē / Also bleuen die Jebusiten metten kinderen Juda te Jerusalem tot op desen dach.

Dat lot Josephs / ende Ephraims kinderen. Dat. xvi. Capittel.

Rede dat lodt viel den kinderen Joseph vā der Jordanen / teghent Jericho totten watere bi Jericho vā oosten waert / ende die woestine dyc opwaert ghaet vā Jericho / dooz / dat geberchte BethEl / en comt vā BethEl wt tot Ius

ende ghaet dooz / die palen Aritharoth / ende trect haer nederwaerts / teghent westenwaerts / totten palen Japhleti / tot aen die palen des nederen BethHozon / ende tot Saser / en dat eynde is tot aen die zee. Dat hebben die kinderen Joseph tot eenē erfdeel genomen / Manasse ende Ephraim.

Die palen der kinderen Ephraim / onder hare geachtē haers erfdeels / vā dē oostentwaert / was Atharoth / Adar totten ouerste BethHozō / en gaet wt tegēt westē bi Michmethath / die tegēt noozdē leyt / aldaer crommen si haer daer omme / tegē den oosten der stad Thaenath Silo / en gaet daer dooz vā dē oostē waert / tot Janoha / En daelt nēb vā Janoha / tot Atharoth en Raaratha / en street aē Jericho / ende ghaet wt aen die Jordane / vā Chapuah / ghaense teghent westenwaert / tot Mahal Hana ende haeren wtghanc is aen die zee

Dat is dat erfdeel des stams der kinderen Ephraim / onder haeren geslachten / ende alle paelsteden met haeren dorpen der kinderen Ephraim / laghen verstroyt / onder dat erfdeel der kinderen

Manasse/ Ende si en verdruef die Cananite niet/
die tot Saler woonden/ Also bleuen die Cananite
ten onder Ephraim tot op desen dach/ en worde
chijnbaer.

¶ Vanden loze ende deele Manasse

Dat. xvij. Capittel

¶ **M**ade dat lode viel op den sta Manasse
Want die is Josephs eerste soon/ en
viel op Machir/ de eerste soon Ma-
nasse/ de vader Silead/ want hy was
een stryftbaer man/ daerom gheuerf
hem Silead ende Salan/ Maer den anderen kin-
deren manasse/ onder haren maechschappen/ viel
dat ooc/ te weten/ den kinderen Abieser/ den kinde-
ren Helek/ den kinderen Hsriel/ den kinderen Se-
chem/ den kinderen Hephher/ ende den kindere Se-
mida/ Dat sijn dyc kinderen Manasse/ des soons
Josephs/ mans personen/ onder haren maech-
schappen.

¶ Mer Zelaphebad die sone Hephher/ des soons
Silead/ des soons Machir/ des soons Manasse/
en hadde geen sonen/ mer dochteren/ En haer na-
men sijn dese/ Mahala/ Noa/ Hagla/ Milca/ Tirza
en gingen voor den priester Eleazar/ en voor Jo-
sua/ den sone Nun/ en voor die ouerste/ en spraken
Die **HEE** heeft Mose gheboden/ dat hy ons
erfdeel soude gheuen/ onder onsen broederen/ En
men ghaf hen erfdeel onder den broederen haere
vaders/ na dat beueel des **HEE**.

¶ Op Manasse vielen thien stocren/ buyten den
lande Silead en Salan/ dat op geen side der Jor-
danen leyt/ Wandt die dochteren Manasse/ name
erfdeel onder sinen sonen/ en dat lant Silead/ ghe-
uert den andere kinderen Manasse/ ende den pael
Manasse/ was van Hsler aen/ tot Michmethath/
die voor Sechem leet/ en streck totter rechter siden
aca/ die van En Tapuah/ want dat lant Thapuah
wert Manasse/ en is den pael Manasse/ aē die kin-
dere Ephraim/ daer na daelt hy af tot Mahalcana
tegent zuyden/ totten beke Heden/ die Ephraims
sijn/ onder den steden Manasse/ maer vant voor-
den/ is die pale Manasse/ aen die beke/ ende ghaet
wt aen die zee/ Ephraim tegent zuyden/ ende den
Manasse tegent noorden/ ende die zee is sinen pa-
le/ ende sal strecke aen Hsler/ vant noorden/ en aen
Hschar/ vant oosten.

¶ Dus had nu Manasse onse Hschar en Hsler/
Beth Sean en haere dochteren/ Teblaam en haer
dochteren/ en tot Dor en haer dochtere/ En die tot
Endor en haer dochtere/ ende die tot Taanach en
haer dochtere/ en die tot Megiddo en haer dochte-
ren en dat derde deel Haphet/ Ende die kinderen
Manasse/ en consten dese steden nyet verdruiuen/
maer die Cananiten beghonken te woonen inden
seluen lande/ maer doer die kinderen Israel mach-
tich werden/ maecten si die Cananiten chijnbaer
ende en verdruiuense niet.

¶ Doē sprake die kinderen Josephs/ tot Josua/
legghende/ Waer om en hebdi mi maer een lot/ en
een stoc der erfdeelen gegeuen/ en ic ben doch een
groot volc/ so midic **HEE** so verbe gheseegeent
heeft/ Doen sprac Josua totten kinderen Josephs
Want ghi een groot volck sijt/ soo gaet opwaerts
in dat bosse/ en maect seluen aldaer ruytme/ in

de lande der Pherechte ende Saphaim/ want v dat
gheberchte Ephraim te eughe is.

¶ Doē seyde die kindere Josephs/ Dat gheberch-
te en sullen wi niet vercrenghe/ wat daer sijn plere
wages bi allen Cananite/ die inden lande Emeck
woone/ bi welcke legget Bethsan/ ende haere doch-
teren/ ende Israel in Emeck/ Josua sprac totten
huyse Joseph/ tot Ephraim en Manasse/ Ghi sijt
een groot volck/ en want ghi een groot volck sijt/
so en muechdi niet een lode hebben/ maer dat ghe-
berchte sal wtbe sijn/ daer die bosshagie is/ dat ma-
ket v bequame/ soe sal het wa lotda wtgauc sijn/ als
ghy dyc Cananite verdruiuet/ dyc plere waghens
hebbe n/ int machtich sijn.

¶ Daer werden manken wt ghesonden/ vanden
seuen stammen/ om dat land te besien/ ende wt te
deelen/ Het deel Ben Jamin/ wort bescreuen

Dat. xvij. Capittel

¶ **M**ade die geheele ghemeinte/ der kin-
dere Israel/ vergaderde hen tot Si-
lo/ en reychten aldaer den Tabernacu-
le des getuychnis op/ en dat lat was
hē onder woone/ en daer waren noch
seue geslachte der kindere Israel/ dien si haer erf-
deel niet wtgedrelen hadde/ En Josua sprac tot
ten kinderen Israel/ hoe lange sijt ghi soe luy/ dat
ghi niet hene en gaet/ om dat lat inne te neme/ dat
v die **HEE** uwer vaderē Sod ghegeuen heeft/
Niet wt eicken stame die mannen/ dat ic se seyde
en dat si hen op make/ en door slant gaen/ ende be-
scruuet/ na haeren erfdeel/ en comen tot mi.

¶ Deelt dat lant in seue deelen/ Judas sal bliue
op sine palen vader sijt side/ en dat huys Joseph/
sal bliue op sine pale na noorde her/ mer bescreift
ghi dat lant in seuen deele/ en hē ghe hertwarets/
tot mi/ so wil ic v dat lot woopen/ voor den **HEE**
en onsen God/ Wat die Lewite en hebben gheen
deel onder v/ Mer die priester scap des **HEE**
is haer erfdeel/ Mer Gad en Ruben/ en de halue
stamme Manasse/ hebbe haer deel ghenome ouer
geen side der Jordanē/ tegent oosten/ dat hē Mo-
se die knechte des **HEE** ghegheuen hadde.

¶ Doē maecte hē die manē op/ op dz si wt ch sou-
de gaen/ En Josua geboet hen/ doē si wude gaen
om dat lat te bescriue/ en sprac/ gaet hene/ en door
wandelt dat lant/ en bescriuet/ en comt weder tot
mi/ dat ic v hier dat lot wtpe voor de **HEE**
tot Silo/ Also ghinge die manne hene/ en door troc
ket lat/ en bescreue op eenē briel/ na die stede in se-
ue deele/ en quamē tot Josua inde leegere tot Si-
lo/ Doē wierp Josua stot ouer hē/ tot Silo/ boor
de **HEE**/ en deelde aldaer slant wt onder dyc
kindere Israel/ eenen ygelicken sijn deele.

¶ En dat lot des stams der kindere Ben Jamin/
viel na haren geslachte/ en de pale haere lots ginc
wt/ tusken den kindere Juda/ ende den kinderen
Josephs/ En haren pale was/ aende hoecke tegē
tnoorde/ vader Jordanen aen/ en gaet opwaerts
aen dyc side Jericho/ van noortwaerts/ ende comē
opt gheberchte teghe weste waerts en gaet wt der
woestinen Beth Auen/ en gaet van daer tot Jus/
aen die side aen Ius/ teghent zuytwaerts/ dat is/
Beth El/ ende comt af/ tot Hscharoth Adar/ aen
den berghe/ dyc vant zuyden/ leyde aen den nede

ren Bethhoron/daer na neyghet si haer en crommet haer omme/totten hoecke des westens/tege zuyde vandē bergen/dye voor Seth horon zuytwaerts leyt/ende gaet wt in Kiriath Saal dat is Kiriath Yearim/die stad der kinderen Juda/dat is den horecks teghent westen

O Mer den hoecke tegent zuyden/is vā Kiriath Yearim aen/en gaet wt tegēt westen/en gaet wt totten water fonteynen Pephthoah/en daelt nē aen des berchs eynde/dye voor den dal des soons Hinnan leyt/welck inden nederē lande Rappham tegen noorden leyt/ende daelt af doort dal Hinnā aender siden der Jebuseen aent zuyden/en coemt neder totter fonteynē Rogel/ende trect haer van nootwaert/ende coemt wt tot Enlencs/en gaet wt tottē hooyē die tegē Adumim opwaerts liggē en coemt nederwaerts totten steen Hohem/des soons Ruben/en gactter siden henen neffens den blackē velde/dat tegē noorde leyt/en coemt af op tbiac belt/Ende gaet aender side Beth Hagla/dye tegent noorde leyt/en sijn eynde is aender tongen der souer zee teghent noorden/aenden cante der Jordane/tegent zuyden/dat is des zuydens pale.

D Mer die hoecken tegēt oosten/sal die Jordane eynde/dat is dat erfdeel der kinderē Ben Jamir/in haren palen ront omme onder hare gellachten

Die stede des stams der kinderen Ben Jamir onder haren gheslachte sijn dese/ Jeribo/ Beth Hagla/ Emek Jezin/ Beth Araba/ Zemaram Beth El/ Hum Haphar/ Nphra/ Capher/ Amonat Nphn/ Saba/dat sijn twaelf stede en haer dorpe/ Gibeon/ Rama/ Becroth/ Mizpe/ Caphira/ Moza/ Behem/ Jerpeel/ Tharaala/ Zela/ Eleph/ende die Jebuseen/dat is Hierusalem/ Sibeah/ Kiriath/ Beerthie stede en haer dorpe/dz is dat erfdeel der kinderen Ben Jamir in haren gheslachten

Vandē deele Simeons/zabulons/Isachars/Asers/Raphthalis/en Dans Dat. xix. Cap

Het nae viel dat ander lode/des stams der kinderen Simeon, na haren gheslachten/en haer erfdeel was onder dat erfdeel der kinderen Juda/ende het wert hen tot enen erfdeel heer.

Seba/Seba/Molada/Hazar/Sual/Hala/Bez/ Etholad/Bethul/Harna/Sichlac/Betha/Marcaboth/Hazar Sudda/Beth Lebaoth/Sarubem/dat sijn derthien steden/en haer dorpen/Min/Simon/Ether/Hā/dat sijn vier steden/ende haer dorpen/Daer toe alle dorpen die rontomme dese stede ligen/tot Baalath/Beer/Ramath/tegent zuyden/Dat is dat erfdeel des stams/der kinderē Simeon in hare gellachte/Want der kinderē Simeon erfdeele/is onder dat snoer der kinderen Juda/ Om dat het erfdeele der kinderen Juda/hen te groot was/daerom erfden dye kinderen Simeon/onder haren erfdeele

Dat derde lot viel op die kinderē Sebulon/na hare gellachte/en dē pale haers erfdeels was tot Sarid toe/ende gaet wt totten westen waert/tot Meraala/ende stootet aen Dabath/en reyt aen die beke/dye voor Jehimeam blicet/ende keert hē van Sarid/teghen der sonnen opganc/tot aen die palen Gissoch Taboz/ende comt wt tot Dabath/ende reyt opwaerts tot Japia/ende vā dair gaet

si teghent oosten/door Githa/Hepher/Ittha/Kaszin/ende coēt wt tot Simon/Hamthear/Ha Rea/ende crommet hem omme van noorden tot Rathon/ende hare wtghanch is/inden dal Pephthach/Kathath/Rahalal/Simron/Jealea/ende Beth Lahem/dat sijn twaelf stede en haer dorpen/dat is dat erfdeel der kinderē Sebulon in haren gellachten/dat sijn haer steden en dorpen.

Dat vierde lode viel op die kinderen Maschar/na haren gheslachten/ende haren pale was/ Jesrahela/Chesulloch/Sunē/Hapharaum/Sio/Habaraath/Gaabith/Wiseon/Abey/Ameth/Ende Ganem/Enhada/Beth Pares/ende strect aen/Thaboz/Sahazinma/Beth Semes/ende kinē wtganc was aen die Jordane/seft hiē steden/ende haer dorpe/Dat is dat erfdeele des stams der kinderē Maschar in haren gheslachten/leden en dorpen

Dat vijfste lode viel opstē stam/der kinderen Isser/na haren gellachten/ende haren pale was/Helkath/Hali/Beten/Abhsaph/Wa Melech/Amead/Mealeal/en strect aen Carmel/aē die zee/en aē Sihor/Ubnaath/en keert hem tegent ooste/tot Beth dagon/ende reyt aen Sebulon/ende aen dat dal/ Pephthah El/aendat noorde Beth Emek/Regiel/ende comt wt tot Cabul ter Rincher hant/ Ebron/Rehob/Hamon/Rana/tot aent groot Zidon/en de keert hē tot Rama/totter vaster stad Zor/toe ende keert hem tot Hossa/ende gaet wt aē die zee/na dat snoer tot Hchfib/Wma/Hphch/Rehob/ende twē bintich steden/ende haer dorpe/Dat is dat erfdeel des stams der kinderē Isser/in hare gellachten/leden/ende dorpen

Dat sesste lot viel op die kinderen Raphthali/in haren gellachten/ende hare palen waren van Heleph/Elon/Doq/Zaanim/Adami/Pe Reu/Jabne El/tot Lakum toe/ende gaet wt aen die Jordane/ende keert hem totten westen tot Hsnoth/Thahor/en comt van daer wt/tot hukok toe/en strect aen Sebulon teghent zuyden/ende aen Isser/tegent westen/ende aen Juda/aen die Jordane/tegent oosten/ende hecst vaste steden/Zidim/Zer/Hamath/Kakath/Chinnareth/Adama/Rama/Hazor/Hedes/Edrei/Enhazor/Jercē/Migdal El/harē/Beth Anath/Beth Sameš/negēthien steden/ende hare dorpen/dat is dat erfdeel des stams/der kinderen Raphthali/in haren gheslachten/leden/ende dorpen.

Dat sevenste lode viel opten stam/der kinderen Dan/na haren gellachten/ende die pale haers erfdeels/waren Zarea/Esthaol/Arames/Saalabin/Mialon/Jethla/Elon/Chinnath/Ekro/Eltheke/Sibethon/Saalat/Jehud/Herbarak/Sath/Simon/Me Jachon/Kakon/metten pale neffens Japho/ende daer eynt den pael der kinderen Dan/ende die kinderen Dan/trocken opwaerts/ende streden tegen Telem/ende wonnent/en sloegghense metter scherpten/des weerts/ende namenck in en woonden daer inne/ende noemden se Dan/nae haers baders name/Dat is dat erfdeel des stams der kinderen Dan/in haren gellachten/leden/ende dorpen.

Ende doen si dat lant altemael wtgedeelt hadden/met sinen palen/so gauen die kinderen Israel Josua/ben sone Num/en erfdeel onder hen/ende

gauen hem na den beuele des **h. E. E. E.** die stadt die hi eyschte/te wetene/Thimnath Serab/opt geberchte Ephraim/Doen tinnerde hi die stadt/en woonde daer inne.

Dat sijn die erfdeelen/die Eleazar/dye priester ende Iosua die sone Nun/ende die otersten der vaders/onder den gellachten/door slot den kinderen Israel wtdeelden/tot Silo voor den **h. E. E. E.** voor die duere der tenten des ghetuygens/en vol rynden also dat wt deelen des lants.

In die wtdeydinghe der vijfteden.
Dat. xx. Capittel.

En die **h. E. E. E.** sprac met Iosua/legghende/Segt den kinderen Israel/Scheft onder v byje steden/Daer af ic v door Mose geleyt hebbe/daer toe een dootslagher bluchten mach/die een siele onuerhuets ende ontweteude naet/dat si onder v byj sijn/voor den bloetwreker/En dye daer blucht toe een van dien steden/sal saen byj te voor der stadt poorten/ende voor den ouders der stadt/sine sake te kennen gheuen/soo sullen si hem tot hem in die stadt nemen/ende hem ruynte gheuen/dat hi bi hen woone.

Ende als die bloetwreker hem na iaecht/so en sullen si den dootslagher niet in sinen handen ouer gheuen/want bi onuerkens sinen naesten gellage heeft ende en is hem te voren geen byant gewest/soo sal hy in dye stadt woonen/tot dat hy skee voor der ghemeynten/voor tgherechte/tot dat die hoo-gepriestere sterue/die toter seluer tijt sijn sal/Also dan sal die dootslagher weder keeren/in sijn stadt gaen/ende in sijn huys totter stadt/daer hy af gheulucht is

Doen hestichden si Kedes in Galilea/op dat geberchte Rapphthai/en Sichem/op dat geberchte Ephraim/en Kiriaty Verba/dat is Hebron/op dat geberchte Juda/En op gheen side der Jordanaer daer Teribo legdet/tegent oosten/gauen si Beseer inder woestinen/op dat eskene/wt den stam Ruben ende Ramosh in Silead/wt den stamme Gad/en Solam in Galan/weden stam Manasse.

Dat waren die steden/gheordincert alle den kinderen Israel/ende den byemdelinghen die onder hen woonden/op dat daer naerts bluchte soude/so wie een siele onuerhoets naet/dat hi niet en sterue/door den bloetwreker/tot dat hi voor die gemeynte ghesaen heeft.

Vanden steden ende voosteden der Leuten.
Dat. xxi. Capittel

En ginghen toe die ouerste baders onder den Leuten/totten priestere Eleazar/ende Iosua den sone Nun/en totten ouerste vaderen/onder den stamme der kinderen Israel/en spraken met hen tot Silo/in den lande Canaan/en leyden/Die **h. E. E. E.** heeft gheboden door Mose/dat men ons steden geuen soude te woonen/en der seluer voosteden tot onsen becken/Doen gauen die kinderen Israel den Leuten huij baren erfdeele/nae den beuele des **h. E. E. E.** dese steden/ende hare voosteden.

En dat lode viel op dat gellachte der Khabathi

ten/ende quamen den kinderen Aaren des priesters wt den Leuten/door slot derthien steden vanden stam Juda/vanden stam Simeon ende vanden stam Ben Jamin/Mer den anderen kinderē Khabath des selue gellachts/quame door slot thie steden/vanden stamme Ephraim/vanden stamme Dan/en vanden haluen stamme Manasse.

Maer den kinderen Gerson des seluen gellachts/quamen door slot derthien steden/vanden stamme Isachar/vanden stamme Affer/ende vanden stam Rapphthai/ende vande halue stam Manasse tot Galan/Dē kinderen Merari/haets ghe-^{viij. e} nachts worden twalcf stede vanden stamme Ruben/vande stamme Gad/en vanden stamme Sebulon/Also gauen die kinderē Israel den Leuten door slot dese steden/en hare voosteden/so die **h. E. E. E.** door Mose gheboden hadde.

Vanden stamme der kinderen Juda/en vanden stamme der kinderen Simeon gauen si dese stede dye si met hare name noemde/dē kinderen Aaron des gellachts der Khabath/wt den kinderē Leu-^B want dat eerste lode was haer/dus gauen si hen dā Kiriaty Verba/dye des baders Enak was/dat is Hebron opt geberchte Juda/ende haer voostede rontomme haer/Maer den acker der stadt/ende haer doypen gauen si Caleb/den soon Iephunne tot zinder beittinghe.

Also ghauen si den kinderen Aaron des priesters/die viij stadt der dootslagers/Hebron ende hare voosteden/Libna ende hare voosteden/Jachir ende hare voostede/Esthmuia en haer voosteden/Holon ende hare voosteden/Debir ende hare voosteden/Min ende hare voosteden/Juta en hare voosteden/Beth Seimes en haer voosteden/Regen steden van desen twee stamen/Mer vanden stam Ben Jamin/gauen si hier steden/Sibeon en haer voostede/Saba en haer voostede/Anathot en haer voostede/Almon en haer voostede/also dat alle steden der kinderen Aaron des priesters/derthien waren/met haren voosteden.

Dē gellachte der andere kinderen Khabath/dē Leuten/quame door haer lode/hier stede vanden stam Ephraim/ende gauen hen dye viij stadt der dootslagers/Serch en hare voostede/op dat geberchte Ephraim/Esfer en hare voosteden/Isi sin en hare voostede/Beth Hor en hare voostede vanden stamme Dan/hier stede/Ethche/en hare voostede/Sibton en hare voostede/Mala en hare voostede/Gadaimo/en hare voosteden vande haluen stam Manasse/twee steden/Thaerach en haer voostede/Gadaimo en haer voostede/Also dat alle die stede der kinderen des gellachts Khabath/thie waren met haer voosteden.

Maer den kinderen Gerson/wt den gellachten der Leuten/worden gegeuen/Vanden haluen stamme Manasse/twee steden/die byje stat/voor die dootslagers/Galan in Galan/ende hare voostede/Beastha en hare voostede/En vande stamme Isachar/voe hier stede/Wilcon/en haer voostede/Dabrath en hare voostede/Farmuth en hare voostede/En Samim/en hare voostede/Vanden stam Affer/vier steden/Miseal/Abdon/Helkath/Aschob/met haren voosteden/vanden stamme Rapphthai/dye steden/Die byje stadt Kedes/

hoor die dootflaghers in Galilea/Hamoth/Dor/
Hartban/met haren voorsteden alsoo dat alle dye
steden/des gheslachts der Gersoulten/warendere
Dthien/met haren voorsteden.

Den geslachten der kinderen Merari/den an-
deren Leuiten worden ghegheuen/Van den stam
me Sebulon/vier steden Takneam, Koztha, Dim
na, Mahalal/met haren voorsteden/Vanden stam
Ruben/vier stede/Geler/Jabza/Bedemoth/Me
phaat/met haren voorsteden/Vanden stam Gad/
vier steden/die Dijkstadt/voor die dootflaghers Sa
moch in Gilead/Mahamin/Helton/Jaeler, met
haren voorsteden/Alsoo dat alle die steden der kin-
deren Merari/onder haren gheslachten der ande
re Leuiten/waren twaelf/Alle die steden der Leui
ten/onder die besittinge der kinderen Israel/wa
ren achtenveertich met haren voorstedē. Ende de
se steden waren alsoo ghedaen, dat elcke haer voor
stadt om haer hadde/deene als die andere

Alsoo ghaef dye **H E E E** den kinderen Israel
alletlant/dat hi gheswozen hadde hare vaderen te
geuen/ende sy nament in/ende woonden daer in/
Ende die **H E E E** lietse rusten van allen rontf
omme/so hi haren vaderen gheswozen hadde/en
de haerder byanden en stontd gheene teghen hen/
Mer hi gaf alle hare vianden in haren handē. En
de het en sachgerde niet aen allen den goeden dat
die **H E E E** den huysē Israel ghesproken hadde.
Het quam al.

Den stam Ruben/Gad/ende den haluen stam
Manasse/worden wederthuys gelant met beue
le/dat si Gods gebot nerstelijcken onderhouden
souden/Vanden outaer die si maecten/ende hare
verantwoordinghe daer van.

Dat. xxiij. Capittel

Hen riep Iosua die Rubeniten ende
Sadditen/ende den haluen stamme
Manasse/ende sprack tot hen/Si
hebbet al gehouden/dat v Mose dye
knecht des **H E E E** gebode heeft/
ende minder stemmen ghehoorsaem geweest/in
allen/dat ick v gheboden hebbe/Si en hebt uwe
broeders niet verlaten in eenen langen tijt/tot op
desen dach/ende hebt gehouden aen dat gebot des
H E E E uwe broeders/Want dan dye **H E E E**
uwe God uwe broeders tot rustē heeft gebracht
soo hi hen ghesproken hadde/soo keert v nu/ende
treect henen in uwe wooninghe/inden lande ut
ber besittinghen/dat v die knecht Mose gegeue heeft
op gheen side der Jordauen

Doet slechts naerckicheit/dat ghi doet nae den
gebode/ende wette/dat Mose die knecht des **H E E E**
v geboden heeft/dat ghi de **H E E E** uwen
Godt bemimmet/ende wandelt op alle sine wege/
ende sine gheboden houdt/ende hem aenhaget/ende
hem dienet/van gebedder herte/ende van ghe
heelder sielen/Alsoo seegghende Iosua/ende lietse
gaen/en si gingen tot hare wooninghe

Den haluen stam Manasse/ heeft Mose gege
ue tot Balan/ Die ander helft gaf Iosua onder ha
ren broederen/ouer dese side der Jordauen tegenf
westen/Ende doen hise liet ghaen tot haren tentē/
ende hen gheleegent hadde/soo sprack hy tot hen/
Si coemt wederthuys met groten goede tot u
wen tenten/met zeer vele beesten/sluier/gout/me

tael/ysel/ende clederē/soo dectē nu den roof u
wer viandē tot/onder uwe broederē/ Aldus keert
de die Rubeniten/Sadditen/ende den halue stam
Manasse wederomme/ende ghingen vanden kin
deren Israel/wt Silo/die inden landen Canaan
leyt/op dat si int lant Gilead souden treckē/totten
lande haerder besittinge/dat si besaten/wt den be
uele des **H E E E** door Mose

En doen si quamē aen die hoopen/aen die Jor
dane/die inden lande Canaan liggghen/timmerden
die selue Rubeniten/Sadditen/en den halue stam
Manasse/aldaer aen die Jordane eenē groten scho
nen outaer/mer doet die kinderen Israel hoor den
seggen/Siet/die kinderē Ruben/die kinderē Gad
en de haluen stam Manasse/hebben eenen outaer
ghetimmerd/tegen dat lant Canaan/aen die hoo
pen aen die Jordane/op dese side der kinderen Is
rael/Doen vergaderden si hen met der gheheelder
gemeynen tot Silo/op dat si tegen hen op souden
trecken met een heyl/En leyden daer en tusschen
tot hen/int lant Siliad/Pinehas den sone Elea
sar des priesters/ende met hem thien vanden ouer
sten vorstē/onder den huysen haerder vaderen/wt
elcken stam Israelen/En doe si tot hen quamē
int lant Gilead/spraken si met hen/en leyden.

Dus doet die geheele gemeynthe des **H E E E**
seggen/wat is dat vergripen/oft ouertreden/dat
ghi v aenden God Israelen vergripet/ende v heden
achter den **H E E E** afkeert/daer mede dat ghy
v eenen outaer timmert/dat ghi af ballet vanden
H E E E/Is ons te weynich aen die misdact Peoz
vander welcker wi noeh op desen dach niet gherey
niget en zijn/ende daer quam een plage onder dye
gemeynthe des **H E E E**/en ghy keert v heden
achterwaerts vanden **H E E E**/ende zijt heden
af ballich geworden vanden **H E E E**/dat hi he
de oft morgen ouer die gheheele ghemeynthe gram
soude worde/Is dat lant utber besittinge onreyn
so coemt hier ouer int lant/dat die **H E E E** beest
daer dye wooninghe des **H E E E** staet/ende
neemt besittinge snder ons/en en wert niet af bal
lich vanden **H E E E**/en vā ons/v eenen outaer
timmerende/vuuten den outaer des **H E E E**
ons Godts/En vergreep hem niet Abau/die so
ne Serah/aen dat verbande/en die gramscap qua
ouer die geheele gemeynthe Israelen/en hi en ghinck
niet alleen onder/om sine misdact!

Doen antwoorden die kinderen Ruben/en die
kinderen Gad/ende die halue stam Manasse/ende
seyden totte hoofden/ende vorsten vā Israelen/Die
starcke God/die **H E E E**/die starcke God/dye
H E E E/dye weet/ende soo wetet Israelen oock/
Ist ouertreden oft vercrepen aenden **H E E E** soo
en helpt hi ons heden niet/Ende ist/dat wijt daer
omme gedaen hebben/om, dat wy ons achter den
H E E E souden afkeere/ende brantoffer ende
spijsoffer daer op souden offeren/ ofte dootoffer
daer op souden doen/so eysche dye **H E E E** dat/
Ende ist dat wijt niet veel meer gedaen en hebbe/
wt sozghen dees dines/en spraken/Veden oft mo
zghen mochten uwe kinderen/tot onsen kinderen
seggen/Wat gaet v dye **H E E E**/die God van
Israelen aen/Dye **H E E E** heeft dye Jordane/
tot eenen pale ghesedt/tusschen ons/ende dyne

kinderē Kubē en Gad/ Ghi en hebt geen deel aen dē hē Eſaē/ daer mede soude v kinderen onse kindere bānder hēeren Gods doē vare/ en af keeren.

Daer omme seyden wi/ Laet ons voor onse kinderen eenen outaer maken/ niet tot offer/ noch tot brantoffer/ mer dat hi een getuyghe si/ tusschen ons en v/ en onsen naecomelingen/ dat wy dē hē Eſaē dienſt doen mogē voor hē met onsen brantoffer en dootofferen/ en ander offerē/ en dat wy kinderen hēde oft mogē niet leggē en dēren/ tot onsen kinderen/ Ghi en hebt geen deel aendē hē Eſaē/ Mer als si also tot ons seyde/ of tot onsen naecomelingen hēde oft mogē/ so konſten si leggē/ Siet die gheſchēnisse des Outaers des hē Eſaē/ die oſc bāderen gemaect hebben/ niet tottē offer/ noch tottē brantoffer/ maer tottē getuyge tusschen ons en v.

Dat si bettere van ons / dat wy afuallich souden worden vanden hē Eſaē/ dat wi ons hedenachter waerts vā hē soude keere/ en eenen outaer timmeren totten offer/ tottē brantoffer/ en tottē gheſchēnke/ buytē den Outare des hē Eſaē ons Gods/ die voor sijn wooninge staet/ Mer doen Pinehas die priester/ en die ouerste der gemeynten/ die princen Israēl/ die met hen waren/ dese woorden hoorde/ die die kinderen Kuben/ Gad/ en Manasse seyden/ beuēlense hen wel/ en Pinehas dē sone Eleasar des priesters/ sprack totten kinderen Kuben/ Gad/ en Manasse/ hēde bekennen wi/ dat die hē Eſaē onder v is/ dat ghi v aenden hē Eſaē niet vgrepen en hebt/ in dese daet/ v hebt ghi die kindere Israēl vloot wt die hāden des hē Eſaē/ Doer trock Pinehas Eleasars des priesters soon/ ende die ouersten wt den lande Sſeade/ hāde kinderen Kubē en Gad weder int lant Canaan tottē kindere Israēl/ en seyden hē weder die handelinge/ Doe beuēl die sake dē kindere Israēl wel/ en loofde den God der kinderen Israēl/ en en seyden niet meer/ dat si op wilden trecke met een heyl tegen hen/ om dat lant te bederuen/ daer die kindere Kuben ende Gad/ inne woonde/ En die kinderen Kuben/ ende Gad/ hieten den outare dat hi ghetuyge si tusschen ons/ ende dat die hē Eſaē God si.

Als Josua oudt gheworden was / en sine sterft dach na by was/ so riep hy trolck te samen/ ende vermaent haer/ dat si scrpelyc die ghebodendes hē Eſaē souden onderhouden.

Dat. xxiij. Capittel

Nde na langhen tijt/ doen die hē Eſaē Israēl tot rusten hadde gebracht van allen haren vianden kontomme ende Josua nu oudt en welbedaghet was/ riep hi alle Israēl/ ende haere outste hoofden/ rechters ende officiers/ ende sprac tot hen/ Ie ben out ende welbedaghet/ en ghi hebt ghesien al wat die hē Eſaē Godt ghedaen heeft/ aen alle desen volcke voor v/ Want die hē Eſaē Godt heeft selue voor v ghestreden/ Siet Ie hebbe v die ouer bleuen volcken/ door tlot toe gedeelt/ ele stam sijn erfdeel/ vander Jordanen aen ende alle volcken die ic wt gheroept hebbe/ en aen die groote zee/ tegen der zonne ondergane/ Ende die hē Eſaē Godt salte wt scootē voor v/ en van v verdriven/ dat ghy haer lant in neemt/ alsoo v die hē Eſaē Godt ghesproken heeft.

Dus sijn nu vast getroost/ dz ghi hout en doet al wat gescreeuen staet int wetboeck Mose/ dat ghi daer niet af en wijcket/ noch ter rechter/ noch ter linker hant/ op dat ghy niet onder dese ouerbleuenē volckē en comt/ die met v sijn/ en niet en ghe dinct/ noch en sweeret/ bi den name haerder godē noch hen en dient/ noch en acubedet/ maer aenhan get den hē Eſaē Godt/ soo ghi tot desen daghe toe gedaen hebt/ soo sal dye hē Eſaē voor v verdriven grote ende machtighe volcken/ ende nye mant en heeft voor v gestaen/ tot desen daghe toe utwer een/ salder dypent iagen/ Want dye hē Eſaē Godt/ strift voor v/ so hi v gesprokē heeft/ Daer om soo bewaert wy sielen/ op dalder neerlichste/ dat ghi den hē Eſaē Godt lief hebt.

Mer ist dat ghi v omme keert/ en desen ouer gebleuenē volckē aen hanget/ ende v met hen verrenicht/ alsoe dat ghi onder hen/ ende si onder v comen/ soe wetet dat die hē Eſaē Godt/ alle dese volckē niet meer voor v en sal verdriven/ Mer si sullen v tot stricken/ en netten/ en tot stocken aen wyen siden worden/ ende tot eenen priekel in wyen oogē/ tot dat hi v verniele/ vanden goeden lande/ dat v die hē Eſaē Godt gegeuen heeft.

Siet/ ic gaē heden den wech alder werelt/ ende ghi sult wete van ghehelder herte/ en van gheheel der siel/ dz het niet eē woort ghesalgeret en heeft/ aen alle dē goede/ dat die hē Eſaē Godt v ghesproken heeft/ het is al gecomen/ ende geen achter bleuen/ Ghelyc als nu allet goet ghecomen is/ dat die hē Eſaē Godt v ghesproken heeft/ Alsoo sal die hē Eſaē oec ouer v laten comen/ alle dat quaet/ tot dat hi v verniele van desen goeden lande/ dat v die hē Eſaē Godt gegeuen heeft/ als ghi dat verbont des hē Eſaē Gods ouertreet/ dat hi v ghevode heeft/ ende henen gact/ ende andere goden dient/ ende die aenbedet/ alsoe dat die verbolghentheyt des hē Eſaē ouer v vergrammet/ en v haetelijcken verniele/ vanden goeden lande/ dat hi v ghegeuen heeft.

Hi roept dat volck te samen tot Sichem/ ende vertelt haer die weldaden Gods/ Ende het verbont werdt met God vernicut/ Josua sterft ende Eleazar

Dat. xxiij. Capittel.

Josua bergadrede alle dye stammen Israēl tot Sichem/ en riep die ouders vā Israēl/ die hoofde/ die rechtere en officiers/ en doe si voor Gode gheto me ware/ soe sprac hi tot alle den volck Dus seyt die hē Eſaē die God Israēl/ wy baderen woonden vortstets ouer gheen side des waters Charah/ Abraham en Rahōs vader en dēde andere godē/ Doē nāte wyen vader Abraham ouer geen side des waters/ en liet hem wandelen in alle dē lande Canaan/ en betmeerderde hē sine jaet/ en gaf hē Isaac/ en Isaac gaf ic Jacob en Esau/ en ic gaf Esau dat gheberchte Seir te bestē/ Mer Jacob en sine kindere/ trocken neder in Egyptē

Doē seynde ick Mose en Harō/ en plaechde Egyptē/ gelyc ic ons hen gedaē heb/ Daer nae leyde ick v wt/ en v vaders wt Egyptē/ en doe ghy aen die zee quaemt/ ende die Egyptenacs wyen vaderen nae iaechden/ met waghenei ende ruyseren aen die roode zee/ doen riepen si tottē hē Eſaē/

dye sette eē dūyfternisse tusscē v/eñ den Egiptenaren/eñ leyde dye zee ouer hen/eñ bedectese/ Ende utwe oogē hebbē gesē/wat ic in Egipten ghedaen hebbe/eñ ghi hebt eenē langen tijt inder woestine gewoont/eñ ic heb v gebracht in dat lāt der Amoziten/die ouer gheen sīde der Jordanen woonden/
O eñ doen si teghē v stredē/gaficse in uwē handen/dat ghi haer lant besaet/eñ vernieldese voor v

Doē macete hē Salak op/dye sone Ziphor/der Moabitē coninc/eñ streef teghē Israel/eñ hīscynde eñ dede Sileā dē soon Beoz roepen/dz hi v veruloockē soude/Mer ic en wilde hē niet hoorē / eñ hi legende v/eñ ic v bloste v wt sinē handē/Eñ doen ghi ouer die Jordane ginct/eñ tot Jericho quaemt so stredē tegē v die bozgeren vā Jericho/die Amozitē/Pherehitē/Cananitē/hē thiten/Sirgositē/Huuitē/eñ Jebusiten/Maer ic gafse in uwē handen/eñ scynde Hozelleē voor v henen dye dreuense wt/voor v/die twee coningen der Amoziten/Miet door v sweert/noch door uwē voge eñ hebbe v eē lant ghegeuen/daer ghi niet in ghearbeyt en hebt eñ stede/die ghi niet ghetimmer en hebt/dat ghy daer inne sout woonē/eñ eten vandē wijnberghen eñ olybergen/die ghi niet geplant en hebt

Dus hrelet dā dē hē/eñ diēt hē geheelic eñ oprechtelic/eñ laet dīe goden varen/die utwe vaders ghedient hebben/ouer gheen sīde des waters eñ in Egipto/eñ dient dē hē. Maer nu belieuet v niet/dat ghi den hē dient/so verkiest v heden wien ghi dienen wilt/den God/die utwe vaders ghedient hebben/ouer gheen sīde des waters oft den goden der Amoziten/in der welcker lande ghi woont/Maer ic/eñ mīn huys/willendē hē dienen

Doē antwoorde dat volc/eñ sprac/dat si berre van ons/dat wi den hē souden verlaten/ende anderen goden dienen/Want die hē onse God heeft ons/eñ onse vaders/wt dē lande Egipti gheleyt/wt den diensthuys/eñ heeft voor onsen oogen sulcke groote teckenen gedaen/eñ ons bewaert op alle den weghe/dien wi ghereist sijn/eñ onder allen volcke/door welckē wy gegaen sijn/eñ heeft wt gestotē voor ons/alle volckē die Amozitē die inden lande woonden/daer omme willen wy oerden hē dienen/want hi is onse God

E Iosua sprac tottē volcke/Ghi en cont dē hē niet ghedienen/want hy is een heylighe God een starcke/eñ zelours/die niet en verghetet utwe ouertredinge eñ souden/maer als ghi dē hē verlaet/eñ enen vreniden god dient/so sal hi hē om keeren/ende v qualick doen/eñ v te niete doē/na dien hi v goet ghedaen heeft/Dat volck sprack tot Iosua/Alsoo niet/maer wi willen den hē dienen

Doen sprac Iosua tottē volcke/Ghi sijn getuygen ouer v/dat ghi v dē hē hercoren hebt/dat ghi hem dienen sout/Eñ si seydē/Ja/So doet dan van v die hēde godē/die onder v sijn/eñ niet get utwe herten totten hēde God van Israel. Eñ dat volck sprac tot Iosua/Wi willen dē hē onsen God dienen/eñ sinder stemmē gehoor saem sijn/Alsoo macete Iosua opten seluen dach een verbont mettē volcke ende leyde hen in settin gen ende rechten voor/tot Sichem

Eñ Iosua screef dese hāteringhe int wetboeck Gods/eñ nam eenen grooten steen eñ rechte dye op aldaer/onder een eycke/dye inden heylighdom des hē was/ende sprac tot alle den volcke Siet/desen steen sal ghetuyge ouer v sijn/want hy heeft gehoorē alle die redenen des hē/dye hi met ons gesprokē heeft/eñ sal eē ghetuyge ouer v sijn/dat ghi utwē God niet en veriochent/Alsoe liet Iosua dat volc/eenen yegelijckē in sjerfdeele

Eñ het gewiel na dese geschiedenisse/dat Iosua die soone Nun/die knechte des hē sterf/doē hi hondert ende thien iaren out was/eñ men begroef hem inden palen sijnns erfdeels/tot Thimnath Serat/dye optē gheberchte Ephraim leydt/vant noorden waert/aenden berghē Gaas/Ende die kinderen Israel diendē den hē/alsoo lange als Iosua leefde/Eñ die Suders/die langhen tijt leefden na Iosua/die alle die werckē des hē wisten/die hi aen Israel gedaen had

Die gebeenten Joseph/die welke die kinderen Israel hadden wt Egipten gebracht/begroeuē si in Sichem/inden stucke belts/dat Jacob cocht/handen kinderen Hemoz des vaders Sichem/ont hondert penninghen/ende wert des kinderen Joseph erfdeel.

Elsacar die soon Haron sterfoock/ende si begroeuē hem tot Sibeath Pinchas sijnns soons/die hem gegeuen was opt gheberchte Ephraim.

Hier Eyndet dat boeck Iosua

Hier beghint

dat boeck der Rechteren

Judas wort een ouerste eñ leytma des volcs eñ hi brenge onder hem dye Cananiten/eñ wende hierusalem/Eñ die Israelitē en roeyden die Cananiten utet vvt/ghelijc als haer God gheboden hadde.
 Dat. eerste. Capittel.

De dē doot Iosua

hārechden dye kinderen van Israel den hē/ende spraken/Wye sal onder ons dat oorloge voeren/tegen die Cananiten/Dye hē sprac/Juda salt voeren/Siet ic heb dat lant in sine hant ghegeuen/Doen sprack Juda tot sinen broeder Simeon/treck met mi opwaerts in mīn loth/eñ laet ons teghen die Cananiten stryden/soo wil ic weder met v trecken in v loth/Widus trock Simeon met hem.

Doen Judas optrock/so gaf hem die hē die Cananitē/eñ Pherefiten in haren handē/ende noegē tot Belek/thie dūyent mamen/eñ bonden Adoni Belek tot Belek/eñ stredē tegē hē/eñ noegē die Cananitē/eñ Pherefiten/Maer Adoni Belek vluchtēde/eñ si iaechden hē na/eñ doē si hē grepē/hieuten si hē die duymē aen sijn handen/ende boeten af/Doen sprack Adoni Belek/steuentich coningen met afgehoutwen duimē haerd handē eñ voētē/lafen dat ouerblijfel der spāsen onder mīn der tafelen op/Soo ic ghedaen hebbe/so heeft my

Het boeck der Rechteren.

Dat. ij. Capittel

God weder vergoude / Ende men bracht hem te Hierusalem / aldaer sterf hi.

Maer die kinderen Juda stredē tegen Jerusaleem / en woumense / en sloeghense metter scherpten des weerts / en scootē die stad aen Daer na trocken die kinderen Juda neder / om tegen die Cananiten te strijden / die opt geverichte / en tegent zuyden en indē leegen lande woondē / En Juda trockenē tegen die Cananiten / die tot Hebron woonden / (Hebron hiet voortijts Ariath Arba /) en Aogen Sela / ende Ahiman / en Thalmal / en troc bā daer tegen die inwoonders tot Debir / (Debir hiet voortijts Kyriath Sepher.)

En Caleb sprac / Wie Ariath Sepher vāsaet / en wint / dien wil ic mine dochter Achsa tot eenen wuegheuen / Doe wāse Ahimiel / die sone Anas Calebs ioncken broeders / Ende hy gaf hem zyn dochter Achsa tot eenen wue / Ende het gheueel doen si introck / wert si vermaent / dat si eenen acker van haren vader eyschen soude / ende si hiel bā den Ezel / Doen sprac Caleb tot haer wat is v / Sy sprac / Gheeft mi een legeninge / want ghi hebt mi een zuyden lant ghegeuen / gheeft my ooc een waterachtich / Doen gaf hi haer een waterachtich bouen ende beneden.

Ende die kinderen des Keniters / Moses wāger / trocken opwaerts wt der Palmen stad / met ten kinderen Juda / in die woestine Juda / die tegē zuyden leghet der stad Arad / ende ghinck henen / ende woonden onder dat volck / Ende Juda trock henen met Simeon sinen broeder / en si sloegen die Cananiten tot Zephat / en si verbādense / en hieten die stad Iarma / Daer toe wan Juda Gala / met haren toebehoortē / en Ashlon / met haren toebehoortē / en Chron / met haer det toebehoortē / En die h E S E was met Juda / alsoo dat hi dat gheverichte in nā / Want hi en konste die inwoonders inden leegen lande niet in ghenemen / om dat si yscen waghens hadden / Ende si ghauen Caleb Hebron / so Mose geleyt hadde / En hi verdreef daer wt die drie sonen Enak

Mer dye kinderen Ben Jamin / en verdreuch die Jebusiten niet / die tot Hierusalem woonden / Maer die Jebusiten woonden bi de kinderen Ben Jamin tot Hierusalem / tot desen daghe toe

Des ghelijcs trocken die kinderen Josephs ooc optot Beth El / en die h E S E was met hen / Ende dat huys Josephs bespiedē wt Beth El / dye te horen Ius hiet / En die wachters sagen eenen mā wt der stat gae / en sprakē tot hē / wisset ons waer wi in die stat come / so wille wy ontfermherticheyt aen v doe / En doe hēt hē wāse / waer si in die stat soude come / Noegen si die stad metter scrifte des weerts / Mer die mā met alle sine vrienden lieten si gaen / Doen troc die selue man op tlande der hethite / en timmerde een stat / en hietse Ius / die heet noch hynden daechs also.

En Manasse en verdreef Beth Seam niet met haren dochteren / noch Thaanach / met haren dochteren / noch die inwoonders tot Dor / met haren dochteren / noch die inwoonders tot Teblcam / met hare dochteren / Noch die inwoonders tot Megiddo / met haren dochteren / Ende die Cananiten begonsten te woonen in den seluen lande / Maer doen Israel

starch werde / soo maecte hi die Cananiten chynsvaer / ende en verdreef ic niet

Des ghelijc soo en verdreef ooc Ephraim dye Cananiten niet / die te Sacer woondē mer die Cananiten woonden onder hente Sacer.

Sebulon en verdreef die inwoonders ooc nyet tot Kitron en Rahalol / mer die Cananiten woonden onder hen / en waren chynsvaer.

Asser en verdreef die inwoonders tot Aco nye / noch dye inwoonders tot Zidon / tot Abelab / tot Achab / tot Heiba / tot Aphik / en tot Achob / mer die Asseriten woonden onder dye Cananiten / dye inden lande woonden / want si en verdreefē niet.

Raphail en verdreef die inwoonders tot Beth Semes / niet / noch tot Beth Anath / mer woode onder die Cananite / die inden lande woonde / Mer die tot Beth Semes ende tot Beth Anath worde chynsvaer.

Ende die Amorite drongen die kinderen Dan opt geverichte / en en lieten niet toe / datte onder in den leegherē lande soude come / Ende die Amoriten begonste te woonen opt geverichte Heres / tot Hialon / ende tot Salbin / nochtans so w erdt hē die hant des huis Josephs te waer / ende worden chynsvaer / Ende den pale der Amorite was / daer men tot Hebrāim opwaerts gaet / en bande steen en vander hē ochten

Daeromme straffet haer die Enghel Gods in Bilgal Die kinderen van Israel vertoondē den h E S E / ende dleden Baal / daer ommelietse God inder geuāckenisse onder die heidenen comen

Dat. ij. Capittel

Mer quam een boode des h E S E opwaerts / van Bilgal tot Hochim / en sprac / Ic heb v wt Egypte op gheleyt / en in dat lant gebracht / dat ic u wt vaderē gestozē hebbe / en sprac / Ic en wilde mijn verbont niet achter late inder eertheit / op dat ghi geen verbont mettē inwoonders des lants en sout make / en haere outare sout breken / Mer ghi en hebt minder stemen geen gehoor gegeuen / waer om hebt ghi dat gedaen / doe sprac ic ooc / Ic en wille niet verduien booz v / op dat si v tot eenen valle worde / en hare gode tot enen nette / En doe die bode des h E S E sūleke woorden ghesproke hadde / tot allen kinderen Israel / soo hief dat volc sine stemme op / ende weende / ende hieten die plaecte Hochim / ende offerden aldaer den h E S E

Want also Josua dat volc van hē gelate hadde / ende die kinderen Israel wech getrocken waren / ic in zyn erfdeel / om dat landt mine te nemen / soo diende dat volc den h E S E / also lange / als Josua leefde / en die Ouders die lange na Josua leefden / en alle die wercken des h E S E ghesien hadden / dien hy Israel ghedaen hadde / Doe Josua die sone Num gestozen was / die knecht des h E S E / doen hi hondert ende thien jaren outwas begroeuē si hē in die palen zyns erfdeels tot Thimnāch Heres / opt gheberichte Ephraim / van noortwaerts / acuden berghe Saas / doen oock alle dye tot dier tijt geleest hadden tot haren vadersen begadert worden / stont na hem een ander gesachte op / dat den h E S E niet en liende / noch die wercken / die hi aen Israel gedaen hadde.

Doen dede die kinderē van Israel quaet booz den h^EE^SE^E/ende dienden Baalim/ende beclie ten den h^EE^SE^E/haerder vaderen Godt/diele Catin? wten lande Egip̄ti geleyt hadde/en volchde ande sticht die ren goden na/oock die godē der volcken/die rontf stadē bā omme hen woonden/ende aenbadense/ende ver-
Theben toojden den h^EE^SE^E/want si verliete dē h^EE^SE^E hi hant h^EE^SE^E/al meer ende meer/ende dienden Baal/ende rert die Hitharoth/Hidus verbolch die grāscap des h^EE^SE^E griecre h^EE^SE^E ouer Israel/en gaffe inden handē der geen let.oren re diese beroofden dat hse souden berouen/en ver-
Qcochtē inden handē haerder vianden rontomme/en si en konden haer vianden niet wederstaē. Mer werwaerts dat si henen wīdē/daer was die hant des h^EE^SE^E teghen hen/tot ongheluck/soo hen die h^EE^SE^E gheseyt ende gheswozen hadde/ende werden hēdelick gedronghen

Als nō dye h^EE^SE^E/rechters verwerete diese
Dwten roouers handen holpen/soo en gauen si den rechteren gheen gehooze/maer si boeleerden nae andere goden/en aenbadense/en weken haestelijc vanden wege/daer hare vaderē op gegaen warē/des h^EE^SE^E gehoben gehoozsaem te sine/en en deden niet als die selue

En als die h^EE^SE^E hen rechters verwerete/so was die h^EE^SE^E mette rechterē/en hāp hen wt haerder vianden handen/so lange als die rechter leefde/Want haer twee clagen/ouer dye ghene diese dwongen en dronghen/sammerde den h^EE^SE^EMaer als die rechter sterf/so keerde si hē/en verdoquent meer/dan haer baders/dat si anderen goden volchden/hen te dienen/en te aenbedē/si en vielen van haren booznemen niet/noch van hare hertneckighen wesen

Daer om bergrande die verholghentheyte des h^EE^SE^E ouer Israel/also dat hy sprac/Wāt dit volc mijn verbont ouer gegaen is/dat ic hare vaderē geboden hebbe/en en hoorde mijn stemē niet so en wil ic boozt aen ooc niemandē verduuen van dē heydenē/die Josua heeft ghelaten doe hi sterf/op dat ic Israel soude proeue aen hen/oft si op den wech des h^EE^SE^E bīhuen/dat si daer inne wandelen soe haer baders daer inne ghebleuen sijn/oft niet/Hidus so liet die h^EE^SE^E dese volckē/dat hise niet haestelijc en ver dreef/die hi in die handē Josua niet en hadde ghegeuen

Dit sijn die volcken die Godt ouerblīue laet/om Israel te oeffenen/ende te proeuen/met den welckē Israel buyvelijckē maect/en daer door den h^EE^SE^E vertoont/vyaer omme hīse strafte/maer so dicvylls als si tot hem roepen/so verlost hise vponderlijcken Dat. iij. Capittel.

It sijn die volckē/die die h^EE^SE^E liet bliuen/dat hy Israel aen hē soude proeuen/dye vanden oozloge Cannaan niet en wisten/Alleen daerom dat die geslachte der kinderen Israel

A soude weten/en leeren scrijden/die te boze daer af Achīuel niet en wisten Te weten/die vijf herren der Philistines was dye steen/en alle Cananite/en Zidonite/en Hethiten derde ri die aen den berch Libanon woonden/vanden verchtere/ ghe Baal Hermon aen tot datmen coemt te Hebrons/Indeser math/Die selue bleue/om Israel daer aen te proeuen/datmen onderuonde/oft si den gebode des h^EE^SE^E gehooz geuen/die hi haer vaderē ghe

boden hadde dooz Mose.

Doen die kinderen Israel also woonden onder die Cananiten/Hethiten/Amorite/Pherechite/Heuten/en Jebusite/so namē si bā hare dochtere tot wiuen/ende gauen hare dochteren der gheenre sonen/ende diendender geeure afgoden/ende deden quaet booz dē h^EE^SE^E/ende vergaten haers h^EE^SE^E haers Godts/ende dienden Baalim/ende Heteroth/Doen verbolch die gramscap des h^EE^SE^E ouer Israel/en vercochtē onder dye handē Cusan Kīlathaim/den coninc tot Mesopotamia/ende die kinderen van Israel dienden alsoo Cusan Kīlathaim acht iaer

Doe riepe die kinderen van Israel totten h^EE^SE^E ende die h^EE^SE^E verwerete hen eenen salichmaker/diese verloste Achīuel/die sone Inas/Calebs ioncken broeders/ende den gheest des h^EE^SE^E h^EE^SE^E quam ouer hē/en wert rechter in Israel/en troc wt totten strīde/ende die h^EE^SE^E ghaften coninc tot Sīriē Cusan Kīlathaim/in sine handen/also dat sine hant ouer hem te sterck werd/Doen was datlant veertich iaren stille/en Achīuel die sone Inas sterf.

Maer die kinderen Israel/beden noch boozt quaet booz den h^EE^SE^E/Doen stercte die h^EE^SE^E Eglon den Coninc der Moabiten/teghen die kinderen van Israel/om dat si quaet deden/tegendē h^EE^SE^Eende vergaderde die kinderen Ammon/ende die Amalekiten/ende hi troc henen/en sloech Israel/ende nam die palmstadt in/ende die kinderen Israel dienden Eglon der Moabiten coninc achtien iaren/Doen riepen si tottē h^EE^SE^Eende dye h^EE^SE^E verwerete hen eenen salichmaker E-hud/den soon Sera/des soons Jemini/die was een mandie sijn sīnckē hant ghebuyete/ghelijck sīner rechter hant

Ende doen die kinderen Israel/dooz dē selue/gauen sonden aen Eglon/der Moabiten coninc/so maecte hem E-hud eenen twee smiddenden groot deeghen/een spanne lanck/ende gozden onder sijn cleet/op sinder rechter dgien/en bracht die giften Eglon der Moabiten Coninc/Eglon was een zeer bet man/ende doe hi die gifte ouer hadde gheleuert/so liet hi dat volc/die die gifte gedragē had dē/ende keerde om vanden goden tot Gilgal/ende dede hem segghen/Je hebbe/S coninc/v wat heymelijc te segghen/Ende hy hiet swighen/en si ghingen wt van hem alle die om hem stonden.

Ende E-hud quam tot hē in/hi sadt in dat ghe tafelde somerhuys/dat booz hem allen was/Ende E-hud sprac/Je heb v wat van Gode te seggen/Doe stont hi op van sijn stoel/E-hud stac sijn sīnckē hant wt/ende nam den grootdeegē van sinder rechter dgien/ende stietē hem in sīnen buycke/also dat ooc den hecht/den yser nae daer in volchde/en dattet vette den hecht vlesoot/want hi en trac den deegē wt sīnen buycke niet/alsoe dat den dreech vā hem ghinc/Maer E-hud ghinc ter achter dueren wt/ende dede die duere achter hem toe/en slootte

Doen hi wt was/so quamen sīne knechten in/ende saghen dat die duere des somerhuofs ghesloten was/en spraken/hy is mislichien ten stoel ghegaen/inden ghetafelden somerhuys

Maer doen si soo langhe wachtēden tot dat si

Dat boec der Rechteren

hem schaemden/Want niemant en dede die duere der looueren open/si namen den stuetel en dedese op/Siet/doen lach haer heere opter aerden doot/Ehud was ontkloopte die wyle dat si vertoefden/en ginc booz/bi die afgoden en bluchte tot Seirath toe

En doen hi daer in quam/so blies hi die basuyne opt geberchte Ephraim/en die kinderē Ephraim trocken met hem vandē geberchte/en hi boer booz/bi hen henz/en hi sprac tot hē. Volget mi nae/Wat die hē EHE heeft v die Moabitē/wie biādē in dinen handē gegeuen/En si iaechden hen na/en si vercrege die hauē aen die Jordanc in/die tot Moab gaet/en en lietender niemant ouer gaen/en sloegen die Moabiten/in dier tijt/bi thie dupsent mannen/also datter niet een en ontquam.

Midus worden die Moabiten in die tijt onder die handen der kinderen van Israel vernederd/en dat lant was tachtentich iaer stille.

Daer na was Samgar die sone Anath/die sloech ses hondert Philisten/met eenen ossen stock/ende verlostē Israel soek.

Debora die prophetesse met Barack verwinde Sisseram/ende verlost dat volc des hē EHE Dat. iij. Capittel.

Mer die kinderē Israel deden hoofts quaet booz den hē EHE/doe Ehud geltoymen was/En die hē EHE vercocht se in die handen Jabin/der Cananitē Coninck/die tot Hazor ladt/en sijn belthooft mā was Sissera/en hi woonde tot Haroseth der heydenē/En die kinderē Israels riepe tottē hē EHE Wat hi had. ir. C. yserē wāgēs/en dwant die kinderē Israel met gewelt. xx. iaer.

Tot dier tijt was rechteresse in Israel die prophetesse Debora/een huysuroutwe Tapidoche/ende si woonde onder die palmen Debora/tusschen Rama en Bethel/opt geberchte Ephraim/en die kinderē Israel quamen booz haer op int geberchte. Die selue seynde henen/en liet roepen Barac/den sone Abinoan/van Kedes Rapphtali/en dede hē seggē.

En heeft v die hē EHE/die God Israel niet geboden/ghaet henen en trect opten berch Thabor/en neemt thien dupsent manne met v, banden kinderen Rapphtali en Sebulon/Want ic wil Sissera den belthooftman Jabin/tot v treckē/aen dat wāter Kison/inet sinen wāgēns/ende met sinder menichte/ende wil hem in liden banden gheuen. Barac sprac tot haer. It dat ghi met mi trect/soo wil ick trecken/mer en trect ghi met mi niet/so en wil ic niet trecken/Sy sprac. Ic wil met v trecken mer den prijs en sal v niet sijn op dese reyse/die ghi doet/mer die hē EHE sal Sissera in eens wjfs hāt ouergeue. Aldus maecte haer Debora op/en troc met Barac tot Kedes/Doen riep Barac Sebulon en Rapphtali tot Kedes/en troc te boete inet thien dupsent mannen/Debora reysde ooc met hem.

Heber die Keniter/was banden Keniten/Vanden kinderen Hobab Mose swager getrocken/en hadde sine tenten op gellagen/vi die eycke Zaana in/neffens Kedes.

Doen wert Sissera te kennen gegeue/dat Barac die sone Abinoan/optē berch Thabor getrockē ware/en hi riep alle sine wāgenē stamen. ir. C. yse te wāgēs/en alle dz volc dat met hē was/vā haro

Dat. v. Capittel

zeth der heydenen/aen dat wāter Kison/Debora sprack tot Barac. Op/dit is den dach in welcken v die hē EHE Sissera in uwe handē heeft gegeuen/Wat die hē EHE sal voor v wt reysen. Aldus trock Barac vanden berge Thabor/ende die thien dupsent mannen hem nae.

Mer die hē EHE maecte grouwel oft betruacde Sissera/inz alle sine wāgēs en heyz/en bercreitete booz die kerpte des sweerts/voor Barac/Wilso dat Sissera vā sinē wāgē spranc/en bluchte te boete/Barac iaechde de wāgēs na/en dē heyz tot Haroseth der heydenen toe/en alle theyt Sissera viel inder kerpte des sweerts/also datter niet een ouer en bleef Mer Sissera bluchte te boete in die tente Jael/des wjfs heber des Keniters/want die Coninck Jabin tot Hazor/en dat huys heber des Keniters/stonden met maldanderē in vrede.

Jael ghinc wt Sissera te gheindete/en seide tot hem. Wjct mijn heere/wjct tot mi/en vreckt niet/en hi weec tot haer in/in haer tente/en si decte hē met eenē mantel. Hi sprac tot haer. Lieve geeft mi een weynich wāters te drincken/want mi dorstet. Doen dede si open eenē inckpot/en gaf hē te drincken/en decte hē/Ende hi sprac tot haer. Gaet ind tenten duere/ende als yemant comt/ende vjaech oft yemant hier is/so segt/niemant Doe nam Jael dat wjf heber eenē naghel vander tente/en eenē hamer in haer hāt/en ghinc lisselich/oft heimelic tot hē in/en sloech hem dē nagel doortnaep van sinen hooftē/also dat hi ter aerde sancch hi ontkumerde/en wert amachtich ende sterf.

Doe Barac Sissera na iaechde/so ghinc hē Jael te gemoete daer wt/en sprac tot hē. Coemt hier ic wil v den man thoonen die ghi soect/en doen hy tot haer in quam/lach Sissera doot/en dye naghel stac in sinē naep. Also vernederde God op dye tijt Jabin der Cananitē Coninc/voor die kinderē Israel/en die hāt der kinderē Israel ginc en verdurte Jabin der Cananitē Coninc/tot dat si hem wt roeyden/doen sancch Debora ende Barac die sone Abinoan in die tijt/ende leyden.

Enen lofsanc Debora en Barac/om der victorien wille/die haer die hē EHE ghegeuen hadde Dat. v. Capittel.

Hoofd den hē EHE/aen die ghene dye byjwillich waren inden volcke/doen die groote in Israel stille saten.

Hooft toe ghi Coningen/en aen merct ghi prince Ic wil ic wil dē hē EHE ange/de hē EHE God Israel wil ick spelen.

hē EHE/doen ghi van Seir op reysde/en dooz ghinct vanden beide Edō/Doen breekde die aerde den bemeld droop/en die wolcken droopen met wāter. Die berghē bloeyden booz den hē EHE/Sinaï booz den hē EHE den God Israel

Indē tijt Samgar des soons Anath/in den tijt Jael warē die wegen vgaen/en die daer op paden gaē soudē/die wandelē daer tromme weghe.

Het gebrac/aen boeren gebrac in Israel/tot dat ic Debora op quam/tot dat ick op quam/een moeder in Israel/

En nieuwē heeft God betrogen/hy heeft dye poortē beftreden/Daer en was geenē schilt noch spiele/onder heertich dupsent in Israel gesien

Sibilla delphi ca pte= pheeteer de in de se tijdt/wat t htds booz dē krijt bā Troyen O hoe dat dye soone Goods meuse soude worden booz cri stus ge boozte M. ij. C. iaer.

D

H

Het boec der Rechteren

Mijn herte is wel aendie leeraers Israel / dye daer bywillich sijn onder den volcke .

Brydt / die int gerecht siddt en dichtet / ghi die op den wech gaet

Doen die scruttē crijstliche tusschē die scriplieden / daer sydemē vader gherechticheit des hē E A E vader gerechtigz sinder boeren in Israel / doē domineerde des hē E A E vole onder die poortzen .

Wel op / wel op Deboza / wel op / wel op / ende segt een liedeken / Maect v op Sarac / ende vangt uwe hanghers / ghi soon Abisraan .

Doen domineerden die verlatene / bi dē puet-schen des volcs . Die hē E A E heeft gedomineert / dooz die ruelen oft kercke

Wt Ephraim was hare wortel tegē Amalck / Ende nab Ben Jamin in dinen volcke

Van Machir hebben leeraers heerschapie ghehad / Ende van Sebulon sijn regeerders ghewor-den dooz die scrijfpenne

En die princen tot Kalschar waren niet Debo-ra / en Kalschar was als Sarac / inden leegen lan-de gesondē met sijnē voert volcke / Kuben hielt hoo-ge van hem / ende scheyde hem van ons

Wairom blijf di tusschen twee terminen / daer ghidat blasen hand cuddē hoorē / dat Kuben hooch van hem hielde / en hem van ons afscheide

Silead bleef ouer gheen side der Jordanen / en waer om woont Van onder die scepen . Alst ladt in die hauen der zee / en bleef in sinen deelen

Mer Sebulons vole / waget sijn siele inden doot Paphthali ooc / inder hoochten des belts Merom .

Die Coninghen quamen en kreden / daer kredē die Coninghen der Cananiten tot Thaanach / aen dat water Megiddo / mer ghelt gewin en brachtē sruet daer af

Ovanden hemel wert teghen hen gestreden / dye kerren in haren loope kreden tegen Sissera

Die beke Kison wētelde / die beke Kedumin die beke Kison / Mijn siele tredet op die kercken / daer ratelden der paerden voeten / vooz dat verla-geen haeder machtiger ruyterē .

Bloet die Stadt Meros / sprack dye Enghel des hē E A E / bloet haer borgeren / dat si dē hē E A E niet te hulpe en comen / te hulpe den hē E A E / tot den ruelen

Sheselegent si onder dē wijuen Jacl / dat wif heber des Keniters / Sheselegent sy si inder ten-ten onder den wijuen .

Melt gaf si / daer hi water eyschte / ende vater bracht si daer / in eender heerlijcker schalen .

DSi greep met haerder hant den naghel / en met haerder rechter hant den smijthancere .

En loech Sissera dooz zij hooft / en questte en dooz / boorde sijnē slaep . Tot hare voeten crōde hi hē hi viel ned en lach / hi crōde hem / en viel neder tot hare voete / so hi hem cromde / so lach hi verdoūē

Sijn moeder sach ter berster wt / ende weende dooz die trallen / Waerom bliuet sinen wagē so sā-gehe wt / dat hi niet en comt / Waeromme vertrec-ken die raders sijns waghens .

Die wifste onder sijnē vrouwen antwoorde en sprac tot haer / en souden si in vīndē en wt deele dē goot / elken man een meylen oft twee tot eender

bueten / ende Sissera bonte ghesichte cleederen tot eender bueten / ghesichte bonte cleederen om den hals / tot eender bueten .

Dat. vi. Capittel

Wiso moeten vergaen hē E A E alle uwe byan-den / mer dye hem lief hebben / moeten sijn / als dye soume die oppaet in haerder macht .

Ende dat lant hadde veertich iaer byede .

God die hē E A E gheefre om haerder sonden wille in dē handē der Midianitē / en als si hē aen roepen / so seynt hi haer Sideron eenen verlosser .

Dat. vi. Capittel

Gode doen die kinderen Israel quaet deden vooz dē hē E A E / gaffe die hē E A E onder die handt der Midianiten

seueniaer . En doen der Midianiten hant te sterck wert / ouer die kinderen Israel / so maecten die kinderē Israel vooz hen ho-len in dē geberchte / en spelunckē / en vellen . En also

Israel yet saeyde / so quamen die Midianitē en Amalekiten / en die kinderē tegēt oosten / opwaert o-uer hen / en belegerdē tegē haer / en verdoūē dat

gewalch opt lant / tot Gasa toe / en en lieten niet o-uer blijē vā dierē in Israel / noch strapē / noch offen noch yselē . Wāt si quamen daer op met haren bee-ten / en tenten / als een groote menichte sprinchan-ē / also dat noch si / noch hare kemelen / te tellen en

ware / en vielen int lāt / dat zijt vderuē soudē Midus wert Israel zeer neder vooz die Midianiten / doen riepen die kinderen Israel totten hē E A E .

Mer als si totten hē E A E riepen / om der Mi-dianitē wil / so seynde die hē E A E eenen propheet tot hen / die sprac tot hē . Dus seyt die hē E A E dye

God Israel / Ich heb v wt Egypten geleyt / en wt dē diesthuyse ghebracht . En ich heb v verlost hande Egyptenacrs hāt / en van alder hāt die v dronghen en hebbe vooz v wt gestooten / en hair lāt v gegeuē en sprac tot v Ich ben die hē E A E uwe God / en

breck der Amoitē goden niet / inder welker lant ghi woōt / en ghi en hebt mine kerme niet gehoort

Ende een Engel des hē E A E / quam en ladt nūd eē eyckete Apha / die behoorde Joas den va-der der Eriten toe / en sijn soon Sideron dorstche

de tarwe inden keidere / op dat hi vluchten soude vooz die Midianitē / Doē openbaerde hē die En-gel des hē E A E / en sprac tot hē . Die hē E A E si met v / ghi strydtbaer ruele / Siderō sprac tot hē

Mijn heere / is dye hē E A E met ons / waerom is ons dandit al wederuare / en waer sijn alle die wō-derlichkeiten die ons onse vaderē vertellē / en sprac-ken / Die hē E A E heeft ons wt Egypten gheleyt /

Mer nu heeft ons die hē E A E verlaten / en onder der Midianiten handen gegeuen .

Die hē E A E heerde hē / tot hē en sprac / Sact henē in dese uwe cracht / ghi sult Israel verlossen wt der Midianitē handen . Ic heb v ghesondē . Hi

sprac tot hē / mijn hē E A E / waer mede sal ich Isra-el verlossen / mijn machtschap is dat minste in Ma-nasse / en ic ben die cleynste in mijns baders huys / Die hē E A E sprac tot hē . Ich wil met v sijn / also

dat ghi die Midianitē en slaen sult / als eenen eenigē man . Hi sprac tot hē / lieue heb ic ghenade vooz v bondē / so gheeft mi een tecken dat ghijstijt / die mi

mi spreect . En gaet niet vā hier / tot dat ic tot v co-me / en bryge mijn spijlosser / dat ic hooz v late . Hy sprac / Ic sal bliuen tot dat ghi weder coemt

En gaet niet vā hier / tot dat ic tot v co-me / en bryge mijn spijlosser / dat ic hooz v late . Hy sprac / Ic sal bliuen tot dat ghi weder coemt

En gaet niet vā hier / tot dat ic tot v co-me / en bryge mijn spijlosser / dat ic hooz v late . Hy sprac / Ic sal bliuen tot dat ghi weder coemt

En gaet niet vā hier / tot dat ic tot v co-me / en bryge mijn spijlosser / dat ic hooz v late . Hy sprac / Ic sal bliuen tot dat ghi weder coemt

Mil
beer
Cre
Ald
eest
wet
en r
tem
Cre

B

Siou
die
der
ker.
Ner
se?
Com
Rien
in J
die l
Wri

A

En Gideon quam en maecte toe een geytē bockē / ende een Ep̄ha onghesuerder bloemen / en leyde vleesch in eenē kof / en dede dat vleeschnat in eenē pot en bracht tot hē daer wt / onder die eycke / en ghincker toe. Mer die Engel des **HEER** sprac tot hē / Reet dat vleesch / en dat ongesuerde / en settet op tē steen die hier is / en giet dz vleeschnat wt / en hi dede also. Doē stac die Engel des **HEER** den stoc wt / die hy in dye hant hadde / en ruerde mettē wterstē dat vlees die ongesuerde bloeme aen / en dat hier voer wt den steen / ende berceerde dat vleesch / en ongesuerde meel bloeme / en die Engel des **HEER** berdwynde wt sinen ooghen.

Mars
Jupiters
soo
ne bid
heydenē
die God
hādēst
de ghe
noēt
was in
deser
tyde

Doē nu Gideon sach / dattet een Engel des **HEER** was / so sprac hi / **HEER** / **HEER** / heb ic also eenen Engel des **HEER** van aengesichte gesien? Dye **HEER** sprac tot hem. Vrede si met v En vreckt nyet / ghy en sult niet steruē / Doē timmerde Gideon aldaer dē **HEER** eenen outaer / en hiet dien / Dye **HEER** des breefts / die staet noch tot opten daghe van heden tot **Wphra** des vaders der **Esriten**.

En inder seluer nacht / sprack die **HEER** tot hem / neemt eenen barre onder die ossen / die utwen vader toebehoort / en eenē anderē barre die seueniarich is / en breect den outaer **Baal** / dye utwen vader toebehoort / en hout den bosch af / dye daer by staet / en timmert dē **HEER** utwē **God** / bouē op ter hoochten des steens eenē outaer / en maect die toe / en neemt dē anderē barre / en offert een vrant offer mettē houtē des bosch / dat ghi af ghehouden hebt. Doē nā Gidē thie mannē wt sinē knechten en dede also hē die **HEER** geseyt hadde / maer hy breefde hē dat te doē inden dage voor zjns vaders huys / en den lieden inder stad / en hi deed bi nachte

Doen die lieden inder stat smorges vroech op sto den Siet doē was dē outaer **Baal** gebroch / en dit bosch daer bi af gehouden / en dē anderen barre een vrant offer optē outaer die getimmer was / en deen sprac tot tē anderē / wie heeft dat gedaen / en doen si sochtē / en daer na vrac hē / so wert geseit / Gidē die sonc **Joas** heeft dat gedaen. Doen spraken die liede der stat tot **Joas** / geeft utwen soō daer wt / hy moet steruē / om dat hi den outaer **Baal** gebroken heeft / en dat bosch daer bi af ghouwē heeft. **Joas** sprac tot alle die by hē stonde / wilt ghi om **Baal** kuen / wilt ghi hē verlossen? Wie om hē kufft / dye sal desen morgen steruen / is hi **God** / so rechtē hi om hē seluen / dat sinen outaer gebroch is / Van dien dage aen het men hem **Jerubbaal** / en sprac / **Baal** rechtē om hem seluē / dat sinē outaer gebroken is.

Doē die **Midianitē** / en **Amalekiten** / en die kinde rē tegēt oock / hē te hsope v gadert hadden / en troc lieder door / en legerde hē indē broelande **Israel** / so trac die geest des **HEER** Gidē aē / en hi dede die **basyn** blasen / en riep **Wbi Ezer** / dz si hē vol

gen soude / en leynde bootshappē in alle **Manasse** / **re** / riep aen / dat si hē ooc na soude volge / hi leynde ooc bootscap tot **Asser** / en **Sebulon** / en **Naphthali** / die quamē op / hem te ghemoeft.

En Gideon sprac tot **God** / **W**ildi **Israel** door mijn hāt verlossen so ghi gesprokē hebt / so wil ick en vries metter wollē indē hof leggē / ist dz den dauwe alleen si / en op alle die aerde drooghe / so sal ick merckē dat ghi **Israel** vlossen sult door mine hāt / so ghi gesprokē hebt / En tgeschiede also / En doen hi des anderē morgens vroech op stot / so vrant hy dē dauwe wt vanden velle / en hi duulde een schale bol bandē water. En Gideon sprac tot **God** / utwe grāscap en vbelge niet op mi / dat ic noch cēs spreke / Ic wil noch eens procuē mettē vries. Het si al leen op dz kel drooghe / en dauwe op alle die aerde En **God** dede also dē seluē nacht / dat alle opt bel drooch was / en dauwe op die geheele aerde

Boec Gideon dye hooftmā dat heyr neemt en deylt. En hoe hy dye **Midianitē** n bestrijdt ende verslaet.

Dat. vij. Capittel.

En maecte hē **Jerubbaal** dats **Gideon** on vroech op / en allet volc dat mē hē was / en legerde hē aen die fonteyne **Harod** / also dat hi dat heyr der **Midianitē** hadde tegēt noorden achter dē hucuele **Moze** / indē valleijē / Mer dye **HEER** sprac tot Gideon / des volcs is te vele dz met v is / dat ic **Midianitē** in hate handen soude gheuē / **Israel** mocht hē beroemē tegē mi / en leggē / mē hāt heeft mi vloft. Dus laet nu wt roepē voor die oofē des volcs / en leggē / wie bloode en vlaget is / die keere om / en hefte hē vollikē bandē gheberchte **Silrad** / Doen keerde des volcs / **xvii**. duysent wedcromme also datter maer thien duysent ouer en bleuen

En die **HEER** sprac tot Gidē / Des volcs is noch te vele / ic ssend aēt water / aldaer wil ic dē procuē / en vā welckē ic v seggē sal / dz hy mē v treckē sal / die sal met v treckē / Mer van welckē ic leggē sal / dat hi niet met v treckē en sal / dye en sal niet treckē. En hi leide dat volc aēt water / en dye **HEER** sprac tot Gidē / Die met zjnder tonghē dat water lecket / als een hōt lecket / die slet bifonder

Men? dz
gemeen
wijf
was in
deser
tyde
daer dat
sijmpel
volck
afgodin
ne af
maecte.

huys des gods Strich. Doē dat Abimelech hoorde / dat hen alle die mānen des torens te Sichē vga dert hadde / so ghinc hi optē berch Selmō met alle sinē volcke dz bi hē was / en nā een bij in zjn hāt / en hieu eenē tac vandē boomē / en hief dien op / en leyde dien op zj scoude / en sprac tot alle dē volcke dat bi hē was / al wat ghi gesien hebt dat ic doe dat doet ooc haestelic / ghi als ic / doē hieu allet volc eenē tac af / en volchdē Abimelech nā / en leyde aen die veste / en stakēt aen met vier / tegen hen en die veste / also dat ooc alle die mānen des torens tot Sichem sloouen / bi duysent mannen en vrouwe.

Abimelech troc tot Thebez / en belegherde / en wouste / Mer daer was eenē sterckē thore mid den inder stadt / op welckē alle hiedē / en vrouwen / en boigens der stadt / vluchten / en sloeten achter hē toe / en drommen op dat dack des torens. Doē quam Abimelech tot aen den thoren / en stredē daer teghen / en genaecte totter ouerē des torens / dat hy dien met vier soude verbernen / mer eē wijf werp een stuc vā eenē mislencken Abimelech op thoof / en brach hē zjn herkenbecken. Doen riep Abimelech haestelic sinen wapendrager tot hem. Treck vswert wt en doodet mi / op datmen niet van mi en segge / een wijf heeft hem verborghet / Doen doorstac hem zjn knecht / ende hi streef.

Mer doē die Israēliten sagen die met hē waren / dat Abimelech doot was / so ginc ic in zjn plaetse. Also betaelde hē God almachtich dat quaet dat hi aē sinen vader gedaē hadde / doē hi zjn knechtich broeders vworchde / des geslachten allet quaet der mannen Sichē loode hen God op hare hoofde / en dē vloet Jothā des soons Teruhal quā ouer hen Cholā en Jair regerē dat volc / Die Israēliten sondigen / eude daer omme worden si gestraft.

Dat. r. Capittel.

Mer Abimelech stont eē ander salich maker op in Israel / Cholā een man van Maschar / en een soon Pua / welckē zjns baders broeder soō was / en woonde tot Samir / da hē stoc op Jait / een Siliaditer / en oordeelde Israel. xxi. iac / en hadde dertich sonē / op dertich ezel huelēs ridsēde / en hadde dertich sieden / die hieten / hauot Jait / tot desen daghe toe / en liggen in Siliad / en Jait streef / ende wert begrauen te Ramon

Mer die kinderen Israel dedē noch quaet booz den hē / en diēden Baalim en Mitharoeth en den Goden tot Siria / en dē Goden tot Zidon / en den Goden Moab / en den Goden der kinderen Amon / en den Goden der Philistee / en verketen den hē / en en diēden hē niet. Doē verbolch die grācap des hē / ouer Israel / en ghafte ouer onder die hant der Philistee / en der kinderen Amon. En si quelden en verdueten die kinderen Israel / achthien iac lanē / op geen side der Jordānen / inden lāde der Amoritē / dat in Silcad leyf Daer tse trocken die kinderen Amon ouer die Jordāne / en stredē tegen Juda / Ben Amin / en tegē dz huys Ephraim / also dat Israel seer benaūt wert Doen riepen die kinderen Israel tottē hē / en leyde. Wi hebbē aen v gefondicht / wāt wi heb-

ben di onsen God gelat en / ende Baalim gedient Mer die hē sprac totten kinderen Israel / En hebbē v die Egyptenaers ooc niet gedwonghē / en die Amoritē / en die kinderen Amon / die Philistee / en die Sidoniters / die Amalittitē en Moanitē / en ic halp v wt hare handē / doē ghi tot mi riept / noch tans hebt ghi mi verlatē / en ander Godē gedient. Daerom en wil ic v niet meer helpē. Gaet henē / en roept die goden aen / die ghi vercoren hebt / laet v die helpen inder tijt uwer tribulatiē.

Mer die kinderen Israel spraken totten hē. Wi hebbē ghesondicht / doet ghi ons wāt v beliest / alleen verlost ons tot dese tijt / en si dedē de vzeemde goden van hen / en diēden den hē / en sijn siele benaude hem ouer den aerbeyt Israel.

En die kinderen Amon beriepen hen / en legghē dē hen in Silcad / mer die kinderen Israel bergaderden en legerden hen tot Mippa / En dat volck der ouersten tot Silcad / spraken onder malcanderē / Die beghint te stridē tegē die kinderen Amon / Die sal dat hoost sijn / ouer alle die in Silcad woonen. Jephthah wort eē Regent des volcs / si verwinē Amon in Raspha

Dat. xi. Capittel

Jephthah een Silcaditer / was een stridbaer kempet / mer een hoeren- soon / Silcad had Jephthah ghewonnen. Mer doendye ghetroude huys- vrouwe van Silcad / hem kinderen vaerde / en des seifs wijfs / kinderen groot werden stieten si Jephthah wt / en sprakē tot hē. Ghy en sult in ons vaders huys niet cruen / want ghy zijt eus anders wijfs soon / Doen vluchte hi voor zjn broeders / en woonde int lāt Tob / en het bergaderden hen loose lieden tot hem / en trockē met hem wt / ende ouer een wijle tijts daer nae / streden dē kinderen Amon teghen Israel

Jephthah die elste rechter

Doen nē die kinderen Amon also streden teghē Israel / so ghinghē die Ouders van Silcad henen / om dat si Jephthah wt den lāde Tob soude halen en sprakē tot hē. Coemt / en sijt ons hertooch / en bestrijdt die kinderen Amon / Jephthah sprac tottē Ouders vā Silcad / En sijt ghi niet dpe mi haet / en hebbs mi wt mijns baders huys ghehoost / en nē coemt ghi tot mi / als ghi in tribulatiē sijt / Die Ouders van Silcad spraken / Daerom comen wy nē weder tot v / dat ghi met ons soudt gaen / en stridē teghen dpe kinderen Amon / en dat ghi onse hooffe soudt sijn / ouer alle die in Silcad woonen.

Jephthah sprac tottē Ouders van Silcad. Ik dat ghi mi weder halet om te stridē tegē die kinderen Amon / en die hē die Amoritē booz my gheeft / sal ic dan uwe hooffe sijn. Dpe Ouders van Silcad leyden tot Jephthah / Die hē hē toe hoorder tusschē ons / ik dat wi niet en doen so wy gheseyt hebbē / Midus ghinc Jephthah mettē Ouders van Silcad / en dat volc sette hem tot eenen hooffe / en hertoochē ouer hen / Ende Jephthah sprac sulcs al booz den hē tot Mippa.

Doen seynde Jephthah boden totten Coninck der kinderen Amon / en dede hem segghen / wāt hebt di met mi te doē / oft vtskafde / dat ghi tot mi roect tegen mijn lant te streden / Die Coninck der kinderen Amon antwoorde den bodē Jephthah / Daer om dat Israel mijn lant ghenomeu heeft / doen si

wt Egyp ten reysden / van Heron aen tot / Jabok toe / ende tot aen die Jordane / so gheuet mi met vreden u weder.

Jephtah seynde noch meer boden totten Coninc der kinderen Amon / Dye spraken tot hem / aldus seyt Jephtah / Israelen heeft gheen lant genomen / noch den Moabitē / noch den kinderen Amon / wāt doen si wt Egyp ten reysden / wādeide Israel door dye woestij. ne / tot aen dye roode zee / ende quam tot Hades / ende seyde boden totten Coninc der Edomiten / en sprack / Laet mi door h lant reysen / maer der Edomiten Coninc en verhoorde niet / ooc seynden si totten Coninc der Moabiten / die en wilde oock niet / Also bleef Israel in Hades / ende wādeide inder woestinen / ende omtrocken dat lant der Edomiten / ende Moabiten / ende quam vāder sonnen opganc aender Moabiten lant / ende legerden hen ouer gheen side Heron / ende en quamen nyet in die palen der Moabiten / Want Heron / is der Moabiten pale

Ende Israel seynde bodē tot Sihon der Amoritē Coninc tot Hesbon / ende dede hem segghen / Laet ons door h lant trecken / tot aen mijn plaetse / Mer Sihon en betroude Israel niet door sine palen te trecken / maer hi vergaderde alle sijn volck / ende leggherde hem tot Jahza / ende streden teghen Israel / mer die h E G E die God Israel / ghaft dien Sihon / met alle sinen volcke in die hant Israel / al so dat sijn dorogen • Aldus nam Israel alle dat lant der Amoritē in / die inden selue landen woonden. Ende namen alle die palen der Amoritē inne / van Heron aen / tot aen Jabok / ende vāder woestine aen / tot aen die Jordane

Aldus heeft dan die h E G E die God Israel die Amoritē verdrueuen / voor sine volcke Israel / ende ghi wiltē in nemen / Ghi soudt in nemen die h God Camos verdruef / ende ons laten in nemen / alle die / die die h E G E onse God / voor ons verdrueuen heeft. Meynt ghy dat ghy beter recht hebt dan Salak die sone Siphor / der Moabiten Coninc / heeft die selue ooc yet gerecht oft ghestreden teghen Israel / hoe wel Israel nu drie hondert iaer ghewoont heeft in Hesbon / en in haerent dochteren / in Aroar ende haren dochteren / en in allen den steden die aen Heron liggghen / Waerom en verlostē ghyt doen niet in dye selue tīt / Ick en heb aen h niet gesondicht / ende ghi doet so quātē aen mi / dat ghi tegen mi strīdet / Die h E G E gheue heden een oordeel tusschē Israel ende den kinderen Amon / Mer die Coninc der kinderen Amon en verhoorde die reden Jephtah niet / die hi tot hem seynde

Doen quam die gheest des h E G E op Jephtah / ende trock tot Silead ende Manasse / en door Mizpe / dat in Silead leyt / ende van Mizpe dat in Silead leyt / op die kinderen Amon. Ende Jephtah ghelooftē den h E G E een ghelooftē ende

spac. Gheeft ghi die kinderen Amon in mijn hant / wat tot mijnder huisdueren wt gaet mi te gemoe te / als ic met vrede weder come vanden kinderen Amon / dat sal des h E G E sijn / ende ic wilt tot eenen vrant offer offeren.

Aldus trock Jephtah op die kinderen Amon om teghen hen te strīden / en die h E G E gaffe in sinen handen / ende verdruefē van Aroar aen / tot datmen coemt tot Minith / twintich steden / en tot aen den pleyne der wijnbergen / eenen seer groten sacht / ende die kinderen Amon wordē also verootmoedicht / voor die kinderen Israel.

Doen Jephtah quam tot Mizpa tot sine buyse. Stet / doen ghiuck sijn dochter wt / hem te ghemoe te / met tamboren ende reyn / ende si was een eenich kind / ende hi en hadde anders gheen sonen noch dochteren. Ende doen hi se sach / schoorde hy sijn cleederen ende sprack. Ach mijne dochter / ghy maect mijn herte leet / en bedroeft mi. Want ic heb mijnē mont op ge daet tottē h E G E / en en machs niet wederroepē. Si sprac / mine vader hebdi uwen mont open gedaen totten h E G E / so doet mi also het wt uwen monde gegacnis / na dien h die h E G E gewroken heeft aen uwen byanden / ende den kinderen Amon.

En si sprac tot haren vader / Wilt mi doch doo doen / dat ghi mi twee maenden laet / dat ic vā hier afgae op die bergen / en minen maechdom bewee ne met minen ghespelinne. Hi sprac gaet hē / ende liefse twee mandē gacn. Doe ginc si henen met hare ghespelinne / en beweedē haer maechdelicheit op die bergen / en na twee maendē quātē weder tot ha een vader / en hi doode haer / so hi geloof hadde / en si en was noyt eenichs mans schuldich gewor den en het wert een ghewoonte in Israel / dat die dochteren Israellaether gacn / en verlagen die dochtere Jephtah / des Siladiten / des iaers vier daghen.

De Ephraimiten heffen haer op teghen Jephtah / ende vvoeden verslagen. Capittel. xij.

Ende die vā Ephraim riepe en ginge ten noorde wāit en sprake tot Jephtah. Waerom sidi inde stēt getrocken tegen die kinderen Amon / en en hebt ons niet getroepē / dat wy met h hadden getrocken / wi willen h hups met h metten hier verbernen Jephtah sprac tot hen. Ick en mij

In dese tīt wert Troy en wede rō ghe v hee lisch kerde strueert vanden Griekē en hādē verstroydē Troy anen soe is v rāc rīse / En gelāt s en mee sten deel dieneder landen eerk be woont ende dit was de laetste vuarlicke defstructie Troyen en was der we telt oud dō die. M. x. c. en. xiiij. iare vor Crīstus

gevoort. M. C. xiiij. iare.

vole hadde een groote saec tegē die kinderen Amott en ic riep v aen / mer ghi en helpt mi niet wt haren handen / Doen ic sach datter geen salichmaker en was / so stelde ic mijn siele in mijn hant / ende trock wech tegen die kinderen Amott / en die hē E S E gaffe in mijn hant / waeromme coemt ghi tot my op / om teghen mi te stryden?

Ende Jephthah vergaderde alle manne in Silead / ende streedt tegen Ephraim / en die mannen in Silead noegen Ephraim daer om dat se seyden / ghi Sileadite sijn als veltulchtighe voor Ephraim / onse Ephraim en Manasse / En dye Sileadite namē in / die hant der Iordane / voor Ephraim / Als dā dye veltulchtighe Ephraim sprake / Iact mi doorgaē / so seide die manne van Silead / Sy die een Ephraimite / Als si antwoorde neē / so dede si hē spreke / Schiboleth / en hi sprac Schiboleth / en en cōste hēt niet te recht ghelegghen / so grepen si hē en noegen hem aen die hant der Iordanen / also dat tot dier tijt vā Ephraim .xliij. duyzent hiele / Jephthaph oordeelde Israel ses iaren / En Jephthah dye Giliadite sterf / ende wert begraven onder dye steden tot Silead.

Radelen oordeelde Israel / Ehzan vā Bethlahem / die hadde dertich soone / en dertich dochteren sette hi wt / en dertich dochtere nam hy van buytē sinen sonen / ende oordeelde Israel seuen iær / ende sterf / en wert begraven tot Bethlahem

Radelen oordeelde Israel / Elō een Sebulonit en oordeelde Israel thien iær en sterf / en waert begraven tot Naalon / inden lande Sebulon

Radelen oordeelde Israel Haddon een soō Hilel / een Dergathonit / die hadde veertich sonen / en dertich neuen / die op tscuentich ezel buclens rijdē / ende oordeelde Israel acht Jaer / ende sterf / ende wert begraven tot Dergathon / inden lande Ephraim / opten gheberchten der Amalchiten.

Woe dat die geboorte Samsons vande Engel sine vader en zijnder moeder vercondicht vvert.

Dat. xliij. Capittel

nde die kinderen Israel deden noch voort quaet voor dē hē E S E / ende die gaffe inden hande der Philisteen / veertich iær.

Daer was een mā te Sarga vā eene gellacge der Danite / geheete Manoah en zijn wijf was ōruchtbaere / en en baerde n / en die engel des hē E S E openbaerde dē wijue en sprack tot haer Siet ghi sijt ōruchtbaer / en ghi en baect n / mer ghi sult bevrucht worde / en eene soōn bare / Daer om wacht v dat ghi geenē wj noch stercken dāc en drinct / en n onreyns en eket / Wāt ghi sult bevrucht worde en eene soōn bare / die geen schēmeeste op chooft en sal comē / Want dat knechtic sal eē Rastir Gods sijn / van moeds lieue / en hi sal be ginnen Israel te verlossen wt der Philisteen hant

Doe quam dat wijf / en seyt haren man ende sprac Hiet quam een man Gods tot mi / en zijn gedaente was aen te sē als een Engel Gods / seer beuaere / alsoo dat ic hem niet en braechde van waer / of waer hēn / en hi en seyde mi niet hoe hi hiet / Met hi sprack tot mi / Siet / ghi sult bevrucht werden / en eene soōn bare / daer om en drinct geenē wijn noch oec stercken dāc / en en eedt niet onreyns /

en dat knechtic sal een Rastir Gods sijn vā moeds dero lieue aen tot in zijn doot.

Doe bat Manoach dē hē E S E en sprac / Nē hē E S E laet dē mā Gods wēd tot ons comen die ghi geleint hebt / d; hi ons leere wat wi mette knechtic hē doe sultē / d; geboze sal werde / En God vhoorde die stemme Manoach / en die Engel Gods quā wēd totte wijue / si sadt opten veldē / en haer man Manoach en was niet bi haer / Doe liep si haerelic en bootschaptē hare man / en sprac tot hē / Siet dye man heuet mi gheopenbaert die heden tot mi quā:

Manoach maecte hē op / en ginc sinen wijue na en quā totte mā en sprac tot hē. Sāt ghi dye man die mette wijue gesproke heeft / hi sprac Ja / en Manoach seide / alst sijn sal dat ghi gesproke hebt / welc sal des knechticns wijse en were sijn

Die Engel des hē E S E sprac tot Manoach hi sal hē wachtē voor alle d; ic dē wijue gheseyt hebbe / hi en sal niet eē d; ic dē wijue coef / en hi en sal geenē wijn noch stercke dāc en drinctē / en n onreyns eē / al wat ic haer gebode heb dat sal hi houde.

Manoach sprac totte Engel des hē E S E blifst hier / wi sultē veen gepte vorkē bereyden / Mer dye Engel des hē E S E antwoorde Manoach / Al waert dat ghi mi hier behielt soo en soude ic nochtas vā utwē brode niet eē / Mer wil di dē hē E S E een brātoffer doe / so muercht ghi ofsceren / Wāt Manoach en wilt niet datter een Engel was En Manoach sprac totte Engel des hē E S E / hoe heet ghi / dat wy v prijsen / alst coft al wat ghi gesproke hebt / Mer die Engel des hē E S E sprack tot hem / waeromme braechdy nae minen name / die doch wonderlich is.

Doen nā Manoach een gepte vorken / en spūs offere / en leyde dē hē E S E op eene stre / om dat hi die wonderlichedē seluet dede / Manoach ende sijn wijf sagē toe / En doe die blāme op voer bādē outaer te hemel so voer die Engel des hē E S E in der blāme des outaers op / doen Manoach en sijn wijf sagē / so viel si ter aerde op haer aē hēt / Ende die Engel des hē E S E en opedaerde Manoach en sinen wijue n met / Doe bekēde Manoach dat tet eē Engel des hē E S E was / en sprac tot sine wijue / Wi moete dē doot steruē / o dat wi God ge hē hebbe / Sij wijf antwoorde hē / Waert dat dye hē E S E hēt had ons te doode / so en had hi d; brāt offer en spūs offer vā onsen handē niet genomē / hy en soude oec ons al dat niet vertoont hebbe / noch ons dat hebben laten hooren / so n ghelelet is

En dat wijf baerde eene soōn en hiet hē Simson / en d; knechtic nā toe / en die hē E S E segede hē / en dye geest des hē E S E / vrgont met hē te sijn in dat heyl Dan / tusken Sarga en Ebaol

Samson trouwet een wijf in Timnath / en hy verchozet eene ionge leeuwve / en hi geeft sinen medegefellē een raeter te radē

Capit. xliij.

Wilsō ginc af tot Timnath / en sach eē wijf tot Timnath onder dē dochteren der Philisteen / ende doen hi op quā / so gaf hēt sine vader en zijnder moed te hān en sprac Ic heb eē wijf gesē tot Timnath / onder den dochtere der Philisteen / gheefse mi tot eenen wijue / Sijn vader en sijn moeder spraken tot hem. En isser ghem wijf

A

Dat rke van Coeden / Mer dye Engel des hē E S E antwoorde Manoach / Al waert dat ghi mi hier behielt soo en soude ic nochtas vā utwē brode niet eē / Mer wil di dē hē E S E een brātoffer doe / so muercht ghi ofsceren / Wāt Manoach en wilt niet datter een Engel was En Manoach sprac totte Engel des hē E S E / hoe heet ghi / dat wy v prijsen / alst coft al wat ghi gesproke hebt / Mer die Engel des hē E S E sprack tot hem / waeromme braechdy nae minen name / die doch wonderlich is.

gene rij. g. U

Simson dye. xbi. rechter.

Die stat onder den dochteren dijner broeders noch in alle
 bā Pa dijne volcke / dat ghi ghaet en neemt een wijf by
 dua / en die Philisteen / die onbesmede sijn.

verberne / hebdi ons hier om genoot dat ghi ons
 arme sout maken of niet / Doen weende Simsons
 wijf booz hem en sprack / Ghi zijt op my gram / en

Benegi-
 eu wer-
 den ghe-
 stricht bā
 berlope
 tropane
 ind tijt
 der we-
 relt. iij.
 M. C.
 en. xrb.
 booz
 Crisfus
 gebooz-
 te. M. c.
 ende
 lxxij

en hebt my niet lief / Ghi hebt de
 kinderen mijns volcs een raedt-
 sel wt ghegeuen en en hebbes mi
 niet geseit / hi sprac tot hair / ic en
 hebbs mine vader en mijn moed
 niet gheseyt / en lout b segghen.

En si weede die seuen dagen
 hoor hem / dye wile si weersehap
 hieldē / Mer aendē seuendē dach
 seide hijt haer / Wat si dreef hem
 in. En si seide dat raetsel haers
 volcs kinderē / Doen spraken die
 mannē der stat indē seuestē dach
 tot hē / eer die zonne onder ghinc.
 Wat is sueter dan huenich / Wat
 is stercker dan den leeu / maer hy
 sprac tot hen / En haddi met mij-
 nē calue n; geploegēt / ghi en had
 det mijn raetsel niet geradē / ende
 den gheest des hē / En EPR werde
 verdich / oft spoedich ouer hē / en

B Simson sprac tot sinē vader / Gheeft my dese /
 want si behaecht minē oogē / mer zjn vader / noch
 zjn moeder en wille n; dz het vāden hē / En E wa-
 re wāt hi socht oorsaeckē aē die Philistē / Die Phi-
 listeen haddē heerscappe ouer Israel doen ter tijt
 Also ginc Simson af met sinē vadē en met zj
 moeder tot Thimnath / En als si quamē aē die wjber-
 gen tot Thimnath. Siet doē quam een ionge leeu
 brieschtende hē tegen / En die geest des hē / En E
 wert spoedich ouer hē / en hi deelde den leeu in sic-
 ken / gelijc eē man een bokhē ontfickē deelt / en en
 hadde nochtans niet met allē in sijn handt / en hi en
 gakt sinen vader / noch sinder moed niet te kennen

Doē hi af quam / sprac hi metten wive / ende sy
 behaechde Simson in sinē ooghen / En na sommi-
 ghe dagen quam hi weder / dat hie soude nemen /
 ende terde wt den wege dat hi dat doode lichaem
 des leeu / oft dē doode leeu / soude bekē / Siet doē
 was een byē swerm indē lichaem des leeuwen / en
 huenich / ende namt in sijn hant / ende adt daer van
 onder wegen / Ende hi ghinc tot sinen vader / ende
 tot zjnder moeder / en ghaft hen dat si oock louden

O eten / Mer hi en seyde hen niet / dat hy dat huenich
 van des leeuwen prijē genomen hadde

Ende doen sijn vader af quam totten wive / so
 maecte Simson daer een weersep so die ionghe-
 lingen pleghen te doen / en doen si hem saghen / soe
 gauen si hem dertich gesellen toe die bi hem louden
 sijn / Simson sprac tot hen / Ic wil v een raetsel wt-
 geuē / ist dat ghi midat gheract en raket / bin nen de-
 sen seuen dagen der weersep / so wil ick v dertich
 hēden geuē en. xxx. viercleederen Mer en condijns
 niet geradē / so suldi mi. xxx. hēden en. xxx. viercle-
 deren geuē. En si seyde tot hē Seekt v raetsel wt /
 laet het ons horen / hi sprac tot hen / Spijle ghinck
 banden eter / en soetichheit banden stercken / en si en
 consten dat raetselē binnen drie dagē niet geraeden

D Wenden seunden dach sprakē si tot Simsons
 wijf / Troetelt uwē mā / dat hi ons dat raetselken
 segge / oft wi sullen v en ws baders huys met vier

hi ginc af tot Achion / en sloech. xxx. mannē onder
 hen / en nā haer ge waet / en gaf viercleederen / den
 genē die dat raetsel geraden haddē / en hi vgrādē in
 zj toornich; en ginc op in zjns baders huys. Mer
 Simsons wijf wert eenen van sinen ghesellen ghe-
 geuen / die hem toebehoorde.

Hoe dat Simson den Philisteen schade / dede
 metten volckē. En hy verslaet duyfent mannē mer
 eenen eselsk in nebacken. Capittel. xv.

Et gewel na sommige dagen otrent
 dēt arwē oost / dat Simson zjn wijf
 besocht met eenē gepte bokhē / en als
 hi gedachtic wil tot mijne wive gaen
 in die eamer / so en wjlder hē haer va-

der niet iune laten / en sprac / Ic meynde dat ghi op
 haer gram haddet ghe weest / en hebbe dinē wijf ge-
 geuē. Maer si heeft een iongere susterē die is sijn-
 der dan si / die laet dñn zjn booz dese. Doen sprack
 Simson tot hē / Ic heb eens een rechte sake tegen
 die Philisteen / ic wil v leet doen.

En Simson ginc henē en vinc drie hondt bossen /
 en nā brādē / en hāt dē eenē sterck aē dē adere / en de
 de eenē brāt tusscē twee sterckē en stac aē n; hier
 en liette ond dz corē d Philistē / en stac also aen die
 vee gedragē mādē / mettē staendē corē / en wijn-
 bergē / en olifboomē. Doen seyden die Philisteen
 wie heeft dz gedā; mē seide. Simson d dochter mā
 des Thniters / d dat hi hē zj wijf genomē heeft / en
 sinē vrient gegeuē. Doē trockē die Philistē op en
 het brandese / met haren vader met vier.

Simson sprac tot hē / Ic laet v dat doē mer ic wil
 miaen v seluen wjckē en dā op houdē En sloechse
 herdelic beide aen schouderen en lendenen / en troc
 af en woonde in dat steenhol tot Echan.

Doē trockē die Philistē op / en belegerdē Juda
 en liete hen ned tot Ichi Mer die bā Juda spraken
 waer o zijt ghi tegē os op getrockē / Si antwoorden
 Wi zj op gecomē o. Simson te vinderē / dz wi hē sou-
 dendoē / so hi ons ghedaen heeft / Doē trocken drie
 duyfent mānen vā Juda af in dat steenhol tot Echa

B Aca
 Een
 sone
 sijn
 dye
 Alba
 daer
 coēt
 rje b
 alba
 in A
 Die
 van
 neuer
 werd
 gesl

en sprake tot Simson / En weet ghi niet dat dye Philisteen ouer ons heerscappe hebben / Waerom hebby dat dan aē ons gedaē / Hi sprack tot hen / Soe si mi ghe daen hebben / soo heb ick hen we der ghedaen.

Si sprake tot hem Wi sij afgecomen om b te bindē / ende in der Philisteen handen te gheuen Simson sprack tot hen / So swe ret mi / dat ghi mi niet werenen wilt. Si antwoorden hē / Wi en willen b niet werē / maer wi wil len b niet dan binden / ende in ha ren handē gheuen / en wi en wil len b niet dooden. En si bonden hem met twe nieuwe strickē / en de leyden hem op banden steen / Ende doen hi quam tot Tebi / so puchten dye Philisteen tot hem toe / Maer die gheest des hē E E E werdē veerdich oft spoe dich ouer hē / en die stricken aē si nen arme wo; dē als draeden / dye biec versenghet he est / alsoo dat die banden aen sinen handen ver smolten. Ende hi vant een buyle ezels kinnebac / doē stac by sine hāt wt / en nam dat / ende sloech daer dupsent mannen mede.

En Simson sprac / Met eens ouden ezels kinnebacken / heb ic dulsent mannen gheslaghen / En de doen hi dat wt ghesprokē had de / soo werp hi die kinnebacken wt zjns hant / en hiet die stat Ra mathlehi Als hē seer dorstede so riep hi dē hē E E E aē en sprac

Ghi hebt sulcke grote salicheyt ghegeuen door die hant dñns knechts / mer nu moet ic van dorste ster uen / en inder onbeschedenen handen vallen / Doen eliede God eenen kinnebaers tant / inden kinnebac hē alsoe datter water wt ghinc / en als hi dranc soo quā sinē geest wed / en wart leude / Daer om hiet hi noch heden te dage der kinnebac fonteyne des aentsepers / ende hi oopde die Israellinder tijt der Philisteen twintich jaer

Simson draecht der stad poortē op den berch Delila die vrouwe verdwaefde hē dz hi hait zjñ heimeleicheit en sine sterckete te kennen gaf / en hoe hi van zjñ viandē verblint wort / En hoe hit ganf sche huys om werpē daer zjñ vianden ende hi sel ue onder door bliuē

Der. xvi. Capittel.

Simson ginc tot Gala / en sach aldair een hoere / en lach by haer / doen weret dē Gafitē gheleyt / Simson is hier in gecomē / en a omringden hē / en lieten alle den nacht op hē loeren oft wach ten inder stad poorte / en wate alle den nacht stille en leyden / beyt morgghen alst licht weret willen wi hē verwoegen. Simson lach tot middernacht toe Doē stont hi op ter middernacht en greep beyde die huere aender stad poorte met beyde den pol-

ten / en hiesse wt metten grendele / ende settese op sine schouderen / ende droechse op die hoochte des berchs voor hebron.

Daer na crech hi een wijf lief aē die beke. So: scrijpte reth / die hiet Delila / tot dier quamen der Philistee pryncen op / ende leyden tot haer / Troetel hem / en de beket waer inne hi sulcke grote cracht heeft / en hoe wi zjñs machtich mogen werde / op dat wy by weret hem binden ende dwingen / so willen wy b gheuen eic dupsent ende hondert silueringen ofte silueren penninghen.

Ende Delila sprack tot Simson. Licue segt my waer inne b grote cracht si / en waer mede men b zjñ kadē binden maech datmen b dwinge. Simson sprac tot verlost / haer / Waer datmen my bonde met seue versche hoer zeelen die noch niet verdort en zjñ / so soude ic on sterck werden / en als een ander mensch zjñ. Doen bootte bachten der Philistee pryncen tot haer op / seuen M C en versche zeelen / dye noch niet verdort en wate / en rreth jaer si hant hē daer mede / mer mē leyde hem laghen bi ide eude haer inder camere / en si sprac tot hem / Die Philistee reis teen ouer b Simson / hi btaect dye zeelen / als ecken iij. M. ghedrayden oft ghesponnen draet breck / als hy lēxv. aentbiere riet / en si en bekēde niet / waer zjñ grote cracht wate.

In desen tijt was cod; die co ricbā Henē / en heeft alle pri cēē scoo erēpelge werest o haerond late liet te hebbē hi hadde vā hē aē god een atwoor de of fan gē dz zjñ kat van Costie gede strie eert sou de woz dē en zjñ en vrafē vlaghē oft hi sel uemoest lde strē vlaghē worden Daer b heeft hi hē sel ue onbe ket die

Doen sprack Delila tot Simson / Siet / ghi hebt mi bedrogē en mi gheloghen. Ab so segt mi doch waer mede machinen b binden? Hy andtwoorde haer / waert dz si mi bondē met nieuwen stricken / daer noyt gheenē arbeit mede geschiet en is / soe worde ic onstere / en als een ander mensch Doen nam Delila nieuwe stricken en bandt hem daer mede en seide . Philisteen ouer b Simson / maer men leyde laghen op hem inder camerē en hi reedte van sinen armen als eenen draet

Delila sprac tot hem Noch hebdi mi bedrogen en mi geloghen / Nieuw segt my doch waer mede rantmen b bindē? hi antwoorde haer / Waert dat ghi seuen loekē in 'ns hoofts vloechtet in eenē blechtbant en beschiedse met eenē nagel in / Si dede also / en sprack tot hem / Philistee ouer b Simson. Hy oetwaecte vā sinē slaep / en trock die geulochte locke met nagel en blechtbanden wt Doen sprac si tot hem / hoe cont ghi geleggen dat ghi mi lief hebt / soo dijn herte doch niet met mi en is. Driemael hebdi mi bedrogen / en mi niet ghe-sept / waer inne b grote cracht is

brachtē dat gelt met hen in haerder hāt / En si liel hem ontslapē op haren schoot / en riep eenen die hē die seuen loeken of strangen zjns hoofts af schoer ende si begonst hem te dwinghen / Doen was zjncracht van hem ghetwēken / ende si sprack tot hem Die Philisteen ouer b Simson / Doen hy van sinē slaep outwaecte / so dacht hi / Ic wil gaen wt soe ic diemaels gherdaen hebbe / ick wil gaen wt trecken

en en wiste niet dat die hē van hem ghetwēken was / Dye Philisteen grepen hē / en staken hem zjnc oogen wt / en leiden hē af tot Gala / en bonden hē met metalen boepē / en hi moest maelen in die gheuangenisse / Maer dat haer zjns hoofts beghonst weder te wasschen daert af gheschozen was.

Doen der Philisteen vorsten hen vergaderden om haer hede God Dagon eenen grooten offer te doen / ende hen te verblijden / seyden si / onse Godt heeft ons onsen viant Simson in onsen handen ghegheuen / des ghelejes als hem dat volek sach loofden si haren God / want si seyde Onse Godt heeft onsen vyandt in onsen handen ghegheuen / die

Ens si hem alle dage met haren woorde quēde en en liet hem gheen ruste / so wert sijn siele luesich oft crachteloos / totter doot toe / en seyde haer alle zjnc herte / en sprac tot haer / Daer en is noyt gheen scheermesse op mijn hoofd gecomen / want ick ben een Kalyr Gods vā mijns moeds liue aē / waert dat ghi mi scoert so soude mi cracht vā mi wjcken dz ic onstere werde / en gelijc als alle andere mēseē Doē Delila sach dat hi haer alle sijn herte gheopenbaert hadde / so seynde si en dede der Philistee priincen roepen en segghen / Coemt noch eens hier op / want hi heeft mi alle sijn herte gheopenbaert.

Doen quamen der Philisteen vorsten op / ende

ons onse landt bederfde / ende onser bele verstoech Doen nē hare herte wel daer aen was / soo seyden si / laet Simson halen dat hi booz ons spele / Doen haelden si Simson / wt die gheuangenisse / ende hy speelde booz hen / Ende si stelden hē tusschen twee colommen oft pileerren.

Simson sprac totten knecht die hē bider hant leyde. laet mi dat ic die colomme aen taste / op dye welcke dat huys staet / dat icker aen leene / dat huis was vol mannen en vrouwen / En der Philisteen vorsten waren ooc alle daer / en op dien dach bi dye dusent mannē en vrouwen / die oensagen hoe Simson speelde / Simson riep den hē aen / en seyde

de / h E A E h E A E / ghebintet
 mijns / ende sterct in doech God
 op dese tijt op dat ic my voor mij
 ne beyde ooggen eens wyeke aen
 die Philisteen **E**n hy greep
 die twee middeste colonnen op
 at welken dat huys gheset was /
 ende daert hē op breidt / deene in
 zjn rechte hant / die ander in zjn
 lincker hant / en sprac. **M**ij siets
 sterue mettē Philisteē en buych
 dese crachtelijck / **D**oen viel dat
 huys op dye vorsten / en op allet
 hofc / dz daer inne was / also dat d
 dodē meer was / die in sine doot
 storuē / dā die in sine leuē storuen
Doē quamē sine broeds neder /
 en alle zjs baders huis / en hieuē
 hē op en droeghen hē optwaerts
 en begroeuē hē in zjns vaders
Mangah graf tusschen Sarga
 ende Esthaol hy oordelde Isra-
 el twintich iaer.

Van Micha ende sinen afgo dischen beelde en
 desinen lijfroc. **Dat. xvij. Capittel**

Dē was eē mā optē geberchte Ephra
 im gheheten Micha / die sprac tot zjn
 moeder **D**ie. **M.** en **C.** silueren penning
 ghen / dye ghy tot v ghenomen hebt / ende ghes wo-
 ren / en geleyt voor minen oren / **S**iet dat selue gelt
 is bi mi / ic hebt tot mi genomen. **D**oē sprac zj moe-
 der / **S**elegent si mijn soon den **h E A E.** **A**lso gaf
 hi zjn moed die duisent en hondert siluere penning-
 gē wē / en zjn moed sprac **I**c heb dat gelt dē **h E**
A E gebeiticht bā mīnder hant voor mijnen soon /
 datmen een gegotē beelt soude makē / daer omme
 so geue ict v nē weder / **M**aer hi ghaft zjnder moe-
 der dat gelt weder. **D**oen nā sine moed. **h.** hon-
 dert silueren penningen / en dedese totten goutsmitē
 die maecte haer een gegotē beelt / dat was daer uā
 inden huise Micha. **E**n die mā Micha / had also eē
 Gods huys en maecte enē lijfroc enē afgod / en
 bulde een vā sine sonē die hant / dz hi priester wert /
In die tijt en was geē coninc in **I**srael / en ict dede
 dat hē recht dochte **D**aer was een tonghelinc
 vā Bethlahē **J**uda onē dat geslachte **J**uda / en hy
 was een **L**euist / ende was daer breemt / hy reylde
 tot der stat **B**ethlahē **J**uda / om te wandelen wer-
 waerts hi conke. **E**n doe hi opt geberchte **E**phra-
 im quā tottē huise Micha / dat hi sinen wech soude
 gaen / so braechde hē Micha **V**ā wāer coēt gh / hy
 antwoorde hē / **I**c vē eē **L**euist vā **B**ethlahē **J**uda /
 en wandele werwaerts ic mach Micha sprack tot
 hē blifft bi mi / ghi sult mijn bad en mij priester zijn
Ic wil bilerches. **r.** siluere penningē geuen / en be-
 sprokē cleederē / en ic wil v boeden / ende dye **L**euist
 ginc henen **D**ie **L**euist terde aen / om te bliuē by
 dē mā en hi hiele dē knecht als eē loon / **E**n Micha
 bulde dē **L**euist die hāt / dz hi zjn priester wert / **E**n
 was also inden huise Micha / **E**n Micha seyde / **V**v
 weect ic dat mi die **h E A E** wel doē sal / om dat ic ee-
 nen **L**euist tot eenen priester hebbe. **Cap. xvij**

en was tot op dien dach / noch gheen crue voor hē
 geuallen onder den stammē **I**srael / **E**n die hunde-
 ren **D**an / seyden tot hare gheslachte vif hoofdie-
 de strjdtbaer manne van **Z**arga / en **E**sthaol om
 dat lant te bespiedē en te bemerkē / **E**n seynde tot
 hē / **K**eyft henen en bespied dat lant / **E**n si quamen
 op dat geberchte **E**phraim aē dat huise Micha / en
 bleue ouer nacht al daer / **E**n als si daer bi dē ghe-
 sinne Micha waren / soo kenden si die stemme des
 knechts des **L**euist / en si wekē derwaerts en spra-
 ken tot hē / **W**ie heeft v hier gebracht / wat maect
 ghi hier en wat hebdi hier / hi antwoorde hen / **M**o-
 so en also heeft Micha aen mi ghedaē en heeft my
 gehuert dat ic zj priester soude zj / **S**i seyde tot hē
Lieuē braecht **G**od / op dat wi beuindich / oft onsen
 wech / die wi wādeldē ooc wel geluckē sal **D**ye prie-
 ter antwoorde hen / **K**eyft hene met vreden uwen
 wech die ghi reylt is voor dē **h E A E.** **D**oen
 ginghē die vif manne wech / en quamen tot **L**ais /
 en sagē tbole dat daer in was / seker en sond sorge
 woont op die maniere als die **S**idoniers stille en
 seker / en daer en was geē heereappie inden lāde
 die hē idē dede / en waer vre vādē **S**ydomers / en
 hadde niet mettē liedē te doē / **E**n si quamen tot hā-
 rē broederē tot **S**arga en **E**sthaol / en hare broe-
 ders sprakē tot hen hoe staet met v / **S**i seyde
Ep / laet ons tot hen op reisen / wāt wy hebbe dat
 lāt besidē / dz is seer goet / daer om haect v / en en zyt
 niet hy te reisen / op dat ghi coēt dat lāt te nemen
Als ghi coēt so suldi tot eenē sekerē vole comē ende
 dat lāt is wijdt vā ruimte / wāt **G**od heuet in uwe
 handē ghegeue sulckē plaecte daer in en ghebrece
 vā alle dat opter aerde is. **D**oē trocken vā dace
 tot dē gheslachte **V**ā vā **S**arga en **E**sthaol. **v.** hō-
 dert manne gheswapēt met haren wapenē / totten
 strjt en trockē op / en legerdē hē tot **K**iriath **I**ea-
 rim in **J**uda / daer afnoeden si die plaecte dē leger
Vā / tot op desen dach / dz achter **K**iriath **I**earim is
En vā daer gingē si opt geberchte **E**phraim / en
 quamen tottē huise Micha / **D**oē antwoorde die vif
 manne die tot gegaen warē / dz lāt **L**ais te bespiedē
 ende spraken tot haren broederen **W**eet ghy oock

R
Pue pñ

A

D

In die tijt en was gheen coninc in **I**srael /
 En die stāme der **D**aniten / sochte hē een
 erfdele / daer si mochten woonē wāt daer

Dz in desen huise enē liffroc/godē/en ghegotē beel-
de sijn/nd moecht ghi toe siē wat b te doen st act.

Si wekē derwaerts/en quamē aē dat huis des
knechts des Leuiten in Michas huis / en grueten
hem vriedelic/Maer dye ses hondert gewapēde
met haren harnas die bandē hinderē Dā warē/stō-
den voor die poorte. En die vijf manne dye om dz
lant te bespicde wt getrockē warē/gingen op / en
quamē daer/en namē dz beelt/dē liffroc/en die ge-
gotē godē/die wijle stōt die priester voor die poort
te mettē ses hondē gewapē de met haren harnas

Als nd die gene mit huys Michas gecomē warē
en namē dat beelt/dē liffroc/en die gegoten godē/
doē sprac die priester tot hen/Wat maect ghi? Sy
āt woordē hē/whēcht en hout dē mōt toe/en trect
met ons/dat ghi onse bad en priester sijn/It v bet-
ter dat ghi ineens mās huis priester sijn/ dan ond
eendē gheleē stam/en gheslachte in Israel: Dat be-
uel den priester wel/en nā beyde dē liffrock/en go-
dē en beelt/en quā mede onder dat volck/en doē si
hen keerde en wech trockē/seinde si die kinderkes
en dat bee/ende al wat si costelics hadde voor hen

H wech. **D**oē si nd berre bā Michas huis quā-
mē/soripen die mānē die indē huysen warē bi Mi-
chas huys/en volchdē dē hinderē Dā na/en riepē
die hinderē Dā/Mer si keerden haer aensicht om/
en sprakē tot Michas/Wat is v/dat ghi alsulcken
geerijch maect? hi āt woordē/ghi hebt mine go-
dē gensmē/die ic ghemaect hadde/en den priester
en trecket henē en wat heb ic noch/en wat is hier
en ghi segt noch tot mi/wat is v? Maer die kinde-
rē Dā/sprakē tot hē/En laet uwe stēme niet hoo-
rē bi ons, op dat die toornige liede n3 op v en stō-
tē/en dat v siele/en ws huys siele/ niet verdaen en
werde/Also gingē die kinderen Dā haers weechs
en doen Michas lach dat si hem te sterc waren/keer-
de hi hem/en quam weder tot sinen huysē

Si namē dz Michas gemaect had/en dē priester
die hi hadde/en quamē tot Lais/ aē een stille seker
holt/en sloegen se metter scriften des sweerts/en
überndē die stat metten bierē/en daer en was nye
mant diele verlosse/wāt si lach berre bā Sidon/en
en hadden mettē liede niet te doē/en si lach indē val-
eyen welt aē Sethschob leyt/Doen timmerden
si die stad en woonden daer in/en noemdenē Dā/
na den name haers baders Dan/die Israel gebo-
ren was/en die stad hiet voortijts Lais.

En die hinderē Dā/ rechten dat beelt voor hen
op/en Jonathā die sone Serfom des soons Ma-
nasse/en sine souden warē priesters/ond den stāme-
der Danitē/totter tijt toe dat si wtē lande geuan-
gen gheleyt worden/en setten also onder hen dat
beelt Michas/dat hi ghemaect hadde also lange als
dat huis Gods te Silo was.

Aan die grouwelijcke en schandelijcke daet
dse dye Sibeoniten aen des Leuiten huysvrou-
we bedreuen

Capittel. xix

A die tijt en was geē cominc in Isra-
el/en een leuūts mā was vreedelinc/
aen die sīde des geberchs Ephraim/
en hadde eē cōubine tot eenē wijue
genomē bā Sethlichē Juda. En doē
si neffens hē had geboelcēt/liep si bā hē tot haers
bads huys tot Bethlehē Juda/en was daer vier

maendē lanc. En haer mā maecte hem op en froe
haer nae / dz hi vriedelijc met haer soude sprakē/en
haer wed tot hē halē/en hadde enē knape/en doech
en paer ezelen met hē. En si leyde hē ooc in haers
baders huis. Mer doen hē der deernē vader lach/
so wert hy vroljic en ontfinch hē/en sijn sweer / der
deernē vader hielt hē / dat hi dye daghē bi hē bleef
si aten en droncken/en bleue des nachts daer

Des vierdē daechs maecten si hen smorghens
broech op/en stont op en wilde reysen. Doē sprack
der deernē vadē tot har en mā. Laet dijn herte eerst
met een bete broods/dair na sulc ghi reisen/en si sa-
tē/en aten beide met malcanderē en dronckē/Doē
sprac der deernen vader tottē mā Iyeuc blifst ouer
nacht/dat sal uwer herten saecht doen /Maer die
man stont op en wilde reysen /mer sijn sweer sijn
wijfs vader/bensodichde hem/dat hy ouer nachē
daer bleef Des morgens opten vijftē dach maecte
hi hē op en wilde reisē. Doen sprac der deernē vadē
Ieue laest v herte/en laet ons vtoeuen tot dat den
dach neyget/en also aten die beide met malcanderē

En die mā maecte hē op/en wilde reysen met
sijder cōubine/en met sinē knape/Mer sijn sweer
der deernē vadē sprack tot hē/Siet dē dach laet al/
en het wilt auōt werdē blifst ouer nacht. Siet hier
is herber ghe noch dese dach/blifst hier ouer nacht
dat sal uwer herten weldoen/morghen so staet ghi
broech op/en trect ws weechs/tot uwe taberna-
cule. Mer die mā en wilde niet bliuē/mer hi maec-
te hē op/en ginc wech/en quā tot voor Jeb? dz is
Ierusalē en sijn paer ezels geladē/en sijn concubine
met hem

Doē si voor Jeb? quamē/soe viel
dē dach seer henē/en die knape sprac tot sinen here
Ieue trect/en laet ons in dese stad der Jebusiten
wicken/en ouer nacht daer inne bliuē Mer sijn be-
re sprac tot hē/Ic en wil in die stat der vreedder niet
wicken die bandē kinderen Israel niet en sijn/mer
wi willen voor bi tot Sibeā/en hy sprac tot sinen
knapē/Saet voort dat wi mogē comē aē eē plaet-
se en ouer nachte tot Sibeā ofte tot Rama bliuen
En si reysdē voort en wādelden / en die zonne dye
ginc onder recht bi Sibeā / dat daer leyt ond Ben
Jamin/en si wekē derwaerts/dat si daer inne sou-
den comē/en ouer dē nacht tot Sibeā bliuē. Doen
hi daer in quā/ so sadt hi inder stat strakē/wāt daer
en was niemant/diele dien nacht in huys herberch
ghen wilde.

En siet doē quā daer eē out mā bā sinē arbeyt
bandē velde slavēs/en hi was ooc banden geberch-
te Ephraim/en een vreedelinc tot Sibeā / Maer
die lieden der plaetsen/warē hinderē Benimi/ende
doē hi sijn oogē op hief/en sach den gaff opter stra-
ten/sprac hi tot hē/Waer soe wilt ghi henen / ban
waer coēt ghi? hi āt woordē hē/wi reysen bā Seth-
lichē Juda/tot dat wi comē aē die sīde des geberchs
Ephraim/ban daer ich ven/en ben tot Sethlicē m
Juda ghereyft/en reysē nd totten huys des J E E
A E R/en nyemant wilt my herbergen/wy heb-
ben stroo en boeder voor onsen ezelen/en broode
en wijn voor mi/en uwe dienstdeerne/en voor dē
knapē/dye met uwen dyenaers is / alsoo dat ons
niet en ghebreect.

Die oude man sprac/ hebt v wel/ al wat v ghe-
breect dz bindi bi mi/en blifst ochts ouer nacht n3

opter straten/en leyde hem in zyn huys en gaf den eyselen voeder/en si wiesleen hare voete/en aten en bronckte/en doen haer herte nu wel daer aen was siet doen quamen die lieden der stadt kinderē Beal/en omsette dat huys/en clopten aen die duere/en spraken totte ouden mā / Den huys weert / Sien get den man buyten die in urben huys is ge comen dat wi hem bekennen.

Maer dye man dye huys weert ghinck tot hen wt en sprac tot hen / Niet mine broeders / en doet niet so qualijck na dien dese man in mijn huys ghe comen is/en doet sulcke sothept niet / Siet ic heb een dochter noch een maget / en dese ee concubijne die wil ic v daer buyten brenghen / dat ghijle te niute maect / ende doet met hen v belieftē / mer aen desen mā en doet sulcke sothept niet / Maer die lieden en wildē hē niet hoorē / Doen nā die mā zyn concubijne en brachtē tot hen buytē / die bekende si en ginge scandelic met haer omme / alle dē nacht tot smorgē toe / en doē die morgen stont op ginc lieten hē gaen. Doē quā dat wijf recht booz dē morgen en viel booz die duere / aē dat huys des mans / daer haer heere inne was / en lach daer tot dz licht weert Doen haer heere smorgē op stont / en die duere op dede aen dat huys / ende daer wt ghinc / dat hi zyns weerchs soude reysen / Siet doē lach zyn concubine booz die duere des huys / en hare banden optē dozel. Hi sprac tot haer / staet op / laet ons reisen. Maer si en antwoorde niet / Doen nam hē op sinen ezel ende maecte hem op / ende reysde aen zyn plaetse

Als bichuys quā / soo nam hi een messe / en greep zyn concubine en hieuse met beene / en met al in. rj kuckē / en seyndē in allen den palen Israel / wie dat sach die sprac / sulc en is niet geset noch gesien in Israel / sicut ter tijt dat die kinderē Israel wt den lande Egypti gereyft zyn tot op desen dach / Nu be denet v daer op / en gheeft raet en geuet te kennen. Hoe die selue sonde ghestraft werdt.

Dat. xx. Capittel.

Sen trocken die kinderen Israel wt en vergaderden een gemeynthe als eenen mā vā Dan tot Berseba en vanden lande Silead tot dē hēcē tot Mizpa / en ginge te hoope van allen winckelen / allen volc vā alle stamē Israel inder gemeynthe Gods / vier hondert duysent mannen te doet / die dat sweert wt trocken. Maer die kinderen Ben Jamin / hoorden dat die kinderen Israel op waerts tot Mizpa getrockē waren / En die kinderē Israel seyde / Segt hoe is dat beuel toe gegaen.

Doen antwoorde die Leuite des wijfs man / die gedodet was / en sprac / Ic quā tot Sibeā in Ben Jamin met mijnder concubinen / om nachts daer te bliuen / doe maecte hen tegen mi op die bozgers tot Sibeā / en si omringden mi int huys des nachts en dachtē mi te doode / en hebbe mijn concubine gesent / also dat si gestouē is / doen greep ic mijn concubine / en stuctēse oft ontledēse / en seyndē in alle belt des erfs Israel / wāt si hebben een onduercht en sochtē ghedaen in Israel / Siet ghi kinderen Israel zijt hier allen tegenwoordich / hout raet / ende doet hier toe.

Doen maecte hem allet volck op / als een man en sprac / niemāt en sal in zyn hutte gaē / noch in zj

huys wjcken / Maer dat willen wt nu doē teghen Sibeā / laet ons lotē / en nemē thie mānē vā hondert / en hondert vā duysent / en duysent vā tie duysent / wt alle stamē Israel / dat si spijte nemē booz dat volc / dat si comē en doē met Sibeā Bē Jamin na haer sotheit die si in Israel gedaē hebben. Also vergaderde hen tot der stadt alle mānē Israel aen man verbondē / en die stamē Israel seyndē en mannē tot allē gellachte Ben Jamin / en lere hen segghē / Wat quaet is dat / dat bi v geschiet is / Soe geest nu die mānē ouer / die kinderē Bē Jamin tot Sibeā / dat wise doode / en dat quaet wt Israel dorn.

Maer die kinderen Ben Jamin / en wilden dye stēme haerō broeders der kinderē Israel niet horen / mer si vergaderde hen wt den stede tot Sibeā / om wt te treckē teghē die kinderē Israel / en op die dach worde ghetelt der kinderē Bē Jamin wē dē steden / sessentwintich duysent mannen / dye dat sweert wt trocken / sonder die bozgers tot Sibeā dier wēde seue hondert getelt wt ghelesen mānē en onder allen desen volcke waren wt ghelesen seuen hondert mannē / dye sinē waren en consten metter svingeren een heyr / raken dat si niet en misten / Maer der mannē Israel sonder die van Ben Jamin / worden ghetelt vier hondert duysent / dye dat sweert boerden / ende alle strjdebāer mannen.

En die kinderen Israel maecten hen op / ende trocken op waerts totte huise Gods / en braechde God en sprakē / wie sal booz ons op treckē om den strjdt aente vā teghen dye kinderen Ben Jamin Die hēcē sprac / Juda sal beginnē Aldus maecten hen die kinderē Israel smorgens broech op en legerden hen booz Sibeā / en elck man van Israel ghinc wt om te strjden teghen Ben Jamin / en schietten hen te strjden teghen Sibeā / Doē vye len die kinderen Ben Jamin daer wt / wt Sibeā / ende sloeghen op dien dach onder Israel / twee twintich duysent te gronde.

Maer dat volck der mannen Israel vermanden hen / en wapenden hen noch booz te strjde in dye selue plaetse / daer si hen des daechs booz dedē ghe wapent hadde / en die kinderē Israel trocken op / en wē ende booz dē hēcē tot sauons toe / ende braechde dē hēcē en spraken. Sullen wi meet genakē om te strjde teghen die kinderen Ben Jamin onse broeders / Die hēcē sprac. Trect op tot hen / en doen hen die kinderē Israel aē die kinderē Ben Jamin maecte des anderē daechs / vielē die Ben Jaminē wt Sibeā hen tegen des seluen daechs / en sloegen handē kinderē Israel / noch acht tie duysent daer nedere die alle dat sweert boerden

Doē trockē al die kinderen Israel op / en allet volc en quamē totte huys / en wēde en ble uē al daer booz dē hēcē / en baste die dach totte auont toe / en offerde brātoffet / en dootoffer booz dē hēcē / en die kinderē Israels braechde den hēcē / die wreke des vboonts Godo / was daer doe ter tijt en Dincha die seō Elcasar Harōs soone stōt booz hē i dier tijt / en sprac Sullen wi meet wt treckē om te strjde tegē die kinderē Bē Jamin onse broedere / of sal ic skaten / Die hēcē sprac trect op / mozghen wil ic se in urben handē gheuen

En die kinderē Israel stelde lagen op Sibeā / rontomme / en die kinderē Israel trockē alsoe op /

des dē dē daechs aen die kinderen Ben Jamin/ en si wapenden hen aen Sibeā / so si tweemaal te hō tē hadde gedaē / Doe boeren die kinderē Ben Jamin wt den volcke tegē / en trocken hen band Rat / en begonsten te slaen / sommige gebonde banden volc gelijc si tweemaal van te vojē hadde gedaē in dē belde / op twee strate waer af deene tot Beth-El / vāder tot Sibeā gaet / bi dertich mannē in Israel / Doe dachten die kinderen Ben Jamin si sijn gheslaghen booz ons als te vojē / Mer die kinderē Israel spraken / Laet ons vluchten dat wijse band stad trecken op die straten .

kingden Ben Jamin / en vuolchden se tot Menah en vertraden se tot booz Sibeā toe / tegen der zon- ne oppanc. En het vele bā Ben Jamin achte dū- sent mannen / die alle strjdtbaer mannen waren. Doen keerde si hen en bluchte tot der woestijnen aen den steen Kimmon / maer opter seluer straten Noegen si vijfsoupsen mannen / en volchde hen van achter na tot Sibeon / en sloegen si twee duysent. En also vielen op dien dach bā Ben Jamin vijf en twintich duysent mannen / die dat sweert boerde / en alle strjdtbaer mannen waren / Niet meer dan ses hondert mannen keerden hen ende bluchten totter woestijnen totten steen Kimmon / ende bleuen inden steen Kimmon vier maende / en die mannen Irabel quamen weder totten kinderen Ben Jamin / en sloegen metter scherptendes sweerts die inder stat waren / vanden liden totten beesten toe / en al watmē bāc en al watmen inder stat vant wierpen si int vier.

¶ Hoe dat die Ben Jamin wijuen trouwen dye welke nochtans die Israeliten verloofte ende gelowen hadden hem niet te gheuen.

Dat eenentwintichste Capittel.

Hoe maecte hen alle die mannē Israel op van haer der plaetken / ende maecten hen toe / tot Saal Chamat / en die achterhoede Israels quā te booz- schijne aen sijn plaetse vanden hōle Saba / en quamen tegē Sibeā / twintich duysent mannē wt ghelesen wt alle Israel / alsoo dat den strjdt / hert wert / maer si en wiste niet dat se dat quaet raken souden. Alsoo Noech die h. E. E. Ben Jamin booz die kinderen Irabel / dat die kinderē Israel op dien dach vijf en twintich duysent / en hondert mannē verdoruen in Ben Jamin / die alle dat sweert boerden.

Want doe die kinderen bā Ben Jamin dat saghe dat si geslagen ware / so gauē hen die mannen Israel ruymte / want si verhetē hen op die achterhoede die si bi Sibeā gestelt hadden / en die achterhoede haeste de oor / en quā booz waerts tot Sibeā toe en trock haer daer ane / en Noech alle die stad metter scripten des sweerts

Ghi hadden ee teke onder malsanderē die manne bā Israel en die achterhoede / om mette sweerde ouer hen te vallen / als hen dē rooc vander stad verbrief / doe hen dye mannē van Israel keerde in den strjdt / en Ben Jamin begonst die gebonde in Israel te slaen / bi. xxx. mannē / en ghedachte / si sijn booz ons gheslaghen / als indē booz ghaende strjdt / doe begonste haer een rooc calomme te verheffen / vander stad / En Ben Jamin keerde hē achter hē omme / en liet doe ginc die stat geheel op tē hemel.

En die mannē bā Irabel keerde hen oock omme / en veruarden die mannē Ben Jamin / wāt sy saghen dat se dat quaet raken wilde / en si keerden hen booz die mannē Israel / op dē wech totter woestijne / maer den strjdt volchde hen nae / Daer toe die vander stad berdozende midde ouder hē / en si om

te mannē bā Israel hadde tot Mizpa gheswoeren en ghesleit / Niemāt en sal sijn dochter den Ben Jamin tot eenē wue geue / en dat vole quā totten huise Gods / en bleef daer tot sa uons toe booz God / en hieue haer stēme op / ende weende seer / en sprake. O h. E. E. God van Israel / waer omme is dat gesiet in Israel / dat hebde eenē stēme min geworden is van Israel / Des ander morgens maecte hen dat volc broech op / ende timmerden daer eenen outaer / en offerden vrant- offer / ende doot offer

En die kinderen Israel seyden / Wie is yemant bande stammen Israel dye niet metter ghemeyn- ten op en is geromen totten h. E. E. Want daer was eenē grote eedt gesiet / dz wie niet op en quame totte h. E. E. te Mizpa / die soude dē doot stē- uē En die kinderē Israel / hadde rouwe ouer Ben Jamin haer broedere / ende seyden / heden is eenē stamme in Israel min ghetworden / hoe willen wy doen / dat die ouer ghebleue wijuen mochten heb- ben / Want wi hebbe gheswoeren biden h. E. E. dat wy hem van onsen dochteren gheen wijuen geuen en sulle / en seyden / Wie isser vanden stam- men Israel / die niet op comen sijn / totten h. E. E. te Mizpa / En si et daer en was niemant ghe- weest wt den borgheren van Jabes in Silcad.

Doe seynde die gemeynthe twee duysent man- nē derwaerts bā strjdtbaer mannē / en gheboden hen en sprake / Saet henē en laet metter scherptē des sweerts / de bozgers van Jabes in Silcad / mē wijf en kinderen / nochtans so suldi haer doen / Al wāt manlic is / en allen wijuen die bi eenē mā ghele- gen hebben sijn verbanuet / Ende si bonden bi dye

Dac boec der rechteren

borgers tot Iabes in Silad/ vierhonderdtweentē die maechden waren/ ende vigeenen man gelegē en hadden/ die brachten si inden leger tot Silo/ die daer leyf inden lande Canaan.

Doen seynde die gantse gemeinte henen/ ende liet spreken metten kinderen Ben Jamin/ die indē Keen Ammon waren/ ende riepen hen vriendelick Alsoo quamen die kinderen Benjamin weder tot dier tijt/ ende gauen hen die wiuen/ die si hadden vanden wiuen Iabes tot Silad/ ende en bonden geene meer also. Doen had dat volck rouwe ouer Ben Jamin/ dat die H E S E Een rete gemacēt hadde/ inden stammen Israel/ Ende die ouders der ghemeinten spraken/ wat willen wi doen/ dat die ouer gebleuene ooc wiuen crigen/ want die wiuen in Benjamin sijn verniet/ ende spraken. Dat erue moet immer bliuen der geender die outgaen sijn van Ben Jamin/ op dat niet een stamme wtgedaen en worde van Israel/ ende wi en moghen hen onse dochteren niet tot wiuen gheuen/ Want die kinderen Israel hebben geswooren ende geleyt veruloect si die/ die den Ben Jamin een wijf geeft.

Ende si seiden. Siet/ het is een iaerlicke feestē des H E S E tot Silo/ die noordwaerts leghet des Gods huys/ tegen der sonnen opganch/ opter straten daerinnen opgaet/ van Beth El tot Sichē/ ende supdwaert leghet si teghen Tibona. Ende si geboden den kinderen Ben Jamin/ ende spraken. Gaet henen ende loeret inden wijnberge/ als ghi dan siet/ dat die dochtere Silo wt met Keyen tottē danste gaen/ so haert voorwaerts wt den wijnberge/ ende elc neime hem een wijf vanden dochteren Silo/ ende gaet henen int lant Ben Jamin. Mer als hare baders oft broeders comen/ om teghen ons te rechten/ so willen wt tot hen segghen. Sijt hen genadich/ want si en hebbense niet ghenomen met scrift/ maer ghi en gaeste hen niet/ ende tis bscult.

Die kinderen Ben Jamin deden alsoo ende namēn vrouwen na haren getal vanden Keyen/ die si roofden ende trocken wech/ en woonden in haeren erfdeele/ ende timmerden steden/ ende woonden daerinne. Die kinderen Israel macete hen ooc van daer op die tijt/ elc tot sinen stamme/ en tot sinen geslachte/ ende trocken van daer wt/ elc tot sinen erfdeele. In die tijt en was geen Coninc in Israel/ Elck dede dat hem recht dochte.

Ende des boecs der rechteren

Hier begint dat boeck Ruth

Silmelech van Bethlehem reyft inden dierē tijt met Raemi sinen wiuē/ ende met twee sonen inder Moabiten lant. Ruth des eens soons verlatene weduwe reyft met Raemi haers gestoruen mans moedere wederom thuyt te Bethlehem

Dat. 3. Capitel.

Der tijdt doen

die rechters regeerden soe wert eenen dierē tijt indē lande. Ende een man van Bethlehem Juda troc wt dēlen inder Moabiten lāt met sinen wiuē/ ende twee sonen/ die hiet Eli/ Melech

en sōn wijf Raemi/ ende sine twee sonen Mahelō ende Chilion/ die waren Piratēen van Bethlehem Juda/ ende doen si quamen int lant der Moabiten woonden si aldaer. Ende Eli Melech dye man Raemi sterf/ en si bleef ouer met haren twee sonen/ die namen Moabische wiuen/ de ene hiet Nepa/ die andere Ruth/ en doen si daer thien iaer geboont hadde/ so strouen si alle beyde Mahelon en Chilion/ also dat dat wijf veroot was/ beyde der sonen ende haers mans

Doen macete si haer op met haren twee sonen wiuen/ ende troc weder wt der Moabiten lant/ want si hadde onderuonden inder Moabiten lāt/ dat die H E S E sijn volc had besocht/ en hen brootgegeuen/ en ginck wt vander plaatsen daer si gheweest was/ en beyde haerder sonen huyfrouwen met haer/ ende doen si ginc opten wech/ dat si weder soude comen int lant Juda/ sprack si tot haer beyder sonen wiuen. Gaet henen/ ende keert wederomme/ elc tot haer der moeder huys/ Die H E S E doe aen v ontfemherticheit/ soo ghi aen dye dooden/ ende aen mi gedaen hebt/ Die H E S E geue v dat ghi ruste vindet/ elc in haers mans huyse ende rustele.

Doen hieuen si haer stemme op/ ende weenden en seyden tot haer/ Wi willen niet v tot dīnē volcke gaen/ Maer Raemi sprac. Keert wederomme mijne dochteren/ waerom wildi niet mi ghaen. Hoer can ic voortaeen kinderen in minen lichaem ge hebben/ die wtbe mannen sijn mochten. Keert wederomme mine dochteren/ ende gaet henen/ want ic ben nu te out/ dat ic enen man soude nemen. Ende al waer dat ic seyde. Het is te hopen/ dat ick desen nacht eenen man nemen sal/ ende kinderen baren/ so en soude ghi nochtans niet comen gebeden/ tot si groot werden/ want ghi soudt verouden also dat ghi geen man en soudt comen ge hebben. Niet mine dochteren/ want het doet mi hoor v te wec/ want des H E S E hant is ouer mi wtghe ghaen.

Doen hieuen si haer stemmen op/ ende weende noch meer/ ende Nepa ruste haers mans moeder/ Mer Ruth huick aen haer. Maer si sprac/ Siet/

A

B

ij.re.pb

a

Die waerheit is weder geheet tot hairen volcke/
ende tot hairen God/keert ghi oock wederomme
uwer swagerinnen na/Ruth antwoorde / spreect
mi niet in dat ic v verlaten soude/ende van v om-
me liceren/waer ghi henen gaet/daer wil ic oock
henen gaen/waer ghi blijft/daer bliue ic oock. **D**
Volc is mijn volc/ende v God is mijn God/waer
ghi sterft/daer sterue ic ooc/daer wil ic ooc begra-
uen worden/die **h E K E** doe midit ende dat/dye
doot moet ons seiden.

Als si nu sach dat si vasten inden sinne was nu
haer te gaen/so liet si af met haer daer af te spreke
Also ghinghen die beyde met malcanderen tot dat
si tot Bethlehém quamen. Ende doen si tot Beth-
lehem in quam?/so ruerde haer die heele stat ouer
hen ende seyden. Is dat die Noemi? **M**er si seide
tot hem. En heet mi niet Noemi/mer Mara wát
die almachtige heeft mi zeer bedroeft / Vol troc ic
wt/mer ycht heeft mi die **h E K E** weder thuyt
bracht. Waerom heet ghi mi dan Noemi/so mi de
h E K E doch verootmoedicht heeft / ende die al-
machtige bedroeft?

Het was omtrent den tijdt / dat den ghersten
oght begonst/Doen Noemi en haers soons wijs
Ruth die Moabitinne/weder quamen hand Mo-
abiten lant tot Bethlehem/Daer was ooc een má-
die vrient banden man van Noemi/vandē gesach-
te Elimelech/geheeten Soas/die was een redelic
man.

Ruth las ende vergaderde die ayeren opte ac-
ker Soas die haers gestouen mans oom was/vá
zijns vaders wegen

Dat. ij. Capittel

Die Ruth die Moabitinne sprac tot
Noemi/Laet mi opt velt gaen / ende
ayren op rapen/ nae dien/voor welc
he ic genade vinde/Si sprac tot haer
Sact henen mine dochter. Si ghinc
henen/ende quam ende raepte op/achter die maey-
ers opten velde. Ende het geuieluyt/ dat dat sel-
ue velt erfdeel was des Soas/die vanden gesach-
te Elimelech was / Ende siet Soas quam recht
van Bethlehem/ende sprac totte maeyers/de **h E**
K E met v. Si antwoorden/die **h E K E** segene v
En Soas sprac tot sinen knape / die ouer dye
maeyers gheselt was. Wiens is die deerne? Dye
knapen die ouer die maeyers gheselt was/antwoor-
de ende sprac. Het is die deerne der Moabiten/die
met Noemi weder comen is vander Moabiten
lant. Want si seyde/Tieue laet mi op lesen ende v-
gaderen onder den gharuen/ achter die maeyers/
en is also gecomen/ende daer gesaen / van siner
gens aen tot nu toe/en en ware ooc niet een wey-
nich weder thuyt gegaen.

Doen sprac Soas tot Ruth/Hoort di wel mijne
dochter? ghi en sult op geen en anderen acker gaen
om op te lesen/en gaet ooc niet van hier/mer
hou v tot minen deernen/ende siet waer si maey-
en int velt/daer gaet henna/Ic heb minen knape
geboden/dat v niemant aen en soude tassen. En
ist dat v dorstet so gaet henen totte bate/en dinct
haer mine knapen scheypen/Doen viel si op haer
aensicht/ende bede aen ter aerden ende sprack tot
hem Waer me heb ic die genade gheuonden voor
uwen ogen/dat ghi mi kent die toch vrende ben-

Soas antwoorde en sprack tot haer/Het is mi
te kennen gegeuen/al wat ghi gedaen hebt aen ws
mans moeder/na ws mans doot/dat ghi v vader
en v moeder/en v vaderlant verlaten hebt/en zijt
tot enē volc getrocken dat ghi te voren niet en he-
det/Die **h E K E** bergheide v uwe daer/en v loon
moet volcomen zijn viden **h E K E** den God Isra-
el/tot welken ghi gecomen zijt/dat ghi onder sine
vloghelen toelucht soudt hebben/si sprac/laet mi
genade vinden voor vwen oogen mijn heere/wát
ghi hebt mi getroot/en dinct die deernen vrie-
delic toe gesproken/daer ic nochtans niet en be-als
een van vwen maerten

Soas sprac tot haer. **A**ls eens tijt is/so coemt
herwaerts/en cteet voot/en net of soyt vwen be-
te inde aijn/En si sat aen maeyers side. Daer hi
sette haer hoechē voot / en si adt en wert sadt en
haer ouerde. En doe si haer op maecte om te rapē
geboot Soas sine knape en sprac/Laet ooc tus-
sen die scoonen rapen/en en bestaetse niet. Doch
vand hant wort haer toe/en latet liggen op dat
sijt op rape/en niemant en seesse daerom.

Also raepte si opten velde tot sauonts toe/ende
soecht wt/al wat si opgeraep hadde/en het was
vi eenen Epha gersten/en si hieft op/en quam in
die stad / en toouder haers mans moeder/wat si
geraep had/Daer toe trock si vootwaerts/en gaf
haer dz haer ouerbleue was/daer si lade af was ge-
worden. Doen sprac haers mans moeder tot haer.
Segēt si hi/die v gekēt heeft/daer ghi hedē vga-
dert en gearbeyt hebt. Si seyt haers mans moeder/
bi wien si gearbeyt hadde/en seyde. Die man daer
ic heden bi gewracht hebbe hiet Soas

Noemi sprac tot haers soons wijs/ghese gent si
hi den **h E K E**/want hi en heeft sine ontfembe-
ticheit niet gelaten/beyde aerden leuenden noch
aerden dooden/ende Noemisprack tot haer/Dye
man bestaet ons/ende is onse Raman oft maech/
Ruth die Moabitin sprac/hi seyde dat ooc tot mi
ghi sult v bi mijn knapen houden / tot dat si alle
minen ooght voldac hebbe. Noemi sprac tot Ruth
haers soons wijs / Het is beter mijn dochter dat
ghi met sinen deernen wtgaet / op dat v niemant
en wederlae op eenen anderen acker/Widus hieft
si haer viden deernen Soas / dat si raepte tot dat
die gersten oggt ende tarwen oggt wt was / en
qua weder tot haers mans moeder.

Ruth maect haer bedden die voeten Soas
des nachts/en si wort des morgens vroech vā hē
met sesse maten gersten thuyt gelonden

Dat. iij. Capittel.

Die Noemi haers mans moeder/
sprac tot haer/Mijn dochter/Ic wil
v ruste maken/dattet v wel gae. De-
se Soas onse vrient/bi wien deerne
ghi geweeft hebt wānet desen nacht
gerste op sinen vloer. Dus badet v/en verhullet v
en doet v cleet aen/en gaet neder op dien vloer/dz
v niemant en kenne/tot datmen al geten en ghe-
droncken heeft. Als hi dan gaet liggen / soo merct
die plaetse daer hi neder leit/en coemt en slaet tde-
sel op tot sinen voeten/ en legt v daer/soo sal hi v
wel seggen wat ghi doe sult. Si sprac tot haer/Wi
wat ghi mi segt dat wil ic doen.

Si ghinck neder totten doirchuloer/en dedet al wat haer s mans moeder gheboden had/en doen Soas geten en gedroncken had/so was zijn herte vrolic/en leyde hem achter eenen hoop scouen/en si quam sijelic/of verboijelic en sloech sdeefel op tot sinen voeten/en leyde haer daer. Doet nu mid dernacht was/berfrieete die man/en tastte om hē/en fiet een wijf lach tot sinen voeten/en hi sprack/wie zijt ghi si sprac/ Ic bē Ruth b diest deerne/breit dij vlogelen ouer b maerte. Wāt ghi zijt die namā hi leyde gelegent zijt dē hēcē mijn dochter ghi hebt een beter ontfermherticheit na gedaen dan te boren/dat ghi niet na iongelingen en zijt ge gaen/noch rīche noch arme. Nū mine dochter en breek niet. Mī wat ghi segt/dat wil ic b doen/wāt die geheele stat mijns volcs weet dat ghi eē duech delic wijf zijt. Nū het is waer dat ic die naman oft maech ben/ in aer daer isser een naerder dan ick/ bīst ouer nacht/morgen ist dat hi b neemt/wel/ maer en bekeuet hem nū b te nemen/so wil ic b ne mē also warachtelic als God leeft/Aept tot smorgens/en si liep tot smorgens toe/tot sinen voete.

En si font op/er deen den anderen gekennen conke/en hi gedachte dat slechts niemant te binne en worde/dat een wijf in die doirchuloere gecomē si/en leyde. Tanct den mantel herwaerts dien ghy aen hebt/en hout dien toe/en si hielten toe/ en hy mat ses maten gersten en leydet op haer/en hi quā in die stat/mer si quam tot haers mans moeder/ die leyde. Voe staet met b mine dochter/en si leyde haer al wat haer die man gedaen had/en leyde/de ses maten gersten gaf hi mi/want hi sprac. ghi en sult niet ydel tot ws mans moed comen/si sprac hout stil mijn dochter/tot dat ghi onderuint hoet bergaen sal/of waert henen wil/want die man en sal niet ophouden/hef en si dat hijt heden ten eynde b:enghe

Soas wort mettē rechte als nēste bloet Ruts gehoude man/de welke hem baer de den man Sbed/welc was Davids grootvader. La.iiii.

Bas ginc op in die poorte/en sadt al daer/en fiet/doe die naman of maech bo of bi ginc/sprac Soas tot hem en leyde. Comt en sit hier so hi hiete/en hi quam en sadt/en hi nam thien mā nen banden ouders der stat en hi leyde sit hier/en si laten. Doen sprac hi totten naman of maech Raemi/die banden lande der Moabiten gecomen is/biedt te cope dat stucvelts/dat ons broeders was Elimelech/daerom dacht ict booz urde ooren te brengen en seggen/wildijt lossen soe coopet booz die boijgers/en booz den Daders mijns volcks/Mer en wildijt niet lossen/so segget mi dat ict we te/Want daer en is geen naman of maech dā ghi en ic na b/hi sprac/ Ic wilt lossen

Soas leyde/op welcken dach ghi ebelt coopt/ bānder hant Raemi/so moet ghi Ruth die Moabitides herforuēns wijf ooc nemen/op dat ghi dē gestoruenen eenen name vertweect op zijn erfdeel/Doen sprac hi/ Ic en cans niet gelossen/ op dat ick mulcien mijn erfdeel niet en verderue/ lostet ghi/ al wat ic lossen soude/want ic en cans niet gelossen Maer dat was van oudts af/een gewoonte in Israel/ouer die lossinge/en ouer den wissel/op dat al derhande sake vast soude zijn/so trock deen sinen

sehoen wt/ende gaf hem den anderen/Dat was b3 getuigenisse in Israel.

En die Raman sprac tot Soas / coopt ghijt/en troc sinen scoen wt/en Soas sprac totten Daders/en tot al den volcke/ ghi zijt heden getuigen dat ict al gecocht heb/dat Elimelech toebehoort heeft/en al wat Chilion en Mahelon vander hand Noemi/daer toe ooc Ruth die Moabitinne/Mahelons wijf neme ic tot eenen wīue/op dat ic den dooden eenen naem verwecke op zijn erfdeel/ende dat sinen naem niet wtgeroeyt en worde onder sinen broederen/en wt der poorten zijnder plack2 getuygen zijt ghi/des huyden

En alt volc dat inder poorten was metten Daders spraken. Wi zijn getuigen. Die hēcē make dat wijf/dat in b huys coemt als Rabel en Lea die beyde dat huys Israel ghetimmert hebben/en doe redelic in Ephrata/en si vermaert tot Bethle hem / En b huys werde als dat huis Perez/dien Thamar Juda haerden/vanden lade dat b de hē re geuen sal van deser deernen

Adus nam Soas Ruth/dat si sijn wijf wert/ende doen hi bi haer lach/so gaf haer die hēcē dat si beuicht wert/en baerde eenen soon/Doen spraken die vrouwen tot Noemi. Ghelooft si dye hēcē die b niet en heeft laten afgaen eenen naman in deser tijt/dat sinen naem in Rabel soude bliuen/die sal b leyen weder brengen/en b ouderdom besorgen/want ws soons wijf die b bemint heeft/die heeft hem gebaert/die b beter is dan seuen sonen

En Noemi nam dat kind ende settet op baren scoot/en wert zijn amme of boeyster/en hare naburinnen gauen hem eene name/en leyden/ Noemi is een kind geboren/en hietent Sbed/ Die is dyes vader Iai/die welke Davids vader is

Dit is die geboorte Perez/Perez wan Hezron Hezron wan Ram/Ram wan AmmiRadab/AmmiRadab wan Rabelson/Rabelson wan Salma/Salina wan Soas/ Soas wā Sbed/Sbed wā Iai/Iai David

Eynde des boecks Ruth M. ij.

Hier beghint

dat eerste deel des boecks Samuel.

Ende datmen noemt dat
eerste boec der Co-
mungen

Van Belkana ende sine twee wiuen/ende van
haerder ernstiger liefdentot God / God gheeft
hanna eenen sone Samuel gheheten/die welc-
ke wort den **hESE** toegeeyghent ende be-
looft

dat .3. Capittel

A Ontret
deset tijt
soo ghe-
buerde
die hifto-
rie van
Auch
voor cri-
sus zhe
hoote
m een
leerij
als dye
werelt
gekact
had vier
m. reb
laer/ in
de tijt va
heli
de. rbi.
recht
ha
el
Eli die
rbi. rech
ter

Der vbas eē mā

van Amathaim Sophim
vanden geberchte Ephra-
im/ die hiet Elkana/ een
soon Jeroham/ des soons
Eshu/ des soons Tholm
des soons Zuph/ die wel-
ke een Ephraijt was/ en
de hi hadde twee wiuen deent hiet Hanna. Die su-
der hiet Peninna/ Mer Peninna hadde kinderen
ende Hanna en hadde geen kinderen/ Ende die sel-
ue man ghinc op van zijnder stad/ tot zijnder tijt
dat hi soude aenbeden/ en offeren den **hESE**
Zebaoth tot Silo/ Daer ware priesters des **hESE**
hESE Sophim ende Phineas / die twee sonen
Eli.

Doen den dach quam dat Elkana offerde/
gaf hi sinen wiue Peninna / ende al haren sonen/
ende dochteren deelen/ Maer hanna gaf hi droef-
lic een deel/ want hi hadde Hanna lief / Mer die
hESE had haer lijf verloten / en haer beniderste
queldese/ en si werp haer ooc voor hare onrucht
baerheit/ als dat die **hESE** haer lichaem besotē
hadde/ Also dede si alle iaer/ als si opginc tot des
hESE huse/ ende terchdese also/ So weende-
se dan/ ende si en ade n/ Maer Elkana haer mā
sprac tot haer/ Hanna waerom? weent ghi? en-
de waerom en etet ghi niet? ende waerom heeft
hem v herte soo qualick? en ben ic v niet beter dan
thien sonen.

Doen stont Hanna op/ na dien dat si geten had
de/ ende gedroncken tot Silo/ Eli die priester sadt
op enen stoel/ aenden posse des tempels des **hESE**
hESE. Ende si was vol bedroeffenissen inder ber-
ten/ ende badt totten **hESE** ende weende/ ende
geloofde een gelofte ende sprac/ **hESE** Zeba-
oth/ ik dat ghi uwer maerten allendicheit aensiet/
ende mijns ghedenet / ende uwer maerten niet en
bergetet/ ende gheeft uwer maerten eenen soon so
wil icken den **hESE** gheuen zjn leefdage lac/
ende daer en sal gheen seker melle op zjn hooft co-
men.

O Ende doen si lange badt voor den **hESE**/
so nam Elhaers monts ware **Wāt** Hanna sprac
met haerder herten / alleen haer lippen roerden
haer/ ende men en hoorde haer stemme niet/ Doē
meynde Eli dat si droncken waer/ ende sprac tot
haer/ hoe lange suldi droncken zjn? Taet den wijn
van v comen/ dien ghi bi v best/ Hanna antwoor-
de ende sprac/ Neen mijn herte. Ic hē een bedruet
wyl/ wijn ende stercken dranc en heb ic niet gedruē

het ij Capittel

ken/mer heb mijn hert voor den **hESE** weghe-
stort/ En wilt uwe maerte met achten als eē doch-
ter Selial/ want ic heb wt minen waren gedach-
ten ende leedt gesproken tot noch toe.

Eli antwoorde haer ende sprac. Gaet hē mē
bieden/ die God Israel sal di uwe bedinge geuen.
die ghi vā hē gebeden hebt. Si sprac/ laet v maer-
te genade binden voor uwe oge. Also quie dz wijf
haren haers weechs/ en adt/ en en sach iz meer so
droefhe/ en des morgens broech maecten si hen op
en doe si aengebdeet hadden voor den **hESE**
heerden si wederē en quamē thups tot Amathaim
En Elkana besiep zjn wijf Hanna / en dye
hESE gedacht haerder/ en doe sommige dagen
om waren/ wert si bevrucht/ en baerde eenē soē/
en hiet hem Samuel/ want ic heb hē vanden **hESE**
hESE gebeden. En doen die man Elkana op troc
met alle sinen huse/ op dat hi den **hESE** dat of-
fer soude offeren ter gewoonliker tijt en zjn gelof-
te/ so entrac Hanna niet mede op. Maer si sprac
tot haren man. Tot dat het knechtken ghespeent
worde so wil ic hem brengen dat hi voor den **hESE**
si opēbare/ en bliue daer eenwelic Elkana haer
mansprac tot haer/ so doet alst v beueft/ bhuet tot
dat ghi hem speent/ mer die **hESE** beuestige
dat hi gesproken heeft.

Also bleef dat wijf/ en soechde haren sone/ tot
dat si hem speende. En bracht hem met haer op/
na dien si hem gespeent had/ met drie barren/ met
enen Ephraim bloemen / en een flesche wijn/
en bracht hem in dat huls des **hESE** tot Silo
Mer dat knechtken was noch ionc. En si soegen
die barren/ en brachten dat knechtken tot Eli/ en
si sprac. Ach mine here/ so warachtic als uwe sie-
le seuet mijn here/ Icken dat wijf dz hier bi v stot
en badt den **hESE**/ doen ic om dit knechtken
badt. Ab heeft die **hESE** mijn bedinge gegeuen
die ic van hem badt/ daerō heb ic hē den **hESE**
ouer gegeue/ so lage hi den **hESE** geleet is en si
abvade dē **hESE** aldaer. En Hanna bat en seyde.

Enen lofsanc hanna/ hēlys sonen sondigen
en si en worden niet neerstelicken vanden vad ge-
straf/ Daerom wort hi ende sine sonen vande pri-
esterdom verstoeten

Cap. ij.

Mijn herte is vrolic inden **hESE**/ mi-
nen hozen is verhoget inden **hESE**
Mien mont heeft hem wāt open ge-
daen ouer mine vianden/ want ic ver-
blide mi van uwen heyl

Nemāt en is heilich als die **hESE** wāt huicē
v en is iz en daer en is geenē troost als oē God is

Taet uwe deel beroemen van hoghen dinghen
Taet wt uwen monde bliuen dat oude heylcomē
want die **hESE** is een God/ die alle dinc weert/
en hi heeft alderhande dāen beueft.

Den voge der stercker is gebroken/ en die o-
stercke zjn omgozt met stercheit.

Die daer sat waren/ zjn om voot verdocht ge-
worden/ en die hōger liden hebben opgehoudē/ tot
dat die onruchtbare/ seuen bare/ en die vele kin-
deren hadden ontfere werden.

Die **hESE** doodet/ en geeft dat leuen / hi ley-
det inder bellen/ en daer weder wt

Die **hESE** maect arm ende rijcke / hi verne-
dert en verhoget

J. Samuel Of der Coningen

dat is Capittel

hi heft op den behoueden wt den kof / en ver-
hoocht den armen wt den dree / op dat hi hē soude
setten onder die princen / en den stoel der eerē late
becruen / Want die eynden der werelt zijn des hē
A E R / en hi heft den eertbodem daer op gelet

hi sal behoeden die voeten zijnder heiligen / met
die goddise sullen stil worden inder dypstermissen /
Want niemant en vermach yet wt eygend cracht

Door den hē A E R sullen verstercken zijn tegen
partiders / ouer hen sal hi donderen indē hemel / die
hē A E R sal ordeelen die eynden der werelt / ende
sal macht geuen sinen coninc / en verhogē den ho-
ren zijnder gesalfden

Elkana ginc wech tot Ramath in zijn huys / en
dat knechtēn was des hē A E R diēnaer voor
den priester Eli.

Maer die sonen Eli / waren kinderen Selial / en
de en wisten niet vanden hē A E R / noch vande
recht der priesters aen dat volck / Als yemant yet
offeren wilde / so quamen die priesters knapen / te
wyle dat ment bleesch hoochte / ende hadden eenen
crayvel met drie tanden in haer hant / ende streken
in die teyle of ketel / of spanne / of potte / ende wat si
mesten crayvel wt trocken / dat nam die priester
daer af / Also deden si allen Israel die daer quame
tot Silo

Des gelike eer si dat bet aenstaken / quam des
priesters knecht / en seyde tot die die dz offer brocht
geeft mi dat bleesch den priester te vaden / wat hi
en wilt geen gecooct bleesch van v nemē mer rau-
we. Als dan yemant tot hem seide. Laet dat bet aē-
steken / so het heden behoort / en neemt daer na al
wat v herte begeert / so sprac hi tot hem. Ghisullet
mi in geuen / is dat niet / so wil ic met ghewelt ue-
men / Daerom was die sonde der knapē seer groot
voor den hē A E R / want die heden lasterden dat
spijffer des hē A E R

Samuel was een diēnaer voor den hē A E R
en dat knechtēn was omgort met eenen lijndē hē
toe / daer toe maecte hem zijn moeder eenē kleinen
siden toe / en brachten hem op tot sinen tijden / als
si met haren man op ginc / om te offeren den offer
tot zijnder tijt / En Eli legende Elmana ende zijn
wijf ende sprac / Die hē A E R geue v fact van desen
wiue / voor dit g'hoet dat ghi den hē A E R geleent
hebt / en si gingen tot haerder plaatsen / Ende die
hē A E R besocht Hannam dat si bevrucht werē
ende baerde drie sonen ende twee dochteren / mer
Samuel dat knechtēn nam toe byden hē A E R.

Eli was seer oudt / en vernamt al wat sine sonē
alle Israel deden / en dat si bi die wiuen liepen die
God dienden / voor die dore der tenten des getuy-
genis / en hi sprac tot hen / Waerom doet ghi dat
Want ic hore v quaet wesen van alle desen volck /
Niet mijne kinderen / dat is geen goet gerucht dat
ic hore / ghi doet dat volc des hē A E R ouer tredē
Ik dat yemant tegen eenen mensch sondicht / so
rant die richter lichten / Maer als yemant te ghen
den hē A E R sondicht / wie canē slichten / Maer si
en hoorde haers haders stemme niet / Want die
hē A E R hadē wille te dooden / Mer dat knechtē
Samuel ginc ende nam toe / en was aenghename
viden hē A E R en bi die mēschē.

Daer quam eenen man Gods tot Eli en sprac
tot hem / So spreect die hē A E R / Ic ven openbaer
ge worden ws baders huse / doen si noch in Egip-
ten waren onder Pharaos huse / en heb hen dz sel-
ten mi vercojen voor alle stāmen Israel totter prie-
sterseap / dat hi offeren soude op minen outare / en
werooc aensteken / en den lijfroc voor mi dragen /
en heb dijns baders huse gegeuen alle offer der li-
dēten Israel / waerom seect ghi dan tegen minen
offer en spijffer / die ic geboden hebbe inder woo-
ningen / en ghi eert wtde sonen meer dan mi / op dz
ghi v sout mesten vanden eerckelungen alder spijf-
offers mijns volcs Israel /

Daerom spreect die hē A E R God Israel / Ic
heb gesproken / v huys en ws baders huys / soude
voor mi eerblic wandelē. Mer nu spreect die hē
A E R / het si verre van mi. Want wie mi veracht / dien
wil ic ooc creuen / Mer wie mi veracht / die sal eer-
smaect zijn / Siet / den tijt sal comen / dat ic wt v arm
en den arme dijns baders huys in tweē wil we-
ken / also datter gern eude in wt v huse en si / En
sulē sien wt v biant inder wooningen / en in alder
ley goet Israel / en daer en sal minner mer oute
zijn in ws baders huys / Nochtans en wil ic v met
alle man van minen outaer wt roeyen / op dat dīn
ogen onbycken / en v siele haer bedroue / en alle
menichten ws huys sullen steruen / als si tot heden
ge worden zijn.

En dat sal v een teken zijn / dat ouer wt v sonē
Hophni en Pinehas comen sal / Si sullen beyde op
eenen dach steruen / mer ic wil mi eenen gett outē
priester verwecken / die sal doen so in mijnder bor-
ten en in mijnder sielen is / dien wil ic een seker hūs
timmeren / dat hi daer altoos voor minen gesalfdē
wandelē. En wie ouer blift van wt v huse / die sal
comē en hem aenbeden om eenen sūerē yemine
en om een sūe broods en sal seggen / Vieuē laet mi
tot eenē priesters deel / dat ic een bete broods etc.

Die openbaringe en vlieden die Samuēl ghe-
sieden / die vvelcke ooc hēli geopenbaert v vert
dat .iiij. Capittel.

Den Samuel dat knechtēn / de hē
A E R diēnde onder Eli / Soe was des
hē A E R woort diere ter seuer tijt
en daer en was geen seker ghesichte /
En het ghesiede ter seuer tijt / Ghē
lach in zijn plaeste / en zijn ogen begroften dīn ster-
te worden / also dat hi niet geken en conste / Ende
Samuel hadde hem gelept inden tempel des hē
A E R daer die arcke Gods was / eer dan die lan-
pe Gods wt ginc / En die hē A E R riep Samuel /
hi antwoorde / siet hier ben ic / en liep tot Eli ende
seyde / Siet / hier ben ic / ghi hebt mi gheroept / hi
sprac / Ic en heb v niet geroepen / gaet weder herē
ende gaet weder ligen slapen / En hi ginc henen /
en ginc ligen slapen

Die hē A E R riep weder / Samuel / en Samuel
stont op / en ginc tot Eli en sprac / Siet hier ben ic
ghi hebt mi geroepen / hi seide. Ic en heb v niet ge-
roepē mine sone / gaet weder liggē slapē / Mer Sa-
muēl en hende de hē A E R noch / en des hē
A E R woort en was hē noch / en gheopebaert / en
die hē A E R riep Samuel wedē te dē male / en hy
stot op / en ginc tot Eli en seyde / Siet hier ben ic / ghi
M 19

die stede
van Lou-
renin
engelsē
wert ge-
sicht en
hāt eer
stē as
was
a-oren
B

hebt mi geroepen. Doen merce te Eli dat die h^EE^E dat knechtken riep/ en sprac to hē Saet weder henen/ en slaept en ist dat ghi ghecroepen wort so legē/ Spreec h^EE^E wāt b knecht hoze/ Samuel ginch wech ende stiep in zjn plaecte

Doen quam die h^EE^E ende tradt daer henen/ ende riep als te hozen Samuel/ Samuel ende Samuel sprack.

Spreec want b knecht hoze/ Ende die h^EE^E sprack tot Samuel/ Siet/ ic doe een dinc in Israel/ dat so wie dat hozen sal/ die sullen beyde zjn dooren tuyten / In dien dage wil ick

O verwecken ouer Eli/ al wat ic op zjn huis gesproken hebbe/ Ic wil beginnen ende voleynden/ Wāt ic hebbe hem voorsēyt dat ic rechter sijn wil ouer zjn huys eerbelick/ om der misdaet wille/ dat hi wiste hoe sine kinderen hen scandelijck hielden/ ende en hadden niet eens suelic op gesien/ daerom heb ick den huse Eli gheswozen dat dese misdaet des huys Eli/ niet verloent en sal worden/ noch niet offer/ noch niet spijsoffer/ inder eerwicheit/ ende Samuel lach tot moorgens toe/ en dede die doze op aenden huse des h^EE^E

De. xvij Mer Samuel bresde dat gesichte Eli te kennen te geuen/ Doen riep hem Eli ende sprack Samuel mijn sone/ hi antwoorde/ Siet hier ben ick Eli bzaechde / Wat is dat woort dat die h^EE^E met v gesproken heeft/ en berberch niet vooz mi God doe v dit en dat/ ist dat ghi mi yet verberget van alle dieu dat hi met v gesproken heeft/ Doen gāft hem Samuel al te kennen/ en en berberch nē vooz hem. hi sprac/ het is die h^EE^E/ hi doe dat hem wel beuallet

Samuel nam toe/ ende die h^EE^E was met hem ende daer en viel geen van allen sinen woorden opter aerden/ en alle Israel van Dan aen tot Sarlaba toe/ wiste dat Samuel getrou was te zjn een prophete des h^EE^E/ ende die h^EE^E openbaerde de weder tot Silo/ want die h^EE^E was Samuel geopenbaert tot Silo/ doort woort des h^EE^E

Die kinderen van Israel vechte tegen de Philistinen/ ende si verliessen den strijt / en daer wert geslagen ten tweeden male/ Die Philisteen wintnen die arcke des h^EE^E/ die twee sonen vā Heli v worden verslagen/ en Heli viel vandē stoel ende brack den necke

Dat. liij. Capittel

Snde ganze Israel sprac van Samuel Israel toe ten stride tegen dē Philisteen/ en legerden by den hulpssteen mer die Philisteen waren ghelegert tot Aphēk/ en bereyden hen teghen Israel/ en dat heyz woort gescoort/ alsoe dat Israel vooz die Philisteen geslagen wert/ en sloege inder scrēpten inden belde bi hier dulcent mailnen.

Ende doen dat volc inden leger quam/ sprack die Duiders Israel/ Waerom heeft ons die h^EE^E heden laten slaen booz die Philisteen/ laet os tot ons nemen daer des berbonts des h^EE^E van Silo/ en laecte onder ons comē/ dat si ons helpe vander hant onser bianden/ en dat volck seynde tot Silo/ en liet van daer halen die arcke des berbonts des h^EE^E Zebaoch/ die ouer Cherubim sittet/ en die twee sonen Eli waren daer metter arcken des berbonts Gods/ Hophni en Pinehas/ En doen die arcke des berbonts des h^EE^E inden leger quam/ so iuychten alle Israel/ met enen groten iuychten/ also dat die aerde gheleyt gaf.

Doen die Philisteen hoor den tghetruisch sulcs iuichenen/ so spraken si/ watis dat ghetruisch sulcs groots iuychens inder Ebreen leger/ en doen si namen da die arcke des h^EE^E inden leger ge comen ware/ so bresden si hē en seiden/ God is in den leger gecomen/ ende seyden boort. Wee ons/ wāt het en heeft te hozen nē also gestaen/ wee ons Wie sal ons verlossen vander hant deser pruetser godē. Dē zjn die godē die Egyptē sloege mē alderhāde plage in dē woestine/ Dus zyt v ghetroot en manne ghi Philistee/ op dē ghi dē Ebreen nē diene en moet/ so si v gebiedt hebbe/ Sēt manē en strijdt.

Doen streden die Philisteen/ en Israel te gagen/ en cle bluchte in zjn tente/ en het was enen seer groten sacht/ also dat wt Israel bielen. xxx. du sent mannen voctuoles/ en die arcke Gods wert genomen/ ende die twee sonen van Eli/ Hophni/ en Pinehas storuen

Doen liep een van Sen Jamin wt der batael/ ende quam tot Silo opten seluen dach/ ende hadde zjn cleederen gescoort/ en had aerde op zjn hoofte/ En als hi in quam/ sadt Eli opten stoel dat hi opten wege soude sien/ wāt zjn herte was scromende ouer die arcke Gods/ en doen die man in die stadt quam/ soo gaf hi te kennen/ ende alle dē stadt crēchte.

Ende doen Eli dat luyde crēschē boozde/ soe bzaechde hi/ Wat luyde geruchte is dat. Doe quā die man haekelick ende ghaft Eli te kennen/ Ely was acht ende tnegentich iaer oudt/ ende zjn oge waren dupster/ dat hi nē ghesien en cōste/ die man sprac tot Eli/ Ich come en ben heden wt den heyz

gheulucht. hi sprac/ hoe gatet met minen sonen. Doe antwoorde die bercondiger en sprack. Israel is geulucht voor die Philistenen/ en daer is een groten nach inden volcke gheschiedt/ wtwee sonen hophni ende pinhas zijn doot/ daer toe so is die arcke Gods genomen/ Daen hi der arcken Gods gedacht/ so viel hi te rugge vandē stoel aen de poortē/ en brac sinen hals ontween ende sterf/ want hi was oudt en een swaer man/ hi oordeelde Israel beertich iaer.

Sijns soons pinhas wif was bevrucht / en soude schier geliggen/ Doen si dat gerucht hoorde dat die arcke Gods genomē/ en haers mans broeder en haer mandoot warē/ soe crome si haer en barde/ want haren noot quam haer aen. En doe si in sterf / spraken die vrouwen die neffens haer stonden/ en breeft niet/ ghi hebt eenen iongen soon mer si en antwoorde niet/ noch en nampt ooc nizer herten / en si hiet dat knechtken Icabod / ende sprac/ Die heerlicheit is wech genomen van Israel/ omt dz die arcke Gods genomen was/ en haer swager ooc ende haer man. En sprac weder/ Dye heerlicheit is wech genomen van Israel/ want de arcke Gods genomen is

Die philistinen brengen die arcke in haer lat ende si stellen die in haers afgods tempel/ welck valt af en breeft / die arcke wort van deene stad totter ander gevoert/ die inwoonders vvoiden gestraft/ en zeer verscricet
Dat. v. Capittel

bloc daer alleen lach/ Dacrom en terden die priesters Dagon/ ende alle die in Dagon's huis ghaen niet opten dooppel Dagon tot Adod/ tot op desen dach.

Die hant des h E E E Wert swaer ouer dye van Adod/ ende verderdese/ ende sloech Adod/ en al haer palen aen heymelike plaetfen/ Doen die lieden tot Adod sagen/ dattet so toe ghinc/ so spraken si/ En laet die arcke des Gods Israel bi ons niet bliuen/ want zijn hant is te hart ouer ons/ ende onsen God Dagon/ ende seynden henen ende vergaderden alle die princen der Philisten tot hē ende seyden / Wat sullen wi metter arcken des Gods Israel maken / doen antwoorden die van Beth / laet die arcke des Goofts Ilabel alom dragen/ En si droegen die arcke des Gods Israel rontomme.

Als si die selue also om droegen / so wert voor die hant des h E E E een zeer groot ghetumel of rumoer in die stad/ ende sloech die lieden inder stad/ vanden cleyntken aen totten grootken/ ende verderdese in allen heymelicken plaetfen. Doen seynden si die arcke des h E E E tot Ekron/ Maer doen die arcke Gods tot Ekron quam/ so riepen die van Ekron/ Si hebben die arcke Gods alom tot mi gedragen/ dat si mi souden dooden ende mijn volc.

Doen seynden si henen ende vergaderden alle princen der Philisten ende sprake. Seynt die arcke des Gods Israel weder op haer plaetse/ dat si mi en mine volck niet endoodē/ Want dye hat Gods maecte een zeer grote rumoer met dooden / in dye gheheele stad/ ende welcke lieden niet en stouen/ die worden gheslaghen aen die heymelike plaetse / alsoo dat dat ghetruisch der stad op ten hemel ghinc.

Die philistinen seynden de Arcke wederomme den volck Gods/ met sommige offerhanden ende gauen
Dat. vi. Capit.

Dus was die arcke des h E E E seuen maenden in den lande der Philisten/ en die Philisten riepen haer puistkeren en waerleggghers/ ende seyden/ wat sullen wi metter arcken des h E E E doen / bediedet ons/ waer mede sullen wise op haer plaetse seynden/ Si spraken/ Wilt ghi die arcke Gods Israel seynden/ soen seynte niet ydel / mer ghi sult haer betalen een scultoffer/ so suldi ghesont worden/ ende v sal kenlick worden/ waeromme sine handt niet van v en gaet.

Si seyde/ Welc is dat scultoffer/ dat wi hem geue soude/ Si antwoorde. v. guidē eerlen/ en. v. gulden musen/ na tgetal der. v. princen der Philisten/ Want het is eenderhande plage gewect ouer v en en ouer v princen/ dus moet ghi in maken gelike

Er die Philisten namen daer Gods ende brachten de vanden helpste tot Adod/ in dat huys Dagon. En stel denē neffens Dagon. Ende doe die van Adod/ des anderen morgenens broech op stonden/ so vonden si Dagon op zijn aensicht liggen opter aerden voor die arcke des h E E E/ Mer si namen den Dagon/ ende sette hem weder in zijn plaetse/ Als si den anderen morgenens broech op stonden/ so vonden si Dagon weder op zijn aensicht liggghen opter aerden voor die arcke des h E E E. Mer zijn hooft/ ende beyde zijn handen afghheunden op den doopelē / alsoo dat den

waerleggghers/ ende seyden/ wat sullen wi metter arcken des h E E E doen / bediedet ons/ waer mede sullen wise op haer plaetse seynden/ Si spraken/ Wilt ghi die arcke Gods Israel seynden/ soen seynte niet ydel / mer ghi sult haer betalen een scultoffer/ so suldi ghesont worden/ ende v sal kenlick worden/ waeromme sine handt niet van v en gaet.

Si seyde/ Welc is dat scultoffer/ dat wi hem geue soude/ Si antwoorde. v. guidē eerlen/ en. v. gulden musen/ na tgetal der. v. princen der Philisten/ Want het is eenderhande plage gewect ouer v en en ouer v princen/ dus moet ghi in maken gelike

gedacnte uwer eersten/ en uwer mynlen die b lanc
verdoeren hebbe/ dat ghi den God Israel die eere
geeft/ mislieden syn hant sallichter worden ouer v/
ouer uwen God/ en ouer b lanc/ waerom berherdy
uwer herten gelijc die Egyptenaers/ ende Pharao
haer herten verharden. En ist niet also/ doen hi he
aen hen betwijde/ liete sile gaen dz si wech gingen/

B Dus neemt nu enen nieuwen wagen/ en twee
jonge suigende coeyen/ op welcke noit geen ioc ge
comen en is/ en spasse aende wagen/ en laet hare
caluers achter hen thuis bliuen/ en neemt darcke
des h E A E / en stelte opten wagen en die gulde
cleynodien die ghi hem tot enen scultoffer geeft/
doet in een costerken messens haer side/ en lente he
dien/ en lacte gaen/ en liet ghi toe/ Saet die arcke
denen opten wech haerder palen tot Beth Semes
so heeft hi ons al dat groot quaet ghedaen. Is des
niet/ so suldi weten dz sine hant ons niet gheraert
en heeft/ maer het is ons bi geualle gesriet.

D Die lieden deden also/ en namen twee jonge su
gende coeyen/ en spanden aen enen wagen/ en
behielde haer calueren thuis/ en keldē die arc des
h E A E / opten wagen/ en dat costerken mette
gulde musen/ en metten bresden haerder cranckz.
En die coeyen gingen rechts wech tot Beth Se
mes toe/ op eender straten/ en gingen en moychte
en en wijcten niet ter rechter noch ter linker hat
en die borsten der Philisteen gingen hen na tot aē
die palen tot Beth Semes.

Die Beth Semiten maerde recht indē tartwen
doogst inden leegen landen/ oft baleye/ en hieue ha
re ogē op/ en saghe die arcke/ en berbliden hen dyc
selue te sien/ de waghē quam opten acker Josua
des Beth Semiters/ en stont daer stille/ en aldaer
was enen groten steen/ en si cloofden dat hout bā
den wagen/ en offerden die coeyen den h E A E
tot enen brantoffer/ Die Iuuten hieuen die arcke
des h E A E / daer af/ en dat costerken dat daer bi
was/ waerinne die gulden cleynodien waren / en
settense opten grote steen/ Mer die liede tot Beth
Semes offerden den h E A E / inden seluen daghe
brantoffer/ en ander offer. En doen die vijf borste
der Philisteen aengesien hadden/ so trocken si we
derom tot Ekron opten seluen dach.

D Dit zijn die gulden crancheden die die Philistren
den h E A E / tot enen scultoffer gauen. Moed ee
uen/ Sala enen/ Akhon enen/ Gath enen/ Ek
ron enen/ en gulden musen na tgetal al der stede
der Philisteen/ onder den vijf princen vander ghe
muerder stadt aen totten dorpen toe/ en tot aende
grote steē daer op si die arcke des h E A E / liete
tot op desen dach/ optē acker Josua des Beth Se
miters.

En sommige tot Beth Semes wordē gellage/
om dat si darcke des h E A E / gesien hadden/ en
hi doech van die volc. l. m. en. lxx. mannen. Doen
dooch dat volc reduwe/ dz die h E A E / soo grootē
nach mit volc gedaen hadde. En die liede tot Beth
Semes seide/ wie cā staē voor de h E A E / sulcken
heilige God/ en tot wie sal hi bā ons trecke/ en sel
de bodē totte borgerē Kiriath Yearim/ en dedē hē
legge/ Die Philistren hebbe die arcke des h E A E /
h E A E / weder gebracht/ coēt af/ en haeltse tot v op
Die arcke v voort in Aminadabs huis gebracht.

Samuel vermaent dat volc dat si haer betere son
den/ die afgode vrecht te vvepen/ en dat si haer
torten h E A E / soude keeren

Dat. vij. Capittel

A lous so quamen die lieden van Kiria
th Yearim/ en haelden die arcke des
h E A E / op/ en brachtense int huis
Aminadab tot Silua/ en sinen soon
Elezar wijden si/ op dat hi die arcke
des h E A E / soude bewaren/ En van dien dage
aen/ dat darcke des h E A E / tot Kiriath Yearim
bleef/ so vertroc den tijt so lange/ tot dattet. xx. iare
werden/ en al dat huis Israel weende na den h E
A E .

Samuel sprac totten geheelen huse Israel. Ist
dat ghi b met geheelder herten keert totten h E
A E / so doet van b die vreemde goden/ en Aharoth
en rechtet uwe herten totten h E A E / en dient hē
alleen so sal hi b verlossen wt der Philistren hant.
Doen deden die kinderen Israel van hem Baalim
en Aharoth/ en dienden den h E A E / alleē. Mer
Samuel sprac bergader al Israel tot Mizpa/ dat
ic voor b bid totten h E A E / en si quamen stamen
tot Mizpa/ en scypten water en goten dat wt voor
den h E A E / en vasten den seluen dach/ en sprake
aldaer. Wi hebben den h E A E / gesondicht/ Also
ordeelde Samuel die kinderen Israel tot Mizpa.

Doen die Philistren hoorde dat die kinderen
Israel stamen gecomen waren tot Mizpa/ troche
die princen der Philistren op/ tegen Israel/ doe dz
die kinderen Israel hoorde/ bresden si voor die
Philistren ende spraken tot Samuel/ en laet niet
af van ons te roepen totten h E A E / onsen God/
dat hi ons helpe wt der Philistren hant. Samuel
nam een vet lam/ en offerdeten h E A E / een ghe
heel brantoffer/ en riep totte h E A E / voor Israel
en die h E A E / verhoorde hem

En in dien tiden dat Samuel dat brantoffer of
ferde/ quamen die Philistren aen om te striden te
gen Israel/ Mer die h E A E / liet donderen enen
groten donder ouer die Philistren opten selue dach
en maectese scoutwiche of vuerdele/ dat si voor Is
rael gelaen worden/ Doē trocken die mannē Is
rael wt van Mizpa/ en iachden die Philistren en
sloegense tot onder Beth Car/ Doen nam Samu
el enen steen en kelventulken Mizpa en Sen/ en
hieten helpsteen/ en seyde. Tot hier toe heeft ons
die h E A E / geholpen. Also worden die Philistren
neder gedruct/ en en quamen niet meer in die pale
Israel/ en die hant des h E A E / was tegen dyc
Philistren/ also lange als Samuel leefde.

Also werden Israel die steden weder gegeuen/
die die Philistren hen genomen hadden/ van Ekro
aen/ tot Gath toe/ met haren palen/ Die verlossen
Israel vander hant der Philistren/ want Israel
had brede metten Amoriten. Samuel ordeelde Is
rael zijn leuen lanc en troc iaerlic rouf som tot Se
thel/ en Silgal en Mizpa/ en als hi Israel in al de
se plaecten geordeelt had/ so qua hi weder tot Na
math/ want daer was zijn huis/ en ordeelde Isra
el aldaer/ En tumberde den h E A E / aldaer eenē
outaer.

Als Samuel out vvert/ en sine sonen tvole re
geerde/ so vvarē si ghterich/ en onrechtueerdich
daerō begerde tvole enē coninc Cap. viij

Den Samuel out wert/ so sette hi sine sonen tot rechters ouer Iſrahel/ Sijn eerst geboren sone hiet Joel/ en die ander Abia / en waren rechters tot Ser Saba / Maer sine sonen wandelden niet in sine wegen/ maer neyehden hē tot giericheit/ en namen giften/ en buichde dy recht Doen bergaderden hen alle ouders in Iſrahel/ ende quamen tot Ramath tot Samuel/ en seyde tot hē/ Siet ghi zijt out geworden/ en v sonen en wandelē niet in v wegen/ Dus set nb eenē coninc ouer ons die ons rechtē/ so alle heidenen hebben

Doē beuelt Samuel qualijc/ dat si seyde. Geeft ons eenen coninc/ die ons rechte. En Samuel bat hoor den hē. Die hē sprac tot Samuel/ hoor die stemme des volcs/ in alle dien/ dat si tegen v geleyt hebben/ want si en hebben v niet v woypen/ mer mi/ dat ic geē coninc ouer hen en soude sijn/ Si doen v/ also si altoos gedaen hebben/ vā dien dage aen/ dz icse wt Egypten leyde/ tot desen dach toe/ en hebbe mi vlatē/ en anderen goden gedient/ Aldus verhoort nb haer stemme/ Nochtas betuyghet hen/ en vercondicht hen dat recht des conincs/ die ouer hen heerscapē oft domineren sal.

En Samuel seide al die woorden des hē. Die hē den volc/ dat van hem eenen coninc eischte. Dat sal des conincs recht sijn/ die ouer v heerscen sal/ vwe sonen sal hi nemen tot sinen waghē/ en ruypteren/ die hi hoor sinen wagen sal doen lopen/ en tot Lantuoechten en hoofflieden/ en tot acherlieden/ die hem sinen achter bouwen/ en tot maeyers in sinen oogst/ en dz si sijn harnisch/ en al wat tot sinen wagen hoor maken/ vwe dochterē sal hi nemen/ dz si Apotekersten/ cokkersten/ en bacckerē sijn. V beste ackers en wijnbergen / en olifgaerde sal hi nemen/ en sine knechtē geuen/ dact toe vā u wē zaet en wijnbergen/ sal hi thiende nemen/ en sinen camerkingen en knechten geuen/ En v knechten/ en maerten/ en v sijnste iongelingen/ en vwe ezelē sal hi nemen/ en sijn werc daer mede doe/ Van u wē rudden sal hi thiende nemē/ en ghi moet sine knechten sijn. Als ghi dan inder tijt ouer uwen coninc roepen sult/ dien ghi v vercozen hebt/ so en sal v die hē niet verhoeren

Maer dat volc vergerde hen te hozen die stemme Samuel/ en spraken/ Geen sijn/ maer daer sal een coninc ouer ons sijn/ op dat wi oot sijn als alle ander heidenen / dat ons onse coninc op der le ende hoor ons wt trecke als wi onse oylage voeren/ doe hoorde Samuel/ al dattet volc seyde / en seyde dat voor den oren des hē. Die hē sprac tot Samuel/ hoor hare stemme/ en maect hen eenen coninc/ en Samuel sprac totten mannen Iſrahel/ gaet henen elc in sijn stadt.

Saul soect die ezelinne zijns vaders/ en coemt tot Samuel/ den seluen wort vanden hē. Die hē be nolen/ dar hi Saul tot eenen coninc soude ordineren

Dat ix. Capittel

Mer was een man van Sen Jamin/ geheeten Ais/ een soon Ahiel/ des soons Zeror/ des soons Bethorath/ des soons Apsah/ des soons ees mōs Jemini/ een kintbaer man/ die hadde eenē soē/ geheeten Saul/ die was een sijn ion-

geline/ also dat geen sijnder onder den kinderen Iſrahel was/ het hoof langer dan alt volc/ Ais de vader Saul/ had sine ezelinne verlozen/ en hi sprac tot sinen soon Saul/ neem der knapen een met v/ maect v op/ en gaet henen/ en soect die ezelinne/ hi ging door tgeberchte Ephraim/ en door lant Salifa/ ende en voutte niet/ Si gingen door tiant Salim/ ende si en was daer niet/ Si gingen door tāt Jemini/ en en vonden se niet.

Maer doen si int lant Zuph quamen / sprack Saul totten knape die met hem was/ Coemt/ laet ons weder thuis gaen/ v sijn vader mach die ezelinne laten/ en hoor ons sorgē/ hi sprac/ Siet/ daer is een eerlic man Gods in deser stat/ al wat hi seyt dat gesciet. V laet ons der waerts gaen/ mischien hi sal ons onsen wech wisen dien wi ghaen/ Saul sprac tot sinen knape/ Alst dat wi al gae wat bringē wi den man want het broot is al wt onser malen/ ende wi en hebben anders geen gaue/ die vanden man Gods mochten brenghen/ Dat hebben wi/ Die knape antwoorde weder/ ende sprac/ ket/ ic hebbe een vierdeel eens silueren sikels bi mi/ die willen wi den man Gods geuen/ dat hi ons onsen wech segge

(Dooztijts in Iſrahel/ al sinen ginc om den hē. Die hē te bragen so leydenen/ Coemt/ laet ons gaen totten Siender/ want diemen nb propheten hiet/ die hiet men dooztijts Sienders)

Saul sprac tot sine knape Ghi hebt wel gesproken/ Coemt laet ons gaen/ En doen si totter stadt op gingen/ daer die man Gods was/ en totter stat op quamen/ so bonden si dceren/ die wt ghegaen waren/ om water te putten/ totten seluen spraken si/ Is die siender hier/ Si antwoorden hen/ en spraken. Ja/ Siet/ daer is hi/ haest v/ want hi is heden in die stat gecomen/ want dat vort beben/ te offerē heeft op ter hoochten/ Als ghi in die stat comt/ so sult ghi hem binden/ eer hi op gaet/ op die hoochte te eten/ want dat volc en sal niet eten/ tot dat hien come/ want hi segent dat offer/ daer nae eten die/ die genoot sijn/ dactom so gaet op/ want nb suldy hem supst binden of aen comen.

En doe si op totter stat quame/ en middē inder stat warē/ Siet/ doe ginc Samuel wt/ hem te ghe moete/ en wude op die hoochte gaē/ Mer die hē had Samuel sijn oot geopenbaect eenē dach te vort/ eer Saul quame/ en geleyt. Moogen op desen tijt wil ic eenē man tot v sijnde/ wt de lade hē Jamin / die suldy tot eenē vortē saluē/ ouer mijn volc Iſrahel/ dat hi mij volc verlosse vander Philistenen hant/ wāt ic heb mij volc aē gesien/ en sijn gecrijsch is voor mi ghecomē/ doe nb Samuel/ Saul aenlach/ so antwoorde hem die hē. Siet/ dat is die man/ daer ic v af geleyt heb/ dat hi ouer mijn volc heersche.

Doen trat Saul tot Samuel/ onder die poorte/ ende sprack/ Segt mi/ waer is hier des Sienders huys/ Samuel antwoorde Saul/ en seyde. Ick ben die Siender/ Gaet voo/ mi op die hoochte/ wāt ghi sult bedē met mi eten/ mooge wil ic v latē ghaē/ en al wat in uwer herte is/ wil ic v seggē/ en om die ezelinnen/ die ghi vvoor drie daghen verlozen hebt/ en becōmert v nb niet/ si sijn geuodē/ en wtens salt sijn al dat lieflic is in Iſrahel/ en salt niet v/ en den

die stadt van Tours. B
iii. Reg. ij. f
a
D

gebelen huse was baders zyn/ Saul antwoorde / en
ben ic niet een sone van Jemini/ banden aldermin
sten stamine/ ende mijn geslachte dat kleinste oud
allen geslachten der stammen Ben Jamin/ Waer
om segdi mi dan van sulcken

Samuel na Saul en sine knape/en leyde in de
eetkamer/ en settese bouen/ onder die genoot watē
dier was/ bi. xxx. mannen/ En Samuel sprac totte
roc/ Geeft herwaerts dat stue dat ic v ghafe/en be-
ual v/ dat ghyt v: v sout houden/ Doen hief die roc
een scouder op/ en droechte op en settese voor/ Sa-
ul/en sprac/ Siet/ dat is ouerbluen/ legget voor v
en etet/ want het is tot deser tijt voor v gehouden
doen ic dat volc noodede. Also adt Saul met Sa-
muel op dien dach

En doen si af ginghen vander hoochten tetter
stade/ so sprac hi met Saul opten soldere/ En ston-
den vtoech op/ En doen die morgen stont op ginc
so riep Samuel Saulem op den solder/ en si gingē
beyde met malcanderen wt/ hi en Samuel/ Ende
dren si af quamen aent eynde der stadt/ soo sprack
Samuel tot Saul/ segt den knape dat hi voor ons
wech gae altoos voort aen/ Mer staet ghi nu stille
dat ic v te kennen geue wat God geleyt heeft.

Samuel saluet Saul tot eenen coninc hi pro-
pheteert oft voorise get hem/ dy v elc hem gemoete
Samuel roept dat volc/ en geeft haer den coninc.
Dat. x. Capittel

ken vroots/ Die derde een flesch met wijn/ ende si
sullen v grueten/ en v twee broden geuen/ dat sul-
di van haren handen nemen. Daer na suldi comen
op den hoeuel Gods/ daer der Philisteē seilwach-
ter is/ En als ghi aldaer in die stadt coemt/ so sal v
eenen hoop propheten ontmoeten/ vander hooch-
ten/ en voor hen een psalter spele/ ende tamborien
pijpen/ en herpen gaen/ propheterede/ en die geest
deo h. E. E. E. sal verdich of spoedich worden ou-
er v/ dat ghi niet hen sult propheteren. Daer sul-
di een ander man worden

Als v nu dese teekenen comē/ so doet wat v voor
handen coemt/ want God is met v/ Ghi sult voor
mi af gaen tot Gilgal/ Siet/ daer wil ic tot v af co-
men/ Dat ghi v antoffer en dootoffer offert. Seue
dagen suldi verbeyden/ tot dat ic tot v come / en v
te kennen geue/ wat ghi doen sult/ Ende doen hi si
ne scouderen keerde/ dat hi van Samuel soude gae
veranderde hem God in een ander herte/ en al de
se teekenen quamen op den seluen dach

En als si aenden hoeuel quamen/ Siet/ doe ont-
moete hen eenen hoop propheten/ ende den gheest
Gods wert verdich ouer hem/ alsoo dat hi onder
hen propheteerde/ Mer doen si hem lagen/ die hē-
te voren gekent hadden/ dat hi metten propheten
propheteerde/ seyden si al ouder malcanderē/ Wat
is den soon His gescriet/ Is Saul ooc onder de pro-
pheten/ Ende een antwoorde daer/ en sprac. Wie

is haer vader/ daer wt is dat leg-
woort gecomen/ Is Saul ooc
onder die propheten / En doen
hi wt gepropheteert hadde/ soe
quam hi op die hoochte

Sauls oom sprack tot hem
ende tot sinen knape / Waer sy
di henen gheghaen/ k antwoor-
den/ die ezels soecken en doe wi
saghen/ dat si daer niet en wa-
ren/ soe quamen wy tot Samu-
el / Doen sprack die oom Sa-
uls/ Segghet mi wat seyde Sa-
muel? Saul antwoorde sinen
oom/ hi seyde ons/ dat drie eze-
linuen vonden waren / Maer
vanden coninc rucke en seyde hy
hem niet/ wat Samuel gheseyt
hadde

Samuel riep vbole te samen
totten h. E. E. / tot Mispa/ en
sprac totten kindere Israel/ dus

seyt die h. E. E. / die God Israel. Ic heb
wt Egypten geleyt/ en v vande
Egyptenaers hant verlost/ en
vander hant alder coninc rucke
dye v dwongen/ En ghi hebt nu
v den God verwoyde die v wt
allen vwe oeuere en tribulati-
en geholpen heeft/ en segt tot
hem/ settet eenen coninc ouer
os Wel aen/ so gae nu voor den
h. E. E. / nauwte stammen en
maechscappen

Doen en Samuel alle stamme
Israel daer toe bracht/ so wert
den stam Hen Jamin geraect/ En
doen hi den stamme Hen Jamin
daer toe bracht/ met sinen
geslachten/ o wert dat geslacht
Matri geraect/ en Saul die soon
His wert geraect / En si sochten
hē/ maer si en vonden hem
niet/ daerom

In deser
tijt so na
mē her
toz van
Troies

En nam Samuel een olye glas/ en
goot op zyn hooft/ en ruste hem / en
seyde/ Siet ghi wel/ dat v die h. E. E.
tot eenen prince ouer zyn erfdeel
gesalft heeft/ Als ghi nu van mi gae
so suldi twee manuen binden/ by den graue
Abel inden pale Ben Jamin/ tot Zelsah/ die
sullen tot v seggen/ Die ezellinnen zyn
gheuonden/ die ghi zyt gaen soecken/ ende
siet v vader heeft die ezels wt in / en v
der achtinge gelaten/ en sozget om v/ en
seyt. Wat dzeuen sal ic om minen
soon doen?

En als ghi v van daer wat voordere
heert/ so sul rinendye di comen totter
eycken Thabor/ daer sullen v drie
vade tri mannen aen comen/ die op
gaen tot God te Beth elē daer
El deene vnaecht die v oerrens/ Die
at v die stue

braechden si voord den hē
 Kē/ oft hi noch derwaerts co
 men soude/ die hē Kē ant
 woordt/ Siet/ hi heeft hem
 thuis verborzen/ Doen liepē
 si henen/ ende haelden hem/ en
 de doen hi onder dat volck ter
 de/ was hi thooft langher dan
 allet volc/ En Samuel sprack
 tot alle den volcke/ Daer siet
 ghi den welcken die hē Kē
 vercozen heeft/ want zijns en
 is geen gelike/ in alle den volc
 ke/ Doen iuycht en allet volck
 ende sprac/ Seic to: ten nieu
 wen coninc.

Samuel seyde den volcke
 alle trecht des conincrijcs en
 de seereft in een boec/ ende seyde dat: voor den hē
 Kē/ Ende Samuel liet alle t'volc gaen/ elc in zijn
 huys/ Ende Saul ginc oechuya tot Gibea/ ende
 des heyls ginc een deel met hem/ der welcker ber
 ten God raecte/ Maer die kinderen Belial sprake
 wat soude ons dese helpen/ en veracht en hem/ en
 en brachten hem geē giften/ Maer hi dede/ als oft
 hijs niet en hoorde.

Jabes wort van Ahas den amoniter belezet
 maer Saul ontsette ende verlostet.

Dat. xi. Capittel

Ahas die Amonite troc opwaerts en
 de belegerde Jabes in Gilead/ ende
 al die mannen tot Jabes spraken tot
 Ahas/ Maect een verbont met ons
 so willen wi b' dienen/ Maer Ahas
 die Ammonite/ antwoorde hen/ Daer inne wil ic
 met v een verbont maken/ dat ick v allen dat rech
 ter oge wt steke/ en maken v te sla: den onder alle
 Israel/ Doen spraken tot hem alle die Giders tot
 Jabes/ Geeft ons seuen dagen/ di: wt boden seyn
 den in alle palen Israel/ en isser dan geen salichma
 ker/ so willen wi: tot v wtgaen.

Doen quamen die boden tot Gibea Sauls/ en
 spraken dat: voor die ooren des volcs/ Doen hief
 al t'volc zijn stemme op ende weende. Ende siet/
 doen quam Saul vanden belde/ achter die runde
 ren en sprac/ wat is den volcke dattet weent/ doen
 ber: elden si hem die saken der mannen van Jabes
 Doen wert den geest Gods verdich op hem/ als
 hi sulcke woorden hoorde/ ende zijn toornicheit v
 grainde zeer/ en nam een paer ossen/ ende hyeuse
 in stukken/ ende seynde in alle palen in Israel/
 door die boden/ ende dede seggen/ Wie niet wt en
 treet Saul ende Samuel na: diens runderē salme
 also doen

Doen viel die vrese des hē Kē opt volc/ dat
 si wt trocken als een man/ en men telde se te Be
 sek/ en die kinderen Israel ware die hondet mael
 dusent mannen/ en der kinderen juda dertich duy
 sent mannen en si seyden den boden die gbecomen
 waren/ Aldus legt den manne tot Jabes Gilead
 Morgē sal v hulpe geschieden/ als die zone opt heet
 se is/ doen die boden quamen en vcondichden dat
 den mannen tot Jabes/ so werden si vade/ Ende
 die mannen Jabes seyden/ Morgen willen wi tot

v wtgaen/ dat ghi ons doet/ al dat v bekeft.

Ende des anderen morgheus stelde Saul dat
 volc in drie deelen/ ende quam inden leeghere/ aen
 die morgen wake/ ende sloech die Ammonite/ tot
 dat den dach opt heetste wert/ Maer die ouerbie
 uen worden also berstroit/ dat haerder niet twee
 bi malcanderen en bleuen/ Doen sprack dat volck
 tot Samuel/ Wie zijn die daer seggen/ Soude Sa
 ul ouer ons heersken: Geeft die manne herwaere
 dat wise doden/ Maer Saul seyde/ Niemand en sal
 op desen dach steruen/ want die hē Kē heeft he
 den salicheit gegeuen in Israel.

Samuel sprac totten volcke/ Coemt laet ons
 tot Gilgal gaen/ ende dat conincrijcke aldaer ver
 neubten/ Doen ginc al dat volc tot Gilgal/ ende
 maecten Saul daer tot eenen coninc voor dē hē
 Kē tot Gilgal/ ende offerden dootoffer voor den
 hē Kē/ ende Saul met alle den mannen Israel/
 verbliden hen daer te mael zeer.

Samuel bewist onbehagelicheit ende onsculc
 voor al den volcke/ hie vermaent haer die weldaet
 en straffinge Gods/ en dat si nieuwers van hem
 en souden wijcken

Dat. xij. Capittel.

Doen sprac Samuel tot alle Israel/
 Siet/ ic heb urve stemme ghehoort
 in alle dat ghi mi gesept hebt/ en heb
 vbe eenen coninc ouer v ghemaect/
 Ende nu siet/ daer gaet urve coninc
 voor v henen/ maer ic v oudt ende grūsch gebor
 den ende mine sonen zijn bi v/ ende ick ven voor v
 henen gegaen/ van mijnder ioncheit aen/ tot op de
 sen dach/ Siet/ hier ven ick/ antwoordt teghen mi
 voor den hē Kē/ ende sinen ghelallden oft ic
 yemants offchen oft ezelen ghenomen hebbe/ oft
 ick yemanden ghetweldt ende onrecht hebbe ghe
 daen/ oft ick yemanden berdruct hebbe/ oft ick
 van yemants hant een gheschenck ghenomē heb
 be ende heymelick ghehouden/ so wil ick v weder
 gheuen.

Si seyden/ ghi en hebt ons gheen ghetweldt/
 noch onrecht gedaen noch berdruct noch van ye
 mants hant yet ghenomē. hi sprack. De hē Kē
 si ghetuyghe tuschen v en si ghelalde in desen da
 ghe dat ghy niet in mijnder handt gheuonden en
 hebt. Si seyden. Jae/ ghetuyghen sullen wi zijn/

er. xvi. d

Ende Samuel sprac totten volcke/ Die h' E' S' E' die Moise en Aaron gemacēt heeft/ en uwe vaders wden lande van Egypten geleyt heeft/ soe treect nu herwaerts/ dat ic v' ordeele voor den h' E' S' E' ouer alle gerechticheit des h' E' S' E' die h'raen v' en uwen vaderen gedaē heeft

ge. xvi. lu. iij. d

Als Jacob in Egypten gecomē was/ so riepen uwe vaders totten h' E' S' E' en h' sandt Moise en Aaron/ dat si uwe vaders wt Egypten soude leyde en h'cste in dese plaette woonen/ Mer doen si des h' E' S' E' haers Gods v'gaten/ so v'ocht h'le on der de macht Siffera/ des hooftmans tot H'or en on d' die macht der Philisteen/ en on d' die machte des conincs v' Nabiten/ die streden tegē hen/ En riepe w'c totten h' E' S' E' en sprake/ wi hebbe ge sondicht/ dat wi den h' E' S' E' v'laten hebbe/ en Sa alim en Akharoch gedient/ Mer vloot ons vande handen onser vianden/ so willen wi v' dienen/ Doē sent die h' E' S' E' Jerubaal/ Gedam/ Yephthah/ en Samuel/ en vloke v' ontcom van uwer viandē hā den/ en het v' seker wonen

Ju. vi.

Lre. viij. hreg. ii.

Mer doen ghi saecht/ dat Nabas die coninc der hundertē Himmon/ tegen di quam/ soo byt ghy tot mi/ Niet ghy/ maer een coninc sal ouer ons hee scen/ hoe wel nochtans uwe God/ v' coninc was/ Nu daer/ Ghi hebt uwen coninc/ die ghi v'ore en gebedē hebt/ Want h'c/ Die h' E' S' E' heeft eenen coninc ouer v' gelet/ Ik dat ghi nu dē h' E' S' E' v'reeft en hē dient/ en sine stēme hoopt/ en dē mont des h' E' S' E' niet ongehoorsaem en zijt/ so suldi beyde/ ghy/ en v' coninc/ die ouer v' heersct. dē h' E' S' E' uwen God volgen/ Mer ist dat ghi des h' E' S' E' stemme niet en hoopt/ mer sinen monde ongehoorsaem zijt/ soe sal die hant des h' E' S' E' tegen v' en tegen v' vaders zijn.

Doē coemt nu herwaerts/ en h'et/ dat groote dinc/ dat die h' E' S' E' v'oor uwen ogen doen sal/ en ist nu met v' tarwen oogt/ Maer ic wil den h' E' S' E' aenroepen/ dat hi sal laten donderen en rege nen/ dat ghi te bunnen wert/ en h'ensult/ v' groot quaet/ dat ghi v'oor des h' E' S' E' ogben gedaen hebt/ dat ghi eenen coninc begeert hebt/ En doen Samuel den h' E' S' E' aēncip/ liet die h' E' S' E' optē selue dach dōdere en rege nē/ Doē v'eele alle dat vole den h' E' S' E' en Samuel zee/ En sprake al tot Samuel/ Side den h' E' S' E' dinen God/ v'oor uwen knechten/ dat wi niet en steruen/ wāt bouē al onse sonden/ hebben wi ooc dat quaet ghedaen dat wi ons eenen coninc begeert hebben

Samuel sprac totten volcke/ en v'reeft uz/ Ghi hebt (tis waer) dat quaet al ghedaen nochtans en wāct niet achter vanden h' E' S' E'/ maer dient den h' E' S' E' van gheleider herien/ en en wāct nae d' ydelheit niet/ want het en v'ordert v' niet/ en ten cā v' niet verlossen/ want het een ydel dinc is/ wāt die h' E' S' E' en sal zijn v'ale niet verlaten/ om zins grote naes wille / want die h' E' S' E' heeft v' begonst te maken/ hem seluen tot eenen volcke.

Mer h'c si bettere van mi/ miscluen also aenden h' E' S' E' te besondigen/ dat ic affloude late v'oor v' te biddē/ en v' te leeren dē goeden oprechten wech/ v'reeft alleen den h' E' S' E'/ en dient hē gete outwele van gheleider herien / want ghi hebt gheuen hoe grote dingen hi met v' doet/ Maer ist/ dat ghy

qua h'c doet/ so suldi beyde/ ghy/ ende uwe coninc verlossen zijn

Die Philistinen maecten haren leger tegē die I'recluten/ in Michmas/ Sauls ongehoorsaem den h' E' S' E'/ en daeromme wert hi van Samuel gestraft

Das xij. Capittel

Saul was een iaer coninc ge weest/ en doen hi twee iaer ouer Israel geger neert hadde/ soo v'croos hi hem drie dusent mannen wt Israel/ twee du sent waren met Saul te Michmas/ en op dat geserchte Seth El / en een dusent met Jonathan tot Sibeā Sen Jamin/ mer dat ander volc liet hi gaen cick in zjn woonstede/ Maer Jonathan noch die Philisteen in haerder hoedinghe die tot Sibeā was/ dat quam v'oor die Philisteen En Saul het die basupnen blāsen inden gheheelen lande/ en seggen laet die Ebreen horen/ en al Isra el hoordet segghen. Saul heeft der Philisteen hoe dingē gestlagen/ want Israel stanc v'oor den Philisteen/ en al t' volc riep na Saul te Gilgal.

Doen verghaderden hen die Philisteen/ om te striden tegen Israel/ dertich dusent wagens/ sesdu sent ruyters/ en ander volc so bele/ als landt acide ouer v'ander zee/ en trocken opwaerts/ en leegden hen tot Michmas/ tegent oosten/ v'oor Bethauen/ Doen dat die mannen Abiel saghen dat hen ongeluc opten hals was/ want dat volc was daer toe gecomen/ so berborgen si hen in die hōlen/ spe luncken/ en roosten/ en gaten/ en in die putte/ mer die Ebreen gingen ouer die Jordane/ int lāt Sad en Silead. Mer Saul was noch tot Gilgal/ en al t' volc wert achter hem verseriet/ Doen verbejde h' seuen dagen/ tot dier tijt / van Samuel gheoor dincert oft gheset/ Ende doe Samuel niet en quā tot Gilgal/ soe verstroyde hen liden dat volc fan hem.

Doen sprac Saul/ brenge mi herwaerts v'ant offer en dootoffer/ ende hi offerde v'antoffer/ Als hi dat v'antoffer v'olpndt hadde/ h'c/ doen quam Samuel/ Doen ginc Saul wt hem te ghemoete / om hem te grucen/ oft te seggen/ Samuel sprac/ Wat hebdi ghemaect/ Saul antwoorde/ Ich sach datter volc hem vā mi verstroyde/ en ghien quādē iz ter rechter tijt/ en die Philisteen waren v'gadert tot Michmas Doen sprac ic/ Nu sulle die Philisteen tot mi af comē tot Gilgal/ en ic en heb daesicht des h' E' S' E' niet verbeden/ en selde mi coenlic/ en offerde v'antoffer

Samuel sprac tot Saul/ Ghi hebt scttelick ghe daen/ en en hebt die geboden des h' E' S' E' d'ins Gods v' gehouden/ die hi v' gebode hadde/ want hi soude v' rife v'oor spocdich gemacēt hebben ouer Israel/ v'oor der en v'oor der/ Maer nu en sal v' e'ke niet staende bliuen/ Die h' E' S' E' heeft hem eenen man weghesocht/ nae zinder betten/ dien heeft die h' E' S' E' geboden/ p'unce te zjn ouer zjn volc wāt ghi en hebt des h' E' S' E' gebot niet gehouden/ en Samuel maecte hem op/ en ginc van Gilgal op/ tot Sibeā Sen Jamin.

Saul telde dat vole dat hi hem gevonden was v'ies dusent mannen/ Mer Saul en sine soon Jonathan en t' volc dat hi hē geuōden wert/ bleue tot Sibeā Sen Jamin. Die Philisteen hadden hen ge

begheert tot Michmas/ En wt den legheer der Philisteen trocken die heyde om te verduen/ Die heerde hem om die strate tot Gath/ int dal Saul/ Dan der heerde hem om op die strate Beth boor/ Dat derde heerde he op die strate die daer steect aē dat dal Zeboim/ aen die woestine

Maer daeren wert gheen smit gheuonden int ghele lant bā Israel/ Want die Philistee dachtē/ die Ebyren mochte sweerde en spienen maken/ en alle Israel moeste neder trecken totten Philistee/ als yemant eē ploech yser/ houweel/ bile/ oft seysen hadde te scrijpen/ of wat aen die seysenen/ houwelen/ gaffelen/ en bijen/ af ghearbeidet was/ en dye worde bot geworde waren/ Als nu den strifdach quā/ so en werter noch sweert/ noch spiese geuonden in alle des volcs hant/ dat met Saul en Jonathā was/ mer boor Saul en sine soone wert wat gheuonden/ Ende der Philisteen hoedinghe troeck hi boor Michmas over

Jonathas treect tegen die vyanden met list/ ende verwinde/ Ende Saul coemt hem te hulpe met den volcke/ Jonathas adt tegen dat gebot zijns vaders/ ende ooc des gelickē dat volcke Dye vader woude dē soon dootslāē/ maer ty volck verlost hē. Saul bescermt dat volc voor hare vianden

Mat. xiiij. Capittel

Het geniel tot dier tijt/ dat Jonathā die sone Saul sprac tot sinen knape/ die sijn wapendragher was/ Coet/ laer ons ouer gaen totter Philisteen hoedinghe/ die daer ouer leit/ en hi en gāft sinen vader niet te kennen/ Saul woonde tot Si bea aent eynde/ onder eenen granaet boom/ dye in der voorstade was/ en des volcs dat bi hem was/ was by sechshondert mannen/ Ende Abia die soone Abihob/ Ababods broeder/ Michas soon des soos

missien die hē En E sal met ons wercken/ Want het en is den hē E E E niet swaer/ doot vele/ ofte luttel te helpen. Doen antwoorde hem sine wapendragher/ Doet al wat in uwer bette is/ baert henen sie/ eben met v/ so v herte wil.

Jonathā sprach/ wel aen als wi ourecomen totten herde/ en hen int ghesichte comē/ als dat si dan segghē/ laet stille/ tot dat wi aen v gerakē/ so wil ik wi in onse place bliue staen/ en niet tot hen opchimmē. Mer als dat si segghē/ Coemt tot ons opwaerts/ soe wil ik wi tot hen opchimmē soo heeffte ons die hē E E in onsen handen ghegeuen/ ende dat sal ons tot een teken sijn.

Doen si nu beyde in der Philisteen hoedinghe int gesicht quame so seyde die Philistee/ Siet/ dye Ebyren sijn wt die gate gegāē/ daer si hē in v boorge hadde/ En die mannē in v hoedinghe/ antwoorde Jonathā/ en sine wapendragher/ en seyde Coemt opwaerts tot ons/ soo wil ik wi v dat bel leeren. Doē sprac Jonathā tot sinē wapendragher. Climb mi nae/ die hē E E herfise gegeue in die hādē Israel/ En Jonathā clauerde met handen en beesten daer op/ en sijn wapendragher hem na.

Doē vielē si/ boor Jonathā neder/ en sijn wapendragher doodde/ hem altoos na volgende/ Alsoo dat den eersten nacht/ die Jonathā en sijn wapendragher deden/ was bi twintich mannē/ bi na in eē halue buender ackers/ die een ioc druet. En daer quā een vlucht inde legheer/ opten belde/ en in alle boe der hoedinghe en die die daer verderfde/ quam oge die vlucht aē/ also dattet lant in een ghecumel ofte rumoer quam/ en daer verhieft haer eē vlucht tot Gad/ Ende dye poortwachters Saul/ tot Si bea/ Ecu/ Samin/ saghen/ dat den hoop seeyde/ ende verkiep hem herwaert ende der waert

Lu. xiiij

D

Saul sprac totte volcke dat by hem was/ Telt/ ende besiet/ wie van ons wech is gegāen/ en doen si telde/ het doen en was Jonathā/ en sijn wapendragher daer niet/ Doē sprac Saul tot Abia/ Siengt die arche Gods herwaerts wāt de arche Gods was tot dier tijt bidie kinderen Israel/ en doen Saul noch metten puester sprach/ doen hieft hem den hoop inden Philistee leger/ liep/ en wert groot/ En Saul sprac totten priester/ Tret utte hant af/ En Saul riep/ ende alle volc dat met hem was

en quame totte stēn/ En fiet/ doe ginc elcs swaert tege dē adere/ en daer was eē zere groot rumoer.

En die Ebyren die se boeren bi die Philisteen gewerck waren/ ende met hen inden leger op ghetrocken wāre romsime dedē hen tot Israel/ dye met Saul en Jonathā wāren/ en alle manne van Israel/ die hen opt geberchte Ebyraam beboigen hadde/ doe si hoodde/ dat die Philisteen vloē/ soe stecten si achter hen wech inden strif/ Alsoo halp die hē E E E Israel/ tot dier tijt/ ende den strif dē duerde tot Bethauen toe.

Ende doe die mannen Iſrael daer toe quame optenſeluen dach beſwoer Saul al t volc/ en ſprac Veruloect ſi elc/ die hoot etet toſten auont toe/ dz ſe mi aen mine vianden wycke/ Doenen proefde ooc al dat vole geen hoot/ En dat ganſte lat qua in dat wout/ oft wilderniſſe. Daer lach huenich opt belt. En doen dat volc in die wilderniſſe quam ſiet/ doen ſo bloeyde dat huenich/ Mer niemant en dede vanden ſeluen metter hant tot ſinen monde/ Want dat volc breefde hem voor den eedt.

Mer Jonathan en hads niet gehoort/ dat zijn vader dat volc beſwozen hadde/ en ſtack ſinen ſtaf wt/ die hi in zijn hant hadde/ en ſtack met die ſceerp te in die huenich taet en heerde ſine hant tot ſinen monde/ doen werden ſine ooghen wacker/ Doen antwoorde een vanden volcke/ ende ſprac/ Vvader heeft dat volc beſwozen/ en gheſent/ Veruloect ſi alle man die heden wat etet/ Dat volc was moede/ Doen ſprack Jonathan/ Mijn vader heeft dat lant bedroeft. Siet hoe wacker zijn mine ogen geworden/ om dat ic een weynich van dien huenich geſmaect hebbe. I hadde t volck heden gheten vand bueten zinder vianden diet vant/ ſo waer ooc den ſlach groter geworden tegen die Philiſteen/ maer ſi doegen die Philiſteen op dien dach/ van Michmas tot Malou toe/ En dat volc wert zeer moede

En dat volc bereyde die buete/ en nam ſcapen runderen/ en calueten/ en dedenſe af opter aerden en atenſe metten bloede/ Doen vercondichden Saul dat/ ſiet/ dat volck beſondicht hem aenden h. E. E. dattet bloet etet. hi ſprac. Ghi hebt qualc ghedaen/ Wentelt nu herwaerts tot mi eenen groten ſteen/ en Saul ſprac noch meer/ Verſtroyt v onder dat volc/ en ſegt hen/ dat elc ſinen oſch ende zijn ſcaep tot mi brenge/ ende ſatet al hier/ dat ghijt etet en h niet en beſondicht aen den h. E. E. metten bloet eten/ Doen bracht al t volc/ elc ſinen oſch met zinder hant daer toe/ des nachts/ en ſloeg a/ daer/ En Saul timmerde den h. E. E. een outaer/ Dat is den eerſten outaer die hi den h. E. E. timmerde

En Saul ſprac/ Taet ons af trecken/ den Philiſteen na vider nacht/ en haer vrouent tot dz licht dach wert/ alſo dat wi niemanden van hen ouer en laten/ Si antwoorden/ Doet al wat v behaecht Mer die preeſter ſprack/ Taet ons herwaert tot God genaken/ En Saul hjaechde God/ Sal ick af trecken den Philiſteen na/ en wilt ghile in Iſraels handen geue. Mer hien antwoorde he in dier tijt niet. Doen ſprac Saul/ Taet al die ſceerpe hockken des volcs herwaerts comen/ ende onderuint/ ende ſiet/ Men welcken deſe ſonde ſi tot deſer tijt/ Want alſo warachtelick als God leeft/ die ſalichmaker Iſrael/ En al waerſe aen minen ſoon Jonathan/ ſo ſal hi ſteruen. En niemant en antwoorde hem wt alle den volcke.

En hi ſprac tot al Iſrael/ Sijt ghi op geender ſiden/ I/ en mijn ſoon Jonathan/ ſullen op deſe ſide zijn/ Dat volc ſprac tot Saul/ doet dat v belieft En Saul ſprac toſten h. E. E. den God Iſrael/ Doet wat recht is/ Doen wert Jonathan ende Saul geraect/ Maer t volc ginc by wt/ Saul ſprac Werpt ouer mi/ en minen ſoon Jonathan/ Doen wert Jonathan geraect/ en Saul ſprac tot Jona-

chan/ Segt mi/ wat hebdi ghedaen/ Jonathan ſeyt hem en ſprac/ Ic hebbe een weynich huenich gheſmaect/ metten ſtaf die ic in mijn hant hadde/ ende ſiet ic moet daerom ſteruen!

Doen ſprac Saul/ God doe mi dit en dat/ Jonathan ghi moet den doot ſteruen/ Mer dat volck ſprac tot Saul/ ſoude Jonathan ſteruen/ die deſen nacht ſo grote ſalicheit in Iſrael gedaen heeft/ ſoo warachteliken als die h. E. E. leeft/ Daer en ſal gheen hair van ſinen hoofde opter aerden vallen/ want met Gode heeft hi op deſe tijt gewracht/ al ſo vloſte dat volc Jonathan/ dat hi niet ſteruen en mochte/ Doen troe Saul op/ vande Philiſteen/ en die Philiſteen trocken op haerder plaetſen

Mer doen Saul dat rijke ouer Iſrael in genomen had/ ſtreet hi rontom tegen alle ſine vianden tegen die Moabiten/ tegen die kinderen Ammon tegen die Edomiten/ tegen die coninghen Soba/ tegen die Philiſteen/ en wertwaerts bi hem heerde Daer van hi en maecte een heit/ en doech die Amalekiten/ en verloſte Iſrael vander hant aller die ſe crenten

Saul hadde ſouen/ Jonathan/ Iſwi/ Malchitua/ ende ſine twee dochteren hieten alſo/ Die eerſte gebozene Merob/ en die ionckerſte Michal/ En Sauls wijf hiet Abinoam/ een dochter Ahimaaz en zij belthooffme hiet Abner/ ee ſone/ Mer/ Sauls broeder ſone/ Kis was Sauls vader/ Maer Mer Abners vader/ was een ſoon Abiel

Daer was eenen crachtigen krijt tegē die Philiſteen/ alſo lange als Saul leefde/ Ende waer Saul eenen ruſtigen rallehen man ſach/ dien nam hi tot hem.

Samuel beneelt/ dat Saul ſoude Amalech verſlaen ende verbannen/ Saul is onghehoorſaem/ daerom wort hi vanden rijke verſtoſen

het. xv. Capittel.

Samuel ſprac tot Saul/ Die h. E. E. heeft mi geſeint/ dat ic v tot eenen coning ſoude ſaluen/ ouer zijn volc Iſrael/ Dus hoort nu die ſteine dz woorden des h. E. E. R/ Dus ſpreect die h. E. E. Zebaoth/ Ich heb bedacht wat Iſraels dede/ en hoe hi hendē wech verleyde/ doe hi wt Egypten troe/ dus treect nu/ en ſaect die Amalekiten/ en verbanſe/ met al dat ſi hebben. En ſpaert hen niet/ mer doot heyde man en wijf/ kinderen/ en ſugelingen/ oſſen en ſcapen/ kemelen en ezelen.

Saul liet dat voort volc comen/ en bert eldeſe tot Talaim/ twee hondert duſent boefuolcs/ ende then duſent mannen wt Juda/ En doe Saul qua totter Amalekiten ſtat/ legerde hi een lage aen de beke/ En dede den Keniters leggen/ Gaet henen wijct/ en treect af vanden Amalekiten/ dat ic v niet met hen en verſlae/ Want ghi deet outfermherticheit aen allen den kinderen Iſrael/ doen ſi wt Egypten reyden/ alſo maecten hen die Keniten vande Amalekiten.

Doen doech Saul die Amalekiten van Hevila aen tot Sur toe/ die voor Egypten leget/ en greep Agag/ der Amalekiten coning leuende/ en al t volc berbande bi met des ſweerts ſceerpte/ Mer Saul en t volc ſpaerden Agag/ en wat goede ſcapen/ en

rinders/en al wat gemestet was/en die lammetz en al wat goet was/ende en wildens niet verbanne/mer wat snode en onduchdelic was/vbāde si.

Doen gesciede des h^EE^ER woort/tot Samuel ende sprac/het berouwet mi/dz ic Saul tot eenē coninc gemaeckt hebbe/Want hi heeft hē achter mi afgekeert/en mine woorden n^z beuechticht. Daerom wert Samuel gram/en riep dē geheelen nacht totten h^EE^E/ En Samuel maecte hem broech op/dat hi Saul smorgens ontmoeten soude/en hē wert gebootschap/dat Saul tot Samuel comen ware/en had hē eē littekehē opgherecht/en was daerom getrocken/en tot Gilgal afgecomen

Als nu Samuel tot Saul quam/so sprac Saul tot hem/Segent zijt ghi den h^EE^E/ Ic heb des h^EE^E woort beuechticht/Samuel antwoorde/Wat geroepe d^z scapen is dan dat in mine oren/en dat geroepe der rinderen dat ic hoorc/Saul sprac/Vanden Amalekiten hebben sise ghebracht/Want dat volc spaerde den besten scapen/en rinders/om des offers wille des h^EE^E ws Gode/dat ander hebben wi verbannt.

Mer Samuel antwoorde Saul/Laet b seggē wat die h^EE^E met mi gesproken heeft/delen nacht/hi seyde/legghet op/Samuel sprac/En ist niet also/doen ghi cleyn waert booz wben oger/so wert ghi dat hoort onder die stammē Israel/en die h^EE^E salde b tot eenen coninc ouer Israel. En die h^EE^E sant b opten wech/en sprac Treect henē/en ubant die sondaers/die Amalekitē/ende strijf tegen hen/tot dat ghise al te niete doet/waer om en hebdi des h^EE^E stemme niet gehoort/Waerō heb di b totten roof gekeert/en quaect ghebaen booz den ogen des h^EE^E.

Saul antwoorde Samuel/Ic heb doch de stemme des h^EE^E onderdanch geueert/en bē hen getrocken den wech die m^z die h^EE^E seynde/En heb Agag der Amalekiten coninc ghebracht/en die Amalekiten ubaniet/Mer dat volc heeft handen roof genomen/scapē en rinderen die bestē onō den verbanden/om den h^EE^E dinen God te offeren in Gilgal/Samuel sprac/Me ynt ghy/dat die h^EE^E lust heeft aē offer en byantoffer

als een gehoorzaamheit der stemmen ons h^EE^E. h^EE^E/Siet/gehoorzaamheit is beter dan offerant de/en toe luyfcren beter/dan dat bet ban rammē/Want onghoorzaamheit is een toruerie sonde en wederstaenicheit/is moeyte en afgoderie. Om dat ghi dā des h^EE^E woort v^zwoypen hebt/so heeft hi b ooc v^zwoypen/dat ghi niet en moecht coninc zjn

Doen sprac Saul tot Samuel/Ic heb ghesondicht/dat ic des h^EE^E beuel/en uwe woordē ouergetorden heb/want ic vreesde t^zvolc en boozde haer stemme/En ub hergeeft mi die sonde/en keert met mi om/dat ic den h^EE^E aenbede/Samuel sprac tot Saul/Ic en wil niet met b om keeren/wāt ghi hebt des h^EE^E woort herwoypen. En de h^EE^E heeft b ooc verwoypen dz ghi geen coninc en sout zjn ouer Israel. En als hem Samuel oin keerde/dz hi wech soude gaen/greep hi hem/bi eenen tippe zjns rocks/en hi scoorden/Doen sprac Samuel tot hem/die h^EE^E heeft dz conincrije Israel heden ban b gescoort/en ubē naesten gegeuen/die beter is dan ghi/ooch en sal die vinnid in Israel niet missen/en hem niet laten groutwelen/wāt hi en is gern mensce/die hē soude laten groutwelen

hi sprac/Ic heb ghesondicht/maer eert my nu booz die Ouders mijns volcs/en booz Israel/en keert met mi om/dat ick den h^EE^E wben God aenbede/Also keerde Samuel om/nae Saul/dz Saul den h^EE^E soude aenbeden. Mer Samuel sprac/Laet herwaert tot mi biengen Agag der Amalekiten coninc/en Agag ginc tot hem moede lic/En Agag sprac/Also wijet des doots bitterh^z Samuel sprac/Selick b sweert b^zoutwen sonder kinder gemaeckt heeft/so sal ooc b moed sond kinder zjn onder den wijuen/Mūs hieu Samuel den Agag in stucken/booz den h^EE^E in Gilgal.

En Samuel ginc tot Ramath/mer Saul troc optwaerts tot linen buse/te Gibeath Saul/Ende Samuel en sach Saul boozt meer niet/tot aendē dage zjns doots/Mer nochtans droech Samuel routwe om Saul/om dat t den h^EE^E berouwet hadde/dz hi Saul tot eenē coninc ouer Israel gemaeckt hadde

Samuel is droeulich om Sauls wille/maer de h^EE^E hiet hem dat hi aflate te trueren/ende dat hi David den Irais lone/tot eenen coninc soude saluen. Die geest des h^EE^E verlaet Saul/ende die boose geest regeert bez/David wort geroepen/dat hi metter berpē verlichtinge make

Dat xvi. Capittel

Side die h^EE^E sprac tot Samuel hoe langhe diaget ghy routwe/ō Saul/dien ic verwoype heb/dz hi gecē coninc en k ouer Israel/Wilt b hootnen met olie/en coēt/dz ic b leynde totten Bethlemute Ilat/want

under sinen sonen/ heb ic mi eenen coninc boozheit
Samuel sprac/ hoe sal ic henen gaen/ Saul salt ver-
neemen/ en in doodden/ Die h. E. & E. sprac/ neemt
een ealf vanden runderen tot v. en spreect/ Ic ben
ge comen/ om den h. E. & E. te offeren/ Ende ghy
sult Iſai totten offer noodden/ daer wil ic v. dan wij-
sen/ wat ghi doen sult/ dat ghi mi dien saluet/ dien
ic v. seggen sal.

Samuel dede/ so hem die h. E. & E. gesept had-
de/ en quam tot Bethlehem/ doen ontsetten hen
die Ouders der stadt/ en gingen hem te gemoete
en sprake/ Is uwe toercomst ooc breedsaem? Hy
seyde/ Ja/ ic ben gecomen/ om den h. E. & E. te offe-
ren/ Veilighet v. en coemt met mi tottē offer/ En
hi beilichde Iſai/ ende sine sonen ende nodde tottē
offer.

Als sin v. in quamen/ sach hi Eliab aen/ en dach-
te/ oft voor den h. E. & E. zijn gesalve si/ Maer die
h. E. & E. sprac tot Samuel/ En aenket sine gedac-
te niet/ noch die hoorheit zijns perloons/ ic heb hē
verwozen/ want het en gaet niet/ als een mensch
siet/ En mensch siet dat voor ogen is/ Maer die
h. E. & E. siet dat herte aen/ Doen riep Iſai hi
Radab/ en liet hem voor Samuel booz/ bi ghaen/
En hi sprac/ Dese en heeft die h. E. & E. ooc nyet
vercozen. Doen liet Iſai boozt comē/ Samina/ hi
sprack. Dese en heeft die h. E. & E. oock nyet
vercozen/ Doen liec Iſai zijn seuen sonen voor Sa-
muel gaē/ Maer Samuel sprac tot Iſai. Die h. E.
& E. en heeft wt diengeen vercozen

En Samuel sprac tot Iſai. Si dat die knecht
kens alle/ hi sprac/ die cleynste is noch ouer/ ende
siet/ hi buet die scapen/ Doen sprac Samuel tot I-
ſai/ seynt henen/ en laet hem halen/ want wi en sul-
len niet sitten/ tot dat hi hier en come/ Doen seynde
hi henen en liet hē hale/ en hi was bruynachtich/
inz scaepē ogē/ en vā goeder gedachte/ En die h. E.
& E. sprac op en salve hē/ die ist. Doē nā Samuel
sinē olpe hoze/ en salve hē/ midde onb sinē broede-
re/ En die geest des h. E. & E. wert verdich ouer
Dauid/ van dien dage aen en voor/ Maer Samu-
el maecte hem op en ghinc tot Ramath

Die geest des h. E. & E. weert van Saul/ en ei-
dese geest vanden h. E. & E. quelde hē/ Doen sprac-
ken die knechten Saul tot hem/ Siet/ een boose
geest van God quelt v. ouer/ heere legge sine knech-
ten/ die voor hem staen/ dat si eenē man soeckten/
die opter herpe en sinare spelen can/ op dat als dese
boose geest Gods ouer v. coemt/ hi met zijn hant
spele/ dat het beter met v. werde/ Doen sprac Saul
tot sinen knechten/ siet na eenen man/ dis ghoet si
op sinaren spel/ ende bringt hem tot mi.

Doen antwoorde der knapen eene/ en sprac/
Siet/ ic hebbe gesehen eenen soon Iſai/ des Bethle-
hemiten/ die can opter herpen spelen/ een redelick
man en strijdbac/ en verstandich in sake/ en scaep
en die h. E. & E. is met hem/ doe sandt Saul boden
tot Iſai/ en dede hem seggen/ seynt uwen soon Da-
uid tot mi/ die bi die scapen is/ Doē nā Iſai eenen
ezel met broot/ en eē flesse wijns/ en een gepte bor-
ken/ en seynde Saul voor sinen soon Dauid/ Also
quam Dauid tot Saul/ ende ginc voor hem/ ende
hi creech hem seer lief/ ende hi wert zijn wapen-
drager.

Ende Saul sandt tot Iſai/ ende dede hem seg-
gen/ laet Dauid voor mi bliuen/ want hi heeft ge-
nade geuonde voor mine ogē. Als dē geest Gods
ouer Saul quam/ soo nam Dauid die herpe/ ende
speelde met zijnder hant/ so vermaecte hem Saul
en het wert beter met hē/ en die boose geest weech
van hem

Die iongelinc Dauid verlaet Goliath den ruc-
ke/ Die Philisteen vlieden

Wat. xvij. Capittel

Die Philisteen vergaderden haer heit
totten stede/ en quamen te samen te
Socho in Juda/ ende leegerden hen
tussen Socho en Hebra/ aent eynde
Damit/ Maer Saul ende die manē
Israël quamen te samen ende legherden hen inde
Eychgront/ en maecten hen op totten stede tegē
die Philisteen/ Ende die Philisteen stonden op ee-
nen berch op geen side/ ende die Isracliten op ee-
nen berch op ders side/ also dat een dal tusseen hen
was.

Doen quam darr voor wt
den leger der Philisteen/ een v-
metende stout man/ ghsheeten
Goliath/ van Gath/ ses elle/ en
een hantbre et hooft/ en hadde
eenen metalē helm/ op zjn hooft
ende een scubachtich panker aē
ende dat ghewichte zijns pant-
sers was vijf dusent siculē me-
tals/ ende hadde metalen been
harnisch aen zjn schenen/ ende
eenen metalen scilt op zjn scou-
deren/ ende den scacht zjnē spie-
sen was/ als eenen weefboom
ende dat yser zjinder spiesen had
desehondert sikelen yfers/ en
zjn wapendrager ginc voor hē
henen.

Ende hi stont ende riep tottē
scharen Israhel/ ende sprack/

pl. xvij.
H. xvij. d

tot hen/wat zijt ghi wt getrockt om v te wapenē in eenen strijē. En ven ic niet een Philisteus/ ende ghi Sauts knechten. Verkiest eenen onder v/ dye tot mi af come/can hi tegen mi gestridē/ en slaet hi mi/ so wille wi utwe knechten zijn/ Maer vernemach te oore hē/ en doe hē/ so sult ghi onse knechten zijn dat ghi ons diēt. En die Philisteus sprac/ Ic heb den scare Israel besciempt hede ten dage/ Seekt mi eenē/ en laet ons tegē malcanderē stridē/ Doē Saul en alle Israel dese redē des Philisteus hoorden/ besloegen si hen/ ende vreesden seere.

David was een Ephraimisch mās soon/ bā Bethleem Juda/ die hiēt Ijai/ dye hadde acht sonen/ en was een out mā tot Sauts tijde/ en was bedaecht onder dē mannē. En die drie grootte sonen Ijai/ waer met Saul inde strijē getrockt/ en bieten met namen/ Chab die eerst geboort/ Abisadab die autē en Sāma die derde/ David was die ionckste/ Maer doen die drie outste met Saul inden strijē trocken/ ginc David weder werch bā Saul/ dat hi die scapē zijns baders tot Bethleē soude hoeden/ Maer die Philisteus quam voort smorgens vooch/ en slawonts/ ende stont daer vbertich dagen.

Ijai sprac tot sinen sone David/ Reet voor utwe broedere dese Epha lange oft goit/ en dese tie brode/ en loopt int heyl tot utwe broedere/ en dese tie veeche keelen/ en biecte dē hooftman/ en besoecht v broeders/ oft het hē wel gaet/ en neet wat si v beuchen/ mer Saul/ en si/ en alle mannen Israel/ wāren inde Eyrgeout stridēde op die Philisteē/ doch maecte hē David smorgens vooch op/ en het de scapen den bewarderē/ en droech/ en ghinc henen/ soe hē Ijai gebode hadde/ en quā totten wagenboorch en d' heyl was wt getrocken/ en had hē gewapē/ en riepe inde strijē. Want Israel hadde hē toeghemacet oft in ordinacie gestelt/ so ware de Philisteē tegen haer heyl/ oock bereyt.

Doen liet Davids die vate die hi droech/ onder dē bewaerder der vate/ ende liep totter plaetsen des strijē/ en ginc in/ en gruette sine broeders/ Ende voē hi noch met hen sprac/ Ict/ doen trat daer op/ die vermetē stoute man/ gebeten Soliath die Philisteus bā Gath/ wt der Philisteē heyl/ en sprac als te voren/ David hoorde dat/ Maer een yegelle in Israel/ als hi den man sach/ vlichte hi voor hē/ en vreesde seer/ En elc in Israel sprac/ hebt ghi den man genē opgaen/ want hi is op gegaē om Israel te besciempē. En wie hē slaet/ dien wil die Coninc seer rijke makē/ en hē sine dochter geuen/ en wilt zijns baders huys vrij maken in Israel.

Doē sprac David tottē mannē die hi hē stonden/ Wat salme die doe/ die desen Philisteus slaet/ en die scāde van Israel keert/ Want wie is die Philisteus/ dese onbesneden/ die dat heyl des leuenden Gods besciempt/ Doē seyde hē dat volc als te voerē. So salme hē doe die hē slaet/ En Chab zijn grootte broeder hoorde hē spiecke mettē mannē/ en vebalch met toornichēyt tegē David/ en sprac/ Waer om sidi af gecome/ en waer om hebdi die weynich scapen daer inder woestine ghetaten/ Ick kenne v borineltēheit wel/ en ws herten voolheit/ Want ghi sijt in d' d' gecome/ om dat ghi den stridē soude ken/ David antwoorde. Wat heb ick dan ghedaē? En is daer gheen vossake/ En keerde hem daer af

tot eenen anderē/ en seide so hi te voren geseit had de/ Doen antwoorde hē dat volc als te voren

En doē si die woorden hoorde die David seide vercondichden sile voor Saul/ en die dede hē halen. En David sprac tot Saul/ Ghenē mēsche en onyalle dat herte om des wille/ D' knecht sal vernegaen/ en teghēden Philisteus striden/ Maer Saul sprac tot David/ Shi en cont niet henē ghegacn tegē desen Philisteus/ om tegē hē te striden/ want ghi sijt een knechtē/ en dese is eē oolodchs Man van sinder ionckheit op

David sprac tot Saul/ d'jn knecht hoede die scapen sijns baders/ en daer quā ernen leuē en eene veyre/ en droech een scapē werch vāder cūdde. Doē vant ic dē werch na hem/ en droech hē/ en vberloftē wt sinen muyl/ En doen hi hem tegē mi stelde/ so greep ic hem v sinē baert/ en droech hem en doode hem/ Also heeft v knecht gbeslage/ beyde den leuē en den veyre/ So sal nu dese Philisteus die onbesnedenē sijn gelijc dier een/ Wat hi heeft geseeynt dat heyl des leuendē Gods/ En David sprac/ Die v E. G. E. die mi vanden leuēde en veyre vberloft heuet/ die sal mi ooc vberlossen van desen Philisteē.

En Saul sprac tot David/ gaet henē/ die v E. G. E. met v/ En Saul troc David sine clederē aē en sette hem enē melatē helm op sijn boost/ en dede hē eē pantier aē. En David ghadē sijn sweert ouer sijn clederē/ en begonste te ghaen/ Wād hi en hadro noyt geproeft/ doen sprac David tot Saul/ Ick en can also niet gegaen/ want ick en vent niet gewoone/ en leidet bā hē/ En nā sinen stat in sijn hant/ en vercoos vjē glatte steenē wt die beke/ en dedese in die herders male dye hi hadde/ en inden sack/ en nā die slinger in zij hāt/ en maecte hē tottē Philisteus. En die Philisteus ginc ooc/ en maecte hē tot David/ en sijn wapendrager voor hem.

Doen nu die Philisteus sach en sehoude David aen/ verachte hi hē/ wāt hi was eē iongelic/ vuyntachtich van fraeyer gedaēten/ En die Philisteus sprac tot David/ Ben ick dā een hont/ dat ghi met stochē tot mi coēt/ en woette Davidē bi sine God/ en hi sprac tot David/ coēt hertbaerts tot mi/ Ick wil v vleesch gheue dē vogelē onder den hemel/ en dē dierē optē beide/ David sprac tottē Philisteus/ Shi coēt tot mi met sweerden/ spiese en seilē/ maer ic come tot v inde name des v E. G. E. Zebaoth/ des Gods des heyls Israel/ dat ghi besciempt hebt/ heden op desen dach sal v dye v E. G. E. in mijnen handē ouer leueren/ dat ick v slaē/ en neme v hooft van v/ en geue dat lichaem des heyls der Philisteē/ heden den voghelen onder den hemel/ en den wilf opter aerden/ op dat allen landen kenlic werde/ dat Israel eenē God heeft/ En dat alle dese ghemeynte wete/ dat die v E. G. E. niet door t'weert ende spies en helpt/ Want die stridē is des v E. G. E. en sal v nu in onsen handē geue

Eccleste

Als nu hem die Philisteus op maecte/ en quā xl. vij. a en genaecte hem teghen David soo haecte David/ ij. mach ende liep vanden heyl tegen dē Philisteus/ Ende iij. d David dede sijn hāt in sijn talsche/ ende nam eenen steen daer wt/ ende slingerde/ ende raecte dē Philisteus aen sijn voochhoest/ also dat dē steen in zijn voochhoest boer/ ende dat hi ter aerden viel op sijn aēlicht. Alsoo vervoē David den Philisteus/ met

ker lingers, en metten steē, en sloech hem en doo-
de hem. Ende doen David greesweert in sijn hant
en hadde liep hi en tradt tot den Philisteus/ende
nam sijn swertt, en troet wt der scheyden, endoo-
de hem/en hieu hem den coppe daer mede af

Doen die Philistee saghe, dat haer alder sterc-
ste boot was, bluchten si, en die manne Israel en
Juda maecten hen op, en riepen, en iacchden den
Philisteen nae, tot dat mi coemt int dal, en tot aen
die poortē Ekron, en die Philisteen vielen versta-
gen op den wege, tot die poorte tot Gath, en tot
Ekron toe. En die kinderen Israel hoerden we-
der omme, banden na saghen der Philisteen, ende
versoofden haren leger. Mer David na des Phi-
listeen hooft, en bracht tot Jerusalem, mer zij wa-
pen stelde hi in sijn tente

Doen Saul David sach wtgaē tegē den Phil-
isteus, sprach hi tot Abner sinen beithoofman/
Wiens soon is die iongelinc? Abner sprac, Coninck
also warachtelic als v siele leest, ic en weets niet/
Die coninc sprac, soe vpraecht daer na, wiens soon
die ionghelinc is? Doen nu David weder quā van
hen sach des Philisteus, na hē Abner, en bracht
de voor Saul, en hi hadde des Philisteus hooft
in sijn hant, en Saul sprac tot hem, wiens sone sijt
ghi iongelinc? David sprach, Ich ben een soon wa-
knechts Har, des Bethlehemijts

David ende Jonathas worden eedtghefellen
David doer wisselick in alle des conincs saken/
Ende hi wert van de volcke bemint, Saul gaf hē
wt scalcheyt sijn dochter, om dat hem die Phil-
isteen verstaen souden

Dat. xviii. Capittel

De doen hi hadde wt gesprokē met
Saul, soe verbant haer die siele Jona-
than met der siele David, en Jona-
than creech hem lief, ghelijc sijn eyghē
siele, En Saul nam hem in die daghe
en en liet hem niet tot sijn vaders huys gaen, ende
Jonathan en David maecten een verbōc met inal-
randeren, Want hi hadde hem lief als sijn eyghen
siele. En Jonathā trock wt sinen rock, dye hi aen
hadde, en gaf dien David. Daer toe sinen marel/
sijn swertt, sinen boghe, en sijn gordel. En David
ginc wt daer hem Saul seer, en hielt hem cloec-
helick, En Saul stelde hē ouer die krijshuedē, en
hi beviel wt alle den volcke, oor dē knechte Saul

Maer het gemel, doen hi weder gecome was
van die Philisteus sach, dat die vrouwe wt assen
steden Israel warē ghegaen, met sancen en reyen/
den Coninc Saul te gemoete met tainboerie, met
vruochden, en met velen, En die vrouwen songē
tegen malcāderen, en speelden, en spraken, Saul
heeft duplent gedagē, maer David thid duplent
Doē balch hem Saul seer, en dat woort beviel hē
qualic en sprach, si hebben David en thien duplent
gegheuen, en mi duplent, wat sal hi meer hebbē dā
dat conincrijcke? En Saul sach David secluwē aē
van dien dage, en oor voort aen

Des ādcrē dachso wert die vole geest Gods beer-
dich ouer Saul, en propheteerde middē indē huy-
se, David speelde opten snaren met sinder hant,
so hi daghelic plach, En Saul hadde een spiele in
sijn hant, en sehoot hem en dacht, Ic wil Davidē
aen den want spittē, Mer David herde hē twee

mael van hem, en Saul vreesde hē voor David,
want die hē was met hem, en was vā Saul
getwicken, doen dede hem Saul van hem, ende hy
stelde hem tot eenē vorste ouer duissent manne, en
hi ginc wt en in voor, dat volck, en David hielt hē
cloeckelijc, in al sinen doen, en die hē was
met hem

Doen nu Saul sach, dat hi so seer cloeck was,
so sehouwede hi hem maer alle Israel ende Juda
hadde David lief, wāt hi trock wt en in voor, hen
hencu, En Saul sprac tot David, Siet mijn groot-
ste dochter Merob wil ich v tot eenē wijue geue,
Sijt oechs gherade oft gersich, en boert des hē
v ooyloghe, wāt Saul dacht, mijn hāt en sal
niet aen hem sijn, maer die hāt der Philisteen. Da-
uid antwoorde Saul, Wie ben ic, en wat is mijn
leuch, en tgeslachte mijns vaders in Israel, dat ic
des coninc swager werden soude?

Maer doe den tijt quam dat Merob die doch-
ter Saul, soude Daviden ghegauen werden, soe
wert si Abziel den Melolathite tot eenē wijue ge-
gheuen, Maer Michal Sauls dochter, hadde den
David lief, doen dat Saul te kennē gegeue wert,
so sprach hi, dat is recht, Ic wille hem gheuen dat si
hem tot enen strick en val bringe, en dat der Phi-
listeen handē ouer hem comen, En sprach tot Da-
uid, Ghi sult hebdē ten anderē male mijn swager
worden, en Saul geboot sine knechte, sprecht met
David heuchelic, en segt, Siet die coninc heeft lust
tot v, en alle sine knechten beminnē v, dus sijt nu
des conincs swager

En die knechte Saul spraken sulcke woordē,
voor die ooren David, Maer David sprach dāc v
dat eē eeyndinc zijt, des coninc swager te sijn, ic
ben een arm snode mā, En die knechten Saul sey-
dent hem weder, en seyden, Sulcke woordē heeft
David gesproken, Saul seide, dus segt tot David
Die coninc en begreert geen morgen gaue, dā hon-
dert ouer slofhens van die Philisteen, datmen hē
wijcke aen des conincs bianden, wāt Saul leyde
daer op toe, David te dooden, door der Philistee
hant, Doē bootscapte sine knechte David sulcke
woorden, en die sake dorcht David goet sijn, dat hi
des conincs swager werden soude

En dē tijt en was noch niet wt, doe maecte hē
David op, en reyde werch met sine mannen, ende
sloegen onder die Philistē en twee hondert inānerē
en David bracht haer vooquelickes ofte ouer slof-
kens, en vernoechde daer mede den Coninc van
getal, dat hi des Conincs swager soude werden
Doen gaf hem Saul sine dochter Michal tot eenē
wijue, En Saul sach dat en merete dat de hē was
met David was, en Michal Sauls dochter had hē
lief, doen vreesde Saul noch meer voor David, en
wert sijn biant sijn leed dage lane, En doen die vor-
sten der Philistee wt trocken, so dede David cloec-
helicker dā alle die knechte Sauls, als si wt troc-
ken, also dat sinen naem hoech geacht wert.

Saul ghebiet datmen David en soude dooden,
waer Jonathas waerschouwer hem, Saul nam
voor hem Davidente doorstekte, David vliet die
Coninck beueelt datmen hem bringhe, waer hy
wort door Michal sijn wif verlost.

Sul sprac met sinen soon Jonathan/ en met alle sinen knechten/ dat si Dauiden soudē dooden/ Maer Jonathan Sauls soon hadde grooten lust aen Dauid/ en vercondichde hem dat en leyde/ mijn vader Saul leyf daer op toe/ dat hi v dooden soude/ daer om so wacht v sinorghens/ en blifft berboigen/ en bercht v/ Maer ic wil wtgaen en nekens minē vader staē/ op den velde daer ghy zyt/ en ban v met minen vader spreken/ en wat ic sie/ wil ic v te kennen geuen.

En Jonathan sprac dat vette van Dauidt met sinen vader Saul/ en sprac tot hem/ die Coninc en belondige hem niet aen sinen knecht Dauid/ want hi en heeft geen sonde tegen v gedaen/ en zyn doerū is v zecr oerberlic/ en hi heeft zyn leuen in zyn hant geset/ en sloech den Philisteus/ en die H E S E dede een grote salicheyt den geheelen Israel/ dat hebdi gesien/ en v daer af verblifft/ waer om wildy v dan aen dat ontsuldich bloet belondige/ dat ghy Dauid sonder oorsake wilt dooden? Doen hoorde Saul die stemme Jonathan/ en woer/ so warachtelijc als die H E S E leeft/ hy en sal nyet steruen/ Doen riep Jonathan Dauiden/ en leyde hem alle dese woorden/ en bracht hem tot Saul/ dat hi voor hem was als te horen.

Daer stont weder eenen strijt op/ ende Dauidt trock wt/ en street teghen die Philisteen/ en sloech eenen groten slach/ also dat si voor hem blüchten/ maer dye boose gheest des H E S E R quam ouer Saul/ en hi sadt in sinen huyse/ en hadde een spiele in zyn hant/ Dauid speelde opten snaerspele metter hant/ En Saul leyde toe/ om Dauidē metter spiele aen den want te spitten/ maer hi weec van Saul/ en die spies boer in die wāt/ Dauid blüchte/ en ontquam dien seluen nacht.

Saul seynde boden tot Davids huys/ dat si hē soudē bewaren/ en sinorghens dooden/ doen vercondichde dit Dauiden Michal zyn wif/ en sprack It dat ghi dezen nacht v siele niet en vloft so moect ghi morgen steruē/ doen liet hē Michal doort venster neder/ dat hi wech ginc/ ontsuluchte en ontquā/ En Michal nam een beelt/ en leyde dat int bedde/ en leyde een geytē bel aē sinen hoofde/ en bedectet met cleedere/ Doen seynde Saul boden/ dat si Dauiden soudē halen/ Maer si leyde/ hi is hier/ Saul seynde bodē om Dauid te beken/ en sprac/ Biegt hem op tot mi metten bedde/ dat hi gedoot werde

Doē nu die bodē quamē/ siet/ doen lach dat beelt int bedde/ en een geyten bel aen zyn hooft/ Doen sprac Saul tot Michal/ Waer om hebdi mi bedrogghen/ en minen biant laten gaen/ dat hi ontcomen soude/ Michal sprac tot Saul/ hi seide tot mi/ Iact mi gaen/ oft ic d doode v/ Maer Dauid ontsuluchte en ontquam/ en quam tot Samuel tot Ramath/ en gaf hem te kennen/ al wat hem Saul gedaen hadde/ en ghinck wech met Samuel/ ende bleuen tot Raioth

En het wert Saul te kennen gegeuen/ Siet/ Dauid is te Raioth in Rama/ doē seynde Saul boden/ dat si Dauiden soudē halen/ en si lagen twee Chozē Propheten propheeteren/ en Samuel was haer opstender/ Doē quā die gheest Gods op dye boden Sauls/ dat si ooc propheeterde/ Doen dat

Saul gebooschtapt wert/ so seynde hi ander bodē die propheeterden ooc/ Doē seynde hi die derde bodē/ die propheeterden oock.

Doē ginc ooc hy self tot Ramath/ en doē hi tot ten groten put quam/ die tot Secu is/ vracchde hi en sprac/ waer is Samuel en Dauid/ doē wert hē gelyct/ Siet tot Raioth in Rama/ En hi ginc dact selfs hē tot Raioth in Rama/ en die geest Gods quā ooc op hē/ en ginc en propheeterde/ tot dat hy quā tot Raioth in Rama/ En hi troc sine cleederen wt/ en hi propheeterde ooc voor Samuel/ en viel bloot neder den geheelē dach/ en den geheelē nacht/ Daer wt leitme/ Is Saul ooc ondē die propheeten/ Dauid wijct voor dē thoon des Conincs/ en hi wort gewaerscont van Jonathan

Dat. xx. Capittel.

Dauid blüchte vā Raioth tot Rama/ en quā en sprac voor Jonathan/ wat heb ic gedaē/ wat heb ic misghandelt/ wat heb ic gezöndicht voor uwē bad/ dat hi na mi lcuē staet/ hy sprac tot hē/ dat si berre/ ghi en sult niet steruē/ siet mijn vader en doet niet/ noch groot noch cleyne/ dz hi minē ootē niet en opēbare/ waer om soude mijn bad dat dan voor mi vbergen/ het en sal also niet sijn/ Doē woer Dauid weder en sprac/ v vader weef wel dat ic genade voor uwē oge gheuondē hebbe/ daer om sal hi denckē/ Jonathan en sal dat niet weten/ het mocht hē becōmerē/ warachtelijc/ also warachtelijc als die H E S E leeft/ en soo warachtelijc uwē siele leeft/ het en is maer enen schrede tusschen mi en die doot

Jonathan sprac tot Dauid/ Ick wil aē v doen al wat v herte begeert/ Dauid sprac tot hē/ siet/ morgen ist nieuwe maēt/ dat ic met den Coninc ter tafelē soude sitten/ Dus laet mi/ dat ic mi optē velde vberberge tottē auōt/ des derde daechs toe. It dz v vader na mi vraget/ soe legt/ Dauid badt mi dat hi tot Bethlē tot sinder stadt lopen mocht/ wāt het is eē iaerlic offer aldaer den geheelen geslachte/ It dat hi seyt/ het is goet/ so staet wel mē uwē knechte/ Maer wert hi gram/ so suldi mercken dat quāet bi hē bedotē is/ So doet nu ontferm hertichz aen uwē knechte/ wāt ghi hebt mē mē uwē knecht een vberbōt inde H E S E gemaect/ Maer iller een misdact in mi/ so doot ghi mi wāt waeromme wil di mi tot uwen vader vingen

Jonathan sprac/ dat si berre vā mi/ dat ick soude merckē dat het quāet bi minē vader bedoten ware/ en en souts v niet te hēnē geuē/ Dauid sprac/ wie salt mi te kennē geuē/ it dz v vader yet harts andē woort/ Jonathan sprac tot Dauid/ Comt laet ons wēgā opt velt/ En si ghinghen beyde wt opt velt/ En Jonathan sprac tot Dauid

H E S E God Israel/ als ic onderumde aen minen vader morgē en indē derde dage/ dat het wel staet met Dauid/ en niet en seynde tot v/ en voor uwē oore opēbaer/ so doe die H E S E Jonathan dit en tgene/ Maer als dat quāet minen vader be hacht tegē v/ so wil ick ooc voor uwē oore opēbaren/ en v late dz ghi met vreden wech gact/ En die H E S E si met v/ so hi met minē vader getweeft is/ En doe ick niet/ so en doet geē ontfermhertichheit des H E S E R aē mi/ also sāge als ic leue/ ooc nyet

E als ic kerue/en treet utwe ontfermherticheyt eelwe
lic vā minē huise. En als de h. E. S. E. die viādē Da
uid wt roepet/ cenē pegelike wt den lande / soe wt
roeye ooc Dauid Jonathā met sinē huise / Ende die
h. E. S. E. eyfche het vāder hāt der viāden Dauid

En Jonathā voer voort en swoer Dauiden / so
kief hadde hi hē / Wāt hi hadde hē also kief als sijn
siele / Ende Jonathā sprack tot hem / Morghe ist
die nieuwe maect / so sal mē na v brage / wāt mē sal
v gemissen daer ghi plaecht te sittē / maer des der-
den daechs coēt haestelic neder / en gaet op eē plac
ke daer ghi v berbercht / op dye wercdagē / en sit by
den steen Alst / soe wil ic tot sijnder sijdē drie pīlen
schietē / als oft ic tot enē sekerē huere oft nae d'wit
scote / en siet ic wil dat knechtikē seyndē / gaet heu en
en soect die pīlē / Ist dat ic tottē knechtikē seggen sal
siet die pīlē liggē herwaerts achter v / haestē / soe
coēt / wāt het is vrede / en en hebt geē sorge / so wa-
rachtelic als die h. E. S. E. leest / maer segge ic tottē
sogelinc / Siet die pīlē liggē derwaerts voor v / soe
gaet henē / wāt die h. E. S. E. heeft v latē gaē / want
ghi en ic mē malcāderē ghesprokē hebbē / daer is de
h. E. S. E. tusschen v / en mi inder eerwicheit

H Dauid berbercht hē indē veide / en doe dye nieu
we maect quā / sette hē die Coninc ter tafelē om te
eten. Doē hē die Coninc geset vādē aē sijn stede /
so hi te vozē gewoone was / aen die want / so stont
Jonathā op / mer Abner sadt aen Sauls sijdē. En
men ghemiste Dauids aen sijn stede / En Saul en
sprac die dach niet / wāt hi d'achte hē is yet ghemoet
dat hi niet reyn en is / des anderē daechs der nieu-
we maect / doē mē Dauids ghemiste aen sijn plaect
te / soe sprac Saul tot sinē soō Jonathā / Waer om
en is die loone Alst niet ter tafelē gecomē / noch gi
steren noch heden.

Jonathā antwoorde Saul. hi badt mē dat hy
tot Bethleē soude gaē / en sprac / laet mi gaē / Wāt
onse geslacht heeft te offerē inder stadt / ende mijn
broeder heeft mi selue geboden / heb ic nu ghenade
voor utwē oghen geuonden / so wil ich wech / ende
mine broeders sē / daer omme en is hi niet tot des
conincs tafel gecomē / doē bergādē die toornichz
Sauls tegē Jonathā / en sprac tot hē Ghi scalc en
voeue / Ic weet wel dat ghi den sone Alst wtuero
ren hebt / v en uwer scadeliker moeder te schanden
Wāt also sāge als die sone Alst leest opter aerde /
so en sult ghi noch v coninclic voorspoedich wer
den oft geenē goede spoet hebbē / So seynt nu he-
nen / en laet hē herwaerts halen tot my / wāt hi is
een kind des doots.

Jonathā antwoorde sinē vader Saul / en sprac
tot hē / Waerom soude hi keruē / wat heeft hi ghe
daen? Doē schoot Saul die spiese na hē / dat hi hem
spittē soude / Doē mercte Jonathā dat vi sinē bad
geheelic beslotē was Dauid te dooden / en stōt op
vāder tafelē in verbolgeder grāscap / en en at des
seluē anderē daechs der nieuwer maect geē broot /
wāt hi was om Dauid becōmert / dat hē sijn bad
also bescaemt hadde

Des morgēs ginc Jonathā wt op belt / ter tijt
Dauidē geset / en eē cleyne knechtken met hē / en hy
sprac tottē knechtikē / loopt en suect mi die pīlē die
ic schiete / doē dat knechtikē liep so schoot hi eenen
pīlē ouer hē wech. En alst knechtikē ter plaecten

quā daer Jonathā den pīl henen gescoten hadde /
so riep hē Jonathā na en sprac / den pīl leget der-
waerts voor v / En hi riep hē ander werf na / haest
v racth / en en staet met stille. Doē raepte dz knecht
ken Jonathā die pīlē op / en vrachtē tot sinē heere
En dat knechtikē en wille dair niet af / alleen Jona
thā ende Dauid wilsen vander saken.

Doē gaf Jonathā sine wapē sinen knechte ende
sprac tot hem / gaet henē en draget in die stat. Doē
dat knechtikē daer in quā / so stōt Dauid op vander
plaecten tegē sypdē / en viel op zjn aensicht ter aer
dē / en aebadt diemael / en cultē malcāderē / en wē
den tlamē / maer Dauid aldermeest. En Jonathā
sprac tot Dauid / gaet henē mē vrede / Wāt wi bey
se de gewozē hebbē indē name des h. E. S. E. en ge
seyt / die h. E. S. E. tussē v en mi / tussē minne laet
en utwe laet inder eerwicheit / En Jonathā maecte
hem op / ende quam in die stadt.

Dauid vliet tot Robe / tot den priester Ahime
lech / hi eet vādē thoonbroodē / en daer na coemt
hi totten Coninc Achis. Dat. xxi. Capittel.

Dauid quam tot Robe / totten priester
Ahimelech / en Ahimelech o: sette of
berfloech hē / doen hy Dauiden tegen
ginc en sprac tot hē. Waerom comt
ghi alleē / en en is geen mā met v / Da
uid sprac tot Ahimelech den priester / die Coninc
heeft mi eē sake beuolē / ende sprac tot mi. En laet
niemāt wētē waer om ic v gesondē hebbē / en wat
ic v beuolē hebbē / wāt ic heb ooc minne knapē hier
oft derwaerts bescepdē. heb di nu wat onder utwe
hāt / eē broot oft vjē / die geuet mi in mijnder hant
oft wat ghi vint

Die priester antwoorde en sprac / Ic en heb geē
gemeyn broot onder mē hāden / mer heilich broot /
waert dat heu die knapē vā wiuē alleē onthouden
hadde / Dauid antwoorde dē priester / en sprac tot
hē / die wiuē sijn ons drie dagē ontrockē gheueest
doē ic wt troc / en der knapē instrument was heilich
Maer desen wech is onheilich / mer hi sal hē dē ge
heilicht werdē aendē instrumente / Doē gaf hē dye
priester vādē en geheilichden / om datter geen ander
broot en was / dā die toonbroden diemē voor den
h. E. S. E. op hief / op datmen āder berfch broot op
leggē soude in dien dage / doe hi die wech nam

In die dage was een mā daer inne beslotē booz
den h. E. S. E. wt dē knechtē Saul / geheetē Doeg
een Edomijt / die machtichste onder den herderen
Sauls / En Dauid sprac tot Ahimelech / en is hyper
onder v hāt niet eē spiese of: sweert? Ich en hebbe
mē sweert noch mē wapen niet met mi gecomen /
want die sake des conincs was haestlich / Dye prie
ster sprac / dat sweert des Philistreus Goliath / die
ghi sloecht indē Eycgrōt / dz is hier gewonden in
eenen mātel achter den hōftroc / wildi dat so neme
wech / wāt hier en is anders geen dan dat / Dauid
sprac / sijn geslch en is niet / geuet my

En Dauid maecte hē op / en vloot voor Saul en
quā tot Achis den coninc tot Gath / Maer Achis
knechtē sprakē tot hē / dz is Dauid / des lāts coninc
daer si aendē reye af songē en spraken / Saul sloech
mē mer Dauid. x. M. En Dauid nam die redē ter
herten / en vrede seer voor Achis den coninc tot
Gath ende hij verfelde sijn ghelaet voor hem / en

hiet onder hare handen / en liet hem acu die duere der poortē / en sinen zeeuer bloeyde hē inden haert doen sprac Achis tot sinen knechten / Siet / ghi siet dat die man ontfānlich is / waer om hebt ghi hem tot mi ghebracht / heb ic der ontfānlicher te luffele / dat ghi desen hier brocht / dat hi voor mi soude rāsen / Soude die in mijn huys comen?

David coemt tot Bolland / sine vrienden ende broeders comē tot hem / ooc noch andere ontrent vierhondert / Daer nae coemt hi in Abōab / Doeg verraedt Dauiden tegen Saul / daer omme wort Ahimelech met somige anderē priesteren gedoot.

Dat. xxiij. Capittel.

David ginc vā daer / en ontuluchte in die speluncke Adullā. Doen dat sine broeders hoorde / en dat geheel huys zijns vaders / so quame si tot hem af derwaerts / En alderhande mannen die in noot / en seult / en vā bedroefder herte waren begaderden hen tot hem / en hi was haer ouerste / also dat bi hier hondert mannen bi hem waren.

En David ginc vā daer tot Mizpe / inder Moabiten lāt / en sprac totten Moabitē Coninc / Laet mijn vader en mijn moeder bi v wt en ingaen / tot dat ic verneeme / wat God met mi doen sal / En by hette boor den Coninc der Moabiten / dat si by hē bleue / so lage als David in die bocht was / Maer die prophete Gad seyde tot David / En blifft in dē bocht niet / mer gaet henen / en comt int lāt Juda doen ginc David wech / en quam in die bosschadie hareth / En hēt quam voor Saul / dat Dauid / en die māne die bi hē warē / te boorsch warē gecome

Als nō Saul tot Gibeath woonde / onder eenen bosch in Rama / soe hadde hi ee spiele in zyn hāt / en alle sine knechte stonden neffens hem / doen sprac Saul tot sinen knechten / die neffens hem stonden Voor ghi kinderen Jemū / sal v ooc die sone Hāi alle ackers en wānberge geue / en v alle ouer duy sent en ouer hondert tot ouerste make / dz ghi v alle verbondē hebt tegē mijende daer en is niemant diet minē oore openbare / Wengehien dat ooc mijn soon een verbont gemaect heeft met sone Hāi / daer en is niemāt onder v die hēt creucke vā my niet wege / en minē oore opēbare / wāt mijn sone heeft minē knecht tegen mi verweert / die mi lage leget / so het aenden dach is.

Doē antwoorde Doeg die Edomijt / die neffens den knechte Sauls stot en sprac / Ic lach den soon Hāi / dat hi tot Robe quam / tot Ahimelech dē soō Achitob / die raet vracchde boor dē H. E. S. ende ghat hē boetsel / en dat sweert Goliath des Philisteus / doē seynde die Coninc hene / en dede roepē Ahimelech dē priesterē / den soon Achitob / en alle zijns vaders huys / die priesterē die tot Robe warē en si quame alle tottē Coninc. En Saul sprac hōret ghi soō Achitob / hi sprac / Hier hē ic mijn heere / En Saul sprac tot hem / waer om hebdi ee verbont tegen mi ghemact / ghien die sone Hāi / dat ghi hem broot en is weert gegeuen hebt / en Gode voor hem raets geuraecht / dz ghi hē sōt verwecken dat hi mi lage soude legge / so het is aede dach

Ahimelech antwoorde dē coninc / en sprac / En wie is onder alle uwe knechte / als David / die ghe trouwe is / en des conincs swagher / en gaet in die geboort / sēch / en is heerliche ghewōde in uwe huyle.

heb ic dā hēdē eerst begonst God voor hē raet te vagen / dat si verre vā mi / die Coninc en legge si neu knechte sulc niet op / in alle mijns vaders huys wāt v knechte en heeft vā allen desen niet gewete / noch cleyn noch groot.

Maer die coninc sprac / Ahimelech ghi moet den doot steruen / ghi en alle ws vaders huys. En die coninc sprac tot sine artkers die neffens hē stonden / Keert v en doodet des H. E. S. priesters / wāt hare hāt is ooc niet David / En doe si wisse by hi vluchte en hebbe sijn met geopēbaert Maer die knechte dē conincs en wilde haer handē nyē aen die priesterē des H. E. S. naen / om haer te verlae / Doē sprac die Coninc tot Doeg / Keert v ghi / en verlaet die priesterē / Doeg dyc Edomijt keerde hē en vloech die priesterē / also dat op dien dach storuē. Ixerb. māne die sijnē rockē droege / en die stad der puesterē Robe / loech hi mette sterpe des sweerts / beyde māne en vrouwe / kinderen en suygelingen / ossen / ezelen / en scapen.

Maer een soō Ahimelech / des soōs Achitob die hiet Abiathar / onthiep / en vluchte Dauidē na / en herodichde hē dat Saul die priesterē des H. E. S. gedoot hadde / David sprac tot Abiathar / Ic wil wel in dien dage doe dē Edomijt Doeg daer was / dat sijn Saul soude bootschappē / Ic verksul dich aē alle die hēle ws vaders huys / Hēst bi my en en vreck niet / Die na mij leue staet / die sal ooc na v leue staen / en sult met mi behouden werden.

David coēt in Hegilā / Saul soect hem / David ontloopt hē / Saul leit ouer al lage na hē / Der de H. E. S. bescermt Dauiden

David coert Dauid ghebootschappē / hē die Philisteē striede tegen Hegilā / en berouē die schueren / Doen vracchde David dē H. E. S. en sprac / Sal ich hene gaē en dese Philisteē staen / En die H. E. S. sprac tot David / Gaet hene / ghy sult die Philisteē staen / en Hegilā verlossen / maer dyc mannen bi David sprake tot hē / Siet / wi vrecken ons hier in Juda / en willen henen gaen tot Hegilā / tot der Philisteē heyr / doen vracchde David den H. E. S. weder / en die H. E. S. antwoorde hem en sprac / Sp / trect af tot Hegilā / Wāt ic wil die Philisteē in uwen handen geuen.

Alus troc David met sinen manne tot Hegilā / en streef tegen die Philisteē / en outdreef hēt haer vee / en dede eenen groten slach aen hem. Also verlostē David die tot Hegilā / want doen Abiathar die sone Ahimelech vluchte tot David te Hegilā so droech hi den listroc met hem af

Doē wert Saul gebootschappē / dat David te Hegilā gecome wate / en sprac / God heeft hē in minen hāde ouer gegeue / dat hi verlostē is / nō hi in ee stat gecome is / met duere en grendelen bebaert / En Saul liet allet vole roepē ten striede / nederwaerts tot Hegilā / dat si Dauidē en sijn manne soude besleggen / Maer doe David mercte dat Saul quaet ouer hē dachtē / so sprac hi tottē priester Abiathar / Lancdē listroc bebaerts / En David sprac / H. E. S. God vā Israel / v knecht beuet ghehoort / dat Saul daer na staet / dz hite Hegilā soude come / die stat te berderne om minē willen / Sulle mi die boogers te Hegilā ooc in sine hāde leuerē / en sal Saul

af comē / so b knecht gehoort heeft / dat vercōdicht
 hē Eē God vā Israel utwē knecht / En die hē
 Eē sprac / hi sal af comen / Dauid sprac / maer sul
 len die bozgers te Regila mi / en mine mānen ouer
 teueren in die handen Saul / die hē Eē sprac ia

Die stat
 van
 Thours
 weert ge
 sticht it
 wallche
 lant

Doen maecte hē Dauid op mīnen mānen / dier
 bi sēs hōdt waren / en trocken wt vā Regila / ende
 wādelden werwaert dz si cōsten / Doē nū Saul ge
 bootscapt werct / dz Dauid vā Regila gheulodē was
 so liet hi jh wt trecken staē / Mer Dauid bleef inder
 woestine indē bozch / en bleef optē berch indē woē
 stinē Siph / Maer Saul socht hē / alle jh leedaghe
 lāc / Maer God en gat hē noeit in sine / hāden / En
 Dauid sach / dat Saul wt getrockē was / om jn le
 uen te soekē / Maer Dauid was inder woestinen
 Siph inder heyden

Doen maecte hem Jonathā die sone Saul op / en
 ginc henen tot Dauid inder heyden / en stercte jn
 hāt in Gods / en seide tot hē en breck niet / minns
 vaders Sauls hāt en sal b niet binden / en ghi sult
 continē werdē ouer Israel / So wil ic die naeste om
 b sijn / Doc weet mī vader dat wel / En si maecte
 beyde een verbōt met mēanderē boor den hē
 Eē / en Dauid bleef inder heydē / en Jonathā troc
 weder thuis

Maer die Siphitē trocken op tot Saul te Sibe
 ath / en sprakē / En is Dauid met bi ons verborge
 indē bozch indē heiden / opten hueuel Hebila / die ter
 rechter sidē leit aen die woestine / so come nū die co
 ninē neder na alle jhs herte begerete / so wille wy
 hē ouer leuerē in des coninc hāden / doe sprac Sa
 ul / geseget sijt ghi den hē Eē / dat ghi mīns ont
 fermt hebt / dus gaet nū hē en werdes noch se
 kerder / dat ghi weet en siet / aen weleke plaecte jh
 boete gewerct sijn / en wie hem daer gesie hebben

Dāc mi is geseit dat hi līstich is / sē siet en bespict
 alle plaecten daer hi hem ūberghet / en coēt weder
 tot mi als ghīs seker sīt / so wille met b treckē / Is
 hi indē lāde / so wil ic na hē vepflicē oft ondersoekē
 onder alle dupsenden in Jūda

Doē maecten si ben op / ende gingen tot Siph
 boor / Saul henen / Mer Dauid en sijn mānen wa
 ren in die woestine / Maē opt velt / ter rechter sidē
 der woestine / doē nū Saul hē troc met sine mā
 nen om te soekē / so wert Dauid gebootscapt / en
 hi maecte hem nederwaerts indē steen / en bleef in
 der woestinen / Maē / doe Saul dat hoorde / iacch
 de hi Dauid na inder woestine / Maē / En Saul
 met sinen mānen ghinch aen deen sidē des berchs
 Doen Dauid haestede Saul te ontgaen / doen om
 ringde Saul met sinen mānen Dauidē / met sinen
 mannen / dat hise soude gripen

Maer daer quam een vōde tot Saul / en sprac /
 haect b en comt / want dpe Philistern sijn int lant
 ghevallen / doen keerde hem Saul van dieu nae ia
 gen Davids / ende trocken die Philisteen te ghen /
 daer af breemē die plaecte Sela Mahelkoth / En
 Dauid troc op van daer / en bleef binnē den bozch
 te tot En Sedi

Als Dauid hadde moghen dootlaen den Co
 ninck Saul / so heeft hijt hem vergeuen / ende niet
 willen doen / mer dies tot een lītreenen salst hi hē
 een sucrken wt sinen cleede / ende noch onschul
 dicht hi hem regen Saul

Den nū Saul weder quā vādē Phi
 listeen / so wert hem gelyt / Siet Da
 uid is inder woestine En Sedi / En
 Saul nam drie dupsent māliche ion
 gen wt alle Israel / ende trock henen
 om Dauid met sine mānen te soecken optē steenē
 steenbockē / En doen hi quā totten scaeps soeyen
 aenden berge / so was aldaer een hol / Ende Saul
 ginc daer in / om sine boorten te drecken / Dauid en
 sine mannen saten achter in dat hol.

Doen spraken die mānen Dauid tot hem / siet
 dit is den darb / daer die hē Eē dīn God v af ge
 leyt heeft / siet ic wil utwē biandē in utwen handen
 gheuen / dat ghi met hen doet / dat b belstet / Ende
 Dauid stont op / en sneed līselic eenen tippe vā Sa
 uis rock / Maer daer na floech hem jh herte / dat
 hi den tippe Saul af hadde gesnēdē / en sprac tot
 sinen mannen / dat late die hē Eē verre van my
 sijn / dat ic dat doen soude / en mīn hant slaen aen
 minen heere / den gefalsden des hē Eē Eē / Want
 hi is die gefalsde des hē Eē Eē / En Dauid brack
 sine manne met woorden / en en lietse hen niet te
 gen Saul op rechten

Maer doen hem Saul op maecte wt den hole /
 en ginc op den wech soe maecte hem Dauid daer
 na ooc op / en ginc wt den hole / en riep Saul van
 achter na en sprac / Mīn heer coninck / Saul sach
 om achter hem en Dauid neychede sijn aenacht ter
 aerden / en aenbad / en sprac tot Saul / Waer om
 hoordi menschen woordē die daer seggen / Dauid
 soect v ongelue / Siet heden ten dage sien v oozen
 dat v die hē Eē heden in mine hāt heeft gegeuen
 in dat hol / En het wert gelyt / dat ic v soude doo
 den / maer ghi wert gelyt / want ic sprac / Ic en
 wil mīn hant aen mīn heere niet slaen / want hi
 is die gefalsde des hē Eē Eē / mine vader / siet
 doch den tippe van utwen roc in mīnder hant / dat
 ic v niet dooden en wille / doe ic den tippe vā utwen
 rock suet / Bekēt en bekēt / dat niet quaet in mīn
 der hant en is / noch geene ouertredinghe / Ick en
 heb oock aen v niet gesondicht / en ghi laget mīne
 siele / dat ghise wech soudt nemen / Die hē Eē Eē
 sal rechter sijn tusschen v en my / en my aen v wre
 ken / maer mine hāt en sal niet ouer v sijn / Somen
 seyt na dat oude spreekwoort / Vanden ongodlike
 comt ondu echt / maer mine hant en sal niet ouer v
 sijn / Wien trect ghi na Coninc van Israel / Wien
 iaccht ghi na / Enē doode hōt / een vloo / Die hē
 Eē si rechter en oordele tusschen mi en v / ende sē
 daer in / en voere mīne sake wt / en spreke my los
 van utwer hant.

Als nū Dauid sulcke woorden tot Saul wt had
 de ghesproken / soē sprac Saul / En is dat niet utwe
 stemme mine soon Dauid / En Saul hief jn stem
 me op en weende / en sprac tot Dauid / ghi jnt ghe
 rechter dan ic / ghi hebt mi goet gegeuen / maer ick
 heb v quaet weder ghegeuen / En ghi hebt mi he
 den te kenne ghegeuen / hoe dat ghi goet aen my
 gedaen hebt / dat mi die hē Eē in utwen handen
 hadde besloet / en ghi mi nochtāe niet ghedoot en
 hebt / hoe soude yemāt sinen vliant binden / en hem
 eenen goeden wech laten gāc / Die hē Eē beta
 le v goet boor / desen dach / dz ghi aē mi gedaē hebt
 Nu siet ic weet dat ghi coninc werden wille / en dat

Die
 he
 da
 uo
 do
 di
 ge
 sel
 on
 een
 he

a

D

coninclic Iſrael ſtaet in uwer hant / ſo ſweert my nu biden **h. E. S. E.** dat ghi mijne ſaet niet wt en coeyt na mi / en mijnen name niet wt en wiſcht vā mijns vaders huys.

En David ſwoer Saul / doe troc Saul huys / Maer David met ſinen mannen / maecte hem op / in die boecht.

Samuel ſterft / David coemt in Paran / Nabal die dwaes ver toont hem / maer Abigail Nabals vyfver loent hem vveder.

Dat. xxv. Capittel

Nabe Samuel ſterft / en dat gebede Iſrael vergaderde hem / ſi droegen rouwe om hem / en begroeuē hem in zij huys te Rama.

David maecte hem op / en troc af in die woefline Paran / En daer was een man tot Maon / en ſine beſittinge tot Carmel / en die man was van groeten vermogē / en hadde drie duplent ſcapen / en duplent geeyten / En het geſchiede iuyſt dat hi zijn ſchapen ſcoer tot Carmel / en hi hiet Nabal / en zijn wiif Abigail / en ſi was van goeden verſtande / en ſchoon vā aenſichte / Mer die man was hart en boofachtich in ſinen doene / ende was een van Caleb.

Doen nu David inder woefline hoorde / dat Nabal zijn ſcapen ſcoer / ſo ſeynde hi thien iongelinge wt / en ſpae tot hen / Saet op tot Carmel / En als ghi tot Nabal comt / ſo gruet hem van minen wegen vriedelic / en ſpreekt hem geluc toe / vriede ſi mi v / en met uwe huys / en met al dat ghi hebt / ic heb gehoort dat ghi ſcaepſceerders hebt / Nu uwe herders die ghi hebt zijn met ons geweeſt / wi en hebben hen niet moeyliche ge weest / en hen en heeft niet gefaelgeert aen dat getal / alſo langhe als ſi te Carmel geweeſt zijn / Waerachtelic ionghelingen daer na / die ſullen v ſeggen / En laet die iongelingen ge nade vinden vooz / wt en oogen / wāt wi ſijn op een goeden dach gecomen / Sheeft uwe knechten ende uwen ſone David / ſo wāt v hant bindet.

En doen die iongelingen Davids quamen / en van Davids wegen alle deſe woorden met Nabal geſproken hadde / bielden ſi op / Maer Nabal antwoorde den knechte Davids en ſpae / Wie is die David / En wie is die ſoon Iſaï / der knechten werden nu vele die hen van haren heer trecken / ſoude ic mijn brood / water en bleefch neme / dat ick vooz mine ſceerders geſlagen heb / en den lieden geue die ic niet en kenne van waer ſi ſijn?

Doen keerden hen die iongelingen Davids weder op haren wech / en doen ſi weder tot hem quamen / ſo ſeyden ſi hem dat alle / doen ſpaeck David tot ſinen mannen / Sie gozde zijn ſweert om hem / en Davidt gozde zijn ſweert ooc om hem / En trocken hem na op waerts bi hier hōder manen / mer twee hondert bleuen bi dat gereetſchap.

Mer een der iongelingen bootschapte Abigail Nabals wiif / en ſeyde / Siet / David heeft boden geſonden wt der woefline om onſen heere te ſeggen / Mer hi ſmaude hen aen / en ſi zijn ons ſeer overklutetiedē geweeſt / en en hebbe ons niet moeyliche ge weest / en ons en heeft niet gefaelgeert aē getal / alſo langhe als wi bi hē gewandelt hebben / als wi opte belt waren / mer ſi zijn onſe muert ge weest

dach en nacht / alſo lange als wi die ſeapē bi hē ge huet hebben. Dus merct nu ende ſiet wāt ghi doet wāt daer is ſekerlic een ongeluc vooz handē ouer onſen heere / en ouer alle ſine huys / Ende hy is ee helials man / dien niemant wāt ſegge en derre.

Doe haecte Abigail / en nā twee hondert broden / en twee fleſche wijns / en vijf gheoocde ſchapē / en vijf baten oft ſepele gozde / en hondert ſucken roſſinen / en twee hondert ſucken bijghen / en laeydet op ezelen / en ſpae tot haren iongelingen / Saet vooz mi henen / Siet / ic wil nacome / en ſi en ſeyden haren man Nabal niet a f / en als ſi opte zel rijdede / en afroeint docker des berchs / Siet / doe gmoete hait David en ſine manne neder waerts / Alſo dat ſi op hem ſiet

David hadde geſproken / Wel aen / ick hebbe te bergheefs behoet al dat deſe heeft in die woefline / alſo datter niet ghefaelgeert en heeft aen al dat hy heeft / en hi betaelt mi goet met quaden / God doe dit / en noch meer den vianden David / ick dat ic de ſen tot licht morgen ouer late / en die aen die wāt piſt wt allen dat hi heeft

Doe nu Abigail David ſach / ſo ghinc hi haecte lic banden zel / en viel vooz David op haer aenſicht en aenbede hem ter arde en viel tot ſinen voeten / en ſpae / Wech mijn heere / mijn ſi deſe miſdaet / en laet v maerte ſpreke vooz / uwen ooz / ende hoozet die woorden uwer maerſen / mijn heere en ſette zijn herte niet tegen deſen Nabal / de man helial / want hi is een ſot / ſo ſinen name heet / en ſo theyt is bi hem / Mer ic uwe maerte en hebbe die iongelingen mijs heere nē gheue die ghi gelondē hebt

Mer nu mijn here / ſo warachtelic als die **h. E. S. E.** leeft en ſo warachtelic als v ſiele leeft / de **h. E. S. E.** heeft v belet tot / dat ghi niet en ſout comen te gent bloet / en heeft uwe hāt vloſt. Dus moete nu werde als Nabal uwe viandē / en die minen heere quaet wille. Hier is die ſeegeninge / die uwe dieuff maerte mine heere gebaecht heeft / die geest dē iongelinge die onder mine heere vādelen / Wetgheeft dūre dienſtmaerte die ouertredinge / wāt die **h. E. S. E.** ſal mine heere een ſeker huys maken / Wandē ghi voert des **h. E. S. E.** ooz / loze / en gheen quaet en ſal aen v geuonden werden v leuen ſanct

En als hē een menſche verheffen ſal om te veruolge / en na uwer ſielen ſtaet / ſo ſal dye ſiele mijs heere ingebondē zijn in een vandelken der leuend biden **h. E. S. E.** uwe God / Mer die ſiele uwer vianden ſal gellingert werde metter ſingere / Als dye **h. E. S. E.** minen here alle dat goet doen ſal / dat hi v geſproke heeft / en gebiede dat ghi een her toge zijt ouer Iſrael / ſo en ſalt dē herte mijns heren gheen ſtooflei noch aergerniſſe zijn / dat ghi gheē bloet geſtoyt en hebt ſonder oozlake / en v ſelue geholpen / ſo ſal die **h. E. S. E.** minen heere weldoen / ende ſult uwer maerſen gedencken

Doe ſpae David tot Abigail / geloofft ſi die **h. E. S. E.** die God Iſrael / die v hede ten dage mitē gemoete gelondē heeft / en geloofft ſi v gelate / en ghe loofft zijt ghi dat ghi mi hede ge weert hebt / dat ick tegen bloet niet getōmen en ben / en mi / in z eygē der hant ve vloſt hebbe. Warachtelic alſo warachtich die **h. E. S. E.** die God Iſrael leeft / dye mi belet heeft / dat ick gheē quaet aen v en hede / en waerdy

en verlosse mi van alle tribulatten.

Saul sprac tot David/ Geseegent sidi in mijn so-
ne David/ ghi sullet doe en volbuere / David ginc
zijnder strate/ en Saul keerde weder in zijn plaesse
David vliet tot Achis den coninc tot Gath
die geeft hem siklag inne. Dat. xxvi. Capittel

David dachte in zijnder herren / Ic sal
der dagen een Saul in die hande val-
len/ het is mi beter dat ic ontsulchte
in der Philistee lat/ dat Saul op hou-
de van mi voor der te soeckē in allen pa-
len Israel/ so sal ic sinen hande ontgaē/ en hi maec-
te hem op en ginc ouer mette sel honderd mannen
die bi hē ware/ tot Achis de soon Maach coninc
tot Gath/ Also bleef David bi Achis tot Gath/
met sine manne ele met sine huysē David ooc met
sine twee huysē vrouwe Abinoā die Iesraelitin en
Abigail Nabals wiif/ die Carmelitinne/ En doen
Saul ghevoest capt wert dat David tot Gath ge-
uluchte ware/ so en sochte hi hem niet meer.

En David sprac tot Achis/ heb ic gensde in u
wen oogen geuonden/ so laet mi een ruymte ghe-
uen in een hande stede inden lande dat ic daer inne
woone / Wat soude dijn knecht / in die conincliche
stade bi u woone/ Doe gaf hē Achis in dien daghe
Ziklag daer af is Ziklag der coningen Iuda tot
desen dage toe/ Die tijt die David inder Philisten
lant woonde/ is vier maenden laucht.

David troc op in et sine manne/ en viel int laut
der Gessurisen en Giriten/ en Amalekite/ want
dese ware die inwoonders van outs af van desen
lande almen coemt tot Sur tot aenden lande van
Egypten/ Maer doen David dat lant doech/ so en
liet hi man/ noch wiif leue/ En nam seapen runde-
ren/ ezels/ kermelen en clederen/ en keerde weder/
en quam tot Achis/ Als dā Achis seyde/ En sidi he-
den niet ingeualken/ soe sprac David tegen souden
Iuda/ en tegē den sypden der Ierahmeiten/ ende
teghen sypden der Keniten.

Maer David en liet man noch wiif leuede tot
Gath come/ en dacht/ Si mochten/ tegen ons spre-
ken en clappe/ Also dede David en dat was zij wij-
se also lange als hi inder Philisten landt woonde
Daer om geioofde Achis David en dacht hi heeft
hem stinckende gemacet boor zijn volc Israel/ daer
om sal hi alsoog mine knecht sijn.

David wort een hoofstman gheset van Achis/
Saul die vraecht om raedt vanden waerleggers
Samuel openbaert hem ende straffe hem.

Dat. xxviii. Capittel

Doe het gescrede ter seluer tijt dat die
Philistee haer heyr vgaerden inden
sticht te trecke tegē Israel En Achis
sprac tot David/ Ghy sult weten dat
ghi en v mannen met mi wt sult trec-
ken int heyr/ David sprac tot Achis/ Welcken/ ghy
sult beuinden wat v knechte doen sal/ Achis sprac
tot David/ Daer omme wil ic v tot enen bewaer-
der mijns hoofts setten mijn leefdaghe lanc.

Samuel was gestorue/ en alle Israel had rou-
we om hem ghedragen/ ende begrauen in zijnder
stade Ramā/ So had Saul wt den lande berdeue
dye waerlegghers ende teckenbedieders/ Doen
nu die Philisten hen vergaderde/ ende quame en
legerden hen te Sunem soe vergaderde Saul ooc

dat ghehete Israel ende legerden hen tot Gibea/
Mer doe Saul der Philistee heyr sach bysede bl-
ende zijn herte versacchde seer/ Ende hy brachde
raecht den hē/ Maect die hē/ En ant-
woorde hē niet/ noch door dromē/ noch door liehē
noch door propheten

Doe sprac Saul tot sine knechten/ soect my eē
wif/ die eenē waerleggenden gheest heeft/ op dat
ic tot haer ga/ en haer vragē/ Sine knechte sprake
tot hē/ Siet tot Endor is en wif/ die heeft enen
waerleggenden gheest/ En Saul veranderde sine
elebere/ en troc andere aen/ en ginc hene/ en twee
mānen met hē/ en quame vider nacht totē wive/
en sprac/ Lieue propheteert mi door den waerleg-
gēde geest/ en breng mi hier om dē ghenē die ic v
segge/ Dat wif sprac tot hē/ siet ghi weet wel wat
Saul gedaē heeft/ hoe hi die waerlegghers en tre-
kēbedieders wt geroyt heeft vanden lande. Waer
om wildi dan mine siele in dat nette leyden/ dat ic
gedodet werde/ Mer Saul woer haer biden hē/
en seyde/ so waerachtelic als die hē/ leest
Dit en sal v tot gheender misdaet comen/ Doen
sprac dat wif/ Wie sal ic v dā op brengē/ hy sprac
Brenge mi Samuel hier op

Als nu dā wif Samuel sach so riep si slyde en
sprac tot Saul/ Waer om hebdi mi bedrogen/ ghy
sijt Saul/ en die coninc sprac tot haer/ en byest ny/
wat siet ghi dā wif sprac tot Saul/ Ic sie die godē
op cimmē wt der aerde/ hi sprac hoe is hi ghestelt
Si sprac daer coēt een out mā op/ en is geclect met
eenē sden roc/ En Saul verstant dattet Samuel
was/ en niechde hem met sinen aensichte/ ter aerde
ende aenbede hem

Samuel sprac tot Saul/ waer om hebdi mi on-
rustich gemact/ dat ghi mi hier op dedet bringen/
Saul sprac ic ben seer venaut/ die Philistee striden
tegen mi/ en God is vā mi gewekē/ en en atwoor-
de mi niet noch door prophete noch door dromen/
Daer om heb ic v doen roepen/ dat ghi mi wistē
sout/ wat ic doen sal

Samuel sprac/ Wat wildt mi vrage/ als de hē
hē vā v gewekē is/ en v biat gewordē is/ die hē
hē sal v doe/ so hi door mi gesproken heeft/ en sal
dat tijt van uwer hant schooren/ en David en wēn
naelken geue/ om dat ghi die stemme des hē
niet gehoort en hebt/ en die verbolgenheit inder
geasthappē niet volbracht en hebt teghē Amalek
daer o herft v die hē/ En v sult gedaē daer toe
sal de hē Israel met v ooc geue in Philistee
hāt/ morgē sult ghi en v sone met mi sijn/ Doe sal
die hē dā heyr Israel in Philistee hāt geue.

Doe viel Saul ter stot ter aerde wāt hy en costē
nē ghestae/ en hi vseriete zeer boor die woordē Sa-
muel Also dat geen cracht in hē meer en was wāt
hi en hadde vā alle den daghe/ en vā alle der nacht
geen broot getē/ En dat wif ginc in tot Saul/ en
sach dat hi seer vnaert was/ en seyde tot hē/ Siet v
maerte heeft v stemme gehoort/ en heb mijn siele in
mij hāt geset/ dā ic uwe woordē hoorde die ghi toe
mi seyt/ soe hoorē nu uwer maerte stemme/ Ic wil
v eē vete broots boor setten dā ghi etet/ op dat ghy
tot crachte coēt en uwer strate gaet mer hi weiger-
der en sprac/ ic en wil niet etē/ Doe dwongē hē sine
knechte en dat wif/ dat hi hāt stemme gehoort gaf

En hi stont op hand aerde / en by seide hē opt bedde dat wijf hadde thuis eē gemest calf / si haeste en loecht / en si nam inel en kneedet / en bicet on ghesuert / en brachtet voor Saul / ende voor sine knechten / En doen si gheten hadden / stonden si op ende ghingen alle dien nacht

Die Philistinen woorden gram om dat David haer hoofman soude sijn / Dye coninck sendt hem weder thuis

Dat. xxx. Capite

Die Philistee vgaederde alle haer heit tot Aphet / En Israel legheerde tot Hy / in Jesterel / En die princen v Philisteen gingen daer henē met hunderden en met dusende / Mer David ende sine manien gingen achter na bi Achis / doe sprake die prince der Philisteen / Wat sullen dese Ebreen? Achis sprac tot hen / En is dat niet David / Sauls knecht des conincks Israel / die os by gheveest is / iact en dach / en en hebbe niet aen hem zeyonden / sint der tijt dat hi al gewalt is tot nu toe

Mer die prince der Philistee wordē toornich op hē / en seide tot hē / Laet den mā wed om keeren en sin fine plaette bliue daer ghi hē gestelt hebt / op dat hi niet met ons aen trec te sride / en onse weder partij werde inden strijde / Want waer aen mocht hi sine heer bet behagē doe / dā aendē hoofden deser mannen? En is hi niet die David vā dien si aen die reyen songhē / Saul hecfter duseint gheslaghen / maer David thien duseint

Doe riep Achis David en sprac tot hē / so warchtelic als die v E S E leest / Ic houde v voor oprecht / en utwē wtganc en inganc met my int heyz behaecht mi wel / en en hebbe niet archs aen v ghespuert / sint ter tijt dat ghi tot mi gecomen sijt / tot nu toe / Mer ghi en beualt den princen nyet / Dus keert nu weder omme en gaet henen met brede / op dat ghi niet qualic en doet voor dē ooghe der princen der Philistee / David sprac / Wat heb ic gedaen en wat hebdi aē utwē knecht ghespuert / sint der tijt dz ic voor v gweest hē tot nu toe / dz ic niet en soude comē / en sride teghē die viandē mijns heere des conincks?

Achis antwoorde en sprac tot David / ic weet wel dz ghi minē ogē behaget als eē en gel Gods / Mer der Philistee prince hebde gesept / En laet hē niet met ons optrechtē indē strijde / dus maect v nu morgē broech op / en die knechte dijns heere die met v gecomē sijn / en als ghi v morgē broech op gemaect hebt / dattet licht is / so gaet henē / Also maecte hē David en sine mānē broech op dat si smorghēs wech soude gae / en wed indē Philisteen lāt soude comē / Mer die Philisteen trocken op tot Jesterel

Die Amalekite overuallen Siklag en David veruolcht haer en wint haer dē roof wed af. Ca. xxx

Dē nu David optē derde daech quā / tot Siklag met sine manne so warē die Amalekite daer inne gewaltē tot te suide / en tot Siklag en hadde Siktlag geslagē en met vier verbernt / en hadde die vrouwe daer wt wech geleit beide cleyne en groot / Mer si en hadde niemandē gedod tmer wech gedreue en warē wech hairs weechs Doe nu David met sine mānē totter stat quā en sach dat sē met vier verbernt was / en dat haer wiue / sonen / en dochtere gheuanghen waren / so hief David ende

dat volc dat bi hē was haer steine op / en weenden tot dat si niet meer geweene en concken / Wac Davids twee wiue / Abisan die Iesraeliti en Abigail Rabals wijf des Carmelite warē ooc geuangē en David was seer bedroeft / want dat volc wilde hem steene / wāt alle des volcs siele was bedroeft / een yegelijckens ouer sine sonen ende dochteren.

Mer David sterete hē indē v E S E sinen God ende sprac tot v b Nachar den priester Abimelechs soō / Sijnet mi herwaerts dē listrooc / en doe v b Nachar dē listrooc tot David gebraecht had / soo vbraechde David dē v E S E en sprac / Sal ic den crischliē dē na iagē en sal ic se gripē / Hy sprac / iaecht hen na ghi sulstē gripē / en hen dē roof af iagē. Doen troc David henē / en die ses hondert manen die by hem warē en doe si quamē aē die beke Besor / so bleue sommige staē / Mer David en die vier hondt manne iaechde na die twee hondt manne die staē bleue hadde hen versuynt ouer die beke Besor te gaen

En si bonde eenen Egiptischen man opten belde dien leyde si tot David / ende gauen hem broot dat hi at / en dynctē hem met water / en gauen hem eē stuc bigen / en twee stuckē rosinen / en doen hi gheten hadde / so quā sinen geest weder tot hem / want hi en hadde in drie dage / noch in drie nachte geen broot geten / ende gheen water ghedroncken.

David seyde tot hē / Wies sijt ghi / en vā waer sijt ghi / hi seide / Ic ben een Egiptisch gheselle eens Amalekiten knecht / en mijn heere heeft mi verlatē / want voor die dage worde ic cranc / Wi sinder in geuallen tottē sypden / Cheti / en op Juda / ende totten sypde Caled / ende hebbe Ziklag / met vier verbernt

David sprac tot hem. Wildi mi neder leyde tot desen crischliē? hi sprac / Sweert mi bi God / dat ghi mi niet doodē en sult / noch in mijns heren handen ouer leuere / zo wil ic v neder leyde tot desen oorloochs liede / En hi leyde se neder en siet / si hadde hen veretroept / op alle dye aerde / aten ende dronckē en bierde / alle dē grote roof die si ghenomen hadde / wt den lande der Philistee / ende ouer wten lande van Juda

En David loechte van smorghēs aen tot den auont des andere daechs toc / dat haerder gheen en outquam dā vier hondert iongelinghen die vielen op die Kemelen ende bluchten / Also verlosse David al wat die Amalekite genomē hadden / en sine twee wiuen / ende en faelgeerde aen gheenen / noch cleyne noch groot / noch soone noch dochter / noch roof noch al dat si genomē hadde / David bracht al wedē En David nam die schapen en runderen / en dreef dat vee voor hem wech / ende si seyden dat is Davids roof

En doen David totten twee hondert mannen quam / die hen versuynt hadde / Davidē na te volgen / en aen die beke Besor gebleuen waren / ghinghen si wt Daviden te ghemoete en dē volcke dat met hem was / En David tradē totten volcke / en gruetē vriedelic / Doen antwoorden / so wat qua de en Belials mānē warē / en ons die gene die met Daviden getrocken waren / en seyden / Want sinel met ons getrocken en sijn / so en salmen hen niet geuen bāden rooue dien wi verlost hebben / niet elck neme sijn wijf en sine kinderen en gae henen

Doen seyde Dauid/ Ghi en sult so niet doen mi
ne broeders/ met dien dat ons die h. e. g. hege
uen heeft / ende heeft ons behuet en dese oorlochs
lieden/ die tegen ons gecomen waren in onsen han
den gegeuen/ wie soude v daerinne hoozen/ Ghe
lick dat deel der gheender is die neder inden stridē
getrocken zijn / so sal dat dese der geender ooc zijn
die bi tgerescap of pachē gebleuen zijn / en sal ge
lijc gedeelt werde/ dat is sintder tijt en te voren in
Israel eē seide en recht ge worden/ tot dese dage toe

Ende doe Dauid tot Ziklag quam so sant hy
haden roof den Guttken in Juda sinen naecten en
sprack/ Siet daer hebt ghi die segeninghe wt den
roof der vianden des h. e. g. h. te wetendien tot
Betel die tot Hamoth aetsuyde/ dien tot Jathir/
die tot Aroer/ die tot Siphamoth / die tot Esche
moa dien tot Kachal/ die inde keden der Jerameili
ten die inde stedē der Benite/ dien tot Yharma/ die
tot Horan/ dien tot Atach/ dien tot Hebro/ en
allen plaecten daer Dauid gewandelt hadde met si
nen mannen.

Die Philistinen striden tegen Israel verlaē
Jonathan en die andere sonen Sauls Saul wort
gewont/ ende inder vlucht soe doorsteect hy hem
sels/ ende zijn knechte hem sels ooc.

Dat. xxxi. Capittel

Mer die Philisteen streden teghen Is
rael/ ende die manen Israel vluchte
voor die Philistee/ ende vielē verlaē
gen opten geberchte Gilboa / Ende
die Philisteen hingen hen aen Saul/
en sinen sone / ende sloeghen Jonathan / Abisa
bab/ ende Malchisua/ die sone Sauls/ en de stridē
wert hert tegen Saul / ende die scutters trefte op
hem met bogen ende hi wert seer gewont vanden
schutters.

Doen sprac Saul tot sinen wapendrager / trect
wt v sweert en doorsteect mi daer mede/ op dat de
se onbesnedenē niet aen en comen ende mi doorste
ken/ ende bedriuen eenen spot met mi / Maer sijn
wapendrager en wilde niet/ want hy vcel de seer
doen nā Saul dat sweert ende viel daer hine. Ma
n zjn wapendrager sach dat Saul doot was/ soe
viel hi ooc in zjn sweert ende sterf met hem/ also

stet Saul en zijn drie soonen/ ende sijn wapendra
ger / en alle sine mannen gelijc/ op dien dach

Maer doe die mannen Israel die op gheen si
de des dals ende op geen side der Jordanen warē
sagen dat die mannen Israel geulucht waren/ soe
verlieten si die stedē en vluchten oock/ en die Phil
steen quamen en woonden daer in

Des anderen dach quame die Philistee/ om
die verlagen wt te trecten/ ende si bonden Saul/
ende sijn drie sonen liggen opt geberchte Gilboa
ende hieuwen hem sijn hooft af/ endetrocken hem
sijn wapen af/ ende seyde se al omme inder Phil
steen lant/ om te vercodighē inden huylen haer de
afgoden/ en onder dat volc/ en setten sijn harnasch
in dat huis Achareth/ maer sijn lichaem hingen si
op die muere tot Bethlan

Doen die tot Jabes in Gilead hoorde/ wat die
Philisteen Saul gedaen hadden/ so maecten si hen
op/ wat strybaer mannen warē / ende ghinghen
den geheelen nacht/ en namen die lichamen Saul
ende sijn drie sonen / vander mueren tot Bethlan/ en

de brochtē se tot Jabes en ubern
dele aldair/ en namē haer gebe
te en grozele onder de boom te
Jabes ende vasten seuen dagen

Dat ander

deel des boecks Sa

mucl/ oft der Coningen tweede
Sauls doot wort Dauid ge
bootscapt Dauid strafte de genē
die hē beroemde o3 hi Saul ge
doot hadde/ En bewede Saul
de coninc

Dat. J. Capittel

Maden

doot vā Sa
ul/ doe Da
uid vander
Amalekite
sach wed
gheromen

was en tve dage tot Ziklag gebleue was/ siet doe
quā optē. iii. dach eē mā wt de heyr Sauls/ met ge
scootde cleederē en aerde op sine hooft/ En doe hi
tot Dauidē quā biel hi ter aerde en aēbede Dauid
sprac tot hē/ vā waer coet ghi/ hi sprac tot hē/ wt
de heyr Israel/ hē ic omulucht/ Dauid sprac tot hē
legt mi/ hoe gaet het toe / hi seide/ dat volc is ghe
ulucht vādē strit/ en daer is vele volcs gheuallen/
daer toe is ooc Saul doot en sijn soon Jonathan.

Dauid sprac totte iogelinc/ die hē dz seide/ waet
wt weet ghi dz Saul en zj soō Jonathā doot zj/ die
iogelinc die hē dz seide sprac/ Ic quā bi geualle opt
gebercht Gilboa/ en siet Saul leede op zj spiele en
die wagenē en ruyters iachde achter hē hene/ en
hi keerde hē ome en sach mi en riep mi / en ic sprac
hier bē ic / en hi seyde tot mi/ wie sijt ghi/ ic seide tot
hē ic bē v Amalekite/ en hi sprac tot mi coet tot mi
en doot mi/ wāt beuaethz heeft mi beuaē/ wāt mi
leue noch geheel in mis / doe gie ic tot hē / en dode
hē wāt ic wille wel dz hi zj leue en mochte na sine
bal/ en nā die croō vā sine hooftē/ en dz arm gesmit
vā sine arme/ en hebt hier gebracht tot v mine hertē

Doe greep David sine clederen en scoor dese / en alle manen die bi hem ware en droegen routwe en weende en vastē tottē auont ouer Saul en Ionathan sine sone / en ouer dat volc des h E S E / en ouer dat huys Israel / om dz si doort sweert geuallen waren

En David seide tottē iongelinc diet hem bootscapte / Vā waer sijt ghi / hi seide ic be eē vzeemde- linc / eens Amalekietē soō David sprac / hoe dz ghi vlnet ghebreest en hebt / v hāt te laen aendē gefal den des h E S E om hē te verderuē / En David sprac tot een van sinen iongelugen / Gaet toe ende laet hem / En hi sloech hem dat hi sterf / doe sprac David tot hem / v bloet si ouer v hooft Wāt utwē mont heeft tegē v seluen gesproken en geseit. Ick heb den gefal den des h E S E gedoot

D

En David clacchde dese clage ouer Saul en Ionathan sinen soō / en beual datmen dē kinderē Juda den voge soude leeren / Siet / het raet gescreuen inden boecke der redelijcker

Die edelste in Israel sijn op utwer hoochste ver- lagen / hoe sijn die dyome mannen geuallen

En bootscapt dz is te Gath / En vcondiges is opten strate tot Ashdod / op dat hem niet en verbliden die dochteren der Philistē / op dat die dochte- ren der ouerbedenre / niet vrolick en sijn

Ghi bergē tot Silboa / het en moet noch rege- nen / noch dauwē op v / noch ackers sijn daer he- offeren vā comen / Want dē vromē is haren schilt daer af gheslaghen / den schilt Saul / als oft hy niet oip niet gefalst en ware

Den voge Ionathā en heeft niet gemist / en dat sweert Saul eni s niet ledich weder comen vandē bloede der verlagēder / en vādē vettē der ruelen / Saul en Ionathā vrienthout en minne in hare leuen / en sijn ooc indē doot niet gesceyden / lichter dan die vret / en stercker dan die leentwen

Ghi dochtere Israel weēt ouer Saul / dye v cle- det met rossin barwe / in wellustē en dierde v met gulden cleynodien aen utwen clederen

Hoe sijn die verwinders soe geuallē indē striede Jonathan is op utwer hoochten verlagen

Het is mi leet om mine broeder Ionathā / ghi sijt mi seer minlic ghebreest / v liefde is mi sonderli- gher gewest / dan vrouwen liefde

Hoe sijn die verwinders geuallē / en hoe is dat harnasch vergaen.

David trect wt tē raet des h E S E tot Hebron daer wort hi van dat huys Juda coninc ghe- samet. Aber Abner die hooftmā Saul neēt voor hē Iboeth Sauls soon eenē coninc ouer Israel

Dido ti merdie groote stat van Carthago dye vele stryftē. Nabals des Carmelitē wif / daer toe die man- gē diero- men die bi hē warē leyde David op / enē yegelijcken meynen sinen huys / en woondē in die steden Hebron hadde

En die manen Juda quamen en salden Daviden aldaer tot eenē coninc ouer dat huys Juda

En doct David te kennē wert gegeuen / dat dye

van Jacobs in Gilead / Saulē begraue hadde / seyn de hi boden tot hen / en dede hen leggē. Ghesegēt sijn ghi dē h E S E / dz ghi sulcke ontfemhertichz aen utwen here Saul gedacu hebt / en hebt hem be graue / So doe die h E S E ut aen v ontfemher- ticheit en trouwe / en ic wil v goc goet doe / om dat ghijt gedaē hebt. Dus moete ut uwe handen ghe- troost sijn / en sijn redelijck. Want utwe heere Saul doot is / so hrest mi dat huys Juda gefalst tot eenē coninc ouer hen.

Maer Abner die sone Ner / die Sauls velthooft- man was / nā Iboeth Sauls soon / en leyde hem doort heyr / en maecte hē tot eenē coninc ouer Gilead / Issur / Issrahel / Ephraim / Ben Jamin en ouer alle Israel / En Iboeth Sauls soon was. xl. iaer out doe hi coninc wert ouer Israel / en regneerde twee iaer. Maer dat huys Juda hielt niet David / En die tijt die David coninc was tot Hebrō ouer dat huys Juda / was seuen iaer en ses maenden.

En Abner die sone Ner / troc wt mette knechten Iboeth des soons Saul / wt dē heyr tot Sibcon En Joab de soon Zeru Ja / troc wt mette knechte David en ontmoete malcaderē bidē pool tot Sibeon / so stelden hē dese op dese side des poels / dander op geē side / en Abner sprac tot Joab / laet hen die iongeling en op maken en vooz ons speelen / Joab sprac / het tgeelt wel / Doe maecte hē en op en ginge hē int getal. xij. wt hē Jamin op Iboeths Sauls soōs deel / en. vij. vandē knechte David / en ele greep dē anderē bidē cop / en stiet hē sijn sweert in sijn side / en viel te samen / Waer af dye plaecte genoot wert / helkath / hazurim / die tot Sibcon is / Ende daer verhef eenen seer seker pen striedt in dien daghe / Abner en die manen Israel werde gheslagen vanden knechten David

Daer waren drie sonē Zeru Ja Joab Abisai / en Ababel / maer Ababel was rasch te voete als eē rbe opt belt / en iaechde Abner na en en weke noch ter rechter noch ter linker hāt vā Abner / Doen keerde hē Abner om en sprac / Sijt ghi Ababel / hi seide Ja / Abner sprac tot hē / Gaet ter rechter oft linker hāt / en neēt een vanden iongelinghē vooz v en neēt hē sijn harnasch / Maer Ababel en wilde niet aflate vā hem / doch seide Abner noch tot Ababel / heft v vā mi / waer om wilt ghi dz ic v ser aen den laec / en hoe dorste ick mijn aensicht op heffen vooz utwen broeder Joab / Maer hi weygerde hē te wijcken.

Doen stach hem Abner achter hē / met eē spies in zij gemachte alsoe dz die spies achter wt quā / en hi viel al daer / en sterf vooz hē En wie op de plaet se quā daer Ababel doot lach die kont stille / Maer Joab en Abisai / die iaechde Abner na / tot dē zōne onō ginc En doe si quame optē houel Amma / de vooz. Giah leget / optē wech der woestine Sibeon so bergaderde hen die kinderē Ben Jamin achter Abner henen / en worde een hoopkē / en ginge op den top van eenen hueuele.

En Abner riep tot Joab en seide / Sal dā dat sweert sonder eynde verblinden. En weert ghi niet dat ten laetste sner sal werden. Hoe langhe en wil di den volc niet seggen dat het op houde vā sinē broeder. Joab sprac / Also warachtelic als God leeft / hadt ghi hēde moigen so gesprokē / dat volc

hadde elc van hñe broed afgelatē. En Joab blic die van supne/en allet volc stont stille/en en iaechde Israel niet meer na/en en streden niet meer Maer Abner en sine manē gingen alle die nacht ouer dat blaē velt/en gingen ouer die Jordane/en wādelde door geheele Githyon/en quamen inden leger.

Joab liecde hem van Abner/ende vergaderde dat geheele volc/en daer gebrakē aen die knechtē Davids/tuegentich mannen en Mahel/Maer die knechtē Davids hadde geslagen onder Ben Jamin en die manen Abner/alsoe datter drie hondert en tseftich manen doot ware bleue/En si hieuen Mahel op/ende begroouen hem in hñs vaders graf te Bethleem/en Joab met sinen manne ginghen den geheelen nacht/alsoe dat het licht op bract tot Hebron.

Daer was een tweedracht tusschen den huysē Sauls en Davids/David regneerde tot Hebron Abner boeleert bi Sauls boelschap en als hy daer omme gestraft wart so valt hi af van sinen beere tot David/Joab doo/steect Abner den hooftman

2ar. iij. Capittel.

In de daer was eenen lagen strijt tusschen den huysē Saul/en de huysē David/macr David ginc en nā toe/En dat huys Saul ginc ende nam af.

En Daviden werden kinderen geboren te Hebron. Si eerste gebozene soon Ammō bā Abi Moā die Israhelitin/die ander Chiteab bā Abi Jail Nabals wijf des Carmelitē/die derde Misalon/die soē Maacha die dochter Talmai des coninc te Sefur/die vierde Adonia die sone Hagith die vijfte Saphat Ja/die sone Abital/die sefte Jechtzeā van Egla den wijue David/dese sijn Davids geboren tot Hebron.

Als nu de strijt was tusschen den huysē Saul/en de huysē David so sterct Abner dat huys Saul/en Saul hadde een concubine die hiet Rizpa/ez dochter Nia/en Aboseth sprac tot Abner/waer o slaepst in mijns vaders concubine/Doē wert Abner seer gram/ouer dese Abosets woordē en sprac. Sen ic dā eē hōē hooft/ic die tegē Juda aen den huysē Sauls ws vaders/en aē sine broederē/en si viendē ontseemberticheys daer/en heb v in Davids hādē nē zegenē/en ghi rektē mij hēde een misdact toe/om en wijf. God doe Abner dit en dat/ist dat ic nē en doe/so de hē Gē Davidsē geswozen heuet/dattet oninliche bāden huysē Saul soude genomē werde si den scoel David opgerecht soude werden/ouer Israel en Juda/bā Dā tot Berseba/doen en const in hem boorder geen woorden weder geantwooren/so vreesde hi hoor hem.

En Abner seynde boden tot David hoor hē/en dede hem seggen/Wiens is dat lant. Ende sprac Maer v herbont met mi. Siet mijn hāt sal met v sijn/op dat ic tot v keere alle Israel hi sprac/Wel wil een verbōt met v maken/macr een bid ic bā v/dat ghi mi aēlicht niet en fiet/ghi en vinct te horen tot mi Michal Sauls dochter/als ghi comē in mijn aenlicht te sien.

Soe seynde David boden tot Aboset den soon Saul ende dede hem seggen/Gheeft mi mijn wijf Michal/die ic mi getrouwt hebbe met hōdert hoor doftkens der Philisteen/Aboseth seynde hēne/en etke nemen banden man Paltiel/den soone Lais

Ende haer man ginc met haer ende weende achter haer tot Bahurim toe/Doē seinde Abner tot hem/Keert weder omme/en gaet henen Ende hi keerde weder omme

En Abner hadde een reden metten ouders in Israel/en sprac/ghi hebt te voren lange nae David gestaē/dat hi come soude sijn ouer v/So doet nu Want die hē Gē heeft gheleit van David/Ick wil mijn volc Israel vlossen door die hāt Davids mijns knechts/van der Philisteen hāt/en bā alle haerder viandē hāt Soe sprac Abner hoor die oren Ben Jamin/en ginc doe hēne/om te spreken vooz die oren David tot hē bro/al wat Israel en den huysē Ben Jamin wel behaechde

Als nu Abner tot Hebrō bi David quam/ende met hem twintich manen/bereyde hē David een maeltijt/En Abner sprac tot David/ic wil my op maken en hēne gaen/dat ic dat geheele Israel tot minen hēte den coninc vergadere/en dat si eē herbont met v makē/op dat ghi coninc sijn/alsoe b siele begeert/alsoe liet David Abner van hem dat hi hēnen soude gaen met vreden

En liet die knechten David en Joab/quamē bā de oor/loochslieden en brachten met hen enen groten roof/Maer Abner en was nu niet bi David in Hebron/macr hi hadde hem van hem gelaten dat hi met vreden van hem gegaen was

Doē Joab en alle dat heyr met hem was comē so wert hem gebootsapt dat Abner die sone Ner totten coninc gecomē was/en hi hadde hem vā hē gelatē/dat hi met vrede wech ghegaen was/Doē ginc Joab af tottē coninc en seide. Wat hebdt ghe daen/Siet Abner is tot v gecomē/waer om hebdt hē vā v gelatē/dat hi wech is gegaen/En kent ghi Abner den sone Ner niet/Want hi is gecomen om v te bedriegen/op dat hi utwē wtganck en inganc soude bekennen/en vernemen al wat ghi doet.

En doe Joab bā David wt ginc/so seinde hi Abner bodē na/dat si hem wederom soude halē/van Bopharsa/en David en wiste daer niet af. Als nu Abner weder tot Hebrō quam/so leide hem Joab middē onder die poorte om dat hi heimelic met hē soude spreken/en stach hem daer in sijn liefe/ds hy sterf om sijn broeders Mahels bloets wille/doen dat David daer na vernam sprac hi/Te bē ontseul dich en mijn conincliche vooz den hē Gē/inder ewicheit/aen dat bloet Abner den sone Ner/Maer het valle op dē kop Joab/en op dat hēle huys sijn vaders/ende en moete niet op houdē inden huysē Joab die eē etter bloet/en melactschz hebbe ende spille houde/en doozt sweert valle/en broots ghebrek hebbe/alsoe dode Joab en sine broeder Abital Abner om dat hi hātē broeder Mahel gedoot had de inden strijt te Gibeon

David sprac tot Joab/ende allet volc dat met hem was/Schoort utwē clederen ende gozdet saken om v/ende draecht rouwe om Abner/en dyc coninc ginc achter die bate/Ende doen si Abner begroeuē tot Hebrō/hief die coninc sijn stemme op/ende weede bidē graue Abner/ende allet volc weende oock/Ende die coninc claechede Abner en sprac/Abner en is nē gestoruen als een tot sterft/utwē hāden en sijn niet ghebonden/utwē voeten en sijn niet gheboeyt. Ghysijt gheualen soemen

hoor; hoosen boeuē valt. Doen betweende hem dat volc noch meer

Doen nu alle dat volc in quā om met Dauid te eten/doet noch hooch dach was / Woer Dauid en sprac / God doe mi dit en dz; waer ic broot ofte yet proeue / eer die sonne onder gaet / En allet volc bekēdet / en het beuiel hen ooc wel / En allet volc en geheel Israel merctē op diē dach / dattet vandē coninc niet en was / dat Abner die sone Mer gedodet wert. En die coninc sprac tot sine knechtē En weet ghi niet dat op desen dach eē prince / en een groote gevallen is in Israel. Ic bē noch teeder / en eenghe salde coninc / Maer die mannē die kindere Zeruja / sijn mi te hardt / Die h. E. G. loone dien / dyc quaet doet na sinder vooftreit

Aboseth Sauls soon wort vanden verraders doorsteken en die selue worden van Dauiden ghestrafte ende ghedoot.

A

Dat. iij. Capittel.

Die sone Saul hoorde dat Abner tot hebron doot ware so wordē sine handē mat / en alle Israel wert bedroeft. Daer warē twee mānen hooftē den ouer die crēschknechtē onder dē sone Saul / deene hiet Hana / die andē Rechob / dyc sonen Amō / des Herothitē / tot dē kindere / Hen Jamin / want Heroth wert ooc onder Hē Jamin gerekēt. En die Herothitē warē geulucht tot Sethaim / en vreedelingē aldaer gewordē tot op dē dach van heden / Ooc so hadde Jonathan dyc sone Saul / eenē soē die lā was aē die voete / en was vijft iaer out / doē dat gechrysch vā Saul en Jonathan wt Irigel quā / en sine voester of amme hiet bē op en bluchte. En in diē si haette en bluchte viel hi / en wert hinchende / en hi hiet / Nephiboseth

B

Dus ghingē nu henen die sonē Amnon des Herothiters / Rechob / en Hana / en quamen tottē huse Aboseth doe den dach als heeste was / En hi lach op sinen leger smiddaechs / en si quamen int huys om tartwe te halē en stakē hē in sijn duneste en dē liepen / wāt doe si int huys quamen lach hi op sijn bedde in sijn slaepamer / en stakē hē doot / en hieu wen hem dat hooft afeen namē zij hooft en gingen henē ouer dē wech / op dat bla c belt alle dē nacht / En brachten dyc hooft Aboseth / tot Dauidē tot hebron en sprakē tottē conic / Siet daer is dat hooft Aboseths des soons Saul / dijns viāts die nae v siele stont. Die h. E. G. heeft hedē mijnen heere den coninc gewroken aen Saul / en aen sijn saet.

O

Doē antwoorde Dauid / so warachtelic als dyc h. E. G. leest / die mij siele vā alder tribulatiē verlost heeft / Ic greep diē die mi vbeondichde / en sprac Saul is doot / en waēde hi ware een goet bode / en doode hē tot Ziklag / dienick bodē loon soude gheuen / En dese ongodlikelieden hebben den gherechten man in sine huys op sinen leegher verworcht / Ja en soude ic dies bloet vā uthen handen niet eyschen / en v bander aerde doen / En Dauid gheboot sine iongelingē dyc doodēle en hieu wē hen handen en voete af / en hingense op aendē poel tot hebron / Maer dat hooft Aboseth namen si en begroeuēt in Abners graf tot hebron

D

Dauid neemt dat gansche rick in / ende by ver weldicht en verbeert die Philistēē op alle plaetsen.

Dat. v. Capittel.

Inde alle dyc stāmen Israel quamen tot hebron en seide / Siet wi zij v ghebeete / en v bleesch / daer toe doctē voren doe Saul ouer ons coninc was icide ghi Israel wt en in / So heeft v die h. E. G. geseyt / ghi sult mij volc Israel hoeden en sult eē hertooch sijn ouer Israel / En alle dyc ouders in Israel quamen tottē coninc in hebron en die coninc Dauid maecte met hē eē verpont tot hebron voor den h. E. G. / en si salde Dauid / tot eenē coninc ouer Israel. Vertich iaer was Dauid out / doē hi conic wert / en hi regneerde. xl. iaer / tot hebron regneerde hi. vij. iaer / en ses maēde / ouer Juda / Mer tot Ierusalē regneerde hi dyc dertich iaer ouer alle Israel en Juda

En die coninc troc henē met sine mānen tot Ierusalē / tegē die Jebusiten die indē lande woonden / Maer si leyde tot Dauid / Ghi en sult hier niet in come / maer blide en lāme sullē v afzjue / dz mein dē si dz Dauid daire is i en soude come. Mer Dauid wan die borch Zion / dat is Dauids stat / doe sprac Dauid optē seluē dach / Wie die Jebusite staet / en vercrēcht die dargote / die lāme en blindē / dē welcken die siele Dauids viant is / daer wt seytimē / En laet geē blinde oft lāme in huis come / Alsoe wgon de Dauid optē borche / en hietē Dauids stat. En dauid timmerde ront omme vā Mallo en van viunē En Dauid ginc en nā toe / en die h. E. G. die God Zebaoth was met hem.

B

En hitā die coninc tot Tyro / seynde bode tot Dauid en cederbome tottē wāde / en timmerlieden en steemsters / datte Dauid eē huys soude timmeren En Dauid mercte dat hē die h. E. G. tot eenē coninc ouer Israel geuecht hadde / en sijn conicricke verhoget / om zijns volcs Israels wille / En Dauid nā noch meer huysbouwē en cōculinē tot Ierusalē / na diē dat hi vā hebron gecome was en hē werde noch meer sonē en dochtere gebore / en diē zij die namē der geēre die hē tot Ierusalē geboren zij Samua / Sobab / Nathā Salomo / Iechar / Elisua / Nephog / Iaphia / Elisama / Eliada / Eliphaleth

O

En doē die Philisteen hoorde datmen Dauiden tot eenē coninc ouer Israel gesalt hadde trockē si alle op / om Dauid te soecken / doe Dauid dat vernā doe troc hi af in eē borcht / Maer die Philistēē quamen en liefen hen neder inden gront Sepham / en Dauid braechde dē h. E. G. en sprac / sal ic op trecken tegē die Philistēē / en wilt ghise in mijnen handē geue / Die h. E. G. sprac tot Dauiden / Trect op ic wil die Philistēē in uwē handē geuen / en Dauid quā tot Saal Phrasim / en sloechse aldaer en sprac dyc h. E. G. heeft mijne byanden voor my van malcanderen geseyde / somē die wāteren seydet / en daer af heetmē die plaecte Saal Phrasim / en si lietē hare goden aldaer / Maer Dauid en sine mānen droegense wech

D

Mer die Philistēē trockē wed op / en lieten henē int dal Sephai / En Dauid braechde dē h. E. G. die sprac / ghi en sult niet op treckē / maer coēt van achter tot hen / dat ghi aen hen coempt tegen die peerboomen / en als ghi horen sult dat ruytschen opten toppe der peerboomen henen gaen / so zijdt fraey / Want die h. E. G. is dan voor v wt geghaen om te slaen dat heyt der Philisteen / Dauid dede als hē

die h. E. A. E. geboden hadde / en' noech die Phyl-
teen van Geba aen tot datmen coemt in Gafer.
Danio doet die Arche des h. E. A. E. wt Abina
daphs huys in Sbed Edoms huys biengen / 33
wort gestraft om dat hysse aenruert Daer na laet
hise to zyn stad biengen. Dat. vi. Capittel.

Gnde Dauidt berghaderde weder alle
dinge wt g. co. en mannen in Israhel
die duysent / en' maecte hē op en' ginc
henen met alle den volc dat bi hē was
wt de bōrgerē Juda / dat hi die Arche
Gods van daer op soude hale / welken name hiet
die name des h. E. A. E. Zebaoth / woōnde daer
op ouer Cherubi / en' si liete die Arche Gods boere
op eenen nicuwe wagen / en' haeldenke wt den huy
le Wbi Nadab / die tot Sbea woōde / Vla en' Wbio
die sonē Wbi Nadab / zeuen de nicuwe wāgē / En'
doen si hē metter Arcken wt de huysē Wbi Nadab
voerden die tot Sbea woōde / Speelde Dauidt en'
dat geheele huys Israhel boor den h. E. A. E. henen
met alderhande snaren spele / van denuen houtē /
met berpen en' plalteren / en' tam boere en' schellen
ende Timbalen.

En' doen si quamen totter scue ruloeren Harbon
so greep Vla toe en' hielt die arche Gods / want die
rinderē terden bekēde wt. Doen verbolch des h. E.
A. E. grāscap ouer Vla / en' God sloech hē aldaer
om zijnder vcrmettēheyt wille / also dz hi dair sterf
bi die arche Gods / Doen wert Dauidt ongemock
om dat die h. E. A. E. een sulcke deelinge aen Vla de
de / En' hiet die selue plaetse Derz Vla / tot op deze
dach / En' Dauid bresde hē boor de h. E. A. E. / die
dage en' sprac / hoe soude Darcke des h. E. A. E. tot
mi gecome? En' en' wilde se niet tot hē late brenge en'
in die stat Dauid / maer liete bingē int huys Sbed
Edō des Sathiters. En' doen die Arche des h. E.
A. E. due maendē bleef int huys Sbed Edō des
Sathiters / seegende hē die h. E. A. E. / en' zyn ghe-
heele huys.

En' het wert de coninc Dauidt gebootsapt / dz die
h. E. A. E. dz huys Sbed Edō seegde / en' al wat hy
hadde / o der arche Gods wille / doe ginc hi hene en'
haelde die arche Gods wt de huysē Sbed Edom
opwaerts in die stat Dauid met vuerchde. En' als
hi boort gincē metter arche des h. E. A. E. / ses gā
gen offer demē eene os en' ee bet scaep / En' dauidt
dāste niet alder macht boor de h. E. A. E. en' was be
gordet niet enē lijnē lūfroc / En' Dauid met geheel
Israhel leyden die arche des h. E. A. E. opwaerts
met trompetten en' basuynen.

En' doen die arche des h. E. A. E. in die stat Da
uid quā / kēcte Michal Sauls dochter door dz bes-
ter / en' sach de coninc Dauid springē en' danken boor
den h. E. A. E. / en' vachte hē in haerder herten Maer
doen si die arche des h. E. A. E. daer inne brachtē
kelde sē op haer plaetse / middē indē tabernacule
die Dauid boor haer op hadde gellagē En' Dauid
offerde brantoffer en' dootoffer boor den h. E. A. E.
En' doe Dauid wt hadde geoffert de brantoffer en'
dootoffer / seegende bi dat volc indē name des h. E.
A. E. Zebaoth / en' doylde wt / alle de volcke en' d'
menichte Israhel / beyde mānen en' vrouwe / etc en'
hooft coec / en' een stuc bleesch en' inoeps pottagie
Doen ginc alle volc wech / sē in zyn huys.

Doen Dauid weder quam om sijn huys te se-
genen / so ginc hē Michal die dochter Sauls daer
vuten te gemoete / en' seide / hoe heetlich is heden
die coninc van Israhel ghetweest / die hem boor die
maerten sijnre knechte ontbloot heeft / so hen dye
nette boene ontblooten. Dauid sprac tot Michal
Ic wil boor den h. E. A. E. spelen / dye mi betcoz en
heeft boor uwen vader en' boor alle sijn huis alsoo
dat hi mi beuolē heeft ee prince te sijn ouer dz volc
des h. E. A. E. / ouer Israhel / en' wil noch smooder
worden dan also en' wil neder sijn in mijnen oghen
en' metten maerte daer ghi af ghesproken hebt tot
eere werde. Maer Michal Sauls dochter en had-
de geen hint tot aen den dach haers doots.

Dauid neemt voor hem een huys den h. E. A. E.
te timmerē. En' dat wort hē vādē h. E. A. E. door
Nathan verbodē / en' op sinen soō verrogē Dauid
dancet den h. E. A. E. Dat. vij. Capittel.

Goen nu die coninc in sijn huys sadt
en' die h. E. A. E. hē ruste ghegeue had
de / van allen sijn vianden rontom /
sprac hi tottē prophete Nathā / Siet
ic wone in een cedere huys / en' die arc
he Gods woōt onder die bēllē / Nathā sprac tot-
ten coninc / Saet henen al wat ghi in uwer herten
hebt dat doet / want die h. E. A. E. is met v' Maer
snachts quam dat woort des h. E. A. E. tot Na-
thā / en' sprac

Saet hene en' sege mijnen knecht Dauid / dus
spreect die h. E. A. E. / Sout ghi mi ee huis timmerē
dat ic daer inne soude woone? Ick en' heb doch in
gecne huise ge woōt sint den dage dz ic die kinderē
Israhel wt Egyptē leide / tot deze dage toe Maer ic
heb gewandelt in die kēcke ende wooninghe wer-
waerts ic met allen kinderē Israhel wandelde. Heb
ic doe oyt gesprokē niet eenigē der sijnne Israhel
eene / dien ick beuolen hebbe mijn volck Israhel te
vordē en' geleyt. Waeromme en' timmert ghi my
niet een cederen huys.

Dus sūbi nu aldus seggē minen knechte / Da-
uid. Dus spreect die h. E. A. E. Zebaoth / Ic heb v
genoinē vāder weyden achter die scapen / dat ghy
een prince sout sijn ouer mijn volck Israhel / en' bē
met v' gewest / werwaerts dat ghi ghegaen hebt /
en' heb alle uwe viandē boor v' wtgeroeyt en' heli
v' eenen gootē name ghemaert / als den hamē der
grotter opter aerde / En' ic wil mijn volck Israhel een
plaetse sette / en' ick wilt plantē dattet aldact bliue
dattet niet meer betwechten werde / en' dattet die
kinderen der boosheit niet meer en quellen / als te
boren / En' sint ter tijt dat ick rechtērs ouer mijn
volck Israhel geordneert heb. Ende wil v' ruste ghe-
uen ouer al dijne viandē / ende die h. E. A. E. betco-
diget v' / dat die h. E. A. E. v' ren huys wil maken

Als nu uwen tijt veruult is / dat ghi met uwe
baderen slapen ligt / soe wil ick v' sacde nae v' bet-
wecken / dat van uwen lūe comē sal / dien wil ick si
ne rijck boor spoedich make / dye sal mijnen name
een huys timmeren / ende ick wil den stoel sijn
conincriccs boor spoedich maken ewelich / ic wil zyn
vader sijn / ende hy sal mijne soone zyn Als hy een
misdaet doet / so wil ick hem met mensche reeden
ende metter menschen kinderē slaghen straffen /
Maer mijne ontfermherticheit en sal niet van hē

pa. xvij
a.

pa. xvij

lij. Reg.
bij. c
pa. vi. f

gekeert werde so icke gekeert heb bā Saul, die ick boor v wech heb ghenome / Maer v huns en v coninc die sal schachtich sijn ewelic / boor v / en uwe Roel sal ewelic vast sijn

Doen Mathā alle dese woorden en allet gheschete David ghesent hadde / so quam David die coninc en selde hem boor de h E A E en sprac. Wie hēre h E A E h E A E en wat is in h huis / dat ghy my tot hier toe gebracht heb / daer toe heb di dz te luttel gebracht / h E A E h E A E maer hebt de huyse ws knechts noch van verren toecomēden dinghen gesproken / is dat mencken recht h E A E h E A E En wat sal David meer spreken met v / Ghi ket wten knecht h E A E h E A E / om ws woort te wille / en nas wyer heren heb di sulke groote dinghen al ghedaen / dat ghyse wten knecht condichmaette

Daeromme sdy ooc groot gheachtet h E A E God / want daer en is genen als ghi / en daer en is geen God dan ghi / na alle dat wi met on en vooren gehoort hebben. Wāt waer es een volc opter aer de als v volc Israel Om weles volcs wille God is gegaen om hem een volc te verlossen / en hē eenen name te maken / en sulke grote en veruaelicke dinghen te doen / op u wten lade boor v volc / Wele ghy v verlost hebt van Egipten / vāden volc en van ānen goden / En ghy hebt v volc Israel toe bereit v tot eenen volc inder ewicheit / en ghy h E A E sijn haer God geworden

Mous maect nu crachtich h E A E God dat woort inder ewicheit / dat ghy ouer uwe knechte en ouer sijn huis ghesproken hebt / en doet als ghy gesproke hebt / So sal wten name groot werden inder ewicheit / alsoo datmen sal seggen / dye h E A E Zebaoth is dye God ouer Israel / en dat huns dijns knechts David / sal staede sijn boor v / Want ghy h E A E Zebaoth / ghi Godt Israel hebt dat ooc ws knechts gheopent en gheseyt. Ick wil v ee huys timeren. Daerome heeft v knecht zj herte bōden / dz hi dit gebet tot v bidde soude / Ab h E A E h E A E ghy sijn Godt / en uwe woorden sullen waerheit sijn / Ghi hebt sulke goet ouer wten knechte gesproken / so begint nu / en segen dat huys dijns knechts / dat het ewelic boor v / Wāt ghy h E A E h E A E hebbet gesproke / en met uwe segen nize sal ws knechts huis geseget werde ewelic. David winger die Philistins / ende die andere omsiggende nationen Dat. viij. Capittel.

A In het geuuel daer nae dz David die Philistins sloech / en crantele / en namden die stoomē vader Philistē hanc hi sloech dye Moabitē ooc alsoe ter neder / dat hi twee deelen totter doot bracht / en een deel in de leuene liet / Also worde de Moabitē David onderdanich / dat si hem giften toe droegen

B David sloech ooc Hadad Eser den soon Rehob coninc tot Zoba / dat hi henen troc om sine macht weder te halen aenden water Phrath / en David binc wt hen dusent en seuen hōdert ruiters / en. xx. dusent voet volc / en verleende alle wagens ende bebielē hōdert waghens ouer / Maer die Sierers van Damasco quamē te hulpen / Hadad Eser / den coninc tot Zoba / En David sloech der Sierers tweē

ewentich dusent manē ende leyde tot Damaasco in Siria / Also wort Siria David onderdanich dat si hē giften toe droegē / Wāt die h E A E halp David waer waerts hi troc. En David nā dye gulden schilde die Hadad Eser knechte toebehoorde en brachtē te Jerusale / Maer van Betza en Berothai den stede Hadad Eser / nam die coninc David seer veel metaels

Mer doe Thoi die coninc te hemath hoorde dz David alle macht des Hadad Eser hadde geagē sende hi Jozam sine soon tot David / om hē vrien deliete grueten / en om hem te segenē / dat hi tegen Hadad Eser gekrede en hem geslagē hadde / Wāt Thoi hadde eenen kerst tege Hadad Eser / En hy hadde met hem siluere / guldenen / en eerene elyuoeden / Welcke die coninc David de h E A E oock heitichde met den siluere en goude dat hi den h E A E heitichde vā alle heidenē die hi onā hē bracht / vā Sieren / vā Moab / vāden kindere Ammō / vāden Philistē / vā Amalek / vāde roof Hadad Eser den soon Rehob coninc te Zoba

Doe maecte hem David eenē name / doe hi weder quam / en die Sierers sloegē int sout dal. xvij. dusent. En hi leyde volcke in alle Edomea / En gehele Edom was Davids onderwoopen / want die h E A E halp David waer hi henen troc Also was David coninc ouer geheel Israel En hi dede recht en gerechtigheit alle de volcke / Joab die soon Zeruja was ouer dat heyt. Maer Josaphat die soō Ahitub was Cācellier Sadock die soō Ahitub en Ahimelech die soō Abiathar warē priesters. Seraia was scriver Senaia die soō Isada en Chersiti en Pleti en die sone David waren priesters.

David begrazt die maechscapē Sauls ende bewist haer veel duechden om Jonathas wille.

Dat. ix. Capittel.

I In de David sprac Iffer ooc noch yemant ouer bleue / banden huyse Saul / dat ic ontfemherticheyt aen hem doe / om Jonathas wille / Daer was ee knechte vāde huyse Saul die hiet Siba dien riepen si tot David / en die coninc sprac tot hem / Sijt ghi Ziba / hi sprac Ja v knecht / Die coninc sprac. En icker noch niemant meer vāden huyse Saul dat ic Gods ontfemherticheyt aē hē doe / Siba sprac totten coninc. Daer is noch ee soō Jonathans / iam aen die boeten / Die coninc sprac tot hem / Waer is hi / Siba sprac totte coninc Siet hi is te Todabar / inden huyse Machir / des soons Ammiel / Doe scrude die coninc David henen / en liet hem halen vā Todabar wt den huyse Machir des soons Ammiel.

Doen nu Mephiboseth die soon Jonathan des soons Sauls / tot David qua viel hi op sijn aēcht en aenbede hē / David sprac / Mephiboseth / hy sprac / hier ben ic v knecht. David sprac tot hē En hreest niet wāt ic wil ontfemherticheyt aen v doe om Jonathas ws baders wille / en wil v alle die ackeren ws baders Saul weder geuen maer ghi sult dagelice aen mijn tafel broet eeten / hi aenbede en sprac. Wāre ben ic v knecht / dat ghy v heert tot eenē dooden hōnde / gelick ic ben.

Doen riep die coninc Siba den knape Saul / en sprac tot hem / allet wat Sauls ghetweest is / en

hins geheelen huys/dat heb ic den soon ws heere
 hegeue/ Dus arbeit nu sinen achter/ghy en uwe
 anderen/en knechten/en bregt in/dat ws heere
 soon broot hebbe/dat hi geuodet worde/ Maer
 Nephi Soeth ws heere soon/sal dagelics broot
 ten aen mijn tafele/Siba hadde vijftien soue en
 wintich knechten/En Siba sprac totten coninc/
 Allet gelijc mijn heere die coninc sinen knechte ge
 uoden heeft/so sal sijn knecht doe/En Nephi So
 eth etc op mijn tafele als ee des conincs kinderen/
 En Nephi Soeth hadde eenen cleynen soon dye
 met Micha/mer allet wat inden huise Siba woon
 de/dat diede Nephi Soeth/Mer Nephi Soeth
 woonde te Jerusale/wat hi adt dagelics op des co
 nincs tafele/ende hincete met beyde sine voeten.

Dauid seynt bodē tot Hanon der Ammoniten
 coninc/vvelcke hēschender sine boden/en daerō
 ne trect Dauid teghen haer/en hy veruincle in
 vveestriden.
 Dat. x. Capittel.

Doe het geuuel daer na dz dye coninck
 der kinderen Ammon sterf/ende sijn
 soon Hanon wert coninc in sijn stede/
 Doe sprac Dauid/ic wil ontfemher
 ticheyt doe aen Hanon den soon: Ra
 cha/gelinc sijn vader aē mi ontfemherlichz gedaē
 heeft/en seynde henen/en liet hē troosten door sijn
 knechte ouer sinen vader. Als nu die knechten Da
 uid int land der kinderē Ammon quamen/so sprac
 die machtige der kinderē Ammon tot haren va
 der Hanon/Meynt ghi dat Dauid uwen vader ee
 re booz uwen oogen/dat hi troosters tot v gheson
 den heeft/En meynt ghi niet dat/das hi sine knech
 tē daerom tot v heuet gesonden/dat hi die stadt on
 dersoeken en bespieden/en om keeren soude?

Doe nam Hanon die knechten Dauid en scoor
 hen den baert half/en meet hen die cleederen half
 at/totte gordel toe/en lietse gaen/Doen dat Dauid
 wert gebodtschap/seynde hi hen te gemoete/want
 die in vren waren zeer gesceyndet. En die coninc
 dede hē segge blijft tot Jericho/tot dat uwen baert
 walscht so comt dan weder.

Doe die kinderē Ammon sage/dat si booz Da

uidē kinckende warē geworden/seynde si henen en
 huerden die Siriers des huys Sichob/en dye Siri
 ers tot Zoba twintich duysent mannen voerboles
 en bandē coninc Maacha duysent mannen/en vā
 Itob twaelf duysent mannē. Doe dauid dat hoor
 de/seynde hi Joab mette geheelen heyz der crūsch
 liede/en die kinderen Ammon trockē wt/en berey
 den hen tottē strijt/voor die dore der poortē/Mer
 die Siriers van Soba/vā Sichob/vā Itob/en vā
 Maacha/waren alleen inden belde.

Als nu Joab sach dat den strijt op hē ghesels
 was/voor en achter/bereyde hi wt alle iōge wtge
 lesen mannē in Israel/en bereyde hē tegē die Siri
 ers/En dat ouerbleue volc dede hi onder die banē
 sijn broeders Abisai/dz hi hē soude wapenē tegē
 die kinderē Ammon/en sprac/It dat mi die Siri
 ers te machtich sijn/so comt mi te hulpe/maer ick
 dat v die kinderen Ammon te machtich sijn so wil
 ic v te hulpe comē/Sijt getroost/en laet ons sterē
 sijn booz onse volc/en booz die steden ons Gods/
 maer die hē E doe dat hem behaecht

En Joab maecte hē daer toe mette volcke dat
 hi hē was/om te stryde tegē die Siriers/en si blo
 dē booz hē/En doe die kinderen Ammon sage dz
 die Siriers blode/so blode si oock booz Abisai/en
 trockē in die stat/Also kerde Joab wederomme
 bandē kinderen Ammon/en quā te Jerusale/En
 doe die Siriers sage dat si geslagen warē booz Is
 rael/quanē si te hoope/En Hadad Ezer seinde hē
 nē en bracht daer wt die Siriers/op gheē side des
 waters/en leyde daer in haere macht/En Sobah
 die besthoofstma Hadad Ezer tude booz hen werch

Doe dat Dauid wert vercondicht/so vergader
 de hi te hoope dat geheel Israel/en troc ouer dye
 Jordane/en quā te Helam/en die Siriers wapen
 hē hen om tegē Dauid te stryde/Mer die Siriers
 blode booz Israel/En Dauid verworche der Si
 riers seue hondert waggē/en heertich duysent ruy
 ters/daer toe Sobah dē besthoofstma sloech hi dz
 hi daer sterf/Doe die coningē die onder Hadad E
 zer waren lagen dat se geslage warē booz Israel/
 maecte si vrede met Israel/en werde hē onderdaē

En die Siriers breecde dē kin
 deren Ammon meet te helpen.

Dauid vort doot sijn ghe
 slich in onbeho olicker lief
 den onsteken teghen Bat Se
 ba Atlas huysvrouwe / W
 breec syne hou vvelicke naet
 met haer/en haren ghetronde
 man laet hi doode
 Dat. xi. Capittel.

Doe doen dat saet
 om quam inder
 tijt als dye conin
 ghen pleghen wt
 te tttchen/so seyn
 de Dauid Joab ende sine knech
 ten niet hem/ende alle die kin
 deren Israel/dat si die kinde
 ten Ammon berderuen soudent
 ende belegghen soudent/Maer
 Dauidt bleef te Jerusa
 lens

En het geschiede dat. Dauid ontret de aude of
 rot bānē leger/ en ghinc op de soldor des conincs
 huys en sach vandē soldor een vrouwe haer was-
 schē/ En dat wijf was bā zeer scoonder ghedaentē
 En Dauid seynde en dede nae dat wijf bragē. En
 leggē/ En is dz met Bath Seba / die dochter Eliā
 dat wijf Dria des hethiters/ En Dauid seynde vo/
 dē hene en dedese half / en doe si tot hē in quā/ doe
 stiep hi bi haer/ Si heilichde haer bā haerder ontret
 nichheit / en keerde weder tot haeren huysē

En dat wijf wert bevrucht / en si seynde en lief
 Dauidē vercondighē en legghē / Ic ven bevrucht.
 Dauid seynde tot Joab / Seint mi Dria den hethi-
 ter/ En Joab seynde Dria tot Dauid/ En doe Dria
 tot hē quam vracchde Dauid/ oft met Joab/ ende
 metten volcke / en metten strijt wel stonde / Ende
 Dauid sprac tot Dria/ Gaet neder in b huys / ende
 walscht dī boetē / Doe Drias wt des conincs huys
 wt giit/ soe volchde hē na des conincs geschencke
 En Dria leyde hē slapē voor die doze des conincs
 huys/ daer alle die knechten sijn heeren lagheu/
 ende en ghinc niet neder in sijn huys

Doemē Dauidē bootscapte / Dria en is niet ne-
 der in sijn huys ghegae/ so sprac Dauid tot hē/ En
 sidi niet ouer belt gheromē/ waerom en sidi niet af
 in b huys ghegae/ Dria sprac tot Dauid/ Die arche
 en Israēl bliuē in tenten/ En Joab mīn heere en
 mīns heeren knechtē liggē te belde/ en ic soude in
 mīn huys gaē/ dat ic ate en drōckē/ en by mī wijf
 lage / also warachtelic als ghi leeft/ en b siele leeft/
 ic en doe dat n/ Dauid sprac tot Dria/ So blijft he
 dē ooc hier/ morgē wil ic b laten gaen/ Dus bleef
 Dria te Jerusale dien dach/ en des anderen daechs
 daer toe / en Dauid noode hē dat hy hoor hē soude
 etē en drinckē / en maerte hē drinckē / En tlaouts
 ghinc hi wt dz hi op sinē leger slapē soude mī sijn
 heeren knechtē/ en en ghinc niet neder in sijn huys
 Des morgēs screef Dauid cenē brieu tot Joab

Doe seynde Joab henen / en dede Dauidē boot-
 scappē / alle die handelinghe des strjds/ en geboot
 dē vode en sprac Als ghi alle hādellinghe des strjts
 wt gesproken hebt mettē coninc/ en siet dat hi toot
 nich daer om is/ en die coninc toe spreect/ Waer-
 om sidi soe na der stadt gegaen met den strjdt/ En
 wist ghi niet hoemen vandē mueren plac te sechie-
 ten/ Die sloech Abimelech dē soou Jerusaal/ en
 wlerp niet een wijf/ een stuc bau eenen molensteē
 op hem bander mueren/ alsoe dat hi sterf tot The-
 bez waerom hebt ghi b so nae der muere gemact
 so segt dīn knecht Dria die hethiter is oock doot.

Die vode ghinc henen en quam en bootscapfet
 Dauidē al/ daer hem Joab om geleint hadde. En
 die vode sprac tot Dauid/ Die mannen namen do-
 uerhant tegen ons/ en vielen tot ons wt opt veldē
 En wt waren aen hen tot voer dye doze der poo-
 ten/ Ende die scutter s schoten bander mueren op
 utbe knechten / ende dooden sommige van des co-
 nincs knechten / daer toe soe is Dria b knecht dye
 hethiter ooc doot

Dauid sprac totten vode / Dus suldy tot Joab
 leggē/ En laet b dat niet qualich beuallen/ wāt dat
 sweert berstint nū desu/ nū den ghenen/ hout aen
 mettē strjdt tegen die stadt / dat ghise breect/ ende
 weest getrooft / Ende doen Drias wijf hoorde dat
 Dria haer man doot was/ droech si rouwe om haer
 huyf sweert/ Mer doen si dat roudraghen vol-
 bracht hadde/ soe seynde Dauid hē/ en bedese in
 sijn huys halen/ ende si werdē sijn wijf/ ende baerde
 hem eenen soon/ Mer die handelinghe behaechde
 den hē E A E qualic die Dauid dede

Thathā wort vand en hē E A E tot Dauid gesē
 den/ hē om zijnder misdachs wille te straffen/ Da-
 uid bekent sijn sonde/ ende begheert genade/ Die
 soon die hi by haer hadde die kerf.

O
hudi. v. c

en lantendoor Driam/ hi schreef aldus inden brieu
 Stelt Dria inde strjdt daer hi alder hartste is / en
 keert b achter hē af dz hi verslaghē worde/ Als nū
 Joab om die stadt sach soe seyde hi Dria aen dye
 plaetse daer hi wist dat strjdtbaer mannen warē/
 En doe die mannen wt der stadt vielen / en stredē
 tegē Joab / so vielen sommige des volcks vanden
 knechten Dauid/ En Dria die hethiter kerf oock.

spaerde hi te nemen van sinen scapen ende runder-
 ren/ dat hi den ghaet wat bereyde/ die tot hem ghe-
 comen was ende nam tischap des armen mans/
 en bereydet den man/ die tot hem comen was

Doen verbolch hem Dauid met grooter loof-
 nichheit tegē diē mā / en sprac tot Thathā/ So waer-
 achtelic als die hē E A E leeft/ die mā is eē hant des
 doots/ die dat gedaē heeft/ Daer toe sal hi dat scarp

Gade die hē E
 A E seynde Ra-
 thā tot Dauid/
 Doen hy tot hē
 quā sprac hy tot

hē / Daer warē twee mannen
 in een stadt / deren rick dander
 arm / De ricke had zeer veel
 scapē en runderen/ mer die ar-
 me en hadde maer een cleyn
 scapken dat hi gherocht had/
 en hy boedet op tot het groot
 wert / bi hē en bi sinen kinde-
 ren tāmē hiet at bā sinen bete
 en drac bā sinē beker/ en stiep
 in sinen schoot / en hi hiet als
 een dochter / Als den rijcken
 man en gast ouer quam / soe

Dat. ij. Samuel of der coninc

bieruoudelic betalen/ om dat hi dat gedaē heeft/ en niet gespaert en heeft/ Doe sprack Nathan tot Dauid/ Ghi zijt die man/ Dus spreect dye H. E. G. E. die God Israel/ Ic heb v tot eenen coninc gesalft ouer Israel/ en verlost wt der handt Saul/ en heb v ws heeren huys ghegeuen/ daer toe sine wiuen in urben schoot/ en heb v dat huys Israel en Juda ghegeuen/ En is dit te lufftele/ soe sal ic noch dit en dat daer toe doen/ Waerom hebdi dan dat woort des H. E. G. E. veracht/ dz ghi sulc quaet booz sine ooghen dedes/ Wiam den herhiter hebt ghi versta ghen metten sweerde/ zjn wijf hebdi v tot eenen wone ghenomen/ maer hem hebdi ghedoot metten sweerde der kinderen Ammon.

Als en sal dat sweert van urben huys inder eewicheyt niet gaē/ om dat ghi mi veracht hebt/ en dat wijf Wias des herhitters genomen hebt/ dat si v wijf soude zjn. Dus spreect die H. E. G. E./ Siet se wil ongeluc ouer v verwecken/ wt urben eyghenen huise/ ende utbe wiuen nemen booz urben ooghen/ en wilsē utwē naecten geuen/ also dat hi by urben wiuen slapē sal/ bider liechter sonnē/ want ghi hebt het heymelic gedaen/ maer ic wil dit doen booz geheel Israel/ ende bider sonnen.

Doen sprack Dauid tot Nathan/ Ic heb geson dicht tegenden H. E. G. E./ Nathan sprac tot Dauid/ So heelt die H. E. G. E. v sonde oock wech ghenomen/ ghi en sulc niet steruē. Maer want ghi die by anden des H. E. G. E. door dese gheschiednisse hebt doen lakterē/ so sal die sone die v ghebozen is den doot steruen/ En Nathan ghinc thuyt/ Maer die H. E. G. E. sloech dat kint dat Wias wijf Dauid den gebaert had/ alsoo dattet doot sleek wert. En Dauid berlocht God om dat knechtken en bastē/ en ghinc in ende lach snachs opter aerden/ Doe stōden die Suders zjnus huys op/ en wouden hem op rechten vander aerden/ maer hi en woude niet/ en en adt ooc niet met hen.

Opten seuensten dach sterf dat kint. Ende die knechtken Dauid/ vresden hen dat te vercondigē dat het kint doot ware/ Wāt si dachtē/ siet/ doe dz kint noch leuende was/ spraken wi met hem/ en hi en hoorde onse stemme niet/ Hoe veel te meer sal hi hem mismaken/ si dat wi hem seggen/ dat kint is doot/ En Dauid sach dat sine knechtken haynelic sprakē/ ende hi mercte dat dz kint doot was/ en sprac tot sinen knechtken/ Is dat kint doot/ Si seyden Ja/ Doen kont Dauid op vander aerden ende wiesch hem/ ende salde hem/ ende dede andere elderen aen/ ende ghinc in dat huys des H. E. G. E./ ende acnbadt/ ende doe hi weder thuyt quam/ hief hi hem broot op/ brengen/ ende hi adt.

Doen spraken sine knechtken tot hē/ Wat dinc is dat/ dat ghi dat doet/ doen dat kint noch leefde/ hātte ghi ende weendet/ maer nō het doot is/ haet ghi op ende etet/ hi sprac. Om dat kint hātte ic ende weende doe het leefde/ want ic dachte wie weet of mi die H. E. G. E. genadich woide/ dat dat kint leuende bleef/ Maer nō het doot is/ wat soude ick hāssen/ cā ic ooc wederom ghehalen? Ic sal wel tot hem haren/ maer het en sal nyet wederom tot mi comen/ Ende doe Dauid zjn wijf Bath Seba getroot hadde/ ghinck hi tot haer in ende sliep by haer/ ende si baerde eenen soon dien hiet by Salo-

Dat. xij. Capittel

mo/ ende die H. E. G. E. beminde hem/ Ende hi dede hem onder die hant Nathan des prophete die hiet hem Jedid Ja om des H. E. G. E. wille

Dus kreedt nō Joab teghen Abba/ der kinderen Ammon/ en wan die conincliche stad/ en seinde boden tot Dauid/ en liet hem seggen/ Ic heb gestreden tegen Abba/ en heb ooc gewonne die wāter stad/ dus neemt nō te hoope dat ouer gebleuē volc/ en belegert die stad/ en wintse/ op dat ic se en winne/ en ic den name daer af hebbe/ Aldus nā Dauid allet volc te hoope/ en troc wech/ en kreede tegē Abba/ en wintse/ en nam dye troone haers conincs van sine hoofde/ die in ghewichte een pont gouts hadde/ en edele gesteeuten/ en wert Dauidē op sijn hooft gheset/ en boerde zeer veel rooft wt der stad/ Mer dat volc daer in leyde hi wt/ en ley dese onder yseren saghen en baken/ en yseren beytels/ en verbandese in sigel ouens/ So dede hi alle steden der kinderen Ammon/ doen keerde Dauid en allet volc weder te Jerusalem

Als vvoert in obetamellicker liefde tot Thamar ontfekē/ en hi beslaepse/ en bringtse tscandē daer om versloech hem Absalon

Dat. xij. Capittel

De het geuel daer nā/ dat Absalon die sone Davids/ hadde een schoone suster die hiet Thamar. En Ammon die sone Dauid creechse lief/ En Ammon lach cranc om Thamar sinder susteren wille/ wāt si was eē maecht/ en het dochte Ammon waer te sūe dz hi haer yet soude doe. Ammon had eenen vrient die hiet Jonadab/ een soon Simea Davids broeder/ ende die selue Jonadab was een seer wijs man die seyde tot hē/ waer om wort ghi so mager ghi conincs soō vā dage te dage/ en moecht ghi mi niet te kennē gheuen/ doer sprac Ammon tot hē. Ic heb Thamar mijns broeders Absalons suster lief gecrege. Jonadab sprac tot hem/ legt v op v bedde/ en maect v crāc/ Als v vader dan comt/ om v te besoecken/ so segt tot hē/ Nieu laet mijn suster Thamar comē/ dat si mi een we oft tete geue/ en make booz mi eete dat ic aē se/ ende van haer der hant eete

Aldus ginc Ammon liggen/ en maecte hem crāc als die coninc hem nō quā besoeckē/ so sprac Ammon totten coninc. Nieu laet mijn suster Thamar comē dat si mi een suppen of tete maecte/ en dat ic van haer der hant eete/ doe seynde Dauid na Thamar in huys/ en dede haer seggen. Saet henen in huys ws broeders Ammon/ en maect hem een spi se/ Thamar ghinc in thuyt haers broeds Ammon en hi lach te bedde. En si nam mele en inēgdet/ en soodt booz sinen ooghē/ en cooete hem een suppen En si nam dat getrecht en goot wt booz hē Maer hi weygerde hem te eten

En Ammon sprac/ Laette alle van mi wtgaē En si ghingen alle van hē wt. Doen sprac Ammon tot Thamar/ bringe dat eten in die camer/ op dz ic van uwer hant eete/ Doe nam Thamar dat suppe dat si gemact hadde/ en bracht tot Ammon hare broeder in die camer/ ende doe si dat tot hē bracht dat hiet eten soude/ doen greep hysē ende sprac tot haer/ Comt slaep bi mi mijn suster. Si sprac tot hem/ Niet mijn broed/ En seynt of en vercracht

ipar ijd

B

mi niet/Want so en doetmen niet in Irahel/ En doet sulcken sotheyt niet/Waer soude ic niet in Irahel/ Maer spracet metten coninck/Dye en sal mi v met ontlegghen

AMer hien wilde niet hoorē/en hy betweldich dese/ende vercrachtele/en liep bi haer/Ende Ammon wert wt der maten gram op haer/alsoo dat den haet grooter was/dan die liefde optte voren was geweest/En Ammon sprac tot haer. Maect v opende gaet wech/Si sprac tot hem/Dit quaet is grooter dan dat ander dat ghi aen mi ghedaen hebt/dat ghi mi wtstoot/hi en ghaet haerder stemmen gheen gehoor/maer hy riep sinen knecht die hem diende/ende sprac/Dinste van my wt/ende luyt die doze achter haer toe/Ende si had eenen bouren roek aen/want sulcke rocken dpoeghe des conincs dochteren/alsoo langhe als sy marchden waren.

DEnde doense zsin dienaer wtgestooten hadde/ende die doze achter haer toe ghesloten/soo wierp Thamar allehen op haer hooft/ende scoorde den bouren roek die si aen hadde/ende leyde haer handt op dat hooft/ende ghinc daer henen ende crijsschede/Ende haer broeder Absalom sprac tot haer/Heest v broeder Ammon bi v gheweest/Av mijn suster swijcht stille/Het is v broeder/en neem die sake so niet ter herken/alsoo bleef Thamar eenlich in Absalons haers broeders huys/En doen die coninc David dat al hoorde/soo wert hi sere onghe-moetich/En Absalon en sprac niet met Ammon/noch quaet noch ghoet/maer Absalon was gram op Ammon/om dz hi sijn suster Thamar vercracht hadde

EOver twee iaren hadde Absalon schaepsheet ders tot Baalhazor/die oder Ephraim legghet/En Absalon noode alle die kinderen des conincs/ende quam totte coninc en sprac/Siet v knecht heeft schaepsheeders/die coninck met sinen knechten/ghae met sinen knechte/Die coninck sprac tot Absalon/Neen mijn sone en laet ons niet alle comen op dat wt v niet en beswaren. En doen hi hē quelde/en woude hi nochmans niet comen/met hi segde hem/Absalon sprac/En sal dan mijn broeder Ammon niet met ons gaen/Dye coninc sprac tot hem/Waerom soude hi niet v gaen/Doen benaudichde hem Absalon/dat hi Ammon met hem liet ende alle des conincs kinderen

HAbsalon geboot sine knapen ende sprac/Siet/daer op/also Ammon in goeder buegen wort bandede wijn/en ic tot v segge/laet Ammon en doodet hem/dat ghi dan niet en breekt/want ic bebt v gheheeten. Sijt getroost en frisch daer aen/Also dede die knapen Absalon Ammon/so hen Absalon gheboden hadde/Doen stonden alle die kinderē des conincs op/en elc sadt op sine muyl en bluchte/ende doe si noch op dē wech warē/so qua dat gherucht hoor David/dat Absalon alle des conincs kinderen hadde verflagen/alsoo datter niet een van hen over bleuen en ware

Doe stot die coninc op/en scoorde sine cleederē ende leyde hē opter aerden/en alle sine knechte die om hē rondē scoorden die cleederē. Doe stwoorde Jonadab die sone Sunca/des broeds Davids en

sprac/Mijn heere en dencke niet dat alle die gesellen/die kinderen des conincs doot sijn/maer Ammon is allen doot. Want Absalon had bi hem gehoude/ban die dage aē doe hi sine suster Thamar vercrachte/Dus en neem mijn heere die coninck sulc metter herte/dat alle die kinderē des conincs doot sijn/maer Ammon is allen doot

Maer Absalon bluchte de/En die knape opter wachte/hief sijn oogen op en sach/en liet/eē groot bolc qua opten wech na malcander en aen der side des berchs/Doe sprac Jonadab totten coninc/Siet die kinderē des conincs comē/Alsoo v knecht gheseyt heeft/also ist bergaen/En doe hi wt hadde gesproke/siet/doe quamen die kinderē des conincs/en hieuen haer stemmē op en weende/Dye coninc en sine knechten weende ooc met allen zeer. Absalon bluchte de en troc tot Thalmadē soon Ammihud/den coninc tot Gelur. Maer hi droech rouwe over sine sone alle dage. Maer doe Absalo bluchte de/en tot Gelur troc/so was hi aldaer die iaren En die coninc David hielt op wt te trecke tegē Absalon/Want hi hadde hē getroost over Ammon/dat hi doot was

IJoab ghebruyct eenē list/dat hi Absalon dē vder weder versoende. Absalon seynde nae Joab/en als hi niet en quam/soo dede hi hem sijn coeren verbernen

Dat. xiiij. Capitel

Absalon hadde die soon Scrusa/merkte dat die conincs herte tegē Absalo was/en seynde tot Thekoa/ende hriet vā daer een cloer wif halen/en sprac tot haer/Draecht rouwe ende treck utbe roude ederen aen/en salst v niet met olpe/met stelt v als eē wif/die langē tijt rou gedraghē heeft over eenē dooden/en sulc totten coninc k inghaen/en aldus/en aldus met hē spreke/En Joab ghaet haer inne wat si spreken soude

En doe dat wif vā Thekoa met dē coninc spreke wilde/so biel si op haer aensicht ter aerdē/ende aēbadt en sprac help mi coninc/Die coninc sprac tot haer. Wat is v? Si sprac/Je be et weduwe/eē wif die rouwe draecht/en mine man is gestorven en utbe maerte hadde twee sone die twisse tegen malcanderen op dat belt/En doe hē niemāt en belte/so doech deen dē anderē en doode hē/En nu laet dat geheele maechscap op tegen utbe maerte en seggen/Sect dien vercracts/die sine broeder vslagē heeft/dz wi hē doode hoor die siele sijn broeds/die hi gedoodet heeft/en dz wi ooc den erlgen name wtroyē/En wille mine hocke wtblusschen die noch overbleue is/dat minē man geenē name/en niet over en bliue opter aerden

En die coninc sprac totte wive/Gaet thuis/Je sal hoor v geliede/En dat wif vā Thekoa sprac totte coninc/Mijn heere coninc/dye misdaet sijn mi/en op mijn baders huys/maer die coninc en sine roel si ontsculdich/Die coninc sprac/So wye tege v spreect/die vrent tot mijn soe en sal hi v niet meer aetasten/Si sprac/die coninc gbedencke des hē E. R. zins Gods/op dat der bloetwrekers niet te vele en wordē/om te bederne en minē soe niet en verdoen/hi sprac alsoo warachtelick als God die hē E. R. leest/daer en sal gheen hayz van vben sone opter aerden vallen

En dat wijf sprac/ Laet uwe maerte mijnen he
 re de coninc wat segge/ hi sprac/ Segt op/ dat wijf
 seyde/ Waerom hebdi so danigen ghedachte tegen
 Gods volc/ dat die coninc sulc gesproken heeft/ dat
 hi he besondige/ en sine verstoote ne met weder en
 laet halen/ wat wiskerue de dooot/ en so dat water
 inder aerden verfluypt/ dat men niet op en hout/ en
 God en wilt dat leue niet wech nemen/ in aer hi be
 denct he dz/ dat dz verstoote/ ooc niet va he verstoote
 ten en worde/ Dus he ic gecome/ om met mijne he
 re de coninc sulc te spreken/ int bidden des volcs
 wat uwe maerte dacht/ Ic wil metten coninc spre
 ken/ mischien hi sal doen dat sine maerte seyt/ wat
 hi sal zi maerte verhoze/ dat hi mi beflotte vander
 hant/ alle der gecnder die my/ met mijnen sone wt
 roepen/ wie bander erkennisse Gods/ En b maerte
 dacht/ mijns heren des conincs woort sal zyn als
 een spijsoffer/ want mijn heere die coninc is als een
 engel Gods/ dat hi goet en quaet hooren can/ daer
 omme sal die h. G. E. uwe God met b zyn.

Die coninc antwoorde en sprac totte wiue. En
 loochet mi niet wat ic b bragen sal/ Dat wijf sprac
 mijn here die coninc spreke/ Die coninc sprac. En
 is die hant Joab niet met b in allen deser/ Dat wijf
 antwoorde en sprac/ Soo warachselijck als b ziele
 leeft/ mijn heer coninc/ daer en is niemant anders/
 noch ter rechter/ noch ter linker siden/ dan so mij
 here die coninc gesproken heeft/ Wat b knecht Jo
 ab heuet mi geboden/ en heeft uwer maerte dat al
 in ghegeuen/ dat ic dese sake sou keeren/ dat heeft b
 knecht Joab gedaen/ Maer mijn here is wijs/ als
 die wijf heyt eens engels Gods/ dat hijt al weet op
 ter aerden.

Doe sprac die coninc tot Joab/ Siet/ ic heb sulcs
 gedaen/ Dus so gaet hene/ en brenge den iongelinc
 Absalon weder/ Doen viel Joab op zyn aensichte
 ter aerde/ en aenbadt en danct den coninc en sprac
 heden merct b knecht/ dat ic genade vande heb be
 voor/ uwen oogen mijn heer coninc/ dat die coninc
 doet dat zyn knecht seyt/ Aldus maecte he Joab op
 en troc te Gesur/ en bracht Absalon te Jerusaleem
 Maer die coninc sprac/ Laet he weder thuis gaen/
 en mijn aensicht niet sie/ Also qua Absalon weder
 in zyn huys/ en en sach des conincs aensicht niet.

In alle Israelen was een so schoonen man niet
 noch so seer loflic als Absalon/ Vanden solen sijn
 der voeten aen/ totte opperste zijns hoofts toe/ en
 was geen vleckte aen he. En alline zyn hooft scoet
 dat gebuerde gemeenlic alle iare/ want het was he
 e waer/ dat men affceere moest/ so woech dz haer
 zyns hoofts/ twee hondert sikel/ na den coninclic
 en gewichte/ En Absalon werden drie sonen ge
 bore/ en een dochter die hiet Thamar/ en was ee
 schoon wijf va gedaenten/ Also bleef Absalon twee
 aere te Jerusaleem/ dat hi des conincs aensicht niet
 en sach.

En Absalon seynde na Joab/ dat hi he totte co
 ninc seynde soude/ en hi en wilde tot he niet come/
 hi seynde anderwet/ noch en wilde hi niet comen
 Doe seyde hitot sine knechte/ Siet dat stuc ackers
 Joab neffens den mijnne/ en hi heeft gerste daer op
 dus gaet hene/ en sseket niet bier ae/ Doe aestalke
 tie knechten Absalon dat stuc met vier aen.
 Doe maecte he Joab op/ en quam tot Absalon in

huys/ en spractot he/ Waerom hebben b knechte
 mijn stuc met vier aegesteke/ Absalon sprac tot Jo
 ab/ Siet/ ic seynde na b/ en dede b segghen/ Coemt
 hier dat ic b totten coninc seynde/ en doen seggen/
 Waerom ben ic va Gesur gecomen/ het waer mi
 beter dat ic noch daer waere/ Dus laet in yn des
 conincs aensicht sien/ mer is een misdaet in my/ so
 doode hi mi/ En Joab ginc intotte coninc en boot
 scapfe he dat/ En hi riep Absalon dat hi totten co
 ninc in qua/ en hi aebad op zyn aensichte ter aerden
 voor den coninc/ Ende die coninc cufte Absalon.

¶ Absalon staet na zijns vaders rijk/ En Dan dt
 vliedt met die sine. Dat. xv. Capittel.

nde het geuel daer nae dat Absalon
 he liet maken wagens en rosuolc/ en
 vntlich manne dat sine actiers ware
 En Absalon maecte he des morges
 broech op/ en ginc aen de wech bi die
 poorte/ en als yemant een sake hadde/ dat hi totte
 coninc voort gerechte come soude/ riep he Absalon
 tot he en sprac/ wt welke stadt zyt ghi/ Als die da
 sprac. b knecht is wt ee vande stammen Israel/ so
 sprac Absalon tot he/ Siet/ b sake is recht en recht/
 mer ghi en hebt geenen verhoorder vanden coninc

En Absalon sprac ooc/ S/ wise sal nu tot eenen
 rechter stellen inde lande/ dat alle ma tot mi quae
 die ee sake en oordeel hadde/ dz ic he tot sine rechte
 hielpe/ En als he yemant tot he dede/ dat hi met he
 sprekten soude/ so stach hi zyn hant wt/ en grep hem
 en cufte he/ op die maniere dede Absalon alle Isra
 el/ als si quam voort gerechte totte coninc/ en sal
 also dat herte der mannen Israel.

Na beertich iaren sprac Absalon totten coninc/
 Ic wil wech gaen en mijn beoofte tot hebzon vol
 doe/ die ic de h. G. E. beloofte heb/ Want b knecht
 dede een gelooft/ doer ic te Gesur in Sirien woon
 de/ en sprac. Als mi die h. G. E. weder te Jerusale
 brenge/ so wil ic de h. G. E. ernē Gods dieft doen
 Die coninc sprac tot he/ Sact hene met bredē/ En
 hi maecte hem op/ ende ghinc tot hebzon.

Absalon hadde bespieders wtghesonden in alle
 stammen Israel en doe segge/ als ghi der basynen
 geluyt hoorde sult/ so legt Absalon is coninc gewor
 den tot hebzon/ Daer ginge twee hondert manne
 met Absalon/ van Jerusale geroepe/ mer si gingen
 simpelc en en wisse vander sake niet/ Absalon seynde
 oock na Achitophel den Gilonite Davids raet
 ma/ wt zijnder stadt Silo/ als hi nu den offer dede
 so wert die boude sterc/ en dat volc liep toe en ver
 meerderde hen met Absalon.

Doe qua daer een en gact Daviden te kennē en
 sprack/ Dat herte va alle ma in Israel/ volcht Absa
 lon na. David sprac tot alle sine knechten/ die bi he
 ware te Jerusale Op laet ons vluchten/ want hier
 en sal geen ontkloope zyn voor Absalon/ haelt b dz
 wi gaen/ op dat hi ons niet en verrastche/ en grype
 ons/ en brenge een ongeluc op ons/ en lae die stat
 metter serpte des waerts Doe spraken die knech
 te des conincs tot he/ Wat in here die coninc ver
 kiest/ Siet/ hier zyn wi dijn knechten/ En die coninc
 ginc wt te voete/ mz sine geheele huile/ Mer hi liet
 thie concubine dat huys beware/ En doe die coninc
 en alle dz/ b volc te boete wt quamē/ so ginge si berde
 vade huys/ en alle sine knechte gingen neffens he

Daer toe alle Greti en Plethi en alle Sethite / ses hondert manne / die ba Sath te voete gecome wa ten / en ghingen voor den coninc wech.

En die coninc sprack tot Ithai den Sethiter / Waeromme ghaet ghi ooc met ons / Keert weder omme en blyft bi den coninc / want ghi zyt vreemde freet ooc weder op v plaetse / gisteren sidi gecomen en bedē waercht ghi v met ons te gaen / Ic wil gaē werwaerts ic can gegaē / keert wederom / en uwē broederen / met v gesiede ontfemhertichz en trou we / Ithai antwoorde en sprac / Soe warachtelijc als die h. E. G. leeft / en so warachtelijc als mi hēre die coninc leeft / in so wat plaetse mijn here die coninc zyn sal / het gerake totter doot of tottē leuene daer sal v knecht ooc zyn / David sprac tot Ithai / so comt en gaet mede / also ghinc Ithai mede die Sethiter / en alle zyn mannen / en alle des hoops kinde ten die met hē waren / En dat geheele lant weēde met luyder stemmen / en allet volc ginc mede / En die coninc ghinc ouer die beke Kidzō / en allet volc ghinc voor opten wech die totter woestinen gaet.

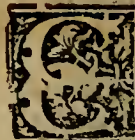
En siet Zadok was ooc daer / en alle Lewiten die bi hē warē / en broegē darcke des verbonts Gods en steldense daer henen / En Abiathar ghinck op waerts tot dat allet volc der stat wt quam. En die coninc sprac tot Zadok / bydeg: die arcke Gods weder in die stadt / bynde ic genade voor den h. E. G. so sal hi mi weder halen / en salse mi late sien / en zyn huys / Mer seyt hi also / Ic en heb gecnen lust tot v siet hier benic / himaect met mi alsoot hē belieft.

En die coninc sprac totten priester Zadok / Gghi skender keert wederom met vrede in die stadt / en met v Achimaaz v sone / en Jonathā die sone Abiathar / Siet / ic wil betreckē op dz blacke belde v woestine / tot dat bootscap ba v come / en geeft my te kennē. Also brachtē Zadok en Abiathar darcke Gods wede te Jerusalem / en bleue aldacr. Maer David ginc opten olyberch en weēde / en zyn hooft was bedect / wāt hi ginc bedect / Daer toe al tvolc dz bi hē was / had elc zyn hooft bedect / en ginc op en weēde / En doent Daviden gebootscapt wert / daer Achitophel int verbont met Absalō was / so sprac hi / h. E. G. maect den raet Achitophel tot sofheit

En doen David op die hoorchte quam / daer men God acn te bidden plach siet / doe gemoete hē Husai die Arachiter / met eenen gelchoorden roche / en aerde op zyn hooft / en David sprac tot hē / Ist dat ghi met mi gaet / so suldi my erenen last zyn. Maer waert dat ghy weder in dye stadt ghinct / en seydet tot Absalō / Ic ben uwē knecht / ic wil des conincs zyn / ic die ws baders knecht was tot dier tijt / wil nb v knecht zyn / so suldi den raet Achitophel te n3 doen / Dus is Zadok ende Abiathar die priesters met v / al wat ghi hooft wt des conincs huys / dat geeft te kennē den priesteren Zadok ende Abiathar / Siet / daer zyn bi haer / v twee sonen / Achimaaz / Zadoks / en Jonathan Abiathars sonen / dooy dpe selue conditi ontbiede / dat ghi hooftē sulc / Al so quam Husai die brient David / in die stadt / En Absalōn quam te Jerusalem.

David schenct Siba alle die goede vā Mephi Boseth nē wederspanning / Semel bespot / lachert / ende versmadet Daviden / Absalōn boeleert met zyns paders wien.

Dat. xvi. Capittel.

De doe David een weynich bander hoochten gegacn was / siet / doen ontmoete hem Siba / die knape Mephi Boseths / niet een paer ezelen ghesadeldt / daer op waren twee honderdt brooden / en hondert stuckē rosinē / en hondert stuckē vijgē / en een flesche wijns / Doe sprac de coninc tot Siba / w3 wilt ghi daer mede make? Siba sprac die ezelen sulle voor dz gesin des conincs zyn / om daer op te rijden / en die broode / en die vijgen voor die knapē te eten / en dē wijn te drinckē / als si moede worde inder woestine / Die coninc sprac / Waer is die sone ws heren? Siba sprac tottē coninc / Siet hi bleecte Jerusalem / Wāt hi sprac / hebben wert my dat huys Israel / mijns baders rijk weder gegeuen die coninc sprack tot Siba / siet het sal al uwē zyn wat Mephi Boseth heeft / Siba sprac m3 aeviddē

Laet mi genade binde voor v minē here den coninc Mer doe die coninc David tot Sahurim quam / siet / doe ghinc daer een man wt vanden ghesachte des huys Sauls / die hiet Semel / de sone Gera / die ginc wt / en bloecte / en wierp Daviden met steenē en alle die knechten des conincs David / want alle volc / en alle machtige waren tot zynder rechter en sincker siden / Dus sprac / Semel doen hy bloecte / Gaet wt / gaet wt ghi bloethont / ghi Schials man die h. E. G. heeft v weder gegeue / al dat bloet des huys Saul / dat ghi in zyn plaetse coninc gewordz zyt / v heeft die h. E. G. dat rijk gegeue inde hā / ws soons Absalō / ende siet / nb steert ghi in v ongeluck / want ghi zyt een bloethont.

Absalō die sone SeruJa sprac tottē coninc / Sou de dese doode hont minē here den coninc bloecken / Ic wil gaen henen / en hem den coy afhouden / Die coninc sprack / Ghi kinderen SeruJa / wat heb ick met v te doen. Laet hem bloecken / want die h. E. G. heuet hē geheet / Bloect Daviden / wie mach nb seggē / Waer om doet ghi also / En David sprac tot Absalō / en tot alle sine knechte / Siet / mijn sone die ban minen liue gecomen is / staet na mijn leuen waerom nb ooc met die sone Jemini / laet hē besamen dat hi bloecte / wāt die h. E. G. heuet hē geheeten / Musschiedendie h. E. G. sal mine allendie heyt aen sien / en my / sine / deses daechs bloeckinghe met goet loonen / also ghinc David met sinen liede ouer den wech. Maer Simeel ginc acn die side des berchs / nestens hem benē / en hi bloecte / en wierp met steenē tot hē / en besprengde met aerde clotte

En die coninc quā moede in met alle den volcke dat bi hem was / en hi vermaecte hē aldacr / Maer Absalōn en allet volc der mannen Israel / quamen te Jerusalem / en Achitophel met hē. Doen Husai die Arachiter Davids brient tot Absalō in quā / so sprac hi tot Absalō. Seluc heer coninc / gehic heer coninc Absalō sprac tot Husai / Is dz uwē offer m herlicheit aen uwē brient? waerom en sidi niet met uwē brient getrockē? hu' ai sprac tot Absalōn / Also niet / Mer dien die h. E. G. berkieft / en dit volc en alle man in Israel / diens wil ic zyn / en bi hē bliuen / Ten ander / wien soude ic dienē? En soude ic niet voor sinen soon dienen / so ic voor sinen vader gedient hebbe / so wil ic ooc voor v zyn.

En absalōn sprac tot Achitophel / houdt raet wat sullen wy doen? Achitophel sprack tot Absalōn

En absalōn sprac tot Achitophel / houdt raet wat sullen wy doen? Achitophel sprack tot Absalōn

lon/Behaeft die concubine ws baders/die hi hier gelate heeft/om dz huys te verbarē/So sal alle Israel hoorē/dat ghi wbe vader stinckende gemaect hebt/en die hat alle der geeder die bi v zyn/sal coen der worder/Dus so maecte hē Absalon een tēte op den solder/En Absalon besiep die concubine zjns baders/voor die oogen des geheelen Israels.

In die tijt/als Achitophel eenen raet ghaft/dat was/als ofnnen God om yet geuraecht hadde/Als so waren alle Achitophels raden beyde by David ende Absalon.

Achitophels opset wort vanden **RE** Eghe vrende Chusais raet goet voort. Dat. xvij. Ca.

De Achitophel sprack tot Absalon/ Ic wil. xij. duysent mannen wclefen/en mi op make/en Daviden na iagen ind nacht/en wil hē ouerualle/want hi mat en luefich is/als ic hē dan vuarē/dat allet volc dat bi hē is bluchtet/so wil ic den coninc alleen slaē/en allet volc weder tot v brenge/Als dan alle man tot v gebracht is/so ghi begeert so bliffet allet volc met vreden/Dat docht Absalon goet zyn en alle den Ouders in Israel/Mer Absalon sprac/ Kieuē laet Husai dē vrachte ooc roepen ende hooren/wat hi daer toe seyt/En doen Husai tot Absalon in qua/so sprac Absalon tot hē/Sulcs heeft Achitophel gesproken/legt ghi/sullen wy dz doen oft niet.

Doē sprac Husai tot Absalon/Het en is geenen goeden raet die Achitophel op dees reyse gegeuen heeft/En Husai seyde voort/ Ghikent wbe vader wel en zj liede/dz si sterck zj/en toornich vā gemoe de als eenē beyre/dien zjn iongen opt belt gero oft zjn/Daer toe is v vader een oorloochs man en en sal hē niet dshymē metten volc/Siet/hi heeft hem misshien/nb ergent in eenen gracht verborgen oft elders op een plaecte/Waer dat gesciede/dat dpe eerste reyse qualic verginc/en daer quame een ghe rethich en sprake/Daer is eenen slach gheschiet int veld dat Absalon na volchde/so soude elc vsaecht worden/die ooc anders getaey is/en een bert heeft als eenen leeu/Want alle Israel woet/dat v vader sterck is/ende geraey die bi hem zjn.

Mer dz rade ic/dat ghi alle Israel tot v vgaert vā Dan aen tot Barseba toe/so vele als des lants bi der zee/en wben persone trecke onder hē/so wil len wise ouerualle/in wat plaecte dat wise vanden/en wi wille ouer hen comē gelic den dauwe opter aerden valt/also dat wi aen hē/ende aen allen sine manne niet eenē ouer en laten/It ooc dat hi hē in een stadt bergadert/so sal alle dat geheele Israel enen stric aen de selue stadt woypē/en in die beke trecken dat mender niet eenen steen en binde/Doē sprac Absalon/en elc man in Israel/Den raet Husai des vrachten/is beter dan Achitophels raet.

Mer de **RE** scite dat also/dat den goeden raet Achitophels behindert werde/op dat die **RE** ongeluc ouer Absalon brenge soude/En Husai sprac tot Zadok en Abiathar dē priester/Als so/en also heeft Achitophel Absalon ende den Ouders Israel gerade/Mer ic hebbe aldus/en aldus gerade/Dus seynt nb haestelic wech/en laet Daviden te kennen geuen en seyt/En bliffet ouer nacht niet op dat blache velt der woestinen/mer maect v

daer ouer/op dat die coninc niet verstonde en worder/en alle dat volc dat bi hē is/Jonathan/en Achimaaz stonden bi die fonteyne Rogel/en eē maecte ginc henen en bootscaptent hen/Si gingen en seydent den coninc David/Want si endorste hen niet laten sien/dat si in die stadt hadden mogen comen/

Maer een knechtken sachse en gaeft Absalon te kennen/mer si gingen beyde haestelic wech/ende quamen in eens mans huys te Bahurim/die hadde enen put in sinen hof ofte sale/daer daelden si in/Ende dat wijf nam en sprejde een dersel daer ouer/dat ment niet en mercte/Als nb die knechten Absalon totten wue int huys quamen/spraken si/Waer is Achimaaz en Jonathan/so sprac dat wijf tot hen/Si ghingen ouer dat waterken/Ende doe si sochten en niet en honden/ghinghen si weder tot Jerusalem/En doen si wech warē clommen si wt den putte/ende gingen henen/en bootscaptent Daviden den coninc/en spraken tot David/maecht v op/en gaeft haestelic ouer dat water/want also en also heeft Achitophel raet tegen v gegeuen.

Doē maecte hem David op/en allet volck dat bi hem was/en ghingen ouer die Jordane/tot dat tet lichten moighen wert. Ende ten saelgeerde niet aen eenen die ouer die Jordane niet gegaen en ware/Als Achitophel sach/dat sinen raet nyet voort gegaen en was/sadelde hy sinen ezelen/en maecte hē op/en troc thuyt in sijn stadt/en bechichte sijn huys en verhinck hē seluen en ketf/en wert beghrauent in sijn baders gracht.

Ende David quam tot Mahanaim/ende Absalon troc ouer die Jordane/ende alle mannen Israel met hem/Ende Absalon hadde Amasa in Joabs stede gheset ouer dat heyt/Amasa ws eens mans soon/die Israhiet/en Israhiet/die welcke lach bi Abigail/die dochter Naas/die suster Zeruja/Joabs moeder/Maer Israhel ende Absalon leggherden hen in Silead.

Doen David tot Mahanaim ghecomen was doe brachten Sobydē sone Nabas van Nababach der kinder Ammon/en Machir die sone Ammiel van Todabar/en Barillai/een Sileadijt van Koglin/bedwert capcerie/aerde baten/tarwe/gerste/meel/gort/boonen/wicke/ris/honich/botter schapen en tunderen/ende keere tot Daviden/en totten volcke dat bi hem was/om te eten/want si dachten/Dat volc sal hongeric/dorlich en mōede sijn inder woestinen.

Dauids heyt heeft die victorie inden strijt/Absalon bliffet doot/vvaer ommezijn vader David droeulich vvas/ende rouwe droech.

Dat. xviii. Capittel.

De David ordinerte dat volck dat bi hem was/ende selde hooftirden ouer hen/ouer duysent/ende ouer hondert/Ende seynden des volcs eē derdendel onder Joab/ende eē derdendel onder Husai/den soon Zeruja/Joabs vvoeder/En een derdendel onder Ittai/den Galadij/Ende die coninc sprack totten volc/Ic wil gock niet v wttrecken/Mer dat volck seyde/Sy en sult niet wttrecken/Want al ist dat wi al bluchten/of dpe helst steruen/so en sullen si hen onser niet aernemen/Wandt ghy zjt als oft onser thien

dupsent waren. So ist us beter/
dat ghi ons wt der Stadt helpen
muecht. Die coninc sprac tot hē
Wat v behaecht dat wil ic doe/

En die coninc ghinc aen die
poozte/en allet volck troc wt bi
hondert en dupsenden / En dye
coninc geboot Joab en Abisai/
en Jthai/en sprac/Leet supiet
ic metten ionghelinc Absalon/
En allet volc hoorde/ doe dye
coninc allenden hoofsheden ge-
boot van Absalon/Ende doent
volc wt quam/op belt tegen Is-
rael/soo verhief hem den strydt
inden woude Ephraim / Ende
dat volc Israel wert aldaer ghe-
slaghen vooz dye knechten Da-
uid/alsoo dat opten seluen dach
eenen grooten slach gheschiede
twintich dupsent mannen/ En
den strydt was aldaer verstroyt

Die gro-
te Stadt
Major-
ke wert
gesticht

op alle lāc/ En dz wout berstinde des dachs veel
meer volcs dan dat woert berstinde.

En Absalon gemoete den knechten David/en
reedt op eenen muyl/ En als die muil onder ecue
grootte dicke eycke quā verghinc sijn hoofst aen dye
eick/en hi weifelde tussse hemel en aerde/mer sine
muyl liep onder hem wech. Doē dat een man sach
so bootschapte hēt Joab en sprac/Siet/ic sach Absa-
lon aen eender eycken hangē/en Joab sprac tottē
mandiet hem gebootschap hadde/Siet/saecht ghi
dat/waeromme en loechdy hem niet ter aerden/
so soude ic v van minen wegghen thien siluerē pen-
ninghen/ende een gordel gegeuen hebbē

Die mā sprac tot Joab/Al haddi en dupsent sil-
ueren penninghē in mijn hant getwegē/soo en wil
de ic nochtas mine hant aen des conincs soon niet
gelegen hebbē. Wat die coninc geboot v/en Abi-
sai/en Jthai/vooz onsen doer en sprac/Bewaert
mi den ionghelinc Absalon/Of waert dat ick yet
balsch ghedaen hadde op mijnder sielen pericule/
Want den coninc niet verholen oft verborghen en
sal bliuē/so sout ghi selue tegen mi gestaen hebbē
Joab sprac Also niet/ Ick wil hem aen vooz uwē
aensicht.

Doen nam Joab drie spiesen ofte glautē in sijn
hant/en sticte Absalon in sijn herte doen hy noch
leefde/aen die eycke/En thien ionghelinge/Joabs
wapendraghers/maecte hen daerom en loeghen
hē doot/Doē vliēs Joab die basime/en bracht dz
bolc weder/op dz het Israel niet verder na en sou-
de iagē/want Joab wilde dat volc sparē/En si na-
men Absalon en wierpen hem in dat wout in ee-
nen grooten gracht/ende droegen eenen grooten
hoop steenen op hem/En geheel Israel vluchte/
elic in sijn tente/Absalon hadde hem een calomne
opgerecht doe hi noch leefde/dye staet in sconincs
balleys/Want hi sprac/ic en heb gheene soon/dair
om sal dit mijns naems ge denckemisse sijn/Ende
hiet die calomne na sinen name/En heet oock tot
op desen dach/Absalons beroeminghe

Michimaaz die sone Zadok sprac Tieve laet mi
loopen en den coninc vercondigen/dat de hē

hem recht ghedarn heeft van sinder banden han-
den Joab sprac tot hem. Ghi en brengt hede gee-
ne goede bootschap/op eenen anderen dach ludy
bootschap brenghen/ende heden niet/Wat des co-
nincs soon is doot/Maer tot Cusi sprack Joab/
Saet henen ende bootschap den coninc/dat ghe-
dat ghi gesien hebt/ende Cusi bede Joab aen ende
liep Ahimaaz die sone Zadok seyde weder tot Jo-
ab/hoe/oft ic ooc den Cusi na liepe/Joab sprack/
Wat wildi loopen mijn sone/Coemt herwaerts/
ghi en sult gheen goede bootschap brenghen/hoe/
oft ic liepe/hi sprac/tot hem/soo loopet doch/Al-
soe liep Ahimaaz opten rechten wege/ende quam
vooz Cusi

David sadt tusschen twee poozten/en die wacht-
ter ghinc bouen op die poozte/aen dye mueten/en
hiet sijn oogen op/ende sach eenen man alken loo-
pen/ende riep/ende ghesach den coninck te kennen/
Die coninck sprack is hy alleen soo is een ghoede
bootschap in sinen moude. En doe die selue ghinc
ende daer quam/sach die wachter eenen anderen
man loopen/en riep in die poozte ende sprac/Siet
een man loopt alleene/Die coninc sprac dat is ooc
een goede bode/Dye wachter sprac/ Ic sie des eer-
sten loop/als de loop Ahimaaz/des soons Zadok
En die coninc sprac/Het is een goet man/en bren-
get een goede bootschap

Maer Ahimaaz riep en sprac totten coninck/
Drede/en aenbede vooz den coninc op sijn aensicht
ter aerde/en sprac/Gelooft die hē Eke b God/
die die liedē die haer handen tegē minē heere de co-
ninc op hieuen/ouer ghegeue heeft/Die coninck
sprac/Saet de kinde Absalon ooc wel/ Ahimaaz
sprac/ Ic sach een groot getumel of rumoer doen
des conincs knecht Joab mi uwen knecht seynde
en en weet niet wat het was/Dye coninck sprack
Shaet daer om en staet hier/Ende hi ghinc daer
om ende stont aldaer

Siet doen quā Cusi en sprac/ Ic brenge eē goe-
de bootschap minē here den coninc/Die hē Eke
heeft v heden recht gedaē vander hant alder gheen-
der die hen tegen v oprechtē/Dye coninc sprac tot

Jo vij d

Tusi / Saet het dē iongelinc Absalon ooc het / Tu
 si sprac / het moect allen vianden des conincs mijn
 heeren gaen / so het den kinde gaet / en allen die hen
 tegen v op rechten om quaet te doen / Doen wert
 die coninc ongemoeft / en ginc opwaerts opten sael /
 iuder poorten en wedde / en int gaen / sprac hi aldus
 Mijn soon Absalon / mijn sone / mijn sone Absa-
 lon / wildest Godt dat ic voor v moeste steruen /
 Absalon mijn soon / mine soon.

Joab strafte den coninc om dat hi truerich was
 den stamme Israels vliet elc in zyn tente / den sta-
 mē Juda blijft aen Davidē / Semei vint genade /
 des gelijcs ooc Mephiboseth / Bersillai bewijst
 dē coninc Davidē veel vrientscappe. Capi. xlii.

En de het wert Joab ghebootschap /
 Siet / die coninc weest en draecht rou-
 we ouer Absalon / en wt der biesonē
 dies daechs / wert eenē routwe onder
 alle dat volc / Doen dat volc gehoozt
 hadde in dien dage / dat hem die coninc om sinen so-
 ne becommerde / en dz volc ontfal / ofte verstaet hē
 wech op dien dach / dat het in die stad niet en quā
 gelijc hem een volc verstaet dat tot scandē gewor-
 den is / alst inden strit geulucht is / Die coninc had
 de zyn aensicht bedect / ende riep luyde / Och mijn
 soon Absalon / Absalon mijn sone / mijn sone.

Joab quam totten coninc in huys ende sprac /
 Ghi hebt heden alle utwe knechten beschaemt / die
 heden utwe / en utwer sonen / ende utwer dochteren /
 utwer wiuen / en utwer concubinen sielen behoude
 oft gesalueert hebbe / om dat ghi lief hebt / die v ha-
 ten / ende hatet / die v lief hebben / Want ghi laet v
 heden mercke / dat v niet en leyt aē die hoofstieden
 noch aen die knechten / want ic mercke heden wel
 waer dat Absalon v maer en leefde / ende wy alle
 doot ware / dz dochte v recht zyn. Dus maect v nb
 op / ende gaet wt / ende spreect met utwen knechte
 vriendelijck / Want ick vbeere v bi den hē E. S. E.
 En gaet ghy nyet wt / daer en sal gheen man desen
 nacht ouer v binen / dat sal v atgheer zyn / dan allet
 quaet dat ouer v gecomen is / van utwer ioncheyt
 op / tot nb toe / Doen maecte hem die coninc op / en
 de sadem die poorte / Ende mensyft allen den volc
 Siet / die coninc sidt in die poorte / Doē quam allet
 volc voor den coninc / Mer Israel was geulucht /
 elc in zyn tente.

En allet volck in allen stammē Israel twiste-
 den / en spraken / Die coninc heeft ons verlost van
 der handt onser viandē / en verlosse ons van dē Phi-
 listeen hant / en heeft wt dē lande moeten bluchten
 voor Absalon / Dus is Absalon ghestoruen inden
 strit / dien wi ouer ons gesalft hadden / waer om
 zyt ghi nb so stille / dat ghi den coninc niet weder en
 haelt / Die coninc seynde toe Zadok en Abiathar
 dē priesteren / en dede hen seggen / Spreect met dē
 Suders Juda / en legt / waer ommē wildi ghy dye
 leste zyn / dē coninc weder te hale in zyn huys / wāt
 die redene alles Israels was voor dē coninc comē
 in zyn huys / ghi zyt mijn broeders / mijn been / en
 mijn vleesch / waer om wildi ghi dan die leste zyn dē
 coninc weder te hale / En legt tot Amasa / En zyt
 ghi niet mijn been ende mijn vleesch / God doe my
 dit ende dat / waer ghy nyet velthoofstieden en sul
 zyn voor mi v leeddaghe lanc in Joabs stede.

Ende hi neyghde dat hert alle der mannen J

da als eens mans / endē seyndē henen totten zō-
 ninc / Tocint weder ghi / en alle v knechten / Also
 quam die coninc weder / En doen hi aen die Jor-
 danē quam / so waren die mannen Juda tot Gilgal
 ghecomen / om af te trecken / den coninc te gemoe-
 te / dat si den coninc ouer die Jor-dane soudē ley-
 den / En Semei die sone Gera / des soons Jemini /
 die tot Bahurim woonde / haestede hem / en trock
 metten mannen Juda af / den coninc David te ghe-
 moete / en daer waren dūysent mannen met hē van
 Ben Jamin / daer toe ooc Siba die knape wt den
 huysē Saul / met sinen vstebien sonen en twintich
 knechten / ende spoeden hē door die Jor-dane voor
 den coninc wech / en maecten dat beyt bereet / dat
 si dat gesin des conincs ouer soudē boeren / ende
 doen dat hem behaethde.

Semei die sone Gera viel voor den coninc in
 der / doen hi ouer die Jor-dane boer / endē sprac tot
 ten coninc / Mijn heere en reket mi die misdact
 niet toe / en en gedenct niet dat v knecht v liden aē-
 dede / in dien dage / Doen mijn heere die coninc wt
 Jerusalem ginc / en die coninc en neme dat niet ter
 herten / want v knecht bekent dat ick ghesondicht
 hebbe / en siet / Ic ben heden die eerste gecomen / on-
 der den geueelen huysē Josephs / dat ic minen hee-
 re den coninc te ghemoeete af trock.

Mer Absai dye sone Seru Ja / antworde en-
 de sprac / En soude Semei daer ommē niet steruen
 daer hi doch den gefal dē des hē E. S. E. geuloect
 heeft / David sprac / Wat heb ic met v lieden te doen
 ghi hinderen Seru Ja / dat ghi mi hebde tot Sathā
 wilt worden / Soude heden yemant steruen in Is-
 rael / Meynt ghi dat ick niet en weet dat ick heden
 een coninc gheborde ben ouer Israel / Ende
 die coninc sprac tot Semei / ghi en sult niet steruen
 ende die coninc boer hem.

Mephiboseth die soon Saul quam doek af /
 den coninc te gemoeete / Ende hi en had sine voeten
 noch sinen vaert niet schoon ghe maecte / ende sine
 clederen nyet ghetwasschen / van dyen daghe aen /
 doen die coninc wech ghegaen was / totten dage
 toe / dat hi met vrede quam / Als hi nb tot Jerusa-
 lem quam / om de coninc te gemoeete te gaen / so
 sprac die coninc tot hem / Waer om en zyt ghi niet
 met mi ghetrocken Mephiboseth / En hi sprac
 Mijn heere coninc / mijn knecht die heuet zeer
 onrechtlic met mi gheleest / Want v knecht dacht
 ick wil eenen esel saylen / ende daer op riden / ende
 totten coninc trecken / want v knecht is lam / Daer
 toe heeft hy utwen knecht ouer ghedraghen voor
 minen heere den coninc / Maer mijn heere die co-
 ninc is als een engel Gods / en mach doen wat hē
 behaecht / Want alle mijns haders huys en is niet
 gheueken / dan lieden des doots voor mijn heere /
 den coninc / So hebdi utwen knecht geset / onder
 die / die op v tafele eten / wat heb ic boorder gerech-
 ticheyt / oft boorder te roepen aen den coninc / Die
 coninc sprac tot hem / Wat spreect ghi noch voor-
 der van utwen dingen / Ic heb gheleyt / Welc ghy
 en Siba den acker / met malcanderen / Mephibo-
 seth sprac tottē coninc / Ghi neet ooc altemale wech
 na die mij here coninc met vrede thuys gecome is
 En Bersillai die Gadit quam af van Roglim /
 en leyde den coninc ouer die Jor-dane / dat hi hem

H
 ier xvi
 Snek
 xxxij. b.
 he. xvi. b.

In die Jordane geleyde soude doen/ende Garfillai was zeer out/wel tachtentich iaer/hi hadde de coninc besocht/die wile dat hi tot Mahansaim was wāt hi was een zeer degelike man/En die coninck sprac tot Garfillai/Hi sult met my ouer trecken

Garfillai sprac totte coninc/Wat ist dat ic noch te leue hebbe/dat ic metten coninc op te hierusalē soude trecken? Ic ben hebē tachtentich iaer out/hoe soude ic onderkennen/wat goet ofte quaet is/oft sma ken/wat ic ete ofte dwincke/oft hoorē/wat die sangers oft sangeren singhen? Waer omme soude v knecht minen heere den coninc hoorē/der besware? V knecht sal weynich metten coninc ouer die Jordāen gaen/Waer om wil mi die coninc sulcke vergeldinge doen? Laet wtben knecht wederom heere dat ic in mijnder stadt Kerue/ by mijns baders en mijns moeders graf/Siet/daer is v knecht Simeham/dien laet met mijnen heere den coninck ouer trecken/en doet hem/wat v wel beualt

Die coninc sprack/Simeham sal met my ouer trecken/effic wil hem doen/wat v wel behaecht/Soc al wat ghi aen mi verkiest/wil ic v doen, En doe allet volc ouer die Jordāne gheghaen was/en die coninc ooc/so cuffedē die coninc Garfillai/ende leegende hem/ende hi heerde weder tot sine plaet se/en die coninck troc ouer tot gūgal en Simeham die troc oock met hem/en alle tvolck Juda hadde den coninc ouer geleit/mact des volcs Israel/en was maer die helfte daer

En siet/doe quamē alle die mannē Israel totte coninc/en seyde tot hē/Waer om hebbe v onse broeders/die mannē van Juda ghestolen/en hebbe den coninc/en sijn huys/ouer die Jordāne gheleyt/en alle mannē Dauidā met hē/Doē antwoorde die vā Juda/die vā Israel/ Die coninc behoort ons na toe/wat sijn ghi grā daerom meynt ghi dz wi vandē coninc boetsel/ofte gifte ontfangē hebbe? So antwoorde dā die vā Israel/dien vā Juda/en seyde/Wi hebbe thie mael meer biden coninck Daer toe ooc v Dauidē/dan ghi/Waerom hebdi mi dā so cleyngheacht/dat/dat onse niet dat eerste geweest en is/onfen coninc te halen? Mer die van Juda spraken harder/dan die van Israel

Seba maect een men terise ofte oproer/ende deelt dat gheslachte Israels van Dauid Amasa wort van Joab doortseken/Joab veruolcht Seba/en hi beleyt hem in Abela Capittel. xx.

Ende daer was eē vermaect Belialo man/die hiet Seba/eē soon Sichzi/eens mans vā Jeimē/dye blies die basuyne/en sprac/Wāen hebben geē deel aen Dauid/ noch eikenisse aen den sone Hai/elc heste hē tot zūnder tenten/ S Israel/Doen viel alle man van Dauid in Israel/effi volchden Seba den sone Sichzi/ Mer die mannē Juda hingen aen Dauid hare coninc/bander Jordānen aen/tot hierusalē toe

Doen die coninc Dauid thuys quam tot hierusalē/nā hi die thien concubinē/die hi ghelaten hadde/om dat huys te bewarē/en dedese in een verbaringe/ende besoch dese/ Mer hi en besiepse niet/ende si waren also besloten/tot aē hare doot/ende leeden weduwen

En die coninc sprac tot Amasa/Hoep mi sijn alle mannē in Juda/opten derden dach/en ghi sult hier ooc staen/Ende Amasa ghinck om Juda te roepen/En den tijt verdroopt hem/die hi hē gheset hadde/En Dauid sprac tot Absai/Ab sal ons Seba/die soon Sichzi meer leets doen/dan Absalon/Reemt ghi die knechten ws heeren/en iaecht hem na/op dat hi nietwaerts valle stede hoor hem en vinde/en ontloope wt onsen ooge/Doē trockē wt hem na/die manē Joab/daer toedie Cheti en Pletu/en alle staerken/Mer si trocken wt vā hierusalē/om Seba den sone Sichzi na te iagen

Mer doen si bidē grootē steen te Sibcon wāre/so quā Amasa hē te gemoete/en Joab was gegordet ouer sijn cleet/dat hi aen hadde/ende hadde daer een sweert ouer ghegordet/dat hinc aen sijn digne inder scheden/dat ghinc lichtelic wt en in/En Joab sprac tot Amasa/Brede met v mijn broeder En Joab baette Amasa met zijnder rechter hant biden vaerde/dat hi hem rullen soude/En Amasa en nam des sweerts gheen wate in die hant Joab en hi stac hem daer mede in sine liese/alsoo dat sijn inghekwant opter aerden scudde/en hi en gaf hem gheenen steek meer/ende hi sterf

Joab en sijn broeder Absai/iaechden Seba de soon Sichzi na/en een vanden knapen Joab/tracde doodden Amasa/en sprac/Wie is dese/dye tegen Joab Dauid behaecht/en in Joabs plaetse bi Dauid sijn wile/Amasa lach int bloet gewētelc midden opter strate Mer doen een sacht dat alle dat volck daer bleef staen/de de hi hem vander straten opten acker/ende wierp cleederen op hem/want hi sacht dat wie aen hem quā/bleef staen/Wis hi nō vader strate gedaen was/soo volchde alle man Joab nae om Seba/den soon Sichzi/na te iagen

En hi troc doot/alle stammen Israel/tot Abel en Beth Maacha/ende geheele Haberim/En si ber gaderde hen/en volchde hem na/ende quamē ende beseyde hem tot Abel/en Beth Maacha/en maecten een beschuttel om die stat/en gingen aen die muere/En alle tvolc/dz met Joab was/so mēde/en wdden die muere neder wozen

Doē riep een wijfe vrouwe wt der stat/Hoort hoort/legget tot Joab/dat hi herwaerts come/ick wil met hem spreke/En doen hi tot haer quam/so sprac die vrouwe/Sijt ghi Joab/hi seyde/Ja/Si sprac tot hem/hooft dye reden wtber maerten/hi sprac Ichore/Si seyde/Doorhts seidemē/wie brage wil/de brage tot Abel/en so vginct wēl Die is die redelike en getrouwe stat in Israel/en wilt ghi die stadt doode/en die moeder in Israel waer om wiidi dat erdeel des hē E G E A E A verflinden

Joab antwoorde/en sprac/dz si verre/dz si verre van mi/dat ick verflinden en verderuen soude/het en heeft hem also niet Maer een man vandē geberchte Ephraim/geheetē Seba/den soon Sichzi/heft hem op tegen de coninc Dauid Geeft de seluē alleen herwaerts/so wil ic vander stadt trecken/Die vrouwe sprac tot Joab/Siet sijn hooft sal tot v/ouer die muere ghehoorpe worden/En die vrouwe quam in tot alle den volcke/met haerder wijtheit/Ende si hieuwen Seba/den sone Sichzi dat hooft af/ende wierpēt tot Joab/Doē blies hi die basuynen/ende sy droeyden hen vander stadt

elck in zijn tentē/ Mer Joab quam weder te Hierusalem in totten coninc

Joab was ouer dat geheel heyl Israel/ Benadja die soon Joiada was ouer die Chieftē en Pleeti/ Mooram was een rentmeester/ Josaphat die soon Ahitub was cancelier/ Seia was scriuer/ Zadok ende Abiathar waren priesteren/ Daer toe was Ira/ dyc Iarite Davids priester

Daer quam eenen dieren tijt ende groten hongher Ende Sauls kinderen worden de Sibeoniten ghegeuen/ Dauid strit tegen die Philisteen.

Dat. xxi. Capittel

Et wert oock eenē dierē tijt/ in Davids tijden/ die laer aen malcandēren/ Ende Dauid sochte dat aensichte des h. E. E. E. En die h. E. E. E. sprac/ om Sauls wille/ ende om des bloets huys wil/ dat hi die Sibeoniten gedoot heuet. Doen liet die coninc die Sibeoniten roepē/ en sprac tot hem/ die Sibeonitē en waren niet handē kinderen Israel/ mer ouerbleuen van den Amoriten/ maer die kinderen Israel hadde hen geswoeren/ ende Saul sochtē te slaen/ in sine zelozheit/ oft grammige liefde vooz die kinderen Israel en Juda/ dus sprack dan Dauid totten Sibeoniten/ wat sal ic u doen/ en waer mede sal ic u berouwen/ dat ghi dat erfdeel des h. E. E. E. seegent/ Dye Sibeoniten spraken tot hē/ het en is ons niet om gout/ oft siluer te doene aē Saul/ en aen sine huysē en en is ons niet te doen/ om yemāt te dooden/ in Israel/ Dauid sprac/ Wat segt ghi dan/ dat ic u doe sal/ Si sprake tot hē coninc/ De mā die ons berouwen ende te niete gedaen heeft/ sullen wy vernielen/ dat hem niet en bliue in allen den pale van Israel/ Gheeft ons seuen mannen wt sinen huysē/ dat wi se den h. E. E. E. hanghē tot Sibeas Saul/ des wuere coninc des h. E. E. E./ die coninc sprack ic wille u gheuen

Mer die coninck spaerde Mephi Goleth/ den soon Jonathā/ des soons Sauls/ om des eets wil des h. E. E. E./ die tusschen heu was/ te wesen tussē Dauid en Jonathan/ dyc soon Saul/ Maer die twee sonen Gizza/ der dochter Mia/ diese Saul gebaert hadde/ Fernoni ende Mephi Goleth/ daer toe die vijf sonen Michal/ der dochter Saul/ die si Mziel gebaert hadde/ de sone Barfallai/ des Mahalothiters/ nam die coninc/ ende gafse in die handē der Sibeoniten/ die hingen se open berch vooz den h. E. E. E./ Aldus vloten diese seue tecuen male/ ende storuen inder tijt des eerstē oogfts/ als die gersten oogfts aengaet

Doen nam Gizza/ die dochter Mia eenen sac/ en de spreyde die open steen/ int beghin des oogfts/ tot dat water vanden hemel op hem druypte/ en liet die vogelen des hemels des daechs daer op niet cussen/ noch snachts die dieren bes belts/ En het wert Daviden ghebootschap/ wat Gizza/ die dochter Mia/ Sauls concubine gedaen hadde.

En Dauid ghinc henen/ en nā die ghebeenten Saul/ en die gebeentē Jonathan zjns soons handē voorgeē tot Gages/ in Gilead/ diese vāder stratē Bethsan gestolē hadde/ daer se die Philisteen hē gehange hadde/ inder tijt/ doē die Philisteen Saul noegē open berch Silboa/ en vspachtē van daer/

optbaectē/ ende vergaderde se te samen mettē ghebeenten/ der gehangenen/ En begroeuē die ghebeenten Sauls/ en zjns soons Jonathā/ indē lande Ben Jamin/ ter siden inden graue zjns vaders/ Als/ En dedent also het die coninc gebodē hadde/ Also wert God na desen/ de lande weder berouwen

Mer daer verbiē hem weder een oorloghe vanden Philisteen tegen Israel/ ende Dauid troc af/ en zj lincchten met hem/ en stredē tegē die Philistē En Dauid wert moede en Jesbitot/ dyc een was handē kinderē Gapha/ en dat ghewichte zjnder spieren/ was drie hondert ghewichten met tael/ en hi had een nieu barnasch aen/ die gedacht Daviden te slaen/ Mer Abisai die sone Seru Ja halp hem/ en sloech de Philisteen dood/ Doer swoeren hem die mannē Daviden/ ende spraken/ Ghi en sult niet meer met ons wt trecken/ inden stryē op dat die keerde in Israel niet wt en gae

Doen stont daer noch een oorloghe op te Nob/ tegen die Philisteen/ Doer sloech Sibechai die hut sachtē/ den Gaph/ die welcke der kinderen Gapha oer een was

Ende het verbiē noch een oorloghe/ tot Gobe tegen die Philistē/ dien sloech Elhanan/ die sone Jaere Gigin/ een Bethlehemit/ die Sabath den Gchuter/ die welck een spies hadde/ der welcke stak was als eenen weefboom

Ende daer stont noch eē oorloghe op tot Gath bair was eē kwist man/ die hadde sesvingerē aen sine handen/ en ses teenen aen sinen voeten/ dat is hierentwintich int getal/ en hi was oock ghebozen van Gapha/ en doen hy Israel spijt seyde/ so sloech hem Jonathā/ dyc sone Simea/ des broeders Davids/ Dese vier waren Gapha/ te Gath ghebozen ende vloten dooz die handē Davids/ ende zjnder lincchten

Dauid looft den h. E. E. E. met een liet/ om dat hē van Sauls handen ende vanden ander en zjnder vianden handen verlost hadde.

Dat. xxij. Capittel

Gode Dauid sprac vooz den h. E. E. E. die woorden des liets/ inder tijt/ doē hē die h. E. E. E. verloft hadde vander hant alle zjnder vianden/ ende vander hant Saul/ ende seyde.

Die h. E. E. E. is minen steen/ en mijn cassel/ ende mijn salichmaket.

God is mijn starcke/ ic wil op hem betrouwen/ minen schild/ ende hoornē mijn der salicheit/ mijn beschuddere/ ende mijn toelucht/ mijn behouder vander voolheit sūdi mi helpen.

Ich wil den h. E. E. E. met lof aetroepen/ so sal ic van minen vianden verloft worden

Want die vanghbeden des doots/ hebbe mi omuaen/ en die beken Sellaal hebbe mi beschriet/ Struckē der hellen hebbe mi omringelt/ ende netten der doot hebben mi vertracht.

Als ick vernaut ven/ so wil ick den h. E. E. E. aenroepē/ ende minen God aenroepen/ so sal hi mine stemme verhooren/ van sinen heyligen tempel/ ende mijn gecriisch vooz sinen ooren

Die aerde heeft haer beuecht/ ende gheueft en die fundamenten des hemels hebbe hen gescreuet/ en zjn beuecht/ want hi is verteert

D. i. Regū. v. b. a.

Goec ghinck van sijnder nusen/en verflinden
de vier/van sinen aensichte/colen zijn van hem aē
ghelicken

B hi heeft den hemel gheneycht/ende isser af ge
daelt/ende doncker walt onder sinen voeten

En hi is op Cherub geset/en heeft geulogen/
en hi is verschenen op die bederen des wints

En hilette om hem duyfternisse/tot ecne ten-
te/dicke wateren inden wolcken der locht

Wandē schijnfel voor hem/ontfaken die vier-
colen

Die **Y E E E** sal donderen bandē hemel/ en-
de die alder hoochste sal sine stemme geuen

hi sal sine pijlen schieff/ende die verstroyē/hy
sal blizemen/ende salse schouwel maken

En die wtskorzlingen der zee openbaerden hem
en die fundamenten des aerdricks/openden hen/
door dat straffen des **Y E E E**/en door dē adem
des gheests sijnder gramtschappen

hi sal bander hoochste leynden/ende mi ontfae
en wt bele wateren trecken

hi sal mi verlossen van mijnen starcken bian-
den/vā die die mi haten/want si zijn mi te machtich

Si sijn mi voorcomē inder tijt mijns ongeuals
en die **Y E E E** is mijn stuensel gheworden

hi heeft mi wtgeleyt in die breecheyt/hi salder
mi wt trecken/want hi heeft lust tot mi

En die **Y E E E** sal mi weder gheuen na mij-
ne gherechticheit/ende sal mi betalen nae die rey-
nichteit mijnder handen

Want ic hebbe die wegen des **Y E E E** ge-
houden/ende en ben niet godloos geworden tegē
minen God

O want alle sine oordeelen hebbe ic voor my/en
sine zeden en hebbe ic van my niet gelaten

Daer om sal ic hem onbeulect zijn/ende sal mi
wachten voor mine misdact/soo sal mi die **Y E E E**
weder gheuen na mijnder gherechticheit/en
na mijnder reynicheit in sinen ooghen

hi die heiligen suldi heilich sijn/ende bi den ge-
nen die sonder blecke zijn/suldi onbeulect sijn/ **Bi-**
den reynen/sult ghi reyn wesen/en biden berkeer-
den/sult ghi berkeert zijn

psal xviij

Wat ghi sult dat allendich volck salich maken
en met wten ooghen die hooghe bernederen

Want **Y E E E** ghi sijn mijn licht/die **Y E E E**
berlichte daer mede mine duyfternisse.

Want door v wil ic ghewapent loopen/Ende
door minen God ouer die mueren springē.

psal xvij

Godts wegghen die sijn onbeulect/des **Y E E E**
E E E E redenen zijn door dat hier geproeft/hi is ee-
nen schilt/allen den ghenen die in hem betrouwen

Want waer is een God anders/dan die **Y E E E**
E E/ofte waer is een onthoudt sonder onse God

God heeft mi ghesterct met crachte/ende heeft
mi eenen wech gheeffent/sonder blecke

hi heeft mine voeten ghelijcket dē herte/ende
hi heeft mi op die hoochten ghefelt/hileert mijne
handen stryden/ende dryft den skalen boghe mijn
der armen.

Ende sult mi gheuen eenen schilt/utbe salichz
en uwe sachtmoedicheit sal mi vermeerderen.

hi hebt mine gangen onse mi breeft gemaect
ende mine schenē oft knokelen en hebbenniet ge-

Aibbert

Ik wil mine bianden veruolgen/ende die ver-
doen/ende ick en wil niet wederomme keeren/tot
dat ick bermele.

Ik wilse verflinden/ende in stucken slaen/dat
si niet op en comen/mer sullen voor mijne voeten
vallen

hi hebt mi met cracht gegordet totte strit/si
sulle crommē onder mi/die hē tegē mi op rechten

hi hebt mi mijn biandē in die vlucht gheghe-
uen/dat ick verstore/die mi haten

Si sulle roepē/macr daer en is geen salichma-
ker totten **Y E E E**/mer hi en antwoort hem niet

Ik wilse in stucken slaen/als stof opter aerden
en ghelijc als sijn opten straten wil ick dunne ma-
ken/en webruyden

hi hebt mi verlost handen twilt mijns volcs
en sult mi behuede tot en hooft onder die heyde-
nen/een volc dat ic niet en keude/dat sal mi dienen

Die breende kinderen hebben my verlochent/
si sullen mi gehoorlaem sijn/als si hoozen sullen.

Die breende kinderen zijn verout/ende sullen
v benauwen met haren gordē/die **Y E E E** leeft/
en gebenedijt si mijn onthouder/ende dyc starcke
God mijnder salicheyt worde verhoort

God gheeft mi die wrake/ende woyppt die volc-
ken onder mi

hi leydt mi wt van mine bianden/en banden
ghenen/die hen teghen mi op rechten/suldi mi ver-
hogē/en bandē bermetelē mannē suldi mi bloffen

Daer om wil ic v dancken **Y E E E** onder die
heydenen/en wten name lof singhen

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Die daer groote salicheit doet sinen coninc/en
ontfermherticheit doet aen sinen ghelafden Da-
uid/ende aen sine zaet inder ewicheit.

Dat. xxij. Capittel

It sijn die laetste woorden Davids/
David die sone Iai sprac/Die man
sprac/die tot eenen Gesalften Gods

Jacob op gherecht is/en een lieflike
dochter Israel sprac/Die gheest des

Y E E E heeft door mi gesproke/en sijn wtspre-
ken is door mine tonge gesriet/hi sprac/die God

Israel heeft mi gesproke/onthouder Israel die re-
geerder onder dē menscē/die gerechte heerster in

der bresen Gods/Gelijc dat licht is aenden mo-
ge als die sonne en gaet/alsoo dat voor haer schijn

sel geen wolcke en blift/en soo dat gras siet opter
aerden banden reegen/so sal mijn huys sijn bi Go-
de want hi heeft een ewich verbont met mi ghe-
maect/ouer alspoedich en versekert/Wat dz is al

mijn salicheit/en alle lust dat het sal waltcen/ Mer-
die Selial/sal gheheelic en alte male wt gheroeyt
worden/als doornen/datmen niet daer af en be-
houde/Ende diese sullen aentaffen/sillente met yse-
ren en spiesen vernielen/en mē salse met biere v-
bernen/dat si op houden.

Die sijn die namen der starcker mannē David-
Ialabeam/die soon Achmoni/dye principaelste
onder dē drien/die sine spiele op hiel/en verbecht
acht hondert teenen male

Dat. ij. Samuel of der conin

Na hem was Eleazar/ die sone Dodi/ des soons Nohi/ onder den dijen broomen met Dauid/ doe si die Philisteen besclimpden/ en aldaer bergghadert waren totten strijde/ en die mannen Israel af trocken/ Doen stont hi/ en sloech die Philisteen/ tot dat sine hat moede aets weert verlijde/ En die h. E. G. gaf een groote salicheyt/ totdier tijt alsoo/ dat het volc hem om keerde na hem/ om te roouen.

Na hem was Samma/ die soon Hge/ des h. arathiten/ Doen die Philisteen hen bergaderden in eenen rotte/ ende aldaer was een stuck ackers/ vol wicken/ en dat volck bluchtete boor die Philisteen/ Doen tradt hy midden op dat stucke/ en verloste ende sloech die Philisteen/ Ende God gaf een grote salicheyt.

Ende dese drie principaelste onder dertich quamen af inden dogte/ tot Dauiden/ inden holle Abdullam/ ende die rotten der Philisteen lagen inden nederen lande Rephaim. Dauid was op die tyt in die boschte/ mer der Philisteen volc lach tot Bethlehem/ Ende Dauid wert lustich/ ende sprac/ Wie wil mi te drincken halve banden water wt den put te Bethlehem/ onder dye poorte? Doen inbraken die drie broome mannen inden leghere der Philisteen/ ende putten/ ofte scepten banden water/ wt de putte te Bethlehem/ onder die poorte/ en drey ghent ende brachten aen Dauiden/ Maer hy en wildes niet drincken/ Maer hi goot boor den h. E. G. Ende sprac/ dat laet die h. E. G. herte van mi zyn/ dat ick dat doen soude/ en ist niet dat bloet der mannen/ die haer leuen ghebraccht hebben/ en verbaerts gegaen zyn? en sien wildes niet drincken/ Dat deden die drie a. der broomste

Abisai Joabs broeder/ die soon ZeruJa/ was oec een principaelste onder den dijen/ hy hief sine spiege op/ ende sloech drie hondert/ ende was oock vermaert onder den dijen/ en drey heerlicke onder den dijen/ ende was haer ouerste/ mer hi en quamt onder den dijen niet.

Ende Senaia/ die soon Joiada/ des soons J. h. h. h. v. a. g. r. e. n. d. a. d. e. n. b. a. h. a. b. z. e. e. l. die sloech twee leeuwen der Moabiten/ ende ghinc af/ ende sloech eenen leeu inden putte/ inder sneeu tyt/ En sloech oec eenen Egyptischen grouwelycken man die hadde een spiege in zyn hant/ Maer hy ghinc tot hem af met eenen stocke/ ende nam den Egyptenaet die spiege wt der hant/ ende doode hem in zyn selfs spiege/ Dat dede Senaia/ die sone Joiada/ en was vermaert onder de dijen broomen/ ende heerliker dan die dertich/ maer hy en quam totten dijen toe met/ Ende Dauid maecte hem tot eenen heymelycken raet

Abel die broeder Joab/ is onder den dertigen Elhana zyns ooms soon tot Bethlehem/ Sama die hatodite/ Elha/ die hatodite/ Helez/ die Palite/ Ira dyesoon Ihes/ des Tcheoiten/ Abieset/ die Anthotyt/ Nebunai die Husathut/ Zalmon/ die Thobite/ Meherai/ die Bethophatite/ Hieleb/ die sone Saena/ dye Metophatite/ Jthai/ die sone Abai van Sibea der kinderen Ben Jamin/ Senaia/ die Purgathomite/ Aidai bander beke Saas Abialbo die Arbatite/ Ammaeth die Barumite/ Eliabea/ die Saalomite/ Die kinderen Jalen en Jonathain/ Samma dye Hararite/ Hian dye

Dat. xliij. Capittel

sone Sarac/ des Harariten/ Elphelet/ die sone H. dat bal/ des soons Machathi/ Elam/ die sone H. chitophel/ des Gilonite/ Hezrai/ dye Carmelite/ Paerai dye Arbite/ Jegal/ dye sone Nathan van Zoba/ San/ dye Gadite/ Zleg/ dye Ammonite/ Naharai/ dye Beerothite/ dye wapendragher Joabs/ des soons ZeruJa/ Ira/ die Bethite. Sarab/ die Bethite/ Hia/ die Bethite/ Diet is te samen seuenendertich.

Dauid telt dat volck/ hy vertoont daer omme den h. E. G. ende hi wert oock om dies wille gestraft.

Dat. xliij. Capittel.

De die gramscap des h. E. G. E. N. verbaelt weder teghen Israel ende ghaf Dauiden in onder hen/ dat hy sprac/ Gaet henen/ telt Israel/ en J. u. d. a. / en die coninc sprac tot Joab sinen velthoofstman/ Gaet rontomme in allen kammere Israel/ van Da/ tot Bersaba toe/ en tellet dat volck/ op dat ic wete/ hoe vele datter is/ Joab sprac tot te coninc/ Die h. E. G. v. G. o. d. t. / doe tot desen volcke/ also het nu is noch hondertmael so vele/ dz mi heere die coninc zynder ooghen lust datt aen sie/ Maer wat heeft mijn heere dye coninc lust tot deser saken/ Maer des conincs woort ginc boze tegē Joab/ ende die hoofflieden des heys

Also trock Joab wt/ ende die hoofflieden des heys banden coninc/ dat si dat volc Israel soudert tellen/ ende si gingen ouer die Jordane/ en legherden hen te Hroar/ ter rechter hant der stadt/ die a. die beke Sach ley/ ende te Jaeser/ en quamen tot Silead/ ende int nederlant Hadai/ en quamen tot Dan Jaan/ ende om Zidon henen/ en quamen tot ter bakter stadt Tyro/ ende allen steden der Heuften/ ende Cananiten/ ende quamen wt aen dat zuyden Juda/ tot Bersaba/ ende trocken dat ghebeele lantomme/ ende quamen na negen maende ende twintich daghen te Jerusalem/ Ende Joab ghaf Ende in Israel waren achthondertmael duysent sterke mannen/ die dat sweert wt trocken/ ende in Juda/ huf hondertmael duysent mannen.

Ende dat herte sloech Dauiden/ doen dat volc getelt was/ Ende Dauid sprac totten h. E. G. E. / Ic hebbe swaerlic gesondicht/ dat ick dat ghedaen hebbe/ ende nu h. E. G. E. / neem die mishaet wa knechts wech/ Want ic hebbe zeer sottelic gedaen/ Ende doen Dauid des mooghens broech op stont so quam dat woort des h. E. G. E. N. tot Gad de propheet/ Davids siender/ ende sprac/ Gaet hene en spreect met Dauid/ Aldus spreect die h. E. G. E. driederley byinge se tot v/ Verkieft v daer een/ dat ick v doe.

Gad quam tot Dauid/ ende bootscaftet hem/ ende sprac tot hem/ Wilt ghy/ dat dye saet dierren tijt in v lat come/ oft dat ghi drie maede boor wtte vlianden bluchten moet/ en dat si v beruolghen/ oft dat dye dagen in dinen lande pestilencie si? Aldus beraet v/ ende aet/ wat ick v weder segghen sal/ den ghenen dye my ghesonden heeft/ Dauid sprac tot Gad/ Mi is zeer bange/ Maer laet mi in die hant des h. E. G. E. N. ballen/ want sine ontfembertie heydt is groot/ Ick en wil inder menschen handen niet ballen.

para. ij.

B

A

Dat. xliij. i. par. ij.

Adus liet dye hEEKE pestilentie in Israel comen / van des morgens aen / totter geletter tijt toe / also dat vanden volcke sterf / van Da / tot Ser seba toe / tseuentich duysent mannen / Ende doen die Engel sine handt tot strecke ouer hierusalem / dat hie bederuen soude / soo beroude den hEEKE ouer dat quaet / ende sprac totten enghel / tot ten bederuer int volc / het is genserch / hout uwe hant nu op / Maer dye Enghel des hEEKE was viden doerschooler Aranena / des Jebusten / Mer Dauid doen by den Enghel sach / die volck doech / sprac hy totten hEEKE / Siet / ick hebbe gesondicht / ic hebbe die misdact gedaen / wat hebben dese scapen ghedaen / laet v hant tegen mijns baders huys zyn

Ende Sath qua tot Dauid / ter seluet tijt / ende sprac tot hē / Saet opwaerts / ende rechtet den hEEKE eenen outaer op / in dien doerschoolere Aranena des Jebusten / Adus soo ghinc Dauid opwaerts / soe Sath gheseyt ende dye hEEKE gheboden hadde / Ende doe Aranena hem omme keerde / sach hy den coninc met sinen knechten tot hem gaen / ende aenbadt op zyn aensichte ter aerde en sprac / Waeromme coemt mijn heere dye coninc tot sine knechte / Dauid sprac / Om te coopen van v dien doerschoolere / ende den hEEKE eenen outaer te timmeren / dat dye plage vanden volcke op houde

Maer Aranena sprach tot Dauiden / Mijn heere dye coninc neme ende offere / Siet / daer is een rindt / tot eenen brantoffer / ende sieden / ende ghereetscap van ossen totten houten / Aranena galt de coninc al / Ende Aranena sprach totten coninc dye hEEKE v Godt / laet v hem aenghenaem zyn / Maer dye coninc sprach tot Aranena / alsoo niet / Maer ic wil v al coopen / om zyn gelt / Wat ic en wil den hEEKE minen God gheen brant offer doen / dat ic om niet hebbe / also cocht Dauid dien doerschoolere / ende dat rindt / om vifsch scialen siluers / ende timmerde den hEEKE aldaer eenen outaer / ende offerde brant offer / en dootoffer / en die hEEKE wert den lande versoent / en die plage hielt op hande volcke van Israel

Hier eyndet dat tweede boec Samuel / (.:.:.) of der Coninghen: (.:.:.)

Hier begint dat derde boeck der Coninghen.

Als Dauid outwert / so socht men hem een ionge maecht / die hem verwermen mochte / Adonia staet na zijns vaders rijke Bath Seba bidt voor haren soon Salomo / die wordt tot eenen coninc gheordineert. Dat. I. Capittel.

De doen dye coninc Dauid out was / ende wel bedaghet soo en conste hi niet warm gheworden / al dectemen hem met sieden ren / doen sprake zyn knechten tot hē / Laetse mijn heere den coninc / eendecne / een maget soecken / die voor den coninc staet / ende hem voestere / en slape in sinen armie / ende verwar me mijnen heere den coninc / Ende si sochten een schoen deerne / in allen den palen Israel / ende vonden Abisag / van Sunen en brachtense den coninc / Ende si was een zeer schoon deerne / en voesterde den coninc / ende dyende hem / Mer dye coninc en bekendese niet.

Adonia die sone Hagith verhie hē / en sprach / Ic wil coninc worden / en maecte hem wagens ende ruyters / en vifsch manne tot Hefers voor hē hē / ende sijn bader en verspede hem noch noyt dat om / dat hi hadde gheseyt / waerom doet ghi al so / Ende hy was ooc van zeer goeder ghedaenten / En hi hadde hem ghenoune nae Abalon / en zyn sake stont bi Joab / den soon Zeru Ja / ende Abisag / den priester / die holpen Adonia / Maer Zadock die priester / en Benai die soe Joada / ende Natha die prophete en Sime en Gei / en die broomen Davids / en waren met Adonia niet / En doe Adonia schapen / ende rinderen / ende gemeste vee offerde / bi den keen Sobelet dye neffens dye sonte yue Roghel legbet / nodede hy alle sine broeders des conincs sonen / ende alle die manne Juda / des conincs knechten / Mer den prophete Natha / ende Benai / ende dye broomen / ende Salomo sine broeder en nodede hi niet

Doe sprac Natha tot Bath Seba / Salomo moeder / En hebt ghi niet gehoozt dat Adonia / die sone Hagith coninc is gheworden / ende onse heere Dauid en weet daer niet af / Dus coemt nu / ic wil v eenē raet geuen / dat ghi uwe siele / En Salomos siele salueert / Wech / en gaet totten coninc Dauid in / en spreect tot hem / Mine heere coninc / en heb bet ghi uwer maecten niet ghewozen en ghesproken / vloos Salomo sal na mi coninc zyn / ende hy sal op mijnen stoel sitten / Waer onume is dan Adonia coninc gheworden / Siet / als ghidaer noch zyt en mettē coninc spreect / soe wil ic na v in comē / en uwe woorden volcomelic wt spreken.

En Bath Seba ghinc totten coninc in die camere / en die coninc was seer oudt / en Abisag van Sunen / diende den coninc / En Bath Seba neyde de haer / en aenbadt den coninc / Die coninc sprach / wat is v / Si sprac tot hem / mijn heere / ghi hebt uwer maecten / by den hEEKE uwen God ghe-

sworen / d'ijn sone Salomo / sal coninc zyn na my /
en op mine stoel sitten / Maer nu siet / Adonia is co-
ninc geworden / en mijn heere d'ye coninc en weet
daer niet af / hi heeft offen / en gemeste veer / en vele
scapen geoffert / en heeft genoot al die sonen des co-
nincs daer toe / Ab Jathar den priester / ende Joab
den belthooskan / Maer uwen knecht Salomo / en
heeft hi niet genoot / Maer ghi zijt mijn heere co-
ninc / die oogen des gheheelen Israels sien op u dat
ghi hē te henen geest / wie op dē stoel mijns heereit
des conincs na hem sitten sal / En als mijn heere die
coninc met sinen vaderen ontsapen is / so sullen ic
ende mijn soon Salomo / sondaers moeren zyn.

Als si noch sprac mettē coninc / quā die prophe-
te Nathā / en si bootscapent dē coninc / Siet / daer
is die propheet Nathā. Ende als hi in voor dē co-
ninc quā / aenbede hi den coninc / op zyn aensichte
ter aerden / endē sprac / mijn heere coninc / hebdi ghe-
seyt. Adonia sal na mi coninc zyn / en op mijnē stoel
sittē. Want hi is heden af gegaen / en heeft offcheri
geoffert / en gemest veer / en vele scapen en heeft al-
le die sonen des conincs genoot / en die hoedkiedē
daer toe den priester Ab Jathar / En siet / si eten en
drincken voor hem / en leggen / Seluck toe den co-
ninc Adonia / Maer mi uwen knechte / en Zadok
den priester / en Benaiā den soon Joiada / en uwe
knecht Salomo / en heeft hi niet genoot / Is dat
ban minen heere dē coninc beuolen / en heurt sinen
knecht niet laten weten / wie opten stoel mijns hee-
ren des conincs na hem sitten sal!

Die coninc David antwoorde / ende sprac /
Roep mi Bath Seba / en si quā in voor den coninc
en doen si voor den coninc stont / swaer die coninc
en sprac / So warachtelic als die h E E E leeft / die
mijn siele verlost heeft wt alder noot / ic wil heden
doen so ic v gesworen hebbe / wi den h E E E den
God Israel / en gesproken / dat Salomo v sone nae
mi coninc sal zyn / en hi sal op mine stoel sitten voor
mi / Doen neychede haer Bath Seba / niet haren aē-
sichte ter aerden / en aenbede den coninc en sprac
Ghelue minen heere coninc David ewelic

En die coninc David sprac / roept my den prie-
ster Zadok / en dē propheete Nathā / en Benaiā den
soon Joiada / en doen si in quamē voor den coninc
so sprac die coninc tot hen / Neemt met v ws heere
knechten / ende set mijnen soon Salomo op mijnen
inuyt en leyt hē af tot Sibon / en die priester Za-
dok metten propheete Nathā / salue hē daer tot ee-
nen coninc ouer Israel / en blaest metter basynen
en segt / Selue den coninc Salomo / en treck hē nae
op waerts / en coent / so sal hi sittē op mijnen stoel
en coninc zyn voor mi / en ic wil hē gebiedē / dat hy
virste si ouer Israel en Juda / Doen antwoorde
Benaiā die sone Joiada / dē coninc / en sprac / Mine
die h E E E die God mijns heeren des conincs
legge ooc also So die h E E E met mijnē heere dē
coninc geweest is / so si hi ooc met Salomo / op dat
sinen stoel meerder worde / dan den stoel mijns he-
ren des conincs David.

Doen ginc af die priester Zadok / en die prophe-
te Nathā / en Benaiā / die sone Joiada / en Cheti /
en Pletthi / en settē Salomo optē muil des conincs
David / en leyde hē tot Sibon / en die priester Za-
dok na den olyehopē wt den Tabernacule en salde

Salomo / en bliesen metter basynē / en allet volck
sprac Selue dē coninc Salomo / Ende alle volck
trac hē nae op waerts / en volck pepē met pōpē / en
was zeer vj oljic / also dz die aerde bā hare gheroep
gheluyt gaf

En Adonia hoorde dat / ende alle die hi genoot
hadde / die hi hem waren / en si hadden alle gheten
En doe Joab der basynē geluyt hoorde / so sprac
hi / Wat wil dat geroep der stat / en ghetumel / ofte
rumoer? Doe hi noch sprac / Siet / doe quam Jona-
than / die sone Ab Jathar des priesters / en Adonia
sprac / Coet si want ghi zijt een taeltweerdich man
en bringt goede bootschap / Jonathā antwoorde
en sprac tot Adonia / Ja onse heere / die coninc Da-
uid heeft Salomo tot enē coninc gemaect / en heeft
dē priester Zadok / en dē propheete Nathā met hē
gesonden / en Benaiā den sone Joiada / en Cheti /
en Pletthi / en si hebbē hē op stonincs muyl gheset /
en Zadok die priester / met dē propheete Nathā /
heeft hē gesalft tot enē coninc te Sibon / en zyn bā
daer op getrockē met huerchdē / dat die stat in roe-
rē is / dz is dz gheroep dat ghi geboort hebt / Daer
toe / sit Salomo op dē coninclicke stoel / en die knech-
tē des conincs zyn gegae / om onsen heere den co-
ninc David te segenē / of te gruetē en hebbē gheseyt
v God make Salomo enē beterē name / dā uwen
name is / en makē sinē stoel groter dā uwe stoel en
hebbē dē coninc optē leger aēgebedt / Ooc heeft
die coninc also gheseyt / Gelooft si die h E E E die
God Israel / die hebē eenen op mijnen stoel heeft
laten sitten / dattet mijne ooghen ghesien hebben.

Doen verstricken / en maecte hen op / alle die hi
Adonia genoot warē en ghinghen henen elc wech
Maer Adonia die hreede hē voor Salomo / ende
maecte hē op / en ghinc hē / en vaette die hoornē
des outaers / en Salomo wert gebootscapt / Siet
Adonia hreede dē coninc Salomo / en siet / hi baer-
te die hoornē des outaers / en seyde / die coninc Sa-
lomo sweere mi hede / dat hi sinē knecht niet doode
en sal metten sweerde / Salomo sprac / Ja hi rede-
lic / so en sal gheen hayt bā hem opter aerde val / en
maect werdt quaet aen hem gheuonden / so sal hy
steruen / En die coninc Salomo seyde henen / en-
de liet hem vanden outaer halen / En doen hi quā /
aenbadt hiden coninc Salomo / Maer Salomo
sprac tot hem Gaet in v huys

Als David steruen soude / soe vermaent hi Sa-
lomon / dat hi soude inden wech des h E E E
wandelen / En als Adonias begheerde Abslag
van Sunen to eenen wive so liet hem Salomo
dooden / Ab Jathar wort van dat priesterdom ge-
stooten Joab ende Semel worden ghedoot

Dat. ij. Capittel

Is nu den tijt aen quam / dat David
steruen soude / geboot hy sinen soon
Salomo / en sprac / ick ghac den wech
alder werelt / zijt een man / ende ghe-
troost / ende neemt der bewaringhe
des h E E E ws Gods waer / dat ghi in sine we-
gen wandelt / en hout sine zeden / geboden / rechten
getuygenisse / so gescreuen staet in die wet Mose /
op dat ghi cloeck zijt in allen dat ghi doet / en waer
ghi v henen keert / op dat v die h E E E zyn woort
dwecke / dz hi ouer v gesproke heeft / en geleyt / Be-
ware uwe kinderen mijn weghen / alsoe dat si voer

mi getrouwtelijc / ende van geheeler herten / ende
selen wandelen / so en sal van v nemmermeer ghe
brieken een man opten stoel Israel

h. re. iii c
ende. re

Doe weet ghi wel / wat mi gedaen heeft Joab /
die sone Seru Ia / wat hy de twee veltchoofstmanē
Israël dede / Abner den sone Ner / en Amasia / den
sone Iether / die hy gedoot heeft / ende stordede ooz-
loochs bloet in vrede / en dede oozloch bloet in sine
gordele / dat om sine lendenē was / en aen sine sce-
nen / dye aen zijn voeten waren / doet na uwer wijs
heyt / dat ghi sijn grēis hayt niet met vrede onder in
dye helle en brengt / Doch den kinderen Sarkilai
des Gileaditē sult ghi ontfermherticheyt bewijse
dat si aen v tafele eten / Want alsoo deden si hē tot
mi doen ick voor Absalon uwer broeder bluchte .

h. Reg.
xix. c.

Ende siet / ghi hebt vi v Semei / de sone Sera
des soons Lemini van Sahurim / die mi scandelijc
bloecte / inder tijdt / doe ic tot Mahanaim ghinck /
Mer hi quam af mi te gemoete / aen die Jordane
daer woer te hem vden h. E. E. E. / ende sprack /
Ic en sal v niet dooden metten swaerde / maer en
laet ghi hem niet ontsuldich zijn / wāt ghi siet een
wijs man / ende sult wel weten / wat ghi hem doen
sult / dat ghy sijn grēis hayt niet bloet hier onder in
die heile brengt .

h. re. xix
v ende a

Act. h. c

Adus ontsliep David met sine vaderen / ende
wert begraven inder stadt David / die tijt / dye Da-
uid coninc gewerck is ouer Israēl / is beertich iaer
Seuē iaer was hi coninc tot Hebzon / ende drieder-
tich iaer tot Hierusalē / Ende Salomo sadt opten
stoel zijns vaders David / en sijn conincrijcke wert
zeer stantuaelich

h. Reg.
xvi. a

Maer Adonia die sone Agith / quā in tot Bath
Seba / die moeder Salomo / ende sprack / Coemt
ghi ooc met vreden / hy sprack / ia / ende seyde / Ich
hebbe niet v te spreke / Si seyde / Segt op / hy sprack
Ghi weet / dat dat conincric mijn was / en gheheel
Israēl hadde hem op mi gerecht / dat ic coninc sou-
de zijn / Maer nu is dat conincric gheert / en mijs
broeders geborden / vande h. E. E. E. ist hē gewor-
de / Nu bid ic een bede vā v / dat ghy mi mijs aensicht
niet en wilt beschamē / Si sprack tot hē / Segt op / hy
sprack / Spreekt tottē coninc Salomo / wāt hi en sal
v aensicht niet beschamē / dat hi my gheue Absag
van Sunen totēne wiue / Bath Seba sprack / Wel
ic wil metten coninc van uwent wegen spreke .

Die stat
bā Can
telberch
in Enge
lāt wert
gestit
als die
werelt
gestaen
had. iij.
M. en
C. ende
lcb. iaer
voor cri-
stus ghe-
boorte.
m. ende
hier en.
xxx. iaer

Ende Bath Seba quam in totten coninc Salo-
mo / om met hem te spreken / van Adonia aengaen-
de / Ende die coninc stont op / en ghine haer te ghe-
moete / en aenbedele / en sadt op sinen stoel / en des
conincs moeder wert eenē stoelē gheset / dat si tot
zijnder rechter side soude sitten / En si sprack / Ic bid
een cleyn bede van v / en wilt mijn aensicht niet be-
schamē / Die coninc sprack tot haer / Mijne moeder
bidt / Ic en wil v aensicht niet beschamen / Sy sprack
Iact Absag van Sunen dine broeder Adonia tot
eenen wiue gheuen .

Doen antwoorde die coninc Salomo / en sprack
tot sijn moeder / Waerom bidt ghi om Absag vā
Sunen de Adonia / Bidt hem dat conincrijck ooc /
wāt hi is mij grootte broeder / ende heeft de prie-
ster Abiathar / ende Joab den soon Seru Ia / En-
de die coninc Salomo woer hi den h. E. E. E. / en
sprack / God doe nu dit ende dat / Adonia sal dat te

ghen sijn leuen ghesproken hebben / Ende nu al-
so warachtelijc als dye h. E. E. E. leest dye mi toe
ghenaect heeft / ende heeft laten sitten opten stoel
mijns vaders Davids / ende dye my een huys ghe-
maect heeft / so hi ghesproken heeft / heden sal Ado-
nia steruē / Ende die coninc Salomo seynde henen
voor Senaia / den soon Joiada die noech hem / dat
hi kerf .

Ende die coninc sprack totten priester Abiathar /
Sact hē tot Anatoch / tot wē acher / wāt
ghi siet een mandes doots / maer ic en wil v heden
niet dooden / want ghi hebt die Arcke Godts des
h. E. E. E. voor mijnen vader David ghebragen /
ende hebt mede geleden / waer mijn vader geleden
heeft / So verket Salomo dien Abiathar / dat hy
niet meer priester des h. E. E. E. en mocht zijn
op dat des h. E. E. E. woort vult soude worden
dat hi ouer dat huys Eij gesprokē hadde / tot Silo

En dit geruchte quam voor Joab / want Joab
hinck aen Adonia / ende niet aen Salomo / Doen
bluchte Joab inden Tabernacule des h. E. E. E. /
ende vaette die hoornē des outaers / En het wert
den coninc Salomo ghebootscapt / dat Joab tot-
ten Tabernacule des h. E. E. E. ghevlucht waer /
ende siet / hi staet aen den outaer / Doen seynde Sa-
lomo Senaia / den soon Joiada henen / ende sprack
gaet / laet hem .

Ende doe Senaia totten Tabernacule des h. E.
E. E. quam / sprack hi tot hē / Dus seyt die coninc
gaeter wt / hy sprack / Reer / Ich wil hier steruen /
Ende Senaia seyde dat den coninc weder / ende
sprack / Also heeft Joab gesproken / ende also heeft
hi mi gheantwoort

Die coninc sprack tot hem / doet / so hi gespro-
ken heeft / en laet hem / ende begraeft hem / op dat
ghi dat bloet / dat Joab te bergeels gestort heeft /
vā mi / en vā mijns vaders huys doet / en dat hem
die h. E. E. E. betale sijn bloet op sijn hooft / dat hy
twee mannē geslagen heeft / die gherecht en beter
warē dan hi / en heeftte metten swaerde ghedoot /
dat mijn vader David daer af niet en wiste / te
wetene Abner / den sone Ner / den veltchoofstman /
ouer Israēl / en Amasia / den sone Iether / de velt-
choofstman ouer Juda / dat haer bloet betaelt worde
op dat hooft Joab / ende zijns jaets ewelijc / Mer
dat David / en sijn jaet / sijn huys / en sine stoel / vrede
hebbe / ewelijc vanden h. E. E. E.

Ende Senaia / den soon Joiada / ghinck op / en
noech hem / en doode hē / en hy wert begraven in
sinen huys / inder woestinen / En die coninc sette
Senaia / den soon Joiada / in sijn stede / ouer dat
hey / en Zadock den priester / sette die coninc in die
stede Abiathar

Ende die coninc sants henen / ende dede Semei
roepē / ende sprack tot hem / Timmert v een huis te
Hierusalē / en woont aldaer / Ende engact van
daer nyet wt / noch herwaerts / noch derwaerts /
In welckē dage ghi wtgaet / en ouer die beke Ri-
bron gaet / soe weet / dat ghi den doot steruē moet /
v bloet si op v hooft / Simeï sprack totten coninc /
dat is een gorde meyninghe / so mijn heere die co-
ninc gesproken heeft / so sal v knecht doen Adus
so woonde Semeï te Hierusalē langen tijt / Mer
het gheueel ouer dye iaren dat twee knechten den

Het derde boeck der coninghen

Semei ontflepen tot Achis den soon Maerha/dē
 Coninc tot Gath/ Ende het wert Semei gheboof
 scap/ Siet v knechten zijn te Gath/ Doen maecte
 hem Semei op/ en sabelde sinen ezel/ en troc henen
 tot Gath tot Achis/ dat hy sine knechte soude loec
 ken/ en doen hy daer quam/ so bracht hy zijn knech
 ten van Gath.

En het wert Salomo gebootschap/ dat Semei
 wech getrocken ware vā Ierusalem tot Gath/ en
 weder gecome waer/ Doeseypde die coninc hene
 en liet Semei roepen/ en sprac tot hē/ En heb ic di
 niet gesworen viden hē/ en v getuyget ende
 geleyt/ In welckē dach ghi wt trect/ en herwaerts
 ofte derwaerts gaet/ dat ghy wetsen sout/ dat ghy
 den doot moet steruen/ En ghy sprac tot mi/ Ick
 hebbe een goede meyninge gehoort/ Waerom en
 hebby v dan niet gehouden na den eedt des hē
 En sprac die coninc sprac tot Semei/ ghy weet
 alle die boosheit die wtter herten kenlijc is/ dye ghy
 mijnen vader Dauid ghedaen hebt/ die hē
 heeft v boosheit betaelt op v hooft/ ende de coninc
 Salomo is gheleegent/ en den scole Dauid sal be
 reyt zijn voor den hē/ eewelic/ En dye coninc
 geboot Henaiā den sone Joiāda/ die ginc wt/ ende
 sloech hem dat hi sterf/ En dat conincric wert be
 uestighet door die hant Salomo.

Salomons rijk begint/ Hi begheert van God
 wijsheit om dat volc te regeren/ Dar selue beloofte
 ende toefeyt hem die hē/ vanden wijsen
 vonnisse Salomons/ ouer die twee wiuen/ die dat
 kind ghedoor hadden.

Dat. iiii. Capittel.

Die Salomo die houwede aen Pha
 rao den coninc van Egipten/ ende
 nam Pharaos dochter/ en brachtē
 in die stat Dauid tot dat hi in zijn huijs
 en des hē huys volc/ minne
 de/ en die mueren ront omme Ierusalem/ Maer
 dat volck offerde noch op die hoochten/ Want den
 name des hē en was noch gheen huys ghe
 tinnert tot dier tijt toe/ Maer Salomo hadde den
 hē/ en wandelde na die zede zijns vaders
 Dauid/ wtghenomen dat hi op die hoochten offer
 de/ en wierp ooc wieroock.

Ende dye coninc ghinc henen tot Sibeon/ om
 aldaer te offeren/ want dat was een heerlike hooch
 te/ En Salomo offerde duyfent brantoffers opten
 seluen outaer/ En dye hē openbaerde Salo
 mo tot Sibeon des nachts inden droom/ en God
 sprac/ Sidt/ wat ic v geuen sal/ Salomo sprac/
 Ghi hebt aen mijnen vader Dauid dijnen knecht/
 groote ontfermherticheyt ghedaen ghelijc hy dan
 booy v ghewandelt heeft inder waerheyt ende ge
 rechteicheyt/ en met een oprecht herte by v/ en hebt
 dese groote ontfermherticheit gheloude/ en hem
 eenen sone ghegeuen/ dye op sinen stoel late/ so heb
 dan nu is/ Ab hē mijn God/ ghi hebt uwen
 knecht tot eenen coninc ghemaect in mijns va
 ders Davids stede/ So ven ic een cleyn tonghelinc/
 en en weet noch mijne wāgant/ noch mine inganc
 Ende v knecht is onder dat volc/ dat ghi vercozen
 hebt so groot/ dat niemant getellen noch bescreuen
 en can om der menichten/ Dus wilt uwen knecht
 ten gehoorsacem hert geuen/ dat hi v volc oordeelen

Dat. iij. Capittel

mach/ en verstaen wat goet en quaet is/ want wte
 vermach dit v machtich volc te vromissen/

Doen beuelte den hē/ Wel/ dat Salomo
 sulcs badt/ En God sprac/ want ghi dat biddet/ en
 en biddet niet om lanc leuen/ noch om rijkdō/ noch
 om wtter vianden siele/ maer om verstant/ en oordeel
 te hooren/ Siet so heb ic gedaen na uwe woord
 de. Siet ic heb v een wetende en verstantich herte
 gegeuen/ also dat ws ghelijc booy v met ghetweck
 en is/ en na v niet opstaen en sal/ Daer toe so heb ic
 v ooc gegeue/ dat ghi niet gebede en hebt/ te wetē/
 rijkdom en eere/ dat ws ghelijc gheen onder den co
 ninc en is tot uwer tijt/ En ist dat ghi in mine we
 gen wādelc/ also dat ghy mijn sedē en gebode hout
 so v vader Dauid gewādelc heeft/ so wil ic v geuen
 een langhe leuen.

En doe Salomo ontbaerde/ liet doe walt eenen
 droom/ en hi quā te Ierusalē/ ende ghinc hoor dye
 arcke des berichts des hē/ en offerde brant
 offer/ doocoffer/ en maecte een groote maelstijt al
 len sinen knechten.

In die tijt quamen twee hoeren totten coninc/
 en stonden voor den coninc/ En dat een wijf sprac
 Och mijn here ic en dat wijf woonen in eenē huys
 se/ en ic gelach bi haer indē huys/ en ouer drie dagen
 doe ic gebaert had/ so baerde si ooc/ En wi waren
 bi een/ also dat geen briede met ons inden huys en
 was/ sonder wy twee/ en des wijfs soon sterf indē
 nacht/ want si had hē indē slaep verplet/ en si stont
 inder nacht op/ en nā minē soon van mijnder sone
 doe v maecte si lep/ en leyde hē in haren arm/ en ha
 ren dooden sone/ leyde si in mijnen arm/ en dooc ic
 smorgēs opstōt om mijnen sone te soogē/ liet doe
 was hi doot/ mer smorgēs belach ic hē wel/ en liet
 het en was mijne sone niet/ dien ic ghebaert hadde

Das ander wijf sprac. Ten is also nyet/ mijn so
 ne leeft/ en v soon is doot/ Die ghene sprac/ Het en
 is also niet v soon is doot/ en mijn soon leeft/ ende
 spraken also voor den coninc/ En die coninc sprac
 Dese leyt/ mijn sone leeft/ ende v sone is doot/ Dye
 ghene leyt/ Het en is also niet/ v soon is doot ende
 mijn sone leeft/ en die coninc sprac/ haelt my ecn
 swert/ en doe dat swert voor de coninc gebrecht
 wert. so sprac die coninc/ Deelt dat leuende kind
 in twee deelen/ en gheeft deser die helft/ en der geen
 der die helft.

Doen sprac dat wijf des welts soon leefde/ tottē
 coninc/ want haer moederlic herte wert betweecht
 ouer haren sone/ Och mijn here geef haer dat kind
 leuende/ en en doodes nyet/ Maer dye ghene sprac
 Het en si noch mijn noch dijn/ laet het deelen/ Doe
 antwoorde die coninc en sprac/ Gheeft deser dat
 kind leuende/ en en doodes niet/ want dz is zijn moe
 der/ En dat oordeel wert vermaert booy alle Isra
 el/ dat die coninc geoordeelt hadde/ en vreesden dē
 coninc/ want si sagē dat die wijfheyt Gods in hem
 was/ om oordeel te doen. *

Dat rijk Salomons met sine officiers wort be
 screuen/ En hoe wijs hi ooc gheweest is.

Dat. iij. Capittel.

Also was Salomo coninc ouer ghe
 heel Irahel/ En dit ware zijn princē
 Alar Ja de sone Sadok des priesters
 Elhoreph en Abi Ja dye sone Silā

Het derde boeck der coninghen

waren scrijvers / Josaphat die sone Abihud was Cācellier / Benaiā die sone Joiada was velthoofman / Zadok en Abiathar waren priesters / Mar Ja die sone Nathan was ouer die officiers, Sabud die sone Nathan des priesters was des conincs vrient / Ahijar was hooftmeester / Adonira dyc sone Abda was rentmeester.

En Salomo hadde twalef officiers ouer geheele Israel / die den coninck en zijn huys besochden / Dene hadde thāers en maēt lāc te besorgen / En hieten also / Die sone Hur opte geberchte Ephraim / Dyc sone Deker te Makaz en te Saailim ende te Beth Semes / en te Elō / en Beth haurā / die sone Hefed te Aruboth / en hadde daer toe Socho / ende dat geheele lāt hepher / die sone Abi Radab die geheele hreerscappe Dor / ende hadde Thaphat Salomos dochter tot eenen wīue / Saenadye sone Abi lud te Chaenach / en te Megiddo / en ouer geheele Beth Sean / het welcke neffens Zarthana legheet onder Ierel en bā Beth Sean totter pleynē Meholā toe / tot ouer gheen sīde Jakmeam / die sone Seber te Ramoth in Silēad / en hadde die placken Iair des soons Manasse in Silēad / en hadde dat lant scap Argob die in Bazāle get / tēstlich groote stede vernuert / en in metaleu grendelen.

Abi Radab die sone Iddo / te Mahanaim / Abi maar in Raphthali / en by nam Salomos dochter Hasinath ooc tot eenen wīue / Saena dyc sone Husai in Aser en te Moth / Josaphat dyc sone Paruha / in Machar / Semei dyc sone Elai in Bē Samun / Seber die sone Iui indē lāde Silēad / int lāt Sihō des conincs der Amoziten / en Sg des conincs in Galan / En amptman was indē seluē lande / Mer Juda en Israel dier was vele / gelijc dat zant aē die zee / en atē en drouckē / en warē byolic / Idus was Salomo cē heer ouer allet conincric / bandē water aen inder Philitse lant / tot aē die frontiere Egipci / die hem ghiften brachten / ende dienden hem zijn leefdaghe lauch.

En Salomo moeste dagelic ter spianghe hebben / dertich Chor / bloemē van semel meel / tēstlich Chor ander meels / thien gemeste runders / en .rr. weyde runders / en hondert scapē / wtgenomē hyzen en thien / en steenbockē / en watmē aen die crib be hout / Wat hy beerscappe int geheele lant aē dese sīde des waters / van Tiphach tot Gaza toe / ouer alle coninghen ouer dees sīde des waters / ende bad byede van alle zijn onderdanigē rouw omme / Also dat Juda en Israel seker woonden / elc onder sinen wīnstor / en onder sinen vijgeboom / van Dan tot Ber Seba toe / so lange als Salomo leefde.

En Salomo hadde veertich duisent wagen peerden / en twalef duysent ruysegheer peerden / En dyc officiers besochden den coninck Salomo / en allet wat totter tafelen des conincs behoorde / elckē tot sinen monde / en en liete niet saelgerē oft gebreke Dor gherke en stroo boot die peerden / en loopers brachten si totten plaetsen daer hi was / elc na sinen beuele.

En Godt gaf Salomo seer groote wijsheyt en verstant / en byj gemoet / alsk zāt dz aendē ouer der zee leyt / also dat die wijsch Salomo meerder was dan alder kinderē van oostē / en dan alē Egypteriers wijsheyt / En was wijsler dan alle mensche / ooc wij

dat: v. Capittel

ser dan die dichters Ehan / die Strahiten / hemah Chalchal en Darda / en was vermaect onder allen heydenē tot omme / En hi sprac dyc duysent bispraikē / en sijnder liedekēs warē duysent en vijf / en hi sprac bā vromē / bandē Cedarboō aen tot Iybanō tot aen den Iosep / die wtter wāt walt / So sprac hi bā vee / bā vogelē / bā geuogmte / bā vissen / En wt allen dē volcke quamēder om te hoorē die wijsheit Salomo / van allen coningen opter aerde / dyc van sijnder wijsheit gehoozt hadden

Die coninc Hira seynde den coninck Salomo constelike wercklieden / om dē tempel te timmerē te Jerusalem

Dat. v. La

De Hiram die coninc te Tyro sandē zijn huerchtē tot Salomo / wāt hi hadde gehoozt / dat si hē tot eenen coninc gheselkt hadden in sijnē kadere stede / Wat Hira vernimde David zūluen lāc / En Salomo sandt tot Hira / en dede hē seggen / Ghy weet dat mijn vader Dauidt gheen huys en mochte timmeren den name des H E A E sijnē Gods / om des oozloochs wile dat ronts om hem was / tot datte die H E A E onder sijnē voetsolē gaf / Mer nu heeft mi die H E A E mijn God / ront om me ruste gegeuē / also datter gherē biāt noch quade hinderuulle meer en is / Siet dus heb ic gedacht eē huys te timmerē den name des H E A E mijns Gods / so die H E A E tot minē vader Dauidt ghespookē heeft en geselt / So dē die ic in v stede setten sal op wtē stoel / die sal minen name een huys timmerē / Dus bruelet nu / dat men mi Cedarboomen wt Libanon houtte / en dat wtte knechtē met mine knechtē sijn / en dat loon wtter knechtē wil ic v geuē / allēt so ghi segt / wāt ghi weet dz bi ons niemāt en is / die hout weet te houtwē / gelijc die Sidoniers

Doē Hira die woordē Salomo hoorde / liet bliē de hi hē hoochlic / en sprac / Selooft si de H E A E hede die / Dauidt eenē wīsen sone ghegheuē heeft ouer dit volc / En Hira sandt tot Salomo / en dede hē seggē / Ic heb gehoozt al wat ghi tot mi gheson dē hebt / Ic wilt doe na alle wtter begeerte / my Cedarboomē en met buere houte / mijn knechten sul lēse van Libano af brēgen / aen die zee / en wiltē in blotē leggē / op die zee / totter plaetsen toe / die ghy mi te kennē sult geuē / en wille v daer aen bycugē / en wttrachtē en ghi sulstē doe halen / Mer ghi sul mine begeerte ooc doe / en minē gesinne spise geuē / Idus gaf Hira Salomo Cedarē en bueren hout na alle sinen begheeren / Salomo ghaē Hira wē .rr. m Chorē oft matē tarwen te etene boot / sijn gelā / En .rr. Chorē oft matē gekostē olis / Sulc gaf Salomo Hiram iaclic.

En de H E A E gaf Salomo wijsheyt / so by hē gespookē hadde / en twas byede tusschen Hiram en Salomo / En si marctē beide een verbōt met malsanderen / En Salomo maecte en wijslicken ouer alle Israel / En der wtgc roze werckliede waren dertich duysent marmen / en seynde tot Iybanō / ouer elcke twee maenden / thien duysent / Also dat si een maēt op Libanon waren / en twee maendē thuyt / Ende Adoniram was ouer die wtgecofen.

En Salomo hadde tseuētich duysent die lasten droegē / en tachtētich duysent dyc dāc timmerden outen betch / sonder dyc ouerste officiers Salomo

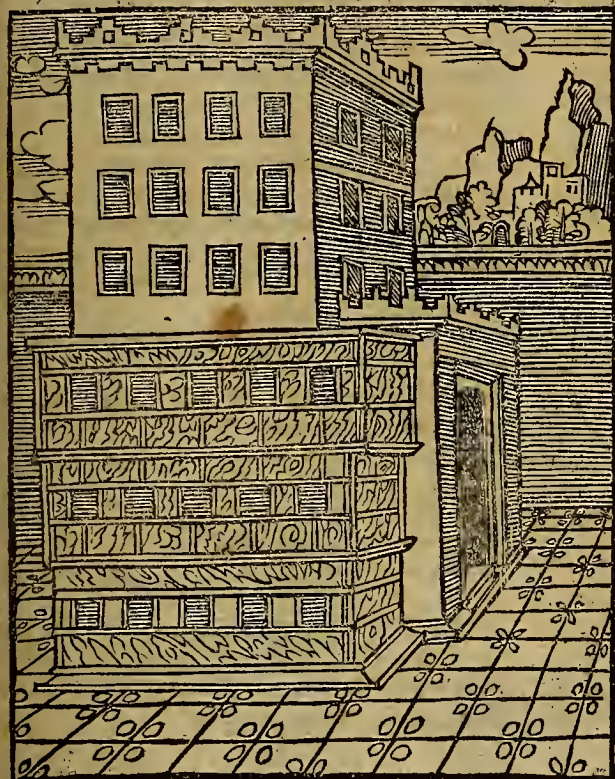
B

O

D

die ouer dat werck geset warē / te wese die duysent en die hondert / die welcke ouer dat volck regeerde die daer aet werck aerebeyde / En die Coninc geboot dat si groote en costelike steenē wetsoude bryke / te wese gehouwe steenē tottē fundamente des huys En die timmerliede Salomo / en die timmerlieden Hirā / en die aē die pale warē hieutwē wt / en bereyden houten / en steenen om dat huys te timmeren.

aent huys / also dat men door eenen windelsteen op giuc op den middelganc / en bandē middelganc op ten derde. Aldus timmerde hi dat huys / en voleynde dat / En hi beschutte dat huys met cederen / beyde boucn en aen die wanden / by timmerde ooc eenen ganc bouen op dat gehele huys / by ellen hoo ghe / Ende decte dat huys met cederen hout.

En des h. E. S. P. woorst quam tot Salomo en sprac / Dat si dat huys dat ghi timmert. Ik dat ghi in minen seden wandelt / ende na minē rechten doet / en al mīn gebode hout / om daer inne te wandelen / so wil ic mīn woorst met v beuestigen / gelike ic utwē vader David gesproken heb / en wil onder die kindere van Israel woonen / ende ic en wil mīn volc Israel niet verlaten

Also timmerde Salomo dat huys / en voleynde ende timmerde die wanden des huys van binnen aen die siden vā Cederen / vā des huys paviment aen / tot den dake toe / en bescuttet van binnen met hout / en solderde dē bloer des huys met dennē berderen

Ende hi timmerde achter int huys eenē cederen wandē / twintich ellē lāc / bādē pavimē te totten dake toe / En timmerde daer binne den Choor / ende dat Alderheyligste / Maer dat huys des tēpels voor den Choor was .xl. ellen lanc / Vā binne was dē gehele huys enckel cederen met gedraeydē kintopen en bloē werck / also dat mē geenē steē en sach / Maer den Choor bereyde hi vā binne int huys / dat mē dpe wercke des verbont des h. E. S. P. aldaer soude setten / En voor den Choor die twintich ellē lanc / twintich ellē wīt / en twintich ellē hooch was / en ouertrockē mē loutēren goude / en ouerdecte den outaer met cederen.

Hier wort den tilt bescreuē / vvanēer dē Salomon begonnē heeft dē tēpel te timmeren / ende ooc vvanēer hi volbracht vvert. Cap. vi.

Hier vier hondertē en tachtichsten iare / na dē wēgāc der kindere van Israel wt Egyptē lant / inden vierden iare des coninc Salomo / ouer Israel inder maēt Sif / dat is die and maent / so wiert dat huys des h. E. S. P. ghetimmeret / Dit huys dat die Coninc Salomo den h. E. S. P. timmerde / was tseftich ellen lanc / twintich ellē breet en dertich ellen hooch / en hi timmerde eē portael voor den temple / twintich ellē lanc / na der breydē des huys / en tēien ellen breet voor dat huys henē En hi maecte in dat huys vensteren / diemen met ledē opende toe mochte doen

En Salomo ouertroc dat huys van binnen met loutēren goude / en troc gulden grendelen voor dē Choor / dpe hy met goude ouertrocken hadde / also dat dat gehele huys heel met goude ouertrocken was / daer toe oock den gheheelen outaer voor den Choor ouertroc hi met goude.

Hi maecte ooc inden Choor twee Cherubim .x. ellē hooch vā olifboomē hout / byf ellē hadde eenen blogel eens yegelijcs Cherubs / also dat .x. ellē warē bandē eynde zijns eens blogels / tottē einde zijns anderē blogels / Also hadde die āder Cherub ooc .x. ellen / en was eenderley mate / en eenderley rupinte beyde der Cherubim / alsoe dat elc Cherub .x. ellen hooch was / Ende hi dede die Cherubim binne int huys / en dede haer blogelē wt bryde / dat des eens blogel raecte aen desen want / en des anderen Cherubs blogel raecte aen den anderē want / Mer mid den inde huyle raecte dē eenen blogel den anderē En hi ouertroc die Cherubim met goude.

En hi timmerde eenē omme ganc aen dē mueten des huys ront omme / dat hi / beyde om den tēpel en om den choor / ghinc en maecte sinē buyfstenen muer daer omme Den ondersten ganck was byf ellen wīt / en den middelstē ses ellē wīt / ende den derden seuen ellen wīt / Wāt hi leyde balcken van buyfen int huys ront om / dat sy hen nyet en hielden aen den want des huys

En aen allen wanden des huys / al omme / lic hi draey werck maken van wtgegroeften Cherubim / palmen en bloem werck / Soc ouertroc hi den bodē oft pavimēt des huys met gulden platen / En inden inganch des Choors maecte hi twee dueren van olifboomē hout / met byscantige posten / en liet daer draeywerck op maken van Cherubim / palmen / en bloemwerck / en ouertrocse met gulden platen / Also maecte hi ooc inden inganch des tempels

En doe dat huys ghetimmeret wiert / soo werdet van gheheelen / ende wtgebrokenen steenen ghetimmeret / alsoe dat men gheenen hamer noch byl noch eenich yeren instrument en hoorde

Maer een doze was ter rechter siden midden

biercante posten/ van olijfboomden houte/ en twee duere a van bueren oft derme houte/ also dat elke duere twee bladeren hadde/ aen malsanderen hangende/ ende maecte daer op draeywerck van Cherubin/ palmen/ ende bloemwerck/ ende ouertroete met goede/ recht foot beuolen was.

Ende timmerde ooc eenen boorthof daer inne van dreyen behouwendes steenen/ ende van een der egen gheschaefden Cederen.

In dat vierde iaer inder maent Sif/ so wert dat fundament geleyt aende huys des h. E. E. E. / En inde elfste iaer inder maent Bul/ dat is die achtste maent/ wert dat huys volmaect/ soe het zijn soude

also dat si daer aē. vij. iaer timmerden Mer aen zijn huys timerde Salomo. xij. iaer/ dat hij gheheelijc voltimmerde/ te

Salomo timert

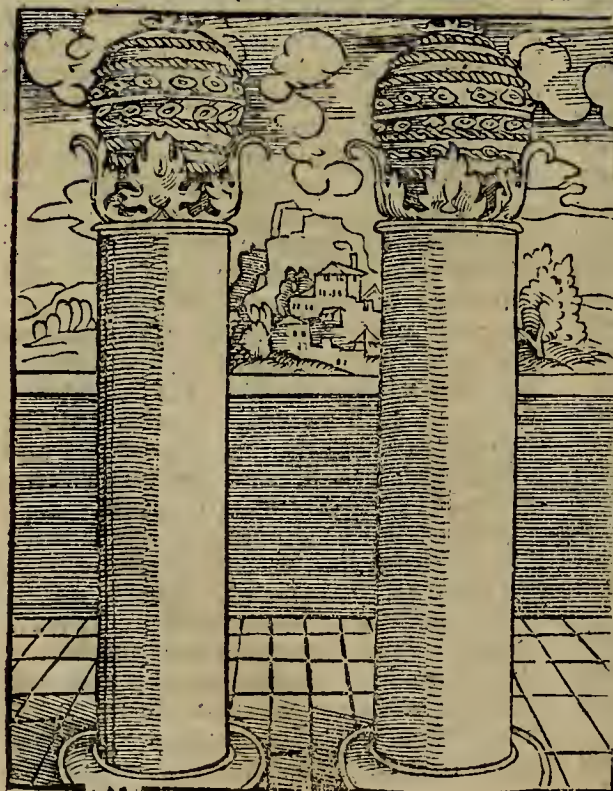
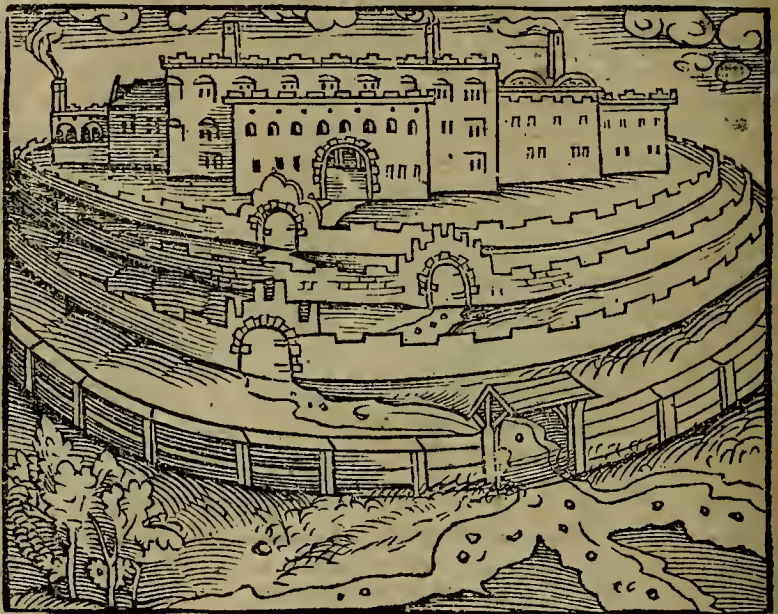
oorheen wetē hi timmerde eē huys vā dē wout Libanon/ hondert el bouz hez lē lāc/ vijftich ellē wijf/ en. xxx. seijne/ vā eilē hooch/ int viercāte mē ca dē houte/ omne vā gescaefde Cederen

en tafelde dat desel bouenaē wout li ooc met Cederen/ op aen den v. b. calomnen/ wāt elke rise hadde. xv. calōnen/ also dz al toos drey calomne gelijc te gē malsaderē ouer stonde/ alsoe dat die pāt tegen malsaderen ouer tussē dē calōne/ mette calomne viercānich was.

Ende hi maecte een portael met calomne/ vijftich ellē lāc/ en. xxx. ellē wijf/ Ende noch eē portael voor hē met calōne/ en met eē dicke pilerne/ En eē portael tot eenē conier stoel daerme oordeel in

hielt/ en maecte se tot een domus portael/ en bescut tet met Cedere/ vandē pauimē aen/ tot weder tot ten bloer/ Daer toe zijn huys daer hi in woonde in den achterhof tusschen den huysē en dē portael ge maect ghelijc dyc andere/ En maecte ooc een huys als dat portael der dochter Pharao/ dyc Salomo tot eender huysuroutben ghenomen hadde.

Sulche alle waren costelike steenen na der matē gehoubē/ met sagē gesnede op alle sīdē vandē fundamēt/ tot aē dat daer toe/ daer toe ooc buytē totte grootē hof toe. Dye fundamētē warē ooc costelike en grote steenē. v. en acht ellen groot/ en daer op costelike gehoubē steenē na der maten/ en Cederen Mer den grootē hof al omme/ hadde drey egen vā gehoubē steenen/ en een rīe van gescaefden Cederen/ Also ooc den boorthof aē huys des h. E. E. E.

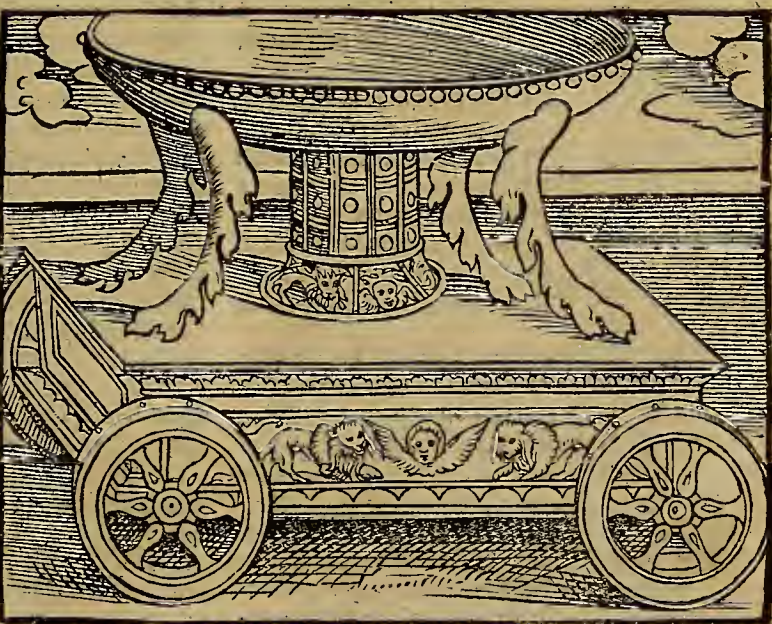

van binnen/ ende dat portael aenden huysē. En die coninc Salomo sant hene ende liet halē hira vā Tyro/ eend weduwe soō/ wt dē stāme Naphtali/ en zij vad was eē mā vā Tyro getweest/ die eē meester was in metael/ vol wijshy/ vskāt en cōste/ om te arbeide als hadē metael werē/ Doe die totte coninck Salomo quā/ maecte hi alle zij werē/ En maecte twee metalē calomne/ elc. xvij. ellē hooch/ en een snoer vā. xij. ellē was die mate/ om beide dyc calōne/ en hi maecte twee knoopē vā metael gegote/ om bouē aē die calōne te setten/ ende elke knoop was. v. ellē hooch/ ende aē elke knope bouē op die calōne/ warē. vij. geuloch tē rephēs als ketenē/ en hi maecte aē elken knoop. ij. rīe granaet appēlē rōtō aē eē reepken/ daer me de dē knoop be dēt woit/ Ende die knopē warē als die rosen voor dz portael vier ellen groot/ En die granaet appēlē in drey rontem waren. T. bouen en ond aen dē reep die om dē buyc des knoops ghē/ aen elke knoop op beide calōne/ En hi rechte de calōne op voor dz portael des tēpels/ En dyc hi ter rechter hant sette hiet hi Jachim/ en die hi ter sincket hāt sette/ hiet by Boas. En het stont also bouen op die calōne als i oser/ also wert holeynt dat werē der calomnen.

En hi maecte eē gegotē zee / thie ellē wīt handē cenē boorde tottē anderē rontomme en hūf ellē hooch / En eē coorde dertich ellen lanc was die mate rōtomme / En om die selue zee die thien ellen wīt was / gingen knopē aen hare boorde oft rant / rontomme die zee wāt / Maer die knopē warē t̄wee rījē gegoten. En si stont op t̄walef runderē / der welker die nootwaerts geheert warē / die westenwaerts / die suytwaerts / en die oostenwaerts / en die zee bouen daer op / also dat alle haer achterste deelen binnenwaerts waren. Sij dicte was eē hāt breet / en sine voort was als eēs bekers rant / als eē opgegaē roose / en daer ghingē t̄wee duisent Saten in / hi maecte ooc thien metalen gestoelē / elc was vier ellē lāc en breet / en die ellē hooch / Maer dz gestoelē was also gemaect / dat het sīdē hadde tusschen dē lijstē / En aē dē sīdē tusschen dē lijsten waren leuwē / runderen / ende Cherubim. En die sīdē warē gemaect aē die lijsten / die ouer en onder den leuwen en runderē waren also dat si onderwaert gerecht waren / En elc gestoelē had vier metalen raders / met metalen assen oft gestellen / En optē vier hoecken waren scouderen gegoten / elc tegē die ander suer onder aenden ketel gelenct.

Maer den hals midden opt gestoelē / was een elle ront en hooch / anderhalf elle wīt / en daer waren puchelkens aendē halle / inden veldē die hiercānt waten / ende niet rōt / Die vier raders stonden onder aen die sīdē / en die assen der raderen warē aē tgestoelē / elc rat was anderhalf elle hooch en het warē raders als wagē raders / en haer assen nauē / sprekē en belgen warē al gegotē / en die vier scouderen op die vier hoecken elc gestoelē / waren ooc aent gestoelē.

En aenden hals bouen opt gestoelē / een half elle hooch / rontsom warē lijsten en sīden aē tgestoelē. En hi liet op die placke der seldē sīdē en lijsten Cherubim / leuwen / en palmboosinen grauē / elc aenden ander rontō daer aē. Op die wise maecte hi thien ghestoelē ghegotē / Cenderley mate ende ruyntē was aen allen.

En hi maecte thien metalē ketelē / also dat. xl. Sat hē in eenen ketel ginc / en was vier ellen groot / en op elc gestoelē was cenē ketel / En hi sette hūf gestoelē aendē rechtē hoecke des huys / en die ander hūf aendē sinckē hoeck / Maer die zee sette hi ter rechter hant voor aent huys suytwaert.

En hira maecte ooc potten / pannen / beckenē en boleynde also alle wercken die die coninc Salomo aenden huys des hēcēcē maken dede / Te weten / die t̄wee calomien / en die kenlike knoopert bouen op die t̄wee calomien / en daerom t̄wee gelochten reepkens / om te bedecken die t̄wee hēlyc

ke knoopē optē calomnē / En die vier hondert granaet appelen aen die t̄wee gheulochten reepkens / te weten t̄wee rīsen granaet appēl / aē een reepkē te bedecken die t̄wee kenlike knoopē optē calomien / Daer toe dye thien ghestoelē / en thien ketelē bouen daer op / en dye zee / en t̄walef runderen onder die zee / En die potten en pannen / en beckenē ende alle dese baten die hira den coninc Salomo maecte / tot den huys des hēcēcē / waren van loufereen metael / In den lantschap aen die Jordane liefte die coninc gbiēn / in die die leemachtige aerde / tusschen Surhoth / ende Zartban / Ende Salomo liet alle baten ongewegen / oin die zee grote inenichte des metaels

Ooc maecte Salomo alle baten dē totten huys des hēcēcē behoorden / te weten / cenē gul-

den outaer/ eē gulden tafele daer dye thoonbroo-
den op ligghe/ vijs candelaren ter rechter handt/
en vijs candelaren ter linker hāt/ vooz den choor
van louteren goude/ met gulden bloemen/ lampē
en snutters/ daer toe scalen/ schotelē/ beckēs/ lepe-
len pannen van louteren goude/ Soe waren die
haren aen der duerē aenden huysē van binne/ int
Miderheylighste/ en aen die dueren des huys van
den tempel des h. E. S. R. alle gader gulden

Alsoe wert boleynd allet werē/ dat dye coninck
Salomo maecte aenden huysē des h. E. S. R./ En
Salomo brachtē daer inne al wat zij vader David
geheylight hadde/ van siluer/ van goude/ en vaten
en settet inden schat des huys des h. E. S. R.

Die arcke wort van Sion indē tēpel dye Salo-
mo ghetimmeret hadde/ met grooter eeren ende
vraechden gedaigen Salomo loofte den h. E. S. R.
ende dat ghanische volck met hem/ Ende hi doet
ooc zyn gebet aen God dē h. E. S. R./ ende hi wyl
der den te mpel

Dat. viij. Capittel

En vergaderde dye coninck Salo-
mo tot hem die Ouders in Israel/
alle ouersten der stamme en pincken
die baders onder den kinderē Israel
te Jerusalem/ en dye Arcke des ver-
bonts/ des h. E. S. R. op te brengen wt der stadt
David/ dat is Zion/ En alle mānen Israel verga-
derden hen totten coninck Salomo/ inder maent
Ethanim op die feeſte/ dz is die seuēſte maēt. En
doē alle Ouders Israel quamen/ hieuen die prie-
ſters die Arcke des h. E. S. R. op/ en brachtē se op
waerts/ daer toe den tabernakel des getuygenis/
en alle ghereetschap des heylighdoms dat inden ta-
bernakel was/ Dat deden die priesters en die Teu-
tē/ En die coninc Salomo/ en die geheele gemein-
te Israel/ die hen tot hē vergaderē hadde/ ghingē
met hē vooz die Arcke hēnē/ en offerdē scapē ende
runderen. so vele dat ment niet getellē noch gere-
kenen en conste

Also brachtē die priesters die arcke des verbōts
des h. E. S. R. op haer plaette/ inden choor/ des
huys/ in dat alderheylighste/ onder dye vloghelen
der Cherubin/ Wāt die Cherubin brydē die vlo-
gelē wt/ ouer die plaette aldaer die arcke stont/ en
bedectē die arcke en hare hantboomē van bouen/
En die hantboomē warē soe lanc dz hare knoopē
ghehen worden buyten den heylighdom vooz den
choor/ mer voozder buytē en werdē si niet gesien/
en waren aldaer tot op desen dach/ Ende dāer en-
was niet inder arckē/ dan die twee steenen tafelen
Moſi/ die hi aldaer liet te Horeb/ Doe die h. E. S. R.
metten kinderē van Israel een verbont maecte/
Dāer si wt den lande Egypti getrockē waren.

Doē die priesters wt den heylighdom gingen
so veruulde een wolcke dat huys des h. E. S. R.
dat die priesters niet en konden staē/ en harrē die
volbringen om der wolcken wille/ want die heer-
licheit des h. E. S. R. veruulde dat huys des h. E.
S. R./ Doe sprac Salomo/ de h. E. S. R. heuet ge-
sproken/ dat hi in dat doncker wil woonen/ Ic heb
(tis waer) een huys getimmeret v tot eender woo-
ninghē/ enen stoel dat ghy daer eewelick woonen
sout/ Ende die Coninck heerde sijn aensicht/ ende
seeghende die geheele ghemeynte Israel/ ende dye

geheele ghemeynte Israel stont ende hi sprac.

Shelooft si die h. E. S. R. die God Israel/ die
dooz sijn hant veruult heeft/ en gelept/ Wandē da
ghe aen doen ic mijn volck Israel wt Egypten ley-
de so en heb ic noyt gheen stadt bercoptē/ onder er-
nigen stamme Israel/ dat mi een huys getimmeret
soude werden/ ende minen name daer soude sijn/
Mer ick heb Daviden bercozen/ dat hy ouer mijn
volck Israel soude sijn/ En mine vader David had-
det (tis waer) inden sin/ dat hi den name des h. E.
S. R. des Gods Israel een huys soude timmerē
Maer die h. E. S. R. sprac tot minen vader David/
dat ghi inden sin hadt een huys te timmerē minen
name/ hebdi wel gedaen/ dat ghi sulcs vooz v naēt
nochtans ghi en sult dat huys niet timmerē/ mer
vloou die wt uwē lendē comē sal/ die sal minen
name een huys timmeren/ En dye h. E. S. R. heeft
zijn woort beuesticht/ dat hi gesprokē heeft/ want
ick ben op comen in mijns baders Davids plaette
en sitte optē stoel Israel/ so die h. E. S. R. ghesprokē
heeft/ en heb ghetimmeret een huys den naem des
h. E. S. R. des Gods Israel/ en heb daer een plaet-
se bereyt der arckē/ daer inne dat verbōt des h. E.
S. R. is/ dat hi gemaect heeft/ met onsen vaderē/
doen hē se wt den lande Egypti leyde.

En Salomo tradt vooz den outaer des h. E.
S. R. in die tegenwoordicheyt der geheelder ge-
meynten Israel/ en sterctē sine handen wt ten he-
mel/ en sprac/ h. E. S. R. God Israel/ daer en is geē
God/ noch daer bouen inden hemel/ noch onder
opter aerden ws ghelees/ ghi die dat verbont ende
die ontfermherticheyt houdt/ dinen knechten dye
vooz v wandelē wt geheelder hertē/ Ghi die uwē
knecht mijnen vader David hebt gehouden/ al wat
ghi hem gesproken hebt/ met uwē mont hebt ghi
ghesproken/ en met dinc hant hebt ghi t veruult/
soot desen dach bewijst/ Ab h. E. S. R. God Israel/
hout uwē knecht minen vader David/ al wat ghy
hē gesproken hebt/ en geleit/ het en sal v niet ghe-
breken aen eenē man vooz mi/ die daer sitte opten
stoel Israel/ Ist nochtans dat uwē kinderē hare
wech beware dat si vooz mi wandelē/ so ghi vooz
mi gewādelē hebt/ Ab God Israel laet v woort dē
warachtich werden/ die ghi uwē knecht minē va-
der David gesproken hebt.

Want meynt ghi oock dat God opter aerden
woone/ Siet die hemelen en alder hemelen hemel-
en mogen v niet begripen/ hoe soude dan die huys
ghedoen dat ic getimmeret hebbe/ Mer keert v tot
ten gebede dijns knechts/ en tot sinē smeeckē h. E.
S. R. mijn God/ op dat ghi hoorz dat lof en gebet/
dat v knecht heden vooz v doet/ dat v ooge open
staē ouer dat huys nacht en dach/ ouer die plaette
daer ghi af ghelept hebt/ minē naem sal daer sijn/
Wilt doch hoorzen dat gebet/ dat v knecht op dese
plaette doet/ en wilt verhoorzen dat smeecken dijns
knechts. en dijns volcs Israel/ dat si hier doen sul-
len op dese plaette utser wooningen inden hemel
en als ghi hē hoorz/ genadich sijt

Wanneer ymānt teghē sinē naectē sondicht/
en neemt dē eedt op hem daer hi hē mede verbint/
en dien eedt comt vooz wten outaer/ in desen huys-
se/ wilt dat hoorz inden hemel/ ende uwē knecht

h. pa. b a
Die we-
reit had
gestaen
iii. m. c.
en lxxv.
iaer
hooz tri
Rus ghe-
voorte
m. en. xx
laet

B

D

recht doen / om den ongodlicken te verdoemen / en sinen wech op sijn hoofte brengen / en den gerechtē rechtuēderighen / om hem te gheuen na sijn der gerechticheyt

Als v volc Israel geslaghen wort voor sine vāden / om dat si aen v gesondicht hebbē / en bekeerē hen tot v / en bekennen uwen name / en bidden en smecken tot v in desen huyse / so wilt dat hooren indē hemele / en der sonde ws volcs Israhels genadich sijn / en bingentē weder int laut / dat ghi hare baderen ghegheuen hebt

Als den hemel ghesloten wert dattet niet en regent om dat si aen v gesondicht hebben / en bidden op dese plaette / en uwe name beliden / en hen van haren sonden bekeren / om dat ghise benaut / so wilt hooren inden hemel / en ghenadich sijn der sonden uwer knechten / en ws volcs Israel / dz ghi hen den goeden wech wiist / daer si in wandelen mogē en laet opt lant reghenen / dat ghi uwen volcke tot een erkennisse ghegheuen hebt

Als die dierte / oft pestilēcie / oft droocht / oft brāt oft sprinchane / oft rupselmē indē lande sijn / oft sijn biant indē lāde is / oft sijn poorte belegerē sijn / oft enige plage oft cranich is / wie dā bidde en smeect / het sijn āder mēscē oft ooc v volc Israel / Die daer gewaer werde haerē plagen / elc in sijn der herten / En kreet sijn handen tot tot desen huyse / So wilt dat hooren inden hemel / indē setel daer ghy woont en ghenadich sijn / en doen / dat ghi cliche geest so hi geywandelt heeft / gelicē ghi sijn hert bekent / want ghi a leen kent dat herte alder kinderen der menschen / Sp dat si v alcht bzeesen / so lāge als si optē lande leuen / dat ghy onsen vaderen ghegeuē hebt

Als oock een vreemde / die niet en is van uwen volcke Israel / en comt wt verren landen / om dijs naems wil / want si sullen van uwen groote name hooren / en van uwer machtiger hant / en van uwe wjerctē arme / en comt dat hi sude bidden voor uwen huyse / so willet hooren inden hemel inden setel uwer wooningen / en doent al / daer v die vreemde om aenroeft / op dat alle volcken opter aerden uwe name bekennē / dat si v ooc bzeesen als v volc Israel / en dat si seker werde / hoe die huys na uwe name genaemt si / dat ic getimmert hebbe

Als v volc wt recht indē strūt tegē sine vianden / door den wech dien ghise seyndē sult / en sullen bid den tottē hē / tegen dē wech totter stadt dye ghi vercoret hebt / en tottē huyse dat ick uwe name getimmert hebbe / so wilt haer gebet en smecken hooren inden hemel / en recht doen

Als si tegen v sondigē sullen / wāt daer en is gē mēscē dje nzen zōdicht / en ghi grā wert / en gheeft se voor hare brandē / also dat si geuangē leiden in der vianden lāt / verre oft nae / En si in haere herte naen / indē lāde daer si geuanghen sijn / en bekeren hen / en smecken v indē lāde haerē gheuākenissen en spreke / Wilt hebbē gesondicht en misdaē / en ongodlic gewest / en bekeerē hen also tot v / wt ghebeider herte / en wt gebeider sielē / in haer der vianden lāt / diese wech geleit hebbē / en bidde tot v ten den wech tot hare lāde / dat ghi haren vaderē ghegeuen hebt / totter stadt die ghi vercoret hebt / en totten huyse dat ic uwen name getimmert hebbe

So wilt haer gebet en smecke verhooren indē

hemel / banden setel uwer wooninge / en recht doe / en uwen volcke genadich sijn dz tegē v gesondicht heeft / en alle hare ouertredinghen / daer si v mede ouergetredē hebbē / en ontferm hertich gēuē booz die ghene diese geuangē houdē / en v haerē te ontfermē / wāt si sijn v volc / en v erkennen / die ghi wt Egyptē / wt dē yserē ouē gelept hebt op dz v ogē opē sijn op dat smecke ws knechts / en ws volcs Israel / dat ghise hoort in alle dien / daer si v olme aenroepen / Wāt ghi hebtē v afgesteydē tot eē erkennisse / wt alle volckē opter aerden / doen ghi onse vaders wt Egyptē leydet / **hē hē hē hē hē**

En doe Salomo alle dit gebet en smecke booz den **hē hē hē** wt hadde gebede / stont hi op vanden outaer des **hē hē hē** / en hrelt op van knelen / en handen wt te streckē ten hemel / en hi stont en sege de die geheele gemeynthe Israel met luyder stemmen en sprac / Seiooft si die **hē hē hē** / die sine volcke Israel ruste gegeuē heeft / so hi gesprokē heeft / Daer en is niet en veruallē wt alle sine goede woordē / die hi gesprokē heeft / door sine knecht Moosen / die **hē hē hē** onse God si met ons / gheleic hi gheweest heeft mē onsen vaderen / hi en verlate ons niet / en en trecke die han / niet af vā ons / onse herte tot hē te neyzen / dat wi wandelen in alle sine weggen / en houden sine geboden / zeden ende rechten / die hi onsen vaderen geboden heeft

En dese woordē die ic booz den **hē hē hē** gesmeect hebbe / moete ghenaken den **hē hē hē** onsen God / dach en nacht / dz hi recht doe sine knecht en sine volcke Israel / enē yegelikē tot sijn der tijt / op dat alle volckē opter aerden bekennē dat die **hē hē hē** God is / en gheē meer / en onse hert si spreckē mettē **hē hē hē** onsen God / te wādēle in sine sedē en te houdē sine gebode / so het bedē toe gaet

En die Coninc mettē gehele Israel sijn volc / offerden booz den **hē hē hē** offer / En Salomo offerde die dootoffer / die hidē **hē hē hē** offerde / tweentwintich duysent ossen / en hondert en twintich duysent schayen / Also widdē si dat huys des **hē hē hē** / die Coninc en alle die kinderen Israel / inden seluē dach widdē die Coninc den middelste hof / die booz den huyse des **hē hē hē** was / Daer mede dz hi brāt offer / spijffer / en dat betē v doot offerē aldaer wt rechtēde / Wāt dē metalē outaer die booz dē **hē hē hē** stont / was te cleine tottē brāt offer / spijffer / en tottē bettē v dootofferhanden

En Salomo maecte tot hier tijt eē feste / en al Israel met hē eē groote vergaderinge / vande pale hemath aē / totter beke Egyptē toe / booz hē **hē hē hē** onsen God / vij. dagē / en weder vij. dagē / dz waren vij. dagen / Ende liet dat volc den achsten dach gaen / en si gruetē den Coninc / en si ghinghen tot haren woonsteden / volic / en goets inoets / vā alle den ghoden dat die **hē hē hē** aen Dauid sinen knecht / en aen sijn volc Israel gedaen hadde

Die **hē hē hē** opēbaert Salomo dē Coninc en belooft hē veel grote dingē / Salomo geeft **hē hē hē**

den Coninc. **ix. stede** Capite
 Ade doen Salomo hadde voltmert
 des **hē hē hē** huis / en den Coninc
 hus / en aē wat hi begeret en lust had
 de te makē / openbaerde hē dyc **hē hē**

Ander werck so hi hē geopenbaert hadde te Si-
beon/en die hē sprac tot hē. Ic heb v gebet
ende smeecken gehoort/dat ghi voor mi gesmeect
hebt/en heb die huys geheplich dz ghi getimmeret
hebt/op dat ic minen naem ewelic daer soude set-
ten/en mijn ogen en mijn herte soude daer altoos
sijn. En ist dat ghi voor mi wādelc/so v bader Da-
uid gewādelc heeft mē oprecht hertē en optech-
telic/dat ghi doet al dat ic v gheboden heb/en mijn
seden/en mine rechte hout/so wil ic v beuestigen
den stoel ws conincijes ouer Israel ewelic/so icht
wvō vader Dauid gesprokē hebbe/ende gheleyt/
het en sal v niet ghepoken aen eenen man vandē
stoel Israel

B

Mer ist dat ghi v banmi afkeret / ghy en wt c
kinderen/en niet en hout mine geboden en seden/
die ic v voor geleyt hebbe/en henē gaet en anderē
goden dient/ende die anbedet/so sal icht Israel wt
roeyen vandē lande dat ic hen gegheuen hebbe/en
dat huys dat ic minen name geheplich hebbe wil
ic verlaten van minen aensichte. En Israel sal en
spreckē woort en eē sabel sijn onder alle volcken/en
dat huys sal inghebroken worden/dat alle die daer
voor bi gaen sulen/die sulen hen ontsetten en bla-
sen/en legghē. Waeromme heeft die hē sprac des-
sen lande en desen huys also gheadaer. Soo sal men
aenwoort den. Om dat si den hē sprac haren God
verlaten hebbe/die hare vaders wt dē lande Egip-
ti leyde/en hebben aenghenomen ander gode/en
die aengebēde/en hen gedient. Daer om heeft de
hē sprac al dit quaet ouer hen gebracht.

de rre r
Je. rre r
h. pa. ij a

C

Als nu die twintich jaren om waren/in wel-
ken Salomo die twee huysen timmerde/des hē
sprac huys/en des Conincs huys. Daer toe hira-
m die Coninc tot Tyro Salomo Cedarboomen en
dennen boomē/en gout na alle zj begeerte brach-
te. Do? gaf die Coninc Salomo hiram twintich
steden inden lande Saīda/en hiram troc wt van
Tyro om die steden te besien/die hem Salomo ge-
geuen hadde/en si en behaechden hē nyet/en sprac
wat steden sijn dat mine broeder/die ghi mi ghege-
uen hebt/en hiesc dat lat Capul tot op desen dach
En hiram hadde den Coninc ghelonden hondert
en twintich ponden gouts. En dat selue is die sum-
ma der chijfen oft renten/die die Coninc Salomo
ophiel/om des hē sprac huys te timmerē/ende
sijn huys/en Millo/en die mueren Jerusalem/en
Hazor/ende Megiddo/en Sazer

D

Wane Pharao die Coninc wt Egyptē was op-
gecomē/en had Sazer gebonnen/ende met vier-
verbiant/en die Cananiten gendoat die in dye Ra-
woonden/ende hadde zjn dochter Salomons huif
hrou/tot eender ghiften ghegeuen. Alsoo timmer-
de Salomo Sazer/en dat neder Bethoton/ende
Bacalath/en Thamar inder woestine/inden lāde/
en alle steden der coeyen huysen dye Salomo hadde
ende alle die steden der wagens/en die steden der
ruyteren/en waer hi lust toe hadde om te timme-
ren/Jerusalem in Tibanon/ende inden gheheelen
lande sijnder heerscappen

En allet ouer gebleuen volc banden Amoriten
Bethiten/Pherechite/Heuiten/en Jebusite/die hā
den kinderen Israel niet en waren/dier selue kin-
deren/die si na hen ouer lieten bliuen inden lande

die de kinderen Israel niet en consten verbaunen/
oft wt gewerpen/die maecte Salomo cūsvaer tot
op desen dach. Maer banden kinder en Israel en
maecte hi gheen knechten/mē by hiesc crēschlie-
den/en sijn knechten/en princen/en ridders/ends
ouer sine wags en ruycers zjn. En dye officiers
die ouer Salomons wercken warē/dier was vijft
hondert en vijftich/die ouer dat volc heerscapten/
ende die wercken wt rechten

En die dochter Pharao troc opwaerts/vandē
stade David in haer huys/dat hi daer ghetimmeret
hadde. Doe timmerde hi ooc Millo. En Salomo
offerde thāers driemacl brātoffer en dootoffer op
ten outaer/die hi den hē sprac getimmeret hadde/
en wierp daer wicrooc ouer voor den hē sprac/
en dat huys wert also volmaect

En Salomo maecte ooc scyren tot Ezeon Ge-
ber/die bi Sloth leyt/aen dē ouer der rooder zee
inden lande der Edomiten. En hiram sandt sine
knechten intschip/die hen optschip verstonden/en
op die zee bepooft waren metten knechten Salo-
mo/en quamen tot Sphir/en haelden aldaer vier
hondert en twintich ponden gouts/en brochtē
den Coninc Salomo

Die Coninghinne van Sabā als si Salomons
wijsheit hoorde/so comt si tot hem te Jerusalem
Aen Salomons rijc domt ende heerlicheit
Dat. r. Capittel.

Gode doen da: gherucht Salomo van
den naem des hē sprac quam voor
die Coninghinne vant rijk Arabien/
quam si hem te proeuen met raetsle-
en si quam te Jerusale met een seer groot heyl oft
laet met kemelen dye speccerle droegen/ende vele
gouts en edele ghesteenten. En doen si totten Co-
ninc Salomo inquam/sprac si met hem/ al wat si
doorgenomen hadde. En Salomo leydet haer al-
le/en den Coninc en was niet verborgen/dat hy
haer niet en leyde

Doe die Coninghinne vant rijk Arabien sach
alle wijsheit Salomo/en dat huys dat hy ghetim-
meret hadde/en die spise voor sine tafele/en zjinder
knechten wooningen/en zjinder die naers officie/
en hare cleederen/en sine schenckers/en sine brā-
toffer/die hi inden huys des hē sprac offerde/
so en conste si haer niet meer onthouden/en sprac
totten Coninc het is warachtich dat ic in minen
lande gehooft hebbe/van uwen wesen/ende van
uwer wijsheit/ende icht en heb v niet willen geloo-
uen/tot dat ic ghecomen ben/ende hebt met mine
soeghen gesien/ende siet/het en is mi niet die helst
geseyt. Si hebt meer wijsheden ende goets/dan
dat geruchte is dat icht ghehoort hebbe. Sāich zj
v lieden ende uwe knechten/die altoos voor v staē
ende uwe wijsheit hoorē. Ghelooft si die hē
sprac b God/die tot v lust heeft/dat hi v optē stoel
Israel gheset heeft/daer om dat die hē sprac Isra-
el lief heeft ewelic/en v tot ernē Coninc gheset
heeft/dat ghi recht en redelicheyt/vast met gewel-
diger hant soudt houden

En si gaf dē Coninc hondert en twintich pont
gouts/en seer veel speccerle en edel ghesteentē/wet
en quāns meer so vele speccerle/als de coninghinne
vā troye/warwē den coninc Salomo gaf. Daer toe

Die Co
ninc Sa
lon de
de hē
rue m
optie
ge n
Gel e
hem
pla:
die mi
ghi
Sa
had m
die wil
ten
vra
wt
rre an
str.

die scepen Hiram die goud wt Sphir voerde bracht ten zeer veel hebben hout/ende edele gesteenten. En die coninc liet maken vā hebben/pilecrne indē huys des h. C. S. R. en inden huys des coninc en harpen en Psaltere hoor die sangers/Daer en quā niet meer sulckē hebben houte/ten wert ooc niet gesien tot op desen dach/ende die coninc Salomo gaf der coninginnen vāt rjē van Strabien/al wat si begeerde en badt/behauē wat hi haer vā selsgaf En si heerde haer/en trocin haer lāt nū bare knechte.

Des gouts dat Salomo in eenen iare quā/was in gewichte ses hondert ende sesseuseftich ponden/sonder dat van creijeren ende coopliden en apotekers en bandē naesten coningē/en bandē machtingen des lants quā/en Salomo liet makē twē hondert spieles/ofsachten banden alder fijnsten goudes/lef hondert stuchē gouts dede hi tot eenē scacht en die hondert salden banden bekten goude/te wē ten drie pont gouts op eenenschilt/ende die coninc dedese in dat huys vanden wout Libano.

si die wijsheyt souden hoer die hē God in zijnē heeten gegeuen hadde/ende elc bracht hem giften/gulden ende silueren in weelen/oft gereetschap kreederē en harnasch/welriekende cruden/peerden/muylen iaerlic. En Salomo bracht wagens ende ruyters te hoore/also dat hi duisent ende vier hondert wagens hadde/ende twēlef duysent ruyters/ende lieke in die waghē steden/ende biden Coninc te Jerusalem

Ende die Coninc maecte dat des siluers te Jerusalem so vele was/als die steenen/ende also vele deren houts/als wilder vūschboomen inden nederen lande/Ende men bracht die peerden die Salomo versoude wt Egypten en van Heua/want dyē cooplidē des coninc haelden se om gelt vā Heua/En daer quam eenē wāgē op wt Egyptē/om selhōt si helen siluers/en een peert oin hondert en vūftich. Also bracht mēle ooc allē coningen d'het hētē/ende den coningen tot Syrien door haer handen.

Salomon vertoomt den h. C. S. R. om der liefken wille der heidenseer vruen ende daerom so deelt God zjn risc ende verleende hē eenē rebelleer der Salomō sterft ende wert begrauen

Dat. xi. Capittel

Mer die coninc Salomo bemint de veel buytenlanse vrouwen die dochter Pharao/ende Moabiteren/Amoniteren/Edomiteren/Sidoniteren/ende Bethiteren van sulcken volcke daer die h. C. S. den kinderen Israel af gesept hadde. En gaet niet tot hen en laetse niet tot v comen/si sullen utwe herten sekerlijc na haren goden neigen. Men dese hinc Salomo met liefden. Ende hi hadde seuen hondert vrouwen tot wien en die hondert concubine/en sine wiuē neichden zjn herte/En als hi nu ouit was/so neychde hi wiuē zjn herte na vreemde goden/Also dz zjn herte nū geheel en was mettē h. C. S. sinen God als dat herte zjns baders Dauid.

Also wandelde Salomo Astaroth dē God vā Zidon na/en Milcō den grouwē d' Amonitē/en Salomo dede dat dē h. C. S. qualich hemel/en volchde dē h. C. S. niet gebrelic als zjn vader Dauid/Doen timmerde Salome een hoochte den Carnos den grouwē d' Moabitē/optē berch die hoor Jerusalem leyf En Molech den grouwē der Amoniten/Also dede Salomo allē sinen buyten lantschen wiuē/die haren goden wieroc werpen ende offerden.

Die h. C. S. wert gram ouer Salomo/dat zjn herte banden h. C. S. den God Israel gheuecht was/die hem tweemaal gesopenbaert hadde/ende geboden/dat hi anderen godē niet na en soude wādelen ende nochtans en had hēt met gehouden/dz hem die h. C. S. geboden hadde. Daerom sprack die h. C. S. tot Salomo/Want dat bi v gheschiet is/ende en hebt mīn verbonc ende mīn seden niet gehouden/die ic v gheboden hebbe/so wil ick oock dat conincricke van v trecken/ende ulben knecht gheuen/Nochtans binnen utber tijdt en wille ick niet doen/om ws baders Davids wille/mer vander handt ws soons wille ick schozen. Nochtans en wille ick dat gheheele rjche niet af schozen

Ende die coninc maecte enē grote scoel vā yuore vberne/en ouertroc diē met den alderfijnsten goude en desen scoel hadde ses trappen/en dat hooft van dē scoele was achter rōt/En daer waren leenē/op beide siden/om den setel/en twee leuven stonden aendle leenen/en op die ses trappen stonden twēf leuven/op beyde siden/sulc en is noyt gemaeet/in eenigē conincricken. Wille die drincuatē des conincs Salomo waren gulde/En al die vaten indē huys vande wout Libanon/warē ooc louter goud Want dat siluer en achtemen inden tjdē Salomō niet Want des coninc zeeschip/dat metten schepen Hiram opt zee hoer/quam in drie iaren eens ende bracht goud/siluer/yuoor/simmen ende pauwen.

Also wert die coninc Salomo groter in rjchedom ende wijsheit/dan alle Coninghen opter aerden/Ende alle die werelt begeerde Salomo te sien/dat

Eenen Stam wil ick dinen sone gheuen/om Dauid mijns knechts wille/ en om Ierusalēms wille/ dyc ick vercozen hebbe.

D En dyc ihcē verweete Salomo eenē weder partijder/ hadad den Edomijdt/ van conincklijcken lade die in Edom was/ Wandt doct Dauid in Edom was/ ende Joab die belthooftmā op troc om dyc verflaghenen te beghrauen/ soo soech hy wat mans persoon was in Edom/ Want Joab bleef ses maenden albaer/ ende dat gheheele Israel/ tot dat hijt al wt roeyde wat mans persoon was/ in Edom/ Doen bluchte hadad en met hem sommighe mannen der Edomiten van zijns vaders knechtē/ dat si in Egipten souden comē/ Maer hadad was een iouē knechtken/ En si maectē hen op vā Midiān/ en quamē tot Paran en namen lieden met hen wt Paran en quamen in Egipten tot Pharaon den coninc in Egipten/ dyc gaf hem een huys/ en geset te spijse en gaf hem een lant in.

En hadad vant grote genade voor Pharaon/ also dat hi hem oock zijns wijfs Thapenes der coninginnen suster/ tot eenē wijue gaf/ En dyc suster Thapenes baerde hem/ Senubath sine sone/ en Thapenes boede hē op/ inden huysē Pharaon/ also dat Senubath was indē huysē Pharaon/ onder dyc kinderen Pharaon/ Doen nu hadad hoorde in Egipten/ dat Dauid ontflapē was met sine vaderen/ en dat Joab die belthooftmā voot was/ so sprac hi tot Pharaon/ Laet mi in mijn lant trecken/ Pharaon sprac tot hē/ wat ghebreect v bi mi dat ghi in v lanc wilt trecken/ hi sprac niet maer laet mi gaen

Soek verweete hem God eenen biant/ Kelsonden soon El Adā die van sinen here hadad Eerden coninc te Zoba geulucht was/ en vergaderde mannen tegen hem/ En hy wert een hooftmā der crijckknechte/ doense Dauid vertwoechde/ en troc tot Damasco/ en woonde aldaer en hi regneerde te Damasco/ en hi was Israels weder paertijder/ also lāge als Salomo leefde/ Dat is die seade die hadad leet/ daer om hadde hi enen hate tegen Israel/ ende wert coninc ouer Sirien.

Daer toe Ierobeam die sone Rebat/ een Ephraeteusch van Zareda/ Salomos knechte/ ende sine moeder hiet Zeruga een weduwe/ die hiet ooc die hant op/ tegen den coninc/ En dat is die sake daer omme hi die hant tegen dē coninc op hief/ Doē Salomo Mills thimmerde/ besloot of slopte hy een scaert aender stat Dauids zijns vaders/ En Ierobeam was een strijdtbaer man/ En doen Salomo sach dat dat knechtken behendich of belet was/ so sette hi hem ouer alle last/ des huys Joseph.

Mer het gewiel in dyc tijt dat Ierobeam wt ginc van Ierusalē/ en die prophete Ahia van Silo/ quā hem aen opten wech/ en hadde eenē nieuwen mantel aen/ en dyc twee waren alleen indē belde/ En Ahia baecte den nieuwen mantel die hi aen hadde/ en scoorde dien in twee stukken/ en sprac tot Ierobeam/ Reemt thie stukke tot v/ Want so spicect die ihcē Godt Israel/ Siet ick wil dat conincricke vander hant Salomo schootē/ en v thien stāmen gheuen/ Eenen Stam sal hy hebben om mijns knechts Dauids wille/ en om der stad Ierusalēms wille die ic vercozen hebbe wt allen stammen Israel/ om dat si my verclact hebben/ ende aengebeede

Maeroth dē god der Zidoniers/ Chamos dē god der Moabitē/ en Milcom den Godt der kinderen Amon/ En nyet gewandelt en hebbe in mijnē wegen/ dat si gedaē hadden/ dat mi wel behaechde in mine seden en rechten/ als Dauid zijn vader

Ich en wil oock dat gheheele rijck wt zijnder handt niet nemen/ mer ick wil hem tot eenen boeck make zijn leefdage lanc/ om Dauids mijns knechts wille dien ic vercozen hebbe/ die mijn gheboden ende seden gehouden heeft/ Wt der hant zijns soons/ wil ic dat conincricke nemen/ en ick wil v thien Stam mē en sine sone eenē stā geuen/ op dat Dauid mijn knecht alsoos een kercke hebbe inder stad Ierusalē/ dyc ick mi vercozen hebbe/ dat ick mijnen name daer in stellen soude.

Dus wil ick v nu nemen/ dat ghy regneert ouer al/ dat v berce begeert/ en sult coninc zijn ouer Israel/ Ik dat ghi hoorst al dat ick v ghebieden sal/ ende in mijn wegen wandelt/ ende doet dat mi behaget/ dat ghi mine zeden ende geboden hout/ so mi knechte Dauid ghedaen heeft/ so wil ic met v zijn/ en v staende huys timmeren so ic Dauiden heb getimmert/ en ick wil v Israel geuen/ en wil dat saet Dauid daer mede berootmoedigen/ nochtans niet altoos/ Salomo leyde toe/ om Ierobeā te dooden/ doen maecte hem Ierobeam op/ en bloot in Egipten tot Silak den coninc in Egipten/ ende bleef in Egipten tot dat Salomo sterf.

Wat meer van Salomo te seggen is/ en al waer hi ghedaen heeft ende van zijn wijf heyt dat is ghescreuen inder Cronikē van Salomo/ Mer den tijt dat Salomo coninc was ouer Ierusalē/ ende ouer geheel Israel/ is beertich iaer/ Ende Salomo ontfliep met sinen vaderen/ en wert begrauen in die stat Dauids zijns vaders/ en zijn sone Shebabeā wert coninc in zijn stede.

Roboā en volcht niet den raet der oude en wyfen mer der iongen/ hi beswaert en verthoort dat volc dattet van hem afuallet/ ende hangt Ierobeā aen die selue sticht een afgoderie met die twee gulden calueren. **D**at. xij. Capittel.

Shebeā troc tot Sichē/ wāt dyc geheel Israel was tot Sichē gecomen om hem coninc te maken/ Ende doe Ierobeā die sone Rebat dyc hoorde als hy noch in Egipten was/ daer hy voor den coninc Salomo geulodē was/ so quā hi weder wt Egipten/ En hi seynde hē en liet hē roepē/ en Ierobeā met der geheel der ghemeynten Israel quamen en sprakē met Shebeā en seide/ Wader heeft ons ioc te hart ghemact/ so maect ghy nu den harden dienst en dat sware ioc lichter/ dat hi ons op gelept heeft/ so wille wy v onderdanich zijn/ Mer hi sprac tot hen/ Saet wech tot aende derde dach/ dan coēt weder tot mi en dat volc ginc wech

En die coninc Shebeam hielt eenē raet metten ouders/ die voor sinen vader Salomo stonde/ doen hi leefde en sprac/ hoe raet ghi dat wi desen volcke antwoorden/ Si sprakē tot hem/ doet desen volc heden eenen dienst/ ende zijt hen te wille/ ende beehoorste ende geeft hen goede woorden/ So sullen si v onderdanich zijn v leuen lanc/ Mer hy verliet der ouders raet/ dien si hem ghegeuen hadden/ en hielt enen raet metten iongen die met hem opghewasschen waren/ en booz hem stonden.

En hy sprac tot hē / wat raect ghi / dat wy desen vole antwoorde die tot mi geleyt hebbe / maect dz ioc lichter / dat v bader op ons geleyt heeft? En die iongen die met hem op gewallen waren leyde tot hē / Shi sult totten volcke dat tot v seyt / V bader heeft os ioc te swaer gemaeckt / maect ghijt ons lichter also seggē / **M**ijn cleynste vinger sal dicker sijn dan mijn vaders sendenen / **M**ijn vater heeft op v een swaer ioc gheclade / maer nu wil ic noch meer ouer v make / mijn vater heeft v met pesen oft geel seken gecastit / ic wil v met scorpiōne castien.

Also qua Jerobeā met dē geheele vole tot Ahabea optē dē dach / so dyc coninc geleyt hadde en gesproke / Comt weder tot mi optē dē dach / En die coninc gaf dē vole een harde antwoort / en beriet dē raet die hē die ouders ghegeuen hadden en sprac met dē raet der iongen segghende / **M**ijn vader heeft v ioc swaer gemaeckt / mer ic wilt noch swaerder ouer v make / **M**ijn vader heeft v met pesen gecastit / mer ic wil v met scorpiōne castie / **W**idus en was die coninc dē volcke niet te wille / wāt het was also ghekeert bande **H E E** / op dz hi sijn woort crachtich make soude / dat hidoor **A**bia vā Silo ghesproke had / tot Jerobeā dē sone **A**habath.

Mer doe geheele **I**sraelsach / datte dyc coninc niet hoorde en wilde / so gaf dz volc dē coninc eē antwoorde en sprac / wat hebbe wi dan deels aen **D**auid / oft erkennenisse aen dē soen **I**sraels / **I**srael gaet tot uwe wooningē / So siet ghi nu tot uwe huise **D**auid / Also ginc **I**srael in sijn wooningē / alsoe dz **A**habea mer ouer dyc kindere **I**sraels en regneerde die in die deden **J**uda woonden / Ende doe die coninc **A**habea seunde / **A**dozā dē rētmeester / wierp dē alle **I**srael met steenē ter doot / Mer die coninc **A**habeam sreech blaestelic op eene wage dat hy te **J**erusalem soude bluckēen / Also ginc **I**sraels bannen huysē **D**auid tot desen dach toe.

Als nu geheel **I**srael hoorde dat **J**erobeā wēd was comen / senden si en deden hem roepen totter beheerder gemeynen / en maecten hem tot eene coninc ouer geheel **I**srael / en nyemant en volchde hē huise **D**auid / dā den stam **J**uda alle / En doen **A**habea te **J**erusalem quam / berghaderde hi dat chere huijs **J**uda / en dē stamme **B**en **J**amin honert en tachtentich duisent ionge strydbare wt ghesen mannen / om teghē dat huijs **I**srael te stryden / en om dat coninc nē weder aen **A**habeam den soe **S**alomo te bruyghen.

Het woort **S**ods quam tot **S**emaiā / den man **S**ods en sprac / segt **A**habeam dē sone **S**alomo dē coninc **J**uda / en totten gheheelen huysē **J**uda / en **B**en **J**amin en dē andere volcke en spreect / soe eyt dyc **H E E** / **S**hy en sult niet optreckē noch ruyden teghen uwe broeders die kindere **I**sraels / **E**lc ga weder thys / wāt dat is van mi gheschiet / si hi hoorde d'woort des **H E E** / ende keeren weder omme / dat si wech souden gaen soe die **H E E** geseit hadde / Maer **A**habeam timmerde sich om dat geberchte **E**phraim / en woonde daer huijs / ende troc van daer wt / ende timmerde **B**ethel.

Mer **J**erobeā dacht in sijn herte / dat coninc **D**auid sal nu weder totten huysē **D**auid vallen / si dat volc op gact om offerhande te doen inden huise

des **H E E** te **J**erusalem / en dat herte des volcs sal hem keeren tot haren heere **A**habeam den coninc **J**uda / en sal mi doode / en weder tot **A**habeam den coninc **J**uda valle / en die coninc hielt eene raet / en maecte twee gulden caluerē / en sprac tot hen het is v te beels op te gaen te **J**erusalem / **S**yet daer is v **S**od **I**srael die v wt **E**gyptē geleyt heeft / En hi sette dat eē te **B**ethel / en dat andē dede hy te **D**a / En dz woort wret tot sonde / wāt dz volc ginc henen voor den coninc **S**alue tot **D**an toe.

Hi maecte ooc een huis der hoochten / en maecte puesters banden alder snootken des volcs / die bandē kindere **J**ei niet en waren / ende hy maecte eē fecte optē hysthēste dach der achtster maent ghelicht die fecten in **J**uda / ende offerde opten outaer **S**o dede hi tot **B**ethel / dat in den coninc offerde die hi ghemaect hadde / en selde te **B**ethel die puesters der hoochten / die hi ghemaect hadde / ende offerde opten outaer (die hi gemaeckt hadde) te **B**ethel opten hysthēste dach der achtster maent welcke hi wt sijn herte versiert hadde / En maecte dē kinderen **I**sraels / fecte ende offerden / opten outaer op dat men wierooc werpen souden.

Jerobeā vermaect die prophete des **H E E** **H** / wort ghestraft ende weder begract / Ende die prophete wort vanden leeuwe gedoot / als hi niet gehoorde en was der stemmen **S**ods

Dat xiiij. Capittel

De siet een man **S**oods quam van **J**uda / door dat woort des **H E E** **A** te **B**ethel / ende **J**erobeā **S**oods stont by den outaer om wieroock te was die werpen / en hi riep tegen den outaer prophete door dat woort des **H E E** / ende sprac **S**u te **A** outaer / outaer so seyt die **H E E** / Siet / daer sal die sone ren soon den huysē **D**auid ghebooren worden / ghe van **M**a heten **J**osia / dyc sal op v offeren die puesteren der thā der hoochten / die op v wierooc werpen / ende sal men prophecen beenen op v berbernen / Ende hy gaf in dien te en die daghe een wonder ende sprac / Dat is dat wonder was. **I**c dat sule die **H E E** ghesproken heeft / Siet / dē c. en. outaer sal schooren / ende dyc ascheu sullen af ghescutd werden die daer op sijn iacer

Maer doe die coninc dat woort banden man **S**oods hoorde / die teghen den outaer te **B**ethel stoo ghe riep / recte hi sijn hant wt by dē outaer / en sprac / **S**rijpt hem ende sijn hande verdoorde / die hi teghē hem wtghereet hadde / ende en conste niet weder tot hem ghetrecken / ende den outaer scoorde en onderde die ascheu werden banden outaer verfluiddet nae den wonder / dat die man **S**oods ghegeuen hadde / door dat woort des **H E E** / ende die coninc antwoorde ende sprac totten mā **S**oods / **S**id det dat aensichte des **H E E** was **S**oods ende bidde voor mi / dat mine hande weder tot mi come / doen badt die man **S**oods dat aensichte des **H E E** / ende den coninc weidte sine hant weder tot hem ghebracht / en wert gelijcke te horen was

En die coninc sprac totten man **S**oods Comt met mi thys ende laect v / **J**c wil v giften sebcucken / Maer die man **S**oods sprac totten coninc **A** waert dat ghi mi oock v halue huys gaeft / soe en quame ick nochtans niet met v / **W**andt ick en wil in dese plaetse gheen byoode eten / noch wate

drincken/Want also is mi ghebode door des hē
 AER woort en ghelept/ ghi en sult gheen broot
 eten noch gheen water drinckē/ en niet wed door
 den wech comen/ dien ghi gegaen zijt/ En hi ginc
 wech/ door eenen andere wech/ en en quā iz wed
 door den wech dien hi tot Bethel ghecomen was.

DMer daer woonde een oude propheet tot Be-
 thel tot die quame sine sonen/ en vtelde hē alle dye
 werckē die die man Gods gedaē hadde/ in die da-
 ghe te Bethel/ en die woordē dye hi totten coninc
 gesprokē hadde/ En haer vader sprac tot hē/ waer
 is dē wech dien hi ghereyft is/ En sine sonen wif-
 den hem den wech/ dien die man Goods ghereyft
 was/ die bā Juda gecomen was/ hysprac tot sine
 soonen/ Sadelt mi den ezel/ en doen si hem den ezel
 sadelden/ reet hi daer op/ en troc dē mā Godts na/
 en bont hem onder een eycke stitē/ en leyde tot hē
 Sijt ghidie man Gods/ die van Juda gecomē is/
 hi sprac Ja

hi sprac tot hem/ Coemt met mi thuis/ en etet
 broot/ hi sprac ic en mach niet v niet omme keere
 en niet v comē/ Ic en wil ooc geē broot eten noch
 water drinckē met v in dese plaetse/ Want het is
 met mi gesprokē geweest door dz woort des hē
 AER/ ghi en sult aldaer noch broot eten noch
 water drincken/ ghi en sult niet wed door dē wech
 gaē/ dien ghi gegaen zijt/ hi sprac tot hem/ Ic ben
 ooc een propheete gelijc ghi/ en een engel heeft met
 mi gesprokē door des hē AER woort en geset
 Ieyt hē weder met v thuis/ dat hi broot ete en wa-
 ter drincke/ hi looch hem en leyde hem weder om
 me dat hi broot adt/ en water dranc in sine huysē.

En doe si ouer tafel laten/ so quam dat woort
 des hē AER totten propheete die hē wed omme
 gelept hadde/ en riep dē man Goods aen/ die van
 Juda gecomē was/ en sprac/ so spreect die hē
 AER om dat ghi dē mōde des hē AER ongehoor-
 saē hebt geweest/ en en hebt dat gebot niet gebou-
 dē dat v die hē AER v God geboden heeft/ en zijt
 weder gekerct/ en hebt broot geten en water ghe-
 droncken in die plaetse/ daer hy v afleyde ghy en
 sout noch broot eten noch water drinckē soo en sal
 v lichaem niet in uwer baderen graf comen

HEn na die hy broot getē en gedroncken hadde
 sadelde mē dē ezel dē propheete/ die hy weder sine
 gelept hadde/ En doen hi werch troc/ soe bant hem
 eenen leeuwte opten wech/ en doode hē en zjn lich-
 aem lach geworpen inden wech/ en sden ezel stont
 neffens hem en dē leeuwte stont neffens dē lichaē/
 En doe die liedē hoor/ bi gingē/ saghe si dē lichaē in
 dē wech geworpen/ en dē leeuwte bi dē lichaē staē
 en quame en leydent inder stadt/ daer die oude pro-
 pheet in woonde/ Doe dz die propheet hoorde/ die
 hem weder om ghelept hadde/ sprac hi/ Het is die
 mā Gods/ die dē monde des hē AER onge-
 hoor/ saē gheveest is/ daer om heeft hē die hē
 AER dē leeu ghegeue/ die heeft hē gebrokē en gedodet/
 na dē woorde dat hē die hē AER gelept heeft/ en
 sprac tot sinen sonen/ Sadelt mi dē ezel/ en doen si
 die gesadelt hadde troc hi der waerts/ en vāt sinen
 lichaē indē wege herwoyppē/ en dē ezel en den leeu
 neffens dē lichaem staē/ Die leeu en hadde vanden
 lichaē niet geten/ noch dē ezel niet ghebrokē/ Doe
 hief die propheet dē lichaem des mans Gods op

en setten opten ezel/ en boerden weder om/ en quā
 in die stadt des ouden propheetē/ dat si soude elagē
 en hē begrauē/ En hi leyde den lichaē in zjn graf/
 en claechde hē/ Och broed/ En doe si hē begrauē
 hadde sprac hi tot sine sonē/ Als ic sterue so begrauē
 uet mi in dz graf daer die man Gods in begrauen
 is/ en legē mine beenē neffens sine beenen/ Want
 het sal geschien/ dat hi geroepē heeft/ tegen dē ou-
 taer te Beth El/ door dz woort des hē AER en
 teggen alle huysen der hoochten/ die inden steden
 Samarie zjn

Mer na dese geschiedenisse en keerde hem Iero-
 beā met van sinen bosen weghe/ mer hy berkeerde
 hem/ ende maecte priesters der hoochten vanden
 snootstē of laechtē des volcs/ tot wie hi lust hadde
 dies hant bulde hi/ en die wart priester der hooch-
 ten/ En dit quam tot sonde den huysē Ierobeā
 dattet het doer en vander aerden verniet wart

Ieroboās huisarouwe vraecht raet vā Achas
 dē Propheete van haers soons weg en Ierobeā
 kerft/ Ende zjn soon Nadab wort coninc van dz
 regement Ieroboams Dat. xiiij. Capittel.

Sia die soone Ierobeā was cranc
 in die tūt/ en Ierobeā sprac tot sine
 wuue/ Staet op/ en bersteit v dat nie-
 mat en mercke dat ghi Ierobeāms
 wif sijt/ en gaet henē tot Silo/ Siet
 daer is die propheet Ahia/ die mi ghesproken heeft
 dat ic coninc zjn soude ouer die bole/ en neemē mi
 v ehiē brode en coekē vladē/ en eenen beker met
 honich/ en gaet tot hē/ dz hi v segge hoe dattet met-
 ten kinde gaen sal/ En dat wif Ierobeā dede also
 en kont op/ en ginc tot Silo/ en quā int huys Ahia
 Ahia en conke niet gesien/ wāt sine ogen berster-
 den van ouderdom

Die hē AER sprac tot Ahia siet dat wif Iero-
 beā coet/ dat si van haren sone een sake braghe/
 wāt hi is crac/ Dus so spreect nu met haer aldus/
 en aldus als si nu in quā steldese haer bzeemt/ Als
 Ahia dat ruysschen haerder koetē hoorde/ ter due-
 ren si comē/ so sprac hi/ Comt in ghi wif Ierobe-
 ā/ waer om siet ghi v so bzeemt/ Ic ben tot v ge-
 sonden een hart vode

Gaet henē en segt Ierobeā/ Dus spreect die
 hē AER die God vā Israel/ Ic heb v verheue wt
 dē volcke/ en tot eenē vorst ouer mijn volc Israel
 gelede/ en hebbe dz roumte vā Davids huysē ge-
 sinedē en v gegeue/ Mer ghi en hebt niet gheveest
 als mine knecht Dauid/ die mijne ghebode uhielt/
 ende volchde mi na wt gheheelder herten dat hi de-
 de dat mi dichts wel behaechde/ en hebt quaet ge-
 daen bouen alle die voer v geweest zjn/ ghi zijt ge-
 ghaen/ ende hebt v ander goden gemaect/ ende ge-
 goten beelden/ dat ghi mi tot gramschap sout ver-
 wecken en hebt mi achter uwen rugge geworpen

Daer om siet/ Ic wil ongelue ouer dat huys Ie-
 robeā bringē/ en wt royen aen Ierobeā/ ooc dient
 die aē die wāt pisset/ dē vlotenē en vlatenē in Is-
 rael/ en wil die nacomelige des huys Ierobeā wt
 bagē/ gelijcme dyc wt vrecht/ tot dattet gheheelic
 niet hē gedaē is So wie vā Ierobeā sterft i die stadt
 die sullen die hondē etē/ maer wie optē veldē sterft
 die sullen die vogelē des hemels etē/ want dye hē

Heuet gelyken/Dus start op en gaet thuyt.
Ende als wyen boe der Stadt in terdet/so sal dat
int steruen/ En ghehele Israel salt claghen/en
e sulient begrauen want dese alken van Jerobeā
al te graue comen om dat vanden h. E. E. E. den
Sod Israel wat goets aen hem gheuonden is in
en huys Jerobeam

Dye h. E. E. E. sal hē enen coninc ouer Israel
verwecken die sal dz huis Jerobeā wtroeyē in die
maghe/en wat ist dat ymmertoes tū gaet/ En dye
h. E. E. E. sal Israel oec/gelike als dat riet in dē wa
ere betweecht wort/en hi sal Israel wt plūckē wt
lefen goede lāde/dat hi haer vaderē ghegeue heeft
n salte ouer dat water verstroeyen / om datte hen
offte gemaect hebbē / om dat si dē h. E. E. E. stooj
en soudē / En hi sal Israel ouer gheuen om der
onden wil van Jerobeā die daer gesondicht heeft
n heeft Israel oec doen sondigen

En dat wiff bā Jerobeā stont op/en ginc hēnē
n quā tot Thirza/en doe si opten do wel des huis
quā sterf dz lnechtē/en si begreue hē/en alle I
rael claeche hē / na dē woode des h. E. E. E. dz hi
gesproken hadde/door sine knecht Abia/den pō
hede/wat bā Jerobeā meer te seggē is/hoē hi ge
trede en gheregneert heeft/siet/dat is gescrēuē in
dē Cronikē der coningē Israel/en dē tū dz Jerō
beā regneerde was. xxij. iaer En hi ontslep met
sine vaderē zū sō Madab wert coninc in zū stede

So was Shebabeā die sone Salomo coninc in
Juda. xl. iaer was Shebabeā out doe hi conic wert
en regnerde seuentien iaeren te Hierusalē in die
stade / die die h. E. E. E. vercorē hadde/wt alle stam
mē Israel/dz hi sine name aldaer soude stelle. Sijn
moed hiet Raema/een Ammoniterle/En Juda
dede dz dē h. E. E. E. qualic behaechde/en verwectē
hē tot zelouster liefde meer dā alle dz haer vaders
gedaē hadde nūz haer sōndē die si dedē/Wāt si sijn
merde hē oec hooschē/Cōlōnen oft beelde/en vol
te/op alle hooghe houele/en onder alle groene bo
mē/Daer warē oec hoereerde mē lande/en si de
dē alle die grouwelichz der heydenē/die die h. E. E.
E. E. booz die kinderen Israel bedreuen hadde.

Mer indē vijftien iare des conincs Shebabeam
troc Silae die coninc vā Egyptē op tegē Hierusalē
en nā die scatte wt dē huysle des h. E. E. E. / en wē
de huse des conincs / en al watter te nemē was en
nam alle die gulde scilde die Salomo hadde laten ma
kē / in welke plaeste / liet die coninc Shebabeā me
talē scilde maken en beualic onder die handē der
ouerster mīsters / Die dye duere bewaerden aen den
huysle des conincs. En alsodiewils als die coninc in
dat huys des h. E. E. E. ghinck droegēse dye nu
sters ende brachtenē weder in die mīsters camer.

Wat meer van Shebabeam te segghen is / en al
wat hi gedaen heeft / Siet het is ghescreuen in die
Cronike der coningen Juda / Maer het was oec
loghe tusschen Shebabeam ende Jerobeā haer leuē
lanc / En Shebabeam ontslep met sine vaderen / en
wert begrauē met sinen vaderen in dye stadē Da
uid / En zū moeder hiet Raema / een Ammoniterle
/ en zū soon Abiam wert coninc in zū plaeste

Abia regneert ouer Juda / En na hē Alsa die
hadde oorloch regē Baesa den coninc Israels Na
hē regneert Josaphat

Dat. xv. Capitel

Den achtendē iare des conincs Je
robeā des soōs Rebat wert Abiam
coninc in Juda / en regneerde dnye
iaer te Hierusalē Sij moed hiet Ma
echa een dochter Abisā / en wandel
de in alle de sōndē zjns vaders die hi booz hē ghe
daen hadde / en zū herte en was niet oprecht aē dē h. E.
E. E. sinen God / ghehēt dat herte zjns vaders Da
uid / Want om Dauids wille gaf dye h. E. E. E. sijn
God hē een heerle te Hierusalē / dat hi sine sōnē na
hē verwecken soude / en onthoude te Hierusalē om
dat Dauid gedaē had dz dē h. E. E. E. wel beuēl / en
niet gewēckē en was vā alle die dz hi hē geboot zū
le uē lanc / wt genomē in die hāteringē met Dria /
den hethithe / Daer was een oorloge tusschen She
babeam en Jerobeam / zū leuen lanc.

Mer wat meer van Abiam te seggen is / en al
wat hi gedaē heeft / Siet dat is gescrēuē in die Cro
nikē der coningen / Juda / het was oec oorloghe
tussē Abiam en Jerobeā / En Abia ontslep met
sinen vaderen / en si begreue hē in die stadē Dauid
en Alsa zū sone wert coninc in sū stede

Jude. resten iaer des conincs Jerobeā ouer Is
rael wert Alsa coninc in Juda / en regneerde eenen
xl. iaer te Hierusalē / Sij moeder hiet Maecha een
dochter Abisā / En Alsa dede dat den h. E. E. E.
wel behaechde / gelike zū vader Dauid / En hi dede
die hoereerde wt den lande / en dede af alle go
dē die sine vaders gemaect hadde / Daer toe sette hy
soe zū moed Maecha af vander officie die si den
Niplezeth gemaecte hadde inden volcke / En Alsa
royde wt haer Niplezeth / en verberndet inder be
ke Adron / Mer die hooschten en deden si niet af
nochtās was dat herte Alsa oprecht aen den h. E.
E. E. zū leuē lanc / En dat siluer en gout en daten
dat zū vader gehepicht hadde / en al wat gehepicht
was / totten huysle des h. E. E. E. bracht hi in die En
het was sijn tussche Alsa ende Baesa den coninc
Israel haer leuen lanc

Baesa die coninc Israel troc op tegē Juda / en
de timmerde Rama datter niemant wt ende in en
soude treckē / op die side van Alsa den coninc Juda
Doe nā Alsa dat siluer en gout datter ouer gheble
uē was in dē schat des huys des h. E. E. E. / en in
den schat des huys des conincs / en gaste in zūnder
knechten handen / en leyndet tot Benhadad hē so
ne Tabrimon / des soons Hethon / den coninc in Sy
rien / dye te Dantasco woonde / en liet hem seggen
het is een verbont tusschen v en my / en tusschen
mijnen vader en dinen vader / Daer om leynde is v
giffen siluer en gout / om dat ghi dat verbont soudt
laten varen / dat ghi niet Baesa den coninc Israel
hebt dat hi van mi af treckē.

Benhadad gaf den coninc Alsa ghegout / ende
leynde sine hooscheden teghen die steden Israel / en
de sloech Zion en Dan / en Abel Seth Maecha dat
ghehele Emeroth / aen den gebeelen lande Nephtali.
Doe dat Baesa hoorde / liet hy af te timmerē
Rama en trock weder in Thirza / Dye coninc Alsa
licet vercondighen in alle Juda / hier en si nyemant
wt genomē / en si namē die steenē / ende houten vā
Rama trech / daer Baesa mede getimmerde hadde /
Ende die coninc Alsa timmerde daer mede / Se
ba / Ben Jamin en Mizpa

R Die pro
phete H
zarias /
was in
deler tē
hi was i
groter
weerde
bi dē Co
ninc Al
sa / die co
ric Alsa
sichte i
Juda
veel ste
dē hi ver
O
noech dē
conic vā
Egyptē
nūz eē on
tallichz
vā Egi
ptenarē
en had
eēne gro
te roof
O
Anani
die pro
phete /
was doe
in deler
tējt als
die we
relt ghe
staē / had
bier. M
C. C. en
XXXV
iaer
hoor cri
sus ghe
hoorte
ir. hōde
en. krig
iaer
A

Mer wat meer van Alla te segghe is, en alle si-
ne macht en al dat hi gedaen heeft, en die stede die
hi getimmeret heeft, siet dat is gescreuen in die Cro-
nike der Coningen Juda, sonder dat hi in sine ou-
verdom aen zyn voete crane was. En Alla ontsliep
met sinen vaderen, en hi wert begrauen met sinen
vaderen in die stad David zyns vaders, en Iosa-
phat, zynsone wert coninc in zyn stede.

D Daer Nadab die sone Jerobeam wert coninc
ouer Israel, inde andde iare Alla des conincs Ju-
da, en regneerde ouer Israel twee iare, en dede dz
de h. e. e. e. qualic behaechde, en wadelde inden
wech zyns vaders, en in zynsonde, daer hi Israel
mede had doen sondigē, mer Sacla die sone Abia
wt de huyselastchar, maecte een verbont teghen
hē en Noech hē tot Sibethon, dwelc die Philtsee
was. Wat Nadab en gebee Israel belegherden
Sibethon, Alsoe dodē hē Sacla inde derde iare,
Alla des coninc Juda, en Sacla wert coninck in
zjn plaetse. Als hi in coninc was, so Noech hi dz ge-
heel huys Jerobeā, en en liet niet ouerbluē, yet
dat adē had, vā Jerobeā tot dz hi hē vernielde nae
de woorde des h. e. e. e. / dat hi ghesprokē had
door sine knecht Abia vā Silo, om die sonde Jero-
beam die hi dede, en daer mede hi Israel dede son-
digen, met den verwecken daer hi den h. e. e. e.
den God Israel mede vertoornde.

Wat meer van Nadab te segghen is, en al wat
hi gedaen heeft, siet dat is gescreuen in die Croni-
ke der coningen Israel, en het was oorloge tussc
Alla en Sacla, den coninc Israel haer leuen lanc.
Inde derde iare Alla des conincs Juda, wert
Sacla dpe soon Abia coninc ouer gheheel Israel
tot Thirza, xxiij. iær, en dede dat den h. e. e. e.
qualic behaechde, en wandelde inden weghe Jero-
beam, en in zyn sonden daer hi Israel mede hadde
doen sondighen.

H Mer dat woort des h. e. e. e. quā tot Jehu,
de sone Hanani tegen Sacla en sprac, Om dat ick
h. w. e. st. of verheue hebbe, en tot eenen vorste ghe-
maect ouer mijn volc Israel, en ghi wādelc inden
wege Jerobeā en hebt mijn volc Israel doen son-
digē, op dat ghi mi sout vertoornē door haer zon-
de, Siet, soe wil ic die nacomelingen Sacla en dpe
nacomelingē zyns huys wech nemē, en wil v huys
sette, gelyc dat huis Jerobeā des soons Rebath,
Die vā Sacla sterft in die stat, dien sullē die hou-
den eten, en wie van hem sterft inde velde, diē sul-
len die vogelendes hemels eten.

G Mer wat meer van Sacla te segghen is, ende
wat hi gedaen heeft, en sine macht, siet dat is ghe-
screuen inder Croniken der Coningē Israel, En
Sacla ontsliep met sinen vaderen, ende werdt be-
grauē tot Thirza, en zjn soon Ella wert coninck
in zjn plaetse. Dat woort des h. e. e. e. quā ooc
door de prophet Jehu de sone Hanani ouer Sa-
cla ende ouer zjn huys, ende tegen allet quet, dat
hi dede booz de h. e. e. e. om hē te vertoornē door
die wercken zjnder handen, dat het soude werdt
gelyc dat huis Jerobeam, ende daer om dat hi de-
sen verlagen hadde.

Sacla sterft zjn soē Ella regneert in zjn plaetse
Simri door hē en neet dat rijc innē, / T volc wort
sedeelt En Ahab voort coninc Capittel. xvi

Ande, xvijste iær Alla, des conincs
Juda, wert Ella die sone Sacla con-
inc ouer Israel, te Thirzatwee iær
Mer zjn knecht Simri dpe ouerste
ouer die helste der waghens, maecte
een verbont teghē hem, Mer hi was te Thirza, by
drācen was dronckē int huis Arza, des prouoost
te Thirza, en Simri quā in en Noech hē doot, int
seuenētwintichste iær, Alla des conincs Juda, en
wert coninc in zjn stede. En doe hi coninc was, en
op sine stoel sadt, so Noech hi dat gebeele huys Sa-
cla, en en liet n. ouer bliuē, ooc die dpe aē die wāt
pisset, daer toe sine bloet wreker en sine vrienden
Also vernielde Simri dat gebeele huys Sacla, na
de woordē des h. e. e. e. die hi ouer Sacla ghe-
sprokē hadde, door de prophet Jehu, om alle der
sonde wille vā Sacla, en zjn soons Ella die si de
de, en dede Israel zōdigē, om de h. e. e. e. de God
Israel te vtoornē door haer ydelh. Wat meer vā
Ella te seggē is, en wat hi ghedaē heeft, siet, dz is
gescreuen inder Croniken der coningē Israel.

Inde seuenētwintichste iare Alla, des conincs
Juda, wert Simri coninck seue daghe te Thirza,
Want dat volc lach te Sibethon der Philtsee
Mer doen dat volc inden leggher hoorde seggen
dat Simri een verbont gemaect hadde, en den co-
ninc ooc verlagē hadde, doe maecte gheheel Isra-
el inde seluē daghe, Amri den belthoofstma tot ce-
nē coninc ouer Israel inde legerē, en Amri tooch
op, en gebeele Israel met hē vā Sibethon en be-
leyde Thirza, Mer doē Simri sach dat die stat ge-
wonnē soude worden, ghinck hi in dat paleys int
huis des conincs, en vbernde hē seluē mette huise
des conincs ende sterf om zjnder sonden, wil dpe
hy ghedaen hadde, doende dat hē h. e. e. e. qualic
behaechde, en wandelde inde wech Jerobeā en in
zjn sonde die hi dede, dat hi Israel dede sondighen

Wat meer vā Simri te seggen is, en hoe hy oē
verbont maecte, siet dat is gescreuen indē Cronikē
der coninghen Israel, Doe ter tijt deelde hem dat
volc in twee deele, deen helst hinc aē Thibni de so-
ne Sinath, dat si hem tot cenē coninck soude ma-
ken, Mer die ander helst hinc aen Amri, En dat
volc dat aen Amri hinc, wert stercker dā dat volc
dat aē Thibni hinc de sone Sinath, en Thibni sterf
doen so wert Amri coninc

Inde cenē dertichste iær Alla des conincs Ju-
da, wert Amri coninck ouer Israel twee iær, en
regneerde te Tirza ses iær, hi cocht de berch Sa-
maria vā Semer, om twee pondt siluers, en tim-
merde optē berch, en hiet die stad die hi timmerde
na de name Semer des beerē opten berch Sama-
ria, en Amri dede dz de h. e. e. e. qualic behaechde
en was arger dan alle die booz hein gheweest wa-
ren, En hi wādelde ooc in allen die weggen Jero-
beā des soōs Rebath, in sine sonde, daer hi Israel
mede dede sondigen, op dat si de h. e. e. e. God Is-
rael soudē verthoornen in haren ydelheiden

Wat meer vā Amri te seggen is, en al wat hy
gedaen heeft, en sine macht, de hi ghecoefent heeft.
Siet, dat is gheschreuen inder Croniken der Co-
ninghen Israel, Ende Amri ontsliep met sine va-
deren ende wert begrauē, tot Samaria en Ahab
sine sone wert coninc in zjn stede.

In den achtentertichste iare Acha des conincs
uda wert Ahab die sone Hmri conic ouer Isra-
ende regneerde ouer Israel tot Samaria. xxiij.
er/ En dede dat de hese qualich behaechde/
oue alle dye door he getweest waren / eff het was
e cleyn dat hi wadelde in den sonden Jerodea des
ons Nebat/ eff nam daer toe Jesebel die dochter
schbaal/ des conincs tot Sidon tot eenē wiuē/ en
inc henē en diende Saal/ en aebede hē/ En rech-
Saal eenen outaer op indē huise Saal/ dz hi hē
immerde te Samaria/ ende maecte een boschken
dat Ahab meer dede om de hese de God
sahel te vertoornen/ dan alle coninghen Israel
e hoor hem ghetweest waren

Ter seluer tijt timmerde viel bā Bethel/ Teri-
of het colste hem sinen eersten soon Abira dat hy
at fundamente leyde/ ende sine sonckel soon Se-
ub/ dat hi die duere sette na die woordē des hese
ese dz hi gesprokē had door Josua de sone Nū.
Tot Elias tijden was daer een groote drooch-
e ende dieren tijt / Die hese spijst hem door
en raue/ Doc door die weduwe Sarepta

Dat. xvii. Capittel.

Inde Elia die Thibite wt den borge
re Siliad/ sprac tot Ahab/ Soo wa-
rachtelic die hese die God Ira-
hel leest/ hoor dien dat ick sta/ het en
sal dit ier noch dauwe noch regē to-
nen het en si dat ick segghe.

En dat woort des hese quam tot hē en
sprac/ Saet wech vā hier/ en keert v te gent oostē/
en overget v aen die beke Trich die hoor die Jor-
dane bliet/ En ghi sult bander fonteyne drincken
En ic hebbe den kauē gebodē/ dat si v aldacr sul-
de boeden. hi ginc wech en bedē na de woordē des
hese/ en ginc wech en sadt aē die beke Trich
die hoor die Jordane bliet/ En die kauens brach-
ten hē vroot en vlees / des morgēs en des auonts
En hi drane wt der beken.

En het geschiede na sommige dagen/ dat die be-
ke verdroochde/ wāt daer en was geenē reghen in
de lide / Doē quā woort des hese tot hē en
sprac/ Staet op en gaet tot Zarpāt/ welke bi Si-
don leget/ en blijft aldaer/ wāt ick heb aldaer eēder
weduwe geboden dat si v boede/ en hi stont op/ en
ginc tot Sarpāt/ en doē hi quā aen die duere deē
stas/ se/ daer was de weduwe en raepde hout/ En
hi riep haer/ en sprac/ haect mi eē weynich waters
in v bat/ dz ic drincke/ Doē si ginc om te halē riep hi
haer en sprac/ Singet mi ooc eenē bete broofs me-
de/ Si sprac/ Soo warachtelic die hese v God
leest/ ic en hebbe geen broof/ dā een hāt vol meels
in een Gad/ en een weynich olys in die cruycke/ en
siet ic heb eē hout of twe geraept/ en ginc/ en wil
mi/ en minē soon bereyde dat wi etē en dā steruē.

Elias sprac tot haer/ en breest niet/ gaet henē en
doet so ghi gesept hebt/ Doch tās maect mi eerst eē
cleyn broof/ daer af/ en bringet tot mi/ v en utwē so
ne sult ghijst daer na ooc make. Wāt so spreect dye
hese die God Israel/ dat meel inder Gad/ en
sal niet ontbrekē/ en die olye cruycke en sal niet ver-
mindert werde/ tot dien dage toe/ dat het die hese
ese sal late reghenē opter aerde/ Sy ginc en dede
so Elia gesept hadde/ en hy adē/ en si oock/ en haer

huys eenen tije lanc / Dat meele inder Gad en dnt
hac niet/ en die olye cruycke en minderde niet/ nā
den woordē des hese dat hi gesproken had-
de/ door Elia.

En na dese gheschiedenisse wert des wijsē jū-
der hulwerdinnen soon crāc/ en sine cranchz was
so seer hart / dat genē adē meer in hē en bleef / En
si sprac tot Elia/ wat heb ic met v te doe/ ghi man
Gods/ ghi zijt tot mi inghegaen dat mīnder mīl-
daet gedacht soude werden / en dat mine soon ghe-
doot soude werde / hi sprac tot haer ende seyde/
Seect mi utwē sone herwaerts / En hi nam hē van
harē scoot en ghinc op in die hoochcramer daer hy
woonde/ en leyde hē op sijn bedde / en riep de hese
ese aen/ en sprac hese mijn God/ ghi hebt ooc
die weduwe daer ic gaste bi hē so qualich ghedaen/
dat ghi haren soon dooden wildet.

En hi stercke hē dye werf ouer thint / en riep /
de hese aen en sprac/ hese mijn God laet
die siele des kints weder tot hē comē / en die hese
ese dhoorde die stemē Elia/ en die siele des kints
quā weder tot hē/ en wert leuēde/ En Elia nā dat
hint en v acht af bānder hooger camer mit huys/
en gaste inder moeder en sprac/ Siet/ daer v soon
le-kt/ En dat wāt sprac tot Elia/ Ab bekenne ick
dat ghi een man Gods zijt/ en des hese
woort in uwen monde is seker

Dye hese hiet Elia weder omme tot Ahab
gaen/ hi verghadert dye priester s Saals en ver-
worgerse.

Dat. xvij. Capittel.

Inde ouer enen langhen tijt/ quā dat
woort des hese tot Elia/ indē
derde iare en sprac/ Saet henē/ ende
verttoont v Ahab/ op d'ijct late rege-
nen opter aerde En Elia ghinc henē
dat hi hē Ahab soude verthoone/ het was eē gros-
te dierie in Samaria / En Ahab riep Abdia sinen
hoecht/ mer Abdia vreesde de hese seer / Wāt
doe Jesebel die prophete des hese wt roey-
de/ nā Abdia hondert prophete en verstarckē in dye
holē/ hier bāstich/ en daer bāstich/ en boedese met
broode en wāter / Dus sprac dā Ahab tot Abdia
Trect doort landt/ tot allen wāter fonteyne en be-
ken / oft wi hoy / ofte gars mochte binde ende dye
peerde en muyle mochte onderhouden / dattet hee
niet al en berga. En si dedden hen int lant dat zijt
doortreckē soude Ahab reyde alle op enē wech
ende Abdias alleen de anderen vreesch

Doen nu Abdia opten wech was / het doē ont-
moete hē Elia/ en doē hi hē kende viel hi op sijn aen-
sicht en sprac/ En zijt ghi niet mine heere Elia/ hy
sprac Ja/ Saet henē en segt utwē herē/ Siet Elia
is hier/ Mer hi seyde. Wāt heb ic ghesondicht/ dat
ghi dūē knecht in die handē bandē coninc Ahab
wilt geuen/ op dat hi mi dode/ So warachtelic dye
hese v God leest/ daer en is geen volē noch co-
nincric derwaerts dat mijn heere niet gesonde en
heeft om v te soekē/ En als si seyde/ hi en is hier
niet/ so nam hiecnē eed v bandē conincricke en bā-
den volcke/ dat in en v niet geuonden en hadde.

En ghi legt nu Saet henē segget utwē herē/ siet
Elia is hier/ Als ic dā wech ginc van v/ so soude v
den gheest des hese wech nemē/ ick en weet
werwaert/ en ick dā quā/ en boofscapte dat Ahab

D

iii. reg.
iii. f
iv. p. t

B

A

en en bonde v niet / so doode hi mi / Maer v knecht
breeft den h E A E van sinder ioncheit op / En ic
mijnen heere niet te kennen ghegeuen / wat ick ge
daen hebbe doen Jesebel die prophete des h E A E
honde verfac / hier vijftich / en daer vijftich / inden
spelouken / en boedele mer / broot en water: en ghi
legt / Gaet henen legt inden heere Elia is hier dz
hi mi doode

Elia sprac / So warachtelic die h E A E Zeba
oth leeft / hoor den welken is sta / Ic wil mi heden
bertodnen / doen ghinc Abdia wech Abali te ghe
moete / en gaeft hem te kennē / En Abab gine Elia
te gemoete / en doen Abab Elia sach / sprac Abab
tot hē / Sijt ghi die Israel verberret / hy sprac / Ic
en berberre Israel niet / maer ghi en ws vaders
huys / daer mede / dat ghy des h E A E ghebode
berlaten hebt / en voleht Saalim na / Wel aen soo
seynt nu en vergadert tot my geveele Israel optē
berch Carmel / en die vier hondert en vijftich pro
pheten Saal / Doch die vier hondert prophete des
volckhens / die vander tafelē Jesebel eten / Aldus
seynde Abab henen onder alle die kinderen Israel
en vergaderde die prophete opten berch Carmel.

Doe ghinc Elia tot alle den volcke ende sprac
hoe langhe hincet ghi op twee sden / Is die h E
A E God / so voleht hē na / mer ist Saal / so volcht
hem nae / En dat volc en antwoorde hē niet. Doe
sprac Elia totten volcke / Ic ben alle ouer gheble
uen een prophete des h E A E / mer der prophe
ten Saal / ster vierhondert / en vijftich manne. So
gheeft ons nu twee barren / en laerte eenen varre
verkiezen / en dien in stukken bouwen / en op hout
leggen / en geen vier daer aen leggen / so wil ic den
anderen varre nemen / en opt hout leggen / en doe
gheen vier daer aen leggen / so roept ghi den name
ws Goodsaen / en ic sal den name des h E A E
aeroepen / der welcker God nu met vier antwoorde
sal die is God

En tegele volc antwoorde ende sprac / dz is
recht / En Elia sprac totte propheten van Saal /
Werkiest ghi leden nu eenen varre / en doe ghet ghi
vozen en eerst / want utwer is vele ende eenē grote
hoop / en roept dē name ws Goodsaen / en en leg
ter geen vier aen / En si namen dē varre die hi hen
gaf / en si maecten hē bereet / en aenriepē den name
Saal / van smorgens tot des middaechs en seyden
Saal verhoort ons / Mer daer en was geen stemē
noch antwoort / En si huppide en sprongē om dē
outaer / so haer ghewoonte was / Alst nu middach
wert bespottete Elia en sprac / roept luyde / want
hi is eē God / hi dichtet / of hy heeft te doen / of hy
is ouert belt / of hi slaept messien / op dat hi ontwa
ke / En si riepen luyde en priekide hen met messen
en pinsoenen / na haerder wijs / tot dat haer bloet
daer na volchde / Doen den middach hoor bi leden
was propheterden si / tot dat: mē die spijlosser doe
soude / en daer en was gheen stemē noch antwoor
de / noch aemercker

Doen sprac Elia tot alle den volcke / Allet volc
come tot mi / En doen allet volc tot hem ghinc / heel
de hi den outaer des h E A E die gebroke was /
En na / weleken steenen / na dat getal der stammen
der kinderen Jacob / tot welcke dat woort des h E

A E sprac legghende / Si sult Israel brete / en
timmerde van dien steenen eenen outaer indē na
me des h E A E / en maecte om den outaer enē
water loop / of grooue twee corē Bath wjt / enē
maecte dat hout berret / en stuchede oft ontlede
dē varre en stelde opt hout / en sprac / halet. in Cad
waters vol / en gietet op dat bratoffer / en opt hout
en hi sprac / doet dat noch eens / en si dedent noch
rens / En hi sprac. Doet dat ten derden male / ende
si dedent ten derde male / En dat water liep om dē
outaer hē / en die grooue wort oock vol waters.

En doen die tijt was zjn offer te offerē / ghinc
Elia die prophete toe en sprac / h E A E Godt
Abrahā / Isaac / en Israel / Iact hede kenlyc / werde
dat ghi God in Israel sijt / en ic v knecht / en dat ic
dat alle na uwen woorde gedaen hebbe / Verhoort
mi h E A E / verhoort mi / dat dit volc wete dz ghy
die h E A E Godt sijt / dat ghi haer herte daer na be
keert / Doen viel dat vier des h E A E neder / en
berstinde bratoffer / hout / steen / en aerde / en leete
dat water op onder groouen / Doen allet volck dat
sach / viel op zjn aensicht en sprac / Die h E A E
is God / die h E A E is God / Elia sprac tot hen /
Srijt die propheten Saal / dat haer der gheen en
ontulic / En si grepen se / Ende Elia leyde neder
waerts aen die beke Abon / en doodele aldaer.

En Elia sprac tot Abab / Treet optwaerts etec
en duncket / want het ruycht als wildet seer rege
nē / En doe Abab optwaerts trae om te etene en te
drinckene / ghinc Elia opten loppe Carmeli / ende
burchde hē ter aerden / en dede zjn hooft tusschen
zjn knien / en sprac tot sine knape / Ghaet op en siet
ter zee waerts / hi ginc op / en besach / en sprac / Daer
en is niet / hy sprac / Gaet weder hē seue werf /
en in die seueste reyle sprac hi siet / Daer ghaet een
cleyn wolcke op / wt die zee als een mas hāt / hy
sprac / Gaet op en segt / Abab. Spāt aen / en baref
af / op dat v dē regē met en ouerualle / En eer men
toe sach / so wert den hemel swart van wolckē / en
wāde / en daer quam eenen groten reeghen / Abab
voere en troete Jesebel / en die hāt des h E A E
quam ouer Elia / En hi gorde zjn lendenen en liep
voor Abab henen / tot dat hi quam te Jesebel

Jesebel diericht Elia en hi vlydot ende wort
door den engel ghesplist en gheskerct / Die h E A E
A E spieect / met hem opten berch Horeb / hi elise
us wrot geroepen

De Abab bootshapte Jesebel allet
wat Elia gedaech had / en hoe hialle de
prophete Saal metten sweerde had
de ghedodet / Doen seynde Jesebel ce
nen vode tot Elia / en dede hē leggē /
Die goden doe mi dit en dat / waer dat ic niet mog
gen in deset sijn utwer sielen en doe / gheijck deser
sielen een / Doen bresde hy / en stont op / ende ginc
wertwaerts hi wilde / en quā tot Ger Seba in Ju
da / en liet sinen knape aldaer / Mer hi ginc henen /
in die wodeskine / een dachreyle / en quā in / en stelde
hē onder eenen Geneuer boom / En badt dat sine
siele soude steruen / en seyde / het is ghenoch / Soo
neemt nu h E A E mijn siele ick en ben niet beter
dan mijne vaders / en leyde hem neder en Diep on
der den Geneuer boom

En siet die Engeldes h E A E raecte hē / en

spac tot hem/ Staet op ende etet/ En hi sach omme/ en liet tot sine hoofde lach een gebackē broot en een canne met water/ En doen hi gheten en ge droncken hadde/ lach hi weder neder en liep/ En die Engel des hē Eſaē quam ten anderē mael weder/ en raecte hē en sprac/ Staet op en etet/ wāt ghi hebt eenē grooten wech voor v. Ende hi stant op/ en adt en dranc/ En hi ginc door die cracht der spūsen veertich dagen en veertich nachten/ tot aenden berch Gods Horeb. En quam daer in een hole/ ende bleef daer ouer nacht.

En liet / dz woort des hē Eſaē quam tot hē/ en sprac tot hē/ Wāt maect ghi hier Elia/ hi sprac/ Ich heb niet ernstiger liefden beroert geweest om den hē Eſaē den God Zebaoth/ wāt die kinderen Israels hebben v verbout verlaten/ uwe outaren gebroken/ en uwe prophete mettē sweerde gedoot/ en ic ben alleene ouer bleuen/ en si staen daer na/ dat si mi/ mijn leuē souden nemē/ hi sprac/ Sact wāt en berdet opten berch voor den hē Eſaē/ En liet/ die hē Eſaē ghinc voor by/ en eenen grooten stercken wint/ dē de bergē scoorde en die steene brac/ voer voor dē hē Eſaē heyt/ Mer die hē Eſaē en was niet inden wint/ Rae den wint quā eē eertbeuvinge/ Mer die hē Eſaē en was in die aertbeuvinge niet/ En na die eertbeuvinghe quā een vier/ Mer die hē Eſaē en was niet vier niet/ En na dat hier quam een stille sachte supfinge/ Doen Elia dz hoorde/ doe bedecte hi sijn aensichte met sinen mātel/ en ghinc wāt en tradt in dye doze des hols/ En liet daer quā ren stemme tot hem/ en sprac/ Wāt hebdi ghi hier te doen Elia?

hi sprac/ ick heb om den hē Eſaē den God Zebaoth/ met ernstiger liefden beroert geweest wāt die kinderen Israels hebben v verbout verlaten/ uwe outaren gebrochē/ uwe Prophefē mettē sweerde ghedoodet/ en ick ben alleene ouer bleuē/ ende si staen daer na/ dat si my dat leuen souden nemē/ Ende die hē Eſaē sprac tot hem. Sact wederom me was wrechs door die woestine tot Damalson/ ende ghaet in/ en salci thalael tot eenē coninc ouer Syrien/ Ende Jehu den sone Jhuſi/ tot eenen Coninc ouer Israel/ Ende Elia den sone Saphat vā Abel Mehoia/ tot eenē prophete in v stede/ Ende sal gheschieden/ dat soo wyde den sweerde thalael ontloopt/ dyen sal Jehu dooden/ En soo wyde dat den sweerde Jehu ontuliedet/ dien sal Elia doode/ En ic wil laten ouer bliuen seuen duysent in Israel/ te weten/ alle knien die hē niet ghebuyghet en hebben voor Baal/ ende alle mont dye hem nyet ghecult en heeft

Ende hi ghinc van daer/ ende bandt Elia den sone Saphat/ dat hi ploechde met twee iockē ruderē/ voor hē/ ende hi was selue onder den twee leuen/ Ende Elia ghinc tot hem/ ende werp/ sinen mantel op hem/ hi liet de runderen ende liep/ Elia en sprac/ Laet mi mine vader ende mine moeder cussen/ soo wil ick v nae volghen/ hi sprac tot hem ghaet henen ende comt weder/ want ic heb wāt met v te doen/ Ende hi liep weder vā hem/ ende nam een iockē runderē/ ende offerde/ ende hooctē dat vleesch metten hout werck der ploeghen aen die runderen/ en ghaft den volcke dat sijt aten/ ende stont op ende volchde Elia nae/ ende diende hē/

Benhadad die coninc Syrie striedt teghen Samaria ende Israel/ mer hy wort verwonnen ende tescanden gemaect. Dat .xx. Capittel.

Ende Benhadad dyc coninc tot Syrie bergaderde al sijn macht/ en daer waren .xxij. coningen met hem/ en paerden en waghens/ en trock op/ en belegerde Samariam/ en streeft daer tegen/ en seynde boden tot Ahab den coninc Israel/ indie stad/ en dede hē seggen/ So seyt Benhadad v siluer en v goutis mijn/ en uwe wiue/ en uwe alderbeste kinderen sijn ooc mijn/ Dye coninc Israel antwoorde en sprac/ Mij heer coninc so ghi gesproken hebt/ Ich ben uwe ende al wat ic hebbe.

En dyc boden quamen weder en seyden/ Dus spreect Benhadad/ Wāt ic tot v geseynt heb/ en doen seggen/ v siluer en v gout/ v wiue en v kinderen sult ghi mi geuen/ So wil ick moeghen te deser tijt mijn knechten tot v seyden/ dat si v huys/ en uwer onderlaten huysen ondersoeckē/ en al wat hē lieft is/ dat sullen si in haeren handen nemen ende wech dragen/ Doen riep dyc coninc Israel alle dyc Suderen des landts/ en sprac/ Merct en liet/ hoe quaet dat hēt voor/ neem/ hi heeft tot mi gesonde om mine wiuen en kinderen/ siluer en gout/ en ic en heb hem dat niet geweygert/ Doen spraken tot hem alle Suders en allet volck. Ghi en sult gheen gehoor gheuen noch consenteren.

En hi sprac totten boden Benhadad/ Segt mi nen here den coninc/ Al dat ghy int beghin sel uwen knecht geboden hebt/ dat wil ick doen/ maer dit en mach ic niet doen/ En die boden ghingen wech/ en seyden sulcs weder/ Doe seynde Benhadad tot hē/ en liet hem segghen/ Die goden doen mi dit en dat/ waer dat stof Samarie genoech sijn sal/ dat elc vā mijnen volc een hant volle daer af brenghe/ Die coninc Israel antwoorde en sprac/ Segt my dyc dat harnasch acndoet sal hē die beroemen gelijc die gene diet af heeft geleyt/ Doe Benhadad dat hoorde en hi recht dranc metten coningē in die tente/ sprac hi tot sinen knechten/ Schict v heyt getuych/ ende si schicten hen teghen die stad.

En liet een propheet ghinc tot Ahab den coninc Israel en sprac/ Dus spreect die hē Eſaē/ Ghi hebt ymmer desen grooten hoop ghesien/ Siet ick willen heden in uwe handt gheuen/ dat ghy weten souldt dat ick dyc hē Eſaē ben/ Ahab sprac door wyen/ hi sprac/ Dus spreect die hē Eſaē/ door die knapen der lantprouosten oft landt boochten hi sprac/ Wye sal den krijdt beghinnen/ hi seyde/ ghi/ Doe selde hi die knapen der landt boochten/ ende haerder was twee hondert ende twee ende drietich ende selde daer nae voort/ dat geheele volc alle der kinderen Israel/ seuen duysent mannen/ ende trocken wāt inden middaghe/ Maer Benhadad dronck/ ende was droncken inder tenten/ met den tweēdertich coninghen/ dyc hem te hulpe ghecomen waren/ Ende die knapen der landt boochten trocken eerst wt.

Benhadad seynde wāt/ ende si booscapten hem segghende/ Daer trecken mannen wāt Samaria/ hi selde/ Scrijptē leuede/ si sijn om vrede of om krijts wil wt getrocken. Mer doe die knechten der landt boochten wtgetogē wāre/ en dat heyt hē na/ en els

B Onttēt deser tijt lefde Tiber? die coninc d' Latijn scher off Israel? hi viel in dē Tiberre tot dier tijt Alia hiet/ maer daer na so heeft die ruiere Alia hare name ghehad dē Tiber/ om dat Tiber? de conie daer in v droncken was

A

Doerch wie hē voor quā / En die Siriers bliden / en
 Israel iacchde hen na / En Schadad die coninc tot
 Sirien ontfuloet met peerden en ruyfereu / En die
 coninc Israel troc wt / en doech peerde en wagens
 also dat hi aen die Siriers eenē grooten slach dede.

Doer ghinc een propheet totten coninc Israel / en
 sprac tot hē / Sact heuen en keret v / en niet en ende
 siet dat ghi doensult / Want die coninc tot Sirien
 sal tegen v optrecken / als dat laer omme is / Want
 die knechten des conincs van Sirie spraken tot hē
 haere goden dat zijn berch goden / daeromme zj si
 ons te bouen gegaciu / Dat wy tegen hen stryden
 mochten op dat eskene / wat geidet wi soudense v-
 winnen Doet also / doet die coningen wech / cle van
 zijnder plaetfen en stelt grauē in haer stede / en ooz
 dincert v een heyr / gelijc dat heyr was dat ghy ver-
 lozen hebt / en peerden en wagens / so die gheue wa-
 ren / en laet ons teghen hen stryden op dat eskene /
 Wat geidet wi sullense verwinne? hi hoorde haer
 stemme ende dede also.

Als nu dat iac over was / ooz dincerde Benha-
 dad die Sirier / en troc opwaerts tot Aphek / om te
 gen Israel te stryden / En die hunderē Israel oozdē
 de hen / en besochdē hen oot / en trochen hen te gen /
 en legerden hen tegen haer als twee cleue cudden
 gepten / Maer der Siriers was klāt vol / en daer ter
 de een man Gods toe / en sprac tottē coninc Israel
 Dus spreect die hē EHE / om dat die vā Sirie heb-
 bē gesept / die hē EHE is ee God der berge / en iz
 ee God der valleē / so heb ic al desen grooste hoop
 in uwē handē gegeue dat ghi wetet dat ic die hē
 EHE ben / En si legerdē hē stracs tegē die gene seue
 dage / indē seuendē dach trochen si op te hoop inden
 strydt / en die hunderē Israel noegen vā dien vā Si-
 rien / hondert duyent voet volcs op eenen dach / en
 die ouergebleuen / bliden tot Aphek in die stad / en
 den muer viel op die ouergebleuen / seuen en twin-
 tich duysent mannen / En Benhadad vluchte oock
 in die stad in een cleyn camerken.

Doen spraken zjn knechten tot hē / Siet wi heb-
 bē gehoort dat die coningē des hūs Israels barm-
 hertige coningē zj / so laet ons sachte o onse lendenē
 doe / en stricke om onse hoofdē / en wtgaē totten co-
 ninc Israel / missche hi sal ube siele laten leuen. En
 si gozde sachten om haer lendenē / en stricke om ha-
 re hoofdē / en quamen totten coninc Israel en spra-
 ken / Benhadad v knecht doet v seggen / lieue laet
 mine siele leue / hi sprac / Leet hy noch / so is hi mijn
 broeder / En dye mannen namen dat woort hac-
 lic van hem / en bedyeden dat booz hem en spraken
 In dijn broeder Benhadad / hi sprac Coemt ende
 brenge hem / Doe ghinc Benhadad tot hē wt / en
 liet hem opten waghen setten / en sprac tot hē / Die
 steden die mijn vader uwen vader genomen heeft /
 wil ic v weder geueu / en maect v straten te Damas-
 con / so mijn vader te Samarien ghedaen heeft / so
 wil ic met v eenen verbont make / en hi maecte in
 hem een verbont ende liet hem trekken.

Doer sprac een man onder dē hunderē der prophe-
 ten tot sine naelē door dat woort des hē EHE
 lieue laet mi / maer hi wygerde hē te laen / Doe
 sprac hi tot hē / Om dat ghi die stemme des hē
 EHE niet en hebt gehoort / siet / so sal v eenen leu-
 we slaen / als ghi van my gaet / En doe hy van hem

wech ghinc / vant hem eenen lecuwe en doech hē /
 En hi vant eenen anderē man en sprac / lieue laet
 mi / en die man doech hem wondē / Doe ghinc dye
 propheet henen / en troc tottē coninc aende wech /
 en verfelde sijn aensicht met aschen. En doe dye
 coninc booz bi troc / riep bi dē coninc aen en sprac /
 V knecht was wtghetrocken middē inden strydt
 en siet een man was geweken / en vrecht eenē mā
 tot mi en sprac / Bewaert mi desen man / ist datmē
 sijns ghemist / so sal v siele in die stede zjnder siele
 sijn / ofte ghi sullet een pont sluers ouer geue / En
 doen v knecht hier en daer te doern hadde / en was
 die niet meer daer / Dye coninc sprac tot hem dat
 is v oordeele / ghi hebt selue ghegeuen.

Doen dede hi haer sieck die aschen vā sinen aē-
 sichte / en die coninc Israel kende hem dat hi der
 propheeten een was / ende hi sprac tot hem / Dus
 seyt die hē EHE / Om dat ghi den verbandē man
 van v hebt ghelate / sal v siele voor sine siele zjn / en
 de v volck voor sijn volck / Maer die coninc Isra-
 el troc wech ongemoot ende toornich in zj huys
 ende quam tot Samaria

Abab gebuyct geweld ouer eer e armē mā / en hi
 neet Naboth sine wingaert / en doot hem / Elias
 strafte hē wt beueel des hē EHE Cap. xxi

Et gheueel in dese geschiedenisse dat
 Naboth ee Jescelicht eenē wijnberch
 hadde te Jescel / by den Paleysē /
 Maer des conincs tot Samaria / Ende
 Maer sprac tot Naboth ende seydē
 Gheeft mi uwen wijnberch / ick wilder my eenen
 coolhof af maken / want hi so na aen minen huysē
 leyt / ick wilder v euen beteren in jinghaert voor
 gheuen / oft ist dat ghi wilt / ick wilder v so heel si-
 uers booz gheuen / als hi weert is / Maer Naboth
 sprac tot Maer / Dat late die hē EHE verde van
 mi sijn / dat ick v mijns vaders eskensse soude ghe-
 ueu

Doen quam Maer thys / ongemoot ende toor-
 nich om des woorts wille dat Naboth die Jescel-
 licht tot hem hadde geseyt en ghesprokē / Ick en wil
 v mijns vaders eskensse niet geuen / ende hy viel
 op sijn bedde ueder / ende keerde sijn aensicht om /
 ende en adt gheen broot / Doen quam Nebel sine
 huysrouwe tot hem in / ende sprac met hem / Wat
 ist dat uwen gheest soe ongemootich is / en dat ghy
 gheen broot en etet? hy seydē tot haer Ick hebbe
 met Naboth den Jescelicht ghesproken ende ghe-
 seyt / Gheeft mi uwen wijnberch om gelt / of hebt
 ghi daer lust tot / soe wil icker v eenen anderē booz
 gheuen / Maer hi sprac / ick en wil v minen wijn
 berch niet gheuen

Doen sprac Nebel zjn wijf tot hem / Wat co-
 ninck ic waer in Israel en dede ghy? / Sact op en-
 de etet broot / en siet goets moets / ic wil v den wij-
 berch Naboth des Jescelichts doen hebbe / Ende si
 screef brieuen onder Mahabs name / ende besel-
 dede met sinen signet / ende seydēse tottē Sunders
 en ouersten in zijnder stad / die v Naboth v wondē
 ende schreef alsoo in die brieuen / Laet eenen balcken
 wt roepē / en set Naboth bouē aen int hōle / en stelt
 twee in annē Selial voor hē / die daer getuygē / en
 spreken / ght hebt God en den coninc gheblaspe
 meert / en leyt hē wt / en steenicht hē / dat hi seue /

Lee. xxi f

H

En dye Suders en ouerste zijnder Stadt/ dye in zijnder stat woonden/ dede also hen Jesebel ontbo den hadde/ so kinden buck gescreuen hadde/ die sitot hen seyde/ en niet eene batten/ wt roepen/ en dede Rabot bouen aen onder volck sitten/ Doen quamē die twee mānē Helia/ en stelde hen voor hē/ en ge tuycndē tegē Rabot voor/ dat vole en spraken/ Ra- bot heeft God en den coninc gelastert/ Doen leyde si hem wt voor die Stadt en stecmchden hem/ dat hi sterf/ en si onthodent Jesebel/ en deden haer seggen/ Rabot is ghescreuenicht en doot/ doen Jesebel hoorde da/ Rabot gescreuenicht/ en doot was/ so sprac si tot A- hab/ Staet op/ en neet in/ dē wijnberch Rabot des Jescrichten/ den welcken hi v weygerde om geit te geuen/ Want Rabot en leest niet meer/ maer hi is doot/ Doen Ahab hoorde dat Rabot doot was/ so stont hi op/ dat hy af soude gaen/ toffen wijnberge Rabot des Jescrichten/ ende dien in nemen.

Mer dat woort des h. E. S. R. quam tot Elia des Tisbite/ en sprac/ Staet op/ en gaet neē Ahab den coninc Israel te gemoete/ die tot Samaria is/ Siet hi is inden wijnberch Raboth/ dat hi henen is gegaen/ dat hi diē inue soude nemen/ en spreect met hē seggende/ So spreect die h. E. S. R. ghy hebt doot geslagen daer toe oec ingenomen/ En sult met hē spreken en segghen/ so spreect die h. E. S. R. Inder plaecten daer die honden dat bloet Raboth opghe lect hebben/ daer sullen dye honden v bloet oec op lecken/ En Ahab sprack tot Elia/ hebt ghy mi oyt uwen vianit geuonden/ hi sprac/ Ja/ ic heb v geuonden om dat ghy vercocht zijt sterckts quaet te doen voor den h. E. S. R. Siet/ ic wil onghelic ouer v brengen/ en uwe nacomelingen wech nemē/ en wil van Ahab wt roeyen oec den ghenen dye aen die want pisset/ en die besloten en verlaten is in Israhel/ En wil v huys maken ghelike dat huys Jeroboam/ des soons Nabach/ en als dat huys Baesa des soons A- hia/ om des verweckens wille/ daer mede ghy ver- toogt/ en Israel hebt doen sondigen

Ende suer Jesebel sprack die h. E. S. R. socht en seyde/ Dye honden sullen Jesebel eten aen die muere Jescricht/ Dye van Ahab sterft in dye Stadt/ dyen sullen die honden eten/ ende wie opt vel sterft/ diē sullen die vogelen onder den hemel eten/ Alsoe en was niemant dye so ghecelijc vercocht wert quaet te doen voor den h. E. S. R. Als Ahab/ want zyn wijf Jesebel bracht hem daer toe/ ende hy maecte hem tot eenen grooten grouwel/ also dat hy den af goden na ghinc in alle manieren/ als die Amoyten gedaen hadden/ die die h. E. S. R. voor dye kinderen Israel verdrucen hadde.

Mer doe Ahab sulche woorden hoorde/ scoof- de hi sine clederē/ en dede eenē sack aen sijn lijf/ en vatte/ en liep inden sack/ en ghinc cromme met ne der gebuychden hoofde/ En dat woort des h. E. S. R. quam tot Elia den Tisbite/ ende sprac/ En hebby niet gesien hoe hem Ahab voor my buyget/ Want hi hem voor mi buyghet/ so en wil ic dat on geluc niet brengen in sine leuen/ Mer hi sijn soons leuen wil ic dat onghelic ouer sijn huys brengen. Josaphat ende Ahab helpen malcander en oor- loghen/ Die propheet Michas waerscour haer Ende als si hem niet en ghelouen/ so wort en sige straff.

Dat. xxij. Capittel.

Adē daer ghingen dte iaren omme/ dat gheen oorloghe en was tusschen die van Sireuen Israhel/ Maer indē drr deniare troc Josaphat dye coninc Juda af/ toffen coninc Israhel/ en dye coninc Israhel sprac tot aneu knecchten/ En wetet ghy niet dat Ramoth in Silead onse is/ en wi sittē stille/ en en nemenle nyet vander hant des conincs tot Sireu/ En sprac tot Josaphat/ wilt ghy met mi trecken inden strydt tot Ramoth in Silead/ Josaphat sprac toffen coninc Israhel/ Ic wil sijn als ghy/ en mijn volck als dijn volck/ en mijn peerden als v peerden.

En Josaphat sprac toffen coninc Israhel/ Draecht doch heden om dat woort des h. E. S. R. dte ber gaderde die coninc Israhel propheeten by vier hon- dert mannen/ en seyde tot hen/ Sal ic te Ramoth in Silead trecken om te stryde/ oft sal ic late staen Si spraken/ Treect op/ dye h. E. S. R. salt in dye hant des conincs geuen/ Josaphat sprac/ En is hier geē propheete des h. E. S. R. meer/ dat wi vā hem vra- gen/ Die coninc Israhel sprac tot Josaphat/ Daer is noch een man/ Micha die sone Temla/ van welckē men den h. E. S. R. vragen mach. Mer ic ben op hē gram/ want hi en propheetert mi gheen goet/ mer enckel quart/ Josaphat sprac/ Dye coninc en spre ke also met/ Doen riep die coninc Israhel eenen ca merlinen sprac/ Breght haestelic hier Micha den sone Temla.

Die coninc Israhel en Josaphat die coninc Juda laten elc op sinen stoel/ gecleet met clederē/ op die plaecte voor die doze aē die poozte Samarie/ en al- le die propheetē propheeterde voor hen/ En Zede- kia die sone Snaena/ had hem pieren hoornen ge- maect/ en sprac/ Dus seyt die h. E. S. R. hiet mede sudi die Sireuers stooten/ tot dat ghise vernicht/ En alle die propheetē propheeterde also en seyde/ Treect op tot Ramoth in Silead/ en baert geluckelic/ die h. E. S. R. salt in die hant des conincs gheuen

En die bode die geghaē was om Micha te roe- pen seyde/ tot hē/ siet der propheetē redenen zyn een drachtelic geset voor dē coninc/ so lart nu v woort oec zj/ als dz woort der seluer/ en spreect goet/ Mi- cha seide/ Alsoe warachtelic als die h. E. S. R. leest/ ic sal spreke/ so wat die h. E. S. R. mi segghē sal/ En doe hi totte coninc quaē/ sprac die coninc tot hē/ Mi- cha sultē wi tot Ramoth in Silead trecken om te stryde/ ofte sultē wi late staē/ hi sprac tot hē/ Ja/ treect op en baert geluckelic/ die h. E. S. R. salt in die hant des conincs geue/ Dye coninc sprac wed tot hem/ Ic beswore v dat ghy mi anders niet en segt/ dan die waerheit inden naem des h. E. S. R.

hi sprac/ ic sach geheel Israhel verstroyt opten bergen/ als scapen die gheuen heder en hebben/ Ende die h. E. S. R. sprac/ en hebben dese gheuen heer/ Elck heer thuyt met vrede/ Doe sprac die co- ninc Israhel tot Josaphat/ en heb ic v niet gheseyt/ dat hi minyēt ghoets en propheetert/ mer enckel quaet/ hi sprac/ daerom hoort nu d'woort des h. E. S. R. Ic sach den h. E. S. R. sittē op sine stoel/ ende alt hemeliche heyt neffens hē staē/ zijnder rechter en linker hant/ En die h. E. S. R. sprac/ Wie sal A- hab vhs make dz hi op trecke/ en valle te Ramoth in Silead/ En die eene seyde dit en die ander seyde

dat/ Doe ghinc een geest wt/ en tradt voor de hē
 A E/ en sprac/ Ic wilt hē wijs maken/ Die hē A E
 sprac tot hē/ Waer mede/ hi sprac/ Ic wil wtgaen
 en wil eenen valschen gheest sijn in alle zijnder pro-
 pheten mont/ hi sprac/ Ghi sullet hē wijs makē en
 beschickent/ gaet wt en doet alsoe. **N** b siet/ die hē
 A E heeft eenen valschen geest gegeuen in alle deser
 uwer propheten mont/ en die hē A E heeft quaet
 ouer v ghesproken.

Doen ghinc toe Zedekia die sone Canaana/ en
 Noeh Micha op sijn kinnenbache/ en sprac/ Hec is
 die geest des hē A E/ van mi geweken/ dat hi mi
 vspreect/ Micha sprac/ siet/ ghi sullet sien in die da-
 ge/ als ghi van die eē camer in dander gaē sult/ dat
 ghi v berberget/ Die coninck Israhel sprac/ neem
 Micha en laet hē bliuē bi Amō den bozgemeester/
 en bi Noas den sone des conincs/ en segt/ Dus seyt
 die coninc/ settet desen/ inden kercker/ en spijset hē
 met broot en water der tribulacien/ tot dat ic met
 vreden weder come. Micha sprac/ Gse mt ghi met
 vreden weder/ so en heeft die hē A E doot/ mi niet
 gesproken/ Ende hi sprac/ Hoozt toe alle volck.

H Also troec die coninc Israel/ en Josaphat die conic
 Juda op tot Ramoth in Silcā/ en die coninc Aha-
 hel sprac tot Josaphat/ Vercleet v/ en coemt inden
 strydt met uwen cleederē aengedaē/ Die coninc Is-
 rael vercleede hē ooc/ en troec inden strydt/ Mer dye
 conic vā Sīrie geboot dē ouerste ouer sine wagēs
 der welcker. xxxij. waren en sprac. Ghien sult niet
 stryde tegen cleyne noch groote/ mer tegen den co-
 ninc Israel alleue/ En doen die ouersten der wa-
 gens/ Josaphat sagē/ So meynde si/ dz hy dye coninc
 Israel ware/ en bielen op hē niet stryden/ Mer Jo-
 saphat riep/ Doen die ouerste der wagens saghen
 dat hi die coninc Israel niet en was/ so keerden si
 achter waerts van hem.

En man spyen den boge hart/ en scoot den co-
 ninc Israel tussche die mage en longe/ En hi sprac
 tot sinen boerma/ keert v hant/ en voert my wt dē
 heyl/ want ic ben gewont/ En die strydt nam dau-
 er hant inden seluen dage/ en die coninc stont op den
 wāgē/ tegē die vā Sīrie/ en kerē thauonts/ En dat
 bloet bloeyde vander wondē in dē wāgē/ en
 men liet wtroepē int heyl/ doē die sonne onderginc
 en seggen/ Ele gae in sijn stadt/ en in sijn land/ Al-
 so kerē die coninc en wert tot Samaria ghebracht/
 en si begrouen hē tot Samaria/ En doe si dē wa-
 gen vosselchen bi den poele Samarie/ leeten die hō-
 den sijn bloet op/ Die hoeren wieselchen hem na dē
 woorde des hē A E/ so hi gesproken hadde

Wat meer van Ahab te seggen is/ en al wat hi ge-
 daen heeft/ en dat vuzien burd dat hy timmerde/
 en alle die steden die hi getimmerd heeft/ siet/ dz is
 geseueu in die Cronike der Coningen Israel/ Al
 so ontsiep Ahab met sinen baderen/ en sijn soon A-
 haska wert Coninc in sijn stede.

En Josaphat die sone Aha/ wert Coninc ouer
 Juda inden vierde iare Ahab des Conincs Israel/
 en was. xxx. iare out doen hi coninc wert/ en reg-
 neerde. xxx. iare te Jerusale. Sine moēd hiet A-
 uba en dochter Sulhi/ En wādelde in alle dē wege
 sijn vaders Aha/ en en welte daer niet af/ en hi dede
 dat dē hē A E welbehaechde/ Nochtāsen dede hi
 die hoochten niet wech/ en dz volc offerde noch/ en

wierpē noch wierooc op den hoochten/ ende had
 de vrede met den Coninc Israel.

Wat meer vā Josaphat te seggē is/ en die mach-
 te die hi dede/ en hoe hi gestreden heeft/ siet/ dat is
 ghescreuen inder Croniken der coninghen Juda/
 Soe dede hi wt den lande alle ouergebleuene boz-
 reerders/ die totter tijt sijn vaders Aha warē o-
 uergebleuen/ En daer en was gheen Coninck in
 Edom/ Ende Josaphat hadde schepen late makē
 op die zee/ die in Sphir gaen soudē/ om gout te
 halen/ mer si en ghingen niet/ Want si wēden ge-
 broken tot Seon Seber. Doen ter tijt sprac Aha-
 sia die sone Ahab tot Josaphat/ Laet mine knechte
 met uwen knechten in die schepē varen/ Mer Jo-
 saphat en wilde iert/ Ende Josaphat ontsiep mi-
 sinen baderen/ ende wert begrauen met sinen ba-
 deren in die stadt Dauid sijn vaders/ Ende Jos-
 aha sone wert Coninc in sijn stede.

Eynde des derden boecs der coningen

Hier begint dat vierde boec der Coningen.

Van Ahasas regiment / en Josās sijn broe-
 ders. Dat. 3. Capitt.

Die soone Ahab

genaemt Ahasia/ wert co-
 ninc ouer Israhel te Sa-
 maria/ inden seuenthien-
 sten iare Josaphat des co-
 nincs Juda/ en regnerde
 ouer Israhel twee iare/
 Ende dede dat den hē A E
 A E qualic beuuel/ ende wandelde inde weghe sijn
 vaders/ ende sijnder moeder/ ende inden weghe Je-
 robeam des soons Rebaht/ die Israel dede sondi-
 ghen/ Ende diende Baal/ ende aenbat hem/ ende
 vertoornde den hē A E den Godt van Israhel
 ghelike sijn vader dede/ Die Moabiten bielen coch
 af van Israel/ doe Ahab doot was

Ende Ahasia biel doot/ die tralic in sijn sale tot
 Samarien/ ende wert cranck/ ende seynde boden
 ende sprach tot hen/ Gaet henen ende bracht Ba-
 al Sebub den Godt tot Ekron/ oft ick van deser
 crancheyt gheueken sal/ mer die Enghel des hē
 A E sprac met Chia den Chia vite/ Sp/ en gact
 den boden des Conincs van Samaria te gemoet/
 en sprekēt tot hen/ En isser dan gheen Godt in
 Israhel/ dat ghi ghact om te braghene den Godt
 tot Ekron/ Daer om so spreect die hē A E/ Ghi
 en sult vanden bedde niet comen daer ghi op ligt/
 mer ghi sult den doot steruē. En Chia ghinc wech

Ende doen die boden weder tot hem quamē/
 sprac hi tot hen. Waeromme comt ghi wedce/ Sy
 spraken tot hem/ Ons quam een mā op waerts te
 ghemoete/ en sprac tot ons/ Gaet wederomme
 totten coninck dye v gefonden heeft/ ende segt tot
 hē/ Dus spreect die hē A E/ En isser nō gēē God
 in Israel/ dat ghi wech seyndet om te bragē Baal
 Sebub den God tot Ekron/ Daerom en sult ghy

handen bedde niet comē/daer ghi op ligt/mer ghi sult den doot steruē/hi sprac tot hen/hoe was die man geseit die v ghemoete/en dat tot v seyde/Si seyden tot hem/hi hadde een rouwe huyl aen/en een ledereu goddel om sine lendene/hy sprac/het is Elia die Thysbite.

En hi seynde henen tot hē/eenen hoofman ouer bistrich/metten seluen bistrigen/En doen dye tot hem op quam/siet/doe sat hi bouē opten berch/Mer hi sprac tot hē/Si man Gods/die coninc seyt/ghi sult afcomen/Elia antwoorde de hoofman ouer bistrigen/en sprac tot hē/Ben ic eē mā Gods/so balle vier vanden hemel/en verlinde v en utwe bistrige/Doe biel vier bandē hemel/ende verlinde hem en sine bistrige. En hi seynde weder omme eenen anderen hoofman ouer bistrich tot hē met sine bistrige/die antwoorde en sprac tot hē/Si man Gods/So seyt die coninc/Coēt baeltelic daer af/Elia antwoorde en sprac/Ben ick een man Gods/so balle vier vanden hemel en verlinde v/en utwe bistrige/Doe biel dat vier Gods vanden hemel/en verlinde hem/en sijn bistrige.

Doen seynde hy weder den derden hoofman ouer bistrige/met sinen bistrigen/Doen die tot hē bouen quam/buychde hi sine knien tegen Elia/en smeece hem/en sprac tot hem/Si man Gods laet mine siele/en die siele utwer knechtē deser bistrigen/voor v van eenigher weerden sijn/Siet dat vier is vanden hemel gheuallen/en heeft die eerste twee hoofmānen/ouer bistrigen met baren bistrige verlinde/met nu laet mijn siele yet voor v van weerden sijn/Doe sprac die Engel des hē/Elia tot Elia/Saet met hem af/en en breekt hem niet/En hi stont op/ende ghinck met hem af totten coninc.

En hi sprac tot hem. Dus seyt v die hē/Elia dat ghi boden hebt gesonden/en late braghe/Saakehub de God tot Ekron/als offer gheen God in Israēl en vāer/welcs woort mē mocht bragē/soo en suldy vanden bedde met comen daer ghi op ghelegghen sijt/maer ghi sult den doot steruen/Hi soo sterfhy nae den woorde des hē/Elia/Elia dat Elia gesproken hadde/Ende Joiam/wert coninc in sijn plaetse/inden anderē iaer Joiam des soons Josaphat des conincs Juda/want hi en hadde geen soon/Wat meer van Abasate segghen is/en al wat hi gedaen heeft/siet/dat is ghescreuē in dye Cronike der coningen Israels

Woe dat Elia vvech voer/En Heliseus sine geest ontfinc/En hoe hi dat bitter vyater soet maecte

Dat .ij. Capittel

Soen die hē/Elia in die tempeeste ten hemel wilde halen/so ghynghen Elia ende Elisa van Gilgal en Elia sprac tot Elisa Lieve blifft hier/want dye hē/Elia heeft mi tot Bethel gheseyndē/Elisa seyde/Soo warachtelick als dye hē/Elia leeft/ende utwe siele/en en verlate v niet/ende doen si afquamen tot Bethel soo gynghen der propheten kinderen die tot Bethel waren wt tot Elisa/ende seyden tot hē/weet ghi ooc dat die hē/Elia vwen beere heden van utwen hoofde saluenen/hi sprac/ick weet oock wel/swijcht ghy maer stille.

En Elia sprac tot hem/Elisa lieue blifft hier. Want die hē/Elia heeft mi te Jeriho ghesonden/hi sprac/So warachtelic als die hē/Elia leeft/en den utwe siele/ic en verlate v niet/En doe si tot Jeriho quamen/so ghynghen der propheten kinderen die tot Jeriho warē tot Elisa/en sprake tot hē/Waer ghhi ooc dat die hē/Elia vwen beere huylen vā utwen hoofde nemen sal/hi sprac ic weet oock wel/swijcht mer stille/Ende Elia sprac tot hem/Lieve blifft hier/want die hē/Elia heeft mi geseint/aen die Jordane/hi sprac/Also warachtelic die hē/Elia leeft/ende utwe siele/ic en verlate v niet/Ende die twee gingen tlamen/Maer bistrich mannē onder der propheten kinderen gingen henen/en traden tegen ouer van verre/Maer die twee stonden aen die Jordane

Doen nam Elia sinen mantel/ende woint hem te lamen/en sloech int water/welcke hem op beyde siden deelde/also dat die twee drooghe daer door gingen/En als si ouer quamen/sprac Elia tot Elisa/Hidt wat ic v doen sal/er ic van v genomē worde/Elisa sprac/dat utwen geest op mi si/ twee mael so vele te spreken/hi sprac/ghi hebt eenwaer sake gebeden/Doch tans ist dat ghi mi sien sult/als ic vā v genomen worde/so salb also sijn. En is dat niet/so en sal niet sijn/En doe si tlamen ghynghen/en hy sprac siet/doe quā eenē vierigē wāge mē vierighen peerden/en seyde die twee van malcanderen/En Elia boer also in tēpeesten ten hemel/Elisa lacht en riep/Mijn vad mē vad/voerman Israēl/ende sijn ruyter/en en sach hem niet meer.

En hi greep sine cleederen/en scoorde seint twee stukken/en hief op den mantel Elia die hem ontualien was/ende keerde om/ende ginc aenden ouer dē Jordane/en nā dē seluen mantel Elia die hē ontualien was/en sloech int water/en sprac/Waer is nu die hē/Elia die God Elia/en sloech int water/doen deelde hē op beyde sīde/En Elisa ghinc doot/En doe hē dē prophetē kinderen sage die tot Jeriho tegen hem ouer warē/seyden si/Dē geest Elia rust op Elisa/en ginge hem te gemoete/en aēvade ter aerden/en sprake tot hē/Siet/ond utwe knechten sijn bistrich redelijcke mannen/die laet gaen en utwe beere soecken/messien die geest des hē/Elia die heeft hem genomen/en yetwaerts op eenē berch/oft yetwaerts in eē dal geworpe/hi sprac en laet niet gaen/mer veruanden hem tot dat hi hē scaemde/ende sprac/Laet henen gaen/ende si sonde bistrich mannen/ende si sochten drie dagen/mer si en vonden hem niet/ende quamen weder/tot hem/En hi bleefte Jeriho/en hi sprac tot hē/En seyde ic v niet/dat ghi niet gaen en sult.

En die mannen der stad spraken tot Elisa/Siet het is in deser stad goet woonen/alsoo mijn beere siet/mer het is quact water/en dat lat is onuruchtbaer/hi sprac/Brengt mi hier een nieu soudt bat/en doe ter sount in/en si brachten hem/doe ginc hy wt totter waterfonteynen/ende hi wierp dat sount daer in/en sprac/Dus spreect die hē/Elia/ Ic hebbe dit water gesont gemaect/Daerō en salb vooft aen geen doot noch onuruchtbaerheit wt comen/Also wert dat water gesont/tot desen daghe toe/na dat woorde dat Elisa sprac.

Ende hi ghinc op tot Bethel/ende als hi op den

B
E
C
Ecclesi.
prebii
Dit was
na Abra
hās doot
m. c. en r
iaer als
die we
relt ghe
staē had
iii. m. cc
ende
ix. r. diij
iaer

D

wech ghinc/ so quamē cleynē knechtens ter stad
wt/ en bespotten hem en spraken tot hē / Naelcop
comt op / Naelcop comt op / en hi keerde hem om /
En doe hīse sach / vloecte hīse inden naeme des
hē ESE / Doe quamē twee beyten wt dē wout
en bercoopden der kinderen. xliij. Van daer ghinc
hi opten berch Carmel / ende heet de van daer we-
derom tot Samaria.

Van Joiam ende Josaphat hoe die oorlooch
den / En wat haer Heliseus seyt. Cap. iij.

A Gram dye sone Abab wert coninck
ouer Israel tot Samaria / inden ach-
thienten iaer Josaphat des conincs
Juda / en regnerde twalef iaer / en-
de dede dat dē hē ESE qualic bewel /
Nochtās niet gelijc sijn vader en sijn moeder / wāt
hi dede die calomnē oft velden Saals wech dye
sijn vader dede maken / Maer hy bleef hangē aen
den sonden Jerobeam des soons Rebach / die Isra-
el dede sondighen / en hi en ghinc daer niet af.

Maela die coninc der Moabitē hadde vele sca-
pen / en berchijnde dē coninck Israel / wolle van
hondert duyzent lammeren / en van hondert duy-
zent ramnē / Maer doe Abab doot was / doe viel
der Moabitē coninck af / van den coninck Israel /
Doe troc die coninck Joiam ter seluer tijt wt van
Samaria / en oordineerde ofte heylscoude dat ghe-
hele Israel / en landt tot Josaphat dē coninc Juda
en dede hem segghē / Der Moabiten coninc is van
mi af gevallen / comt met mi ten strijde / teghē dye
Moabiten / hi sprack / Ic wil op comē. Ic ben ge-
lijc ghi / en mijn volc / gelijc v volc / en mijn peerde
ghelijc v peerden / En sprack / Door welckē weghe
willen wi optreche? hi sprack / Door dē wech inder
woestinen Edom.

Also troc die coninc Israel en dye coninc Juda
en die coninc Edō. En doe si seuen dachreysen om
me trocke / so en hadde dat heyl noch dat bee dē
onder hen was gheē water / Doe sprac die coninc Is-
rael / O weē die hē ESE heeft dese drie coninghen
bergadert oft genoot / dat hīse inder Moabitē hā-
den soude gheue / Mer Josaphat sprac / En is hyer
gheē prophete des hē ESE / dat wīden hē ESE
door hē raets brachdē? Doe antwoorde een on-
den knechtē des conincs Israel en sprack / hyer is
Elisa die sone Saphat / die Elia water op die han-
den goot / Josaphat sprac / des hē ESE woorit is
bi hem / Also trockē tot hem af die coninc Israel /
en Josaphat / en die coninc Edom.

Elisa sprac totten coninc Israel. Wat hebt ghy
met mi te doe? ghaet henē totten prophete / ws va-
ders / ende tottē propheten utber moeder. Die co-
ninc Israel sprac tot hem. Neen. wāt dye hē ESE
heeft dese drie coningen genoot / oft bergadert / dē
hīse inder Moabitē hādē soude geue. Elisa sprack
Also warachtelich als dye hē ESE Zebaoch leeft
voor dien ick stae. Waert dat ick Josaphat den co-
ninc Juda niet en aensaghe / ic en wilde v niet aen-
sien noch achten. So brangt mi in eenen speelma-
Ende doendye speelman op dat snarenspeel spel-
de / so quam die handt des hē ESE ouer hem
ende sprac / Soe seyt die hē ESE / maect grachtē
aendese beke / Want alsoo spreect die hē ESE /
ghien sult gheenen wint noch reeghen sien / noch

tans sal die beke vol waters worden / dat ghi ende
v ghesinne / ende urwe vee drincket / Daer toe is dē
cleyn boor den hē ESE / hi sal oock die Moabit-
ten in utben handē gheuen / alsoo dat ghi saen sult
alle vaste steden / ende alle wtuerrozen steden / ende
sult alle ghoede boomen afhouwen / ende sult alle
water fonteynen verstoppen / ende sult allen gho-
den acker met steenen woestmaken

Smogghens allinen spijffoffer offert / siet / doen
quam een water door den berch Edom / ende ver-
wulde dat Jant met water

Doen die Moabiten hoorde dat die coningen
op trocken / om teghen hen te strijden riepen si te-
samen alle gewapēde / ende haer ouerste / ende tra-
den aen die frontierē / Ende doe si hen smogghens
horech op maecten / ende die zonne opghinc op dat
water soo dochte den Moabiten / dat water tegen
hen root sijn als bloet / en leyde / het is bloet / Dye
coninghē hebben hen metten sweerde verdozen
ende deen sal den anderen gheslagen hebben. Huy
Moab maect v nu totter bueten / Maer doe si tot-
ten leggher Israel quamen / stonden die Israeliten
op ende sloeghen die Moabitē / ende si bloden boor-
hen / Mer si quamen in ende sloeghen Moab / dye
steden braken si / ende elck wiert sine steenen op al-
len goeden acker / ende veruulden / ende verstop-
ten alle water fonteynen / ende hieuten alle gorde
boomen af / tot dat niet dan die steenē ac die carcel
mueren ouer bleue / ende si omringden se met sin-
gheren ende sloegen se.

Doender Moabiten coninck sach / dat hem dē
strijdt te sterck was / so nam hi seuenhondert man-
nen tot hem / die dat sweert wt trocken / om wt te
braken teghen den coninck Edom / maer si en ber-
mochten niet / Doe nam hi sinen eersten loon / dye
in sijn plaette coninck soude werden / ende offerde
hem opter mueren tot eenē brantoffer / Doe qua-
een groote gramschap ouer Israel / dat si van hem
af trocken / ende keerden wederomme tot haeren
lande

En vrouwe was den liede schuldich / si roept
Helizem aen / die selue helpt haer wonderlijck /
ender andere vrouwe die geen kinderē en had-
de / veruyert Heliseus eē kint van God den hē
ESE / ende als die selue soon sterf / so maecte hy hē
v wederomme leuendich. Dat. iij. Capitel.

S Ade een wif onder den wijuen
der kinderen der propheten riep tot
Elisa ende sprack / O knecht mijnen
man is ghestoruen / ende ghi weet dat
hy v knecht den hē ESE vreesde /
Nu coemt dye schultheere / ende wilt my bey mijn
kinderen nemen / tot eygen knechten / Elisa sprack
tot haer / Wat sal ick v doen? Segt my / wat hebby
in v huys? Sy sprack / Dijn maecte en heeft nyet in
huys dan een olyctuycke / hi sprac / Gaet henen / en
vide daer buyten van allen utben naebuerrinnen y-
dele vaten / ende der seluer niet weynich / ende gaet
in ende luyt die doze achter v toe / met utben souen
en giet in alle die vaten / En als ghīse gewillet hebt
so gheefte wech.

Si ghinc henen en sloot dye doze achter haer toe
met haeren sonē / die brachtē haer die vaten toe / en si
goot in / En doe die vate vol waren / so sprac si tot
haeren soon / Langt my noch ern vat heertwaerts

ij. Reg.
xij. a
en. xviii
c.

Hi sprac tot haer / hier en is gheen bat meer / Doe stont die olve / Ende si ginc henen en gaff den mā Gods te kernen / Hi sprac / Schaet henē / vercoopt die olve / ende betaelt uwe schulderen / Hi en v sonen geneert v / ende leeft bande ouerbluende. *

En het gheuiel op die tijt / dat Elisa ginc tot Sunem / aldaer was een rijk wijf / die hielt hem op / dz hi bi haer adt / En als hi nu dietwils daer door reisde / ghinc hi tot haer in / en adt by haer / En hi sprac tot haeren man / siet / ick mercke dat desen man Gods heyligh is / Die altoos hier door reist / laet os hem een cleyn barderen camerckē maken / en daer een bedde / tafel / Roel / en candelael inne setten / op dat / als hi tot ons coemt / daer logere

Ende het gheuiel ter seluer tijt / dat hi in quam ende loegrede in dat rectamerken / en sliep daer in ne. Ende sprac tot sinen knape / Gehasi / Koep de Sunamitinne / ende doen hise riep / ghinc hi voor hem. Hi sprac tot hē. Segt haer / siet / ghi hebt ons allen desen dieste gedaen / wat sal ic v doe / hebt ghi eenighe sake aen dē coninc / of aende velthoofmā? Si sprac / Ic woonē onder mijn volck / Hi sprac wat is haer dan te doen / Gehasi seyde. Schij en heeft gheenen soon / ende haren man is oudt. Hi sprac / Koepde / en doe hise riep / ginc sy in die dore / ende hi sprac tot haer / Tot deser tijt ist dat die vrucht geieue can / suldi eenē soone ombesselen. Sy sprac / Ach niet mijn here / ghi mā Gods / en liecht uwer maerte niet / En dat wijf wert bevrucht / en baerde eenē soon ter seluer tijt doe die vrucht gheleuenconste / so haer Elisa gesprokē hadde.

Doe dat hint groot wert gheuielt dat het wt tot sinen vader tottē mayers ginc / en sprac tot sinen vader. O mijn hooft mij hooft. Hi sprac tot sinen knape. Bringt hē tot sijn moeder / en hi nā hē en bracht hem tot sijnder moeder / en si sette hē op haren schoot / tot smiddaerchs toe / doe sterf hi / En si ghinc op / en leyde hē opt bedde des mā Gods sy sloot toe / en ghinc wt en riep hare man en sprac / Sepnt mi der knapē een / en ee ezelinne / en ick wil totten man Gods / en wil weder comen / Hi sprac / Waerom wilt ghi tot hē / het en is noch hebē niet meuwe maēt noch sabboch / Hi sprac / Wel / en sy ladede die ezelinne en sprac tottē knape / Drijft voort en en beruymt mi niet mette riden / so ic v segghe *

Alsoo reyde hy henē / en quam totten man Gods opten berch Carmel / Wile die man Gods tegen hem sach / so sprac hi tot sinen knape Gehasi / Siet die Sunamitinne is daer / loopt haer te gemoe te / en braecht haer / oft haer / en haren man en soē wel gaet. Hi sprac / Wel. Doen si totten man Gods opten berch quam / hielt si hem bi sinen voete / Gehasi ginchet toe dat hise af soude sloote. Maer dye man Gods sprac / laesse / wāt hair siele is bedroeft en die hē heuet mi verborghen ende niet vercoont / Si sprac / Waermeer heb ic eenen sone gebeden van minen heere / en seyde ick niet / dat ghi mi niet en soudt bespotten

Hi sprac tot Gehasi / Gortet uwe iendenē / en neem minen staf in v handt / en gaet henē. Ist dat v yemāt ontmoet / so en grotet hē nyet / en groet v yemant / so en danct hem niet / en legt minen staf op des knechtkens aēcht die moeder des knechtkens sprac / So warachtelic als de hē ESE leeft

en v siele / ic en verlate v niet. Doe stont hi op / ende ghinc haer na / Gehasi ghinc voor hem henē / ende leyde den knechtken den staf opt aēcht / met daer en was gheen stemme noch geuoelt / En hi ghinc wederomme hem te ghemoete / ende gaff hem te kennē en sprac dat knechtken en is ny verwoect.

Ende doen Elisa int huys quam / siet / doe sach dat knechtken doot op sijn bedde // ende hi ghinc in / ende sloot dye dore achte hē toe / voor den beyde ende badt totten hē ESE / En clam op / ende leyde hem op dat hint / en leyde sinen mont op des knechtkens mout / en sine ooghe op des hints oogen / en sine handen op sinen handen / en strecke hē also ouer hem / dat des hints lichaem worm wert. Hi stont weder op / ende ghinc cens int huys herwaerts en derwaerts / en clam op / en stercke hē / ouer hē / Doe nēde dat knechtken seuentwēf daer na dede dat knechtken sine oogen op / En hi riep Gehasi en sprac / Koep die Sunamitinne / en doe hise riep / quam si tot hē in / Hi sprac / raemt wech uwen soon / Doe quam si ende viel tot sinen voete ende aenbede ter aēden / ende nam haren soon en de ghinc wt. *

Doe Elisa weder tot gal gal quam / wert diet te inden lande / en die kindere der propheeten wonden voor hem / Ende hi sprac tot sinen knape / sedt voor eenē grootē pot / ende hooct moes voor de kindere der propheeten / Doen ghinchet een opt velt / dat hi cruyt soude pluckē / en hi bāt een wilde houtwoerde struycker / en hi las sijn cleet bol ho loquinte oft wilde houtwoerde / Ende doen hi quā sneet hijt indē potte tot wer moes / want si en kens dens niet / Ende doe sijt oprechten voor dye mannen om te eten / ende si bande moes aten / riepen si ende seyden / O man Gods / den doot inden pot / want si en constes niet ghetē / Hi sprac / Bringt bloemen van niele / ende hy dedet inden pot ende sprac / Ghietet den voelcke voor / dat sijt eten / doen en wasser niet bitters inden potte

Daer quam ee man vā Baal Salifa / en bracht dē man Godts eernstelijck broot / te weten wuntlich gersten brooden / ende nieu graen in sijn cleet / Hi sprac / Gheuet den voelcke / dat si etē / Sijndie naer sprac / wat sal ic hondert mannen van drey gheuen / Hi sprac / Geet den volc / dat si eten / wāt so seyt die hē ESE / Mensal eten / ende daer sal ouerbluen / Ende hi settet hen voor / dat si atē / ende daer bleef noch ouer na den woerde des hē ESE

Naeman hoofmā des conincs in Siria wort vander melactsheyt ghereynicht / Ende Gehasi die knecht Beliel wort melactsh

Dat. v. Capittel.

Naeman die velthoofmā des conincs tot Siria / was een deghelijcke man / voor sinen heere ende wel ghesien / want door hem ghaft dye hē ESE salicheyt in Siria / ende hy was een machtich man ende malactshe / Dye crijtslieden in Siria ware wtgeualle / en hadden ee cleyn deerne wech geleit / wt den lande Israel / dye was indē dienst des wijfs Raemās / die sprac tot haer vrouwe / Och of mijn here hi dē propheete te Samaria ware / die soude hē vā sijnder malactsheit los ma

Bken/Doen ginc Raeman in tot sinen here/ en gaff hem te hēne ende sprac/Also en also heeft die deer ne wt den lande Israel gesproken/Die coninck tot Sirien sprac so treyft derwaerts/ Ic wil den coninc Israel enen brief scriuen

En hi reysde derwaerts/ en nam met hē thien pondē siluers/ en ses duysent gulde/ en thien viercleederē/ en bracht den brief dē coninc Israel dye luyde also/Also desen brief tot v comt siet/so weet dat ic minē knecht Raeman tot v hebbe gesonden dz ghi hem zinder malaetscheyt quijt make soudt/ En doe die coninc Israel den brief las/ scoorde hy sine cleederē en sprac/ven ic dan God/ dat ic doode en leude cā gemakē/ dat hi tot mi seynt/ dat ic dē man vā sinder malaetscheyt soude gheuefē/merct en siet hoe hy tegeen mi doylake soect/Doen dat En sa die man Gods ho orde/ dat die coninc sijn cleederē gescoort hadde/ seynde hi tot hē/ en siet hem seggē/ Waerom hebdi u we cleederē gheschoort/ iact hē tot mi comen/ dat hi seker worde ouer Israel dat een propheet in Israels.

Also quā Raemā nyz paerde en waghēs/ en hy hielt booz die doze aen dat huis Elisa. Doē seinde Elisa een vode tot hē/ en dede hē seggen/ Gaet henen en wascht v seuennaal in de Jordane/ so sal v vleesch weder gesont en reyn worden. Doen wert Raemā gram/ en troc wech en sprac/ Ick meynde hi soude tot mi wt comē/ en herwaerts wt treden/ en den name des hē E R zjns Gods aenroepē en met sinder hant ouer die plaetse strijckē/ en die malaetscheyt also afdoen/ En sijn die wateren. Mana en Pharphar tot Damascun niet beter dan alle die wateren in Israel/ dat ich mi daer in wiesse/ en reyn worde/ en keerde hē/ en hi trock wech met gramstrappen/ Doē maecte hen sine knechten tot hē/ en sprackē met hē seggende/ VADERE/ waert dat v die prophete wat groots hadde geheeten/ en soute ghi dat met doe/ hoe vele te meer/ nu hi tot v seyt/ wasschet v soo wort ghi reyn/ Doen daelde hy af/ en doopte hem seuēwert in die Jordane/ so die man Gods ghesprokē hadde/ en sijn vleesch wert weder gesont als dat vleesch van een ionc knechten ende reyn

Juc. iij. En hi heerde weder totten man Gods met sinen ghebeelen heyl/ en doe hi in quam/ ghinck hy booz hem en sprac/ Siet/ ick weet dat gheen God in allen landen is/ dan in Israel.

Eus neemt nu die segeninge vā uwen knecht Maer hi seyde/ Also warachtelick als die hē E R leeft/ booz diē ic scaer/ ic en neemts niet. Ende hi porde hē dat hijt nemē soude/ maer hy entwilde niet/ Doen sprack Raeman/ En mocht dan uwen knecht niet eenē last van deser aerde gegeue wōdē/ so vele als twee muyleu draghē. Wāt v knecht en wilt niet in eer anderē godē offeren/ en brantoffer doen/ mer den hē E R/ dat dye hē E R dijnē knecht daer uwe genadich wilt sijn/ maer ic aenbe de inden huyle Ammon/ als mine heere int huys Ammon gaet/ om daer aen te bedē/ en hi hem aē mōn hant lenet of stuenet/ hi sprac tot hem/ steyff

Hwech met vreden

Ende als hi van hem wech ghereyft was/ een heldt werchs opten landen/ soo dacht Geha dye knape Elisa des mās Gods/ Siet/ mijn here heeft

desen Siriet Raeman gesparet/ dat hi met van hē en heeft genomen dat hi ghebracht heeft/ so waerachtelic als die hē E R E leeft/ ic wil hem na loopen/ en wat vā hem nemē/ Also liep Geha Raeman nae/ en doen Raeman sach dat hi hem nae liepe/ sprac hy vanden waghēn hem te gemoete/ en de sprack/ Gaet het rechte toe/ hi sprac/ Ja/ mer mijn heere heeft mi ghesonden/ en doet v seggē/ siet/ nu sijn twee knapē wt der prophete kinderen tot my ghecomen/ vanden gheberchte Ephraim gheeft hen een pont siluers/ en twee viercleederen Raeman sprac/ heft aen/ neemt twee pondē. En hi dwanch hem/ ende vant twee ponden siluers in twee buydelen/ ende twee viercleederē/ ende gaff sinen twee knapen/ die droegent booz hem henen/ Ende doen hi quam int duyser/ nam hijt van haeren handen/ ende leydet be sden int huys/ ende liet die mannen ghaen

Ende doen si wech waren/ tradt hy booz sinen heere/ Ende Elisa sprac tot hem. Vā waer comt ghi Geha/ hi sprac/ v knechte en heeft nieuwers gheueft hi sprac tot hem. En wandelde niet mij herte doen dye man omkeerde van sinen waghē v te gemoete/ Ab hebt ghi dat siluer en dye cleederen ghenomen op dat ghy olijfhouen/ wijnbergen schapen/ runderen/ knechten/ en maertē sout coopen. Maer die malaetscheyt Raeman sal v aenwāgen/ en uwen sate inder ewicheyt/ Doen ghinck hi van hem wt malaetsch als sinec

Die aecr oft byle wert int water geuondē Die coninck van Sirien stridit tegen Israel En als sine dienaers Beliseum vangē woudē/ doe vverden sy blind/ Daer quam een grote dier tijt in Samaria

Dat. vi. Capittel

Ic kinderen der propheten spraken tot Elisa Siet/ die ruyntē/ daer wy booz v woonen is ons te enghe/ Taet ons aen dye Jordane ghaen/ ende elken aldaer houten halen/ dat wi ons daer een stede timmēten daer wi woonē. hi sprac ghaet henen/ Ende een seyde/ so heft aen/ en gaet met uwen knechten/ hi sprac/ Ic wil mede gaen/ Ende hi ghinc met hen/ Ende doen si aen dye Jordane quamen/ hie uwen si hout af. Ende als derne een hout velde/ oft af hieu/ so biel dat ylere in t waerere/ ende hi riep ende sprack/ O wec mijn heere/ ende het is ontleent/ Maer die man Gods sprac/ Wair isst ontualle/ ende doen hi hem die plaetse wōsde/ siet hi een houte af ende siet derwaerts/ Doen stwende dat ylere/ Ende hi sprac/ heft op/ Doe scaer hi sijn hant wt ende namt

Ende die coninck tot Sirien boerde een oolde ghe teghen Israel/ ende hielt eenen raet met sinē knechten/ ende sprac tot hen/ Wy willen ons daer ende daer legghen. Maer die man Godts seynde totten coninck Israel/ ende dede hem segghen/ Wacht v dat ghi op die plaetse niet en trect/ Wāt die Siriers rusten aldaer/ Dus seynde dan dye coninck Israel tot dier plaetsen/ dye hem dye man Gods seyde/ ende hi herwaerde hem ende wacht aldaer/ ende en dede dat nyet eens of twee werf alleene

Doen wert dat herte des conincs te Sine ghe-
turcercet/ om dier sake wille / ende riep sine knech-
ten ende sprack tot hem/ En wildy ghi mi dan nyet
te kennen gheuen / Wie is wt den onsent totten co-
ninc Israhel gheulicht/ Doen sprac een van sinen
knechten / Niet also/ mijn heere coninc/ Mer Eli-
sa die prophete in Israhel / seyt den coninck Israhel
allet wat ghi in uwe camer spreect / daer uwen le-
ger is / hi sprac / so gaet henē / en beket waer hi is /
dat ick seynde / ende doe hem halen / Si gauen hent
te kennen / en sprackē / Siet / hi is tot Dothah / Doē
santē hi der waerts peerden ende wagens / en een
grote macht / Ende als si vider nacht daer quamē
omleyden si die stadt.

En die dienaar des mās Gods / stōt vroech op
dat hi hem op soude makē / en wt trecken / en siet /
doē lach een macht om die stadt / met peerde ende
wagens / Doen sprack zyn knape tot hem / Twee
mijn heere / hoe willen wy nu doen / hi sprack / En
breeft niet / want dier is meer dye bi ons zyn / dan
dier die bi hen zyn / En Elisa badt / en sprac / hē
G / opent hem die oogen / dat hi sie. Doen opende
die hē G / den knape zyn ooghen / dat hy sach /
en siet / doen was dē berch vol vierigher peerde en
wagens rontomme Elisa / Ende doen si tot hē af
quamen badt Elisa / ende sprack / hē G / laet
dit volc met blintheyt / en hi sloechē als doen met
blintheyt na dē woorde Elisa / En Elisa sprac tot
hē / Dit en is den wech / noch dye stadt niet / volcht
mi na / ick wil b leyden totten man / dien ghi soect
Ende leydese tot Samaria

En doe si tot Samaria quamē / sprack Elisa /
hē G / opent desen dye oogen / dat si sien ende
die hē G / opende hen die ooghen / dat si sagen
en siet / doen warē si midden in Samaria / En doe
te die coninc Israhel sach / sprac hi tot Elisa / mine va-
der / sal icē naen / hi sprac / Ghi en sulste niet naē /
die welcke ghi met uwe sweerde / en met uwe bo-
ghe vanct die naet / Sedt hem vrsot en water booz
dat si eten en drinckē / en laetse tot hare heere trec-
kē / Doen wert een groote maeltijt bereyt / Ende
doen si geten en gedronckē hadden / niet hise gaen /
dat si tot haren heere trockē / Sine dier tijt en qua-
mē die crischlieden der Sieriers niet meer in dat
lant Israhel.

Na desen geueelt / dat Benhadad die coninc tot
Siriē alle zyn heyr vergaderde / en troc op en be-
legerde Samaria / en het was een grote dierte tot
Samaria / Mer si belegerden die stadt / tot dat een
ezels hooft acht siluerē pennigē gout en een bieren
deel had duuiēs milte vijf siluerē pennigē gout /
En doe die coninc Israhel sprack mucren ginck / loe-
riep hem een vijf aen / en sprac / helpt mi mijn hee-
re coninc / hi sprac / En helpt si die hē G / niet
waer af sal ick si helpē / vander dorshuloere oft vā
der wijnpersen / en dye coninc sprac tot haer / Wat
is si / hi sprack / Dit wijf sprac tot mi / geest uwe so-
ne / dat wi heden hem eten / Morgen willen wi mi-
nen sone eten / Dus hebbe wi minen sone gecoort
en geten / ende ic sprac tot haer des anderē daechis
geest uwen sone ouer / ende laten ons eten / niet si
heeft haren soon verstercken.

Doē die coninc dye woordē des wijfs hoorde /
sehoopde hi zyn cleederē in die / en hy ginc in totter

mucren / Doē sach allet volc / dat hi enē sack onder-
aen zyn lichaem aen hadde / En hi sprac / God doe
midit en dat / waer dat hoest Elisa / des soons Sa-
phat heden op hem staē sal / Elisa sadt in zyn huys
en die ouders sacen bi hem. En hi sandt eenen man
voor hē wech / Mer eer dat die bode tot hē quam /
sprac hi totten ouders / hebt ghi gesien hoe hy die
moortint herwaerts heeft ghesonden / dat hi mijn
hooft af soude naen / Siet toe als die bode hier coēt
dat ghi die duere toe sluyt / en clemt hē in metter due-
re / siet / dz ruccken zis herē voete volcht hē na / Doē
hi noch also met hē sprac siet / doe quā dye bode tot
hē af / en sprac / Siet / sulc quaet coēt vande hē G /
Wat sal ic meer banden hē G / herwachten /

Van dye vier malaetschen / dye in der Sieriers
legher quamē / En hoe dattet wederomme goede
tijt wert / ende den dieren tijdt op hielt.

Dat. vij. Capittel

Elisa sprack / Hooft des hē G /
woort / So spreect die hē G / mor-
gē om de tēst / sal een schepel oft een
muddelē vlyemē ban meele / eenen si
kel geidē / en twee muddelēs gesken
om eenē sikel / onder die poorte tot Samaria / Doē
antwoorde een ridder / op welcs hant dye coninck
leende dē mā Gods / en sprac / en al maecte die hē
G / bensterē aenden hemel / hoe soude dat mogen
geschieden / hi sprac / siet / daer / Met uwen ooghen
sulc ghijt sien / en daer niet af eten.

En daer waren vier malaetsche mannen aen dye
duere / voor die poorte / en deen sprac totten anderē
wat wille wy hier bliuē / tot dz wi steruē / Al waert
dat wi al dachten in die stadt te comen / so ist dierte in
der stadt / en wi moeste aldaer doch steruē / Blijue
wi hier ooc / so moeste wi ooc steruen / Dus laet ons
nu henē gaē / en tot dē heyr der Sieriers ballē / laten
si ons leuē / so leuē wi / doode si ons / so zyn wi doot /
En si stonden vtroech op / dat si int heyr der Sieriers
souden comen / En doen si booz aen die plaetse des
heyris quamē / Siet / daer en was niemant

Want die hē G / hadde dye Sieriers een ghe-
luyt vā paerden / wagens / en ban grooter heylschā-
ren laten hoorē / also dat si onder mēcanderen sey-
den / Siet / die coninc Israhel / heeft die coninghen der
hethiten / ende die coninghen van Egypten / tegen
ons ghehuert / dat si ouer ons comen souden / En
si maecten hen op / ende si bloden alst noch duyfter
was / ende lieten haer tentē / peerde / ende ezelen / in
den legerē / alsoot stont / ende bloden met haren le-
uen daer af.

Als nu dye malaetschen aent boiste des legers /
quamē / ginge si in een vandē tentē / en atē en drone-
ken / en namen siluer / gout / en cleederen / en ginge
hencu / ende verhoordhen dat / ende quamē weder
ende ghinghen in een ander hutte / en namen daer
wt / ende ghinghen / ende verberchden dat / Maet
deensprack totten anderen / En laet ons dus nyet
doen / Desen dach is eenen dach van goeder boof-
schappen / Ist dat wi dat herbergen / en verbercken
tot dat licht dach wert / so sal onse misdaet geuondē
wordē. Dus laet ons nu gaen / dat wi comen / ende
boofschappen dat / dē huys des conincs / En doen
si quamē / riepen si aen die poorte der stadt / en boof-
schapent hen / leggende / Wi zyn totten legher der

D Sirien gecomen/ en siet/ daer en is niemant / noch gheens menschen stemme/ mer peerden en ezeleu geboden/ en die tenten/ soo si staen.

Doē riepmen die poortwachters/ dat zijt daer binnen inden huylē des conincs soudē bootscapen/ En dye cōrinc stont op inder nacht/ en sprac tot sinen knechtē/ Laet v segghen/ hoe die van Sirien met ons om gaen/ Si weten/ dat wi hongher lijden/ en zijn wt den leegher gegacn/ dat si hen in dē velde soudē berberghen/ en dencken/ Als si wt der stadt ghaen/ willen wijse leuende grēpen en in die stadt comē/ Doe antwoorde en vā sinē knechten/ en sprac/ mē neme die wijf ouer gebleuē paerden/ die noch daer inne ouer gebleuen zijn/ siet/ die zijn daer inne ouer gebleuen van alder menichften in Itabel/ die welcke al verteert zijn/ die laet ons seyn den en besien/ Doe namen si twee waghenen met peerden/ en die coninc lantse naden leger der Siriers/ en sprac/ Treck derwaerts/ ende besiet/ Ende doen si hen na trocken/ tot aen die Jordane Siet/ doē lach den wech vol cleederen en ghereet-scappen/ die welcke dye Siriers van hen ghewoopen hadden/ doen si haecteden.

En doen die boden weder quamen/ ende boot schappent dē coninc/ soo ghinc dat volc wt/ en be roofden den legher der Siriers/ Ende een muddeken bloemen/ van meele/ gout en enen sikel/ en twee muddekens gersten oot enen sikel/ na den woort des h. E. E. Mer die coninc stelde den ridder/ op welcs hant hi hem leende onder die poorte en dat volc beterde hem/ onder dye voeten/ inder poorten dat hi sterf/ so die man Godts gesproken hadde/ doē die coninc tot hem af quam/ En tgheschiede/ so die man Gods den coninc seyde/ doe hy sprac/ Morgen om dese tijt/ sullē twee muddekens ghersten enen sikel gheiden/ ende een muddeken bloemen van meel enen sikel/ onder die poorte te Samaria/ en die ridder antwoorde dē mā Gods/ en sprac/ Siet/ al maecte die h. E. E. vensterē aen den hemel/ hoe soude dat mogen gheschieden/ hy sprac/ Siet/ met uwē oogen sult ghyt sien/ ende daer af niet eten/ en het ginc hem huylte also/ want dat volc beterde hem inder poorten/ dat hi daer af sterf.

Daer quam weder enen dieren tijt seuen iaer/ En wiff wict daer om in een ander lant/ en quā weder Benhadad is crack ende vracht raet/ van Heliseo/ ende Scholias Jorams sone

Dat. viij. Capittel.

A

Elisa sprac mettē wijue/ dies soon hy leuende hadde gemaect ende sprac/ Maect v op/ en gaet wech met uwē huylē/ en zijt vreedelinc/ waer ghy moecht/ Wāt dye h. E. E. sal en dierte roepen/ die sal int lant comen seue iaer lant/ dat wijf maecte haer op/ soe die man Gods haer seyde en troc wech met haren huylē/ ende wert seuen iaer vreedelinc inder Philistee lant/ Mer doen die seuen iaer om waren/ soo quam dat wijf weder wt der Philistee lant/ en si ginc wt/ om den coninc aen te roepen/ om haer huylē ende ackers/ Die coninc sprac met Gehasi dē knape des mans Gods/ en seyde/ Vertelt mi alle die groote daden/ die Elisa gedaē heeft/ En in dien hi dē coninc bet-

seide/ hoe hi eenē doode leuende hadde ghemaeect/ Siet/ doē quā rechd dat wijf daer toe/ welcs soon hi leuēde ghemaeect had/ en riep dē coninc aen/ om haer huylē en ackers/ Doē sprac/ Gehasi/ mijn heere coninc/ dat is dat wijf/ en dit is haer soō die Eli. hi leuēde heeft gemaect/ En die coninc vracche dē wijue/ en si vteldet hē/ Doē gaf haer dye coninc enen camerinc/ en sprac/ Gheeft haer weder al dat haer is/ daer toe allet incomen des ackers/ sint dier tijt/ dat si dat lant verlaten heeft/ tot nu toe.

En Elisa quā tot Damalson/ Doē lach Benhadad die coninc vā Sirien crack/ En men gaff hem te kennē/ en sprac/ Die man Gods is hier gecomē/ doē sprac die coninc tot Hasael/ Reet gauen met v/ en gaet dē man Gods te gemoete/ en vraget den h. E. E. door hem/ en spreect/ oft ic vā deser crancheit mach genesen/ Hasael ginc hem te gemoete/ en nam giften met hem/ en alderley goeden van Damasco/ veertich kemelē lastē/ en doen hi quam/ tradt hi voor hem/ en sprac/ V soou Benhadad/ die coninc tot Sirie heeft mi tot v ghesondē ende laet v seggen/ mach ick oock van deser crancheit genesen.

Elisa sprac tot hem/ Gaet henen/ en segt hem/ Ghi sult genesen/ Maer die h. E. E. heeft mi berthoont/ dat hi den doot steruen sal/ Ende die man Gods sach rijpelic/ en stelde hem hatelick/ en weede/ Doen sprac Hasael/ waer omme weest mijn heere/ hi sprac/ Ic weet wat quaets ghy den kinderen Israel doē sult/ Ghi sult hare balte stede met vier verberne/ en hare ionghe mannen mettē twee doode/ en hare ionghe kinderen betwoorgen/ ende hare beuurdte vanden verschoen.

Hasael sprac/ Wat is v knecht die hont/ dat hy sodanighe groote dingen doen soude/ Elisa sprac/ Die h. E. E. heeft mi berthoont/ dat ghi coninc tot Sirien zijn sult/ En hi ghinc wech van Elisa/ ende quam tot sinen heere/ die sprac tot hem/ Wat seyde v Elisa/ hi sprac/ hi seide mi/ ghi sult gheselen/ Des anderen daechs nā hi die jaerde oft bedde cleedt/ en nettedet int water/ en spreidet wt ouer hem henen doen sterf hi/ ende Hasael wert coninc/ in zijn plaette.

Int vijfte iaer Joram des soons Hab/ des conincs Israel/ was Joram die soon Josaphat coninc in Juda/ tveendertich iaer was hi oudt/ doē hi coninc wert/ en regneerde acht iaer te Hierusalem/ ende wandelde op den wech der coningen Israel/ ghelike dat huylē Hab dede/ Wāt Hab's dochter was zijn wijf/ en hi dede/ dat den h. E. E. qualic beuel/ Maer die h. E. E. en woude Juda niet verderuen/ om zijns knechts Davids wil/ ghelike hi hem gesproken hadde/ hem een heer te geuen onder sinen kinderen.

Tot zinder tijt vielen die Edomiten van Juda af en maecten enen coninc ouer hen/ dat dede Joram/ Joram was door Zaita getrocken/ ende alle die wagens met hem/ en was snachts opgestaē/ ende hadde die Edomite geslaghē/ die cont omme hem waren/ daer toe die ouersten ouer die waghenen/ alsoo dat dat volc vloot in zijn wooringhen/ Daer omme vielen dye Edomiten af van Juda/ tot op desen dach/ Doe viel Tibna ter seuer tijt af/ Wat meer van Joram te segghen is/ ende allet

was hi gedaen heeft/ siet/ dat is gescreuen in der Cronike der coninghen Juda/ Ende Jozam ondesliep met sinen vaderen/ ende wert begrauen met sinen vaderen inder stad Dauidt/ En Ahafia sine soon wert coninc in sijn stede

Inde twaelfsten iaer Jozam des soons Ahab des conincs Israel/ wert Ahafia die sone Jozam/ coninc in Juda/ Ahafia was twentwintich iaer out/ desen hi coninc wert/ ende regneerde een iaer. Hieru salē/ Sij moeder hiet Athalia/ een dochter Hurī des conincs Israel/ en wadde in den wech des huys Ahab/ en dede dat de hē ESE qualijē behaechde gelijc dat huys Ahab/ want hi was een behoude soon in den huys Ahab/ en by troek met Jozam den soon Ahab in den strijdt teghen haael de coninc tot Sirī/ tot Hamoth/ in Silead/ Mer die Siriers noegē Jozā/ Doen heerde Jozam dye coninc wedet/ dat hi hem soude laten heelen te Jereel vanden slaghen die hē die Siriers gheslaghen hadden te Rama/ doen hi teghen haael den coninc tot Sirīen strūde. En Ahafia/ die sone Jozam/ die coninc Juda quam af om te besoecken Jozam de sone Ahab te Jereel/ want hi lach crank.

Van Jehu/ hoe hi eenē coninc ouer Israel gesalft wert/ Ende hoe hi dat huys Ahab ende Jesebels wtroeyde

Dat. ix. Capittel

Uta die prophete riep eenen der propheten kinderē aē leggede tot hem/ Sont v ledene/ en neet dese olycrupke met v/ en gaet hene tot Hamoth/ in Silead/ en als ghi daer coēt/ so sul di aldær sien Jehu/ de sone Josaphats/ des soons Rimī/ en gact in/ en hiet hem opstaen onder sinē broederē/ en leyt hem in die binneste camere/ ende neemt die olycrupke/ en stotet op sijn hooft ende spreect Dus seyt die hē ESE ic heb v tot eenen coninc ouer Israel gesalft/ en sul die duere open doe en bluchten/ en met vertoene/ En die iongelinc des propheten dye knape/ ghinc wech tot Hamoth/ in Sileadt/ en doen hi in quam/ Siet/ doen laten dye hooftlieden des heys/ en hi sprac/ Ghi hooftman Ic heb v watte seggen/ Jehu sprac/ Welcken onder ons allen/ hi sprac/ hooftman v

Doen stont hi op/ en ghinc in/ en goot den olpe op sijn hooft/ en sprac tot hem/ Dus seyt die hē ESE die God Israel/ ic hebbe v tot eenē coninc gesalft ouer des hē ESE volck Israel/ ende ghy sul dat huys Ahab ws heren laen/ op dat ick dat bloet der propheten mijnē knechten/ en dat bloet alle der knechte des hē ESE wette vander hāt Jesebel/ also dat dat geheele huys Ahab vergae/ en ic wil van Ahab wtroeyen/ den genen die aen dye want pisset/ en de beslotene en vlatene in Israel en wil dat huys Ahab inake/ als dat huys Jerobeā des soons Nebat/ en ghelijck dat huys Baaja/ des soons Ahia/ en die honden sulle Jesebel etē opten acker te Jereel/ en niemāt en salse begrauen/ En hi dede die duere open/ en bluchte de

En doen Jehu wt ghinc totten knechten sijnē heere/ seydē mē tot hē/ Staet het al wel/ Waerom meis dese rasende tot v gecomen/ hi sprac tot hen Ghi kemet doch den man wel/ en wat hi seyt/ Si seiden dat en is niet waer/ mer gheuet ons te ken-

nen/ hi seydē/ so en so heeft hy met my ghesproken en geleyt/ So seyt die hē ESE ic hebbe v tot eenen coninc ouer Israel gesalft/ Doen haeste si/ en elcā sijn cleet/ en leydet onder hem/ by den zonnen wjserē/ en bliesen metter basunnen/ en spraken Jehu is coninc gheworden/ Also maecte Jehu dye sone Josaphat/ des soons Rimī een verbonctegenden coninc Jozam/ Jozam lach voor Hamoth/ in Silead/ met geheele Israel/ teghen haael/ den coninc tot Sirīen/ Mer Jozam die coninc was weder gecome/ dat hi hem te Jereel soude laten heelen/ vā den slagen die hem dye Siriers geslaghen hadden/ doen hi street tegen haael/ den coninc tot Sirīen

En Jehu sprac/ Gehaghet v/ so en sal niemant wt die stad bluchten/ dat hy gae/ ende vootscape te Jereel/ Ende hi boer op/ ende reysde te Jereel/ want Jozam lach aldær/ Soo was Ahafia dye coninc Juda af ghetrocken/ om Jozam te besoecken/ Mer die wachter/ die te Jereel opten toren stont/ sach de hoope Jehu comen/ ende sprac/ Ic sie eenē hoope/ Doen sprac Jozam/ Neemt eenen waghru ende seynt hem tegen/ ende spreect/ Ic brede/ En die boerman reedt hem tegen ende sprac/ So seyt die coninc/ Ic brede/ Jehu sprac/ wat gact v den brede aen/ keert v achter mi/ Die wachterre vercoē dichde dat/ en seydē/ Die bode is tot hen gecomen/ ende en coemt niet weder.

Doen sant hi eenen anderen boerman/ doen hi tot hem quam/ sprac hi/ So spreect die coninc/ Ic brede/ Jehu sprac/ wat gact v den brede aen/ keert v achter mi/ Dat vcondichde die wachter/ en sprac hi is tot hen gecomen ende en coemt niet weder/ en het is een driue/ als dat driue Jehu des soons Rimī/ want hi driue/ als oft hy ontfinnich waer/ Doen sprac Jozam/ spannet aen/ ende menspiet sinen wagen aen/ ende si trocken wt/ Jozam die coninc Israel/ en Ahafia die coninc Juda/ elc op sinē waghru/ dat si Jehu tegensouden comen/ ende si quamen hē aen opten acker Naboth/ des Jereeliten/ En doen Jozā Jehu sach/ sprac hi/ Jehu ist brede/ hyseyde/ Wat brede/ Dijnre moeder Jesebel hoederijē/ en toouertijē en is noch geen eynde.

Doen keerde Jozam sijn hant/ en bluchte/ ende sprac tot Ahafia/ het is verraderijē Ahafia/ Mer Jehu greep den boge/ en schoot Jozam tussen de armen/ dat den pyl door sijn herte wt boer/ en viel in sinē wagen/ En hi sprac totten ridder Sidchar/ Neempt/ en woyp hem op sluck ackers Naboth des Jereelite/ want ic gedincke/ dat ghi met mi op eenen wagen sinē vader na boere/ dat die hē ESE sulcken last ouer hem bief/ Wat ghelidet/ sprac die hē ESE/ dat ic wil v dat bloet Naboth/ en sijn der kinderen/ dat ic ghiften sach/ weder betalen/ op desen acker/ Dus neemt/ en wtēpt hem opten acker/ na den woorde des hē ESE.

Doe dat Ahafia die coninc Juda sach/ bluchte hy door den wech/ totten huys des hooft/ Jehuaechde hem na/ ende hiet hem oer laen/ opten wagen te Sur/ die bi Teblam legbet/ Ende hy bluchte tot Megiddo/ ende sterf aldær/ en sijn knechten lieten hem boeren te hierusalem/ en begroene hē in sinen graue/ met sinen vaderen/ in dye stad Dauidt/ Mer Ahafia/ regneerde ouer Juda/ int elfste iaer Jozam des soons Ahab.

D

E

H

ij. reg. 17

En doen Jechu te Jereel quam / en Jerebel dat
 bentam / blanchette si haer aefichte / ende bercierde
 haer hooft / en kecke ter venster wt / en doen Jechu
Onder die poozte quam / sprac si / Ist Simri wel ge
 gaen / die sine heere verworchede / En hi hief zj aen
 sichte op ter vensteren / en sprac / Wie is bi mi / Doe
 keerden hen twee oft drie camerlingē tot hem / hy
 sprac / stooftē van bouen af / En si stietense van bo
 uē neder / also dat die want en die peerden met ha
 ren bloet besprengt werden / en si wert bertoyden

En doen hi in quam / en gefen en ghedronken
 hadde / sprack hi / Gesiet doch die beruloecte / en be
 graefte / want si is eens conines dochter Doen sy
 wech ghingen om haer te begraue / so en bonde sy
 niet van haer / dā die schebele en voet / en hare blac
 ke hande / En quamē weder / en bootschaptent hē
 Mer hi sprac / het is dat dyc h E E E gesprokē
 heeft / door sine knecht Chia Tisbite / ende geseyt /
 Optē acker Jereel / sullen die honden dat bleesē
 Jereel eten / Also wert den priē Jereels als eenen
 diec opten velde inden acker Jereel / also dat men
 niet ghebesagen en conste / dat is Jereel

Van die tseuentich sonē Ahabs / hoe dat hare
 hoofde Jechu gebrocht werde / vanden broederen
 Schofte / Hoe Jechu die Baals papen dede doo
 den

Dat. x. Capittel

Ju. viij

Ab hadde tseuentich sonen tot Sa
 maria / en Jechu screef byen / ende
 santte tot Samaria / totten ouersten /
 der stad Jereel / totten ouders ende
 mombaers / Ab / en si luyden aldus /
 Als desen byef tot v coemt / en bi den genen / bidē
 welken ws heeren sonē zjn / bi dē wagēs / peerde
 vafte stede / en wapenē / so besiet wie dat die beste /
 en die rechste is / onder den sonen ws heeren / ende
 sedt hem op zjs baders stoele / en strydet vooz / ws
 heeren huys / Mer si ontfanghē hen met allen zere
 en sprake / Siet / twee coninghē en hebbe vooz hē
 niet gestaen / hoe wille wi dā gestaen / En die ouer
 dat huys / en ouer die stede waren en dyc Ouders /
 en voofterbeeren / en mombaers / sonden tot Jechu
 en dedē hē leggen / Wi zjn twee knechten / wi wil
 lent aldoen / dat ghi ons segt / wi en willen niemā
 den tot eenen coninc maken / doet dat v belieft

B Doe screef hiden anderen byef tot hen dyc luy
 det aldus / Ist dat ghi mijn zjt / en mīnder stemmē
 gehoorsaem zjt / so neemt die hoofde banden mā
 nen ws heeren sonen / en byngtē tot my moigē /
 bi tēde tot Jereel / Der soonen des conincs waren
 tseuentich manne / en die grootste der stad boeden
 se op / Doe nb den byef tot hē quam / so namen sy
 des conincs sonen / ende doode tseuentich mannen
 en leyde haer hoofde in krouen / en besteldenē tot
 hem te Jereel / En doe die vode quam / en gact hē
 te kennē / en sprack / Si hebben die hoofden des co
 nincs kinderē ghebracht / sprack hi / Legtē op twee
 hoopē / vooz die duere aē die poozte tot moigē toe

En smogtens doen hi wt ginc / trat hi daer be
 nen / en sprac tot alle dē bolcke / Sijt ghi gherechtē /
O Siet / ic hebbe tegen minen heere een verbont ghe
 maect / en hē verworget / wie heeft dan alle dese ge
 daghen / Soo bekennet ghymmer / dat nyet een
 woort des h E E E opter aerden en is geuallē /
 dat die h E E E heeft gesproken teghen dat huys

Ab / door sinen knecht Chia / Also doech Jechu al
 die ouergebleuenen bandē huysē Ab / en die h E
 E heette ghe daen / gheleick hy ghesproken heeft
 Ab te Jereel / alle sine groten ende byenden en
 de sine priesters / tot dat hem met een ouer en bleef
 ende maecte hem op / ende trock wech / ende quam
 tot Samaria / Ouder wogen was een herds huys
 Daer quamen Jechu aē die broeders Abasia / des co
 nincs Juda / ende sprack / Wie zjt ghi / Si antwoor
 den / Wi zjn broeders Abasia / en zjn comen om te
 gructen des conincs / en der coninginnen kinder /
 hi sprack / Sact / griptē leuende / ende si grepenē
 leuende / ende doodeuse by den putte / aen der her
 ders huis / twee beertich mannen / en en lietē niet
 eenen van hen ouer bliuen.

En doen hy van daer reysde / vant hy Ionadab
 den sone Ahab / dyc hem outmocte / en gruete hē
 ende sprac tot hem / Is v herte oprecht / gelijc mijn
 herte met dijne herte / Ionadab sprac / Ja / hy seyde
 Ist also so gheeft my v hant / En hy ghat hem sine
 hant / ende hi liet hem tot hē op den waghen setten
 ende sprack / Comt met mi / ende siet mijn grammi
 gelicde om den h E E E / Ende si boerden hem
 met hem op sinen waghen / En doen hi tot Sama
 ria quam / doech liht al wat ouerbleuen was / van
 Ab tot Samaria / tot dat hi hē vernielde / na den
 woorde des h E E E / dat hi tot Chia ghespro
 ken hadde.

Ende Jechu vergaderde alle tbole / en dede tot
 hen seggen / Ab hadde Baal weynich gedient Je
 chu wil hem badt dyen / Soo laet nb roepen alle
 die propheten Baal / alle sine knechten en alle sine
 priesterē tot mi / datmē niemants en gemisse want
 ic heb Baal een grote offerande te doen / Diemen
 gemissen sal / die en sal nyet leuen / maer Jechu dede
 dat om te betreden / op dat hy dyc dyenaers Baal
 vernielen soude / Ende Jechu screef / heyliget den
 Baal dese offerande / ende latet wt roepen / Doe sande
 Jechu in geheele Israel / en liet al dyc dyenaers Ba
 al comen / also datter niemāt achter en bleef / die nē
 en quamen / Ende si quamen in dat huys Baal / al
 so dat dat huys Baal vol wert / aen allen eynden.

Doen sprac hy totten ghenen / die ouer dat ghe
 waert huys waren / byngt alle den dienaren Baal /
 cleederen daer wt / Ende si brachten dyc cleederen
 daer wt / Ende Jechu ghinc in dat huys Baal / met
 Ionadab den sone Ahab / ende sprac totten diena
 ren Baal / onderfoct / ende siet toe / dat hier onder
 v niemant en si / van des h E E E dienaren / met
 Baals drene ers alleen / Ende doe si in quamen of
 fer ende brandt offer te doen / soo stelde Jechu daer
 buyten tachtentich mannen / ende sprac / Ist dat ve
 mant van diē manne ontuliet / die welke ic onder
 v handē geue / so sal vooz zj siele / des selfs siele zjn.

Doen hi nb brandt offer voleyndt hadde / sprack
 Jechu totten aertfiers en riddersen / Sact in / ende
 sact alle man / en laetter niemanden wtgaen . En
 si oegense metter scriften des tweerts / ende dyc
 artfiers en ridders wicpense wech / En ghinghen
 totter stad des huys Baal / en brachten daer wt die
 calomne inden huysē Baal / en verberndele / ende
 braken die calomne Baal / met den huysē Baal / en
 maecten een heymelicheit daer wt / tot desen dach
 toe / Also vernielde Jechu dien Baal wt / Ahab /

Mer handen sonden Ierobeam / des soons Ne-
 bath / die Iſrael dede ſondigen / en liet Iehu niet af
 vanden gulden calueren tot Bethel / ende tot Dan
 En dye h E E E ſprac tot Iehu / om dat ghy
 billich gheweest zijt te doen / dat mi behaecht heeft
 ende hebt aent huys Nhab ghedaen / al dat in mijn
 der herten lief was / Soo sullen uwe kinderen op-
 den ſchoel Iſrael ſitten / tot inden vierden lede / Mer
 hochmans en hielt Iehu niet / dat hy inder weid des
 h E E E des Godes Iſrael gewandelt had-
 de / wt ghebeelder herten / want hy en ghinc niet af
 vanden ſonden Ierobeam / die Iſrael hadde doen
 ſondighen.

In der ſeuer tijt begonste die h E E E verdrick-
 lich te worden ouer Iſrael / Want haſael doechſe
 in allen den palen Iſrael vander Jordanen / tegen
 der ſonnen oppanck / ende alle dat lant Silad der
 Gaditen / der Rubeniten / ende Manafſiten / van
 Kroer aen / tot aen dye beke / dye by Arnon leyt / en
 de Silad ende Galan.

Wat meer van Iehu te ſegghen is / en alle wat
 hi gedaen heeft / ende alle zyn macht / ſiet / dat is ge-
 ſcreuen inder Cronike der coningen Iſrael / En-
 de Iehu ontſliep met ſinen vaderen / en hi begroe-
 uen hem tot Samaria. En Ioahas ſine ſone wert
 coninc in zyn ſtede / Dye tijt dye Iehu ouer Iſrael
 gheregieret hadde / ſyn achtentwintich iaren tot
 Samaria.

Atalia doet den coninckliken ſtamme dooden /
 wt ghenomen Joas / dye wordt verborghen / ende
 peymelijck oppgheuoet / En wert van Joiada den
 priester tot eenen coninc ghemaeet.

Dat. xi. Capittel.

Athalia Athalia moeder / doen hi ſach /
 dat haer ſoon doot was / ſtonde hi op
 en vernielde alle dat conincklike jaet
 mer Joſeba / die dochter des conincs
 Joſam / Athalia ſuſter Nam Joas de
 ſoon Athalia / en kal hem wt des conincs kindere
 dye gedoot worden met zynder boepſteren / in dye
 laepcamer / ende hi verberch he booz Athalia / dat
 hi niet ghedoot en wert. Ende hi was inden huys
 des h E E E ſes iaer / met haer verſcken / Atha-
 lia was coninginne inden lande.

Mer int ſeuenſte iaer ſeynde Joiada / en nam
 die ouerſten ouer hondert metten hoofklide ende
 den artſiers / ende lieſte tot hem int huys des h E
 E E comen / ende maecte een verbont methen /
 ende naeuen eedt van hen inden huys des h E
 E E / en thoonde hen des conincs ſoon / ende ghe-
 doot hen / ende ſprack / Dit is dat ghi doenſult dat
 derdendeel van v / ghi die des Sabbathes aenghaet /
 ſult des Tabernakels waer nemen in de huys des
 conincs / Ende een derdendeel ſal ſijn aen die poo-
 te Sur / En een derdendeel aen die poote die ar-
 cher die artſiers is / ende ſult des tabernakels waer
 nemen / aen dat huys Maſſa.

Maer twee deelen van v allen / ghi die des ſab-
 oths af gaet / ſult des tabernakels waer nemen /
 inden huys des h E E E om den coninck / en
 al v rontomme den coninc maken / ende elck inet
 men gheueere in die hant / en wie hier mede tuf-
 ten die wangen comet / dye ſerue / dat ghi by den
 coninck zijt / als hi wt ende in gaet.

Ende die ouerſten ouer hondert / deden alle
 als hem Joiada die priester gheboden hadde / ende
 namē tot he hare manne / die des ſabbots aegin-
 gen met dien die des ſabbots afgingē en quamen
 totten priester Joiada / Ende die priester ghaet den
 hoofkliden ſpielen ende ſchilden / dye des conincks
 Davids gheueest waren / en inden huys des h E
 E E waren / ende die aertſiers ſonden alom den
 coninc / elck met ſinen geueere in die hant vanden
 hoecke des huys ter rechter hant / totte hoecke der
 linker hant toe / totten outaer toe / en totten huys-
 ſe / Ende hi liet des conincs ſoon boozt comen / en
 ſette hem een croone op / en nam dat ghetuigenis
 ende maecte he tot eenen coninc / ende hi wert hie-
 lic / ende loeghen die handen te ſamen / en ſprake /
 Gheluc totten coninc

En doen Athalia dat geroep des volcs / dz toe-
 liep hoorde / ſoe quam hi totten volcke in dat huys
 des h E E E / en ſach / ſiet / doen ſont dye coninc
 aen die calomme / ſo het gewoonlic was / en die ſan-
 gers / en die trompetten bidē coninc / en alle volck
 des lants was vrolic / en blieden met trompetten /
 Maer Athalia ſchoorde haer cleederen / en ſprack /
 Sploopinge / Sploopinge. Mer die priester Joia-
 da / geboot den ouerſte ouer hondert / die ouer dat
 heyn geſtelte ware / en ſprac tot hen / Ic pſte ten huys-
 ſe wt / inden hof / en wie haer volck / die ſerue m-
 tens waerde / Want die priester hadde geſeyt hi en
 soude niet in de huys des h E E E ſterue / En
 hi loegen die hant aen haer / en hi ghinc in / door de
 wech / daer die paerden toften huys des conincks
 gaen / en wert aldare ghedoot

Doen maecte Joiada een verbont / tuſſen den
 h E E E / en den coninc / en den volck / dat hi des
 h E E E volc ſijn soude / Also ooc tuſſen de con-
 ninc / en den volc Doē ginc allet volcs lants int
 huys Saal / en braken ſine outaren af / ende brake
 ſijn beelden zter wel / En hi verwoorchde Maſhan
 den priester Saal / booz de outare / Ende die prie-
 ſter ſtelde officiers / in den huys des h E E E
 ende nam die ouerſten ouer hondert / en die hoof-
 kliden / en die artſiers ende alle dat volc des lants /
 ende leyden den coninc af vanden huys des h E
 E E / ende quamen op en wech vander poorten
 der artſiers / tot des conincs huys / en hi ſtelde he
 op der coningen ſchoel / Ende alle dat beelden lan-
 de was hrolic / Ende die ſtadt wert ſtille / Athalia
 dooden hi metten ſwerde / in des conincs huis. En
 Joas was ſeuen iaer out / doen hy coninc wert.

Hoe dat Joas regneerde / die wile dat Joiada
 leefde / Ende hoe daer na Joiada ſterf .

Dat. xii. Capittel.

In ſeuenſte iaer Iehu wert Joas co-
 ninck / en regneerde beertich iaere te
 Iheruſalem / zyn moeder hiet Zibea
 van Berſaba / Ende Joas dede wat
 recht was / en den h E E E wel be-
 haerde / allo lange als he die priester Joiada leer-
 de / dan dat hi die hoochte niet af en dede / wat volc
 offerde / en wierp wt rooc noch opten hoochten /
 En Joas ſprac totten priester / Allet gelt dat ge-
 beylicht wert daet toe / dat aen thuyſ des h E
 E E gekeert soude worden / te weſe / dat gelt / dat
 elc geeft / inder ſchattinge / en dat gelt dat elck boozt

A

D

ii. Data
riij. a.

fine siele geeft/ en allet gelt /dat ele bā vuer hertē offerē/ daer toe/ dat aen thuyts des h. E. E. R. gere hēt soude worde/ dat laet die priesters tot hem nemen/ eicken zijn deel/ daer af sullen si reken oft beteren/ al wat dualt aen den huyse des h. E. E. R./ waer si binden / dat yet veruult.

B Mer doe die priesters tot int dūentwintichste laer/ des conincs Izaa/ med en reeren oft beter dē das veruuel aen dē huyse doen riep die coninc Joas dē priester Joiada/ metten priesteren/ ende sprack tot hen/ Waer omme en rēket ghi niet/ wat dualtenis aenden huyse/ Daer om en sult ghi nō niet tot vneimen dat ghelt/ eick zijn deel/ maer sullet geuen tot dien dat veruallē is aenden huyse / Ende dye priesters consueerden handē volc gheen ghelt te nemē/ en dat veruallende aen den huyse te reechē.

Doē nam die priester Joiada / een arcke oft kiste/ en boordier bouē een gat in/ eā setse te rechter hant/ nekens den outaer/ daer men in dat huys des h. E. E. R. gaet/ en dye priesters / dye aenden doppel bewaerde dedē alle tēgel daer inne/ dat tot des h. E. E. R. huys ghebracht wert/ Als si dā sagen / dat veel gelts inder kisten was/ so quam des conincs scriuer op mette hoo gē priesterē / en bonden dat gelt stamen / en telde dat / al wat voor des h. E. E. R. huys geuonden wert.

O Sā men gaf dat ghelt gereet ouer / den genen/ die daer arbejde / en ghestelt waren totten huyse des h. E. E. R./ Ende si gaueut tot den tinnuerlike des / die daer tinnuerden en arbejden aen den huise des h. E. E. R. / te welen / den muermakers / ende steenmetters / en die daer hout / en behouden steenen eichten / dat dat veruallē aen dē huyse des h. E. E. R. gebetert soude worden / en al wat si beuonden van noode te zijn te beteren aen dē huyse / Rochts en liet men gheen silueren scaten maken noch bekērs / bekkērs / trompette / noch eenige gouden / oft silueren gereetschap / inden huyse des h. E. E. R. / van dien gelde dat totten huyse des h. E. E. R. gebracht wert/ maer men gaf dat dē arbejdes des h. E. E. R. souden reken / Gocen behoefden die manne geen rekeninghe diemen dat ghelt dede / dat si dat den arbejders souden geuen / Mer si hantcedent op gelooue / Mer dat gelt van scult offeren ende sondofferen / en wert niet totten huyse des h. E. E. R. ghebracht / want het was der priesteren

D Tot dier tijt / troc Ihsael dye coninc tot Sirien op/ ende streec tegen / Bath/ ende wontē/ En doe Ihsael zijn aensicht stelde / om tot Hierusalē op te treckē / nam Joas/ die coninc Iuda alle dat geheylchde / dat zijn vaders Josaphē / Josā / ende Ihsa / die coninghen Iuda geheylcht hadden / ende wat hi geheylcht hadde / Daer toe allet gout / dat men vant indē schat / indē huyse des h. E. E. R. / en indes conincs huyse / en seydet tot Ihsael den coninc tot Sirien / Doe troc hy af van Ierusalem

Wat meer van Joas te seggen is / ende wat hi ghedaen heeft / dat is gescreuen in dye Cronike der coninghen Iuda / ende sine knechten stonden tegen hem op / ende maecten ene verbont / ende sloeghen hem inden huyse / Allo / daer men af gaet tot Silila / Wat Josabad / dye sone Simeath / en Josabad

die sone Somer / sine knechten sloeghen hem doo ende men begroef hem met sinen vaderen / in d' stadt Dauid / ende Amasia zijn soon wert coninc in zijn plaetse.

Vanden coninghen Joahas / Joas Jerobe / Ende hoe dat een doode weder in Iseleus geleuendich wert

Dat. xij. Capittel.

G Ade inden dūentwintichste iare Joas des soons Ihsa / des conincs Iuda wert Joahas / dye sone Iehu coninc ouer Irael / tot Samaria / seuenhinder huer ende dede dat den h. E. E. R. quijlic beuuel / ende wandelde na den sonden Jerobe des soons Rebat / die Irael dede sondighen / end en ghinc daer niet af / Ende des h. E. E. R. grateschap verboelch ouer Irael / en gaffe onder dye h. Ihsael / des conincs tot Sirien / Ende Benhadā des soons Ihsael / haer leefdage lanck

Maer Joahas badt des h. E. E. R. aengticht / en dye h. E. E. R. verhoorde hē / wāt hy aefach dat iāmer Irael / hoe se die coninc toz Sirie dyceel / Ende die h. E. E. R. gaf Irael eenē salichmaker / diese wt der macht der Siriers leyde / dat dy kinderen Irael in haren tentē woondē / als te voren / Rochts en lieuen si niet af vanden sondē der huyse Jerobeam / die Irael dede sondighen / Mer wandelde daer inne / Gock bleef dat Holschken / Samaria staen / Wāt bā den volc Joahas en wā niet inder ouerbleuen / dan vūstich ruyters / thier wagens / ende thien duysent hoetvolcs. Want dy coninc tot Sirie had e verniet / ende haddese ghy maect / als dor sch kof

Wat meer van Joahas te seggen is / ende al wat hi ghedaen heeft / ende sine macht / siet / dat is ghescreuen in der Cronike der coninghen Irael / ende Joahas ontsiep met sine vaderen / ende men begroef hem tot Samarien / ende sine soon Joas wert coninc in zijn plaetse.

Inde seuenēdertichste iare Joas / des conincs Iuda / wert Joas / dye sone Joahas / coninc ouer Irael / tot Samaria / Sestien iare / en dede dat der h. E. E. R. quijlic beuuel / en liet nyet van allen der sonden Jerobeam / des soons Rebat / die Irael dede sondighen / maer hi wandelde daer inne.

Wat meer van Joas te seggen is / ende wat hi ghedaen heeft / ende zijn macht / hoe hi teghen Amasia / den coninc Iuda ghescreuen heeft / siet / dat is gescreuen in die Cronike der Coninghen Irael / en Joas ontsiep met sinen vaderē / en Jerobeam sadt op sinen schole / Joas wert begaue te Samaria / bi die coninghen Irael.

En Elisa wert tranck / waer af dat hi sterf / en Joas die coninc Irael quam tot hem neder / ende weende vooz hem / en sprac / Mij n vader / mijn vader / Doerman Irael / en zijn ruyter / Elisa sprach tot hem / neem den boge en pūlen / En doe hy dē boge en die pūlen nam / so sprach hy totten coninc Irael / Spant den boghe met uwer hant / ende by spanden inet zijnder hand / Ende Elisa leyde zijn hant op conincs hant / en sprac / Doet dat venster Oostwaters open / en hi dede dat open / Ende Elisa sprac / Shijtet / ende hi sloot dat / hy sprac / eenē pūle der salicheyt vanden h. E. E. R. / eruen pūle der

salicheyt teghē dye Siriers/ en ghi sult die Siriers
naen tot Apheli/ tot dat si verteert worden.

En hi sprac/ Neemt dye pisseu/ Ende doe hie
nam/ En hi sprac hi totten coninck Isracl/ Naet die aerde
En hi noech drie werf/ ende stont stille/ Doē wett
die man Gods gram op hem/ en sprac/ Hadt ghy
es oft seue mael gellagen/ so sout ghi die Siriers
gheslaghen hebben/ tot dat si alle verteert waren/
Maer nu sult ghise dylemael naen

Als Elia gesproken was/ ende mē hem begra
uen hadde/ so vielē dye crisschliedē der Moabiten
int lant/ int selue iaer/ En het gesiede/ dat si eenen
man begroeuē/ maer doen si die crisschliedē sage/
wope si den man in dat graf van Elia/ en doen
hi daer in quam/ ende hi die ghebeenten van Elia
raecte/ werct hi leuende/ ende tradt op sine voeten

Also dwanck nu Isael dye coninc tot Sirien
Isracl/ alsoo langhe als Joahas leefde/ maer dye
h. E. E. dede hem ghenade/ ende ontfermde haer
der/ en keerde hem tot hē/ om zins verbonts wil
le/ met Abraham/ Isaac/ ende Jacob/ en en wilde
te niet verdrucen/ ende en betwerple van sine aen
sichte niet tot deser hien toe.

Ende Isael dye coninc tot Sirien kerf/ ende
zijn sone Shehadad/ wert coninc in zijn plaetse/ Jo
as kerde weder omme/ ende naam dye stedē wter
want Shehadad/ des soons Isael/ dye hi wter hāt
zins baders Joahas genomen hadde met krūde/
Joas sloech hem drie werf/ ende hi bracht die stedē
Isracl weder.

Van Joas/ Amasias/ Jeroboam/ en Azarias
Dat. xiiij. Cap. it

Inden anderen iaer Joas/ des soons
Joahas/ des conincks Isracl/ werdt
Amasias coninc/ die sone Joas/ des co
nincs Juda/ hy was vijftentwintich
iaer oudt doen hy coninc wert/ ende
begreerde neghentwintich iaer te Jerusalem/
Zijn moeder hiet Joada van Jerusalem/ ende hy
vede dat den h. E. E. wel beviel/ Nochtān nyet
als zijn vader David/ mer als zijn vader Joas/ de
ehi ooc want die hoochten en werde niet afghe
naen/ Maer dat volck offerde/ ende wierp noch
pietooch op den hoochten/ Doē hi nu des coninc
sins machtych wert/ sloech hi zyn knechtē/ dye sinen
vader den coninc gellagen hadden/ maer die kin
deren der dootslaghers en doode hi niet/ so het ge
reuen staet/ in den wet boec Moise/ daer die h. E.
E. gheboden heeft/ ende gheseyt/ Die baders en
allen nyet om der kinderen wille steruen/ en dye
inderen/ en sullen niet om der baders wille sterue
naer elck sal/ om zinder sonden wille steruen

Hy sloech die Edomite oock int soute dal/ thien
upsent/ ende wont die stadē Sela met den kint/
n hietse Taktheel/ tot desen dage toe.

Doē sandt Amasias bodē tot Joas dē sone Joa
as/ des soons Jehu/ den coninck Isracl/ ende de
e hem seggen/ Coemt herwaerts/ Laet ons mal
andere beken/ Mer Joas die coninc Isracl/ sandt
ot Amasias/ den coninc Juda/ en dede hem seggē/
Den doornē struyck die in Tibanon is leynde totten
edereu is Tibanon/ en dede hem segghen/ Sheeft
we dochter minen soon tot enē wue/ Mer dat
bilde gedierct/ opten velde/ in Tibanon/ liep ouer

den doornē struyck/ en verteerde hem/ Ghi hebt die
Edomiten gheslaghen/ daer af berheft hem u her
te hebt dye beroeminge/ en blift thuys/ waer om
haect ghi na ongeluc/ dat ghi valt/ en Juda met u
Maer Amasias en gaf hem gheen gheboor/ Doē
trock Joas die coninck Isracl op/ ende si beslaghen
hem met miltanderen/ hi ende Amasias die coninc
Juda/ tot Beth Semes/ dye in Juda legghet/ Mer
Juda wert gheslaghen voer Isracl/ alsoe dat elck
in sine wooninghe burchde/ Ende Joas dye co
ninc Isracl/ greep Amasias den coninck Juda/ dē
sone Joas/ des soons Amasias/ tot Beth Semes/ en
de quam tot Jerusalem/ ende schoor den die muer
ten Hierusalem/ vander poorten Ephraim aē tot
aen die hoek poorte/ hier hondert eiken lanck/ en
nam alle dat goud/ en siluer/ ende ghetretscap/ dat
gheuonden wert inden huysē des h. E. E. E. ende
inden schat des conincs huysē/ daer toe/ die kinde
ren te pandē/ en trock weder tot Samaria.

Wat meer bā Joas te segghen is/ dat hy ghe
daē heeft/ en sine macht/ en hoe hy tegē Amasias dē
coninck Juda ghescreden heeft/ siet/ dat is ghescre
uen onder Cronike der coninghen Isracl/ En Jo
as ontstiep met sinen vaderen/ ende werdt begra
uen/ tot Samaria/ onder dye coninghen Isracl/ en
sine sone Jeroboam/ werdt coninck in zyn stede.

Amasias die sone Joas/ des conincs Juda/ leef
de na dē doot Joas/ des soons Joahas des conincs
Isracl/ vijftiē iaer/ Wat meer bā Amasias te seg
ghen is/ dat is gescreuen inder Cronike der conin
ghen Juda/ En si maecte een verbont tegen hē te
Hierusalem/ Maer hi bluchte tot Tachis/ en son
dē na hem te Tachis/ en doode hem aldaer/ ende si
brachten hem op peerde/ ende werdt begrauen te
Hierusalem/ bi sine vaderē/ in die stadē David/ En
dat geheele volck Juda nam Asaria/ in sinen seftē
den iaer/ en maecten hem coninc in dye stede zins
baders Amasias/ hi timmerde sloth/ ende bracht
te weder tot Juda/ na dien/ die coninc niet sine va
deren ontsapen was

Inden vijftiēden iaer Amasias/ des soons Jo
as des conincs Juda/ werdt Jeroboam/ dye sone
Joas coninck ouer Isracl/ te Samaria/ xli. iaer
Ende dede dat dē h. E. E. E. mismaechde/ ende en
liet niet af/ van allen sonden Jeroboam/ des soons
Rebat/ die Isracl dede sondighe/ hi bracht weder
daer toe alle die palen Isracl/ van hemach aē/ tot
aen die zee/ die inden blaken dede legket/ waer den
woorde des h. E. E. E. des Gods Isracl/ dz hi ge
sprokē had door sinen knecht Jona/ dē sone Ama
thi/ dē propheet/ die bā Sach hepher was/ Wat
die h. E. E. E. sach aen dat allēdige iaimmer Isracl
dat ooc die veltzenen/ en die blatene/ bermelt wa
ren/ en gheen helpen in Isracl en was/ Ende dye
h. E. E. E. en hadde niet gesproken/ dat hi den na
me Isracl wt wilde scrabbē onder den hemel/ En
haly hen door Jeroboam den sone Joas

Wat meer bā Jerobeā te seggē is/ en al dat hy
gedaē heeft/ en sine macht/ hoe in ghescrede heeft/
en hoe hi Damaskon/ en hemach weder bracht aē
Juda in Isracl/ siet/ dat is ghescreuē inder Croni
ken der coninghen Isracl/ En Jerobeam ontstiep
met sinen vaderen/ metten coningen Isracl/ ende
sine sone Sacharia werdt coninc in zyn stede

D

S
ij. paral.
xxv. a

E

G

Van Maria die melaetsch wert van sinen sone
 Jotham/van Sacharia den coninc Israels/van
 Sellum/Danahem/Pacea/Romelia/hoe dat
 Tiglatpalasser die Keden Israels iune nam

Dat. xv. Capittel

Aden seuentwintichste iaer Iero
 bea des conincs Israei/wert coninc
 Maria/die sone Amasia des conincs
 Juda/en was seften iaer oud/doen
 hi coninck wert/en regneerde twee
 vijftien iaeren te Hierusalem/Sine moeder/hiet
 Tachalia van Hierusal/En dede dat den h
 C wel beuiel/in alder maniere/gelike zijn vader Ama
 sia/sonder dat hi die hoochte niet af en dede. Wat
 dat volc offerde/ende wierp noch wieroock opten
 hoochte/Die h C pfaechde den coninc/dat hi
 melaetsch was/tot aen sine doot/en woode in eenē
 byē huylē. Mer Jothā des conincs soon/regner
 de dat huyl/en oordeide dat volc inden lande

Wat meer vā Maria te segghe is/en al wat hy
 Gedae heeft/het/dat is gestreue ind Croniken der
 coningē Juda/En Maria ontsiep met sine vade
 re en nē begroef hē bi sine vaders/in die stad David/en sine soon Jotham wert coninc in zijn stede

Inde achtēdertichste iaer Maria/des conincs
 Juda/wert Zacharia/die sone Ierobeam/coninc
 ouer Israel/tot Samaria ses maenden/En dede
 dat de h C qualic beuiel/so sine vaders gedaen
 hadde/hi en liet niet af/vādē sonde Ierobeam des
 soonis Rebat/die Israel dede sondighē/En Sallū
 die sone Iabes/maecte een verbont teghen hē/en
 Noech hē voor de volcke/en doode hē/en werdē co
 ninc in zijn stede/Wat meer van Zacharia te seg
 gē is/het/dat is gestreuen ind Cronikē der conin
 gē Israel/En dat is dat die h C Ichughepro
 ken hadde/W kinderen sulle int vierde lid sitte op
 ten stoel Israel/En het is also geschiet

Sallum die sone Iabes/wert coninc indē negē
 endertichsten iaer Dāa/des conincs Juda/en reg
 neerde een maent tot Samaria/Wat Menahem
 die sone Gadi/troc af van Thirza/en quā tot Sa
 maria/en Noech Sallum/den sone Iabes tot Sa
 maria/en doode hem/en wert coninc in zijn stede/
 Wat meer vā Sallum te seggē is/en zijn verbont
 dat hi op stede/het/dat is gestreue ind Croniken
 der coningen Israel/Doen ter tijt Noech Menahē
 Tiphla/en alle die daer in waren/en haer palē van
 Thirza/om dz si hē nyet en wilden in latē/en Noech
 alle hare beuruchte/en verschoowdele

Inde neghenendertichsten iaer Maria/des co
 nincs Juda wert Menahē/die sone Gadi/coninc
 ouer Israel/thien iaer tot Samaria/en dede dat
 den h C mit haechde/hi en liet zyn leuen lanc
 niet af/bandē sonde Ierobeam/des soonis Rebat
 die Israel dede sondigē/En Phul die coninck van
 Assirien/quā int lant/Ende Menahem ghaft dien
 Phul/duyfent ponden siluers/dat hēt met hē sou
 de houde/en hē dat conincklijk confirmeren/Ende
 Menahē sette in Israel een gelt op die rücken/vijf
 tich sikelen siluers op elckē mā / dat hi de coninck
 van Assirien soude geue/Wso troe die coninc van
 Assirien weder thuis/en en bleef niet indē lande

Wat meer vā Menahē te segghen is/ende al
 wat hi gedaen heeft/het/dat is gheschreuen inder
 Croniken der coningen Israel. Ende Menahem

ontsiep met sinen vaderen/en Pekahia syn soon
 wert coninc in sin stede

Inde vijftienste iaer Maria/des conincs Juda
 wert Pekahia/die sone Menahē/coninc ouer Is
 rael/tot Samaria/twee iaer/en dede dat den h
 C mit haechde/Wat hi en liet niet af/bandē son
 de Ierobeā/des soonis Rebat/die Israel dede son
 digē/En Pekahia die soon Amalia zyn ridders
 maecte een verbont tegē hē/en Noech hē tot Sam
 ria int paleys/des conincs huylē/met Argob/ei
 Arie/en vijftich manē met hē/bandē kinderē Si
 lead/en doode hē/en wert coninc in zyn stede/Wa
 meer vā Pekahia te seggē is/en al wat hy gedaen
 heuet/is gestreue ind Cronikē d coningen Israe

Int tweeēvijftichste iaer Maria/des coninck
 Juda wert Pekah/die sone Amalia/coninc oue
 r Israel tot Samaria. xx. iaer/en dede dat den h
 C mit haechde/Wat hi en liet niet af band sonde
 Ierobeā/des soonis Rebat/die Israel dede sondigē

Inde tijden Pekah/des conincs Israel/quan
 Tiglat Pileser/die coninctot Assirien/en nā Eli
 Abel/Beth Maerba/Jonaha/Hedes/Hazor/S
 lead/Salilea en dat geheele lant Raphchali/ende
 boerdele wech in Assirien

En hosea dye sone Ela/maecte een verbont
 gen Pekah de sone Amalia/en Noech hem doot
 en wert coninc in zyn stede/int twintichste iaer Jo
 tham/des soonis Dāa/Wat meer vā Pekah te seg
 gen is/en al wat hi gedaen heeft/het dat is gestre
 uen inder Cronikē der coningen Israel

Inde anderē iaer Pekah/des soonis Amalia
 des conincs Israel/wert coninc Jotham/die son
 Dāa/des conincs Juda/en was. xxv. iaer out doen
 hi coninck wert/en regneerde. xvi. iaer te Hierusa
 le/Sine moeder hiet Jerusa/cen dochter Zadok
 En dede dat de h C wel behaechde/in als me
 merē/als zyn vader Dāa ghedaen hadde/sonder
 dat hi die hoochten niet af en dede/want dat volc
 offerde/ende werp noch wierooc op dye hoochte
 hi timmerde die hooge poorte aen den huylē der
 h C/Wat meer van Jothā te segghen is
 en al wat hi gedaen heeft/het/dat is gestreue ind
 Cronikē der coningen Juda

In die tijdt begonste die h C te seyndē it
 Juda/Rezin den coninc tot Sirien/en Pekah/den
 sone Amalia/En Jotham ontsiep met sinen va
 deren/ende werdē begraue bi sine vaderen/in dye
 stad David/zyns vaders/en Dāa zyn sone wert
 coninc in zijn stede

Van Achas Rasim/ende Ezechias.

Dat. xvi. Capittel

Aden seuentiensten iaer Pekah de
 soonis Amalia/wert coninck Abae
 die sone Jotham des conincs Juda
 Dāa was twintich iaer out/doen h
 coninck wert/en regneerde seckhter
 iaer te Hierusalem/ende en dede niet dat den h
 C sine God wel behaechde/gelike zyn vader Jo
 tham/wat hi wādelde op die wegē der coningen Is
 rael/daer toe liet hy sine sone door tbiert gaen/nā
 den groutbelen der heydenen/dye die h C
 booz die kinderen Israel berdeuen hadde/Ende
 dede offerande/ende werp wierooc op die hooch
 ten/ende op alle houelē/en op alle groene boomer

Dāa/dz
 is Maria
 ee Coninc
 mē twee
 namen

Doen ter tijt troc Rezin die coninc tot Sirien/ en
 Peltab dye sone Gemalia coninck in Israel / op-
 waerts te Ierusalem om te stryden / en belegerde
 Ahas / si en conste niet gewinnen / Ter seluer tijt
 bracht Rezin die coninc tot Sirien / Cloch weder aē
 Sirien / en sijet die Jode wt Cloch / merde Siriers
 quamen en woonden daer inne / tot op desen dach.

Mer Ahas seynde boden tot Tiglat Pilester de
 coninc tot Assirien / en liet hem segghen / Ich ben v
 knecht en v sone / coemt opwaerts en helpt my wt
 der hant des conincs te Sirie / en des conincs Isra-
 el / die hen tegen mi oppghemaect hebbē / En Ahas
 nam dat siluer en gout dat inden huyle des h. E. S.
 ende inden scatten des conincs huyle geuō-
 den wert / en seinde den coninc tot Assirien ghiften
 En die coninc tot Assirien hoorde hē / ende troc op
 waerts tot Damasco / en wōtfe en boerdese wech
 tot Mira ende doode Rezin.

En die coninc Ahas / troc te ghemoete Tiglat
 Pilester de coninc tot Assirien tot Damasco / En
 doen hi eenen outaer sach / die tot Damasco was /
 seynde die coninck Ahas des seluen outaers crem-
 plaer / en gelijchenisse totten puester Bria / so dē sel-
 uē gemaect was / en Bria die priester timmerde ee-
 nē outaer / en maecte dien ghelijc dye coninc Ahas
 tot hē gesonde hadde van Damasco tot dat die co-
 ninc Ahab van Damasco quā / En doen die coninc
 van Damasco quam ende den outaer sach / offerde
 hi daer op / en sac daer op aen / sine brātoffer / spij-
 offer / en goot daer op sinen dranchoffer / en liet dat
 bloet der dootofferhanden die hi offerde / opten ou-
 taer sprengē / mer den metalen outaer die voor dē
 h. E. S. int dede hi wech / dat hi niet rusten den
 outaer en den huise des h. E. S. en stonde / maer
 sijette hē aen den hoecke des outaer noortwaerts

En die coninc Ahas / geboot Bria den priester en
 sprac / Opten grose outaer suldi aenstake die brant
 offer des smogghens / en die spijoffer des auonts /
 en dye brantoffer des conincs en sijn spijoffere / en
 die brantoffere alle des volcs inde lāde / met haerē
 spijoffere / ende brantoffer / Ende allet bloet des
 brantoffers / en alderhāde offer bloet / sult ghi daer
 op sprengen / Maer metten metalen outaer / sal ick
 mi bedincken wt ic maken wille / Bria dye priester
 dede al wat hem die coninc Ahas liet.

Ende Ahas die coninck brack af / die siden aen
 den gelstoelten / en dede den ketel bouen daer af / en
 de die zee dede hi banden metalen rinderē / die daer
 inder waren / ende settese op dat steenen plauetfel
 daer toeden preecktoel des Sabbaths / die si aent
 iys ghesimmer hadden. Ende den ganck des co-
 nincs buytens waerts heerde hy totten huyle des
 h. E. S. om des conincs tot Assirien wille.

Wat meer van Ahas te segghen is dat hi ghe-
 jaen heeft / Siet / dat is ghescreuen inder Cronike
 der coningen Juda / En Ahas ontsiep met sine va-
 tere en wert begrauē hi sine haderen inde sac Da-
 uid / en hi sijn sine sone wert coninck in sijn plaetse

Van Osea / hoe hē Salmanaasar verwan en
 Samaritanen in nam / ende dye in woonders vvech
 boerden / Ende hoe God dye strafte dye yvelcke
 n haer plaetse int land quamen.

Adentweelsten iaer Ahas des Co-
 nincs Juda wert coninc ouer Israel
 tot Samaritanen / Osea die sone Ela-
 neghē iaer / en dede dat den h. E. S.
 mishaechde / nochtas niet gelijck dye
 coninghē in Israel die voor hē waren / Tegen den
 seluen troc op Salmanaasar die coninc tot Assirien
 En Osea wert hē onderdaen / also dat hi hē ghif-
 ten scencte / Mer doe die coninck van Assirien seker
 wert dat Osea een herbōt opstede / en boden tot
 So / den coninc in Egypte hadde gesonde / en nyet
 alle iaer dē coninc tot Assirien ghifte ouer en reye-
 te / soe belegerde hi hem / en leyde hē in die geuan-
 gisse / En dye coninc tot Assirien troc opt ghehele
 land / en tot Samaria / en belegerde dese drie iaer En
 inden negende iaer Osea wan die coninc tot Assi-
 riē Samaria / en boerde Israel wech in Assirien / en
 settese tot Halach en tot Habor / aent water Goza
 en inden steden der Meden

Want doen die kinderē Israel segghen den h. E.
 S. haren God sondichden diese wt den lande E-
 gipte gheleyt hadde / wt der hande Pharao / des co-
 nincs in Eghipten / en ander goden bresden / ende
 wandelden na den zede der heydenē / die de h. E. S.
 S. voor die kinderē Israel verdreue hadde / ende
 gelijc die coninghē Israel deden / en si verbroeten
 tot gramscap den h. E. S. haren God met volen
 stuckē die niet goet en ware / te wetene / dz si hoch-
 tē timmerdē in allen steden / beyde in stoten en ba-
 lē steden / en rechte calomniē op en boschheis op
 allen hoogen houelē / en onder alle groene boomē
 En wierpē aldaer wierroec op allen hooschten ge-
 lijc die heydenen die de h. E. S. voor hem wech ge-
 dreuen hadde / en bedreue quade stuckē / daer si den
 h. E. S. mede vertoonden / en dienden den afgod-
 den / daer af die h. E. S. tot hen geleyt hadde / ghi
 en sult dat niet doen

En als de h. E. S. getuychde in Israel en Ju-
 da door alle prophete en Schouwvers oft sienders
 en liet hen segghen / Merst omme bā wben hoosen
 wegen / en hout mine gebode en zede / na alle wes-
 ten die ic wben vaderē gebode hebbe / en dye ic tot
 v gesent hebbe / door mine knechte die prophete
 So en hoorden si niet / mer verherden hare necken
 als die necken haerder vaders / die niet en geloof-
 dē aen den h. E. S. haren God / daer toe verachtē
 si sine zede / en sijn herbont / dat hi met haren vade-
 ren ghemaect hadde / en sine getuigenisse die hi on-
 der hen dede / mer wandelde na haer ydelheyt / eff
 woorden ydel / na die heydenen dye om hen woon-
 den / van welckē hen die h. E. S. geboden hadde /
 dat si niet en souden doen als dye / Mer si vertieten
 alle die gheboden des h. E. S. haers Gods / en
 maecten hen twee gegote caluerē en boschheis / en
 aenbaden alle dat heyt des hemels / en diendē Ba-
 al / en lieten hare sonen en dochtere door tbiēt gaē
 en ghinghen met waerseggen en touerie om / ende
 gauen hen ouer te doen dat den h. E. S. qualic be-
 uel / om hem te vertootten.

Doe wert die h. E. S. seer toornich ouer Isra-
 el / en dedese van sinen aensichte / also datter nyet
 ouer en bleef dan den nam Juda alleen / Der toe-
 en hielt Juda dye gheboden des h. E. S. haers
 Gods oec nyet / mer wandelden na den zede Israel

het vierde boec der coninghen

die si gedaen hadde/ Daerom verwoyp de h^{er} h^{er} alle dat iaet Israel/ en droeghe/ en ghaſſe in die handen der roouers/ tot dz h^{er} h^{er} vā h^{er} aēſichte wierp. Wāt Israel wert bandē huylē Dauid gheſchoort en si maecten Ierobeā den ſone Rehath tot eenen Coninc. Die selue keerde Israel achterwaerts af vanden h^{er} h^{er} en dede dat si ſwaerlic ſondichde. Also wandeldē die kinderē Israel in allen den ſon dē Ierobeā die hi opgeſtelt hadde/ en en lietē daer niet af tot dat die h^{er} h^{er} Israel vā h^{er} aenſicht te dede/ ſo hi geſprokē hadde door al zyn knechten die propheten/ Also wert Israel wt ſinen lande wech gheuoert in Aſſyrien/ tot op deſen dach.

E Die Coninc tot Aſſyrien liet comē van Babel vā Cutha/ vā ſaba/ vā hetmath/ en vā Sapharna im/ en beſette die ſtedē in Samaria/ in die ſtedē der kinderē Israel/ En si namē Samaria in/ en woon dē inder ſelfder ſtedē/ Maer doē ſidaer begonſten te woonē/ en den h^{er} h^{er} niet en brecdē/ ſeynde die h^{er} h^{er} leuwē onder hen/ en die berwoyrdē ſe/ En lieten dē Coninc van Aſſyrien ſeggen/ Dye heidenē die ghi hier hebt gebracht/ en die ſtedē Samaria mede beſet en weten vander manieren des Gods indē lande niet/ daerom heeft hi onder haer leuwē gelonde/ en ſiet/ die ſelue doodē om dz si die maniere des Gods indē lande niet en weten.

H Die Coninc tot Aſſyrien geboot en ſprac/ Ghe ghet een bandē priesters derwaerts/ dye van daer wech ſijn geuoert/ en trect wech/ en woont aldaer. En hi leerdē die wiſe des Gods indē lādē/ Doē quā een bandē priester die vā Samaria wech ghe leyt warē/ En woode te Beth El/ en lcerdeſe hoe si den h^{er} h^{er} ſouden brecfen/ Mer elc volc maec te ſinen God/ en dedeſe in die huylē/ op die hooch ten die die Samaritanen maectē/ elc volc in ſijn ſte den daer si in woondeu/ Die vā Babel maectē So choth/ Senoth/ Die van Chuch maecten Berghel Die van Hemath maecten ſama/ Dye van ſaba maecten ſibehao en Charthak/ Die van Saphar naim herbernden hare ſouē/ dē ſadamelech/ ende ſnamelech den goden dier van Sapharna im.

En want si den h^{er} h^{er} ſoc brecden/ maectē si hen priesters optē hoochte/ wt dē onderſte onder hē/ en dedeſe indē huylē optē hoochte/ Also brec den si den h^{er} h^{er} en dienden ooc den afgoden na elc volc wiſe/ van daer si gebracht warē/ En tot op deſen dach doē si na der ouē wiſen/ dat si noch den h^{er} h^{er} en brecfen/ noch hare ſeden en recht en doen/ na die wet en gebodē dat dye h^{er} h^{er} dē kinderē Jacob gebodē heeft/ den welcken hi dē name Israel gaf/ en maecte een verbontmet hen en ghe boot hen en ſprac/ en brecft geen ander godē/ ende en aenbidde niet/ en en dient hen niet/ en en offert hen niet/ mer dē h^{er} h^{er}/ die v^{er} wt dē lande Egypti gheleyt heeft/ met grooter cracht/ en wtgherec ten armē/ dien brecft/ dien aenbedet/ die offert/ en die ſeden rechte of oordel/ wet en gebot/ die hi v^{er} heeft laten ſcriuē/ die houdt/ dat ghi daer alcht na doet/ en anō godē niet en brecft/ en des verbōts dz hi met v^{er} maect heeft/ en vergetet n^{iet}/ dat ghi an der goden niet en brecft/ Mer brecft dē h^{er} h^{er} uwen God/ die ſal v^{er} berloffen van uwen vanden Mer deſe en hoopten niet/ maer si deden nae hare boordene wiſe/ Also brecden deſe heydenē den

G

dat: xvij. Capittel

h^{er} h^{er} en diēden ooc haren afgoden/ Also dedē ooc hare kinderen/ en kints kints kinderē/ gelielijc hare vaders gedaen hebben tot op deſen dach.

Vanden rücke des vromē Conincs ſakie/ en hoe hem Senacherib verwan ende benaude.

Dat. xvij. Capittel

En derden iaere Hoſea des ſoons Ela des Conincs Israel/ wert coninc hiſkia/ die ſone ſabas des Conincs Juda/ en was. xxv. iaer out doē hi coninc wert/ en regneerde. xxix. iaer te Jeruſalē zyn moeder hiet ſibi/ een dochter Sacharia/ en dede dat dē h^{er} h^{er} wel behaechde/ gelielijc zyn vader Dauid/ hi dede die hoochte af/ en brae dye calomnē/ en roeyde die volckhē wt/ ende ſriet die metalē ſlange in Ruckē/ die Moſe gemact hadde. Wāt tot dier tijt toe hadde die kinderē Israel ghe rooct/ en men hietē Rehulkā/ hi betroude vaſt indē h^{er} h^{er} den God Israel/ dat na hem ſijns gelielijc niet en was onder alle coningē Juda noch vooz hem geweeſt/ hi aenhinck dē h^{er} h^{er}/ en en wer niet achterwaerts vā hem af/ ende hielt ſine gebodē die dē h^{er} h^{er} Moſe ghebodē hadde/ En die h^{er} h^{er} was met hem/ En waer hi wt troc de de hi cloechelic/ Daer toe wert hi aufallich vanden Coninc vā Aſſyrien/ en en was hem niet onderdanich/ hi ſloech die Philiſteē oock tot Gaza toe. en hare palē vā die ſtote aen/ tot aen die baſte ſteden.

Inden vierdē iaer hiſkia des Conincs Juda/ dat was dat ſeuēſte iaer Hoſea des ſoons Ela des Conincs Israel/ doē troc Salmanaſſer dye coninc tot Aſſyrien opwaerts tegen Samaria/ ende belegerdeſe/ en woontte na dye iaren inden ſekten iaer hiſkia/ dat is int negenſte iaer Hoſea des conincs Israel/ Doen wert Samaria gewonne/ Ende dye Coninc van Aſſyriē voerde Israel wech/ tot Aſſyriē/ en ſetteſe tot Halah en Habor aēt water Soſan/ en in die ſtedē der Medē/ Om dat si die ſtemme des h^{er} h^{er} haers Gods niet gehoort en hadden/ en ſijn verbōt vooz by gegae hadde/ en al wat Moſe die knecht des h^{er} h^{er} gheboden hadde die en hadden si gheen gehoort/ noch ghedaen.

Indē veertihenden iaer des Conincs hiſkia/ troc op Sanacherib die coninc tot Aſſyrien tegen alle baſte ſteden Juda/ en namte in/ Doen ſeynde hiſkia die Coninc Juda/ tottē Coninc vā Aſſyrien tot Tais/ en hiet hē ſeggen/ ſchep nu beſon dicht/ Keert af van mi/ Wat ghi op legt dat wil ic draghen/ Doen leyde die Coninc van Aſſyrien op hiſkia den Coninc Juda/ dye hondert ponden ſiluers/ en dertich ponden gouts/ Also gaf hiſkia alle dat ſiluer dat inden huylē des h^{er} h^{er}/ en inden ſcatten des Conincs huylē gevonden wert/ Ter ſeluer tijt brack hiſkia die Coninc Juda/ die dueren aenden tempel des h^{er} h^{er}/ en die plaſſē dye hi ſelue hadde doen ouer ttecken/ en gafte den Coninc van Aſſyrien.

En die Coninc van Aſſyrien ſandt Tarthan en den ouerſten camerline/ en ouerſten ſchencier vā lachis tottē Coninc hiſkia/ met grooter macht tot Jeruſalē/ en si trocken op/ en doen si quamen hielden si aenden waterganc hi den hoghen poele die daer leyt aen der ſtaten op den acker des vol ders/ en riep den Coninc Doen quam wt tot hen

Eliahim die sone Hilkia / dyc hoofmeester / en Sebena die scriuer / en Joath die sone Assaph die Cæceller / En die opperste schencker sprac tot hen.

Vieue segt den Coninc Hilkia / Soo spreect die groote Coninc / die Coninc van Assyrie. Wat is dz tontē oft die stouthz / daer ghi v op verlaet / Meynt ghy datter noch raet en macht is te stryden? Waer op diaet ghi v dan n / dz ghi bā mi afgeuallen zijt / Siet / blaet ghi v op dien gebrochē rietstoc / op Egypten / die welcke ist datter yemant op leet oft stuent / so sal hi hē in die hant gaē / en die doot boze / Also is Pharao die Coninc in Egypten alle die hen op hem verlaten / Mer oft ghi tot mi wildet seggē / Wi verlaten ons opten h. E. E. onsen God / En is hidan niet die / des wcles hooschtē en outaer Hilkia heeft afgedaen / en geseyt tot Juda en tot Jerusale / voor desen outaer die tot Jerusale is / sult ghi aenbeden.

Dus maect n v eenen hoope in den Coninc van Assyrien so wil ic v twee duyfent peerde geue / laet sien / oft ghi v v ruyters daer toe mocht geue / hoe wilt ghi dan bliuen voor de minste grauē een / mīns herē onderlaten? En verlaet v op Egyptē / om der waghens en ruyters wille? Meynt ghy dat / dat ick sonder den h. E. E. op ben getrockē / dat ic dese ke de soude bederuen? Die h. E. E. heuet mi geheeten treect op in dat lant ende verderuet.

Doen sprac Eliahim die sone Hilkia / en Sebena en Joath totten opperste schencker / Spreect met u w en knechten in Sitsisch / want wi verstaent / ende en spreect niet met ons in Pootscher talen voor de ooren des volcs dat opter mueren is / Mer dyc opperste schencker sprac tot hē / heest mijn heere my dan tot u w en heere / oft tot v ghesonden / dat ic dus danige woorden soude spreke. Ja tontē mannē die op die mueren sitten / dat si met v haer eyghen milt soudē eten / en haer pisse drincken.

Also stont die opperste schencker / ende riep met luyder stemmen in Pootscher talen / en sprac seggen de / hoorst dat woorde des grootē Conincs / des Conincs van Assyrien / So seyt die Coninc / En laet v Hilkia niet verleyden / Wāt hi en mach v n v verlossen van mijnē hāt / en en laet v Hilkia niet vertrouwen op den h. E. E. / dat hy seyt. Dyc h. E. E. sal ons verlossen / en dese stadt en sal me in de handen des Conincs van Assyrie gegeue werde / En hoorst Hilkia niet / Wāt dus spreect die coninc vā Assyrie

Doet aen mi die seegeminge / en comt tot mi wt / so sal ic v an sinen wijnstoc / en van sinen blychboō eten / en van sinder fonteynen drinckē / tot dat ic come en hale v in een lant / dat u w en lande ghelic is / daer cozen / most / broot / wijnbergen / olyfboomen olie en honich in is / so sal haer leuen bliuen en nyet steruen / En hoorst Hilkia niet / want hi verleyt v / dat hy seyt / Die h. E. E. sal ons verlossen / hebben oec die goden der heydenē een yegelic zijn lant verlost bander hant des Conincs van Assyrien / Waer zyn die godente hemath en Arphat / Waer sijn die goden tot Sepharnaim? heua en Iwa / hebben si Samaria oec verlost van mijnēder hande. Waer is een God onder alle Goden der landen / die sijn lant van mijnēder hant verlost / dat de h. E. E. Jerusale van mijnēder hant soude verlossen.

Wat volck sweech stille / en en antwoorden hem niet / Wāt die coninc hadde gebode en geseyt / En

antwoort hem niet / Doe quam Eliahim die sone Hilkia die hoofmeester / en Sebena die scriuer / en Joath die sone Assaph die Cæceller tot Hilkia / m v gesehoorden cleedere / en bootstrapten hē die woorden des ouersten schenckers.

Hilkia seynt tot Esaiam / die troostet hē / Hoe dat God Hilkia onsette / ende verlostē.

Das .xix. Capittel

En die Coninc Hilkia dat hoorde schoorde hi sine cleedere / en dede eenen sack aē / en ghinc in dat huys des h. E. E. / ende sandt Eliahim den hoofmeester / en Sebena den scriuer mette ousten puestere niet sackē ghecleet / totten prophete Jesaia / de sone Amoz / en si sprake tot hē So leit Hilkia / Dit is eenē dach der noot / en berispingen / en blasphemie / die kindere sijn aē die gheboorte gecome / en daer en is gheen cracht te vare oft mislechen die h. E. E. v Godt wilde alle dyc woorden des opperste schenckers hoorē / dien zyn heere die Coninc van Assyrien ghesonden heuet / schimp te spreken den leuēden God / en te schelde met woorden / die de h. E. E. God gehoozt heuet / so heft v ghebet op voor die ouerbleuen / dyc noch voor handen zyn

En doe dyc knechten des Conincs Hilkia tot Jesaia quamē so sprac Jesaia tot hen. Also segt dīnen heere / Dus spreect die h. E. E. / en v rest v n v voor die woorden die ghy gehoozt hebt / daer mede mi die knapen des conincs vā Assyrie gheblasphemēert oft gelakert hebben / Siet / Ick wil hē eenen gheest late geue / dat hi een geruchte hoorē sal / en weder in zyn lant treckē / en wil hem door t weert bellen in zyn lant.

En doe die ouerste scēcker weder quā / vont hy den Coninc van Assyrien stridende teghen Iwana / wāt hi hadde gehoozt dat hi van Iachis getrocken was / en hi hoorde van Chirhaka den Coninc der More / Siet / hi is wtgetrockē om tegē v te stryde. Doe heerde hi omme en sandt bodē tot Hilkia / en liet hē seggē / Also segt Hilkia den Coninc Juda / En laet v w w en God niet verleyden / op dien ghi v verlaet en spreect / Jerusale en sal niet in die handen des Conincs vā Assyrie gegeue werde / Siet / ghi hebt gehoozt wāt die Coninghē van Assyrien ghedaen hebbe allen landē / en die vbannet / en souv ghi verlost werden / hebbe die goden der heydenen die oec verlost / die welke mīre baders hebbe verdoue / Sozā Harā / Aezeph en die kindere Eden / die tot Thelassar waren / Waer is die Coninc tot hemat / die Coninc tot Arphad / en die Coninc der stadt Sepharnaim / heua en Iwa

En doe Hilkia die vrieuen vanden boden ontsaen en gelesen hadde / ghinc hi op tontē huys des h. E. E. / en streete hem wt voor de h. E. E. en badt voor den h. E. E. en sprac / h. E. E. God Israēl / ghi die ouer Cherubin sidt / ghi zyt alleen God / onder alle conincnicken opter aerden / ghy hebt hemel en aerde gemaeet / h. E. E. neyghet v oore en hoorst / doet u w en oogē opē en siet / en hoorst die woorden Senecherib / die hier gesonde heeft schipe te spreke de leuēde God / Het is waer h. E. E. / dyc coninghen van Assyrien hebben dyc heydenen mette swerde verniet / en haer lat / en hebbe haer

goden int hier geworpe/Want het en waren geē
godē/mer wercken der handē der menschen hout
en steen/Daeromme hebben sise vernict/Maer
nū hēcē onse God/helps ons wt sijnder handt
op dat alle conincliche der aerde bekennē/dat ghi
hēcē alleen God sijt

Doen sandt Iesaja dye sone Amoz tot Iiskia
en liet hē seggen/So spreect die hēcē die God
Israel/Al wat ghi tot mi gebedē hebt van Sane-
herib den Coninc van Assyrien/dat heb ic gehoort
Dit ist dat de hēcē teghen hē gesproken heeft/
Die maghet die dochter Zion veracht v en bespot
v/die dochter Ierusalē scuddet haer hooft achter v
Wā hē hebt ghy bespelt en gelaet/ouert wpe hebt
ghi v sēme vheue/ghi hebt v oogen verheue tegē
den heylighē in Israel/ghi hebt den hēcē door
uwe bodē beselint en gesept/Ic ben door die me-
nichte mijnder wagens op dye hoochte der bergē
gestegen/optē sden des Libanō/Ic hebbe sine ho-
ghe Cederboomē/en wtgelesene dennēboomē af
gehoudē/en ben gecomē aen die wterste herberge
des wouts zijns Carmels/Ic heb gegrave en wt
gedronckē die bzeemde wateren/en hebbe mettē
plante mijnder boeten die zeen verdroocht

Maer en hebdi niet gehoort dat ic sodanich lā-
ge te horen gedaen hebbe/en van beghinne heb ic
bereyt/Maer nū heb ic late comē/dat twistachtigē
vaste stede sullen ballē in eenē woeste steēhoop/
en die daer inne woonē/sulle mat oft luscich sijn/
en bzeesen en hen scamē/en sullen werdē als dz gras
opten velde/en als dat groene cruyt to ssten hoy op
die dake/dat berdozret eert rijp wert/Ic weet v
woonē/v wt en in treckē/en v rasen tegē mi Wāt
ghi dan tegē mi ract/en uwe ouermoet door mij
oozen opgedomwē is/so wil ic v eenē rinck aen v
nuesen leggen/en een gebit aen v lippen/en wil v
wederomme leydē door den wech/daer ghi door
gecomen sijt

En dit si v een teekē/In desen iare etet wat ge-
ualis is/Indē anderē iare wat vā sels walcht/in
de derde iare/saeyt en maeyt en plātet wijnbergē
en etet hare bryckē/En die dochter Juda die ont-
ulucht ende ouerbleuen is/sal boorder onder haer
wortelen/ende ouer haer seluen brycht draghen/
Wāt vā Ierusalē sullen wtgaē die ouergebleuene
en bandē berech Zio die ontloopē sijn/Die zeloc-
heit des hēcē Zebaoths sal dat doen

Daeromme spreect die hēcē vande Coninc
tot Assyriē aldus/Hi en sal in dese stadt niet comen
noch gheenē pñl daer inne schietē/noch daer en sal
gheenē sebilt voor comē/noch geenē wal en sal hy
daeromme leggē/mer hy sal den wech weder om
reysen/den hi gecomē is/en sal in dese stadt nē
comē die hēcē seget/en ic wil dese stadt bescher-
men/dat ic haer helpe om mincē wille/en om Da-
uid mīns knechts wille

En die Engel des hēcē boer inder seluer
nacht wt en doech indē legker vā Assyriē/hōdert
en herxv.duplent manne/En als si hē smozghe nē
broech op maectē/siet/doē lagē daer al enckel doo-
de lichamē/Als brac Saneherib dye coninc van
Assyrien op/en troe wech/en keerde weder om/en
bleef te Ninive/En doē hi aēbede inden huysē Ri-
hoch zijns Gods soo sloeghen hem metten swer-

de Adramelech en Sarrezer sine sone/en siontulo
de int lant Ararat. Ende sine soon Assarhaddon
wert Coninc in sijn stede.

Ezechias wort totter doot toe cranc/mer Je-
sias wt beuelde des hēcē toefit hē noch
vijft hien iare te leuē/ende wat Ezechias den hey-
denschen Coninc dede/ende hi verthoonde den
hēcē.

Dat .xx. Capittel.

O dye tijt wert Iiskia doot sieck/Ende
die Propheet Iesaja die sone Amoz quam
tot hem/ende seyde tot hem/Dus seyt de
hēcē/Geschiech v huys/Wandt ghi sult steruen
ende nyet leuende bliuen. Hy keerde sijn aensicht
ter wandt/ende badt totten hēcē/Ende sprac
Gh hēcē ghedenct doch dat ick getrouwe
sijk hoor v ghewandelt hebbe/ende met volmaec-
ter herten/en heb ghedaen dat v behaecht/Ende
Iiskia weende seet.

En doen Iesaja noch niet ter stadt half wt ghe-
gaen en was/soe quam des hēcē woort tot
hē en sprac/Keert wederomme/en seget Iiskia den
pince mijns voles/Dus spreect die hēcē die
God vos baders David/Ic heb v ghebet gehoort
en uwe tranen gesien/Siet/ic wil v gesont maken
op den derde dach siddi opgaē in dat huys des hēcē
en wil sijfthien iare tot uwe leuen doen/en
v en dese stadt berlossen vanden Coninc tot Assy-
rien/en dese stadt bescermen om minen wille/ende
om mijns knechts Davids wille/En Iesaja sprac
Sijngt herwaerts een stue vijghen/ende doen sise
brachten/leyden si die op die droefte oft sweere/en
hi wert ghesont.

Iiskia sprac tot Iesaja/welc is dat teeken dat
mi die hēcē ghesont sal maken/en dat ic in des
hēcē huys op gbaen sal inden derden daghe/
Iesaja sprac/Dat teeken siddi hebben vande hēcē/
dat die hēcē doen sal/dat hi gesproken
heeft/Die schaduwe sal thien graden voorwaerts
gaen/oft thien graden achterwaerts gaen/Iiskia
sprac/Het is lichtelijck dat die schaduwe thie gra-
den nedertwaerts gae/dat en wil ic niet/maer dat
si thien graden achterwaerts te ruggē gae/Doen
riep Iesaja den hēcē aen/Ende dye schadu-
we ghinck achterwaerts te ruggē thien graden
aen den wijser Ahas/die hi nedertwaerts was ghe-
gaen.

Tot dier tijt seynde Siodach die sone Saledā
des soons Saledā Coninc te Sabel/brieuen en-
de ghiften tot Iiskia/want hi hadde ghehoort/dat
Iiskia crac was ghewest/Maer Iiskia was bo-
lic met hē liede/en thoonde hē die geheele apotcke
siluer/gout/speerie/ende den beste olye/ende dat
harnasch huys/ende al wat in sinen schatten boor-
handen was/Daer en was uiet in sijn huys/ende
in sijnder gheebder heerschappie/dat hen Iiskia
niet en thoonde

Doen quam Iesaja die Propheet tot den Con-
inc Iiskia/ende sprac tochem/Wat hebben de
se lieden gheseyt/ende van waer sijn si tot v ghecomen/
Iiskia sprac/Sy sijn wt verren landen tot
mi ghecomē/van Sabel/hi sprac/Wat hebben
si ghesien in uwen huysē Iiskia sprac/Sy heb-
ben al ghesien wat in mijnen huysē is/ende daer
en is nyet in mijnen schatten/dat ick hen sijk heb

Het vierde boec der coningen

Dat. xxi. Capittel

niet gethoont en hadde/ Doen sprac Iesaja tot Hizkia/ hoorc des h. E. E. E. woort/ Siet/ d'ertit coet dat al tot Habel wech gedrags sal wordē wt uwē huyle en al wat uwe vaders vergadert hebben tot op desen dage toe/ en daer en sal niet ouerghe laten werden seyt die h. E. E. E. Daer toe die kinderen die van v comen/ die ghi winnē sult/ sultē genomē werden/ dat si camerlingen sijn soude int palleis des conincs tot Habel/ Hizkia sprac tot Iesaja/ Dat is goet dat de h. E. E. E. gesproken heeft/ en sprac noch het sal doch vrede en trouwe sijn tot minen tijden

Wat meer van Hizkia te seggen is / en alle sine macht/ en al wat hi ghedaen heeft/ en den poele/ en die watergangen/ daer mede hi water in die stad ghelept heeft/ siet dat is ghescreuen in der Cronica der coningen Juda / En Hizkia ontslep met sinen vaderen/ ende Manasse sijn sone wert Coninc in sijn stede.

Van den riscke des godlosen Conincs Manasse/ hoe dat hi geleest heeft/ en hoe dat hi gestorven is/ Van sinen sone Amon.

Dat. xxi. Capittel.

Manasse was twalef iaer out doe hi coninc wert / en regneerde . lb. iaer te Jerusale / Sijn moeder hiet hephziba en hi dede dat den h. E. E. E. mishaechde/ na den grouwelic der heidenen die de h. E. E. E. voor den kinderen Israel verderue hadde/ en verkeerde hē/ en timmerde die hoochte/ die sine vader Hizkia hadde vernielt/ en rechte Baals outaer op/ en maecte Boschēs gelijk Abab dye coninc Israel gedaē had/ En aēbadt alderhande heit aende hemel en diēde hē / En timmerde outare in den huyle des h. E. E. E. daer af dye h. E. E. E. ghelept hadde/ Ic wil minē name te Jerusale setts/ en hi timmerde alle heyr aenden hemel outare/ in beyde den houen aenden huyle des h. E. E. E. En liet sinen soon door tvier gaen / en had acht op bogellanc/ en teekenē/ en hiel waerleggers/ en tcken bedieders/ en dede des vele dat dē h. E. E. E. misgaede/ daer mede hi hem verthooynde.

Hi sette ooc eenen Boschēs afgod/ dien hi gemaect hadde in dat huys/ van welken die h. E. E. E. tot David/ en tot Salomo sinen sone geleyt hadde In desen huyle/ en te Jerusale/ die ic vercoren hebbe wt allen stāmen Israel/ wil ic minē name setten ewelich/ en en wil den voet Israel niet meer bewēge late handē lande d'at ic hare vaderē gegeue hebbe/ It nochtās / dat si houdē en doen na alle diē dz ic geboden hebbe/ ende nae alle die wet die hen mij kinecht Mose geboden heeft. Maer si en hoordē nī maer Manasse verleydese / dat si erger deden dan die heydenen/ die de h. E. E. E. voor die kinderen Israel vernielt hadde.

Doen sprac die h. E. E. E. door sine knechten die propheten seggēde/ Om dat Manasse die Coninc Juda dese grouwelicheyden gedaen heeft/ dye atger sijn dan alle die grouwelicheyden die de Amoziten gedaen hebben / die door hē geweeft sijn/ ende heeft Juda ooc doen sondigen aen sinen afgoden/ Daer om seyt die h. E. E. E. dye God Israel aldus/ Siet/ ic wil ongheluc ouer Jerusale en Juda brengen/ dat so wie het hoorc sal/ dye sultē beide die ooren dincen/ oft cuyten/ en wil ouer Jerusale d'z

meecknoer Samaria trecke / en dat gewichte des huys Abab / en wil Jerusale wiscuddē/ gelijcmen schotēle wiscuddet / en wille ontsloote En ic wil sommighe vā minē eefdele ouer laten bliuen/ en die geue in die handē haerder viande/ also dat si een roof en plucke werden alle haerder vianden/ om dat si gedaē hebbe dat mi mishaecht/ en hebbe mi verthooynt/ vā dien daghe aen doen ic hare vaders wt Egypten leyde/ tot desen dach toe

Soe storte Manasse veel onscudichs bloets tot dat Jerusale hyer en daer vol wert / behaluen die sonde daer mede hi Israel dede sondigen/ alsoe dat si deden dat den h. E. E. E. qualijc beuēl

Wat meer van Manasse te seggē is / en al wat hi gedaen heeft/ en sine sonden die hi dede/ siet dat is ghescreuen in der Cronica der Coninghē Juda / En Manasse ontslep met sinē vaderen / en wert begrauen inden hof aen sinen huyle/ te wete inden hof Wā / ende sijn sone Amon wert coninc in sijn stede.

Amon was .xxij. iaer out doen hi coninc wert en regneerde twee iaer te Jerusale / Sijn moeder hiet Mesulemet / een dochter haruz vā Iacha/ en dede dat den h. E. E. E. mishaechde/ gelijk sijn vader Manasse gedaen hadde / en wādelde in alle dē wege die sijn vader gewādelde hadde/ en diēde den afgoden/ den welckē sijn vader gediēnt hadde/ en aēbadtē/ en verliet den h. E. E. E. sijnder vaders God en en wādelde niet inden wech des. h. E. E. E.

En sine knechten maecten een verbont teghen Amon/ en dooden den coninc in sijn huys/ Maer dat volc inden lande verstoech alle dye dat verbōt tegen den coninc Amon gemaect hadden/ En dat volc indē lande maecte Josia sinē soon Coninc in sijn stede/ Wat Amon meer gedaen heeft/ siet dat is ghescreuen in die Cronica der coninghē Juda / En men begroef hem in sinen graue / inden hof Wā / En sine soon Josia wert coninc in sijn stede. Van den conincrick Josie/ hoe ghetrouwelijck en vomelic dat hi wandelde.

Cap. xxii

Josia was acht iaer oudt doen hi coninc wert / en regneerde eenēdertich iaer te Jerusale / Sijn moeder hiet Jedida / een dochter Abaia van Basath/ en dede dat den h. E. E. E. wel behaechde / en wandelde in alle den wech sijn vaders David/ en en weer niet noch ter rechter noch ter linker hant af.

J Josias leeft in deser tijt

En inden achtienēden iaer des Conincs Josia/ sandt die coninc Saphan / den soon Haha / des soons Mesullam den scriuer in dat huys des h. E. E. E. en sprac/ gaet op totten hoogen priester Hizkia / dat men hem dat gheue gheue/ dat tottē huyle des h. E. E. E. gebracht is/ dat die bewaerders aēden doypel vergadert hebben handē volcke / dat si dat den arbeypers geuen / die gestelt sijn mt huys des h. E. E. E. / en gheuent den verclieden aende huyle des h. E. E. E. / dat si repareē wat veruall oft ongereket is aent huys/ te weten den timmerliēde/ oft metters / ende pleckers / en die daer hout en be houtwē steenē roope sultē / om dat huys te repareeren nochtans datmē gheē reckeninghe van hē en neme / vā dē gelde/ d'z onder haer handē gedaē wert/ maer dat si dat op gelooue handelen

En die hooge priesters Hilkia sprac totte scriuer Saphā/ Ic heb dat wetboec gevonden int huys des hē Eſaer/ En Hilkia gaf dat boeck Saphan dat hēt soude lesen/ En Saphan die scriuer bracht dē Coninc/ en seyt hē weder en sprac/ Wie knechten hebbe dat gese te samen gesmolte oft gekampet/ dz indē huyse gevonden is/ en hebbe aē arbeyders ghegewē die gestelt sijn aendē huyse des hē Eſaer. Soe seyde Saphā die scriuer dē Coninc/ en sprac Hilkia die priester gaf mi een boec Ende Saphan laet voor dē Coninc.

Mer doen die Coninc hoorde die woordē indē wetboec/ scoorde hi sine cleedere/ en die Coninc geboot Hilkia den priester/ en Hilkia dē sone Saphā en Achboz den sone Michaia/ en Saphan den scriuer/ en Aſaia den knechte des Conincs en sprac Saet henen en bracht dē hē Eſaer voor mi/ voor volc/ ende voor geheel Juda/ bā dye woordē des boecs dat gevonden is/ wāt het is een groote vervolghenheit des hē Eſaer/ die ouer ons ontske is/ om dat onse vaders die woordē des boecs niet ghehoort en hebbe/ dat si ghedaen hadden al wat daer inne ghescreuen is

Soe ghinc Hilkia die priester/ Achboz/ Saphan/ en Aſaia/ tot der propheten Hulda/ den wiue Sallum/ des soons Thilkwa/ den soons Harhā/ des wachters der cleeders/ en si woonde te Ierusalē indē anderē deele/ en si sprac mē haer Si sprac tot hē/ So spreect die hē Eſaer dye Godt Israel/ Segt dē man die v tot mi ghesonden heeft/ So spreect dē hē Eſaer/ siet/ ic wil ongeluc ouer dese stadt/ en haer inwoonders brengen/ alle die woorden der wet die de Coninc Juda heeft laten lesen/ om dat si mi verlatē/ en anderē godē gheroort hebben/ dat si mi vertoornē met alle werckē haerder handē/ Daeromne sal mine vervolghenheit haer ouer dese plaecte ontske/ en niet wtghebluft wēdē/ Mer dē Coninc Juda die v gesondē heeft/ om dē hē Eſaer te brage/ sult ghi aldus seggē/ So seyt die hē Eſaer die Godt Israel/ Om dat v herte verweert oft vermorwet is vandē woordē die ghi gehooit hebt/ en hebt v berootmoedicht voor dē hē Eſaer/ als ghi hoorde dat ic gesproken hebbe tegē dese stadt en haer inwoonders/ dat si een verwoekingē en eenē vloecullen sijn/ en hebt utwe cleedere gescoort/ en hebt geweeent voor mi/ Soe heb ic oec verhoort spreect dē hē Eſaer/ Daerom wil ic v tot wien vaders bergaderē/ dat ghi met vreden in v graft vergadert wēt/ en dat wse oogē nē en sē dat ongeluc/ dat ic ouer dese plaecte brengen wil/ si leyden den Coninc weder

Soe dat Josias dat boeck des verbonts dede den volckelēsen/ En hoe hi die rechte Gods erte weder oprechte Aan Joachas sone

Wat. rriij. Capittel

Mer doen die Coninc wech sandt soe bergaderdē hen tot hē alle die Suds in Juda en Ierusalē/ en dye Coninc ghinc op int huys des hē Eſaer/ en alle manne Juda/ en al die inwoonders te Ierusalē/ met hē priesters en prophetē/ en allet vole beide cloyen en groot/ ende men las voor haer ooren alle die woorden des boecs/ vandē verbonde dat inden huyse des hē Eſaer gevonden

was/ en die Coninc ghinc aen een raioune/ ende maecte een verbont voor den hē Eſaer/ dat si dē hē Eſaer na souden volgen/ en heuden sine gebode ghetuygenisse/ en souden wt gheleider betten/ ende wt gheleider ziele/ dat si op souden rechte die woorden des verbonts dye ghescreuen stonden in desen boec/ Ende allet vole terde in dat verbont.

Ende die Coninc geboot dē hoogen priester Hilkia/ en den priester der tweeder oordinen/ ende dē duetwacher s aenden doppele/ dat si wt den tempel souden doeiv/ alle die vaten die den Saal/ en dē voscen/ en alle dē heyl des hemels gemact wāre en verbrādele buyten voor Ierusalem/ int dal Kidron/ en haer stof wēt gedragē tot Bethel/ En hi dede die Camarim af/ die welke die Coningen Juda gesticht hadden/ om op die hoochten te roockē inden steden Juda/ en ront om Ierusalē/ Soek die roockers Balaas en der Somien en der Manen/ en der twell tekenen/ en alle des heyls aendē hemel/ En dede dat voscen wt den huyse des hē Eſaer boeren/ buyte voor Ierusalē in die beke Kidron/ en verberndet in die beke Kidron/ en maectet tot puluer/ en wēp dat stof op dye grauen der gemeynder liede/ En hi brac af die buyten der reeders/ dye aenden huyse des hē Eſaer waren daer inne die wien/ buyten tot voscen maecte

En hi liet alle priesters wt den steden Judaromen/ en verontreymde die hoochte daer die priesters roockē/ bā Seba aen/ tot Berleba toe/ Ende brac die hoochte in die poorten af/ dye dueren der poorte waren Josias des stadt boechs oft bachelou wēlter sincker hant wā/ als men totter poorten der stadt ghact/ Nochtans en hadden die priesters der hoochten noyt opten outaer des hē Eſaer te Ierusalē ghycoert/ maer si āten banden ongeluer den broode met haren broederen

Hi ontfuyverde oec dat Tophet in dat dal der kinder Hinnon/ op dat niemant sinen soon oft sine dochter den Molech doort vierde liet gaē/ En dede die peerde af/ welke die Coninge Juda der sonne hadde geset/ indē inganc des hē Eſaer huys/ tot een teckē Achā Melech/ des camerincs/ dye tot Parwarim was/ en de wāges der sonnen verberude hi mē vier/ en die outaers opt dā indē sael/ hā die die Coninge Juda gemact hadden/ En die outaers die Manasse gemact hadde inden tweē houen des hē Eſaer huys/ brack die Coninc af/ En liep bā daer/ en wēp hare stof in die beke Kidron.

Soe die hoochte die voor Ierusalē waren ter rechter hāt aendē berch Malthe/ die Salomo die Coninc Israel ghetimmert hadde/ Achozech den groutwel van Sidon/ En Tamos dē groutwel van Moab/ en Milcom den groutwel der kinder Hinnon/ verontreymde die Coninc/ en brack die colōnen/ en wtropede die voscen/ en veruilde hare plaecte met menschen ghebeenten.

Soe den outaer te Bethel/ die hoochte die Jerobeam gemact hadde/ die sone Nebat/ die Israel sondigē dede/ den selue outaer brac hi af/ ende dye hoochte/ en maectese tot puluer/ en verbrāde dat voscen/ En Josias keerde hē om/ en sach die grauen die optē berch wāre/ en sandt wech/ en liet die knokē oft beene wt de dē graue hāle/ en verbrādele optē outaer/ en verontreymde die na dē woordē

des h. E. S. dat die man Godts wtgheeroepen hadde/die sulcs voorsyft hadde.

En hy sprac/Wat is den titel/die ic hier sie: en de lieden inder Stadt sprake tot hē/het is dat graf des mans Gods/die van Juda quaen riep dat wt/dat ghi gedaē hebt tegē dē outaer te Bethel/En hi si de/Laet hē ligge/niemāt en be wege zjn gebeente/Als woerdē sine gebeente gesalweert/mette gebeente des propheten die van Samaria gecome was hi dede ooc wech alle die huylen der hoochten in den stede Samarie/welcke die Coningen Israel gemaect hadden om te vertoornē/en dede mē hē in alle manieren so hst tot Bethel gedaē hadde/en hi offerde alle priesters der hoochten die daer waren op die outaten/en verberender also mensche beene op/ende quam weder te Jerusalein.

En die Coninc gebodt den volc en sprac/hout den h. E. S. wden God paelste/so het gestreuen staet indē boecke des herbonys/Waer daer en was geenē paelsten also gehoude als desen/vā der rechts tijt aen die Israel geoordeelt hebbē/en in alle den tijden der Coningē Israel en der Coningē Juda/maer in den achtenden iaer des Conincs Josia wert desen paelstchen gehouden den h. E. S. te Jerusalein.

Sac baechde Josias wt alle waertleggers/trekenbreiders/beelden en afgode/en alle grouwelen die in den lande Juda en Jerusale gesien wordē/op dat si die wordē der wet op soude rechte/die ghecreuen stonde in den boec dat Isilkia die priester in den huyse des h. E. S. vort/Sijns gheschichten en was voor hē gheen Coninc geweest/die also wt gebeder herten/wt gebeder sielē/wt alle crachten hē tottē h. E. S. bekeerde/na alle dye wet Mose/ende na hem en quam zjns geljcken niet op.

Nochtans en keerde hē die h. E. S. niet badet verbolghetheyt sijnder grōder grāscappē/daer mede hi ouer Juda vertoornē was/om alle die dwelkinge of tēpteringe/daer mede hem Manasse verwech hadde/En die h. E. S. sprac/ Ic wil Juda vā minē aensichte doe/gelijc ic Israel wech gedaē hebbe/en wil dese stad verwerpen/die ic verzoen hadtē weten Jerusale/en dat hūs daer ic al gesien hebbe/Minē name sal daer sijn/Wat meer van Josia te seggen is/en al wat hi gedaē heeft/siet/dat is gescreeuen inder Cronike der Coninghen Juda.

Tot zjnder tijt troc Pharao Necho/die Coninc in Egypte op/tege dē Coninc van Assyriē/aen dat water Phrath/Mer die Coninc Josia troc hē tege/en stec in Megiddo/doe hi hē gesien hadde/en sijn knechte boerde hē doot van Megiddo/en brachten hē tot Jerusale/en begroeuē hē in sine graue En dat volc indē lande nā Joahas dē soō Josia/en salde hē/en maecten hē coninc in zjns baders stede

Dien twintich iaer was Joahas ouer/doe hi coninc wert/en regneerde drie maende te Jerusale/Sijn moeder hiet Hamutal/een dochter Jeremia vā Iibna/en dede dat dē h. E. S. misbaechde/ghehe sine baders gedaē hadde/Mer Pharao Necho vynch hē te Assat/indē lande Hemath/op dat hi nē regneerde en soude te Jerusale/en leyde een schattin ge opt lāt/hondert pont siluers/en eē pont gouts En Pharao Necho maecte Eliakim den sone Joahas Coninc in zjns baders Josia plaecte/en keerde

sine name Joiakim/mer Joahas nā hy/en bracht hem in Egypten/al daer sterf hi.

En Joiakim gaf dat siluer ende gout Pharao nochtas scatte hi dat lāt/dat hi dat siluer soude geue/na dat beuel Pharao/En hē na sine vermogē scatte hi aen siluer en gout/onder dat volc indē lāde/dat hi den Pharao Necho gaue/Joachim was xv. iaer out doe hi Coninc wert/en regneerde elf iaer te Jerusale/Sijn moed hiet Sevida/een dochter Bedaia vā Suma/en dede dat den h. E. S. misbaechde/ghehe sine baders gedaen hadden.

Die Coninc Nabuchodonosor verwinnt Joiakim dē Coninc Juda/en voert sine sone Joachin tot Babel

Dat. xliij. Capitel.

Et zjnder tijt troc op Nebucadnezar/die Coninc tot Babel/ende Joachin wert hem onderdanich drie iaer en hi keerde hē omme/en viel van hē En dye h. E. S. liet crisch knechten om hē comē wt Chaldea/wt Siritē/wt Moab/en wt den kinderē Ammon/en lieffe in Juda comen op dat si hē te niet soude doen/na den woerde des h. E. S. dat hi gesprokē hadde doo: sine knechte die prophete/het geschiede Juda also/na den woerde des h. E. S. dat hise ban sine aensichte soude doe/om die sonde Manasse/die hy ghedaen hadde/Soc am des ontsuldige bloets wille/dat hi storte/en maecte Jerusale vol met ontsuldige bloede/en wildet die h. E. S. niet vergheuen

Wat meer te seggē is vā Joachim/en al wat hi gedaē heeft/siet/dat is ghescreuē inder Croniken der Coningē Juda/En Joachim ontsiep met sine baders/en zjn sone Joachin wert Coninc in zjn plaecte/En die Coninc in Egypte en troc nē meer wt sine lāde/Wat die Coninc tot Babel hadde hē genomē allet wat des Conincs in Egypte was/vā die beke Egypte aen/tot den water Phrath toe

Joachin was. xvij. iaer out/doen hy Coninc wert/en regneerde drie maende te Jerusale/Sijn moeder hiet Nechusta/een dochter Enatā van Jerusale/En dede dat den h. E. S. qualijc beuel/gelijc zjn vader ghedaen hadde.

In dier tijt trockē op die knechte Nebucadnezar/des conincs tot Babel/te Jerusale/en quamē aen die stad met volwerc/En doe Nebucadnezar totter stad quam/en sine knechte/belegerde hise/Mer Joachin die coninc Juda ghinc wt totten coninc van Babel/met zjnder moeder/met sine knechten/met sine ouerste/en camerlinge/en dye coninc van Babel ontsinc hem int achste iaer zjns Conincnes.

En nā vā daer wt alle die scattē indē huyse des h. E. S. en indē huyse des conincs/en sloech in stukē alle gulde batē die Salomo die coninc Israel gemaect hadde indē tēpel des h. E. S. so dye h. E. S. gesprokē had en boerde geheel Jerusale weth/alle ouerste/alle machtige/thie dypsent gheuāgē/en alle timmerliede/en alle smede/en en liet daer niet ouer bliue/dan slichste volc des lants.

En boerde Joachin wech tot Babel/die moeder des conincs/die witten des conincs/en zjn camerlinge/daer toe die machtige indē lāde leyde hy ooc geuāgē vā Jerusale tot Babel/en wat der beker liede wart/leue dypsent/en die timmerlieden

en smeden duylen/alle stercke crÿsch mannē/ En die Coninc van Babel vrachtte tot Babel/ en die coninc vā Babel maecte Mathania /zÿns vader o hoeder tot eenē Coninc in zÿn ſtede/ en veranderde ſinen name Zidckia

Zidckia was .xxi. iaer out/ doc hi coninc wert en regneerde te Jeruſalē .xi. iaer/ Sÿ moeder hiet Hamitah/ een dochter Jeremie vā Iſraē/ En hi dede dat den hÿ Eſaÿ miſſaechde/ alſo Joiakim ghebden hadde/ wāt het geſchiede alſo met Jeruſalē en Juda/ wt die grāſchap des hÿ Eſaÿ/ tot dat hiſe van ſinen aenſichte wierp /ende Zidckia viel vanden Coninc te Babel

Rebucad Nezar belegert en verwelddicht Jeruſalē/ en verberntſe/ Si brenget die inwoonders tot Babilonien

Dat .xxv. Capittel

De het geniel mit negende iaer zÿns coninczÿns/ op dē tÿndenden dach der tÿndeder maent/ ſo quā Rebucad Nezar die Coninc tot Babel/ met alle zÿnē macht te Jeruſalē/ en ſi beleggherden hen daer tegen/ en tÿmmerde een beſtudeſel cōt om me die ſtadt/ Alſo wert dÿe ſtadt beleghert/ tot int elſte iaer des Conincs Zidckia/ Maer in die negēſte maēt wert dē honger ſterc in die ſtadt/ alſo oec dat dat volc des lants niet te eten en hadde

En die ſtat wert vā een geſcoort/ en alle crÿſch mannē bluchte hider nacht door den wech vander poorte/ tuſſe dē twee muere dÿe tot des Conincs hof gaet/ Maer die Chaldeen lagen om die ſtadt.

En hi bluchte door dē wech tottē blackē velde Maer die macht vandē Chaldeē iaechde dē Coninc na/ en greep hē int black velſe tot Jericho/ en alle de oorloochs liede die bi hē warē/ die worden vā hē vſtroopt/ Si grepē den Coninc/ en leydē hē op totten Coninc vā Babel te ſiblat/ En ſi ſprakē met hem van oordeelē. En ſi dooden dÿe kinderen Zidckia hoor/ ſinē oogē/ en vblindē Zidckia zÿ oogē/ en bōden hem met ketenen/ ende leyden hem tot Babel

Indē leuenſten daghe der vijfſter maent/ dat is dat negētÿndende iaer Rebucad Nezar des conincs tot Babel/ quā Rebuzar Adon / hoofmeester des Conincs tot Babel knecht/ tot Jeruſalē/ en vbrāde dat huys des hÿ Eſaÿ/ ende dat huys des Conincs/ en alle huysen te Jeruſalem/ en alle groote huysen verbernde hi metten viere/ En die geheele macht der Chaldeē/ dÿe mettē hoofmeester was/ brac die muere ront om Jeruſalē Maer dat ander bole dat in die ſtadt gebleuē was/ en die tottē Coninc van Babel vielē/ en dar ander gemeyne volc boerde Rebuzar Adon die hoofmeester wech/ En hādē alder ſtechtē indē lāde/ liet die hoofmeester wijngaerden en ackerlieden.

Maer die metalē calomnē aende huys des hÿ Eſaÿ/ en die geſtoektē/ en die metalē zee/ die aēden huys des hÿ Eſaÿ was vrachē die Chaldeen/ en boerdē dat metael te Babel/ En die pottē/ die hāt baten/ inſten lepelen/ en alle metalē vatē/ daer mē mede diende/ namē ſi wech/ Daer toe nā die hoofmeester die wier ooc vatē/ en die bechtē/ en al wÿ gulde oft ſiluerē was/ twee calomnē/ een zee/ ende die geſtoektē die Salomo gemact hadde tottē huſe des hÿ Eſaÿ Dat metael en was niet te wegē vā allen deſen vatē/ Een calomne was .xvij. ellen

hooch/ en harē knoop daer op/ die was oock in metalen en dÿe ellen hooch/ en dat berheue wert/ en die granaet appelen aende knoopen ront omme/ warē al cerene oft metalen/ Op die manere was ooc die ander calomne/ met den berheuen wercke.

En die hoofmeester nā den pueſter Serala vā der eerſter oordē/ en den pueſter Sephania vā der ander der oordē/ en dÿe duertſcharters/ en eenē camerline wt der ſtadt/ die gheſet was ouer die oorloochs mannen/ En oock vijf mannen die gheſtelic hoor den Coninc waren/ die inder ſtadt gheuonden werden/ en Sophet dÿe velthooftman/ die dat volck inden lande leerde oorlogen Ende noch tſefflich mannen vanden volcke opten lande/ die in den ſteden geuonden werden/ deſe nam Rebuzar Adon die hoofmeester/ ende hi vrachtte totten Coninc vā Babel te ſiblat/ Ende die Coninc van Babel ſorchte doot tot ſiblat/ inden lande vÿemath/ Alſo hiet/ wert Juda wech gheuoert wt zÿn eyghen lant.

Maer ouer dat ouer ghebleuen volc inden lande Juda/ dat Rebucad Nezar die Coninc van Babel ouer liet/ ſette hy Sedalia den ſoone Abiham des ſoons Saphā/ Doe nu alle des crÿſchvolcs hooftlieden en die mannen hoor den/ dat die Coninc vā Babel Sedalia gheſet hadde/ quamen ſi tot Sedalia te Miſpa/ te weten/ Iſmael die ſone Mathania en Johanna die ſone Kareah/ en Seraia die ſone Thabumeth/ die Aetophatit/ en Iaſania die ſone Maerchathi/ met hat en mannen/ Ende Sedalia ſwoer hē/ en haren mannen/ en ſprak tot hen/ En ontſiet v niet den Chaldeen onder danich te ſijn/ en bliſt in lant/ en ſijt den Coninc van Babel onder danich/ ſo ſalt v wel gaen.

Inde ſeuēſter maent quam Iſmael dÿe ſone Mathania/ des ſoons Eliſaina vanden conincſliken gheſachte/ en tÿn mannen met hem/ ende ſi roegen Sedalia doot/ daer toe die Jode/ en Chaldeen/ die bi hē waren te Miſpa/ Doen maecte hem alle dat volc op/ beyde cleyn en groot/ en douerſte des oorloochs/ ende quamen in Egypten/ wandt ſi hÿeſden die Chaldeen.

Maer inden ſeuē ende dertichſten iaer/ nae dat Joiachin die Coninc Juda wech gheleyt was/ in den ſeuēntwintichſten dach der tÿweelſter maent/ hiet Eul Merodach die coninc tot Babel indē eerſte iaer zÿns coninczÿns/ dat hooft Joiachin des Conincs Juda/ wt dē kercker. rÿ ſprac vÿiendelic met hē/ en hi ſette ſinen ſcoel bouē die ſcoelē der Coninghen die bi hem waren te Babel/ ende bet anderde die cleder en zÿnder gheuanckenuſen/ Ende hy adt altoos hoor hem ſijn leuen lant/ ende ſette hem ſijn deel/ dat men hem altoos gaf vanden

Coninc op elckē dach/ ſijn geheel leuen lant.

(. .) (. .) (. .)

Hier eynden die boecken der Coninghen.

(. .)

Hier begint dat

eerste boec der Cronika

datmen heet Paralipomenon.

Vertellinge der stammē oft geslachte der kinderen van Israel.

Dat. 3. Capitel.

Van Seth Enos

Akenā / Mahalaleel / Jared / Henoch / Metuselach / Lamech / Noah Sem / Ham Japhet. Dye kinderen Japhet sijn dese Somer / Magog / Madai / Jauā / Tubal / Mesech / Thiras / Die kinderen Somer / sijn Akenas / Kipha / Togarmā / Dye kindere Jauā sijn Gilla / Tharāsa / Chit / Dodanim

Die kinderen Ham sijn Chus / Mizraim / Put / Canaan / Die kinderen Chus sijn Seba / Heula / Sabtha / Kachema / Sabtheca / Die kindere Kache na sijn / Scheba / en Bedan / Chus van Nimrod / die begonst machtich te sijn opter aerden Mizraim wā Iudim / Miamin / Ichabim / Naphtubim / Pathrusim / Casubim / wā welckē sijn wtgerommē die Philistin / en Taphthorim / Canaan wā Zidon si en eerste soon Beth / Jebusi / Mozi / Sirgoi / Hezi / Heli / Sini / Arwad / Zemari / ende Hemathi.

Dye kinderen Sem sijn dese / Elam / Assur / Arphachad / Tud / Uzi / Hul / Gether / en Mesech / Arphachad / wā Salah / Salah van Eber / Eber worde. ij. sone geboze / Die eene hiet Peleg / om dat tot junder tijt dat lant gedeelt wert / en sijn broedert Jaktā / Jaktā wā Nimrod / Saleph / Hagar / Nauch / Farah / Hadoran / Ual / Dikla / Ebal / Abimael / Scheba / Ophir / Heula / en Jobab / dat sijn alle kinderen Jaktā.

Sem / Arphachad / Salah / Eber Peleg / Regu / Serug / Rahoz / Tharah / Uzā / dz is Abrahā / Dye kinderen Abraham sijn Isaac / en Ismael / Dit is jaer ghesacht / Die eerste soon Ismaels / Rebatot / Bedar / Abdeel / Mizbam / Milma / Duma / Mala / Hadad / Thema / Jethur / Raphis / Kedma / dat sijn die kinderen Ismaels.

Die kinderen Hetura der concubine / Abraham nye baerde Simeam / Jakisan / Medan / Midiam / Melah / Suah / Mer die kinderen Jakisan sijn Schea / en Bedan / En die kindere Midia sijn / Ephā / Ephē / Henoah / Abida / Ebaa / Dat sijn alle kinderen der Hetura. / Abrahā wā Isaac / Die kindere Isaac sijn Elau / en Isaac / Die kindere Elau sijn Eliphas / Reguel / Reus / Jaclan / Korah / Dye kinderen Eliphas sijn Theman / Omar / Zephi / Gaetham / Kenas / Thimna / Amalek.

Dye kinderen Reguel sijn Rahath / Serah / Sāna / ende Misa.

Die kindere Seir / sijn Lothan / Sobal / Zibeon / Ana / Dison / Ezer / Bilan / Die kinderen Lothan sijn Hoti / Homā / en Thimna was een suster Lothan / Die kinderen Sobal sijn Mian / Manabath / Ebal / Zephi / Onā / Die kinderen Zibeō sijn Hia / en Ana / Die kinderen Ana / Dison / Die kindere Dison sijn Hamaca / Eban / Jethā / Chā / Die kindere Ezer sijn Bilhan / Saewan / Jaclan / Die kinderen Diza /

sijn Dyzende Atram.

Dit sijn die coningen die gheregeert hebben in den lande Edom / eer dan eenich coninc regneerde onder die kindere Israel / Sela die soon Geoz / en sine stadt hiet Durbaba / En doen Sela sterf / were coninc in sijn stede Jobab / die sone Seraban / Bayra / En doe Jobab sterf / wert coninc in sijn plaetse / Huzā wt der Themanite lāde / Doen Huzam sterf / wert coninc in sijn stede / Hadad / Dye soon Gedadi / die die Midianiten sloech / inder Moabite veldt / en sine stadt hiet Uvit / Doen Hadad sterf / wert coninc in sijn plaetse / Sāla van Masrech / Doen Sāla sterf / wert coninc in sijn stede / Saul van Aho / both aent watere / Doe Saul sterf / wert coninc in sijn stede / Baal / Hanan die sone Achor / Doe Baal / Hana sterf / wert coninc in sijn plaetse / Hadad en sine stadt hiet Pagi / en sijn wif hiet Mehetabeel / een dochter Mared / en dochter Melahab

Doe Hadad sterf / worde vorste tot Edō / vorste Thimna / vorste Misa / vorste Jethet / vorste Abalibama / vorste Ela / vorste Dinon / vorste Kemas / vorste Themā / vorste Mizbar / vorste Magdeel / vorste Team / Dat sijn die vorsten tot Edom.

Hier werden oec die geslachten Israel ghe noemt ende vertelt.

Dat. ii. Capitel

Dit sijn die kinderen Israel / Ruben / Simeon / Leui / Juda / Issachar / Sebulon / Dan / Joseph / Ben Jamim / Naphtali / Gad / Aser

Die kindere Juda sijn / Er / Onā / Sela / Die drie werde hem geboze vander dochter Sua die Cananimitinne / Er / die eerste soon Juda was quaet door de hē / daer ome doode hi hē Thamar sijn soons wif baerde hē Perez / en Sarah / also dat alle der kindere Juda wif waren

Die kindere Perez sijn Hezron / en Hamul / Die kindere Serah / sijn Simri / Ethan / Hema / Chalcol / Dara / die alder is wif

Die kindere Charai / sijn Achar die welcke Arahel bedroefde / doe hi hē aen dat verbande ontginc / Die kindere Ethan sijn Maria

Die kindere Hezron / die hē geboze sijn Jethameel / Kā / Calubai / Kā van Amminadab / Amminadab wā Rahel's de prince der kindere Juda / Rahel's wā Salma / Salina wā Boas / Boas wā Seda / Seda wā Issai / Issai wā sine eerste soō Esau / Amminadab de anderē / Simeon de. iij. / Nachanceel de. iij. / Adada de vijftien / Oze den leste / Daud de leu. ste / En hare susterē ware Seruia / en Abigail / Dye kindere Zeruia sijn / Abisai / Joab / Aziel / die drie / Abigail baerde Amasa / Dye bad Amasa was Jethet een Ismaelhd / Caleb dye sone Hezron / heeft gewonnen met Huda / den wive en met Jerigoth / Ende dit sijn der seluer kindere Issachar / Sobah / en Ardōn / Maer doen Huda sterf / nam Caleb / Ephiat / die baerde hem Hur / Hur genereerde D

Die nae vestep Hezron die dochter Machir / des baders Silead / ende hi namse doe hi flestich iaer oudt was / ende si baerde hem Segub / Segub genereerde Jair / dye hadde drientwintich steden in den lande Silead / Ende hi nam wt den seluen / Selur en Atram / die stedekens Jair / daer toe Henath met haren dochteren / flestich steden / dat sijn

alle kinderē M ichit/des baders Silead/Ma den doot hebron in Caleb Ephrata/riet hebron Abia sijn wijf/die baerde hē M hur den bader Thekoa.

G Jerahmeel die eerste sone hebrō hadde kinderē dē eerste Ham / Buna / Dī / en Oze / en Abia / En Jerahmeel hadde noch een and wijf dye byet Metara / die is die moedee Onam / Maer die kinderē Ham / des eerste soons Jerahmeel sijn Maaz / Amin en Eker.

H Onā hadde kinderē / Samai en Tada / die kinderē Samai sijn Madab en Abisur / Dat wijf Abisur hiet Abihail / die baerde hē Achbā en Molid / Dye kinderē Madab sijn Sele b en Hppai / en Seled kerf sond kinderē / Die kinderē Hppaim sijn Jesei Die kinderen Jesei sijn Selan / Die kinderen Selan sijn Hgelai / die kinderen Teda des broeders Samai / sijn Tether en Jonathan / Mer Tether kerf sond kinderē / Die kinder Jonathan sijn Peleth / ende Sara / dat sijn die kinderen Jerahmeel / Selan en hadde geen sonē / mer dochteren / en Selan had eenē Egyptische knecht / die hiet Jarba / en Selan gaf Jarba sine knecht sijn dochter tot eenē wijue / dye baerde hē Achai / Alhai wan Nathan / Nathan genereerde Sabad Sabad wan Ephal / Ephal genereerde Obed Obed wan Jehu / Jehu wan Maria / Maria wan Halez / Halez genereerde Elleala Elleala wan Siffemai / Siffemai wan Sallum / Sallum genereerde Jehania / Jecania genereerde Elifama .

G Die kinderē Caleb des broeders Jerahmeel sijn Melea sijn eerste soon die is dye bader Siph / en die kinderen Marela des baders hebron / Dye kinderē hebron sijn Tarah / Thapuah / Reken / en Sama / Sama / wan Mahā / dē badere Jarhaā / die hē genereerde / Samai / Die sone Samai hiet Maon / en Maon was die bader Bethzur

Epha die concubine Chaleb baerde Harā / Mo la en Sales / Haram wā Sales / die kinderen Jaddai sijn Aken / Jotham / Selan Pelet Epha / en Saaph / Maer Maecha dye concubine Caleb / sy baerde Seber / en Thierhena / En baerde oock Saaph / den badere Madmanna / ende Setba dē bad Machvena / en den bader Sivea / mer Achla was Calebs dochter

Dit waren die kinderen Caleb / Hur die eerste soon bā Ephrata / Sobal den bader Kiriath Jearim / Salma dē bader Betleem / Hareph dē bader Bethgadar / En Sobal die bader Kiriath Jearim had sonē / te wetē / dz halue maechscap Manuboth

Die maechscapē te Kiriath Jearim / warē dye Jethitē / Puthitē / Sumathitē en Mifaitē / Van desen sijn ooc gecomē die Zaregathitē en Metophatitē die crone des huys Joab / en die helste d Ma nahitē / vande Sareithē / En dat maechscap der scriuers / die te Jabes woondē / sijn die Thiriathitē / Simea hitē Suchathitē dat sijn die Kimitē die gecomē sijn bā Hamath / des baders Bethheachab .

C Van David en sine sonen **Capit. iij**

H It sijn dye kinderen David die hē tot hebron geboren sijn / die eerste Ammō bā Abimoā dye Jerseltinne Dye ander Daniel van Abigail die Carmelitinne / Dye derde Absalon dye sone

Maecha die dochter Thalmā / des conincs tot He sur / Die vierde Adoma / die sone Hagith / Die vijfste Saphat Na bā Abital / die selte Jethreā bā sine wijue Eglā / Dese ses sijn hē gebozē tot hebrō Wāt hi regneerde alhaer seue iaer / en ses maedē Mer tot hierusalem regneerde hi driendertich iaer

En dese sijn hē gebozē te Jerusale / Simea / Soe bad Nathā / Salomo / die viere hand dochter Sudder dochter Ammiel / Dalt toe Tebehar Elifama Eliphaleth / Roga / Repheg / Japia / Elifama Eliada Elipheleth die neghen / Dat sijn alle kinderen David / behaluen die der concubinen kinderē waren En Thamar was hare suster

Salomo soon was Rehabeam / dies soon was Abia / dies soō was Asa / des soōs was Josaphat dies soon was Joiam / dies soon was Ahafia / des soon was Joas / dies soon was Amasia / dies soon was Azaria / dies soon was Jothā / dies soon was Ahaz / dies soon was Hiskia / dies soon was Manasse / dies soon was Hmon / dies soon was Josia / Josia soonē waren die eerste Johannam / die ander Joiakim / die derde Zidekia / dye vierde Sallum / Maer die kinderen Joiakim warē Jechania dies soons was Zidekia

Die kinderē Jechania / die geuange wert / warē Sealtziel / Malchirā / Phadada / Sennegar / Jehania / Hofoma / Rebabia / Dye kinderen Phadada / waren Zerubabel ende Semei / Die kinderen Zerubabel waren Mesullain en Hamania / en hare suster Selomit / Daer toe Hahuba / Shel / Serichia / Haldadia / Jusab / Heses / dye vijf / Dye kinderen Hamania warē Platia en Jelaia / dies soon was Rephaia / dies soon was Neman / dies soons was Obadia / dies soon was Sachania die kinderē Sachania waren Semaia Die kinderē Semala warē Hatus / Jegeal / Hariah / Haria / Saphat die selte Die kinderen Haria warē Elioenai / Hiskia / Hiskam die drie / Die kinderen Elioenai / warē Hodaia / Eliab / Plais / Hhub / Johannam / Selala / Hnanidie seuen .

Een geslacht registerdē kinderē Juda **Ca. iiii**

Te kinderen Juda waren Perez / Hertz / Charmi / Hur en Sobal / Hecia die soon Sobal wan Jahath / Jahath genereerde Hhumai / en Tahad / Dat sijn die maeschappen der Saregathitē / en Ellee die bader Ethan / Jersel Jelsna Jeda / en hare suster hiet Hazeleponi / En Pnuel / die bader Sedoi / en Ester die bader Husa / dat sijn die kinderen Hur des eersten soons Ephatha des baders Bethleem / Hhur / die bader Thekoda had de .ii. wijue Hellea en Raera En Raera baerde hē Hhuzā / Hopher / Themni / Hhastari / dat sijn die kinderen Raera / Maer die kinderen Hellea / warē Zereb / Jesehar ende Ethnam / Hoz wan Hmub ende Hazobeba / en die maeschap Hharbel des soons Hatum / Maer Jaabez was herlicker dan sijne broeders / ende sijn moedere hiet hē daer om Jaabez / Want hi sprac / Ich heb bem met commer oft wec ghebaert / Ende Jaabez riep den Godt Hrael aen ende sprac / Ist dat ghi mi seccnt / en minn palen vmeerdert / en v handt met mi sijn sal / en ghi mettē deuele also doet / dz het mi niet en hercomere oft en berdrucke / En God liet comen dat hy badē

Chalub die broeder Suha genereerde Mehit/die is die vadē Ekho/ Ekho wan Getrapha/ Paltcab En Thinna/dē vadē stat Rabas/ Dat zj die mannen van Aecha/ Die kinderen Menas warē Achmiel en Saraia/ Die kinderen Achmiel waren Hathach En Meonothai/ wan Aphia/ En Saraia genereerde Joab/ den vader Scharafim/ wāt si waren timmerliedē/ Maer die kinderen Caleb des soons Jephūne warē Iru/ Ela/ en Raā/ die kinderē Elē waren Menas/ Die kinderē Ichaleleel warē Siph Siphā/ Thiria/ en Marcel/ Die kinderē Etra/ wārry Iether/ Mered/ Epher/ en Ialō en Thabar mē Mir Jam/ Samai/ Ielbaah/ den vadē Ekehemoa en sine wijf Judi/ Ia baerde Jereth/ den vader Sedor/ heber dē vadē Socho/ Iekuchiel den vader Sa noah/ dz zj die kinderen Githa/ die dochter Pharao/ die Mareb nā/ Dye kinderen des wijfs Ihodī/ Ia die suster Nabā/ des baders Agila/ warē Hagarmi/ En Estmoa/ de Maechathijt/ dye kinderē Simō warē Minnō Kinnā/ en Gehanā/ Thiblom Die kindē Iesai waren Sobeth/ en die hē Sobeth. Die kinderen Sela des soons Juda waren Er/ dye vader Ierba/ Laeda dye vader Marela/ ende die maechap der sijnen weuero/ ond den huysē Afbea/ daer toe Iokim en die mānen bā Colebo/ Joas/ Saraph/ die huys heren waren in Moab/ ende woondē te Iachē/ en Ihadēbarim/ Achitum/ Si warē potbackers/ en woōdē ond plantē en thinnē by den coninc tot sinē werckē/ en quamē ende bleuen aldaer.

De geslacht register vanden kinderen Simeons. Dat. v. Capittel.

In die ierē Simeon warē Remuel/ Jamim/ Jariū/ Scrah/ Saul dies soon was Sallū dies soon was Mibsan/ dies soon was Mifma/ Die kinderen Mifma warē Jamuel dies soō was Zachur/ zj soon was Simeī/ Simeī/ hadde sēkint sone/ en ses dochteren/ en sine broeders en hadden niet vele kinderen/ Maer alle haer maechscap en v meerderde haer uz/ als die kinderen Juda Si woōdē tot Berleba/ Molada/ Iazar/ Sual/ Silha/ Gem/ Tholad/ Bethuel/ Iharma/ Syklag/ Seth/ Marchaboth/ Iaharussiz/ Seth/ Birei/ Saaraī/ Dit waren haer stedē tot hē coninc David toe/ Dair toe hare dorpen bi Echa/ Min/ Kimmion/ Thoche Hā die vijf steden/ en alle dorpen die ront om dese steden lagen tot Saal toe/ dat is haer woninghe/ ende haer maechscap/ onder hen lieden.

En Mesobab/ Jaleerē/ Jola/ die soon Amasia/ Joel/ Jehu/ die sone Jelschibia/ des soons Seraia des soons Hiel/ Elionai/ Maecoba/ Josohaia/ Maiaia/ Miel/ Imeel/ en Senaia/ Sifa/ die sone Sibohi des soons Mon/ des soons Jedaia/ des soons Simri/ des soons Zemaia/ Dese woōdē vmaerde dorpen/ in haeren ghebachten des huys haerder vaders/ ende si deelden hen/ na haerder menichten. En si trockē wech dat si tot Gedor soude comen tottegent oosten toe des dals/ op dat si weyde sou den soecken voor haer scapē/ En vondē vette ende goede weide/ en een lant/ wjst bā runten/ stille/ en sic/ Wāt te bozen woonden die bā hā aldaer/ En ic nu met namen bescreuē/ zjn/ quamē totter tijt hichia/ des conincs Juda/ en loeghē hare tenten v woningē die aldaer gheuondē woōdē/ en ver-

bandēse tot desen daghe toe/ en woonden in hare placēse want aldaer warē weyden voor schapen. **D**oe ginge bā hen wt/ dye kinderē Simeon/ v hondert mannen cotten gheberchte Seir/ met hare ouerste/ Dalia/ Mearis/ Oephaia/ en Hiel/ den kinderē Iesai/ en loeghē die ouerghelicuene/ en ontloopers der Amalchiten/ en si woonden aldaer tot op desen daghe toe

De ghelsh register/ vā den kinderen Rubē Dat. vi. Capittel.

In die kinderē Ruben des eerste soons Israel/ want hi was die eerste soon/ Maer om dat hi zjns baders bedde verontreynichde/ soe wert sine eerste gheboorte den kinderē Joseph/ des soōs Israel gegeuē/ en hi en wert niet gerekēt totter eerste geboorte/ Wāt Juda die machsch was onder sine broederē/ dien wert dat prinschap ofte vorstscap gegeuē voor hē/ en Joseph/ die eerste geboorte/ Aldus zjnnē die kinderē Rubē/ des eerste soōs Israel/ Hanoch/ Pallu/ Hezrō en Charimi Die kinderē Jihel warē Semaia/ zj soō was Gog/ zj soō was Simeī/ zj soō was Michā/ zjnnē soō was Meia/ zj soō was Saal/ zj soō was Beera dē welckē Thigleth Pilmester die coninc bā Asiriē wech geuāgē leide/ En hi was een prince onder die Rubenitē. Mer sine broeds onder sine ghesachte/ als si ond hare geboortē gerekent woōdē/ hadde si tot hoofden Jciel/ en Zacharia.

En Sela dye sone Man/ des soons Sema des soōs Joel dye woōde tot Aroer en tot Beba toe/ en Saal Meon toe/ En woondē tegē dat oosten/ tot datmē coft aē de woockline/ aēt water Phrath Wāt haers beeg was vele inden lande Gilead.

En indē tijt Saul woerdē si oologe tegē die Iagariē/ dz die gene vieldē/ door haer hāt/ en woōdē indē geend tentē tegē die ghecele oostē sde Gilead

Die kinderē Gad/ woondē tegē hen ouer indē lādē Bazā/ tot Salchā toe/ Joel die principacste/ en Sapha die andere/ Jaenai en Saphat te Bazā en hare broeds des huys haerē vado waren Michael/ Mesullam/ Seba/ Forai/ Jareā/ Sia/ en Eber die seuz/ Dit zj die kinderē Abihail/ des soons Ihuri/ des soōs Jaroah/ des soōs Gilead/ des soōs Michael/ des soons Jeklai/ des soons Jadhū/ des soons Bus/ Ibi die sone Mdiel/ des soōs Suni/ was eē ouerste indē huysē haerē vado/ en woondē tot Gilead in Bazā/ en in hare dochtereē/ en in hare boortēde Saron tot aē hare eynden toe/ Dese woōdē al gherkent inder tijt Jothā des conincs Juda/ en Ierobeam des conincs Israel.

Die kinderē Rubē die Gaditen des haluē kōng Manasse/ wat strycthaer mānē warē dye scide en tweerde woerdē/ en bogē ghespānē conste/ en dye stridē conste/ dier was Ircin. M. en. vij. hondt/ en ic. die int heyr trockē. En als si stredē tegē die Iagariē/ holpē hē Jetur/ Napben/ en Modab/ en gatiē die Iagariē in hare handes/ en allet dz met hen was/ Wāt si nepē tot God indē stryctē/ en hi liet hē vbidde/ Wāt si betrouden hē/ En si woerdē wech haer beē/ vjst dypsent hemelen/ twee hondert en vijftich dypsent scapē/ twee dypsent ezelen/ En. C. M. mētre hēle/ wāt daer vieldē vele gewōde/ Wāt dē stryct was bā Gode/ En si woōdē in haer placēse totter tijt toe doen si gheuangēn worden.

A ge. xlvij ero. vi. v n. xvij. vi. a

B

a

D

Maer die kinderē des haluē stams Manasse/ woonde indē lande van Basan aē tot Baal Her =
Omon/ en Sent/ en dē berech Hermon toe/ wāt haer =
 der was vele/ En dese warē die hoofden des huys
 haerder baders Ephraim/ Iessei, Eliel/ Aziel/ Jere =
 mia/ hadowra/ Japhiel/ inachtige deghelelike mā =
 nē/ en vermaerde hoofde indē huysē haerō vads .

En als si hen aen dē God haerder baders ber =
 grepen oft ontgingē/ en hoereerde na dē afgoden
 der volckē inden lande/ die God voor hen wt ghe =
 roeit hadde/ so verweerde die God Israel dē gheest
 Pul/ des conincs van Assiriē/ en dē geest Thiglath
 Pilesther des conincs van Assur / en voerde wech
 die Rubeniten/ Gadite/ en dē haluē stā Manasse/
 en brachtē tot Halah/ en Habor/ en Hara/ en aent
 watere Sofan tot desen daghe toe

Engeslacht register vanden kinderen Leui
 2 at. vij. Capittel

Ghe kinderē Leui warē Gerson/ Ha =
 bath/ en Merari/ Die kinderen Ha =
 bath waren Amrā/ Jizhar/ Hebzon
 en Bziel/ Die kinderen Amrā waren
 Harō/ Mose en Mir Jā / die kinderē
 Harō warē Nadab/ Abihu/ Eleazar/ en Jthamar

Eleazar genereerde Pinchas/ Pinchas wan
 Abisua/ Abisua wā Buki/ Buki wā Bā/ Bā wan
 Serabia/ Serabia genereerde Meraioth/ Mera =
 ioth genereerde Amaria/ Amaria wā Abitob/ A =
 hitob wā Zadok/ Zadok wā Ahimaaz/ Ahimaaz
 wā Maria/ Maria wan Iohanan/ Iohanan wan
 Maria/ die die priester was inden huysē dat Salo =
 mo timmerde te Jerusalem

Maria wan Amaria/ Amaria wan Abitob/ Abi =
 tob/ wan Zadok/ Zadok wā Sallu/ Sallu wan
 Hilkia/ Hilkia wan Maria/ Maria wā Seraia/ Se =
 raia wā Jozadok/ mer Jozadok wert mede wech
 genuert/ doe die hē E dē kinderē Juda/ en Je =
 rusalē/ door Nebucad Nezar wech gheuangen liet
 hoeren / So sijn die kinderen Leui dese Gerson/
 Kahath/ Merari/ So hieten die kinderē Gerson/
 Libni/ en Simeel/ Mer die kinderen Kahath hieten
 Amrā/ Jezhar/ Hebzon en Bziel/ die kinderē Me =
 rari hieten/ Maheli en Musi / dz sijn die geslachte
 der Leuiten onder haren vaderen oft familien.

Gersons soon was Libni/ dies soon was Ja =
 bath/ dies soon was Simeel/ dies soon was Joah/
 dyes soon was Jddo/ dyes soon was Serah/ dyes
 soon was Jeathrai/ Mer Kahaths soon was Ami =
 nadab/ dies soon was Korah/ dies soon was A =
 sur/ dies soon was Elkana / dies soon was Abia =
 laph/ dies soon was Aziel/ dies soon was Thahath
 dies soon was Aziel/ dies soon was Bā / dies soō
 was Saul. Die kinderen Elkana warē Amasai
 en Ahimoth/ dies soon was Elkana/ dies soō was
 Elkanaban/ Zoph/ dyes soon was Kahath/ dies
 soon was Eliab/ dies soon was Jerohā/ dies soon
 was Elkana/ dies soō was Samuel/ die eerste ge =
 bozene was/ Seru/ en Abia. Merari soon was
 Maheli/ dies soon was Libni/ dies soō was Simeel
 dies soon was Bā/ dies soō was Simeel / dies soō
 was Haggha/ dies soō was Alata. Dit sijn die
 Dauid stelde te singhen indē huysē des hē E dē
 daer die arcke ruste/ en diēde voor die wooninghe
 des tabernakels des getuigenis met singē tot dat

Salomo dat huys des hē E dē timmerde te Je =
 rusalē en stonde na haer wylē/ aē hare officie oft
 diēste/ en dit sijn die daer stonde en haer kinderen/
 Vandē kinderē Kahath was Hemā die langer die
 soone Joel/ des Soons Samuel/ des soons Elka =
 na des soons Jerohā/ des soons Aziel / des soons
 Thoah/ des soons Zuph/ des soons Elkana / des
 soons Mahath/ des soons Amasai/ des soons El =
 kana/ des soons Joel/ des soons Maria/ des soons
 Zephania/ des soons Thahath/ des soons Aziel /
 des soons Abialaph/ des soons Korah/ des soons
 Jezhar/ des soons Kahath/ des soons Teui / des
 soons Israel. En sine broeder Alaph stont tot
 sijn rechter sīde/ en die Alaph was ene sone He =
 rechia/ des soons Simeel/ des soons Michael / des
 soons Maachia/ des soons Malchija/ des soons Aethni
 des soons Serah/ des soons Abia/ des soons Ethā
 des soons Simeel/ des soons Simeel/ des soons Ja =
 hath/ des soons Gerson/ des soons Teui

Mer hare broeders die kinderen Merari ston =
 dē ter linker sīden te weten Ethā dē sone/ Musi/
 des soons Abdi/ des soons Malluch/ des soons Ha =
 labia/ des soons Amasa/ des soons Hilkia/ des soons
 Musi / des soons Bani/ des soons Samer/ des soons
 Macheli/ des soons Musi/ des soons Merari/ des
 soons Teui

Hare broeders die Leuite/ warē geslēt tot al =
 derley dienst aen der wooninghe des huys des hē
 E dē/ Maer Aaron en sine sonen waren int offi =
 cie om aen te stekē opte outaer/ des brātoffers/ en
 op dē roocoutaer/ en tot alderhande werē indē al =
 derheylighen/ en om te verloenē Israel/ so Mo =
 se die knechte Gods gebode hadde

Dit sijn die kinderē Aaron/ Eleazar dē sone /
 sijn sone was Pinchas/ sijn sone was Abisua/ sijn so =
 ne was Buki/ sijn sone was Bā / sijn sone was Se =
 rabia/ sijn sone was Meraioth / sijn sone was Ama =
 ria/ sine sone was Abitob/ sijn soon was Zadok
 sijn sone was Ahimaaz

En dit is haer wooninghe en hare besittinge in
 haren palē/ te weten die kinderen Aaron des ghe =
 nachts/ der Kahathite/ Wāt dat lot viel hen/ En
 si gauē hen Hebzon indē lande Juda/ en der seluer
 boorstedē ront omme/ Mer dat belt der stadt/ ei =
 hare dorpe/ gauē si Chaleb dē sone Jephunne/ so
 gauē si indē kinderē Harō die bryhe stedē/ Hebzi
 en Libna mē hare boorstedē Jathar en Ethemo.
 Hilen/ Debit/ Hā / en Bethemes met hare boor =
 stedē/ En wt den stā Bē Jamin. Seba/ Aletel
 en Anathoth met haren boorstedē/ also dat alde
 steden in hare geslachten derthien waren

Mer dē anderē kinderē Kahath vā haren gh =
 nachte/ bercregenē wt dē haluē stāme Manasse
 door stodt thien steden/ Dē kinderē Gerson vā he =
 tē geslachte/ gewordenē wt dē stāme Machar en
 dē stāme Aziel / en wt den stāme Naphtah/ en
 dē stāme Manasse in Basan/ derthien steden / Dē
 kinderē Merari/ van haren geslachte/ ghetwoorde
 door stodt wt den stāme Ruben/ en wt den stān
 Gad/ en wt den stāme Sebulon twelef steden

En die kinderen Israel dē gaucn den Leui
 ooc steden met hare boorstedē te wete ne dōre di
 lodt/ wt den stāme der kinderen Juda/ ende di
 dē stāme der kinderen Simeon / en wt den stā

me der kinderen Ben Jamin / dyc stede dyc si met namen besteden oft noemden / Mer den gheslachte der kinderen Nahath / ghewordē stede haerder palen / wt den Stam Ephraim.

So gauē si hen in dē gellachte der andere kinderen Nahath / die vyfē stede / Sichē optē gheberch te Ephraim / Geler / Jakmā / Bet hozō / Mialon en Gath / Amō met hare voorsede / Daer toe wt dē haluen stā Manasse / Auer / en Sūā / met hare voorsede / Maer dē kinderē Gerson / gauen si wt den gellachte des haluen stās Manasse / Solā in Galan / en Mitharoch met hare voorsede / Wt den Stamme Maschar / Hedes / Dabrad / Ramoth / ende Anem met haren voorsede / Wt dē Stamme Aler Masal / Wdō / hukok / en Rehob / met haren voorseden / Wt den Stam Naphtali / Hedes in Galilea Hammon / en Miriathaim met haren voorseden. Den anderen kinderē Merari gauē si wt dē Stamme Sebulō / Amō en Thabor / met haren voorseden. En ouer geen sīde der Jordane tegē Jericho tegent oosten aen die Jordane / wt dē stāme Rubē Geler inder woestīnē / Jahza / Bedeinoth / en Mebaath / met haren voorsede / wt dē stāme Gad / Ramoth in Gilead / Mahanaim / Izelbon / ende Jaeser met haren voorseden.

De gellacht register der kinderē Maschar / en Ben Jamin. Dat. viij. Capittel.

Die kinderen Maschar die warē / Tholia / Dua / Dalub / en Simron die viere die kinderen Tholia waren / Wā / Gephaiā / Periel / Jahnai / Iehzā / en Samuel / hoofden in dē huysē haerder vaders / van Tholia / en machtige hede in hare gellachte / int getal tot Davids tijden. .xxij. duysent en sechshondt / die kinderē Wā warē / Iesrahia / En die kinderē Iesrahia waren / Michael / Gbadia / Joel / en Ilesia / die viue / en waren alle hoofde / En met hē oer hare gellachte in dē huysē haerō vaders waren / Iewapet / heyr / volc tottē strīde. .xxviij. duysent / wāt ihaddē vele wūen en kinderē / En haer broeds in allen gellachten Maschar / machtige liede / waren se ienentachtēdich duysent / en worden allen gerekent Die kinderen Ben Jamin waren / Sela / Becher / en Jedieel die drie / Mer die kinderen Sela waren / Eshō / Wā / Wāel / Jerimoth / en Iri / dyc vyfde hoofden in dē huysē der vaders / machtige lieden / ende werden gherekent. .xxij. duysent en vierendertich. Die kinderen Becher waren / Semira / Joas / Elisar / Choena / Amri / Jerimoth / Wbia / Wnathoth / en Wmalech / die warē alle kinderē Becher / en werden gerekent in haren gellachten / na dē hoofde in dē huysē haerō vaders / machtige lieden / twintich duysent en twee hondert / Die kinderen Jedieel / warē / Silhan / Silhās / kinderen warē / Iehus / Hē Jamin / Ehad / Gnaena / Sethan / Tarkis / en Wsilahar / die waren alle kinderen Jedieel / hoofden der vaders / machtige lieden. .xxvij. duysent. ii. hondert / die wt trocken int heyr / ten strīde / En Supim en Iupim wā en kinderē Ie / husim waren kinderē Iether.

Die kinderen Naphtali waren / Jahzel / Guni / Iezzer / ende Sallum / kinderē van Silba.

Dyc kinderē Manasse sijn dese / Eriel / den belchen baerde / Ramia / sijn concubine / Iy / wan Machir dē vader / Gilead / en Machir gaf Iupim

en Supim wā / en sijn suster hiet Maecha / Sijn and soon hiet Zelaphedat / en Zelaphedat hadde dochteren / En Maecha dat wif Machir / baerde ene soue die hiet si Percy / en sijn broed hiet Sares / en des selue sonen waren / Wā en Akema / Wāns soō was / Gedā / Dat sijn dyc kinderē / Gilead des soons Machir / des soons Manasse / en sine suster / Molechet / baerde / Ithud / Wbieler ende / Mahela / en Semida hadde dese kinderen / Wca / Sichen / Utkhi ende / Amiam

Die kinderen Ephraim warē dese / Suthelach / dies soon was / Berech / dyc soon was / Thahath / dies soō was / Elada / dies soō was / Thahath / dies soon was / Sabad / dies sone wās / Suthelach / dyc soon was / Ester / en / Elad / en die manne tot Gath die binnenlanse in dē lande doodde / om dat si afgetrochē warē / haer vete te nemē / ende haer vader Ephraim droech / lāghen / list / rouwe / en sijn broeds quamen om hem te troosten.

En hi bestep sijn wif ende si wordt bevrucht die baerde eenen sone dien hiet hi / Shia / om datter in sinen huise quātic toe ghinē / Sine dochter was / Scera / dyc timmette dat uerde en ouerste / Beth hozon / ende / Wlen / Serra / dyc soō was / Iephah / en / Ieseph / dies soon was / Thelah / dies soon was / Thahan / dies soō was / Iacda / dies soon was / Amihud / dies soō was / Etsama / dies soō was / Iur / dies soon was / Iosua

Ende haer haue ende wooninge was / Bethel / met haren dochteren / ende tegent oosten / Maeran ende teghent / Wlken / Geler / ende hare dochteren / Sechen / ende hare dochtere / tot / Ma toe / en hare dochteren ende aenden kinderen / Manasse / Beth Sean / ende hare dochtere / Thaeuach / en hare dochteren / Megiddo / ende hare dochteren / Doz / en hare dochteren / In desen woondē die kinderen / Ioseph / des soons / Irael

Die kinderen Aler warē dese / Femna / Ieswa / Ieswi / Gila / ende / Serah / hare suster / Die kinderē / Gila waren / Heber / en / Malchiel / dat is die vader / Birsawich / Heber wā / Iaphleth / Somer / Wothā / ende / Sua / haer suster / Die kinderē / Iaphleth / warē / Passah / Simehal / ende / Wswath / dat warē dyc kinderē / Iaphleth / Die kinderen / Somer / warē / Wbi / Iahag / Iehuba / en / Wraui / Ende dyc kinderē sijn broeds velen / warē / Zophah / Femna / Selles / en / Amal / die kinderen / Sopha / warē / Suah / Warnepher / Saul / Weri / Femra / Weyer / hod / Samma / Silsa / Iethan / ende / Wera / Die kinderē / Iescher / warē / Iephume / Wbūpa / ende / Wra / Die kinderē / Wā / warē / Wrah / Wamel / ende / Wissa / Dese waren alle kinderē / Aler / hoofden int huys der vaderen / wt ghelesene / machtige lieden / ende hoofden ouer / pryncen / ende worden gerekent int heyr / tottē strīde / in hare getale / sefen / twintich / duysent / mannen.

Van den gheslachte der Ben Jamin. Dat. ix. Capittel

Ben Jamin van Sela sine eerke sone / Wbal den anderen / Wbrab den derden / Woba den vierde / Wapha dē vijfsten / Ende Sela hadde kinderē / Wdar / Wera / Wbhud / Wbisua / Wraeman / Wboah / Wera / Wphuphan / ende / Wuran

Dit zijn die kinderen Ehad/die daer hoofden waren der vaderen onder die vorgeren te Geba/en trocken wech tot Manahath/te wetene Raaman Abia/en Gera/dye selue boerde dese wech/en hi generereerde Daen Abiud/en Scharaim wa in de la de Moab/doe hi die gene va he ghelate hadde/va husim/en Gaera sine wijuen/En hi wa aen hoedes sine wijf/Iobab/Sibia/Mela/Malchan/Ieuy/Sachia/en Mirma/dat zijn sine kinderē hoofden der vaderen/oft in haren familien

B Me husim wan hi Abitob en Elpaal Mer dye kinderē Elpaal waren Eber/Musea en Samed/Die selue timmerde Ono/en Iob/en hare dochtere/en Hya en Sama/ware hoofde der vaderen onse de vorgeren te Hialo hi diaechde die tot Gath mer sine broeds/Salak Jerimoth/Sebadia/Wrad/Wder/Michael/Iepar en Ioha dat zijn kinderē Hya/Sebadia/Mesullā/Hilui/Heber/Ielime/ra/Ieha/Ioab/dat zijn kinderē Elpaal/Iaki/Sichui/Sabdi/Eloenai/Sitai/Elie/Adaia/Hraia/en Simrath/dat zijn die kinderē Semei/Iehā/Eber/Elie/Abdo Sichui/Hanan/Hanania/Elan Anthothia/Iephdeia/en Pnuel/dat zijn die kinderē Salak Sacerai/Seharia/Athalia Jaerecia/Elia/en Sichui/Dz zijn kinderē Ierohā/dz zijn de hoofde de vaderē haerē gesachte die woonde te Jerusale/Mer tot Sibeō woonde die vad Sibeon en zijn wijf hiet Maecha/en sijn eerste soon was Abdou/Sur His/Saal/Madab/Sedor/Wbio/en Secher Mikloch/wa Simca/En hi woonde tege haer broeders ouer te Jerusale/metten haren Mer generereerde His/His wa Saul/Saul wa Ionathā/Melchisua/Abinadab/en Elvaal/die sonen Ionathā wa re Meribaal/Meribaal/wan Michā/die kinderē Michā wa re Pithe/Melech/Thaerea/en Abas/Abas wa Joadda/Joadda wan Mlemeth/Mmauet/en Sunri/Simri/wa Mofa/Mofa wan Binea/dyes soon was Gapha/dyes soon was Eleasa dies soō was Hzel/Hzel had ses sonē/die hieten Erihā/Sachru/Iesmael/Seraia/Wbadia/Hanan die waren alle sonen Hzel/Die kinderē Ezel sijn broeds waren Wlā zijn eerste soon/Iehus die and Elpeleth/die derde/Die kinderen Wlam/waren machtige lieden/en geschiet met bogen/en hadden vele sonen/en soons sonē/hondert en vijftich/Dye zijn alle vanden kinderen Ben Jamin.

C Wa dat gansse volc der Israelitē die tot Babylonien gevocht sijn. Dat .x. Capittel.

E Rde dat gheheel Israel wert gherekent/ende liet/sijn bescreuen inden boecke der coninghen/Israel/en Jуда/en nu wech gheuoert tot Babel/om haerē misdaet wille/die te voren woonden op hare goeden/en steden te wetē Israel priesters/Leuten/en die Methinim/mer te Jerusale woonden sommighe der kinderen Jуда/sommighe der kinderen Ben Jamin/sommighe der kinderē Ephraim/en Manasse/te wetene wt den kinderen Perez/des soons Jуда/was Wthai die sone Wmihud/des soons Amri/des soons Imri/des soons Sami van Siloni/Maia/dye eerste sone/en sine ander sonen/Vanden kinderen Serah Teguel sine broeders/ses hondert ende tneghentich.

Vanden kinderen Ben Jamin Sallu/die sone

Mesullam/des soons Hodabia des soons Hama/En Jebneia die sone Iroham.

En Ela dye sone Wā/des soons Michi/en Mesullam die sone Sephatia/des soons Regue des soons Jebneia/Daer toe hare broeders in haren gesachten/negen hondert en sesen vijftich/De dese mannen waren hoofden der vaderen inde huysē haerder vaderen

Vanden priesteren Jedaia/Ioiarib/Iachin/e Maria/die sone Hilkia/des soons Mesullam/des soons Zadok/des soons Meraioth/des soons Abitob/en prince indē huise Gods/En Adaiā dy soon Ierohā/des soons Palhur/des soons Malchia/En Maesai die sone Adiel/des soons Jabra des soons Mesullam/des soons Mesilemer des soons Immer/daer toe hare broeders hoofden indē huysē haerē vaderen/duisent seue hondert ende tseftich/gherallche lieden/aen dat werck de dienst inden huysē Gods

Vanden huysē wt den kinderē Merati/Semia/die sone Hasub/des soons Afrikam/des soon Hakabia/En Bakbakar die timmerman/en Galal/en Machania dye sone Michā/des soons Sichui/des soons Assaph/En Obadia/dye sone Semai/des soons Galal/des soons Jeduthum/Elerechia/die sone Afa/des soons Ekana/die in den doypen woonden der Methophathiten

Die portiers wa re Sallu/Abub/Talmon W hina met hare broeder/en Sallum die ouerste Wāt tot dier tijt toe/haddēt aē die poortē des conincs tegent oosten waer ghenomen die kinderē Teui/met leyghers/En Sallu die sone Hoze/des soons Wiaassaph/des soons Hoza/en sijn broeder wt den huysē zijns vaderen/Die Hozen aen den wercke des diensts/dat si soude wachten aen de doypel des tabernakels/en haer vaderen indē leger des HCHER/dat si des inganes waer souden nemen/mer Pmchas dye soone Eleasar waer hof ouer hen/om dat die HCHER te vore met hi getreck was/Sacharia die sone Meslemia waer betvaerder aen die poortē des tabernakels des getuigenis/Wle dese waren wt gelefen tot betvaerders aen de doypel/teve hondert en .xij./Die wa re gerekent in haren doypen/En David en Samuel die Siend/lichteuse door hare geloue/dat si en hare kinderē betwaren soude aen den huysē des HCHER/te weten aen den huysē des tabernakels/dat si dies waer souden nemen

Sulcke duerwachters wa re tegē die bier windē gekelt/tege oostē/tege westē/tegen noorde en tegē suide/maer haer broeders wa re op haer doypē/dz si daer in soude comen/ele des seude daerhs om altoos bi hen te sijn Wāt die Teuie wa re de zē vierderhāden ouerste duerwachters bettout/En si wa re ouer die kiste en scattē inden huysē Gods/Soe bleue si ouer nacht om den huise Gods Wāt het behooide hen toe/dat si de tabernakel alle mogen open soude doen/En sommighe wt hen wa re ouer die gereetscap des diensts/Want si drocgē getelt wt en in/En die sommighe waren gekelt ouer die vaten/en ouer alle die heylige gereetscap ouer die bloeme vanden meele/ouer wijn ouer olyue wiet ooc en tuerwerck/mair sommighe handē priesters kinderen maecte dat tuerwerck.

Dat. 7. boec der Croni

Maachathia wt den louiten / die eerste soon Sal-
am des Konijck / wāre die wieroor baten betrou-
t / Den Maachathien hare en broederen / wāre ouer
ie t'hoonbruden te besticken / dat sijn alle Sabba-
en souden bereyden.

Dit sijn die sangers / die hoofden onder die fami-
len der Teuiten / ouer dye kisten wtghelescheyden
Dān dach en nacht wāre si daer mede besich / dit
in die hoofden der familien onder den Teuiten in
aren gheslachten / Dese woonden te Jerusalem.

Tot Sibeon woonden Feiel / die vader Sibco /
in wāschiet Maecha / ende sijn eerste soon Abdon
Tur / Wis / Gaal / Mer / Radab / Sedor / Whaio Sa-
paria / Miklot / Miklot / genererde Simea. En
woonde ooc om hare broeders te Jerusalem ou-
er den hāre / Mer wan Wis / Wis wan Saul / Saul
genererde Ionathā / Malchisua / Abinadab / Es-
aal / Die soon Ionathan wan Meribaal / Meriba-
l wan Micha / Dye kinderen Micha waren Pi-
hon / Melech / ende Thaberra

Whas wan Jaera / Jaera wan Memeth / Sma-
eth en Simer / Siri wā Moza / Mosa wā Sinea
ies soon was Hzel / Hzel hadde ses sonen dye hietē
Skrilam / Szeu / Tesmael / Setaia / Sbadia / Wa-
lam / dit sijn die kinderen Hzel.

Van den strijdt en slach der Philistinen tegen
Saul ende sine sonen. Dat. xi. Capittel.

Die Philisteen strecken teghen Irahel
En die van Israel bluchten voor die
Philisteen / en die verflaghene vielen
opten berch Siboa / Mer die Philis-
teen hingen hen aen Saul / en sinen so-
en achter hē / en sloegē Ionathā / Abinadab / ende
Malchisua / die sonen Saul / En dē strijt wert hart
egen Saul / en die boghen schutters / quamen aen
em / also dat hi vanden schutters gheuont wert /
Doen sprac Saul tot sinē wapendrager / treck wt v
beert en doortreect mi daer mede / op dat dese on-
besiedene niet en comen en scandelic niet my ome
aen / Mer sinen wapendrager en wilde niet / wāt
ontsachs hē seere / Doen nam Saul sijn sweerd
si viel daer inne / Doen sijn wapendrager sach dat
Saul doot was / viel hi ooc opt' weert ende stecf.

Also sterf Saul en sine drie sonen / en sijn gehee-
re huys te samen / Doē die manē Israel die indē grō-
e of v'poecke waren / lagen dat si gheulucht wāre
si dat Saul en sine sonen doot wāre verlietē si ha-
re leden en bluchten / En die Philisteen quamē en
osonden daer inne.

Des anderen daechs quamen dye Philisteen / om
die verflagene wt te trecken / en bonden Saul en si-
ne sonen liggen op dē berch Siboa / En trockē hē
wt en hieue op sijn hooft / en sijn wapenen en seyn
trent inland der Philisteen al omme / en lietēt ver-
ondigen voor haer afgoden / en dē volcke En stel-
en sine wapenen int huys haers gods / ende sine
hooftschele bestickden si aen dat huys Dagon.

Doen alle die tot Iabes in Silead hoorden / allet
bas die Philistee Saul gedaē hadde / maecte hen
alle strydebaer manne op / en namen den lichaem
Saul en sijn sonen / en brachtē tot Iabes / en
begroeuē hare gebentē onder die eycke tot Ja-
bes en vasten seuen daghen

Dat. xij. Capittel

Also sterf Saul in sijnder misdaet / dye hi tegē
den h' EKE misdaen hadde / aenden woorde des
h' EKE dat hi niet en hiet / ooc dat hi der waer-
segger v'raechde en en v'raechde dē h' EKE niet /
daer omme doode hi hem / en dat conincryck heer-
de tot Dauid / den sone Ilaa.

Dauid wort een coninc gesalf / Ende van sine
sterckē hoofstucken. Dat. xij. Capittel

Ende gheheel Israel vergaderde hem
tot Dauid / tot Hebron en sprac / Siet
wi sijn b' been en b' bleesch. Doch te
voē doen Saul coninc was / leyde
ghi Israel wt / en in so hefte die h' E-
KE b' God b' ghesprokē / Ghi sult mijn volc Isra-
el weyden en ghi sult woſte sijn ouer mē volc Is-
rael / En alle Ouders Israel quamē ooc tot ten co-
ninc tot Hebron / En Dauid maecte ten verbont
met hen te Hebron voor den h' EKE / En si salf-
dē Dauid tot eenen coninc ouer Israel / na den
woorde des h' EKE / door Samuel

En Dauid troc hen en alle Israel tot Jerusa-
lē / dat is Jebus / Wāt dye Jebusite woondē indē en-
lande / En die bougers tot Jebus / spracē tot Da-
uid Ghi en sult hier niet in comen / Maect Dauid
wā den borchte Zion / dat is Davids stat En Da-
uid sprac / Wie dye Jebusite eerst maect / die sal cen
hooft en ouerste sijn / Doen beclomē Joab die so-
ne Scrui Ja eerst / en werdt cen hoofstman / Dauid
woode op die borchte / Daer af heet mēse Davids
stat / En hi timmerde die stad ront ome / vā Mil-
lo aē tot altemael ront omme / Joab liet die duce
bleuene indē stad leuen / En Dauid boec boort
en nā toe / en die h' EKE Zebaoth was met hem

Dit sijn die ouerste onē den machtighē Dauid /
die hen redelijc met hē hielden / in sinē conincryckē
bi ghele Israel / daer mē hem tot eenē coninc sou-
de makē / na dē woorde des h' EKE ouer Is-
rael / En dit is dat ghetal der machtighen Davids /
Ialabeā die sone Iachinoni / die principalle on-
der dē dertigē / hi hiet sijn spies op en sloech dye
hondert trender reyle. I Ja hē was Erazak
die sone Dodo / dye Ahobie en hi was onder dye
drie machtighen / Dese was met Dauid doen si be-
scintē / Ende dye Philistee hen daer verghaderē
hadde tottē strijt / En daer was cē sin ackers vol
gerckē / En dz volc bluchte / voor die Philistee En
sloegē die Philistee / En si terden midde opt' huc /
en bescudden dat / en die h' EKE gaf groote sa-
licheit. En dye die wt dē dertighen principale
trockē af totten steene tot Dauid in dat holle H-
dullam / Maer der Philisteen leger lach inden bal-
leyen Shephaim / Dauid was indē borchte / Ende
der Philisteen volc was op die tijt te Bethleem
En Dauid wert lustigende en sprac / Wie wil my
te drincken gheuen vandē water / wt den putte te
Bethleem / onder die poort / Doē braken die drie
inder Philisteen legheer / en putten van diē waterē
wt dē putte te Bethleem / onder dye poort / ende
droeghent en brachtēt tot Dauid / Mer hi en wil-
des niet drincken / maer hi goot den h' EKE en
sprac / Dat late God verre van mi sijn / dat ic dat
doen soude / en drincken dat bloet desē manne in
haers leuens pericule. Want si hebēt met pericu-
le haers leuens hier gebracht / Daer omme en wil-
de hys niet drinckē / Dat dedē dye drie alderstercke

Abisar die broed' Joab/dye was dye principaelste onder den duen/En hy hief zijn spies op/ende loech drie hondert/En hi was onder drie beroet oft vermaert/en hi die derde heerliker dan die twee en was haer ouerste/Mer tot aen die d'ye en qua hi niet

E Benaiā die sone Joiada/des soons Achail/van grooten dadē/van Nabzeel/hy loech twee leuwendere Moabiten/En ghinc af/en loech eenē leuwer middē inden putte/oft cuple/in der tijt des Ierūs/hy loech ooc eenē Egyptē man/dye was vijfellen groot/en hadde eēspiese inder handt als eenen weefboom/Mer hy ghinc tot hem/af met eenen stock/en nā hem die spiese wt der handt/en doode hē met zijn eyghen spiese/Dat dede Benaiā die sone Joiada/en was vermaert onder d'ye d'ye b'romē/en was d'ye heerlicste onder dertich/Mer aen die d'ye en quam hi met/Dauid maecte hē tot den heymeliken ract

H Die strijdtbaer ruelen zijn dese/Mael die broeder Joab/Elhanā zijns ooms soō/van zijns vaders sīdē van Bethleem/Samoth die Harozite/Helez d'ye Belonite/Ira d'ye soone Ches d'ye Tchohoite/Abieser die Antokhite/Scherchaid'ye Husante/Ialaidie Thohite/Maherai die Retophathite/Heled die sone Baena die Retophathite/Fehai d'ye sone Abai/vā Sibeath/der kinderen Hē Jamin/Benaia die Dirgatonite/Hurai b'ander beken Saas/Abiel/die Arbathite/Almaueh die Baherumite/Eliabba die Saalbonite/d'ye kinderē Halem/des Siloniters/Jonathā die soone Sage/des Harariters/Abiam die sone Sachar des Harariters/Eliphal/die sone Ur/Hepher die Macherathite/Mhia die Belonite/Hezro d'ye Carmelite/Marraide sone Al'vai/Joel die broed' Nathan/Mibechar d'ye sone Hagri/Zelech die Amomite/Maherai die Berochite/wapendlager Joabs des soons Zeru/Ira die Iechrite/Sareb die Iechrite/Dria die Iechrite/Sabad die sone Ahelai/Adina die sone Sifa die Rubenite een hoofdman der Rubeniten/en dertich waren onder hem/Hanam die sone Maccha/Josuphat d'ye Mahonite/Wia d'ye Akhrathite/Sama en Jaiel/d'ye sone Hoehā/des Proetters/Jediael/die sone Simri/Joha zijn broeder die Thiziter/Elie d'ye Mahewiter/Ierebai en Josabba die sone Snaam/Iechma die Moabite/Elie G'bed/Jachiel van Mizobaia.

O Van Davids vrome mannen oft ruelen/Ende hoe veel dz vier zijn ge'veest/die v't alle geslachten tot hem gecomen zijn. **Capittel. xij.**

B Het quamen dese tot David te Sikkak doen hi noch geloten was/vooz Saul den sone Iuis En si waren oock onder die ruelen/oft vrome mannen/d'ye totten strjdt holpen/en met b'oghen gheschiet waren tot beyden handen op steenen/pijlen en boghen.

Handē broederē Saul/die wt Ben Jamin waren/Die principaelste Abieser en Joas die kinderen Samaa/des Sibithiters/Ishiel ende Pelot die kinderē Almaueh/Baracha en Jehu die Antochiter/Felmaia die Silveomte/machtich on'dertigen ende ouer dertighen/Jeremia/Jahafiel/Johanā/Johabad die Gederathiter/Clausa/Jeremoth/Sealia/Samaria/Saphatia/d'ye Haroa

phite/Elchana/Iesia/Mareel/Joecer/Jalabeal die Korhiter/Joela/en Sabadia/die kinderen J'robam van Sedor

Danden Sadditen scyde hen wt/tot David in die borcht onder woestinen sterke ruelen end crischliede/die spiesen en deghe boerden/En ha aengesicht gelijc der Ieruten/en snel als d'ye r'ha op die berghen/Die eerste Eser/die ander Ebad/Die derde Eliab/D'ye vierde Malmamtea/D'vijffte Jeremia/Die sesste Athai/Die seuenste Eiel/Die achste Johanau/D'ye neghenste Elabad/Die thiende Jeremia/Die elfste Machbanai/del waren vanden kinderen Gad/hoofden int heyl die d'eynste ouer hondert/ende d'ye grootste ouer duysent/Die sijnt die ouer die Jordane gingen in der eerste maent/doen hi vol was aen beiden oeveren/dat alle gronden esen waren/beide tegen oosten ende teghen westen

Daer quamender oock vanden kinderen Bel Jamin en Juda/tot der borchten David/Mac David ghinc wt tot hen/en andt'woorde en sprac tot hen/It dat ghi in vreden tot mi comt/en om my te helpen/soo sal mijn herte met v'zijn/Mae ront ghi op liste en om mi tegen te sijn/daer doch gheen voochheit aen mi en is/soo sie die God onse vaders daer uue en straffe dat/Maer d'ye gheet trock aen Amasa den hoofdman onder dertighen/V'zijn wy David/en met v'houden wjt ghi soon Ijai/Vrede/vrede si met v'/vrede si met v'wen h'peren/Want v'God helpt v'/Doen name Dav' aen/en settese tot hoofden ouer die crischlieden.

En vā Manasse vielē tot David/doe hi quam metten Philisteen teghen Coninc Saul totte strede/en en holpen hem niet/Want die Philisteen h'tense met raedt van hem en seyden/Waert dat h' tot sinen heere Saul viel/so mocht het ons onse hals kosten/Doen hi nō tot Sichlag troc/biele te hem van Manasse Adna/Josabad/Jediel/Michael/Josabad/Elhu/Zilchai hoofden ouer du sent in Manasse/ende si holpen David teghen d' crischlieden/Wandt sy waren alle gherastche ruelen/ende worden hoofstlieden ouer dat heyl/Soc quamen alle dage sommige tot David om hem te helpen tot dat het een groot heyl wert/al een heyl Goods.

En dit is dat ghetal der hoofden gewapēt tot ten heyl die tot David tot Hebron quamen/om d' conincryck Saul tot hem te keeren/na den woerde des v'ESER

Der kinderen Juda die spiese en deggen d'oe gen/waren ses duisent en acht hondert g'gewapēt totten heyl/Der kinderen Simeon/vrome man nē totten heyl/seuen duysent en hondert/Die kinderen Levi vier duysent en ses hondert/En Joia da die v'orste onder dien van Aron/met drie duysent en seuen hondert Zadoch die knape/een vrome ruele met zijns vaders huys. xxij. ouerste/De kinderen Ben Jamin Sauls broederen/drie duysent/want tot dier tijt toe hielden haerder noch v'le anden huys Saul

Der kinderen Ephraim/twintich duysent en acht hondert vrome ruelen/en vermaerde mannen inden huys haerder vader en/Des haluen kams Manasse/achthien duysent/d'ye met name geuocē

houden/dat si quamen en David coninc maecten/
der kinderen Iffaschar die verstandich waren alst
te tijt heiliche datmen wiste wat Israel doen soue
/ twee hondert hoofstede/ en alle hare broeders
olchden haren woorden.

Der sonen Sebulon/die int heyz trocken totten
stride gewapent/met alderhade wapene totten stri
de/bijstich duysent/ben in oordynancie te schicken
endrachtelijc/Van Rapphthali/duysent hoofstede
en met hen die scilden en spiele voerden. xxxvij. du
sent. Van Dan totten stride gewapent. xxxvij. du
sent/en ses hondert. Van Asser die int heyz trocken
oegemaect totten stride/beertich duysent/Van o
der gheen side der Jordanen/vanden Rubeniten/
Sadditen/en den haluen stamme Manasse/met
alderhande wapen totten stride/hondert en twint
ich duysent.

Alle dese crifschieden/gestelt in ordynancie qua
men tot geheelder herten tot Hebron/om David
coninc te maken ouer geheel Israel. Doe was al
et andere Israel van eender herten/datmen Davi
de coninc soude maken/En waren aldaer bi Davi
de drie dagen/atē en dronckē. Wat haer broeders
vadden voor hen bereypt/ooch die die naeste om hen
waren/tot Iffaschar toe/Sebulon ende Rapphthali
vachtē vroot op ezele/kemese/mupse/en die ruden
en/om te etene/meel/bijghen/rokinen/wijn/olye
honderten/schapen/planteyt/en in groter menich
te/Want daer was blifschay in Israel.

Doedat dye overgebleuene geslachten geroe
den worden/ende hoe dat si dye arcke wech voer
en.
Dat. xviij. Capittel.

Rnde David hielt eenen raet metten
hoofsteden/ouer duysent/ende ouer
hondert/en met allen vorstē/en sprac
totter geheelder gemeynen Israel/
Behaget v/enist vanden h. e. e. e. on
en God/soe laet ons ouer al wt leyden tot onsen
anderen broederē/ in alle den lande Israel/en met
de die puelkes ende Teuten in die steden / Daer si
pousteden hebben dat si tot ons vergaderet worde
En laet ons die arcke ons Gods/weder halen tot
ons/want bi den tijden Saul en vracchde wi daer
naet na. Doen seyde die geheele gemeynste/men sou
e also doen/wat dat behaechde alle de volcke wel
Als vergaderde David dat geheele Israel van
Sibor/ Egyptaen/ tot datmen coemt tot Hemath
om die arcke Gods te hale bā Mariat Jeatim/En
David troc op met gheheele Israel tot Mariat Jea
tim/welcke in Judaleget/op dat hi bā daer op sou
e brengen die arcke des h. e. e. e. die op Chetu
nim sidt/daer die name genoemt wert/en si lieten
die arcke Gods op eenen nieuwen wagen boeren
te den huysle Abinadab/Wa en sine broeders dze
te den wagen/Maer David en alle Israel speelde
voor God/wt geheelder macht/met liedchē/met
dansen/met psalteren/met tamborien/met cimba
ren/ende met basynen.

Doen si op die plaacke Chidon quamen/tae wa
sijn hant wt om die arcke te houden / want die sin
terē scerden ter siden wt/Doen hertoonde die grā
cap des h. e. e. e. ouer wa/ en sloech hē/om dat
si sine hant wt hadde gescreken aen die arcke / also
dat hi aldaer sterf voor God/Doen wert David t

ongemoet/om dat die h. e. e. e. een volck gescoort
hadde aen wa. En hiet die plaetse Perezwa/tot
op desen dach toe/En David vreesde God in dye
daghe en sprac /hoe sal ic dye arcke Gods tot my
ghebreuge? Daeromme en liet hi die arcke Gods
niet tot hem brengen in die stad David / mer hy
keerde se int huys Obed Edom des Gathites /
Also bleef die arcke Gods bi Obed Edom/in sine
huysle drie maende. En die h. e. e. e. segende dat
huys/Obed Edom/ende allet wat hi hadde.
Hoe dat Hiram die Coninc David den Co
ninc houtant / Ende hoe veel huysrouwen dat
David nam. Ende hoe die Philistinen teghen hē
streden/ende hoe hie verwint

Dat. xv. Capitel.

Snde Hiram die coninc tot Tyro sein
de boden tot David / en edere houte
messers / ende timmerlieden / dat si
hem een huys soude timmeren / En
David mercte dat hē dye h. e. e. e.
tot euen coninck ouer Israel beuesticht had/wat
zijn conincryck steech op/om zijns volcs Israels
wille/En David nam noch meer wijuen tot Jeru
salem/ende wannoch meer sonen en dochtere/en
die hem te Jerusalem geboren worde/hieten also
Sammua Sobab/Rathan/Salomon/Tebehar/
Sufua/Elipalec/Roga/Rapheg/Japhia/Eliza
ma/Sael/Iada/Eliphalcech.

Ende doen die Philisteen hoorde dat David
tot euen coninck ghesalft was ouer geheele Isra
el/trocken si alle op/om Daviden te soeken/Doē
dat David hoorde/trock hi wt tegen hen/En dye
Philisteen quamen en haelden neder inden gron
de of droecke Shephaim/David vracchde God en
sprac. Sal ick op trecken teghen die Philistee/ en
wildike in mijne hant gheuen? Dye h. e. e. e. seide
tot hem/Trect op ic heb ic in uwen handen ghege
uen/Ende doen si op trocken tot Saal Praxim/Id
sloech David aldaer / Ende David sprack/God
heeft mine vianden door mine handt ghedeelt/so
hem dat water deelt / Daer af hiet hi dye plaetse
Saal Praxim/Ende si lieten haere Goden aldaer
Doen hietse David met vier verbernen.

Maer dye Philisteen maecten hen wt der op/
ende deden hen neder inden gronde of dale. Ende
David vracchde God noch eens / En God sprac
tot hem/ Ghien sult niet op trecke achter hē/mer
wilt van hen dat ghi aen hen comt tegen die pere
boomen ouer/ Als ghi dan dat ruyssche bouen op
die peerboomen sult hoorzen ghaen / so vaert daer
wt totten stride/Want God is daer voor v wtge
trocken / om der Philisteen heyz te slaen. En Da
uid dede dat hem God beuoten hadde/ende si sloe
ghen dat heyz der Philisteen van Gibeon aen/tot
Gaser toe. Ende Davids name brack wt in all
landen/Ende die h. e. e. e. liet sine vrees ouer a
le heydenen comen

Doedat hi oordineerde dat die Arcke vanden
Teuten ghedraghen soude worde. Cap. xvi

Inde hi timmerde hem huysen in die
stad David / ende bereyde der arcke
Gods een plaetse / en bereyde eenen
tabernacule ouer haer/Doen ter tijt
seyde David / Die arcke Gods en is
niet te draghe dan vanden Teuten/Wat die selue

ij. Reg. vi. b

ij. Reg. vi. a

B

D

D

A

heeft die h. E. S. E. vercoen dat si die arcke des h. E. S. E. souden dragē / en hē dienē ewelike. Dactomme vergaderde Dauid dat geheele Israel tot Jerusalē / dat si die arcke des h. E. S. E. op souden brēgen / aen die plaetse die hi daer toe bereypt hadde

En Dauid bracht te samē die kinderen Aaron en die Leuite / wt dē kinderē Kahath, Wel dē opperste met sinen broederē hōdert en twintich. Wt den kinderen Merari / Maia / die ouerste met sinen broederē / twee hondert en twintich / Wt dē kinderē Serfon / Joel die ouerste met sinen broederē / hondert en dertich / Wt den kinderē Elizaphā Seinaia die ouerste met sinen broederē / twee hōdert / Wt dē kinderē Hebzo Eiel die ouerste met sinen broederē / tachtēich / Wt dē kinderē Sael / Amminadab die ouerste met sinen broederē / hondert en dē twalef.

En dauid riep Zadock en Abiathar die priesterē / en die Leuite te wetene / Wel / Maia / Joel. Seinaia / Eiel / Amminadab / en sprack tot hē / Ghijnt die hoofde der vaders onder dē Leuite / so heiliget v nu / en uwe broedero / dat ghi die arcke des h. E. S. E. des Gods Israel op brēget / daer ict haer bereit hebbe / Wat te voorē doe ghi daer nē tegēwoordich en waert / dede die h. E. S. E. onse God eene re te oft deelingē onder ono dairom dz wi hē niet en sochtē / so het behoort / Also heilichdē ben die priesters en Leuite / dat si die arcke des h. E. S. E. des Godo Israel op souden brēngē / En die kinderen Leui droegē die arcke Godo des h. E. S. E. / op haer scouderē / met dē hantboomē daer aen / gelic Mo se geboden hadde / na den woorde deo h. E. S. E.

En Dauid sprac tottē ouerste der Leuite / dz si haer broeders tot sangers souden stelle / met psalteren / herpen / en hellen siaren spelen / en cymbalen / dat si luyde souden singē / en m. z. bliscapē / Doe stel dē die Leuite hema dē sone Joel. En wt sinē broederē Alaph den sone Beriechia. En wt den kinderē Merari haren broederē / Ethan den soon Husia / ende met hen hare broedero des anderē deels te wetene / Zacharia / Jaehel / Semiramoth / Jehiel / Buni / Shab Benaia / Maeseia / Mathithia / Eliphelcia / Mikneia / Sbed Edom / Iriel dyc doorwachte rs / Want heman Alaph / en Ethan waren sangers met metalen cymbalen / om helle te clinken / Mer Zacharia / Jaehel / Semiramoth / Jehiel / Buni / Eliab / Maeseia / en Benaia / met psalteren / en Alamoth / Mathithia / Eliphelcia / Mikneia / Sbed Edom / Iriel / en Maia / met herpen in der hoochte ouer hen / Chenan Ja der Leuite ouerste dyc lanchmeester / dat hie souden onderwijsen te singhen / want hi was verstandich

Ende Beriechia ende Ethana / warē doorwachters der arcke / Mer Sachania / Josaphat / Mechaheel / Amalai / Zacharia / Benaia / Eliezer / die priesterē / bliesen met trompettē voor die arcke Gods / Ende Sbed Edom ende Jehia waren doorwachters der arcke

Also ghinc Dauid ende die Suders Israel / ende die ouerste ouer duysenden op / om die arcke des verbonds des h. E. S. E. te halen wt dē huyse Sbed Edom met bliscapē / Ende doen God den Linten halp / die die arcke deo verbonds des h. E. S. E. droeghen / offerdemen seuen berren

en seuen rammien / Ende Dauid hadde eenen linnen rocaen / daer toe alle Leuite die die arcke droeghen / ende dyc sangers en Chenania dyc ouerste des lanchs / met den sangers / Doe hadde Dauid eenen linnenlijfrock aen / Also bracht dat geheele Israel die arcke des verbonds des h. E. S. E. op met iuychten / balsynen / trompetten / en hellen cymbalen / met psalteren ende harpen.

Als nu die arcke des verbonds des h. E. S. E. in die stadt Dauid quam / sach Michal dyc dochter Saul ter benster wt / ende doen si den coninc Dauid sach huppelen ende spelen / verachte si hem in haer herte.

Die Dauid die Arcke op haer plaetse settebe met vrechden / offerhanden ende loofsanghe.

Dat .xviij. Capittel.

Doe doen si die arcke Gods in brachten / so stelden sie inden tabernacule dien haer Dauid opgberecht hadde / Ende offerden brandtokeren ende dootokeren voor God / Ende doe Dauid die brantokeren ende dootokeren voleyndt hadde / soe gebenedide hi dat volck inden name des h. E. S. E. / ende dede elcken in Israel / beyde mannen ende vrouwen / een stuc broots / en vleesch ende soppē.

Ende hi stelde voor die arcke des h. E. S. E. sommige Leuiten tot dienacro / dat si den h. E. S. E. den God Israel / prijsen / dancken / ende louen souden / te wetē / Alaph den eersten / Zacharia den anderen / Ieiel / Semiramoth / Jehiel / Mathithia / Eliab / Benaia Sbed Edom / ende Ieiel met psalteren ende herpen / mer Alaph met hellen cymbalen Benaia ende Jehael die priesteren / met trompetten altoos voor die arcke des verbonds Gods

In die tijt bestelde Dauid ten eersten den h. E. S. E. te dancken door Alaph en sine broeders. Dancket den h. E. S. E. / roepet sinen name aen / maect condich onder den volcken / z. doē ofte daer singhet / spelet / en dichtet hē / van allen sinen wonderliheden / looft sinen heylighen name Dat herte der gheentre dyc den h. E. S. E. soecken verblide hem

Soect den h. E. S. E. ende sine sterckheyt / soeckt sijn aensicht altoos / ghedenct sijnder wonderliheden die hi gedaen heeft / sijnder wōderlijcker wercken / ende ordien sijn monts

Ghi zact Israel sijn knechts / ghy kinderen Jacob sijn wtuercoens / hy is die h. E. S. E. onse God / sijn oordeelen sijn in allen landen

Ghedenct ewelic sijn verbonds / wat hy geboden heeft / in duysent geslachte / Dat hi gemaect heeft met Abraham ende sijn redts aen Isaac

Ende hi stelde Jacob tot eene n reyt / ende Israel tot eenen ewighen verbondt / Ende sprack Ic wil v dat landt Canaan gheuen / dat snoet wserfdeels

Doe si noch weynich waren int getal ende cleyne / ende vreedelingen daer inne

En si trocken handē eenen volc totten anderē en wt den eenen conincricke tottē anderē volcke. Hi en liet hen niemāt scade doē / en strafte de coningē om haerē wille En tast mine ghesalfde niet aen / en en doet niet quaets aen minen propheten /

ii. Reg. vi. a
ii. Dar. xxij. f
ii. re. vi.

A
B
pla
A
A

Singet den **HEE** alle land/bercondiget dage
lic zjn heyl/vertelt onder die heidenen zjn heerlic
heyt/en onder den volcken zjn wonderliche den

Want die **HEE** is groot ende wtermate
looffic/ende veruacrljck ouer alle goden.

Want alle die goden der heydenen zjn afgodē
mer die **HEE** heeft den hemel gemaect.

Lof ende eere is voor hem/craecht en bliscchap
is in zjn plaetse/Sheeft herwaerts den **HEE**
ghi geslachten der volcken/ghceft herwaerts den
HEE eere ende craecht.

Sheeft herwaerts des **HEE** name die ee
re/brenget ghiften en comt voor hem/en aenbidt
den **HEE** in zjn heylige cteragic.

Alle land ontfette hē voor hē/ly heeft dat aert
ric bereyft/dat het niet beweecht en wort.

Den hemel verblijde hem/ende die aerde si v. d.
lic/Ende men segghe onder die heydenen/dat dye
HEE regneert.

Die zee vondere ende hare volheyt/en dat belt
si vrolick ende alle dat daer in is

Dan luychten alle boomē in dat wout voor dē
HEE/want hi comt om te oordelen dye aerde.

Danct den **HEE**/want hi is lieflic/ende zjn
ontfermherticheit dueret eewelic

En segt/heelpt ons Godt onse salichmaker/en
vergadert ons/en verlost ons wt den heydenē/op
dat wi wten heylighen naem dancken/ende dy lof
legghe.

Ghelooft si die **HEE** die Godt Israel/ban
eewicheyt tot eewicheyt/ende alle dat volc segghe
Amen/ende lof si den **HEE**.

D Aldus liet hi aldare voor die arcke des verbonts
des **HEE** **Alaph** en zjn broeders om te die
nē voor die arcke altoos elckē dach zjn dachwerck
Mer **Obed Edom** en haer broeders. **ibij**. en **S**
bed Edom de sone **Jedithun**/ende **holla** tot pooz
tlers/En **Zadok** de puefter en sine broeders/die
puefters liet hi voor die wooninge des **HEE**
opter hoochten tot **Sheon**/dat si den **HEE**
daghelic brantoffer souden doen/op des brantof
fers outaer/dea morgens en des auonts/so inder
wet des **HEE** ghescreuen staet/die hi **Isra**
hel geboden hadde/En met hen **Jeman** en **Jedi**
thun/en de andere wtuercozene/die met name ge
noemt waren/om den **HEE** te danckē/dat sine
ontfermherticheyt eewelic duert/en met hen **Je**
man en **Jedithun** met trompetten en cymbalen te
clinken/en met snaren ofte musijelpeelen **Godts**
Mer die kinderen **Jedithun** maecte hi poortwach
ters/**Also** troc alle dat volc wech/ele in zjn huys/
Ende **Dauid** keerde oock wederom/zjn huys te
serghenen.

Hoe **Dauid** voor hem nam dē Tempel te tim
meren/En hoe hem dat van **God** den **HEE**
verboden wert. Dat. xviii. Capittel.

H Et gheueel doen/**Dauid** in zjn huys
woonde/sprac hi tottē prophete **Na**
han/Siet/ich woone in een cedeten
huys/en die arcke des verbonts des
HEE is onder die taphen/**Na**
han sprac tot **Dauid**/Al wat in uwer herten is dō
doet/want **God** is met v.

Mer inder seluer nacht quā dat woort **Gods**

tot **Pathā** en sprac/Saet henē/en segt **Dauid** mi
nē knecht/Dus spreect die **HEE**/ghi en sult mi
ghez huys timmerē tot eender wooningē/wāt ic
en hebbe in gheenē huise gewoont/bā die dage aē
doē ic die kinderen **Israel** wt boerde/tot op desen
dach/mer ic ben geweest daer den tabernacule ge
weest is/en die wooningē/waet ic getwandelē heb
be in gheheele **Israel**/heb ic ooc tot eenigē vandē
rechtens in **Israel** opt geleyt/die ic gebode te boe
dē mijne volc en gesprokē/Waerom en timmerē
ghi mi niet een cedarē huis/Dus spreect nō aldus
tot minē knechte **Dauid**. Dus leit de **HEE** **Ze**
baoth/Je heb v genomē vander weyde achter die
schapen/dat ghi een dorste sout zjn ouer mi volc
Israel/en ben niet v geweest/werwaerts ghi be
nen gegaen zjt/en hebbe uwe vianden wtgheroyt
voor v/en hebbe v eenen name ghemaect/als die
grootte opter aerden namen hebben.

Mer ic wil minen volc **Israel** een stede setten/
en wil planten dat het aldare woonen sal/en niet
meer beweecht wordē/En die kinderen der boos
heyt en sullet niet meer creickē/als te boze/en in
den tiden doen ic den rechterē geboot ouer mijne
volc **Israel**/En ic wil alle uwe viandē verootmoe
digen/en bercondigē v dat die **HEE** v een huys
timmeren sal.

Mer als uwe daghē wt zjn/dat ghi wech gaet
mz uwe vaderē/so wil ic v zaet na v berweckē/dz
uwer sonē een sal zjn/dien wil ic een conincric be
reyden/dye sal mi een huis timmerē/en ic wil sine
stoelē bereyde eewelic/Je wil zjn vader zjn/en hi
sal mijn sone zjn/En ic en wil mijn ontfermhertic
heit niet van hem keere/gellic icle vā dien gekeert
hebbe/die voor v was/Mer ick wil hem setten in
mijn huys/en in mijn conincric eewelic/dat sine
stoelē stantuaelich si eewelic.

En doe **Pathā** na alle dese woordē en gesichte
mz **Dauid** sprac/so quā die coninc **Dauid**/en stelde
hē voor den **HEE** en sprac/Wie bent ic **HEE**
God/en wat is mijn huys/dat ghy mi tot hier toe
gebracht hebt/En dat heeft v noch te weynich ge
docht o **God**/meer hebt ouer dat huis ws knecht a
noch vā verrē toecomendē gesprokē/En hebt my
HEE **God** aengesē vā bouē hier neder/gellic
deen mensce den anderē/Wat sal **Dauid** meer toē
v legghē/dat ghi uwe knecht heerlic maket/Ghy
kent uwe knechte/**HEE** om ws knechts wille
na uwer herte hebdi also danige grote dinghē ghe
daen/dat ghi cōdt sout doe alle groothedē/**HEE**
HEE ws gellic en is niet/en daer en is geē **God** dā
ghi/bā welckē wi niet onsen dōpē gehoort hebbe/
En waer is eē volc opter aerde/gellic v volc **Isra**
el/daer een **God** toe gegae is om te in een volc te
verlossen/en hē seluē eenē name te makē/vā groo
te en veruacrljckē dinghē/die heydenē voor uwe
volc wt te stootē dat ghi wt **Egyptē** verlost hebt/
en hebt v/uwe volc **Israel** tot reuē volek gemaect
eewelic/en ghi **HEE** sst haer **God** gheworden

Ab **HEE** dat woort dat ghi gesprokē hebt
ouer uwe knechte/en ouer zjn huys/wordē waer
achtich eewelic/en doet also ghi gesprokē hebt/en
uwe name wordē warachtich en groot eewelic/
op datmē legghē/Die **HEE** **Zebaoth** die **God**
Israel/is **God** in **Israel**/en dat huys ws knechts

Dauids kintuastich booz v/Want ghi h E A E hebt dat oore ws knechts geopent / dat ghi hē cen huys timmeren wilt / Daeromme heeft v knecht geuonde / dat hi booz v soude bidden / N v h E A E ghi zijt God / en hebt sult goet uwē knecht gesproken / N v beghint te seggē dat dz huys ws knechts booz v eerbelic si / Want wat ghi h E A E segent / dat is eerbelic ghesegent

David beskrifde syne onligghende vianden / Dat. xx. Capittel

Deslen Noech David die Philisteen en verootmoedichde / en nā Sath en hare dochteren wt der Philisteen hant / **D**oe Noech hi die Moabiten / also dat die Moabiten Dauiden onder danich wordē / en ghifte brachten / hi Noech oor Hadad Ezer den coninc tot Zoba in Hemath / doen hi wech troc om sijn teeken op te rechtē aent water Phrath / En David wan hem dypsent wagens af seuen dypsent ruyters / en twintich dypsent mannen te boete / En David berleende alle waghens en hielt hondert wagens ouer / En die Siriers van Damasco quamē dien Hadad Ezer den coninc Zoba te helpen / Maer David Noech dier seluer Siriers tveentwintich dypsent manne / En leide volc tot Damascou in Sirie / dat die Siriers Dauiden onderdanich souden worden en hem ghaue soude brenghen / Want die h E A E halp Dauiden waer hi henen trock

En David nam die guldē schilden / dye Hadad Ezers knechten hadden / en brachtē te Jerusaleim / **D**oe nam David wt dē stede Hadad Ezers / Tibeath en Chū zecr vele metaels / Waer af Salomo die metalē zee en calomnē en metalē vatē maecte.

En doe Thogu die coninc tot Hamath hoorde dat David alle die macht hadad Ezers des conincs tot Zoba geslage hadde / seynde hi sinen sone Hadoran tecten coninc David en dede hem groete / en segenen dat hi tegē Hadad Ezer gestreden en hem geslagen hadde / Want Togu hadde een oorloghe teghen Hadad Ezer

Doe alle guldene / siluere / ende metalen vaten / heylliche die coninc David den h E A E / met den siluere ende goude / dat hi den heydenen ghenomen hadde / te wesen / den Edomiten / Moabiten / Ammonitē / Philisteen / ende Amalekitē / ende Abisai die sone Zerua / Noech der Edomitē int sout dal achtien dypsent / ende seyde volck in Edomea / dat alle Edomiten Dauiden onderdanich waren / Want dye h E A E halp Dauiden werwaerts hi reyde

Dalsoo regneerde David ouer dat ghebeele Israel / ende onderhielt oordele ende gherechticheyt in alle sinē volck / Joab die sone Zerua was ouer dat heyr / Josaphat die sone Ahilud was Cācellier Zadoh die sone Ahitob / ende Abi Melech / en die sone Abiathar waren priesters / Sawla was schriuer / Senaia die sone Jaiaa was ouer die Chrethi ende Plethi / en die eerste soonen David waren den coninc ter hant

Hanon die coninc der Ammonitē versmaet die boden des conincs Dauids / die gecomen waren om hem te trocken

Dat. xx. Capittel

Doe na desen sterf Rahas / die totine der kinderen Ammon / ende sijn sone wert coninc in sijn plaette / **D**oe dach te David / Ic wil ontfermherticheyt doenaen / Hanonden soone Rahas / **D**oende sijn vader heeft aen mi ontfermherticheyt gedaen / en seynde boden om hem te troocken ouer sinen vader / En doen die knechten David int land der kinderen Ammon quamen / tot Hanon om hē te troocken / so seyden die bozken der kinderen Ammon tot Hanon / Meynt ghi dat David uwē vader eere booz uwē oogē / dat hi troockters tot v gesonden heeft / Ja sine knechten sijn tot v gecomen om te ondersoeken en om te keeren / ende te bespieden dat land.

Doen nam Hanon die knechten David / en scoet se / ende sneedt haer cleederen half af / tot aē die ledenen toe / en licste gaen / En si ghingen wech / en licent Dauiden bootscappen door mannen / hy seynde hen te gemoete / Want die mannen waren zecr geseheyndet / en die coninc sprac / blijft tot Jeriho / tot dat uwē haert wass / dan so comt weder.

Doen die kinderen Ammon sagen / dat si scone ken booz David / seynden si benē / beyde Hanon en die kinderen Ammon / dypsent ponden siluere / om wagens en ruyters te bueren wt Mesopotania / wt Maecha / en wt Zoba / en huerden tveenderlich dypsent wagens / en den coninc Maecha met sinen volc / die quamen en legerden hen voor Medba. En die kinderen Ammon vergaderde hen ooc wt haeren steden / en quamen totten strijde / Doen dat David hoorde / seynde hi Joab met den geheelen heyr der vromer mannen

Die kinderen Ammon waren wt ghetrocken en wapenden hem totten strijde voor die stadt pooz te / **M**er die coningē dye gecomen waren / hielden inden veldē berckheyden

Mer nu Joab sach / dat booz en achter hē strydt tegen hem was / soo vercoos hi wt alle die iongherkerke mannen in Israel / en wapende hem tegen die Siriers / mer dat ouergebleuē volc dede hi onder die hant Abisai sijn broeders / dz si hen wapenen souden tegen die kinderen Ammon / en seyde / ist dat mi die Siriers te stark worden / soo coemt mi te helpen. **M**er ist dat v die kinderen Ammon te sterck worden / so wil ich v helpen / sijn getroockt / en laet ons getroockelic doen booz ons volck / ende booz die steden ons Gods / die h E A E doe dat hem behaecht / En Joab maecter hem toe metten volc dat bi hem was / tegen die Siriers te stryden / En si bluchten voor hen / Doen die kinderen Ammon saghen dat die Siriers bluchten / so bluchten sicc booz Abisai sinen broeder / en trocken in dye stadt / **M**er Joab quam te Jerusaleim

Doen die Siriers sagen / dat si booz Israel gheslagen waren / seynde si boden / en brachten wt dye Siriers die ouer gheside des waters waren / En Sopher die velthoofstma Hadad Ezer trock booz hem wech / Doen David dat gebootscapt wert / vergaderde hi te hoope gheheele Israel / ende troc ouer die Jordane / ende doen hi daer aen quam / so bereyde hi hem daer tegen hen. En David wapende hem tegen die Siriers tottē strijde / en si streden tegen hem / **M**er die Siriers bluchte voor Israel /

En David doode de Sifiers seuen duyfent wa gens/ende beertich duyfent mannē te voet/Daer toe doode hi Sopher de belthoofsmā / En doen die knechte hadā Efer saghen / dat si voor Israel gellagen waren maecten si vrede met David/en si uen knechten/En die Sifiers en wilden den kinde ten Ammon niet meer helpen.

En sommighen oorloghen die David eerlic ken ghewan.

Dat. xxi. Capittel

Inde doe dat iaer omme was/ter tijt als die coningen wt trocken/ boerde Joab die heyrrecht / en verderf dye kinderē Ammon lāt/ en quā en belegherde Rabba/Mer Davidt bieef te Jerusalem/En Joab Noech Rabba en bracie. En David nā die croone haers conincs van sinē hoofde/en bant daer aen een pont gouts swaer/en edele gekentē/En si wert David op zijn hooft geset Soc boerde hijeer bele roofte wt der stat Mer dz holt dat daer inne was leyde hi wt/ en deelde dese met saghen/en yfelen haken/en beytels. Also dede David allen de stedē der kinderē Ammon/En David troc metten volc weder te Jerusalem.

Daer na verhieft hē eenē strijt te Gaser/ teghen die Philisteen. Doē ter tijt Noech Sibechai die hu sachte Sibai/ die wt de kinderen Aepham was en berederde hem/En daer verhieft noch eenē strijt tegen die Philisteen/Doen Noech Sihana die sone Ait/ Tahemi den broeder Seliath den Sathther Welc eenen spies staf hadde als eenen weefboom Noch eens wert eenē strijt te Gath/daer was een groot mā die hadde ses vingerē en ses theenen/die maken bierentwintich/En hi was ooc van Gapha gebore/ en besimte Israel Mer Ionathā die sone Simea des broeders David Noech hē/ Dese warē geboren vā Gapha te Gath/en vielen door die hāden David ende zjinder knechten.

David telt dat volc in sinelande/ ende daer mede verthoont hy den H E R E/ ende dat volck wordt om sinen wille gestraft.

Dat. xxi. Capittel.

Inde die Sata stonttegen Israel/ en gaf David in/ dat hi Israel liet tellen Ende Davidt sprac tot Joab/ en tot des volcs ouerste/ Gaet henen tellet dat volc Israel/ vā Berleba aen/ tot Dā toe/ en brēgt tot mi/ dat ic weete hoe vele haerd is/ Joab sprac/ Die H E R E doe tot sinē volcke ge lijc si nū zjijn/ hondertmael so vele/ Mer mijn here die coninc/ en zjijn si niet alle mijns heeren knechte Daer omme brachtē dan mijn here daer na/ waer omme sal een schult op Israel comen/

Mer des conincs woort ginc voort teghen Joab/ En Joab troc wt/ ende wandelde door geheel Israel/ en quam te Jerusalem/ en gaf dat ghetal des ghetelden volcs Daviden/ Ende des geheeren Israel was elfhondertmael duyfent mannen dye dat sweert wt trockē/ En Juda hier hondertmael en tseuentich duyfent mannen/ die dat sweert wt trockē/ Mer Teui en Sen Jamin en telde hi onder dese niet. Wāt des conincs woort was Joab eenē grouwel/ Mer dat beuiele Gode qualijc/ Want hi Noech Israel/ En Davidt sprac tot Gode/ Ick hebbe swaerlic ghesondicht/ Dat ick dat ghedaen heb/ mer nū neem wech die mi dast ws knechts/

want ick heb wtter maten tottelic ghedaen/

En die H E R E sprac met Gad den Stender oft Scouwer David/ en sprac/ Gaet hē sprac met David seggende/ So spreect die H E R E/ Ick legge v dier hāde voor/ Verkieft v te van dien dat ick v doe/ En doen Gad tot David quam/ seyde hi tot hem/ So spreect die H E R E/ Verkieft v een weder dze iaren dierē tijt/ oft dze maendē bluchē voor wtben wederpartijders / en oock dat sweert wtter viandē/ dat het v beuanghe/ ofte dze dagen dat sweert des H E R E en pestilencie inde lāde/ dat die engel des H E R E in allen palen Israhel bederue/ Dus siet nū toe/ wat ic antwoorde sal de genē die mi ghesondē heeft/ David sprac tot Gad/ Mi is bouen maten vānghe/ Ick wil in die hāde des H E R E vallē/ want sine ontfermbericheit is seer groot/ ende en wil niet inder menschen hāden vallen

Doen liet die H E R E pestilencie in Israel comen/ alsoe dat tseuentich duyfent mannē vielē wt Israel/ En God seynde den engel tot Jerusalem om te bederuen/ En int verderuen sach die H E R E daer in/ en hē beroude dat quaet/ en sprac tot ten engelden verderuer/ Het is genoeg hout vwe hant op/ Die engel des H E R E stont bi den dorshuloere Arnan des Jebusiten/ Ende David Noech sijn oogen op/ en sach den engel des H E R E staen tusschen hemel en aerde/ en een bloef sweert in sijn hant/ wtgerect ouer Jerusalem/ Doz viel David en die Gouders met saken bedekt op haer aēfichte/ En David sprac tot Gode/ en hē ics niet/ die dat volc liet tellen/ Ic ben dze gesondicht en dat quart gedaen heeft/ Mer wat hebben dese schapen ghedaen/ H E R E mijn God laet v hāde teghen mi en mijns vaders huys sijn/ ende niet te ghen v volck om te plaghen.

En die engel sprac tot Gad/ dat hi David seide seggen/ dat David op ghaen soude/ en den H E R E eenen outaer oprechtē in sijn dorshuloere Arnandes Jebusiten/ Also ghinc David op na dz woort Gad dat hi gesproken hadde in des H E R E name/ Als hē Arnan om keerde en sach dē engel/ en sine bier sonen met hem/ verstaen si hē Wāt Arnan dorshede farbe/ Als nū David tot Arnan ghinc/ sach Arnā en wert Davids gebaer en ghinc wtē dorshuloer/ en aenbede David mē sinen aensichte ter aerden.

En David sprac tot Arnā/ geeft mi ruyntē in den dorshuloere/ dat ic den H E R E eenen outaer daer op timmere/ om volle gelt sult ghy hē mi gheuen/ op dat die plage vāndē volc ophoude/ Arnan sprac tot David/ Reemt v/ en mijn here die coninc make so het v belieft/ Siet/ ic geue dat runt tottē vrantoffer/ en dat wāge gecerre tot hout/ en tarwe tot spijffer/ allet geue ict. Mer die coninc David sprac tot Arnan/ Niet alsoe/ mer om sijn sellē gelt wil ict coopen/ Want ic en wil niet dat v is nē men voor den H E R E/ en om niet vrantoffere doe

Also gaf David Arnan om die ruyntē/ guldē sikhels in gewichte ses hōdert/ En David timmerde den H E R E aldarr eenen outaer/ ende offerde vrantoffer en dootoffere En doen hi den H E R E aenriep/ verhoorde hi hē doort hier vāndē hemel/ opten outaer des vrantoffers/ En dze H E R E

sprac totten engel / dat hi sijn swerct in sijn scrijve soude heeten

Ter seluer tijt / doen David sach dat hē die hē v̄erhoocht hadde / op die plaecte Heran des Jebusiten / plach hi aldaer te offerē / Wāt die woonninge des hē E S R / die Mose inder woefkinen ghemacēt hadde / en der brantofferen outaer / was die tijt inder Voorchten tot Sibon / Maer David en conckte niet wech ghegaen voor / die seluen God te soecken / soe was hi veruaert voor dat swerct des Engels des hē E S R / En David sprac / hier sal dat huys Gods des hē E S R zijn en dit den outaer tot eenen brantoffer Israel

David bereyt en beschickt totter timmeragie des Tempels hout endesteen / gout / ende siluer

Dat .xxij. Capittel

De David hier dye bremdelingen vergaderen die int lant Israel warē / en hi stelde steenmeesters / om die steenen te houwen om dat huys Gods te timmerē / En David bereyde veel ylers tot naghelen aen die dueren / in die poorten en watter te naghelen waer / en so vele metaels dz het niet te weghen en was / Soe cederen hout sonder getal / Want die van Zidon en Tyro / brachten veel cederen houts tot David / Want David dacht / Mine sone Salomo is een knechtke en vercraft / Mer dat huys dat dē hē E S R getimmeret sal worden sal groot sijn / also dz sijn name en beroeminge verheuen worde in allen landen / Daeromme wil ic die dingen die van noode sijn / hem te vozē bereyden / Also bereides David vele voor sijn doot

En hi riep sijn sone Salomo / en geboot hem te timmeren dat huys des hē E S R des Gods Israel / En sprac tot hem / Mine sone / ic had in dē sime den naem des hē E S R mijns Goodts een huys te timmeren. Mer dat woort des hē E S R qua tot mi en sprac / ghi hebt vele bloets gestort / en groote oorloghen geuoert / daerom en sult ghi minen name geen huys timmeren / om dat ghi so veel bloets op de aerde gestort hebt voor mi. Siet die sone die v̄ gebozen sal worden / die sal een gerufft man sijn. Want ic wil hem rust late van allen sine viandē ronckomme / Want hi sal Salomo heeten / Want ic wil vrede en ruste geuen ouer Israel sijn leuen lane / Die sal mine name een huys timmeren / hi sal mine sone sijn / en ic wil sine vader zijn / en ick wil sijn coninclichen stoel ouer Israel beuestigē ewelick

Dus sal nu mijn sone / dye hē E S R met v̄ sijn / en sult geluckich sijn / dat ghi den hē E S R uwen God een huys timmert / so hi van v̄ gheseyt heeft / Soe sal v̄ die hē E S R eloecheyt en verstant geue / ende sal v̄ Israel beuelen dat ghi hout die wet des hē E S R ws Gods. Van sudi geluckich zij / als ghi v̄ also hout / dat ghi doet na dē zeden en rechtē / die die hē E S R Mose geboeden heeft aen Israel. Sūt v̄room en getrooft / en v̄reest noch en vercraft v̄ n̄ / Siet / ic hebbe in mīnder armoedē bereit totten huys des hē E S R / hondert duysent pondē gouts / ende duysent werck duysent ponden siluers daer toe metaels en ylers sonder ghetal / wāt dies is vele / Soe hebbe ick houten en steenen beschickt

dies moecht ghi meer maken. En ghi hebt ooc veel arbeiders / steenmeesters / en timmerliede aen steen en hout / en alderhande wysen op alderhande werck aen gout / siluer / metael / en yler sonder ghetal / Dus maect v̄ op / en doet / die hē E S R sal met v̄ zijn.

En David geboot allen ouersten Israel / dat si sijn sone Salomo soude helpen / en sprac / En is die hē E S R v̄ God niet met v̄ / en heeft v̄ ronckomme ruste gegeuen / Want hi heeft die inboonders des lants in uwen handen gegeuen / en dat lant is onderbracht voor den hē E S R / en voor sijn volc / Dus gheeft nu uwe herten en zielen / den hē E S R uwen God te soeken / en maect v̄ op / en timmert Gode den hē E S R een heylighdom / op datmē die arcke des verbonts des hē E S R / en die heylige baten int huys brenge / dat den name des hē E S R getimmeret sal worden / Also maecte David sijn sone Salomo tot eenen coninc ouer Israel / Doen hi gūdte ende des leuens ladt was.

Als David out wert eer dat hy sterf / soo bestelde hi die officien inden huys des Gods.

Dat .xxij. Capittel.

De David vergaderde alle ouerste in Israel / en die priesters ende Leuiten / datmen dye Leuiten soude tellen vander tich iaeren en daer ouer / En haer ghetal was / van hoofde te hoofde dat sterke mannen waren / achtender tich duysent / wt welchen werden vierentwintich duysent die dat werck aenden huys des hē E S R dreuen / ende ses duysent officiers ende rechters / ende vier duysent poortiers of doortwachters / en vier duysent lofsanghers des hē E S R / met snaren of muysijckspelen / die ick ghemacēt hebbe om lof te singhen.

Ende David maecte die oordinantie onder die kinderen Leu / te weten / onder Serfon / Nahath / ende Merari / Die Serfonen waren / Taeda / ende Simei / Dye kindere Taeda / die eerste Jehiel / Sethan / ende Joel / die drie / Die kinderen Simei waren / Salomith / Hasiel / ende Haram dye drie / dese waren die sonderlinckte onder den vaderen van Taeda / oock waren dese Simci kinderen / Jahath / Sina / Feus / ende Bria / dese vier waren oock Simci kinderen / Jahath was de eerste Sina die ander Mer Feus ende Bria en hadden nyet vele kinderen / daeromme worden si voor eens vaders huys gherekent

Die kinderen Nahath waren / Amram / Jezehar / Hebron / ende Dziel dye vyere / Dye kinderen Amram waren / Aaron / ende Moyle / mer Aaron wert afgescheyden / dat hi gheheyllicht soude worden totten alderheyllichsten / hi ende sine sonen ewelick te roocken voor den hē E S R / ende te dienen / ende te seeghenen in den naeme des hē E S R ewelick / Ende Mose des mans Goodts kinderen worden ghenoeimt onder der Leuiten / en stamme / Dye kinderen Mose waren Serfon / ende Eliezer / dye kinderen Serfon / eerste was Sabuel / Dye kinderen Eliezer / die eerste was Achabia / Ende Eliezer en hadde gheen ander kinderen / maer der kinderen Achabia waren vele / daer ouer. Die kindere Jezehar warē Salomith die eerste / Die kinderen Hebron waren Jeria die eerste /

B
hrc vij.
a
ij. Par
ij. Par.
vij

A

D

A

B

er. v.

A

exo.

Smeria die andere/ Jehafiel die derde/ en Jakmeam die vierde/ Die kinderen Ofiel waren/ Micha die eerste/ en Iesha die andere.

Die kinderen Merari waren/ Maheli en Musi/ Die kindere Maheli waren Elezar en His/ Elezar sterf en en hadde geen sonen mer dochteren/ En die kinderen His namen se/ Die kindere Musi waren Maheli/ Eder en Jeremoth/ die drie/ Dat zijn die kindere Teui/ onder haerder vaders huysen/ en die principaelste der vaderen die gerekte worden na der namen ghetal/ by den hoofden/ die die wercke des dienste deden inden huysen des H. E. E. E. / hant twintich iaren en daer ouer/ Want David sprack Die H. E. E. die God Israael heeft sinen volcke ruete gegeuen/ en sal tot Jerusalem woonen ewelic

Doe onder die Teuite worden geselt die kindere Teui/ van twintich iaren en daer ouer/ dat si die wooninge niet en behouuen te dragē/ met alle haeren gereetschap haers officijs. Mer na de laetste worden David/ dat si slaen soude/ onder die hant der kinderen Haron/ om te dienen inden huysen des H. E. E. E. / inden hoorhousen/ en totten kisse/ en totter reyninghe/ en tot alderley heylighdom/ en tot allen werken des dienste inden huysen Gods/ En totte toonbroode/ totter bloeme van meel/ totten spijssolfer/ totten ongesuerde bladen/ totte pannen/ totte roosteren/ en tot allen ghewichte en mate/ En om te slaen des moighens den H. E. E. te dancken en te louen/ Des auonts ooc also/ en om alle bratoften/ de H. E. E. te offeren op die Sabbathen/ weyemaenden/ en sekte/ na dz getal en behoore/ altoos hoor den H. E. E. / dat si der beharinghe gaep sou den slaen/ aen den tabernacule des getuygenis en des heylighdoms/ en der kinderen Haron haerder broeders om te dienen inden huysen des H. E. E. E. Hier worden ooc die officien ende dienste bescreuen.

Dat. xxv. Capittel.

Het was die ordnancie der kinderen Haron/ Die kinderen Haron waren Radab/ Abihu/ Eleazar/ ende Ithamar/ Mer Radab en Abihu stouen hoor haeren vaderen/ en en hadden geen kinderen/ en Eleazar en Ithamar werden priesters/ en David ordneerde also/ Zadock wt de kinderen Eleazar/ en Ahimelech wt den kinderen Ithamar/ na hare getal en dicke. En der kindere Eleazar werde meer geuonde tot principael stercken manne/ dan der kindere Ithamar/ en hi ordneerde also/ te weten/ sekhien wt den kinderen Eleazar tot ouersten haerder vaders huysen/ Ende acht wt den kinderen Ithamar/ onder haerder vaderen huysen/ Maer hi ordneerde also door het lodt om dat beyde wt Eleazar en Ithamar kinderen ouerste waren inde heilichdo/ en ouerste hoor God/ En die scriuer Semeia/ die sone Bethaneel/ wt de Teuite/ bescreefte hoor de coninc/ en hoor die ouerste/ en hoor Zadock de priester/ en hoor Ahimelech den sone Abiathar/ en hoor den ouersten vaderen

Bonder den priesteren en Teuiten/ te weten/ deen vader huysen hoor Eleazar/ ende dat ander hoor Ithamar/ en dat eerste lot viel op Joiarib/ Dat ander op Bedaia/ Dat derde op Iharim/ dat vierde op Seorim/ dz vyfste op Malchia/ dat sesste op Meiamun/ dat seuenste op Ithakoz/ dat achste op Abia/ dat ne-

genste op Iesua/ dz thiende op Sechania/ dat elfste op Elialib/ dz twelfste op Jakim/ dat xiiij. op Ihu pa/ dat xv. op Iesebead/ dat xvi. op Silga/ dz xviij. op Immer/ dat xvij. op Ihesir/ dat xvij. op Ithapise/ dat xix. op Bethahia/ dat xx. op Iesekel/ dz xxi. op Iachim/ dat tweentwintichste op Samul/ dat drietwintichste op Delata/ dz vieretwintichste op Maasia/ dat is hare ordnancie na haeren dienste om te gaen in dat huys des H. E. E. E. / nae haerder costume onder haeren vader Haron/ soo het die H. E. E. die God Israael geboden hadde

Maer onder den anderen kindere Teui/ was onder den kinderen Amram/ Subael/ onder den kinderen Subael/ was Iedhea/ onder de kindere Rehabia/ was dye eerste Iesia/ Mer onder die Iezrahiten was Slomoth/ onder den kindere Slomoth was Iahath/ Die kinderen Iehozon/ waren Ieria dye eerste/ Amaria die andere. Jehafiel dye derde/ Jakmean die vierde/ Die kindere Ofiel waren Micha/ onder dye kinderen Micha was Samir. Die broeder Micha was Iesia/ onder die kinderen Iesia was Sacharia/ die kinderen Merari waren Maheli en Musi/ dies soon was Iachia/ Die kinderen Merari van Iachia zijn soons waren/ Seham/ Sacur/ en Iby.

Maheli hadde Eleazar/ want hi en hadde geen sonen/ Van His/ Dye kinderen His waren Iezrachmeel/ Die kinderen Musi waren Maheli/ Eder/ ende Jeremoth/ Dat zijn die kinderen der Teuiten onder haerder vaderen huysen

Ende men wiep hoor hen ooc dz lodt neffens haeren broederen/ den kinderen Haron hoor den coninc David/ ende Zadock/ ende Ahimelech/ ende hoor die ouerste vaderen onder den priesteren ende Teuiten/ den elynften broeder eken so wel/ als de ouersten onder den vaderen.

Handen dienst der kinderen Asaph/ Heman/ ende Jedithun. Dat xxvi. Capittel.

Gode David metten heidchoofscheden seide af officiers onder den kinderen Asaph/ Heman ende Jedithun/ dye propheten/ metharpe/ psalteren/ ende cymbalen/ ende si werden ghetele totten wercke nae haeren officien/ Onder den kinderen Asaph was Sacur/ Ioseph/ Rehania/ Sarel/ kinderen Asaph/ onder Asaph die daer propheteerden bi den coninc/ Van Jedithun. Die kinderen Jedithun waren/ Gedalia/ Zori/ Iesaja/ Iahabia/ Mathithia/ dese se onder haeren vader Jedithun met herpe/ die daer propheteerde de H. E. E. te dancken en te louen/ Van Heman/ Die kinderen Heman waren/ Sukia/ Mathania/ Ofiel/ Sebuel/ Jeremoth/ Hanania. Hanani/ Eliatha/ Gidalti/ Gomati/ Ezer/ Iasbakhia/ Mallothi/ Iothie en Maheseoth/ Dese waren alle kinderen Heman des Sienders/ des conincs inden woerde Godts/ den hoorne te verheffen/ Want Godt had Heman xiiij. sonen en drie dochteren gegeuen

Dese waren al onder haeren vaderen/ Asaph/ Jedithun ende Heman/ om te singhen inde huysen des H. E. E. E. met cymbalen/ psalteren/ ende herpen/ nae den dienste inden huysen Gods bi de coninc/ Ende haer ghetal was met haeren broederen dye inde sanc des H. E. E. E. geleert waren/ altesamen

Haer in Siload/ ende hare broeders/ redelijcke mannen/ twee duysent/ en seuenhonderde ouerste baders/ en Dauid settese ouer die Subeuten/ Gaditen/ en he haluen Stam Manasse/ tot alle hantie ringhe Gods ende des conincs.

¶ Ander ordinancie der hooflieden wt dē stā. men.

Dat. xxvij. Capittel.

H Te hunderen Israel na haren getale waren hoofden der vaderen/ ende ouer duysent/ ende hondert/ ende officiers/ die des conincs waer namē na hare ordinancie afeen toe te trecken elc

ker maent eene/ in allen maenden des iaers/ Elck ordinancie hadde/ vierentwintich duysent.

¶ Ouer die eerste ordijne der eerste maent was Jasebeam/ die sone Sabdiel/ ende onder sine ordijne waren ooc vierentwintich duysent/ Wt den kinderen Perez/ was die vyfte onder allen velthoofst mannen in die eerste maent.

¶ Ouer die ordijne der andere maent was Doda/ die Hhohite/ en Mikloth was prince ouer zyn ordijne/ Ende onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die derde velthoofst mā der derde maent/ die ouerste was Benaiā/ die sone Jojada des priesters Ende onder sine ordijne warē vierentwintich duysent/ Dat is die Benaiā/ dye Kuele/ onder dertich en ouer dertich/ Ende sine ordijne was onder sinen sone Minni Sabad.

¶ Die vierde/ inder vierder maent/ was Alahel Joabs broeder/ ende na hem Sabadia zyn sone/ en onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die vyfte inder vyfster maent was Samchuth die Israhite/ ende onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die sesste/ inder sesster maent/ was Ira dye sone Itkes/ die Tchoite ende onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die seuenste/ inder seuenster maent was Helez Belonite/ wt den kinderen Ephraim/ ende onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die achste/ inder achster maent/ was Sibechai/ die Husatite/ wt den Sabritten/ en onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die negenste/ inder negenster maent/ was Abieser dye Anthothie/ wt den kinderen Jemeni/ ende onder sine ordijne waren vierentwintich duysent

¶ Die tiende/ inder tienster maent/ was Mabe rai/ die Petophathite/ wt den Serabiten/ en onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Die elfste/ inder elfste maent/ was Benaiā die Dirgathomite/ wt dē kinderē Ephraim/ en onder sine ordijne waren vierentwintich duysent

¶ Die twalefste/ inder twalefster maent/ was Hela/ die Petophathite/ wt Mniel/ en onder sine ordijne waren vierentwintich duysent.

¶ Ouer die stammen Israel/ waren dese Onder die Aubeute was prince Shefer/ die sone Sichui/ Onder die Simeoniten/ was Sephatta/ die sone Maecha/ onder den Leuiten/ was Hahabia/ die sone Heuel/ Onder die Kroniten was Zadoch/ Onder Juda/ was Elihu tot dē broederē Dauid Onder Machar was Wnei die sone Michael/ Onder Sebulon/ was Jelmāia/ dye sone Obadia/ Onder

Raphtali was Jeremōth/ die sone Mriel/ Onder den kinderen Ephraim/ was Hosa dye sone Mshia/ Onder dē haluen stāme Manasse/ was Joel/ die sone Pedaia/ Onder den haluen stāme/ Manasse in Siload/ was Jeddo dye soon Sacharia/ Onder Ben Jemai/ was Israhel/ dye sone Abner/ Onder Dā was Mraeel/ dye sone Jeroham/ Dat zyn die vyfsten der stammen Israel.

¶ Mer Dauid en nam dat ghetal der gheender niet/ die van twintich iaeren/ en daer onder waren Wat die HCE hadde ghesprokē Israel te vermeerderen/ ghelijc die sterren aende hemel/ Mer Joab die sone Zeruia/ die hadde begonst te tellen en hi en voleynde dat niet/ Want daer omme quāren grāmschap ouer Israel/ Daromme so en quāgetal niet in die Cronika des conincs Dauid.

¶ Ouer dye stāte des conincs was Mmauech/ die sone Mdiel/ en ouer dye schatten opten lande/ in Ibeden dorpen/ en sloten/ was Jonathan dye sone Bha/ Ouer die acker liede dat landt te tuelt oft te bouwen/ was Elri/ dye sone Chelub/ Ouer dye wānbergen was Simci die Ramathite/ Ouer dye wānhelders/ en schatten des wāns/ was Sabdi/ die Siphmīte/ Ouer die olifhouē/ en moerbessē boomē/ inden leegen beide/ was Baal Hanan die Saderite/ Ouer den olie schat/ was Joas/ Ouer die weyrinders te Saron/ was Sitari die Saronite/ Mer ouer die runderen inden broeckē/ was Saphat/ dye sone Wlai/ ouer die kemelen/ was Sbil/ die Jmaclite/ Ouer dye ezels/ was Tehedia/ die Merronhite/ Ouer dye schapē/ was Jais dye Hargarite/ Dese waren alle ouersten/ ouer die goeder des conincs Davids.

¶ Jonathan Davids oom/ was die raet/ en meester en schriuer/ Ende Jehiel die sone Achmoni/ was bi dē kiderē des conincs/ Achitophel was ooc raet des conincs/ Husai die Achite was des conincs briet/ Na Achitophel was Jojada/ die sone Benaiā en Ab Jathar/ mer Joab was velthoofst man des conincs.

¶ Davids relacie tot den hooflieden wort hier bescreuen/ ende totten volcke/ ende Salomon sinen sone.

Dat. xxij. Capittel.

Snde Dauid vergaderde tot hierusalem alle ouerste Israel/ te weten/ die princen der stammen/ dye princē der ordijne/ die des conincs waernamē die princen ouer duysent/ ende ouer hondert/ die vyfsten ouer die goede/ ende vee des conincs/ ende zyn der sonen/ metten camerlingen/ dye crūschmannen/ ende alle redelijcke mannen/ Ende Dauid dye Conne stont op sine voeten/ ende sprac.

Hooft mi mine broeders/ en mijn volc/ Ic hadde hoor my genomen een huys te timmeren/ daer die arcke des verbonts des HCE rustē soude/ en een voetstātel dē voete ons Godts/ en hadde/ mi geschick te timmeren/ Mer God dede my seggē/ Ghi en sulst minē name gheen huys timmeren/ want ghi zyt een oorlochs mā/ en hebt bloet gestort/ Ab heeft die HCE die God Israel mi vercozen/ wt mijns baders gehele huis/ dat ic coninc ouer Israel zyn soude ewelic/ Want hi heeft Juda vercozen tot eene princap/ ende inden huy-

ij. Reg.
ii. a.
Sa. ij. a

Ble Juda mijns baders / ende onder inhus baders kinderen / heeft hi behagē aen mi gehad / dat hi mi ouer geheel Israel coninc maecte / en onse alle mijne sonen / Want die **YHESH** heeft my vele sonen ghegheuen / heeft hi mijnen sone Salomo vercozen dat hi soude sitten opten stoel des conincrijcs / des **YHESH** ouer Israel / en heeft mi gesproken / **W**sone Salomo sal mijn huys ende hof timmeren / Want ic hebbe hem mi vercozen tot eenē sone / en ic wil sijn vader zyn / en wil sijn conincrijck beuestigen ewelic / ist dat hi volghet na mijne gebode / en rechten / te doen ghelijc het hedē saet

Nv hoor geheel Israel der gheheelde gemeynten des **YHESH** / en hoor den doze ons Gods / so houdet / en suect alle die gebode des **YHESH** **W**s Gods / op dat ghi besit dz goede lāt / en verrue op uwe kinderen na veewelic. En ghi mine sone Salomo / bekent den Godt **W**s baders / en diēt hē wt geheelder herten / en wt lust der sielen / Want dye **YHESH** ondersoect alle herte / en vāct dat hoorstel alre gedachte / **W**t dat ghi hem soect / so sult ghi hem vinden / maer verlaet ghi hem / so sal hi v verwerpen ewelic / Dus siet nu toe / Want dye **YHESH** heeft v vercoze / dat ghi een huys soute timmerē tot eenē heylighdō / **S**yt ghetroot / ende maket.

En Dauid gaf sinen soon Salomo een betwoope des portals / en zijne huys / en der boutē oft gewelckels / en des saels / en camerē bā binnen / en des huys des genadē stoels / Daer toe eē betwoop alles wat bi hem in sinen ghemoet was / te wetene / des hoofs aenden huys des **YHESH** / en alle des maeckels rontomme des schats inden huys des Gods / en des schats der gheplichdē / die ordinancie der priesterē en leuīte / en alle der wercken der officien / inden huys des **YHESH** / gout / nae dat gout gewichte tot alderley batē eens pegelics officijs / en alderhande siluerē gereetschap / na dat ghewichte tot alderley baten / elc officijs

En gewichte tot guldenē candelacē en gulde lampen / elcken candelacē en zijnder lampe sijn gewichte / **W**lso ooc tot siluerē candelacē gaf hi dat gewichte totten candelacē / en sinen lampen naeder matē elcs candelacē

Doc gaf hi tot tafelen der thoombroodē / gout tot elcker tafelē / haer ghewichte / **W**lso oock siluer tot siluerē tafelen / En louter gout tot crambelen / bekkens / en wier oocs batē / En tot gulde bekerē / elcken beker zyn ghewichte / Ende tot eenen root outaer zyn gewichte / dat alder louterste gout. **S**oc ren betwerp des wagens / der Cherubim / dat si hē wt vreydē en bedeckē soudē bouē die arche des **W**bondts des **YHESH** / hēt is mi beschreuen ghegheuen vander hant des **YHESH** / dat mi onder wijlen soude alle die wercken des betwoops.

En Dauid sprack tot sinen sone Salomo / **S**yt getroot / en traey / en maket / en vreset / noch en vāct v niet / Die **YHESH** God / mijn God sal met v zyn / en en sal die handt niet af treckē noch v belaten / tot dat ghi allet werck des diēst inden huys des **YHESH** voleyndet / **S**iet daer die ordinancie der priesteren / en leuīte tot alle officien inden huise Gods / zyn met v tot allen wercken / en zyn willich / ende wijse tot allen officien / Daer toe / die princen ende allet volck tot allen uwen hantieren

Dauid spreect vander timmeragie des tēpels / Ende wat die daer toe belouoen.

Dat. xxx. Capittel

Die die coninc Dauid sprack totter geheelder gemeyntē / **G**od heeft Salomo een van mijnen sonen verwecht die noch ionck ende tedere is / **M**aer dat were is groot / want het en is niet eens menschen wooninghe / maer Gods des **YHESH** / **I**ck hebbe wt alle mine crachten besckicht totten huysē Gods / gout tot guldenē / siluer tot silueren / metael tot erenen / yser tot yseren / hout tot houtenen gereetschap / **S**nich steenen / zeer dierbare robijn / en vonte steenen / en alderhande edele gesteenten / marmoer steenē planteyt / **O**uer dat / wt welbehagen aent huys mijns Gods / heb ick vaminen eyghenen goede / gout en siluer drie duysent ponden gouts van Sphter / en seuen duysent ponden louters siluers / dat geue ic totten heyligen huysē Gods / bouen alle dat ick besckicht hebbe / om by wanden der huysen te ouertrecken / dat ghulden werde wat gulden / en siluerē wat siluer en zyn sal / ende alderhande wercke / door die handt der werckmeesters / **E**n wien is nu vrywillich sine hāt heden den **YHESH** te bullen!

Doen worden die princē der vaderen / **D**ye princē der stamme Israel / die princen ouer duysent / ende ouer hondert en die princē ouer des conincs wercken / vrywillichlic / ende gauen totten dienst inden huysē Gods / vijft duysent ponden gouts / en thien duysent ghulden / en thien duysent ponden siluers / en achtthien duysent ponden metaels / en honderdt duysent ponden yseren / **E**n bi wien dat steenen ghewonden waren / gauen si totten schat des huys des **YHESH** / onder die hāt Jebiel des Gersoniters

En dat volc was vrolich / dat si vrywillich waren / want si gauent wt geheelder herten den **YHESH** vrywillichlic / Ende Dauid die coninc verblifde hē ooc hochlijc / ende loofde God / ende sprack hoor die geheele gemeyntē / **S**elooft zyt ghi **YHESH** God Israel / oer baders v behoort die grootheit / gloire / der macht victorie / en danic / **W**at alle dat in hemel en in aerde is / is uwe / v is dat rijk / en ghi zyt verhooget ouer al tottē ouersten / **W**s rijkdō / en eere / hoor v / ghy heerscraet ouer al in uwer hant / **S**iet cracht en macht / en in uwer handt / **S**iet het elcken groot en karc te maken.

Nv onse God / wy dancken ende betoemen den name uwer heylicheit / oft pronckerse / **W**ant wat benick / wat is mijn volck / dat wi souden vermoghe vrywillichlic cracht te gheuen / ghelijc dit toe gaet / **W**ant van v ist al gecomen / en van uwer hant hebben wi v dat gegeven / **W**ant wi sijn vredeelingen / en gaffē hoor v / gelyc onse baders alle / **O**ns leuen opter aerden is als een schaduwē / ende daer en is gheen vertoeuē / oft ophoude / **YHESH** onse God / **A**l desen hoop die wi ghesckicht hebbe v een huys te timmeren / uwen heyligen name / dye is van uwer hant gecomen / ende het is al uwe.

Ic weet mijn God / dat ghi dat herte proeft en eenbuldicheit is v aengename / **D**aer omme hebbe ick dit al wt eebuldiger herte vrywillich ghegheuen / en hebbe nu niet bliscappen gesien v volck dz hier hoor hādē is / dat het v vrywillichlic gegeue heeft

Eh E S A E God onfer vaderen/ Abraham/ Isaac
enda Israel/ bewaert eerwelic sulck dichten en ghe
dachte int herte ws volcs/ ende voechte haer herte
tot v/ Ende minen sone Salomo/ geeft een volco
men herte/ dat hi utbe geboden onderhoude/ ende
utbe ghetuyghenisse/ en joden/ dat hjt al doe / en
de timmere dese woninghe/ die ick ghesctet hebbe

Hier beghint
dat tweede deel der croniken.

Van Salomons conincricke / den selven opē
baert die **W E R** / ende Salomo bidt hem
Dat .eerste .Capittel.

Eh E S A E utbe God/ Ende die gehee
le gemeynthe loofde den h E S A E / den God haer
der vaderen/ ende nepchden hem/ ende acubade de
h E S A E / ende den coninc/ ende offerden de h E
S A E offer/ Ende des anderen moezghens/ offerden
si brantoffer/ dupsent varren/ dupsent rammē/ dup
sent lammeren/ met haren brancoffer/ ende offer
den planteyt onder gheheele Israel/ ende aten/ en
de droncken inden seluen daghe/ vooz den h E S
A E / met grooter blyschappen/ ende maecten Sa
lomo den sone Davids/ anderwerk coninc / en sal
den hem den h E S A E tot eenen priinte/ ende Za
dok tot eenen priester.

Roe Salomo die

sone David wert in zijn rīc
berachticht / ende dye h E
S A E sijn God was met hē
ende maecte hē altoos gro
ter/ En Salomo sprack tot
ten geheelen Israel/ metten
ouersten ouer duisent/ ende
hondert/ metten rechteren/ en met allen vorste in
Israel/ metten ouersten vaderen/ dat si soude gaē
Salomo en die geheele gemeinte met hem/ totter
hoochten die te Sibeon was/ wāt daer was den
Tabernakel des getuygens Gods/ die Moise die
knecht des h E S A E ghemaeft hadde inder wo
eninghe/ wāt die Kerke Gods hadde David op ge
bracht vā Tiriaty Icarim/ daer hi haer bereit had
want hi hadde haer eenen tabernakel op gellagen
te Jerusalem/ Maer den metalen outaer die Be
zaleel/ die sone Dri/ des soons Hur getmaect hadde
was aldaer vooz dye wooninghe des h E S A E /
Ende Salomo / en die gemeinte plaghē die te ver
soecken/ En Salomo offerde opten eenen outaer
vooz den h E S A E / die vooz de tabernakel des ghe
tuygens kont/ dupsent brantoffere.

H
ii. Reg.
ij. a.

Erod.
xxvi. a.

Also ladt Salomo opten scole des h E S A E
een coninc in zijns vaders Davids plaetse / ende
wert geluckich / Ende geheel Israel was hem ge
hoorzāē / ende alle ouerste ende machtighe / ooc alle
kinderen des conincs Davids / deden hem onder de
coninc Salomo / Ende die h E S A E maecte Sa
lomo altoos meerder vooz gheheele Israel / ende
gaf hem een looflic conincricke / dat gheene vooz hē
ouer Israel ghehadt en hadde.

Soo is nō David / dyesone Iai coninc gewest
ouer alle Israel / En die tijt dat hi coninc ghebeest
is ouer Israel / is .xl. iaer / Te hebron regneerde /
hi seuen iaer / en tot hierusalem driendertich iaer
Ende sterft in goeden ouderdom / volleuens / rijc
doms ende eeren / Ende sijn soon Salomo werdt
coninc in sijn plaetse / Dese geschiedenissen des co
nincs David / beyde die eerste ende die laetste / siet
die sijn ghescreuen onder die gheschiedenissen van
Samuel des Sienders / ende onder die gheschiede
nisse des prophete Nathan / en onder die ge
scheidenissen Gad des Sienders / met al
len sinē conincricken / ende machtiche
den / ende tijden / die onder hem ver
ghaen sijn / beyde ouer Isra
hel / ende alle conincric
ken inden landen

(..) (..) (..)

Hier eyndet dat eerste deel der Croniken.

Inder seluer nacht opēbaerde God Salomo
en sprac tot hem / Bidt / wat sal ick v gheuen / En
Salomo sprack tot Godt / Ghi hebt groote ont
fermherticheit aen mijnen vader David ghrdaen
ende hebt mi in sijn plaetse coninc ghemaeft / Soo
laet nō h E S A E God v woort watachtich wor
den aen minen vader David / want ghi hebt mi co
ninc ghemaeft ouer een volck des soe vele is / als
stofs opter aerden / dus geeft mi nō wijsheit ende
kennisse / dat ic vooz desen volck wt ende inne gaē
Want wie can dit / v groote volck gheuonntsen /

B

Doen sprack God tot Salomo / Want ghi dat
indē sinne hebt / en hebt niet om rijcdom / noch
om goet / noch om eere / noch om utwer viande sic
len / noch om lanc leuen ghebeden / Maer hebt om
wijsheit ende kennisse gebeden / dat ghy mijn volc
ooc deelen mocht / waer om ick v coninc ghemaeft
hebbe / soo si v wijsheit ende kennisse ghegheuen /
Daer toe wil ic v rijcdom / ende goet / ende eere ge
uen / dat ws ghelijck onder den coninghen vooz v
niet ghebeest en is / noch worden en sal nae v / Al
soo quam Salomo vander hoochten / die tot Si
beon was / tot hierusalem vanden tabernacule des
getuyghenisse / en regneerde ouer Israel

D

Ende Salomo vergaderde hem wagens ende
ruijters / alsoe dat hi te weghe bracht dupsent ende
vierhondert waghens / ende twalef dupsent ruij
ters / ende lietse inden waghē steden / en bi de co
ninc te Jerusalem / Ende dye coninc maecte des si
uers en gouts so vele te Jerusalem / als der Kercken

D

ende der eedereu/als der moerbeke boomē/die in den beemdē wassen En men bracht Salomo peert den wt Egypten/Ende dye coopliedē des conines haedense wt Kena om ghele/ En quamen op/ en brachten wt Egypte rene waghē/om sel hondert silueren penninghen/en een peert/om hondert en vijftich/Alsoo brachtense oock allen coningen der herbiten/en den coninghen tot Sirien

hoe dat Salomon voor hem neemt den Tempel des HERA te timmeren Capittel. ij.

nde Salomo dacht te timmerē een huys den name des HERA/ende een huys zijns conincs/ en selde af seue duysent mannen totten lastē/en acht duysent timmerlieden op dē berge/en dyc duysent/en selhondt officiers ouer haer

En Salomo seyde tot hiram den coninc tot Tyro/en dede hē seggen/Ghehijc ghi met mine vader dedet/en hem eedereu seyndes/dat hi hem een huys timmerde/daer hi in woonde/Siet ic wil dē name des HERA/mijns Gods/cen huys timmeren/dat hem gheheyltich wordē/om goet roet werck booz hem te rooken/en altoos thoonbooz te rechtē/en brantoffer des morgēs en des auonts

B op die Sabbathē/en nieuwe maenden/ende op dyc feeste des HERA/ons Gods/etwelijc booz Irabel/Ende dat huys dat ick timmeren wil/sal groot zyn/want onse God is groeter/dā alle goden/Mer wie vermacht/dat hi hem een huys timmerē/Want den hemel/en alder hemelen hemele en mogen hem niet begripen/Wie soude ick dan zyn/dat ick hem een huys soude timmeren/mact datmen booz hem soude roocken

Dus seynt mi nu enē wijlen man/om te aerebeydē/met gout/siluer/metael/yseren/scarlaken/rooiet root/geele sīde/ende die weet wt te groeue metten wijlen/die bi mi sijn/in Iuda en Jerusale welc mijn vader besiet heeft/En seyndt mi Eedere/Denne/en heben hout/ban Libanon/want ic weet/dat wt knechten/dat hout wtē te houwē op Libanon/En siet/mine knechte sullē met wtben knechte zē/op datmē my veel hout bereyde/wāt dat huys dat ick timmerē wil/sal groot en sonder linc zyn/En siet/ich wil den timmerlieden/wtben knechten/dyc dat hout houwen/twintich duysent Toz ghesootender tarten/en twintich duysent Toz gherken/en twintich duysent Bath wijns/en twintich duysent Bath olis gheuen

Doesprac hura die coninc tot Tyro dooz scrite/en seynde tot Salomo/Daer om dat die HERA sijn volc bemint/soo heeft hi b coninc ouer hē gemaect/en hura sprac booz/Sclooft si die HERA/die God Israē/die hemel en aerde gemaect heeft/dat hi den coninc Dauid eene wijlen cloechē verstandigē soon gegeuen heeft/dyc den HERA een huis timmerē soude/en een huys zijns conincs/So seynde ick nu eenen wijlen man/die verstant heeft/hura Wi/die es so is eens wijfs/wt den dochtere Dan/en zyn badere een Tirisch mā geveest is/die weet die werckē aē gout/siluer metael/ysere/steē/hout/scarlaken/geelde sīde/līnē/roet root/en te groeue alderhāde conelic te maktē/watmē hē boozlept mette wijlen/en mette wijlen

D mīs heere des conines Dauids/wt haders/Dus

seynde nu mijn here/tarwe/gerste/olye/en wt sijn sine knechten/so hij gesproke heeft/so wille wi dat hout houdē op Libanon/so vele alst bā node is/en wille op bloten vingen in die zee/tot Zapho/bā daer moecht ghif op te hierusalem vjinghen

Ende Salomo telde alle beemdelingen in den lande Israē/nāe dat ghetal/doense Dauid zyn vader telde/ende worden gheuonden hondert en vijftich duysent/dyc duysent/en selhondt/En hi mact te wt den seluen tfeuentich duysent draghers/ende tachtentich duysent houtwers/opten berghe/ende dyc duysent/sel hondert toefenders/die dat volck aenhielden aen den dienste.

hoe dat hi begint te timmeren ende in wat gedaente ende forme/dat wort hier bescreuen.

Dat. ij. Capittel.

nde Salomo begonste te timmeren dat huys des HERA te hierusalem op den berch Moria/die Dauiden sinnen vader ghehoont was/den welcken Dauid bereyt had tot eend ruymte/op die plaeste Arnan/des Jebusiten/hi begonste te timmerē inder anderder maent/des anderen dacchs/in dē vierdē iac zjns conincrijcs/en aldus leyde Salomo dat fundamēt/om dat huys Gods te timmeren/Teneerste/dyc lengte/ tseftich ellen/die wijde/twintich ellen/ende dat portael booz die wijde des huys henen/was twintich ellen lanck/Die hoochte/hondert en twintich ellen/ende ouertroet binnen met louteren goude.

Dat groot huys schutte hi met Dennen houte en ouertroet met den sijnsten goude/ende mactē daer op palmen/en keten werck/en ouertroet dat huys met edele steenen/tot een becrieringhe/Dat gout was Parbaïm gout/En ouertroet die balcken bouen aē/en die wandē/en die duerē met goude/en het Cherubim sūden op die wanden

hi mactē ooc dat huys des alderheyllichsten/dies lengde was. xx. ellen/nā der wijden des huys en sine wijde was oock. xx. ellē/en ouertroet metten sijnsten goude/by selhondert ponden/En gal ooc tot uagelen vijftich sculen gouts in ghewichte/En ouertroet den zael met goude

hi mactē ooc int huys des alderheilichsten/twee Cherubim,nā bectmakers conste/en ouertroet met goude/en die lengde/aen dē vlogel/aen die Cherubim was. xx. ellē/also dat eene vlogel. v ellen hadde/en raecte aen dyc wandē des huys/en dat dē adere vlogel ooc vijf ellen hadde/en raecte aen dē vlogele des anderē Cherubs/Also hadde den eene vloghel des anderen Cherubs oock vijf ellen/en raecte aen den want des huys/en sine anderen vlogel ooc vijf ellen/en hinc aen den vloghel des anderen Cherubs/Also dat dese vloghelen der Cherubim/wt waren gebreydet twintich ellē wt sijn/Ende si stonden op haren voeten/en haer aensicht was ten huyswaert ghekeert

hi mactē ooc eene booz hancsel bā geelbert/scarlaken/roosjn root/en lijnwaet/en mactē Cherubim daer op/En hi mactē booz dē huys twee calomne. xxxv. ellen lanc/en den knoop bouē daer op/vijf ellen/Ende hi mactē ketenwerck totten Thoor/ende dedese bouen aen die calomne/ende mactē hondert granact appelen/ende dedese aen

dat hetē werc/ en hi rechte die calomnē op / vooz den tempel/ een ter rechter siden / ende dander ter linker siden / En die ter rechter siden was / hiet hy Jachim / en die ter linker siden was / Hoas.

¶ Anden vaten ende buyfraet des tempels.

Dat. iij. Capittel.

H I maecte ooc eenē metalenē outaer twintich ellen lanc en breet / en thien ellen hooch. En hi maecte ee gegotē zee / thien ellen wijt / vā dē eenen rant tottē anderē rontomme / en vijf ellen hooch / en een mate vā dertich ellen mocht omuaen. En ghescheynisse van runderen was daer onder ronts om / En daer waren twee righen / ofte rijen knoppen om die zee / dat thie ellē wijt was / die mede aen gegoten warē / Het stont also op die twalef runderen / Dat die drie gekerēt waren ten noorden waert / drie welkwact / drie zuytwaerts / ende drie oostwaert / en die zee bouen op haer / ende alle hare achtersten warē inwaerts. Sijn dicke was een hāt breet en sine rant was gelijc als eens bekers rant / ende een ontploken roole / Ende si nam / ofte hielt die duyntē Bathen.

En hi maecte thien ketelen / dier sette hi vijf ter rechter siden / en vijf ter linker siden / om daer inne te wasschē / al wat tottē byantoffer behoort / dat zijt daer in mochten stooten / Die zee / datter hen die priesters in souden wasschen.

Hi maecte ooc thien gouden candelaeers / so si behoortē te sine / en by stede inden tēpel vijf ter rechter / en vijf ter linker hāt / En hi maecte thien tafelen / en dede si inden tempel / vijf ter rechter / en vijf ter linker siden. En hi maecte hondert guldenne schalen oft bechens / hy maecte eenē hof / vooz die priesters / ende eenen grooten buycke / ende due ren inden buycke / ende ouertrock die dueren met latoen / en hi settede die zee opten rechten hoec / te gent oosten / totten zuytwaert / En Huram maecte potten / ende scuppen / ende bechens.

A Also voleynde Huram dat wort / dat hi den coninc Salomo dede / aendat huys Gods / te weten die twee calomnē / mettē buyckē en knoopē bouē op beyde die calomnē / beide gewrongen verheuen werc / om te bedecken beyde die buycken der knoopē / bouen op die calomnē / en die vier hondert granaet appelen / aen beydē gewrongē verheue werc twee righen / granaet appelen aen elcken verheuen werc / om te bedeckene beyde die buycken der knoppen / die bouen op die calomnen waren / Ooc maecte hi die gestoeken / en die ketelen op die gestoeken ende een zee / en twalef runderen daer onder / Daer toe / totten schuppen / crauwelen / en alle haer batē maecte Huram Wis / den coninc Salomo totten huys des h. E. S. E. S. / wt louteren metael / In dat lantschap der Jordanen lieste die coninc gieten in eleyachtighe aerde / tuschen Suchot ende Zare datha / ende Salomo die maecte aller deser vaten zeer vele / alsoo dat des metaels ghewichte niet te onder vinden en was.

D En Salomo maecte allet gereetschap tottē huys Gods / te weten / den gulden outaer / tafelen / en schoonbroet daer op / die candelaeers met haren lampen van louteren goude / dat si vooz dē Choor souden bernen / alsoo dattet behoort / en die bloemē aen

dye lampen en dye snutters warē gulde / dat was al geheel gout / Daer toe / die melle / bechē lepel / en nappen / waren louter gout / En den inghancē en sine dueren binnenwaerts stotten alder heylighen / en die dueren aen den huys des tempels waren gulden / Alsoo werdt alle werc volbracht / dat Salomo dede aen den huys des h. E. S. E. S.

¶ Wat Salomon indē tempel doet

Dat. v. Capittel

G Aede Salomo bracht daer sine / alle dat sijn vader Dauid geheylich hadde / te weten / siluer en gout / en alderhande gereetschap / ende leidet inden schatten / inden huys Gods.

Doen vgaerde Salomo alle die ouders in Israel / alle hoofden / der stammē der vorsten / der vaderen / onder den kinderen Israels te Jerusalem / dat si die arcke des verbōts des h. E. S. E. S. op souden brenghē / wt der stad David / dat is Zion / En het bergaderdē hen tottē coninc / alle mannē Israels op die seeste / dat is inder seuenster maet / en alle die ouds Israels quamē / En die Leuitē hieuen dye arcke op / en brachtē opwaerts metten tabernacule des getuygenis / en allet heilige ghereetschap / dz indē tabernacule was / en brachtenē mede opwaerts die priesters / die Leuitē / Mer die coninc Salomo en die gehele gemeynthe Israels tot hem bergadert vooz die arcke / offerdē schapen en runderē so vele / dats nymāt ghetellen / oft rekenē en conste.

Also brachtē die priesters die arcke des verbōts des h. E. S. E. S. op haer plaetse inden Choor des huys / in dz alōheilichste / onder die blogelen der Cherubim / alsoo dat die Cherubim hare blogelen wt spreidē ouer die plaetse der arcke. En die Cherubim bedecte die arcke / en hare hantboomē vā houē. Die hantboomē warē so lanc / datmē haer knopē sach vā archē vooz dz Choor / mer hant en sachmē niet / En si was s aldaer tot op desen daghe / En daer en was niet in die arcke / dā dye twee steenē tafelen / die Moise in Horeb daer inne gedaē had / doe die h. E. S. E. S. een vbonnt maecte metten kinderen Israels / doen si wt Egypten trocken.

En doe die priesters wtgingen wt den heylighen / want alle die priesters die vooz hant den werc heylighdē hen daer / alsoo dat ooc die ordinē n. g. h. houdē en werdē. En alle die Leuiten / met alle dye ond. A. S. S. / Heman. Jedithum / en haren kindere en broedere warē / waren gecleet met lūwaet / en songen met cimbalē / spalketen / en harpē / en stonden tegent oosten des outaers / en by hen / Ende twintich priesters / die met trompettē bliesen. En het was / als oft een waer die trompettē en songe als oft men een stemme hoorde / te louē / en te danken dē h. E. S. E. S. En doe haer die stemme verhie / vanden trompetten / cymbalen / en ander musick spelen / ende van dien louen den h. E. S. E. S. dat hy goet is ende dat sine ontfetmhericheit ewelijck duert / Doer wirt dat huys des h. E. S. E. S. veruult met eeder wolckē / alsoo dat die priesters niet en consten ghesaen / om te dienē / om dier wolcken wille / Want die heerticheit des h. E. S. E. S. betulde dat huys Gods.

Salomon spieect totten volcke / en looft God / hi bidt hē / dat hi die beschermeren wille / die daer inne biddē

Capittel. vi.

H
ij. Ghebb
ij. Aeg.
vij. a

B

A

D

Den sprac Salomo/dye hese heest gesproken/te woonen int duyker/ Ic heb (tis waer) een huys ghe-timmeret v tot eender wooninghen/en en setel/dac ghie ewellic woonē sount/en dye coninck keerde sijn aenkebt omme/en seegde die geheele gemeynte Israel/wat die ghe-heele gemeente Israel stont En hi sprac/Geloofft si de hese/die God Israel/die door sine mont mine vader David gesprokē/en met sijnder hant veruult heeft Doe hi seyde. Sint ter tije/dat ic mi volc wten lande Egipci geleyt hebbe/so en heb ick geen stadt vercoerē in alle stamine Israel/eē huys te timmerē/dat mine name aldaer soude zj/en en hebbe ooe geenē mā vercozen/dac hi prince soude sijn/ouer mijn volck Israel/Maer hierusalē heb-be ic vercozen/dac mine name aldaer si/en Davidē

ij. reg. vij.

l. parck ij re. vij.

hebbe ic vercozen/dac hy ouer mijn volc Israel si. En doe mijn vad David/inde sinne hadde een huys te timmerē den name des hese des Gods Israel/srac die hese tot minen vader David/ghi hebt wel gedaen/dac ghi inden sinne hebt/minen name een huys te timmerē/Doch en sulz ghi dat huys niet timmerē/mer v soone die wt uwē sendenen comen sal/dye sal mijnen name dac huys timmeren. Soo heest nu dye hese sijn woort v euellicht/dz hi gesprokē heeft/Wat ic vē op gecome in mijns vaders Davids stede/en sitte optē stoel Israel/so die hese gesprokē heeft en hebbe een huys getimmeret den name des hese des Godes Israel/en hebbe daer inne ghe-dac die werke/daer dat verbont des hese in is/dac hi mettē kinderen Israel ghemaect heeft

En hi cradt voor de outaer des hese/tegen der geheelder gemeyntē Israel ouer/ende recte sine handē wt/Want Salomo hadde eenen metalē ketel gemact/en gheset midde inde buycke des tempels/vijf ellen lanc en breed/en drie ellen boech/aen de seluē ter de hi/en viel neder op sine knie/teghē dye geheele gemeynte Israel ouer/en recte sine handē wt ten hemel/en sprack hese God Israel/daer en is geen God ws gelic/noch inden hemel noch opter aerde/ghi dye hout dac verbont/en die ontfermherticheit/dine knech-ten die voor v wandelē/wt geheelder hertē/ghy hebt uwen knecht David/minen vader gehouden/al wat ghy hem ghesprokē hebt/met uwē monde hebt ghē ghesproken/ende met uwer handt hebt ghē veruult/ghelijc het heden ten daghe blijct

B

C

As v hese God Israel/houdt uwen knecht David mine vad/dac ghi hē gesprokē hebt en ghe-seyt/het en sal v niet gebreke aen eenē man voor mi/die optē stoel Israel sitte. Nochtā also verde/dac uwe kindere hare wegē verbarē/dac si wandelen in mine wet/gelic ghi voor mi gewādelt hebt **A**s v hese God Israel/laet dijn woort warachtich wordē/dac ghi uwen knecht David gesproken hebt. **W**ant meynz ghi oock/dac God bi dye mensche opter aerde woone/Siet den hemel/en atder hemelē hemel/en can v niet begrīpē/hoe sount dā dī huls gedoe/dac ic gelicbt hebbe/Mer hese mine God/keert v tottē gebede ws knechts en tot mine smeeke/Dac ghi verhoort dat bidden en bedē/dac v knecht voor v doet/Dac dine oogen

opē zj/ouer dit huys daech en nacht/ouer die plaetse/dac ghie gesprokē hebt uwē name te stille/dac ghie hoorē sount dz gebet/dac v knecht in dese plaetse doe sal/Dus hoorz nu dat sineke ws knechts/en ws boles Israel/dz si biddē sullē op dese plaetse. hoorz et vander plaetsen uwer wooningen/vanden hemel/en als ghē hoorz/so wilt ghenadich zj

D ij. vij.

Ist dat yemāt teghē sinen naecten sondicht/en wort hē eenē eedt op gheleyt/die hi ooveren soude en de eedt comt voor uwen outaer/in dit huys/so wilt vanden hemel hoorē/en uwen knechte recht doe/also dat ghē de godlosen vergeldet/en geeff sine wech op sijn hooft/en rechtuerdighet de gherechten/ende gheeft hem na sine gherechticheyt.

Ist dat v volc Israel voor sine vianden gheseghen wordt/om dat si tegen v ghesondicht hebbe/en bekeeren hen/en belidē uwen name/en bidden en smeeke voor v in desen huys/so wilt hoorē vā de hemel/ende ghenadich sijn der sonde ws volcs Israel/ende die weder in dat landt v zinghen/dac ghi hen/ende haren vaderen ghegheuen hebt.

Ist dat de hemel gesotē wert/ende dattet niet en regent/om dat sy tegen v gesondicht hebben/ende biddē in dese plaetse/ende beliden uwen name/en bekeeren hen vā haren sonden/om dat ghy se verootmoedicht hebt/so willet hoorē inden hemel/en ghenadich zj den sonden uwer knechten/en ws volcs Israel/dac ghi haer den goeden werck leert/daer si in wandelē sullē/en laet reeghenen op v landt/dac ghi uwe volc geueē hebt te besitten

E

Ist dat een dierte inde lande wert/oft pestilencie/oft e dorricheit/vrant/spinchanen/cupsenen oft als sijn viant inden lande sine poorten belegget oft e enige plaghe/oft crancheit/Wye dan biddet/oft smecket onder alderhande menschen/en onder alle uwen vole Israel/ist dat yemandt sijn plaghe/ende sijn smerte geuoelct/en sine handen wt streeft tot desen huys/Soo willet hoorē vanden hemele vanden setele uwer wooninghen/ende ghenadich sijn/ende elken gheuen nae alle sine weggen/nae dien ghi sijn hert kerit/waer ghy allene behendē dat herte der menschen kinderen/op dat sy v bree-sen/ende wandelen in uwen wegge/alle daghe/alsoo langhe/als sy leuen opten lande/dac ghy onsen vaderen ghegheuen hebt.

H

Ist dat ooe een breecde/die van uwen volcke Israel niet en is/wt berren lande comt/om ws groten naems/en machtiger hant/en wtgereften arms wille/en biddet tot desen huys/Soo wilt vanden hemel hoorē vande setele uwer wooningē/en doent al daerom/dac hi v aéroepet/op dz alle volck hē opter aerde uwē name bekennen/en di bree-sen ghelijc v volc Israel/en si ker verden/dac dī huys dac ic getimmeret hebbe/na uwen name genoēft si

As v volc wt treect inden strjft tegen sine vianden/door den wech dien ghē seynde sult/en tot v biddē tegē den wech/tot deser stadt/die ghi vercoeten hebt/en totten huys/dac ic uwen name getimmeret hebbe/so wilt haer ghebet en smeecken herten/vanden hemel/en hen tot haren rechte helpen.

G

Ist dat si tegē v sondicht/wanter geen mensche en is/die niet en sondicht/en ghi op hen gram zj/en geeffte voor haer viande/dac sile geuāgen wech boere/in een verre/oft na landt/en si sijn in haer de

herten bekeeren / inden lande daer si inne geuange
zijn / en bekeere hen / ende sinecken v inden lande
haerder gheuangenissen / ende seggen / wy hebben
gesondicht / misdaen / ende zijn ongodlyc gheweest
en hen also wt geheelder herten / ende wt gheheel-
der sielen tot v bekeeren / inden lande haerder ghe-
uangengissen / daer men se gheuangen hout / ende si
badden tegen den wech te haren lande / dat ghi ha-
ren vaderen ghegeuen hebt / ende totter stadt / dyc
ghi vercozen hebt / totten huys / dat ic in uen name
getimmeret hebbe / Soo wilt haer ghebet en sinec-
ken banden hemel hoorzen / vanden seel uwer wo-
ningen / en hen tot hare rechte helpē / en uwe vole
genadich zijn dat tegen v gesondicht heeft

So laet nu mijn God v oogē opē zijn / en uwe
oogē toe luysterē opt gebet in deser plaecten. Dus
maect v nu op **h. E. E. E.** God / tot uwer rusten / ghi
en die arcke uwer macht / laet uwe priesters **h. E.
E. E.** God / met heyl geleet wordē / en uwe heilige
hen herblijden / ouer den gordē **h. E. E. E.** Godt
en keert niet af dat aensichte des ghecalfden / ghe-
denet der ontfermherticheyt we knechts Dauid

Dat vier coemt vanden hemele / ende verteert
dye offerhande / Dye coninck ende dat volck offe-
ren / Dye **h. E. E. E.** openbaert den coninc Salo-
mon / en hi belooft hem / dat hi hem wil verhooren

Dat. vij. Capittel.

In de doe Salomo wt gebedē hadde /
soo viel een vier banden hemel / ende
berlinde dat vrantoffer / en dat and
offer / En die heerlicheit des **h. E. E.
E. E.** vuuilde dat huys / dat dye prie-
sters niet en condē in gegae / int huys des **h. E. E.
E. E.** Want die heerlicheit des **h. E. E. E. E.** ver-
uuilde des **h. E. E. E. E.** huys. Soe sagē alle kinde-
ren Israel / dat vier af vallen / en die heerlicheit des
h. E. E. E. ouer dat huys / en vielen op haer knien
metten aensichte ter aerden / opt plaueytsel / en aen
bade / en dancten dē **h. E. E. E.** / dat hi goet is / en
dat sine ontfermherticheit eewelick duert.

Die coninc en alle volc offerden voor dē **h. E.
E. E.** Want die coninc Salomo offerde twēentwintich
dusent schapen / en hondert ende twintich
dusent schapen / en wūdē alsoe dat huis Gods /
beide die coninc / en alle volc / Maer dye priesters
stonden in hare officien / en die leuētē in die musijc
spelen des **h. E. E. E.** die die coninc Dauid hadde.
laten maken / om den **h. E. E. E.** te dancken / dat sine
grote ontfermherticheit eewelick duert / metten
salmen Dauid / door hare hande / Ende die prie-
sters bliuen trouwpetten voor hen / ende ghehele
Israel kont

En Salomo heylchde dē middelhof dat voor
den huys des **h. E. E. E. E.** was / Wat hi hadde al
daer vrantoffer en dat bette der dootofferē beschei-
ket / Want den metalē outaer / die Salomo hadde
laten make / en conste alle dat vrantoffer / spijffer
ende dat bette niet gheuaen.

En Salomo hielt in die seime tijt eē seeste seuen
dagen lanck / en ghehele Israel niet hem / een seer
ontallike grote gemeente / bau hemath aen / totter
beken Egypti toe / en hielt optē arckē dach eē ver-
gaderinge / Wat die wūdinge des altaers hielden
h. seue dagē / en die seeste oock seuen dagen / Maer

indē. xviij. dage der seueder maet / liet hi dat volck
vrotic en goets moets in haren tabernaculen gaē
ouer alle dē goede / dat die **h. E. E. E.** aen Dauid / en
Salomo / en alle zijn volck Israel ghedaen hadde /
Also voleynde Salomo dat huys des **h. E. E. E. E.** /
en dat huys des rouines / en al dat in zijnder hertē
geromen was te malien / inden huys des **h. E. E.
E. E.** / en in sinen huys voorspoedelic

En die **h. E. E. E.** openbaerde Salomo sinachts
en sprac tot hem / Ich hebbe v ghebet gehoort / en
mi dese plaecte vercoze / tot enen offer huise / siet /
Als ic den hemel toe luyte / dattet niet en reegēt /
oft heet die sprinchanē dat lant vāhūdē / oft late eē
pestilentie ouer mijn volc comen / dat si mijn vole
verootmoedigē / dat na minē name ghenoecht is /
en si bidde / en mijn aculichte soecken / en si hen vā
hare quade zeden bekeeren / so wil ick vanden he-
mel hooten / en haer sonden vergeue / en haer lan-
cheelen / Soe sullen nu mijn ooghen open zijn / ende
mijn oogē toe luysterē tottē gebedē / in deser plaect
sen / Dus heb ic nu dit huys vcozen / en gheheylt /
dat minē name daer zijn soude eewelick / en mijne
ooghen / en mijn herte soude daer altoog zijn.

En ick dat ghi voor my wandelt / gelijc v vader
Dauid gewādelt heeft / dat ghi doet al dat ic v hee-
te / en hout mijn zede en rechten / so wil ick dē stoel
ws conincrijcs beuestigen / so ick mi / dinen vader
Dauid verbonden hebbe / en gheleyt / het en sal v
niet gebreke aen ernē mā die ouer Israel heere si.
Maer keert ghi v af / en mijn ghebedē / en zede / die
ic v voor geleit hebbe / verlaet / en wech gaet / en an-
dere goden dient / en die acubidē / so sal ic se wt wo-
telen wt minen lande / dat ic henghegeuen hebbe /
En dit huys dat ic minē name gheheilicht hebbe /
sal ic van minen aensichte werpen / en salt tot een
der bispraken oft segwoort geue / en tot render fa-
bullen / onder allen volcken / En voor dit huys dat
het hoochste geworden is / sullen hen outfettē / alle
die daer voor bi gaen / en segghen / Waerom heeft
die **h. E. E. E.** desen lande / ende desen huys alsoo
gedaen / Soe salmen segghen / Waerom / dat sy
den **h. E. E. E.** haerder vaderen God berlaten heb-
ben / die se wt den lande Egypti gheleit heeft / ende
hebben hen aen anderen goden ghehangen / en die
den gebedet / ende gedient / daerom heeft hi alle dit
onghele ouer hen ghebracht.

Salomon timmert steden / Ende by bringt on-
der hem die heyden / van sinen hoofsteden / ende
van sinen wuen

Dat. viij. Capittel

In de naē twintich iaren / in welcken
Salomo dat huis des **h. E. E. E.** / en **ij. Reg.**
zijn huys timmerde / so timmerde hy **ij. u**
die steden oock / die Huraim Salomo
gat / en liet die kinderen Israel daer
inne wōnē. En Salomo troc tot hemath Zoba
en beuestichde en timmerde Thadmoz in dē wo-
stinen / en alle cōren steden / die hi timmerde in he-
math / hy timmerde ouer en neder Beth Horon /
dat vasse steden waren / niet mueten / poorten / en
grendelen / Soe Baelath / en alle cōren steden / dye
Solomo hadde / en alle wage stede / en ruyters ste-
den / en al waer Salomo lust toe hadde te timme-
ren heyde te Hierusalē / en op Libanon / ende inden
gheheelen lande zijnder heer scappien.

D
ij. Reg.
ij. vi.

Alle dat ouerbleuen volck banden hethiten/
Amoriten/Pherekiten/Heuiten/en Jebusite/dye
banden kinder en Israel niet en waren/ende haer
kinderen die spracher ghelate hadden inden lande/
die die kinderē Israel niet vnielt en hadden/maec
te Salomo cijnbaer / tot op desen dach. Mer van
de kinderē Israel en maecte Salomo geen knech-
ten tot sinen arbeyt/maer si waren oorloochs lie-
den/en ouer sijn ridders/en ouer sijn waghens/en
ruyterē/en die ouerste officiers des conincs Salo-
mo/warē twee hondert ende vijftich/die ouer dat
volc heerleapen hadden.

En Salomo liet die dochter Pharao op halen
wt der Stadt David/mt huys dat hi voor haer ghe-
timmeret hadde/Want hy sprac/ Myn wijf en sal
met mi niet woonen mt huys Davids/des conincs
Israel/wat het is geheilich/om dat die arche des
HEER daer inne ghecomen is

Van dien aen offerde Salomo den HEER /
brantoffer opten outaer des HEER/die hi ghe-
sicht had voor dat poortael/om elck op sinen dach
te offeren/na dat gebot Mose/op dye sabbathen/
nieuwe maenden/ingheleete tijden des iaers drie-
mael/te weten/op die eerste der ongesuerder bro-
den/op die eerste der weken/ende op die eerste der
looueren tenten.

En bi stelde die priester in hare ordinacie/tot
haren officie ghelijc het sijn vader. David gheselt
hadde/en die Leueē op haer hoedinge/om te louē
en te dienē/voor die puelleren/elcke op hare dach
En die duerwachters in hare ordinacie/elck op
sijn poorte/Want also had David die man Gods
beuolen/En daer en wert niet getwehē bandē ghe-
bode des conincs/ouer die puelleren/en Leuiten/
in alderhande saken/en aen de seatten/Also wert
alles were Salomo bereyt bandē daghe aen/doen
des HEER huys ghesinderē werdt/tot dat
hijt voleynde dat des HEER huys geheelick
volmaect wert.

Doen troe Salomo tot Ezeon Geber / en tot
Cloth/aen den ouer der zee/inde lande Edomra
En huasende hē sepeē/door sine knechten dye
der zee condich warē/en boere mette knechte Sa-
lomo in Sphir/en haede vā daer/ CCC/en. I.
ponden gouts/en brachtent den coninc Salomo
Die coninginne van Saba coēt tot Salomon
om zynder wilsz wille/Si bringet hem gauē en si
ontfact giste van hem/Salomon sterft.

Dat. ij. Capittel

Rde doen die coninghinne van trjck
Arabien/dat geruchte Salomo hoor-
de/qua si met zeer groter gereschap
te Hierusalē/met hemelē/die welric-
kende cruide/en gouts plantent droe-
ge/en edele steenē/ō Salomo met raetselē te proe-
uen/en doe si tot Salomo qua/sprack si met hē/al
wat si inden sinne voor hadde ghenomē/en die co-
ninc seyde haer alle haer sake/en Salomo entwas
niet verborghen/dat hi haer niet gheseyt en hadde
En doe die coninghinne van trjck Arabien sach
die wijsheit Salomo/ende dat huys dat hi ghetim-
mert hadde/die spise voor sine tafele/dye woonin-
ge voor sine knechten/en die ambachte sinder die
naers/en hare cleederen/sine secker s/met hare

cleederē/en sine jael daerme op ghinc int huys des
HEER/so en koste si haer niet meer onthoude

En si sprac totte coninc/Het is warachtich/dat
ic gehoort heb in mine lande vā wten wescene/en
vā uwer wijsheit /maer ic en geloofde hare woor-
de niet/tot dat ic gecome ben/en hebt met minnen
oogen gesien/en het/die helste uwer groter wijs-
heit/en is mi niet gheseyt/Daer is meer aen v/dan
dat geruchte/dat ic gehoort hebbe/Salich sijn die
mannē/en salich sijn dese uwe knechte/ die altoos
voor v staē/en uwe wijsheit hoorzen/Die HEER
v God/si geloofte /die luste tot v heeft/dat hy v op
sine stoel/tot eenen coninc geseet heeft/dē HEER
uwe God/het doet dat v God Israel bemint/dz
hi hem eueelic soude oprechten/daer omme heeft
hi v ouer ben tot eenen coninck geseet/om dat ghy
recht en redelicheit sout onderhoude

En si gaf den coninc hondert en twintich pon-
dē gouts/en zeer veel specerijen /en gesceente het
en warē gespecerijē/als dese/dye die coninginne
vā trjck Arabie/dē coninc Salomo gaf/Daer toe/
die knechte Huram/en die knechten Salomo/dye
gout tot Sphir brachtē/dye brachten oock Heber
hout en edele gesceente/En Salomo liet wt dien
hebe hout/trappē inde huys des HEER/en in
de huys des conincs make/en harpen/en plalters
voor de langens/sodanige houtē/en warē te bore
mt lant Juda niet gesien/Die coninc Salomo gaf
der coninginne vā trjck Arabie/al wat si begeerde
en badt/sond wat si totte coninc gebracht had En
si keerde/en troe in haer lant/met haren knechte.

Des gouts dat Salomo in eenē iaer gebracht
wert/was sefhondert/en. lxxvi. pondē / behalue dat
die creemers en coophiede brachten/En alle conin-
gē der Arabiers/en die graue inde landē brachten
goudt en siluer tot Salomo/Daer af maecte dye
coninc Salomo twee hondt spiessen of sechachten
banden sijnste goude/Also dat sefhondert stucken
gouts op een spies quamen/en drie hondert schil-
den banden sijnstengouden/also dat drie hondert
stucken gouts tot eenen schilde ghingen/en die co-
ninc dedese int huys banden hout Libanon.

En die coninc maecte eenen groten vuoren stoel
en ouerdecetē met louterē goude/ En die stoel had
des trappē/en eē gulde boetbāc aende stoel/En
hadde twee leenē op beyde die side/om dat sitte ne/
En twee leeuwē stonde neffes die leenē/en twalef
leeuwē stonden aldaer/op die ses trappē tot beyde
side Sodanige en is n̄ gemact in alle conincrijckē
En alle drincuatē des conincs Salomo waren
gilden/en alle dye vaten des huys banden woude
Libanon/waren louter gout/Wandt dat siluer en
wert niet geacht in Salomons tijt/wat die sepen
des conincs voeren op die zee/metten knechte Hu-
ram/en quamen ten drie iaren eens/ende brachtē
gout/siluer/vuoren/simmen/ende paeuwen.

Adus wert die coninck Salomo groter dan
alle coningen opter aerden/van rijdomme ende
wijsheit/Ende alle coninghen opter aerden be-
gheerden dat aensichte Salomo/om sine wijsheit
te hoorzen/die hem God in sijn herte gegeuen had
Ende si brachten hem elck sine ghisten/en silueren
ende gulden vaten/cleederen/harnasten/welric-
kende cruyden/peerden/ende mylen iaerlic.

Reg.
d.

Ende Salomo hadde veertich duyfent waghen peerde/ en vij duyfent rijpeerde/ en men dedese in die wagen stede/ en bi den Coninc te Jerusale/ En hi was een heer ouer alle coninge bande water aē tot der Philisteen lat toe/ en tot aē die pale Egypti/ En die coninc maecte des siluers so vele te Jerusale/ als die steene/ en der Cederen so vele/ als der Moertbeken bomen inden nederē veldē/ En men bracht hē peerden wt Egypten/ en wt allen landen

Wat meer vā Salomo te seggen is/ beyde sijn eerstens en sijn laestēs/ Siet/ dat is gescreuen inder Cronikē des propheten Nathā/ en inder prophetie Abia van Silo/ en inde gescreuenisse Iddi des Siē ders/ tegē Jerobeā den sone Nebach/ En Salomo regneerde te Jerusaleim ouer geheele Israel veertich iaer/ En Salomo ontsliep m̄ sinen vaderē/ en men begrouef hem in dye stadt Dauid sijn vaders En Rehabeam sijn sone wert coninc in sijn stede.

Rehabeam die Coninc verthoont dat volck/ en hi beswaertse/ ende hi doctse van hem af vallen Dat. i. Capittel.

Rehabeā troct tot Sichē/ Wat geheele Israel was te Sichē gecome/ om hē coninc te maken/ En doen dat Rehabeam hoorde/ die sone Nebach/ die in Egyptē was/ daer hi voor den Coninc Salomo geuucht was/ quā hi wed wt Egypten/ En si seynde derwaerts/ en lietē hē roepē En Jerobeā quā metten geheele Israel/ en sprake met Rehabeā leggende/ V vader heeft onse ioc te hart gemaect/ dus verlicht ghi nu dē hardē dieft wa vaders/ en dat swaer iock dat hi op ons gheleyt heeft/ so willen wi v onderdanich sijn/ hi sprack tot haer Goet ouer drie dagen weder tot mi/ En dat volck ghinck wech.

En dye Coninc Rehabeā braechde raet den ouders die voor sijn vader Salomo gestaen hadden/ doe hi noch leefde en sprac/ hoe raet ghi dz ic desen volcke antwoorde/ Sy sprake met hē en seyde/ Ist dat ghi desen volcke vruendelic sijt/ en dat ghise goetelic tracteert/ en hen goede woordē geeft/ so sullen si v altoos onderdanich sijn/ Mer hi vliet den raet der ouders/ dien si hē gegeue hadden/ en ginc met ten iongen te rade/ die met hē op gewassen waren/ en voor hē stonden/ en sprac tot hen/ Wat raet ghi dat wi desen volcke antwoorden die met mi gesproken hebben/ en seggē/ verlicht dat iock dat v vader op ons geleyt heeft.

Die iongers die met hē op gewassen ware sprake met hē leggende/ Dus sult ghi seggē totten volcke/ dat met v gesprokē heeft en geseit/ V vadē heeft ons iock te swaer gemaect/ maect ghi onse ioc licht ter/ en segt tot hē. Minne deinstē winger sal dicker sijn/ dan mijns vaders ledenē/ heeft nu mijn vadē te swarē ioc op v geladen/ soe wil ic ws tocs meer maken/ Mij n vader heeft v met pesen gheraltijt/ maer ick met scorpioenen.

Als Jerobeā en allet volc tot Rehabeā quā/ op ten derde dach/ so die coninc geseit hadde/ coet v weder tot mi optē derde dach/ so antwoorde hē de coninc hardelijc/ En die coninc Rehabeā berhet den raet der ouders/ en sprac met hen na den raet der iongē leggende/ heeft mijn vader v ioc te swaer gemaect/ so wil icker noch meer toe doen/ Mij n vadē

heeft v met peze oft jenuwē gheslage/ maer ic met scorpioenen/ Also en gaf die Coninc dē volcke geen gehoor/ Wat het was also vā Gode bestrict/ op dz die h. E. S. beuestige soude/ dz hi gesprokē hadde door Abia vā Silo/ tot Jerobeā den sone Nebach.

Maer doe geheele Israel sach/ dat hen die Coninc geē gehoor en gaf/ soe antwoorde dat volckē coninc en sprac/ Wat hebbē wi deels aen Dauid/ oft erkenisse aē den soon Ithai/ Et vā Israel treck tot sijn tabernacule/ So siet ghi nu tot uwe huysē Dauid. En geheele Israel ginc tot sijn tabernacule/ also dat Rehabeā niet meer dan ouer die kinderen Israel en regneerde/ die indē stede Juda woonden/ Die coninc Rehabeā landt Hadronā den rent meester/ maer die kinderen Israel skeende hem ter doot/ En die Coninc Rehabeā steech rasch op sijn waghē/ dat hi vlichtē soude te Jerusale/ Also vīe Israel af vaden huysē Dauid tot op desen dach.

Rehabeam wort Coninc ouer Juda en B. E. Jamin/ En hi begint tegē die Israelitē te stridē/ dat seluc bencet hē die h. E. S. v at stede dz hi fondeert/ dat wort hier bescreuē. Dat xi. Cap.

Ende doe Rehabeā te Jerusale quā so vergaderde hi dat huis Juda en B. E. Jamin/ hondert en lxxx. duisent ionger krijtbaer manē/ om teghē Israel te stridē/ dat si dat conincryck weder aen Rehabeā soude breggē/ Maer des h. E. S. v wort quā tot Serhaia den mā Gods/ ende sprac Segt Rehabeā den sone Salomo/ den Coninc Juda/ en den geheele Israel/ dat onder Juda/ en B. E. Jamin is/ en segt/ So spreect die h. E. S. v/ Ghi en sult niet op treckē/ noch tegē uwe broeders stridē/ elc gae weder thuis/ Want dat is van mi gheschiet/ Si gauē den woorde des h. E. S. v gehoor/ ende lietē af vanden trecken tegen Jerobeam

Rehabeā woonde te Jerusale/ ende timmerde sterke bemuerde stede in Juda/ te wete Bethleē Gram/ Thekoa/ Gethur/ Socho/ Abulla/ Gath Marela/ Siph/ Adoraim/ Tachis/ Meha/ Zarega/ Mialon en Hebron/ welke die vaste en alder sterke stede in Juda en B. E. Jamin ware/ en behoote met muere/ en hy leyde vorken/ victalie vā olie en wijn daer in/ en in alle stede maecte hi scilde en deegens/ en maecte seer vaste/ En Juda en B. E. Jamin waren onder hem

Dot maecte hen tot hē die priesters en Lewite wt geheele Israel/ en wt alle hare pale/ En si verlietē hare voo stede en besittingē/ en quame tot Juda te Jerusale/ Wat Jerobeā en sine sone verkie tene/ dat si dē h. E. S. v die priester scap niet bedien en mochte/ Maer hi stichte hē psicesters totten horchte/ en totte veldwuelē/ en caluere die hi liet makē/ En na hē quame wt alle stāmen Israel/ die haer herte gauē/ dat si den h. E. S. v den God Israel soude loechē te Jerusale/ dat si den h. E. S. v den God haerder vaders soude offerē/ En sterctē also dat conincryc Juda/ en cōfirmeerde oft beuestichde Rehabeā den sone Solomo drie iaer lanck/ Want si wādelde indē wech Dauid ende Salomo drie iaer.

En Rehabeā nam Mabelath die dochter Jerimoth/ des soons Davids/ tot eenē wīue/ En Abihai dye dochter Eliab des soons Ithai/ dye baerde

Snde inde tselendertichste iac des conincrijcs Aſſa/troc Baela die Coninc Israel op tegē Juda/en tinerde ſama/op dat hi Aſſa den Coninc Juda soude keeren tot en in te trecke/ **M**er Aſſa nā wt de ſcat inde huylde des h. E. E. E. ende inde huylde des Coninc ſluuer en gout/ ende ſande tot Benhadad de Coninc te Siria/ die tot Damalcon woonde/en dede hē leggē/ daer is een verbont tuſſe v en mi/ tuſſchē mi en uben vader/ daer om heb ic v ſluuer en gout gelondē/ dat ghi dat verbōt met Baela den Coninc Israel ſoult laten barē/

B

daer hi van mi af trecke
Benhadad hoorde den Coninc Aſſa/ en ſeinde ſijn heyr/ vorſtē tegē die ſtedē Israel/ Die ſoeghen Eron/ Dan en Abel Mainende alle copen ſteden Paphſai/ Doē Baela dat hoorde/ liet hi af ſamate timmerē/ en hieſt op vā ſinē wercke/ Maer dyc Coninc Aſſa nā tot hē geheel Juda/ en ſi droegen die ſteenē ende dathout vā ſama/ daer Baela mede timmerde/ en hi timmerde Gebaende Aſſa daer mede.

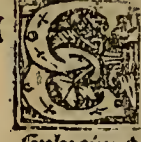
U
kerrijc

In die tijt quā Hanani die Siender tot Aſſa de Coninc Juda/ en ſprac tot hē/ Om dat ghi v op de Coninc vā Siria verlatē hebt/ en en hebt v niet op den h. E. E. E. wōē God verlaten/ Daer om is dyc macht des Conincs te Siria uwer hāt ontulucht En waren die Moē en Libiers niet een grote mechte met ſeer vele waggē en ruyteren/ nochtans gaffe die h. E. E. E. in uwer hāt/ doen ghi v op hem verliet Wāt des h. E. E. E. ogē aenſien alle lant/ dat hi soude ſtercken die wt geheel der herte aē hē ſijn/ **G**hi hebt ſottelic gedaen/ Daerom ſult ghi ooc vā nu booyt aen/ orloge hebbe/ En Aſſa wert grā op den Siender/ en ſette hem in die gheuākeniſſe/ wāt hi murmurerde tegen hē ouer deſe ſake En Aſſa verduyctē sommige vāden volcke tot die tijt

Die gheſchiedeniſſen Aſſa/ beyde die eerſte en die laetste/ ſiet die zjn geſcreuen in de boeckē der conincgē Juda en Israel/ En Aſſa wert crāc aen ſin boeten inde xxxvij. iac ſijns conincrijcs/ ende duerde daer ouer/ en en ſocht den h. E. E. E. oock in ſin crancheyt niet/ maer die medecijn meesters/ **W**ſoe ontſliep Aſſa met ſinen vaderē/ en ſterf inden enen beerſticken iare zjns conincrijcs/ en mē begroef hē in ſinen graue dat hi had laten grauen in die ſtat Dauid/ En ſi leyden hē op ſinē leger/ den welcken men geuult hadde met goeden ruyckwerē/ en alder hāde ſpecerie/ na der apotckers conſte gemactē/ en maecte een ſeer groot verbernen

D

In den conincricke Joſaphat Cap. xvij.

Snde ſine ſoone Joſaphat werdt Coninc in ſin ſtede/ en wert machtich te gen Israel/ En hi leyde crīſchulck in alle vaſtē ſteden Juda/ en ſette officiērs in den lāde Juda/ en in den ſteden Ephraim/ die ſijn vader Aſſa geworden hadde/ en die h. E. E. E. was met Joſaphat/ Wāt hi wādelde inden booygaendē wegē ſijns vaders Dauid/ en en ſochte Baalim niet/ maer den God ſijns vaders/ en wādelde in ſinen gebode/ en niet na den werckē Israel/ Daeromme beueſtichde hem die h. E. E. E. dat conincrijc/ En geheel Juda gaf Joſaphat giffen/ en hi hadde rijcdom en eere in ouerulcedichy

A

En doe zjn herte broō wert inde wegē des h. E. E. E. de de hi die hoſchē en hoſchkens booy af wt Juda.

Indē dertien iare ſijns conincrijcs/ lāde hi ſine booyſtē Benhail Obadia/ Sacharia/ Reſhaneel en Michaiā/ dz ſi leerē ſoude inde ſteden Juda en mzen die Leuite/ Semaia/ Reſhania/ Sebaia/ Ma-el/ Semiramoth/ Ionathan/ Adonia/ Tobia/ ende Tob Adonia/ en niet hē die priekers/ Eliſama en Joza/ En ſi leerde in Juda/ en hadde dat wetboec des h. E. E. E. meſchen/ en trocken al om in allen ſteden Juda/ en leerden dat block.

B

En die byreſe des h. E. E. E. quā ouer alle conincriche inden lādē die rontomme Juda lagē/ dz ſi niet en ſtedē tegē Joſaphat/ En die Philſteer brochte Joſaphat giften/ en iē laſt ſluuers/ En die Arabiters brachtē hē ſeuē duſent en ſeuē hōdert rānē/ en ſeuē duſent en ſeuē hondert bōcken/ **W**ſo nā Joſaphat toe/ en wert altoos groter/ En hi tinerde in Juda ſoten en toerſtedē/ en hadde vele werckē in die ſteden Juda/ en ſrijckbaer mānē/ en machtige ſteden te Jeruſalem

En dit was die ordinacie onder haerde vader huys/ die in Juda ouer die duylent ouerſte waren/ **W**dnā een ouerſte en met hē waren die hōdert duſent machtige ſteden/ Maect hem was Johana die ouerſte/ en met hē waren twee hondert en tachtentich duſent/ na hē was Amasia die ſone Siehi dyc bywillige des h. E. E. E. en met hē waren twee hondert duylent machtige ſteden vāden kinderen Ben Jamim was Chada een machtich man/ ende met hē warē twee hondert duſent/ die met boghē en ſchildē gewapent warē/ nae hē was Joſabad/ en met hē waren hondert en tachtentich duſent gereet oft gewapent totten heyr/ **D**eſe namen alle des Coninc maer/ wtgenomen dat die coninc noch geleic hadde in vaſten ſteden in gehele Juda.

D

Joſaphat maect vrientſchap met Achab/ **W**hy helpt hē oorlogē/ Ende daer omſo wort hi vā de h. E. E. E. gheſtralt. **D**at. xvij. Capittel

Snde Joſaphat hadde grooten rijcdo en ere/ en maecte vrientſchap mit Ahab/ En na deſe twee iare trock hy af tot Ahab/ te Samaria/ Ende Ahab liec booy hē/ en booy dat volc dat bi hem was/ vele ſcapē en ruyden ſaē/ En hi bracht hem met woorden daer toe/ dat hi op troc te ſamoth in ſilead/ ende Ahab die Coninc Israel ſprac tot Joſaphat den coninc Juda/ trect met mi tot ſamoth in ſilead/ hi ſprac tot hem/ **I**c ben als ghy/ en mijn volc als v volc/ wi willen met v inden ſrijc

A

Maer Joſaphat ſprac totten coninc Israel/ **V**ieue/ braecht/ hebde des h. E. E. E. woorē/ **E**k die Coninc Israel bergaderde die propheten/ vier hōdert mānē en ſprac tot hen/ **S**ulle wi te ſamoth in ſilead treckē inden ſrijc/ oft ſal ic goet laten ſijn/ **S**i ſpraken/ **T**rect op/ **G**od ſalle in des Conincs hant ghruen/ Maer Joſaphat ſeyde/ en iſſer nyuwers noch een prophete des h. E. E. E. dat wi van hem brachden/ Die Coninc Israel ſprac tot Joſaphat/ **D**aer is noch een man/ dat nē de h. E. E. E. dooy hē brage/ maer ic be grā op hē/ wāt hi en prophetere mi gē goet/ mer altijt quaet/ te wetē/ **M**ichaiā de ſone Jela. Joſaphat ſprac/ de coninc en ſpreke ſo nē

B

En die coninc riep sinder camerlingen een/ en set de strengt haestelic tot hier Michata de sone Jemla/ en die coninc Israel/ en Josaphat die coninc Judasaten elcs op sinen stoel/ met cleederen ghesleect/ Si saten op die plaecte voor die duere aen die poort te Samarie/ En alle die propheten propheteerden voor hē/ En Zedekia die sone Tanaena maecte hē yseren hoornen/ en sprac/ Soe spreect dye hē/ Hier mede suldi die Sitters scooten/ dat ghēse verniet/ En alle die propheten propheteerde ooc also en spraken/ Treect op en sijn geueklich/ die hē/ En salse in des conincs handen gheuen.

En die vode die gesaet was om Michata te roepen/ sprac met hē en seide/ Siet der prophete rede nen sijn erndrachtelis goet voor den coninck/ Tieue laet v woort ooc sijn/ als dier eene/ en spreect doch goet/ Michata sprac/ Also warachtelijc als de hē/ En leect/ Wat mijn God seggē sal/ dat wil ic spreken/ en doe hi totte coninc quā/ seyde die coninc tot hē/ Michata/ sullen wt testamoth in Silead inden strit trecken/ oft sal ic late staen/ hi sprac/ Treect op en laet v wel gaen/ het sal v in uwen handē ghegeuen werde/ Mer die coninc sprac tot hē/ Ic bekweere v noch eens dat ghi mi niet en segt dan die waet heyt inden name des hē/ En.

Doe sprac hi/ Verlach gheuele Israel verstroyt op die bergen/ gelijc scapē die geene herder en hebben/ en die hē/ En hebben dese geen en heerelele trecke weder thuyt mē breden/ Doe sprac die coninc Israel tot Josaphat/ En seyde ic v niet hi en propheteert ouer migheen goet/ mer quaet.

Hy sprac/ Daeromme hoort des hē/ En woort. I sach den hē/ En saken op sinē stoel/ en allet hemelliche heyt stot tot sinder rechter/ en tot sinder linker siden/ En die hē/ En sprac/ Wie wil v hab den coninc Israel wijs maken dat hi op trecke en valle te si/ nōt in Silead/ en doe dese aldus/ en die ghene also seyde/ so quāmer een gheest voort en tradt voor den hē/ En sprac/ Ic wil hē wijs maken. Die hē/ En sprac tot hem/ Waer mede/ hi seyde. Ic wil wtbare/ en eenē valscē geest sijn in alle sinder prophete mont. En hi sprac/ ghi sullet hē wijs maken/ en ghi sullet beschicke/ baert derwaerts/ en doet also/ Mer hē/ de hē/ En heeft eenē valscē geest gegeue in deser uwer propheten mont/ en die hē/ En heeft quaet tegē v gesprokē

Doen tradt daer toe Zidekia die sone Tanaena/ die ooch Michata op sijn kintebacken ende sprac/ Doo/ welckē wech is die geest des hē/ En van mi gegaen dat hy door v spreken soude/ Michata sprac/ Siet/ ghi sullet sien/ als ghi in die binnēste ea mer coet/ dat ghi v sout verstercken/ Die coninc Israel sprac/ Nemet Michata en laet hē bliuen bi Amōder stad/ boecht oft amptmā/ en bi Joas den sone Melech en sege/ So seyt die coninck/ Legt desen in die geuāckenisse/ en spijset hē mē broode en water der tribulastien/ tot dat ic weder come met breden Michata sprac/ Coemt ghi weder met breden/ so en heeft die hē/ En niet door mi gesproken/ ende sprac/ hoorēt ghi volcken alle.

Alloe troe op die coninck Israel/ en Josaphat dye coninc Juda/ tot Amoth in Silead/ en dye coninc Israel sprac tot Josaphat/ Vercleet v/ en coet inden stryde/ dat ghi uwe cleedere aen hebt/ En die

Coninc Israel bereede hē/ en quā inden stryde/ Maer die Coninc tot Sirien hadde sinen ouerste ruyterē gebode/ Ghi en sult niet striden/ noch tegē groot noch tegē cleyne/ Mer tegen den Coninck Israel alleene.

Als nō dye ouerste ruyters der Sitters Josaphath sagē/ dachtē si het is die Coninc Israel/ en trockē ront omme om op hē te striden/ Mer Josaphath riep/ en die hē/ En halp hē/ God keerde se vā hē/ Wāt doe die ouerste ruyters sagē dat hi die Coninc Israel niet en was/ keerde si hen vā hē af/ Een man spāde sinē boge strāgelic/ en scoot de Coninc Israel tusschē sijn magē en longere/ Doen sprac hi tot sinen voermā keert v hāt/ en voert mi wtē heyn/ wāt ic ben getwoont/ En den stryde nā toe in dien dage/ en die Coninc Israel kont op sinē wagē tegē die Sitters/ tot lauonts toe/ en hi sterf doen die sonne onder ghinc

Jehu die prophete starft de Coninc Josaphath om dat hi den godlosen hulpe ghedaen hadde/ Josaphath beter hem ende hi leuet wel.

Dat. xix. Capittel.

Mer Josaphath die Coninc Juda quā weder thuyt mē breden te Jerusalē/ En Jehu die sone Hanani die Sitters ghinc wt hē te gemoete/ en sprac totte Coninc Josaphath/ Sout ghi dē ongoddike helpē en vernimmen die den hē/ En ha ten/ en om dies wille is ouer v die grāscap vanden hē/ En/ Maer doch so is wāt goets aen v geuonden/ dat ghi die goetlicheit hebt wtgeuarcht wt dē lande/ en hebt v herte gestelt/ God te soecke/ Also bleef Josaphath te Jerusalē

En hi troe wederom wt oth dat volc/ vā Betseba aē tot opt grberchte vā Ephraim/ en bracht se wēt totte hē/ En haerder vaderē God/ En hy stelde rechters indē lāde in alle valscē stede/ Juda eicke stat sommige. En sprac totte rechtere. Siet toe wāt ghi doet/ wāt ghi en hout dat gerecht oft oordeel den menschen niet/ maer den hē/ En/ Ende hi is met v int gerechte/ Daerome/ laet die vreesē des hē/ En bi v sijn/ en wacht v en doet/ wāt v idē hē/ En onsen God en is goē onrecht/ noch aensien der personē/ noch aenmeē der ghiften.

Doe stelde Josaphath te Jerusalē wt den Leuite en priesterē/ en wt den ouerste vaderē onder Israel/ ouer dat oordele oft gerechte des hē/ En/ en ouer die sake/ en lietle te Jerusalē woonē/ ende gheboot hen/ seggēde/ Doet also inder bresen des hē/ En indē gelouue/ en met rechter herten in alle sake die tot v comē/ vā uwe broederen/ dye in hare stede woonē tusschē bloet en bloet/ tusschē wet en gebode/ tusschē seide en rechtere/ sult ghi se onderwisen/ dat si hen niet en besondigē aende hē/ En/ en een gramscap ouer v/ ende uwe broeders en come/ Doet hē also/ so en suldi v niet besondigen

Siet Amaria die priester/ is dye ouerste onder v/ in alle saken des hē/ En/ So is Sabadja die sone Amnael/ boerke indē hulpe/ Juda in allen sake des Conincs/ Soo hebt ghi officiers/ dye Leuiten boor v/ Sijt getroost/ en doet dat/ en dye hē/ En sal metten goeden sijn.

Die Moabitē en Ammonitē treckē wt teghē Josaphath/ mer God helpt hem.

W desen quamē die kinderen Moab die kinderen Ammon / en met hē dye van Annumm om tegen Josaphat te striden / en men quā en bootscapptet Josaphat / en men sprac / Daer coēt een grote menichte tegē v bā ouer geē side der zee van Suriē / en sic / si zj te h azeron Thamar / dat is En geg di / mer Josaphat ontfach hē / en seide sijn aen licht dē h E A E te soeckē / en liet een vastē wtroepen onder geheele Juda / En Juda quā te samē om den h E A E te soeckē / Doc quamēse wt allē stede Juda den h E A E te soeken / En Josaphat tradt ouer die gemeynthe Juda en Jerusale / inden huylē des h E A E / boor den nieuwen hof en sprac

H

B

h E A E onser baders Godt / en zjt ghi niet God indē hemel / en heerscap in allē conincrij kē der heidenē / En in v hant is cracht en macht / En hebt ghi niet onse God / die in woōders des lāts v d reuē boor v hōlc Israel / en hebbet gegeuē dē zaet v b a hā v s liefhebbers ewelic / dz si daer inne ge wōdē hebbē / en v eē heilichdom tot u wē name daer inne getimmert hebbē / en geselt / Als cē o geluc / sweert o o / deel / oft pestilencie / ofc d ierē tijt ouer ons coēt sō sūlle wi staen boor desen huylē boor v / wandt u wē name is in desen huylē / en roepen tot v in onsen noot / so willet ghi hooren en ons helpen

Ab siet die kinderē Ammon / Moab / en die vā den geberchte Seir / ouer die welke ghi die kinderen Israel niet en liet trecken / doe si wt den lande Egypte reysdē / mer moestē boor hen wijcken ende die niet vernicē / En siet / si latē ons dies ontgeldē en comē om ons wt te schootē / wt dat eruc dat ghy ons ingegeuen hebt / Onse God en wilt ghilc niet oordeelē / wāt in ons en is gheē cracht tegen desen grootē hoop die tegen ons comt / wi en weten niet wat wi doen sūlle / maer onse oogē sien tot v / En geheele Juda stont boor dē h E A E met hare kinderen / vrouwen en sonen

D

Mer op Jehasiel dē sone Zacharia / des soons Abenaiā / des soons Jehiel / des soons Mathania / den Teuite wt den kinderē Asaph / quā dye gheest des h E A E in middē inder gemeynthen en sprac / Mēmeret geheele Juda / en ghi in woōders te Jerusale / en die coninc Josaphat / So spreek die h E A E tot v / Ghi en sult niet breeken / noch v verlaen boor desen grootē hoop / wāt ghi en srijt n z / mer God / Moogē sult ghi tot hen af trecken / en siet si trocken aen Zizop / en ghi sultē aen die wode zee aē comē / in die vche boor die woestine Jeruel / wāt ghi en sult niet striden in deser sake / Entrect maer hendē / en staet / en siet dz heyl des h E A E die in v hōlc / Juda en Jerusale / en breekt noch en verlaet v niet / moogē trect tegē hen wt / de h E A E is met v

E

Doe buyehde hē Josaphat met sijn aēcht ter aerde / en geheele Juda / en die in woōders te Jerusale v ielē boor dē h E A E / en aen baden dē h E A E / En die Teuite wt dē kinderen der Mahathitē en wt dē kinderen der Korhitē / maecten hen op o te louen den h E A E den God Israel met hyder sēnē opwaerts / En si maectē hē smogēs broech op / en trockē wt totter woestine Thelhoa / Ende doe si wt trockē stōt Josaphat en sprac / hoorit toe na mi Juda / en ghi in woōders te Jerusale / Ghe

looft aendē h E A E utben God / so sult ghy sckē zijn / Ende ghehooft sinen propheten / soe sult ghy gheluc hebben

En hi gaf dē hōlc raet / En seide dye Sangers den h E A E / en dye louers in heylighe cicragie / dat si boor die gebapende soudē trecken en spelē / Wācket den h E A E wāt sine outfermherticheyt duert ewelic / En doe si begonsten met danckē en louē / liet die h E A E die gestelde lage die trigē Juda gecomē was / ouer die kinderen Ammon / Moab / en die vanden geberchte Seir comē / en loogē se / Doen stondē die kinderē Ammon en Moab te gē die vandē gheberchte Seir / om te verbanne en te vernicē / En doe si die vandē geberchte Seir te mete hadde gedaen / so halp deene den anderē dat si hen ooc verdoe onder malanderen

Doc Juda tot Rizepe quam aen die woestine / keerden si hen tegen dē hōpe / en liet / doe laghen die doode lichamē opter aerden / also datter gheen ontkloopen en was / En Josaphat quā met sine volcke om haren roof wt te deē / En vōndē onder hē so vele goetē en cledderē / en costelics ghereetscaps en outnamē hen / alsoe dat het niet te draghen en was / En si deelde dye dagē den roof wt / wāt daer was vele / Opten vierdē dach quamen si tlamen in den Sergendal / Wāt aidacfergende oft benedijde si den h E A E / Daer af hiet die plaetie Sergendal / tot op desen dach.

Also keerde cle vā Juda en Jerusale weder omme / En Josaphat boor aen die scrjpte des heyls / dat si tot Jerusale trockē met bliscappen / Wāt dye h E A E hadde hē een bliscap gegeuē ac hare v iādē / En trocken tot Jerusale in / met plalteren / harpen en trompetten / tottē huylē des h E A E / En die breesē Gods quā ouer alle conincrijcken in den lāde doe si hoordē dz die h E A E tegen die vianden Israel gestreden hadde / Alsoo was dat conincrijck Josaphat stille / en God ghaē hē ront omme ruste.

En Josaphat regneerde ouer Juda / ende was xxxv. iaer out doen hi Coninc wert / en regneerde xxxv. iaer te Jerusale / Sijn moeder hiet Aliba / een dochter Sihī / En hi wandelde in sijn baders Mas wech / en en liet daer niet af / Wat hi dede dat den h E A E wel beuiel / mer die hōochten en wozden niet afgedaen / Want dat volck en hadde haer herte noch niet gescliet oft gekliert tottē God haer der baders. Wat meer van Josaphat te seggen is / beyde dat eerke en dat laetste / siet dat is gheschreuen in dye gheschiedenisse Jehu des soons Hanani / dye hi opgheteekent heeft / inden boeck der Coningen Israel.

Daer na bereenichde hē Josaphat die Coninc Juda met Abasā den Coninc Israel / welke god loos was met sinen doen / En hi bereenichde hem om met hem scepen te maken / dat se op die zee soudē baren / En si maecten dye schepen tot Ezeon Gaber / Maer Elizeer die sone Dodana / van Mareja / propheteerde tegen Josaphat en sprac / Daer om dat ghi v met Abasā bereenicht hebt / so heest die h E A E v wercken geschoort / Ende die scepen werden ghebroken / ende en mochten nyet op die zee baren.

Josaphat sterft / Joazam si in soon wort Coninc / Ende hi siet sine broeders doot / hi verlaet den

de/die trockē al om in Juda/ en brachtē die Teuitē te hoope/wt alle dē stedē Juda en de ouerste bads in Israēl/dz si te Jerusalē souden comē/ En die geheele gemeynte maecte eē verbōt indē huse Gods mette coninc/en hi sprac tot hen/Siet des conincs soon sal coninc sijn/so die h. E. S. E. gesprokē heeft ouer die kinderē Dauid so suldi n. b. also doen

Dat derdē deel vā b. die des sabbaths aēgae sal sijn onder dē priesterē en Teuitē die portiers zj aē die dorpele/ En dz derde deel indē huse des conincs

B en dz derde deel aē die fundamēt poorte/Maer al let volc sal sijn indē hof aēde huse des h. E. S. E. / En dat nyemāt in dz huis des h. E. S. E. en gaet/dā die priesters en Teuitē die daer dienen/die sullē daer inne gaē wāt si sijn heylidom/ En allet volc neem ware der bewaringē des h. E. S. E. / En die Teuitē sullē hen rōts om den coninc makē/ elc m. z. si nē geweer indē hāt. En wie int huis gaet/ dien do demē / en si sullē bi dē conic zj als hi wt en in gaet

En die Teuitē en geheele Juda/dedē so die priester Joiada gebodē hadde en elc nā sine lieden/dye des Sabbaths aē gingē/mettē genen die des Sabbaths afgingē/Wāt Joiada die priester en liet de twee hoopē niet vā m. a. c. d. e. r. e. comen/ En Joiada die priester gaf dē ouersten ouer hōdert/spielen en seilde/en die wapenē des coninc Dauid/die indē huse Gods ware/en seilde dat volc/elc m. z. sinē gescut oft geweerē in die hāt/vādē rechtē boec des huys/tottē Quickē hoer toe/tottē/outaer en totten huise waert ronts om den coninc/ En si brachtē des Conincs soon daer booz/en lettē hē die crone op/en dz getugenis/en maecte hē conic/ En Joiada/en sine sonē/salidē hē en sprakē/Seluc tottē coninc.

Doē Athalia dat gecriech des volcs hoorde/dz toe liep en dē coninc loofde/ghinc si totten volc int huys des h. E. S. E. / en si sach/en siet/die coninc stont op sine plaette indē ingāc/en die ouersten/en trompettē om dē conic/en alle lāt volc was vrolic en blies trompetten/en die sangers met aldley muschel spel gesriet te louē/scoorde si haer cleederen/en sprac/Oploop oploop/Maer Joiada dye priester maecte hē wt/mettē ouerste ouer hōdert die ouer die heymacht waren/en leyde tot hen/Teyle wt/tusschē de mueren/en wie haer na volcht die sal mē mettē sweerde dodē/wāt die priester hadde beuolen/dat mēle niet indē huse des h. E. S. E. dooden en soude/en si loegē de hādē aē haer/en doē si quā tottē ingāc der peerdē poorte/acndē huysle des conincs/dooden sise aldaer

D En Joiada maecte een verbōt tusscē hē/en alle dē volcke/en dē conic/dat si des h. E. S. E. volc sijn soude/Doē ghinc allet volc int huys Baal/en brakē hē af/en sine outaers/en de beelde brakē si i stukē/en dode Machā dē priester Baal/ booz dye outaren/ En Joiada selde die officiers inden huysle des h. E. S. E. / onder dē priesterē en dē Teuitē/ de Dauid geordineert hadde tottē huysle des h. E. S. E. / om dē h. E. S. E. brātoffer te doē/ghelijc het gestreue sact in die wet Moos/mz bruchdē/en lieckēs door Dauid gedicht/en seilde duerwachters aen die poortē acndē huse des h. E. S. E. / datter n. z. onreyns in en soude comen/aen eenich dine

En hinā die ouerste ouer hōdert/en die machtige/en die herē indē volcke/en allet lāt volc/ende

leyde dē coninc af vande huse des h. E. S. E. / en brachten hē door die hogepoorte/aē dē huse des conincs/en dedē dē coninc op dē coninclyckē stoel sitten/ En allet lant volc was vrolic/en die stad was stille/Maer Athalia wert metten sweerde gedoot. Joas wort coninc ouer Juda/ hy timmerde den Tempel ende wat tottē dieste Gods behoorit/Aē die dat Joiada sterft/soe wort Joas veruurt ende hi doet boosheyt voor den h. E. S. E. / Ende als hi vā zacharia ghestraf wort/doer hi hē dooden/sine knechren doorstaken hem in sijn bedde.

Dat. xliij. Capittel.

H Das was seue iaer out doe hi coninc wert/en regneerde. xl. iaerte Jerusalē/Sijn moeder hiet Zibia vā Berleba/en Joas dede dat dē h. E. S. E. wel behaechde/also lange als die priester Joiada leefde/ En Joiada gaf hē twee wiue/en hy genereerde sonen ende dochteren.

Daer na nā Joas booz/dat huys des h. E. S. E. te vernieuwē/en vergaderde die priesters en de Teuitē/en sprac tot hen/Trect wt tot alle stedē Juda en vergadert gelt wt geheele Israēl/ om dat huys des Gods iaerlijc te repareren oft te reke/en haest v. dat te doē/Maer die Teuitē en haestē niet/Doē riep die coninc Joiada dē principaelstē/en sprac tot hē/Waer om en hebdi geē achte op die Teuitē/dat si in brochtē vā Juda en Jerusalē/die hantreykinge/die Moos die knecht des h. E. S. E. geset heeft diemē vergaderde onder Israēl tot den tabernakel des getuygenissen/Wāt die ongodlike Athalia en haer sonē/hebben dat huis Gods bedouwē/en allet wat totten huysle des h. E. S. E. gheheylt was/hebben si aen Saalim vermaect

Doē beual die coninc dat mē een kiste soude makē/en lettēse butē in die poorte aēt huis des h. E. S. E. / en liet wtroepē in Juda en te Jerusalē/dat men den h. E. S. E. die hantreykinge inbrēgē soude vā Moos dē knecht Gods op Israēl geleget in die woestine/Doē vblidē hē alle ouerste en allet volc/en brachtē en woypēt i de kiste tot datte volc wert/ En alst tijt was dat mē de kiste brēgen soude booz die Teuitē/na des conincs beuel/als si lagen datter bele gelts in was/soo quādē scriuer des conincs/en die vāden principaelstē priester beuel hadde/en scuddē die kiste wt en dzo egēle wed op haer plaetse/So deden si alle dage/dat si gelts plāteyt te hoopen brachten.

En die coninc/en Joiada gauēt den arbeyds die daer brachtē aent huys des h. E. S. E. / dye selue huerden seemmeters en timmerhedē/om dat huys des h. E. S. E. te vernieuwē/oor den meesterē aē ysele en metael/om dz huis des h. E. S. E. te reparerē/ En die wercliedē arbeydē/dz die reparacie int werc toe nā/door haer hāt/en seilde dat huys in zj weerde/oft erlken staet/en maectēt vaste En doē sijn voleynt hadde brachten si dz gelt dat daer noch ouerscoot booz dē conic en Joiada/daer af maecte men vatē tottē huse des h. E. S. E. / vatē tottē diest en brātofferē/lepelē en guidē en siluerē gereescap/ En si offerdē brātoffer bi den huse des h. E. S. E. / also sāge als Joiada leefde

En Joiada wert out en des leuēs sal/en sterf en was. c. en. x. iaer out doe hi sterf/en si begroeu en hē in die stad David/onder die coningen/om

dat hi wel hadde gedaē aē Iſrael/ en aē God/ en aē
 ſinen huſe/ En na dē doot Joiada/ quamē die ouer
 ſte in Juda en aē baden den coninc/ Doen hoordeſe
 die coninc en was hen te wille/ En ſ verlieten dat
 huys des h. E. E. des Gods haerder baders/ en
 vierde den boſchkes en afgode/ Doē quā die gram
 ſcap ouer Juda/ en Jeruſalē/ om deſer haerd ſeult.
 wille/ En hiſeinde prophete tot hen/ dat ſi hen tot
 ten h. E. E. bekeren ſouden/ en die betuychdenſe
 Maer ſi en nāment niet ter ooren.

En die geeſte Gods trock aen Zacharia/ den
 ſone Joiada des priesters/ die trat bouen ouer dat
 bolt en ſprac tot hem/ So ſpreect God Waer om
 me ouertrect ghi die gheboden des h. E. E. E.
 dat v niet gelucke en ſal/ Wāt ghi dē h. E. E. hebt
 verlaten ſo ſal hi v wed verlate. Maer ſi maect e
 verbont tegē hē/ en ſteedē hem nā dat gebot des co
 nincs/ inden hof aē dē huſe des h. E. E. E./ En die
 coninc Joas en gedachte der ontfemhertichz niet
 die Joiada ſijn vad aen hē gedaē hadde/ maer doo
 de ſine ſoon/ Doē hi ſterf ſprac hi/ Die h. E. E. ſalē
 ſien ende verſoeken.

En doen dat iaer dinnē was troc die macht der
 Siriers op/ en quamē in Juda en in Jeruſalem/ en
 verdoſt alle ouerſte int hōlc/ en alle hare roof ſein
 den ſi den coninc tot Damasco. Want der Siriers
 macht quā met weynich mā en/ nochtans gaf die
 h. E. E. een ſeer grote macht in hare hande/ Om
 dat ſi den h. E. E. haerder vaderen God verlaten
 hadden/ So deden ſi aē Joas ordele/ En doē ſi vā
 hem crocken/ ſo lieten ſi hem in groten crancheden.

En ſine knechte maecten een verbont tegē hem
 om des bloets wille der kinderen Joiada des priet
 ters/ Ende ſi doodeden hem op ſijn bedde/ ende by
 ſterf/ ende men begroef hem in dye ſtadt Saudit/
 maer nyet onder der coninghen grauen/ Dye dat
 verbont teghen hem maecten waren deſe Sabad
 die ſone Simeath die Ammonitinne/ En Noſabad
 die ſone Simrith/ die Moabitinne/ Maer ſine ſoon
 en die ſumma die onō hem vergadert was/ en
 die ſimeragie des huys Gods/ Siet die ſijn beſere
 uen in dye hiſtoria inden boec der coninghen/ En
 ſine ſoon Amafia wert coninc in ſijn ſtede.

Amafia wort coninc die vergadert een heyr te
 gen Seir en Edom hi maect afgoden/ en eerſe/
 daer omme wort hi vanden propheten geſtraft hi
 begint een oorloch tegen Joas die hē ver wint en
 vangt hem. Dat. rrv. Capittel.

Amafia/ was. rrv. iaren out/ doē hy co
 ninc wert/ en regneerde. rrv. iaer te
 Jeruſalē/ Sine moed hiet Noadā van
 Jeruſalē. En hi dede dat dē h. E. E.
 wel behaechde/ nochtans nē wt geheel
 d herte/ Doen ſijn conincryc nē becrachticht was/
 doode hi ſine knechten/ die den coninc ſinen vader
 geſlagen hadde/ Maer hare kinderē en doode hi nē
 Want alſo ſtaet geſcreuē ind wēt/ indē boecke Mo
 ſe/ daer die h. E. E. gebiet en ſpreect/ Die baders
 en ſullen niet ſteruē voor die kinderē/ noch die kin
 deren voor die baders/ maer elc ſal om ſijnder ſon
 den wille ſteruen.

En Amafia bracht te hope Juda/ en ſtelede nā
 der badere huysen/ na dē ouerſte ouer duſent/ en o
 uer hondt/ onder gehele Juda/ en Ben Jamin/ en
 ſtelede van. rrv. iare en daer ouer/ en bāt haerd drie

hondt/ duſet/ wt geleſene/ die int heyr treckē moch
 te en deegēs en ſpielen v oere conitē/ Daer toe nā
 hi aē/ wt Iſrael hondt duſent ſtercke oorlochs lie
 den om hondert ponden ſluers

Daer quā eē mā Gods tot hē en ſprac/ toninc
 en laet dat heyr Iſrael niet met v comē. Want die
 h. E. E. en is niet met Iſrael/ noch met alle hīde
 re Ephraim/ Wāt iſt dat ghi comt om dat ghi ene
 roetheit bewiſe ſout indē ſtrijf/ ſo ſal v God laten
 ballē voor uiden viandē/ Want bi Gode ſtaet die
 cracht te helpē en te late ballē/ Amafia ſprac tottē
 man Gods/ Wat ſalmē dā doē mettē hondt pon
 dē die ic dē oorlochs knechte van Iſrahel ghegeuē
 heb/ Die mā Gods ſprac/ die h. E. E. heeft noch
 meer dā dies is/ dat hi v geuē can. Doe ſceyde A
 mafia die criſch knechte af/ de wt Ephraim tot hē
 gecoms warē/ dat ſi op hare plaetſe ſouden gaen/
 Doē berbolch haer grāſcap ſeer teghen Juda/ En
 trocken wed tot haerd plaetſen/ met verbolghen
 der gramſchap

En Amafia wert getrooſt/ en ſeyde ſijn volck
 wt/ en troc wt int ſout dal/ en ſoech d kinderē vā
 Seir thie duſent/ en die kinderē Juda vingē haer
 der. r. duſent leude/ die leyde ſi op die ſcripte eēs
 ſteens/ en ſtetēſe vand ſcripte des ſtees vā bouen
 af/ alſo dat ſi alie verſten/ Maer die kinderen der
 criſch knechte die Amafia wedominc hadde la ten
 treckē/ dz ſi niet met ſinē volc ten ſtride en trocken
 ſpreyde hen ned in die ſtede Juda vā Sama ria aē
 tot Bethhoron toe/ en ſoegē haerder drie duſent
 en namē veel roofs.

En doe Amafia wed quā vander Edomiten
 nach/ bracht hi die gden der kinderē van Seir/ en
 ſtelede hē tot gode/ en aē badt voor hen/ en rooete
 hen/ Doē berbolch die toornicheit des h. E. E.
 ouer Amafia/ en ſeinde eenē prophete tot hem die
 ſprac tot hē/ Waer om ſoert ghi die gode des volcs
 die haer volc niet en conſte berloſſe van uwer hāt
 En doē hi met hē ſprac/ ſeide hi tot hē/ hecſt nē v
 tot des conincs raet gemaect/ hout op/ Waerom
 me wilt ghi geſlagē ſijn/ Doē hielt de prophete op
 en ſprac/ ic mercke wel dz God hē verade heeft ſi
 te verderuē/ dat ghi dat gbedaē hebt/ en en gheef
 tinent raet gheen ghehoer.

En Amafia die coninc Juda/ v erdt te rade/ en
 ſeynde tot Joas dē ſone Joas/ des ſoons Jehu/
 dē coninc Iſrael/ en dede hē ſeggē Coēt laet ons
 ſtaltanderen beſe/ Maer Joas die coninc Iſrahel
 ſeynde tot Amafia dē conic Juda/ en de de hē ſeggē
 Dē doornē ſtruyē in Libanō/ ſeinde tottē kinderē in
 Libanō/ en liet ſeggē/ geeft uwe dochtēre minnē
 ſone tot eenē wiu e/ Maer dz wilde gedier te i Liba
 nō liep ouer dē doornē ſtruyē/ en vteerde hē/ Ghi
 dinct/ Siet ic hebbe die Edomite geſlagē daer af
 verheft hē v herte/ dz hē beroeme/ v blyſt thuyſ
 Waer omme haect ghi na ongeluck/ dz ghi ſout
 ballen en Juda met v!

Maer Amafia en hoorde nē/ wāt het geſciede vā
 Gode/ dz ſi i die hāt gegeuē ſoude wordē/ d dz ſi die
 gode d Edomite geſocht hadde/ Doē troc Joas de
 cotinc Iſrael op/ en beſagē hen onderline/ hi en A
 mafia die coninc Juda te Beth Semes/ die in Ju
 da leget/ Maer Juda wert gheſlaghen voor Iſrael
 en vluchte elc in ſine tēten/ Maer Amafia dye co

geſtaen
 hadde
 vier duſ
 ſent. ecc
 en. rrv
 iaer
 A
 voot
 Siffus
 geborte
 bij hon
 dert/ en
 lij Jaer

D

B

B

Het tweede boec der croniken

Dat. xxx. Capittel

Dye pio
phete
moos
was
nam
beth
wa
re in de
ser tijt

Doec stode die leuite op/ Mahat die sone Ama
sai/ en Joel die sone Maria/ wt de kinderē der Na
hat hte/ **W**t de kinderē Merari/ Bis die sone Ab
di/ en Maria die sone Jehaleel/ wt den kinderen
der Serfonitē/ Joah die sone Simma/ en Ede die
sone Joah/ en wt den kinderē Elzaphan/ Simri
en Jeiel/ en wt den kinderē Haph/ Zacharia/ en
Mathania/ en wt den kinderen Heman/ Jehiel/ en
Simei/ en wt de kinderen Jedethun/ Semaea/ en
de Hiel/ ende si vergaderden haer broeders / ende
helechte hen/ en gingen in/ nae des conincs gebo
de wt den woorde des **H. E. E. R.** om te renugen
dat huys des **H. E. E. R.**

Die priesters gingen binnen int huys des **H. E. E. R.**
R. E. R. om te reynige/ en dede alle onreynichy/ dye
inden tempel des **H. E. E. R.** gheuonde werdt/ op
de hofaent huis des **H. E. E. R.** / en die leuiten na
mēse op/ en droeghenle in die beke Kidron/ Sy be
gonste hen te heiligen inde eerstendach/ der eerster
maent/ en opte achtē dach der maet/ ghingen sy in
dat pooftael des **H. E. E. R.** / en si helechte dz huis
des **H. E. E. R.** acht daghe/ en voleyndent inde ses
tensten dach der eerster maent.

En si gingen in totten coninc Hiskia en sprake
wi hebbe dz gehele huis des **H. E. E. R.** ghereyni
get/ en de brantoffer outaer/ en alle zyn gereetschap/
En die tafel der thoobrode/ en alle hare gereetschap
en alle bate die die coninc Ahas doe hi coninc was
wech geworpe hadde/ doe hi he ontginc/ die hebbe
wi bereyt en geheylcht/ Siet/ Azy voor de outaer
des **H. E. E. R.** / Doe stot die coninc Hiskia broech
op/ en vergaderde die ouerste der stat/ en ghinc op
totten huise des **H. E. E. R.** / en brachtē der waerts
seuen varren/ seue rāmen/ seue lāmeren/ en seuen
gheylbocken/ tot eenē sondoffer/ voor dat coninc
eijc/ voor dat heilichdom/ en voor Juda/ Ende hi
sprac totte priesterē der kinderen Marou/ dat si of
feren souden opten outaer des **H. E. E. R.**

Doesloegen si die runderen/ en die priesters na
men dat bloet/ en sprengdent op den outaer/ En si
loegen die rammē/ en si besprengden dat bloet op
ten outaer/ En sloegē die lāmeren en si besprong
den dat bloet/ opten outaer/ en si brachtē die bocke
totten sondoffer voor den coninc/ en voor die ghe
meynte/ ende leyde haer handē op die/ en die pries
ters sloeghenle/ en onsondichde haer bloet opten
outaer om geheele Israel te versoene/ Wandt dye
coninc hadde beuolen brantoffer ende sondoffer
voor geheele Israel te geschiedene

En hi seide leuite int huis des **H. E. E. R.** met
cymbalen/ psalterē/ en harpe/ soe het Dauid beuo
len hadde en Gad die Siender des conincs/ en dye
prophet Rathā/ Wāt het was des **H. E. E. R.** ge
bot/ door sine prophete/ En dye leuite stonde met
te musjespelen Davids/ en dye priesters metten
trompette/ en Hiskia hiet hen brantoffer doen op
te outaer/ en op die tijdt/ doemē dat brantoffer be
gonste/ so begonste ooc den sanc des **H. E. E. R.**
En die trompette/ en op menigerhande musje spe
len Davids des conincs Israel/ en die gehele ghe
meynte aenbadē/ en den sanc der langhers/ en dat
trompetten der trompetters/ duerde tot dat allet
brantoffer volbracht was

Als nu dat brantoffer volbracht was/ buichde

hem die coninc/ en alle die hee voor h handen waren
en aebaden en die coninc Hiskia mette ouerste hiet
die leuite/ den **H. E. E. R.** louen met den gedichte Da
uids/ en Haph des stenders/ En si loofde tot dz si
brolic werde/ en neyche hem/ en aenbaden

En Hiskia antwoorde en sprac/ **N**b hebt ghi u
we handen gheuilt de **H. E. E. R.** gaet toe en bringe
herwaerts die offeranden/ en brantoffers totte hu
se des **H. E. E. R.** / en die gemeente bracht daer toe
offeren en dancoffer/ en elc met bruywilliger herte
brantoffer en/ En dat ghetal der brantofferen/ die
die ghemeynte daer toe bracht/ was lxx. runderē
hondert rammē/ en twee hondert lāmeren/ en dat
alle tot brantoffer den **H. E. E. R.** / En si helechte ses
hondert runderen/ en drie duysent schapen.

Maer der priesters was te luttel/ en en consten
die brantofferen die huyl niet al af getreckē/ Dac
om namen si haer broeders die leuiē/ tot dat dat
werre volbracht wert/ ende tot dat hen die priesters
heylighden/ Want dye leuiten sijn lichter te heyligē
dan die priesters/ Soe was der brantoffers vele/
metten bette des dootoffers/ en brantoffers totten
brantofferen/ Also spoeyde dat ambacht aen de huse
des **H. E. E. R.** / En Hiskia vblgde hee met alle den
volcke/ datmen met Gode bereyt was geworden
Want het gheschiede onuerfens

Ezechias roept dat volc weder totte **H. E. E. R.**
En hi doetet al also wat tegen Sodat opghericht
is.

Dat. xxx. Capittel.

De Hiskia seynde tot gehele Is
rael en Juda/ en screef brieue af **E. A.**
phraim en Manasse/ dat si souden co
men totten huise des **H. E. E. R.** te Je
rusalem/ de **H. E. E. R.** den Gode van
Israel Passach te houde/ En die coninc hielt eenē
raet/ met sinen vorste/ en metter geheeld gemeyn
te te Jerusalem/ dat Passah te houden/ inder twee
ster maent. En si en constens op die tijt niet gehou
den/ om dat der priesters niet ghenoech geheylcht
en waren/ en dat het volc noch niet te samen ghero
men en was te Jerusalem/ En het beuolē den co
ninc wel/ en der gheelder ghemeynten. En bestel
den dattet wt geroepen worde door geheele Is
rael/ van Berseba acn/ tot Van toe/ op dat si Passah
souden comen houden den **H. E. E. R.** den God Is
rael te Jerusalem/ Want daer en wasser niet vele die
dat hielden/ gheslicet beschreuen staet.

En die loopers gingen metten brieuen bander
hant des conincs/ en sinder ouersten door geheele
Israel en Juda/ wt den beuele des conincs en sprake
hi kinderē Israel bekeert v totten **H. E. E. R.**
E. E. R. den God Abraham/ Isaac/ en Israel/ soo sal hy
he keeren totten ontloopenen/ die noch ouer ghe
bleuen sijn onder v/ wt der hant der coninghen **W**
sur/ en en sijn niet als uwe broeders/ en baders die
hen aende **H. E. E. R.** haerder vaderen/ God ontgwa
gen en hie gaf in een verwoestinge/ soe ghi selue
siet. So en sijn nu niet hertnackich als uwe baders
Maer gheefte uwe hant den **H. E. E. R.** / ende come
tot sine heylichdom/ dat hi gheheylcht heeft eue
lijck/ ende dyenet den **H. E. E. R.** uwen God/ soo
sal haer dye vervolghentheydt sinder gramschap
pen van v keeren/ wandt ist dat ghy v bekeert tot
ten **H. E. E. R.** soo sullen uwe broeders ende kindē

Roma
ponpitt? onder die gehele gemeynthe. Wat si hettichden op
de ewe haer geloue dat geheylchde/ Soc ware mannen
de conic niet name genoemt onder den kinderē Aaron/de
ban Ro- priesteren op de veldē der voorstede in allen stede/
me dat si deelen soude geue allen mans personē onder
wert in die priesterē/en alle die onder die leuten gerekent
deser tijt worden

nae Ro- Mulus
goet/recht en warachich was/voor de h. E. E. si
doot co nen God/en in allen doene dat hi begonst aenden
ninc vā dienste des huys Gods /na die wet en gebode om
scomen te soecken sinen God dat dede hi wt geheelder het
gecront ten/ Daer om geluckedat hem ooc wel

hi sette Sennacherib beleide h. Jerusalem Ezechias
sterct dat volc Sennacherib dreyghet volc door si
ne bode/Die h. E. E. verlost Judam Ezechias
wort cranc en weder gesont

deelen
des iaer

desen gheschiedenissen en trouwe
quā Saneherib/die coninc tot Assur
en troc in Juda/en legerde hem voor
die bakke stede/en dachtē tot hem te
trecke/en doe Yiskia sach dat Sane
herib/quā en sijn aensichte stont te strjdene/tegen
Jerusalē/so wert hys te rade met sine ouerste en
machtigē die waterē bandē fonteyne/die daer bui
ten voor die stede warē/te stoppe/en si holpe hem
en het bergaderde hē een groot volc/en koptē toe
alle fonteyne/en wal bekē middē indē lāde en sprā
hē/Op dat die coningē van Assirien niet vele wa
ters en binden als si comen

dien Ro- mul? ge
ordinert
hadde te
weten
Janua
rius/en
Februa
rius

En hi wert getrooft/en timmerde alle mueren
daer si yet veruallen ware/en maecte totens daer
op/en timmerde daer buise noch een ander muere
en beueste Millio/in die stat David/En maecte be
le gescuts/en scilde/en selde die hoofsteden inden
strjot/nemens dat vole

Die hei
lige/ To
bias leef
de in de
ser tijt/

En si bergaderde tot hē op die breede strate/aē
die poorte d. stat/en sprac herelic met hē seggēde
Sint getrooft/en broom/en brest noch en verslaet
b niet/voor de coninc vā Assur/noch voor aliē dē
hoope die bi hē is/Wat met ons is een groter dan
mz hē Mz hē is eenē bleesceliche arm/maer mz os
is die h. E. E. onse God/dat hi ons soude helpen
en voeren onsen strjt/En dat volck verliet hē op
die woerde Yiskia des conincs Juda

ende by
leest beel
uolgn
ghē van
Sanehe
rib de co
ninc vā
Assirien

Daer na seynde Saneherib die coninc tot Assur
sine knechte tot Jerusalē(wat hi lach voor Zachis
en alle zj heerschappie met hē) tot Yiskia dē coninc
Juda/en tot geheel Juda/dat tot Jerusalem was
en dede hē seggē. So spreek Saneherib die coninc
tot Assur/Op wien getrooft ghi v/ghi die woont
indē belegherde Jerusalē? Yiskia verleit b dat hi b
inden doot soude geusen/in hongre en in dorste/en
sept/Die h. E. E. onse God sal ons verlossen vā
der hāt des conincs tot Assur/En is hi niet die Yis
kia/die sine hoochte en outare wech gedaē heeft/
en geseyt/te Juda en te Jerusalē voor eenē outaer
sult ghi aenbeden/en daer op roochen

lij. Reg/
xviij. f.

En weet ghi niet wat ich/en mine baders ghe
daen hebben/allē volckē indē landē? Ihebbē ooc die
godē der heidene n inden landē moghen hate lan
den verlossen vā mijnder hāt/Wie is onder allē go
den deser heidene/die mine baders berharnē of be
doruē hebbē/die sijn volc heeft mogē verlossen vā

mijnder hant/dat uwe god b soude mogen berlos
sen wt mijnd hant? Dus en laet v nb Yiskia niet be
driegen/en en laet b dat niet wismaken/en en ge
looft hē niet/Wat ist dz geē God alre heydenē en
conincijckē sijn vole van mijn/en mijnder vaderē
hant en heeft mogen verlossen/so en sullen v ooc/u
we goden niet verlossen van mijnder hant.

Soe spraken sine knechten noch meer/tegen den
h. E. E. den God/en teghen sinen knecht Yiskia/
Soe screef hi v. seuen om scimpe te spreken dē h. E.
E. den God Israēl/en sprac vā hē seggēde. Gelijc
die goden der heydenē/ indē landen haer volc nē en
hebben verlost vā mijnder hant/also en sal ooc dpe
God Yiskia/ sijn volck niet verlossen van mijnder
hant/En si riepen met luyder stemen in iootscheer
talen tottē volc te Jerusalē/dat opter muere was
om haer vreesachtich te makē en te veruare/dat si
die stat mochten winnē/En sprake tegen dē God
Jerusalē/gelijc tegen die godē der volcken der aer
den/die menschen handen wert waren;

Maer die coninc Yiskia en die propete Yelais
die sone Amos/vaden daer tegē en triepē te hemel
En die h. E. E. seynde eenē Engel/die vrnelde al
le machtigen des heyls/en vorstē en ouerste inden
leeger des conincs tot Assur/also dat hi met scāden
wed in sijn lant troc. En doe hi in sijn Gods huis
ginc/dode hē aldaer door/ swerc/dpe vā sinen ey
gen liue wt gegae warē. Also halp die h. E. E. Yis
kia/en dien te Jerusalē/wt d hāt Saneherib des co
nincs tot Assur/en alre ādere en othielte/vā allen
rontome/dat si vele giftē den h. E. E. v. rochte/te
Jerusalē/en cleynodie/Yiskia den coninc Juda/
En hi wert daer naē verbeuen voor alle heidenen

Te dier tijt wert Yiskia doot ster/en hi badt dē
h. E. E. die verhoorde hē en hi ghat een wonder/
Maer Yiskia en loonde niet weder gelijc hē gege
uen was/want sijn herte verhiel hem Daer omme
quam die gramscap ouer hem/ende ouer Juda/
en Jerusalem. Maer Yiskia verootmoedichde hē
dat sijn herte hē verheue hadde/met die te Jerusa
lē/daer om en quā die gramscap des h. E. E. E.
niet ouer hen/so lange als Yiskia leefde

En Yiskia hadde seer groote rijdom en eere/
en maecte hem scatten van siluer/gout edele ghe
steenten/welriekende cruyden/schilden/en alder
hande costelijcke gereetscap/en cozenhusen/totten
incomen des graens/molts/ende olys/en skallen
voor alderley vee/ende cooyen/voor dpe schapen
en timmerde hē steden En hadde vee ac schapē en
runderē ontellich Want God gaf hem seer groot
goet/hi is die Yiskia/die die hooghe water adere
in Sibō verstopte/en leydele onder vā westwaert
totter stadt David/Want Yiskia was ghehuchich
in alle sine wercken. Maer doen die her taelders/
die ouerke van Sabel tot hem ghesonden waren
om te vrage na dat wonder dat indē lande ghescriet
was/tiliet hē God also dat hi hē soude procuē/op
dattet conde soude werde/allet wat in sijn der her
ten was

Wat meer vā Yiskia te seggen is/en sine ot ferm
hertichz/Siet, dz is gescreuē indē gesichte des pro
phete Yelais des soos Amos/indē boec d. coningen
Juda en Israēl en Yiskia o. s. i. p. met sine baderen
en si begroeuē hē ouer die graue der kinderē/Da

llij.
xviij.
f.
E
D
vā
de
hier
wel
die
stat
vā
en
tod
vā
eert
ninc
vā
ninc
sant
O
kia
vā
ninc
Jul
giste
die
tie
de
ter
wā
wā
gā
des
ninc
jech
wū

ind/en geheele Juda/en die vā Ierusalē dedē hem eere in sinder doot/ende sijn sone Manasse werdt coninc in sijn stede.

Handērijcke ende leuē des godlosen conincs Manasse Doec vā sijnen gebet tot God/ende sine beteringhe.

Dat. xxxiiij. Capittel.

Manasse was tweelf iaer out/ doen hy coninc/wert en regneerde vijfenvijf- ach iaer te Ierusalē/en dede dz den hē ESE mit haechde/na den afgrijselichede der heydenē/dye dye hē ESE

voor die kinderen Irael vū dreuen hadde/en keerde hē omme/en timmerde die hoochten/die sijn vad hīl hīa afgebroken hadde/en stichte Saalim outa ren/en maecte volkens/en aenbat alderhāde heyr aenden hemel/en diende hen/hi timmerde ooc outaren int huys des hē ESE/daer die hē ESE af ghesproken had/Te Ierusalē sal mīnen name sijn ewelic/En timmerde outaren alderhāde heyr aenden hemel/in beyde die houē aēt huis des hē ESE/En liet sinen soondooft vier gaen/int dal des soons hinnom/en vercoos dagen/en achte op bogelen sanck/en touerde/en stichte waerleggers en teekenbedieders/en dede vele dat dē hē ESE mit haechde/om hem te berwecken tot gramscap.

hi sette ooc beelden en afgoden/die hi maken liet int huys Gods/daer die hē ESE af ghesprokē had de/en Salomo sinen sone/in desen huys te Ierusalem/die ic hercooren hebbe voor alle stāmen Irael/wil ic mīnen name setten ewelic/ende en wil den boet Irael niet meer laten wīcken vanden lande dat ic haren haderen ghegeuen hebbe/soo verre si hē houden/dat si doen/al wat ic hen geboden hebbe/in allen wetten/seden ende rechten/door Moysē Maer Manasse berleyde Juda/en die van Ierusalem dat si arger souden doen/dandie heydenen/die die hē ESE voor die kinderen Irael verdreue had de/En al liet die hē ESE met Manasse en sinen volck spreken/ken aenmerctens niet.

Daer nae liet die hē ESE ouer haer comen die ouersten des heys/des conincs te Iherusalem/die name Manasse gheuāngen met boyen/en bonden hem ghe met ketenen/en brachtē hē te Babel/En doe hi in der benautheyt was/smeecte hi voor den hē ESE sinen God/en verootmoedichde hem seer voor dē God sinder vaderen/En badt en smeecte hē Doē verhoorde hi sijn smecken en bracht hem weder te Ierusalem tot sine conincrijc/Doen bekende Manasse dat die hē ESE Godt is.

Daer nae timmerde hy dye buytenste mueren aen die stat Dauid bā westwaert aē Sihon/in die beke en daermen ter busehpoortē in gaet/en rōtom me tot Sphel toe/En maecte seer hooch/En lē ghede hoofsteden in die halste steden Juda/En de de wech die breēde gode/en die afgodē wt dē huise en des hē ESE/en alle outarē die hi gestimert had de/optē berech des huys des hē ESE/en te Ierusalem/ outaer des hē ESE/en offerde daer op dootofbert ser en dancoffer/en beual Juda/dat si den hē ESE den God Irael dienen souden/Prochtas offerde dz all o volc op die hoochten/den hē ESE haren God.

Wat meer vā Manasse te leggen is/en sijn ghephet bet tot sijnē God/en de redē der Scouwērs die mē

hē sprakē indē name des hē ESE des Gods Irael/Siet/die sijn onē die gesciedenissen der coningē Irael/en sijn gebet en smecke en alle sine sondē en misdāet/en die plaecte daer hi op die hoochte si merde en volkes en afgodē stichte/er hi vootmoe dicht wert/siet/die sijn gescruē/ onē die gesciede nisse der belecouwērs/en Manasse ontlicp met sine vaderē/en si begroeuē hem in sijn huys/en sine soon Amon wer t come in sijn plaecte.

Amon was xxij. iaer out doe hi coninc wert/en regneerde twee iaer te Ierusalē/en dede dz dē hē ESE qualic beuel/ gelyc sijn vad Manasse gedaen hadde/En Amon offerde alle dē afgodē die sijn vad Manasse gemaect hadde/en dient e hen Maer hy en verootmoedichde hē niet voor dē hē ESE gelyc hē sijn vad Manasse verootmoedicht hadde/Wā Amon maecte der scult vele/En sine knechtē maecten een brekōt tegen hē/en doodē hē in sijn huys/Doē doech dat bolt indē lāde/alle dye dat vout gemaect hadde tege den coninc Amon/En dz bolt indē lāde maecte Josia sine soon coninc in sijn stede

Dat. xxxiiij. Capittel.

Josia was vij. iaer out/ doe hi coninc wert/en regneerde. xxxi. iaer te Ierusalem/en dede dat den hē ESE wel beuel/en wādelde indē bogē sijnē vaders Dauid/en en weke noch ter rechter noch ter linker hāt/Wāt indē achste iaer sijn conincrijcs/door hīnoch een kint was/begonck hy dē God sijnē vaders Dauid te soectē/En indē. xij. iaer begonck hi Juda en Ierusalē te reynigē/vanden hoochte en boschkes/en afgodē/en ghegoten beelde/en liet voor hē afbrekē de outaers Saalim/En die beelde bouē daer op hieu hi bouen af/en de boschkes en afgodē/en beelde vrac hi in stukke/en maecte se tot stof/en stroeide se op die graue tē geere die hē geoffert hadde/en verbernde die gebedē der priesterē op die outarē/en reinichde al o Juda en Ierusalē/daer toe indē stede Manasse/Sphaim/Simeon/en tot Natphthali toe in hare woestine rontomme/En doe hi die outaers en boschkes af gebroke hadde/en die afgodē clym in stukke ghemale/en alle die beelde afgehoude hadde int ghehele lant Irael/so quam hi weder te Ierusalem

Indē achtiēste iaer sijn conincrijcs doe hy dat lant/en dz huys gereinicht hadde/ende hi Saphadē sone Azalia/en Maaleia den stathouē en Joas dē sone Joalias dē cāceller/te reparerē dz huys des hē ESE sijnē Gods/en si quamē tottē hoogē priester hilkia/en mē gaf hē dat gelt dat tottē huise Gods gebrecht was/dwelc die leuē dē die sendē doypelbeuārdē vgedert hadde/vā Manasse/Slekten. phraim/en vā alle ouergebleuene in Irael/en vā daer na geheele Juda en Bē Jamin/en vā die die te Ierusalem soos salē woondē/en gauēt onē die hādē v arbeyders/een oge die bevelt warē aent huys des hē ESE/en si gaende so uent die/die daer arbeitē aēt huys des hē ESE/ Waer dattet vuallich was/dz si dz huys souden reke beheidē ofte wed makē/Die selue gauēt voort dē timerliche si beide. dē/en dē mesters om geboude steenē en ghescaeft haergehout te coopē/tottē balckē aendē huise/dwelc dye sichte coningen Juda bedouē hadde/En die mānen arbeiden aent werck/op gelouē

en die oude Tobias ghepropheethad dē Calē eē heidē co ninc in lōbaer dye ordiner de i sine rijcke dz so wie so uerspel beuōdē werde/diesoude mēberde sijn ooge wt stekē hetgeuē el dz sijn nci ouer

spelbeuō dē wert en hi geboot dat mē hē sijn oge. wt souden stekē. Maer sijn dāte bieten tē ghen maer o dat dye wet dye bā hē ige ser was nzen sou gheuo leert en gebroke worden so heuec

bi cerck sijn selfs eē ooge wt laten Slekten. phraim/en vā alle ouergebleuene in Irael/en vā daer na geheele Juda en Bē Jamin/en vā die die te Ierusalem soos salē woondē/en gauēt onē die hādē v arbeyders/een oge die bevelt warē aent huys des hē ESE/en si gaende so uent die/die daer arbeitē aēt huys des hē ESE/ Waer dattet vuallich was/dz si dz huys souden reke beheidē ofte wed makē/Die selue gauēt voort dē timerliche si beide. dē/en dē mesters om geboude steenē en ghescaeft haergehout te coopē/tottē balckē aendē huise/dwelc dye sichte coningen Juda bedouē hadde/En die mānen arbeiden aent werck/op gelouē

Ouer hen waren gheoordineert Iahath en Obadia die Leuiten tot den kinderen Merari/Sacharia en Meshullam/ tot den kinderen der Hahathiten om dat werc te driue/en ware alle Leuiten de op musijc spelen conlck spelen / Maer ouer die last dragers/tot alderhade arbeyt/in allen ambachten waren tot den Leuiten/die scriuers officiers /ende die pooztiers

DEn als sat gelt namen dat totten huse des h E A E in geleit wert/ bat Hilkia dat boec der wet des h E A E door Mose ghegeuen/ En Hilkia antwoorde en sprac tot Saphan de scriuer/ Ic hebbe dat werboec geuonde inde huysle des h E A E en Hilkia gaf dat boec Saphan/Sapha bracht totten coninc/en seidet de coninc weder en sprac/Milet/wat onder die hande uwer knechten gegeuen is/dat make si/en hebbe dat gelt te hoope gescut dat inden huse des h E A E geuonden is/en hebbent ghegeue dien/die gheoordineert sijn/en den arbeiders/ En Sapha die scriuer gact den coninck te kennen en sprac, Hilkia die priester heeft mi een boeck ghegeuen

En Sapha las haer inne/ door den coninc/ En doe die coninc die woord der wet hoorde/scoorde hi sine cleederen/ En die coninc gheboot Hilkia en Hilkia de sone Sapha en Abdon de sone Micha/

En Sapha den scriuer/en Aiaia den knecht/des conincs/en sprac/ Gaet braecht de h E A E door my en door die ouergebleuene in Israel/en door Juda handen woorden des boecs datter gheuonden is/ Want die verbolghetheit des h E A E is groot die ouer ons ontdecken is/ dat onse vaders niet ghehouden en hebben dat woort des h E A E dat si ghedaen hadden/so in desen boec ghescreuen staet

Doen ghinc Hilkia met den anderen bande coninc ghesent/ totter propheterken Hulda den wiue Sallum/ des soons Thahabach/ des soons Iahara/ des cleeder bewaerders/ die tot Ierusalē woode int ander deel/ en sprac hē sodanich met haer/ En si sprac tot hē/ So spreect die h E A E/ die God Israel/ Segt den mā die v tot mi gesonde heeft/ Soo spreect die h E A E/ Siet ic wil ongeluc brengen/ ouer dese plaette/en hare inwoods/ alle die bloecken die gescreuen staet inden boec/ datmen door de coninc Juda gelesen heeft/ Om dat si mi verlaten hebben/en andere gode gerooet/ dat si mitot grackap soude v werken/ met alderhande werck haer der handen/ En mijn verbolghetheit sal ontdecken worden op dese plaette/en niet wtgeblust werden.

En tot den coninc Juda die v gesonden heeft/ den h E A E te bragen sult ghi also segghen/ Soo spreect die h E A E die God Israel/ banden woorden die ghi gehoort hebt/ Om dat v herte vermorwet is/en sijn vootmoedicht door God/ doe ghy sine woorden hoorde/ te ghen dese plaette/en tegē haer inwoorders/ ende hebt v door mi berootmoedicht/en v clederē ghesooit/en door mi gewent/ So heb ic v verhoort/ seit die h E A E/ siet ic wil v ver gaderen tot uwen vaderen op dz ghi in v grafte met vreden vergadert wert/ op dat uwe oogē niet en sien/ alle dat ongeluc dat ic ouer dese plaette/en haer inwoonderen bringhen wil. En si seident den coninc weder

Doen seynde die coninc en liet te samen comen

alle ouders Juda en Ierusalē. En die coninc ginc op int huys des h E A E/en alle māne Juda/en inwoonders te Ierusalē/ die priesters, die Leuiten/en allet volc/beyde elcye en groot/en booz haer ooren woorden ghelesen/ alle woorden int boeck des verbonts/ dat inden huysle des h E A E geuonde was. En die coninc trat op sijn plaette/en maecte ren verbont door den h E A E/ datmen na de h E A E wandelen soude/ om sine geboden/getuyghenissen/en leden te houden/wt ghehelder herte/en wt ghehelder sielen te doen/nae allen woorden des verbonts/die ghescreuen stonden in desen boecke.

En daer stonden alle die te Ierusalē/en in Benjamin booz handen waren/en die inwoonders te Ierusalem deden na dat verbont Godts haerder vaderen God/en Josia dede wech alle afgrijselicheiden wt allen landen/ die den kinderen Israel toe behoorde/en maecte dz alle die in Israel geuonden woorden/den h E A E hare God dienden also langhe als Josia leefde/ en wecten si niet/ vand. u h E A E haerder vaderen Godt.

Josias bout dat feest van Paescchen/ hi oordineert priesters en Leuten/ Dye welcke onder wisen connen tolc inder wet des h E A E te wandelen/ Ende als hi teghen den coninc Egippti trect so sterft hi gewont sijnde.

Dat xxxv. Capittel.

Die Josia hielt den h E A E Passah te Ierusalē/en sloech dz Passah inde veertiensten dach der eerster maendt/ Ende hy seide dyc priesters in haere hoede/en sterctese tot haeren officien den huysle des h E A E/en sprac totten Leuten/ die in geheele Israel leerden/en den h E A E gheheilicht waren/ Doet die heilige arche int huys dz Salomo die sone Dauids des conincs Israel ghestimmert heeft/ Ghi en sulse niet op die scouderen draghen/ Dus dient nu den h E A E uwen God/en sinen volc Israel en seict dat huys uwer vaderen in sijn oordine/ so si bescreue is van Dauiden de coninc Israel/en sinen sone Salomo en staet int heilichdom/ na die oordinance der baders huysen onder uwen broeders/ Soe die ordinace der baders huysen onder den Leuiten/en staet dat Passah/ ende seict uwe broeders/ dat si doen na den woordē des h E A E door Mose

En Josia gaf totter hesse door den gemeynen man lameren/en ionghe gheypen al totten Passah door alle die door haden ware sint getal dertich duisent en drie duysent kinderē/ alle bādē goede des conincs Sime voesten gauen totter hesse bytwillich door dat volc/en door die priesters en leuiten te wete Hilkia Zacharia/en Jehiel/ die princē inden huise Godts onder die priesterē/ totten Passah/ twee duisent/en ses hondert/ haer soe drie hondert runderen/ Maer Hanania/Semaia/ Bethaneel/en sine broeders/ Hasabia/Jeiel en Josabad/ der leuiten ouerlke gauen totter hesse de Leuiten totte Passah vijf duysent en daer toe vyf hondert runderen

Also wert den dief Godts besiet/en die priesters stonden in hare plaette/en die leuiten in hare oordine/ na dat gebot des conincs/ En si sloeghen dat Passah/en die priesters namet van haren handen/en besprengdet/en die Leuten trockē ben die huysle af/en deden die brantofferen daer af/ dat sijn

souden geuen onder die deelen der vader huysen/ in hareu gemeynen hoope/ den h. E. S. te offeren gelinc het gescreuen staet inden boecke Nole/ Also deden si metten runderen ooc/ En si brieden dz Passah aent hier also het behoort/ Mer dat geheyltich was/ koocten si in potten/ ketelen/ en pannen en si maecten haestelic voor den gemeynen hoope Maer daer na bereyden si ooc voor henseneluen/ en voor die priesters/ want die priesters die kinderen Aaron waren onledich aen dat brandtoffer ende vette tot inder nacht/ Daerom moeckendie Teuiten voor henseneluen/ ende voor die priesters die kinderen Aaron bereyden.

En die langers die kinderen Assah/ konden in haere plaetse na den ghebode Dauid/ en Assah/ en hemā/ en Iedithun des Helseouwers des conincs/ en die poortiers aen allen poorten/ En si en wokede niet bā haren officie/ Want die Teuiten haere broeders bereyden voor hen/ Alsoe werdt besicht alle h. ioc Gods dienst des h. E. S. in dien dage dat men stegē Passah hielt/ en brandtoffer dede opten outaer des cusa/ h. E. S. na den ghebode des conincs Iosia.

Also hielden die kinderē Israel/ die voor handē el idē waren Passah in die tijt/ en dat seeste der ongsuer iare der brooden seuen dage/ daer en was geen Passah to in Israel gehoude gelinc dat/ bānder tijt Samuels tijcs. des propheten aen/ en geen coninc Israel en hadde sūleken Passah ghehouden/ als Iosia Passah hielt en die priesters/ Teuiten/ en geheele Juda/ en wat de bā Israel voor handen was/ en die inwoonders te ierusalem/ In den achtiensten iare des conincs Iosia/ wert dit Passah gehouden.

Ma desen doen Iosia dat huys gerekent hadde/ troc Reco die coninc van Egypten op/ om te stryde tegen Tharchemis/ aen Brach/ En Iosia troc wt hem tegen/ Mer hifeyde boden tot hem/ en dede hem seggen/ Wat heb ic met v te doe coninc Juda Ie en come nu niettegen v/ mer ic stryde tegen een huys/ en Godt heeft gesept dat ick soude haelken/ hout op van God die met v is/ op dat ic v niet en berderue/ Mer Iosia en heerde zyn aensicht nyet bā hem/ mer hi stelde hem om tegē hem te stryden en en was niet genoegh den woordē Reco wt dē monde Gods/ en quam om tegē hem te stryde/ op die pleyne of effen by Magiddo/ Mer die scutters schoten dē coninc Iosia/ en die coninc sprac tot sinē knechten/ Doect mi herwaerts ouer/ want ick ben seer gewont/ en sine knechten deden hem van dien wagen/ en boerden hem op sinen anderen wagen en brachten hem te Ierusalem/ en hi sterf/ en hi wert begrauen onder den grauen zyns vaders.

En geheele Ierusalem en Juda droeghen rouwe o Iosia/ en Jeremia claechede Iosia/ en alle sangers en langhersten/ spraken haer claechedeken ouer Iosia/ tot op desen dach/ ende si maecten een ghewoonte daer wt in Israel/ Siet/ het is ghescreuen onder den claechedekens/ Wat meer van Iosia te segghen is/ ende sine outfermberticheyt/ nae die schrift in die wet des h. E. S. ende sine geschiedenisse/ beyde die eerste ende die leste/ het dat is ghescreuen in dat boeck der coninghen Israel ende Juda.

Josias zyn sohn wordt coninc/ die regneert die maent/ na hem Eliakim/ Jehoiakim elf ier

henseneluen voert Nebucad Nesar tot Babilonien En in zyn plaerse regneert Jehoiachin zyn sohn die wert oock te Babel gheuoert En Sedekias wert coninc/ die wert ooc naemaels met alle den volcke geuanghen tot Babilonien ghebracht/ En Ierusalem wort verwoest Dat. xxvi. Capittel

nde dat volc indē lande/ nā Joahas den sone Iosia/ en maecten hē coninc in zyns vaders plaetse te Ierusalem Joahas was drentwintich ier out/ doen hi coninc wert/ en hi regneerde drie maenden te Ierusalem/ want dye coninc van Egypten sette hem af te Iherusalem/ en hy berwees dat lant tot hondert ponden siluers/ ende een pot gouts/ en die coninc van Egyptē maecte Eliakim sinen broeder coninc ouer Juda en Ierusalem/ en veranderde sinē naeme Joakim/ Mer sinen broeder Joahas nam Becho en bracht hem in Egyptē

Joiakim was vijftwintich ier out/ doe hy coninc wert/ en regneerde elf ier te Ierusalem En dede dat den h. E. S. sinē God qualic beuiel/ En Nebuchad Nesar die coninc Babel troc tegen hē op/ en bant hē met ketenē/ dat hy hē tot Babel boerde/ Oec bracht Nebuchad Nesar sommige vate des huys des h. E. S. tot Babel/ en dedese in sinē tempele te Babel/ Wat mer van Joakim te seggen is/ en sine afgrijselicheidē die hi dede/ en dye aen hem beuondē werdē/ het/ die sijn gescreuen in den boec der coningē Israel en Juda/ en sijn sohn Joachim wert coninc in sine stede

Joachim was acht ier out doe hi coninc wert en regneerde drie maenden en thien daghente Ierusalem/ en dede dat den h. E. S. qualic beuiel Doendat ier om quam/ seynde Nebuchad Nesar ende liet hem tot Babel halē/ met den costelijcken baten int huys des h. E. S. en maecte Zidkia sinen broeder coninc ouer Juda ende Iherusalem

Zidkia was eenentwintich ier out doe hi coninc wert/ en regneerde elf ier te Ierusalem/ en dede dat dē h. E. S. sinē God misbaechde/ en en veroetmoedichde hē niet voor den prophete Jeremia die daer wt den monde des h. E. S. sprac/ Daer toe viel hi af/ van Nebuchad Nesar den coninc te Babel die eens eedbi God van hem ghenomen hadde/ ende wert hertneckich/ en verharde in sijn herte/ dat hi hem niet en bekerde totten h. E. S. den God Israel/ Oec alle ouerste onder dye priesteren metten volcke/ maecte des sondigens vele/ nae alderhande afgrijselicheidē der heydenen/ en verontreunbedden dat huys des h. E. S. dat hi gheheyltich hadde te Ierusalem

Ende dye h. E. S. haerder vaderen Godt/ seynde door sine boden broech Want hy zyn volck ende sine wooninghe spaerde/ Maer sy bespotten die boden Goddes/ ende verachten sine woordē/ ende begheete sine propheten/ tot dat dye verbolghentheit des h. E. S. ouer sijn volc wiesch/ alsoe datter gheen heelen meer aen en was/ Wat hifeyde den coninc der Chaldeen ouer hen/ ende liet verborghē haere tonge vrome mannē met dē sweerde/ indē huysc haers heilichdōs/ en en spaerde noch die iongelingen/ noch die maechdē/ noch den ouden noch den grootvaderen/ alle ghaf hysc in sine hant

Thias de prophet wert vā dese Joiakim ge doot/ en Iheremi as die prophet wert idē kerche geworpen Ari pus die vier de conic vā romē maecten eerst eē brugge ouer dē Tiber/ tusscē dē berch Nuēternā en Janicula/ hy sichte oock dye stat vōstia. rbi. milē van Romen op dē zee cant/ als die werelt ghestaē had tij. m. en vi. c. ier voor Cri stg. boz te. vi. c. ier/ Daniel Narias/ Ezechiel Nuanias/ Misael/ en Mac dēche? werden alle inet Joachim dē conic in Babilonien geuoert

Coze
werre
gena
Cie?
werch
had gl
sta. m
m. vi.
xxvij
A ia
booz
stus g
boort
b. c. r
iaer/
iaer m
dj die
dree
rael v
dz lat
Juda
uagē
leyt v
de toe
B
blom
bade
mne
buche
donot
Dese
rus n
veel b
uarch
stude
hi geb
O
wert l
d cond
ne ha
Scho
Tami
ris g
naer/
uagē/
dede l
ij boe
af ba
en m
tomb
ba m
soe b
de wo
pe en
B
drind
nbb
dare
alwa
gedel
hebt
wost
melle
bloet
sat,
ij. re

Den alle vaten inden huise Gods/ groot en cleyne die scatten inde huse des h. E. S. R. en die scatten des conincs en sijn boeken/ alliet hij te Sabel voeren/ En si verbernden dat huis Gods/ en bja ken die mueren te Jerusaleem af/ en al hare palley sen verbranden si met viere/ also dat al hare costelike uibelen oft gereetschap bedoruen worden/ En wie banden scoerde ouerbleuen was/ die boerde hi wech tot Sabel/ en werden sine/ en sijn der sonē knechten/ tot dat dat conincricke der Persen reg neerde/ op dat dat woort des h. E. S. R. veruult soude worden/ door den mont Jeremia/ tot di dz lant aen sinen Sabbathen genoech hadde/ Want den geheelen tijt der verstoringe was den Sabbath tot dat sleuenticke iaer veruult werden.

Mer inden eersten iaer Cozes des conincs van Persen/ op dat dat woort des h. E. S. R. veruult soude worden/ door den mont Jeremie gesproke so verwoecte die h. E. S. R. den geest Cozes des Conincs in Persen/ Dat hi dede wtroepen door sijn geheet conincricke/ ooc door scrift ende leggen/ So spreect Cozes die coninc in Persen/ Die h. E. S. R. die God vanden hemel heeft mi alle conincricke inden landen gegeuen/ en heeft mi beuolen hē eē huis te timmeren te Jerusaleem in Juda/ Wie nu onder v han sinen vole is/ met dien si die h. E. S. R. sijn God/ ende trecke op.

Hier eyndt dat anderde deel der Croniken
Hier begint dat Sebet van Manasses den conide Juda/ als hi in Babilomen geuangen lach

H. E. S. R. almogende God onser vaderen Abraham/ Isaac/ en Jacob/ dye gemact hebt hemel en aerde/ met al haer tieringe/ en geuelicht hebt dze zee met dat woort dijns gebots/ die besloten hebt die diepte/ en hebtse beteeckent met dinen vreeschiken ende locklichen naem/ vanden welken alle menschen ontfien en bzeelen/ vant aentfiche ws machts/ Onuerdrachlic is den toorn wo drey ges op die sondare/ mer onmatelic en uo dersoelic is die vernberticheit uwer beloftenisse/ Want ghi zijt die h. E. S. R. en althoochste God des gheheel aertrichs/ lan moe dich en seer barmhertich/ berou bewisende ouer die boosheit v mensche/ Mer ghi h. E. S. R. na die groocheit uwer beloften/ hebt beloofst vergeuinge der sonde/ en ghi h. E. S. R. der rechtuaerdigē en hebt de rechtueerdigē Abraham/ Isaac/ en Jacob geē penitēcie gelet/ die v n; geson dicht en hebbē. Wāt ic heb gesondicht bouen tge tal des zāts v zee mi ongerechticheidē sijn v menich suldicht/ ic bē gecrot met eenē grote bāt des yfers en ic en heb geē valemē/ wāt ic heb v grāscay ver wect/ en heb quaet booz v gedaē/ instellēde afgrise licheidē/ en v menichfuldigēde die misdādē/ En nu buyge ic die knie mijns hertē/ biddēde v goetheyt/ h. E. S. R. ic heb gesondicht/ h. E. S. R. ic heb gheson dicht/ en bekenne mi boosheit. Ic begere bidden de v h. E. S. R. v geuet mi/ vergeuet mi/ En verdoet mi n; met mi ongherechticheidē/ noch en behout mi geē quaet ind ee wicheit/ want ghsult mi onwaerdige salich maken na v grote ontfernhertich eit/ en ic sal v louen al die dagen mijns leuens. Wāt al die cracht v hemelē loofte v/ en v is glorie van ee wicheit tot eewicheit Amen.

Cyus der Persen coninc geeft oorlof den Joden te Jerusaleem te trecken/ ende die stat weder te timmeren

Dat. J. Capittel.

Roē eersten iare

In Persen/ dat hi liet wtroepen door al sijn conincricke/ ooc door scriften ende leggen. So spreect Cozes die coninc in Persen. Die h. E. S. R. die God vanden hemel/ heeft mi alle conincricken inden lande gegeuen/ ende heeft mi beuolen hem een huys te timmeren te Jerusaleem in Juda/ Wie nu ons v han sinen vole is/ met dien si die h. E. S. R. sine God en trect op te Jerusale in Juda/ en timmere thuis des h. E. S. R. Gods Israel/ hi is die God die te Jerusaleem is/ En wie noch ouer gebleuen is/ in allen plaecten daer hi bremdelinc is/ dien helpē die lieden sijn der plaecten/ met siluer/ ende gout/ goet ende beesten/ wt b;ien wille/ totten huse Gods te Jerusaleem.

Doe maecten hen op die ouerste baders wt Juda ende Ben Jamin/ ende die priesters en Leuite/ ende alle diens geest God verwoecte op te trecken ende dat huys des h. E. S. R. te timmeren te Jerusaleem/ en al die rontsom hen waren/ keretē haer hant/ met silueren en gulden gereetschap/ met goet ende bē en cleyuodien/ behaluen dat si bywillich lic gaen.

Ende die coninc Cozes bracht wt die batē des huys des h. E. S. R. die Rebuca d Rezar wt Jerusaleem genomen/ ende in sijn Gods huys gedaen had/ Mer Cozes die coninc in Persen/ brachtte wt door Meterdath den scaemester/ en teidese ouer Sebazar den voist Juda en dit is haer getal/ xxx. guiden bechens/ en m. silueren bechens. xxx. meilen. xxx. guiden bekens en der ander siluerē bekens. cccc. en. r. en ander vaten. m. Also dat al der vaten/ beyde gulden ende silueren/ waten. v. m. en. cccc. Also brachtte Sebazar alle op met dien/ die wt der geuangenissen van Sabel op trockē te Jerusaleem

Mer v worden bescreuen die van Babilontē te Jerusaleem op reysen. Dat. ij. Capittel.

In sijn die kinderen wt den lande dye op trocken wt der geuangenisse/ dye Rebuca d Rezar die coninc te Sabel te Jerusaleem/ en in Juda quamen/ ele in sijn stad/ en quamen met Serubabel/ Jesua Nehemia/ Seraia/ siclia/ Mar dochai/ Bilsan/ Mispaer/ Biguai/ Achum/ en Baena Dit is nu dat getal der mannen des volcs Isra el/ die kinderen Parers/ tiber dulent. c. ende. lxxij. Die kinderen Sephatia. ccc. en. lxxij. Die kinderen Arab/ seuenhoudere byfentwintich. De kinderen

Pahath Moab onder die kinderen Jesua Moab. 7
dufent. vij. hondert ende. xij. Die kinderen Elam
dufent. ij. hondert ende. liij. Die kinderen Sathu
ij. hondert en. xlv. Die kinderen Sacai. vij. hon
dert ende. lx. Die kinderen Sani. vij. hondert en
de. lxiij. Die kinderen Sbai. vi. hondert. xxij. Die
kinderen Hsgad/dufent twee hondert ende twee
entwintich. Die kinderen Wdonkiam/les hōdert
ende lesen seftich. Die kinderen Sigeuai/twee du
fent ende vieren vijftich. Die kinder en Wdin/ vierhō
dert ende vieren vijftich. Die kinderen Hter van
Hiftia. xcviij. Die kinderen Hesai driehondert en
de drientwintich/Die kinderen Nozah/hondert en
de twaelf. Die kinderen Hsalum/ twee hondert en
de drientwintich/Die kinderen Sibbar/ vijfent
negentich.

Die kinderen Hethleem / hondert ende. xxij.
Die mannen Hethopha/lesen vijftich. Die manne
van Hinatoh/hondert ende. xcviij. Die kinderen
Hfmaueh/tweeenveertich. Die kinderen van H
riath Hearim/Caphira ende Heeroth. vij. hondt
ende. xliij. Die kinderen van Hama ende Saba/
les hondert ende. xxi Die mannen van Hichinas
hondert ende. xxij. Die mannen van Hethel ende
H/tweehondert ende drientwintich. Die kinderē
Rebo twee vijftich. Die mannen van Haddis/
hondert ende. lvi. Die kinderen des anderen Elā/
dufent twee hondert ende. liij. Die kinderen Ha
rim/driehondert ende twintich. Die kinderen Tod
Hadid en Ono/feuen hondert ende vijfentwintich
Die kinderen Teribo/driehondert ende vijfenbeer
tich. Die kinderen Senaha/drie dufent ies hōdert
ende dertich

Die Leuten die kinderē Hadaia/ bandē huyle
Jesua/ negen hondert ende. lxxij. Die kinderē Im
mer/dufent ende. li. Die kinderen Haffhut/dufent
ij. hondert en. xlvij. Die kinderen Hirim/dufent
ende. xlvij.

Die Leuten/die kinderen Jesua/ende Haddi
el bandē kinderē Hodaia. lxxij.

Die fangers/die kinderen Hfaph/hondert en
achtentwintich/Die kinderen der pooztiers / die
kinderen Haliim/die kinderen Hter/ die kinderē
Halmom/Die kinderen Hkub/Die kinderen Hafi
ta/ende die kinderen Sobai altesamen hondert en
de. xxxix

Die Hethinim/die kinderen Siba/die kinderen
Hafupha/die kinderen Tabaoth/die kinderen He
ros/die kinderen Sieha/die kinderen Padon/ die
kinderen Lebana/die kinderen Hgaba/ die kinde
ren Hkub/die kinderen Hghab/die kinderen Hā
lai/die kinderen Hanan/die kinderen Hiddel/ dpe
kinderen Hahat/die kinderen Hcaia/ die kinderē
Hezim/die kinderen Hekuda/die kinderen Haza/
die kinderen Hza/die kinderen Haffeah/die kinde
ren Hefai/die kindeeen Hfina/die kinderen Hneu
nim/die kinderen Hephuffim/die kinderen Hali
buk/die kinderen Hahupha/die kinderen Hachur
die kinderen Hazeluth/die kinderen Hachira/ die
kinderē Hafia/die kinderen Harkem/die kinderē
Hiffera/die kinderen Hchamah/die kinderen Hefi
ah/die kinderen Hapha.

Die kinderen der knechten Salomo / die kinde
ten Hotaia/die kinderen Hophereth/die kinderen

Huda/die kinderen Haela/die kinderen Harkon
die kinderen Hiddel/die kinderen Hephatia / die
kinderē Hattli/die kinderē Hophereth vā Zebaim
die kinderen Hini/Hile d Hethinim en kinderē d
knechte Salomo/warē te same drehondert ende
tweentnegentich.

En dese trockē mede op/Hithel/Melab/Hel
Harka/Hcherub/Hddou/en Immer/Her dese en
conftich haerō vaderen huys noch haer jaet n3 be
toonē/oft si wt Ifrael waren. Die kinderē Delaia
die kinderen Hobia/die kinderen Hekoda. vi. c. liij
En vanden kinderen d priesteren/die kinderē Hal
bia/die kinderen Hkhoz / die kinderen Harkillai/
die wt die dochteren Harkillai des Haleabiten eē
Wijf nam/en wert ond die selue namen genoemt/
die selue fochte haerō geboortē register/en en von
dengeene/daerō werden si bandē priesterfchap los
En Hachirzatha sprac tot hen/dz si n3 bandē alder
herlichstē en foudē eten/tot dat een priester ftonde
metten lichtē en volcomenbz

Die gehele gemeente was als een man. xliij. du
fent. ccc. en. lx. wtgenoinen hare knechtē en maer
ten/die warē. vij. dufent/driehondt en. xxxvij. En
hadden. ij. hondert fangers en fangerften. vij. hon
dt en. xxxvi. peerden/ij. hondert en. xlv. muylen/
iiij. hondert en. xxxv. hemelen/en. vi. dufent. vij. hō
dert en. xx. ezelen

En sommige d ouerster vaderē/ doen si quame
totten huze des H E H te Jerusale/worden si
vijfwillich totten huze Gode/datment sette op ij
plaerf/en gauen na haren vmogen totten fcat aēt
werē/ lxi. dufent gulden/en. v. dufent pont filuers
en. c. roken/Hfo felden hen die priesteren ende
Leuten/en sommige des volcs/en die fangers/en
die pooztiers/en die Hethinim in hare ftedē/en al
Ifrael in fienen fteden

Dat volc verghadert te Hierusale/ die prieters
flichten den outaer/ si houden die feften / en den
offer/en si makē bereetfel om dē tēpel te timmerē
Dat. liij. Capittel.

Gnde doen men dē. vij. maent vete
gen hadde/en die kinderen Ifrael n3
in haren fteden waren/qua dz volc te
famen/als een mā te Jerusale/ En
hēt maecte hē op/ Jesua die foue Ho
zabab/en sine broeders die priesteren/en Seruba
bel die foue Scalthiel/en sine broeders/ en Immer
dē hē outaer des Gode Ifrael/om brātoffer daer
op te offeren/so het gefercuen ftaet in die wt Mo
fe des mā Gode/en si felden den outaer op ij ge
foelce/wāt daer was en vuerhulle ond hen van
den volckē inden landē/en offerdenden H E H
brātoffer daer op/des morgens en des auonts

En si hielden d louerteyken een fefte/so het ge
fercuen ftaet/en deden brātoffer alle dage/na dat
getal fo het behoort/ elken dach fuen offer/Daer
na ooc die dageliefe brātoffers/en d nieuwer maē
den/en alle d feftdagen des H E H/die gehey
liche waren/en ald hande vijfwilliche offer/die si dē
H E H vijfwilliche deden. Ende eerften dach d
feften offer maet/ begōsten si dē H E H brātoffer
te doē. Mer dz fū damēt des tēpels des H E H
en was noch niet geleit/ Mer si gauē gelt dē fceen
meffers/en dē timmerliedē/en fpele/en danc/en

die die tot Zido en te Tiro/dz si weder hout van Libanon op die zee tot Tapho souden brengen/na de beuele Cores des conincs in Persen/aen den liedē

Inde anderen iaer haer d' toecoemst/ tottē huyse Gods te Jerusalem d' wederder maent begonst Serubabel die sone Sealtiel/ en Iesua die sone Josadab/ en die ouergebleuene haerder broeders plickers en Teuten/en al die vander genaugenisse gecomen waren te Jerusalem/en steldē die Teuten/ban twintich iaren en daer ouer/om te driue dz were aē den huyse des h' E' E' E' / En Iesua stont m' sine sone en broeders/en Hadmiel m' sine sone/en die kinderē Juda/als eē mā om te

Ontret d' iude die arbeyders aendē huyse Gods/ te weten deser tijt die kinderen Henadab/m' hare kinderē/en haren dode lu broeders die Teuten.

En doen die timmerlieden dat fundament leydē vā sō aen den tempel des h' E' E' E' / so stonden die p'ie mē haer sers gegarubet oft gelect/ met trompetten/ en seluē d' die Teuten die kinderen Asaph/ met cymbalen/ dzse D om dē h' E' E' te louen/ met dē gedichte David des conincs Israel/ En songendeen nadand/ m' louen en dancken den h' E' E' / dat hi goet is / en dat zjn ontfersnberticheit eewelic duert ouer Israel. En alt volc riep luyde m' den h' E' E' te louē/dz dz fundament aen dz huis des h' E' E' E' gelept was/ Maer vele der ouder p'iesters en Teuten en der ouder vaders/ die dat boozleden huys gesien hadde in zjn fundament/ en dit huys booz haren ogē was/ wēdē si luyde/ Vele riepē met bliscappen/ dat dat getruisch hooch clanc/ Also dz dat volc niet onderkennen en conste/ dat gheluyt ofte stemme met bliscappen/ booz dz getruisch des woce nens int volc/ Want dat volc riep luyde/ also datmen dat getruisch heerde hoorde

Die heidenen willen ooc met haer lieden timmeren/ende als dat haer niet gegont en wert/so be hinderen si dat met b'riuen

Dat iij. Capittel

Mer doen die wederpartijders Juda en Ben Jamin hoorden/ dat die kinderen des geuāgenissen den h' E' E' den God Israel den tempel timmerden/ quamen si tot Serubabel/ ende te mēte totten ouersten vaderen/ ende seyden tot hen/ Wi v'ndē de willen niet v' timmerē. Wāt wi soeckē u'wē God sen Co- gelijc als ghi/ en wien hebben niet geoffert sint d' res des tijt/ Mar hadon/ die coninc te Assur die ons hier anderen heeft geb'acht/ Maer Serubabel en Iesua/ en die Cores andere ouerste vaderen onder Israel antwoorde soō/ ghe hen. Het betaelt ons/ mer v' n' dat huys ons Gods sciede de te timmeren/ mer wi willen alleene timmeren dē historie h' E' E' den God Israel/ so ons Cores die conste vā G in Persia geboden heeft.

Judith. Doē besette dat volc indē lāde die hāt des volcs en hi Juda/ en v'uaerde se daer af int timmeren/ en huer wert den raetgeuers tegē hen/ en belette hare raet also daer ge- lange als Cores die coninc in Persen leefde/ tottē noēt/ Na conincrije Darios des conincs in Persen/ Mer doē bugodo Xhasueros coninc wert int beginnel zjns coninc- uo so. r'ics/ screuen si een besuldinge tegendie van Juda ende Jerusalem.

En inden tijden Artabasatha/ sereef Sislam Mithredath Thabeel en die adere hairs raets/ tot

Artabasatha den coninc in Persen. Dat scrift des b'riefs was in Sirischer talen gescreuen/ en wert in Sirischer talen wtgeleget/ Behum die cancellier/ en Simlai die scriuer/ screuen desen b'rief tegē Jerusalem/ tot Artabasatha den coninc/ Wi s'chū die Cancellier/ en Simlai die scriuer/ en andere des raets van Dina/ van Artabasath/ van Charplat/ van Persen van Arach/ van Sabel/ van Susan/ van Scha/ en van Elam/ en die ander volckē welche die grootte en beroemte Xhasaphar ouer bracht en hadde geset in die steden Samaria/ ende andere aen dese s'ide des waters/ en in Canaan/ En dit is dat inhout des b'riefs die si tottē coninc Artabasatha scynden

Die knechten die mannen aen dees s'ide des waters/ ende in Canaan/ Den coninc si kenlic/ dz die Joden die van h' tot ons op comen sijn te Jerusale/ in die oplopighe en vofte stadt/ timmeren die selue en makē hare mueren/ en brengen wt dē fundament. So si nb den coninc kenlick/ ist dat dese stadt getimmeret wort/ en die mueren weder ghe maect/ so en sullen si scot/ tol/ en iaerlike renten of chynsen niet geuen. Ende haer boognemen sal dē coninc scade brengen/ Ab wi al die daer bizijn wi die den tempel verstoort hebben/ so en hebben wi den smaect des conincs niet langer wille sien/ Daerom s'enden wi ende laten den coninc die wete doē Datmen laet soecken inden Croniken uwer vaders so suldi binden inder schuer Croniken en onderuf den/ dat dese stadt oplopich en scadehr is/ den Coningen ende landen/ ende doent dat andere ooc af vallen van outs. Daerom die stadt ooc verdoort is/ Daerom laten wi den coninc weten/ dat ist dat dese stadt getimmeret wort/ ende hare mueren gemacct/ so en suldi booz haer niet behouden dees si de des waters.

Doen seyden die coninc een antwoort tot Behū den Cancellier/ en Simlai den scriuer/ en den anderen haers raets die in Samaria woonden/ en den anderen ouer geen s'ide des waters/ Vrede en groete/ Den b'rief die ghi ons gheseynt hebt/ is opeliect booz mi gelesen/ ende het is van mi beuolen datmē soecken soude/ en inen herft geuonden/ dat dese stadt van outs tegen die coningen opstaet/ ende oplopen ende afuallingen daer in gesiet sijn. Doe zjn machtige coningen te Jerusalem gheweest/ die heerscappe gehadt hebben ouer al dat aen gē s'ide des waters is/ en dat hen tolle/ scotte/ iaerlicke renten gegeuen worden/ So doet nb na desen beuele/ Verbiet den seluen mannen/ dat die stadt niet getimmeret en worde/ tot dat van mi dat beuel gegeuen worde/ Dus siet nb toe/ dat ghi niet onachtlaem hier in en zijt/ op dat gheen scade den coninc toe en come.

Doen in den b'rief des conincs Artabasatha gelesen wert booz Behum/ ende Simlai den scriuer/ en haren raet/ trocken si bacstelic op te Jerusalem totten Joden/ en si v'boedent oft belstent hen met ten arme en gewelt/ Doen hield dat were op aenē huys Gods te Jerusalem/ en bleef achter tot wt ander iaer Darios des conincs in Persen

Op die tijt so hebben gepropheeteert Haggeus ende Sacharias/ die timmeringe wort h' ser doot die v'ochden verboden ende belet. Cap. 7

Die propheten Haggai en Sacharia die sone Iddo propheteerden totten Joden die in Juda en Jerusale waten/inden name des Gods Israel/Doen maecten hen op Serubabel/ die sone Sealchiel/en Iesua die sone Hožadak/ en de begonsten te timmeren dat huis Gods te Jerusaleim en met hen die propheten Gods diese sterc ten/In die tijt qua tot hen Thatnai/ die president op dese sude des waters/en Schar van Sosen/en haren raet/en spraken also tot hen/Wie heeft v beuolen dit huis te timmeren/en sine mueren te maeken. Dan seyn den wi hen/ hoe die mannen hieten die dese timmeragie dede. Mer die oge haers Gods qua op de ouders der Joden/also dattet hen niet belet en wert/tot datmen diesake aen Darios soude laten comen/en datter een gheschrift weder af quame

Dit is dat inhoud des briefts dien Thatnai die president aen dees sude des waters/Schar van Sosen/en haren raet van Spherslach/die aen dees sude des waters waren/aen de coninc Darios/En die woorden die si tot hem seyndē luyde also. Den coninc Darios/alle vrede/ het si kenlic de coninc/ dz wy int Joodsche lant gecomen sijn totten huse des grote Gods/welc men timmert met alderley steenen en balckē leyfmen in die wandē/en dat werc gaet neerstelic voort onder haer hant/mer wi hebben den ouders geuraecht en tot hen also geseyt Wie heeft v beuolen dit huys te timmeren en sine mueren te maeken. Soc braechden wi hen hoese hieten op dat wise v cont souden doe/en wi hebben de name der mannen bescreuen die haer ouerste waren

Si gauen ons sulche woordē tot antwoorde/en spraken/Wijsjn knechte des Gods/des hemels en der aerden/en timmerē dat huis dat te voren voor vele iaren getimmerē was/dat een grote coninc Israel getimmerē heeft en opgherecht/maer doen onse vaderen den God bandē hemel vtoorn den/so gaf hise in die hant Nebucadnezar/des conincs te Babel/des Chaldeers/die braec dit huys en boerde dat volc wech te Babel. Mer int eerste iaer Cores/des conincs te Babel/ beual die selue coninc Cores/dit huis Gods te timmeren/Wat die gulde en siluere vatē int huis Gods/die Nebucadnezar wt den tēpel te Jerusale nā/en brachtē in den tempel te Babel/nam ooc die coninc Cores wt den tempel te Babel/en galle Sesazar met name/dien hi tot eenen president sette en sprac tot hem/Reemt dese vaten/ trect wech en brenge se inden tempel te Jerusale/en laet dat huis Gods timmeren op sine plaetse/Doen qua die selue Sesazar/en leide dat fundament aent huis Gods te Jerusaleim/sint dier tijt timmerden men/en en is noch niet voleynt

Behaget den coninc/so late hi soecken indē scathuse des conincs/dat tot Babel is/oft het vanden coninc Cores beuolen si dat huys Gods te Jerusaleim te timmeren/en seyndē tot ons des conincs meynunge ouer desen

Darius die coninc vernieut dat beuel Lxi/bi geeft den Joden onlofte bouwen den tempel
Dat. xl. Capittel.

Den beual die coninc Darios datmē soekē soude in die cātelre/ indē scathuse des conincs die te Babel lach/doen vantmen te Methemtha int Not dat in Meden legghet/een boec/ende daer stont also in een gescreuenisse gescreuen/Int eerste iaer des conincs Cores/beual die coninc Cores dat huis Gods te Jerusaleim te timmeren in die plaetse daermen offert/en dat fundament te leggen/ter hooschten. lx. ellen/en ter wide ooc. lx. ellen/en drie wanden ban alderhanden steenē/en eenen want van houtē/en den cost sal vanden huise des conincs gegeuen worden/Daer toe die gulde en siluere vaten des huis Gods/die Nebuchadnezar wt den tempel te Jerusaleim genomen/en tot Babel gebracht hadde/salmen weder geuen/datse weder gebracht worden inden tempel te Jerusaleim op haer plaetse inden huise Gods

Dus maect v nu verre van hen/ ghi Thatnai/ president deser suden des waters/en Schar van Sosen/en haren raet van Spherslach/ ghi die aen geen sude des waters sijn/laetse arbeide aēde huise Gods dat d Jode president/ende haer ouders dat huys Gods timmeren op sijn stede/Soc ist van mi beuolen watmen den ouders Juda doen sal/ om te timmeren dat huis Gods/te weten/ datmen wt des conincs gorde vanden renten aen geen sude des waters mē neersticheit opheffe/en geeftē de lieden en datmen hem niet en belctte

En of sijn behoeue/caluerē/lammerē/ of bocken/ totte brantoffer den God vanden hemel/ tarwe/sout/wijn/en olie/na d castumē der priesters te Jerusaleim/salmen hen dagelics geuen sine behoorde/en dat sulc mē versumelic en gesciede op dz si offeren tot eenen soeten ruecke/ God vande hemel/en bidden voor des conincs leuen ende sijn lunderen/Dan mi is sulchen beuele gescreuen/ Ende welc menke dese woorden vander/ vandieo huse salmen eenē balc nemen en op rechten/en hē daer aen hangen/en sijn huis sal vercocht worden om dier daet wille/die God die indē hemel woont/v doe alle coningen/en volc dat sine hāt wt streck/ v te veraderē en te hēkē dat huis Gods in Jerusaleim/Te Darios hebbe dit beuolē datter met neersticheit gedaē worde

Doē dede met bligte Thatnai die president aen geen sude des waters/en Schar van Sosen mē haren raet/tot welckē de coninc Darios geseint hadde/En die ouders der Jode timmerde/en het gic voort door die prophete die propheten Haggai en Sacharia des soons Iddo/en timmerdet en rechte op/nadat beuel des Gods Israel/en na de beuele Cores/Darios/en Artabastha/ der coninc gem Perlen. En volbrachte dat huis tot aē den derde dach der maēt Adar/dat was dat selue iaer des conincrijts des conincs Darios

En die kinderē Israel/die priesters/die Leuten en die andere kinderē der gheuaaghenusten/hieldē en vordinghe des huys Gods met bischappen/en offerde op dyc vordinghe des huys Gods hōdert caluers/ tweehondert lammerē/bierhōdert bockē/En tot de sondoffer/voor gheheel Israel tweelf ghepte bockē/nac dat ghesal der stammen Israel/en heldē dyc priesters in haere cordine/

Mala chias de prophe te was in deser tijt ver maets

a

D

ende die Leuiten in haer hoedinge/te dienen God die te Jerusalem is/so het ghescreuen staet inden boeche Mose

En die kinderen der geuagenissen hieldē dat sal/inden veertiensten daghe der eerster maent/Want die priesters en Leuiten hadden hen gerey nicht/dat si alle rein waren/als een mā/ en loege dat Passah booz al die kinderen des geuangenissen/en booz hare broeders die priesteren/en booz hē selue/En die kinderen Israel die tot die geuangenissen waren/warē weder gecomen / en al die hē afgescreuē haddē vander onrenicheit der heidē inden lande/om den hē den God Israel te soecken/atē en hielden die seeste d ongesuerd brood den seuen dagen met bliscappen / Want die hē hadde vrolic gemaect/en dat herte des conincs te Assur/tot hertwaerts gekeert/ dat hare handē gekerct soudē wor den mit werc/aēt huis Gods die God Israel

Esras wort van Artaxerxe te Jerusalem gesonden/met een beuel aen die voochden aen geen side des vyaters

Dat vij. Capittel

In de ser tijdt

quā enē groten put mid den in comen daer groten rooc en al wat hiesche/na die hant des hē ESR/ zyns hert wt ginc/ al el/der priesteren/en der Leuiten/der sangers/der psaltiers/en der Bethnium/tot Jerusalem int seuenste iare Arthahsaltha des conincs/En si quamē te Jerusalem under vijfster maent/dat is dat der eerster maent/wert hi te rade om op te treckē van Babel/en inden eerste dage/der vijfster maent reede in quam hi te Jerusalem/na der goeder hant Gods zyn vol ouer hē/Want Esra stierde zyn herte te soekene harnas die wet des hē ESR/en te doen/en leeren in Israel zeden en rechten

Wese gescedenisse int conincricke Arthahsaltha/des conincs in Persen troock op van Babel/ Esra die sone Seraiā/Die sone Maria/die sone Hiltia/die sone Salum/die sone Sadoh/die sone Whitob/die sone Amaria/die sone Meraioth/de sone Serahia/de sone Hū/die sone Huki/die sone Hiltua/die sone Pinehas/die sone Eleazar/die soone Haron/des ouersten priesters/welcke een bequaem schrijtge leerde in die wet Mose was/dat die hē ESR/die God Israel gekeuen had/En die coninc gaf hē al wat hiesche/na die hant des hē ESR/ zyns hert wt ginc/ al el/der priesteren/en der Leuiten/der sangers/der psaltiers/en der Bethnium/tot Jerusalem int seuenste iare Arthahsaltha des conincs/En si quamē te Jerusalem under vijfster maent/dat is dat der eerster maent/wert hi te rade om op te treckē van Babel/en inden eerste dage/der vijfster maent reede in quam hi te Jerusalem/na der goeder hant Gods zyn vol ouer hē/Want Esra stierde zyn herte te soekene harnas die wet des hē ESR/en te doen/en leeren in Israel zeden en rechten

En dit is dat inhoud des briefts/ dien die coninc Arthahsaltha gaf Esra den priester/ den scriftgeleerde/ die een leeraer was inden woorden des hē ESR/en zinder zeden ouer Israel/ Arthahsaltha coninc alte coningen/ Esra den priester ende scriftgeleerden in der wet des Gods handē bemel brede en groete. Van mitst beuoten/dzal die daer betwillich zyn in minē rricke/vandē volc Israel/en der priesteren en Leuiten te Jerusalem te trecken dat die met v trecken vandē coninc/ en vanden seuen raetheren geseynt/te besoecken Juda en Jerusalem/na die wet Gods die onder utwe hant is en mede nemet siluer en gout/dat die coninc / en sine raetheren betwillich geuen den God Israels welke woningē te Jerusalem is / en alderley siluer en gout dat ghi geuindē idt int gehele lāscap

En dit is dat inhoud des briefts/ dien die coninc Arthahsaltha gaf Esra den priester/ den scriftgeleerde/ die een leeraer was inden woorden des hē ESR/en zinder zeden ouer Israel/ Arthahsaltha coninc alte coningen/ Esra den priester ende scriftgeleerden in der wet des Gods handē bemel brede en groete. Van mitst beuoten/dzal die daer betwillich zyn in minē rricke/vandē volc Israel/en der priesteren en Leuiten te Jerusalem te trecken dat die met v trecken vandē coninc/ en vanden seuen raetheren geseynt/te besoecken Juda en Jerusalem/na die wet Gods die onder utwe hant is en mede nemet siluer en gout/dat die coninc / en sine raetheren betwillich geuen den God Israels welke woningē te Jerusalem is / en alderley siluer en gout dat ghi geuindē idt int gehele lāscap

Sabel/met dien dat dat volc/en die priesters hē willichlic geuen totten huyle Gods te Jerusalem

Al dat selue neem/ en coopt met dijste handen selue gelde/caluereen/lammeren/bocken/en spijffer offer en drancoffer/datmen offert opten outaer/viden huys ws Gods te Jerusalem. Daer toe wat v/en utwen broeders met den ouerscoteuen gelde belieft te doene/dat doet/na dē wil ws Gods / en die vaten die v ghegeuen zyn totten dienste inden huyle ws Gods/leuert ouer booz Gode te Jerusalem/Sor wat meer van node zyn sal/totten huyle ws Gods/dat v geualt tot te geuen/dat laet geuen wt der camerē des conincs/ Ic coninc Artahsaltha heb dit beuolen den scriftgeleerden ouer geē side des waters/dat so wat Esra van v rissen sal die priester ende scriftgeleerde inder wet Gods vā den hemel/dat ghi dat neerstlic doet/tot hondert pont siluers toe/en tot hondert Cor tarwen toe/ende tot hondert Bat vshns/ende tot hōdert Bat olys/en sout sond mate/Al wat totter wet Gods vanden hemel behoort/datmen dat selue neerstlic doe/ totten huis Godts vanden hemel/op dat geen gramscap en come ouer tconincs rricke/ende sine kinderen.

En v si cont/dat ghi geen macht en hebt chijns tot/ende iaetlicke renten te leggen op eenigen priester/Leuite/sanger/psaltier/Bethnium ende die naren inden huyle des Gods/Maar ghi Esra nae d wjsheit ws Gods die onder utwe handt is/salt rechtters en presidenten/die alt volc ordeelen/ dat ouer geen side des waters is/en al die die wet ws Gods weten/en diet niet en wetē dien leeret. En al die niet met neerstlicheit die wet ws Godts/ende die wet des conincs doen en sal/ die sal zyn oordeel om dier daet wil hebben/het si totter doot of in de verbanninge/of ter voeten aent ghoet/of in die geuangenisse

Selooft si die hē ESR onser vaderen God die dat den coninc in heest gegheuen / dat hi dat huis Gods te Jerusalem soude cieren/En heeft tot mi ontfermherticheit geneicht/booz dē coninc en sine raetheren/ende allen machtigen des conincs/En ic wert getroost na der hant des hē ESR mijns Gods ouer mi/ende ic vergaderde die hoofde wt Israel/dat si met mi op soudē trecken.

Mer vworden sommige genoemt die met Esra op getogen zyn/ende vyat daer gesiet is.

Dat vij. Capittel

It zyn die hoofden haerder vaderen die gerekent worden/die met mi op trocken van Babel/inden tijden doe die coninc Arthahsaltha regneerde/ Vanden kinderen Pinehas Serlon/ Vanden kinderen Jthamar Daniel / Vanden kinderen David/Hattus/ Vanden kinderen Serhama/der kinderen Pareos/Sacharia/en m; hē mās personē gerekēt. c. en. l. Vādē kinderē Pahath Moab Elioenai/die sone Serahia/en met hē. cc. mās personē/Vādē kinderē Serhania/de sone Achasiel/en m; hē. ccc. mās personē. Vādē kinderē Adin Ebed die sone Jonathan/en met hem. l. mās personē. Vandē kinderē Stam/Isaiā/die sone Athalia ende met hem tseuentich mans personē/ Vandē kinderen Sephania/Sebadia/die soone Michael

D Te te mē in die tijt te dē tijt ele pestim nie r r Aor n wer n de v ghe struct en b vāt

A

B

en met hē tachtentich mans personen / Vande kinderen Joab Obadia / die sone Jehiel / en met hem twee hondert en xviij. mans personen / Vanden kinderen Selomith / de sone Josephia / en met hē c. en. lxx. mans personen / Vanden kinderen Zebai Sacharia die sone Gebai / en met hem achtentwintich mans personen / Vanden kinderen Mosad / Johanan die jonckve soon / en met hem hondert ende thien mans personen / Vanden laetsten kinderen Aboniam / en hieten also / Eshbethe / Jehiel / ende Semai / ende met hem tseftich mans personen / Vanden kinderen Sigeuai / Bthai en Sabud / en met hem tseuentich mans personen / En ic vergaderde se aent water / dat tot Aheua come / en bleue drie dagen aldaer.

A En doe ic acht had opt vole en die priesters / soe en vant ic aldaer geenē Teuite / Doen seynde ic Elijzer / Aziel / Semai / Elnathā / Harū / Elnathan / Nathan / Sacharia / en Meshullam die ouersten / en Joiarib en Elnathan die leeraet / en seynde se tot Ado den ouersten tot Calphia / dat si ons die naers inden huse ons Gods souden halen / En ic gaf hen in wat si spreken souden met Ado en sine broederē de Bethinim tot Calphia / En si brachtē ons na d goet hant ons Gods / ouer os eenē cloec ken man tot den kinderen Maheli / des soons Teui / des soons Israel. Sirebia met sinen sonen ende broederen achtien / En Habsabia / en met hem Iesaja vanden kinderen Merari / met sinen broederē en hare sonē twintich. En vanden Bethinim / die David en die bosken gauen te dienen den Teuiten cc. en. xx. al met namen genoemt

D En ic liet aldaer aent water bi Aheua een baten wtroepē / dat wi ons souden vooftmoedighet booz onsen God / om te soecken van hē eenē rechten werch / booz ons en onse kinderē / en al onse haue / Want ic scaede mi vanden coninc geleye ende ruyters te epstren / die onse tegen die vianden soude hepen op den wege / Want wi hadden dē coninc geleyt. Die hant ons Gods is totten besten / ouer al die hem soecken / ende sine stercheit ende toornicheit / ouer al die hem verlaten. Also haffen wy ende versochten dat aen onsen God ende hi hoorde ons.

E En ic seider twelf tot den ouersten priesteren / Serebia / en Habsabia / en met hē haerder broeders thien / en woech hen ouer dat siluer en gout en baten ter hese / den huse ons Gods / welke die Coninc en sine raetheren / en bosken / en geheel Israel / dat booz handen was / totter hese gegeue had den / en woech hen ouer onse hare hant / ses hondert en vijftich ponden siluers / en aen silueren batē hondert pont / en aen ghoude hondert pont / twintich gulden bekens / die hadden duysent gulden en twee goede metalen costelike baten louter als gout / en sprac tot hen / Ghi zijt beylich den hese / en die baten zijn ooc heilich / daer toe dat brighegeuen siluer ende gout / den hese uwer vaderen God. Dus waert en verbaert tot dat ghūt ouer weghe booz den oppersten priesterē en Teuiten / en oppersten vaderen / onse Israel te Jerusalem / inden kisten des huys des hese / dge namen die priesters en Teuiten dat gewogen siluer ende gout / ende baten / dat si dat souden brenghen te Jerusalem /

totten huys ons Gods.

Also brachten wi op vanden water Aheua in den twelfsten dage der eerster maent / dat wi te Jerusalem trecken souden / ende die hant ons Gods was ouer ons / ende verlosse ons vander hant onser vianden / ende vanden geselben lagen optē wege / Ende quamen te Jerusalem en bleuen aldaer drie dagen / Mer opten vierden dach wert dat siluer ende gout / en baten / int huys ons Gods ghevoegen / onder die hant Meremoth des soons Bua des priesters ende met ben Eleasar den soon Binhas / en met hen Josabab den sone Jesua / ende Noadia den sone Benuiden Teuite / na dat gefal en gewichte ees yegelijcs / En dat gewichte wert op die tijt al geseuen.

En die kinderen der geuangenissen / die wt die geuangenisse ghecomen waren / offer den brantoffer den Gode van Israel / twelf barren booz heel Israel / sesentneghentich rammen / seuenentseuentich lammen. xij. bokken totten sondoffer / al totten brantoffer den hese. En si gauendes conincs beuel ouer den officiers des conincs / en den grauen ouer dese side des waters / En si verheue dat volc ende dat huys Gods.

Het vout Ebra te kennen gegeue dattet volc Gods hem metten heydensen vyuen zhemengre ende veronreinicht hadde / vvaerom dat hi diocwich is / en dat Gode claghet.

Dat ix. Capittel

Den dat al was besiet / traden si tot mi die ouerste en sprake / Dat volck Israel / en die priesters / en die Teuite en zijn niet afgesceiden vande volcke inden landen / na haren afgeleghen den / te wesen der Cananiten / Hethiten / Phereiten / Jebusiten / Ammoniten / Moabiten / Egypten / naers / en Amoziten / Want si hebben der seluct dochteren genomen ende hare sonen / en dat heilige zaet gemein gemaect metten volcken inde lade / En die hant der ouerste en raetheren was die principaeste in deser misdact.

Soe ic dat hoorde scoorde ic mine cleederen en minen roc / en trach mijns hooft en haertē hant / wt / en sat eenhe / En al die des hese woort des Gods Israel vreedden / om der grooter ouertredingen wt / En ic sadt eenhe tot aen dat auontoffer / En om dat auontoffer stont ic op vā mijn allendicheit / en scoorde mijn cleederen en roc / en viel op mijn knien / en recite mijn handen tot totte hese mijnen God / en sprac

Mijn God / ic seame mi / en ontse mi mine oogen op te heffen tot v mijn God / Want onse misdact is ouer ons hooft gewallen / en onse schult is groot tot inden hemel / Van dier tijt onser vaders aen / zij wi in grote scult gewest tot op desen dach en om onser misdact wille zijn wi / en onse coningen / en onse priesteren / gegheuen in die hant der coningen der landen / int sweert / in die geuangnisse inden roof / en in scaemte des aensichts / gelijc het heden toegaet

Mer nu is een weinich en ouerhene genade vande hese onsen God geschiet / dat ons noch wat ouer bleuen is te onsgaen / dat si ons soude ge

A Die groetmace de stude vā Nethenen gheschieden deser tijt recht oke dē twee de Troy enghe weest wace

B

A

uen eenen nagel aen zijnd heyliger plaecten/ dz on se God onse ogen soude berlichten/ en geuen ons een weinich leuens/ daer wi knechte zij/ Want wi sijn knechte/ en onse God en heeft ons n3 vlatē al zij wi knechten/ en heeft ontfcrmhertichz tot ons geneicht voor den coningē in Perlen/ dz si ons dz leuen latē/ en vhogen dat huis ons Gods/ en oprechten sine vstoringe of vderuinge/ en dat hi ons eenē tuyn soude geuē in Juda en Jerusalem

Plato die seer wise phi losoph? was Aristote les mee ster in deser tijt

Nu wat sullen wi seggen onse God na desen/ dz wi utve geboden vlaten hebbe/ die ghi door utve knechten die propheetē gebode hebt en geseit/ dat lant daer ghi inne gaet om te becrue/ is een onreine lant/ door die onreinnichz d volcken in den landē in haren afgrijselicheidē/ daer mede dat si dz hier en daer vol onreinnicheidē gemaect hebben. So en sul dy nu utve dochteren n3 geuen haren sonen/ en hare dochteren en suldy n3 nemen utven sonen/ en en soect hare hēde noch goet in zijnd rechticheit/ op dz ghi machtich wort/ en cedt dat goet inden lāde/ en becrue op utve kinderen ee welic

En na allen dien dat ouer ons ghecomē is/ om onser voser werche en grote scult wille/ heb dy on se God/ onse misdact gespaert/ en hebt ons ee vlossinge gegeuē/ so het nu toe gaet/ Mer wi hebbe ons omgekeert/ en utve gebode latē baren/ dz wi ons metten volcken deser afgrijselicheidē vrientscap gemaect hebben/ Wilt ghi dan op ons grā zij/ tot dattet geheelic met ons wt si/ datter n3 ouer en bli ue/ noch geen behoudinge en si/ **E**ndē God Irael ghi zijt gerecht/ wāt wi zij ouerbleuen een behoudinge/ soot hedē te dage toe gaet/ Siet wi zijn voor v in onser scult want om dies wille/ en ist n3 te staen voor v

Si maken een verbont dat si die wiuen verlaten willen/ Ende welke dese geweest zijn/ die worden hier genoemt.

dat x Capittel.

Dede doen Esra also badt/ belide/ en weede/ en sijn de hulpe Gods lach so v gaderde een zeer grote gemeente van mannen/ wiuen en kinderen wt Irael tot hem/ want dz volc weede seere/ En Sacharia die sone Jehiel wt den kinderen Elam/ antwoorde en sprac tot Esra/ wel aē wi hebben ons aen onsen God ontghaen/ dat wi hēde wiuen wt den volcken des lants genomen hebbe/ **N**u daer is noch hope in Irael ouer dien/ so laet ons nu een vbont maken in onsen God/ dat wi al die wiuen en die vā hen geboren sijn wt wech doen/ na den raet de h **E**ndē Esra/ en d geen der die die geboden ons Gods bzeelen dat mē doe na die wet. Dus staet op/ wāt het behoort v toe/ wi willen met v sijn/ Sijt getroost en doet dat

Doe stont Esra op/ en nā eenē eedt bandē ouer ste priesterē/ en Leuite/ en geheel Irael/ dat si na dese woor/ den doen souden/ En si swoeren/ Ende Esra stont op voor dat huys Gods/ en giue in de camer Iohanā des soons Eliazad/ En doe hi daer quam/ en adt hi geē broot/ en en dranc geē water/ want hi droech rouwe om die vgripingē of ouertredinge d geens die geuāgen getweest warē. En si lieten wtroepen door Juda en Jerusalem/ tot al len kinderen die geuāgen getweest waren/ dat si te Jerusalem souden vergaderen/ En die welke

niet en quamen binnen drie dagen/ na den raet der ouertker en Ouders/ dies goet soude al berbannē of vbuert sijn/ en hi soude afgescreiden sijn bander gemeinten d geuāngenē/ Doen v gaderden alle mannen Juda en Ben Amin te Jerusalem binnen drie dagen/ dat is inden twintichsten daghe d nieuwer maent/ en alt volc sat op die strate voor den huys Gods/ en beefden om d saken wille/ en vanden reeghen/ en Esra die priester stont op/ en sprac tot hen/ Ghi hebt v ontgaen/ dat ghi bzeemde wiuen genomē hebt/ dat ghi d scult Irael noch meer sout maken. Dus beijdē n v den h **E**ndē Esra/ ouer baderen God/ en doet sijn welbehagen/ en sreydet v banden volcke des lants/ en vanden bzeemde wiuen.

Doen antwoorde die geheele gemeente en sprac met luyder stemmen/ het gescrede so ghi ons gheseyt hebt/ maer des volcs is vele/ en regenachtich weder/ en en can niet buyten gestaen/ ooc en ist n3 eens oft tweeder dagē were/ want wi hebben sulker ouertredinge vele gemaect/ laet ons onse ouertker bestellen in d gebeeder gemeinten/ dat al die in onse steden bzeemde wiuen genomen hebben/ tot gesetten tijden comen/ en die Ouders van cleker stadt/ en haere rechtters mede tot dat van ons ghekeert worde die gramscap ons Gods/ om deser saken wille.

Doen werden ghestelt Jonathan die sone Azabael/ en Jehaska die sone Thikwa/ ouer dese sake/ En Meshullam/ en Sabthai/ die Leuite holpen den En die kinderen d geuāngens deden also/ ende die priester Esra/ en die principaelste vaders on d haerder vaders buyten/ en alle nu genoeinde seiden si/ en si saken opten eersten dach der thienster maent om dese sake te ondersoeken/ Ende si vol brachtent aen alle mannen die bzeemde wiuen ghenomen hadden/ in d eersten daghe der eerster maent

En on d den kinderen d priesteren/ worden ghevonden die bzeemde wiuen ghenomen hadde/ te wete on d die kinderen Jesua/ des soons Jozabodk en sijnen broederen/ Maeseia/ Eliezer/ Jarib en Sedakia/ En si gauen hare hant daer op/ dat si die wiuen wilden wtstoten/ en tot haren schultof ser eenen ramme voor haer scult/ Onder den kinderen Immer/ Hanani/ en Sabadia/ Onder den kinderen Harim/ Maeseia/ Elia/ Semaia/ Jehiel en Dña/ Onder den kinderen Pashur/ Elioenai/ Maeseia/ Jismael/ Methaneel/ Josabad/ en Eleasa/ Onder die Leuiten/ Josabad/ Simeci/ en Helaiā. Hi is die Alita Pethahia/ Juda ende Eliezer/ Onder die sangers/ Eliafub/ On d die psortiers/ Sallum/ Telem ende Uri

Van Irael on d die kinderen Parcos/ Sainia/ Jesa/ Malchia/ Meiamin/ Eleazar/ Malchia/ en Benaia/ Onder die kinderen Elam/ Mathania/ Sacharia/ Jehiel/ Abdi/ Jeremoth/ en Elia/ Onder die kinderen Sathu/ Elioenai/ Eliafub/ Mathania/ Jeremoth/ Sabad/ ende Nāsa/ On d die kinderen Sebai/ Iohanam/ Hanania/ ende Sabai/ ende Nchlai/ Onder die kinderen Bani/ Meshullam/ Maluch/ Adāia/ Tasub/ Seal/ ende Jeremoth/ Onder die kinderen Pahath/ Moab/ Adāna/ Chelal/ Benaia/ Maeseia/ Mathania/ Bezai

kel/Senui ende Manasse. Onder die kinderen
 haem/Elisar/Isa/Malchia/Samaia/Syme
 on/Senjamin/Malluch/en Semaia. Onder de
 kinderen Iahum/Machnai/Mabatha/Sabad/
 Elipheleth/Jeremai/Manasse/en Simci. Oud
 die kinderen Sani/Madai/Amram/huel/Se
 naia/Bedia/en Chelui/Paia/Meremoch/Elia
 sim/Mathania/Machnai/Jacau/Sani/Senui
 Simci/Seleimia/Pathan/Idaia/Machnabai/
 Safai/Sarari/Mareel/Seleimia/Samaria/Sal
 lum/Amaria en Ioseph. Onder die kinderen Ne
 bo/Jeiel/Mathitia/Sabad/Sebina/Jaddai/Jo
 el/en Senaia. Dese hadden al vrebende wiuen ghe
 nomen/En daer waren sommige onder den sel
 uen wiuen/die kinderen gedragen hadde
 Hier eyndet dat boec Esras

Hier begint dat boec Nehemia.

Nehemias is doerich/ende hi beclaget die ghe
 wanckenisse des volcs. Dat. 3. Capittel

It ij die geschiedenissen Nehemia des
 soons Iagalia/het gesiede ind maet
 Chislef/des twintichste iaers dz ick
 was tot Susan opt Noet/qua Hanani
 ee ba mine broeder met som nigen
 manne wt Juda/en ic braechde haer hoet metten
 Jode ginge/die behoude en ouerbleue watē band
 geuagenissen. En hoette Ierusalē ginc/en ic sprac
 ke tot mi/Die ouerbleuene band gheuangerissen
 ij aldaer indē lade in grote ongeluc en sraet. Die
 muere Ierusalē ij gebroke/en hare poorten met
 bier ōbernt. Doe ic sulch woerde hoorde /sadt ic
 en weende/en droech rouwe twee dage/en baste/
 en badt voor den God des hemels/en sprac

Och **I**ehou God vanden hemel/grote ende
 veruaelike God/die daer hout dat verbont ende
 outfermherticheit/den gene die hem bemude en
 sine geboden houdē/Laet toch uwe oren toe luy
 steren/en uwe ogen open sijn/dat ghi dat ghebet
 ws knechts hoeret/dat ic nu voor v bidde /dach
 en nacht/voor die kinderen Israel v knechte n/en
 bekennen die sonde d kinderen Israel die wi aē v
 gedaen hebben/En ic/en mijns vaders huis/heb
 ben oec gesondicht/Wi sijn vlyt ghe worden/dat
 wi niet gehouden en hebben die gebode/ze den en
 rechten/die ghi gebode hebt uwen knecht Mose.

Mer gedenct doch des woorts/dat ghi uwen
 knecht Mose gheost en sprac/Als ghi v oetgaet
 so wil ic v onse die volcken stroyen. Mer ist dz ghi
 v bekeert tot mi/en houdet mine gebode/en doet
 se/en al waert ghi vstoten tot aen dz eynde des he
 mels/so wil ic v nochtans van daer u gaderen/en
 wil v brengen totter plaetsen die ic voren hebbe
 dat minen naē aldaer soude woonen/Siet/het ij
 doch immer v knechten en v volc/die ghi verlost
 hebt door v grote crachte/en machtige hāt/Och
Iehou laet v ooren aenmerckē dat ghebet dīns
 knechts/en dat gebet uw er knechten/die daer ve
 geren uwen naē te vreesen/en laet uwe knecht he
 den gheluckē/en geeft hē outfermherticheit voor
 dese mannen/Want ic was des conincs secker

Nehemias verwerft oorslof vanden coninc te
 Jerusalem te trecken Dat. ij. Cap.

In der maent Nisan/des twintichste
 iaers des conincs Artaxastha daer
 wijn voor hem stont/hief ic den wijn
 op en gaf den coninc/ende ic en was
 niet vriendelic voor hem/ Doe sprac
 die coninc tot mi/Waerom siet ghi so suerlich of
 droeflic/ghi en zijt immer niet crac/daten is niet
 mer ghi sijt waermoedich/ic vreesde seer en sprac
 totten coninc/Die coninc seue eerwelic/En soude
 ic niet droeflic sien/die stadt daer dat huys der be
 grauinge mijnder vaders is/leyt woest/en haer
 poorten sijn met bier verbernt/Doen sprac die co
 ninc tot mi/Wat heisset ghi dan/Doen bad ic den
 God vanden hemel en sprac totten coninc/Se
 uallet de coninc/en uwe knechtē voor v dat ghy
 mi seyndt in Juda/totter stadt der begravinghe
 mijnder vaders/dat ic se timmerē?

En die coninc sprac tot mi/en die coninginne
 die neffens hem sadt hoe lange sal v reyle duere?
 ende waimeer sult ghi weder come? Ende het be
 liefde de coninc dat hi derwaerts seynde /ende ic
 sette hem eenē ghesette tijdt/en sprac totten co
 ninc/ Behaghet den coninc/soe gheue hi my
 vrieue tot de latgrauē ouer gheē side des waters
 dat si my ouer leyde/tot dat ick in Juda come/En
 de vrieue aen Naph/de houtvoorste des coninc s
 dat hi my hout gheue /tot balcken der poortē aē
 paleys/die indē huyse en oock aē der stadt muere
 sijn/en totten huyse daer ick in treckē sal/En die co
 ninc gaf mi na die goede hāt mijns Gods ouer my
 En doe ic totte latgrauē aē gheē side des waters
 quam/so gaf ic hen des conincs vrief. En die conic
 seynde met mi die hoestliede en ruyters.

Doe dat hoorde Sanballat die Heronpte/en
 Tobia der Ammonite knecht/verdroot hen seere

dat een mensch gecome ware/die goet sochte door die kinderen Israel. En doen ic te Jerusalem qua en drie dagen daer geweest had. Mont ick nachts op/en luttel mannen met mi/wat ic en seyt geenē mensche/wat mi mijn God in ghegeuen hadde te doen aen Jerusalem/en daer en was gheen dier met mi/dan daer ic op reet. En ic reet ter dalpoort ten wt/bider nacht/en door die draecfonteyne/en aen die mestpoorte en brac mi in die mueren Jerusalem/die gescoort waren/en die poorten met vier uerent/en ginc ouer totter fonteyn poorten/en tot des conincs watergac/en daer en was geeruymtē minen dierē/dattot ons mi had conuenē ge gaen/Doē troc ic bid nacht door die beke en brac mi in die mueren/en keerde om/en quam ter dalpoorten weder thuis

D

En die ouerste en wisten n̄ werwaerts ic ginc oft wat ic maecte. Want ic en hadt tot die tijt toe den Jode/en dē priesteren/den raettheerē en den ouersten/en den anderen/die aent waer arbeiden n̄ geseyt/en sprac tot hen/ghi siet dat ongeluck daer wi in zijn/dat te Jerusalem woest leghet/en hare poorten zijn met vier uerent/Coēt/lact ons die mueren timmeren te Jerusalem / op dat wi n̄ meer enē lachter en zijn/En vercondichde hen die hant mijns Gods/die ghoet ouer mi was/Daer toe die woorden des Conincs/die hi mi gesprokē had/En si spraken/so laet ons op zijn/en wi timmerde/en haer handē werden getroost tot goede Mer doe dat Saneballat die hozonite/en Tobia der Ammonitē knecht/en Golen die Araber woorden verspottē si ons/en vachtedē ons/en sprakē/wat is dat dat ghi doet/Wilt ghi wed banden coninc af hallē/Doē antwoorde ic hen/en sprack. Die God bandē hemel salt ons wel late gelucken want wi sine knechten/hebbē ons op ghemaect/en timmeren/mer ghi en hebt gheē deel/noch recht noch gedenckenisse in Jerusalem

Woe dat die stad getimmerd is
Dat. iij. Capittel.

Die Eliasb die hoochste priester stot op n̄ sine broeder dē priester/en timmerde die werpoorte/si heilich dēse/en sette hare duere inne/en heilich dēse tot aen dē toze Mer/te wetē tot aē dē toze Hananeel/neffens hē timmerde die mannē bā Jeriho/Doē timmerde neffens hē Sachur/die sone Amri/Maer die bishpoorte timer dē die kinderē Seneaba/si dertē en sette hare duere in en sloten en grendelē/neffens hem timmerde Meremoth/die soone Bria/des soons Hakoze neffens hem timmerde Mesullam die sone Berechja/des soons Meselabeel/neffens hem timmerde Zadok/die sone Banaa/neffens hem timmerden die bā Thekoa/Mer hare machtige en brachten haren hals njet totten dienst haerder hoeren.

Die oude poorte timerde Joiada/die sone Passeab/en Mesullam die sone Besodia/si dertense/en sette hare muere in/en sloet en grendelē/neffens hē timmerde Melatia van Sibeon/en Adon bā Merono/mannē van Sibeon en Mizpa/aē den sloet des lantsgrauen/aen dees side des waters/neffens hē timmerde Babel/die sone Harhaia dye goudsmit/neffens hē timmerde Hanania die sone

des Hoptckers/en si holpen Jerusalem tot aē die breede muere/neffens hē timmerde Shephai/dye sone Hur/die ouerste des haluē vierendeels te Jerusalem/neffens hē timmerde Jedaiā/die sone Harunaph/tegen sine huse ouer/neffens hē timmerde Hattus/die sone Hasabenia/Mer Malchia die sone Harim/en Hasub die sone Pahath Moab timerde twee deele/en dē toze bidē ouē/neffens hē timmerde Salū/die sone Hasobes/douerste des haluē vierendeels te Jerusalem/hi/en sine dochterē

D

Die dalpoorte timmerde Hanum/ende die booggers bā Sanoab/Si timmerde/en setten in haer dueren/slotē/en grendelē/en duisent ellē/aē s mueren/tot aen die mestpoorte. Mer die mestpoorte timmerde Malachia/die sone Shehab die ouerste des vierendeels des wīngaerdeniers/hi timmet dese en sette in haer duere/slotē/en grendelē. Die fonteynpoorte timmerde Sallum/die sone Talhoze/die ouerste des vierendeels te Mizpa/hi timmerdele ende dertēse/en sette in haer duere/slotē/en grendelen/daer toe die muere aen dē poele Seioah/bi dē hof des conincs/tot aen die trappē/die vandē stadt David ned gaen/na hē timmerde Nehemia/die sone Asbuk/die ouerste des haluen vierendeels te Bethzur/tot teghen dat graf Davids ouer/tot aen den poele Mūia/en tot aen dat huys des machtigen

D

Na hē timmerden die Teuten/Rehum die sone Bani/neffens hem timmerde Hasabaiā die ouerste des haluen vierendeels te Regila/in sinen vierendeel/na hē timmerden haer broeders Bauai/dye sone Henadad/die ouerste des haluē vierendeels te Regila. Neffens hē timmerde Esfer die sone Iesua/die ouerste te Mizpa/twee deele te gēden opganc des barnasch winckel/na hē optē berch timmerde Baruch/die sone Sabay/twee deele/bādē wickel tot aen die huisduere Eliasb des hogen priesters na hē timmerde Meremoth/die soone Bria/des soons Hakoze/twee deele vandē huysduere Eliasb tot aen den eynde des huys Eliasb

E

Na hē timmerde die priesters/die mannen tot dē onluggenden landen/na dien timerde Sen Jamn en Hasub/tege haer huys ouer/na dien timmerde Maria/die sone Machia/des soons Hania/neffens s̄n huis/na hē timerde Benui/die sone Henadad/twee deele vanden huse Maria/tot aē dē winckel/en tot aē dē hoer Dalal/de sone Dsal timmerde tegē dē winckel/en dē hoge toze die van conincs huse wt siet/bi dē kerchof/na hē Pedaiā/die sone Parcōs/mer die Arthimim woonden aē Sphel/tot aē die waterpoorte/oostwaert daer dē toze wt sijet/na die timmerde die bā Thekoa/twee deele/tege dē groten toren/die wt siet/en tot aen die mueren Sphel

E

Mer vandet paertpoorte aen timmerden dye priesters/elc tegen s̄n huis/nac dien timmerde Zadok/die sone Immer/tegen sine huse/na hem timmerde Semaia/die soon Zacharia/die poortier oostwaerts/na hē timerde Harania/die sone Zelenia/en Hanum/die sone Zalaph/die sekte. ij. stukken/na hē timmerde Mesullā/die sone Berechja/tege sine kiste na hē timerde Malchia die sone des goudsmits/tot aen dat huys Arthimim/en der ceciners/tege die raetpoorte/en tot aen den

G

zael aen den hoecke/ Ende tussen den zael en den
hoec totter scaeps poorte/ timmerde die gouthe
den ende die creemers

Saneballat en Tobias die voechden beginnen
die timmeringe te beletten/ die Joden vvakn en
berede haer flamē te timmerē/ ooc mede te stridē
Dat. iij. Capittel

Een Saneballat hoorde/ dat wi die
mueren timmerde/ Wert hi toornich
en zeer ontruff/ oft durect/ en bespot
te die Jode/ en sprac booz sine broe-
deren/ en machighē tot Samaria/
Wat maken die amachtige Jode? Salmē so la-
ten gewerde? Sulle si offeren? Sulle zyt in eene da-
ge boleynen? Sulle si die steene leuede make/ die
stokhoopē die verbernt zyn? Maer Tobias die Ant-
monite neffens hē sprac/ Laetse maer timmeren/
Waert dat daer mer bosken op en trockē/ die sou-
den haer steenen mueren wel breken/ Hoozt onse
God hoe zyn wi veracht/ keert hare smaet op ha-
re hooft dat ghise geeft in berachtinge/ in den lade
haerder geuangenissen/ En en bedect haere mis-
dact niet/ en hare sonde en wilt n̄ wt hoer v̄ wāt
si hebben de timmerlieden ghecreit/ oft verwoect/
Maer wi timmerde die muere/ en voechden se ge-
heelic tsamen/ tot aen die halue hoochte/ En dat
volc crach herte te arbeiden

Doē Saneballat/ Tobias/ die Arabers/ Ammo-
niten/ ende Mooditen hoorden/ dat die mueren te
Jerusalem toe geinaect waren/ en dat si die gaten
begonst hadde te slute/ werde si zeer toornich/ en
maecte al tsamē een verbont te hope/ dat si soude
comen/ en striden tegen Jerusalem/ en dat si daer eē
bedroch in souden doen/ Mer wi baden tot onsen
God/ en seiden hoedinge ouer hen dach en nacht
tegen hen/ En Juda sprac die cracht der dragers
is te cranc/ en des stofs is te vele/ wi en connē die
mueren niet gebouwen

Onse wederpartidērs dachten/ si en sullen niet
weten/ noch sien/ tot dat wi midden onder hen co-
men/ en dooden se/ en dat wer beletten/ Mer doē
die Joden/ die neffens hem woonden quamen en
seyden ons wel thicn wer/ wt alle plaetsen daer
si om ons woonden. Doē seide ic ond aē de plaet-
se achter die muere indē grachte/ dz volc nā haren
geslachtē/ met hare sweerde/ spieken/ ende boghen
En besacht/ en stont op/ en sprac totten raetsheetē
en ouersten/ en tottē anderē volcke/ En brest v̄
niet booz haer/ Gedenct des groten beruacrikeit
v̄ En En hi kint booz uwe broeders sonē/ doch-
teren/ wiuen/ ende huyfen

Mer doen onse vianden hoorden/ dat ons ket-
lic was geworden/ bede God haren raet te nieute
en wi keerden al weder ter mueren/ elc tot sine ar-
beyt/ En het geschie de voort ane/ dat de iongelinge
die helstē bede dē arbeit. Die and helstē hielden spie-
ken/ scilde/ bogē/ en pantserē/ en die ouerste stonde
achter dē gebeelē huise Juda/ die daer timmerden
aen die muere/ en droogen last bā dien die hen op-
loeden/ Metter eender hant deden si den arbeit/
en metten anderē hiede si dat gescut/ En elc dye
daer timmerde/ had zyn sweert aen zyn lendenen
gegot/ en timmerden also/ En die metter basuy-
nen bles/ die was neffens mi

En ic sprac totten raetsheren/ en ouerste/ en tot-
ten anderē volcke/ Dat Wert is groot en wist/ en
wi zyn verstroit op die mueren/ berde ban malcā
deren/ In welke plaette ghy die basuyne hooztui-
den/ derwaerts betgadert v̄ tot ons/ Onse God
sal booz ons stridē/ so willen wi aent werck arbe-
den/ En haer helstē hielt die spieken/ handen opgā
der dageraet/ tot dat die sterren booz quamen

Doē sprac ick tot dier tijt tottē volcke/ Elc bliue
m̄ sine knape te Jerusalem/ ouer nacht/ dz wi des
nachts d̄ hoede/ en des dachodes arbeitē waerne-
men/ mer ic/ mijn broeders/ mijn knapen/ en dye
manne aen der hoede/ achter mi/ wi en trockē on-
se cleedere niet wt/ als yemant int wāter ginch

Daer quam een clage onder tvoc vandē dierē
tijt v̄regen dat si op vwoecker leenen moesten.
Daerom strafte Nehemias

Dat. v. Capittel.

Ende daer verhoert een groot getruich
des volcs/ en haerder wiuen teghen
haer broeders die Joden/ En daer
warender sommige/ die daer seyden
ouster sonen en dochteren zyn te vele
laet ons graen nemen/ en eten dat wi leuen. Mer
sommige sprake/ Laet ons onse ackers/ wijnberge
huyfen verletten/ en graen nemen in die dierte. Sa-
mige seiden. Laet ons gelt ontleenen/ op chāne dē
cominc/ op onse ackerē en wijnbergē. Want onse
broeders lijf/ is als ons lijf/ en haere kinderen als
onse kinderen/ Anders soude wi onse sonē en doch-
tere dē dienst onderwoypen/ en onser dochtere zō-
mige zyn emmertoes onderwoypen/ en daer en is
geen vermogē in onsen handen/ oock souden onse
ackeren en wijnberge den anderen geworpen

Doen ic haer getruich en sulckē woorden hoor-
de/ wert ic seer toornich/ en mijn herte weres te ra-
de met mi/ dat ic die raetsheren en die ouerste be-
rispē/ en sprac tot hen/ Wilt ghi den aen den an-
deren woeket bezuyen? Ende ic brachte een gro-
te gemeinte tegen hen/ en sprac tot hen/ Wi hebbe
onse broeders die Joden gelockt/ die den heydenen
vercocht waren/ na onsen vermogen/ en ghi wilt
uwe broeders ooc vercoyden die wi tot os gecocht
hebben/ Doen swegen si ende en bonden n̄ te ant-
woorden

Ende ic seyde het en is niet goet/ dat ghi doct/
en sout ghi inder vzeesen Gods niet wandelen/ o
den sraet wille der heidenen onser vianden? Ick
ende mijn broeders/ ende mijn knapen/ hebbe hen
ooc gelt gedaen/ ende graen/ mer dē woeket wil-
len wi achter laten/ Dus geest hen n̄/ heden ten
dage weder haer ackeren/ wijnbergen/ olijfhouen
ende huyfen/ ende vanden gelde/ des graens moets
ende olijfs/ daer ghiaen gewoeket hebt/ doen sey-
den si/ wi willen niet weder geuen/ ende en willen vā
hen niet cysteuen/ ende willen also doen/ alsoo ghy
geleyt hebt/ Ende ic riep de priesters/ ende ic nam
eenen eedt van hen/ dat si alsoo doen souden/ oock
seuude ic minen boesem wt/ ende sprac. Also schud-
de God wt/ elckien van sinen huyfe/ ende van sine
arbeit/ die dit woort niet en onderhouet/ dat hi wē
si gescuudet ende ydel/ ende die geheele ghemeinte
sprac Amen/ ende loofden den v̄ E E E/ Ende
dat volc dede also

Soe van dier tijt aen doen mi beuolen wert een lantgraue te zyn/inden lande Juda/te weten van den twintichsten iaer aen/tot in dat tweendertichste iaer des conincs Artaxastha / dat zyn twaelf iaer/so en boede ic mi/en mine broeders niet van der lantgrauen coste/want die boozleden lantgraue die vooz mi geueest waren/hadden dat volck beswaert/ende hadden van hen ghenomen broot ende wijn/daer toe ooc veertich siculē siluers/ooc hadden haer knapen met gewelt omgegaen/ouec dat volc/niet ick en dede alsoo niet om der vzeelen Gods wille

Soe arbeide ic aenden arbeit der mueren / en en cocht geenen acker/Ende al mijn knechten moesten aldaer aen dien arbeit te samen comen. Daer toe waren der Joden en ouersten. c. en. l. aen mijn tafele/die tot mi gecomen waren wt den heydenē die conksom ons zyn. En men bereyde mi daerhs eenen ofsch/en ses wtgecozen scapen en voghelen En bitmen thien dagen/alderhande wijns plantē. Nochtans en eischte ic der lantgrauen costen niet/Want den dienck was swaer op dat volc. Sedent mijns mine God ten besten alledat ic desen volcke gedaen hebbe

Saneballat ende Tobias leggen Nehemie/la gen/ende veruolgen hem om hem te doden

Dat. vi. Capittel.

De doe Saneballath/Tobia en Sosen die Arabite/ende onse andere vanden vnamen/dat ic die mueren ghemmert hadde/en datter geē scaert meer aen en ware/hoe wel dat ic die dueren tot dier tijt noch niet ghehanghen en hadde/in die poorten/seynde Saneballat/en Sosen/tot mi/en lieten mi seggen/Coemt/laet ons te samen comen/inden doypen / inder plecke der stadt Sno/Maer si dachten mi quaet te doen/Mer ic seynde boden tot hen/en liet hen seggen/Ic hebbe een groot werck te besicken/ic en can niet afcomē

Wat werck mocht achter bliuen / waert dat ick die hant afdede/en tot v astrock/Si seinden wel vier mael op dese maniere. En ick antwoorde hen op dese maniere

Doen seynde Saneballath ten vijftenmael tot mi sinen knape met eenen openen vrieue in zjder hant/daer in was gescreuen/het is vooz die heidenen comen/en Sosen heeftet geleit/dat ghi/ende die Joden denct af te vallen/dacrom timniet ghi die mueren/en ghi wilt haer coninc zyn in desen saken/en ghi hebt v propheten gestelt/die van v wt roepen souden te Jerusalem/en seggen. Ihi is dyc coninc Juda/soe sal vooz den coninc comen/so coemt nu/en laet ons met maldaderē raet houden. Maer ic seynde tot hem/en liet hē seggē. Dat en is nē gesctiet/dat ghi seght. Ghi hebt ooc wt uwer herten verficiert / Want si alle wouden ons beruaren/en dachten/ Si sullen die hant afdoen vādē wercke/dat si nē en arbeidē/Maer ic stercte mijn hant dies te meer

En ic quā in dat huis Semaia des soons Delia/des soons Rehetabeel/en hi hadde hem besloten/en sprac/Laet os tlamen comē int huis Gods midde indē tēpel/en die duere des tēpels toeluytē Want si sullen comē / om h te doodē/en sullen by

der nacht comen/en v vermoordē/Ic sprac/soude een sulckē mā bluchte? Soude een sulckē mā bluchten als ic ben/indē tēpel gaen dat hi leuende bleue Ic en wilde niet ingaen/Want ic mercte/dat hē God niet gesonden en hadde/Want hi seyde wel propheten op mi/maer Tobia en Saneballat hadden hē gelt gegeuen/Daerom nam hi gelt/op dat ic mi beruaren soude/en also doen / en sondigē/dz si eenen quaden roep souden hebben/daer mede si mi lasteren mochten/Sedēt mijn God/des Tobia en Saneballat/na desen sinen werckē/ooc des prophetē Noadia/en d ander propheten/ die my daer af wilden beruaren

En die muere wert volmaect inden. xxv. daghe der maent Teelul. in. liij. dagen. En doer al onse vanden dat hooyden/vreeden alle heidenē/die rōtē om ons waren/en den moet ontuiel hem/want si merkten/dat dit werck aen God was. Soe indē seluen tide warē vele d ouerster Juda d welcker brieuē gingen tot Tobia/en van Tobia tot hē/Want daer wasser vele in Juda die hem geswozen warē want hi was een swager Sachania/des soons Mrah en sine sone Iohanan had die dochter Resul lam/des soons Bereschia/en seyden goet van hem vooz mi/en droegen mine woordē ouer tot hē/so seynde dā Tobia vrieuē/om mi daeraf te vwaren.

Na dat die stadt getimmert was / so en wordē die poorten niet opgebaen/vooz dat die sonne op ginc/Wier worden ooc genoemt die van Babilonien/die te Jerusalem gerozen zyn.

Dat. vij. Capittel

Den winb die mueren ghemmert hadden/hinc ic die dueren/ende dyc poortwachters wordē gestelt/ende sangers/en Teuittē En ic geboot mijnen broed Ihanani/en Ihanania/den palleys baehutbe/te Jerusalem/want hi was een getrou man en God bruchtich vooz beel and:re/en sprac tot hē/Men sal die poorten Jerusalem nē open doen/tot dat die sonne heet schine/en almen noch arbeyt/salmen die dueren toellaen/en grendelen/En daer werden beuaders ghestelt wt den vorgeren te Jerusalem/elic op zyn hoede/en om zyn huis/Die stadt was wijt vā ruimte en groot/mer luttel volcs daerinne/en die huypen en waren nē getimmert.

En mijn God gaf mi int herte/dat ic die raect heren vergaderde/en die ouersten/ende dat volc/om haer te rekenen/ende ic vant een registter haer der rekeningen/die te voren opgecomen waren/wt der geuangenissen/die Nebucadnezar die Coninc te Babel wech hadde geuoert/ende te Jerusalem woonnden ende in Juda/elck in sine stadt ende waren gecomen met Serubabel/Iesua/Rehemia/Maria/Saamia/Rabemani/Marchadachai/Silzan/Mispereeth/ende Bigeuan/Rehum ende Baena.

Dit is dat getal banden mannen banden volck Israel/Die kinderen Pareos waren. ij. dusent. c. ende. lxxij. Der kinderen Sephatia. ccc. en. lxxij. Der kinderen Mrah vi. c. ende. liij. De kinderen Pahath/Moab/ouder den kinderen Iesua en Joab/ij. dusent/achthondert/ende. xviij. Der kinderen Elam. m. cc. en. liij. Der kinderen Sathu/achthondert/en. xlv. Der kinderen Sacai. vij. c. en. lx. Der

kinderen Senui vi. hondert. xvij. Der kinderen Sebai. vi. hondert ende. xxvij. Der kinderen Hsgad twee dusent driehondert ende. xxij. Der kinderen Adonikam / ses hondert ende tseftich. Der kinderen Begeuai / twee dusent ende seuenentseftich. Der kinderen Adem / sechondert / lb. Der kinderen Ater van Hiskia. xvij. Die kinderen Hahum / drie hondert en. xvij. Der kinderen Heseai. iij. hondert xxij. Der kinderen Hiariph hondert ende twaelf. Die kinderen Sibcon / vijfentnegentich. Der mannen van Gethseem / ende Hethopha / hondert en. lxxvij. Der mannen van Anatoch / hondert ende xvij. Die mannē van Beth Hmauch / tweebeertich. Die mannen van Hiriath Fearim Caphi ra en Seeroth. vij. hondert ende. xvij. Die mannē van Kana ende Saba / ses hondert ende. rri Die mannen van Michmas hondert en. xvij Die mannen van Bethel en Ai / hondert en drientwintich. Die mannē vā Bebo. r. lij. Die kinderen des anderen Glā / dusent. cc. ende. liij. Die kinderen Hahin / driehondert ende twintich. Die kinderen Iod Hadid en Ono / seuenhondert ende eenentwintich Die kinderen Terho / driehondert ende vijftentseftich. Die kinderen Senaa / drie dusent / r / hondert ende dertich

Die priesteren die kindere Jedaia / vandē buyse Jesua / negenhondert ende. lxxij. Die kindere Immer / dusent ende lij. Die kinderen Pashur / dusent ij. hondert en. xvij. Die kinderen Harim / dusent ende. xvij.

Die Leuiten / die kinderen Jesua / van Hadmīel onō dē kindere Hodua. lxxij.

Die sangers / die kinderen Haph / hondert en achtentseftich / Die poortwachters waren / die kinderen Salum / die kinderen Ater / die kindere Talmon / Die kinderen Akub / Die kinderen Hattai / ende die kinderen Sobai / altesamen hondert en de. rxxvij

Die Rechinim / die kinderen Siba / die kinderen Hahupha / die kinderen Tabaoth / die kinderen Heeos / die kinderen Siba / die kinderen Padox / die kindere Libana / die kinderen Hahaba / die kindere Salmat / die kindere Hanani / die kindere Etidel / die kinderen Sahar / die kinderen Keava / die kindere Rezin / die kinderen Rehoda / die kinderen Gasa / die kinderen Hza / die kinderen Palleah / die kinderen Hella / die kindereen Argum / die kinderen Hephullim / die kinderen Hahbuk / die kinderen Hahupha / die kinderen Hachur / die kinderen Bazlich / die kinderen Hachda / die kindere Harsa / die kinderen Harkos / die kindere Siffera / die kindere Thama / die kinderen Hahnah / die kinderen Hapha / die kinderen der knechten Salomo warē die kinderen Sotai / die kinderen Sophereb / die kindere Pida / die kindere Daela / die kindere Darkon die kinderen Siddel / die kinderen Sephatia / die kindere Hattal / die kindere Dochereh vā Zebaim die kinderen Anō / Alle dē Rechinim en kindere dē knechte Salomo / warē tiamē driehondert en. rri En dese troche ooc mede op tot Bethel / Merla / Bel / Haela / Cherub / Abdō / en Immer / mer dese en cōsten haer dē vaderen huys noch haer zaet nē becoonē / of si wt Isracl waren. Die kindere Delaia die kindere Tobias / die kindere Rehoda. vi. r. lxxij

Ende banden priesteren waren / die kindere Habaia / die kinderen Hako / die kinderen Harkallai / die wt die dochteren Harkallai des Sileaditers en wijf nam / en wert onō die selue namen genoemt / die selue sochte haer dē geboorte register / en vonden geene / daer dē werden si vandē priesterescap los En Hachirzatha sprac tot hem / dz si nē vandē alder herichste en soude eten. tot dat en priester stonde metten liechte en volcoinen hē.

Die geheele gemeente was als een man. rli. die sent. cc. en. lx. wtgenomen hare knechte en maccen / die warē. vij. dusent / driehondert en. rxxij. En hadden. cc. en. xlv. sangers en sangeressen / vij. hondert en. rxxvi. peerden / ij. hondert en. xlv. muylen / vij. hondert en. rxxv. hemelen / en. vi. dusent. vij. hondert en. r. c. ziele

En sommige dē ouerster hadere gauē totte were Hachirzatha gaf totten scat dusent gulde / vijftich becken / vijftich hondert ende. rxx. priesters rocken / En sommige ouerste vaderen gauen totten schat aen dat were twintich dusent gulden en tweedusent en tweehondert ponden siluers / En dat andē volc gaf. r. m. gulde / en. ij. m. pōt siluers / en. lxxvij priesters rockē. Die priesters en Leute / die poegters / die sangers / en sommige des volcs / en die Rechinim en geheel Isracl gingen in hare stede sitten

Als dat volc in die feste der louertenten vergadert was / doe las Esdras dat geset / ofte die wet dōse

Capittel. viij. Esdras die seuenste maent aen quam / en die kinderen Isracl in hare steden warē so vgaerde hem dat geheele volc als een mā / oepen brecde strate boor die waterpoorte / en spraken tot Esra / den scriftgeleerden / dat hi dat wetboeck Moise soude halen / dz die H. C. E. Isracl gebode hadde / En Esra die priester bracht die wet boor die gemeente / berde mannen en vrouwen / en alle diet begripen cousten in dē eerste dage dē seuenē maent en las daer in / op die brecde strate / die boor de waterpoorte was hā sino / gēs broech totte middacht / boor mā en wijf / en wie datter vstaē conste en des geheele volcs ote warē totte wetboeck gekert

En Esra die scriftgeleerde stont op eenē hogē houten stoel die si gemact hadden / dē daer op te predike en weste hē sōt Marabithia / Sema / Ania / Bria / Hilkia / en Maacia tot ijd rechter hāt / en tot zinnē linker hāt / Bedaia / Misael / Marabithia / Hahum / Hahadana / Sacharia / en Mesullam / en Esra dede dat boec open boor geheel volc / want in scaē wt ouer alt volck / Ende deen hāt op dede / stont al dat volck / En Esra loofde den H. C. E. den groten God / Ende alt volc antwoorde / Amē Amen / met haren handen opwaerts / en neichden en aenbadenden H. C. E. metten aefichte ter aerde / En Jesua Sam / Serchia / Tamim / Akub / Sabthai / Hodai / Maacia / Alita / Maria / Iofabad Hanan / Plaia / En die Leuten deden / dat dat volc op die wet aenmerete / dat dat volc op sine stede stont en si lasen int wetboeck Gods claerlic en vstandelic / dat ment berstont / do en men / las

Ende Nehemia die daer is Hachirzatha / en Esra die priester / die scriftgeleerde / en die Leuten / dē dz volc dede tochoze / sprake tot alt dē volck. Dese

ende hare coningen ende volcken inden lande/dat si met hen na haren wille souden doen.

En si woumen baste steden/en een vette lat/en namen hulen in vol alderhande goeden wt gehouwen putte/wijnbergen/dijngaerden en bomen/daermen afetet/oueruloedelijc/en aten/en wordē lat/en bet/en leefde in wellustē/door b grote goetheit/Mer si werdē ongehoorlaes/en wederkonde b en worpē utwe wet achter hē te rugghe/en verwoyden b prophetē/die hen ghetuichden/dat si hen tot b souden keere/en dedē grote blasphemie daerō gaest ghise in die hant haerder viandē/diele benauden/En inder tijt haerder benauthheit riepē si tot v/en ghi verhoordese vanden hemel/en door utwe grote ontfermherticheit/gaest ghi hen salich makers/diese wt haerder vianden hant holpen

H Mer als si tot rustē quamē/ bekeerden si bezom quaet te doene booz v/so verliet ghise in haerder vianden hant/dat si daer ouer heerscapen/so bekeerde si hen dā/en riepē tot v/en ghi verhoordese handē hemele/en verlostese nae uwer groter ontfermherticheit menichwerf/en liet hē getuigē dat si haer bekeerē souden tot uwer wet/mer si waren stout/en en hoorde utwe gebode nē en sondichde aē v rechten. Die welcke ist datte een mensce doet/daer inne leefē/en si keerden haer seouderē wech/en wordē hartneckich/en en hoorde nē/en ghi vertroct vele iaren ouer hen/en liet hen ghetuppen door uwen geest/in uwen propheten/iner si en namens nē ter oren/daerō hebt ghise gegruē in die hant der volcken inden landē/mer na uwer groter ontfermherticheit/en hebt ghi niet gheheerlic met hen wt gemaect/noch haer verlaten. Wāt ghi zijt een genadich en ontfermhertich God.

G Nu onse God/ghi grote God/machtich en vuaerlic/ghi die dat verbont hout/en ontfermherticheit hout/en achtet niet cleyne die moeyte die os geraect en beuaē heeft/en onse coningen princen/priesterē/prophetē/baders en b geheele volc/vander tijt der coninghen tot Assur aen / tot op desen dach/Ghi zijt gerecht in al dat ghi ons gedaē hebt Want ghi hebt recht gedaen/Maer wi jh ongodlic gewede/en onse coningē/princen/priesterē/en baders/en hebben nē gedaen na utwe wet/en geen achte gehadē op utwe gheboden en getuigenissen/die ghi hem hebt late getuppen / en si en hebben v nē gedient in hare conincrycke/en in utwē grooten goeden die ghi hen gaest/en indē vreedē en vetten lande/dat ghi hen ouergeleuert hadt in haren aensens/ende en hebben hen niet bekeert van haren quaden wesenē

Siet/wi zijn heden ten dage knechten/en indē lande/dat ghi onsen vaderen geguen hebt te etene sine vruchten en gordē/hiet/daer jh wi knechten inne / En sine incomen vermeerderet hem den coningen/die ghi ouer ons gheset hebt/om onser sonden wille/en si heerscapen ouer onse lichamē en vce/na haren wille/en wi zijn in grooster noot/Ende in allen desen maken wi een vast verbont/ende settuent/ende latent onsen princen/priesterē/ende Teuiten besegelen

Si maken een verbont dat si die wiuen verlatē willen/Ende welcke dese geweest zijn/die vvoor den hier genoemt.

Wat x. Capittel

De besegelers waren Rehetmia/Hachiascha die sone Hachalia/en Sidehia/Seraia/Maria/Jeremia/Paghur/Maria/Malchia/Hattus/Sebania/Malluch/Harim/Meremoth/Obadia/Daniel/Sinthon/Sacuch/Mesullam/Abia/Meramin/Maasga/Silgai/ende Semaiā dat ware indie priesters.

Die Teuiten ware/Jesua die sone Alantia/Sinui/onder den kinderen Henadad/Hadmuel/ende hare broeds/Sechama/Hodia/Alita/Plaia/Hanā/Micha/Sehob/Halabia/Sachur/Serebia/Sebania/Hodia/Sani/ende Beninu

Die hoofde int volc waren Paccos/Pabath/Moab/Elā/Sathu/Hani/Suni/Higad/Seba/Mdonia/Siguan/Idē/Ater/Hilkia/Asu/Hodia/Halum/Sesai/Hariph/Anathoch/Reubai/Magpias/Mesullam/Hezir/Meselaheel/Sadoli/Jadua/Platia/Hanā/Mnala/Hofea/Hanania/Hafub/Halohes/Pilba/Sobek/Sehū/Hafabna/Meseia/Abia/Hanan/Mnan/Malluch/Hari/en Baena. En dz and volc/priesters/Teuite/ooztwachters/langers/Methin/en al die hen vādē volc indē lādē gesceydē haddē/totter wet Gods mē hare wiue/sonē en dochtere al diet verstaen conste/en hare machtige namē aē booz haer broeders

En si quamē dz si souden sweren/en hen medeede verbinden te wandelen indē wet Gods/dye booz Mose den knecht Gods ghehele is/dat si houdē en doe wilde/na alle gebode/rechte/en zede des h. E. E. J. ons heerscappers/en dz wt der volcke indē lādē onse dochtere nē en wildē noch ha te dochte onsen sonē nemē/Soe als die volckē inlant op sabboth dagen brengen/Ware en alshande victalie te vropen dat wijs nē van hen nemē en wilden opten sabboth/en heilige dagen/Ende dat wi dat seuenste iaer alderhande beswaringhe hē laten wilden/En leggen een gebot op ons/dz wi iaerlics een derdendeel eēs sikels soudē geuen totten dienste inden huse ons Gods/te weten tot toonbroot/tot dagelike spijsoffer/tot daghelike brantoffer/des sabboth/der nieuwer maende/en feestdage/en tot dē ghehelicdē/en tot sondoffer/daer Israel mede versont worde/en tot alle bekinge indē huse ons Gods

En wi worpen dat tot onse dē priesterē/Teuiten/en den volc/om den offer des houtē/dat men totte huse ons Gods brengen soude iaerlics/nae dē huse onser vaderē/op gesette tijde te vernē optē outaer des h. E. E. J. ons Gods/soot in die wet gescreuen staet/En iaerlics te brengen die eerste vruchten ons lants/en die eerstelingē alte vruchte op alle volmē totte huse des h. E. E. J. en die eerstelingē onser sonē/en ons bees/so het in dyc wet Mose gescreuen staet/en die eerstelingē onser rundē/en onser scapen/dat wi dat al totten huse ons Gods brengen souden/den puesteren die indē huse ons Gods dienen/Soe soudē wt vzeughen die eerstelingen onser viuers/en onser vesse / en dyc vruchte van alderhande boomē/mosse ende olyc/den priesteren / in die kisten/aen den huysē ons Goodts/En die thiende ons lats/dē Teuite/dat die Teuiten/die thiēde hebbe/in alle stede ons akerweres.

En die priester die sone Aaron/ sal metten Teu-
ten ooc aen die thiende der Teuiten hebben/ also dz
die Teuiten die thiende haerder thenden opbre-
ngen/ totten huse ons Gods/ in die kiste/ in dat scat
huis/ Wat die kinderen Israel en die Teuiter/ sullē
die heffe des graes/ most/ en oijls/ op in die kiste
brengen/ aldaer zijn die batendes heplichdōs. En
die priesters die daer dienē / en die poortiers/ ende
sangers/ dat wi thuis ons Gods nzen verlaten

Woe dattet volc gedeelt wort sommige te Je-
rusalem/ ende sommige inden buyten steden te wo-
nen.

Capittel. xl.

Sde die ouersten des volcs woondē
te Jerusalem/ maer dat ander volck
worpen dat lot darroume/ dat on-
thienen een deel te Jerusalem in dye
heilige stede soude trecken te wonen
en negen deelen in die steden. En dat volc seegen-
de al die mannen/ die bijwillich waren te Jerusa-
lem te woonen

Dit zijn die hoofden des lantscaps/ die te Jeru-
salem woonden/ Maer inden steden Juda woon-
de elck in sinen goede/ dat in haren steden was/ te
weten Israel/ Priesters/ Teuiten/ Bethuim/ en de
kinderen der knechten Salomo/ En te Jerusalem
woonden sommige der kinderen Juda en Ben Ja-
min/ Vanden kinderē Juda/ Athaia/ die sone Hā
des soons Sacharia/ des soons Amaria/ des soons
Sephatia/ des soons Mabelaleel/ wt den kinderē
Parez/ ende Maeha/ die sone Saruch/ des soons
Chalhose/ des soons Halaia/ des soons Adaia/
des soons Joiarib/ des soons Sacharia/ des soons
Siloni/ Alder kinderen Pares die te Jerusalem
woonden/ waren vierhōdert en achtenseklich/ by
me maimen

Dit zijn die kinderen Ben Jamin/ Sallu die so-
ne Mesullam/ des soons Joed/ des soons Pedaia
des soons Kolala/ des soons Maeha/ des soons I-
hiel/ des soons Iesaja/ En na hē Gabaia/ Sallai/
ix. c. en. xxviii. En Johel/ die sone Sichi/ die was
voortlaender/ en Juda die soō Hasmua/ was ouer
dat andere deel der stad.

Vanden priesteren/ woonden Pedaia die sone
Joiarib/ Jachim/ Seraia die sone Hilkia des soons
Mesullā/ des soons Zadok/ des soons Meraioth
des soons Whitob/ was prince inden huse Gods
En sine broeders/ die inden huse wrachten/ dier
waren. bij. c. xxij. En Adaia/ die sone Jeroham/
des soons Palia/ des soons Amzi/ des soons Sa-
charia/ des soons Pashur/ des soons Malchia en
sine broederen ouersten/ onder den vaderen warē
cc. en. xlii. En Amasai die sone Hareel des soons
Abusai/ des soons Mesillemoth/ des soons Im-
mer/ en sine broeders machtige lieden waren. C.
en. xxviii. Ende haere voortlaender was Sabdiel/
die sone Jedolimi.

Vanden Teuiten/ Semaia/ die sone Hahub/ des
soons Hekā/ des soons Hahabaia/ des soons Gu-
ni/ En Sabthai/ en Josabab/ wt d Teuiten ouer-
sten/ aen den buyten wercke indē huse Gods/ En
Mathania/ die sone Micha/ des soons Saddi/ des
soons Haph/ die thooff was daneberheit te begi-
nen totten gebede/ En Sakhukia/ die anderde on-
der sinen broederen/ En Abda/ die sone Sammi-

ta/ des soons Galal/ des soons Jedithum/ Alle d
Teuiten inder hepliger stad/ waren. cc. en. lxxiiij.
En die poortwachters Hhul en Chalmor/ ende
haer broederen/ die in die poort te verwaerden/ wa-
ren. c. lxxij. Mer dat ander deel van Israel/ pries-
ten/ ende Teuiten/ waren in allen steden Juda/ etc
in zijn erfdeel.

En die Bethinim woonden in Ophel en Ziba
en Sipa behoordē tot dē Bethinim/ Die voortla-
der ouer die Teuiten te Jerusalem was Hā/ die so-
ne Hani/ des soons Hahabie/ des soons Mathania
des soons Micha/ wt den kinderen Haph/ warē
sangers/ om dat werck int huys Gods/ want het
was des conincs ghebot ouer hen/ dat die sangers
getrouwelijc handelen soudē/ elcken dach/ zijn be-
hoorte oft buerte.

En Bethaia die sone Mesabeel/ wt den kin-
deren Serah/ des soons Juda/ die was neffens dē
coninc/ tot allen wercken aendat volck/ Ende dye
kinderen Juda die buytē opten dorpē op haer lāt
waren/ woonden sommige tot Kiriath Arba/ en
in haren dochteren/ en te Dibon/ en in haren doch-
terē/ en te Hahzeel/ en in haren dorpē/ en te Iesua
Molada/ Sethpaleth/ Haharsual/ Serseba/ en ha-
ren dochteren/ en te Ziklag/ en Mochoua/ en ha-
ren dochteren/ En te Entrimon/ Zarega/ Iere-
muth/ Sanoah/ Adullam/ en haren dorpē/ Te La-
chis en op haren velden/ Te Hseha/ en in hare doch-
teren/ en si legerden hen van Serseba aen/ tot aen
dat dal Hinnon.

Maer die kinderen Ben Jamin bā Saba/ woō-
den te Michmas/ Hā/ Bethel/ en hare dochteren
En te Anatoth/ Rod/ Anania/ Hahoz/ Hama/ Si-
chaim/ Hadid/ Siboin/ Hahallath/ Tod/ Ono en
in timmerdal/ En sommige Teuiten/ die deel in Ju-
da hadden/ woonden onder Ben Jamin

Die priesters en Teuiten worden hier genoēt/
die met Sorobabel op getogen waren/ vander wi-
dinge der muereu/ van Jerusalem

Dat. xij. Capittel

It zijn die priesters ende Teuiten/ die
met Serubabel den sone Sealthiel/
en Iesua op trocken/ Seraia/ Iere-
mia/ Hā/ Amaria/ Maluch/ Hā-
tū/ Serachia/ Hheum/ Meremoth
Jodo/ Sintoi/ Hbia/ Meiamin/ Maadia/ Hilga
Semaia/ Joiarib/ Pedaia/ Sallu/ Amok/ Hilkia/
en Pedaia/ Dit waren die hoofden onder die prie-
steren/ en haren broederen/ indē tijde Iesua/ Mer
die Teuiter waren dese/ Iesua/ Benui/ Hadmiel/
Serebia/ Juda/ en Mathania/ ouer dat dancoffi-
cie/ hi en zijn broeders/ Sakhukia/ en Dnni hare
broeders waren om haerder hoedinge

Iesua genereerde Joiakim/ Joiakim wā Elia-
hū/ Eliahū wan Joiada/ Joiada genereerde Jona-
than/ Jonathan wan Iadua/ En inden tijt Joia-
kim/ waren dese ouerste vaderen/ onder dē prieste-
ren te weten/ van Seraia/ was Meraia/ van Iere-
mia/ was Hanniaia/ van Soras was Mesullam/
van Amaria Iohanā/ bā Maluch was Jonathan
van Sebania was Ioseph/ van Harim was Ad-
na/ van Meraioth/ was Helkai/ van Jodo was
Sacharia/ van Sinton was Mesullam/ wā Hbia/
was Sichi/ wā Meiamin/ Maadia/ die was Pil

lai bā Silga was Sāmya. Vā Semaia / was Jona
thā / Vā Jofariū was Mathnai / vā Jedia was Vā
Vā Sallai / was Kallai / Vā Umoh was Eber / Vā
Hilkia was Ihabia / Van Jedaia was Rehanee
En inden tijden Eliafb / Jofada / Johanan / en
Jaddua / wordē die ouerste vads onder die Leuiten
en die priesterē bescreuē / onđ dē conincthēke Darl
os / des Perzers / De kindere Teu die ouerste vade
ren wordē bescreuen in die Cronike / totter tijt Jo
hanā des soons Eliafb toe / En dit warē die ouer
ste onđ die Leuite Ihabia / Serebia / en Iesudye
sone Kadmiel / en hare broederē neffens hen / te lo
uē en te dāckē / alsoot Dauid die mā Gods gebodē
had. Deene hoede neffens die andere / Mathania /
Bakbukia / Obadia / Mesullā / Talnō / en Akub.
Warē poortiers aē die hoede / aen den doypel in die
poortē. Dese warē indē tide Joahī des soons Iesua
des soons Jozadok / en ten tijde Nehemia des land
graefs en des priesters Esras des scriftgeleerden

En inder wijdingē d mueren tot Jerusale socht
mē die Leuite wt alle haerē plaetse / dat mēse te Je
rusale soude bringē / om in bliscappen wijdinge te
houden / inz danckē / met singē / cymbalē / psalteren
en harpen. En die kindere der sangers v̄gaderden
en vāden omiiggendē lāde om Jerusale / en vāden
houe Rechophati / en vāde huisen Silgal / en vā
de ackere te Sibeā en Imaueh / Vāt de sangers
hadde hē houē en lādhuylen getimert ronfō Jeru
sale. En die priesters en die Leuite reynichden hen
en si reynichdē dat volc / die poorten en die mueren

En ic liet die vorste Juda bouen op die mueren
en ic mē en ic stelde twee grote dāchore / die gingē
henē ter rechter side bouē op die mueren ter mek
poortē waert / en hen ghinc na Iholaiā / en die helft
der vorste Juda en Maria / Elea / Mesullā / Juda /
Sē Jamin / Semaia / en Jeremia / en sommige der
priesters kinderē inz trō dētē / te weten / Zacharia
die sone Jonathā / des soons Semaia / des soons Ma
thania / des soons Michaia / des soons Sachur des
soons Iffaph / en ziju broeds / Semaia / Jzareel / Mi
lalai / Silalai / Maai / Rehanee / en Juda / Hanani
mette musichspēle Dauid des māns Gods / Esra
die scriftgheleerde voor hem / ter fonteynpoorten
waerts / en gingen neffen hē op die trappen totter
stadē Dauid / die mueren op / totten huysē Dauid
toe / tot aen die waterpoorte teghent doffen.

Den anderen danchoor / ginc tegen hē ouer / en
ic nae hen / En die helft des volcs aen die mueren
op die oues poorte / tot aē die breede muere / en tot
op die poorte Ephraim / en tot die oude poorte / en
tot die bilschpoorte / en tottē toren Hananee en tot
tē tore Mea / tot aē die scaepspoorte / en bleuen in
die kerkerpoorte / en die twee dāchoren stondē al
so indē huysē Gods / en ic en die helft der ouerster
inz mi / en die priesters / te weten / El Akim / Mae
fia / Min Iami / Michaia / Elioenai / Zacharia / Ha
nania / met trompetten en Maesia / Semaia / Elea
zar / Vā / Johana / Malchia / Gom / en Jzer / En de
sangers songē luide / en Iesrahia was de voorstaē
de. En indē seluen dage / werden groote offerhā
den geoffert / en warē vrolyc / Want God had hē
een groote bliscap gemaect / also dat heu / beide wi
uen ende kinderen verblifden / Ende men hoorde
die bliscap van Jerusaleim verde.

In dier tijt werden mānen ouer die schatklissen
geoordineert doē die vessen / eerste vruchtē en thie
den in ware / dat si e vergaderē souden van die at
kerē om die stad / om wt te deele na die wet voor
die priesterē en Leuite / Vāt Juda hadde een bli
scap aen die priesterē en Leuite / dat si stonden en be
waerden die bewaringhe haers Gods ende die be
waringhe der reynigen / En die sangers en poort
wachters stonden na den gebode Dauid ende zins
soons Salomo. Want indē tijde Dauid en Iffaph
so werden die ouerste sangers gesticht / en lofiede
kens en dancet tot God / En geheel Iffrahel gaf den
sangers en den poortwachters deele inden tijden
Serubabel en Nehemia / eckē dach in deel / en si
gauē geheylliche voor die Leuite / Ende die Leui
ten gauen geheylliche voor die kinderen Aaron.
Wter schepdē si wt alle die vzeemdelingen onđ
den volcke Gods / na die wet Mose / Simaecten
kisten den Leuiten wort haer deel toegeschict / en
den Sabbath voort vernieut. Dat. xiiij. Ca.

Inde in dier tijt wert dat boeck Mose
gelesen voor die oore des volcs / ende
daer in bantine gescreuē / dat die Im
momtē en Moabiten nemmermeer
in die gemeynthe Gods en souden co
men / Om dat si dē kinderen van Iffrahel niet te ghe
moete en quamē met broot en water / en huerden
tege hen Sileā dat hise veruoeckē soude Mer on
sen God die keerde dien bloec in een segeuninghe
Doē si dan dese wet hoorde / schiedē si al ander volc
van Iffrahel / En voor dien hadde die priester Elia
fb in die kiste aēt huys ons Gods / ghestelt ten of
fer Tobia / Want hi hadde hē een groote kiste ghe
maect / en daer hadden si te vore geset spissoffer en
wierrooc / gereetscap en thiendē vāden grane / most
en olye / na dē gebodē der Leuite / sangers en poort
tters / daer toe oot die vesse der priesters.

Maer in allen desen en was ic te Jerusaleim niet /
Vāt indē tweedertichste iare van Arthabastha /
des conincs tot Sabel / quā ic tottē coninc / en na so
mige dage verwerf ic vāde coninc / dat ic te Jeru
sale troc / En ic mercte dattet niet goet en was / v̄z
Eliafb aē Tobia gedaen had / dat hi hem een kiste
maecte indē hof aēt huys Gods / en het verdoortē
mī leer / en ic wierp alle gereetscap vāde huysē To
bia wt / voor die kiste / en bict dat mē die kiste reyni
gē soude / En ic bracht aldaer weder die gereetscap
des huys Gods / dat spissoffer ende wierrooc.

En ic vernā dat der Leuite deelen hen niet gege
uē en warē om welker saken wille / die Leuiten en
sangers geulodē warē / elc tot sinen acker te arbe
yde / Doē berispte ic die ouerste en sprac / Waerō v̄
late wi dat huys Gods / Met ic v̄gaderde dese / en
steldese elc in zyn plaetse. Doē bracht geheel Juda
die thiēde vāden grane / most / en olie totten schat
En ic sette ouer die scatten / Selemeia den priester
en Zadok dē scriftgeleerde / en wt den Leuiten De
daia / en onder haer hāt Hanā dē sone Sachur / des
soons Mathania / vāt si wordē voor / ghetrou ghe
houdē / en hen wert beuolē hare broeds wt te dre
le / Mīn God gedenet mīns daer aē en en wilscht
niet wt mīn ontfermberti / heyt / die ick aen mīns
Gods huys / en aen sine hoedinge ghedaen hebbe
Ter seluer tijt sach ic in Juda wijnpessen tre
i.

den optē Sabbath/en schouē oft garuē in
brēgen/ En czels geladē n̄z wijsdruimē/ hi
gē en alderley last te Jerusale bringē/ optē
Sabbath dach/ En ic betuych dese op dien
dach/ doe si die victalgie vercochten/ Daer
woonde ooc Tiriers inne/ die brachtē visch
en alderhāde ware/ en vercochten se opten
Sabbath den kindere Juda en Jerusale/
Doe verispte ic die ouerste in Juda/ en sey
de tot hen/ Wat is dat quade dinc dat ghi
doet/ en h̄eert de Sabbath dach/ En en de
de onse vaderē also n̄z/ en onse God brucht
ai dit ongeluc ouer ons/ en ouer dese stad
en ghi maect der grāscap Israels noch meec
dar ghi den Sabbath h̄eert

En doe die poortē te Jerusale opgetroc
kē warē/ hoorde de Sabbath/ hiet ic die poortē
tuytē/ en beual dat mēse n̄z opē doen en
soude/ tot na den Sabbath/ en ic seide som
mige mijnder knapē aē de poortē/ datmen
gheue last daer in brēgē en soude op Sab
baths dagē/ Doe bleue die Creemers en
bro opers n̄z alderhāde ware ouer nacht
daer buytē/ voor Jerusale/ eens oft twee
wertuē/ Doe getuyghde ich hen segghende
Waerom blifdi ouer nacht om de muere
Doet ghīt noch eens/ so wil ic die hāt aē v
slaē/ Wā dier tijt en quamen si des Sabbath
niet meec/ En ic sprac tottē Teuiten die rein warē/ dz si
comē soude en die poortē wachtē o de Sabbath
dach te heyligē/ Mijn God gedect mi dies ooc/ en
spact mi na uwer grooter onsermberticheyt

Ar sach tot dier tijt ooc Joden die wijsa namen
En bā Hodod/ Ammō en Moab/ en hair kindere sprā
kē half Hododichs/ en en constē n̄z Voetsch spreke
mer na die tale elc volc/ en ich seide dese en sloech
sommighe manne/ en bloectese/ en pluctese/ en nam
enen eedt van hen bi Godt/ dat ghy v dochteren
niet en sulc gheuen haren sonen/ noch hare dochte
ren nemen wten sonen/ noch v seluē/ En heeft n̄z
Salomon die coninc Israel daer aen gefondicht/
en daer en was noch tans in dese heydenen gheen
coninc zijns gelisse/ en hi was sinen God lief/ ende
God sette hē coninc ouer gebeete Israel nochtās
brachten hem die buytenlantse wiuē tot sonden
En hebt ghy dan niet gehoort dat ghi sulc groot
quaet doet/ om v han onsen God te ontgaen/ met
buytenlantsechen wiuē te nemen/

En een wt den kindere Joiada des soons Elia
sib des hooge priesters/ hadde vrientseap gemaect
met Sanchallat den heronite/ Mer ic iacchde hē
bā mi/ Gedect haerder mijn God die des priester
seap quāt zjn geworden/ en dat verbōt des priester
seaps/ en der Teuite/ Also reynichde ichte van allen
buytenlantsechen/ en stel de die hoede der priesterē
en der Teuiten/ elcke tot sinen dienste/ ende
dat hout te offeren op gesette tijden/
en die eerste bruchte/ Sedenct
mijnder mijn God ten
besten

Wter eyndet dat boec Nehemia
Hier na volcht hester.

Hier begint dat
boeck hester

Darius maecte een groote maeltijt sine herē
ende vorstē/ hi roept vasthij zjn vyft tot hem ter
maeltijt/ mer si en comt niet/ Ende daerom vvoert
si vanden rijcke verstoont. Dat .j. Capit.

Doetijden Ahasueros
die daer regnerde bā India tot Mo
ren landt toe/ ouer hondert en .xxvij.
landē/ En doe hi op sinē coninclyken
stoc ladt/ inden stote te Susa/ inden
derde iare zjns conincrycs/ maecte hy by hem een
maeltijt allen sinē vorstē en knechtē/ te wesen den
machtigē in Persen en Meden/ den prouocstē en
ouerstē in sinē landē/ dat hi soude late hē dat heer
liche rijkdom zjns conincrycs/ en die costelike prōc
kerie zjndet grootheyt/ vele dagē lanc/ te wete hō
dert ende tanchtentich dagē lanc.

En doe die dagen wt warē/ maecte die coninc
een maeltijt alle den volcke die indē stote te Susa
warē/ beide groote en cleyne seudē dagē lanc inden
voorsale des hoofs/ acnt buyt des conincs/ Daer
hingē witte/ roode/ en geelē dōecken met līnen en
schaerlakē coordē beuaē in siluerē ringen/ op mar
mozē calomnē/ die vanckē warē gulde en silueren
op plauytsel vā groenē/ witten/ geelen/ en swarten
marmolen gemaect. En dē drac droechmē in gul
dene vatē/ En altoos andere en andere baten/ En
coninclycs wijns plāteyt/ so die Coninc vermocht
En mē en sette niemāt wat hi drinckē soude/ wāt
die Coninc hadde alle voorstādērs in sinē huse be
uolē/ dat elc soude doen alsoot hem bestede.

En die coninginne Vasthi maecte ooc een mael
tijt voor die wiuē indē coninclyken buyse des Co
nincs Ahasueros/ en optē seuensten dage/ doen dpe

was
ccc en
lebia
voor
Griff
gebo
te als
werel
gestat
had.
Ma
honde
en .xx
iaer.
Wiste
celes
was
deser
die na
maels
Alexā
magi
solme
sterwa
Alexā
magi
wert
boze
trent
iaer
hi
nae.

Coninck goets moets was vanden wine / hiet hy
 Methumā / Bistha / Harbona / Higttha / Abagtha /
 Sethar en Tharcas / die seue camerlinge / die booz
 de Coninc Abasueros dienden / dat si die coninginne
 ne Valkhi soude hale booz den Coninc / met der co
 ninckijcker croone / dat hi de volcke en bozke / haet
 schoo heyt soude thoone / wāt si was seap / Met die
 coninghinne Valkhien wilde niet comen / nae den
 woorde des conincs booz sine camerlingen. Doen
 wert die coninc seer gram / en sine vervolghenheyt
 ontfaec in hem.

A En die Coninc sprac totten wijlen / die hen opt
 lats sedē vstondē / wāt des Conincs saken / en sine
 hāteringe moeste geschē booz alle berstādige op
 recht / Die naelt bi hē ware / Tharsena / Setar / Hē
 matha / Tharsis / Meres / Marsena en Memuchā
 die seue bozke der Perlen en Meden / die dat aen
 sichte de Conincs sagē / en saken bouē aē int coninc
 rēc wāt recht datmen aen die coninginne Valk hi
 doe soude / om dat si niet gedaen en hadde / nae den
 woorde des Conincs / booz sine camerlingen / Doe
 sprac Memuchā booz den Coninc en den bozken.

D Die coninginne Valkhi en heeft niet alleē aeden
 coninc qualic gedaē / mer ooc aē alle bozke / en ooc
 aen alle volcken in alle landē des conincs Abasue
 ros / Wāt sulckē stuc der coninginne / sal wt comen
 booz alle wiue / dat si haer mā sülle vachten booz
 hare ooge / en sülle seggen / Die coninc Abasueros
 hiet der coninginne Valkhi booz hē te conē / mer si
 en wilde nē. So sülle nē die princen in Perzē en
 Medē ooc seggē / tot alle princen des conincs / als
 si dit stuc der coninginnen hoorē / so salder veracht
 tens en toornicheits genoech verheffen / Sebaget
 den coninc / so laetmen een coninclic gebot van hē
 wtgaē / en scriuen naeder Perlen en Meden wt /
 Het welken in niet en derfouertreden / dat Valkhi
 niet meer booz de coninc Abasueros en come / en
 die coninc geue haet conincric haerder naester die
 beter is dan si / En op desen briel des conincs die
 gemaect wert in sine gehele rike / dz welc groot
 is / verheyt worde / op dat alle wiue haer mā in
 zeren houden / beyde onder groote ende cleyne.

Dat behaechde den coninc en den bozken / en dyc
 coninc dede na den woorde Memuchā / Doen wer
 den brieue wtge sonde in alle landē des conincs / in
 elckē landē na zinder scrift / en tot elckē volcke na
 zinder talen / op dat elc mā die ouer heere in sinen
 huys bleue / en liet spreken na der talen zins volcs
 Men soect den Coninc schoone ioncfrouwen
 onder den welken so coemt ooc hester / welke
 booz alle die andere den Coninc behaecht / Mer
 dochens vvaerscut den Coninc van verraderie
 Dat. ii. Capittel.

D Ne dese gheschiedenisse / doendye ber
 volghenheyt des Conincs Abasueros
 bercoelt was / gedacht hi op Valkhi wāt
 si ghedaen hadde / en wāt ouer haer besoten ware
 Doen spraken die knapen des Conincs dyc hē
 dienden / Men soecke den Coninck ionghe schoo
 ne maechden / ende die Coninck stelle toekenders
 in alle landen zins conincrics / dat si alderhande
 ionge schoone maechde te same bringē totte ote
 Susan in dat vrouwen huys / onder die hant he
 gai / des Conincs camerlic / die de wijuen beware
 en gheue hen haer tiragie / En welke deerne den

Coninc beualt / die werde coninghinne in die plaet
 se Valkhi / Dat behaechde de coninc / en hi dede also.

Daer was een Jootsch mā tot de oote Susan
 die hiet Mardachai / een sone Jair / des soons Si
 mei / des soons Kis / des soons Jemini / dyc mede
 wech geuoert was van Jerusale / doen Ieconia die
 Coninc Juda wech geuoert wert / den welke Re
 lucad / Jezar die Coninc tot Babel wech gheuoert
 hadde / En hi was een mōbooz / hadassa die is Es
 ter / ee dochter zins vaders vjoes / want si en had
 de noch vader noch moeder / en si was een schone /
 en hupste maecht / En doe haer vader en moeder
 sterf / namse Mardachai tot eender dochter.

Doen nē dat gebot en wet des Conincs vmaect
 wert / en vele maechde te hoore gebracht werden /
 totten oote Susan / onder die hant hegai / so wert
 Ester ooc genomen tot des Conincs huys / onder
 die hant hegai des verbaerdes der wijuen / ende die
 maecht behaechde hē / en si dat onfermherticheyt
 booz hē / En hi haecte met haerder vercoringe / dz
 hi haer deel soude geue / en seue sijne maechde vā
 des conincs huys daer toe / En hi dedese met hā
 maechde in die beste plaette / int vrouwe getimer.
 En Ester en gaf hē haer volc en haer maechschap
 niet te kenne / Wāt Mardachai had haer gevode /
 dat zijt niet te kenne en soude geuen / En Marda
 chai wādelde alle dage booz booz huys / aet vrou
 wen huys / dat hy vernemen soude / oft Ester wel
 ghinge / ende wāt haer gheschieden soude.

Als dan den gesette tijt elcker maecht qua / dat
 si totte Coninc Abasueros comē soude / na dien si
 twaelf maenden int vrouwen cieren gewect was
 (wāt haer vercoringe moest so vele tijts hebbe / te
 wete / ses maenden met ballem en wye / ende ses
 maende met goeder specerie / so ware die wiue dā
 vercort) als dan ghinc eene maecht totten Coninc
 en het welc si wilde moest hē haer geuen / die met
 haer vande vrouwen getimmer tot des Conincs
 huys ghinc / En als een slauonts in quam / die ginc
 des morgens vā hē in dat ander vrouwe huys / ont
 die hant Saasgas des conincs camerlic / der con
 cubine verbaerder En si en mochte niet weder tot
 ten Coninc comē / het en was dat het den Coninc
 luste / ende liette met name roepen.

D Doe nē den tijt Ester aen qua / der dochter Abi
 hail des ooms Mardachai / die hi tot eender doch
 ter hadde ongenome / dat si totte coninc comē sou
 de / en begeerde si niet / dā wāt hegai des Conincs
 camerlic / der vrouwen verbaer sprac . En Ester
 vant genade booz alle diese aenlagen / En Ester
 was getomē booz den Coninc Abasueros / int co
 ninckijcke huys / inder thienster maect / die daer hiet
 Tebeth / int seueste laer zins conincrics / En de co
 ninc treech Ester lief bouē alle wiue / en si vāt ge
 nade en onfermhertichz booz hē / booz alle maech
 de / en hi sette die conincijcke croone op haer hooft
 en maectese coninghinne in Valkhi stede. En de co
 ninc maecte een groote maeltijt allen sinen princē
 en knechten / Dat was een maeltijt om Ester wil
 le / En hi dede die landen rusten / en gaf conincijcke
 gheschicken wt.

En doen men anderwert maechden bergaderde
 so ladt Mardachai in die pooite des Conincs
 En Ester en hadde noch niet te kenneen gegeuen

haer machtschap noch haer volc/gelijck haer Ma-
dachai gebode hadde. Wāt Ester dede na dē woo-
de Mardachai/gelijc als doe hi hair mōbare was.

Ter seluce tijt doen Mardachai inder poozten
des conincs ladt/so worden twee camerlingē des
conincs Bictā en Teres/die de dueren bewaerde
gram/en dachten haer handen aenden coninc H-
hasueros te slaen/dat wert Mardachai kienlijc/en
hi gāst der coninghinnen Ester te kennen/Ende
Ester seyt den coninck in Mardachai name/En
doemē dat ondersocht/so wert dat beuonde/en
si worde beyde aen boomē ghehanghen/en twert
gestreue in die Cronica voor den coninck

Hamān vvoit verheue bidē Coninc En hatet
Mardocheu/om dat hi hē niet en vvilde eere be-
ryze/Wi gebiet daer o alle Jode te dodē La. iij

M deser gheschiedemisse maecte die co-
ninc Hamān groot/dye sone Meda-
thade Agagite/en verhoogde hem/
en sette sine stoele bouen alle vofsten
die bi hem ware/en alle knechte des

conincs/dye in die poozte des conincs ware buy-
geden die knien/en aenbadē Hamān/Wāt die co-
ninc hadt also gebode/Maer Mardachai en buy-
gede de knie niet/en en aenbadt hē niet/Doē sprā-
ken des conincs knechte die inder poozten des co-
nincs ware tot Mardachai/Waerom ouertreedt
ghi des conincs gebot/En doe si sulcke daghelics
tot hem spraken en hie niet en hoorde/so ghauen
zij Hamān te kennen/dat si sien souden/oft die re-
den Mardachai volherde soude/wāt hi hadde hē
gheseyt dat hi een Jode ware.

En doen Hamān sach dat Mardachai hem die
knien niet en buyehde/noch hē en aenbadē/werdt
hi vol gramtrappē en verdachte de/dat hi aē Mar-
dachai alleene die hant soude slaen(want si hadde
hem dat volc Mardachai te kennen gegeuen)mer
hi leyde daer op toe dat volc Mardachai alle Jode
die int geheel conincijcke Hasueros ware te ver-
nielē/Inder eerste maect dat is dye maect Nusan/
int twaelfte iaer des conincs Hasueros/werdt
dat lot geworpen voor Hamān/vandē eenē dach
totten anderen/en vander eender maent tot op de
twaelfte maent/dat is die eerste maent Adar

En Hamān sprack tottē Coninc Hasueros/
Daer is een volck verstroeyt/en delect hem onder
alle volckē/in alle landen ws conincijcs/en haer
wet is anders dan alle der volckē/en en doen niet
na des Conincs wet/en ten staet den Coninc niet
te lide/die also te laten, Behaget den/Coninc/so
scriue hi dat men se berdoe/so wil ic thien duysent
ponden siluers ouerwēgen/onder die hant der ar-
beiders dat menit vryge in die camer des Conincs/
Doen dede die Coninc sinen einc vander hant/en
gaf die Hamān den soone Medatha/dē Agagite
der Joden viant/En die Coninc spract tot Hamān
Dat siluer si b gegeuen/daer toe dat volc/dat ghy
daer mede doet dat v belieft

Doen riepmen die scrijvers des conincs/inden
derthienste dach der eerste maent/en werdt ghe-
screuen hoe Hamān beual aen die princen des Co-
nincs/en tottē prouoocē herwaerts en derwaerts
inden landen en totten hoofsteden elcs volcs indē
landē herwaerts/en derwaerts/nae der scrife elcs

volcs/en na haerder talen indē name des conincs
Hasueros/en met des conincs seghel befehelt/
Ende die vrieuen worden gesonden door die loo-
pers/in allen landen des conincs/om te vernielen
te dooden en te verdoen alle Joden beyde ionc en
out/kinderen en vruen op eenē dach/te wetē op-
ten derthiensten dach der twaelfte maent/dat is
der maent Adar/en hare goet te roue/Wiso was
dat inhout des geserifts/dat een gebot ghegeuen
ware in allen landen/allen volcken te openbaren/
dat si opten seluen dach bereypt souden sijn/Ende
die loopers ghinghen haestelic wt nae des conincs
gebot/En indē stote te Susān wert een gebot op
gestlagen/En indē coninc en Hamān laten en dronc
ken/Maer die stadt Susān wert onruftich.

Daer comt een grote droefheyt ende clage or-
der den Joden mer Mardocheus beschiet door
Ester die coninginne dat die sake verandert wort
Dat. iij. Capittel.

Den Mardachai vernam al watter
geschiet was/so scoorde hi sine cle-
deren/en dede eenē sac aen/en alle
en ghine wt midden in die stadt ende
riep luyde en clachlijc/en quā voor
die poozte des conincs/Wāt niemāt en mocht tot
des conincs poozte ingāē/dye eenē sac aen hadde/
En in alle landē tot welcker plaecten des conincs
woort en gebot quā/was en groot clage ont dē
Jode/en vele vafte/wende/droegē rouwe/en la-
gē in sackē/en in die aschē/Doē quamē die maech-
de Ester en hare camerlingē/en gauēt haer te kē-
nen/Doē verseride die coninghinne seer/Ende si
santd cleeder dat se Mardachai aen soude doen/en
den sach vā hem leggen/maer hi en nam se niet

Doen riep Ester Hathach onder des conincs
camerlingē die voor haer stont/en beual hem aen
Mardachai/dat hi vernemē soude wat dat ware/
en waerom hi so dede/Doē ghine Hathach tot
Mardachai aen die strate/in die stadt/die voor dye
poozte des conincs was/En Mardachai seyt hē
allet wat hem ontmoet ware/en de summe des sil-
uers/dat Hamān gesprokē hadde in des Conincs
camer ouer te wēgē/om die Jode te vernielē/ende
gaf hē dat wterse des gebots/dat te Suzā opghe-
sagē was haer te vernielen/dat hijt Ester soude
thoonē/en haer te kēnē geue/en hi seide en geboot
haer dat si tottē coninc in soude gāē/en doe een be-
de aen hē/en vragē van hem/nae haer volck

En doe Hathach in quā en seide Ester de woog-
den Mardachai/so sprac Ester tot Hathach/en ge-
boot hē aen Mardachai/Alle die knechten des co-
nincs/en dat volck indē lande des conincs wetē dz
so wie tottē coninc ingāet/viunē indē hof/bi si mā-
oft wist/die niet geropen en is/die sal starc ghe-
bota steruē/ten si dat dye coninc dat gulden septer
te heimwaerts crycke/daer mede hi leuende bliue
Maer ic en ben nu in. xxx. daghē niet gheroepē tot
tē coninc in te comen

En doe die woordē Ester/Mardachai worde
gebootsapt/hiet Mardachai Ester weder segghe
En dēct is dz ghi v leue behout oft vloft/wāt ghy
int huys des conincs zijt voor alle Jode/wāt ist dz
ghi te deser tūt vriget/so sal den Jode wt een and-
er plaectē hulp en vloftige opstāē/en ghi en ws vads

huys sult verghaen / wie weet oft ghi om deser tyt wille / totte conincliche genomen zijt / Esther hiet Mardachai antwoerden / So gaet hene en berga dert alle die Joden die tot Suzan voor handen zij en valst voor mi / dat ghi niet en etet noch en drinc ket in drie dagen / noch dach noch nacht / Icen minne maechden willen ooc also baken / en also wil ick totten Coninc ingaen tegen dat gebot / vergaet ick so vergaet ick / Mardachai / ghinc en dede allet wat hem Esther gheboden hadde.

Wester comt voor den Coninc / Si noedet den Coninc en Aman te gaste / Aman gheeft te kenen sine ni te gheben Mardocheum. Ende hi beroemt hem seer houerdelich voor sine vrienden / En wt ingeuen zijnder huysrouwen doet hy een galge maken om Mardocheum te hangen.

Dat. v. Capittel.

Ande opten dersen dach cleede haer Esther conincliche / en ghinc inden hof acnt huys des Conincs / binnen te ghen dat huys des Conincs / En die Coninc ladt op sinen coninclichen hoel / int conincliche huys / tegē die duere des huys En doen die Coninc Esther die coninginne sach haen inden hof / vantte genade voor sinen ooghen En die Coninc recte den gulden septer in zjn hat te Esther waert / Doen ginc Esther toe / en tatte kloppe des septers aen / Doen sprac die Coninc tot haer / Wat is v Esther coninginne / en wat eyscht gheooc die helste des coninclichen sal v gegeue werden / Esther sprac / Behaget den Coninc / so come die Coninc en Haman heden totter maeltijt die ic bereypt hebbe / Die Coninc sprac / haect / dat Haman doe / wat Esther gesproken heeft.

B Doe nu die Coninc en Haman totter maeltijt quamē / die Esther bereypt hadde / sprac die Coninc tot Esther doe hi wjn gedronckē hadde / wat bidt ghi Esther / het sal v gegeue werde / en wat eyscht ghi ooc de helste des coninclichen / het sal gescreuen doe antwoorde Esther en sprac / Mjn bde en be gheerte is / hebbe ic genade geuonde voor den Coninc / en ick dat den Coninc behaget mi te geue minne bde / en mijn begeerte te doe / so come die coninc en Haman totter maeltijt die ic voor hē bereyden wil / so wil ic morgē doe dat die coninc gheleyt heuet / Doe ginc Haman in dien dage wt vrolic ende goets moets / En doe hi sach Mardachai ind poortē des Conincs / dz hi n op en stant / noch hē voor hem en bewrechede / so waert hy vol gramshappen ouer Mardachai / maer hi onthielt hem / en doe hy thuyt quam / sandt hi en het sine vrienden hale / en zjn wijf Seres / en vertelde hen die heerlichz zjns rijcdoims / en die merichste zjnder kindereu / ende al hoe hem die Coninc so groof gemaect hadde / ende dat hi bouen die princen en knechten des Conincs verheuen ware / So sprac Haman / En die coninginne Esther / en heeft niemant mettē Coninc totter maeltijt die ic bereypt hadde / laten comen / dan mi / En morgen ben ic ooc tot haer ghenoot mettē Coninc / Mer in allen desen en hebbe ic gheen ghe noechte / also lange als ic sie den Jode Mardachai in conincs poorte sitten.

Doen sprac zjn wijf Seres / en alle sine vriendē tot hē / Men make eenē boome vjstich ellē hooch en segt morgen den Coninc datmen Mardachai

daet den hange / so come ghy metten Coninc hooche totter maeltijt / Dat beuel Haman wel / en liet eenen boom bereyden.

Die Coninc beneelt Aman dz hi Mardocheo ee grote eere bewise / om te loone die vrientschap die hi den Coninc bewesen heeft.

Dat. vi. Capittel.

Ander seluer nacht en conste dye Coninc niet gheslape / en hiet die cronijken en die historien brenghen / Doen die voor den Coninc worden ghelesen / so quam tot dier plaetsen daer gestreuē was / hoe Mardachai hadde aēgebracht dat die twee camerlinghe des Conincs Sigtana en Theres die aen den dorpel bewaerden / toe gele get hadden die hant aen den Coninc Mhuerooste laen / En die Coninc sprac / Wat hebben wy Mardachai eere en goets daer voor gedaen / Dat spraken die knapen des Conincs die hem dienden hem en is niet geschiet / En die Coninc sprac / wie is inden hof / want Haman was inden hof gegae daer buytē voor des Conincs huys / dat hi de Coninc soude seggen / Mardachai te hangen aen den boome die hi hem toebereyft hadde / Ende des Conincs knapen spraken tot hem / Siet Haman staet inden hof / Die coninc sprac laet hem in comen

En doe Haman in quam sprac die Coninc tot hem / Wat salmen dien man doen / dien die Coninc gheerne wilde eeren / Haman dachte in zjn herte / Wten soude die Coninc anders gheerne eere willen doen dan mi / En Haman sprac totte Coninc / Dien man / dien die Coninc gheerne wilde eeren salmen brenghen datmen hem conincliche cleedere aen doe / die die coninc plach te draghen / ende dat paert daer die Coninc op rijdet / en datmen die Conincliche croone op sijn hooft sette / En me sal sulck cleedt en paert gheuen in die hat eens vorsten des Conincs / dat die selue dien man cleede / die de Coninc gheerne eeren wilde / en boere op dat paert in die straten der stad / en late voor hem roepen / So salmen doen dien man / dien die Coninc gheerne eeren wilde

A Die Coninc sprac / haect v en neemt dat cleedt en peert / so ghi gesept hebt / en doet also met Mardachai den Jode / die voor die poorte des Conincs sidt / en en laet niet achter / aen alle dien dat ghi ghesproken hebt / Doe nam Haman dat cleet en peert en cleede Mardachai / en leyde hem op der stadstrate / en riep voor hē / Also salme de man doe de welken dye Coninc gheerne eeren wilde / Ende Mardachai qua weder aen die poorte des Conincs / Mer Haman haecte hem thuyt waerts / hi droech touwe met bedecte hooft / ende vertelde sine wijf Seres / en allen sinen vrienden / al wat hem onmoet was / Doe spraken tot hem sine wifen / ende sijn wijf Seres / Is Mardachai vanden zaet der Joden / voor dien ghi hebt begonst te vallen / so en vermuecht ghi niet aen hem / met ghi sult voor hē vallen / Doen si noch niet hem spraken / so quamen des Conincs camerlingen daer bi / ende dreyde Haman totter maeltijt te comen / dye Esther bereypt hadde

Die Coninc ende Haman eten bider coninginnen Wester / die welke de Coninc bidt voor haer

vole ende Aman viant van Bardocheo en sinen
volcke wort aender ghalgen ghehangē / welcke
hi Bardach heo eerst bereyt hadde.

Wat. vij. Capittel

Snde doen dyc Coninck inct Haman
quā / totter maeltijt die die coningin
ne Esther bereyft hadde / so sprac dyc
Coninc tot Esther des anderē dachts
doe hi wijn gedroncken hadde / Wat
bidt ghi coninghinne Esther / datment v geue / en
wat esycht ghr'oor dat halue continctijc / het sal ghe
schiedē / Esther dyc coninghinne antwoorde ende
sprac / heb ic genade voor v geuondē **S** Coninck
en behaget dē Coninc / so geue hi mi mijn leuē om
mijnder bedē wille / en mijn volc om mijns beger
rens wille / Wat wi zijn verrocht / dat wi wtgedac
gedoodet / en verniet soude werde / Ende of God
wilde / dat wi doch tot knechten ende maectē wor
den verrocht / so wilde ic swighen / soe en soude dyc
viant den Coninc doech niet schaden

Die Coninck Ahasueros sprac ende seyde tot
ter coninghinne Esther / Wie is die / ofte waer is
die / die sulcs in sinē sinne nemē derre alsoe te doen

E Esther sprac / die viant en wederpartijde / is dese
boose Haman / Haman verfloech hē voor den Co
ninc en voor die coninghinne / En die Coninc stot
op vander maeltijt en vande wijn / in sijnder vbel
geinheit / en ghinc inden hof aen dat huys / Ende
Haman stont op / en badt die coninghinne Esther
om zijn leuē. Wat hi sach / dat hē u al een onzelic
van den Coninc bereyft was

En doe de Coninc weder wt den hof aē huys
inden sael daerme gegetē hadde quā / sach Haman
aen dat sctene daer Esther op sadt / Doe sprac dyc
Coninc / wil hi ooc die coninghinne verworjē by
mi in huys / Doe dat woort wt des Conincs mon
de ghinc / bedecten si Haman dat aēsycht / en Harbo
na een vanden camerlingen voor dē Coninc sprac
Siet daer staet eenē boome inden huc Hamā vijf
sich ellen hooch / dien hi Mardachai ghemaect had
de / die goet voor den Coninc gesproken heeft / De
Coninc sprac / Laet hē daer aen hangen / Alsoe hinc
men Haman aen den boom dien hi Mardachai ge
maect hadde. Doen sach des Conincs gramscap.

Die Coninc gheeft der coninghinne Amāns
huys / En tot haerder bede so gebiedt hi datmē in
allen landen scriue / om Amāns ghebot te weder
roepen

Wat. viij. Capittel

Dien dach gaf de Coninc Ahasue
ros der coninginnē Esther dat huys
hamans / der Jodē viants / En Mar
dachai quā voor den Coninc / Want
Esther ghat te kennen hoe hi haer be
stot / En de Coninc dede af sinen vingherline / dyen
hi van Haman genomē hadde / en gaf die Marda
chai / En Esther sette Mardachai ouer dat huys
haman / En Esther sprac voort voor den Coninc
en viel hē te voete / en smeecte hē dē by wech soude
doe die boosheit hamāns des Agagitē / en sine seale
ke voornemē / dat hē tegē die Jodē berdacht hadde
En die Coninc recte dat gulde scepter tot Esther
Doe stont Esther op / en terde voor dē Coninc en
sprac / Behaget den Coninc / en hebbe ic genade ge
uondē voor hē / en ist den Coninc also geleyē / en ic

hem behage / so scriuē die die vricue des dooz
nemens Hamāns des soons Medatha des Agi
giten / wederroepen worde die hi ghescreuē heeft /
om die Jodē te verdoe in allē landen des conincs /
want can ic dat quaet aengesien / dat minē volcke
ouer comen soude / en hoe can ic aengesien dat mi
geschachte vergac?

Doe sprac die Coninc Ahasueros totter conin
ghinnē Esther / en tot Mardachai den Jode / Siet
ic hebbe Esther dat huys Haman gegeue / en inct
heeft hē aē eenē boom gehāgē / om dat hi sine hat
aen die Jodē heeft gheslagē / Soe scrijft nu voor de
Jodē / so het v behaecht / in des Conincs name / en
besogheldat niet des Conincs rine / Wat die scrij
tē die in Conincs name ghescreuē en met des Co
nincs rine beslotē worde / en mocht niemāt weder
roepē / Doe worden des Conincs scriuers gheroepē
in dier tijt / inder derde maect / dat is die maect
Siuā / indē. xviij. dage / en worde ghescreuē so Mar
dachai geboot / tottē Jodē en tot den princen / lant
grauen / en hooftlieden indē lāden / vā India aē tot
Moien lant toe / te wete / hondert en. xxvij. land
en elckē lande na sinē scrijftē / elckē volcke na sijnre ta
len / en den Joden nae haer scrijftē ende tale.

En het wert in des Conincs Ahasueros naē
ghescreuē / en met sinen ringe besogheld / En hi sandt
die vricue dooz / rijdēde post en op ionghe mynlen
daer inne dat die Coninc dē Jodē gaf / so waer dē si
in stedē ware / hen te vergaderē / en te staē voor ha
re leuē / en te vernietē / te doode / en te verdoene al
lē macht des volcs en lants / der geere diec venaen
den / met dē kindere en wiue / en haer / goet te too
uen / op eenen dach in allen landen des Conincs
Ahasueros / te weten / inden verthiencken dage v
twaelcker maect / dat is die maect A dar. Dat in
hout des scrijfts was / dat een gebot ghegeue wa
re in allen landen te vercondigen allē volcken / dat
die Joden op dien dach verreesouden sijn / hen sels
uen te wreken aen haer viandē / En die ridde bo
den op die mynlen / reden snellijc / en haer selijc wt
na den woorde des Conincs / en dat gebot wert in
den stote Suzā opgheleghen.

En Mardachai ghinc wt vanden Coninc in co
minclijche clederen / ghecle en wille / en met eender
grooter gouden troune / gecleet met lijnen en pur
puren mantel / En die stadt Suzā uychte en was
hrolic / Mer den Joden was een licht en blijscap
en iolijc en eere gecomen / En in allen landen ende
stedē in welcke plaetse des Conincs woort en ghe
boden quamen / daer was blijscap en iolijc ond die
Joden / weerscappen en goede dagen / Also dat be
le der volcken int landt Joden werden / Want die
vrees der Joden quam ouer hen.

Die Joden wreken haer aen haere vyanden /
Hamāns sonen die worden ooc ghehangen / ende
vele vander Joden vianden ghedoot / Ende dyc
Joden houden groote feestē en de blijscap.

Wat. ix. Capittel

Ader twaelcker maect dē is die maect
A dar / indē derthiencken daghe / dies
des Conincs woort en gebot / gheselt
hadde datment doen soude niyst op
ten seluen dach / doen die vianden de
Joden gedoodet souden hebbe / om ons te verdoel
digen / keerde dat omme / dat die Joden hare vian

den verbedigen souden / Doen vergaderden hen die Joden in haren steden / in allen landen des Conincs Mhasueros / dat si die handen soude slaen aē die ghene die hen quaet wilden / en niemant en conste hen wederstaen / Want haer breefe was ouer allen volcken gecome / Doe alle ouerste inden landen / en princen en prouoocke ende officiers des conincs verhieften die Joden / Want die breefe Mardachai quā onse haer / wāt Mardachai was groot indē huyse des conincs / en sine geruchte ghinc wt in allen landen / hoe hi toe nam ende groot werdt.

Also sloegen die Joden aen allen haren vianden met des swererts sachs / en doodēse / en vernielense en deden na hare wille aen die gene / die haer vianden ware / En inden stote Suzan / doodē en verdeden die Jode. v. hondert mannē / daer toe doden si Parlandatha / Salphō / Spatha / Porata / Adalia / Hridatha / Parmakka / Wezai / Hridai / Walefatha die thie sone Haman / des soons Madatha der Joden viant / Maer aen sine goeden en sloeghen si dyc handen met / Ter seluer tijt quā dat ghetal der gedooder totte stote Suzā booz den Coninc / En die coninc sprac totter coninghinne Esther / Die Jode hebben totten stote Suzan vijfhondert mannen ghedoodet en verdaen / en ooc die thien sonen Haman / Wat sultē si doen inden anderē landē des conincs / Wat bid ghi datmen v geue / en wat eyfcht ghi / meer datmen di doet.

Esther sprac / Gehaget den coninc so laet hi die Joden morgen tot Suzan ooc doen na dat ghebot van heden / dat si die thien sonen Haman doen aen boomen hanghen / Ende die coninc hiet also doen en dat gebot wert tot Suzā opgestagē / en die thie sonen Haman werden gehanghen / Ende dyc Joden vergaderden hen tot Suzā opten veerthienste dach der maent Adar / en verdeden op eenen dach tot Suzan drie hondert mannen / maer aen haere goeden en sloegen si hare handē niet / Maer die ander Joden inden landen des conincs quamē te samen / ende stonden booz haer iellē / dat si ruste souden maken booz haere vianden / en doodē vā hare vianden vijftēscuentich duysent / maer aen haere goeden en sloegen si die hant niet.

Dat geschiede opten dertthienste dach der maent Adar / en si rusten opten veerthiensten dach der seluer maent / sien maectemen tot eenē dach des wel leuens ende der blijfchappen / Maer die Joden tot Sulan waren te samen gecomen / beyde op den dertthiensten ende veerthiensten daghe / ende rustē opten vijfthienste dach / ende dien dach maectemē tot eenen dach des welluens ende der blijfscappē daerom maecten die Joden die opten dorpen ende onbemuerden stedkens woonden / die veerthiensten dach der maent Adar / tot eenen dage des welluens ende der blijfchappen / ende deen seynde den anderen ghiften.

Ende Mardachai bescreef dese geschiedenisse ende seynde die bueuen tot allen Joden / die in alle den landen des conincs Mhasueros waren / beyde die na ende herde ware / dat si dē veerthiensten ende vijfthiensten dach der maent Adar / souden ontfaeen ende houden / iaerlijcken na den dagen inden welken die Joden tot ruste gecomen waren van haren vianden / ende nae den maenden inden wel-

ken haer smerte in blijfscap / ende haer leed in gode dagen berkeert was / dat si die selue soude houden booz dagen des welluens / oft der weerfscappen ende der blijfchappen / ende dat deen den anderen ghiften souden seynden / ende den armen mede deylen

En die Jode ontfingent / dat si hadde begonst te doen ende dat Mardachai tot hen schreef / hoe Haman de sone Mardacha / die Mhagite / alre Jode viant gedacht hadde / alle Joden te vernielen / En dat lot laten werpen om hem te veruare / ende ooc te vernielen / Ende hoe Esther toften coninc ghegaen was ende ghesproken / dat booz brieuen sine schalcke ghepysen / die hi teghē die Jode gbedachte op sijn hooft ghekeert souden werden / En hoemen hem en sinen sonen aen boomen ghehanghen hadde / Daer af si die dagen Purim noemden / nae den name des lodts / nae allen den woorden des briefts ende wat si selue ghesien hadde en wat hen ouercomen was

Ende die Joden rechtēt op / en namēt op hen ende op hare zaet / ende op alle die hen tot hen dedē dat si niet booz bi en wilden gaen / iaerlijc dese twee daghen te houden / ghelijc si bescreue en gheselt werde / Dat dese daghē niet te vergheten / mer te houden sijn / bi kints kinderen / bi allen ghesachten / in allen landen ende steden / Het sijn die daghē Purim / die welcke niet booz by ghegaen en sullen worden / vanden Joden / en haer gedachte misse niet vergaen bi haeren zade

En die coninghinne Esther die dochter Mitha en Mardachai die Jode / screuen met gheelder macht te confirmeren desen anderē brieft van Purim / ende seynde die brieue tot alle Joden inden hondert en twēscuentich landē des conincrics Mhasueros / met vriendelijken ende ghetrouwē woorden dat si dese daghē Purim soude confirmeren op haeren ghesette tijt / soe Mardachai die Jode ouer hen beuestighet hadde / en die coninghinne Esther / alsoe sise op haer seien ende haer zaet beuestighet hadden die gheschiedenisse der vastē ende haers roepens / En Esther beual dese geschiedenissen deser Purim te beuestighen / en in een boeck te scriuen

Wander macht ende gheualt Asuert en Mardachai

Dat. Capittel

Ende dyc Coninc Mhasueros leyde sijn opt lant / en op die eylanden in die zee / Maer allet werck sijn der gewelt ende macht ende die grote heerlijkheit Mardachai die hem de coninc ghat / siet dat is ghescreeuen in dyc Cronica der coninghen in Meden ende Perlen / Want Mardachai die Jode was die ander na den coninc Mhasueros en groot onder die Joden ende aen geitame onder der menichte sijn der broederen / die booz sine volck goetsochte / en sprac dat beste boot al sinen zaden.

(.) (.) (.)

Dit sijn dye capit

telenwelcke inden boecke he-
 ber inden hebreuschē terte en̄ inden Sibylschen
 schriften nyet geuonden en worden/ Noch
 sāns om dattet die Suerische en̄ ooc
 die Latijnsche ouersectiers hebben
 daeromme hebben wi die ooc
 hier nae willen setten in
 Dytische/ op dat
 niemāt eenich
 ghebrek en
 hebbe
 daer
 ine

In dit Capittel is bescreuen wat Mardocheo
 sbedroomt is Dat. xi. Capittel.

Er seluer tūt woonde Mardocheus
 te houe by Bigtha ende Theres des
 Conincs camerlinghen/ en̄ poortiers
 banden palleyse/ Maer als Mardo-
 cheus hare oplette mercte/ en̄ haer ge-
 peys naerstellijck hadde vernomen / soe wert hy te
 binen dat si hare ontrouwe en̄ boose handē voor
 hadden genomen aenden Coninck Artaxerres te
 Naen/ en̄ hi gaf den Coninc te kennen/ Die coninc
 liet die twee besnedenen met tormenten examine-
 ren/ Ende als zijt beleden/ so worden si ghedoodet
 Die Coninc dede dit tekenē in die Jaerboeckē of
 Cronick en̄ tot een eewige gedachtenisse/ en̄ Mar-
 docheus bescreef ooc dese selue geschiedenisse Also
 beual die Coninc dat Mardocheus te houe dienē
 soude/ en̄ ghat hem voor dese sine getrouwichēyt
 een geschencke/ Maer Haman die sone Medatha
 die Agagite was hooch ende groot gheacht in des
 Conincs hof/ Die selue begonste Mardocheo en̄
 sinen volcke lhdē aen te doen/ om der twee camer-
 linghen wille die ghedoot waren.

En copie des Adaments dwelcke die Co-
 ninc Artaxerres wt hadde laten gaen in alle lan-
 den/ wt ingheuen Amans des hoofmeesters/ dat
 men ouer al die Joden soude wtroeden ende ter-
 doot brengen.

Dat. xiiij. Capittel

Die groote Coninck Artaxerres dye
 van India aen tot Ethiopiam ouer
 hondert ende seuenentwintich landē
 regneerde/ ontbiet allen den vorcken
 ende lanthoechdē die zijnder gewalt
 onderworpen sijn vziendelijcke groete/ Als ick
 een heere gheworden ben ouer vele volcs/ ende dē
 gantschen zertbodem in mijnder gewalt gebracht
 hebbe/ so en hebbe ick niet met vermetentheyt en̄
 onrecht mi van mijnder macht wegen willen ver-
 heffen/ mer ic hebbe voor mi gheuomen die ghene
 die onder mijn ghewalt sijn niet behoorsicht en̄
 saechtmoedicheit al tijt te regere/ en̄ die gantselic
 in een rustich leuen te stelē/ Daer mede oock mijn
 rijke te brede te brengen/ dat ment ouer al seker-
 lic mochte door reysen/ en̄ ooc dē brede die alle mē-
 schē begheere/ wederomme te vernieuwe/ Als ick
 nu met mijne raetsheren ouerleyde/ hoe dat alsulc
 ke tot eenē goeden eynde ghebracht mochte wor-
 de/ so was daer een by ons in voorlichticheyt dye
 vooznaeste/ wiēs goetwillich/ trouwe en̄ ghelo-
 ue die wils betoet en̄ beproeft is gewreest/ die wele-
 ke ooc die vooznaeste en̄ eerlike naest den Coninc
 was/ met name Haman/ die gaf ons te kenne/ hoe
 dat een te bellich houe in alle dē landē ingeulochten
 had/ dwelc tegē alle andere liede statuten en̄ wetten
 maecte/ en̄ dwelcke ooc der Coningē wtgegae mā-
 damentē al tijt verachtēde/ waerom niet toe te la-
 tē en̄ is/ dat alsulc regimēt bi si liden sonder afstel-
 linge mochte bliuē. Als wi sulcs vernome hebben
 dat dat volc gantsch en̄ eenē ygheliche cōtrarie is
 en̄ bi haer brede en̄ ader insettingē ghebrulet/ ooc
 onser settingē en̄ hadelinge wederstaet/ en̄ neemē
 voor hē quade sake te volbringe/ Daerom dat on-
 se rijc tot eenē goedē staet en̄ statachtichz come/ soe
 hebbe wi gebode/ dat alle die ghene dye si liede vā
 Haman/ welcke ouer alle onse sake geset en̄ geordi-
 nert is/ die vooznaeste na den Coninc/ en̄ ooc also

Mardocheus een soon Jair/ des soons
 Semei/ des soons Gisei/ banden stā-
 me Bē Samoneē Jode/ dye sine wo-
 ninghe hadde inden stote te Suran/
 groot gheacht onder alle den ghenen
 die inden conincklijcken houe verkerde. Dese was
 een banden gheuangenen die Nebucadnezar dye
 Coninck van Babilonien van Jerusaleem tot Ba-
 bel gheuoert hadde/ met Jerhonia den Coninck/
 Dese Mardocheus hadde inden anderen iare/ als
 die groote Coninck Artaxerres regneerde/ inden
 eersten dach des maendts Nisan eenen alsulcken
 droom gehad

Hem dochte dat hi hoorde een groote tempre
 ste/ groutbelijcke donderslaghen/ eertbeuinge/ en̄
 grooten oploop inden lande/ ende dat hi sach twee
 groote draeckende haer teghen malcanderen ten
 strijde bereet hadde/ en̄ haer ghecrisch was groot/
 van welcker brullen ende gheroepe/ alle heydenen
 op sijn gheweest om te oorloghe teghē die oprech-
 te/ Ende dien seluen dach was vol duyternissen/
 en̄ gantsch doncker/ vol van beuatheden en̄ vrees-
 sen/ en̄ daer was een groot berseckē in allen lan-
 den/ Die oprechte waren berseckē/ want si vrees-
 den voor dat ongluck en̄ quaet dwelc op haer be-
 reet was/ en̄ hadden haer ouerghegeuē te steruē/
 en̄ daeromme so riepen si tot God

Ende als si aldus schreyde/ so is die cleene fon-
 tepne tot een groote water bloet/ ende tot veel wa-
 teren gheworden/ Ende met dien ist/ weder dach
 gheworden/ ende die sonne is weder opgeghaen/
 Ende die bermederde sijn verhoocht gheworden/
 en̄ die selue hebben die heerlijcke en̄ houaerdighe
 verstonden.

Als nu Mardocheus desen droom gehad heeft/
 soe is hi ontwaect/ ende heeft in zijnder herte scher-
 pelijck gedacht/ wat dat God soude willen maken
 hi heeft dit gantsche wesen begheert te wetē/ ende
 heeft daer op ghedacht tot inder nacht toe.

In dit Capittel wort bewesen hoe dat Mar-
 docheus die verraderie der twee dienaers tegen
 den Coninck openbaert/ ende daeromme vanden
 Coninc gheceert wort

Dat. xij. Capitte

bele als een vader is/ int gheschrift gheordineert en betoocht worde/ dat die met wyf en kinder en alle wtgeroedet en verdaet werde met haerder vianden en haerder wederpartijen sweert/ en dat daer oec gheen ontfemerticheit ghebruyct/ oock niemant ghespact en worde/ en dat sal gescreuen den xiiij. dach der twaelfster maent. **W**ar ghehoemt van desen iaer/ op dat die gene die van oudts heyt alsoos en ooc noch op desen tijt rebellich gewest zijn/ op eenen doch met geweld inder hellen afge koten werden/ dat alsoo ons regiment volcomen brede en ruste hebben mach

Mardocheus dacht aen alle die wercken ende groten daden des **H. E. E. E.** heeft hem ghebeden met dese woorden. **H. E. E. E.** gheue di ge almachtinge coninc/ want in dijnder ghewout zijn alle dingen/ ende als ghi **Israël** helpen en verlossen wilt so en mach v niemant wederstaen noch beletten. **W**ant ghi hebt den hemel ende die aerde gemaect/ en loe wat wonderlics onder den hemel is/ du bist aller dingen een **H. E. E. E.** daer en is ooc niemant dyc v **H. E. E. E.** wederstaen mach/ **D**u weest alle dingen/ **D**u weest **H. E. E. E.** dat ic noch wt voos heyt/ noch wt hoochmoet/ nocht wt eerbe geringe dat niet gedaen hebbe/ dat ic niet en hebbe wille mi neyge noch bucken voor de houaerdigen **W**ant wat ic wel te breuen wate geweest en goetwillich sine voetskappē te ruste in dien dat **Israël** ten beste hadde moge gheschieden/ mer ic hebbe dat gedaen op dat ick des menschen eere niet en soude voor Gods eere setten/ en dat ic niemant en soude aenbeden dan v mijnen **H. E. E. E.** alleene/ en dat en sal ic in geenē stouten noch houaerdigen doen/ **E**n daeromme **H. E. E. E.** Godt en coninc spaert dijn volc/ want si leggē daer op toe hoe dat si ons mochten vernielen/ si dencken ende begheeren te verderuen/ ende te verdoen dat volcke/ dyc welke alsoos v erkennenisse gheueest is/ **E**n wildt niet berachten v deel dat ghy v selfs wt den lande **Egypti** verlost ende geleyt hebt.

Verhoort mijn ghebet/ en weest ghenadich/ di uen volcke/ dat ghi v tot eenen erue verkozen hebt verandert onse clage ende droefheyt in vruetheit/ dat wi leude bliue/ **H. E. E. E.** ende dijn name louen mogen/ **E**n wilt doch den mont der geene die v louen niet laten/ **H. E. E. E.** verdaet werden

Dier ghelichten riep ooc dat gansse volc **Israël**/ so crachtelick als si myner mochten totten **H. E. E. E.**/ want haer doot en verderckenisse stont haer lieden voor den ooghen.

Van dat claghen bedioffenisse ende ghebet/ der coninginnen **Hester**/ **Wat. xiii. Capittel.**

Ock so is die coninginne **Hester** inden cāpe des doofs wesende tot den **H. E. E. E.** gheuloden/ si heeft die eerliche cleederen afgheleyt ende wtghedaen/ ende heeft aenghedaen cleederen die tot sichten ende slaghen diende. **E**n inder plaetse der costelicker saluen heeft si haer hooft met aschen ende bypluisse bestroeyt/ ende haren lichaem heeft si leet verootmoedicht/ ende vernedert/ **A**lle die plaetken daer si te bore vruetheit gebadt hadde/ die heeft si metten hayze veruult dat si haer seluen wtgepluct hadde.

Si badt ooc **God** den **H. E. E. E.** **Israëls** met

desen woorden/ **S** mijn **H. E. E. E.** **God** du bist alleen onse coninc help mi eenige verlatene dyc gheenen helper en heeft dā v/ want mijn sammer en verderckenisse is mijn aenstaende

Vander ioncheit op wt de gesachte mijns vaders hebbe ic gehoort/ dat ghi **Israël** wt alle volken ghenomen hebt/ ende onse vaders van allen haren voorvaderen dat sy dijn coninc erfdeel zijn souden ende hebt hen ghedaen/ al dat ghi haer be- looft hadde/ **A** v wel aen **H. E. E. E.** wi hebbe voos v ghesondicht/ waeromme ghi ons in die handen onser vianden ghegeuen hebt/ daeromme dat wy hare **Goden** gheert hebben/ **H. E. E. E.** ghi zijt gherecht/ **S**ock soo en laten si haer niet ghenoeghen/ dat wi bitterlijc en swaerlijc onder haer bengaut ende gheuanghen zijn/ **M**er ghy hebt dine handen gheleghet op die handen haerder **Goden**/ dat si be- gunnen wech te nemē v welke ghi met dine mont gcoordineert en besceyden hebt/ ende wt te roede dijn erfdeel/ te besluyten ende te stoppe den mont der gheere die v louen/ wt te blusken en die heerlicheit ende eere dijn huys ende dijn altaers/ ende op te doē den mont der heidenē/ te louē die cracht en duchtē der **Godē** en den bleestelijckē coninc hooch te prijsen inder eerwicheit.

H. E. E. E. en gheeft dinen scepter niet den ghenen die niet en zijn/ dat sy ons in onsen iamer ende ongheual niet en bespoken/ mer keeret hant voornemen ouer haer/ en den ghenen dyc allulcs ouer ons begonnen heeft een straffinghe/ ende set hem tot eene reimpelē

Weest onser gedachtich **H. E. E. E.** en thoof v inden tijt van onser benaueit ende onser noot **S**terct mi **S** du coninc der **Godē**/ ghi heerschap- per alles gewouts/ gheeft mi een bequaem en be- hageteliche sprake in mine mōde voor den leuue en keert sijn herte tegē de hate/ onser viandē haer te verdoen/ en alle die te verdoē die hē mede gonstich zijn/ **M**er verlost ons met dijnder hand/ ende help mi eenighe verlatene/ die geene bescerminge noch helper en heeft/ dā v alle **H. E. E. E.**/ ghy weet alle dine/ ghi weet dat ic die heerlichz en eere v on- gerechter hate/ en dat ic scouwen en tegēheit hebbe vande bedde der onbesiedenē en alier heidenē

Ghi kent en wtet mine noot/ dat ic dat tekeret mijn hoochz en heerlichz hate/ dwelc ick op mijn hooft drage/ inder tijt als ic mi spiegelē en siē laten moet/ en een verdriet daer af hebbe/ als van eenen onreynē doethe/ en dat ic dat niet en drage ter tijt als ick rustich ben en alleen bi miseluen

Ghi wtet ooc dat ic dijn dienaarinne aē die tafel **Mās** noyt gegetē en hebbe/ en dā ic ooc noyt geenē lust noch behagē aen die maeltijde des conincs gehadt en hebbe/ dat ic ooc die drancofferē niet ge- dronckē en hebbe/ en dat ic dijn dienaarinne nōeit geenē bliscapge gehadt en hebbe vā dijn dage aen als ic hier toe gebracht si/ tot desen tegenwoordighen dach toe/ dan alleen in v **H. E. E. E.**

S du **God** **Abrahā**s/ **S** du sterke **God** ouer alle verhoort die stemē der geene die geene hope meer en hebben/ en verlost ons wt die handen der scalcken en verlost mi wt mijnder vrese

Die coninginne **Hester** verthoont hair voor den coninc en vermaet hem de noot haers volcs

Et is gheschiet op den derden dach heeft hester die rouwe cleeder wtge toggen ende heeft aenghedaen hare heerlijken en eer cleederē ende heeft haer costelike toegemaect na dē maet als si God hadde aengeroepen die een aenschouwer en saligmaker is aller dingen/ so nam si met haer twee dienstmaechden op deene leende si als die gene dye teeder was /dye andere volchde haer/ ende droech den cloppe haers cleedts/ Dat schijnel haer der scoonheit maecte haer aensicht rosenberwiche Die ghedaente haers aenschits was vrolic en lieflye/mer haer herte was beanght vā groter bresen.

Si ginc in door alle die dooren/en quā vooz den coninc/Die coninc sat opten stoel sijns rijcs /ende had aenghedaen zijn costelike stonē ghewaect/ghe heel guidene /ende vertiert met edele ghesceente/ ende was seer ontfienlijck/ Hi hief op zijn aensicht dat van clarheit blincke/ende in sine toornichridt sach hi haer aen /Doen viel dye coninginne neder si waert bleek ende onmachtich /ende leende opt thoofte der maget die met haer ghinc/ Mer Godt verkeerde dat herte des conincs dat hi sachtmoedich wert/ dat den anpste hē wt sine stoel dreef/en haer in sinen armen ombinc/ ende hiesse tot dat si weder tot haer sels quā / hy spracke oock aen met vriendelijcken woorden /ende seyde tot haer/ hester wat ist? Ic ben dijn broed/ sijt goets moets ghi en sult niet kreuen/ want ons ghebot gaet die ghemeynte aen/niet v/ Comt herwaerts/ En met dien hief hi op sinen guldenen staf/ende leyde dyen op haren hals/ ende omuincle vriendelic/ en sprack spreect met mi/ Doen seyde si/ Ic hebbe v gesien ghesse als een engel Gods/ ende mijn herte is my verseriet/van vreesse dijnre heerlijkheit en claerheyt Wandt hooch ende wonderlich bistu o heere/ende de dijn aensicht is vol van vriendelicheit/ Als si al soo met hem sprack/ soo viel si weder in onmachtē/ waeromme die coninc veruaert wert/ ende al le die dienacrs troosten haer.

¶ Een vtschrift ofte Copie eens mandaments des conincs Artaxerxis dwelcke v den Joden ter liefsten Esther in alle sinen lande heeft late vvt saen
Capittel. xvi.

Ic groote coninck Artaxerxes /dye van India aen regneert tot Ethiopia toe ouer hondert en seuenentwintich landen onthpedt den borstē ende regenten der seluer landen /den ghenen die hem beminnen vriendelijcke groete. Daer zijn vele die om der menigherhande vrienstappen en weldadē wille / als si tot groeter eerē ghevocht sijn/ alstijt meer ende meer dies te stouter en hoochmoedigher werden /ende niet allene onse onderlaten verstaen hinderlich te zijn/ want oueruloedighē weldaden en mogen si niet liden /ende beghinnen wat teghen die ghene te peysen die hen goet doen ende en nemen niet alle danbaerheyt vanden mēschē (mer in hoochmoet ende stoutheyt) als dye gene die der weldaden onghedaechich ende ondancbaer sijn (ende si onberwinden hen Gods) Dye al

le dinc alstijt siet / oordel dye welcke alle vootheft haet ende strakt te ontbliden / het gheschiet oock die wils dat vele der gheentre dye vanden ouermacht gheset sijn/ende dien die hanteringhe ende saecken der onderlaten beuolē sijn te handelen stout wērdē/dat si met dat onnossel bloet te stoptē haer beulecken / dwelcke haer in onuerhalijcke schadē bringt Die ooc met valsche ende bedriegelijcke spraken/ ende loghenachtighe clapperie die simpele goetlyder ouersten berleyden ende verraden/ Ab ist oorbacelic ende goet dat bi des waarnemen/daer nae bragen/ende dincken/met allene die oude gheschiednisse die ons aengaende sijn / Mer ooc dat nū vooz handen is /hoe schandelijcke / onreerbare / ooc seadelijcke dingē die voochden gehantert hebben ende daer en bouen in toecomende saecken sulcks voozhoeden/ op dat alle menschen het Rijke rustich ende breedstaem moghen maken/ende somtijden tot eene beranderinghe mochten trecken / en tgeene dat nū teghentvooz dich vooz voozghenis/ dat si lue opt alder vriendelijcke te ghemoete comen ende af te stellen

Als nū Aman dye soon Amadatha / van Macedonia/waerlic brennt vanden Perischen bloede/ en verre vā onser goedertierenheit / v ons als een vreedelinc inghenomen is/ende dies vriendelle heyt berregghen heeft dye wi tot allen volckē ghebruycken/also dat hi onse vader ghenoept ende van alle menschen in hoogher eeren ghehouden is gheweest/ gheijck als die naeste ende bernaemste naden coninc/so en heeft hi hem sinder houerdicheit niet moghen onthouden ende heeft ons verstaen niet alleen des Rijcs mer oock des leuens te beroouen

Oock soo heeft hy Mardocheum onsen saligmaker en behouder dye ons in allen dinghen goet bewesen heeft/ Welghelijcs oock dye eerbare ende ontfelddbare hester een mede ghenote ons rijcs mitgaders allen haren volcke met menigherley bedroch beghert te verdoen / Want hy gemeent heeft In dien hi die selue wech dede/ende ons vanden veroofde /so soude hy in sulcker voeghe dat Rijke der Perlen tot die Macedoniers bringhen Mer wibeunden dat die Jode die van desen scalc ouergegeuē waren om te dooden / datte geene oueldaders en sijn/mer datte befamelijcke en rechtē wetten ghebruycken/ oock dat si kinderen des alderhoochste leuenden Gods sijn/vanden welken onse ende onser voozvaderen Rijke tot noch toe wel gheoordincert is / Daeromme soe sult ghy lieden wel doen als ghi die vrietē ende mandamenten die van Amadatha sone wtghegaen sijn / van gheender werden en houdet/ want dye ghene dye sulcs opgheset ende veschiet hadde/dye hanghet te Susis. vooz der poorten/met alle sinen ghesachte ende God (die alle dinc in sinder ghebout heeft) die heeft hem na sinder verdiensten sulcs vergouden ende betaelt.

Ende op sulcs sult ghilieden die Copie van desen vrietē in allen plaetsen publiceren/aflesen/ende opdaen/dat die Joden vrij en onbehindert hē nae haerder insettinghen houden moghen / Ende dat haerlyden gheholpen werden/ende dat

goet heeft hem wtgebreyt indē lande/ Mer steect
b hant wt/ en tastet al aē wat hi heeft/ wat geldet
hi sal b int aensicht lachteren/ Die h E E sprack
tot Sathā/ Siet al wat hi heeft si in utber hāt sonē
alleen aen hem seluen en laet b handt niet/ Doen
ghinck Sathan wt vanden h E E.

O pte dach doen sine sonē en dochterē aten en
dronckē wijn in haers eerste gebozē bzoeders hu-
se/ so quācen bode tot hiob en sprac/ Die runders
ploechde/ en die ezelinne gingē daer neffens in dye
weyde/ doen vielen die wten rijk bā Arabien daer
in/ en namēle/ en sloegē die knapē metter seherpte
des sweerts/ en ic ben alleē ontgaē/ dat ict b boot-
scapen soude. Doen die noch sprac/ so quā een and
en seide/ Dat hier Gods viel vandē hemel/ en ver-
bernde scapē en knapē/ en verteer dese/ en ic bē al-
leē ontgaen/ dat ict b soude bootscappē/ Doen dye
noch sprac/ quā een en seide/ Die Chaldeen maec-
tē dīe bataelgīē/ en oermele die kemelē/ en sloe-
gē die knapē metter seherpte des sweerts/ en ic ben
alleē onloopē dat ict b bootscappē soude. Doē die
noch sprac/ soe quā een en seide. B sonē en dochte-
ren aten en dronckē/ in haer eerste gebozē bzoēds
huys/ en stiet doē quam eenē grootē wint ouer dye
woestijne/ en stiet op die vier hoeken bes huis/ en
werpt op die kinderē/ so dat se storuē/ en ic ben al-
leē ontulucht/ dat ict b soude bootscapten

Doen stont hiob op/ en scoorde zjn cleederen
en scoer zjn hoof/ en biel op dye aerde/ en aēbadt
en sprac/ Ic bē naect van mijns moed lichaē ghero-
mē/ en ic sal wēd naect derwaerts varē/ Die h E E
heuet gegēuē/ die h E E heeft genomē/ dye
naē des h E E si gelegend/ in alle desen en zou
dichde hiob niet/ en en dede niet sottelic tegē God

Hiob wort ooc van Satan idē lichaē aenghes-
tast/ dwelck hi nochtans verdraecht met grooter
patientie

Dat. ij. Capittel

A nde het geuel indē dage doē die kin-
derē Gods quāme en tradē voor den
h E E/ dat Sathā ooc ons hē quā/
en voor dē h E E tradt/ Doē sprac
dye h E E tot Sathan/ Van waer
comt ghi? Sathan antwoorde dē h E E en sprac/
Ic heb al om int lant getrockē/ en vender door ge-
gaen/ Die h E E sprac tot Sathan/ En hebdi
geen achte op minē knecht hiob gehad? Wāt zjns
gelijc en is indē lāde nē/ srecht en recht God bree-
sende/ en scouwēde dat quaet/ en hout noch aē zjn
der broomhēt/ Mer ghi hebt my betweecht dat ic
hem sonder oorlake bedorūē heb/ Sathā antwoor-
de dē h E E en sprac/ Huyt o huyt/ en al wat eē
mā heeft/ laet bi voor sine leuē/ Maer steect b hāt
ende tast zjn ghevechte en vleesch aen/ wat geldet
hi sal b int aensicht lachteren/ Die h E E sprack
tot Sathan/ Siet daer/ hi si in utber hāt nochtans
spaert zjn leuen.

Doē boer Sathā wt vandē h E E/ en steech
hiob met bolen sweeren/ vandē hole zjns boets/
totte oppetste zjns hoofes toe/ en hy nā een scerf/
en scabde hē/ en sat in die asche/ En zjn wijf sprack
tot hem/ Hout ghi noch aē utwe broomhēyt? Tooft
God en sterft/ hi sprac tot haer/ Ghi spreect ghe-
lūc die sotte wāne spreken hebbe wi goet ontfaen
bā Gode/ en en soude hi dē quact ooc niet aenne-

mē/ In allen desen en besondichde hem hiob niet
met sinen lippen.

Mer doen die drie vriendē hiob hoordē/ alle dat
ongeluc dz ouer hē gecomē was/ quāme si elc wt
zjns plaecten/ Eliphaz van Theman/ Bildad bā
Suah/ en Zophar bā Maemath/ wāt si werdens
eens/ dat si soude comē o hē te beclagen en te troof-
tē/ En doen si haer oogen bā verre opsloegē/ so en
kendē si hē niet/ en bleuē haer stemen op/ en ween-
dē/ en elc scoorde zj cleet/ en sprengdē aerde op ha-
re hoofte hemel/ en satē met hē opter aerde seue
dagē en seuen nachten/ en en sprakē niet met hem
want si lagen dat die smerte seer groot was.

Dat vleesce toont ooc hier zjn onlijdsamēheyt
En hier wordē die personē der onlijdsamēgē be-
screuē/ die tegē Gods oordeel rebelere

Mer na dede hiob sinen mont op/ en
veruloecte sinen dach/ en sprac/ Die
dach moet verlorē werden daer inne
ic gebozē bē/ en die nacht doemē sey-
de/ Het is een māneke ontfangē. Dē

seluē dach moet duyfster zjn/ en God bā bouē daer
af en moet nē na hē vragē/ en geē scynsel en moet
ouer hē scinē/ duyfster nissen die moete hē inne heb-
bē/ en dz doncker bliue ouer hē met wolckē/ en dē
dompe aē dē dach make hē grouwelijc/ Die nachē
moet een donckerheit in nemen/ en en moete hē nē
onō die dagē des raers verblīdē/ noeh int getal o
maēdē comē/ Siet die nacht moet eelic zj/ en geen
bliscap en come daer inne/ Dye verblijckers des
daechs moete die vuloeckē/ en dye daer bereit zjn
te bweckē den Tewiathan/ Sjn sterren moete duy-
fker wordē in zjnd scemeringhe/ hi hope opt licht
en en come hē niet/ en en moete niet sic die opgāc
der dageraet/ Dat hi niet besotē en heeft die due-
re bā mijns moeders lichaems/ en niet verborgen
dat ongeluck/ booz minen oogen

Waeromme en ben ic niet ghestozen bā moe-
ders lichaē aen? waerō en bē ic niet vergāe doen ic
wt dē lichaē quam? waerōme hebben si my op den
scoot genomē? waerō ben ic niet borsten gesoot hē
So lage ic doch nē/ en waer stille/ en sloop en hadde
ruste mettē coningē en raektheren der aerden/ die
dz woeste timeren oft met den pūcen die gout heb-
ben/ en hare hūsen vol siluers zj/ oft als en ont-
delike geboorte/ en niet en wate/ als die ionge kin-
derē die dz licht niet gesē en hebbe/ aldaer moete
doch die o godlike ophoudē met rāsen/ Aldaer rust-
tē doch die vele moeytē gehadē hebbe/ daer hebbe
doch die geuāgenē vrede met mālcaedē/ en en ho-
ren die stemme des dzengets nē/ daer zjn cleyn en
groot/ knecht/ en die van sinen heere vjz is.

Waerō is den kāttingen dz lichte ghegeuē/ en
dz leuen den bedrofdē hertē/ die die doot b wachte
en ent oēt nē/ en soudēle die wel wt dē vborgenen
grauē/ die hen wter mātē seer berdhīdē en zj bro-
lic/ dz si dz grāse bererhigen/ en den mā welcs wech
vborgen is/ en booz hē bā gode bedect wert/ Wāt
mine suchte coēt eer dā ic ete/ mine huylen ballec
daer wt als water/ wāt dz ic gebrēck hebbe dat is
ouer mi gecomē/ en dz ic soychde heeft mi geraect
En was ic nē geluckē? en was ic nē sijn stille en had
ic niet goedē ruste/ en daer comt sulckē ongeualle

Die vrienden ende maghē wlobs comē om hē
te troostē Ende wille bewisen dz hi s zjnd sonde

wille ghestraft wort Avat Sod alleen dyc boofe
enden; die goede en straff.

Capittel. iiii.

O antwoorde Elyhas vā Tema/
en sprac/ Ghi en hebbet mescien niet
geerne ist dat inen inēt v pijnt te spre-
ke mer wie rāt geiatē? Siet ghy hebt
bele ondwelen en vmoede hāden ge-
terct/ uwe redene heeft die geuallene opgherecht/
en die beuēde kinē hebt ghy becrachticht/ Mer nu
het aē v coēt so wert ghy vlaecht/ en nu het v racēt
vscricit ghi/ Ja dz is uwe brecse Gods/ uwe troost
uwen hope/ en v goet weeten/ Licue godenct/ waer
is een onsculdidige vgaen/ of waer zyn die gerechti-
ge vnielt/ gelijc ic wel gesien hebbe/ die daer moey-
te ploechde/ en ogeluc sayde/ en oochstele ooc inne
dz si door dē adē Gods zyn vgaē/ en vadē geest zj
der grāschap vterctē wordē/ Dat v zullen v leuwen
en die stēme der leuwinne/ en die tāden der ionger
leuwe zj gebroekē/ die leuwe is vgaē dat hi niet
meer en roofde/ en die ionger leuwe zyn vstroeyt/

En tot mis is e heimele woort gecome/ en mī
ooge heeft een merckelick wt dē selue ontfac/ doen
ic ouer dachte v nacht gesichte/ als den slaep op die
kedē valt/ doe quam mi brecse en beuē aen/ en alle
mijn gebeente vterctē/ en doe den geest vooz by
mi ginc/ so stonde mi die hayzē te berghe/ aen mijn
sichae. Doe stont een beest vooz sine ooge/ en ic en
kende sine gedaente niet/ het was stille/ en ic hoor-
de een stēme/ hoe mach een mēscē gerechter zj dā
Sod/ oft een man reynē gezindā die hē gemaect
heeft/ Siet onder sine knechte en vint hi geen trou-
we/ en in sine baden vint hi sothz/ hoe vele meer die
in leemē huyfen vtoonē/ en die welke op aerde ge-
funderct zyn/ sullen vandē wormen geten worden
het duert van sinē gens tot sauonts toe/ soe vter-
de si wt gehoude/ en eer zjnt gewaer werden zyn si
ghcheellic wech/ en die onder hen ouer bliuen/ ber-
gaen ende steruen oock onuerkens.

Wt bewist datter niemāt zōder zōde en is het
verbreyt dz lof des almachtigē Gods en zunder
weldaden En siet hē salich te zyn die van Sod ge-
straff wort

Dat. v. Capittel.

Sēt mi enen wat geldet/ of ghy eenen
vint/ en siet dōme yewers na enen heyl
ge/ Mer eenē duilen doodet die grāschap
wel en dē ontvctēde doodet die ernstige liefde/ Ic
sach eenē dulle ingewortelt/ en ic bloecte haestelic
sine huys/ Sine kinderē sullen verre zyn vandē salic-
hy/ en sullen verlage werde indē poortē/ daer geen
vloster zyn sal/ Die hōgerige sal sine oogt eten/ en
die gewapēde sullen die nemē en die dorstige sullen
zjn goet wt suppe/ Wāt moeyte wt v acden niet
engaet/ en ogeluc wt dē acker n; en walscht/ Mer
die mēscē wert tot ongeluc geboren/ gelijc die vō-
gels driue opwaerts te bliegen. Doch wil ic nu vā
Sod spreken/ en vā hē tractere die grote dingen
doet/ die niet te onderloekē en zyn/ en wōderliche
dē die n; te tellē en zyn/ Die dē reegē opt lant greft
en laet water comē druyset. Die die nedere verho-
get/ en dē vdructen opwaerts helpt/ hi doet te wie-
te/ die ghepeysen der listiger/ dat het hare hant niet
volvoere en can/ hi vaet die wilen in haerder listic-
hept en maect der broed raet tot sothept/ dat si des
daechs in die duffternisse loopē/ en taste indē mid-
dach als indē nacht/ En helpt dē armē baden vter

de/ en vā haren monde/ en vander hant des mach-
tigen/ en hi is des armē hoope/ dat die boof heys
harcn mont toe sal moecten houden.

Siet salich is die mēscē hode Sod staft/ dāc
ommeen weygeret v der castijngē des almachtigē
uict/ Want hi quetlet en verbindet/ hi staet en sine
hant heelet/ Wt sesse tribulatiē sal hi v verlossen/
en in die seueite en sal v geen quaet takē Jnd dier-
te sal hi v vander doof verlossen/ en inden vōzoge
vā des swerctis hant/ hi sal v uberge vooz die geest
sele der tongen/ dat ghy niet en brecst vooz dat ver-
derue als het comē/ Jnd verderuen en honger sult
ghy lachē/ en vooz die wilde dierē inden lande niet
breesen/ Maer v verbout sal zjn metten steenē opt
te belde/ en die wilde dierē opt lāt/ sullen brecde op
v houdē/ en sult beuēde dat uwe taber nacule vre-
de heeft/ en ghy sult v huyfinge besorghen en niet
sondigen/ en ghy sult onderuēde dat ws laets be-
le sal werden/ en uwe nacomelingē als dat garfch
opter aerden/ en sult inden ouderdom ten graue
comen/ gelijc eenen hoope tarwen ingeuoert wert
tot zūnder tijt. Siet dat hebben wy ondersocht/ en
tes alsoo/ Dien zjnt ghehoorsactin/ en met et ghy ws

Iob onderwist sine vrieden dat hy n; te ver-
geefs so onlijdsamellijc ghescreyt en heeft/ Avant
die groot is/ Ende hi rreft haer heymelich dat si
meer wt gheueynscheyt dan wt warachtiger lief-
ten ghecomen zyn dan om hem te troosten.

Dat. vi. Capittel.

Job antwoorde en sprac/ Waert dat
men mine grāschap woege/ ende
mijn liden te samen in een wage ley-
de/ soe sult swaerder zyn dan stanc
aender zec/ Daer omme ist om nyet
wat ic spreke/ want die pylen des almachtigen ste-
ken in my/ der seluer verbolgenheyt/ dyncket wt
al minen gheest/ en die veruacernissen Soods zyn
op mi gerecht.

Die wilde ezele en vrieset n; als hi gars heeft
noch dē offe als hi voeder heeft/ cantmen ooc gee-
ten dat ongesouten is/ of sal yemandē smaken dat
witte om den dōyer/ Wat mijnē siele niet aen en
wilde tasten/ dat is mine siele van smerte/ Dat
mijnē biddinge geschiede/ ende dat mi Sod gawe
dat ic hope/ dat Sod begonste ende verfloegē mi/
en liet sine hant gac en chiefe mi/ so hadde ic noch
trooste en wilde bidden in mijnē cranchtept/ dat
hi maer niet en spaerde/ ic en hebbe doch niet ver-
loegent die red en des heiligē

Wat is mine cracht dat ic soude mogē volher-
dē/ en welck is mijnē eynde dat mijn siele verdu-
lich soude zyn/ Mine cracht en is doch niet steenē
mijn bleesch en is niet metalē/ ic en hebbe doch nie-
waerts geē hulpe en het en wil nielwaerts vooz
met mi/ Wie sine naeste gheen ontfarmberthept
en bewijset/ die bladet des almachtigē brecse/ Mh-
ne broeders gac vooz bi mi als een vcke/ gelijc dyc
waterstromen vooz by bloeyen Nochtās die vooz
den rjme stromē/ ouer diē sal dē sine vallē/ Jnder
tijt alle die hitte drucken sal/ sullen si vermachten
ende alst heet wert/ sullen sy vergaen van haerder
placten/ haren wech gact vchiden wt/ si ter dē ope
ongevaende/ en sullen vergaē

Si sien op die wegen Thema / op die boecpade
 vant rijc Arabien berwachten si / Maer si sullen te
 scade werde / alst opt sekerste es / en he scame moe-
 te als si dair op come zijn Want ghi zijnt tot mi
 gecome / en om dat ghi iamer siet / breekt ghy / heb
 ic ooc gheseyt / comt herwaerts / en van uwen ber-
 moege scrinct mi / en verlost mi wt der handt des
 viants / en verlost mi bander hat der afgriselijker
 Feert mi / ic wil swigen / en wat ic niet en weet dat
 onderwijset mi / Waerom berispt ghi die oprech-
 te redene / wie is onder v / diese soude coninghe
 straffen / Ghi verkeret woordē dz ghi maer straffen
 en sout / en dē moet met woorden vslaghet maken /
 ghi ballet ouer eenen armē weese / en roeyt uwen
 naekte wt / Nochtā s wāt ghi hebt begonst / siet op
 mi / of ick booz v met lueghenen bestaen sal / Mit-
 woordē dz recht is / mijn antwoort sal noch recht
 bliuē / wat geldet oft mine songe onrecht hebbe /
 en oft minen mont onduerchde voor gheue /

Hier wort bescreuen een vrendelijken ruyft
 Jobs tegen God / Ende vvoort hier ooc verhaelt
 die salicheit des menscheliken leuēs Capit. vij

H moet die mensche niet altoos inden
 strijt zijn opter aerde / en sine daghen
 zj als eens daechs huerlines / Gelijc
 ee knecht vianct na die schaduwē / en
 ee dach huerline dat sine arbeit wt si
 Also heb ic wol geheele maedē te vgeefs gearbeit
 en allēdiger nachte zjn mi vele ghetwordē / Als ic
 mi neē leyde / sprac ic / wāner sal ic opstaē / en daer
 na rehdē ic / wāneer dz auout wilde werde / Wāt
 ic was geheelic eene scouel / alle mā tot dat duy-
 ter waert / mijn vleesch is alomme woymachtich
 en ver uylt / mine huyl is betrompen / en te niete
 gewordē / mine daghen zjn lichter wech geulogē
 dan een weuers spoel / en sijn vergaen / alsoe dat-
 ter gheen ophouden ghetweest en is.

Bedenct dat mijn leuē cenē wint is / en dz mi-
 ne oogen niet weder en comē te sic dat goede / en
 geē leuēde ooge en sal mi niet meer sien / mine oo-
 gen sien mi ane / daer omme verga ic / Een wolke
 wert te nicute en gact daer henen / Also wie inder
 hellen hier onē haert / en coēt niet wed optwaerts
 ende en comt niet weder in zjn huis / en sine plaet
 se blijft woeste / Daer omme en wil ic mine mont
 niet verbieden / Ick wil spreken vāder benaucht
 mijns gemoets / en wil wt seggē die bedroefnisse
 mijnder siele / Ben ick dā een zee oft waluisch / dat
 ghi mi alsoe besuyt / Als ic dachte mē bedde sal mi
 troostē minē leger sal mi vlichtē Als ic met mi sel-
 uen spreke so vuaert ghi mi met dromē / en maect
 mi groudel / also dat mine siele wenset verhāgen
 te sijn / en mine gebeente den doot ic hebs mi ghe-
 troost ic en sal niet meer leuen

Hout op vā mi / wāt mine dagē zj ydele / Wat
 es een mensche dat ghi hē groot acht / en becōmert
 v met hē Mette eersten sette ghy hē wel in / maer
 ghi tast hē bollie aē / Waeromme en doet ghi v niet
 vā mi / en en laet niet af tot dz ic mijn speeckel in ha-
 le / heb ic gefondicht / wat sal ic v doe / o ghi mēster
 bewaerd / Waer om maect ghi mi dat ic op v stoet
 te / en hē miselue eenē last / en waerom en vergaet
 ghi mi mine misdaet nē en / en neēt mine onduerch
 niet wech / want nē sal ic mi in die aerde nederleg-

gē / en allmē mi mogē soect / so en sal ic daer nē zj /
 Bidad strafte den mā Job besculdicht hē / en
 de thoon hē die hipocrisie / Ende hi bescrijft ooc
 mede die natuere der hipocriten ende der geueit
 der heyligen

Capittel vij
 Den antwoorde Bidad vā Suab /
 en sprac / hoe lange wilt ghi dusdani-
 ghe dingen spreke / en die sprake wa-
 monts / so stout moet eenen hebbe /
 Meint ghi dat God onrechtuaerde-
 lic ordede / oft dat die almachtige dat recht vkeere /
 hebbe utwe sonē booz hē ghesondicht / dat hie on-
 der hare misdaet gelaten heeft / Mer ist dat ghy v
 seluē in tijt s tot God doet / en den almachtighen
 smeect / en ist dat ghi reyn en optrecht sijt / so sal hy
 dē waechē tot v / en sal weder optrechtē die wonin-
 ghe om uwer gerechticheit wille / en wat ghi eest
 weinich gehadt hebt / sal naemaels seer toenemen /
 Wāt vbraechdē booz gaedē gesachte en neēt booz
 v te ondersoeckē hare vader s / wāt wi zjn vā gis-
 teren / en en weten niet / onse leuē is een scaduwē
 opter aerde / Si sullen v leerē en v seggen / en haer-
 reden wt haren her ten boort vringhen

Can die beysse ooc opgetwallche / ist datte niet
 buchtich en staet / of een lis wallē sonder water /
 ands alst noch indē bloetel es / eert noch afgehou-
 dē wert vdoxret / eer mē hoy maect / Soe ghaet het
 allē den ghenen dye Gods vergheten / en dē hope
 des geueynsden sal verlozen zjn / want zjn toeu-
 lact is mat / en sinen hope is een spinne webbe hi
 verlatet hē op zjn huis / en en sal nochtā s niet staē
 de bliuē / hi sal hē daer aenhoude maer nochtā s
 niet stactich zjn / Ict heeft wel vruchtē / eer dā
 die zonne comt / en spruyten wackē booz in sine hof
 sine saet staet dicke opten acker / en sijn huyl op
 steenē / Mer als hi hē verclint vā zjnder plaetsen
 so en sal hi hē zjns niet aen nemē als oft hi hē niet
 en kende / Siet daer is die bliscap zjns wensens / en
 daer sullen ander wt dē stof spruyten / Daer omme
 siet dz God die goede niet en verwerpt / en en on-
 hout die hant der voofachtiger niet dan dat utwē
 mont volc lachens werde / en v lippē vol yuchens
 mer die v hatē sullen telcande werden en der god-
 loser woninghe niet staende bliuē

Job laet toe / datter geen mēscē voor God ont-
 sculdich zjn en mach / hoe wel dat hi voor dē mē-
 scen die alder beste scijnt / Nochtā s so staetet vast
 dat God na sine wille / ende niet na onsen doen of
 laten en strafte

Capittel
 Job antwoorde en sprac / Jait weet
 Ier wel / dat also is / dat een mensche
 niet recht weer dich bliuē en mach te-
 gē God / heeft hi lust mē hē te kiuē
 so en can hi hem op duyfent niet een
 geantwoorde / Is hi wijs en machtich wien ick oeyt
 wel gelucket / die hē tege hē gheset heeft / hi verket
 bergen eer zjnt wete / die hi in sine gramscap omke-
 ret / hi wegghet een lāt wt zjnder plaetsen / dat sine
 pilaernē daueren / hi spreect totter sonnen / so en
 gackte niet op / ende beleggheit die sterren / hi vrei-
 det den hemel wt allen / ende ghaet op die baren
 der zee / hi maect den waghē aenden hemel / en
 de Zion / ende dye seuen sterren / ende dye ster-
 ren zuylwaerts / hy doet groote dinghen dye nyet
 te ondersoecken zjn / ende wonderliche den dier

gheen ghetal en is.

Siet als hi ouer mi gaet / so en sie ics ny / en als hi wech gaet / so en mercke ics niet / Siet als hi suetlic wech baert / wie sal he weder halen / Wy wil tot he segge wat maect ghi. hi is God / sine grāschap en cā niemant geslulle / onder he moeten hen die ho uerdige v̄vont genotē bugē / hoe soude ic hem dan geantwoorde / en woordē bindē tegē he / Al waer ic ooc rechtuaerdich / soe en tan ic he nochtans niet gheantwoorden niet ic moete om recht smiecken / Als ic he al aenroepē / en hi mi verhooret so en gelooue ic nochtāns n̄ / dz hi mijne stemme hoorē. Wāt hi vaert ouer mi met ghedruyfe / en maket mi der wondē vele sonder oorlake / hi en laet mijnē geest hem niet vermakē / maer hi maket mi vol droeffenissen / Wilt men machē / soe is hi te machtich / wilt men rechte / wie wil mijn ghetuyge zijn / Seggē ick dat ic gerecht ben / so verdoemē hi mi doch / Ben ic goet / soe maect hi mi doch tot onrechte / ben ic dan goet / so en derre haer mine siele dies niet aen nemen / Ick moet mi mijns leuens verwoeghen / Dat is dat ick gheseyt hebbe / hi bet doet beyde den goeden en den godloosen / Als hi beghint te geselen / so dringt hi haest voort totten doot / en bespottet dye aenuechtige der ontsuldiger / Dat lant wert ghegeuē onder die hant des godloosen / dat hi hare rechter verdrucke / En is so niet hoe sult anders zijn /

Minc daghen zijn snelder ghebeest dā en looper / hi zjn geuluchte en hebben niet goets gesien / zijn vergaen als die stercke scepē gelic eenen aern blieget totter spissen / Als ic denc / ic wil mijn der clagen vergetē / en nisse gebaē / laet varen / en mi v̄makē / so scrome ic my ouer alle mijne doen / want ick weet / dat ghy my niet ontsuldich en laet zjn / Ben ic dā godloos / waer om heb ic dā sulcke onnutte moeyte / Al wie se ic mi doe met alle kneē en reynichde mine handē mette fonteynē / so sult ghi mi nochtāns in die stinckende buylheyte doopen / en mine elederē sullen mi scandelic aenlastē / want hi en is mijns niet gelic / dien ic antwoorden mochte / dat wi booz tgerichte met malcanderē quame / onder ons en is geen scepēnā noch die sine hant tussken ons beydensette / Wy neime sine roede van mi en laet sine veruare van mi / dat ic mach spreke en mi booz hem niet v̄sien en derf. Want also en tan ic niet met hem omme gaen.

Hi verantwoort hem voor God als voor eenē richter / ende voecht zjn zansse reden daer hen / aengesien dat nremant sonder schalt en leert / en God dat wete / Vaer omme dat hi dan soe grouwelycke is int straffen. Ende waerōme hy strafte als memant zijnder gevalt ontlopen en mach

Wat. x. Capittel.

Minder siele grouweit dā mijnen leuē / ic wil mine elagē late gaen / en spreke van bedroeffenisse mijnē siele / en tot Gode segghen / En veroordecht my niet / laet mi weten waer omme ghi tegē nu twistet / Gehaghet v̄ dat ghi ghewelt doet / en mi verwoerpt die uwe hāden gemaect hebbe / en maect v̄ godloser boornemē tot eeren / hebt ghi dā ooc bleesceliche ooge / oft siet ghi gelic een mensch siet / Of is uwen tijt als eens mensche iare / dat ghi na mijn duresht v̄rechte / en soeket mine sondē / dat ghi we

set hoe dat ic niet godloos en si / Sodoch niemant en is / die wt uwer hant verlossen mach

Wie handē hebbe mi geschapen / en ghem aect / en ghv̄dindet mi al om en ome / Ebedent dō h dat ghi mi wt leem gemaect hebt / si sult mi wed tot aerde maeken / en hebt ghi mi niet als n. cle ghemolckē / en als kefe laten rime / Ghi hebt my hupe en bleescē aengedaē / met beuē en enen uwen hebt ghi mi tesamē geuoccht / leuē en wedaet hebt ghi mi gedaē / en v̄ophē betwaert mijnē adrm / En hoe wel ghi dz in uwer herse v̄bercht / soo weet ic noch tās dz ghi dat gedēct / hebbe ic gefondicht soe hebt ghi mi behoude / en en laet my nochtāns niet ledich zj dā mijnē misdaet / Ben ic godloos so is mi weē / he ic gerecht / soe en derre ic nochtāns mij hoost niet opheffen / als ic die vol smaets be en si mijn allen de / En gelic he enol lecu opgerecht / so iaecht ghi mi / en gāet wt der ome grouwelic met mi omme / Ghi vernieuwt uwe getuygē tegē mi / en maect uwer gramshappen vele op my / het berandere hem altoos en v̄beret my / Waer om hebt ghi my laten ghebooren werden wt mijns moeders lēue / Soeh oft ic vergaen ware / en my noyt gheen ooge ghesien en hadde / Soo ware ick als die noyt gheweest en zjn / van moeders lichaem totten graue ghebracht / En wil mijn eoyte leuen dan niet eynde hebben / ende van mi af laten / dat ic een wep nich vermaect werden mochte / Er ick dan wech ga / ende en come niet weder / te weten int lant der duyster nissen / ende der donckerheits / dat en landt es / wiles licht een duyster nisse es / en daer gheen oordinantie en is / daer het schijnet als die duyster sehemeringhe

Sophar die strafte dē mā hiob / En hi bewijst dem dat sijn sonden noch veel meer straffingē verdinet hebben / Ende dat hem niemant teghe God setten en sal / Ende daer ome bewijst hi hem toe lijdsaemheit ende verdulicheit

De antwoorde Zophar vā Raemā / en sprac / Als een langhe spieet / en moet hi ooc niet hoorē / Moet dā een cloppairt altoos rechte hebbe / ingete die lieden v̄ alleen swigen / dat ghi bespottet en niemant v̄ en en doe swighe / Ghi segt mine leeringe es reyne / en ic be louter booz uwen oogen / Och oft God met mi sprake / en de de sine lippen open en verhoonde v̄ dye heymelike wijsheit / Wāt daer es noch vele te besicken / dat ghi beuē dē mocht / hoe God min heyscht dan uwe misdaet v̄diēnt / Meynt ghi dz ghi God met uwe onsoethe sult bindē / Meynt ghi dē almachtighen te bindē in als maniere / hi is hoghet dā dē hemel / wat wut ghi doē / dieper dā die helle / hoe rot ghi he bekēne / lager dā die aerde / en byed dā die zee / Ick dat hie omme keert oft verberget oft in eenen hope werpt / wie wil he daer omme aē spreke / Wāt hy kēnet die leele liede / hi siet die oducheit / en en soudet niet verstaen / En onnut mā v̄bercht hem en een geboze mēsch wāt zj als ee iōnge woutezje.

Waert dat ghi v̄ herte hadt gherecht en uwe handen tot hem wt gheleert / waert dat ghi die onduchde die in uwer hant is / vette vā v̄ hadt gedaē dat in uwe wooringe gheen ongherechtheit er blieue / so mocht ghi v̄ aenlicht op heffen sond smē

te/sout vast zij/en b niet vreesen/Dan sout ghi der moeyte bergcē/en so luttel gedincē als des waters dat booz bi gact/en die tijt ws leuēs soude op gaē/als dē middach/en soude boozt comē als die moezhen/en sout v derrer des troosten/dat hope daer si/en sout met rusten int graf comen/en ghy sout weder liggen/en niemant en soude b op vuarē/en daer soude vele booz v smeckē/Mer die ogē der godloser sullē vergaē/en en sullen niet ontlopen moegen/Want haren hope sal haerder sielen faelgeren

D

Job strafte sine vrienden Ende hi bevijst dat alle dinc ons geboert vye een vrie Goods verkie sige/niet om onse verdienste oft onuerdiēst/vvāt die godlosen sijn gheluckiger dan die vrome/Wi bestrijft hier ooc die almogentheit Goods.

Dat. xliij. Capittel

pro xliij a

En antwoorde hiob/en sprach/Ja ghi sijdt die lieden/met v sal die wijsheit steruen/Ic hebbe also wel eē her te als ghi/en en ven niet minder dan ghi/ende wie ist/die dat niet en wete Wie van sine naelē bespottet wert/dye sal God aenroepē/die sal hem verhoorē/Dye gerechtigen en goedē moetē bespottet zijn. Een licht is bandē rijckē berachtet/mair is nut dē voeten die sijt ende sekerlick gaen willen/Dye woninghen der her scoozders hebbē dye volheit/en rasen tegen God coentlic hoe wel het hen God in haren handē ghegheuen heeft

Maecht doch dē bee/dat salt v leere/en die so gelē onder dē hemel sullēt v leggē/oft spreect met ter aerde/die salt v leeren/en die visschen inder zee sullēt v bertellē/Wie en weet dat al niet / dat des

B

hant dat ghemaect heeft/dat in synder hant die siele is/alles dat daer leeft/en die geest alles vleesch/eens eygelijckē/En proef die oore die redē niet/en die mont smaket die spijsē/Ja bi den grootvaderen is die wijsheit/en dat verkat bi den ouden/Sihen is wijsheit en machticheyt/raet en verkat/Siet als hi breekt so en helpt geen timmeren/als hi yemandē beslist so en eāt niemāt op ge doē/Siet als hi twater vduyt so werdet al doxre en als hijt wt laet/so heret dat lāt om/Wi is sterck

Na xxi f apo xij b

en voluoert/Wi is sine/die doelt/en die daer vleyt/Wi leyt die cloerckē als eenen roof/en maect dye rechters dulle/hionthint der coninghen bedwāsel en gordet hare ledēnē met eenē gordelē/Wi leit die priesters als eenen roof/en laet faelgerē die vaste Wi heert wech/die lippē der warachtiger/en neēt die seden der ouders wech/Wi stoyt verachtighe op die prince/en maect dz verbont der machtiger loste/Wi opent die duystere gronde/en bringt wt dat doncker aen dat licht/Wi maect die sommighe tot eēnē grote vole/en bringte weder tot niet/Wi breidete een volck wt/en driuet weder wech/Wy heret af dat herte der ouerster des volkes inden lā de/en doctse volen op eenen onwech/daer geenē wechen is/dat si die duysternisse takē sonder licht en hoeste volen als die dronckene

D

Job spreect so hē te moede es/ende onbeveist/Wi straffe als d'pocuten/En hi maect met sinen twist ende kuedie vvijsheit ende voorlichtichheit grooter en heerlicker/tegen haer met hare verantvvoorden oft argueren

Dat. xliij. Capittel

Iet dat heeft mijn oge al gheken/en mijn oore gehoort/en ic heb verstaē Wat ghi wotet dat wet ic ooc/en en bē niet minder dā ghi Nochtans wil ic vanden almachtigē spreckē/en heb wille God te verispen/Want ghi bediedet valsche liche/en sijt alle onnutte meesters/Oft God wilde dat ghi swercht/so sout ghi wijsē werden/Woort doch mine straffige/en aemercet die sake mijnē redēnē/Wilt ghi God berantwoorde mē onrechtē en booz hē lēst gebruikē/wilt ghi sine persone aē sien/wilt ghi God verterden/Salt v ooc wel gaē/als hi v oordelen sal/Meynt ghi dat ghi hē bedriegē sult/ghelijc men eenen mensch bedrieghet/Wi sal v straffen/waer ghi dē perfoē aensiet bymelic en sal hi v niet veruaren als hi boozt sal comen/en sine vreesē sal ouer v ballen/utbe gedachte misse sal der allchen ghelijcke werden/en wten rugghe sal als eenen leemhope zijn

Swiget mi dat ic spreke/het en sal mi niet faelgeren/wat soude ic mijn vleesch met minen tandē bitē/en mine siele in minen handen setten/Siet hy sal mi doch verwozge/ende en cans niet ver wachten/nochtans wil ic mine wegghen booz hē straffen hi sal ymmer mine salicheit sijn wāt daer en comt gheen geuincde booz hem/hoozet mine reden/en mijne wtlegginge booz utben ozen/Siet ic hebbe dat ordele ymmertoes gegeuen/Ic weet dat ic gerecht sal zijn wie is die met mi rechtē wilt/Maer nu moet ic swighen en verderuen

Ende doet my maer ttwederhande dinghen so en wil ic mi booz v niet verbergē/Lact v hant verre vā mi zijn/en v bescrekingē en veruare mi nē koept mi/ic wil v antwoorde/oft ick wil spreken antwoort ghi mi/hoe vele is mijn der misdaet en sonde/Lact mi weten mine overtreddinghen/ende sonden/Waeromme verbercht ghi v aensichte/en houdet mi booz utbe viant/wilt ghi tegē een blie gēde blāt so ernstelic sijn/en eēnē doxre halm vuol gen/Want ghi scrijft mi aen bedroeffenisse/en wil mi verdoen om der sonden wille mijnē ioncheyt/Wi hebt minē voct indē scoe gheset/en hebt achte op alle mine padē/en siet op die boetstappē mijn der voctē/ic die doch als een buyle pije berga/en als een cleet dat die motten eten

Hier vvoort die cortheit/ende sallicheit des mē scelijcken leuens bescreuen/Ende dit behoort tot ten ende des vvoorscreuen tyvistsens int. xliij. Capittel eynde begonnen

Dat. xliij. Capittel

Te mensche bandē wue geboze/leest corten tijt en es vol onrustē/hi ghaet op als eē bloeme/en valt af hi vlucht als eē scaduwe/en en blijft niet/En ghi doet utbe oogen ouer sulcken op dat ghi mi booz v int gherechte sout trecken/wie wil eenen reynē bindē bidē ghenē daer getal reyn en es/Wi heeft sinen gesetten tijt dat genal zijnder maenden staet bi v/Wi hebt hem eene perck gheset/dat en sal hi niet ouer gaē/Doet v vā hem dat hi rust hebbe/tot dat sinen tijt come/die hi als een dachhuelinc verwacht

Eenen boom heeft hope al is hial afghehouwen/dat hi hē weder verandere sal/en sine schoofkens en houdē niet op/al ist dat sine woufel in die

aerde verouderet / en sinen struic in dien stof versterck
 soo groent hi nochtans weder vanden ruercke des
 waters / en wast als oft hi gheplant ware / Maer
 waer is een mensch als hi doot en vergaen is / ghe-
 lijc een water vlsloopt wt der zee / en gelijc eenen
 stroo berlijpt en vdooch / so is een mensch als hi
 hē neder leget / en en sal niet opstaen / en en sal niet
 ontwaiken / also lange als den hemel blijft / noch bā
 sinen nagen verweert werden.

Die geeft mi dat / dat ghi mi in die helle bedect
 en verberget / tot dat haer v graescap neder legge /
 en settet mi enen termijn / dat ghi mijns ghedenck /
 Meint ghi dat een doode mensche wed leuende wer-
 de / Ic verheyde dagelics te wile dat ic stride / tot dz
 mine veranderinge come / dat ghi mi wil det roepē
 en ic v antwoorden / en en wilt dat wercuwer han-
 den niet wt slaen / Want ghi hebt mine gangen in
 mertoes getelt / mer en wilt immer geen acht heb-
 ben op mine sonden / Ghi hebt mine ouertredinge
 in een buidelken besegelt / en mine misdaet stamē
 beluact / Enen berch veruult doech en verghaet / en
 sinen steen wert banlijnder plaetsen verset / water
 wastret steenen wech / en die droppelen bloten die
 aerde wech / Mer des menschen hope is verloten /
 Want ghi scootet hē geheelic om / dat hi daer herē
 baert / ghi vandert syn wesen / en laet hē varen / sin
 sine kinderen in eeren dat en wech hi niet / oft al zijn
 si onedele / des en wert hi niet geware / Also lange
 als hi dat vleesch aē draecht / so moet hi sinerte heb-
 ben / en also lange als jū siele noch bi hē is / so moet
 hi rouwe dragen.

Eliphaz bewijst dat niemant voor God onschul-
 dich noch rein en is / dwelc Job selue toelaet En
 daerom hi hem niet en behoort te straffen. Ende
 daer mede bescrijft hi die condicien der godlosen
 Dat. xv. Capittel.

Den antwoorde. Eliphaz van The-
 ma en sprac / Sal een wise man alsoo
 inden buit spreken / en sinen buit in
 lichten vullen / Ghi strakt niet woor-
 den die uzen dogen / en uwe redenen
 is n̄ orberic / ghi hebt die vrees laten varen / ende
 maect Gods eere clyne niet uwen woorden / wāt
 uwe misdaet leeret uwen mont / also en hebt vore
 een scalcachtige tonge / Wten mont sal v vdoemen
 en n̄ ic / uwe lippen sullen v antwoorden. Sūt ghi
 die eerste mensche geboren / Sūt ghi booz alle hucue-
 len ontsaen / hebt ghi Gods heimeliken raet ghe-
 hoort / en is die wijsheit seluer minder dan ghi / wat
 weet ghi dat wi niet en weten / wat vstaet ghi / dat
 niet bi ons en is. Daer sijn grānen en ouden on̄ os
 die langer geleeft hebben dan uwe vaders.

Souden Gods troostinge so listel booz v gel-
 de mer ghi hebt noch enich heimelic stuc bi v / wat
 neet v herte voor wat sijt ghi so stout / wat stelt hē
 uwe mōt tegē God / dat ghi sulcken reden wt uwe
 monde laet / wat is een mensche / dat hi reyn soude sijn
 en dat hi gerecht soude sijn die hā enen / wue gebo-
 ren is / Siet on̄ sinen beslijgen en is niemant son̄
 scul / en die hemelen en sijn niet rein voor hem hoe
 vele meer die mensche die een afgrijselichz en snot-
 heit is / die onrecht drinct als water / Ic wil v too-
 nen hooft na mi / en wil v vertellen wat ic ghesien
 heb / wat die wise gesept hebben / en haren vaderē

niet vbslen getweest en is / den welcken dat land af-
 leē gegene is / dz geē brēde door hē gaē en mach.

Die godlose heeft sijn leuē lanc / en den tyranie is
 tgetal zijnd iaren vborgen / wat hi hoort dz vuaert
 hem / en al ist al vrede / nochtans heeft hi sorge dz hy
 vderuen sal / hi en geloofst n̄ / dz hi die vgeluc mach
 ontlapen / en vset hem altoos des swerets / Als hy
 wt treet na sine voetselen / so dunct hem den tijt zijnd
 ongelucs sijn booz handen / beinauthz en noot ver-
 uaren hem / en slaen hem ued als enen coninc met
 een heyl / wāt hi heeft sine hāt tegen God gestrect
 en hem tegen den almachtigen gestrect. Hi loopt
 metten hoofde tegen hem / en srijt hartueckelic te-
 gen hem / hi heeft hem tegen hem opgherecht / en
 heeft hem vastelic tegen hem geset

Mer hi sal wonen in vstoorden steden daer gee-
 ne hulpen en sijn / mer op enen hoop ligghen / hi en
 sal n̄ r̄c werden / en sijn goet en sal niet conincen
 en en sal hem niet verbaiden inden lade / ongeual
 en sal n̄ bā hem ophouden / Die vlāme sal sine tac-
 ken vdooren / en sal wech ghenomen werden door
 den adem zijns mōts / hi is so bedrogen dz hi n̄ en
 geloofst dz arger in sijn hem werde / hi sal een eide ne-
 men alst hem onessen is / en sinen tacen sal n̄ groē
 werden / hi sal afgepluct worden als een ondighe
 druyue bāden wijnstoc / en gelijc enen olif vōs sijn
 vloeytel afwerpt / wāt die vgraderinge v geueind
 sal een saem bliuen / en dz vier sal die woungen ver-
 quaden / die giften nemen / hi gaet groot met onge-
 luc / en baert moeyte / en haren buye vbrengtlike

Jobs meininge is / Als die mensche na menscol-
 ker vyse voor God geordeelt soude v worden So
 vvaer hi vrome en gerecht / So gherechter dan
 haerder vele die meer ghelucs hebben dan hi / en
 daerom statet noch valt dat God nae sinen vville
 straft en niet na onsen vvercken Cap. xvi.

Job antwoorde en sprac / Ic heb sijn
 die wils gehoort / ghi sijn altemale al-
 tendigc troosters / En willen die yde-
 le woorden gheen eynde hebben / oft
 wat ghebreect v / dat ghi antwoort /
 Ic soude ooc so wel comen spreken als ghi / Ofte
 God wilde dat uwe siele in mijn sielen stede wa-
 re / Ic wilde ooc met woorden aen vsetten / en mijn
 hooft also ouer v seuden / ic wilde v stercken in
 mont / en met minen lippen wt den sinne spre-
 ken / Maer al sprake ic al / so en sparet mi die siner-
 te niet / laet ict staen so en gaet hi niet van mi

Maer n̄ maect hi mi moede / en verstoort al
 wat ic ben / Des tot enen getuyge heuet hi mi ein-
 pelachtich gemaect / en mijn tegenlegger recht hē
 tegen mi op / en antwoordet tegen mi / Sijn vbol-
 genthz rijset / en die op mi grāis / b̄ijtet die banden
 ouer mi stamen / Mijn wedpartid bliet met sinen
 ogen op mi / A hebben haren mont open gesparect
 tegen mi / en hebben mi seipelic op mine kinnebac-
 hē gelagen / Si hebben haren moet stamen aen in
 geroelt / God heeft mi ouergegeuen den vgerichte
 en heeft mi v godloser hāden laten come / Ic was
 r̄c / Mer hi heeft mi te niete gedaen / hi heeft mi bi
 den hals genomen en vstoort / en heeft mi hē tot ce-
 nen scietteken oft piuc opgericht / hi heeft mi om-
 r̄igt met sinen gescutten / hi heeft mine moret gespic
 en niet gespaert / hi heeft mijn ghalle op die aerde

gescude. hi heeft mi deē woude op dand gemaect
 hi is tot mi ingelopen / als een machtige / Ick heb
 enen sac om mine huyl genaeyt / en heb mine hoor
 nen inden stof geleyt / mijn aensicht is gestollen
 van weenen / en mijn oochscelen sijn verduyfker
 / Hoe wel geen boosheit in mijn hant en is / en mijn
 gebet is reyne. **S**ch aerde en bedect mijn bloet n
 en mijn gecrysch en moet geen ruymte binden / ooc
 siet daer / mijn getuyge is inden hemel / en die mi
 kennet is inder hoochten / mijn vrienden sijn mine
 bespotters / maer mijn oge traent tot **G**od / waert
 dat een man niet **G**od mochte reichten / als eens
 menschen kint met sinen vrienden / **M**er die getale
 der iaren sijn gecomen / en ic gae henen den worch /
 dien ic niet weder comen en sal.

hi vertelt hier sinen jammer en ellendicheit /
 gelyc hi voor dicwils heeft gedaē **Ca. xviij**

Minen adem is onckere / en mine dagen
 sijn afgheroort / dat graet is daer / Nie
 mant en is van mi bedrogen / noch las
 moet mijn oge in bedroeffenisse bliue

Wilde ghi ooc enen booge boor / in /
 wie sal boor / mi gelouen / **G**hi hebt hancu herten dz
 herkant verborogen / waerom en sult ghice niet ber
 hogen / hi beroemt wel sinen vrienden die buete
Mer sijnder kinderen ogen sullen ontbreken / hi
 heeft mi tot een sprece woort onden volcke geset
 en moet enen spot onden haer sijn / **M**ijn gedaente is
 duyster geworden van gramscappen / en alle mine
 leden sijn als een scaduwe / **D**aer ouer sullen die ge
 rechte quate sien / en die onckere sullen henseke
 tegen die geuinsde / **D**ie gerechte sal sine wech be
 houden / en die van teinen handen is / sal stere bliue
Wel ach / so heert b alle herwaerts en coemt / ic en
 sal doch geeken wilen onder b vanden.

Mine dagen sijn vergaen / mine gepeinsen sijn
 verstroyt / en hebben mijn herte af geknaget / ende
 hebben vand nacht / den dach gemaect / en vanden
 dach den nacht / **N**ist dat ic verbejde / so is doch de
 helle mijn huis / en in duysternisse is mijn bedde ge
 maect / **D**ie verderwinge hier ic minen bad / ende
 die worten mijn moeder en mine suster / **W**at sal
 ic verbejden / en wie sal mijn vberiden vervullen / on
 derwaerts in die helle salt veruaren / en sal niet mi
 inden stof liggen

Bildad beklift den man Job als enen godlosen
 En hi vertelt daer mede wat straffingen dat dye
 godlosen hebben sullen. **Da. xvij. Capit.**

Gen antwoorde **B**ildad van Suah /
 en sprac / **W**anneer wilt ghi der rede
 nen een eynde maken / **M**erct doch
 daer na willen wi spreken / waerom
 werden wt boor / v geacht als beelken

en sijn so ouerey boor / uwen oge / **W**ilt ghi bā boof
 heit verken / **M**eynt ghi dat die aerde om uwet wil
 le blaten werde / en den steen bā zijnd plaecten vlet
 werde / **D**oe sal dat licht b godlosen wt gedaē wer
 den / en die boncke sijn hi erg en sal n lichten / **D**at
 licht sal duyster werden in sijn woninghe / en sine
 heere sal met hē wtgae / **D**ie toegāge sijn vmetel
 heit sullen smal werde / en sine raet sal hē faelgeten
 want hi is met sinen boete indē stic ghebracht / en
 wadelt int nette / **E**nē stic sal sine vscē houde / en
 die dozlige sullen hē vae / **S**ine stic is gelept in die

aerde / en sinen valle op sinen pat / **N**om en om sal
 hem onuerkenige vicese veruaren / dat hi niet en
 weet / waer hi henen wt sal

Honger sal sine hant sijn / en sijn ongelue sal hē
 bereit sijn en aēhangen / die sterkeit sijn der hande
 sal verblonden worde / en sine sterkeit sal vertere die
 vorten des doofs. **S**ine hope sal wt sijn v dōdrih
 gen geroept werden / en si sullen hē driue cōste cōst
 des vuarē / **I**n sine huse en sal n bliue / ouer sijn
 palleis sal weuel oft solfket gestroyt werde / **V**ā on
 d sullen sine wortel vdoort / en sine oogt sal bā v
 uen af gesneden worde / **S**ijn gedachtenisse sal bee
 gaen indē lande / en en sal geenen naem hebbe v
 ter straten / hi sal vanden hebt in duysternisse v
 ue werden / en vande aertrijcke vloten werde / **H**i
 en sal geen kind hebben / en getnen neue onē sijn
 volc / hē en sal niemant ouerbluen in sinen goddich
 te / die na hē come / die sullen hē ouer sine dach ont
 setten en die boor hē sijn / dien sal een brees aen co
 men / **D**at is die wōdinge des ongerochten / en die
 is die plaecte des geens die **G**od niet en kennet

Job verstreect heel met eender trefliker clage se
 nen jammer / ende hē beklift sine vrienden om dat
 si hem niet en troosten / mer noch meer bedroeven

Da. xix. Capittel.

Job antwoorde en sprac / **W**at pla
 get ghi doch mine siele / en verdooft
 mi met woorden / ghi hebt mi schien
 werf besump / en en saemt b n / dz
 ghi mi also om drijft / do le ic / soo vōle
 ic in / **M**er ghi berheft b waerhe tegen mi / en seel
 det mi tot mijn smact / **M**erct doch eens dat my
God onrecht doet / en heeft mi met sinen laechstic
 omuaen / **S**iet al ist dat ic al crice ouer ongelue loe
 en werde ic doch niet verhoort. **I**ck roepe en daer
 en is geen recht. **H**i heeft minen wech betuynt / dat
 icker n ouer en can gegaen / en heeft duysternisse
 op minen wech gestelt / hi heeft mi mine eere wt
 getrocken / en die crone van mine hoofde geuome
 hi heeft mi atom en om gebrohe / en laet mi gaen
 en heuet wt gebrohe mine hope als enen vōort.

Sine grāscap is ouer mi vōdolgen / en hi achte
 mi voor sinen vlat / **S**ine oofloochs hede sijn stamē
 gecomen / en hebbe hen rohtom mine woninge gele
 gert / hi heeft mine broeders vee bā mi gedaen / en
 mi bekēde sijn mi vrede geworde / **M**ine nachte heb
 bē hē ontrocke / en mine vrienden hebbe mijn vge
 ten / **M**ine huysgenoten / en mine dienstmaerte ach
 tedē mi voor vrede. **I**c bē onbekēte geworde v
 haren ogen / ic riep mine knecht / en hi en antwoor
 de mi n / **I**c moeste hē smecken met minen elgenen
 mōde / **M**ijn wijf vscēde minen adem / **I**c moeste dē
 kinderen mijn liss smecken / **D**oe vachte den mi
 die vōsen / en als ic wech ga / so spreken si van my.
Alle mine getrouwe hebben grouwel van mi / en
 dien ic lief hadde / heeft hē tegen mi gekeert.

Mine gebeente haget aē mine huyl en bleesch
 en en cā mine tanden metter huyl niet bedecken /
Ontfermt b mijn / ontfermt b mijn doch ghi mi
 ne vrienden / want die hāt **G**ods heeft mi geraect
Waerō veeuolcht ghi mi also wt als **G**od / en en
 cōde mijn bleesch niet lat geworden / **S**ch oft
 mine rede geereue worden / **S**ch oft ic in enen
 boert gestelt worden / met een yseren griffie op loot

en tot ewiger gedachtenissen in eenen strecken ghehouden worden/ Ic weet dat mine verlosser leeft/ en hi sal mi namaels wt der aerden vwecken/ en ic sal daer na/ met deser mijnder buyt omuaē worden/ en sal in minen vleesch God sien/ Den seluen sal ic mi sien/ en mine oge sullen hē aenscourwen/ en gens andere Mine nieren zijn te nuewe geworden in minen scoot/ want ghi segt/ hoe wille wi hē veruolgen/ en een sake tot hē bindē/ Vrecht v booztweert/ Want dat tweert is die gramschap/ ouer die misdaet op dz ghi wetet datter een ordeel si

Sopbar verhaelt hier die straffinge der houderiger/godlosen/ en hypocriten

Dat. xx. Capittel

Den antwoorde Zopbar van Naema/ en sprac/ Daer op dwingen my mine gedachten te antwoorden/ ick wil d saken haest raet hebben/ en wil geerne horen/ wie mi dz sal straffen/ en besuldigen/ Wat den gheest mijns vstanto sal booz mi antwoorden/ En weet ghi niet dattet al tijt also gegaen is/ sint dz mensce opter aerde zij ge weest/ dat die beroeminge d godloser niet lage en staet/ en die bliscap des hypocrits duert een ogen blic/ Al waert dat sijn hoochte ooc indē hemel reit te en sijn hooft aen die wolckē raecte/ so sal hi noch tans ten lesten vgaen als enen drec/ dat die/ die hē groot geacht hebben/ sullen seggē/ waer is hi/ gelijc enē d' ooc vgaet/ so en sal hi ooc niet geuōdē werdē en gelijc een gesichte ind' nacht vdwijnt/ Welc oge hē gehē heeft/ en sal hē niet meer sien/ en sine plaet se en sal hē niet meer bescouwē/ Sine kinderē sullen gaen voot viddē/ en sine hāt sal hē moeyte te loō geuē. Sine gebeente sullen sijn ionchrit ontgelden en sullen hen met hē ind' aerden ueder leggen.

Als hē die boosheit oock in sinen monde al wel smaect/ so sal hē noch tans in sijn congen saelgeren/ Si sal vhouden werden en niet toegelaten/ en sal hē getweert worden in sinen halle/ Sine spise binnen inden lue/ sal haer vanderen in aderen galten. Die goeden die hi vsonden heuet/ moet hi wt d' wt brakē/ en God sal te sinen buic stooten/ hi sal d' aderen hooft luigen/ en die tonge d' slange sal hē doden/ hi en sal niet sien die stromē noch die waer bekken/ die niet buenich en botere bloeyē/ hi sal arbeyden en des niet genieuen/ en sine goeden sullen den ander en gewerden/ dat hi van dien niet blide en wert. Wat hi heeft den armen vdruct en vlaten bi heeft huisen tot hē getrocken/ die hi niet getimmert en heeft/ Wat sijn liefe en conste niet vol ghe werden/ en en sal door sijn costelic goet niet ontlopen/ Wā sijn spisen en sal met ouer bliuen/ daerom en sal sijn goet leuen geen gestadicheit hebben/ al heeft hi ooc die volheit en genoech/ soe sal hē nochtāo vāge werdē. Alshāde moeyte sal ouer hē comē

Die liefe sal hē eens vol werden/ en hi sal die verbolgenheit sijn grāscapen ouer hē seynden/ hy sal sinen strij oer hē te genen laten/ hi sal blieden booz dat pferen harnasch/ en den stalen voge sal hē dragen/ En bloot tweert sal booz hem wtgaē/ en des tweerts blickē/ dat hē bitter sal sijn/ sal met vnaeren ouer hē hāren/ Daer en is geen duyfternisse die hē bedecken mochtē/ En hier sal hē verslinden dat niet opgeblasen en is/ en wie ouer bliuen is in

sinen huse/ dien salt qualic gaen Den hemel sal sine misdaet ontdecken/ en die aerde sal haer teghen hē setten/ Dat cozen in sinen huyse sal wech gheudert werden/ vstroit indē dach sijn toornicheit/ Dat is dat loon eens godlosen mensce bi Gode/ en die erkennisse zijnder redenen bi Gode.

Die vrienden van Job vringen al haer redenē daer henen/ dat alleen die godlosen van God met ongeluc gestraft worden/ die gestraft vort/ dat die godloos si en quaet/ dat vvederstaet Job/ en seyt datter dic vyls hier den scalcken beter gaet dan den oprechten/ daerom so en straft God niet na onser scalcheit/ maer na sinen vville.

Capittel. xxi.

Job antwoorde en sprac/ hoort doch na mine reden en besert v/ vdracche mi/ dz ic ooc spreke/ en bespottet my daer na/ Sac ic met enen mensce dā om/ dat mijn gemoet hier inue wyet onwillich en soude sijn/ keert v herwaerts tot mi/ ghi sult suelic sien/ en die hant opten mont moete leggen/ Als ic daer op dencke so vstricke ic/ en vbeuē roemt minen vleesch aen/ Daerom leuen dan die godlosen en werden out/ en uernē toe met gode/ hare saet is seker alom hen/ en haer nacomelinge sijn bi hē/ haer huyse heeft vrede booz die vrees en Gods roede en is niet ouer hen/ Sinen ofsche laet men toe/ en en mistet hē niet/ Sijn hoe calst en en is niet onuruchbaer/ hare ionge kinderen gaē wt als een cuddē/ en hare ionge kinderen vbuegen in spelen/ Si dragen met hen taboeren en harpen/ en sijn vrolic met pipen/ Si hebben gode daghen/ en en verstricken nauwelic enenogeblic booz die hēle die nochtans tot Gode seggen/ Sbaet van ons ons en behaecht die kennisse vwer vwegen/ wie is die almachtige dat wi hē dienen souden/ oft wat sijn wīs gebetert/ ist dat wi hē te gemoete lopen?

Mer siet haer goet en staet niet in haren handē daerom sal d' godloser sin verre van mi sijn/ hoe sal dat licht d' godloser wt gebult werdē/ en hare ongeluc ouer hē comē/ hi sal hertrouwe wt deelen in sijn grāscap/ si sullen sijn als stro booz den wint/ en als caf/ dat dat ontveder wech voert God behout den kinderen des seluen dat leet/ als hēt hen lonen sal/ so sal inuet weten/ Sine oogen sullen sijn verderuen sien/ en vā grāscappē des almachtige sal hi vdrucken/ want wie sal behagen hebben in sinen huse na hē/ en dat ghetal sijn macnden en sal nauwelic half bliuen/ Wie wil God leerē/ die ooc die hoge ordeelt/ Wese sterft fraey en gefout in alle rijcō/ en volle genoch/ sijn melcbat is vol melcs/ en sine gebeenten werden gemest met mērch/ met die and' sterft met bed/ ocs selen/ en en heeft noyt niet goets geten/ en liggen gelijc met makanderē in die aerde/ en women bedekente.

Siet ic kenne vbe gedachten wel/ en v onrecht bodnemen tegen mi/ want ghi segt/ waer is dat huis des princen/ en waer is die woning daer die godlose woonden/ Ghi spzert doch daer af/ gelijc het gemein omuit volc/ en en merct v wat d' andere wesen bediet/ Wāt die vose wt det totten dach des verderuens behouden/ en totten dach d' vvolgentheit blijft hi/ wie wil seggen wat hi vdiēnt alment van buyten aensiet/ wie wil hē betalen dz hi doet/ maer hi wert totten graue getrocken/ en mē

Wacht na hem biden hoope/ Den sijnm der beken
geuel hē wel/ en alle mēscē werdē na hē getrockē
en dier die booz hē geweest sijn/ en is geen ghetal.
Hoe troost ghi mi so te dgerfs/ en uwe antwoort
woert beuonden niet oprecht te sijn

Eliphas belluyt met zijnder redene/ Aengese
dat Job gestraft vvoort/ so is hi een godloos/ En
hi vertelt wat misdaden dat hi gedaen heeft.

Dat. xxiij. Capittel.

Den antwoorde Eliphas vā Thema
en sprac/ Meint ghi dat een mā So
de gelijc si/ oft yemant so cloet si/ dat
hi hē seluē hē gelijcken mach/ Meint
ghi dat God behagen hebbe/ dat ghi
b so goet nae cē/ Of wat helpet hē dat uwe wege
al sond blecke sijn/ Meint ghi dat hi sal breefen b te
straffen/ en met b booz/ tgerrecht te terden/ Ja uwe
boosheit is te groot/ en uwer misdaet en is gheen
eynde/ ghi hebt voortijcs uwen broeder een pant
genomen sōnd sake/ Ghi hebt den naecten die cle
derē wt getrocken/ Ghi en hebt die vmoeyde niet
gelaect met water/ en hebt den hungerigē v broot
ontseit. Ghi hebt gewelt indē lande gecoect/ en
tonrechtē daer inue geleten/ Die weduwen hebby
ydel laten gaen/ en die armen d weesen hebt ghi ge
broken/ Daerom sijt ghi met stricken onnuan/ en
breefe heeft v onuerhuets vscric/ En sōnt ghi dā
die duist/ ruste nē hē/ en die wateruot b nē bedec
hē. Meint ghi om dat God hoger is dā dē hemel/
en aensiet dat hooft d sterren/ die so hooch sijn/ en
wilt daerō seggen/ wat weet God/ Soude hi dat
geuonnissen comen dat int doncker is/ Die wol
ken sijn sine boosdecel/ en en siet niet/ en wandelt
inden omgāc des hemels/ Wilt ghi d werelt loop
achten/ daerinne die ongerechte gedaen sijn/ die v
gaen sijn eer dan het tijt was/ en dat water heuet
haer gront wech gewassē/ Die tot Gode leyden
saet vā ons/ wat soude die almachtige hē goets
gedoen conuen/ daer hi nochtans haer huys met
goeden duullet/ Mer d godloosen raet si verre van
mi/ Die gerechte sullent sien en hen vbtiden/ en die
onsculdige salē bespotten/ wat geldet dat haer we
sen sal verdwinen/ en haer ouerblijfel sal dat byer
beranden

Dus bereenicht v nu met hem/ en hebt vrede/
daer wt sal v veel goets comen/ neft die wer van si
nen mōde/ en batet sijn redene in v herte/ Beheert
ghi v toffen almachtigen/ so sult ghi gesticht wer
den/ en onrecht verre van uwer woningen doen.
So sal hi booz aerde gout geuen/ en booz die stee
nen guldene beken/ En sult gouts cracht hebben/
en siluer sal v toeghehoopt werden. Dan sult ghi u
wen lust hebbē aenden almachtigē/ en v aensichte
tot Gode opheffen/ So suldi hē bidden/ en hi sal v
horen/ en sult uwe geloofte houdē/ Wat ghi booz
sult nemen dat sal hi v laten gelucken/ en dat licht
sal op uwe wegen sijnen/ want die hen vootmoe
digen/ die vhoget hi/ en wie sine oogen nderlaet/
die wert genesen/ en die onsculdige sal behouden
werden/ om sijnē handen reinicheit wille

Noch is Jobs meeninge/ Alsinen na menscelic
ker wise soude voor Gode wreken/ so soude hi op
recht sijn/ En of hi al die vroomste en onsculdich
ste waer/ so mochte noch effen wel hē God straffe
en regenspoet yer leenen

Job antwoorde en sprac/ Mine rede
ne blijft noch bedroeft/ mij macht is
onster ouer mine lichten/ Och dat
ic wiste/ hoc ic hē binden/ en tot sinen
Roelc comē mochte/ en dz recht booz
hem soude boozleggen/ en den mont vol straffingē
haren/ en beuindē die redene/ die hi mi antwoorde
soude/ en vstaen/ wat hi mi segghen soude. Wel hy
mz groter macht met mi rechte/ v hē stelle hē al/ so
mz tegen mi/ mer legge mi gelijc booz/ so wil ic mē
rechte wel wunnē/ Mer ga ic u strace booz/ so
en is daer niet/ ga ic te ruggē/ so en spuere ic hem
niet/ is hi ter dicker hant/ so en crige ic hem niet/
berberget hi hem ter rechter hant/ so en lie ic hē nē
Mer hi kent den wech booz mi wel/ en proeft
mi als dat gout/ hoe wel ic nochtans minen boec
op sijnē banen sette/ en sine wech houde/ en mē af
wische/ en bande ghebode sijnē lippen mē terde/
en betbare die reden sijnē mōts meer dan ic seul
dich bē. Hi is crich/ wie wilt hem antwoorde/ en hi
maket so hi wilt/ en als hi mi al betact dat ic vdiēt
heb/ so is dies noch meer daer achter/ daerō vscric
ke ic booz hē/ God heeft mijn herte blode gemaect
en die almachtige heeft mi vbaert/ wāt die duyfste
nisse en maket geen eynde met mi/ en die scheme
ringe en wil booz mi luēt bedect werden

Job bewijst die vmoeyde meeninge/ Om dat
niemant meer gelucs/ rildommen/ eere/ en ghe
walts in deser tijt en heeft/ dan die godlosen/ En
vvederom niemant meer iammers/ ellendicheits
en armoede/ dan die godsalige en vtuercoren.

Dat. xxiij. Capittel

Wrcroin en soude die tiden dē almach
tigē niet verbor gen sijn/ en die hē hē
neu en sien sine daghen nē/ Si duuen
die palē te ruggē/ Si rouē die cuddē
en veydē/ Si duuen d weesen eye
lē wech/ en nemē d weduwe ossen te pande/ Die
arme mēste hē wijctē/ en die behoeuende indē lā
de moelken hen vbor gē/ Siet/ die wilde ezelē inder
weestinen/ gaen wt gelijc si plegen/ booch tē roue
dat si spise bereidē soude booz/ die iongen/ Si maey
en opten acker die haer niet en is/ en lesen dē wijn
berch die si met onrecht hebbē/ Die naecte laten si
liggē en en latē hen geē deusel indē bozste/ die si die
gledē genomē hebbē/ dat si hen tottē steenē moektē
houdē/ als enen plastegeuē banden bergen op hen
giet/ om dat si anders geenē troost en hebben

Si treckē dz kint bandē bozsten/ en makēt tot
eē der weesen/ en makē die liedē arme met panden
Dē naectē lietē si sōnd cledē gaen/ en dē hungerigē
namen si die scouē oft geruwē/ Si dwongen se olie
te laen op hare eygē molēs/ en hare eigē wijnper
sen te terdē/ en lietē se nochtans doylē liden/ si maec
ten die liedē indē stat luctēde/ en die helen der vda
gender roepende/ En God en verfloorde se niet/
Daerom sijn si afuallich geworden vanden lichte/
ende en kenneu sinen wech niet/ en en keeren niet
weder tot zijnder straten/ Si den lichte saet die
moorden aer op/ en verborcht den armen en noot
dozstigen/ en snachts is hi gelijc een dief. Dat oge
des ouerspeelders heeft acht op die scemeringe en
sept/ Mi en siet geen ooge/ en bedect sijn aensicht/
inder duyfster nissen breect hi tot den huysen in/
des daechs verberghen si hen met malcande

ren/en en willen n̄ vādē lichte wetē/Want ist dat hem die dageraet coemt/so is hi hē als een duyfter-
 nisse **W**it hi gewoelt dz buacen d̄ duyfternissen hi
 baert lichtwaerdelic gelijc op eē water daer henen
D sine gaet wert clein indē lade/en en bouwtet sine
 wōberch n̄/Die helle neēt wech die daer sondigen
 gelijc die hitte en dozheit dat sneewater verkeert.
Die ontfemherdige sullen zijns bergeten/ sine
 lust sal d̄niet werden/sijns en wert niet meer ghe-
 dacht/hi sal gebroken wordē gelijc enen buylē boō
 hi heeft die eensame die niet en baert liden aenge-
 daen/en en heeft der weduwē geen goet gedaen/
 en die machtigen ond̄ hē getrockē met zijnd̄ cracht
 Als hi staet en sal hi zijns leuens niet seker zjn/ hi
 maect hē seluen een sekerheit/daer hi hem op ber-
 late/en sine ogen sien op haer doen/Si zjn eenen
 cleinen tijt verheuen/en sullen te niete en verdruct
 wordē/en een eynde nemen gelijc alle dinc/en ghe-
 lijc d̄ayerē angen sullen si af gellagē wordē. En ist
 also met/wel aen wie wil mijn luegen straffen / en
 mine redene betwisen/dat si niet en si.

Bildad bewijst dz niemant voor God onschul-
 dich noch reyn zjn en mach **Cap. xxv.**

Hen antwoorde Bildad van Suah/
 en sprac/En is de heerscappe en h̄re
 se niet bi hem/die dē vrede maect on-
 der sinen hoochsten/Wie wil zj man-
 nen van opzoge tellen/en ouer welckē
 en gaet zjn recht niet op/en hoe mach een mensce
 rechtueerdich voor Gode gelijc/en hoe mach eēs
 wijfs kind reyn gelijc/Siet die maen en schijnt noch
 niet/en die sterren en zjn noch niet rein voor sine
 ogen/hoe vele te min een mensce die made/en eēs
 menscen kind die worme

hi bespottet sine vriet als den genen die daer
 spreket dat hi niet verstaet/en Job verteller hier
 die mogentheit Gods **Wat. xxvi. Capittel**

Hob antwoorde en sprac/wien staet
 zhi bi/dien die geene cracht en heeft/
 helpt ghi dien die geene sterre indē
 arme en heeft/Wien geeft ghi raet/
 dien die geene wijfheit en heeft/ende
 choont v grootdadichet/voor wien spreek ghy/en
 voor wien gaet den adē vā v/Die ruelen benauidē
 hen onder die wateren/en die bi hem wonen. Die
 helle is ondeckt voor hē/en dat berderuen en heeft
 geen deckel/hi breyt wt dat noorden tot nergent-
 waerts/en hanget die aerde aen n̄. hi beuaet dat
 water te samen in zjn wolcken / en die wolckē en
 scoren daer ond̄ n̄/hi houdt sinen koel/en breyt zj
 wolcken daer voor/hi heeft om dat water eē prec
 gelet/tot dattet licht metten duyfternissen gheeynt
 worden/Die pilaren des hemels dauere/en si ontf-
 setten hen van sinen seiden/Van zjnd̄ cracht wert
 die zee onuerhuets veruert/en van sine vskande v-
 beft haer die hoochte d̄ zee/Venden hemel so wer-
 det scoon van sinen winde/en zjn hant d̄nkt wal-
 biffen wech/Siet also gaet zjn doē toe/Mer wat
 hebben wi daer in sonder sinen ghehoort/Wie wil
 den doudet sinder macht verstaen?

Van dit Capittel aen strijt Job tegen sine vrie-
 den/tot int. xxvij. toe/ en bevijst dz God niet en
 strafte na onse verdienste/vvant hi bi andere men-
 scen gerekent oprecht si/en nochtans gheskrift
 vvoit **Wat. xxvij. Capitt.**

Snde hiob voer voort/hi hief zjn by-
 sprake op/en seyde/ So warachtelic
 als God leeft/die mi mijn recht niet
 gaen en saet/ende die almachtige die
 mijn siele bedroeft/also lange als mi-
 nen adē in mi is/en dz snuyuen van God in mijn
 nuelen is/mijn lippē en sullen n̄ ontrechts spreken
 en mijn tonge en sal geen bedroch seggen/ Dat si v̄
 re van mi/dat ic v̄ recht soude geuen/ tot dat mine
 eynde coemt/en wil ic van mijn goetheit niet wj-
 ken/Van mijn gerechticheit die ic houde/ en wil
 ic niet aflaten/Mijn consciēcie en bijt mi niet/vā
 m̄ns geheels leuens wegen/Mer mijn biant sal eē
 godloos geuonden werden/en die hē togē mi op-
 recht/een ongerechtige. **W**at wat is den hoop des
 geuinden/dat hi so gierich is/en God nochtans
 sijn siele wech trect/Ment ghi dat God zj crijfscē
 horen sal/als die benaetheit ouer hem coemt/hoe
 can hi aenden almachtigen lust gehebben/ en hem
 eenich tijt acgeroepen

Ic wil v leeren hand hant Gods/en wat biden
 almachtigen van werden is/en wil ic n̄ helen.
Siet ghi hout v al booz cloec/waerom geefdi dan
 sodange onnutte d̄nzen wt/dat ist loon eerus god-
 losens mensces bi Gode/en dat erkennisse d̄ tyran-
 nē/dz si vādē almachtige nemē sullen/ Sal hi vele
 hinderen hebbe/so sullen si des sweerts zjn/en sijn-
 nacomelingē en sullen n̄ vootē sat hebbe/sijn ou-
 uerbleuene sullen indē doot begrauen wordē/en
 zjn weduwē en sullen n̄ beweet wordē/Als hi gelt
 t̄samē brenct gelijc aerde/en bereyt cleeder als lijc
 so sal h̄t wel bereide/in aer die gerechtige salt aen
 trecken/en die ontfuldige sal dat gelt v̄deylen/hi
 timmert sijn huys als een spinne/en gelijc een be-
 waerder een sciere maect.

Als hē die rjckhe neder leyt / en sal h̄s met hē
 niet nemen/hi sal sijn ogen opdoen / en daer en sal
 n̄ sijn/ Deruaeruisse sal hem ouerualle als water/
 vrachs sal hē dat ontwed wech nemen/den oofkene
 wint sal hē wech boere/dat hi derwaerts vare/en
 tempeck sal hē van zjnd̄ plaecten driuen/hi sal so
 damge d̄nzen ouer hē brenge/en en sal hē n̄ spa-
 ren/hi sal moete h̄eden/en laten die geus die zjn
 h̄t waren/En sal ouer hē mette handen clappē
 en ouer hē rissen/daer hi gewest is

En beschriuinge en beuilinge des voorsichtic
 heits en vryjheits Gods. **Cap. xxvij.**

Mit sihet heeft zjn gangen/en t̄gout
 zjn plaecte daert groeyt. Mer brenge
 mē wt aerden/en wtē steenē smilt
 men Metael/ Der duyernissen sal im-
 mer teeniger tijt een eynde sijn/en ye-
 mant vint ymmer ten laetsten dat verborge. En
 sulcke beke sprinct daer wt / dat die daerom woo-
 nen/met boete daer ouer niet en mogen ghaen/en
 wert den lieden te hooch/en bloeyt daer hene. **M**ē
 brygt ooc hier onder wt der aerden/ daer nochtans
 bouenspise op wast/ Men vint Saphire op somni-
 ge plaecten/en aerde cluyten daer gout in is / Den
 pat geen vogel bekent en heeft / en geēs giers oge
 gheē. Die stoute kindere en hebbe daer niet op ge-
 tredē/en daer en is geen lecu op gegaē. **D**oc slaet
 men die hant af dē steē/en graeft die bergē omme.
 Men trect v̄ckē wt dē steenē/en al wat costelic is/

en siet niemants oge / Men keert den stroom des waters / ende brenget dat verborogen dat daer inne is aent licht

O Mer waer wiltmē wjshheit bindē / en waer is die plaette des vstaets / niemant en weet waerle leyte en en wert indē lāde d leuender n̄ geuondē.

Den afgront seyt / si en is in mi niet / en die zee seyt / si en is bi mi niet / Men en cander gheen gout om geuen / noch siluer ouer getwege om te betalen / Het en gelt haer n̄ gelijc Sphirijcs gout / oft costelike Onich en Saphir / Gout en Diamāten mach haer met gelijcken / noch om haer gulden cleynodi en wisselen / Amoth en Sabis en achtmen met / si is hoger te wegen dan peerlen / Topakus wt Moeren lant en wert haer met gelijc gescat / en dat aldsijnste gout en gelt haer niet gelijc

D Van waer coēt dan die wjshheit / en waer is die plaette des verstant / Si is verholen voor dē ogen als leuender / ooc vborge dē vogelē ons den hemel Die verdoemenisse en die doot seggē / Wi hebben met onsen oren hare gerucht gehoort / God wect den wech daer toe / en hi kent haer plaette / Want hi siet die eynden der aerden / en bescont al dat on d den hemel is / dat hi dē winde zjn ghebrecht soude make / en dē water zjn mate / Doen hi den regē oepert maecte / en dē donder en bliuē dē wech / doen sach hise / en verteldese / berepdesē en vātte / en sprac totten menschen / Siet / die vceest des HEEER d̄z is wjshheit en dat quaet te scouwē / dat is vstant

Job verhaelt sinē voores dē rustigē staet / en onscult / ooc die goede vvercken die hi gedaen heeft Dat. xxx. Capittel.

A **G**nde hiob voortuarende / hieft zj stēme op seggende / Oft ic waer als in dē voozledenē maede / inden daghen doen mi God be waerde / Doen zjn lichte ouer mijn hooft seene / en icht bi sinen lichte in duysternisse gine / gelijc ic was inder tijt mijn ioncheit / doe Gods verholensheit ouer minen huse was / doe die almachtige met mi was / en mijn knapen ronsom mi / doe ic mijn treden in vooter vreesse / en die steenē mi olie bloet gaten / doe ic wtginc totter poorten d stad / en men liet mine sitten opter strate bereidē / Doe mi die ionge gesellen sagē / en hen vslakē / en die oude voor mi opstonden / Doe die ouerste op hielden te spreken / en sette haer handen op haren mōt / Doen die stemme der princen haer inhieft / en haer tōge cleefde aent tgehemelte haers monts / Wāt welc oze dat mi hoorde / die pree s mi salich / en welc oge dat mi sach / dz getuiche dā mi / Wāt icht vlosse den armen bāden gecreisch / en den weese die greenen hulper en hadde Die segeninge des vlozēns quā ouer mi / en ic trooste dz herte d weduwen / Sberechticheit was mijn cleet dat ic aētroc / gelijc cenē roc / en m̄ recht was mijn eieragie / Ic was des blinden oge / en des lammen voet / Ic was een bād d armer / en welc sake dat ic niet en wiste / die ondersocht ic / Ich brack die kinnebactanden des ongerechten / en troc den roof wt ānen tādē / Ic dacht / Ic wil in minen nest versteruen / en mijn dāgen veel maken gelijc sant .

M̄ saet ghinck op bāden watere / en den dauwe bleef ouer minen oogst / Mine heerlicheit v̄meude haer voor mi / en minen voge vāderde hem in m̄

hāt / Men hoorde na mi toe / en swe gen / en v̄wach te na minen raet / Ma mine woorden en sprack niemāt meer / en mijn reden druypte op hen / Si wachtte op mi gelijc na den regen / en spat den haren in mōt open als na den auōt regen / Als ic te aenlachte / des si hen niet en vsagen / so rechte dz licht m̄s aensichtes haer hooft op / Als ic tot haren saken wilde comen so moest ic bouen sitten / en woode gelijc eē coninc on d creylichnechte / doe ic troostede die rou droegē

Dat hi vanden onwetenden ende slechten verscht si beclaecht hi Dat. xxx. Capittel.

A **B** **G** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z** **aa** **ab** **ac** **ad** **ae** **af** **ag** **ah** **ai** **aj** **ak** **al** **am** **an** **ao** **ap** **aq** **ar** **as** **at** **au** **av** **aw** **ax** **ay** **az** **ba** **bb** **bc** **bd** **be** **bf** **bg** **bh** **bi** **bj** **bk** **bl** **bm** **bn** **bo** **bp** **bq** **br** **bs** **bt** **bu** **bv** **bw** **bx** **by** **bz** **ca** **cb** **cc** **cd** **ce** **cf** **cg** **ch** **ci** **cj** **ck** **cl** **cm** **cn** **co** **cp** **cq** **cr** **cs** **ct** **cu** **cv** **cw** **cx** **cy** **cz** **da** **db** **dc** **dd** **de** **df** **dg** **dh** **di** **dj** **dk** **dl** **dm** **dn** **do** **dp** **dq** **dr** **ds** **dt** **du** **dv** **dw** **dx** **dy** **dz** **ea** **eb** **ec** **ed** **ee** **ef** **eg** **eh** **ei** **ej** **ek** **el** **em** **en** **eo** **ep** **eq** **er** **es** **et** **eu** **ev** **ew** **ex** **ey** **ez** **fa** **fb** **fc** **fd** **fe** **ff** **fg** **fh** **fi** **fj** **fk** **fl** **fm** **fn** **fo** **fp** **fq** **fr** **fs** **ft** **fu** **fv** **fw** **fx** **fy** **fz** **ga** **gb** **gc** **gd** **ge** **gf** **gg** **gh** **gi** **gj** **gk** **gl** **gm** **gn** **go** **gp** **gq** **gr** **gs** **gt** **gu** **gv** **gw** **gx** **gy** **gz** **ha** **hb** **hc** **hd** **he** **hf** **hg** **hh** **hi** **hj** **hk** **hl** **hm** **hn** **ho** **hp** **hq** **hr** **hs** **ht** **hu** **hv** **hw** **hx** **hy** **hz** **ia** **ib** **ic** **id** **ie** **if** **ig** **ih** **ii** **ij** **ik** **il** **im** **in** **io** **ip** **iq** **ir** **is** **it** **iu** **iv** **iw** **ix** **iy** **iz** **ja** **jb** **jc** **jd** **je** **jf** **jj** **jh** **ji** **jj** **jk** **jl** **jm** **jn** **jo** **jp** **jq** **jr** **js** **jt** **ju** **jv** **jw** **jx** **ji** **jj** **jk** **jl** **jm** **jn** **jo** **jp** **jq** **jr** **js** **jt** **ju** **kv** **kw** **kx** **ky** **kz** **la** **lb** **lc** **ld** **le** **lf** **lg** **lh** **li** **lj** **lk** **ll** **lm** **ln** **lo** **lp** **lq** **lr** **ls** **lt** **lu** **lv** **lw** **lx** **ly** **lz** **ma** **mb** **mc** **md** **me** **mf** **mg** **mh** **mi** **mj** **mk** **ml** **mm** **mn** **mo** **mp** **mq** **mr** **ms** **mt** **mu** **mv** **mw** **mx** **my** **mz** **na** **nb** **nc** **nd** **ne** **nf** **ng** **nh** **ni** **nj** **nk** **nl** **nm** **nn** **no** **np** **nq** **nr** **ns** **nt** **nu** **nv** **nw** **nx** **ny** **nz** **oa** **ob** **oc** **od** **oe** **of** **og** **oh** **oi** **oj** **ok** **ol** **om** **on** **oo** **op** **oq** **or** **os** **ot** **ou** **ov** **ow** **ox** **oy** **oz** **pa** **pb** **pc** **pd** **pe** **pf** **pg** **ph** **pi** **pj** **pk** **pl** **pm** **pn** **po** **pp** **pq** **pr** **ps** **pt** **pu** **pv** **pw** **px** **py** **pz** **qa** **qb** **qc** **qd** **qe** **qf** **qg** **qh** **qi** **qj** **qk** **ql** **qm** **qn** **qo** **qp** **qq** **qr** **qs** **qt** **qu** **qv** **qw** **qx** **qy** **qz** **ra** **rb** **rc** **rd** **re** **rf** **rg** **rh** **ri** **rj** **rk** **rl** **rm** **rn** **ro** **rp** **rq** **rr** **rs** **rt** **ru** **rv** **rw** **rx** **ry** **rz** **sa** **sb** **sc** **sd** **se** **sf** **sg** **sh** **si** **sj** **sk** **sl** **sm** **sn** **so** **sp** **sq** **sr** **ss** **st** **su** **sv** **sw** **sx** **sy** **sz** **ta** **tb** **tc** **td** **te** **tf** **tg** **th** **ti** **tj** **tk** **tl** **tm** **tn** **to** **tp** **tq** **tr** **ts** **tt** **tu** **tv** **tw** **tx** **ty** **tz** **ua** **ub** **uc** **ud** **ue** **uf** **ug** **uh** **ui** **uj** **uk** **ul** **um** **un** **uo** **up** **uq** **ur** **us** **ut** **uu** **uv** **uw** **ux** **uy** **uz** **va** **vb** **vc** **vd** **ve** **vf** **vg** **vh** **vi** **vj** **vk** **vl** **vm** **vn** **vo** **vp** **vq** **vr** **vs** **vt** **vu** **vv** **vw** **vx** **vy** **vz** **wa** **wb** **wc** **wd** **we** **wf** **wg** **wh** **wi** **wj** **wk** **wl** **wm** **wn** **wo** **wp** **wq** **wr** **ws** **wt** **wu** **wv** **ww** **wx** **wy** **wz** **xa** **xb** **xc** **xd** **xe** **xf** **xg** **xh** **xi** **xj** **xk** **xl** **xm** **xn** **xo** **xp** **xq** **xr** **xs** **xt** **xu** **xv** **xw** **xx** **xy** **xz** **ya** **yb** **yc** **yd** **ye** **yf** **yg** **yh** **yi** **yj** **yk** **yl** **ym** **yn** **yo** **yp** **yq** **yr** **ys** **yt** **yu** **yv** **yw** **yx** **yy** **yz** **za** **zb** **zc** **zd** **ze** **zf** **zg** **zh** **zi** **zj** **zk** **zl** **zm** **zn** **zo** **zp** **zq** **zr** **zs** **zt** **zu** **zv** **zw** **zx** **zy** **zz**

Want hi heeft sine pefe gespanē / en heeft mi verootmoedicht / en heeft mi een gebit inden mont gelept / ter rechter hand daer ic groende / hebbē si hen tegen mi geset / en hebben minen voet wt gestoten en hebben ouer mi enen wech gemact om mit te vderuen / Si hebben minen keiger ghebroken / het was hen so licht mi scade aen te doen / dat si geenen hulper daer toe en behoefden / Si sijn daer inne gecomen als tot eenen widen scaerde / en zjn sond o d̄manantie verberhts gevallen / Veruaren heeft hem tegen mi gekeert / en heeft mine v̄beit v̄uolcht gelijc den v̄nt / en gelijc een lopē dē walche m̄ salich eit . Mer n̄ stopte haer mine siele wt ouer mi / en den allēdigē tijt heeft mi gegrepe . Snachts wert mijn gebrente ouer al doozboot / en die mi sagen en gaē n̄ slapē / dooz die menichvuldicheit d̄ cracht werde ic am̄s en ands gecleet / en men gozdet my daer mede als in den hooftlop m̄s rocs / Men heeft mi indē d̄re c geterde / en gelijc geacht den stof en assten .

Koep ic tot v / so en antwoort ghi mi n̄ / trede ic ker voor / so en acht ghi op mi n̄ / ghi sst mi vādert in eenen grouveliken / en toont wven hate aen mi metter stercken wber hāt / Ghi heft mi op / en laet mi opten wit baren / en v̄snelct mi crachtelich / wāt ic weet dat ghi mi den doot sult ouer leueren / dz is dz gelette huis als leuend / Nochtās en sal hi de hāt n̄ v̄strecken int v̄seenhuis / en en sulsen n̄ cricken vā sinen v̄deruen / Ic weende yimmer ind̄ herō tijt en mine siele lāmerde v̄ armer / Ic v̄wachtede dat goet / en dat quade quā . Ic hoopte opt licht / en d̄y duysternisse quā . M̄ h̄ ingewāden keden en en bouden n̄ op / den allēdigē tijt heeft mi oueruallen . Ic gaē bedroeft / hoe wel ic niemāden tooznich en ben . Ic sta op inder gemeinten en creyche / Ic ben

een broeder d' slangen/ en een geselle d' skrupen.
 Mijne buyt ouer mi is swart geworden/ en mi ghe-
 beenten zijn verdoort/ Mine harpe is een clage ge-
 worden/ en mine pijpen een weenen

Job scriffte hē seluē die hoochste vromichz en on-
 scult toe/ en dat alleē wt dier oorſake/ d' d'z hi hont
 d'z wt Gods voorſichtichz en vville d' emēſce alle
 ſtraffingē en ongeual toecoēt/ n'z v'v'ſijn verdien-
 gē/ In die d'z ſo n'z en v'vare/ ſo hie Gods voorſich-
 tichz aē onsen v'v'erkē/ d'v'v'elc onmogelic is / e'ſ
 d' Godliker v'v'ijſh'z te na gaē soude Ca. xxxi.

I heb een verbont gemaect met mij-
 nen ogen/ dat ic niet en soude achten
 op een maecht/ Mer wat gheeft mi
 God te loone van bouen/ ende wat
 erkennisse die almachtige hand hoorch-
 ten/ En soude n'z billic die ongerechte sulc ongeluc
 hebbe/ en eē m'ſadige sulcke allendicheit liden/ en
 ſiet hi mine wegen n'z/ en tellet al mine gangē. heb
 ic gew'ndelt in ydelh'z/ oft heeft mine boet ghehae-
 ket tot bedroch. So weget mi op rechter wagen/
 ſo ſal God beuinden mine ghoetheit/ heeft minen
 ganc getwēken wt den wege/ en mijn herte minen
 ogen na geuolcht/ en is yet in mine handē vercleeft
 So moet ic ſapen/ en een ander etc dat/ en mijn ge-
 ſachte moet wt gewortelt werden

heeft hem mij herte laten verwecke tot eenē wi-
 ue/ en heb aen mijns naclē dore geloert/ ſoo moet
 mij wijf van eenē anderē geſcent werde/ en ander
 moeten beſhapē/ Wāt d'z iſe laſter en eē m'w'adē
 booz die rechter/ Wāt d'z ware eē vier d'z toittē ver-
 deruē toe v'v'int/ en alle mine in comen wt wortel-
 de/ heb ic v'v'acht d'z recht mijns knechts oft mijn d'
 maerten/ als ſi tegē mi twiſtedē/ Wāt wilde ic doe
 als God opſtaet/ oft wat soude ic antwoorde/ als
 hi beſoect/ En heeft hem ooc niet gemaect die my
 maecte in mijns moeders lichaem/ en heeft hē in-
 dē ihue eſſen alſo wel bereit. heb ic den behoouē
 de hare begeerte ontſeyt/ en die ogen der weduſcē
 laten verſmachten. heb ic minen bete alleen geten
 en en heeft die weelē daer ooc n'z af gheten/ Wāt
 van medeliden heb ic van mijn d' ionchreit op groot
 gehouden/ en van mijn d' moed' lichaem aen/ heb
 ic daer mede omme gegaan.

heb ic yemanden ſien vergaē/ d'z hi geen eede
 en hadde/ en den armē ſond' deek'el late ghaē. En
 hebben mi ſine ſidē n'z gelegent/ doe hi bandē veſſē
 mijn d' lammerē v'v'ermēt wert/ heb ic mine hāt aē
 die weelen geſlagen/ als ich mi ſach inder poorten
 macht te hebben/ ſo halle mine ſroudere hand ooc
 ſelen/ en minen arme v'v'roke hand p'ppen/ Wāt ic
 v'v'reeſde God/ als een ongeualle ouer mi/ en en cō-
 ſte ſinen laſte niet v'v'ragen. heb ic dat gout tot mij
 toeuertlaet geſtelt en tottē gheutclōpen geſeyt/ mijn
 trooft/ heb ic mi v'v'lijt/ dat ic groot goet hadde/ en
 mine hāt alderhādē v'v'wo'ue hadde. heb ic dat lich-
 te aengeſien als het clare lichtē/ en die mare als ſi
 bolle ginc/ heeft hem mijn herte heymelic late w'is
 maken/ dat minen mont mine hant cuſte/ Welck
 ooc een miſdaet booz den rechter is. Wāt daer me-
 de had ic verloochent God van bouen.

heb ic mi verblijt alst minen v'v'ant qualic ginc/
 en hebbe mi verheuen/ d'z hem o'geluc betrapt had-
 de/ Wāt ic en liet minen mont niet ſoudighen/ dat

hi jind' ſelen eenen bloec wenschte/ en hebben dte
 mannen mijnre woningen n'z moeten ſeggen /
 Wildet God d'z wi hā ſinen bleesch n'z v'v'laet en wer-
 den/ Die gaſt en moeste n'z buiten bliuen/ maer mi-
 ne duere dede ic den wandelaer open/ hebbe ic mi
 ne ſcalcheit als een menſch bedect/ dat ic heymelic
 mint miſdaet v'v'orge/ heb ich mi laten geu'v'v'elen
 door die grote menichte/ en die v'v'achtige d' maect.
 ſchappen mi af v'v'aert heeft/ Ich bleef ſtille/ en en
 ginc niet ter dueren wt

Wie geeft mi enen v'v'hoorder/ d'z die almachtige
 mijn begeerte v'v'hoort. Dat yemant een boec ſcrēf
 van mijn d' ſaken So wil ic op mine ſchoudere ne-
 men/ en mi geliick een croone omme binden/ Ich
 woude dat getal mijn d' gangen te kunnen geuenē
 geliē een v'v'orſte wilde ic daer v'v'ringen/ Al d'z mij
 land tegen mi cr'ſicht/ en ſine bozen n'z malcande-
 ren weenen/ heb ic ſine vruchten onbetact geten
 en den ackerlieden dat leuen ſuer gemaect/ ſo wat
 ſe mi d' h'ſelen booz tarwe/ en doornen booz gerſte

Ende hebben die woorden Job.
 Aengeſien dat Job altoos v'v'oom en onſculdich
 ſijn wil/ ſo worden ſine vrienden gram/ en verlarē
 hem/ En ander wort toornich op haer/ en hi meēt
 hi wilt verbeteren/ dar ſi vergeten oft verargers
 hebben

Dat. xxxij. Capittel
Oen hielden die drie mannen op Job
 te antwoorden ooc d'z hi hem booz ge-
 recht hielt/ Mer Elihu die ſone Sa-
 racheel v'v' Sus/ des geſlachts Nam-
 wert toornich op Job/ dat hi ſine ſie-
 le gerechter hielt dan God/ Ooc wert hi toornich
 op ſine drie vrienden dat ſi geen antwoort en bon-
 den/ en Job nochtans verdoemden/ want Elihu
 hadde gewacht/ tot dat ſi met Job geſproken had-
 den/ om dat ſi ouder waren dan hi/ daer omē doen
 hi ſach/ dat gheene antwoort in den monde d' drie
 mannen en was/ wert hi grē/ En alſo antwoorde
 Elihu die ſone Saracheel van Sus en ſprac

ic ben ionck/ maer ghi ſijt oudt/ daerom hebbe
 te mi vermit/ en geurēſt mine conſte te bewiſen.
 ic dachte laet die iaren ſpreken/ en laet die menich-
 te des ouder d'ōs wiſheit bewiſen/ Mer den geeft
 is inden menſchen/ en den adem des almachtighen
 maecte verſtandich/ Die meſters en ſijn die wiſ-
 ſe niet/ en die ouden en verſtaen dat rechte niet/
 Daerom wil ic ooc ſpreken hoorc nae mi toe/ Ich
 wil mine conſte ooc laten ſien/ ſiet ic hebbe gebept
 dat ghi geſproken hebt/ ic hebbe v'v' verſtant aenze-
 meret/ tot dat ghi der reden een eynde maecte/ en
 hebbe acht gebadt op v'v' Maer ſiet daer en is geen
 onder v'v' die Job ſtraffe/ ofte ſijnder reden ant-
 woorde

Ghifult miſſchien ſeggen/ wi hebben die wiſſe-
 heit geraect/ dat God hem verſtooten heeft/ en an-
 ders niemant/ Die reden en is mijns d'incs niet/ ic
 en wil hem ſoo niet nae wtter reden antwoorde/
 Och ſi ſijn v'v'laecht/ ſi en comen n'z meer antwoor-
 den/ ſi en connen niet meer ſpreken/ want ic dan v'
 heit hebbe/ ende ſi en conſten niet ſpreken/ want ſi
 ſtaen ſtille/ en en antwoorden niet meer/ wille ich
 doch mine deel antwoorde/ en wil mine cōſte be-
 wiſen. Wāt ic ben der reden ſoo vol/ dat mi den
 adem in minen buic be nauwet. Siet minen buyc
 is als den moſt/ die toe geklopt is/ d'ye d'ye meutte

Wat en soort/ Ic moet spreken dat ic adem hale/ Ic moet mine lippen open doen ende antwoorden/ ic en wil niemants persone aensien/ en en wil dat geen mensce te behagen spreken/ want ick en weet niet waert dat ick dade/ oft mi minen scapper ouer eenen cleynen tijt wech nemen soude.

Die gene die dit aehangsel gemaect hadde/ meēt dat vōd die mensce strafte om haer der sonden en misdaet/ mer als hi hem oormoedelic bidde/ so verhoort hise

A

Dat. xxxiii. Capittel.

Job hoort doch mine reden/ en aenmerct alle mine woorden/ Siet ic doe minen mont open/ en mine tōge spreket in minen monde/ Mine herte sal recht spreken/ en mine lippen sullen dat rechte verstant seggen/ Den geest Gods heeft mi gemaect/ en den adem des almachtighen heeft midat leuen gegeuen/ Cont ghy so antwoort mi/ treet mi gelijc onder die ogen/ siet ic ben Gods/ gelijc ghy zijt/ en wt siet ben ic ooc gemaect/ Nochtān ghy en derft voor mi niet verlicken/ en mine hāt en sal v niet te swaer zijn.

B

Ghy hebt gesproken voor minen ogen/ ic moeste die stēme vwer redē horen/ Ic bin reine en sonder misdaet/ onschuldich/ en en hebbe gheen sonde/ Siet hi heeft een sake tegen mi geuonden/ daerom achtet hi mi voor sinen vānt/ hi heeft mine voeten indē scōr gelet/ en heeft al mijn wegen beuāert/ siet en daer wt/ besluite ic tegē v/ dz ghy n̄ oprecht en zijt/ Want God is meers dā cē mensch/ Waer om wilt ghy tegē hē twisken/ dat hi geē rekenſcap en geest/ alle sijns doens/ Want als God yet eens hiet/ en salmen daer niet eerst na sien/ oft recht si.

C

Inden dome des geūchts inder nacht/ als dē slape op die liden bāt/ als si opt bedde slapē/ dāc opēt hi dat oore der lieden/ en veruāert se en onder wisse/ dāc hi den mensce vanden ongeluck soude heeren/ en bestermen hē voor oueruallen/ en spaten zijn siele voor die verderuinge/ en sine leuē/ dz het niet int gescutte en valle hi strafte hē met smerte op zijn bedde/ en al sine gebēte strēgelic/ Ende maert hē zijn leuen so tōgoede/ dz hē die spise grau wēt en sine siele datte geenē lust en heeft te etere/ Sij vleesch vdwānt datment niet meer en siet/ en sine beenen scōtē hē in stucken/ datmensce niet ghesien en ran dat sine siele totten verderuen genaket en sine leuen totten dooden.

D

Waert dat dan een engel/ een wt dypsendē hē voor terde/ om den mensce Gods gerechtichit te becondigen/ so sal hi hē genadich zijn en seggen/ hi sal verlost werden dat hi niet onderwaerts en vare in die verderuinge/ Want ic heb een verſoenin ge geuonden/ Sijn vleesch is op gelieft van pmen laet hē wēd comen totten dagen zijnd ioncheit/ hi sal Gode bidden/ die sal hē genade thonen/ en sal sine aensichte laet sien/ met vrechden/ en sal dē mēsc sine gerechtichait betalen/ hi sal voor die liede bekennen en seggen/ Ic heb gefondicht en misdaē en mi en is noch niet gelijc ghesiet/ hi heeft mine siele verlost datte niet in verderuinge en soude baren/ mer dat mijn leuen dat licht sien soude.

Siet alle dat/ doet God die werk met elken/ dat hi sine siele wederom soude halen. wt der vderuinge/ en verlicht hē met den lichte d leuend/ Den

merct hiob/ en hoort toe na mi/ en swijcht dat ick spreke/ Mer hebt ghy wat te seggen/ so antwoort mi/ Segt op/ siet ghy oprecht ic wilt gerne hooien/ Mer en hebt ghy niet/ so hoort toe na mi en swijcht ic wil v die wijsheit leeren.

En bevrijs van sulcker meeninghe/ maer niemant en meene/ dat hi vvil besluisē/ dat die bosen alleen gestraft v worden/ v vant dat selue heeft Job genoch beuelsen vallsch te zijn

Dat. xxxiiii. Capittel.

De Elyhu antwoorde en sprac/ ghy wijzen hoort mine redene/ en ghy verstandige merct op mi/ Want dat oore proeft die redene/ en die mont smaet die spise/ laet ons een oordele bekielen/ dat wi bekenen onder ons wat goet si/ Want Job heeft geleyt/ Ic ben gherecht/ en God weigert mi mijn rechte/ Ic moet liegen/ al hebbe ic recht/ en ben gequest van minen pisen/ hoe wel ick niet mer soude verdienst en hebbe/ wie is eē sulcke als Job/ die daer spottērie dinct als water/ en optē wech gaet mettē misdāgē/ dz hi wādelē soude mettē godlosen liede/ wāt hi heeft ghesiet/ Al ist dat yemat al goet is/ so en is hi nochtān vā gēdē vberden voor God/ hoort na mi toe ghy wile liede

Het si berte dat God godloos soude zijn/ ende die almachtige ongerecht. Mer hi loonet den mensce daer na dat hi verdienst heeft/ en raect elckē nae sine doene/ Sond twifel/ God en vdoemt niet/ en die almachtige en buyget dāt rechte niet/ wie heeft dat/ dat opter aerden is ghorvuerert/ en wie heeft dat gebeele aertrijc gelet/ waert dat hise hē onderwinde/ so soude hi alle geest en adem tot hē vergaderen. Alle vleesch soude tamen verghaen/ en dpe mensce soude weder tot asken werden.

Hebt ghy n̄ verstant so hoort dat/ en aenmerct die stēme mijnder redenen/ soude een daerom dat rechte vwingen/ dat hāt hatet/ en dat ghy stout zijt soud/ ghy daeromme den g. rechten verdoemen/ Soude eenen totten coninc seggen Selial/ ende totten volken/ ghy godlose/ die nochtān niet en aē siet den persone der volken/ en en kennet den heerliken niet meer dan den armen/ want si sijn alle sijn der handen werc/ haellic moeten die lieden keruē en ter middernacht verlicken en verghaen. Die machtige werden crachteloos werc genomē/ wāt sine ooghen sien op eens yegelijcken wegen/ en hi aenschouwt alle haer gangen/ Dact en is gheen dypsternisse noch doncherheit/ dat hen die misdadi ghe daer mochten verberghen/ want het en werct niemanden ghesadē/ dat hi teghen God rechte.

hi verdoeter vele die niet te tellen zijn/ ende stride andere in haere plaetse/ om dat hy barre werck kent/ ende keert se snachts om in/ dat si verlagen soudē werden/ hi werpt die godlose ouer eenen hoope/ daerment gheerne siet/ daeromme dat si hem niet nae gheuolcht en hebben/ ende en verſonden gheen van sinen weggen/ dat dat crifscen der armer tot hem moeste comen/ en hi dz crifscen der vhoeuender hoort. Als hi vjede gheeft wie wil verdoemen/ ende als hi dat aensichte verbercht/ wie wil hem aenschouwen/ onder die volken ende lieden. So laet hi dan regneren eenen bypoercht om vbol te vnauwen

Want ic dan van Gods wegen wtgesproken hebbe/so en wil ic v niet beletten/ En heb ics niet geraect so leert ghi mi dat beter/hebic onrecht ge handelt/ ic en wils niet meer doen. **M**er verwacht die antwoort van v/want ghi verwerpet al en ghi hebt begonst en ic niet/waer ghi nu wat so gheuet te hemmen/wijse heeden laet ic spreken/en eene wij sen man geue ic gehoore/Mer hiho sprac met on uerstande/en sine woorden en zijn niet cloet. **M**ine vader latet hiob geproeft werden/totten eynde toe/dacromme dat hi hem tot onrechten lieden keert/hi heeft bouen zijn sonden daer toe noch ge blasphemieert/dacromme laet hem tusschen ons geslagen werden en daer na teghen Gode met sinen woorden striden

Hi strafte Job om dat hi hem voor oprecht en onsculdich vet geest **Dat. xxxv. Capittel**

Gode Eihu antwoorde en sprac/ **A**ls het ghi dat voor recht dat ghi spreect ic ben gerechter dan God/Wat ghy segt wie gelt yet bi v/ wat helpt oft ic mi sonder sonde make / **I**ck wil v antwoorden met woorden/en uwen vriende met v. **S**chouwtet ten hemel en siet/en aenscoutbet dye wolcken dat si v te hoch zijn/sondicht ghi wat tot ghi met hem maken/ en of uwer misdact vele is/wat cont ghi hem geden/en oft ghi gerecht zijt/wat cont ghi hem geuen/oft wat sal hi van uwe handen nemen/Enen mensch gelijck als ghi zijt/mach uwe hoorheit wel yet doen/en enen mensche kinde uwe gerechticheit

Die selue mogen cristen als hen vele gewelts gesiet/en roepē ouer den arme der groten/die is daer na en vragen waer is God mijn scepper die den sanc maect inder nacht/die ons geleerdet ma ket dan dat bee opter aerden/en wijser dan die vo gelen ons den hemel/Maer si sullen daer oerdepen ouer den hoornoot en boosen/en hi en salse niet verhooren/wat God en sal dy ydele is verhooren en die Almachtige en sal nyet aen sien/Maer gi i segt/ghi en sult hē nē sien/Mer het is een oordede ouer hē/en v wacht zijns maer/ **O**ft zijn toornich eit so vollic niet en besoeft/en hē niet aē en neemt/dat so vele lasteren daer zijn/daerom heeft hiob si nen mont te vergeefs op gesperret/en geest hou te verantwoordinge wt met onuerstande.

En bevijs dat God niemant en strafte si si dy hijt verdient **Dat. xxxvi. Capittel.**

Eihu sprac voort segghende/ **D**er beyt mi noche en lustel/ **I**c wilt v te kenne geuen/Want ic heb noch van Gods wegen wat te seggen/ **I**c wil minne v skant verre halen / en minen scepper bewisen dat hi gerecht si/ **M**ine reden en sullen son der twifel niet valsche zijn/mijn vskant sal sond blec ke zijn voor v/Siet/God en verwerpt die machti ge niet/want hi is oock machlich van crachte des berken/ **D**en godlosen en behout hi niet/maer hy helpt den ellendigen totten rechte/hi en heert sine ogen niet vanden gerechten/en die coningen laet hi altoos opten trouw sitten/dat si hoch bliuen. **E**n waer geuangenē in stock en liggen/en ghebon den met stricken allendelic/ **S**o vercondicht bi hen wat si gedaē hebbe/en hare onduericht dat si niet ge

wekt omme gegaen hebben/en opent hen dat ooz totter castijende onderwijfinge en segget hen dat si hen vanden onrechte soudē bekeerē

Sijn si hem gehooft/ken/en dieneu hē/so sullen si in goeden dagen out werden/en met lust leuen/ **E**n hozen si niet so sullen si door die spies lopen/en vgaen cer sht ge waer worden/ **A**ls die grascap die ypocristen raect en cristen si niet/ als si geuangen ligen so sal haer siele met pinen steruen/en hare le uen onder die hoereerders/ **M**aerden allendigen sal hi tot zijnder alleuden vloffen/en den armē dat ooz openen in tribulacion/hisal v trecken tot dē widen haken v benauthheit/die gheenē bodem en heeft/ **E**n v tafele ruste hebben/ vol alles ghoets/ **M**er ghi maect die sake v godloser ghoet/dat haer sake en recht behouden wert / **S**iet toe dat v niet mistien onuerdulicheit betweecht en hebbe inder pinen/oft grote gescucken v nē ge buicht en heb vē **M**eint ghi dat v macht staende soude bliuen/sond tribulacie/oft enige stercke of vermoghen/ **G**hi en derft die nacht niet begeren om die lieden te ouer uallen in hare plaecte. **W**acht v en heert v niet totten onrechte gelijc ghi vā allēdicheit begōst hebt

Siet God is te hoch in zijn cracht/Waer is een wermaker gelijc hi is. **W**ie wil sine wech ouer hem besoeche/en wie wil tot hē seggen/ ghy doet onrecht/ **E**denet dz ghi hē were met en weect/ghē ljc die lieden singen/ want alle mensce sien hē/Die hede sien van verre/Siet/ **G**od is groot en onbekent/nemant en can tgecal zijn iaren anderssoeken/hi maect dat water tot kleinen druppelen/en drijft sine wolcken te samen tot regē/dat die wol ken bloeyen en drupen seer op die menscen/ **A**ls hi voornē die wolcke u te seozē/en sine deriele wech doet/siet/so breyt hi sine licht wt/ ouer die selue en de bedect die zee/van daer si coemt/wat aldaer vā mlt hi die lieden/en geest spise planteyt/hi hout de handē vo or en bedect dat licht/en gebiet hē dat we deromme/wie zijn vrient is / die can van hem seg gen/en die sine can seggen van hē die ouer hem is. **E**en beseruinge des gewalts Gods. **E**n een berispinge Jobs **Dat. xxxvij. Cap.**

Der afontkettet hem mijn herte / en beeft/hoort dat geluyt zijns stemmē en dat gespreke dat van sinen monde wtgaet/hi siet onder alle hemelen/en sine licht schijnet op die einden der aerden/ **H**a hē hommelet den donder/ en hi dondt met een groot geluyt/en als sinen dond ghehoort wert/en rannens niet ophouden/ **G**od dondt my sinendond grouwbekē/en doet grote dingen/en en weert nochtans niet bekent/hi spreket totten snee/so is hi bolliken opter aerden/en totten plaste gen so heeft die plaste gen dact mede macht. **D**er scri hinge coemt bi alle mēce/op dat de liede zijn were bekēnen soude/ **D**at wilt diere gaet in die holen en blifft in sijn plaecte. **D**ie supde coemt die tēpeest/en vānt noorde coude/ **V**ādē adē Gods toēst toēst en groot watere/also hi giet. **D**ie dicke wolcke tēpe dē hen/dat tet claer wredē soude/ en door den neuele breect sijn licht/hi heert die wolcke werbaerts hi wilt/dat si besieken alle wat hi ben gebiet op daer tricke/het si ouer een geslacht/oft ouer een lant/soomen hem ontfemherlich vint

Dit hoort hiob/laet ende begrijpt die wō
derlicheden Gods/weet ghi wanneer God sulcs
ouer hem bringt/en wāneer hi dat licht zijnd wolk
ken voort laet comen. Weet ghi hoe hen die wolc
ken wtskroien/weet ghi die volcomenheit der wō
deren en dz utre cleederē warm sijn/ als dylāt stille
is banden Suyden wint/ Ja ghi sult met hem dpe
wolcken wt breiden/die stercke sijn/ en aen te sien
gelijc den bodē/Toont ons wat wi hem seggē sul
len/want wi en sullens n̄ aenreicken vā duyster
nisse/Wie sal hem vtellē dz ic spreke/It dz yemant
spreec die wert vlonnen. Mē en siet yimmer dat
lichte n̄/ hi maect die wolckē wel claer/ en dē wit
wāypt/en maket claer/Want Noorde comt gout/
tot lof bandē vuaerlicken God/Mer den almach
tigen en mogen s̄ niet binden/ die so groot is van
cracht/want hi en sal van sinen recht en goet sake
geen rekenſcap geuen/ Daerom moeten hem die
lieden vreesen/en hi en vrees̄ geenen wīsen

Nāter wort God inghebracht sprekende wt den
tempeeste/tegen Job hem straffende/om dat hi te
veel ongerechts en skouticheits van zijnder voor
sichrichheit gesproken heeft/Dre als sommighe
meenen tegen Elihu tot Jobs bescerminge/ Est
in dese.iiij. cap.verhaelt hi die macht/voorsich
ticheit en wijsheit Gods

Cap. xxxvij

Die die h. C. H. antwoorde hiob/
wt eenē onbeder/ en seyde wie is die
die sine gedachten vbergen wt/ende
spreec also met onuerkande/ Sorde
utre lendenen als een man. Ick wil
v brage/legt op/ ghi zijt so cloec/Waer waert ghy
doen ic die aerde fundeerde/Segget mi/weet ghi/
wie hem die mate geset heeft/oft wie daer eē recht
snoer ouer getrocken heeft/oft waer op staen ha
re voeten geuesticht/oft wie heeft haer eenen hoo
steene geleyt/Doen mi die mozen sterren tlamen
loofden/ende alle kinderen Gods wychten. Wie
heeft die zee met haren dueren besloten/datse daer
wt vrac/gelije wt moeders lichaeim/doen ic se met
wolcken cleedede/en in scemeringe in gewonden
als in windelen/doē ic haer den loop vrac met mi
nen dāme en seldē haer grendelē en duere en sprac
Tot hier toe sult ghi comē/en niet vorder/hier sul
lē hen neder leggen utre skoute baren ofte golen.

Hebt ghi hi utber tijt den mozen geboden/en
der dageraet hare plaetse gewesē/dat die hoeckē
der aerden geuaert/en die godlose wt gesuddet sou
den werden/Den segel sal hē v wandelen als leem
datse staen sullen als een cleet/en dē godloosen sal
haer licht gekeert werden/en den arm der houerdi
ger sal gebroken werden/Sijt ghi inden gronde v
zee gecomen/en hebt indē voetskappē v diepten ge
wandelt/hebben haer des doots poorten opt open
gedaen/oft hebdi gesien die poorten der duyster nis
sen/ hebt ghi vernomen hoe vreet die aerde v.

Seekt te kennen/weet ghi dat al. Welc is dē wech
daer dat licht woont/en welke die plaetse v duys
ternisse v/dat ghi sine palen mocht afnemen/ en
mercken den padt tot sinen huysē/wilt ghi dat ghy
op die tijt geboren sout werden/ en hoe vele utber
dagen sijn souden

Sijt ghi gewest van daer den snee compt/ oft
hebt ghi gesien van waer den haghel come/die ick
hebbe verhouden tottē tijt der tribulatiē toe/ en

tottē dage des stryts/en ofloochs toe/ Doo/ welc
ken wech deylet hem dz licht/en op varet den oof
wint opter aerde. Wie heeft den plaetseegen sinen
loop wtgedeeft/en dē wech dē bhire en den donder
dat hi regent op dat lant/daer niemant en is/inder
woestmen daer geen mensce en is/dat het die her
eenlike plaetfen vervullet/en doet dat/ dat grasch
walleet/Wie is des reeghens vader/ wie heeft die
druppelen des dāus gegeneereet/ wt wiens lijf is
dat sich gogacn en wie heeft den rijm onder dē he
mel gewonnen/dz dat water vborzen wert als on
der steenen/en bouen die diepte sact. Cont ghi dē
bant v seuen sterren te samen gebijndē/ oft den bāt
des Sion ontbinden/Cont ghi die mozghē sterre
voort bringen/tot haer d tijt/ of den wagen aenden
hemel ouer sine kinderen voeren/ Weet ghi hoe dē
hemel te regeren is/ of condt ghi eene officie op hē
geleggen opter aerden

Cont ghi utber dond inden wolcken hooch op
geuoren/oft sal v die menichte des waters bedec
ken. Cont ghi den bliremen wt laten dat v henein
baren en seggē hier sijn wi/Wie heeft die wijsheit
int verborzen geleyt/wie heeft den gedachten ver
stant gegeuen/wie is so wijs dat hi die wolcken tel
len const/wie can die watercluyfen aen dē hemel
gestoppen/als dat stof begoten wert/dat het te ho
pe loopt/en die cluyten aen malcanderen cleuen.

Dat. xxxij. Capittel

Cont ghi der leeuwinnen haren roof
te iagen gegeuen/en dat wlt der leu
winnen vuullen/dat si in haer plaetse
nēd liggen/en rusten in dat hol/dat si
loeren/Wie bereypt den rauē die spij
se/als sijn ionghen tot Gode roepen/ en crischen
om dz si n̄ teten en hebben. Cont ghi dē tijt gesetē
als die steenbocken optē steenē baren/oft hebt ghi
gemeret/wanneer die hyten groot gaē. Hebt ghy
getelt haer maendē als si vol werdē/ of weet ghy
dē tijt/wanneer si bare. Si bulgen hen als si baren
en scoze hen/en late hare iongē wt/ hare iongen
werdē bet/en walleē daer wuit/en ghaē wt en en
comē n̄ wed tot hē. Wie heeft den woutesel so v
late gaen. Wie heeft die bandē des wildē ezels ont
loft diē ic dat belt tot eenē huysē gegheue hebbe/en
die woestine tot eenē woningē. hi bespot dat rum
moer v skade/dz poffen des driuers en hoorst hi n̄.
Hi scout nae die berghe daer sijn weyde is/en soert
waer het groene is.

Meent ghi dat dē een
hoze v sal dienē/en sal aen v erubbe bliuē/cont ghy
hem dat ioc aen enopē in utwē boze/ dat hi achter
v ploegē oft eere indē dalē. Muecht ghi v op hem
vlafē dz hi vele vmach/en sult hē late doē utwē ar
beyt. Muecht ghi hē betrouwen/ dz hi v utwe laet
weē vringe en in utwe seure vergaderde?

Die bederen des stryts sijn scoond dan die blo
gelē des reygghers oft spertwērs/als hi sijn eyeren in
die aerde laet/condt ghise wtgebuēden. hi vgetet
datse vtredeken mochtē woerde/en datse eē wilt dier
vzake. hi wert so hert tegen sijn iongē als oft si sijn
niet en wārē. Te vgeefs arbeyt hi sond vreesē/wāt
God heeft hem die wijsheit genomen/en en heeft
hen geen verstant mede gedeelt/ Inder tijt als hy
hooch varet/verhoghet hi hem ende bespot beyde
paert ende man

Dont ghi den paerde cracht geue/ oft sine hals
gecyeren met sinen biescen / cont ghi hen buaren
gelijc die sprinchanen/ Dat is pijs sinder nusen
wat buaerlic is/ het crabbet opten aertbodē/ en is
hzi met crachte/ en treect wt den gebarnaften te ge
moete/ het bespottet die bzeese/ en en verscricket
niet/ en en blucht niet/ vooz/ swuert al ist dat tegen
hem clinet dat coher en blicet beide spiele en schilt/
het dauert en raket en verberct dat laut/ en en ge
looft niet dat die trompette lydē/ als die trompet
te seer clinket/ spreket hui/ en riet den strjt vā ver
ce/ dat criscen der vorsten en puychen

Bliecht den sperbere door uwe verstant met si
ne bederen totten suiden/ Blicht de aern so hooch
wt uwen heucle / dat hi sinen nest inder hoochten
maect/ In steenen woont hi/ en blicet op die clippe
aen steenen en in baste plaecten/ Vā daer scouwet
hi na die spise en zijn ogen sien verre/ Sijn iongen
suppen bloet/ en waer een aes is daer is hi.

En die h. E. C. antwoorde hiob/ ende sprac/
Wie mettē almachtigen twilke wil/ en sout hē die
niz hi brengen/ En wie God berispet/ en soude die
niet antwoorde/ hiob antwoorde den h. E. C. en
sprac/ Siet ic hebbe geuloect/ wat sal ic antwoor
den. Ic wil mijn hant op uwen mont leggen/ Ick
heb eens gesproken daerom en wil ic niet meer at
woorden/ andertwet en wil ic nimmer doen

Dat. xl. Capittel.

Inde die h. E. C. antwoorde hiob/
wt eenen ontbere/ en sprac/ Godet
b lendenen als een man/ ic wil b dra
gen Seefte kenneu/ Sult ghi mijn
voordeel te nente doe/ en mi vdoene
dat ghi eechruerdich moecht zijn. En waert dat
ghi enen arm hadt als God/ en met gelijcker stem
men donderste als hi doet/ vciert b niz houacrdichz
en vheft b/ Cleet b looflic en cierlic. Strooit wt dye
fooznichheit uwer vvolpāheit. Wescout alle hooch
moedige en buychēle/ en maect die godlose duue
daer si sijn/ Scharltet samen ind aerden/ en vānc
hāre pronckerie int verborgen/ So wil ic v ooc ve
liden dat uwe rechter hant ghehpen can.

Siet den Behemoth/ dienic neffens b gemacft
heb/ sal hoy eten als een osse/ Siet/ zijn cracht is in
zijn lendenen/ en zijn v moghen inden nauel zijns
buiser/ Sinen sterk stemmet gelijc een cedere/ dye
aderen sinder manlicheit zijn vbert/ Sine knopē
zijn als metalen pipen/ Sine gebeenēn zijn als yse
ren klauen/ hi is dat beginsel v wegghen Gods die
hem gemacft heeft die gaet hē aen met sinen swere
de/ Die bergen dragen hem cruyden/ en alle wilde
dieren spelen aldaer/ hi leget ons den bossee vbor
gen/ in dat riet en sijn/ den bossee bedect hem met
zijn scaduwe/ en die beertwilghen bedecten hem/
Siet hi siet den strood in hem/ en en vmidt hem us
hi laet hem durckendat hi die Jordane wt wil sep
pen met sinen mōde/ Nochtās vaertna hem met
sijn eigenen ogen/ en door valstricken doozboort
men hem sinen nuese. Cap. xliij.

Ont ghi den Leuiathā getreken met
ten hengel/ en sijn tonghe met eenen
strie vatten/ Condē ghi hem enen rinc
in die nuese gelegghen/ en met eenen
prijem hem die kinnēbackens doozbo

ten/ Meint ghi dat hi v beel smeekens sal makē of
v flatteren/ Meint ghi dat ghi een vbont met hem
mocht maken/ dat ghi hem altoos tot enen knecht
sout mogen hebben/ Moocht ghi met hem spelen
als met enen vogel/ of hem uwen deernen binde n
Die geselschappen sullen hem ontfucken suiden/ dat
hi onder die coopliden gedeelt werde/ Condē ghi
dat nette veruullen met sijn huyt/ en die visioygen
met sijn hooft/ Als ghi v hant aen hem laet/ so ge
denc dat enen krejt si/ die ghi niet voluoere en sult
Siet sinen hoop sal hē faelgeren/ en sal opelic vsto
ten worden.

Als hi vberct werct/ en sal hi niet
so grouwelic sijn/ want wie is die mi wēdkaen cā
wie heeft mi wat te voren gedaen/ dat ict hem be
tale/ het is mine wat ons alle hemelen is/ Ick en
wil mi niet laten swigen sijn beden/ noch sijn mach
te noch sijn smeeken. Wie can hem sijn cleet vde
ken/ en wie darret vagen hem tussen die tanden
te grijpen/ Wie can die kinnēbackē sijns aensichts
open gedoen/ Sijn tanden skaen buaerlic rontsom
Sijn lichaem is als seiden/ bast en enge in malcan
deren/ Deen raect aen dander datter niet een lucht
ken tussen en gae/ deene hant aen dander/ en hou
den hen te samen/ datte niet van malcanderen ghe
daen en mogen werden/ Sijn snuyē is gelijc een
blinctende licht/ Sijn ogen sijn gelijc die oochsche
len der dageraet/ Wt sinen mont varen sachelen
en vterige vlander/ wt sinen nusen gaet rooc/ ge
lijc van heete potten en ketelen/ Sinen adem is
gloeyende colen/ en wt sinen monde gaen vlāne
hi heeft enen stercken hals/ en tis sinen lufft waer
hi yet verderct. Die ledematen sijns bleets hangē
aen malcanderen/ en houden vast aen hem/ dat hi
niet verberct en vbert

Sijn herte is so hart als enen steen/ en soe baste
als een stuc vanden ondersten molensteen/ Als hi
hem verberct so ontfetten hen die stercke/ en die ba
ren werden drooue/ Als men hen toe wilt met den
swerde so en roert hi hem niet/ oft met spiele/ ge
scutt en pāser/ hi achtet yet als stroo/ en metael
als Luyt hout/ geen scuttē en sal hem verriaghen/
Die singer steenen sijn hem als koppelen/ Die ha
mer achtet hi als koppelen/ hiespot die beuende
glauie/ hi can op serpe seeruen tiggē/ of leyf hem
opt serpe als opt vst/ hi doet dat die diepe zee siet
als enen pot/ En roeret in malcanderen gelijc men
een salue mengē/ Na hem lichtē den wech hi ach
tet die diepte als enen ouden grisen/ Opter aerden
so en is hi vniemant te geliken/ hi is gemaket son
der bzeese te zijn/ hi siet alle hoochte/ hi is een Co
ninc/ ouer alle kindereendes hoochmoets

Dat. xliij. Capittel

Inde hiob antwoorde den h. E. C.
ende sprac/ Ic bekenne dat ghst alle
bermoecht/ en geen gedachte en is v
verborgen/ het is een onbesonnen
man die sinen raet meynē te verber
gen/ darrum heb ic ontvāselē gesproken dat mi te
hoge is/ en dat ick niet en verlae/ soo verhoort n
laet mi spreken/ ic wil v vragen segt mi/ Ichebbe
v metter oren gehoort/ en mijn oge siet v nō oock
daerom besuldige ic mi nō/ en doe voete in stof en
in asse n

Dat boec Hiob

Also die **h. E. E.** dese woorden met Hiob gesproken hadde / so sprac hi tot Elphas van Thema / **Mijn** gramschap is ouer v berbolgen en ouer uwe twee vrienden / Want ghi en hebt niet recht van mi gesproken gheleijc mijn knecht Hiob.

Dus neemt u seuen barren / en seuen rāmen / en gaet henen tot minen knecht Hiob / en offert brantoffer voor v / ende laet minen knecht Hiob voor v bidden / Want ic wil hē aensien dat ic v met sien en late / hoe ghi locheit uedreuen hebt. Want ghi en hebt niet recht gesproken / gelijc mijn knecht Hiob.

Doe ginc wech Elphas van Thema / Bildad van Suah / en Zophar van Naema / en dede so hen die **h. E. E.** gesept hadde / en die **h. E. E.** aensach den persoon Hiob / En die **h. E. E.** keerde hem tot Hiob / doen hi voor zijn vrienden badt

Ende die **h. E. E.** gaf Hiob twee soudt alsobele als hi gehad hadde / En alle zijn broeders / en alle zijn susters / en al die hem te boren kenden / quamen tot hem / en aten met hem in zijn hūs / en keerden hen tot hem / en troosten hē ouer alle dat ouel dat die **h. E. E.** ouer hem hadde laten comen / en elc ghaft hem

eenen grooten / en een gulden cleynsoudt / En dye **h. E. E.** legen be Hiob hier na / meer dan te bojen / Also dat hi vercrech / beerthien dusent seapen / en ses dusent hemelen / en dusent ioc runders en duy-sent esch n. En hi crech seuen sonen / en drie dochteren / En hiet die eerste Femina / die ander Kesā / en die ander Kerenhapub / en so srouen vrouwen en werden niet geuonden in alle den landen als die dochteren Hiob / En haer vader gaf hem haer erfdele onder haren broederen.

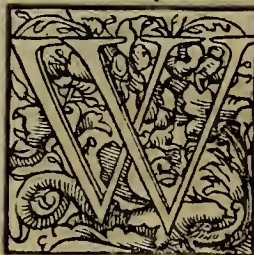
Ende Hiob leefde na desen hondert en beertich jaer / dat hi sach zijn kinder en houts hinderen / tot in dat vierde lide / En Hiob sterf oude en des leuē s lade.

Hier eyndet dat boec Hiob

Den Psalter

Den. I. Psalm David. Beatus vir.

Welhem die niet en wandelt inden raet v godlooser / noch en terdet opten wech der sondaren / noch en sittet daer despoters sitten

Maer heeft sinen lust in die wet des **h. E. E. E.**

en spracet van zijnder wet dach en nacht

Sie sal zijn als eenen boom geplātet aen die waterbeken / die zijn vrucht brengt tot zijnder tijt / En sijn bladeren en sullen niet verwelcken / en al dat hi doet / sal hem getuchen

Maer also / en sal den godlosen niet gaen / mer gelijc dat kaf / dat den wint verstroyt.

Daerom en sullen die godlose in dat oordeel nstaende bliuen / noch die sondacters in die gemeynte der gerechtiger.

Want die **h. E. E.** kent den wech der gerechtiger / Maer der godlofer wech sal bergaen

Den. ii. Psalm David. Quare fremuerunt.

Wer om rasen die heydenen / en die lieden spreken so te bergeefs / Die coningen inden lande rechten hen op / en die raetsheeren houde raet met malcanderen / Tegen den **h. E. E.** en sinnen gesallden.

Laet ons haer handen in stucken brycken / en haer seylen van ons woepen

Mer die inden hemel woont salse belachen / en die **h. E. E.** salse bespotten

Dan sal hi met hen spreke / in zijnder gramschap en niet sijn der verbolgentheit sal hise veruaren

Maer ic heb minen coninc ingeset / op mine heiligen berch Zion / Ic wil vander instettinghe prediken / die die **h. E. E.** tot my gheleyt heeft /

ghijst mijn sone/ie heb v heden gewormen.

Eische van mi/so wil ic v die heydenen tot een
erkenisse geuen/en der werelt einden/tot enen ey-
gendo/ghi sultse metten pieren septer in stucke slaē
gelike een potbaekers vat/sult ghise te stucke smide
So sijt nu doec ghi romingen/en laet v ondwij-
sen ghi richters inden lande

Dient den **hESE** met breefen/en v bliit v in
beuinge/Cust den sone dat hi niet toornich en wor-
de/en ghi den wech vliet/Want zijn toornich sal
haest aen bernen/wel allen die op hē betrouwen.

Den. iij. Psalm Dauid. Domine quid multi.

Eh **hESE** hoe zijn mijn vanden
so vele/en setten hen tegen mi
veel leggen mijnder sielen/bien
heeft geen hulpe bi Gode Sela

Maer **hESE** ghi sijt den schilt
voor mi/en die mi ter eeren sedt/en mijn hoofd op
recht.

Ic wil met mijnder stemmen den **hESE**
aenroepen/so sal hi mi berhozen/van sinen heilige
berge Sela

Ick lach en sloop/en ven ontwaect/Want die
hESE onthout mi

Ic en breefe mi niet/voor dusent hōdert voles
die hen rontsom tegen mi leggen

Op **hESE** en helpt mi mine God/Want
ghi staet alle mine vanden op die himnebacken/en
breec te stucken der godlofer tanden

Si den **hESE** staet die hulpe en v segeninge
ouer v vole.

Den. iij. Psalm Dauid. Cum inuocarem

Erhoort mi als ic roepe. God mij ge-
rechtich/ghi die mi troost in benaut
hy/sijt mi geradich en vboort mij ghe-
bet. Ghymannen hoe lange sal mij

eere te schanden werden: hoe langhe
wilt ghi dat onnutte beminnen/en na die luegenē
staen. Sela

Bekennet doch dat die **hESE** sine heiligen
wonderlic leyt/die **hESE** salt horen als ic hē aen-
roep. Weerl ghi gram so en sondicht niet/spre-
ket met utber herten op vben leger/en wacht Se-
la. Offert rechte offerande/en hopet op dē **hESE**

Biele segghen wie toont ons wat goetis/
Maer **hESE** verheft ouer ons dat lichte dijns
aensichts. Daer mede ghi bliscap geeft in mijn
herten/Maer si werden groot als si corē en most
voor hen hebben. Ic wil ghehele met vreden
liggen en slapen/want ghi **hESE** alleen laet
mi seker woonen

Den. v. Psalm Dauid. Verba mea auribus

Eh **hESE** verhoort mijn woorden/aē-
meret mine redene. Hebtachtin-
ge op mine crisen mine coninch en
mijn God/want ic wil voor v bede
hESE smorgens wilt mine se-
me horen/des smorgens wil ic my

stricken en aensrouwen. Want ghi en sijt niet
en God/dien ongodlick wesen bebaecht/Wat
boosch ic dat en bliit voor v niet. Die dulle en
sullen niet ter den voor vben ogen/Sijt sijt biant
allen misdadigen. Ghisult die luegenaers be-
doen die **hESE** heeft een vereylen aenden bloet-

gerigen/en sealcachtigen. Mer ic wil in v hu-
gaen op uwe grote barmherticheit/en aenbeden
tegen uwen heiligen tempele in uwer breefen.

hESE leyt mi in uwe gerechtigheit/om mijn
der vanden wille/recht uwen wech voor mi

Want in haren mont en is niet gerechts/hare
binnenste is ydelheit/hare liake is een open graft
met haren tonghen staeteren si. Besrudichse
God/dat si vallen van haren booznemen/skootse
wt om haerder groter ouerterdinge wille/Want
si zijn v ongehoorsaem. Laesse hem verbliden
alle die op v betrouwen/erwehe laesse gloriēren/
want ghi bescremtse laet vrolic zijn/alle die uwen
name beminnen Want ghi **hESE** sult die ge-
rechtige segenen/Wie gonst sake met enen schilt
omringen.

Den. vi. Psalm Dauid. Domine ne in furore.

Eh **hESE** en strafte mi in uwer
gramscappen/en en castijt mi niet in
uwer verbolgentheit **hESE**
sijt mi genadich/want ic ben vrolich

heipt mi **hESE** want mijn ghe-
beuten zijn verstrict/en mine siele is seer vbaecht

Ech ghi **hESE** hoe lange. Keert v **hESE**
en verlost mine siele/helpt mi om uwer barmhert-
ticheit wille. Want inden doot en gedmetmen
ws met Wie wil v inder hellen dancken. Ick
heb gearbeit met minen sichten/Ic doe mijn bed-
de swemmen den geheelen nacht en make minen
leger met minen tranen wecke. Mine gedaen-
te is verandert van gramscappē/en is out getvor-
den/want ic aen alle siden benaut werde. Wie-
ket van mi alle quaetdoenders/Wat die **hESE**
heeft die stemme mijns weenens gehoorst. Die
hESE heeft mijn snecken gehoorst. Die **hESE**
heeft mijn gebet ontfan. Alle mine vian-
den moeten hen seamen en vernaren/hen omlic-
ten en seamen onuer huets.

Den. vij. Psalm Dauid. Dne deus

Ev **hESE** betrouwe ic mij God
helpt mi van alle mine vuolgers/en
vloeset mi. Dat hi nu als enen lecu

we mijn siele en grijpe/en vshoze
om dat geē vloeset daer en is. **hESE**
mijn God heb ic sules gedaen/en is onrecht
in minen handen. Heb ic quaet geloont die vrede
de met mi hadden of mine vanden sond saecke wt
getrocken. So beeuolge mijn biant mine siele
en grijpse en vterde mijn leuen in die aerde/en leg-
ge mine eere inden stof/Sela. Staet op **hESE**
in uwer grafscap/vheft v ouer die verbolgent-
heit mijnre viandē/en vbreect mi dat ordeel/dz ghi
gebode hebt. En laet haer die gemeente v liede
ront v v gaderē/en count om d seluer wille weder-
opwaerts. Die **hESE** ordelt dat vole/ord-
deelt mi **hESE**/na mijnder gerechtigheit en goet-
heit. Laet d godlofer boosheit een eynde werde
en vorderet die gerechtige/Want ghi gherechtich
God proeft die herte en merē. Mine seil is van
Gode die dē oprechtige vā herte helpt. God is re-
recht richter/en es God die dagelies drecht
En wultmen hē niet bekerē/so heeft hi zijn sweere
gewettē/en sinen voge gespannen en mick et.

En heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

en heeft daer op geleyt doodlic gheschut sine

pñlen heeft hi bereypt om te vernen. Siet die heuet quaet inden sin/ met ongeluck is hi beuucht/ maer hi sal missen. Hi heeft eenen cuple ghegrauen en wt genoert/ en is in dat gat geuallen dat hi gemaect heeft. Sijn ongeluc sal weder op sinen kop comen/ ende sine boosheit op sine voozhoofballen. **Ic dancke den h. E. E. om zijnder gherechticheit wille/ en wil louen den name des h. E. E. des alderhoochsten.**

Den. iiii. Psalm Dauid. Domine deus

H E. E. onse heerscapper hoe heerlich is uwen naem in allen landen daer. men v danct inden hemel.

Wt den monde der ionger kinder en sijngebellinghen/ hebt ghi een macht bereypt/ om uwer vianden wille dat ghi sout wichten den viant en vracgierigen. Want ic

B al sien die hemelen uwer vingeren were/ Die manne en sterren die ghi bereypt hebt. Wat is dese mensch dat ghi zijns gedinct/ en des menschen so dat ghi op hem siet?

Ghi sult hem een weinich laten deruen aen God/ mer niet eeren en vereringe sult ghi hem cronen. Ghi sult hem tot enen here maken ouer uwer handen werken ghi hebbet aliet onder sine voeten gedaen.

Scapen en ossen altemale/ Daer toe oec die wilde bieren Die vogelen onder den hemel/ en die vissken inder zee/ en wat doozwandelt die wegen inder zee.

h. E. E. onse heerscapper/ hoe heerlich is uwen name in allen landen

Den. ix. Psalm Dauid Confitebor tibi

I wil den h. E. E. dancken banghe heelder herten/ en wil alle uwer wonderen vertellen. **Ic wil mi verbliden en vrolic sijn/ en louen uwen name ghi alderhoochste.**

Dat ghi mine vianden achterwaerts gedreuen hebt/ si sijn geuallen en vergaen vooz b aensicht. Want ghi hebt mijn recht en sake voluoert. Ghi sattet opten stoel een gherecht richter. Ghi hebt die heydenen gestouden/ en die godlose vdaē ghi hebt haren naem wtgedaen alsoos en ewelic.

Die sweerden des viants hebben een eynde. Die steden hebt ghi omgekeert/ haer gedachtenisse is vergaen met hen. Maer die h. E. E. blijft ewelic/ hi heeft sinen stoel bereypt totten oecdele.

En hi sal daertrijrecht oecdeelen/ en die lieden oprechtelic regeren. En die h. E. E.

B is des armen bescutsel/ een bescutsel inder tijt v beuauheit. Daerom sullen op v hopen die uwe naem kennen/ want ghi en verlaet niet h. E. E. die v soecken.

Tooft den h. E. E. die tot Zio woont Vercondicht onder v lieden sine doen. Want hi gedinct en vraccht na haren bloeden/ hi en vergeet niet des screpens der armer.

Sijt mi h. E. E. genadich/ Venket mine allendicheit o der den vianden/ Ghi die mi verheft/ wt die poozten des doots.

Op dat ic vertelle alle uwen prijs in die poozten der dochteren Zio/ dat ic vrolic si in uwe salicheit. Die heydenen sijn verloncken inden cuple die si gemaect hebben/ haren boet is geuangen int nette dat si gestelt hadden.

Die h. E. E. is bekent dat hi recht doet/ die godlose is bestrickt inden werken zijnder handen. **Sela**

Die godlose moeten ter heilgen geheet werden alle heydenen die Gods vergeten

Want hi en sal des armen niet so gebelic vergeten/ en den hoop der allendiger en sal niet ewelic verlozen sijn.

h. E. E. staet op/ dat die menschen douerhandtzen en crige/ laet alle heydenen vooz b geozdeelt werden. h. E. E. sattet hen enen leeraer/ dat die heydenen bekenen dat si menschen sijn. Sela.

Den. x. Psalm Dauid. Ut quid dñe recessisti

H. E. E. waerom trect ghi so berde/ vbercht v totter tijt der noot/ Als dye godlose douer hant neemt/ so moet hē die arme liden. Si bedriue hare moet wille so si dat vooznemen.

Want die godlose beroemt hem alsoot hē lust en die gierige legent hem seluen en lastert de h. E. E. Om dat die gramscap des godlosen boort gaet so en vraccht hi na niemanden/ al sijn opsette sijn sonder God.

Hi driest sijn doen alsoos/ v oozdele sijn hoch van hem/ hi gaet vredeleic met sinen vianden om hi sprecht in sijn herte/ ick en sal nimmermeer om gestoten werden/ het en sal genen noot hebbe.

Sinen mont is vol bloeckene/ hals en bedrochs onder zijnder tongen is moepce en arbeyt.

Hi sit op die lage in die houen/ hi verborcht de ocsudige heumelic/ sine ogen hebben archi op de armen hoop.

Hi loeret int verhozen/ gelijc eenen leuue in dat hol. Hi loert dat hi den allendigen soude vaen en vaen hem als hi hem in sijn nette trect.

Hi laet neder en cromt/ en vellet den armen hoop met zijnder macht.

Hi sprecht in sijn herten/ God heuet v geten/ hi heeft sijn aensicht verborge. Hi en siets n meer staet op h. E. E. God/ verheft v hande/ en v getet der allendiger niet.

Waerom soude die godlose God lastere en seggen in sijn herte. ghi en vraccht niet daer na.

Ghi siet immer/ want ghi aenscouwet die allen dicheit en dat rimmer/ dat v in die hant ghegheuen soude werden/ Den armen hoop salt v op gheuen ghi sijt der weesen helper.

Biehet den arm des godlosen/ en soect de quaden/ so en salme sijn godloos wesen n meer bunde.

Die h. E. E. is conine altoos en ewelic/ ghy heydenen sult wt sinen lande vergaen.

h. E. E. ghi hooft dat verlangen der allendiger haer herte sal hem richten/ datter v oze op merche.

Dat ghi recht doet den weesen en armen. Dat die mensche niet meer quellie en si opter aerden

Den. xi. Psalm Dauid. In domino confido.

G. betrouwe op den h. E. E. hoe segt ghi dan tot mijn der sielen dat sy soude bliegen gelijc enen vogel op uwe bergen.

Want siet die godloose spannen den boge/ en leggen haer pñlen op die pelse/ omme daer mede te scieten int doncliet/ op die ghene die oprecht sijn van herten.

den Souter dauid

Want si hebben dat fundament om ghetrocken
Wat sal die gerechtige daer toe doen

Die **h. e. s.** is in sine heilige tēpele / des **h. e. s.**
h. e. s. stoel is in de hemel. Sine ogen sien daer op /
sine oogstelen proeuen der menschen kinderen

Die **h. e. s.** proeuet den gerechten. Sine siele
hatet den godlosen / en die daer boosheit bemint

Hi sal ouer die godlose late regene / stricke / vier /
solter / en wit des oveds / sal hi hen uersiche te loue

Die **h. e. s.** is gerecht en bemint gerechtich /
Daer o d' haer aēchte vrouwe op d' daer recht is

Den. xv. Psalm Dauid. Saluum me fac.

Help **h. e. s.** die heilige hebbe afge-
nome / en d' gelouiger is luttel gewor-
den ons die kinderen s' menschen.

Deene spreect metten anderen on-
nutte dingen / en spreken flatteringē
met oneenigen herten

Die **h. e. s.** roede wt alle flatteringhe / en d'ye
tongue die daer s'outheit sprekhet

Die daer seggen onse tonge sal douerhant heb-
ben / ons behoot te spreken / wie is onse heere ?

Wat dā die allendigen v'stoort zyn / en die arme
suchten / wil ic op seyt die **h. e. s.** / ic wil een salich
eit oprēchten / die getroostelic daer inne hādels sal.

Die redenen des **h. e. s.** s'ijn louter gelick
hoor / bierc siuec / in aerdenē tēple geproeft seue werc
S'ij **h. e. s.** wilsse bewaren en ons behoede
hoor dat gesachte eewelic.

Daer zyn godlose als en om **h. s.** ons die kinde-
ren der menschen / die bose werden verhoget

Den. xvi. Psalm Dauid. Usquequo dñe

h. e. s. hoe lange wilt ghi mins soo
zeheelic vergeten hoe lange vbercht
ghi v aēchtic hoor mi ?

Hoe lange sal ick raet soecken in
m'ijnder sielen / en rouwe draeghen in
m'ijns heren / hoe lange sal hē die viant onder my
verheffen.

Wenscoute doch en v'hoort mi **h. e. s.** mij **h. s.**
berliche mijn ogen dat ic niet inden doot en slape

Dat mijn viant hē niet en beroeme / hi is m'ijns
machlich geworden en mine wederpartiders hen
niet en verbliden dat ic om gestoten si.

Mer ic hope op uwe goetheit / m'ijn herte ver-
blijt hē van uwe salicheit

ic wil den **h. e. s.** singen dat hi mi weder op
geholpen heeft.

Den. xvii. Psalm Dauid. Dixit insipiens

Hoe sotten spreken in haren herte / het-
en is geen **h. s.** / si sijn verboruen en
afgruelic geworden in haren doene /
daer en is geene die goet doet.

Die **h. e. s.** sach handen hemel
op die kinderen der menschen dat hi sien soude / oft
yemant verstandich ware en na **h. s.** draechde

Maer si waren wtgeweken / en al te samen on-
duechdelic / Daer en was geene die goet dede dooch
niet eenic.

En willen die quaetdoenders dan niet beken-
nen / die mijn volc vblinden / dat si maer tēte en heb-
ben / Den **h. e. s.** en aenroepen si niet.

Maer bresen si. Want **h. s.** is viden gesach-
te der gerechtigher. S'ij hebt des armer raet be-

Den xvij Psalm

scimp / dat **h. s.** sine toeuertlaet is.

Wie sal **h. s.** tot **h. s.** helpen. Als die **h. e. s.**
zins volcs geuangenisse omkeere sal / so sal **h. s.**
vrouc zyn / en **h. s.** hē verbliden

Den. xv. Psalm Dauid. Dñe quis habitabit

h. e. s. wie sal in utben tabernacule
woone / wie sal op utben heiligen ber-
ge bliuen ?

Die sonder smette ingaet ende
doet recht / en sprekhet die waerheyt /
wt der herten

Die niet zinder tonge niet en achterclapt / en
sinen naesten geen leet en doet / en tegen sinen nae-
sten geen smaet op en b'engt

Verachtet zyn voor hē die onduechdelike s'iet
hi ecreet die den **h. e. s.** bresen

Die daer sinen naesten weccret en en verande-
res niet.

Wie zj gelt niet op woelker en geeft / en en neet
geen gesincken ouer den onsculdigen. Wie d' d' d'
doet sal wel bliuen

Den. xvii. Psalm Dauid. Conserua me deus.

Bewaert mi **h. s.** / want ic betrouwe
op v / ic heb gesit totten **h. e. s.**
ghi zyt die **h. e. s.** / ic en heb niet
goets bi v.

Alle minen lust is aen die heiligen
die opter aerden zyn / en aen die gelike

haer d' afgode zyn vele geworden / na dien haeste
si. ic en wil d' geen d' die hande bloede zyn / dranco-
fer niet offere / noch hare naē in mine mot hoeren.

Maer die **h. e. s.** is mijn goet en mijn deele /
ghi onderhout mijn erfdeele

Dat lot is op mi geuallen opt lieflicke / mi is ee-
scoon erfdeele geworden

ic wil den **h. e. s.** louen die mi berade heeft
Soe hebben mi mine nieren snachts gesacht
ic heb den **h. e. s.** altoos voot ogen. Wat hy
is mi ter rechter hant / daer o sal ic wel bliuen

Daer o verblijt hē mijn herte / en mijn heete / en
mijn eete is vrolic / Soe sal mijn vleesch seker ligge
Want ghi en sult mine siele niet ind' helle laten /
en niet toe laten dat die heilige den putte sie

S'ij sult mi condit doen den wech totten leuen /
hoor v is bliscap plantep / en lieflic wesen tot uwer
rechter hant eewelic

De. xvij. Psalm Dauid. Praudi dñe

h. e. s. hoor die gherechticheit merct
op mine roepen / verneest mijn ghebet
dat niet wt valcken monde en gaet.

Laet mine ordeel van v wēgaē / laet
utbe ogen sien wat recht is

S'ij hebt mijn herte geproeft / en des nachts be-
socht / en hebt mi geloufeert / en niets geuonden / ic
heb hoor mi genome d' mine mot nzen sal ouer tre-
den. ic heb mi bewaert in d' woorc uwer lippen
hoor mēsten weccet op den wech des rouers.

Behoudt minen ganc op uwe voetpaden / d'z mi
ne stappen niet en slippen

ic roepe tot v **h. s.** dat ghi mi wilt verhoeren /
Reicht uwe oren tot mi hoorc mine rede

Bewijs utbe wonderlike goetheit ghi salich-
maker / der geender die v betrouwen / tegē die die-
hen tegen uwe rechte hant setten

Wraect mi gelijc enen oochappel in die oge/
velcermt mi onder die scadure dijner bloelen.

Voor die godlose die mi versto: en voor mine bi
anden die alom na mine siele staen

O Sij hebben hen met haren vette besloten/ Sy
spraken met haren monde stoutelic.

Waar wi gaen so omringen si mi/haer ogē rech
te si der waerts/dat si ons ter aerde soudē buggen.

Hi is gelijc als enen leeuwē/ die dē roof begert
gelijc enen iongen leeuwē die in dat holle sidt

D h. E. E. Raet op/ verwerdicht hem/ en veroot-
moedicht hem/ verlost mine siele vanden godlosen
met uwen sweerde

Vādē liedē uwer hāt/ vādē liedē dees leuē/dye
welcke hare loō hebbē in hare leuē/ dē welckē ghy
dē buie bullet met uwe/ scaet/ die daer hinderē plan
teyt hebbē/ en late haer ouerschot haren iongeren.

Maer ic wil v aenstijn scouwen in gerechtigy/
Ic wil sat werden als v beelt ontwaect.

Den. xviij. Psalm Dauid/ doen hi verlost was
vander hant Saul. Viligam te domine

A ben dy vrienthout h. E. E. mij ker
te h. E. E. minen steen/ mij volwerē
mine vloster mine God/ mine vastich
eit op die ic becrouwe/ Mine seult/ en
hoorne mij salicheit/ en mij velsudiel

Ic wil den h. E. E. aenroepen/ met louen/ so
werde ic van minen vianden verlost.

Want die pinen des doots omuingen mi/ en die
beken Schial veruaerden mi.

Die pinen der hellen omuingē mi/ en des doots
noot verwerdichde mi.

Wāneer mi bāg is so roepe ic dē h. E. E. aē/ en
erisce tot minē God/ so vhoort hi mine stemē vā si
nē heilige tēpel/ en mī gelstey cōt voor hē tot sine
oren. Die aerde heefde en wert verrecht en die
fundamenten der bergen seerden hen en beefden
doen hi too much was.

Dampe ginc op van zijnder nuelen en verlin-
dende viere van sinen mōde/ colē acultaliē daer af
hi neichde den hemel en daelde daer af/ en sche
meringe was onder sine voeten

En hi steech op den Cherub en vloech/ Ende hi
dreef op die vederen des wints

Hi bedecte hē met dypsternisse rontom tot zijnd
tenten/ met dypstere water inden dicken wolcken.

Sine wolcken bergingen vā sinen seijnsel/ voor
den hagel en biereolen.

En die h. E. E. donderde inden hemel/ en dye
hoochte liet wt sinen donder/ hagel en biereolen.

Hi scoot sine pilen en stroeyde wt/ hi liet seer
blitremen en veruaerde se

Daer sachmen watergoten/ en die fundamētē
des eertrēer worden geoyent/ h. E. E. van uwen
schelden/ vanden aeme en luyuen uwer nuelen.

B hi seynde wt vander hoochten/ en haelde mi/
en troe mi wt groten wateren

Hi verlost mi van minen stercken vianden/ vā
minen haters die mi te machtich waren

Die mi verwerdichden ter tijt mijns ongeuels
en die h. E. E. wert mijn toerlaet.

En hi leyde mi wt in dat ruymē/ hi trachtet mi
wt want hi hadde lust tot mi.

En die h. E. E. sal mi lonē na mijnē gerechtigē

heit/ hi sal mi betalen na die reinichy mijnē handē.

Want ic heb die wegen des h. E. E. verwaect
en en ben niet ongodlic geweest tegen minē God

Wāt alle sine rechte sijn voor mi/ en sine ledē en
werp ic nū van mi. Maer ic wil sond smette vī
hē sijn en mi behoeden voor mine sonde.

Daerō sal mi die h. E. E. vgelde na mijnē gerech
tichy/ na die reinichheit mijnē handen voor sine ogen

Hi den heiligen sult ghi heilich sijn/ en biden on
beuelctē sult ghi onbeuelct sijn/ en biden reyne sult
ghi rein sijn/ en biden vkeerden sult ghi verkeerē sijn

Wāt ghi sult dē alcdigē volc helpē/ en die hoge
ogē vnedere

Wāt ghi vlicht mī keerse/ die h. E. E.
mijn God sal mine duisternisse licht maken

Want met v can ic oploochs volc vslaen/ en mī
minen God ouer die mueren vringē

Gods wegē sijn onbeuelct/ die redene des h. E.
E. E. sijn doolouctē/ hi is enē seilt alle die hē ve
trouwe

Wāt waer is een God sond dē h. E. E.
oft een sepper sond onsen God? God heeft mī
omgordet met cracht/ en heeft mine wegē onbe
uelct gemaect.

Hi maect mine voete gehijck den
herten/ en stellet mi op mine hoochte.

Hi leert mine hāt stride/ en leert mine arm den
skalē hoech sijnē

En geest mī dē seilt uwer salich
eit/ en uwe rechte hāt sterct mi/ en als ghi mī voot
moedicht so maect ghi mī groot.

Hi maect on
v mī ruimte te gaē/ dy mine knockels nū en swipere

Ic wil minē vianden na iagen/ en aengripenē
en nū om keeren tot dat ic se verdaen hebbe.

Ic wille te stucken naē dāse nū bliue en sullē/ si
moete onē mige voeten valle.

Hi sult mī wa
penē met sterctē toffe strijē/ Want ghi sult onē mī
werpen/ die hen tegen mī sette.

Hi gheeft en
mijn viandē in die blucht/ dat ic mī haters vstorie.

Hi riepe/ maer daer en is gērn hulper toffe h. E.
E. E. maer hi en antwoorde hen nū.

Ic wille te
suchen stoten gelijc stof voor den wint/ Ich wille
wech werpen gelijc dat lijck opter straten.

Hi sult mī vanden hūfachtigē volch helpen/ en
tot eē hooft onē die heidene setten/ Een volc dat ic
niet en liende sal mī dienen.

Het hooft mī met ge
hcorlamen ozen/ Maer die vīde kinderen verloo
genen mī.

Die vīde kinderen sijn betroudet/ en
sullen bincken in haren banden

Die h. E. E. leest en mīn sepper si geloof/ en die God mijnē
salicheit sal vbeue werde.

Die God die mī vīa
ke geest/ en vwinget die wolcken onder mī

Die mī vloet vā minē viandē/ En vhoget mī wt
den genē die hen tegen mī setten/ Hi sult mī vādē
quellicken helpen.

Daerō wille v dancken/ h. E.
E. E. onē die heidene/ en dīnē naē lof singē

Die de
grote salichy betwiset sinen conie en ontfarmhertich
eit doet aē sine gelaidē Dauid/ en sine sade ewelic

Den. xix. Psalm Dauid. Sienarrant

O Je hemelen vertellen die eere Gods
en dat firmament berecondicht sijn
vanden werē. Euen dāch segget

den anderen/ En dē enen nacht doet
het cōt den anderen

Het en is gēn
sprake noch redene/ daer mī haer stemē niet en ho
re.

Maer te chsnoet is wt gegaen mī allen lā
de/ ende hare redene aender werelt eynde/ hi heeft
der sonnen een wooninghe inden seluen ghe-

maect. En die selue gaet daer wt/ gelijc een
byydegom wt zijnder camer/ en is vrolic als een
ruele/ om den wech te lopene Si gaet op aen
deen eynde des hemels / en loopt omme tot wech
Aen dat selue einde/ en daer en blijft niet booz haer
der hitten verborzen Des h. E. E. A. wet is
ombeulect en vermaect die siele/ Oec getuygenis
se des h. E. E. A. is seker/ en maect wijs die dwa-
sen Die rechten des h. E. E. A. sijn recht/
en verbliden dat herte/ die gebode des h. E. E. A.
sijn louter/ en verlichten die ogen. Die vree
se des h. E. E. A. is reyne en blijft ewelick / Die
rechten des h. E. E. A. sijn rechtwoort/ al te samen
gerecht Si sijn costelicker dan gont/ en beel
sijns gouts/ Si sijn soeter dan honich en honichsice

Q Soe iller v knecht voorhenich door geworden/
want hi heeft groten loon/ wie se hout/ Wie aen-
merct die gebreken/ maect mi rein banden heime-
lichen Soe behout uwen knecht booz die stou-
ten/ dat si niet ouer mi en heilsappen/ so sal ic on-
beulect sijn/ en ontsuldich bliuen van groter mis-
daet. Laet v wel behagen die redene mijns
mouts/ en dat gespreke mijns herten booz v/ h. E.
A. E. mijn scepper en verlosser

Den. xx. Psalm David. Exaudiat te dñs
A De h. E. E. verhoort v ter tijt d be-
nautheit/ Den name des Gods Ja-
cob becludde v. Hi seynde v hul-
pe vanden heilichdom/ en stercke v
van Zion Hi ghedencke alle ws
spijsoffers/ en v biantoffer moet bet sijn Sla.
Hi gelie v wat ghi inden sin hebt/ en veruulle dine
ret. Wi willen van uwer salicheit beroemē
en inden name ons Gods banieren op woypen/
Die h. E. E. veruulle alle uwe beden. Ab-
mercke ic/ dat die h. E. E. E. sinen gesaliden helpt
en h. vhoort hem in sinen heilighen hemel / Die sa-
licheit sijnder rechter hant is machtick. Die ge-
ne verlaten hen op wagens en peerden/ Maer wi
willen dencken opten name ons Gods.
Si sijn neder gestoten/ mer wi staen opperecht
Helpt h. E. E. die coninc verhoort ons ter tijdt
a s wy roepen.

Den. xx. Psalm David. Domine in.
A De h. E. E. de coninc verb. hi hē in uwer
cracht/ en doe seer vrolic is hi van u-
wer salicheit. Ghi hebt hē zijns
herten wensche gegeuen / en niet be-
let wat sine lippen heysen: Si la
Want ghisult hē ouer leudden/ met goedē legē-
gen/ Ghi sult een gulden crone op sijn hooft setten
Hi heeft v ghebeden om dat leuen/ en hi hebt
hem lanc leuen gegeuen/ pinnermeer en ewelic.
Hi heeft grote eer in v salicheit/ Ghi sult lof en
B prijs op hem leggen

Want ghi sult hem tot een legeninge setten ee-
welic/ Ghi sult hem verbliden metter blischappen
ws aenlichts. Want die coninc hoep opten
h. E. E. / en sal door die goetheit des alderhooch-
sten vast bliuen. Owe hant sal binden alle u-
we bianden/ Owe rechte hant sal binden die v ha-
ten. Ghi sult se maken ghelijc eenen vierouen
ter tijt ws aenlichts / die h. E. E. E. salse verblin-
den in zijnder sooneicheit / datse dat vier eten sal/

Den. xx. Psalm David. Domine in.
A De h. E. E. de coninc verb. hi hē in uwer
cracht/ en doe seer vrolic is hi van u-
wer salicheit. Ghi hebt hē zijns
herten wensche gegeuen / en niet be-
let wat sine lippen heysen: Si la
Want ghisult hē ouer leudden/ met goedē legē-
gen/ Ghi sult een gulden crone op sijn hooft setten
Hi heeft v ghebeden om dat leuen/ en hi hebt
hem lanc leuen gegeuen/ pinnermeer en ewelic.
Hi heeft grote eer in v salicheit/ Ghi sult lof en
B prijs op hem leggen

Want ghi sult hem tot een legeninge setten ee-
welic/ Ghi sult hem verbliden metter blischappen
ws aenlichts. Want die coninc hoep opten
h. E. E. / en sal door die goetheit des alderhooch-
sten vast bliuen. Owe hant sal binden alle u-
we bianden/ Owe rechte hant sal binden die v ha-
ten. Ghi sult se maken ghelijc eenen vierouen
ter tijt ws aenlichts / die h. E. E. E. salse verblin-
den in zijnder sooneicheit / datse dat vier eten sal/

Den. xx. Psalm David. Domine in.
A De h. E. E. de coninc verb. hi hē in uwer
cracht/ en doe seer vrolic is hi van u-
wer salicheit. Ghi hebt hē zijns
herten wensche gegeuen / en niet be-
let wat sine lippen heysen: Si la
Want ghisult hē ouer leudden/ met goedē legē-
gen/ Ghi sult een gulden crone op sijn hooft setten
Hi heeft v ghebeden om dat leuen/ en hi hebt
hem lanc leuen gegeuen/ pinnermeer en ewelic.
Hi heeft grote eer in v salicheit/ Ghi sult lof en
B prijs op hem leggen

h. E. E. de coninc verb. hi hē in uwer
cracht/ en doe seer vrolic is hi van u-
wer salicheit. Ghi hebt hē zijns
herten wensche gegeuen / en niet be-
let wat sine lippen heysen: Si la
Want ghisult hē ouer leudden/ met goedē legē-
gen/ Ghi sult een gulden crone op sijn hooft setten
Hi heeft v ghebeden om dat leuen/ en hi hebt
hem lanc leuen gegeuen/ pinnermeer en ewelic.
Hi heeft grote eer in v salicheit/ Ghi sult lof en
B prijs op hem leggen

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den. xx. Psalm David. Deus deus meus.
A Ine Godt/ mijn Godt/ waer omme
hebt ghy my verlaten/ Dye woorden
mijns huyfens sijn verre van mijn-
der salicheit/ Mine Godt des
dachs roepe ick/ so en antwoordt ghy
met/ en naechts en heb ick geene ruste/
Maect ghy jht heyligh en woonet onder den lof Israels/
Onse vaders hoopten op v / en doen si hoopte
hielpt ghise wt / Tot v roepen si en sijn behou-
den. si hoopten op v/ en en sijn niet te schanden ge-
worden/ Maer ic ben een worm en gheen me-
sche/ ee spot der heden en verachtinge des volcks/
Wile dpe my sien/ bespotten my/ si sperren den
mont op/ en schudden den cop/ Hy claecht den
h. E. E. E. die helpe hem wt/ en verlosse hem heeft
hi luste tot hem. Want ghy hebt my wt mijnder
moeder lichaem ge. rocken/ Ghi zijt mijn toer-
laet/ doe ic noch aen mijnder moeder borsten was/
Op v ben ick ghetworpen van moeders lichaem
aen/ Ghi zijt mijn God van mijnder moeder lich-
aem aen/ En maect v niet verre van my / want
benautheyt is nae / Want hier en is gheen helper/
Grootte varen hebben my omringt / vette of-
schen hebben my omangeit/ Vhare kaken sper-
ren si op teghen mi/ gelijc een brieselende en zij-
pende leeuw/ Ick ben wt geschuddet als wa-
ter alle mijn ghebeenten hebben ben ontspannen/
Mine herte is in minen liue geworden gelijc ge-
smolten wasch/ Mine crachten sijn verdroocht
gelijc een scherf/ ende mijn tonge cleeft aen tge-
hemelte mijns mouts / ende ghy legget my in des
dosts stof. Wandt bonden hebben mi omuacn/
en die vergaderinge der vosen heuet haer om my
gemaect/ Si hebben mine handen en boeten door-
grauen. Ick moet alle mijn beentellen/ mer
si schouwen en sien mi aen Sy deelen mine cle-
deren onder hen/ en woypen dat lot om mine ghe-
waet/ Maer ghy h. E. E. E. en maect v niet ver-
re / Mijne stercke haect my te helpen/ Verloft
mine siele vandē sweerde/ vander hant der hondē
mine eenlame/ Helpt mi wt den kaken des leu-
wen/ en verhoort mi onder die hoornē der eehooz-
nen/ Ic wil uwen name minen broederen ver-
tellen/ Ic wil v inder gemeynen prijsen/ Prijs-
set den h. E. E. E. ghi die hem vreeset/ alle jaet Ja-
cobs eere hem / en booz hem versroeme alle jaet
Israels. Want hi en heeft niet veracht noch ver-
smaet die allēde des armen / en sine aenschijn nyet
verborzen booz hen/ en doen hi tot hem riep hoo-
de hijt/ Van v sal mijn danck sijn inder groo-
ter ghemeynute/ Ick wil mine gheloofen betalen
booz die ghene die hem vreesen. Latet die allen
dighe eten dat si sadt worden / ende prijsen den h. E.
A. E. die na hem vragen/ Owe herten moetē ewe-
lijc leuen.

Den Souter dauid

Alle der werelt eynden wordē gedaecht/dat si
ben totten h̄ĒĀE bekeerē/ende booz hem aen
beden alle gheslachten der heydenen/ Wandt
die h̄ĒĀE heeft een rīck/en hi is een heere ouer
die heydenen/ Laet eten en aenbeden alle die bet
te opter aerden/Laet knyē buygen voor hem / alle
die inden stofligghen/en die sine siele niet leuen en
laet/ Een zaet sal hem dienen/Wanden h̄ĒĀE
sal men vercondigen tot kints kinde/ Si sullen
comen/ ende sine gerechticheyt prediken/den volc
ke dat geboren is/dat h̄yt doet/

Den. xxiiij. Psalm Dauid. D̄ns regit

Die h̄ĒĀE is mijn herder / mi en
sal niet gebreken/ hi laet mi wey
de daer vele gars staet/en leyt mi tot
ten water dat mi vercoelt/ hy ver-
maect mine siele/hileit mi opter rech-
ter straten om zijns naems wille/ En al wandel
de ic al int duyckere dal/ so en breesc ic geen onghel-
ue/Want ghi sijn bi mi/Dwe stock en straf troostē
mi/ Ghi bereydet booz mi een tafel teghen mij-
ne vianden/Ghi maect mijn hoofd bet met olie/en
schencket mi vol iv/ Soertheyt en ontfermber-
ticheyt sullen mi na lopen mijn leuen laech/en sal-
alkoos inden huysle des h̄ĒĀE bliuen.

Den. xxv. Psalm Dauid. D̄n est terra

Die aerde is des h̄ĒĀE/ende al
water inne is/Dz aertrīcke en wat
daer inne woont. Want hi beuet
aen de zee geuindeert/en aen die wa-
teren bereyt/ Wye sal op des h̄Ē-
ĀE berch gaen/en wie sal in sine heylighē plaet-
se staen/Die onseuldige handen heeft/en reyne vā
herten is/die sine siele niet te vergeefs en verheft
en en sweeret niet valscheit/ Die sal die seeghe-
ninge vanden h̄ĒĀE ontfcaen/en gherechticheyt
vanden God zinder salicheyt/ Dat is dat geslach
te dat na hē vraccht/dat daer soect v aenschijn Ja-
cob Sela/ Ghi poorten heft op uwe hoofden/en
verheft v ghi doer der werelt/dz die coninc der ee-
ren in gae/ Wie is die selue coninc der eerē?
Het is die h̄ĒĀE sterck en machtich/die h̄ĒĀE
machtich inden strijt/ Ghi poorten heft op uwe
hoofden/en verheft v ghi doeren der werelt/datter
die coninc der eerē in gae/ Wie is die selue co-
ninc der eerē? Het is die h̄ĒĀE Zebaoth/het
is die coninc der eerē Sela.

Den. xxvi. Psalm Dauid. Ad te d̄ne

Die h̄ĒĀE verhefte ic mine siele/
Mijnē Godt/ ic hope op v/en laet
mi niet te schanden worden/dat hen
mine vianden niet en verblīden ouer
mi/ Want niemant en woijt te scau-
den/die v verwacht. Maer die sonder sake vsmā-
den/moeten te schanden worden/ h̄ĒĀE
wīst mi uwe wegen/ende leert mi uwe paden/
Leyt mi in uwe waertheyt en leert mi/ Want ghi
zijt die God mijnder salicheyt/daghelics verheyde
ich ws. h̄ĒĀE ghedenct op v ontfermber-
theyt/ende op uwe ghoetheyt/dye vander werelt
aen getweest is/ En ghedenct der sonden mijn-
re ioncheyt nyet/ noch mijnē ouertredinghe/mact
ghedenct mijns nae uwer ontfermbertheyt/om
uwe goetheyt wille.

Den xxvij. psalm

Die h̄ĒĀE is goet en recht / daer omme sal hi
die sondaers onderwijscu opten wech/ hy ley-
det die allendige recht/en leert de allendige sinen
wech. Alle paden des h̄ĒĀE sijn goet en ge-
trouwe/den genen die sine verbont en getuygenis-
se bewaren/ Om dijns naems wille h̄ĒĀE
zijt genadich mijnder misdact/ die daer groot is/
Wie is die/die den h̄ĒĀE breest? hy sal hem
den wech onderwijscu diē hi berkiest/ Sine siele
sal woonen in goedē/en sine zaet sal dat land besit-
ten Die verholentheyte des h̄ĒĀE is onder-
dien die hem breesen/en sijn verbōt sal hy hen late
weten/ Mijne oghe sien gheschadelich tot den
h̄ĒĀE/want hi sal mijnē voet wt den uette trec-
ken/ Keert v tot mi/en zijt mi genadich/Want
ich ben cenlic en allendich/ Die vernautheyte mijns
herten is groot/ leyt mi wt mijnen noodē/
Kenket mine iammer en allēdieheyt/en neem
wech alle mine sonden/ Siet dat mijnēde riandē
so vele is/en met onrechtēn hate haten si mi.
Gewaert mijnē siele en verlost mi/ en laet mi nyet
te schanden worden/Want ich betrouwe op v/
Slecht en recht behoede my/want ich bewachte
dijns/ God verlosse Israel wt alle zijnder noot

Den. xxviii. Psalm Dauid. Judica me D̄ne

Die h̄ĒĀE oordelt mi want ich wandle
sonder sinette/ Ick hope op den
h̄ĒĀE/daer omme en sal ich niet
slippen/ Proeft my h̄ĒĀE
ende tempteert my/louert mijnē nie-
ten/ ende mijn herte/ Wandt uwe goetheyt
is booz mijnen oghe. Ende ich wandle in uwer
waertheyt/ Ick en sette niet bi den ydelen
ende en hebbe geen gemeynschap metten listigen
Ick hate dye vergaderinge der boosachtigher/
ende en wil niet sitten bi die godlosen/ Ick wil
mine handē walschen met onschult/ende wil h̄Ē-
ĀE om uwen outare sijn/ Ep dat ic hoorē die
stemme des danckē. Dat vertelket worden alle u-
we wonderen/ Ick hate die vergaderinge der
boosachtigher/ ende en wil niet sitten bi die godlo-
sen/ h̄ĒĀE ick heb lief die stede ws huys/
ende die plaetse daer uwe eere woont En raep
mijn siele niet wech metten sondaren/ noch mijnē
leuen met den bloetflozigen/ In welker hant
enduechde is/ ende haer rechter handt is vol ghe-
schenes/ Maer ick wil wandelen sonder sinet-
te/ Verlost mi ende zijt mi ghenadich/ Mijnen
voet staet op dat effene/ Ick wil bliuen h̄ĒĀE
inder vergaderinghe.

Den. xxix. Psalm Dauid. D̄ns illuminatio

Die h̄ĒĀE is mijn licht/ ende mijn
salicheyt/ booz wien soude ic breesen
Die h̄ĒĀE is mijns leuens
cracht/ booz wien soude my grouwe-
len/ Want doen die boose/ mijnē
wederpartidērs ende viandē toe traden/ om mijn
bleesch te cene/ liepen si aen/ ende vielen.
Al ist dat hen tegen mi een heyl legheyt/ soo en
sal nochtans mijn herte niet breesen/ Al verheue
hem eenen strijt te ghen mi/ soo wil ick my daer op
berlaten.

Eene heb ic gebeden vanden **hESE** dat wil ic heilten/dat ic inden huse des **hESEER** bliue mijn leuen lanc/om te scouwen den lust des **hESEER** en sinen tempel te soecken. Want hi heeft mi bedect in zijnder woningen ter voser tijt hi verbercht mi heimelic in zijnder tenten/en verhoget mi op enen steene. En sal nu verhegen mijn hoofft ouer mine vianden die ronctom mi zijn So wil ic nu in zijnder woninge offeren offerande des prijs/Ic wil singen en lofleggen den **hESE**

hESE hooft mijn stemme als ic roepe/Sijt mi genadich en verhoort mi. **Mijn** herte heuet van v geleyt/soect mijn aensijn/**hESE** ic wil v aensijn soecken. En verbercht v aensicht niet voor mi/en verstoet uwen knecht n3 in gramscappen/Want ghi zijt mijn hulpe/en laet mi niet/en en doet die handt niet af van mi/God mijnder salicheit. Wandt mijn vader en mijn moeder hebben mi verlaten/Maer die **hESE** heeft mi opgenomen **hESE** wijst mi uwe wech/en leyt mi op effender banen/om mijn vianden wille. En geeft mi niet inden wille mijn der vianden/Want daer zijn valcke getuygen tegē mi op gestaen/en spreken ongerechticheyt sonder ophouden. Ic geloue ymmē dat ic sien sal dz goet des **hESEER** inden lande der leuendiger. Verwacht den **hESE**/sijt getroost/en laet v herte vast houden/en verbevt des **hESEER**.

Den. xxxiij. Psalm Dauid. Ad te domine cla.

Als ic tot v roepe mijn schepper/so en swiget mi niet. Sp dat ick/waert dat dat ghi sweecht/niet gelijc en worde den genen die inden graue varen. Hooft die stemme mijns smeekens/als ic tot v crijche/als ic mine hant op heffe tot u wpen heiligen Choor. En benaut mi niet onder die godlose/en onder die quaetdoenders die vrien delic spreken met haren naecten/en hebben quaet int herte. Geeft hen na haerder daet die werken haerder handen/betaelt hen/dat si verdient hebben. Want si en mercken niet op dat deē des **hESEER**/noch op die werken sijnder hande daerom sullen si gebroken en niet op ghesimmert worden. Belooft si die **hESE**/want hi heeft verhoort die stemme mijns smeekens. Die **hESE** is mijn stercte en minen scilt op hem hopet mijn herte en mi is geholpen/en mijn herte is vrolic/en ic wil hem dancken met minen liedekē. Die **hESE** is haer stercte/vi is die stercte die sinen gesaldden helpt. Helpt uwen volc/en se gent v erkerulle/en weydtse en verhoechtse indet ewichheit.

Den. xxxiiij. Psalm Dauid. Afferte dno

Bringt den **hESE** toe ghi stercke/Bringt den **hESE** toe eere en stercte. Bringt den **hESE** toe eere sijns naems/Aenbedet den **hESE** in heilige vercieringe. Die stemme des **hESEER** ghaet op die wateren dye God der eeren dondert/die **hESE** op grote wateren. Die stemme des **hESEER** gaet met macht/die stemme des **hESEER** gaet met vercieringe.

Die stemmedes **hESEER** breect die cedar

boomē/Die **hESE** breect die cedarboomē in Libanon

En doe erste bissen gelijc een caif/Libanou en Siron/gelijc een iongen eenhoorne. Die stemme des **hESEER** dos/houwt die blamine des vics. Die stemme des **hESEER** beroert die woestine/Die stemme des **hESEER** beroert die woestine Hades. Die stemme des **hESEER** beroert die hīnden/ende ontbloot die borsten/en de in sinen tēpel sal hem alle man eere seggen.

Die **hESE** sit endiluuie te maken/Ende die **hESE** blijft een coninc inder ewichheit. Die **hESE** sal sinen volc cracht geuen/Die **hESE** sal sinen volc cracht geuen/Die **hESE** sal zijn volc seegenen in et vreden.

Den. xxx. Psalm Dauid. Craltabo.

HESE ic wil v verheffen/want ghi hebt mi op geheuen/ende en laet mi u vianden hē niet ouer mi verblidē. **hESE** mijn God doen ic crijchte tot v/maecte ghi mi gesont **hESE** ghi hebt mijne siele wt der hellen gheleyt/ghi hebt mi leuende behouden/daer die indie graue varen. Ghi heylgen singet den **hESE** lof/ende danc ket tot een gedachtenisse zijnder heylcheit. Want sine gramscap dueret een ogēhē/ende hi heeft lust totten leuen. Dat weenen dueret den auont laet. Maer tsmorgens dat verhugen. Icsprac doent mi wel ghinck/Ick sal ewelijc bliuen/Want **hESE** door v welbehagen hebt ghi minē verchkerre gemact/mer doen ghi v aēcht verborcht/v scrict ic. **hESE** ic wil tot v roepen/den **hESE** wil ic smeken. Wat iller o3boos acn minen bloede/als ic int berderuen bare. Sal den stof v ooc dancken/ende uwe trouwe vereondigen.

hESE hooft/ende sijt mi genadich/**hESE** sijt mijn helper. Ghi hebt mi mijn claghe verandert in enen roep/ghi hebt mijnen sack wtgetrocken/ende mi met bliscappen omgordet. Sp dat v lof singe mine eere/ende niet ghesilt en worde/**hESE** mijn God ic wil v dancken ind ewichheit.

Den. xxxi. Psalm Dauid. In te die sperau.

HESE op v betrouwe ick/en laet mi minnermeēt te scanden worden/helpt mi daer af vā uwer gerechticheit. Reyget uwe oren tot mi/hackelijc verlost mi.

Sijt mi enen stercken steen/ende een huys tot eenen castele/dat ghi mi helpt.

Want ghi sijt minen steen ende mine castele/en om wa naēs wille/wilt ghi mi leyden ende voeten.

Ghi wilt mi wt den nette trecken/dat si mi gheselt hebben/want ghi sijt mine stercte.

In uwen handen beuele ic mine geest/Ghi hebt mi verlost **hESE** ghi getrouwe God.

Ic hate die daer houdē op ydelheit/Maer ic hope op den **hESE**.

Ic verblide mi en ben vrolic/ouer uwe goetheit dat ghi mine allendicheytheit aēge sien/ende hebt mine siele bekent onder vnaetheit.

En hebt mi n3 ouer gegeue in de hādē des vīats/ghi hebt mine voete late terdē op breede ruiſe.

hESE sijt mi genadich/wāt mi is bāge/mij aēcht is vsmacht van toornicheyt/daer toe mijn siele ende mijnen buyck.

Want mine louen is vergaen vand' oeffenisse/
en mine iaren van suchten/ Mine cracht is betual
len om miijnder misdaet wille/ en mijn vernensijn
verlmaecht/ Ic ben allen minen vianden en mine
naebuereen eenen groten smaet gheworden/en een
scrousel mijnen bekenden. Mijns is vergeten int
herte/gelike eens doodens/ Ic ben gheworden als
een bedoruen getoutwe. Want ic hoorde se quact
gecrisich van belen/breese is alom en tomme/daer
si heymelijcken raet met malcanderē ouer mi hou
den/dencken si mi die siele te nemen.

Maer ic h' E' E' hope op v/ ende segge ghi zijt mij
God. Mijnen tijt laet in uwen handen/ Verloft
mi vander hant miijnder vianden/ende van die die
mi betuolgen. Laet v aenschijn lichten ouer uwē
knechte/helpt mi door v goetheyt h' E' E' En
laet mi niet te scanden worden/want ick aenroepe
v/Die godloose moeten te scanden worden/ende
gestillet worden in die helle Valsche lippen moe
ten verkommen/die daer spreken teghen den ghe
rechtigen/ houerdelijck en verachtelijck/ hoe
groot is v goet/ dat ghi verborgen hebt/den ghe
nē die v b'vresen/en hebt gewraech/ hoor die kinde
ren der mensche/den ghenen die op v betrouwen/

Ghi sultte heymeliche verberghen bi v/ hoor alle
mans hoochmoet/ ghi sultte bedecken in die hutte
hoor die h'nsachtige tongen Ghelooft si die h' E'
E' dat hi eene sonderlinge goetheyt aen mi heeft
gedaen/in eender valker staet. Maer ick sprack
in mine verlaechtheyt/ Ick ben van uwen ooghen
verstootten/daer omme hebt ghi mijns sinechens
stemme gehoorz doen ick tot v crisichte. Benin
net den h' E' E' alle sijn heylighen/ Die ghelouinge
behoet die h' E' E' en bergeldet crisichelijc/den ge
nen d'ye hoochmoet oeffent/ Zijt getroost ende
laet uwē herte vast zijn/ ghi alle die des h' E' E' E'
verwachtet.

Den xxxij Psalm Dauid. Beati quorum

El dien/dien de ouertredingē berge
uen sijn/diens sonde bedert is
Wel dien mensche / dien de h' E' E'
die misdaet niet toe en rekent/in die
geeste geen valscheyt en is/ Want
doemicket wilde verzwighen/ verlmachten mijne
gebeenten/ door mijn daghelkes huylen/ Want
uwē hant was daech en nacht waer op my/mijne
vochticheyt verdroechde/ gelijck inden somer Se
la. Daer omme doe ick cont mine sonden/ende
en berbele mijne misdaet nyet/ Ick seyde / Ick wil
den h' E' E' mijne ouertredinghe belijden tegen
mi/Doen bergaect ghi mi die misdaet mhre sonde
Sela/ Daer hoor sullen alle heilige bidden hoor
vter rechter tijt/daer omme als grote wateruloe
de comē/en sullen si niet aen die selue geraken.

Ghi zijt in sijn bescherminghe/ ghi wilt mi hoor v
nautheyt behoeden/en mi niet roeme eens verlos
sens omuacn Sela. Ic wil v verstant geuen/en
v den wech wisen/dien ghi wandelen sult/ Ic wil
v met minen ooghen wencken. En zijt niet als
paerden ende muysen/ die niet verstantich en sijn
Den welcken men toom ende ghebit inden muyl
moet leggen/als si niet tot v en willen. Die god
lose moet bele liden/maer wie op Gode hopet/die
sal die goetheyt omuacn/ Veruuecht v des h' E'

h' E' E' ghi g'rechtige/en zijt volie/en glorieect al
le die oprecht van herten zijt.

Den xxxij Psalm Dauid. Exultate iusti

Erhuecht inden h' E' E' E' ghi ghe
rechtige/den oprechten laet den lof
wel aen. Dancket den h' E' E' E'
met herpen/en lofsinghet hem opten
psalter met thien snaren. Singhet
hem een n'uwē liet/maket goet op snaren spele
met geluyde Want des h' E' E' E' woorz is
recht/en alle sine werche getrouwe hi bemint
g'rechticheit/en ordece/Die aerde is vol der goet
heit des h' E' E' E' Den hemel is doort woorz
des h' E' E' E' gemactt/en alle sine heyt door jhs
geests monts. hi verzadert dat water in die zee
gelike in een flesce/en leget die diepten int vborgen

Alle die werelt b'vreesē haer hoor den h' E' E' E'
en hoor hem ontfien hen alle die op dat aertriche
woonen Want also hi spreect so gheschiedet/als
hi gebiet so staet het daer

Die h' E' E' E' doet te niet den raet der heyde
nen/en belettet die gedachten der volcken

Maer den raet des h' E' E' E' E' blijft ewelick
Sijns herten gedachten beoidet en vordet

Wel den volcke/diens die h' E' E' E' een God is
Dat volc dat hi tot een erkennisse verrozen heeft.
Die h' E' E' E' scouwēt vanden hemel / en siet alle
hinderen der menschen aen Van sinen bereiden sit
ten/siet hi op alle die opter aerde wone/ hi soyme
haerder alder herten te ghader/ hi merket op alle
haren werken

Enen coninc en helpt sine grote macht niet/ez
sterre mā en wort n'z behoude door jh grote cracht
En paert saelgeert aent helpen/en en wort n'z ge
salueert in sijn grote sterre Siet/des h' E' E' E' E'
oge siet op die gene die bē b'vresen/die op sine goet
heit verheyden Dat hi haer siele verlosse vāder
doot en voetsē inder dierden Onse siele verhey
det op den h' E' E' E' hi is onse hulpe en scilt.

Want onse herte verblidet hem sijns/en wi hopen
op sinen heiligen name v goetheit h' E' E' E'
si ouer ons/also wi op v hopen

Den xxxij Psalm Dauid. Benedicam dño

En h' E' E' E' E' wile louen alle tijt/ā
n'nclof sal altoos in minen monde jh
Mijne siele sal haer des h' E' E' E' E'
berouemen/dat die allendige hoorzen/
en hen verbliden.

Dijstet met mi den h' E' E' E' E' en laet ons sijn
name met malcanderen verborgen

Doen ic den h' E' E' E' sochte/antwoorde hi mi
en verlosste mi wt alle miijnder b'vresen Welc
ke op hem sijn worden verlicht/ en hare aenlicht
en wort niet te scande Doen die allendige riep/
hoordet die h' E' E' E' E' en help hem wt allen sinen
nooden Die engel des h' E' E' E' E' legbert hem
rontsom die gene die hem b'vresen/en helpse wt
Smactt en siet hoe vriendelijc die h' E' E' E' is/wel
den man die op hem betrouwet b'vreeset hem si
ne heiligen/Want die hem b'vresen/en hebben ge
gebrece Die rijke moeten behoouen/en hopen
ren. Maer die den h' E' E' E' soecken/ en hebbe ge
gebrer aen enich goet

Herwaerts h'nderen/hoort toe na mi/Ick wil

O die bresse des h. E. E. E. leeren. Wie is dye lust heeft te leuen en wenscht goede dagen te sien
 Behoed uwe tonge voor quaet/ en uwelippen datse geen bedroech en spreken Taet af vanden quade en doeget goet/soect brede en staet daer na
 Die ogen des h. E. E. E. sien op die gerechtigcn en sine oren op haer screpen Maer dat aensicht des h. E. E. E. staet ouer die/die quaet doer/ dz hi haer gedacht enste wt roeye vanden lande
 Als die gerechtige crissen/so hoert die h. E. E. E. en verlostse wt alle haerder noot

Die h. E. E. E. is na bi/ den genen die gebroken van herten sijn/ en helpt dieu die een verflagt gemoot hebben
 Die gherechtige moeten vele lijden/ maer die h. E. E. E. helpt hem wt allen dien hi bewaert hem alle sine geveenten/ dat dier niet een gebroken en wort

Den godlosen sal dat ongeluc dooden/ en die den gerechten haten/ sullen scult hebben/

Die h. E. E. E. verlost die sielen zijnder knechten/ en alle die op hem betrouwen/ en sullen geene schult hebben.

Den. xxxvij. Psalm David Judica dñe nocētes.

H. E. E. E. küst tegen minen kijcers/ stridet tegen mine bektriders
 Mengript den scilt/ en besierm'el/ en maect v op om mi te helpen

Trect voorwaerts die spieße/ en bescut mi tegen mine veruolgers Spreekt tot mijn dier sielen/ Ieben v salicheit Het moeten hen scamen en bescrijpt worden die na mine siele staen/ het moeten te rugge keeren en te scanden worden die mi quaet willen Si moeten worden als raf

Bvoor den wint/ en die engel des h. E. E. E. dijnse haere wegen moeten duycker en supperachtich worden/ en die engel des h. E. E. E. vuolgele

Want si hebben nu haer nette sonder sake gheskelt/ om mi te vderuen/ en hebben mijn sielen sonder sake een graft toe gemaect Het come ouer hem een rumoer onuerkens/ en zijn nette dat hi gestelt heeft/ moet hē vaen/ en valle in dat selue rumoer/ Maer mine siele moete haer des h. E. E. E. verbliden/ en vrolic zijn op sine salicheit

Alle mine geveenten moeten seggen/ h. E. E. E. wie is ws gelijcke/ ghi die den allendigen verlost vā die die hē te sterre is/ en den allendigen en armen vā si ten rooueren Daer staen ongerechte getuygen op/ die vragen mi daer ic niet af en weet

Si vergelden mi quaet voor/ ghoet/ om mine siele troosteloos te maken

O Maer als si cranc waren/ trac ic eenen sac aen/ ootmoedichde mine siele met vassen/ en mijnne ghebet keerde hem in minen schoot

Ic ginc als oft mijn vrient en broeder ware/ Ick buchde mi droechte/ gelijc als een clagende moeder

Maer si verbliden hen ouer mine scaden/ en comen te hoore/ die mache come onuerkens te hoore ouer mi/ Si scozen en en houden niet op Metten vrallenden ende spotachtigen geueinsde biten si haer tanden te samen ouer mi.

h. E. E. E. hoe lange wilt ghi toe sien/ vreuget doch mine siele weder wt haren rumoere/ en mijn eensame vanden iongen leeuwe.

Ic wil v dancken inder groter gemeinten/ en onse vele volcs wil ic van v beroemen

En laet hen niet ouer mi verbliden die mi sonder sake biant zijn/ noch metten ogen wenschen die mi sonder sake haten

Want si en spreken niet totten h. E. E. E. en verkeren valcke woorden ouer die verlotene inden lande.

En si doen haren mont wijde open teghen mi/ en seggen Daer daer/ onse oogen sent h. E. E. E. ghi sieket en wijcht met/ h. E. E. E. en maect v in verre van mi Verweet v ende ontwaert tot mijn rechte/ en tot mijn sielen/ mine God en h. E. E. E. h. E. E. E. mijn God ordeelt mi nae uwer gherechticheit/ dat si hen ouer mi met en verbliden

DEn laetse niet seggen in hare herten/ daer daer/ dat wilden wi/ en laet hem niet seggen/ wi hebben hem verblonden.

Si moeten hen scamen en te scanden worden/ alle die hen mins quarts verbliden/ Si moeten met scanden en seazinten gecleet worden/ die hen tegē mi hooch louen Si moeten verhuogen en hert verbliden die daer lust hebben aen minder gerechticheit/ en altoss seggen/ Die h. E. E. E. moet hoorlick ghelooft zijn/ die lust heuet totten brede zijns knechts. En mine tonge sal spreken van uwer gherechticheit/ en dagelics van uwen prijs.

Den. xxxvij. Psalm David. Dixit iustus

H. E. E. E. Et is gestiet in minder herten/ vander ouertreding des godlosen/ dat geene bresse Gods voor sinen ogen en is Maer hi flactert hem selue voor sinen ogen/ tot dat sine misdaet des haets weerdich geuonden worde.

Die woorden zijns mots zij onrecht en valsch hi en acht niet dat hi cloec worde om goet te doen hi verriet rickel onrecht op sine legger/ en en tredet op geen goede banc/ en en seoutwet geen arch.

h. E. E. E. uwe goetheit is inden hemel en uwe trouwe tot aen die wolken.

Uwe gerechticheit is gelijc Gods bergu/ Uwe ordeele gelijc een grote diepte. h. E. E. E. ghi helpt beide menschen en vee

Hoe weerdich is uwe goetheit God/ dat menschen hinderen onder die scaduwe uwer blogelein betrouwen.

Si sullen vol werden vander betticheit ws huys/ en ghi sultse diacken metter beken uwer wellust
 Si b is die fonteyne des leuens / In vben lichte sullen wi dat lichte sien

O Steidet wt uwe goetheit den genen die v kennen en uwe gerechticheit den genē die vā herte oprecht zijn. En laet mi niet comē dē voet d houerdich eit en die hāt der godloser en stote mi niet af
 Aldaer vallen die quaetdoenders. Si zijn wt gestoten en en consten niet gebliuen

Den. xxxvij. Psalm David. Noli emulari.

N vertoont v niet ouer die quaden/ En zijt niet wdich ouer die quaetdoers
 Want ghelijc dat grasch sullen si haetelic afgehouden worden/ en gelijc dat groene truyt sullen si v welcken

Hoopt op den h. E. E. E. en doet goet blijft inden lande en voet v int gelouic

hebt vben lust aen den h. E. E. E./ die sal v gheuen so wat v herte wenset.

Seueelt den h. E. E. E. uwe wegen/ en hoepet op hē

hi salt wel maken Ende sal uwe gerechticheyt te boozschijn brengen/ gelike dat licht/ ende v rechte ghelijc den middach/ hout den hē E E E stil- le ende latet hem niet v make/ en vertoont v niet ouer den man/ diē het wel ghaet/ ende die na sinen moet wille doet/ Staet af vander toornicheyt ende laet die verbolghentheyten/ en vertoont v niet dat ghi oock quaet doet/ Want die quade worden wt gheroeyt/ Maer die des hē E E E ver- beyden/ sullen dat lant becruen/

Het is noch eenen cleynen tijt/ so en is die god- lose niet meer/ so sult ghi op sine stede achten/ ende hi en sal niet daer zijn/ Maer die allendighe sullen dat lant becruen/ ende lust hebben in grooten bre- de/ Die godlose dreypet den gherechten/ ende sijtet sine tanden te samen ouer hem/ Maer die hē E E E lachet zijns/ want hi siet dat sinen dach roint/ Die godlose trecken dat sweert wt/ ende spannen haren boghe/ datse den allendighen/ ende armen souden vellen/ ende doot slaen die oprechtē lijk gaen inden weghe/ Maer haer sweert sal in haer herte ghaen/ ende haren boghe sal breken/

Dat weynich des gherechtighen is beter/ dan dat groote goet veelder godlooser/ Want den arm der godlooser sal breken/ maer die hē E E E onthout die gherechtighen Die hē E E E ken- net die dagen der bromer/ ende haere erfennisse sal ewelijc bliuen/ Sien worden niet te schanden inder booser tijt/ ende inder dierē sullen si genoech hebben/ Want die godlose sullen verghaen/ en die vianden des hē E E E E als si ghelijc sijn als eenen costelijck beemt/ sullen si doch vergaen/ ge- lück den rooche vergaet/ Die godloose bozcht ende en betaelt niet/ Maer die gherechtighen is ont fermhertich ende innde/ Want sine gelegende becruen dat lant/ mer sine berulocete worden wt gheroeyt/ Van Gode worden des mans ghan- gen gheuordert/ en heeft lust aen sinen werch.

Waltet hi/ so en wort hi niet werch geworpen/ wāt die hē E E E onderbout hem bi zijnder hant Ic heb ionc geweest/ en ben out geworden/ en en hebbe noit gesien den gerechtighen verlaten/ of sine zaet om voot gaen Dageles is hi ontfermhertich/ en leenet/ en sijn laet sal gelegent sijn Laet af vanden quade/ en doet dat goet/ en blijft ee welc daer.

Want die hē E E E bemint dat recht/ en en verlaet sine heyligen niet/ ewelijc worden si betwaert/ mer der godlooser zaet wordet wt geroeyt

Die gerechtige becruen dat lant/ en bliuen ewelijc daer in

Den mont des gerechtighen gaet met wijsheit om en sine tongespreket van ordele

Die wet zijns Godes is in zijn herte/ sine treden en slippen niet

Die godlose siet optē gerechtigē/ en dēet hē te dodē

Maer die hē E E E en laet hē niet in sinen handē en en verdoemt hem niet als hi geordelt wort

Derwacht hē E E E/ en betwaert sinen werch/ so sal hi v verhogen/ dat ghi dat lant becruet/ als die god- lose wt geroeyt worden/ sult ghijt sien

Je sach enen godlosen machtsich/ en ingewortelt ge- lye enen groeyenden lauwberboom

Doemien voorbi ghinc/ siet/ doen was hi werch Ich vzaechde na hem/ doen en wert hi nyet waerts gheuonden/ Bewaert die broomheyt/ ende be- schout wat oprecht is/ want ten laetsten sal dye sel- ue brede hebben/ Maer die ouertreders worden tlamen verdaen/ ende die godlose worden ten laet- sten wtgeroeyt. Mer die salicheyt der ghe- rech- tighen is vanden hē E E E/ die is haer stercke in der tijt des noots/ Ende die hē E E E sal hen bi- staen/ en salse verlossen/ en salse vanden godlosen verlossen/ en hen helpē/ wāt si betrouwen op hem

Den. xxxij. Psalm David. Dñe ne in furore

H E E E en strafte mi niet in uwe toornicheyt/ en en castet mi nyet in uwe verbolghentheyten/ Wandt uwe pif- len steken in mi/ ende uwe hant druc- ket mi/ Daren is niet ghelont- aen mijn lichaem/ van uwen dreypē/ ende daer en is gheenen brede in mine geveentē/ van mine son- de/ Want mine misdaden sijn ouer mijn hooft gheghaen/ ghelijck eenen swaeren last sijn si my te- swaer geworden/ Mine wonden sijn stincken- de en buyl ghe worden van mijn der dwaelheyt/

Ick cromme ende buyghe mi te male seer/ den- ghebeelen dach gbae te droeflijck henen/ Want mine ingewande sijn heel verdoort/ ende daer en is niet ghelont aen mijn lichaem Ick ben al te seer gekoten en geslagen/ ic huyle vā onruste mīns herten/ hē E E E booz- vis alle mine begeerte en mine suchten en is v niet verbor- gen.

Mijn herte beeft/ mijn cracht beeft mi verlaten ende dat licht mijn der oghen en is niet bi mi/

Mijne lieuen ende vrenden staen teghen mijne plage/ ende mijne naesten treden verre/ Ende die my nae der helen staen/ dre stellen my laghen/ ende die mi quaet willen/ spreken ende dichten da- ghelijcs valscheyt/ Maer ick moet sijn ghelijck een dooue ende en hoorē niet/ ende gelijc een stom- me die sinē moat niet opē en doet/ Ende moet sijn/ ghelijc eenē die niet en hoorē/ ende die gheen wedersprake in sinen mont en heeft. Wāt hē E E E ick verwaecte op v/ ghi hē E E E mijne Gode sult antwoorden/ Want ick dencke dat si hen ym- mer ouer mi niet en verbliden/ als minē voer wā- kelt/ sullen si hen hooch beroemen tegen mi.

Want ick ben tot lijden gemaect/ ende smerte is althits booz bi mi/ Want ick geue mine misdaet te kennen/ en ben sochtuudich booz in mine sonden. Mer mine viandē leuē en sijn machtsich/ en die my sonder schult hatē/ dier is vele/ En die mi goet met quade betale/ sijn mi tegen/ om dat ic goede nauolge/ hē E E E en verlaet mi niet/ Mine God en veruerret v niet vā my/ haect v my by te staen/ hē E E E mīnder salicheyt.

Den. xxxij. Psalm David. Dixi custodiam

D E sprac ic wil mijne wegē bewaren dat ic niet en sondige met mīnder ton- gen/ Ic wil minen mont bewaren met eenē gebit/ alst dat die godlose tegē mi staet/ Ick ben bestommet en stil gewordē/ en swijge vādē goede/ en mijn leet smertet mi. Mīn herte is verwermt in minen liue/ en een bier is aegestickē door mijn dichte/ Ic hebbe gesproken door mijn tonghe

H E E lact mi mij eynde weten/en welke dy is dat percke mijns leuens/op dat ic mach bekenen/wat mi gebreeet Siet ghi hebt mine dagen gelijc met hantbreeden ghemeten/en mine leuen lanc is als niet voor v/hoc gheheelic ydel zijn alle menscen die daer leuen/Sela

I a elcke mensce wandelt als een beelt/en is te bergeefs onrustich/bi verghaderet en en weet nz wiet in boeren sal **A** b H E E wat is mine hope ick verwachte op v Verlost mi van alle mijnder o-uertredinge/en en set mi niet tot enen smaet de loten **I** c ben verlost ommet en en doe minen mont met open/Want ghi hebt ghedaen **H** eert van mi utwe plage/want ic ben verlmacht vā vree se utwer hant **G** hi castijt alle mā als ghi die mit daet krafft/en doet dat sine scoonte vteert wort gelijc een spinne/hoe ydel zijn alle menscen Sela **H** oort mijn gebet H E E/en verneemt mijn roepen/en en swiget niet ouer mine tranen/Want ic ben een vreemdelinc bi v/en een gasts ghelijc alle mine vaders **T** act af van mi/datic mi vermaake eer dan ic gae/en niet meer en si

Den. xl. Psalm Dauid. Expectans expectaui

V erwachte den H E E/en bi ney get hem tot mi/en hoer et mine roepen **E** n leyt mi wt den pūtste des vruisens/en wt den dājm en drecke/en heuet mine voeten op die heye gheselt/en minen ganc geuordert

E n heeft mi een nieu liet inden mont gegeuen/e roeminge onsen Gode/dat sullen vele sien en vreesen/en op den H E E hopen

W el dien die sine hope set opten H E E/en hem niet en keert toffen houaerdigen / en die met luegenen om gaen

H E E mijn God/ghi hebt utwer wonderen vele gedaen/en utwe ge dachten ouer ons en zijn niet gelijc/dat wil ic vercondigen/en segghen datte te groot zijn te vertellen

G hi en hebt geenen lust aen offerande en spijsoffer/mer die ozen hebt ghi mi open gedaen/**G** hi en heeft noch vrantoffer noch sondoffer

D oe sprac ic/Siet/ic come/int boec is van mi ghescreuen.

O m utwen wille te doen mijn God/heb ic lust/en utwe wet is mine inwendicheit

I c wil die gerechticheit predike/ind groter gemeenten/Siet/ic en wil mine lippen niet weeren/H E E ghi wetet/

I c en heb utwe gerechticheit nz vborge in mij herte/vā utwe geloue en salicheit spreke ic/**I** c en vhele utwe goetheit en trouwe nz ind groter gemeenten **M** aer ghi H E E en wilt utwe ontfemhericheit van mi niet keren/**T** act mi utwe goetheit en trouwe mi altoos bewaren **W** ant mi heeft ongelue omuaen dies geen getal en is **M** ine misdaet heeft mi begrepen/dat ic niet gheken en can/haerd is meer geworden dan hayren op mijn hooft/en mijn herte heeft mi verlaten

H E E latet v behagen dat ghi mi verlost/Haelt v mi te helpen

D ie mi na mijn sielen staen/ dat sile souden vdoe moeten hen schamen/ende te schanden worden/si moeten te samente rugghe vallen/ende te schan

den worden/die mi quaet gonnen

S i moeten haestelick te schanden worden/die daer seggen van mi/daer daer/

A lle die na v bragen moeten hen bebliden en vrolijc zijn/ende moeten alijt segghen/die v salicheyt beminnen/**D** ie H E E si hoochlijc geloofte/**W** ant ick ben arm en allendich/die H E E denct voor mi **G** hi zijt mijn helper en verlosser/mijn God en vertoeret niet.

Den. xli. Psalm Dauid. Scatus hic.

W el dien/die daer acht naet op den armen. **D** ien sal die H E E verlossen inder booser tijt/ **D** ie H E E sal hem bewaren/ende hem by den leuen behoude/ende hem wel laten ghaen opter aerden/ende niet gheuen in sijn der vianden wille/ **D** ie H E E sal hem vermaaken op dat bedde zijns weedaechs/sinen geheelen leggher berandert ghim sinder crancheyt **I** ch sprac H E E zijt mi genadich/geneset mijne siele/want ick heb v aen v gelondicht.

M ine vianden spreke quaet teghen mi/**W** ant neer sal bi steruen ende sinen name vergaen **A** ls hi in quam/ dat hy soude sehouwen/so sprac hi onnutticheyt ende en vergaderde hem maer onrecht/ende ghinc wt dat hijt na soude segghen.

A lle die mi haten/ruynen te samē tegen mi/en dēcken quaet ouer mi **S** i hebben een boeuen stuc ouer mi gestoken/**A** ls hi leyt so en sal hi niet weder op staen

D oe mijn vrient/op dien ick mi berliet die met mi adt/treet mi ond die voeten **M** aer H E E zijt mi genadich/en weet mi op so wil icse betalen.

D aer bi mercke ic dat ghi lust tot my hebt/dat mine viant ouer mi niet iuyphen en sal/ **M** aer mi hebt ghi doot mine vroomheit onthoude/en hebt mi gestelt voor v aensicht ewelic

G eloofte si die H E E die God **I** sraël/van nu aē tot inder ewicheit Amen

Den. xlii. Psalm der kinderen **M** orah.

Quemadmodum desiderat

E lke dat hyte cricht na die waterbeken/**S** o roept mijn siele o God na v. **M** ine siele dorstet na God/na den leuendigen God/warneer sal ic ket in comen/en bescouwen Gods aensichte/**M** ine tranen zijn mine spise dach ende nacht/allmen tot mi dagelics seyt. **W** aer is nu dij God **A** ls ic dan daer op dencke/so storte ic mine siele wt tegen mi/want ic wilde geerne oueruaeren met den hope/en met hen ghaen totten huise Gods/in dat geluyt des berhuegos en dancs/onder den hope die daer bierē

W at bedroeft ghi mine siele/en sijt so onrustich in mi/hopet op Godt/ wandt ick sal hem noch dancen om die salicheit zijns aensichts.

M ine God mine siele is bedroeft in mi/daerom gedencke ic ws/inden lande aen die **J** ordane/en **H** ermonim aende kleinen berge

E en diepte roept die andere/ouer dat ruyfsten uwer bloet/al utwe water waghē/en bare gaē ouer mi **D** ie H E E heeft des daechs sine goetheyt/beuolen/ende snachts sinen sanc bi mi/**D** at ghe

bet tot God mijns leuens. Ich wil segghen tot Gode mine stez / waer omme hebt ghi mijns vergeten / waer omme moect ick so truerlijck gaen / als mi mijne blant verdruct / het is als eenē moort in minen beenen / dat mi mine vianden lachteren / als si dagelics tot mi seggen / waer is nu uwe God / Wat bedroeft ghi mi mine siele / en sijt so onrustich in mi / hopen op God / wandt ick sal hem noch dancken / om die salicheyt sijns aensichts /

Den. xlii. Psalm David. Iudica me deus

Gedreect mi v. E. E. ende voert my mine sake / tege dat onbeylighe volc en berlost my vanden quaden ende valsehen lieden / Want ghi sijt die God mijnder stercheyt / waer omme laet ghi mi so truerlijck ghaen / als nu mijne viandt verdruct / Sepnt uwe licht en uwe waerheydt / dat si mi leyden / ende brengen in tot uwen heylighen berghe / ende tot uwer wooringe / Dat ic in gae totten outaer Gods / totten God mijnder bruechden en genuecten / en v. God op der harpē dācke mijn God / Wat bedroeft ghi v. mine siele / ende sijt so onrustich in mi / hopen op God / wāt ic sal hē noch danckē om die salicheyt sijns aensichts /

Den. xliii. Psalm der kinderē Nozah. De? aurib?

God wi hebben met onsen ooren gehoort / onse vaders hebben ons verterelt / wat ghi gedaen hebt / tot haren tijden van outs / Ghi hebt met uwer hande die heydenen verdrueuen ende die ingeset / ghi hebt die volcken verderft en verdrueuen / Want si en hebben dat lant niet in ghenomen door haer sweert / ende haer en arm en hielp hen niet / Maer uwe rechte hand / uwen arm / ende dat licht ws aensichts / wāt ghi hebt wel behagen aen hen / Ghi sijt mine coninc God / ghi die ghebiet Jacob te helpen / Door v. willen wi onse vianden omme stooten / ende in dinen naeme willen wi ondertreden / die hen teghen ons setten / Want ic en wil mi nyet verlaten op mijnen voghe / ende mijn sweert en sal mi niet helpen / Maer ghi helpt ons van onsen viandē / en maect die te schanden die ons baten / Wi willen daghelicks glorieren van Gode / ende uwe naeme danckē ewelijck Sela / Waer omme verstoof ghi ons dan nu / ende laet ons te schanden worden / ende en trect niet wt / ond onsen heyz / Ghi laet ons blyen voor onsen vyant / dat ons berouen dye ons baten / Ghi geeft ons wech / ghelijck nachschapen / en verstroyt ons onder die heydenen /

Ghi bercoopt v. volc ghoet coop / ende en neem geen ghebt daer voor / Ghi maect ons tot eenen smaect onsen nabuerē / tot eenen spot ende schimpenden ghenen die rouwomme ons zjn / Ghi maect ons tot eenen bispele onder die heydenen / ende dat die volcken dat hooft ouer ons schudden / Dagehics is in miē smaect voor mi / ende die schade mijns aensichts bedect mi. Van der stemme des seyn ders / en lasteraers / vanden blant ende wraecgierighen. Dit alle is ouer ons ghecomen / ende wy en hebbe v. noch kās niet vergeten / noch valsehe lijk in v. verbont ghehandelt / Onse herte en is niet te rugge ghekeert / noch onsen ghanck gewesken van uwen weghe. Dat ghy ons dootlaen

Die dochter Zor sal met gesceue daer zjn / die ruc ke inden volc sullen voor v. blyen. Des conincs dochter is gants heerlic daerinne / haer cleet is gebracht gout / Si sal in gestikten cleedren totten coninc gebrocht worden / en maechden na haer die haer naeste zjn / worden v. toegebracht. Si worden gebracht met bruechden en bliscappen en sullen inden tempele des conincs gacu. In die stede uwer vaders en hebt ghi hunderen gheregen / Die sult ghi tot princen stellen in allen landen / Ic wil ws naems gedencken van kinde tot hinto kinde. Daerom sullen v. die volcken dancken ymmermeer en ewelic

sout in die plaecte der slangen / en hebt ons bedect met duysterisse / Waert dat wi verghaten den name ons Gods / ende hieuen onse handē op / tot eenen vrecnden God / En soude God dat niet vānden / Want hi kennet dat heymelike mit herte / Want wi worden daghelics om uwen wilke verwozget / en sijn gheacht als nachscapen /

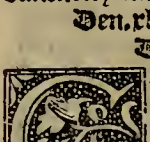
Ontwert v. o. v. E. E. waer om laept ghi / ont wakēt ende en verstoof ons niet te male / Waer omme verbercht ghi v. aenschijn / verghetet ouer allendicheyt ende gbedzangs / Wandt onse siele is ter aerden gebuycht / onsen buych cleeft aen dat aertrijck / Maect v. op / helpt ons / en vertoof ons om uwer goetheyt wille /

Den. xlii. Psalm der kinderē Nozah. Eructault

Mine herte dichtet wat goets. Ic spreke / wat ic van eenen coninc gemaeet hebbe / Mine tonghe is een gristike / eens bequamen scrifgeleerden. Ghi sijt die schoonske onder der men schen kinderen / vuerthout zjn uwe lippen / Daer omme seghent v. God ewelijck / Gordet v. sweert om uwe lendenen ghi machtige / met prins ende cicragie / het moet v. gelucken met uwe cicragie / vaert henē met waerheyt / sachtmoedicheyt ende gerechtigheyt / so sal v. uwer rechter hant wonderlike leeren. Scherpe zjn uwe pīlen / die volcken sullen hen v. onderwoyden / midden onder de vianden des conincs / God uwen schole blijft altoos ende ewelijck / dat septum ws ricks is een recht septer / Ghi bemint die gherechtigheyt / en hatet godloos wesen / Daer om beeft v. God / uwe God gesaluet / met olye der bliscappen meer dan uwe gesellen / Alle uwe cleeder zjn gelijc / Mirre / Aloes / en Resa / men verblit hem dijns / ouer yuoren tempelen / In uwe cicragie ghaen conincs dochteren. Die coninginne staect tot uwer rechter hant / in enckel costeliken goude / hooft dochter siet daer op / en weiget uwe oze / vergetet ws volcs en ws vaders huys / Soo sal die coninc lust aen v. schoonheit hebben / want hi is v. E. E. E. / en ghi sult hem aenbeden. Die dochter Zor sal met gesceue daer zjn / die ruc ke inden volc sullen voor v. blyen. Des conincs dochter is gants heerlic daerinne / haer cleet is gebracht gout / Si sal in gestikten cleedren totten coninc gebrocht worden / en maechden na haer die haer naeste zjn / worden v. toegebracht. Si worden gebracht met bruechden en bliscappen en sullen inden tempele des conincs gacu. In die stede uwer vaders en hebt ghi hunderen gheregen / Die sult ghi tot princen stellen in allen landen / Ic wil ws naems gedencken van kinde tot hinto kinde. Daerom sullen v. die volcken dancken ymmermeer en ewelic

Den. xlii. Psalm der kinderē Nozah
Deus noster refug. um.

God is onse toevlucht en sterete / En hupe inden groten noden / die ons geracet hebben / Daerom en vreesen wi niet / al waert dat die aerde in viele ende die berge middē in die zee voert / Al waert dz. ooe die zee conincde en op enē hope voert / en die bergen beeftē voor v. seluer tepeck Sela

Die kroonen met sinen beken verblid et die stad

Sods/die heilige woning des alderhoochsten

B God is bi haer daer binnen/daerom false wel bliuen/God helpt haer vroeck

Die heidenen ralen / en die conincrycken roeren hem/daer hi hem hojen laet/verlinelt dz aertrijcke

Die **h** **E** **A** **E** Zebaoth is met ons/die God Jacob is onse bescuttel. Sela

Coemt herwaerts en scout die wercken des **h** **E** **A** **E** / die opter aerden sulcken verstoringe heeft geset

A hi heeft die striden wech genomen tot aen der werelt eynde/hi heeft wogē gebroken/wiesen in stukken gelagen/en wagens met bier verbernt/Laet af/en bekennet/dat ic God ben/Ick sal verheuen zyn onse die heydenen/Ick sal verheuen zyn opter aerden

Die **h** **E** **A** **E** Zebaoth is met ons/die God Jacob is onse bescutdinge. Sela

Den. elviij. Psalm der kinderen Nojah.

Omnes gentes plaudite

S laet die handen vrolick te samen/alle volcken/en puychet Gode met vrolicken geluyde/Want die **h** **E** **A** **E** die alderhoochste is veruaelic/En grote coninc op tgebeele aertrijcke

hi sal volcken onder ons slaen/en lieben onder onse boeten hi berkielet ons tot enen erdeele/die heerlicheit Jacob/die hi beminnet/Sela

God is op genaten met puichten/En die **h** **E** **A** **E** met elincender basynen Iosfinget/Iosfinget Gode/Iosfinget onsen coninc

B Want God is Coninc op tgebeele aertrijcke/Iosfinget hem met berstande God is coninc ouer die heidenen/God sittet op sinen heiligen stoel. Die princen onse die volcken zyn vergadert tot enen volcke/den Gode Abraham/want God is seer verhoget bi den heeren opter aerden

Den. elviij. Psalm der kinderen Nojah

Magnus dominus

Groot is die **h** **E** **A** **E** / en hoedich beemaert in de stad ons Gods/ op sine heiligen berch Den berch Sion is gelijc een scone spruitken/ des haer al die werelt verblid et aend sde nooit

waerts/teget die stad des groten conincs God is in baren pallayen bekēt/dat hi die bescutdinge si

Want siet/die coningen zyn vergadert/en sla men boorbi getrecken

Si hebben hen verwouder/doen si sulcsagen/si hebben hen ontfelt/en zyn ban bouen af gestoten

Scringhe is hem aldaer aen gecomen/benautheit als eender barend

Chi sult die scyep in die zee te stukken vrecken door den sossen wint

Also hi gehoorit hebben so sien wint inder stad ons Gods/God bereydet die selue ewelic/Sela

Godt wiberwahten uwer goetheit in uwen tempele God gelijc uwe name/so is ood uwe bereeninge/totten eynde der werelt toe/uwe rechter hant is vol gerechtichits

Den berch Sion verblide hem/en die dochtere Juda moeten vrolic sijn om uwen opdeden wille.

Maect v om Sion/en ombaect/tellet haere toornen Doet naerticheit aen haere mueren/en verhoecht hare palleye/op dat men daer af vercondige bi die nacomelingen

Dat dese God/onse God si/alsoos en ewelic die ons leydet/gelijc

die ioncheit

Den. xliij. Psalm der kinderen Nojah

Audite hee

Goet toe alle volcken/aenmerct alle die in deser tijt leuen/beyde gemeine man en heeren/beyde rijcke en arme te samen

Wanen mont sal vā wijfheit spraken/en mijn herte vā vstāt leggen

Ik wil mijn oze totter vspaken ueigen. en opter harpen mijn raetlele voor leggen.

Wacrom soude ic mi vzeelen inden quaden dagen als mi die middaet minder vertrederes omuaet.

Die hen beclaten op haer goet en roeinen op hare grote rhdominen

En broed er en en doch nte mant verlossen/noch yemant God berdoeneu

Want het costet te vele hare sielen te verlossen/ dz hi dat ewelic moet laten staen

Alceft hi ooc lā ge/en dat graft niet en siet

Wandt men sal sien dat sulcke wijse nochtans steruen te samen/ alsoe wel als die dwafen en sotten bergaen/ en moeten hare goet anderen laten

Wat in hare nhupse is duert wel altijt hare woningen bliuen boorber en boorber/en na baten name wert wel genoemt opter aerden.

Maer die mensce en blifft n3 in sulce her waerdicheit/mier wert gelijc den bee dat verfwegen is.

Dit haer doen is haere dwaelheit/nochtans louent hare nacomclinghen met haren monde/Sela.

Si liggen inder hellen als scapen/die doot salte knagen/en die optrechtige sullen ouer hem vroeck heerleappen/en hare stercheit sal verouden/die hellen is haer woninge

Maer Godt sal mine sielen verlossen wt der hant der hellen/ als hi mi outfaet/Sela

En verbonderet v niet/al wert een rijc/als die heerlicheit zyns huys groote wert

Want hi en sals geen in sinen steruen mede nemen en sine heerlicheit en sal hem niet na baren

Maer hi louet sine siele om dit leuen/en als ghi v goetlic doet/dat priest bi aen v

Dat ghi na uolcht sijnder vaders geslachte/daermen nēmermeer geen licht en siet

Die mensce als hi inder waerdicheit is/en en verstaet niet/so is hi gelijc de bee/dat verfwegen is

Den. i. Psalm Asaph. Deus deorum

Ghe **h** **E** **A** **E** / die machtige God heuet gesproken/en dat lant gecroepen

vanden opganc v sonnen totten hevganc toe

Wt Sion verclijnt die volcomene scoonheit Gods/ Onse

God sal comen/en niet swigen verkindende bier gaet boor be henen/en rontsom hem een groot en weder

hi sal den hemel van bouen toepen/ en die aerde dat hi zyn vole bonnisse

Ver gaderet mi mine heilighen/die dat verbont meer achteu/dan offerande

En die hemelen sullen sine gerechticheit vercondigen/Want God is rechtter/Sela

horet mine volc/latet mi spraken/ Irabel laet mi onder v getuygen/

Ik God ben uwe God/ Van vsoffers wegen en kraffe ick v niet / Dine

brantoffers zyn doch anders alsoos boor mi

Ik en wil van uwen huse geen stieren nemē/noch vocken wt uwen stallen

Want alle gedicten inden troude sijn mi/en dat bee op duplent bergent

Ik keune alle geuogelte op die bergghen/ en so alderley gedierte opten aker is boor mi

Waert dat my honghe rde / ick en wilde b daer nyet afleggen / Wandt den aertbodem is mijn / en allet wat daer inne is / Meynt ghi dat ic bleesch eten wille vanden sūchen / ofec bloet drincken vanden bocken / Offert Gode dancoffer / en betaelt den alderhoochsten utw geloften / En aenroep mi inder tijt der noot / soo wil ick b verlossen / soo sult ghi my prijsen / Maer totten godloosen spreect Godt wat verodicht ghi mine rechten / en neemt mijn verbont in utwen monde /

Daer ghi nochtans ouderwij singhe haet en werpt mine woorden achter b / Als ghi eenen dief saghet / so liept ghi met hem / ende b deel was inette ouerspeelders / Ghi liect utwen mont quaet spreken / ende utwe tonge vracht bedriegerie /

D Ghi laet tegen utwen broeder ende spraeckt / den sone utwer moeder blancerde ghi / Dat hebt ghi gedaen / ende ick sweech / doen meyn de ghi / dat ick sijn soude / gelijk als ghi / Maer ick wil b straffen / en ini b onder dooghen stellen / Meret doch / dat ghides Godes vergetet / dat ic us eens wech en trecke / en daer en si gheen verlosser meet / Uwe dancoffer die prijsen mi / en daer is den wech / dat ic hem thone die salicheyt Godes.

Den. i. Psalm David / doen die Propheet Nathan tot hem quam / als hi tot Sat Saba ingegae was.

Miserere mei deus

God zijt mi ghenadich nae utwer geet heyt / ende doet mijne ouertredinge wt / nae utwer groter ontfermherticheyt / Walschet mi wel van mijn ter misdaet / ende reynicht my van mijn sonden / Want ic bekenne mine ouertredinge / ende mine sonde is altoos booz mi. Men b allene hebbe ick gefondicht en quaet booz b gedaet / Daeromme sult ghi recht bliuen in utwen woorden / ende reyn gheuonden worden / als ghy geoordeelt wort. Siet / ick ben in smerten geboren / en mine moeder heeft mi in sonden outfaen.

B Siet / ghi hebbet lust totter waerheyt / Ghi laet mi weten die wijs heyt heymeinck verborgen / Ontfondighet mi inet slopen / dat ick reyn worde walschet mi / dat ick siet wit worde / Laet mi horen buerchde en genuechte / dat die gebeenten vso lie verde die ghi te stueck gelagē hebt verbercht b aenschijn van mine sondē / en doet alle mijn misdaet wt / Scept in mi o God een reyn herte / en vmeut in mi eenē willigen geest / En verwerpt mi niet van utwen aensicht / en en neemt utwe heyligen geest niet vā mi / Laet mi weder comē dē troost utwer salicheyt / en den vrsen geest onthoude mi /

Je wil den godloosen utwe wegen leerē / dat hen die sondaers tot b bekeerē / Verlost mi vanden bloetsuldighen / o Godt / ghi die mijn der salicheyt Godt zijt / dat mine tonge veroeme utwe gerechticheyt / hēcē doet mine lippe open / dat minen mont utwen hoogen lof berondige. Wāt ghi en hebt geenē lust totter offerhade / Je gauelc anders

D en brantofferē en behagen b niet / Die offerhanden Godes sijn eenen gebrokenē geest / Een gebrokenē en verlagen herte / en suldi Godt niet verachten / Doet wel aen Zion nae utwen goeden wille / Timmert die mueren tot Hierusalem. So sult ghi lust hebben totten offeraden b gerechticheit /

ticheit / totten brantofferē en geheelen offerandē / So salmen barren op utwen outare setten

Den. li. Psalm David / doen Doeg die Edomite quam / en gaff Saul te kennē / En leyde / David is in Abimelechs huysē gecomen. Quid gloriaris

Vst beroemet ghi b der voochheit / ghi machte / Godes goetheit is hier dagelics doch / Uwe tonge dēct na scaleheit / en bedriefft bedriegerie / gelijk eē scerp saers / Ghi beminnet quaet meer dan tgoet / valseheit te spreken / meer dan gerechticheit / Sela / Ghi beminnet alleen / dat totten verderuen dient / en valse tongen / So sal b God ooc geheelic en altemael afbreken / en te stucken laen / en wt dēc woningen wt roeyē en utwe wortel wt den lande der leuender Sela / En die gerechtige sullen sien / en hem vreesen / en sullen sijn lachen. Siet / dese en hielt God niet booz sijn stercke / maer verliet hē op sine grote rycdommen / en was machtich in sijn der scaleheit / Maer ic ben gelijkc eenen groenen olifboom indē huysē Godes / ic verlate mi op sine ghoetheit / en cewelic / Ic dancke b ewelick / want ghy hebbet gedaen / en wille op utwen name verbachten / want hi goet is booz utwe heiligen.

Den. liij. Psalm David. Dixit insipiens.

Gelotten seggen in haren herten / het en is geen God / Si sijn verdouen / en grouwelic gewordē in haer voochheit / daer en is geene die goet doe God seoutbet vanden hemel / op der menle en kunderen / dat hi sie / oft yemant verstandich ware / die na God vbaechde / Maer si ware alle afgeueden / en slamen onduchdelic / Daer en dede niemant goet / ooc niet rene. En willen die quaetdoenders dan niet bekennen / die mē voic verhanden / dat si maer teten en hebben / Si en roepen God niet aen. Daer vreesen si / daer niet te vreesen en is / Wāt God verstroit die gebēte v druyers / hi maecte te standē / Want God vsmact se. Wie sal Israel salicheit geuen / als God sijn volc weder wt die geuangenisse vhrict / so sal hem Jacob verbliden / en Israel vrolic sijn

Den. liij. Psalm David. Deus in nomine

Helpt mi God in utwen name / en ooc dect mi in utwer machticheit. God verhoort mijn ghebet / verneet die reden mijns monts / Wandē vreesden setten hen tege mi / en machte staen mi na mijn der sielen / die God niet vooz ogen en hebben / Sela / Siet / God staet mi bi / Die hēcē onthout mijn sielen / hi sal dat quade minen vianden betalen / Derstoorste in utwer tronwen. So wil ic b vrsen willige offerande doe / En utwen name hēcē danckē / dat hi so goet is / Want ghi verlost mi van alle / die mit tegen sijn also dat mine oge aen minen vianden lust siet.

Den. lb. Psalm David. Gaude deus.

God behoort mē gebet / en en ontrect b us van mine smueckē / Meret op mi / en behoort mi / hoe ic so lamertic huile en clage / Dē die vāt so crēcht / en die godlose also benaet / Want si willen een quade dast

Baen mi begaen/ en zijn op mi bitterlicke gram
 Mjn herte beuaut hē in mi nē lūe/ en des doofs
 vrese is op mi gevallen vrese en beuimghe is o-
 uer mi gecomen/ en grouwel heeft mi oueruallen
 Ic seydē/ **S** hadde ic vlogelen als dupuen/ dat
 ic vlogē/ en ywers rustede Siet/ so wilde ic mi
 verre wech in aken/ en in d' woestinen bliuen/ **S**ela
 En wilde haecten d' ic ontuluchte vanden druy-
 ke en ontweder. **H** **E** **E** verslūt en chieft haet
 tonge/ **W** ant ic sie ongerechtigheit en twist in d' ye
 stadt **D**at gaet d' archē nacht al om en tomme
 in haerder muern/ daer is onrecht en onduchde
 daer inne **S**calcheit is daer inne/ en listē/ en on-
 trouwe/ en sleet niet van haerder straten.

O **W**aert dat mijn viant mi doch seynde/ so wilde
 ic liden/ en waert dat hem mijn hatere ouer my
 berheue/ wilde ic mi voor hem verbergen.

Maer ghi zīt mijn geselle/ mijn regceerde en mijn
 vrient **W** die vriendelic flamen waren int ver-
 holen/ wi wandelen inden huse Gods met hoopen
 Die doot verhaecte/ en si moeten leuende in de
 helle varen/ **W** ant hoosheit is onder hen/ in haren
 woningen **M**aer ic wil tot Gode roepen/ ende
 die **H** **E** **E** sal mi helpen.

Des auonts/ smorgens/ en smiddaerchs/ wil ic cla-
 gen en huylen/ **S**o sal hi mijn stemme horen.

Hi berloft mine siele in vrede/ van die gene/ die
 mi aen willen/ want si zijn met velen tegen mi
Sod sal mi horen/ en veroetmoedighen se/ die al-
 toos blift **S**ela/ want si en veranderen hen nē/ en
 en vreesen **S**od met **W** ant si s' en hare handē
 aen sine vreedflamen/ en ontheiligen zijn verbont.
 Haren mont is gelatter dan boter/ en hebben
 nochtans o' loge inden sin/ hare woorden s' sach-
 ter dan olye/ en zijn nochtans blotē/ waerden.

Werpt uwen last op den **H** **E** **E**/ die sal v
 besorgen/ en hi en sal den gerechtigten niet in onure
 de laten. **M**aer **S**od/ ghi sulste onuerwaerts
 stoten inden putte des berdeuens/ die bloetgieri-
 gen en die bedruegers en sulden haer leuen niet tot
 ter helste bringen. **M**aer ic hope op v

Den. lvi. Psalm David. Misere mei.

Od zīt mi genadich/ **W** ant men se
 verfincken mi/ dagelics striden si/ en
 beuauten mi/ **M**ine vianden vanc-
 ken mi dagelic/ **W** ant vele striden
 tegē mi stoutelic **A**ls ic mi beuree
 se/ so hope ic op v. **I**c wil Gods woort louen/
 op **S**od wil ic hoopen/ en niet vreesen/ **W** ant soude
 mi dat vleesch doen/ **D**agelics aenuechten si mi-
 ne woorden/ **A**lle hare ghedachten zijn/ dat si in y
 quaet doen **S**i houden te hoopen/ en loeren/ en
 hebben acht op mine vrenē/ hoe si mine siele moech-
 ten vaen **M**en helpē wt om haerder misdaet
 wile/ **S**od stote sulche lieden toornichlic hier out

Tel mine blucht haet mine tranen/ in uwe s'el-
 se en telde **D**an sulden hen mine viandē te kug-
 ge moeten heeren/ **A**ls ic v aenroepē/ so worde ic
 seker dat ghimē **S**od zīt **I**c wil Goods woort
 beroemen **I**c wil des **H** **E** **E** woort beroemē
Op **S**od hope ick/ en en bevrese mi niet/ **W** ant
 wil mi een mensce doen **S**i mi sijn **S** **S**od/ dy
 gelosten gedaen/ dat ic v met danc betalen soude
W ant ghi hebt mine siele vanden doot berloft/ in
 nē vorten vanden sippren/ **D**at ic wandelē mach

voor Gode/ in lichte des leuens
 Den. lvi. Psalm David. Misere mei deus.
Sijt mi genadich **S**od/ **S**ijt mi gena-
 dich/ want op v betrouwt mijn siele/ en
 on d' scaduwe uwer vloghelen heb-
 ic totulucht/ tot dat die scacheit voor
 bi gae **I**c roept tot **S**od den al-
 derhoochsten/ tot **S**od die mi weder op hielp.

Hi seynde vanden hemel/ en hielp mi vander imaet
 mijns veranckers/ **S**ela **S**od seynde sine goethy
 en trouwe

Ic ligge met mijn d' siele on d' den lecu wen/ **D**ie
 hinderen der menscen sijn blammen/ haere tanden
 sijn spieles en pijlen/ en hare tonge seerpe swerde
 Verheft v o **S**od ouer die hemelen/ en uwe ee-
 re ouer alle landen

Si hebben minen gangen netten gestelt/ en mine
 siele neder gedruet/ **S**i hebben voor mi enen eyde
 gegraven/ en si zijn der elue in gevallen/ **S**ela
Mijn herte is bereypt/ **S**od mijn herte is bereypt/
 dat ic singe en loue **O**ntwaert mijn ere/ **O**
 waert **S**alfer en harpe/ broech wil ic ontwaeten
H **E** **E**/ ic wil v dancken onder den volcken **I**ck
 wil v lofsingen onder die lieden
W ant uwe goetheit is groete tot aen den hemel/
 en uwe trouwe tot aen die wolcken **V**erheft v
S **S**od ouer die hemel/ en uwe ere ouer alle lade

Den. lviij. Psalm David. Si vere btique

Ic wil ghi dan niet eens spreken/ dat
 recht is/ en o' z' eelen dat gelijc is/ ghy
 i' u' eelen hinderen

Maer n' d' herten gbaet ghi met en-
 recht om/ in uwe handen bedriuen
 boosheit **D**ie godlose veruytende hen vā moe-
 ders lichaem ane/ die liegen sprekers/ dolen van
 moeders lichaem ane **H**act woerden is gelijc
 dat woerden eender s' angē/ gelijc die doue adere/
 die haet o' en toe sloopt **D**at si niet en soude ho-
 ren die stemme des touen acers/ des besweerders/
 die wel beswoeren can

Sod breke haer tanden te stikken in haren muyl
H **E** **E** vreeet te stucken die haer tanden der ion-
 ger leeuwden. **S**i sullen vergaen gelijc water
 dat wech vloeyt/ **S**i micken met hare pilen/ **M**er
 si missen **S**i vergaen gelijc een stacke vlnacht
 gelijc een ontidige gheboorte eens wyls/ en sien si
 die sonne niet **S**ermen uwe doornen spuer/ t
 aen den doornen struycke/ **S**al die toornichyē
 wech trecken/ alle wech beresch sijn
Die gerechtigē sal hem verblide/ als hi sulche v'ra-
 he siet/ en sal sinen ghanck baden in des godlosen
 bloet **D**at die lieden sullen leggen/ **D**ie gbe-
 rechtige sal zijns ymmer genieten/ **S**od is inuuet
 noch rechtet opter aerden

Den. lix. Psalm David. Erripe me deus.

Mine **S**od berloft mi van minen vian-
 den/ en bescludt mi voor die gene/ d' ye
 hē tegen mi setten **B**erloft mi vande
 quaetdoenders/ en helpt mi vanden
 bloetstortigen **W** ant siet/ si loeren
 op mine siele/ die starcke v'gaderē hē tegen mi.
Daer ic nochtans **H** **E** **E** geē misdaet noch sonde
 en heb. **S**i lopen soud mine scult en berē hē berē
Ontwaert mi te gemoete te comen/ ende siet toe/

Den Souter dauid

Ghi God die h. E. E. Zebaoth/ God Israe
ontwaect/ om te besoeckene alle heydenē/ En zijt
niemanden genadich/ die quaet hantiert/ Sela

Des auonts laetse te rugge keeren/ en moztē
als honden/ en in die stad rontomme gaen.

Siet/ si spreken met baren monde/ waerden zijn
in haren lippen/ wie salt hozen Maer ghi o h. E.
h. E. sulste belachen/ en bespotten alle heydenen.
Dooz zinder macht wil ic achte op v hebbe/ Want
God is mijn beschuddinge God ouerschuddet
mi met zijnder goetheyt/ God late mi minen wille
sien aen mijne vianden En dootse niet/ dat het
mijn volck niet en vergyete/ Mer verdrijsse met
uwer macht/ h. E. E. mijnē schilt/ ende scootse
onderwaerts Si en leeren maer sondigen/ ende
berouwen hem in hare houerdicheyt/ ende leggen
inckel bloecken/ ende weder spreken.

Vernielste lieue maecte alle te niet inder verbol
ghentheyt/ datse niet en zijn en seker worden dat
God die h. E. E. si in Jacob/ in ald werelt Sela/

Des auonts laetse te rugge keeren/ en moztē
ghelick honden/ ende alomme inder stad gaen
Laetse hertwaerts ende derwaerts lopen om spise
Mer ist dat si niet sat en worde/ so suldense moztē.

Maer ick wil van uwer macht singhen/ en smoz
gens uwe goetheyt beroeme/ Want ghi zijt mine
besudsel en toelucht ter tijt mijnder noot
Ic wil v/ o mine stercheit lof singē/ Wat ghi God
lijt mijn besudsel/ en een Godt mijnder goetheyt.

Den. lxi. Psalm Dauid. Deus repulsi

God ghi die ons verstootten ende ver
stroeyt hebt/ ende toornich zijt/ Acert
v weder tot ons. Ghi die de aerde
verreicht en geschoort hebt heelt hare
gebrekeheyt/ die daer te stucke gesko
te is Wat ghi liet uwe volcke een harde salie sien
Ghi drencket ons met bitteren wijn/ Ghi hebt
een trecken gegheuen den genen/ die v breeken/ dat
si op souden werpen inder waerheyt/ Sela.

Op dat uwe vriende verlost werde/ soo helpt met
uwer rechter hat/ en verhoort mi God spreekt
in sinen heylchdom/ Ick be blide/ ende wil deelen
Sichem/ ende afmeten dat dal Suchoth.

Silead is mijn/ mijn is Manasse/ Ephraim is die
macht mijns hooftes/ Juda is mijn leeraer.

Noab is minen waschpot/ Ic wil miuen schoen
ouer Edom strecken/ tot mi sal Philistia yuychten

Wie sal mi leyden in dye vaste stad/ wy sal my
geleyden tot in Edom toe En lukt ghij niet doen

Godt/ ghi die ons verstootel/ ende en trecket niet
wt o God/ onder onse heyy Doet ons bistat in
der noot/ Wat mēsehe hulp en is niet ooyboozlic
Met Gode wille widadē doen/ hi sal onse viā
den onder treden.

Den. lxi. Psalm Dauid. Exaudi nos deus

God hoorz mine elage/ ende acumer etet
op mijn gebet. Vanden eynden der aer
den wil ick tot v roepen/ als mijn herte in
benautheyt is/ Ghi willet mi voeren opten hogen
keene/ Want ghi zijt mijn toeuert/ Enen sterc
ken tozen booz mine vianden.

Ick wil woonen in uwe tente eeweliche/ en betrou
wen onder uwe vederen/ Sela.

Wandt ghi h. E. E. hebt verhoort mine ghelof

Den lxiij. psalm

ten/ ghi hebt erfenuisse ghegheuen den ghenen/ die
uwen name breeken

Ghi sult den connek lanck leuen gheuen/ dat sine
jaren altoos boozder ende boozder sullen dueren.
Hi sal eewelick sitten voor God/ goetheyt ende
troutwe zijn bereyt/ datse hem behoeden/
So wil ick uwen name loue singhen eeweliche/ dat
ick mine gelofte daghelies betale.

Den. lxiij. Psalm Dauid. Rōne deo

Mine siele/ swijget Gode/ Want van
hem coemt mine salicheyt

Want hris mine vallicheyt/ mijn sa
licheyt/ mijn beschuddinge/ daer om
me sal ick wel bliuen Hoe langhe

legget ghilaghen den man/ dat ghy hem alle ver
woycht als een hangende want/ ende te stucke ge
stoottenen tuyn/ Maer si dincken sine hoochte te
berdōten/ lueghenen behaggheden/ Si louen met
ten monde/ maer van binnen bloecken si Maer
mine siele swijge Gode/ Want mijnē hope is tot
hem/ God is mine vallicheyt/ mijn salicheyt/ en
mijn beschudsel/ Ick sal wel bliuen By Gode is
mijn salicheyt/ mijn eere/ den keē mijnder stercken
mijn toeuert/ aet is op Godt.

Hopet op hem alcht/ ghy volckē/ schuddet uwe bet
ten voor hem wt/ Godt is onse toeuert/ Sela
Maer ydel zijn die menschen/ valsch zijn die heden
Op die wage zijn si lichter dan ydelheyt/

En verlaet v niet op onrecht ende ghetwilt/ en
werdet niet ydel/ ballet v rijckdom toe/ soo en han
ge dat herte daer niet aen. God hreft eens ghe
sproken/ tweemaal hebbe ick dat ghehoort/ dat v
Gode macht is En bi v h. E. E. goetheyt wāt
ghy betaelt elcken/ so hi verdient heeft.

Den lxiij. Psalm Dauid. Deus deus meus

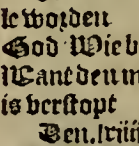

God ghi zijt mine God hroech wil ic
b soecken/ Mine siele dorstet nae v/
mine vleeck verlanget na v/ in enen
doren en dorstigen lande/ daer geen
water en is. So heb ic v gesien in
den heylchdom/ dat ic uwe macht en eere soude ve
louwen/ Want uwe ghoetheyt is beter dan
leuen/ mine lippen sullen v prisen.

So wil ic v louen bi minē leuen/ en minē handē in
uwen name opheffen Iact mine siele vol woz
den gelike met smeer en vette/ dat minen mōt met
brolichen lippen loue Als ick ws ghe dachtē op
minen leger/ so was mijn spreken van v inder wa
ke Want ghi zijt mine hulper/ en onder dye
scadutwe uwer vlogelen wil ic glorigen

Mine siele hanget v aen/ uwe rechte hat onthout
ni/ Maer si saen na mijnder sielen om te verder
uenē/ Si sullen onder die aerde onder wech baren
Si sullen mit sweert ballen en den bosken te dee
le worden Maer die connek verblift hem in
God Wie bi hem sweert sal geprielen worden/
Want den mont der geender die dat valsch sprekē
is verstop

Den. lxiij. Psalm Dauid. Exaudi deus

God hoorz mijn stemme in mijnder
elaghen/ behoert mine leuen booz die
breeke des vants

Verberekt mi booz die vergaderinge
v quader/ booz dē hope v quact dē dō

den Souter dauid

Die welcke hare tongen scrijpen / gelijc een sweert
 die met haren pilsen micken op dalder bitterste
B Dat si heymelic die vrome souden schieten / onuer-
 huets scieten si op hem / en en breefen hen niet
 Si gripen een quaet sluc aen / en seggen / hoe si stric-
 ken leggen willen / en seggen / wie sake sien
 Si verkiezen scalcheit / en houdent hemmelic onder
 hen seluen in dieper herten Maer God salse
 met enen haestigen pile scieten / dat si gewont wer-
 den haer eygen tonge heestse geuellet / datse be-
 spotten souden / wie datse sage En dat alle mie-
 sen versecricten / en vcondichden Gods daet / ende
 merecten dattet zijn werc was
 Die gerechtiche verblidet hem inden **h. C. C. C.** en
 betrouwt op hem / en beroemen hen alle / die op
 recht van herten zijn

Den. heb. Psalm Dauid. Te deect himmus

A **G**od men verwacht en looft v tot Zi-
 en / en v betacitmen gelofte
 Als ghi gebet verhooyet / so coet alle
 vleesch booz v
 Onse misdaet is te grote gebonden /
 onse ouertredinge wilt ghi vergeuen

B Wel dien / dien ghi verliest / en tot v laet / dat hi wo-
 ne in uwen houen die wert verlaet metten goede
 waerhys / waer hepligen tempels
 Ghi sult ons wonderlic antwoorden met gerecht-
 tichheit / God onser salicheit / Ghi die toguerlaet zijt
 alder werelt eynde / en aender vrecht der zee
 Die de bergen bereyt met zijnder cracht omgorde
 met machtheit.

C Ghi die stillt dat bruyphen inder zee / dat bruyphen
 haerder baren / en dat rasen der volcken. Datse
 breefen die acnden eynde wonen van uwē tekenē /
 Ghi maect vrolic die wergae beyde vroech en spa-
 de Ghi besoeft dat lant / en wateret en maect dat
 seer rijk / den strog Gods is vol waters daer mede
 bereyt ghi sine grane / want alsoe bereyt ghijt.
 Ghi drijnket sine voren / en ouerghietet sine ghe-
 ploechde / met druppē maect ghi het weech en se-
 gent sine gewalliche Ghi croonet dat iaer met
 uwē goede / en uwē boetkappen druppen bā vette
 Die wooningen inden woestinen druppen / en die
 houelen zijn ronsomme tuftich
 Die velden zijn vol scapen / ende die dalen staen die
 ke met gezajden coten / dat si nuychten / ende sinnen

Den. heb. Psalm Dauid. Jubilate deo

A **A**lle lant / Nuychet Gode / lof singet ter-
 ceren zijns naems / maect sinen prijs
 heerlijck / Segt tot Gode / hoe won-
 derlic zijn uwē wercken / het sal uwē
 byanden missen / om uwer grooter
 macht wille. Alle lant aenbede v / en lofsinghe v
 Lof singe urwen name / Sela. Tocmt hierwaerts
 en aenfaet die wercken Gods / die so wonderlic is
 met sinen doene / onder die kinderen der menschen
 hi verandert die zee int dzooge datme te boete ouer
 dat water gaet / dies verbliden wi ons in hem.
 hi heerseapt met zijnder macht ewelisc / sine ogen
 schoutben op die volcken / die afluallige en sulic hē
 niet verbogen comen / Sela Ghi volcken louet
 onsen God / laet luyde worden die stemme zjs loofs
 Oye onse stelen int leuen behoudt / ende en laet
 onse boeten niet alibereen.

Den hebij Psalm

Want God ghi hebt ons geproeft / en gesuyert /
 gelijc dat siluer gesuyert wert
 Ghi hebt ons gebracht in enen burch / Ghi hebt
 op onse kendenen enen last geleyt
B Ghi hebt menschen ouer onse hoofden laten baren
 wi zijn in vier en water ghecomen / maect ghi hebt
 ons wergewoert in die oueruloedicheit
 Daerom wil ic met brantsoffer en gaen in v huis /
 en v mine gelofte betalen.
 Als ic mine lippen open hebbe gedaen / en minen
 mont gelyproken heeft in mijnder noot.
 Ic wil v vette brantsofferande doen van gebernde
 rammen / ick wil toe maken rindere met bocken /
 Sela. Tocmt herwaerts hoorz toe / ghi al dye
 God brecft Ic wil vertellen wat hi aen mijnder sie-
 len gedaen heeft Tot hem riep ic met mine mō-
 de / en is verhoort met mijnder tongen Ist dat
 ic dat onrecht aenke met mijnder herten So en sal
 die **h. C. C. C.** niet hozen. Daerom verhooyt my
 God / en aenmerct die stemme mijns smeckens.
 Gelooft si God / die mijn gebet niet afgekeert en
 heeft / noch sine goetheit van mi

Den. hebij. Psalm Dauid. Deus misericatur

A **G**od si onser genadich / en segene ons /
 hi laet ons zijn aensijn lichten Sela
 Dat wi opter aerden bekennen sinen
 wech / onder alle heidenen sine salichz
B **G**od die volcken danckē v / alle volc-
 ken dancken v Die volcken verbliden hen / ende
 nuychen / dat ghi die recht bonnift en leydet die liedē
 opter aerden / Sela. God die volcken dancken
 v / alle volcken dancken v Dat lant gheeft sine
 vruchte / God segene ons / onse Godt.
 God seegene ons / ende alder werelt eynde breefe
 hem

Den. hebij. Psalm Dauid. Erurgat deus.

A **G**od stac op / dat sine vianden vtroit
 woerde / en die hē hatē booz hē bluch-
 tē Gelijc de roocke vdrueē wert /
 so vdriftē / gelijc dat walsch vsmelt
 vanden viere / So moeten die godlo-
 se bergaen booz Gode
 Maer die gerechtige moeten hen vblidē / en vrolic
 zijn booz Gode / en in vruetden genoechte heb bē
 Singet Gode / lofsinghet sinen name / maect die
 bane dien / die daer saechte vact / hi hiet **h. C. C. C.**
 en verblift v booz hem
B Die een vader is der weesen / en een rechter der we-
 duwen / hi is God in zijnder heiliger woningen
 God die den cerlamen dat huis vol hinderē greft
 die de geuangene wt leyt na haren wensh / mer de
 afluallige bliuen inder dozheit
 God doen ghi booz urwen volc wt troet / Doē ghy
 henen ghinet inder woestinen Sela
 Doen becfde die aerde / en die hemelē dropē / booz
 sulckē God Sinai / booz diē God / die Israels God
 is God uwē erfscnisse is doire / Ghi wildet onē
 genadigen regene wt deelen / en laten geraken
 Dine dieren sullen daerinne wonen / **G**od / ghi
 sult den allerwigen v goet laten geraken
 Die **h. C. C. C.** sal dat woort geuen / met grooten
 scaren Euangelisten
 Die coningen der heiscaren sullen onder maerāde
 rē geuridē zj / en de huyseicte sal dē roof wt deele

Wat ghy ligt tusschen die palen / so sullen die bederen der duyuen verslueret zijn / ende hare bloegelen gaut varwe. Als die almachtige / coningē ouer haer wt sedt / soo lasse snee wt zijn / oock inder duykerinse. Den berch Godts is eenen betten berch / Enen gehoouelde berch / eenē betten berch

O Waeromme huppelt ghy ghehoeuelden berge / Godt heeft lust op desen berch te wonen / ende die h E S E blijft daer eebelijck. Der wagens

Gods is veel duisentmael duisent / Die h E S E is onder hen / inden heylighen Sinai. Shy zijt in die hoeschte geuarē / en hebt die geuangenule gheuanghen / Shi hebt gaucen ontfangē voor die menschen / oock die wederspannighe / op dat Godt die h E S E daer woone

D E dagelijc die Godt onser salicheyt sal ons wel beladen / Sela. Die Godt is ons een God der salicheyt / Ende een h E S E / h E S E den doot te ontlopen. Nochtans sal Godt dat hooft zijnder vianden in stukken snijsten / met haeren haylschepdel die daer wandelt in zijnder schult. Die h E S E heeft geseyt / Ic wil wt den betten weder halē wt der diepten der zee wil ick wederhalen

Dat utwen boec inder vianden bloet gheueruet wt worde / en het v honden lecken Godt men heeft gheuen utwe ganghen die gangen mijns Gods / en conincs int heylighdom. Die sangers gaen voor daer na die specliedē / onder die maechden die daer tambueren. Louet Godt den h E S E inder bergaderingen / omme die fonteyne Israel.

Daer heerschap haerder / die cleynē Sen Jamiv / die vorsten Juda met haeren hoeypen / dye vorsten Sebulon / die vorsten Naphtali. V Godt heeft v starckheyt beuolen / starcke God / dat ghi ons ghe daen hebt. Sin wt tempels wille te Iherusalē sullen v die coninghen geschmicken toe vringen.

H Scheldet dat diere inden riete / dye vergaderinghe der osschen / onder die liedē / die haer calueren zijn die daer lust tot gelt hebben / hi heeft verstroyt die volcken / die totten ootloge lust hebben. Die bet te sulen comen wt Egypten / Mozen lant sal sine handen wt strecken tot God. Shi conincelijck opter aerden sinzet Gode / Iof singhet den h E S E / Sela. Dien die daer baret indē hemel / ouer al / van aenbeghinne / het hi sal sinen donder cracht gheuen. Gheeft gode die cracht / sine heerlicheyt is ouer Israel / ende sine cracht inden volcke.

God is wonderlic aen sinen heylighdom / hi is Godt Israel / hi sal sinen volcke stercheyt en cracht gheuen / geloofft hi God.

A Den leir. Psalm Dauid. Saluum me fac

G Od helpē mi / want die wateren zijn gecomen tot aen die siele. Ic ben versoncken in diepen sijn / daer geen boden en is / Ic ben in die diepe wateren gecomen en de bloet heeft mi verdroncken. Ic ben moede geworden met criffchen / minen hals is beesch ghe worden / mijne ogen zijn traer geworden vā verbeydē / na mijnen Godt. Die mi haten sonder sake / dier is meer dan ic hayen op thooft hebbe. Die mit onrecht te vianden zijn / en mi verderuen / zijn machtich geworden / ic moet betale / dze niet gerooft en hebbe.

God ghi weet mine dwaeyl heyt / en mine scul

den en zijn v niet verborgen. En laet niet aen mi te schanden worden / die ws berachten h E S E h E S E Zebaoth / En laet niet root van besaemt heyt worden / die v soecken Godt Israel. Wandt om utwen wille draghe ick smaet / schande bedecte mijn aensicht. Ic ben blyeint geworden mijnen broeders / en ombekent mijnder moeder kinderē. Want die ernstighe liefde / om v huys ctef mi / en dye smaetheden der geender / dye v smaet aen doen zijn op my gheualen. Ende ick weende doe mijne siele vastede / ende dat is mi tot eenen spot ge worden. Iedede eenen sack voor een cleet aen / ende ben haer segwoort geworden. Het spraken tegen my die in dye poortē laten / ende ick was een liet den dronckaerts.

Maer ick o h E S E / badt tot v / ter aenghena. mer tijt / S Godt / m utwer grooter goetheyt / verhoort mi na utwer gektouwer hulpen. Verlost mi wt den sijncke / dat ick niet en verfinckē dat ick verlost worde van minē haters / ende wt dē diepen watere. Dat my dye waterbloet niet en verdrincke / ende die diepte niet en verflinde / en dat gat des puts ouer my niet te samen en gaē.

Verhoort mi h E S E wandt utwe goetheyt is lieflijck / heert v tot mi / nae utwer grooter ontferticheyt. Ende en verbercht v aensichte niet voor mi / dincn knechte / Wandt mi is benautheyt / Verhoort my hartsele. Maer v tot mijnder sielen / en verlost / Verlost mi om mijnder vianden wille.

Shi weet minen sinact / schande / ende schaemte mijne wederpartijders zijn alle voor v.

Den sinact blyet mi dat herte / ende ben bedroeft. Ic wachtēde / oft yemanden iammerde / mer daer en was niemant / en nae troosters / maer ic en banē gheene. Si gauen my galle ter spijse / en drinc ten my met edick / doen my dorstede. Haer tafele moet voor hen tot eenē strick worden / ter berghel dinge / ende tot eenen valle. Haer ogen moeten duycker worden / op dat si niet en sien / ende hare leden denen laet altoos waggelen. Siet op hen utwe ongenade en utwe vbalgenc toornicheyt begrijpse.

Haer woningē moet woest worden / ende daer en si niemant / die in haer tenten woone.

Want si veruolghen die ghi geslaghen hebt / en hebben ouer utwe wonden der smerten noch meer ghemact. Laet hendene misdaet ouer die ander comen / dat si niet en comen tot v / het gerechtichs scrabēle wt den boeke der leuender / dat si mettē gerechtigen niet bescreuen en worden.

Maer ick ben allendich / ende mi is weē / S Godt laet mi utwe salicheydt beschudden / Ic wil den name Gods louē / met eenē liet / en wil hem hoochlijck eeren met danck / Dat sal den h E S E meer behagen / dan eenen varre / die hoornen ende clauwen heeft / Die allendige siē / ende verblif den hen / ende die Godt soeckē / dien sal dat herte leuen. Want die h E S E hooft die armen / en en veracht sine geuangenen niet.

Hemel / aerde / zee / ende allet dat hem daer inne veroert / loue hem.

Want Godt sal Zion helpen en die steden Juda sinnerde / dat men aldare woone / en die besitte. En dat jaet zijnder knechten / sullen ic becreuen en die sine name beminne / sullen daer inne bliuen

Den. lxx. Psalm David. Deus in adiuto

Hest v God mi te verlossen / **h**EE
hEE mi te helpen.

Die na mijnder sielen staen moe-
 cente schanden worden / Si moeten
 te rugge keeren / en besimppt wordē

die mi quaer wensē. Dat si eens gangs te scā-
 den moeten worden / die vā mi seggē / Daer daer.
 Verbliden en vrolic moeten si sijn aen v / die nae v
 vragen / en altoos seggen / hoocy gelouet si God /
 die v salicheit beminnen. Maer ic ben allēdich
 en arm / God haectēde tot mi / Want ghi sijt mijn
 hulpe / en verlosser / **h**EE en vertoest niet

Den. lxxi Psalm David. In te dñe speraui

hEE ic betrouwe op v / En laet mi
 nemmermeer te scanden worden
 Verlost mi dooy / uwe gherechticheit /
 en helpt mi wt / Reicht uwe oren tot
 mi / en helpt mi. Sijt mi een sterke

he vasticheit / daer toe ic altoos blie / ghi die gebied
 mi te helpen / Want ghi sijt mijn steenrooffe / ende
 mijn roecht. Mine God helpt mi wt der hant
 des godlofen / wt d hant des onrechtē / en des grou-
 welthens. Want ghi sijt mijn toeuerslaet **h**EE

hEE mijn hope van mijn ioncheit aen.
 Op v bē ic onthondē / vā mijō moeder lichaem
 aen / ghi hebt mi wt mijō moeder lichaem ghe-
 trocken / mijn beroeminge is altoos van v

Te ben voo; bele / gelijc een wonder / maer ghi zijt
 mijn sterke toeuerslaet. Laet minen mont ws
 roems vol zijn / en ws prijs dagelicy. En vberpt
 mi niet inder tijt mijns ouderdoms / En verlaet
 mi niet / als mine cracht afneemat. Want mine
 viande seggen van mi / en die op mine siele wacht-
 ten / beraden hen met malcauderen. En seggen

God heeft hem vlaten / iacche na / en griipt hem /
 want daer en is geen verlosser. God en zijt n;
 bettere van mi / Mine God haect mi te helpen

Si moeten hē seamen / en onthreken / die mijnder
 sielen tegen sijn / niet smaet en simpe moeten si o-
 uerdeckt worden die mijn ongeluc soecken.

Maer ic wil altoos verheyden / en wil altoos v be-
 roemens meer maken. Minen mont sal ver-
 condigen uwe gerechticheit / daghelics v salicheit /
 die ic niet al getellen en can. Ic wil ingaen / om
 te seggen vander macht des **h**EE **h**EE ic wil alleē
 uwer gerechticheit gedinken. God ghi hebt mi
 van ioncs op geleert / en ic vercondighe noch uwe
 wonderen. Doe en verlaet mi niet God int ouō
 don / als ic gēsch worde / tot dat ic uwen arme v-
 condighe kints hinderen / en uwe macht allen dien
 noch comen sullen. God uwe gerechticheit reic-
 ket hoocy / ghi die grote dingen doet / God wie is
 ws gelijcs. ghi die mi laet sien bele en grote
 benaueheit / en maect mi weder leuende / en haect
 mi weder wt der dieptender aerden hier op.

ghi maect mi seer groot / en troost mi weder.
 So dancke ic v oock met Psalter spelen van uwer
 trouwen mijn God / Ic lofsinghe v opter harpen /
 ghi heilige Israel. Mine lippen zjn blide / dat
 ic v lofsinge / en mine siele die ghi verlost hebt.

Doe dichtet mine tonge dagelics vā uwer gerech-
 ticheit / dat hen seamen / en te scanden werden / dyc
 mijn ongeluc soecken

Den. lxxij. Psalm Salomon. Deus iudicium

God geest v ordeel den coninc / en u.

we gerechticheit des conince sone

Dat hi v volc ordele met gherech-

ticheit / en utben allēdigen met oor-

deele. Iacē die berghen den hrede

verheffen onder dat volc / en die houelen die gerech-

ticheit. hi sal ordeelen dat allēdige volc / en hel-

pen den armen / en te stucken staen den seindere

Men sal v hreken / also lange als die sonne en ma-

ne duert / van kinde tot kints kinderē. hi sal ne-

der dalen gelijc den regen op dat velt / ghelijc die

druppels die dat lant bochtigen. Tot sinen tiden

sal die gerechtige op gaen / en groten hrede / tot d;
 die mane niet meer en si hi sal beerccappen van

der cender zee / tot aen dander / en vanden watre

aen / totter werelt eynde toe. Door hem sullē

kuelen die in die woestine wouen / en sine viande

sullen stof lecken. Die coninghen aen die zee

en inden eylanden sullen gesancken brengen / Die

coningen vant rjce Arabien / en Saba / sullen gaen

toe voeren. Alle coningen sullen hem aenbe-

den / alle heydenen sullen hem dienen. Want

hi sal den armen verlossen vanden gerechtiche / en dē

allēdigen / die geenē hulper en heeft. hi sal spa-

ren den verachten en armen / en den siele d armer

sal hi helpen. hi sal hare sielen wt den bedroch en

ongherechticheit verlossen / en hare bloet sal diere

geacht worden voo; hem. hi sal leuen / en mē

sal hem geuen vanden goude wt rjce Arabien / en

men sal voo; hem altoos bidden / daghelics salmen

hem louen. Het sal opter aerden een memch

te van cozen sijn / bouen op die berghen. Sine

bucht sal veuen gelijc Libanon / en sal groenen in

die stede / gelijc garfch opter aerden. Sinen na-

me sal ewelic bliuen / onō die zonne sal sinen name

totten naromenden reicken / en sullen dooy dē sel-

uen geseigent worden / alle heidenen sullen hem

salich prijsen. Ghelooft si God die **h**EE

die God Israel / die alleen wonder doet. En

geloofte si den name zjnd eeren / en alle landē moe-

ten zjnder eeren vol werden / Amen Amen

Die gebeden Davids des soons Isai hebbe
 een eynde. Dē. lxxij. Psalm. Iffaph

Quam bonus

God is so goet dē Israel / die daer rein

vanherten zjn. Maer ic had seer

gestruyckelt / met mijn voeten mij tre-

de hadde bi na gelibbert. Want

het berdroot mi op die dullen / doen

ic sach / dat den godlofen so wel ginc. Want si en

zjn metten doot niet omuaen / en staen vast gelijc

een pallays. Si en zjn niet in ongeluc / gelijc an-

dere lieden / en en werden niet met andere mēscen

geplaecht. Daerō maect haer houer die eerlic zj

en haer ongerechticheit met hē wel staen. Si wil-

len gesien zjn / daerō dat si so bet zjn / si doen wat

si maer en dencken. Si vernietent al / en seggen

quaet daer af / en spreken met gewelt hoocy moe-

delic. Si stellen haren mont inden hemel / en haer

tonge gact inden lande alomme. Daerō keert

hem haer volc derwaerts / en vanden waters plan-

teyt bi hē. En seggē / hoe wetet Gods ooc hē /

se biden hoocy. Siet / dat zjn die godlose / die

zjn gheluchlich in die werelt / en bekitten dat rjcdō

den Souter dauid

Soude ic dan te vergeefs mij herte gereinicht hebben/en mine handen met onskulic gewassen.

O En ben geplaccht geweest daghelics/en mine strafinge was broech daer. Dachte ick/dat ick ooc so seggen wilde/Siet/so verwerp ick dat ghesachte uwer kinderen. Ic dachte daer na/ dat ick dat verstaen soude/Mer het was moeyte voor mi

Tot dat ic ginc in die heilichdommen Gods en aenmercte haer eynde. Maer ghi settet haer din gen op donskerre/en stootte daer ueder te gronde. Hoe werden si haestelic so woeste/si gaen onder/en nemen een eynde met veruacernisse. Sellic eenen droome wameer een ontwaert. So sult ghi **h E A E** haer beelde/in die stadt veracht maken

Want mijn herte is doos/bitter en mine niere zijn doossteken. Maer ic ben een lotte/die niet en weet/En dier ben ic bi v **E** En ic ben gestade lic by v/ghi vaet mi bi mijn der rechter hant.

Ghi leydet mi na uwen raet/en ontfaet mi na maels met eeren tot v. Wien heb ick inden hemel/en opter aerden en behaget mi niet/als ick bi v ben.

Mijn vleesch en mijn herte is verstaenachtet/God is mijns herten stercke/ende mijn deel ce welic. Want siet/die hen van v vurem den/sullen vergaen/ghi verstoort alle die tegen v hoereren. Maer het is mi ghoet/dat ick mi tot God houde/ende mijn toeueraet sette op den **h E A E**/ **h E A E** dat ic vercondighe alle uwe wercken

Den. lxxviii. Psalm. Psalms. Et quid deus

A **G**od waer oin verstoort ghi ons so altemale/en uwe toornicheit rooet tezen die scapen uwer weyden. Sedinct op uwe gemeynte/die ghy verwozen hebt van oudts her. Die ghi verlost hebt tot eens roeden wackerenisse/aen den berch Zion daer ghi op woont. Terf op hen met voeten/en stootte altemael te gronde

Die vianc heuet altemael verdozen int heilichdo. Uwe wederpartiders brullen midde onse uwe vellen/en setten hare tekenen op/tot tekenen

Men siet die aen bouen bliken als die in dat wout houwen. En houwen also zijn tafeltbere in stucken met bile en aere. Si werpen sijn heilichdom int bier/si ontwyden die woninghe des naems te gronde.

Si seggen in hare herten lachte ons klamen betrouen. Si verbernen alle die steden Gods inden lande. Onse tekenen en sien wi niet/en is geen prophete meer/en onder ons en is geen bekener meer.

B **S** God/hoe lange sal die wederpartider lachteren/en dye vianc uwen name so geheelic blaspemerem

Waaromme keert ghi v hant af/en uwe rechte hant van uwen scoot so gheheelic. Maer God mine coninc van oudts her/doet hulpe midde inden lande. Ghi deelt die zee door uwe cracht en breeet in stucken die hoofden der draiken op dat watere.

O **G**hi daet in stucken die hoofden der Teufathan/en geeft hem ter spilen den volcke ind wildernisse. Ghi deeleet wt fonteynen en behet ghi laet verdozen stercke stromen. Dacht en nacht is v/ghi bereyft licht en sonne. Ghi set alle landen palen/Somer en winter maect ghi

So ghedenet doch dies God/ dat die vianc smaect aen

Den lxxviii. psalm

doet/en een sot volc lastert uwen name. En wilt die siele uwer toetelduyuen/den diern n gheuen/en dat dier uwer allendiger niet altemale vergeten. Henscout dat obont/wandt bet staet vol ongerechtige huten/aen den duyftere plaecten inden lande. En laet den cleine n met scimp wech gaen/Want die arme en allendige berocinen uwe name. God staet op en voluoert uwe saecte/ge dinct ws dagelics smacts banden sotten. En bergeet die ste mine uwer vanden met / Dat ru moere uwer vanden neemt altoos toe.

Den. lxxviii. Psalm. Psalms. Confitebor tibi

V Dancken v God/wi dancken v/en dat uwen name na bis/soo vercondichtmen uwe wonderen. Want ic sal gesetten sijt nemen/en recht oordeelen. Dat land is weecht ghe

worden/en alle die daer inne wonen/Ich hebbe sine calomnen bereyft Sela. Ic sprac totten dulle en zijt niet so dulle/en totten godlosen/en set gheen hoornen opt hooff. En beft uwen hoorn met opwaerts/en spreect niet hartrecker. Want verhoghinghe en comt noch van oosten noch van westen/noch vander woelinen. Mer God is rechter die bermedert en verhoget. Want inder hart des **h E A E** is eenen kel/en stercke

Wijn vol ingeseuet/en giet dien daer wt/maer sine giste sullen suppen en drincken alle godlose inde lande. Maer ic wile welic vercondigen/en loue sinnen den God Jacobs. En wil alle hoornen der godlofer te stucken bryken/op dat die hoornen des gerechtigen verhoget worden

Den. lxxviii. Psalm. Psalms. Deus in Judea

D **E**us is in Juda bekenet/in Israelis sinen naem heerlic. Tot Salem is sijn tente/en sine woninghe tot Zion. Aldaer breeet hi in stucken/die pilen des boochs/sit't stercke en stercke Sela

Ghi zint uerthker en puetter/dan die roofbergen. Die puettee worden berooft/en slapen haren slaep/en alle stercke mannen/en vermogen niet met haren handen. Van uwen scheldene God Jacob/ancin slaep/beyde preet en waghem

Ghi zijt veruacelic/wie can voor v gestaen als ghi gram zijt. Ghi hebt dat oordeel laten horen vanden hemele/Dat aertrijc breeche en weert stille. Doen God opstont totten oordele dat hy soude helpen alle allendige opter aerden. Sela.

Want dat ghi menselic gram zijt/sinen v dancken/Maer die ouerbluende gramscap sult ghi om v gorden. Seloofte ghi/so houder den **h E A E** uwen God/ghi alle die roufcom hem zint/breeget gesunche den wonderliken. Die den borsten moet neemt/en wonderlic is onder die coningen opter aerden.

Den. lxxviii. Psalm. Psalms. Voce mea auribus.

Mijn oren stemmen tot God/Ja met mijn der stemmen tot God/wilic criften/En hi sal mi horen. Indien da ge mijn d noot lochte ic den **h E A E**/ Mine hant is des nachts wtgerect/en

en laet niet af. Wat mine siele en wilt haer z laten troosten. Als ic op God dachte/soe ontsette ick mi/Ic sprack/en minen gheest wert ommachtich Sela. Myne oogen hout ghi dact waken/Ich

Hden doot niet en spaerde / en ghat hare dierden der pestilencien ouer. Doen hi alle eerst ghebozen in Egypten sloech. Die eerstelingē haerder cracht in die woninghen ham. En liet zyn volck wt trecken als scapē / en leydele in die woestine als ee rudde. Ende hi leydele seker dat si niet en breeiden / Maer die zee bedecte haer vianden. En hi bracht se in sine heilige pale / tot desen berch / die sine rechte hant verwo:uen heeft. En berdzecf voor hen die volckē wech / en liet hen dat erue wt deelen / en liet inder gheender wooninge dye stamē Israel wouen. Maer si temterden / en worden gode ongehoorzam / En en hieldē sine getuygenisse niet. En vielen te rugghe / en ouertradē ghelijc hare baders / en heerde hen onime / gelijc eenē valsche boghe. En vertoornde hē met hare hooch ten / en berwtecten hem met hare goyken. En doen God dat hoorde / ontstach hi / En verachtēde Israel seere. Dar hi sine woninghe tot Silo liet baren / Die tenten daer hi onder dē mēschē woonde. En gaf hare stercheit in die geuāgenisse / En hare heerlicheyt in die hant des viants. En gaf zyn volc ouer int sweert. En ontstac ouer sine erf fenisse. Haer ionghe mans personen verblinde dz vier. En hare maechde en wo:de met beclercht hare plichters vielen dooz / sweert / en hare we duwē en wo:de niet bevreent. En die hēcē ontwaecte gelijc een slapēde / gelijc een stercke die vanden wijn yuychet. Ende hi sloech sine viandē achter / en gaf hen een ewighe schande. En verachtēde die tēte Joseph / En en vercoos dē stam Ephraim niet. Maer vercoos dē stāme Juda den berch Zion den welcken hi beminde. Ende timmerde zyn heilich dō hooch. Selijc een lant dat hi ewelic ghefundert heeft. En vercoos sinen knecht Dauid / en nam hem bandē scapstalle / Wā den luygden / en nam haelde hi hē / dat hi zyn volc Jacob werden soude / en zyn erf fenisse Israel. En hi weydele ooc vā herte wel / en leydele met berstaude zinder handen.

Den. lxxxi. Psalm. Masaph. Deus venerunt.

Ahēcē daer zyn heydenen in uwe erf fenisse geuallen / die hebbe uwe heylighe tempele veronreynicht. Ende vā Jerusalem steenboopē gemaect. Si hebbe die lichamē uwer knechten den voghelen onder den hēmel teten gegreuen. Ende dat vleesch uwer heylighen den dieten indē lande. Si hebben bloet ghestoet ronts omme Jerusalem ghelijc water / Ende daer en was nye mant die begroef. Wā zyn onsen nabueren eenē smact ghetworden / Eenē spot en schimpe den gheuen die omme ons zyn / hēcē hoe langhe wilt ghi so seer gram zyn / en btoornige liefde / als vier laten bernen. Schudt uwe verbolghentheyte op die heydenen die b niet en hemmen / en op die coninc rijken die uwen name niet aen en roepen.

Want si hebben Jacob op ghe: en / en sine huy sen verwoelct. En gedenct onser boozledēder misdaet niet / laet uwe ontfermherticheyt vollic ouer ons groter zyn / Want wy zyn te male duune ghetworden.

Helpt dō God onse salicheyt / om ws naes eere wille / Verloft ons / ende vergeeft ons onse son:

den om ws naems wille. Waerōme sullen die heydenen leggen waer is nō haer God / Laet onder die heydenen booz onsen oghē kenlijc werden die wrake des bloets uwer knechte dat gekojet is. Laet booz b comen dat suchten der geuange nē / Ma uwe groten arm behout ouer / die kinderen des doots. Ende bergheldet onsen nabuerē leuenuoudich in hare schoot / baren lachter / daer mede si b hēcē gbelachtert hebben.

Maer wi b volck / ende schapen uwer heyden dancken b ewelic / en bercondighe uwe lof boozder ende boozder.

Den. lxxxi. Psalm. Qui regis Israel. Masaph.

Ghi herder Israel hooft / ghy die Joseph hoeret ghelijc die schapē / ghi die daer sidt ouer Thernburi / verschijnet. Verweert uwe machtichz / ghi dye booz Ephraim / Ben Jamin en Manasse zyt. En coet dō te hulpe. God haect ons weder / en laet lichten b aenschijn / Soo ghenelen wi. hēcē God Zebaoth / hoe langhe wilt ghi toornich zyn ouer dat gebet wo volcs Ghi spijste met tranen booz / en ghi drinckte met grote matē vol tranen. Ghi hebt ons tot eenē twill ghesede onsen nabueren / En onse viandē bespottē ons.

God Zebaoth haect ons weder / Laet lichtē b aenschijn / So ghenelen wi. Ghi hebt eenē wijn slok wt Egyptē gehaelt / en hebt berdreuen die heydenen / en den seuen gheplantet. Ghi hebt booz hem die bane gemaect / en hebt hem laten in wortelen dat hi dat lant veruult heeft. Bergen zyn met sinen schaduwē gedect / en met sine ranchen die Cedarhomē Gods. Hi heeft sine spruyten wt ghelate tot aen die zee / en sine schuerē tot acut water. Waerōme hebt ghi dan sine turynen ghebroken / dat hem aspluchet allet dat booz by gaet. Die wilde berckenē hebben en omghewoet / en dat vee optē beide heeft hem afghekuaghet.

God Zebaoth heert b doch / schouwbet bandē hēmel / en siet aen en besoect desen wijnstock. En volmaect dien / die uwe rechte hant geplant heeft en ouer den sone / dien ghi ghesceet hebt. Wat verbrant is met biere en wtgeroeyt / dat moet vergaen vanden scheiden ws aensichts. Laet uwe hant zyn ouer den man uwer rechter hand / en op des menschen kinderen die ghi b ghesceet hebt. So en willen wi niet vā b wijsken / laet ons leuen / so roepen wi uwen name aen.

hēcē God Zebaoth haect ons weder / laet b aenschijn lichten so ghenelen wi.

Den. lxxxi. Psalm. Masaph. Exultate deo.

Singt vrolic Gode die onse stercheyt is / iuchet den Gode Jacob.

Neemt die psalmen / ende gheeft herwaerts die tamboerē / Soete harpen met psalteren / Blact in dye nye uwe maenden die basilyne / In onse sekte der louertenten.

Want dat is een sekte in Israel / ende een rechte des Gods Jacobs.

Sulche heeft hy tot eenen ghetuygenisse gheset onder Joseph / doen hi wt trock in Egypten landt ick moeste lippen hoozen die ick niet en verkonde hi keerde sine schouder af vanden last / Syne

hant liet hi banden ketele ghaen/ Doenghi my inder noot aentriep/ halp ic v wt/ ende verhoorde v/doen v dat ontweder dueruel/ Ende proefde v aent dwater des gheschils Sela.

Hooft mijn volc/ Ick wil v ghetuyghen Israel ghi sout mi hoozen. Dat onder v gheene vyeem de God en si/ende ghi gheenen onbekenden God en aenbedet/ Ick ben dijn h E A E v Godt/ die v wt Egypten lant ghelept hebbe. Doet uwen mont wide open/ Ick wil hem bullen.

Maer mine volc en gaf mijnder stemmen geen ghehoore/ Ende Israel en wil mi niet.

So heb icse ghelaten in haers herien goetduncken/ dat si wandelen na haren raet/ Wude mijn volc mi gehooze geuen. En Israel op mine wegē gaen. So wilde ic hare vianden vollijken verootmoedighen/ende mijne handt ouer hare wredet parctshders heeren. En die dē h E A E hatē souden aen hem hebben moeten faelgerē/ en hare tijt soude eerblic duere. En soudele metter bestertarwen spijlen/ende met huenich wt den steene v laden.

Den. lxxvii. Psalm. Deus sicut

Dod staet inder gemeentē der geweldigē/ en is een rechter middē onder den rechteren. Hoe lange wilt ghi ourecht oordelen/ en nemet aen den persone des godlosen/ Sela. Soz

deelt den armen en den weesen/ en helpt den alledigen en den behoouende totten rechte. Verloft dē berachtē en armē/ en loffet hē wt der godloser handt. Maer si en wetēs niet/ en en merckens niet/ Si wandelen in den dupsteren/ Dat die fundamenten des lants om ballen sullen. Ic segghe dat ghi goden zijt/ en altemale kinderen des alder hoochsten. Nochtans sult ghi oock steruen/ als menschen/ en ballen gelijce ene onder den pinxent

God staet op en bouwist dat lant/ want ghi eruct onder alle heydeuen.

Den. lxxvii. Psalm. Deus quis similis

Ood en twigbet v niet/ en en zijt niet stille. God en houdt niet inne/ Want siet u we vianden rafen/ en die v haten heffen dat hooft op. Sy pypen listelijck teghen v volck en houden raedt teghen uwe verborghene. Si sprakē coēt herwaerts laetse ons te niete maken/ dat si geen volc en zijn. Dat des naems Israel niet meer gedacht en werde. Want si hebben haer veraden in haer herte/ en maken met malcanderē een verbout tegen v. Die tenten der Edomiten en Ismaeliten/ der Moabiten ende Hagariten/

Der Sebaiten/ Ammoniten en Amelchiten/ der Philisten met dien te Tyro.

Als ic heft hem ooc tot hen gheslagen/ Ende sijn enen arm der kinderen loth gheworden Sela. Doet hen gelijck den Midianiten/ gelijck Susera/ gelijck Jabin aen die beke Kilon.

Die verdaen werden te Endo/ en worden tot dier opten lande. Maer hare borsten gelijck Sereb/ en Seeb/ en gelijck Seba/ en Salmuna/ en alle haer ouersten/ die daer seggben wy willen die huppen Soda innemen. O mijn God maectse gelijck een rat/ gelijck een koppel voor den winde/

Shelijck een vier dat enen bosch acnstecket/ en

gelijck een blamme die die verghen ontfunctet/ Also veruolchtse met uwen wedere/ en vuarctse met uwe ontwedere. Maer haer aensicht vol scan den/ dat si na uwen name braghen.

Si moeten hen schamen en verstericken/ altoos meer en meer/ en te schandē worden ende vergaen

So sullen si bekennen dat ghi het zijt/ en uwen name si h E A E/ dat ghē alleene sijt/ die alder hoochste in allen landen. Den. lxxvii. Psalm der kinderen Korah Quam beicta

Ade lieftē sijn uwe woninghen/ h E A E Zebaoth. Mine siele verlan ghet en is ontbroke na den boorho uen des h E A E/ Mine herte en sijt verbliden hen inden leuede God

Want den vogel heeft een huys bouwen/ en die swalue haren neste/ daer si hare iongē heue leyt te wetene uwe outaten h E A E Zebaoth/ Mine comine en mijn God. Wel dien die in uwen huys woonē/ die louē v altoos. Sela. Wel die mensche die sterre in vis. Dien uwe wegē in hare herte sijn. Die dooz dat idmer dal gaen/ en maecthet tot eeder fonteyne/ En die poeltē werden niet roge v uult. Si gaen vander eeder sterre toter andere en verschijnē hi Gode tot Zion/ h E A E God Zebaoth hooft mij gebet/ Vernemet God Jacob Sela. Nensouwet o God onsen schilt/ Nē siet dat aensicht ws gesaltdē. Want eendē dach in uwen boorhouen is beter dan dupsent/ Ick wil lieuer die duere wachtē in mis Gods huys/ dā lange woonē inder godlosen tenten. Want God die h E A E is zōne en schilt/ die h E A E geeft genade en eere/ den genen die sonder smette leuen/ en sal gees goets gebreken. h E A E Zebaoth wel den mensche die hem op v verlaet. De. lxxvii. Psalm der kinderen Korah Sūdirille dñe

A E A E ghi hebt wel behagē aen uwen lande/ En bringt weder die geuangenen Jacob. Ghi neem wt die die mit daer ws belckē. En bedercht alle hare sonden Sela. Ghi hebt al

le v grāscap wech gedaē. En hebt v afgekeert vander verbolghentheyt uwer toornicheyt vermaect ds God onser salicheyt/ en hout op van uwer toornicheyt ouer ons/ Wilt ghi eerblic op ons grā sijn/ En uwe grāscap altoos boort en boort sterre hē? Ghi moet ons ymmer omakē en dat leuen geue/ So sal hē v volc in v vblidē. h E A E toot ons uwe goetheyt/ En geeft ons uwe salichz. Ic wil hoozē wat God die h E A E sprekhet/ Wāt hy sal vrede spreken tot sinen volc/ en tot sine heyligē. Dat si hen niet en keeren toter dwael heyt. So sal sijn salicheyt na sijn den genen die hē vreesen/ op dat in onsen lande eer woone. Goethz en trouwe ontmoetē malcanderē/ gerechtheyt en vredeculsen malcanderen. Trouwe walscht wt dē lande. En gerechtheyt scout wt vanden hemel. Soe sal die h E A E goet gheuen/ En onse lant sal sine vruchte geue. Gerechtheyt sal booz hem wandelen en sine treden op den wech setten.

Den. lxxvii. Psalm. Inclina dñe

D E A E neyghet uwe ooren/ ende verhoort mi/ Want ick ben allendich ende arme. Gewaert mine siele/ want ic hē

heilich/ Mijñ God helpt ghi uwe knecht/ die hem op v verlaet. **H** E E sijt ghi ghenadich/ want ic roepe dagelic tot v/ Troostet die siele ws knechts/ Want **H** E E tot v hefte ic mijne siele

Want ghi **H** E E sijt goet en genadich/ Vā groter goetheit/ allen die v aenroepen **H** E E verueint mijñ gebet/ en aemeret die stemē mijñ smeekens. Ter tijt der noot aenroep ic v. Wāt ghi verhoort mi. **H** E E ws en is gheen gheslicke onder den gode/ En daer en is nyemant die doen en gheslicke ghi/ Alle heydenē die ghi ghe

B maect hebt/ sullen comen/ en booz v aenbedē **H** E E/ en uwen name eeren. Dat ghi so groot zijt en wonder doet. Ende alleene God zijt. Onder wijst nu **H** E E uwen wech/ dat ic gae in uwer waerheyt/ En mijñ herte hē verblide te vreesen uwen name. **I**edancke v **H** E E mine God van ghebeder heeten en loue uwen name erwele. Want uwe goetheyt is groet ouer mi/ En hebt mijne siele verlost wā der onderster hellen.

A God die skoute sette hen tegen mi/ En die vergaderinghe der machtigher/ staet my na mijnder sielen/ Ende en setten v met booz haren ooghen.

Mer ghi **H** E E God zijt ontfermhertich en genadich/ Lancmoedich en vā groter goetheit en trouwen. **K**ert v tot mi/ zijt mi genadich gheeft uwen knecht uwe stercheyt/ Ende helpt mi dē sonē uwer dienstmaecht. Doet centereken aen my ten besten/ dat zijt sien die mi haten/ en hen scamē. Dat ghi mi v staet **H** E E/ en troostet mi/

De. lxxxviii. Psal. d kinderē Nozah. fundamēta e?

Alre fundamenten sijn op den heylighen berghe. Die **H** E E bevinnet die poorten Zion/ vā alle woninghen Jacob. heerlike dinghen werden in v gelyt/ ghi staet Gods

Sela. **I**c wil gedimckē Ahab/ en Sabel/ dat si mi kennē sullen/ Siet die Philisten/ en Tyriers met den Nooren werdē/ aldaer ghebozen. **M**en sal van Zion seggen/ dat dese en die ghene daer inne ghebozen sijn/ en bi die alder hoogste heefte toe gemaect. Die **H** E E sal late predikē inden spaken der volcken. Dat sommige aldaer gebozē sijn **S**ela. En die sangre gheslicke aen den reye/ sullen alle in v singhen deen na den anderen.

De. lxxxviii. Psal. d kinderē Nozah. dñe de? salu.

H E E God mijnder salicheit **I**c crijstliche dach en nacht booz v/ Laet mi ghebet booz v comē/ **R**eycht uwe oore tot mijndē clagē. Wāt mijne siele is vol bedroeffenissen/ En mijne leuē is na vnder hellen. **I**eben geacht gelijc die ghene die ter hellen varen/ **I**c v gelijc een mā sonder hulpe. **O**nder dē doode vlij/ gelijc die ghene die inden graue ligghe/ **D**ier ghi niet meer en gedinct/ en vā uwer hant afghescheyden sijn.

Ghi hebt mi in die onderste cyle gheleyt/ **I**n dypster nisse en in die diepte.

Dine veralgentheyt volbert ouer my/ Ende ghi dinget mi met alle uwe vloeden **S**ela.

Mine vrienden hebt ghi verre van mi ghedaen/ ghi hebt mi hen tot een afgruselicheyt ghemaect. **I**c ligge gheuanghen en en can niet wt ghecome. **M**ine ooge is bedroeft vā alle dicheit/ **H** E E

Ic roepe v dagelic aen **I**c recke mijne handē wt tot v/ **S**ult ghi dan onder den dooden wonderlicheden doer/ oft sullen die verstoene opstaen en v danken? **S**ela. **S**almē in die graue vertellen uwe goetheit/ en uwe gelooue in die verderinghe. **M**oghen dan uwe wonderlicheden in dypster nisse behet werdē. **O** f uwe gerechticheit in dē lade daer men niet en gedenct. **M**er ick roepe tot v **H** E E/ en mijñ gebet come v roech booz v

D Waeromme verstoet ghi **H** E E mijne siele/ En verbercht v aenschijn booz mi/ **I**c ben allen dich en amachtich dat ic so verstoof ben/ **I**c lijde veruacnissen uwe verbolgentheyt gact ouer my **V**eruaeren druct mi. **S**y omringhē mi dagelic als water/ En sineinghelen mi te samen. **G**hi hebt mijne vrendē en liefhebbers verre vā mi gedaen/ En mijne behenden afgeheert.

De. lxxxix. Psalm der kinderē Nozah. **M**ia dñi

Wil singhen vander goetheyt des **H** E E ewelic/ En sine gelooue vercondigē met mijne monde/ booz der en voozder/ **D**at ick segghe/ die goetheit wert ewelic ghesicht/ En

ghi sult v ghelouue bereyde inden hemel. **I**c heb een verbont gemaect met mijne wtuercozene/ **I**c hebbe Dauiden mijnen knecht gheswozen/ **I**ck wil v laet ewelic bereyde/ en uwe scole voozder en voozder thinmeren **S**ela. **E**n die hemelen sullen **H** E E uwe wonderlicheden prijseu/ En v ghelouue inder ghemyntē der heylighen.

Want wie mach den **H** E E gelyc betalen in der wolcken/ En gheslicke sijn den **H** E E onder den kinderen der goden/ **G**od is seer veruaclich inde raet der heylighen/ en wonderlic ouer alle die smereut hem sijn. **H** E E God Zebaoth wie is gelyc als ghi/ en machtige God en v gelouue is rontomme v. **G**hi heerscht ouer die houaerdichz der zee/ **S**hi sillet hare vare/ als si hen verheffen/ **S**hi laet te stucken den houaerdighen/ als ernen verflaghenen/ **S**hi verstroyet uwen vanden met uwen stercken arm/

Hemel en aerde is v/ **S**hi hebt ghesundeert dē aertbodem/ en al wat daer inne is/ **R**oode en syden hebt ghi gescrepen **T**habor en **H**ermon sullen yuychen in uwen name. **G**hi hebt eenē machtighe arm/ sterck is uwe hant/ ende hooch is uwe rechte hant/ **S**herrechticheyt en oordeele is dye wooninge ws scoels/ goetheit en trouwe sijn booz v aensicht.

Wel den volcke dat tubileren can/ **H** E E sullen int lichte ws aenschijns wandelē. **S**ij sullen ouer uwen name vrolich sijn/ ende sullen dooz uwe gerechticheit verhoort werden/ **W**āt ghi sijt die glozie haerder stercheyt/ en dooz uwe gōste suldi verhooghen onse hooze. **W**āt die **H** E E is onsen schilde/ ende die heylige **I**sraël onse coninck.

Doe ter tijt spracet ghi int gesichte tot uwe heilige en seyt/ **I**c hebbe hulpe gestelt op eenē machtigē/ **I**c hebbe verhoget eenē wtuercozene wt dē volcke. **I**c hebbe geuondē mijnē knecht **D**auid/ **I**c hebbe hem ghesat met mine heylige olie.

Dat mijne handē hem sal voozderē ende mijnen arm sal hem crachtighen.

Die vianden en sullen hem niet opsette/ en die ongherechtighe en sullen hem niet verdrucken

En ic wil sine wederpactiders voor hem werck slaen/en die hem haten wil ic plagen/ Maer mijn trouwe en goetheyt sal bi hem zijn/ En sine hooime sal in minen name verheuen werden

E Ic wil sine hant in die zee stellen / en sine rechte hant in die wateren. Hi sal mi roepen/ ghi sijt myne vader/ mine God/ en steeroofte mi inder salichz

En ic wil hem tot eenē eerste sone make/ Alder hoochste onder die coninge opter aerden Ic wil hē eewelic houde mine goetheyt/ en mijn verbont sal hem vast bliuen. Ic wil sine saet maken in ee wichteyt/en sine scole gelijc die dagen des hemels

Ik dat sine kinderen mine wet verlaten/ en in mijnen rechten niet en wandelen Ik dat si mijne seden ontheplighen/en mine geboden niet en houden So wil ic hare ouertredinge metter roeden besoecken/en met plagen hare misdact Maer mine goetheyt en wil ick van hem niet doen ende mine geloouē niet laten saelgeren. Ic en wil mijn verbont niet ontheplighen/en niet veranderen so wat tot minen lippen is wtghegaen/ Ic hebbe eens geswooren door mine heilicheyt/ Ic en wil dauidē niet liegen Sine saet sal eewich zijn/en sinen scole voor mi gelijc die sonne/ Gelijc die mane sal bi eewelic bereyft sijn/en een seker getuge indē hemele/ Maer ghi verstoort en verachtet/en zijt gram op uwen ghesalfden/ Ghi verstoort dat verbont ws knechten/en onthepligete opter aerden sine croone

Ghi verstoort alle sine muerē/en laet sine besten in stucken breken. Alle die voor bi gaen beroouē hem/hi is sine nabueren eenen spoc ghewordē. Ghi verhooget die rechte hant zijn der wederpartijders/en verblidēt alle sine viandē. Goc hebt ghi die cracht zijns sweerts werck ghenomē/en en maect hem niet stantuaelich indē strijt

G Ghi verstoort sine repuncheyt/en werpt sinen scole ter neder. Ghi vercoyct den tijt sinder ioncheyt/ en bedect hem met schimpe. **H** E E hoe lange wilt ghi v so geheelic verberghen / en uwe verbolgentheyt gelijc diet laten vernen Ghe dinct hoe coyt mijn leuen is/ Waeromme wilt ghi alle menschen te vergeefs gescapen hebben.

Waer is iemande die daer leeft ende en siet den doot niet. Die sine siele verlosse wt der hellen hant Sela. **H** E E waer is v voorledene goetheyt Die ghi dauiden gheswooren hebt/ in uwen geloouē **H** E E gedinct des smaets uwer knechten/ die ic drage in mijnē schoot van also vele volcken/ Daer mede v **H** E E uwe viandē lachteren/ Daer mede si lachteren die boestfappē ws gesalfden. Seloof si die **H** E E eewelic Amen. Amen **D** en. xxi. Psalm. Dñe refugium.

E en ghebet Mose des mans Gods.

H E E ghi zijt onse toelucht gewordē/ voor der en voor der. **E** t dā die bergchen ghebornen waren / ende dat laut/en dē aerebodem bereyft werdē Sijt ghi God vā eewicheyt in eewicheyt Ghi die die menschen heert int verderuen/ en segt/ Comt weder ghi menschen kind Want duysent iaren zijn voor v als eenen dach/ die gisteren vergaē is en gelijc een nachtwake Ghi treec

se wech/en zij gelijc eenē saps/en het verandert hē broech gelijc hoy. Dat daer broech bloeyt en verandert hem Maer slauons werct het afgehouden en verdoort Want wi vergaen in uwe gramscchap/en verstricken voor uwe verbolgentheyt

Ghi settet onse midact voor v/onse heimelike sonde int lichte voor v aensicht Want alle onse dagen zijn wech in uwer looynicheyt/wi hebbe onse iaren ouer gebracht gelijc een slapperie Den tijt onser iare is sfeuēlich ier/ alst hooch toemt so sijnt tachtentich ier/ daer na is moeyte en arbeyt want het vaert snellic wech en wi vliegen daer af.

Wie hēnet die macht uwer grāscappē Wāt al so seere mē voor v beurek is/ also seer zijt ghi grāme. Laet ons weten dat gefal onser dagen dat wi ingaen met wijser herten/ **H** E E keert v doch eens wed herwaert/en troostet uwe knechten Veruult ons broech met uwer goetheyt. So willen wi gloriëren en brolic sijn onse leuen lanch

Verblidēt ons nae der tijt daer inne ghi ons verootmoedicht hebt Na die iaren daer inne wi ongeluck gesien hebben. Toont uwen knechte uwe werc/en uwe rieragie ouer haer kinderen/ En die **H** E E onse God si liekic ouer ons/en bozderē dat werc onser handē ouer ons / en bozderē dat werc onser handē.

Den. xxi. Psalm. Qui habitat.

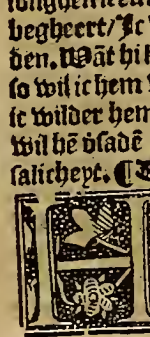

Ic onder dat beschermel des alderhoochsten sit/en onder die schaduwē des almachtigē blifft. Die spieck totte **H** E E mijnē toeuēlaet ende vrocht/ Mine God op dien ick hope

Wāt hi sal mi verlossen vandē stic des iagers en vandē pestilentie der listicheyt. Hi sal v met sinen vederen bedecken/en uwe toeuēlaet sal zijn onder sine vloegelen/ sine trouwe is schilt ende bescuttel Dat ghi niet en breeft voor den grouwel des nachts/ Voor den pyle die des daechs vliert.

Voor die pestelētie die int duystere sluypt/ voor die siette die inden middach verduert **O** f duysent vallē tot uwer siden/en tten duysent tot uwer rechter siden/ So en salt nochtās aē v niet genake Maer ghi sult met uwen ooghen uwen lust sien/en die vergheldinghe der godloser aenschoutwen/ Want **H** E E E ghi sijt mijn toeuēlaet/ ghy hebt uwe toelucht opt hoochste gelet Ven sal gheen quaet ontmoeten/ en gheen plage en sal tot uwer tenten genaken. Want hi heeft sinen engelen beuolen ouer v/dāt si v bewaren op alle uwe wegen/ Dat si v op die handen dragen/ Dat ghy uwen voet aen gheenen steen en stotet **O** p den leuwe en adere sult ghi ghaen/ ende terden opten ionghen leuwe en draake Want hi heert mijns begheert/ Ic wil hem wt helpe/ ic wil hem bescruden. Wāt hi kennef minen name **H** raetroept mi/ so wil ic hem verhooren/ ic ben bi hem inder noot ic wilder hem wt trecken/ en tot eeren maken Ic wil hē bladē met lange leuē/en wil hē toonē mine salicheyt. **D** en. xxiij. Psalm. Bonum est confiteri

E t is goet den **H** E E te dancken en lof singen/dñnen name ght alderhoochste **O** m broech uwe goetheyt te bercondigen/ ende v gelooue des nachts/ **O** p den thien snaren ende

H E E te dancken en lof singen/dñnen name ght alderhoochste **O** m broech uwe goetheyt te bercondigen/ ende v gelooue des nachts/ **O** p den thien snaren ende

Bpsalter / Met ghedichte op der harpen / Want
 H E A Eghu maect mi vrolic ouer uwe wercke / en
 ic gloxiere van dat maecte uwer hande. H E
 A E hoe zijn uwe wercken so groot / Die gedach
 ten zijn so leet diep / En dwaes man en weet
 dat niet / en een soe en verstaet sulre niet. Die god
 lose groene als dat garisch / en alle quaetdoenders
 bloeyen / Dat hi verniet werde altyt en eweijne.

Maer ghi H E A E zijt hooch ewelich / Wat
 siet uwe bianden / H E A E siet uwe biandē sullen
 verghaen / en alle quaetdoenders sullen verstroyt
 werde / Maer mine hoorn sal verhoort werde
 ghelijc eens eenhoorns / En werden begote met
 verschen olve. En mine ooghe sal sine lust sien
 aen mine bianden / en mine oore sal sine lust hooren
 aen den boosachtigē / die hen teghen misletten

Die gherechtigē sal groenen gelijc eenē palm
 boom / hi sal toenemen gelijc eenē Cedarboom /
 op Libanon. Die geplautet zijn indē huysē des
 H E A E A sullen indē boorhouen ons Gods groe
 nen. En sullen oore noch bloeyē indē ouderdom
 En hette en versich zijn / Om te vercondigē dat
 die H E A E oprecht is / Mijne steeroofte / en daer
 en is gheen onrecht aen hem.

Den. xxiij. Psalm. Dñs regnauit.

Hie H E A E is coninc ghewordē / en
 heeft macht aen getrockē. Die H E
 A E heeft hē aē gedaē en met sterck
 hē gegoordet / hi heeft dē aertbodem
 geuestricht dat hi blijft / Dā doē ane
 is bereypt uwen scoele / ghi zijt bā ewicheit / H E
 A E die waterstromen verbesken hen daer / Dye
 waterstroomē verbesken hare druyfsche / Die wa
 terstromen verbesken opwaerts die baren.

BDie wateruloeden zijn machtich handē druyfs
 chen der grooter wateren / Die H E A E is mach
 tich indē hoochsten. Dye ghetuygenissen zijn
 seer seker / Die heylcheyt ehirret b huys.

Den. xxiiii. Psalm. Deus ultionem.

HE A E God diēs die wreke is / God
 diens die wreke is verschijnt / Ver
 heft b ghi richter opter aerden / Ver
 gelt den boueerdighen na haer daet
 H E A E hoe lange sullen die god
 lose hen verblinden. En herueckelic wt leggē
 en spraken / alle quaetdoenders. H E A E hi heb
 ben b volc verlagē / en uwe erffenisse geootmoed
 icht. Weduwē en hreemdelingē verwoy ghē
 hi en dooden die weesen / En seggen die H E A E
 en slets niet / en die God Jacobs en merckes niet

BMer et doch ghi lottē onder thole / en ghi dwa
 se wanneer wilt ghi cloec werden. En soude hi
 niet hooren die dat oore gheplaut heeft / Dye dat
 voege gemaect heeft / en soude hi niet sien / Die die
 heydenen castit / en soude die niet straffen / Die de
 mensche leeret wat hi wetē / Die H E A E weet die
 gedachten der menschen / dat hi ydel zijn / Wel die
 die ghi H E A E castende onderwijst / En leert hē
 dooy uwe wet / Dat ghi hē verduylichypt sout ge
 uen ter quader tijt / Tot dat dē godlosen dē puf be
 reypt werde / Want die H E A E en sal zijn volck
 niet verstootten / noch zijn erffenisse niet verlaten

Want dat oordeele sal weder te recht comē / en
 de dien sullen volghen alle oprechtige van herten

Die wil mi bi staen tegē die boosachtige / Wie
 wil tot mi treden teghen die quaetdoenders.

Maer dat die H E A E mij hulper niet en wa
 re / So ware mine siele schier in die stite gebleuen
 Als ic sprac mijne boec heeft ghestruyckelt / so
 stercke mi H E A E uwe goetheyt / Als ic bele be
 comincemisse had inwendich / soo hermaectē uwe
 troostinghē mijn siele / Sal den scoele der schal
 ken ghemeenscap met b hebben die daer moeyte
 maect in uwe wet / Si wapnen hen tegen die
 siele des gerechtigē / en vdoemē onschuldich bloet

Maer die H E A E is mijn besuddingē / mijn
 God is een steerrootse minne toerelactē / En
 hi sal hen haer onrecht vergelden / en salse in hare
 boosheyt verstoopen. Die H E A E onse God sal
 se verhooren.

Den. xvi. Psalm. Venite exultemus.

Herwaerts laet dē dē H E A E
 verueghe / en puyche den steerroot
 se ouer salicheit / Laet ons met danc
 baerheit booy zijn aensicht comen / en
 hem met psalmen puycken / Want

die H E A E is een grote God / en een grote conic
 ouer alle goden / Want in zijnder hant is / wat
 onder opter aerden is / en die hoochten der bergē
 zijn oore sine / Want die see is zijn en hi heeftse
 gemaect / en sine handen hebben dat drossē bereypt

Comt laet ons aenbiddē en knyelen / en neder
 ballen booy den H E A E die ons ghemaect heeft.

Wat hi is onse God / en wi dat volc zijnd wey
 den / en scapen zijnder handen / hede / ist dat ghi hi
 ne stemme hoort / En verhardet uwe herte niet
 gelijc tot Meriba geschiede / gelijc ter tijt te Mas
 sainder woelinc. Daer my uwe baders temp
 teerden / proefden en saghen oore mijne werck

Dacie beertich iaer onlustich was / ouer dē ge
 dachte / en sprac / Het is een vole diens herte nyet
 recht en staet / en die mijne wegghen niet en weten.

Dat ic woore in mijnder gramshappen. Si en
 soudē niet tot mijnder rusten comen.

Den. xvi. Psalm. Cantate dño.

Singet den H E A E een nieuwe liet /
 Singet den H E A E alle lant. Sm
 get den H E A E ende looff sinen na
 me / Prediket den eenen dach aendē
 anderē sine salicheit / Vertelket on

der die heydenē sine eere / ons alle volckē sine wō
 derlikehedē / Wat die H E A E is groot en hooch
 looflic wonderlic bouē alle godē / Wat alle goden
 der volckē zijn afgoyckes. Maer die H E A E heeft
 den hemel ghemaect. Eere en cieragie is booy
 hem / Stercheit en heerlicheit is in sine heylchdō.

Ghi gheslachtē onder den volcken / bringt her
 waerts / bringet dē H E A E eere en stercheit toe.

Singet den H E A E eere sijns nāms. Remet
 ghesunckē en comt in sine voorhouē / Anbedet
 den H E A E in heilige cieragie / Allet lāt ontsetet
 hem booy hem. Segget onder den heydenē / dat
 die H E A E coninc si gheworden / Die den aert
 bodē balt maect dat hi bliuet / En oordeelt die volc
 ken oprechtelic / Die hemelen moeten hen verblif
 dē en die aerde si vrolic / Die see druyfsche / ende al
 wat daer inne is / Dat velt si vrolic / ende allet wat
 daer op is / Dan gloxiet alle boomē indē woude /

Voort den h. E. S. dat hi come / dat hi come om dat aerttrijck te oordelen / wy sal den aertbodem oordelen met gerechticheyt ende die volcken met sinen gelooue. Den. xxv. Psalm. Dñs regnauit

Te h. E. S. is coninc geworde / dies verblide hem dat aerttrijck / en bele eylandt zijn vrolie. Wolckē ende schemeringe / is ronts omme hē / Gerechticheyt en oordele is zijns stoels wooninge. Dier gaet voort hem / ende aenstreckt ronts omme sine vianden. Sine bliemē lichten optē aertbodē / Dat aerttrijck fiet en ontfetert hē.

Bergghen versmelten ghelijck walsch voort den h. E. S. voort den heerskapper des ghebeelen aerttrijcks. Die hemelen vercondigē sine gerechticheyt Ende alle volcken sien sine eere. Schamē moeten hen alle die den beelde diene / en beroemen hem der gothens / Menbedet hē alle goden. Zion heuet gehoor en is blijde / Ende die dochteren Juda zijn vrolie / h. E. S. om uwer oordelen wille.

Want ghi h. E. S. zijt die alderhoochste in allen landen / ghi zijt zeer verhooghet bouen alle goden. Ghi die den h. E. S. bemumet / hatet dzat ghe / Die h. E. S. bewaret die siele zijnder heyligen. vader hat der godloose sal hise vloete. De gerechticheyt is een licht opgegaen / en blifscrap den oprechtighen van heten. Ghi gerechticheyt verblidet v in den h. E. S. / en dancket tot eene gedachtenisse zijnder heerlicheyt. Den. xxviii. Psalm. cāte dñs

inget den h. E. S. een nieu liet / dat hi wonderlicheden ghedaen heeft.

Sine salicheyt heeft hi mij zijnder rechter hant / en met sinen heyligē arme gedaen. Die h. E. S. heeft sine salicheyt kenne gemaeet / Voort de volckē heeft hi gheopevāert sine gerechticheyt. Hi heeft ghe dacht zijnder goetheyt en gelooue / de huylt Israēl Alder werelt eynde sien die salicheyt ons Gods / Puychet den h. E. S. alle land / singhet / beroemet en looft. Louet de h. E. S. met hardē / met harpe en bellē psalmen. Met troypetten en hellen basunnen / Puychet voort den h. E. S. den coninc.

Die zee bruyfse en wat daer inne is / de aertvode. n en die daer inne wonen.

Die waterstromen moeten die banden vā h. E. S. v. schappen stammen vāen / en die berggen moetē te samen vrolie zijn. Voort de h. E. S. om dat hi coft dat aerttrijck te oordelen / hi sal den aertbodē recht oordelen / en die volcken oprechtelie.

Den. xxx. Psalm. Dñs regnauit

Te h. E. S. is coninc geworde / dies rāsen die volckē / hi sidt op Cherubin dies beroert hem dz. land / Die h. E. S. is groot te Zio / en hooge bouē alle volcken. Men dancke utben grootē en wonderliken name / die daer heylig is.

Die stercheyt des conincs bemint dat oordele ghi bereye al wat oprechtich is. Ghi doet oordeel en gherechticheyt in Jacob

Verbest den h. E. S. onsen God / Menbedet tot zijnder boechane want hi is heylig.

Mose ende Aaron onder sinen puesterē ende Samuel onder den ghenen die sinen name aenroepen / Die riepen aenden h. E. S. en hi antwoorde

hen. hi sprac met hen voort een volcalomme / Si bielden zijn getuychissen en zede die hi hē gaf. h. E. S. ghi zijt onse God / Ghi verhoort dē / Ghi Gode bergaect hen ende strafet hare doene. Verhooghet den h. E. S. onsen God / en aenbedet tot sinen heyligen berge / wā die h. E. S. is heylig. Den. C. Psalm / Jubilate deo

Puychet den h. E. S. alle land. Dye net den h. E. S. alle land / Dinnet den h. E. S. inet huuechden / Coemt vrolie voort sine aensicht / Gehennet dat dat die h. E. S. God is / hi heeft ons gemaeet / en niet wy selue tot sinen holt / ende tot scapē / zijnder weyden. Gaet tot zijnder poorten in met dancken / tot sinen voortbouen met louē danc en loofte sinen name. Want die h. E. S. is goet / en sine goetheyt dueret eewelic / en zijn gelooue voortder ende voortder.

Den. C. i. Psalm Davids / Misericordia et

Wan goetheyt en oordele wil ic singhen en v. h. E. S. lof singhen. Ic doe wils lūck op den weghe die sonder smette is wannec come ghi toe mi / Ic wandele met eendiger bāden in mijn huys. Ic neme ghen quade sake voort mi / ick bate dat doene des ouertredē / en en blifst niet bi mi / Een verkeert herte moet van mi wijcken / Den quaden en lode ic niet. Die mi sinen naecten brymeke blameert dyen vernichte ic / ic en vermacht dien van stouten ghefichte en houerdiget herte n. Mine ooge sē na die getrouwe inden lande / dat si bi mi souden woonē / en die een onberispelic kenen leyde / dien liet ic mi dienen.

Wie meebedyghe ghere omgaet / en moet niet in mijnen huylt bliuē / Wie daer licht dye en mach voort mi niet stacide bliuen. Voort vernichte ic alle godlose sat lane / dz ic alle quactdoenders soude wtroeden wt der stadt des h. E. S. E.

Den. C. ij. Psalm. Dñe exaudi.

E. S. voort mijn ghebet / en laet mi me crūfscben tot v comen. En verberche v aensijn niet voort mi ter tijt der noot / neyche v voort toe mi / als ic v aenroepē so verhoort mi harstelic.

Want mine daghen sijn vergaen ghelijc eenē roock / en mine ghebeente sijn verbernt ghelijck eenen vrant. Mijn herte is meder gheslagē ghelijc garich en verdoert / want ic hebbe vergheten mijn voort te eten. Mijn ghebeente cleeft aen mi nen vleesch vāder stemmen mōns suchkens. Ic ben ghelijc een pelucaen inder woestijne ic bē ghelijc een volken inden verhoorden steden. Ic wahe en ben ghelijc eenen eenlamē voghel opten dake. Daghelics lachterden my mine viandē / en die mi bespotten woeren bi mi. Want ick ete met weenen. Van uwer toornicheyt en onghe naden / dat ghi mi hebt genomē en wtch geworpe

Mine daghen sijn gheveken ghelijck een scha dulle / en werde doore ghelijck een garich.

Maer ghi h. E. S. blifst eewelic / en utte ghedachtenisse voortder ende voortder.

Ghi sullet optaen en ouer Zion ontfermen / want het is tijt dat ghi haer genadich zijt / en de dize is ghecomen

Want hare steenen behaghen utwen knechten/
en zijn haren stoue gonstich/ Ende dye heydene
sullen utwe name vreesen/ en alle cominghen opter
aerden b eere. Dat die h E A E Zion tinnert
en verchijnet in zijnder eeren.

Hi keert hē tottē ghebede des verlatenens / en
en vermaect haer ghebet niet/ Dat werde gescre
uen op die uacomelnghe/en dat volc dat ghesca
pen sal werden/ sal den h E A E louen. Wāt hi
schouwtet van zijnder heylighe hoochten/ ende dye
h E A E siet vanden hemel opter aerde. Op dat
hi dat suchten des gheuangenē hooze/ ende losse
die kinderē des doots. Op datte te Sion predi
ken sinen uame/ en sine losse te Jerusalem/ Als dye
volcken te samen comen/ En die conincrijckē om
den h E A E te dienen/ hi verootmoediget opten
wech mine cracht/ hi vercoytet mine dagen/ Ic
segge mine God/ en neemt mi niet wech indē helst
mijnder daghen/ utwe iaren dueten boozder ende
boozder. Shi hebt te bozē die aerde gefundeert
ende die hemelen zijn utwer handen werck. Si
sullen bergaen/ maect ghi blijft/ si sullen alle verou
den ghelijck een cleet/ ende als ghijē ghelijck een
ghetwaedt berandert/ sullen si berandert werden/
Mer ghi zijt die selue/ ende utwe iaten en nemē
gheen eynde.

Dye kinderen utwer knechten sullen bliuē/ en
haer jaet sal booz b staende bliuen.

Den. C. liij. Psalm Davids. Benedic aīa

Soft den h E A E mijn siele/ en alle
mine utwendighe sinen heylighe na
me. Touet den h E A E mijn siele
en en vergetet niet wat hi mi weder
goets gedaen heeft. Die alle dijder
misdaet genadich is/ en heelet alle utwe crāchedē

Die bleuē verlostet vander ruylen/ die b croo
net met goetheit ende ontfermhertichedē. Die
utwen mont verladet met goede/ dat utwe iocheyt
verniet werde/ ghelijck eenen aerne. Die h E
A E doet gerechtichz en oordeele/ alle die onrecht
lijde. Hi heeft sine wege Moys latē wetē dē kin
deren Israel sijn doen/ Ontfermhertich en ghe
nadich is die h E A E/ Tanmoedich en vā groter
goetheit/ hi en sal niet altoos lighen/ noch eeuwe
lic toornicheyt houdē. Hi en heeft niet met os ge
daen na onsen sondē/ en heeft ons niet vergou
den na onse misdaet. Wāt also hooch als den
hemel bouen die aerde is/ laet hi sine goetheit ghe
werden ouer den ghenen die hem vreesen. Also
verte als dat oosten vā dat westen is. Laet hy onse
ouertredingen van ons sijn. Ghelijc hem een
vader ouer kinderen ontfermt/ Also ontfermt hē
die h E A E ouer die ghene die hē vreesen. Wāt
hi kent wat maectel dat wi sijn/ hi gedenct dat wi

af sijn. Een mēsche is in zijnder tijt ghelijc hōy/
hi bloeyet ghelijc een bloeme opten velde.

Als den wint daer ouer gaet/ soo en is si niet
meer daer/ en haer stede en kentse niet meer.

Mer die goetheit des h E A E dueret van
eeuwicheyt tot eewicheyt/ ouer dye ghene die hem
vreesen/ En sine gherechticheyt tot kints kint.

Giden ghenē die sine verbont houden/ en ghe
dinken zijnder geboden/ dat si daer na doē souldē.

Die h E A E heeft sinen stoelē in den hemel be

reyt/ Ende sijn rijk sal ouer alle heerscappē. To
uet den h E A E ghy sine enghelen/ machtich van
crachten/ ghi die sine woort doet/ Dat men hooze
die stemme zijns woortz

Touet den h E A E alle sine heylscharen/ Sijnē
dienaers ghi die sine welbehaghen doet.

Tooft dē h E A E alle sine werckē in alle plaetzē
zijnder heerscappē/ Tooft dē h E A E mine siele.

Den. C. liij. Psalm. Benedic anima.

Soft dē h E A E mijn siele/ h E A E
mijn God/ ghi sijt seer heertic ghewor
den/ Iof en cietragie hebt ghi aengedaē

Shy decket v met licht/ als met eenen cleet/
Shi bereydet den hemel wt ghelijc een tapyts.

Shi weluet sijn ouerste met water/ Shi maect
v die wolcken tot eenen waghē/ ende gaet op die
bederen des wints.

Shi maect utwe enghelen tot winden/ en utwe
dienaers tot vier blammen.

Shi die dat acrtē sijn fundeert op sinen bodem/
Dat het altoos en erbelick blijft/

Metter dieptē dect ghi dat/ a's met eenē cleet.
Dat wateren ouer die berghe sijn.

Mer van dien/ utwen schelden blien si/ vander
stemmen des donders baren si daer henen.

Dat die bergē hooch te boozschijn gaen/ ende
die breedē hen onderwaerts setcē/ totter plaetzē
die ghi hen ghefundeert hebt.

Shi hebt eenen pale gesedē daer ouer en comē
si niet/ Ende en moctē niet weder omme dat aert
rijckē bedecken.

Shi laet fonteynen springhen inden valleyen
dat die wateren tusschen die berghe henen gaen.

Dat alle dieren des velds drincken/ Ende dye
wilde ezels haren dorste blusschen.

Menden seluen woonen die voghelen des he
mels/ Ende singhen onder die tacken.

Shi maect die bergē bochtich vā bouē/ Dat
landt wert vol vruchten utwer wercken.

Shi laet hōy wassen vooz die beesten/ en laet
door arbeyt der menschen/ Dat ghy hoot wt der
aerden bringhen soudt.

Ende dat den wijn sinen herte verblide/
ende sine ghedaente blinke vā olie/ En dat hoot
sinen herte stercke.

Dat die boomē des h E A E genoech hebbe
die rederboomē sijn an die hi gheplant heeft.

Maer nestelen die voghelen/ ende die reyger
heeft op die dennenboomen sine wooninghen.

Die hooge berghe sijn der steenboorchens toe
ulucht/ maect die steenclouen der coninken.

Shi maect die mane datmē die seckē daer na
rekenē/ die sonne weet haren onderganck.

Shi maect duysternisse dat het nacht werde/
dan roeren hen alle wilde dieren.

Die ionghe leeuwē die daer vrieschen na dē
roef/ Ende haer spijle soecken van Gode.

Mer als die sonne opgaet/ heffen si hem daer
af/ Ende ghaen ligghe in haer wooninghen.

So gaet dan die mēsche wt/ aen sine arbeyt/
En aen sine ackerwert tot saonts toe.

h E A E hoe sijn utwe wercken so menigberley/
ghi hebste alle wijslic gemact/ En de aerde is vol
utwer besittinghe.

feerde God in die wildernisse. Maer hi gaf hen hare bede/ Ende seydede ghenoech na hare wille/ En si verwerpte Mose inden leger/ Aaron den heyligen des h. E. S. Die aerde de de haer open ende verloor Sachan en bedecte die bergaderinge Abiram/ Ende vier wert onder hare bergaderinge ontfekē/ Die blamine verberude die Sodome. Si maecte een ralf in S. J. En aenbaden dat ghegoten beelt. En veranderden hare eere/ In een gelikemisse et us offren die gratsch etet/ Si vergaten Gods haers salchmakers/ Die so groote dinghen in Egypten gedaen hadde/ Wonderliche in die lande Ham/ En veruacliche wercken aen die roode zee/ En hi sprack/ Dat hie vernielen soude/ en hadde Mose zijn wtuerco tene niet ghestaen voor hē/ tegē den bruche. Dat hi sine verbolgentheit af soude keere/ op dz hi niet verderuen en soude. En si verachtēde dat edele lant/ Si en ghelooften sinen woerde niet. En murmureerden in haer tenten/ Si en ghauen der stemmendes h. E. S. gheen ghehoore. En hi hief sine hant op tegen hen/ Dat hie neder soude slaen inder woestinen/ En hare saet onder die heydenen soude werpen ende verstroyen in die landen. En si hinghen hen aenden Saal/ Peor/ en aten banden offerhanden der dooden/ Ende vertooude hem niet haren doene/ Doen tees die plage ooc onder hen. Doen trac Dinebas roe/ en

Dichte die sake/ Doen wert die plage ghekeert. En het wert hem gerekent tot gherechticheyt boorder en voor der ewelic En si vertooude hē aē twist water/ En het ginc Mose qualic om haeren wille/ Wāt si waren sine gheest onghesoor- saem/ Dat hi door sine lippen seyde. Dat si nyet vernielen en souden die volcken/ Daer af hen dye h. E. S. gheseyt hadde En si mengden hen onder die heydenen/ en leerden hare wercken. En dienden haren gopkens/ Die waren hen tot berar gheringhe En si offerden hare sonen/ En hare dochters den bestdruelen. En berstorteden onschuldich bloet/ dat blōet haerder sonē en haerder dochteren/ die si offerden den gopkens/ Canaan/ Also dat dat lant met bloetschulden beulect werē En veronreynichden hen met haren wercken/ En hoereerde met hare doene. Doen verbolch die toornicheyt des h. E. S. en creech een afgri selicheit aen sinen erdceir. En galle in die handen der heydenē/ Dat ouer hem heerscapte die op hen gram warē En hare vianden benaudense/ en worden berootmoedicht onder haren handen/ Hi verlostese die wile/ Maer si worden onghesoor- saem met haren boornemē/ en worden neder door hare misdaet/ En hi sach haren noot aen/ Doen hi haer clage hoorde/ En ghedacht boorhen/ op zijn verbont En het berouwede hem na sine grote goetheyt.

En liefse ter ontfermherticheit comē. Voor alle diese gheuangen hadden.

Helpt ons h. E. S. onse God/ En bringt onse te same wt den heydenē/ Dat wi danckē uwē heylighen name/ en beroemen u lof/ Gesloft si die h. E. S. die God/ In ael vā ewicheit in ewichz/ En allet volc segge Amen/ Haleluya.

Den. C. vij. psalm. Confitemini dño.

Dincket den h. E. S. wāt hi is bren delic/ en sine goetheit dueret ewelic/ Segget ghi die verloft zijt door tē h. E. S. Die hi van des bians hant verlost herft/ En die hi wt den landen te samen ghebracht heeft van volken/ van wesen van zuyden ende vander zee/

Die gaen dolen in die woestine in ongebaendē wegghen/ En en vindē geene stad daer si woonē/ Hongerich en dorstich/ en hare siele wert mat.

En si crōsschen tottē h. E. S. in haerder noot/ En hi verlostese wt haren benaetheden.

En leydest eenen rechten wech/ dat si soude gaen totter stad daer si woonē/ Si dancken den h. E. S. om sine goetheit/ En om sine wonderliche- den aenden kinderen der menschen.

Want hi verladet die dorstige siele/ En bullet die hongherighe siele met goede.

Die daer sitten in duysternisse en donckerheyt gheuangen in allendicheyt en yfere.

Daer omme dat si der redene Goods onghesoor- saem zijn/ Ende lasteren den raedt des alder hoochsten.

Ende hi berootmoediget haer herte niet ongeluck/ Dat si onkerck werden ende gheen hulpe en hebben.

Ende si cleyen tottē h. E. S. in haerder noot/ ende hi hielpe wt haren benaetheden.

Ende leydest wt den duystere ende donckere/ ende schoordet hare banden.

Si danckē den h. E. S. om sine goetheyt ende om sine wonderliche den aen der mensche/ kindere/ Want hi breekt te stukē in metalen dueren/ ende laet in stukken yfere en endelen.

Die tottē werde vootmoedicht om des weerths wille haerder ouerredinge/ ende om haerder misdaet wille.

Hare siele walghet van alle spisse/ ende comen vast aen die poorte des doots/ En si crōsschen tottē h. E. S. in haer noot/ en hi helpt hen wt haerder benaethede/ Hi seyt zijn woort en maecte gesont/ en verlostē van haren verderuen/ Sy dancken dē h. E. S. om sine goetheit/ en om sine wonderen aē dē kindere der mensche/ En offerē dank offer/ en bethellen sine werckē met priuelschz/ Die inmet sepe opt zee vare/ en bedruue hare hateringe in grote wateren/ Die sien des h. E. S. werckē/ en sine wonderliche den in diepe/ hi spreect/ dā gaet liggē dē wint des ontweders/ en zijn vare verheffen hen. Dan varen si ten hemel en varen hiden afgront/ hare siele wert in ongheualle versacht. Si tumelē en waggelē gelic eenē dionckenē/ en alle haer wijsheit is vonden/ En si roepē tottē h. E. S. in haerder noot/ en hi leydest wt haren benaethede/ Hi maect dat ontwedet stille/ dat hare varen hen legghen.

Dan werden si blijde/ dat stille ghewordē is/ en leydest totter haene daer si willen/

Si dancken den h. E. S. om sine goetheyt/ en om sine wonderliche den aen der mensche/ kindere/ Ende verheffen hen onder die gheincynte des volcs/ en si beroemen hen op den setel der ouders/

Die de beke tot eender woestinen maect/ en die wateraderen verdroogē laet. En si bruchebaar

lant in een ondruchtbaer / Om der boosheit Wille der gheender die daer sine woonen. Hi maect van eender woestinen een staende water / ende een boere lant tot water aderen. En stelt die hongerige daer / Dat si een stat toemaken om te woonen

D En ackeren saeyen / en wijnbergen planten / en bermenichfuldichste te male seer / en en laet haers vrees niet luttel sijn. Mer haerder wert weynigher / en werden neder gedruct vanden dwanc des quaets / en bande ongeualle. Hi scuddet berachtinghe op die princen / en doesse dolen op den onrecht daer geen vanc en is. En bescuddet den armen van allendicheyt / en maect hem ghelijc een ruddyde schapen in vele geslachten. Die oprechtige sullen haeren lust sien en hen verbliden / en alle onrecht sal sinen mant toe moeten houden. Wie is wijs ende behout die So sullen si verstaen die goetheyt des h. C. en. viij. Psalm Davids.

Paratum cor meum.

God mine herte is bereypt / Ick wil singhen en dichten mine eere ooc.

E Wel op psalter en harpe / Ic wil op sijn metter dagheraet. Ic wil v dancken h. C. en. onder den volcken / Ic wil v lof singhen onder die lieden.

Want uwe goetheyt is groot tot aenden hemel / en uwe trouwe tot aendie wolcken. Verheft v God ouer die hemelen / en uwe eere ouer alle lant

Op dat uwe lieue vrienden verlost werden / helpe met uwer rechter hant en antwoort mi.

B God spreek in sinen heylighdom / Ic ben blijde en wil Sichern wt deelen / en dat dal Suchoth wt meten. Silead is mine / Manasse is oock mijne en Ephraim is die stercheyt mijns hoofts / Juda is mine leytsman. Moab is mynen waschpot / Ic wil mine schoenen ouer Edom werpen.ouer die Philisten wil ick iuychen. Wie sal mi hoeren in die vaste stadt / wie sal mi leyden in Edom.

En hebt ghi o God ons niet verstooren / en en treet niet wt Godt met onsen heyre. Doet ons biskant inder noot / Want menschen hulpe is te vergheefs. Door Gode willen wi stercheyt bewijzen / hi sal onse bianden onder treden.

Den. C. en. ir. Psalm David, Deus laudem

God mijns loofs / en swiget uz / want ope quade monden der godloser hebben hen ouer mi ope gedaen / en spreken tegen my met valschen tonghen

En beclappen my met hatighen woorden in allen plaetsen / En stryden teghen my sonder sake. Daer boog dat icse verninne / sijn si teghen mi / Maer ick badt. Si doen my quaet boog / goet / En hate boog / liefde. Stelt godlose ouer hen / en een wederpartijder moet tot zijnder rechter hant staen. Als hi geuonnick wert / moet hi verdoemt wtgaen / En sijn ghebet moet sonde sijn. Sijnder dagen moeten weynich werden / en sijn oftie moet een ander ontsaen. Sine kinderen moeten weesen / werden / en sijn wijs een weduwe

B Sine kinderen moeten ongheslachten sijn / en broot bidden / en soecke om dat haer huyfinge verstoort is. Die woerthenaer moet wtspinghen al wat hi heeft / en vrede moet sine arbeyt roouen.

En daer en moet niemant sijn die he weldaet he wijse / en niemant en ontfeme he zijnder weesen.

Sine nacomelingen moete wtgeroeyt werde Sine name moet in een lit ondergaen. Sijnder vaderen misdaet moet gedacht werde boog / de h. C. en. en sijn der moeder sonde en moet niet wt gheblust werden. Simoeten boog den h. C. en. sijn altoos / en hare ghedachtenisse moet wtgeroeyt werde opter aerden. Daer omme dat hi met en gedachte dz hi weldaet bewesen hadde / en vuolch de de allendighen en arme / en dien met bedroefder herten / dat hi hem dooden soude. En hi bloect geerne / maer dat sal hem comen / hy en wilde niet seeghenen / si sal ooc verre genoech van he bliuen / En hi trac aen den bloecke ghelac sijn hemde / en is in sine inwendicheyt gegaen ghelijc water / en ghelijc olye in sine ghebeenten. Soo werde sy hem ghelijc een cleedt / dat hi aen hebbe / en een gordel daer hi hem altoos mede gordet.

Also geschiede den genen vanden h. C. en. die mi tegen sijn / en spreken quaet tegē mine siele

Maer ghi h. C. en. h. C. en. doet met mi om vos naemns wille / Waer uwt goetheyt is lieckic. Verlost mi. Want ic ben arm ende allendich / Mijn herte venauwet hem in mi. Ic gae wech gelijc een schaduwē daer henen vaert / en werde wt gheflooten / ghelijc die sprinckhaen. Mine knien sijn onstere van vasten / en mijn vleesch is mager / dattet gheen vette en heeft. Ende ic was hatē spot / als si mi sagen / schudden si haer hooft.

D Staet mi bi / h. C. en. mijn Godt / heipt mi na uwer goetheyt. Dat si wetē / dat dit si uwe hand dat ghi dat gedaen hebt. Bloeckē si so segent ghi / rechte si hen op / so moete si te scanden werde Maer uwe knecht moet he vblide. Mine wedpartijders moete in sijn aegedaē werde / en in zij haer d scade geleet werde als in zene roe. h. C. en. ic wil v neerstelic dāckē met mine innde / En v becoemē ons vese. Wat ghi staet de arme ter rechter hat / dat hi sine siele soude helpē vande rechterē.

Den. C. en. r. Psalm David, Dixit dñs

Ghe h. C. en. sprac tot mine h. C. en. sietet tot mijns rechter hat / Tot dat ic uwe vande tot end seabelle uwer voete legge. Die h. C. en. sal die roe de uwer sterete leynde wt Zio / heer scappet ons uwe vande. Vole sal willichlic daer sijn in de dage uwer macht in heyligen ereragen wt moeds lichaem metter dageraet coet b de dauwe uwer geboorte. Die h. C. en. heuet gestroen en en het en sal he in berouwe / Ghi zijt ee priester in der eerwich / na die wijse Melchizedek. Die h. C. en. tot uwer rechter hant / sal te stucke smiten die coninge in de dage sinder gramscappē. Hi sal oordele ons die heydenē / hi salt vol dood lichamen make. Hi salt te stucke smite dat hooft ouer veellandē

Hi salt dincē vande vcke opten wech / Daer ome sal hi dat hooft optwaerts heffen. Den. C. en. ri. Psalm. Confitebor

Ghe h. C. en. ic wil v danckē wt gehelede herte / Inde raet der oprechtiger / en inder ghemeynen Groot sijn dwe werken des h. C. en. wtgeloecht allen die lust daet toe hebben.

Dē sanc en cieragie is sijn were/ en sine gerech
tirheyt bliff eewelic. Hi heeft een gedēckenisse
gemaect vā sinen wonderlicheden. Die genadige
en ontfērmhertige h. E. E. Hi heeft spise ge
gheue den ghenen die hē vreesen/ hi gedēct zjns
verbonts eewelic. Hi sal die cracht zjns wer
ken sine volcken te kennē gheuen/ Sp dat hi hen
die erckenisse der heydenen soude gheuen. Die
werken zjnder handen zjns waerheit en oordeel
Alle sine gebodē zjns kantachtich. Sy werden
onderhoudē alsoos en eewelic/ En ghemaect wa
rachtich en recht. Hi heeft een vlossinge gelon
den sine volcke/ sine verbont gebodē eewelic/ hey
lich en vernaeclis sine name. Die vreesē des
h. E. E. is vā beghin sel der wijsheyt/ sine vee
rant hebben alle die daer na doen/ Sine lof bliff
eewelic. Dē. C. en. xij. psal. Beate vir. haleluya

V Dien/ die dē h. E. E. vrees/ Die
groten lust heeft/ aen sine geboden
Diens laet sal machtich zjns opter
aerdē/ Dat geslacht dee oprechtiger
sal gheleegent wordē. Ghedom
en volheit sal in zjns huys zjns/ En sine gerech
teit bliff eewelic. Den oprechtighen gaet dat
licht op in d'uytērnisse/ Van den genadige/ ont
fermhertighen/ en gherechtē. Een vrome man
is ontfērmhertich/ en leenet gerne/ hi deeleet sine
woordē recht wt/ W. it hi sal eewelic bliue/ Sij
en wert nem mermeer vergetē. Voor quaet ge
ruchte en vrees hi ny/ Sine herte is bereet op den
h. E. E. te hopen. Sijn herte is ghetrooff en en
vrees niet/ Tot dat hi sine lust aē sine viandē siet.
Hi stont wt en gheeft den armen/ sine gerech
ticheit bliff eewelic/ Sinen hoome wert verhoog
het met eeren. Die godlose salt sien/ en tsal hē
beedueten/ Sine tandē sal bi te samē biten en tsal
bergaen. Wāt die begeerte der godloser sal vlozē
wordē. Dē. c. en. xij. psal. Laudate pueri. haleluya

Ghet loof den name des h. E. E. E.
Toof den name des h. E. E. E.
Ghelooft si sinen name/ Van nu
aen tot inder ewicheyt. Vanden
opganc der sonnen tot haren ondee
ganc toe/ Si geloofden name des h. E. E. E.

Die h. E. E. is verhoget ouer alle heydenen/
Sine eere is bouē die hemelen. Wie is ghelijc
die h. E. E. onse God/ die so hoog sidt. En
hier beneden siet/ in hemel en in aerde. Die dē
cleyne oprechtet wt dē stof/ en vhooghet dē aemē
wt den dreck/ Dat hi hem late woonen/ viden
princen/ viden princen zjns volck. Die die on
vruchtbaer inden huysē woonen doet. Dat si een
brolike kinder moeder is/ haleluya.

Den. C. en. xij. psalm. In exitu Israel.

Gh Israel wt Egyptē trof/ dat huys
Jacob wt den vreedē volcke.
Doen wert Juda zjns heylighdom
Israel zjns heerschappie/ Die zee
sach en bloodt/ dye Jordane heerde
haer te rugge. Die beeghen huppelden ghelijc
die cammen/ Die huetelen ghelijc die ionge scape
Wat was v ghy zee/ dat ghy bloodt/ en ghy Jor
dane dat ghy te eugghe heerdet/ Ghi verghen dat
ghy opsprongt ghelijc die cammen/ Ghi huetelen

gelst die ionge schapen/ Voor den h. E. E. be
uet die aerde/ voor den God Jacob. Die den
heye vandert in een staende water/ En die kneē
in water fonteyne. Dē. C. en. xv. psal. Ad nobis.

Miet ons h. E. E. niet ons/ mer dijne
name greeft die eere/ Voor uwe goet
heit en trouwe. Waer om sullen
die heydenen segghen/ Waer is nu
haer God/ Mer onse God is in
dē hemel/ hi doet so wat hem ghehust. Mer der
geender goykens zjns saluer en gout/ Werckē van
mensche handē. Si hebben monden en en spre
ken niet/ Si hebben ooghen en en sien niet. Si
hebbē ooren en en hoorē niet/ Si hebben neusen
en en riecken niet. Si hebben handen en en gre
pen niet. Voetē hebbē si en en gaen niet/ En en
spreken niet door hare hals/ Die sulcke maken
zjns ooc also/ en alle die daer op hope. Maer Is
rael hope op den h. E. E. Die is haer hulpe en
schilt. Dat huys Aharon hope op den h. E. E.
Die is haer hulpe en schilt. Die den h. E. E.
vreesen/ hope ooc opten h. E. E. Die is haer hul
pe en schilt. Dye h. E. E. gedenct onse en sal
ons seeghenen/ hi sal seeghenen dat huys Isaac/
hi sal seeghenen/ dat huys Aharon. hi sal sege
nen die dē h. E. E. vreesen/ hi zjns cleyn oft groot.

Die h. E. E. salo meer doen ouer v/ ouer v/ en
ouer uwe kindeel. Ghizit die gheleeghende des
h. E. E. E. Die hemel en aerde gemact heeft.

Den hemel alder hemelen is des h. E. E. E.
mer die aerde heeft hi den kinderen der menschen
ghegheuen. Die dooden en sullen v h. E. E. niet
louen/ noch die onderwaerts vāren in die stilte.

Maer wi louen den h. E. E. Van nu aen tot in
der ewicheyt.

Den. C. en. xvi. psalm. Dilxi. haleluya.

Ich hebbe lust/ dat die h. E. E. die ste
me mijns sineckens hoort. Dat hy
zjns doze tot mi neyghet/ en ic wil bi
mine leuen aenroepen. Stricken
des doots hebben mi omwangen/ en
benauthede dee hellen hebben my gheraect/ noot
en leedt vantick. Ende ic aenriep den name des
h. E. E. E. Die h. E. E. verlost mine siele. Gh
genadige h. E. E. en geechtige/ en dē ontfērm
hertige God. Die h. E. E. bewaert die eenwul
dige/ Doen ic vermindert wert/ hilf hi mi.

Wēert v wed mine siele tot uwer rustē/ Want
die h. E. E. heeft v wed op geholpe. Want ghy
hebt mine siele wt den doot gestockē/ Mjn ooge
vanden tranen/ mijnen voete vanden sapperen.

Je wil vandelen voor den h. E. E. / in dē lande
der leuender. psalm. C. xvij. Credidi propter

I gelooue daer om spreke ic/ mer ic
ben leere berodmoedicht. Je sprack
in mijne verflaghen/ Alle menschen
zjns lueghenaes. Wat sal ick den
h. E. E. vgeliden/ voor alle sine wel
daden aen mi. Je wil dē kelt der salicheyt nē
men/ Ende des h. E. E. E. name aenroepen.

Ich wil mijne gheloften betalen voor alle zjns
vole/ hoe dierbaer is den doot zjndē heylighen
voor den h. E. E. Gh. E. E. ick bē v knecht
ic ben v knecht uwer maectē sone. Ghi hebt mijn

bande ontloset. **D** wil ic dācoffer offerē/en des
hē **hē** name aēroepē. **I**c wil mine geloofte
dē **hē** betalē/voor alle sijnē volc. **I**n die ho
uen aen die huysen des **hē** **hē**/ **I**n v **hē** **hē**.
Ha le lu ia. **Den. C. en. xvij. Psalm. Laudate dñm.**

Louet dē **hē** alle heidene/ priset hē
alle volckē. **W**āt sijnē goethz en trouwe
getwerdet ouer os ind eewichz halchua.

Den. C. en. xvij. Psalm. Confitemini dño

Anchiet den **hē** dat hi so vriede-
lic is/ende dat sijnē goetheyt eewelijc
duert/ **I**sraël segghe nv/ dat sijnē
goetheyt eewelic duert **D**at huys
Aharon segghe nv/ dat sijnē goetheyt
eewelic duert.

Die den **hē** breselen seggen
nv/ dat sijnē goetheyt eewelic duert. **I**nder be
nauthēit aenriet ic den **hē** en die **hē**
berhoorde mi in wāder ruymte. **D**ye **hē**
is met mi/ **I**c en bresēle niet wat mi die mēste doet

Die **hē** is met mi/ om my te helpen. **E**n ic
wil mīnen lust sien aen mīne vianden.

Het is beter op den **hē** betrouwen/ dan hem verla-
sen op menschen.

Het is beter op den **hē**
betrouwen/ dan hem verlaten op pīncen.

Alle heydenen hebben mi omuaen/ **M**aer inden name
des **hē** wil icse verdoen.

Si hebben my al omme en omme omuaē/ **M**aer indē name des
hē wil icse verdoen.

Sy hebben mi om ringt gelijc die bien/ **S**ijn ghebluscht gheslich vier
inden doornen/ **M**er inden name des **hē**
wil icse verdoen.

Men siet mi dat ic ballen soude/ **M**aer die **hē**
hielp mi **D**ie **hē** is mine stercheyt/ en minen psalm/ en mine salicheyt/

Daer is een stemme van bliscshappen en salich
heyt in den tenten der gerechtigē/ die rechte hāt
des **hē** bewijset stercheyt.

Die rechte hant des **hē** is verhoghet/ die rechte handt
des **hē** bewijset stercheyt.

Ic en sal niet steruen/ mer leuen/ ende vertellen dat werck des
hē/ **D**ie **hē** callijst mi wel/ **M**er hi en geest mi den doot niet ouer/ **D**oet mi open
die poorten der gherechticheyt/ dat ick daer in gaē
en den **hē** dancke/ **D**at is die poorte des
hē/ die gherechtighe sullen daer in gaen

Ic dancke v dat ghi mi berhoopet/ en sijt mīne
salicheyt/ **D**en steen die die tinnierliedē berbor-
pen/ is tot eenen hoochteen gewor den. **D**at is van
den **hē** geschiet/ en het is eē wonder voor
onlen oogen/ **D**it is den dach dien die **hē**
maect/ **L**aet ons verblijdē en vrolijc daer inne sijn

Hē helpt/ **Hē** laet wel geluckē
ghelooft si die daer comt indē name des **hē**
hē/ **D**i segenen v bande huysē des **hē**
Die **hē** is **G**od en verlichtet ons/ **V**errieff
die eerste met meic tot aen die hoornē des outaers
Shi sijt mīn **G**od en ic dancke v **M**ijn **G**od/ ic
wil v berhoogen/ **D**ancket den **hē**/ dat hy
vriendelijc is/ en sijnē goetheyt dueret eewelijc.

Den. C. en. xix. Psalm. Beati immaculati

Elden ghenen die onbesmet sijn op
den wech/ **D**ie in die wet des **hē**
hē wandelen. **W**el den genē
die sijnē ghetuyghenissen behoeden/
die hem van gheelder herte sueckē

Ic dancke v dat ghi mi berhoopet/ en sijt mīne
salicheyt/ **D**en steen die die tinnierliedē berbor-
pen/ is tot eenen hoochteen gewor den. **D**at is van
den **hē** geschiet/ en het is eē wonder voor
onlen oogen/ **D**it is den dach dien die **hē**
maect/ **L**aet ons verblijdē en vrolijc daer inne sijn

Hē helpt/ **Hē** laet wel geluckē
ghelooft si die daer comt indē name des **hē**
hē/ **D**i segenen v bande huysē des **hē**
Die **hē** is **G**od en verlichtet ons/ **V**errieff
die eerste met meic tot aen die hoornē des outaers
Shi sijt mīn **G**od en ic dancke v **M**ijn **G**od/ ic
wil v berhoogen/ **D**ancket den **hē**/ dat hy
vriendelijc is/ en sijnē goetheyt dueret eewelijc.

Den. C. en. xix. Psalm. Beati immaculati

Elden ghenen die onbesmet sijn op
den wech/ **D**ie in die wet des **hē**
hē wandelen. **W**el den genē
die sijnē ghetuyghenissen behoeden/
die hem van gheelder herte sueckē

Ic dancke v dat ghi mi berhoopet/ en sijt mīne
salicheyt/ **D**en steen die die tinnierliedē berbor-
pen/ is tot eenen hoochteen gewor den. **D**at is van
den **hē** geschiet/ en het is eē wonder voor
onlen oogen/ **D**it is den dach dien die **hē**
maect/ **L**aet ons verblijdē en vrolijc daer inne sijn

Hē helpt/ **Hē** laet wel geluckē
ghelooft si die daer comt indē name des **hē**
hē/ **D**i segenen v bande huysē des **hē**
Die **hē** is **G**od en verlichtet ons/ **V**errieff
die eerste met meic tot aen die hoornē des outaers
Shi sijt mīn **G**od en ic dancke v **M**ijn **G**od/ ic
wil v berhoogen/ **D**ancket den **hē**/ dat hy
vriendelijc is/ en sijnē goetheyt dueret eewelijc.

Den. C. en. xix. Psalm. Beati immaculati

Elden ghenen die onbesmet sijn op
den wech/ **D**ie in die wet des **hē**
hē wandelen. **W**el den genē
die sijnē ghetuyghenissen behoeden/
die hem van gheelder herte sueckē

Want die quaetdoenders en wandelē niet op
sijnē wegen/ **S**hy hebt gheboden neerkeijc te
houden/ so wat ghi geboden hebt/ **O**ft mine
wegen gherechtet worden/ te houden uwe rechtē
Dan en soude ick niet te schanden werden/ als
ick op alle uwe geboden schouwe. **I**ch dancke
v mī oprechter herte/ dz ghi mi leert die oordelē u
wer gerechtigz. **W**we rechtē wil ic houdē/ **E**n v
laet mi niet so altemale. **I**n quo corrigit.

Wer mede sal eē iongelinc sijnē wech
reynigen/ **W**is hi hem hout nae uwe
woorde/ **I**c hebbe v gesocht wt ge-
heelder herte/ en laet mi uwer gebo-
dē niet missen. **I**c hebbe uwe reden
in mīn herte verborge/ **O**p dat ic tegen v niet en
sondige. **G**elooft sijt ghi **hē**/ **L**eeret my uwe
rechtē. **I**c wil met minē lippe vertellē alle oorde-
lē ws mounts. **I**c verblide mi indē wech uwer ge-
tuyghenissen/ **W**is ouer alderhāde rīcdom. **I**c spie-
ke so wat ghi beuolē hebt/ **E**n scoutwe op uwe pa-
dē/ **I**c heb lust aen uwen rechtē/ en ic en bergete
uwer woorden niet. **A**tribue seruo

Ept uwen knecht weder te rechte
dat ic leue/ en uwe woorden houdē/
Opent mi die ooghen dat ic sie/
die wonderlicheden aen uwe wet.

Ich ben een gast opter aerden en
berbercht uwe gebodē niet voor mi. **M**ijn sie-
le is te stucken gemalen/ van verlangen/ na uwen
oordeelen alstijt. **S**hi secldet die skoute/ dat ver-
uloert sijn die uwer geboden gemissen. **L**eeret
van mi sīnaet en verachtighe/ want ic beware u-
we getuyghenissen. **D**ie pīncen sīten dor en spie-
ken tegen mi/ mer uwen knecht spreekt van uwen
rechten. **I**ch hebbe lust aen uwe ghetuyghenissen
die sijn mine raeflieden. **A**dest pauimento.

Ic en siele cleeft aet stof/ **M**aect mi le-
uende nae uwe woorde. **I**ch heb-
be mīne wegē vertellē/ ende ghi ant-
woort mi/ **L**eeret mi uwe rechten.

Onderwijst mi dē wech dien ghi
beuolen hebt/ so wil ic spreken/ van uwen woude-
ren. **M**ine siele duipt vā droefheyt/ recht my
op na uwe woordē/ **N**eeemt van mi den valsche
wech/ en gonneet mi uwe wet. **I**c heb eenē seke-
ren wech vercore/ uwe oordelē heb ic voor geset

Ic hange aen uwe ghetuyghenissen **hē** en
laet mi niet te schanden werden. **I**ch loope dē
wech uwer ghebodē/ **W**is ghi mīn herte trooeket

hē gheeft mi te kennē den wech
uwer rechten/ **S**oo wil icse bewaren
sotten eynde toe. **O**nderwijst mi
so wil ick beware uwe wet/ en wil ic
houden wt gheelder herten.

Leydet mi opten padt uwer gheboden/ want ic
hebbe lust daer toe. **R**eycht mīne herte tot u-
we ghetuyghenissen/ ende niet tot ghiericheyt.

Keeret af mine oogen dat si dat ydel niet en sien
maect mi leuende op uwe wech. **M**aect stant-
uastich uwe redene uwen knechte/ dat ick bresēle.

Keeret van mi die sīnaet die ick ontfle/ want dij
ne oordeelen sijn liefliet.

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

Siet ic begeere so wat ghi beuolē hebt/ maect
mi leuende door uwe gerechticheit. **A**dueniat super

vi. f

Als lact uwe goetheyt my toecome / Dñne salicheyt na uwer redene / Dat ic antwoorden mach minē lasteraers / Wāt ic verlaet mi op di ne woordē. En en neemē niet vā minen moude dat woort der waerheit so geheelic wāt ic wachtē op uwe oordeelē. Ic wil v wet altoos houden / ymmermeer en eewelic. En ic wandelē in wñder ruyntē / wāt ic soecke soo wāt ghi beuolen hebt. Ic spreke van uwe ghetuygenissen vooz Coninghen / ende ic en schame mi niet

vij. g

En ic hebbe lust aen uwen ghebodē / die ich be minne / En heffe mijne handen op tot uwen gheboden / die ic be minne / en spreke vā uwen rechtē. Hedenet uwen knechte aen v woort op dwelcke ghi mi lact hopen. Dat is mijne troost in mine allendicheyt. Want uwe redenen maken mi leuende. Die stoute bespotten mi alte vele / Maer ic en wñck niet vā uwer wet.

vij. h

Mijn deel is dat ic uwe wegē houde. Ic smeecke v aenlicht van gheheelder herten maect mi leuende na uwe redene. Ic ouerdencke mijne wegē / en ic keere mijne voeten tot uwe ghetuygenissen.

v. j

Ghi doet goet uwe knechte / Hec nae uwen woorde. Leert mi goede sedē en kennisse / Wāt ic gelooue dijnen geboden. Ser ic vootmoedicht wert doolde ic. Mer nu houde ic uwe redene. Ghi zijt goet en vriendelic leert mi dijne rechtē. Die stoute berfieren luegenen ouer mi. Mer ic beware vā gheheelder hertē / so wāt ghi beuolen hebt. Vaer herte is dicke gelijc smeer. Maer ic hebbe lust aen uwe wet. Het is mi lief / dat ghi mi berootmoedicht hebt / op dat ic dine rechtē mach leerē. Die wet ws mōts is my lieue. Dā veel stuckē gouts en siluers. Man? tue

v. k

Ve hāt hecē mi gemact en bereypt onder wñst mi / dat ic uwe gheboden leere. Die v bresen die sien my / en berbliden hen. Want ic wachtē op v woort. Hec ic behēne dat dij ne oordelē rechtē zñ / en hebt mi met trouwen berootmoedicht. Uwe goetheit moet mi troostē. Na uwer rede ne uwe knechte gheschiet. Uwe ontfermherticheyt come tot mi dat ic leue / wāt ic hebbe lust aen dijne wet. Die stoutē moetē te scā.

den werden / dat si mi so valscheelic neder drucken / Maer ic spreke van dien dat ghi mi beuolen hebt / Die v bresen / en dine getuygenisse kēne / moeten hen tot mi keeren. Deficit in salutari.

Mnder sielen verlanget na uwe salicheit / Ich hope op v woort. Mine oogen versterren hen na uwer sprake en legghen wāneer troost ghi mi. Wāt ic ven gelijc een wñnkessche inden rucke. Uwe rechten en vergheete ic niet.

Hoe vele zñ der dagen ws knechts / Wāneer wildi oordele houden ouer mijne veruolghers. Die stoute grauen mi eyelē die niet en zñ nae dijne wet. Alle uwe geboden zñ seker / Si beuolghē mi valscheelic / helpt mi. Si hebbe mijns schier een eynde gemact opter aerden / Maer ick en verlate niet so wāt ghi mi beuolen hebt / Maect mi leuende door uwe goetheyt / dat ic die getuygenisse ws monts houde. In eternum dñe.

Mijn deel is dat ic uwe wegē houde. Ic smeecke v aenlicht van gheheelder herten maect mi leuende na uwe redene. Ic ouerdencke mijne wegē / en ic keere mijne voeten tot uwe ghetuygenissen. Ic haecte en en verrecke niet dine geboden te houden. Der godlooser berbont veroouet my / Maer ic en bergete dijne wet niet. Ter midder nacht stae ic op om v te danckē / Ouer die oordeelen uwer gherichticheyt. Ic ben inder ghemeyn scap alle der gheender die v bresen / en houden so wāt ghi beuolen hebt. Hec die aerde is vol dijner goetheyt / leert mi dijne rechten. Sonitātē.

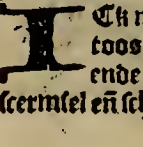

Hec hebbe ic dine wet so lief / Daghe licke spreke ic daer al. Ghi hebt my met dine gebode wñser gemact / dā mine vianden zñ / want het is eewelic mijn. Ich ben cloecker dan alle mine leeraers / want dine getuygenissen zñ mi ne redene. Ich ben verstandigher dā die ouden wāt ic beware so wāt ghi beuolen hebt. Ic berbiēde mine boete alle quate wegē / dat ic v woort soude houden. Ic en wñcke niet van uwe oordeelen / want ghi leert mi. Hoe soet zñ dijne redenen mñder sielen / Maer dā huenich mijne mōde / Ic werde vstādich vā die dat ghi beuolē hebt / daer ome hate ic alle valscē wech. Lucerna pedib?

We woort is mijns voets keerde / en een licht op mijne padt. Ic sweere en houde dat. Dat ic die oordeelē dijre gherichticheyt beware wille.

Ic ben seer berootmoedicht / Hec maect mi leuende na dine woorde. Laet v behaghen Hec die bytwillighe offerande mijns monts / en leert mi dijne oordeelen. Mijne siele is altoos in mijnen handen / En ic en bergete dijne wet niet. Die godlose legghen mi striken / maer ic en dōle nyet vā dien dat ghi beuolen hebt. Uwe ghetuygenissen ecue ic eewelic / want si zñ mijns herten ghenoechte. Iniquos odio

Ich neyge mijn herte na uwen rechtē altoos en eewelic. Ic hate die ketters ende be minne v wet. Ghi zijt mijn bescermtel en schilt / ic hope op v woort. Wyet vā

mi ghi boofachtighe. Ick wil die geboden mijns Gods beivable. Onthout mi door uwe redene dz ic leue/ en en laet mi niet te scande werde/ ouer mine hope. Sterct mi dat ic genele/ so sal ic gestadelic mine lust hebbe aen uwe rechtē. Ghi vertrect alle die uwe rechtē gemissen/ wāt hare bedriegerie is valscheit. Ghi doet te niete alle godlose opter aerde gelike bylnisse daer onnime beminne ic uwe ghetuygenissen. Mien bleesche saen hapren te berghe van uwer bresse voor uwe oordeelen.

Fecit Iustitiam.

Ic oeffene oordeele en gherechticheyt/ en gheeft mi niet ouer den genen die mi onrecht doen/ Sclooft voor uwen knecht ten besten/ dat mi die stoutē geen onrecht en doen

Mine oogen verkerren hen na uwe salicheyt/ en na die redene uwer gerechticheyt. Doet met uwen knecht na uwer goetheyt/ en leert mi uwe rechten. Ick ven uwe knecht/ onder wijset mi/ dat ic bekenne uwe getuygenissen. Het is tijdt dat die h. e. s. daer toe doe/ Sylaten uwe wōrdt saen. Daer omme beminne ic uwe geboden/ bo uē gout en bouē sijn gout. Daer omme houde ic strac allet wat ghi oyt beuolen hebt/ ic hate allen valschen padt. Mirabilia Iudicia

Die ghetuygenissen zijn wonderlike/ Daeromme bewaertse mijne siele.

Als uwe woort wt gaet so berlichet/ en gheeft den eenuuldighen verstant. Icdoe mijnen mont open/ en hale aseme/ Want ick bogheere uwe gebode/ Keert v tot mi/ en zijt mi genadich/ ghelijc ghy pleecht den ghenen die uwen name beminnen

Rechtet mijne ghanghen door uwe redene/ en laet geen onrecht ouer mi heerscappen. Verlost mi vāder menschen onrecht/ So wil ic houde dat ghi beuolen hebt/ Verlichtet vāselijn ouer uwe knecht/ en leert mi uwe rechtē. Waterulorden gaen van mijnen oogen/ om datmē uwe wet niet en houdt. Iustus es.

H. e. s. ghijst gerecht/ en v oordeel is recht. Ghi hebt die ghetuygenissen uwer gerechtichz/ en dz gelouue scerpelic gebode. Mijne too/ nige liefde heeft mi schier verdaē/ om dat mine wederpartiders uwer woordē vgheten

Uwe redene is wel ghelouwert/ en v knecht bemint die. Icken cleyn en veracht/ ic en berghe te niet so wat ghi beuolen hebt. Uwe gerechticheit is een ewige gerechtichz/ en uwe wet is gestadich. Genauthet en noot hebbe mi gheraect/ mer ic hebbe lust aen uwe geboden. Die gerechticheit uwer getuygenissen is ewich/ onder wijset mi so leue ick. Clamau.

Ic roepe van gheheerder herten verhoort/ mi h. e. s. / ic wil uwe rechten bewaren. Ier oepe v/ helpt mi. So wil ic uwe ghetuygenisse houden. Ick voorscome indre sehemeringe handē dage en crifliche/ op v woort hope ic. Mine oogen voorscome in die broege wāke dat ic van uwen redene soude tracteren. Hoort mijne stemme nae uwer goetheit/ h. e. s. maect mi leuende na uwen oordeele.

Mijne veruolghers gaen toe moet wilschijc/

en zijn verre van uwer wet. h. e. s. ghi zijt na bi en alle uwe gebode zijn gestadich. Ic wille te horen van uwe ghetuygenisse/ Dat ghē eewelike ghesundeert hebt. Vide humilitate

Niet mine allendicheyt/ en verlost my helpt mi wt/ wāt ic en vergete uwer wet niet. Doert mijne sake en verlost mi/ Maect mi leuende na uwer redene. Die salicheyt is verre vanden godlosen/ want si en achten uwe rechten niet.

h. e. s. uwe ontfermherticheyt is groot/ maect mi leuende gelike ghy pleecht. Mijnder veruolghers en wederpartiders zijn vele/ Mer ick en wijcke niet van uwen ghetuygenissen. Ic sach die verachters/ en het vdoofte my datse uwe redene niet en hielden. Siet ic beminne so wat ghi beuole hebt/ h. e. s. maect my leuende nae uwe goetheyt. Van beghinne zijn uwe woorden gestadich/ Alle oordeelen uwer gherechticheyt dueren ewelike. Principes

Ic princen veruolghen mi sonder sake/ ende mijn herte bresst voor uwe woorden. Ic verdaē my van ouer uwe redene/ ghelijc eenen die grooten roof vint. Der lueghenen ven ick gram/ en hebbe afgryselicheyt daer aen/ Maect uwe wet beminne ic/ Ick loue v. Daer chis seuen werf om die oordeelen uwer gherechticheyt

Groote vrede hebbe si/ die uwe wet beminnen en en hebben gheene verargeringhe. h. e. s. ic verwaecte uwer salicheyt/ en doe na uwen geboden. Mine siele hout uwe getuygenissen/ en bemintse leer. Ick houde soe wat ghi beuolen hebt/ en uwe getuygenisse/ Want alle mine wegen zijn voor v. Appropinquat

H. e. s. laet mine clage voor v comen/ onbewijst mi na uwen woordē

Laet mijne smecke voor v comē verlost mi na uwer redene. Mijne lippen sullen lof wt spreken. Als ghi mi uwe rechten leert. Mine tonghe sal haer ghespreke hebbe vā uwe redene/ want alle uwe gebode zijn recht. Laet v hāt my by staē/ want ic hebbe verzoen so wat ghi beuolen hebt. h. e. s. ic begeere uwe salichz/ en ic heb lust aen v wet. Laet mine siele leue datse v loue/ en uwe oordeel mi helpen. Ic dōle gelike een verlozen scaep/ soect uwe knecht/ want ick en berghe te uwer geboden met

Den. C. en. xx. Psalm. Ad dñm

Ic roepe de h. e. s. in mijn noot/ en bi antwoordt mi. h. e. s. berlost mijn siele vādē quade monde/ en vādē valschen tongen. Wat can v die valscce tonge gedoen/ en wat canse besaken. Si is gelike scerpe pīlen eers machtigen/ met Ieneuerhouws colē. Wee mi dat ic een vree delinc ven onder Mesech/ ic moet woone ond drentē Kedar. Mijne siele heeft lange gewoont/ by die gene die brede haten. Ic hiet brede/ Mer als ic sprac/ so begōffen si strit. Den. C. en. xxi. Psalm.

Ic hief mine oogen op totte bergen/ Van waer sal mi hulpe comen. Mijne hulpe coemt vanden h. e. s. die hemel ende aerde ghemaect heeft.

Hi en sal uwen boet niet laten slipperen / en die
b bewaert en slaep niet. Siet die be waerder Is-
raël / en slaep noch en sluymert niet. Die hē
sē / bewaert b die hē sē is uwe schaduwē / o-
uer uwe rechte hāt. Dat b die zōne sdaechs nyet
en stekte / noch die mane des nachts. Die hē sē
sē beware b voor alle quaet / hi beware b siele.
Die hē sē sē beware uwen wtganē en inganē
ban nō tot inder ewichēyt

De. C. en. xxv. Psalm Davids. Tetatus sum.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / dat mi geleyt is
Dat wi int huys Gods sullen gaen /
Dat onse boete sullen staen in dij-
ne poorten Jerusalem. Jerusalem
die getimmerd is gelijc een stad / die
haer met malcanderen te samen hout / Daer dpe
stammen op climmen / te weten die stammen des
hē sē sē / te getuygen den Israël / om den name
des hē sē sē te danken / Wāt aldaer sitten
die scoelen totten oordele / Stoelen des huys Da-
uids / Groet Jerusalem vriendelic / het moet
dien wel gaen die b bemme. Het moet brede
zjn binnen uwen mueren / en oueruloedicheyt in
uwen palleyen. Om mijnē broeders en brien
den wille / wil ic brede ouer b spreke. Om des
huys des hē sē sē ons Gods wille / so wil ic b
beste soeke. De. C. en. xxv. psal. Hd te leuauē.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / heff mine ogen op tot b / ghy die
inden hemel sattet. Siet gelijc die
oogē der knechte / op die handē haer
der heeren sien. Ghelijc die oogē
der maert / op die hādē haer der vrou-
wen. also sien onse oogen op den hē sē sē
sen God / tot dat hi ons ghenadich werde. Snt
ons genadich hē sē sē / znt ons genadich / wāt wi
zjn seer vol verachtinge. Seer vol is onse siele /
Vander rijcker bespottinge / en vander houere di-
gher verachtinge.

De. C. en. xxv. Psalm Davids. Nisi quia dñs.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Wert dat die hē sē sē niet bi ons en
ware Israël segghe also. Waert
dat die hē sē sē niet bi ons en ware
Als die mensche hen tegē ons settē
Soo vlonde hē ons leuende / Als
haer toornicheyt ouer ons verbolch. So hadde
ons dwāter verbroncken / Stroomē waren ouer
onse siele gegaen. Alte hooge wateren waren
ouer onse siele ghegaen. Geloof hē die hē sē
sē / dat hi ons niet tot eenē roof in haren tandē
en heeft gegeven. Onse siele is ontulucht / ghe-
lijc eenen vogel dē stricke des vogelaers / Dē stric
is gebroken en wi zjn los. Onse hulpe staet in
den name des hē sē sē / die hemel en aerde ghe-
maect heeft. De. C. en. xxv. Psalm. Qui confidit.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Te optē hē sē sē hopen / die en sullen
niet omme vallen / en ewelic bliuen
gelijc den berch Zion. Ronts om
me Jerusalem zjn bergen / en die hē sē
sē is ronts omme zjn volc / vā ub-
aen tot inder ewicheyt. Wāt die roede der god-
loser en wert niet gelaten ouer dat lot der gerech-
tiger / op dat die gherechtige hare hādē niet wt en
steken tot ongherechtigheyt. hē sē sē doet wel
dē goeden en oprachtighen van hetten. Maer

die hen geuē tot hare afstede / sal die hē sē sē met
dē quaetdoēders leyde / mer brede hē ouer Israël.

De. C. en. xxvi. Psalm. In conuertendo

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Is die hē sē sē dpe gheuangenissen
Zion keeren sal / so werde wi gelijc
die broomende. Dan sal onsen
mont vol lachens zjn / en onse tonge
vol beroemēs. Dan sal mē onder
die heydenen segghen / die hē sē sē heeft grote
dingen aen hen gedaē. Die hē sē sē heeft ooc
grootr dingen aen ons gedaē / dies zjn wi vrolic.
hē sē sē heert onse gheuangenisse ghelijc dpe
belte int zuyden. Die met tranen saeyen / sullen
met verhueghinge maeyen. Si gaen henen en
weene / en dragē edele saet / en comen met verhue-
ghinghe / en bringhen hare schoouen.

De. C. en. xxvii. Psalm Salomo. Nisi dñs.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Wert dat die hē sē sē dat huys nyet
en timmerde / So arbeypden hē te ver-
gheefs die daer aen timmeren.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Waert dat die hē sē sē dpe staet
inz en bewaerde / So waert die wach-
ter om niet. Het is te bergheefs dat hi broech
op staet / en vertrect dat sate / en etet dat hartacht
ghe broot / wāt wi hnt gonnēt die geest hnt slap-
de. Siet die kinderen zjn dat eerste sisse banden
hē sē sē / en die vrucht des lichaems is dat loon.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / Gelijc die pijlen in die hant des machtige /
so zjn die kinderen der ioncheyt. Wel dē mā dpe
sineu hokere bandē selue vol heft / die en werden
niet te schandē / als hē met haren vanden spreken
inder poorten.

De. C. en. xxviii. Psalm. Seati omnes.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / El dien die dē hē sē sē breekt / ende
op sine wegē gaet. Ghisult b ge-
meere met uwer handē arbeyp. Wel
b ghi hebbet goet. Wāt sal zjn
alzen vruchtbaer wānsor aenden
vanden in b huys. Dwe kinderen ghelijc die
oliftracken ronts omme uwe tafele. Siet also
wert die man ghesegent / die den hē sē sē breekt
Die hē sē sē sal b segghen den Zion / dat ghy
siet dat gheue Jerusalem b keue lanck / en siet uwer
kinder kinderen / Bredē ouer Israël.

De. C. en. xxix. Psalm. Sepe expugna.

A **B** **V** **E** **R** **B** **L** **I** **D** **E** **S** / I hebbe mi dicwils benuat vā mijn
der ioncheyt op / Israël segghe alsoo
Si hebben mi dicwils benuat van
mijnder ioncheyt op / mer si en hebbe
mi niet ouer mogē. Die ploegers
hebbē op minnen rugghe geploech / en hare voze
langhe ghetrocken.

Die hē sē sē die gerecht is / heeft der godloser
sack af ghehouwen.

Si moeten te schandē werden / ende te ruggē
keeren / Alle die op Zion gram zjn.

Si moeten zjn ghelijc dat hoy op die daken /
dweck verdoort eer datment wt pluct.

Van welckē die maeyere sine hant uut en bul-
let / noch die schoof bindere sinen schoot.

Ende die voorbi ghinghen en leyde niet / dpe
seggheninghe des hē sē sē hē ouer b / wi segenē
b inden name des hē sē sē.

De. C. en. xxx. Psalm. De profundis.

Vder diepte roepe ic h' E' A' E' tot v/
h' E' A' E' wort mine stemme / laet
uwe ooren mercken op dyc stemme
mijns smeeckens. **I**st dat ghi acht
wilt hebben op misdact / h' E' A' E'
wie sal staende bliuen. **W**ant bi v is vergeuinge/
op dat in v b' vreele. **I**e verwacht den h' E' A' E'
mine siele verwachtet / en ic wacht op zijn woort.
mine siele wachtet op den h' E' A' E' / vander een
der morgenwake totter andere. **I**srael wachtet
op den h' E' A' E' / want goetheyt is bi den h' E' A' E'
en vele verlossinghe bi hem. **E**nde hi sal **I**srael
verlossen / wt alle zijnder misdact.

Den. C. en. xxxvi. Psalm Davids. **D**ñe nō est

H' E' A' E' mine herte en is niet stout / en
mine oogen en zijn niet hoog / en ic
en wandele niet in grooten dinghen
die mi te wonderlijck zijn. **A**ls ick
mine siele met en sette en stilde / Soo
wort mine siele in mi / ghelijck een die van zijnder
moeder gespeuet is. **I**srael wachtet op den h' E'
A' E' / van nu aen tot inder ewicheyt.

Den. C. en. xxxvi. Psalm Davids. **M**emento dñe

Ghedect h' E' A' E' Davids / en alle zijn
der allendicheyt. **D**at hi swoer den
h' E' A' E' / en beloofde den machtigen
Jacob. **I**ck en wil niet in die ten
te mijns huys gaen / noch mi opten
legger mijns beda leggen. **I**ck en wil mine oog-
gen niet laten slapē / noch mijne oochschelē niet la-
tē slapmeren. **T**ot dat ic een plaetse vinde boor-
den h' E' A' E' / tot wouinge den machtigen Jacob.

Siet wi hebben van haer geboort in Ephrata

Wi hebbense gevonden opten velden des wouts
Wi willen in sine wouinge gaen / en acnbeden
boor sine boertanc h' E' A' E' staet op tot uwer
ruste / ghi en die arcke uwer stercheyt. **L**aet uwe
priesters hen cleeden met gerechticheyt / ende uwe
heyligen hen verblide. **E**n keert niet af dat aen-
sicht ws gefaliden / om ws knechts Davids wille

Die h' E' A' E' heeft Davide troutwelic gheswo-
ren / daer en sal hi hē niet afskeeren / **I**ck wil dy op
uwen stoel setten / die bruchte ws lichaems.

Ist dat uwe kinderen mijn verbont houden / en
mine getuygenisse dat ic haer leeren sal / soe sullen
hare kinderen oock op uwen stoel sitten ewelic.

Want die h' E' A' E' heeft **Z**ion vercozen / ende
heeft luste aldaer te woonen. **D**it is mine ruste
ewelic / hie wille ic woonē want het geluget my

Ie wil hare spise seegenen / ende haren armen
broots genoech gheuen. **H**are priesters wil ick
met salicheyt cleeden / en hare heyligen sullen vro-
lijck zijn. **A**ldaer sal opgaen den hoorn Davids
Ie hebbe mine gefaliden een lanterne toeghe-
maect. **S**ine blianden wil ic met schanden cle-
den / maer ouer hem sal sine croone bloeyen.

Den. C. en. xxxvi. Psalm. **E**cce quā bonum

Siet hoe sijn en hoe lieflic ist / **D**z broe-
ders met makanderen woonen.

Als wāneer die goede salue toffen
hoofde af bloeyde vanden baerde in-
den baert **A**ron / die af bloeyde opt
hoofd op zijnder cleederen. **A**ls wāneer dē dau-
we **H**ermon af bloeyde op die bergen **Z**ion / wāt

aldaer gebiet die h' E' A' E' seegeninge en leuen / al-
toos en ewelic. **D**e. c. en. xxxvi. psal. ecce nūc be-

Siet louet dē h' E' A' E' alle knechte des
h' E' A' E' / **G**hi die snachts staet int
huis des h' E' A' E'. **H**est uwe hādē
op int heylighdom / **E**n louet dē h' E'
A' E'. **D**ie h' E' A' E' seegene b' wt **Z**io
die hemel en aerde gemacec heeft.

Den. C. en. xxxvi. Psalm hachlwa. **L**audate nomē dñi

Goet den naem des h' E' A' E' / **A**oost
ghi knechte des h' E' A' E'. **G**hy
die inden huyle des h' E' A' E' staet /
Juden houen des huys ons **S**oodts.
Louet den h' E' A' E' / wāt die h' E'

A' E' is vriendelic / **L**of singhet sinen name / want hi
is lieflick. **W**ant die h' E' A' E' heeft hem **J**acob
vercozen / **I**srael tot zijnder eygenstap. **W**ant ic
wete dat dyc h' E' A' E' groot is / **E**n omse h' E' A' E'
hoor allen goden. **A**llet dat hi wilt dat doet hy

Inden hemel / opter aerden / in die zee / en in allen
diepte. **D**ie die wolcken laet opgaen vanden ey-
de der aerden / die dē bluem tot tegen maect / **D**yc
die warden wt sinen verborgene comen laet. **D**ie
die eerste geboorte sloech in **E**gypte / beyde des mē-
schen en des bees. **E**n liet sine teekenen en won-
derlicheidē comē onder v **E**gypte lant / **S**uer **P**ha-
rao en alle sine knechte. **D**ie vele volcken sloech
En doode machtighe **C**oningen. **S**ihon der
Amozite **C**oninc / **E**n **S**g den **C**oninc tot **S**alan
en alle conincryckē in **T**anaā. **E**n gaf haer lant
tot een erckenisse / tot een erckenisse sinen volcke **I**s-
rael. **H**' E' A' E' vanden name duert ewelic **D**we
gedachtenisse h' E' A' E' dueret voordē en voort.

Want die h' E' A' E' sal zijn volc oordelen / ende
hem ouer sine knechten vercoenen laten.
Der heydeuen goykens zijn siluer ende goudt /
Wercken der mensche handen. **S**i hebben mon-
den en en spreken niet / **S**i hebben oogen en en sien
niet. **S**i hebbe oere en en hoorē niet / **S**oek soe
en is geenen aseme in hare monde. **D**ie sulcke
makē / zijn den selue ooc gelic / **A**lle die op sulcken
hopen. **D**at huys **I**srael louet den h' E' A' E' / **L**o-
uet den h' E' A' E' ghi vanden huyle **A**haron.

Ghi vanden huyle **I**cui louet den h' E' A' E' ghi
die dē h' E' A' E' b' vreele louet dē h' E' A' E'. **S**eloost
hi die h' E' A' E' wt **Z**ion / **D**ie tot **J**erusalē woont /

Den. C. en. xxxvi. Psalm. **C**onfitemini dño
Dancket dē h' E' A' E' want hi is vrien-
dlic / **W**āt sine goetheyt duert ewe-
lic. **D**ancket den **G**od alre goden
want sine goetheyt duert ewelijck.
Dancket den h' E' A' E' alder hee-
ren / wāt sine goetheyt duert ewelic. **D**ie groo-
te wonderē doet allene / wāt sine goetheyt duert
ewelic. **D**ie die hemelen wā sine ghemacec heeft /
want sine goetheyt duert ewelic. **D**ie die aerde
op waterē wt gebreit heeft / wāt sine goetheyt due-
ret ewelic. **D**ie groote lichten ghemacec heeft
wāt sine goetheyt duert ewelic. **D**ie zonne den
dage voort te staē / wāt sine goetheyt duert ewelic
Die mane en sterre der nacht voort te staē / want
sine goetheyt duert ewelijck. **D**ie die **E**gypte
naers sloech aen haren eerste geboortē / want sine
goetheyt duert ewelijck.

Dancket dē h' E' A' E' want hi is vrien-
dlic / **W**āt sine goetheyt duert ewe-
lic. **D**ancket den **G**od alre goden
want sine goetheyt duert ewelijck.
Dancket den h' E' A' E' alder hee-
ren / wāt sine goetheyt duert ewelic. **D**ie groo-
te wonderē doet allene / wāt sine goetheyt duert
ewelic. **D**ie die hemelen wā sine ghemacec heeft /
want sine goetheyt duert ewelic. **D**ie die aerde
op waterē wt gebreit heeft / wāt sine goetheyt due-
ret ewelic. **D**ie groote lichten ghemacec heeft
wāt sine goetheyt duert ewelic. **D**ie zonne den
dage voort te staē / wāt sine goetheyt duert ewelic
Die mane en sterre der nacht voort te staē / want
sine goetheyt duert ewelijck. **D**ie die **E**gypte
naers sloech aen haren eerste geboortē / want sine
goetheyt duert ewelijck.

O En leydede Israel wt de middel vā hen/Wāt sine goethy duert ewelic. Door machtige hāt en wtgerectē arm/wāt sine goethy duert ewelic. Die die roode zee deelt in twee deelen/wāt sine goetheit duert ewelic. En liet Israel daer door gaē/wāt sine goethy duert ewelic. Die Pharaos en sine macht in die roode zee stiet/wāt sine goetheit duert ewelic. Die zyn volc leyde door die woestine/wāt sine goethy duert ewelic.

Die grote coningē sloech/want sine goetheit duert ewelic. En doodede machtige coningē want sine goetheit duert ewelic. Sibon der Amozitē coninc/wāt sine goetheit duert ewelic.

D En Og den coninc tot Salan/wāt sine goetheit duert ewelic. En gaf haer landt tot eender erkennenisse/wāt sine goetheit duert ewelic. Tot een erkennenisse sine knechte Israel/wāt sine goethy duert ewelic. Wāt hi gedacht onser doē wi bedruet waren/want sine goetheit duert ewelic.

Die ons vloot vā onsen viādē/wāt sine goethy duert ewelic. Die allen vleessche spijē gheeft wāt sine goetheit duert ewelic. Dācket God bandē hemel/want sine goetheit duert ewelic.

Den. C. en. xxxv. Psalm. Super flumina.

En die waterē te Gabel laten wi en wēdē doe/Doē wi o Zio gedachte Onse harpē hingē wi aē die wilgē die daer inne zyn. Want aldaer heytē vā ons een liet die ons gheuan gē hieldē. En in onsen huysen enē vroliken lane.

Zieve, singet os somwilē en liet vā Zion. Hoe soude wi des h. C. E. N. liet gefingē in v. c. d. e. landē. Vergete ic ws Jerusalē/Soo werde mijnder rechter hāt bergetē. Mine tonge moet aen tēghemelte mijns monts cleuē/Al dat ich ws niet en gedēcke/Al dat ic Jerusalē niet en verheffe ouer dat hooft mijnder bliscappē. h. C. E. N. gedenet der kinderen Edom/in dē dach Jerusalē/die daer leggen/heyne al/heyne al/Tot hare fundamēte toe. Ghi berstoopde die dochter Gabel/wel die die v bergelder metter bergeldinge die ghi ons ge daen hebt. Wel hem/dye utwe ionghe kinderē grūpt/en smūt te licken aen den keen.

De. C. en. xxxviii. Psalm Davids. Tōfiteboz tbi.

D Eh danke v wt gheclider herten/Door den goden wil ich v lof singhen. Ic wil aenbeden tot uwen heyligē tempelē/En utwen name danckē om utwe goetheit en trouwe/want ghy hebt utwen name ouer al heerlick ghemacet/door utwe redene. Als ic v aēroepē so antwoort my. En breyt wt stercheit in mijnder sielē. Alle Coninghen opter aerde moctē v dancken/dat si hooren die redene ws monts. En moctē hingē op den wech des h. C. E. N./dat die cere des h. C. E. N. groot si. Wāt die h. C. E. N. is hoch/en schouwēt dat nedere/En kennet den skouten van verre. Al wandelde ic al middē inden anrete/so sult ghi mi nochtans leuende behouden/En ouer die toornicheit mijnder vianden utwe hāt streckē/en utwe rechte hant sal mi helpē. Die h. C. E. N. salt booz mi verschicken/h. C. E. N. utwe goetheit is ewich/En wilt dat werck uwer handen niet latē.

De. C. en. xxxix. Psalm Davids. Dñe probasti.

H E. C. E. ghi ondersoeket mi. En kē net mi. Ghi kennet mine listen en opstaen/ghi verstaet mine gedachte van verre. Ghi zyt ronts omme mijne padē/En minen legere/en al le mine wegē bespiet ghi. Want siet/daer en is gheen woort op mijnder tongē/Dat die h. C. E. N. niet al en weet. Rechter en boze maect ghi mi/en hout utwe handt ouer mi. Sulche kenisse is my te wonderlic en te hoch/Te en eāle niet gerepche.

Waer sal ic henen gaen booz utwen gheest/En waer sal ic henen blien/booz utwen aensichte? Doer ic ten hemele so zyt ghi daer. Sedde ick mi inder hellen/so zyt ghi ooc daer. Name ick bligē der dageract/en bleue aēt wterste der zee So soude nochzās utwe hāt mi aldaer boere/en utwe rechte hāt mi houdē/Segghe ic/duyfsterussen mogen mi bedecken/So is dē nacht ooc licht om mi. Wāt duyfsterusse en is ooc niet duyfter by v. En dē nacht lichtet gelijc dē dach. Duyfsterusse is gelijc dat lichte. Wāt ghi hebt mine meren in utwer macht/Ghi waert ouer mi vā moeds lich aem. Ic dācke v daer ouer dat ic wonderlic ghe maect vē/wondlic zyn utwe werckē/En dat bekēt mine siele seer wel. Mijne gebente en was v n. z. berholen daer ic heymche gemacet wert/daer ic gebedet wert/ouder inder aerde. Uwe oogē sagē my/doē ic noch onbereyt was/en alle dagen waren in utwen boeke ghestreuen/Die noch zyn souden/en der seluer ghene daer en was. Mer hoe costelic zyn booz mi/God utwe gedachte. Hoe groot is haer lumina. Telle ic se so is haer der meer dan sant aen die zee/Als ic onwake ben ick noch bi v. Ech/God oft ghi die godlose doodede. En die bloetghierighe vā mi werken. Want si en sprekē van mi niet recht/En utwe haters verheffen hen sonder sake. Ich hate ymmer h. C. E. N. die v haten/en mi verduet op die/die hen tegen v setten. Ic haecte met vollen hate/daer omme zyn si mine viandē geworden. Ondersoect my. h. C. E. N./en onderkent mijn herte/P. o. c. f. e. m. i. en onderkent mine gedachten/Ende siet oft enen moeyliken wech aen mi is/En leynt mi optē ewigē wech.

V Erlof mi h. C. E. N. vādē quadē men schē/Schwaert mi vordie ongerechtige mānē. Die quaet dē chē in haer der herte. En dagelic stryēt v. reckē. Si scherpen haer tonghen als dan ghē/Aderen verbolgentheyt is onder hare lippen Sela. Schwaert mi h. C. E. N. voor die handt der godlofer. Schwaert mi booz die ongerechtige mānen/Die mine treden dencken wt te slooten.

Die houerdige leggen mi eenen strick/en breyden mi zeelen wt tot eenen nette/En stellē mi vallen aenden wech/Sela. Maer ic segghe totten h. C. E. N./ghi zyt mijnē God/h. C. E. N. verneemt die stemme mijns smeckers. h. C. E. N. h. C. E. N. ghi craecht mijnē salicheit/Ghi bedect mine hooft ter tijt des harnaschs. h. C. E. N. en laet dē godlosen sine begheerte niet/En sterct sinen moctwille niet/si moctē s. hen verheffen/Sela. Doet onge lue haerder lippen salcē ouerualen. Dat hooft dē gheender die mi omringhen/Sela.

Hysalcoen ouer hen schudden/ hi false int bier werpen/ in cuylen dat si niet staende en bliuen.

En clappart en woxt niet geuordert opter aer den En ongerechtige en quade mansal he lagen/ Te weet/ dat die h. C. E. des allendigen sake sal oordelen/ en der armer oordedele sal hi bol boeren Socht sullen die gherechtighen uwen name dancken en die oprechtighe sullen voor uwe aefgesicht bliuen. Den. C. xli. Psalm Davids. Dñe clamaui.

H. C. E. ick roepe dy/ haest tot my/ Verneemt mine stemme als ic v aen roepe Mijn gebet moet tot v gestiert werden/ als eenen ghruecke/ Mijn opheffen der hāde si een audt offer h. C. E. sedt minen monde een bewarighe/ En aen die duere mijnder lippen een beware nisse/ En neyht mijn herte niet op yet quaets En godloos welsen te leyden in metten quaetdoen ders/ dat ic niet en ete van dien dat hen belieft.

Die gerechtige slaet mi vriendelic/ en straffe my dat sal mi sijn die beste olpe/ dwelc mijnē hoest n. z. en sacigeert/ Wat mij gebet gaet noch tegen hanc quaet. hare rechters struykelen viden steen. Si hooren mine redenen/ dat si heest zijn. Onse gebeenten sijn verstroyt totter hellen toe/ Selich een dat lant verchoort/ en omvoolet. Wandt op v/ h. C. E. h. C. E. sien mijn oogē/ Ic betrouwe op v/ en scuddet mine siele niet wt. Bewaert mi voor den stricke die si mi geleyt hebbe/ en voor dien valle der quaetdoenders Die godlose moeten in die selue netten vallen met malkanderen/ tot dat ick boozbi gae.

Den. C. en. xlv. Psalm Davids. Voce mea

H. C. E. roepe tot den h. C. E. / met mijn- der stemmen/ Ick smeecke den h. C. E. met mijn stemmen/ Ic schudde mine redene voor hem wt/ en gheue mijnen noot voor hem te kennen/

Als minen gheest in beuachtigheyt is soo kennet ghi mi/ Si hebben mi eenen stric geleyt optē wech daer ic op gae. Schout ter rechter siden en liet/ daer en kent mi niemant/ Want mijn blijen is verloren/ Niemant en vraecht na mijnder sielen.

h. C. E. tot v erhste ic/ en segghe/ ghi sijn mijn toewelaet/ Mijn deel inden lande der leuendiger Nummeret mine clage/ Want ic ben seer cleyn ghetworden/ Verloft mi van minen beruolgheren Want si gae mi te bouē. Leyt mine siele wt dē kercker/ dat ic uwe name dancke/ Die gerechtige sullen mi omringhen/ als ghi mi weder op helpt.

Den. C. en. xlv. Psalm Davids. Dñe exaudi

H. C. E. verhoort mijn ghebet/ verne met mine smecke/ om ws geloofs wille Antwoort mi o uwer gerechticheyt wille. En en gaet niet int oordedele mer uwe knechte. Want voor v en sal ghe en leuendige rechtvaardich sijn.

Want die biant beruolghet mine siele/ en slaet mijn leuen ter neder/ hi leyt my int duyster gelijc die dooden opter werelt/ En mijn geest is in mi benaut/ mijn herte is in mijn lichaē verchoort/ Ic ghedencke der boozledender tijden/ Ic ouerpeyle van uwen werken/ en spreke vanden maecsel uwer handen. Ick recke mine hant wt tot v

Mine siele dorstet na v opter aerden/ Sela. h. C. E. verhoort mi haestelijc/ Minen geest bergaet/ En verbercht v aenschijn niet van mi/ dat ick niet ghelijc en werde den ghenen die in die cuple baren

Iaet mi droech hoorzen uwe goetheyt/ Want ick hope op v/ doet mi condē den wech daer ic op gaen sal/ Want ic heffe mine siele op tot v h. C. E. verlost mi van minen bianden/ Tot v hebbe ic toe blucht. Teert mi doe nae uwen welbehagē/ wāt ghi sijn mijn God/ Uwen goede geest leyde mi op effenen lande. h. C. E. maect mi leuende om ws naes wille/ Leyt mine siele wt der noot/ om uwer gerechticheyt wille. En verchoort mine biāden om uwer goetheyt wille/ En vdoetse alle die mijn siele benauwen. Want ic ben v knecht.

Den. C. en. xlv. Psalm Davids. Gūdict dñs

G. looft si die h. C. E. mijn scerper/ Die mine hāden leert striden/ en mijn ne vingeren oorslogen Mine goetheyt en mine bozche/ mijn besuddinghe en mine verlosser/ Mijnen schilt op welken ic betroude/ Die in sijn volck onder mi dwinghet. h. C. E. watis die mensche dat ghi hem so kennet/ en des menschen kint dat ghi heest achtet/ Die mensche is der ydelheyt gelijc/ Sine tijt gaet daer henen gelijc een scaduwe. h. C. E. neyht uwe hemelen en daelt daer al/ Taet die berghe en dat si roocken. Taet blizemen/ en verstroytse wt/ Schiet uwe pīlen ende beruaertse.

Seynt uwe hāt vander boochten/ en verlost my en salueert mi van groosten wāteren/ vander hant der vreemder kinderen. Der welker mont onnutte dingen spreect/ En hare rechte handt is een valsche rechte hant. Godt ick wil v een nieuwe liet singhen/ Ick wil v opter harpen van thien snaeren spelen. Ghi die den Coningē victorie geeft En verlost uwen knechte Davids banden/ weerde des quaden/ Verlost mi ooc/ en neemt mi vāder hant der vreemder kinderen/ der welker mont onnutte dinghen spreect/ en hare rechte handt is een valsche rechte hant. Dat onse sonen op wassen/ gelijc die planten in hare ioncheyt. En onse dochteren gelijc die wtgehouwene hoecken/ gelijc als die palleyen En onse winckelen vol sijn/ die wtgeuen prouisie tot weder prouisie/ Dat onse schapen dragen duycent/ en hondert duycent daer buyten. Onse ossen sterc te dragen/ datter geenē bruec gheuen wtgane/ noc ghe en gecreisch op onse straten en moeten sijn. Wel den volcke dien het al so gaet/ Mer wel den volcke/ dien dye h. C. E. een God is.

Den. C. en. xlv. Psalm. Exaltabo te deus.

Ick wil v verhoogen mijn Godt ghy Coninc/ en uwe name louen altoos/ en ewelijc/ Ic wil v dagelics louen/ en uwen name beroemē altoos en ewelic. Die h. C. E. is groot en seer looflick/ en sine grootheyt en is niet begrīpelic. Hints kinderen sullen uwe werken prisen/ en ban uwer macht segghen.

Ic wil spreke vā die eerliche rieragie ws volcs ende van uwen wonderlicheden. Dat men sal spreken vanden stercken uwer wonderen/ en dat ic vertelle uwe heerlicheyt.

Datmē wtspreke die gedachtenisse uwer groter briedelicheit. En uwer gerechticheit beroeme. Die h. E. S. E. is genadich en ontfermhertich. **B**laicmoedich en vā groter goethz. Die h. E. S. E. is alle mēschē briedelic. En sine ontfermhertichz bouē alle sine werckē. h. E. S. E. alle uwe werckē moete v dāckē. En uwe heyligē moete v louē.

Men segge vāder eere ws conincrycs/ en mē spreke vā uwer macht. Op dat uwe macht de kunderē der mēschē hēlic werde. En die eerlike ciera gie ws conincrycs. Vrijc is eē rijc tot alle tūde/ En uwe heerscappe duert voorder en voord/

Cal tijt. Die h. E. S. E. onderhout alle die daer valē/ en rechtet op alle die neder gellagē zjn. Alder dogē verwachte op v. En ghi gheeft hen haer spijse tot zijnder tijt. Ghi doet uwe hāt opē/ en v uullet al wat seest met wel behagē. Die h. E. S. E. is gerecht in alle sinē wegē/ En heilich in alle sinē werckē. Die h. E. S. E. is by alle die hē acroepē alle die hē getrouwelic acroepē. Hi doet dat wel behagē der geender die hē vreesen. En hoijt hare roepen/ en helpt hen. Die h. E. S. E. bewaert alle die hē vernimē/ En sal alle godlose vernielen.

Mijnē mont sal des h. E. S. E. lof seggē/ en alle bices loue sinē heiligē name altoos en ewelic.

Dē. C. en. I. Psalm. Tauda ala. Ha le lu ia

Hoofd den h. E. S. E. mine siele/ Ic wil den h. E. S. E. louē in mijn leuē/ En minē Gode lof singen/ te wile dat ich hier bē. En verlaet v niet op pin cen/ op smēschē hint/ hi en can doch niet geholpē. Wāt sinē gheest moet wt varē/ en weder tot zijnder aerde comē/ Als dā zjn alle sine gepeylen verlore. Wel die/ dies hulpe die God Jacobs is/ Dies hope op den. h. E. S. E. sinen God Raet. Die hemel aerde/ zee/ en allet wat daer in ne is/ gemaect heeft. Die ewelic ghelooue hout.

BDie recht doet die die orecht lijdet/ Die dē hō getigē broot geeft. Die h. E. S. E. ontbindet die geuangenē/ Die h. E. S. E. maect die blinde siende. Die h. E. S. E. richt op die neder gellagē zjn/ Die h. E. S. E. bemint die gerechtige. Die h. E. S. E. bewaert vreeddingē en weesen/ en heft op die weduwen/ En keert omme den wech der godlooser. Die h. E. S. E. is coninc ewelic. Dijn God Sion voorder en voorder. Ha le lu ya.

Dē. C. en. I. Psalm. Tauda ala.

Hoofd die h. E. S. E. wāt dē toflanc onsen Gode is sijn/ dat lof is lieflich ende schoon. Die h. E. S. E. sal hierusalē timmerē/ en te samē brengē die vskootē in Israel.

Hi heelet die gebroke vā herte zjn/ En verbin det hare smerte. Hy sellē der sterre ghesal/ en noemte alle met name. Omte h. E. S. E. is groot en vā groter cracht. Sijns vskāts en is geē getal. Die h. E. S. E. rechtet op die allēndige/ en voot moedicheit die godlose totter aerde toe. Singhet den nae dē anderē dē h. E. S. E. met danc/ en louet onsen God met harpē. Die dē hemel met wolcken bedect/ en bereyde reghē opter aerde/ Die hōy op bergē laet wassen. Die den see zjn voeder

Bgeest/ Den iongē raucens die hē acnroepē. Hi en heeft geenē lust aē die sterre des paerts/ noch behagē aen ymāts beenen. Die h. E. S. E. heeft be

hagen aen die ghenc die hem vreesen. Die op sine goetheyt wachten. **C. en. I. Psalm. Tauda hierusalem.**

Dijset hierusalem dē h. E. S. E. Zion looft uwe God. Want hi maect vast die grendelen uwer poortē/ en seget di ne kinderē daer in. Hi maect dijne palen vrede/ ende verladet v met der bester tarwen. Hi seynt sinē regē opter aerde. Sij woort looft sinelic

Hi gheeft sine ghehele volke/ hi droyt rijm ghehele affschē. Hi werpt sine hōschollen gelic beke. Wie can gebliuen voor sinen gheest. Hi seyndē zjn woort en versmelte/ hi laet sinē wint comen so vloeyen waterē. Hy thoont Jacob zjn woort. Israel sine ledē en rechtē. Also en doet hy geenē heydenē/ noch en laeste niet weten sine rechtē. Ha le lu ya. **Dē. C. en. I. Psalm. Tauda dñm**

Louet ghi hemelen den h. E. S. E. Louet hē in der hoochte/ Louet hē alle sine engels/ looft hē alle zjn beyn. looft hē sonne en mane/ looft hē alle sterre en licht. looft hē ghi hemelē als hemelen/ En die waterē die v ouen ouer die hemelen zjn. Die moete den name des h. E. S. E. louē/ Wāt hijt ghebet/ so werdet gescapē. hi laetē bliuē altoos en ewelic. hi geeft een insettinge die en sal niet voor bi gaē. looft dē h. E. S. E. opter aerde/ ghi wat uulstē en alle diepē

Wier/ haghel/ snee/ en dāpe/ Wint des ontbedē die zjn woort doet. Berghen en alle hucuelen. Druychebaer boomē en alle Sederē. Dierē en alle bee/ gewormte en geuogelte met vederē. Ghij Coningē opter aerde en alle ledē/ Princē en alle rechtē opter aerde/ Jongeligen en maechdē/ Gude mette iongē. Noete den name des h. E. S. E. louē. Wāt sinē name alle is hooch/ sinē lof is ouer hemel en aerde. En hi verhooghet den hoochē zjn volke/ lof hebbe alle sine heyligē/ die kinderē Israel/ dz volc dz tot hē genaket. Ha le lu ya.

Dē. C. en. I. Psalm. Tātate dñm. Ha le lu ya.

Singhet dē h. E. S. E. een nieuwe liet/ sinē lof is indē gemeente der heyligē. Israel verlijde hē dies die hem ghe maect heeft. Die kinderē Zion moeten vrolic zjn ouer haren Coninc. Si moete sinē name louē indē reye/ Met taboren en harpē moete hē spēlē. Wāt die h. E. S. E. heeft wel behagē aē zjn volc hi verciert die allēndige met salicheyt. Die heyligē moete vrolic zjn in eere/ En her oemē op hare legere. Haren hals vhooghet God/ En een sweert aē beyde sidē lude is in hare hāde. Dat si wrake oeffenen onder die heydenē/ Strafinge onder den volcken. Om hare Coningē te binden met ketenē/ en hare edelē met yserē boeyn. Op dat si aen hen doe dat oordele daer af ghecreuē is/ Sulchē ciera gie hebben alle sine heylighen. Ha le lu ya.

Dē. C. en. I. Psalm. Tauda dñm ikeris. Ha le lu ya

Louet den h. E. S. E. in sinen heylighdom.

Louet hē indē vasticheyt zijnder sterren. Louet hē in zijnder macht/ Louet hē na der menichte zijder heerlichz. Louet hē met basynē geclac/ Louet hē met luyfē en harpē/ Louet hē met tromē en reye/ Louet hē met snare en pipe. Louet hē met helle cimbalē. Louet hē met cimbalē in dat iurhē. Al wat aem heeft/ loue dē. h. E. S. E.

Die spraken Salomonis

Die Godlijckē wijsheit roept ende vermaent ons doorden mont Salomon / Ende waer schout ons voor die schalckē / der welker woorden / manier en / en straffinghen hier oock bescreuē wordē **Dat. eerste. Capittel.**

Die sijn dye sproken Salomo des conincs Israels. Davids sos / om te seeren wijsheit en sdelicheit / berkat / cioecheyt / gerechticheit / oordele / en redelicheit. Dat die ontwetende / behedich / en die so gelingen constich en bedachtich worden.

Die wijs is die hojert toe / en beterechtē / en wte verstandich is / die sal bequaē worden / dat hi onme die sprokē en hare bediedinge / die woordē der wijlen en hare maren. Die bzele des h. E. E. E. is een beghin sel der kennisse. Die dwaalen verachten wijsheit en onderwisinge

Mijn kint geest gehore der onderwisinge ws baders / en en laet die wet uwer moeder niet **W**at dat is utwē hoofde die beste cicriagie / en eenen half bant aen utwē halfe / **M**ine kint als v die sondaers locken so en volcht niet. **A**s si leggē gaet met ons wi willen op bloet loerē / en den onschuldigē son der sake lage leggē / wi willen se leuende verflunde gelijc die helle / en die goede als die oerwaerts in die eyple baren / wy willen groot goet binden / wi willen onse buylen met rouen beruullen **W**aghet met ons / **O**nser aider sal een boze sijn / **M**ine kint en wādelt dē wech niet met hen / **W**dert utwē hoet van haren padē / **W**ant hare voeten loopen totten quade / en harte bloet te skorten. **W**ant het is te u geeks dat nette wt worpē / hoor die ogen der vogelen. **S**oc leggē si malcanderen lagen op hanc bloet en deene staet den anderen na die siele / **A**lso sijn die wegen alre gieriger gedaen / dat deen den anderen die siele neemt.

Die wijsheit claecht daer buytē / en laet haet horen op die straten / **S**i roept in die dozen der poortē hoor onder dat volc. **S**i sprecht hare woordē in die stadt / hoe lange wilt ghi ontwetende / ontwetende sijn / en die spotters luste tot spotterie hebbē / en dye dwaalen die kennisse haten / keert v tot mijns straffinge / **S**iet / ic wil v minen geest wt leggē / en v mine woorden vertellen

Want ic dan roepe en ghi weygeret v / ic strecke mine hāt wt / en niemāt en achtet daer op / en latec baren alle minen raet / en en willet mijne straffinge niet / **S**o wil ic ooc lachen in utwē ongeualle / en b bespottē / als haer comt dat ghi bzeest / **A**s ouer v comt / geijne eenē storm dat ghi bzeest / en utwe ongeualle als eē tempeest / **A**s ouer v benauchticheit en noot comt / **D**an sullen si mi roepen / maer ic en sal niet antwoyden / **S**i sullen my broech soecken / en niet binden / **O**m dat si die kennisse haten / en en v kosen des h. E. E. E. bzeie niet / si en wilde mijns raets niet / en lasterdē alle mine straffinge / **S**o sul

len si eten vandē vruchtē haers weechs / en bā haren raet sadt worden / **D**es den ontwetenden ghe lustet / dodette / en der sottē gheluc berderfste / **M**er wie mi gehoor geest / sal seker bliuē / gensoech heb ben / sonder bzele des quaets

Wibewijst wat profijt dat wt der wijsheit coēt **Dat. ij. Capittel**

Mine kint wilt ghi mine reden aen nemen / en mine geboden bi v behoudē dat utwe ore achttinge hebbe op wijsheit / so moet ghi v herte neyghen totten berktade **W**at ist dat ghi dat berstant roepet / ende crijchet daer na / **I**st / dat ghi dat soect gelijc siluer / en onb soect gelijc die scatten / als dan sult ghi die bzele des h. E. E. E. berstaen / en **G**ods kennisse vinden

Want die h. E. E. E. geest wijsheit / en wt lineit monde coemt kennisse en berstant / **H**i latec den op rechten gheluckē / en beschermet die brome / en be waert die padē des oordeels / en bewaert hē wech sinder heyligen / **D**an sult ghi berstaen gherechticheit en oordele / en optrechticheit / en allen goeden wech

Ist dat die wijsheit v ter hetten gaet / en v siele lust heeft tot die kennisse / so sal v boordachtich bewaren / en berstant sal v behoeden / dat ghi wt gestrooken wort handē quaden wege / vanden genen die berkeerde dingen spreken / die daer berlate dye rechte bane / en gaen duytere wegen / **D**ie hen bet blidē quaet te doene / en sijn brolic ouer die vkeerde boosheit / **D**ie welke berkeert sijn op hare wech en op hare padē weder spannich

Op dat ghi verlost wort vander bzeemder / en die met utwe en is / die smeekende woordē geest / en blaet den meester haer der ionch / en vergetet dat verbonts haers **G**ods / want haer huys neyget hē totten doot / en hare gangen totten verlorene / **A**lle die / die tot haer in gaenen comen niet weder / en en aengrijpen den wech des leuens niet.

Op dat ghi wādelt op goede wegē / en bewaert die paden der gerichtigter / **W**at dye optrechtige sul len inden lande woonē / en die brome sullen daer in ne bliuen / **M**aer die godlose worden wt den lande geroeyt / en dye vachters wordē daer wt genomen

Wibvermaent ons totter vzeesen **G**odts en tot lijfslaembeyt / **E**n hier wort verhaelt een lofder wijsheit / ende vermaent ooc v tot iefelue aen te hanghen / **Dat. iij. Capittel.**

Mine kint en vergetet mijnder wet niet ende v hert beware mijne gheboden **D**ant si sullen v lanc leuē / ende goede aren / ende bzele vjengē / goetheyt en trouwe en sullen v niet laten / **H**anc se aen utwen halfe / en scriftse in die tafel ws herte / so sult ghi gonste en cloechet bindē / die **G**ode en den menschen behaecht / **V**erlaet v op dē h. E. E. E. vā ghehelder herten / en en blaet v op v berstant / **M**er bekēt hē in alle utwe wegē / so sal hi utwe gāgē spedigē / **E**n dunct v niet wijs sijn / **M**er bzeest dē h. E. E. E. en wijcket vāden quade / **D**at sal utwen nauiele ghesont sijn / ende utwe gebeente beruerllen.

Eert den h. E. E. E. vā utwē goede / en vādē eerste lingen alles ws incomēs / **S**o sult utwe schuerē vol worden / en utwe wijperllen met moste ouer lopē **M**ine kint / en verwoypt die castidinge des h. E. E. E.

Geen niet / en en sijn niet onuerduldich ouer sine strafinge. Den welcke die heseke kraft / dieu heeft hi lief / en weibehage aen hē gelijc en vader aen sinen soon.

Weiden mēsee die wijsheit bindet / en den mēsee die verstkādenisse toeliet / Wāt het is beter die selue copen dan siluer / en haer incomen beter dan gout / Si is edelder dā peccē / en al dat ghi wēscen moecht en is haer niet te gelijc. Langhe leuē is tot haerder rechtet hant / Tot haerder sinlicher hant is rēddom en eere. Hare wegē sijn heilike wegē / en al le hare padē sijn vrede. Si is eenē boom des leuē allen dē genē diese aengripen / en salich sijne diele houdē / wāt die heseke heeft die aerbe door wijsheg gefundeert / en door verstkādenisse die hemelē bereit. Door sine kēnisse sijn die diepē gedeert / en de wolckē met dauwe druppēde gemact.

A

Mine kint en laeste niet vā utwē ogen wijcken bewaert geluckelicheyt en boordachticheyt / die sulen utwer kelē leuē sijn / en utwē mōt sal vriethout sijn / Dan sult ghi sekerlic wandelē / op utwē wech / Dat utwē boet hē niet scotē en sal. Legget ghi v neder / so en sult ghi niet vreesen. mer soctelick slapē dat ghi niet vreesen en derft boor bottelike vuacnisse / noch boor den storm der godloser als hi cōt. Wāt die heseke is utwe bescreminge / die behoet utwen boete / dat hi niet geuangen en worde

En ontlegget niemāde goet te doen / ist dat u we hant vā gode heeft dz te doe / En segt niet tot utwen vriet gaet henen en comt weder / morgē wil ic v gē / ist dat ghij hebt / En pūnt niet quacst te gen utwē vrient die op troutwe bi v woont / En kij uet met niemāt sonder sake / ist dat hi v geē leet ge daē en heeft / En volcht niet na met v embdige / eenen ongerechte en en bekeert sijn der wegē geen / want die heseke heeft een afgrijselicheit aendē af ballighē / en sine verholēheit is bi dē oprechtē / Ir luyts der godloser is die bloecke des heseke / Maer dat huys des gerechtigē wort geseget. hi sal de bespoeters bespottē mer den allēdigē sal hi genade geuē / die wijse sullen eere beerue / mer der sotter verhoginge is schande

D

En vaderlike vermaninghe / der wijsheit aenrehāgē met den profite daer aen hangēde / en hoe datmē die ledē des lichaems voort quaet behouden sal

Dat. iij. Capittel

Doort mine kinderen die ondbwisinge ws vaders / en meret / op dat ghi die verstandēnisse bekēnet / want ic geue v cē goede leeringe / en verlaet mine wet niet / Wāt ic was mijns vaders soon / eē teedere en een eenige boor mine moeder / En hi leerde mi en sprac / Laet v herte mine woordē om nemē / hout mine geboden so suldileuē / Wer crijcht wijsheit / vercriget verstandēnisse / en berget niet / en en wijct niet vāder redene mijns mōts

B

En verlaeste niet / so sal v behoude / beminde / so sal v bewaren. Vercrijcht dye wijsheit boor dye eerckelinge der wijsheit / en vercrijcht die verstandēnisse boor alle utwe besittinge / dhoochtē / so sal v behoude / en sal v tot eeren maken / ist dat ghise aenueert. Si sal v hooft schoon toe makē / en sal v beteren met eender frayer tronon

hooft mē kint en onsanct mine redene / so sul

len utwer iaren vele worden / Ic wil v dē wech der wijsheit leyden

Ic wil v op die rechte vanc leyde. Dat wānc er ghi gact / utwen ganc niet suer en woode / en als ghi loopt / dat ghi v niet en scoot / waer die onderwisninge / en laeste niet / bewaertē want si is v leuen

En comt niet op der godloser padt / en outreect niet op den wech der boosen / Laet hem varen / en gact niet daer inne / Wācket van hem en gact boor v. Wāt si en slapen niet / si en hebbe quaet gedaē / en si en rustē niet / het en si dat si se bade hebbe gedaen / want si boede hen van ongodliken broode / en dīncken vandē wijn des ongherechticheyts. Maer der gerechtigē pat v lincet gelijc cen licht dat daer boort gact / en liehtet totten volle dach toe. Maer der godloser wech is doncker / en en weten niet waer si vallen sullen.

A

Mine sone aenineret op mijne woorden / ende neycht v oore tot mīnder redene / en laeste niet vā utwen oogen vare / behoude in utwer herte. Wānc si sijn dat leuē den genen diese binden / en ghesont haren gheheelen liue / Erwaert v herte met alder neerlicheyt want d. er wt gact dat leuen / doet vā v den verkeerde mōt / en laet die laster lippen verter van v sijn / laet utwe oghen stracs boor hen sien / en utwe wijnbrauutē / recht boor v benē sien. Laet utwe boete gelijc boor hen gaen / so worden alle utwe wegen geuordert / En wanckelt nyet ter rechter noch ter sinlicher sīde / keert af utwen boet vanden quaden

D

Germaninge totter wijsheit / waer secut ons die wijsheit voor die vrouwen / en alle aēuechtlinge / En vertelt ooc watschade daer wt coemt / almen die aenhangt / Leert ooc datmē dē gehoude vriendelike bilsaen sal / ende bescrijft ooc deynde der godlosen

Dat. v. Capittel.

Mine kint aenineret mijne wijsheit / neycht utwe oore / tot minē verstande / op dat ghi behoude boordachticheyt / en utwe lippen die kēnisse bewarē / wāt die lippen der boeten sijn een honich seim / en hare kele is ghelatter dan olie / Maer naemaels bitter gelijc alsene / en seerp gelijc cen sterck aen beyde sīden sīdende / hare boeten loopen totten doot onderwaerts / hare ganghen vercrighen die helle / Si en gact niet recht optē wech des leuē hare tre den sijn onghestadich / dat si nyet en wech waer si gact.

B

Dus hooft mi nū mine kint / en en wijcket nū vāder redene mijns monts / laet utwe wegē berre vā haer sijn / en en genaket nū totter dozen haers huys op dat ghi dē adere utwe eere niet en geeft en utwe iare dē groutbelike. Dat die vrede hē nū vā utwen vermogē en berade / en utwe arbeit nū en si in cens anders huis / En moet namaels lichten / als ghi v lichaē en goet berteret hebt / en leggē / och hoe helte ic die rakkēde ondbwāngē gehaet / en in mine herte die steemē mīnder leeraers / en mine oze niet ghe neycht totten ghenen die mi leerden / Ic ben seker in alle ongeluc gheromen / onder die ghemē ynte en vergaderinge.

A

Drinck water wt dinen putte/ en boedet wt utben fonteynen/ Laet uwe fonteynen wt bloeyen/ en die waterbekken op die straten. Mer hebbet ghise allec ne en geen vzeemde met v/ W fonteyne si gesegent en verblijft bandē wiuue uwer ioncheit/ lieflic is die hūnde/ vrienthout dat bee/ laet v haer liefde altoos verladen/ en vermaect v altoos in haerder liefden/ **M**ijn kint waer omme wilt ghi v aen die vzeemde vermaken/ en omhelsset een andere/ wāt peghelkes weghen zijn stracs voor den v. E. S. / en hi meetet alle hare gangen/ Dye misdaet des godlosen sal hē vaen/ en sal metten stric sinder sonden ghehouden worden/ hi sal steruē sonder castrende onderwijfā ge/ en om sinder grooter dwaech hz wille sal hi doie **V**raerschout voor borgete worden vermaent den tragen tot arbeyt/ bewist die schalcheyt der v. l. scher clappaerts ende der oproeders / waer- scpout ons voor ouerspel. vrant die schadelijcker in dan dieuere/ **Dat. vi. Capittel.**

Mine kint/ wōjt ghi borgete voor utbē nasten/ so hebt ghi uwe hant bi eenē vjerde verbode. Ghzijt verknoot metter redene ws monts/ en geuangen metter redene ws mōts/ so doet doch mine kint also/ en verlost v/ wāt ghi zyt utben naesten in die hant ge comen/ loope haest/ en druet uwen naeste/ En laet v ooge niet slapē/ noch utbe oogen lidt niet sluymeren Verlost v als een vbee bander hant/ ende gelijc eenen voghel wt der hant des voghelaers/

Saet henen totter miere/ ghi huys/ ket haer we ghen aen/ en wort wīs/ hoe wel si gheenē prince noch hooftman/ noch beere en heeft/ bereyt si noch tans haer vroot indē somer/ en bergadert hare spij se indē ooste. hoe lange lgt ghi luy? wanneer wilt ghi op staen ban utben slape/ ia slapet noch een wei nich/ sluyt een weinich/ laet die handē in malcau deren/ een weinich dat ghi slaeyt/ so sal v die armoe de comen gelijc eenen wandelaer/ en dat gebiet ge lijck een ghetwarent man/

Een onnu/ mensche een luesich man/ gaet met verkeerden moude/ hi wencket metten ooge/ hi be diedet mette boete/ hi leert met vingeren/ hi leyf al tist op quaet toe/ ende verkeeret in sijn herte/ ende maect twist/ Daeromme sal hē sijn ongeluck boete lijc comen/ en sal snelle te stucke gewzeuen worde als datter gheen hulp sijn en sal.

Siet sisse stucken hatet die v. E. S. / en aen tse- uenike heeft hi een afgeleicheit/ Hooge oogen/ bal seche tonge/ handē die onschuldich bloet stortē/ Een herte dat met quade listicheyt omme gaet/ Doeten die snelle sijn om seade te doen/ Valsche getuyghen die stoutelic luegen spreken/ En die twist tusschen broeders maect.

Mine kint bewaert die geboden ws vaders/ en laet die wet uwer moeder niet baren Ghintē sla mē op v herte altht/ en hangle aen uwen hals/ Als ghi gaet dat si v geleyden Als ghi v neder legt/ dat si v bewaren. Als ghi oerwaect/ dat si v gespreke sijn **W**āt dat gebot is een keerste/ en die wet een lichte en die straffinghe der disciplinen is eenen wech des leuēs/ op dat ghi bewaeret wort voor den quaden wiuue/ voor die sachte tonge der vzeemder/ En laet v haerder schoonheyt met gelusten in uwer herten/ En verhaent v niet aen haere wijnbaywen/ want

een hoere neest een stur vroots/ Mer eē gehouwe de vrouwe haet dat edele leuē **C**an ooc yemāt een hier indē boeckm behoude/ dat sine cleederen niet en betnē/ hoe soude yemāt op colē ghegaen/ dat si ne boete niet verberent en soude worden/ **M**iso gaet het/ wie tot zijns naeste wijf gaet/ Secne en blijft ontschuldich diese aentast

Enen dief en vermaectmē niet/ al steelt hi om sine ziele te verfade/ als hē hongert/ En ist das hy beuonde wort/ soe geeft hijt seuenuout weder/ en geeft ouer allet goet in sine huysē/ **M**aer dye met eenē wiuue ouerspele doet/ die is eene sot/ die bregt sijn leuen int verderuen/ **D**aer toe ouercomt hem plage/ en sine schandē en worden niet wt gedaen.

Wāt die verholgetheit des mās wōjt met tooz nigher liefde beroect/ en en spaert niet ter tūt der wjahē/ en en aēheget geenē persone/ die daer ver soene/ en en wil ooc niet/ al wil det ghi vele scenckē **V**ermaent ons tot wijsheit/ Ende ver te le die manteren der vrouv vē/ Ende vvat scaden dardie ontmoetē/ die der aenuechtingē des vleys aē hangē/ ende die becozinge consenteren/ **Dat. vii. Capittel**

Mine kint/ behout mine redene/ ende verbercht mine ghebode bi v/ hout mijn ghebode/ so sult ghi leuē/ Ende mijn wet/ ghelijc utben oochappele/ Ghintē aē utbe vingerē/ scrijfsse/ op die tafele ws herten/ Segt totter wijsheit/ ghi zyt mine suster/ en noemt de verstaedicheyt utbe vrien dume/ op dat ghi betwaert wort voor dat vzeemde wijf/ voor een andere die soete woordē gheeft/

Wāt aent venster mijns huys keec ic door dye realien/ en sach onder die onwetende/ en wert ge ware onder die kinderē eenē sotten iongeline/ dye ginc opter straten aen eenē hoecke/ en ginc opten wech aen haren huysē inder semeringe aendē a- uot des daechs/ hoe het nacht wert en docker was **E**n liet daer genioete hē een wijf in hoeren citia- gie/ listich/ wilt en ogebonde/ dat haer boete in ha ren huysē niet ghebluē en ronken/ nb is si buyten nb op die strate/ en laget in alle hoecke/ En greep hem en custede hē ombeschaect/ en sprac tot hē/ Ic hebbe huden dootoffere voor mi betaelt voor mij ne geloofte/ Daer omme ven ic wt gegae/ om v te genioete om v aensicht vroech te soecken/ en heb- be v geuonde. Ic hebbe mijn bedde geciert met die ragie/ met vonte tappisterie wt Egypten/ Ic heb- be mine leger met meyen/ mytre/ aloes/ en canel verciert **C**omt laet ons der boete sadt worde/ tot aen den moorge/ en laet ons der liefde plege/ **W**āt die man en is niet thuyt/ hi is eenē herre wech ge- trocken/ hi heeft den geldstaec met hem genomen wie weet/ warmer hi thuyt comt/ Si brachter hē toe met vele woordē/ en creech hem daer inne met hare smeekende lippen/ Hy volchde haer ter stont na/ gelijc eenē olch ter bleeschbanē gheleyt wort/ en gelijc totten boyen daermen die sotten castijt/ tot dat si hem mette pile/ die leuere splittet/ gelijck eenē vogel totten stricke haest/ en en weet niet dat hem dat leuen gelidet

So gehoojet mi nb mine kinderē/ en aenmerct die reden mijns monts. En laet v herte nyet vare op haren wech/ ende en laet v nyet verleyden op haerder vanē/ **W**āt si heeft vele ghetwont ende

nedet ghewozen/en alderey machtighe zijn van haer verwozcht/hare huysen zijn helleche wegen/daermen enderwaerts varet in des doots camere
Die wijsheyt roept en loct alle onuerstandige tot haer/en si vertelt dien baer goedē ende bare macher/Doer voort die vyfshet hier gepresen en geloofsi/vr vvelcken alle man verweert ende vermaet wort/haer aen te hanghen Capittel .viij.

En roept die wijsheyt niet in die verstaandnisse laet haer hooren/opentlic aendē weghe/en aen die straten staet si daermet doze aē der stadt poortē in gaet en schet si/En ghi manne ic roept tot v/en crijche totte kindere der mensche Merct o ghi ontwetende die weretheyt/en ghidē salen ueniet ter herten/hoozet/want ik wil spraken en mine lippen sullen wat sonderlines opcuaren/Want mine hals sal die waerheit spreken/en mine lippen sullen haer dat ongodlicis/Alle redenen mijns monts sijn gerecht/dac en is nie verkeerts noch valsches in/Si zijn alle slechte diese verstaen en recht den genen die kennisse vinden

Bonfaet mine castide onderwijnghe/en niet sal uer/kennisse meer dan costelic gout/wat wijsheit is beter dan peerlen/en aler dat mē welsche mach en can haer niet geijche/Je wijsheit woone in dye weretheyt/en ic vjnde boordachticheit/Dye vrees des h. E. E. P. hatet dat arghe/die houaerdicheit dē hoochmoet/en den quaden wech/en ben viant den verkeerden monde/Je can raden en beleyden Je hebbe verstat/Je hebbe macht/Door mi regneren die coningen/en die raetlyere setten dat recht Door mi hanteren die punten oprechtelic/en heer seapen alle rechtē opter aerde/Je beminne die mi beminnen/En die mi broech soeche vnde my/Als dē en cere is hi mi duerachtich goet en gerechticheit/Manc vrucht is beter dā gout en sijn gout En mine incomē beter dan wtgerozen siluer/Ick wandele op den rechten wege/Spter straten des oordels/Dat ic wel beradē soude die mi beminne en haere schatten vol soude maken

Die h. E. E. heeft mi beseten int beginsel zijn der wege/voor sine werck was ic doen ter tijt/Je ben ingelet van ewicheit/van beghi sel voor dye aerde/Doen die diepten noch niet en waren/doen was ic al op wegghen/Doē dye fonteyne noch niet niet water en sprongē/En die verghē inghesent waren/voor die hoeruelen was ic op wegen/hi en hadde die aerde noch niet gemaect/en dat daer aen is/noch die bergen des aerdbodems/doē hi die hemelen bereyde doen was ic aldact/Doē hi die diepten met sine peck beuinch/Doen hi die wolcken daer bouen aen brechte/Doē hi besliche die fonteynen der diepte/Doen hi der zee dat peck seide/en die wateren/dat si niet en soude ouer gaen sine beuele/Doen hi dat fundament der aerden leyde/Doen was ic hi hem/en spoechtiche dat/En hadde minē lust dagelics/en speelde voor hē alle tijt/En speelde op sine aertbodem/En minē lust was bi den kindere der menschen

Soo gehoozet mi nu mine kindere/Wel den genen die mine wegghen behoude/hoozet die castide onderwijnghe en wort wise/en en laet niet lare/Wel den mensche die mi hoozet/dat by waken aen mijnder doze dagelics/dat hy waer neme aen

die stalle mijnder dozen/Wie mi bindet dye bindet dat leuen/en sal welbehagen vanden h. E. E. secpren./Maer die aen mi sondicht/die queest sine ziele Alle die mi haten beminnen den doot. *

Die wijsheyt noot te gaste alle onuerstandige sotten/si beloofsi haer groote dingē/weder omme so wort die dwaalheyt in die gedaentē aē ender clappeye bescreuen/welcke tot haerwaerts loct den sorten/dies verleyt/ Dat .ix. Capittel/

Die wijsheyt timmerde haer huys en hic utbe leuen salonnen/en schencte haer wijn/si loech/en bereide hare tafele/En seynde haere deernen wt/om te noodē bouē op dat pa leys der stadt/Wie onwetende is/die come herwaerts/En totten ditsalen sprac si/Cocint etet van minē broode/en drincket vanden wijn die ick schencke/Verlaet dat ontwetende wesen/soo sult ghy leuen/ende gaet op den wech der verstaandnisse/

Wie den spotter castiende onderwiset/die moet schande op hem seluen nemen/En wie dē godlosen strafte/die moet beschimppt worden/En strafte den spotter niet/hi hatet v Straft den wijlen/die sal v beminnen/Scheft den wijlen/so sal hi noch wijser worden/Doet het tondt den gerechtigen/so sal hy toenemen/

Der wijsheyt beginsel is des h. E. E. P. breesle Ende die verstaandnisse is kennisse der heyligher dingen/want door mi sullen utber dagen vele worden/En die iaren des leuens sullen v meer wordē Sijt ghi wijs/soo sijt ghi v seluen wijs/sijt ghy en spotter/soo sult ghyt allene draghen

Daer is een dwaasachtich/onrustich wijf/vol elapperie/en en weert niet/die sit in die doze haers huys opten scole bouē in die stadt/om te nooden alle die voozbi gaen/en die recht op haer wech wā dele wie ontwis is/die make hem herwaerts/En totten totten spreke si/Dye ghesloten wateren zijn soete/En dat verbotgē broot is genoechlic/Maer hi en weert niet/dat aldaer dooden zijn/ende haere gasteu indet dieper hellen

Die Spzoken Salomonis

Van die capittel aen totten /xxi/ toe/worden bescreuen ontalike/vele/schoone lieflike en vyf selproken/In dē vvelcken die vyfshet met grote profite geleert/En die dy vachheit met hare schavere scouvre beuvelen voort/ Capittel .x.

En wijle soon maect dē vader vrolic Mer cen soachtige sone es snder moeder beuuecheit
 Der godloser schatte en sijn niet orboorlic/Maer gerechticheit vloft vandē doot
 Die h. E. E. en laet dye scle des gerechten ghe enē bougher lijden/Maer hi verstoet der godloser salicheyt
 Een ledighe hant/maect arm/Mer der neerlijgher hant maect rye
 Wie inden somer vergabert/die is broet/Mer

H

B

D

D

A

wie inder ooght laept/die wort te schanden.

Wat hoest des gerechten heeft die segeninghe
Maer den mont der godloser / sal haer ongetech-
ticheyt ouerualien

Die gedenckenisse der gerechtiger blijft in dye
segeninghe / Maer de name der godloser sal stinc-
ken / Die wijs van herten is die ontfact die ge-
boden / Maer die eenē sotten mont heeft wort ge-
sagen / Wie ombereispelijc wandelt / die wandelt
seker / Maer wie verkeert is op sine wegen / die sal
openbaer worden / Dye metten ooghen wene-
ket / die sal moeyte berocken / En dye eenen sotten
mont heeft / die wort geslaghen / Den mont des
gerechten is een leucnde fonteyne / maer den mont
der godloser sal haer ongherechtigheyt ouerualien

haet verweert twiſt / Maer hede bedect alle o-
uertredinge / In den lippen des verstandighen
bint men wijs heyt / maer op den rugge des sotten /
behoort een roede / Dye wijsle bewaren dye ken-
nisse / maer der sotten mont is nab den veruaren .

Dat goet des rijken is sine vaste stadt / mer dye
armoede maect den armen bloode / Die gerech-
te arbeyt totten leuen / maer die godlose ghebruyt
sijn incomens totter sonde / Dye bewaringhe
der castiender onder wijsinghe is den wech totte le-
uen / maer wie die strafinghe verlaet / die blijft dolē

C de / Dalsche mylen decken haeren haet / en wie
blameert dat is een sot. Waer vele woorden sijn
daer en gaet niet toe sonder sonde / Maer wie sine
lippen hout / die is broet.

Die tonge des gerechten is costelijc siluer / mer
dat herte der godloser is niet / Die lippen des ghe-
rechtighen vordender vele / maer dye sotten sullen
van haerder dwaelsheyt steruen.

D Die seegheninghe des **h. E. A. E. R.** maket rijke
sonder moeyte.

En sot bedriſt moet willicheyt / en heuet noch
daer toe sinen sot mode / maer die man is wijs die
daer op merct.

Wat die godlose breeft / dat sal hem ontmoeten
en den gerechtigen wort gegeue so wat si begeren

Die godlose is ghelijc een tempceſt dye boot / by
ghaet / en niet meer en is / maer die gherechte blijft
eerwelijc staende / Also sijn den tanden / en den
roor den ooghen doet / so doet die trage den genen
die hem seyn den.

Die breefdes **h. E. A. E. R.** verleingt dye dagen /
maer die iaren der godloser worden vercoſtet.

Wat verwachtent der gherechtigher sal bli-
schap worden / maer den hope der godloser sal ver-
lozen sijn / Den wech des **h. E. A. E. R.** is des bro-
men moet / maer die quaetdoenders sijn bloode.

Die gerechtige en wort nimmermeer om ghe-
stoten / maer die godlose en sullen niet inden lande
bluen / Den mont des gherechtighen bringt
wijs heyt / mer den mont der verkeerder wort wt ge-
toeyt / Die lippen des gerechten weten wat wel
dehaecht / maer der godloser mont is verkeert / *

B **Wat. xi. Capittel**

E En valre waghe is den **h. E. A. E.**
een afgrijselicheyt / maer een volle ge-
wichte is sijn welbehagen.

Maer stoucheydt is daer is doch
smaect / maer wijsheyt is by den oot-

medigen / Die broomheyt sal die oprechte ley-
den / maer dat wt tredē der verachters sal si ver-
stoozen / Shoet en helpt niet inden dage der
gramschappē / maer die gerechtigheyt verlost van
den doode / Die gerechtigheyt des broemē sterft
sinen wech / maer die godlose sal vallen / door sine
godloos wesen.

Die gerechtigheyt der oprechter salse verlossen
Maer die verachters worden gheuange in haer-
der schalicheyt. **B**

Als die godlose mensch sterft / is die hope verlo-
ren / Ende dat verwachtē des onrechten sal ver-
ghaen / Die gerechte wort wt der noot verlost
En die godlose comt in sine plaetse.

Door de mont des gheueynē dē wort sijn nae-
te verdoen / Maer door kennisse worden die ge-
rechtighe verlost.

En stadt verbleijt haer / alſ den gherechtighen
wel gaet / en als die godlose vergaen / soe wort mē
blide / Door die segeninghe der oprechter / wort
een stadt verheue . Mer door den mont der godlo-
ser / wort te stukken ghebroken.

Wie sinen naecten veracht / is onwijs / Maer
den verkadich man stillet dat. En blameer-
der verract al wat hi heimelic weert / Maer wie vā
getrouwer herten is / verbercht dat selue. **A**

Maer geen en is daer ghaet dat volck
onder / Mer waer vele raetgeuer sijn daer ghaet
het wel toe.

Wie voor eenē brecinden boch wort die sal on-
ghual hebben / Mer die hem voor geloue wacht /
is seker / Dat is ee gracioes wijs / die de eere on-
derhout / Maer dat sijn die stercke dye de rjcdom
onderhouden.

En ghodertiere man speinet oock sine siele
Mer een onuerēd elijcke bedroeuēt ooc sine brientē

Die godlose doet ee ongestadich werck / Mer
wie gerechtigheyt jaeyt / die sal een gestadich loon
hebben / Want gerechtigheyt vordert totten le-
uen / Maer den quade na te volghen / vordert tot-
ter doot. Die **h. E. A. E.** heeft afgrijselicheyt aen
een verkeert herte / ende wellichaghē aen die ghē-
ne die onbeulect sijn / De bosen en helpt niet /
al waert dat si oock alle die handē te samen dedent
Maer der gerechtigher jaet sal behouden worden
En schoon wijs sonder sedelicheit / is ghelijc
een soch met een gulden spansel opter nusen. **D**

Die begeerte der gherechtigher behaghet wel /
Maer den hope der godloser is gramschap

En deylet wt en heeft altoos meer / ee ander
hout aen hem als hy genoech heeft / en wort noch
tans armer.

Die siele die daer rijckelijc seghent / wort bet-
Ende wie drouckē maect / die sal ooc drouckē wor-
den / Wie cozen inhout / dien vloeken die liede
maer segeninge comt ouer hem diet vercoop /

Wie daer goet soert / dien ghemoet gset / Mer
wie na ongheluc haect / dien salt ghemoeten /

Wie hem op sijn rjcdom verlaet / die sal onde-
ghaen / Maer die gerechtige sullen groenen ghe-
lijc een blat

Wie sijn eygen huys bedroeft / die sal wint to-
erdeel hebben / Ende een sot moet een knecht des
wijns sijn

Die vrucht des gerechtige is eenen boom des
leuens/en e wile ghewinnet eenen dat herte ane/
Ist dat den gherechte opter aerden vergouden
wort/waer wil die godlose en sondaer bliuen

Wat. xij. Capittel

Wie castiende onderwisinge bemint/
die wil verksadich worden/mer wie
straffinge hatet die blijft een sot
Wie goet is/die sceppt welbehagen
acuden h. e. e. maereen moectwil
lige sal verdoemt wordē.

En godloos wesen
en bordert den mensche niet/maer die wortel der
gerechtiger sal bliuen/ En redelic wijs is een
trouwe haers mans / Mer een schandelijche is een
etter in sine gebede. Die gedachte der gerechtige
ger sijn oordele/mer die aelagē der godloser sijn
valsche Die woordē der godloser loere opt bloet
Mer der oprechtiger mot verlostē Die godlose
wordē om gekeert/en en sullē niet meer sijn/mer
dat huys der gerechtiger blijft staen/ En mā
wort geloof om sinder cloecheit wille/maer wie
ongerecht is/die wortet veracht/ Wie verwo-
pen is/en neemt des zys ware /die is beter dā een
grote gheachte die broots gebreec heeft

Die gerechte kent die siele sijns vees/mer dat
herte der godloser is grouwelick/ Wie sinen ac
ker bouwet/die sal broots plāteyt hebbe/mer die
ledich gaet is ontwys Die begheerte der godlo-
sen iaget na ongeluck/maer die wortel der gerech-
tigher sal vrucht brengen

Die quade wort beskriet door eenen sondigen
mont/maer die gerechtighe ontghaet die beuaut-
heyt Wele goets comt enē door die vruchte des
monts/en den mensche sal vergoudē worden/nae
dien sine handen verdient hebben

Den sottē behaecht sine maniere wel/mer wie
raet hooft die is wijs

En sot geest sine gramschap ter stont te ken-
nen/mer wie den smaet verberget die is loos

Wie warachtich is/die jaeyt wat recht is/mer
een valsche getuyge bedriecht.

Wie boosnappich is/die sterct als een swert/
maer die tonge der wijsen is heellaem

Warachtige lippen bliuen ewelic /maer dye
valsche tonge verandert haer haestelic

Die quaet denken inder herten/worden bedro-
gen/mer die totten brede raden hebben bliscap

Den gerechtigen en sal geen leet gheschieden/
maer die godlose sullen vol ongelucs sijn

Walsce monde sijn den h. e. e. een afgriselichz
mer die getrouwelic doe/dat is sijn welbehaghen

En schalek man verbercht dye kennisse/maer
dat herte der sotten priest sotheit

D Een neerstige hant sal heerschappen/mer dye
laetueerdich is /sal zins moeten gheuen

Sorghuuldicheyt inder herten crenchet/maer
een vriendelich woort verblidet

Die gherechtige beuet beter dan sijn naeste /
maer der godloser wech berleyfse

En laetuedige hāt/en geluchet sijn hante e-
ringe niet /mer een neerstich mensche wort rick.

Op den wech der gerechticheyt is leuen/en op
ten gebaenden padt en is geen doot

Wat. xij. Capittel

En wise soon laet hem dē vader ca-
stende onderwisen/mer een spottē
en hooft die straffinge niet Een
man etet hander vrucht des monts/
maer die siele der verachters is onge-
rechtich. Wie sinen mont bewaert/die bewaert
sine siele/maer wie met sinen mont ombehoedelic
wt haert/die sal verstricken Die lupe begheert/
en en heues nochtans niet/maer die siele der neer-
stiger sal verlaet worden/ Die gerechtige hatet
valsche woordē/mer die godloose scendet en lach-
ter Die gerechticheit behoef den broden/mer
dat godloos wesen brengt eenen totter sonde

Daermen meynt datter rickdom si daer en is
niet/en daermen meynt datter armoede is/daer is
te vollen genoech. Mette rickdomme verlost
een sine siele/mer een arme en hooft die straffinge
niet/ Dat licht der gherechtiger maect vrolich
mer die keerde der godloser wort wt ghebluscht.

Onder den stoutē is altoos twiik/mer die met
rade alle dingen doen/die sijn wijs/ Rikdom
wert weynich/ist datmēt te mildelic verdoet/mer
watmē slāmē houdt/dat wort groot/ Den
hope die hē vertrect/die beuaut dat herte/mer ce-
ne begheerte die daer coemt/is enē boom des le-
uens/ Wie dat woort veracht die verderft hem
siele/maer wie dz gebot brest/die sal brede heb-
ben/ Die wet des wijsen is een leuende fontey-
ne/om die stricken des doots te midē

En aengename cloecheyt gheeft gonste/maer
der verachters wech is hardt/ En verkiende
doet alle dinc met bescheydenheyt/mer een sottē
hrey det sotheyt wt. En godlose bode hreyt on-
geluck/mer een getrouwe legaet is heellaem.

Wie castiende onderwisinge laet baren/die heeft
armoede en schande. Maer wie die straffinge be-
waert/sal ter eeren comen.

Als een begeerte coemt/die doet der siele sacht/
maer die dat quaet midet/is den dwalen een afgrē-
selicheyt.

Wie mette wijsen ome gaet/die wort wijs/mer
so wie der sotten geselle is/die sal ongeluc hebben/

Ongheluc veruolghet die sondaers /maer den
gherechtighen wort goet vergouden/Die ghoede
sal cruen op hints kinde/mer des sondaers ghoede
wort den gerechtigen boos gespaert. Daer is ve-
le spisen in die bose der armer/mer sommige ver-
gaderen sonder oordele Wye sine roede spaert
die hatet sinen sone/mer wie hem lief heeft/die ont-
dertwilt hem ter stont Die gerechte etet dat sine
siele sal wort Mer der godloser buyt heeft altoos
ghebreck.

Wie mette wijsen ome gaet/die wort wijs/mer
so wie der sotten geselle is/die sal ongeluc hebben/

Ongheluc veruolghet die sondaers /maer den
gherechtighen wort goet vergouden/Die ghoede
sal cruen op hints kinde/mer des sondaers ghoede
wort den gerechtigen boos gespaert. Daer is ve-
le spisen in die bose der armer/mer sommige ver-
gaderen sonder oordele Wye sine roede spaert
die hatet sinen sone/mer wie hem lief heeft/die ont-
dertwilt hem ter stont Die gerechte etet dat sine
siele sal wort Mer der godloser buyt heeft altoos
ghebreck.

Wat. xij. Capittel

Soz wisse wiuen wort dat huys ghe-
tunnert/maer een sottinne hreyet
in stucken met haren doene.

Wie den h. e. e. brest die gaet
op die rechte bane/mer wie hem der
smaet/die wijst wt sijn weghe.

Juden mont der sottē is dat septer der houerdie
heyt/maer die lippen der wijsen bewarense.

Waer geen osschen en sijn/daer is die cribbe rein
maer waer die ossche werckende is/daer is veel
incomens.

Een getrouwe ghetuyge en slecht niet/ Maer een valsche getuyge liecht coenlic/ Die spotter soect wijsheyt en een vintse niet/ Maer den verstantighen is die hemme licht/ Comt ghi eenen sotten ane/ So en vint ghi geen lippen der bescheydenheyt/ Dat is des verstantighen wijsheyt/ dat hy op sinen wech merct/ maer dat is der sotten dwaelt heyt/ dat het enckel bedroech met hen is/ Die sotten bedriuen den spot metter schult/ Maer dat wel behagen is onder die oprechtige/ Een herte dat sijnder zielen bedroeffnisse weet/ onder des seluen bliscchap en ran hem geen ander gemengen/

Dat huys der godloser wort vernielt/ Mer dye tence der oprechtiger sal toe nemen/ Eenem behaget sinen wech wel/ Mer sijn laetste eydt totte doot/ Dat herte heeft ooc smerte int lache/ En dat eynde der bliscchapen is droefheyt/ Dye onnutte sal van sinen wege sal worden/ Mer een goede man sal ouer hem sijn/ Een onwijse gelouet al/ maer een verstantighe mercket op sinen ganch/ Een wijse bycst/ en schout wet dat arch/ Maer een sot haerter scoutelic doot/ Een onuerduldige doet sotheys/ Maer een voordachtige hatet dat

Die onwijse besittet sotheys/ maer die verstantighe worden met bescheydenheyt gheeroont/ Dye quade moeten hen bygghen voor die godde/ En die godlose hoor die poorten des gerechten/ Eenen armen haten ooc sine naesten/ mer die den riken beminnen dier is vele/ Die sondaer veracht sinen naesten/ maer wel dien die der allendiger ontfermt/ Die quaed denken sullen saelgeren/ mer die goet denken/ dien sal trouwe en goetheyt ghebuere/ Waer men arbeys daer is ghenoech/ Maer waer men niet woorden omme gaet/ daer is gebreck/ Den wijnen is haer rijedom een croone/ maer die dwaelt heyt der sotten is doch sotheys/ Een getrouwe getuyge verlost die zielen/ Mer die coenlich liecht saelgeert/ Inder vreesen des h. e. n. is seker stercheyt/ Ende sine kinderen sullen ooc troost hebben/ Die bycste des h. e. n. is een fonteyn adere des leuens/ dat men scouwwe die stricken des doots.

Maer vele volcs is/ dat riet den coninc/ Mer ist dat des volcs niet veelen is/ dat staet den heere qualich/ Wie verduldich is die heeft groot verstant/ Mer wie onuerduldich is/ die gheeft sine sotheys te kennen/

Een gelont herte is des lichaems leuen/ Maer ruidicheyt is ester der gebeenten/ Wie den verachten leedt doot/ die sceyndet des selue scerper/ Mer so wie he sijn ontfernit/ die eeret hem/ Die godlose en blift nyet staende in sinen onghelue/ Maer die gerechtige is ooc in sinen doot getroost/ Int herte des verstantighe rustet wijsheyt/ en wort gepielen onder die sotten/ Gherechticheyt verhoghet een volck/ maer die sonde is der lieden verdueren/ Een cloecke kuercht is des conincs welbehagen/ Maer een schandelighe is sine toornicheyt.

Dat. xv. Capittel

En sachte antwoorde skillet die gramscchap/ Mer een hart woort verweert hervolgentheyt/ Die tonghe der wijzen verciert dye kennisse/ der sotten mont scuyt met altoos sotheysde wt

Die doge des h. e. n. aenschouwen in alle plaecten/ beyde quade ende goede/ Een heersame tonge is een boom des leuens/ Mer een valsche bedroeft dat gemoete/ Die sotte lastet die castiende onder wisinge zijns vaders/ Maer die straffinge behout/ sal verstantiger worden/ Des gerechten huys heeft groot goet/ maer inde incomme des godlosen/ is ongeordneetheit/ Die lippe der wijden stroepen wtkenisse/ Maer der sotte herte en is alsoo niet/ Des godlosen offerhande is den h. e. n. een afgriselicheit/ Maer dat gebet der oprechter is sijn welbehage/ Des godlosen wech is den h. e. n. een afgriselicheit/ maer so wie der gerechticheyt na volcht/ die wort vernielt/ Het is een quade onderwisinge der geender die den padt verlatte/ Ende so wie die rechte strate hatet/ die sal steruen/ Helle en verderffnisse is vorden h. e. n. hoe vele meer der menschen herte/ Dye spotter en vernielt de gene niet die hem strafte/ En en ghaet niet tot den wijzen/ Een vrolich herte maect een vrolich aengesicht/ Maer in die becommernisse des herten/ wort de geest neder geslage/

Een verstantich herte soect kennisse/ dat aensicht der sotten gaet met sotheys omme/ Alle die dagen des allendighe sijn quaed/ Maer zenen goede moet is een dagelics weerschap/ Het is beter een weynich metter byelen des h. e. n. Dan een grootten schat daer ontwiste inne is/ Het is beter een moes gherecht crypt met liefden dan een ghemelien offche met hate/ Een toornich man veroot twiste/ Maer een verduldige skillet den twist/ Den wech des traghe is doornachtich/ Maer den wech der oprechtiger is wel ghebaent/ Een wijse sone verblift den vader/ Ende een sochtich mensche beschaemt sijn moeder/ Den sotte is die sotheit een bliscchap/ mer een verstantich man rechet sine ganch/ Die gepeylen worden te nleute/ Waer gheen raet en is/ Maer waer vele raets euers sijn/ sijn si stantvallich/ Het is een bliscchap/ ist dat men hem haestelic antwoort/ En een woort tot sinder tijt is zeer lieflick/ Den wech des leuens gaet opwaerts cloete make/ Op dat men scouwwe die heile oerwaerts

Die h. e. n. sal dat huys des houaer dighen te stucken breken/ En sal vast make die palen der wadwen/ Die raden des argen sijn den h. e. n. een afgriselicheit/ Mer supuer reden sijn lieflick/ Die ghierighe verweert sijn eyghen huys/ Maer so wie gheschenke hatet/ die sal leuen/ Dat herte des gerechte dichtet wat te antwoorden is/ Maer den mond der godlooser schuytmet quaet wt/ Die h. e. n. is verre vanden godlosen/ Mer der gerechter ghebet verhoort hi/

Wiedelich sien/ verblift dat herte/ een goet geruchte maket dat gebeente vet/ Dat oore dat daer hoorret die straffinge des leuens/ sal onder die wils woenen/ Wie castiende onderwisinge laet ware/ dye verwoypt sine eyghe ziele/ Maer so wie straffinge hoorret die wort roech/

Die vreesen des h. e. n. is castiede onderwisinge der wijsheyt/ Ende allendicheyt gaet voor die eere henen

Dat. xvi. Capittel

BS iij

Te mensche nemet wel booz hē inder herten/ Maer vandē hēcē coemt dat antwoorden der tongen/

Eenen yghelijcken duncken sine weghe reyn zjn/ Mer die hēcē duse dat gemoet/ Scueelt den hēcē Ewe wercken/ Soo sullen uwe opsetten boozt gaen

Die hēcē maket allet om zijns selfs wille. Soek den godlosen totten quade daghe. Een stout herte is den hēcē een afgrijselicheyt/ En sal niet onsculdich zjn al dedemen alle handen te samen/ Door goetheyt en trouwe wort mit daet verfoent. En door die byrse des hēcē schouwbet men dat quaet/ Als yemants wegen den hēcē wel behagen/ Soo maect hi ooc sine vianden met hem te bredē. Het is beter weyruch met gerechticheyt/ dā vele incomēs sonder oordele/ Des menschen herte ordineert sinen wech/ Mer die hēcē bojderet sine ganc

Wanneer prophetie int herte des conincs is/ So en sal sinen mont int oordele niet falgeten/ Waghe en gewichte des oordeles is bādē hēcē/ En alle ponden inden sacke zjn sine wercken/ Het is der coninghen afgrijselicheyt/ ist dat si ongodlike hantzen/ Want door gerechticheyt wort dē troone gespoet/ Serrechte lippē zjn der coningen welbe hagen/ En so wie oprechtelike spreect/ die wort be mint/ Die verbolgenicheyt des conincs is een dootlick bode/ Mer etn wylse man sal hem versoenen/ Als des conincs aensicht vriendelic is/ dat is leuen/ En zjn welbehaghe is ghelijc een auont wolcke/ Verwerft wijsheit want si is beter dan gout/ En verstant bet wetne is edelder dan siluer

Der oprechtiger wech schouwbet dat arge/ ende wie sinen wech bewaert/ die behout sine ziele/ Houerdicheit gaet booz/ dat verderuen henen/ En stouen moet booz den valle

Het is beter neder van gemoede zjn met dē al leudigē/ Van roof wt deelen met den houaerdigē.

Wie ene sake boozsienlich voeret/ die bindet geluck/ En wel dien dpe hem opten hēcē ver lacc

Een verstandighe acutoept den wijsen/ Ende soete lippen beteren die leeringhe/ Boozsienlicheyt is een leuende fonteyne die dese heest/ Maer die castende onderwisinghe der socten is sotheyt/ En wijsē herte maect sinen mont boozsienlich/ En bedert die leeringe in sine lippen. Uclijcke redenē zjn houchebratē/ socticheyt der zielen en gesontheyt der geberenten/ Eenen beualt eenen wech wel/ mer zjn laetste reyce totten doot

Een onsalige ziele is haer seluen swaer/ Wāt daer toe heefte haren mont gebracht/ Een Schals man grauet na quaet/ en in sine lippen ist ghe lych een bernende viere

Een verkerde mensche verwecket twilf/ en eē aenbrengher maect princen onreus

Een ongherechtig mensch/ soct sine naesten/ ende en leyt hem op gheenen goden wech

Wie metten oogen wencket dpe en denet nyet goets/ En so wie mette lippē bediedet/ volbrinct dat quaet

Grise hayen zjn een troone der eere/ dpe op ten wech der gerechticheyt geuonden worden/

Een verduldighe is beter dan een stercke. En die sijn ghenoccs herte is/ dan die seden wuniet/ Tot wort inden schoot geworpen/ maer vanden hēcē coemt alle sine oordele/ Dat xvij. Capittel.

Eenen drooge bete daer aen mē hē ge nerghen lacc/ is beter dan een huys vol gheslagender beesten met twilf

Een boozsienlich knecht sal heerschapen ouer schandelike kinderen/ En sal onder den broederen dat erue wt deelen/ Ghelick vier siluer/ en den ouent gout/ Also proeect die hēcē die herten/

Een quade achtet op quade monden. Ende een valliche greft ghoore der valscher tongen.

Wie den behoelende bespottet/ die scyndet des seluen scheppe/ en wie hem van sinen onghewalle verbljdet/ en sal niet onschuldich zjn/

Der ouder troone sijn hints kinderen/ En der kinder eere zjn haren vader

Costelike lippen en staen den soctē niet wel/ Wele min eenen prince eenen luegenachtighen mondē

Dat gheschenke is eenen edelen steen dien die heertē werwaerts hi hē keert hi doet boozsienlich

Wie die sonde bedect/ die soect liefde/ Mer wie die sake aber en andermael meldet/ die maect princen onreus/ Schelden beruaert meer aendert verstandigen/ Van hondert slaghen aen den socten

Die wederspanninge soect ongeluc/ Mer daer wort een grotwelike bode ouer hem gesept.

Het is beter eenen beyre gemoeten/ dien die iongen berooft sijn/ dan eenen soctē in snyder sotheyt

Wie goet met quade loont. Van dies huysē en salt quaet niet ganc

Beginsel des kints is gelijc eē water wt breect/ En door twilf bryethi hem wjide wt

Wie den godlosen gherecht seyt te wesen/ En den gerechte verdoemt/ die zjn alle beyde dē hēcē Eē een bereyninge/ Wat batet den socten gelt in dpe hant om wijsheytte coope/ daer hi doch een soct is/ Een briet vermint altoos/ En een broeder wort inder noot beuonden/ Het is een soctē dpe acu die handt ghelooft/ En bozghē wort booz sine naesten

Wie twilfinghe vermint die vermint sonde/ En soo wie sine doze hooch maect soect dat brycken.

Een verkeert herte en bindet met goets/ En die van verkeerder tongen is/ sal in ongeluc ballen/ Een soctē maect hem seluen bedruetheyt/ En eens socten vader en heeft geene blisshap

Een vrolich herte maect dat leue lustlich/ Mer eenen bedroefden moet bedroeuēt dat gebeente

Die godlose neemt gheschencken wt den soctē Om den wech des oordeles te buygen

Wijsheyt is booz den verstandigē/ Maect des socten oogen sien op die eynden der arden/

Een soctē soctē is zijns vaders tueten/ ende be droeffenisse zijnder moeder die hem gebaert heeft

Het en is niet goet schade dē gerechtigē te doen/ Den prince te slaen die recht handelt

Wie bescheydeheyt wocet/ die maetiget sine redene/ en een verstandich man hout sine geest diere

Wwaert dat een soctē sweech/ soo worde hi ooc wijs gherekent/ en verstandich waert dat hy den

mont floppe.

Dat. xvij. Capittel.

Ve lust heeft oneemichheit te verweken / Die soect twiſt waer het ghelucken wil / Een ſotte en heeft geenē lust aent verstant / Maer / ſoo wat in ſijn herte omme gaet.

Waer die godloſe comt / daer comt oec betrachtighe / En ſmaet met ſchimpe. Dye woorden in ees mōt ſijn gelijc diepe wateren / En die fonteyne der wijs heyt is eenen vollen ſtroome. Het en is niet goet den perſoon des godloſen te achtē / De gerechtē int oordele te buygen.

Die lippen des ſotten comen int wiſt / en ſinen mont halet na ſlaghen.

Den mont des ſotten ſcheyndet hem ſeluen / En ſine lippen vangē ſine eygene ſiele. Die woordē des aenbriengers ſijn ſlagen / en varen in die camere des buyes. Wie laetuedich is in ſinen arbeit die is een broeder dies die verderuet. Die name des h. C. S. A. S. is een baſte ſlot / Die gerechtigē loopt derwaerts ende wort beſchermt.

Dat goet des rijken is een baſte ſtadt / en gelijc een hooge muere conſomme hem / Eens menſchen herte berheft hem eer het gebroken wordt. Ende allendicheyt comt boor die eere.

Wie antwoort eer hi hoorēt / dye heeft ſotheyt en ſchande / Des menſchen geest eyndet ſine eranc heyt. Mer wie can eenen bedroefden geest gedragen. Een verſtandich herte heeft beſcheydenheyt

Ende der wijsen oore ſoect beſcheydenheyt / Dat geſchēnke des menſchen maect hem ruym te / Ende wort boor die princen gebracht.

Die gherechtigē beſchuldicht hem eerſt / Comt ſijn naeſte ſo bindet hi hem.

Dat lodt ſkillet den twiſt / en ſcheydet tuſſchen die machtigē / Een broeder die viſtaet is gelijc een baſte ſtadt. En die aen malcanderen houden / gelijc grendelen aent ſlot.

Eenen man wort ſinen buye vol vander bruchten ſijns monts / hi wort verſadet vanden income ne ſijnder lippen. Doot en leuen ſtaet inder hant der tongen / Wieſe bemint die ſal bā haerō bruchten eten. Wie een wiſt bindet / die bindet wat goets / En ſchepet een welbehagen banden h. C. S. A. S. Een arme ſpreekt met ſmecken / Een rijke antwoort ſtoutelijc.

Een vriendelijcke man tot vrienſcappen / heeft lieuer ende hanget meer aen dan een broeder.

Dat. xix. Capittel.

En arme dye in ſine ghoetheyt wandelt / is beter dan een verkeerde met ſinen lippen / en nochtans een ſot is / Waer oec gheen beſcheydenheyt en is / Daer en heuet een ſiele niet goedt ende die ſnelle van boeten is die ſtoot hem / Die dwaachheit des menſchen verleydet ſinen wech / dat ſijn herte tegen den h. C. S. A. S. raet. Goet maect vele vrienden / Mer die arme wort van ſinen vrien den afgeſcheyden.

Een ballsche getuyge en bliſſeniet ongheltraft / En die vruſlic luegen ſpreekt / die en ſal niet ontgaē / Vele wachten opten perſone des princen / Ende ſijn alle vrienden des gheens die geſchēnken geest

Den armē haten alle ſine broeders / Ja doek ſine vrienden veruerren hen van hem / En wie hem op woorden verlaet / dien en ghetwort niet / Wye boorſienich is bemint ſine ſiele / En die verſtādige bindet goet.

Een ballsche getuyge en bliſſeniet ongheltraft / En ſoo wie hij luegē ſpreekt ſal vergaen. De ſotten en betamen niet welluſticheiden / Vele min eenen knecht te heerſcappē ouer princen

Wie verduſdich is die is een boorſienich mēſch en tis hem eerlic dat hi onduuechde ouerhoorē can

Die ongenade des conincs is gelijc dat bzillen eens iongen Ieſus / Mer ſine genade is gelijc dauwe op das gras. Een ſotte ſoō is ſijns baders herten lerde / En eē hūfachtich wiſt een gheſt adich quypen.

Huys en goet eruen die ouders / Maer een verſtandich wiſt comt banden h. C. S. A. S.

Luyheyt brenct ſapē / En een ledige ſiele ſal hōger lijde / Wie dat gebot bewaert dye bewaert ſine ſiele. Mer wie ſine wech verachtet / die ſal ſteruen. Wie hem des armen ontfemt / dye leeneden h. C. S. A. S. die ſal hem weder vergeldē ſine loen

Caſtāt uwen ſone / te wiſſe datter hope is / mee en laet uwe ſiele niet beuecht werde hem te doode / Want grote verbolgentheyt vrent ſchande. Daerom laet hem los ſoo colidit ghi hem meer caſtijen / hooft de raet en aenuuert die caſtiēde oider wiſſinghe / dat ghi naemaels wijs zijt.

Daer ſijn vele gepeynſen in eens mans herte / Maer den raet des h. C. S. A. S. bliſſeniet ſtaende. Eenē mēſceiert ſine weldaet / Ende een armē is beter dan eē luegnaer.

Die breeſe des h. C. S. A. S. vregt tot ten leuene / En ſal ſtadt bliuen dat gheē quaet heit beſoockē en al. Die luye ſtreekt ſine handt in de boelen / en en canſe niet weder totten monde ghebrēnghe. Slactmen eenen ſpotter / ſo wort die ontwetende booser / Straſtmen eenen verſtandighē ſo wort hi beſcheydē. Wie vader verſtoort / en moeder veriaecht / dat is een ſchandelich en onbeſchaet kind.

ſine ſone hout opt te hooren die onderwringhe / dye daer afleyt vander redene der beſcheydenheit. Een Behals getuyge beſpottet dat oordele / En den mont der godloſer verſlindet dat onrecht. Den ſpottter ſijn oordele bereft en ſlagen opter ſotten eughe.

Dat. xx. Capittel

En wijn maect ſpotters / en ſtercken / Dranche maect wilde / Wye daer luſte toe heeft / en wort nēmermeer wijs.

Dat betuaren des conincs is gheelijc dat vrieſſchē eens iongen Ieſus / Wie hem vertoort die ſondighet teghen ſine ſiele / Het is den man een eere bā den twiſte te bliuē. Mer die gheerne kijnen ſijn alkemale ſotten.

Om der toudē wille / en wil die trage niet ploegen / So moet hi inden ſomer broot biddē en nyet verrighen.

Den raet inder herten eens mans / is ghelijc diep watere / ende eenen verſtandighē man vregt hem daer wt.

Vele menſchen worden gepreſen van weldaet / Maer wye wil binden eenen ghetrouwden man / Een gherechtighe dye in ſijnder vroomheyt want

delt/Dies hinderē salt wel ghaē na hem
coninck die opten stoelē sīt te oordeelē/verstroyt
alle arghe met sinen ooghen
Wie can gheleg
ghē ic ben reyn in mijn herte/Ende supuer bā mi-
nen sonden.

Menigherhande ghetwichte ende mate/ is bey
de berepſinge dē hēhē Soek kenneet men
een knechtthē acn sijn doene/ oft sine wercken reyn
ende oprecht sijn

En hoorende oore ende siēde ooge/die maect
beyde die hēhē

En bemint den slape niet/dat ghy niet arme en
wojt /Laet uwe oogē wacker sijn/so sult ghi broots
genoech hebbē
Quaet/quaet septinen alsmēt
heeft/Maer alst wech is pīstmen dan dat

A Daer is gout en vele peerlen/Maer besceyde-
ne lippen sijn een costelich dinc
Reemt die sine
cleet/die voor eenen anderen borge wojt/ en pau-
det hem om des onbekende wille/ Dat valsche
broot smacet yeghelickē wil/Mer naemals sal
den mont vol kefelingen worden. Opsetten
worden met raet gheuordert/Ende ologhe salnē
met vernufte boeten/ En verbint v nyet niet
dien/dye heymelicheyt openbaert/ En is een ach-
terclapper/ende bedriecht met sinen lippen.

Wie sine vader ende moeder vloet/dies keert
se wojt verbluscht midden in die duysternisse

Die erkenisse dye metten eersten ter stont toe
neemt/en sal ten laetsten niet ghelegghent sijn/

D En segt niet ich wil quaet vergheldē/mer ber-
beyt dē hēhē die sal v helpen
Menigerley
ghetwichte is dē hēhē een bereyisen/ en een
valsche waghe en is niet goet/ Alder mensche
ghanghē comen bandē hēhē/Welcke mensche
verstaet sine wech? Het is dē mēsche enē stric-
ke dat he plige te lasteren/en daer na met geloofsen
omme ghaē
En wīse coninck verstroyt dye
godlose/En byegnt dat raet ouer hen
Die luech-
te des hēhē is des mensche alēme/Dye gaet
door dat geheele lichaē
Goetheyt en trouwe
bewaren den coninc/En sine stoelē wojt met goe-
dē geueelicht
Der ionghelinge pīstich is hare
cracht/En grēsch hayt is der ouder cietragie

Obonden verduien dat quade/en slaghen des
geheelen lichaems

A Dat. rrij. Capittel.

Es conincks herte is in de hant des
hēhē gelūck waterbeken/en
hi neycht dat/werwaerts hi wilt
Ecken behaecht sine wech beste
maect die hēhē dīst die herten.

Doen gerechticheit en oordeelē is dē hēhē
lieuer dan offerhande
Houaerdige ooghen en
stouten inoet/en die keerse der godlooser is sonde

Die opsetten eens neerstigen byenge oueruloc
dicheit/Maer wie al te iachtich is heeft ghebreck.

Die schatte bergadert met quader tougē/dye
faelgeren en vallen onder die/die den doot soekē

Die roouen der godlooser salse veruaren/wāt
Bā en wildē niet doē wat recht was/ Eens byē
den wech is verkeert/mer wye reyn is/ dies werē
is recht
Het is beter woonē inden hoeke on-
der dat dach/dā bi eenē kīsfachtighe byouwe in ce-
nen wijden huysē

Die siele des godlosen wenschet arch/ En en is
den naektē niet byenthout/ Als die spotter ge-
strakt wojt /so wordē die ontsetende wīse/ en alle
mē euenen wīsen onderwīst /so neemt hi bescey-
dēheyt ane/ Die gherechtighe onderwīst dat
huys des godlosen/Maer dye godlose houden hen
totte arehē/ Die siue oore verstoppet voor dz
crīsthe den armen/die sal ooc roepen ende nyet
berhoort wordē
En heymelichē gawe stillef
die gramscap/en een geschencke indē sehoot dye
drupstige verbolgenheyt/ Het is dē gherechti-
ghē een blīschap te doen/dat recht is/Maer eenē
byeese dē quaetdoenders
En mensche die bā
dē wech der voorstemicheit dolet /dye sal bliuen in
der doode ghemeyute/ Wie geerne byolich is/
sal ghebreck sīdē/En wie wīn en olye bemint en
wojt niet rīck/ Die godlose moet voor dē ghe-
rechtē gegruen wordē/en die verachtters voor dye
oprechtē
Het is beter woonē in woesten lande
Dan bi eenen kīsfachtigen ende toozigen wīse.
Indē huysē des wīsen is eenē edelen schat / en
olye/Mer een sotte slaet door
Wie der gerecht-
ticheyt en goetheyt na volcht/Die bindet dat leuē
gerechticheit ende eere
En wīse winnet een
stadt der machtiger/En hare macht gaet onb van
sekerheit
Wie sine mont ende tonge betwaert
Die betwaert sine siele bā benuaheit/ Die stout
en vermeten is/heet een spotter/ Die toozicheyt
stoutheyt bewīst
Dat wensche des luyen doo-
det hem/want sine handē en wilden niet doen

Hi wenschet wel dagelies/Mer dye gherechte
greft en verhoudet niet/ Der godloser offer
hande is een bereyisen/Want si worden in sonde
gcoffert/ Een luegenaechtige ghetuyghe sal ber-
gaen/mer die hem ghesegghen laet/dye mach ooc
alle weghe spreken. Die godlose haerter metten
hoofde door/maer wye oprechtich is dyes wech
wojt geuordert/ Het en helpt geen wīsheyt/geē
verstant/geen conste/teghen den hēhē/ Daer-
den worden wel totten srijdtaghe bereyt/Maer
God moct die victorie gheuen.

Dat. rrij. Capittel.

At goede geruchte is costelicker dan
groot rīedom. En eē gonst beter dā
siluer ende gout/ Rīckhe ende armen
sijn onder maleanderen. Die hēhē
heeftte alle gemact. Die loofe siet
dat ongeluc en verbercht hē/Die onwīse gaē door
wech/ende worden beschadighet.

Daer des hēhē byeese is in allendicheyt/
daer is rīedom/cere ende leuen

Spelen en stricken sijn optē wech des verkeer-
den/Mer wie hē daer af beruerret/betwaert sine
siele/ Onderwīst men den iongelinck sinen
wech/So en gaet hi daer niet af/ als hi oudt wojt

Die rīckhe heerschap ouer die armen/ En soo
wie ontleent/die is des leenders knecht/ Die on-
recht laeyt/die sal inoeyte maeyen/En sal door die
rotde sinder plaghen bedozuen worden/ Een
goede ooge wojt gelegghent/Dat hi sine broot den
armen gheeft/ Dīst den spotter wt/soe gaet den
stīll wech/So houdt op kīf ende smaet.

Wie gheerne reyne van herten is/ en gratieus
van lippen/dies byent is die coninc.

At goede geruchte is costelicker dan
groot rīedom. En eē gonst beter dā
siluer ende gout/ Rīckhe ende armen
sijn onder maleanderen. Die hēhē
heeftte alle gemact. Die loofe siet
dat ongeluc en verbercht hē/Die onwīse gaē door
wech/ende worden beschadighet.

Daer des hēhē byeese is in allendicheyt/
daer is rīedom/cere ende leuen

Spelen en stricken sijn optē wech des verkeer-
den/Mer wie hē daer af beruerret/betwaert sine
siele/ Onderwīst men den iongelinck sinen
wech/So en gaet hi daer niet af/ als hi oudt wojt

Die rīckhe heerschap ouer die armen/ En soo
wie ontleent/die is des leenders knecht/ Die on-
recht laeyt/die sal inoeyte maeyen/En sal door die
rotde sinder plaghen bedozuen worden/ Een
goede ooge wojt gelegghent/Dat hi sine broot den
armen gheeft/ Dīst den spotter wt/soe gaet den
stīll wech/So houdt op kīf ende smaet.

Wie gheerne reyne van herten is/ en gratieus
van lippen/dies byent is die coninc.

p. o. rlij
l. re p b c

A

ecc. rj

D
pro. h

A
pro. j

B

Die oogen des **h. E. S. E.** bewarē die kennisse / Maer die woziden des betrachters verkeert hi
 Dye trage seyt / daer buyten is een leeuwe / Ick
 mocht verwocht woziden opter straten / Der hoer
 ren mont is eenē diepen putte / Wien die **h. E. S. E.**
 ongenadich is / die vallet daer inne / **D**waecheyt
 steect den iongelinck in zyn herte / Maer die roede
 der castidinge salte verre van hem dijnen / **D**ye
 den armē onrecht doet / dat zyns goets vele soude
 worden / die sal oor eenen rijcken geue en gebreck
 hebben / **M**ine kint / weycht uwe oogen / en hoorit
 die woorden der wijzen / en neem mine conste ter
 herten / **W**ant het sal v sachte doen / **W**at dat ghijle
 by v behout / **E**n sullen met malcanderē dy wel af
 gaen wt uwen lippen. **S**p dat uweu hope si op
 ten **h. E. S. E.** / **J**e misete v sulche dagelics vermanē
En heb ict v niet menichsuldelic hoor ghescreue.
Door raet en kennisse / **D**at ick v soude toonen
 een seker fundamēt der waerheyt **S**p dat ghi sou
 connen geantwoorden met waerheyt den ghenen
 die v seyndē / **E**n berooft den armen niet / al is
 hi arm / **E**n en verduyct den behoeuendē niet inder
 poorten / **W**andt die **h. E. S. E.** sal haer sake oorde
 len / en sal wech trecken die de sielen wech trecken
En versellet v niet metten soornighen man / en
 en hout v niet bi eenen raseden man / **G**hy
 mocht sine wegen leeren / en uwer sielen verarghe
 ringe ontfaeen / **E**n sijt niet by die gene dye haer
 hant betrachtē / ende hoor schuldt borge worden /
Want ick dat ghijt niet en hebt te betalen / soo sal
 men v uwe bedde onder v wech nemen /
En dijst niet te rugghe die vooledene palen /
 die uwe vaders gemaect hebben / **S**iet ghi eenē
 man raseh in sine wercke / die sal hoor die coringē
 slaen / ende en sal niet hoor die onedele slaen /

Capittel xxiij.

Als ghi sidt en etet met eenē here / **S**o
 merct daer op wat hoor v slaet /
Ghi stoot een messe in v kele / wilt
 v siele van als eten / **E**n wen
 schet v niet van sinder spijzen / **W**andt
 het is balsch broot / **E**n vermoeyt v niet om rijc
 te worden / en hout op van uwen verstante /
En laet uwe oogen niet derwaert bliegen / dat
 ghi niet hebben en moecht / **W**ant dat selu e maect
 hem vlogelen / gelick eenen aerne en blecht ten he
 mele / **E**n etet geen broot bi eenen nidigen / en en
 wenschet v niet van sinder spijzen / **W**ant ghe
 lick een ongheluere in sinder sielen / soe spreect hy
 etet en drincket. **E**n sine herte en is nachts niet
 met v / **W**ie beten die ghy gebten hebt moet ghy
 wt braken / **E**n moet uwe lieflijcke woorden verlo
 ren hebben / **E**n spreect niet hoor des sotten oo
 ren / **W**ant hi betracht die cloecheyt uwer redenen.
En dijst niet te rugghe die vooledene palen / **E**n
 en gaet niet opter weesen acker / **W**ant haer ver
 lossen is machich / die sal hare sake tegen v beleide
Seeft uwe herte tot der castiender onderwinge
 ge / en uwe oore totter redene der bescheydenheyt
En hout niet op den iongelinck te casten / **W**ant
 al slaet ghi hem metter roede / hi en sterft daer niet
 af / **G**hi slaet hem metter roeden / **M**er ghi ver
 lost sine siele vander hellen.
Mine soone ick dat ghi wijs sijt / **S**oo verblidet

mijn herte hem oock / **E**n mine niere zyn vro
 lic / **M**is uwe lippe spreke dat gherecht is / **W** her
 te en worde niet zeloos ouer die sondaers / **M**aer
 het si dagelics inder bycelen des **h. E. S. E.**
Want het en is noch niet aen deynde / **E**nde v
 wachten en sal niet saelgreen.
Mine sone hoorit en zijt wijs / **S**o sal uwer ber
 te wel zyn opten wech / **E**n zijt niet onder die sup
 pers / en suymers / **W**ant dye suppers en suy
 mers verarme / en een slaer moet vercoorde de
 derē dragen / **H**oorit uwen vader die v gheborit
 ic heuet / ende en betracht uwe moeder niet / als si
 out wort / **S**oopt waerheyt ende en vercoople
 niet / **W**ijsheyt / onderwinge / en verstant.
En badet des gerechte verblidet hem bilkes
En wie eenen wijzen ghewonnen heeft / is vrolic
 daer ouer / **L**aet hem uwe vader en moeder her
 bliden / **E**n vrolich zyn die v gebaert heeft.
Sheeft mi mine sone v herte / en laet uwen oo
 gen mine weggen wel behagen.
Want een hoere is een diepe graft / en die vree
 de is eenen eugen put / **S**i laget oock gelick een
 roouer / **E**n die onachtame onder die mensche u
 gadert si tot haer / **W**aer is wec / **W**aer is leede
Waer is ewik / **W**aer zyn cuylen / **W**aer zyn won
 den sonder sake / **W**aer zyn roode ooge / **T**e we
 tene waerme viden wijn sidt / **E**n comt wt te sup
 pen so wat ingeschenet is / **E**n siet den wijn niet
 ane dat hi roofachtich is / en geeft int gelas zyn ge
 daente / hi gaet saech inne.
Maer ten laetken sijtet hi gelick een slange /
En vreydet hem wt gelick een werc
So sullen uwe ooghe na andere wue sien / **E**n
 v herte sal verkeerde dinghen spreke / **E**n sulc
 zyn ghelick eenen die midden in die zee slaep / en ge
 lye eene die bouen opten mastboom slaep.
Si slaen mi / mer het en doet mi niet zeer / si no
 pen mi mer ick en gheuoelē dat niet / **W**auncer
 sal ick ontbaken / dat icks meer soecke.
Dat xxiij. Capitel
Nijst niet zeloers ouer die quade lie
 den / **E**n en wenschet niet bi hen te zij
Want hare herte peyst na schade
 en hare lippe spreken van ongheluck
Door wijsheyt wort een huys ge
 timmert / en door verstant bereydt / **D**oor bescei
 denheyt wordē die camerē vol / **W**der costelijker
 heelijker rijdommen. **E**n wijs man is sterck
En een bescheyden man is beter dan die sterck is
 van crachten / **W**ant met raedt moctmen oors
 gen boeten / **E**n waer vele raetgeuers zyn daer
 is die victorie. **D**ie wijsheyt is den sotte te hoorch
 hi en derre sinen mont inder poorte niet open doe
Wie quaet hoor neemt / dien hietmen bilkes ee
 nen boeue
Des sotten diehten is sonde / **E**n die spottet is
 een bereynen hoor die leden.
Mis ghi inder tijt der noot weech wort / **S**oo is
 uwe cracht cleyn.
Verlosste dye in doots nooden zyn / ende en ont
 treect v niet van dien diemen wozgen wilt
Segt ghi siet / **W**ien wilks niet meint ghi niet
 die de herte bereydt mercket dat / en dye op die zie
 len acht heeft / bekennet dat / ende bergelt den met
B6 vi

tehe nar sinen wercke
nich/wat het is goet/ Ende homichstem is soete in
utwen halle/ Also is die kernisse der wijsheyt
utwer zielen/ Als ghise vint En daer is goedē ho
pe/ En utwen hope en sal niet te vergeefs zijn

D En laget niet als een godlose op dat huys des
gerechte/ En verstoort sine ruste niet Want
een gerechtige valt seue mael en staet op/ Mer die
godlose ballē in ongeluck/ En verblijt v bandē
bal ws bianes niet/ En v herte en si niet v polie
ouer sijn ongeluck Die h. E. A. E. mochte dat siē
en hem qualic beuallen/ en sine gramtschap van hē
keeren En verhoort v niet ouer die quade/ en
en benijt den godlosen niet/ Want die quade en
heeft niet te hope En die kerste der godloser wort
ws ghebluscht Mijn kint vreeft den h. E. A. E. en
den coninc/ En en mengt v niet met die mytma
kers Want haer ongeual sal haestelick opstaen
En wie weet waerneer beyder ongeluc comt

Dit coemt v ooc vādē wilsen/ dat het acusē der
personen inden oordeele niet goet en is

Wie tottē godlosen spreekt/ ghi zijt vrome/ die
bloede die liedē/ en dien hatet dat vole

Maer die straffen/ die behaghen wel/ En daer
comt een rieke legendeige ouer hen

hi cusslet met lippē/ So wie te rechte antwoort
Geliccket v werck daer buyten/ ende bearbeyt

D utwen acker/ Daer na tinnert v huys
En zijt gheen ghetuyge sonder oorsake teghen
utwē naestē/ En en bedriecht niet met utwen lippē

En segt niet gelijc men midoet/ so wilick we
der doen/ En eenē yegelijcken zijn werck vergel
den/ Ick ghine voor den acker des luyē/ Ende

voor den vijnberch des sotten

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

En siet/ doen wat enckel nefele daer op/ En
flout vol distelen/ en die muere was in geuallen

Doen die dat sach/ doe nam ict ter herte/ En aen
schoude en nam onder wijs daer wt

Shi sult
een weynich slapen/ en een weynich sluymerē/ en
een weynich die handē te samen doen/ dat ghi rust
tet/ maer utwe armoede sal v comē gelijc een wan
delaet/ ende v ghebreck ghelijc een gewapent mā

niet ghehepndet en wort/ almet/ hoorst/ en v qua
de geruchte met af en late

En woort gesproke tot zijnder tijt/ is ghelijc
gulden appelen in siluerenschotelē

Wie eenē wilsen kraet die hem gehoorē geest/
dat is gelijc eenen gulden oorzick en gulden halle
bant.

Ghelijc die coudē des sireus ter tijt des ooghs
So is een getrouwe vrede dyen die hem gesonden
heeft/ ende vercoelt sijn heeren siec.

Wie beroemelic beloofst/ en en geest niet/ Die
is ghelijc wolcken en windt sonder reghē

Door verduldicheyt wort een prince versoent
En een toete tonge vreeft die hardicheyt

Dint ghi homich/ so etet dies so vele dat het ge
nsech si. Op dat ghi niet te sacht en wordet en bra
ket wt

Ontrecket utwē voet vādē huylē ws nae
ken/ hi mocht ws verdrietich en grā op v worden

Wie tegen sinen naesten vallsche ghetuyghenē
se spreekt/ Die is cēspelle/ wercē/ en scherpe pyle

Den hope des onachsamē inder tijt der noot/ is
ghelijc eenen buylen taudt en eenen slippereiden
voet

Wie eenen boose u herte liedkens singt/ dat is
ghelijc een geshooxt cleet/ alst coyt is/ en edick op
reijdt

Hongert utwen viant soo spijset hem met
broode/ Dorstet hem soo drincket hem met water

Wat ghi sult colē op sijn hoofst hoopen/ En die
h. E. A. E. salt v vergelden

Den zuydwint verdriest den regen/ En een sus
re aensicht die heynliche tonge/

Het is beter indē hoecke op dē dake sittē/ Dan
bi eenen kijnachtighen wiue in een huys.

En goet gherucht wt betren lande/ is ghelijc
coud water eender dorstiger sielen/

En gherechtighe die voor eenen godlosen ballē
is gelijc een bedroefde fonteyne/ en een verdoeren
wateradere/

Wie te vele honichs etet/ dat en is
niet goet/ En wie sware dinghen ondersoect/ dien
wort het te swāre/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En man die sinen geest niet
houden en can/ is gelijc een open stadt sonder mu
ren/

En beproefde/befehiet alderley dinghen wel/
 Mer wie eenen sottē huert/ die huert onachtſame
 lieden/ Selſe eenen hont ſijn wchtralinge weder
 etet/ Also is dye sottē/ die ſine ſothz weder bedriſt
 It dat ghi eenen ſiet/ dien dinct dat hi wiſſich is
 Daer is aen eenen sottē mer hopenſ dan aen hem
 Dye luye ſeyt/ Daer is eenen ionghen leeuw
 op den wech/ Ende eenen leeuw op ter ſtraten.

En luye lieert hem in dat bedde/ ghelijck dye
 du ere inder herre. Die luye ſtreck ſine handen
 wt inden boeſem/ En het wert hē luere/ dat hūſe
 weder totten mōnde doe. En luye dinct/dat hy
 wīſer is/dan ſeuen die daer ſitcen en leeren.

Wie voortgaet/en hem menget in vzeemdē ge
 ſulle/die is gelijc eenē/die dē hont bi die oore leurt.

Ghelijc die ſchadelijck is/ die met gheſchūt ende
 pīſen ſchiet/en doodē/ Also doet een valſche men
 ſche nitet ſinen naeckē/en ſprect daer na/ ic hebbe
 daer medegeuoct. Als daer geen hout meet en
 is/ſoe gaet dat biere wt. En als die achterclapper
 wech is/ſoo hout den twiſt op. Gelijc die colen
 een gloeyt/en hout een biere/ alſo maect een liſt
 achtiſch man twiſt. Die woorden des achterclap
 pers ſijn gelijc ſlaghen/en hi gaen ut binnenſte des
 buyes. Wenijndige lippen en een quaet herte/ is
 gelijc eenē aerdē pot met ſkuer ſeuime ouertrockē

Die biant wert bekent by ſinder redene/ Ende
 als bighenaket/ ſoo gaet hi met valſcheyt omme/
 Al hi ſijn ſtemme vrienthout maect/ ſo en ghe
 looft hem niet/ Want daer ſijn ſeue afgrūſelicheidē
 in ſijn herte. Wie den haet verbercht/ op dat hy
 ſcade doe/ Dies booftheyt ſal voor die ghemeynte o
 penbaer worden. Wie een cuple maect/ dye ſal
 daer inne vallen/ En die eenen ſteen wētelt/ op die
 ſal hi comen/ Een valſcē tonge haet die die hem
 berooftmoedicht/ Ende eenen gheueynſden mont/
 werct berderueniſſe.

Dat. rebū. Capittel.

Beroemet v vanden dach van mor
 gen niet/ Want ghi en wēt niet wat
 heden gheualen mach.

Laet v eenen anderen louen/ ende
 niet v wven mont/ Eenen vzeemdē en
 niet v eygene lippen. Steen is waer/ en ſandē
 is laſtich/ Mer des ſotten tooſnicheyt/ is waerder
 dan die beide. Thooſnicheyt is een woedich dinc
 en raſerijc is een temperſſe/ En dye can voor dye
 mdicheyt ſtaende gebliuen. Spelijcke ſtraffinge
 is beter/dan verborghen liefde. Die wonden des
 liefhebbers ſijn getrouwe/ Mer dat cuſſen des ha
 ters bedriechlijck. Een volle ſiele trect wel op
 huemichraten/ Mer eerder hongeriger ſielen/ is al
 le bitter ſoete. Gelijc eenen vogele die wt ſinen
 neſte wīſet/ Also is die/ die van zijnd plaecten wīſet

Dat herte verblōdet hē vander ſaluen/ en riec
 werck/ Maer een vrient is lieflic/ om raets wille
 der ſielen. Wv vrient en ws baders vrient en
 beſlaet niet/en en gaet niet int huys ws broeders
 alſt v quait gaet/want een nabuere is beter bi/dā
 een broeder verre. Sūt wiſſich mine ſoon/ ſo ver
 blōdet hem mijn herte/ So willic antwoorden den
 ghenen/ die mi ſmaect doet.

En ſubtilje ſiet dat ongeluc/en verbergbet hē
 Maer die onbetende gaen door/ en liden ſchade.

Prēmt dien ſijn cleet die voor eenen anderen boz

ghe wert/ Ende pandet hē om des vzeemdē wille
 Wie ſinen naeckē te hooch pīſet/ ende boech
 op ſtaet/ dat wert hē voor eene vachtinge gerekēt

En liſtachtich wīſt/en een gheſtadich druppen
 alſt zeer reegent/ werdē wel bi malcanderē gelijc
 Wieſe ophout die hout den wint/ En wīt dye
 olve metter hant vatten. Dē meſſe wetet dat
 andere/en een man den anderen

Wye ſinen vijchboom bewaret/die ete vruch
 te daer af/ En wie ſine heere verbaert/werdt ghe
 eert/ Gelijc de en aenſchijnē int water teghen
 andere aenſchijnen zjn/ ſo is des menſchen herte te
 ghen eenen anderen menſche

Helle en verderſteniſſe en werdē nemmermeer
 vol/ En der menſcē ooghe zjn coe onuerſadelijc/
 Eē mā wert door dē mōt des louers geproeft/
 gelijc dat ſkuer in die teyle/en dat gout indē ouen

Al waert dat ghi dē sottē inden mortier/ gelijck
 goit te ſtucken ſiet metten ſtamper/ So en gaet
 nochtans ſine ſoetheit niet vā hem. Op dine ſca
 pen hebt achte/ Ende neemt v urber riddē aen.
 Want goet en duert niet ewelic/ En dye croo
 ne en duert niet voigt/en voigt. Dat hoy is op
 ghegaert/en is daer dat gras/ En cruyt wert op
 die berghen bergadert. Die lammeren ſullen v
 cleeden/ ende dye bocken ghenen v dat acker gelt.

Hi hebt geptē meits genoecht ter pīſen dijns
 huys/ ende tot coſte dijne deernē.

Dat. rebū. Capittel.

Die godloſe vlucht/ en nyemant en
 iaccht hem/ mer die gerechte is ghe
 trooft/ gelijc eenen iongen leeuwē.

Sin des lants ſondē wille/ moet
 het vele princen hebbe/ om der liede
 wille/die verſtandich en beſchepde zjn/ bliſt hi lā
 ghe leuende. Een arm mā die die berachte leet
 doet/ is gelijc eenen ſtof regē/ die die vruchten be
 derft/ Die die wedt verlate/ louen den godloo
 ſen/ Maer dye liet verbaeren/ zjn onwillich op hen

Quade lieden en mercken niet op doordeele/
 Mer die nae den v. C. C. C. braghen/ mercken op
 alle. Een arme die in ſine vroomheit gaet/ is be
 ter dan een rijke/ die in berkeerden weghen gaet/
 Wie die wedt verbaert/ is een verſtādich kind/
 Mer wie ſuymers boedet/ beſchaet ſinen vader/
 Wie ſine goet bermeevert met woether/ ende
 ouerſettinghe/ dye vgadere tot profijte der armer/
 Wie ſine oore afkeeret die wet te hooren/ dies
 gebet is een bereyſen. Wie die oprechte berleit
 op eenē quaden wech/ Die ſal in ſinen cuple vallen
 maer die vrome ſullent goet beeruen.

Eenen rijken dunctet dat hi wiſſich is/ Maer
 een arme verſtādighē onderſoet hem.

Indet bliſcappen der gerechtigher is vele be
 roemens/ Maer als die godloſe op comē/ berande
 ret mettē liede. Wie ſine miſdaet loegent/ dien
 en ſalt niet geluckē/ Maer wieſe belijdet/en laet/
 die ſal ontfemhertheit vererijghen.

Wal dien/ die altoos vreeſt/ maer wie hartinoe
 dich is/ ſal in ongeluc vallen. Een godloſe/ dye
 ouer een arm volck regneet/ dat is eenē vriſſcē
 den leeuwē/en gierigē beyrē. It dat eē prince
 ſonder verſtant is/ ſo geſriet vele onrechtis. Maer
 ſo wie die giericheit haet/ die ſal langhe leuen

bet.
 lect.
 h. d.
 a

D

H

B

a

H

B

a

En mensche die aent bloet eender siel onrecht doet/die en wert niet onderhouden /al waert/dat hi doer in die helle voere.

Die vroom heuen ghaert die sal ghenesen/maer wie vā becomerde wege is/die sal eens veruallen.

D Wie sine acker bouwet/die sal vroots genoegch hebben **M**er wie na le dich gaen gaet/sal armoede genoegch hebben. **E**n getrouwe man wert bele geleghent/**M**er wie haestet rge te worden dye en sal niet ontschuldich bliuen

Personen aensien en is niet goet/Want hi de. det quaet oock om een stuck vroots

Wie tot r heds haestet ende is ruidich. Dye en weet niet/dat hem onghewalle onmoeten sal

Wie eenen mensche strafft/dye sal namaels goin ste buden/**M**er dan die daer flatteert

Wie sinen vader oft moedere neet/en leit het en si ghen sonde/die is der verderuers geliclie

En stoute bertweert hñf/maer wie hem opten h. c. l. verlaet wert vette.

Wie hē op sijn herte verlaet/is een so **M**aer so wie met wijsheit gaet/salt ontkomen t'

Wie den armen geeft/die en sal niet bebrckē/**M**er wie sine ogen af keert/die sal seer af nemen.

Als die godlose op eomē/so verbergē hē die lie dē/**M**er als si vgae/so wert der gherechtiger vele

Dat. xxi. Capittel

Wie teghen die straffinghen hartuechtich is. Dye sal onuerhuets vderuen sonder alle hulpe

Wanneer der gerechtiger vele is so verblijdet hem dat volck/mer als die godlose heerschapt/so suchtet dat volck

Wie wijsheit bemint/dye verblijdet sinen vader/**M**aer so wie hem met hoeren geneert/wert zins gelts quijt

En couinc recht dat land op voor dat oordeele/**M**er een gierighe verderft dat

Wie met sinen naesten flatteert/die bereyt een nette tot sinen voetskappē. **A**s een quade soudenicht so bestrict hi hem seluen/**M**aer een gerechte verblijt hem/en heeft ghenoechte

Die gerechte bekēnet die sake der armer/**M**er die godlose en achtet ghen bescheydenheit

B Die spotters doē wredelic metter stadt/**M**er die wijfen stillen die toornicheit

Al dat een wise/met eenen lotte ten oordeele coet/hj si grā oft lachge/so en heeft hi gheene rust

Die bloetgierige haken den vromen/maer dye oprechtige soerken sine siele **E**n lotte stoyt sinen geest alte male wt. **M**er die wise hout hē in.

En heere die lust tot luegen heeft/dies dienaarē sijn alle godloos **E**n arme en woeken aer gemæten malcanderen /**A**lder beyder ooghe berlicht die h. c. l.

En coninck die den armen getrouwelic oordeelt **D**ies thron sal ewelike staē de bliuen **S**orde ende straffinge geeft wijsheyt

D **M**er een kind hē selue gelatē/beschaet sijn moeder

Waer vele godiosen sijn/daer sijn vele sonden/maer die gherechtige sulen haren valle berleuyn

Tastende onder wijsk wven soon/ende hi sal v bremaken/**E**nde sal uwer sielen sacht doen

As die prophetie wt is/soe vaert dat volc daer henen/**M**aer wel dien/die die wet vast hout

En knecht en laet hem met woorden niet cas

tjen/Want al vstaer hñt/hyen nemes hē niet ane **S**iet ghi eene sielle om te spickene/**D**aer is aen eenen sotten meer hopen dan aen hem.

Wanneer een knecht leckerlic van ioncs op ghe houden wert/**S**o wil hi namaels een ioncheer sijn

En too:nich man ber oct hñsfagien/**E**nde een betvolghene doet vele sonden. **D**ie bouaer die heyt des menschen sal hem vernederen/**M**er den nederen moet salere ontfaen

Wie met dieuen deele heeft/hatet sine siele/hj hoozet lasteren/en en geeft dat met te kernen

Menschen ontfien/bringte valle/**M**er wie hē op den h. c. l. verlaet/die wert beschuddet

Vele soechten dat aensichte eens pincen/**M**aer elcs oordeele cocut handen h. c. l.

En onrecht man is den gerechten een ber eyn ten/**E**nde wie recht van wege is/die is der godloosens bereynsen.

Die reden Agur /des soons Jake **D**at. xxx. Capittel.

Al sijn die woorden Agur des soons Jake/Leeringe en redene des mans **I**erihiel/Ierihiel ende Behal.

Wandt ick ben die alder sottē/en de menschen verstant en is nyet by my

Je en hebbe gheen wijsheyt gheleert/ende die kenisse der heplighen en weet ic niet.

Wieclint op ten heimele/en daelt daer af/**W**ie haet den wint in sijn handen/**W**ie bindet die wateren in een cleet/**W**ie heeft alle eynden der werelde ghesicht/**H**oe heet hy/en hoe heet sine soon/wert ghi dat/ **A**lle die woordē Gods sijn doozpouttert en sijn eenen schilt den ghenē/die daer op betrouwe/**E**n doet niet tot sine wo orde/op dat hi v niet en straffe/ende werdet lueghenachtich beuonden.

Twee dinghen bidde ick van v/die en wilt my niet weygeren/er ick sterue/

Vdelheyt ende luegenen laet bette van my sijn **A**ρμοede ende rñdomme en gheeft mi niet/**M**er laet mi mijn bescheyden deele daer afnemen/**I**ck mocht anders/waert dat ic te sadt worde/berloochenen ende segghen/**W**ie is die h. c. l. **O**ft waert dat ic te arm worde/mochte ick stelen/ende mi aendename mijns Gods ontgaen

En veraet den knecht niet tegen sinen heere/hj mocht v bloecken/en ghi v besondighen

Het is eenē aert die haren vader bloet/en hare moedere niet en seget **E**enē aert die hē reyn dunct/en en is nochtās vā sine dree niet gewallē

Eenen aert/die sine oogē hooch draecht/ende sijn oogen scheel optwaert hout

Eenen aert die swar dē voor tandē heeft/**W**ie met haren kaeklitandē etc/en verclint dye allendighen inden lande/ende die arme onder die lieden

Den Eghele heeft twee dochteren/bringt herwaerts/Bringet herwaerts. **D**ie dinghen en sijn niet te verla den/en dat vierde en seyt niet/het is ghenoech **D**ie helle/**D**er bruywē buyt/**D**ye aerde en wert niet waters sat/**E**nde dat wuer en seyt niet/het is genoerch

En ooghe dat den vader bespottet en veracht die moeder te hoozen/dat moeten die rauens aen die beken wt picken/ende die ionghe aermen rten.

Die dinghen sijn mi te wonderlic/en dat vierde

A

D

A

B

A

D

en weest ic niet / Des aerns wech inden hemel / der
 sanghen wech opten steen / Des schips wech mid
 den in die zee / ende eens mans wech / aen een meys
 ken / Alsoo is oock den wech der ouerspeelberste /
 die verclint en wilscht haren mondt / en seyt / Ick en
 hebbe gheen quaet ghedaen.

En lant wert door d'ye dinghen onrustich / en
 dat vierde en macht niet verdragen. Een knecht /
 ist dat hi coninc wert / een sotte / als hi te sat broots
 is / Een viantlike vrouwe als si ghetrout wert / en
 een maecte als si haerd vrouwe erfgenaem wert.
 Vier cleyn opter aerden / ende booslicnigher dan
 die wijs / Die myere een amechtich volck / Nochtans
 bereyden si hare spijse inden somer / Conincen
 een onsterck volck / Mer het stelt sijn huys in steen
 roosten / Sprinchanen en hebben gheenen coninc /
 Si trecke nochtans wt geheelic met hoopen / Dye
 spinne hechtet haer met haren handen / en is inder
 romughen palpeysen.

Drie dinghen hebben eenen sijnen ganck / Ende
 dat vierde gaet wel.

Die leuwe machtich onder die dieren / En en
 heert niet omme hoor vermauden.

Eenen haerwinde van goede lendenen / en eenē rā
 me. En die coninc / tegē welckē hē niemant en der
 re setten. Doet ghy sottelic / en verheft v / en neest
 quaet hoor / so legt die hant opten mont.

Want allmen melc scoofet / so maectmen bo
 ter daer wt. Ende wie die musen d'uet / die
 dwingt daer bloet wt. Ende wie die toornicheyt
 vertwert die dwinget daer twist wt.

Wier vermaent ende waerschout ons die wijs
 heyt / dat wi ons voor boose wiuen wachten sullē /
 Ende daer nae beschrieffte eenen beeldener / oft be
 v'voysel van eender eerbaerder / vroomer / gehou
 der vrouwen.

Dat. xxxi. Capittel.

Alsijn die woorden des conincs Ia
 muel / Die leerlinge die hem sine moe
 der leerde. Ich mijn wtuercozene
 S ghy sone mīns lichaēs: Ich mijne
 ghewenschte sone.

En laet den vrouwen v vermoghen niet / noch
 utwen wech die coninghen te verdoene.

En niet den coninghen / Iamuel en geeft den co
 ningen niet wijn te drincken / noch de princen sterc
 ken dranke. Si mochten drincken / en der rechtē
 vergeten / ende veranderen die sake ergents / der al
 lendigher kinderen.

B

Scheeft starkendrancke / den ghenen die ver
 darn sullien worden / ende den wijn den bedroefde
 sielen / op dat si drincken / en haerder armoede ver
 geten / en haers ongelucs niet meer en ghedinken
 Doet utwen mont open hoor den stommen ende
 hoor die sake alder kinderen / die verlaten sijn.

Doet utwen mont open / ende oordeelt recht / en
 breect den allendigen ende armen

A

Te wil een rebelijc wijf binden /
 Si is edelder dan preken.

Haers mans herte / derre hem op
 haer verlaten / en neeringhe en sal hē
 niet gebreken / Si doet hem goet / en
 gheen quaet sijn leuen lanc. Si gaet met wolle
 en blasc omme / En arbeydet gheerne met haren
 handen. Si is ghelijc een roopmans schip. Dat

sine comācap vā verre bringt / Sy scaet snachts
 op / en geeft voetsel hare huys / En tete hare dcer
 nen. Si dinct na reuēn acker en coopt dien / En
 plantet eenen wijnberch handē vruchten haer der
 handen. Si gozdet hare lendenen vasse / en sterc
 ket hare armen. Si geuolet dat hare hanterin
 ghe goet is / hare kreeste en gaet snachts niet wt

Si strect hare handen nae den spinrock / en ha
 re vingheren armerden die spille.

Si bereydet hare handen wt totten armē / En
 de reyket hare handt den behouenden.

A

Si en bryeft hoor haren kraisen niet voor de sne
 Want hare gheele huis heeft twee gheuoerde
 cleederē. Si maect haer selfs een cyertagie / Wit
 te sīde ende purpure is haer cleet.

Vaer mā is vermaect inder poorte / Als hi sīdē
 bi die ouders des lants. Si maect sīde docke /
 ende vercoopt die / een gozdel gheeft si de cremer.

Stercheit en cīeragie is haer cleet / ende sal nae
 maels lathen. Si doet haren mondt open met
 wijsheit / En op haer tonge is die wet der goet
 Si schout wt op die gangen haers huys / Ende
 en etet haer broot niet met luyheyt.

D

Hare sonen comen op / en pīssēse salich. Vaer
 mā loofte. Welc dochteren hingen rīdom
 te samen / Maer ghi gaetse alle te bouen.

Gonste is valsch / ende scoonheyt is ydel / Een
 wijf dat den hēcē bryeft salmen louen.

Scheeft haer banden vruchten haerder handē
 Dat si hare wercken louen in die poorte. *

Capende des boecs der Sentencien Salouo.

Dye Predicāt
 Salomo

Als men alle dinghen ouer merct ende bederct
 So sijn si certēn alle ydele / Mer onder alle den
 dinghen en is niet swacker en onghesad / gher
 dan die mensce

Dat. eerste. Capittel.

It sijn die woord

den des Predikers / des
 soos Davids / des conincs
 te hierusalem / het is al
 let ghehele ydel / sprac dye
 prediker / het is allet ghe
 heelic ydel / wat heeft dye
 mensche meer dan alle si
 nen arbeyt / daer mede hy

A

omme gaet onder der zonnen / Deen geslachte ver
 gaet / het ander comt / mer die aerde blijft ewelijc

B

Dye zonne gaet op / en gaet weder onder / en gaet
 weder tot hare plaetse / op dat si aldaer weder op
 gaet / Den wint gaecten yude / en coet herbaerts
 omme ten noorde / en wederomme tot die plaetse
 daer hi begonste / Alle wateren loopen in dye zee /
 nochtans en werdes die zee niet te volder / Tot die
 plaetse / van daer si bloeyen / bloeyen si weder der
 wārts / Alle dinghen sijn swaer / Nyemāt en canē
 wt gēsprickē / Dat ooge en siet hē nēmermeer sadt
 En dat ooge en hoorēt hē nēmermeer sadt / Wat
 ist dat gedweeft is / Eken dat noch sijn sal / Wat ist
 dat ghemact is / Eken dat men noch maken sal /
 Ende daer en is nyedt nyeus / onder der zonnen /

Is ooc yet/daermen af legghen mocht/ ſiet/ dat is
 neuwe/ Want het al geweest is in boozledē tijde
 die booz ons ghetweeft zjn/ Men en ghedinct des
 boozledenē niet meer/ Also oock des dat namaels
 comen sal/ en salmen niet gedincken/ bi den genen
 die naemaels zjn sullen.

Die prediker was coninc ouer Israel/ en begaf
 mjn herte te soecken/ en te ondersoecken wijslic/
 allet watmen onder dē hemel doet/ Sulcken onsa-
 ligen moeyte/ heeft God dē kindere der menschen
 gegeuen/ dat si hen daer inne moeten vermoeyen
 It aenslach allet doe dat onder der sonne geschiet/
 en ſiet/ het was ydel en iammer/ crom en can niet
 Aicht gewerde/ noch die faute getellet ghetwerdē.

It sprac in mñader herten/ ſiet/ Ick ben heer-
 lic ge worden/ en hebbe meer wijsheyt dan alle dye
 booz mi geweest zjn te Hierusalē/ En mjn herte
 hadde veel wijsheydē en kennissen ghesien/ En gaf
 mjn herte oock daer toe/ dat ick soude bekenmen
 wijsheit/ en dwaesheyt/ en cloetheyt/ Maer ic wert
 ghetware/ dat dat oock moeyte is want waer vele
 wijsheydē is/ daer is vele onniddets/ Ende wyte ve-
 le berint/ die moet vele lijden.

Dhy scilbert en bewoipt in dit capittel en oock
 in dandere dicwils die redenē en manieren/ welc
 die godlosen hebbē/ Om dat hi dies te beter den
 mensce tot verachtinge alder creaturen/ ende al-
 leen op God brengen soude

Dat. iij. Capittel.

Ick sprack in mjn herte wel aen/ Ick
 wille wellustich leuen/ ende goede da-
 ghen hebben/ maer ſiet/ dat was oock
 ydel/ Ick sprac totten lachen/ ghy zjyt
 dulle/ en totter bliscappen wat maect
 gbi/ Doen dachte ick in mjn herte/ mjn blees vā
 den wijn te trecken/ en mjn herte wijslic te leyden
 om te begripē die boozsienicheit/ tot dat ic dē mē-
 sche thoonē mochte/ wat hē goet ware/ dat si doe
 soude/ also lange als si onder dē hemel leuē/ It de
 de grote dinghē/ It timmerde huyfen/ Ick plante
 wijnberghē/ It maecte mi houē en luffhouē/ ende
 plātede alderhande bruchbaer boomē daer inne/
 en ic maecte mi waterpoelē/ om daer wt dz wout
 der groenender boomē te waterē/ It had knechtē
 en maertē/ en gesinne/ It hadde een grooter haue
 aen rinderē en schapen/ meer dā alle die booz mi te
 Hierusalē geweest warē/ It bergaderde mi ooc sil-
 uer en gout/ en vāden coningē en landē eenē schat

BIt maecte mi sangers en sāgersen/ en weeldē der
 mēscen danschers en danschersten/ En nā toe/ vo-
 uen alle die booz mi te Hierusalem geweest waren
 Doe bleef wijsheyt bi mi/ en allet wat mine ooghē
 wenschen/ dat lietick hen enen berboet mñnder
 herte gheē bruchde/ dat het brolic was vā alle mi-
 nē arbeit/ En dat hielt ic booz mjn deele van allē
 minē arbeyt/ mer doe ic aenslach alle mine werckē
 die mjn hant gedaen hadde/ en arbeide/ die ic ghe-
 daē hadde/ Siet doen was het alle ydel en iammer
 en niet meer onder der zonnen

ADoen keerde ic mi om te sien die wijsheit/ dul-
 heit/ en dwaesheit/ Van wie is die mensce/ die het
 dē coninc na can gedoe/ die hē gemaect heeft/ Doe
 sach ic/ dat die wijsheyt/ die dwaesheit te bouē ginc
 ghelijc dat lichtē die duyfsternisse/ Dat eens wijen
 ogē in zñ hooftkē/ mer eē sot in duyfsternisse gaet

en merete ooc/ dat dē eenē gact/ gelijc den anderen
 Doe dachte ic in mñder herte/ Wāt het dē sottē
 gact gelijc mi/ Waerō heb ic dan na wijsheit ghe-
 kae/ doe dacht ic in mjn herte/ dat dat ooc ydel si/
 Want mē gedinct des wijen niet er welic ecken ge-
 lijc des sottē/ En die toecomende dagē vgetent al
 En gelijc die wijsē sterft/ alsoe sterft ooc die sottē
 Daeromme berdoot mi te leuē/ Wāt het beuiel
 mi qualic/ so wat onder der zonnen ghesiede/ dat
 het so gheheelit ydel en inscepte is.

En mi berdoot alle mijns arbeids/ die ic ond-
 der zonnen dede/ dat ick den seluen eenen mensche
 laten moest/ die na mi zjn soude/ Want wie weet
 off hi wijs/ off dulle zjn sal/ En sal noch tana heer-
 scappē in alle minē arbeit/ die ic wijslic gbedaē heb-
 be/ onder der zonnē/ Dat is ooc ydel/ Daer omme
 keerde ick mi/ dat mjn herte aflaten soude vā allē
 arbeit/ die ic dede onder der zonnen

Want een mensce die sinen arbeyt doet/ moec
 met wijsheit/ bescheydenheyt/ en bequaetheit/ eenē
 anderē tot eē erfdeele late/ die niet daer ane en ar-
 beydet/ Dat is oock ydel/ en een groot ongheluck
 Want wat vererijget die mensce/ van alle sinen ar-
 beyt/ en moeytē zjns herten/ die hi heeft onder der
 zonnē/ Dā alle zjn leefdage smerte met leet en on-
 moec/ Dat ooc zjn herte snachts niet en rustet/ dz
 is ooc ydel/ En is dan die mensche niet beter eter
 en dvinckē/ en sine siele brolich te zjn in sinē arbeit
 Maer dat saeh ic oock/ dat het van Gods hāt coēt/
 Wāt wie heeft meer ghenen/ ende erachtigher daet
 wt geweest dan ic/ want dien mensche/ die hem
 behaecht/ geeft hi wijsheit/ kennisse/ ende bruch-
 de/ maer den sondare gheeft hi ongheluck/ dat hy
 bergaderde ende hoopte/ ende nochtans dien ghe-
 geuen worden/ dye gode behaecht/ daer omme is
 dat ooc erchel iammer.

It leert dat alle dinck sinen tijt heeft/ En dat
 becommeringhe ende moeyte in alle dinghen es/
 Ende al wat die mensche van sinen arbeyt geniet
 dat is een gauē Godts/ Ende dient daer toe/ dat
 wi hem altijt voor oogē sullen hebben.

Dat. iij. Capittel.

En yeghelijc dinck heeft sinen tijt/
 En allet boezemmen onder dē hemel
 heeft sine yre/ Erbozen te worden/
 heuet sinen tijt/ Steruen heeft sinen
 tijt/ Planten heeft sine tijt/ wtroeyen
 dat geplant is/ heeft sinen tijt. Dooden heeft sinen
 tijt/ Heelen heeft sinen tijt/ Breken heeft sinen tijt
 Timmeren heeft sinen tijt.

Wenen	Schouden
Lachen	Wech werpen
Claghen	Schozen
Danschen	Toenaeyen
Steenen vberpē heeft si-	Swigen heeft si-
Steenen vgadere nen tijt	Spreken nentijt.
Sinhelsen	Beminnen
Verre van omhelsen	Haten
Soecken	Strijde
Verliessen	Brede.

Wat raumen meer ghedoen/ Men arbeide
 soomen wille.

Daer wt sach ic die moeyte/ die God den men-
 sche gegeuen heeft/ dat si daer inne geplaccht wer-
 dē/ te wetene dat allet wat hi doet/ dz is sijn tot zjn

Der tijt/ en hadde die werelt in haer herte gegeuen
Nochtans en can die mensche niet trefsen / twerck
dat God doet/ noch beginne/ noch eynde/ Daer-
me mercte ic/ dat niet beters daer inne en is / Van
hrolyc sijn/ ende hem goetlyc doet in sinen leuen/
Want een yeghelike mensche die daer etet en dinc-
ket/ en heeft goeden moedt in alle sinen arbeyt/ dat
is een gaue Gods.

O Ic mercte dat allet wat God doet/ dat blijft al
toos/ men can daer niet toe gedoe/ noch afgedoen
Ende dat doet Godt/ datmen hem breeken soude/
Wat geweeft is dat is noch / En wat werden sal/
is al geweeft / Want God peynst / en taget hē nae.

Wooft sach ic onder der sonnen plaetse des doo-
deels/ daer was een godloos wesen/ en in een stad
der gherechticheyt/ daer was een godloose / Doen
dachte ic in mijnder herten/ Godt moet oordeelen
den gerechte ende den godloosen. Want alle voor-
nemen heeft sinen tijt ende alle werck.

Ic sprac in mijn herte banden wesen det mensche
hoele God verkielt / ende laet aensken als of si bee-
sunder malcanderen waren/ Want het gaet den me-
sche ghelick den bee/ Ghelick dit sterft/ soo sterft
goe dat/ en hebben alle tenderley aseme / En dye
mensche en heeft niet meer/ dan dat bee/ Want het
is al ydel/ Het baert al tot eeder plaetsen. Het is al
van stof gemaect/ Die weet oft de afeme der men-
schen opwaerts bare/ ende den aefem des bees on-
derwaerts onder die aerde bare / Daromme seg-
ghe ich/ dat niet beters en is / dan dat een mensche
hrolyc si in sinen arbeyt/ Want het is sijn deele/
Want wie wilt hem daer toe bringhen/ dat hy sie/
wat na hem gheschieden sal.

O Suerdenkinghe van menigerley dingen Ictē
dat daer niet soo hoec en si/ list datter sijn officie
veracht/ soo yvordet ooc veracht.

Dat. iij. Capittel

Ich keerde mi/ ende sach aen alle dye
ourechtlijden/ onder der sonne / En
siet daer waren tranen der gheender
die onrechtlijden/ en en hadden ge-
men trooster/ ende die hen onrecht be-
den waren te machtych / also dat si geenēn trooster
gehebben en consten / Doen loofde ich die dooden/
die al te horen gestouen waren/ meer dā die leuen
de/ die noch dat leuen hadden / En dien noch betet
dan alle beide/ die noch niet en is/ en die boose wer-
ken niet en siet/ die onder der sonnen gheschieden.

Ic aensach arbeyt/ en gesittelicheyt in allen sa-
ken/ Doen bentside de ene den anderen / Dat is ym-
mer oock ydelheyt en moeyte / Want een sot naet
die bingeren in malcanderen en etet sijn bleefste/
Het is beter een hant vol met rusten/ dan beide die
buxten vol met moeyte ende iammer.

Ich keerde mi / en sach die ydelheyt onder der
sonnen/ Daer is een eenighe ende niet sijn andere
ende en hadde/ noch hint/ noch broed/ nochtans en
is sijnns arbeys gheen eynde/ en sine ooggen en wer-
den niet sadt rjedomis/ wien arbeysde ic doch/ ende
briete mijnder sielen af / Dat is ymmer oock ydel-
heyt/ en een quade moeyte / So istet ymmer beter
twee dan een/ wāt si genieten doch haers arbeys
wel/ Dallet haerder rene/ so helpt hem sijn ghel-
ke op/ en twee den genen/ die alleene is / Als hi valt/

soo en is daer geen ander / die hem op helpe / Soe
als twee bi malcanderen ligghen / verwerinensy
malcanderē / hoe can een alleen werm ghevoerde
Eene mach herbeldiget worden / Maer twee mis
ghen wederstaen / want een drievoudich snoet en
bjeect niet lichtelich in twee.

En arm hint dat wijfch/ is is beter dā een out
de coninc die sot is / en en weet hē niet te voorstien

Daer coemt eene wt der geuangenisse totten
conincryck / Ende eene die in sine conincrycke ge-
bor en is verarmet / Ende ic sach/ dat alle leuende
onder der sonnen wādelē by eenen anderen kin-
de / die in des geens plaetse sal op comen / En des
volcs dat voot hem ghinck/ en was gheen eynde/
ende des/ dat hem na ghinck/ ende en worden van
hem nochtans niet blijde / Dat is ymmer ooc ydel
heyt ende iammer

Tegen die sorte / skoute/ ende ongerechte ghe-
loffen / Wen en behoort niet te verwonderen dat
ter veel onbehoorlic gheschiet/ want der scalcken
sijn vele / Tegen die rieke en rjedommen

Dat. v. Capittel

Bwaert utwen voete / als ghy totten
huyle Gods gaet/ want God is meer
bereit te hoere v wooft/ dan te ontfan-
ghen die offerande der sotten/ want sy
en connen sinen wille niet ghedoen.

En zijt niet snelle met utwe monde/ en en laet
v herte niet haesten / yet te spreke voo / God wāt
God is inden hemel/ ende ghi opter aerde / Daer-
omme laet utwe woordē weynich sijn/ wāt waer
bele sojge is/ daer sijn vele droomē/ ende waer be-
le woorden sijn / daer hootmen die sotten.

Ist dat ghi Sode een geloofte doet/ so en ver-
treck niet te houden / Want hi en heeft gheē beha-
gen en die sotte / Wat ghi gelooft dat hout / Het
is beter / dat ghy met en gelooft/ dā dat ghiniet en
hout/ dat ghi ghelooft

En verhueget utwen mont niet/ dat ghi v ble-
sche laet sondigen / Ende en spreect voo / de ingel
niet / Hi is ontbetende / God mocht toornich wo-
den / ouer utwe stemme / ende verderuen alle dye
wercken utwe handen

Waar vele droomen sijn/ daer is ydelheit ende
bele woorden / Maer bjeect ghi God

Siet ghi den armen onrecht doen/ ende orde-
le en ongerechticheit indē lande wech trecke en v
wondert v dies voornemens niet / Want daer is
noch een hooger hoedere ouer den hooghen ende
daer sijn noch hoogere ouer die beyde / Suer dat
is die coninc int geheele lant/ dat velt te houten.

Die ghelt bemint / dye en wert nemmermeer
gelts sadt / En wie rjedom bemint/ en sal geē pro-
syt daer af hebbe / dat is ooc ydel / Want waer be-
le goets is/ daer sinder vele dieteten / En wat ge-
nietet hi dies/ diet heeft/ dā dat hijt met oge aefst
Die arbeyt/ dien is den naep soete / Hy hebbe
weynich oft vele geten / Maer die volheit des tij-
ken en laet hem niet slapen.

Het is een boose plage / die ich sach onder der
sonnen/ rjedom beholden ter scaden/ dies diet he-
uet wāt dat rjedom bergaet met groef iammer.
En ist dat hi eenē soue getonnē heeft/ die en blif
niet in die hant / Selic hi naect vā sinder moeder
hchaem is ghecomen/ so baret hi weder wech/ ge

A

D

re. ph. t.

A

B

A

Job. x. d

Job. i. d

Wt hi ghecomen is/ en en neemt niet met hem van sine arbeit in zijnder hant/ als hi wech vaert/ Wat is een boose plage/ dz hi wech vaert/ so hi gecome is/ wat helpt hem dan/ dat hi inde wint gearbeyt heeft/ Sijn leue lanc heeft hy int dypster geten/ en in grooten ommoet/ en crancheyt/ en droeffnisse

D So sieck ik dat hoor goet aen/ dat het zijn sy/ Almen etet en drincket/ en goets moets is in allen arbeit/ die eene doet onder der zouwen zijn leue lanc/ dat hem God gheeft/ want dat is zijn deele/ want welken mensche/ God rijedom en goedē/ en macht gheeft/ dat hy daer af etet en drincket voor zijn deele/ ende vrolich is in sinen arbeit/ dat is ee gauue Gods/ want hi en dinct niet vele/ hae langhe dat hi leuen sal/ om dat God zijn hert niet vruuech den beruult

Teghen die riscke/ die haerder risdommen niet en deruen genieten/ hoe dwaesch dat die seluezijn

Dat. vi. Capittel

Mer is een ongheluck dat ick sach onder der zonnen/ en is gheimeine bi den menschen/ Eenen dien God rijedom goeden/ en cere gegeuen heeft/ ende hem en gebreect grens/ dat zijn herte begeert/ en Godt hem nochtans gheen macht en geeft/ des seluen te geniect/ Maer een ander verteret/ dat is ydel en een quade plaghe/ Al waert dat hi oochonder kinderen wonne/ en leefde soo lange/ dat hi vele iaren ouer leefde/ en sine siele en berisadet haer vā die goede niet/ ende bleef sonder graft/ Van dien sprake ic/ dat ee onthidige geborte te beter si dan hi/ want in ydelheyt coemt hy/ en in dypsternisse vaert hi daer benen/ ende sinen name vlyst in dypsternisse bedect/ hi en siet ooc dye sonne niet/ en en weet gheerust/ noch hiet/ noch daer al waert dat hioock twee dypsendt iacer leefde/ so en heeft hi nemmermeer geenen goedē moet/ En comet niet al tot eender plaecten

B Alle arbeypden des menschen zijn na zijnder mate/ Mer die siele en werdet niet sadt/ wāt wat heuet een wijs meer/ dā een sotte/ wat helpt den aemē/ dat hi wete te wandelēn voor die leufde/ Dye gedaente der ooghen/ is beter/ dan dat die siele soo wech vaert/ dat is ooc ydelheit/ en iammer

Wat is dat daer is/ het is ymmetoes gemoot ende bekent/ dat een mensche is/ ende en mach niet twisken/ tegen/ dien dat hem te machtich is/ want daer zijn ydelt woorde/ die vele wat heeft een mensche meer daer af?

Niemant en weet wat dat goet ende toecomen de is/ Ende hoe costelick dat eenen goeden name si/ Aan dat profijt der wijsheit

Dat. vij. Capittel

Want wie weet/ dat den mensche ooc/ voor/ ic is inden leuen/ also lange als hilceft in zijnder ydelheit/ dwieck is gelike een schaduwē. Of wie wil dē mensche seggen/ wat nae hem comē sal/ onder der zonnen

En goet geruchte is beter dā goede salue/ en den dach des doots/ dā dē dach zijnder gheboortē/ het is beter in dat clachhuis gaen/ dā in dat drine hups/ Int ghene is dat einde alder menschen/ ende die leuendē nemet ter herten/ Trueren is beter dā lachen/ want dooz truerē wert dat herte gebetert

dat herte der wijsen is int clachhuis/ En dat herte der sotten int huys der blichappē/ het is beter hooren dat scheiden des wijsen/ dā hooze den sanc der sotten/ Want dat lachen der sotten is ghelijck dat cracken der doornen onder den potte/ En dat is oock ydele

Wat die onrecht doet/ maect eenen wijsen dulle/ en vderuet ee milde herte/ Dylactte ees dings is beter dan zijn beginsel. Een verduldighe geest/ is beter dan eenē hooghē gheest/ En zijt niet snel le vā gemorde/ om toornich te worde/ Wat toornicheyt rust inden schoot des sotten/ En segghet niet wat ist/ dat die hoorledene daghe beter warē dā dese/ Want ghi en vruuecht sulcke niet wijsleie/ Die wijs het met eene erkennisse is beter/ en ghaete bouen dye die zonne sien/ want ghelijc wijsheyt beschermet/ so beschermt ooc gelt/ mer die kennisse der wijsheit geeft dat leuen/ dien diese heeft

B Menket die wercken Gods/ Want wie cā dat recht gemakē/ dat hi commet/ Inden goeden daghe/ zijt goets moers/ en denct doch opten quade dach/ Want desen maect God neffens die/ Daer o op dat die mensche niet yet anders en vlynde

Widerley hebbe ic gekē die tijt ouer mine ydelheit/ Wat is een gerechte/ en vergaet in zijnder gerechtigheit/ Ende is een godlose/ die lange leeft in zijnder boosheit/ En zijt niet alte gherecht/ en niet alte wijs/ op dat ghi v niet en verstoort. En zijt nē alte godloos/ en en sattet nyet/ op dat ghy niet en sterft ter onthidē/ het is goet/ dat ghy dit vatet/ en tgene oock met wt uwer handt en laet/ Want soo wie God vreekt/ die ontgaet dien alleen

A Die wijsheyt sterct den wijsent meer dan thien machtige die inder stadt sijn/ Want daer en is geen mensee opter aerden die goet doe/ en niet en sondighe/ En neemt ooc niet ter hetten/ al wat men seyt/ op dat ghi niet hoorē en moet uwe knechte v bloekken/ want b herte weet/ dat ghy ooc andere dicwil gheuloect hebt.

Sulche alle hebbe ic wijslic gheproeft/ Ic dach te/ Ic wil wijs sijn/ maect si ghinc berder van my/ het is verre/ wat salt sijn? Ende diep is dye diepte/ Wie wilt binden?

D Ick keerde mijn herte om te onderuinden/ en ondersoecken/ en te soekē wijsheyt/ ende const/ en te onderuindene der godloser dwaelsheyt/ en dolingē der duilen/ en beuont dat een sulche wijs bitter der is/ dan den doot/ der welcker herte/ icfte ende stic is/ en hare tanden banden sijn/ wie Gode bebaecht/ dye sal haer ontsloopen/ maer dye sondaer wert dooz haer geuanghen.

Schout/ dat heb ic beuondē/ seyt die prediker/ Deen nae den anderen/ dat ick conste soude onderuindē/ En mijn siele secket noch en en heuet nē geuonden/ Onder dypsent heb ic eenē mēste geuondē/ mer ic en heb onder alle die gheern wijs geuonden/ Allee aelstout dat/ Ich hebbe geuondē/ dat God den mensche optrecht gemact heeft/ mer si soect sijn vele constē/ Wie is so wijs/ en wie can dy wtgerige

Taan gehoorsaemheyt diemen/ Gode ende den ouersten schuldich is/ Aan des eedts schult/ dat men die lancmoedicheyt Gods niet verachten en sal/ Dattet den mensche onmogheliick is die wercken die inder werelt zyn/ te begripen.

Dat. viij. Capittel.

Ete wijsheyt des menschen verlicht zij aensichte/maer wyse wyset is/dye is vianliche/Te neme des conincs mont ware/en des eets Sodts/En haest niet van sine aenschijn te gaen/en en blijft met in een quaet dinc/want hi doet wat he ge lust/In des conincs woort is machte/en wie mach tot he seggen/wat maect ghi: wie dat gebot hou/die en sal niet quaets onderunde/Mer eens wisen herte weet tijt en wise/want ee yegelijc boornemē heeft sine tijt en wise/want des ongelucs des menscen is vele bi he/want hi en weet niet wat gewoest is/En wie wil he segge wat sijn sal/En mensche en heeft geen macht ouer de geest/den geest te weten/en en heeft gheen macht/ter tijt des steruens/En en wert niet losse gelaten inden strijt/ende dat godloos wesen/en verlost den godlosen niet.

Dat hebbe ic al gesien/en gaf mijn herte op alle werckē/die onder der sonne geschieden/En mensche heerschapt somtijden ouer den anderen tot sinen ongeluc/En daer sach ic godlose die begrauen waren. Die gegaren waren/en gewandelt hadde in heylige plaecten/en waren vergetē inder stadt/dat si also gedaen hadden/Dat is oock ydel.

Om dat niet vollikē een oordele en gheschiet/ouer die quade wercken/daer door wert dat herte der mensche vol quaets te doe/Alst dat een sondaer hondertmael quaet doet/en nochtas lange leeft. So weet ic nochtas/dat het wel gaē sal de genē/die God bresen/die sijn aensicht vermidē/want het en sal den godlosen niet wel gaen/en ghehijc eene schaduwē/niet langhe leuen/die God niet en bresen.

Daer is een ydelheyt die opter aerden geschiet/het sijn gerechtige dien gaet het/als oft si wercken der godloser hadde/en het sijn godlose/die gaet het als oft si wercken der gerechtiger hadden/Te sprac dat is ooc ydel/daerō loofde ic die vruochde/dz de mēscē niet beters en heeft onder der sonne/dā eten en dincē/en vrolic sijn/en sile gewerde he vaden arbeyt sijn leuen lanc/dat he God geeft onder der sonnen. Ic gaf mijn herte om te wcten die wijsheyt/en om te aenschouwen die moeyte/die opter aerde gekriet/dat een ooc noch dach noch nacht de dape en siet met sinen ogen/En ic sach alle werckē Gods/Want een mēscē en can dat were niet vinden/dat onder der sonnen geschiet/En so die mensche meer arbeyt om te soecken so hi min vint/Alst dat hi al seyt/ic ben wijs om te bekennen/so en can hijt nochtans niet vinden.

Dattet alle menschen ghelic gaet/daeromme sal die mensche met vruochde ende danbaerheyt genietende gauē Sods/wijsheyt gaer alle dinc te bouen.

Dat. ix. Capittel.

Vant ic hebbe sile ter herte genomen dat al te oersoekē. Dat gerechtige en wise zij/en hare knechte in Sods hant/Nochtans en kermet geen mēscē/nich/nich die liefde/nich den haedt enichs/die hi booz hem heeft.

Het ontmoet den eenē gelijc de anderē/den gerechten gelijc den godlosen/de goedē en reynen gelijc den onreynē/de offerende/gelijc die die niet en offert/Gelijc het den goedē gaet/so gaet het de son daer ooc Gelijc het den meynedigen gaet/so gaet

oordinē die den eet by eck/Dat is een bood dinc onder alle/dat onder der sonne gheschiet/dat het de enē gart gelijc de anderē/Daer af/dat herre der mensche vol archs wert/en dwaesheit in hare herten blijft haer leuen lanc/tot dat si steruen.

Wat te wijse datinē bi de leuē is/so sijn en seker/wat eenē icuer de hōt is beter dā enen dode lecuwe/wat die leuē de wcten/dat si si uē sullen mer die dode en wctē niet/Sien verdienē oock niet mer/Wat hare gedaechtnisse is bergesē/dat mēscē niet meer en bemit/noch en hatet noch en be nigtet/en en hebbe geen deele meer op die werelt in alle dinc/dat onder der sonnen geschiet.

Soo gaet henē/etef v broot met bliscappen dinct uwen wijn met goedē moede/wat b werck behaecht Godē/Teet uwe clederē alsoo wit sijn/en en laet uwen hoofde geē salue ghebrekē/She. bruyet des leuē met uwe wiue/die ghi bemit/soe lange ghi dat ydel leuē hebt/dat b God onder der sonne gegeue heeft/also lāge als b ydel leuē durtē want dat is b deele inden leuē en in uwen arbeyt die b God onder der sonnen gegeuen heeft/Alst wat b booz handē coemt te doene dat doet huich want inder hellē/der waerts ghi baret/en is noch werck/conste/kennisse/noch wijsheit

Ic kerde mi/en sach/hoc het onder der sonne toe gaet/dat tottē lopē niet en helpt snelle zij/tot tē stide/en helpt niet stare te sine/Totter neeringe/en helpt niet bequae te sine/Totter rjcdom/en helpt niet voorhemich te sine/Dat ene aēgename si/en helpt niet/dat hi een dinc wel conne/maer het leyt al aēder tijt en geluc/doe en weet die mensche sine tijt niet/maer gelijc die bissen geuangē worden met eenē boolen hake/en gelijc die vogelen met eenen stricke geuangē worden/so werdē/die menschen ooc werch geruct ter quader tijt/alle hen onuerhuets ouerualt.

Ick hebbe dese wijsheit oock gesien onder der sonne/die mi groot dochte/Dat ee cleine stat was en weynich liedē daer inne/En daer quā ee grote coninc/en belegerdele/ende timmerde grote volwerckē daer omme/En daer inne wert gelonde ee arme wile mā/die de selue stadt door sine wijsheyt costē verlossen. En geene mensche en gedachte des seluē armē mā/Doē sprac ic/Wijsheyt is ymmer beter dan stercheyt/Noch wert des armē wijsheyt veracht/en sine woordē geē gebooz gegeuen/dz doet/der wijsen woordē geidē meer by de stillen/dan der herte crjstlichen bi den sottēn/want wijsheyt is beter dan harnisch/Maer een eenige boeue verderuet veel goets/also verderuē die scadelijcke bligē goede salue/Daeromme is somwijse dwaesheyt beter dan wijsheit/en eete/Want des wijsen herte is tot sijnē rechter siddē/Mer des sottēn herte is tot sinder lincker siddē/Alst die sottē oock selue sottachtich in sinen doene/noch tanc hout hi alle menschen booz/lotte/daer omme als eens machtigen tergingē/oft quellinge tegē uwe wille boort gaet so en laet b niet onttruffen/want achterlaten/stillet groot ongeluck

In desen twee nauolgendē capittelen z sijn vele profitelike leringē/en vwise sprokē vvelcke alle man vvel behoort te enmerken en tonthouden

Dat. x. Capittel.

Amer is een ongeluck / dat ick sach on
der der sonnē / te wetene / onuerkāt
dat onder den machtighē ghemeyne
is / Dat eē sotte sattet in groter waer
dieheyt / ende die rīcken hier beneden
sitten / Ick sach knechten op rijpaerden / en pīncen
te voet gaen / gelijc knechten / Maer wie een cuple
maect die sal seluer daer inne ballē / Ende wie den
tuyt breect / dien sal een slanghe steken / wie steenē
wech wentelt / die sal daer moeyte mede hebbē / en
wie hout chieft / die sal daer af ghequetst worden

BIk dat eē pfer e plomp wert / en aē die wate onge-
lepen blīft / so moetment met macht weder scher
pen / Also volghet oock wijshēyt der naersteheyt.

CEn clappert en is niet beter / dan een slanghe
die ombeswozen steect / Die woorden wt dē mon-
de eens wijzen / sijn gracieus / Maer des sotten lip
pen berindē den seluē / dat begint sel sinder woor-
den is sotheyt / en dat eynde is schadelijcke dwael-
heyt / Een sotte maect veel woorden / want die mē-
sche en wetet niet wat gewest is / En wie wil hē
segghen wat na hem sijn sal Den arbeyt der sotter
wort hem suer / Wāt men niet en weet in die stadt
te gaen

DWer v lant / dies coninck een kint is / ende dies
princen broech eten / Wel v lant / wiēs coninc edel
is / en diens princen ter rechter tijt etē / ter sterck
en niet ter lust / wāt door luyheyt sincken die bal-
ken / en door versumelijcke handen / wert dat huys
druppende / dat doet / Si makē broot tot enē lachē
en den wijn moet die leuende verblijden / En dat
gelt moet hen allēt te wege bringen

En bloect den coninck niet in v herte / ende en
bloect den rīcken niet in v slaepcamere / Wāt dye
hogheleu des hemels hoeren dye stemme / En die
bederen hebben / seggent nae

Dat. xi. Capittel

ALet v broot ouer dē water bare / so sulst
ghēt binden na langen tijt / deelt wt on-
der seue en onē achte want ghi en weet
niet wat ogelue opter aerde comē sal. Als de wolk
hē vol sijn / so geuē si regē op die aerde / En als den
boom valt / hi valle juytwaerts ofte noortwaerts
op welke plaetse hi valt / daer sal hi liggē / wie op
dē wint achtet / die en zaeyt ny / en wie op die wolk
ken siet / die en maeyt niet

Belijc als ghi dē wech des wints niet en weet
en hoe die gebeentē in smoders lichaem vol wor-
den / also en cont ghi Gods werckē oock niet ghe-
weten / dat ghi doet ouer al

Cbroech zaeyt v zaet / en utwe hāt en late sauōts
niet af / wāt ghi en weet niet / oft dit / of dat / wel ge-
raken sal / En oft beyde wel geraecte / so wert des
te beter / dat lichte is soete / en den oghen lieck dye
sonne te sien

DIk dat een menschelangheleekt / en en is niet
brolich in allen dinghen / so gedinet hi doch alleen
der quader dagē / dat haerder so vele is / wāt allēt
dat hem gemoet is / dat is ydel.

En dit capittel bewijst die Prediker sijn gant-
se meyninge / recht oft hi seggen woude / Als ick
van allen dinghen / die onder der sonnen sijn / ghe-
proeft / gedacht / ende ghesproken hebbe / Soo is
dū snot van allen / Datter niet vasters noch ghe-
buerigers en is dan God / endesijn yonnisse van

der ioncheyt op vooroghden te hebben.

Dat. xij. Capittel.

So verblīft v iongelinc in uter ion-
he / en laet v herte brolic sijn in uter
iuecht. Doet wat uter herten lustet
en uten oghen behaecht / ende weet
dē God v / om alle dit / booz doordele

sal leyden / Laet den ommoet wt uter herte / ende
doet dat quaet van uten lichaem / want kintshēyt
en ioncheyt is ydele / Gedinct ws scoppers in uter
ioncheyt / eer dan die quade dagen comen / ende die
iaren genakē / daer ghi sulst leggen / Syen beuallen
mi niet / Er dan de sonne en dat licht / mane / ende
sterren duyster worden / en dye wolcken weder co-
men na den reegen Ter tijt als dye bewaerders in
huys beuen / en die stercke hen crommen / ende die
muelners ledich staen / dat haerder so weynich ge-
worden is / ende dye ghesichten door die vensters
duyster werden / en die dueren opter straten gheslo-
ten werden / dat die stemme der molenaeren so lief-
licke worde / en ontwaect als die vogel singt / en hem
buygen alle dochteren des sangs / dat opt die hoge
breeken / ende ontfien op den weghe / als den aman-
delboom bloeyt / en den sprinckane verladen wert /
en aclaet alle wellust / want die mensche baret der
waerts / daer hi ewelijc blīft / en die clagers gaē
omme op die strate / Er dan den sluieren strick
wech rome / en die gulde adere / beelope / en den ce-
mer verlicke aen den putte / en dat dat radt bricke
aen dē putte. Wāt den stof moet weder totter aer-
den comen / gelijc hi gewest is / en die geest weder
tot Gode / dien hem gegeuen heeft.

Het is allēt geheelich ydel / sprack die prediker
geheelich ydel / Die selue prediker en was niet alleē
wijse / maer leerde dat volc oock kennisse / en mer-
te / en ondersocht / en selde vele s. roke / hi socht dē
hi aengename woorden soude binden / en screefte
rechte die woorden der waerheyt Dese woorden
der wijzen sijn spiele en naghelen / ghescreuen door
die meesters der ghemeynen / en van eenen herde
gegeuen. Wacht v mijn sone / booz andere meer /
Want vele boecken makens / en is geen eynde / en
vele predikens maect den lichaem moede

Iaet ons dat eynde alles dinge hoozen / Dierck
God / ende hout sine gheboden wandt dat
behoort alle menschen toe / Want God
sal alle wercken booz dat oordele brē-
ghen dat verborghen is / het si
ghoet of quaet.

.. ..
Eynde des P. di
kers Salomo

Hier beghint dat hooghe liet Salomo.

¶ Dat eerste Capittel.

Hicusse my metten
cusse sijns monts/wandt uwe
borsten sijn lieflijcker dan wij
dactme uwe goede salue riecke
Wen name is een woghestor
te salue Daer omme beminnē
b die meylkens.

Trecht my nae b/ soo loopen wy/ Dye coninck
leydet mi in sine camere/ Wy herbliden ons/ ende
sijn hzolic ouer b/ Wi gedincen utber borste inder
dan des wijns/ Die oprechtighe beminnen b.

Ich ben swart maer scer lieflijc/ ghy dochtere
Hierusalem/ ghelijc dye teniten Iedat/ ghelijc dye
tapite Salomo/ En siet mi niet ane/ dat ic so swart
ben/ want die sonne heeft mi so verbernt/ Mijnder
moeder kinderē sijn toornich op mi/ men heeft my
tot cender betwaerderen der wijnberghen gheset/
mer mijnen wijnberch dien ich hadde/ en hebbe ic
niet betwaert.

Gheeft mitte kinnen/ g hi dien mijn siele bemint
waer ghi weidet/ waer ghi rustet/ inden middaghe
op dat ic niet herwaerts ende derwaerts gaen en
moete/ bi die cudden uwer ghesellen.

En kent ghi b niet ghi schoonste onder den wi
uen soo ghact wt/ op die voetstappen der schapen
Ende weyt uwe bocken by der herderen huyzen/
Ic gelijcke b mijne vriendinne/ minen reysigen
ghetuych aen den wagen Pharao/ Uwe wangē
staen lieflic inden spannel/ ende uwen hals in die ke
ten wi willen b gulden spannelen maken met silue
ren puckelkens.

Doen hem die coninc herwaerts keerde/ gal mi
ne inarde sinen ruecke/ mijn vriend is mi een bosstel
ken myren/ dat tusschen mijne borsten hanghet/
mijn vriend is mi een dzyue cofter indē wjngaer
den te Engeddi.

Siet mine vriendinne/ ghy zijt scoone/ schoone
zijt ghi/ Uwe ooghen sijn ghelijc dzyuen ooghen/
Siet mine vriend/ ghi zijt schoone ende lieflic/ On
se bedde geoenet/ onser huizen balcken sijn cedere
onse lasten sijn cipressen

¶ Dat. ij. Capittel

Ich ben een bloem te Saron/ en een
roose int dal/ ghelijc een roose onder
den doornen/ to is mijne vriendinne
ouder den dochteren/ ghelijc eenen
appelboom onder dye wilde boomen
so is mine vriende onder den soonen/ Ich sidt onder
die schaduwē diens/ dien ic beghere/ en sijn vrucht
is mijnder kelen soete.

Hy leyt mi inden wjnkelder/ ende dye liefde is
sijn baniet. ouer mi/ Vercoelē mi met bloemen/ en
de laet mi met appelen/ wandt ich ben cranck van
kiefden/ Sine sincke hant leyt onder mijn hooft/ en
sijn rechte hant ombelset mi.

Ich beswere b dochteren Hierusalem/ by den

¶ Dat. iij. Capittel

reben/ oft biden hynnen optē beide/ dat ghi mine
vriendinne niet op en weck/ noch en roert/ tot dat
haer selue behaect.

¶ Dat is die stemme mijns vriendē. Siet/ dese coct
huppelēde op die bergen/ en springet op die hou
len/ Mine vriend is ghelijc eenen thee oft ionghen
heytē/ siet/ hi staet achter onsen was/ en siet door
tbc nster/ en kijcket door die tralien.

Mine vriendt antwoordt en spreect tot my/
Staet op mine vriendinne/ mijne scoone/ en coct
herwaerts/ want siet/ die winter is vergaen/ Den
reegē is wech/ en daer henen/ Die bloemē sijn daer
voort gecomen/ inden lande/ Den lēten is toe ge
comen/ en die toyteldyue laet haer hoozen/ in on
sen lande/ Den wijchboom heeft enoppen gecrege
Die wjnkstocken hebben ooggen gecrege/ en geuen
haren ruc/ Staet op mine vriendinne/ ende coct
mine scoone/ coemt hier/ Mijne dzyue in dye kepe
gaten/ in die steen reten/ Thoonē mi uwe gedaete
Laet mi uwe stemme hoozen/ want uwe stemme is
soete/ en uwe ghedaente lieflic.

Wangt ons die borsten/ dye cleyne borsten dye
die wjnberege berderuen/ want onse wjnbereghen
hebbē ooggen gecrege/ mine vriend is mine/ en ic
ben siue/ die onder die roosen weydet/ tot dat den
dach coel worde/ en die scaduwē wijcke/ heert we
der/ wert ghelijc een thee/ mine vriend/ oft ghelijc
een ionghe heytē op den sechde berghen.

¶ Dat. iij. Capittel.

Sochte snachs in mijn bedde/ dien
mine siele bemint/ Ich socht maer se
en vant hem niet/ Ic wil op staen/ en
in die stad omme gaen/ op die sterck
kens ende strate/ en socken dien/ die
mine siele bemint/ Ich sochte maer ic en vant hem
niet/ Die wachters die in die stad omme gaen/ die
bondē mi/ En hebt ghi niet ghesien die mine siele
bemint/ Doē ic den weylich booz bi hen quadoē
vāt ic diē mine siele bemint/ Ic houde hē/ en en
wil hē niet late tot dat ic hem bringhe in mijnder
moeder huys/ in mijnder moeder camer.

Ic besweere b ghi dochteren Hierusalem/ by den
reben oft hynnen optē beide/ dat ghi mine vrien
dinne niet op en weck/ noch en roert tot dat haer
ban selfs beuallet

Wie is die/ die op climt wt der woelinen/ ghe
lijc eenen rechten roock ghelijc een getreke van
myrre/ wieroc/ en alderley puluer es apotekers
Siet ronts omme dat bedde Salomo staen tē
sich stercke wt den stercken in Itrael/ Si houden
alle swaerden/ en sijn bequame te striden/ Een ye
gelijc heeft sijn swert aen sijn dzyue/ om der vrie
sen willen inder nacht.

Dye coninck Salomo liet hem eenen bedstade
maken vā hout/ wt Sibanon/ der seluer colomnen
waren siluerē/ dat deusel gulden/ dat sitten purpu
ren/ die bloer middē in was lieflic geplauypt/ om
der dochteren te Hierusalem wille.

Saet wt en aenschouwēt ghi dochtere Zion
den coninck Salomo in die croone/ daer mede hē
sine moeder getroont heeft indē dage sijns hooch
tijts/ en inden daghe der blyscappen sijns herten.

¶ Dat. iij. Capittel

Siet mine vriendinne/ghi zijt schoone
siet / scoone zijt ghi / uwe ooghen zijn
ghelijc du yuen ooghen / behalue dat
daer binnē verborghen is / **W**we hayt
locken is ghelijc die gheyten cudden/
die gheschozen zijn opten bereh **S**ilead / **W**we tan-
den zijn ghelijc die cudde met besnedender wolle/
die wt der wasscen comē / die altemael twee bruch-
ten dragen / ende onder hen en is gheene onruucht
baer / **W**we lippen zijn ghelijc een rosin barben
lsruer / en uwe redene lieflic / **W**we Wangen zijn ge-
lijc die schale aciden garnact appele / beualue dat
daer binnen verborghen is / **W**weu bals is ghelijc
den coorne **D**auid / met borst geweerē getimmert
daer aen dupsent schilden hanghen / en alderhande
Wapenen der starcken / **W**we twee borste zijn gelijc
twee ionge reben / twee bruchte / die onder die roo-
sen weyden / tot dat dē dacht coel worde / en die sca-
duwe wijcke / **I**ck wil totten myrthen berch gaen
ende totten wieroor houele

Ghi zijt in alder manieren scoone / mine vien-
dinne / ende daer en is gheen blecke aē v / coct mij-
ne bruyt van Libanon / coemt vā Libanon / gaet in
ne / treedt herwaerts vander hoochte **S**mana / van
der hoochten **S**enir / ende **H**ermon / vander woo-
ninghen der leuten / vanden berghen der leopaer-
dē / **G**hy hebt mi dat herte ghenomen mine suster
lieue bruyt / met uwer ogen eene / ende met uwer
hals ketene eene

Hoe fraey zijn uwe borsten mine suster / lieue
bruyt / **W**we borsten zijn lieflijcker dan wijn / en den
ruecke uwer saluen gaet te bouē alle welriekende
crupden / **W**we lippen mine bruyt / zijn gelijc druy-
pende honichraten / honich ende melc is onder uwe
tonghe / ende uwer cleeder rueck / is ghelijc den
wicroos ruecke

Mine suster / lieue bruyt / ghi zijt eenen beslo-
tenen hof / **E**en beslotē fonteyn adere / eene beslegel
den putte / **W**we spruykens zijn ghelijc een lusthof
van granaet appelen / met edelen bruchte / cypere
met nardeu / **M**arden met soffraen / calmus en ca-
nele / met alderley boomē **L**ibanon / **M**yrthe ende
aloes / met alle besten welriekenden cruydē / **G**he-
lijc een hof fonteyne / gelijc een fonteyne der leuen
der waterē / die vā **L**ibano bloeyē / **S**taet op noort
wint / en comt juyt wint / en waeyt door mine hof
op dat alle zijn welriekende crupden druppen

Dat. v. Capittel

Mine vriendinne romē in sinen hof / en ete van
sine edele bruchten / **C**omt mine suster
lieue bruyt in mine hof / **I**ck hebbe mine
myrthe met minen welriekenden crupden af ghe-
brokē / **I**ck heb mine rate met minen buerich ghe-
ten / **I**ck heb mine wijn met mine melcke ghedron-
cken / **E**tet mine bemindē / en dunct mine vrienden
ende werdt droncken

Ick slape / maer mijn herte wakēt / daer is dye
stemme mijns vriets / die clopt / doet my open lieue
vriendinne mijn suster / mine duyue / mine broome
Want mijn hooft is vol davs / ende mijn blechten
zijn vol nacht druppelen / **I**ck hebbe minen roe wt
getrocken / hoe salich hem weder aen ghetrecken
Ick hebbe mine boctē ghetwasschen / hoe salice we
der duyue maken

Maer mine vriendinne siet zijn hant dool / gadt /
en mijn lichaē beede daer af / doen stont ic op / dat
ic mijnen vriend open soude doen . **M**ijne handen
droopen met myrthen / en myrthē liepen ouer my
ne bugheren aciden handen aent stoot / **E**n doen
ic minen vriend open ghedaen hadde was hi wech
ende hencu ghegaen

Doen ghinc mine siele wt na sijn woort ic socht
hem / maer ic en vant hem niet / **I**ck riepe / maer hy
en antwoorde my nyet / die bewaerders die in dyc
stadt omme gaen / vonden mi / **D**ie sloeghen mi wō-
den / **D**ie bewaerders opter muere / namē mi mē-
nen doecht / **J**e beswoere v ghi dochtere **H**ierusa-
lem vindet ghi mine vriend / soe segt hem / dat ic vā
minnen cranck ligghe

Wat is uwe vriend voor andere vriendē / **G**hi
scoonste onder de wijue / **W**at is uwe vriend voor
andere vriendē / dat ghi ons so beswoore hebt / **M**ine
vriendin is witte en root / wtgecof ond veel duy-
sendē / **S**ine hooft is dē fijnste gout / **S**ine blechten
zijn gecruyst zwart / gelijc een rauē / **S**ine oogen
zijn ghelijc du yuen ooghen / aen die waterbeken /
met mele ghetwasschen / ende staen in dyc volheyt /
Sine kinnēbarken zijn ghelijc die wassende welrie-
kerde cruyts gerdekens der apotekeers / **S**ijn lip-
pē sijn ghelijc roosen / die met bloeynder myrthen
druppen / zijn handen sijn ghelijc guldene ringhen /
vōl **T**orhopen / **S**ijn lichaem is ghelijc reyn uo-
rien met zaphiren ouertrockē / **S**ine beenen sijn ghe-
lijc marmor calommen / gefundeert op gulde voctē
Sijn ghedaente is ghelijc **L**ibanon / wtuer core ge-
lijc cederen / **S**ijn kele is soete ende gheheel lieflic /
En sodanigen is mijn vriend / mine vriendin is een
sodanighe / ghi dochteren **H**ierusalem.

Dat. vi. Capittel.

Verwaerts is dan uwe vriendin gegaē
Ghi schoonste onder den wijue / **W**er
waerts heeft hē v vriendin gekeert / so
willen wi met v hem soeken / mijn
vriendin is neder gegaen in sine hof / tot
dē welriekenden cruyts gerdekens / dat hy hem in
die bouen soude weyden / en roosen plucken / **M**ijn
vriendin is mijn / ende ick ben sijn / die hem onder die
roosen weydet.

Ghi zijt huchsch mijn vriendinne / gelijc **T**hiaza
heste ghelijc **H**ierusalē / veruacelijc ghelijc een
heylscrifte / **K**iert uwe oogen van mi want si ma-
ken mi stont / **W**we h wyē zijn ghelijc een cudde gey-
tē / die optē bereh **S**ilead geseoren sijn / uwe tandē
sijn gelijc een cudde schayen / die wt der wassche co-
men / die altemale twee bruchte dragē en daer en is
geene onruuchtbaer onder hen / **W**we Wangen zijn
gelijc een scaleaen eenen granaet appele / behaluen
dat daer binnen verborghen is.

Testich is der coninginnen / en tachtentich der
bivrouen / en der meyphens en is geen getael / **M**er
eene is mine duyue mine broome / **E**en is haerder
moeder die liefste / en die wtuercorene haerē moe-
der / **D**oen die dochtere lagen / prindē die selue
salich / **D**ie coninginnen en bivrouē loofden ic . **W**ie
is dese die boort roet gehe die dagraet / schoone ge-
lijc die maue / wtuercoren ghelijc die zonne ver-
uacelijc / ghelijc die heylscrifte .

Ick ben neder gegaen inden noothof om te be

schouwen die struyckens aen die beke/ om te scouwen/ oft dē wijnstock bloeyt/ oft die granaet appelen groende/ Mine siele en wiste dz niet/ dat hi my tot enen wagen Minnadab gelet hadde.

Heert weder/ Heert wed/ O Sulamith/ heert weder/ heert weder/ dat wi v schouwen/ Wat siet ghi aen Sulamith/ dan reyen te Mahanam.

¶ Dat. viij. Capittel.

De huebtsch is uwen ganc in dē schoonen/ ghi princen dochter/ Wwe lende nen kaen ghelijck aen maicanderen/ ghelijck twee spanfelen/ die eens meesters hant ghemact heeft/ Wwe nauuel is ghelijck enen rouden beker/ dyen nemmermeer draenck en ontbreect/ Sinen buycke is ghelijck enen tarwen hoopp/ met roosen omsticken/ Wwe twee borsten sijn gelijck twee ionge rhee twelingen/ Wwe hals is gelijck enen yuozien toorne/ Wwe ooghen sijn ghelijck die poelen tot Hesbon/ aen die poorte Sathabbim/ uwen muete is gelijck den toorne op Libanon/ die tegē Damasco siet/ Wwe hooft staet op v gelijck Carmelus. Dat hayt op v hooft is gelijck den purpuer des conincs in ploeyen gebondē

Hoe huebtsch en hoe lieflic sijn ghi/ ghi beminde tot weluften/ D lengde is gelijck enen dadelboom ende utwe borsten den wijndruppen/ Ic sprac/ Ick moet op den dadelboom climmē/ en sine tackē aen grijpen/ laet utwe borsten sijn ghelijck druppen aen den wijnstock/ ende utwer mielen ruecke gelijck appelen/ ende utwe kele gelijck goeden wijn/ die minen vrienden sachtelijck in gaet/ ende spricke van ouden boorleden dingen/ Mine vriend is mijn/ en hi hout hem coc tot mi/

Toemt mine vriendinne/ Laet ons wt gaen op dat veldt/ ende op die dorpen herbergē/ op dat wy broeck op staen totten wijnbergen/ dat wi sien/ oft den wijnstock bloeyt/ en ooghen gheceyghen hebbe/ Oft die granaet appel boomen wt geslaghen sijn/ Daer wil ick v mine borsten geuen/ Dye mandragoren geuen den ruecke/ ende boort onse duerelijn alderhande edele vruchten/ Mine vriend ic hebbe v beyde nicutse ende oude gehouden.

¶ Dat. viij. Capittel.

Wie geeft v mij broeder/ ghi dye mijder moeder borsten supget/ dat ick v daer buyten binde/ en v cullen mochte/ dat v oec niemant my dat en roofde/ Ick wilde v leyden/ en in mijnder moeder huys brenghen/ daet ghy my leere noudt/ Daer wilde ic v brencken met gemacten wijn/ en metten molte mijnder granaet appelen/ Sine slinck hant leyt onder mijn hooft/ en sine rechte hant omhelset mi.

Ic besweere v dochterē Hierusalem/ dz ghi mine beminde niet op en weert/ noch en roeret/ tot dz haer vā seifs behage/ Wie is die/ die daer op baret vander woestinen/ en leenet op hare brieft/ Onder den appelboom wercte ic v daer utwe moedere v gebaert heeft/ daer met v gelegen heeft/ die v gewonnen heeft

Settet mi gelijck enen zeghel op v herte/ en gelijck enen zeghel op uwen arme/ Want liefde is sterck ghelijck die doot/ en toornige liefde is vasse gelijck die helle/ haren gloot is bierich/ en een blam

me des hē E. E. P. / Dat oock vele wateerē die liefde niet en moghen wt bliffen/ noch die stroomen die verdrincken/ Al wilde een allet goet in sine huyse om die liefde geue/ so en soude dz alle niet gelden

Onse suster is cleyn/ ende en heeft geene borsten/ Wat sullen wi onser suster doen/ als men nō sal aen spreken/ Is si eenē muere/ so willen wi siluere volwercken daer op timmeren/ Is si eē duere/ soe willen wisse bevestighen met redten tafelen/ Ick ben een muere/ ende mine borsten sijn gelijck enen thoozne/ doer ben ick geworden boort sinen ooghen als die ghene die vrede vjndet.

Salomo heeft eenē wijnberch tot Baal hamon hi ghaf den wijnberch den bewaerders/ dat elcke boort sine vruchte vrachte duyfent siluieren penningen/ Sinen wijnberch is voor mi/

¶ Salomo behoender duyfent/ met den bewaerders twee hondert met sinen vruchten. Ghi dye icken houen woont/ die geselschappē merken daer op/ laet my utwe stemme horen/ Vliet mine vriendt/ ende sijn ghelijck enen rhee oft ionghen hirtē/ op v welriekē de cruyde ber gen

¶ Eynde des hooghen leids Salomo.

Dit boek hoort toe Doots Jochter
vrijt sijn die macht sijn vanden
vanden vriet sijn in niet lere
toren dit macht niet om gespen
vanden vriet sijn 1389

Doots Jochter

Dit Boek heb ik aekijst
in sijn 1383 sijn sijn

Hier beghint Die Propheet Iesaja

het eerste Capittel

Die Propheet straft dat volck Israels / Ende hi hout haer hare Gods verachtighe hoor/ende here onrecht haer toecomen de schade/ende Gods strafinghe
Dat eerste Capittel

Dit is dat geschichte Iesaja des soons Amoz / dwelcke hi sach van Juda En hierusalem / inder tijt Dile / Iotham / Ahas / en Iehiskia / der Coninghen van Juda

Voorz **D** ghi hemelē / en lustert toe o ghi aerttrick Want die **HEE** seyt. Ich hebbe hinderē opgeuoet / en verheue / en si ballen mi af. Eenē ossebe kent sinē heere / en dye ezel die crebbe zijns meester. Maer Irabel en bekennet niet / en mijn volc en heeft verstant. **D** wee des sondigē volcs. Des volcs bā grooter misdaet / des onachtigē zaets / der verderfder kinderen / die den **HEE** verlatē. Den heyligē in Israel vertoornē / en te rugge wijcken. Waerōme sal mē b noch meer slaē / als ghi dies niet dan te meer achter waerts en gaet. Dat gānse hooft is cranck dat geheele hert is mat. Wandē voetsolen aen tot ten hoofde toe / en isser niet gesonts aen hem / mer woude / framē / en eiterbulē / dye niet vermaect / noch verbōndē / noch met olye vercoelt en sijn. Dye ne lant is woest / ube stede sijn met bier verbrant / die vreemde vertere ube ackers voor ube oogē en is woest / also datter die vreedē omkerē. En so wat daer noch ouerghebleue is bā d' dochter Sid / dat is gelike als een hutken in eenē wijngaert / als een waechuyfthen inden stoppelē / als een stadt dye gewonnen is. In dien ons dye **HEE** Zebaoth niet een wepnich ouerbliftels en hadde gelatē / so

waren wi als Sodoma / en als Gomorra

D ghy borsten van Sodoma / hoorz des **HEE**. **HEE** woort. **D**hi Gomorrhische volc aenmerc ons **HEE** gelet. Wat doet die menschte dijn re offerhandē / sprecet die **HEE**. Ir ben sadt bā der brantofferen der rāmen / en banden betten der gemesten. En ic en hebbe geenē lust totten bloe de handē vāren / lāmeren / en bocken. Als ghy in cōt en b verhoort hoorz mi. Wpe eyscht sulcs van uben handē. Om dat ghi oer minē hoorhof sout vertreden. En bzenget niet meer spissoffer te bringheefs. **D**we ructwerc is mi eenē groutwel. Dye Nieuwe maendē en Sabbathen diemē wt roept / en bermach ic niet / wāt si sijn moeyt e en bedwac / **M**ijn siele is biant ubē Nieuwe maenden ende taergeliden / bouē maten sijn mi die selue verdrietelic / ick en cans niet gheliden. En al steet ghi dijn handen wt / soe keere ic nochtans mijn ooghen bā b / En al bidt ghi veel / so en verhoore ic b doch niet / want ube handen sijn vol bloets

Wacht b / repnucht b / doet ube voetsch we der con sen van minen ooghen. Laet af bā tquaet / en leert goet doen / denct op tghene dat recht is. Helpt den verdruet / doet den weeskens recht / en helpt der weduten saken. Comt dan en laet ons van straf fen spreek / sprecet die **HEE**. **A**l waren ube sonden bloet root / soe sullen si nochtans sree wōt worden. En oft si als roofen verbe root waren / so sullen si nochtans ghelijck als witte wolle sijn / In die ghi mi hoorē wilt / soe sult ghi des lāts goeden ghemeten. **M**er ist dat ghy b weygert / en zjt ongehoorsam / soe sult ghi vanden weerde geghe ten worden. **W**āt den mont des **HEE** seytet.

Hoe gaet dat toe / dat die brome Stadt en hoer gewordē is. **S**i was volrechts / Die gherechtie heyt woonde daer / mer nu moordenāers **D**ijn sil uer is schuyt gheworden / en dinen dranc met water ghemengt. **D**ijn borsten sijn afuallighe / en der dieuen ghesellen / **S**i ontfanghen alle gheerne ghelebenken en dencken op ghiffen. **D**en weeskens en doen si gheen recht / en der weduten saken en connen niet hoorz haer

Daeromme sprecet dye **HEE** Zebaoth / die Machtighe in Israel. **D**wee ic moet mi troosten door mine biandē / en mi wijcken door mine biandē / en moet mine handen teghen b keeren / en dijn nen schuyt op dader suerste baghē / en alle dijn mi wech doen / en b weder rechtens geuen / gelike te bozen gheweest sijn / en staet heeren ghelijc int beginne. **A**s dan sulstu een stadt der gherechtich / ende een brome stadt heete. **Z**ion moet dood / dat recht verlost worden / en hare geuanghen dood / gherechticheyt / op dat die ouertredē en sondaers stāmen niet maldanderen te nēute gach / ende die dē **HEE** verlaten / vernielt worden. **W**ant si moeten te schande worden / vanden eycken daer ghi di ne genachte in hebt gebadt / en beschae int worden van die houen die ghi b vercojen hebt. **W**anneer ghi sijn sult ghelijc een eycke met doxtre bladeren / en ghelijc als eenen b of sonder water. **A**s ube bescherminge sijn sal gelike als werc (oft vlesch) en haer doen ghelijc een boncke / en alle beyde sijn men aengesekken worden / dattet nyemant en sal connen gebluffchen

hic. bñ.
Psalm 1
Rom. 15

Moerit
dats ghi
der con
scientien

Deut. 17

te. rebt

D

Wan die roeyuge der heydenen totter kercken Gods / ende den roecomenden vrede die door Christus sinen volcke ontmoeten sal / Een straffinghe om der afgoderie ende alle grouwel

Daer. li. Capittel

A

Als dat Jhesaias die soō Amoz sach vā Juda en hierusalem. Het sal sijn in die iaetste tijt / dat den berch daer des h. E. S. A. huys is / op getim mert sal worden / hooger dan alle ber gen / ende bouen alle bouelen verheuen worden /

mich. liij

En alle heydenen sullen daer toe loopen / en veel volcs henen gaen / en seggen. Coemt laet ons opten berch des h. E. S. A. gaen / totten huise des Godts Jacob / dat hi ons leere sine wegen / en dat wi wandelen moghen op sine banen. Wandt van Zion sal dat gheset wtgaen / ende des h. E. S. A. woort van hierusalem / En hy sal rechten onder die heydenen / en straffen veel volcks / dan sullen si hare sweerden tot ploechysers / ende hare spiessen tot seyssen en sikhelen maken / Want daer gheē bolck sijn en sal / dat deen messe tegen dandere op heffe. Ende si en sullen voortgaen niet meer leeren oorlogen. O ghy huys Jacobs coemt herwaerts / Laet ons wandelen int licht ons h. E. S. A.

Maer ghi hebt dijn volck dat huys Jacobs la ten wesen. Want si bedruens meer dan die oost. waerts liggen. Ende het sijn dach berkielers / ghe lisch als die Philisteen / en si maken der vreemder kinderen veel. We landt is vol siluers en gouts / ende utber schatten en is gheen eynde / We lant is vol peerden / en utber wagens en is gheen ghe tal. We lant is oock vol afgoden / ende ghi aenbe den die wercken utber hande / die welke utbe vin geren ghemaect hebben. Daer knielet tghemeyn volc voor / daer beroetmoedighen haer die Jonckeren / dat en sult ghi haer niet vergeuen

Den vijf Je pluij

Gaet in die steenrooten / ende verbercht v in der aerden / voor die vrees des h. E. S. A. / ende voor sijn heerliche Maesteyt. Want die coghen van alle mensche sullen vernedert worden / ende so wat dat hooghe lieden sijn / die sullen haer moeten buyghen / Die h. E. S. A. sal alleen hooch sijn op dye tijt. Want den dach des h. E. S. A. Zeba oth / sal gaen boue alle dat houterdich ende hooch is / ende ouer al dat verheuen is / op dattet verne dert worde. Soek bouen alle hooghe ende verbe uen Cedarboomē op den Iybanon / ende bouen al le eycken in Galan / bouen alle hooghe berghe / ende bouen alle verheuen huuele / boue alle hoo ghe toornen / ende bouen alle stercke mueren / bou en alle schepen des meers / ende bouen alle rosse like schipuanen / also / dat hem buyghen moet alle mans hoocheyt / ende vernederen / so wat hooghe lieden sijn. Ende dye h. E. S. A. sal alleen hooch sijn in dien daghe / En met den afgoden salt ghan. schelic een ander werck worden

Mich. i.

Dan sal mē inder steenrooten holen ghaen / en in die clippen der aerden / van dye vrees des h. E. S. A. / ende voor sijn heerliche Maesteyt / als hy hem op maken sal dat aertrijc te verschicken. In dier tijt sal een yegelic wech werpen sine silueren ende gulden Godkens / die hy hem hadde doen maken om aen te bidden / in die molholen en vlie

dermuylen gaen / op dat hi mach in die steenroeten en verchuypten cruypen / voor die vrees des h. E. S. A. / ende voor sijn heerliche Maesteyt. Als hy op haen sal om te verschicken dat aertrijc. Daer omme laet nu af / barden mensche die adem inder niesen heeft. Want waer voor / sal hy ghehouden worden

Woe darle Godt straffen sal om haer der afredinghen wille / Ende bisonder dye v. ouwen / om haer der houers die / ende o. kerlechtige vercringhe

Daer. liij. Capittel.

Ant het die h. E. S. A. die h. E. S. A. Zebaoth sal van hierusalem en Ju da nemen alderly boozraet / boozraet des broots / en prouise des wa ters / die Strcke / en Crischlieden / Kerchers / Prophten / Waerlegghers / Oude / Hoofelieben ouer vstich / ende Cerliche lieden / Naet heren / en Wisse / Constenaers / Welkpre kende. Ende sal hen iongelingen tot pincken ghe uen. Ende hirtche sullen ouer haer regneren Daer sullen d'huers onder den volcke sijn / deers tegen den anderen / ende een yghelich ouer sinen naekten. En die ionghelinc sal stout welen teghen den ouden / ende een eerloos man teghen den eer baren. Dan sal een sinen broeder wt sijn baders huys grijpen. Ghi hebt cleederen / weest onse prin ce. Laet doch dit peikel onder dine hant sijn. Mer hi sal tot dier tijt sweren ende segghen. Ic en ben gheen medecijn meester. Daer en is noch broot / noch doek cleeder in minen huise / en settet mi niet tot eenen Voeste inde volcke / Want hierusalem halt daer henen. Ende Juda leget daer. Aengheken dat utbe tonge / en utbe doenteghen den h. E. S. A. sijn / dat si dat aenschijn sijn der Maesteyt we derstaen. Haer openbaer gbelate wisse / Wandt si seggen van haer sonden / ghelisch die van Sodo ma / en si en verbergens niet / Wee haer der sielen / Want het is met haer loofsteyt geloont

A

B

Prediet vanden gherechtigen dat sijn goet heb ben / want si sullen die vruchten van haren hande eten. Mer wee den godloosen / want si sijn boos / ende het sal haer betaelt worden / soo sijn verdient hebben. Dye d'huers mijns volcks sijn kinderen ende die wijuen ergeren haer. O mijn volck / d'jn wissers verleyden v / en verderuen den wech d'jn re boetpaden / Maer die h. E. S. A. laet daer ter rechter hant / ende hy is op ghesaen t volck te oordeelen. Ende die h. E. S. A. comt ten oordeel met ten Outken sijn boles / ende met sinen Voeten / Wat ghy hebt den wijngaert verwoest / ende den roof vanden armenen in uwen huys. Waerom me verdruet ghi mijn bole / ende ontstelt die aen sichten der allendigher. Sprac die h. E. S. A. / die h. E. S. A. Zebaoth

O mat. 26. 13

Ende dye h. E. S. A. spreect / Daeromme dat die dochteren Zion stout sijn / en gaen henen met oppereten halle / met een schimpachtich ghesich te / treden si daer henen / ende swancken / ende heb ben coltelike schoonen aen hare voeten. Daer om me sal die h. E. S. A. dat hooft der dochteren Zi on kael maken. Ende dye h. E. S. A. Zebaoth / die sal haer lieden schoone hayz heel wt trecken /

In dier tijt sal die **h. E. G. E.** dat tieract aenden costeliken schoenen wech nemē/ en die halfbanden/ liefentkens/ teleynoot daeraen hangede/ armspan/ selen/ huypen/ hayn/ snooze/ beenspanelen/ vingerlinghen/ gooringhen/ rieckers/ haeckien/ spieghelen/ crantsen aent boorhoof/ seest cleederē/ mantelen/ sluyper/ hullen/ doecken/ goz delen/ buydelen/ hemden/ kebelen/ En voor den goeden rucke sal daer stant wesen/ en voor dz gozdele een ongcachte coorde/ en voor dat gheulochten gheest hay/ sal daer een caelheyt zyn/ ende voor den boestdoeck/ eenen engen sack. Sules alle in dye plaetse van dijne schoonheyt. Wandt dijne mannen sulen doorz sweert verghae/ cude dijne stercke inden kruit. En dijne poozten sulen trueren en claghen. En si sal woest opter aerden sitten. Dat dan seue wjnen sulen eenen man aengripen/ en segghen. Wi willen ons selfs ghenereen ende cleeden/ laet ons maer Nechs na dinen name heeten/ op dat onse vermaetheyt van ons genomen worde

Wandt inimmer dye haer daer nae ontmoeten sal niet belofien der ghenaden/ ende te voets door Christus.
Dat. iij. Capittel

In dier tijt sal des **h. E. G. E. S.** spruyte edel en puutsch zyn. En die bruchten der aerde heerlich en clare/ by den ghenen dye in Israel behouden worden. En soo wie daer ouer bliuen sal in Zion/ en ouerschiet in hierusalem/ dien salment hepylich heeten. Een yegelijck dye daer gescreuen is onder die leuendige te hierusalem. Als die **h. E. G. E.** die oeynheyt der dochtere Zio af wassche sal/ en die bloetseuldige hierusalem van haer verdriuen sal/ door den geest des rechts/ en door den geest des brants

En die **h. E. G. E.** sal scheppen ouer alle wooningen des berchs Zion/ (en so waer si bergadert is) wolcken en roock des daechs/ en vierschijnsele smachts vernende. Want daer sal een bescherminghe zyn ouer alle dat heerlich is. En si sal een ten te zyn tot een schaduwē daechs voor die hitte/ en een toelucht en verberginge voor donwedder en den reghen

at die propheet bewijst den volcke dye ruckden/ dye by haer voor andere volcken ghedacht heuet/ ende daer teghen haer ondanckbaerheyt/ ende enghchoortsaemheyt/ ende thoont wat strafinghe des verachters aenstaende is
Dat. v. Capittel

Wel aen/ Ich wil minen lieue een liedeken mijns soms singhen/ van sinen wjngaerde. Mijne lief hadde eenen wjngaert op een vette plaetse/ En hi hadde hem verthuynt ende bemuert/ en edele wjngaertranchē daer in geplant/ hy timmerde oock renen toren daer in/ en groef eenen wjnhelder ofte wjnpresse daer inne/ en hy wachte dat hy druypue voortbrengen soude. Mer hi bracht volde druypue. Ab oordeelt ghi bozgers van hierusalem/ en ghi manne van Juda tusschen mi ende mine wjngaert/ Wat salmen doch meer doen aen minen wjngaert/ dat ic niet aen hem gedaen en hebbe? Waerom heeft hi dan wilde druypue bracht/ als ic wachte dz hi druypuensoude voort

brengē. Ab wel aen/ ich wil v thoonen wat ic minen wjngaert doen sal/ Sine wandē sulen wech ghenomen worden/ alsoo dat hi verwoest sal worden. En sinen thuyt sal verstoort en betreden worden. Ich wil hem woest laten ligghen/ dat hy noch getoort/ noch ghemectet en worde. Maer dat ter dijstelen ende doornē op wassen. En ic sal den wolcken beuelen/ dat si daer niet op en reghenen. Den wjngaert des **h. E. G. E. S.** Zebaeth/ dat is thuyt Israel/ en die manne Juda/ zyn lieflike plantē. hi wacht na dat recht/ Siet/ so is onrecht ende schenderie. Ma gherechticheyt. Siet/ so is claghe ende inimmer

Wec den ghenen dye een huyt aen daudere trecken. En den eenen acker aenden anderē bren gen/ tot datter gheen plaetse meer en is/ alsoo dat si dat lant alleen beeste. het is voor den ooren des **h. E. G. E. S.** Zebaeth. Wat sout ghy segghen? Of nyet alle die huyten woest en sulle worden/ en oock die grootste ende sijnste sonder inwoonders. Want thie ackers wjngaerts/ en sulle mer seche eenen pot wjns gheuen. Ende een mouder zaets maer een sechel gheuen

Wec den ghenen die smorgens bydech op zyn om haer tot dat suppe te stellen/ en stien tot indet nacht toe/ tot dat haer den wjnt verhoert. En heb ben herpen/ luyten/ trommen/ pypen/ en wjnt in hare byasserien/ en en sien op dat wech des **h. E. G. E. S.** niet/ noch en aenmercke niet op dat geschepene zonder handen. Daeromme sal mijn volck wech gheuoert moeten worden onuersiens/ ende haer heerlike sulen hongher/ ende haer ghemeyn volck dorst liden. Daeromme heeft dye helle haer kele wjnt op ghesperret/ en heeft die raken bouen maten op gheloken/ op dat alsoe daer inne varen/ beyde haer heerlike en tghemeyn volck/ beyde harte rijkē/ en vroliken/ soe dat een yegelijck hem buygen moet/ en een yegelijck vernedert/ en dye oogen der houerdighen verootmoedicht worden. Mer dat dye **h. E. G. E.** Zebaeth verhoort worde in den rechte. En God die heylighe geheylicht worde inder gherechticheyt. Van sulen die lammeren haer voeden/ en beyde op haer plaetse/ en die vree belinghen sulen haer ghenereen inder woestijnen der betten

Wec den genen/ dye aen donrecht trecken met strickē der ydelheyt/ en aen dye soude niet wagen zeelen/ en segghen. Laet zyn werck haest en geringe comen/ op dat wjnt sien. Laet her comen den ael sach des heylighen in Israel/ op dat wjnt weten mogen

Wec den genē/ die dat quaet goet/ en dat goet quaet heeten. Dye wt duysterinste licht/ ende van licht duysterinken maken. Dye wt suet/ soete/ en vant sloete/ suer maken

Wec den ghenen/ dye by haer seluen wjns zyn/ en houden haer seluen voor verstantich

Wec den ghenen/ dye rucken zyn om wjnt te suppen. En dat christenmannen int vier zyn. Dye den Godloosen recht geuen/ om der gauen wille. En dye dat recht der gerechter badē selue af herē

Daeromme/ gesick als die blamme des viers het stroo vteert/ en dye ydelē stoppels wech neemt. Also sal haer wortele veruypen/ en haer ydelheyt

na soughen/en eenen soon baren/ en sal hem Immanuel noemen. Goter en honich sal hy eten/ op dat hi wete dat quaet te verwoyde/ en tgoet te verkiezen. * Want eer dit hint leert tquaet verwoyden/ en tgoet verkiezen/ so sal d; lat daer ghi vā vrees/ verlaten sijn van sijn twee Coninghen. Maer dye h E S E sal ouer v/ ouer uwe volc/ en ouer d'ins vaders huys dagen laten comen/welcke niet gheweest en sijn/ sint dier tijt dat Ephraim vā Iuda gescheyden is/ door den Coninc van Assyrien

Want in dier tijt sal dye h E S E den vliege blasen/dye aent eynde der riuieren Egypt; sijn/en den byen inden lande Assur/dat si comen/en leggen haer neder aen die beke/en in die steenclippē/en in alle hōle boomē/en in alle gaten. Totter seluer tijt sal die h E S E d; hoofft/en die hayren aen den boesten af seheren/en den baert met een ghehuert scheermesse. Te wetene/door die ghene die op geen sīde des waters sijn/als door den Coninc van Assyrien

Totter seluer tijt sal een mā eenē hoop roeyen en twee rudde schapen weyden. En hy sal soe veel te melcken hebben/dat hi boter te eten hebbe sal/Want so wie inden lande ouerblijft/die sal honich en boter te eten hebben/Want het sal tot dier seluer tijt gheschieden/dat so waer nō duysent wijū storken staen/daer sullen duysent siluerlingen worden/daer sullen distelen en doornen sijn/datmen met pilsen en bogen daer henen sal moeten gaen/Want inden gantschē lande sullen doornen ende bremen sijn/datmen ooc tot allen den bergen/dye men met houtweelen plach om te hacken) niet gecomen en sal comen/wt vrees der doornē en bremen. Mer men sal die ossen daer laten gaen/ende die schapen daer op laten weyden

En die h E S E sprac tot mi/Neemt voor v een groote tafel/en schijft daer in met eens menschen griffie/schoft haestelijck/Deelt gheringe die buete/En ic nam tot my twee trouwe ghetuygē/dē priester Bua/en Zacharia/dē soō Ieuerachia/en ic ghinc tot eender Propheetessen/die was/beurucht/en si haerde eenē soon. En die h E S E sprac tot my. Iheet hem/schoft haestelijcken/Deelt gheringe die buete. Want eer dit hint roepē cā/lieue vader/lieue moeder/so sal die macht Damasci/en die haue/oft roof) Samarie wech ghenomē worden/door den Coninc tot Assyrien

En dye h E S E sprac vorder tot my/ende seyde. Menghesien dat dit volck twater tot Siloha veracht/dwelcke stillekens vliet/en verlaet hē op Aezin/en dē soon Remalia. Siet/so sal die h E S E ouer haer comē laten veel starcke wasserstroomen/te weten/den Coninc tot Assyrien/en alle si ne heerlicheyt/so dat si ouer alle hare beke baren/en ouer alle hare oeuereinghaen/En si sullen in Iuda inbrekē en vhemmē/en ouer haer henen gaē/tot dat si aenden hals reyckē. Ende si sullen hare vlogelen wt brypē/dat si d'ijn lāt S Immanuel beruullen/hoe w'ijt dattet ooc is

¶ Dat volck wort ghestrafte om dattet God verlaet/Ende dattet metten godloosen verbont maect/ende hi haer hulpe soect/Watmen alleen op dat ghetuych der schijfisen sal

Dat. vij. Capittel.

Estt boosch ghi volckē/ende gheeft nochtāns die vlucht. Hoort ghyt alle die gene die in barrē landē sijn/Waapent v/en geeft nochtāns die vluchte. lieue wapē v/ en geeft nochtāns die vlucht. Sluyt eenē raet. En daer en moet nyet van comē. Seradet v/ende daer en come nyet af. Want hier is Immanuel

Want also sprecet dye h E S E tot my/ghelisse oft hi mi vider hant name/ende leede me/ dat ick niet en soude wandelē opten wege vā desen volcke/en sprecet. Ghi en sult niet segghen/En verbont. Dit volc en sprecet nieuwers af/dan vā verbont/En vrees so zeer niet/ghelisse als si daer/en laet v niet grouwelen/mer heylighet den h E S E Zebaoth/dien laet v vreesen en versehrickē/sijn/so sal hi een heylighdom sijn/Mer eenē steen des aenstoots/en een heyeder arghernissen den twee huysen/Israel/en den vorgheren van Hierusalem/tot eenen streck en eenen bal/so dat haer der veel haer daer aen stootē/vallen/breken/verstrickt/en gheuanghen sullen worden

Sindt dat ghetuyghemisse te samen/beseghelt dat gheset op mijne songhers. Want ick hope op den h E S E/die sijn aensicht verborghē heeft/voor dē huysē Jacobs/Mer ic verwaacht sinder/Siet/hier ben ick/en die kinderen die my die h E S E ghegheuen heeft/tot eē teeken en wonder in Israē/vandē h E S E Zebaoth/die opten berch Zion woont

Mer wanneer dat si v segghen/Ghi moet die Waer'egghers en die Teekenbedieders vrage/die daer clappen en disputerē/dan sult ghi segghē/En sal dat volc niet sinē God vrage? Ik behoog licker den dooden te vragen dan dē leuendighē? Ja na die wet en die ghetuyghemisse/In die si dat niet en segghē/so en sullen si die morgenstont niet hebben. Maer si sullen indē lande ronsomme gaē/berhardt en hongkerich. En als si hongher sīde/so sullen si toornich worden/en vloecten haren Coninc en haren God. En sullen op haer seluen ghaen/en onder haer dye aerde aensien/en en sullen niet vinde/dā beductheyte en duysternisse. Want si sijn verdonckert inden anēt. En si gaen dwalen de in duysternisse/Want daer sal wel een ander donckereyde sijn/die haer benaueht maect/dan het inbooledene tijt was/doet liebelijc toeghinē inden lande Zebulon/en indē lande Naphtali/en doent daer na swaer der wert aendē weghe dē meys op dese sīde der Jordanen/aē dye palen der heydenen

Hier verhaelt hi haer den booledenen is miner/ende die gheuanghemisse/op dat si die toernēde sonder waer nemen/Dan die toernēde dat r'iche Christi/Wat wijt haer haren hoochmoet/ende vercondicht Gods straf singhe

Dat. ix. Capittel.

Et volc dat in duysternisse wandelē/dat siet een groot licht. En ouer den ghenen dye daer in duysteren landen woonen schinet een claerheyt. Ghi maect der heydenen veel/en daer by en maect ghy der vruchden niet veel. Van d'inen twegghen salmen broijc sijn/ghelisse als men vly is inden oogste. En ghelisse als men broijc is/als men

O C ij

die buete wt deelt. Want ghi hebt het Jock haers laste/ en die roede haerder schouderē/ en den stoc haer s dnuers gebroken/ ghelijc als inder tijt Midian/ Want alle oorlogē en sproet/ en die bebloede cleederen sullen verbrant/ en metten vierē verterē worden/ Want ons is een kindt gebozen/ eenen soon is ons gegeven/ Wiens heerlichappie op zjn scouderē is/ en hi heet / Wonderlijck / staet / Cracht / Aucle / Gericch vader / En vreedsaec pünctē op dat sine heerlichappie groot worde/ ende des vreedes gheen eynde/ op den stoel Davids en sijn conincrijck / op dat hijt bereede en stercke/ niet gerecht en gerechticheyt/ vā nācn tot inder eerbicheyt. Die ernstige seloersche liefde des h. E. S. E. der heylscharen sal sulcs doen.

B Die h. E. S. E. heeft een woort gesonden in Jacob/ en dat is in Israel gecomen/ dattet alle t volc van Ephraim/ en die bozgeren van Samaria weten souden/ die daer seggen in hoochmoedicheyt/ en in eenen stouten sinne/ Die sichelsteenen zjn geuallen/ mer wi willent niet viercante en ghoude ne steenen weder timmerē. Men heeft die moerbeet boomen afgehouden/ maer wy willen Cedar boomen in die plaetse setten. Want die h. E. S. E. sal des steyn crijtschuot tegen haer verheffen / en hare vianden te hooye vergaderē/ also dat die Syriers van bozē/ en die Philistē van achter aencoemē/ op dat se Israel also met een volle hake insloeken mogen. En in dien alle/ so en laet sinen thoorne noch niet af/ ende zjn hant is noch wtgestrect/ Want dat volc en heert hem noch niet totten ghenen diese staet. En si en bragen na den h. E. S. E. Zebaoth niet

O Daeromme sal die h. E. S. E. afhouden van Israel beyde dat hooft en den steert/ beyde de stoncken en die tacken op eenen dach. Die oude eerlike lieden dat zjn die hoofden/ Die Propheten die daer balcelic leeren/ die zjn den steert/ En die booggers des volcs dat zjn bierleyders / En die haer laeten leyde/ dat sijn die versondene. Daeromme en ran die h. E. S. E. aen hare ionghelighen gheen bliscchap gehebbē/ noch haerder weeskens en weduwen niet ontfermen/ Want si sijn alte samen gheueynst en boos/ ende alder menschen mont spreekt dwaelheit/ En in dien allen en laet sinen thoorne noch niet af/ en zjn hant is noch wtgestrect

D Wāt dat godloose wesen is/ ontfleken als een bier/ en het verteerē doornen en hoggen/ ende het berent als in een die wout/ en het gheeft eenen hooghen roock/ Want dat landt is verduyfster in den thoorne des h. E. S. E. der heylscharen / En dat volck is ghelijc als spijle des viers/ yemant en sal sinen naesten swaren/ Maer siet yemant af totter rechter hant/ so sijdt hi hongher/ Of eten si opter linker hant/ so en wordē si niet versact/ Een yeghelic sal tveelēch van sinen arme eten/ Manasse den Ephraim/ en Ephraim den Manasse. En si alle beyde tflamen Judam. In dien alle en laet sinen thoorne niet af/ en zjn hant is noch wtgestrect

En slahe teghen die balche ongerechte overheeren/ met vercondinghe van haerder straffingen Teghen den hooch roet des Conincs van Assyren / Ende hoe hem God berootmoedighen sal sinen troost Israels

Dat. x. Capittel.

Se den wetmakers/ die ongerechte statuten maken en bescreuen boose wetten/ op dat si die saken der armē moghen buygen/ en tyranie oeffenen in den rechte der rechter/ ondermmen vo. ake/ also dat die weduwen haren roof/ en die weeskens haer buete zjn moetē/ Wat sulc ghi doen inden daghe der bescekinghe/ en des gedruysch dat vā herre comt/ Tot wie wilt ghi blieden om hulpe/ En waer wilt ghi dan uwe ere laten/ dat si niet onder die gheuangē ghebuycht en werde/ en onder die verslagene en valle/ In dien allen en laet sinen thoorne niet af/ ende sine hant is noch wtgestrect

S Wee ooc Assyria/ die eē roede muns toorns/ en eenen stoc is van mynder grammicheyt/ Ick wil hem seynden teghen een geueynst volck/ ende hem beuel gheuen teghen dat volc mynder grammicheyt/ dat hijt berooue/ en wtdele/ en vertrede ghelijc sijn opter straten/ Hoe wel dat hijt also met en meet/ ende sijn hert alsoo niet en dect/ mer zjn meeninge is veel volcs te vernielen / en wt te roeden/ Want hi spreekt/ En zjn niet alle mē bozken Coninghen En is Caldo niet so licht te winnē als Carchemis/ En is Hamath niet so licht als Arpad/ En is Samaria niet so als Damascus/ Gelijc als mine hant vonden heeft die afgodice Conincen/ der welcker afgodē noch tās stercker sijn. Waren dan die gene die tot Hierusalem en Samaria zjn/ En soude ick niet alsoo Hierusalem doen/ en haren beelden/ ghelijc ick Samaria ghedaē hebbe en haren beelden.

Mer als die h. E. S. E. alle zjn werc volbracht heeft opten berge Zion en te Hierusalem/ so wil ic besceke die bresē des hoochmoedige conincs van Assyren/ en die opgeblasenheit van sine hoo uerdige ooghen/ Daeromme dat hi spreekt/ Ick hebbe dit door die crachte mynder handen gedaē/ en door mine wijsheyt/ want ic bē cloet oft vstant dich/ Ic hebbe die lantshappen anders ghedeckt/ en haer in comen verooft/ En geijc als eē machtige hebbe ic die inwoonders te gronde geworpen/ als eenē hoenderen nest heeft mine hant die volcken geuonden/ also dat ic alle die lantshappen tflamen gheraep hebbe/ ghelijcemen die eyeren op rapet die verlaten waren/ en daer en siet niet eē dyc en vederken verrueren der/ den bec opdoē / off die oock eens pipt

Mach oock een acree oft bijl haer beroemen te gen den genen die daer mede houtet. Of mach een saghe haer ooc beroemen teghen den ghenen diese trect/ Dat waer geijc als een roede haer ver hiet tegē de genen diese besiget oft dnuet/ oft dat hē de stoc oprechte/ als oft hy geen hout en ware/ Daer om sal die h. E. S. E. h. E. S. E. Zebaoth ons sine bette armoede semde/ en hi sal hare heerlichy aenstcke/ dat si bernē sal als een bier/ En dat licht Israels sal een bier zjn/ en sijn heylige sal eē blamme zjn En sal sine doornē en byemē aēstcke en verteerē op eenē dach/ En die heerlicheit vā zjn wout en vā zjn belt sal berouen/ met siele en lichaē/ en tflaē/ en belt bluchlich wordē/ dat ooc die ouerge bleuē bornē vā zjn wout getelt sullen mogē wordē/ dat se ooc een kindt sal mogē tekenē (oft bescreuē)

D In dier tijt sult die ouerghebleuene in Israel/ ende die ontcomen zyn in den huysc Jacobs / haer niet meer verlaten op die gene diese doech. Maer si sullen betrouwen op den **HEE** den heyligen in Israel inder waerheyt Dye ouerghebleuene sullen haer bekeeren / Ja die ouerghebleuene in Jacob tot Godt den stercken. Want **S** Israel al waer dijn volc ghelijck als stant aen dye zee / so sullen nochtans dye ouerghebleuene bā haer bekeert worden. Want in dien dattet berderuen ophout / so sal daer een oueruloedige gerechtheit comen Die **HEE** die **HEE** Zebaoth laet wel berderuen. Maer hy verheret nocht ans inder ghanter werelt

S Daeromme spreect die **HEE** **HEE** Zebaoth. En beslaecht v met / mijn volck dye tot Zion woont. Voor **Mur** / hi sal mette stoc slaet / ende sinen staf teghen v opheffen / ghelijck als in Egypten. Want her en sal niet langhe zyn / dye ongenade / en mijn grāschap ouer haer onduchtheit sal een eynde hebben. Als dan sal die **HEE** Zebaoth een gheest louer hem verwecke / gelijck als in dē stede tot Midian opten velde **Orb**. Ende hi sal sinen staf dien bi aent meys ghebruycke / opheffen / ghelijck als in Egypten. Op dye tijt sal sine last van dīne schouderen wicken moeten / en zyn lock van dīnen halle. Want dat ick sal veruyple voor die bette

H Iesalaet goet zyn / hy come tot **Math** / hi treect door **Migron**. Hy moelt zyn heyl in **Michmas**. Si trecken voor / onsen legher **Seba** ouer / **Rama** is verchriet. **Sibrath** Sauls bliet **S** du dochter **Sallim** chrische met dīnder stemme / hooft toe **Taisa**. Du allendige **Wnathoth** / **Madmena** wiert die borgeto tot **Sebim** loopen daer af. Men bliuet by auontueren eenē dach tot **Rob** Dan sal hy sine hant stercken teghen den berch der dochter **Sion** / en teghen den hucuel **Jerusalem**. Maer siet / die **HEE** **HEE** Zebaoth sal afhoubē dē stryck met macht. En al dat hooch opgherecht staet af / tot / en / d it also die hooghe vermedert worden / en die dicke boschagie met yser af ghehouwē worden / En **Ibanus** sal door die machtige vallē

Een Propheete op dye toecomst Christi sterckende / en de op zyn officie / Ende welcken vrede ende ruste den gheboonighen door hem omtrenten sal
Dat. ii. Capittel

Ende daer sal een rode opgaē bā den stamme **Isai** En een spruyte wt zinder wortelē sal vrucht brocht bryghen / opten welcken rusten sal den gheest des **HEE** / den gheest des wylchepts ende des verstante / den gheest des raets en der stercken / den gheest der kennissen en der vreesen des **HEE**. Dye sal hem inblaten die vreesē des **HEE** / op dat hy niet en oordele na den ghesichte der ooghen / noch en straffe na dat gene dat die oogen hopen. Mer hi sal met gherechticheyt oordele die onnoosele / en met gerechticheyt straffen dye armen in den lande. En hy sal metten staf zins mounts dat aettrijck slaen / Ende metten adem zinder lippen die godloose dooden Gherechticheyt sal dat gordel zinder lendenē zyn Ende dat gelooue dat gordel zinder nperē / Die

woluen sullen biden lammeren woonen. En dye Tuppact biden bocken neder ligghen. En dē hindeken sal die calueren / en ionghe lecutwen / en dat meit vee stamē onder malcanderē dymē / Dye hoeyen en beyzen / en die ionghe lecutwē sullen onder een weyden / en alsoe dat hare iongben by malcanderen ligghen. Ende die lecutwen sullen strogeten / ghelijck als die ossen. En een hint noch sypgende / sal zyn ghenoechte hebben op der slanghen hol. En een ghespeent hint sal zyn hant steken in die holen der basulken. Men en sal nyemandt quaet doen / noch quetsen op minē heylighen berge. Want dat lant is vol der kennissen des **HEE** / Ende daer mede als metten water des meys bedect

En het sal gheschiedē tot dier tijt / dat die wortel **Isai** / die daer staet tot eender banierē den volcken / na die selue sullen die heydenen vragen. En zyn ruste sal heerlick zyn. En tot dier tijt sal dye **HEE** noch eens zyn hant wylstrecken / dat hy die ouerghebleuene van sinen volcke verwinne / so wat daer ouerbleuen is / vanden **Assyriens** / **Egyptens** / **Pharos** / **Mooren** / **Elamiten** / **Sincar** / **Hanath** / en vanden **Eylanden** des meys. En hy sal een banier eudeē die heydenen optrechten / ende sal stamen vringen die veriaechde **Israels** / en die verstroyde wt **Juda** te hoeye bryngē / bandē hier eynde des aettrijcks. Ende den haet tot **Ephraim** sal ophouden. En die vianden van **Juda** sullen wē geroeyt worden / alsoe dat **Ephraim** **Juda** niet haten en sal / noch **Juda** en sal **Ephraim** niet benidē. Mer si sullen den **Phylisten** teghē den welken op den halle zyn / en beroouen alle die gene die tegen den oosten woonen / Die **Edomiten** ende **Moabiten** sullen hare handen teghen haer houden. Die kinderē **Ammon** sullen gehoorsam zyn. En dye **HEE** sal die stroomen des meys in **Egypte** verbannen. En sal sine hant laten gaen ouer dat water **Nilum** met sinen stercken winde / en die seluen ruyeren slaen / dat mē met schoone daer dooggaen mach. Ende daer sal een bane zyn den ouerghebleuene van sinen volcke / dye ouerghebleuen zyn vanden **Assyriens** / als **Israel** gheschiedē / doert hi wt den lande van **Egypten** toghen

Dit is eenen tofsanch ende danckegginghe des ghelouighen volcks
Dat. xij. Capittel

Inder seluer tijt sult ghi segghen. Ick dancke v **HEE** / dat ghi dat dīne schoone hē gewendē heect / ende troostet mi

Siet **Godt** is mijn heyl / ic ben seker / en en ontke mi niet. Want **God** die **HEE** is mijn stercke / en minen **Plalm** / en hi is mijn heyl gheborde **Ghi** sult met bruechde water scheppe / wt die fonteyne des salichmakers
En ghi sult segghen ter seluer tijt. Danct den **HEE**. Prediket sinen name / verbreyt onder den volcken zyn wercken / gedenct hoe dat sine name so hooch is
Singet den **HEE** lof / wat bi heertine gehandelt heest. Sulcs sikenlick in alle landen
Zuychet en truybeect ghi in woorders tot **Sion** / want die heylighe **Israels** is groot bi v.

Oet is den last oft straffinge ouer Sa-
bel/die welck Jesaia die sone Amoz
sach/hest op een bancre opse hoge
berch/roepst stoutelic tegē hair/Wer-
pet die handen op/Vact die Pincen
in'teer ken door die pooste/Je hebbe minen gehey-
lichden geboden/eñ mine stercke geroepe tot mij-
nen thoozne/die daer byolich zijn in inlander heer-
lichheyt * Daer is een gheerflich van eeder
menichte opte berge/also vā een groot vole/En
gheroepe als een gheruyfliche der verlaender co-
nincrichen der heydenē/Die hēēē Zebaot
wāpent een heyt totten strijde/die wt berren lan-
den comen banden eynde des hemels/Ja die hēēē
sē selfs metten heye zjns thoozns/om te vder-
urn dat gansche lant

Daeromme buylet/Want den dach des hēēē
is na bi/hj comt als een berwoestinge van
den almachtighen/Daeromme sullen alle handen
moede werden/eñ dat herte van alle menschen sal
berclawwē/beruaremissē/anre/pijn/sal haer ouer
comen/haer lieden sal bangicheit zjn gheleē cen
der vrouwe die in aerbepe gaet/Dye eene sal hem
hoor/dē anderen vreesen/eñ haer aensicht vā hier
ontfeken/Want siet/des hēēē dach rompt
grouwelic/thoornich/eñ grimmende om dat lāt
te berdestrueten/ende die sondaets daer wt te rve-
den/Want die sterren aenden hemel/eñ zj Dion
en schijnen niet slaer/Die sonne gaet verduyfster
op/ende die mane schijnt dencker/ * Ic wil
dat aertrijē besoeckē/om haer der boosheys wille
eñ die godlosen om haer der onduechde wille. En
te wil des boochmoets der stouten een eynde ma-
ken/eñ die houardse der geweldiger vernederen/
also ooe dat een mā dierder zju sal dan sijn gout/
eñ een mēsche weeder dā goutstukken wt Sphir
Daeromme wil ic hemel betoetē/dat dye
aerde beuen sal/vā haer plaetē/door die grāscap
des hēēē Zebaot/eñ door dē dach zjns
thoozns. Ende Sabilon sal zjn ghelijē als een ge-
taecht thee/eñ ghelijē een cudde sonder hope ofte
kalle/soe dat een yeghelijē tot sinen volckē thuyf-
waerts keeren/eñ een yegelijē tot sinen lande vlie-
den sal/Daeromme/wie daer gheuonden wote/
dye sal door/kenen worden/eñ so wie daer bi is/dye
sal door dat sweert bergaen/Daer sullen oock haer
kinderen voor haren oogen berwoecht/haer buy-
sen geplondere/eñ hare wijue gescheyne worden/
Want siet/Ic wil dye Meden ouer haer berwoe-
chen/die weicke gheen siluer en soeken/noch nae
gout vragē en sullen/mer die iongelinghen met
voghen doorschieten/eñ die vruchten des lichaēs
niet ontfemen/noch sparen en sullen.

Zichim
dzjñ aldē
hande nincrichen/die heerlijcke pompeye der Caldeen/
wilde omghekeert wōde van god/ghelijck als gods-
quade mā ende Somoira/also datmen voortact daer
rouēde niet meer woonen/noch yemant daer blifē en sal
vogelen inder eewicheyt/Dat ooe die Irabijische daer gee
als zjn/ ne tenten maken en sullen/ende die berderen daer
struyfen gheene butkens opdaen en sullen/Meer daer sul
Griffoc len Zichim logerē/eñ haer buyfen sullen vol obim
nē wile. zjn/ende struyfen sullen daer woonen/ende ber-

gheestē sullen daer danssen eñ huppelen/En dye
wien sullen in hare palreyen singten/ende drae-
ken in hare lustige sloten/Ende haren tijt sal haer
comen/Ende hare daghen en sullen haer niet ver-
supmen

Want die hēēē sal hem ouer Jacob ont-
fermen/ende Israel noch weder omme berhiesen
ende haer in haer lant sette/Ende die vrecindelm-
gen sullen tot haer vlieden/eñ den buyse Jacobs
aenhanghen/Ende die Israeliten sullen die volc-
ken gheuangē nemen/ende bringhen se thuyf in
hare plaetse/dat dat buyse Israel dye volckeren
besitten sal/inden lande des hēēē/tot knech-
ten ende maerchden/Ende si sullen die gene geuā-
ghen houden. die haer gheuanghen hadden/ende
sy sullen heerschappijē hebben/ouer hare berwin-
ners

Hoe god zjn vole weder in ghenaden ontfanghet/En
de hoe si dongheluck haerder vanden belachen sullen/Es
dyzginghe ouer Palatinam:
Dat. xiiij. Capittel.

Gade tot dier tijt als die hēēē v-
ruste geuen sal/van dñnen iammere
eñ onruste/eñ handē harden dienck
daer ghi in ge werck zijt/dan sult ghy
alsulcken sprerwoort hebben tegē
den Coninc tot Sabel/ende seggen/hoe? Ik n-
gansch metten gheestlaer gheuen/heest dye be-
schattinge eens en eynde/Die hēēē heest
die roede der godlosen ghebroken/ende septer des
heerschappers/die welcke vole noech in grāscap-
pe sonder ophouden/eñ met worden domineerde
hij ouer die heidenē/eñ veruolchede sonder barm-
herticheyt/Av rustet doch die ghebeele werelt/eñ
is stille/wyphet eñ is bylic/Die denneboomen eñ
die Cedarboomen opten Libanon berbliden haer
oock/eñ segghen/Die wijle dat ghi ligghet soo en
coemt niemant hier op/die ons ahoude. Die hel-
le daer onder berckde hoor v/door ghi haer teghent
quaemst/Si berwoert v die dooden/ē alle volcken
der werelt/eñ ghebiet alle Coninghen der heyde-
nen/van haren stoelē op te staen/op dat si alle tot
v segghen eñ singhen/deen hoor dander na. Sij u
ooc met gheslaghen/so wel als wi/eñ en gactet v
niet als ons? Is niet dijne pomposchiz hier ondie
in die helle geuaten/oor met dat gheclanck dñne
barpen? Dye motten sullen si niet uwe bedde zjn/
eñ wōmen uwe dersele?

Hoe bistu vanden hemel gevallen/S du schoo-
ne Moergnsterre/hoe bistu ter aerden gepleit/
ghi die die heydenen ylaghede? Ghi dā hert doch
in dñne herten/Ic wil inden hemel klimmen/eñ
miken stoel ouer die sterren Gods berhoghen/Ic
wil mi stellen opten berch des berbonts/aender si
den te gent neyden/Ic wil ouer die hooghe wolk-
ken haren/ende ghelijck sijn den alderhoorchten/
Ja tot ter hellen vareku ter sden vanden graue/
So wie v siet/die sal v besien/ende beschouwē/eñ
segghen. Is dat die man/die de werelt dede beuē?
eñ die conincrichen berchrijctē/die dat aertrijē tot
ē woelkenie maecte/eñ die stedē daer inne dellu-
eerde/eñ die sine geuangene niet los en hete
het is waer/dat alle Coninghen der heyde-
nen stamen doch met ezten siluē een yegelic in d

nē huy se / Mer ghi zyt ber woypē bā dñne graue /
ghelijc als een verdoemen spuyte / gelijc een elcet
der berlagenen die mette sweerde dootsteckē zyn /
die hier onder baren totten steenen der hellen / als
een vertreden oft doot lichaem / Ghy en sult nyet
als die begraven worden / Want du hebste dñn lant
verdoemen / en dñn volck berlaghen / Want men
en sal des boosen saets niet meer ghedencken / He
schicket / datmen sine kinderen doode / om haerder
vader ē misdaets wille / om dat si oot niet op en co
men noch dat lant en becrue / noch dat aertrijck
hol bianten en maechen

Ende ic wil ouer haer comen spreect die **HE**
ZE Zebaoth / en dē name Sabels wtroeden wt
der gedachtenisse / hare ouerghbleuene nemen en
de nacomelinge spreect die **HE** **ZE** **ZE** Ende ic wil
se maken den Eghelen tot een erfnisse / ende tot
een water meye / ende ich wille met enen besen
der verderfennisse omkeren / spreect die **HE** **ZE** **ZE**
Zebaoth / Die **HE** **ZE** **ZE** Zebaoth heeft gheswoē
en gheseyt / Wat sult ghi daer toe segghē / het sal
gaē gelijc als ic dencke / en het sal bliue so ieket in
den sinne hebbe / dat **MS**ur geslaghen sal worden in
minnen lande / ende dat ic hem vertreden sal op mi
nē berghe op dat zyn loeban b ghenomen werde /
en dat zyn last van uwen halle comen mach / Dat
is tboornemē d welcke hi heeft ouer tgebeelē lāt /
En dat is die wt ghestrecte hant / ouer alle heyde
nē / Wat die **HE** **ZE** **ZE** Zebaoth heuet also besloten
Wie wilt heeren / En sine hāt is wtgestrect. Dye
wilt ontwenden

Van die straffinghe Moabs / daer die
Propheet haer mede dreyct.
Dat. xv. Capittel

Moe Fare doe die conine Moab sterf
werdt desen last gesien / En verblif
b niet geheele Philisten lāt / als oft
die roede des gheens die b sloech ghe
boken ware / Want wt die wortelē
der sanchen / sal een basillike comen / ende hare
bucht sal enen vierighen dache zyn / Want dye
eerstelinghen der behoefstigher sullen haer ghene
ten / ende die arme sullen sekerlijck wonen / Mer
dñne wortel wil ic niet hongher dooden / ende dñ
ne ouerghbleuene verwoyge / Du poorte huyt
ghi stadt schreyt / ende dat gantsche Philisten lant
is crant. Want vanden noorden comt enen roec
Ende daer en is geen eenlame in sinen hope. En
de wat sullen die ambassaten der heydenē tusschen
heyde partien seggē. Te wetene die **HE** **ZE** **ZE** heeft
zins volcs betrouwen

Van die vreesse ende versterckinge
Moabs endo haer ongenial
Dat. xvi. Capittel

It is dē last ouer Moab / des nachts
comt er vstor inghe ouer **Ar** in Mo
ab / Si is wēch / Des nachts comt v
stor inghe ouer **Ur** in Moab / Si is
vergae / Si gaen hēne op tot **Saith**
ende **Didon** tot die outaren om te weenē / ende te
huylen / ouer **Reba** / ende **Medbo** in Moab / Alle
haer hoofden zyn gheschozen / ende alle haer haer

den zyn afghedenen / Op hare straten gaen si met
sacken omgordt / Op hare daeckē ende strate huy
len si alle / ende gaen al omme weenēde / hē bon
en **Stale** schreyen datmēt tot **Jasha** hoort Daer
omme karniden oock die ghewapende in **Moab** /
Wantet haerder selen qualicken gaet / **M**in hee
te schreyde tot **Moab** / hare vluchtinge bleden van
der dyc iatigher hoe tot **Zoar** toe / Want si gaen
hēnen tot **Lubith** ende weenen / en opfen wech tot
Horonaim toe / daer verheft hē een iammerlijc ge
schrey / Dye wateren **Kimrim** verdroghen dattet
hoy verdoort / ende dat gras verwelct / ende daer
en wast gheen groen cruyt / Want dye haue dye si
bergadert hadden / ende t volck dat selue regeerde
hoer demē ouer der willigen beue / Daer gaet een
ghelchrey rontomme in den pale **Moab** / si huylen
tot **Eglaim** toe / Ende si huylen bidē water **Elim** **B**
Want die wateren **Dimon** zyn vol bloets / Daer
toe wil ic ouer **Dithon** noch niet laten comē / hey
de ouer die ghene die behouden zyn in **Moab** des
lecuwē / en ouer dye ouerghbleuene inden lande

Teuer / sendet ghi landes heeren lamtheren bā
Sela wt der woestine totten bergē der dochteren
Zion / Mer ghelijc als eenen voghel daer hēnen
buecht / die wt den nest verdoeren is soe sullen dye
dochterē **Moab** zyn / als si booz **Arnon** ouer trec
ken / Vergadert eenē raet / hout gherēcht. Maect
uwe staduwe des middachs als eenē nacht / **W**er
bercht die veriaechde / en meldet die vluchtinge niet
Laet mīne veriaechde by b logeren / **T**yeue **Moab**
wrest ghy haer besidtsel booz den berderuer / soe
mach die quelaert een eynde hebbe / dye tribulere
der op houden / ende dye vertreder afaten / inden
lande

Daer sal enen stoel bereedt worden door dye
goeder ierenheyt / dat daer een opstte inder waer
heyt / inder woninghen **Dauids** / ende oordele / **E**
die dēcke na dat recht / ende vordere dye getrichte
heyt / Mer wi hooften vanden hoochmoet **Moab** /
dat dye selue seet groot is / dat oock haren hooch
moet / Routheyt / ende roornheyt grooter is dan
haer macht / Daerome sal die cene **Moabite** ouer
den anderen huylen **Suer** die fundamente der
stade **Ur** / hare sech sullen die verlaemde sichten /
Want hē bon is een woest belt gheworden. **D**e
wijnstoc tot **Sibna** is verdoemen / Dye heeren on
der den heydenen hebbe sine edele wijngaertranc
ken berlagen ende si zyn gecomen tot **Taer** toe
en si trecken rontomme inder woestine hare vā
ten zyn verstroyten ouer dat meye gheuoert.

Daeromme bewee ic **Taer** ende **Sibna** /
om den wijnstoc / Ende ic stozte veel tranen / om
hē bon ende **Eliale**. Want daer is eenen sanch in
dñnen somer ende in dñnen dogste geuallen / alsoe
dat dye buerchde ende genoechte ophout inde vel
de / En niet en iuycht / noch en roept inde wijgaere
niet / Men en perck noch treede gheenen wijn
in der wijperke / **I**c hebbe des singens een eynde
gemaect / Daeromme comelt mīne buycke ouer
Moab / ghelick een harpe / ende mīninghe wandē
ouer **Ur** hare **Dan** salt opēbaer worden hoe daer
Moab moede is by dē outaren. En hoe hy tot zyn
kerckē gegae is om te biddē / En dat hi nochtrans
daer nē mede bedreyt en heeft / dz d pinē weert is /

Dat ist dat die h. E. S. E. doen altemael tegen Mo ab gesproken heeft. Mer nu spreect die h. E. S. E. / en seyt / In drie iaren / ghelijck als des dachloners Jare sijn / sal die heerlicheit Moabs cleender worden / in die grote menichte / also dat een cken weenich haerder ouerbluen sal / en niet veel

¶ Die strafinghe ende plaghe Damasci / ende des landes Syrie.

Dat. xlvii. Capittel

It is den laet ouer Damascion / Siet Damascion en sal geen stad meer zyn mei eenen veruallen steen hope. Die stede Kroer sullen verlaten en woest zyn / alsoo dat dye ridders daer oock weyden sullen / die niemant en sal verriaghen / En Ephraim sal ophouden een veste oft stercke te zyn Ende dat conincryck tot Damasco / ende die ouer ghebluene tot Syrie / sal zyn ghelijck als die heerlicheit Israels spreect die h. E. S. E. der heylscharen

Jere. ix

U

Tot dier tijt sal die heerlichz Jacobs dunnere zyn ende zyn vette lijf sal magher sijn / Dan salt alsoo gaen / ghelijck wanneer een dat roorn indē oogte maeyt / die met sinen grepe die hātvolle afhoudet / Ende ghelijck als een die dye gewet bergadert int dal Rephaim / ende datter noch wat ayre bliue liggen. Ofte als wanneer mē eenen olifboom scudt ende datmen niet meer dan twee oft drie boue inden toppe / ende aende tacken vier oft vijf olifappelen / en bindt hanghen / spreect die h. E. S. E. God Israels

Tot dier tijt sal hem die mensche heeren tot den ghenen / die hem gemaeft heeft / Ende sijn oogen sullen opten heyligen in Israel schouwen / En hy en sal hem niet wenden totten outare die sine handen gemaeft hebbē / noch en sal niet sien op dat gene dat sine vingere ghelicht hebben / noch op volcken / noch op beelden

O

In die tijt sullen die steden haerder stercken zyn ghelijck als die verlatene tacken ende spruyten / die si wt breeken der kinderen Israels verlieten / ende si sullen woeste worden / Want ghi hebt vergeten Goods dijns salichmakers / ende en hebt niet ghedacht opten steen d'ijnder stercke. Daeromme sult ghi lustige plantē setten. Mer daer mede sult ghi den vreemden die vaten bereyft hebbē / Ter tijt des plantes waerstu groot / en dyn fact dat wiesch broech / Mer inden oogte als ghi die schouen / oft garwen sout beeruen / sult ghi daer booz smerte / en droefheyt hebben

¶ Wee der menichte des groten volcs. Het sal ghelijck die zee ruycken / Ende dat gedruysche der lieden sal woeden / ghelijck die grote wateren woede / als si ouerlopen / Na ghelijck groote wateren rasen / so sullen die lieden rasen / Mer hi sal seelden / ende si sullen berre wech blieden / ende hi sal se veruolghen / ghelijck den stof opten berghen / vanden wunde gheschieft / Ende ghelijck als eenen draeywint in een ontveder gheschieft / Smtrent den auont so is daer een verstricken / Mer eer dat den morgen stont aen comt / so zyn si wech / Dat is vloot van onse roouers / ende dat erfdele / der gheenre die ons dat onse namen

¶ Noch vanden boozgaende / Ende oock van dye roepinge der heydenen.

Dat. xlviii. Capittel

Se den lande / dat onder den bliegen den schepen inder schaduwē vact / aen dese side des waters des Moze / lands dw eikelegate / oft ambassaten seynt op den meye / en met riet wepen opten watere vact / Saet hen ghi snelle boden totten volcke / dat tot verchoze ende plonderen gheneicht is / totten volcke / dat grouwelijcker is / dan regens en nich andere / totte volcke dat hier ende daer wt ghetoghen is / om te berderuen / wiens lant met ruieren onderscheyden is / wiens die water stroomen haer lant in nemen. Alle ghy die opter aerden woont / en inden lande sattet / ghy sult sien / hoe datmen die banier opten berghe verthoonen sal / ende hooren hoe datmen die trompetten blasen sal.

Want alsoo spreect die h. E. S. E. tot mi / Je wilt stille houden / en besien in mijnder woning / ghelijck als een hitte dye den reghen wt droecht / ende ghelijck eenē hoydaube in die hitte des oogtes / Want booz den oogte sult die vruchten verderuen / Ende die ourijpe vruchte int bloeyē verdoeren / datmen die stelen met wijnrauch messen sal moeten af snijden ende die rancke af houwen en de werch werpen / datmen t samen sal moeten laten ligghen / booz die vogelen opten berghe / ende den beesten inden lande / Na dat des somers die vogelen daer in nestken / Ende dat des winters a' lerley ghedierde inden lande daer nune haer ouhtouden moghen.

Tot dier tijt / sal dat vercorende ende roofachtich volc dwelcke grouwelijcker is dan ybaertse eenich ander / dat hier ende daer wtgetogē is / om te vercoren oft te verderuen welckes dye water stroomen zyn lant in nemen / ghelichenckē brenge den h. E. S. E. der heylscharen / op die placse / daer den name des h. E. S. E. der heylscharē is / opten berghe Zion

¶ Noch vanden boozgaenden / Ende oock van die roepinge der heydenen

Dat. xix. Capittel

It is de laet ouer Egypte. Siet / Die h. E. S. E. sal op een snelle wolcke vare en in Egypte come / Dan sullen die al godē Egypti booz hē beue / en de Egyptenaers sal dz hert verlaecht worden in haren liue / En te wil die Egypteners tegen malcanderen hissen / alsoo dat een byonders tegē de anderen / deen byient tegen den andere / derne stacteghen dandere / en deen rijt tegen dat andere oogloghen sal / Ende de moet sal den Egyptenaers onder haer vergaen / ende ic wil haer opstellen te niete maken / Dan sullen si bragen haren afgoden ende beelde / ende waerloggers / en teekenbedieders / Mer ic wil die Egyptenaers ouergheue indē handen van grouwelijcken heren / en een kelle coninc sal haer regheren / spreect dye heerlicher dye h. E. S. E. Zebaoth

Dat water aenden meye sal wtgesopē worden / daer toe dien stroom / sal berape / en verdroogen / en die ruicere sult berlope / en die dicken / en damme sullen cleender worden en berdoire / Na dat beide dz riet en die biesken verwelckē sult / en dat gras aende waterē verstieue / en alle wat gesaeyt is aende wateren sal verwelckē en te niete worden / En die

Wissers sullen trueren/ en alle die ghene die een an gel int water werpen sullen claghē/ En alle die dat nette int water werpē die sullen bedroeft zyn/ En si sullen tot seande comē dye goet garē werckē en nette hreypde/ En die wouwers oft viuers hebben met alle den ghenen die grachten om loon maken die sullen alle bedroeft zyn

O die prince tot Zoā zyn dwalen/ die wise raect heeren Pharaons zyn indē raet sottē gheworden **W**at segt ghi doch van Pharaos/ Ic bē eē kint der wisen/ en ic bē vā oude coningē ghelprote/ Waer zyn nu dan dīne wīsen/ Latet haer vūcondigē en verhoonen/ wat die h. E. S. E. der heylscaren ouer Egyptē besotē heeft/ Mer die vorsten vā Zoan zyn sottē geworden/ Die vorstē tot Noph zyn bedroegē/ Si wēyde Egyptē mettē hooftēen haers scāa **W**at die h. E. S. E. heeft eene drayēde geest onder haer wtgestort/ also dz si Egyptē wēyde/ in alle hare werckē/ ghelijc een dronchaert tuymelt als hi vraect. En Egypten en sal nye manden hebben die hooft en steert/ tacht oft spruyt op boeden mach.

Die tot dier tijt sullen die Egypteners zyn als wiue haer veruerē en verlagē **W**at dye h. E. S. E. Zebaoth sal die hant ouer haer weyfteren. En Egyptē sal verbaert wesen voor slant vā Juda/ also dz loe wie oor desselue gedenet/ die sal daer voor suuert zyn ouer dē raet des h. E. S. E. Zebaoth/ den welcken hi ouer haer besloten heeft

In die selue tijt sullen vūf stedē inden lāde Egypti spreke die sprake Sanaā en swere bide h. E. S. E. Zebaoth/ Die zene sal heeten Irheres/ Ter seluer tijt sal des h. E. S. E. Zebaoths outaer middeu/ in Egyptē lāt zyn/ en eē lichte (oft marc) des h. E. S. E. aen dye palen/ welke een getuyghemisse en teekē zyn sal den h. E. S. E. Zebaoth indē lande Egypti. Want si sullen totten h. E. S. E. roepē ouer dye se berducke/ so sal hi haer leyndene eene behouder en meester diese verlosse/ Want dye h. E. S. E. sal den Egypteners bekant worden/ En die Egyptenaers sullen den h. E. S. E. kēnen tot dier tijt/ en si sullen hē diene met offer en spijffer En si sullen dē h. E. S. E. ghelofte geloue en si sullen houden/ En die h. E. S. E. sal die Egypteners plagē/ en gesont maken. **W**at si sullen haer bekeerē tottē h. E. S. E./ En hi sal hē berbidde late/ en haer gesont maken

In die selue tijt sal een gemeyn passagie zyn vā Egyptē in Assyriē/ alsoe dat die Egypteners in Assyrien/ En die Assyriers in Egyptē comē sullen En die Egyptenaers mettē Assyriers Sode sullen die nen/ Totter seluer tijt sal Israel die derde zyn met Assyria en Egyptē/ door die seegeninghe die optēt aerde zyn sal/ **W**at die h. E. S. E. Zebaoth sal se benedie/ en leggen. **B**enedit bistu Egypte mij vole/ en du Assyriē inder handen werckē/ En du Israel mijn erfdeele

Jesaja den Propheetē wordt verhoont die straffinge Egypti ende Ethiope Dat. xx. Capittel

Indē iare doen Tharthan tot Adod quam doe hem gesonde hadde Satgō die comē tot Assyrien/ ende streef teghen Adod ende wanse/ inder seluer tijt sprac die h. E. S. E. door/ Iai

am den sone Ninoy/ ende seyde **S**aet hen en streef af den sack van dīne lendenen/ ende die schoenen wt dīne voeten/ Ende hi dede also/ hi ghinc naect ende bloets voets/ **D**oen sprac die h. E. S. E. Ghehele als mij knecht Jesaja naect en baruoets gaet dats tot een trecken ende herwonderen vā drie iaren ouer Egypten ende Mozenlant/ **W**iso sal die Coninc tot Assyrien hēne driuen die gheuanghen Egypti ende Mozenlant/ beyde die Jone ende oudt/ naect ende baruoets/ met die scamelheyt bloet tot schanden den Egyptenaers/ En si sullen haer verstricken/ ende met schande bliue voor Mozenlant daer si haer opstien op hadden. Ende wederomme dat Mozenlant beschaemt zyn voor Egypten. **W**ā den welcken si haer beroemde/ Ende die inwoonders deser eylanden sullen segghen ter seluer tijt/ **I**s dat onse roeulucht/ daer wt toe bioden om hulpe/ dat wt verlost mochten worden handen coninc tot Assyria/ **S**ijn wt niet sijn ontlopen.

Van die straffinge end eplaghe Babilons Dumo ende Arabie Dat. xxi. Capittel

It is den last ouer die woestijne aen den meyze/ **G**helijck wankeer een ontwerd handē luyde comt/ dwelck al omkeert/ dat wt der woestijne comt wt enen betruaelijckē lande/ **W**ant mi is een swaer ghesicht ghopenbaert/ **D**eene bespottet comt tegen den anderen. **D**een verhoort teghen den anderen/ **T**rect op Elam/ **M**adag beleghet haer/ **I**c wil vā alle zyn sichten een eynde make/ **D**aeromme zyn miue lendenen vol sant mere/ Ende aerste heeft mi omuanghē ghelijc als cender vrouwen die indē arbeyt gaet/ **I**c ben versacht als ic dat hoorde/ en verscrice als ic sach/ **M**ijn herte heeft/ grouwel heeft mi verlaghē/ **I**c en hadde geen rustē inden gancken nacht daer vā **I**a decket die tafel. **L**aet wacckē op die hoede. **S**ek dinct. **M**aect v op ghi vorstē/ **S**meect den schilt/ **W**ant die h. E. S. E. seyt/ tot mi also/ **S**aet hen/ **S**teit enen wachter diet sie/ ende aēschouwe/ **E**n de hi siet reysgaers/ rijden en baren/ op paerden/ ezelen/ ende kemelen/ **E**nde hy hadde met groter neerlicheyt een aendacht daer op/ **E**nde eene leeu we riep h. E. S. E. ic sta op die wachte/ dē ghechele nacht/ **E**nde siet daer comt een/ die haert op eenē wagen/ die antwoort ende spreect/ **B**abel is gheualen. **S**i is geuelken. **E**nde alle die beelden haer der afghoden/ zyn ter aerden neder gheualen/ **S**minen kēuen dorischuloer/ daer ic op dorstehe/ **S**o

Wat ick ghehoort hebbe vā dē h. E. S. E. Zebaoth/ **D**en God Israels dat vercondighe ick v **D**it is den last ouer Dumā/ **M**en roept tot mi wt Sey/ **W**achter/ is den nacht seheit gheleden/ **W**achter is den nacht schiet gheleden/ **D**ie wachter antwoorde. **N**l comt den moerghen stont aen/ **H**et sal nochtans weder nacht worden/ **E**nde off ghi al vraecht/ so sult ghi doch weder comē/ ende weder vraghen **D**it is dē last ouer Arabia/ **G**hi sult int woude wonē/ i Arabia optē wege tot Bedanim **S**iege dē dorstigen water tegen/ ghi die daer woouet in den lāde Thema/ **S**iedet den bluchtighen broode/

B

A

B

Isere sta apo rijk

Wandt si blieden voor t'weerde / Ja voor t'bloot
t'weert / voor den ghespannen bogen / voor de grote
strijt / Wat alsoe spieect die h. E. A. E. tot mi / Noch
ouer eeniaert / gheleit als des dachloners iaren zijn
dan sal alle heerlicheit v. in Kedar ons gaen / En die
ouer ghebleuene schutters / tot Kedar / van dien sal
daer weentich sijn / Want die h. E. A. E. God Isra-
els heuet gheleyt

¶ Wan die strafinge die van Hierusalem ghaen sal / Hoe
dat Sobna afgeleit ende Elakim in zyn plaecte ingheleit
wort
Dat. xxij. Capittel.

¶ **O** is de last ouer dat Scoudal. Wat
is v hede dan / dat ghi a' so op die da-
ke loopt? Ghi waert een stat vol ge-
ruchtis / een stat vol volcs / e' v' olif-
ke stadt. Dijne gellaghenen en sijn

met metten t'weerde berlaghen / ende inden strijt
niet gekorue / Mer alle dijne hoofsliede zijn voor
den boghe wech gheueken / ende gheuangen / Al
le diemen in v geuonden heeft / die zijn gheuangē
en verre geuonden Daeromme segghe ick. Schiet
v bā mi / dat ic bitterlike weenē mach / En moeyt
v niet om mite troosten / vander verstorpinghe we-
ghen / der dochter mijns volcs. Want het is eenen
dach des ghedruyts / ende verredens / ende ver-
wer ringes vanden h. E. A. E. / h. E. A. E. Zeba-
oth / in d. Scoudal / om des onder graues wille /
der mueren / en des geshreyes aendē berge. Wat
Elam daert daer henen met kohers / wagens / re-
den / ende reysers. Ende Kir glinkerde daer hene
met schilden.

Ende het sal geschieden / dat dijne wuerrosen
dalen vol worden sullen / met waghenen / En dye
ruyters sullen haer legeren voor der poorten / Dā
sal den voorhang Juda opgedaen worden datmē
sien sal / in die tijt / t'ghereetscappe inden buyse des
wouts / En ghi sult aen die stadt Davids veel ga-
ten sien / En ghi sult dat water des ondersten wa-
terloops t'famen bergaderen / Ghi sult die buylen
Hierusalem seilen / Ghi sult oock die buylen af-
bryken / die mueren toe volwercken / En ghi sult
eenen put oft watergracht maken / vanden water
des ouden waterloops. Ende ghi en sult niet sien
op den ghenen / die sulcs doet / en en sult niet mer-
ken op dien die sulcs ghedaen heeft van outs.

Daerom / sal dye h. E. A. E. / h. E. A. E. Zeba-
oth tot dier tijt laten roepen / datmē weene en elaghe /
ende hem seheren late / en sachen aentrecke Siet
hoe wel datter nu enkel vruerchde ende bliscchap
is / offten slaen / schapen seken / bleesch eten / ende
wijsh d'unctē / En ghi segt Laet ons eten / en d'inc-
ken / wi steruen doch moighen / Sulcs is voor den
ooren des h. E. A. E. Zeba-
oth gheopenbaere
Wat sout ghi daer toe seggē? Of v dese m' daet
niet berg uen en soude worden tot dat ghi sterft /
seyt die h. E. A. E. h. E. A. E. Zeba-
oth.

¶ **A**lsoe spieect die h. E. A. E. / h. E. A. E. Zeba-
oth Saet henen in tot de scatmeester / tot Sebna den
hofmeester / ende segt tot hem / Wat hebt ghi hier
te doe? Wie gact ghi aē? Hoe sijn ghi hier toe ghe-
come? dat ghi v een gract houwe laet? a' s' een dye
sijn gract ind' hoochte houwe laet? en als een die sijn
woningē inder steurooffen laet maken? Siet dye
h. E. A. E. sal v berwerpen / gelijc als een stercke

enen wech werpt / ende hi sal v toescerre oft met
aerde bedecken. Ende hi sal v omme draeyen / als
eenē vloot op eē ruym beldt / en aldaer sultu ster-
uen / Ende daer sullen uwe costelijcke wagens bli-
uen / met schande des buyts dijns h. E. A. E. / En
de ic wil v van uwen staet verloten / ende ick wil
v van dijne officie afsetten

Ende in die tijt wil ick roepen / mijnen knecht
Elakim / den sone Hilkia / ende ic wil hem dijnen
roch aentrecken / ende met dine gordel / gordel / en
de hem dijn macht in zijn hande gheuen / op dat hi
enbader si der geure die tot Hierusalem woonē /
ende des buyts Juda / Ende ic wil die stuctelen des
buyts Davids op sine scoudren legghen / dat hi op
doe / ende niemant toe en fluyte / Ende dat hi toe-
fluyte / ende niemant op en doe / Ende wil hem tot
eenen nagel hechten / aen een hooge plaecte / En
de hi sal hebben de steele ter eerē / in zijns vaders
buyse / datmen aen hem hanghe die ganstche heer-
licheyt zijns vaders buyts / die kindere / ende kints
kinderen / dyc ghebeele ghereetscappe / cleen ende
grote vaten beyde d'incuatē / ende alderley sna-
renspel / Tot dier tijt seit die h. E. A. E. Zeba-
oth sal dien nagel wech ghenomen worden / die aen die
vaste plaecte steekt / dat hi brycke ende afualle / ende
met den last die daer aen hangt verga / Want die
h. E. A. E. heuet ghesproken

¶ Wan die strafinge ende plage Tyrie ende Sidonis ende
der eylandē met alle die steden aenden n. eyr gelegen
Dat. xxij. Capittel

¶ **O** is den last Tyri buyt ghi schepē
aendē meyre / wāt si is verdestuert
dat daer ooc niet eē huis en is / noch
pemat daer waerts en treet / Dat sel
ue sal haer wt den lade Nitum ghe-
daen worden / die inwoonders der eylandē sijn
sulle gewordē / Die roopliede tot Zidon die door die
zee boere die veruulden v En so wat vruchten aē
Sihor / en so wat roorns aē water wiesch / dat sel
ue brachtmē tot v in dooz dz grote water En ghi
waert der heydenē mar ic off roopstade gewordē

¶ **Z**idon du mogest wel bedruet sijn / wāt die ghe-
heele macht des meys seyt Schre en woxt nu
beurucht / Je en bate niet / Je en borde geen Ton-
gelingen op / noch en brynghe gheen maechdelies
op / En als dat die Egyptenaers hooren / so sullen
si haer bedroeuē / allelees als Tyrus selue / doen
si dat hoorden / Daert henen opt meyr / buyt ghi
inwoonders der eylanden.

Is dat die brolike stadt / die haer van hare ou-
berdom beroemde? Wie's ionge gesellē verre rey-
sen / en haer pissen? Die soude dz gemeest hebben
dattet Tyri (een crone alder stede) soude also ge-
gaen hebbē / so doch hare roopliede vortē sijn / en
die heerliche liggerē oft contooyhous indē lade
Die h. E. A. E. Zeba-
oth heeft also gedacht / op dz hi
te scandē make die pōposity aller lustiger steden
en verachtelic make alle heerliche indē lade vaert
benē / S' du dochter des meys dooz dijn lant ghe-
lijc als eenen stroom / daer en is geen gordel /
meer / Hy streekt zijn hand ouer dat meyr / en-
de vercriet die conincrycken / Die h. E. A. E. ghe-
briet ouer Canaan / datmen hare machtige wt sou-
de roeden / ende seit S' du dochter Zidon / ghi en

sult niet meer v'olijck zjn / Vwant ghi sult gestent
wo; den vanden Rithum / Sp / baert henen Daer
ghi ooc gheene rust hebben en sult / Siet / dat land
der Caldeen / daer nu ghen volck en is / dat selue
hebben die Assiriens ghefundeert / alsoe oock dat
men daer met schepen baert / ende daer in tymme
ragie van thoo;men opghericht / palleyen / ende sa
len gestimmeret heeft / En het is nochtans te gron
de neder geworpen. Huylet ghi schepen opter zee /
want utwe macht is gebestruert

In dier tijt sal Tyrus vergheten worde / kuen
tich iac / soe lange als een coninc leue mach. Mer
na tseuentich iaer soe salmen va Tyrus en hoeren
lied singen / Mer die harpe / gaet inder stadt ront
omme / ghi ugetene hoere / bedrijft wat genuech
ten opt snaren spel / ende singet met eenen moec /
op datmen d'ins weder gedencke. Vwant na tseue
tich iaeren so sal die h'c'c' Tyrum besoecke / op
dat si weder come tot haren hoere loon / ende hoer
repe bedrijue met alle conincen opter aerde
Mer hare comenschappe ende hoere loon sullen
den h'c'c' lieplich zjn / men en salse niet tot sca
ten vergaderen noch verbergen / Mer d'ye ghene
die des h'c'c' zjn / d'ye sullen haer doopghoec
oft ueringe hebbe / op dat si eten en ghespist wor
den / ende wel gecleedt moghen worden

¶ Wan die straffinghe des gantschen aertrijcs totten eynde
der werelt toe. Daer Christus oock al spreect / Marthe
m. xxij. Capittel

¶ Iet d'ye h'c'c' maect d' aertrijck
leech / en woest / en hi worpelt omme
al wat daer in is / Ende hi verstroeyt
hare inwoners / En het gaet de pre
steren effen geinc als den volcke / de
heer e ghelijc den knecht / Der vrouwen gelijc der
dienstmacht / den cooper / gelijc den bercooper / de
ghenen die op woeker leent / ghelijc als den ghe
nen die op woeker ontfangt / den maender gelijc
als den schuldenaer / Want dat landt sal leech ende
berooft zjn / Die h'c'c' heeft alsulcs gesproken.
Die aerde staet iammerlijc ende verderft / den aert
boden neemt af en vgaet / Die hooghe des volcs
inden lande worden verniel / Dat aertrijck is ont
heplich van sinen inwoners / Want si ouertreden
d'ye wet / ende veranderē die instellingen / en si late
den ewigen verbont varen

¶ Daeromme sal die v'male didinge dat aertrijck
verslinden / Want si hebben ghesondicht die daer
in wonen / Daerom verdooren d'ye inwoners des
aertrijcs / en der ouerbluende sal weynich zjn. De
moest verdwint / Den wijnstock verlmacht / Ende
alle die van herten vrolich waren / die v'suchten /
Die v'uechde des hoorntes is stille. Dat iurchen
der vrolicher is wt / en die bliscchappe der luyten
heeft en eynde. Men en drinct den wijn nyet meer
met sauc / En den goeden dranc is bitter / den ghe
nen dien drincken / D'ye leghe stadt is gevroken / al
le d'ye luyten zjn toegeloten dat'er ooc nyemant
in en gaet / Men roeyt en schreyt / om des wijs
wille opter straten / Alle bliscchappe is wech / alle
genoechte banden lande is v'gaen / Enkel woest
bz is in stadt ge'leue / En die poortē staē woeste
Want het ghaet inden lande ende int volcke / effen

alsoe als eenen olifboom af ghepluct is. Ende alle
men dan comt nae soecken als den wijn oegste ge
daen is / Die selue ophoeken hare stemme / ende zjn
blide. Iurche ouer die heerticheyt des h'c'c'
van den meye / Soe prijst nu den h'c'c' inder
balleyen / ende inden eylanden des meys / den nae
me des h'c'c' den Gods Israels

¶ Wi hooren lofsanc vanden eynde der aerden /
tot eeten den gerechtigē / Ende ick moet seggen
hoe benic soe mager / Mer hoe benic soe magher
Wee mijns / Want die verachtē verachten / Jae
die verachtē verachten stoutelijc / Daerom ghy
inwoners comen op v' vercrickingen / grachten /
ende stricken / En ofter pemaent ontuliet booz dat
beruaerlic gheschrey / soe sal hi doch in die grachte
ballen / Ende al conit hi wt den grachte / soe sal hy
doch inden stricke gheuangen worden. Want d'ye
benstereu inder boochte zjn op ghedaen / ende d'ye
fundamente der aerden beuen / het sal den lande
qualijc gaen / ende niet ghelucken / ende eenen bal
doen / Dat land sal tuymelē gelijc als een die bron
ken is / ende wech ghenomen worden gelijc als en
hucken / Wat haer misdaet dructet haer so waer
lijc / dat si ballen moet / en en can niet gebluen

¶ Ter seluer tijt sal die h'c'c' besoecken d'ye
hoogher ridderschappē / die inder boochte zjn / En
de die coninghen der aerden die opter aerden zjn / dz
si vergadert worden in een boopken / totten graue /
ende besloten werden in een hecker / ende nae la
gen tijt weder besocht worden / Ende die mane
sal haer schame / ende die zonne met schande bliue
Als die h'c'c' Zebaoth zjn sal opten berch Zi
on te hierusalen / ende booz sinen Gude inder
heerticheyt ligghe

¶ Enen lofsanc des Propheeten Jesaja tot God met
eender Propheete van die roepinghe der heydenen / Ende
van die wtdeydinghe Moabs
Dat. xv. Capittel

¶ O h'c'c' du bist mij God / v'prijs
ic / Ic loue dinē name. Wat du doet
ste wonderlijcke dingen / dijne voor
nemen van outs hertwaerts zjn ghe
trou / en watachtich / Vwant du maec
ste die stat tot steenhope / die v'alle hooftstat dat si
op enē hope leget / D'ye palleyen d'ye eeder doest
wt der stat dat si nimmermeer ghestimmeren wor
den / Daeromme eeret v' dat machtich volc / die ste
den der gheweldigher beidēnen v'resen v' / Want
du bist een sterete der armē / der simpelder e' ster
te inder tribulatie / En toeluecht voor den ontwe
der / een scaduwe voor die hitte / Wanneer d'ye ty
rannē rasen / als een ongeweder tege enē wade /
Du verootmoedichste der godlosen tempeesten /
ghelijc als een hitte inder woestine / alsoe dat d'ye
hitte den w'ngaertrancken der tyannen verdoet
tel / met die schaduwe der wolcken

¶ Ende die h'c'c' der heytscharen sal op beze
berghe allen volcken bereyden eenen heertlijcken
macht / een maeltijt van bette wel bemarchde
dierē / va gesuyerde wtgedrēme dingē / Ende
h'c'c' sal op desen berge den doec ofē cleet wech doen
dat alle volckeren mede ghesloopt zjn / Ende dat
derfel daer mede alle heydenen bedet zjn / Vwant
de doot sal gasselijc v'ronde worden / die h'c'c'

Die propheet Iesaja.

God sal die tranen van allen aensichten af wassen
Ende hi sal werch nemen dye vermachtheyde zijns
volcs, in dat gheete aertrijcke Want die h. E. A. E.
heuet geseyt

Tot dier tijt salmen segghen Syet dat is onse
God, opten welcken wi wachtē, en hi sal ons hrl
pen/ Dat is die h. E. A. E./ wi wachtē op hem/ op
dat wi ons verblijden/ en vrolic zijn, in zjn behou-
dinge/ want die hand des h. E. A. E. rust op de
sen berch/ Mer Moab sal onder hē ghedorschet
oft vertreden worden/ gelyc dat stroo ghedorschet
oft inden mist ende inden dreck vertreden wort/
Ende hi sal die handen wyltrecken midden onder
haer/ gbeluck als een swemmer die wyltreck om te
swemmen/ Ende hi sal haren hochmoet vernede-
ren/ metter vracht zjnder handen/ Ende dye hoge
bessen haerder mueren buyghen vernederen en in
den stof daer neder werpen

Gen liedeken der kinderē Israels hoe datmen op
God betrouwen sal/ Ende hoe hi die gheloonighe in alle
haren jammer troost ende onderhout Ende van die verrt
semme

Dat. xvi. Capittel

Die tijt salmē inden lande Juda eē
sulcken liet singhen

Wi hebbē eē sterke stat/ die mu-
ren en gewere sijn onse behoudinge

Doet op die poorte, datter ingaē

dat gherechte volc dattet gheloue betwaert

Ghi onderhout gheskadighen vrede/ nae seke-
re toelegghen

Want men verlaet hem op v.

Daeromme verlaet v op den h. E. A. E. te welic

Want God die h. E. A. E. is een steentoeste in
der eerwichheyt

Ende hi buyghet die ghene die inder hochten
woonen

Die hooge stad vernedert hi. Ja hi stoofte ter
aerden/ dat inden stof leget

Dat si met voeten vertredē wort/ Ja met vde-
ken der armen/ metten voeten der sechter.

Mer den gerechten wech is slicht.

Den ganc der optrechter maect u gherechtich/
Wat wi wachtē op v inde wege dijns rechts/
De herten lust staet tot dinen name ende ghe-
dachtenisse

Ick begheere dijns des nachts van herten

Daer toe mē minē geest waecke ic vroech tot v

Want waer dat dñn rechte inden lande ghaet

Daer leerē die inwoners des aertrijes gerech-
ticheyt

B Mer hoe wel dē godlose genade gegeuē wort
So een leeren si nochtans gheen gerechtheit
Mer in die plaetse daer hi gestraft wort/ ouer-
tredeet hi

Wat hi en aēhet die heerlichz des h. E. A. E. nēz

G. h. E. A. E. dñn hāt is verhoort/ dzen siē si nēz

Mer als zijt sien sullen so sult si te scande wer-
den inder zesoercher liefde ouer die heydenen

Daer toe sult ghise melten vier verteren / daer
ghiuwe bianden mede vertereet

Mer ons h. E. A. E. sult ghi vrede maken

Want al dz wi hebbē dz hebt ghionz gegeuē.

G. h. E. A. E. onse God/ daer regnerē wel an
der herē ouer ons dā ghi/ Mer wi gedincē noch

het. xvij. Capittel

tās dñns en dijns names Die dooden en v. aen
niet leuende/ Die ghestoguen en staen niet op.

Want ghi hebtse besocht ende verniecht/ En te
niet gemacct alle hare ghedachtenisse

Mer G. h. E. A. E. ghi baert voort onder die hef-
deuen/ Ghi vermeerderd altoos dat volck/ be-
wilt dñn heerlicheit/ en ghi comet verre tot aende
eynde der werelt

G. h. E. A. E. als daer droefheit is/ dā soectmē v
En also ghise straffet/ dā roepen si angstelijch/
Ghelijc als eē beuruiche v. outbe/ als si schiet

baren sal/ so is hare āgt/ en si roept in hare arbeit
Also gaet ons oec in dijnen aensichte.

So zjn wi oec beuruicht/ ende ons is vanghe/
Ja dat wi nauwelic den adē verthale en connē

Rochtans en connē wi der aerde niet gebelpē
En die inwoners opt aertrijc en willē nēz valle

Mer dijne doodē sultē leuen/ En metter lichaē
herrigē

Waert op/ en looft ghi die daer ligt onder der
aerden/ ontwaert/ en weest vrolic

Wat dñnē dauwe is eene dauwe des groenen
velts/ en ghi sult der Tyrannē lant nederwerpen

G. mijn volc gaet hē in dñn camer. En Quie
die duere achter v toe

Verbercht v eenen cleynen ogenblic/ tot dat dē
toornē voor v ga/ Wat ket/ die h. E. A. E. sal

wt zjnder woningē gaē om te besoekē die boof-
heit der inwoners der aerden ouer haer.

Also dattet aertrijcke opēbare sal haer bloet/ die si ver-
sonde heeft/ en en sal die selue niet meer vbergen.

Van die straffinghe Leuiathans/ Ende van die goedē
tierenheyt Gods/ van die berlossinghe Israels Ende toe-
pinge der heydenen

Dat. xvij. Capittel

Er ter seluer tijt sal die h. E. A. E. soec-
ken met sinen grote hardē sweerde/
heyde die Leuiathans/ deene eē slech-
te oft onuerwinnelike sāge/ en den

Leuiathan die eē sēer cromme sāge
is/ En hi sal die draecken en waluisen inder zee
verwozen

Inder seluer tijt salmen singē handē wjgacē
des vrede wjns/ Ic die h. E. A. E. behoede hē/ ende
maecte hē vochtich in cotter stont/ op datmē sine

bladerē niet en gemisse/ ic wil hē dach en nacht be-
hoede. Si mi en is geche toornē/ wie wil mi door-
strijf oft bedwāc tot vrcemē en doornē dringē (al

so dat yemāt leggen mach) Ic wil hē vertredē en
gāsch vbernē/ oft wie sal minē sterch z houdē (dz
si leggē can) Mē sal mi nochtās vrede laten/ vrede

salmen mi nochtans laten

Het sal nochtās daer toe comē dat Jacob wed-
wortelē sal/ en Israel groeyen en wassen sal/ dat
si oec dat aertrijc veruult sal met vruchtē/ hi en

wort nochtans niet gheslage/ also hē sine bianden
gestagen hebbē/ En dñn wort niet gedoot/ soe hē

sine viādē godsot heb hē/ Mer metter matē rieht
ghise/ en laetse losch wāner ghise bedroeft hebt/

met dinen rouwen wint/ se wefen/ metten oosten
wint. Daerom wort daer door die zōde Jacobs v

soent/ En dz is tproyht daer af/ dz sine zōdē werch
genomē worde/ in dien dat hi alte die outaerkeene

maken sal/ ghelijc als gruyt gestoten totten aske
Ja dat oec gheen volck hen noch beelden meer en

sullen bliuen

leul.
Deu
Pal
xix.
A

A

B

Want dye valle stadt moec cenlijc worden en die schone buylen neder gelloten/en verlaten werden/ghelijc als een woestene/ Ja dat ooc dye rindereen aldaer weyden en ruyken moghen/ende daer die ruyfers afeten/ haer tacken sullen van dorheyt bryckē/ dat dye wuise comē sūle en daer mede vier maken/ Want het is een onuerstandich volc/ En daer om en sal hi haerder niet ontfermē diese ghemaeft heeft/ende diese geschapen heeft en sal haerder niet ghenadich zyn

Tot dier tijt sal die h. E. S. E. Werpen bandē oer des wāters/ tot aen die beke Egypti/ En haer kinderen van Isracl sullē daer bergadert worden deene na den anderen

Ter seluer tijt sal mē met eend groter basuyne blasen/ dā sullen comē die indē lande Assur bergaē zyn/ende die herstroyde inden lande Egypti/ ende sullen de h. E. S. E. aenbeden optē heylighen berch tot hierusalem

Wander kraefinghe Ephraim/ erde der priesteren die dat volck Gods met menschen insettinghen beswaerden/ ende haerder verblintheyt/ ende aenstoot aenden aen die God in Zion tot een fundament legghen wil.

Dat. xxviiij. Capittel.

Se der houaerdiger crone/ dē dronkenen vā Ephraim/ en der hervelcker bloemen haerder lieflicher heerlicheyt/ Dye welke staet bouen ouer een bet dal/ der gheente dye vanden wijn tynmelen/ Siet E. S. E. en machtighe vā den h. E. S. E. ghelijc een hagelkorm/ ghelijc eē scadelic dunteder/ ghelijc een waterstroome dye gheweldelijc inbreken sal int land/ Ja ooc alsoe dat die stoute crone der dronkenen vā Ephraim/ met boete vertredē sal werdē. En die hervelcke bloeme haerder lieflicher heerlicheyt/ Die welck staet bouen ouer een bet dal/ si sal zyn ghelijc die vroeche ruyne vrucht booz den Somer/ die welck vdozret a smēnse noch aen hare tacken hanghen siet

Tot dier tijt sal die h. E. S. E. der heylighen wesen een liefliche crone en heerliche crās sūn ouer gebleue volc/ En eend geest des rechts/ dē ghenen die tottē gerecht sattet/ En eene stercke den genen die vanden stryft weder comen totter poorten

Daer toe so zyn dese ooc vādē wij dulle gewordē/ en gaē al tynmelde vā sterckē drācke/ Want beyde die priesteren en Propheetē sijn dulle/ vā sterckē drācke/ si zyn indē wijn verlmoozt/ en tynmelē van sterckē drācke/ Si dolen int Propheetere en Predikē/ En int oordele miltē si/ Vāt alle tafelen sijn volspēs/ en oduerheyt/ Ja ooc alle plaecten/

Wien sal hi dā leeren die kennisse/ Wien sal hi prediken/ Den ghespeenden van melcke/ den ghenen die vanden bozken af getoghen zyn/ Want si segghen/ Gebiet hier/ Gebiet daer/ Gebiet hier Gebiet daer/ Vertoeft hier/ Vertoeft daer/ Vertoeft hier/ Vertoeft daer/ Hier eē weynich/ Daer een weynich. Wel aē. hi sal noch eēs met spotteliche lippē/ en met eē and sprake tot desen volck spreken den welcken nbdit geprediet wort. Alsoe sal men ruste hebben/ Alsoe vertrooumen die herte/ Alsoe wortmen stille/ ende si en willen nochtās sulcke sermonen niet hoorē/ Daeromme sal haer ooc des h. E. S. E. S. E. wortt effen alsoe gheschieden/

Gebiet hier/ Gebiet daer/ Gebiet hier/ Gebiet daer. Vertoeft hier/ Vertoeft daer/ Vertoeft hier/ Vertoeft daer/ Hier eē weynich/ daer eē weynich/ dat si henē gaen/ te rugge vallen/ gebroken/ gheftrick/ ende geuangen mogen worden

Daeromme E. ghi spotters hoorē des h. E. S. E. S. E. woort/ ghy dye ouer dye volc regneret/ dat tot hierusalem is. Vāt ghi segt/ Wi hebben metter doot een compact/ en metter hellen een beslāt gemaect/ Ende offer al een groote bloet inbreect/ dat si ons niet en trecke/ Vāt wy hebben ons een balsche toelucht ende een bedriechliche beschutsel ghemaeft

Daeromme seyt dye h. E. S. E. der heylighen Siet ick legghē in Zion enen grondsteen/ enen proeffsteen/ enen costelijken boecksteen/ tot eē vall fundament/ so wy in hem betrouwt/ die en sal nyet moetsē haecten/ En ic wil dat oordeel tot eē recht snoer/ Ende die gherechticheyt/ tot een wage maken/ Soe sal dan den baghel die balsche toeluchtiche wech druyuen/ Ende die wateren sullen dat beslāt sel wech vloeyen/ dat alsoe utwe verbont metter doot gemaect/ losch werde/ En d; v beslāt metter hellē n; en vluue/ En als eē bloet daer henē haect so salse v bertreden/ Ende soe haect si daer haeren gaet/ dan salse v wech nemē/ Comē si des smorghes so ghechietet des smorghens/ Alsoe oock/ si come des daechs/ ofte des nachts/ Want dat onghenual alleen leert opt woort merken/ Want dat bedde is so enge/ datter niet ouer en schiet. Ende dat dees sel so royt/ datmen daer niet in gewendē en mach/ Want dye h. E. S. E. S. E. sal hem op maken/ ghelijc als opten berch Prajim/ ende toornich zyn gelijc int dal Sibeon/ op dat hy zyn werc doe/ d; welke nochtans zyn werc niet en is/ ende op dat hi sinen arbeyt doe/ die welke nochtās sinē arbeyt niet en is/ Daeromme laet nbd utwe spotten/ dat utwe vanden niet harder en worden/ Want ick hebbe een verderuen ende verstorē gheboort/ d; welke vanden h. E. S. E. S. E. Zebaoth in dye ganliche werelt gheschieden sal

Neem ter dozen en hoorē mijn stemme/ Tynstert op en hoorē mijn reden/ En ploecht oft eert oft spittet eē acker mā niet sinen acker alsoe eert eē hi laeyt/ Ik niet alsoe/ Wantter hūt geegt off gheoffent heeft/ dan laeyt hy wicken en werpt comijn/ Ende laeyt terwe/ ende geerke/ een yegeliche op zyn plaette daer hūt hebbe wilt/ spelt rogge/ heys/ op zyn plaette/ Alsoe straffe ooc haer God booz tgericht ende leertse/ Want men en dorstet die wicken niet wt metten bleghel/ Desgelijcs en laetmen ooc niet dat vaghanradē gaen ouer den comijn/ Mer die wicken laetmen met ceinen stat wt/ ende den comijn met een toede/ Men maket den tarwe dattet broot werdt/ en en dorstet nyet gheheleijc te nyet/ allment metten vaghanraden ende paerden wt dorstet/ Sulcs gheschiet oock vanden h. E. S. E. S. E. Zebaoth/ Want sinen raet is wonderlijck/ En hi volbrūngēt heerlicheit

Wan die kraefinghe Hierusalem/ die si veracht om dat si die wet Gods verlaten/ En de der menschen insettinghen

Daer. xxviiij. Capittel.

D
God
straffe
mer hi
en
bedroec
die sūnē
nyet

Web v Hriel Hriel/du skadt des le-
gers David/ Ghi hout iactgehiden/
en biert feelten/ Mer ic wil den Hri
el benauiden dat hi truerich ende be-
druct si/ en hi sal mi een rechte Hriel
zijn/ Want ic wil v beiegheren rontomme/ en ick
wil v benauidē met volwerc/ en wallē om v laten
maken. Als dan suldi vernecht worden/ en wt der
aerdē spreke/ en wt dē stof met dijnder redene mō
molen/ dat dijne stēme si ghelijc ens tooouenaers
wt der aerden/ En dine redene wt dē stoue moure
En die menichte die v berstoyē/ die sal so vele sijn
als een dunne stof/ En die menichte der Tyānen/
gelijc een weyterēde haf/ En dz sal cozts onuooz-
siens gesehieden/ Wāt ghi sult vandē H E K E Ze
baoch besocht werde/ met eē ontweder en certbe-
ninghe/ en grooten donder/ met eenen dracywint
met eenen groten ontweder en met eē vlāme des
verkerenden viers

BMer gelijc als een nachtgeschicht inden drome
so sal sijn die menichte aller heidenē/ die tegē Hriel
striden/ tsamē met alle haer heye/ en volwerc/ en
die hē benauiden/ Want gelijc als eenen hungeri-
gē droomt/ dat hi etet/ mer als hy ontwaert/ so is
zijn siele noch leech en ydel. En gelijc als eenē doz-
stige droot/ dat hi drinet/ mer als hi ontwaert/ so
is hi mat en dorstich. Also sullen sijn die menichte
aller heydenen/ die tegē den berech Zion striden/

Wordet verbaekt en verdacht/ verblint v/ en
wozt drockē/ nochtās niet vā wō. Struikel/ noch
tās met vā stercken drackē/ Wāt die H E K E heeft
v eenē geest des stercken slaeps inghesent/ en utwe-
oghe toe gedaen. Wie Propheten en vorstē/ met
ten Sienders heeft hi verblint/ also dat v ald pro-
phete geschichte sijn geworden/ gelijc als die woordē
van eenē gesloten boecke/ Almen dat selue eenen
geest/ enē die lese cā/ En hi legge/ Ipeue leest doch
dat/ En hi antwoorde/ Ic en cā niet/ Wāt het is ge-
noten/ Ofte gelijc wāneermē dat selue gheeft ee-
nen/ die niet lesen en can/ En hi legge/ Ieue leest
doch dat/ En hi antwoort/ Ic en cā niet/ Daer
om spreect die H E K E also/ Om dat dit volck tot
mi naket met sinen monde. En met sinē kippē mi
eert. Maer haer herte verre van mi is en mi bree-
te na mēschē gebode/ die si leerē/ So wil ic ooc mē
desen volcke wonderlickē omme gaē/ op dz alder
wonderlicke en selfaecte/ Ja dat die wijs hē zjnder
wijsen onderga. En dattet verstat zjnder cloekē
verblint worde

Mat. xv
Luc. xix
Deu. xij

OWes den genen die berborgen sijn wille booz-
dē H E K E/ haer boornemē te verbergē/ en haer
werc int doncker te houdē/ en leggē. Wie siet ons
en wie ket ons/ hoe zjnt ghi so berkeert/ Selijc oft
des potbackers leē dachte/ en eē wert sprakie van
sinen meester/ hi en heeft mi niet gemacet/ Ende
recht oft een aerde dat seyde vā sinē wercmeester
hi en verstaets niet/ Wel aen/ Het is noch een elce-
ne tijt te doē/ Van sal Tibanus een black belt wor-
dē/ en dat belt sal eē woudt geacht worde. Want
totter seluer tijt sullen die douē boozē die woorden
des boecs/ En die oogen der blinden sullen wt dē
donckeren en dupstereen sien/ En die elendighe sul-
len weder vrechde hebben indē H E K E. En die
arme onder den menschen sullen vrolic sijn inden hei-

ghen Israels/ als die Tyrannē een eynde hebbē/
en alst metten spotters ghedaen is. En als vnielt
sullen sijn alle die gheue die wacker sijn/ om moey-
te op te stellen/ die welcke die liede doen sondigen
doort predikē/ En si quelle den genē/ die haer in-
der poortē strackē/ en si wijcken dooz ydeleheit van
den oprechtē

Daeromme spreect dye H E K E/ dye Abrahā
verloft hadde/ tottē huyle Jacobs also/ Jacob en
sal niet meer te schande worden/ en sijn aēcht en
sal niet meer beschaēt worde/ Want als hi sien sal
onder sine kinderen/ ooc die welcke minne hāt ge-
maect heeft/ dat die selue mijnen name sullen hepli-
ghen/ en sullen den heilige in Jacob heilige/ en dē
God Israels brecsen/ En die van eenen dolenden
gheest sijn/ die sullen verstandich worden. En die
wetsers sullen haer laten leeren

Die prophete/ strafte dat vole Gads dat si biden heyde-
nen en godlosen/ troost ende hntp soecken. Ende dat si dē
H E K E haren God niet en betrouwen/ Een beschrungē
der macht des toornighen Godes

Dat. xxx. Capittel.

Veden asuallenden kindere seyt dye
H E K E/ die sond mi te rade gaē/ en
sonder mijnen gheest beschermingē
soecken/ om te hoopē die eene sonde
ouer dandere/ die henen astreche in
Egypten/ en en bzaegē minne mont nē/ op dz si haer
stercken mogē metter macht Pharao/ en haer be-
scubden mogen onder die schaduwē Egypci Wāt
die sterre van Pharao sal v totstande comē/ En
dat bescudsel onder die schaduwē Egypci tot eenē
spotte/ Wie dorsten sijn wel tot Zoan getweest/
en uwe abastaten tot Hanes/ Mer si moetē noch
tans alle tot scande comen vandē volcke dat haer
niet nut en cā gelijn/ noch tot hulpe/ noch anders
ooc profyete/ mer slechts tot scande en spot

Dit is den last ouer die dierē/ die tegen syden
reysen/ onder dē welckē sijn leeuwē/ en leubbin-
nen/ Ja aderen/ en bierige bliegende drake/ inden
lāde der droefenisse en des angsts/ Si voeren haer
goet op die volle ruggen/ en bare scattē op der ke-
melē buldē totten volcke dat hem niet nut ghesijn
en can/ Want Egypcē is niet/ en haer helpen is te
bergeefs/ Daeromme predike ic daer van also/
Die Rabab salt wel laten.

Daerom gaet nē henē/ en scriuet haer booz
eē tafele/ en tekenet in eenen boecke/ op dattet si
een eewich getuygenisse op die toeromende tijdt/
Wāt het is eē ogehoorsae volc/ en kinderen die nē
en betrouwē/ die niet boozē en willen die wet des
H E K E/ Mer si seggen totten Sienders/ Ghi
en sout niet sien/ En totten Schouwērs oft Pro-
pheten/ Ghi en soudet niet sehouwen/ tghene dat
recht is/ Mer prediket ons sachte dinghē/ aensiel
onse boeuerie/ Wiket vandē wege/ Maect v ban-
der vane/ Tact dē heylige Israels ophoudē v ions

Daerom spreect die heylige Israels also/ Men
gesien dat ghi dit woort verwerpt/ En betrouwē
den vkerders/ en beclaet v op die verleiders/ dair
daerōme sal v alculcke ondurecht becliuē/ gelijc als
een rete in eender hooger mueren/ Wāneer dye
begint te rijfē so valckē bocttelickē en onuerckes
neder/ en vermozelt. Selijc als eenē aerden pot
tot pletter geworpe wort/ Ja dat mē hem bloot

en en spares niet / datmē ooc niet een linc van sine
scheruen en bindet / daer men hier in halen mach
banden heerd / oft water in steppen conke wt der
fonteynen.

Want also spreect die **YHWH** die hey
lighe in **Israël**. Als ghi stille blijft / so worde v ghe
holpen / door stille zijn ende hopen / so sult ghi sterck
worden / mer ghi en wilt niet / en segt neen / mer op
peerden willen wi v lieden / en daeromme sult ghy
bluchtich zijn. Op snelle peerden willen wi rijden /
daeromme sullen uwe veruolgers v vertalschen /
want uwer duisent sullen bluchten voor eens mās
scheidt / ia voor vijue sult ghy alle blieden / tot dat
ghi ouer blijft als eenen mastboom op eenen berch
ende ghelijck als een banier op eenen houel.

Daeromme verwacht die **YHWH** / op dat hi
uwer ghenadich si / ende berheft hem / op dat hi dijn
re ontfermen soude / want die **YHWH** is een
God des gherichts. Wel allen den ghenen / die ghy
der verwachten / want dat volck **Zion** sal te **Jhe-
rusalem** woenen / ghi en sult niet meer weenen / by
sal dijn der ghenadich zijn / want als ghi roept / ende
soo haest als hnt hooft / so sal hi antwoort doen. Ende
die **YHWH** sal v inder bedroeftheit broot / ende
in den anre water gheuen / want hi en sal dijn leer
meester niet wech laten blieghen / maer uwe ogen
sullen ding leer meester sien / ende dijnne ooren sul-
len dat woort hoozen achter v segghen. Dit is den
wech / den seluen ghaet / anders noch ter rechter
hant noch ter sincker.

Ende ghi sult ontwojen uwe veraluerde beelde
ende die guldene cleederen uwer godekens.

Ende ghi sult wech worpen / ghelijck als een
bupl bodde / ende tot haer segghen.

Her wt so sal hi dan dijn saet dat ghi opten ac
ker ghesaeyt hebt / regghen gheuen / ende broot van
des ackers incoemen / dattet selue oueruloedich en
de ghenoech zijn sal. En dijn bee sal hem tot dier
tijt in ruyme beemden weyden / die ostchen en mui-
len die den acker bouwen / sullen goet boeder eten /
dwelcke metten wanne wel gheweyft is. En-
de daer sullen van alle groote bergghen / ende van al-
le groote houelen ghedeelde waterstromen blieten
totter tijt des grooten strijts / als die toornen val-
len sullen. Ende der manen schijn sal zijn ghelijck
der sonnen schijn / ende der sonnen schijn sal seuen-
uoudich zijn / ghelijck dat schijn van seuen daghen /
tot dier tijt sal dye **YHWH** tghene hat ghebroken
is zijns volcs verbinden / ende sine wonden heelen

Siet / des **YHWH** name coemt van verre
sine toorne beuet / ende is swaer van last / sine lip-
pen zijn vol van gramshappē / ende sine tonge ghe-
lijck een berterende bier. Ende sine adem gelijc als
een waterloet / die ten haluen aenden halse recket
om te verstroyē die heydenen / tot dat si tot niet ge-
daen worden / en die volcken met eenen toorne in
haren kinnebacken berwaerts en ghins d'huē Dā
sult ghi weder sigen ghelijck inder nacht van eenē
heyligen seete / en v ban herten verbliden / almen
metter pūpen gaet totten berge des **YHWH** /
totter steenrooten **Israels**.

En die **YHWH** sal sine heerlijelic stamme late
clincken / datmē si sine wtgerectē arme / met toor-
nigen dreygen / en metten blammen des berteren

den biers / met stercken regen ende met hagel / wāt
Assur sal verschricken van die stamme des **YHWH**
die hem met der roeden slaen sal / want die
roede sal geheel door d'inghen en wel treffen. Als
die **YHWH** haer ouer hem sal late gae / met trom-
men en harpen / ende ouer al teghen haer stryden /
Want dien gracht is van ghisteren bereet / ia dye
selue is ooc den coningen bereet / diepe en wijst ghe-
noech / Soo is oock die wooninghe daer inne / des
biers en houts een grote menichte / des **YHWH**
adem sal die aensticken / ghelijck als een swauel oft
soluerbeke.

En strafinghe dat si den getrouwen God **Israels** ber-
laren / ende haer op die **Egiptenaers** cranche menschen be-
rouwen / hi roept volck weder tot Godt / ende hi seyt
haer hulpe ende bescherminghe toe.

Dat. xxxi. Capittel.

Weden genen die afstrecken in **Egip-
ten** om hulpe / ende verlaten haer op
peerden / ende hopen op waghenen /
om datter beel zijn / ende op ruyters
Daeromme dat si zeer sterck zijn / en
en houden haer niet totten heylighen in **Israël** /
Ende en vragen niet nae den **YHWH** / maer hy
is wijs / ende brengt ongeluck daer toe / ende hi en
wendt sine woorden niet / maer hi sal hem op ma-
ken teghen dat huys der booschen / en teghen die hul-
pe der quaetdoenders. Want die **Egiptenaers** zijn
menschen / ende niet God. Ende hare peerden zijn
bleesche / ende gheen geest. Ende die **YHWH** sal si
ne hant wtrecken / also dat die hulper struyckelen
sal / ende die ghene dieu gheholpen soude worden /
dat die oock valle / ende alle beyde slamen verniet
worden.

Want also seyt die **YHWH** tot my / gelijc als
een lecutbe / ende een ionghe lecutbe brullet ouer si
nen roof / als dien die menichte der berderen daer
aenroep / soo en verschrict hi hem niet van haeren
roepen / ende hi achtet oock op hare menichte niet
Also sal die **YHWH** Zebaoth neder baren om te
stryde op den berch **Sion** / ende op sine houel. En
die **YHWH** Zebaoth sal **Jherusalem** bescreme
(ghelijck die voghelen met haren boghelen doen)
beschudden / verlossen / daer in rontsomme ghaen /
ende wt helpen.

Neert omme **G** ghi hinderen **Israels** / ghy dye
seer af gheueken zijt. Want tot dier tijt sal een ye
ghelijck zijn silueren ende guldenen beelden wech
worpen / die welcke uwe sondige handen gemaect
hebben. Ende Assur sal ballen / mer niet door eens
mans sweert / ende sal ooc berteert worden / ende
niet door menschen sweert / ende hi sal noch sans
voor dat sweert blieden. Ende sine ionghelingen
sullen onder tribuydt zijn moeten / en haere steen
rootse sal vā vreesen wech trecken / en sine pincken
sulle hooz die baniere die blucht gheue / spreect dye
YHWH Zebaoth / die tot **Sion** een bier heeft / en
tot **Jherusalem** eenen ouen.

Wanden goeden gherustighen saet / die zijn sal onder
den Coninch der gherechticheyt. Hi dreighet den conighe-
loosen sieden.

Dat. xxxi. Capittel

Siet daer sal een coninc regneren / om die gherechtigheyt te doen / ende dye dorsten sullen regneren / op dattet recht in sinen ganck ghac. Ja dat een reghelic zijn sal / als een die voor den windt bewaert is. Ende als een die voor den plas reghen verborghen is / ghelijc als die waterbekken op drooghe plaessen. Ende ghelijc als die schaduwē van eender groeter steenrooten inden dorren lande. Ende der slender ooghen en sullen haer niet verblinden / ende die oogen der toehoorders sullen aenmercken. Ende die van cleyen verstande zijn / die sullen subtylheyten leeren. Ende die stamelende tonghe sal beerdich en verstantelich spreken. Ende waes en sal niet meer ioncheer heeten / noch een breek mēste heer genaemt worden / wāt een dwaes sprecht van dwaesheyt / ende zijn herte gaet niet ongheluc om me / op dat hi gheuepshēyt doe / ende dat hi predicte vanden **h. e. e.** dolinghe / daer mede hi die hongherighe sielen verstant / ende den dorstighen drincken beneme. Wāt daer en coemt gheen profijt wt den buydele des brecchen / want hi bindt lustigheden om te verderuen / die allendighe met valsche woorden / want hi des armen bonnisse wt spreken sal. Maer die dorsten sullen dorstliche ghedachten hebben / ende daer mede omme gaen

B Staet op ghi skoute vjouwē / hoorz mijne stem me / ghi die so sekerlich zijt / neemt ter oogen mijne redene. Het is om ier ende dach te doen / so sult ghi seker beuen / wāt daer en sal gheen wifnooght zijn / ende daer en sal oock gheen afplucken zijn. **O** ghi skoute vjouwē weest verlaecht / o ghi sekere beest. Dat wt trecken ten stryde is na by / dat naect maken / ende dat goden om die lendenen. Men sal claghen om der ackers wille / ia om die liefliche ackers / ende om die vruchtebaer wijnstockē. Wāt op den acker mijns volcs sult doornen ende distelen wassen / daer toe oor in alle ghenoechliche huylen / inder vjooliker stad. Want die palleyen sult verlaten worden / ende die menschte inder stad sal so eenelich zijn / dat oock die doornen ende besten

O ewighe helen zijn sullen. Ende den wilden dieren tot vjinerhde / ende den vee tot weyden / so lange tot dat ouer ons wt ghegoten sal worden / dē gheeft wt der hoochte. So sal dan die woestine tot eenē velde werden / ende dat belde voor een wout gherekent worden / ende dat recht sal inder woestine loget en / ende die gherechticheyt op den velde wonen. Ende die vrucht des gherechticheyts sal dye brede zijn / ende het profijt des gherechticheyts sal die ewighe stilte ende sekerheit zijn / also dat mijn volck in die huylen des bredes wonen sal / in seker derder wooninghen / ende in utber ruste. Maer dē hagel sal vallen van bouen int wout af / ende beneden in die stad nederwaerts. **O** wel vlieden / ghy die saps ouer al aendē waterē / wāt aldaer moecht ghi die voeten der osschen / ende der ezelen / daer op laten gacn.

¶ Wāt dat oock ghestraff worden die dat boeck Gods straffen ende verweiden / met een gebet an Gods goedertierenheyt / ende toefghinge zijder hulpe.

Wat. xxxij. Capittel.

Ve b o ghi verdestruerders. Meynt ghi / dat ghy oock nyet en sult verdestruert worden / ende v berachters. Meynt ghi datmen v ooc niet en sal berachten. **¶** Wanneer ghi dat verstooren voleynt hebt / dā sult ghi ooc verdestruert worden. Ende als ghi des verachtens een eynde ghemact hebt / dan salmen v weder verachten.

O **h. e. e.** weest ons genadich / wāt op v berachten wi. Laet doch uwen arm vjorch comen / ende daer toe onse salicheyt inder tijt des bedroeftheys. Laet blien die volckē voor dat geruchte der steine. En laet die heydenen verstroyt worden / als ghi v berheft / dā salmen v op rapē als eenē roof gelijc als die sprinchanē op raeyt / en ghelijc dye coolspringers geiaecht worden als men se ouerualt.

Die **h. e. e.** is verheul / want hi woont inder hoochte. Hi heeft Sion vol gherichts en gherechticheyts ghemaect. En daer sal tot dijner tijt zijn gheloue en macht / salicheyt / wijshēyt / cloetheyt / vrees des **h. e. e.** die sullen zijn schatten zijn.

Siet / dijne boden roeyē voor wt. Ende die Enghelen des bredes weenen bitterlich. Die straten zijn woest / daer en wandelt nyemant meer opter weghe. Hi laet dat verbont bare / hi veracht die steden / en en rekenet die liede nergēs voor. **¶** Dat aert rick leghet claghele en iammerlich / den Ibanus staet schandeliken afghelouwen / en Saron is een der wildernissen ghelijc Babel en Charmel zijn woest ghetworden.

¶ Daerome seyt die **h. e. e.** ick wil mi nb op maken. **¶** Nb wil ic mi verheffen / nb wil ic mi oprichte / **¶** Hi gaet met kroo beuucht en stoppelē sal hi bare. **¶** Het hier sal v niet uwe moet vt erē / wāt die volckē sullen tot hanc verbrant worden / en gelijc als die afghelouwen doornen metten biere aenkeert.

¶ Daeromme hoorz ghi / die verre zijt wat te ghe daen hebbe / en ghi na bi merket mijne sterete. Die sondacs tot Sion zijn verbaest / dat beuen is den gaueynsdē heyligē aengecomē. **¶** Wie is onder ons / die bi dē vterēde biere en gewonē / wie is onder ons die bi der ewiger bittē mach bliuen. **¶** Die inder gerechticheyt wandelt / en sprecht dat recht is / die onrecht haect clamē metter ghiericheyt / en zijn handē af trect / dat hi gheen gheschenē en neet. **¶** Die sine oogen toefloopt / dat hi den raet tegen die ontschuldighē niet en hooret. **¶** En die zijn oghen toe hout / dat hi geen voolshēyt en siet / die ist / die inder hoochten wonen sal / en zijn valticheyt en beschutsel sal inder steenrooten zijn / dien wort zijn vjooē ghegeue dye heest zijn water sekerlic / sine ooghen sullen den coninc sien in zijnder schoonheyt. **¶** Dan sult ghi dat lāc ghebreet sien / also dat dīn herte hem seer verbonden sal / en segghen / waer zijn nb die scriftghelcerde. **¶** Waer zijn die voochdē? **¶** Waer zijn die Cācliers? **¶** Waer toe so en sult ghi stercke volck niet sien / dat belc hā dieper sprake / diemē niet vstaē en can / van een vjreemde tonge / diemen niet begripē en mach. **¶** Menscoutbet Sion / onse bereede stad / uwe ogē sult hierusalē sē / die heerlike woningē / en tēte die niet vuoert en wort / welker nagelē nimmermeer wt getogē en sultē worden / noch haer dzeelē geē vruyle en sal / wāt die **h. e. e.** sal aldaer selue bi ons machtich zij. **¶** En daer sultē brede water grachtē zij.

also dat daer gheen schepen met roederen en varen noch galeyen daer henen schepen en sullen / want die h E C A E is onse richter / die h E C A E is onse meester / die h E C A E is onse Coninck / die helpt ons.

Laet haer hare stricken spannen / si en sullen doch niet houden / alsoo en sullen si oock dat baenken op ten mastboom niet wtsteken / dan sullen beel costelijcke roouen wt gedeelt worden / ia dat die cruepelen oock roouen krijgen sullen. En gheden inwoonder en sal seggen / ick ben crane / want dat volck dat daer binnen woont / dat sal vergheumghe der sonden hebben.

¶ Wan die strafinghe Gods / die ooc ouer die heydenen ghaen sal.

Capittel xxxiiij.

Demt herwaerts ghi heydenen ende hoort / ghi volckhe lustert op / ghi aert rick hoort toe / ende al wat daer in is des werelts omloep / ende wat daer op wacht. Wandt die h E C A E is

toornich ouer alle heydenen / ende vergrampt op alle haer heeren / hi salse verbannen / ende om ghedoot te worden ouer leueren / ende haer verlaghe ne sullen woch ghevoopen worden / alsoo dat den stanck van haeren lichamen op ghaen sal / ende die berghen met haren bloede blieten sullen. Ende dat ganse hemelse heyl sal veruuylen / ende den hemel sal in een gherolt worden / ghelijck eenen brief oft rolle / ende zijn gheete heyl oft gekernten sulic hallen / ghelijck als die bladeren vande wijntanckē en ghelike die berwelte bladren vanden vijgboō. Wat in hemel sal inde hemel bochtich worden ende siet / hi sal neder comen op Edom / en op dat verbannen volc / totten gherichte.

¶ Des h E C A E sweert is vol bloets / en dick vā sbette / ende vbloet der lammeren ende bockē / van sbette der nyeren wt den rammen / wandt die h E C A E sal een groot offer in Sozra ende inden lande Edom slaen. Daer sullen slamen die eehoornen daer onder moeten / ende die barren slamen met die ghemeste osschen / dan sal haer lant bochtich vā bloet worden / ende zijn aerde dick vanden vette. Want het is den dach der wraken des h E C A E / ende dat iaer der bekalinghe / om ouer Sion te wreken. Dan sullen hare beken tot peck worden / ende haer aerde swaelachtighe oft solkerachtighe ocueren. Ia haer lant sal bernede peck worden / dwelcke noch dach noch nacht ghelicht en mach worden / maer daer sal enen ewighen rooch van haer op ghaen / ende daer sal inder ewicheyt een woelcē jn also datter niemant en sal door ghaen inder ewicheyt / mer den swaen / den Spuaer / den Egel / die Kranen / en den stanckle sullen in hebben / ende al daer woonen.

¶ Want hi sal dat messersnoer daer ouer trecken dat si woelcē worden / en dat richtloot / op dat si leech worden / alsoe dat haere heeren heeten moeten heeren sonder lant / ende dat alle hare vorste en eynde hebben. Ende daer sullen doornen wasschen in haer palleyen / netelen ende dūstelen in haere slofē ende het sal een wooninghe zijn der draken / ende een weyde der kruspen / daer sullen onder een loopen maerteren ende ghieren / en den eenen veldu

uel sal den anderen ontmoeten. Daer sal oock die nacht vrouwe oft nacht geest logeren / ende zijn ruste binden. Den Egel sal ooc daer nestelē / en broeden / en sine ionghen boortvenghen / onder haere schaduwē. Daer sullen ooc vergaderē die vliecken vrouwen / een pghelijck tot sinen geselschappe.

¶ Soect nu in die boecken des h E C A E ende leset. Daer en sal nergens acn eenen niet ghebreck zijn / men en sal daer oock noch dit noch dat ghemislen van zijne ghauen / want hi ist / die door mūnen mont ghebiet / Ende sinen gheest ist / diert tesamen beēgt / hi geeft dat lot ouer haer. En sine hant deelt die mate wt onder haer / dat si daer inne erue eewelijken / en inder ewicheyt daer inne bliuen.

¶ Enen traock ende belofte met bedecte woorden op die roepinghe der heydenen inwendē.

Capittel xxxv.

Ie woestijne ende eenelicheyt sal liestich ende blide jn / en dat belt sal vrolijck sal / ende het sal bloeyen ghelijck een lēlie / si sal bloeyen ende vrolijck staen in alderley lusticheyt ende blijshappe. Want die heerlicheyt van Libano is haer ghegeuen / die schoonte Charmels en Scharons sien die heerlicheyt des h E C A E / die maesteyt onses Godes.

¶ Sterct die moede handen / ende berpeystert die krusckelende knyen. Segget den versackden ber ten / weest goets moets / ende en weest niet verslagen / siet / uwe God die comt totter wreake / God die daer betaelt / die coet / ende die sal v helpen / als dan sullen der blinden ooghen op ghebaen worden. En der doouē ooren sullen gheopent worden / dan sullen die cruepelen loopen ghelijc als een herte / en die tonge der stomme sal los leggen / want daer sullen waterē inder woestijne hier en daer bloeyē en stroomē inden veldē / en so waer te voren droochte geweeck is / daer sullen water gangen jn / en daert dore ghetweeck is / daer sullen fonteynaderen jn / daer te hore die sangē gelegen hebbe / daer sal hoyriet / en vlesē staen. En aldaer sal een heylbane en passagie jn / die welcke enē heilige wech genoēt sal worden / om dat ge onreynē daer op gaen sal. En die selue sal hoor haer jn / op datmen daer op gae / en dat die onwēdē niet en mogen dolen. En daer en sal gheen leeuwē jn / en daer en sal gheen verschorēde beeste op gacn / noch aldaer gheuonden worden / mer men salder vijē en seker gacn / ende die herochte des h E C A E sullen weder comē en met iuchgen tot Sion. Die ewighe vruechde sal op haren hoofde jn / blijschappe en ghenoechte sal bi haer jn / en smerte en suchten die sullen wech genomen worden.

¶ Hoe Saneherib die Assyrische coninck Hierusalem belegghede / dat aenbrenaken des Assyrischen hoofdmans / ende die schampere rebene teghen God / ende sinē hoochmoet ende stout beroemen.

Capittel xxxvi.

Et gesiede in dē beertende iaer des conincs Hiskia / dat die coninc van Assirien Saneherib op tooch tegen alle vaste stedē Juda te striden / en hi ghewāle. En die coninc tot Assirien lant Kaplaze vā Tachis tot Hierusalē / tot dē coninc Hiskia met groter macht / en hi trat aēden waterstroomē des oppercken grachts / acnden woch bi des her

Wers achtere. En daer ghinc tot hem wt Eliakim die sone Hiskia/die hoofmeester en Sebna die Cancellier/en Hoog Maphs sone die scrjuer.

meester/en Sebna die Cance/ker/en Joah die sone Maphs die scrjuer/met verseehoorde elederen tot Hiskiam/en gauen hem te kenne die woorden van Abasas.

En Abasas sprac tot haer / segt doch Hiskia/ also spreect die groote coninc/ die coninc tot Assyrien. Wat is doch dat booz eenē tot/ daer ghi v op verlaect/ se dēcke dat v redene is/ dat ghi noch raec en in acht hebt te strjde/ Op wie verlaect ghi v dat ghi mi sijt afgeualen/ verlaect ghi v optē ghebrone nen rietstocck/ welke so hē en daer op lenet/ so gaet hi hē door die hāt/en doorboortē. Also doet Pharao die coninc in Egippen allen dē ghenē die haec op hē verlaect/mer in dien ghi nu legghen wilt/ wi bezieten ons opten h E A E onsen God/ en is hy dan niet die ghene/welches hoochtē en outarē Hiskia wech gebaē heeft/en die tot Hierusalē en Juda gesept heeft/booz desen outaer sult' ghi aenbeden/

10, re. xix

B Wel aen/ Iesehat ghi hebt met mijn here/ die coninc tot Assyriē en verding gemact/ dat ich v twee duyzent paerde souden gheue/ laet sien / oft ghi v v selfs condt wt ghemakē die daer op rijde. Hoe soude ghi dan eenē hooftmā dē alder cleynstē dienaer mijns heeren moghē wederstaen/ en ghi verlaect v op Egippen/ om der wagens en der ruyters wille Daer toe meyntstu dat ic sonder dē h E A E hē op getogē in dit lant om dat selue te bederue/ Iae dye h E A E sprac tot mi/ reyft op in dit lāt en bederuet Daer Eliakim/en Sebna/en Joah sprakē tot Abasasen/ lieue coninc/ doch met dijne knechten in Syrischer sprake/ want wi verstaen wel/ ende en spreect doch niet opt Joodsche met ons/ booz dē oren des volcs/ dat op der muere is/ doen seyde Abasas/ meyntstu dat mijn here mi tot dinen here of tot di alleē gesondē heeft/ sulche woordē te spreken

Hoe hem Ezechias teghen God ende den hantē schic te/ende wat troost dat hi vā God door Iesaiam ontfing/ Ende hoe die engel des h E A E dat Assyrische heyr seheynde Dat. xxxij. Capittel.

Den Hiskia die coninc dat hoorde/ coorde hi sine eledere/ en tooch eenē ack aen/en hi ginc int huys des h E A E/en hi lantē Eliakim den hoofmeester/ende Sebna den Cancellier/mer den outē preester/mer sachē ghecleet/tot Iesaiam den propheete/ den sone Amoz/ dat si tot hē seggē souden/ also seyt Hiskia/ dit is eenen daech van droefheyt/straffinge/en Gods lasteringe/wāt die kinderē sijn aeder geboortē gecomen/ en daer en is geen cracht te bare/ Och dat doch die h E A E dīn God hootē wille die woordē Abasas/welchē sijn here die coninc tot Assyriē gesondē heeft te lasterē dē leuendē God/en te scheide met sulchē woordē gelic die h E A E dīn God gehooxt heeft/ daerō me wilt ghi een gebot vheffen booz die ouer geble uene/die noch aenstaende sijn.

O En met veel meer tot die manne die opter muere sitten. dat si klainē met v hare eyghenē dierk eten/en haren eyghenē pisse souden drinken/ En Abasas stont en riep luyde in Joodscher sprake/ en seyde/ hoor die woordē des grooten conincs tot Assyriē. En laet Hiskia v hede met bedriegē/ wāt hi en can v hede niet verlossen/ en laet ooc Hiskiam v heden niet vermanen opten h E A E te betrouwē dat hi segghe/ die h E A E sal ons verlossen/en dese stadt en sal niet in die handē des conincs tot Assyriē gegeuen wordē/en hoor Hiskia niet/wāt alsoo spreect die coninc tot Assyrien.

En die knechte des conincs Hiskia quamē tot Iesaja/ en Iesajas sprac tot haer/ alsoo segt uwen here/ die h E A E seyt also/ en verlaect v niet booz die woordē die ghi gehooxt hebt/ mettē welchē mi die knechte des conincs tot Assyriē bescrijpt hebbē/ Siet/ ic wil haer eenen anderen moet maken/ende hi sal wat hoorē/ dat hi wederomme thuys sal reysen in sijn lant/ en ic wil hem door dat weert laten vergaen in sijn lant.

Doet een legeninge/en gaet tot mi wt/ so sal ic yegelic vā ānē wijnstocck/en vā ā. en vjgheboom etē/en wt sine fonte yne drinkē/ tot dat ic come en hale v hede in een lant/ ghelike als uwe lant is/ een lant daer most en horen inne is/ een lāt daer broof en wijngaerde in sijn en laet v lide Hiskia met bedriegē/ dat hi segghe. Die h E A E sal ons v'lossen/ hebbē ooc die Goden der heydenen/ een yeghelike sijn lant verlost vāder hant des conincs tot Assyriē/ Waer sijn die Godē tot Hamath/ en Arpad/ Waer sijn die Goden Sepharnaim/ hebben si ooc Samariā verlost vā mijnder hant/ welke onder alle dese landen God heeft sijn lant ver'olt vā mijnder hant/ hoe soude die h E A E dā Hierusalē verlossen van mijnder hant/

Doe nu Abasas weder quā, doe vāt hi dē coninc tot Assyriē kridende tegē Libna/ wāt hi hadde ghehooxt dat hi vā Lachis afgetogē was. Wāt daer quā eenē roep/ vā Tirhahā der Mozen coninc seggende/ hi is wt getogē te strjde. Als hi nu sinder hoorde/ lant hi voddē tot Hiskia/ en dede hem seggē/ segget Hiskia dē coninc Juda also/ en laet v dīnē God niet bedrieghen/ op den welken ghy v verlaect/en spreect/ Hierusalē en sal niet in die handē des conincs van Assyrien ghegeue wordē/ siet/ ghi hebt gehooxt wat die coningē tot Assyriē gedaē hebbe allen landē/ haer te verbannē/en ghi souden verlost wordē/ hebbē ooc der heydenē Goden dye landē verlostē die welke mine vooraeders v'dorūē hebbe/ als sijn Gōzā/ Harā/ Reseph/ en die kinderē Eden tot Thelasser/ Waer is die coninc tot Hamath en die coninc tot Arpad/ en die coninc der stad Sepharnaim/ Benan en Iuan.

Si swegē stille/en en antwoorde hē niet. Wāt die coninc hadde gebedē en gesept/ en antwoorde hē niet. Doe quamē Eliakim die sone Hiskia die hof

His Hiskia dē brief vandē ambastaten ontfangē en gelese hadde/ doen ginc hi benē op int huys des h E A E/en ontsoock den brief/ booz den h E A E/en Hiskia bede booz dē h E A E/en sprac/ **G**he h E A E der heyscharen/ ghi God Israels/ die op den Cherubin woneke/ die biste alleē Godt bouē alle conincen/ hē op der aerde/ ghi hebt hemel ende aerde ghemact/ **O** h E A E/ meynt dīne oore/en hoor doch/ o h E A E/ doet dīne ooghe op/en set doch/ hoor doch alle die woorden Saneherib/ die hi ontvoddē heeft/ om te lasterē dē leuendē God/ het is waer h E A E/ die coningē tot Assyrien hebben

H

B

A

Ghe

Hiskia

woest gemaect alle conincrijckē klamen met haren lande. En si hebbe hare Godkens int vier geworpen/want si en ware gheen Goden/mer wercken der mensche hande/hout/en steen/en si zijn verniet niet nu h' E' E' Onse Godt helpt ons van zijnder hant/op dat alle conincrijcken opter aerden/bevinden moghen/dat ghi alleen een h' E' E' zijt.

Doen sandt Jhesajas die sone Amoz tot Jhschia/ **D**en dede hē leggen. Also spreect die h' E' E' God Israels/van tgeen dat ghi nu gebede hebt/bā des conincs Saneberibs weghean tot Assirien/so is dit dat die h' E' E' bā hē spreect O jonckfrouwe dochter Zion hi beschimpet en bespoet v/ende o dochter Hierusalē hi knicket in tēre hoofde v na. Mer wie hebt ghi beschimpet en zelsēt? Ouer wien hebt ghi dinn stēme verheuen? En heft dān ogen op waerts tegē dē he/hgē in Israēl? Dooz dinn knechts hebt ghi den h' E' E' geschenkt/en spreect/ich ben dooz die meniche mīnder wagenē hier op getogen/op die hoochte der betgen/aē die side van Libanon/en ic hebbe sine hoge Cedarboome afgehouden/klamen met anē wtgeleien Deneboomen. En ic ben ouer die hoochte aen zjn eynde ge comen aen geen side des wouts inden boulande/ic hebbe getrauen en gedronckē die wateren/en ic hebbe met mineu boetsulen wt ghedoocht alle die sterke wateren.

En hebt ghi niet gehoopt/dat ic also in boortidē gedaen hebbe/en van outs also gedaen hebbe? En nu doe ic dat oock also/ia dat die valke stede ghedel treuert sullen wordē tot steenhope/en hare inwoon ders sullen gheschēnt en verlaecht worden/en beschaemt binde? Si sullen als veldt gras ende groen cruyt wo dē/als hooptē dackē/dwielcke verdoz recert rijpe wort/ich kenne dinn wouinge dinn wtganck en inganc/en uwe rasen tegē mi/aengesē dat gndan tegē mi ract/en dinc stoutheyt hier v uen hoorz mijnen oorē comt/daer omme wil ic v een rime inder nosen stekē/en een ghebit in dinn mont dōē/en ic wil v weder thuys brengēen dooz den seluen wech dien ghi ge comen zijt.

Dit sal v Jhschia een teken zijn. Sted die iaer dat achterwaerts ghoudē is/en dat āder iaer so wat ban selfs walscht/en dat derde iaer jaeyt ende oogst plant wijngaerde/en etet haer vruchten/want die verloste bandē huyse Juda/en die ouerghelēuene sullen noch weder nederwaerts wortelen/ende opwaerts vruchten dragē/Want die ouerghelēuene bā Hierusalē sullen noch wt gaen. En oodie vloske bandē berghe Zion/en dat sal doen die zeloersche en eerstighē liefde des h' E' E' Zebaoth/daer omme spreect also die h' E' E' vādē coninc tot Assirē/hi en sal niet in die stādē comen/noch hi en sal ooc niet eenen pisse derwaerts schieten/noch eenē scut in et daer voaz/come noch enige walle of scāt se daer om make/mer den wech die hi comē is/dien sal hi weder omme keeren/alsoo dat hi in dese stādē niet comen en sal seyt die h' E' E'/want ic wille dese stādē behoeden/en behouden om mijnen en om mijns knechts Davids wille.

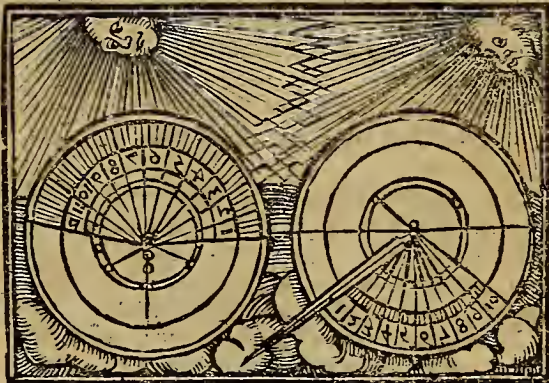
Doen voer wt die Enghel des h' E' E' en herboech inden Assirischen legheer hondert en vijfentachtentich duysent mannen. En doen si Amozgens broech op skonden/siet/doen lacht al bol doo der lichamen/en die coninc tot Assirien Saneberib

hac op/en tooch wech/en keerde wech thuis waert en bleef tot Ninive. Daer na gheschiede/als hi aen bat inden tempel Astroch zjns S des/dat hē sine sonen verfloegen/Adr amelech/en Sar Ezer/met den sweerde/en si vloten int lant Arrarat/en zjn sone Assarhadon wert coninc in zjn plaetse.

Michas wert ter doot toe cranc/mer die h' E' E' verlanghe bent dat leuen/v iaer Da: xxxviij. Capittel

Die tijt wert Jhschia ter doot toe cranc/en die propheete Jhesaja die sone Amoz quam tot hem/en seydē tot hem/also seyt die h' E' E'/beschiet v huys/want ghi sult steruen/ende niet leuendich bliuē. Doen keerde Jhschia zjn aensicht totter wandtwaerts/en hi aenbadt den h' E' E'/en seydē/och h' E' E' ghedenct doch/hoē ic gewādelē hebbe inder waerheyt met een volcomen bette. En ich hebbe ghedaen so wat v behaecht heeft/en Jhschia weende zere.

A in. r. r. h. Para. xxxij.

Doen geschiede dat woort des h' E' E' tot Jhesaja/en seydē garchenē en seyt Jhschia/also spreect die h' E' E' die God dinn haders Davids Ic hebbe dinn gebet ghoort/en dinn tranen ghesien/siet/ic wil tot dinn daghen noch vijftien iaeren toe dōē en ich wil v en dese stādē verlossen vander hant des conincs tot Assirien/en hebt dit tot eenen teken booz v handen h' E' E'/dat die h' E' E' sulcs dōē sal als hi gesproken hadde/siet/ic wil die schaduwē des zonnē wissers Ahas/thien gradē achterwaerts trecken/ouer die welcke si ghegaen was/also dat die zonne thien linien te rugge loopen sal aen den wissel/ouer die welcke si ghelopen is. *

Isaie. c. Sap. 11.

Ich sprac/nu moect ic totter poorten der hellen baren/doen ich noch langer dachte te leuen. Ic meet mijn ouertgebleuene saren ghemissen.

Ic sprac/nu en mach ic niet meer kenden h' E' E'/iaeden h' E' E' inden lande der leuender.

Nu en mach ic niet meer schouwē die mensche/bi den ghenen die haren tijt leuen.

Mijnē tijt is daer henen/ende bā mi wech ghedaen/ghelick eens herders ghele.

En hi scoopt mijn leuē af/gelike als een weuer hi breekt mi af als eenen dunnen baden.

Du eyndest mi den dach booz den auont.

Ich dacht och mocht ic totten morghe ten toe leuen.

Mer hi breekt mi alle mijn gebede/ghelijc eenen icuwe.

Want du voleyndest mi dē dach booz den auont Ich piepte ghelijc een Kraen ende Swaluwe/

Die Propheet Iesaja.

ende steende ghelijc als een dupue.

Ic berchief mijn ooghen in die hooghte/dat si mi wouden bzielen.

Doch **h** **E** **E** **E** ick lide noot/wilt mi doch ver troosten.

G hoe blijdelic wil ic spreken/want hijt mi toe gheleyt heeft/en hi doetet ooc/

Dacromme wil ic hem dancken alle mijn leue baghen/hoor sulcke bedroeffenisse mijnder sielen/

h **E** **E** daer van leestmen / en dat leue mijns gheests staet gheberlic in dat selue/

Want ghi legget mi in sype / en ghi maect my leuendich.

Siet/om vredes wille was mi seer bange/

Mer ghi hebt mijn siele ter hertē ghenomē/op dat si niet en soude bederuen.

Want ghi hebt alle mijne sonden achter dijnen rugghe gheworpen/

Want die helle en louet v niet/alsoo en pziht v ooc die doot niet.

psal. cxiij **E**n die inden graue baren/en wachten op utwe waerheyt niet.

Mer alleē die leuēde louē v/ gelijc als ic nu doe

Die vader sal den kinderē dijne waerheyt te kē uen gheuen.

G **h** **E** **E** helpt mi/so wille wi mijne liedelē's spelē/so lāge als wi leuē indē huyse des **h** **E** **E**

En Iesaias beual/ datmē een plaester vā vāghē soude nemē/ en die op sijne droes/oft swere/soude legghen/op dat hi ghesont mochte worden.

Doen sprac Ihsikia/o welckē tecken is dat/dat ic op indat huys des **h** **E** **E** gaen sal!

Merodach die coninc tot Babilonien sendt Ambassa-
ten tot Ihsikiam/om hem te troosten/den seluen thoont hi
alle zijn heymelicheyt/en eysdomme/ende dacromme ver-
coort hi den **h** **E** **E**.

Dat. xxxij. Capittel.

Die selue tijt sandt Merodach Sal

Adan die sone Sal Adan die coninck tot Babel bureuē en gescecke tot Ihsikia/wāt hi hadde gehoort dat hi crāc

en wed ghesont geworden was. Dies

berblinde hē Ihsikia/ en hi toonde hē dat schathuys/ siluer/gout/en specerie/costeliche salue/ en alle dye huysen zinder wapenē/ en alle die seate die hi had de/iae datter ooc niet en was dat hē Ihsikia niet en thoonde in den huysē/en in zijnder heerlicheyt.

Doen quā Iesaias die propheet totten coninck Ihsikia/ende seyde tot hem/wat legghen dese man nen/en van waer comen si tot v/ Ihsikia antwoorde/si comen van herre tot mi/se weten van Babilonien/ende hi seyde/wat hebben si in dijnen huysē ghesien/ Ihsikia antwoorde/Alle dat in mijnen huysē is hebben si ghesien/en daer en is niet in mijnen sehatten/ dwelcke ic hem niet ghetoont en hebbe.

Ende Iesaja sprac tot Ihsikia/hoort dat woort des **h** **E** **E** Zebaoths/siet/ die tijt comt dat alle wat in dijnen huysē is/ende alle dat dijne vooz

O vaders berghadert hebben/tot op desen dach toe/ dat sal tot Babilonien ghebroecht worden/iae datter oock niet vskuen en sal/ spreect die **h** **E** **E**/

daer toe so sullen si uter hinderen/ die van v comē wllen/en die ghi opuoeden sult/nemen/ende sultē inorten camerlinghen zjn in den houe des coninck tot Babilonien. Ende Ihsikia sprac tot Iesaiā/dat

Dat. xi. Capittel.

Woort des **h** **E** **E** **E** is goet dwelc ghi spreect. Ende seyde/laet doch Aechis vrede en trouwe zjn die wijle dat ic leue.

Merodach die coninc te berounghe die ver-
lossinge Israels/wat die Babilonische gheuanghenisse/met
alleene die/maer ooc daer bi door een gheseliche verstaet
die verlossinghe/die door Christus allen ghelouoghē ghe-
schieden sal/ ooc becreyft die Propheet hier des menschen
nietheyt/en die hooghte/macht/ende ghewalt Gods/ dien
si veruoort hadden/op dat hijle alto tot beuouwe ende be-
teringhe mocht verweken.

Dat. xi. Capittel.

Verblift v/berblift v mijn bose/spreect dijne God/ spreect met Iherusalem vriendelicken/en predicte haer/dat ha re ridderescappe een eynde heeft/wāt haer misdaet is bergheue/want si he uet dubbel vander hant des **h** **E** **E** ontfanghē om alle haer der sonden wille.

Daer is een stemme des predicants inder woec-
stijne/bercyeft den **h** **E** **E** den wech. Maect opten

belde een ecken bane onsen God/ men berhoze alle dalen/En men bernedere alle bergen en houelen/ en men make effen/alle dat onghelijc is/en so wat cromachtich is/tot eenē strectē belde/wāt die heer

licheit des **h** **E** **E** sal gheopenbaert wordē/ en alle vleesch tflamen onder maleanderen sal sien/dat den mont des **h** **E** **E** ghesproken heeft.

Daer sprac een stemme/predicte/ende ick seyde/

Wat sal ic prediken? Doē seyde si/alle vleesch is hoy/ende alle sine goetdheyt/ oft schoorte) is ghelijc eenbloeme opten belde/want dat hoy (oft gras) berdoxret/die bloeme valt af / wāt des **h** **E** **E**

geest (oft adē) blact daer in. Ja dar volcke is hoy/ dat hoy berdoxret / die bloeme valt af/ maer dat woort onses Gods blijft inder eerwicheyt.

Du Zion predicarisse/climt op eenē hooghen berch. Du Iherusalē predicarisse verheft utwe stemme met crachte/berheft v/ende en vreckt niet

seggbet den steden Iuda/siet/daer is utwe God/want siet/die **h** **E** **E** Zebaoth coemt ghesalderlich/ende sinen arme sal regneren/siet/wat hi gheuen sal/dat selue is berret. Ende dat hi loonen sal/ dat is al vooz hem/hi sal zjn rudde weyden ghelijc als een herder/bi sal die lammerkens in sinen arme bergaderen / ende die selue vooz sinen boescin dra ghen / ende die draghende moederen sal hy verschoeren.

Wie metet die waterē metter buyssē/en vattet den hemel metter spannen/ende begrijpt met drie vingheren die aerde/ende weghet die berghen met eenen ghewichte/ende die houelen met eender wa ghe/ Wie onderwilt den gheest des **h** **E** **E** ende welcke raet gheuer leert hē? wien vracht hi om raedt/die hem verstant gheue / ende leere hem den wech des reches/ende die hem die kennisse leere/ende wilt hem den wech des verstaendes/siet/ die heydenen zjn gheacht (bi hem) ghelijc als eenē droppe teghen eenen vollen cemer. Ende (si wozen bi hem gherekent) ghelijc dat weynichken dat die waghe ouer weecht/siet/ die eylanden zjn ghelijc een stubbeken inder sonnen/ Die Iybanus waer hem te cleyn tot eenen viere/ende sine dieren se luttel totten brandt offer. Alle heydenen zjn te ghen hem niet/iae enckel woest ende leech by hem gheacht.

Wien wilt ghi dā God nabeelde? Of wat ghe-
lykenisse wilt ghi hē maken? Die meester ziet wel
een beelt/ en die goutsmit ouerdeckt met goud/ en
hi maect sliuet en ket nē daer aen/ des ghehyken so
wie een arme hetsoffer bermach/ die verkieft en
hou/ dwelcke niet en droert/ en hi soect enen sub-
stijlen meester daer toe/ die een alsulcken beelt ma-
ke/ dwelcke duere mach/ en weet ghi niet/ en hoort
ghy nyet/ en ist v nyet boormaels vercondicht/ en
hebt ghye niet verstaen van beginne der aerde? hi sit
bouw opten omganc der werelt/ en die daer in woo-
nen sijn gelijc als spynchanen/ (bi hem) hi die dē he-
mel wtcrecht als een dun belle/ en die selue ghelijc
als een tente wt breet/ daerinnen inne woont. Die
die dorste te niet maect/ en die siechtters opter aer-
den ydel maect/ ghelijc of baren stamme noch plan-
te/ noch jaet/ noch wortelen indet aerden en hadde
ia dat si oock waer daer enen windt onder haer
waeyt/ berdozren/ en dat haer enen draeywint ge-
lijc als stoppelen wech neemt/ wien wilt ghi nu mi
dan ghelijc maken (of nabeelden) dien ic gelijc sijn
mach/ spreect die heylige.

Hest op uwe ooghen in die hoochte en siet/ wie
heeft sulcke dinghen gheschapen? en hi brenge haer
ghetal daer wt/ die haer alle met namen roept/ sijn
bermoegen/ stercke/ en cracht is so groot/ dattet oec
en enen niet ghesaefgeten en can.

Waeromme spreect du dan Jacob/ en oec du
Israel segge: Mine wech is dē H E K E verborge
en mijn Godt en weet niet van mijn oordele/ en
weet ghi niet/ en hebt ghi niet gehoort dat die H E
K E die ewige God/ die die eynden der werelt ge-
scapen heeft/ niet moede noch mat en worde? Sijn
wischert is ongrondcelijc/ hi gheeft den moeden
cracht/ en stercke genoeg den onuermogende/ die
tonghe geselle wort dē moede en mat/ en die mannen
vallen. Mer die opten H E K E berwachten/ dien
wort die cracht vermeerdert/ dat si op bareu met
boghelen ghelijc een aernt/ Ja dat si lopen en niet
moede en worden/ en dat si wandelen connē ende
niet slau en worden.

Godt die H E K E verdoont hem als een die met den
Joden ende heydenen te rechte sitten wil/ haer aenlaghen
en berantwoort horen ende hi verwijst daer mede den volc
ke Israelsne wsdaden ende hare ondanckaerheit.

Wat. xli. Capittel

Iket die eylanden boor mi t wigen/ en
dye volcken boor my stercken/ laeste
herwaerts toe treden/ en spreke/ laet
ous met malcanderen reichten/ wy
heeft den gherechten banden opganc
v werc? Die riep hē dat hi gine? wiet gaf die heyde-
nen en coninghen boor hem? dat hi haerder mach-
tich wert/ en gafte sinen swerde ghelijc als stof/ en
sinen voge ghelijc verstroyde stoppels? dat hi haer
beruolchde/ en tooch door m; vrede/ en hi en wert
des weghe niet moede/ Wie doet en maect ende
roep alle menschen deen boor daer/ dander nae banden
beghinne aen? Ic die H E K E/ ick bent die beyde
deerste en die laeste roept.

Doe dat die eylande sagen/ bescriften si/ en die
eynde der aerden waren verbaelt. Si genaecten/ en
quamē bi/ deene help dē anderē/ en sprac tot sinen
naect? sijn goets moets. Die timmerman nam dē
goutsmit tot hē/ en si maectē mette hamer dat vlec

glaf opten aenbeelt/ en seyden/ het is goet datmen
tveeldt acn hechte met naghelen/ op dattet niet en
waggele.

En ghi Israels mijn knecht/ Jacob dien ic wtuce-
rope hebbe/ o du jaet Abraham mijns beminde/ die
ic gesterct hebbe vādē eynde der aerde/ en geroepe
vā dñnen getweldige/ en ic sprac tot v/ ghi sult mijn
knecht sijn/ ic verkiele v/ en en verwoyde v niet. En
sijt niet verlaecht/ ic ben met v/ en wijet niet/ want
ic ben dñn Godt/ ic stercke v/ Ic helpe v oec/ ic hou-
de v oec metter rechter hant mijnder gcrechticheit
siet/ si sullen tot enen spot/ en tot schande worden/
alle die gene die op v gram sijn/ si sullen wort dē ghe-
lijc als niet/ en die lieden die met v twiste/ die sulte
bergaen/ ia dat ghi oec na hen sult vniemen/ en ghy
en sult se niet binde/ die liede die met v hñne/ die sul-
len worden als niet/ en die lieden die teghen v strif-
den die sullen een eynde hebben. Want ick ben die
H E K E dñn God/ die dñne rechter hant sterck/ en
de tot v spreect En verlaecht v niet/ ic helpe v.

Daerome en veruact v niet o ghi wōrnkē Ja-
cobs/ o ghi aerme hoopken Israels/ ick helpe v/
spreect die H E K E/ en dñn verlosser die heylige in
Israel/ siet/ ic hebbe v tot enen scharpen nieuwen
dorschwagē gemaect/ en tot eenē getanden blegel/
op dat ghi die bergē dorstet en vmaect/ en dat ghy
die houelen tot kal maect/ ghi sult se verstroyen/ ia
datte die wint wech sal boeren/ en den draeywint
verwoyden. Mer ghi sult vholck sijn in den H E
K E/ en ghi sult v berblide in den heylige in Israel.

Die allendige en arme soeckē water/ en daer en
is geen/ hare tonghe berdozret band dorste/ mer ic
die H E K E wille verhoren. Ic die Godt Israels
en wille niet verlaten/ Mer ic wil wateruloede op
die hoochte openē/ en fonteyne midde opten belde
Ic wil die woekine tot ee zee/ en dat doyre lant tot
water raderē make/ ic wil inder woekine settē Ge-
derboomē en Myrtē/ ic wil optē belde geue/ den-
nen/ boekē/ en boschboomē (oft palmboomen) met
malcanderē/ op datmē sie/ en bekennie/ en mercke
en versta/ dat die hāt des H E K E sulcs doet/ en
dat die heylige in Israel sulcs hebbe ghedaen.

Daeromme laet uwe sake voort comen/ spreect
die H E K E/ brenge hier voor handentwaer op dat
ghi staet/ spreect die coninc in Jacob/ laeste her-
waerts treden/ en ons vercondigen/ wat toecome
de is/ betcondicht ons wat gheschieden sal/ datmē
te vor en prophete/ laet ons metter herken daer
op acht hebben/ en mercken/ hoe dattet namaels
ghaen sal/ oft laet ons doch horen/ wat daer toeco-
mende is/ verclaert ons wat hier na geschieden sal/
so willen wi dan mercke dat ghi God sijn. Ic toete
v/ doet goet/ of doet quaet/ so willen wi daer van
spreken/ en met malcanderen beschouwen/ siet ghi
sijt niets niet/ ende uwe doen en is oock niet. Ende
uwe verkiefinge is eenen grouwel.

Mer ic verwecke enē vā noode/ en roet vādē
opganc der sonnē/ die sal in mijnenāme prediken
en hi sal ouer die machtighe gaen/ ghelijc als ouer
leem. En hi sal dat sijn treden/ gelijc als die potbac-
ker/ wie can yet van beginne boor segge? so willen
wijt bekennē/ of vā dē boor gaende dingē? so wil-
len wi segghen/ ghi spreect recht/ mer daer en ist
niet ee die was vercondige/ noch yemāt die wat siet

B

A

Sapi. 11
Sa. 11.

noch oock eenighe die van v lieden een woortde
hooren mochte. Ick ben deeffte die tot Sion seyt/
Aet/daer ist / en ic gheue Iherusalem Euangelistz/
maer daer ic op sie/daer en isser ooc een niet / en ick
sie onder haer/so en isser niet een die taet gheue/en
als ic haer vraghe/so en autwoort daer niemant/
Aet/het en is anders niet/dan enckel moeyte/ende
ganclyc niet met haren doen. Haer godekens(oft
beelden)en zijn anders niet dan wint en ydelheyt.

Hier wort bediuelicken bescreuen die toecomt Christi
en sine macht / Gods lof wort hier vercondicht / Ende
de Godlosen Jode worden met sware straffinge gedreycht
Dat. xliij. Capittel.

mat. xij.

Ic/dit is mijn knecht. Ic onderhou-
de he/en mijn wuercof/in welcken
mijn siele een welbehagē heeft/ic heb
be he mijne geest ghegeue. Hi sal dat
recht onder den heydenē vringhe/bi
en sal niet crijstelen noch roepē / en men en sal sine
stemme niet hooren opter straten. Dat ghequetst
riet en sal hi niet breken / ende dat roockende blas
(oft lijn waedt) en sal hy niet welssthen. Hi sal dat
recht metter waerheyt boogtbringē / hi en sal noch
buitachtich / noch grouvelich zijn / op dat hy opter
aerden dat rechte doe/en die heydenen sullen op si
ne insettinghen wachten.

Also spreect God die JESU / die die hemelen
scrypt en wchreet / die die aerde maect/en dat daer
in wascht / die den volcke dat daer in is den adem/
en haer den gheest(oft leue)gheeft/die daer in wo-
nen. Ic die JESU hebbe v geroepe in gherechtic
heyt/en ic hebbe v bidijner hat genomē / en hebbe
v behoert/en ic hebbe v tot een vbout onder de volve
ke gegreue / tot eē licht der heydenē / op dat ghi soude
openen die oogen der blinden / en die gheuangenen
tot der geuangenssen soude laten / en die daer sitten
in der duysternissen wt den kercker. Ic die JESU
dat is mijnen name / en ic en wil mijn eere gheue
andere geue/noch mijn geweld den godekens(oft
beelden)Aet/so wat ic voorstis hebbe vcondicht/
dat is ghecomen/en also vercondighe ic ooc nu dat
dat nyeuwe/eer dat gheschiet so laet ic v dat hoorē.

Singet daeromme den JESU een newe
liet/Sijn glorie is al en die eynden der werelt / en
die opter zee varen/en al wat daer in is. Die eylan-
den/en die daer in woonen/roepet luyde ghi woestli-
nen/en die steden daer in zijnde/soek met den dop-
pen die in Nedar zijn/laetse luychen die inden steen
roocken woonen / en roepen van die hooghten der
berghen/laetse den JESU die eere gheuen/ende
zijn almachticheyt inde eplandē vercondighen / die
JESU sal wt treden ghelick als een kuesse/en hi
sal die jeloetste eerlinge liefde optweckē gelick als
een crisch mā/hi sal luychen en crischen/En hi sal
sine viandē verwinne. Ic hebbe lange gestweghe/
en ben stil gewest/en hebbe mi onthoudē. Nu wil
ic roepē gelick als een vrouwe in haren arbeyt / ick
wille verwosten/en alle verblinden. ick wil die ver-
ghē en houelē verwosten/en alle haer gras verdo-
ren. En ick wil die waterstromen tot eplanden ma-
ken/en die zee verdroogen/mer die blinden wil ick
opten weghe leyde/den welken si niet en kennen/
ic wille op die bane brengen/die haer ombekent is
Ic wil die duysternisse hoor haer tot eē licht makē
En dat cromachtich is tot een effen plaetse/sulcks

wil ick haer doen/en haer niet verlaten / maer die
haer op godekens(oft beelden)verlaten/en leggen
totten ghegoten beelden/En zijt onse Godē/dye
sulle haer achterwaerts keere/en bescaemt wordē

gghi doouē hoor/en niet herwaerts o ghi blin-
den/op dat ghi sien moghet. Wie is doch soo blind
als mijn knecht/ende wie is so doof als mijn vade
die nic leynde/Wie is so blind/als die volcomē? En
so blind als die knecht des JESU? Men saeyt
gheuech/mer men en behoudes niet/men heeft die
oogen open/mer men en hoort doch niet / noch tās
wil die JESU haerder genadich zijn / om zijnder
gerechtigheys wille/op dat si zijn ghesede groot en
heerlic makē / maer het is een berooft en verdoue
volc. Si zijn al te samen inden hollen verstrick / ende
ghesootē inde kercker/Si zijn tot eenen roof ghe-
worden/en daer en is gheen dief verlosse / Si zijn
met voeten ghetreden/en niemant en isser die se-
ghe/bringhe weder herwaerts.

Wie isser onder v lieden die sulcks hoorē / aen-
mercke/en ter herte neme / gene dat hier na coet?
Wie heeft Jacob ouer gegreue te verderue? en H.
caelden roouers? En heuet die JESU niet ghe-
daen/wi hebbe tegen hem ghesondiebt / en wy en
woude op sine wegen niet wandelen/en wi en zijn
ooc sine gebode niet gehoort/af gewest / dar ome
heeft in wtgestort die gramheyt zijns sojno ouer
haer/en eene kerckē crijst / en hi heeft ons con-
me aeghekermer noch en wille wās niet merckē
hi bernt ons/en noch en uemē wijs niet ter herte.

God boosceyt door de propheet die toecomt es salich-
makers / Door den welckē noc die heydenen tot een volc
Gods aenghenomen sullen worden/ Ende hier wt bewijst
hi dat hi alleen die warachtige God is. Die vermaent daer
ooc der voorledene weldade/op dat si des te berre die toe-
comende belofmenssen souden ghesouen.
Dat. xliij. Capittel.

Nu spreect die JESU die v ghe-
scapen heeft o Jacob/En v o Israel
ghemaect heeft. En veruuert v niet/
want ic v vloest hebbe / ick heb dy met
dijnen name geroepē. En zijt mijn
want als ghi door dwater gaet/soo wil ic bi v zijn/
dat v die stromen niet en verblinden/Ende als ghi
int vier gaet/so en sult ghi v niet verbernen / en die
blamme en sal v niet verstieckē. Wat ic die JESU
dijn God/die heylighe in Israel/ben dijn verlosse
Ic hebbe Egippen/Moorenlandt/ende Sela in v
plaetse tot een verloeninghe ghegeuen/want ghy
so weret hoor mijne ooghen gheacht warest / dare-
omme moettu ooc heerlic zijn/en ick hebbe v lief/
daeromme gheue ick ooc menschen in dijn plaetse/
en volcken hoor dijn siele(oft leuen)

Daer ome en beslaet v niet/want ick ben bi di/
Ic wil bandē oockē uwe laet te samē bringhe/en ic
wil v bandē welle bi een versamē/en ic wil leggen
tegent Noordē/geest herwaerte/En tegent Sij-
dē/En keeres niet/bringt mijne sonē vā vette her-
waerts. En mijne dochtere bandē eynden der we-
relt/te weten alle die met mijnen name ghenome
zijn/die ic ghescape hebbe tot mijnre heerlicheit/
en hebbe haer toe berect en gemaect.

Tact hier voor comē dat blinde volc/welcke noch
tans ooghe hebbe/en doouē die noch tās soē heb-
bē/laet alle die heydenē flamē comē te hope / en al
le volckē vgadert wordē / wie isser onder haer/dye

A

den liij.

ma luc.

B

fulckē dinc v'condigē mach! En die ons te vorē ho
rē late wat geschien sal! Laet haer hare ghetuygen
brenge en bewyssen/ so salmet hoozen/ en seggen/
Het is die waerheyt. Mer ghi zyt mine ghetuyge/
spreect die h' E S A E/ en mi knecht dien ic verco
ren hebbe/ op dat ghi weten sout/ en mi geloouen/
en verstaen/ dat ict ben/ Voor my en is geen God
ghetweest/ so en salder oock na mi gheen ander we
sen/ Ic ben die h' E S A E/ en behaluen mi en ic
ser gheen salichmaer/ Ick hebt vercondicht/ ende
hebbe ooc geholpen/ en ic hebt v doen seggen/ En
daer en is geene vreedē God onder v. Ghi zyt my
ne getuygen/ spreect die h' E S A E/ dat ic God ben/
Ic ben ghetweest/ eer den dach gheschayē was/ En
daer en is niemant/ die yet wt mijnder hant getrec
ken can. Ick doet/ Wie wilt keeren.

Olso spreect die h' E S A E uwe verlosser/ die heyl
lighe in Irael/ Om dijnen wille hebbe ic tot Ba
bilonien ghesonden. Ende ick hebbe alle die bluch
tighe hier onder ghestooten/ en die clagende Chal
deen in die schepen gheiaecht/ Ick ben die h' E S A E
uwe heylighe/ die v o Irael ghescheyen hebbe/
Dwe coninc. Also spreect die h' E S A E/ die inder
zee eenen wech ende in die streekē wateren een bac
ne maect. Die daer wt vzeugt waghē/ ende peert
ende heyt/ ende mach/ dat si op eenen hoope daer
nederligghen/ ende niet weder op en staen/ ende
worden wtgeblusecht/ ghelijc v'blasecht wtgheblusecht
wort/ En hebt gheen acht op die oude dinghen/ en
de en denet op die boozdene niet/ Want siet/ Ick
wil een nieuwe dinc doen/ Ende nu salt opgaen/
dat ghi bekennen sult/ dat ick passagien inder woe
stinnen make/ Ende ruiset inder wilderuyssen/ Ia
dat mi oock die besten opten belde sullen prijsen/
die draken ende scruysen/ Want ick wil wateren in
der woestijne/ en waterstroomen int wilde wout
gheuen/ op dat d'yncken inach mijn volck/ mijne
wtuerozene.

Dit volc hebbe ick mi toe bereet/ dattet mijnen
lossoude vercondigen/ niet daer omme dat ghi Ja
cob mi gheroepen hebt/ ofte om dat ghi Irael om
mi ghearbeyt hebt/ Want v'voorwaer/ ghi en hebt
mi niet gebzacht die scapen dijns bytoffers/ noch
mi geeert met dijnen offeren/ D'neuen dienst in spij
offer en heeft mi niet beualen/ Ende ick en hebbe
oock gheuen iust gehad aen dijnen arbeyt dat wie
roocken/ Soek en hebt ghy my om ghelē gheenen
Calmus gecoft/ noch met dat vette dijne offerhā
den en hebt ghi mi nyet gheroocet/ Ia my hebt ghy
in dijnen sonden arbeyt gemaect/ ende in dijne mis
daet moete/ Ick/ Ic wisch wt dijne ouertredinghe
om mijnen wille/ noch en gedencke dijne sonden
niet/ Breughet doch mi inder inemozen/ Laet ons
met malcanderen te recht comē. Segget op waer
mede dat ghi meent gerecht te zyn? D'jn eerste va
der heeft ghesondicht/ ende dijne leeraers/ oft ouer
ste/ hebben tegen mi mishandelt/ D' e omme heb
be ick die ouerste borsten des heylighdoms onthey
licht/ oft ontwint/ Ende ic hebbe Iacob gebannen
ende Irael tot eenen spot gbegeuen.

Hi verwijst haer sine weldaden/ ende om ter onre
baerheyt wille van dien so worden si met recht verstoeten
ende die heydenen in haer plaetse gheset/ Ten anderen be
wijst hi die dwaesheit en nietheyt/ mer valscher goden der
beelderen/ ende der genen/ die se maken ende ceten.

Dieromme hoort nu mijn knecht
Jacob/ en Irael dien ic vercozen heb
be/ Die h' E S A E seyt alsoo Die welc
ke v'gemaect/ en toe berecht heeft En
die v'bi staet/ Ia van dijns moeders
lichaem aen/ Om mijn knecht Jacob/ en veruaert v
niet/ En ooc ghi oprecht/ dien ick vercozen hebbe
Want ick wil water op die dorstighe/ en kroomen
op die dorre gieten/ Ic wil minen geest op dijn zaet
gieten/ en mijn seegeninge op dine nacomelinghen
dat si waltren sullen als gras/ gelijc als die weyden
aen die waterbelken/ Dese sal seggen/ Ick ben des
h' E S A E/ Ende die ghene sal ghenoemt worden
metten name Jacobs/ Ende die derde sal hem met
zijnder handē h' E S A E onderschriuen/ ende sal
metten name Israels ghenoemt worden/

Also spreect die h' E S A E die coninc Irahels/
en zyn verlosser/ die h' E S A E der heylscharen/ Ick
ben die eerste/ en ic ben die laetste. En sonder mi en
is gheen God/ Want wie is mi gelijc/ die laet roe
pen/ vercondigē/ en mi verrechtē/ hoe ic die volcken
van t'beginne der werelt/ tot noch toe oordineere?
laetse haer dat aenstaede en dat toecome sal vercon
digen/ En weest niet versacht/ noch veruaert/ En
heb icht v' niet altemael laten hoorē/ en vercondi
gen/ Want ghi zyt mijne getuygē/ Ister ooc eenich
God buyten mi? Daer en is geen steeroote/ (noch
sekerheyt) Te en weest ooc gheenen/ Die veeldema
kers zyn alle gader niet/ haer costelicheyt en bygt
geen profijt in/ Si zyn dies selue ghetuygē/ en dat
zijt noch en sien/ noch en merckē/ daeromme moe
ten si beschaemt bliuen.

Wie zynse dan die nu eenen God maken/ en een
veeldt gieten sullen/ die tot geen profijt en cocmit?
Siet/ alle haer gesinre moet toe staende comē/ wāt
het zyn meesters wt dē mensche/ Al quamen si alle
gader te hoope/ so moete si haer nochtans vreesen
en alle klamen te schande worden/ Die smit nemet
yfer inder tangen/ hi arbeyt in die gloeyte/ hi bere
tet met hameren/ en arbeyt daer aen met ghanter
cracht zyns arms. Ia hi sijdet ooc den hongher/ tot
dat hi niet meer en can/ Hi en d'ynct ooc gheen wa
ter/ tot dat hi crachteloos wort.

Die beelshinder neemt hout/ en hi metet met
dat rechthoer/ En hi teekent met rood aerde/ en
hi behouwet/ hi metet nae die winckel mate/ hi pas
set mette passet/ hi conterseytet na eens mans beel
de/ na een scoon mensche/ die indē tempel woone/ hi
gaet wt daer na onder dē boomē in d'z wout/ op d'z
hi Cedarboomē afhouwe/ en neme bueckē en ey
ckē/ Ia ooc eenē Cedarhoē die hi plātet/ die vāden
regē gewassen is/ en die dē liede te bernē diēt daer
mē af neēt daer mē bi v'wer mē mach/ en dat mē aē
kroocet en vacter bzoot medē. Vātē hē hout macct
hi eenē God/ en bidt hē aen/ En hi maect daer een
beelē af/ en kniet daer voor neē. Dē hēstē v'berne
hi int vier/ en bi die and' hēste kroocet hi zyn vleesch/
en etet/ hi bzact daer bi eē gebract/ en hi verlaet hē
En hi wermt hē ooc/ en seyt hoia. Ic hebbe mi so
wel ghebermt/ Ic hebbe bi vier ghetweest/ en dat
ouergebleuē deel/ dat maect hi tot een God/ dat ic
zyn beelē (oft godeken si) hi kniet daer voor/ en
balt daer voor neder/ ende hi doet zyn gebet/ ende
spreect/ Verloss mi/ want ghi zyt mijn God.

Johe. 4

Jesa. 17

a

Sien weten niet/ en en verstaen niet/ Want si
zijn verblind/ dat haer ooghe niet en sien/ En haer
herte/ dat si niet gemerckē en connē/ Sien gaē niet
Din haer herte/ gheē verstant/ noch wetentheyte en is
daer/ dat si doch dachtē/ Ic hebbe die helfte met vie
re dvernt/ en ouer de holt broot gebackē/ en bleef
sche gebrade/ en gegetē. En soude ic dat ouerschoot
tot eenē grouwel makē/ en soude ic kuele doot eē
bloet/ het zijn allchē/ en het bedrieget herie/ dwelc
ke hem der waerts neyghet/ en het en can zijn siele
niet verlossen/ Noch hi en can niet gedenckē/ Sou
der ooc valscheyt in mijnder rechter hant zijn?

Daer op denct/ o Jacob en Israel/ wāt ghi zijt
mijn knecht/ Ic hebbe b liedē gemaect/ dz ghi mij
dienaer sout wesen/ Israel en bergeet mijns niet/
Ic berdsijue uwe misdaet/ gelijc een wolckē/ ende
dijne sondē gelijc de neuel. Keert v tot mi/ so wil ic
v verlossen. Inycheit ghi hemelen/ wāt die hē
heuet gedaen/ Adept die aerde hter benede/ Weest
vrolic/ en inycheit ghi verghen/ Iae ooc ghi wildet
nissē/ en alle boomē die daer inne zijn/ want dye
hē heeft Jacob verlost/ en hi is in Israel
heerlich.

Sen. iij. Jela. xl.
Also spreect die hē dijn verlosser/ die v han
moeders lichaem aen onderhoude heeft/ Ic vē die
hē die aerde wijdt maect/ sonder yemants hulpe/
Die der toouenaers teykenen te wyete make/ En
die de waerlegghers verdwale/ En die dye wisten
te rugge heer/ en hare conste tot sotternie make/
Mer dar woort dijn knechts beuecht hi/ en dē
raet zijnder boden vlns lengt hi/ Die tot hierusalē
spreect/ woort behoont/ En totten steden Juda/
Sijt gebouwt/ dat ic uwe verwoestinge oprechtē
Ic die spreke tot die diepten/ verdoocht/ En tot
die waterstromen verdwijnt/ Die spreke tot Co
res/ oft Cyro/ Ghi zijt mijn herder/ en ghi sult alle
mijne wille volbringe/ datmē legghē tot hierusa
lem/ Woort ghetimmert/ en totten Tempel. Woort
ghekundeert.

Die propheet beoefst noch in dien/ dat hi bewijse den
volcke/ dat God alleen een warachtich God is/ Ende son
derlinghe/ om dat hi te ecomēde dinghen voo. seyt/ Dooz
Cyrus oft Cozem/ in toenem hooghēnen verstat wort Chri
sus bediet.

Dat. xlv. Capittel.

Also spreect die hē tot sinen
ghesifde/ tot Cyri/ dien ic bijznder
rechter hant neme/ op dat ic die hey
denen vooz hem onderwerpe/ en dē
Cominghen dat sweert af gorde/ op
dat die doze worde vooz hem geopent/ en die pooz
ten niet ghesten en bliuē/ Ic wil vooz v heuen
gaen/ en die houelen effen maken/ Ic wil die me
talen dozen in twee staen/ en die yleren hant bomē
briken/ en ick wil v gheuen die verborgen schatte/
en die heymelike clynodien/ op dat hi bekenē/ dat
ic die hē die God Israels/ v met dijnen na
me geropen hebbe/ om Jacob mijns knechts wil
le/ en om Israel mijnen wuerozen Jacob/ ic riep
v met dijnen name/ ende ic noemde v doen ghi my
noch niet en kende/ Ic ben die hē en anders
gheen meer/ Daer en is gheen God behaluen my.
Ic hebbe diten stryde gewapent doen ghi mi noch
niet en kende/ op datmen onderwinde/ beyde vāder
sonnen opganc/ totter sonnen neder ganc/ dat buy.

ten mi gants niet en is/ Ic ben die hē en
gheen meer/ Ic die dat licht scheppē/ en die duycker
nisse/ Ic make vrede ende dat quaet/ Ic ben die
hē die sulcr al doct.

E ghi hemelen dauwtet vā bouē nederwaerts/
en die wolckē reghenē die gherechticheyt/ Die aer
de moet haer op doen/ en salicheyt voortbrenghe.
En die gherechticheyt moet daer mede v wassen/
Ic die hē make hem.

Wee den ghenen/ die met sinen schepper kint/
te wete dat scher inetten potbaker/ Spreekt ooc
dat leem totten potbaker. Wat maect ghi/ ghi en
bewijst dijne handen niet aen dijnen wercke/ Wee
den ghenen die tot sinen vader seyt/ Waeromme
hebt ghi mi ghemaect/ En totten wijue/ ofte sine
moedere/ Waeromme daert ghi?

Also spreect die hē die heylighe in Israel
en dijn schepper/ Draghet mi dat toecomende/ En
laet die kindere/ en dat werck mijnder handen my
beuolē zijn/ Ic hebbe die aerde gemaect/ en die mē
schē daer op gheschapē/ Ic bent/ wiens handen den
hemel wtghebreyt hebbe/ en ic hebbe sine ganffen
heyt gheboden/ Ic hebbe hem verweert in gerech
ticheyt/ En alle sine weggen wil ic offen make/ v
sal mijne stad bouwen/ en mijne gheuangene los
laten/ niet om ghelt/ noch om gheschencke/ seyt die
hē der heylscharen.

Die hē spreect also/ Der Egiptenaers co
manschappe/ en der Nooze neeringhe/ en der lan
gher liedē tot Seba/ die sullen haer v opgheuen/ en
ouder dijnen tribuyt staen/ Si sullen v bligelen/ en
in ketenen sullen si ghaen/ en si sullen vooz v neder
ballen/ ende v bidden/ Want hi is God/ ende daer
en is gheen ander God meer.

Vooz waer ghi zijt een vborge God/ ghi Godt
Israels/ en ghesontmaker. Mer die beeldmakers
moeten alle ghader tot schanden en tot eren spot
wijuen/ en deen metten anderen beschaemt wech
gaen/ Mer Israel wort verlost dooz den hē
eewelic/ en en wort niet tot schandē/ noch tot eenē
spot inder ewicheyt.

Want also seyt die hē die hemelen
ghescapē heeft/ God die die aerde toebereyt heest/
en hi heeft ic ghemaect/ en gheordineert/ En hi en
heeft ic niet gemaect/ dat ic leech en ydel zijn soude/
maer haer toe bereyt/ datmē daer op woonen sou
de/ Ic ben die hē/ en daer en is gheen meer/
Ic en hebbe int verborge niet ghesproken/ noch in
die duyfter hoeken der aerde/ Ic en hebbe tot den
zade Jacobs niet te verghēes gheleyt/ Soect my/
wāt ic ben die hē/ die vander gherechticheyt
spreect/ en ic berecondighe dat gherecht is.

Iaer haer bergaderen/ en v malcander comē/
hier vooz die stuesen der heydenen/ die gheen ver
stant en hebben/ en rechten op die blocken haer der
beelden/ en si smecken met den God/ die haer niet
gehelpen en can/ Coemt herwaerts/ vercondicht/
en hout raet alle met malcanderen/ Wie heeft dit
laten leggen van aen beginne herwaerts/ en doen
alkemael vercondicht/ En hebbe ic niet gedaē dye
hē/ Ende daer en is anders gheen Godt dan
ich/ En gherecht God/ en salichmaker/ En daer
en is gheen ander/ dan ick.

Keert v liedē tot mi/ so moecht ghi salich wor

Die Propheet Ihesaia

ben / Ja alle ghi eynden der werelt / Wandt ick ben God / ende daer en is gheen ander Godt meer / Ic swere bi mi selfs. Dat woort der gerechticheit coest wt mynen monde / ende het sal ooc daer bi blijue / te weten. Alle knien sullen haer booz in buygghen / en ooc alle tongen sweren / en segghen / Waerlic in den h E S is mijn gherechticheyt en stercke / Sy sullen ooc tot hem comen. Maer alle die hē weder daen moeten beschacint worden / want dat gantse jaet Israels woort gerechtueerdicht indē h E S / ende si sullen haer zins beroemen.

Hets gebuycht ende Rebo is gheualen / hare beelden zyn den dyeren en den beesten een deel ghe worden / Ja dat si haer moede draghen aen uwe swaricheyt / si buyghen / en vallen ooc deen metten anderen / so dat si den last niet en connen wech ghe brengen / maer si gaen daer onder / recht oft si gheuanghen waren.

¶ Van die verachtinche ende veroringhe der beelden / Ende van die machte des warachtighen Gods.

¶ Dat. xlvij. Capittel

Sort my ghy dye vanden buyse Ja. cobs zyt / En ghi ouer gebleuene bā dē buyse gheinne Israels / Ja ghi ooc die indē lichame noch gedragē woort en in der moeder liggeste / Ja ick wil b dragē tot in dat ouderdom / en tot dat ghi grēsch woort / Ic wil doen / Ic wil b heffen / dragen / en berlossen / Na wien wilt ghi mi schilberen? En na wien conterseyt ghi mi dan? Teghen wien meest ghi my / dient ghehelic zyn mach? Si seudden dat gout wt en buydel / en weghen dat siluer metter wage / en si lo nen den goutsmit / dat hi eenen God daer al make booz den welcken si knielen moghen / en aenbeden / Si heffen hem op die schouderen / en draghen hem en setten hem op zyn stede / Daer staet hy / ende en coemt van zyn der plaetse niet / Hoert yemant hem aen / so en antwoort hi niet / noch en helpt hem wt zyn der noot niet.

Gedenct doch sulcs / en weest strac / o ghi ouer treiders / gaet in uwe herte / Gedenct der bootlede nē van outs herwaerts / Want ic ben God / en geē meer / Een God / wies gelic nergens en is / Ic die te boze verrondige / dat namaes gescrien sal / En te boze eer dattet coest / en segge / Mijn booznemē dat bliift / En ic doe al dat mi genucht / Ic roepe eenen vogel vanden oppant der zonnen / en eenē man wt verre landen / die volbrengt / so wat ick boozneme / So haest als ick segge / so volbrengt ick / So gherinche als ick dencke / so doe ick ooc.

¶ Die hochmoedige Babiloniers werden oederycht niet haer der verderfense / ende toecomende strafkinghe / waer af haere goden ende beelden haer niet en sullen con den verlossen

¶ Dat. xlvij. Capittel

Sort nu / o ghi skoute van herte / die verte vander gerechticheyt zyt / Ick hebbe mijn gerechticheyt nae bi ghebracht / Kenis niet verre / En mijn salicheyt en sal haer niet beruymen.

Want ick tot Zion salicheyt gheuen wil / Ende tot Hierusalem mijne heerlicheyt.

¶ Ioncfrou dochtere Babel / ghi moet ter nedee kelt b int stof / settet v op ter aerden / want die Cal deesche macht en heft gheenen stoel meer / Men en sal v niet meer noemē / Verstaerde ende liefliche

¶ Dat. xlvij. Capittel.

Mer neet die moelē / en maelt meele / ondoet dīn geulochte haye / doet dē bozslap wech / maect dī boeste naect ontdect v beenen / waedt doort water / Ja dat dine schamelheyt vthoont / en dīne vrouwe lichheyt ghesien worde / Ic wil mi aen v wreken / en niemant en salts mi af viden / Sulcs doet onse verlosser / die daer heet die h E S Zebaoth / die heylighe in Israel.

Stelt v in die stilte / ende gaet int duytere / o ghi Chaldeesche dochtere / wandt ghi en sult niet meer heeten / een vrouwe bouen alle conincliche / want doe ic op mijn volc too much was / dat ic mijn erfde le ontwilt / oft ontheplicht / hebbe / en hebse in dīn hant ouergegeuen / Maer ghi en hebt haer gheene bermherticheyde bewesen / Ja hare ouden hebste zeer beswaert / met dīn ioc / Ende ghi dachtet / Ick ben een coninc / zynne inder ce wicheyt / Ende ghi en hebt sulcs sat noch toe. n. ter herte genomen / noch daer op ghedacht / hoe dattet maet haer hier na gaē soude / Daer ome hoort nu dit / ghi die in wellusten leuel / en sonder sorgen sattet / en segste in dīn herte / Ic bent ende gheen meer / Ic en sal gheen weduwe worden / noch oock niet onueruchtbaer zyn / Het sal v alle beyde ghebuere / onuerhuets ende op eenē dach / dat ghi weduwe ende onueruchtbaer sult zyn. Ja met gantter machte sullen si v ouer vallen / om der menichte wille dīnre tooenaren / en om dine besweerders wille / welcker eenen grote hooppe bi v is / Wāt du hadste die op dīne boosheyt verlaten / doen ghi dachte / Men en siet mi niet. Dīne wijsheyt ende conste hebben v berouue / en sprac in dīn herte / Ic bent / en anders niemant / Daerom me sal een ongheluc ouer v comen / dat ghi niet en weet / want meer dattet comen sal. Ende daer sal een ongheluc op v vallen / dwelc ghi niet versdenen en sult moghen / Want daer sal bottelic een gheduyf sche ouer v comen / daer ghi v niet booz en hoet.

Daeromme trecht nu herwaerts / met dīne besweerders / en niet den hooppe dīnre tooenaren / onder den welcken ghi v bā dīnre ioncheyt aen geoffent hebt / oft ghy dīns raet wret / oft dat ghy mogeste die stercken. Want ghi zyt moede ghe wordē / bā die menichte dīnre opstellinghe / Taet voort comen en v helpen / die meesters des hemels loop die sterckhekers / die na der mane rekenen / wat v ouer comen sal / Siet / si zyn ghelick als stoppelen / vanden viere verberit / Si en moghen haer leuen vander blāme niet verlossen / Wāt het en sal geen gloet zyn / daer mē bi ghebewermen mach / noch oock een vier / daermen bi ghesitten conde / Pfen alsoo zyn si / daer ghi v mede gemoeyt hebt / Dīne harte ciers van dīnre iuecht op / Een yegbelick sal sinen ganc herwaerts ende ghincwaerts gaen / also dat ghi gheenen hulper hebben en sult.

¶ Die strafkinghe / die hi inden xl / capittel / begonnen heeft / die beuyt hi hier als inder summa / hi herwijst haer hare ouertredinghen ende ontrouwe

¶ Dat. xlvij. Capittel.

Sort dit ghi vanden buyse Jacobs / ghi die metten name Israels genoēt wort / en wt dē water / oft oorsprōc Juda gheulofen zyt / ghi die bi den name des h E S S weert / en ghe denckelle des Gods in Israel / Maer nochtans

h. xlvij.

h. xlvij.

h. xlvij.

Die Propheet Iesaja.

niet inder waerheyt noch gherechticheyt. Want hi noemde haer wt der heyligher Stadt/ en verlatē haer opten God Israels/ die daer heet die **h. E. E. Z.** Zebaoth/ Ic hebbe te voren vercondicht dit toecomende/ het is wt mijnē monde gecome/ En ic hebt doē segghen/ Ick doet oock boctelijcken dattet coemt/ Want ic weet/ dat ghi hart zyt/ en dīnē neck heeft een pferenader/ en dīn boorhoof is metalen/ Ick hebt te voren gesept/ en ic hebt v doen seggen/ eec dant gheschiet is/ op dat ghi niet segghen en soudet

B **M**ijn godeliken heuet gedaē/ en mijn beclē/ en gopen heuet gebode/ Sulc al boortstu/ en siest/ en de en hebbet nochtans niet boorseyt/ Maer ic hebbe v te voren dit nyuwe en verborge doē segghē/ het welcke ghi niet en wiltet/ en nu ist geschiet/ en niet boen altemael/ en ghi en hebt daer niet eenen dach te voren af ghoort/ op dat ghi niet ghesegge en condt/ Siet/ dat wilt ic wel/ Wāt du en habbdet niet gehooft/ en ghi en wiltet soe niet/ en dīn oore en was noch doen altemael niet geopen/ Maer ic wiltet wel/ dat ghi verachten soudt/ en daerome handijns moeders lichaem aen/ zyt ghy een ouer treder genoeemt/ Daerome be ic om mijns naems wille lancmedich/ en om mijner eeren wille/ wil ic mi om dīn profijt bedwingē/ dat ghi niet wt ghe roeyt en wort/ Siet/ ic wil v reynighen/ maer niet als siluer/ Maer ic wil v wtuercoren maken inden ouer der allēde/ en dat om mijnē wille/ Ia om mijnē wille/ soo wil ic doen/ op dat ic niet veracht en worde/ wāt ic en wil mij eere geene anderē gheue

O **J**acob/ hoor na mi/ en Israel/ dien ic getoe pen hebbe/ Ic bent/ Ic ben die eerste/ daer toe ooc die laeste. **M**ijn hāt heeft dat aertrike gesunderet/ En mijn rechter hant heeft den hemel onspannē wāt ic roepe/ dat is terkont daer. Verjaderet v alle en hoort. **W**ie iller onder dese/ die sulcks vercondi ghē can/ Die **h. E. E. E.** bemint hem/ Daerom sal hi sinen wil aen Habel/ en sinen arm aen die Chal deen bewijlen. **I**c ic heb gheseyt/ Ic hebbe hē geroepen/ ic wil hem ooc laten comen/ en zijn reyse sal hē oock gheluckē/ Treder hertwaerts tot mi/ en hoort dit/ Ic en hebt niet int heymelijcke boorseyt/ het is ter rēst gheschiet/ doē ic daer was/ Maer nu seynt die **h. E. E. Z.** Zebaoth mi en sinen gheest.

Also spreekt die **h. E. E. E.** dīn verlosser/ die heylige in Israel/ Ick ben die **h. E. E. E.** dīn Godt/ die v leert so wat profitelic is/ en leyde v op den wech/ daer ghi op gaet. **S**ch oft ghi op mij gebode merce te/ so soude dīnē vyde zijn/ gelike eenē waterstroō/ en dīn gherechticheyt gelike als die goluen vander zee/ en dīn fact soude zijn/ gelike als sandt. **E**n dīe vruchte dīns lichaems gelike als zandt hoorchens/ Welc name niet en soude wt geroeyt worde/ noch vermelt hoor mi.

Gaet wt van Habel/ en blydt van Chaldeen/ met eenen vrolijcken roep/ Vercondicht/ en latet hooren/ Verberpdet tot aender werelt eyndentoe/ Segt/ die **h. E. E. E.** heeft sinen dienaar Jacob verlatē/ En hi en hebben gheenen dorst gheleden/ Doen hiē inder waestijne leyde/ videde haer dat water wren steenroosten bloeden/ Hy schoorde die steenrooste/ en dat water ran daer wt/ Maer die Godloosen/ spreekt die **h. E. E. E.** en hebben gheenen vyde.

Dat. xlii. Capittel.

Onder den persoone des propheeten/ soo wort die too coemse en do officie Christi bescreuen ende inghebrocht dat die salicheyt niet alleen den Joden maer ooc den Heydenē vercondicht wort.

Dat. xlii. Capittel.

Hoort my/ ghi eylanden/ en ghy belcken van verre/ luyfhet toe/ **D**ie **h. E. E. E.** heeft mi gheroeppen van moeders lichaem aen/ hi heeft mijns naems ghedacht/ Doen ick noch in moeders lichaem was/ Ende hi heeft mijnē mont ghemaect ghelijc als een scherps weert/ **S**under die scaduwe zijnder hāt heeft hi mi bescremt. **H**i heeft mi als eenen hulschen pylē ghemaect/ ende my in sinen hokeren gheleken. Ende hi sprac tot mi **D**u biste mijn knecht Israel/ door den welcken ic ghepresen wil worden/ En ic dacht/ dat ic te bergcefs arbeypden soude/ en dat ic mijn crachte te bergcefs ende onnuttelijcken soude ghebruycken/ **H**oe wel nochtans mijn sake des **h. E. E. E.** ende mijn officie mijns Gods is.

Ende nu spreekt die **h. E. E. E.** die mi bā moeders lichaem aen/ tot sinē knecht toebercyp heeft/ dat ic Jacob tot hem soude bekeeren/ op dat Israel niet en soude wech gheruet worden/ Daerom me ben ic voor den **h. E. E. E.** heerlich/ Ende mīne God is mijn stercke/ Ende spreekt/ het is een cleyndimck/ dat ghi mijn dienaar zyt/ om dat gheslachte Jacobs op te rechen/ ende dat verdoquent is in Israel/ weder op te bringhen/ Maer ick hebbe v ooc tot een licht der Heydenen ghemaect/ op dat ghi sout zijn mijn salicheyt/ tot aen die eynden der werelt.

Also spreekt die **h. E. E. E.** die verlosser Israels zijn heylighe/ tot die verachte selen/ totte volcke/ waer af men een groutwel heeft totten knechte/ die onder die tyrannen is/ **D**ie coninghen sullen sien/ en o haen/ En die vorsten sullen aenbidden/ om des **h. E. E. E.** wille/ die getrouwe is/ om des heyligē in Israels wille/ die v wtuercoren heeft. *

Die **h. E. E. E.** spreekt alsoo/ Ick hebbe v ter aenghenamet tūt verhoort/ ende ic hebbe v in den daghe des salicheyts gheholpen/ ende hebbe v behoet/ ende tot een verbont onder dat volc gheselt/ op dat ghi dat lant sout oprechten/ en dat vee destruerde effensulle in soudt nemen/ en segghen totten gheuanghenen/ Gaet wt/ Ende totte ghenen/ die in die dupsternissen sittē. **C**omt hier voor/ op dat hi haer opten we ghe weyden/ ende op alle houelen haere nootdrifte moghen hebben. Ende si en sullen/ noch hongher/ noch dorst meer hebben/ haer en sal gheen hitte/ noch sonne steken/ **W**ant die haerder kinderē ontfermhertich is/ die salse leyden/ ende aender fonteyn adere te dymckē gheue/ **I**ck wille alle mijnē bergben tot wegben maken/ en mijn voetpaden sullen gheeffent worden/ **S**iet/ dese sullen van verre comen/ Ende siet die gheue bā noorden/ Ende dese banden meye/ En die gheue banden lande Sinim/ **J**uychet ghi hemelen/ en ghi aerde verblif v/ looft ghi berghe met luytben/ **W**ant die **h. E. E. E.** herft zijn volc ghetroot/ en het iammert hem haerder allenden. *

Met Sion spreekt/ die **h. E. E. E.** heeft mi verlaten/ Ende die **h. E. E. E.** heeft mijns berggheten/

Mach ooc een vrouwe haers kints bergeten / dat si niet en ontferme des soons van haeren lichaem / Ende oft sulcke des seluen al bergate / so en wil ick nochtans dijns niet vergheven / Siet / in die handen hebbe ick v geteekent / dijne mueren zijn altij: voor mi / dijne tinnercluyden sullen haer haeken / v wonder te bouwen / Mer dijne verderftruceerders ende verworckers sullen van v wijcken / heft uwe oogē op rontomme / ende siet / alle dese saken bergadert comen tot dy. Die hESE sleyt / Soo waerlijck als ic leue / ghi sult alle dese ghelijc een cyeragie aen trecken / Ende sult ghelijc een bruyt dese eleguodie aenden / Vant dijn woest / verderftruceert / en verdoerven lant / dat sal v dan te enge worden / om der inwoonders wille / als dijne verderuers verre wech zijn / Alsoo dat die kinderen dijne onuruchtbaerheyt segghen sullen voor dijnen coten / Die plaecte is mi te nauwe / schiet v bieen / dat ick bi v woonen mach / Maer ghy sult segghen in dā herte / Wye heeft mi dese ghewonnen / want ic doech onuruchtbaer ben / ende eenijckte verdoerven / ende verstoote / Wie heeft mi dese opghewoet / Siet / Ick was een eenlame / ende verlate / ende van waer comen dese /

Als spreck die hESE der heylscharen / Siet / Ic wil mijn handen coete / heydenen op heffen / en en tocken volcken mijn banier op stecken / soo sullen si dijne sonen inden armen vzenghen / en dijne dochteren op die schouderen draghen / Ende die coninghen sullen dijne boedsterheeren / en die coninginnen dijne boedster vrouwe zijn / Si sullen voor v ne der vallenter aerden op haer aensicht / ende dat stof dijne hoer en lecken / Dan sult ghi beunden / dat ic die hESE ben / aenden welken niet beleaemt en sullen worden / die op mi wachten.

Canmen ooc eens auele den roof af laghen / Of canmen den gherechten sine geuangē los gemake / Want also spreck die hESE / Vd solien die gheuangē den ruele genomē worde / en de roof des sterckē losch worde / En te wil dijn sake tegen dijn wederpartie aenwerden / en dijne kinderē hepen / En te wil dijne viandē spijzen met haer eygen bleeche / En si sullen met haren eygen bloet / gelijc met soeten wijn drucken worden / En alle vlesch sal brandē / dat ic die hESE be / dijn salchmaker / ende dijn verlosser die machtige in Jacob.

Die Synagoge hadde haer in: boorghaende capittel beclaecht / dat si kan god vercore was / Op dat antwoort hier onse WERE God / ende bewijs dat die schult haer si / want si hem ongetrouwelijc verlaten hadde / ende niet beemde goden gheho. reert.

Wat. 2. Capittel.

So spreck die hESE / Waer is den sleytbruyt dijns moeders / waer mede dat ic se verlaten hebbe / Of waer is minnen wokenaer dien ic v bereocht hebbe / Siet / ghi zijt om uwer sonden wille vercore / Ende v moeder is om uwe ouerredens wille gelat / Waerom en was daer niemant deen ic quam / En doen ick riep / en antwoorde me mant / Is mijn bant nu so cort geworde / dat si niet helpen en can / Of en is bi mi geen cracht te beelossen / Siet / mit mijn ghebuiden maect ick die zee drooch / en make die waterstromen als een woestijne / dat hare risschen van ghebet des waters simeke / en van vorst sterue / Te becleede den hemel met doncherheyt / en make zijn deefle als eenen sack.

Die hESE der heylscharen heeft mi een wet geleerde tonge gegeue / dat ic wete den becommende ter rechter tijt spreken hi wecket mi alle moghen / hi weket mi dat oore / dat ic hoorē / ghelijc als een le erkint.

Die hESE der heylscharen heeft mi dat oore geopent / en ic en ben niet ongehoorlaem / en ic en gae niet achterwaerts / Ic gaf mijn rugge den gene die mi soegē / en mijn Wangen die / die mi ruten / mijn aensicht en verboze ic niet voor de sinack / en dat speccel / want die hESE der heylscharen holp mi / daerom en come ic ooc niet tot crande / en ic hebbe mijn aensicht gheboden / als een keysteen / want ic wist / dat ic niet te scande worden en soude hi is na hi / die mi rechtuerdicht / Wie wil met mi voor trecht twisten / Laet ons te samen ghaen / wie isker dpe tot my recht heeft / dpe come heyt tot my / Siet / die hESE Zebaoth holp mi / Wie isker die mi wil verdoemen / Siet / si sullen altemael als een cleet berouden / en die mott en sullen haer eten.

Wie isker onder v lieden die den hESE breeft / die zijns knechts stemme hoorē / Die inder duycker nissen wandelt / en hem gheen licht en beschijnt / die moet op den name des hESE hopen / en die verlate hem op sinen Godt / Siet / ghi alle hebt een hier aengesekken metter blaminē soebereyt / Wa delc henen int licht ws vires / en inder blaminē die ghi aenghesekken hebt / Sults geschiet v van mijn der hant / In smerte moet ghi daer ligghen.

In den beghinne van desen capittel bewijs hi / dat hi se niet verlaten en heeft / mer een vertellinghe haerder afcoemste / ende alder welbaden / die hi haer gedaen heeft / by seerle teghen alle verlaecht heyt / want hi die alder dierste is / In dien si hem betrouwen / so en mach haer niemant lerten.

Wat. li. Capittel.

Soort na mi / ghi die de gerechticheyt begheert / en ooc die den hESE soect / Menschouwet die steenrooite / daer ghi af gheouwen zijt / en der son teyden gracht / daer ghi wt gegraue zijt / Menschouwet Abraham uwen vader / en Sara van welken ghi ghebozen zijt / Want ic riep hem / doen hi noch eenlaem was / en ick seeghende / ende vermeerdede hem / want die hESE trooche Zion / en hi vertrooft alle haer verwoesticheyt / En maect hare woeste plaetsen als lusthouen / oft een paradijs / En hare velden ghelijc als eenen hof des hESE / Ja dat men ghenoecht ende vruchde daer in bindet / dane en loslant.

Merct op mi mijn volc / Hoort mi mine lieden / Want ban mi sal een wet wtghaen / en mijn recht wil ick tot een licht der volcken stellen / Want mijn gerechticheyt is na bi mijn salicheyt trecht wt / en mijn armen sullen die volcken oordelen / Die heydenen verwachte op mi / En si wachten op minnen arme / heft v ooghen ten hemelwaerts / en siet onder opter aerden / want den hemel sal als eenen roock vergaen / en die aerde gelijc als een cleet berouden / En die daer op woonen / die sullen oock daghelics versteruen / Maer mijn salicheyt blijft ewelic / En mijn gherechticheyt en sal niet ophouden.

Hoort na mi / ghi die de gerechticheyt kent / o die volc die mijn wet in uwer herte draecht / En vnaec v met / als v die lieden verstaende / noch en weest n: veruacrt / als si v lasteren / Want die motten sullen

B

A

ge. xvij.
en. xvij.
Ro. iij.
gala. iij.

B
Pal. 7.
Pe. iij.

D

al. it

ij

on'beertste/ vol smerte en crancheden. hi was also
beracht/dat me ooc daenschijn voor hem verborch
daer omme en hebben wi he nergens voor geacht

Doorwaer hi droech onsen crancheden/en onse
smerten nam hi op hem/maer nochtans hieldē wy
he/voor de genē/die bā Gode gheplaecht/ende tot
scandē gemaect ware. hoe wel dat hi om onse mis
dade wille gewont/en om onser sonden wille ghe
brokē is/want die straffinghe leyt op hem/op dat
wi hrede mochten hebben/ende door sine wonden
zijn wi geheelt/wi ghinghen alle doende ghelijc als
schapen/een yeghelijc sach op sinen wech/maer die
h. G. E. woyp onser alder sonden op hem

Doen hi ghekract en ontcert wert/soo en dede
hi sinen mont niet op/ghelijc als een lammeken/
dat totter rachsbauchen geleyt wort/en ghelijc als
een schaep/dat stomme is/voor sinen sechebdere/
en dat sinen mont niet op en doet.

Maer hi is wt den anre/en wt dat oordel wech
ghenomen/wie can zijn ghesachte vertellen/want
hi wt den lande der leuender wech geruct is/doen
hi om die misdaet mijns volcs gheplaecht wert/en
hi is begraven/ofte als die godlosen/en gestouen
als een rijcke ofte ongodlijcke hoe wel hi niemant
den geen onrecht ghedaen en heeft/noch eenich be
droch in sinen mont gevonden en is geweest/maer
die h. G. E. woude hem also slaen met cranchede.

Wanneer hi zijn leuen tot eenē schultoffer ghe
gheuen heeft so sal hi een zaet hebben/en in die lanc
heden leuen. En des h. G. E. R. boornemē sal door
zijn hant voortgaē. En om dat zijn siele ghearbeyt
heeft/soo sal hi sinen lust sien/en die volheyt hebbe
En door zijn kennisse sal mijn knecht die gherechte
ge beel gerecht make/want hi haer sonden draecht
ende daer omme wil ick hem een groote meniche
tot eender buete geuen. En hi sal die stercke tot ee
nen roof hebben/om dat hi zijn leuen inden doot o
uer gegeuen heeft/en den misdadigen gelijc ghere
kent/heeft hi die sonden van vele gedragē/en voor
die ouertredinghe heeft hi gebeden.

Wht die Joden ende heydenen sal een eenighe ker
ke Christus worden/zijn buyt ende luytrouwe ende wat
buerche ende gaen dat die van Christus bereyghen sullen
dat wort hier beschriuen.

Mat. 16. Capittel

Erblit v o ghi onruchtbare die niet
en baert/weest brolie met roem/ende
yucht/ghi die niet beuucht en zyt/
wat die eensame heeft meer hinderen
bandie eenen man heeft/leyt die h. G.
E. Maect die ruymte dijner woninghen wijder/
en recht wt die zeplen dijner tenten/en spaert niet/
strect die lakenen lange wt/en strect dūn naghelen
balt/want ghi sult ter rechter en ter linker handt
wt breekē/en dūn zaet sal die heydenē besitten/en in
den verwoeste stede woonen. En verlaecht v niet/
wandt ghi en sult niet ter schande comen/en wort
niet bloode want ghi en sult tot gheender spatterie
gheraken/maer ghi sult die schaemte dijner ionc
frouschaps vergheten/en en sult die vermaetheyt
dijns weduweschaps niet meer gedencken/want
die v ghemaect heeft/dat is dūn man/h. G. E. Ze
baoth is sinen name/en dūn verlosser/die heylighe
in Israel/die alder werelt Godt ghenoeimt wert/

Want die h. G. E. sal v laet in een geroeye sijn dat
ghi zyt/als een verlaten/en van herte een bedroeff
wijf. En ghelijc een ionc wijf die haeren houwelijc
ouer getreden heeft/spreec dūn God.

Ich hebbe v een clepue tijt verlaten/maer met
groote barmherticheyt wil ic v tot mi vergaderen/
ich heb een clepue tijt/doen ic toornich was/ia een
ogenblic mijn aensichte van v verborghen/maer ick
wil dijner metter ewigher ghenade ontfermen/
spreec die h. G. E./dūn verlosser.

Eze. 1.
Ba. 17.

Ende sulcs sal mijzjn ghelijc dat water Noah
doen ic woer/dat die wateren Noah niet meer en
souden ouer dat aertrijcke ghacen. Also hebbe ick
voo gheswooren dat ic op v niet meer toornich sijn
noch lijuen en wille/wandt die berghen sullen eer
wijcken/en die hoeuelen eer daer henen vallen/ee
dat mijn goedertierenheyt van v soude wijcken/
en eer dat verbont mijns vrides soude vergaē leyt
die h. G. E. dūn ontfermer.

Gene.

Ghi ellendighe siet/ouer die welcke alle tem
preken gaen/en ghi trooskelose/ich wil dūne mure
als een cieraet make/en ick wil dūn fundamēt van
Saphire legghen/en dine vensteren van Cristalle
make/en dūne poortē van Robine en alle dūn palen
bā wtgelelene steenē. En alle dine kinderen sullen
vanden h. G. E. geleert sijn/en grooten brede wil
ic dinen kinderen geuen/en door gerechticheyt sulc
ghi bekeert worden. Ghi sult verre van gewelt en
onrecht sijn/ia dat ghi ooc daer niet en sult voor der
uen briesen/noch sorgē/want dat v niet sal gena
ken/siet/wie hem teghen v hi een hoopen/ende v o
uer vallen/Wenghesien ā haer versamelen sonder
m'iet/ick doet/dat die smit die kolen int vier aen
blaest/ende een wapen daer wt maect/na sijn hant
werck/en ic doet/dat die verduer vergaet/want
alle die wapenen die teghen v ghemaect sijn/dien
en salt niet gelucken. Ende alle die tongen die haer
teghen v setten/die sult ghi int recht verdoemen/
dat is dat erffenisse der knechten des h. G. E. R.
ende haer gerechticheyt/die ā van mi hebbe/spreec
die h. G. E.

Godt die h. G. E. R. biedt sine ghenade/ende nooet
alle menschen tot sine machtijst die welcke hi in Christo be
reyt heeft/ende dat profijt zijns lijdens wort hier beschre
uen.

Mat. 16. Capittel.

Laen/alle ghi die doot hebt/coemt
herwaerts totten watere/en ghi die
geē gelt en hebt/coet/coopt/dat ghy
te eten hebt/coet/en coopt bryde wij
ende melcke sonder gelt/ofte waere.
Daer omme gheeft ghi v gheht wt/om dat ghene
dat niet en spijst/Ende utwen arbeyt/om dat ghe
ne dat niet en verlaet/hoopt doech nae mi/soo sult
ghi dat beste eten/ende utwe siele sal inden vette
wt sult hebben. Reyghet utwe oogen herwaerts/
ende coemt tot mi/hoopt/soo sal utwe siele ghesont
sijn/want ick wil met v een ewich verbont make/
die sekerer ghenade Davids/siet/ich hebbe hem den
lieden tot eenen ghetuyghe ghegheuen/tot eenen
voeste en ghebiedere den hoicken/siet/ghi sult die
heydenen roepen/die ghi niet en kennen. Ende die
heydenen/die v niet en kennen/die sullen tot v loo
pen om des h. G. E. R. dijns Godts wille/en des
heylighen in Israel/die v heerlijc maect.

A

Speect den **h. E. S.** die wijse dat hy te blinden is/roep hem aen/die wijse dat hi na bi is. Die god lofelaet af van sinen weghe/ende die ongerechtige van sinen gedachten/ende bekeere hem tottē **h. E. S.** so sal hi zjnder ontfermen/en tot onsen God want hi gheneycht is om te vergheuen/wāt mijn ghedachten en zjn niet gelijc die uwe. Ende dijne wegen en zjn niet gelijc die mijne/spreect die **h. E. S.** Maer ghelijc die hemel hoogher is dā die aerde/so zjn ooc mijne wegghen hoogher dan dine wegghen/en mijne ghedachten dan die uwe.

Want ghelijc als die reghen en sine banden hemelaf comt/ende derwaerts niet weder en keert/mer maect die aerde vruchtbaer/ende groepende/datse laet gheeft te laeyen/ende broot te eten. Alsoo sal ooc dat woort dat wt mijne mond coemt/niet leech weder tot mi comē/maer skal mijnen wille doen/en skal gelukkig zjn/in tghen daer icker toe leynde.

Alsoo sult ghi met vuerchden wt trecken/en in vreden gheleyt worden. Die bergghen en die hucuelen sullen van vuerchden climcken/en alle boomen opten velde/sullen mette hande clappē. Daer sullen denneboomen voor die doornē wassen/en myxtus (oft gageboom) in die plaeste van distelen. Ende den **h. E. S.** sal eenen name/en een ewich trecken zjn dat niet wt gheroept en sal worden. *

Hier wort verhaelt/met welke clypodien/dat haer die kercke Christi berchieren sal/ende toe maken tot zjn der toetcomē. Die propheet beclaecht ooc hier die groote ontrouwe der valscher propheeten/ende der godloser ouerheeren.

Dat. lvi. Capittel.

Alsoo spreect die **h. E. S.** onderhouf dat recht/en doet gerechticheit/wāt mijn salicheit is na bi/datse come/en de mijn gerechticheit datse gheopenbaert worde. Wel gheschicde dē mēsebe die sulcus doet/en des menschen kint/die dat vast onderhoudt/dat hi dē sabbath houdet/en niet en ontheplicht/en behoede zjn hāt/dat hi geē boofheyt en doe.

En die vremdelinge die hem totten **h. E. S.** ghegheuen heeft/en sal niet segghen. Ach die **h. E. S.** heeft mi wtgesloten vā sinen volcke. En die gesuedene en sal oock niet segghen/siet ic ben een dooreboom/want also spreect die **h. E. S.** totten ghesnedene. Die mijnen sabbath onderhouden/ende hooch achten tgene dat mi behaecht/en houdē vast mijn verbont/dien wil ic in mijnē ghesinne/en binnen mijnē muere eenē name en erfdeel gouc/beter dan oft si sonen oft dochteren hadden ghehadt/ich wille haer eenen ewighen name gheuen/die nyet vergaen en sal.

En der vremdelinger kinderen/die hen totten **h. E. S.** gegeuen hebben/dat si hem dienen/ende sinen name lief hebben/dat si sine dienaers souden zjn/een yeghelijc die den sabbath hout/also dat hi hem niet en ontwijckt(oft ontheplicht)/en dat hi mijn verbont vast onderhout. Die selue wil sich tot mijnē heyligen berghe brengen/en wille verblibē in mijnen bedehuyse/en haren offer en brandoffer sullen mi aynen name zjn/op mijnen outaer/wāt mijn huys/dat sal allen volckien een bedehuyse heeten. Die **h. E. S.** der heylighen spreect/die dye

bestroypde Israelske samen vergadert. Ich wille noch meer totten verlaemden vergadereu/vā dien die noch te bestamelen zjn.

Alle die beesten des velts/ia alle die dieren indē woude sullen comen haer te verkinden/want alle haer wachters zjn blind/si en hebben alle te samen gheen verstant. Si sijn alle stōme honden/die niet vallen(oft straffen) en connē/naperige/luys/hggēde/suarrēde/het zjn onbeschaemde hondē die nē mermeect sadt ghewordē en comē. Die herders en hebben gheen verstant/een yeghelijc siet op sinen wech/en een yeghelijc keert hem tot zjnder gericheyt in sinē staet. Coemt heyt/laet ons wijn halen/en sullen ons dat wi dronckē wordē/en doe moghē gelijc als huydē/iae noch veel meer. Maer die gerechticheit vergaet daer mede/en daer en is niemāf diet ter herten neemt. En die heylige goede luyden wordē wech genomē/en niemant en acht daer op wāt die oprechte wordē wech getruet/voor dat ongeluc. En si comen tot vrede en ruste in hare camerē/want si opechtelicken voor haer selfs ghewādelst hebben.

Hier strafte die groote ontrouwe der valscher propheeten/der godlooser ouerheeren/ende die ouertredinge des valschen volcks. Ende bi dien beloofte hi die ghenade ende barmherticheyt Gods/allen den ghenen die wederkeren.

Dat. liij. Capittel.

Demt herwaerdē ghi kinderen der darhuertkerinnen/ghi laet der ouerspel ders/ende der hoeren. Men wāt wāt ghi nu wāt lust hebbe? Op wien wilt ghi nu den myn op sperren? En die tōge wtstieckē? En zyt ghi niet kinderē der ouertredinge/en eē valsche laet? Ghi die indē hitte totten beelde (oft godekens) loopt onder alle groene boomen/en vermoort die kinderē aen die beken/en onder die steenclippē? Dijn deel is aenden steenroofsen/en die selue sullen dijn deel bliuē. Want dē seluen scuddet ghi den drauckoffer/ende spijsoffer/of fert ghi daer. Soude ic mi dies ghetrooten?

Ghi hebt v bedde op eenen hooghen verheuen berch gemaect/en ghi gaet derwaerts/op om te offeren/En ghi hebt achter den dooren en sijnē dijn gedachtenisse gestelt/want ghi keert v van my/en ghi gaet henē op/en hebt v bedde wyder gemaect/en ghi verbint v met haer/en bemint haren segger/en ghi verbint v met haer/en bemint haren segger soo waer ghi die siet. Ghi reyt met olye totten Corinne/en ghi hebt menigherley salue/ende seynde dē dijn ambassaten int verre/en ghi zyt daer mede in die grachtē geuallen. Ghi berarbeyt v liede in dē menichte dijne wagheilen/noch en sprakeft nyet/rust een weynich. Maer want ghi bindt een leuen van dijne hant/daeromme en verdofstu niet moede. Voor wāt zyt ghi so sochtuuldich/en vreckt also? so ghi doch met lueghenen omghaet/uech en gbedenet mijnder niet/noch en nemest niet ter herte? Meynt ghi dat ic altoos swijghen sal:als ghy nyet met a ten en vreckt?

Ic wil dijne gherechticheit/en dijn werckē verthgenen. Mer ten sal v geen proffijt zjn/als ghi roepen sult/so laet v dijne hoopen helpen. Maer den wint salse alle wech nemen/ende die ydelheit salse wech rucken. Maer die op my vtrouwet/dye sal dat lanc veruen/en mijnen heyligen berch besitte

En sal segge/maect die bane/berect b/ ruymet de wech/heft die aefkotinge wt den wege mijns volcs Want also spreckt die hoge en verheuenen/ die ghe ne die in die ewichheit woont/wiens name is/dye heylige / Ick die in die hoochte en int heylighdom wone/en bi den genen/die van verflaghenē berne derden gheest zyn / op dat ic den bedrueten moct/ en dat gebroke herte soude heelen/ Wat ic en wil niet ewelike lijue/en ooc niet altoos grā zyn/ Maer daer sal van mijn aensicht eenen gheest oft wint waeyen/en ic wil adem maken

D Ick wert vander onduchtheit haers ghiericheyts verthoont/en ic floechse/ Ic verbolck mi/en was gram/daen si herwaerts en ghints ghingē / in dye omwegē haerder herte. Mer doē ic weder omme hare rechte wegē aeflach/so maecte ic se gesont/Ic leyde se/en gaf haer troost weder omme/en den genen die ouer haer liedē rouwe droegē / Ic wil wt gebreyde lippe scoppē/die daer predike brede / bryde/beyde den genē die berde / en den genen die nae bi zyn/spreckt die hese/e/en wille gesont maken Maer die godlosen zyn als die ruyfchēde zee/dye niet stille gesijn en cā / en sine golue werpē lijc en dier wt/also en bebbē ooc die godlosen gheenē bryde spreckt die hese

C hi bermact den propheeten dat si neerstelijc ende strengelijc haer officie waer nemen / Ende dat si nyet alleen teghen alle lasteringhe des volcs en roepen /maer oock teghen dat betrouwen der menschetlicher wercken / Hier wort oock bewesen wat dat rechte baten is / dat Gode behaecht Dat. liiij. Capittel

D Ie seyt die hese / roept stouteliken (du warachtighe propheete) en spaert niet/ verheft dijn stemme gheelijck als een baluyn/en vercondicht mine volcke hare ouertredinghe / en den huyle Jacobs hare sondē / Wat si soecken my dagelic / en willē mine wegē wetē / recht gelijc / oft een volc ware dat gerechtich; dede / en die trecht zyns Gods niet verlate en hadde / Sy eyfchen my te recht / en si willē met Gode voort recht kiyuen / Waer omme (segge si) baste wy/en ghi en siets niet aen / Waer omme doe wi onsen lichaē lide aē / En ghi en willet niet mercken

Siet/so ghi bast / also blijft ooc utwe begheerte **W**at ghi en queit utwe sculdenaers dies n; te min Siet/ghi bastet alsoe dat ghi ooc twilf en tijft / Iae metter buyst ooc ongoddelike laet / En bast doch niet also / gelijc ghi liede n; doet dattet een gescrey van v inder hoochte gehoort worde / Maect ghi d; mi dit baste behaghe / dat een mēche indē dach zyn lichaē quelle / oft zyn hooft laet hangē gelijc als een byese / oft in eenen sack inder aschen ligghē / Wous ghi dat gheuall heeten / en cenē dach den hese aefghename / Maer dit is een basten die ic verkiele / Laet los die met onrecht aen v verbonden zyn Laet ledich den welcken ghi bewaert

Schelt quijt die schult der quader comenscappen Laet by gaen die ghi venaut **M**eemt wech alderley beswaringe **D**eelt den hangerighe dijn broot / en dē armē weelen leyt in v huys / als ghi eenē naectē liet / dien cleet / en en vbercht dij aefcht niet / vā dinē bleelche **M**o dā so sal dijn licht opgaē / gelijc als die mo

gensterre / en dijn beluact sal toenemen / dijn ghe rechticheyt sal voor v hene gaē / en die heerlicheyt des hese sal v tot haer neme / En als ghy dā roepē sult / so sal die hese antwoorde / en als ghi roept / so sal die hese seggen / Syet / byer benic

Daeromme als ghi niemāden en sult beswa ren / noch ooc met bingrē wisen / noch qualijc spre ken / en als ghi dē hongerighe dijn siele wtschudt / en die bedruete siele verladet / Dā sal dijn licht in der duyfternulle opghaen / ende dijn dōckerheyt sal zyn als den middach / En die hese sal v althē leyde / en dijn siele berladē indē diere tijt / en di ge beete stercke / En ghi sult zyn als cenē wel ghewa terden hof / en gelijc als eē fonteyn adere / die nem mermeer waters ghebreec en heeft / en het sal door v getimmert worde / dat lāge woest geleghē heeft / en ghi sult eē fundamēt legghē d; altoos bliue sal / En ghi sult heete eē die de thuynen reparere / ende die de wegē vberet / dat mē daer woonē mach

In die dat ghi utwe vorse bādē sabbath keeret also dat ghi niet en doet / tghene dat v behaecht in mine heyligē daghe / so sult ghi tottē lustighē heyligen / en heerlike Sabbath des hese geroepē worde / En so sult ghi dē selue prisen / als ghy nyet en doet / na dine boornemē / noch dinē wille en soe ket noch dine woordē en spreckt / Mo dā sult ghy lust bebbē indē hese / en ic wil v in die hoochte opter aerde late bliegē / en ic wil v wylsen met dye erffenisse Jacobs dijn baders / Wat dē mont des hese heeft beloofft

Inden boorghaende capittel hebben haer die Joden beelaecht / dat God haer niet en verhoort / dien antwoort hy hier ende seyt / oorsake dat ich v niet en verhoie / ten is n; van minen wegē / niet utwe ontrouwe godloofheit ende schalcheit doeret Dat. lix. Capittel

Siet / die hāt des hese en is n; afgehouwe / oft vcoort also dat si nyet gehelpē en cā / en zyn odyē en zyn n; verstoppt / dat hi niet hoorē en mach **M**aer utwe sondē schepde v en utwen **G**od vā malcaderē / En dine sondē verbergē zyn aefcht vā v / dat ghi niet vhoort en wort / Wat di ne hādē zyn met bloede besmet / en v vingherē met onduchde / Dine lippe spreke logenē / en utwe ton ge seyt dat onrecht is / En daer en is niemāt die vā der gerechticheyt predict / noch die met die waerhe oft trouwe rechte / E pegelijc betrouwet op yde le dingē / en dēct bedroch / S ontfangē moeyte / en hare ongeluc. Si bryede Basiliē eyer wt / en we uen spinne webde / Die vā haren eyerē etet die seer uet / en diese in twee tredet / so coemt daer een ader wt. haer spinne weben dooch tot ghene clederē / en haer wert en diēt niet te decke / wāt haer wert is moeyte / en in hare hādē is boofheyt. hare boetē lopen totten quade / En si zyn snel om onsculdich bloet te stote. hare opstelle is een boos gedacht / en harē wech is enckel ongeual en verderuinge / si en hēnē dē wech des bryede niet / en daer en is geen recht in hare gangē / haer wegē zyn verberret / vā so wie daer op gaet / vanden bryede niet en wec

Daer om is dat recht v berre vā ons / en wi en bertrigē die gerechticheyt niet. Wy verwaecte op dat licht / liet / so werdet duyfter / op dē morgē schij / liet / so wādēle wi int dōcker / Wi talle aēden wane

A Wat dē rechten Sabbath eeren is **D**eu. xij. i. Ge. xv. **D**zee. vi. **D**jo. ij.

rom vij

B

ende oock vrucheden oipe booz dye droeffnisse/
gelijc die blinde/wi tast als de gene/die geē ogen
en hebbe wilstot ons indē muddach/als oft waer
inder schemeringe/wi zijn indē duisterē, gelijc die
doodē/wi moztē alle gelijc die beytē/en truerē zō
der ophouden gelijc die duuē/Wis wi optrecht v-
wachte/so en ist nergēs/op die salicheit/soo is die
berre van ons

Wāt onser ouertredigen zijn te veel booz v/en
onse sondē antwoorzen tegē ons/Wāt wi mochtē
onse ouertredingē bekēnē/en onse misdadē wētē
(te wētē) dat ouertredē en liegē tegē den hē
en dafuallē bā onsen God/gewelt/en verraderis-
sche opstellingē bedriue/en inder herte valscē ver-
sierde sake booz te neinē/daer om is ooc dat recht
te rugge gewētē/en die gerechtichz is verre afge-
tredē/Wāt die waerheit is opter strafē geuallen
en dat louter en claer en mach niet te voorscijn co-
men/Ja die waerheyt wort geuāgē geleget/en so
wie hē hādē quādē aftrect/die moet alle māns roof
zijn. Sulcs siet die hē en het en behaechde
hem niet/datter nergens recht en is/en hi siet/dat
ter niemāt en is/die medelidē hadde/en het vdrpoot
hē/Daerom beholp hi hē selfs met sinē arm/ende
berliet hē op sine gerechtichz/wāt hi tooch die ge-
rechtichheit aē gelijc eē pāctier/en hi sette dē helm
des salicheits op zijn hooft/Ende hi tooch aē dye
wzake als eē cleet/en hi clede hē metter zelotser
ernstiger liefde/gelijc met enē mātē/als die gene
die sine wedertelggers niet thoornē betalē wil/en
sine viādē bergeldē/Ja dē cylandē (oft heydenen)
wil hēt lonē op dat den name des hē ont-
sien worde bādē neder gāc/en sine heerlichz bāden
opganc der sonne.Wāt hi comē sal als eenē viādē
likē waterstroom dien die wint des hē be-
roert heeft/En die van Zion sal een berlosser co-
men/en den genē die haer in Jacob bā sondē kee-
rē/spreec die hē/en ic/spreec die hē/
make sulckē verbont met hem/mine gheest/dye
bi v is/en mine woordē die ic in dinē mont gegeuē
hebbe die en sullē bā dinen mont niet wijkē/noch
bādē mōt dñs jaets en hints kinderē spreect dye
hē van nu aen tot inder ewichheit.

¶ Hi hermaent allen die Gods woordē beminnen /dat sy
haer berect mahen /met vruchede die ghenade Gootts te
bekennen /Nace so wat hier van Hierusalem ende andere
licha melike dinghen verhaelt wort /dat wort door een ho-
ger verstant van die roepinghe der heydenen verstaen.

Wat. lvi. Capittel

Sact op Hierusalē/weest bliinckende.
Wāt dñs licht coēt/en die heerlicheit
des hē gact op ouer v/Wāt
siet/wāneer die duysternisse dat aert-
liche bedect/en die donckerhē die wole-
ken/so sal die hē ouer v lichte/en sijn heerlic-
heit sal ouer v schijnē/en die heidenē sullē in dinen
lichte wādēlē/en die volcken in die claerhē die ouer
v opgaet/hest op v ogē en siet rontomme/dese al-
le berlamē haer en comē tot v/Dine sonē sullē bā
verre comē/en dine dochterē sullē bā alle sīdē tot v
comē. Dā sult ghi dinē wellust sē/en wvbrēkē/en
v herte sal hē verbonderē en wvbrēdē/als die me-
nichte des meys tot uwaerts trect/en die macht
der heidenē tot v coēt/Die menichte der hemelen
sal v bedeckē/die loyers (oft promedarie) wt Mi-
dian en Epha/sullen wt Saba alle comen/gouē

en wterooch bregē/en des hē lof bercondē
gē.*Alle dat veē in Medar sal tot v gādert wor-
dē/Die rānē Rebaioch sullē di dienē/sullen op
minē aē genamē outaer gheoffert wordē/wāt ich
wil dat huys mñder heerlicheit berrierē

Welc sijnle/die daer bliigē gelijc als die wole-
kē en gelijc die duuē tot hare vēsterē vliegē? Die ey-
lādē v wachte op mi/en die meys tēpē bā lāgs her-
waerts/op dat si di bā verre dine lonē toebrengen
mochtē sal mē met haer/gout en siluer ter eerē dē
name des hē dñs Gods/en den heyligers
in Israel/die v heerlic gemaeet heeft/die vrede sullē
le v muere tinnmerē/en haer coningē sullē v dienē
Wāt in minē toorne sīe ic v/en alst mi belijft/so
ōtferme ic di wederō/en v poortē sullē sond on-
laet opē sīe/en noch dach noch nacht toe gelotē
wordē/op dattet heyt der heydenē tot v gebracht
en hare coningē tot v gestert wordē/wāt een ye-
gelic vole oft conirise dz v niet dienē en wil/dat sal
vgāē/en mettē sweerd v woest wordē/Die heer-
lichz Tibanī sal aē v comē/Die Cipresvornē/ced-
vornē/en vorschvornē (oft palmvornē) dē mettē
āderen/om te vrieren die plaetle mñs heylighdōs
Wāt ic wil die stede mñder voeten heerlic maken

Die v vdruct hebben die sullen nē gebuicht tot
v comē/en alle die v besimpē/die sullē v te boef
vallē/En mē sal v heetē die stat des hē/dz
heylige Zion Israels wāt dacrō dat ghi vlaten en
gehaet sijn geweest/datter ooc niemāt door gereist
en heeft/daer om wil ic v ind een wēlich playlant
makē/en tot eē vruchede tot eerichz/Dusult dat
melē vādē heydenē sūgē/en die vortē der conin-
gē sullē v voredē/op dat ghi weet dat ic die hē
hē/v salichmaker/en ic die machtige in Jacob ber-
dñs berlosser.

¶ Voor dat metalē wil ic gulden
wert bregē/en in die stede des ylers het siluerē/
voor dat houtē metael/en voor dz steenē yler/En
ic wil makē dz dine vortē heren vrede leerē sullen/
en dine scoutēden (oft officierē) gerechtichz predi-
ken/Mē en sal geē violēcie meer hoorē in dinen
lādē/noch ongeual/oft hertsen leet/blinē dinē pa-
lē Mer v murē sullē salichz/en v poortē Gods lof
heetē/Die zonne en sal v meer v dach licht sijn en
dz licht der manē en sal v nē meer lichtē/Maer die
hē selfs sal v een ewich licht sijn/En v God
sal dinē prins sijn. Dñ zonne en sal nē meer ond gāē
Noch dñs mane dē sijn vlielen/wāt die hē
sal dñs ewich licht sijn/en v truerige dagē sullē een
eynde hebbē/En v vole sal enckel oprecht sijn/en s
sullē dz aertrijc ewelic bestē/als die ghene die de
bloerne bā mñd plātingē sijn/en een werc mñd
hādē/dies ic mi beroemē sal/Wāt dē elcēstē sullen
der duistē wordē en wt dē slechte eē machtich vole
Ic die hē wil sulcs coets tot sijn tijt bestickē

Wat. lvi. Capittel.

De geest des hē Gods is by my sicut
Daerom heeft mi die hē ghesalft/en enē
heeft mi gesondē dē armē te prediken/dat phet-
ic die gebrode gewode herte v bindē soude/en den dwel-
geuāgē die vlossingē soude v condigē/en dē gebon plic-
dē kerker openē soude en te v condigē een aenge lieke
naē iaer des hē/en enē dach v wāke ons lof
Gods/en te troostē alle truerige/dz ic dē bedruetē is
tot Zion gheuen soude voor dat sīc een schoonte lue

En dat clerlic ge waet voor enē swarē geest/op dy
 si genoēt mogē wordē vomē der gerechticheyt/en
 plātē des **h. E. E. R.** vādē welckē hi hē beroemen
 mach/si sullē die oude woestine bouwen/en so wat
 in voortiden v dēstruēert is op hēngben/die vwoe
 ste stede die bā beel geslachte leech gelegen hebbē/
 sullē si vernieuwē. Die vreemde sullē staen en utbe
 bee weyde/en die wēlādige sullē utbe ackerlieden
 en wūngaerd eniers zūn / Maer ghi sult Priesters
 des **h. E. E. R.** geheete worden/en men sal v diena
 re ons Gods noemē / En ghi sult der heydenen ha
 ue genicten/en in haer heerlicheyt sult ghi v beroe
 mē/Door v bsmachtheyt salder t weuout comen/en
 booz die stādē sullen si vrolic zj op hare acker/wāt
 si sullē t weuout befitte. En in haren lādē sullen si
 die ewige vruechde hebbē. Wāt ic hē die **h. E. E.**
 die dat recht lief heeft / en die der roouers brantof
 fer hate / En ic wil doen dat haer loon sal seker/oft
 gewis/sijn / En eenē ewigen bondt wil ic met haer
 makē / En men sal haer zaet kēnen onder die heyde
 nen/en haer nacomingē onder die volcken / Also
 dat wiese sien sal/die salse kēnen/dat si een saet zjn
 geseigent vanden **h. E. E. E.**

Ik verblide mi inden **h. E. E. E.** / En mijn siele is
 vrolic in minen God / Wāt hi sal mi aentrecken dy
 cleet der salicheyt/en met en mātē der gerechtichz
 bedecken. Gelijc als een bruydegō met zjn cieraet
 en als een priester in zjn pronkerie/en ghelijc als
 een bruyt in haer fraeyheyt / so sal hi mi verciere.
 Wāt gelijc dat aertrijc zj vruchte brenct / en dē hof
 zj saet voorbrenct / also sal die gerechtichz en pijs
 oppaē voor alle heidenē w dē **h. E. E. E.** d heriscarē
 Die propheet en sal niet ophouden te toeyen/waertout
 wu/ende vermanen tot dacter liche der ghenaden oppaet
 in Sion Dat. liij. Capittel

G Zions wil en wil ick niet wighen
 En om Iherusalems wille / so en wil
 ic niet ophouden/tot dat hare gherech
 ticheyt op gaet gelijc als een claerheit
 ende dat haer salicheyt als een coortse
 verne/op dat die heydenen djn gerechticheyt sien/
 en alle coningen djn heerlicheyt. En ghy sult met
 enen nieuwe name genoēt wordē/den welckē des
h. E. E. R. mont noemen sal / En ghi sult een soon
 croone ind hant des **h. E. E. R.** / en enen crans v
 eeren inder hāt djn Gods zūn / Men en sal v niet
 meer die blatene/noch v lant niet meer dat woeste
 heeten / Maer men sal v minē lust aen haer/oft mē
 aengename heeten/en v lāt/het heeft enē here/of
 een belofte. Wāt die **h. E. E. E.** is v gonstich/en djn
 nen lādē wort enen mā opgelagen/oft toegeseyt
 Wāt gelijc als een songelinc een marcht te houwe
 lic noē / also sal God hē seluen vine sonē te houwe
 lic v sekeren / En gelijc als hem een bruydegom v
 blūt vā zjnder bruyt/also sal hē v God vā v v bilden.

B Jerusalem ic wil wachters op dine mueren be
 stellen/die den gāssen dach en den gāssen nacht
 n3 stille swigen en sullen/maer des **h. E. E. R.** sullē
 gedeckē/op dacter bi v geen swigē en si / noch ghy
 vā hem n3 en wācht / ter tijt toe / dat Jerusalem be
 reedet wort / en geset tot enen pijs opter aerden.
 Die **h. E. E. E.** heeft v zjnder rechter hant gewo
 ren/en v sinen sterckē arme / Ic en wil boort aē n3
 meer djn eozē dine vādē te eten geuē / noch soe di
 nen most / dien ghi bearebeyt hebt / dē vreden niet la

ten drinckē / Maer diet ingeuert hebbē die sullē
 ooc etē/en den **h. E. E.** louē / En dien ingelicche
 hebbē / die sullen hem drinckē indē voorgeue m3
 heylchdoms. **I**c haet henē enē wāct / door der
 poorten beredet dē volcke dē wech / maect die dra
 ten / maect die banē / ruynt die steenē tot den wege
 steect op dat venljn tegē die volcken / het / die **h. E.**
E. laet hē hojē tot aē die eynden der werelt / Seg
 ghēt der dochter Zion / Siet / djn salicheyt coemt /
 het / hi bēret sinen seat met hem / en sinen loon is nu
 booz hē bereet / Men salse noemen dat heyllich vole
 die berolke dē **h. E. E. R.** / En men sal v heeten
 Die belochte en niet die verlatene stad

Die propheet vermaent dat vole dat si den toecomende
 salichmaker aen nemen souden ende dāschack zjn.
 Dat. liij. Capittel

W ic is dat die daer vā Edom coēt / m3
 geuert wordē cleederē vā Sostra / die so
 coelche geclēt is / en die met al sijn
 cracht daer henē swent / Ic bent / sal
 hi te ggē / die gerechticheyt leert / en ic
 ven een dorste om te helpe / (vā salme seggen) waer
 om is dā djn cleet so root / en djn ge waet ghelijc als
 den genen die inder wūnpet sten tredet / Ic hebbe
 (sal hi antwoorde) die wūnpetse alleen getredē / en
 daer en was onder alle den volcken ten mā niet bi
 mi / Ic hebbe (mijn vādē) in mijn toornicheyt ge
 perct / en in mijn glerschap vertreden / Daer af heeft
 haer bloet mijn cleder kelpēgt / en hebbe also alle
 mijn ge waet buyl gemact / Wāt ic hebbe eenen
 dach der wrake vooz mi genomen / en dat iaer dpe
 mine te verlossen dat is geromē / Wāt ic sach ronē
 omme mi / en daer en was niemāt die mi holpe / en
 ic was veruaert / en niemant en ondhield my / Mer
 mijn rechter hāt inoest mi helpe / en mijn gerechtic
 heit onderhielt mi / Daer v heb ic die volckē vertre
 den / in m hnd grāscap / en hebbe vocht gemaect in
 minen thoorne / en ic heb hare victorie ter aerden
 neder gestoten

Als die propheet bertelt heeft het ghewelt / ende dpe
 weldaden des salichmakers / soo sērt hi God den **h. E. E.**
 lāf ende danc. Ende met groote luchtighe enbeheer aē
 dacht roept hi die toecomst ons verlosers
 Dat. liij. Capittel

I c wil die goedertierenheyt des **h. E.**
E. R. gedēckē / En des lofs des **h. E.**
E. R. in alle dat ons die **h. E. E.** ge
 sconckē heeft / en der groter weldadē
 aēdē huse Israels / die hi haer gedaen
 heeft vooz sine barmherticheyt en grote goetheyt.

Wāt hi sprac / si zjn ym mer mijn volc / kindere
 die niet valschen zjn / en daer omme was hi hare sa
 lichmaker. So wie haer venaude / die venaude hē
 ooc / En die Enghel die vooz hen is / die halp haer ruy
 hi verlostē daer omme / dat hisse liefhadde / ende
 haer spaerde. hi namse op / en droechse althjt vā
 outs her. Maer si vertoogndē en verstoopdē sinen
 heyligen gheest / Daer om wert hi haer blant / ende
 streec tegē haer. En hi gedacht opten boozledenen
 tijt / op / woyen / die onder zjn volc was.

Waer is dā nu diese wt den meyz leyde / metten
 herders zjnder ruddē / Waer is hi die sinen heyligē
 gheest onder haer ghaft / Dpe Mosen bider rechter
 hāt leyde / door sinen heerliche arm / Die de wateren
 booz haer deelde / op dat hi hē eenē rewtigē naē sou
 de maken. Diese in die diepte voerde / ghelijc eenē
 E. E. E.

Boort int wude geuoert wort/ en niet en struyckel den/ gelijc een dier dat int velt hene gaet/ dwelcke de geest oft adē des hē Eſa drijft. Also hebt ghi ooc v volc geleit/ op dat ghi v eenē heerlikē name sout makē. Daeromme ſiet nu vādē hemel af/ en beſiet die wooninghe dijns heylighdoms en dīnder heerlicheyt. Waer is nu dine zelocliche ernſtige heſede/ dine macht/ dz dine grote heerliche vermherticheyt haer dus haer tegen mi hout

Ghi zijt doch onse vader/ want Abraham en ket ons niet/ en Israel en wort vā ons niet. Mer ghy sijt onse vader en verlosser/ van outs her is dinen name. **S** hē Eſa waer om ket gīous dolē van dinē wegē/ En ons herte vergarden/ also dat wi v niet en ontkenē. **W**ort doch weder om met ons reus/ om dijne dienaers wille/ die wt den geſachten dijns erfdeels zjn. Si beſietē schier gāsch en al dīn heyligh volc/ Dine viandē vertredē dīn heylighdom. **W**ī zjn geijc als voornacels/ doen gli

Ouer os niet en regnerde/ en recht oft wi na dinē name niet genoemten wārd. **S**ch oft ghi dē hemelchoorde en voert daer af/ Ja dz die bergē om dijne tege woort/ dichz ſmelde/ gelijc als een heet water/ vādē crachtigē vīere verſtedē. **O**p dat dinē name onder dine viandē bekeē worde/ En dz die heydēnē voor v beue moete. **W**oort die wonderlike wercken die ghi doet/ daer mē nū op en vermoe det/ doē ghi daer af daelde/ en als die bergē v ſmel tede. **W**antiet vā aē beghinne der werelt met ge hoort en is/ noch mette oē vernomen/ noch ooch geē oge geē en heef/ wogenomē v. **S**od alleē dat ghi dine genen doet/ die op v betrouwen

Ghi helpt dē genē die met vrechdē recht doet en die dijne wegē gedachtich zjn. **S**iet hoe wel ghi verhoort waerſte/ doē wi ſoudichdē/ en oelāge daer in bleue/ maer ons wert nochtās geholpen. **M**er nu zjn wi alle gader ghelijc ontreyne/ en alle onse gerechticheidē zj gelijc eē māſiecker vrouwe cleet. **W**ī zjn alle verwelt gelijc die bla derē/ en onse ſondē nemē ons wech/ ghelijc als die wint. **D**aer en is niemāt die dinē name aēroep noch hē ſchirt/ dat hi v heringē mochte. **D**aer om herbercktu dīn aēſicht voor ons/ en laet os in onse ſondē verſmachte. **M**aer nu **S** hē Eſa du biſt onse vader/ **W**ī zjn lē/ en du biſt die potbaker/ en wi alle zjn dwerē uwer hāden. **S** hē Eſa **E**n wilt doch niet te leet toozuch welen/ **N**och en gedēct der ſondē niet ewelike. **S**iet doch dat aē/ dat wi alle v volc zjn. **D**ie ſtedē ws heylighdoms ligge woest/ **Z**ion is woest geworden/ ende **J**erusalē is een woestine. **D**at huys onser heylicheyt en heerlichz/ waer in onse vaders v geloof hebbe/ dat is mette hier verbrāt/ **E**nde al wat wy schoons hadden/ dat is te schādē ghemact. **W**īl ghi **S** hē Eſa bouē dat alle v niet late verbidde maer ſwigē/ **E**n ons bouen die mate caſtjen

Die **S** hē Eſa **E**n wilt doch niet te leet toozuch welen/ **N**och en gedēct der ſondē niet ewelike. **S**iet doch dat aē/ dat wi alle v volc zjn. **D**ie ſtedē ws heylighdoms ligge woest/ **Z**ion is woest geworden/ ende **J**erusalē is een woestine. **D**at huys onser heylicheyt en heerlichz/ waer in onse vaders v geloof hebbe/ dat is mette hier verbrāt/ **E**nde al wat wy schoons hadden/ dat is te schādē ghemact. **W**īl ghi **S** hē Eſa bouē dat alle v niet late verbidde maer ſwigē/ **E**n ons bouen die mate caſtjen

God die **S** hē Eſa antwoort den Propheet/ die indē persone des volcs gebeden heeft **D**at. Irb. Capittel.

Romar

Mā sal geſocht worde vādē genē dīe na mi niet en vracdē/ **J**eſa geuonden worde/ vādē genē die mi niet en ſochtē/ **D**ā sal ic tottē beidenē ſegen/ die minē name niet aē en riepē/ **H**ier vē ic/ **H**ier ben ic/ **W**āt dē gāſchen dach ſtreeke ic mi hāden wt/ tot eē ongehoortē volc/ **D**welē

na ſine gedachte wādelt/ en op eenē wech die niet goet en is/ **E**n volc dat mi voor minen ogen toztet/ altoos/ **S**i offerē indē houē en wi roockē op die tē gelſte enē outarē/ **S**i woonē onder die grauē/ en līg gen/ **O**uer nacht/ in die holē/ **S**i etē berhēds vleſch en hebbe ontreyne ſoppē in hare potē/ **E**n batē jēn ſprekē/ als ghi haer genaect/ blijft thuyt/ en en rakket mi niet/ oft ic ſoude v beyligē/ **S**uicke ſullē enē rooc worde in minē ſchoone/ **E**n hier dat dē gāſchē dach/ **D**ats ewelic/ vernen ſal/ **S**iet/ het ſtaet voor minē aēſicht geſcreuē/ **J**e en ſal niet vergetē/ **M**er betalē/ **J**a ic wilt haer in hare ſchoot loonē/ **B**eyde haer miſdact/ en haer der vaderē miſdact/ **D**eē met ten anderē/ **S**eyt die **S** hē Eſa die op die bergen geweroort hebbe/ en mi op die houē v beſcimpē hebben/ **J**e wil haer wederom metē haer oude wercken in haren ſchoot

Allo ſeyt die **S** hē Eſa/ gelijc allmen moſt in eē der dīynen land/ en ſpreect/ **E**n verderuet niet/ **W**āt daer is een ſegeningē in/ **A**llo wil ſcom mīn der dienaarē wille doē/ op dat ic ſe niet alle en vderue/ **M**aer ic wil wt **J**acob een ſact doen waſſtē/ en wt **J**uda die minē berch beſitte/ **W**āt mīn wtuer cozē ſullē hē beſitten/ en mine dienaers ſullē daer woonē/ **E**n **S**arō ſal een hope voor dē beſten ſjn en dat dal **M**choz een ſtallingē worde minē volcke dat mi geſocht heeft/ **M**aer ghi die den **S** hē Eſa verlaet/ en minē heyligē berge vergetet/ **E**n ghy rechtet enē diſch oft tafel op dē **S**ad/ **E**n dē **M**eni ſchēct ghi dē drācoffer rākelic/ **D**aer om wil ic v mette ſweert ſactē en tellē/ **J**a dat ghi ooch alle ſult moete buckē/ om gedoot te worde/ **W**āt als ic riep/ ſo en antwoorde mi niemāt/ en als ic ſprac ſo en hoorde ghi mi niet/ **M**aer ghi dedet dat mi niet en behaechde/ **E**n ghi vcoort dz mi niet en beuel-

Daerom ſpreect die **S** hē Eſa der heylſcaren al ſo/ **S**iet/ mine knechtē ſullē eē/ **M**er ghi ſult honger hebbe/ **S**iet/ mine dienaers ſullē dīnckē/ **M**er ghi ſult dozſt lidē/ **S**iet mine knechtē ſullen vrolle ſjn/ **M**er ghi ſult beſcaet worde/ **S**iet/ mine knechtē ſullē wt v rīer herte wyebe/ **M**er ghi ſult vā be droefheit des hertē roepē/ en vā iāmer huytē/ en vā nē name ſult ghi minē wtuecozēne tot enē eek late/ **E**n die **S** hē Eſa der heylſcarē ſal v doode/ en ſal ſine knechtē met enē anderē name noemē/ **A**lſo dat ſo wie hē ſelue ſegenē/ oft beroemē wil opter aerde/ die ſal hē indē warachtigē **G**od ſegenen/ en ſo wie ic ſweert ſal opter aerden/ die ſal v idē gerechtē **G**od ſweertē/ **W**āt den voor gaende anctis bergeten/ en die zjn vā minen ogen verborgen

Want ſiet/ ic wil enen nieuwen hemel/ en een nieuwe aerde ſceppen/ **A**lſo dat mē d oude nū meer gedēckē en ſal/ **N**och ter hertē/ nemē/ **M**aer ſi ſullē haer ewelic vbliden/ en vrolle zj/ **O**uer tēgenē dz ick ſceppen ſal/ **W**āt ſiet/ ic ſal **J**erusalē maken tot een der bliſcappen/ en haer volc tot vrechde/ **E**n ick wil vrolle ſjn ouer **J**erusalem/ en mi ouer mi volc vbliden/ **E**n die ſteme des weenens/ **N**och die ſteme des clage us en ſal daer niet meer in ghehoort worden/ **E**n daer en ſullen gheen kinderen meer zj/ die haer dagen niet en verreycken/ ofte ouden die haer iaren niet en vernullen/ **M**aer die kinderen vā hondert iaren ſullen ſteruen/ **E**n die ſondaren vā hondert iaren ſullen veruoect ſjn/ **S**i ſullen huyſen ſimmerē en betrouwen/ **S**i ſullen wīn

B

Deu.
Iciu.

A

D

gaet ackers bouwen / en die selue bruchte eten / Si en sullen niet bouwen dat een ander bewoone / en niet planten / dat een ander etc. Want die daghen mijns volcs sullen sijn / als die dagen eens booms. En dat werc haerder handen sal out worden bi minen wtuercoenen / Si en sullen niet te vergeefs arbeiden / noch si en sullen geen ontidige geboorten daen / Want si sijn dat saet der geseghender des h. E. S. / en hare nacomelinghen met haer / En het sal gheschieden / Eer dat si coepen / o wil ic antwoorden / En als si noch sprekende sijn / so wil ic se verhooren / Dye wolf en dat lam sullen bi malcan deren weyden / Die leeuw sal kroo eten / gelijc als een rundt / En die slange sal aerde eten / Sy en sullen geen seade doen / noch yet verderuen / op minen gancken heyligen berge / spreect die h. E. S.

Thyer worden alle wtuerdighen ceremonien der Joden verwoyden / Ende den gherechten ende warachtigen Gods dienst bescreuen. Dar. lvi. Capittel

Also seyt die h. E. S. / Den hemel is mine kroon / en die aerde mij voerbacke / Wat ist daer voor eehuys dat ghy mitimmer wilc / Of welck sal dye plaette sijn daer ic woonē sal / Want mijn hat heuet al gemaect / so wat daer is / seyt die h. E. S. / Wie sal ic dan aensien / Die van eenen alendigen vernederden en gebrocten geest is en die mine woerde h. E. S. / Wat so wie mine offer slaet / die cert mieffe als die eenē mēscdoot / Wie een schaep offert / dat is oft hi enen hont worch de / Dye spijffer brengt / dat is / als oft hy verkens bloet offerde / Wie des wieroockes gedenct / dat is als die dat onrecht priest / Als ules bekieken si in hare wege / en haer siele heeft aen sulckē grouwel en welbehagen / Daerom wil ic ooc aen haer sposterie een behagen hebben / tgene dat si breeken / dat wil ic ouer haer laten comen / Wat doen ic riep / en anē woerde minemant / En doen ic sprac / en hoorden si niet / Mer si deden boosheyt voor minen oogen ende vercozen dat mi misbaechde

Hoort dat woordt des h. E. S. / ghi dye sijn woort ontset / Dye broederen dye b. h. en dye b. om mijns naems wille verstoeten (oft afscheyde) die segge tot b. / Laet de h. E. S. hē selfs groot maken (oft laet hem verschijnē) dat wy utwe bruechden / Maer si sullen te schande comen / Want men sal een stemme hooren des gedruylchs inder stad / een stemme vanden tempel / een stemme des h. E. S. / die sinen bianden betalen wil

Die vrouwe haert / eer dat haer des kints weedeemt / Si heeft ghebaert een knechtken / eer haer des kints noot dringt / Wie heeft sulcs oyt ghesien oft gehoort / Dringt dat aertrijc ooc hoort op eenē dach / oft wort haer ooc eenich volc tlamē ghelijc ghebooren / ghelijc als Zion hare sonen sonder weebaren sal / Soude ic die ander laten dye haer moeder breken en niet selfs baren / seyt dye h. E. S. / Soude ic die andere laten baren / en selfs beuotten sijn / seyt dijn God

Verblijft b met Jerusalem / en weest vrolic ouer haer / ghi alle die haer lief hebt / Verblijft b mij haer alle ghi die om haren wille droeuich gheweest sijt / Wat ghi suld daer voor troost suppen vā haer d. bogten / ende suld lat worden. Ghi suld daer voor suppen ende b hermaeckē van dye rjcheyt haer des

macht / Want also spreect dye h. E. S. / Syet ic verbruede den vrede bi v / ghelijc als eenen water stroom / en die macht der heidenen ghelijc een oueruloeyende becke / Da sulc ghisuppen / en aend bofke oft sūde gedragen worden / en op die knien salmen met v troetelen (oft spelen) ic wil v troostē / ghelijc die moed haer kint troost (als hem wat quaets geshiet is) En ghi suld ooc in Jerusalem vertroost worden / als ghi dat siet / so sal utwe herte verbliden en v gebeente sal groenen gelijc als dz gras / dā sal die hant des h. E. S. bekent worden sinen dyenaren / en sinen thooyne sinen bianden

Wat siet die h. E. S. sal mette vier comē / en si nen wagen sal eenen draeywint gelijc sijn / op dat hāt vergelde inder waken sinder granschappen / en sinen thooyne in eender vier blammen / wat die h. E. S. sal alle vleesch metten viere en met sinen sweerde oordeelen / en der ghedooden des h. E. S. sal een groote menichte sijn / want si haer selfs gewijdet (oft gheheylt en gereynicht) hebden in den houen / daer nae die onder malcanderen bercken vleesch geten hebben / mylen / en andere grouwelen / die sullen tlamen wech genomen weeden seyt die h. E. S.

Want ic wil comen en vergaderen hare wercken en gedachten / tlamen met alle heydenen ende tongen / dat si comen en sien mine heerlicheyt / En ic wil een teeken onder haer lieden gheuen / ende die sommige van haer die verloft sijn / seyn den totten heydenen aent meyr / in Cilicia / Aphricam / en Tydiam / daer men metten bogen schiet / in Italianen en Grieken lanit / En in die verheyte tot den eylanden (oft heydenen) die niet van mi gehoort en hebben / en die mine heerlicheyt niet gesien en hebben / die sullen mijn eere onder dye heydenen bercondigen / En si sullen alle die broederen wt alle volckenden h. E. S. brengen tot een spijffer / op peerden en wagens / en op rosbarē / op mylen en karren / te Jerusalem op minen heyligen berghē / seyt die h. E. S. / ghelijc als dye kinderen Israels den spijffer brengen in supuete baten in den huysē des h. E. S.

En ic wil wt den seluen nemen priesteren ende Teuten seyt die h. E. S. / Want gelijc als die menwe hemelen en die nieuwe aerde die ic make / voormitlaende sullen bliuen / seyt die h. E. S. / Also sal ooc utwe zaet en name bliuen / En die eene nieuwe mane sal aen die andere sijn / en den eenen sal bath aen den anderen / Ende alle vleesch sal comen om mi te aenbeden / spreect die h. E. S. / Ende si sullen wtgaen om te bekien die dode licha men die tegen mi gedaen hebbe / want hare worme en sal niet steruen / noch haer bier en sal niet wtgebluscht worden / en si sullen alle vleesche eenē grouwel sijn

Hier eynt die propheet Jesaia

Daerom moet ic altoos met v en myn uwe kint
kinderē twiſtē / ſeyt die hēc / Gaet henē in die
eyāden Chitīm / en ſiet / En ſeyndet in Hedar / en
mercet uerkeſij / en ſiet / oft ooc alſo daer toe gaet /
oft ooc die heydenen hare Gode vanderē / hoe wel
dat ſi nochtās geē Gode en zjn / En nochtās hecft
mijn volc zjn heerlichz verandert / om eens omnut
ten Godekēs wille / S ghi hemelē weest daer om

na. i

berbaelt / berſerict v / en beeft / ſpreect die hēc
Wāt mijn volc hecft een dubbel ſonde ghedaen / ſi
hebbē mi verſatē / eē leuende water adere / en ſi ma
kē haer ſcoone fonteynē / die nochtās allēdighē fon
teynē en water cuplē zjn / wāt ſi en geuē geē water
Is Iſrael dan een ſtaue / oft een kint in den huyſe /
om dz hi alle in nās roof ſijn moet / Wāt die leeuwē
brullē ouer haer / en roepē / en berwoeſtē zjn lant /
en ſi berberne ſne ſtedē / Jae datter ooc niemāt in
en woōdē / Ja daer toe ſo hebbē die kinderen Noph
En Taphnes v dē hals in twee geſlagen / dat ſelue
hebt gā v gedaen / om dat ghi den hēc v wē
God verlarē hebt / ſodiewils als hi v den rechten
wech leide woude. Wāt helpt v dat ghi in Egiptē
ten trect / en wilt dat water Sihor drinckē / en wāt
helpt v dat ghi in Aſſyrien reist / en wilt dat water
Phat drinckē / het is dñre boosheit ſcult / dat ghi
alſo geſtraft wort / En dine ongehoorſachz / dat ghi
alſo berispt wort / Wāt ſo moet ſi bekēnē / en beuī
den / wāt tammer en berſen leedt dattet inbrengt
den hēc v wē God te verlaten / en hem niet
te ontken ſeyt die hēc / hēc Zebaoth.

der bij

Want ghi hebt alcht v toe gebrocht / en dine bāden
geſcoort / en geſept / Ich en wil alſo niet onderwoz
pen zjn / mer op alle hooge houelen / en onder alle
groene bomē hepfu die hoerete na. Mer ic hadde
v geplāt tot eenē ſoeten wijnſtoc / en tot eē opprecht
goet ſaet / hoe viſtu dā mi gecomē tot eenē bitteren
wilden wijnſtoc. En al wāt ſiet ghi v met looge
en neemt / ſepe daer toe / ſo ſchijnt die onduecht dies
te meer voor mi / ſeyt dye hēc hēc / hoe
doz ſtu dā leggē / ic en ben niet onreynic en hebbe
die ſaalim / oft Godekēs / niet na geuolcht / Syet
wāt ghi bedreft indē dale / en bedenct hoe ghi ſit be
ſeict hebt / Ghi loopt ront om gelijc eē hemelinne
inder hitte. En gelijc eenē wilde woudteſele inder
woeſten plach / wāner hi bā groter hitte ſnuyft /
en loopt dat hē niemāt op gehoude en cā / Diet we
ten wil die en derf niet herre louden / Op die vierda
gen ſiet men wel. Nieuē hout doch / en en loopt ſo
wādendlijc niet / Mer ghi ſpreect / daer en ſal ands
niet af comē / Ic moet metten vreemde vaelere en
na lope / gelijc als een dief ter ſcanden coemt / als hy
begrept wort / Wāt ſal ooc dat huyſe Iſraels te ſeā
den comē / ſamē met hare coninghen en worten /
priesterē en prophete / die tottē houte legghen / Du
biſt mijn vader / En tot eenē ſteen / Ghi hebt mi op
geuoet / wāt ſi heere my den noot rugge toe / en niet dat
aēſicht / Maer als den noot toē / ſi legghen ſi / wel
op / en helpt ons / Maer waer zjn dan uwe Gode
kēs / die ghi v gemact hebt / Gebiet haer dat ſi op
kē / Laet hē oft ſi v helpē eōnē in uwer noot / wāt
Juda ſo menige ſtadt als ghi hebt / alſo mengē
afgod hebt ghi ooc. Wāt om wilt ghi dā noch
recht hebbē aē my / Ghi zjt doch alle bā mi afgeual
ten ſeyt die hēc / Wāt die ſage zjn doch aen di
ne kinderē verlope / wāt ſi en nemē der caſſidingen

D

niet waer / v ſweert verſint uwe prophete / gelijc
een rafende leeu. Du boofe aert / mercht op des
hēc woorde / hē ic dā Iſrael eē vſekenie ge
woude / oft een woel duyſter ſat / Waer om ſpreect
dā mijn volc / Wāt zjn heere / en en wil v nē meer
na lope. En iſcrouwe en vergetet haer oeraet
(oft crās) niet / noch een bruyt hare voer doe / mee
mijn volc vergetet niet welijc. Wāt wilt ghi beel
dine wercken verſchonen / op dat ic v ghenadich ſi
Snder ſulckē ſijn bedijſtē / alcht meer en meet
boosheits Souē die ſo bintmē bi v dat bloet v aer
mer en ontfeuldiger ſie / aē alle hoerke / en dat en
is ooc nē heymelic / mer op haer op de ſeue plaerſe
Noch ſpreect ſi / ic hē onſculdich / hi heere dē
thoogne bā mi / ſiet / Ic wil met v te recht gaen / om
dat ghi ſeyt / Ic en hebbe niet gefondichz

Daerom wijet ghi doch ſo getue en valt nē her
waerts nē gunſwaerts. Maer ghi ſult aen Egipte
te ſcande worden / gelijc ghi aē Aſſyrie te ſchādē ge
comē zjt. Wāt ghi moēſt bā daer ooc wech trecke
en v hādē ouer v hooft / ſamē dā / wāt die hēc
ſal dine hope laſē ſaelgere / en het en ſal v b hē niet
geluckē / En ghi ſpreect / wāner hē eē mā v ānen
wue ſteydē laet / en ſi trect vā hē / en neēt eenē āde
ren mā / derf hiſe ooc weder aēnemē. En iſt niet al
ſoo / dat dat lant ontſuyperis / Maer ghi hebt met
beel boeleerders gehoerert / Maer nochtās coēt
weder om tot mi / ſpreect die hēc

A

den krijg
Matrix

Hiet op dñn ogen tot die hoerete / en ſiet hoe du
ouē al hoerete bedruēft. Ghi ſit op die ſtraten / en
wacht op haer / gelijc als een draker (oft moorder)
inder woestenie / en ontreinicht dat lant met dñre
hoerete en boosheit / Daerom moet den vroegen
regen wbluuen / en den ſpadeu regen niet comen /
Ghi hebt eender hoeren voothooft / Ghi en wilt v
niet meer ſamē. En nochtās roept ghi tot my /
lieue vader / S meefter mijn der iſcheyt / Wāt ghi
dā inder eē wicheyt grā zjn / en vander gramſchap
pen niet aſatē. Siet / ghi leert en doet dat quaet is
noch ghi en laet v niet beſkeren

Die hēc berwijt Iſrael ende Juda haeren aſual /
ontrouwe tot ouerſpel ende afgoderie.

Capittel. Dat. iij.

De die hēc ſprack tot my in die
t hē des conincs Joſie / hebt ghi oock
geſē wāt Iſrael die aſuallige gedaē
heeft. Si is op alle hoge berge gegae
en ond alle groene bomen / en bedreft
daer hoerete / En ic ſeyde doe ſi ſulcs alle ghedaen
hadden / Bekeert v tot mi / mer ſi en bekeerde haer
niet / En hoe wel dat die verharde Juda / haer ſu
ſter geſē heeft / hoe dat ic die aſuallige Iſrael om
haer ouerſpel geſtraft hebbe / en haer verlaten / en
haer eenen ſcheytbrief gegeuen hebbe / Nochtās en
beuāert haer die beſtaete Juda haer ſuſter niet /
maer ſi gaet / en bedijſt oerhoerete / En bāden ge
reijſch haerder hoerete / ſo is dat lant beroncey
nicht Want ſi doet ouerſpel met keen en hout En
in deſen allen en bekeert haer die verharde Juda
haer ſuſter niet tot mi wt gāſcher herten / maect ſi
weyfelt alſo / ſeyt die hēc

A

En die hēc ſprack tot mi die aſuallige Iſ
rael is vromer (en oprecht) dā de trouwelose Ju
da / Gaet henē / en predict tegē den noot / en ſeyt
heert doch weder S aſuallige Iſrael / ſpreect dye
E E iij

B

HEA/so en sal ic mijn aēlicht vā b niet wenden
wāt ic bē barmhertich spreect die HEA/cn ick
en wil niet ewelke gram zjn/maer niet meer dan
rechts en belijft v misdaet/dat ghi teghē dē HEE
AEGelsondicht hebt/en dat ghi hier en daer geloo
pen hebt tot vreedē afgodē/onder alle groene bo
mē/en ghi en hebt mī stēme niet gehoort/spreect
die HEA

O ghi afuallige kinderē bekeert b seyt die HEE
AEG wāt ic wil b trouwē/en wil v hālē/also datter
eenē een geheele stad/en twee een gāsch lāt leydē
sullē/en ic wil b vregghē tot Zio/En ic wil v herds
geuē na mīnder hertē/die v weyde sullē met leere
en wijsheyt/en het sal gescrede. Als ghi gewallren
en datter uwer veel gewordē is indē lādē/so sal mē
seit die HEE ter seluer tijt niet meer spreke vā
der herckē des verbonts des HEEA/Noch ter
seluer tijt nē meer gedēckē/noch daer vā beroemē
noch die bescreckē/noch aldaer meer offerē/maer
men sal ter seluer tijt hierusalē heetē des HEE
AEN thoon/oft koel/En alle heidenē sullē der
waerts verlaet wordē/om des HEEA naems
wille tot hierusalē/En si en sullē niet meer wāde
len/na die gedachtē haerder voser herten.

Ter seluer tijt sal dat huys Juda gāē tottē huy
se Israels/en si sullē stamē comē vādē noozdē/mē
lāt dat ic uwdē boozuaders tot eē erkennisse gegeuē
hebbe/En ic legt v toe/So wille v so veel kinderē
geuē/en dat lieke lāt (die schone erkennisse/te we
ten/die keerne der heidenē/En ic geloofē v/dz ghi
mi als dan heetē sult/Oh lieue vader/en sult vā mī
nē wijschē **M**aer dat huys Israels en acht mī
niet/gelijc als eē wijs barē boel met meer en acht
spreect die HEE/Dacrom salmen een clagelic
huylē en weenē der kinderē Israel hoten/op dye
hoochtē/om dat si quaet gedaen hebbē/en hebbē
dēs HEEA haers Gods vergetē/dacromme
keert v weder/O ghi afuallige kinderē/so sal ick
b gesont make vā uwer ongehoorsaembeit

Siet wi comē tot v/want du bist die HEE
onse God/Warachtelic het is enckel bedroch met
ten huēde en met alle bergen/vozwāer/Israel
en heeft geē hulpe/dā aendē HEEA onsen God
En onser boozuaders slichtingē/oft arbeit/die wi
vā ides op gehoude hebbē/die moetē met schande
bergāē/stamē met harē scapē/runderē/sonē ende
dochterē/Wāt daer wi ons op verlietē/dz is ons
nū enckel scande/En daer wi op betrouden/dies
moetē wi dā nū scamē/wāt wi daer mede tegē den
HEEA onsen God sondich dē/beyde wi en onse
boozuaders vā ioncs op/Ja ooc tot op desen dach
vā he dē toe/En en zj niet gehoorsac geweest der
Remmen des HEEA ons Gods

Hier vercondicht den volcke die gramscap Gods/Ende hi
bermaentē daer mede tot beteringhe
Dat. viij. Capittel

Alt ghi b Israel bekeertē/seyt dye
HEA/so bekeert b tot mi/En als
ghi dine groutbelē (oft argernissen)
wech vā mīnē aēlicht doet/so en sult
ghi niet berdyē wordē/Als dā sult
ghi sonder geuepnckheyt/recht/en heyllichlick swe
ren/So/warachtelic als die HEEA leeft/En die
heidenē sullē in bē geseigent wordē/en haer zinnē
beroemē/wāt also seyt die HEEA tot die vā Ju

da en tot Ierusalēn/ploegēt op dat nieuwe/en en
sacpt onder die doornē niet/Belindet b den HEE
AEG/en doet wech die voorhuylt dīs hertē/ghi mā
nen in Juda/en ghi liede tot hierusalē/op dz mī
grāscap niet wt en bare/gelijc als een vier/en ber
ne/also datter niemāt wt gelesthe en cā/om uwer
boosheys wille.

Vercondiget in Juda/en roepet luyde te hieru
salē/en legt/blaek die trompettē indē lādē. Roepē
met luyder stemē en legt/vergadert v/en laet os
in die sterke stedē treckē/Steert op een vaenlijn/
tot Zion/hoopt v en en verluymt v niet/Wāt ic
vregge een ongeluc herwaerts vādē Noozdē/en eē
groot sāmet. Die leeuwe baert daer henē wt finē
hole/En die dekrucerder der heidenen treet daer
henē wt zjnder plaetsen/op dat hi dīn lant mach
berwoelkē/en dine stedē wbernē/Ja datter oock
niemāt in en woone/Daerō doet sachte/oft hayen
riederē)ac claecht en huyt/want den grāmighen
thoornē des HEEA en wil niet ophouden

Op die tijt spreect die HEEA sal den coningē
en den boylkē dat herte ontkinckē die priesters sul
len bertwifelt zjn/en die propheetē sullē haer ber
sricke. Doe sprac nach HEEA God/ghi hebbet
desen volcke in Ierusalē verre laten mussen/doer
si leyden/datter bi v soude vrede zjn/ende nū dat
sweert ac der kēlē (oft leuē)reyet/Sp die selue tijt
sal mē seggē tot desen volcke en hierusalē m/dacc
comt enē doornē wint ban ouer tgherberchte her
waerts/oft vādē luydē als wt eender woelkē
den wech totter dochter mijns volcs toe/nochtās
niet te wānē/noch te luyueren/Ja daer roēt eenen
wint/die haer te sterc zjn sal/En dā wil ic ooc mī
haer dat oordeel houdē/Siet/bi baert daer henen
gelijc een wolcke/en sine wāgēs sijn gheelijc eenē
kozmwint/sine peerden zjn snelder dan āernē/
Wee onser/wi moeten berdekrucert worden

Ierusalē waccht nū daer omme dīn herte
vāder boosheyt/op dat v mach geholpen worden
Noelāge wille dech bi v bliuē die scadelike gedach
tē (oft leringē)/Wāt daer coēpt enē roep vā Dan
herwaerts/En een quade tidinge herwaerts van
den geberchte Ephyaim/hoe dat die heydenē haer
beroemē (oft gloriere) En dat gerucht is al tot Ie
rusalē toe getomē/Dat die hoeders wt verre lādē
comē/en sullē roepē tegē die stedē Juda/si sullē se
rontomme vrliggē als die hoeders opten veldē/
Want si hebben mī berthooznt/Seit die HEEA
Wat hebt ghi te loon booz dine gedachtē en wer
ken/Dan sal b herte geuoelen/hoe groot dat dine
boosheyt is (dan sult ghi seggen

Nch minen buyck/minen buyck/hoe is mī soe
herteliken banghe/Mijn herte clopt mī/ic en heb
be geen ruste/Want mīn siele der balsynen clāc
en eens slachs alarme ghehoort heeft/deen moort
ghecrusch ouer danderen/Dat gansse lant wort
berdoouen/Mine tenten en boeyē wordē onuoer
siens berstoort/Och hoe lange sal ic do. h dat vāc
ken sien/en der trompettē geclanch horen/maer
mīn volck is dul/en si en gelouē mī niet/dwaelsch
zjn si/ende en achtens niet/Si zjn wijs genoegh
quaedt te doen/maer goet te doen/dat en willen si
niet leeren

Ic sach dat lāt aē/Siet/en dz was woest en eē
saem/en ic aēscoude den hemel/en hi was duyker

Ja enſ ach die berge / en ſiet / ſi beſceden / alle boue
ſe en ſi beſceden / Ic ſach / en ſiet / daer en was nyet
een menſec / en alle dat geuogelt onder den hemel
was wech gheulſghen / Ic ſach en ſiet / dat bou-
lant was in woefthz / en alle die ſteden daer in wa-
ren in ſtucken ghebroken / booz den h E E E en
van ſinen grimmighen thoozne

Want alſo leyt die h E E E / dat ganſche lat
ſal woelt worden / nochtā en wil ict niet heel te n3
doen / Daeromme ſal dat acerſijcke bedroeft zyn /
en dē hemel ſal daer om truerich zyn / Wāt ic hebt
ge ſprokē / Ic hebt alſo beſtoert / en het en ſal my
niet verouwe / en ic en wil ooc n3 aſate / Alle dye
ſtedē ſullē vā dat ghech / ſch der reyleghēro en der
ſchutters wech vliedē / en in dye dicke wilderniſſē
loopē / en in die ſteerooſten eruppē / Wile ſtedē ſul-
len woelt ſtaen / datter niemant in en ſal wonen /

Wat wilt ghi dā doē / o du vdeſtruerede / Wāt
al woudt ghi v met ſcarlakē (oft purpurē) / elee dē
en met gulde eleno die vciere / en dñn aē ſicht blāc
kettē / ſo palleert ghi v doch te vergeeſ / Wāt die
ghene die v nb ſeer grote teuerentie betwiſen / die
ſullen v berachten / Si ſullē na dinē leuē ſtaē / om
b te doode / Wāt ic hoorē een geſcrey / als eend die
in arbeyt gaet / eend an crxt / als eend die indē eerſtē
hints wode is / een ger oep der dochter Zion / dye
daer claecht en die handē wtwerpt (leggēde) / Ach
wee mñnder / Ic moe t v na vergaen / om der ver-
dagenen wille

Die Propheet bewijſt die oſake / waerom ic den thooz-
ne Gods ontſehen is / ouer haer / Wāt ſi alle laſterers
zijn / ende niemant die dat recht beminne / dien domecht mit
haechde

Dat v. Capittel

U

Niet door die ſtraſte Jeruſalē en
beſiet / en ondoect / en doect op hare
ſtraſē / oft ghi yemāt vint / dye recht
doet / en na dat gheloue braghēt / ſo
wil ic haer der genadich zyn / En oft
ſi alſoon ſeydē / Si den leuēden God / ſo weerē
ſi nochtāns vā ſchelic

O h E E E dine ogen ſiē op dat geloue / Sby
naette mer ſi en geuelē n3 / Ghi plaechte / mer
ſi en betere haer niet / Si hebbē een hard aenſicht
dā eend vterſten / en ſi en wille haer n3 bekeerē /
Ic dacht Welāen / Dē arme hope is ouerſtā
dich / ſi en weten niet hā dē wech des h E E E /
noch vā haers Gods recht / Ic wil tot die ouerſtē
gaen / met haer ſprekē die ſullen immer den wech
des h E E E en haers Gods recht weten.
Maer die allegader hadden dat ioc gebroken / en
die banden in ſtucken ghebroort

Daerom haer ooc die leuwe / die wt dē velde
coft / beſtozē ſal / en die wolf wt der woefline ſal
ſe berderuē / En dē lupact ſal op hare ſteden loe-
rē alle die daer wt gāē / die ſal bi vñſigē / Wāt hāt
der ſoude zyn / beel / en ſi bliuē vſtoct in haerd on-
gehozſaehz / hoe ſoude ic v dan genadich zyn / Wē
geſien utwe hinderē mi vlatē / en ſwerē bi dien die
geē God en is / En nb ſi haer genult hebbē / bedzi-
uē ſi ouerſpel / en loopē int boerē huis / Eē peghē
lic buelſcht zyn naette huylvrouwe aen / gelūe dye
weldige hēgſtē / En ſoude ic ſe om ſulco wil n3 be-
ſoekē / ſeyt die h E E E / En en ſoude mñn ſiele
haer niet wrektē aen ſulcken volc als dit is

Heltozt haer miere / werpſe om / en en doet
ſe nochtā n3 heel te niet / Doert haer wñgaertrāē

hē wech / Wāt ſien zyn des h E E E n3 / Maer
ſi dachtē mi beyde dat huyl Israels / en dat huyl
Juda / ſeit die h E E E / Si vloghenē dē h E E E
en leggē / Wic en ſt n3 / Ten al also qualijken met
gāē / Wby en ſullen dat ſwerē n3 och den honger n3
ſiē / Die Propheet (oft predicaē) dat zyn clapperto
En ſi ſelue en hebbē ooc Gods woordt niet / het
gaet ouer haer oer alſo / Daerom ſpreet die h E
E die God der heylſtaech / Wāt ghi alſulke
woordē ſeyt / Siet / daerom wiliemñn wozdē in
dinē mont tot dier vlietē / en dit volc tot hout / en
ſalſe berterēn / Siet / Ic wil v du huyl Israels
ouer v een volc vā vre brenge / ſeit die h E E E eē
machtich volc / die d3 eerſte volc gewoelt zyn / een
volc wiles ſprake ghi niet en vſaet / en niet en kēt
wat ſi ſprekē / hare klokerē zyn opne grachtē / Ja
het zyn enkel rueren / Si ſullen dñn oogſte en dñ
vzoct vterē / ſi ſullē dine ſouē en dochtere berſtin-
den / ſi ſullē utwe ſchappen en runderē eten / Si ſullē
dine wñnſtocken en vigeboomen berniclē / Dine
vaſte ſtēden daer ghi v op vliet / die ſullē ſi metten
weerde berderuē / En ic en wil leyt die h E E E /
ter ſchierſt / utwer niet ſparen / En oft ſi leggen
wode waeromē doct ons die h E E E ſe God
ſules alle gader / So ſuit ghi haer alwoordē / Ge-
lyc als ghi mi verlaet / en vrede Goden diēt in v
eyghen lant / Alſo ſult ghi ooc vrede Godē die
nen / in een ſaw dat v niet en is

B

A

Sules ſuit ghi dē huylē Jacob's vercondigē en
predikē in Juda / en legghen / hoozt toe / ghi dulle
volc / dat geen berſtāt en heeft / Die ogen hebbē /
en en ſiē n3 / oē hebbē / en en hoorē niet / En wile
ghi mi niet outſiē / ſeit die h E E E / noch booz mi
v vſericken / Mi die der zec ſiē ouer ſette / Waer
binnen dattet alſt blūē moe en daert niet ouer
gaen en moe / En oftēt alſoon ſtozt / ſo en ver-
macht nochtā n3 En oft ſiē goluē heel raſen / ſo
en moeē ſi nochtāns daer niet ouer loope / Maer
dit volc heeft een aſuallich en ongehoort ſaē herte
en ſi bliuē aſuallich / en gāē alſo booz wech / en
en leggen met eens in hare herten / Laet ons doch-
den h E E E onſen God vreeſen / die ons broeck
en ſpade en ter rechter ſtāt den rēē ghen gheue / en
ons den oogſte trouwelic en aſtlic behoude.

Maer dine miſdāden beletē ſules / Ende utwe
ſonden keeren ſules vā v / Want men vñdēt on-
der minē volckē godloſen / die den ſteden ſtricken
ſtellen / om haer te vanghen / En ghelūc eēn ſach-
netſe vol vogelen / alſo zyn hare huylſen dies vol-
dat ſi met bedroch ende boeuer / e geuommen heb-
ben / Daer af worden ſi rēck / machtich / ende bet /
Si gaen met vole ſubtiſheden om / Si en houden
gheentrecht / Den wēeſen en vopere ſi hare ſac-
ken niet / noch en helpē den armen niet totte rech-
te / Soude ic dan dēſe niet beſoekē (oft ſtraffe)
ſpreet die h E E E / En ſoude mñn ſiele haer n3
wreken / aē ſulckē volck / als dit is / het ſtaet grou-
wclijchen ende veruāerlijchen in den lande / Dye
Propheten leeren loghenen / Ende die pūcters
heerſſē in haer officie / en mñn volck is daer wol
mede te vrede / Wat ſalt tē laeſſen daer af comē

D

u / b.
re clv
mac / v

a / i
rr

Dye Propheet ſchildert haer woorden
oogen / haer toecomēde iāmer En
doet haer daer mede v haer
om dat ſules geſue dē ſat

B hebbe / En besiet wat ic aldere gedaen hebbe / om die boos heyt mijns volcs Israels. Wat ghi dan al le sulckē grouwel bedriift / seyt die h. E. S. E. en ic v gestadelijckē laet predikē / en ghi en wilt n̄ hooren. **Ic** roepe / en ghi en wilt n̄ antwoorden. Daerom me wil ic desen huyse dat na mine name genoemt is / daer ghi v op verlaet / en die plaetse die ic uwen boozuads gegeuen hebbe / effen also doen / gelijc ic Sids gedaen hebbe / en wil v bā minen aēlichte verwerpen ghelijc verwerpen hebbe alle utwe vroe ders. **Ja** dat gansse zaet Ephraim

En ghi en sult booz d; volens bidden / noch ghi en sult booz haer geē clage noch gebet vordringen noch haer berbidde booz mi. **Want** ick dit niet horen en wille. **En** sietstu niet / wat si doen indē stede Juda / en op die strate te Jerusalem. Die kinderen rapē hout / dā stokē die bads tber aē. **Die** vrouwen kneede dat deech / op d; si der Coninginnen des hemels soude coeckē backē / En drancoffer dē hzemden Godē geuen / op d; si mi soude totten. **Mer** si en totten mi daer n̄ niet mede / maer haer seluen / doe si veel meer leets / en si moeten te schāden worden. **Daerom** seyt die h. E. S. E. der heylscharen. **Siet** miūd thooime en mijn verholgēheyt is wtgestort op dese plaetse beide ouer die mēscē / en ouer die beestē / ouer die boomē opten velde / en ouer die vruchtē des aertrijcs. **En** het sal vernen / dattet nie mant geleschen en sal comen

Wso sprekt die h. E. S. E. der heylscharen God Israels. **Si** hoopt utwe brātofferē / en āder offeren / en etet vleesch. **Ic** en hebbe niet uwen vaderē doē icse wt Egyptē gelept hebbe / vā brātofferē en ādere offeren / niet een woort gesprokē noch ghebodē. **Maer** dit gheboot ic haer sieden / weest mijnder sēmen ghehoorsam / so sal ic utwe God zjn / en ghi sult mijn volc zjn. **En** wandelt op alle die wegghen die ic v ghebiede / op dattet wel ga / mer si en wouden niet hooren / noch haer ooren tot miwaerts neygen. **Mer** si wādelde na hare eygenen raet / en na tgoet dunckē haerder booser herten / en ghinghen achter waerts en niet boozwaerts. **Ja** van dien daghe aen / doe ic utwe boozuads wt Egyptē lant ghelept hebbe / tot op dese dach toe / so hebbe ic dagelick tot v gezondē / alle mine knechten die prophete. **Mer** si en woude n̄ hooren / noch hare oore tot miwaerts neygen. **Maer** si zjn hertnechlich geweest / en maectē erger dā hare boozuads. **En** al ist dat ghi haer dit al seyt / so en sult si noch n̄ hooren. **En** al roept ghi haer / si en sult v n̄ antwoorde. **Daerom** me seyt tochaer. **Dit** is t volc d; den h. E. S. E. hare God niet hooren / noch hē betere en wil. **Die** oprechte leere en gāsch wech / en si en predikē daer niet af.

Snidet u v dñ hant af / en werpet wech / en huil tamerlickē op die hoochte. **Wat** die h. E. S. E. heeft dit gēacht / daer hi op gestoot is / verwerpen en verstotē. **Wat** die kinderē Juda bedriue boosheyt booz mine ogē / siet die h. E. S. E. **Si** hebben haren grouwel geset idē huise d; na minē name genoēt / is / dat zjnt donrenggen. **En** si sichte dē outaer Tophet inden dale Gehinnom / op dat si hare souē en dochtere verberne moghē / dwelcke ic noyt en hebbe geboden / noch inden sime gehadē. **Daerom** siet. **Den** tijt coest seyt die h. E. S. E. datment nyet meer herten en sal / Tophet / en t dal Gehinnom /

Mer t dal der vslaghenen / En Tophet En in Topphet salt vol dooder grauen zjn / en die lichamē vā desen volcke / sultē die vogelē des hemels ende d; vercken opter aerde verksinden / en nyemat en salse daer afiagen. **En** ic sal indē steden Juda en op d; strate te Jerusalem wech nemē / dat geroep der bliscappē en der vruechden. **En** oock die stemme des bruydeghoims / ende der bruyt. **Want** dat lant sal woeste zjn.

Ter seluer tijt seyt die h. E. S. E. salmen die ghebeestē der coningē Juda / die gebeestē der vorsten / die gebeestē der Priesterē / die gebeestē der Propheetē / die gebeestē der burgers tot Jerusalem / wt haren grauen verwerpen / en men salse verstroyen te gen der zonnen en manen / en allen den hemelsche heyre / welcken si gedient en geeret hebben / en na gheuolcht ghesocht en aengebēden hebben. **En** si en sullen niet weder op ghelesen en begrauen worden. **Mer** si sullen opter aerden als āsliggen. **En** alle die ouer ghebleuene van desen boosen volc / so waer si zjn sullen. **Daer** icse henen verstoten hebbe sullen lieuer doot dan leuendich zjn willen / seyt die h. E. S. E. der heylscharen.

Wie beclacht haer hertnechichit / datse haer niet en willen bekeren / Ende daer omme vercondicht hi haer strafte so ver de si haer niet en beteren

het. vij. Capittel

Daerom seyt tot haer / **W**so seyt die h. E. S. E. **Waer** isser doch yemat als hi valt / die niet geerne weder op enstont. **Waer** is doch yemat als hi verdoelt is / d; niet gheerne weder op den rechten wech en quame. **Nochtā** so wil dit volc berdoelt gān te Jerusalem / althit boozē ende boozt. **Si** houden haer so vast aen den valste Gods dienst / dat si haer nyet en willen laten afkeren. **Ic** se ende hoore / dat si niet rechts en leeren. **Daer** en isser niet een / dien zjn boosheyt leedt waere / die sprake. **Daerom** me hebbe ic dat ghedaent. **Si** loopen alle haren loop / ghelijc enen rāden hengst in enen strijt. **En** en opuaer onder den hemel weet sinen tijt. **En** tordeluyue / erane en swa lute mercken op haren tijt / want ic si weder comen sullen. **Maer** mijn volc en wil dat recht des h. E. S. E. niet bekennen.

Ihoe condit ghi doch gheseggen. **W**i weten wat recht is / en hebben die heylige scrift voor ons. **Y**es is doch enckel logen so wat die se iftg beleerden in setten. **Daerom** me moeten sulcke leeraers te schāden verkerick / ende gheuangen worden. **Want** wat comen si goets gheleeren / aenghesien si des h. E. S. E. woort verwoyren.

Daerom me wil ic hare wijuen den breemden gheuen / ende haer achters / den ghenen die haer ver iaghen sullen. **Want** si alle gader gierich zjn / beyde cleen ende groot. **P**riesterē / en Propheten leeren enen valschen Gods dienst. **Ende** si troosten mijn volc in haer ongheluc / op dat zjnt cleen achten souden / ende seggē. **Tes** al goet / **Tes** al goet. **W**ilt daer noch tans niet wel en gaet. **Daerom** me sultē si beschaemt bliuen want si sulcken grouwel bedriuen. **I**hoe wel si noch tans ongescent willen zjn / en si en willen haer niet scāmē. **Daerom** me moeten si

ballen ouer eens hope/ En als icse verfoeckē sal so sullē si ballen seyt die h. E. S. E.

Te wille also aflesen/ seyt die h. E. S. E. datter n. z. een d. r. u. p. u. s. a. e. n. d. e. w. i. j. n. s. t. e. c. / noch niet eē bige aen- den v. i. j. g. e. b. o. o. m. e. b. l. i. u. e. en sal Ja dz die bladerē ooc afuallē sullen/ En so wat ic haer gegue hebbe/ dz sal haer genomē wordē/ Waer sulie wi dā wonen Ja verlaet v dā/ en laet ons in die vatte stedē tre- chē/ en aldaer hulpe verwaecte/ Wāt die h. E. S. E. onse God sal ons helpē met enē bitteren d. r. o. e. / om dz wi so gelondicht hebbe tegē dē h. E. S. E. / Ja v- laet v daer op/ Ten al geen noot z. j. / hoe wel dat- ter nochtas niet goets voozhādē en is/ En dz ghi sult gesont wordē/ hoe wei datter nyet dā enckel scade aēstaēde en is/ Dā saluē hoorē dz haer paer dē bereyft s. n. u. y. e. tot Dā waerts En hare hēgsten buscē/ Ja dattet gantes lant daer af beuē sal/ En si ruyfscē daer henē/ en sullē dat lāt op eten/ met al tgeē datter in is/ die stat met allē dē ghene die daer in wonē/ Siet bouē die wil ic onder v liede slangē en bafelischē sen dē/ die haer n. z. en latē beswerē/ die sullē v stekē/ (oft bite) seyt die h. E. S. E. / Daer wil ic mi mijnē moeyte en mijns iammers vertroostē

Siet die dochter mijns volcs sal scerepē/ wt ver- ren lāde hertwaerts. En wil die h. E. S. E. n. z. meer een God z. j. tot Zion/ oft en sal hi geenē Conne meer hebbe/ Ja waerom hebbe si mi also v. r. o. o. r. n. t. door hare beelde/ en vreedē/ onnutte Gods diekt/ Dē oogste is gelede/ Dē somer heeft een eynde/ en wi en hebbe geen hulpe vercregē/ Mi iāmert her- telichē/ dat mijn volc also berderft is/ Ic verstric- ke mi/ Ic ben ybaert. En isser dan geē salue meer in Gilead/ oft en isser geen medecijn/ (oft cietgijn) meer/ Waerom en is die dochter mijns volcs dan niet geheelt/

En clage des Propheetē ouer die boosheyt sijns volcs

at. ix. Capittel

Ch oft ic waters genoech hadde i mi nē hoofde/ dz mine ogē eē fonteyne v tranē warē/ op dz ic dach en nacht beweeenē mochte d. y. e. v. s. l. a. g. e. n. e. in mi nē volcke/ Och oft ic eē herberge/ (oft woungē) hadde ind woestine/ So soude ic mi volc blātē en trecken bā hair/ Wāt si z. j. eckert ouer specl d. s. en enen vreedē hope/ Si scietē met hare tōgē enckel logene en geen waerch/ en bedruē gewal- dich onrecht op ter aerde/ En si gaē bā d. e. r. e. e. n. d. e. r. booslyz totter ander/ en en achten mi niet seydē die h. E. S. E.

En yegelic boede hem vooz sinen vriet/ en en betrouwe ooc sine v. r. o. e. d. n. z. / Wāt dē v. r. o. e. d. v. d. r. u. c. t. dē ād. e. r. e. / En dē v. r. i. e. t. v. r. a. e. t. dē ād. e. r. e. / Dē v. r. i. e. t. b. e. d. i. e. c. h. t. dē ād. e. r. e. / en si en spreken geē warachtige woordē/ Si leggē daer op toe hoe deene dē anderē boeuerie doe/ En th. s. haer noch leedt dz z. j. n. z. erger gemakē en connē/ Daer is o uer alle enckel bedroch onder haer/ En om des be- drochs wille/ so en willen si mi niet kennen seyt die h. E. S. E. Daerom seyt die h. E. S. E. der heylsca- ren also/ Siet ic wille smeltē en s. u. y. e. r. e. n. / Wā d. e. w. a. t. s. a. l. i. c. ād. e. r. s. d. o. e. n. / om dz mi volc hē also sciert haer valscē tongē dz z. j. m. o. o. d. e. l. i. c. h. e. (oft scherpe p. i. l. l. e.) / Met hare mōde spreke si vriendeliken tegen hare nactē/ Maer ind hertē loerē si op den seluen/ En soude ic sulcs n. z. v. r. o. e. c. k. ē. (oft straffe) aen haer/ seyt die h. E. S. E. En en soudemijn siele haer nyet v. r. e. k. ē. a. e. s. u. l. i. c. h. e. v. o. l. c. a. s. d. i. t. i. s. / Ic moet op die

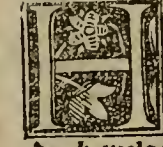
Mat. x. Mic. vii

bergē weenē en huylē/ en bi dē herde hutkens cla- gē ind woestine/ Wāt si z. j. s. o. g. e. h. e. l. i. c. h. e. v. o. e. s. t. / d. y. e. r. n. i. e. m. āt. e. n. w. ā. d. e. l. t. / Ja datmen daer n. z. eē bee- ste roepen en hoort/ Heyde die vogelē des hemels en die beesten sijn alle wech/ En ic wil Jerusalem tot eenen steenheop/ en tot een draken woninghe maken/ en ic wil die steden Juda woest make/ dat daer niemāt in wonen en sal die n. z. w. i. j. s. w. a. r. e. / en liet hē ter herten gaen/ en v. r. o. e. n. d. i. e. b. d. e. / wat des h. E. S. E. m. o. n. t. t. o. t. hē seyt waerom dattet lāt v. d. e. r. e. t. c. ō. v. e. r. h. e. r. t. w. o. r. t. g. h. e. l. i. c. a. s. eē woestine dair niemant en wandele/

En die h. E. S. E. seydē. Daerom dz si mi w. e. t. s. l. a. t. / die ic haer geguen hebbe/ en en hoorē mijne woordē n. z. / noch daer n. z. na en leuē/ mer si volgen haerō hertē goetdunckē/ en Baalim/ ghelijc haer hare voozuads geleert hebbe/ Daerō leit die h. E. S. E. der heylscaerē God Israels also/ siet/ ic wil die volc met alsme sp. i. s. t. e. / en galle te d. r. u. n. c. h. e. g. e. u. e. n. / ic wilc onē die beydenē v. s. t. r. o. e. p. ē. / die welcke noch si noch haer basō gekēt en hebbe/ En ic wil teghen haer een swert scitē tot dat icse ganstelicke ver- nicle / Also spreect die h. E. S. E. der heylscaerē/ Besciet en bestelt claechwiuē/ dat si comē en lenē na dien/ (oft wel connen/ dat si b. a. e. t. e. l. i. c. h. e. / ons be- clagen/ (oft een d. r. o. e. u. i. c. h. e. l. i. e. t. s. i. n. g. e.) / also ooc/ dat d. y. e. t. r. a. n. e. w. t. o. n. s. e. n. a. o. g. e. b. l. o. e. y. e. n. / en d. a. t. t. e. t. w. a. t. e. r. w. t. o. n. s. e. n. o. g. e. s. c. i. e. d. l. o. o. p. e. / d. a. t. m. e. e. n. c. l. a. g. e. l. i. c. g. h. e. s. e. r. e. y. h. o. o. r. e. t. o. t. z. i. o. n. / t. e. w. e. t. e. n. a. l. s. o. / O. c. h. h. o. e. z. i. j. n. w. i. s. o. g. a. n. s. e. h. g. e. d. e. s. t. r. u. c. t. / en so iāmerlichē verdoouen Wi moctē dat lant ruyfē/ want onse woningen z. j. n. g. e. l. i. c. s. d. e. r. a. e. r. d. e. g. e. l. i. c. h. t. / Daeromme so hoopt n. v. / o. g. h. i. v. r. o. u. t. b. e. d. e. s. h. E. S. E. v. o. o. r. d. / En b. a. t. t. e. t. m. e. t. t. e. v. o. r. e. d. i. e. r. e. d. e. n. e. z. j. s. m. o. t. s. / I. e. e. t. u. w. e. d. o. c. h. t. e. r. e. w. e. r. n. e. / en die ene leere dē ād. e. r. e. c. l. a. g. e. / t. e. w. e. t. e. a. l. s. o. d. i. e. d. o. o. t. i. s. t. o. t. o. n. s. e. n. v. i. n. d. e. r. e. n. i. n. g. e. l. i. c. h. e. / en in onsen paleysen/ (oft huysen) g. e. c. o. m. e. t. e. d. o. o. d. e. d. i. e. k. i. n. d. e. r. e. o. p. t. e. r. s. t. r. a. t. e. / en die songel. i. c. g. e. v. o. o. r. v. d. u. e. r. e. / So leit die h. E. S. E. / S. e. g. t. / D. e. r. m. e. l. s. t. e. d. o. o. d. e. l. i. c. h. a. m. e. s. u. l. l. e. l. i. g. g. e. g. e. l. i. c. a. s. m. e. k. o. p. t. e. n. v. e. l. d. e. / en gelijc die scouen achter dē maeyere/ die niemāt en bergadert. / Also seyt die h. E. S. E. Die wijsē en verlate hē niet/ op sine w. i. l. s. c. h. e. t. / En stercke en beroeme hē niet bā z. j. n. d. e. r. s. t. e. r. e. t. e. / En een r. i. c. h. e. e. n. g. l. o. z. i. e. r. e. n. i. e. t. i. n. s. i. n. e. r. e. d. o. m. e. / M. e. r. s. o. w. i. e. v. e. r. o. e. m. e. w. i. l. l. e. / d. i. e. v. e. r. o. e. m. e. h. e. d. i. e. s. / d. a. t. h. i. m. i. k. e. n. n. e. e. n. w. e. t. e. / d. a. t. i. c. d. i. e. h. E. S. E. v. e. n. / d. i. e. b. e. r. m. h. e. r. t. i. c. h. z. r. e. c. h. t. e. n. g. e. r. e. c. h. t. i. c. h. e. i. t. d. o. e. t. o. p. t. e. r. a. e. r. d. e. n. / Wāt sulcs behaecht mi/ seyt die h. E. S. E.

Siet die tijt coemē/ dz icse alle besoeckē sal/ d. y. e. b. e. s. n. e. d. e. m. e. t. d. i. e. o. n. b. e. s. n. e. d. e. / t. e. w. e. t. e. n. E. g. i. p. t. e. n. / Ju. d. a. / E. d. o. m. / d. i. e. k. i. n. d. e. r. e. n. / A. m. m. o. n. / M. o. a. b. / c. ō. a. l. l. e. d. i. e. n. i. n. d. e. r. e. n. d. e. r. w. o. e. s. t. i. n. e. w. o. n. e. n. / W. a. n. t. a. l. l. e. h. e. y. d. e. n. e. n. h. e. b. b. e. d. i. e. v. o. o. r. h. u. y. t. d. e. s. v. l. e. e. s. c. h. s. o. n. b. e. s. n. e. d. e. n. / M. a. e. r. d. a. t. g. a. n. t. e. h. u. y. s. I. s. r. a. e. l. s. h. e. e. f. t. d. y. e. v. o. o. r. h. u. y. t. d. e. r. h. e. r. t. e. o. n. b. e. s. n. e. d. e. n.

En waer schouwer dat volc dat si den heydencken insce- tingen niet aen en hanghen / Ende bewijst hoe ydel dat- tet si beelden te maken/ ende die te eeren in die steden des- warachtigen leuenden Gods

Doit dat woort des h. E. S. E. n. z. dz hi tot v spreect o ghi huys Israels Al so seyt die h. E. S. E. / Ghi en sult der heydenen wille niet leerē/ En ghy en sult v niet bescreichē bā die teekēnē des hemels/ ghelijc als die heydenen hare v. r. e.

A

A

A

zen/Wat der heidenē Godē en zyn niet dā ydelheit
 Si houwē int wout cenē boome/cn die weremee
 ster maecte metter blyen/cn hi ouertrecte met sil
 uer/cn gout/cn hy maecte vast aen met naghelen
 ende hameren/op dat si niet om en vallen/het en
 zyn anders niet dan pilaeren ouer toghen/Si en
 comen niet spreke. Men moeste ooc dragen/wat
 si en comen niet ghacn/Daerōme en sult ghi voor
 haer niet breeken. Want si en comen noch helpen
 noch schade doen. Maer die **H. E. S.** en is niemā
 den gelijc/Ghi zyt groot/cn dinen name is groot
 en ghi contet metter daet bewijlen/Wie en soude
 v niet ontfien. Welcke coninc der heydenen en sou
 de v niet gehoorlaē zyn. Want onder alle die Wj
 sen en heydenen en in alle conincrijcken en is dijns
 niemāt ghelijc/Si zyn alkemael narrē en dooren
 Wat en houdt moet emet cenē ydelē Gods dienst
 zyn/die siluere platē brēgtmen vā opten meyr her
 waerts en tgot vā vphas door den meester ende
 goulfmit toe bereet/Secle sīde ende purpur (oft
 scarlakte) trectmē haer aē. En also is dat werē aller
 haer der wijlen/deen metten anderen. Maer die
H. E. S. is eē gerechte God/eē leuēdige God/cen
 eewige coninc/Dā sinen thoornē beeft dz aertrijck
 en die heydenen en conne zyn dreygen niet vdragē
 Daerom segt nō tot haer also/Die Goden die den
 hemel en die aerde nō gemact en hebben/die moe
 tē vāns aerde onō den hemel verniet wordē. Mer
 hi heeft dat aertrijcke door sine cracht gemact en
 des werelts omganc bereedt/door sine wijsheit en
 den hemel wt ghebreedt door zyn verstant/Wānceer
 hi zyn kēme hooren laet (oft dōdert) so coemt daer
 eē groot water te samē onder den hemel/in dē lucht
 en trect den neuel op banden eynde der aerden/hi
 maect den vlietē inden reegē. En hi doet den wint
 comen wt heimelijke plaecten. Alle menscen zyn
 narrē met haerō conk. En alle veeltgieters bliuē
 bescaet met hare beidē/Wat hare Godcken en
 beelden zyn ydel bedroch/en si en hebbē geen leuē

Die ydelē weremeeesters selfs en haer werē/dz si
 in ydelēz ghemact hebben/sullen kāmē vgaen als
 si vsocht sullen worden. Maer also en is hi nō die
 Jacobs scatis/Maer hi is die gene diet al gescapē
 heeft. En Israel is zyn erfdeel/Sinen name is die
H. E. S. der heylscaren. Doet dān neeringe (en
 schande) wech wt den lande/Ghi die noch woont in
 die bastelsteden/Wat alsoe seyt die **H. E. S.**/Siet/
 Ic wil die inwoners des lāts/trenē mael vstoten/
 en rontom sollē/dat zyt voelē sullen/Wch mijns
 tāmers en hertsen leedts/mer ic dencke tes mijne
 plage/Ic moet lijde/Mijn tente is vwoest/en alle
 mine zeelen zyn gebrochē/Mine kindere zyn wech
 en daer en is niet meer ghebleuē. Niemāt en richt
 mijn tenten weder op/en mijn boeyen en staet nie
 mant weder op. Want die herders zyn narren ge
 wordē/cn si en braechdē nadē **H. E. S.** niet. Daer
 omme en conne si ooc nō rechts gelceten/Maer si
 beftroyen die ruddē. Siet/daer coemt cen ge
 rijck herwaerts/en ene groot beuē wt den lande
 vānt noordē/dwelcke die steden Juda vbrockē sal
 En tot wooningen der draken worden sullen

Ic weet **H. E. S.** dat des mēten doē in sijn
 macht niet en staet. En ten staet ooc in niemants
 vermoghen/sine wegghen te leyden/sine schreden
 oft ganghen/te richten/Daeromme castyt my/**S.**

H. E. S. mochtās in genade en niet in dinen grimm
 migen coorne/op dat ghi mi nō ghehele te niet en
 maect. Mer stoet dinen grimmigen thoornē wt o
 uer die heydenē/die v nō en kennē/en ouer die volc
 ken/die dinē name niet aen en roepē. Want si heb
 ben Jacob opgegefen en verstonden/si hebben hē
 te niete gemaect/cn sijn wooninge verbroest

Wiermaect haer des verbonts ende tercondicht haer
 wat iamme haer ghenaeet/om dat zyt niet en houden/
 Ende hi berect haer dyc vrient schap en weldaden Gods
 Dat. xi. Capittel

It is dat woort dz tot hieremiam ge
 sciede banden **H. E. S.**/hoort dat
 woort des vbonts/dz ghyt die vā Ju
 da en den borgeren van Jerusale seg
 ghen sult. En segt tot haer. Also seyt Daniēls
 die **H. E. S.** die God Israels/verbroect moet sijn
 so wie niet gehoorlaem en is/den woort des ber
 vonts/dz ic ut en booruaderē geboot/op die dage/
 doen icse wt Egyptē lāt leide/wt dē yseren ouē. En
 seide weest gehoorlaē mijnē kēmen/cn doet gelijc
 als ic v gebodē hebbe. So sult ghi mi vōide/en ic v
 God sijn/op dat ic houdē mach dē redt/die ic ut v
 booruads gescwozen hebbe/haer te geuē/een lant
 daer homich en melck in bleeyde/ghelijc alk opten
 dach vā hynden bliet. Ic antwoorde en sprac/**H. E.**
S. Ja ic wilt doen. En die **H. E. S.** seide tot mi
 Predict alle dese woortē idē stede vā Juda/en op
 die strate te Jerusale/en segt/hoort die woorden
 des vbonts/en doet daer na. Wat ic hebe betuiche
 uwen vaderen/vā dien dage aen/dat icse wt den lā
 de Egyptē leide/tot op desen dach vā huden. En ic
 betuychedet altoos en seide. Verbroect gehoorlaem mi
 kēmen. Mer si en waren niet gehoorlaē noch si
 en neyhdē ooc haer oore derwaerts nō. Maer een
 yghelijc wādēde na sijnē vbrochts hertē goetdinc
 kē. Daerom wil ic ooc ouer haer late gaen/alle dyc
 woorden des vbonts/die ic haer geboden hebbe te
 houdē/en si en hebbē nochtās i aer niet na gedaē.
 En die **H. E. S.** seyde tot my/Ic weet wel hoe si
 haer in Juda en te Jerusale in bi eē rotten (oft bo
 pen) Si keere haer cken gelijc tottē sondē haerder
 booruaderē/die welcke ooc niet en woude gehoor
 laē zyn mijnē woortē. En volchdē ooc andere Go
 den na/en dicndē haer. Also heeft dat huys Israels
 en dat huys Juda/altoos mijn vbroent gebrochen dz
 ic met hare booruads gemact heb. Daerom siet
 seyt die **H. E. S.**/Ic wil eē ongeluc ouer haer late
 comē/die si niet en sullen moghē ontgaē. En als si
 tot mi roepē/soe en wil icse niet vhooren. Iact dan
 die stede Juda en die borgers te Jerusale hem en
 gaen/en totten Afgoden roepen/die si gewic roect
 hebbē. Maer si en sullen haer niet helpen in haer v
 noot. Wat so menige stadt/so menigen Afgod
 hebt ghi. Juda. En soe menighe aller te Jerusa
 len strate is/so menighe scādelycke outaers hebt ghi
 opgericht/om den Saal te wieroockē. Daerōme
 en bidt voor dit volc niet. En en maect gheen ge
 smeec noch gebet voor haer. Wat icse niet hooren
 en wil/al bidde si mi in haerder noot. S. mijne vrie
 den wat hebt ghi in minen huyle te doen. Sy bedri
 ven alle gader boosheit. En meene als oft dat bei
 lich bleef haer dat soude afnemen (oft ontfondi
 ghen). En als si quaet doen/so duuct haer dat zyt
 wel gemact hebben.

Dye h E R E noede v eenen groenen schoone
burchbaren olifboom / Maer nu heeft hi met ee
groot mooytgeroep / een vier om de selue aenge-
sichte / also dat sine tacken verdrue moet / Want
die h E R E der heysscarē die v geplant heeft / dye
heeft v met ee ongelue gedre ycht om d boosheits
wil des huys Israels / e n des huys Juda / die si be-
druue en mi te verfoozne / met hare wterootken /
dwelcke si den Saal doen

En die h E R E heeft mi gheopenbaert / dat ict
weet en wees mi haer door / nemē / te wetene / dz si
mi also ee sachtmoedich lāmekē ter nacht vāc soude
leyde / Want ic niet en wist dat si teghen mi eenen
raet besloten hadde / en gelyc / Laet ons de boom
met sinen vruchten bederuen / en hē wt den lande
der kruendiger wtroeyen / Ja datmē zijns naems
ooc nēmermeer meet en ghedyncke / Mer ghi
h E R E der heysscarē / du gherechte richter / die
die merē en die herten beproeft / Laet mi doch dine

Wrake ouer haer sien / Wans ic hebbe di / mijne sae-
reke. v he beuolen *

Dactōme spreekt die h E R E / als o tegē die in
woners tot Anathoth / die na dinē leuen staen / en
seggē / En predict ons niet indē name des h E R E
A E R / ofs ghi moet van onse handē sterue / Daerō
seyt die h E R E der heysscarē also / Ac ic wille be-
sockē hare iongelingen sullē meesten sweerde ghe-
doot werde en hare souē en dochtere van honger
steruen / Ja datter ooc vā hare n z en sal ouerbluē /
Wā ic ouer die vā Anathoth een onghelue wil la-
ten gaen / int iaer als si verlocht sullen worden

Enen vruendeliken twist tusschen God en den Propheet
om dat hi den godlosen so veel ghelue / ends den op-
rechten so veel lidens in deser tijt gheeft / van die versto-
umshe der Joden ende die roepinghe der Heydenen
Dat. xij. Capittel

O h E R E oft ic niet v al rechten woude so
behout ghi nocht / as dat recht / Nochtans
moet ic vā dz recht m z v spreke / Waerom
me gatet de godlosen so wel / En die verachters al
legader hebbe die volheit / en gelue / Sny plantse /
datse worteken en wassē en vrucht boort / vringen
Sni laet haer toe / dat si veel vā v clappē nochtans
en castijt ghēte niet / Mer o h E R E ghi hē
mi / en siet mi / en proeft mi herte bi v En ghi laet
se bu hē gae gelue als scapē op dz si geslagē sou-
de wordē / En ghi spaertse / op dat si ghedoot sou-
de wordē / Hoe lāge sal doch dit lāt dus lāmer
lic staē / En die gras indē lāde oueral vdoort / o der
in woonds boos h z wille / Ja dat ooc beide die voge-
lē en die berke met bliue en sullē / Wā si segghen
Ja hi weet veel hoe dattet ons gaen sal

Als ghi v met de boecknechte moede gelopen
hebt / hoe salt v dā gae als ghi meesten peerde / oft
reysgare soopē sulē / En als ghi inden lande daer
vrede is / seker h z soect Wā sal v dā gesiede bi die
houaerdige / oft ruilshende / Jordane / Want dine
broeders en dhs vaders huysgeninne vachtē v ooc
En riepen ouer v / Daerō en betrou t haer niet / al
spaken si vruendeliken met di

Daerom heb ic mi huys gelatē / en mi erfdeel
vtege / en mi lieue siele / oft leue / gaf ic indē viandē
hāde / M h erfenisse is mi geworden gelue een leet
we indē woude / en het brullet tegē mi / en daerom
hē ic vtoort / M h erfdeele is gelue als een gelpie-
kelt vogel / als eenē vogel vā menigē hāde verwe

om welckē haer die vogelen v gaderē / Wel op alle
ghi beesten indē velde / verlaet v coet en verfludet
Veel het dōs hebbe minē w h gaert verdoxue / en
mi ackers vtrde. Si hebben minen schonē acker
woest gemaect / en cenlaē gelatē / Ic siet bina / hoe
dz so iāmerlic vwoest is / Ja dat gehele lāt is worē
Mer menāt en willet ter herte nemē / Wā die v-
deruers treckē daer hē / ouer alle die houelen der
woestine / en dat sweert des h E R E A E R salt verlin-
dē vāden eenē eynde des lāts totte āderē eynde en
daer en sal gern biersch vrede hebbe / Si sullen tar-
we sayē / maer dūstelen mayē / Si sullen haer suer-
latē wordē maer si en sullē daer n z afgenietē / En
si en sullē niet verblijt wordē / vā haer incomē / oft
ooghe / o die sooringe grāschappe des h E R E A E R.

Also seyt die h E R E / tegē alle minē boose na-
gebuere / die dz et knisse aētaē / dat ic minē volcke
Isracl vgedeelē br vbe / Siet ic wille wt hare lan-
de wtruche / En dat huysgeninne Juda wt haren
middel stotē / En als icē nu al wt haren lande ghe-
ruet hebbe / so wil ic wedom haerō ontfemē / En
wil eenē yegelickē tot sinē erfdeel in s h lāt weder
vringe / En het sal gesiede / Indie si dā vā mijnen
volcke die leeringe sullē ontfangē dat si bi minē na-
me swerē / So warachselich als die h E R E leet /
gelue als si te vore minen volcke geleert hebben te
sweeren biden Saal / soe sullen si gesticht / oft ghe-
telt / worden onder mijn volc. Indie si niet en wil-
len hoorē / so wil ic sulcke volck wtroeyen / en te niet
venghen seyt die h E R E

God die h E R E verthoont den Propheet als in eenen
bedenaer hoe hi dat volc Juda kraffen wil vā de hooch-
ten aen totten nedersten toe Dat. xij. Capittel.

Also sprach die h E R E tot mi Sact
hē / en criget eenē lindenē gordel /
oft lendemer / En gordet die o d h len-
denen en en maecten niet nat / En ic
ereech eenē lendemer / na tbeuel des
h E R E A E R En ic hāt hē om mi lēdenē / Doe gesie-
de anderwert / dat woort des h E R E A E R tot mi en
seyde Heet den lendemer dien du gecrege / en o dine
lēdenē gegordet hebt / en maect v op / en gaet hē
aē die Phrat / oft Euphrat / en berget hē dait in ee
sterootse / Ic gic hē en vberch hē aē die Phrat
gelue mi die h E R E geboden hadde / Maer na ee
lāge tijt sprac die h E R E tot mi / Maect v op / en
gaet hē aē die Phrat / en haelt de lendemer we-
die ic v geboot dz ghi aldaer sout vbergen / Ic ginc
hē aē die Phrat / en ic groef hē op / En ic nāden
lēdenē vā die plaetse daer ic hē vborge had. En
siet die lēdenier was berrot / also dat hi nietwaerts
meer toe endocht / Doe gesiede des h E R E A E R
woordt tot mi en seyde. Also seyt die h E R E Ef-
fen also wil ic ooc die grote houaerdie Juda en Je-
rusale met de sweerde te niet make / dz boose volc
dz minē woordē niet hoorē en wil / Mer si gae hē
nē nat goetdunckē haers herte / en si volge andere
godē / op dz si die selue soude dienē en aenbeden si
sullē wordē ghelue die lendemer / die niet meer en
dooch / Wā gelue die mā de lēdenier salt aē sijn
lēdenē bint / also hebbe ic seyt die h E R E A E R dz gant-
se huys Israels / en dz gantse huys Juda om my
gegort / dz si mijn volc soudensijn / tot eenē name /
lof en cere / Maer si en hebben niet wille hoorē
Daeromme seyt haer dit woort. Also seyt die

Job. xxi
Abacu. i

B

B
Eze

deu.

h. E. S. G. d. Israels, Alle flesche sullē met wijn
geuult wordē. Dā sullē si leggē / Mēēt ghi dat wy
n en wete: dz alle flesche met wj̄ geuult sullen wor
dē? Dā segt tot haer / Also seyt die h. E. S. G. / siet / Ic
wil alle die in desen lāde wonē / die coningen die op
tē scole Davids sitten / Die Priesters / en Prophe
tē en alle inwoners te Jerusalem bullen / dz si d'oc
kē wordē sullē / En ic wil dē enen m̄z dē āderen die
hadērs mettē kideren / segen een stotē seyt die h. E.
S. G. / En ick en wil noch sparen / noch boozbigaen
noch hermhertich sijn in haer verderuinge.

Daerom hoorz n̄b en merct aen / en en tortet n̄z
Wāt die h. E. S. G. / heuet gesprokē / Seuet dē h. E.
S. G. wben God die eere / eer dant duyster wort / en
eer uwe boete haer aen die donckere bergen stotē /
Wāt als ghi met op dat licht en wacht / so salt b in
een doncker h̄z en in een dootlicke duyternisse ver
keert wordē / Mer en wilt ghy sulcs niet hoopen so
moet m̄h siele heymelijc weene / om sulcker houē
dijē wil / mine oogen moeten met tranē blietē / om
dat die cudde des h. E. S. G. gheuanghen wech
geuort wordē

Segt dē coninc en dē coninginen / Sidt hyper bene
dē / wāt die crone d'j̄er heerlichz is v bā wben hooft
de geuallē / Die stedē duytwærts sijn gheslotē / en
daer en is niemāt diese op doe / D̄z gālle Juda is
reyn wech geuort / heft op uwe ooge en siet / hoe
dat si bandē noozdē herwaerts comē / Waer is n̄b
die cudde / die v beuolē was / dijn heerliche cudde /
Wāt sult ghi leggē / als hi v besoekē sal? Wāt ghy
se alsoe gheuent hebt / tegē v / dz si bozke en hooftē
(oft heeren) sijn willē / Wāt sult ghi daer toe leggē?
Oft v n̄z anct aencomē en sal / ghelijc enen wijue
in kints noode? En oft ghy dā in dijnre hertē leggē
woudet / Waerom coēt doch sulcs ouer my? Om
die mensche dijnre misdaets wille / is v uwe scha
melheyt ontdeckt / en uwe beenen gebloot

Wā ooc eē n̄dōz sijn huyp d'wandelen / oft eenē
lupaert sine bleckē? So cont ghi ooc goet doen / als
ghi totten vose gewēt sijn / Daerō wil ic se verstroy
en als stoppelen / die bandē wit wt der woestijnen
w̄wepstert wordē / Dat sal dijn loō sijn / en dijn deel
dat ic v toegemetē hebbe / seit die h. E. S. G. / Om dz
ghi in d̄n̄ bergeten hebt / en v verlaet op loegenen
Daerom wil ic ooc uwe clederē ouer thoost slaen
dat mē uwe scamelijc wē sie. Wāt ic gesien heb dijn
ouerspel / dine boozdē / onckelēsp / dijn schādelijcke
hoerderie / Ja ooc dinē grouwel / beyde op houelen
en ackerē / Wē v hierusalem / Wanneer sult ghy
doch emmermeer getepnicht wordē

En die dinkinghe d̄re hiermitē handen h. E. S. G. ghe
openbaert is / vanden dierē tijt / God verbiet ooc den
Propheet / dat hi voort volc met bidden en soude

Dat. xiiij. Capittel

It is d'woort dz die h. E. S. G. tot hie
remia sprac / vāden dierē tijt / Juda le
get sāmerlic en haer poortē staē ellen
delijc het staet clagelijc optē lāde / En
tot Jerusalem is een groote droochte /
Die grote seyn den die cleene d' water / en als si aen
die fonteynē (oft puttē) comē / so en vidē si geen wa
ter / en si b̄ringē hare bātē wē vdele / Si gān true
rich / en be droeft / en deckē hare hooftē om dattet
aertrijcke doze leget / en n̄z en tegēt opter acrdē
Die ackerliedē gāē bedroeft en bedeckē hare hooft
dē Die hinden vlaten ooc die iongen / die optē veld

werpē om dz si geē gras en viden / Die walle zelek
staē op die houelē (oft steeroosten) en smackē na die
licht / gheijt die draken / En si vermachten want
daer geen cruyt en wascht

Och h. E. S. G. onse misdadē hebbēt emmer ver
dient / Maer helpt doch om dijn naēs wille / Wāt
onle ongehoorzācm̄z is groot / waer door dat wi
tege v gesondicht hebbe / Wāt ghi sijn dē troost Is
raels / en hare noothelper / waeromme gelaet ghy
v recht oft ghi eē vreedeling waert inden lāde / en
als eē wīdelāer (oft pelgrim) die maer eenen nacht
in en bliift / waerom stelt ghi v als eē v̄sacht mā
en als een ruese die n̄z ghehelpē en cā? Du bist doch
ymmer onse h. E. S. G. / en wi heeten na dinen na
me / Daeromme en verlaet ons nyet

Also seyt die h. E. S. G. vā desen volcke / Sy loo
pē gern herwaerts / en gints / en en bliuē niet geer
ne thups / Daer om en wil haer die h. E. S. G. nyet /
Mer hi wort haer d' misdaet gedachtich / en wil ha
re sondē besoekē (en straffen) En die h. E. S. G. se
de tot mi. Ghi en sult booz dit volc om geen ghenā
de biddē / En oft si al scoon vastē / so en wil ic noch
tās haer gebet niet verhozē / En oft si al v̄atoffē
en sp̄loffē v̄rēge so en behagē si doch mi n̄z / Mer
ic wille met dē sweerde / honger / en pestilētē v̄nie
len / Doen āt woorde ic / Och h. E. S. G. h. E. S. G.
siet / Die Propheetē leggē haer / Ghy lieden en sult
geen sweert sē / noch gheenē dierē tijt by v hebben
Maer die h. E. S. G. sal v goeden b̄de geuē / op dese
plaetle / En die h. E. S. G. sprac tot mi. Dye Prophe
tē predikē haer logenē in minē name / Ich en hebbe
n̄z gesonden / en haer niet beuolen / noch met haer
gesprokē / Si predikē v valse v̄saken / w̄leggin
gē / afgoderie / en bedroch haers herten. Daerom

so seyt die h. E. S. G. vā dē Propheeten / die in minen
name predikē hoe wel ic se n̄z gesent en hebbe / en si
predikē nochtās / daer en sal geenē dierē tijt inden
lāde comē. Sulcke Propheetē sullen steruen / doorē
sweert en dē honger / En tvolt die si geprediet heb
bē / die sullē vādē sweerde / en dē honger opter stra
tē te Jerusalem hier en daer liggen dat se ooc niemāt
begrauē en sal / En hare wijuen ooc also / hairsonen
en dochterē / En ic wil hare booz h̄z ouer haer wt
storten. En ghi sult tot hair leggē dit woorz / M̄jn
ogen vloeyen m̄z tranen dach en nacht / en si en holt
den n̄z op. Want die ioncfrouwe die dochter mijns
volcs is deerlic geplaecht en sāmerlic geslagen / Sa
ic henen wt opt velt / Siet / so liggen daer v̄slagē m̄z
den sweerde / Come ic in die stat / so liggen daer die
vā hōger sijn d̄smacht / Wāt die Propheetē / en daer
toe ooc die Priesters moēt in een lāt trecken / dz si
n̄z en kennen. Icht ghy Juda w̄worpen / oft heere
v siele een walgē aen Ziō / waerō hebt ghy ons dā
also geslagen / dz ons niemāt helpen en can / Als

wi hoopten dattet b̄de soude wordē so en toemt
daer n̄z goets / v̄by hooptē wi souden gesot wordē
Mer so coeter noch meer stadē / S here wi bekē
nen ons godloos wēzē / en oser boozwāds mis daet
Wāt wi hebbe tegen v gesondicht / Mer om dijn
naems wil en laet ons doch niet gescheut worden /
En laet den Thoozme d̄mer heerlichheit niet bespo
t worden / Sedent doch / en en laet dijn verbōnt mel
ons nyet ophouden / Daer en is onder den heyden
schen godckens gheen diet can doen reden / Also
en can den hemel oock niet reeghenen / Du bist
doch ymmer onse h. E. S. G. / ende onse Godt /

B
Aere r̄ijc

O
Mac r̄ijc
hiere v.

D
Ela r̄ijc
Rom. ic

op wien wy hopen / wandt du conste sulchs alle doen

Die H. E. R. E. naect den Propheete zijn bede af / die hy boort dat volck ghedaen hadde. En hi antwoort hem / op sin slaghe

Wat. xv. Capittel.

Ghede die H. E. R. E. sprack tot mi / Ofte scoot Moyses en Samuël boort mi sta de / so en hebbe ic nochtas geē herte tot desen volck / Driestte wech vā my en laette henē bare / en als si seggen.

Waer sullen wi henen / Soo segt tot haer / Aldus seyt die H. E. R. E. / Een deel totter doot / een deel totten sweerde / ende een deel totten honger / ende een deel inder geuangenissen / Wāt ic wille besoeck hē / met vierderley plagē / seyt die H. E. R. E. / met dē sweerde / dat si gheboort werden / mettē bondē die se verstozen sullen / mettē voghelē des hemels / en mettē dierē opter aerde / dat si verstonnen / en verdaen worden / En ic wille in alle conincrijckē herwaerts en gintwaerts late driue / om Manasses wille / des soons Jehiskia / des conincs Juda om tghē dat hi te hierusalem bedreuen heeft.

Wye sal dan dūnet ontfermen / O hierusalem?

Wie sal dan medeliden met v hebben? Wie sal dā henē gaen / om die brede te verberuen? Ghi hebt mi verlaten / seyt die H. E. R. E. / en ghi zijt mi afgheualle / Daeromme heb ic mijn hāt wtgestrect tegē v / dat ic v verderuen soude / Ic vendes ontfermē moede / Ic wille metten wanne te lande wt wāne En ic wil mijn volck / dat hē van sinē wesen niet bekeeren en wil / tot enkel weesen make / en vdoen. En daer sullen onder haer meer weduwe worden dan zants aender zee is / Ic wil ouer dyc moeders der ionger gesellen laten comen eenen openbare verderuer / en met dien die stad toffelic ende onhoorsiens laten ouerualle / Ja dat ooc die seue kinderen heeft / sal ellendich sijn / en van thertscen leedt suchten / Want haer zonne sal bi dē hoogen dage onder gaen / soo dat beyde hare loken vruerchde eē eynde hebben sal / en die ouer gebleuene wil ic den sweerde geue boort hare viande / seyt die H. E. R. E.

Och mijn moeder / dz ghi mi opt ter werelt boort gebrocht hebt / ouer den welckē alle mā zeer roept indē gancken lande / Voe wel ic nochtas niemādē op woeker geleet en hebbe / noch hā niemādē op woeker genomē en hebbe / nochtas vloekten my alle menschen

Die H. E. R. E. seyde / Welaen / Ic wil van v sommige ouer behoude / wāt het sal wed goet worde En ic wil v te hulpe comē indē noot en angst / onder die viande Scadicht ooc dat eē yser dat adere ooc dat eē metael dz hā noorde coemt / den andere Mer ic wil eckē v goet en scattē tot eenē roof gheue / dz ghi ooc daer o niet oorlogē en sult / en dat al om dūnder soude wille die ghi in alle wben frontierē des lāts bedreuen hebt / En ic wil v tot uwē viande brenge / in een lāt dat ghi niet en ket Wāt dat hier is ouer v in mijnen thoorne ontfleken

Och H. E. R. E. ghi wetet / gedect onser / en neet ons ter herte / En wyceet ons aē onse veruolgers neemt ons op / en en uturet uwē thoorne niet ouer haer Wāt ghi weet dz wi om dinē wille vsmacthē liden / Mer dūn boort onderhout ons na dē mael dz wūt gecrege hebbē / en dat selue dine woort is oser herte vruerchde en troost / Wāt wi zj ymmer na dinē name ghenoeē / O H. E. R. E. God Zebaot

(oft der heylscaren) Wi en vsellen os nymettē spotters / noch en verblidē ons nymmer haer / Maer wy bliuen alleene / wt vrees dūnder hāt / Wāt ghi zijt seer gestoot op ons / Waeromme duert toech ons verdriet so langhe / sijn onse wonden so seer quaet datse niemant ghehoelen en can / Sijt ghi dan ons geborzen / als een fonteyne / dyc niet meer lopen en wil!

Daerō seyt die H. E. R. E. also / Keert ghi v wed tot mi waerts / so wil ic mi tot uwaerts voeghen. En ghi sult mij Predicat bliue / En in die ghi die oprechte leert / dat si haer handē boose liede affcedē / so sult ghi mij leerare zjn / En eer ghi tot haer sout valle so moetē si eer tot uwaerts valle. Wāt ic hebbe v tegē dit volck tot eenē sterckē en metalē muere gemaect / En oft si tegē v sterckē / so en hebbe si doch aē v niet / Wāt ic v bē v / dat ic v helpe / en v verlosse / spreect die H. E. R. E. / En ic wil v ooc wt die hant der houerdigher verlossen / en v ontsletten wt der hant der Tyrannen.

Die H. E. R. E. verbiet den Propheete / dat hi op die plaec se gheen huyl soude en neme / noch oock nergheens gheer ghelichschappe met haer en hebbe / want hi wille crassen van die verlotinghe der Joden / ende die roepinghe der heydenen

Wat. xvi. Capittel

Ghede des H. E. R. E. woort gescrede tot mi / en sprac / Ghi en sult op dese plaecte geē wif neme en noch sonē noch dochteren winne / en opboede

Wāt die H. E. R. E. spreect also vandē sonē en dochtere / die in dese plaecte geboren worden / daer toe ooc vā hare moederē diese bare / en vā hare vaderē / diese op brenge in desen lāde / Si sullen vā cranchede sterue / en noch verlaecht noch begraue worden / Mer si sullen mest worden optē lāde En daer en bouen doort sweert / en dē honger vergaen / En hare lichamē sullen een spijse (oft aetich zjn) dē vogelē des hemels / en dē beeste opter aerden. Wāt also seyt die H. E. R. E. / Ghi en sult tot haer nym ingaē / daer si tscamē comē te slagen en te vreenē / noch inedelijde met haer hebbē. Wāt ic minē brede van dese volcke wech genomē hebbe / seyt die H. E. R. E. / tscamen met mijnder ghenade en verinbertichz / also dat ooc beyde groot en cleene / sterue sullen in dese n lande en nym begrauen noch verlaecht en sullen worden En dz nyemāt o haer liede wille zjn hayre wt en sal ruckē / En mē en sal ooc geē vroot wt deele ouer die clage / o haer te troostē ouer die lijckē / noch ooc wt den troost beker te dincē geue / ouer vader en moeder / Daerom en sultu ooc in geen herberge gaē / dat ghi bi haer ket / noch eten noch dincen en sult

Want also spreect die H. E. R. E. der heylscaren God Israels / sict / Ick wil op dese plaecte wechne mē / boort uwē ogen / en bi wben leue / dyc stemme der vruerchde en der genoechte / die steme des vudogoms en des vrupts

En als ghi sulcs alle tot desen volcke gheseyt hebt / en dat si tot v spreke / Waerō leit die H. E. R. E. ouer ons alle dit groot ongheleue / welcs die misdaet en sonde / daer mede wt tegē dē H. E. R. E. Conzē God gesondicht hebbē. So sultu seggē / Daerom dz uwē booruaders mi blaf / seyt die H. E. R. E. / en andere goden geuolcht hebbē / den selue gediēt en aengebedē hebben / Maer mi hebbē si verlatē / en minc wet en hebbē si nym gehoude. En om dat ghy

noch erger doet dan utve baders/ want siet/ een yegelijc leeft na zijn boosch herten goetduncken/ also dat ghi mi niet gehoorsaem en zijt/ daeromme wil ic v tot desen lande stooten/ in een lant/ daer af noch ght noch utve baders en wetet/ En aldaer sult ghi andere Goden dienen dach en nacht/ en daer en sal ic v geen ghenade bewisen.

Daeromme siet/ die tijt comt/ seyt die **HEE** dat men niet meer seggen en sal/ So warachtelijc als die **HEE** leeft/ die die kinderen Israels wt Egypten gheleyt heeft/ Maer so warachtelijc als die **HEE** leeft/ die die kinderen Israels gheleyt heeft wt den lande van den Noorden herwaerts/ ende wt alle landen/ derwaerts dat hijse berstoof hadde/ Want ic wille weder brengen in dat lant/ dat ic haren vooruaderen ghegheuen hebbe/

Siet/ ick wil veel bisscheps wetsynden/ seyt die **HEE**/ diele vangen/ Ende daer na wil ic veel iagers wt senden/ die sullen vangen op alle bergen op alle houelē/ en in alle steenroofteren/ want mijn ogen sien op alle haer wegen/ also dat si haer voor mi niet verbergē en connen/ en haere misdaeten is voor minen ogen niet verborgen/ Maer haer sonden en misdaet wil ic eerst dubbel betaelē/ daerome dat si mijn lant met de doode lichaemē haerder afgoderie ontsuyuert/ en mijn erfdele met haren grouwelen vol gemaect hebben.

S **HEE** du bist mijn stercke en cracht/ en mijn toerulucht inder noot/ Die beyden sullen tot v comen vanden eynden der werelt/ en segghen/ Onse baders hebben valsche ende ydele Goden gehad/ die niet ghehelpen en connen/ hoe soude een mensche Goden connen ghemaken/ die gheen Goden en zijn/ Daeromme siet/ **Av** wil icse leeren/ en mijn hant en gewalt haer kennelijc maken/ dat si weten sullen/ dat ic heete die **HEE**.

Wat strafinghe dien ontmoeten sal/ die den **HEE** **HEE** God verlaten/ ende op die menschen betrouwen/ wat ernde si hebben sullen/ die die rijdommen niet oorsaclic en verdoen/ **Hi** ghebiet den Sabbath te houden.

Dat. xvij. Capittel.

Die sonde Juda is gheschreuen met pieren griffien/ ende met eenen Diamanten naghel gheschreuen ende op die tafele haers herten ghegrauen/ ende op die boeckten haerder outaren/ op dat haer kinderen/ ghedencken souden/ der seluer outaren ende boschen/ bi den groenen boomē op die hooge berghen. Maer ick wil dine hoochte beyde op die bergen ende op die velden tlamē met dine haue ende alle dine schatten in eenen roof gheueghen/ om der sonde wille die in alle dine palen bedreuen zijn/ Ende ghi sult wt dīn erue gestooten worden/ die ic v ghegheuen hebbe/ ende ic wil v tot slauen/ oft eyghene knechten/ maken diner vanden/ in een lant dat ghi niet en kent/ wandt ghi hebt een hiet inlander gramshappen aengheslecken/ dwellicke inder eerwichyghen vernen sal.

Also spreect die **HEE**/ betuloect si die mensche/ die op eenē mensche betrouwt/ en die een vleesch hout voor sinen arme/ en met zijnder herte bandē **HEE** wicket/ hi sal zijn als een Tamarisca/ oft heyde/ inder woestine/ En hi en sal niet sien den toecomenden troost/ mer hi sal bliuē in die dorre plaetse inder woeste/ in eenē onruuchtbare en onbewoonden lande/ Mer gelegent si die mensche/ die hē optē

HEE verlaet/ en wiens die **HEE** zijn toeuellaet is/ Die is gelijc als eenē boome aendē watere geplant/ en aender beke gebortelt. Want offer al een hette coent/ so en vrees hi nochtans niet/ mer sine bladeren bliuen groene/ Noch en sozghet oock niet al comter een drooch iare/ Mer hi vringet sonder ophouden vruchten.

Onder allen dingē die leuen/ heeft die mensche dat alder schalckste en listichste herte/ Wie siet dan gronderen? Ic die **HEE** ean dat herte ondersoeken en die niere proeue ic/ En ic geue eenē yegelijc ken na sinen wegē/ en na de vruchten zijnder werken. **W**ant gelijc als eenen voghel die hē op die eyer stelt/ mer en broedtse niet wt/ also is ooc de onrecht goet berghadert/ Want hi moet daer af/ als hijt alderminste vermoept/ ende moet ten laetsten ooc eenen spot daer toe hebben.

Mer die plaetse ons heylighdoms/ te wete/ de thron der godlijcker eeren is alstijt bast gebleuen/ Want o **HEE** du bist den hope Israels/ **A**lle die v verlaten/ die moeten velschaemt worden/ En die afuallighe moeten inder aerden gheschreuen worden/ Want si verlaten de **HEE** die fonteyn adere des leuende waters/ **S** **HEE** maeckt my ghesont/ so worde ic ghesont/ helpt ghi mi/ so is mi geholpen/ Want du minen lof bist.

Siet/ si seggen tot mi/ Waer is dan des **HEE** **HEE** woort/ Taet her comē/ maer ic en ben daeromme niet van v geulodē/ mijn herder/ So en hebbe ic noyt mēschen prijs begeert gehad/ Dat weetstu wel/ so watic geprediet heeft/ dz is recht voor v/ Daeromme en weest mi nu niet veruuerlich/ **S** mine toeuellaet inder noot/ Taetse te scade worden die mi veruolgē/ mer niet mi/ Taetse vstricken/ en niet mi. Taet de dach des ogelues ouer haer gaē en taetse ouer uloedelic met veeuoudiger matē zeer

Also spreect die **HEE**/ ghaect henē/ en tredet onder die poorte des hofes/ daer door die coningen Juda wt en in gaē/ en oder alle die poorte tot Hierusalē/ en segt tot haer lieden/ o ghi coningen Juda hoort dat woort des **HEE**/ en gāch Juda en alle in vsoeders tot Hierusalē/ die tot deser poorten ingaē/ **A**lso seyt die **HEE**/ wacht v/ dat ghi geen last/ oft bojdē optē Sabbathdach door dese poorte tot Hierusalē in en brēgt/ En en boert geen last wt dinen huysen optē Sabbathdach/ en en doet gheen werck oock/ maer heylighet den Sabbathdach/ gelijc ic vken vooruaderen ghebooden hebbe/ mer si en horen niet/ en en weygen haer ooren oock niet/ **M**er si bliuen hartneckich/ dat si inmer mi niet en horen/ noch haer castien en laten

In dien ghi mi hoert/ seyt die **HEE**/ dat ghi geen last en draget des Sabbathdach door deser stad poorten in/ mer de sēse heyliget/ dat ghi geen werck optē seluē dach en doet. So sullen ooc door deser stad poorte wt en in gaen/ coninge en vorsten/ die optē scole Davids sate/ en rīde/ en haren beyde op wāges en peerde/ Si en hare vorste met alle die in Juda en tot Hierusalē wonē/ En dese stad sal etweijc betwoont worden. En daer sullen come wt den steden Juda/ en die rontsomme Hierusalē liggen/ en wt den lande Beniamin/ wt den valley en en vanden geberchte/ en bandē zijden/ die daer brengen sullen vrantoffer/ spijffer/ en dancoffer/ inden huys des **HEE**.

Mer ist dat ghi mi niet gehoorsaem en zijt dat ghi den Sabbaths dach heyltche/ en gheenē last en draget door die poorte tot hierusalem in/ optē Sabbatho dach/ so wil ick een vier onder haer poorten ontstecke dattet die huysen tot hierusalem verbernen sal/ en nyemant en sal moghen leschen.

God sendet den Propheet in des potbachers huys daer thoon hi hem zijn voornemen ende opledt/ wē den welken die propheet onder wesen/ vermaent dat volc tot beteringhe/ met een opeubarighe der kraffinghe Gods.
Dat. xviii. Capittel.

O ist dat woort dat gheschiede van de h. E. S. E. tot hieremā/ Maect v op/ ende gaet af in des potbachers huys/ aldaer wil ic v mijne woordē laten hooren/ En ic ghinc henen af in des potbachers huys/ Ende siet/ hi arbeyde op dat rasi/ oft wiele/ En dē pot die hi maecte wt keeme/ die brack hem onder die handen/ Doē maecte hi weder omme enē andere potte/ so dat hem be liefde. Doen gheschiede des h. E. S. E. woort tot mi/ en seide/ En can ic oock also met v niet omme gaen/ Ghi vandē huysē Israels/ ghelijck als dese potbaker/ seyt die h. E. S. E. Siet/ gelijc dat icem is in des potbachers hant/ also zijt ooc ghi vanden huysē Israels in mijnder hant.

Rom. ix

Enuoorsiens spreke ic tegē een volc en coninc rijck/ dat ic wtroeyen/ berwoecken/ en verderuen wille/ Mer in dien dattet hem bekeert van zijnder boosheyt/ waer tegē dat ic spreke/ So sal my oock berouwen dat ongheluc/ dat ick haer dacht aen te doen/ Ende bottelijcken spreke ick van eenen voleke ende conincrijcke/ dat ick dat planten ende sichten wille/ Mer in dien dattet dan quaet doet voor mijnen oghe/ also dattet mīnder stemme niet gehoorzaem en is/ so sal mi ooc berouwen dat goet/ dat ick haer beloofte hadde te doen/ Daeromme so spreect nu tot die van Juda/ ende tot den vorgerē in hierusalem. Also seyt die h. E. S. E. siet/ ic bereyde v een ongeluc toe/ en ic heb gedachten tegē v/ Daeromme keere een yeghe sicken van sine boosen wegen/ en betert v wesen/ en doet recht/ Mer si spreke/ eylact doch dat varen/ wi willen na onse ghedachten wandelen/ en een yegelijc doen na dat goet duncken zijns boosen herten.

B Daeromme spreect die h. E. S. E. Draget doch onder die heydenen/ oft yemant des ghelicken gehooft heeft/ so grotwelijcken dinc als die dochter Israels doet/ En sal den sneeuwē die op die steen rooten libani verhinckel/ die beiden niet beuoctighen/ Oft moghen die fonteynaderen/ ende water pypen in die maniere afgegrauen worden/ dat si niet meer en loopen/ en bruchtbaer en makē. En mijn volc heeft mijns in die maniere vergheft dat si den afgoden/ en beiden/ wieroocken/ en gheue argernisse altijt/ en gaen op ongebaende straten/ op dat haer lant tot eender woeltijne worde/ haer tot eetwiger schande/ also dat wie dat daer voor by ghaert hē verwonderen/ en dat hooft schudden sal. Wāt ic wilsē door eenē oostē wint verstroyē/ voor haren vianden. Ic wil haer den rugge biedē/ ende niet dat aenschijn/ als haer verderuer coemt.

Maer si segghen/ Ic comt/ ende laet ons te ghen hieremiam eenen raet houden/ wāt die priester en coninc inder wet niet dwalen/ Ende bye

ouden/ en raedtsheeren/ en moghen niet missen in den raet/ oft wijsheyt/ En die propheeten en coninc niet ongerecht geleerē/ Comt herwaerts/ en laet ons hem metter tonghen doot daen/ en geen acht hebben op alle sine redenen.

S h. E. S. E. gedenct mijnder/ ende hoort doch die stemme mijnder vianden/ Ic ooc recht/ dat si hier te goet met quaet befaen/ want si hebben mijnder sielen een graft ghegrauen. Weest doch ghedach sine tich hoe te voor haer ghesaen hebbe/ om dat beste te spreken/ op dat ghi uwen thoorne sout vā haer keeren. Daeromme kraft nu haer hinderen met honger/ ende laeste int weert comen/ dat hare wijuen ende weduwen sonder hinderen zijn/ en haer mannen doot gheslaghen worden/ en dat haer iongelinghen in den strijt door ic weert vermoort worden/ also dat een geerlich wt hare huysen gehooft worde/ hoe dat ghi onuoorsiens hebt crijlich volck ouer haer laten comen/ Want si heb vē ernen ruyte ghegrauen om mi te vanghen/ ende ooc mijnen boeten eenen strick gelegē. En aen gesien ghi h. E. S. E. alle haer opsetten wetet teghē mi/ dat si mi doodē willen/ So en vergheeft haer hare maedaet niet/ en en laet hare sondē voor dijn aenschijn niet wtgedaen worden/ Maer laeste voor dy vedaen worden/ en gaet met haer omme na dīnder gramscappen. *

Die propheet wort onder wesen in een andere maniere van dat voornemen des h. E. S. E. in hoedanighen ongeluck dat ouer hierusalem en Tophet gaen sal.
Dat. xix. Capittel.

W lo spreect die h. E. S. E. Gaet henen ende roopt een aerde cruytke vandē potbaker/ met sommige vandē outē (oft ractē heere) des volck/ en voor die outste (oft ouerste) der priesteren ende leste wt in dat dal himom/ dat voor die Tijchel poort leghet/ ende predict aldaer dese woordē die ick v segghe/ ende segt. Hooft dat woordē des h. E. S. E. Ghi coninghen Juda/ ende ghi vorghers tot hierusalem/ Also seyt die h. E. S. E. der heylscharen/ die God Israels/ Siet/ ick wil een alsuchen ongheluck ouer dese plaecte laten comen/ dat so wie dattet loeren sal/ dien sullen zijn ooren clincken/ oft tuyten/ Daeromme dat si mi verlatē ende deser plaecten eenen vreemden God ghegheuen hebben/ en andere goden daer in gebierdoct hebbe/ Die welke noch haer voorvaders noch si noch die coninghen Juda ghekent en hebben/ en hebbe dese stede vol onschuldichs bloets gemaect/ Want si hebben dē Saal boochten ghetimmert/ om haere kinderen te verbernen/ den Saal tot eenen brandoffer/ dwelcke ic hare noch gheboden/ noch daer vā ghesprokē en hebbe/ Ic ooc niet ghedacht en hebbe.

Daeromme siet/ die tijt sal comen/ seyt die h. E. S. E. dat mi dese plaecte niet meer Tophet/ noch dat dal himom noemen en sal/ mer dat Schalbal. Wāt ic wil dē Gods dienst Juda en hierusalem op dese plaecte verlaet/ en ic wilsē doort ic weert laten vallen/ voor haer viandē/ onder die hant vandē ghenen/ die na hare leuen staen. Ende ic wil hare doode lichaemē den boghelen des hemels/ ende den besten opter aerden te verfinden gheuen/

en ic wil dese plaetse woest make/ en tot eenē spot/ also dat alle die daer boorzigae/ haer verwonderē van alle haer plagen/ en haer bespotten sullen/ Ick wil ooc haer laetē etē haerder sonē en dochterē bleesche/ Ja derne sal des anderē bleesch eten/ ind noot en anerte/ waer mede si haer vianden/ en die na haeren leuen staen/ benauwen sullen.

En ghi sult die cruycke in stuckē brekē booz die mannen/ die met u gegaeu sijn/ en segghen tot haer also/ Aldus spreect die h. G. E. der heylsaren. Efen also wil ic dit volc en dese stad verderuē/ gelijc als een potbaker eenen potte in tweeu breect/ dat men hē niet weder heel en cā gemakē/ En si sullen daer toe in Tophet begrauē wordē/ Want daer anders geen plaetse sijn en sal om te begrauen/ Also wil ic met dese plaetse om gaen/ scryt die h. G. E. en met den ghenen die daer woonen/ alsoo dat dese stad worden sal gelijc Tophet. Daer en bouen sullen die huysen tot Hierusalem/ en die huysen der coningen Juda/ esen also onteyn worden/ als die ste de Tophet/ Ja om alle der huysen wille/ in welker salen/ of daken/ si gewierdoet hebbe den gantschen hemelschen heyre/ ende den anderen. Goden dranc offer gheoffer hebben.

En als Hieremia weder van Tophet quam/ derwaerts hem die h. G. E. gesonden hadde te prediken/ doen tradt hi inden voorhof/ aenden huysse des h. G. E. en sprac tot alle den volcke/ Also spreect die h. G. E. der heylsaren/ God Israels siet/ Ic wil op dese stad/ en op alle hare steden/ alle dat ongeluc biengē/ dat ic ouer haer boozghenomen en ghesproken hebbe. Daeromme dat si hartnechtich sijn/ ende in sijnē woorden niet hoorē en willen.

Daer die ouerste prediker naet Hieremiam/ ende legghet hem in die gheuanghenisse/ Dien voorleest die propheet wat strafinge hem aenmaende is van God den h. G. E. Die propheet thoont ooc wat hē die swachert sijn bleeschs dich aengedaen heeft.

Wat. xxi. Capittel

Is Pass hur die priester een sone Amers die tot een ouerste inden huysse des h. G. E. geset was/ Hieremiam hoorde sulcke woorden prediken/ soo noech hi den propheet Jeremiam/ en leyde hem inden stock/ onder die hooge poorte hē Jamins/ welke aen dat huys des h. G. E. is/ alst dach wert/ soo baelde Pass hur Jeremiam weder tot den stock. Doen leyde Jeremias tot hē/ Die h. G. E. en sal u boort aen niet Pass hur/ dat een heerslicken ende opghaenden edelinc/ heeten/ met Magor/ dat is heruaertlic ende verlaecht/ rōt omme.

Want also spreect die h. G. E./ Siet/ ick wil u met alle dīnē viandē tot zender breeke brenge/ en si sullen vallen doot/ sweet haerder viandē/ en dat sult ghi met dīnē oghen sien/ En ic wil dat gantsche Juda ouer geue in die hant des conincs tot Babel die salse wech hoeren tot Babilouien/ ende metten sweerde doode/ Daer en bouen wil ick ooc alle dat goet van deser stad/ met alle tyene dat si bearbeyt hebben/ en alle cleyns dien ende schatten der coningen Juda/ gheuen in haerder vianden handen/ dat si die selue veroouen/ nemen/ ende tot Babilouien brenghen. En du Pass hur sult met alle dīnē huys gheslame gheuangē tot Babilouien comen/ ende

aldaer sult ghi steruē ende begrauen worden/ met alle dīnē vianden/ den welcken du lozhenen ghepredict hebste.

Och h. G. E. ghi hebt mi verleyt/ en ick hebbe milaten verleyden/ Du bukt mi te sterre getweest/ en ghi hebt mi verwonnen. Maer ick ben daeromme dagelics tot eenē spot gewordē/ en alle man begeet mi/ Want sint dat ic gesproken/ gheroeppen/ en ghepredict hebbe van die plaghe en verwoestinghe/ so is mi dat woort des h. G. E. tot eenen spot en verwyft geworden dagelics/ Doen dacht ic/ Wel aen. Ick en wil sijn der niet meer ghedencken/ ende niet meer in sīnen name prediken/ Maer (des h. G. E. woort) wert in mīn der herte/ ende in mīne ghebeenten/ ghelick vernende hier/ also dat ic niet gheliden en conde/ en ick was bi na van mi seluen ghecomen.

Wandt ick hoorē/ hoe dat mi vele menschen bekijuen/ ende ick moet mi ouer al wachtē/ Ja mīn vriedē en geselle seggē/ huys besuldicht beclaecht hē/ Wi wille hem aenbrengen oft wi hem bi auontueren vertuaren/ ommekeeren/ besjagen/ en hem bi comen mochtē/ dat wi ons aen hē waken/ iner die h. G. E. was bi mi/ als een sterke ruelc/ Daeromme sijn mīn veruolgers ondergeualken/ en en hebben mi niet verwonnen/ mer si sijn bouen maeten beschaemt gheworden/ om dat si so sotrelicken haer hadde/ Die schande sal ewich sijn/ Ja dat mē se niet sal vergeten.

En nu h. G. E. der heylsaren/ ghi die die oprechte proeft/ ghi dien die meren en herte bekent sijn/ Laet doch mi dīne wrake aen haer sien/ Want ick mīn sake di beuolen hebbe. Singet den h. G. E. looft den h. G. E. die des allēdige siele (oft leue) hander haer der gheweldiger verloft.

Den dach moet veruloect sijn/ in dien welcken ic gheboort ben. Vermaledijt moet dē dach sijn/ op dē welckē mi mīn moeder voortbracht. Veruloect si die mensche/ die mīn vader een blijde bootschap bracht/ ende sprac/ ghi hebt eenen ionghen sone dat hi hem verbliden soude/ het moet den seluen mensche vergaen/ ghelick den steden/ die die h. G. E. omghekeert heeft sonder berimberticheyt/ En hi moete des smorghens hooren een gheschrey/ en des middarchs een huylinghe/ Och dat ic niet ghedoot en ben/ soo haest als ick wt mīns moeders lichaem quā/ oft dat mīn moeder niet selso mīn geat ghewordē en is/ dat die geboorte niet voort ghecomen/ maer in haren lichaem ghebleuen waere/ Wantomme ben ic doch wt moeders lichaem ghecomen/ dat ick sulcken arbeyt ende smerte soude proeuen/ Ende dat ic mīn leuen niet seande soude toebrenghen.

Zedchias die coninc braghēt Jeremiam om bescheet doen die stad banden vianden beleegt was/ hi gheeft se dekie ant woort wt den mond des h. G. E. E.

Wat. xxi. Capittel

It is dat woort des h. G. E. dat gheschiet is tot Hieremiam/ doen die coninc Zedchias tot hem sant Pass hur den sone Machie/ ende Zepha f. nam den sone Maasie den priester/ ende dede hem leggē/ lieue vracht doch den h. G. E. van onsent wegen om ract/ Want Nebucad

Nezar die coninck tot Babilonien heeft ons beleghen dat die h. E. S. E. doch met ons doen wille na alle sine wonderlijcke wercken/ op dat hi van ons af toghe.

Hieremias sprack tot haer/ segt Zedekie alsoo/ Dit seyt die h. E. S. E. die God Israels/ Siet/ Ic wil die oorloochs wapenen te rugghe keeren/ dpe ghi in urwe handen hebt/ waer mede ghi strijt tegē den coninck te Babel/ ende teghen die Chaldeen/ die v buyten aender mueren belegghen hebben/ en ick wille te hoope vergaderen midden inder stadt/ Ende ick wil teghen v striden/ met eender wtghe rechter handt/ ende met eenen stercken arme/ met grooter gramschappen/ verbolgentheyt/ ende onghenade/ Ende ic wil die borghers deser stadt verlaen/ beyde menschen en beesten/ alsoo dat si steruen sullen/ dooz een groote pestilencie/ Ende daer na seyt die h. E. S. E. willich Zedekia den coninck Juda met sine knechten ende den volcke/ dwelcke in deser stadt vāder pestilencie/ sweerde/ ende den hongher ouerblijuen sal/ gheue in die handen Nebucadnezars des coninck tot Babilonien/ ende in die handen haerder viandē/ ende in die handen der geente die haer na den leue staen/ dat hijse met die scherpte des sweerts also verlae/ dat gheen medeliden/ noch sparen/ noch ghenade daer en si.

Ende seyt desen volcke/ Alsoo spreect die h. E. S. E. Siet/ Ic legghē v booz den wech des leuens/ ende den wech des doots/ Soo wpe in deser stadt blijft/ die sal moet sterue/ tu metten sweerde/ oft hongher/ oft metter pestilencie/ Ende die daer wt gaet totten Chaldeen/ die v beliggen/ die sal leuen dich bliue/ ende hi sal zyn leuen/ oft siele/ booz een buete behouden/ Wāt ic hebbe inijn aensicht ouer dese stadt gheuesticht haer te plaghen/ ende gheen goet te doene/ seyt die h. E. S. E. Sy moet den Coninck tot Babilonien ouer ghegheuen wordē/ op dat hijse metten viere verberne.

Ende hoorz des h. E. S. E. woort bandē huysē des coninck Juda/ O du huys Davids/ also spreect die h. E. S. E. houdt des smorghens een ghericht/ (oft gbedinghe) en verloft den beroofden van dat foortselick ghewoudt/ op dat mijn gramschappen niet wt en vlieke als een vier/ en also berne dattet nyemant gheblusschen en can/ ende dat om uwer booser weghē wille/ Siet/ spreect die h. E. S. E. Ic legghē v lieden die wonest in den dalen/ in dre steenrodfen/ ende op die effene velden/ ende spreke/ Wie wil ons oueruallē? Ofc wie wil in onse halle woninghē comen? Ich wil v lieden besoeckē seyt die h. E. S. E. nae die vruchten uwer wercken. Ich wil een vier aensckē in urwe boschagien/ dat sal verblinden al tghene dat rouwsomme v is.

Die propheet vermaent den coninck ende alle volck totter gherechticheyt/ Ende hi bechoant wat hem tecon dichte is van Sallum den sone Josie/ Desgelijcs wat Chonemias den sone Jehoiahim ontmoeten sal.

Dat. xxij. Capittel.

Also spreect die h. E. S. E. Gaet henen af int huys des coninckes Juda/ ende segt aldaer dit woort/ ende spreect Du coninc Juda hoorz dat woort des h. E. S. E. / ghi die opten stoelē Davids sattet/ beyde du ende dhine knechtē/ ende dijn

volc/ die tot deser poozē ingaen/ Soo spreect die h. E. S. E. Onderhout dat gericht/ (oft oordeel) ende die gherechticheyt. Ende verloft den beroofden vander hāt des foortserders. En misdoet dē hreemdelinck niet/ noch den weesen/ en weduwen En en doet nyemant foortse/ Ende en stozt gherei outschuldich bloet op dese plaetse/ En in dien ghy dit onderhout/ so sullen dooz die poozē des huys intrecken die coningē die op Davids stoelē satten/ beyde te waghen ende te paerde/ met haerē knechten ende volc/ Maer ick dat ghi desen niet ghehoorz saem en zijt/ soo hebbe ick bi my selfs gheswozen/ seyt die h. E. S. E. dit huys sal verdestruert wor den.

Want alsoo spreect die h. E. S. E. vanden huysē des coninckes Juda/ Du bist dat hooft ghelick Bilead in Tibano. Wat wilt ghūt laten gheldē? waer ick v met en verwoeste? Ende dijn scden sonder in woonders en make? Want ick hebbe verderuers ouer v bereedt/ een yeghelijcke met sine wapene/ die sullen dhine wtuercozen Cedarboomen afhouten/ ende int vier worpen/ Ende alle volcken die booz by dese stadt gaen/ sullen deene teghen den anderen segghen/ Waeromme heeft dpe h. E. S. E. met deser grooter stadt alsoo ghehandelt? Dan sal men antwoorde/ Om dat si dat verbont des h. E. S. E. haers Gods berlaten hebben/ ende andere Goden aenghebeden/ ende den seluen ghedient hebben.

En betweent dē doodē niet/ noch en weest niet droeuich om hem/ Mer weent bitterlijcken ouer den ghenē/ die hem wech trect/ Want hi nyimmer meer wedercome en sal/ noch en sal zyn vaderlant niet meer sien/ Want alsoo spreect die h. E. S. E. van Sallum/ (oft Zedekia) den sone Josie/ des coninck Juda/ die welke coninck is in zijns vaders Josia plaetse/ Die vā deser plaetse wech gheuoert is/ hi en sal niet weder herwaerts comen mer hy sal sterue/ op die plaetse/ derwaerts hi gheuanghē gheuoert is/ en hi en sal dit lant niet meer sien.

Wre den ghenen die zyn huys met sondē timmert/ ende zyn somer loouē/ (oft camerē) niet goet dat hi niet gewelt ghewonnē heeft/ Die sinen naesten niet booz sinen arbezt en gheeft/ en en betaelt hem zyn dachloon niet/ Mer hi denet bi hem seluē Ic wil mi een wist huys timmeren/ ende costelijc he salen/ Ende hi laet hem beynsteren daer in houten/ ende ouertrect die posten met Cedarē hout/ Ende latet met Zinoveren schilderen. Mynsu dat ghi wilt een coninc zyn? om dat ghi alsoo met Cedarhout blaet? En heeft dijn vader ooc niet geten en ghedroncken? ende onderhielt nochtās dat ghericht ende gherechticheyt? ende het ghine hem wel? Na doen hi den armen en verdructen aen zyn recht halp/ doen ghinet hem wel/ Maer van waer her quam hem dat anders? dan dat hy my booz oghen hadde/ seyt die h. E. S. E. Maer dijn herte en en dijn ooghē en staen niet also/ maer op ghericht en op onnosel bloet te stozen/ onrecht en gewout te doen.

Waeromme spreect die h. E. S. E. van Josiakim den sone Josie den coninck tot Juda/ Men en sal hem niet betruenen/ (als men pleech). Och broeder Och suster/ Men sal ooc niet segghen/ Och heere.

B Josu. xiiij. den. xxx

Ero. xx. Deu. v. Ro. xij. G. co. vij.

Die Propheet hieremia

Capittel xxiij.

Ech edele boest. Mer hi sal ghelijck een ezel begraven worden/ ghesleypt / ende kuyten der poozzen Hierusalens geworpen worden. Ja dan clint op ten berch Libanon/ **E**du dochter Sion/ en roep/ ende laet v hoozen tot **S**aban/ ende cryst van **A**barim (oft van allen eynden) **W**andt alle dijn boelers ders zijn verghaen / **I**ck hadde v ghe waerschout/ doent noch met v al wel ghinck / maer ghi sprac/ **I**ck en wil niet hoozen/ **E**nde also hebstu alle dijne leue daghe ghedaen/ dat ghi mijnder stemmen niet ghehoort/ laem en zijt gheweest / **A**lle dijne herders worden metten windt gheregeert/ **E**nde dijne boelen worden inder gheuangen/ en wech geoert/ **D**an moet ghi v schamen/ ende bespot worden/ om alle dijn der boosheyt wille / ghi die nu opte **L**ibano woonet/ **E**nde in den **T**ederboomen nekelt/ **E**ch hoe groot sal dijn suchten zijn/ als dat ongheluck v ouerualen sal / ghelijck als des kints brens noot eender bevruchter vrouwen ouerualt.

So waerlijck als ick leue spreect die **H**ERRE/ **A**lwaer schoon **C**honiaas (oft **J**echanias) die so ne **J**ehoiakim die coninck **J**uda/ den vingherlinck aen mijnder rechter handt / so soude ick nochtans hem afrucken / **E**nde hem in den handen gheuen der gheene die nae dijnen leuen staen / ende voozden welcken dat ghi v breeft / te weten / in die handen **R**ebucad **R**ezars des **B**abiloonischen conincs **E**nde in dat ghewout der **C**haldeen, **I**ck wil v en de dijn moeder/ die v voort ghebracht heeft / in een breeint lant senden / dat v vaderlant niet en is / en de ghi sult aldaer steruen / **M**aer in dat landt/ daer si van herten gheerne wedere henen waren / daer en sullen si niet weder comen / hse allendigen / berachten / ende verstootten man is doch **J**echanias? **E**en beeldt (oft vat) vanden bynden gherooft en de ontweert/ **O**ch hoe is hi doch met sinen jaet also verlent / ende in een onbekent lant verstootten / **S**lant lant lant hoort des **H**ERREN word / **A**lso spreect die **H**ERRE **S**crijft desen man onder die verborpene. **E**enen man die zijn leuen gheen gheluck hebben en sal / **W**ant geen van sinen zaden en sal dat gheluck hebben / dat hi op **D**auids throone sitten sal / en in **J**uda regneren.

Godt die **H**ERRE bekijs door den propheete die godlose ouerheeren des volcks / **E**nde des ghelijck oock die valsche propheeten

Capittel xxiij.

We v ghi herders die mijn cudde verstroyt ende te niete brenghelle / seyt die **H**ERRE / **D**aeromme spreect die **H**ERRE / **G**od **I**sraels vanden herderen / die mijn volck weyden (oft regheren) **S**ij hebt mijn cudde verstroyt ende verstootten / ende haer der geen acht ghehad / **S**iet / **I**c wil v besoeken om uwe boole voornemens wille spreect die **H**ERRE / **E**nde ick wil die ouer ghebleuene van mijnder cudde v een verghaderen wt al le landen derwaerts ick verstootten hebbe / **E**nde ic wille weder brenghen tot haeren kroyen (oft weyden) op dat si mogen wassen ende haer bermenich suldighen / **E**nde ick wil v herders ouer haer setten dyese weyden sullen / **S**yen sullen voort aen haer nyet meer berckicken / noch brecfen / **W**andt haer gheene schade ghedaen en sal worden / spreect die

HERRE.
Siet / die tijt coemt / spreect die **H**ERRE / dat ick die gherechte plante **D**auids verbecken wil en die sal een coninck zijn / die wisselijck regheren sal / **E**nde hi sal dat ghericht (oft oordeel) ende die gherechticheyt weder oprechten inder aerden / **I**nder tijt van desen sal **J**uda gheholpen worden / ende **J**rael sal onuerfaecht woonen. **E**nde dit sal sinen name zijn daermen hem mede noemen sal / **D**ie **H**ERRE die ons oprecht maect.

Daeromme siet / die tijt sal comen seyt die **H**ERRE / datmen niet meer segghen en sal. **S**o waerlijck als die **H**ERRE leet / die die kinderen **I**srahels wt **E**gypten gheleyt heeft / **M**aer so warachtelijck als die **H**ERRE leet / die dat jaet des hups **I**srahels wt heeft gheleyt / ende ghebracht heeft wt den lande van **A**roor / ende wt alle lande / derwaerts ick verstootten hadde / op dat si weder in haren lande woonen souden. *

Wee oock den propheeten / **M**ijn herte wil my in mijnen lue brenken / **A**lle mijne ghebeenten beue mi **D**uis recht als eenen dionckenen mensche / die vandē wine susfelt (oft onrustich is) voozden **H**ERRE / ende van sinen heylighen woorde / **S**in datet landt so vol ouersprekers is / ende datet so iammerlijcken verdoort / ende beruloect is / **E**nde dat die lustighe beemden inder wildernissen / so verdoort zijn / **W**ant den loope (oft leue) des menschen is boosch / **E**nde haer vermoghen is den heylighen woorde des **H**ERREN onghelijck / **W**andt beyde die propheeten ende priesters zijn beulect ende gheueyt de heyligen / **E**nde haer schalcheyt hebbe ic in mijnē huyse ghehoudē / seyt die **H**ERRE / **D**aeromme is haer haeren wech tot eenen aenstoot inder duysternissen / daer si haer aenstoot ende vallen sullen / **W**ant ic wil een ongheluck ouer haer laten comē / dat iaer haer der besoekinghe / spreect die **H**ERRE.

Eken dye dwaelheyt dye ick ghesien hebbe by den propheeten **S**amarie / dat si door **B**aal predieten / ende mijn volck **I**srahels verleyden / die hebbe ick ooc ghesien by den propheeten **H**ierusalem / hoe si ouerspel doen / ende stoutelijcken lieghen. **E**nde si kercken die boosachtighe / op datter ymmer nie mant hem en bekeere vā zijnder boosheyt / **S**i zijn alle vooz / mi ghelijck als **S**odoma / en haer inwoonders gelijck **S**omora. **D**aeromme segghet die **H**ERRE der heylschare / vandē propheeten alsoo / **S**iet / **I**c wille met allene spijzen / en met water dat met galle gemengt is lauen. **W**ant vanden propheeten tot **H**ierusalem / is die kercke der geueylcheyt ghemmen in dat gansche lant.

Also spreect die **H**ERRE der heylscharen / **E**ngheeft den propheeten die v prediken gheengge hoor / want si bedrieghen v / **S**i prediken haers herten goet duncken / ende niet wt de monde des **H**ERREN. **S**i segghen tot dien die mi verachten / **D**ye **H**ERRE heurt ghesproken / het sal v wel ghaen / **E**nde allen die nae haers herte begeerten wande len / segghen si / **W**en sal gheen ongheluck weercamen / **W**ant wie heeft inden raedt des **H**ERREN gheseten / die zijn opset ghehoort ende verstaen hebbe? **W**ie heeft zijn woort ghemerckt ende ghehoort.

Diet/ Een rou weder des **h E E A E R** sal met grammen thoornen wt gaen/ ende een veruaterlick onbeder sal den godlosen op den cop vallen/ ende ter neder slaen. Ende den thoornen des **h E E A E R** en sal oock niet weder heeren/ vooz dat hijt doe en volbringhe dat hi inden sinne heeft/ Maer naemaels sult ghijt wel ghetwaer worden/ Ic en hebbe dese propheeten niet ghesonden/ nochtans so kepen si/ Ic en hebbe tot haer niet ghesproken/ noch tans soo propheeterden si/ Want in dien si bi in sinen raet ghebleuen hadden/ ende hadden in sinen volcke mijn woort ghepredict/ so hadden si die selue van haren boosen wegghen/ en van haren boosen leuen ghekeert.

Genic dan een God die alleen dat nae by sie? ende dat verre niet? spreect die **h E E A E**/ meyntstu dat hem yemant so heymelic verborghen can/ dat ich hem niet en sie? spreect die **h E E A E**/ Sen ick niet die daer veruulic den hemle ende dat aertrijck? spreect die **h E E A E**/ Ic hebbe wel ghehoort wat die Propheeten segghen/ die in minen name loghenen prediken/ Ende segghen/ My heeft ghebroom/ mi heeft gedroomt. Want er willen doch die propheeten ophouden/ dat si loghenen probeeren/ ende haers herten arghelick prediken/ Ende arbeiden/ dat mijn volck mijns naems berghete/ met haren droomen/ die si alle man prediken/ Ghelick als haere vooquaders in mine name vergaten/ om den Saal.

Een propheete die een droom heeft/ die segge enen droom/ Maer so wien mijn woort geopenbaert is/ die vercondige mijn woort te recht/ wat hoe accorderen doch stammen die sarwe ende dat kat? spreect die **h E E A E**/ En is mijn woort niet ghelijc een dier? seyt die **h E E A E**/ En ghelijc een hamer die die steenrooten in stukken slaet?

Daerom ne spreect die **h E E A E**/ Siet/ Ic wil aen die propheeten/ die mijn woort alst heymelic den naekten stelen/ Siet/ Ich wil aen die Propheeten/ seyt die **h E E A E**/ die haer eyghen woort voren/ ende spreken/ Die **h E E A E** heuet gheleyt/ Siet/ Ic wil aen die/ die valsche/ oft logenachtige/ droomen propheeten? seyt die **h E E A E**/ en prediken die/ en verleyden mijn volck/ met haere loghenen en ydelc tijdinghe/ hoe wel ic se nochtans niet gesonden/ noch haer beuolen en hebbe/ en die desen volcke ooc tot ee grote hindernisse sijn/ spreect die **h E E A E**.

Als v dit volck/ oft een Propheet/ oft een priester braghen sal/ en spreken/ Wat is den last des **h E E A E R**? Soo sult ghi tot haer segghen/ Welck den last si. Daeromme wil ick v luyden van my worpen/ om dat ghi een last zijt/ seyt die **h E E A E**/ Ende als een Propheet/ oft priester/ ofte volcke met schimpe dien name/ (Den last des **h E E A E R**) ghebruycken sal/ dien seluen wil ick besoecken/ oft drassen/ ende sijn huys daer toe/ Maer alsoo sult ghi segghen den toften anderen/ Wat heeft dye **h E E A E** gheantwoort? Ende wat seyt die **h E E A E**? Ende ghy en sulcet niet meer noemen/ des **h E E A E R** last/ Want enen yghelicken sal sijn eyghen woort een last sijn/ Om dat ghi die woorden des leuendighen Gods des **h E E A E R** der heylscharen ons Gods berkeert/ Daeromme sal

een yghelic toften propheeten alsoo seggen/ Wat heeft v die **h E E A E** gheantwoort? Dit wat seget die **h E E A E**/ Ende ghy en sulcet niet den last des **h E E A E R** heete/ Daeromme heeft die **h E E A E** alsoo gheleyt/ Want ghi die woort/ de last des **h E E A E R** mit ghebruycke hebt/ hoe wel dat ick nochtans tot v luyden ghesonden/ ende verboden hebbe/ dat ghi niet heeten en soude/ Last des **h E E A E R**/ Siet/ daeromme wil ick v vooz eenen last achten. Ende ick wil v luyden wech nemen/ ende stammen metter stadt/ die ick v luyden/ ende v vooquadersen ghegheuen hebbe/ van mine aensichte wech worpen. Ende ic wil v een ewighe schande en verachtinghe toe voegen/ die nimmermeer vergheten en sal worden.

¶ Een openbaringhe wort den propheet van God des **h E E A E** verchoont/ tot op den volcke sepkende.
Dat. xliij. Capittel.

Siet/ die **h E E A E** heeft my een ghesichte/ ofte visioen ghechoont/ twee vichhouen stonden vooz den Tempel des **h E E A E R**/ nae dien dat dye Coninck tot Babel Nebucadnesar wech gheuyert hadde/ Jeroniam den sone Joakim/ den coninck Juda/ metten vorsten Juda/ die timmerheden en sonkenacten van Hierusalem/ en tot Babilonen ghebrachte hadde/ In den eenen hoek waren seer goede vighen/ gelike als die vooch ruype sijn/ In den anderen hoek waren seer quade vighen/ Iac dat mensche niet gheten en sonde/ so quaet waren si. Ende die **h E E A E** sprac tot mi/ Hieremia war sieckstu. Ich sprac/ Vighen/ Onder den welcken die sommighe seer goet sijn. En somighe bouen maten quaet/ dat sie nyemant gheten en can/ so boos sijnse.

Doen gheschiede des **h E E A E R** woort tot mi/ en seyde/ Also spreect die **h E E A E** die God Israels/ Ghelijc als ghi die goede vighen onderkent se/ alsoo sal ick ooc ghenadelick kennen die wech gheuyerde wt Juda/ Die ick wt deser plaetse hebbe laten trecken inder Chaldeen land/ ende ic wil se ghenadelick aensien/ Ende ic wil se weder in die land bringhen/ ende wil se richten ende niet afbreken/ Ic wil se planten/ ende niet wtroeven/ Ende ic wil haer een herte gheuen/ dat si my kennen sul len/ dat ick die **h E E A E** ben/ Ende si sullen mijn volc sijn/ Ende ic haer God/ Want si sullen haer weder tot mi heeren/ van gansche herten.

Ende ghelickertwijs als ghi die boose vighen onderkent/ diemen vander quaetheyt nyet gheten en can/ Alsoo ooc spreect die **h E E A E**, sal ic Zedekiam den coninck Juda met sinen vorsten/ en met alle die ouerghelueene tot Hierusalem/ ende oock die in Egypten woonen/ wech laten trecken ende ic wil haer een ongheluc toe boegghen/ ende in gheenen conincklike opter aerden laten bliue/ dat si tot sehande sullen comen/ tot enen spreect woort/ tot een fabel/ ende tot enen bloeck/ ende tot enen spot/ op alle plaecten daer u hse hene verstootten sal. Ende ic wil hongher/ sweert/ ende peilencie onder haer seynen/ tot dat si vergaen vanden lande/ Welck ic haer en haren vooquaders ghegheuen hebbe.

Die Propheet Hieremia

Een vlesinghe waer in die propheete den coninc ende alle thoelc krafft. Daer en bouen bewijst hi ooc hoe Sod die heydenen straffen sal.

Dat. xxv. Capittel.

Hit is dat woort/dwelcke tot Jeremi am geschiede ouer dat gansche volck Juda/inden vierden iare Ioa hims/des soons Iosia des conincs Juda/dwelcke is dat eerste iare Nebucad-Nezars des Babiloonischē conincs/dat welcke Jeremias sprack totten ganschen volcke Juda / ende tot alle boijgers tot Hierusalem/Ende seyde/vanden derthienden iare aen Iosia des soons Amon/des conincs Juda tot op desen teghenwoordighen dach toe/is dat woort des H E S A E tot mi gheschiet/En hebbe v nu dientwintich iare met neer kicheyt ghepredict/mer ghi en hebt mi niet willen hooren.

Desghelijcs soo heeft die H E S A E doek tot v lieden gesonden alle sine knechten / die propheeten met grooter neerlicheyt. Mer ghi en hebt niet willen hooren/noch uwe ooren toeneeygen / dat ghi hadt ghehoort/doen hi sprack/bkeert v / een yeghelijck van sine boosen werch / ende van uwen boosen boornemen/so sult ghi inden lande / dat die H E S A E v/ende uwen booruaders ghegheuen heeft/al toos en ewelic bliue. En volcht ge e breede Gode dat ghi haer dient ende acnbedet/op dat ghi mi niet en verthoort / doo: die wercken uwer handen/so en wil ic v niet straffen / Maer ghi en hebt mi niet willen hooren/seyt die H E S A E/maer ghi hebt my wel getoort metten wercken uwer hande/v tot een groote straffinghe.

Daeromme seyt die H E S A E der heylscharen **S**iet/so wil ick wiffenden/ende roepen alle volcken die teghent Noorden woonen/spreect die H E S A E **S**oc wil ick mijne knecht Nebucad-Nezar den Babiloonischen coninc beschicken/ ende ick wille brengen ouer dit landt/ende ouer die ghene die daer in woonen / ende ouer alle dit volck/datter ronksomme leghet/ende ick wille verbannen ende verwoesten/ende tot eenen spot ende ewigher eensaemheyt maken. Ende ic wil daer wt nemen alle stemmen van gendechten/die stemme des bruydegoms ende der bruydt/die stemme des molenaers / oock die toortschen / alsoo dattet gansche lant verwoest ende verduert ligen sal / Ende si sullen desen booyseyden volcken ende den coninc tot Sabel/die neu tseuentich iare.

Wanneer die tseuentich saer om zijn/ dan wil ic den coninc tot Babilonien oock besoeken / ende alle dit volck/ seyt die H E S A E / om haerder misdacks wille/ Daer toe ooc dat landt der Chaldeen ende ic wilt tot eender woestijne maken/ Also wil ic ouer dat selue landt brengen alle mijne boornemen dat ic teghen haer boorghenomen hebbe/ Ja alle dat in desen boeck gheschreuen staet/dwelcke Jeremias ghepropheeteert heeft van alle volcken/Ende si sullen oock dienen veel nacen van volcke/ende groten coninghen. Want ick wilt haer vergelden/na haeren verdienstē/ en na die wercken haer der handen.

Want die H E S A E God Israels spreect tot

Dat. xxv. Capittel

Je. xliij

mi alsoo/Neemt desen beker wijns die tot gramscappe verweert van mijnder hant/ Ende schenckte daer wt allen volcken/sof den welcken ic v seynde sal op dat als si ghedroncken hebben/woeden / en dulle worden / als dat sweert comen sal / dwelcke ic onder haer senden wil. Ende ick nam den beker vander hant des H E S A E / en schenecten alle volcken/totten welcken mi die H E S A E sandt/te weten/Hierusalem den steden Juda / haeren coningen en vorcken/dat si souden worden tot eender verckeringe/woestijne/spot/en bloecke/ghelijc als wijt op desen dach van huyden sien.

Soch Pharaon den Egyptischen coninc / met sinen dienaren/sinen vorcken / ende sinen ganschen volcke/Allen landen teghen westen / Allen coninghen inden lande Egi. Alle coninghen der Philistin landt/met Ascalon / Gazam / Ekron/Ende den ouerghelieue tot Asdod/den Idumeen/den Moabiten/ende den Ammonite. Allen den coninghen Tyri ende Sidons / Den coninghen inden eylanden/aengheen side des meys/dien van Dedan dien van Thema/dien van Hus/Ende alle den princen inden hoekē/oft den beschozenen (Ismaeliten) Allen Arabische coningen/Allen coninghen tegen dat westen/die inden woestijnen woonen/Allen coninghen in Simri/Allen coninghen in Elam/Allen coninghen der Meden. Allen coninghen tegen Noorden/beyde na liggende oft verre/ Een en yeghelijcken met sinen naghebueren/En alle coninc rücken die daer zijn opter aerden/ en die opten ganschen aertbodem zijn/ Die coninc Sefach sal ooc met haer drincken.

Ende hi sprack tot haer / Also seyt die H E S A E der heylscharen **S**od Israels/Drinct/dat ghi vol wort/spyt/kidst/vraect/ ende nederuallet dat ghi inimmermeer opstaen en moget / vande sweerde dat ic onder v senden wil/Ende in dien tiden beker van mijnder hant met nemen ende drincken en willen/ So seyt tot haer / alsoo spreect die H E S A E der heylscharen/ **S**v drinct gheringhe/vandt siet. Ick beghinne te plaghen die stad/ die nae mijnen name genoemt is / Meynt ghi dan dat ic v onghestraft sal laten? Ghi en sult sonder straffinghe niet zijn/Wandt ic roepe dat sweert ouer alle die ghene die opter aerden zijn/spreect die H E S A E der heylscharen.

En du sult alle dese woorden tot haer seggen/ende spreect tot haer. Die H E S A E sal van boue afbrullen of donderen ende sine stemme laten hooren van zijnder heyligher wooninghen/Hi sal brullen bouen sine stallen/Hi sal een liedt singhen ghelijck die wijntreders (oft wijnypluckers) ouer alle die opter aerden woonen / Ende dien clanc sal tot aen die eynden der werelt clincken/ Want die H E S A E sal een gericht/oft oordeel/ houdē metten heydenen/En hi wil met alle vleesehe ee bonnisse houden/en die godlosen sal hi de sweerde ouer gheuen spreect die H E S A E.

Want also spreect die H E S A E der heylscharen/Siet/daet sal een plaghe comen vanden eenen volcke totten anderen / Ende een groot onwedder sal hem verheffen van allen eynden der aerde/ Ende inden seluen daghe sullen die verclaghene vanden H E S A E ligghe van den eenen eynde der

Die Propheet Hieremia

acdden totten ander eynde toe/ haerder gheen en sal beclacht worden/nyemant en sal klamen ghe draghen/ende nyemant en sal daer begrauen worden/ Maer si sullen opten aertboden ligghen gheslycht meste.

S ghi herders huylt ende schreyt/wentelt v in den aschen/ **S** ghi rammen/ (oft ghevaldighe) die voor die cudde gaet/ **W**at die tijt is hier/ dat ghy gheslagghen ende ghedeelt sult worden / ende in Gucken vallen moet/ghelijc als vaten die constelic en ter welluste ghemaect sijn. Ende die herders en sullen niet ontfuemen moghen/ Ende die ghevaldighe der cudden en sullen niet ontkloope/ **D**an sullen die herders grouwelijcken roepen/ ende dycrammen der cudden huylen / om dat dyc **H** **E** **E** **E** hare beyde so betwoctet heeft/ende hare beste beemden sullen stille sijn/voor den grammighe thoorne des **H** **E** **E** **E** / Si sullen hare woninghe verlaten/ghelijc als een ionghen leeuw/ **W**ant haer lant sal woest worden om der gramshappes wille des verderuers/ende van wegen sijns gramighen verbolghenhepts.

Die propheet dieghet dat volc wt Gods beuele / ¹¹ dien si haer niet en beteren so wil hi den tempel doen gelijck Silo/ **D**aeromme wert hi gheuanghen vanden priesters/ende valscheyn propheten. Nochtans wert hi na langhen tijt weder los door Ahikam.

Dat. xvi. Capittel.

A den beghinne des coninclicke Jaakim des soons Josia des coninc Juda gheschiede dit woort vanden **H** **E** **E** **E** / ende sprach / **A**lso spreect die **H** **E** **E** **E** / ghaert inden boorhof des huys des **H** **E** **E** **E** / ende predict allen steden Juda die daer in ghaen om aen te beden inden huys des **H** **E** **E** **E** / alle die woorden die ich v beuolen hebbe/haer te segghen/en doet daer niet af/ oft si mislicken hooren wouden/ ende haer bekeerde/ een yeghelijc van sinen boosen wegghen/op dat my oock verouwe des ongheluck/dat ich boorgheromen hebbe te volbringe/om haerder boosen boornemens wille.

Ende segt tot haer/ **A**lso seyt die **H** **E** **E** **E** / **J**u sake dat ghi mi niet ghehoorsact en sijn/dat ghi in mijne wet niet en wandelt/die ic v gegeue hebbe/dat ghi niet en hoort die woordes mijder knechten der propheten/die ich daghelijcks tot v ghesonden hebbe/ **E**nde in dien ghi nochtans nyet hoort en wilt/ **S**o wil ich met desen huys doen/ghelijck met Silo/ **E**n dese stadt tot eenen bloeck allen heydenen opter acdden maken.

Doen nu die priesters/die propheten / ende alle dat volc hoorde/ **H**ieremias dat hi sulcke woorde sprac inden huys des **H** **E** **E** **E** . **E**nde als hieremias wt ghesproken hadde / alle dat hem dyc **H** **E** **E** **E** beuolen hadde/te segghen den volcke/ **D**oen grepen hem die priesters ende **P**ropheten/ ende dat gansche volc ende seyden/ **D**u moect steruen. **D**aeromme dofsu inden name des **H** **E** **E** **E**

Het. xvi. Capittel.

H **E** **E** **E** prediken en segge/het sal desen huys gaen/ghelijc als Silo/ **E**n dese stadt sal so woest worden dat daer niemant meer inne woone en sal/ **E**n dat gansche volc verlaemde hem inde huys des **H** **E** **E** **E** teghen hieremiam.

Doen sulcx hoorden die vorcken Juda/ gbinge wt des coninc huys op int huys des **H** **E** **E** **E** en setten haer voor die nieuwe poorte des **H** **E** **E** **E** / **E**nde die priesters en propheten spraken voor den vorcken en allen den volcke/ **D**ese man is des doets schuldich/ **W**ant hi heeft ghepredict teggen dese stadt/gelijc ghi met uwen ooren selfs ghehoort hebt.

Doen sprach hieremias tot allen den vorcken en tot allen den volcke. **D**ie **H** **E** **E** **E** heeft mi ghesonde/dat ic sulcx alle dat ghi ghehoort hebt / soude predike/ tegge dit huys/ en teghen dese stadt. **D**aeromme so betert nu uwe wegen/ en boornemē/ en sijn ghehoorsact der stemmen des **H** **E** **E** **E** dñs Gods/so salt den **H** **E** **E** **E** ooc berouwen des oeuels dat hi tegen v boorghenome hadde/ **S**iet/ **I**ehen in uwen handen/ **G**hi moghet met mi doen/dat v belieft. **N**ochtans sult ghi dat weten/ **I**n die ghi mi doodet/so sult ghi/ende dese stadt/ en alle haere boorghers/ des onschuldighen bloets schuldich make. **W**ant boort waer die **H** **E** **E** **E** heeft me tot v lieden ghesonden/dat ich sulcx al boor uwen ooren spreken soude.

Doen spraken die vorcken en dat gansche volc totten priestere en prophete / **D**ese man en is des doots niet schuldich / **W**ant hy heeft inden name des **H** **E** **E** **E** ons Gods ghepredict/ **D**aer stonden ooc op sommige die oudste/ (oft raedt heeren) des lants / en sprake totte gansche hoore des volcx **T**er tijt **H**iskias des coninc Juda/ was een prophete **N**ichas van **M**arela/ en sprach totte gansche volcke Juda/ **A**lso spreect die **H** **E** **E** **E** der heysarten/ **S**ion sal om ghekeert worden ghelijck eenen acker diemen eret/ (oft ploeghet). **E**n **H**ierusalem sal tot eenen steenboope worden/ **E**nde den berch des huys des **H** **E** **E** **E** / tot eenen wilden woude. **N**ochtans en liet hem **H**iskias die coninc Juda en dat gansche volc Juda/ daeromme niet doode. **J**aer si bresden veel meer den **H** **E** **E** **E** / en aenbadden voor dat aensicht des **H** **E** **E** **E** / **D**oen beroudet ooc den **H** **E** **E** **E** dat oeucl/ dat hi boorghenomen hadde/ **D**aeromme doen wi seer qualicken/te ghen onse sielen/ **D**oen was daer een die sprach.

Also was daer oock een (prophete) dyc den name des **H** **E** **E** **E** predichte/ **D**ias een sone **S**emeia van **H**iriath **J**earim / dese predichte oock te ghen dese stadt/ende dit land/ ghelijck als **H**ieremias/ **E**n doen die coninc **J**oachim ende alle sine ghevaldighe / ende die vorcken sine woorden ghehoort hadde/so woude hem die coninc laten dooden. **D**oen dat **D**ias merecte/so bresde hy/ ende bloot/ende toech in **E**gypten/ **D**oen sandt die coninc **J**eboachim knechten in **E**gypten / **E**l **R**athan den sone **A**chbas/ende sommige andere met hem/die brochte **D**iam wt **E**gypten/ende broch-

Die Propheet Hieremia

ten hem toffen coninc Joakim/die liet hem in ketse
weerde richten/Ende hi dede zijn doode lichaem
werpen in die grauen des gemeynen volcs/

Also help Ahikam die sone Saphan den Hiere
miam/dat hi den volcke niet in die handen en qua
dat si hem dooden.

Godt die **H E R E** beueelt den prophete eenen hals
bant te maken niet den welke hi den Heydenſchen conin
ghen haer gheuang hemſe soude bewiſſen/ende te verſack
gheuen.

Dat. xxvij. Capittel.

Iden beghinne des Conincrijcs Je
hoiakim/des ſoons Joſia/des Co
nincs Juda/ſo gheſchieden deſe woort
den vanden **H E R E**/tot Hieremi
am/ende ſprack/Also ſeyt die **H E**
R E tot mi/Maect v bande/oft ketenen/ende han
ghet die aen dijn hals/ende ſentſe den Coninck
in Edom/den Coninck in Moab/den Coninc der
kinderen Ammon/den Coninc Tyri/ende den Co
ninc Sidons/door die ambaffaten/die tot Sede
kiam den Coninck Juda tot Jeruſalem ghecomen
zijn/ende beueelt haer/dat si haren heerren ſegghen
Also ſpreect die **H E R E** der heylſcharen/God
Iſrahels/Also ſult ghy uwen heerren ſegghen/
Ic ben die dat aertſche ghemacect hebbe/die men
leben ende dpe becken/dpe opten aertbodem zijn/
door mijnre groote cracht/ende wt gheſtrecken aer
inc/Ende ic hebt ghogheuen/dient mi belieft heeft

Ab heb ick alle deſe landen ouerghegheuen in
die handen mijns knechts Nebucadnezars/des
Babilooniſchen conincs/Ende ic hebbe hem oock
die wilde dieren opten velde ghegheuen tot ſinen
dienſte/Ende alle volcken ſullen hem dienen/en
de ſinen ſone/ende zijns kints kinderen/tot des ſel
uen lants tijdt oock comt/Ia hem ſullen veel volc
ken/ende groote coninghen dienen/Maer ſo wat
boſe ende conincrijck den Babilooniſchen coninck
Nebucadnezar niet dienen en wil/Ende ſoo wy
ſinen hals niet gheuen en wil onder dat iock/des co
nincs tot Babel/die ſelue wil ick beſoecken/met
dens waerde/hongher/ende peſtilencie/ſeyde dpe
H E R E/tot dat ic ſe door ſine hand te nyet ma
ke.

Daet omme en hoort niet nae utbre propheten/
(oft waer ſegghers) Droombedieders/dachuet kie
ſers/ende tooenaers/dpe v ſegghen/Ghy en ſult
den Babilooniſchen coninck niet dienen/Wandt si
ſegghen v luegheuen/op dat ick v berre wt uwen
lande brenge/ende dat ick v verduue/ende bernie
te/Want ſo wat volck dat ſinen hals gheeft ouder
dat iock Des Babilooniſchen conincs/ende hem
dient/dat wil ick in ſinen lande laten/ſeyt die **H E**
R E/dattet aldact timmere ende woone.

Ende ick ſprack alſulco tot Sedekiam den Co
ninc Juda/ende ſprack/Gheeft uwen hals onder
dat iock des conincs tot Babel/ende dient hem en
de ſinen volcke/ſo ſult ghy leuendich bliuen/Wacc
omme wilt ghy keruen? ghy ende dijn volck doot
t weert/hongher/ende peſtilencie ghelijck dan die

Dat. xxvij. Capittel

H E R E voorgehoemen heeft ouer dat volck/
die den coninc tot Babilonien nyet en willen dpe
nen/Dacromme en gheeft den Propheeten gheen
ghehoor/dpe v ſegghen/Ghy en ſult nyet moeten
dperen den coninck tot Babel/Want si propheete
ren v ballscheyt/Ende ic en hebbe nyet ghesonden/
Maer si prediken ballschelijck in mijnen name/op
dat ic v dies te eer wt dſue/ende dat ghy ſlamein
metten propheeten die v prediken moecht vergaen

h. de.
xxij
Eze xij

Ende toffen priesteren en tot allen deſen volck
lic ſeyde ick/ende ſprack/Also ſpreect die **H E**
R E/En hoort die woorden uwer propheeten niet
die v prediken/ende ſegghen/Siet/die vaten des
huys des **H E R E**/ſullen nu haect weder van
Babilonien ghebracht werden/Wandt si propheete
ren v ballschelijcken/En hoort haer nyet/Maer
dient den coninck tot Babel/ſoo ſult ghy leuendich
bliuen/Waer omme wilt ghy doch deſe ſtadt laten
verderuen/Maer zijn si gewarighe propheeten/en
de hebben si des **H E R E** woort/ſoo laet haer
den **H E R E** der heylſcharen bliſden/dat die o
uerghebleuene vaten inden huys des **H E R E**
ende inden huys des Conincs Juda/ende tot Hie
ruſalem oock nyet tot Babilonien geuort en wo
den.

Wandt alſoo ſeyt die **H E R E** der heylſcha
ren/vanden calonnen/vander zee ende vanden
ghelcoelte/ende vanden vaten die noch ouergheble
uen zijn in deſer ſtadt/Dpe welke Nebucadnezar
dpe Babiloniſche coninc nyet wech en nam/doen
hi Tychoniah den ſone Joakim des Conincs Ju
da van Hieruſalem wech boerde gheuanghen tot
Babel/met alle den vorſten in Juda/ende Hieru
ſalem/Want aldus ſpreect die **H E R E** der heyl
ſcharen/die God Iſrahels/vanden vaten die noch
ouerghebleuen zijn inden huys des **H E R E**
ende inden huys des Conincs Juda/ende Hieru
ſalem/Si ſullen te Babilonien gheuort worden/
ende aldact bliuen/tot op den dach toe/dat ic ſe
ſoekken ſal/ſeyt die **H E R E**/Ende dan wil ic ſe
weder tot deſer plaecſten brengen/Ende dit is ghe
ſchiet inden ſeluen iaer/ut beghinne des Conincs
rijcs Zedekie/des conincs Juda/

Hananias die ballche prophete bercondicht vſijheyt/
Maer niet wt den **H E R E** ende teghen hem ſprecke
Hieremias/Hananias neem t die banden bande hals Die
remie/ende breeſe hi wil daer mede bewiſſen/dat Godt
den bant Nebucadnezars oock alſoo breken wille/Maer
die **H E R E** verthoont Hieremie/dat die gheuanghen
ſe veel herder worden ſal.

Dat. xxvij. Capittel.

Iden vierden iaet des Conincrijcs
Zedekie/des Conincs Juda/ins vſt
ſter maent/ſprac Hananias/die ſone
ſur die propheete van Sabaontot
mi/inden huys des **H E R E**/in
der reghenwoordicheyt der priesteren/en des gan
ſen volcs/ende ſeyde/Also ſpreect dpe **H E R E**
der heylſcharen/die God Iſrahels/Ich hebbe dat
iock des conincs tot Babel/in ſtucken ghebroken/

Iden vierden iaet des Conincrijcs
Zedekie/des Conincs Juda/ins vſt
ſter maent/ſprac Hananias/die ſone
ſur die propheete van Sabaontot
mi/inden huys des **H E R E**/in
der reghenwoordicheyt der priesteren/en des gan
ſen volcs/ende ſeyde/Also ſpreect dpe **H E R E**
der heylſcharen/die God Iſrahels/Ich hebbe dat
iock des conincs tot Babel/in ſtucken ghebroken/

Ende eer twee iaer om zijn / wil ic oock die baten des huys des **h. E. S. A. R.** / wederomme op dese plaetse brengen / die welcke Nebucad Nesar die Babilonische coninc wech genomen hadde / ende tot Babilonē geuoert / Daer en bouē Iechaniam dē sone Joakim / den coninc Juda / met alle die geuan ghenē wt Juda / die tot Babilonien geuoert zijn. Wil ic ooc weder op dese plaetse brengen / seyt die **h. E. S. A. R.** / Want ic wil dat iock des conincs tot Sabel aen stucken brengen.

B Doen sprac hieremias die propheet totten propheet hananiam / inder tegēwoordicheyt der priesteren / ende des gantschen volc / die inde huys des **h. E. S. A. R.** stonden / ende seyde / Amen / Die **h. E. S. A. R.** doe also / Die **h. E. S. A. R.** gheue dat ghene dat ghi gepropheeteert hebt / dat hi die baten des huys des **h. E. S. A. R.** van Sabel weder bringe op dese plaetse / met alle die geuāgē / Mer hoorz doch ooc dit woort / dat ic hoorz dijne oogen spreke / ende hoorz den ooren des gantschen volc / Die propheetē die hoorz ons gewest sijn bā oudts herwaerts / die segē veel landen / ende groote conincrijcken van oorloghe van ongheluc / en van pestilencie gepropheeteert hebben / die warē daer in gheproeft / oft ic God gheuwillich ghesonden hadde / wanneer dat geschiede en quā dat die propheet boorseyt hadde. Doen nam die propheet hananias dat ioc / (ofte die keten) vanden halfe des propheetē hieremie / en biack in stucken / Ende hananias sprac inder tegēwoordicheyt des gantschen volc / Aldus seyt die **h. E. S. A. R.** / Enken also wil ic in twee brenken dat iock Nebucad Nesars des coninc tot Babilonien eer twee iaer om comen banden halfe alder volcken. Ende die propheet hieremia ghinc doen zijns wegges.

Maer des **h. E. S. A. R.** woort gheschiede tot hieremias / na dien dat die propheet hananias dat iock in twee ghebroken hadde / vanden halfe des propheetē hieremie / ende sprac / Gaet henen / ende segt hananie / Also spreect die **h. E. S. A. R.** / Ghi hebt dat houten iock in stucken ghebroken / Mer ghi sult hoorz dat houtene een pieren iock maken / Want also spreect die **h. E. S. A. R.** der heylscharen die God Israels / Een pieren iock wil ick alle desen volcken aenden hals hanghen / dat si dienen sul len Nebucad Nesar / den Babiloonschen coninc / Ende dat sullen si ooc moeten doen / Want ic wil hem ooc die wilde dieren gheuen.

Ende die propheet hieremias spract tottē propheet hananiam / Lieue hanania / hoorz doch / Die **h. E. S. A. R.** en heeft v niet ghesonden / Maer ghy doet / dat dit volc hem op lueghenen verlaet / daer omme seyt die **h. E. S. A. R.** also / Siet / ick wil v seyn den / Maer wt die werelt. Wāt hinnē dit iaer sult ghi steruen / Om dat gheste mer dijne woorden bā dē **h. E. S. A. R.** af gheheert hebt / Also is hananias die propheet in den seluen iare ghestoruen / inder se uenster maent.

Deur. xliij.

A Eenen brief dien hieremias den gheuanghenen toe Babilonien seyndt / inder welken hi haer heet huysen tinnen / planten / ende andere menschelike werken te oefenen / Ende die gheuanghenisse mer alder oormoedicheyt te liden / want si langhe duren sal. Vos dat die ghekraste worden / die daer te then leeren.

Dat. xxix. Capittel.

It is een copie des briefs die hieremias die propheet geleynt hadde bā hierusalem totten gheuanghenē / den oudsten / (ofte taetsheer) en den priesterē / dē propheeten / en allen dē volcke / die welcke Nebucad Nesar bā hierusalem tot Sabel geuoert hadde / na dien dat die coninc Iechonias / ende die coninginne inere Samerlingē ende den vorsten Juda ende hierusalem / met dē timmerlieden / ende smeden hierusalem wech waren / welcken brief ghedragen hebben / Eleosa / die sone Saphan / ende Samaria / die sone hilkia die Zedekias die coninc Juda sandt tot Sabel tot Nebucad Nesar / den coninc tot Sabel.

Ende den brief luyde also / Aldus spreect dē **h. E. S. A. R.** der heylscharen God Israels / tot allen gheuanghen / die ic van hierusalem hebbe laten wech boere / tot Sabel / Timmert huysen daer ghi inne woonen moecht / Plant wūngaerde / daer bā ghy die vruchten eten moecht / Reemt wūnen / en wintsonen en dochteren / Sheeft uwen sonen wūne en uwen dochteren mannen / dat si sonen ende dochteren en vruchten / Vermeerdt v seluen / dat uwer seer veel wordē / Siet aen der stadt wehuert / daer ghy in ghevangen sāt / Ende bidde den **h. E. S. A. R.** hoorz haer / Want alst haer wel gaet so gatet v ooc wel / Want also spreect die **h. E. S. A. R.** der heylscharen Godt Israels / En laet v uwe propheeten en waer seggers / die v bā sijn niet bedriegen / Ende en ghe looft uwen droomers niet / die v droomē. Want si propheetē v luegē / in mijnen name / Ic en heb se niet ghesonden spreect die **h. E. S. A. R.**

Also spreect die **h. E. S. A. R.** / Wanneer tot Sabel die kscuēlich iaer veruult sijn / so wil ic v huys boeren / en ick wil v wt mijnder goe dertierenheyt weder tot deser plaetken brengen / Want ick weet wel / wat ic ouer v hoorz ghenomen hebbe / spreect die **h. E. S. A. R.** / Te weten mijn boornemen is des vredes ende des leedts / dat ic gheue dat eynde / dat welcke ghy verwachtet / Ghi sult mi aenroepen / ende ghi sult gaen / ende mi bidden / en ick sal v berhooren / Ghi sult mi soecken / en ooc bindē / Want als ghi mi van gantser herten sult soecken / so wil ic mi van v late binden / spreect die **h. E. S. A. R.** / en sal v wt der gheuanghenissen verlossen / ende v vergaderen wt allen volcken / ende bā allen plaetken / der waerts ick v verstroyt hebbe / seyt die **h. E. S. A. R.** / En ick wil v wederomme tot deser plaetken brengen / van daer ic v hebbe laten wech boeren.

Mer ghi meent / dat v die **h. E. S. A. R.** tot Babilonien propheeten verwecht heeft / Daeromme seyt die **h. E. S. A. R.** also vanden coninghen / die op Dauids stocle sitten / ende van alle dat volcke / dat in der stadt woort / te wele bā uwe vroederē / die met v niet inder gheuanghenissen ghetoghen en sijn / Ja also spreect die **h. E. S. A. R.** der heylscharen / Siet / Ich wil ouer haer seyn den sweert / hongher / ende pestilencie / en ic wille maken ghelie als die quade vighē / daer men die walghinghe af crighet / onder den eten / Ende ic wille metten sweert / hongher / ende pestilencie veruolghen / Ende ick en wille ni gheen conincrijcke op aerde laten bliuen / Ja dat si tot enen bloec ende grouwel / tot enen spot en scande / onder alle volck worden sullen / daer heuen

dat icse verstroeyt hebbe/ Daer omme dat si mijne woorden niet ghchoorlaem en zijn spreect die h E A E / die ic voer mijne knechte die prophete daghe lijs ghesonden hebbe/ Voerch en tijdes ghenoech benic op gheslaen/ ende hebbe die tot haer ghesonden/ Maer si en hebben niet wille hooren/ oft volghen/ spreect die h E A E.

Maer alle ghi geuangen/ die ick tot Babel ghesonden hebbe/ ende van hierusalem hebbe laten trecken/ hoort dat woort des h E A E / Aldus seyt die h E A E der heylscharen/ die Godt Israels/ teghen Mchba/ den sone Holoia/ ende teghen Zedekiam/ den sone Maake/ die b in mineu name lueggenen propheten/ Siet/ Ic wille v gheuen in die handen Nebucadnezars des Bablonischē conincs/ die salse dooden voer uwen ooghen/ datme wt den seluen eenen bloec maken sal onder alle geuangen wt Juda/ die tot Babel zijn/ datse leggen sullen. Die h E A E moet v doen/ ghelijc als die coninc van Babel Zedekiam ende Mchba/ op dat vier braden liet/ Om datse in Israel schandelichen ghesondicht/ ofte een dwaelsheyt bedieuen/ hadden/ ende deden met haerder naesten getroude wifuen ouerspel/ en predikten lueghenen in mineu name/ dat ick haer nyet beuolen en hadde/ dat selue laet ick v oock weien/ ende betuyghen/ seyt die h E A E.

D Ende van Semaia die Rehalamite sulstu also seggen/ Aldus spreect die h E A E der heylscharen/ Godt Israels/ Daer omme dat ghi buche/ onder dijnen name gelegelt/ ghesonden hebt tot allen volcke/ dat tot hierusalem is/ ende tot Zephoniam/ den sone Maacia/ den ouersten priester/ en tot allen den priesters ghesent hebt/ seggende/ Die h E A E heeft v tot eenen priester gheset/ in die plaetse des priesters Jehoiada/ op dat ghi die ouerle souet zijn inden huys des h E A E ouer alle waerleggers/ (dulle ende besetene) dat ghise inder gheuanghenissen/ (oft inden stock) soudt leggen/ Waer omme en strafte ghi dā niet hieremiam van Wnathoth/ die v propheteert/ Ja oock daer omme dat hi tot ons tot Bablonien gesonden heeft/ ende laten seggen/ Dattet noch langhe/ (met ons) duere sal/ dat wy huysen souden tinnieren/ daer wy inne woonen mochten/ en dat wi bouen souden plantē dat wi der buchten genietede/ Want Zepharias die priester heeft den seluen brief gelsen/ ende hieremiam den prophete liet hēt aenhorē.

Doen gheschiede dat woort des h E A E tot hieremiam/ ende seyde/ Sendet benen tot allen geuangen/ en laet haer seggen/ Aldus spreect die h E A E ouer Semaia van Rehalam/ daer omme dat v Semaia propheert/ ende dat ic hē nochtans niet ghesonden en hebbe/ en doet dat ghi op hiegenen betrouwt/ Daer omme spreect die h E A E also/ Siet/ Ic wille Semaia den Realemite verloccken/ (oft straffen) ende zijn zact/ dat niemant vanden sinen onder dit volck bliuen en sal/ Ende en sal die goedertierenheyt niet sien/ die ick minen volcke doen sal/ spreect die h E A E/ Want bi beeft valschelichen teghen den h E A E gheprediet.

C Hieremias scrift sine pichingen in een boeck/ Ende hi belooft sinen volcke vromicheit dinge/ En medeliden te slaghe ouer hierusalem/ ende dat volcke/

C Hier mochten beghinnen die ander helft hieremias want die grote belooften zijn teghen die voorgaende diepginghen/ Ende si luden/ oft si nader gheuanghenissen ghesicht waren:

Dat. xxx. Capittel.

D It is dat woort dat geschiede tot hieremiam/ Aldus spreect die h E A E die Godt Israels/ scrift v alle dese woorden in eenen boeke/ die ic tot v spreke/ Want siet/ Die tijdt coempt/ spreect die h E A E/ dat ick die geuangnisse mijns volcs/ beyde Israel ende Juda/ wende wille spreect die h E A E/ Ende ick wille weder brengen in dat land/ dat ic uwen voeraderen ghegheuen hebbe/ dat si dat besitten sullen.

Maer dit zijn die woorden/ welke die h E A E spreect van Israel ende Juda/ wandt alsoo spreect die h E A E/ het is doch waer. het gaet v ymmer iamm crlich/ Daer is enckel breef ende orrede/ Maer braecht doch ende besiet/ oft oock eens inaus persoon kinderē baren mach/ hoe gaet dan toe/ dat ick alle die mannen se/ hare handen op die lendenen Israel/ ghelijc die wijen inder kints nooden/ Wie heeft ope ghesken dat een man kinde ren baerde/ treue/ braecht/ doch daer nae/ ende bene met Jahacerder alder aensichten zijn gansch verbleet/ Sch des daer v/ die so groot is/ dat zijn geslcht gheenen ghebrek en is/ ende het is een tijdt des ancrts in Jacob/ nochtans sal hy daer wt beeloft worden.

Wandt ick wil op die selue tijt/ spreect die h E A E der heylscharen/ zijn ioch van dijnen halfe anstucken breeken/ ende dijnen vant in twee schoren ende wil/ dat hy nyet meer daer onder den vzeemden dienen en sal/ Maer den h E A E siuen Godt ende Dauidt sinen Coninc/ welken ick hen verwecken wil/ Daer om en verlaecht v niet/ Om mijn knecht Jacob/ spreect die h E A E/ ende en veruact v niet/ Israel/ Want siet/ ick wil v oock van betere landen/ ende dñn zact wt den lande haerde gheuanghenissen helpen/ Adat Jacob sal wedercomen/ ende in brede leuen/ ende ghenoech hebben sal/ Ende niemant en sal hem veruaren/ Want ic ben bi v/ seyt die h E A E/ dat ic v helpe/ Wandt ic wil met alle heydenen een eynde maken/ onder den welken ick verstroyt hebbe/ Maer met v en wil ic gheen eynde maken/ Nochtans wil ic v casten en/ mer met beschedenheyt/ op dat ghi v met out schuldich en kent.

Wandt alsoo spreect die h E A E/ Dijn sebande is te groote ende dijne wonden zijn te boosch/ niemant en isser/ die dine sacche handele/ (oft beserme) oft die dine woude verbonde/ waer omme ghi ooc niet gesont en wort/ Alle dijne liefhebers vergheten dñs/ ende en braghen na v niet/ Ic hebbe v gheslaghen/ recht oft ic enen biant hadde gheslaghen/ en hebbe v rouwelicheit gheslact/ om dñn te grooter misdaden wille/ Want dine sonden hebben sterckelicheit die ouerhand ghenomen. Maer omme betreuen siu dine schaden/ Ic hebbe selfs een medeliden met dijne smerten/ Maer om der misdaden wille dñn mit daden ende sonden hebbe ick dit ghedaen.

Daeromme alle die ghene die v verflondē heb-
ben/ die sullen verflonden worden/ en alle die v be-
nauwet hebbē/ die sullen in die gheuanckemisse ge-
leyt worden/ Ende alle die v verwoest hebben/ die
sullen verwoest worden/ en alle die v berouft / en
gheplundert hebben / die sullen berooft worden/
Want ick wil v weder ghesont maken/ ende dijne
wonden heelen/ seyd die **H. E. S. E.** Daeromme
dat si v die verflootene heetē / o Zion/ na der welc
ker nyemant en vraghet.

DWant also spreect die **H. E. S. E.** Siet/ Ic wil
die geuangerulle deo huys Jacobs weder op rich-
ten/ en wil haerder woninghen gonstich zyn/ Dye
stadt sal op haer oude hoofstade getimmeret wor-
den/ ende den tempel sal staē als hi behoort te staē
En hā daer sal wtgaen lof ende vruochde / Want
ic wille vermeerderen ende niet verminderē / Ic
wille groot maken ende niet vercleenen/ hare kin-
deren sullen zyn ghelijc te voren/ en haer ghemeen-
te sal door mi bliuen/ Want ic wille besoeken alle
diese plaghē/ Maer hare gheweldighen/ ende vor-
ten/ sullen wt haer seluen ghevozen worden/ En
haer heeren van haer seluen comen/ En ick wille
door mi laten comen/ dat si mi offeren/ Want wie
geeft anders zyn herte dat hi geerne tot mi come?
seyt die **H. E. S. E.** Ende ghi sult mij volc zyn/ ende
ick wil v God zyn.

Siet/ Den thoorne des **H. E. S. E.** sal comen/
ghelijc een groot ontwedde/ ende ghelijc eenen
grouwelijckē draeywint / sal hi dē godlosen op dē
toppe ballen / Want den grammē thoorne des
H. E. S. E. en sal niet afdalen/ tot dat hy gedaen
ende volbracht hebbe zyns herten voornemē/ dat
selue sult ghi inder nacomender tijt wel verstaen.

¶ Hi vermaent volck Israel der weldaden ende lief-
den die God altoos haer bewelen heeft/ bysonder doē hi
te wt Egypten leyde/ so en heeft hysē noyt verlaten noch
verflooten/ also en sal hysē oock nu niet verflooten/ Maer
hi salte in ghenādē weder op nemen/ Ende verstaet onder
die schamelijcke belofte die roepinghe der heydenen / en
die goeden/ die door Chufu in verleent worden.

Dat. xxi. Capitel.

Der seluer tijt spreect die **H. E. S. E.**/
Ic wil aller der gheslachten Israels
God zyn/ ende si sullen mijn volc zyn
Als spreect die **H. E. S. E.** Dat volck
dat ouerbleef inder woestijnē vandē
sweerde/ dat vant genade/ ende Israel tooch henzē
tot/ inder rusten/ Die **H. E. S. E.** is my verschenen
in verren landen/ Ic hebbe v met ewiger liefden
bemint/ daer omme hebbe ic v tot mi ghetogē wt
loutere goedertierenheyt/ Welaen/ o ghi dochter
Israels/ ick wil v wederomme timmeren dat ghi
stijf ende vast sult zyn/ Ghi sult noch vrolich from-
men/ ende wtgaen aendē danck / Ghi sult weder
omme wijngaertackers planten aenden berghen
Samarie/ Ende die wijngaerdeniers sullen plan-
ten/ ende daer toe singhen/ Want den tijt sal noch
comē/ dat die wachters optē geberchte Ephraim
roepē sullen/ Wel op/ Laet ons henen op gaen tot
Zion/ tot onsen **H. E. S. E.** God.

Want also spreect die **H. E. S. E.** Roept van
Jacobs weggen met vruochden/ ende sychet aen
die heylstraten der heydenē/ Roept luyde/ singet/

ende segghet **H. E. S. E.** helpt dijn volck/ dye
ouergebleuene in Israel/ Siet / Ic wille wt dē
noortlichen landen brenghen/ en haer vergaderen
vandē eynde der werelt/ met den blinden/ lammē
beuruchten/ en die mit kinder bedde ligghen/ dat si
met grooten hoopē weder herwaerts comen sul-
len/ Si zyn met weenen wech getogen/ Mer met
vruochden wil ickle weder hier brenghen/ Ic wil
haer leyden aen die waterbekken op die effene stra-
ten/ op dat si haer niet en stooten/ Want ic wil Is-
raels vader zyn/ ende Ephraim sal mijn eerste ghe-
bozen zyn.

O ghi heydenen hoort dat woort des **H. E. S. E.**
en betoondiget dat verre in die eylandē/ en
legt/ Die Israel verstroyt heeft/ die sal hē oock we-
der vergaderen/ ende sal hem hoeden/ ghelijc een
herder zyn cudde/ want die **H. E. S. E.** sal Jacob
berlossen/ ende vander handt des machtighen ont-
rucken/ En si sullen comen/ ende op die hoochten
Zion sychen/ Ende totten gauen deo **H. E. S. E.**
sullen si haer besamē/ te wete tottē tarwe/ most/
olpe/ ionghe schapen/ ende ealuere/ Iac dat haer
herte sal zyn gemocyt/ ghelijc eenen welghewater-
den bos/ Want si en sullen niet meer hongere/ oft
becommert zyn/ Van sullen die ioncfrouwen vro-
lic aenden danck zyn/ daer toe ooc die ionghe ghe-
sellen metten ouden/ deen metten anderen / Want
ic wil haer truccen in bliscshappe berkeeren/ ende
wille troosten/ en verbliden na hare bedruuctheyt
Ic wil die herten der priesteren vol vruochdē ma-
ken/ En mijn volck sal met mijnen gauen veruult
worden/ spreect die **H. E. S. E.**

Also spreect die **H. E. S. E.** Die stemme des
clagens/ weenens/ ende der bitterheyt/ is tot indē
hemel op gecomen/ Rachel betweende hare kinde-
ren/ ende en wilde haer niet laten troosten ouer ha-
re kinderen / Want si nergens meer en waren/
Maer die **H. E. S. E.** spreect also/ Laet dijn schreyen
ende weenen/ ende die tranen dijne ooghē houde
op/ Want dijnen arbeyt sal ghelouut worden seyt
die **H. E. S. E.** Sy sullen weder wt der vyanden
lanteomen/ Mer dijne nacomelinghen sullen hare
dies vertroosten/ spreect die **H. E. S. E.** dat dijn kin-
deren weder in haer comen sullen.

Ic hebbe ooc wel ghehoort/ hoe dat Ephraim
claget/ **H. E. S. E.** du hebste mi ghestrakt/ ende
dijn castijdinghe hebbe ic aengenomen/ ghelijc als
een ongetemt kalf/ Scheert ghi mi/ soo worde ick
bekeert/ Want ghi **H. E. S. E.** zyt mijn God / Want
so haest/ als ghi mi bekeert/ soo sal ick mi beteren/
Ende so gberinghe als ic dat verstaē/ soo sal ick op
mijn dgie staen. Want hoor waer scandelijcke dit
ghen hebbe ic gedaen/ ende staē beschaemt / Want
ic moet liden den spot die ick hoormaels verdient
hebbe/ En is Ephraim niet mijn weerde soon/ en
de mijn ghetrouwe kind/ daer ick mede vrolic ghe-
weest/ ende ghespeelt hebbe? Want sint die eerste
woorden die ic met hē ghehadt hebbe/ ven ic zyns
ghedachtich/ daer omme clopt oock mijn herte nae
hem/ dat ick gewillichlick zyn der ontfermen wil-
le/ spreect die **H. E. S. E.** Richt v een merck/ oft
ghedenckenisse op / Ende steldt v een truertee-
ken/ ende richt v herte op die bane der straten/ die
ghy wandelen sult/ ende keert wt wederomme/

nu. xxi.
den. vij

B
ge.
No.
end.

S
ue
be
lou
en
ma
he
dē
an
sch
op
ret
P
rr
rbi
rr
Jo
Ex
i.
A

O ghi dochter Israels/keert weder / tot dese dijne leden/hoe langhe wilt ghi dochterbaerts ende gints om gaen / o ghi afuallighe dochter/die ick weder brengen wil! Want die **hESE** sal wat nieuws opter aerden doen / dat die haer boozmaels ghelijc als wiuen ghehadt hebben/die sullen mannen zijn.

Want also spreect die **hESE** der heylscharen **Godt** Israels/Men sal noch dit woort spreken in den lande Juda/en in sine leden/als icse wt der geuanghenisse ghebrocht hebbe / **O** ghi heylige berch die **hESE**/die schoone bruydegom der gherechticheyt/make v bruchtsbaer / ende seegene v / Ende daer sal Juda woonen met alle hare leden / ende daer toe ackerlieden ende herders/Want ic wil die hongherige sielen versaden/ende die becominerde sielen vertroosten/Doen ic dit hoorde/quam ic weder tot miseluen/ende bedacht mi/ gelijc oft ic van eenen soeten slaep ontwaect waer.

O Siet/die tijt coemt/spreect die **hESE**/dat ick dat huys Israels/en dat huys Juda/met mensche ende met bercken bezaeppen sal/Ende ghelijc als ick neerlich ghebrecht ben haer wt te iagen/wt berckoy en in stucken te breken/te berderuen / ende te plagen/oft casttten / Also sal ic weder wacker zijn/om haer te bouwen/ende te planien/seyt die **hESE**/Ter seluer tijt en salmen niet meer seggen / Die baders hebben suere druyue geten / ende der kinderē tauden zijn boomich stomp / oft slepich ghe worden Maer een yegelijc sal om zijnder egeder misdaets wille steruen/Ende soo wat mensche dat die suere druyuen eten sal/dien sullen sine tanden boomich/stomp/oft slepich worden.

Siet/die tijt coemt/spreect die **hESE**/dz ic met ten huyse Israels/en metten huyse Juda een nieu wer bouwt(ose compact)make sal/niet gelijc dat verbont/dat ic met haer en vaderen ghemaect hebbe doen icse vider hant nam / en wt Egypten lant leyde/welcke mijn verbont si niet ghehouden en hebben/Waer omme icse ghedwongen hebbe/ spreect die **hESE**/Maer dit sal dat verbont zijn/dat ic metten kinderen Israels maken wil / na dese tijt/spreect die **hESE**.

ic wil mijn wet in hare binnenste leden in plant en/en ick wil haer in hare herte schynen / En ick wil haer **Godt** zijn/en si sullen mijn volck zijn/Ende memant en sal boozt aen sinen naesten/noch sine broeder leren/en se gghen / Kent den **hESE** Maer si sullen mi altesamen kennen / beyde cleyne ende groote/spreect die **hESE**. Want ick wil haer hare misdaet verghewen/ende haerder sondē nemmermeer ghe dencken.

O Also seyt die **hESE**/die die zonne den dach en die mane/en sterren/den nacht nae haren loop/tot eenē licht gegueē heeft/die dz meyre bewercht/dat sine gouden bruylen/Sinen name is/Die **hESE** der heylscharen/Wāneer nu sulcke ordinantie booz minnen aensichte vergaen sal/spreect die **hESE**/so sal ooc dat jaet Israels op houden/dattet booz mi geen volck meer zijn en sal/Also seyt die **hESE** Ghelijc als den hemel hier boven niet en mach gemeten worden/en den gront des aertrics hier onder niet en mach doorsocht worden / Also en wil ic ooc dat gantsche jaet Israels/om alle haerder daden wille niet verwerpen/spreect die **hESE**.

Siet/die tijt coemt/seyt die **hESE**/dat die stadt des **hESE** sal ghemmet worden/van den toorne hananeel aen / tot aen die hoocepoozte toe/Ende van daer salmen dat richtsnoer neffens den seluen wijder wt trecken / totten hoeuele Sa rez toe/Ende het sal hem tot Saad omme keeren/Ende dat gantsche dal der dooder lichamen / ende der astchen plaetse / metten ghebeelen dooden acker / totten beken Kidron toe / Ende van daer totten boecke der peerden poozte toe teghen dat oosten. Aldaer ooc dat heylichdom des **hESE** ghestelt sal worden/Ende si en sal nimmermeer af ghebroken/ noch verkeert worden.

De Propheet betuycht inder gheuanghenissen sine ierunge mitter daer / Te weten/datse **Godt** weder wt des gheuanghenissen verlossen sal/Ende daer om coopt hi eenē acker.

Dat. xxxij. Capittel

It is dat woort / dat handen **hESE** gheschiedt tot Jeremiam/inden threenden iare Zedekie des conincs Juda/welcke ghebrecht is dat achtē de iare des conincs Nabucadnezars Doen hadde dat heyl der conincs tot Babel al gheheel Iherusalem beleghet/Maer die propheet Jeremias sach gheuanghen inden boozhof der geuanghenissen/die inden huyse des conincs Juda was/daer hem Zedekias die Coninc Juda hadde doen legghen/Daer omme dat hi alsoo ghepropheetert hadde/die **hESE** heeft alsoo ghesproken/Siet ic wil dese stadt gheuen inden handen des Sabils nischen conincs / ende hi salse in nemen/Ende Zedekias die Coninc Juda en sal den Chaldeen niet ontloopen comen/Maer ick wil hem den coninc tot Babel inden handen gheuen/dat hi ooc monden lijken met hem spreken / ende met sinen ooghen hem aensien sal / Ende hi sal Zedekiam tot Babilonien voeren / Ende aldare sal hi oock bliuen/tot dat ick hem versoeken sal/spreect die **hESE**/Ende oft ghi al tegen die Chaldeen bekaet te strijden/so en salt v nochtans niet wel ghelucken.

Ende Jeremias antwoorde / Dat woort des **hESE** is tot mi gheschiedt also/ende sprach/Siet hananeel die sone Sallum/dijns conincs soon sal tot v comen/ende v legghen / dat ghi den acker die tot Anathoth leget/coope wilt/want ghi van der maechschappen wegghen dat naeste recht daer toe hebt/dat ghi hem lost/ende coopt/Also quam hananeel mijns conincs soon / ghelijc dye **hESE** gheseyt hadde / booz den hof des gheuanghenissen/ende sprach tot mi/ Nieu coopt doch mijnē acker / die tot Anathoth inden lande Ben Jamit leghet/wandt ghi hebt errecht(oft naerderschap) daer aen/ende ghy zijt dye naeste/ieu coopt hem doch.

Doen mercte ick dattet des **hESE** woort was/ende ic rocht den acker van hananeel mijns conincs soon/tot Anathoth/ende ick woech hem dat ghelt daer seuen sielen / ende thien silueren pennin ghen/ende ic liet eenen brief scriuen ende besegghen/ende nam tuygen daer toe/ende ick woech dat gelt daer in cender waghen / Ende ic nam also den roop brief / nae dat hy besegghelt ende ghelesen was/ende oock een copie (oft wtschrift)Ende ick ghad den coophrief Baruch / den sone Nerie / des soons Maasie / inder tegē woordicheyt/hananeel

mijns ooms sone/ en der getuygen die inden brie
 gescreyen sonden/ en alder Joden/ die inden boue
 des gheuanghenissen daer bi waren/ En ick beual
 Baruch voor haren oogen/ en sprac/ Also seyt die
 H. E. E. der heylscharen/ God Israels/ Preem de
 sen beseghelden coophrief/ ende dat wtschuyt/ ende
 legts in een aerden vat/ op dat si lange dueren mo
 ghen/ want alsoo spreect die H. E. E. der heyl
 scharen/ God Israels/ Daer sullen noch buylen/ ac
 tiers/ en wningaerden besetē worden in desen lande.

A En doe ic den coophrief Baruch/ den sone pre
 rie gegeuen hadde/ Sadt ick den H. E. E. alsoo/
 Gene. i
 Deut. v
 Ich H. E. E. Godt/ siet/ ghi zijt die hemel ende
 aerde gemaect hebt/ door dijne grote cracht/ ende
 door dijnen wtgerecten arme/ en daer en is gheen
 dinc v onmoghelic/ Ghi bewijst barmherticheyt in
 veel duyfenden/ ende ghi betaelt die misdaet der va
 deren inden schoot der kinderen/ die na haer comē
 Ghi zijt die grote en sterke God/ wiens name is/
 Die H. E. E. der heylscharen groot van raden/
 en machtich vā dade/ Dine soken staen open op al
 le die wegen der inēschē kinderē/ also dat ghi eenē
 pegteliken bergeldet na sine wege/ en na die vruch
 ten zijnder bindinghen/ Ghi die in Egypten grote
 teekenen en wonderlijcke wercken ghedaen hebt/
 als wi op desen tegenwoordighen dach bekennē/
 aen den volcke Israels/ en aen den seluen luyde/ op
 dat ghi dijne name groot sout maken/ als wi noch
 buyden sdaechs sien.

En ghi hebt dijn volc Israels wt Egypten ghe
 uoert/ door teekenen/ en wonderen/ door een ster
 ke hant/ met eenē wtgerectē arme/ en met groo
 te veruacertissen/ En ghi hebt haer dit lant in ge
 uen/ ghelike ghi haren vooūdāeren beloofte en ghe
 spore haddeste/ dat ghi haer gheue woudeste/ een
 lant daer honich ende melc in bloeyde/ Doen si nu
 daer in quamen/ en dat belaten/ en waren si dijne
 Neme met ghehoorsacra/ noch en wandelden niet
 in dijne ghesetten/ En alle dat ghi haer gheboden
 hadt dat v doen souden/ dat lieten si/ En daerōme
 comt ooc alle dat ongheluc ouer haer.

Siet/ dese stadt is nu beschant om in te nemen/
 en sal ghebronnen worden vande Chaldeen/ dlese
 behghe metten sverede/ hongher/ en pestilencie/
 Ende so wat ghi ghesprokē hebt/ dat sal ouer haer
 comē/ wat siet/ alle dingen zijn nu tegenwoordich/
 En noch so spreect ghi tot mi/ O H. E. E. Godt/
 dat ic eenē acker om ghelt soude coopen/ ende ghe
 tuyghen daer toe nemen/ soo doch die stadt inden
 handen der Chaldeen ouer gheleuert wort.

D En dat woort des H. E. E. geschiede tot hie
 remiam/ ende sprac/ Siet/ ick die H. E. E. ben een
 God alles vleeschs/ Soude mi dan oock yet onno
 ghelike zjn? Daeromme soo spreect die H. E. E.
 Siet/ Ic geue dese stadt in die handē der Chal
 deen/ en in die handē Nabucadnezars des coninc
 tot Babel/ en hi salse winnē/ En die Chaldeen die
 teghen dese stadt stāden/ die sullense in nemen/ en
 metten viere aensleken/ en verbrandē/ flame met
 ten buyse daer si op den daecken den Baal ghebie
 rooct hebben/ en dē anderen goden diancoffer ghe
 offeret hebben/ op dat si mi verthoornen souden.

Want die kinderen Israels/ en die kinderē Ju
 da hebben vā haerder uechden aen gedaen dat mi

qualiche behaecht/ en die kinderen Israels hebbē
 mi vertoornē/ door die wercken haer der handen/
 seyt die H. E. E. Wandt van dier tijt af/ dat de
 se stadt ghetimmert is gheuect/ tot desen daghe
 toe/ so hebben si mi gram en doornich gemaect/ al
 so dat ic se oock vā mijne ooghen moet wech doen/
 om alle der boosheyt wille der kinderē Israels/ en
 der kinderē Juda/ die si ghedaen hebben/ dat se mi
 vertoorniden/ Siet/ hare coninghen/ volcke/ prieste
 ren/ en propheten/ ende die inwoonders Juda/ en
 Hierusalem/ hebben mi den rugge/ en niet dat aen
 sicht toe gelieert/ hne wel dat ic haer alsulcx leeren
 (en prediken) liet/ Maer si en wouden niet hooren
 noch haer beteren/ Daer en bouen hebben si haere
 grouweien in dat buyse geleet/ dweicke han mi den
 name heeft/ op dat zijt souden verouereynighe/ En
 si hebbē die hoorche Saals ghetimmert inden da
 le hymnor/ also ooc dat si hare sone en dochterē den
 Moloch verbernde/ Waer af ic haer niet beuolers
 en hebbe/ en ic en hebbes noyt inden sinne gehadē
 dat si sulcken grouwele doen souden/ waer mede si
 dat lant Judat oet souden souden brenghen.

Ende nu om dies wille/ seyt die H. E. E./ die
 God Israels alsoo/ van deser stadt waer van ghy
 segt/ dat si sal van hongher/ sweert/ en pestilencie/ in
 die handē des coninc vā Babiloniē ghegeue wor
 den/ Siet/ ic wilsē vergaderē wt allen landen/ daer
 waerts ic se verstootten hebbe/ door mijnen grootē
 toorne/ verbolgentheyt en ongenade/ En ick wilsē
 wederomme tot deser plaetsen brenghē/ Jae dat si
 sonder sorge woonen sullen. En si sullen mijn volc
 zjn/ en ic sal haer God zjn/ En ic wil haer alsulckē
 herte en moet gheuen/ dat si haer leuen laenck nyet
 vreesen en sullen/ op dattet haer/ en hare kinderen
 na haer wel gaē/ En ic wil een eetwich verbōt met
 haer make/ also ooc dat ic niet ophoudē en sal haer
 goet te doen/ En ic wil haer mijn vrese in haer herte
 te gheuen/ dat si van mi niet wāchen en sullen/ En
 het sal mi eenen lust zjn/ dat ic haer goet doen sal/
 Ende ick wilsē in desen lande planten/ ghetrouwwe
 licken van gansscher herten ende van ghebeelde
 mijnder sielen.

Want also spreect die H. E. E. Ghelike als ic
 alle dit groot ongeluc hebbe laten comen ouer dit
 volc/ Also wilsē ic oock alle tgoet ouer haer laten
 comē/ dat ic gesproken hebbe/ En daer sullen noch
 ackers gheroct worden/ in desen lande/ daer ghi af
 segt/ dattet selue woest liggē sal/ alsoo oock/ dattet
 noch mensche/ noch beeste in bliuē en sullen/ en dat
 tet inden handē der Chaldeen geleuert sal worden/
 Nochtās salme daer om gelt achters coopen/ en be
 vziuen besegelen/ en betuyghen indē lande Bē Ja
 min/ en tontomme Hierusalem henen/ ende inder
 steden Juda/ En inden steden oopen geberchte/ en
 inden steden inden dalen/ en inden stede tegē zuy
 den/ Want ic wil haer gheuanghenisse weder her
 waerts brenghen/ seyt die H. E. E.

¶ Dit Capittel is een openbare ende onwedersprekelijc
 ke prophetie vanden rijcke Chusi.

Wat. xxij. Capittel.

¶ De des H. E. E. woort gheschie
 de weder tot hieremias/ als hy noch
 indē boor/ vofder geuanghenissen ghe
 uanghe was/ en sprac/ Also spreect
 die H. E. E./ die sulcx maect. Doet

en volbringt / sinen name is **YHWH** / soept my so wil ic v antwoorden / En ic wil v bewijlen groote en machtige dinghe / die ghi niet en weet / Want also seyt die **YHWH** God Israels / van den huyfen deser stadt / en vande huyfen der coningen Juda welcke afgehoeken zijn / om daer volwerck te make ter were / en vanden ghenen die daer inghcomen zijn / op dat si teghen die Chaldeen stryden soudent / dat si die selue vullen sullen moeten met haren dooden lichamen / die welcke ic in minen thoozne ende gramscappe verlaen wille / Want ic hebbe mijn aensicht van deser stadt verborghen / om alle haerder boosheden wille.

Siet ic wille weder heelen / en gesont make / Ic wil haer luyde op doen den schat des vzeets en vertrouwen / En ic wil die geuangnisse Juda / en die geuangnisse Israels wende / en ic wille timmeren (en weder op richte) ghelijc boorn / maels / En ic wil se reynighen van alle hare misdact / daer si mede te ge mi gesondicht hebbe / en ic wil haer alle misdact bergue / daer mede si tegen mi ghesondicht / ende ouer getreden hebbe / En dat sal mi een vrolijken name / eere / en prijs zijn onder alle die heydenen op ter aerde / Als si sullen hooren alle die goetheyt / die ic haer doe / Ende si sullen haer verwonderen / ende bewaeren van alle die welsaden / en van alle vrede / die ic haer luyden geuen sal.

Also spreect die **YHWH** op dese plaetse / waer van ghi segt / dattet een woestene sal zijn / aengeaen datter noch menschen noch beesten bliuen en sullen Desgelijcs inde steden Juda / en op die straten Hierusalem / die so verwoest sullen worden / datter noch menschen / noch boorn / noch beesten inen sullen zijn / noch mans salmen daer wederomme hooren geroep van vruetenden en genoechten / die stemme des vruetdegoms en der vruet. En die stemme der gheente die daer seggen sullen / Danct den **YHWH** der heylscharen / om dat hi so ghenadich is / en dat zijn vermherticheyte welken duect / Ende die gene / die inden huyse des **YHWH** drancoffer brengen sullen / Want ic wil des lants gheuangnisse weder brengen / ghelijc als te voren / spreect die **YHWH**.

Also spreect die **YHWH** der heylscharen / op dese plaetse die so verwoest is / datter noch mesten noch beeste / in en zijn / ende in alle sine stede / sullen nachtans wederomme herders hutsken zijn / die daer die ruddy weyden sullen / beyde inden steden / en opten gheberchten / en in die stede inden dalen / en in die stede tegen zuyden / oft inder woestijnen / inden lande Ben Samin / en ront omme Hierusalem ende inde steden Juda. Nachtans sullen wederom die ruddy ghetelt wt en inghaen / seyt die **YHWH**.

Siet / die tijt coemt / spreect die **YHWH** / dat ick dat genadige woort verwecken wil / dat ic de huyse Israels en de huyse Juda beloofte hebbe / In den seluen daghen / en ter seluer tijt wil ic den David een plante der gerechticheyt late opgaen / En die selue sal een coninc zijn / die wel regheren sal / En hi sal dat gericht en die gerechtich / opter aerden maken. Ter seluer tijt sal Juda gheholpen worden / en Hierusalem sal sonder vzeese woenen / En men sal hem noemen / die **YHWH** die ons gherecht maect.

Want also spreect die **YHWH** / het en sal nent

meer faelgheren / daer en sal een van David suten opten steele des huys Israels / Desgelijcken en sal nimmermeer missen / daer en sullen priesters en Levite zijn boorn / die vrantoffer op offeren ende spijffer aensteken / ende die nachofferen althit verreyden sullen.

En dat woort des **YHWH** gheschiede tot Hieremiam / en seide / Also seyt die **YHWH** / Als mijn verbont op houden sal met den dach en nacht also datten dach ende nacht met en zijn tot haerder tijt. Dan sal oec mijn verbont op houde met minen knecht David / dat hi geenen sone hebben en sal tot cenen coninc op sine steele / En metten Leuten en priesteren mine dienaers. Ghelijc als men dat heyl oft sterre des hemels niet getellen en can / noch dat zand aender zee met ghemeten en can / also wil ick oec vermeerderen dat jaet Davids mijns knechts en die Leuten die mi dienen.

En des **YHWH** woort gheschiede tot Hieremiam / en seide / En hebt ghi niet gesehen / wat dit volck spreect ende seyt / Twee ghesachten heeft die **YHWH** vercozen / en die selue heeft hi vercoort. Ende si lasteren mijn volck / recht oft si mijn volck niet meer zijn en soudent / Also spreect die **YHWH** / In dien dat ick mijn verbont niet en houde metten dach ende nacht / noch die ordinantie des hemels en der aerden. So wil ick dan oock verwerpen dat saet Jacobs en Davids / mijns knechts / dat ick wt haren lade niet en neme / die heerschappie hebben sullen / ouer dat saet Abrahams / Vaacs / en Jacobs. Want ic wille haer gheuanghenisse heeren / en wil haerder ghenadich zijn.

Die propheet seyt den coninc Zedekie wt Gods benedictie / wat ongeluck hem ouercomen sal / ende den volcke boorn seyt hi haer strafme / die haer God seaden sal / om dat si dat verbont ghebreken hebben.

Dat. xxxij. Capittel

Als dat woort / dat vande **YHWH** gheschiede tot Hieremiam / dorn Nebucadnesar die coninc tot Babilonien / met alle sinen heyl / en alle coninclicheken opter aerden / die onder zijn ghewout waren / en alle volcke tegen Hierusalem steden / en alle hare steden / En sprac / Also spreect die **YHWH** God Israels / Saet benen en segt Zedekia / den coninc Juda / ende segt tot hem / Also seyt die **YHWH** / Siet / ic wil dese stadt in die hande des conincs tot Babel geuen / en hi sal se metten vier vbernen / en ghi en sult zijn der hant niet ontsloopen / mer geuangnisse worde / en in sine hande gheghruen worde / also dat ghi hem met oogen aensien / en medelic met hem spreken sult / en tot Babel comen.

Daerom hoort doch Zedekia / ghi coninc Juda / des **YHWH** woort / Also seyt die **YHWH** / En sult doot / weert niet sterue / mer in vrede sult ghi sterue / En ghelijc als sine dijn boorn vaders die vordenden coninge die boorn v ghebreck zijn / verbernt heeft / Also sal men v oec vbernen / en vbernen / Ach **YHWH** / wat ic hebt gesproke / seyt die **YHWH** / en die propheet Hieremias sprac alle dese woorden tot Zedekia den coninc Juda / ende Hierusalem / doe dat heyl des conincs tot Babel nu boorn Hierusalem lach / en oock boorn. Alle ouer ghebleue stede Juda / te wete / Achis en Aseka / vde dese ware als die sterre steden noch ouergheluen onder die steden Juda.

A

Hebr. h. Jer. h.

A

Bit is dat woort/ dat vandē h. E. E. geschiede tot hieremiā/ na dien dat die coninc Zedekias eē verbont gemaect hadde metten ganstlichen volcke tot hierusalem/ En by iaer wt te roepē. Dat een yegelic sinen knecht/ en een yegelic sijn maecht/ die hebde en hebreimen warē/ soude by late/ also dat geen Ioden sinen broeder booz lshfeyghen oft een slaue en souden houden/ Dat consenterde ooc alle vorsten en alle volcke/ die sulcken verbont aen ghenomen hadden/ dat een yeghelic sinen knecht en sijn dienstmaecht byheyt soude gheue/ en haer niet meer en souden booz lshfeyghen houde/ Ende si liefense los/ Maer daer na/ beroude haer/ ende be gheerden die knechten en maechde weder tot haer welcke si by ghelaten hadden/ en dwonghense weder eyghen knechten en maechden te worden.

Doen gheschiede des h. E. E. E. woort tot hieremiam vanden h. E. E. en sprac/ also spreect die h. E. E. die God Israels/ Ick hebbe een verbont ghemacect met utwen boozuadren/ do en ic wt Egypten land/ wt den diensthuysse leyde/ ende sprac/ Wānerc dat seuen iaer omme sijn/ so sal een yeghelic sinen broeder/ die een hebreuse is/ en die hem selfs hē vercocht/ en ses iaer ghedient had den/ by vā hem laten. Maer utwe vaders en booz den mi niet noch en waren mi niet ghehoorlaem/ Also hebt ghi v huyden ooc bekeert/ en ghedaen/ dat mi wel behaecht/ Dat ghi een by iaer liet wt roepen/ een yeghelic sinen naesten/ Ende ghi hebt dies een verbont ghemacect booz mi inden huysse/ dat na mijnen name ghenome is/ Maer ghi hebt v omghekeert/ ende ontheycht in sinen name/ En een yegelic eyfcht sinen knecht/ en sine dienstmaget weder/ die welcke ghi hadt by gelaten dat si haers selfs souden sijn/ En dwingste nu weder dat si utwe knechten en maechden sijn moeten.

O Daeromme seyt die h. E. E. also/ Ghi en zijt mi niet ghehoorlaem/ also dat ghi een by iaer wt riept/ een yegelic sinen broeder en sinen naestē/ siet daeromme roepe ic v een by iaer wt/ seyt die h. E. E. totten woerde/ hongher/ ende pckilencie/ en ic en wil v in gheen conincrycke op aerden late blif uen/ Ende ic wil die lieden die mijn verbont over treden/ en die woorde des verbonts die si booz my ghemacect hebben/ niet en houden/ alsoo makē ghe lijc als dat kalk/ dat si in twee stucken deelden/ en de tusschen die deelen henen doorghinghen/ te weten/ die vorsten Juda/ die Princen Jerusalem/ die Camerlingen/ die Priesters/ en dat geheele volck inden lande/ die tusschen die stücke des kalks door gegaen sijn/ En ic wille gheuen in die handē haer der viandē/ en der gheente die na haren leue staen also ooc dat hare doode lichame sullen den vogelen onder den hemel ghegeuen worden/ en den dieren opter aerden/ tot eender spijse.

En ic wil Zedekiam den coninc Juda en sine vorste gheue in die handē haerder vianden/ en der gheente/ die haer na haeren leuen staen/ ende den heyre des coninc tot Babel/ die nu vā v afgetogē sijn/ Wāt siet/ Ic wil haer beuelē seyt die h. E. E. en ic wille weder booz dese stadt byenghen/ en sul len teghen haer stryden/ en haer wimen/ en mette biere verbernen/ En ic wil die stede Juda verwoe ren/ datter ooc nyemant meer wonen en sal.

Die propheet straft dat ongehoorlaem volc door een ghelijckenisse der Rechabiten/ Ende hi bewijst haer datter schabette is/ dat si Gods haers h. E. E. E. wedt niet en houden/ hoe vbel die Rechabiten haers baders Jonadabs beuel/ also scharp nochtans hielden.

Dat. xxx. Capittel.

Dit is dat woort dat vanden h. E. E. geschiede/ tot hieremiam ter tijt Joakims/ des soons Josie/ des conincs Juda/ En sprac/ Saet henē inder Rechabite huys/ en spreect met haer/ en leyte int huys des h. E. E. E. in een vanden Capellen/ oft schatkamerē/ en schenct haer wijn/ Doz nam Isalamiam den sone heremia/ des soons habazima/ met sine broederē/ en alle sine soren/ ende dat ganstliche huys der Rechabiten/ ende leyde int huys des h. E. E. E. in die Capelle/ oft schatkamerē/ der kindere Hanania/ des soons Jegdabie/ des mans Gods/ die welcke neffens der vorste Capelle/ oft camere/ is/ bouen die Capelle/ oft camere/ Maacke/ des soons Sallum/ welcke eē bebaerder der poortē was/ En ic settede den kinderen vande huysse der Rechabiten/ bekeren vol wijns booz/ en schalen/ en sprac tot haer/ Drinct wijn.

Mer si antwoorde/ Wi en drinckē geenē wijn/ Want onse vader Jonadab die sone Rechab/ heeft os gebode en gelept/ Ghi en utwe kinderen en sulc nimmermeer gheenē wijn drinckē/ en gheen huys timmerē/ gheen saet saeyē/ gheenē wijngaertacker planten/ noch besitte/ Maer ghi sult in butten/ oft tentē wonen/ alle utwe leue lanc/ op dat ghi lange leuet indē lande daer ghi inne wādeit. Also sijn wy ghehoorlaem die sime ons baders Jonadabs/ des soons Rechabs/ in alle dat hi ons gebode heeft/ also dat wi geenē wijn en drinckē/ onse leue lāe/ noch wi/ noch onse wijue/ noch sone/ noch dochteren/ en en timmerē ooc geen huysen/ daer wi in wonē. En en hebbe noch wijngaertackers/ noch ackers/ noch saet/ Mer wi wone in tenten/ en sijn ghehoorlaem/ en doent al gelike onse vader Jonadab ons gebode heeft/ En als Nebuead Nefar die Babyloonche coninc herwaerts op int lant toech/ doe spraken wi/ Coemt laet ons tot Jerusalem trecken/ booz dat heyt der Caldren/ en der Assyriers/ en wi sijn also tot Jerusalem ghebleuen.

Doē ghesiede dat woort des h. E. E. E. tot hieremiā/ en sprac/ Also seyt die h. E. E. E. der heylscharen/ die God Israels/ Saet henen/ ende spreect totte ghenen van Juda/ en totten vorsters/ tot Jerusalem/ En wilt ghi v dan niet beteren/ dat ghi mijnē woordē ghehoorlaem zijt/ spreect die h. E. E. Die woordē Jonadabs des soons Rechabs/ die sine kindere geboden heeft/ dat si gheenen wijn en souden drincken/ die worden ghehouden en si en drincken gheenen wijn/ tot opten darb van beden/ daeromme dat si haers baders ghebot souden ghehoorlaem sijn/ En ic heb v altoos laten prediken/ en nochtā en zijt ghi mi niet ghehoorlaem/ Des gelijc so heb ic ooc alstā tot v gesondē mijnē knechten die propheetē/ en v laten seggen/ Skeert v een yeghelic van sinen boolen wech/ ende betert utwe booznemē/ oft gedachte/ En en volcht gheen andere Soden na/ om haer te dienē/ So sult ghi inden lande bliuē/ die ic ic v en utwe boozuadere ghe gheue hebbe/ Maer ghi en hebt utwe oore niet tot mi waerts willen neygen/ noch mi willen hooren/

Alhebbē die kindere Jonadabs des soons Rechabs haers baders ghebot gehouden/dat hi haer ghebo den hadde/Maer dit volc en hoorz mi niet.

Daeromme spieect die h^och^oder heylscharen/die God Israels/Siet/ich wil ouer Juda/en ouer alle vorghers tot Hierusalem laten comen/alle dat ongeluc dat ick teghen haer voorgenomen hebbe/Om dat ic tot haer ghesproken hebbe / ende si my niet en hebben willen hoorzen/ Ic hebbe haer geroe pen/Maer si en hebben mi niet willen antwoorde

En tokten huysē der Rechabiten sprac hieremi as/Also spieect die h^och^oder heylscharen Israels God/Daeromme dat gheden gebode dīns vaders Jonadabs zijt gehoorzactm geweest / ende al le sine ghehoden ghehouden hebt/en al gedaen dat hi v gheboden heeft/Daeromme spieect dye h^och^oder heylscharen die God Israels alsoo het en sal den Jonadab den sone Rechabs nemmermeer aen enen ghebreken/daer en sal althij yemant voor mi staen

Hieremias doet alle sine predikingheit in een bōec door Baruch schryuen / op dat die coninc ende die vorsten die wt vianctichap hieremias niet hoorzen en wonden/ten min sten die waerheit souden hoorzen lesen / Die coninc verberent dat boeck/ En daer wort een ander ghescreuen/ende den coninc sijn strafinghe hercondicht
Wat. xxxvi. Capittel

In den vierde iare Joakims des soons Josie des conincs Juda gheschiede dit woort tot hieremiam vanden h^och^oder heylscharen/ende sprac/Neemt eenen boec en scrifst daer in alle die woorden/dye ick tot v ghesproken hebbe/ouer Israel/ouer Juda/en alle volckerē/han die tijt aen/datie tot v ghesproken hebbe/Te wete / vander tijt Josia aen/tot desen dach toe/En v biauontueren dat huys Juda/ in dien si hoorzen alle dat ongeluc dat ick haer dencke te doen/haer bekeeren wouden/een veghelick van sinen boosen wesen/op dat ic haer hare mit daer en sonden vergeuen mochte

Doen riep hieremias Baruch den sone Nerie die selue Baruch schreef in een bōec wt den monde hieremie alle die woorden des h^och^oder heylscharen / dye hi tot hem gesproken hadde / Ende hieremias geboot Baruch/en sprac/Ich ben gheuanghen dat ick in des h^och^oder heylscharen huys nyet ghaen en mach/Maer gaet ghi hēnē daer in/en leest dit boec/waer in ghi des h^och^oder heylscharen woorden wt mijnen monde ghescreuen hebt/voor dat volc indē huysē des h^och^oder heylscharen op eenen bastel dach/en leestē voor den ooren des ganckhen Juda / die wt haren steden hyper in comen / oft si misschien haer met ghebeden voor den h^och^oder heylscharen berootmoedigen wouden/en haer bekeeren/Een veghelick van sinen boosen wesen/want den thoorne en gramscap is groot / waer al die h^och^oder heylscharen dit volck ghesproken heeft/En Baruch die sone Nerie dede also hem dye prophete hieremias beuolen hadde / dat hi die woorden des h^och^oder heylscharen wt den boecke las/inden huysē des h^och^oder heylscharen

Het gebuerde inden vijftien laer Joakims des soons Josie des conincs Juda / inder neghendert maent/datmen een basten hercondichde voor den h^och^oder heylscharen/alle den volcke tot Jerusalem/en alle dē

volcke dat wt den stede Juda tot Jerusalem comē En Baruch las wt den boecke die woorden hieremie inden huysē des h^och^oder heylscharen inder cappellen oft ramerē Samarie des soons Saphan des Cancelliers oft scriuers/inden oppersten voorhof voor die nieuwe poozte des huys des h^och^oder heylscharen/voor alle den volcke

Als nu Michas die soone Samarie des soons Saphan alle die redenen des h^och^oder heylscharen ghehoort hadde wt den boecke/soo ghine hi henen af int Conincs huys in die scrifcamere oft cancelrie/en siet/daer laten alle die vorstē/Elisama die cancelier/De laia die sone Semaia/Elnathan die sone Achbor/Samaritas die sone Saphan/en Zedekias die sone Hananie met alle die vorstē/En Micharia togde haer alle die redene die hi ghehoort hadde / Doen Baruch las wt den boecke voor dē oore des volcs

Doen leyden alle die princen/Jehudi den soone Netchanie des soons Salamie/des soons Chusi tot Baruch/En dedē hē leggē/Neemt dat boec/daer ghi voor dē volcke wt gelesen hebt met v/en comē En Baruch die sone Nerie nam dat boec met hē/en quā tot haer/En si spracē tot hē/sidt neder/en leest/dat wt hōtē/En Baruch last haer voor haren oore/En doen si alle die woordē hoordē/so wāten si verclage/dēen tegenden anderen/En si spraken tot Baruch / Wy willen alle dese redenen den coninc te hēne geue/En si brachdē den Baruch segt ons / hoe hebt ghi doch alle dese redenen wt sinen monde ghescreuen/Baruch sprac tot haer/Wy las mi alle dese redenen wt sine mōde/En ic screef die met inct inden boecke

Doē leydē die vorstē tot Baruch/Gaet henen en bercht v met hieremia/dattet niemāt en wete waer dat ghi zijt/En si ghinghē hēnē tē houe tottē coninc/En si hielden dat boec inder camerē Elisame des Cancelliers / En leyden den coninc alle dese redenen. Doen leynde dye coninc om Jehudi/dat boec te hāle/Die selue namt wt dē camerē Elisame des scriuers/En Jehudi last voor den coninc en alle den vorstē / die by den coninc waren/en die coninc sadt int winterhuys(want het was inder negender maent)viden bierē

Als nu Jehudi dye oft vier bladeren ghelesen hadde / zo inedet hi tboec in sicken met eenē scrif melle/ende werpt int vier / dat onder die schoutwe was/tot dattet boec geheel verbernde inden bierē/En niemāt en berfloech hem daer af/noch en ber schoorde sine clederē / noch die coninc noch sijn knechtē/die nochtās alle dese redenen ghehoort had den/hoe wel nochfans dat Elnathā/Dalias/ende Samaritas den coninc baden/dat hēt boec niet en woude verberne/Maer hi en verhoorde haer niēl Daer toe so gheboot die coninc Jerahimiel den sone Hamalech/en Seraia den sone Aziel/en Selamia den sone Achbeel/dat si sōndē Baruch den scriuer/en hieremias den prophete vangen/Maer die h^och^oder heylscharen hadde verhoorgen

Doē geschiede dat woort des h^och^oder heylscharen tot hieremias/na dien dat die coninc dat boeck/en dye redene die Baruch hadde ghescreue wt den monde hieremie/verbrāt hadde/en sprac/neest een ander boec weder omme. En schryf alle dye voorseyde woordē daer inne/die inden eerste boecke stonden

Welcke Jehoiachim die coninc Juda verbrāt had de/ En segt van Joachim den coninc Juda/ Also spreect die h. e. e. ghi hebt dit boec verbrāt en geseyt/ waer om heb ic daer in gescreuen/ dat dyc coninc tot Babel soude comē/ en dit lāt verderuē en makēt also/ dat er noch menschen noch bestien meer in zjn en louden!

D Daerom spreect die h. e. e. vā Joachim dē coninc Juda/ Daer en sal niemāt vādē sinē op dē scole Davids sūtē/ En zjn doode lichaē sal wech geworpē wordē dzet des daechs inder hitte/ en des nachts indē vorste ligge/ En ic wil hē en zjn laet en sine knechte verfoeckē/ om haerder misdarts wille/ En ic wil ouer haer/ en ouer die borgets te Hierusalē/ en ouer die inwoonders Juda latē comen alle dat ongeluc/ dat ic haer gesprokē hebbe want si doch niet en hozen

Doē vā hieremias een ander boec/ en gāft Ba ruch dē sone Aerie den scriuer/ Die screef dact in wt dē moude hieremie/ alle die redenē/ die in dat boec stonde/ dat Jehoiachim die coninc Juda had de mettē hierelatē verberne/ En bouē die selus redēz noch veel meer/ dan der andere warē

Edekias septe tot Hieremiam/ om hoer hem te biddē Pharaō trect wt Egypten den coninc te helpen/ Maer te ver gesē

Dat. xxxvij. Capittel:

Alde Zedekias die sone Joske werde coninc in die plaette Jerhanie des soons Joakim/ wāt Nebucadnezar die Babilonische coninc maecte hem coninc indē lādē Juda/ Maer hy en sine knechte/ en dat volc indē lādē/ en warē niet ge hoorzē den woordē des h. e. e. die hi door dē prophete hieremias sprac/ Dies niet te mi so sein de die coninc Zedekias Juchal dē sone Selemia en Zephania/ den sone Maasse/ den puester tot een prophete hieremias/ en dede hē legghen/ bidt doch den h. e. e. onsen God voor ons/ Wāt hieremias ghinc doen by wt en in/ onder dē volcke/ en niemāt en bing hē/ Doē was dat heyr Pharaō wt Egyptē getogē/ En doē die Chaldee die voor Hierusalē lagē/ dat vernamē/ so togē si vā Hierusalē af

En dat woort des h. e. e. gescede totten prophete hieremias/ en seyde Also spreect die h. e. e. Israels God/ Segt dē coninc Juda also/ die v tot mi gesondē becke/ om mi te vragē/ om raet/ Siet dat heyr Pharaō/ dat om v te helpē wt is getogē/ dat sal wederom in Egyptē treckē/ En dyc Chaldee sullē weder om comē/ en dese stadt bestri den/ en wiunē/ en mettē hieere verberne/ Daerom spreect die h. e. e. also/ En bedriecht v sielē niet also dat ghi dēct/ Die Chaldee sullē vā ons af trecken/ si en sullē niet af treckē/ En oft ghi al dat gantsche heyr der Chaldee verdoecht/ die tegē v streden En dact er sommige gewōde ouerbleuē/ so sullen si nochcās eē yegelic in zjnder tēstē/ oft boepē/ haer op makē/ en dese stadt metten hieere verberne

B Als nu dat Chaldeece heyr vā Hierusalē was afgetogē/ om Pharaōns heyr wille/ so ginc hieremias wt Hierusalē/ en woude int lāt hē Jamin gā/ om aldaer onder den volcke wat te verclien vādē ackerē/ Als hi nu onder der poortē der Ben Jaminē quā/ daer was gestelt eē poortwachter ge

heetē Jeria/ die sone Selemia/ des soons Hanā ia/ Die selue greep hieremias dē prophete/ en sprac/ ghi wilt tottē Chaldee ballen/ Hieremias seyde/ dat en is niet waer/ Ic en wil tottē Chaldee en niet vaillē/ Mer Jeria en woude hē niet hoorzē/ maer hy bing hē/ en biacht hē tottē vorstē/ En die vorsten werdē toornich op hieremias/ en si dedē hē laē/ en werpē in een geuāgenisse indē hunte Jonathā des scriuers/ En si stēde dē seluē tot enē herchermerster/ Also ghinc hieremias indē cuple en kerker/ en laech aldaer cenēn langēn tijt.

En Zedekias die coninc sant henen/ en liet hē haē/ En vrac hē hē heymelic in sinē huyle/ ende sprac/ ster ooc enich woort nu vādē h. e. e. hieremias sprac/ ia/ Wāt ghi sult den coninc tot Babel indē hādē gēguē wordē. En hieremias sprac tottē coninc Zedekias/ Wāt heb ic tegē v/ en tegē v knechte/ en tegē dit vole gefondicht/ dz si mi indē kerker ghe wooppē hēbbē/ Waer sijn nu utte prophete/ die v predirtē/ en seide/ Die Babilonische coninc en sal nē tegē v en dit lāt comē/ En nu mijn heere coninc hoort mi/ en laet mijn bede wat booz v geldē/ En en laet mi nē wed in Jonathādes scriuers huis vāgē/ op dz ic aldaer nē en scree/ Doē beual dic coninc Zedekias/ datmē hieremias indē boozhof vāder gheuāgenissen doē soude/ En dede hē alle dage enē cāt vbroots geuen wt der bakersstrate/ tot dat al voot inder stadt op was/ Also bleef hieremias indē boozhof des geuāgenissen

Dat. xxxvij. Capittel

Ede Sephatia die sone Mathan/ en Sedalia die sone Paschur/ en Juchal die sone Selemia/ en Paschur de sone Malachie/ hoorde die redenē die hieremias tot al dē volcke sprac/ en seyde/ also spreect die h. e. e. So wie in deser stadt blijft/ die sal door tswert/ hōger/ en pestilēcie steruē moetē/ En lo wie wt gaet tottē Caldē/ die sal leuēde bliuē/ en die sal zjn leuē booz/ eē bucte daer vā gewinnē/ Want also spreect die h. e. e. dese stadt sal ouergelucert wordē den heyre des conincs tot Babel/ en die sullē gewinnē. Doē spraken die vorstē tottē coninc/ Laet doch desen mā doodē Wāt in deser maniere sal hi die seluē crifschlieden die noch in dē stadt gebicuen zjn om zettē. En desgelics ooc dz gāste volc/ aēgē hē dat hi sulcke woordē tot haer seyt/ wāt dese mā en soert nē des boles hēde/ Mer dz tot ongeluc diēt/ Die coninc Zedekias sprac/ hiet/ hi is in uttē hādē wāt die coninc en mach v liede nē werleggē/ Doē namē si hieremias/ en wooppē hē indē cuple Malachie/ des soons Hamelch die indē boozhof des kerchers woode/ En si liet hē nē zeelē af in den putte/ daer geē waer/ mer enckelē modder/ oft dyc/ was/ En hieremias sonc indē diec En als nu Ebedmelech die poortē camerinc in des conincs huys hoorde/ datmē hieremias hadde indē putte doē werpē En die coninc sat doē effen indē poortē hē Jamin Doē ghinc Ebedmelech wt des conincs huys/ en sprac mettē Coninc/ en seyde/ Mij hē heere coninc/ Dese mānē gae fellie om metten prophete hieremias/ wāt si hebbē hē indē cuple gewoppē/ daer hy vā honger steruē moet/ wāt daer en is oock geen broot meer inder stadt

lij. Aeg.

rijij

Die me
as vā
in dē
per i
wa
geu
nū
leyt

Doē beual die Coninc Ebed Melech dē Moor
en sprac / Reemt dertich mannen van desen met v/
en treck den Propheet hieremias wt den putte / eer
hi sterue / En Abdemelech nam die manne met hē
en ghinch in des Conincs huys / onder die schatca-
mer / en nam aldaer verschoorde / vuyple / oude lijnen
doecken / oft netteren / En lietse aen een seel af / tot
hieremias indē cuyple / En Ebed Melech die Moor
sprac tot hieremias / Legt dese verschoorde / verrot-
te / en oude bodde onder dine orele ende tusschē dat
veele / En hieremias dede also / En si togen hie-
emias wt den putte aen die stricken / En hieremi-
as bleef also inden boofhof der geuangenissen

En die Coninc Zedekias sandt benen / en liet
den Propheet hieremias halen tot hē / inder derde-
camere indē huyle des hē E C E A / En die Coninc
sprac tot hieremias / Ic wil v wat braghē / tieue en
berbercht doch voor mi niet / hieremias sprach tot
Zedekias / In dien ict v segghe / so doot ghi mi / En
geue ic v eenē raet / so en hoorc / oft geloofc / ghi my
niet / Doen swoer die Coninc Zedekias hieremie
heymelic cenē redt / en sprac / So warachtelich als
die hē E C E leet / die ons dese siele gheschapē heeft /
so en sal ic v niet doodē / noch den mānen indē hādē
geue / die wādē doot begerē / En hieremias sprach
tot Zedekias / Also spreect die hē E C E / die God
der heyricharen / God Israels / It sake dat ghi wt
gaet tottē Dorstē des Conincs tot Babel / So sult
ghi leuedich bliuē / En dese Stadt en sal niet verbrāt
wordē / Maer du en dīn huysgestanne sullē kleuē be-
houdē / En in die dat ghi niet wt en gaet tottē Dor-
sten des Babilonische Conincs / Soe sal dese Stadt
den Chaldee indē hādē wordē gegene / en si sullē
mettē biere verbrādē / En ghi en sult ooc hare han-
den niet ontloopen / Die coninc Zedekias sprach tot
hieremias / Ic souge / dat ic den Jode die tottē Chal-
dee geuallē sijn / mocht ouer geleuert wordē / en dz
si dan mīnder sporten

hieremias sprach / Men en sal v niet ouerleueren
tieue weest doch der stemē des hē E C E A gehoor-
sae / die ic v segge / So salt v wel gaen / en ghisult le-
uedich bliuē / Maer ict dat ghi niet wt en gaet / So
is dit dat woort / dat mi die hē E C E gheopenbaert
heeft / Siet / alle die wīuē die daer noch voor hādē
sijn indē huyle des Conincs Juda / die sullē vā hier
wt moettē tottē Dorstē des Conincs tot Babel / die
selue sullē dā legghē / Ach dīne troosters hebben v
berrādē en verleyt / en indē modder geleyt / en v
la ten si v daer in stekē / En also sullē dā alle dīne wī-
uen en kinderē hier wt moettē tottē Chaldeen / En
ghi selvs en sult hare hādē niet ontgaen / Maer ghy
sult hādē Coninc tot Babilonē gheuāgē wordē /
En dese Stadt sal mettē biere verbrāt wordē

En Zedekias sprach tot hieremias / Siet toe / dat
dese redene niemāt en verneme / so en sult ghi nyet
steruē / En oft ic die Dorstē vernamē / dat ict met v
gesprokē heb / en quamē tot v / en seyde / Segt ons /
wat hebt ghi mettē Coninc ghesproken / En liecht
ons niet / Soen sullē wi v in doodē / En wat heeft
die Coninc met v gesprokē / So legt / Ic hebbe den
Coninc gebode / dat hy mi nyet en soude weder om-
latē leyde indē huyle Ionathas / wāt ict mocht al-
daer steruen

Doē quamē alle die Dorstē tot hieremias / ende

braechde hē / En hi seyde haer / ghehc als hē die Co-
ninc beuolē hadde / Doē vertieftē si hē / Want si nyet
en constē vernemē / En hieremias bleef indē booz
hof der geuangenissen / tot tē daghe toe dat hierusa-
lem gheuonnen wert

Wat daer gheschiet is metten Coninc Zedekias met
die Stad hierusalem / ende den inwoonders / als die stat
in ghecomen is gheuec Dat. xxxix. Capittel.

In de het gescriede dat Jerusale gewō-
nen wert / Wāt indē negēde iare Ze-
dekias des Conincs Juda / inder thien
der maect quā Nebucadnezar die Ba-
bilonische coninc en alle sijn heyr booz
Jerusale / en belegerde die selue / En indē elfsten ia-
re Zedekias indē negēden daghe der vierder maent
braemē inder stat / En alle die Dorstē des Conincs
tot Babel togē daer in / en hieldē onder die middel-
poorte / Te wetē / Nergal / Sarezar / Sagar / Rebo /
Sarschim / die ouerste Camerlinck / Nergal Sar-
Szar die hoofmeester / En alle dāndere Dorstē des
Conincs van Babilonien

Als v Zedekias die Coninc Juda haer aen-
sach / met alle sine crēghliedē / so bloden si by nacht
ter stat wt / booz des Conincs hof / en door die poor-
te / tusschē die twee muere / en togē door tvelstēnē
wech / Maer dat Chaldeece heyr veruolchde haer /
en si vngē Zedekias indē velde bi hiericho / ende
brochte hē geuāgē tot Nebucadnezar den Babilo-
nische Coninc tot Bבלath / die indē lande hemath
leyt / Die sprach een oordeel / oft sententie ouer hē /
En die Coninc tot Babel dede die kinderen Zede-
kias doodē booz si nē oogē tot Bבלath / En hi doode
alle die Dorsten Juda Maer hi dede den Zedekias
die oogē wisseken / en met ketenen binden / Ende
sant hem tot Babel

En die Chaldee verbrādē beyde des Conincs
huys / en der borgers husen / en brakhē in stuckē die
muere tot Jerusale / En so wat noch vādē volcke
inder stat was / en die haer te hulpe gecomē waren
die boerde Nebusaradan die hoofmeester alle in
malcaderē tot Babilonē geuāgē / Maer dat ghe-
meē slecht vole / dat niet en hadde / dat selue liet tot
dier tūt Nebusaradan die hoofmā / die sommighe
indē lāde Juda / en gaf en deelde haer wīngaert-
ackers / dorphē en bouackers

Maer die Babilonise Coninc Nebucadnezar
hadde Nebusaradan den hoofmā beuolē vā
hieremias / en geleyt / Reet hē / en laet hē v beuolen
sijn / En en doet hē gheē leet / Maer so wat v vā v
eycht / dat doet hē / Doē seyde Nebusaradan dīe
hoofmeester / En Nebusaradan die ouerste came-
line / Nergal SarSzar den kentmeester en alle dīe
Dorstē des Conincs tot Babel en lietē hieremias
halē / wt den boorhouder geuāgenissen / en beua-
len hē Gedalia / dē sone Nchikā des soons Saphā
dat hi hē wt in sijn huys soude voerē / en dat hy on-
der tvolc soude bliuen

Dat woort des hē E C E A is ooc gheschiet tot
hieremias / doē hi noch indē boozhof des gheuāge-
nissen gheuāgē lach / en seyde / Sact / en segt Ebed
Melech den Moor / Also spreect die hē E C E der
heyricharen die God Israels / Siet / Ic wil mīn
woort latē comē / ouer dese Stadt / tot een ongelue /
en tot gheender goedertierheit / En ghi sultet sien

ter seluer tijt/Nochtan wil ic v verlossen inde selue dage/spreect die h. E. S. E. En ghen suld dien liedē niet te deele wordē/voor dē welckē ghi v veruacrt Wāt ic wil v daer af helpē/also dz ghi door t'weert niet vallē en suld/ Maer ghi suld dijn leue gelijc een bucke daer vā byngghen/Daerom dat ghi v op my verlaten hebt/spreect die h. E. S. E.

Woe die Babiloonische Coninc met Hieremia gelceft heeft/ Godolias wort vanden Coninc van Babiloniē tot een woerht des lants ghesedr. Capittel. xl.

Hic is d'woort dat vandē h. E. S. E. gheschiede tot Hieremia/doen hē Nebulzar Adā die hooftman los liet/tot Nabuima/Wāt hi ooc met ketenē gebondē was/onder alle den ghenē die tot Hierusalē en in Juda geuāgē warē/datmen se tot Sabel wech boerē soude/Doē nu die hooftmā Hieremia tot hē hadde late hālē/sprachi tot hē/Die h. E. S. E. d'ijn God hadde dit ongeluck ouer dese stadē voorsprokē/En hi heuet ooc late gheschiedē/en ge daē/gelijc hi geleit hadde/Wāt ghi liede haddet gesondicht tegē den h. E. S. E./En jinder stemmen niet gehoorlaem geweest/Daerom is v sulc gheschiet.

Nu liet ic hebbe v los ghemaect heden vanden ketenē daer uwer handen mede gebonden waren/Als sake dattet v belieft mede tot Babiloniē te reysen/so coemt/Als al uwer waer nemen/En en behaget v niet met mi tot Sabel te reysen/Soo late ende blijft hier/Siet ghi hebt hier dat gantsche lāt voor v/so waer dattet v ooc dunet en belieft/daer teert hēnē/wāc nā die tijt en salder geen wederkeeren jnu/Daerom so muecht ghi v leere tot Sedalia den sone Ahikam/des soons Saphan/den welcken die Coninc te Sabel ghesedē heeft ouer die steden in Juda/En v den seluē muecht ghi onder dē volcke bliuē/Se gaet waer dat v best belieft/En die hooftman gaf hem tere ghelt/en gheschenckē/en ket hē gaen/Also quā Hieremias tot Sedalia/den sone Ahikā tot Mizpā/en hi bleef bi hē onder den volcke/Dwelcke in den lande noch ouer ghebleuen was.

Bls nu die hooftliede die haer inde belde onthiel den met hare hēde vernamē/dat die Babiloonische Coninc Godolia den sone Ahikā ouer dat lant geset hadde/en beyde ouer die manne/wiue/hinderē en die arme liede inde lande/die welcke tot Babilonien niet geuoert en warē/so quamē si tot Sedalia tot Mizpā/Te weten/Ismael die sone Reethanie/Johannan en Ionathan/die sonen Kareah/en Seraiā/die sone Chanhumeth/en die sone Ephaī bā Reethophat/en Iesaria die sone Maachati/met hare geselle/En Sedalia die sone Ahikā des soons Saphan dede haer/en hare gesellen eenen eedt/en sprac/En weest niet verlaecht/dat ghi dē Chaldee onderdanich soudet jijn/Sijst inde lāde/en jyt dē Babiloonische Coninc enderdaē/so salt v wel gaē/Siet/Te woone hier op Mizpā/dar ic dē Chaldee die uē soude/die tot ons comen/Daerom so vergadert/en doet in/dē wijn/bigē/olie/hoojn/en doctet in uwebatē/en woōt m v lēde/die ghi vregē hebt

Soc alle die Iode die inde lande Moab/en die hinderē Ammō/en in Edom/en die in alle lāde waren/Doen si hoopde dat die Coninc vā Babilonien hadde late somige in Juda ouer bliuē/en ouer die selue Sedalia geset den sone Ahikā des soons Sa-

phan/so quamē si alle weder vā allen boeckē/daer si hēnē geuolde warē/inde lāde Juda/toe Sedalia tot mi/pā/en boerde in seer veel wjns en vjghen.

Maer Johannan die sone Kareah met alle den hooftlieden die haer in velden onthouden hadden quamen tot Sedalia tot Mizpā/en spraken tot hē/En weest ghi niet dat Saalim die Coninc der hinderen Ammon ghesonden heeft den Ismael den sone Reethania/dat hi v soude vermoordē/Mer Sedalia die sone Ahikā en woude haer dat niet gelouen/Doen sprack Johannan die sone Kareah heymelijc tot Sedalia in Mizpā/Neue ich wil henen gaen en Ismael den sone Reethanie doot saen/dat set yemant en werte/Waerom soude hi v dooden/om dat alle die Joden die tot v bergadert jijn/souden verstroyt wordē/en dat die ghene die noch wē Juda ouer ghebleue jijn/souden vergaen/Ende Sedalia die sone Ahikā sprac tot Johannan den sone Kareah/Ghi en suld dat niet doen/Het en is niet waer/dat ghi van Ismael segt.

Al Ismael vermoort Sedalia/en hi boert dat hōle geuangenhen rōten Coninc der Ammouren/ende Johannan ontsette weder. Dat. xli. Capittel.

Inde inder selueder maēt quā Ismael die sone Reethanie des soons Elisama wt den coninckē stāme geboerē met den ouersten des Conincs/ende thien manne met hē/tot Godolia den sone Ahikā tot Mizpā/en aten aldaer met malcandere tot Mizpā/En Ismael die sone Reethania maecte hē op met die thien manē die bi hē warē/en floegē Sedalia den sone Ahikā des soons Saphan/mecten sweerde doot/Waerom dat hem die Babiloonische Coninc ouer dat gāche lāt geset hadde/Daer en bouen floech Ismael doot alle die Joden/die by Sedalia tot Mizpā warē/En die Chaldeen die si daer vonden/en alle die crischlieden.

Des anderē daechs na dat Sedalia verflaghen was/en dat noch niemāt en wisse/so quamē daer taechtē tich manē vā Siehē/vā Silo/en vā Samaria en hadde hare vaerde afghechoerē/en hare cleederē verschoot/en haer seluē gherackē/En si vpochte spijsoffer en wieroock met haer/op dat si dat inden huyse des h. E. S. E. soude offerē/En Ismael dye sone Reethanie ghinc wt vā Mizpā/dē seluē te ghemoece/al weenende/Als hi n v haer quā/so sprac hi tot haer/Comt doch tot Sedalia den sone Ahikā/En als si midde inder stadē warē/so vermoordte Ismael die sone Reethanie byden water putte/hi en die v hē wate/Maer daer ic arē thien manē onder/die seydē tot Ismael/Neue en doot ons doch niet/Wi hebbe crachte inde vrede ligghen/vā wepte ghetste/olpe/en honich/En alsoo hiet hi op/en doodele niet met den anderen.

Den putte daer Ismael die doode lichamen in woop/die hi verflaghen hadde/met Sedalia/dat so die putte/welcke die Coninc Asa dede makē/tege Baesa den Coninc Israēl/Den seluē bulde Ismael/die sone Reethanie met die vslagene/En soo wat daer meer was hadē ouer gebleue volcke tot Mizpā/Soc des Conincs dochterē/boerde Ismael die sone Reethanie geuāgē wech/Elamē mē alle dē ouer gebleue hōle tot Mizpā/Bouen den welckē Nebulzar Adā die hooftmā geset hadde Sedalia dē sone Ahikā/en hi ooch wech ouer totte hinderē Ammō

En als Iohanan die sone Kareah vernā / en alle die hoofliede die bi hē waren alle die booschz dye Imael die zone Rechanie bedrue hadde / so namē si alle hare gesellē / en togē henē tegen Imael den sone Rechanie te stridē / En si bechpē hē aē t'groot wāter Rabim bi Sibcō / Doe nē alle volc dat by Imael was / sach Iohannan den sone Kareah / en alle die hoofliede die bi hē warē / soe werde si b'olic / En dat gāfste volc dat Imael bā Mizpa had de wech geuoert / dat heerde hē om / en wēde wēt om tot Iohannā den sone Kareah / Maer Imael die sone Rechanie ontsiep Iohannā met acht mannen / en tooch tot den kinderen Ammon

En Iohannan die sone Kareah / met alle den hoofliede die bi hē warē / namē alle dz ouerghebleuen volc / dat si weder gebrocht hadde van Imael dē sone Rechanie / wt Mizpa tot hēwarre / want Sedalia die sone Mhikā verslagen was / Te wete die creischmānē / wiue / en kinderen / en camerlinge / (oft hofgesinne) die si bā Sabaon hadde weder gebrocht / en togē henē / en keerde in ter herberge tot Bumbā / die benecken Bethlech woode / en si woude in Egyptē trecke / om der Chaldeen wille want si veruoerde haer voor haer / om dat Imael die sone Rechanie Sedalia dē sone Mhikā verslage hadde / Den welckē die Sabiloouche coninc ouer dat lant gheset hadde

Die hooflieden bidden Hieremiam dat hi God om raed draghen wil / Doe dat si haer houden sullen / Ende als hij haer seyt / so en zijn si niet gehoorlaem.

Dat. xliij. Capittel

En quamē alle die hooflieden Iohannan die sone Kareah / Iesaria dye sone Iosaja / met den gāfste volckie beyde cleyne / en groot / en spraken tot Hieremiam den prophete / Ioue verhoort doch onse bede / dat ghi bidet voor ons den h' E' E' dine God / om alle dese ouerghebleuen wille / Wāt leyder onser iller seer weynich ghebleuen hā bele / gelick als ghi ons selfs siet met utwē oogen dat ons die h' E' E' b' God wille opbāren / waer dat wi henē treckē / en wat wi doen sullen.

En die prophete Hieremias sprack tot haer / Wel aen / Ic wil gehoorlaē jhn / En siet / ic wilden h' E' E' uwē God bidde / gelijc als ghi geseit hebt En alle dat v die h' E' E' antwoorde sal / dat wil ic v te kennē geue / en ic en wil v niet verbetgen / En si spraken tot Hieremiam / Die h' E' E' si eense here en warachtich getuych tusschē ons / In dien wi niet en doē alle tgene dat ons die h' E' E' dhn God aen ons beuelē sal / het si goet oft quaet / Wy wille onderdanich jhn der stemmen des h' E' E' ons Gods / aēden welckē wi v sendē op dattet ons welgae / als wi der stemme ons Gods gehoorlaē jn

En nathiē dagē geskede des h' E' E' woort tot Hieremiam / Doe riep hi Iohannan dē sone Kareah / en alle die hoofliede die bi hē waren / en alle volc / beyde cleyne / en groot / en sprack tot haer / alsoe spreect die h' E' E' God Israels / aēde welckē ghi mi gezondē hebt / op dat ic v gebet hoor hē b'iegen soude / Ic dat ghi in desen lāde blifst / so wil ic v oprechtē en niet af b'jekē / Ic wil v plantē en niet wt toeyē / Wāt het is mi gāsch verouwē tverdriet dat ic v aengedaē hebbe / Ghi sult wel seker jhn voor

den coninc tot Sabel / voor den welcken ghi beuoert sūt / spreect die h' E' E' en weest niet verlascht voor hē / Wāt ic wil bi v jhn / op dat ic v bel. hierlijc
pe / en vā jhnder hāt v verlosse / Ic wil v barmherticheyt bewissen / en utwer genadich jhn / en v weder in v lant b'iege / Maer ist dat ghi segt / wi en willen in desen lāde niet blifst / op dat ghi ymmer nyet gehoorlaem en sūt der stemmen des h' E' E' dhn Gods / Maer segt / meen / Wi wille in Egypten trecken / op dat wy geen onlogē en sien / noch der balyppen geclac nēc en hoeten / ende geenē honger van broots wege en moeste lide / aldaer wille wi bliue / Nu so hoort des h' E' E' woort v ghi ouerghebleuen wt Juda / Ic spreect die h' E' E' der heyr schare God Israels / Ic dat ghi v aēsch' sult rechte in Egyptē te reysen / alsoe dat ghi aldaer bliuen wilt / Soe sal v dz sweert / daer ghi v voor veruoert in Egyptē beuāge / en dē hōger / daer ghi voor sozaget / die sal alcht achter v en rōt om v jhn in Egypten / en sult aldaer kerue / wāt laetē jh / wy si wullen / die haer aēsch' kelē dat si in Egyptē trecken / om aldaer te bliue / die sult kerue / doo / sweert / hōger / en pestilētie / en daer en sal der niet een ouerbleuen / noch onuliede dat ongelic / dat ic h' ouer haer wil laten comen

Wāt also spreect die h' E' E' der heyr scharen / Israels God / Selc als mine choornē en verbotgenheyt ouer die in woorders Hierusalem is gegaen / Also sal hi eue ouer v gāc' / In dien ghi in Egypten trect / ia dat ghi tot enē bloet / groutbel / vermaect heyt / en schādē sult worde / en dese stede niet meer sien en sult

Dat woort des h' E' E' gelde v / v ghi ouer gebleuen wt Juda / dz ghi niet in Egyptē en trect / Daer om so weest / dat ic v hede betuyge / ghi sult anders utbe leuen verroekelosen / Want ghi hebt mi gesonde / totte h' E' E' uwē God / en gheseyt / Bidt den h' E' E' onsen God voor ons / En alle dat die h' E' E' ons seggē sal / dz berondicht ons so wille wi daer nā dē / Dat selue heb ic b'heden te kennē gegeue / Maer als ghi die stemme des h' E' E' dhn Gods niet onderdanich jhn en wille noch oec alle den ghenē / dat hi mi aē v beuolen beuet / So sult ghi nē wete / dat ghi doo / sweert / hōger / en pestilētie keruen moet / op die plaetse / der waerto ghi dert te trecken / op dat ghi aldaer wonen moghet

En en ghelougen den woorde des propheten niet / Maer si trecken reghen / Gods beuel in Egypten / Dye propheet voorseyt haer wat haer al daer onmoeten sal

Dat. xliij. Capittel

En Hieremias alle die woordē des h' E' E' haers Gods wt hadde gesprokē tot alle den volckē / gelijc als hem die h' E' E' haer God / alle dese woordē aen haer beuolen hadde / so sprac Iar ia die sone Iosaja / en Iohannan die sone Kareah / en alle die wyerde mānē / tot Hieremiam / Ghi segt ons toghenē / Die h' E' E' onse God eihēeft v niet tot ons gesonde / noch geseyt / Ghi en sult niet in Egyptē reysen / om aldaer te wonen / Maer Sarruch die sone Merie die sicut v tege ons op dat widen Chaldee ouergegeue werde / datte ons dooden / en wech tot Sabel hoeren

Also en warē Johanan die sone Harrah/ en al
 le die hoofstiedē mettē gāschē volcke der stēmen
 des h. E. S. Niet gehoorsae/ also dat si indē lāde
 Juda warē gebleuē/ Maer Johānan die sone Ha
 reah/ en alle die hoofstiedē namē tot haer alle die
 ouergebleuē wt Juda/ die bā alle volckē/ bā dair
 si hēnt geulodē warē/ wederom gecomē warē/ op
 datte indē lāde Juda soundē wonē/ Te weten/ man
 nen/ wijuen/ en kindere/ Daer toe ooc des conincs
 dochtere/ ende alle die siele die Nebusar Adan dye
 hoofman bi Sedaiā den sone A hīkā/ des soons
 Saphan gelatē hadde/ Doch den propheete Hiere
 miā/ ende Saruch den sone Meric/ ende toghe in
 Egypten lant/ Wandt si en wouden der stemmen
 des h. E. S. Niet gehoorsae zyn/ En si quamen
 tot Taphnis

B En des h. E. S. P. woort gesiede tot hieremiā
 tot Taphnis is/ en sprac/ neēt groote steenē in v hāt
 en graefte indē tichelsteenē ouē/ die vooz der due
 ren is acwē huysē Pharaō tot Taphnis/ dattet de
 mānē wt Juda aenke/ En segt tot haer/ Also seyt
 die h. E. S. der heylsare Israels God/ Siet/ Ic
 wil benē sendē/ en latē hālē minē knecht Nebucad
 Nezar den coninc tot Babel/ en ic wil sinen stoele
 bouē op dese steenē sette/ die ic hier ghegrauē heb
 be/ En hi sal sine tente daer ouer spānē/ En hi sal
 comē en Egyptē latē slaē/ En dootslaē so wie hi ra
 ket/ En geuāgē voerē so wie hi crēcht/ en met dē
 twerde slaē. so wie hi treft/ En ic wil die huysen
 der Afgodē in Egyptē mettē biere aēckē/ Ja dat
 hie vberē sal en wech voerē/ En hi sal ooc Egip
 ten aētreckē/ gelike als rē herder sijn ciet aētrect/
 en hi sal nochtās met viede bā daer treckē/ hi sal
 die becke alomuen Beth Semes dat is des Tem
 pels der sonnen/ in stukken breken/ ende die kee
 ken der Egyptischen godekens sal hi metten byce
 berbernen

Die propheete woort seyt den Joden wat
 strafinge oer in Egyptē comen sal
 hi strafte/ mer si stellen haer
 geweldete regten hem
 Dat xliij. Capittel:

A It so dat woort dat tot hieremiā ge
 siede aen alle die Jode/ die in Egip
 ten woondē/ Te weten/ tot Migdal
 tot Taphnis/ tot Noph/ (of Memphis)
 en indē lāde Pathros woondē/ ende
 sprac/ Also spreect die h. E. S. der heylsare Isra
 els God/ ghi hebt gese alle dat quact/ dat ick ouer
 hierusalē bebbe latē comē/ en ouer alle die steden
 Juda/ En het hede op desen dach sijnse noch woe
 ste en niemāt en wōst daer in/ en dat om haer der
 boosheits wille/ die si dedē/ en om dat si mi dē con
 den en ghingē en wierooctē/ en diende vrede So
 dē/ die welke noch si/ noch ghi/ noch wtē boozua
 dcrē en kende/ En ic sandt gestadelic tot v alle mi
 ne knechte die propheetē/ en ic dedet v vercondigē
 En wilt doch sulckē grouwel niet dē/ die ic hate
 Maer si en warē mi niet ghehoorsae/ en en neych
 den ooc haer oozē niet bā haer der boosheyt/ dat si
 haer hadde brekerē/ en dat si den vrede Godē nē
 gewierooct en hadde/ Daeromme ontsae ooc mi
 nē thooine en arāscappe/ en bernde ouer die stede
 Juda/ en ouer die strātē te hierusalē/ also ooc dat

se tot eender woestine en een eenicheyt geworden
 zyn/ gelike allinen bedendaerhs siet.

B Also spreect die h. E. S. die God der
 heylsare Israels God/ Waerom doct ghi doch
 so grote quaet tegē wtē eygē leuē/ daer door dat
 wtgeroept wort beyde/ mā en wijf/ beyde kint en
 suppelinc wt Juda/ en datter bā v niet ouer en bli
 uet/ en dat ghi mi also vertoopt/ doo/ wtē hādē
 were/ en wierooct anderē Godē/ indat latē Egip
 derwaerts ghi getogē zijt/ om te woonē/ op dz ghi
 wtgeroept wort/ en tot eene vloec en vermaethz
 wordet onder alle heydenē opter aerde/ hebt ghy
 al vergetē dat ongeluc wtē boozuaderē/ dat oge
 luc der coningē Juda/ en dat ongeluc dijner wij
 uen/ daer toe v eygē ongeluc/ en wtē wiue onge
 luc dat v ontmoet is indē lāde Juda/ en opter tra
 ten tot hierusalē/ En nochtās en zyn si noch niet
 verootmoedicht tot op desen dach toe/ en si en be
 uarē haer ooc niet/ En si en wādelen niet in minē
 rechte en wet/ welke ic v en wtē boozuaderē ge
 gheuen hebbe.

A Daerom spreect die h. E. S. der heylsare
 die God Israels also/ Siet/ Ic wil minē aēlicht te
 hen v herē/ tot ongeluc. En gāsch Juda sal wt ge
 roept wordē/ En ic wil die ouergebleuē wt Juda
 nemē/ die haer aēlicht gkeert hebbe in Egyptē te
 treckē/ op dat si aldaer wonē/ Daer sal een cynde
 af comē mē haer alle in Egyptē/ Wāt dooz tswectē
 sullē si steruē/ en dooz hōgher sullē si bergaē/ bey
 de deyn en groot/ Si sullē dooz tswectē en honger
 steruē/ en sullē een grouwel/ vloec vermaeth heyl/
 en stande wordē/ En ic wil ooc die mēcōders in
 Egypten metten twerde/ honger/ en pestilencie
 besoecken/ gbelijc als ick tot hierusalē ghedacu
 hebbe/ Dat ooc wt den ouergebleuēen Juda een
 niet ontlepen en sal/ nach ouerbluēn/ die welke
 nochtās daeromme herwaerts ghecomen zyn/
 in Egypten lant te wouen/ op dat si wederomme
 inden lande Juda comen mochten/ derwaerts sy
 gheerne woudē wtē der omme comē woonē/ Maer
 daer en salder niet een weder comen/ behalūē dye
 van hier vlieden.

Doen antwoorden hieremiā alle die mannen
 die daer wel wisten dat haer wiuen den vrede
 Goden wierooctē/ Ende alle die wijuen die met
 groten hoopen daer stonden/ met alle den volcke
 die in Egyptē woondē/ ende in Pathros/ en sprac
 ken/ Na den woorde dat ghi inden name des h. E.
 S. ons segt/ so en wille wt v niet gehoorsae
 zyn Maer wi wille doen nae alle die woordē dye
 wt onsen monde gaen/ Ende wt wille die conin
 ginne des hemels wieroocken/ en dē selue dīc
 offer offeren/ Ghelijc als wi/ ende onse boozua
 ders/ onse coninghen/ ende vortē ghe dāen heb
 ben in die stede Juda/ ende op die straten tot Hie
 rusalē. Doen hadden wi lieden ooc vroots ghe
 noech/ ende het ghinc ons wel/ ende wien saghen
 gheen ongeluck/ Maer sint dier tijt dat wt afge
 laten hebbe des hemels coninghinne te wieroo
 ken/ ende drancoffer te offeren/ so hebben wy van
 als ghebreck ghehad/ ende wi zyn metten twer
 de en honger bergaen/ Doc als wt des hemels co
 ninginne wierooctē/ en drācoffer offerdē/ dz selue
 en doē wt ymmer niet zonder onser mānē consent

en dat wi der seluer hoeckē bache/en d'acroffer of-
feren tot haren dienste

C Doē sprac hi hieremias tottē gālle volcke/bei
de mānē en wiuē/en allē dē volcke/die hē also ghe
antwoort hadde/Ja ic meene ooc dat die hē Eſſe
sulro wieroockēs gedacht heeft/dwelcke ghi inden
scde Juda/en op die scate te hierusalē bedreuen
hebt/met uwē vooruaderē/commgē/voortē/en al
le den volcke indē lāde. Ende hi hruet ooc also ter
hertē genoīnē / dat hys niet meer gelidē en conde/
uwe hōse wegē/en grouwel/die ghi dedet/Waer
om ooc b lāt tot eēder woelkine/verwonderinge,
en tot een vmaledydinge gekwordēis/also ooc dat
ter niemāt in en woonf/gelike alst optē dach vā he
dē gestelt is/Daerom dz ghi ghewieroocht hebt/en
teggē dē hē Eſſe gesoudicht/en der stēmē des hē
Eſſe niet gehoorlāc/en in sine geseitē/rechte/en
getuygenissen/niet gewādel en hebt/Daer om is
ooc sulck ongeluc v gebuert/gelike alst noch heden
Daerhs schijnt

En hieremias sprac tot alle dē volcke/en tot
alle die vrouwē/S alle die wt Juda in Egiptē lāt
zjht/hoort dat woort des hē Eſſe/Wlo sprac
die hē Eſſe der heyscarē die God Israels/Sby
en uwe wiuē hebbit met uwē mōde gesproke/en
met uwē hāden volbrachte selue dat ghi segt/Wy
willē onse geloofte houdē / die wi geloofte hebben
der coninginnen des hemels/dat wi der seluer wie
roocken/en d'acroffer offeren,Welaen/ghi hebt,u
we geloofte volbrachte/en uwe geloofte gehouden

S Daer om hoort nb dat woort den hē Eſſe/
S ghi alle die wt Juda indē Egiptischē lāde woo
net/Siet/ Ic sweere bi minē groten name /spreect
die hē Eſſe/dat minē name niet meer en sal door
eenichs inēschen mont wt Juda/indē gālle lande
Egipti genoēft wordē/die seggen sal/So warach
telic als God die hē Eſſe leest/Siet/ Ic wil ouer
haer wakē/tot een ongeluc/en tot geen goet/also
dat wie wt Juda indē lande Egipti is/die sal door
tsweert en dē honger vergaē /tot dattet met haer
gāle gebadē /En die welcke den sweerde ontlōpē
/die sullē nochtās wt Egiptē int lāt Juda wed
comē moēf/Maer met deēder menichte/En al
so sullen dā alle die ouergebleuene wt Juda,die in
dē lāde Egipti getogē warē/procuē /wies woort
warachtich getoydē si wēd dat mine oft dat hare

En tot eē teckē spreect die hē Eſſe,dat ic b op
dese plaerse besoekē wil/waer mede dat ghūt be
kent/dat mīn woort waer wordē zal/ouer b lēdē
tot een ongeluc/so spreect die hē Eſſe also /Syt
Ick wil Pharao haphra den Egiptischen coninc
ouerleuētē indē hāden zjnder blāden/en den genē
die hē na zjn leuē stāc/Selike als ic Zedekiam den
coninc Juda ouergegeuē hebbe indē hādē Nebu
radnezers des conincs tot Sabel zjns viāts/dye
hem na sinen leuen stont

Die propheet hieremias heret sinen dienaar ende briet
Baruch /die in alsinchen benantheit ende rimmer een wee
nich verstauret was Dat. xlv. Capittel

H It is d'woort / dat die propheet hie
remias sprac tot Baruch dē zone ne
rie/doē hi dese woorde in enen boec
he screef wt den monde hieremie in
den vierden iare Joakims des zoons

Joſie des conincs Juda/en sprac/Wlo sprac et dse
hē Eſſe der heyscarē Israels God/tot b Ba
ruch,Sby spreect wec mīnder /Sich hoe heeft my
die hē Eſſe tot mīnder moeyte eze lēdē gegeuen/
Ic fuchte mi moede/ En sal ic gheen ruste vinden?
Segt (ghi hieremia) hē also / Die hē Eſſe spreect
also/Siet/So wat ic gesticht hebbe/dz breek ic we
der af/En so wat ic gepiāt hebbe/dz roeye ic weder
wt/Ja dit gāllehe mīn eygē lāt/ En beghert ghi
noch hoge oft grote dinghen? En begeres oft vho
pes niet/Wāt siet/ Ic wil een rāmer latē comē op
alle vreesche /spreect die hē Eſſe/Maer dīn leuē
wil ic v tot eenē vuetpēninc scenckē /tot wat plaes
se dat ghi oor trecket

In die Capittel is die somma der prediktinghen /die de
prophete hieremias totten heydenen ghedaen heeft
Dat. xlv. Capittel

H It is dat woort des hē Eſſe dat
tot den propheet hieremias gheschieft
is/tegen alle heydenen

Teggē dat beyt Pharao necho des
conincs in Egiptē/dwelcke lach aen
dat wāter Phrat/tot Charremis/dz die Babiloni
sche coninc Nebucadnezar verfloech/indē vierden
iare Joakim/des zoons Joſie /des conincs Juda
Berect den schilt en die spieſse/en trect en ster
de/sadelt die paerden / en laet hysrupters daer op
sitten/Settet die helmē op/en brengt voorwaerts
die spieſsen/en trect panslers aē/Maer hoe comet
dat icse verslaecht sē/en die blucht geuē? Waerom
wordē haer quēsen also berlagē? Si briedē ooc al
so dat si nietomme en sē / beuacrnisse heeft haer
rōt om beuagē/spreect die hē Eſſe/Die snelle en
ran niet ontulieden/norch die stercke en cā niet onē
lopen/Teggē hoordē aenden wāter Euphrat/zjn
si geuallē/en ter neder gelegē/Waer is nb die ghe
ue/die daer op toech gelike eenē wāter strome? En
sine goluē verhieuē haer/gelike eenen wāteruloef?
Egiptē toech op gelike eenen wāter uloef / en sine
barē verhieuē haer/gelike als eender riuieren/En
sprac/ Ic wil henē op treckē/dz lāt bedeckē / en dye
stādē beder uē/met den genē die daer in woonen.

Welaen/sid op die peerden/rollet daer benen
met die wāgēs. Iact die quēzē her boortredē/dye
moorē/en die Tibpers/en scutterers wt Lydia/wāt
dit is den dach des hē Eſſe/Gods der heys
scharē/eenē dach der wāke/dat bi hē aen sine viā
den wāke /Daer dat sweert ver sīndē sal /en van
haer bloet bol en d'ouckē wordē sal/wāt si moēfē
den hē Eſſe God der heyslearen enen slachoffer
wordē / indē lāde teggē noordē aenden wāter Eu
phrat Saet henē op tot Silead/en haelt salue der
dochterē wt Egiptē/Maer betis om niet/dat ghi
beel meckert/wāt ghi en sult doch niet ghenēsen
wordē /Dine scāde is onder die heydenē verclart
en dat lāt is bol hādijn huylē/wāt deen quēse valt
ouer den anderē/En si liggē beyde met malcande
tenter neder

Dit is d'woort des hē Eſſe,dat hi tottē pro
phete hieremias sprac/doē Nebucadnezar die Ba
bilonische coninc daer benen toech/om Egipten
lātē stāc/Vercondiget in Egipten/en seggbet tot
Migdal. Iact wtroepē tot Poph en Taphnis / en
spreect/ Ik b ter wācere /want dat sweert sal ber

Inde/so wat daer ontreft is/hoe comet dat die stercke ter aerde vallen/en en moge niet bliue staen Die **h. E. E.** heeft seker neder gestote/hy doet dat si vallen/Ja dz beene met de andere daer hene valt/Doesprake si Wel op/Laet ons wed tot onsen volcke trecken in ons vaders lande boor dat sweert der Tyane/Waerme he na roepe/Pharao die Coninc van Egypte die leghet/hy heeft zijn tenten achter ghelaten.

So warachtelic als ic leue spreect die Coninc die de **h. E. E.** der heylscharen heet/hy sal der waerts also hoogh trecke/als de berch Thabor onder den berg is/en ghelijc als Carmel aen tmepe is/du dochter die in Egypte lat woonste/schiet b dat ghi wadelt/Want Roph (oft Memphis) sal woest en verbrant worde/datter ooc niemandt in wonen en sal

Egypten is ghelijc een seer schoon kalf/Maer sine nager coft van dat Noorde/en die dachloones (oft voutte crijchnechte) die daer wone/die zijn oocgelijc als gemelle calueren/Maer si moeten haer nochtas keere/en alle slame bluchtich worde en sullen niet moge bliue/Wat de dach haer ogeuals sal ouer haer come/Te wete/die tijt haer der vloekingē/Si ruyfse de daer hene dattet harnach clast/en come met heyls cracht/en si byenge aeren (oft bijle) met haer/ghelijc als die houthouwers/Die selue sullen also haer woudt af houwen/spreect die **h. E. E.** dat mer niet getelle en sal conen/Wat haer der sal meer sijn dan der sprinchanē datse niemāt getellen en can/Die dochter Egypti staet met scade/wat si is den volcke vande Noorden inden handen ghegeuen.

Die **h. E. E.** der heylcarē God Israels seyt/Siet ic wil vloechē dz were volc van No (oft Nira) drien/en Pharao/en Egypte/slame met sine Soden en Coninge/Ja ooc Pharao/en my alle de genen die haer op hem verlate/op dat ic se inde hāde geue/den gene/die haer na hare leue staen/en ooc inde hāden Nebucadnezars des Conincs tot Babel/en sinder knechten/En daer na sulstu weder verhoont worde/ghelijc in voozede tijde/spreect die **h. E. E.**

Maer du mijn bynaer Jacob en veruaert b niet/En du Israel en sijn niet vlaecht/Want siet ic wil b verre lāde/en dijn zaet wt den lande sinder geuangenissen helpe/Also ooc dz Jacob wed come sal/en sal ruste en ghenoech hebbe/En niemāt en sal hē veruaren/Daerom en verstrick b niet/du mijn knecht Jacob/seyt die **h. E. E.** Wat ic be bi b/Te wil een eynde maken met allen heydenen/derwaerts ic b verstroyt hebbe/Maer met b so en wil ic geen eynde make Nochtas wil ic b castien/mer met besceede heyt/op dat ic b oock niet ongestraft en late.

Die puchinge teghen die Philisten/Tyrum Sidon/Babylon/Alcalon/ende die ander Eylanden.

Wat. xlvij. Capittel

It is dooort des **h. E. E.** dz totte Propheet hieremia ghescrede/tege die Philiste/eer dz Pharao Sazan doech/Also spreect die **h. E. E.** Siet daer sullen waterē vande Noorde herop come/die sullen ene bloet make/die beyde

dz lat en so wat daer mis/die stede en die in woonders wech sal veruolde en verhoere/Ja dz die men se sullen se eyde/en die in woorders des lāts huylen/voor dat geruchte des drauens der stercker peerde (oft replegacro) boor dz ratelē haerder waghē en dz kerre haerō radere/Die vaders en sullen nā hare kinderē om siē/so vlaecht sullen si werden voor den dach die daer coft verderue alle die Palestine/en wt te roepe/Tyron en Sidon met hare anderen halpers.

Wat die **h. E. E.** sal die Palestine/en dye Eplāde Taphoz verwoeste/Saza sal haer worden en Alcalon/met die ouergebluenē in hare dalen sal verduccert worde/Sdu sweert des **h. E. E.** hoe lage wilt ghi ologen/Wanneer wilt ghi doch ophoude/keert doch wed in dūn scheede/rust/en weest stille/Maer hoe cont ghi ophouden Weghe die **h. E. E.** beuel gegue heeft teghen Alcalon/en b tege die mepe steden verweert heeft

Die plaghe oft straffingen teghen Moab

Wat. xlvij. Capittel

Uegen Moab spreect dye **h. E. E.** der heylcarē die God Israels also/Wee der Stadt Rebo/want si is verwoest/en leget alle delic/Die vasse stede Kysiat haim is ghevonne/si staet elledelic/en is vscroopt/De toyt off creytinge van Moab is gedaē/die si tege hēl von hadde/Wat me gedēft wat quaets tegē haer/Te wete Coet/wi wille se wtrope/Ja datse ooc geē hōle meer en sijn/En du Madmen moet ooc vdoze worde/dat sweert sal b veruolge/Men hoorē een geroyē van hozonaim/van verhozinge en grote iāmer/Moab is vslage mē hoorē hare ionghen screpe/Wat si gaf met weeninge de wech/op tot Tuhith/en die vāden hoorē een iāmer gescrepe/de wech van hozonaim af/Te weten/Schiet b wech/en salucert b leue/Mer ghi sult sijn gelijc als een tudde inder woestinen

Om dieē wille dz ghi b op dine baltiche de bre laet/en op dine scatte/sult ghi ooc gewonne worde en Chamos moet hene wt gheuāge wech trecke/mz sine Priestere en vorse/Wat die vnielder sal come ouer alle steden/also dat ooc een stat niet ontuliede en sal/Die dale sullen berdoze/en dz efcē bwoest worde/Wat die **h. E. E.** heuet gesepe.

Teue laet doch Moab bloepe/want si sal noch eens wtgebleepe hebbe/en hare stede sullen woest ligge/datter oock niemāt in woonē en sal/Verma ledijt si die ghene/die des **h. E. E.** wer onacht sachidoet/Veruloet si die ghene/die sijn sweert op hout/dattet geen bloet en storte

Moab is van sinder wechde op/sonder lozen geweeft/en beeft op sijn beft of ghille stille ghelege/En hi en is niet wt van dat een dat int ander vgotē/en niet inder geuāgemissen getoge gheweest Daer om is hē ooc sinen smake ghebleue/en sinen ruecke en is niet verandert ghe worden

Dacronne siet die tijt coft/seyt die **h. E. E.** dat ic haer sal seyne wih verlaters/die haren wijen verlaten sullen/ende hare baten aslaten/ende dye hare fleschen ruyflichen/ende tot puluere van een slaen sullen/Ende Moab sal van Chamos gheschent worden/ghelijc als dat huys Israels van Bethel geschent is/Waer op dat si haer verlieten

B Wacromme dercktu segghen: **W**hi zjn ruelen/ en die recht crifchliede: als doch **M**oab moet verwoest/ en haer stedē verbernt wordē: en haer bestē ionghe gesellen moeten daer af ter slachbane gaen spreect die Coninc/ die daer heet die **H** E A E der heylscharen/ **W**hāt dat ongeual vā Moab sal coets romē/ en hare ongeluc haest seer/ **I**cue hebt doch medelijde met haer/ **G**hi luyde die rontōme haer wonet/ en haren name ket/ en spreect **O**ch hoe is die heerlyche roede en dien sterckē staf ghebrokē?

En du dochter **D**idon clint af vandūnder heerlicheit en stelt v ind dorh/ **W**hāt die berdestrucere Moab/ sal tot v comen/ en uwe besten in lücken breekē/ **T**rect op die strate/ en siet/ **O** du inwonersse **H**roet/ **W**laget den ghenen/ dye daer ontbliden en ontloupe/ en segt/ **H**oe ist daer vgaen/ **A**ch **M**oabis verwoest en verdozen/ **H**uyt/ en scheyt/ en vertellet tot **A**rrion/ dat **M**oab verwoest is/ **D**ye strackinghe is ooc ouer dat effen lant ghegaen/ **T**e weten/ ouer **H**olon/ en **I**ahesa/ **M**ephaath **D**idon ouer **R**ebo/ en ouer dat huys **D**iblatthaim **I**ir **I**athaim/ en **S**eth **S**amul/ **B**eth **M**oon/ **I**irioch/ **S**otzra/ en ouer alle die steden indē lāde Moab/ si liggē berte oft na bi/ **D**e hoozn Moab is afgehouden en haren arme is gebroekē seyt die **H** E A E/

Maecte drouckē. **W**āt si heeft haer bouen dē **H** E A E verheue/ dat si hare handen tlamen wouin ge/ op dat se ooc tot eenen spot wordē/ **W**ant **I**sraēl heeft uwe spot moete zjn reche als oft hy onder die diuen geuondē wac/ **E**n wāt ghi sulcs tegē **I**sraēl gesprokē hebt/ so sult ghi ooc wech moeten **O** ghi inwoners in Moab verlaet dye steden/ en woont in den steenrooten/ en doet ghelijc als dye dupuen/ die daer inden hoogen gaten nestelen

Men heeft alcht gheseyt vanden stouten **M**oab/ dat hi seer stout is/ houaerdich grootmoedich/ tofsachtich/ en pumptes/ **M**aer die **H** E A E seyt **I**c kenne sine thoozn wel/ dat hi soo veel nyet en vermact/ **E**n hi vermeedt hē meer te doe/ dan zjn vermoghen is/ **D**aeromme moet sich ouer Moab huylen/ en ouer dat gauwse Moab screyen/ **E**n ouer die luyde tot **I**ir heres claghen/ **I**c moet ouer v **I**aeser gh/ wāngaert tot **S**ibma werven/ **W**āt djn wānranckē zjn ouer dat meye gheuaren/ en tot acnt meye **I**aeser toe ghecomē/ **D**ie verwoester is in djnē oogste en wāntelen gheuallen/ **D**ye huyechde en de gensechte is wt djn belt wech/ en wt dē lāde Moab/ eff mē en sal geenē wān meer inder wāpseren tredē/ **D**ye wānpesster en sal niet meer zjn liedt singen. **W**an des roepes wegen **W**ā **H**elbon/ ai tot **E**leale toe/ **W**āleke tot **I**azha toe ooc clinckē/ **W**ā **Z**oar aen/ tot **B**oronaim toe/ **D**et dje sariger hoe toe/ **W**ant ooc die wateren **R**imrim/ sullen verspen/ en verdraghen

Ende ic wil spreect die **H** E A E/ daer medē in Moab een eynde makē/ also dz si niet meer op dye hoochte en offerē/ noch hare **S**odē weroocken en sullen/ **D**aerōme clint mē herte ouer Moab/ ghehē een trompette/ die een truerlic pūpt/ **E**n ouer die luyde tot **I**ir heres truert mīn herte/ ghelijc een pūpe die een claechlic pūpt/ **W**āt si hebbē bouen haer vermoghen ghe daē/ **D**aeromme thoete si te gronde gaen/ **A**lle hoofde sullen kaelē zjn/ ende alle baerde afgestorē/ alle handē in tvee ghecrabt

en een yegelijc sal sackē acutrechē/ **O**p alle daken en straten/ oueral in Moab sal mē clage/ **W**ant te hebbe Moab/ in stuck en gebroekē/ gelic als eē ongeschacht bat/ spreect die **H** E A E/ **O**ch hoe is si berdozen/ hoe huylen si/ hoe schandelijchen hanghen haer die hoofden/ **E**n Moab is tot eenen spot/ en een berckercken gheworden/ en alle dier rontōme haer wonen

Wāt also spreect dye **H** E A E/ **S**yet hi bliget daer hē als een acnt/ en hy spreect die vlogeien wt ouer Moab/ **I**irioch is gewonē/ en dye vaste steden zjn inghenomē/ en dat herte der stercker in Moab/ sal tot dier tijt zjn/ gelic eender vrouwen herte in kints noode **W**ant Moab moet verwoest worden/ also dat se geē vole meer en zjn. **D**aerom dattet hē segē dē **H** E A E verheue heeft/ **O** du inwoner Moab breekē/ kuylen/ en streic/ comen ouer v/ spreect die **H** E A E/ **S**o wie der breekē ontloopt die sal indē cuple valle/ **E**n dye wt die cuple coemt/ die sal inden streic gheuangen wordē/ **W**ant ic wil ouer Moab laten comen een iare haerder versoeckingen seyt dye **H** E A E

Die wtē stryē ontloopen/ dye sullen tot **H**elbon een toculucht soecken/ **M**aer daer sal een vier wt **H**elbon en een vlāme wt **S**ihon gaen/ en een buer wt **H**elbon dat welcke die pleckē in Moab en die crifchliede berkerē sullen/ **W**bee djs **O** Moab/ **D**z volcke **C**hamos is verlosē. **W**āt mē heeft djnē sonē en dochterē genomē/ en herfse geuāgen wech geuocē/ **M**aer indē toecomenden tijt/ wil ic noch die geuāgenisse Moab om keere/ seic die **H** E A E **D**ie geseyt vād strackinge/ (of oordeel) ouer Moab/

Die preektinghe teghen die **A**monitien.

Dar. xlii. Capittel

A **E**gen die kinderen **A**mon spreect die **H** E A E also/ **E**n heeft **I**sraēl geen kinderē/ oft ill erueloos/ **W**āer **O** besit dā **M**alchon dz lāt **S**ad **E**n zjn vole woont in sine stede/ **D**aerom siet/ die tijt coēt seyt die **H** E A E dat ic wil een crifsch gesere y laten clinckē/ ouer **R**abbath dē kinderē **A**mon/ dat si sal op eenē hoepē woest liggē **E**n haer dochterē (oft steden) sullen mettē viere aē gestekē wordē/ **M**aer **I**sraēl sal die gene besittē vā den welcken hi belesen wā seyt die **H** E A E/

S **H**elbon huyt/ **W**ant **A**is vdozen/ **S**creye **O** ghi dochterē **R**abbath en trect sacken aē clacchē en loopt op die muere rontōme **W**hāt **M**alchō wert geuāgē en wech geuocē/ mē sine **D**riester en en **W**orsten/ **W**āerōme verlaet ghi v op dine beert dē/ **D**ine weyden zjn verdoocht/ **O** du ongeschodde fame dochter/ ghi die v op uwe scatten verlaet/ en seyt in djnider herten/ **W**hie is soo cloec die mi berre genaken

Siet/ spreect die **H** E A E **S**od der heylscharen/ **I**c wil een berckercken ouer v latē ecinen/ van alle die rontōm v wonachtich zjn/ op dat een yegelijc booz hem selfs berckroeyt wordē/ en datter hēmanē en si die die bluchtige bergadere/ **M**aer daer na wil ic wederomme keeren die gheuāgenisse der kinderen **A**mon seyt die **H** E A E

Also seyt die **H** E A E der heylstrate/ tegē **E**dom **E**n iller dā geen wānsheyt meer tot **T**hemā/ **E**n iller dā geen raet meer vādē kinderē/ **I**saer wānsheyt

Dāsch wt: Dliedt/wendt v/en cruypt/en vbercht
v in die diepte/ O ghi bozghers tot Bedan/Want
ich laet een ongheluc ouer Eſau comen/ende den
tijt zjnd beſoekingen/Daer ſullen wijnpluckers
ouer v comen/die v gheen naleſen van d'ruypen en
ſulle achter late/ En daer ſullen dicuē des nachts
ouer v comen/die ſulle haer genoech ſtelē/Want
ic hebbe Eſau bloot gemaect/en zjn heymelijcke
plactſe ontdeckt/also dat hi hē niet gedecken en can
Zjn ſact/ſine vpoeders/en ſine naghebueren zjn
verſtoort/dat haerder niet een meer te bindē en is
Nochtāns/ſo wat datter ouer blijft van dinē weel-
kens dien wil ic dat leuē goumen. Ende dinc we-
buben ſullen op mi verhopē

Want also ſpreect die h. E. S. Siet/die gene
dient niet verdient en hadden/den kelc te d'rincken
die moctē hem d'rinckē/ En ſout ghi ongheluck
bluē? Ghi en ſult ongheluck niet bliuen/ Maer
ghi moet ooc d'rincken/Want ic hebbe bi mi ſelfo
geſwozen/ſpreect die h. E. S. dat Bozra tot eenen
wonder/berſmaetheit/waekſtine/ende verna-
ledidinghe worden ſal/ Ende alle hare ſteden en
etwige woekſtheit

ic hebbe banden h. E. S. geboort/datter een
bootſchappe onder die h. y. d. enen geleid is/Wer
ſaemt v en comt herwaerts/teghen haer/hereect
v tottē ſtride/Wat ſiet ic hebbe v cleene gemaect
onder die heidencn ende veracht onder dē mēſten
Djnen tozt/ende djns bertſen hoochmoet heeft
v bedrogē/Want ghi in dyc ſteencilppen woendt
en hoge bergen in hebt/Mi waer djnen neſte ſoo
hooch als des Hdel acrs/ſo wil ic nochtāns v daer
after neder ſtotē/ſpreect die h. E. S.

Edō ſal ſo verwoekt worden / dat alle die daer
voor bi gacn/haer verbonderē ſulle/ende pijpen/
ouer alle hare plagen/Schelijck als Zodoma en
Sodomā met haren naghebueren omghekerct
zjn/ſpreect die h. E. S. S. alsoo dat ooc niemant
aldaer wonen noch gheen menſche daer in logee-
ren en ſal/Want ſiet/hi comt herwaerts op/ghe-
lijc eenen lecutwe/van die ſoute Jor dane heyt/te
gen die baſte hutten/oft ſchaeps hoeyen/Want ic
wil hem derwaerts haestelijcken laten lopen/En
de wie weet/wie die iongelinc is/dien ich teghen
haer ten ſtride verede/Want wie is mēns gelijc
ke? Wie wil my meeſterē? Ende wie is dyc herder
die mi wederſtaen can.

Daeromme hoort nb dē ract/des h. E. S. S. S.
dien hi ouer Edom heeft/ende ſine gedachten die
hi ouer die inwoners in Therman heeft/Wat gel-
det/oft haer herders knapē haer niet ter aerden
Richten en ſullen/ende haer woningē verſtroeyen
Alsoo ooc dattet aertrijc beuen ſal wāneer dattet
met maleanderen ballē ſal / ende haer gheerlijck
ſalmē aē dat goede meyr booren/Siet/hi blicht
herop/gheelijc eenen arnt / ende hi ſal ſine vlogelen
wctroeyen ouer Bozra/Ter ſeluce tijt ſal dat ber-
te der ſtercker/oft kuelen/in Edom zjn gheſtelt
gelijc dat herte eender vrouwen in hants noode

hemach en Urphad ſaē ſāmerlic/Si zjn ver-
ſaecht/want ſi hooct eenē quade roep/Die aender
zee woone/Die ſijn also verſcriet datſe geen ruſte
gehebben en connen/Damascus is verſaecht/en
geeft die vlucht/Si tapert en is in angst/en ſmer-

te ghelijc een vrouwe in hants noode/Hoe/en is h
nb niet verlaten/die vermaerde en ſorgelose hadē
Daeromme ſulle haer ionghe mans perſonen op
hare ſtrate ter neder liggen/ende alle hare crēſch-
lypden ondergaen ter ſeluce tijt/ſeyt die h. E. S.
Der heylſcare/En ic wil die mueren tot Damasco
met vier aenſteken/dattet die pallepſen Senhadad
verſinden ſal

Tegen Bedar en die Conincliche Hazor welc
ke Nebucadnezar die Coninc tot Babel vſloech
ſeyt die h. E. S. S. also/Wel op/Trect op in Be-
dar/en verſtoort die kinderen teghen den Gofken
Men ſal haer/hare tenten en cudden nemē / hare
boeyen/en alle hare gereetſcap/en hemclē ſullen
ſaech boeren/Ende men ſal veruacelijckē ouer
haer roepen op alle ſiden

Dliedt/en ſiet v ter ſront wech/Cruypt ende
ſuypt in die hole/O ghi inwoners tot Hazor ſeyt
die h. E. S. S. Wat Nebucadnezar die Coninc tot
Babel heeft wat indē ſinne/teggē v/en hi meent v/
Wel op/trect hier op/tegen een holt dat rjē is/en
ſond ſorge woōt/ſeyt die h. E. S. S. die noch pooz-
ten/noch grendelen en hebben/en en wonen niet
bi maicanderē/hare hemclē ſullen gheroofft/en
die menichte haerō beestē genomē worden / en ic
wille verſtoeyē tegē alle windē/die inden winckle-
lē wonē/en bā alle p'actē herwaerts wil ic haer
ongeluc ouer haer late comē ſeyt dyc h. E. S. S. al-
ſo dat Hazor ſal tot eender djakē woningē wordē
en eē etwige woekſtine/datter niemāt en woone/
en geen menſche aldaer zjn woningē hebbē en ſal

Dit is dat woort des h. E. S. S. dwelc totten
Propheete Hieremia gesciede/teghen Elam inden
beginne des conincrijcs Zedchie des Conincs Ju-
da/en ſp'ac/Also ſeyt die h. E. S. S. der heylſcaren
Siet/ic wil dē voge Elam in ſtuckē breken/haer
p'incipaelſte cracht/en ic wil dyc vier winden wt
die vier eynde n des hemels/ouer haer late comen
en ic wille in alle die ſeluc windē vſtroeyen/datter
ooc gheen vole zjn en ſal daerwaerts dyc verdre-
uen wt Elam/niet comen en ſullen/Ende ic wil
Elam verſaecht maken booz hare vianden/ende
den ghenen/die haer nae haren leuen ſtaen/ende
ongheluc ouer haer laten comen met minen grā-
migen thoorne/ſpreect die h. E. S. S. /Ende ic wil
haer metten ſweerde veruolggē/tot dat ic ſe te nie-
te make/Mine ſtocke wil ic in Elam ſetten/ende
wil beyde dē Coninc ende die Vorſten aldaer ver-
nielen/ſeyt die h. E. S. S. /Mer in toecomender tijt
wil ic die geuangemiſte Elā wederomme keeren/
ſeyt die h. E. S. S.

Die Driekinghe oft ſtraffinghe ouer Babilon
Dat. I. Capittel

It is t; woort/welcke die h. E. S. S.
geſproken heeft dooz dē Propheete
Hieremiam/tegen Babilon/en dat
ganſte landt der Caldeen/der con-
dicht dat onder die heydne/en late
wctroeyen/ſecct een banier op/Tatet wctroeyen/
en en verbergens niet/ende ſegt/Babilon is ghe-
wonnen/Sel woort beſchaemt/Ende Merodach
is verſlagen hare Godekens comen tot ſchanden
En hare beelden zjn tot puluer in t'bre geruyſche
Want daer trect een holt van Tnoorden her op t

Abdie. i
gene. xix

O

gen haer / dwelcke haer lant tot eender wildernis-
se maken sal / dat daer ooc niemant in wonē en sal /
Maer beyde menschen en beesten sullen vandaer
wech blieden

Indē selue daghen / en ter seluer tijt / spreekt die
h. E. S. / sullen comen die kinderen Israels / mette
kinderen Juda, al weenende der waerts treckē / en
den h. E. S. haren God soecken / Sy sullen brage
na den wech tot Zion / en daer waerts haer keeren
(En segghen) Somt / laet ons tottē h. E. S. / ons
voegē / met een ewich verbon / dat nēmermeer
bergheten en sal worden / Want in sijn volck is ghe-
weest gelic en verlorē cude beesten / haer herōs
hebbense verleyt / en latense verdwaelt gaen optē
bergē / also datse vanden bergē op die hieuelen ge-
gaen sijn / en hebbē also hare hoeyē (oft skalle) vōghe-
ten / Alle die ghene / die tot haer ghecomen sijn / dye
hebbē haer versonden / En hare vianden spraken /
Wi en doen geen onrecht daer aen / Wāt si hebben
tegen den h. E. S. ghesondicht in dye woninghe
der gerechticheyt / en aenden h. E. S. dye haerder
voorzaderen hope is

B Vliedt tot Sabel / en treck wt dē lande der Cal-
deen / en stelt v als eenen bocke / die voor die cude
henen gaet. Wāt siet Ic wil groot volc met hopen
wt den lande vant / oorden verwecken / en tegen
Babilonien opbringen / die haer tegen haer sullen
wapenen / die welcke si ooc sullē gewinnē / Sijn pi-
len sijn als eens goets scutters die nymisse en siet.
En dat laut der Chaldeen sal eenē roof wordē also
alle die gene die se verouen genaech daer vā hebbē
sullē seyt die h. E. S. / Daerom dat ghi v soe vōlijt
en beroet / dat ghi mij erfdele geplōdert hebt. En
springt gelike die weeldige caluerē en buesschet als
die brome hengle. Sijn moeder staet met grooter
schide / En die v boot gebrocht heeft / die is tot ee-
nē spot gewordē / Siet / onē die heydenē is si die v-
achste / woest / verbroocht / en cealic. Wāt voor dē
thoorne des h. E. S. moet si onbewoont / en
gāsch wōest bluē / also d; alle die gene die tot Ba-
biloniē vōrbigaen / haer vōwonderē sullen / en pij-
pen (oft sichten) ouer alle hare plagen

O Wapēt v tegen Sabel / alle ghy scutters vā
allē cantē. Schiet op haer / en spaert geē pilē / want
si heeft tegen den h. E. S. ghesondicht / sloept op
haer / Si maect haer opgeue / haer fundamentē sijn
geu alle / haer muere sijn af gebrochē / Wāt dat is des
h. E. S. wrake / Wreket v aē haer / doet haer ge-
lic si gedaē heeft. Heyt wt beyde den ploeger (oft
sayer) en den mayer / also dat een yghelike / vōz-
tweert des Tyrannē hem keere tot sinē volcke / en
een yghelike bliede in sijn lant

iiij Israel heeft moete sijn een verstroeyde cude /
die die leuwen schu (oft bloode) ghemact hebben
Eerckwerf v in dese die Coninc tot Assyrien Daer
na v weldich dese Nebucadnezar die Coninc tot
Sabel / Daerō seyt die h. E. S. der heylsare / dye
God Israels also / Siet / ick wil verfoeckē den Ba-
biloonschē Coninc / en sijn lāt / gelike ic dē Assyrischē
Coninc verfoecht hebbe / Maer ic wil Israel weder
thuis tot sijn woningē bringen / op dat si op Car-
mel en Sabā weydē / En haer stelē op dat geberch-
te Ephraim en Gilead verlaet worden / Ter seluer
tijt en indē seluen dagē sal mē dye misdaet Israels

soecken / spreekt die h. E. S. mer daer en sal geen
sijn / En die sonde Juda / Maer daer en sal der geen
geuonden worden / Want ic wil genadich sijn / den
ghenen die ic hebbe laten ouerbluen

Soth in
lij / vij.

Trect op mit lant (O ghi wicker) dwelcke dye
gansche werelt berpoft heeft. Trect hene op / en v
soect die inwoners / verheert / en verbrant hare na-
romelighen / seyt die h. E. S. / En doet al dat ick
beuolen hebbe / Daer is een gescrey van eenē strijt
en eene groote mooyt inden lāde / hoe comet doch
dat dē hamer des ganschen aertrijcs in stuckē ghe-
brokē / en in twee gemorselt is / hoe gaet dat tot
dat Sabel een woestijne gebornden is onē alle die
heydenē / Ick hebbe op v ghebracht / O Sabel / en
daer omme bistu ooc geuāgen / eer dat si v doct
vsaecht / Ghi sijn getreft / en gegrepen / Want ghi
hadt dē h. E. S. getoet. Dye h. E. S. heeft sijn wa-
penhuys opghedaen / ende heeft die wapenen des
thoorns vōrtghebracht / Want sulcks heeft dye
h. E. S. God der heylscharen in der Chaldeen
lant ghedaen

O Compt herwaerts tegen haer / ghi band en ey-
dē / Spēt hare kopē huylen werpse in eenē hooyē
ende verbanse / alsoe dattet eoc n; ouer en bistu /
Slaet doot alle hare ruderē / boorse hene af / ter
Nachbane / Over haer der / want den dach is comē
die tijt haerō besoeckingē / Men hoort (dunct my)
een geroep der vluchtigē / en der geēre die ontulo-
den sijn / wt dē lāde Sabel / op d; si vercondigen in
Zion / dye wrake des h. E. S. ons Gods ende
die wrake sijns Tempels

E Koep vele liedē tegen Sabel belegertse rontē
ōme / alle ghi vogēscutters / en laet nyemandē daer
vā comē / loont haer / so si verdient heeft / Ghelyc si
gedaē heeft / also doet haer wēd. Wāt si heeft stou-
telijckē gedaē tegē den h. E. S. dē heyligē in Isra-
el / Daerom sullē haer ionge mānen vallen / op hare
stratē / en alle hare crēschiedē onghaen / ter seluer
tijt seyt die h. E. S. / Siet / O du hoochmoedighe
Ic wil v aē spreect die h. E. S. / God der heylscha-
ren / Wāt dīnē dach is comē / dye tijt dīnō besoe-
kingē. Dā sal die stouc struyckelē en ballen / also d; hē
niemāt oprichten en sal. Ic wil sine keden met
vire aēsteken / en dat salt al vieren / so wat daer on-
trent is. Also seyt die h. E. S. der heylsare
Siet die kinderen Israels met dye kinderen Juda
moeken gewelt en onrecht lāde / Alle die geuāgē
wech geuoert hebben. die houdēse / En en willense
niet losch latē / Maer haer vloster is ster / die h. E.
S. der heylsaren / sal hare saecke so beschermen /
dat hi dat lāt beuēde / en die inwoners vsaecht mā-
ken sal / Dat woert sal comē ouer die Chaldeen
seyt die h. E. S. en ouer die inwoners tot Sabel
en ouer hare woesten / ende ouer hare wāsen. Dat
woert sal comē ouer hare waerteggers / also dat
si narten sullen worden / Tweert sal comen ouer
hare stercke / So dat si verlaghen sullen / Tweert
sal comen ouer hare ruyters ende waghens / ende
alle tghemene volcke / dat daer in is / alsoo dat si als
vshuen worden sullen / Tweert sal comen ouer
haere schatten / alsoo dat sy ghrplundert / ende be-
rooft sullen worden / Broochte sal comen ouer ha-
re wateren / alsoo dat si verāpen sullen / Wdandē
het is een der Afgoden lant / ende verlaten haer op

hare groutwelijke Godekens/ Daeromme sullen daer in wonen ongheluere dieren ende vogelen/ En die tonghe Struyssen/ En en sal nēmermeer betwoont worden/ Ja inder ewicheyt en sal daer yemant woonen. Ghetijckerwijs als God Sodoma en Gomorra/ met hare onliggende stede om ghekeert heeft spreect die h. E. S. E. also en sal daer ooc niemant wonen noch eenich mensche daer zijn wooninghe hebben.

E Siet daer coēt een vole banden Hoorden herwaerts vele heidenē / en vele Coningen sullen vāder siden des lants haer op maken/ die boghen en schilden hebbē/ Si zijn veruaelic en onbermetich/ haer geroep is/ ghelijc dat bruyden des meyses Si ryden op peerde gewapēt/ als crūschmannen/ teghen v/ O dochter Babilon/ So gheringhe als die Coninc tot Sabel haer gheruchte hozen sal so sullen hem die handē ontfincē/ hem sal so hangen worden ende sulckē noot ouercomē / als eider vrouwe in kints noodē/ Siet/ hy coēt hier op als een leeuw/ bandē stoute Jordanc/ tegē die valle huyten/ Wat ic wil hem derwaerts haeckelic latē lopē/ En wie weet/ wie die ionghelinc is/ dien ick tegen haer wapenen sal/ Ende wie is my ghelijc/ Wie wil my meesteren/ Ende wie is die herder/ die mi wedertkeken can/

Daeromme hoort nu de raedt des h. E. S. E. dien hi ouer Sabel voorgenomen heeft/ ende sine ghedachten/ die hi heeft op die inwoners indē lande der Caldeen/ wat sult gbi daer toe seggen/ oft der herds knapē haer n. ter aerde sichten en sulen/ en haer woninghe berwoeckē/ En die aerde sal veuen/ bandē ghescrey/ En het sal onder die heydenen gehoort worden/ als Babilon gewonē wort.

(Van de straffinghe Babilons Het. li. Capittel.)

Waspreec die h. E. S. E. Siet ic wil eenen scerpen wint verdecken teghen Babilon/ en tegen hare inwoners/ die haer tegen mi gheset hebben/ Ic wil ooc in Babilon seynde wācers/ diele wannē sullen ende haer landt wtueghen en verderue/ die ouer al ontrent haer zijn sullen inden daghe haers onghelucs/ Want hare schutters en sullen niet schieten/ en hare ghebarnasde en sullen haer niet geweren comen/ Daeromme en spaert nu hare ionghe mannen niet/ Derbānet ende slaet doot/ alle haer heyre/ also dat ooc die verlagen lighen inden lande der Caldeen/ ende die doofsteke ne op hare straten/ Want Israel en Juda en sullen gheen weduwen ghelaten worden/ vā hare Gode h. E. S. E. der heyscarē/ Want der gherinder lant heeft hem booch besondicht aenden heyligen in Israel. Dliet wt Sabel/ op dat een yeghelic zijn siele verlosse/ dz ghiniet onder en gaet in haer der misdaet/ Want dit is die tijt der wraken des h. E. S. E. die een bergelder is En hi wil haer betale

B Babilon is gheweest enen gulden kelch in de hant des h. E. S. E. die dat gansee lant dronckē ghemaect heeft/ Alle heydenē hebben van haren wijn gedronckē/ Daeromme sijn si so rasende ghe worden/ hoe bottelicken is Babilonien/ geualen ende bermorsel/ Went ouer haer/ en brengt ooc salue tot hare wonden/ oft si missien mochte ghenesen/ Wi hebben Babilon wille heelen/ seggen

h. mer si en heeft niet willen gesont worden/ Daeromme laet haren/ En laet ons een yeghelic in zijn lant trecken/ Want haer straffinghe reyt tot aenden hemel/ Ende is berheuen al totte volcken toe Die h. E. S. E. heeft onse gerechticheit in licht gelycht/ Comt/ laet ons tot Zion vertellen die werken des h. E. S. E. ons Godes

Maect sekerp die pijlen/ En bereet die kokers Die h. E. S. E. heeft de moet der Coninghē in Meden berweert/ Want zijn ghedachten staen teghen Sabel dat h. E. S. E. verderue/ Want dit is dye wrake des h. E. S. E. Die wrake zijns Tēpels. Ja steect nu op banieren op die muere tot Sabel/ nemp dye wake in/ Bestelt schaerwachters beschiet dye hoede/ Wat die h. E. S. E. heeft wat indē Anne Ende hi sal ooc doē/ so wat hi teghen dye inwoners van Babilonē voorgenomē heeft/ O du die daer woonste biden groten waterē/ O du die daer grote schatten hebt/ Dijn eynde is comen/ Ende dijn giericheyt is wt/ Dye h. E. S. E. der heyscarē heeft bijinder sielen ghelwozen/ Ic wil di met soe veel menschen veruullen/ als oftet spynchalen waren die sullen v een truer liedeken singen

Die daerde door sine cracht gemacct heeft/ ende des werelts onloop door zijn wijsheyt bereyde ende den hemel met sine voorsichicheit wtghespanen heeft.

Wanneer hi dondert/ oft zijn stemme hooren laet/ soo isser een ouertulgedicheyt des waters onder den hemel/

Het treet den neuel op vā die eynde der werelt hi maect die blicremē tot reghen/ Ende hi laet den wint voort comē wt die heymelijche plaetsen/ Alle menschen sijn dwasen met haerder conste/ Ende alle die beelde maekē die sullen met haren beelden gheschent worden

Want hare Godekens en sijn anders niet dan bedroch/ ende en hebbengeenen adem. Het is een enkel ydelh. en spottēs weert/ Spmoctē vnielc worden/ als haer verfoeckinghe comen sal

Mer also enis die niet/ die Jacobs seat is/ Mer hi is die ghene/ die alle dine gheschapsen heeft/ Ende Israel is die roede z. s. erdeels/ Sine name is Die h. E. S. E. der heyscarē

Ghi smijt in stucke mine crūschwapenē/ Daeromme wil ick dine luyde verlaen/ ende dine Conincrichen verderuen/ Ic wil dine peerden ende ruyters berckroeyen/ Ic wil dijne waghens ende die daer op sitten/ in stucke slaen/ Ic wil dine mannen en wijuen verlaen/ Ic wil dine ouden en iongē berckroeyen/ Ic wil dine ionghelingen en ionckrouwen verdoen/ Ic wil dine herders ende eude. r. verlaen/ Ic wil dine ackerluyden ende becker vernielen/ Ic wil dine dorsten ende heeren verlaen/ Want ic wil Sabel ende alle dye inwoners der Chaldeen bergelden/ alle haer boochheyt die si den Zion bedreuen hebben/ voort uwen ooghen spreect die h. E. S. E.

Siet/ Ick wil v aen/ O du schadelijche berch/ gbi die alle die werelt bederft/ seyt die h. E. S. E. Ic wil mijn hand ouer v wtstrecken/ ende v banden scenctooten herastrollen/ Ende ick wil eenen wtghebernden berch van v maken/ alsoo datmen ooc noch hoercken/ noch hoorchte/ noch fundamēt

ban v ghenemen en sal connen/ Maer een ewige wildernisse sulcku zijn/ scryt die H. E. S. E.

Steect een banier op inden lande / blafet die hupne onder die heydenen/ Vergramt die heydenē teghen haer/ Roept tegen haer die Conincſicken/ Hecarat/ Meni/ en Hſenas / telt haer Thiffar toe/ Beſelt hoofſlieden teghen haer/ Singet peerden op/ ſo vele oft tot al claterende ſprinchantē warē Wa pent die heydenen teghen haer/ Te weten die Coninghen wt Meden met haren Dorſten en heeren en dat ganſce lant haerder heerſcappiē/ also dattet lant veue en verſtercke / Want die ghedachten des H. E. S. E. R. willen veruult worden teghen Babel/ op dat hi dat lāt tot Babel tot cender woecture make/ daer niemant in en woone.

Die Kueſen tot Babel en ſullen te velde n. doz uentrecken/ Maer ſi ſullen in hare beſten moeten bliuen/ want haer ſtercke heeft haer verlaten/ ende ſi zijn ghelijck wijs bloode ghe worden/ hare wooringhen zijn aengheſtoot/ en hare grendelen/ zijn in ſtucken ghebroken/ Die een looper comt den anderen hier teghen/ dander poſt vode coemt daer dē anderē te gemaete/ om te vooſſcappen dē Coninc tot Babel dat zijn ſtat ouer al gewonnen ſi. Ende dat die hauene ingenomen is/ en dat die meyſtedē wtgebermt zijn/ en dat die cryſchlieden bloode ghe worden zijn.

Want also ſpreect die H. E. S. E. der heylſcharen Israels God/ Die dochter Babilō ſis geweest als eenen doſchuloer/ diermen op doſchet/ Mer haren oogſte ſal zec haect comen/ Nebucad Nezar die Babiloniſche Coninc heeft mi op geten en ver ſint/ hi heect van mi een le diech dat ghemaect. Hy heeft mi verſtonde/ ghelijck als eenē draekte. Hy heeft ſinen buyck gheuult met mijnder teerhepdt/ hi heect mi verſtoten en wtgedreuen/ mijn vleesch ende wat ic noch meer hadde te Babel ghebrocht/ ſpreect die dochter die tot Zion woōt/ en miñ bloet ſpreect Hieruſalē/ hebt ghi totten Caldeē gebrocht

Daeromme ſeyt die H. E. S. E. alsoo / Siet / Ick wil di dijne ſaecke beſcermen/ en v werken/ Ic wil v zee berdoogen/ en uwe fonteypen wt dooghen/ Ende Babilonien ſal tot eenen ſteenhoope en een der draken wooningē worden / tot een verſtonde een ende tot een verſuchten/ om datter niemant in en woont/ Si ſullen als ſlaven buyllen/ ghelijck die leuuen/ ende gelijc die ſonghel leuuen als ſi toornich zijn/ die boſte op ſteke/ Ic wille m. z. hare drincken in die hitte ſellen/ en wille droncken makē/ op dat ſi vrolijck werden/ en eenen ewighen ſlape ſlape/ vanden welcken ſi nēmermeer wacker en ſullen worden/ ſpreect die H. E. S. E. / Ick wille hier onder bringhen/ ghelijc die ſchepen ter ſlachvancke/ ghelijck die rammen ende die bocken

Ich hoe is ſelach gewonnen/ en die vermaerde in alder werelt alsoo inghenomen/ hoe is doch Babilonien tot een verſtondinghe ghe worden/ onder die heydenē? Daer is een zec ouer Babel ge uolghen ende ſi is met die menichte der gouden be dert. Hare ſteden zijn verwoest/ ende tot eenen dorren/ cenelijcken lande geworden / Ja tot een landt daer niemant in en woont/ en daer geen menſce in en wādelē Wāt ic hebbe ooc dē H. E. S. E. tot Babiloniē vlocht/ en ic hebt wt ſinē muple geſcoopt/ tgepe dat

hi vſtonde hadde. En die heydenē en ſulle n. z. mee tot hēlope. Want die mueren tot Babilonien zijn oock om gheuallen.

En mijn volck trect daer wt / en een yeghelick verloſte zijn ſele/ voor den grammighen thoorne des H. E. S. E. R. d. n. herte mocht anders veruact worden/ en verſlaghen van dat gheroepe/ datmen inden lande hozen ſal/ Wandt daer ſal een ghebrifche gaen deen iact na dat andere/ van dat ghetwēl inden lande / En die een Dorſte ſal teghen dē andere n. zijn.

Daeromme ſiet. Daer comt eenen tijt/ dat ic die afgoden verſoecken wil/ ende dat haer ganſche lāt tot ſchande comen ſal/ ende hare verſlagen dait op liggen ſullen / Hemel ende aerde en al datter in is dat ſal wyphen/ (oft van v. uechdē roepen) ouer Babel/ om dat haer verduers van den no. z. dē comē ſpreect die H. E. S. E. / Ende gelijcker wijs als ic Babel vele wt Israel verſlagen heeft/ Also ſullen daer tot Babel ooc vele verſlaghen worden inden ganſchen lande/

Daeromme trect n. z. henen/ ghi luyden die den ſweerde ontuloden zijt/ En en verſoekt n. z. / Weest doch des H. E. S. E. R. ghedachtich/ van herre landen/ Ende laet v Hieruſalem inder herten zijn/ Wi waren beſtaemt/ als wi die ſcampere woōdē hozen moekten/ en doe die ſcampere v. n. z. a. ſichtē bedecte/ Om d. z. die v. z. e. m. d. e. ouer d. z. heylſichdom des huys des H. E. S. E. R. quamen.

Daeromme ſiet die tijt coemt ſeyt die H. E. S. E. / dat ic hare beelden verſoecken wil/ Ende door dat ganſce lāt ſulle die gene die daer nēd vallē ſich/ en (en h. u. l. l. e.) En al clom Babel opwaerts ten hemel toe/ Nochtan ſullen daer verwoekers van my op haer comen/ ſpreect die H. E. S. E.

Mē hoorz een geroepe tot Babel/ en een groot al arme inder Caldeen lant/ Wandt die H. E. S. E. R. verdelſtueert Babiloniē / hi verderſte met alv. l. c. k. i. e. n. g. r. o. t. e. n. g. h. e. l. e. r. e. y. e. n. g. h. e. r. u. c. h. t. e. / dat haer baren ruyſche/ gelijc der grooter wateren/ Want die verwoekers zijn op Babiloniē gecome / Hare ſtercke in anten woōdē geuangē. Hare vogē woōdē in ſtucken gebrocht/ Want Godt die H. E. S. E. R. der w. r. a. k. e. betaelt haer/ Ick wille hare Dorſte/ w. ſ. e. n. / ouer heere/ hoofluydē en cryſchliede drōcke makē. Ja d. z. ſi eenē ewighen ſlape ſullen ſlape/ daer ſi nēmermeer af wacker worden en ſullen/ ſpreect die Coninc die daer heet/ H. E. S. E. R. der heylſcharen

Also ſeyt die H. E. S. E. R. der heylſcharen/ Die dicke mueren v. B. a. b. i. l. o. n. i. e. n. ſullen ondergrauen/ en hare hooge thozens mettē bierre verbrant worden. En der heydenē arbeys ſal verlorē en v. b. i. a. t. woōdē tghene dattet volc met inoeyten geſtimert heeft

Di is d. w. o. o. r. d. t. dat die Propheet Hieremias beual Seraiā dē ſone Nerie des ſoons Mahalea/ boē hi tooch met Zedekia den Coninc Juda tot Babilon/ inden vierden ier z. j. n. s. Conincſijer. Ende Seraiā was een v. z. e. d. ſ. a. m. i. c. h. Dorſte. Ende Hieremias ſcreef alle dat ongheluck/ dat ouer Babel comē soude/ in eenē boecke. Te weten alle deſe woorden die teghen Babilon gheſcreuen zijn / Ende Hieremias ſpach tot Seraiā / Wannec ghy tot Babilonien coempt / ſo aenſchoudt ende leest alle deſe woorden/ ende ſpreect / O H. E. S. E. R. ghy hebt

hoor; b gewonē dese stede wt te roepen/also oock dattet nyemant in en wone/noch menschen/noch beesten/Maer datter inder ewicheyt en woestine si/En als ghi dat boec heel wtgheliesen hebt so vindt eenen steen daer aē/en werpt in die riuere Euphrat/en spreect/Also sal Babiloniē veruckē en niet weder op comen van dat ongeluck/dat ic op haer brengen wil/Maer sal vergaē. Dus ver te heeft hieremias ghesproken

¶ Een verhalinghe hoe dat hierusalem beleghen gewonen ende inghenomē is

Dat. li. Capittel.

lii. Reg.
xxij

Enentwintich Jaer was Zedekias oudt/doen hi Coninc wert/En hi regeerde elf iaer tot hierusalem/Sijn inoeder hiet hamital/ē dochter hie remie tot Tibna/en hi dede dz dē hē Rē niet wel en behaechde/gelijc als Joakim ge daen hadde/Want den toojne des hē Rē ginc ouer hierusalem en Juda/tot dat hie van sine aē sichte verwoy/En Zedekias viel af vanden Coninck tot Babel

lii. Reg.
xxv

Maer indē negenden iare zijns Conincrijcs in den tienden daghe der thien der maent/so quam Nebucadnezar die Babilonische Coninc met alle sinen heyre/teghen Jerusalem/en belegerde/ende maecte ē scaantzē daer rontōme/En die stat bleef also belegerd tot in den elfstē iare des Conincs Zedekie/Maer indē negēden dage der vierder maēt so nam den hunger die ouerhant inder stat/En dz lant volc en hadde niet meer te eten/Doē vielmē in die stat/En alle die crīschliede gauē die blucht/en si togē snachts ter stat wt/door dē wech der poorten/tusscē die twee muert totten hof des conincs

En die Caldeē lagen rontom die stat/En doē dese roghen des wegges doot velt/so veruolchde dat Chaldeeische heyre dē Coninc/En grepē Zedekia int velt bi hierichon/Doē verstroyde alle zijn heyre van hem/En si vingen den Coninc en brachten hem op/totten Babilonische Coninc/tot Siblath die indē lande hemath legghet/Die se hie sprac een oordeel/ouer hē/En die Babilonische Coninc dede aldāer sine kinderen hoor sinen oghe doorsteken. En alle sine vorsten Juda dede hi doodē/tot Siblath En dede hē die ogen wtstēkē/en met twee ketenen binden/En also voerde hē die Babilonische Coninc tot Babilonien/En leide hē in die geuanghenisse tot dat hi sterf

In den tiendē dach der vijffter maent/dwelcke so dat neghentende iare Nebucadnezars des Babilonischen Conincs/so quam Nebucadnezar die hooftman die althits omtrēt dē Coninc tot Babilonien was/tot hierusalem/en verbrānde dz huis des hē Rē/En ooc des Conincs huis/en alle die hūsen tot hierusalem/Alle costelike timmeragien verberende hi met sinen biere/En dat gantsche heyre der Caldeen die biden hooftman warē/brachten alle die mueren hierusalem/rontomme En dat arm volc/en dander volc/dat noch ouer gebleuen was inder stad/Ende die totten Babilonischen Coninc gheuallen waren/Ende oock dat ouer gebleuē ambachts volc/hoerde Nebucadnezar/die hooftman geuangen wech. Maer dat arme lāt volc liet Nebucadnezar die hooftman daer bliuen als die wijngaerdeniers en die ackerlieden

Maer die metalen pilaeren in den huysē des hē Rē/en dat gekoelck/En die metalen zee/inden huysē des hē Rē braken die Caldeen aen stucken/Ende si voerden alle dat selue metalē tot Babilonien/Ende ketelen/krāuwelen/lepelē becken/bleeschpotten en alle metalen/oft coperen/vaten/diemen indē dienste Gods plach te gebruycken/die namen si wech/Daer en bouē nam die hooftmā al dat gulde en siluerē was/die vier pannen/wiet oorbaten/cādelāers/schalen bekers becken/potten/messen. Die twee colommen/die metalen zee/die twelef metalen runderen/die ondt dat gekoelck stonde/welcke die Coninc Salomon hadde doen maken/inden huysē des hē Rē. En tmetael oft koper alle deser vaten was soe veel dattet niet te weghen en was.

Die twee colommen was een yeghelic achtien ellen hooch/Ende een schoer twelef ellen lanc ginc daer rontomme/Ende die dicte was vier vinger ront/en binnen hol en daer stont op elcke coorde eenen metalen knope/bij ellē hooch/Endē knopen waren hoor den/ende granaetappelen waren aen elcken knope rontomme/ende al van enckelē metalē/Ende die een colomme was als die andere/Ende ooc die granaetappelen/Ende der granaet appelen waren ses ende tregentich daer aen/Ende al der granaetappelen waren hondert/die hinghen rontomme(inder lucht) recht als aen eenen hoorde

Ende die hooftman nam oock den ouersten priester Seraia/Ende oock den priester Zephaniain/die na hem die ouerste was/En die dye ouer die kiste Gods bewaerders waren/Ende enen Camerline nam hi wt der stat/die ouer dat crīsch volc gheset was/Ende seuen mannen dye althits biden Coninc sijn moesten/die inder stat geuondē waren/Ende daer toe Sepher dē Mōstermeester die t volc monsterde/ende inscreef/Daer en bouen tseftich mannen lant volcs/die inder stad ghegrepen worden/Dese nā Nebucadnezar die hooftman ende brachtē den Coninc van Babiloniē tot Siblath. Ende die Babilonische Coninc liet dese tot Siblath inden lande hemath dootslācn/Also werdt Juda wt sinen lande gheuanghen en wech gheuoert

Dit is die somme des volcs/dat Nebucadnezar wech geuoert hadde

In den seunden iare/sijns rijcs/die duysent ende vierentwintich Joden. In den achtiensten iare des selfs Nebucadnezars acht hondert ende tweendertich sielē(oft menscē) wt hierusalem.

In den drientwintichstē iare des Nebucadnezars hoerde Nebucadnezar die hooftmā geuāgen wech seuen hondert en. xlv. menscē wt Juda.

Die gheheele somme aller gheuanghen is vier duysent ende ses hondert

In den seuenendertichsten iare na dien dat Joachim die Coninck Juda wech geuoert was optē vijf en twintichstē dach der twelefster maent/doē begrāde Eul Perodach dye Babilonische Coninc/inden iare als hi Coninc werdt Joachim dē Coninc Juda weder/Ende liet hem wt der geuāgenissen/En sprac vriendelic met hē/En hi selde

anen scole ouer die scole der andere Coninghen/
die hi hem tot Babel geweest zijn/ hi veranderde
hem ooc die cleederē zijn der gheuanghenissen/ En
hi at oock bi hem al zijn leuen lanc/ En hem wert
een ewighe onderhoudinghe ghegheuen vanden
Coninc tot Babel/ ghelijck alst hem gheordineert
was/ zijn gheheele leuen lanc tot dat hi sterft

**Dit sijn die tra
nen oft claghe hieremie**

¶ Dat eerste Capittel Meph

Th hoe leghet die stad so woeste/dye
wel eer volc was? Sy is ghelijck
een weduwe/ Die cē pincerke onder
die heydenen en ē coninginne onder
alle landen was/ die moet nu ond tri
blyt sitten

Bech Si weent des nachts/ dat haer die tranen
ouer die kinnebacken af lopē/ Daer en is nyemant
onder allen haren vriendē diese troostede/ Jae ooc
alle hare naeste n verachten haer/ en zijn hare bian
den ghetworden

Sinel Juda is gheuanghen in allendicheyt en
de sware dienstbaerheyt/ Si woont onder dye hey
denen/ ende en sint gheen ruste/ Alle haer veruol
ghers handelense leet sellighen

Daeth Die straten tot Zion ligghen woest/ om
datter niemant meer tottē hoochtidelijck secken
en come/ Alle haer poortē staen woest haer Prie
sters suchten/ Hare ioncfrouwen sien iammelijc
ken/ ende si is seer bedroeft

He. Hare wederpartijders drijuen opwaerts/
ende het gaet hare viandē wel/ Want dye hese
heeste vol iammers ghemaect/ om haer der groo
ter sonden wille/ Hare kinderen zijn gheuanghen
booz den viant henen wech gheuoert

Wau Der dochter Zion is alle haer cieraet wech
Hare borsten zijn ghelieck rammen die gheen wey
de en binden/ ende zijn mat booz den drijuer henen
ghegaen

Sdam Hierusalem gedenct op dese tijt/ hoe ellen
dich ende verlaten dat si is/ ende daer by hoe veel
goets dat si in boozleden tijde gehadt heeft/ Want
alle hare volc legghet daer neder onder dye vianden
ende datter niemant en is/ die haer helpe/ haer vi
anden sien haren lust aen haer/ ende bespotten ha
re Sabbathen

Yesh Hierusalem heeft haer besondicht/ daerom
me moeste zijn ghelijck als een oncreyn wijf/ Alle
diese in eeren hielden die verachtense nu/ Want sy
hare scaemte ghesien hebben/ Maer si sucht ende
gaet te gronde

Ihet Haren soem is beuleet/ Si en hadde nyet
eens ghedacht/ dattet haer alsoe soude ten laetsten
gaen/ Si is ymmer seer grouwelijckē hier ond er
gestotē/ Ende daer toe en heeft se nyemandt diese
trooste/ Ja ooc en spreecte niet eens/ Ach hese
hese/ aensiet mijn ellendicheyt/ Want die viant ne
met bast toe

Jod Die viant heeft zijn hant aen alle hare cle
nadien/ gellaghen/ Ende dat heeft si morten aen
sien dat die heydenen in hare hzyplichdom ghingē
den welken ghi verboden haddet/ dat si onder s
ghemeenten niet en souden esmen

Gaph Alle hare volck suchtet/ ende soert broot/
So wat si costelics hadden dat gauen si om spijse/
op dat si viden leuen mochten bliuē/ Ach hese
schout ende aensiet doch hoe gantsch snode dat ick
ghetworden ben

Lamed Ghialle die hier boozbi gaet/ schout en
aensiet/ ofter ooc ergens een smerte si/ ghelijc als
die mine/ die my also verteert/ Want die hese
heeft mi so vol iammers gemaect/ inden dage zijn
grammighen thooms

Men hi heeft een vier wt der hoochste in mine
beenen ghesent/ ende hi heeft dat selue late/ ralen/
Minen voeten heeft hi een net ghestelt/ en heeft
mi te rugge ghetwijpen/ hi heeft mi tot eenē wo
ste gemaect/ alsoe dat ick alle dage trueren moet/
Rum

Mijn spare sonde zijn door sine straffin
ghe ontweert/ en met hoopen mi op den hals gero
mē/ dat mi alle mine cracht bergaet/ Die hese
heeft mi also toebereyt/ dze niet en cā opgeromen

Samech Die hese heeft verreden alle my
ne sterken/ die ic had/ hi heeft een seel ouer mi la
ten wtroepen/ om mine ionge mannen te verstaē
Die hese heeft der ioncfrouwen die dochter
Juda een wijperke laten treden

Win Daeromme weene ick alsoe/ en in mijn ooghen
bloeyē met water/ om dat die vertrooster die mijn
siel soude vermaken/ herte van mi is/ Mine kin
deren zijn wech/ Want dye vyandt heeft dye ouer
handt ghetregen

De Zion werpt haer handen van een/ ende
daer en is nyemant diese trooste/ Want die hese
heeft den vianden rontomme Jacob geboden
te ligghen/ alsoe dat Hierusalem moet onder haer
zijn/ ghelijck een oncreyn wijf

Zade Die hese is gherecht/ wāt ic hebbe si
nen monde onghehoorsaem gheweest/ Woot alle
volcken/ ende aenschout mine smerten/ Mijn ion
ghe maechden/ ende ionghe gesellen zijn inder ghe
uanghenissen wech geleyt

Tof Jaenriepen
mijne boelen maer si hebben mi bedroghen/ Mine
prieesteren ende raetsheren inder stad/ maer si zijn
verstaemt/ doen si om broot ghingen/ om haer sie
le te lauen

Ges Ach hese het doch hoe
vāge dz mi is/ datter mi in mijn ihue wech doet
mij herte keert hē ome in mijn ihue/ Wāt ic vē gro
telijc bedroeft/ Wā buitē staet mi t'weert/ en vā via
nē heeft mi die doot eenē weduwe gelijc gemaect

Schin. Men hoorzet wel dy ic lichte /mier nochtas
en hebbe ie geenen trooster/Alle mijn biandē ho-
ren mijn ongeluc/en si hebben haer verblijft want
ghi hebt gedacn/Daeromme laet doch dē dach
comen/in diē ghi wtroepē late/dattet haer gaen
sal/gelike als mi Tau laet doch alle haer boosheit
booz b comē/En bereetse toe/gheleijck ghi mi om
mijder misdaets willē toe gericht hebt/Wat mjs
sucthens is veel en mijn herte is bedroeft.

Wat. ii. Capittel Meph

Ch hoe heeft die h. E. A. E. de dochter
Zion so met gramscappe ouerstropt
hi heeft die heerlijck Israels bāden
hemel afster den ghewoepē/hi en
heeft inden daghe zijns thoorns met
ghedachtich geweest op sine voetbancke. Beth
Die h. E. A. E. heeft alle die womghē Jacobs sond
vermhertichz vdo. uē/hi heeft die bekken der doch-
ter Juda afgebrokē in sinē thoornē/en ter aerde
ghedicht. hi heuet ontwidet beide haer conuictie
ke en hare punce. Simel hi heeft die stercke Is-
raels in sinen grāmigen thoornē in stucken ghe-
broken/hi heeft zijn rechter hant achter hē ghe-
gen/als die biandē aen quamē/En hi heeft in Ja-
cob eē vier aēgestoet/dwelcke rontomme al ver-
teert. Dalech. hi heeft sinē boge gespannen als
een viant/sine rechter hant heeft hi gekerct als eē
tegenpartijder/en hi heeft al verlagē/dat luf-
tich om te aenstē was/Ende sinē thoornē heeft hi
in die tenten Jacobs wt gegotē/En hi heeft sinē
thoornē gelike een buet wtgestoet/inder woonin-
ghen der dochteren Zion/ He. Dye h. E. A. E. is
geworden als een viant/hi heeft Israel vermelt
hi heeft vderft alle haer palleyse/en heeft alle sine
sterckie blecken verwoest/hi heeft der dochter Ju-
da veel leets en verdriets aengedaen/ Dau. Hy
heeft sine bukten oft boeyē omghewoest/gheleijck
eenen hof. en zijn wooninge verdo. uen/Die h. E.
A. E. heeft tot Zion beide die Dierdagen/en Sab-
bathen/in die bergheternisse gebracht/En in sinē
fellen thoornē beyde Coninghen/en Priesteren/
te schande laten comen. Hdain Dye h. E. A. E.
heeft sinen outaer omghewopen/ende heeft zijn
heylighdom verbannē/hi heeft die mueren haer
der palleyse inder bianden handen ghegeuen/al
so dat si inden huyse des h. E. A. E. ghecrisē heb-
ben/als mē op eene Dierdachplach Beth. Dye
h. E. A. E. heeft boozgenomē te verderuē die muer-
re der dochter Zion/hi heeft dat richtmoer daer
ouer gheto gen/en hi en heeft zijn hant niet afghe-
troekē ter tijt dat hñse verdoe/Daeromme staen
die boozbolwerckē elagelijcken/en die muere le-
get iāmelijckē. Tbeth. Hare poortē ligghē diep
inder aerden. hi heeft haer grendelen ghebroken
en te niet ghemact/hare Coninghen en prienen
zijn onder die heydenen/daer si dat ghelet niet en
connen gheoefenen/En haer propheten en heb-
ben geen gesicht vanden h. E. A. E. Jod Die
Swijghe der dochter Zion/sitten opter aerden al
swijghende Si werpen stof op hare hoofden ende
hebben sacken aenbetoghen/Die dochteren Zy-
ons laten haer hoofden ter aerden hangē. Vaph
Ic heb schier mijn ooghen wt gheveent/dat my
mijnen huyc daer van wec doet/Mijn leuer is op

der aerde wt gescrud/ouer die dochter mjs volen
doen die supghelinghen ende onmondighe kinde-
ren opter straten/inder stat versmachte. Tamed
Doe si tot haren moederenspraken Waer is spijs
ende dranc/doe si opter strate inder stat versmach-
ten/gelike als die dootliche ghewonde/ende gha-
uen den geest op inden armē haerder moederen/
Mem. Och dochter Jerusalem wien sal ic v
gelijken/en waer booz sal ic v houden/O ioncfrou-
we dochter Zion wien sal ic v gelijken/daer me-
de ic v troosten mochte/Want dine schade is bo-
uen maten groot Wie can v gebelen/ Am. Dye
Prophten hebbe v ydele ende solte visioenen ge-
predict/en en hebben di dine ouertedinghe nē ge-
spenbaert/daer mede si dure gheuangenissen ge-
keert hadden/Maer si hebben v ydele sermonen
gepredict/waer mede si v henen te lade wt pree-
ten/Samech Alle die v booz/bi gaen/lae die ban-
den samen/pijpē v aen/en schuden dye hoofden
ouer die dochter hierusalem/leggende/Is di dye
stadt/waer af men seide/dat si ware die ald soon-
ste/waer af haer dat ganster lant verblijde/ Min.

Alle dine bianden spreken hare myn op tegē
v/pijpen v aen/en laten haer tandē sien leggende
Ehe. Wi hebbense verniet/dit is dē dach diē wy
hebben begeert/Wi hebben vererogen/Wi heb-
ben beleest/ De. Die h. E. A. E. heuet volbracht/
dat hi booz hē genomē hadde/hi heeft sē woort
vervult/dat hi booz lange tijt geboden hadde/hi
heeft sonder vermhticheit vderstuert/hi heeft
den viant ouer v verblijft/en dat gewelt diner biā-
den verheue Zade. Laet dñ herte tot den h. E.
A. E. roepen/O du muere der dochter Zion/laet
dach en nacht tranen hier af blieten/gheleijck een
beke/ende en hout oock niet op/Ende dinen oog-
gē appel en late oot nē af. To. Staet des nachts
op en roept/Schuidet dñ herte wt inder eerker
wake teghen den h. E. A. E. gelike als water hest
dñ handen tegen hem op/om dieuen wille diner
iongher kinderen/die van hongher steruen op al-
le straten. Res. O h. E. A. E. en siet doch
dien ghi also verderft hebt/Sullen dā dye wiuen
haers lijfs vruchten eten/dye iongher kinderkens
eend spanē lanc/Sullen dan dte Prophten ende
Priesters in dat heylighdom des h. E. A. E. so v-
moort worde/ Schin. Jongen en oude ligghen
inder straten opter aerden/Mijne iongher maech-
den ende Jonghelingen zijn met den sweerde ver-
slage/die ghi inde dach dñs grootē thoorns vslage
hebt/ Ght hebse sonder alle vermhticheit gesla-
gen/ Tau. Du hadt mijne bianden contomme
geroepen/als op een hoochtit/also dat optē dach
dñs toorns nye māt ontlopen noch ouer gheble-
uen en is/Die ic gehouden ende opgeuset hebbe
die heeft die viant verstonen

Wat. iii. Capittel Meph

Ik ben een ellendich mā/dye die toe-
de sijnder gramscappen gheproeft
hebbe Meph. Hy heeft my ghe-
uoert ende laten gaen inder dypster-
nissen/en niet inlicht. Meph. Hy
heeft zijn hant tegen mi gekeert en bandē it gāsch
anders met mi alcht Beth. hi heeft mē bleesch
en huyc out gemaect/en mijn ghebeente in twē

gheslaghen/ Beth hi heeft my hermaect/ ende my met galle en moeyte omuanghen Beth Inder duyfternissen heeft hi micheset/ als die dooden in der werelt Simel hi heeft mi alsoo vernuert/ dat ic nergens wt en mach/ en heeft mi in harde ketenen gelept Simel En of ich dan al schreye ende roepe/ so lopt bi die oren toe/ van minen ghede/ Simel hi heeft minen wech met ghewen steenen verstoppt/ ende minen voetpadt crom ghemact/ Daleth hi heeft op my laghen ghelept als eenē Sey/ ghelijck een leeuwē int verborghen Daleth hi laet mi den wech missen/ hi heeft mi in stuckē geslagen/ en tot niet ghemact Daleth hi heeft sinen hoge gespannen/ en heeft mi/ (den pil) tot een wit inder doelen gheset/ he.

hi heeft die pilen zins kokers late in mine men schieten/ he Ich ben eenen spot alle minen volcke/ ende daghelics haer lieden/ he. hi heeft mi met bitterheyt verlaet/ en met allene ghelaet/ Dau hi heeft mijn tanden in clepne stucken gheslaghen/ hi wentelt mi in die ascher/ Dau, hi heeft mijn kele wt den brede bedroeven Ich moet der goeder daghen bergheten/ Dau Ich sprack/ minen hope is ghedaen/ dat ich voort meer zyn sal in den hese/ Sdain Nch ghe denē doch/ hoe allendich ende verlate dat ich ben/ dat ich met allene ende galle gelaet ben/ Sdain Ghifult ymmers daer aen gedencken/ Want min kele seghet mi Sdain Als ich dat ter herten neme/ daeromme hope ich noch/ Heth Die goedertierichz des hese en is noch n̄ geheel wt/ En sine vermertichz en heeft dorh geeynde Heth Maer dine trouwe is groot/ en vneuwet haer alle morgen heth Die hese is mijn Deel/ spreect mijn kele/ daerome wil ic op hē hope. Thet Wat die hese is vriedelic dē genē die op hē bte wachtē/ en d̄ hē die na hē vraget Thet het is een costelic dine lidaē te zyn/ En op die hulpe des hese hese te hope Thet hoe goet ist eenē mēter/ dat hi dat ioc vāder ioncheyt aē op hē neme/ Jod Dat ren vlate vduuldich si/ als hē erges pet weeruaert/ Jod En hi sine mōt steect in dat stof/ en verwach op die hope Jod En laet hē op die kinnē bāckē naē en beel vermaectheys aēdoē Caph Wat die hese en verstoet niet inder ewichz pt Caph hi be droeft wel/ en is genadich wederōme/ na zyn groter goetheyt Caph Wat hi en plaecht noch en be droeft n̄ der menlē kinderē vā herte Lamed Als of hi die allēdige op der aerde gantsch woude laten verdruckē Lamed En hare sake booz/ God orecht late zyn Lamed En haer balcelike late verordelen gelijk oft die hese niet en laech Mem wie derf dā seggē/ dz sulcs geschie sonder des hese beuel/ Mem En dz noch goet/ noch quaeten come dooz z̄ beuel/ Mem Waerōme moire dā die men schē als indē leuē/ Een yegelijcke moire tegē sine sonde Nun Taet oā onse wegē soeckē en onder tafē/ en ons tottē hese bekeerē Nun Taet ons en se herte slame metre hādē opheken tot Godt indē hemel Nun W/ wi heb bē gesondicht/ en zyn onge booz/ aē getweest/ daerōme en heb bt ons n̄ recht n̄ ghepaert Samech Mer ghi hebt ons/ oore onse ouerleuē/ en veruolget/ en sonder vermertichz ge lagē Samech Ghi hebt v̄ m̄z eē wolcke bedect dz

geen geuet tot v̄ dooz en can. Samech Ghi hebt ons tot d̄reck en slijck gemaect ouder den volcken/ Nun Wile onse vianden sperren haeren muyl/ op te gen ons/ Nun Wi worden verduert en geplaecht met verkerickē en anect Nun Mine ogen vloeyen als water beken/ ouer den iammer des dochters mijns volcs/ De Mine ooghen blieten en en con nen niet af gelaten/ want daer en is geen ruste. De hese wanneer wilt ghi banden hemel hier af sien/ en aenschouwen/ De Min ooghe breekt mi minē moet/ om der dochteren wille in in der stad/ Zade Min vianden hebben mi na ghe iacht/ gelijc eenen vogel/ sonder oortaecke. Zade Si hebben ooc mijn leuen inden graue te niet ghe bracht/ cā eenen steen op mi ghelept/ Zade Si hebben water op mijn hoofd geschudt. Doen seyde ic/ Ab ben ic gantsch wech/ Tof Mer hese hese ic riep dinē name aen wt den graue Tof En ghi hebt mijn stemē verhoort/ en ghi en verbercht dinc ooren niet van mine lichten en schreyen/ Tof Reyget v̄ tot mi/ als ic v̄ aēroepē/ En segt/ En be uaert v̄ niet hese hese beschermt die sake mijnder sielen/ en verlost mijn leuen hese hese aensiet/ hoe dat mi onrecht geschiet/ helpt my tot minen rechte hese Ghi fiet alle haere waaken en alle haer gedachte teghen mi/ Schin hese hese ghi hoopt alle vermaectheyt/ en alle haere ghe dachten ouer mi/ Schin Die lippen mijnder we derpartie/ en haer daghelics versterren teghen mi/ Schin Wenket doch/ si sitten neder oft laech op/ so en sijnghen si niet dan van mi. Tau hese hese saeit haer v̄/ so si verdiet hebben Tau Taet haer dat hert versterickē/ en dine vermertichzinge geuolen Tau Veruolchtē met gramshappe/ en vernietlē on dē hemel dō hese hese Dat. iij. Ca. Alph

Ch hoe is dat gout so gantsch verduy kerlē/ dat sijn gout soo verwoedē/ en die steenē des heylliche menschen op alle straten verstroyt/ Beth Die ede le kinderen Zions/ den goude gheleij geacht. hoe zyn si n̄ dē eerdē vate gelijc/ die die pozmaker maect/ Simel Die draken reychen die vorsten hare iongē/ en sypgē. Maer die dochter mijns volcs moet ogenadich z̄/ gelijc als eē struyf se inder woekine Daleth Dē sypgelingen cleeft ha re tonge aen hare raecke vā dorstē/ die ionge kinderen heylliche broot/ en daer en is niemāt diet haer b̄cke he Die boormaels dat bertactē oft dat lec kerlē atē/ die vsmachtē n̄ opter straten. Die booz t̄ts in s̄idē purpur opgeuoet zyn/ die moētē n̄ in dē d̄re liggē Dau Die misdaet der dochter mijns volcs is groter dā die sonde Sodoma/ die vottelijc omgekeert wert/ en daer en quā niet een hant toe. Sdain Hare Nazare warē witter dan die snee/ en witter dā mele/ haer verwe was roofachtiger dan Corale/ haer aensken was als een Saphire heth Mer n̄ is haer gestellenisse gantsch swart/ dat mē se opter stratē niet en kent/ haer buyt hāgt aē den beenē/ en zyn so dorre als eē hout Thet Ben verla genē dooz/ t̄wert gesmet beter/ dā dē genē die van hongre steruē/ si die vsmachtē en verderuen moe ten vande diere t̄st Jod Die wijs die vā naturen vermertich z̄/ heb bē haer eygē kinderē met haer selfs hādē moētē cokē/ op dat si te etē hādē/ in die

iammerlijcke verderuinghe des dochters mijns volce Capij Die HEESE heeft sinen toornne volbracht/hi heeft sinen gramninghen toornne wt geschut/hi heeft tot Sion een vier aengesichte/dat noec haere fundamentē verteert heeft. Iamed.

Die coninghē optēt aerde en haddens niet ghe looft/noch alle die lieden inder werelt/dat die wā den ende wederpartie tot Hierusalem ter poosten soude m trecken/ Mem. Het is gheschiet om der sonden wille haerder propheten/ ende om der misdact wille haerder Priesterē/die daer inne der gherechte bloet gestout hebbe. Nun. Si ghin ghen herwaerts en ghints opter straten/ ghelijck die blinden/ ende waer met bloet besmet/ende en vonden ooc der seluer cleederen niet aenghetrocē/ Samech.

Mer si roepen tot eenen yeghelijcken/wijet ghionreyne/wijet/wijet/en roeres niet aen/Want si schouden haer/en bloden voer haer/ Datmen ooc onder die heydenen seyde/ Sien sul len daer niet langhe bliuen/ Min. Daerom me heeft haer den thoorne des HEESE vtrooyt ende en wil haer niet meer aēken/ Wat si die prie steren niet en ceerden/en mette ouders geen berm herlicheyt gheoefent en hebben.

De Daeromme stercken ons noch onse oogē/op die ydele hulpe/tot dat sijn sijn moede wordē/doe wi wachtē op een volc dat ons doch niet gebelpen en conste. Zade Men iacchde ons/ dat wi op onse strate niet gaen en dorsten. Doen quā ooc ons eynde/onse daghen sijn wt/ onse eynde is comen/

Tof Onse veruolghers waren sneller dan den aerne onder dē hemel/sp die bergen hebben si ons verusicht ende inder woestenie op ons lagen ghe leyt/ Als Die gesalfde des HEESE die on sen troost was/is gheuānghen gheworden/doen si ons verhoorden/op wien wi ons verheten/ Wy wouden ontē sine schadūwe leuen onder die hey denen/ Schin Du dochter Edom verblit v/ en weest vrolich/ die daer wonct indē lande Dyt/ Want den hēle sal v ooc ouer comē/ghy moet ooc droncken en ghebloet worden.

Tau. Du dochter Sion/dine misdact heeft een eynde/hien sal v meē meer late wech voeren. Mer dñne misdact/ G ghi dochter Edom/ die sal hi velsecken/en dñn sonden ontdecken.

Dat. v. Capittel.

Et HEESE gedēct doch hoe dattet ons gaet/Siet/ ende ansehouw onse vermaetheyt/ Onse erfemste is den vreedmen te deel gheworden/en en e buyten den vclandighen/ Wi sijn weesen/ende en hebben gheen vader/ onse moe ders sitten als die weduwen. Onse eyghen water moeten wt om gheld dūncken. Onse hout moetē m om gelt coope/ Men iacchit ons optē hals na/ En als wi al moede sijn/so en laet men ons noch tans gheen ruste hebben/Wy hebben ons inoese Egypten ende Assirien ouergheuen/ op dat wy doch broots gheroech soude hebbe te eten/ Onse boouaders hebbe ghesondicht/ende si en sijn nu niet meer tegenwoordich/ende wi moeten haere misdact ontghelden. Die knechten regnerē ouer ons/Ende daer en is nyemant/die ons van haer der hant verlosse/ Wi moete ons groot niet peri

cule ons leuen halen/ voer dat swert inder woestijne. Onse buyt is al waerde in eend onē verbrant vanden grooutelicken bongher.

Si hebbe die wijuen tot Sion ghescheyndt/en die ionghe maechden in die steden Juda/Die vor sten sijn van haer ghehanghen/ende die persoone der ouder eerbaren en heefme ooc niet gespaert. Die ionghelighen hebben inoeten niolentereen draghen/ende die knechtens hebben ouer thout draghen moeten struyckelen. Die ouden en sitten niet meeē onder die pooste/Ende die ionghelinge en bedriuen gheen mijsche spel meer. Onse herte vuerhde heeft een eynde/ons danssen ende reyen so in droefheyt verheert/ Den cransons hoofte is verwelet ende af gheuallen. O wee ons dat wi yed sod ghesondicht hebben. Daeromme is oec onse herte bedroeft/ende onse ooghen sien iammerlijcken/om des berges Sions wille/dat hy soo woest legket/dat oock die volckē daer op roufomme loopen.

Maer du HEESE die inder ewicheyt bliuēt/en dñne thoorne alcht en ewelic/Waerom me wilt ghi onser so gheheel vergheten/ende ons so langhe tijt verlaten/ HEESE bekeert ons tot v/so worden wi bekeert. Vernyt ut onse daghe ghelijc van oudts herwaerts/Want ghi hebt ons nu lange ghenoech verborpen/ende sijt lange ge noech ouer ons toornich gheueest.

Die Propheet Baruch.

die in Canon der hebrēen niet en is.

Baruch beclijft die ghehele saet/els leser dat selue voor den volcke/ Dat volc leyndt wt die gheuāngheisse Ebel tot Hierusalem te offeren/Ende begheert datmen God voor den Coninc bidde/wens gheuānghen si waer en voor hare souden/die si oortmoetelicken behennen. Dat eerste Capittel.

It sijn die woerde des boec die Baruch die sone Nerie des soons Maasie/des soons Zedechie/ des soons Sedei/des soons Helhie/ gescreue heeft/ tot Babilonien inden vijftē iare/

opren leuen sē dach des maents/ter tijdt als dyc Chaldee Jerusaleem wōnen/innamē en verberden/En Baruch heeftde woorden bā desen boeke ghelesen dat tet Tschonias dyc sone Tschonich/die conic Juda hoorde/ ooc in die te

Es. r. Deu. v. hic. rri. eze. r. bij

ghen woordicheyde des ganseken volcs datt clamet
 gecome was om dit boeck te horen/voor alle dye
 machtige des conincs sonen/voor dye dactheeren
 ende oude/voor tghancke volck / van den neder-
 scken totten hochsten toe/voor alle den ghenen die
 tot Babilonien woonden bi dat water Sodi. En-
 de alle diet hoorde weenden/ende vasten/ende va-
 den voor Gode

Si verfaemde ooc ghelt/so wat een yeghelijck
 vermocht / en seynden tot hierusalem Joachim
 den sone helkie des soons Salon den priester/met
 ten anderen priesteren / en alle den volcke / dat by
 hem was tot hierusalē / als si namē die baten des
 tempels des h. E. E. E. / die banden sepel genomē
 waren / dat sijt weder int lant Judasouden bren-
 gen / inden thierenden dach der maent Siban / te we-
 ten / sluerē baten / die Sedechias die sone Josie dye
 coninc Juda / gemaect hadde / na dien dat Nebucad
 Reszar die Babiloonse coninc Iechoniam / sine
 princen / alle machtige / en dat ghancke lantvolck
 geuangen / en van hierusalem tot Babilonien ghe-
 woert hadde

Ende si seyden / siet / wy hebben ghelt tot v lie-
 den gelonden / waer mede ghi copen sult brantof-
 fer / wieroock / makende ongeheeft broot / ende of-
 feret voor dye sonden opten outaer ons h. E. E.
 E. Godes / En biddeet voor dye weluaert Ne-
 bucad Reszars des Babiloonse conincs / en Bal-
 thasar zijns zoons / dat haere daghen maecten zijn
 opter aerden / gelijck die daghen des hemels / En
 dat ons God cracht geue / ende onse ogē verlichte /
 op dat wi onder die bescherminnghe Nebucad Re-
 zars des Babiloonse conincs leuen moghen /
 en onder dat bescuttel Balchassars zijns zoons /
 ende dat wi haer dienen mogen langhen tijt / ende
 genade voor haer binden / Bidt oock voor ons dē
 h. E. E. E. onsen God / Want wi hebben teghen
 God onsen h. E. E. E. ghesondicht / ende sinen too-
 ne en is noch niet vā ons gekeert tot op dezen dach
 toe / Ende leest dit boeck dat wit tot v gezondē heb-
 ben / dat ghi laet lesen indē sepel des h. E. E. E. /
 op die hoestijliche dagē / als best past / Ghi sult
 oock alsoe legghen / Onse h. E. E. E. God is ghe-
 recht maer wi zijn alder schanden weert / gheijck
 als dan opten teghenwoordighen dach staet met
 gansch Juda / ende met alle die gene die tot hieru-
 salem woonen / onse coninghen / boziken / priesterē
 propheten / ende onse baderen . Wy hebben voor
 God onsen h. E. E. E. ghesondicht / wy en hebben
 op hem niet betrouwt / wi en zijn hē niet ghehoorsaē
 geweest / wi en hebben die stemme ons h. E. E. E.
 Godes niet gehoozt / dat wi in sine geboden dye hy
 ons geboden heeft / gewandelt hadden / Van dyen
 dage aen / als hi onse booruaders wt Egypten ghe-
 leyt her / tot op desen dach zijn wy eē ongelouich
 en ontrouwich volck gheueest voor den h. E. E. E.
 onsen God / ende wi hebben ons gedeelt en zijn af-
 geweken / also dat wy zijn stemme niet en hoorde /
 Daeromme is ons veel quaets en ongelucs ouer-
 comen / en vele vermaelddinghen / dye dye h. E. E.
 E. door Mozen sine dienaar den ouertredende
 gedreycht heeft / welke Mozes onse booruaders
 wt Egypte geleyt hadde / in een lant daer melck en
 hon ich in bloeyde / gelijc als mēt opten dach vā he-

den noch siet / Maer wi en hebbe dye stemme ons
 Godes niet gehoozt / na alle de woordē der prophe-
 ten / die hi tot ons gesondē heeft / oock tot onsen ou-
 uersten / Maer een yeghelick is sine sinne ende zijn
 boosch boornemen nageuolcht / den viceindē So-
 den te offeren / en quaet te doen voor Godt onsen
 h. E. E. E.

En vermaent dat God haer te recht straff / Ende si roe-
 pen aen God den h. E. E. E. dat hij haer vergaen wille
 Dat. ij. Capittel

nde om des wille so heeft God onse
 h. E. E. E. volbzacht / dat boornemen
 dat hi ons / en onsen ouersten / dye in
 Israell regneerden / en den ganseken
 Israellēn Juda te kennen ghegeuen
 heeft / En hy heeft sulcke ongeluck ouer ons laten
 comen / dat dier gelijcke onder der sonnen niet ghe-
 schiet en is geweest / als dā nb in hierusalē geschied
 is / gelijc als in die wet Mozes gestreuen staet / dat
 een mensche zijnder eyghender kinderen vleesche
 soude eten / En God heeft haer oock alle den bilig-
 gende coningē inden handē ghegeuen / tot een bes-
 maetheyt / en hi heeft se verwoest / en in alle landen
 en volcken verstroeyt

Als zijn wi tonden ghegaen / en niet te bouen /
 want wi hebbe tegen onsen h. E. E. E. God gheson-
 dicht / en zijnder stemme niet gehoozt / saem geweest
 Daeromme is God onse h. E. E. E. gerecht / en wy
 worden te rechte geschiet / gelijc als hedē sbaechs
 noch geschiet / Want God hadde voor hem ghenē
 men / dat hi sulcke ongeluc woude ouer ons laten
 comen (gelijc als ooc ghecome is) / En dies nyet te
 min / wy en hebbe hem niet willen bidden / en van
 onsen boolen wegen niet willen aflaten / Daerom
 me heeft die h. E. E. E. sulck ongeluc ouer ons laten
 comen / Wat hi is gerecht in alle sine wercken / die
 hi ons gebode heeft / en die wi niet gedaen / en hem
 niet gehoozt / saem en hebben geweest / dat wi in dye
 geboden des h. E. E. E. / die hi ons gegeue heeft /
 gewandelt hadden

En nb o h. E. E. E. God Israels / die dijn vole
 wt Egyptē lant geleyt hebt met geweldiger hant /
 met tekenē / en wonderlijche wercken / met dñn-
 der grooter cracht / en eenen wt ghebrechten arm /
 ende hebt veeren name ghemaect / gelijc als he-
 den op desen dach bēnelijck is / Wy hebben gheson-
 dicht / wy zijn godlose geweest / qualicken en onre-
 delicken hebben wy / o h. E. E. E. onse God / in alle
 dine gerechticheidē gehandelt / Wi bidden v / keert
 doch dinē toozne van ons / want weynich is onser
 ouer gebleuen onder dye heydenē / onder den ghe-
 nen derwaerts ghi ons beriaecht hebt / o h. E. E.
 E. verhoort doch ons ghebet / en leyt ons wt der
 geuangenissen om dinē wille / maect ons doch een
 gonste / voor den genē die ons geuangen wech ge-
 uuert hebben / op dat alle landē mogē kennen / dat
 ghi onse h. E. E. E. God zijt / ende dat Israell / ende
 alle zijn geslacht dinē name aēroep / Och h. E. E. E.
 siet vā dinē heyligē huylē op ons . Reycht dijn oren
 en verhoort ons / doet op dijn ogē en siet / Wat die
 dooden die ten graue geuarē zijn / en welker siele
 wt hare liue is / die en geue den h. E. E. E. noch lof
 noch gherechtmakinghe / Maer die siele die vā me-
 nichte wege haer der joden benaut is / en becōmerē

ende beuaut daer hene ghaet/der welcker ooggen
flau zijn/ Ja een sulcke hongertighe siele die loofft

Den **H. E. E.** ende prinst zijn gerechticheit/ **D. H. E.**
H. E. wi draghen ons ghebet voor v/ende begeren
vermherticheyt vā v/ **D. H. E. E.** onse God niet
van gherechticheyts wegghen onser vooruaders/
Maer want ghi dine thoo:ne ende gramtschappe
ouer ons hebt laten comē/ gelijc als ghy dan door
dine dienaers die propheten ons gedreycht hebt/
te weten also. **D. y. H. E. E.** gheeft v also te kennē
Supghet uwe schouderē en halsen/ en dient den
Babiloonsehen coninc/ soosult ghy inden lande
blijuen en woonen/ dat ick uwe vaderen beloofft
hebbe/ **Maer** indie dat ghi dat niet en doet/ en der
stemmen des **H. E. E.** dijns Gods niet gehoort
saem en zijt/ also dat ghi wederstaen wilt den **Ba**
biloonschen coninc te dienē/ **Sod** wil ick v in die
steden **Juda**/ tot **Jerusalem**/ ender ontsomme ver
woesten en berdesteruere/ **Ick** wil dan oock wech
nemen alle genoechte ende roepē van broechde/
die stemme des brydegoms ende des brypts/ en
daer en sal inden lande niemant meer woonē. **En**
si en hebbe dine stemme niet willen hoorē/ dat si
den **Babiloonsehen coninc** dienden/ **Ende** daerom
me hebt ghy volbracht/ dat ghy door dijne dyena
ren die propheten ghedreycht hebt/ te weten/ dat
die ghebeenten onser coninghen/ en die ghebeent
ten onser vooruaders van haerder plaecten wech
genomen soude wordē. **En** nu sijn si inder sonne
hitte en in die coudē des nachts geworpen/ en sijn
gestorue in groter smerte/ in honger/ mette swere
de/ en pestilencie/ **Daerom**me hebt ghi ooc dentē
pel verwoest/ waer in dinen name aengheroeyen
is/ ghelijc als noech buyden swaechs schijnt/ ende
dat om der boochheyt wille des huys **Israels**/ ende
des huys **Juda**

D. H. E. E. onse God/ ghi hebt met ons gehā
delt na alle dijn der goetheyt/ ende na dijn der gro
ter vermherticheyt/ gelijc als ghi door dinen dya
naer **Mosen** gesproken hebt/ indie daghe als ghy
hem beuaelt die wet voor te scriuen den kinderen
Israels/ also sprekende/ **Indie** ghi mijne stemme
niet hoorē en wilt/ so sal dese groote menichte een
alte cleyn volckken worden/ **Want** ick wille ver
stroyen/ **Nochtā**s weet ic wel dat mi dit volc niet
hoort en sal/ want het is een hartnechich volc/ en
si sullēt eerst inder gheuangenisse inder vianden
lant sullen si haer bekeere/ ende leeren bekennen
en dat ick haer God ben/ als ick haer een hert ge
uen sal/ dat si verstaen moghen/ ende ooren/ dat si
hooren connē/ **Dan** sullen si my inden lande der
geuangenissen louen/ en mijns naems ghedach
tich sijn/ **Dan** sullē si haer van haren hardē ruggē
ende van alle haerder schalcheyt bekeere/ ende ge
dencken aen tghene dat haren vaderen ontmoet
is/ dya teghen my gefondicht hebben. **Dan** wil
icse weder int lant bzingen dwelcke ic **Abraham**
Isaac/ ende **Jacob** haren vaderen met eenen eedt
beloofft hebbe/ daer in sullen si regneren/ **Ic** wille
bermoederē/ ende niet verminderen. **Ende** ic
wil dat verbont met haer anders makē dattet al
tijdt en ewelic dueren sal/ te weten/ dat ick haer
God si/ ende si mijn volc/ **Ende** voort aen wil ic
mijn volc die kinderen **Israels**/ niet mere wtden

lande verdriuen/ dwelcke ick haer ghegeuen heb
be

Een hertelic aeroepen ende bidden tot **God** inder ghe
uangenissen/ ende een ter maninghe totten volcke om be
teeringhe ende bekeeringhe

Dat. iij. Capittel

Gnde nu **D. H. E. E.** almachtighe
God **Israels**/ onse siele die in angstē
is/ ende onzē geest die berommert ick
roeft tot v/ **D. H. E. E.** verhoort
ende ontfermt onser/ wāt du bist eē
vermhertige God/ **Ontfermt** v enser/ wāt boog
v hebben wi gefondicht/ **Du** blijft inder ewicheit
Sullen wi dan gansch vergaen/ **D** almachtighe
H. E. E. God **Israels**/ hoor nu dat ghebet der
bcodē **Israeliten**/ ooc dat gebet haerder kinderen
die boog v gefondicht hebbe/ en die der stemmen
des **H. E. E.** harts Gods nyet ghehoort en
hebben/ van welcs wegen ons al dit ongeluc aen
hant/ **Wch** **H. E. E.** en gedencht niet op onser va
deren misdaet/ **Maer** weest ghedachtich dijn der
macht/ ende dijns naems tot deser tijdt/ want du
bist dya **H. E. E.** onse God/ v **H. E. E.** willen wy
louen/ **Wāt**/ daeromme hebstu dijn bryese in onse
herte gegheuen/ dat wi dijnen name aentroepē/ en
v in onse gheuangenisse louen souden/ **Ende** dat
wi vander boochheyt onser vaderē ons bekeeren/
die boog v gefondicht hebben/ ket/ buydē swaechs
liggen wi in onse gheuangenisse/ want ghi hebē
ons verstroyt tot verstaedtheyt/ tot vermaledi
dinghe/ en tot sonden/ ghelijc als oock onse va
ders/ die van v afgetreden sijn/ en om haerder son
den wil vergaen sijn

Isracel hoor die geboden des leuens/ meret
met dinen oren daer op/ en leert wijsheyt/ **Wā** co
met **I**sracel/ dat tu inder vianden lant bist/ in een
brcemdt landt bistu vercout/ ende metten dooden
beronteynichte/ **Du** bist den ghenen ghelijc/ die in
den grauen henen af baren. **Daer** wt comet/ om
dat ghi die fonteyne alder wijsheyt verlaten hebt/
want hadtstu op **Gods** wege ghe wandelt/ so
waerstu vrolie en seker indie lāde gebleuen/ **Daer**
omme leert waer dat boozsichticheyt is/ waer dat
die duechde is/ verstaet is/ op dat ghi weet vā waer
dat comē/ dat langhe leuen/ neringhe/ dat licht der
ogen/ en bryede. **Wie** heeft haer plaecte ye geuondē
Wie is in sine scat ye geromen.

Waer sijn die vorcken der heydenē/ ende die ge
ne die ouer die beesten opter aer den heerschappie
hebben/ **Die** metten vogelen des lichts haer spel
en ghenoechte houden/ **Die** siluer ende gout/ daer
die menschen haer hope op setten/ te samen leggē
ende haer bergaderē en heeft gheen eynde/ **Waer**
sijn die hene geuare/ die dat siluer smede/ en soch
uuldich warē/ en en mochten nochtans haer werc
niet volbringē/ **Si** sijn wtgeroeyt/ ende ter hellen
geuaren/ ende in haer stede sijn ander ghecomen/
Die iongen hebben dat licht gesien/ si hebben opf
aertrijcke ghe woont/ **Maer** die wegghen der recht
ter const en wijsheyt en hebben si niet gekēt/ hare
padt en hebbe si niet verstaē/ hare kinderē en heb
ben oock die castidinge niet aengenomē/ **Ja** verre
is si van haer/ **Men** en heeftse inden lande **Canaā**
niet gehoor/ tot **Theman** en is si niet ghesien ge
we est

Die Agarenc ondersoekte die boozsichicheit/ ende wijsheit / Maer alleo aertliche / als dye gene / die coopliden / ende hantterders zijn inden lande Die van Cheinan zijn oock constenaers / en arbeyden na wijsheyt en verstant / Maer den wech der warachtigher wijsheyt en hebben si noyt ghelent ende haere paden en ghedencken si nymmermeer. **I**srahel hoe groot is dat hups Godts? Hoe is die plaetse zij in der bekinghe soo groot? Groof is hi / en heest gheen eynde / hooch / en onmetelich. **W**aer zijn nu die vermaerde ruelen / die inden beghinne waren / groot van sijue ende wel gheleerde crifschlyden? Maer die h. e. e. en hadde die niet wtuercozen / die en hebben oock den wech der warachtigher wijsheyt niet geuonde / daeromme zijn si ooc vergaen / Want aengesit si geen wijsheyt ge hadt en hebben / so zijn si va haerder dwaefheyt we gen vergaen.

Wie is inden hemel opgeclommen / die die wijs heyt daer ghenomen heeft / en met hem hier afghe bracht heeft? **W**ie is ouer die zee gheuaren / dat hise gheuonden / en ouer dat wtgelesen goud aenghenomen / en verwaerts ghebracht heeft? **D**aer en is niet een die de wech der wijsheyt weet / Ende daer en is oock niemant die na haere straten braechde / Maer die ghene die alle dinck weet / ende kent / die kentse / en die heeftse oock niet zijnder boozsichicheyt geuonden.

Wat is die / die welke die aerde van te ghinne bereet / en haer met beesten en dieren beset heeft / Ende als die selue dat licht laet wtghaen / soo ghafet / Ende als hit weder roept / soo ist hem met beuuen ghehoorsaem. **D**ie sterren saen op haerder hoede / ende lichten / en dat met vruchden / Als hise roept / so spreken si. **H**ier zijn wi / ende liechten den ghenen diese gheschepen heeft met lust / **D**ie is onse Godt / ende behaluen hem en sal gheen ghehouden worden / **D**ie heeft alle wijsheyt gheuonden / ende hi heeftse **J**acob sinen dienaar ghegheuen / en **I**srahel sinen geminden. **M**adien heeft hi be opter aerden laten sien / ende heeft bi den menschen ghe woont.

En elaghe ende vermaninghe totten volcke **I**srahel dat zijt sonden ter herten nemen / ende **I**hodaem soude zijn

Wat. iij. Capittel.

Et is dat boeck der gheboden Gods ende die wet die ewelijck bliuen sal **A**lle diet aennememen / die sullen totte leuen comen. **M**aer diet verlaten / die come totter doot. **J**acob bekeert v / ende begrijpet / ghaet dese strate / bi zijn schijnfel en clarheyt / **E**n gheft dijn eere gheenen andren ende dijn weerde en laet geenen vremden volcke hoe salich zijn wy **I**srahel / den welcken Godt gheopenbaert heeft wat hem behagelijck is. **D**u volck Godts weest goets moets / **D**u hooch beroemde **I**srahel. **A**v zijt ghy onder die heydenen vercoft / **M**aer niet dat v **G**odt gansch wt roeyen wil / maer daeromme zijt ghy in die handen wtter vianden ghecomen / om dat ghy den **h. e. e.** tot granschappe verweckt hebt / **W**ant met dien hebt ghy den warachtigen ewigen leuenden **G**od die v gheschepen heeft / groothejken verthoornit /

dat ghy den duyuelen ende nyet **G**ode gheoffert hebt. **G**hy hebt den ghenen vergheten / die v opgheuoet heeft / en hierusalem wtve veckere hebt ghy bedorft.

Deu. iij. ende. v.

Doen si sach dat den thoornie **G**oods op v toecomende was / so riep si / **G**hy biligghe lantden **Z**ions hooft / **W**ant **G**od heeft een groot leek ouer mi laten comen / want ich sie die gheuangenisse mijns volcks / mine sonen en dochteren / die die ewighe **h. e. e.** ende **G**odt ouer haer vingen wil / met vruchden heb icse opghebracht / met weenen en trueren moet icse laten. **N**iemant en verblife hem ouer mi wdutwe ende verlatene / die om minder kinderren sonden wille verlaten be va alle man / **W**ant si zijn vander wet **G**oods afghetreden / van zijnder gerechticheyt en hebben si niet willen weten / inden wege zijnder geboden en hebben si niet willen wandelen / en opten voetpat der warheyt en der gherechticheyt en hebben si nyet willen gaen.

G

Ghy biliggende naeghebueren **Z**ions / cocht en laet ons die gheuangenisse minder sonen ende dochteren een gedachtmissie houde / die welke die ewighe **G**odt ouer haer ghebracht heeft / **H**i heeft een volc va verre ouer haer bracht / een volck dat een volc dat een vrede spraecke heeft / een volck dat noch die ouden en spaert / noch die ionge kinde ren en ontfermt / **D**ie hebben mine wdutwe die be munde wech gheuoert / en mi eusame minder kin deren berooft. **W**ch hoe mocht ich v docht te hulpe comen / **D**ie gene die ouer v dit onghelue ghebracht heeft / die verlosse ende neme ooc v / wt den handen wtter vianden.

ero xxx

A

Trect henen / trecht henen **M**ijne kinderren / **W**andt ich ben eenich ende verlaten. **I**ch hebbe dat clerdt des viedes wt gheto ghen / ende den sakh der droefnissen hebbe ich aenghetoghen / ich wil voort mine dagen opt alderhoochste beschreyen. **G**hy mijne kinderre zijt mannelich en cloeck / **R**oept tot den **h. e. e.** die sal v wt der vorsten hande verlossen / die wtter vianden zijn / **W**andt ich laet mi eygentlijc boozsaen / dat wtter salicheyt en wtter uacder comen sal. **E**n ich traghe een vruchde vianden beyligen / van weghen der barmherticheyt die v van onsen ewigen salichmaker ontmoeten sal / **M**et leedt ende weenen heeft hi v wt ghestooten / maer met vruchde ende ewighe ghenoechte sal hi v weder herwaerts brenghen / **G**helijck die naghebueren **Z**ions wtter gheuangenisse va **G**odt ghesien hebben / alsoo sullen si oock haest wtter verlossinghe / dye in **G**odt staet sien / dye v onturoeken sal met grooter ende ewigher claerheyt.

Deu. iij. en. rrr. P. sal. C. xxx.

Ghy mijn kinderren lijdt doch verduidelijcken den thoornie die op v comen sal / **D**ie viandt heeft v veruolcht / **M**aer haest sult ghy zijn verderckenisse sien / also dat ghy be op sine hals klimmen sult. **M**ij ne vertaerde moeten rouwe harde weghen ghaen want si worden wech gheuoert vanden vianden / ghelijck als een verstroyde rudde beesten. **S**ijt ghoets moets mijne kinderren / ende roept totten **h. e. e.** want die ghene die v doet wech voeren / dye sal wtter ghedachtich zijn / **W**ant ghelijck ghy boozmaels ghesint zijt geueest van **G**od af te tre

h. re. rbi

den/also sult ghi nu thienmael meer arbeypden vander tot hem te kercken en hem te soeken/Wat die ghenadie die ongheluck op v ghebracht heeft/dye selue sal v die ewige vruchede en genoechte met zinder hulpe gheue/Westeloeck Hierusalem die v metten name noemt/dye vermaent uwer. Die boeke die v nu quellē/die sullen oock vergaen en die haer verblift hebben om dijns onghelucks wille/dye sullen ghecraft worden/Dye sciden de welcken dijne kinderen dienen/ende dye v uwer kinderen wech geuoert hebbe/dye sullen gestraft worden/Want ghelijc si haer nu dijns ongen als verbliffen/alsoo sullen se oock in haer der verdreffe nisse trueren/Die blifshappe haerder pomposicheyt/ende houaerdijen sal wech ghenome worden/en haer en moet sal in droeffnisse verkeert worden/Want vanden eerwijghen sal daer een vier op haer ballen/en dat sal veel daghen lanck dueren/ende sal vanden vuyelen langhen tijt ingheuoert worden.

Enen troost totte volcke/vā des goevert seentēyts weghen/die haer God loonen sal/En van die roepinghe der heydenen.

Dat. v. Capittel.

Hierusalem siet ronsomme v totte opgang der sonne/en siet die vruchde die v van God coemt/Siet dijne sonen/die ghi verlaten hebt/ende verstroyt zyn/die comen vergadert vanden opganch en nederganch der sonnen/die haer inden woorde des heyligē Gods te eere/verbliffen Treect af Hierusalem dat truerleedt/dat ghi in dijnen sammer aenghebadt hebt/En trecke aen schieraet/ende eer/die v van Gode tot een ewige heerlichē eyt ontmoet/God sal v mettē mantel der gherechticheyt cleede/en een croone der ewiger eere sal hi v op dijn hooft setten/Wat God sal zyn claerheyt v verhoone/die onder de hemel is/Enen ewigen name sal v God op setten/vrede der gherechticheyt/ende eere der vrecken Gods.

Staet op Hierusalem/en stelt v op die hoort/Siet om tegen de oosten/ende siet dijne kinderen verlaemt vanden opganch totten nederganch der sonnen/die haer inden heylighen woorde verbliffen/als si Gods ghedachtich zyn.Si trecke te hoete vā v gheuanghe/vanden vianden ghelept/Av vringhe die v E E E ghedragen met eeren als kinderen des tijer verlaemt.Want God heeft vooz hem ghenomen alle hooge bergen te veruederen/die hooghe steenroosten/en die dalen (dye ewelichē meenden te bliffen) dat aertliche effen en ghelijc te maken/op dat Israel sekerlich (ende sonder soege)woonen mach Gode te eeren/Alle bosschagien en lustige boomen sullen Israel om schaduwben/ende dat wt beuel des v E E E/Want God sal Israel veruoeren met ghenoechten en vruchde inden schijn en claerheyt zinder maerkeyt/met bermherticheyt en gherechticheyt die welcke wt hem is.

En wilsct des bucks die Micemias ghelonde heeft totten ghenen die gheuanghen van Hierusalem tot Baby lonen gheuoert waren door den Babylonschen coninc/Inden welcken hi haer te kennen gheeft/dat hem van So de beuolen is.

Dat. vi. Capittel.

Der sonden wille dye ghy teghen God ghebaen hebt/soo sult ghy van Nebucad Nesar den Babylonschen coninc gheuanghen tot Babyl onen gheuoert worden. Als ghy dan daer coemt/soo sult ghi vele iaren ende langhen tijt/te weten tot in dat seunde gesachte/aldar moeten bliuen. Maer daer nae wil ick v weder met vrede daer wt brenghen. Ende nu sult ghi tot Babylonen vele silueren en gulden goden sien/ooch steenen en houtē/die sullen si op die schouder dragē/op dat si den heydenē een vrees aen iaghe/Daeromme siet nu toe/dat ghi niet en doet ghelijc die andere. En veruaert v niet/en en laet v die vrees niet ouerwinnen.

En als ghi vele volcke siet achter en vore/dye haer eere bewijzen/dan ghebede net ghi in uwer herren/S H E E E v allen salmen eeren en aenbeden. Maer mijn Enghel sal bi v zyn/ende ick selts sal vooz v leuen soege dragen. Wat dat hout daer si wt ghemaeckt zyn/dien houtē heeft die werckmeester zyn houelē/en de eeren af ghenome/si zyn vergult/en verstuert/maer si zyn ydele en valsche en en connen niet spreken/Ghelijc als een deerne die vriet vercheert is/alsoo zyn oock dese vanden goude ghemaecke/gulden croonen verbliffen haere goden op haer hoofden/Maer die priesters nemē dat goute en siuer van haer/en besighent selts/Is si gheuen vanden seluen den hoeren/en verciere haere deeren daer in de/Daer nae nemen zijt de deernen weder/en vernieren haer noden daer mede. Maer die goderen moghen noch van de moten/nach andere woxmen haer beuiffen. Si cleede met purpur/ende baghen dat stof van haeren aensichten/dies seer veel in haeren tempelen is/Die een heeft eenen staf inder hant/recht oft hi een richter waer inden lande/maer die tegen hem in doet/en can hi niet ghedoodē. Die ander heeft in zyn hant een sweert/oft vije/nochtans en can hi hem selts noch handē ooyloge/nach handē moordeners beschermen.

Dit alle gheeft v te verstaen/dat dit gheen gode en zyn/en daeromme en sult ghyse noch eere/nach vrecken/Want ghelijc alst is met een vat/dat ten besicht/ende alst vreckt/so en ist nyewers toe nut alsoo gattet oock toe met haere goden/Alsmen se inden tempel stelt/dan wordē haer oogē vol stof handē vactē der gheerne die daer in gaen/Ghelijc herwijs als een die teghen den rominc gedaē heeft dien worden ouer al dozen en poorten toe ghelosten/Oft ghelijc men een doot lichaem bi den graue hocdet/alsoo verbaren die priesters dye doozen met grendelē en noten/op dat haer goden handē roouers niet wtghetoghe(en gestolen) en wordē/Men ontfceet haer vele lichten/wt den welcken si nochtans niet een gesien en connē/Mer si staen ghelijc eenen balch inden tempel/Men seyt/dye slanghen en wormen/die wt der aerden groeyen knaghe haer nachē herten/en eten haer/en haere cleederen/en haer en merckē si dat niet/haere aensichten zyn sweert en rouwe/vanden roock dye in den tempelen. Die Welen/Stralwelen/en voghelen blighe op haer/En die cattē springē daer op haer hoofden.

Die alle geest v' claerlijck te verstaē/dattet geen goden en zijn/en daeromme en veruacrt v' niet.

Dat gout dat si aen haer dragen/dat is nū zeer schoone/maer in dien datmiē den roest niet af en wiesche/soo en sout geenē schijn geuē/Doemēse goot so en beuonden zijt niet/Sm ghelt zijn si ghecocht en en hebbē geenē leuendē adem/Men moette op die scouderē dragen/recht of si geen voeten en hadden/daer mede geuē si den mensche te kennen/dat si een niet zijn/Wie diese eertē/die wordē tot scandē In dien si ter neder vallen/soo en connē si van haer selfs niet weder op gestaē. En als haer al yemant op helpt/datte recht staen/so en mogen si van haer selfs niet staen/maer men moet haer schouderen onder settsē/gelijck den doopden/Dat haer geoffert wort/dat vercopen haer priesters/en misbruyckēt Ja oock der priesters wijue nemen daer af/Mer den crancken en armen en coemt daer niet af. Die barende en crancke vrouwen rōerent aen (die nement tot haer) Wt dien sult ghi weten/dat si geen goden en zijn/en daeromme en sult ghise niet vreesen/Hoe comet doch dat si godē zijn? Die wijue sitten booz die gulde silueren/en houten beelden (oft godekens) Die priesters sitten in haer tempelen/ si hebben ghehackide rockē aen/met geschorē hoofden/en baerdē/en en hebben niet op haer hoofden/ si brullen/en roepen booz haer godekens/ghelijmen op die maeltijden doet daer yemande ghesloven is/Die priesters trecken den beelden hare cleet af/en cleeden daer mede haer meyskens en kinderen/Men doe haer yet ghoets of quaets/soo en connen zijt nochtans niet vergelden/Sy en mogē den coninc noch insctten noch afsetten/Sy en mogē noch rijckdommen geuen/ noch yet quaets vergelden/Oft men haer al wat ghehoofde/en nyet en houdt/so en braghen si daer niet nae/en straffens ooc niet/Sien moghen dē mensche booz den doet niet verlossen (oft beurtjen) also en moghen si oock den onmachtigen van den stercken niet beschermē Den blinden en connē si niet siende ghemaken/en nyemanden en moghen si in nooden helpen. Si en outfermen haer der weduwen niet/Ende dē woefkens en doen si niet ghoets/Haer goden zijn ghelijck den steenen vanden bergen gehouwen/houtē steenen/gulden/en silueren/Soo wiele dient (oft eert) die wort gheschent/Hoe canmense dan booz goden gheachten/oft hoe derkmense dan doch goden nocmen? Oft dan schoon die Chaldeen sulcke niet en eerden/doē si hoorēden dat si stomme waren en niet spreken en couden/so offerden si nochtans den Sel/en begheerden aen hem dat hi wilde spreken/ghelijck of die nietighe ydele dingen mochten beuinden en merckē/En als zijt mercken/so sullen zijt verlaten/want haere goden en hebben geen beuindelicheyt/Daer sūtē veel wijuen aen der strate met coorden ghegoort/en si vernen keernen van olyuen/Als yewers een wt haer verlicht wort/en by eenen/die daer boozly ghae/slaept/so veruicht zijt dan hare naghebuerrinnen/dat si niet also goet gheacht en is (als si) ende dat haere coorde (oft strick) noch onghetrocken si/Men doe haer soo wat men wille/so ist doch ydel/Hoe machmen doch meenen of spreken/dattet goden zijn? Sy zijn vanden beelstijders ende goutsmeden ghemaect/ende

en zijn oock niet anders/dan so wat die weremester wt haer maect/Daer toe zijn ooc die goutsmeden diese makē/van geenē langē leuē/Hoe moghen dan die dingen die van haer ghemaect worden/goden zijn? Daeromme soo laten si haren naecornelighen wat valschs en verachts achter haer/Want soo geringe aliter een oorsooch op staet/oft anders wat ongelucs ouer haer comt/so beraden haer die priesters/waer si haer metten godekens berghen mogen/Hoe mochtmen nū gemercken/oft verstaē dat si goden waren? dye haer selfs noch booz den crijck beschermen/noch van dat ongheluck verlossen en connē?Want als si houten/steenen/silueren/en gulden zijn/so sullen alle die volcken/en conincghen weten/dattet valscheyt is/En stal openbaer worden/dat si geē goden en zijn/maer werckē vā menschen handē/en dat God niet haer niet te doe en heeft/Den lande en mogen si geenē coninc geuen/en den menschen geenē regen/Sien mogen geen recht spreken/en die lande en mogen si van dat onrecht niet verlossen/Want si vermogen min dan een kraepe/die tusschen den hemel en der aerden blicht/Wanneer datter een vier in die houten steenen/silueren/ende gulden goden huys coempt ende het sterckit aen/dan blieden die priesters ende lopen wech/maer die goden verbernen/gelijck als die balckē/Sien connē geenē coninc/noch geenē crijck yet wederstaets gedoen/Hoe canmē dan gheachten/oft hoe derkmē dan legghen dat si goden zijt Die houtene/steenen/gulden/en silueren goden en mogen haer noch booz dieuen/noch booz roouers beschermē/Wat zijn doch dat booz goden/daer die scalcken stercker zijn dan si?Ose welcke nemē haer hare cleerē/metten welcken si geiert zijn/soe sal uer en tgoet dat haer aen hangt/en baren daer heuen/en si en connen haer selfs niet ghehelpen/Het waer doch veel beter/dat yemant een coninc ware ende toonde zijn cracht/Oft oock anders een oorsachlicke bat inden huysē/van den welcken hem een verblūt dlet heeft/Oft een doze aenden huysē/dye behoedet dat inden huysē is/dan dat yemandt een sulcken ydelen God ware/Son en maen/ende alle sterren/als si haren schijn wtlaten gaē/en schijnen/so zijn si gehoorlaein/den mensche te dienst ende te profite/Die bliem als hi verschijnt/soo ist een claerheyt/Die wint waeyt in alle landen/ende dye volcken lopen conincome/waerle God ghebiet/Wat vier alst wtgesonden wort/en beuolen/so verbernet die bergē en wouden/maer dese goden en zijn/noch aen schoonheyt/noch aen cracht eenē onder dien dingen gelijc. Daeromme datte nyemand booz godē houdē en sal/aengehen dat si noch recht wt spreke/noch yet den mensche doen mogen/Wie ghi nū valt weet dattet gheen goden en zijn/soo en outkietse ooc niet/want si en connē den coninc noch goet/noch quaet doe/Sy en connē den heydenē aē den hemel geen teeken geuē/Sien lichten ooc niet als die sonne/noch en gheuen oock gheenschijn als die mane/Ja die onuerstandige diere zijn beter en waerdiger vā si/die mogē doch onder dat dāc blieden/en haer seluen oorsachlicke zijn. En daerome en machment ons gheenāns bibrengghen/dat si godē zijn/daeromme en vreesse ooc niet.

Want gheijc als eenen gherontrafeytten ma

met inden rouwoorden hof niet en bewaert/ also
 zijn haer houtene/ steenen/ silueren/ en guldē gode
 Ende ghelac als een berwelte dūstel inden houe/
 daer die bogelen op sūten/ En ghelijc als een doot
 lichaem dat men in die dupskernisse woypē recht al
 so ist met haren houtenen/ steenen/ silueren / ende
 gouden goden/ Ghi merct ooc wel aen haere pur
 pure cleet/ en schaerlaken / dat metter tijt verrot/
 battet gheen goden en sijn/ Tac si selue wordē ten
 laetsten verteert/ dat selue gheschiet den lande tot
 een groote verachtinghe. Wel den oprechtē dyc
 gheen keelt en heelt/ noch en cert / die sal seker en
 by sijn ban alderley vermaetheyt.

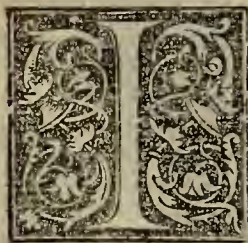
Chler eyndet die Propheet
 Saruch.

Die Propheet Hezekiel.

God die W. S. E. verthoont den propheet in een ghe
 liche sijn man lēye/ boozsichticheyt/ wischeyt/ en machē.

Dat. 3. Capittel.

In dē dertichste
 iaer optē vijftē dach der
 viertē maendē / doen ich
 onder die gheuanghenen
 aē dat water Chebar was
 dedē haer die hemelen op/
 ende God toonde my een
 ghesichte (oft visioen) De

seluen vijftē dach der maent was efenindē vijftē
 sten iaer/ na dien dat Joachim die Coninch Juda
 was gheuanghen wech gheuoert/ Doen gheschie
 de dat woort des h. S. E. tot Hezekiel den sone
 Suf des Priesters inden lande der Chaldeen by
 dat water Chebar/ aldāer quam die hant des h. S.
 E. ouer hem.

Ende ich sach/ ende liet/ Daer quam eenē anre
 telken windt van Thoor den herwaerts met een
 grote wolcke vol biers/ dattet ouer al rontsomme
 blincke/ En midden in dat selue bier was een gan
 sche claerheyt/ ende daer in was een ghedaente/ ge
 līc bier dieren/ en onder eens yghelijc gheselste
 nisse ghelijc een mensche/ En si hadden bier aēlich
 ten/ ende bier vloghelen. En haere beenen stonde
 stracks/ mer haer voeten waren als osschen voetē
 ende si blincken ghelijc een claer metael/ En si had
 den menschen handen onder haer vlogelen / Wat
 si hadden bier aensichten ende bier vloghelen/ En
 die selue vlogelen waren den aenden anderē/ En
 als si ghinghen/ soo en ghinghen si van malcande
 ren niet/ Maer soo waer dat si ghinghen/ so ghin
 ghen si stracks voor haer.

Haer aensichten ter rechter siden waren gelīc
 eenen mensche en leenwe / Maer ter linker side
 waren haere aensichten ghelijc eenen ossche/ ende
 aert/ En haer aensichten en vlogelen waren bo
 uen ghedeelt / dat altoos twee vloghelen stānen
 roeghen/ en met twee vloghelen haer lichaem be
 decten/ So werwaerts dat si ghinghen/ daer ghin
 ghen si stracks voor haer beenen/ Ende si ghingen
 so werwaerts dat die wint stont/ En si en ghingē
 niet van malcanderen/ als si ghinghen / Ende dyc
 dieren waren aen te sien / ghelīck vierighe colen/
 die daer bernen/ En tusschen den dieren een claer
 heyt ghelijc als sackelen/ En dat bier gaf een claer
 heyt van hem/ en tot den biere ghinc eenen bliem
 Maer die dieren liepen herwaerts en ghints/ ghe
 lijck als enen bliem.

Als ich die dieren alsoo sach/ Siet/ doen stonde
 haer een radt (oft wiel) op der aerde bi den bier die
 ren/ En het was aen te sien ghelijck vier raderen.
 En die selue raders waren ghelijck een Turhops
 Ende si waren alle biere deene ghelijck dādere/
 En si waren aen te sien / recht oft deen radt waer
 gweest in dādere / So wanneer een onder vaer
 ghinck/ soo ghinghe si alle biere/ ende si en ghingē
 niet van malcanderē/ Ende haer veighen (oft ran

ten) ende hoorchten waren veruuerliken / Ende hare belghen waren vol ooghen / rontsomme / aen alle die vier radere / Ende als die dieren ghinghen / soo ghinghen die radere oock neffens haer / Ende als die dieren haer vander aerde optwaerts hieuen / soo hieuen haer die radere oock optwaerts / waer die wint henen ghinc / daer ghinghen si ooch henen / Ende dye radere hieuen haer neffens haer optwaerts / Wandt daer was enen stercken wint in den radere / Als si ghinghen / so gingen dese oock / als si stonden so stonden dese ooc / Ende als si haer optwaerts hieuen vander aerden / soo hieuen haer ooc die radere neffens haer optwaerts / Want daer was enen stercken wint in die radere.

NMaer bouen ouer die dieren / waer gheselt / gheselt die hemel / als een Cristal schijnelijcken / recht bouen ouer haer wt gebreec / dat onder den hemel hare vloghelen / dene stracks teghen den anderen stont / En die twee vloghelen bedekten eens yegelijcken licham / Ende ick hoorde die vloghelen ruyflichen ghelijc groote wateren / ende ghelijc een ghehuyt des Almachighen / als si ghinghen / En ghelijc een ghedruyfsche in een beye / Maer als si stilstonden soo lieten si die vloghelen neder / En als si stilstonden / en haer vloghelen neder lieten / so donderdet inden hemel bouen ouer haer.

En ouer den hemel / die bouen haer was / waer gheselt ghelijc een Saphir / ghelijc eenen scole / Ende opten seluen scole sat eene / ghelijc als een mensche gheselt / Ende ick sach hem aen / ende hy was gheselt / ghelijc als een claer licht / Ende inwendich waer gheselt / ghelijc een vier rontsomme / van sinen lendeneu ouer hem / ende onder hem doer sach icht / ghelijc vier blinken rontsomme / ghelijc als den reghenboghe siet inden wolcken / alst ghereghent heeft / also blinket rontsomme / Dit was dat aensie der heerlicheyt des h. G. E. E. Ende doen ick hadde gesien / so viel ic op mijn aensichte / ende hoorde een sprake.

Die Propheet bewijst zijn sendinge / in wat maniere dat die gheschiet is / Ende tot wyen dat si ghesonden is.

Dat. liij. Capittel /

Ende hi sprack tot mi / Du menschen kint / stelt v op dine voeten / so wil ick met v spreken / Ende doen hi met my sprack / so wert ick weder vertroet / ende ic trat op mijne voeten / en hoorde na hem die met mi sprac.

Ende hi sprack tot mi / Du menschen sone / Ick sende v totten kinderen Israels / tot den aquallighen volcke / die van mi ghetreden sijn / Si met haren vaderen / hebben tot op desen teghenwoordighen dach teghen mi ghedaen / Maer die kinderen totten welken ick v sende / die hebben harde coppen / ende verstoete herten / tot dien sult ghi seggen / Alsoo spreect die h. G. E. E. der heylscharen / Sy sijn gehoorsaem / oft si latent / het is certeyn een ongehooft volc / nochtans sullen si weten / dat daer een Propheete onder haer is.

BEnde du menschen kint / ghi en sult v hoor haer niet briesen. Hoe dat si v voordelen / het sijn voorwaer weder spaninghe ende stecachige doornen

tegen v / Ende ghi woont onder die Scorpienen / Mer ghi en sult niet briesen / hoe dat si v veroordeelen / noch van hare dreyghen v ontsletten / hoe wel dattet een ongehooft volc is / Maer ghi sult haer mine woorden segge / Si hoortent oft si latent / Want het is een ongehooft volc.

Mer du mensche soon / hoorc wat ick v segge / ende en breek niet ongehooft volc / ghelijc dat ongehooft volc is / Doet dinen mont op / ende eet / dat ick v gheuen sal / Ende ick sach ende siet / Doen was daer een hant teghen mi / w. g. h. t. r. e. c. t. / die hadde enen besloten bies / dien ontlooc si booz mi / ende hi was beschreuen van buyten / ende van binnen / Ende daer stont in gheschreuen / Slaghe / Ach ende wee.

Ende hi sprac tot mi / Du menschen soon / Eet dat voor v is / te weten / desen bies / en gaet henen ende predicht den huys Israels / Doen dede ick mijn mont op / ende hi gaf mi den bies te eten / Ende hi sprac tot mi / Du menschen kint / Ghi moec desen bies / dien ick v gheue / in d. h. n. l. i. f. e. t. e. n. / ende d. h. n. e. n. b. u. y. e. d. a. e. r. m. e. d. e. v. u. l. l. e. n. / Doenadt ick hem en hi was in mijnen monde so soete als honich.

Ende hi sprac tot mi / Du menschen kint. Sack henen totten huys Israels / ende predict haer mine woorden / Want ic en sende v niet tot enen volcke / dat een vreemde rede / ende een onbekende sprake heeft / maer totten huys Israels / Ja v. h. e. l. i. c. h. e. n. n. i. e. t. t. o. t. g. r. o. t. e. v. o. l. c. k. e. n. / die een vreemde reden / ende een onbekende sprake hebben / der welcke woorden ghi niet verstaen en condt / Ende oft ic v al totten seluen sende / so souden si v doch gheerne hooren / Maer dat huys Israels en wil v niet hooren / Wandt si en willen mi selue niet hooren / Dat gansche huys Israels heeft harde voorhoofden / ende verstoete herten / Maer nochtans hebbe ick d. h. n. e. a. e. n. g. h. e. c. h. t. h. a. r. t. g. h. e. m. a. e. c. t. t. e. g. h. e. n. h. a. e. r. a. e. n. s. i. c. h. t. / ende d. h. n. v. o. o. r. h. o. o. f. t. t. e. g. h. e. n. h. a. e. r. v. o. o. r. h. o. o. f. d. e. n. / Ja ick hebbe d. h. n. v. o. o. r. h. o. o. f. t. s. o. h. a. r. t. / als eenē Diamant / ende harder dan enen vierke gemact / Daeromme en verstaecht v niet / ende en verstaet v niet voor haer / om dat si een so ongehooft volc sijn.

Hi bewijst hier wat dat officie eens Propheeten is / te weten / dat woort wt Gods mond ontfanghen / die boose van haeren boosen w. h. t. r. e. c. k. e. c. h. v. o. o. r. d. i. e. s. t. r. a. f. f. i. n. g. e. w. a. e. r. s. c. h. o. u. w. e. / Ende die goede in haerder oprechticheyt te stercken.

Dat. liij. Capittel.

Ende hi sprack tot my / Du menschen kint / Alle in mine woorden die ick v segge / d. y. e. a. e. n. m. e. r. c. k. t. m. e. t. t. e. n. o. o. r. e. n. / ende metter herten / ende gaet henen totten gheuangheneu d. h. n. s. v. o. l. c. k. s. / ende predict haer / en spreect tot haer / Alsoo spreect die h. G. E. E. der heylscharen / si hoortent oft si latent / Ende enen wint / oft gheest / hiel in op / ende ic hoorde achter mi een ghehuyt / ghelijc eender grooter eerdtbeuvinghen / ghelooft si d. y. e. h. e. e. r. l. i. c. h. e. y. t. d. e. s. h. G. E. E. n. o. p. h. a. e. r. d. e. r. p. l. a. t. t. e. / Ende ic hoorde dat ruyflichen van den vloghelen der d. y. e. r. e. n. / d. y. e. h. a. e. r. t. e. g. h. e. n. m. a. i. c. a. n. d. e. r. e. n. a. o. r. g. h. e. n. / ende ooc dat ratelen der radere d. y. e. z. e. e. t. n. a. b. y. h. a. e. r. w. a.

Mat. 20
p. 1. r. b. l. i. g.
Ero. 7.

ren/en dat gheruyfliche van een groote aertbe uin
ghe/Doen hiet mi die wint/oft geest/op/en boer-
de mi wech/ende ic boer daer benen/en w as seer
veruacert/Maer die hant des h. E. K. E. hiet mi
vast/En ick quam toeten gheuanghenen/die aen
dwater Thebaer woonden/inden Meye/En ick
keide mi bi haer/die daer saten/ende bleef aldaer
onder haer/seuen daghen/gansch truerichlich.

En doen die seuen daghen omme waren/ghe-
schiede dat woort des h. E. K. E. tot mi/en sprac
Ghi menschen kint/Ick hebbe v tot eenen wach-
tere geset/ouer dat huys Israels/Ghi sult wt mi-
nen monde dat woort hooren/en haer vā mijnen
weghen waerschouwen.

B So wannec ic den godlosen segge/Ghi moet
den doot steruen/en ghy en waerschouwet hem
niet/en en segget hem niet/op dat die godloose hē
van sinen godlosen wege hoede/ende dat hi leuen
dich bleef/Soo sal die godloose om zijnder sonden
wille steruen/Maer zjn bloet wille ick van dijner
hant heylschē/En in dien ghi den godlosen waer-
schout/en dat hi hem niet en bekeert vā sinē god-
losen wesen ende wegghen/Soo sal hi om zijner son-
den wille steruen/Maer ghi hebt v siele verlost.

En als een oprechte hem van zijnder gherech-
ticheyt keert/en doet quaet/Soo sal ick hem laten
aenloopen/dat hi moet sterue/Wat ghi hem niet
gewaerschout en hebt/so sal hi om zijnder sonden
wille steruen moeten/en zjn gerechticheyt/die hi
ghedaen heeft/die en sal niet aenghesien worden/
Maer zjn bloet wil ic van dijner hant heylschen/
Als ghi den gerechte waerschouwet/dat hi niet
en sondighe/ende hi en sondicht ooc niet/Soo sal hi
leuen/Wat hi heeft hē ghehoet/en ghi hebt uwe
siele verlost.

O Ende aldaer quam die hant des h. E. K. E.
ouer mi/en sprac tot mi/Staet op/ende gaet he-
nen wt int belt/aldaer wil ic met v spreken/Ende
ic stont op/ende ghinc henen wt int belt/En hiet/
doe stont die heerlicheyt des h. E. K. E. daer/ghe-
licke ghesien hadde aen dwater Thebar/Ende
ic viel neder op mijn aensichte/Ende ic wert ver-
troost/en ghinc op mijne boeten/Ende hi sprac
met mi/en se yde tot mi. Gaet henen ende besuyt
v in dijn huyse.

En ghi mensche kint/Siet/men sal v stricken
(oft banden)aendoen/ende v daer mede bindē/al-
so dat ghi haer niet ontgaē en sult/Ende ick wil v
die tonge aen dijn rake doen cleuē/dat ghi kom-
me zjn sult/en haer niet meer en sult moghē straf-
fen/Want het is een ongehoorsam volck/Maer
als ic met v spreken sal/dan sal ick v den mont op-
doen/dat ghi tot haer segghen sult/Alsoo sprecet
die h. E. K. E. der heylscharen/Diet hooren wille
die hooret/Diet laet/die laet/Wat het is een on-
gehoorsam volck.

Hier wordt hoorder den propheet in een ghesichte een
beuel gheschouwen.

Dat. iij. Capittel.

Huy sone des menschen/neemt een
tischel/die legt voor v/en oetwerpet
daer op die stadt/hiersusalem/ende
maecht een belech daer omme/en een
volwerk daer omme/en graeft schan-

len/oft een scutsel daeromme/en maect een heyl
daeromme/en stelt hutten ende boeyen/daer ront
omme/Maer voor v neemt een yseren panne/die
laet een yseren muere zjn/tusschen v/en die stadt/
en richt v aensicht teghen haer/en beleggt/Dat si
een teeken den huys Israels.

Ghi sult v ooc op dijner lincker side legghē/
ende legghen die misdaet des huys Israels op die
selue/Soo vele dagen als ghi daer op ligt/so lange
sult ghi ooc haer misdaet draghen/Ic wil v die ia-
ren haerder misdaet tot een getal der daghen ma-
ken/te weten/Die hondert en tnegentich dagen/
Soo langhe sult ghi die misdaet des huys Israels
draghen/En als ghi sulcx volbracht hebt/so sult
ghi v daer na op dijne rechte side legghen/en sult
die misdaet des huys Juda dragen verriich dagen
lang/En ic gheue v hier eenen dach/voor een iaer.

En stelt dijn aensicht en dijn blooten arme
tegen dat beleggherde hiersusalem/ende predicet
teghen haer/Ende siet/Ick wil v stricken aendoen/
also dat ghi v niet weynde en mogeste vander een-
der siden/tot die ander/tot dat ghi die dagen dijn-
re belegginge volbracht hebt/Daeromme neemt
v tot v tarwe/gerst/bonē/wickē/bers/en spel-
ende doetet al in een vadt/ende maect daer wt soo
heel brooden/so vrel dagen als ghi op dijnre siden
liggeste/also dat ghi die hondert ende tnegentich
dagen daer ghenoech te eten hebt/Alsoo dat dijnē
spise/die ghi dagelick eten moet/ si wt rich sikel
swaer (nae dat ghewichte)Als sulcx sult ghi vander
eender siden totter anderder eten/Dat water sult
ghi ooc nae der mate drijncken/te weten/dat secke-
deel van een hin/Ende ghi sult sulcx ooc vander
eender siden totter anderder drijncken/Sherken
hoccken sult ghi eten/die ghi voor hare ogen met
menschen dreck vaken sult.

Ende die h. E. K. E. sprac/Also moeten die
hinderen Israels haer onreyn broot eten/onder
die heydenen/derwaerts ick se verstoeten hebbe/
Maer ic sprac/Alh. h. E. K. E. God/Siet/mijn sie-
le en is noch niet onreyn geworden/want ic hebbe
vā mijnder iuechde op/tot deser tijt toe/geren doot
aes (oft verstickt)noch banden wilden dieren ver-
schoorit/gheten/ende daer en is noyt geen onreyn
vleschs in mijnen mont ghecomen.

Hi sprac tot my/Siet/Ic wil v hoeyen dreck
voor mensche dreck toe late/daer ghi v broot me-
de makē sult/Ende hi sprac tot mi/Ghi mensche
kint/Siet/ick wil den boortraet ende prouisic des
broots tot hiersusalem/wech nemen/alsoo dat se
dat broot etē moete na dat ghewichte en met com-
mer/ende dat water nae der maten met commet
drijncken/Daeromme dat se broods ende waters
ghebreec hebben sullen/Ende deene sal metten an-
deren in dreekenisse zjn/ende si sullen in haerder
misdaet versmachtē.

Den Propheete wordt ghetont in een ghesichte/ oft hi
soen/met wat strafinghe dat God dat volck wil te nyen
te maken.

Dat. v. Capittel.

Ode ghi menschen kint/Neemt een
sweert scherpe ghelike een seker mes-
se/ende vaerdet daer mede curr dijn
hoest ende haert/Ende neemt een
werck schale ende gherwicht/en beelt

dat hay: daer mede / Dat een derdendele verbernt
met vier midden inder stadt / als die daghen des ve-
legts volcynndt zijn / Dat ander derdendeel heempt
en datet metten sweerde rontsomme / Dat leste der-
dendeel stroept indē wine / dat ic dat sweert achter
haer wt treck: / Mer neemt daer afeen cleyn wey-
nichken / en bindet int deyndecken van urwen man-
tel / En neemt wederomme sommige daer vā / en
woypt in een vier / en bbernet mette biere / Daer
af sal ee vier wt comē ouer dat gāse huis Israels

Als spreect die **HEE** God / dat is hierula-
lem / die ick onder die heydenen gheset hebbe / ende
die landē rontsomme haer / Mer si heeft mijn wet
berwandelt in een godlose leere / meer dan die hey-
denen / ende mine rechten / meer dan die landen / die
rontsom haer ligghen / Wandt si verwoyden mijn
wet / en en willen na mine rechten niet leue / Daer
omme spreect die **HEE** God also / Nenghesien
ghi grooter boosheyt doet / dan die heydenen / die
rontsomme v zijn / en nae mijnen gheboden niet en
leefe / en na mine rechten n: en doet / Maer na der
heydenē wisse / die rontsomme v zijn / Daer omme
seyt die **HEE** God also /

Siet ick wil oock aen v / en wil dat recht ouer v
laten gaen / dat die heydenen toescen sullen / En ic
wil alsoo met v om gaen / gheschick ic noyt gheboden
en hebbe / noch boort meer doen en sal / om alle dān
der grouwelen wille / dat onder v / die baders hare
kinderen / en die kinderen hare baders cten sullen /
Ende ic wil alsulcken recht ouer v laten gaen / dat
alle dijne ouerghebleuen in alle Winden verstroyt
sullen woyden / Daeromme so waerlijck a's ick le-
ue spreeckt die **HEE** Godt / om dat ghi mijn
heylichdom met dine grouwelen / ende veelde ber-
ontreynicht hebt / soo wil ick v oock wech schauen /
en mijn oogen sal v nice sparē / noch boorbi gaen
Dat derdendeel van v sal vander pestilentie steruen
en doot / hongher verghaen / En dat ander derden-
deel sal doot / sweert steruen / rontsomme v / Ende
dat laeste derdēdeel wil ic in alle Winden vstroyen
En dat sweert achter haer wt trecken.

Als sal mijnen thoornē volcynndt / en mijn ver-
bolgentheyt ouer haer volbracht worden / also dat
ic muren moct coele / En si sullen beuinden dat ick
die **HEE** in mijne zwoersche ernstighe liefde
ghesproken hebbe / als ic mijnen thoornē aen haer
volbracht hebbe / Ick wil v toeender woestenie /
en tot een vermaetheyt setten vooz alle heydenen /
die rontsom v zijn / vooz den ooghen aller die daer
voozbi ghaen / En ghi sult een verachtighe / spot /
crempel / en wonder zij alle heydenē / die rontsom
v zijn / Tot dier tijt als ic ouer v dat recht laet gaen
met toornē gramschappe / en met een toornich kū-
uen / Dat segge ic die **HEE** / En als ick boolepē
len des hongers onder haer scieten sal / die zeer sca-
deliken zijn sullen / en ic se wscieten sal / te berder-
ue / En de honger ouer v alsit laet groter worden
en de voozraet des vroots wech neme / Ja honger
en boole wilde dieren wil ic onder v senden / die sul-
len v crueloos maken / En daer sal pestilentie ende
bloetvergichten onder v omgaen. En ick wil dat
sweert / ouer v bryngē / Ic die **HEE** hebt gelyct

En propheetie ouer dat gheberchte Israels / van dat
toecomende quact dat ouer haer comen sal.

Dat. vi. Capittel.

nde des **HEE** woort geschiede
tot mi / en sprac / Du menschen soon /
keert dñu aenichte tegē die berghe
Israels / Ende predict tegen haer / en
legt / Ghi berghe Israels hoor dat
woort des **HEE** der heylscharē / Also spreect
die **HEE** der heylscharē / beyde totten berghe
en totten hoeeuen / slamen totten beken / en tot die
dalen / Siet / ick wil dat sweert ouer v brynghe en
urwe hoochten te niet brynghe alsoo dat urwe ou-
taers bertwoest / en urwe goykens in stukken gebro-
ken sullen woyde / en ic wil urwe lichamen vooz urwe
beelden laten verlaen / Ja ick wil die lichamen der
kinderen Israels vooz urwe beelde verdoen / en ick
wil urwe gebeenten rontsomme urwe outaers stroy-
en / So waer ghi woont / daer sult die stedē woest /
en die hoochte tot eender eenelicker plaecten woy-
den / Want mē sal urwe outaers woest en eenlaem
maken / en urwe Goykens in stukken brycken / en te
niete maken / En urwe beelden in stukken slaen / en
urwe stichtinghen wt roeyen / En die verlaghene
ouder v die sullen daer neder liggen / alsoo dat ghē
beuinden sult / dat ic die **HEE** ben.

Maer ic wil der sommighe van v laten ouerbli-
ue / die tsweert ontgaen onder die heydenen / Wan-
neer ic v in die landen verstroyt hebbe / die selue
urwe ouerghebleuen / die sullen dan aen mi ghedene-
ken onder die heydenen / daer si gheuighen zijn
moeten / als ick haer hoerachtich bert / dat van my
gheweken is / en haer hoerachtich ooghen / die nae
anderen Goykens ghesien hebben / verlaghen sal
hebben / En dā sal haer der boosheyt berouwē / die
si door alle ley hare grouwelen bedruē hebben / en
sult beuinden dat ic die **HEE** si / en n: te ugerks
gesprokē en hebbe / alsulcken ongeluc haer te doen

Als seyt die **HEE** God / Slact dine handen
slamen / en stamp met dijne voeten / en legt / Wee
ouer alle grouwelen der boosheyt inden huyse Is-
raels / waeromme dat si doot / tsweert / hongher / en
pestilentie vergaē moeten / So wie verre is / die sal
bander pestilentie steruen / En soo wie na bi is / die
sal door tsweert vghaen / En so wie ouer blift / en
daer vooz behoet is / die sal vanden honger steruen
Als wil ick mijn gramschappe onder haer volcyn-
den / dat ghē vnemen sult / dat ic die **HEE** ben.
Als urwe vslagen onder urwe Goykens oft beelden
liggē sullen / rontsomme urwe outaers / bouen op die
hoeeuelē / en bouē op alle bergē / en ond alle groene
boomē / en ond alle dicke eycken / op welke plaect-
sen dat si allerley Goykens soeten tueroffer dedē /
Ic wil mijn hant tegen haer wt strecken / en dat laet
woest en eenlaē maken / van die woestijne aen / tot
Diblath toe / so waer dat si woonen / En si sult be-
uinden dat ic die **HEE** ben.

En hier wordt bewelen wat segginghe ouer dat volc
comen sal.

Dat. vij. Capittel.

nde des **HEE** woort geschiede
tot mi / en sprac / Du menschen kind / Al-
so spreect die **HEE** God / vādē lan-
de Israels / Dat eynde roet / Dat eyn-
de ouer alle die hier hecchē des aret-
rijcks / v soeint dat eynde ouer v / Wandt ick wil
mijnen thoornē ouer v seynen / en wil v woedelen

ghele gbi verdient hebben/ en wil v gheuen/ al dat
wme grouwelen toebehoort/ Mijn ooghe en sal v
niet sparen/ noch toetbi gaen/ Mer ic wil v gheue
ghelike gbi verdient hebt/ en dijnne grouwelen sul-
len onder v comen/ dat ghyt beuinden sult/ dat ich
die v E E E.

Alsoo spreect die v E E E der heylscharen/
Siet/ dat een onghelue coemt ouer dandere/ Dat
eynde coemt/ Iae dat ynde coest/ Het ouerualt v/
Siet/ het coemt/ het gaet schoon op/ en het vreec
boort waerts ouer v/ ghi inwoonders des landts/
Die tijt coemt/ den dach des iamers is nae bi/ dat
ter gheen sinnen oopen bergen zyn en sal/ N v wil
ic haest mijnen thoorn ouer v wt schuddē/ ende
mijn gramtschappe aen v volcypden/ en ich wil v
woordeelen/ gelike gbi verdient hebt/ en v gheue/ al
wat dijnne grouwelen toebehoort/ Mijn ooghe
en sal v niet sparen/ noch ouertreden/ Maer ic wil
v gheuen gelike gbi verdient hebt/ En dijnne grou-
welen sullen onder v comen/ dat ghi beuindē sult
dat ic die v E E E/ die v haect.

Siet/ den dach/ Siet/ hi coemt daer/ hi vreec
in/ Die roede vloeyt/ en die stoute groeyt/ Die ty-
rāne heeft hem op gmaect/ om wt te roeyt ouer
die godlosen/ also dat nyemāt van haer/ noch van
haer volcke/ noch van haeren loope/ troost hebbe
en sal/ Daeromme comt die tijt/ Den dach coemt
nae bi/ Die cooper en verblide hem niet/ en die ver-
cooper en truerē niet/ Wā den thoorn coest ouer
alle haer rijkdommē/ Daeromme en sal die verco-
per na zyn vercoest goet niet weder dencke/ Want
die daer leeft/ die salt hebbe/ Want die prekinghe
van alle haer rijkdommen/ en sal niet te rugghe
heete/ Daeromme en laet hem nyemāt in zynder
misdact verhardē dooz zyn geet.

Laetle v die baluynē blasen/ ende alle dinc ter
wapeninghe berorden/ Daer en sal doch nyemāt
inden crijsch trecken/ Want mijn grāscappe gaet
ouer alle haer volc/ Op die straat gaet dat weert
Inden huys en gaet pestilencie ende honger/ Soo
wie opten velde is/ die sal handē swert de sterue/
Maect die inder stadt is/ dien sal die pestilencie en
den hongher verblinden/ Ende so wie onder haer
ontliede/ die moesten opten geberchten zyn/ En
gelike als die dupuen inden dalen/ die alle te samen
ouder malcar/ een knoren/ een vegelike om zyn
der misdact wille/ Alle handē sullen neder sinckē
en alle knien sullen so onseker staē/ als dat water
Ende si sullen sacken om haer gozden/ ende met
hreele ouergoten worden/ en alle aensichten sullen
iamerliken sien/ en alle hoofden sullen kale zyn.

Si sullen haer siluer bens op die straat werpen/
en haer goud/ als eenen dreck achten/ Want haer
siluer ende goud en salte niet verlossen/ indē dage
des thoorns des v E E E/ ende en sullen haere
sien daer af niet verladen noch hare buysch daer
hā bullen/ Wāt het is haer getweest een ergernisse
tot haerder misdact/ Si hebben van hare edelen
cleynobien daer mede si houddijne bedreuen/ veel
den haer der grouwelen/ en schoufelen ghemaect/
daeromme wil ic haer tot eenen dreck maken/ en
ic wilt den breemde in die handen gheuen/ dat zijt
rououen/ en den godlosen opter aerde/ tot cender
buerē/ dat zijt ontheplyghē sullen/ Ic wil mijn aen

sicht daer af liceren/ om dat si mijne schat ymmee
wel ontheplyghen/ ofte ontwijen/ Iae die rouuers sul-
len daer ouer comen/ en sullen ontheplyghen/ ofte
ontwijen.

Maect eenen tuyn om haer/ wāt dat landt is
vol bloetschuldē/ en die stadt vol violentie/ Daer-
omme wil ic die argeste onder die heydenen laten
comen/ dat si haere hupfen in sullen nemen/ Ende
ic wil die houerde der gherweldigē een eynde ma-
ken/ en haere kercken ontheplyghen/ Die wtroeyer
coemt/ Dan sullen si brede soecken/ en daer en sal
gheen zyn/ Dat een onghewal sal ouer dandere co-
men/ Dat een gerichte ouer dādere/ Daeromme
sullen si dan een ghesichte biden prophete soeckē/
Mer daer en sal noch wēdt byden priesters/ noch
raet bi den ouden ende raetliceren meer zyn/ Die
rominck sal bedroeft zyn/ ende die vorstē sullen met
rou cleedēren ghecleedt zyn/ ende die handen des
volc inden lande sullen versackē zyn/ Ich wille
met hem omgaen/ also si gheleest hebben/ Ende
ich wille oordeelen/ na dat si verdient hebben/ dat
si beuinden sullen dat ic die v E E E.

God laet den prophete die boosheyt sien/ die dat volck
inder stadt Hierusalem/ ende inden huysē Gods bedieft.
Dat. viij. Capittel.

nde het gheschiede inden seckē iae/
opten vijftē dach der seckē maect/
dat ich ladt in mijns huys/ ende die ou-
den ende raetliceren wt Juda laten
besor mi/ aldare wt die hāt des v E
E E Gods op mi/ Ende siet/ ick sach/ dat van si
nen lendenen aen/ tot onder wt/ was gheleek een
viere/ Maer bouen ouer sine lendenen/ walt een
gantliche clareheyt/ ende hi rechte wt ghelick als
een hant/ en hi greep mi byden hant/ mijns hooft
doen boerde mic eenen windt tusschen hemel ende
aerde/ ende bracht mi tot hierusalem/ in een god-
liche gesichte/ tot die binnenste poorte/ die teghen
dat Noorden stant/ Daer een beelt ladt/ tot vordiet
den huysē des v E E E.

En siet/ dorc was die heerlickheyt des Gods
Israels/ ghelick icse te horen ghesien hadde inden
velde/ Ende hysprack tot mi/ Du menschen kind/
Vest dijn ooghen op tegen dat Noorden/ En doen
ic mijn ooghen op hiet tegen dat Noorden/ Siet/
doen ladt teghen dat Noorden dat berdieckelike
beelt aen die poorte des outaers/ effen aldaer mē
ingiet/ Ende hi sprac tot mi/ Ghi menschen kind/
Siet ghi wel/ dat dese doen/ te wetene grote grou-
welen/ die dat huys Israels hier doet/ dat si mi ym-
mer bettere van mijnen heylschdom berdiecken.
Mer ghi sult noch meer groote grouwelen sien.

Ende hi boerde mi aen die duere des booihofs
ende siet/ daer was een gat in die wandt/ Ende hi
sprac tot mi/ Ghi menschen kind/ Graect door die
wānt/ En doe ic doot die wānt groef/ Siet/ daer
was een dūere/ En hi sprac tot mi. Gaet in/ ende
besiet dese boose grouwelen/ die si al hier doe/ En
doen ic in quam/ ende sach/ Siet/ doen wāre daer
alderley beelde/ der wormen/ ende beelde/ enkel
schoufelen ofte grouwelen/ ende alderley beelden
des huys Israels/ ouer alle rontsomme/ aen die
wānt gemaect/ vooz die welke kondē tseuentich

mannen/wt den outken oft raet heren des huys Israels. En Salania die sone Saphan, stont mid den onse haer/en een pegelic hadde zijn rucwerk in zijn hant/ En daer ginc eenē diche neuel op vā dat rucwerk.

En hi sprac tot mi/ Mensche hint/ Siet ghi wel/ Wat die raet heren des huys Israels doe/ int heymelic/ een pegelic in zijn daepcamere/ Wat si segghen/ die h. E. E. en siet ons niet/ Maer die h. E. E. heeft dat lant vlatē/ En hi sprac tot mi/ Ghi sult noch meer groter grouwelen sien/ die si doen En hi boerde mi henen in totter poorten/ aen des h. E. E. huys/ die noortwaerts staet/ En siet/ aldaer laten wāne/ die weendē ouer dē Chamus/ en hi sprac tot mi/ Mensche hint/ Siet ghi dat wel/ Maer ghi sult noch groter grouwelen sien/ dan dese sijn.

En hi boerde mi inden binnensten hofken des h. E. E. huys/ en siet/ boort die duere/ aendē tēpel des h. E. E. tussche die poorte en dē outaer/ daer waren omtrent vijuentwintich mannen die haeren rugghe teghen den tempel des h. E. E. / en haer aensicht tegen den oosten gekeert hadde/ En si aenbadē tegen der sonne opganc/ Ende hi sprac tot mi/ Mensche hint/ Siet ghi dat wel/ In den huysē Juda te weynich/ dat si alle sulcke grouwelen hier doen/ want si doch anders inden gantschen lande enkel gewelt en onrecht bedriuen/ En gaen toe en vergrammē mit ooc/ En siet/ Sy houden die meyen aen die noesen.

Daeromme wil ic teghen haer ooc met verholgentheyt om gaē/ En mijn ooge en sal haer noch sparen/ noch boortbi gaē/ En al riepē si met luyder stemmen boort mijnē oogen/ so en wil icse nochtans niet verhooren.

Godt thoont den Propheete wat sacht datter inden volcke aensaeude is.

Dat. ix. Capittel.

Sade hi riep met luyder stemmen/ boort mijnē oogen/ en sprac/ Het is na by/ dat die stadt sal verlicht worden/ En een pegelic hadde een moordelic wapen in zijn handt/ En siet/ Daer quamen ses manne op dē wech/ van die hooge poorte hertwaerts/ die tegē dat noortē staet/ en een pegelic hadde een scadelic wapē in zijn hant/ Maer daer wasser een onder haer/ die hadde een lijnen cleedt aē/ en eenē scrijfhokere aē zijnder sidsē/ En si ghingē in/ en traden nekens den metalen outaer.

Ende die heerlicheyt des Gods Israel berhieft haer handē Cherub/ daer u ouer was/ totten doerpel vādē huysē/ en riep/ dē ghe nē/ die dat lijnē cleet aē hadde/ en den scrijfhokere aen zijnder sidsē/ En die h. E. E. sprac tot hē/ Gaet door die stadt hierusalem/ en teekēt met dat teekē Chau/ aē dye boort hooftē/ die luyden die daer suchten/ en tuerē om alle der grouwelen wille/ die daer in gheschieden/ Maer totten anderen sprac hi/ dat ic hoorde/ gaet desen nae door die stadt/ en laet daer in/ Dwe oogen en sullen niet sparē/ noch boortbi gaē/ Slaet doot/ beyde ouden en ionghen/ die ionge ghesellen metten maechden/ wānen en kinderen/ Maer alle die ghene die dat tecken Tau aen haer hebbē/ van dien en sult ghi gheen aenroeren/ Maer beghint aen mijn heylighdom/ En si begoncken aen die ouer

de luyden/ die boort den huysē waren.

Als ghi dat huys oft tempel onreynicht hebē/ en den voorhof met doode lichamen veruult hebē/ So gaet hier wt/ En si gingē daer wt/ en loegghē in die stadt/ En als si nē den sacht volcyn hadde/ so was ic noch ouergebleuē/ en ic viel op mijn aensicht/ ic riep/ en sprac/ Weh h. E. E. God/ wilt ghi vā alle ouergebleuē in Israel verderuē/ want ghy wden thoone wtloort ouer hierusalem?

En hi sprac tot mi/ Die misdact des huys Israels en Juda is bouē maet groot/ Daer is enkel gewelt ende onrecht inden lande ende inder stadt/ Want si seggen/ Die h. E. E. heeft dat lant verlaten/ En die h. E. E. en siet ons niet/ Daeromme en sal mijn doghe haer ooc niet sparen/ Maer ick wil met haer omme gaen/ so si verdient hebben/ En siet/ die man die dat lijnē cleet aē hadde/ ende den scrijfhokere aen zijnder sidsē/ antwoorde/ en sprac/ ic hebbe gedaen/ gelijc ghi my beuolē hadt.

Den Propheet wort een visioen verthoont.

Dat. x. Capittel.

Sade ic sach/ En siet/ Hē dat geheimel te/ dat bouē thoofs vādē Cherubim was/ wast ghefelt als eenē Saphir/ En bouē dē selue wast aē te sien/ ghehijc als eenē troone/ oft scole/ Ende hi sprac totten man in dat lijnen cleet/ Gaet hē in tusschen die raders/ onder die Cherubim/ ende grūpt die handē vol gloepender kolen/ die tussche die Cherubim sijn/ en stroytē ouer die stadt/ En hi ginc in/ dat ic sach/ Met die Cherubim stonde aen die rechter sidsē des huys/ doen die selue man daer in ghinc/ En den voorhof werdt van binnen vol neuels.

En die heerlicheyt des h. E. E. berhieft haer handē Cherubim opten doerpel des huys. En dat huys werdt vol neuels/ en den voorhof vol claerheys/ vā die heerlicheyt des h. E. E. / En men hoorde die vlogelē der Cherubim ruyfliche al buyten wt totten voorhof/ gelijc als een stemme des almachtighen Gods als hi spreect.

En als hi dē man in dat lijnē gewaet beuolent hadde/ en geleyt/ seemt hier tusschen die raderen onder die Cherubim/ doen ginc die selue in/ ende trat tot aē dat radt. En deene Cherub strecke zijt handt wt/ tussche die Cherubim/ totten biere/ dat tussche die Cherubim was/ so nam hi daer vā/ en gaf den mā int lijnē waet/ in die handē/ Die ontfingē/ en ghinc hē wt/ En daer verscheen aen die Cherubim/ onder haer vlogelen ghelick als eens menschen hant.

En ic sach/ En siet/ Hier raders stonden bi die Cherubim/ bi eenē yghelijckē Cherub een radt/ En die raders waren aen te sien ghelijc als een Turkhoys/ oft Tarsis/ En si waren alle vier deen als dandere/ recht oft dē rat ware/ int andete gewest/ Wanneer deen onder haer voortghinc/ so gingen si alle vier/ en si gingen vā malcanderen niet/ als si ghingē/ Maer so waer hē dat voortginc/ der waerts gingē/ dandere ooc/ en si en ghingē niet vā malcanderē/ met hare geheelen lichaē/ ruggē/ handē/ en vlogelen/ En die raders waren vol oogē rontomme/ aen alle die vier radets/ En hi noemde die raders clofen/ dat ic hoorde.

Ooc waren daer vier aensichten/ deerste aensichte/ was een Cherub/ Dat ander was een mensche/ Dat derde een Leeuwe/ dat vierde een Kernt/ En die Cherubim dreuen opwaerts/ Het is effen dat selue diere/ dat ic saeh aen dat water Chebar/ Als die Cherubim ginge/ so gingen de raders ooc neffens haer/ En als die Cherubim haer blosghelē sloegē/ also dat si haer bander aerden verhieuen so en gingen die raders ooc niet van haer/ Als die ghene stonden/ soo stonden dese oock/ Verhieuen si haer/ soo verhieuen haer dese oock/ Want daer was eenen streken wint in haer

En die heerlicheyt des hē E A E R ginc weder wt/ vāden doypel des huys/ en stelde haer ouer die Cherubim/ Doē loegen die Cherubim haer blosghelē/ en verhieue haer vander aerde/ booz mīnē oogen/ en doe si wt gingen/ so ghingen die raders neffens haer/ En si tradē in die poozte aende huysle des hē E A E R/ teghen den oosten/ En die heerlicheyt des Gods Israels was ouer haer

Dat is dat dier dat ic onder den God Israels sach aen dat water Chebar/ En ic merete dattet die Cherubim waren/ die vier aensichten hadden en vier blosghelen/ En onder die blosghelē warē ghelijc als menschen handen/ hare aensichten waren effen also gedaen/ ghelijc ic se aen d'water Chebar sach/ En si gingen stracs booz haer henen.

Die strafinghe des volcs wort den prophete gheopen daert/ Ende daer mede ooc een troestelike beloofte/ die al leen in Christo vermits wert

Daer. xi. Capittel

Ende d'ye wint hief mi op/ en bracht mi totter poozten aenden huysle des hē E A E R/ die ten ooste waert staet En hiet/ onder die poozte warē vijf entwintich mānen/ En ic sach onder haer/ Tania/ den sone Hsur/ en Platia de soone Banala/ die boosten indē voleke/ En hy sprack tot mi/ Menschen kint/ Dese luyden hebbē gedachte die qualicken bergaen sullē/ en booznemē/ d'ye deser stade se ade doe sullē/ Want si segghen/ Ten is noch so na niet/ Laet ons slechts huysen timmerē Si is den pot/ so sijn wi dat bleesche

Daeromme sult ghi menschen kint tegen haer prophetē/ En die gheest des hē E A E R viel op mi en sprac tot mi/ Segt Also seyt die hē E A E E Ghi vande huysle Israels hebt recht ghesproken. Het is ghelijc als ghi segt/ Wāt ghy hebt alte veel bleesche/ oft dooden/ geslage/ in deser stadt/ ende hare straten liggen vol dooden

Daeromme spreekt die hē E A E E God also Die ghi daer in gedoot hebt/ die sijn dat bleesche/ en die stadt is den pot/ Maer ghi moet hier wt. Dat sweert dat ghi byrest/ dat wil ic ouer v'latē comen spreekt die hē E A E E God Ick wil v'bau daer wt/ stooten/ en den vzeemds in die handen gheuen/ en ic wil v'uwe recht doen/ Ghi sult door t'weert v'gaen/ inden palen Israels wil ic v'oor deelē/ ende ghi sult beuinden dat ick d'ye hē E A E ben/ Maer die stadt en sal uwen podē niet sijn/ noch ghy dat bleesche daer in. Maer in die palen Israels wil ic v'oordelen. En ghi sult beuinden dat ic die hē E A E ben/ wāt ghi na minen jedē niet gewādelē en hebt/ en mine rechtē niet ghoudē/ Mer ghi hebt

gedaen na der heydenē wīle die contoime v' sijn Ende doen ic also propheteerde/ so sterft Platia/ die sone Banala Doen viel ic op mīn aensichte/ ende riep met luyder stemmē/ ende sprac/ Heb hē E A E E God/ ghi sullet metten ouer gebleuenen Israels gansch een eynde maken

Doen geschiede dat woort des hē E A E R tot mi/ ende sprac/ Ghi mensche kint/ Dīne broeders en naeste v'riendē. ende dat ghecele huys Israels die noch tot hierusalem woont/ sprekē wel onder malcanderen/ Die ghene sijn banden hē E A E E verre wech gheculoden/ Maer wi hebben dat land inne/ Daer omme spreekt hi. Also seyt d'ye hē E A E E God/ Ja ic hebbe verre wech onder die heydenen laten d'ruen/ ende in die landen verstroyt/ Nochtans wil coets haer verlosser sijn/ inden landen/ daerwaerts si comen sijn

Daeromme segt/ Also seyt die hē E A E E God Ick wil v'bergaderen. wt die volcken/ ende wille v'berlamen wt den landē/ derwaerts ghi verstroyt sijn/ ende ic wil v' dat land Israels geuen. Daer sullen si comen/ ende alle die growwelen ende schoufelen daer wt wech doer/ ende wil v' een ed'richtich herte in gheue/ ende eenen nieuwen gheest in v' gheuen/ en ic wil v' dat steenē herte wech nemen wt uwen līne/ ende een bleeschen herte geuen/ op dat si in mīne zeden wandelen/ en mīne rechten houden/ ende daer na doer/ En si sullen mīn vole sijn/ ende alsoo wil ic oock haer God sijn/ Maer den ghenen die na haerder herte growwelen/ ende schoufelen wandelē/ wil ic haer doe/ ophacē kop werpen spreekt die hē E A E E God

Doen sloeghen die Cherubim hare blosghelen/ ende die raders ghingen neffens haer/ Ende die heerlicheyt des Gods Israels was bouen ouer haer/ Ende die heerlicheyt des hē E A E R verhieft haer wt die stadt/ ende stelde haer optē berch/ d'ye teghendat oosten booz die stadt leyt/ Ende eenen wint hief mi op/ ende bracht mi in een ghesichte/ en indē geest Gods in Chaldea tot die geuangen En dat visioen dat ic ghesien hadde/ berdwijnde booz mi/ En ick seyde den gheuanghenen alle d'ye woordē des hē E A E R/ die hi mi vertoont hadde Ende God verhoont den prophete die welluste des conincs ende der sinen

Daer. xii. Capittel:

Ende des hē E A E R woort gheschiede tot mi/ en sprack Ghi menschen kint/ Ghi woont onder een ongheschoorlaem volc. Die welcke wel oogē hebben/ dat sien connen/ ende en willen niet sien/ Ende ooren/ dat si hoorē connen/ en willen niet hoorē/ Maer het is een ongheschoorlaem volc/ Daeromme du menschen kint/ Schick v'/ dat ghi wādelē/ en trect inden lichten dach daer van booz hare ooghen/ Wā d'ynre plaetse sult ghy trecken op een ander plaetse/ booz haren ooghen/ oft si v'auontueren mercken wouden/ dat si een ongheschoorlaem volck sijn/ Ende ghi sult d'ynen huysract oock daer wt doen/ recht oft ghy reysen wout/ bi lichten dage booz haren ooghen/ Ende ghi sult v'staunts wt trecken booz haren ooghen/ ghelijc als men wt trect/ wāneer men reysen wil/ Ende ghy sult door die want v'recken/ booz haren oogen/ ende daer door wt treckē booz hare oogen

En ghi sulct op uwe rouderen nemen / voor hare oogc / en si s' doncker geworden is / wech draghen
Shi sulc v aensichte bedecken / op dat ghi dat lant niet en siet / Want ic hebbe v den huyse Israels tot eenen wonder trecken gheset.

En ic dede als mi beuolen was / en droech mine huystraet wt / recht of ic wandelen woude / bi den lichten daghe / Ende aenden auont braec ic met der hant door die wat / En alst duyfter geworden was doen nam ic op die schouderen / ende droecht wt voor haren ooghen.

En des morgghens gheschiede des h' E' A' E' A' woort tot mi / ende sprack / Menschen kint / Siet dat huys Israels / dat ongehoorsaem volc tot v seyde / Wat maect ghy? So segt tot haer / Also spreect die h' E' A' E' Godt / Desen last / of straffinghe / gaet de vorsten tot Hierusalem aen / en dat gantle huys Israels / dat daer is / Spreect / Ic ben uwe wonder recken / gheset als ic ghedaen hebbe / also sal v gheschier / dat ghi sulc moeten wandelen en verhuysen en geuangen wech geuoert worden / We vorst sal inde duyfteren wech geuoert worden op die schouderen / en sal door die want moeten wech trecken / die si zeken sullen / op dat si daer door wt trecken / zyn aensicht sal bedect worden / op dat hi niet geene ooghen dat landt en sie.

Ick wil oock mijn nestte ouer hem werpen / op dat hi in inlander sachte geuangen worde / En ick wil hem tot Babulonen brenghen inder Chalder lant / dat hi doch niet sien en sal / en hi sal aldaer steruen / En alle die omtrent hem zyn / sinen hulpe en aenhanc wil ick onder alle die winden verstroyen en dat weert achter hem wt trecke / Also sullen si weten / dat ic die h' E' A' E' ben / als ic se onder die heydenen verstroye / en in d' lande verstroye / Mer ic wil haerder een w'ynich saken ouerbliven voor dat swert / honger / en pestilentie / die sullen der andere g'ouwels vertelle onder die heydenen / daerwaer si comen sullen ende sullen verneme dat ic die h' E' A' E' si.

En des h' E' A' E' A' woort gheschiede tot my ende sprack / Du menschen kint / Shi sulc dijn broot eten / met beuen / en dijn water drincken met sorghe / Ende totten volcke in den lande / Also seyt die h' E' A' E' Godt / handen in woonders tot Hierusalem / in den lande Israels / Si moeten haer broodt eten met sorghe / ende haer water drincken in ellenden / Want dat lant sal woest worde / van al dat daer in is / om der hoof heyt wille alle der inwoonders. En die stede die wel bewoont zyn / die sullen verdoen worden / en dat lant sal een sae worden / Also sulc ghi weten / dat ic die h' E' A' E' si.

En des h' E' A' E' A' woort gheschiede tot my ende sprack / Shi menschen kint / Wat hebt ghy voor een spreecwoort in den lande Israels / ende segt / Menycken dattet so langhe bertrect / soo en sal daer niet af comen van dijnder propheteeringhe / Daer omme segt tot haer / Also seyt die h' E' A' E' Godt / Ich wil dat spreecwoort wech nemen / also ooc / dattet niet meer gebruyken en sal in Israel / En segt tot haer / Die tijt is na by / en dor alle z'ghene datter ghepropheteert is / Want ghi sulc nu voort aen wete / dat geene prophete s'elgeren / en geen gesichte liegen en sal / tegen dat huys Israels

Wate be die h' E' A' E' / so watic spreke / dat sal geschieden / en niet langer vertogen worden / Mer in uwer tijt ghi ongehoorsaem volck / wil ick doen / so watic spreke / seyt die h' E' A' E' Godt.

En des h' E' A' E' A' woort gheschiede tot mi / en sprack ghi menschen kint / Siet / dat huys Israels seyt / het gesicht dat dese siet / dat is noch langhe te comen / het is noch lange te gheschieden dat hi propheteert / Daer omme segt tot haer / Also seyt die h' E' A' E' Godt / so wat dat ick spreke / dat en sal niet langer vertogen worden / Maer het sal gheschiede seyt die h' E' A' E' Godt.

Wat vele wort vermaent / dat si die valsche propheeten niet hooren en lozen / Ende de lueghenachtige propheeten wort haer strafinghe bewisen.

Dat. xij. Capittel

nde des h' E' A' E' A' woort gheschiede tot mi / ende sprack Shi menschen kint / Propheteert teghen die propheeten Israels / en spreect totten ghenen die wt haer eyghen herte prediken / hoort dat woort des h' E' A' E' A' / Also spreect d' h' E' A' E' Godt / We den vullen propheete / ic hare eyghen geest volgen / en hebbe nochtans gheen gesichten / Israel dine propheeten zyn gelike / als volcken inder werldine / Si en treden niet voort die hollen / en maken haer niet tot cender daghe / door dat huys Israels / en si en staen niet inde straf / in den dage des h' E' A' E' A' / haer gesichte is niet met ende haer prediken / is enkel lueghen / Si segghen die h' E' A' E' heuet gheseyt / Indien die h' E' A' E' haer doch niet gesonden en heeft / en si maken haer moede / op dat si haer dingen moghen onderhoude / En ic niet also / dat uwe gesichte niet en is / en uwe predikingen / enkel lueghen / en ghi segt nochtans die h' E' A' E' heuet gheseyt / hoe wel dat ic niet gesproken en hebbe.

Daer omme spreect die h' E' A' E' Godt also. He gesien ghi prediet / daer gants niet aen comt / en propheteert luegenen / Daer omme wil ic aen v / seyt die h' E' A' E' Godt / en mine handt sal comen ouer die propheeten / die daer prediken / daer niet wt en comt / en luegenen propheete / Si en sullen in die versamlinge mijns volcs niet zyn / en in dat ghetal des huys Israels / en sullen si niet gestreuen worde noch in lant Israels comen / En ghi sulc wete dat ic die h' E' A' E' Godt ben / Daer omme dat si mijn volc verleyden / en segge / Biede / Alster noch gheen biede en is / Dat volc maect een want of mucre / en si placken en plaecter en se met quade kalc / oft s'ijck.

Segt totten plaectraers / die met quade kalc placken / dattet af vallen sal / want daer sal enen nachregen comen / en daer sullen grote hagesteenen ballen / en daer sal enen draywint in stormen siet / also sal die want om vallen / Wat geldet? Da salmen tot v seggen / Waer is nu dat gheplaectert? dat ghi geplact hadt.

Also seyt die h' E' A' E' Godt / Ich wil enen drayenden wint late rusten in inlander verbolghenheyt / en enen plaectregen in mine roome / en gheote hagesteenen in inlander grascapen / die selue sullen alternate om stooten / Also wil ick die want om werpen die welke ghi met valcken kalc

A

den xij
Sec.
iii.
Ru. ij.

B

geplaectert hebt/en ic wille ter neder kooten/ also datmen ooc haer fundament sien sal / dat si aldaer ligghe/en onder dat selue sult ghi ooc vergaen / en beuinden dat ic die **Y E S A E** si / Also wil ic mijn veruolgentheyt voleynden aende want en aenden ghenen diese met quaden kalc gheplaectert hebbe en tot v segghen / hier en is noch want / noch plag gher / Dat zijn die propheete Israels / die hierusalē prediken/en seggen / vā brede / alst r noch gheene brede en is / spreect die **Y E S A E** God.

En ghi mensche kint / Stelt v aensichte teghe die dochtere in dijnē volcke / die daer predikē wt hare eygen herten / en predict tegen haer / en legt / Also spreect die **Y E S A E** God / Wee v / ghi die cussenen steect dē luyden onder die armē / en pueluwen onder die hoolden / beyde den iongē en dē ouden / om die sielen te vange / En als ghi nū die sielen gheuan ghē hebt / onder mijnē volcke so beloofst ghi den seluē dat leuē / en ontheplicht mi in mijnē volcke om een hant vol gerste / en een stuc broots / op dat ghi die siele ter doot veroordeelt / die ghy noch niet en soudet doodē. En ghi oordeelt die tottē leuē / dien ghi dat leuen doch niet toe segghen en soudet door uwe lueghenen onder mijnē volcke / dwelckē gheerne lueghenen hoort.

Q Daeromme spreect die **Y E S A E** God / Stet / Ich wil aen uwe cussenen daer mede ghi die sielen vange en verthroost / ende ic wille wt uwen arme wech ruckē / en die siele die ghi vāget / en vthroost / los make / en ic wil uwe pueluwē in stukken schoeren / en mijn bulck wt uwer hande verlossen / alsoo dat ghēle niet meer vāghen en sult / en ghi sult beuinden dat ick die **Y E S A E** si / Daeromme dat ghy dat herte der oprechter met luegenē bedroeft / dye er niet bedroeft en hebbe / En hebt gesterct die handen der godlosen / alsoo dat si haer vā hare boose we ghē niet en bekeere / op dat si mochtē leuende bliuen / Daerom en sult ghi geen onnutte leeringen meer prediken / noch propheteren / Mer ick wille mijn volc wt uwen banden verlossen / en ghy sult weten / dat ic die **Y E S A E** ben.

Hier kraft die ghene die so onbeschaemdelicken ende vermetelicken tegen Godt sondighen / ende dies niet te min God den **Y E S A E** bidden dorren / Die alsulche zijn / die laet God door die valcke propheeten verleyt worden en hi en verhooytse niet / al baden ooc die gherechte vooz haer.

Dat. xliij. Capittel.

Hde daer quame sommighe vanden oudisse Israels tot mi / ende selden haer bi mi / Doe ghescrede dat woort des **Y E S A E** tot mi / En sprack Menichen kint. Dese luyde hanghē met hare herten aē hare goykens oft beelden / En si hebbe die argbernisse en aenstoot haerder hoer derke vooz haer ghenomē / Soude ic haer dan antwoorde / als si mi raets draghē / Daerome spreect met hē / en legt tot haer / Also seyt die **Y E S A E** God / So wat mensche vanden huys Israels dye goykens oft beelden inder herte draget / En neemt vooz hē dē aēstoot zijnder afgoderie / en roet tottē propheete. So wille die **Y E S A E** selfs / dē seluē antwoorde / gelijc hi verdiēt heeft met zijnd groter afgoderie / dattet huys Israels bedrogghen wordt in haers herte / daerome dat si vā mi ghetrecken zijn /

Dooz menigherley afgoderie.

Daerome sult ghi totten huys Israels seggē / also seyt die **Y E S A E** God / Weert en wende v ban uwer afgoderie / en heert v aensichte vā alle uwen gepuwelen / Want so welcke mensche vande huys Israels / oft v reemdeluck / die in Israel woant / vā mi wijcket / en inet zijnd herte aē sine goykes hant / en die ergernisse en aenstotinge zijnder afgoderie ondbout / en tottē propheete coemt / op dat hi dooz hem mi draget / die wil ic die **Y E S A E** selfs antwoorden / en wil mijn aensicht tegen den seluē setten / en hē tot eenē treken en spreecchoort make / en ic wil hem wt mijnē volcke roeyen / dat hi beuinden sal dat ic die **Y E S A E** si.

In dien een valsche propheete anders predict so hebbe ick die **Y E S A E** selfs desen propheete bleyt / en ic wil mijn hant ouer hem vstrecken / en hem wt mijnē volcke Israels roeyen / Also sullen si beyde hare misdaet draghē / gelijc als die misdaet des dragers / alsoo sal ooc zijn die misdaet des propheeten / op dat si dat huys Israels niet meer en verleyden van mi / en dat si haer niet meer en veroncrpyn ghē / in alderley haerder ouertredingē / Mer si sullen mijn volc zijn / ende ick wil haer God zijn / seyt die **Y E S A E** God.

En dat woort des **Y E S A E** gescrede tot mi / en sprac / Ghi mensche kint / Als dat lant tegē my sondicht / en daer toe mi vermaet / So wil ic in mijn hant ouer dat selue wt streckē / en den vooz raet en prouisie des broots wech nemē / en wil eenē dierē tijt onder haer seyndē / alsoo dat ic beyde / die menschen en die beeste daer in wt roeyen sal / En oft dā alle dese drie mannen / Noah / Daniel / en Job / onder haer warē / so en sullen si nochtās niet meer / dā alleen haer eyghē sielen / in haerder gherechticheyt moghen verlossen / spreect die **Y E S A E** God.

En als ic boose dierē int lant vengē sal die die mensche verblindē en verriaghen sullē / en dat selue lant verwocke / datter nyemat in gewandelen en ronde / vande dierē / en dese drie mannen warē ooc daer in / Soo waerlic als ic leue / seyt die **Y E S A E** / God / dat si noch sonē / noch dochtere en sullen moghē verlossen / Mer alle haers selfs / En dat lant moet woek worden.

Oft in dien ick dat weert liet comen ouer dat lant en sprake / Weert vaert hē dooz tlant / en dat ic also beyde die mensche en die beeste wt roeyde / en die drie manē daer in warē / So waerlic als ick leue / seyt die **Y E S A E** God / si en sullen noch sonē / noch dochteren verlossen / Maer si alleen sullen verlost zijn.

Oft in dien ic een pestilencie int landt sonde / en mijn grāscap ouer dat selue wtstortede / met bloet stotinge / alsoo dat ic beyde / die mensche en die beeste vthroeyde / En Noah / Daniel / en Job warē daer in / So waerlic als ic leue / seyt die **Y E S A E** God / so en sullē si noch sonē / noch dochtere / maer alleen haer eyghē sielen / dooz haere gerechticheyt vlossen. Want also spreect die **Y E S A E** God / In dien ic mijn hier boose strafkinghen / als weert / hongher / boose dierē / en pestilencie ouer hierusalēin sonde / op dat ic daer in vthroeyde / beyde die menschen / en die beeste / Stet / so sullē nochtās sommige ouerpebleuē daer vā comē / die sonē en dochteren daer wt

bringē sullē/die seluc sullē vā v comen/dz ghi sien sult/hoe dattet haer gaet/en sult v troosten vā dat ongeluc/dat ic ouer hierusalem heb latē comē met alle vādere/dz ic ouer haer heb laten gheschieden/Si sullē uwen troost sijn/also ghi sien sult/hoe dattet haer gaet./En ghi sult beuindē/dat ic niet sonder ozaeche gedaē en hebbe/so wat ic daer inne gehandelt hebbe/spreect die **h. E. G. G. O. D.**

G. O. D. die **h. E. G. G.** seilbert ende bewoort die verbestreunge Jerusalems in des wijngaerts houre

Wat. xv. Capittel

Ende dat woort des **h. E. G. G. O. D.** gescheide tot mi/en sprac/Du mensche kint waer toe sijn die doyre wijngaerts rācken goet/Reetmē ooc dz hout/en maect dair yet wt./Oft maectmē ooc eenē nagel daer wt./daermē yet aen hanghē mach/gelike als inē wt ander hout maect/Siet mē worpēt int byer dattet verteert wort/dat sine beyde eyndē dat byer verslinc/en sijn middel wort tot alle/Waer toe salt nō doegē/machmen vā daer yet wt make/Siet/doent ghanich en gheheel was doē en condemen daer niet van gemake/hoe beel te min can nō voert meer wat daer wt ghemact worden/als het hier verteert en verbrāt heeft

Daerāme seyt die **h. E. G. G. O. D.**/Gelike als ic die doyre wijngaert rācken booz and hout dē byere te vertere gheue/Also wil ic met die inwoners tot Jerusalem ooc omgaen/en wil mijn aēlicht te gen haer sette/also dat si dē viere niet ontgaen en sullē/maer dz vier salte verslincē/En ghi sullet beuindē/dz ic die **h. E. G. G. O. D.** ben/als ic mijn aēlicht te gen v sette/en dz lāc woelt make./Daer omme om dat si mi versmaden seyt die **h. E. G. G. O. D.**

Onder een schoone gelijchemisse verwijndē od den Joot sēhen volcke sine weldaden/ende haer schalchert ende ondanckbaerheyt/ende hy gheeft daer mede haer te kennē en hare straf in z he

Dat. xvi. Capittel.

Snde des **h. E. G. G. O. D.** woort geschiede tot mi/en sprac/Du menschen kint seect der stat Jerusalem/te hēnē hare groutwelē/en seyt Also spreect die **h. E. G. G. O. D.** te Jerusalem/Dijn vaders lant/en dijn geslacht is wt der Cananite lande/Dijn vader wt die Amoutē/en dīne moed wt die het hi thē/Dijn geslacht en heeft di dīn nauelpēckē niet afghesmeden./Doe en bistu met wateer nō gebaēdt oft gewallche/datstu supuer wordeste/Men en heeft v noch nō niet sōt gewreudē/noch sūde windelē getwōndē/Wāt niemāt en iāmerde dīnder dz hi hē dīnder onfermt hadde/en een vā die stuchē v betweze hadde/Maer ghi waert recht wt opt hest geworpe (als een bondeline) also veracht was dīn siele/Doen du geboren waertste

Mair ic ginc di boozbi/en sach di in dīnē bloede liggē/En sprac tot di/Du sult leuē/doen du alsoe in dīnen bloede lagest/Ja tot di sprac ic/Vā dīnen bloede sultu ghesuyert wordē/en du sult leuen dich bliuē/en ic hebbe v op gheuodet/en groot latē worden/gelike een schuete oft spruyte/in dē velde/En du waertste nō gewallen/groot/en schonon gewordē./Dīne borsten waren ghetwassen/ende du hadste schonon langhe hayr gheereghen/Rochtās waertstu bloot/naect/en beschaemt/En ic ginc v boozbi/en sach v aē/En siet/so waertstu mābaer

oft houbaer/doen bryedte ic mijn garen/oft nette/ouer v/en bedecte dīn schaemte/En ic dede v een geloofte/en ic nam dy te houtwelckē/spreect dye **h. E. G. G. O. D.**/dat ghi mijn sōt sijn/En ick bade di met water/en wiesch v vā uwe bloede/En sal uede v met balsam en olie/En ic cleede v met gestricte cleederē/En ick toech v zeemsehe schoonen aen/Jc gaf v sūne lijne cleederen/en sīden slyers en bericrde v met elendien/en ic toech costelick cyraet aen dīn armen/een ketenc aen dīnen hals eenē rinc stack ic aen dīn hant/spanselen aen dīn boozhoofte/en ozenringhen aen dīn oren/ende eē schone crone sette ic v op v hoofte/Sūma du waertste gecyert met enckel gout/en siluer/en ghecleet met enckel wt līnwaet/sīden en ghestriet/Du en atelck anders niet dā enckel tarwē bloomē broof honich/en olye/en ghi waert bouen matē hupsch en fraey/ende ghi berreget dat conincricke./En dīn lof was ooc vermaert onder die heydenē van dīnder schoonte weghen/Wie welckie gansch vol maect was/door dye cyragie/die ick v aengedaen hadde/seyt die **h. E. G. G. O. D.**

Maer ghi verliet v op uwe schooneheit/en aen gheide dat ghi so vermaert waert/soe bedreeft ghy hoererie/also dz ghi v eenen yegelijckē ghemeeen maecte/die v boozbi ginc/en dedet sine wille/En naemt vā dīne cleederen/en maecte menigetley berwe van Sutarē daer wt/en ghi bedreeft dīn hoererie/daer op dat dier ghelijcke niet meer gheschiet en is/noch geschiedē en sal/Ghi naemt ooc v schoon gereetschap/die ic v vā mijn gout en siluer gegeuē hadde/en ghi maecte v daer māa beelden wt/en bedreeft dīn hoererie met die selue/En du naemste dīn ghestricte cleederē/en dectese daer mede/en mijn olie en tuerwert dat leyde ghy haer booz/Mijn spāse die ick v te etē gaf/die bloeme van den mele/honich/oye/dye leyde ghi haer booz/tot eenen soeten rucke

Ja het quam doeco verre/spreect dye **h. E. G. G. O. D.**/dat ghi naemt dīn sōnē en dochtere/die ghi mi opgeluoet hadt/en offerde die den seluē te verslinden/Maent ghi dan dattet een cleene sacche si dīne hoererie/Dat ghi mi mine kindere dooflaet/en laetse dē seluen verberne/Rochtās en hebt ghy in alle dīnre hoererie/en groutwelē niet gedacht/op die tijt dīnder ioncheyt/hoe bloot en naect dat ghi waert/en in dīn bloet lagheste

Bouen alle dese dīne boofheyt/Wch wee/wee dīns/spreect die **h. E. G. G. O. D.** soe stichte ghi v berch kercken/en maecte v berchoutaers op alle straten/en voort so tymmerde ghi op alle straten/ūwe berch outaers/En ghi maecte dīne schootē tot enckele groutwelē/Du bedecte dīne beene opē tegen alle den ghenen/die daer boozbi ghinghen/en bedreeft dīne hoereten wel./Eerst werf bedreeft ghi hoererie/met die kinderen Egippt/dīne naghebieren/die groot bleesche hadde/ende bedreeft also groote hoererie om mi tot gramscap te berwecken./Maer ic strecke mijn hant wt ouer v/en verstoorde alfulcke dīne manieren/ende ick gaf v ouer in den wille dīnder vianden/den dochteren der Philisten/die weicke haer schaemden/van dīne ouerbaren wesen

Daer na bedreeftu hoererie met den kindere

Als u en ghi en conde dies niet verlaet geworde
Ja doe du met haer hoererijc bedreuen hadste/en
dies niet lat geworden en coste/doe maecte ghi der
hoererijc noch meer/ niet die coopheren wt Chal
dea/nochtans en constu met die ooc niet verlaet
geworde/hoe sal ic doch di dij herte besnide/seydt
die h. E. G. God/want du sulcke dingē doetst/du
grootc vermaerde hoere/daer mede dat ghi uwe
verckkerckē slicht/booz aen alle straten/en dijne
outaers maecte op alle wegē/daer en bouē so en
waert ghi niet als andere hoerē/die mē moet met
gelt coopē/noch ooc ghelijc als dye ouerspeider
sen/die in plaetse haer māns andere toe laet/Wāt
allen anderen hoerē geeft mē gelt/maer ghi geeft
allē uwe boeleerders gelt toe/en ghi schenct haer
dat si tot v come ouer al/en met v hoererijc bedrij
uē/En het is contrarie met v/en met andere wij
uen/aengaēde dijre hoererijc/Wāt men en loopt
v niet na/maer ghi geeft gelt toe/en men en geeft
v geen gelt toe/dat is recht verkeertheit

Daeromme du hoere hoort dz woort des h. E.
G. G. God/Wāt ghi dan
so mildelic gelt toe geeft/en dine schamelheit door
dine hoerderijc also tegē dine boeleerders ondeckt/
en tegē alle beelde dijner grouwelen/en v ghiet dat
bloet dijner kinderen/tgenc dat ghy haer offert.
Daeromme siet/so wil ic v gaderē alle dine boeleer
ders/mettē welcken ghi uwen wellust bedreuen
hebt/met alle die ghi booz v vrendē hielt/en oock
metten ghenē dien ghi viant zijt/Ende ic wil haer
beide tegē v versamē ouer al/en ick wil haer dijne
schamelh. ondeckē/also dat se ooc dijn scamelheit
ganck sien sullen/En ic wil dat recht der ouerspeel
der sinnen/en der bloets vgieterinnē ouer v laten gaē
en ic wil dijn bloet stoptē met verbolgentheyt en ze
loerliche liefde/En ic wil v haer indē handen ouer
geuen/also dat si dine verckkerckē afbreken/en di
ne berchoutaers om werpen sullen/en v uwe ele
derē wt trecken/en v uwe schoon gereetschap ne
men en laeten v naect en bloot sitten.

En si sullen ooc hoopē vā liedē ouer v brengē/
die v steunigē/en met hare sbeerde v vā een sullen
houwē/en uwe huysen met vier berberne/en v di
ne recht doen/booz die oogē vā vele wijuen/Also
wil ic dijne hoererijc een eynde makē/dat ghy n. z.
meer en sult gelt toe geuē/En ic wil minen moet
aen v coelen/en m. z. zelocliche ernstighe liefde aen
v verlaedē/op dat ic ruste/en minz meer en bergrā
me/daerōme dz ghi met ghedaecht en hebt op dye
tijt dijne ioncheyt met ghi hebt mi met desen al
le tot grāscappē vweest/daerōme wil ick ooc alle
dijn werck opten cop legghen/spreect die h. E. G. G.
God/Want ghi en braget daer niet na/om dz ghi
also bermetelic alderley grouwelen bedrijft.

Siet alle die ghene die spreectworde plegghen te
gehuycē/die sullen vā v ooc dit spreectwoort leg
gē/So die moeder is/also is ooc die dochter/Du
bist dijre moed dochter/die welke vā haren man
en kinderē liep/En ghi sūt eē suster dijre susteren/
die vā hare mānē en kinderen liepē/Dine moeder
is eē vāden hethitheren/En uwe vād en Ammo
nite/Samaria is v grootste suster/mz hare doch
terē die v ter lincker hāt wonen/En Zodoma is
dijn iocste suster/met haren dochterē die tot dijne

rechter hāt liggē/hoe wel ghi nochtans niet ghe
leest en hebt na hare wegē/en noech gedaen na hare
grouwelen/En verckbilt niet veel/dat ghijt erger
gemaect hebt/dan si in alle dijne wegē.

So warrlic als ic leue spreect die h. E. G. G. God
Zodoma dijn suster met hare dochteren en heeft
also niet gedaen/gelijc ghi en uwe dochterē/Siet
dat was dijne suster Zodoma misdaet/stouten
hoemoet/en oueruloedicheyt van spijse/en goedē
vrede/dien si en hare dochteren hadde/maer den
armen en behoefstighen en deden si ghecn hantrey
kinghe/maer si waren stout/en deden grouwelen
booz mi/daerom so heb ic se ooc wech ghedaen/
doen ic dat begonst te mercken

Desghelijcs so en hadde Samaria die helst dijne
re sonden niet gedaet/maer du hadste dijne grou
welen veel meer gedaen dā si/dat ghi ooc dine suster
ren goet en gerecht gemaect hebt/tegen alle dijne
grouwelen (te rekenē) die ghi ghedaen hebt. Daer
omme so draecht oock nu dine schādē/ghi die uwe
susterē gerecht maecte/door dine sonde/indē wel
ken ghi grooter grouwelen/dan si ghedaen hebt/
en ghi maecte vromer dā ghi zijt. Daer om weest
nu ooc beschacint/en draecht dine schādē/om dat
ghy uwe susteren gerecht en goet ghemaect hebt.

Maer ic wil haer gheuangenisse omme keere
te weten/die gheuangenisse deser Sodoma/ende
haerder dochterē/en die geuāgenisse deser Sama
ria en haerē dochterē/en die geuāgenenē dijnē te
gēwoordiger geuāgenissen/met haer op dat ghy
dragen moget dijnschādē en spot/booz alle tghene
dat ghi ge daen hebt/en dat ghi nochtans ghe
troost wort. En dine suster dese Sodoma en ha
re dochterē sullen bekeert worden/gelijc si booz
maels gheweest sijn. En Samaria en hare doch
teren sullen bekeert worden/als si booztijts ghe
weest sijn. Daer toe ghy ooc ende uwe dochteren
sult bekeert worden/gelijc als ghi boozmaels ge
weest sijn. En ghi en sult niet meer die selue So
doma dine suster versmāden/gelijc inder tijt djs
hoochmoets en dijns stoutheits/docu dijne boof
heyt noch niet ontdeckt en was. Als ter tijt doen v
die dochteren Syrie/ende die dochteren der Phi
listeen ouer al schenden ende betrachtē v rou om
me/doen ghi uwe laster en grouwel moest dragē
spreect die h. E. G. G. God

Wāt also spreect die h. E. G. G. God/Ick wilt v
doen/gelijc ghy ghedaen hebt/om dat ghy den
eedt betracht hebt/ende dat ver bont geb. oke hebt
maer ick wil ghedencken op mijn verbāt/dat ick
met v ghemaect hebbe in dijner ioncheit. Ende
ick wil met v een ewich v erbont oprichten. Dan
sullu dijne wegē gedencken/ende v schamen
als ghi uwe grootste ende cleyne susteren tot dy
nemen sult/die ic v tot dochteren gheuen sal/En
dat buyten dijn verbont. Maer ick wil mijn ver
bont met v oprichten/also dat ghi beuinden sulde
dat ick die h. E. G. G. ben/op dat ghy des ghedenct/
ende v schacmt/ende van schanden wegen
dijnen mont niet meer op doen en
doxste. Als ic v al bergeuē
sal/so wat ghi gedaē
hebt/spreect
die h. E. G. G. God.

Die ontrouwe des Coninc Sedekie/die wordt hier met herborigen woorden gestraft/om dat hi heymelic met ten Egypischen coninc ouer comen was/ en hulp vā hem begheerde. Hi propheteert van dat nyenwe volc/dat door Christusum gheplant is.

Dat. xvij. Capittel.

Ende des h. E. S. P. woort gheschie de tot mi/en sprac/Du mensche kint leg den huys Israels een raddel booz/en een ghelicknisse/en leg/Also seyt die h. E. S. P. God/ Een

groot aernt met groote vogelen/en lange vogel bederen/en vol pluyen bederen/vont/ghespichelt/en met verscheyden verwe/die qua op Libanon/en hi nam die tacken vande Cedarboome/en hi sprac dat ouerste vande tache af/en hi boerdet ind cooplieden lant int lant Chanaan/en hi sette dat in dye stad/daer men die comeustap hantiert/hi na ooc sac wt dē selue lande/en hi saeyde dat in dat selue goede lāt/daer veel waters is/en hi maecte hē tot eenen wachter/En hi wies/en wert eenen grootē wijnstock/nochtans den stame wies nedwaerts/want sine wijngaerts ranccken voghen haer neder waerts/tegen sine wortelen/En also wert eenen wijnstock/die spruyten creech en bladden.

En doen was daer een ander grote aernt met groote vogelen/en veel bedere/En liet die wijnstock hadde een vlangē/om zjnd wortele wille/tot desen aernt/en hi strecke zjn rancche en spruyte wt tot hē waerts/op dz hi hē sine vore soude waterē/En hi was nochtas geplant in eenen vruchtbare gront/bi beel wateren/dat hi met rechts wel hadde mogē booztbringē spruytē/tachē/ende vrucht dragen/en eenē heerlijcken wijnstock worden.

Daeromme segt nu/Also seyt die h. E. S. P. God/Sal die wijnstock booztvoert hebben?Ja mē sal sine wortelen groeyen/en sine vruchte af breken/en alle sine groene spruytē en rancche sullē verdroogē/Ja datse verdopre/En ten sal niet geschieden door eenē grooten arme/en veel volc/dat hy vā die wortelen en rancche wech gheuoert worde/Siet/bi is geplant/Maer sal hi ooc aen der plantē gelue hebben?Ja so haect als hē dē oosten wint aēwaeyt/so sal hi verdozen op sine voren.

En des h. E. S. P. woort geschiede tot mi/en sprac/Vieue/legt doch tottē weder spanninghē volcke/En weet ghi niet wat dz is?En legt/Siet/Die Babiloonse Coninc quam tot hierusalem/ende hi nam haren Coninc ende hare Vorsten/en boerde dese wech tot Babilonien. Ende hi nam vande conindiken sade/ende maecte een verbont met hem ende nam eenen eede van hem/Maer die Princen des lants nam hi wech/op dat also dat conincrijk soude berootmoedicht bliuen/en hē niet weder opheffen/dat also zjn verbont ghehouden worde/en vast bliuen soude.

Maer dat selue saet viel vā hē af/en lande sine legatē in Egyptē/dat mē hē paerde en beel volcke seynde soude/Sal dien wel ghelucken?Sal hi ontvliede moghē/die sulc doet?En soude die/die alsoo dat herbōt breect ontcomē?So waerlic als ic leue seyt die h. E. S. P. God. In die selue plaetse des Coninc/die hē tot eenē Coninc gheset heeft/wiens eede hi beracht/en welcē vobout hi gebroek heeft/aldaer sal hi steruē/te wetene/tot Babel/Doe en sal hem Pharao niet bi staen inden krijde/met een

groot heyl en beel volc/Wāne die schantfen maect/ende dat volc recht/oprecht/om veel lieden te dood te brengē/Wat aengesien dat hi den eede beecht/en tverbont ghebroek heeft/Waer op hi zjn hant ghegheue hadde/en sulc alle doet/daromme en sal hi niet ontcomen moghen.

Daerom spreect die h. E. S. P. God alsoo/So waerlic als ic leue/so wil ic minnen eede die hi veracht heeft/en mijn vobout dat hi gebroek heeft/op sine cop brengē/Wat ic wil mijn net ouer hē wepen/dat hi in mijn gatē moet geuange wordē/en ic wil hē tot Babel brengē/en wil aldaer met hē rechtē/om des wille/dat hi hē also aen my ontgaē heeft/En alle sine vruchtige/die hē aenhingē/die sullē door t weert bergaen/En daer ouer gebleue sullē in alle windē verstroyt worden/En hi salt veuinden/dat ic die h. E. S. P. gesproken hebbe.

Also spreect die h. E. S. P. God/It wil ooc eenē tack vā eenē hoogē Cedarboom nemē/en dien voren vā sine tache breken/en wil hē op eenē hoogē berch plantē/te wetē/opten hoogē berch Israels/Wil ic hē plantē/dat hi tache crēge/en vruchte bringē/en eenē grote Cedarboom worde/also/dat alderley vogelen onder hem/en onder die schaduwē zjnder tacken woonē en bliue mogē/En alle die boomē optē velde sullē beuindē/dat ic die h. E. S. P. den hoogen boom verneederē/en den verneederde boom verheuen hebbe/En den groenē boom wē gheroept/en den dooren boom groen gemact hebe/It die h. E. S. P. spreect/en doet oock.

Hier wordt die hoorsichticheyt ende die verkiecinghe Gods gheleert/En waerome dat hi die gherecht zjn/en af ballen staet/Ende daer tegens die boole/als si van haerder boosheyt af laren/in ghenaden neemt/ende haer der sonden niet meer en ghedenet/Ende dat hi hier inne met onrechtwaerdich en is.

Dat. xvij. Capittel

Ende dat woordt des h. E. S. P. gheschiede tot mi/en sprac/Wat incen ghillieden onder v indē lande Israel met dit spreecwoort/en legt/Die vaders hebben onrūpe druyuen gheeten ende der kinderen souden zjn romp/boomich/off steeuich daer van/So waerlic als ic ic leue/spreect die h. E. S. P. God/Sulckē spreecwoort en sal niet meer onder v gaen in Israel/Want liet/alle sielen zjn mijn/Des vaders siele is soo wel mijn als des sooms siele/So wat siele oft mensche die sondicht/die sal steruen.

Als nu een mensche oprecht is/Die recht/en wel doet/Die op die berge niet en eet/Die sine oogen niet op en heeft tottē beelde des huys Israels/En die zjnus naelken wiff niet en besmet/noch en besla pet/En die bi der vrouwen niet en legget in haerder crancheyt/Die nyemandē schade en doet/Die sinen schuldenaer zjn pant weder gheeft/Die nyemanden dat sine met geweld af en neemt/Die den hongertigen zjn broot mede deelt/Die den naecte elcedt/Die op woeker niet en gheeft/Die gheent ouerschof en neemt/Die gheen onrecht en helpt doen/Die tusschen die twiffende menschen/recht op deelt/Die nae mijne rechten wandelt/en houde mijne gheboden/also dat hi etnckelic daer nae doe/Dat is een oprecht en vroom mā/Die sal dat leue hebben/spreect die h. E. S. P. God.

Als yemat eenē sone crēget/en die selue wort

een moordenær en bloetkorter / dz hi der booshey
der stucken een doet / oft hi schoon die andere nyet
alle en doet / Maer dat hi etet op die bergen / en be
uleet zijns naelke wif / hi doet scade de armē en al
lendigē / dat hi met violencie wat neemt / Dat pāt
niet weder en gheeft / Sijne ooghe totte beelde op
heft / waer mede hi eencu grouwel bedijft / Op
woecker gheeft / Querschot neemt / Soude die le
uen / hi en sal niet leuen / Maer om dat hi alsulcke
grouwelen gedaen heeft / so sal hi den doot steruē /
Sijn bloet sal op hem zijn. *

In dien hi eenē soon crijcht / die alsulcke sonden
set / die zijn vader doet en hē vrece / en also niet en
doet / Dat hi optē berghen niet en eet / En en heft
sine ooghe niet op totte beelden des huys Israels
En beuleet oec zijns naelke wif niet / Niemanden
schade en doet / het pāt niet en behoude / Niet met
gewelt wat en neemt / hy deelt zijn broot mede de
hongerigē / En cleedet den nacete / hy en scadicht
de armē niet / hi en neet noch woecker / noch ouer
schot / Mer dat hi mijne gebode houdt / en na mi
nē rechtē leet / Die en sal niet steruen / om zijns va
ders misdaets wille / mer leuen / Maer zijn vader /
die gewelt en onrecht oeffent / en onder zijn volck
ghedaen heeft / dat niet en dooch / Siet / die selue sal
steruen om zijnder misdaets wille.

So spieect ghi / Waeromme en sal dan dese so
ne niet draghē zijns vaders misdaet / Daerōme dat
hi recht en wel gedaē heeft / en alle mijne rechtē ge
houde / en volbracht heeft / sal hi leuen. * Wāt soo
wat siele oft mēlege sondicht / die sal steruē / Die so
ne en sal niet draghen die misdaet des vaders / En
die vader en sal nyet dragē die misdaet des soons /
mer des gerechtē gerechtichz sal op hē zj. En des
ongerechten ongerechticheyt sal ouer hem zijn.

In dien die godlose hē bekeert van alle sine son
den / die hi gedaen heeft / en houdt alle mine rechtē
en doet recht en wel / So sal hi leuē / en niet steruē /
Alle sine ouertredinghen die hi bedreuen heeft / en
sulle niet gedacht worde / Mer hi sal leuē / om der
gerechticheyts wille die hi doet / Merent ghi dat ic
een behagen hebbe indē doot des godlosen en son
daers / spieect die h. C. E. S. God / en niet veel meer /
dat hi hem bekeert van sine wegen en leue.

En als die gerechte hē keert vā zijnder gerech
ticheyt / en doet quaet / en leet na alle grouwelen
die eē godlose doet / Soude die leuē / Ja alle sine ge
rechtigheden / die hi gedaen heeft / en sullen niet ge
acht worden / Maer in sine Godslasteringhen en
sonden / die hi ghedaen heeft / sal hy steruen / Noch
spieect ghi / Die h. C. E. S. en doet niet recht. *

Daeromme o ghi vandē huys Israels hoor
It niet also dz ic recht hebbe / en ghi onrecht hebt /
Wāt als die gerechte hē keert vā zijder gherechtiche
teyt / en doet quaet / so moet hi steruē. hi moet om
zijnder boosheys wille / die hi ghedaen heeft / ster
uen / Wederomme / Als hē die godlose keert vā zj
ongerechticheyt / die hi gedaen heeft / ende doet nē
recht en wel / die sal sine siele leuendich behouden /
Wāt om dat hi hē veruert / en bekeert vā zijnder
boosheyt / so sal hi leuen / en niet steruen.

Nochtās seggē die vandē huys Israels / Die we
ghē des h. C. E. S. en zijn niet recht / Soude ich on
recht hebbe / o ghi vandē huys Israels / ghi hebt

onrecht / Daerōme wil ic v oordelē / ghi bādē huys
Israels / eenē yegheliken nae sine wegghen / spieect
die h. C. E. S. God / Daeromme so bekeert v van al
le uwe ouertredingē / op dat ghi niet vallen en mo
ghet / om des misdaets wil / Werpt van v alle uwe
ouertredingē / daer mede ghi ouergetreden hebt /
En maect v een nyewē herte / en eenen nyewen
gheest / Want waeromme wilt ghi alsoo steruen /
Du huys Israels / Want ic en hebbe gheenen lust
indē doot des steruendē / spieect die h. C. E. S. God
Daeromme bekeert v / so sult ghi leuen.

Hi becrijft dat iammerlijck onghenial / dat ouer de Co
ninck Juda soude gaē / En daer mede verhaelt hi dat ston
te ghewelt / en vermerenheyt der coninghen ende woerden
Dat. xix. Capittel.

Mect een clage ouer die woeste Isra
els / en segt / Waeromme leyt v moe
der die leeuwē tusse die leuwen
En brenge hare iongen op onder die
ionghe leuwē welpē / Enē vā dien
heeft si opghebracht / en die wert een grouwelike
leuwe / Die hē gewende die lieden te verschoren /
en te verflinden / Doen dat die heydenē vā hē hoor
den / so vinghen si hē / in hare grachten / en boerden
hem in ketenē in Egypten lant / Doen nē die moe
der sach / dat haren hope verlozen was / so nam si
een ander van hare iongen / en boede eenē leuwe
daer vā / Doen die onder die leuwen wandelde / so
wert een veruaelijchen leuwe / die ghewende hē
oec die lieden te verschoren / en te eten / hi verderf
de haer huysen en kedē / dattet lant en so wat daer
in was / vā die stēme zijns byullens / hē veruert /
Doen leyden haer die heydenen rontōme hem wē
alle landen / en worpē een net ouer hem / en bingē
hem in hare cuylen / En si kieten hē in een gpoole /
en boerden hem in ketenē ghavondē totte coninc
Sabel / En men liet hem bewaren / Also dat sine
stemme niet meer ghehoort en worde / op die ber
ghen Israels.

Dāne moeder was gelike eenen wijnstock aen
dat water gheplant / En hare vruchte en rancken
wieffen vanden grooten water / dat sine rancken so
sterck worde / dat si tot heeren scepters haddē mo
ghen ghemaect worden / Ende wert leer hoogh
onder den rancken / Ende doen men sach dat hi so
hoogh / en so veel rancken hadde / Doen wert hy in
toornicheyt ter aerde neder gheruyfche en gewor
pen / Den oosten windē verdorrede sine vruchten /
en sine sterke rancken werde ghebrokē / dat si ber
dorreden en verbrant worden / Maer nē so si ghe
plant inder woestynen / in conē drooghē / dorstige
lande / Ende daer is een vier wtghegaen van hare
stercke rancken / dat verflindet haer hare vruchten
alsoo dat aen haer gheen sterke rancken meer en
zijn / die tot eens heeren scepter dienen mochten /
Dat is een clagelike en lammelic dreck.

En ghemēen berispinghe / inden welckē der Jobē scale
heyt ende ondanchgheyt bewaert wordē / Ende die gel
like goet heyt en lancmoedicheyt / dat hi die godlosen scale
ken so langhe spact. Dat. xx. Capittel.

Sde het gheschiede indē seundē ia
re / inden thienden daghe der vijftter
maent / doen quamen sommighe wt
banden Sudsten Israels den h. C.
E. te draghen / Ende si selden haer

hoor mi neder / Doen geschiede des h. E. E. E. E. Woorde tot mi / en sprac / Du mensche kint / Segt de Ouffen Israels / en spreect tot haer / Also spreect die h. E. E. E. E. God / Sijt ghi come om mi te brage / So waerlic als ic leue / Ic en wil v geen antwoort geue / seyt die h. E. E. E. E. God / Mer wilt ghile straf fen du melsche kint / So mogestu haer also straffe. Bewist haer die grouwelen haerder boouaderen / ende segt tot haer.

Also seyt die h. E. E. E. E. God / Ter tijt doen ic Is rael bercoos / verhieffick mijne hat tot dat laet des huys Jacobs / en ic gaf mi haer te kennen in Egipten lant / Ja ic verhieff mijn hant tot haer / en sprac Ic ben die h. E. E. E. E. uwe God / Ich verhieff ter sel uer tijt mijn hant / dat ic se leyde wt Egipte lat / in een lant dat ic haer boor sien hadde / dat met melck en honich bloeyde / een edel lant bi alle landen / En segt tot haer / Een yegelic werpe wech die grouwelen bi sine ooghe / En en besmet v niet aē die beelden Egipti / Want ic ben die h. E. E. E. E. uwe God.

Mer si waren mi onghesoorlaem / en en wou den mi niet hoorzen / en haerder gheen en woyp die grouwelen wech boor sine ooghe / en si en verlieten die beelde Egipti niet / Doē dacht ic mijn verbol ghehoort ouer haer te se scudde / en mijn ganstche thoopt ouer haer te laten gaen / in Egipten lant / Mer ic liet om mijns naems wille / op dat hi niet ontheplicht en soude worde bi den heydenen / onder den welken si waren / en boor den welken ic my haer hadde te kennen ghegeuen / Dat ic se wt Egipten lant leyden soude.

En doen ic se wt Egipte lant geleyt hadde / en in die woestenie gebzacht / doe leerde ic haer mijne gebode en rechte / Waer door dat die melsche leuet diese onderhout / Ic gaf haer ooc mijnē Sabbath / tot een teekē tussche mi en haer / op dat si leerē sou den / dat ic die h. E. E. E. E. si / die haer heylight / Maer dat huys Israels was mi onghesoorlaem / ooc inder woestine / en si en leefde niet na mijne ghebode / en si bachtēde mijne rechte / Door welche die melsche leuet diese houdt / En si ontheplichtē mijnē Sabbath grote lichte / Doē gedacht ic in mijn gramscap ouer haer wt te scudde in dē woestine / en haer gaf schelic te doē / Maer ic liet om mijns naems wille / op dat hi niet ontheplicht en worde boor die heydenen / boor den welken ic se wtgeheylet hadde.

En ic hief mijn hat ooc op tegē haer in die woestine / also dat ic se niet en woude hzengē in dat lat / dz ic haer gegeue hadde / dair ic se en honich bloeyde / een edel lant boor alle landē / Daeromme dat si mijne rechte bachtet / en na mijne gebode niet geleef / en mijnē Sabbath ontheplicht hadde / Wāt si wādeldē na die beelde en goykes haerder herte / Mer mijne ooge spaerde haer / dat ic se niet en berderde / noch gansselic en vnielde in dē woestine.

En ic sprac tot hare kinderen inder woestine. Ghi en sult na uwer boouaderen gebode nē leue / en hare rechte niet houdē / en aē hare beelde v niet beronreynigen / Want ic ben die h. E. E. E. E. uwe God / Na mijne gheboden sult ghileue / En mijnē gerechten sult ghi houdē / en daer na doē / En mijnē Sabbathē sult ghi heyligē / op dat si sijn een teeken tussche mi en v / daer mede dat ghi weten moghet / dat ic die h. E. E. E. E. uwe God si / Maer dye

kinderen waren mi ooc wederspanich / Si en leefden na mijne geboden niet / si en hielden ooc mijne rechten niet / dat si daer na hadden ghedaen / door welche die melsche leuet / die die selue onderhoudt / En si ontheplichtden mijnē Sabbathen.

Doen dacht ic mijn gramscap ouer haer wt te storzen / en mijnē geheelen toorne ouer haer te laten gaen inder woestine / Mer ic keerde mijn hat en liet dat om mijns naems wille / op dat hy nyet ontheplicht en soude worde bi den heydenen. Door den welken ic se wtgelept hadde / Ic hief ooc mijn hant op inder woestine tegen haer / dat ic se verstroyde onder die heydenen / en veriaerichde in die landen / Daeromme dat si mijne ghebode niet gebou den / en mijnē rechten veracht / en mijnē Sabbathē ontheplicht hadden / ende na die beelden haerder boouaderen lagen / Summa / Ich maectet alsoo / Dat haren Gods dienst haer niet en batede / en haer leere haer niet en balp / en verwoypte met hare offer / doen si alle eerste gheboorten door tvier verbernde / waer mede ic se bedroefde / ende si leerden dat ic die h. E. E. E. E. ben.

Daeromme spreect tu menschen kint / met dē huyse Israels / en legt tot haer / Also seyt die h. E. E. E. E. God / Uwe vaders hebbe mi noch meer ghe lastert en gefort / Wāt doe ic se in dat lat gebracht hadde / ouer welken ic mijn hant op gheue hadde / dat ic se haer geue soude / So waer si eenen huyuel / oft dicken boom saghen / aldaer offerden si hare offeren / en si brachtē derwaerts haere onsalige gauen / En si roocten aldaer haren soeten tuecke / en goten aldaer haren drancoffer / Maer ic sprac tot haer / Wat sal doch van die hoochten comen / derwaerts ghi dus gaet / En also heet se noch hede op desen dach / Die hoochte.

Daeromme segt totte huyse Israels / Also seyt die h. E. E. E. E. God / Ghi besmet v in dē wege uwer vaderen / en bedrieffe hoererie met hare grouwelen / en beulect v aen uwe Goykens en Seriben / den welche ghi uwe gauen offert / ende uwe sonen en dochteren door tvier verbernt / tot op desen tegen woordighen dach toe / En ic soude v bandē huyse Israels antwoort gheue / So waerlic als ic leue / spreect die h. E. E. E. E. God / Ic en wil v gheen antwoort gheue / Daer en bouē / gheue dat ghi denck Wi willen doen / gelijc die heydenen / en ghelijc andere lieden / inden landen / hout en sijn aenbeden / dat sal v missen.

So waerlic als ic leue / seyt die h. E. E. E. E. God / Ic wil ouer v regneren met een stercke hat / en wt ghestrectē arme / en met wtgestorte gramscap / En ic wil v wt den volkeren voeren / en wt die landen / derwaerts ghi verstroyt sijn / versamen / met een stercke hand / met eenē wtgestrecten arme / en met wtgestorte gramscap / en ic wil v brenghē in die woestine der volkeren / en aldaer met v rechten / bā aengesicht tot aengesicht / gelijc ic met uwe vaderen inder woestine bi Egipte gerecht hebbe / Eken alsoo wil ic ooc met v rechte / seyt die h. E. E. E. E. God / Ic wil v weder ons die roede brenghē / en v in die banden des verbonts bedwingen / En ic wil die afuallige / en die teghē mi euerghefreden hebbe / onder v wt bagē / Ja wt dē lande daer ghy nu in woont / wil ic se leyden / en int landt Israels

niet late comē/ op dat ghi leeren soude/ dat ic dye
h. E. E. ben

Daer omme ghi bandē hups Israels/ spreect die h. E. E. God wāt ghi mi yminer niet en wil hoorē/ so gaet hēnē/ en diene een ygelijc sine Heelden/ Maer laet minē heyligē name boort aen ongeschēndt/ met uwē offeren en Heelden/ Wāt al so seyt die h. E. E. God/ Op minē heyligē berch optē hoogē berch Israels/ aldaer sal mi dz gāliche hups Israels/ en alle die indē lāde zyn dienen. Al daer sullen si mi aenghenaeim sijn/ En aldacr wil ic uwe h. offeren en erfelingen uwer offeren epl. schē/ met alle den ghenen dat ghi nu beilicht/ ghy sult mi aen jenaem sijn mettē soetē rucke/ Als ic b. wt den volckerē b. brengen en wt die landen bergaderen sal. Daerwaerts ghy verstroyt sijt. En ic sal in b. geheplicht worden boor die heydenē. En ghi sult leeren dat ic die h. E. E. ben/ als ick b. int lāt Israels gebracht hebbe/ in dat lant/ waer ouer ic mijn hant op hief/ dat ic uwen vaderen gheuen soude

Al daer sult ghi gedencken op uwe wegen/ en op al uwe wercken/ daer ghi in besmedt zijt/ ende ghi sult een misbagen hebben ouer alle uwe boosheit/ die ghi gedaen hebt/ Ende ghi sult beuinden dat ic die h. E. E. si. Als ic met v. hādele om mīn naems wille/ en niet na uwe boose weggen/ ende schadelijche wercken/ Du hups Israels spreec die h. E. E. God.

1. God beuelt den prophete teghen dat supden te Propheeteren / Ende den volcke te vercondighen / wat strafsinghe dat die Babiloonsche Coninc ten derden male ouer haer ende die Ammonitē b. brengen sal. Capitel. xxi

Ende des h. E. E. R. woort geschiede tot mi/ en sprac/ Du menschen soon heert dijn aensicht tegē Theman oft supden/ en spreect teghē den supden/ ende propheteert teghen dat woude inden velde tegē dat supden/ Ende spreect tot dye wildernisse supwaerts/ hoorst dat woort des h. E. E. R. Also spreect die h. E. E. God/ Siet/ Ic wil in v. een hier ontsckē/ dz sal beyde die groene en die dorre boomen verāinden/ also oec dat men zyn blamine niet en sal connen geleschen. Mer al dat hem bandē supden teghen dat noorde Rreect/ dat sal verbernt wordē/ En alle bleesch sal sien/ dat ick die h. E. E. aengestoot hebbe/ en dat niemant leschen en sal mogen/ En ic sprac/ Ach h. E. E. God/ Si leggē van mi/ Dese spreect enckel bedecte woorden en fabulen

En des h. E. E. R. woort geschiede tot mi/ en sprac/ Du menschen kint/ stelt v. aensicht teghen hierusa'em. en spreect teghen die heylighdommē en propheteert teghē dat lāt Israels/ En segt tot tē lande Israels/ Also seyt die h. E. E. God/ Siet ic wil aen v. Ic wil mijn sweert wt der sechedē trecken/ en ic wil beyde die gherechte/ en die ongerechte vā v. wtroeyē/ Menghesten dat ick dan v. beyde/ die gerechte en die ongherechte wtroeyē/ So sal mijn sweert wt der secheden hāre ouer alle bleesch/ bandē supden aen totten noorden toe/ En alle bleesch sal vernemen dat ick die h. E. E.

mijn sweert hebbe wt sinder secheden getoghen En ten sal niet weder in ghescken worden

En du mensche soon sacht tot dat v. die lendenen wec doen/ Ja bitterliken sult ghi sichten/ dat zijt sien/ En als si tot v. seggen sullen/ Waer omme versucht ghi aldus/ So sult ghi seggen/ Om des geroeps en der tidinghen wille/ die daer coēt boor welke alle herte versaghen/ en alle handen sicken/ aider heden moet ballet/ en alle knyen gelijc als water beuen sultē/ Siet/ het comt/ en het sal geschieden/ seyt die h. E. E. God

En des h. E. E. R. woort geschiede tot mi/ en sprac/ Du menschen soon/ Propheetert/ en segt/ Also spreect die h. E. E. God/ Dat sweert/ Ja dz sweert is gescherpt/ en geslepen. het is gescherpt dattet laē sal/ het is geslept/ en geuaccht/ dattet glinstert/ O hoe vroliken woude wi zyn/ als hi alle boomē tot roeden maecte/ ouer die boose kindere/ Maer hi heeft een sweert te v. yminer gegē dattment bat/ en mach/ het is gescherpt ende geuaccht/ dattment den dootlager in die hant gheue/ O du menschen kint sechryt en huylt/ Want het gaet ouer mijn volck/ en ouer alle regenten in Isracl/ die totten sweerde met minen volcke bergaderet sijn/ Daeromme laet op dine dggen/ Want hi heeft die dicwils geraast/ wat heuet geholpen/ Die roede der booser kindere en helpt n. / spreect die h. E. E. God

En du menschen kint/ Propheetert/ en laet dine handen te samē/ Wāt dat sweert sal gedubbeleert/ Ja gedieuoudicht comē. Eē moort/ sweert een sweert van veel dootlagē/ dwelcke haer oec raken sal in die eameren/ derwaerts si blieden/ Ic wil dat sweert laten clinckē/ also dat die herte versaghen/ ende haer der veel ballē sultē aen allē hāre poortē/ Ach hoe bliucket/ en het is om te houwē/ en te slaen gheuat/ En seggen houdt daer in/ beyde ter rechter siden/ en ter linker/ so wat boor v. is/ Dan wil ic mijn handen stamen slaen van blifschapen/ En mijn verbolgentheyt laten gaen/ Ic die h. E. E. hebt gheseyt

Ende des h. E. E. R. woort geschiede tot mi/ en sprac/ Du menschen kint/ Maect twee wegē/ door welche comē sal dat sweert des Conincs tot Babel/ Beide die straten sullen wt eenen lande gaen/ En stelt een secken aenden wech totter stat derwaerts dattet wils/ En maect den wech dat/ der sweert come tot Raubath der kinderen Ammon/ Ende in Juda/ totter stercker/ stad hierusalem/ Want die Coninc tot Babilonien sal hem opten twee wech stellen/ boor aen beyde die straten/ dat hi die waerleggghers braghe/ ende mettē pūten om dat tot werpe/ sinen Afgod brage/ ende die leuere besie

En die waerleggghinghe sal op die rechte side tot hierusalem wilsen/ Dat hi bocken en rammē laet aenuoeren/ ende gaten macchen/ ende dat hi se inet eenen grooten als arme en moort ouer ualle/ ende dat hi bocken voeren soude tegē die poortē/ ende dat hi aldacr wallen/ schansen/ ende bolwercke marcke/ Maer si sultē alsulche waerleggghinghe valsch en vdel houden/ Al sweert die waerlegggher haer/ also looch als hi wil/ Maer hi sal der misdact gedencken/ dat hi die stat gewinne

Daeromme spreect die **HEHE** God also/
Om dat uwer ghedacht wort van uwer miſdaets
weghen/ en uwe ongehoorſaemheyt geopenbaert
is/ also datmen uwe sonden ſiet in alle uwe werc-
ken/ Ja daeromme dat uwer ghedacht wort/ lult
ghi met ghewelt gheuangen worden.

En du Vorſte Israels/ ghi die verdoemt en ver-
oordeelt zijt/ **DE** dach is comē/ dat die miſdaet een
eynde nemē ſal/ Also ſeyt die **HEHE** God/ Doet
wech dē biſchops hoec/ en ſet af die croone/ Wāt
noch dē müſtre/ noch die croone en ſal bliuē/ Mer
die hē verheue heeft/ die ſal vernedert worden/ En
die hem vernedert/ die ſal verheue wordē/ Ic wil
die croone tot niet/ tot niet/ tot niet makē/ tot dat
hi come/ dieſe hebben ſal/ dien wil ic gheuen.

D En du menſchē kint/ Propheetert en ſeyt/ **AL**
ſo ſpreect die **HEHE** God/ vandē kinderen Am-
mon/ en van haren laſteren/ En ſeyt/ Dat ſwert/
dat ſwert is getogen/ dattet doot ſlaē ſoude/ Het
ſo gheuaecht/ dattet vermoordē ſoude/ Ende het
blinct/ om dat ghi b valſche gheſchē en viſioenen
leggē laet/ en logenē predict/ Waer mede ghi ooc
ouergegeue ſult wordē onē die vāaghē godloſen/
der welker dach quā/ doē die miſdaet tottē eynde
gecomē was/ En oft al weder in die ſchrede geſe-
hē wort/ So wil ic v nochtās oordeelē in die plaet
ſe/ daer ghi gheſcapē/ en indē lande daer ghi gebo-
rē zijt/ En wil minē toone ouer v wtfloſten/ Ic
wil dat vier mīnder grāſchappē ouer v opblāsen/
en ic wil v ouerleuerē dien lieden/ die haer des ver-
uens en vderuens wel verſaen/ Ghi moet dē viere
een ipſe wordē/ en v bloet moet indē lande geſtoft
worden/ En men en ſal dīnder niet meer ghedene-
ken/ Want ick die **HEHE** heb gheſproten.

D Hi kraet die inwoonders **Jeruſalem** Propheeten/
prieſters/ ende ouerheren/ om haren ſchandeliken laſtere
wille/ die ſi bedruuen.
Dat. xxiiij.

Ende des **HEHE** woort gheſchiede
tot mi/ en ſprac/ Du menſchē kint/ En
wilſt ghi niet ſtraffen die bloetgierige
ſtadt/ en haer beuſen alle haer grou-
welen/ En ſeyt/ Also ſpreect die **HE**
HE God/ O du ſtadt/ die dīn bloet verghiet/ op
dat dīnē tūt come/ En die di ſceiden bi v maect/
daer ghi v mede onſuyert/ Ghi beſchuldicht v
aen dat bloet/ dat ghi ſort/ En beſmet v aen dve
Goykens oft ſceidē/ die ghi maect/ Waer mede
ghi dine dagen herwaerts aen loct/ en maect dī di-
ne iaren aen comen moetē/ Daerōme wil ic v tot
eenē ſpot onder die heydenen/ en tot een ſchrepe-
rie in alle landē makē/ beyde na bi en verre/ ſullen
ſi v beſpottē/ also dat ghi een ſchandelic gherucht
hebben ſult/ en grooten iāmer ſult moeten liiden.

Siet die Vorſte in **Israel**/ eē yegelic heeft macht
bi v bloet te ſtoftē/ Vader en moeder verachten ſi/
DE vreedelinge doe ſi gewelt en onrecht/ **DE** we-
dike en weelen verſaen ſi/ Du verachtē min
heylighdom/ en dī heylighdīnē Sabbath. Verra-
ders en moorders ſijn in v/ op dat ſi bloet moghen
ſortē/ Si etē op die berghen/ Si handelen in v nā-
haerder herten lult/ Si ontdekken die ſchaēte der
baders/ en die vrouwe in haer der crancheyt ſcendē
ſi/ En ſi bedruuen onder malcanderē die naekte met
des naekten huylrouwe grouwelen/ Si ſchenden

haerder ſouen vrouwen/ met alle vermetenheyt/ **SY**
vercrachten hare eygen ſuſteren/ haerder baders
dochterē/ Si nemen geſchencken om bloet te ver-
gheten/ Si woekeren/ en nemē ouerſhot onder
malcanderen/ en bedruuen haer giericheyt tegē ha-
ren naecten/ en bedriegen malcanderen/ en verge-
ten also mīnder/ ſpreect die **HEHE** God.

Siet/ Ic ſla mine handen te ſamē/ ouer die gie-
richeit die ghi bedruē hebt/ en ouer dat bloet dat
in v geſort is/ **MEEN** ſtu dattet dine herte ſal mo-
gē liiden/ en dine handen verdraghen/ ter tijt die ic
ic ouer v brengen ſal/ Ic die **HEHE** hebt geſpro-
ken/ en ic wil ooc doen/ en wil v verſtoroyē onder
die heydenen/ en v verſlooten in die landen/ Ende
ic wil dīre onſuyerheden een eynde makē/ dat
ghi bi die heydenē moet bermalendit geacht wor-
den. En leeren dat ic die **HEHE** ben

En des **HEHE** woort gheſchiede tot mi/ en
ſprac/ Du menſchē kint/ Dat huys **Israel** ſo mi
tot ſchuyme geworden/ Alle haer copen/ tin/ yſer/
en loot/ dat is inden ouen tot ſiluer ſchuyme ghe-
worden/ Daeromme ſeyt die **HEHE** God also/
Mengeſien dat ghi alle ſchuym geworden zijt/ Siet
ſo wil ic v alle tot **Jeruſalē** te ſamen brengen/ ge-
lic alſinen dat ſiluer/ copen/ tin/ yſer/ ende loot ſla-
men doet inden ouen. Datmen eē vier daer onder
op blaſe/ en verſameltet/ Also wil ic v ooc in mi-
nen thooime en verbolgentheyt ſtamē doen/ inleg-
gen/ en ſmelten/ Ja ic wil v verſamen/ en dat vier
mīnder grāſchappē onder v op blaſen/ also dat
ghi daer inne verſmelten moet/ gheſic dat ſiluer
verſinelt inden ouen/ also ſult ghi ooc daer in ver-
ſmelten/ En weten dat ic die **HEHE** minē thoo-
ne ouer v wtfgeſchudt hebbe.

En des **HEHE** woort gheſchiede tot mi/ en
ſprac/ Du menſchē kint/ Segt tot haer/ Du biſt een
lant/ dat niet te reinigē en is/ gheſic dat ghene/ dat
niet bereegent en is/ inder tijt der grāſchappen
die Propheeten die in v ſijn/ die hebben ouer een
berdragen/ die ſielen te verſlinden/ geſic een vyl-
lende leeuwē/ die hē des roofs gheneert/ Si ſcrab-
ben gelt en goet tot haer/ en makē der weduwen
bele in v/ hare prieſters bedruuen gewelt en on-
recht onder den name des wets/ en ſi onheilgē
mīn heilichdom/ Tuſſchen dat heylige en onheil-
gē en maken ſi gheen onderscheet/ En ſi achten
niet wat reyn en onreyn ſi/ En ſi en wachten in
ne Sabbathen niet/ En ic worde onder haer on-
heilicht/ Dine ouerheerē ſijn in v/ geſic verſcho-
rende woluen/ bloet te ſtoſten/ ende ſielen te ver-
deruē/ om haerder giericheyts wille.

En dine Propheeten plachtē en plaecterē ſe met
ſijck oft valſchē kalck/ vdelheyden prediken ſi/ en
propheetē haer logenē/ en legghen/ Also ſpreect
die **HEHE** God/ hoe wel dattet die **HEHE** Eniel
gebroken en heeft/ Dat volc inden lande oeffen
gewelt/ en ſi roouen onuerlaecht/ en ſchenden dīe
arme en ellenēdige/ En ſi doen den vzeemdelingē
gewelt en onrecht/ Ich ſoecke onder haer/ oft y-
mant weetē/ en teghenſacn woude/ en die grā-
ſchappe keeren woude booz my/ op dat ic ſlāt niet
en verderuede/ Mer ic en vant geenē/ Daerom
me ſchudde ic minen thooime ouer haer/ En met
dat vier mīnder verbolgentheyt ſo maecte ic haer

der eeneynde/ Ende gaf haer also haer bedienste
op haren cop/ spreect die **HEG** God.

¶ Aengheellen dat dat Joodsche volc in alderley boosheyt
ende lacheringhe besmet ende onbeschacint gheworden is
So ghebuyt die D.ophre ooc een schandelic ende onre
ne ghelyc emisse om haer te straffen

Bar. xxij. Capittel

E

Snde des **HEG** woort geschiede
tot miën sprac/ Du menschen kind/
Daer waeren twee wijue/ die hadde
een moeder/ die begonften bā haer/
der ioncheit aen hoererie te bediue/
in Egypten/ Aldaer hese si haer borsten handelē/
ende haer tepelkens in haerder ioncheit talle/ Die
grootste en outskiet **Whala**/ En haer suster **Whaliba**/
En ic namte te houtvelic/ en si haerden in
sonen en dochtere/ En **Whala** heet **Samaria**/ En
Whaliba **Iherusalem**/ **Whala** bedreef hoererie/ doen
icse genomē hadde/ En si bernde tegē haer voelē
te wete/ tegen die **Assyriens**/ die tot haer quamē/
tegen die **Princen** en **Heeren**/ die met sden en eo-
stelt gewaect gelect waren/ en alle ionghe liefliche
gesellen/ te wete/ die op paerden en wagens daer
hemen ridē/ Ende si volect met alle schoone ende
ionghe ghesellen in **Assyria**/ Ende si beronrepuicht
haer met alle haer **Beelden**/ so waer dat si op eene
veruact/ Daer en bouen so en verhet si ooc niet ha-
re hoererie metten **Egypte** naers/ Die met haer
gevoeleert hadden in haerder ioncheyt/ ende haer
borsten ghetalt in haerder iuecht/ en groote hoere-
rije met haer bedreuen hadden

Doen gaf ic over in die handen haerder boe-
sen/ den kinderē **Assur**/ teghē den welken si bernde
van lust Die ontdecken haer schamelheyt/ en na-
mē hare soonen en dochteren wech/ En si dooden
se met den sweerde/ En het quam wt/ also dat dese
wiuen ghestrakt waren

B

Daer doen **Whaliba** hare suster dat sach/ So
ontlack si noch veel ontfinniger dan die ghene/ En
bedreef der hoererie noch meer dan haer suster/
en si bernde teghen die kinderen **Assur**/ te weten/
teghen die **Princen** en **Heeren** die tot haer quamen
in costelijc gheuaect/ ruyters en wagens/ ende al-
le ionghe liefliche ghesellen/ Doen sach ic dat si al-
le beyde ghelijcher wijs ontsuyuert waren/ Maec
dese bedreef hare hoererie noch meer. Want doen
si sach geschilderde mannen aender want met roo-
der verwen ende figuren der **Chaldeen** om hare
lendenē ghegoort sijnde/ ende bouen scherpe hoe-
de oft buyue op hare hoofde/ ende al wat den ghe-
werdighen ghelijc sach/ ghelijc als die kinderē **Wa-
bel** en die **Chaldeen** draghen in haren landen/ So
bernde ende outlack si teghen haer/ so haelt als
si haerder geuaer wert/ ende so seynden si ambal-
saten tot haer in **Chaldeen** land

Ende als nu die **Babiloonsche** ionghelighen
tot haer quamen/ om bi haer te slapen/ so wert si
doo/ die selue ontreynicht in haerde hoerderije/ en
wert so berontreynicht/ dat si moede wert/ Ende
doen beyde haere hoererie ende schamelheyt so ge-
heel openbaer wert/ So wert ich haerder moede
gelijc als ich haerder suster ooc moede was/ mer
si bedreuen haere hoerderije alijc meer ende meer

ende ghedacht op die tijt haerder ioncheyt/ doensy
in **Egypten** land hoererie bedreuen hadde/ Ende si
bernde weder teghen haer boelen/ welker brandē
was/ gelijc des efels en des heugls/ Ende ghi be-
dreeft dijn oneerbaerheyt/ als in dijn der iuechden
doen burbe boelen in **Egypten** uwe borste handel-
den/ en urbe tepelkens tassen.

Daeromme **Whaliba** also spreect die **HEG**
HEG God/ Siet/ Ich wil dine boelen/ der welker
du moede bist gheworden/ teghen v berwecke/ en
ic wille rontomme teghen v venghen/ te weten/
Die kinderen van **Babel**/ ende alle **Chaldeen**/ met
ten hoofsteden/ **Princē**/ ende **Heerē**/ ende alle dye
Assyriens in et haer/ Die schoone ionghe ghesellen/
alle borsten ende heeren/ ridders/ ende **Edelin-
ghen**/ ende alderley ruyters/ Ende si sullen ouer-
comen met een reysghers heyt/ ende met groote
hoopen volcs/ En si sullen v belegghen/ met spie-
sen/ schilden/ ende helmen/ rontomme **Denseluen**
wil ic dat recht beuelen/ dat si v oordeelen sullen na
hare rechten.

Ich wil mijn zeloersche ernstighe liefde ouer v
laten gaen/ alsoo dat si sonder ontfermherticheyt
met v om gaen sullen/ Sy sullen v die nuelen ende
die oozen af sijn den/ Ende so wat daer ouer blijf-
dat sal door tswert vallen/ Sy sullen dijn soonen
ende dochteren wech nemen/ ende datter ouer blij-
uet/ dat sal metten viere berbernen/ Si sullen dy dy-
ne cleederen wtrecken/ ende dine costelijche eley-
dien met haer wech nemen/ Alsoo wil ic dijn der on-
eerbaerheyt/ ende dijn der hoererie in **Egypten** latē
een eynde maken/ alsoo oock dat ghi uwe ooghen
niet meer na haer opheffen/ en **Egypten** niet meer
gedeneken en sult.

Want also spreect die **HEG** God/ Syet/
Ich wil v leueren den ghenen dien ghi biant ghe-
worden/ ende welker du moede bist/ Dye sullen
als bianden met v ommen gaen/ ende alle tāmē ne-
men/ so wat ghi berworuen hebt ende v naect en-
de bloot laten/ alsoe dat dine schamelheyt ontdeck
worde/ in et dijn der oneerbaerheyt ende hoererie
Assules sal v geschieden/ om uwer hoererieen wille
die ghi metten heydenen bedreuen hebt aen wel-
ker **Sophens** ende **Beelden** ghi v besmet hebbe/
Ghi sijt opten weghe dijn der susteren gheghaen/
Daeromme gheue ich v oock der seluer beker in u-
we hant.

Alsoo spreect die **HEG** God/ Du moest
den beker dijn der susteren drincken/ hoe diep ende
hoe wijt dat hi ooc is. Du sult tot also grooten
spot ende ghekerne worden/ dattet onghelijc sijn
sal/ Ghi moec v van dien stercken dranc ende iam-
mer vol sypen/ Want dē beker dijn der suster **Sa-
marie**/ dat is eenen beker des iammers en droffe-
nissen/ **Denseluen** moet si reyn wt drincken/ ende
daer na die scheruers oock daer toe werpen/ ende
op eten/ ende dine borsten verschooren/ Want ick
hebt gesproken/ seyt die **HEG** God/ Daer-
omme spreect die **HEG** God/ om dat ghy
dijn der vergeten/ en mi te rugghe geworpen hebt
Daeromme draecht ooc nu dijn oneerbaerheyt
ende dijn hoererie

En die **HEG** sprac tot mi/ Du mensche kind
wilt ghy **Whala** ende **Whaliba** straffen/ so bruyt

haer hare grouwelen / hoe dat si ouerspel bedreuen
en bloet gekort / en met den Beelden oft Gophes
dat houwelic gebroken hebben / Daer toe hare kin
derē / die si mi ghebaert hadden / verbernden si den
seluen tot eenē offer. Houen dat so hebbe si mi dat
gedaen / Si hebben mijn heylighdom altemael ont
reinicht / En mijnen Sabbath ontheplicht en ont
wijhet / Want doen si hare kinderen de Godekes
ende Beelden gedoot hadden / so ghinghen si noch
des seluen daechs in mijn heylighdom / op dat sijt
ontheplighen souden / Siet sulcs hebben si aen mij
nen huysē bedreuen

Si hebben oec legaten en boden na luyden wt
gesonden / die wt berren landen comen souden. En
de ket doen si quamen / soe vanden ghi h / en blanc
kettede h / palleerde en vercierde v opt alder fraey
ste met dinen elenodien / haer luyden ter eeren / En
ghisaet op een heerlijck bedde / voor den welken
front een tafelē toegemaect / op de welcke wierooc
te ghi en offerde minē olye / Aldaer verhieft hē een
groot geroep vā genoechthē / En si gauē den luidē
die oueral wt vele holcs / en wt der woelinen ghe
comen waren / dat armen cyraet aen hare handen
en schoon cronen setten si op hare hoofden.

Doen gedacht ic / Sijts des ouerspeels ghetwo
ne van oudts herwaerts / Si en can die hoeterije
niet gelaten. Want men gaet tot haer in gelijc als
men tot eender hoeren plach in te gaē / Effen also
gaetmē tot Whala en Whaliba / de oneerbaren wij
uē. Daeromme sullen haer die mannen straffen /
die dat recht volbrēngghen ghelijc als men die ouer
speeldersken bloetkroxtellen te straffen behoort.
Want si sijn ouerspeeldersken / en hare handen sijn
vol bloets

Also spreect die hē EHEE God / Stengt eenen
grootē hoop volcs herwaerts op haer / en gheefte
om geplondert en berooft te wordē / en inden han
den der gheente die se steenigen / en met hare swer
den doorsteken / en hare sonē en dochterē hermoor
den / en hare huysen metten viere verberne / Also
wil ic der oneerbarheyt inde lāde een eynde maken
dat alle wijsē haer daer aenspieghelen sullen / ende
na sulcker oneerbaerheit niet doen. En men sal
uwe oneerbaerheyt op v leggen. En ghi sult uwer
soikens sonden dragen / en betalen moete op dat
ghi weet dat ic die hē EHEE God ben.

Die destructie Hierusalemis wort hier in een gelijckenit
te beschouwt

Dat. xxiij. Capittel:

Ende dat woort des hē EHEE ge
schiede tot mi / inde negende iare / op
ten chiende dach der thiender maent
En sprac / Du mensche kint / Scrijft
dese dach van huysen / Ja effen dat
punctē des tegewoerdigē daechs / Wat die Babi
loonische Coninc heeft hē effen huide op dese dach
gewapēt tegē Hierusalē. En gheeft den ongehoor
samē volcke een raetsel oft gelijckenisse / En segt
tot haer. Also spreect die hē EHEE God / Berede
di eenē sie potte / die set bi en ghyet water daer in /
Doet die stucken klamen daer in / die daer in hoorē
en die beste stuckē / die ledene / en schouderē / en hul

ten met dye beste marchbeenen / Reemt dat beste
banden schape / ende maect een viere daer onder.
En eenen hoop marchstucken / om te coken / ende
latet hertelijcken sieden / ende die marchbeenen oft
stucken wel ouer wallen

Daeromme seyt dye hē EHEE God / Wee der
moor dadischer Stadt / die alsucken siepot is / daer
noch dat gebraeden aenhangt / en wil niet afgaen
Doetdeen stuck nae dandere wt / men en behoefte
ghen lot daer om te werpen / welke dat eerst we
sal / Want haer bloet is noch in hem / dwelcke si op
renen harden blooten keyssen / en nyet op die aer
de en heeft wtgeleudt datment doch hadde mogen
met aerde toelcharren / en bedecken / En daerom
heb ic haer dat selue bloet laten op eenen blooten
harden keyssen scudden / op datet niet toegesartē
noch bedect en soude worden / dat alsoe die verbot
gentheyt op haer quame ende gebroken worde

Daerom spreect die hē EHEE God alsoo. Wee
v bloetdorstige Stadt / die ic tot eenen grootē viere
wil maken. Daecht slechts veel hout s aē / Stoec
dz hier aē / datet bleeste wel siede. Doet daer wel
woxtelen in / dz die marchbeene wel aebene en wt
dzoē / Legghet oec den siepot ydel op dye ghloeyte
op dat hy wel heet / en sijn copet wel door gloyich
worde oft sijn onreynicheyt / versnelten / ende sijn
aengeberndt ende roest worde afgaen / Maer dat
aengebernt / hoe zeer dz hi bernt / en wil niet afgaen
Want het is te seer aengeberndt / Den roest moest
int hier wtghebernt worden / Dine onreynicheyt
is also seer verhardt / dat oft ick v al gheen reyni
ghen soude / soe en wilt ghi v nochtans nyet late
reynighen / van dinder onreynicheyt / Daer ommitē
en moecht ghi voort meer nyet reyn gewordē / ter
tūt toe dat mijn gramschappe haer aen v bercoelē
hebbe / Ic die hē EHEE hebt ghesproken / Het sal co
men / Ic wilt doen / ende nyet bertoeuen. Ic en wil
nyet sparen / noch my laten berouwen / Mer si sul
len v oordeelen / nae dien dat ghi geleest en gedaen
hebt / seyt die hē EHEE God

Ende des hē EHEE woort gheschiede tot my
ende sprac / Du mensche kint / Siet / Ic wil v uwer
ooghen lust door een plage wech nemen / Mer ghi
en sult nochtans niet claghen / noch weenen / noch
cenen tranen laten / In hemelē moecht ghi suchen /
mer geen dooden claghe en sult ghi maken / Maer
dijn huysē en cleraedt sultu aendoen / ende dīne
schoenen aen trecken / En bedect dīn aensicht niet
noch en eet gheen claechbrood. En doen ick smog
gens broec totten volcke sprac / soe kerf my des
auonts mijn wōt / Ende des anderen morgens de
be ic gelic als my beuolen was / En dat volck sprac
tot mi / En wilt ghi ons dan niet segghen / wat ons
dat beduyt / dat ghi doet?

Ende ick sprac tot haer / Dye hē EHEE heeft
met my gesproken ende geseyt / Segt den huysē Is
raels / dat dye hē EHEE God alsoo spreect / Speel
ic wil mijn heylighdom uwen grootsten troost / de
lust uwer ooghen / ende ws herten wunsche ont
heplighen / Ende uwe soonen ende dochteren dye
ghi verlaten moet / dye sullen metten sweerde ber
gaen / Ende ghi moet doen / als ick ghedaen heb
be / Wven aensicht en moet ghi niet bedecken / En
de dat claechbrood niet eeten / Maer ghi moedē

huise en riet aet op uwe hooft sette En uwe scoenen aentreckē. ghi en sult noch clagen noch weenen. Maer in uwe sonden versmachten/en onder malcanderen rouwe dragē/en suchē. En hezekiel sal also uwe beduytteeckē sijn dat ghi doe moet als hi gedaen heeft/als dat comen sal. Waer mede dat ghi leert/dat ic die **hESE** God si/

En du menschen kint Ter tijt/als ick wech nemē sal vā hair hare machy/en troost/dē lust haerder ogen/en haerder herten wunste/hare sonen ende dochteren. Ja ter seluer tijt/so sal een die ontlopen is/tot v comen/en salt v te hemien gheuen/Ter seluer tijt/sal dinen mont tegen haer opgedaē wordē dat ghi spreken sult/en niet meet stomme sijn en sult/Wat ghi moet haer beduytteecken sijn/op dat si weten/dat ic die **hESE** si

Chi leert hier met gelijcknisse /dat wi als ons God kraef/onse leuen beteren/ende verandere sullen/ende ons niet verbliden/als den anderen qualiken gaet/Want so wie dat doet / die en salt niet te vergeefs ghedaen hebbe
Dat. xxvi. Capittel

Ande des **hESE** woort geschiede tot mi/en sprac/Du menschen kint/leert dñn aensicht teghen die kinderen Ammon/En propheteert tegē haer en segt totten kindere Ammon hooft dat woort Gods des **hESE**/Also seyt die **hESE** God/Want ghi ouer mijn heylighdō spreect/He he/het is ontheylich en ontwijhet. En ouer dat lant Itabel/het is verwoest. Ende ouer Juda/het is geuangen wech geuoert. Dair om Siet/ic wil v den kinderen tegen den Goltten ouerghenueen/dat si hare sloten in v setten/en hare woningen in v maken sullen. Si sullen dine bruchten etē/en dñn melch drincken. En wil Nabbarb tot eenen skal der kemelen makē. Ende Ammon tot eenen schacpalle. En ghi sult weten dat ick die **hESE** ben

Wat also spreect die **hESE** God/Want ghi met die handen stamen clappende/ blijde gewest en metten voeten gestampt hebt/ Ja ouer dat lant Israels vā ganscher herten so spotachtelic v verblide hebt/Daeromme siet/ Ic wil mijn hāt ouer v wltreckē/En v den heydenē tot eenē roofende spijse gheuen/en v wt dē volkerē wtroeyen/Ende v wt alle landen late te niet makē/en v wtroeyē/En ghi sult weten dat ic die **hESE** ben.

Also spreect die **hESE** God/Daeromme dz Moab en Seir seggē/Siet/dat huys is eken gelijc als die andere heydenē/Siet/Daeromme wil ick Moab aen die siden openen aen die steden/en in sine seantieren/des edelē lants te wete. Beth-Jesimoth/Saal Meon/en Kiriat-haim/den kinderen teghen den Goltten/met den kinderen Ammon/en wille haer tot een cristenisse gheuen/Also ooc datmen der kinderen Ammon niet meer ghedencken en sal/ouder die heydenen/En ic wil dat oordeel laten ghaen ouer Moab. En si sullen weten dat ic die **hESE** ben

Also spreect die **hESE** God/om dz Edom hē aendē huise Juda gewijkē hee ft en hem schuldich maect met sine wiekē. Dairō spreect die **hESE** God also/Ic wil mine banden wltrecken ouer Edom/en wil wtroeyen vā hem beyde men-

schen en bercken/ende wile woest makē van Thema tot Dedan toe/ende doort waert vernielen/Ende ick wil mi weder aen Edom wichen/doog mijn bole Itrael. En si sullen met Edom omgāē namijnder gramshappen ende toornicheyt/Ja dat si mine wjake beuinden sullen seit die **hESE** God

Also spreect die **hESE** God/Daeromme dz die Philisten haer gewroken hebbe/ende dē ouden haer gewroken is/nar alle haren wille inder schaden/mijns volcs/Daeromme spreect die **hESE** God also/Siet/ic wil mijn hande wltrecken ouer die Philisten/ende die wtroeyers wtroeyē/Ende ic wil die ouerghebleuen aen die hauen vā der zee laten te niet maken/Ende ic wil een groote wjake aen haer offenen ende met verbolgentheit haer straffen/Ja dat si proeuen sullen/dat ick die **hESE** si/als ic mijn wjake aen haer gheoefent hebbe

Cen slaghe ouer die Stadt Tyrum/van haerder straffingen weghen /die si lijden sal
Dat. xxvi. Capittel:

Ghebet het geschiede inden elften iare oeyten gesken dach der eestke maēt dat des **hESE** woort tot mi geschiede/en sprac Du menschen kint Daeromme dat Tyrus oft Zoar also spreect ouer Hierusalem He he/Die poozten der volkeren sijn gebokē/dat si v tot mi moeten in trecken/ende ick moet alle die berde struuet de bergen/Daeromme spreect die **hESE** God also/Siet/ic wil aen v S Tyre/en ic wil veel heydenen tot v op vingenen/gelijc als hem een meyt berke met sine baren/die sullen die mueren tot Tyro verderuen/en hare thozes afbrekē/Ja ick wil ooc den stof vanden fundamēt afkrabben en wech begē en wile bloote steeroofte vā hair makē/en tot enē weert oft schoor wair op dat mē v vissers nette aen der zee wtpāt/Wat ic hebt gesproken seyt die **hESE** God/En si sal den heydenē tot eenē roof worden/en hare dochtere die oeyten beide liggē/die sullen metten swerde bei slagē worden/En si sullen weten dat ic die **hESE** ben.

Wat also spreect die **hESE** God/Siet ic wil op Tyru late comē Nabudnezar dē Coninc tot Babel bande Noordē herwaerts/die eē Coninc aller Coningē is)met peerden/wagens/ruyters/en met groote hoopē volcs/Die sal dijne dochteren die optē beide liggē/metten swerde doorstrecken/Mer tegē v sal hi eē volkerck opslā/en v beschāten en dē schilt tegē v breeiden. Hi sal ooc Hoeken oft stāmen aē dine muere oprichte/en omstoten/en dijne thoonē in sine wapenē ter arde ruyllē Dē stof van die menichte sijn der peerden sal v bedecken/Dijne muere sullen ooc daucken van tge druyfliche sijn der peerden/radern/en ruyters als si tot dijne poozē in trecken sullen/gelijc als men plach tot eender stat in te trecken die gheoent is/hi sal met die hoefsters sijnre peerden alle dijne statē vertreden/Dijn volcke sal hy metten swerde vermoorden/Ende dijne strecke pylaerē te neē werpē/Si sullen dñ goet roouē/en dijne comāschappe plonderen/Dijne mueren sullen sy afbreken/Ende dijne lustige huysen te neder rosen/en

B Gene. xvi. Psal. c.

dine Keene/hout/en stof sullen si int water werpē
Also wil ic des gheclancs van dijnen sanc̄ een ein-
de maken/datmen tgeheydt dānder harpen niet
meer hoozen en sal./En ic wil een bloote keuroot
se wt v maken/en eenē weert oft schoor/war op
men die visschers nette wtspreyt/also dat ghi woe-
stefultligghen/Want ic ben die h̄EAE die sulcs
spreect seyt die h̄EAE God.

B Also spreect die h̄EAE God tot Tyro/Wat
geldet/Die eylandē sullē beuen/ van tgeluyt dīns
bals/en sullen om dānder gewondē wille luchten
en der gheene die in v vermoort sullen worden/
Alle die Puncen acnden meysen sullen van haren
stoelē afāttē/ende hare rocken en schoenen afleg-
ghen/en hare gesticte clederē wt trecken/ende
sullen in rouwe clederēn ghaen/en opter aerden
sitten./En si sullen veruacert sijn/ende vreesen om
dīns onboosshenden bals wille/Sy sullen v becla-
gen/en van v seggen/Ach du hoochste beroemde
stād/hoe bistu dus gansch bedoeruen/ghi die aen-
den meye laget/en so machtiq̄ waert optē me-
re m̄z dine inwoners/also ooc datset gansse lāt bē
hooz v suare moeste/Ach hoe sullen die eylanden
haer berclaen ter tijt dīns bals/Va die eylandē indē
zee sullen verstericken van dinē onderganc.

Also spreect die h̄EAE God. Ic wil v tot eē-
der verwoester stat maken/gheclīck als die andere
Keden daer niemant in en woont/en enen grootē
bloet ouer v laten comen/alsoo / dat v die groote
wāteren bedecken sullen./En ick wil v hier onder
stoten tot denghenen die in die grachten wech va-
ren/se weten/totten dooden Ick wil v onder der
aerden hier af stoten/ende v gelīc een ewige woe-
stine maken/met den genē die inden eyple vāren
op dat niemant meer in v en woone/ende dat ghy
niet meer so hoochmoedich ende vermetē en zijt/
onder die leuēde/Wātie wilt bottelīckē met v wt
maken /op dat ghi niet meer en zijt./En alsinē na
v sal braghē/datmen v niet meer binden en sal/
spreect die h̄EAE God

C Wan dit xlvij. c. aengaende tot. xxx. toe/ ist een clage
ouer die Wosten Tyri. Welcke in eenen hooghēren bec-
kant opten val Lucifer ghetragen mach worden/Item
een bercondinghe van die strafinghe ouer Sidon
Dat. xlvij. Capittel.

H Ade des h̄EAE R woort gheschie-
de tot mi/en sprac Du mensche kint/
Maect een claghe ouer Tyrum. En
legt tot Tyrum/ofte Zoor/die daer
legghet voor aen die hauē des meys
ende die met vele volckeren/ende eylanden comā
schape handelt/Also spreect die h̄EAE God
Tyre du spreecte/Ic ben die alderchoonste/Dī-
ne palen sijn midden inden meye/ende dīne tym-
merluyden dye hebben v op dālder schoonste ver-
cperet/Si hebben al dīn scrijnwerck oft bescheffel
wt Cypressen van Saphir gemaect./Ende vā Liba-
no hebben si Cedar boomen laten brenghen/ende
dīne mastboomen daer van ghemaect./Ende dīne
royers handen eycken wt Basan/dīne bancken/
kisten/ende verderen van Fuoten oft Sifanten
been./Ende die abestoelten wt die Eyclanden Chi-
tim oft Italiae/Dīn seyllaken was van witte ghe-
sticte sīde wt Egypten/ende dīn teelien daer in ge-
sickt /Ende dīne deeselen van gheclider sīde ende

purpue/wt die eylanden Elisa

Die van Sidon en Aruad waren dīn roeders
knechten ende bootseellen/ende die bequaem-
ste tot Tyro waren dīne schipluyden Die oudt-
ste en subtilste tot Gebal moesten dīne schepen
symmeren/stoppen/ende verbeteren/Men vant
bi v alle meyschepen met hare schipluyden /dye
haddē haer hantyeringe in v./Die van Persia/
Lidia/en Libia warē dīn crīschuole/die hare seil-
den/ende helmen in dy ophingē/ende herclerde
di also./Die van Aruad warē onder dīn heyl rōf
omme op dīne mueren/ende wachters op dīne
thoozen die hebben hare schilden op dīne mue-
ren ouer al opgehangen/ende v soo boucn maten
schoons ghemaect

Ghi hebt uwe hantyeringe op dat meye ge-
hadt/met allerley ware/siluet/ylter/sin/en loof/
en v also uwe marct groot gemaect./Jauā Tu-
bal en Melech/dat sijn dīne coopluydē geweest
die hebben v eygenluyden/oft slauē/ metael/en
de koperwerck op dīne marct gebracht./Die vā
Thogarma hebben v peerde/ruyters/wagens/
ende mylē/op uwe iaermarkt aengeuoert./Die
van Dedan sijn dīne coopluydē geweest./Ende
ghi hebt ouer al indē eylanden dīne coopman-
schap gehadt./die welcke hebben v toegebracht
Iuaren been/ende heben hout.

Die Syters hebben bi di ghaelt dīn handē
werē/so wat ghi maecte./Ende hebben Robīnē
Purpur/Tapesterie/geboerduertwerē/spde/ta-
meloth/en Christal/op dīne iaermarkt gebracht
Iuda ende dat lant Abrahels hebben ooc met di
neringe gehadt/ende si hebben v tarwe vā Mi-
nith/spel/valsacm/honich/olye/en mastich/of
harsch/tot dīnē nootdruff toegebracht op dīne
markt./Diesgelīcs heeft ooc Damascus bi v ge-
haelt/dīn hantwerē/ en allerley waere/voor dē
kerckē ende besten wīn/ende costelīcke witte
wolle oft cat oen

Dan en Jauan/en Achusal/hebbē ooc op di-
ne markt gebracht/ylterwerē.Caska/gingebeer/
Calmus/en Caneelpipe/dat ghi v daer mede ge-
neert soudt./Dedan heeft met v gecoopmāschapē
met costelīcke deekelen ende laken daer men op
sittet/Arabia en alle die princen van Hedar dye
hebben met v ghecoopmanschap/met schapen/
rammen/en bocken/Dye coopluydē wt Saba en
Gaema/die hebben ooc met v ghehandelt/met al-
lerley costelīcke specerie / en edel ghesteente/en
gout/dat si op dīne markt ghebracht hebben./Ha-
ram en Canne/en Eden/metten coopluyden wt
Saba/Mysye/en Tilmad die sijn ooc dīn calan-
ten gheweest

Die hebben alle met dihaer geneert/met coste-
lich ghewaert ende cieraet/met sīden/ghēle/ende
ghesticte lakenen/welck si in costelīcke kisten van
Cedehoudt ghemaect/ende wel betwaert/tot dī-
der maerete gheuoert hebben./Maer dye Meys-
scopē sijn die principaelste op dīne merctē gheweest
Also bistu rīst en opgeblāsen gewordē middē op-
tē gāschē meye./En dīne schipluyden hebbē v op
grootē wāteren aengheuoert/ Maer enen
Sosten wīnt sal v i stotē en brenken middē op dat
meye/Also dz dī ware/coopluydē/hāteriers/dīne

schipheren/royknechten ende bootsgelellē / ende die ghene die schepen makē/ende alle dine krijch-lyude/ En alle ebalck in dijshnde / midden op dat meyr/ vergaen sullē ter tijt als ghi ondergaet/ Also dat die haue nē sōt beuē sullen van dat gheroep dñnder schipheren/ En alle die aent roeyr/ en dye ryemē trecken/ met die schipknechten bootgelellen en meesters /sullen wt hare schepē springē/ en haer aent laet scickē/ En sullē luyde ouer v roepē bitterlijckē clagen stof op hare hoofde werpē / en haer in die aliche leggen/ Si sullē haer kale sceren om dijnen wille/ sachen aentrecken en om gozden bertelijckē om di weenē/ en bitterlijckē vā dñnder wegē clagē en droeuich zj/ hare kinderen sullē v ooe beclagen/ Wch wie is doch ye also optē meyre ghetemt en gestult als Tyrus/ Doē du dine coopmanscap op dat meyr bāteerde/ doē maecte ghy beellandē rjck. Ja met die menichte dñner waerē en neringē maecte ghi rjck die Coninghen op der aerde. Mer nu bistu vandē meyr in die rechte dype wateren gestotē also dñ dñ neringē/ en alle dñ volc mer di vergaen is Alle die indē eplandē wonē/ die sijn veruaert vā v/ En alle haer Coningen sijn verlaecht/ en si sijn seer sāmerlijcken/ Die cooplyude der volckerē pñpen v aē/ om dat ghi so bottelijcken vergaen zjt/ ende voort aen nē mermeer op en comt

Dat. xxviii. Capittel

Gode des h. E. A. E. woort gesiede tot mi / en sprac/ Du mēscē kint / Segt dē vōstē tot Tyro / Also spreect die h. E. A. E. God. Daerom dat hē dñ herte verheft en segt/ Ich ben God. Ic sette in eenē thronē gelijcē God/ middē op dz meyr. Hoe wel ghi eē mēsche/ en geē God en sijn dochter so verheft hē dñ herte/ recht oft ghi een God waert/ Siet/ ghi laet v dūckē / dz ghi wijser sijn dan Daniel/ also datter voor v niet verborzgen en sijn/ En ghi hebt door dñ wjshēyt/ en verkat sulke macht vercregen/ en scattē van gout en siluer/ dyadert/ En hebt door dine grote wjshēyt en coopmanschap also grooten macht verwozue. Daer vā bistu so stout gewordē/ dz ghi so machtich sijn.

Daeromme spreect die h. E. A. E. God also/ Alē ghesien dā dat dñ herte hem verheft/ recht oft ghi God waert/ Daeromme siet/ Ic wil die vreemde ouer v sendē/ te wetē/ Die Tyrannen der heydenē/ die sullen haer swerde treckē / ouer dñ schoone wjshēyt/ en dñ groote eere tot scandē makē/ Si sullē v hier onder inder eylen steten/ also dat-itu middē op dat meyr sterue/ gbelijc als die verlagen/ Wat geldet/ oft ghi dan voor dine dootlagher seggen sult? Ic ben God/ hoe wel ghi gheen God/ mer een mensce/ en in dñs dootlagers hāt sijn/ Ghi sult steruen/ gelijc die onbesneden vā dye hant der vreemde/ Want ic hebt gesproken seyde die h. E. A. E. God

En des h. E. A. E. woort gesiede tot mi/ en sprac/ Du mēscē kint/ Maect een claghe ouer dē Coninc tot Tyro/ en spreect tot hem/ Also seyt die h. E. A. E. God/ Du bist een ouerwoeyde fraeybz van eenē schonē wercke/ der wjshēyt vol/ en bouē matē schonē/ Du bist eenen lusthof Gods met allerley gesteentē verclert/ te wetē/ Sarder/ Tava-ler/ Robijn/ Diamāt/ Turchois/ Carbōckel/ Ony-

chē/ Jaspis/ Smaragd/ en gout/ En ghi hebt van begin sint dat ghi Conic gewordē sijn/ met tambo-ruē en pñpen getruyphert. Du bist als een Cherub/ die haer wjshēyt wt vreyt/ En ic hebbe v open heyligen berch Gods E. A. E. / op dat ghi onder dē Carbunckelē wādelde/ en waert leer schoō vandē beginne aen/ ter tijt toe/ dat haer dine misdact geuondē heest/ Wāt du bist van binnē vol geweltes/ en onrechts gewordē/ vā dñ dñ groter coopmanscap wegē/ en hebt v besondicht / Daeromē wil ic v onthepligē vandē berge Gods/ en wil v (die eē wtgebreede Cherub waert) wtē Carbōckelē vstotē/ En om dz hē dñ herte vheft/ dz ghi so schoone sijn en ghi hebt v uwe wjshēyt latē bedriegē/ in dine houaerdichz/ Daerom wil ic v ter nedē stotē/ en eē gaepel wt v makē voor alle Coningen/ Wāt du hebt dñ heylighdom verderft/ met dñnder groter misdact en onrechte hādellingē/ Daerom wil ic eē hier wt v latē oppagē/ dat v berterē sal/ En ic wil v tot alle makē opter aerde/ also dz alle de werelt toe siē sal. Alle die v kennē onder dic heydenē/ dye sullē haer v wondere van v/ om dat ghi so bottelic kē sijn vergaē/ en voort aē nē mermeer op en coest

En des h. E. A. E. woort gesiede tot mi / en sprac/ Du menscē kint/ Keert dñ aensicht teghen Zydon/ en propheteert tegen haer/ en segt/ Also spreect die h. E. A. E. God/ Siet ic wil aen v O Zydon/ en ic sal in v geeert wordē/ dat men weten sal dat ic die h. E. A. E. ben/ als ic recht ouer haer laet gaen/ en aen haer betoone/ dat ic v heyligh sijn. En ic wil v pestilēcie en eē bloetstortingē onder haer seyn den/ op hare strate. Ende si sullen dootlijcken gewont ballen doortstwerdē/ dwelcke ouer al ouer haer gaen sal/ En si sullē beunden dat ic die h. E. A. E. ben/ En daer en sal voort aen ouer al omtrēt den huyse Israel/ daer hare biandē sijn/ noch doorne/ noch priekel bliuē / op dat si leeren dat ic dye h. E. A. E. God ben

Also spreect die h. E. A. E. God/ Als ic dat huis Israels weder vergaderen sal banden volckeren/ daerwaerts si verstroyt sijn so wil ic voor die heydenē aen haer beuilen/ dz ic heyligh hē/ En si sullē in hare lande wonē/ dwelc ic mijnē knecht Jacob gegeuē hebbe/ En si sullē sonder vrede daer in wonen/ en huylen timmerē / en wjsgaertackers plātē Ja sonder sojghe sullē si wonen/ als ic dat recht laet gaen ouer alle hare biandē rontomme. Ende si sullen weten dat ic die h. E. A. E. haer God ben.

Die strafinge die ouer den Coninc Egypti gaen sal/ Ende wat strafinge dat die Egyptenaers veruachten sijn/ van dat soude ende loon Nebucad. Nefars voor sinen arbept.

Dat. xxx. Capittel.

Indē tbiendē iaer/ optē tiendē dach v twelfter maent/ geschiede des h. E. A. E. woort tot mi / ende sprac. Du mēscē kint/ Richt dñ aensicht tegen Pharaoden Coninck in Egypten/ Ende predicte teghen hem/ ende teghen dat gantsche Egyptē lāt/ Predictē/ en segt. Also spreect die h. E. A. E. God/ Siet/ ic wil aen v Pharaoden Coninck in Egypten/ du groote water drake/ oft wal. uiffche/ ghy dye in dye wateren light ende segt/ Den storm is mijn/ Ende ic hebbe hem my gemaect/ Maer ic wil dy een ghebt inden muyle

leggher. Ende alle die visschen in die wateren aen dijn schubbe hangen. En ic wil di wt dijne waterē hier wt trecken / met alle die visschen in dijne waterē / die aen die schubben hangē. Ic wil v metten vssche wt dine waterē in die woestine wech werpen. Ghi sult opt landt vallen / en niet weder opgelesen noch v gaderet wordē. Mer den beeste opten velde en den voghelen des hemels sult ghi tot een aes en spisse wordē. En alle die in Egypten woonen / sullen weten dat ick die h. E. S. E. ben. Daeromme dat si den huysē Israels eenen Aetskor gheweest zijn / den welcken als si in die hant baeten / soo v. a. c. h. y. en siack haer door die sden. En als si daer op leen. den / so v. a. c. h. y. en siack in die lendenen.

Daeromme spreect die h. E. S. E. God also. Siet ic wil dat sweert ouer v laten comen / ende beyde die menschen ende die beesten in v wtroeyen. Ende Egypten sal tot eender woestynen / en wildernisse worden. En si sullen beproeuen / dat ic die h. E. S. E. si. Daeromme dat hi spreect. Den waterstroome is mijn. Ende ick hebbe hem ghemacēt. Daeromme siet ic wil v toe / ende aen dijne waterstromen / en ick wil Egypten lant woest ende eenlaem maken vanden thoorne Siene aen tot aen dye palen des Moerenlants / also oock dat noch luyden / noch beesten daer in gaen / oft aidaer woonen en sullen vererlich iaer lanc. Want ic wil Egypten lant woest maken / ghelijc als hare palen woest zijn / ende hare steden woest laten ligghen / ghelijc andere woeste steden / beertich iaer lanc. En ic wil die Egyptenaers verbroeyen onder die heydenen. En in die landen wil icse veriaagen.

Nochtās (spreect die h. E. S. E. God) als die heertich iaer en wt sijn sulle / so wil ic dā die Egyptenaers weder versamen / wt dē voickeren / waer onder si verbroeyt sulle wordē. En ic wil die gheuangnisse Egypti om keeren. En haer weder in dat lant. Datheros brengen / dwelcke haer vader lant is. En si sullen aldaer een bernederet Coninc rijcke sijn. Want si sullen cleen zijn v. a. n. d. e. r. e. Co. nincrijcke. En niet meer heerscappe hebbe ouer die heydenen. Want ic wille also verminderen / dz si ouer die heydenen niet meer en mogē heerschappe hebben / en dattet huys Israels hem op haer niet meer en verlate / en haer daer mede besondigheals si aen haer hangen / En si sullen beunden / dat ic die h. E. S. E. God ben.

En het gheschiede in den seuenentwintichsten iaer / opten eersten dach der eerster maendt / dz des h. E. S. E. woort tot mi geschiede / en sprac. Du menschen kint. Nebucadnezar die Babiloonsche Coninc heeft sijn heye in z groter moeyte vooz Ti rum ghebracht / also dat alle hoofden kale / en alle schouderen en sden beschaeft warē gheworden. En nochtās en is noch hē / noch sinen heye vooz. Anē arbeyt vooz Tyro gelede n z geloont getweest.

Daeromme spreect die h. E. S. E. God also. Siet ic wil Nebucadnezar den Coninc tot Babilonien / Egypten lant geue / dat hi alle haer goet wech neme / en haer betrouen ende plonderen sal / op dat hi sinen heye soudt geue. Maer dat landt Egypti wil ic hem geuen booz sinen arbeit / die hi mi booz Tyro ghedaen heeft. Want si hebben my gediend spreect die h. E. S. E. God

Ter seluer tijt wil ic dē boorne des huys Israels weder laten wassen / en ic wil v uwe mont onder haer weder op doen / op dat si leeren dat ic dye h. E. S. E. God ben

Enoch viceder van die straffinghe Egypti
Dat. xxx. Capittel

De des h. E. S. E. woort gelchiede tot mi / en sprac. Du menschen kint. Predict / en segt. Also spreect die h. E. S. E. God / huitt en segt. Twee des daechs wandt den dach is hier. In den dach des h. E. S. E. is hier. Dien duyfter dach. Den tijt is hier. dat die heydenen comen sullen / en dat sweert sal ouer Egypten gaen. Ende Moerenlant moet hem verlaen als die verlagen in Egypten vallen sullen / ende haer volc wech geuoert en hare fundamenten omgheworpen sullen worden. Moerenlant en India / en Iybia / met alle dat ghemeen volc / en Cub / ende alle die met haer int verbont / oft wt dē beloofden lande zijn. Die sulen met haer doort sweert tergaen.

Also spreect die h. E. S. E. Die beschermyde Egypti moeten vallen / ende die houet dje haer macht moet hier onder. Vande thoorne Siene aē sullen si met den sweerde verlagen worden / seyde die h. E. S. E. God. Ende si sullen gelike hare woeste palen ooc woest worden. Ende hare steden onder die andere verwoeste steden / ooc woest liggen op dat si leeren / dat ic die h. E. S. E. si. Als ic een vier in Egypten make / alsoe dat alle die haer helpen bedderft werden. Ter seluer tijt sullen ambafaten in schepen van mi wt trecken. Die Moere te veruaren / die nō soo sekerlyck sonder sorghe sijn. Ende haer sal een vzele aencomen / ghelijc den Egyptenaers / doen haren tijt quam. Want siet / hi coemt certeynlyken.

Also spreect die h. E. S. E. God. Ic wil die menichte in Egypten wtroeyen / door. Nebucadnezar den Coninc tot Babel. Want hi en sijn volck m z hem / met die Tyrannen der heydenen / dye sijn al hier ghebracht / om dat landt te verderuen. En si sullen hare sweerden wt trecken tegen Egypte op dat dat lant ouer al vol verlagene ligge. En ic wil die waterstromen drooghe maken / ende dat lant hoosen luden beropen / en wil dat lant / ende. soo wat daer in is door / die vzeemde verwoesten. Ic die h. E. S. E. hebt gesproken.

Also spreect die h. E. S. E. God. Ic wil die Goitēs tot Noph wtroeyen. En die vzeede ganlich vernielen / en Egypte en sal geenē vortte meer hebben. En ic wil in Egypten lant een vzele seynen. Ic wil Patros woest maken. En een bier tot Zoan aenkeken. En dat recht oft oordeel ouer No late gaen. Ende ic wil mijn gramscappe wt storten ouer Sin / welcke der Egyptenaren stercke is. En wil die menichte tot No wtroeyen. Ende wil een bier in Egypte aenkeke / en Sin sal angst en bangicheyth hebbe. En No sal ter aerde geslichtet. En Noph dagelick benaude worden die ionghe mannen tot On / en Subasso / die sullen metten sweerde verlagen. En die wijue wech geuoert wordē Taphnis sal enen duyfteren dach hebben als ick dat No en septer Egypti breken sal / en dat die houerde haerder macht daer in eē eynde sal hebbe.

Noph is Memphis of Alkate No dat is Alexandria. Sin dat is Pelusium. On dat is Heliopolis

Sisal met wolcken bedect wordē/ en hare dochteren sullen geuangen wech gheuocrt worden/ En ic wil dat oordeel ouer Egypten laten gaen/ op dz si weten dat ic die **h E A E**.

O En het geschiede inden elfften saere optē seuedē dach der eerster maect/ dz des **h E A E** woort tot mi geschiede/ en sprac/ Du mēschē kint Ic wil dē arm Pharaos des Egyptischē Conincs in twee bryckē/ En siet/ hi en sal niet verbondē wordē/ op dat hi herckē mochte/ Gheeu plaester noch decke en sullē hē daer ooc niet ouer gebondē wordē/ dz hi sterre wordē/ en eē sweert vatten conde/ Daerō spreect die **h E A E** God also/ Siet/ Ick wil Pharaos dē Coninc tot Egypten aen/ en wil sinē arme in stuckē bryckē/ beide dē stercken/ en den gebroekē also dat hē dat sweert wt sijnder hant ontuallen moet/ En wil die Egyptenaers onō die heydenē verstroyē/ en in die landen veriaghen/ Maer den arme des Conincs tot Habel dien wil ic stercken/ en hem mīn sweert in sine hāt geuē/ Ende ic wil den arme Pharaos brycken/ also dat hi booz hē kenē sal/ ghelijc een die ter doot toe gheuondt is/ Ja ic wil die armen des Conincs tot Habel sterckē/ also dat die armē Pharaos ter neder sinckē sullen/ op dat si bekennen dat ic die **h E A E** Als ic mīn sweert dē Sabilooncē Coninc in die hant geue/ op dat hūt ouer Egyptē wt trecke/ en ic dye Egyptenaers onder die heydenē verstroyē/ en in die landē veriage/ dz si wetē dat ic die **h E A E**.

Teghen Pharaos den coninc in Egypten.
Dat. xxxi. Capittel

De het geschiede inden elfften saere opten eersten dach der derde maect/ dat des **h E A E** woort tot mi geschiede/ en sprac/ Du mēschē kint/ Segt tot Pharaos den Egyptischen Coninc en tot alle sijn volc/ hoe groot meent ghi dan dat ghi sijt. Siet Alsur was gelijc als eenē Cedarboon opten berch Libanon/ schoō vā tacken/ en die van loof/ en seer hooch also dat sinē top onder die grote dicke tackē stont seer hooch verheue/ hi hadde veel waters/ waerō hi hooch wert/ en veel water adere also dat hi sterckē wert/ sōt om sinen stāme gingen waterstromē/ Sine watergrachtē liet hy wtloopē/ tot alle boomē indē velde/ En daerom is hi hooger gewordē/ dā alle die boomē optē velde/ en hi creecch veel/ en lange tackē/ Want hi hadde waters genoeg hē wtte bryeden/ Alle die vogels des hemels nesteldē op sine tacken/ En onō sinē meyē cregē alle die dierē des belts iongē/ En onō sine scaduwe woōdē alle volckerē. Hy hadde schone grote/ en lange tacken/ want sine wortelē hadden veel waters/ Ende gheuen Tederboom en was hem ooc ghelijc/ Inden lusthof Gods en was geenē Druenboom/ die hem in sine tacken gelijcken mochte/ Die Platani/ ende mandelbomen en warē niet vī sine tackē te gelijcken/ Ja hi was also schoone als eenighen boome inden houe oft paradise Gods/ Also schone hadde ic hē ge maect dat hi so veel tackē creecch/ dat hem alle dye boomē indē Paradise oft lusthoue Gods berijden

Daerōme spreect die **h E A E** God also/ Wāt hi hē hooch verheue herckē/ dat sinē top stōt onder groote/ hooge/ dicke/ tackē/ Ja tot in die wolcken

gestrect/ En hi zj herte verhieft/ om dz hi so hooch was/ Daeromme gaf ic hē dē machtichstē onder die heydenē in die handē/ dat hi niet hē soude ontme gaen/ en ooc verdrūuē/ gelijc als hi vdiēt hadde/ met sinen godlosen wesen/ op dat hē die bryeden soude wtroeyen/ te weten Die Tyānen der heidenen/ en hē verderuē/ Ja dat sine tackē op alle bergē/ en alle dalen liggen moetē/ En sine mey en sullē gebroekē wordē/ aen alle beken des lants/ Dan sullē alle volckerē opter aerden vā sine schaduwe afreckē moetē/ en hē verlatē. Alle dat gheloge des hemels sal na sinē bal op hē sittē/ en alle die wilde diere des belts sullē in sine afgehouwen tacken loogereu/ op dat booz aē gheenē boō aendē waterē hē brycke vā sinder hoochte/ dat sinē toppe onder groote/ hooge/ dicke tackē staet/ En sinen toppe niet tot aen die wolcken wt en strecke En dat geenē boom aendē water hē en verhefte tegen den anderē/ Want si moeten alle onder die aerde/ en den dsot ouergegeuē wordē/ ghelijc als ander menschen die in die grachten baren.

Also spreect die **h E A E** God/ Ter tijt doē hi hier onder in die heile oft kuype boer/ doen maecte ic een claghe/ dat hem die diepfen bedectē/ ende sine waterstromē stille staen moestē/ ende die grote wateren niet geloopen en konden. En ic maectē/ dat Tybanus om sinē wille droeuich was/ En alle die boomen opten velde verdozden van sinē weghen/ Ic veruacde die heydenen dat si beedē doer si hem hoozden vallen/ Dient hem hier onder siet/ ter hellen/ met den ghenen die in die kuyple baren/ Alle die lustighe boomen onder der aerden die goment hem wel/ Die edelste/ en beste op dē Libanon/ En alle die aē dat water stondē/ wāt si moesten sōc met hem hier onder ter hellen/ tot die verflaghe metten sweerde/ die booztūts onder die scaduwē sijn arms gewoont hebbe onder die heydenen

Hoe groot meent ghi dā dz ghi Pharaos zjē met dīn opgeblasenheyt en hercklichz onō dye lustighe boomē? Want ghi moet met die lustighe boomen onder die aerde henen wech baren/ en onder die onbesnedē ligē/ die meitē swaerde verlagens sijn. Also sal v Pharaos ghaen/ met alle dinen volcke/ spreect die **h E A E** God

een claghe ouer Pharaos/ ende dat volc Egyptē
Dat. xxxi. Capittel

De het geschiede inden twelfften saere optē eersten dach der twelfster maect/ dat des **h E A E** woort tot mi geschiede/ en sprac/ Du menschen kint/ heft aen een claghe ouer Pharaos/ den Coninc in Egypten/ en segt tot hē/ Du bist ghelijc als een leeuwē onder die heydenē en gelijc als eenē zeedaer oft waluisch/ ghi spinct in uwe waterstromen/ ghi maect dye wateren met dīne voete droeuich/ en dīne riuieren maectē stu onclaer

Also spreect die **h E A E** God/ Ic wil mīn nek ouer v wtwerpen/ door eenē grote hoope volcs/ die v sullen in mīn garen of nette iaghen/ Ende ic wil v opt lant treckē/ en opt velde werpen/ also dat alle voghelē des hemels op v sitten sullen. En alle die dieren der aerden vā v sat werden/ Ende

Wil dñn aelch op die bergē werpen/ en met dñner
hoochē die dalen vullen. Dat lat daer ghi in swē-
met / dat wil ic met dinē bloede root maken al tot
in die bergē toe/ dz die beke bā dy vol werden. En
als ghi nu gāsch wech zñt/ so wil ick den hemel be-
deckē en sine sterre vdupstere. En dye sonne met
volckē ouertrecken. En die mane en sal niet schij-
nē/ Alle die lichtē des hemels wil ic ouer v latē v-
duiffen/ En ic wil een dupsternisse in dinen lan-
de makē/ spreek die **h. E. G. E. God**/ Daer toe wil
ic v vele menschen tot eenē veruacrlīckē Erpēl
makē/ als ic die heydenen dine plaghē laet wētē/
en vele landē/ die ghi niet en kēnet/ Vele volckerē
sulle haer bā v v wonderē/ En hare coninghen sal
bā v grouwē/ als ic mijn sweert ouer haer laet
blīckē. En si sulle bottelīckē vserict worden/ dat
haer dat herte en moet ontfinckē sal/ van dinē val

Want alsoo spreek die **h. E. G. E. God**/ dat
sweert des Conincs tot Habel dat sal v raechen/
3 Ende ic wil dñn volc verlaē door dat swert der
Kuesen en stercker/ ende door alderley Tyrannen
der heydenen die sullen die heerlicheit Egipci be-
heerē en alle dñn volcke niet v zenghen/ En ic wil
alle dine dieren verdoen/ aen die groote wateren/
also dat haer geender menschen voeten/ noch geē-
der beesten clauwen onclær maken en sullen/ Dā
wil ic v de wateren clær makē/ also dat ooc v de
kroonen vlieten sullen gelīck als olve/ spreek dye
h. E. G. E. God/ als ick dat landt Egipci verwoest
ende al dat inden lande is/ een saem gemaect/ en
alle die daer in woonen/ verlagen hebbe / op dat
si wetendat ic die **h. E. G. E. ben**/ dat sal den iam
meer sijn/ die men mach beclagen / Ja vele dochte-
render heydenen sullen sulcken een claghe makē
ouer Egipci/ En alle haer volc salmen beclagen
spreek die **h. E. G. E. God**.

En inden twelften iaer/ optē vijftiendē dach
der seluc maent/ geschiede des **h. E. G. E. R** woort
tot mi/ en sprac Du menschen kindt. Beweendē
dat volc in Egipci/ ende scoot metten dochte-
ren der stercker heydenen henen af onder der aer-
den/ tot den ghenen die in die cuple varen/ Waer
is nu dine opgheblasentheyt/ hier onder / en legt
v bi die onbesnedene/ Si sullen vergaen onder die
verlaghen sijn metten sweerde. Dat sweert is al
reets ghebat/ ende ghetoghen/ ouer haer gānsche
volc/ Die sterke Kuesen met haer medebulpers/
die alle hier onder gheuaren sijn/ ende liggen hier
onder die onbesneden/ en verlagen metten sweer-
de/ die sullen daer van spreken inder hellen.

Widaer leghet **Mur** met alle sinen volcke rōt-
omme begrauen/ die verlagen/ en metten sweerde
vergaen sijn/ haer grachten sijn diep in die cuple/
Ende sijn volck leghet rontomme ouer al be-
grauen/ die alle verlagen/ ende metten sweerde
vergaen sijn/ daer haer die gheheele werelt vooz
ontfack

O Daer leghet ooc **Clam** met alle sijne hoopen
rontomme begrauen/ Die alle verlagen/ en met-
ten sweerde geuallen sijn / en sijn hier onder ghe-
uaren/ als die onbesnedē/ onder der aerden. Waer
vooz haer ooc die gānsche werelt vzeede/ Ende
si moeten haer schande dragen met den genen/ die
in die grauen barē. Men heeftse onder die verla-

ghen gelept/ met allen baren hoopen/ ende si lig-
gen rontomme begrauē/ Ende si sijn alle als dye
onbesnedē/ ende die verlaghen metten sweerde/
Vooz den welcken haer oock die gānsche werelt
ontfien moeste/ Ende si moeten hare schande dra-
ghen met den ghenen / die in die cuple varen/ ende
onder die verlaghenē bliuen

Widaer is ooc **Melchech** ende **Tubal**/ met al-
le haren hopen rontomme begrauē/ die alle onbe-
seden / en metten swaerde verlaghen sijn / vooz
die welke haer die gheheele werelt vreesen moeste
En alle die andere Kuesen/ die onder die onbesne-
dene verlagen sijn/ En met haerder crīschwee-
re ter hellen gheuaren sijn/ en hebben hare swaer-
den onder hare hoofden moeten leggē / En hare
midaert is op hare ghebeente ghecomen/ welke
nochtans Kuesen waren/ ontfien inder gānscher
werelt/ die moesten alsoo liggen/ Daeromme moest
Iku ooc vrisicken onder die onbesnedene tot pul-
uer instucken geslaghen worden/ En ligghen on-
der die verlagene metten sweerde

Daer leyt **Edom** met sinē Coningen/ en alle
sine vorsten/ en die verlaghenē metten swaerde/
en onder die onbesnedē/ metten anderē/ die inden
graue en helle varen/ die nochtans machtich ghe-
weest sijn/ Ja alle die vorstē hāt Enozē die moe-
tē derwaerts met alle die Zidoniers / die met dye
verlagē henen afgeuaren sijn. En haer veruacr-
līckhe gewelt is tschanden geworden/ en si moetē
liggē / onder die onbesneden / en onder die gheue/
die metten swaerde verlagen sijn/ En hare schan-
de dragen/ mettē genē/ die in die helle geuarē sijn.

Dese sal **Pharao** sien/ en hem selfs vertroosten
met alle sinen volcke/ die onder hē metten swaer-
de verlagen sijn/ en met sinen gānschē heyl/ spreek
die **h. E. G. E. God**/ Wāt die gehele werelt sal haer
ooc eens vooz mi ontfien/ dat **Pharao** en alle sijn
menichte sal liggē onder die onbesnedene/ en dye
metten swaerde verlaghē sijn leyt die **h. E. G. E.**
God.

Die gerechtigheyt onser werckē wordt hier neder gele-
ghet/ Ende gheleert dat alleen onse salicheit aen die ghe-
nade ende vermherticheyt Gods staet / Dat officie der
necersicheyt ende ghetrouwichheit eens Propheeten wort
onder dye ghelīckemisse eens wachters bediet ende te ver-
staen gheghen/ Die Propheete breect den Jooden haren
valsehen hope.

Dat : xxviii. Capittel

Gode des **h. E. G. E. R** woort geschie-
de tot mi/ ende sprac Du menschen
kindt/ Prediet teghen dñn volc/ ende
legt tot haer / Wanneer dat ick een
sweert ouer een lant venghe/ dan
neemt dat volc inden lāde onder haer eenen man/
ende maect hem tot eenē Wachter/ Ende als hy
dat sweert siet comen ouer dat lant soo blaect hy
die trompette/ en v aersichout dz volc. So wie nu
den clanc der trompetten hoorde/ en en woude
hem niet hoeden/ en dat sweert quame ende na-
me hem wech / des seluen bloet sy op sijn e yghen
hoort/ Want hi heeft der trompetten geclanc ghe-
hoort/ en hi en hoede hem nochtans niet/ Daerō-
me si sijn bloet op hem/ Maer ist dat hi hem hoec
sal hi sijn leuen behouden

Maer indie die wachter saech dz sweert comē en

en op die hoge houelē / en sijn op den ganschē lanbe
berkroyt / En daer en is niemāt die na haer brage
of haerder gaey slaē.

Daeromme **S** ghi herders hooft des **h. e. e.**
A. E. R. woort / Soo waerlich als ic leue spreek die
h. e. e. e. God / Vengehen dat ghi mijn schapen
laet tot eenē roof / en mijn kudde allen wilden beest
ten tot eēder spisse wordē wāt si geenē herder en
hebben / en mine herders na mine schapen niet en
bragē Mer si sijn sulche herders / die hair seluē wei
den / en mine schapē en willen si niet weyden / Daer
omme **S** ghi herders hooft des **h. e. e. e.** woort
Also spreek die **h. e. e. e.** Godt / Siet ic wil aen die
Herders / en wil mijn scapē van hare handē eyssten
en ic wil niet haer een eynde maken / also dat si niet
meer en sullen herders sijn / en en sullen haer seluen
niet meer weyde. Ic wil mine schapen wt haeren
huyle verlossen / also dat si die hooft aen niet meer
berkinden en sullen.

B * Want also spreek die **h. e. e. e.** God / Siet / ic
wil mine schapē selvs gaey slaē / en die soecken / ghe
lijck als een herder sine schapē soect / als si vā sijn
der kudde verdooft sijn / Also wil ick ooc mine scha
pen soeckē / en wille verlossen vā alle plaecten / der
waerts si berkroyt waer / ter tijt doent dupster en
neuelachtich was / Ic wille van alle volckē hier wt
brengen / en wt alle landē berame / en wille in haer
lant brengen / en wille weyden op die bergē Israels
en in alle beemden / en plaecten des lants / Ic wille
op die bosse weyde brengen / en haer hoeyē sullen op
die hoge bergē in Israel staē / aldaer sullen si in saech
te stallen liggen / en een vette weyde hebben / op die
bergen Israels.

Ic wil selvs mine scapē weyden / spreek die **h. e.**
e. e. God / en ic wille daer neder doenligghen / Ick
wil dat berlozen was weder soecken / en dat vdoel
de weder brengen / En dat gewont verbindē / en die
cranche stercken en waernemen / en so wat bet en
sterck / dat wil ic bewaren / en ick wille voekeren /
gelijc als si des van doen hebben.

Maer tot **S** mine schapen spreek die **h. e. e.**
e. e. God also / Siet / ic wil oordelē tusseen schapē en
schapē / en tusseen ramme en bockē. En dūcket **S**
niet genoech sijn / dat ghi so goede weyde hebt / en
so oueruloedich / dat ghi dat ouergeblyuen met boe
ten treet. En waer **S** niet genoech dat ghi so ouer
uloedich dat claere water dronet / midst ghi ooc dat
ouerlijst omroerē en onclær maken / Also dat mi
ne scapē eke mostē / dat ghi met uwe boeten berke
den hadt. En drincken / so wat ghi met uwe boeten
onclær gemaect hadt. *

C Daeromme spreek die **h. e. e. e.** Godt also tot
haer / Siet / ic wil oordelen tussehen die vette / en die
magere schapē. Daeromme dat ghi die cranche scha
pen in die hēde en schouderen stietet / en mette hoo
nen tot haer in boert / tot dat ghijc alle van **S** ber
kroyde / en ic wil mine scapē helpē / dat si niet meer
tot eenē roof en sullen wordē / en ic wil een bonnisse
wāsen tussehē dat een schapē en dat andere / Ende
ick wil haer eenē eenighē herder verwecken / die se
weyden sal / te weten / minen knecht Davidt / dye
salle weyden / en hi sal haer herder sijn / Ende ick
die **h. e. e. e.** wil haer God sijn / Mer mijn knecht
Davidt / sal haere bosse sijn / dat segghe ick dye

h. e. e. e.

En ic wil een verbont met haer maken en alle
boose dieren wt den lande verdragen / also dat si son
der sorghe woenen sullen in die woestine / en in die
wildernissen slapen. Ic wil haer / en alle die rōstom
me mijn houelen sijn / seegenen / en op haer laten re
genē ter rechter bequamer tijt / dat set ghenadighe
regenē sullen sijn / also dat die boomen opten beide
hare vruchte brengen / en dat lant sinen wasch ghe
uen sal / en si sullen sonder vrees opten lande woo
nen / En si sullen bekennen / dat ick die **h. e. e. e.** ben
Als ic haer iock ghebroken / en haer verlost hebbe
vander hant der gheene / dien si dienen moesten /
Ende si en sullen den heydenen nyet meer tot ee
nen roof worden / En gheen beeste en sullen berkin
den / mer si sullen sekerlijcken wonen / sonder alle
vrees.

En ick wil een vermaerde plante verwecken /
dat si gheenen hongher meer lijden en sullen in den
lande / Ende en sullen haer vermaertheyt niet meer
dragen onder die heydenen / Ende si sullen weten /
dat ic die **h. e. e. e.** haer God bi haer ben / Ende
dat si banden huyle Israels mijn volck sijn / seyt
die **h. e. e. e.** Godt / Ja ghi menschen sult die kudde
oft schapen minder weyden sijn / En ick wil uwe
God sijn / spreek die **h. e. e. e.** God.

C Hi berispt die Edomiten die die kinderen Israels
quelden ende hareden.

Dat. xxxv. Capittel

Ende dat woort des **h. e. e. e.** gelcie
de tot mi / ende sprack / Du menschen
hant / Stelt v aensichte tegen dat ghe
berchte Seir / En propheteert tegen
haer / ende spreek tot den seluen / Al
so spreek die **h. e. e. e.** Godt / Siet / ick wil b aen **S**
geberchte Seir / en mijn hant tegen v westercken /
ende ic wil v gansch woest maken / Ick wil dine ste
den eenlaem maken also dat ghi sult een woestine
wordē / Ende weten / dat ic die **h. e. e. e.** ben / Daer
omme dat ghi alcht der kinderen Israels vanden
ziet / Ende ghi laechte met sweert / alst haer qualijck
gaet / ende dat hare sonden gestraft worden.

Daeromme soo waerlich als ick leue spreek
die **h. e. e. e.** Godt / wil ick v ooc bebloet maken / en
ghi en sult den bloede niet ontulieden / om dat ghy
so bloetgierich sijn / so en sult ghi den bloede nō onē
loopen / En ick wil den berech Seir woest / ende een
saem maken / datter niemandt op wandelen noch
ghaen en sal / Ende wil sijn gheberchte / ende alle
houelen dalen / en alle beemden vol dooder maken
dat ooc niemant in dine steden woenen en sal / En
de si sullen weten / dat ic die **h. e. e. e.** si.

Ende daeromme dat ghi segt / Dese beyde volc
ken met haren landen moeten mijn worden / ende
wi willen se in nemen / hoe wel die **h. e. e. e.** al
daer woont / Daeromme / so waerlich als ick leue
spreek die **h. e. e. e.** Godt / wil ic nae dinen thooz
ne ende hate met v omme ghaen / ghelijc ghi met
haer omghegaen hebt wt rechten hate / Ende ick
wil bi haer bekend worden / als ic v ghestraff heb
be / Ende ghi sult bekennen dat ick die **h. e. e. e.**
alle dijn tochten ghehoort hebbe / die ghi teghen dat
geberchte Israels ghesproken hebt / ende gheleyt /
Che / hoe zijne verwoest / ende ons te verderuen

geue: En ghi hebt v tegē mi beroemt/ en Route woorden tegen mi wghelstoeten/ die ick alle ghehoort hebbe.

Daerōme spreect die **h. E. E. E. God** also/ Want ghi v ouer alle dñne lande verlijt hebt/ daerōme wil ick v tot eender woestijne maken/ Ende gelijc ghi **S** berch **Sey** v blijde/ en meynde dat huys Israels in te nemē/ om dattet woest was wordē/ effen also wil ic met v doen/ also dat dē berch **Sey** woest worden sal met dat gansche **Edom**/ en sulden weten dat ick die **h. E. E. E. E. ben.**

En belooft den volcke Israels weder roet ende wlaenact/ En hi doet haer belofte/ dis in Christus veruult zijn niet om haerz/ met om zijns heylighen naems wille.

Dat. xxxvi. Capittel.

Aldē du menschen kindt propheteert den berghen Israels/ en segt/ **S** ghy berghē Israels hooft des **h. E. E. E. E. woot**/ Also spreect die **h. E. E. E. E. God**/ Daerōme dat die viandē haer ouer v beroemē/ seggende/ **Ehe**/ Die bakke bergē zijn nu onse/ Daerom me propheteert en segt/ also spreect die **h. E. E. E. E. God**. **A**gessen datmē v ouer al verwoest/ en vernickē/ en zijt den ouergebleuen heydenen te deel gheworden/ dyc al omme haer spottersje met v bedijue/ daeromme hooft **S** ghy berghen Israels/ dat woot des **h. E. E. E. E. Gods** alsoo spreect die **h. E. E. E. E. God**/ beyde totten bergē en totten houelen/ tot die beken/ en dalen/ tot dyc eenelike woestijnen/ ende die verlaten steden/ die welke den ouergebleuen heydenen ronsomme tot eenen spot ende roof gheworden zijn. **I**a alsoo spreect die **h. E. E. E. E. God**/ **I**c hebbe in mijn zeloersche vernende liefde ghesproken/ tegen die ouergebleuen heydenen/ en dat gansche **Edom**/ die welke mijn landt in ghenomen hebben/ met grooter beroemte/ en toetsingē/ om dat selue te verheeren/ ende te plondren.

Daeromme propheteert vanden lande **Israel** en segt totten berghen ende houelen/ tottē dalen/ ende beken/ Alsoo spreect die **h. E. E. E. E. God**/ **S**iet ick hebbe in mijnder gramschappē/ en zeloerscher liefde ghesproken/ **W**at ghi alsulckē verstaetheyt vandē heydenē verdragē moet/ Daerōme spreect die **h. E. E. E. E. God** alsoo/ **I**ck hefte mijn handt op/ dat uwe naghebueren die heydenen ronsomme haer schande weder sullen moeten draghen/ **M**er ghy berghen **Israels** sult weder groeyen/ en uwe vruchten brenghen mijnen volcke **Israels**/ en het sal coets gheschieden.

Want ic wil mi weder tot v wendē/ en v aessen op dat ghi vandē huys **Israels** ghebouwtet/ en besaeydt/ en uwer heel worden/ **E**n die steden sullen weder bewoont/ en die woestijnen gebouwtet worden/ **I**a ic wil een menichte gheue van luyden en beesten/ also dat ghi v vermeerderē en wassen sult/ **E**n ick wil v weder insetten/ daer ghi voojmaets woonde/ ende ick wil v meer goets doen/ dan ye te vozen/ en ghi sult weten dat ic die **h. E. E. E. E. E. E.** **I**ck wil v lieden toe brenghen/ die mijn volck **Israels** sullen zijn/ die sullen v besitten/ en ghi sult haer erfdeel zijn/ ende ghi en sult voojtaen niet meer crueloos worden.

Also spreect die **h. E. E. E. E. God**/ **W**ant men dat

Van v seyt/ **S**hi hebt beel luyden verconden/ ende hebt dñn volck crueloos gemaect/ **D**aeromme en sult ghi niet meer luyden berkindē/ noch dñn volck crueloos maken/ spreect die **h. E. E. E. E. Godt**/ en die heydenen en sullen v niet meer begecken/ noch lasteren onder die luyden. **E**nde ghi en sult dñn volck niet meer verliesen/ spreect die **h. E. E. E. E. God**.

En des **h. E. E. E. E. woot** ghesiede weder tot mi/ en sprack/ **S**hi menschen kindt/ **D**oen dat huys **Israels** in sine lande woonde/ en dat selue veronreynichde met hare wegen en doen/ also dat haren den werch vooz mi was/ ghelijck als die ouereynichthet pbi eender vrouwē in haerder crancheyt/ **D**oen kōste ick inijn focynichthet wt ouer haer/ om des vloets wille dat si inden lande wstorten/ en dat selue ontreynicht hadden/ vooz hare **Sophrens** en beelden/ ende ick verstroyde onder die heydenen/ ende veriaechdele in die landē/ en oordeldele na hare wegē/ en vooz nemen/ en si hielden haer ghelijck den heydenen/ derwaerts si quamen/ ende si ontheplichde mijnē heligen name/ alsoo datmen van haer leyde **I**o dat des **h. E. E. E. E. volck**/ dwelcke wt sinen lande heekt moeten strecken/ **M**aer ick spaerdele om mijn heyligen naems wille/ dē welcken dat huys **Israels** ontheplichde/ onder die heydenen/ derwaerts si quamen.

Daeromme sult ghi totten huys **Israels** segghē/ Also spreect die **h. E. E. E. E. God**/ **I**c en doets niet om uwe wille/ **S** du huys **Israels**/ **M**aer om mijns heylighē naems wille/ dien ghi ontheplicht hebt/ onder die heydenē/ tottē welckē ghige come zijt/ want ick wil mijnen name die vooz v ontheplicht is/ heplich en groot maken/ **E**n die heydenen sullen bekennen/ dat ic die **h. E. E. E. E. E.** **S** spreect dyc **h. E. E. E. E. God**/ als ic mi vooz haer aen v berthore dat ic heplich s.

Want ic wil v wt die heydenen halen/ en v wt alle landē versamen/ en v weder in uwe lant brenghen/ en ick wil reyn water ouer v ghieten/ op dat ghi reyn wordet/ **V**an alle uwe onreynicheden/ en van allen uwen beelden wil ic v reynighen/ **E**nde ick wil v een nyuwe herde/ ende eenen nyuwen gerst in geue. **E**n ic wil dat steenē herte wt uwen bleessche wech nemē/ en v een bleesschen herte geuen. **I**ck wil mijnen gheest in v gheuen/ en wil alsulckē luyden wt v maken/ die in mijne gheboden wandelen/ en mijne rechten houden/ ende daer na doen. **E**n ghi sult woonen inden lande/ dat ic uwe vaderen ghegheuen hebbe/ en ghi sult mijn volck zijn/ en ic wil uwe **God** zijn/ **I**ck wil v van alle uwe ouereynicheden verlossen/ **E**n ic wil den cozen beuelē dattet wel wasse/ en ic en wil v gheenē hongher laten lijden/ **I**ck wil die vruchten op dyc boomē/ ende dat ghebas opten velde vermeerderē/ dat v die heydenen niet meer en bespotten kan des honghers wegen.

Als dan sult ghi op uwe boose wegen denken/ en uwe voozemen/ dat niet goet en was/ en dan sal v uwe sonde/ ende afgoderie verouwen/ **S**ulcs wil ick doen/ niet om uwen wille/ spreect die **h. E. E. E. E. God**/ dat ghijt weest/ **M**aer ghy sult v moetē schamē/ **S** ghy vanden huys **Israels**/ van uwen weghen.

Also spreect die **HEE** God/ Ter tijt/ also ic v
reynigē sal van alle uwe sonden/ So wil ic dese ste-
den weder besetten/ en die verwoeste sullen weder
getimmeret worden/ Dat verderft lant sal weder ge-
ploecht worden/ daer boort/ dattet berheert was en
dattet alle die daer doort gaē/ sien sullen en segghen
Dit lant was bedorue/ ende nu ist ghelijc als eenē
lustigen hof. En dese steden waren verstoort/ ver-
schoort en woest/ Mer staen nu vast ghettimmeret/
en vol boles/ En die ouer ghebleuen heydenē ront
omins v/ sullen leeren/ dat ick die **HEE** ben/ die
daer timmert/ soo wat gheschoort is/ en plantet/ so
wat uwoest was/ Ick die **HEE** segt/ ende doet
oock.

Also spreect die **HEE** God/ Dat huys Isra-
hels sal mi weder bindē/ op dat ic mi aen haer opē-
bare/ En ick wille vermeerderen/ ghelijc als een
cudde der menschen/ gelijc een cudde der heyligen/
gelijc een cudde hierusalem/ op hare fecite/ Also
sullen oock die verwoeste steden/ vol cudden der
menschen worden/ ende si sullen weten dat ick die
HEE ben.

Hi bewijst haer dat si weder gebicht sullen worden
ende dat in een hooch verstant/ te weten/ in die verrijnsent
se der dooder lichamen.

Dat. xxxvij. Capittel

De die hant des **HEE** vatte
mi/ ende voerde mi heuen wech indē
gheest des **HEE**/ en selde mi
op een breecken veldt/ dat vol doo-
der beenen lach/ Ende hi voerde my
ouer al daer doort/ rontsomme/ en liet des gebeets
was zeer veel opten veldt/ en liet/ si waren gantsch
verdorret/ en hi sprack tot mi/ Ghi menschen kint
meenstu oec dat dese beenen weder leuēdich mo-
ghen worden/ En ick sprack. **HEE** God ghi
wetet wel.

En hi sprac tot mi/ propheteert van dese beene
en segt tot haer/ **HEE** ghi verdoortede beenen hoort
des **HEE** woort. Also spreect die **HEE**
God/ tot dese beenen/ Siet/ ic wil enen adem in v
brenghen/ dat ghi sult leuēdich worden/ Ick wil
v aderen gheuen/ en bleesche ouer v laten wassen
ende v met eender huys ouertrecken/ ende wil v
also enen adem gheuen/ dat ghi weder leuēdich
wordet/ ende ghy sult beuinden dat ick dye **HEE**
ben.

Doen propheteerde ic ghesit mi beuolen was/
ende liet/ doen wert daer een grote rommelinghe/
als ic propheteerde/ en die ghebeenten quamen we-
der te samē/ een yegelic tot sinē geboete/ En ic sach
en liet/ Daer wieschen adeten en bleesche op/ en hi
ouertoochte met eender huys. Maer daer en was
ghenen adem in haer.

En hi sprac tot mi/ Du menschen kint/ prophe-
teert/ en segt den winde/ Also spreect die **HEE**
God. **HEE** ghi wint coempt herwaerts van die vier
boecken/ en blaest oft waeyt desen dooden aen/ dat
si weder leuēdich worden/ en ic propheteerde/ ge-
lijc hi mi beuolē hadde/ **HEE** quā ecne adē in haer
ende si werden weder leuēdich/ en stelden haer op
haer beenen/ ende haerder was een zeer groote
menichte.

Doen sprac hi weder tot mi/ Ghi mensche kint
Dese beenen sijn dat gantsche huys Israhels/ Siet

Ab spreken si/ Onse beene sijn verdorret/ ende on-
sen hope is ghedaen/ ende wi sijn verlozen. Daer-
omme propheteert/ en segt tot haer/ Also spreect
die **HEE** God/ Siet/ ick wil uwe grauen op-
doen/ ende wil v/ **HEE** mijn volck/ wt uwe grauen
halen ende v int lant Israhels brenghen/ ende ghy
sult weten dat ick die **HEE** ben. Als ick uwe
grauen gheopeut/ ende v mijn volck/ wt die selue
ghebracht hebbe/ ende ick wil mijnen gheest in v
gheuen/ dat ghi weder leuen sult/ ende ick wil v in
v landt setten. Ende ghi sult beuinden/ dat ick dye
HEE ben/ Ick spreect en doet oock/ spreect dye
HEE.

En des **HEE** woort gheschiede tot my
ende sprack Du menschen kint. Maect v een ta-
felken/ en schrijft daer op/ van Juda/ ende vanden
kinderen Israhels/ sinen medeghesellen/ en maect
noch een tafele/ ende schrijft daer op van Joseph/
ende den stamme Ephraim/ ende den gantsen huys
se Israhels/ sinen medeghesellen/ En neempt dye
twee stamen in dijn hant/ alsoo dat daer een tafele
wt worde/ Ma nu die kinderē dñs volcs tot v sul-
len segghen/ en spreken. En wilt ghi ons niet bewi-
sen/ wat ghi daer mede meent/ So spreect tot haer/
Also spreect die **HEE** God/ Siet/ Ick wil
den stamme Josephs/ dye welcke by Ephraim is/
nemen/ met hare medeghesellen/ den stamme Is-
rahels/ en wille totten stamme Juda doen/ en wt hē
beyden enen stamme maken/ in mijnder hant/ en
ghi sult also/ die tafelen daer ghi op geschreuen hebt
in dñ hant houden/ dat zij sien/

En ghi sult tot haer segghen/ Also spreect dye
HEE God/ Siet/ ick wil die kinderen Israhels
halen/ wt den heydenen/ derwaerts si getogen sijn
en ick wille ouer al versamen/ ende wille weder in
haer lant brenghen/ en ic wil een eenich volck van
haer maken/ inden lande op dat geberchte Israhels
En si sullen alle stamen enen eenighen coninc he-
ben/ ende si en sullen niet meer twee volcken/ noch
in twee conincrijcken ghedeelt sijn/ ende si en sult
haer oock niet meer ontreyngen niet haeren beel-
den/ ende groutwelen/ ende allerley sonden. Ick
wil haer daer wt helpen/ wt alle die plaecten ende
woninghen/ daer si ghesondicht hebben/ en wille
reynighen/ ende si sullen mijn volck sijn/ ende ick
wil haer God sijn. Ende mijn knecht Dauid sal
haer Coninc/ ende haerder aller eenighe herder
sijn/ ende si sullen wandelen in mijne rechten/ ende
mijne gheboden houde/ ende daer nae oock doen/
Ende si sullen weder inden lande woonē/ dwelcke
ick Jacob mijnen knecht ghegheuen hebbe/ waer
in uwe voorvaders ghewoont hebben. Si ende
haere kinderen/ ende kints kinderē/ die sullen daer
in woonen ewelijck. En mijn knecht Dauid sal
haer ewighe Vorst sijn/ ende ick wil met haer een
verbont der ghenaden maken/ dat een ewigh ber-
houdt met haer sijn sal/ ende ic wille onderhoude
en vermeerderen/ Ende mijn heylighdom sal on-
der haer sijn/ inder ewicheyt/ ende ick wil onder
haer woonen/ ende wil haer God sijn/ ende si sult
mijn volc sijn/ also dat oec die heydenen sullen be-
kennen dat ic die **HEE** ben/ die Israel heyl-
lich maket. Wandt mijn heylighdom sal ewelijck
onder haer sijn.

O een volc
een sijn

Hier wort teghen die rijcken ende heyligen ghepredicē
Ende haer hare straffinghe vercondicht/wilche haer tegh
dat volck Gods/na dien dat si wt die Babiloonſche ghe-
ſa rghenide weder int land ghecomen zyn/ vian delic ghe-
hadt heben/ghelijc oec die Macedoniers / en Auarers/
ende meer andere.

Dat xxxij. Capittel.

Ade des h E A E A woort gheschre-
de tot mi/ende sprack/Du menschen
hant. Keert v teghen Sog/die inden
lande Magog is/Ende een volck wt
die heeren in Mesech, ende Thubal/
ende propheetert van hem/ende segt/Also spreect
die h E A E Godt/ Sog/du die bist een dorst
bande heeren in Mesech en Thubal / siet ick wt v
aen/Siet/ie wil v om heeren/ende v een gebit in-
den mauple doen/ende ic wil v herwaerts wt vren-
ghe/met dijne gantschen heyre/peerden, ende ruy-
ters/die alle klamen wel ghe wapent zyn/ eenē gro-
ten hoope/die alle spießen/schiden / en sweerden
voeren. Du brengheste met di die Perſen/ Moze/
ende Tphiers/die alle schilden ende helmetten heb-
ben/Daer toe Sommer ende zyn heyre/met de huy-
ſe Thogarma/die int eynden van Noorden leget/
met alle sinen heyre/ Ja ghi brenget een groot volc
met v.

Welaet/wapent v wel/ghi met alle dijne hoopē
die v bi zyn/En weest ghi haer hoofden/ ghi sult
nochtans ten laefften weder ghestrakt worden.

Ter laeffter tijt/sult ghi comen in dat land/dat
banden sweerde weder gebraecht/ en wt veel vole-
ken te samē gecome is/te weten/op die bergen I-
raels/die langen tijt verwoest gewect zyn/ en nu
weder wtgeleyt/en klame gebracht/wt vele volc-
ken/die alle sonder sorghe woonen.

Du sult herwaerts op treckē/en aecomē/met
een grote betoete/en sult zyn gelijc als een ontwe-
der/dwelche dat land bedect/ghi en wtde heyre/en
een groote menichte volck met v.

Also spreect die h E A E Godt/ Tot dier tijt
sult ghi sulce voornemen / en sult een voese opstel
indē sinne hebben/en dencken/ Ic wil dat open en
ontwaert lant ouer allen/en op haer comē dye
sonder sorghe woonen/want si alle sonder mueren
woonē/en en hebbe noch grendelen noch poortē/
op dat ghise beroone/en plonderē moget/En dān
hant te slaen aen die berdoone/die nu weder klame
ghebracht zyn/En ouer dat volck/die wt den hey-
denen klamen gheraect/en vergadert zyn/en hem
nu weder ter neimgen gestelt heeft/en nauwelick
ter neder gheseten en is/en woont te midden indē
lande.

Triſe Arabia/en Bedan/ende die roopliedē op
dat meyre/ende alle gheweldige die sdaer zyn/die
sullen tot v seggē/Ic meene/dat ghi sterckts gbero-
men zyt/om te rooue/en hebt wtde hoopē vlaemt
om te plonderē/op dat ghi wech nemē soue/siluer
gout/beeſten en goet / en alsoo eenē grooten roof
wech mocht voeren.

Daeromme so propheetert du menschen hant/
en segt tot Sog/Also spreect die h E A E Godt/
Ic nter alsoo/dat ghi merckē sult / dat mijn volck
Iraels sonder sorghe woont/en dan sult ghi wt
dijne plaetse comen/te weten vanden eynden van

Noordē/ghi en een groot volck met v/alle te peer-
de/welche eenen grooten hoope/en een machrich
heyre is/En ghi sult hier op treckē/ ouer mijn volc
Iraels/ghelijc als een ontweder/dat dat land
bedect/Sulchs sal in die laeffte tijt gheschieden/
en ic wil v daeromme in mijn land laten comē/ op
dat dye heydenen moghen keimen / hoe dat ick
Sog aen v booz haeren ooghen ghehepliche
worde.

Also spreect die h E A E Godt/Du bist die ghe-
ne/banden welken ic in vooreden tijden gheleyt
hebbe/dooz mine dienaers/die propheetē in Irael/
die ter seluer tijt ghepropheetert hebben/dat ick v
ouer haer soude laten comen.

En het sal gheschieden/ter tijt/als Sog come
int lant Iraels/ seyt die h E A E Godt/ so sal
mijn toornicheyt in mijnder gramscappē aengae/
En ick spreke sulchs in mijnder zeloccher liefde/
en in mijnder bierighet verbolgheyt. Want ter
seluer tijt sal een groote beuunghe zyn inden lande
Iraels/ Jac dat die visschen inder zee booz mijn
aensicht beuen sullen/die vogelen onder de hemel
die beesten opten velde / en al dat hem roert ende
betweecht opter aerden/ ende vork alle menschen/
die op aertrijcke zyn/en die berghe sullen omge-
keert worden. En die wanden erde svenē gradē/
om vallen.

Ick wil oock in alle mijne berghe dat sweedt
ouer hem roepen/spreect die h E A E Godt/alsoo
dat eens yghelickens sweert deen teghen dat an-
dere sal zyn / ende ic wil hem straffen / met pesti-
lencie/ende bloet / Ende wil laten teghenen nach-
reghe/met hagelstienen/wier ende swaue/ of sol-
fer ouer hem/ende zyn gantsche heyre / Ende ouer
dat groote volck/dat by hem is/ alsoo wil ick dan
beerlick/heyligh/en bekenē worden/booz veel hey-
denen/dat si weten sullen / dat ick die h E A E
ben.

Woe anxtelick dat der boorghenscander volck ende
vanden Gods / straffinghe zyn sal.

Dat xxxij. Capittel.

Ade du menschen hant/ predict/tege
Sog/ende spreect/Also seyt die h E
A E Godt/Dier/ Sog/ ick wil aen
v/die een volck zyt / wt die heeren in
Mesech/en Thubal. Siet / ick wil v
omwenden / ende locken / ende wt die eynden van
Noorden brenghen/ende op die berghe Iraels
laten comen. En ic wil di dijnen boghe wt dānder
sincker handt slaen / ende dijne pūlen wt dānder
rechtter handt ruyſſchen/ Op dye berghe Ira-
hels moestu neder gheleyde worden/ghi met alle
dijne heyre/en met alle dat volck dat bi di is/Daer
wil ick v alle den voghelen / soo werwaerts dat si
vlieghen/ende den beesten opten velde / te verlin-
den gheue/Du moestē ter neder opten velde lig-
ghen/Wandē ick die h E A E Godt hebbe ghe-
sproken.

Ende ick wil oock hier worpen in Magog/en
op den ghenen dye sonder sorghe inden eylanden
woonen/Ende si sullen t werken/dat ick die h E
A E ben/Want ick wil mijne heylighen name be-
kent maken onder mijnē volcke Iraels/Ende ic
en wil mijnen heylighen name niet langhet laten

lebenden/ Mer die heydenen sullen bekenmen/ dat
ick die h. E. S. E. ben/ d'ye heylighe Israhels/ Siet/
het is al reets ghecomen/ en gheschiet/ spreect d'ye
h. E. S. E. God/ dit is den dach/ daer af ick geseyt
hebbe.

En die borghers inden steden Israels sullen wt
trecken/ en sullen die wapenen aensteken/ en ver-
bernen/ schilde/ spissen/ bogē/ pijlen/ buysthamers
en rocken/ kuylen. Seuen iaer lanc sullen si daer
ouer bernen/ also dat si anders geen hout en doruē
opten velde halen/ noch inden boschen afhouwen
Want si sullen genoeg aen die wapenen te bernen
hebben. Ende si sullen ooc die ghene verouen/ die
haer boozmaels berooft hadden/ En sullen die ooc
plonderen/ die haer te bozen gheplondert hadden/
spreect die h. E. S. E. God.

Ter seluer tijt/ wil ick Hog een plaette gheuen
in Israel tot eender begravinge/ te weten/ dat dal/
daermen door treect vanden Gosten/ tot dat meyle
Also dattet eyfelic zijn sal den genen/ die daer booz
byghaen/ Wantmen aldaer Hog/ met alle sinen
volcke begrauē sal. En si sullen beeten/ Sehanon
Hog (dat is Hog(hoopendal)) En dat huys Isra-
hels sal seuen maenden lanc begrauen/ Op dat si
dat lant reynich maken/ Ja dat gansche volc inden
lande sal ghenoech aen haer te begrauen hebben/
En si sullen eenen prijs daer van hebben/ dat ic op
dien dach minne heerlicheyt gehooft hebbe/ spreect
die h. E. S. E. God.

Ende si sullen oock lieden wtstelen/ die althijn
den lande rontsomme ghaen. Ende metten seluen
ooc dooden begrauens/ die die ouer gebleuen opten
velde begrauen/ dattet lant gesuyuert worde. Van
den eenen eynde totten anderen sullen si soeckē/ en
dat seuen maenden lanc/ En die ghene die inden
lande rontsomme ghaen/ soo waer si eens men-
schen been sien/ daer sullen si een teken by oprich-
ten/ tot dattet die doodengbrauers oock in Hog-
spendal begrauen/ Daeromme sal oock d'ye
stadt beeten/ Hamona/ Also sullen si dat lant reyn-
inghen.

Nb du menschen kind/ Also spreect die h. E.
S. E. God/ Siet allen boghelen/ wert waerts si blie-
gen/ en allen den becke opten beide/ Vergadert v/
en coemt herwaerts/ hoopt v rontsomme ouer al
te samen/ tot minne nachoffer/ dien ick v gheslagen
hebbe/ Een groosten nachoffer is op die bergen
Israhels/ Eet vleesch/ en suppt bloet/ Ghi sult dat
vleesche der stercken Quelen eten/ ende der Tant-
heren bloet dunckē/ der rammē/ der hamelen/ lam-
meren bockē/ en der osschen/ die altemael bet ende
wel ghemest zijn. Eet dat vleesch/ tot dat ghi sult
wort/ En suppt dat bloet/ tot dz ghi dunckē wort
vanden nachoffer/ dien ick v gheslaghen hebbe/ Ver-
sact v nu ouer mijn tafel/ van preerden/ van ruyte-
ren/ vā hooftluydē/ en allerley crijchsluydē/ spreect
die h. E. S. E. God.

En ic wil mijn heerlicheyt onder die heydenen
drienghen/ alsoo dat alle heydenen sien sullen/ mijn
gherichte dat ick ghehouden hebbe. Ende ooc mijn
hant/ die ic ouer haer wt ghestreect hebbe/ ende dat
alsoo dat huys Israhels bekenne/ dat ic die h. E. S.
E. haer God ben/ van desen dach aen/ en voort
in der ewicheyt. En dattet ooc alle heydenen bekē

nen moghen/ dat dat huys Israels om zijnder mis-
daets wille wech si gheuoert/ Ende om dat si haer
aen nu besondicht hebben/ Daeromme hebbe ic mijn
aensicht booz haer verborghen/ en hebbe ouer geze-
uen in die handē haer d' biandē/ also dat si altemael
mette sweerde verslage zijn/ Ic hebbe haer gedaen
gelijck als hare sonden en ouertredingen verdient
hadden/ En hebbe alsoo mijn aensicht booz haer ver-
borghen.

Daeromme spreect die h. E. S. E. God alsoo/ Judith. 9
h. mas 9
Nb wil ick die gheuangheuisse Jacobs verlossen/
en des ghanche huys Israels ontfremen/ En om
mijn heylighen name weder zwoerelijck en cerni-
kelic lief hebben/ Alle hare schande/ en hare ouer-
tredingen/ waer wech si haer aen mi besondicht
hebben/ die sullen wech genomen worden/ als si nu
sonder sorge in hare lande woonen moghen/ datte
niemand en veruare/ En nae dien dat ickse weder
wt den volcken gebracht/ en wt die landen haer d' bi-
anden versact sal hebben. Ende dat ic in haer
geheylight ben booz die oogen van vele heydenen/
Ende alsoo sullen si beuinden/ dat ic die h. E. S. E.
haer God ben/ diese heb onder die heydenen laeten
wech voeren/ En nu wederomme in haer lant ver-
samen/ En niet eenē aldaer gelaten en hebbe. En ic
en wil mijn aensicht niet inder booz haer verbergē
Maer minen gheest wil ick op dat huys Israhels
wiltosten/ spreect die h. E. S. E. God.

¶ Wan desen beertichsten Capittel totten eynde toe/
wordt den propheete in een visoen verhoort hoe die stadt
van Hierusalem/ ende den tempel weder gestimmet/ ende
dat lant weder ghesent sal worden/ Ende alsoo wordt
met lieflycke woorden/ ende dinghen d'ye schoonheit/ en-
de speract der kercken Christi/ ende oock d'ye salicheyt en-
de weluact der ghelouighen in Christo beschreuen/ ende
ontwoopen.

Dat. xl. Capittel.

¶ Aden vijfentwintichsten saere onser
geuangheussen/ opten thien den dach
der eerster maent/ Dat is dat beer-
thien de iac/ na dien dat die stadt ver-
destrucert was/ Eken opten seluent
dach quam d'ye handt des h. E. S. E. N ouer my/
Ende vorderde mi daer beenen door een Godlike ge-
sichte/ te weten int lant Israels. Ende stelde mi op
eene zeer hoogen berch/ Waer op ick een gesichte
sach/ gelijck als een ghestimmet de stadt teghen hē
Suyden.

En doen hi mit aldaer ghebracht hadde. Siet/
daer was ee man wiēs aensicht blinckē ghelijc een
metale/ Die stont onder die poorte ende hadde een
meters meetroorde/ en een roede in zijnder hant/
En hi sprack tot mi/ Du menschen kind/ Siet/ en
hooft neerkeijcken toe/ en merct daer wel op/ dat
ic v thoonen wil/ Wandt daer ome hebbe ick v hier
ghebracht/ dat ick v sulchs wijlen soude op dat ghi
sulchs alle/ wat ghi hier siet/ vercondighen souldē
huys Israels.

Ende siet/ daer ghinck eenen muere buyten dē
huys rontsomme/ Ende dic roede die die man had-
de in zijn hant/ die was ses ellē ende een hant breck
lanc. Ende hi mat die timmeragie in die wijde/
ende in die hoochte/ met ghelijcke roeden/ oft boec
maten.

B En hi quam totter poortē/die int Soffē lach/
en ghinc die trappen/oft graedt op/ende mat die
posten aender poorten/nae die lengde/ende na die
breyde/met eenreley oft gelijcke roede/en hi mat
ooc die camerē/die besiden/ neffens der poorten
waren/na der lengde/en na die wijde/met ghelijc
ke roeden/en die wijde tusschen beyde sīdē / oft dē
cameren was vijffellen breet/en hi mat ooc die sīj
len onder die halle oft poortael binnen der poortē
met ghelijcke roeden.

En hi mat dat poortael bā binne der poorten/
dat was een roede wīt/en sijn voorsījlen oft pij
leernen daer aen/die waren twee ellen wijdt/Dat
maect slamen acht ellen/Want dat poortael stont
binnen inder poorten/en die camerē der poorten
ten Soffen/waren op elcke sīde drie/deen so wīt
als vandere. En op beyde sīden stonde ooc die pij
leernen/die waren ghelijc groot.

Daer nae madt hi die wijde der geheelder poortē
die was thien ellē/ ende dye hoochte der poortē
ten derthien ellen/ ende die plaette voor die camē
ren metten bancken op beyde sīden was een elle.
Maer die camerē waren ses ellen wijdt/ op bey
de sīden.

Daer en bouen madt hi die ganssche wijde/bā
sdack der camerē op deen sīde vāder poorten tot
ten camerē op die ander sīde / dat waren vijuent
wintich ellen/van deen doot totter anderder / en
die stonden tegens maleanderē ouer.

Hi maecte ooc calonnē tussich ellē hooch / en
voor pegelijcke calonnē/ eē vījē plaette rontsom
me dē poortē des poortael. En voor die binnen
ste poorte tegen dat poortael der binnenster poortē
waren vijffich ellen.

Die camerē met hare calonnē inwaerts/op
beyde sīden der poorten rontsomme / hadden die
pe enghe vensterkens/Also waren ooc die venster
kens aenden poortael rontsomme. En bouen op
die calonnen rontsom stonden Dapelboomen oft
schoon louertwerck.

En hi boerde mi weder inden buytensten voor
hof/en siet/daer warē camerē/en eenē bloer pla
uysel inden voorhof rontsomme/ende dertich ca
merē op den bloer/en dat plaueysel benedē ende
onder opten bodem gront/besiden aen die poorte
was so wijdt/als van deen eynde der poorten tot
ten anderen.

O En hi madt die lengde en die wijde bā die buy
tenste poorte/totten binnensten voorhof/te welē
hondert ellen.

Also mat hi oock die poorte/die Noordwaerts
lach/aen den buytenstē voorhof/na die lengde/en
breyde/Die hadde ooc drie camerē op beyde sīdē
en die hadde ooc sine calonnē en hallen oft poortael
ghelijck inder grootten met die voorschreuen
poorte/Die wijde was ooc vijffich ellē inder leng
de/en tusschen die camerē warē ooc vijuentwintich
ellen/ende die hadde oock hare vensteren / en
poortaelen met sijn louertwerck oft Dapelboomē
aen die calonnē/gelijc die Soffpoorte/en die had
de seuen trappen oft graden/daer men op ghinc/
Ende haere hallen oft poortaelen stonden daer
voor.

En hi mat oock die poorte aen den binnenstē

voorhof/teghen Noordē / die straks tegen een
ouer stonde/Daer waren hondertellen vāder een
der poorte totter anderder / ghelijck dye Soff
poorte.

Daer na boerde hi mi ooc int Sypden/en siet/
daer was oock een poorte/en hi mat haere calonnē
en poortaelen effen so groot als die andere/Dye
hadden ooc met haer poortael vensteren rontsom
me/ghelijck die voorghenoemde vensteren. Ende
die ruynte was ooc vijffich ellen lanc/en vijuen
twintich ellen wīt/Die poortael rontsomme wa
ren vijuentwintich ellen lanc/en vijffellen breet/en
hare hallen ghingē indē buytenstē voorhof/en mē
ghinc op waerts met acht trappen oft grade/ En
op sine calonnen warē Dapelboomen oft louert
werck aen elcke sīde.

En hi mat ooc die poorte aen den binnensten
voorhof/teghē Noordē/te weten/hondert ellen vā
der eender zuydpoorte totter anderder.

En hi boerde mi weder door die Sypdpoorte
inden binnenstē voorhof/en madt aldaer die selue
Sypdpoorte/effen so groot als die andere/met ha
re camerē/calonnē en poortael/en met die vensterē
daer aen gelijcker mate als met die andere/ Ende
die wijde rontsomme was ooc vijffich ellē lanc/en
vijuentwintich ellen breet.

En daer ghinc een poortael rontsomme/ vijue
twintich ellen hooch/en vijffellen wijdt/Dat selue
stont voor tegē den buytensten voorhof/en hadde
ooc Dapelboomen oft louertwerck/aen die pijleer
nen/en daer waren acht trappen oft graden op te
gaen.

Daer na boerde hi mi ooc totter binnenster poortē
tegen den Soffē/en mat die selue poorte/ effē
so groot van mate/als die andere/met haere camē
ren/pijleernē/hallen/en hare vensterē daer aen/ge
lijcker mate met die anders/ en die wijde was ooc
vijffich ellen lanc/ende die breyde vijuentwintich
ellē/en die hadde ooc een poortael reykēde aendē
buytenstē voorhof/en Dapelboomē oft louertwerck
daer aen/op beyde sīden/ ende acht trappen op te
gaen.

Daer na boerde hi mi oock ter poorten teghen
Noordē/die mat hi effen vāder mate als die voor
gaēde/met hare camerē/calonnē/en poortael / en
hare vensterē rontsomme/en die ruynte was ooc
vijffich ellē lanc/en vijuentwintich ellen wīt. En
hadde ooc een poortael tegē dē buytenstē voorhof
Ende daer waren Dapelboomē oft louertwerck aen
beyde sīden/op die pijleernen/en acht trappē daer
men op ghinc.

En onder aen des poorts pijleerne was een ca
mere/met eender doze/daer men dat vrandtsoffer in
wielsch/Maer in dat poortael vander poortē/ston
den op elcke sīde twee tafelē/waer op mē die vīst
offer/sondoffer en schuldoffer staē soude. En buy
ten waerts ter sīden daer men op gaet ter Noordē
poorte/daer stonde ooc twee tafelen/en aender an
derder sīde onder dat poortael vander poortē/ ooc
twee tafelē/Also stonde op elcke sīde voor der poortē
vier tafelē. Dat sijn acht tafelen slamen/ daer
men op staet.

Ende die vier tafelen totten vrandtsoffer ghe
maect/die waren wtghehouwen sijn ghemact/

ander half elle lanc en breef/ en ee elle hooch. Daer op leyden alleley tuych/ en baten diene totten brantoffer/ en die andere offeren gebuyct/ allmen loech/ En daer ghinghen oock liffen rontfomme inwaerts gebogen/ een dwersche hat hooch daer aeghedaghen/ En men soude op die tafelen leggen dat offer vleesche.

Ende buyten die binnen poorte waren der langhers cameren/ inden binnensten boorghof/ Deene aen die sude neffens der poorten teghent/ Inoorden die sach suydwaerts. Vandere ter suden teghen dat Doosten/ ende die sach Noordwaerts.

H Ende hi sprac tot mi/ Die camere teghen Tzuyden/ die behoort den priesteren/ die in dat huys dien sullen/ Maer die camere teghen Inoorden/ behoort den priesters die aendat outaer dienē/ Welcke die souen Zadok zijn/ Die alleē in die plaetse der kinderen Teui boor den **h E E** treden sullen hem te dienen.

En hi mat ooc die plaetse inden huys/ te wete den boorghof hondert ellen lanc. En hondert ellen die wijde int viercant/ En dat outaer stont effen boor den tempel.

En hi boerde mi tot dat portael des tempels/ En hi mat die poorte des portaelis/ en die waden op beyde sude/ die warē elc vijf ellen lanc/ En elcke doze was aen beyde sude dse ellen hooch/ Die halle oft portael was twintich ellen hooch/ en elc ellen wijdt/ En hadde trappen oft graden daer men opwaerts ginc/ En daer stonden calomnē onder aen die wāden/ op elcke sude een.

Dat. eli. Capittel.

H Ende hi boerde mi inden tempel/ ende mat die pyleeren aen die mueren/ die hadden op elcke sude ses ellen/ inder derten/ En deen stont aen dandere/ soo wijt als dat huys was/ En die doze was sijn ellen breef. En die naecte mueren aen beyde suden vander dozen waren elck vijf ellen breef/ Ende hi mat die wijde des Tempels/ die hadde beertich ellen in die lengde. Ende twintich ellen in die wijde.

Ende hi ginc henen binnen in dat alderheyligste/ en mat die doze/ Die doortuilen hadden twee ellen inder dicte/ Die doze was ses ellen/ Ende die ganfche breyde vander dozen was seuen ellen. Ende hi mat die wijde en lengde in dat alderheyligste te weten/ twintich ellen in die lengde. En twintich ellen in die wijde/ binnen inden tempel. En hi sprac tot my/ Dit is dat alderheyligste.

Ende hi mat ses ellen aen die mueren binnen aenden tempel. Daer op waren ganghen ouer al rontfomme/ gedeelt in cameren/ die waren ouer al vier ellen wijt/ En der seluer cameren warē op elcke sude driendertich/ deen aen dandere/ Ende daer stonden pyleeren onder hi die muere aen dat huys ouer al rontfomme diese droeghen.

En bouen dese waren noch meer ganghen rontfomme. En bouen waren die ganghen oft cameren alcht wijder/ alsoo dat men wt die onderste in die middelste/ en wt die middelste in die ouerste ghinc/ Ende elck stont ses ellen bouen dandere/ Ende die wijde der bouenster ghanghen/ was vijf ellen.

Ende die pyleeren droeghen die geuangen oft ca

meren banden huys/ Ende het was alcht ban de eenen muere des huys/ tot den anderen twintich ellen.

B En daer waren twee dozen aen die wendelsteenen optwaerts/ Deen tegen Inoorden/ Vander teghen Tzuyden/ En den wendelsteen was vijf ellen wijdt.

Die muere tegē Twisten was vijfentseuentich ellen breef/ en negentich ellen lanc.

En hi mat die lengde des huys/ die hadde doorgaende hondert ellen/ metten muere/ en al wat daer aen was. En die wijde boor aenden huys teghen Doosten/ met dat gene dat daer aen ginc/ dat was oock hondert ellen.

En hi mat die lengde der timmeraghien/ met alle gene dat daer aen ginc/ banden eenen hoecke totten anderē/ Op elcke sude hondert ellen/ metten binnensten tempel/ en poortalen inden boorghof/ met die dozen/ vensteren/ hoeken/ en die drie gangen/ en dat beschuttel oft schijnwerc ouer al rontfomme.

Hi mat ooc hoe hooch dattet vander aerde totten vensteren was/ En hoe wijdt dat die vensteren zijn souden/ Ende hi mat vander poorten/ tot dat alderheyligste toe/ ban binnen- ende ban buyten rontfomme.

Ende aen dat ghansche huys rontfomme ban onder op tot bouen tot/ aen die doze/ en aē die muere waren Cherubim en loouertberc oft Dayelboomen ghemaeckt/ onder die Cherubim/ En alcht stont eenen Dayelboom tusschen twee Cherubim/ En elcke Cherub hadde twee hoofden. Op deen sude eens menschen aensicht/ dat heerde hem totte Dayelboom waerts/ Op dandere sude eens leeuwen aensicht.

O Ende die dozen des tempels waren viercantich/ En het was alle stamen aerdich ende subtylic in malcanderen geuoecht.

En dat houten outaer of tafele was drie ellen hooch/ ende twee ellen lanc ende breef. Ende sine hoeken/ en alle sijn suden waren houten/ Ende hi sprac tot mi/ Dat is die tafele/ dse boor de **h E E** staen sal.

En die dozen des tempels/ ende des alderheyligsten die hadden twee bladeren oft boudozen diemen op ende toe dede/ En elck boorblad hadde noch twee bladers/ diemen ouer een sloech alcht twee ende twee op beyde suden/ Ende daer aen waren oock Cherubim/ ende loouerwerc oft Dayelboomen ghemaeckt/ gelyc als aen die mueren/ En eenen sterckē dicken balck oft hanfboom stac boor wt dat portael/ Ende daer waren oock enghe diepe vensteren/ En veel loouerwercs oft Dayelboomen rontfomme/ aenden poortalen/ ende aen die mueren.

Dat. xlij. Capittel.

H Ende hi boerde my wt totten buytensten boorghof teghen Inoorden/ onder dse cameren/ dse teghen dse timmeragie/ die aenden tempel sijnck/ en teghen den Tempel Noordwaerts laghen/ Der welcker plaetse hondert ellen lanc was/ vander dozen aen tegen Inoorden/ ende vijf tich ellen breef/ Twintich ellen waren teghen den

binnenſten boorzhof/ en tegen dat plaueyfel inden buytenſten boorzhof/ En dertich ellen vande eenē hoerke totten anderē/ En binnē voor die camerē was een plaette/ thien ellen breed/ booz die dozen der camerē/ dat lach alle teghen Inoorden.

En bouen dese camerē warē andere engere camerē/ Wandt die wijde op die ouerſte en middeſte camerē en was niet groot. Want het was drie camerē hoog/ En en hadden noch tans geen pijlcernen/ (ghelijck als die boozhouen pijlcernen hadden) Maer si waren slechts op malcanderen ghesedt.

En den buytenſte boorzhof was omuangē met eenē muere/ daer die camerē aen ſtondē/ die was vijftich ellen lanc. En die camerē ſtondē aē malcanderen/ ooc vijftich ellen lanc/ aen den buytenſten boorzhof/ Maer die wijde voor dē tēpel was hondert ellen lanc.

En onder voor die camerē was een plaette. Oostwaerts/ daer mē wt den buytenſten boorzhof ghinch.

B En aender muere vant Oosten aen/ en warē ooc camerē. En daer was oock een plaette booz ghelijck booz die camerē teghen Inoorden/ En het was alle ghelijck metter lengde/ breedde/ en al datter aen was/ ghelijck als daer bouen aenden anderen.

En Suytwaerts waren ooc effen alsulcke camerē/ met haer dozen. En booz die plaette was die dozen teghen Tzuyden/ waer toe dat mē coemt vander mueren/ die tegen den Oosten leyt.

En hi sprac tot mi/ Die camerē Noortwaerts en die camerē tegen Tzuyden/ tegen den Tempel/ die behooren tot dat heylighdom/ waer in dat die Priesters eten/ als si den heyligh offeren dat alder heylighste offer. Ende si sullen die alder heylighste offeren/ te weten spijsoffer/ sondoffer/ ende schuldoffer/ aldaer in legghen. Wandt het is een heylighe plaette.

C En als die priesters ingaen/ so en sullen si niet weder tot dat heylighdom gaen/ inden buytenſte boorzhof/ Maer si sullen te vozen haere cleederen daer si in ghe dient hebben/ in die selue camerē wt doen. Want si zijn heyligh/ En si sullen hare andere cleederen aen doen/ En als dā buytē onder tbole gaen.

En doen hi dat huys gantsch vā binnē ghemeten hadde/ doe boerde hi mi wt tot die Oostpoorte/ en hi mat van die selue ouer al rontſomme. Teghen dat Oosten mat hi vijft hondert roeden lanc Ende teghen Inoorden mat hi ooc vijft hondert roeden lanc/ die ghelijcken teghen Tzuyden/ ooc vijft hondert roeden lanc/ en doen hi quam tegent Westen/ mat hi ooc vijft hondert roeden lanc/ Alsoo hadde den muere die hy ghemeten hadde/ int viercāt op elke sīde rontſomme/ vijft hondert roeden/ Waer mede dattet heylighe van dat onheylighe onderscheyden mochte worden.

Dat. xliij. Capittel.

Ende hi boerde mi wed totter Oostpoorten. En liet/ die heerlicheit des Gods Israels quam vande Oostē/ ende bruytde ghelijck als een groot water bruyt/ en het werdē seer licht

opter aerde van zinder heerlicheit/ En het was effen ghelijck dat visioen/ dat ick ghesien hadde aen dat water Chebar/ als die stad soude vdestruert worden/ Doen viel ick nedert op mijn aensicht/ En die heerlicheit des heylighen was quam in tottē huysse door die Oostpoorte/ Doen hief mi eenen wint op/ en bracht mi inden binnenſte boorzhof. Ende liet/ Dat huys wert enckel clāre heyt van die heerlicheit des heylighen.

En ic hoorde een stemme van binnen den huysse/ ende een man stont neffens mi/ Die sprac tot mi/ Du mensche kint/ Dat is mijne throone/ daer heb ick op sitte/ waer in ick ewelick woonen wil/ onder die kinderen Israels/ ende dat huys Israels en sal mijnen heylighen name niet meer beroupen nighen/ noch si/ noch hare coninghen/ door haere hoerrie/ ende door haere hoochhe/ en grauē daer haere coninghen in legghen/ Die welke hare doxpele aen mijn doxpele/ en haer stijlen aen mijn stijlen ghesedt hebben/ Alsoo ooc dat daer maer eenē muere tusschen mi en haer en was/ ende si hebben alsoo mijnen heylighen name ontsuyuert door hare grouwelen die si bedreuen/ Waeromme dat ick se ooc in mijnen thooone verslonden hebbe/ Mer nu sullen si haer hoerrie/ en die grauē haerder coninghen van mi wech doen/ ende dan wil ick ewelick onder haer woonen.

Ende du menschen kint/ Verthoont den huysse Israels den tempel/ op dat si haer haerder misdaet schame/ ende laet haer daer een gelijckenisse afnemen/ en als si nu alle haers doens haer schamen/ Van thoont haer die ghe daente en ghelijcke misse des huys. En hoe dat mē daer in houden sal en alle sine wijzen/ oordincien/ manieren/ ende rechten. Ende schijnt haer booz/ op dat si sine zeden/ ende statuyten houden/ Ende daer nae doen.

B Alsoo sal ment houden inden huysse/ Op den berch/ so wijt als hēt begrepen heeft/ salt heyligh zijn.

Dit is die mate des outaers/ nae die ellen/ Die welke een handt breed langer is dan een gemeynt elle/ Sijnen bodem is een elle hooch/ ende een elle breed/ En sine lijken of cantene en spanne breedt rontſomme.

En dit is die hoochte des outaers/ vanden boden opter aerden/ tot aen die eerste trappen zijn twee ellen hooch/ ende een elle breed/ Maer van die eerste trappe tot die andere toe/ zijn vier ellen hooch en een elle breed/ En den oppersten steen was vier ellen hooch/ en vier hoornen bouen aen die hoecken/ en den steen was twelf ellen lanc/ en twaelf ellen breed/ int viercāt/ en daer was een blat bouen den steen/ veertien ellen lanc/ en veertien ellen breed/ int viercāt/ ende daer ghinc eenē rant ouer al rontſomme/ een half elle breed/ En sine bodem was een elle hooch. En zijn trappen waren Oostwaerts.

Ende hi sprac tot mi/ Du menschen kint/ Alsoo spreect die heylighen Godt/ Dat sal dat ghebruyck ende wēdt des outaers zijn. Almen offert dat men brandtoffer daer op legghet/ Ende bliet daer op sprenghe/ ende den Priesteren/ den Tzui-

iiij. 11.
viii.
xiiij. 11.
xv.

ten banden stamme oft zede Zadok die booz my treden/dat si mi dienen/Spreekt die **HEE** God/dien sult ghi gheuen eenen ionghen varre/tot een sondoffer/Ende van des seluen bloet sult ghi nemen/ende sine vier hoornen daer mede besprengē/Ende die vier hoeken aendat bladt/ende rontsom sine lijsten/daer mede sult ghy hem ontfondighen ende versoenen/Ende ghi sult den stiere des sondoffers nemen/ende hem verbranden/op een besondere plaecte inden huysē/dat daer toe gheoor dineert is/lyuden dat heylighdom.

Maer lauter dachs sult ghi eenen ionghen geyten bock offeren/die sonder ghebreck is/tot een sondoffer/Ende dat outaer daer mede ontfondighen/ghehoemen hem met den stiere ontfondicht heeft/Ende als dat gheschiedt is/soo sult ghy eenen ionghen varre offeren/dye sonder ghebreck is/Ende eenen ramme vander eudde/sonder ghebreck.

Ende ghy sult dye beyde booz den **HEE** offeren/Ende dye Priesters sullen daer soudt op strouen/Ende sullen also offeren den **HEE** tot een brantoffer.

Also sult ghi seuen dagen achter een daghelijcs eenen bock tot een sondoffer offeren/Ende si sullen eenen ionghen varre/ende eenē ramme vander eudde/die beyde sonder ghebreck zijn offeren/Ende si sullen also seuen dagen lanck dat outaer versoenen/ende reynigen/ende daer op offeren/Ende na den seuen dagen/sullen die Priesters opten achtsten dach/en daer na booz aen/op dat outaer offeren/haer brantoffer/en salichoffer/Also wil ick uwer genadich zijn/Spreekt die **HEE** God.

Dat. xliij. Capittel.

nde hi voerde mi weder totter buytenker poorten des heylighdoms oostwaerts/Ende die was toeghesloten/Ende dye **HEE** sprack tot my/Dele poorte sal toeghesloten bliuen/ende niet op ghedaen worden/Ende niemandten sal daer door ghaen/dan alleen die **HEE** God/Israels/ende sal nochtans toeghesloten bliuen/Nochtans de hoort wtgenomen/Want die Punte sal daer onder sitten/op dat hi broet etc booz de **HEE**/Booz die halle oft poortael sal hi ingaen/Ende door die selue weder wt gaen.

Daer na voerde hi mi ter poorten int Noorden booz dat huys/Ende ick sach/Ende siet/des **HEE** huys wert vol der heerlicheyt des **HEE**/ende ick viel neder op mijn aensicht/Ende die **HEE** sprack tot mi/Du menschen kindt/Meret wel daer op/siet ende hoorst neerstelijck/op tghene dat ick beslegghen sal/van alle die statuten/ende ordnantien indē huysē des **HEE**/Ende mercht oock wel/hoe dat ment houden sal/in dat heylighdom.

Ende segt den ongheloozamen huysē Israels/Also spreect die **HEE** God/S ghi van den huysē Israels/ghimakes veel te veel/met alle uwe grouwelen/Want ghi brenghet brennende liebeden/welcker hert/ende bleesche alle beyde onbesneden zijn/in mijn heylighdom/waer door dat ghi mijn huys onthelicht ende ontwilt/Als ghi my broet/bette/en bloet offert/En breet alsoo mijn beibont/met alle uwe grouwelen/Ende ghy en

houdt die zeden mijns heylighdoms niet/Maer ghi maect ws selfs nyuwe zede/in mij heylighdom/Daeromme spreect die **HEE** Godt alsoo/Daer en sal niemant in mijn heylighdom comen/die een onbesneden herdt/ende onbesneden bleesche heeft/van alle die brecndelinghen/die onder die kinderen Israels zijn/Jae ooc niet die Teuiten die van mi ghetwcken zijn/En met Israel van mi dolende ghegaen zijn/na hare Sopycus en Bredē/Daeromme sullen si oock haere sonden moeten draghen.

Maer si sullen die doze wachten aendē huysē mijns heylighdoms/En sullen der anderē knechten zijn/Ende en sullen mer dat brantoffer/ende ander offer/dattet volck brenghen slaen/Ende booz die Priesteren slaen/op dat si haer dienen/Daeromme dat si haer gbedient hebben/booz hare Sopycus/ende den huysē Israels eenergheruste ghegheuen hebben/Ende daeromme hebbe ick mijn handt ouer haer wtgestreect/Spreekt die **HEE** Godt/dat si hare sonden moeten draghen/Ende si en sullen booz mi niet offeren/noch mijne Priesters zijn/noch in mijn heylighdom comen/tot dat Alderheylighste/Maer si sullen hare selvande moeten draghen/ende hare grouwelen/die si geofent hebben/Daeromme heb ick se tot doorwachters ghemaect/inden dienste des huys/ende den anderen tot knechten.

Mer die Priesters ende Teuiten banden stamme Zadok/die die ordnantie mijns heylighdoms ghehouden hebben/doen die kinderen Israels afvielen/die selue sullen booz mi treden ende mi dienen/ende booz mi staen/op dat si mi dat vette ende bluet offeren/Spreekt die **HEE** Godt/Ende si sullen inghaen/in mijn heylighdom/Ende booz mijn tafel treden/om mi te dienen/Ende mijne geboden te houden.

En als si door die poorte des binnensten boozhoofs gaen willē/So sullen si lijnen cleederen aen doen/en gheen wullen aen hebben/als si daer binnen inden binnensten boozhof dienen/Ende sullen schoon lijnen buyden op hare hoofden hebben/En lijnen neder cleederen om hare lendenen/En si en sullen haer niet te hardt gorzen/En als si wt den buytensten boozhof totten volcke gaen/dan sullen si die cleederen daer si in gbedient hebben/wt treckē/En die selue in die Sacrifice des heylighdoms legghen/En haer andere cleederen aen doen/op dat hem dat volck niet en besondighe aen hare cleederen/hare hoofden en sullen si niet seheren/En en sullen ooc geen lanc hayz boede/Mer si sullen rontsomme laten coeten/En gheen Priester en sal ooc wghndrinken/als si inden binnensten boozhof dienen sullen/En si en sullen geen weduwe/noch die vā hare mā beestootē is/te houwelicuenen/Mer een maecht banden zede des huys Israels/oft een weduwe die eenen priester gehad heeft.

En si sullen mij volseleere/onderseep te houdē tusschē dat heylige en dat onheylige/en tusschē dat reyne/ende dat onreyne/Ende als daer een sake coemt/So sullen si staen/ende rechten/ende na mine rechten spreken/en mijne zeden ende geboden houden/En mine Feeste ende Sabbathen heyligh houdē/En si en sullen tot gernen doodē gaen en haer

Deu xij
ende xxx
hiere is

α

Deu
leir xxi
Titum i
ltimo is

Deu
pbj

Intreynighen/ Maer alleen tot vader en moeder/ sonen en dochterē/ broeders ende susters/ die noch gheenē man gebadt en hebbē/ van dien moghen si haer berontreynigē/ nochtas op dat si haer daer na weder reynighen seuen daghen lanc/ Ende als hy weder in tot dat heylighdom gaet/ in den binnenre voorhof/ op dat hi int heylighdō diene/ Soo sal hi zyn sondoffer offeren/ spreect die hē Eē E God.

Maer dat erfdeel dat si hebben sullen/ dat wil Deut. x ick selfs zyn/ Sacromine en sult ghi haer gheen ey en .xvij. ghen lanc gheuen in Israel/ Want ick ben haer erf nu .xvij. deel/ Si sullen haer neeringhe ende nootdruft heb Jos. xij. ven/ van dat spijsoffer/ sondoffer/ ende schuldoffer/ Ende al dat verstant is in Israel/ dat sal haer zyn/ Ende alle eerste vruchten/ ende eerste gebozen han alle besoffere die sullen den Priesters toebehooren.

Ghi sult ooc den Priesteren gheuen/ die eerste linghen van al tghene dat mē etet/ op dat die segginge in dūnen huysc bliue/ Mer so wat een doot lichaē is/ oft bā selfs ghekoruen/ oft dat vercroort is/ het si van boghelen/ oft beesten/ dat en sullen die Priesters niet eten.

Dat. xlv. Capittel.

Wanneer ghi nu dit landt met dat Jos. xlv. wtdeelt/ So sult ghi een deel vandē lande af scheidē/ dat den hē Eē heyligh zyn sal/ te weten vijuentwintich dupsent roeden lanc/ ende thien dupsent breec. Dese selue plaetse sal heyligh zyn/ so wjt als si reyt/ Wan dit deel sullen tot dat heylighdom comē vijfhondert ellen int viercant/ En vijftich ellen wjt rontsomme tot die voorsteden.

En op die selue plaetse/ die vijuentwintich dupsent roeden lanc is/ ende thien dupsent breec/ daer sal dat heylighdom staen/ ende dat Alderheylighste/ Ende dat ouerschot vanden gheheylighden lande/ dat sal dē Priesterē toebehoorē/ die in dat heylighdom diene/ En voor den hē Eē treden om hem te dienen op dat si ruymte hebben/ tot huysen te maken. Ende die selue sal ooc heyligh zyn.

Maer die Leuiten die voor dat huys oft Tempel diene/ die sullen ooc vijuentwintich dupsent roeden lanc/ ende thien dupsent breec hebben/ tot haeren deel/ tot twintich rameren.

En der Stadt sult ghi ooc een plaetse late/ voor dat gantsche huys Israels/ vijfhupsent roeden breec/ en vijuentwintich dupsent lanc/ neffens dye afghedeelde plaetse des heylighdoms.

Ende den Vorsten sult ghi ooc een plaetse gheuen/ op beyde siden tusschē die plaetse der Priesteren/ en tusschen die plaetse der Stadt/ tegen Tweken/ ende tegen Doosten/ Ende si sullen alle beyde teghen dat Westen ende tegen dat Oosten/ gelike lanc zyn/ Dat sal zyn eyghen deel zyn in Israel/ op dat mijnē Vorsten niet meer mijnē volcke dat haer en nemen/ Mer si sullen dat lanc dat haer ouerschiet/ den huysc Israels late/ voor hare stamē/ Want also spreect die hē Eē E God/

Ghi sult hebben een gherechte wage/ een recht schepele/ ende een rechte mate/ Epha/ ende Bath

die sullen ghelijc zyn/ also dat een Bath/ dat thien de deel vā een Homer houde/ Ende dat Epha ooc dat thierende deel vā een Homer/ Want na den Homer salmen die beyde meten.

Ende een Sikel sal twintich Sera hebbē/ En een Mina maect twintich Sijclen/ vijuentwintich Sijclen/ en vijftich Sijclen.

Dat sal nu dat besoffer zyn/ dat ghi gheuen sult te weten dat selte deel van een Epha/ van een Homer tarwen. En dat selte deel van een Epha/ van een Homer ghetken.

En van olye sult ghi gheuen een Bath/ te weten een thierende deel des Baths van een Cor. Ende thien Bath maken een Homer/ Want een Homer maect thien Bath.

Ende een lam van twee hondert schapen/ wt der eudde op die weyde Israels/ tot een spijsoffer ende brantoffer/ salichoffer/ tot eender versorninghe/ spreect die hē Eē E God.

Alle dat volck in den lande sal sulcken besoffer tot den Vorste in Israel brengen/ Ende dye Vorste sal zyn brantoffer/ spijsoffer/ ende brantoffer/ op die eerste Meymaenden/ ende Sabbathen/ En op alle hooghe Feeste des huys Israels/ Daer en ouen sondoffer/ spijsoffer/ brantoffer/ ende salichoffer doen/ tot een versouinghe des huys Israels.

Also seyt die hē Eē E God/ Opten eersten dach der eerster maent/ sult ghi nemen eenen ionghen barre/ dye sonder ghebreck is/ ende sult dat heylighdom ontfondighen/ Ende die Priester sal van dat blet des sondoffers nemen/ ende die posten des Tempels daer mede bespelenghen/ Ende die vier hoekē aen dat Outaer/ met die stijen aē der poorten des binnensten voorhofs/ Also sult ghi ooc doen/ opten seunden dach der maent/ oft hem yemat onwetende besondicht hadde/ op dat ghi also dat huys ontfondicht.

Opten veertzienden dach der eerster maent/ sult ghi dat Passah houden. Ende seuen daghen vieren/ ende onghedeestemt broot eten/ Ende opten seuen dach sal die Vorst voor hem selfs/ ende voor al t vole in den lande eenen barre tot een sondoffer offeren/ Mer in dien seuen dage des Feests sal hi den hē Eē E daghelic een brantoffer doe/ Ja seuen varren/ ende seuen rammen/ dye sonder ghebreck zyn/ En ooc eenē gheyten bock tot een sondoffer/ Maer tot een spijsoffer sal hi een Epha tot eenen barre/ ende een Epha tot eenen ramme offeren/ En een Hin olye tot een Epha.

Opten vijftzienden dach der seunder maent/ sal hi seuen daghen achter een vieren/ ghelijc als die andere seuen daghen/ ende alsoo houden met sondoffer/ brantoffer/ spijsoffer/ met den olye.

Dat. xlv. Capittel.

Woo spreect dye hē Eē E God/ Die poorte aenden binnensten voorhof/ Oostwaerts/ die sal ses weredagen toe ghesloten zyn/ Maer opten Sabbaths dach en in die Meymaenden salmen op doen. Ende die Prince sal vā buyten onder dat poortael vander poorten comen/ ende buytē bi die posten vander poortē vijue staen

En die Priesters sullen zijn brantoffer ende salich offer offeren/ En hi sal die op die dorpels der poorte aenbidde/ En daer na dan weder wtgaen/ Mer die poorte sal open bliuen totten auont toe/ Desgelijcks sal dat lantvolck inder dooren der seluer poorten aenbidden voor den **Y E S A E**/ op die Sabbathen ende Nieuwaenden.

En dat brantoffer dat die Prince voor de **Y E S A E** offeren sal opten Sabbaths dach / sal zijn ses lammeren die sonder ghebreck zijn/ En eenen ramme sonder ghebreck/ En ooc en Epha tarwen bloemen tot eenen ramme/ tot een spijsoffer/ Mer tot die lammeren/ so veel tarwe bloemen/ tot dat spijsoffer als hi wil/ Ende oock een hin olpe/ tot eenen Epha.

B Op die Nieuwaende sal hi een ionge varre offeren/ die sonder gebreke is/ en ses lammeren/ en eenen ramme/ ooc sonder ghebreck. En ooc een Epha tarwen bloemē totten varre. En een Epha totten ramme/ tot dat spijsoffer/ Mer totten lammeren so veel Epha als hi vermacht/ Ende oock een hin olpe/ tot een Epha.

En als die Prince in gaet/ so sal hi door die halve hand poorte in gaen. En aldaer weder wtgaen/ Mer dat lantvolck dat voor den **Y E S A E** coemt/ op die hooge seeckē/ en ter poorten tegē Tnoorde in gaet/ om aente bidden/ dat sal door die Suydpoorte wed wtgaen/ En die geue die ter Suydpoorten in gaē die sullen ter Noordpoorte weder wtgaen/ Ende si en sullen niet wed ter poorte wtgaen/ daer si door ingegaen zijn/ Mer stracs voortwaerts wtgaē/ En die Prince sal met hare beyde in en wtgaē

Mer op die vierdagē en hooge seeckē/ salmen tot dat spijsoffer ooc tot eenen varre een Epha tarwen bloemē/ En ooc tot eenē ramme/ een Epha offeren. En tot den lammerē/ so veel als hi vermacht/ Ende oock een hin olpe tot een Epha.

A Mer als die Prince oft wortt een bishwillich brantoffer oft salichoffer den **Y E S A E** doen wil/ So salme hem die Goltpoorte op doen/ dat hi zijn brantoffer en salichoffer offerē/ ghelijck als bish op ten Sabbath plach te offeren/ En als hi weder wtgaet/ So salmen die poorte achter hem toe sluyten

En hi sal den **Y E S A E** daghelles een brantoffer doen/ te wetē een iarich lam/ sonder gebreke/ dat sel ue sal hi alle moorge offeren. En sal alle moorge dat selte deel vā eenē Epha tarwe bloemē tot een spijsoffer daer op doen/ En een derde deel van een hin olpe/ onder mactanderen ghemengt/ Dat sal den **Y E S A E** een daghelles spijsoffer zijn/ Ende also sullen si dat lam/ met dat spijsoffer/ en olpe/ alle moorge offeren/ tot een ewich brantoffer

Also spreect die **Y E S A E** God/ Also die Prince eenē vā sinen sonen een geschencke geuen wil/ van zijn erfgoed. Dat selue sal sine sonē bliue/ en sullen erliche besitten/ Mer in dien hi vā sinen knechten yemanden yet van zijn erfgoed schenct/ Dat selue sullen si bekitte totte **Y E S A E** Jaer toe/ En dā sal dat selue de Prince weder aen comē/ Want zijn erfgoed sullen alleen zijn sonen beueuen/ Die Prince en sal oock den volcke niet nemen van haer erfdeel/ Noch ooc haer wt haren eyghen goeden sboot en/ Mer hy sal sinen sonē van zijn eygen besittinge wtdelen/ Op dat elc geslacht onderscheydelic onderhouden wor

de. En dat sine behouden mach.

Ende hi boerde mi onder eenen inganc/ aen die side ter poorten teghen Tnoorden/ tot die camerē des heylighdoms/ die de Priesters toebehoorden/ En siet/ daer was een ruym plaecte in eenen hoeck Westwaerts/ Ende hi seyde tot mi/ Dit is die plaecte daer die Priesters hoken sullen/ dat schuldoffer/ sondoffer/ en dat spijsoffer saken/ Also dat si dat niet en behoeuen wt inden buytenken voorhof te dragen/ Op dat hem dat hock aen dat heylighe niet en besondighe.

Daer na boerde hi mi wt inden buytenken voorhof/ in die vier hoecken des voorhofs rontsomme/ En siet daer was een ruym plaecte in eicken vande vier hoecken des voorhofs/ veertich ellen lanch ende dertich ellen breed/ ghebrekt in hooftkens/ La deen so wist als dandere/ En daer ghinc een muere/ hē om die alle biere/ Daer warē heerdeken rontsomme onder aender muere gemact. En hi sprac tot mi/ Dit is die kuecken waer in dat die dienaers des Tempels hokē sullen/ al egene dattet volc offerē

Dat. xlvij. Capittel.

A lde hy boerde my weder totter doore des Tempels/ En siet/ Daer bliete een water onder den dorpele des huys Goltwaerts/ Wandt die doore des Tempels was ooc int Goltē/ En dat water liep aen die rechte side des huys/ neffens dat Goutaer henen Suydwaerts/ Ende hy boerde mi buyten tot die Noordpoorte/ van die buytenke Goltpoorte/ Ende siet/ dat water spranch daer wt van die rechter side.

Ende die man ghinc wt teghen Doosten/ ende hadde die metsers coorde in die hant/ Ende hi mak dypsent ellen. Ende hi boerde mi door dat water/ totten eukelen toe/ En hi mat noch eens dypsent ellē/ En boerde mi door dat water totten knien toe/ En mat noch eens dypsent ellen/ En hi liet mi daer door gaen/ tot dattet my aen dye lendenen ghinck Doen mat hi noch dypsent ellen/ ende het wert so diepe/ dat ict niet meer gegronde en conde/ Want dat water was soo diepe/ datmen daer ouerswemen moeste/ ende niet daer door gebaden en conde/ Ende hi sprac tot mi/ Du menschen kint/ Dit hebt ghi ymmer ghesien

Ende hi boerde mi wederomme/ aen den ouer der beken/ En siet/ daer stonden wt der matē hec boomen/ aēden ouer op beyde siden/ En hi sprac tot mi/ Dit water dat vādē Goltē herwaerts aen bliet/ dat sal door dat blacke veldt inder zee loopers/ Ende van die een zee in dandere/ Ende alst in die zee comt/ daer sullen die selue wateren gesont worden/ In alle egene dat daer in leeft/ ende wriemelt/ daer dese wateren comen/ dat sal leuen/ Ende hec sal veel visschen hebben/ Ende sal al gesont worden/ ende leuen soo waer dat desen stroomē henent comt.

En die visschers sullen aen die selue beke staen van Engeddi aen/ tot En Eglaim toe/ en hare netten aldaer wt sprede/ Wat daer zec veel visschen zijn sullen/ gelijc als in een groot meyre/ Mer zijn moer en water grachtē daer neffens en sullen niet ghesont zijn/ maer sount bliuen/ en tot dat sount ghebruyct worden.

Ende aen desen sel aen waterkroome aen dat
oer op beyde sijden/ daer sullen aiederley vruchtba
re boomen wassen/ en hare bladeren en sullen niet
verwelckē/ noch afuaillen/ noch hare vruchten ver
wuylen/ Mer sullen alle maende nyewe vruchte
brienge/ Want haer water vloeyt wt dat heyligh
dom/ hare vruchten sullen ter spijse dienen/ ende
hare bladeren tot meskerije.

Also spreect die h. E. E. God/ Dit sijn die lāt
palen/ waer na ghi daer lant wt deele sult/ dē t. v. self
geachtē Israels/ Wā t. twee deelen behooren den
Nā. nē. Josephs/ En ghi sultet gelijc wt deele/ den
eenen als den anderen. Want ic hebt gheswooren/
dat ic dat lant wden voo. waerden/ en v. hieden tot
een erf seel gheuen wil.

Dit is nu die pale des lants Noordwaerts/ van
die gro. zee aen/ van Bethlon/ tot Zedad toe/ te
weten/ Hemath/ Gecotha/ Sibram/ die met Da
masco/ en hem. reb. palen/ Ende Hajar Thichon/
die met Hamran paelt. Dat sal die pale sijn vā der
zee aen/ tot Hajar Enon toe/ En ooc Damascus/
en hemath die sullē dat eynde sijn Noordwaerts.

Mer die pale Noordwaerts die sult ghi me
ten tusschen Hamran ende Damascus. Ende tus
schen Gilead/ en tusschen dat gansche Israel/ vā
die J. edaen af tot die doode zee toe/ Dat sal dē pa
le Oostwaerts sijn.

Mer die pale Suidwaerts die is vā Thamar/
tot aen d. water Meriba/ tot Hades toe/ Ende te
ghē. H. i. o. a. ē die groote zee/ Dat sal die pale Suid
waerts sijn.

Ende die pale Westwaerts/ is van dat groot
meyl aen/ Stracks tot Hemath toe/ dat is d. y. pale
Westwaerts.

Also sult ghi dat lant wt deelen/ onder die stam
men Israels/ En als ghi dat lot woeyt/ dat lant
onder v. te deelen/ So sult ghi die v. eemdelinghen/
die bi v. woonen/ en kinderē onder v. winnen/ hou
den/ gelijc als binnenlandsche onder die kinderen
Israels/ En si sullen ooc haer deele indē lande heb
ben/ een yeghelijche onder die stamme/ daer hy by
woont/ spreect die h. E. E. God.

Dat. xlvij. Capittel.

It sijn die namē der stamen Noord
waerts vā Bethlon tot Hemath/ en
Hajar Enon/ En van Damasco tot
Hemath/ dat sal Dan voo. sijn deele
hebben/ Oostwaerts/ ende West
waerts. Onder Dan sal Asser sijn deele hebbē/
Oostwaerts ende Westwaerts.

Neffens Asser/ sal Naphtali sijn deel hebben
Oostwaerts en Westwaerts.

Men die palen Naphtali sal Manasse sijn deel
hebben/ Oostwaerts en Westwaerts.

Onder die pale Manasse/ sal Ephraim sijn deel
hebben/ Oostwaerts en Westwaerts.

Men die palen Ephraim/ sal Rubē sijn deel heb
ben/ tegen dat Gossen en dat Westen.

Men die palen Ruben/ sal Juda sijn deel hebbē
int Gossen ende int Westen.

Mer aen die palen Juda/ daer sult ghi een deel
afscheyden/ vā dat Gossē tottē Westen/ die wel
che v. wintich d. y. sent roedē lanc en b. reet si/ ge
lijc als een deel/ is/ vā dat Gossen tot dat Westen/

Waer in dat heyligh dom staen sal.

En ghi sult daer af dē h. E. E. een deel af scy
den/ v. wintich d. y. sent roedē lanc/ En thien
d. y. sent roedē b. reet/ En dat selue deel sal der Die
sters sijn/ te weten/ v. wintich d. y. sent roedē
lanc/ Noordwaerts/ en Suidwaerts/ En thien
d. y. sent b. reet/ Oostwaerts en Westwaerts/ En
dat heyligh dom des h. E. E. sal midde daer in
ne staē/ En d. z. ouerscot vā dat selue/ dat sal der pie
sters sijn/ die vande stāme Zadol. sijn/ Die welke
mīne gebodē gehoudē hebbē/ en sijn niet af ge
uallen/ met die kinderen Israels/ ghelijc als die Te
uiten afgeuallen sijn/ Daerome sullē h. e. n. eyghen
deel hebbē vā dat afgedeelde lant/ waer in dat Al
derheylighke is/ neffens die palen der Teuiten.

En die Teuiten sullen neffens der priesters pale
ooc v. wintich d. y. sent roedē in die lengde en
thien d. y. sent in die b. reede hebbē/ gelijc als die an
der/ En si en sullen daer vā niet vercoopē moghē/
noch v. h. a. n. p. l. i. c. h. t. e. / op dat dat afgedeelde lāt niet
en v. u. s. e. m. d. e. / Wāt het is dē h. E. E. g. h. e. h. e. p. l. i. c. h. t.

Mer die ouergheschoten v. s. j. d. y. sent roeden
in die b. reede/ ende v. wintich d. y. sent roeden
in die lengde/ die sullē gemeyn sijn voo. die Stadt/
ende voo. die Voo. Stadt/ Ende die Stadt sal mid
den daer in staen/ En dat sal haer w. i. d. e. s. j. n. / Vier
d. y. sent ende v. s. j. d. y. sent roeden/ Noordwaerts
en Suidwaerts/ Diesgelijchen ooc Oostwaerts
en Westwaerts/ vier d. y. sent en v. s. j. d. y. sent.

En die Voo. Stadt sal hebben twee hondert/ en
v. s. j. d. y. sent roeden Noordwaerts ende Suidwaerts
Diesgelijche ooc Oostwaerts en Westwaerts/
tweehondert en v. s. j. d. y. sent roeden.

Mer dat ouerscot aē die lengde/ des seluē ne
ffens die heylige plaetse liggēde/ te wete thien d. y.
sent roedē Oostwaert/ en Westwaert/ dat behoort
tot onderhoudinge der geender/ die der Stadt die
nen/ oft daer aen om haer nootduft atbeydē/ En
die die Stadt in erre houdē/ die sullē dit ooc besim
meren/ van wat stamme dat si sijn in Israel.

En vā desen gansche afghescheydē deele/ dat
op beyde sijden/ in die lengde/ en in die b. reede/ v. wintich
d. y. sent roedē heeft/ daer sult ghi d. z. vier
de deel afscheydē/ dat sal der Stadt eygē plaetse sijn

En so wat daer noch ouerschiep/ op beyde sijden/
neffens dat afghescheyden heyligh deel/ en neffens
der Stadt deele/ te weten v. wintich d. y. sent roedē
roedē/ Oostwaert en Westwaert/ neffens die deele
der stāme/ dat sal al stāme dē P. i. n. c. e. toe behoordē.

Mer die heylige plaetse daer dat huys des heyl
lichdoms in staet/ die sal daer van afgescheydē sijn/
En so wat daer tusschē leyt/ tusschē der Teuitē de
le/ en der Stadt deel/ Summa/ dat tusschen die pa
len Juda/ en die palen Ben Jamins ouerschiep/ dat
sal des P. i. n. c. e. s. s. j. n.

En neffens Juda sal Ben Jamint/ onder die o
uergebleuen stāmen sijn deel hebbē/ Oostwaerts
ende Westwaerts.

Mer aen die palen Ben Jamins/ sal Symeon
sijn deel hebben/ oostwaert en Westwaert.

Men die palen Simoons/ sal Isaschar sijn deel
hebben/ Oostwaerts/ en Westwaerts.

Men die palen Isachars/ sal Sebulon sijn deel
hebben/ tegen dat Gossen endat Westen.

Die Propheet Hezekiel

Men die palen Sebulons / sal Gad zijn deel hebben in dat Oosten / ende in dat Westen.

Mer neffens Gad / is die pale / teghen dat Zuyden / tot Theman toe / van Thamar tot aent water Meriba tot Hadess toe / En tegen d'water Nilum / totter grooter zee toe.

Alsoo sal dat lant wt gedeelt worden / tot een erfnisse onder die stammen Israels / Ende dat sal haer erue zijn / spreekt die **HE** God.

En so wijt sal die Stadt zijn / vierduysent ende byshondert roeden / Nooydwaerts / En die poort der Stadt die sullen na die namen der stammen Israels genoet worden. Die poorten Nooydwaerts Die eerste poorte Rubens / Die andere Juda / Die derde Leui /

Alsoo oock Goshwaerts / vierduysent / ende byshondert roeden / en ooc drie poorten / te weten / Die eerste poorte Josephs. Die andere Ben Jamins / Die derde Gaus.

Suydwaert ooc also / vierduysent ende byshondert roeden / En ooc drie poorten / Die eerste poorte Simcons / Die andere Isachars / Die derde Sebulons.

Alsoo ooc Westwaert / vierduysent / ende byshondert roeden / En drie poorten / Een poorte Gads / Die andere Afters / Die derde Naphthalija

Alsoo sal contomme arbtien duysent roeden hebben / Ende als dan / sal die Stat genemdt worden / hier is die **HE**.

HE / Synde des Propheete Hezekiels.

Die Propheet Daniel

Hoe gebued Nezar die Babylonsche coninc hiertalem wan / enre sommighe iongheligen zijn inder leerin ghen opgetoet / En hoe God zijn licht ende wysheyt door die selue oock onder die heydenen laet bliken.

Wat eerste Capittel.

Iden derden late des ricks Joakim des Conincs Juda / quam Neburad-Nezar dye Babylonsche Coninck voor Iherusalem / ende belegherde se / Ende die **HE** ghaft hem Joakim den Coninck Juda in zijn ghewelt / Ende sommighe vaten wt den huys Gods dye dede hy voeren inde lant Sinear in zins Gods huys. Ende bracht die vaten in zins Gods schat camerem

Ende die coninc sprac tot Nezenas Auen ouerste

Dat .ij. Capittel.

camerline Dat hi wt die kindere Israels / hande tot mindeliche kame / en heren kindere wt hielen soude Iongheligen die sonder ghebrek waren / Maer schoone / verstandighe / wysse / ende cloecke / die dare bequaem waren / te dienen in des conincs huys / effe te leeren die Chaldeusche schrift / en sprake / Dien bestelde die coninc watmen haer daghelics gheuerit soude van zijnder eygender spijse / En hande wint dien hi selfs dranc / Sp dat si alsoo drie iaer opgheuoet / daer na dien mochten voor den coninc stouder den welcke waren Daniel / Hanania / Misael / en Azaria / banden kinderen Juda / Ende die ouerste camerline gaf haer andere namen / Ende noemde Daniel Belschazar / en Hanania / Sadzach / en Misael / Misach / en Azaria Abednego.

Maer Daniel nam voor hem in zijnder herten dat hi hem niet des conincs spijse / en metten wijn die hi selfs dranc / niet en woude verontepninghen / Ende hi badt den ouerste camerlinck / dat hi hem gonde / dat hi hem niet en mochte ontrepnighe / Ende Godt ghaft Daniel / dat hem die ouerste camerlinck gonstich en ghenadich was / Die selue sprac tot hem / Ic ontfie miuten heere den coninc / die v u we spijse en dranc bestelt heeft / in dien dat hi saghe dat uwe aensichten onghescepter waren / dan de andere iongheligen van dinen ruder / so mocht ghi mi den coninc opten hals brengen.

Doen sprac Daniel tot Nezar / den welken die ouerste camerlinck Daniel / Hanania / Misael / Azaria beuolen hadde / Nieue besoeket doch met dijn knechten thien dagen / En laet ons gheuen moeste eten ende water te drincken / En laet dan booyvont ghedaente / ende der andere iongheligen die van des conincs spijse eten beken / Ende na die dat ghi dan sien sult / daer naedoct met dijn knechten / Ende by consentere det haer / Ende by besochet met haer thien dagen / Ende na die thien daghen waren si schoonder / ende badt inden liehamen ghestelt / dan alle die andere iongheligen / die van des conincs spijse aten / Doen dede Nezar hare gheozdincerde spijse / en dranc wech / en ghaft haer moest daer booy.

Ende God gaf dese biere const ende verstant / in alderley schriften / ende wysheyt / Maer hi ghaft Daniel verstant in alle ghesichten ende droomen.

Ende als die tijdt oim was / dien die coninc ghestelt hadde / dat si souden in ghebracht worden / soo brachtse die ouerste camerlinck in / booy Neburad-Nezar / Ende dye Coninck sprac met haer / Ende daer en wert onder dien allen nyemant gheuonden / die Daniel / Hanania / Misael / ende Azaria / gelike waren / Ende si werden des conincs dienaers / Ende die Coninck handte in alle saken die hi haer brachde / thientmael wijser ende verstandiger dan alle sterrenkijhers / ende Wacseggheers in zinen ghanse rijcke / Ende Daniel leefde tot iut eerste iaer des conincs Cores oft Cyrus.

Die coninc droomt eenen droom / die en connen hem alle zijn wilen niet bedieden / Maer Daniel vecondicht den Coninc den droom / ende zijn bediedenisse

Dat .ij. Capittel /

Dat anderde iaer des rijcks Nebucadnezars / hadde Nebucadnezaren enen droom / waer van hi beschriuet was / en outwaerde / En hi beual dat me alle die sterrenkijters / Waerleggers / Louenaers / en Chaldeen / samē roepen soude / dat si de coninc sine droom soudē legghen / En si quamē / en tradē hoer dē coninc / En die coninc sprac tot haer / Ic heb enē droom ghehad / die welcke mi veruuert heeft / En ic soude gheerne weten wattet hoor enen droom gheueeft is.

Doen spraken die Chaldeen opt Chaldeerusch / **H**eer Coninc / God verleene v een lanc leuen / Segd dñnen knechten den droom / soo willen wi hem bedieden / Die coninc antwoorde / en sprack totten Chaldeen / hi is my verghet / hi is my ontuallen / In dien ghi mi den droom niet en vclaert noch en bediet / So sult ghi alle gader sterre / En dñne huyfen schandelijcken verduereet worden / Maer ist dat ghi mi den droom vercondicht / ende wtlegt / So sult ghi ghesenckē gauen / en groote zere vā my verrijghē / Daer omē segt mi de droom en jñn bediedinghe / Si antwoorden wederom en spraken / Die Coninc legghē sinen knechten den droom / So willen wi hem bedieden.

Die coninc antwoorde en sprac / Ic mercke ceterlyc dat ghi de tijt vtreect / en dylaze soect / want ghi doch wel siet / dattet mi ontuallen is / Maer in die ghi mi de droom niet en segt / So gaet dat oordeel ouer v / als die logenē en vkerde dinghē hoor ghenomē hebt / hoor mi te spreken / tot dat die tijt hoor vige / Daer omē segt mi den droom / Soo sal ic wel merken / dat ghi ooc die bediedinghe wtet / **D**oe antwoorde die Chaldeen hoor de coninc / en seyde tot hē / Daer en is geen mensche op aertheke / die ghelegghē can / dat die coninc begheert / So en isser ooc geen coninc / hoe groot / hoe machtich / dat hi oock si / die sulcx van eenighē sterrenkijcker / Swarte constenaer / oft Chaldeeruschē eyfse. **W**at dat die coninc begheert / dat is te hoorch / En daer en is ooc anders nyemant diet hoor de coninc ghelegghen conde / wegghenomen die **S**ode / die bi die menschen niet en woonen.

Doe wert die coninc seer toornich / en beual dat me alle die wijfen tot Babel doodē soude. En dat oordeel ginc wt / dat me die wijfen vdoē soude. En Daniel met sine gesellē wt tooc gesocht / dat men se soude dooden / Doen vernam Daniel sulcke sentencie / en beuel vā Nrioch de ouerke Richter / besconinc / die welcke wt tooch te dooden die wijfen tot Babiloniē / En hi begonst / en sprac tot des coninc voocht / Nrioch / Waer om isser doch soo sterrenghē oordeel vande coninc wt gegaet / En Nrioch vteldet tot Daniel / Doe ghinc Daniel op / en badē de coninc dat hi hē respit geue wilde / op dat hi die bediedinghe de coninc seggen mochte / En Daniel ginc thuy / En vtelde sulcx sinē gesellē / Hanania / Misael / en Maria / dat si vande hemel om ghenade biddē soude / vā sulcx verborghē dincx weghē op dat Daniel en sine ghesellen metten andere wijfen tot Babel niet ghedoot en souden worden.

Doen wert Daniel sulcke verborghen dinc in een visioen des nachtes geopenbaert / Waer vā Daniel **G**od vādē hemel loofde / hi begonst / en sprac

Ghelooft si den name Gods vā ewicheyt tot ewicheyt / Want sijn is beyde wijshēyt ende stercke / hi verandert den tijt / en die stonden / hy settet die coninghē af / en hi settet die coninghē in / hi gheeft den wijfen hare wijshēyt / en de verstandigen hare verstant / hi openbaert / so wat diep en verborghē is / hi werct / wat int verborghen leyt / Want bi hem ist enkel licht / Ic dancke v / en loue v **G**od mijn der voozaderen / dat ghi mi wijshēyt / en stercke verleent / En nu geopenbaert hebt / egene / daer wi v om ghebeden hadden / te werē / **G**hi hebt ons des coninc sake te kennen ghegheuen.

Doe ginc Daniel op tot Nrioch / die vanden coninc beuel hadde / die wijfen tot Babiloniē te dode / En sprac tot hem alsoo / **G**hi en sult die wijfen tot Babel niet doodē. Maer brenge mi op totten coninc / Ich wil den coninc die bediedinghe legghen / Nrioch bracht sekerstout Daniel op hoor den coninc / En sprac tot hem alsoo / Daer is een geuonden / onder die gheuangē wt Juda / die den coninc die bediedinghe legghen sal / Die coninc antwoorde ende sprac tot Daniel / dien si **S**elctazer hietē / **S**ijt ghi die ghene / die mi den droom / dien ic gesien hebbe / en sijn bediedinghe vercondighen sal?

Daniel begonst hoor den coninc / en sprac / **D**at verborghē dinc / dat die coninc begheert vanden wijfen / Swarten constenaers / Waer legghet / Sterrenkijcker / Teckenbedieders / en Supelbe / Tweerders / dat en staet in haer vermoghē niet / de coninc te legghen / Maer **G**od vanden hemel / die can verborghen dinghen openbaren / Die heeft de coninc Nebucadnezar verthoont / wat in toecomē de tijden gheschieden sal.

Den droom ende dñn visioen / doen ghi siept / dat quam alsoo / **G** coninc du dachste op vijn bedde / hoe dattet noch hier namaels ghaen soude / Ende die ghene die verborghen dinghen openbaert / dye heeft v verthoont hoe dattet gaen sal / Soo is my alulcken verborghen dinc te kennē gegeuen / nyet hoor mijn wijshēyt / recht oft die grooter wate / dā aller der anderen die daer leuen / **M**er daeromme op dat den coninc die bediedinghe soude verhoeren worden / ende datstu dñns herten ghedachten weten soudeste.

Du coninc haddeste gesien / ende siet / een seer groot ende hoorch beeldt stont hoor v. **D**welc veruuerliche was om aen te sien / des seluen beeldts hooft was vā sijnen goude / Sine borst ende armē waren vā siluer / Sijnen buyck ende leueneu waren van metael / Sine beenē waren pferen / Sijne voeten waren eens deels pferen / ende eens deels van pfaerde / Sulcx saecht ghi / tot dat daer enen steen sonder toedoen van handen af gheruct wert die dat beeldt sloech aen sine voeten die pferen ende leuenen warcu / ende vermaeldeste tot puluer ende stof / Doen werden ooc dat pfer / leem / metael / siluer / ende gont / deen met de andere tot stof vermaelt. Ende werden als eaf dat dye vint vanden somerscheuen wech waeyt / dat men se nergheus meer gheuinden en conde / Ende die steen die dat beeldt sloech / wert enen grooten berech / **V**a dat hy ooc die gheele werelt beruimde / dat is de droom **D**u willen wy die bediedinghe ooc hoor den coninc legghen.

Coninc/du bist een coninc bouen alle conincgen/ die God vā hemel macht/ conincrijcken/ stercke/ en eere gegeuen heeft/ ende al dat bi den luyden woont/ Daer toe die beesten op den velde/ en die vogelen onder de hemel/ in dijne hande ghegeuen/ en die bouer al gewelt verleest heeft/ Du bist dat gulden hooft/ Ra dy sal een ander conincrijc opstaen/ dat minder zijn sal/ dant dine/ Daer nae dat derde conincrijc/ dwelcke cooper is/ en sal nochtans ouer alle lāden heerscappe hebbe/ Dat vierde sal hardt zijn/ als yser/ Want ghelijck als yser alle dinck vermarct/ en in stukken breekt/ Alsoo sal dat oock alle dinc tot stof vermalen/ ende in twee breken.

Maer dat ghi gesien hebt/ die voeten/ en teenē eens deels yseren/ en eens deels potaerde/ Dat sal een gedeelt conincrijck zijn. Nochtans sal daer wat van des yfers plante of oorsprong in bliuen/ ghelijck ghi dat yser met dat leem gemengt gesien hebt/ En dat die teenē aen sine voeten/ eens deels yseren/ en eens deels vā potaerde gesien hebt/ dat bedyct/ dat dat konijck eens deels sterck/ en eens deels swac zijn sal/ En dat ghi gesien hebt/ yser met leem gemengt/ Si sullen haer wel na tbloet oft zaet der menschen onder malcanderen mengen. Mer si en sullen nochtans niet aē malcāderē bliue/ gelijck als hē dat yser metten leem niet en laet menghen oft souderen.

En inder tijt van sulcken conincrijcke sal God vā hemel een conincrijc oprichte/ dz nymmeere verstoort en sal worden/ En zijn conincrijck en sal op geen ander volc comē/ Want het sal alle dese conincrijcke vernicliē/ en vdestrueren/ mer t sal inder ewichigh bliue/ gelijck als ghi gesien hebt/ eenen steen sonder hāde banden verch af gheschoort/ Die dat yser/ cooper/ potaerde siluer/ en gout/ tot stof maect also heeft die groote God/ de coninc verstoort/ hoe dattet hier namaels gaen sal/ En dit is den droom sekerlijck/ En die bediedinghe is oprecht.

Doē viel die coninc Nebucadnezar op zijn aenkeht/ en aenbadt vooz den Daniel/ Ende hi beual/ dat mē hē soude spijsoffer/ en tuc coster offeren/ En die coninc antwoorde tot Daniel/ en sprack/ Daer en is ghen twijffel aen/ uwe God is een God vō alle gode/ en een hēc hēc vō alle continghen die die vborghē dingē opēbare can. Want ghi dit vborghen dinc/ hebt in opēbaer conne gebreghen/ En die coninc vhiē den Daniel/ en gaf hē veel en grote gesckenkē/ En hi maecte hē een Prince ouer dat gansche lant vā Babiloniē/ En sette hē tot eenen Ouersten ouer alle die Wjssen vā Babiloniē.

En Daniel begeerde bandē coninc/ dat hi sette mochte ouer die lantschappē tot Babel/ Sadrach/ Mesach/ en Abednego/ Maer Daniel selfs bleef bi den coninc te houē.

Die coninc laet een mandament wt gaen/ dat een yghelijck dat gulden beelde eeren soude/ dat hi op gherecht hadde/ Ende als dize ionghers dat niet doen en wouden/ so werden si in eenen gloeyenden ouen geworpen/ ende vā God beschermt ende verlost/

Dat. iij. Capittel.

Die coninc Nebucadnezar dede een ghulden beelde maken/ tselich ellen hooch/ en tes ellen die/ En hi liet set te int dal Dura/ in de lande vā Babiloniē/ En die coninc Nebucadnezar leynde wt om die hertogē/ herē/ Grauen/ Richte

ten/ Officere/ Voochde/ Raedtsheeren/ en alle die geweldige in de lande/ te vergaderē/ op dat mē dat beelt mochte wjnen/ Dwelcke die coninc Nebucadnezar hadde doe oprichte/ Doe quame tnamen die hertogen/ heren/ Grauen/ die Richters/ Officieren/ Voochde/ Raedtsheeren/ en alle die geweldige dro lants/ om dat beelde te wjnen/ dwelcke die Coninc Nebucadnezar hadde laten oprichten/ En si moosten teghen dat beelt ouer ghaen/ daer dat Nebucadnezar hadde doen oprichten.

En die Wetrooper riep met luyder stemmen/ Ghi volckē/ geslachte/ en tongen/ ghi sult weten/ Wanneer ghi hoorjt dat geluyt der basynen/ trompetten/ harpen/ bedelē/ psalter/ luyten/ en alderley mynyspel/ So sult ghi neder ballen/ en dat ghulde beelde aenbeden/ Dwelcke die coninc Nebucadnezar heeft doe oprichte/ Mer so wie als dan niet neder en valt/ en aenbidde/ Die sal van stonde aen in de gloeyendē ouē geworpen worden/ Doen si in hoozde dat geluyt der basynē/ trompette/ harpen/ bedelen/ psalter/ en alderley mynyspel/ doen vīe lē alle die volckē/ geslachten/ en tongen/ tet neder/ En aenbaden dat ghulden beelde/ Dat die coninc Nebucadnezar hadde doen oprichten.

Tet stont gingen heren toe sommige Chaldecische manne/ en beclacche die Joden/ Si begonde en spraken totten coninc Nebucadnezar/ Gheer coninc God vleen v ern lanc leuen/ Du hebt eē geuot late wjgaē/ dat alle menschen/ als si hoorjen sullen dat geluyt der basynē/ trompetten/ harpe/ bedelen/ psalter/ luyten/ en alderley mynyspel/ dat si dan souden neder ballen/ en dat ghulden beelt aenbeden/ Soo wie niet ned en vīe/ en aenbede/ Die soude in eenen gloeyendē ouē geworpen worden/ Ab zinn hier Jootsche manne/ welcke ghi ouer die Voochdien in de lande tot Babel gheset hebt/ Sadrach/ Mesach/ En Abednego/ die selue verstaen dīn gheuot/ En si en eeren dijne Goden niet/ noch en bidden dat gulden beelt niet aen/ dat ghi opgherecht hebt/

Doen beual Nebucadnezar wt een toornige vholgētheyt/ dat mē hē Sadrach/ Mesach/ en Abednego venge soude. En die manne wicde vooz de coninc gebracht/ Doe began Nebucadnezar/ ende sprac tot haer/ hoe/ Wilt ghi Sadrach/ Mesach/ Abednego/ mjnen God niet eeren/ en dat gulden beelt niet aenbede/ dat ic hebbe doe oprichten/ Wel aen/ stelt v daer toe/ so haect als ghi hoorjen sult dat geluyt der basynē/ trompette/ harpe/ bedelen/ psalter/ luyten/ en alderley mynyspel/ soo valt neder en bidt dat beelde aen/ dat ick hebbe laten maken/ In dien ghjt niet aē en bidt/ So sult ghi vā stonde aen in de gloeyendē ouē geworpen worden/ Laet sien wie die God si/ die v lieden wt mjnder hande verlossen sal.

Doen antwoorde Sadrach/ Mesach/ Abednego en sprake totte coninc Nebucadnezar/ Te is geen noot/ dat wi v daer op antwoorden/ Siet/ Onse God dien wi diēde/ die ean ons wellossen wt den gloeyendē ouen/ Daer toe/ Coninc/ oer ons vborghē dīn hant beschermen/ En in dien hjt niet dōu en wilde/ So sult ghi nochtans wete/ dat wi dīne Goden niet en dienen/ noch dat ghulden beelt/ dat ghi hebt laten oprichten/ niet aenbidden en willen.

Doē wert Nebucadnezar vol gramfchappen/ ende fclde zjn aenlicht leer fellückē op Sadrach/ Melach/ Abednego/ En beual datmen den ouen leuenmael better foude maken/ dan mente doen plaech. En hi sprac toften kercken crifchlyuden die in zjn heyt waren/ dat hi Sadrach/ Melach/ Abednego binden fouden/ ende inden gloeyenden ouen woppen/ Also werden dese mannē in hare inantelen/ hofen/ en ſchoenē/ en andere clederē/ gebonden/ en inden bernenden ouen ghewoppen/ Want men moft des coninc gebot fonder vertoerē volbrēngē/ En men floocte dat vier inden ouen/ ſo leer dat die manē/ die Sadrach/ Melach/ en Abednego verbernen fouden/ verghingē vā die blāme des viers/ Mer die due manē Sadrach/ Melach en Abednego/ vielen af inden gloeyenden ouē/ gelijc als hi ghebonden waren.

Wat hier na volcht/ dat zjn Ante Hieronimus woorden/ en men en vintet in die Hebreuſche boecken niet.

En hi wandelden in dat middel vander blāme/ Gode loude/ en den h. E. A. E. gebenediende/ En Marias ſont/ en heft aldus ghebedē legghende/ Int midden des viers / Ghebenedijt zjt ghi God/ die h. E. A. E. onfer vaderen/ en looflic en heerlich is wten name inder ewicheyt/ wāt ghi zjt rechtvaerdich in allen dingen. die ghi ons gedaen hebt/ en alle uwe wercken zjn warachtich/ en uwe weghen zjn recht/ en uwe oordeelen zjn waer/ Wāt warachtige oordeelen hebt ghi gedaen/ na alle dat ghi ouer ons ghobracht hebt/ en ouer dye heylighe Stadt Hieruſalem / want inder waerheyt en inden oordeele/ hebt ghi dit op os gebracht om onse sonden/ Want wi hebbe ghesondicht/ en booslic ghe-daen/ wechgaende vā v/ en uwe gheboden niet ho-rende/ also ghi os geboost/ op dat os wel foude zjn.

S. Reg.
vrij. D.

Hier om al dat ghi ouer ons ghesonden/ en ghe-daen hebt/ dat hebt ghi in warachtighe oordeel ge-daen/ ons leuerende inden handē onfer viandē/ en alder boosten ouertreders/ en dē onrechtvaerdich ſten/ en alder quaetſten Coninghe / ouer alle aert-rick. Hier om bidden wi h. E. A. E. en leuert ons niet ewelijcken/ om dijns heplijchs naems wille/ En beftroyt v teſtament niet ghehelelich/ ende en neemt v barmherticheyt altemael niet vā ons/ om Abrahams ws beminnden knechts wille/ en Iſaac wten knecht/ en Iſrael wten gheheplijchden/ dien ghi ghesproken hebt belouende / dat ghy haer ſact vermenichfuidighen foudt/ gbelijc die kerren des hemels/ en dat ſant der zee / Want h. E. A. E. wy zjn vermindert/ meer dan alle die heydenē / ende dat om onfer sonden wille. Ende hi deſer tijt/ en is noch Prince/ noch leyſman/ noch propheet/ noch brātoffer/ noch ſpijtoffer/ noch hefoffer/ noch ruer-werck/ noch plaecte der eerſter vruchtē booy v/ op dat wi v barmherticheyt fouden moghen binden/ Maer nochtans h. E. A. E. wilt ons ontfangen/ in een bedjoekt herte/ en in eenē vnderdē geest.

Ghelijc en vrandoffer vā rammen/ en vā ſieren/ en gbelijc dypſent vette lammere/ also moet heden onse offerande in wten aenſchijn worden/ Wāt die in v betrouwe en wordē niet beſchaemt/ en ſiet nō volghen wi v wt beelder herten / en wy breeſen en wi ſoeken v aenſichte / En beſchaemt ons niet/ mer doet met ons na wter goedertieren

heyt/ en na die menichte wter ontfermherticheyt / En verloft ons na dijne wonderlikebeden/ h. E. A. E. gheeft wten name die heerlicheyt/ en beſcaet ſe alle/ die wten knechten quaet choonen.

Tactſe beſchaemt worden dooy uwe almachticheyt/ en hare cloecheyt in ſtucken ghewreuen worden/ op dat hi weten dat ghy alleene God die h. E. A. E. zjt/ en heerlic op die roneheyt der aerde / En des Coninc dienaers/ die daer die kinderen inden viere ghewoppen hadde/ en lieten niet af dat ſoy-neys te heeten met Naphta koppelen en pech / en met oliſtacken/ en dye blamme ſoerck wt bouen den ſorneyſe/ negen en heertich cubitus hoogh/ en verbrande die Chaldecuſche/ dye ontrent den ſorneyſe waren.

En die Engel des h. E. A. E. is neder ghe-comen met Mariā/ en ſinē gheſtellen inden ſorneyſe/ en heeft die blāme des viers wten ſorneyſe ghe-la-ghen/ en heft dat midden des ſorneyſe ghemaeet als eenen wint waeyende vā dauwe / en dat bier en hreſſe niet gheraect/ noch eenich letſel gedaen

Doen hebben dese drie ghehē wt eenē monde God ghebenedijt indē ſorneyſe leggende. Ghebenedijt zjt ghi God die h. E. A. E. onfer vaderen/ en louche en heertic/ en hoogh verheue inder ewicheyt/ En gebenedijt is die heerlicheyt ws heyligē naems/ en looflic en ſeer verheue inder ewicheyt/ Ghebenedijt zjt ghi indē heyligē tēpel wter heerlicheit/ en ſeer looflic/ en ouergloos indē ewichy

Ghebenedijt zjt ghi inden thron ws rijck / en ouerlooflic/ en ſeer hoogh verheue mē ewicheyt.

Ghebenedijt zjt ghi/ die daer beket die diepten/ en ſit op die Cherubim/ en looflic/ en alder hoogh ſte verheue inder ewicheyt/ Ghebenedijt zjt ghi int firmament des hemels / en looflic en gloos inder ewicheyt. Alle die wercken des h. E. A. E. ghebenedijt den h. E. A. E. louet hem en berheft hē den alder hooghſten inder ewicheyt.

Ghebenedijt ghi Engelen des h. E. A. E. Adē h. E. A. E. looft hem en berheft hē inder ewicheyt/ Ghebenedijt den h. E. A. E. ghi hemelen/ Ghebenedijt den h. E. A. E. alle ghi waterē/ die daer zjt bouen die hemelen/ looft den h. E. A. E. / Ghebenedijt alle crachten des h. E. A. E. den h. E. A. E. looft/ en berheft hem inder ewicheyt.

Ghebenedijt den h. E. A. E. ſonne en mane/ Ghebenedijt den h. E. A. E. ghi ſterre des hemels/ looft/ Ghebenedijt den h. E. A. E. ſtofregghen en dauwe/ looft/ Ghebenedijt den h. E. A. E. alle die gheſten des h. E. A. E. looft. Ghebenedijt bier en htte dē h. E. A. E. looft. Ghebenedijt den h. E. A. E. winter en ſomer/ looft.

Ghebenedijt dē h. E. A. E. dauwe en hēſel/ looft. Ghebenedijt dē h. E. A. E. nis en sneeuw/ looft. Ghebenedijt dē h. E. A. E. nachte en dage/ looft. Ghebenedijt den h. E. A. E. richte en dypſterniſſe/ looft. Ghebenedijt dē h. E. A. E. bliem en wolcken/ looft. Ghebenedijt aerde dē h. E. A. E. looft en berheft hē inder ewicheyt

Ghebenedijt dē h. E. A. E. bergē en hieuelē / looft. Ghebenedijt dē h. E. A. E. al dat daer ſpruyt opter aerde/ looft. Ghebenedijt ghi fonteyne dē h. E. A. E. looft Ghebenedijt dē h. E. A. E. zee en loopende waterē/ looft. Ghebenedijt dē h. E. A. E. waluiſſche/ en alle dat daer int water leeſt / looft. Ghebenedijt den

Heere alle voghelen des hemels/looft.
Ghebenedijt den Heere alle dieren en beeste
looft. Ghebenedijt den Heere sonen der mensche
looft. Ghebenedijt Israel den Heere/ looft en u
heft hem inder ewicheyt/ Ghebenedijt den Heere
spriekeren des Heere/looft. Ghebenedijt
den Heere knechten des Heere looft.

Ghebenedijt den Heere geesten en sielen der
rechtuerdiger/looft. Ghebenedijt den Heere ghy
hepligen en ootmoedige van herten/looft. Ghebe
nedijt de Heere Maria/ Maranna/ Misael/looft
en verheft hem inder ewicheyt.

Die ons vloot heeft wter hellē/ en heuet ons sa
lich ghemact/wt die hant des doots/ en heeft ons
vloot wt dat middē der bernēder blāmen/wtē mid
dē handen viere/ heeft hi ons vloot/ Slijt den Heere
wāt hi is goet/ wāt sine otfermhertichz duert
ind ewicheyt. Ghebenedijt alle ghi Godbruchtige
God dē Heere der gode/looft en belijt hē/want
inder ewicheyt duert sine ontfermherticheyt.

¶ Hier begint weder om dat Hebrieusche en dat doos
gaende is wt Theodoronis tradatie oft ouersettinghe
ghenomen.

Doē verwāderde hē die coninc NebucadNezar
en was zeer vscric/ en sāt ter stont op/ en sprac tot
sine Raetsheren/ En hebbē wt niet drie mānē gebō
dē int vier laten woypē/ Si antwoorde/ en sprake/
tottē coninc/ Ja heer coninc/ hi antwoorde en sprac
Ic sie nochtans vier mannen los inden vier ghaen
wandelen/ En si sijn onghequet/ En die vierde is
ghelijc oft een soon der Goden ware.

En NebucadNezar tradt toe voor dat gat des
gloepē de ouens/ en sprac/ Sadrach/ Mesach/ Abed
Nego/ ghi knechten des alderhoochste Gods gaet
wt en comt herwaerts Doē gingen Sadrach/ Me
sach/ AbedNego wt den biere/ Doen verlaemden
hen die hertogen/ heere/ Grauen/ en des conincs
Raede/ en lagen/ dat dat vier geen macht aē die lich
amē deser mannen bewesen en hadde/ dat ooc dat
haz op hare hoofden niet gesengt/ en hare mante
len niet ghequet en waren/ Jamē en conde ghee
nen vran aen haer geriecken.

Doen began NebucadNezar en sprac/ Ghelooft
moctjē die God Sadrachs/ Mesachs/ en AbedNe
goos/ die sine Engel gelondē/ en sine dienare ver
loft heeft/ die haer op hē verate hēbbē/ En dē con
ninc gebot niet gehoudē/ Met hare lichamē daer
voor gegeuē hebbē/ dat si geenē God/ eeren noch
aenbiddē en willē/ dan hare God alleen/ Darrom
me si nu dit mijn gebot/ So wie ons alle volckē/ ge
vachten/ en tongen den God Sadrachs/ Mesachs
en AbedNegoos lastert/ Die sal steruē/ en zis huis
scandeli hē verdoyuē woerde/ Want daer en is geen
ander God/ d'e also beschermen can/ als dese. En
die coninc gaf Sadrach/ Mesach/ AbedNego groot
gewelt inden lande van Babilonien.

¶ Dit is eenē brief des conincs/ waer in hi bekent/ wat hē
God verhoont heeft. D'e coninc heeft weder eenen droom
den hem Daniel bediet. Dat. iiii. Capittel.

Die coninc NebucadNezar allen lan
den en luyden/ die op dat ganse aert
rijc wonen/ Die vrede bermeerdere
hē bi b luyden/ het heeft mi goet ghe
docht dat ic vercondighe die teekenen
en wonderlijche werckē/ die de alhoorchste Godē

aen mi gedaen heeft/ Want sijn tekenē sijn groot
en sijn wonderlijche wercken sijn machtich/ Ende
sijn Rijc is een ewich Rijck/ En sijn heerschappie
duert inder ewicheyt.

Ic NebucadNezar/ als ic wel te vreden was in
mijnen huyle/ en doent wel stont/ in mijnen palley
te/ doen sach ic eenen droom/ die mi veruaderde/ En
die gedachte/ die ic op mijnē bedde hadde/ ouer dat
visioē/ dat ic gesē hadde/ die bedroefden mi/ En ick
beual/ datmen alle wijfen tot Babel voor mi bren
gen soude/ dat si mi seggen souden/ wat dē droom
bediede/ Doen werden voor mi op ghebracht die
Waerlegghers Chaldeen/ sterrenkijkers/ en Duy
uelbesweerders/ En ick vertelde den droom voor
haer Mer si en conde mi niet geleggen/ wat hi be
diede/ ter tijt toe dat tē laetste Daniel voor mi quā
(welckē mē Seltchazer hiet/ na den nante mijns
Gods) die den heplighen gheest Gods hadde. En
ic vertelde voor hē den droom/ S Seltchazer du ouer
ke onder die waerleggers/ Want ick weet dat ghi
den heplighen geest Gods hebt/ en dat v niet berbos
gen en is/ Daerome legt mi nu dat ghesichte mijns
drooms/ dat ic ghesien hebbe/ en wat hi bediet.

En dit is gesichte/ dat ic gesien hebbe op mijn
bedde/ Siet/ Daer stonde eenen boom midden op
aertrijcke/ die was zeer hoort/ groet en dicke/ sijn
hoochte recte tot aen den hemel/ en hi bryede hem
wt tot aen alle die eynden des ganschen aertrijcks/
Sijn tacken en bladeren ware scoon/ En hi hadde
veel vruchten/ also dat een yegelic genoegh daer aē
te eken hadde/ Alle die beeste vande veldē/ die socht
ten een schaduwe onder hē/ En die vogelen onder
den hemel woonden op sine tacken/ Summa/ alle
bleesche geneerde hem vanden boome.

En ic sach een gesichte op mijn bedde/ En siet
Enheplighe Wachte/ en Wecker/ die heplighe
Engel) die quā af vanden hemel/ en riep zeer luyde
En sprac also houwt den boom af/ Schoort hem
sijn tacken af/ Strijct hē dat loof af/ En verstroyt
sijn vruchten/ Also dat die beesten/ die onder hē lig
ghen/ wech blieden/ En die voghelen van sine tack
ken bliede/ Nochtans laet dē struyt met sine wortē
len inder aerde bliue. En hi sal in vrees/ en metalen
ketenē opten veldē int gras gaen/ hi sal inden dau
we des hemels ligge/ en nat worde. En hi sal wey
dē met die wilde diere van die cruyden der aerden
En dat menschen heet sal hē genomē/ en een beeste
hetē gegeuē worde/ ter tijt toe/ dat seuen iaer ouer
hē sijn/ Sulcs is indē raet des Wachers besotē
vordē als heplichste/ gegrondeert/ op dat die leuēde
bekennē/ dat die Alhoeplichste ghevalt heestouue
die conincrijcken der mensche/ En hi geeste/ wien
hi wilt/ En hi verheft die nedere/ tot den seluen.

Alsicken droom heb ic coninc NebucadNezar
gesien/ En nu S Seltchazer legt doch wat hi be
died/ Wat alle die wijfen in mijnē conincrijc/ en con
nen mi niet bewissen/ wat hi bediet/ Maer ghi vee
moget wel/ want den heplighen geest Gods is in v/

Doen veruaderde hem Daniel (die anders Selt
schazer hiet) omtret een vre lanc/ En sijn ghedach
tē bedroefde hē Mer die coninc sprac/ Seltchazer
en laet v dē droom/ en sijn bediedinge met veruader
Seltchazer begōt/ en sprac/ Wt mijn herte/ God
geue dat den droom dijne viande/ en sijn wtlegginge

dijn wederpartijders gheschiede moete/ Den boom die ghi gesien hebt/ dat hi groot en dicke was/ en si ne boochte aende hemel reyete/ en beyde hem we ouer dat gansche lant/ Ende sine tacken sehoed/ en zjinder vryshyten beel waren/ Waer afdattet al te cten hadde/ Ende onder hem woonden die dieren opten beide/ Ende die voghelen des hemels safen op sine tacken/ **S** Coninc du bist den boom/ die so groot en machtich bist/ Want dijn macht is groot ende reyt acunden hemel/ Ende dijn gheuwel street tot aen die eynden der werelt.

O Maer dat die Coninc een heylighen Wachtter ghesien heeft banden hemel afvarende/ en leggende/ Hout den boom af/ ende verderft hem/ Rochtans laet den tronc met zjn wortelen inder aerde bliuen/ Mer hi sal in coperen en yseren ketene op den beide inden gract gaen/ En inden dauwe des hemels ligge/ en nat worde/ En hem met den beesten op den beide weyden/ tot dat seuen tijden oft iaeren ouer hem om zjn/ Dit is die bediedinge/ **S** Heer Coninc/ En alsulche raet des alderhoochste gaet ouer mijne heere de Coninc/ Men sal v banden hede vstoote/ En ghi sult moeten bi die beesten op den beide bliue/ En me sal v gras lateten/ gelijc die ossen/ En ghi sult banden dauwe des hemels nat worde/ tot dat seue iaer om zj/ **S** Op dat ghi bekint/ dat die Alderhoochste macht heeft ouer die conincliche der mensche/ En hi gheefse dien hy wil.

D Maer datter gheleyt is/ Men soude nochtans den koe met des booms wortelen late bliue/ Dat bediedet/ Dat dijn conincliche dy oprecht bliuen sal/ na dien ghi bekent hebt/ dat die macht inde hemel si/ Daeromme **S** Heer Coninc laet v doch mijne raet behage/ En maect v los van dijn souden door ghetrechticheyt/ En ontslaet v van dijn misdact/ door weldaet aenden armen/ So sal hi medelijden hebben met dijn sonden.

Alle dese dwige geschiedt de Coninc Nebucadnezar/ Daer na twelf maende/ doe die Coninc opten palleyse zjns coninclic tot Babel ghinck spazieren/ begonst hi/ en sprac/ Dat is die groote stad Babel/ die ic mi selfs tot een conincliche boue gemindert hebbe/ door mijne groote macht/ inder maerkeyt ter eere/ **E**er dat die Coninc dese woordet wegesproke hadde/ So viel daer een seime vanden hemel/ leggende/ **S** Coninc Nebucadnezar/ Laet v dat gelyc zjn. Dijn conincliche sal di genome worde/ En me sal v vanden liede verstoote/ en ghi sult bi den beeste die opte beide gaen/ bliue/ also dat me v met dat gras gelijc bye ossen vbederen sal/ tot dat ouer v die seue tijden (oft iaer) om zjn/ op dat ghi bekent/ dat die Alderhoochste macht heeft ouer die conincliche der mensche/ En hi gheefse wi hi wil/ **W**ā stonde aen wert dat woort volbracht ouer Nebucadnezar/ En hi wert vanden liede vstootten/ En hi adt gras gelijc een ossche/ Ende zjn lijf wert ghenet vanden dauwe des hemels/ tot dat zjn hapt wies so groot al bederen van een aent/ Ende zjn nagelen zjine als vogels clauwen worden.

E Na dese tijt/ bielec Nebucadnezar mijn ooghen opten hemel/ En qua weder tot vstant/ en danctede Alderhoochste/ **V**er Piero/ en eerde de gheneyde eerwelckes/ wi ons gewelt inder ewichent blisse En zjn tijc tot alle tijde duert/ Tegede welcke al

le die op aertrijche leue niet te rekenen en zjn/ **H**y maket al/ als hi wil/ beyde met die cracht inden hemel/ en met de gheneyde die opter aerde woonen/ **E**n nyemat en can zjinder hant wederstaen/ noch tot hem seggen/ **W**at doet ghi/ **E**er selue tijt quam ick weder tot mijn verstant/ en oec tot mijnder conincliche keere/ tot mijn heerlicheit en eerwaerdicheyt/ ende mijne raedtheeren en machtige begheerden my/ Ende ic wert weder in mijn conincliche gheset/ Ende ick vercreech noch grooter heerlicheyden/ Daeromme loue ic Nebucadnezar/ eere/ en prijse den Coninc des hemels/ **W**ant alle zjn wercken zjn waerheyt/ Ende sine wegen zjn recht/ **E**n so wie houaerdich is/ die can hi betootmoedighen.

Daniel bediet dat Coninc Belshazzar dat scrift/ welck hi cen hant aenden miere ghescreuen hadde.

Dat. v. Capittel.

Belshazzar die Coninc maecte een heerliche maect oft bancket sinen machtighen en voochtieden/ En hy dronck de dronck met haer/ En doef hi vreden was dede hi die gulde en silueren vare voochtenghe/ die Nebucadnezar zjn vader tot den tempel tot Hierusalem ghenome hadde/ **S** Op dat die Coninc met zjn machtige/ met sine wijuen en met zjn voelchappē daer wt drincken souden/ **H**ilo werde voort ghebracht die vaten/ die wt den Tempel/ tot den huysē Sodo tot Hierusalem ghenomen ware/ En die Coninc en die gheweldige/ sine vhuē/ en voelchappē dronckē daer wt/ En doen si also den wijn dronckē/ so presen si die gulden/ silueren/ coperen/ yseren/ houten/ en steene wygoden.

Effen ter seluer tijt/ so quam te voochtighen vngere/ gelijc als vā eender mensche hant/ die streue recht tegede candelaer ouer/ op die gheplackerde muere/ in die conincliche sale/ En die coninc wert geuwer/ die hant die daer streef. Doen beroods die Coninc zjn verwe/ en zjn gedachte bericriete hem also dat he die lendenē scuddē/ en die beenē vreesde. En die Coninc riep met luyder stemmen/ dat men hem die werte conincars/ Chaldeers/ en duwel bestweerders voochtenghen soude/ En dede den wijfen tot Babel segghen/ Welcke mensche dese scrift leek/ en legghen can/ wat die bediedet **D**ie sal met purpue ghecleet worden/ en een gulden lieten aende hals draghen/ En hi sal ouer dat derde deel mijns coninclic geweldich zjn/ Doen werden alle die wijfen des Coninc voocht ghebracht/ **M**ar si en konden noch dat scrift ghelesen/ noch die bediedinghe den Coninc verclare/ Doen bericriete he die Coninc Belshazzar noch meer/ en verloos alle zjn verwe/ Ende sinen heet en wert seer vanghe.

Doen ghinc die Coninghuine om sulcker sake wille des Coninc/ en zjinder heere/ hene op in die sale/ en sprac/ **H**eer Coninc/ **S**od berleen v een lacc leue/ En laet v doch uwe gedachte also niet verlaghet maken/ En en ontsiet also in dijn aelicht nyet/ **D**aer is een man in dijn conincliche die den gheest der heyliger **S**ode heeft/ **W**at inde tijden dijn vaders/ so wert hi he vclaringe geuonde/ verstant en wijsheyt/ gelijc der **S**ode wijsheyt/ En v vader die Coninc Nebucadnezar sette he bouē die waerleggeta/ Chaldeers/ Dupuelbestweerders/ en Strekkickers/ **S**om dat een hoogere geest bitē geuonde werdt/ Daer toe verstant/ wijsheyt/ vcomen te

bediede / doncker spruecke / rade / en verborogen sa
ke te opbaren / te wete Daniels / die die Coninc de
de Seltfazer noemē / So laet nu dan Daniel roepē
Die selue salt wel seggen / wat dat bediet

Soe wert Daniel op vooz de Coninc gebracht
En die Coninc sprac tot Daniel / Sijt ghi die Dani
niel / een vā die geuāgen wt Juda / die die Coninc
mijn vader wt Juda herwaerts gebracht hadde /
Ic hebbe van v hoorē seggē / dat ghi den heyligen
geest Gods hebt / en dat verlichtinghe verstat / en
houe matē grote wijsheyt bi v gheuonden is / Nu
heeftmen die Wyle en warte conincen hier op
vooz mi gebracht gehadt / op dat si mi dese scrifte
sen / en bercondigē souden wat si bediet / En si en
coninc mi niet ghesegge / wat sulcs bediet / Maer
van v hoor ic / dat ghi condt die bediedingē geuen
en dat verborogē opbaerē / In die ghi nu dit scrift
lesen condt / en mi dat verclare / wate bediet / So
sult ghi met purpur gecleedt worden / en een gul
de ketē aen dīne hals dragen / en si sult ooc ouer
dat derde deel mijns Conincrycs geweldich zyn.

Doen antwoorde Daniel / en sprac vooz de Co
ninc / houdt dīn gauē selfs / en geeft dīne gelchene
ken enē anderē / Nochtas wil ic den Coninc dye
scrift lesen / en bewylen / wat si beduyt. O Heere
Coninc / God die Alderhoochste heeft dīne vader
Nebucadnezar / dat conincryc / macht / eere ende
heerlicheyt gegeuen. Also dat alle lantscappē / lie
dē / en tongē om sulcker macht wil / die hē gegeue
was / heeft dē en ontlagē / Want hi doode / dien hi
woude / En so wien hi woude / dien loech hi / hy
verbieft die hi woude / hi bernederde dien hi wou
de / Mer daē hē sijn herte verbieft / en si hi verme
tēde en hoemoedich wert / Soe wert hi vandē co
nincliche stoele ghestootē / En si verloos zyn eere /
en wert verstoetē vandē leden / En zj herte wert
den berekē gelijc / En si moeste bi dye woudstelen
sijn woningē hebbē / En si adt gras ghelijc een ol
sche / En sijn lijf wert vā des hemels dauwe nar
Ter tyt toe / dat hi mercte / dat God dye Alder
hoochste macht heeft ouer die conincrycken der
menschen / Ende hi geefte / wien hi wil

Ende du Seltfazer sijn soon / en hebt dī herte
niet dootmoedich / hē wel dat ghi sulcs al wilt /
Mer ghi hebt v tegen dē H. E. E. des hemels ver
heuen / ende die baten sijns huys moestmen vooz
v brengen / Ende ghi en dīne heerē / dīne wijue / en
voelichappen hebt daer wt den wijn gedroncken /
Daer en bouē hebt ghi die siluerē / guidē / koperen /
ysen / houten / en stenen Goden gheprelen / die
noch en sijn noch en hoerē / noch en geuolen / Mer
die God die dīnen adē / en alle dīne wegē in sijn
hāt heeft / dien en hebt ghi niet gepresen / Daerom
me is van hem dese hant gesondē / Ende dit scrift
dat daer ghetrekent staet

Nu dyt is scrift / dat daer ghetrekent staet /
Manc / Manc / Thkel / Ophatir / Ende dit is die
bediedinghe / Manc / dat is / God heeft v conincry
ke ghetelt / ende volepndt / Thkel / dat is / Men
heeft v in een wachschale ghewoghen / en te licht
geuonden / Peres / dat is / Dīn conincrycke is ghe
deelt / en den Meden ende Perlen gegeuen / Soe
beual Seltfazer / datmen Daniel met purpur ele
den soude / Ende een gulde n keten acndē hals ge

uen / Ende dede van hem wtroepen / dat hi die del
de Heere in dat conincryc ware.

Maer eften in dien seluen nacht / so wert Scil
sazer die Coninc der Chaldeen ghedoot
Die Coninc Darius stelt Daniēl enē Heere ende vooz
weker sijns gancken rijcs / welc hem dādere Heere mit
gonnen / ende vermakē hem bi den coninc / dat hi geuan
gen / ende inder leeuwē cuple geworpen wert / Nochtans
van God ongequertē behoeft wort.

Dat. vi. Capittel

nde Darius wt Meden nā dat rijc
u / doen hi twee en fletich iaer oudt
was / En het docht Dario goet / dat
hi ouer dat ganck conincryc sette
de hondert en twintich Lantuoerch
dē / en ouer dese sette hi drie Princē (die eene was
Daniel) den welcken die Lantuoerhden souden re
keninge doen / op dat die Coninc der moeytē ver
laten ware / Maer Daniel ghinc die Princen ende
Lantuoerchden alle te bouen / Want eenen hoogen
gheest was in hem / Daeromme dacht die coninc
hem ouer dat ghanckē rijc te setten

Daeromme dachten die Princen en Lantuoerch
den dact na / hoe si aen Daniel een oorfake mocht
ten binden / die teghen dat conincryc ware / Maer
si en conden gheuen oorfake / noch boosch seye ghe
uinden / Want hi was getrouwe / datmen gheen
schult noch ooc boosch luek aen hem gheuonden
en conde / Doen spraken die mannen / Wy en sul
len gheen sake op Daniel binden / behaluen ouer
sinen Gods dienst

Doen quamen die Princen / ende Lantuoerch
den met hoopen vooz den Coninc / ende si seyden
tot hem also / Heer Coninc Darius / God verlect
v een lanck leuen / Die Princen des Conincrycs /
die Heeren Lantuoerchden / Raede / Heeren / ende
hoofflicken / die alle schame hebben ouerdragen /
ende gestoten / datmen een Coninclyc gebod sal
laten wtgaen / ende een streng bruel oordineren /
dat / So wie binnen dertich daghen yet bidt oft be
gheert / het si van eenen God / oft van eenen mer
sche / behaluen van v heer Coninc alle / die sal toē
ten leeuwē in den cuple geworpen wordē / Daer
ommeelicue Coninc sult ghi al sulcken gheboē
beuestige / en ondertekene / op dat ic niet verborogē
en werde / gelijc als dat recht der Meden en Per
sen is / dat welcke men niet ouertredē en darf / En
also ondertekendet die Coninc Darius

Als nu Daniel betnam / dat sulcken ghebod
ondertekent was / so ghinc hi henen op in sijn
huys / Ende dye denkeren in sijn somerhuys tot
Hierusalem waercks sonden open / Ende hy kniel
de des dachs dricmael op sine knyen. Ende badt
loofde / ende danctē sinen God / ghelijcker wijs hy
voormaels te doen plach / Doen quamen dese man
nen weder stamen metten hoopen / ende si vonden
den Daniel biddende / ende smeckende vooz sijn
God / Ende si traden henen toe / ende si spraken
met den Coninc van des Conincs ghebodt / Heer
Coninc en hebt ghy niet een ghebodt ondertee
kent / dat / Soe wie binnen dertich daghen yet be
gheert oft bidt / sijn van eenen God oft mensche /
behaluen van di O Heer Coninc alleen / dat dye
selue soude tot den leeuwē in dye cuple ghestoot
pen worden / Die Coninc Darius antwoorde

ende sprac/ Ja/ bet is waer. En dat recht der Me-
den/ en Persen en sal niemant ouertrede/ Si ande
woorden ende spraken voor den Coninc/ Daniel
der gheuangene een wt Juda/ dyen acht noch v/
noch v gheboet/ dat ghi onderteckent hebt/ Wat hi
biddeet des daechs dy ymael

O Doen die Coninc sulcs hoorde/ soo wert hi seer
bedroeft/ en hi dede groote neerlicheyt dat hi Da-
niel berlossen soude/ en ghinc met die sake om/ op
dat hi hem beschermen soude/ tot dat die sonne on-
der ghinc Doen hoopte harr die mannen voor den
Coninc/ en spraken tot hem/ Ghy weet wel heer
Coninc/ dat der Mede en Persen recht is/ dat een
yeghelic gheboet en beuel/ dat die Coninc besloten
heeft onuerandert sal bliuen/ Doen beual die Co-
ninc datmen Daniel soude voortbrenge/ en worpe
hē voor die leeuwē inden cuple/ En die Coninc
sprac tot Daniel/ Dijn God dien ghi sonder op-
houden dient/ die help v/ En si brachten eenē kee-
den leyden si opt gat vanden cuple/ die beseghelde
die Coninc met sinē eyghenen rinc/ en met synder
heeren segel/ opt dat niemant anders aen Daniel
sinē lust en soude gebrypke/ ende dat des Conincs
beuel aen Daniel niet verandert en soude worden

D En die Coninc ghinc werch op sijn palstys/ En
hi en liet geen eke voor hē brengen/ En hy en zonde
oor niet gellapē/ Des morgēns vroech doent dach
wert/ stont die Coninc op/ En ghinc haestelic tot
ter cuple/ daer die leuwē waren/ En als hi tot die
cuple quā/ riep hi met droeuyger stemē tot Daniel
en die Coninc sprac tot Daniel/ O Daniel/ een
knecht des leuēdigen Gods heeft v ooc vte God
die ghi sond ophoude diēt ooc wel mogen vanden
leuwē bescherme/ En Daniel sprac met den Co-
ninc/ O heer Coninc God verlee v ee lanc leuen/
Mij God heeft sinen Engel gesondē/ die der leu-
wē muyleu gestort heeft/ also/ dat si mi niet misdaē
en hebbe/ Wat voor hē ben ic onsculdich geuondē
Des gelics en hebbe ic teghē v/ O here Coninc
n misdaē Doē wert die Coninc seer blijde/ en dede
Daniel wt die cuple trecke/ En si togē Daniel wt
de cuple/ En men en conde gheen letsel aen hē ghe-
mercke/ dan dat hi sinē God vertrouut hadde/ Doē
dede die Coninc die mānē/ die dē Daniel verlaecht
hadden/ voort brenge en totten leuwē in die cuple
werpen/ met hare wijuen ende kinderē/ En eer
si opten bodem oft grout conden comen/ so grepē
se die leuwē/ en vermaelden hare gebeenten.

Na dien dede Darius die Coninc scrue alle lā-
den en liede/ God geue v lieden veel breedts/ Dat
si mijn beuel/ datmen in die ganstche heerschappie
mijns rjcs den God Daniels bresen/ en wel booe
oogē hebbe sal/ Want hi is die leuēdighe God/
die inder eerlicheyt blijft/ En sijn Conincliche is
onuergankelic En sijn heerschappie en heeft gheen
eynde/ hi is een verlosser en woot helper/ Ende hi
doet tekenē en wonderlicheidē/ beyde indē hemel
en opter aerden/ Wat hi heeft dē Daniel vādē leu-
wē berlost/ En Daniel weet geweldich int coninc-
ricke Darius/ En ooc int conincricke Cores oft Ci-
ri v Persen Coninc/ Dese Daniel dede dattet int co-
nincricke Darius/ en Cores wt Persen wel gelucte.
Eenen droom/ haden vier conincen welken daan
si gedroomt/ en bediet heeft

Dat. vi. Capittel.

In den eersten iare Selsazer des Co-
ninc tot Babel/ hadde Daniel eenen
droom en gesichte op sijn bedde/ En
screef den seluen droom/ Ende hi be-
greep hē also/ Ic Daniel sach een ge-
sicht inder nacht/ En siet/ Die vier wūdē ond den
hemel die stormde tegē malcanderē op die groote
zee/ En vier groote beeste elammē hert aerds op
wt v zee/ En eēs yegelic gedaele was vskheyden
Dat eerste gelic eenē leuwe/ en hadde blogelē
als een arnt/ Ic sach toe ter tijt toe dz hē dye bloge-
lē wtgeruct wordē/ en het wert vāder aerde werch
gnome/ En het stont op sine voeten ghehlic ee mē-
sche/ En hem wert des mēschē hert gegeven

En siet dat ander dier daer nae/ was ghehlic ee-
nen Deyre/ Ende het stont op sijn een side. Ende
hadde in sinen muyle tusschen sine tanden/ dye
groote lanhge tanden/ Ende men sprac tot hem/
Start op/ ende ver sint veel bleefhs

Na desen sach ic/ en siet/ ee ander beeste/ die ge-
lic was eenē Tupaert/ dz hadde vier blogelen/ als
ee vogel op sinē rugghe/ En die selue beeste hadde
ooc vier hoofde/ En hem wert gewelt gegeven

Na dese sach ic/ inden gesichte/ inder nacht En
siet dat vierde dier was vreselick en grouwelick/
ende bouen maten sterre/ En het hadde groote ple-
te tanden/ En het beestinde omtrent hem/ en het
vermaelde/ En dat daer ouerschoot/ dat vertradd
met sine voeten/ En het was ooc veel anders/ dan
die voortspydē/ En het hadde thien hoornen

Doen ic die hoornen waer nam/ Siet/ so quam
daer noch een ander cleyn hoornken voort tusschē
die selue. Vanden welken die dye voortste hoo-
nen wtgeruct wordē/ Ende siet den seluen hoorn
hadde ooghen als menschen ooghen/ En eenē muyle/
die sprac groote vermetelhe dinghen.

Sulcs sach ic aen/ tot dat haer scoelen ghesel-
worden/ En die Gude kelde hem ter neder/ Sijn
cleerde was snecwit/ En dat haer sijnns hoofde/ ge-
liche teyn walle/ Sinen soel was enckel vier klant
men En sijn raders als een bernēde hert/ En van-
den selue ghinc wt een langhe vierige strate/ Dye
sentmael duysent dienden hem/ En thie hondert
mael duysent stonden voor hē/ Dat oordeel wert
gehouden/ En die boecken werden opgedaen.

Ic sach toe/ om der redenē wil/ der grooter ver-
meteliker wordē/ die den hoozne sprac/ Ic sach
toe/ tot dat dat dier gedoot wert/ ende dat sijn lijf
breghinc/ en dattet in dat byer getroype wert En
dat der andere beeste gewelt ooc wt was. Vanden
daer was eenen tijt ende stont beestē/ hoe langhe

Dat eens yghelijcs ghewelt dueren soude.

Ik sach in desen ghesichte des nachts / En̄ siel / daer quam een in die wolcken des hemels / ghehijck eens menschen soon / die reycte al totten Ouden be daechden toe / En̄ die werre voor de selue gebzachte Die gaf hē eere ghewelt / en̄ dat rick / dat hem alle lande en̄ liede wene souden / Sijn gewelt is ewich dat niet en vgaet. En̄ zijn Conincric en heeft geen eynde / Ende ic Daniel verwonderde mi daer van / En̄ alsulken gesichte veruaderde mi / En̄ ic ghinch tot eenen banden ghenen / die daer omme stonden / en̄ hadt hē / dat hi mi van alle den dingen een onder wānghe gheuen soude / Ende hi sprac met mi / en̄ hi verwes mi / wat dat bediede.

Dese vier groote beesten bedieden vier conincricken die op der aerden comen sullen / Maer die hepligē des Alderhoochsten sullen dat rick in nemē ende sulken altoos ende ewelich beesten.

Daer na hadde ic geerne die waerheyt geweten van die vierde beste die welke heel anders was van die andere alle stamen / seer grouwe rick / van den welken die tanden sieren / ende die naghelen oft clauwen metalen waren / Dwelcke beruinde en̄ vermaelde al ront omme hē / En̄ dat ouer ghebleuen beruadt met sinen borste. En̄ van die thien hooznen op zijn hooft / En̄ vāden anderen hooznen / die daer wt quā vāde welcke drie hooznen af vielen / en̄ die oogē hadde / en̄ eenen muyle / die welke groote opgheblazen dinghen sprac / en̄ die grooter was / dan die ghenē die nekens hē stonden / En̄ ik sach dē selue hooznen stryde en̄ cāpen tegen die heyligen / En̄ het behielt die vicorle tegē haer / ter tūt toe / dat die Oude bedaechede quam / en̄ dat oordeel hielt voor die hepligē des Alderhoochsten / En̄ tot dat die tijt quam / dat die hepligē dat rick in namen.

Hij antwoorde na allos Die vierde beste / die sal dat vierde rick opter aerden zijn. Dwelcke mach tiger zijn sal dan alle andere ricken / het sal alle landen veruinden / bertreden / en̄ bermalen / Dese thien hooznen bedieden thien Coninghen / die wt dat selue rick opstaen sullen.

Da die selue sal een ander opcomen / die sal machtiger zijn / dan eenich vanden voorsyden / Ende hy sal die Coninghen vernederen / Hy sal teghen den Alderhoochsten lasteringhe spreken / Ende die heyligen des Alderhoochsten sal hy berdelstrueren / Ende hy sal hem vermeten ende onderwinden die liden ende wettekē veranderen / Ende si sullen hem in zijnder handt ouer ghegheuen worden / tot een tijt ende twee tijden / end e een halue tijt.

Daer na sal dat gherecht en̄ oordeel gehouden worden / Van sal hem zijn ghewelt genouwen worden / also ooc / dat hi gansseliken te gronde wtghe roeyt en̄ verniet sal worden / Maer dat conincric ghewelt / ende macht / onder den gansseliken hemel / sal den heylighen volcke des Alderhoochsten ghegeuen worden / Wiens rick ewich is / En̄ alle ghewelt sal hē dienen ende ghehoorsam zijn / Dit was beynde van die sprake.

Mer ick Daniel wert in mine ghedachten zere bedroeft / dat ick mijn verwe verloos / Nochtans hiel ick dese redene wel in mijn herte.

Con ander ghesicht oft visioen / dat Daniel gesien heeft
Dat. vij. Capittel.

Den derde icre des conincrics des Conincs Selsazer / openbaerde mi Daniel een visioen / na tghene dat mi eerst geopenbaert was / Ja ick sach in dē ghesichte / en̄ was doe ic dat ghesicht sach / voer Suan / in die hoofstat in dē lande Elā / (ofte Persen) En̄ in dē visioen docht mi dat ick was aen dat water Blai / En̄ ic hief mijn ooghen op en̄ sach en̄ siel / enen ram stont voor dat water / die hadde twee hooge hooznen / Nocht en̄ dē eenen booger vā dē anderen / En̄ dat hooschte wyes eerst achter na Ik sach dat dien ram met dē hooznen liet teghen dat Weste / tegēt Innoerde / en̄ tegē dat Suyde / Ende geen dier en conde vā hē staende gebiuen / En̄ van zijn gewelt en mocht hē niemāt beset ermen / Mer hi bedidef dat hi woude / ende wert groot.

En̄ als ic daer op mercte / Soe quā daer eenen geypen vor vā dat Weste herwaerts / ouer dē ganssche aertrijc / recht oft hi die aerde niet gheract en hadde / Dēsen bock hadde eenē zeer schoonen hooge twee hooznen hadde die ic te voren hadde sien staen voor dat water / En̄ hi liep den seluen toe met een thooznige macht / En̄ ic sach / dat hi zeer na vā dē rāme quā / En̄ hy vgrāde op hē / En̄ h. liet den rāme allo dē hi hē sine twee hooznen aen sluchē brac / En̄ die rāme (oft weder) en hadde gheen cracht / dat hy tegē hē hadde mogē staende bliuen / Mer hi werp hē ter neē / en̄ vtrade hē / dat ooc nie mant den ramme en mochte vā zijn gewelt verlossen / En̄ dien gheyp te vor wyes zeer geoot / En̄ doen hi opt sterckste ge wordē was. so wert hē dē groosten hoozn ooc ghebrokē / En̄ doen wyellen hē in dē stede vier andere schoone hooznen / tegē die vier winden des hemels.

En̄ tot een vā die vier hooznen wyes noch eenen cleenē hooznen / die wies bouē matē groot / tegē dat Suyde / tegē dat Weste / en̄ tegē dat schoone weerde luttich iac / En̄ het wies tot aē des hemels heye toe / En̄ het werp sommige daer af / en̄ vanden strecken ter aerden / en̄ bertrette / Ja het wies al totten Prince des hepts / En̄ nam van hē wech dat daghelic offer / en̄ verwesle die wooninge zijns heylighdoms / En̄ hē wert alsulcke macht gheuen / tegen dat daghelic offer / om der sonden wille. Ja al ooc dat hi die waerheyt ter neder sloech / En̄ so wat hi dede / dattet hem ghehucken moeste.

Op dat hoozde ic enen heyligen spreken / ende die selue heyligē sprac tot enen die daer cracchede / Hoe langhe sal doch dueren sulken gesicht van dat daghelic offer / ende van der sonden / om welker wille dese verwoestinghe gheschieft / also / dat beyde dat heylighdom / ende dat heyp bertredē sal worden / Ende hi antwoorde mi / Daer zijn twee duysernt ende drie hondert dagen / vanden auont totten moerghe ten te rekenen / Van sal dat heylighdom weder ghewijet worden.

En̄ doen ic Daniel sulken gesicht sach / en̄ geerne verstaē hadde / Siet / Doen stont voor mi Gabriel als een man / En̄ ick hoozde tusschen dat water Blai / eens menschen stemme / Die riep en̄ sprac / Gabriel / Legt desen dat gesicht wt / dat hijt bersta En̄ hi quā na bi mi / En̄ ic vercriete doen hi quam En̄ ic viel op mijn aensicht / Doen sprach hi tot mi / Du menschen kind / weert / dat dit visioen eerst in

die laetste tijt volbracht sal worden/ En doen hi nu met mi sprac/ so lanch ic in onmacht neder ter aerden op mijn aensicht/ Mer hi taste mi aen/ en hief mi op/ dat ic stont/ En hi sprac/ Siet/ Ic wil v berhoonen/ hoe dattet gaen sal/ in die tijt der laetsteer toornicheyt/ Wat dat eynde heeft sine besteldē tijt

Den camme met twee hoornen/ dien ghi gheuen hebt/ dat zijn die Coninghen in Media en Perzia/ Maer den ghepten bock/ dat is die Coninc in Grieken landt/ Den grooten hoorne tusschen zijn oogen/ dat is die eerste Coninc/ Maer dat daer vier hoornē in des ghebooken hoornes stede wessen/ be diet dat vier Conincen vā desen volcke opstaen sullen/ Maer niet so machtich als hi was.

Maer dese Conincen/ als die ouertredinghe groot geworden is/ So sal daer op staen eē wyet lictich Coninc/ en vā eenen onbescaemden aensichte/ Die sal machtich zijn/ maer nochtans niet door zijn eygen cracht/ hi sal wonderlijcken verdelsturen/ En so wat hi begint/ dat sal wel met hem gheleue/ dat hijt volbringe/ hi sal die kercke/ stammen met den heyligē volcke verstoort/ En het bedroch sal hem door zijn subijthēyt wel gheleuen/ En hi sal hem in zijnder herten verheffen/ In zijnder weluazert sal hēre vele verderuen/ Ende hi sal hem opheffen teghen den Prince alder Princen/ Maer hi sal sonder gheueit vergaen en te niete comen.

Dit gesicht vanden auont en morgen/ dat v geseyt is/ dat ic waerachtich/ Maer ghesult dit ghesicht heymelic houden/ Wat daer is noch eenē langen tijt achtee/ En ic Daniel wert gantsch cranck/ dat ic sommige dagen lieck lach/ Daer na doen ick weder op quam/ so beschreue ic des Conincs saken/ En ic verwonderde mi van dit gesichte/ Maer nyemant en wasser diet mi anderwees.

Die openbaringhe ende prophete van die tinentich weken/ welke haer op die verlossinghe des volcs streckē/ en op die verlossinghe die door Christus gheschiedt is.

Dat. ix. Capittel.

Den eersten iare Darios/ des soons Dhalueros/ die vander Meden stamme was/ die ouer der Chaldeen Conincen een Coninc gheset wert/ Jaer ende ueluen eersten iare zijne Conincrijck/ begheerde ic Daniel/ dat gecal der iare te verstaen wt die boecken/ daer vā die hēre ghesproken hadde totten prophete hieremia/ Dat hierusalem soude tinentich ier woest liggen/ en ic keerde mi toe God den hēre te bidden en te sinnecken/ met baste/ in sackē/ en inder asche/ En ic badt tot dē hēre mijnē God en vriechte ende sprac.

Ich lieue hēre ghegroote en verchrickelelike God/ ghi die dat verbont en barmherticheit houdt/ dē ghenen die v lief hebt/ en dijne gebode houdē/ Wi hebbē ghesondicht/ Wi hebbē onrecht gedaen/ Wi zijn godlose geweeft/ en afgeuallē. Wi zijn vā dijne gevode en rechte gewekē/ Wien hebben niet gehoort na die Propheeten dijnen knechte/ welke in dinē name desen Coningē/ Prince/ Voorbaders/ en alle den volcke inden lande predictē/ hēre die gherechticheyt hoort v toe/ en ons en behoort niet toe/ dan openbaerlike schande gheleue/ alst oock nu luden/ daerho gart den inwoonders Juda en hierusalem/ ende den gantschen Israel/ hi

zijn na by oft verre/ in alle landen/ derwaerts ghy ons verstoort hebt/ om haerder misdaden wille/ die si aen v bedreuen hebben.

Ja hēre/ onse Coningen/ onse prince/ en onse Voorbaders/ moet ons scame/ dat wy ons aen v besondicht hebbē/ Mer hēre onse God/ dijn is die barmherticheyt en bergheuinge/ Wat wi zijn actualich geworden/ en en zijn niet geboort/ dat wi gewadelst hadde in sine gevode/ Die welke hi os door die prophete onse knechte boogheleue heeft/ Maer dat gantsche Israel heeft uwe gette ouertreden/ en is afgewekē/ om dat si zijne stemmen niet ghehoorsaem en zijn geweest.

Van daer hēre/ comet ooc/ dat ons die vermaleddinge/ en den erde die ghescreuen staet inder wet Moisi des knechts Gods/ op ons reyt/ om dat wi ons aen hē besondicht hebbē. En hi heeft sine woogdē gheloude/ die hi gesproken heeft tegē ons/ en onse kerckers/ die ons dat recht wt spreke souden/ dat hi sulckē grooten ongeluc ouer ons heeft late gaen/ dat dies geluce noyt onder den gantschē hemel geschiet en is/ gelike ouer hierusalem gheschiedt is.

Seljt alst gescreeu staet in die wet Moisi/ also is alle dit groot ongeluc ouer ons geromē/ Nochtans en hebbē wi boort den hēre onsen God met gebode/ dat wi ons bande sonden bekeert hadden/ en dijn waerheyt hadde mogē bernenē. Daeromme en herft die hēre ooc niet vertoef met dit ongeluc/ ende heuet ouer ons late gaen/ Want die hēre onse God is gerecht/ in alle sine werken die hi doet/ Want si en hebben zijnder stemmen niet ghehoorsaem gheweest.

En nu hēre onse God/ ghi die v volc wt Egypten geleyt hebt/ met een kercke bast/ En ghi hebt v eenen name ghemaccht/ die noch heden des daechs blijft/ Wi hebben gesondicht/ ende zijn leyder godloos gheweest/ Ich hēre/ om alle dijns gerechticheyts wille/ laet af vā zijnder gram schappen ende verbolghentheyt/ van dijnder stadt hierusalem/ ende dijnen heyligen berch/ Wat om onser sonden/ ende onser voorbaders misdade wille/ is hierusalem en v volc van allen cont om ons liggende verstaet.

Ende nu onse God/ hoort dat ghebet dijns knechts/ en zijn sinnecke/ Ich laet doch/ om dijns selfs wille/ dijn aensichte ouer dijn heylichdom schijnen dat daer verwoest is/ hēre/ necht dijn ooren mijn God/ en hoort/ Doet dijne oogen op/ en siet hoe dat wi verwoest sijn/ en ooc die stadt die na dijne name ghenomē is/ in die welke dijne name aengetroepen is/ Wat wi en liggen niet boort v met ons ghebet op onse gherechticheyt/ Maer alleen op dijne grote barmherticheyt. Ich hēre/ hoort/ Ich hēre/ werlt doch genadich. hēre/ aenmeret en doegē/ En en vertret niet/ om dijns selfs wille/ mijn God/ Want dijn stadt en dijn volc is na dijnen name genoemt.

Als ic noch also sprac en badt/ en ic mine/ ende mijns volcs Israel sonden behende/ en lach met mijn ghebet boort den hēre minen God/ om des heyligē berchs wille mijns Gods/ En doen ic noch also in mij ghebet sprac/ so vlooch hertwaerts tot mi den man Gabriel/ welchen ic te boort gesien

hiere.
24.

hadde inden ghesichte/ En hi lasse mi aen/ omtrent den tijt des auonts offero/ En hy onderwees my/ en sprac met mi/ en seyde/ Daniel nu benic wtze vonden die onderwisen/ Want so haect als ghi begonst te bidden/ so ginc dit beuel wt/ Ende daerom me comer ic/ dat ict v vercondigen soude/ Want ghi zijt lief en weert/ hieromme soo merct nu daer op dat ghi dit gesichte verstaen moget.

O seuentich weken zijn geordineert ouer dijn holt/ en ouer dijn heylige Stadt/ So sal dan die ouer tredinge gekeert/ en die sonde bedect worden/ En die misdaet verfont/ en die ewige gherechticheyt gebracht worden/ en die visioen en prophetie toe gelegelt/ (oft toegeloten) En die alderhoochste gesalft worden.

I Daeromme weet nu/ en merct/ dat van die tijt aen/ als dat beuel wtgaet/ dat hierusalē wederom me sal getimmert worden/ tot op Christum oft den gesalfde Prince/ dat zijn seuen weke ende. Ixij. weken/ Ende alsoo sullen die straten ende mueren getimmer t worden/ maer met har der en comerlijker tijt/ En nae die tweentseftich weken sal Christus (oft Messiah) gedoot worden/ En hi en sullen zijnder niet willen.

En dan sal een volc met den Prince comen/ die Stadt/ en dat heylighdom verdelcruct/ En zijn eynde sal comen als een water bloet/ En na dien strijt sal woest bliuen.

En hi sal met vele een sterc verbont maken te weke lanc/ En als dan die weke recht half wech is dan sal dat offer en spijffer ophouden/ En hi den Wogelen sullen staen grouwelen der berwoestinge/ Ende het is besloten dat set totten eynde toe woest bliuen sal.

En een ander openbaringhe die den prophete Daniel geschiet is.

Dat. xi. Capittel.

I Den derden late des zonnincs Cores wt Persen wert den Daniel/ diemen Helstaser hiet/ wat geopenbaert/ dat barachtich is/ en van groote saken/ En hi mercte daer op/ en verstant dz gesichte wel Ter seker tijt was ic Daniel bedroeft wel drie weken lanc/ Also dat ic gheen lieflike noch lustige spijle en adt/ en daer en qua tot mijnē mode niet in/ noch vleesch/ noch wijn/ Ic en salde mi voc niet/ tot dat die drie weken gansch om waren.

Op ten vierentwintichste dach der eerster maene was ic bi dat groot water Tygris/ dat is hydelhel/ En ic hief mijn oge op/ en sach/ en liet/ Daer stont een man in witter sūdē gbedeet. En hi hadde eenen gulde goidel omme/ Sijn lichaē was gelijc ee hya einth/ Sijn aēcht sach als een blisc/ Sijn ooghen als ee vierblāme/ Sijn armen en boeten ghelijc als een gebruyneert metael/ En zijn stāme oft sprake/ was gelijc een groot gheruysh/ En ic Daniel sach sulchen visioē alle/ En die manne die bi mi waren en sagēs niet/ Nochtans so viel een grote veruacnisse op haer/ also dat si bloden/ en bezgē haer/ En ic bleef alleen/ en sach die grote gesicht/ ick verloos alle mijn cracht/ en ick wert zeer ongeschelt/ ende en hadde geen macht meer/ Ic hoorde nochtans zijn stemme/ en als icle hoorde/ so sanc ic neder op mijn aensicht ter aerden.

B En liet een hāt ruerde mi/ en holp mi op die knien en op die handen/ ende sprac tot mi/ lieue Daniel merct op die woorden/ die ick met v spreke/ Ende heft v op/ Want ic be nu tot v gesondē/ En doe hy sulcs tot mi sprac/ so rechte ic mi op/ en beefde/ en hi sprac tot mi/ Daniel en zijt niet vbaect/ want van de eerste dach aen/ dat ghi v herte daer toe gekeert hadt/ dat ghyt verstaē mochte/ en dat ghi v castide boordine v/ En so zijndine woordē verhoort en ic ben comē om dinen wille/ Maer die prince ouer dat conincryck des lants van Persen/ die heeft in yenenentwintich dagen vercractaen/ En liet Michael een vā die principaellste Princen quam mitē hulpe/ Doen behielt ic die victorie bi den coninc in Persen/ Maer nu come ic/ om v te onderwisen/ hoe dz tet dinen volcke hier namaels gaen sal in die laetste dagē/ Want dat gesicht sal hem noch tot eender la ger tijt verstrecken.

En als hi sulcs met mi sprac/ soo soech ic mijn aensicht neder ter aerden/ en swaech stille/ ende liet een gelijc een mensche die ruerde mine lippe/ Doen dede ic minen mont op/ en sprac tot den ghenen die hoorde mi stont/ S mijn heere/ mijn ledematē oft ledē beue mi indē gesichte/ dat ic gheen cracht meer en hebbe/ hoe soude dan die knecht mijns heeren met minē here mogen sprekē/ Mengesien dat daer geen cracht meer in mi en is/ en en hebbe ooc gheen adem meer/ Doen ruerde mi noch eens een/ gelijc een mensche geselt/ en stercte mi/ en sprac/ en vrecht niet/ S du lieue man/ werst te vreden/ en zijt getrouwt. En als hi met mi sprac/ so vermande ick mi en sprac/ wel aen/ mijn here spreect/ Want ghi hebt mi gheskeret.

En hi sprac/ Weet ghi oock waeromme dat ic tot v ghecomen ben/ Nu wil ick weder wech/ met den prince in Persen lanc stinden/ Maer als ic wech trecke/ Siēt/ so sal die prince wt Grieken lanc comen/ Nochtans wil ic v verhoonen/ wat daer ghescreuen is/ en dat ooc sekerlijc gheschieden sal/ En daer en is nyemant die mi helpt teghen hem/ dan uwe prince Michael/ want ick stont hen oock by in den eersten late Varios des Mediers/ dat ick hem holp ende sterckte/ Ende nu wil ick v verhoonen/ wat noch gheschieden sal.

En om enige openbaringhen van toecomen de dinghen/ die inder tijt der Macha been veel gheschiet zijn.

Dat. xi. Capittel.

Siet daer sullen noch drie Coninghen in Persen lanc opstaen/ maer die vierde sal rijcker worden dan alle dandere. Ende als bi in zijn rijckdomme op dalder stercke is/ So sal hi alle man te-

gen dat conincryck in Grieken lanc op brengen. Want daer na sal een machtiger coninc op staē die met grooter mach beerschappen sal. Ende so wat hi wil/ dat sal hi volbrengnen/ Ende als hi opt hoochste gecomen is/ so sal zijn rijck gebroken worden en verghaen/ En hem in die vier winden des hemels deelen/ Niet op sine nacomelinghen/ Soch niet met alsulcker macht/ als die sine gebreest is/ Want zijn rijck sal wtgeroyt worden/ en den vierden te deele comen.

Meran der ma. gnu.

Ptolomeus / Tagus Seleucus / Anacano / Serni / re / dype dochter / ptolome / Philadelphus / Antiochus / Theos Ptolomeus Energetes dype broeder Sernia Seleucus Gallinus Antiochus Magnus Die selue Antiochus Magnus Ptolomeus epi phantas Antiochus Magnus Antiochus Magnus Totus hiamus in Per.

En die Coninc teghen Thyden / die sal machtigher worden dan eenighe andere van sine Prinsen / Mer tegen hem sal ooc een machtich worden / en heerscappen / wiens heerscappie groot sijn sal.

Mer na sommige iaren sullē si met maldanderē vrentscap make / En die dochter des Coninc te ghē Supdē sal comē tottē Coninc tegē dat Noorden / om vereeninghe te maken / Maer si en sal dye macht niet behouden / En daer toe en sal haer saet ooc niet staende mogē bliuē / Mer si sal ouergheleuert wordē / niet den ghenē die haer gebracht hadden / en niet den kinde / en niet den ghenen / welke si eenen tijt lanc machtich ghemact hadde.

Daer sal eenē rache van haren Stamme opcomē Die sal comē met heyr cracht / en den Coninc van Tnoordē in sijn vastheden en sterckē ballen / en hi sal volbrēnghe / en ooc die victorie behoude / hi sal ooc hare Godē en beel die met die costelike cleyndien / heyde siluerē en gulde wech voerē in Egyptē en voo den Coninc tegē Noordē wel sommige iare bliuē / En als hi door des selue conincē ghetoghe is / so sal hi weder omme in sijn lant trecken.

Mer sijn sonē sullē tot grāschappē dwerct wordē / En een groot heyr te samen vrenten / En den sal comē / en sal als een water vloet her door baren En den anderē weder omme tot aen sijn vastheden verstoopē / Dan sal die Coninc van Thyden vergramt wt treckē / En mettē Coninc van Tnoorden sterckē / En sal also grote hoopen volcx stamē vrentghē / en dat hē des anders hoopē in sijn hāt gegeuē sullen wordē / En sal den seluē hoopē wech voerē / Waeromme hi sijn herte verheffen sal / om dat hy so veel dypēndē ter neder gheleyt heeft / Mer daer mede en sal hi noch sinder niet machtich worden / Wat die Coninc tegē Tnoorden sal weder omme eenen meerderen hoopē stamē vrentē / dā dē vooz gaendē was / En na sommighe iaren sal hi daer hen treckē / niet een groote heyr cracht / en groot goet / En ter seluer tijt sullen haer vele tegē dē Coninc tegē Thydē settē / Soe sullen sommige afualige wt dīnen volcke haer verheffen / ende die prophete beuullen / en sullen ooc verlagen worden.

Also sal die Coninc teghen Tnoorden daer her trecken / om schantken te maken / en die vaste stedē te winnē / En die Armen / oft macht der gheure van Thydē en sullen niet moghen keere / En sine beste ionge manne des volcx en sullen ooc niet comen weder staen / Mer hi sal / als hi aen hē coets / sine wil le doen / En niemāt en sal hē weder stāt doē mogē / hi sal ooc in dat lustige en weerde lant comen / En hi sal volēyndē / door des seluen handē / En sal sijn aenācht stellen / op dat hi metter macht sijn gantschē Conincric come / Mer hi sal niet hē vereeninghen / en sal hem sine dochter tot eenen wīue gheuen / op dat hi hem verderue / Maer het en sal hem niet ghelucken / En daer en sal niet af comen.

Daer na sal hi hē tegen die eylandē keeren / En der seluer veel winnen / Maer een volck sal hem dwingē / also dat hi sal moētē ophouden niet schande / op dat hē niet merre schandē en gheschieden / En also sal hi hē dā weder omme keeren in die vastheden van sine landscap / En hi sal hē stooten / en val len / also ooc dat men hem nergens binden en sal.

En hi sijn plaetse sal / en opcomē / die sal een ere

lic hē bekitten / gelijc als een diefhencker / Mer naz een weynich daghen sal hi vrecken Nochtans noch door gramscappe / noch door strijd.

In die stede van desen sal een ongeachte opstaē / welke men geen coninclicke eere verwisen en sal / Die sal met licheyt comē / en sal hē geluckē / En hi sal dat Conincric met soete voozde in neimē / en die Armen / welke als een water vloet daer her vaten / sullē van hē / ghelijc met een water vloet oueruallen / ende verlaghen worden / Daer toe ooc die Prince metten welken dat verbont gemaect was Want in dien dat hi met hem vereenicht is / so sal hi bedriegelic met hem omme gaen / En hi sal optrecken / en met een cleen volck hem verwoeldighen / Ende het sal hem gheluckē / dat hi in die beste stedē des landts comen sal / Ende hi sal alsoo maken dat sijn voozuaders / noch sine voozouders niet gedoen en konden met roouen / plouderen / en bueten / En hi sal na die alder vaste ende sterckste steden staen / Ende alle eenen tijt lanc.

Ende hi sal sijn macht ende sijn herte tegen dē Coninc int Thyden verheffen / met grooter heyr cracht / Dan sal die Coninc in Thyden verwoeldicht wordē tottē strijd / met een groot machtich crīsch heyr / Maer hi en sal niet staēde mogē bliuē / Wat daer sullen verraderien tegen hem ghemact worden / Iac die sijn broot met hem eten / die sullē hem helpen verderuen / ende sijn heyr onderdrucken / alsoo dat daer seer vele verlaghen sullen wordē / En dat herte beyde der Coninghen sal dencken / hoe si maldanderen schaden doen moghen / Ende sullen aen een tafele vastelic met maldanderen spreke / Nochtans en salt haer niet ghelucken / Want dat eynde is noch op een ander tijt beest.

Daer na sal hi weder thuyt trecken met groot goet / ende sijn herte rechen tegen dat heyligh verbont / Dan sal hi wat beschicken / ende alsoo reysen thuyt in sijn lant.

Daer na sal hi ter gelegender tijt weder tegen Thydē treckē / Mer ten sal hem teu anderen male also niet gelucken / als ten eersten male / Wat daer sullen schepen comen wt Tethim (oft Italia) tegen hem / also dat hi verlaecht sal worden / ende weder omme keeren moētē / Dan sal hi tegen dat heyligh verbont vergramt worden / en salt ooc beschicken Ja hi sal hē wenden / En die dat heyligh verbont berlaten hebben / die sal hi aen hē treckē / ende sine Armen (oft machinghe) sullen aldare beest worden / Die welke dat heylighdom in de beste en stercke onbewiden sullē / En dat daghelic offer afdoen. En sullen eenen verwoesten groūvel optrechten / En hi sal geueynselic handelen / En dē godloosen gorde woorden gheue / die dat verbont ouertredē.

Maer dat volck dat sinen God kent / die sullen haer vermannē / en die ouerbant nemen / en eenen voozpoet hebbē / En die verstandighe inden volcke sullen vele andere vander ghemēentē leeren / en verstant gheue / Daer en bouen sullen si ooc eenen tijt lanc veruolcht worden / met weert / vier / gheuangnisse / en roof / Maer in die selue veruolghingē sal daer nochtās door een cleen hulpe geholpen wordē / Maer veel sullen haer tot hem doen bedriegelic / En onder die verstantighe sullen sommige veruolcht wordē / op dat si gesuyuert / ghepurgert

hy d gben Schtus lop die eertli en bed D Antiochus phar ene voeu gbel her enel ninct Pch meui Phit mte Antiochus Act 6

Tuda machabeus sijn bu ders.

ende gereynicht worden/ tot dat het een eynde heb-
be/ Want daer is noch een ander tijt booz handen.

¶ Van Antichristus/ ende van die verlossinghe der Ba-
biloonischer gheuan: kennisen / Ende die destructie Ierusa-
lams Ende vanden laetsten dach.
Dat. xij. Capittel

Ende die Coninc sal doen wat hem ge-
lust/ En hi sal hem verbeffen en op-
rechten teghen al gheue dat God is/
Ende hi sal grouwelijcken teghen de
God alder Goden spreke/ Ende het
sal hem ghelucken/ ter tijt toe dat die ghranschap
wt is/ Want het is besloten/ hde langhe datter due-
ren sal/ Ende den God zijnder Boozbaders en sal
hi niet achten/ hi en sal noch der vrouwen liefde/
noch eenigen God achten/ Want hi sal hem tegen
alle beyde tsamen op heffen.

Mer sinen eygenen God Masam sal hi eeren
Want hi sal eenen God/ daer sine boozbaders met
af geweten en hebben/ eeren/ met goud/ siluer/ edel
gesteenten/ en schoone cleynodien/ Ende hi sal den
ghenen/ die he dat Masam helpen stercken/ met
den vreemden Godt/ die hi vercozen heeft/ groote
eere doen/ Ende haer tot heeren maken ouer
groot goet/ ende haer dat lant te loon wkeelen.

Ende lut eynde sal die Coninc int Suyden met
hem scooten/ En die Coninc teghen Noordten sal
hem ooc tegen hem stellen/ met waghens/ ruyters/
ende veel schepen/ Ende hi sal in die landen vallen/
en verderue/ en door trecken/ En hi sal in dat lullig-
he weerde lant comen/ En vele sullen daer versta-
gen worden/ Mer dese sullen zijnder hant ontulie-
den/ Edom/ Moab / ende die Dorcken der kindere
Ammon/ En hi sal sine macht in die landen seyn-
den/ Ende Egipten en sal hem niet ontulieden mo-
gen/ Mer hi sal door sine heyt cracht heerschappen
ouer die gulden en siluere schatten/ ende ouer alle
die cleynodien Egipen/ Ihuic/ ende der Nozen.

Mer een gheruich hant Gosten en Noordten
sal hem beuaren/ Ende hi sal met grooter verbol-
ghentheyt wt trecken/ op dat hi daer vele verderue
en te niet brenghe/ Ende hi sal die tenten van sinen
palleys opdaen tusschen twee zeen/ om den weer-
den heylighen berch/ tot dattet met hem een eynde
den worde/ Ende niemant en sal hem helpen

Ter seluer tijt sal die groote Prince Michael/
die booz dijn volc stark/ hem opheffen / Want daer
sal een akulcke bedroefde tijt zijn/ als opt ghwrest
is/ sint dat die menschen gewest zijn / tot op die te-
genwoerdighe tijt toe/ Ter seluer tijt sal dijn volc
beschermt worden/ Ja alle die in dat boeck gescre-
uen zijn/ Ende vele die onder der aerden liggen en
dopen/ die sullen wacker worden/ Die sommighe
tot dat ewighe leuen / Ende sommighe tot ewi-
gher verlamtheyt/ ende schande/ Maer die Lee-
raers oft wijse/ die dandere geleert hebben/ die sul-
len blincken / als des hemels traerheyt / Ende die
ghene dier daer vele tot der gherechticheyt ghewe-
sen hebben/ die sullen ghelijck die sterren schynen/
alcht ende ewelijck.

Ende ghi Daniel / verbercht dese woerden/
en beseghelt dit schrift tot op die laetste tijt So sul-
lender vele ouer comen / ende groot vstant binden
En ick Daniel sach/ en liet/ Daer stonden twee

andere/ Deene aen desen ouer des waters / Daer
aen genen ouer/ En hi sprack torden ghenen
in die sinen cleederen/ die bouen aent water stont/
Wanneer salt dan een eynde zijn/ met sulcke won-
derlike wercken/ Ende ick aenhoorde den man in
dat lijnwaet ge cleedt/ die boue aen dat water stont
En hi hief op zijn rechte en sinckte haer ten bemel/
ende swoer in den ghenen die ewelijck leeft/ dat het
een tijt en sommighe tijde/ ende een halue tijt die en
sal/ Ende als die verstrominghe des heylighen volcs
een eynde heeft/ dan sal sulcs al gheschieden.

Ende ic hojdet/ mer ic en verstant niet/ Doer
spracich/ Myn heere / hoe salt daer nae vergaen/
En hi seyde/ Gaet hene Daniel/ Want dese woer-
den sullen besloten ende besegelt bliuen/ tot op die
laetste tijt/ En vele sullen ghereynicht/ ghesuyuerd
ende verwaert wordē / Ende die godlose sullen een
godlos wesen handele/ Ende die godlosen en sul-
lens niet achten / En so vele als haer der zijn die en
sullens niet verstaen/ Mer die verstandighe sullen
achten/ die selue sullen verstaen.

Ende van die tijt aen/ als dat daghelice offer af
ghe daen/ en den woerken grouwel daer opgerecht
wort/ So sullen duysent twee hondert / en tnegent
sich daghen verloopen / Wel den ghenen die daer
verwacht / ende die duysent/ die hondert/ ende vif
en vertich daghen verreyt/ Mer ghi Daniel gae
henen/ tot dattet eynde coempt / Ende rust/ Ende
dat ghi opstaet in dijn deel.

¶ Het. xij. ende. xij. Capittel. hi den treyde
en int Canon niet gerekent / die soect
recht booz die Machabren.

Die Propheet
Hosea.

¶ God die HERR verthoont den Jode
ghete Hosea ander een ghelijckem
dat die Joden verdoort / ende
die herdenen te houwelijck
met God versacme
sullen worden.
¶ Dat. J. Capittel.

iii. Reg.
xii.
iii. Reg.
xv. vbi.
xvi.

It is des h. E. S. R. Woort/ dat gheschiet is tot Hosea/ den sone Beheriter tijt Wae/ Jotham/ Ahas/ en Hizkia/ waer der Coninghen Juda/ Ende ter tijt Ierobeams/ des soons Hoas/ des Conincs Israels.

En doen die h. E. S. R. beghonst te spreken met Hosea/ so sprac hi tot mi/ Gaet h. n. en neemt een hoere tot eenen wijue/ En maect kinderen bi haer/ Want dat lant loopt banden h. E. S. nae die hoererie. En hi ghinc h. n. en nam Somer die dochter Bwlam/ die welcke bevrucht werdt met kinde/ en haerde hem eenen sone/ En hi sprack tot h. n. Roemt hem Iesreel/ Wat binnen coyte tijt/ wil ic die bloetschuld Iesreels verfoechē/ ouer dat huys Iehu/ Ende ick wil met dat Sommerijck Israels een eynde maken/ Ter seluer tijt wil ick den voghe Israels in stucken breken int dal Iesreel.

iii. Reg.
xv.

Ende si werdt noch eens bevrucht/ Ende baer de een dochter/ En hi sprac tot h. n. Roemte Iozhamo/ Want ick en wil des huys Israels niet meer ontfermen/ Mer ic wille wtroeyen/ Nochtāns wil ic dat huys Juda ontfermen/ Ende wil h. n. helpen/ door den h. E. S. haeren God/ Nochtāns en wil ic haer niet helpen door bogen/ sweerden/ stryden/ noch door peerden ende ruyters.

Ende als si Iozhamo gespeent hadde/ so wert si weder bevrucht/ en haerde eenen sone/ Ende hi sprack/ Roemt hem Tozmi/ Want (dats gheseyt) Ghien sijt mijn volck met/ Daeromme en wil ick oec die wtde niet zijn.

Hier wort van Christo ende den Euangelio te kenne ghegeuen om dat onder die heydenen ende Joden te preken/ welcker hoort ende Coninc Christus is/ en die verhoeringe der Joden wort verhaelt/ waer si haer niet en beieren/ ende die verhoeringe des heylens in haerder plactē Dat. ij. Capittel.

A

Waer dat ghetal der kinderen Israels gheslijck dat zant aender zee/ dat men noch gemeten/ noch getellen en can/ So sal nochtāns gheschieden/ dat men in die plaectē/ daertien tot haer seyt/ Ghi en sijt mijn volck niet/ leggen sal/ O ghy kinderen des leuenden Gods/ Want die kinderen Juda/ ende die kinderen Israels sullen te hoore comen/ En si sullen haer tlamen aen een hoort houden/ Ende wt den lande opwaerts trecken/ Wat den dach Iesreels sal eenen grooten dach zijn.

Segt uwen broederē/ dat si mijn volck zijn. En tot uwe susterē/ dat si in genade zijn. Straft nochtāns uwe moeder/ Wā: si en is mi wijf niet/ Ende ic en wille niet hebben/ So en ben ick oock haer man niet/ Mer beueelt haer/ datse hare boererie wech doe/ En haer ouerspeelderijē van haren borsten aflegge/ op dat icse niet naect wt en trecke/ en haer bloot en stelle ghelijc si was/ doen si gheboort werct. Ende dat icse niet en make/ ghelijc een woenstijne/ ende ghelijc een doore lant/ ende dat icse niet van dootste en late steruen/ ende haerder kinderen niet en ontferme/ Want si zijn hoeren kinderen/ Ende haet moeder is een hoere/ En diese ghebdragen hecft/ die is tot schanden comen/ En spreect Ick wil mijne boelen na loopen/ die gheue mi mi broodt/ mijn water/ mijn wolle/ mijn blasse/ olve/

Hic. ij.

ende mijnen dranck.

Daeromme siet ic wil dijnen wech met doornē toe maken/ en eenen tuyn oft hage daer voor settē dat sijt niet binde en sal/ En als si hare voeleers na loopt/ dat si die niet en grijpe. En als si die soort dat sic niet en binde/ En dan seggen moet/ Ic wil wederomme tot mijnen voorgaenden man gaē Daer mi beter was/ dant nu is. Wāt si en wil niet bekennen dat ict si/ die haer coorn/ most/ ende olve gaf. En oec haer veel siluers/ ende gouts gegeuen hebbe/ Waer van si den Saal ghemaect hebben.

Daerom wil ick mijn coorn/ en most weder nemen tot zijnder tijt/ Ende mijn wolle en blasse weder hale/ daer mede si haer schamelheyt bedecte/ Nu wil ic haer schande ontdecken/ voor die oogen haerder boelen/ En niemant en salse wt mijnder haert moghen verlossen. Ende ick wil daer een eynde af maken van alle haerder bruchden/ fecken/ sycu maenden/ Sabbathen/ en alle haere vier daghen/ Ic wil hare wijnstoccken/ en vichboomē weckwoesten/ Menghesien dat si seyt/ Dat is mijn loon/ dat mi mijne voeleers gegeue hebben/ Ick wil een wildernisse daer af make/ dat ic die wilde beesten berlinden sullen/ En also wil ic besoecken dye daghen haerder Saalim/ oft beelden/ den welcken si ruerwerd doet/ en si beuert haer met oogen ragen/ ende haestbanden/ en loopt haren boelen nae/ ende verghetet mijnder/ spreect die h. E. S.

Daeromme siet ic wille loche/ en in eender woestijnen leyde. En vriendelijcken toespreke. Waer wil ic haer/ haere rechte wijngaertackeris weder/ gheuen/ En oec dat dal Achor/ daer men prediken sal/ gheue dat ghi te hopen hebt/ En a daer sal sy dan recht sughen ghelijc als ter tijt haerder ionckheyt/ Doen si wt Egipien landt tooch/ Als dan spreect die h. E. S. sult ghi mi noemen. Nu mā/ ende mi niet meer/ mijn Saal bieten/ Want ick wil die namen der Saalim vā haren monde wech doen/ dat men der seluer namen niet meer ghedincen en sal.

Ende ick wil met haer een bront maken/ ter seluer tijt/ met die wilde beesten/ met die voghelen onder dē hemele/ en met dat gewormte opter aerden/ Ende ic wil die voghen/ sweert dē/ ende oock ghebande lande wech doe/ Ende wille sonder so ghe laten woonen/ Ic wil mi aen v verlouen inder eerwicheyt/ Ick wil my aen v verlouen/ in gherechticheyt/ oordele/ in genade/ en barmherticheyt/ Iae in trouwe ende ghelouue wil ic mi aen v verlouen/ Ende ghi sult den h. E. S. erkennen.

Ter seluer tijt wil ic verhoore/ spreect die h. E. S. Ja dē hemele wil ic verhooren/ En dē bemel sal dat aerthe helpē/ En die aerde dat coorn/ most/ en olle helpē/ En die selue sult Iesreel helpen/ Ic wil haer mi opter aerde tot saet behouden/ en haer der ontferme/ die in ongenade was/ en seggen tot haer/ welke mijn volck niet en was/ Du bist mijn volck/ Ende dan salt segghen/ Du bist mijn God.

Die Propheete hondt haer hoor die liefde die die h. E. S. soeken ouersuelcken volcke heeft/ op dat hijse te doe wederkeren/ En hi verwijst haer onder den verdoen eender ouerspeelderissen hare dwaesheyt dat si den ghetrouwen God verlaten/ En met haer mede Joden hoerere.

Ende die **H. E. S.** sprack tot mi. Gact henen noch eens/ en boeleert met die boeleerde/ en ouer spelende vrouwe/ ghelijc die **H. E. S.** met die kinderen Israels boeleert. Hoe wel si haer tot breemden Goden keere/ En boeleere om een canne oft pot wijns/ En ic werdt met haer eens/ om. xv. siuere penninge/ en anderhalf homer gersten. En seyde tot haer/ houdt v bi mi enen tijt lanck/ Ende hoerect niet/ dat ghi met niemant anders te doe en hebt/ So wil ic mi ooc bi v houden.

Also sullen die kinderen Israels lange tijt sonder Coninc en Vorsten/ sonder offer ende outaet/ sonder priesters/ ende sonder Godts dienst zijn/ daer na sullen haer die kinderen Israels bekeeren/ ende den **H. E. S.** haren Godt/ ende haren Coninck David soeken. Ende si sullen in die laetste tijt den **H. E. S.** ende sine ghenade eeren.

God beleecht hem van die boosheyt des volcs ende der priesters hi berispele van haerder afgoderie en voer seyt haer die straffinghe.

Dat. iiii. Capittel.

Hoort dat woort des **H. E. S.** / **G**hi kinderen Israels/ Wat die **H. E. S.** heeft een oorake te kussen/ met die inwoners des lants/ Want daer en is geer trouwe/ ghen liefde/ noch dat woort Gods inden lande/ Mer Godt lasteren sweeren/ lieghen/ moorden/ stelen/ ende ouerspeel doen dese hebben douerhant ghenomen. En deen bloetscut coemt nae dandere/ Daeromme sal dat landt Jammerlijcken staen/ Ende het sal allen inwoners qualijcken gaen/ Want die beesten opten belde/ en die voghelē onder den hemel/ ende die vischen inder zee sullen vergaen.

Deen en soude den anderen niet gheern berispe oft gestraft hebbe/ Die Priesters de werckē torbe hoort te straffen/ die zijnen gelijc dat volc/ Daeromme sult ghi des daechs vallen/ En die prophete des nachts neffens v/ Also wil ic dijn moord ordelē.

Mijn volc is verlozen/ Daeromme/ dattet niet leeren en wil/ Want ghi dan Gods woort niet en acht/ so en wil ic v ooc niet achten/ dat ghi mijn priester zijn soude/ Ghi verghetet die wet Godts daeromme wil ic ooc dijnē kinderen vergheten/ Hoe dat haerder meer wordē/ hoe dat si meer tegen my sondighen/ Daeromme wil ic se so hooch tot schanden maken/ so hooch als si inder heerlijcheyt geweest zijn. Si eten die sonden mijns volcs/ ende si zijn traet der seluer misdaden in haer der herten ooc verstrick/ Also is die Priester ghelijc dat volck/ Ick wil hare wercken besoecken/ en haer betalen/ nae dat si verdient hebben/ Also dat si sullen eten/ ende niet verlaedt worden. Hoerectie bedriuen/ ende ten sal haer niet gbelucken/ Want si hebben den **H. E. S.** verlaten ende zijnder niet gheacht.

Hoerectie ende liefde der vrouwen/ wijn/ ende most/ maken dwalen. Mij volck vraecht raedt aen zjn hout/ En sinen staf salt hem seggen/ Want den hoerachtigen gheeft verleyde/ dat si teghen haren God hoerectie bedriuen/ Bouen op die bergen offeren si/ Ende op die hoeuclen wiersoeken si/ Onder die Eycken/ Buecken/ ende Linden/ Want si sine schaduwē hebben/ Daerome worden utwe dochteren ooc hoeren Ende utwe bruyts ouerspeel

versten/ Ende ick en wils ooc niet beletten/ als in we dochteren/ en bruyts gheschendt/ ende hoeren worden/ Want ghi eenen anderen Goofts dienst opriecht metten hoeren/ ende offeret metten vocien/ Want dat sotte volck wil gheslagen zijn.

Ende oft dan du Israel hadste willen hoeren/ soo soudt si doch **S** Juda v niet beschuldiche hebben gheacht/ En gaet tot Silgal niet/ ende en coemt niet op tot Betheluen/ ende en sweert niet so waerlijck/ als die **H. E. S.** heeft/ Want Israel loopt als een dulle roe. Daeromme sal die **H. E. S.** si laten gaen/ Wyden gelijc een lam/ int wilt/ Ephraim heeft haer sotte Godheis oft veride biele/ Daeromme laet haer henen baren/ Si hebbe haer totter gullicheyt ende hoerectie ghegheuen. haere ouerheeren hebben daer eenen lust toe/ dat si schande toestoken/ Cenen wint sal die wech driuen/ dien si niet en sullen wederstaen moghen/ also dat si aen haren Goofts dienst moeten tot schanden worden.

Een daghe teghen die priesters ende Propheten/ die inde schuld zijn/ dat dat volck vanden **H. E. S.** aenvalt.

Dat. v. Capittel.

Hoort **G**hi priesters/ Ende ghi **S** huys Israels niet aen/ **G** du Coninckliche huys vernemt dat/ Want daer sal een straffinghe ouer v ghaen/ **G**hi die tot Mizpa eenen strich/ ende een wtghebruyt net tot Thabor gheselt hebt/ Si slaen doot met hoopen/ Ende bedrieghen die luyden daer mede/ Daeromme moet ic se alle stammen straffen/ Ick kenne Ephraim wel. Ende Israel en is voor mi niet verborghen/ dat Ephraim een hoere is/ ende Israel een boeuinne/ Si en dencke daer niet na/ dat si haer bekeerden tot haren God/ Want si hebben een hoerachtich herte/ ende en achten op den **H. E. S.** niet.

Daeromme sal die houaerdie Israels voor haer aensicht berooftmoedicht worden. Ende Israel en Ephraim sullen alle bepde berggaen/ om haerder misdaets wille/ Juda sal oock met haer vallen. Als dan sullen si comen met haere schapen/ ende runderen den **H. E. S.** te soecken/ Maer si en sullen niet vinden/ Want hi heeft hem van haer ghekeret/ Si verachten den **H. E. S.** ende crōghen breemde oft ongetroude kinderen. Daeromme sal se oock die Pictuwe maent beslinden/ met haren offer.

Slact die baluynen tot Sibra/ ende die stem pet tot Rama/ Ja maect een alarme tot Betheluen aen ghene side Ben Jamins/ Want Ephraim sal tot eender woelkine worden/ ter tijt/ als ic se straffen sal/ Daer voor hebbe ick die stammen Israels trouweliken ghewaershout.

En verwijdt haer sine welbaden/ ende haer ondanck boosheyt/ op dat hijc se wederkeeren verwerke

Dat. vi. Capittel.

Hoe overheeren in Juda zijn den ghenen ghelijc die die landtpalen verleyde/ Daeromme sal ic minen thoorne ouer haer als water wtschudden/ Ephraim lisdit gherweld/ ende woort geplaecht/ daer aen gheschiet hem recht/ Whant hy heeft hem ghegheuen tot menschen gheboden/ Daeromme ben ic den Ephraim ghelijc een motte/ Ende den huys Juda ghelijc als eeren houdt woum/ ende plaghe.

Als Ephraim zijn crancheit / En Juda sine woeden boelden / So roech Ephraim tot Assur. Ende leynde totten Coninck Jacob / Maer hi en conde b niet heelen / noch v van die twee niet onclaste / Want ic ben den Ephraim ghelijc eenen Tupaert / En de huyse Juda ghelijc als eenen leeuw / Ic / Ic wille verschoren / en daer af gaen / Ic wille wech voeren / En in yemant en machse beschermē / Ic sal ooc weder op mijn plaesse gaen / tot dat si haere schult bekennen / En mijn aensicht soecken.

In den ancten sullen si mi vroech soecken / Mist haer qualijcken gaet / so sullen si mi soecken moete / Ende seggen / Wel op saet ons wederomme totte h E E E haeren / Wat hi heeft ons verschoot / wy sal ons ooch heelen / hi heeft ons ghewont / hi sal ons ooc verbinden / hi sal ons helpen binnen twee daghen / Op dat lancste sal hi ons op den derden dach weder optichten / Jae dat wi booz hem gesont zijn sullen / Van sullen wijt verstaen / En onse neerlicheit doen om den h E E E te bekennē / Sinen toeganc is ghelijc die morgensont / hi sal tot ons comen / ghelijc als den morghe / ende den aumont reeghen opter aerde / Ephraim hoe sal ic niet v doen / Juda hoe sal ick mi niet v houden / In dien uwe goetheit is / ghelijck een morgewolcke / En ghelijck eenen dauwe die stamen inde morghe wech gaet / Daeromme hebbe ic die Prophten gheslagen en om mīnder woorden wille laten doodden / op dat uwe straffinghe openbaer mocht worden / ende int licht quame / Want ick doch een welbehaghen en lust hebbe / aen v uendelicheit / en goet doen / en niet aen offerande / Ende aendie hē mille Gods veel meer / dan aen brantofferen / Mer si hebbe rasin verbont ghebroke / gelijc als Adam / ende mi booz by gheghaen / Sicad is een stadt der misdadigher / der gewelb bedrivers / ende bloedstrotters / Der Diefkeren hoop is gelijc een rat oftbende der roouers / Ende hare armen ghelijck als der moordenaren / ende als eenē bloethart / Want si volbrēngghen alderhande schalcheit / Veruacliche dinghen hebbe ick inden huyse Israels ghesien / Ephraim hoereert alder / En Israel is ontfuert / Juda heeft ooc ghelaept dat hi enen oogste heeft / om te maepen / als ic mijn volc betalen sal v haer afkeeringhe.

Psalm.
Ixxv.
Job. 6.

ma. te. ij
Iuce. 11.

Wi beclages hem / dat ad haer geen medesijte en helpe alsoo seer zijn si ghewont in hare misdaden.
Dat. viij. Capittel.

Is ic begonste Israel te meesteren en ghesont te maken / So openbaerde / haer die misdact Ephraim / Ende die boosheyt Samarie / Si gaen met ueghenen ende ydelt dingē om / Sijn si hi huyse / so zijn si dieuen / Trecken si wt / soo roouen si / Si en souden niet gheern bedencken in haer der herten / dat ick alle haer boosheyt ghedachtich ben / Want oft si al met hare boose opsietten omuanghe worden / So zijn si noch tās booz mi openbaer / In haerder schalcheit ende logenen heeft hem die Coninck ende die Princen verblift / Dese zijn alle ouer speelders / ghelijc eenen backouen / welckē die backer gheheyt heeft / als hi ophoudt te knede / tot dat tet tdeech hem heffe / ende opgaaet / huyden gaetet alsoo soe / dat onse Coninghen / ende Dorsten begiu

nen banden wijn te rasen / Si schicken haer totten spotters. Si zijn met dat opsede haerder herten / enen vackouen ghelijc haeren slape is / den gantsche nacht ghelijc als eens backers slape / smorghens beent hi ghelijc een vier blamme / Si zijn altelamē verhit ghelijc eenen backouē / haere richters hebben si versonden / Alle hare coninghen zijn gheualen / daer en isser niet een / die mi aēroep / Daeromme moet Ephraim onder die heydenen ghemengē worden / Ephraim wort ghelijc eenen korceke / die men niet om en keert / Die bremden bertere hem zijn cracht / ende hi en nemes niet waer / Dat grūse hayt walt hem / ende hi en wils niet weten / Maer sinen hoomoedt sal hem booz zijn aensicht saen / Want si en bekeerren haer niet totten h E E E haeren God / Ende in alle dinghen / en soecken si hem niet.

Ephraim is ghelijc een lotte duyue / die gheen herte en heeft / Si hebben die Egipscners aengeropen / Ende totten Assyriers zijn si ghetoeghen / Mer als si henen trecken / So wil ic mijn net ouer haer wispammen / Ende haer ghelijc die vogelen die inder locht woonen / neder trecken / En na haerder menichte wil ickse castien / Wee haer want si zijn van mi gheweken / Verderwinge moet haer aē comen / Want si hebben mi ouergetreden oft booz by ghegaen. Ic was hare verlosser / maer si sprake valscheijcken met mi / Si en hebben wter berten tot mi niet gheroepen / Mer op haer hebben si ghehuyt / Als si van die vruchten ende den wijn ruppen / Soo weken si van mi af / Ich hebse onderwelen / hare armen heb ick gheserit / Maer si preyde quate ghen mi / Si zijn te niet gheworden / ghelijc eenen voghe die daer mist / Hare Princen worden metten sweerde verlagen / vā des onbescaerden ie. r. s. ghewelts haerder tonghen / Ende sulck haer laster lye spreken / dat hebben si van Egipscn ghehaelt.

Uit.

Die Propheet bewijst zijn seyndinghe / hi bewijst haer dat si metten wonde God noemen ende aenroepen / Ende metter herten hoerren si na die Afgoden / Ende hoe dat deers Afgoderie te weten des calfs wt Israel ghecomen sy.
Dat. viij. Capittel.

Et den hooime / die trompette aendmont / en blaest op haer stic / als eenē aerut / totte huyse des h E E E R / Want si hebben mijn verbont ouerghetreden / En mijn wet hebbe si ontrouwelijckē gehandelt / Israel roept wel tot mi / Du bist onse God / wi kennen v / Mer Israel sloek dat goet vā hem / Daeromme sal hem die vrāt vvolghen / Si hebbe Coninghen inghelet / Mer niet wt mi / Si hebben Princen ghemaect / Maer si en behaghe miniet / hare siluer en gont / hebbe si haer tot Seelden ende Godkens ghemaect / Daeromme sullen wtgeroyt wordē. Dijn calf / Samaria sal ewich ghenomen worden / Want mijnen grammighen hooime / is aen gegaen teghen v / In hoe veel tijts met ghi doch dat si gereynicht en ye fuuert mogē wordē / Want dat calfs is vā Israel hie die wercmeecker heuet ghemaect / Daerom en can geen God gelijn / Mer dat calf Samaria is tot een spinne gewebbe geworden. Si hebbe wint gelaeyt

Daerom sullen si oec eenē draeywint mayen / haer
 fact en sal niet voortbringē / Een meel en sal daer
 af gemaect worden / En oft al wat voortbrachte /
 So sullen die viāden berterē en vllinden / Israel
 heeft hē berdiept / Daerom is hē onder den heydenē
 ghetworden ghelijck een onlustich / ende onrebaer
 badt / Sinte dat si henen op tot den Assyriens / zyn
 ghetogen / so zyn si wilt ghetwordē en schou / Daer
 om soo dient haer die wildernisse / Ephraim heeft
 boeleerders bevelt / Daer om zyn si onder dye hey-
 denen verstroyt / daer wil icse vergaderen / Sine
 een coorte tijt sullen si des laste der Coninghen ende
 Punten losch wordē. Ephraim heeft veel outaers
 gemaect op dat si soude sondigē / om dies wille zyn
 hē die outaers tot sonden gecomē / Al scrijfic haer
 die menichte mīnder wet. So wil icse tijt doch boor-
 een selae dine achtē / En oft si aile dat bleefte of
 serde / en aten / So en sal nochtās die hē Egeen
 behagen daer in hebbe / Als in haerder misdact ge-
 dinct En hare sonde merstraffingen besoeft Israel
 heert hē weder in Egyptē / hy vergeet die die hē
 gemaect heeft / hy tynmert veel costelijcker salen
 En Juda maect veel stercker steden / Daerom wil
 ic een bier in hare steden leyden / O welc hare pal-
 leysen verflinden sal

Al berwijdt haer hare ontrouwe / afual ende gericheyte
 ende wat straffinghe haer ontinoeren sal dye bewijst hy
 haer

Dat. ii. Capittel.

Israel en vllit v niet / ghelijck die hey-
 denē Wāt ghi hebt aen dine God ge-
 boerert / Ghy hebt hieue brecinde
 scaffen dan alle coornseuerē / Daerom
 me en sullen haer dye coornseueren
 en dye wīnpersten nē meer ghenere / En den most
 sal haer missen. Si en wonē in des hē Egeen land
 nē / Mer Ephraim keert in Egypten. en is onreine
 in der Assyriens lāt Si en storte dē wīn dē hē Egeen
 nē tot eenē draecoffer. En si en offerē hē hare slach-
 offer nē / Mer si zyn haer hede gelijc die spise der cla-
 gender / aē die welcke alle diese etc / haer besmetten
 Wāt dz vroot daer si lust toe hebbe / dz en sal in des
 hē Egeen huys nyet comen / Wat wilt ghi op den
 hoochtijdelijckē dach doe / en op die seeste des hē
 Egeen / Wāt siet / si sullen vā die berderlinge wech
 trecke / Egyptus salte te niet brengen / En Moph
 salte begraue / Alle hare lustige goedē sullen die ne-
 telen ouerwassen. En die clessen in hare tentē. Dye
 tijt haerē besoeckingē comt / Den dach der betalin-
 gē is hier / dz moet Israel wetē / Mer den Prophe-
 te houdē si voor eenē nare / en den geestelijckē mā
 boor doof / So seer heeft die zonde / dē hate / En dye
 ontsinnicheyt douerhant genomen / Iac Ephraim
 heeft hem selfs tot eenen wachter mīns Gods ghe-
 maect tot eenē Propheete / Den stric leynt op alle sine
 strate / en eenē grouwel in dat huys zyns Gods /
 Si hebben haer berdiept / en verderft / ghelijc boor
 maels die tot Siba / Daerom sal oec haer boofsch
 feyt gedacht / en hare sonde gestraft worden

Je hebbe Israel gheuonden / als druypen in die
 woestine / En hare boor uaders sach icse als vroeck
 rāpe bighen / Maer si zyn tot Saalpoor ghegaen
 En tot haer der schande afghetreden / hoe dat icse
 lieue hadde / hoe dat si grouwelijcker ghetworden
 zyn / Dat heerlijcke Ephraim vlieget daer af / als ee

nen voghel / Ja han die gheboorte / vā moeders lich-
 aem / en die ontfanghenisse aen / En al boede si hare
 kinderen op / Soe wil icse nochtās tot weelkens
 maken / onder die menschen ende oft haer dan leede
 ghelehet / Soe ist mi noch soch van haer ghelehet /
 Ephraim sal als my dunct / met sine kinderen tot
 ancr / ende noot gheplandt worden / Iac hi sal sine
 kinderen den boofslagbers op voeden / hē Egeen
 ghi sult haer geuen / Mer wat sult ghi haer geuen /
 Ghy sult haer gheuen onreuchbare lichamen / en
 de verdoochde borsten / Alle haer boofsheyt geseiet
 tot Gilgal / en aldaer haet icse / Om haerder boof-
 heit wil / wil icse wt mīnen huise verdriuen / Ict
 en wille voort aen niet meer lief hebben / Want al-
 le haere ouerheeren zyn verraders / Ephraim is af
 ghehouden / hare wortel is verdort / alsoo dat si
 gheen vrucht meer brengen en sal / Ende al baren
 si So wille nochtās die teedere vruchten haers lich-
 aems dooden / Mīn God salte verfloten / Want si
 en hebben hem niet gheboofsch ghetweeft / Daer
 omme moeten si onder die heydenē verflote wordē

Hy berhoont den holiche sine weldaden / Ende berwijdt
 den seluen volcke Israels haer ondanckbaerheyt ende afgod-
 derie

Dat. i. Capittel

Israel was enen schoonen wīnstock
 Mer ee onnutte vruchte heeft si voort
 gebracht / Ja hoe si meer vruchten had-
 den / hoe dat si meer Sutsen sichten
 hoe dat ic hare lande meer goets de-
 de / hoe dat si meer goets den Siphens en Seelden
 deden / haer herte is gedeelt / Daerom hebbe si hare
 seudich gemact / Die hē Egeen sal haer outaers in
 stucken bryken / en hare Godkens om stoten vā
 sullen si segghen / Wi en hebben gheenen Coninc
 Wāt wi en hebben dē hē Egeen niet geureelt / Wāt
 mach ons vā die Coninc helpe / Spreeft grouwel-
 ke woorden / so sal vgeue zyn / Maect ee vbonst tsa-
 mē. So sal nochtās die straffinge ouer v wassen ge-
 lijc dz ontruyt op die bozen des ackers / Die in wo-
 ners Samarie sullen met die caluerē Beth Dūē vā
 delen / Om des wille sal dz volc ouer haer droeulich
 zyn / oock hare Priesters die boormaels aen haer
 vruchde hadde om dz hare heerlijck vā bairt werch
 genotē is / Die Assyrier sal tot een gelijckhe ghe-
 bracht wordē / dē Coninc Jareb / Ephraim sal een
 volcomē straffinge ontfangē / Israel sal boor sinen
 raet tot schade wordē. Samaria met sine coninc sal
 vgaē gelijc dē seume opt water / Die hoochsten van
 hē / aende welckē hē Israel besondicht heeft / dye
 zyn berwoelt. Dīelen en doornen sullen op hare ou-
 taers wassen / vā sal si totten bergē leggē Bedect
 ons / En tottē hieuelen / valt op ons O Israel ghy
 hebt v bezondicht gelijc in boordē tijde tot Siba
 daer zyn si gellagē ghetweeft / En soude vā dē erlijck
 die vose kinderen nē trecke / gelijc die Sib coninc / Je
 wille na mīne lust castien / die volcken sullen op haer
 vlaemt wordē / om haerē groter boofsheys wille /
 Ephraim was mi gelijc ee koe / die tottē acker gāē
 ghewentis / en daerom was si mi weert / en lief / Je
 boor haer metten lichten / Ict op haerē hals / Ict
 dieef Ephraim / Juda ploechde / Maer Jacob moest
 hem eggē op dat si tottē gherechticheyt sou-
 den laeyen / ende die vruchten der weldaden inay-
 en / Dat si haer bzaecht / ende ledich landt / weder

opt nyeuwe tuelde n/en de h E S A E sochten/ tot dat hi quame/en die gerechticheyt leerde/ Maer si hebbe voor haer selfs als godlosen geackert/ Daer omme sullen si ooc sonden maeyen/ ende vruchten der logenen eten/ Wengeken dat ghi v op dijne we ghen verlaten/ en op die menichte dijnder stercke hebt verlaten/ so sal onder dijne volcke een opvoer wassen/ Alie dijne bakke steden sullen verderft worden/ gelijc als Salomon dat huys Arbel verdoef/ inden tijden des oorloechs/ doen dye moeder met die kinderen verderft werc/en verghinc/ Jac eken so sal hi ooc doen/ S Sechel van uwer booshepts wegen/ In tijts ghenoech sal die coninc Israels verniet worden.

¶ Wi vermaendt haer die oude trouwe ende weldaden die hi haer beuolen heeft/ oft hi haer doch vbeeder vbringen mochte.
Dat. xi. Capittel.

liij. Reg. xij.

Mat. ii. Exo. ij. vi.

Hu hadde Israel lief/ die wijle dat hi noch ionc was/ En ic riep mijnen sone tot Egypten land/ Mer hoc ic haer meer riep hoc dat si meer af traden/ Si offerden den Godkens/ en rooc ten de beelden/ Ic leerde Ephraim gaen/ Ic droech he in mijn aemē / Mer si en woudens niet verstaen dat ic haer helpen woude/ Ic leydele met vriende-lijke bandē/ en met lieflike stricke/ Ic was die gene/ die haer d; Toc op hare hals leyde/ Ic gaf haer hare spijse/ op dat si des te min in Egypten souden keere/ en dat Assur zyn Coninc niet en soude worde/ Mer si en woude haer tot mi niet keere/ Daer om sal dat sweert in haer stede opheue worden en het sal den boozraet oft prouwe/ daer si haer op verlaten hebben/ vernielen en verslindē/ en dat vā wegen haers raets/ en opstellenghen.

Deute. xxxij.

Mijn volck is gansch moede/ Daerō dattet hē tot mi niet en keert/ Si roepen hē haestelijckē/ tot dat Toc/ en nyemāt en isser/ diet haer af neme of vlichte. Hoe grote dingen hebbe ic v gegeven S Ephraim/ S Israel hoe trouwelic heb ic v bescermt/ Heb ic oock met di omghegaen/ als met Adama/ Heb ic v ooc toebercet gelijc Zebaim/ Ja mijn herte heeft hē omgekeert in mi/ Ic hē in die bermhericheyt bernende gewordē/ dat ic na die verbolgē heyt mijnder grascappē mi niet ghekeert en hebbe tot Ephraim te verdeue/ Wat ic ben God ende gheen mensche/ die heylige onder v/ al en ghinc icht in die stad niet/ Die h E S A E brullet als een leeuw/ op dat si hē soude na volgē/ Ja gelijc eenē leeuw so brult hi/ dat si versciet souden worden/ ghelijck die kinderen vanden Meyz/ op dat si vā Egypten veruaert souden worden/ ghelijc datmen die vogelen veriaecht/ En van der Assyries landt/ ghelijck als men die dypuē afiaecht/ En dat al tclamē daerō dat icle thups soude doen bliuē/ Maer Ephraim omuangt mi met loghenen/ En dat huys Israels met bedroch/ Juda alleen houdt hem sterckelijckē aen God/ en aen die rechte heylighe dinghen.

¶ Wi verbbijft haer haer ontrouwe ende afual/ ende vermaente tot vbeederkeeringhe om zynder vbedaden vville
Dat. xij. Capittel.

Jer. xvi

Ephraim weydet de wint/ en volcht/ den Oostē wint na/ Alcht en doet hy niet dā logenē/ en vmeerdert vderuin ghen/ Mer de Assyriemake si een verbonc/ hare olpe wort in Egyptē

gewoert/ Die h E S A E sal ooc int gerecht gaen/ met Juda en haer gelijc Jacob straffen/ Na sine wege en boornemē sal hi hē betalen hi hadde in moeds lichaem sine broeder met die verstenen ghegrepē En in zynē stercke met God ghevoert/ hi wort kelde mette Engel/ Ja dat hi hē ooc vban/ sinere te en badt/ tot Beth Eel vāt ic hē ende daer sprac ic tot hem/ Ja ic die h E S A E God der heylscaren/ Ick die h E S A E was sijnder ghedachtich/ om dat hi hem tot sinen God bekeerde/ alsoe oock dat hy dat goede/ en dat gerechte aenhinc/ Ende dat hi al tijt op sine God verhoopte/ Maer hi is Canaan/ in sijnder hant is een valsc wage/ hi beneerliche hem om gewelt/ ende onrecht te doen/ Ephraim denct also/ Ic ben nochtans rijc/ ic ben geweldich gheworden/ In alle mijn wercken ende arbeeyt en wordt gheen misdaet gheuonden/ aen den welken ic mi ontgaen hebbe/ Hoe wel dat ic nochtans uwe h E S A E uwe God ben/ Als doen ic v tot Egypten leyde/ Ende dat ick bouendat in dijne tenten sadt/ als op die hoochtijdelijcke dagen.

Mer die Propheete hebbe ic al tijt ghesprokē/ en mi in menigerley openbarighen verhoont/ Ick hebbe den Propheeten geopenbaert/ Mer tot Si lead is godloofheyt/ Sy sijn ydel gheworden/ Tot Silgal hebben si often gheslagen/ Ende also veel sreenhoopen als si in die ackeruorē hebbe/ So vele outaers hebbe si ooc/ Jacob vloot in Assyrien/ En Israel diende om een wijf/ En om een vrouwe hoede hi die beeste/ Door eenē Proxreet boerde die h E S A E Israel tot Egypten/ en bewaerde hem door eenen Propheete/ Mer Ephraim beest hē met sijnder wederspannichteit vertoornē/ Om dies wil sal sijn bloet op hem sijn/ Ende die h E S A E sal hem sijn schande betalen.

¶ Hi bewijst haer boosheit/ Ende vercondicht haer die straffinghe.
Dat. xij. Capittel

En grotwel Ephraims is ooc in Israel ghecomen/ hi is tot Saal ghetreden/ Daeromme moet hy steruē/ En nu so sondighen si alcht meer ende meer/ Si malen haer wt haeren goede gegoten beelden. Die der heydenen Godekens gelijc sijn/ Hoe wel dattet anders niet en sijn dan een maetsel der wercmesters/ Ende dan segghen si/ Dat die menschen haer sonden offeren ende die calueren hoochlijcken eere/ Daeromme sullen si worden ghelijc een morgen wolcke/ Ende ghelijck eenen dauwe/ die eken broech verghaet/ Ende als een caf dat den d; aywint vanden dorich bloet wech waeyt/ Ende ghelijc eenen roock/ dye wt der schonwe oft schoorsteen bleeht/ Ic ben dij h E S A E God/ van die tijdt aen/ dat ic v tot Egypten landt gheleydt hebbe/ dat ghi gheenen Godē dan my alleen kennen/ gheenen ghesontmaker dā mi hebben en soude/ Ick hebbe in der vbeslūmen in dat moeyelijckie landt dijnder acht ghehadt ende v besocht/ Maer doen icle weyde/ ende voerde dat si verlaedt werden/ So verbbijft haer hare herte/ ende si verghaten mijnder Daeromme wil ick haer als een leeuwē sijn/ Ende gelijc een luyperc op die straten tot Assyrien/ Ic wille aen ruyfscben ghelijc een beyrinne/ die van haer iongen berooft

Mat. vi. xlvij.

Die Propheet
Johel.

Die Propheete den volcke Israels dat alle haer beer
licheyt niet den wtwendighen Godes dienst ondergaen en
de verhoort sal worden.

Dat. 3. Capittel.

It zijn die woorden des **HEEREN**
die tot Johel den soue Pethuel ghe-
schiet zijn/ Hooft ghi raetheren/ Men
merct alle ghi inwooners des lants/
oft ope bi v/ oft uwer boordadereu tū
dē gesebiet si vertellet uwe kinderē/ en uwe kiderē
haer kiderē/ en die selue ooc haer nacomingē So
wat d rupsen ouerbleef/ dat heeft die sprinchaē ge-
tē. En wat dē sprinchaen buerschoot/ dat heeft die
roolsprieger getē/ En so wat dē roolsprieger ouer-
gebleuen is/ dat heeft die hemeldauwe verdoeren

Ontwaert **G** ghi d; ochene/ en weent/ alle ghy
die den wijn drinet/ huylt om des moft wil/ Wanē
bi wort v hāden mont afghelne den/ Want in mijn
lant sal een sterre en ontelic volc op trecken/ Die
ke tādē heeft als een leeuwinnē/ en bactanden als
reenen leeuwē/ Dat selue sal mjnen wijngaertack-
ker verwoesten/ En si sullen mijne b; gheboomē
die valle afschellen en wech werpē/ En die tacker
wit maken/ huylt als een maecht/ die haer bā we-
ghen des mans haerder soncheyt met eenē sac go-
det/ Den spijffer en drācoffer sal wech genomen
wordē/ van des **HEEREN** huylt/ daer o sullen dpe
priesters des **HEEREN** huys dienaers droeuich
zijn/ Dat velt wort vderft/ En dz acertēckie truckē
Wāt dat coorn wort verdoerē/ Den moft wort toē
scandē ghemaect/ En dē olve heel vdestruert/ Die
ackertuydē sullē haer scamē/ en bedruet jū om dē
tarwe en dē gerste/ en dē oegft so gansch opten bel-
de vergaet/ Die wijngaer deniers sullen huylen/ als
die wijngaertackers gesehent/ en die vgeboomē
so geheelicken verdoerē sijn/ Soe sullē die granaet
appel/ Palmbomē/ oft Dadelbomē/ Appelbomē
met den anderen boomē opten belde alle verdo-
ren/ Daerom soo sal oock alle ghenoechte der men-
schen kinderen tot sehande comen.

G ghi die
naers d outarē huylt/ **G** hi dienaers mijns Godes
coemt herwaerts/ ligget des nachts in sackē/ Wāt
spis en drācoffer/ wort wech genomē vanden huyl-
se d; ns Godes/ Gebiet een vassen/ Roep dat hōle
ende die ghemeente klamen/ Vergadert die staedē
heeren en w; sen/ en alle die in den lande woonē in
dat huys des **HEEREN** d; ns Godes/ Ende roepē
totten **HEEREN**/ **G** wee des dages/ hoe is doch des
HEEREN dach so na bi/ **G** elic een verwoeckinge
sal bi vanden almaechighen comen/ Terteplisic int
senhen onser ooghen wort diespisse afghelne den/
En die blisshappe/ moet vanden huylt ons Gode
Dat zaet sal inder aerden verberuen/ Die coornkil-
tē verwoekt/ Die coornhuylen j; afgebrokē/ Want
dat coorn wort gesehet/ **G** h hoe suchē die beesten
hoe loeyē die rinderen/ om dat si nerglens gheeri
weyde en binden/ **G** **HEEREN** tot v willick roepen
Want dat hier heeft die schoone beemdē in die wil
derrulle vteert. Ende die blāne alle boomē opten

ic wil haer/ haer verkwifelt herte d; thoren/ **M**
daer wil ic se verblinden/ En ais die wilde dierē sul-
len si verhoort worden/ **G** **Israël** ghi hebt v selfs
verderft/ en te niet gebracht/ Want ick ben alreht v
helper geweest/ Waer sijn nu d; ne Coninghen/ die
v in alle d; ne steden helpen soudē/ Waer sijn d; ne
ouerherren/ en beschermers die v beschuddeu sou-
dē/ Want ghi seydet/ Geeft ons Coningen en Vor-
ren/ In minen thoorne gaf ic v eenen Coninc/ En
in mijnder grāschappen nam ic hē ooc vder/ **D**ye
misdact **Ephraim** heeft haer diep verlonckē. En
sijn soude leyt gāsch diep verborgen. Daeromme
sulle hē ooc ween acn comē/ gelijc cender barender
vrouwen/ **H**et is een ontwāsch sone/ om dat hi niet
en denct/ dat hi in die tijt der gheboorte niet en had
de mogen bliuen/ In dien ic hē voor den cuple niet
betwaert en hadde/ noch voor den doot beschermt
en hadde gehad/ **I**c was d; n doot/ **G** doot/ **G** hel
le ic was d; nē strale oft pūckel. **M**er nu is mi alle
minen troost en hope wech/ **G** elic als hi nu onder
den broederen die heerlicke is. Also sal den Gosten
wint/ die wint des **HEEREN** van die woeste afro-
men/ En sine wateraderē wt droogen/ En sijn son-
teynaderen v; pen. Die sal die schatten alder lusti-
gher vaten couuen en verderuen/ **S**amaria wordē
d; woest/ Want si is Gode ongehoorsam geweest
Met den sweerde sullen si verlagen worden/ **V**a-
re supghende kinderen sullen vermoestē/ Ende
haer beuurchte vrouwen opgesneden worden.

Die roept dat volck aen/ ende vermaentē tot weder-
beringē/ want hijle ghenabelighen wil weder ontfangen.
Dat. iiii. Capittel

Verome bekeert v nu **Israël** totten
HEEREN dinen God/ Want ghi hebt
eenē wāre val gedaen met d; ne son-
dē/ **B**erect v met woorden/ en heert
wē d; totten **HEEREN**/ en segt tot hem
Dergeest ons alle onse sondē/ ontfant ons weder
goedertterlicke/ **S**o willē wi v die stieren onser lip-
pē opossere/ **A**lsur en sal niet meer onse helper sijn
En wi en willen ooc nu meer op peerdē riden/ **T**oe
die werken onser hāden en willen wi nu niet seg-
gen/ **D**u bist onse God/ **W**āt bi v vint dat weeten
genade/ In dien si dat deden/ **S**o woude ic haer af-
keringe wederbrengē/ en heelen/ En haer bij wil
licke lief hebben/ **W**is dat mijn grāschappe van
haer afgekeert wordē/ **I**c woude **Israël** sijn ghe-
lijc eenē dauwe/ En hi soude dair bloeyē als eē ro-
se/ En sine wortelen in een slaen/ ghelijc eenen **L**i-
banus/ **S**ijn ionghe tacken/ soudē haer b; et wē
spreydē/ En also schoon wordē als eenē **O**lyfboō
En sinen rucke soude sijn ghelijc des **L**ibani/ **D**ie
ghene die onder sinen scadūwe woonen/ die sullen
wedercomen/ En opgaen gelic dat coorn/ Ende
bloeyen als eenen wijnstoc/ **S**ijn lof en prijs soude
sijn als des wijns in **L**ibano. **E**phraim/ wat hebbe
ic boortae met die **S**oikens oft beelden te doen/ **I**c
wil v antwoort geuen/ **I**c wil een opāen op v heb-
ben/ **I**ck wil v sijn ghelijc eenen groenen **C**eder
boō/ acn misult ghi uwe b; ushtē bmdē/ **S**o wie dat
wāsch is/ die sal dit vstaē. En wie vskandich is/ d; e
sakt bekēnen/ **W**āt die wege des **HEEREN** sijn ge-
recht/ En die gerechtige sullē daer in wādelē. **M**er
die godlosen sullen daer ians strukelen en vallen. **X**

belde ghelegent / Ja die wilde dieren sullen oock tot uwaerts gapen / om dat die watergracht wt ghedroocht zijn / Ende dat hier die weylant inder woestijnen verlonnen heeft.

Die groenwelicheyt ende groetheit der straffinge en de des iammers dat ouer alle menschen gaen sal / ic vercumme alle dinghen tot rouwe / claghen / ende bedruert beymaent worden / Maer in dien datmen tot God keere / So sal daer noch ghenade te verhoppen zijn.

Dat. ij. Capittel.

Laest den hoorne op in Sion / en dye balsyne opte berch mijns heerichheit also dat oock alle die inden lande zijn / beue. Want den dach des h. E. E. E. comt / En is nae bi / Enen duplert en doncker dach / Enē wolcachtigē / en neuelachtigē dach. Die welke ghelijck die dageraet ouer die bergen daer wt blind / Dat is / een groot mach sich volc / die selghe vande beginne noyt gewest en is / en in toecomender tijt nymmermeer zijn en sal / Een vier sal voor hem verstandē / Ende achter hē gelijc een blamme berfengen. Voor hem sal der lant zijn / ghelijc eenen luffhof / oft hof der weelde / Ende achter hem als een woest veldt.

Myemāt en isser die haer ontulieden mach. Sy zijn aente sien gelijc die peerden en heuerten / En si saghe na ghelijc die ruyters / Si springen daer hen met een ghedruysche / gelijc die raders opt boueste bandē herghē / en craken gelijc een vier blāme / die dat stroo en stoppelen berbernt / Si trecken daer benē als een machtich volc / dat tottē stryē bereet is / Alle volckē sullen vā haer v cricken / En alle aensichtē sullen gelijc eenē siepot swert wordē. * Si sullen als kuelen loopen / En dye mueren als criffshieden beclimmen / Een yegelic sal zijn strate reypen / en nyemant van sinen wech af treden / Niemant en sal den anderen dzingen. Mer een yegelic sal sinen pas gaen / Dor die venstren sullen si in vallen / En ongetwont bliuē. Si sullen inder stadt herwaerts en gints waerts loope / En op die mueren omloopen / die huyten beclimme / En door die venstren gelijc een dief insluppen / Dat aertrijche sal van haer beuen / en die hemelen betweecht worden / Die sonne en die mane sullen verdruyftert worden / Ende die sterren haer schijn sel verliesen. Dye h. E. E. E. sal hem ooc laten hoorē / voor zijn criffscheyt / Want zijn heyt is machtich / groot / en siere om zijn voornemen en beuel te volbrēngen / ende te voleynden / Dat is de grootē en ystelijckē dach des h. E. E. E. Wie sal hem verdragen moghen?

En n. spreect die h. E. E. E. / Geheert v tot my wt gantscher hertē / met vastē / weenen / en claghen / Verschoort uwe hertē / en niet uwe cleederen / Geheert v totten h. E. E. E. uwen God. Wāt hi is ghenadich en barmhertich / larmoedich / en vā groter goetheyt / hi vergheeft die sonden en boosheyt / hi sal scherlichē om gekeert wordē / ophoude vā dye straffinge / En sal die vruchten laten bliuen / tot spijns en drancoffer den h. E. E. E. uwen God.

Laest op den hoorne in Sion / Gebiet een basten / Horpē die ghemeente / en vergadert dat volc / Vercondicht die ghemeente te samē / Verlaemt die staet / heeren ende vergadert ooc die ionghe kinderen / met die suppende / Die bruydegom gae wt zijn der camere / ende die bruyt van haren boozhanck /

Laet die priesters den h. E. E. E. dienen / sullchē den boozhof / ende dat outaer / op dat si weenen en segghen / Ach h. E. E. E. spaert dijn volck / en laet doch dijn erdē / el also niet vermaet worden / dat die heydenē daer ouer heerscappe hebben / Waeromme datmē onder die heydenen soude seggen / Waer is nu haer God / Wāt alsoo sal die h. E. E. E. ouer ijn lant een zeloersche liefde hebbe / en ijn vole sparen / Die h. E. E. E. sal antwoorde en tot sine volcke seggē / Stet ic wil v coorn / wij / en olie sendē / daer ghi af verlaet mocht wordē / en v boort aen nyet meer onder die heydenē vlnaet late zyn / Ic wil ooc den ghenē vant Inoode verre vā v verdrijnē / en hem in een drooch berwoest lant verstoeten / Sijn aensicht te ghē die Dosterche zee / Ende zijn achterste deele tot dat achterste der zee toe. Sine star sal op gae / en ijn vose onreynicheyt sal ouer hē vare / Wāt hi soo houaerdelijckē ghehandelt heeft. Weest sonder vrees / S ghi aertrijche / en verblift v / Wandē God die h. E. E. E. sal grote dinghen handelen / S ghi wilde beesten en veruact v mee / die beemden en weyvelen inder woestijnen sullen weder groen worden / ende die boomē hare vruchten brenghen / Die vggheboomē / en wijngaertackers sullen haer vermoghengheuen / Waeromme Iuycht nu ende weest blijde / S ghi hinderen Sions indē h. E. E. E. uwe God. Die v alsk noot is reegē gheue sal / broeghe en spadē reghen inder eerster maent op v van daer bouen af laten sal / dat dye dorstboeren vol vruchten / ende die wimperlen van most en olyen ouerlooopen sullen / Ich wil v die iaren verwillen / welche v die sprinchanen / ruyten / cooldprenghers / ende den hemels dauwe in ijn groote criffscheyt af gheten hebben / Also dat ghi ghenoech hebben sulc om te eten / en verlaet worden / dat ghy den name des h. E. E. E. dijn Gods louē en prisen sult die met v soo wonderlijcken ghehandelt heeft / Ende mijn volc en sal mi nimmermeer tot schanden worden / Ja ghi sult beuēden / dat ic midden onder Israē / ende die h. E. E. E. dijn God ben / ende anders gheen / om dies wille en sal mijn volc mi nimmermeer tot schande comen / Daer na sal ic mijnē geest op alle bleessche wtfrosten / daer van sullen uwe sonen / en dochterē prophetere / oft wylggen / Dye Sudiste ende Wihien sullen droomen droomen / En dijnē Jongelingen ghesichten en visioenē sien / Ja ooc ouer die knechte en dienstmachden sal ic ter seluer tijt mijnen gheest wtgieten.

Wonderlijcke tekenen sal ic aenden hemelen de opter aerden doen te welen / bloede / ende hier / roock ende damp / Die sonne sal in duplertmisse / en die mane in bloede berkeeren / eer dat den grooten en veruacelijckē dach des h. E. E. E. comt. En het sal gheschieden dat een yegelic die den name des h. E. E. E. aenroep / beschermt sal worden / Want die verlossinghe sal opten berch Sion / ende hierusalem ijn / ghelijc als dat die h. E. E. E. voor sproken heeft / vande ouerghebleuene die die h. E. E. E. roept.

Hoe dat volc wedergebrachte wordē / Ende hoe die vanden die haer misdaden ende gheschadiche hebben ghestraff sullen wordē. Dat. iij. Capittel.

Hier beghint

die propheet Amos

Hi vercondicht Irael sine strafinghen / Ende daer toe ooc sommighē heydenen Dat. eerste. Capittel.

It is dat Amos (dye onder dyc berders tot Thekoa ren was) ghesien heeft ouer Irael / inder tijt Wie des conincs Juda / en Jerobeas des soos Joas des Conincs in Irael / twee iaer door die aertbeuinge / Ende sprac / Die hē E. R. E. sal wt Zion brullen / Ende zjn stemme wt Jerusalem laren hoorē / Also dat die schone weyden der herders iammerlicke slaen sullen / ende dat den toppe des berchs Carmel verdooren sal

Also spreect die hē E. R. E. / Om dyc en hier lelicher seyen wil Damascus / en wil ic haerder niet sparen / Daerom dat si Silead met yseren bie gelen gedorscht hebben / Mer ic wil een vier seyndē in dat huys / Hasael / dattet die palleylen Benhadads verstaude / En ic wil die grendelē tot Damascus af stucken brekē / En die inwoners inden beide Hē / met den ghenen die dat septer houdt wt den lustighen huys wtroeyen / Also dattet volc in Syria tot Air wech geuoert sal worden / seyt die hē E. R. E.

Also seyt die hē E. R. E. / Om drie ende vier laste ringen wille Saze / en wil ich haerder niet sparen. Daerome dat si die geuāgen weder gheuāgen / en int lant Edom verdooren hebben / Mer ic wil een vier binnender mueren Saze seyndē dat sal hare palleylen verteren / En ic wil die inwoners tot Adod / en den ghenen die dat septer houdt / tot Alkalon wtroeyen. En mijn hant tegen Akron wtstrecken / also dattet vergaen sal / so wat handen Philisten ouer gebleuen is spreect die hē E. R. E. God

Also spreect die hē E. R. E. / Om drie ende vier boosheden wille / der stat Zo / en wil ic haerder niet sparen / Daeromme dat si die geuanghen int lant Edom boorder verdooren hebben. En niet gedacht en hebben aen dat verbont der broederen / Daerom me wil ic een vier onder die mueren Zo seyndē / dat hare palleylen verstaunden sal

Also spreect die hē E. R. E. / Om drie en vier scale heden wille Edom / en wil ic zjn niet sparē / Daerom dat hi sine broeders metten sweerde vernolcht en hē sine kinderen ghedoodt heeft / en alst d' scoort in sinen toorne / en zjn verbolgenz / sond ophoudē bedreuen heeft / Mer ic wil ee vier seyndē tot Theman dat sal die palleylen tot Hazra verstaunden

Also spreect die hē E. R. E. / Om drie oft vier laste ringhen wille / der kinderē Ammon / en wil ic haerder niet sparen / Daerom dat si die deuruchte in Silead verchoort hebben / op dat si haer lantpale breed maken souden / Mer ic wil een vier onder die mueren Habba aelckē dat hare palleylen verteeren sal in dat geroep van Alarme / ter tijt des strits / Ende als dat ontweder comen sal inden dach des storms / Daer sal dan haer Coninc met sine Princen gheuānghen wech geuoert worden seyt die hē E. R. E.

Also spreect die hē E. R. E. / Om drie en vier scale heden / wille Moabs / en wil ich haer niet sparen / Daeromme dat si dat gebeete des Conincs tot Edom tot astchen verbrāt hebben / Mer ic wil een

Int liet in dien dagen en ter seluer tijt Is ic die geuangnisse Juda en hierusalem om herē sal / so wil ic dan alle heydenē klame brengen / en wisse int dal Josaphat leyden en wil met haer

andaer te recht sittē / vā wegben mijne volcs / en erf deels Irael / die si onder die heydenen verstroeyt / en haer in mijn lant gedeelt hebben / En dat lot om mijn volc geworpen hebben / En hebben die ionge knechtens vset / en om spijse gegue / en die ionghe mephkens om wijn vercocht / en verdooncken En ghi leyden van Zo / en Zidd / en alle die lant palen der Philistin / wat hebt ghi met my te doe? Wilt ghi mi tot ten? Wel aen / In dien ghi mi tot tet en vergramt / So wil ic v haest / en cofts weder betalen op utwen cop / Wat ghi mijn siluer / en gelt gout / en mijne schone elenodien genomē / en in utwe kercken gebracht hebt / Daer toe ooc die kinderen Jerusalem en Juda vrocht hebt dē Grieken / op dat ghi haer verre vā hare lantpale soudt brengen / Siet ic wisse v weckē / wt de plaetse / inder welker d' ghise vrocht hebt / En ic wil v vgeiden op utwen cop / En ic wil utwe sonē en dochteren wedom vcoopen / door die kinderen Juda / die sullen den inwoners van dat hē Arabia / eenen volc in verre lant den vercope / Want die hē E. R. E. heuet ghespreken

Roeyt dit onē die heydenen wt / seggē si / hephget eenen strijt / vweect en monkerē die sterckē. Laet her waerts trecken alle crischlyyden / Maect van utwe ploechyfers / weerde / en vā utwe wijngaerts / meisen seylenen / en sachelen tot spieffen / en lācen ylers Die cracke achte hē sterckē / hoopt v tot rotten / en coēt herbwaerts alle heydenen / rōt ome / en vsaemt v / Al daer sal die hē E. R. E. dñne sterckē ned leggē Maect v op ghi volcken / ende treect af tot int dal Josaphat Want aldaer wil ic sitten / om te oordeelen alle heydenē rōt omme / Slaet in die seylen / en sachel / Wat den ooght is rñpe / Coemt hier af / wat dyc wijnpet sic is al vol / Wat hare boosheyt is seer groot

Het sullen hier en daer hoopē volcs zj / int scuer dal / Wat dē dach des hē E. R. E. is na hi / int scuer dal / Sonne en mane sullen verduyteren / En dyc sterren sullen haer schijn verliesen / En die hē E. R. E. sal van Zion brullen / en wt Jerusalem sine stemme laren hoorē / Also dat hemel en eerde beuen sullen Mer die hē E. R. E. sal sine volcke aen toelucht zjn en een vaticheyt den kinderen Israels / En ghi sul tet wescndat ich die hē E. R. E. utwe God / tot Zion op minen heylighen berchwoone / Als dan sal hierusalem heyligh zjn / Ende gheen vreemdelinghen en sullen meer door haer wandelen

Ter seluer tijt sullen die bergben van soeten wijn druppen / En die houelen van melcke bloeyen / En alle beken in Juda sullen vol waters gaen / Ende daer sal een fonteyn edere wt den huys des hē E. R. E. gaen / die sal den waterstroome Sittim wateren. Mer Egipen moet woest worden / en Edom een woestine en eenelijcke plaetse worden / om tge welt en onrecht aenden kinderen Juda bedreuen / en dat si ontfuldich bloet ghestort hebben in haren lande / Mer daer tegen sal Juda ewelic bewoont worden / En hierusalem van na aen / tot inder ewicheyt Want ic en wil haer bloet ongheworpen niet laten / En die hē E. R. E. sal wonen tot Zion

in. Reg. rug.

B

Cyrene is hie

Phil steen zj die Pa lestinen

bier seynde in Moab / dat die palleyfen tot Aritioth
berterten sal / also dat Moab kerue sal in ee geruyt
schey / Alarm gescrey / en inder basynnen geclac / En
ic wil de Richter ond haer wtroeyen / en alle haere
prince / met he verlaen / spreect die h E A E

Eni berwydt Juda ende Isracl / hare schalcheyt Ende ber
c ondricht haer hare straffinghe Dat. ii. Capittel

Also spreect die h E A E om drie ende
vier lasteringen wille Juda / en wil ic
sunder niet spare / daerō dat si die wet
des h E A E verachten / en sine rech
ten nieten houdē / En laten haer hare
logenen vleyden. Welcke haer boozaders naghe
volcht hebbē / Maer ic wil een hier in Juda seynde
dat sal die palleyfen tot Hierusalem verslinden

Also spreect die h E A E om drie en vier sonde
wille / Israels en wil ic haerder nyspaten / daerō dz
si die bonnissen om gic / en de arme om scoe vercoy
pen. Si gaen met voete ouer die arme / en hinderen
die elendighe op alle plaetsen / Die vad en soō gaen
tot eeder deernen / op dz si minē naē outheyligē sou
den / En bi alle outaren bzaen si van die verpande
ledere / En drinckē den wijn inden huyse haerder
Goden / handen bueckē die welcke si met listicheit
en gewelt afgedrongen hebben

Nb heb ic immer den Amouite booz haer hene
wtgeroeyt / die hooch was als die Cedarboom / En
sine macht so sterre als ee eycke Nochtas hebbe ick
sine vruchte daer bouē af / en sine wortelen bā ond
wtgeroeyt / Soe hebbe ic v wt Egipten ghebracht
en veertich iare dooz die wortēne gheleyt / op dat
ghi des Amouiten lant besitten sout / En ic hebbe
wt uwe kinderen Propheeten op verweckt / ende
Nazareen wt uwe ionghelinghen / S ghi kinderen
Israels / ick niet alsoo spreect die h E A E Maer
ghi hebt den Nazareen wijn te drincken ghegeuen
en den Propheeten beuolen en gheleyt / En Prophe
teert ons niet

Siet / ic wil v ooc also doen kirren / gelike eenen
waghen kirren / die vol schouen oft gerwe is Alsoe
dat die gene die suel is / niet ontuliede / noch die sterre
is / yet vermogē en sal / En die stucle en sal zyn leue
niet beschermē connē / En die boge scutters en sul
len niet bliuen staen / En die gersich te voete is / dye
en sal niet ontlopen mogē / En die te peer der ijdēt /
die en sal zyn leuen niet connē beschermē. En die ond
die sterckē malleis / die en sal dā nauwelijckē naect
ontulieden connen / op die tijt spreect die h E A E.
God die h E A E en straf niet / ten si dat hi eerst te boze
gewaershouet heeft / door sine Propheeten / Waer omme so
wie die waerscouwinghe niet ter herten en nemen / die wor
den met rechts gheplaccht

Dat. iij. Capittel

Hoort S ghi kinderen Israels / wat
die h E A E met v spreect / te weten
met alle gestachten / die ick wt Egiptē
gebracht hebbe / en sprac alsoe / wt alle
die gestachten oft natie op aertruycke /
heb ic v alle wtgelezen / daeromme wil ic v ooc be
soeckē in alle uwe misdaden / Mogē daer ooc twee
stamen wandelē / ten si dat zys te voeten met malcā
dere eens zyn / Sult ooc eenē leuwe in ee wout te
si dat hi enen roof heeft. Trischt ooc ee ionge leu
wen welp wt sinen houe / ten si dat hi wat hebbe ge
wangen / Walt ooc eenen vogel inden stic opter aer

den / daer geenē voghelaer en is ! Oft heft mē ooc
eenen stic vander aerden / als men niet geuangen
en heest / Blaest men ooc in eender stad met die trō
pette een Alarm / en dattet volck hem daer niet af
en berfriet / Mer ooc ergens een ongheluck in een
der stad / dat die h E A E God niet en doet / Want
die h E A E God en doet gheen dine / ten si dat hē
eerst sinen knechte den Propheeten geopbaert heb
be Als eenen leuwe byullet / wie isser doch die niet
verlaecht en is / Die h E A E God spreect / wye en
soude niet propheeten oft prediken

Vercondiget inden paleysen tot Afdod / en in die
paleysen inden lande Egipti / en segt verlaemt v op
dat geberchte Samarie / en siet / wat groter orecht
gewelt / en moort gescrey dat daer is / Si en achten
op ghecn recht seyt die h E A E / Mer violentie / en
scade te doen / dye gaen deen ouer dandere in haren
huyfen omme / Daerō me spreect die h E A E Men
sal dit lant rontomme belegeren / en v van dānder
macht hier onder stoten / en dāne paleysen plonderē

Also spreect die h E A E / Selic als een herō dē
leuwe twee beenderē / oft een lapken vā eenē oye /
wt den myule schoort / Also sullen die kinderē Isra
els / ooc wtgeruct worden / die in Samaria wonen
en hebbē in die hoecken een bedde / En tot Damas
co een coeste / hooft / en betuyghet inden huyse Ja
cobs spreect die h E A E God / een God der heyl
scaren / Den ter tijt / als ic die sonden Israels besoe
ken sal. So wil ick ooc die outaers tot Beth El ver
soeckē En die hoornē des outaers af breekē alsoe dat
si ter aerden neder vallen sullen. En ic wil beyde dat
winterhuys en dat somerhuys / ter neder slaē / En
die puoren huysen sullen vergaen / Ja alle huysen seic
die h E A E sullen verderft worden

Eni berwydt haer hare misdaden ende openbaert die toero
mende straffinghe ende hi vermaentē tot wederkeringe
Dat. iij. Capittel

Hoort dit woord S ghi vette loeyen /
die op dat gheberchte Samarie zyt /
en de beboeftigen onrecht doet / en v
trect die armen / en segt tot uwe hee
ren / Siet gheyl / laet ons suppen / Die
h E A E God heeft geswozen v sinder heylcheyt
Siet die tijt comt / ouer v / dat men v aē spissen op
heffen en uwe nacomelinghen in bisschers ketelen
wech dragen sal / Verloorit dooz die holen sult ghy
wtgaen / een yegelijke recht den naeste booz hē be
nen / Ja opten harmō sult ghy wech geworpe wor
den spreect die h E A E

Ja coēt nu herwaerts tot Beth El / en bedijft
sonde / en ooc tot Gilgal / dat ghi der sonden becle
muecht maken / Bregt uwe nachoffer des morges
en uwe thienden des derde daechs / En wierooc bā
dat suer deech / laf en dacoeter / En predicet enē hē
willigen offer / en roepet wt / wat ghi kinderē Isra
els hebbet alsoe geern / spreect die h E A E God / en
daer om heb ic v ooc in alle uwe steden uwe sandē
gebrece laten hebbē / en gebrecae broot in alle uwe
plaetsen laten hebbē / En nochtas en bekeert ghi v
niet tot mi spreect die h E A E

Soe hebbe ic den regen ouer v opgehoudē alle
noch drie maenden tottē oogst waren / Ouer deen
stad liet ick regenen / en ouer dandere / en dede ick
niet regenen / Den eenen acker wert bereghent / en

Mat. i.

De. iij.

De. b

B

A

B

S.

den anderen bleef onberegent / en verdoorde. En daer omme toghen twee ok die steden tot eender Stadt om water te drincken / Mer si en condens niet genoegh gecrigen / Nochtans en bekeert ghi v noch niet tot mi spreect die **HEE**

Te plaechde v met een doore en drooge tijt / en met den brant int cojn / Desghelijck ooc die rupfen aent al op / so wat in uwe houen / wüngaertackers bigebomen en oliffbomen wicsh / En nochtans en bekeert ghi v niet tot mi spreect die **HEE**

Te sant pestilentie onder v / gelijc als voormaels in Egypten / Te doode uwe songhe gheselle metten sweerde / en liet uwe poerden geuangen wech vorten / Te liet den stanc van uwen heyligber in uwe nuelen gaen / Nochtans en bekeert ghi v tot my nz seyt die **HEE**.

Te keerde sommige onder v / ronts omme / ghe lict God Sodoma ende Gomorta omkeerde / dat ghi waert als cene brant die wt den viere getogē wort Nochtans en bekeerde ghi v noch niet tot mi spreect die **HEE**

Daer omme wil ic v **I**srael also weder doen / Ja also wil ic v doen / Daer omme seict en bereet v **I**srael dinen God te gemoete te gaen / Want liet / hy id / die die bergen maect / den wint scept / en geeft den mensche te kennen / wat hi spicken sal / Hy maect die dagheact / en die duysternisse / Ende hy treedt op die hoochten des aertrijcs daer henē / Synen name is **HEE** God der heylscharen

Een slaghe ouer den val **I**sraels / **H**i verwydt haer die welvaden Gods / Ende vermaente tot beteringhe

dat v. Capituel

Ghi banden huys **I**sraels / hoort dit woort. Wāt ic moet dit clageliedē ouer v make / Die Joncfrouwe **I**srael is geuallē / dat si nimmermeer weder open sal staen / Sy is ter aerde ghe stooten / en daer en is niemāt die se weder op helpe / Wāt also seyt die **HEE** God / die Stadt daerder duyfent woonen / die en salder maer hōdert behouden / En daerder hōdert woonē / die en salder maect thien ouer behoude indē huys **I**sraels / Daer omme spreect die **HEE** alsoe totten huys **I**sraels / Soect mi / so sult ghi leuen / En en soect Beth El nz / En en gaet tot Sigal niet / En en trect nz tot Berseba / Want Sigal sal geuangen wech gheuoert worden / Ende Beth El sal verdriet comen.

Soect de **HEE** / so sult ghi leuen / op datter nz een vier op en gae indē huys **I**osephs / dz daer ver Qinde / En datter niemāt en si die Beth El leste / Ghi die dat recht in allen en bitterheit verkeert / en die gherechtichs ter aerden stoot / hi maect dat Seue gekerte en dz tecken **Q**ion / hy vkeert de nacht inden dach / en de dach in eenē seer donckerē nacht / hy roept dz meywater / en schuddet wt op dz aertrijcke / Sinen name is **HEE**. hi dcelt wt die verderunge den sterckē / en cene dwoelinge bregt by op dye stercke Stadt / Mer si sijn den ghenen viant die se openbaerlichen straff / En houden hē voor renen grouwel / die heellame dingen leert

Daer omme want ghi die armen onderduct / ende neemt dz coon met groote lasten vā haer / Soc en sult ghi in die huysen niet woonen / die ghy van ghehouwen biercane steenē getimmert hebt / En den

Wijn en sult ghi niet drincken / dien ghi in die lustige Wüngaerden geplant hebt / Want ic weet alle uwe ouertredinghen / Welcker seer vele sijn / en uwe sonden / dye zeer machtich sijn / hoc dat ghi die rechten onderduct / en die gherechten niet / om der armer saken inden gerechte te verducken / Daer omme moet die wijse tot deser tijt swigen / Want het is een boose ende soighelijcke tijt

Soect dat goet en niet dat quaet / op ghi leuen muerht / So sal die **HEE** die God der heylscharen v v sijn / gelijc ghi begeert / haect dat quaet / en hebt lief dat goet / Instellet dat recht weder inder poorten / So sal die **HEE** die God der heylscharen den ouergebleuenen in **I**oseph genadich sijn

Daer omme spreect die **HEE** God der heylscharen / dye **HEE** / Daer sal in alle straten ee clage sijn / En op alle straten salmen seggen / Ach / ach Wee wec / en men sal den achterman tot droeffnissen / en alle die weenen connē / tot clagen roepē / In alle wüngaerden sal een weeninghe sijn / Want ick wil onder v gaen / spreect die **HEE**

Wec den ghenen die des **HEE** dach begēren / Want omme begheert ghi den dach / Wāt des **HEE** dach sal duyfster sijn en niet licht / Ja het sal also sijn / gelijc als yemāt voor eenen leuwe vliet en hē ontmoete eenē beyle / En gelijc als oft yemāt in een huys quame / en lede met sinder hāt aen die want en dz hē een clage stake / Wāt des **HEE** dach sal duyfster en niet licht sijn / dochter en nz clare

Te haecte en verberpe uwe kerckē / en verachte / en ick en vermach uwe roocoffers niet / in uwe v gaderinge / En oft ghi my al brātoffer en spijsoffer offerde / so en sal ic daer gheen behagē aē hebbe / Ja uwe vette dancoffer en wil ic ooc niet aensien / Doet slechts van mi wech dz ghebleer dūnder liede hēs / wāt dijn mussic specl en mach ic niet hooren.

Mer dat recht sal geopēbaert worden / gelijc water / En die gerechtichs / gelijc eenē stercken stroom hebt ghi mi in die woestine ooc veertich iaer lanch nachtoffer en spijsoffer moeten vregē / Ghi bandē huys **I**srael / noch soo hebt ghi tenten oppgerecht uwen Moloch / en die beelde vā uwe Gode / ooc die sterren uwer Afgode / die ghi v seluē gemaect hebt / Daer om wil ic tot **D**amascen laten wech verdriue seyt die **HEE** die God der heylscharen heet

Hi berispt den traet des gansen volckes dat. vi. Capituel
Veden stouten rijckē tot **Z**ion / en de ghenē die haer op dat geberchte **S**amarie vlaten / die haer houde voor de beste in ald werelt / en bedriuen haer heerleappie / so si willē inden huys **I**sreels / Gaet henen tot **K**alne / en aelcout / En vandaer tot **H**emath v groter Stadt / En trect henen af tot **S**ad v **P**hilistē / Die welcke beter conctrijckē geweeft sijn vā dese / en hate lātpalen ooc groter vā die dine Nochtans sijn v vārecht / doe haer quade vye quam / En ghi heertcapt mē gewelt en onrecht / En ghi ligt op vuoren oft olifantē beene bedde hēs / en bedrijft uwe brood / onckes cap op v tapiete / Dz beste wt der cuddē eet ghi / en die gemeste caluere / en speelt op den psalter / en ghi dichtet v liedekens als **D**auid / De wijn drinct ghi wt schalen / En ghi salde en smeert v metten beste olie oft balsam / Mer daer en is niemāt / die hē der schaden **I**osephs aentrect.

Heb. vi.
Ge. xxij
Gen. vij.

Daeromme sullen si voer aē gaē/onder dē ge-
nen die geu angen wech geuoert worden/En dat
brassen en suppen der gulsigher sal op houden/wāt
die hē E A E God heeft geswozen/bi sijnder sielē
spreect die hē E A E God der heylscharen/Mi ver-
driet die houaerdie Jacobs/en hate oor sine paly-
sen. En ic wil die stat oer ouer geuē/mer alle tge-
ne dz daer in is/en ofter al thie mānē in eenē huse
ouerbleuē/so sullen si doch steruen moeten /Alsoo
oor dat een yegelic sijn naeste vriedē/vaders en oo-
men nemē/en die gebeenten wt den huyse drage n
moet/En seggen totten ghenē die inder camere
des huys is/Alst oer noch meer daer/En die sal
antwoorde si sijn alle wech/En dāder sal seggē
Sijt te vrede/Want si en wouden niet dat mē den
name des hē E A E soude gedencken

Wāt die hē E A E heeft beuolē/dat mē die gro-
te huysen slaē soude/datle retē crigē/En die cley-
ne huysen/datle gaten crigē/Wie can met peerden
rennen/ofst met osschē ploegē op die steenrosken
Also hebt ghi dat recht in galle/En die vruchtē d
gerechtigheyt in alsen verkeert/en ghi verblijt b/
mer in geenen eer baren dinghen/En segt/en sijn
wi niet machtich en sterre genoech/Daerōme siet/
Ic wil ouer b/ G ghi bande huysē Israels/ēē vole
berweckē. seyt die hē E A E God der heylscharen/
dwelc hē benauwen sal/bā die plaetse aē/daertmen
tot hemath gaet/totter wilgen beke toe

Menigerley openbaringen geschieden den prophete/in
den welken hem God die strafinghe des lants ende des
volcs te versaken gheeft

Dat. viij. Capittel.

Ghe hē E A E God thoōde mi in eē ge-
sichte/En siet daer stot eē dye sprinc-
banē macctē/esse doē dat koozn scier
schictē soude Ra dien dat die coninc
sine schapē hadde laten scheeren/Als
Ans dat groene crypt indē lāde gansch af etē wou-
den/doē sprac ic/ Ach hē E A E God weest doch ge-
nadich/wāt wie wil Jacob weder op helpē? die so
seer cleyne geworden is/Doē beroude dē hē E A E
en sprac/Wel aen/ben sal niet geschieden

Die hē E A E God thoōde mi eē gesichte/En
siet/die hē E A E God riep dat bier/om daer mede
te straffen/En het verblinde eē grote diepte/ende
het adt oer op dat erfdele/Doē seyde ic Ach hē E
A E God laet af/Wie wil doch Jacob weder op
helpē? Wāt hi is ymmer seer cleyne/Doē beroude
dat den hē E A E oer/En die hē E A E God sprac
Ten sal oer niet geschieden

Hi berthoōde mi noch eēs sulckē gesichte/ en
die hē E A E stont op eē geplasterde muere/en had-
de een metters meetroorde in sijn bant/En die hē E
A E sprac tot mi/Amos wat siecku? Ic antwoorde
Ten metters meetroorde/Doē sprac die hē E A E
tot mi/Siet/ic wil een metters meetroorde middē
door mij vole Israels treckē/en hē niet meer voer
bi gaē/Maer die hoochtē Nabak sullen verwoest/
en die kerckē Israels verdozue worden/En ic wil
mi mettē sweerde op maken ouer dat huys Jero-
brams.

Doen sant Amasia die priester tot Bethel/aen
Jerobeam dē coninc Israels/en dede hem seggen
Amos maect dat huys Israels opzoerich tegē v/

Ja dat lant en can sijn woordē niet gelidē /Want
Amos spreect also Jerobeam sal metten sweerde
sterue/en Israel sal wt sinē lande geuangen wech
geuoert worden.

En Amasia sprac also tot Amos/Du siender
Gaet wech en bliet int lant Juda/en gemeert b al-
daer/en propheteert aldaer/Ende en predict niet
meer tot Bethel/Wāt dat is des conincs/en des
coninclycken hoofs beuel

Amos antwoorde en sprac tot Amasia/ic en bē
geen Prophete/noch geens Prophete soō/Maer
ic ben een hoerherder, die vyeembeēde asphuct/En
die hē E A E nam mi achter bāder cubdē/en seyde
tot mi/Gaet henē/en propheteert minen volcke
Israels/En daer omme hoozt ny des hē E A E
woort/ G hi segt/en propheteert tegē Israel nyet
En en spreect niet tegē dat huys Nabaks/daerō-
me spreect die hē E A E also/Dijn wyf sal indē stat
geschēt wordē/Dine sonē en dochteren sullen met
ten sweerde berlagē wordē/En dijn liggēde goe-
den die sullen metter meekoorde wtghedeert wor-
den/Maer ghi sult in eē onre in lant moetē sterue
En Israel sal wt sinen lande berdozue worden

En ander hi soen tegē die gertige/ende die veruallers
des gheuichts ende der maten/Ende welken iammer o-
uer haec gaen sal/Wanden hunger des woort Gods
Dat. viij. capittel

Ghe hē E A E God thoōde mi een ge-
sichte/en siet daer stont enē kofz mē
oefte oft fruyt/en hi sprac/wāt siet
ghi Amos? Ic antwoorde/enē kofz
met oeft/Doē seyde die hē E A E tot
mi/dat eynde comt ouer mijn vole Israels/Ic en
wil hē niet meer voerbi gaen/En den sanc des tē-
pels sal in eē huylē verkeert wordē/ter seluer tijt
spreect die hē E A E God/en daer sullen beel doode
hehamen op alle plaetsen liggē/diemen heymelgē
wech dragen sal.

G ghi die die armē berduet en op eet/en die alē
dige indē lande berderft/en segt Wanneer sal dan
dese meuwe maect een eynde hebbē/dat wi koozn
beyl hebbē/en vercopen/en den Sabbath/dat wy
onsen schaf op doē mochtē? En dat sechepel minde-
ren/en den Sikel oft die munte hogē/En dat ghe-
wichte halckē mochtē? Op dat wi die armē om-
ghelt en die behoortigē om schoē onder ons moch-
ten brengen en cal voer koozn vercopē/Die hē E
A E heeft geswozē teghen die houaerdie Jacobs/
Wat ghesdet. Est ic sulcker harder werken ym-
mermeer bergetē sal/En soude om die saken wil
dat lāt niet venē/en alle die inwoōders berduet sijn
Ja en soude die verderuinge ouer haer niet comen
gelic een water bloet/En haer ouerlopē/en wech
geuoert worden/ghelijc die bloet Nilus Egipten
oueruliet.

Ter seluer tijt /spreect die hē E A E God/wil ic
die sonne indē middach latē onderghaen/En dat
aertrūc vlichtē dage berduypterē Ic wil utbe vier
dage in droeffenisse/en alle utben sanc in clagē ber-
anderē/Ic wil alle lantscappē met sacken gordē/
en alle hoofdē caluwe makē. Ja alsulckē droeffhs
wil ic haer makē/allsmē ouer enē emigē soon hecē
en haer eynde sal vol iammers sijn

Siet die tijt come spreect die **h. E. E. G. o. d.** dat ic eenen honger int lant seyn den sal/ geenen honger des broots/ noch doylt na water/ Maer eenen honger na dat woort des **h. E. E. t. e.** hozen / Alsoo ooc dat si herwaerts en gintwaert/ vāder eēder zee tot die andere/ van Tuopdentotten Galle rortomine lopen sullen/ en dat woort des **h. E. E. R. s. o. e. c. k. e. n.** Maer nochtans niet binden en sullen/ Ter seluer tijt sullen die schone iongelinge en ionctrouwē vsmachten vā doylt/ Die nū sweeren hi den bloec Samarie en seggen/ so waerlich als dījn **G. o. d.** tot Dan leest/ Soe warachtelike als dījn **G. o. d.** tot Bersēba leest. Want si sullen also vallen/ dat si nēmer meer weder op staen en sullen

Wan die straffinge des volcs Juda/ van die macht Gods ten troostelike belofte/ dat hie wil weder vergaderen/ ende in ghenaden nemen/ dwelcke op dat rijcke Christi behoort/ dat samen beyde die Joden beheert/ ende die heidenen ontfanghen sullen worden

Dat .ix. Capittel

Hek sach den **h. E. E. E. G. o. d.** op den outaer staen/ en hi sprac/ Slaet die herren oft gewichten dat die posse dauere en beuen/ want hare ghericheyt sal haer alle op haer hoofft comen/ en ic wil hare na romelingen metten/ sweerde verstaen/ Alsoo oock dat haerder geen ontulieden/ noch yemāt ontgaen en sal. En al begraeften si haer in die helle/ soe sal ic nochtans mījn hāt van daer halen/ En oft si op indē hemel dommē/ So wil ic se nochtans daer af stoten/ En oft si haer bouen op ten heerch Carmel borgen/ So wil ic se nochtans soecken/ en daer af halen/ Of si haer booz minen ogen verborghen inden afgront der zee/ So wil ic se nochtans den slangen beuelē dz sie daer steken sullen/ En oft si booz hare viandē de uanghen henen gungten/ So wil ic nochtans den sweerde beuelen/ dattet haer verstaen/ also wil ic mīn oge op haer werpen/ dat ongheluc/ en niet int goede

Want die **h. E. E. G. o. d.** der heylscharen is een alsulcken/ Als hi cen lant aen ruert/ soe versmetet dat ooc alle die inwoonders bedroeft moeten sijn/ Dattet ouer haer gāschlopen sal/ als een waterstromē/ en ouer swemmen/ gelike die bloet in Egipen doet/ hi ist/ die zijn sale inden hemel slicht/ en zj ten ten op daerde fundeert/ hi roept die waterē der zee en stopte wt op daertrijcke **h. E. E. E. i. s.** sinen name **O** ghi hinderen Israels/ En zjst ghi mi niet als dye Mozen/ spreect die **h. E. E. E.** en hebbe ick Israels wt Egipen gebracht/ En die Philistenen wt Capthor/ En die Syuers wt Kir

Siet/ die ogen des **h. E. E. R. s. o. e. c. k. e. n.** Gods sē op een sondich Coninckelike/ dat ic vā dz aerttrijcke ghehele wtroeye/ hoe wel dat ick dat huys Jacobs nyet gansch wtroepen en wil/ spreect die **h. E. E. E.** nochtans siet/ Ic wil beuelen/ dattet huys Israels onder alle heydenen verstroeyt en gesift worde/ ghelike als men met een seue sif/ Also nochtans dattet niet eē kroonken oft steenken opter aerden en sal valle. **W**il sondaren onder mījn volck sullen mettē/ weerde ver slaghen worden/ die daer segghē/ datt ongeluc en is so na bi niet/ dattet ons verrastchen sal

Ter seluer tijt wil ic die veruallen tenten en woningen Davids weder oprichten/ en haer gatē verthuyen/ En soe wat afgehozen is/ weder repare

ren/ En ic wille weder op timmerē/ gelike si in doog leden tids gewest sijn/ op dat si besittē die ouergebleuen in Edom/ en die ouerghbleuene onder alle heydenen/ ouer die welke minen name gepredicht sal worden/ seyt die **h. E. E. E.** die alreus doet. Joh. ij.

Siet/ die tijt come/ spreect die **h. E. E. E.** dat men gelijcker tijt ploegen/ en oogste sal. En op een sif/ den wijn persen/ en saeyen sal/ en die berghe sullen soeten wijn druppen/ en alle huucelen sullen vrucht baer sijn/ En ic wil die gheuanghemisse mīns volcs Israels keren/ dat si die woeste steden bouwē en bewonen sullen/ wihugaertackers plantē/ en den wijn daer van drinkē/ houē makē/ en die vruchtē daer af eten/ Want ic wille also in haer lant planten/ dat si nēmer meer wt haren lade wgeroeyt en sullen worden/ dwelcke ic haer gegeuen hebbe/ spreect die **h. E. E. E.** dījn **G. o. d.**

✠ Die Propheet Obadia

W. propheeteert teghen den konen hochoet der Edomeren/ die welke den hinderen Israels in haren rimmer veel leers gedaen hebben/ welchen rimmer ouer haer gaen sal

Dat eerste Capittel

His dat gesicht Obadia/ also spreect die **h. E. E. E. G. o. d.** van Edō/ Wi hebben vanden **h. E. E. E.** ghehoort datter een ambassaet onder die heydenē ghesondē is/ met al sulchen beuel **W. e. l.** op

en laet ons tege haer stridē siet ick wil v cleyen makē onder die heydenen/ en seer v acht/ dē hoochmoct dīnder herten heeft v bedrogen/ om dat ghi in dye clippen d steen rootzen woōē in dīne hoghe sloten/ en leggt in dīnder herten. **W. e. y.** wil my ter aerden neder werpen/ eze. xxiij

Oft ghi v al in die hoochte vbiest/ gelijck als een acntē/ en maecte dinen nek tusschen die kerren/ Nochtans wil ick v daer af ruysschen/ spreect die **h. E. E. E.** Wanneer de dieuē en nacht roouers v ouerwieē als ghi siepē so souden si v ruysselen/ tot dat si genoech haddē. **H. a. d.** den dan die wīnpluckers v ouergheromen/ so had den si doch wat ouerbluinghen laten staen/ Maec v hebben si Eau gansch en al onderlocht/ en sine verborghen scattē herwaerts wt gegraven/ **W. i. l.** dī ne eygen getroufte vrienden sullen v ten lade wt dī uen/ Die gene/ op den welcken ghi utben troost sette/ die sullen v bedriegen en oueruallē/ Die v brooc

etē sullē b vraden / Ja ont eer ghi dat mercken sult.
B Wat geldet / spreect die h E A E / Ich wil ter
 seluer tijt die wilsen tot Edoem / tot nareē makē / en
 die verstandige op dat gebercht Claus / S Thoma
 dine stercken sullē verlaecht sijn / Want si sullē alle
 op die berghen Claus door den moort wtgheroeyt
 wordē / Om des gewelks en onrechtswille / aen di
 nen broeder Jacob bedreuen / Ter seluer tijt / doen
 ghi hē wederstont / Doē die bzeēde en vianden sijn
 heyt wech boerdē / en die huutelausche tot sijn pooz
 ten in togghen / en ouer hierusalem det tot woypē
 doen waert ghi als der seluer eē / daeromme sult u
 tot alle schande comen / Ja ewelick moet ghi wt
 geroeyt bliuen

Shi en sult irwen lust also niet meer sijn aen dij
 nen broeder / ander tijt sijn der aillenden / En ghi en
 sult niet meer verblidē / ouer die kinderen Juda ter
 tijt haers iamers / Shi en sult niet dinē myn nypet
 meer so vermetelijc spreken / indē dach haers anert
Shi en sult in die poozē mijns volcs niet meer in
 treckē / indē dach haers ongeuals / Shi en sult niet
 meer sēdinē lust aen haer ongheluc / ter tijt haers
 iammers / Shi en sult ooc niet tegē sijn heyt wilsen
 den / indē dage sijns ongeuals / Shi en sult ooc niet
 meer staen aen die scheydwegen / om sijn ontloope
 ne te vermoorden / Shi en sult ooc sine ouergeble
 uene niet verraden en geuangen nemē ter tijt sijn
 der benaughteyt.

Want dē dach des h E A E is nabī ouer alle
 heydenen en volckerē / Shelijc ghi gedaen hebt / al
 so sal b weder geschiedē / en also ghi verdient hebt /
 Also salt b weder op dinen eop comē / Want gelijc
 kerwijs dat ghi op minē heyligē berch gedroncken
 hebt / Also sullē alle heydenen sonder ophoudē drinc
 ken / Ja si sullent wtsuypē en verblinden / dattet al
 so gestelt si recht alen waer dat niet is niet geweest.

Maer op den berch Zion sullen uochtans som
 mige verlost worden / die sullen eē heylighdom sijn
 En dat huys Jacobs sal die bekkē / die haer te vo
 ren ingenomē hadde / En dat huys Jacobs sal een
 vier wordē en dat huys Iosephs een blāme. Mer
 dat huys Claus stroo / en dat sullē si aenleken / en
 verblinden / Also soch / dat den huys Claus gansch
 niet ouerbliuen en sal / Want die h E A E heuet ge
 sproken

En die van dat Suidē sullē dat gebercht Claus
 in nemē / En die Philistē so wat inden dalen leget
 Samaria en Ephraim sullē die effene velden bekkē
 ten / Maer Ben Iamin den berch Silead / En dat
 heyt deser voorsyden sal der kinderē Israels geuā
 gen sijn / En so wat vā Canaā tot Zarpbad en Se
 pharad toe is / dat sal hierusalēs geuangē sijn / Die
 Redē teghen dat Suidē sullē si in nemen. Also sullē
 die ghene / die op dē berch Zion ouergebleuen sijn /
 op treckenden berch Claus te straffen / en dat co
 ninckijc sal des h E A E sijn

✠ Die Propheet

Jonas

God seynt Jonam tot der heydenster stat Ninne / om haer
 van sondēte straffen / ende booz die aēnēde plage te waer
 schewen mer hi vliet booz den h E A E opt neyt / ende
 hi wort in die zee gheworpen

Wat. 3. capittel ;

O At woort des h E A E gesiede tot
 Jonā dē soō Amichai / en sprac maect
 b op en gaet in die grote stat Ninue /
 en predict aldaer / wāt hare boozhiz
 heyt op comē booz in / Ionas maect

te hem op / en
 hi bloot booz
 dē h E A E /
 en woude op
 die zee / en hy
 quāhenen af
 al tot Iapha
 En doē hi eē
 schip. vandt /
 dwelcke ter
 zee bare wou
 de / doē gaf hi
 sijn beer loō of
 te berghelt /
 en tradt daer
 in op dat hy
 met haer op
 die zee moch
 te baren / van

den h E A E

Doen liet die h E A E eenen grooten wint op
 die zee comē / en daer berhieft hē eē groot ontbeder
 op die zee / Also dat men sochde dattet schip soude
 brenken / En die schiplieden bzeēde / en riepē / eē ye
 gelic tot sinen God / En si woypē dat gereet stap en
 so wat daer van huistraet int schip was / in die zee op
 dattet lichter soude wordē / maer Ionas was on
 der int schip geelomme en lach en sliep / Doen ginc
 tot hem die schiphier / en sprach waeromme slaep
 ghi / staet op roept dinen God aen / of hi brauou
 tueren gedencken woude / dat wi niet en verdoepē

En die eene sprac tot eē anderē / Comt / laet ons
 dat lot woypē / dā wi wetē om wiens wille dat ons
 dit ongeluc comt / En doen si sloot woypen / so viel
 op Ionam / Doen seyden si tot hem / lieue segt ons
 waeromme ontmoet ons dit ongeluc / wat is h hā
 teringe / waen comt ghi / wt wat lantschap sijt ghi
 en van wat volc / hi antwoorde haer Ich beneert
 Ebreusche / en bzeēde eēreer den h E A E God
 handē hemel / die die zee en dat drooge lāt gemact
 heest / Doē beruacden haer die tiedē seer / en seyden
 tot hē / Waerom heb u dan sulcs gedaē / Want si
 wissent wel / dat hi booz den h E A E geulodē was
 Want hi hadt haer selfs geleyt.

Doen spraken si tot hē / wat sullen wi dā met b
 doen / op dat ons dat meyt / wil woide / want die zee
 raect en woet / hi antwoorde / neet my / en werpē
 mi in dye zee / so sal die zee stille worden / wardt ic
 weet wel / dat al sulckē grofē ontbeder ouer b comt
 om minē wille / Also begonden si te roeyen / of si
 aent lant hadde mogen comē / maer si en condēns
 Want die zee boer selliken tegē haer / Doē riepen si
 totten h E A E / en seyde / Ach h E A E en laet ons
 doch niet vergaen / om dees mans siele wille / en en
 wyrecht dat onschuldich bloet niet / wandt ghi doch
 een h E A E sijn en doet so wat b belieft.

En si namen Ionam / en woypen hem in die zee
 Doen stont die zee stille van haer en rasen / doem hee
 uerden haer dese mannē seer vanden h E A E
 en deden den h E A E offerhande / en ghelooften

Maer die h^{er} E^uangelie beschiet eenen grooten vissche die den Jonā inloct / Also was Jonas indē buycke des visscha due dagen en due nachten.

¶ Hi roept God aen inden buycke des walvischs Ende looft hem / Die vissch worpet hem weder opt land seiuende. Dat. ii. Capittel.

Snde Jonas badt den h^{er} E^uangelie sinen Godt / inden buyck des visschs / ende sprack also.

Ik riep totten h^{er} E^uangelie in mijnen anert / en hi antwoorde mi.

Ik riep tot den buycke der hellen / ende ghi ver hoorde mijn stemme.

Ghi worpt mi midden inder zee in die diepte / dat mi die bloet omung / Alle dijne barē en goluē gingen ouer mi.

Ik dachte / dat ic gansch van uwen ooghen ver krootten ware / Dat ic dijnen heylighen Tempel niet meer sien en soude.

Die wateren hadden mi omcingelt tot aen mijn leuen / Den afgront der diepten omringhelde mi / dat riet en die byselen bedecten mijn hooft.

Ik boer henen af daer die berghen een eynde hebben / Dat aertrijcke hadde zijn grendelen ende hantboomen booz in ghedofen inder eerwiecheyt.

Maer du o h^{er} E^uangelie mijn God hebste mijn leuen wt dat verderuen weder hier op ghebracht.

Doen mijn siele in mi venaut wert / ghedacht ic des h^{er} E^uangelie / En mijn ghebet quam tot v in dijen heylighen Tempel.

Mer die haer op hare werckē beelaten / die doch niets niet en zij / Die selue en achtē die genade niet.

Maer ick wil v met die stemme des lofs ende dances offeren / Mine byswillighe geloosten wil ic den h^{er} E^uangelie betalen / om dat hi mi geholpen heeft.

En die h^{er} E^uangelie sprac totten vissche / en die selue spijde Jonam wt opt land.

¶ Na dien beual hem God weder tot Ninive te gaen haer die straffinge Gods te vercondigen / waer si haer niet en be terden. Dat. iii. Capittel.

Ende dat woort des h^{er} E^uangelie geseide weder tot Jonam / en sprac / maect v op / en gaet in die grote stat Ninive.

En predict haer dat sermoen dat ic v segge / Doen maecte hē Jonas op / en ginc henen tot Ninive na des h^{er} E^uangelie beuel / Ninive was een stad Gods / die dachreysen groot / en doen Jonas began in te gaen een dachreys / hy riep wt en sprac / Ninive sal binnen veertich dagen bergaen / Den goloofden die luden tot Ninive aen God / En si deden wtroepen een vasten / en togen sacken aen banden grooten totten minsten toe.

En doen dese sake booz den coninck tot Ninive quam / so stont hi van sinen thoozne / ende leyde zijn putpur af / en bedekte hem niet eenen sack / en stelde hem in die aschen / En hi dede wtroepen / en segghen tot Ninive / wt beuel des conincks en zijnder raetslaecten / so hier volcht. Daer en sal noch menschen noch beest / noch osschen / noch schapen / yet proeue noch sien sullen ooc niet weyden / noch wasser drincken / mer die luden en dieren sullen haer met sacken bedecken / en crachtelijc tot Godt roepen / En een yegelijc bekeere hem van zijn bose weggen / en van der boosheyt die een yegelijc booz handen heeft.

Die weet / God mocht hem bekeren / ende berou

trighen / en van zijn gramnighe verbolghentheyt ophouden / Also dat wi niet en vergaen.

Maer doen God aensach haere wercken / dat si haer bekeerden van haere boose weggen / doen beroude hem ooc des onghelucs / dwelcke hi booz genomen hadde haer te doen / en hi en dedes niet.

¶ Jonas wort thoornich / Hi claechte ouer Godt die on der wijs ende straf hem.

Dat. iii. Capittel

Met verdroot Jonā zeer / en wert toornich / en badt tottē h^{er} E^uangelie / en sprack.

Ich h^{er} E^uangelie / ist dat niet / dat ic leyde doen ic noch in mine lade was / Daer omme woude ic ooc dat boozcomen met bliede ter zee / want ic wilk wel / dat ghi eē genadich barmhertich / en lancmordich God zijt / en vā grooter goedertierenheyt / Ende dat ghi v laet rouwen des quaets / daeromme o h^{er} E^uangelie neempt doch mijn leuen van mi / want ic wilde lieuer doot zijn / dan leue / doe antwoorde die h^{er} E^uangelie / Meent ghi dat ghi van rechts weggen gram zijt.

En Jonas ginc ter stad wt / en selde hē Golt waerts teghen die stad / En hi maecte hē seluen al daer een hutte oft tēte / En sadt onder hare schaduwe / tot dat hi sach / wat der stad geschieden soude.

Ende die h^{er} E^uangelie God hadde doen wassen eenen Aikaion oft Cotwoordē struyck / die wies ouer Jonam / dat hi sinen hooftē een schaduwe maecte / die vermaecte en vertrooste hem in zijn liden / Ende Jonas verblide hem zeer van dien Cotwoorden struycke / maer des morgens schiep die h^{er} E^uangelie eenen woorme / doen die dagheraet aen quam / die stac den Cotwoorden struycke / dat hy verdozrede / Als nu die zonne opgegaen was so schiep God eenen dozren Socken wint. Ende die sonne stac Jonam op dat hooft / also dat hi swack ende flau wert doen wenschte hi zijnder sielen den doot / ende sprac / Ik wilde lieuer doot zijn / dan leuen.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Doen sprack God tot Jonam / Meent ghi dat ghi niet recht gram zijt om dē Cotwoordē struycke.

En hi sprac / Ja van rechts weggen ben ick ter doot toethoornich / Doen seide die h^{er} E^uangelie / Dammert des Cotwoorden struyck / daer ghi niet aen gheaebeyt en hebt / noch ooc opghebracht / welke binnē eender nacht gheworden / en binnē eender nacht wederomme verdozen is / Ende mi en soude dan niet iāmeren Ninive der grooter stad. Inder welckter meer zijn dan hondert en twintich duysent menschen / die geen onderscheet tusschen recht en sinco en weten. Daer toe ooc so vele beesten.

Eze. 13.

B

1. 13.

nij te rd
u. para.
13. 13.

It is d' woort des h^{er} E^uangelie / dwelcke geschiede tot Micha vā Marela inder tijt Jothā / Ahas / en Jehiskia / der coningē Juda / dwelcke hi gesien hadde ouer Samaria en hierusalem.

Alle ghi volckeren hooft toe / o ghi aertrijc / en alle wat in v is / aenmerct / want God die h^{er} E^uangelie heeft met v te spreke / Ja die h^{er} E^uangelie wt sinen heyligē tempel / Wāt siet / die h^{er} E^uangelie sal wtgaen.

Alle ghi volckeren hooft toe / o ghi aertrijc / en alle wat in v is / aenmerct / want God die h^{er} E^uangelie heeft met v te spreke / Ja die h^{er} E^uangelie wt sinen heyligē tempel / Wāt siet / die h^{er} E^uangelie sal wtgaen.

Alle ghi volckeren hooft toe / o ghi aertrijc / en alle wat in v is / aenmerct / want God die h^{er} E^uangelie heeft met v te spreke / Ja die h^{er} E^uangelie wt sinen heyligē tempel / Wāt siet / die h^{er} E^uangelie sal wtgaen.

Alle ghi volckeren hooft toe / o ghi aertrijc / en alle wat in v is / aenmerct / want God die h^{er} E^uangelie heeft met v te spreke / Ja die h^{er} E^uangelie wt sinen heyligē tempel / Wāt siet / die h^{er} E^uangelie sal wtgaen.

Alle ghi volckeren hooft toe / o ghi aertrijc / en alle wat in v is / aenmerct / want God die h^{er} E^uangelie heeft met v te spreke / Ja die h^{er} E^uangelie wt sinen heyligē tempel / Wāt siet / die h^{er} E^uangelie sal wtgaen.

Wt junder plaesse/en heyt af bare/en treden op die
hoochten der aerden / dat die berghen onder hem
smelten/en die dalen splijten sullen/ghelijck als dat
was vanden vire sinclen/en ghelijc die wafeten die
daer onder waerts vlieten/En dit alle om die ouer
tredinge wille Jacobs / ende om der sonden wille
des huys Israels.

Welcke is die ouertredinge Jacobs? Enist Sa-
mattia niet? Welcke jijn die hoochte Juda / Enist
hierusalem niet? Daeromme wil ick Samaria tot
enen steenhoope indē velde makē/diemen om die
wijn gaertackers leyt/En ick wil haere steenen int
dal afcruytliche/en dat fundament opbrekē/Alle ha-
re beelden sullen in stukken ghebroken / en alle haer
Godekens wil ick verwoesten/Wandt si zijn van
hoeren loon vergadert/En si sullen ooc weder tot
hoeren loon ghekeert worden.

Daeromme moet ic clagen en huylen/bloot en
naect gaen/ Ic moet clagen als die Diakē/en true-
ren als die ionge Scruppen/Want haerder plaghe
en is gheene raet/die tot Juda toe gecomen is / en
al tot mijns volcx poorte tot hierusalem toe re-
ken sal/En laet v weene doch niet hooren / datmēt
tot Gad niet en wete/ Mer gact in die tyccrame-
re/en sidt in die asche/en int stof / O du schone stat
ghi moet wech met alle scāde/Die stoute en sal met
meer houaerdich zijn/vā droesheden/Want die na-
gebuer sal van haer nemen/so wat hi heeft/Die on-
gehooftame stad hoopt/dattet so quact niet wor-
den en sal/ Mer dat ongheluck sal banden hē
comen/ooc al tot aen die poorte hierusalem/Du
stad Tachispant aen die Dromedarien / en bact
wech/want du bist die dochter Zion een exempel
ende oorzaak ghebreck tot sonden/En ghi hebt die
afgoderie Israels ghehouden / ghi sult v moeten
gheuanghen gheuen/soo wel als Gad / Der stad
Achab sal dat beuont metten Coningen Israels
faelgeren/O Marefa/ie wil v eenen rechten erge-
naem ende besitter brenghen/Ende dat heerlijcke
Conuerlijck Israels sal een hol worden / Laet v dat
huyt afcheere/en gact caluwe / ouer dijne teere en
bertaerde kinderen/Maect v gansch caluwe/ghel-
ijc als een Wrent/Want si zijn van di gheuanghen
wech gheuoert.

Hi noemt hare dootxyden ende lasteringhen en straf-
se daeromme ooch/te weeten/afsal van Godt/ontrouwe/
balscheyt vernatlinghe des rechts/ende het metelic ghe-
welt.

Dat. ij. Capitel.

Se den ghenen die op schade te doen
denken / En becōmerē haer met vo-
se listicheit op hare bedde/op dat sijt
v. sech alst dach wort volbrēngē mo-
ghē/Wāt si zijn die heere/Si treckē
tot haerwaerts die achers / En nemen vye huysen
daer si lust toe hebbē/En also bedriuen si ghewelc-
met eens gegelic huys/en met eens yghelic erf-
goed/Daerōme spreect die hē E. E. also/Siet/Ick
hebbe tegē dit geslacht quart booz genomē/wt dē
welckē ghi utwē hals niet en sult mogen ontreckē.
En ghi en sult ooc niet meer soo opgeblasen daer
heyt tredē/Wāt het een boose en so gelijc tūt ic.

Op die selue tijt salmē een spreerwoort en clage
licde vā v gebuyckē/te wete/het is al gedaen sal-
men leggē/wi zijn verderstrueert/Dat lande mijns
volcx erijcht eenē yccmēde heere/vbanneet sal hi

ons die achers weder toe deelen/die hi ons ghenom-
men heeft/Ja wel/Wi en sal ooc geen decel behoude
in die Ghemeente des hē E. E.

Sy seggen/Men en soude niet prediken/Vbāt
afulche predikingen en gact ons niet aē/Vbi en sul-
len niet tot scāde comē / Dat huys Jacobs troost
hē also/Mecnu dat die gheest des hē E. E. soo
gehechke wech si? Soude hi sulcx doe? Het is wace
mijne woortē jijn vrieuelijken den gerechte/mer
mijn volck maket also / dat ic haer viant moet zijn
Vbant si rouwē beyde recht en mantel/den ghenen
die sonder achterdencken gaen/gelijc als indē oor-
loge/Sbi verdrift die eerbaer wāne mijns volcx
wt haer lieflike huysen/En ghi necmtor d ophou-
dē in hi eieract en gauen vā haer iongen kinderen
Daeromme maect v op/ghi moet wech. Ghi en
muecht hier niet bliuen/om uwer afgoderien wil
ie moeten si rouwelijken verhoort worden.

Vbaer ic een lichaerlich clappert/en en logē
predikaer/en prediee dat si suppe en brassen soude
so waer ic een goet Propheete booz die volck.

Jacob ic wil v gansch verlamen/en die ouer-
ghebleue in Israel klāmē brenghen/Jae ic wille ghe-
lijc een ruddy klāmē en eē skal doct/en gelijc als
die seapen in eender hopye/Ja dattet ooc vā mēschē
dauereff heuf sal/Die stercke Auesē sal booz haer
daer dooz breken/Si sullen die poorten opbreken/
en daer dooz wt en in trecken/En haer Coninc sal
booz haer henen gaē/En die hē E. E. booz aen.

Hi strafte die overchieren ende die predicanten / om der
welcher wille dat volck in liden en verdrert ceemt.

Dat. iij. Capitel.

nde ic sprac/Hooft doch ghi hoef-
den inden huysē Jacobs/en ghi Prin-
cen indē huysē Israels / ghi soudet
billicer zijn die ghene die dat recht wi-
ken/ Mer ghi baet dat recht en goet
ende hebt lic dat quact / Ghi stroopt en vilt haer
die huys af/en dat vleesch van haeren beenen / en
ghi verstant dat vleesch mijns volcx/En als ghi haer
die huys afghetoghen hebt/soo breect ghi haer die
beenen ooc/en stukket/gelijc als in eenen sepot/en
gelijc dat vleesch in eenē ketel/Daeromme als ghi
nu totten hē E. E. roept sult/so en sal hi v niet ber-
hooren/ Mer hi sal zijn aensicht booz v berberghē/
ter selue tijt/gelijc ghi met uwe boose booznē
berdient hebt.

Wt so spreect die hē E. E. tegē die Propheeten/
die mijn volck verleyden/Si predikē / skal hede jijn
en wel gaen/alsmē haer te eten gheeft/ Mer in die
men haer niet indē muyle en woort/so prediken si/
daer moet een oorloge opstaen/Daerōme sal uwe
openbaringe tot eender nacht/en uwe predikingen
tot eender duysternisse worden/Die sonne sal ouer
dē Propheete ondergaen/en dē dach ouer haer ver-
donckert worden/Dan sullen haer die Sienders oft
Schoutwers schamē / en die waerlegghers bespo-
wordē/En si sullen alle haeren muyle moeten stop-
pen/wāt si Gods woort niet hebbē en sullen/mer
ich ben vol crachten en gheests deo hē E. E. / vol
rechts en stercheys/also dat ic Jacob jijn ouertre-
den/en Israel sine sonden vercondighen derf.

Ach daerōme hooft doch dit / O ghi heesde deo
huys Jacobs/en ghi Prince des huys Israels/ghi
die dat recht vsmact/en al dat oprecht en recht is/

Amo. v.

eromt en okeert/ Die Zion met bloet tinnert/ en hierusalē met onrecht/ Wie hoofden wtspreken die bonnissen om geschencken/ Wie priesters leerē om loon/ En uwe Propheetē waerleggē alle om ghebt/ Si slāten haer op den hē Eſā/ en doruē seggen/ En is die hē Eſā niet onder ons/ daer en can gheē ongelue ouer ons ghecomen/ Daeromme sal Zion om uwent wille gelijc een veit geplaccht/ en hierusalem tot eenen steenhoopē worden/ En den berch des tēpels tot eender wildē hoochte worden

ren/ en dine clauwē metalen maken/ op dat ghi vele volckeren aen stucken sijnē/ En ic wil den hē Eſā haer goet verbannen/ en hare haue den heerscapper der ganſcher werelt toeygenen/ Mer nu du erigerinne/ ooloochs brouwe wapent v/ Wāt men sal ons beleggghen/ en den rechter Israhels metter roede op die kinnebacken slaen.

¶ Van die roccomē ende dat rijke Christi/ of der cracht des Euangelijs/ Mer dit alle onder bedecte worden.

¶ Dat. v. Capittel.

Gede du Bethlehem Ephrata/ du die cleen bist/ tegen den duplenden in Juda/ Wāt v sal die comen/ die in Israhel een heer si welcs wtgāc bā beginne en van ewichy heyt getweest is/ Binnen dier tyt laet hēse plagghen/ totter tijt toe dat die gene/ die baren sal/ ghebaert hebbe/ Van sullen die ouergebleuē zjnder broederē weder comen tot ten kinderen Israels/ Mer hi sal optreden/ en weyden inder cracht des hē Eſā/ en in victorie des naems des hē Eſā zjns Gods/ en si sullen sonder sorghe woonen/ Wāt hi sal ter seluer tijt heerlijc worden/ so wjst als die werelt is/ Daer toe sullen wi ooc brede hebben voor die Assyriers/ die nu in onsen landē geuallē zjñ/ en onse huyſen betreden hebbe/ Wāt daer sullen seue herders en acht dogstē ouer haer verweet worden/ die dat lant Assur verderuen sullen metten sweerde/ en dat lant Assur rod met haren blootē wapenē/ Also sullen wi van Assur beschermt en verlost worden/ die in ons lant comen is/ en onse lantpalen betreden hreft.

Ma. 9.

Joan. 1.

En die ouergebleuene wt Jacob/ sullen ooc onse vele volckerē zjñ/ gheelijc als eenendautwe van den hē Eſā/ en gelijc een doppelke op dat gras/ dwelc ke niemant en mochte verhopē op te nemen en te versamē/ Ja die ouerghebleuene wt Jacob sullen onder die heydenē bi vele volckeren zjñ/ gheelijc een leeuwē bi den dieren in die wildernisse/ en gheelijc een leeuwē welpen onder een eude sechappen/ den welcken niemant gekeeren en can/ als hi dair doorgaet/ bertredt/ ende verschoort/ Wāt dñne hant sal die victorie behouden/ tegen alle dine tegenpartijders/ Also dat alle dine vianden wtgheroeyt sullen worden.

Ter seluer tijt spreect die hē Eſā/ wil ich dñne peerdē van v wtroeyē/ en dine wagens berderuen/ En wil die stedē in dñnen lande ter neder werpen/ en alle dine bestē en wel bewaerde stedē afbreken/ En alle toouerye by dy wtroeyen/ Also oock dat gheē Teekenbededer meer bi v blauē en sal/ Ich wil dine Godekēs en beelden bā di wtroeyen/ also dat ghi niet meer anbidde en sult die wercken dñne re handē/ Dine bossē hē wil ic afhouwen/ en dine stedē vernielen/ Ende ic wil wyake oeffenen met toornē en verbolgētheyt/ aen alle heydenen/ die niet en hebben willen hoorē.

¶ Een andere straffinghe ende berispinghe/ Die lichamelijcke offerhanden worden verhooren/ ende die gheestelijcke ende aenghename verhoort.

¶ Dat. vi. Capittel.

Hoort doch wat die hē Eſā seit/ Maect v op/ en berispt die berge/ dat die hucuelē dñn stemme hoorē/ en ghi verghen hoort/ hse dat die hē Eſā straffen sal/ En ghi machtige die dat

Ma. 8

¶ Hi propheteert van die salicheyt die God door sinen soon bewist. n. wil. Ende van dat rijke dat si door Christus beruyghen sullen. Dat. iij. Capittel.

Die laetste dagen sal de berch waer op des hē Eſā huyſe staet/ opghe recht worden/ hooger dan alle bergen en bouē alle hucuelen verhuēn zjñ/ En alle volckeren sullen daer toe loopen/ En vele heydenē sullen gaen/ en seggen/ Coēt laet ons hēse op totten berge des hē Eſā gaen en tottē huyſe des Gods Jacobs/ op dat hy ons sine wtgē leere/ en wi op sine strate wandelē mogen/ Wāt van Zion sal die wet wtgaen/ En dat woort des hē Eſā wt hierusalem/ hysal onder veel volcs dat recht wtspreken/ en vele heydenē straffen in berre landē/ Also dat si hare swaerdē tot ploech piers/ ende hare spiespērs tot seplens/ ende sickelen sullen verslidenē/ Een volck sal teghen dandere gheen wapen oft sweert opheffen/ ende si en sullen hoort aen niet meer oollogghen/ Mer een yeghelijc sal onder sinen wijngaertstock ende bigebroom sitten sonder sorghe/ Wāt den mont des hē Eſā der heylscharen heuct ghesproken/ Mer wi sullen wandelen inden name des hē Eſā/ ons Gods altijt ende ewelijc.

Ter seluer tijt spreect die hē Eſā/ wil ic die lamme en cruepele/ en vskootene/ die ic gecalkt en gheplaecht hebbe/ weder versamen en hiet op brenge/ En ic wil den cruepelen en lammen bestellen/ dat kerghenamen hebben sullen/ en die swacken tot eenen grooten volcke maken/ En die hē Eſā sal eē Coninc ouer haer zjñ/ opten berch Zion/ van nu aen tot inder ewichyeyt/ En du Schoone Eder/ een hoochte ende beste der dochter Zion Dijn gulden roose sal comen/ die hooledene heerschapple/ dat Conincijc der dochter hierusalem.

Daeromme hāncu nu aen andere vrienden/ recht oft ghi desen coninc niet erigen en soudt/ Of recht oft wt desen raet niet comē en soudt/ Wāt v dat weē also aengeromē is/ als eender hrouwen in hinc noode/ Vieuē lūdt doch nu sulcken arbeyt en weē/ steent ende trocht/ en du dochter Zion/ gelijc een in hinc noode/ Wāt du moeste/ chis waer/ benē ter stadt wt/ en optē velde woonē/ Ja tot Babyl toe moestū comen/ Maer nochtans sultū van daer weder verlost worden/ Ende aldaer sal v die hē Eſā van dine vianden verlossen.

En nu sullen haer vele heydenen teghen v versamen/ en seggen/ Si is verbannen/ wi willen onsen lust aen hare sē/ Mer si en weten des hē Eſā gedachte niet/ en si en mercken sinen raedt niet/ dat hēse versamē sal/ gelijc die schouē opten doersch bloet bergadert/ Daeromme en du dochter Zion maect v op/ en doyscht/ Wāt ic wil dñn hoopē ple-

fundament der aerden zjnt/ Want die hESE wil
zijn volc berispen/ en wil Israel straffen.

E mijn volc wat hebbe ic v gedaen? Ofst waer
mede heb ic v hinderlic ghebreest/ dat segt mi/ Ick
heb v doch wt den lande Egypti geleyt/ en wt den
diensthuyse verlost/ en heb vooz v heyz ghesonden
Mosen/ Aaron/ en Miriam. **E** mijn volc weest
doch ghedachtich/ wat Salah die Coninc Moab
voorzgenomen hadde/ en wat Sileam die sone Se
oz hem antwoorde/ bā Sittim aen tot Gilgal toe/
Waer aen ghi merckē soude/ hoe die hESE v al
le goet bewesen heeft.

Maer mede sal ic den hESE versoenen? **M**er
neygen vooz den hoogen God/ Sal ic hē met brāt
offer en en iarige calueren versoene? **M**eenstu/ dat
die hESE een behagen heeft aen veel duyfent rā
men/ oft aen olie/ Ja al warender ooc ontallike loo
pende stroomen vol van olpen/ Ofst sal ick mynen
reer/ ghebozen loon vooz mijn ouertredinghe ghe
uen/ ende die vruchte mijns lichaems vooz die son
de misder selen?

B mensche het is v berondicht/ wat goet si/ en
wat die hESE van v eyscht/ te weten/ Gods
woort te onderhoude/ die liefde te oeffenē/ en ooc
moedich te zjyn vooz dānen God.

Die stemme des hESE sal ouer die stadt
roepen/ **M**er wie dānen name byerst/ dien salt ge
luken/ hoorst **E** ghi stānen/ wat daer gepredict
wort. En soude ic niet gram zjyn ouer dat onrecht
goet indē huysen der godlosen/ en datmē die mate
so eelen maect/ Ja soude ic die onrechte waghe dat
balsche gheuwichte inden Sichel vooz gerecht hon
dē/ door die welcke uwe rijkē veel onrechts doe/
en uwe inwoonders gaen met logenen omme/ en
hebben bedrieghelijche tonghen in haren mont.

Ja daeromme wil ic ooc v beghinnen te plagē
en v om dānder sondē wille woest te makē/ **E**ten
sult ghi/ mer niet verlaet worden/ en versmachten
Shi sult wel blieden/ mer niet ontulieden/ **E**n so
wat ontuliet/ dat wil ic metten sweerde verlaen/
Shi sult saeyen/ mer niet maeyen/ **S**hy sult olpe
persten/ en nochtans geen olpe hebben/ om v daer
mede te saluen/ **M**ost sult ghi persen/ maer ghen
sult gheenen wijn drinckē/ **W**ant ghi onderhoudt
den godsdienst Amri/ en alle die werckē des huys
Ababs en volghet hare leerlingen na/ **D**aeromme
wil ic v tot eender woestijnen maken/ ende dine in
woonders/ **J**ae datmen se aen wyfen en bespotten
sal/ **E**nde ghi sult tot schande comen.

Eten courte summa der voozscryder dinge/ inden welckē
hi met een schoone ghelijckenisse dat eene ghetal der ghe
zuuiger bewijst

Capittel. vij.

Ach wee mijns/ **H**et gaet mi als eenen
die inden wāngaet takers nae leset/
daer men geene druyue meer en bindt
te etē/ en nochtans bā hertē eenen lust
hadde die beste vruchten te eten/ **D**ye
oprechte liede zjyn wech in desen lāde/ en die gerecht
te en zjyn niet meer onder die menschen/ **S**i denckē
inrechtis om bloot te stortē/ **E**en pegelijc iaeche
den anderen/ op dat hi hem berderue/ **E**n meenē si
doen daer mel aē/ als si quaet doe/ **S**o wat die prin
te wil/ dat spreect die Rechter/ op dat hi hem weder

eenen dienck doen soude/ **D**ie geweldige raden na
haces herten lust/ scade te doen/ en si drayent so si
wille/ **D**ie beste onder haer is gelijc een clesse/ **E**n
die vroomste/ gelijc eenē doornē/ **M**er als dē daer
dāns **P**redicants comt/ als ghi besocht sult worde
dan en sullen si niet weten waer henen.

Merant en ghelooke sinē naeckē/ **M**erant en
berlate hē op die **P**incen/ **S**erbaert die dose dāns
monts/ vooz die ghene/ die in dānē armen laept/
want die soon veracht en onteert sinen vader/ **D**ie
dochter recht haert op tegē die moeder/ **D**es mans
moeder tegen die swagherinne/ **E**n des menschen
bianden zjyn/ zjyn eppen huysghesinne.

Maer ick wil op den hESE sien/ ende op
God mijnē ghesontmaker wachten/ **M**ijn Godt
sal mi verhooren.

E mijn vrandinne en verbljft v niet/ om dat ic
ter neder ligge/ **W**ant ick sal weder opstaen/ **M**i
siet ick indē duysternisse/ **S**o is nochtans die hESE
mijn licht.

Ick wil des hESE grāschappe en straffin
ghe verduldelic dragen/ **W**ant ick tegen hem ghe
sondicht hebbe/ **S**o lange dat hi mijn sake beset
me ende mi recht doe/ en dat hi mi int licht trecke/
en ic also mijnē lust aē zjnder ghenade sien maek.

Mijne vrandinne moet toe siē/ en niet scāde bli
uē/ die nu tot mi spreect/ **W**aer is die hESE dā
God/ **M**ijn ooghe sullen noch sien/ dat si dā gelijc
als siē en dreck opter aerden berre dē sal worde.

Op die tijt sullen dāne mueren weder op ghe
tinnert worden/ en Gods woort sal weder op ghe
tinnert worden/ **E**n ter seluce tijt sullen si van Assur/ en vande
bassen steden tot v comen/ en van die valle stede/
al tot der bloet toe/ vāder eender zee totter ander/
vā dat een geberchte tot dat ander. **N**ochtans moet
dat lant van wege haerder inwoonders woest lig
ghe om der vruchten wille haerder wercken.

Daeromme so weydt ghi nu dān volck met dā
nē rocke/ die ridders dāns erdeels/ die daer woonē
beyde in die wildernisse alleene/ ende op dat veldē/
Jaetse tot Sasan ende Silead weyden/ ghelijc als
van oudes heyz.

Ic wil haer wonderlijche dinghen vertoonen/
gelijc als ter tijt/ doen si wt Egyptē toggen/ **A**lso
dattet die heydenē sien sullen/ en alle haer machti
ghe verschacmt sullen worden/ die handē op haren
mont legghē/ en haer ooren toe stoppē sullen/ **S**y
sullen stof lecken/ gelijc die slangen/ en ghelijc dat
getwormte opter aerden/ sullen si beue in haren ho
len/ **S**i sullen haer hreelen vooz den hESE en
sen God/ en haer vooz v veruāen.

Waer is allulcken God/ ghelijc ghi zjnt/ die die
sonde verghceft/ en wtwischt die misdact dē ouer
gebleuenē dāns erdeels/ **D**ie niet ce wēlke hoor
nich en is/ **M**er eenē lust heeft aen die vermhertie
heyt/ **H**i sal onser wēd ontfemen/ onse misdact sal
hi te niet doe/ en alle onse sondē sal hi in dat diepste
der zee versinckē/ **S**hi sult den Jacob trouwe/ en
Abrahā genade bewijfen/ ghelijc ghi onsen vooz
baders voozlango heyz gheswojē en verlooft hebt

Dye Propheet
Rahum.

Hi looft ende prijst die macht ende cracht Goods Ende hi bewijst ooc zijn goeder ierenheit/ Hi krafft die minne om dat si Godes raet ende straffinghe verachten
Dat. eerste. Capittel

houdt dinen bierdach/ en betaelt dijne ghelooften/ Want die schalc en sal niet meer ouer v comen/ Hy is gansch wtgeroeyt

O is den laet ouer Ninue/ en die prophetic Nahum van Ekos/ die h. G. is ee zeloeche God/ en ee wreker/ Jac een Wreker is die h. G. en een thoonich man/ Die h. G. is een wreker tegen sine viadē/ en die sine tegen partijs niet vergeten en sal/ de h. G. is sacmo diech/ en van groter cracht en hy en laet geen dinc ongestraft/ hi is die h. G. wiens wegen int ontredē en in dpe tempekte zijn/ en onder zij voeten dicke wolken. Dye dpe

3ce krafft en gebiet/ en maecte drooghe en hi doet dat alle riuieren verapen/ Galan en Carmel en soe wat daer op den berch Tibanon bloeyt/ dat moet voor hem vercrieken. Die bergen beuen voor hem die h. G. vergaen en versmelten/ Die aerde blicet en beeft voor hem/ daer toe die galsche omloup des werelcs/ en alle die daer in woonen/ Wie can voor sinen thoonestaen/ en wie can voor sine gramscap gebliuen? Sinen thoonne keint ghelijc een bier/ en B en die steenrooten springen in stukken voor hem.

Die h. G. is goeder tieren/ en ee walticheyt inder tijt der noot/ En hikent die gene/ dpe op hem betrouwen/ Wancer dat dpe wateruloect heyt ouerlloopt. soe maect hi met dper plaecten een eynde En sine vianden veruolcht hi met duyfternisse.

Wat ist dan dat ghi tegen de h. G. yet voor neemt/ hi en laet v doch niet volbrēngē/ Maer die tribulatie en sal niet ewelick dueren/ Want gelijc als die doornen in malcanderen geuolchtē walsen/ ende in dat beste sap zijn/ en ghelijc dat dorre stroo verbernt wert/ Alsoe sal oock des schales raedt/ die wt v coemt/ om quaet teghen den h. G. te dencken/ vergaen.

Alsoe spreect die h. G. God/ Tacste comen soe ghewapent en machtech als si willen/ So sullen si nochtans ter neder gehouten worden/ en wech varen/ Dan wil ic v verootmoedigen/ mer nochtans niet gansch verderuen/ Maer als dan wil ick zijn lock v afcrucken/ en dijn banden verschorē/ Mer te gen v heeft die h. G. een beuel gegeuen/ dat bā dijnē name gheen laet meer bliuen en sal/ In den huyse dijnē Godes wil ic v wtroeyen/ Te wil cenen gracht onder dpe Godeckens en beelden gheuen/ Ende ghimoet totschanden comen

Siet/ op die bergen comen voeten eens goeden bode/ die gorde maere en tijdinge brengt/ Juda

Hi ontwoypt ende schildert ons die growelijche strafinghen voor onsen ooghen
Dat. ij. Capittel

Te verderuer sal hyet op teghen v op trecken/ en dpe beste belegerē/ Maer Ja bernt die straten wel/ wapent v op tbeste/ en keret v op dalder sterckste/ Maer sal v nochtans rech aflesen/ en dine vaten vderuen/ Wat die h. G. sal Jacob die vic torie geuen/ ghelijc hi Israel die ouerbant gaf

Die schilden sijnder sterckē zijn root/ Sij criffich volc is met purpur gecleedt/ Sijn wagens lichten gelijc een byer/ als hi daen wil/ hare spiecken gaen door malcanderen heyt/ Die wagens rollen op dpe strate/ en ratelen op die blacke helden/ haer aensien is gelijc sackelen/ Ende si vaten onder malcanderē heyt/ ghelijc eenen blyem

Mer hi sal op sine gheweldighe dencken nochtans sullen die selue vallen/ In dien si wech willen/ En si sullen haecten tot die mueren/ ende tot een beschudsel/ daer si by zijn/ Mer die poorten aen dwater sullen nochtans gheopent worden/ En des Conincs paleys sal berghaen/ Dye Coninghinne sal geuanghen wech geuoert worden/ Ende hare ionc frouwen sullen suchten/ ghelijc dpe duyuen en boog hare borsten daen/ Want Ninue is ghelijc een watter gracht/ vol waters mer dat selue sal veruloeven moeten/ Staet/ Staet (sullen si roepen) Mer niemant en sal hem om keeren

Daeromme rooft nb siluer/ rooft goudt/ Want hier en is der sebatēn gheen eynde/ En die menich te aller roekelijcher elcendien/ Mer nb moeste repn af gelefen en gepionderet worden/ Alsoe dat die heren moeten verlaghen/ en die knien sloeteren/ en alle lendēn beuen/ ende alle aensichten bleeck sē gelijc eenen siepot

Maer is nb die wooninghe der lecutwen/ en die weyde der iongher lecutwen/ daer die leeuwē ende die lecutwinne metten ionghen lecutwen wandeldē en datse niemant en dorste verlaghen/ Maer daer die leeuwē genoech roofde voor sine ionghen ende berwochde voor sijnder lecutwinne/ sijn holē vuidē hi met roof/ en sine wootinghe met dien/ dat hi ver schozet heeft

Siet/ Ic wil aen v/ spreect die h. G. dat heyt secharen/ Dijnē waghens wil ic aensteken/ ende eenen roock makē/ Dat sweert sal dine iongher lecutwen verblinden/ Ende ic wil dijnē roouens een eim de maken opter aerden/ datmen dijnē boden stē me niet meer hooren en sal

Hi krafft die lasteringe der booser stad/ Ende hi bercon dicht haer hare strafinghe
Dat. iij. Capittel

Te der bloetgieriger stad die van lo ghenen en rouerie volsteect en van haren rouē en verschorē niet af late en wil/ want aidaer hoortmē die geel selen en swepē clappe/ die rads ratelē die peerden briesche/ en die wagen rollē/ Hy bregē ruyters heyt op met blinckende sweert den/ en mee glinsterende spiefelers/ Daer liggen bele vllagene/

ende groote hoopen dooder lichamen / Also dat si
seluer gheen getal en is / Ja datmen ouer die doode
lichamen vallen moet / En dat al om der grooter
hoererij wille / der schoonder en vrendelijcker
hoeren / Dye ooc met touerijie oin gaet / Ende met
haeder hoererijie die heydenen / en met haerder to
uerijien landen / en luyden vercregen heeft.

Siet / Ic wil aen v / spreect die **Y. E. E.** der heit
schare / Ic wil di dine cleet ouer dijn hooft opslae
ende wil die heydenen dijn blootheyt / en den Co
mmerijicken dijn schamelheyt wiffen / Ic wil v
gansch geouwelick maken / en v schenden / en v tot
een gaepel maken / Also dat alle die v sien / van v
blijden / ende segghen sullen / **S.** Minne is verde
struere / Die wil medeliden met haer hebben.

No dat **W.** aec sal ic dinen vertrooster soecken /

is **M.**eenstu dat ghi betee sijt da die goete stat **No**
die daer int water leyt / en rontomme water heeft
Welcher muereu en vellen die zee is / **Mo.**renlandt
en **E.**gypten is hare ontellicke macht. **P.**uten **E.**bia
sijn dine hulpers / **R.**ochtans heeftse verzeue moe
ten worde / en geuangen wech trecke / Ende hare
kinderen sijn op alle straten verslagen / en om hare
edelen verserpten dat lot / En alle hare gheuweldi
ghe werden in ketenen ende banden geleyt.

Putis
Africa

Also moeckstu ooc d'oucken worden / v verber
gen / ende hulpe en bescherminghe booz dine bian
den soecke / Alle dine baste steden sijn gelijck vigh
boomen met rijpe vijgen / die welke so haest alsme
se schudt / en ten monde vrenet / so sijn si geien Siet
dijn volc sal ghelijc wuuen in v worden / Ende dye
poortten dijn lants sulken dinen vanden gecpent
worden / Ende dat vyer sal dine grendelen en luy
boomen berkeren

Daerome scheyt ende vut nu water / want ghy
sult belegheet worden / sterct dine beste / gart in dat
rely / en teedet dat leem / oft mortre / en maect tij
chelē / en baet steenen / Mer dat vyer sal v bercken
en dat swerct doode / Ja het sal v berinden / ghe
lijc die coolspringers. Het sal v oueruallē / ghelijc
die sprinchanen / Dine cooplhede sijn meer gewest
dan sterren aenden hemel / Mer nu sullē si haer wt
vreden / gelijc die coolspringers / en vliegghen daer
henen / **D.**ijnder heeren isser so vele / als sprinchanē
en d'ijnder hooftheden / als der coolspringhers / die
haer alst rou is / aen die tynen en wanden hangē
Mer so haest als die sonne opgaet / so sciche si haer
wech datmen niet geweten en can waer si gewest
sijn / ende waer si bliuen.

S. du Coninc tot **A.**ssur / dijn verders sullen
slapen / Dine stercken sullen stille sitten / Ende dijn
volc sal op die bergen verstroeyt worde / en niemāt
en salse verlamen / Niemant en sal dine schaden be
clagen / noch hem omdijnder plagen wille becom
meren / Mer alle die sulcs van v hooren / die sullē hā
re handen ouer b'klamē slaen. Want waer is pe
mant / dien ghi niet sonder ophouden beschadicht
en geplaecht en hebt?

Hier beghint
die propheet habacuk

Het beclacht booz **S.** ad die boosheit des volcs **E.**h d'ye
haer daeromme die straffinge **S.** ad.
Dat. ij. capittel:

It is den last en straffinge / welke die
propheete habacuc ghesien heeft **A.**ch
Y. E. E. hoe lange sal ic doch roepē
dat ghi niet hoorē en sult / hoe lange
sal ic tot v roepē ouer tonrecht ende
gewelt en ghi en wilt niet helpē / **W.**aeromme laet
ghi mi moeyte en arbeyt sien / **W.**aeromme thoont
ghi mi roof en ontrecht ontsom mi. **D.**at ghewelt
gaet bouen recht / **D.**aeromme moet die wt wan
kelen / en daer en can gheen recht totten eynde ghe
comen / **W.**ant die godlose bedriecht den rechten
D.aeromme is datter verkeerde bonnulle wtgaen /

Siet onder die heydenē / Siet / en verwondert u
W.ant ic wil wat bi uwen tijde doen / **D.**welcke ghi
niet gelouen en soude alsment v leyde / **W.**andt siet /
ic wil die **T.**haldeen verwecke / eē groutwelic / bitter
en snel volc / **D.**welcke trecken sal door / **H.**āt so wijde
alst is om wooningen in te neme / die hem niet toe
en behooren / en sal groutwelic en veruaclick sijn /
D.welcke gebied en dwingt / hoe dat wil. **H.**aer peer
den sijn snelder dan die luypaerden / des gheleics sijn
si ooc vjrtiger en vreedder / dan dye woluen aenden
auont / haere ruyters trecken met groote hoopen
van verre daer henen / si vliegghen en haesten ghelijc
als een **K.**rent vlieget totten aec / **S.**i comen alle on
recht en ghewelt doen / **W.**aer dat si henen willen /
daer ruytchen en schoren si door gelijc den **S.**often
windt / en rapen die gheuangen ghelijc dat sant te
samen waeyt / **S.**i bespotten die **C.**oninghen / en dye
ertlijcke vorsten begheken si / **A.**lle weerachtighe
besten sullen haer als een ghesmeere sijn / **W.**ant si
beschantense / en nemen in / **A.**ls dan sullē si noch
eenen nieuwen moet nemen / booyt baren / en haer
besondigen / Ende dan moet sulcken macht en vic
tozie haren goden toegescreuen sijn.

M.er du **S.** **Y. E. E.** mijn **G.**od / mijn heylige /
ghi die vander ewicheyt heyt sijt / en laet ons doch
niet steruen / **M.**er **S.** **Y. E. E.** laet haer ons slechts
eē strate sijn / En laetle **S.** onse Scherheyt / ons
slechto casthen / Dine ogen sijn reyn / dat ghi dat bo
se niet sien / ende dat iammer niet aen schouwen en
moecht / **W.**aerome sietstu dan op die vachters / en
swijghet / en setste door / die vingeren / dat die god
lose versint / dē ghenē die vromer is dā hi / En ghy
laet die menske gaē / gelijc die visske inder zee / Ende
gelijc die cruppēde dierē / dat geenē here en heeft
S.i trecken al met der angelen op / en bāgent met
hare nette / en bāgent te samē in hare garen **D.**ies
berblijden si haren nette / En roocken haren gārē
W.āt door die selue haer deele so veel / en haer spijse
so wtgelesen en vertaert is **D.**aerom woypen si
hare nette noch altoos wt / en en wille niet ophou
dē die lieden te verworghen

D.ie **Y. E. E.** bercondicht den Propheete door een beuel
dat die straffinge der boosken niet achter bliuen en sal / al
vertooft si wat **D.**at. ij. Capittel

Ic stae ic op mijn wachte / en trede
op mijn beste / zenscouwe / en sie toe
wat mi gheseyt worde sal / En wat
ic antwoorde sal den ghenen dye my
berispt / **D.**ie **Y. E. E.** antwoorde mi en

Spac/ Scrijft dat gesichte en schiedert op een tafele dat hijt snellicken gelesen ca/ die daer boorzby loopt Te weten also/ Die openbaringhe sal noch beruult worde/ tot zjnder tijt/ En sal ten laetsten inde dach comen/ en niet webluuen/ Ende oefft al verrecke/ So verwacht daer op/ Sy sal certeinlic comen/ en niet verrecken/ Mer so wie daer teghen staet/ des siele en sal niet gelucken/ Wat die gerechte sal in zj ghelooue ende vertrouwen leuen

Die Kraft die gherechte/ onrechtmaer digne/ ende bronckhaere met verachtighe der beelden/ beelde makers / ende die daer op betrouwen

Dat. iij. Capittel

GEn wijn bedriecht den stoutē mā/ dz hi niet ghebluuen en can/ Dye welke zijn siele wijt op sperret/ gelijc die helle/ en is recht als die doot/ dye nyet te verladen en is/ Mer raep tot hem al le heydenen/ en dsaemt tot hē alle volckē. Mer wat geydet/ Die selue als lamē sullen een spreckwoorde te ghen hem maken/ en een sproke / en sullen segghen

Wec dē ghenē/ die zjn goet vermeerderd/ vā tge ne dz zjn niet en is/ Hye langhe salt dueren/ dat hy maer becl dñms op hē en ladet/ Och hoe onuer siens sullen si opwaken/ die v bñtē/ en ontwakē/ die v wech stooken/ en du moerft haer tot een deelē en roof worden. Wat ghi vele heydenē berooft hebt/ daerome sullen v wederomme beroouen/ alle die ouerghebluuen volckē/ om des mensche bloets wille/ en vā wege der geweltes/ dat ghi aē lādē stede en aē alle dē ghenē die daer in woonen/ bedreue hebt.

Wec dē ghenen/ die onrechtuaet dich boosch goet gierickliken in zjn huys scrabē/ op dz hi sinen nek in die hoochte sette/ op dat hi het ongheluc ontulie de. Mer dinen raedt sal tot schande dñms huys ghe raken/ Want ghi hebt te vele volcken vslagen/ en hebt wt dñms ghanstchen herten lust ghesondicht/ Wat die steenen in die muere sullen ooc roepē/ en die balcken aen dat gespere sullen vereondighen.

Wec den ghenē/ die die stadt met bloet bouwēt en bereet die stadt met onrecht/ Al niet alsoo/ dat tet banden hēcē der heylscaeren gheschieden sal/ Soo wat die volckē brarbeyt hebben dz moec met ten biere verberne. En daer die luyden moede aen geworden zjn/ dat moet berloē vbluuen/ Want dat acrtijcke sal vol worden van die kennisse der eeren en heerlicheyt des hēcē/ gelijc die zee van dye watenen ouergoten en bedect wort

Wec den genen/ die sine naectē te drincken gett/ en menget sine grāschappe daer onder. En droncken maect/ op dat ghi zjn schaeimte sien moghet/ Men sal v ooc vsladen met schāde booz cere/ Daer o me dñct ghi ooc dat ghi tumpelt/ Want den beker der rechter hāt des hēcē sal ooc tot v comen/ En ghi moet schādelycken spien oft vraken/ booz dine heerlicheyt/ Wat die boosheit aen dē Libanon be dreue/ die sal v ouerualle. En die verstoofde dier en sullen v beruarē/ om der mensche bloets wille/ en gheweltes/ dat ghi aen landen/ steden/ en aen alle dē ghenen die daer in woonen bedreuen hebt.

Wat sal dan dat beelēt helpen/ dat zj meester gesneden heeft/ En dat gegoten beelēt v balcher ydeler figueren/ waer op hē zjn meester verlaet/ om dz hi stōme Sodekens makē can/ Wec den ghenē/ die tot een houdt spreect/ Woort wacker/ en tot eenen kommē kreē/ Staet op/ Cāt ooc eenich onderwijsh

gegeuen/ Siet. Het is met siluer en gout ouertogē en gekoert/ en daer en is geenē Adē in hē/ Mer die hēcē in sinen heyligen tēpel is die gene/ booz den Welcken alle die werelt stille zj en verstrickē sal

En biddende vermaninge der propheten/ welke op dz maer spēl gemact is / inden welken die grouwelijche ende veruaelijche toecormē des hēcē des strenghen richters bescreuen wort

Dat. iij. Capittel

It is dat gebet des Propheetē Habacuc/ booz die ontsuldighe

Als te hēcē dñ gherucht ghehoort hebbe/ so ben ic vuaert gewect

hēcē du maecte dñn werelue dich midden inden iare/ En ghiladet ooc midden in den iare openbaer worde/ Wannēer dat die droefsenisse daer is/ So gedenct ghi der vermberticheyt/

God quā van dat Snyden/ En die heylighe van dat geberchte Paran/ Sela. Sijns loofs was den hemel vol/ En zjn eere vūlde dz aertrijcke/ Sijne claerheyt was gelijc dat licht/ En blincktraē gingen vā zjn handen/ Aldaer was zjn macht verborger

Booz hem benen ginc pestilencie/ En een plage ginc daer wt/ waer hi benen trat. Hi stont en mat dz aertrijcke/ hi aenschouwēt/ en deelt die heydenen/ Dat die bergen der werelt verinoxelt worden/ En die houelen moesten haer buyghē in der werelt/ doē hy inder werelt ginc. Ic sach der Mozen tenten in moeyte. En der Madianiten boeyen bedioeft

En waert ghi niet verthoort hēcē in die wateruloet/ Ende dñn gramscappe in die watenen/ en dñne verbolgentheyt in dat meye/

Doen ghi op dine peerden saedt/ ende dñne wagens die victorie vshielden

Du togete den boge boozwaerts/ gelijc du den klammen gheswooren hadeste/ Sela. En deelde die waterstromen in lant

Die bergē lagen v/ en haer wert vāge. Dye water strome boer daer henen/ Die diepte liet haer hoozē

Die hoochte hieft die handen op. Die sonne en manne stonden stille. Dñn pñlen boeren daer henen met stralen/ en dñn spere met blinckē des bliems. Ghy verteert dat aertrijcke in dñnder grāschappe/ en ghy doyschet die heydenen in dñnder vbolgentheit. Ghi toecht wt om dñn vole te helpen/ om te helpen dñn gesaldden/ Ghinijst aen stucken dat hooft int huys der godlosen/ en ghi ontdeert dat fundament tot v uen aēdē hals toe Sela. Ghi haet en vuloet dz septer des hoofts/ in sine bleckē Die gelijc als eē dweber comen/ ou mi te vstreyē/ en verblidē haer als si den allendigen heymelijckē vblindē. Dine peerden gaen int meye/ inde modder der dieper watenen

Als ic dat hoozē/ so cotret mi minen buye/ en mi ne lippen beue vā dñnder stēme/ Ettet gaet in mijn gebeete/ Een vuaernisse coēt mi in mijn gebeente/

Ic ben bi mi selfs bedroeft/ Och oft ick rusten mochte/ inden dach des droeftheys/ als wy henen op trecken totten volckē dat ons verstridt

Ic dan en sal den vigeboom met bloeyē en daer en sal gheen vruchte aen die wijnstoken zjn/ Den sijnboom sal de n arbeyt faelgeren/ en die ackers en sullen geē noot drufft booztvingē/ En die scapē sullen wtē hopen geschoort worden/ en daer en sul len gheen rindereen meer in die stallen zjn

Maer ic wil mi verbliden inden hēcē/ En in God minen salichmaker vsojic zjn/ Wāt die hēcē

H

Hmo. 6

B

A

Die God is mijn cracht/die sal oock mine boeken
maken gelijc die boeten der hyten / En hysal my
in die hoochte boere / dat ic singe op mijn snaer spel

Hier beghint die propheete Saphania.

Hi propheteert ouer Juda Ende voorscyt haer die toe
comende strafinghe Dat. 3. capittel.

His dat woort des h. E. E. N. / welc
he geschiet is tot Zephania den soone
Chusi / des soons Gedalia / des soons
Amaria / des soons Hiskia In der tyt
Josie des soons Amnon / des Conincs
in Juda

Ik wil alle dine inde lade uderue / seyt die h. E. E.
Ik wil beyde meste en beeste / die vogel ind lucht
die visschen int water / met die Godckes der God-
losen wil ic wech neme / Ja die mensche wil ic wt de
lade roeye / seyt die h. E. E. / Ik wil mijn hant wt-
strecke ouer Juda / en ouer alle die tot hierusalē
wone / Also wil ic wat vā Baal ouerghelēuen is
wtroeyē / daer toe ooc die name der Monake / en d
Priesterē vā deser plaese / En die gene dye des he-
mels heyt op die dake aenbidde / Dye dat selue aen-
bidde / en swere nochtans bi de h. E. E. En daer
bi ooc tot hare Malcho / En die bande h. E. E.
afgeuallen sijn / En die naden h. E. E. niet en bra-
ge / en hē niet en achen

Swijcht stille / en weest vnaert voor de h. E. E.
God / Wat dē dach des h. E. E. N. is na bi / Wat
die h. E. E. heeft eenē Nachost / r bereet gemaect /
En sine gasten daer toe genoot / en inden dach des
Nachosters / des h. E. E. N. wil ic besoecke / die prin-
zen / en des Conincs kinderē / en alle dye in brede
kercke eyeraet dragē / Ik wil ic ooc ter seluer tyt be-
soecke alle die so hoochmordich daer in die salē tre-
de / die haer d herē huys bulle met rooue / en bedre-
gen.

Ter seluer tyt seyt die h. E. E. God / sal
hē een groot geroye berheffē band bitters poos-
te aē / en ooc vā die andere poosste eē huylinge En
eenē grote moort banden bucuclē / Ghi dye in die
moelene woōt huylet / wat alle dat ctemers volck
is wech / en alle die gelt v gaderen / sijn wtgeroeyt.

Ter seluer tyt wil ic Jerusalē met eē licht door-
soecken / En wil besoecke dye huysden / dye op haer
deu. xxij en sal noch goet / noch quaet doē / haer goet moet
tot eenē roof worden / en hare huysen tot een ber-
woesthy / En oft si al andere huysen timmerden so
en sullē si nochtans daer niet in wouen / Si sullen
wghaertackers plāse / en geenē wijn daer af drine-
kē / Wat des h. E. E. N. grote dach is na bi / hi is
hier bi ende haest leer

Als dat gescrey vādē dach des h. E. E. N. come
sal / So sullē die stercke en māchijcke Guesen bit-
terlic screye / Wat desen dach is eenē dach der grā-
scappe / eenē dach der droeffenisse en angsts / eenen
dach des ontweders en tēpreste / Eenen duyfteren
en donckerē dach / Eenē wolcachtigē en neuclach-
tigē dach / Eenē dach der basuynē en trōpette / te-
gē die bakke stede / en alle hooghe sloten Ik wil dye
nyde so bange make dat si rontom gaē sullē / ghe-
lic die blindē / Daerō dat si tegē den h. E. E. ghe-
sondicht hebbē / haer bloet sal wtghestoyt worden

gelijc oft stof ware / en haer bleeste als dyet. haer
siluer en gout en sal haer niet befermē / moghē in
dē dach der gramscappē des h. E. E. N. / Mer dat
gāste laut moet vā tbiere sijnder zeloeser liefde
verteert worden / Wat hi sal daer coets een eynde
af make / met alle den genē die inden lande woonē
En hi vermaecte tot gerechticheyt ende bereyngē op dat
si den thozne Gods ontulieden moghen hi bercondicht
oor den heydenen haer strafinghe

Dat. 11. Capittel

Ertaemt v en coets v herwaerts
ghi onsalich vole / eer dat oordēel wt
ga / en gelijc dat stof en die tyt berlope
eer dē grammigē thozne des h. E.
E. N. ouer v come / Ja eer den dach
des toorns des h. E. E. N. ouer v come / Soect dē
h. E. E. / S alle ghi allendige opter aerde / ghi dye
sine rechtē ondhout / Soect die gerechtichy / Soect
dootmoedicheyt / op dat ghi inden dage des toorns
des h. E. E. N. moget besudt worden

Want Gasa met verlatē / en Alkalon woest
worden / Moosdal optē middaghe berdreuen wor-
dē / En haccaron sal wtgeroeyt wordē / Wee den
ghenen / die aen die meyr stroomē woonē / eē stout
māslachtich vole / des h. E. E. N. woort sal ouer v
come / Chanaa der Philisten lā / ic wil v ber-
dreuen / Also datter niemāt meer in woonē en sal
Sider zee en sullen niet dā enckel weyde / herders
huysen / en schaeps cocyen sijn

Ja die selue water stroomē sal dē ouergebleue-
nē des huys Juda te deele worden / dat si daer op
weyde / In den huysen Alkalon sullen si tegen den
auont rustē / Wat die h. E. E. haer God salte we-
derom besoecken / en haer geuanghemisse keeren.

Ik hebbe die smaetheyt Moabs / en die lasterin-
ge der kinderen Ammon wel gehoort / hoe si mijn
vole besmaect / en haer van hare lantpulen beroet
hebbē / Wel aē / So waerlic als ic leue / spreect die
h. E. E. der heylsaren / God Israels Soo waer-
lic moet Moab ghelijc Sodoma / en dye kinderē
Ammon / gelijc als Sodomtha worden / Ja tot eē
der woester doornhage / en souteuyle / en eē ewige
woestheyt worden

Die ouergebleue mns volcs sullen haer berouē
En die ouergebleuen des volcs sullēse bereuē / Dat
sal haer ontmoeten voor hare houaer die / om dat si
des h. E. E. N. der heylscarē vole vsmact / en haer
beroet hebbē / Die h. E. E. sal vuarlic tegē haer
sijn / Wat hi sal alle Afgode opter aer dē wtroeyē
En eē yegelic op zjnd plaeste / Ja ooc alle eylande
der heydenen sullē hē aenbiden en eeren.

En ghi Moze moet ooc minē swerde ver-
sagen worden / En hi sal sine hant stercken ouer d
Roorden / En ic wil Alur verniele / Amnue sal ooc
woest worden / doze / gelijc een wildernisse / Also
dyter n3 in die cuddē / en ald heidenē beeste liggē sul-
len Ja die Gāt vogels / Roofdomē / Soe sullen die
Swanen en egels op hare thozes woonē / En vogel
sanc sal aende vesterē / en die rauē so op die valcke sijn
Want dat Cedar beschot sal af gheschoort worden

Dit is die vrolijche stad / die so sekerlic en sonder
sorghe woont / en sprack in haerder herten / Ic vens
en gheen meer / hoo is si soe verwoest ghe worden /
dat die dieren daer in wouen / En so wie daer voor
bi gaet / die bespoete / en wjst mette binger daer op

Die berispt ende strafte die Joden/ om haer der laer in ghen/ Om welcke wille haer God verstooren ende die heydenen aen nemen sal.

Wat. iij. Capittel.

Ve der grooutelijcker/ beulecker ende Tyrantischer Stadt Si en wil niet hoozen/ noch die castijdinghe en strafinge niet aenemen/ Si en wil op de h E A E niet betrouwen/ noch haer tot haren God houden/ haere Dorsten ende oetereeren zijn onder haer brullende leeuwden/ En haer richters woluē aende auont/ die tottē morgen niet ouer en laten bliuen/ hare Propheetē zijn licht ueerdighe/ godloofe/ en valsche luyden/ hare Priesters onschijen en onteeren dat heylighdom/ ende bedruuen ghewelt onder den schijn der wet.

Mer die h E A E die onder haer is/ leert haer nochtans wel recht/ en geen arch/ hy laet haer sine rechten alle morgen openbaerlijckē leeren/ sonder ophouden/ Maer die boofde luyden en willen haer niet leeren seamen/ Daeromme wil ic dat volc ic roeyen/ hare Noten verwoesten/ en hare straten so ledich maken/ datter niemandt op gaen en sal/ Ende hare steden so verwoest/ datter nyemant meet woonen en sal.

Te dede v seggen/ Ich breekt mi doch/ neēt die straffinge ende castijdinge aen/ op dat uwe wooninge niet wtgeroeyt en worde/ ende geen ban dien en come/ waeromme ic v besoekē ende straffen mochte/ Mer si zijn neerstich allerley boosheyt te haterē

Daeromme spreek die h E A E so moet ghy ooc wederom in e mijns verachten/ tot dat ick mi op make/ tot zijnder tijt/ dat ick ooc rechten sal/ die heydenen vergaderen/ en die conincrijcken te samen brenghen sal/ mijnen thoozne/ In mijnen gebeelen grammighen thoozne ouer haer wt te schudden/ Want alle die werelt sal door ebieren mijnder zeloerscher liefden verclint worden/ Als dan wil ick den boeke anders laten prediken met vriendelijcke lippen/ Also dat si alle des h E A E name sullen aenroeyen/ ende hem eendrachtelijcken dienen/ Men sal mi mijne anbeders te worten/ die verbroeyde ban ghene side des waders in der Nozen lant heybrenghen tot een ghescheneke/

Ter seluer tijt en sult ghy v niet meer schamen dijnder wercken/ waer mede ghy tegen mi ouerghetreden hebt/ Want ic wil die kroute heylighen van v wech doen/ Also dat ghy v nu nyet meer en sult verbeffen/ om mijns heylighs berchs wille/ Mer ic wil in v laten ouerbliuen een arm/ lecht volckien die haer op des h E A E name verlaten sullen/ Ende die ouergebleuen Israeliten en sullen geen boosheyt meer doen/ noch valscheyt spreken/ Ende men en sal in haren mont geen bedriechlijcke tonge binden/ Mer si sullen weyden/ ende rusten/ sonder alle sorghe.

O du dochter Zion nu iuychet/ O Israel maect eenen bliiden roep/ O du dochter hierusalē weest vrolic/ en verlijft v wt gbanstcher herten. Want die h E A E heeft dān straffinge wech genomen en dine banden heeft hi af ghekeert/ Die h E A E die Coninc Israels is bi v/ Also dat ghy booz geen ongeluc meer sorgen en derst.

Op die tijt salmen tot hierusalē segghen/ En beruaert v niet/ En tot Zion/ En laet uwe handē

niet met worden/ Want die h E A E dijn Godt is bi v een stercke Gesontmaker/ hi sal in hem selfs van v verlijden/ en v vriedelijc zijn/ en vergeuen/ In niet iuychen sal hi ouer v vrolijck zijn/ Die dooz der menschen opstellighen gheplaecht waren die wil ic wech nemen/ dat si van v comen/ Welcke op stellingen uwen last waren/ waeromme dat ghy berispt en bekeuen waert/ Siet/ ic wilt met allen den seluen een eynde make/ ter seluer tijt/ die v mit dooz den hincenden wil ic helpen/ En die verstoorene wil ic weder verclamen/ Ic wille tot lof en eere maken in alle landen/ daer mensche boozmaels beracht heeft/ Ter seluer tijt wil ick v hier in brenghen en v ter seluer tijt verclamen/ Want ick wil v ter eeren brenghen/ Ende onder alle volcken opter aerden prijselijc maken/ Als ic uwe geuangenisse wenden sal booz haren ooghen/ spreek die h E A E.

Hier beghint dyc Propheet haggai

Die vermaect dat volc tot tymmeragie des tempels/ Ende hy strafte haer lanchem verrecken.

Wat. iij. Capittel.

Den anderē iaer des conincs Darius in die selte maent/ opten eersten dach der maent/ gheschiede dat woort des h E A E door den Propheete haggai/ tot Seru Babel den sane Sealthiel/ den Prince in Juda/ en tot Jesua/ desone Jozadae/ den boogen Priester/ en sprac/ Also spreek die h E A E der heylschatē/ en seyt/ Dit volc spreek daer en sal niet afcomen/ dat mē des h E A E huys timmere.

En des h E A E woort gesciede door den Propheete haggai/ en seyde/ Widen tijt is gecomen/ dat ghy in uwe beschoorene en getwelfde huysen woont/ En dit huys moet woel bliuē staen/ Daeromme spreek die h E A E der heylscharen also/ Siet/ hoe dattet v gact/ Ghi zaeyt veel/ maer ghy brenghet niet in/ Ghi etet/ mer en wort nyet verzaet/ Ghi dynet maer ghy en vmaect uwe dorst niet/ Ghi cleet v/ nochtans en cont ghy v niet verbermen/ En die loon verdient/ die scket in eenen gebroken buydel

1. 1. 1.

i. cor. ij.
ij. cor. vi.

Also seyt die **h. e. s. e.** der heylscharen/Wensiet hoe dattet b gact/Trect hene op dat geberchte/ende haelt hou/ende timmert dat huys/dat sal mi aē gename zyn/Ende ic wil mi eere bewylen/spreect die **h. e. s. e.**/Want ghi wacht wel op vele/en siet/b wort weynuch/En al bregt ghyt thuyt/soo blaesc ic daer in en berwaeyt/Waeromme dat/spreecht die **h. e. s. e.** der heylscharen/Waeromme dat mijn huys so berwoest leyt/ende een yghelick loopt na sine huys toe/Waeromme heeft dē hemel b dē dauwe/en dat aettrijcke zyn vruchte onthouden/Ick hebbe eendroochte gheropen/beyde ouer dat lant ende die bergen/ouer cozen/molt/en olye/Ja ouer alle gene/dat wt der aerde coet/oor ouer mensche ende beesten/ende ouer aide:handen arbeyt.

Doen nu Seru Sabel die sone Sealtbiel/en Jesua/die sone Josadab/die hooge Priester/met alle dat ouergebleue volc des **h. e. s. e.** haers Gods Remme hoorden/ende die woorden des Propheete Haggai/hoe dat hē die **h. e. s. e.** haer God gefondē hadde/doen veruaderde hē dat volc voor dē **h. e. s. e.**/Doen sprac tot Haggai/die Enghel des **h. e. s. e.** die die boeckstappe des **h. e. s. e.** hadde aē dat volc/Ick bin met b seyt die **h. e. s. e.**

Also veruaderde die **h. e. s. e.** den geest Seru Sabels/des soons Sealtbiel des princē in Juda/en dē geest Jesua des soons Josadab des hogē priesters/ende oock den gheest des gantschen ouerghebleue volcx/dat si tetsont ghinghen en arbeide aen dat huys des **h. e. s. e.** der heylscharen.

¶ **W**it keret die ouersten wt beuel des **h. e. s. e.**/dat si manlich souden zyn/en de niet ophouden en souden/Wan die vercheringhe ende heerlicheyt des anderen Tempels/door den welcken die kercke der ghelouighe verstaē wort
Dat. ij. Capittel.

Eden vierentwintichsten dach der seker maent/in dē anderē iare des Coninc Darius/opten eenentwintichsten dach der seunder maent/gheschiede dat woort des **h. e. s. e.**/door den Propheete Haggai/en leyde/Segt tot Seru Sabel den sone Sealtbiel/den Prince Juda/en tot Jesua den sone Josadab/den hooghen Priester/En tottē ouerghebleuen volcke/en segt/Wie isser onder b luyden ouerghebleuen/die dichuys in zjnder voort leden heerlicheyt/gesien heeft/En wat dunct b nu? Ik niet alsoo? Het en dunct b niets niet te zyn/by dat voortleden.

¶ **N**ochtas **S** Seru Sabel/weest manlic spreect die **h. e. s. e.**/Ende du **J** Jesua/ē sone Josadab/die hooge Priester/zit goets moets/Weest ooc onverlaecht alle volc indē lande/spreect die **h. e. s. e.**/ende arbeyt na dat woort/Want ic bin met b seyt die **h. e. s. e.** der heylscharen/Doē ic met b een verbont maecte als ghi wt Egipten toecht/so sal mijn geest onder b bliuen/En weest niet verlaecht

Wat die **h. e. s. e.** der heylscharē spreect also/Tē sal niet lange vertoene/dat ic den hemel/en die aerde/die zee/en dat drooge landē bevrigen sal/Ja alle volcken wil ick beroeren/Daer sal dan comen aller heydenē Troost/En ic wil dit huys met heerlicheit en eyraet vuullen/spreect die **h. e. s. e.** der heylscharē/Wat mijn is beyde dat siluer en gout spreect die **h. e. s. e.** der heylscharē/Also sal die heerlicheyt des laetstē huys groter wordē/dan des eersten ge-

weest is/spreect die **h. e. s. e.** der heylscharen/En ick wil oock brede gheuen/op dese plaette/seyt die **h. e. s. e.** der heylscharen.

Opten vierentwintichsten dach der neghender maent/in dē anderē Jaer Darius des coninc/geschie de dat woort des **h. e. s. e.** totten Propheete Haggai/ende leyde/Also spreect die **h. e. s. e.** der heylscharē. Nieuwe vraecht doch den Priesters vandē wet ende segt/wanneer yemant in zjnder cleets slippē geheylt bleesch droech/ende caecte met sine lippen dā broot/moes/wijn/olie/oft anders eeniger ley spijse/soudt ooc heyltich worden? Die Priesters antwoerden ende spraken Neen/Doen sprac Haggai/Wanneer yemant hē aen een dootlichaem verontē ynichde/ende dier dinghen eenich aetroede/sout ooc onreyn worden/Die Priesters antwoorde en spraken/Jae het sal onreyn worden/Doen antwoorde Haggai/en sprac. Recht alsoo is dit volck en dese luydē hoor mi ooc/seyt die **h. e. s. e.** Also is ooc alle werc haer dē handē. En so wat si offerē/dat is onreyn. En nu siet toe/hoe dattet b gegaē is vā desen dach aē/achterwaerts te rekenen/eer ghi eueē stē optē anderē leyt/aē dē tempel des **h. e. s. e.** Also dat als een tot eenē coorn hoore quā/die. xx. matē hebbē soude/so en warē daer nauwelijcken thien/En quā yemant totter wijnperste en meende/bijstich sloopē Hath te steype/so en warē daer nauwelijckē. xx. Wat ic plaechde b mettē berhendē en dorē Solckē wint inettē hemel dauwe en hagel/in alle wtter hādē arbeyt/Rochtās en wout ghi b tot mi niet bekeere/spreect die **h. e. s. e.**

Daeromme merct nu daer op vā desen dach aē boortwaerts/te wetē/bandē vierentwintichstē dach der neghender maent/totten dach toe/dat dē tēpel des **h. e. s. e.** ghefundert is/Mercht daer op/Wat dat sact leyt noch inder schuerē/en en vraecht noch niet/noch dē wijnstoc/bijgheboom/granaet boom/noch olifboom/Mer vā desen dach aē wil ic die legeninge oft vruchtbaerheyt gheuen.

En dat woort des **h. e. s. e.** geschiede wederomme tot Haggai/optē vierentwintichstē dach vā der maent ende sprac/Segt Seru Sabel dē Prince in Juda/en spreect/Ic wil hemel en aerde betweghē/ende die scoelen der Conincrijcken wil ic omkeren/en die macht der heydenscher Conincrijcken wtroeyen/Ic wil die wagens met haren ruyten omslooten/dat beyde peert ende man/ter ne der ballen sullen/een yghelick door zjns naesten sweert/Tec seluer tijt spreect die **h. e. s. e.** der heylscharē/Wil ic **S** Seru Sabel een sone Sealtbiels mijnen knecht nemen spreect die **h. e. s. e.** en wil b houden/gelijc als een Signet oft seggel/Wat ick hebbe b sonderling wtuetcozen/spreect die **h. e. s. e.** der heylscharen.

Hier beghint dye Propheet Sachar Ja:

Wit vermaent dat volc dat si der Reinen Gods niet onghelouic en souden zyn/gelijc hare voorsadere Maer haer bekeeren souden/Ende hi vercondicht daer in onder opdarunghe b zolliche dinghen.
Dat eerste Capittel.

In die achste maect des anderē Jaers des Conincs Darius gesiede dwoort des h. E. S. A. tot Sachar Ja de sone Berech Ja des soons Judo de Propheet en sprack / Dye h. E. S. is zect thooz nuch gheweest ouer uwe boozuaders.

En spreckt ghi tot haer / Also spreckt dye h. E. S. der heyscharen / Scheert v tot my spreckt dye h. E. S. der heyscharen. So wil ic my tot v heeren seyt die h. E. S. der heyscharen En weest niet geelijc uwe boozuaders / welc die booz ledē Propheeten gheprediet hebben ende spraken / Also seyt die h. E. S. der heyscharen / Seheert v doch van uwe boose wegen / en van uwe boose wercken / Mer si en woude niet hoorē / noch en achtē op mi niet seyt die h. E. S. / Waer sijn nu uwe boozuaders / en die Propheeten / Teue si ooc noch / En ist niet also / dat mine woordē en mine rechtē die ic door minen dienaers de Propheetē beuolē hebbe / uwe boozuaders geraect hebbe / dat si haer hebbe moect bekeren / en leggen / Selijc als die h. E. S. der heyscharen booz hē had genomē ons te doe / na onse wegē en werckē / Also heeft hi ons ooc ghedaen.

Op ten xxiij. dach / der elfster maent (die daer hiet die maent Sebath) indē andren iaer des Conincs Darius gesiede dat woort des h. E. S. A. tot Sachar Ja de sone Berech Ja des soons Judo den Propheetē en sprack / Ic sach bi nacht / En siet Een man ladt op een roof peert / en hi hielt tusschen die Mirteboomē / indē beemden / En achter hē warē roode buyue / en witte pceden / En ic sprac / Wān h. E. S. A. / Die sijn dese / Doen antwoorde my dye Engel die met mi sprac. Ic wil v berthoonē / wie dese sijn / En die man die tusschē die Mirteboomen hielt / die antwoorde en sprac / Dese sijn die gene / die die h. E. S. A. wtgelonde heeft / dz aerttrijcke door te treckē En si antwoorde de Engel des h. E. S. A. die onder die Mirteboomē hielt / en spraken Wy sijn dat aerttrijc doorgetogen / En siet / dat gantsc aerttrijc woont in ruste / en sonder sorghe.

Doen antwoorde die Engel des h. E. S. A. en sprac / O h. E. S. A. der heyscharen / hoe lange en wilt ghi niet ontfermē Hierusalē en die stede Juda / Op die welcke ghi nu gramme gheweest sijn / wel tseuēlich iaer / En die h. E. S. A. antwoorde de Engel die met mi sprac / byndelijcke en troostelijcke woordē En die Engel die met mi sprac / seyde tot mi / Predict en segt / Also seyt die h. E. S. A. der heyscharen / Ic drage groote zeldersche liefde ouer Jerusalē en

Sion / Mer ich ben zect berthoonē / op die stouwe heydenen / om dat si als ich een weynich vergramē was / noch tot meerdere gramshappe gheholpen hebben / Daarom seyt die h. E. S. A. also / Ich wil mi wederom tegē Hierusalē met vermherlicheyt heeren / op dat mijn huys ghetimmert worde seyt die h. E. S. A. der heyscharen / en dattet tymmerhoer aert Jerusalē aegellagen worde / Predict wed en segt Also seyt die h. E. S. A. der heyscharen / Het sal minen stede wederom wel gaen / En die h. E. S. A. sal Zid weder trooste / En hi sal Jerusalēin weder bekieken / Soe hief ic mijn ogen op en sach / En siet / Daer warē. iij. hoornē / Doen seyde ic totten Engel / die met mi sprac / Wie sijn dese / Hi antwoorde mi / Het sijn die. iij. hoornen / die Juda Israel / en Hierusalē verdestruect hebbe / Doen liet mi die h. E. S. A. die smeden sien / Soe sprac ic. Wat willē dese maken / Hi antwoorde en sprac / Dit sijn die vier hoornē / die Juda also berderst hebben / dat niemant sijn hooft vrolic optwaerts heffen en der / Mer dese sijn daer omme hier gecomen / dat si die selue afagen soude En der heydenen hoornen afkooten souden / Wāt si hare hoornē ouer dat lant Juda hebben opgeheuen / om dat selue te verstroyen.

Den Propheetē worden openbaringen berthoonē wbele he die verlossinghe wt der Babilonischer gheuanghenisse bedieden / Ende die verlossinghe oec die door Christus ghechiet is.

Dat. ij. Capittel.

Soe ic hief mijn oogen optwaerts / en sach / En siet / Daer was een man die hadde een meesters coorde in sijn hāt En ic seyde waer wilt ghi henē gaen / En hi antwoorde mi / Ic wil Jerusalē gaē metē / op die ic sie / hoe lanc en wjt dat si sijn sal En siet / die Engel die met mi sprac / gine wt Doē gine daer een ander Engel hē tegē / die sprac tot hē Toopt henē / en segt desen Jonghelinc en spreckt Jerusalē sal noch be woēt worde / sonder muere vā een groote menichte der menscē / en der becke / die daer in sijn sal / Wāt se wil / spreckt die h. E. S. A. haer tot eender vieriger mueren / rontom sijn / En daer binnen / tot een heerlijcke vercieringhe sijn.

Huy / huy bliedt wt die noorde se landē / seyt die h. E. S. A. / Ja ghi die ic tegē die vier winden des hemels verstroyt hebbe seyt die h. E. S. A. / Huy Sion ontloopt ghi die daer woēt bi die dochtere Sabels Wāt also seyt die h. E. S. A. der heyscharen / Hi heeft mi gesondē tot die heydenē / die v berooft hebben / hare macht heeft ee eynde / Wie v aentalt / die talt minne ogeappel aē / Av siet ic wil mi hāt ouer hare weysteren / dat si eenen roof worden sullē / de gene die haer gedient hebben / En ghi sult weten dat mi die h. E. S. A. der heyscharen ghesonden heeft.

O du dochter Zion verblift v / ende weest vrolic Wāt siet ic come / en siet wil bi v woonē / spreckt die h. E. S. A. / En ter seluer tijt sullen vele heydenē aert den h. E. S. A. hangen / Ende si sullen mijn volc sijn / En ic wil bi v woonē / dat ghi wetē sult dat mi dye h. E. S. A. der heyscharen / tot v ghesonden heeft / En die h. E. S. A. sal Juda sijn erfdeel indē heyligē lande inncmen / En Hierusalēin weder bekieken Alle vlesche si sultē booz den h. E. S. A. Wāt hi heeft hem opghemacet wt sijn der heyliger Oeden.

En bediedinghe in Iosua op Iosim onsen h. E. S. A. die onse overte Propheet is.

Dat. ij. Capittel.

mat. iij. Job. ii. iii. Ge. viij.

Die mi wert vercoont Josua die hoghe priester staende voor den Enghel des h. E. S. A. En Sathan tot zijnder rechter siden om hē te wederstaē. En die h. E. S. sprac totten Sathan Die h. E. S. die hierusalē berhozē heeft / die strafte v. Sathan / Ja die h. E. S. berispe v. / En is dese niet gelijc eenen bryant / die wt den viere berlost is. En Josua hadde onreynne cleederen aen / En stont voor den Enghel / Die welcke antwoorde en sprac / tot den genen die voor hem stonde Doet die onreynne cleederen van hē / En hi sprac tot hē Siet / ic heb dine sondē van v wech genomē / en ic hebbe v costelijcke cleederen aengesogen / En hi sprac Set hem eenen reynen hoet op zijn hooft / Doe settemen hē eenen reynen hoet op zijn hooft / Ende togen hem cleederen aen / Ende die Enghel des h. E. S. A. stont aldaer /

En die Enggel des h. E. S. A. betuychde Josua en sprac / Also spreect die h. E. S. A. der heylscharen / In die ghi in mine wegen wādeldē / En mine ordi nācie bieldet / So sout ghi een ouerste zijn in minnē huyse / en mine voorhouē bewaren / En ic wil v geue van desen die hier staē / dat si v geleydē sullen / Josua du hoghe Priester hoort doch toe / du en dijn ne vriendē / die bi di woonē / Wāt si zj enchel wonderē / Siet / Ic wil minē knecht Zemah latē comen / Wāt siet / op dē eenē steen / die ic voor Josua geleyt hebbe / sullen seue ooghen zijn / Mer siet ic wil hē wt groeuen en wi thoudwen / sept die h. E. S. A. der heylschare / en wil die sondē des seluē lants wech nemen op eenen dach / ter seluer tijt spreect die h. E. S. A. der heylscharen / sal een yghelijc sinen naelken nooden onder den wijnstoc / en onder den vighboom.

Een ander openbaringe waer in Serubabel sterck en manlic ghemact wort / hoe wel des volcx weench en ooc cleen si / Mer sal nochtans gheoecken worden / en hem en sal niemant wederstaen / Die rechte bediedinghe ende verborghenheyt reyt op Christusum.

Dat. iij. Capittel.

Die die Enghel quaē weder die te voren met mi gesproken hadde / En hi by wercte mi op / gelijc als en die wt den slape gewect wort / En hi sprac tot mi / Wat sietstu? Ic antwoorde / Ic aē seoude / En siet daer stot eenē candelaer gansch gulde met een schale daer bouē op / daer seue lāpen aē warē / en ooc seue pannen oft inghieters / aen elckie lampe / Twee olijboomē stonde daer by deene op die rechte side der schaien / en dādere ter linker side / En ic antwoorde en seyde tottē Enggel / die met mi sprac / Mijh h. Ere wat bedieden dese dinghen? En die Enggel antwoorde / En sprac tot mi / En weet ghi n. z. wat de ē dingē bediedē? Ic seyde / Reen ic mijn h. Ere / En hi antwoorde / en sprac tot mi Dit is des h. E. S. A. beueel tot Serubabel / te weten also / het en sal noch door heyl / noch door cracht / Mer door minē geest geschiedē sept die h. E. S. A. der heylschare / Wie bistu / du groote berch / die doch voor Serubabel een effen velt wordē moet / En hi sal opzoerē den eersten steen datmē roepen sal / Sheulc daer toe / Sheulc daer toe.

En dat woort des h. E. S. A. geschiede tot mi en sprac / Die handē Serubabels hebbe desen huyse dat fundamēt geleyt / sine handen sullen ooc volmaken / Op dat ghi weet / dat mi die h. E. S. A. tot b

gesonden heeft / Want wie ister die dese cleyne dagen beracht? Inden welcken men doch verbliden en sien sal / dat sine mate oft waterpasse in Serubabels handen si / (metten seuenen) welcke des h. E. S. A. ooghen zijn / die die gantsche werelt door hē x. vi. Doen antwoorde ic ende sprac tot hē / Wat bedieden dan die twee olijboomē ter rechter en ter linker? Adē des candelaers? Ende ic sprac weder tot hē / Wat zijn die twee olijstakē? die bi die twee gulde smuttero staen / daer men mede af breet? En hi antwoorde mi / En weet ghi niet wat dese bedieden? Ic sprac Reen mijn h. Ere / Doe seyde hi / Dat zijn die twee oly hinderen / Die welcke byden heerscher der gantscher werelt staen.

In dese openbaringhe werdē bewelen dat Godt ouer die sonde des volcx berhoont is / want alle lāseringē hebben die ouerbant ghenomen. En die boosheyt regnēt in die plaetse der rechte ende der gherechticheyt.

Dat. v. Capittel.

Hief mijn oogen weder op / en sach / En siet daer was eenen vliegghenden bryef / En hi seyde tot mi / Wat sietstu? En ic seyde / Ic sie eenē vlieggedē bryef / twintich ellē lanc / en thien ellē breet / En hi sprac tot mi / Dit is die vlocht / die ouer die gantsche werelt wtgaet / Wāt alle die uē / sullen nae desen bryef wtgesprokē worden oprecht te zijn / En alle meynedige sullen ooc na dat inhout vā desen bryef wtgesprokē wordē gherecht te zijn / Daerom wil ic desen bryef voort bryngē / sept die h. E. S. A. der heylschare / dat hi den die uē thuyt come / en dē ghe nē die bi minē name valscheelic sweerē / en in baren huyse bliue / datmēt met zijn hout en steenē vllinde.

En die Enggel die met mi sprac / die ghinc wt en seyde tot mi / Hef dīn ooghen opwaerts / ende siet wat daer wt gaet / En ic sprac / Wat is? En hi seyde / E. Epha haert wt / En hi seyde / Also gaet met allen die op dat gantsche aertrūc woonen / En siet / daer die een pont loots / Ende daer was een wijf die sādē midden int Epha / En hi sprac / Dat is die afgodette / En hi worpse in dat Epha / en dē clomp loots worp hi daer bouen op.

En ic hief mijn ooghen op / en sach / Ende siet / Twee wijuen boeren daer wt / en si hadden vlogelen / die die wint hoortdreeft. Ende die vlogelē waren ghelijc als Spuaers vloghelen / Die welc boerden dat Epha opwaerts / tusschen hemel en aerde / Doen seyde ick totten Enggel / dir met mi sprac / Waer voeten dese dat Epha benen? hi antwoorde mi / Int lant Sinear / op dat zj hem aldaer een huyse tymmeren en alst bereet is / datment aldaer op sine stede sette.

In die visioen wort die almachtighe cracht Gods bewelen / die vrede gheeft welcken volcken hi wil / Ende we beroume ooplooch den welcken hi wil.

Dat. vi. Capittel.

Hief mijn oogē weder op / ende sach / Ende siet / Daer boeren vier waghens wt tusschen twee bergen / En die bergghen waren coperen / Inden eersten wagen stonde roode peerde. Inde anderē wagen warē swerte peerden. Inden derde wagen warē witte peerde / Inden vierde waren van verscheyden verwe / ende sterke peerden / En ic antwoorde / en seyde totten Enggel / die met mi sprac / Mijh h. Ere wat bediedē dese? Die Enggel antwoorde / en sprac tot mi / Dese zj die vier windē

des hemels die tot varen/op dz si voor de heerster d
 galkcher werelt kaer soude/ Daer die waertte peer
 de in vare/die boere mit lat tegen Enoorde En die
 witte boere oac wt na haer, Die va vrschide berwe
 ware/gingc nteghē dz Zupde/ En die stercke boere
 ooc wt/en begonde dat galce aertrijcke te doortrec
 ke/ En hi sprac/ Saet henē/en doortrect dz aertrij
 ke/ En si togē door/ clāt Doē riep hi mi/en sprac mi
 mi segghēde, Siet die int Noortse lāt vare/die sul
 len minen gheest indē Noortschen lāden doē rustē

En des h. E. A. E. woort gheschide tot mi / en
 sprac, Reet vā die geuangene/die vā Habel ghecomē
 zijn/te weten heldai, Tobia/en Jedaia/en coēt
 indē seluē daghe/en gaet int huys Josie, des soons
 Zephania/ Reemt aldaer siluer en goue/en maect
 twee cronē daer vā/en setse op dat hooft Josua des
 soons Josadach, des Hooghē priesters/ en legt tot
 hē, Die h. E. A. E. der heylscaren seyt also/ Siet Gye
 mā/wiens name Zemah is/ die na hē voorwaerts
 wassen sal die sal des h. E. A. E. tempel timmeren
 Ja de tēpel des h. E. A. E. sal hi timmeren / En hi
 sal dat riepael drage/ En sal sitten/en heerken op si
 nen Throone/ En die Puister sal ooc op sinē Thro
 ne sitten/ En daer sal tusschē haer beiden brede zjn
 En die croonē sullē indē tēpel des h. E. A. E. dē hel
 dai Tobia Jedaia/en Hen/dē soone Zephania tot
 eender gedachtenisse zjn/ En daer sulender vā ber
 re comē/die aē des h. E. A. E. tēpel timmeren sullē
 Dā sult ghi beuindē, dat mi die h. E. A. E. dē heylscha
 ren tot v gefonden heeft/ En dat sal geschieden/ als
 ghi der stemmen dñus h. E. A. E. dñus Gods/ ge
 hoor/ geuen sult

God onder wijst sinen volc wat dat recht baken si / ooc
 deel ende gherechticheyt te onderhouden den naesten goet
 doen/wedruwen ende welen behermen / niemant o arecht
 noch gewelthe doen

Yer. vij. Capittel

En het gheschide indē vierden Jare
 des Corincs Dary/dz des h. E. A. E.
 woort gesciede tot Zachar Ja opten
 vierdē dach der negedē maēt, Wiele
 ke mē Chiffel hetet, Dor Sar E Gzee
 en Regen Melech met haren ghesellē tot Beth El
 seynden om voor den h. E. A. E. te bidden / en deden
 den priesteren leggē die in dat huys des h. E. A. E.
 der heylscharen waren/en ooc tot den Propheeten/
 Moeten wi oock noch weenen in die vijfste maent
 en ons castien gelijc wi n b deser Jaren somige ghe
 daen hebbē: Doē gesciede dz woort des h. E. A. E.
 der heylscaren tot mi. En sprac/ Segt alle den volc
 ke inden lāde/en dē Puisteren/en spreect/ Doē ghi
 vasse/en rouwe droecht/ en claechde / in die vijfste
 en scuefte maēt/dese. Ixx. iaer lāc / hebt ghi mi ooc
 also moeten vasse: Dese doen ghi aet / en drent/en
 hebt ghi met voor v selfs gegetē en gedronckē? En
 ist niet dat selue/dat welc die h. E. A. E. liet prediken
 door die vooreden Propheetē: Doen hierusalem be
 woont wart/en ghe noech hadde/ met hare kēdē en
 luydē rontom/ beide die woonden tegē Thysē en
 in die leechten: En des h. E. A. E. woort gethe
 be tot Zachar Ja / En sprac/ Also seyt die h. E. A. E.
 der heylscaren/ Doordelt met trouwe en waerheit
 En eenpegelijc bewijse aen sinen naeste vriendelic
 heit en barmhertichz/ En en doet geen ongelijc den
 weduwē weesen/vredelijc/en armē/ En niemāt
 en dencke in zjnder herte yet quaets / teghen sinen

naesten/ Mer si en wouden daer niet op merckē/ en
 si kerde mi den rugge toe/ En stoptē hare oren/ op
 dat si mi n hooze en soude Ja si maectē hare herte
 so hart/ als een Diamāt/ dat si niet hooze en soudē
 die wet en die woordē/ Welck dpe h. E. A. E. der heyl
 scaren in sinē geest/ door die voorigaende Propheetē
 ontboden hadde/ Saerom is die h. E. A. E. der heyl
 scharen op haer so viālic vertoont gheweest / En
 het is also vergaen/ gelijc als die ptekinge was / en
 wāt si niet hoozen en woude / Soo en woude ic ooc
 niet hoozen / doen si riepen/ spreect die h. E. A. E. der
 heylscharen / Also heb icse verwoyten / onder alle
 heydenen/die haer onbekent waren / Ende dat lāt
 is daer na also woest ghebleuen / datter nyemant sit
 en wandelde noch en woorde / En dat Edele land
 is tot een verwoestingē gemaect

Hi verfacint ende begrijpt als in eender summa/die ooc
 sake macomme E od verthoont h/ loomāels ende oock
 nb / Indien men weder kerē soo wilt hy weder ghenadich
 zjn

Dat. vij. Capittel

Ende dat ic oort des h. E. A. E. gescie
 de tot mi en sprac/ Also seyt die h. E.
 A. E. der heylscaren/ Ic heb v seer gro
 te zeldersche liefde/ teghē Zion/ En ic
 heb v seer fellijchen op haer vertoont/
 Die h. E. A. E. seyt also/ Ic wil mi weder tot Zion
 keere/ En wil tot hierusalem wone/ Wāt mē sal
 hierusalem getrouwe waerachtige stat heeten/ En
 dē berch des h. E. A. E. der heylscaren eenen heyl
 gen berch Also seyt die h. E. A. E. der heylscaren
 Daer sullen noch oude mōnnē en wiue tot hierusalem op
 die strate sitten/die vā grote ouderdom met rockē
 gaen sullē/ Ja die strate vander stat sullen noch vol
 ionge knechtēs en meychēs zjn die op die straten
 spelen/ en tocken iockē/en boer dē sullen/ Also seyt
 die h. E. A. E. der heylscaren/ Dit schijnt onmogelic
 te zjn / voor den ogen deses ouergebleue volcs / op
 dese tūt Sout daet om ooc onmogelic zjn/ voor
 minen ogheu spreect die h. E. A. E. der heylscharen/
 Die h. E. A. E. der heylscaren spreect also/ Ic wil
 mijn volc vanden oppanc en neder ganc der zonnē
 verlossen/ En wilsē wed bringē / dat si tot hierusa
 lem wone/ En si sullē mijn volc zjn / en ic wil haer
 God zjn/ in trouwe/ waerheyt / en gherechticheyt

Also spreect die h. E. A. E. der heylscaren/ Streect
 uwe handen/ ghi die dese woordē hooit/ nb ter tijt
 door der Propheeten monde/ in die dage doē dat for
 damēt gheleyt is aen dat huys des h. E. A. E. der
 heylscaren/ dat dē Tēpel ghetimmeret wert/ Want
 voor desen dach was des mesten arbeyt te ugerke/
 En der beestē arbeyt was ooc is / En daer en was
 genen brede/ vā anct der viāde/ dē ghenē die daer
 wt en in togē / Mer ic liet alle menschen gāen enen
 pegelijcken teghen sinen naester/ Mer nb en wil ic
 desen ouergebleuen volcke niet doen / ghehē voor
 maels spreect die h. E. A. E. der heylscaren/ Maer si
 sullen en saet des brechts zjn/ Den wjnstor sal si
 ne vruchtē geuen/ En dat aertrijcke zjn ghewaschē
 En den hemel sal sinen dauwe gheuen / Ende ich
 wil die ouergebleuen deses volcs / sults al latē vē
 siken ende becrūen/ Ende het sal gheschieden/ ghe
 licē ghi vanden huysē Juda / en dē ghi vanden huysē
 Israels enen vloech gheweest zjn/ bi alle heydenē
 Also wil ic v ooc helpen / dat ghi een legeningē zjn

B

A

B

hul/ Daeromme en veruact v niet en stercht u-
we handen

89. 4.

B Want also spreect die h. E. I. E. der heylsaren
Gelijc als ic ghedachte v te plagen / doen mi uwe
boozuaders verthoosnde / spreect die h. E. I. E. der
heylsaren / en ic mi des ooc niet en liet berouwen
Also gedencke ic nu wederomme in deser tijt goet
te doe / Hierusalē en den huysē Juda / en daerōme
en weest niet verlaecht / En die sijn dye dinghen die
ghi doen sult / es yegelic sprake met sine naectē die
waerheyt / en ordelt recht / en spreect dat recht wt
trouwelic / waerlic / en bydelic in uwe poorten en
niemand en dencke arch in sijn hertē / teghē sinen
naecten / En ghi en sult niet bekūmme valsche eede
te sweeren / Wāt dat sijn die dinghen dye ich hate /
spreect die h. E. I. E.

8. 11. 12.
Joas. 11.

En dat woort des h. E. I. E. der heylsaren ge-
schiede tot mi / en sprac / Also spreect die h. E. I. E.
der heylsaren / Die basten der vierder / hōfster / se-
uender / en thieder maende / die sullen den huysē Ju-
da tot byuechde / genoechte / en tot blide iaerfecke
worden / Alleen hebt lief trouwe / waerheit / ende
byede.

Also spreect die h. E. I. E. der heylsaren / Daer
sulle noch veel volckē en inwoners bā veel steden
wedercomen / En die volgers der eender stad sul-
len reysen totter anderder / en segghē wel op Jaet
ons gaen / voor den h. E. I. E. om te bidden / En te
soecken / de h. E. I. E. der heylsaren / Wy wille ooc
met v gaen / Also sullen vele machtige volcken en
hepden met hoopē comen / om te soeckē den h. E.
I. E. der heylsaren / tot Hierusalē / en hem aen
bidden

Also spreect die h. E. I. E. der heylsaren / ter sel-
uer tijt sullen thie mannē wt alle spraken der beide
nen / eene Jode met die slippen grijpen / en seggen
Wi wille met v gaen / wāt wi heb bē ghehoort dat
God met v is

Wilde dinghen worden hier vercondicht / ende belooff
van die roepingē der hepdenen
Dat. 11. capittel

O It is de last daer die here af spreect
ouer dat lat hadrach en ouer Damaf-
con / op welke dattet hē blaet / wāt
die h. E. I. E. siet op alle inēcē / en op
alle kāmē Israels / daer toe ouer ha-
mach / die met haer paelt / en ooc ouer Tyro en Zi-
don / want si seer wijs sijn / Tyus sal haer selfs een
beste timmerē / En si scrabē siluer klamen / ghelijc
als stof en jāt / en gout als sijn opter kraten / maer
siet die h. E. I. E. sake vderuē / en by sal hare macht
diese op die zee heeft / bernelē / dat si sijn sal / als die
gene die mettē biere berberut is / Also dat Aklidō sē
sal / so sal hi veruact sijn / en Saza sal seer beancrt
wordē / Daer toe Ekidō sal bedroeft sijn / als si sulcs
siet / Wāt het sal met den coninc tot Saza gedaen
sijn / en tot Aklidō en sal mē niet meer wonen / En
tot Alood sullen die byemde wonen / Also sal dye
opgeblasenheyt der Philisteen wtgeroeyt wordē
En ic wil haer bloet van haren monde doen / ende
hare grouwel bā hare tandē / Op dat si ooc onsen
Gode ouerblijuen / en wordē gelijc pīncē in Juda
en Ekron / als een Jebusite / En ic wil mijn huys
besetten met crōschvolck / die daer wt ende in trec-

ken / op dat geē quellerders haer boort aen meer
en dooslopen / Want ic hebt nu aengeken met mi-
nen oogē

Mar o ghi dochter Zion verblif h seer / En
o ghi dochter Hierusalē luycht / Siet dñ coninc
comt tot di / een gerechte / en een helper / Arm / ooc
moedlic / en lecht / hi ridet op een Ezelinne / ende
op ee ionc booken der Ezelinne / Ic wil die heys
wagens Ephraim wtroeyē / metten peerde en ruy-
ters van Hierusalē / En die voghen diemen inden
erijch gebruyt / sullen gebroken worden / wāt hi sal
byede leeren onder die hepdenen en sijn heer schap-
pie sal sijn / van die een zee tot die andere / En van
den wateruloet aen / tot aen die eynden der werelt
toe.

Ghi laet ooc doort verbont dñs bloets wt / di-
ne gangen wt die grauen / daer gheen water in en
is / Daeromme keert nu weder tottet bestē / oghi
die in groten hope en verlaugen gheuangen ligt /
Want ic wilt v ooc hunden vercondighen / dat ick
v dubbel betalen sal / Want ic hebbe Juda gespa-
nen gelijc eenen vogē / En Ephraim heb ic gewa-
pent / En ic wil dine broeders Zio verweckē ouer
dine kunderen van Griecken lant. En ic wil v mā-
ken als een sweert eens kuesen / ende die h. E. I. E.
sal ouer haer verseminen / ende sine pijlen sullen wt
haren / gelijc den bliem / ende die h. E. I. E. Gode
sal die basuyne blasen / Ende hi sal daer henen va-
ren / ghelijc dat ontbeder wt dat Supdē / Die h. E.
I. E. der heylsaren salse beschermen / Sy sullen
beteren en verblinden / ende haer met die dinghet
kenen onder haer brengen / Si sullen drincken / rā-
sen / en roepen / als die van wijn droncken sijn / En
si sullen bol worden als die waterbeecken / en ghe-
lijc als die hoeckē des outaers / En die h. E. I. E.
haer God / sal haer ter seuer tijt beschermen / als een
cudde sijn volcs / Wāt in sinen lade sullen gewijde
stenen opgerichte worden. Och wāt hebbe si goets
voor die andere / En wāt hebbe si al schoons by die
andere / Dat esom sal die Jongelingen / en den moft
die ioncfrouwen op boeden

Door die lichamelijche belooffen leit die Propheet op dye
belooffen die in Christus veruult sijn / hi dreycht met die
dravinghe den valschen propheten ende herders
Dat. 11. Capittel.

Heromme bidde nu vāden h. E. I. E.
spaden reghen / so sal die h. E. I. E.
wolckē makē / en v regens ghenoech
gheue tot alle vruchten op dñnen bel-
de / Want die Godekēs ofte beelden
spraken enckel moeyte. En die waerleggers sien
enckel logenen / en si spraken ydel onnutte droomē
En haer troosten en is niets niet / Daeromme si
ooc dolende gaen / gelijc een cudde schapen / Ende
si sijn verlmacht / Wandt si gheenen herder en heb-
ben

Daerōme is minen thoonē op die herders ber-
gramt / En ic wil die bocken besoecken / want dye
h. E. I. E. der heylsaren sal sijn cudde des huys Juda
besoekē / En hi salse opruē en toe makē / ghelijc
een heerlich en eperlich peerdt inden strijē Ja van
Juda sullen die hoerken / die nagels / de strycthogē en
alle quellerders klamen wech sijn / en si sullen noch

tans zijn/gelijc die stercke mannen/die dat sijt op'te
 strate inden stryde v'tredē / En si sullen stryde / Wāt
 die h. E. S. sal met haer zijn / dat oock alle reyse
 gers sullen tot scande comen / Ic wil dat huys Ju-
 da stercken / en dat huys Josephs helpen / Enick
 wille weder insectē / Wāt si ontfermē mi En si sul-
 len zijn/gelijc si waren/doē icse niet verlosē en had
 de / Wāt ic die h. E. S. haer God wille verhooren
 En Ephraim sal zijn/als een Quēle / en haer herte
 sal brolicke worden/als handē wijn / Ja hare kinderē
 sullen sien/en haer verbliden / haer herte sal inden
 h. E. S. blide zijn / Ic wil tot haer lieden blasen/
 en haer verlamen/en verlossen / En si sullen haer v
 meerderen/gelijc si haer boozmaels vmeerderē heb-
 ben / En ick wille onder die volcken zaeyen / dat si
 mīnder ooc gedennen in hare landen / En si sullen
 met hare kinderen leuen en weder comen / Wāt ic
 wille weder brengen wt Egyptē lant/en wille ver-
 samen wt Assiria / en wille int landt Silead/en op
 den Libanon brengen / En aldaer en sal haer niet ge-
 bzyken / En hi sal door dat meyl des ancters gaen/
 en die baten der zee gaen / Moē dat alle diepe wate-
 ren verzooghen sullen / Dan sal die skoute opghe-
 blasentheyt Assirie / berootmoedicht worden . En
 dat septer in Egypten sal ophouden / Ic wille ker-
 ken inden h. E. S. / dat si in sinen name wandelen
 spreect die h. E. S.

¶ Dit capittel is vol hermetics verstaets/enbe bedienent
 sen / Item van die destructie des anderen tempels / God ges-
 licht hem selfs bi eenen heere

¶ Dat. xi. Capittel

¶ **D**et dijne poortē op . S. Libanon dat
 cet hier dine Cedarboomen vertcere
 huylt ghi denne boomen / Wāt dē Ce-
 derboom is gheualen / en die heerlijc
 ketimmeragie is verwoest / S. ghieye
 ken tot Bazā huylt Want dat welbewaerde wouf
 is afgehouden / Men hoort die herds huylē / Wāt
 haer heerlijcke timmeragie is verderft / Men hoort
 die ionge leeuwen brullen / Wāt die houaer die des
 Jordanen is verdestruert

¶ Also seyt dye h. E. S. mijn God / Hoedt ende
 weydt / die scapen / dye coorts gedoot sullen worden
 Want haer eygen hēre stekēse / en wozyghēse / En
 nochtas en houden zijt booz geen sonde / Mer si ver-
 copenē en seggē / God si gelooft / Ic ben nu tūc ge-
 worden / Ja hare herds en sparen haer dē n. z. Dac
 omme en wil ic ooc n. z. meer verloenē die inwoners
 inden lande spreect die h. E. S. / Maer siet Ic wil
 eenen yegelijcken den anderen in die handen geuen
 En in die handen zijns Conincs / dat si dat lat slich-
 ten / En ic en wille van haerder hant niet verlossen
 En ic selfs hoede en wēde die schapē / die bekelt
 zijn om geslagē te worden / een sulckē elendigē end
 de En ic nā twee stocken / Den eenē hiet saecht / Dē
 āderen hiet ic Wee / En also hoede ic die scapē En
 ic verlosēch drie herders / binnen tēnd maēt / Wāt
 ic en vermocht haer v niet / Desgelijcs so en vmochtē
 si mīnder ooc niet / En ic sprac / ic en wil b. n. z. meer
 weyden / Dat steruen wil d. z. kerue / Dat vlozē woit
 dat blijft verlozen / En oftet zornige ouerbluen / so
 sal een yegelijc zims naelken vleesche vblinde moētē
 En ic nā den saechtē stoc / en ic brack hē / En ick
 brae ooc mijn v. bont / d. z. ic met alle volcken gemaect
 hadde / Doen hi nu ter seluer tijt geb. z. oken was / be-

hēnden die elendigē scapen / daer bi die een op hē ock
 mi hadden / dattet des h. E. S. woort was / En
 ic sprac tot haer duncket b. goet / soo geeft my loon
 Waer dat niet / So latet staen / Doen woegē si my
 minen loon aldaer dertich siluere pēningen / En die
 h. E. S. sprac tot my / Weypt henen / d. z. dē potbac-
 ker gegeuen worde / die merckelijcke summa / Dye
 ic om haer verdiet hebbe / Doen nā ic die dertich sil-
 uere pēningen / en woysle int huys des h. E. S.
 dat si den potbackere gegeuen worden

En doe brac ic ooc minē anderē stoc / te wētē d. z.
 Wee / Daer mede die vrientcap / die ic met Juda en
 Israēl hadde / verstoort en gebroken worde .

En die h. E. S. sprac wētē tot mi Neēt noch e. z.
 reyse / dat ghereetscappe / en huylraet eens dwalen
 en onnutten Herds / Wāt siet / Ic sal herds indē lā
 de verwecken / die d. z. verlozē niet vloecken / en na d. z.
 beroodēde niet bzagen en sullen / die dat ghetwōde
 niet heelen / en dat gesont niet besozghen en sullen /
 Mer die der bester scapē vleesē eten / en hare elau-
 wen afscozen sullen / S. ghi onnutte dwale herders
 die die scapen verlaet / Dat sweert sal op utben ar-
 me comen en op d. n. z. rechte ooghe blind worden

¶ Die straffinge des h. E. S. die hi boozghensamē heefe
 ouer Israēl

¶ Dat. xij. Capittel

¶ **I**t is den last en straffige des woorts
 banden h. E. S. ouer Israēl Die
 h. E. S. spreect also / die wēle den her-
 mel weyret / en dat aertrijc fondert
 en die den mēre dē adē geeft / Siet ic
 wil Jerusaleem tot eenen beker makē / vāden wēle
 ken alle volcken rontom haer tuythelen en onslaep
 worden sullen / Ja het moet ooc ouer Juda comen
 als Jerusaleem belegerd woit / Ter seluer tijt wil ic
 Jerusaleem tot eenen laststē maken alle volckē / W
 le die den seluē opheffen wille die sullen haer daer af
 sniden en schozen / En alle heydenē optet aer dē sullen
 haer daer tegen verlamen

Ter seluer tijt / seyt die h. E. S. / wil ick alle dye
 peerden scou maken / en hare ruyters bāge / Mer o
 uer Jerusaleem wil ic mīn ogen op doen / en alle die
 peerden der volcken plagen / dat si stat blind worden
 En die Princē in Juda sullen legghē in haer der bet-
 ten / Taet rechts die bozgers Jerusaleem gesterct zū
 inden h. E. S. der heylscaren haren God

Ter seluer tijt wil ic die hoofslieden Juda maken /
 als eenen gloeyendē ouē int hout / en gelijc eenē vie-
 rigen brandt int stro / op dat vterrt worden beide ter
 rechter en ter lincker hāt alle volcken rōt om . En
 Jerusaleem sal ooc recht als boozmaels bewoondē
 wordē op die plaecte daer Jerusaleem staet / En die
 h. E. S. sal die tenten Juda helpen gelijc in boortē
 den tijde / op d. z. hē dat huys Dauids en die bozgers
 tot Jerusaleem n. z. te hoch en betocmē tegen Juda /

Ter seluer tijt sal die h. E. S. bescremen die boz-
 gers tot Jerusaleem / En sal geseiden / dat die aidel
 swackē op die tijt zū sal gelijc Dauid En dat huys
 Dauids sal zū gelijc Gods huys En gelijc des he-
 ren Engel bodē haer / En op die tijt wil ic bestaē al
 le volcken die teghen Jerusaleem comen te vernielē
 Mer op dat huys Dauids / en op die inwoonders
 Jerusaleem wil ic den geest der ghenaden endē der
 bermherticheyt wt loyten / Also d. z. si op mi sē sullen
 dien si vsmāet en bespot hebben / En si sullen eē cla-
 ginge ouer hem maken / gheijc als men een claghs

¶ He. xi.
 iij. Reg
 xij

¶ B

uoer eenen eenigen ghebooren soon maect/ En sul
ten ouer hē doeuich zyn/ ghehijc als men ouer eenē
eenigen geboren plach doeuich te wesen.

Op die tijt sal daer een grote elage zyn tot hie
rusalē/ ghehijc als was die elage tot hadadrimon/
in die leechte Megiddon/ Ja dat lant sal elagen/ eē
pegelic geslachte booz hē selfs/ Dat gheslachte des
huis Davids visonder/ en hare wiuen ooc visonder
Dat gheslachte des huys Nathan visonder/ ende ha
re wiue visonder/ Dat geslacht des huys Leui visō
der/ en hare wiue ooc visonder/ Dat geslacht Sī
mei visonder/ en hare wiuen visonder/ Also alle
die ander geslachten/ een yeghelijc visonder/ ende
hare wiuen ooc visonder

Esō wat hier van fonteynen ende vernighinghe gheleyt
woz/ dat behoort al op die tijt Christi
Dat. xiiij. Capittel.

Eze. xiiij
Hie. xiiij

Die tijt sal dat huys Davids en die
bozgers tot hierusalē een vry open
fonteyne hebbē/ teghē die sonde ende
onreineicheit/ Op die tijt/ seyt die hē
Aē der heylscaren wil ic der Gode
hēs en der beelde namen wtroeyen wt den lande
Also dat mē haerder niet meer ghedencken en sal/
Daer toe so wil ic ooc die Waersegghers/ ende on
reyn gheslē wt den lande verduuen/ Dattet also
toe gaen sal/ Wanneer yemant Waerseggen wil
so sullen sijn eygen vader ende moeder/ die hē ghe
wonnen en booztgebrucht hebbē/ tot hem seggē/
Du moect steruē/ Want ghispreect valscheyt ons
den name des hē Aē/ Ja zyn eyghen vader en
de moeder die hē gewonnen hebbē/ sullen hem wou
den ende stekē/ om dat hi ghebaer seyt beeft/ Dā
sal die Waersegger hem schamen der geslachten
de openbaringhen/ die hi p. opheteert. En hi en sal
geen hayen cleederē meer aen treckē/ op dz hi lie
ge en bedrieghe. Maer hi sal moeten segghen Ick
en ben geen Propheet/ mer een ackermā/ Wāt ic
hebbe gediēt van mynder ioncheit aen/ En als mē
dā tot hem segghē sal/ Wan comē v dese wonden
in dine handē? So sal hi segghen/ Ick ben also ghe
slagen in dē huys der geente/ die mi lief hebben

B Dus weert maect v op ouer mijne herders
ende ouer den Prince mīns volcs/ spreect die hē
Aē der heylscaren/ Slaet den herder/ dat die scha
pen verstroyt worden/ So wil ic mijn handē kere
tōtē cleyne/ En het sal geschiedē/ In welken lan
de/ spreect die hē Aē/ twee deele sullen zyn/ die sul
len wtgheroeyt wordē/ en onder ghaen/ Ende dat
derde deele sal daer in ouerbluē/ En ic wil dat sel
ue derdendeel int hier wopen ende suyuere/ ghe
lijck als men dat sluer suuert/ Ende beproeuē ghe
lijc als mē dat gou. proeft Die sullen dā minē name
acroepē/ en ic wilse verhooyē/ Ic wil segghen/ Het
is mijn volc. En si sullen seggē/ Mij hē Aē God
is man die strafinghe der zooden/ ende die oeffeninghe
Hierusalem der kercken Goods
Dat. xiiij. capittel

Ick dē dach des hē Aē Aē roet dat
mē v tot enē roof en buete wt deelen
sal/ Wāt ic wil allerley beidene tegen
hierusalē versamē te stryde/ En dye
stadt sal gewonnē/ die huysen geplon
dert/ en die wiue gescent wordē/ En die helst der
stat sal geuāgē wech genuoert wordē/ En dat ouer

gebieuē vole sal wt der stadt niet vdyuen worden

Mer na die sal die hē Aē wt treckē tegē dye
selue volckē/ en stryde gelijc als mē plach in eenen
slach te stryde/ En sine boete sullen staen op die tijt
op dē Olyfberch/ die tegē hierusalē oostwaerts
leit/ Ende Olyfberch sal hē in dē int twee cleyne
vā den oppanc der sonnē al cotten neder ganc toe/
seer wjht vā malcaderē/ Also dat deene helste des
berchs Noordwaerts ende dander helst Suidt
waerts wjchen sal/ Ende ghy sult blieden/ booz
sulcken dal/ sulcken mijne bergen/ Want dat dal
sulckenden berghen sal nae aen hē sal reyken/ Ja
blieden sult ghy/ ghehijc ghy boortijts bloodt booz
die acrtbeuinge/ tertijt vhe des conics Juda/ daer
sal dā comē/ dye hē Aē mijn God/ En alle heplē
gē met hē/ Tot dier tijt en sal der geen licht zyn
Mer cout en boozt/ En het sal eenē principale vi
sondere dach sijn/ die alle den hē Aē bekent is/
Het en sal noch dach noch nacht sijn/ Mer ontrek
den auont salt licht wordē Ter seluer tijt sullen daer
betre leuende waterē vā hierusalem wt blieten/
Die helste tegē die oosterste zee/ Dander helste te
gen dat buytenste meyre/ En sal dueren beyde so
mer en winter En die hē Aē sal eē Coninc
zyn ouer dat ganste aertrijcke/ Op die tijt en sal
der mer eē eenich hē Aē zyn/ En sine naē maec
eenē eenigē name/ En men sal indē ganste lande
tontōme gaē/ gelijc als op een velt/ vā Sibeā tot
Simon toe/ en tegen dat Suidē tot hierusalem/
Wāt si sal vdyue en bewoont wordē/ i hare plaet
zē vā die poozte/ hē Jamis aē/ al tot die plaetse d
eerster poozte toe tot aē die hoerpooste En vādē
choornē Hananeel tot aen des conincs wijnperle
Daer sal mē in wonē/ En daer en sal booztaē ghe
nē vā meer zyn/ Mer hierusalē sal sondē soze wonē

En dat sal die plage en straffinghe zyn/ Waer me
de die hē Aē alle volckē plagē sal/ die tegē hieru
salē gestredē hebbē/ te wetē haer bleesche sal ver
dwinē en vrottē/ Also dz si nochtas op hare voete
staē sullen die ogē sullen haer in die gatē ontbreken
en beruyle/ En ooc die tonge in hare mont
Op die tijt sal die hē Aē een groot oppoer onder
haer acubrecken/ dat deene dē andere bider hant ne
mē/ En zyn hāt op des andere hāt leggē sal/ Wāt
Juda vōc tegē hierusalē oorlogē sal. Also ooc dat
bergast sullen wordē/ dat doet en dye macht alder
heydenen tantomme/ gout/ siluer/ cleederē/ bouē
matē vele/ En also sullen ooc die Peerden/ Mylen
Kemelē/ Ezels/ en alderley beeste/ die in dese lee
ghers zyn sullen/ die sullen met ghelijcker plaghen
ghestraft worden/

Die dan wt alle heydenē die tegen hierusalem
toghen/ ouer ghebleuen zyn/ die sullen alle sflamen
Jaetlic her op comen/ dat sden Coninc den hē
Aē der heylscaren aenbeden ende eeren moghen
En op dat si houden dat louerfeck/ En so wat ge
nacht wt alle gheslachte opter acrdē/ n3 optreken
en sal/ tot hierusalē om te acnede/ dē Coninc dē
hē Aē der heylscaren/ ouer die en sal gheenen re
ghen comen/ En in dien dat gheslachte der Egyptē
naers niet op en trect/ en comt/ So en salt ooc op
haer niet regenen/ Dat sal dye plage zyn waer me
de die hē Aē straffe sal/ alle heydenē/ die hier op
niet en comē/ om te houden dat Louerfeck.

Op die selue tijt sullē ooc die bereetsele en spā
 selē aē die peerde dē h. E. E. heilich zj / En die sie
 pottē indē huyle des h. E. E. E. sullē zj ghehē dye
 waterbeckē / booz dat outaer. Wāt alle siepottē
 sullē dā beide tot hierusalē en in Jnda dē h. E. E.
 E. der heylscare heilich zj / Also dat alle die daer
 offerē wille die sullē comen / en die selue nemē / en
 daer in coken. En daer en sal voort aē geē Tanani
 te meer zj / op die tijt inden huyle des h. E. E. E.
 der heylscharen

Hier beghint!

Propheet Malachi

Die prophete bewijst dē volcke die weldaden Gods
 die hi haer van beginne aē booz die andere bewezen heeft
 by strafte hare ondanchbaerheyt ende ontrouwe ende beris
 pet ooc die giericheyt ende ontrouwe der priesters ende
 daer nae des gemeenen volcs inc offeren

Dat. 3. capittel.

It is den last en die straffinge die die
 h. E. E. door Malachi tegē Isracl
 sprecht Ic heb v lief gehad / leit dye
 h. E. E. / En oft ghi segt / Waer in
 hebt ghi os lief gehad? En is Clau

Jacobs boe
 der niet: seyt
 die h. E. E.
 nochtas heb
 be ick Jacob
 lief ghehadt
 en Clau ge
 haedt / Ende
 daerō hebbe
 ick hem een
 woest ghe
 berchtinge
 nomē / en zj
 erfdeele een
 wildernisse
 der draaken
 En oft Edō
 legghē wou
 de / Wy zj

berderst / maer wy wille dat verwoeste weder om
 op timmeren Daerom sprecht die h. E. E. E. der
 heylscharen alsoo In dien si timmeren / Soo wil
 ict afbreken / Alsoe dat mense een veruloect landt
 noemē sal En eē volc / opt welke die h. E. E. E. ver
 tooynt is / inder ewicheyt / dat sullē utbe ogen sien
 en ghi sulliet seits bekēnē / en leggen / Die h. E. E.
 is heerlic inden lande Israels

En soon sal sine vader eerē / en eē knecht sinen
 heere / Bē ic dā een vader / Waer is mijn eere die
 mē mi bewijst / Bē ic een here / waer ontstiet mē mi
 dā / sprecht die h. E. E. E. der heylscare / tot v / O ghi
 Priesters / die minē name veracht. En oft ghi seg
 ge wout / Waer mede vachtē wt dinē name? Dair
 mede dat ghi op minē outaer onreyn broot offert
 En in diē ghi segt Waer mede offerē wi v ontein
 broot / Daer mede / dat ghi segget des h. E. E. E.
 tafele is recht en niet te achtē. En als ghi eē blinē
 tottē offer brēgt: So en moet geen boosch hecē /
 Of als ghi eē lame oft crackē offert / So en moet
 vooz boosch hecē / Nieuw brēget dine ouerherē of

Prince / en laet sē / oft ghi haer dair mede aē genāē
 wordē sult: sprecht die h. E. E. E. heylscare Dario
 bidt nō God / dz hi onser genadich si / Wāt alsulc
 is bā v gelciet. Meent ghi dā / dz hi v genadelic aē
 sien sal sprecht die h. E. E. E. der heylscharen.

Wie ister doch ons v / die eē duere toeluit / Of
 die minē outaer te vergeefs aēcke: Ic en hebbe
 geē behagē aē v sprecht die h. E. E. E. der heylscare
 En dat spijffer bā uwe hadē en is mi niet aēge
 name / Mer hand zonnē opgac tottē neder gac toe
 sal minē naē heerlic wordē ons die heidenē. En op
 alle plaetken sal minē name gewierooct en eē rein
 spijffer geoffert wordē / Wāt minē naē sal heer
 lic worden onder alle heydēnē sprecht die h. E. E. E.
 der heylscharen

Maer ghi ontheyllich hē / Daer mede dz ghi segt
 Des h. E. E. E. tafele is onheilich / en vacht En dz
 spijffer daer op gelept / is ooc vacht en ontheilich /
 En ghi segt / Siet / het en is mer moyte en aerbeit
 en ghi en achtē niet / seyt die h. E. E. E. der heylscare
 En ghi offert dat gerooft crac / en binckē de is En
 ghi offert also dat spijffer / Soude mi sulc beha
 gē / van utber hant: seyt die h. E. E. E. Veruloect sy
 die bedrieger / die onder sijn tudde een manneken
 heeft / En hi een gelooft doet / en hi offert dē h. E.
 E. E. eē gebrueckelic / en dat niet en dooch. Wāt ic bē
 eē grote Coninc seyt die h. E. E. E. der heylscare /
 En minē name is verferickelic onder die heydēnē

Wi dreycht den priesters hare straffinge / ende hoe dat
 hie verknaden ende scken den sal / om haerder ontrouwe
 ende valscheit / Wi hout haer voor hoe si in hare officie
 dwalen / hi beueelt datmen die gehoude wijuen lief heb
 ben sal / ende niet verloten.

Dat. ij. Capittel.

De nō o ghi priesters dit gebot gūt
 v / Indie dat ghys niet hoorē en wilt
 noch nter herte en neēt / dz ghi minē
 name die eere geeft / seyt die h. E. E. E.
 der heylscare / So sal ic den bloet on
 der v seynde / en v segenunge vmaledie / Ja ic sal hē
 veruloecten in dien ghys niet ter herten en neept

Siet ic wil utbe offerē v int aēliche werpē / en klacē v
 becliuē So sult ghi dā weten / dat ich sult gheboē
 tot v gesunde hebbe / dattet mijn verbont: zj sal
 met Teu / sprecht die h. E. E. E. der heylscharen

Wāt mē verbont / dat ic met hē heb ghemaeck
 dat was eē verbont des leuēs en des brets / En ic
 gaf hē die brees / dz hi mi otfach / en hiis bā mijnē
 name beruaert gewest / Die wet der waerhē en d
 trouwe was i sine inot en in sine lippē en was geē
 quaet geuondē hi wādelde met mi oprechtelic en
 breedtsamelic / en hi bekeerdender vele van sondē /
 Wāt die lippē des Priesters sullē dye leeringhe be
 waeren / op datmen wt hare mont dye wet loecke /
 Want hi is een engel des h. E. E. E. der heylscare

Maer ghi zjnt handē weghe afghetredē / en ghi
 verargeter vele / indē wet / En ghi hebt dz verbōc
 Teu gebrokhē / sprecht die h. E. E. E. der heylscharen /
 Daerom heb ic v ooc gemaect dat ghy veracht en
 ontweert zjnt bi alle volcke / Wāt ghi mijnē wegen
 niet en onderhout / en ghi inder wet die persone
 aenstet. En hebbe wi alle niet enē vadē / En hecē
 ons niet een God gescapē? Waeromme vachten /
 wi dā deene den anderē / En ontheyligen dat vze

bont met onse booruads geinaect. Nu is Juda eē herachter geworden En in Israel eē tot hierusalē geschieden grouwelē/Want Juda ontbeylich dat heylichdom des h. E. A. E. dat hy lief heeft/ En hi boeleert met eē v. zēden Afgods dochter/ Mer die h. E. A. E. sal den ghenē die sulcs doet wt. roeyen wt die tenten Jacobs/ beyde den meester eē den discipel met den ghenen die dē h. E. A. E. der heylicharen spijloffer opoffert.

Nb hebt ghi dz wederomine gedaē/ dat voor dē outaer des h. E. A. E. enckel tranē weenē/ eē luyt tinge is/ Also dat ic niet meer en can dat spijloffer aengeuen/ noch niet aēgenaems van uwē handen ontfangē/ En ghi segt waeromme dat. Daeromme dat ghi v. lief wiff veracht hebt/ die welc v. d. y. h. E. A. E. toe gesickt hadde/ eē dīn geelline is/ aen die welcke ghi v. verbondē hadt/ Also en dede d. y. E. nige niet/ eē hi hadde noch tās enē grote geest/ Mer wat dede die E. nige/ hy socht dat saet van Gode heiloft/ Daerom so houdt nb in eerē/ uwē geest/ dz nyemāt zīn lieflic eē weerde wiffen verachte/ noch verstore/ Sūt ghi op v. wiff gram/ So sceyt v. bā haer seyt die h. E. A. E. die God Israels/ En greeft haer een cleedt voor den spot spreect die h. E. A. E. der heylicarē/ Daerōme fiet voor v. booz wven gheest/ En en verachtse niet/ Ende en verstoofse niet.

Shi maect dē h. E. A. E. onwillich/ met uwē woordē/ En ghi segt/ Waerōme makē wy hē onwillich/ Daer mede dat ghy segt/ Wie quaet doet/ die behaecht dē h. E. A. E. En hi heect aē dē seluē eē welbehagē/ Of waer is die God/ die daer straffē Wan die tocoest Chyri/ ende des gheens die hem der wech voor bereyt heeft Wan die verwerpinghe des ouden Leuitischen Priesterdoms

Dat. ij. Capittel. *

Siet ic sal minē Engel seynde die voor mi dē wech bereyde sal/ En die h. E. A. E. dien ghy seect/ sal haect tot sinen Tēpel comē/ En die Engheldes verboēs daer v. na v. lanct/ Siet/ hi coēt spreect die h. E. A. E. der heylicarē/ Mer wie sal dē dach sinder toe coest mogē ljdē/ En wie sal staen de bliuē/ ala hy hē sal vertoone/ Wāt hi is gelic dz biere/ eena gouds limits/ eē gelic zeep der waller. sen/ hi sal sitē eē smelten/ eē dat siluer purgeren/ Ja die sonē Jem sal hi louteren/ siben eē begē ghe. lūcinē dat gout eē siluer doet/ Dā sullen s. den h. E. A. E. spijloffer b. ngen in gerechtigheyt/ Ende dat spijloffer Juda eē hierusalē sal den h. E. A. E. wel. behagen/ eē aenge naem sijn/ gelic vā beginne/ ende in boozleden tijden

En ic wil tot v. comē/ eē v. straffe/ eē ic wil selkē een siel actuyge zī tegē die touenaers/ ouerspeel. ders/ eē meynedige/ eē ooc tegē die ghene die ge. welt eē onrecht doe/ dē dach huerlingē weduwē/ eē wesen/ eē die b. z. emdelingen eē buytēlanse v. druckē/ eē mi niet en b. z. esen/ seyt die h. E. A. E. der heylicarē/ Wāt ic bē die h. E. A. E. die met en liecht En gl. kinderē Jacobs en sult met alle vergaē. *

Shi sūt van utwer booruads tīt aē/ altīt afge. wekē vā minne gebodē/ eē en hebtse niet gehoudē Daeromme bekeert v. nb tot mi/ So wil ic mi ooc tot v. bekeere/ spreect die h. E. A. E. der heylicharen

Shi segt waer in sullen wi ons bekeeren? Ist ooc recht dat eē mencke God bediecht/ ghelijc ghi my bediecht/ Shi segt/ Waer mede bediegen wi v. Men die thie dē/ eē h. e. f. offere/ Daerō sūt ghi ooc v. maledyt/ Also ooc dattet dy voor die hāden dz uppe Want ghi alle gader bedriegelic tegē mi handelt.

Mer b. z. egt alle die s. hiende in mine rozē kisten op dz in minē buyse spijle s. En proeft mi daer mede seyt die h. E. A. E. der heylicarē/ oft ich niet die h. e. kere des hemels op doer en sal eē der seghen. gen ghenoech hier af stoyen en sal/ Ic wil voor v. dē v. r. ander straffen/ dat hi die vruchtē op dē bel. de niet verderue en sal/ En dat dē w. h. i. t. o. c. op den acker v. niet ontvruchtbaer en worde/ spreect die h. E. A. E. der heylicharen/ also dat v. alle heydenen satich prijsen sultē/ En ghi sult eē costelic lant heb. ben seyt die h. E. A. E. der heylicharen

Shi spreect hart tegē mi/ seyt die h. E. A. E. En ghi segt/ Wat sprekē wi tegē v. Dat ghi segt/ het is te vergeefs/ dat mē Gode diēt Wat batet ons dat wi sine gebodē houdē/ eē voor dē h. E. A. E. der heylicarē/ eē strenge leuē leyde/ Daerom prijsen wi die verachters/ Wāt die Godlooken gheluc eē voorpoet hebben/ Si tempterē God/ eē het ver. gaet haer in alle dinghen wel.

Mer die God b. z. esende/ troostē haer ond male anderen also/ Dye h. E. A. E. mercket eē hoerē/ En daer is ooc bi hē een gedēctē del oft memo. r. i. a. e. l. ge. sc. r. i. e. / voor dē genē die dē h. E. A. E. b. z. esen/ eē op sinen name dencke/ Si sullen op dien dach seyt dye h. E. A. E. der heylicarē/ siben ic makē sal/ m. j. eygen dom zīn/ En ic wil haer sparē gelic een mā sinen sone spaert die hem diēt/ Daer tegens fiet weder. omme hoedamigē onderseeet datter is tusschē den gerechten eē godlosen/ eē tusschē dē genē die God dient/ eē eert/ eē den genen dye hem niet en dient.

Wan die macht des toecomenden rechters Ende v. andē v. r. u. a. e. l. i. s. h. e. n. d. a. c. h. des laecten oordels/ voor die Godlo. sen/ Ende van die predikacie des gheselicken bette/ voor den laecten dach.

Dat. liij. capittel:

Wāt siet den dach comē/ die bernē sal gelic eene ouē/ Dā sultē alle stou. te gewelt eē orecht bedrivers/ met dye godlosen/ gelic sro zīn/ En den toe. comēden dach salse aenstichē seyt dye h. E. A. E. d. heylicarē/ En haer en sal noch tac noch wortel ouer bliuē/ Mer v. die minen name b. z. e. s. t. / sal die zōne der gerechtigz oppaē/ Gesont heyt eē weluact/ is ond hare b. l. o. g. h. e. l. e. / Shi sult wt eē in. gaē/ eē v. a. s. t. e. gelic die mestcaluers/ Shi sult die Godlosen verreden/ Wāt s. s. l. l. en gelic asse ond uwē boeten worden/ op den dach dien ic maken sal spreect die h. E. A. E. der heylicarē.

Shedenct des gesets Moā m. j. s. knechts/ dat welke ic hem beuofē hebbe/ optē verch hoerē aē dat ganfche Israel/ met die gheboden eē rechten.

Siet ic wil v. seynden den Propheete Yehiā/ eer den grote eē vercrikelichē dach des h. E. A. E. comē/ Die sal dat herte der vaderē totten kindere/ En dat herte der kinderen totten vaderē bekeere

Sp dat ic niet en come ende dat aertriche. geheelic verderue/ ende sichte mes. den van

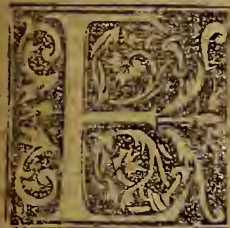
De liij. m. j.

derde boec Elde

Woe Josias den paesschen hout/ den volckescha-
pen ende lammeren geeft/ Woe Jeconias zyn so-
ne Coninc wert na hem/ den welcken die Coninc
van Egypren afsettede.

Dat. j. Capittel

H
eg.
je
ral.

nde Josias maecte de hē
A E cenē Passah te Jerusa-
lem/ ende hi offerde Phale/
den verrienten dach/ der
eerster maent/ steilende die
priesters bi gebuerten der
dagen/ met laugen elcedere
geleet inden tēpel des hē
A E R/ ende sevede den leu-

ten den geheylighden knechten Israels/ dat si hen
den hē A E souden heyligen/ in die settinghe der
heyligher archen des hē A E R/ inthuys dat
Salomon Davids sone de Coninc timmerde/ en
sprac ghi en sulste niet op hē scouderen draghen.

Ende nu dient uwen hē A E R/ ende besocht zj
halck Israel wt den deele/ na b doypen ende b ge-
sachten na die scripture Davids des Conincs Is-
raels/ ende na die grootmakinge Salomons zjns
soons alle inden tēpel/ ende na uwe vaderlike deel-
ken der heer scappien der geente die int aenschou-
wen der broederen der kinderen van Israel/ kaen
offert dat Passah/ ende bereyt uwen broeders
offeranden/ en doet na dat gebot des hē A E R/
het wels Moisi gegeven is/ En Josias gaf int volc
dz geuonden is/ geschēckē der scapē/ lāmerē ende
bockē en geypen dertich duisent/ en drie duisent os-

sen. Dese zjn vanden coninclichen godde gegeuen
den volcke na die beloofte/ en de priesteren totten
Passah/ twee duylent scapen int getal/ ende hon-
dert ossen. En Jeconias en Semeias/ ende Natha-
naels gebroeders en Abias en Oziel/ en Josab-
bad offerden int Phale vijft duylent scapen/ ende, v.
hondert calueren. En als dese dingen kraeplic ge-
schieden/ so stonden die priesters ende leuiten heb-
bende soet broot bi gesachten. Ende na die deele
der princappen der baders int aenschouwen des
volcs offerden si den hē A E R na tgene dat in Mo-
ses boec gescreuen is/ ende si bruden Phale met
biere alsoot van noode was/ ende si roorten die of-
feranden in koperen potten/ en in ander pottē mē
goetwillicheit/ en brochtense allen de genē die wt
den volcke waren/ en daer na bereiden zijt hen en
den priesters. Wat die priesters offerde ruet/ tot
dat die hze greepnt was. En die leuiten bereide hē
en haren broederen den kinderen Marons. En die
kinderen Alaph waren offerders by behoorte na
Davids gebot. En Alaph en Zacharias en Jed-
dithum die naest die Coninc was/ en de doozwach-
ters bi etke dozen/ also dat een yegelic die sine nē
ouer en tradt/ want haer broeders bereydet dien
Ende alle die dingen die tot des hē A E R offerā
de behoorden zjn voleynt

In dien dage hielden si dat Phale/ en offerden
danchoffer ouer des hē A E R spijloffer/ nae dat
gebot des Conincs Josie. Ende die kinderen Is-
rael die in dien tide geuonden zjn/ hielden dz Pha-
le en den hoochtidelike dach der soeter broode se-

uen dagen. En daer en is alsulckē Phase niet ghe-
houden in Israel vanden tiden Samuels des pro-
pheten/ ende al die coningen Israels en hielden al-
sulcken Passah niet als Josias hiet/ en die prief-
ters/ en die leuiten/ en die Ioden/ en al Israel dye
in die wouinge te Jerusalem geuonden zjn/ int
achtienste iaer als Josias regneerde/ is dat Pha-
se gehouden. En die wercken Josie zjn wel ghe-
riet int aenschouwen zjns hē A E R/ in een volke
berte ontfiende/ en die bi hen gescreue zjn in voor-
ledē tide bā hen die gesondicht hebbeu/ en die god-
loos hebben gewest tegē de hē A E R/ voor alle
volc/ en die de woordē des hē A E R ouer Israel
niet gesochten hebben. En na alle dese daet Josie
so ginc Pharaos die coninc van Egypren op/ comē
de in Carchamis vanden wege Euphraten/ en Jo-
sias ginc wt hē te gemoete/ En die coninc te Egip-
ten seunde tot Josiam leggende. Wat heb ic mee-
b te doen coninc van Judeen? Icen ben vādē hē
A E R niet gesondē dat ic tegen v bechē soude/ wāt
mijn oorloge is ouer Euphraten. Gaet haecte de
neder. En Josias en is niet weder gekeert opten
wagen/ mer hi pūde hem beuechtende te verbrin-
nē/ nē aenmerckende des propheten woort wt de
mont des hē A E R/ maer hi stelde den strjt tot
hem in dz belt Maggeddo. En die princen quānē
af tot den coninc Josiam/ ende die coninc sevede si-
uen knapen. Doet mi wech vanden strjt/ want
ic bē alte cranc. En zj knapē dede hē ter stōr wech
vāder bafaelzē/ en hi steech op sine tweetke wa-
gē/ en als hi te Jerusalem quam so sterck hi/ en hy
wert in sijn vaderlic graf begrauē. En si be wēn-
vē Josiam in alle dat Jootsche lāt/ en die ouerste met
hare wiue/ beclaechde hē tot op dese dach En het
is gegeuē dat te gesriedē altyt in alle dat geslachte
Israel. Mer dese dingē sijn voor gescreuen int
dat boec der historie der coningē Juda/ en alle dat
bedriuf Josie en sijn glorie/ en sijn verstant in des
hē A E R wet/ en die welcke bā hē geschiet sijn/
en die niet en sijn gheschiet/ die sijn ghescreuen int
boeck der coninghen Israel ende Juda.

En die wt den volcke warē namen tot hē Je-
coniam den sone Josie/ en stelden hē coninc voor
Josias sinen vader/ als hi drie dertich iaer out was
En hi regneerde drie maenden ouer Israel. Ende
die coninc te Egypren dede hem wech/ dat hi in Je-
rusalem niet regneren en soude/ en hi scatte t volc
op hondert talentē siluers/ en een talentē gouts.
En de coninc van Egypte maecte Joachim sinen
broeder coninc bā Juda en Jerusalem/ en hy hāt
die vortgemeesters Joachim en Saracelē zj broe-
der/ en hi greepse en levede weder in Egypte. Jo-
achim was. xviij. iaer out doe hy begonst te regne-
ren int Jootsche lant/ en Jerusalem/ ende hi dede
quaet int aenschouwen des hē A E R.

Na desen ghinc Nabuchodonosor op/ en bant
hem met pseren bandē/ ende bracht hem in Babi-
lonien. Ende Nabuchodonosor nam dye heylighe
baten des hē A E R/ en namse en heylighdese in
sinen tēpel in Babilonia. Vā zjn durveuicheit en
ongestelicheit is gescreuē int boec der tiden der
coningen. En Joachim sijn soue regneerde booz
hem. En als hi coninc gestelt was/ was hi. xvij.
iaer out. hi regneerde drie maendē en tien dagen

In Jerusaleem en hi dede quaet in des h. E. E. R. aē scouwē / en na tjaer seynde Nabuchodonosor en voer de hē ouer in Babiloniē / te gaē mettē heyligē vatē des h. E. E. R. En hi seide Sederchia sinē broed coninc des iootscē lāts / en te Jerusaleem / als hi. rri. iacr out was / En hi regneerde elkiacr. En hi dede quaet int aenlcouwē des h. E. E. R. / ende hi en dāsch hē niet vādē woordē die bā Jeremia dē prophēt gesept zj / wt dē mōde des h. E. E. R. En hēl woze vādē coninc Nabuchodonosor / meyn eedelic wērdē / is hi wech gegac. En sinē nec / en zjn hert vbert sijnde / tradt hi ouer die wetlicheiden des h. E. E. R. Gods Israels. En de leitlicdē des volcs dedē vele digē oger echtelic / en dedē o godlic bouē al die orepnichz / d heydenē / en belmette des h. E. E. R. tē pel / die heilich was in Jerusaleem.

En die God haerū vaderē seynde tot haer sinen enghel / dat hise weder riep van haren sonden / om dat hise spāren soude in sijn tabernacule. Mer si beschimpten sijn engelen / en in die d'inghē die de h. E. E. R. gesept oke heeft / warē si bespottende sijn prophete / Die welcke tot grāschapē toe v'weert is ouer sijn volc / om hare ongodlicheyt. Ende hi geboort der Chaldee coningē op te gac. Dese doode haer ionghe knechtēs mettē sweerde / inden omganc haers heyligē tempels / en si en spaerden den iongen en den oude niet / noch der maget / noch dē iongelinc / mer si sijn al geleuert in haer handē en alle die heylige vatē des h. E. E. R. / en die coninc like apoteke nemende / voerde sijn in Babilonien

En sake des h. E. E. R. huys aen en bedozuen die mueren Jerusalems / ende si aenstake haer torens met viere / en si verdedē al haer eerlicheiden / en deden se te niet / en d'ye ouer warē bleue vande sweerde / leyden se in Babilonien.

En het warē sijn geuāgē so lange als de Perlen regneerde in die vuullinghe des woorts des h. E. E. R. indē mont Jeremie / so langhe als dat lant sine Sabbathē goeder tierlic hielt / in alder tijt haerder besceyde heyt / hielt si dē laboch / in die t'namen boevinge der. lxxvij. iaren

Capit. ij.

Is Cyrus der Perlen Coninc regnerde / in die volbrēnginghe des h. E. E. R. woorts / indē mont Jeremie so verwerde d'ye h. E. E. R. den gheest Cyri / der Perlen Coninc / en hi predice / in al sijn rijc te samē / door scriftuerē leggen de. Dit seyt Cyrus der Perlen Coninc / Die h. E. R. Israels de hooge h. E. E. R. heeft mi een coninc des lāts gestelt / en hi heeft mi te kennē gegeden / hē een huys te timmeren in Jerusaleem / die int iootscē lāt is / so wie wt v' gellacht is / die h. E. E. R. si met hē / en die gac op met hē in Jerusaleem / hier o so vele aller bi die plaecte woonē / helpē hē / die in se te selue plaecte sijn / m'z gout en siluer / met gauē / v'oc met peerdē en beeste / en mettē ouderē / welcke na de beloofden werden bi gheset tot dat huys des h. E. E. R. / dat te Jerusaleem is.

En die princē der gheslachte der dozpē / en des iootschē lāts / wlen gheslachte Ben Jamin / en die priesterē en leuten d'ye de h. E. E. R. v'weert had op te gac / en te timmerē thups des h. E. E. R. / d'z in Jerusaleem is / en die rontom hē warē / stonde en hiespē hē met gout en siluer / en bee / en vele belosten / vele warender / welcker sijn verwert was.

En die coninc Cyrus / bracht voozt de heylige vatē en iutbeelē des h. E. E. R. / d'ye Nabuchodonosor die coninc te Babiloniē / ouer gouderet hadē wt Jerusaleem / en d'ye heylighe hi sinē afgod / en Cyrus der Perlen coninc / die voozt / v'engede leuerde hise Metridato / die ouer sijn scatten was. En door desen sijnle geleuert Salmanasor den stat houder des iootscē lāts En dits deser getal. h. m. en. cccc. siluerē scale / rrr. siluerē nappē. rrr. gulde scale / ooc. ij. m. en. cccc. siluer scale / en. m. ader vatē. Alle de vatē gulde en silueren / sijn. v. m. viij. c. en. lx. En si sijn Salmanasoro ouer getelt / t'lamē mettē dien / d'ye wt der Babiloonlicher gheuanchē nisse waren gherōmen tot Jerusaleem

Maer in Artaxerxis der Perlen coninc tijde / s'creuen hē van desen / d'ye in Judee en te Jerusaleem woode / Belemus / en Metridat / en Sabellius / en Kathimus / Salthemus / Samelus scriuer / en dāder die te Samariē woode / en in ander plaecten die hen liede onder woze / warē / desen nauolgedē / b'rief dē coninc Artaxerxi / aldus inhoudē / de here v' knapē Kathim? / vādē aenualicde sake scriuer / en Sabell? scriuer / en dāder ws hooft rechte in Celosyria en Phenice. En nu sijn dē heere dē coninc helic / d'z de Jode / d'ye bā v' op gingē / tot ons comēde te Jerusaleem / d'ye afuallice en alder quaefste stat / si timmerē haer ouer / en si stelliē die muere op / en oprichte dē tēpel. Ist d'z dese stat en de muere volepnt wordē / so en sullē si n'z alleē gedogē te ruyt te betale / mer si sullē de coningē ooc wēd' staē / En wāt dit bidē tēpel gedaē woze / so o' deelde w'p d'z recht gracht te wordē / dat selue n'z te v'achtē / mer den here dē coninc dat te kennē te geue op d'z / ist d'z dē coninc goet sal dunckē / mē soerke in haer v' vads boethe / en ghi sult in die b'ermaningē bā desen gesc' reue bindē / en sult wērdē dat die stad wēd' spānich / en afuallich heeft g'weest / en die coninghen / en de steden darnde / en die Joden afuallich / en ooplogē in haer te oeffenen bā eewicheyt / om welke sake dese stad woest is verlaten

Hierō heer coninc / doe wi v' cōdt / dat ist d'z dese stat getimert woze / en dat hare muere oppgerche wordē / so en sult ghi geenē afgac hebbe tot Celosyria en Phenice / Doe s'creef d'ye coninc Kathimo / die de aenualic s'creef / en Kathimo en Sabellko dē scriuer / en dē anderē gesteldē en inwonēde in Syria en Phenice / t'gene dat h'wer na staet. Ic heb dē b'rief gelese die ghi mi ghesode hebt. Ald? heb ic he uole te ondsloechē / en daer is geuōdē / dat dese stat bā eewichz dē coninc wēd' staē heeft / en wēd' spanigē mēscē / en ozlogē daer in makēde / en daer warē aldeerst conigē in Jerusaleem / heerscapēde / en triuyt eplcēde bā Syria en Phenice / Ald? heb ic n'z gebōdē / dese mēscē te v'bidē die stat te timmerē / en te v'bidē d'z n'z voozt meer vet g'maect en woze mer d'z si ooc n'z in vele voozt gac / wāt daer wt ozloge comē mach / also d'z dē conigē moeylic woze

Doe v'telt en gelese was t'gene dat vādē coninc Artaxerxe gesc' reue was / Kathim? en Sabell? de scriuers / en die m'z dese gestelt warē / daer bi hoe gēde / quamē haesteit te Jerusaleem / m'z v'gaderige bā peerdē / en m'z eē scare voetvolc / en si begonstē die timere de te v'bidē / en si warē ledich vāder timmeringē des tempels in Jerusaleem / tottē t'weeden iare des rijc Darij der Perlen coninc.

Cyrus
d'ye voozt
dē Jode
d'z si we-
der kee-
ren in Je-
rusaleem
dē wort
berbodē
Jerusa-
leē te tim-
meren
des h. E. E. R.
i. Et. i. a

Darius die coninc van Persen maect een groote veersca p sinen edelen. Vanden die bey vaerds des conincs / en hare viagen / die eerste viage

Dye tweede en dye derde viagen oock / ende wort besloten / dat die waerheit die sterckste ra allen / zorobabel bringe des conincs brief in Babilonien.

Dat. iij. Capittel.

Die coninc Darius maecte een groot auontmael alle sinen dienstkoden / en alle den borgemeesters van Medien ende Persen / en allen die betaede purpuren te dragen / ende schoubeden / en raetliceren / ende amptmannen onder hem / van Judeen / tot Ethiopien toe / hondert ende. xxvij. provincien. En als si gegeten en gedronken hadde / en berlaet waren / en weder keerde / doe ginc Darius die coninc op in zyn slaepkamer / ende hi liep / ende ontwaecte. Doen leyden die drie ionge / des lichaes bewaerders / die des conincs lichaes bewaerde / deene tot den anderen. Laet eenē vegelikē ban ons een reden seggen die te bouen gaet / en so wiens reden wijser dan des andere blifet / dien sal die coninc Darius groote gifte geuen / met purpuren bedect te worden / en wt goude te duncken / en op gout te slapen / en eeren wagen met eenen gulden toom / en een si den bonette / en eenē bals vant aen den bals. Ende hi sal in die derde plaetse van Dario sitten / om zynre wijsheyt wille / ende hi sal Darius maech gheheeren worden.

Doen screef ele zyn woort / ende segelden dattoe en leyden dat onder des conincs Darius oordussen / ende leyden. Als die coninc op staet / so sullen wy hem onse gescrijften geuen / ende so welcke die Coninc wt dien oordeelt / en die borgemeesters van Persen / dat zyn woort dat wijste is / dien sal die die tole gegeuen worden / also ghescreuen is. Die een screef. Den wijn is sterck. Die ander screef. Die Coninc is stercker / Die derde screef / Die wijnen zyn sterker / maer ouer alle dingen berwint die waerheyt. En als die coninc op gestaen was / so namē si haer scrijften / en gaucen hem / en hi lasse. En hi seynde / en dede roepen alle die borgemeesters der Persen / en der Medien / en die purpur dragen / ende schoubeden / en amptmannen / en si saten inden raet / en die gescrijften zyn voor hen gelesen. En hi seyde / scoept die iongelingen / en si selue sullen hare woortē als dordeelt te kennen geuen / Ende si werden geroepen / ende gingen in. Ende hi seyde dien. Berechtet ons van desen die gescreuen zyn.

Ende die eerste begonste / die van die sterck des wijns geseyt hadde / ende seyde. Mannen hoe vele vermachen den wijn meer dan alle die dien dunckē hi berlept dat gedachte. Itē hi maect des conincs ende des weesen ghedachte ydel. Item hi keert des knechts ende des wijnen / des armen ende des rijke en alle gedachte / in byheit ende in brolicheit / ende en gedenct geen droefheit ende schult / en hi maect alle die binnenste vider herten huetich / eerlaem / en en gedenct niet des conincs / noch meesterchap / ende doet alle d ngen bi ponden spreken. En als si die gedroncken hebben / so en denkense noch byenschap noch broederchap / maer niet lange tāt daer nae / so nemen si liden swaerden / ende als si banden wijn ondergegaen zyn / gide op gestaen zyn / so en denken si niet wat si gedaen hebben. Mannen en gaet der wijn niet te bouen. Wie denct so te doene. En dat geseyt hebbrade swerch hi

Dat. iij. Capittel.

Die dye ander begonste te segghen / die vander sterckheyt des conincs gheseyt hadde. Mannen en ghaen niet te bouen dye menschen dye de aerde en die zee / en alle dat daer inne is / behouden. Mer die coninc gaet ouer al te bouen / en heeft daer heerschappie ouer / ende al trāt hy dien seyt / dat doen si. Ende ist dat hi die seynde totten strydbaren mannen / soe gaen si en vernelen vergheuen en mueren / en torens. Si wordē geworcht / en si verwozghē / en si en gaen des conincs woort niet boosbi. Want ist dat si verwinnen / soe brengen zyt den coninc toe / alle dat si gherooft hebben. Desghelijc en alle die andere / ende hoe bele daer is dye nyet en stryden noch en bechten / maer dat lant bouwen / als si weder maeyen / so brengen si den coninc tribuyt. En ist dat hy een alle en seyt. Slaet doet so slaen si doot / seyt hy / vergheft / soe vergheuen si. Seyt hi / slaet / soe slaen si / seyt hy / verdriue / so verdriue si. Seyt hy / tinnert / so tinnert si. Seyt hi / hout wte / so houtē si wt. Seyt hi / plantet / so plantē si / En alle het vele en crachtē zyn hem gehoorlaem / en ouer dat so sidt hy ter tafelen / en dinct / en slaep. Maer dese bewaren hem coninc / en si en mogen nyet ghaen / ende elc wercken doen / maer in een segghen zyn si behgehoorlaem. Mannen hoe en ghaet die coninc niet te bouē die also vermaect woit / en hi werck

Die derde die banden wijnen hadde geseyt / en vander waerheyt / dese is Zorobabel / beghonst te spreken. Mannen en is dye coninc nyet groot / en vele menschen / noch den wijn en ghaet te bouen / wie ist dan diese verbeert. En hebben die wijnen den coninc niet gebaert / en alle menschen welck heerschapt ouer dye zee / en aerde / en zyn wt dyen geboze / en si hebbense opgeuoedt / die de wijngaedden plantēden / wt welcken den wijn comt. En si maken alre menschen cleederen / en si maken den menschen glorie / en die menschen en moghen vanden wijnen nyet verbeerden zyn. Ist dat si gout en siluer en alle schoone dingē vergheuert hadde / en sagen een wif van ghoeder geschichtheyt / en hā goeder gedaente / alle dese dinghe vlatē si / en hebbe gemerck op haer / en aenschouwense met openen monde / en si lockense meer tot haer dan gout en siluer / en dan reuch costelich dunck. Die mensche verlaet sinen vader dye hem opgeuoet heeft / en zyn lantschap / ende vorgehet hem te samen eender vrouwen. Ende mettē wijne verlaet hi sine ziele / en hi en gbedenct vader / noch moeder / noch lantschap. En hier wt moet ghi weten / dat dye wijnen s verbeeren. En ist s niet leet / Ende die mensche neemt zyn swert / en gaet inden wech om die s te doen. En doot slagen / en ouer die zee te varen en die stroomen / en hy siet den leeuw / en hy gaet in die duysternissen / en als hi die s en bedroch ende roouen gedaen heeft / so brengt hie zinder minshker. Ende weder heeft die mensche zyn huylrouwe lieuet dan vader oft moeder. Ende beel zinder dulle ghetworden om hare huylrouwen / ende zyt

knechten om die ge'worden/ ende daer zijndet vele bergaen/ ende zijn verwoycht/ ende hebben geson dacht om die wiuen

A En nu geloof mi/ Ic weet eenen coninc/ die is groot in zijnder macht/ ende alle lantschappen out- sicut hem aen te roeren. Nochtans sach ic Npame die dochter des grooten conincs Sathaci/ en des conincs bill aepster/ sittende viden coninc aen zün- der rechter siden/ en die croone van sinen hoofde nemende/ ende haer seluen opsettende/ en si noech den coninc metter palmen vā haerder sincker hāt Ende daer bouen sach hise aen met openen mon- de/ en ist dat si hem aelucht/ so lacht hi ooc/ want ist dat si verbolgen is/ so luect hise tot dat hi ver- soent wort tot genaden. **O** ghi mannen/ waerom en zijn die wiuen niet stercker? Die werelt is groot ende den hemel is hoch/ die welcke dit doen/ En doen sagen die coninc/ en die purpur dragē op mal- canderen. Ende hi begonst te spreken vāder waer- heyt/ **O** ghi mannen/ en zijn die wiuen niet sterck? Die aerde is groot/ ende den hemel is hooge/ ende den loop der sonnen is snel/ si keert inden omloope den hemele/ in zijn plaette in eenen daghe. En is by niet grootdabich die dit al doet? Ende die waerheit is groot/ ende stercker dan alle. Alle die aerde aen- roept die waerheit/ ende den hemel ghebenedijct ooc/ ende alle wercken worden beroert/ ende ont- sientse al beuende/ ende my haer en is niet ongerecht Den wijn is ongerecht/ die coninc is ongerecht/ de wiuen zijn ongerecht. Alle der menschen kinderen zijn ongerecht/ ende alle haer wercken zijn ongherecht/ ende in dien seluen en is geen waerheit. En si sullen in haer ongerechtheit vergaen/ ende dye waerheit blijft/ ende heeft die ouerchant/ en si leeft ende verrijcht van ewicheit tot ewicheit. Nocht het en is bi haer niet/ die personē wt te neme/ noch en heeft geen onderscheit onder rijk oft arm/ ghe- wellich oft slecht/ mer si doet allen menschen dat rechtuerdich is/ oocden onrechtuerdighen ende loosen/ ende si worden alle weldadelijc behandelt in haren wercken.

Ende haer oordeel en is niet ongherecht/ maer sterckheit/ en dat rijk/ en macht/ en heerlicheit ald werelden. **S**ebenedijt si God der waerheit/ Ende bi bielt op te spreken/ en al dat volc riep/ en seyde **G**root is die waerheit/ en gaet te bouē. **D**oen seyde die coninc tot hē/ **B**egerēt ist dat ghi yet meer wilt/ dan die dingen die gescreeuen zijn/ ende ic salt geuen/ na dat ghi wiser gevonden sūt dan die ghe- sellen/ en ghi sult mi naest sitten/ en ghi sult mijn brient geheeten worden

Doen seyde hi totten coninc. **S**ijt utbet beloofte gedachtich/ dat ghi beloofte hebt/ **J**erusalem te tim- meren inden dage dat ghi dat rijk ontfacen hebt en weder te seyn den/ alle die vaden ende inwoelen die wt **J**erusalem ghenomen sijn/ welke **C**yrus ver- schēpdede/ doen hi in **B**abilonien offerde/ ende wil dese weder daer seyn den. Ende ghi wildet den tem- pel timmeren/ die de **E**doomeen aengesleken hadde doen **J**udea handen **C**haldeen brennielt is. Ende nu heere/ dat ist dat ic eenuich beysse/ en dat ic bege- re. **D**at ist o coninclike maestheit/ dat ic van b. ryfste dat ghi die belofte doet/ die ghi den coninc des he- mels wt uwen mondte be'looft hebt/

Doen stont die coninc **D**arius op/ en rucke hem en screef eenen brief tot allen rentmeesters/ en dpt mannen en die purpur droegen dat si hem souden leyden/ en alle die met hem waren/ en al die met hē op trocken/ om **J**erusalem te timmeren. Ende hi screef vrieuen/ allen den amptmannen die in **C**elo- syria en **P**henice/ en **L**ibanon warē/ dat si eedert hou- ten souden trecken van **L**ibanon in **J**erusalem/ op dat si die stad met dien timmeren mochten. Ende hi screef allen den **J**oden die op gingen banden ruc- ke/ totten iooftchen lande/ om huheit/ dat gheue machticheit/ geen meesterscap/ en geen amptman- en soude ouer comen tot haren duere/ alle lantschap dat si verteren hadden/ hen outsculdic te sine/ en dat die **E**doomeen der **J**oden castelen souden ver- laten/ die si ingenomen hebben/ ende alle iare tot- ter timmeringen des tempels/ twintich talentē ge- uen/ tot dat hi getimmeret ware/ ende ouer die offer- haude/ vrantoffer offeren dagelijc/ also zijt gebot hebben/ tien ar der talenten offeren alle iare/ en al- len die van **B**abilonien gaen/ die stad te sichten/ op dat huheit soude sijn/ also wel hen/ als hare kin- deren/ ende allen den priesters.

Hi screef ooc die grootheit ende bi dede dat heil- ge c'et geuen/ daer si in dienen souden/ en hi screef den **J**uden geboden te geuen/ totten dage toe/ in- welken dat huys holeyn sal worden/ ende **J**erusa- le op getimmeret/ en allen die de stad bewarende waren/ screef hi dat men hem deelen/ ende soudyen soude geuen. En hi liet alie die vaden/ de welke **C**yrus hadde af gesciden van **B**abilonia/ ende al dat **C**yrus se yde/ dat geboot hi te doene/ ende te seyn de te **J**erusalem. En als die iongelinc voort was ghe- gaen/ opheffende sijn aensicht in **J**erusalem/ so ge- benedide hi den **C**oninc des hemels/ en seyde. **W**ā hi is die vrtoue/ en van hie die wijsheit/ ende claer- heit. Ende ic ben v knecht/ **S**ebenedijt sūt ghi die mi wijsheit hebt geuec/ ende **H**E **E** ic sal v **H**E **G**od onser vader en behiden. Ende hi nam de vrieuen en reysde in **B**abilonia. En hi quam/ en booscrapte dat alle sijn broeders die in **B**abilonia waren en si gebenediden **G**od haerder vaderē/ dat hi hē verlatenisse en berecorlinge heeft gegeuen/ dat si op souden gaen/ ende **J**erusalem timmeren/ en den tempel daer sinen naem inden selue is gennēc. Ende si verhuetchden met nuylie spelen/ ende blij- scappen seuen daghen

En sprake **E** die ende des engels met malcāde- ten. **D**at .v. Capittel.

In dese dingen sijn die priuten der dor- pen bi haer huysen ende gellachte wt- gecoren/ dat si op souden ghaen/ met haren huysitrouwen ende kinderen/ ooc met knechten maechden/ haue en bee/ Ende **D**arius die **C**oninc seynde met hēnduy- sent reysenaers/ tot dat hie in **J**erusalem geleyden met vrede/ ende nuylie spe en/ ende met tain boere en slypen/ ende al die broeders waren spelede/ en hi dedese op gaen te sinen met hem.

Ende dit sijn die namen der mannen/ die op gin- gen bi haer dorpen en gellachten/ ende totten deele haerder heerstappien. **V**anden priesters. **D**ie sonen **D**inbeas/ des soons **M**arons/ **J**esus **V**osdech- sons/ **J**oachim **Z**erubabels sone/ **D**es soons

de waer-
hij is die
alder
stercke

Sealthiel banden huysē David / wt den geslachte
Pherez / bāden stāme Juda / die gesprokē heeft on-
der Dario der Persen coninc / wonderlijcke rede-
nen / int. ij. jaer sijns rijck / in die eerste maent Nisan.

Maer dese sijnt / die op ginghen wt Judea / ban-
der geuanchenisse der verhuysinghe / die Nabucho-
donosor die coninc te Babilonien ghebracht had in
Babilonien / en is weder ghekeert in Iherusalē. En
hield een deel des Joodschen volck / ern yeghe in
sijn stad / die quamen met Zogobabel en met Jesu
Reemias / Erreozes / Raclaiā / Gineo / Enuna-
mo / Mardochoe / Seeluro / Meechplatozoch / O-
lizo / Enoma een van haren pincen.

En het getal van hare geslachte / wt hare ampt
māne was / Die sonen Pherez / twee. M. en. C. en
xviij. Die sonen Ares. iij. M. C. vij. Die sonen Ille-
mo. C. en. xij. In dē sonē Jesu en Joabes / ducent
CCC. en. ij. De sonē Semi / twee. M. iij. C. ende
lxx. Die sonē Choraba. ij. C. en. v. De sonen Bari-
ra. C. en. lxxvij. Die sonen Sebech. iij. C. en. iij. De
sonen Archad. iij. C. en. xxvij. Die sonē Chā / seuen
endertich. Die sonen Zoroat twee duysent. lxxvij
Die sonē Adinij. vierhondert. lxi. Die sonen Ma-
rechts / hondert en. vij. Die sonen Carso en Zelas
C. en. vij. Die sonen Hozech / vierhondert. xxxij.
Die sonē Jedarbone / hondert. xxxij. Die sonen ha-
nante / hondert. xxx. Die sonen Moni / negentich.
Dye sonen Marlar / vierhondert ende. xxij. Dye so-
nen Zabarus / vijfentwēghentich Dye sonen Se-
pholemum / hondert en. xxij. Dye sonen Repopas
lv. Die sonen Hechnatus / hondert. lxxij. Die kinde-
ren Ebeethanus / hondert. xxij. Die sonen Tre-
arpatros / Dye oock heet Enochades / ende Modie
ware vierhondert. xxij. Dye wt Gramas en Sa-
bea / hondert en. eenentwēntich. Dye wt Hesselon
en Syagge. lxx. Die wt Hastro / hondert ende. xxij
Die wt Sechenodes. lv. De sonē Luyt. s. / hondert
vijfenuijftich. Dye sonen Labonni / dypē hondert /
ende seuenenuijftich. Die sonen Sichern / driehon-
dert en. seuentich. Die sonen Swadon en Elimon
driehondert / achtentseuentich. Dye sonen Ducus
twee duysent / hondert / vijfenbeertich Dye sonen
Aanaas / driehondert ende seuentich.

Priesters / Dye sonen Jeddis. Die sonen En-
ther / Dye sonen Elasib / dypē hondert / tweeentse-
uentich. Dye sonen Emeus / twee hondert en. lxx
Dye sonen Saluri / dypē hondert / seuenenuijftich.
Dye sonen Care / twee hondert / seuenentwēntich.
De Leuten. Dye sonen Ihesu in Caduhel / en Ca-
mus / ende Cerebias / ende Ehas. lxxij.

Alle het ghetal van twaelfste jaer / die duysent
vierhondert / tweeentseftich. Dye sonen en dochte-
ren ende huysvrouwen / alle dye recheninghe / beert-
lich duysent / twee hondert / tweeentseftich. Die kin-
deren der priesteren / die inden tempel God loofden
Dye kindere Maph / hondert / acht en twēntich.
Mer dye doortwachters / dye sonen Esmeni / dye so-
nen Afer / Dye sonen Mimon / Dye sonen Acuba
Copa / Dye sonen Tobi Alle hondert. xxxij.

Dye priesters dienende inden tempel / die sonen
Sel / Die sonen Gafpa / die sonen Thobloth / die so-
nen Caric / die sonen Sub / dye sonen Heliun / dye
sonen Labana / dye sonen Hermacha / dye sonen He-
cub / dye sonen Btha / dye sonen Cetha / dye sonen

Aggab / dye sonen Dbai / dye sonen Anand / dye so-
nen Canna / dye sonen Geddu / dye sonen An / dye
sonen Kadui / dye sonen Desanon / dye sonen Re-
choba / dye sonen Caseba / dye sonen Soze / dye so-
nen Szul / dye sonen Simone / dye sonen Htre / dye
sonen Hakeni / dye sonen Ahasna. die sonen Manet
die sonen Rastin / die sonen Herufa / die sonen Agi-
sta / die sonen Alui / die sonen Faxon / die sonē Pha-
lalon / die sonen Meeda / dye sonen Sula / die sonen
Cared / die sonen Sarcus / die sonen Saree / die so-
nen Coeh / die sonen Raas / de sonē Agisti / die sonē
Pedon / Salomon sijn sonen / dye sonen Alophot /
dye sonen Phazida / dye sonen Celi / dye sonen Be-
don / dye sonen Saddabel / dye sonen Zaphet / dye
sonen Aggia / dye sonen Sacharet / dye sonen Sa-
bathē / dye sonen Soroneth / dye sonen Mellicch /
die sonen Hine dye sonen Salsus / die sonen Addus
die sonen Suba / dye sonen Eura / die sonē Sthotis /
die sonen Phasphat / die sonen Mahnon.

Alle dese dienden inden heylighdom / en waren
dieners Salomons / vierhondert / tweeentwēntich-
tentich. Dese na gestreuen sijn de kinderen dye op
ginghen van Chermel / ende Thersa / haer pincen
Carmelam en Careth / en sijn mochten haer stede
niet wtleggen / en haer geslachten / hot sijn wt Israel
sijn / Die sonen Dalari / dye sonē Thubal / dye sonen
Rechodain / wt den priesteren / dye dat priesterschap
bedienden / en sijn niet geuonde Die sonē Dbia
dye sonen Achilos / dye sonen Adin / dye een huys-
ursutbe nam wt den dochteren Phargelu en sijn
met sinen naē geheetē. En deser gestreue afcomst
des geslachts / is gesocht in haren geslachte gister
en is niet geuonden / en haer werē veruode / dat
priesterschap te bedienen. En Reemias seyde dien /
en Altharas / dat die heylighe niet de clachtich ghe-
maect en soude worden / tot datter een gheleerde
bistrop op stont / dye inder clachtich ende waerheyt
wel onderwisen war.

Maer alle Israel wtgenomen die knechten en
dienstheeren / was twee en beertich duysent / drie
hondert en beertich. Haer knechten en diensthe-
ren waren / seuen duysent / drie hondert. xxxvi. Die
sangers en singsters / twee hondert. lxx. Vierhon-
dert. xxxv. hemelen Seue duzent en. xxxvi. peerdē
Twee hondert duysent / vijf en beertich muylen
vijf duysent. xxxv. lastbaer ezelen.

En banden prouoostē selue / bide doypen / als sijn
inden tēpel Gods quamen / die te Jerusalem was
om te vernyeuvene en te verweckē dē tēpel in sijn
plackē / na haer crachte. En inden heyligē tempel
der schatten der werckē geueē te wordē na haer
bermoghen / twaelf duysent pont gouts / ende vijf
duysent pont siluers en. C. priestertlike cleeders.

En die priesters en Leuten / en dye bandē vole
wt waren gegaen / woonden in Iherusalē / int selue
lantscap / en oorde sangers en doortwachters des
heylighdoms / en alle Israel in hare lantschappen.

Maer als die seuenste maet aenstaēde was / en alle
die kinderen Israels. elke in hare dingen watē / so
quame sijn eemodelic te gader / indē boorhof / welck
he door die oostenche doze was. En Jesus Jofe-
derhs sone / en sijn broeders / dye priesters / en Zo-
robabel / Salathiel sone / ende sijn broeders / ston-
den ende bereyden den outaer / op dat sijn daer bantē

offer op soude offerē / na dat ghescreue staet inden
recht Moſi des menschen Gods.

En si quamē daer te gader / wt anderē nation
der aerde / en alle die lieden der aerde rechtēde een
heylighe plaetse op / in haer plaetse / en si offerde de
hē hē offerhādē / en broege brātoffer. En si hiel
den dat hoochtijt der loouertenten / en den hooch
tidelike dach / gelyc het in die wet gebodē is / ende
dagelic hōsoffer / alsoo het banuode was / ende
daer na inghesette offerhādē / en offerhādē der sab
bathen / en der nieuwer maedē / en alle der hooch
tideliker geheilichder dage. En alsoe vele alster dē
hē hē offer beloofde vāder nieuwer mane der
seuder maent aen / beghonkē Gode offerhandē
te offerē. En des hē hē hē tempel en was noch
niet ghetimmerē.

En si gauē den steenhouters / en timmerlicke
ghelt / en dīac / en pūst met bliscappē. En si gauē
den Sydoniers ende dē Tyriers carrē / dat si ban
Libanon eeder valckē soude ouer voerē. En dat si
sehepe in die haven Joppē soude makē / nae dat be
quyt / weic hē ghescreue was / van Cyro der Per
sen coninc

En int tweede iac comēde indē tēpel Godts
in Ierusalē / in die tweede maent / beghonk Zoro
babel / Seathiels sone / en Iesus Josedechs sone /
en haer broeders en pueters en Leuitē / en alle die
bānder geuāckerissen in Ierusalē gecomē waren /
En si sonder dē Gods tēpel in die meuwe mane
der tweeder maēt / des tweedē iaers / als si in Tu
deen en Ierusalē ware gecomē / En si hēde Leui
ten vā wintich iaren voort ouer des hē hē hē
dienst. En Iesus en sijn sone en broeders / alle Te
uittē stonden hen klāmē verbindēde / en die volbrē
ghere der wet / doende die wercken in dat huys des
hē hē hē.

En dyc pueters stonde / hebbēde lāge cleederē
met trompettē / en die Leuitē / dyc hūderē Masph
hebbēde cūbaclīēs. den hē hē hē klāmē louende /
en gebenediende / na Dauid des conincs Israels
ordinantie / En si longhē den hē hē hē cenlicke
te wetē also. Singet den hē hē hē / wāt sijn loetich
heyt / en ceterā bā eerbicheyt tot eerbicheyt / ouer
alle Israel. En alle het volc bliesen mē trompettē /
en riepe met luyder klāmē / den hē hē hē klāmē sou
ēde / inde oprichtinge des huys des hē hē hē.

En wt den ouden pueters / en Leuitē / en ouer
sien quamēder na haer gheslachte / dyc dat eerste
huys hadde ghesē / totter timmeringhe des huys /
metroepinge en grootē ghescrey / en zeer vele met
trompettē en grooter bliscappē / alsoe dat het volc
die trompettē nyet en hoorde / om die herminghe
des volcs. Wāt die schare bles heetlicke met trom
pettē / als dat barre ghehoort wert / En die viādē
des gēnachts Jude en Ben Jamins hoedent / en
quamē om te wetē wāt die klāmē der trompetten
ware. En si bekdē / dat die wt der gheuāckerisse
quamē den hē hē hē God Israels / eenen tempel
timmerde. En si gingē tot Zorobabel en Iesus /
die ouerste der doypē / en leyden hen lieden. Sullen
wi te gader met v timmerē wāt wy hebben uwen
God ooreghelick gebouwt / en wi selue gae te ga
der bandē daghē Abarazeth des conincs der Sy
riers / die ons hier heest gebrachte

En Zorobabel seyde hen / en Iesus dyc pūst
cē der doypē Israels. Het behoort ons en v met / dyc
huys ons Gods te timmerē / wāt wy sullē dē hē
hē Israels alle timmerē / na het gheue dat ons
Cyus der Perlen coninc gheboden heeft.

Mer des laus heydenē / v armenende deser
die in Jude sijn / en op lichtēde dat werc der tim
meringe / leyde si lāge / volc daer toe hēghēde / ver
bode hen te timmerē / en si beletten / die de ploope
oefende / op dat dyc timmeringhe nie / boleynt en
soude wordē / in alle der tijt des leues Cyu des co
nincs. En si berectē die timmeringe twee iare /
tot Darius rijke toe.

Waggeus en zacharias prophetē / Den tempel
wort getimmerē / v prouoost van Syua en sijn
geselle vernemē door eenē buefden wile des co
nincs Darius.

Dat. vi. Capittel.

Mer int tweede iac des rices Darius
prophetē den Waggeus en Zacha
rias / Hddo sone / prophetē by Jude
en / en in Ierusalē / inde naem des
Gootts Israels / ouer hen. Doen
sone Zorobabel / Seathiels sone / en Iesus Josed
echs sone / en begonken te timmerē den hē hē
hē huys / het welc in Ierusalē is / als des hē hē
hē hē prophetē bi hen waren / en hē bicpen

In dyc tūde quātote hē Silennes / dyc onder
coninc Syue en Phenicia / en sijn lantlicke en ge
sellen en sepe tot hen. Wāt wiens ghebot timmerē
ghy dyc huys / n volmaect dit dach / en alle dyc an
der dinghe? En wie sijn dyc timmerhede / die dese
dingen timmerē. En die ouders der Jode hadden
gratie bandē hē hē hē / als die bescrekinge gedaen
was ouer hen / dyc tot der geuāckerissen ware /
en si en sijn niet belet te timmeren / tot dat Dario
bā alle desen te kēne gheue was / en die ātvoor
de ontfaen wert. Dat crēpel des buefs / dyc si Da
rio leyden / luyt also

Silennes onder coninc Syue en Phenicia / en
die lantlicken met hare gheslā die ouerste in Sy
ria en Phenicia / wāschē den coninc Dario salicheyt
het is den here coninc kerlicke / dat / doe wint Jood
sche lantcap quamē / en wt in Ierusalē inggae wa
re / bondē wile timmerende dat grote huys Gods
en den tēpel / wt behoude eskene steenen / en grote
en cōckelike materie in die wandē / en die wercken
geslādē te geslādē / en helpē / en voorspoet heb
ben in hare hāden / en in alder heerlicheyt / ende al
der neetlicke volmaect te worden

Doen vārechde wi den ouders / segghēde. Wāt
wiens tsclāen timmerē ghi dit huys / en hūderē
ghi dese werckē. Daer om vārechde wi hen / op dat
wi v condē soude makē / die menckē en ouerste / en
wie yschke bā hen dyc gheslā der namē der ouer
ster. Mer si antwoorde segghēde / Wi sijn kuercken
des hē hē hē die hemel en aerde gemact heeft /
en dit huys wort voor dese vele iare / hādē groote
en alderkerckē coninc Israels getimmerē / rade
voort boleynt. En wāt ouer baders verclāterde
ware / en sondichden tegen den God Israels / so le
uerde hie inden hādē Nabuchodenesor des coninc
te Babylonen / der Chaldeen coninc / en dit huys
berderuende / marcken sijt aen en leyden dat volc
gheuāghen in Babylonen.

O Int eerste iaer als Cyrus der Perſen coninc van Babilonie regneerde/ ſoe ſcreef Cyrus die coninc d'z huys te timmeren/ en d'ye heylighe guldenen en ſilueren vaten / die Nabuchodonosor wt hadde gedragt vade huys dat te Jeruſale is/ en hi hadde dese gheplicht in sine tempel/ ſoe v'achtſe die coninc Cyrus weder voort/ vande tepel/ die in Babilonie was/ en in geleuert Sozobabel / en Salmarazar de on der coninc. En he is ghebode/ dat hi dese vate ſoude offeren/ en weder ſetten indē tempel diere Jeruſalem was/ en den tempel Godts te timmeren / in zyn plaetſe. Doen leyde Salmarazar die fundamenten onder dat huis des h' E' S' R' / welck in Jeruſalem is/ ende wert van dier tijt aen / tot nu toe gheamintert/ ende en heeft d'ye voleyndinge niet ontgaen.

Aldus dan iſt dat vā v o coninc/ wert gheoordeelt/ ſo laet in die conincliche librarye C'yi des coninc doo'ſoecke/ die in Babilonien zyn/ en iſt dat geuonde wort / dat d'ye timmeringe des huys dat in Jeruſale is/ begonst is/ doo' dē raet des coninc C'yi/ en het vande beere onsen coninc geoordeelt wort/ ſo lerne hi ons daer af.

Doen gebodt d'ye coninc Darius onderſocht te worden indē libraryen / en in die ſtadt Egbathanis/ welc te midden int lantschap is/ en daer is een plaetſe geuonde / in welke dese dingē waren gheſcreuen. Int eerste iaer als Cyrus regneerde/ ende Cyrus d'ye coninc geboot des h' E' S' R' huys/ welc in Jeruſale is te timmeren / daer hi met diere geſtadeliker oortē / welc hoorcheyt zyn chien ellē / en die vrede eſtlich ellen/ vier cānch / met d'ye v'houden eſen ſteenē / en met een houten bert/ des ſelue lantscaps / en met een meubert / en d'ye colten gegeue te worde / vande huys C'yi des coninc / en d'ye heylighe vate des huys des h' E' S' R' / alſo wel die guldenen als die ſilueren/ welc Nabuchodonosor wt heeft gedragt/ wtē huys des h' E' S' R' / welc in Jeruſale is/ op dat hi gheset worde/ daer hi gheset ware / en hi beualt te beſorgen Silem den onder coninc Syrie en Phenice / en dē vorſte / en haren geſelle / en die in Syrie en Phenice tot ſtat houders geſtelt ware / dat hi hē ſouden onthouden vander ſeluer plaetſen.

En ic Cyrus geboot oock int ghehele te timmeren / dat huys des h' E' S' R' / en ic verſocht dat hi hen helpe ſoude / d'ye wt die geuāckenisse der Joden zyn / tot dat dē tepel des huys des h' E' S' R' voleynt worde / en vande ſcattē der tribuyē Celoſyie en Phenice/ neerſtelich een genaēde ſomme gegeue te worde/ desen menſche / totter offerhanden des h' E' S' R'. Zozobabel amptman zynde / totten ſtiere / en rānē / en lānere / maer deſgheſker ooc koten / ſout / en wān / en olie / geſtadelich alle iare / alſoot die priesters d'ye te Jeruſale zyn / dichtē dagelijck verdaē te worde / ſonder alle vertrec / op dat den opperſte God / ſp'lofferhādē worde gheoffert voort den coninc / en zyn kinderē / ende dat hi voort haer leue biddē / en datmē wtroepē / ouer al / dat ſo wie yet vā dese lakē die gheſcreue zyn / ouer tradē ofte verſmadē / datmē een hout vā ſinen eygenē houtē ſalnemē / en daer aengehāgē worde / en haer goede den coninc toe gheſcreue worden / hier omme ſo v'erd'ne d'ye h' E' S' R' / wiēs naem

daer aen gerocpē is / alle coninghē / en alle volckē / die zyn hāt wt ſtrecket / om te verbiede / oft qualiken te handele / dat huys des h' E' S' R' / dat welc in Jeruſale is / En ic coninc Darius hebbe beſogten / neerſtelichien hier na te gescieden.

Den tempel is volmaect / vā die widinge des tepels / en thoochtyt der ſoeter brooden. Ca. viij.

Den waren Silem den onder coninc Celoſyie en Phenice / en ander lāts herē / en hare geſelle geboortarm den omgē / die van Dario den coninc beſogte ware / en ware aen die heylighe wercken neerſtich / alderneerſtelichſte mede werckende / metter Jode ouders / en pincken Syrie / en die heylighe wercken zyn voorspoedich ghewerck. Als haggens en Zacharias die prophete propheterde ware / En hi volbrachtēt altemale / doo' dat ghebet des h' E' S' R' des Godts Israels / en wt den raet C'yi en Darih / en Artarces der Perſen coninc.

En ons huys is voleynt tottē d'ientwintichſten dage der maēt / dat / inden ſellen iaer des coninc Darih. En die kinderē Israel / en d'ye priesters / en die Leuite / en die ander die wt der geuāckenisse waren / die daer toe geſet zyn / dedē na tgeane / dat indē boeck Moſi geſcreue is / En hi offerden totter widinge des tepels des h' E' S' R' / hondert ſtiere / twee hondert rānē / vierhondert lānere / en .xij. gheyt / voort die ſonde des gehele Israels / na dat gheſtal der gheſchickē Israels / En die priesters en d'ye Leuite / ſtonde geſicet met plickeſtliche gewaet / bi geſlachte / ouer die wercken des h' E' S' R' des Godts Israel / na dat boeck Moſi / en die d'uerwachters / bi elke d'ueren. En Israels kinderē / hieldē dat Phac / met dien / d'ye wtter geuāckenisse ware / optē veertienſte dach der eerste maēt / doo' die priesters en Leuite gheplicht ware / Alle d'ye kinderē der geuāckenissen / en zyn niet gelinc gheplicht / Wāt die Leuite zyn te ſamē gheplicht.

En alle die kinderē der gheuāckenisse / offerden dat Phac hare broederen den priesterē / ende haer ſeluen / En Israels kinderē / die wt der geuāckenisse ware / al d'ye daer bleue ware / bebbē ghetē van al die verſwinghē der heidenē des lāts / ſoec kende den h' E' S' R' / en hi v'perde dē hoorchē / delichien dach der ſoeter brode / ſeue daghē / weercapende / in dat aenſchoutrē des h' E' S' R' / wāt hy heerde dē raet des coninc der Aſyriers tot hen / om haer handē te ſtercke / totten wercke des h' E' S' R' Godts Israel.

Artarces gheeft Esdre den priesterē eenen brief / inhoudende d'ye gratien des Joden gedaē welche vā Babilonie tot Jeruſalem weder om to gen Den priesterē wort het gouē en ſiluer ghegeuen / dat zyt indē tepel ſoude offeren / Esdras bidt tot den h' E' S' R' verweckende te volck tot penitencie /

Dat. viij. Capittel.

Sde nae desen / als Artarces der Perſen coninc regheerde / ginch Esdras tot hem / d'ye ſoone Marie / des ſoons Helchie / des ſoons Solomie / des ſoons Sadoch / des ſoons Achthos / des ſoons Ameri / des ſoons Habel / des ſoons Bocci / des ſoons Abisu / des ſoons Phinnere /

des soons Elezari/ des soons Aaron des eersten
priesters. Dese Eldras ghinc op van Babilonia
als hi scruct was/ en vol naturlijker begrijs / in
die wet Moisi die bandē h' E' A' E' Israels Gods ge
geuen is/ boort te leere en te doe/ en die coninc gaf
hem gloie/ dat hi gratie hadde gheuonden in alle
weerdicheit en begheerte in zijn aenscouwē. En si
ghingen t'lamē/ op met hē. en dē kinderen Israels
en priesters/ en metten Leuite/ en den sangers des
tempels/ en den duerwachters/ en dē knechte des
tempels/ in Jerusalem.

Indē seuentien iare als Artaxerxes regneert de
in die vijffte maē/ dits tseuente iare des rijc / wt
gaēde van Babiloniē/ in die nieuwe mane der vijf
ster maē/ quamen si te Jerusalem/ na zijn gebot na
die boospoedicheit des weges/ hē vā haren God
geseue. In desen vercrech Eldras een groot on
derwijs/ dat hi der dingē gheen achter late en sou
de/ die wt de wet des h' E' A' E' en geboden w' art.
En leerende gheheel Israel/ alie rechouer dicheyt
ende oordele

Doen gingen die scructers vanden coninc Artax
erxes en leuerdē dz ghescrijft/ dat vā Artaxerxe den
coninc ghecomē was/ tot Eldras dē priester/ en den
leser der wet des h' E' A' E' / welc exempel hier
na gheskelt is/ Die coninc Artaxerxes/ wēschet El
dre den priester/ en leser der wet des h' E' A' E' / a
licheyt/ Te goederkerlic oordeelende/ in weldaden
heb ic hen gheboodē/ die wt den volcke der Jode be
gerē vā haer selue/ en wt den priesters en Leuiten
die in mijn rijc zijn/ m'z v te gaē in Jerusalem Ald?
ist datter eenige met v begeren te gaen/ si comē me
de en reysen/ alsoot my behaecht heeft / en mijnē
seuen vriēdē/ mijnē raetskerē/ op dat si de dingen
bessē/ die gedaen wordē te Jerusalem en in Judea/
onderhoudende alsoe ghi inde wet des h' E' A' E' /
hebt / en laette God den h' E' A' E' Israels/ ghauen
dragē/ welke ic/ en die vriēdē te Jerusalem beloofē
heb/ en alle het gout/ en siluer dat geuonden is/ in
dat rijck Babiloniē/ dē h' E' A' E' in Jerusalem/
metten genen dat gegeue is booz/ dat selue vole/ in
den tēpel des h' E' A' E' / welc in Jerusalem is / op
dz/ dz gout v' gaderē/ worde/ en dat siluer/ tot kirren
en rānē/ en lāmerē en bockē/ en die desen bequaē
zijn/ op dat si dē h' E' A' E' offerhandē mogē offerē/
op den ou' aer haers h' E' A' E' / welc in Jerusa
lem is. En alsoo wat ghi met uwen broeders wilt
doē/ met gout en siluer/ dat volbrēgt na uwen wil
le/ nā dat gebot des h' E' A' E' ws Godts/ en die
heylige vatē die v ghegeuen zijn/ tottē werckē des
huys des h' E' A' E' ws Godts/ welc in Jerusalem
is/ en die ander/ die v dienē tottē wercken des tem
pels ws Gods/ sult ghi vander coninclicher scatra
mer geuen/ als ghy wilt met uwen broeders doen
in gout ende siluer/ volbrēnghet na den wille des
h' E' A' E'.

En ic/ het is waer/ coninc Artaxerxes / heb dē
bebaerders der schatten Syrie en Pheniēis gebo
den/ en so wat Eldras priester/ ende leser der wet
des h' E' A' E' scrift/ salmen hē neerleelich gheue/
tot hondert talentē siluers toe des selijc/ en gouts
en tot hondert mud korens toe/ en hondert gelten
wīns/ en andere soo wat darr oueruloeyt/ sonder
getal. Iactte alle na Gods wet/ den alderhoochste

God geschieden op dat dyc grān hap Sedta n'z op
en sta in des conincs rijc/ en zijns kincs/ en zijnder
kinderē. Mer v wort beuolen/ dz alle de priesters
en Leuite/ en sangers/ en dyuacrs des tēpels/ en
dē scructers des tēpels/ gheuentribuyt/ noch geeit
ander oplegginghe aenghedae en worde noch nie
mant en sal macht hebbe/ hen yet tegen te worpē
Mer ghi Eldras stelt nā die wijsheit Gods rech
ters/ en scryftmanne/ in alle Syrie en Phenice/ en
alle die de wet ws Gods niet en weten/ diēlercke
op dat alle/ die daer die wet ouertredē / neerleelich
gecallijt wordē/ het si metter doot/ of m'z piinghe
oft soe m'z scattinge des gelts/ of werch vseringhe

En Eldras de scructer seyde/ Gebenedijt si die
h' E' A' E' sonter vaderen/ dyc desen wille in des co
nincs hert heeft gegheue/ zijn huys te verclaren/
welc in Jerusalem is/ en heeft mi gheert int aen
schouwē des conincs/ en zijnder raetsheeren/ ende
zijnder vrienden/ en zijnder edelē die purpur dragē
En ic ben skatualich vā gemoede getwordē/ nā de
helpinge des h' E' A' E' mijns Gods/ en ic verga
derde manne wt Israel dz si t'lamē met mi op sou
dē gaē. Ende dese zijn die ouerle nā hare vader lā
den/ en deelike priincchappen der gheender die met
my op gingen vā Babiloniē in Artaxerxes rijche/
En wt den kinderē Peretz Serfonin/ wt den kin
derē Simeon Amenus. Der kinderen Phares/
Nehus den soon Cecille/ wt dē kinderen Phares
Zacharias/ en met hem sijn weder ghekeert/ hon
dert en vijftich mānen/ Wt den kinderē Ductoris
Moabilonis Zarari/ en met hē twee hondert en
vijftich mānen/ wt dē kinderē Zachnes/ Tcheri
as/ Zechoel/ en met hem twee hondert ende vijf
tich mannen/ wt den kinderen Saamaafias/ So
tholie/ en met hē tseuentich mānen/ wt dē kinderē
Zaphatie/ Zarias Ribel/ en m'z hē. lxxx. mānen
wt den kinderē Job Abdias/ Jeheli/ en met hem
twee hondert en twēlf mannen/ wt Samies kin
deren Salmoth/ Josaphie soon/ en met hem hon
dert en. lxx. mannen/ wt den kinderē Beaz/ Zacha
rias Sebei/ en met hē twee hondert/ ende acht mā
nen/ wt den kinderen Escad Johannes Secham
en met hem hondert ende thre manne. Wt dē kin
derē Adonicham/ si dyc leste sūde. Ende dit zijn
haer namen/ Elphalam/ dyc sene Selek ende
Semeias/ ende met hem tseuentich manne. Ende
ic vergaderdese/ totter riuieren die Thia beet/ en
wi legerdē daer drie dagen/ ende ick heylscoudele
oft monst dese

Ende ick en vant daer nyemant wt den pte
sters ende Leuite kinderē/ En ic seyde tot Elea
zarum/ en Eccolom/ en Malmam en Moloban/
ende Enaathā/ en Samea/ ende Joubum/ en Ra
chan Ermagam/ Zachariam/ en Mosollanum/
si selue waren leyders/ ende besochte. Ende ick sey
de hen dat si tot Joddeum soude comen/ dyc vī
die plaectē der schatcameren was. Ende ick ghe
boot hen/ dat si Joddes ende sinen broederen sou
den segghen/ ende dyc vī dyc schatcamer waren /
dat si ons die ghene souden seyn den/ dyc dat prie
sterchap pleghen te bedienen/ in dat huys des
h' E' A' E' / ons Goodts/ ende si brochten tot
ons nā die moghende hant des h' E' A' E' / ons
Gods/ besochte mannen/ wt den kinderen Moē

li des soons Leui / des soons Itabel / Sedebiam /
en de kinderen en broeds / der welcker. xvij. was /
Wim / ende Wun / den kinderen der kinderen
Ghanan / ende hare kinderen waren twintich /
mannen / Ende wt den ghenen dyc inden tempel
dienden dyc Dauid hadde gheoordincert / ende si
selue princen docter verwoekinghen / der Leuten /
in den tempel die enede waren twee hondert ende
twintich / Alle die namen sijn in die scrifce getekent

En ick ghebroot daer een vassen / den ionghen
in bacshouwen Soods / op dat ick eenen goeden
wech van hem soude begherren / ende die met ons
waren / ende den kinderen ende den beesten / ont
der laghen wille / Want ick scaemde mi vanden co
ninc boeckmechten ende replecers te eyfchen / tot
ghelepe opten weghe / tregen onse vianden. Wandt
wy hadden den coninc gheleyt dat des h. E. E. E.
eracht ons Soods / met hen soude sijn / dyc hem
in alder begherren soecken / Ende wy baden den
h. E. E. E. onsen Godt weder na ditte / den wel
ken wy soek ghenadich hadden / ende hi heert onse
bede verhoort.

En ic berseyde wt den heden / wt den ouerste
en wt den priester / des volce tweelf manne ende
Sedebiā / Wdānā / en met hen wt haren broeders
chien mannen / En ic woech hē dat gout / en dat sil
uer / en die priesterlycke vaten des huys ons h. E.
E. E. ons Soods / welke die coninc gesmet had
de / en sine ractherren en prince / en alle Itael. En
als ick gewent hadde / so leuerde ick hondt en vijf
sich talentē siluers / en siluerē batē bā hondert talē
tē / en hondert talēten gouts / en seuenmael twintich
b guldenē vaten / en metalē batē bā goede eerenen
wercke / blinckende als gout / En ick seide hen / En
ghi jūt den h. E. E. E. heyligh / en die batē sijn heilich
en dat gout en siluer is dē h. E. E. E. den God onser
vaderen beloofte / Waer en be waert / tot dat ghi
leuert den ouersten des volca / dē priesterē en de Le
uten / en dē princen der stede Itael in Jerusalem
in die camer des huys ons Soods.

En dese priesterē en Leuten ontfingē dz gout /
en siluer / en die vaten droegē si in Jerusalem inden
tempel des h. E. E. E. / en wi toghen voort vander
ruieren / Thia / den tweelfde dach der eerste maēt
tot dat wi in Jerusalem ghingen / Ende al den
derden dach was gewonden / so is dat gout / ende
siluer opten vierden dage geweghen gheleuert / in
dathuys des h. E. E. E. / ons Soods / Marimoth
den sone Ioz / den priesterē / En met hē was Elea
sar / Dinbes soons / en met hē waren Iolabbus / die
soone Jesuet / en Medias / en Hamisoon Leuten /
alle tot getal en tot gewichte En inder seluer vier
werdt haer gewichte ghecreuen. Mer dyc wt der
geuancemissen quamen / offerden offerhanden dē
h. E. E. E. Itabels God / tweelckstieren / voor alle
Itabel / Sessentachtentich rāmen / twee seue
tich lūneren twee elf boeke / voor die jōde / en voor dāc
offere / tweelck coeyen / al te mael tot offerhadē / den
h. E. E. E. En si verlaten dē gheboden des conincs
den coninclycken rentmeester / en den onder conin
ghen Celestie / ende Phenicis / ende si eerden dat
volck ende den tempel des h. E. E. E.

En dese dinghen volyndt hebende soe qua
men die prouostē tot misseggēde / dat gesachte It

rael / en die priesterē / en Leuten / ende vrecmdelē
ghen / ende heydenen / ende dyc inwoonders des
lants / en hebben niet afgheleyden van haren on
reynicheyden / vanden Cananeen / ende Etheen /
ende Pherezen / ende Jebuzzen / ende Moabiten
ende Egypnaers / ende Edomeen / Wandt si sijn
haren dochteren toe gheuoocht / si selue ende hare
soonen ende dat heylighe saect is vermenghet /
met den vrecmden gebozenen heydenen des lants
Ende dyc prouostē ende vrogghemesteren wa
ren verachtich haerder boosheyt vanden beghin
ne sijn rīce.

Ende ter stont als selt dese dinghen hoorde / soe
schoude ick mijn heylighe cleedt / en ick trocht dyc
haren van mijnen hoofde wt / ende wt mijnē baert
ende ick sadt smertende ende truerich / Ende alsoo
bele alker doen beweeghet worden inden woorde
des h. E. E. E. / des Soods Itael / quamen tot
my / die daer wecnende was / ouer dese ongherech
ticheyt / Ende ick sadt droeue totten auont offer
handen toe / Ende optaende vanden bastene heb
bende ghesthoorde cleederen / ende den heylighen
roek / knielende / ende mijn handen wtstreckende /
totten h. E. E. E. seide ick

h. E. E. E. ick ben beschaemt / ende ontficnde
voor uwe aensicht / Want onse sonden sijn verme
nichsuldicke / ouer onse hoofden / ende onse ongherech
rechtigheden sijn totten hemele toe verhooghet /
Want vanden tijde onser vaderen / sijn wi in groo
te sonden / tot desen daghe toe / Ende om onse / en
onser vaderen sonde / so jū wi met onsen broederē
ende met onsen priesteren den coninghen der aer
den gheleuert totten swerde / ende totter geuanc
kemissen / ende tot verouinghen / met beschaemthe
den / tot opten dach van hede / Ende nu hoe groot
ist / dat ons ontfemheticheyde mocht gheschie
den / van h. E. E. E. God / Ende laet ons doch
tere wootele / h. E. E. E. / doch eenen natie / ach
ter inder plaecten uter heyligmakinghe / onse
licht te ondecken / mit huys des h. E. E. E. / on
ses Soods / ons spise te gheuen inder tijdt onser
slauernien Ende als wi inder gheuancemissen wa
ren / soe sijn wy niet verlaten / vanden h. E. E. E.
onsen Godt / Maer hi seide ons in ghenaden / set
tende / ons dyc coninghen van Perlen / te gheuen
spise / ende te verclaren den tempele des h. E.
E. E. onses Soods / ende die verbodēheden sy
onte timmeren / ons vassicheyt te gheuen in Ju
dea ende Jerusalem.

Ende nu wat sullen wy segghen h. E. E. E. /
hebbende dese dinghen / Wandt wi hebben v ghe
boden ouertreden / dyc welke ghy ons ghegheuen
hebt / inden handē uter kindere der Prophete / seg
ghende / Wandt dat lands daer ghy inghegaen sūt
om te besitten sijn erfenisse / dat landt is besmedt
metten beuleckinghen / der vrecmdelighen des
lants / ende hare onreynheden hebbende altemael
veruult met haerder onreynicheyde / Ende nu en
sult ghy uwe dochteren nyet toecuegghen haren
sonen / ende ghy en sult hare dochteren uten so
nen nyet ontfanghen / Ende ghy en sult in gheen
der tijt soecken / met hen vrede te hebben / op dat
ghy sterck werdende / dat alder beste der aerden
stet / Ende dat ghy uten kinderen dyc erfenisse

ii. ed. it
i. ed. e

f

Deu. h
ende. it.

f. ed. it
ij. ed. it.

Wt deel: tot inder ewicheit. En die dingen die or: s
ieu. erbi geuallen die gescreuen ons allen / om onser boos
de. xvij wercken wil / ende onse grote sonden / En ghi hebt
ons alsulcken wortel gegeuen / en wi zijn weder ge
deu. xxi heert ouer te treden uwe werelicheden / also dat wy
gemengt zijn gewo: den der onreynheit / v brec:
der gebozenen heidenen des lants. En ist niet also
h. E. E. dat ghi op ons gram zijt / om onse ver:
doen / Also lange tot dat onse wortel / ende onsen
naem is gelaten en werde: h. E. E. Israels God /
ghi zijt warachtich / Die wortel is ghelaten tot op
den dach van beden. Siet nu zijn wi in v aenschou:
wen / in onsen ongerechticheit: ede: Wat het en is noch
niet te staen voor v in desen

En als Edrias aenbiddende belect / weenende
neder gestrect ter aerden voor de tēpel / so zij voor
hē berghadert wt Jerusalem / een alte groten seare
māne en woue / ionge gesellen / en meishens Want
die weeninge was groot in die selue menichte.

En als Jeronias die soō Jeheli / wt Israels kin:
derenger oepen had / so seyde hi Edyr / Wi hebben
tegen den h. E. E. gesondicht / dat wi ons byeem:
de gebozen wouen wt den heydenen des lants te hou:
welike genomen hebbe. En nu zijt ghi ouer al Isra:
el / hierom si in desen eenen geswozene edt handē
h. E. E. alle onse huysrouwen / die wt den brec:
den gebozen zijn / met haren kinderen / wt te duue
ghelijc v ingeset is banden ouders / na die wt ons
h. E. E. staet op en legget ons wt / die sake gaet
v aen / ende wi zijn met v / doet manlijken / Ende
Edrias stont op / ende hi beswoert die priesteren d pri:
steren / ende die leuiten / ende alle Israel te doen na
desē dinghen / ende si sworen .

Uander afschedinge der vreedder vrouwen / Es:
drias lefet op een houten scauot die wet des h. E.
R. E. H. daer na huys gegaen zijnde / cten si dz vet
te dat. ix. Cap.

13

nde Edrias stont op / ende hi is voor
den voorhof des tēpels wech gegaen
in die daerpeamer Jonate / des soons
Malabi / ende daer ter herberghen
zijde en proefde hi by doot noch en dāc
oor niet / ouer die ongherechtigheit der menichten /
En die vercondinge is in allen den ioodtsen landē
en Jerusalem geschiet / allenden ghenen die wt ter
geuanchenissen te Jerusalem vergadert ware / op
dat al die gene / die niet ontmoetden / in den twee
oft driē dagen / na dat oordel der besittēder ou:
deren / haer goeden sonden wech genomen werde
en hi soude byeemt geoordeelt werden / vander me:
nichten der geuanchenissen / Ende si zijn alle verga:
dert die wt den geslachte Juda / ende Ben Jamin
zijn / binnen driē dagen in Jerusalem. Dese maēt
is die negenste / den dach der maent den twintich:
sten / Ende alle die menichte sadt in den bloec des
tempels / beuende / want den winter begonst.

En Edrias stont op / en bleyde tot hen. Ghi
hebbet onrechtelicken gedaen / dat ghi v byeemde
gebozen huysrouwen te houtwelicke hebt ghe:
nomen op dat ghi totten sonden van Israel toe sou:
det doen / En nu geeft v bejdinge ende grootmakin:
ge den h. E. E. onser vaderen God / ende volbyin
get sinen wille / ende gaet wech banden heydenen
der aerden / ende van byeemden gebozen huysrou:

wen / Ende alle die menichte riep / ende seyde met
lyder stemmen / Wi sullen doen ghelijck ghy ghe:
seit hebt / Marc want die menichte groot is / en het
winter is / en mogen wi bule daers niet staen / en dit
wercken is ons geen werck / van eenē oft twee dagē
Want wi hebben in desen bele ghesondicht / so laet
die ouerste der menichten staen / en al dye met ons
inwoonen / en alle die byemde gebozen huysrou:
wen v haer hebben / en laet daer ingesetter sijt wt
alle plaecten priesters en rechtters staen / tot dat si de
grāscap des h. E. E. in deser saecken ontbinden

Jonathas die sone Ezei ende Szias / en The:
tam si ontfingen dese dinghen / en Bozoramus / en
Leuis / en Sabatheus / hebben te ghader met dien
ghewracht. En alle die wt der geuanchenissen wa:
ren / stonden na alle dese dinghen.

En Edrias die priester vercoos hem mannen
grote puncten van haren vaderē. na die namen / en
si saten te lamen in dye nieuwe mane der thieder
maent / om dese sake te ondersoekene En daer is
gesloten vanden manne die byede gebozen huys:
rouwe hadde / totten nieuwe maēden der eerste
maent. En daer sijnder geuonden wt de priesters
berminge. die byede gebozen huysrouwe hadde

Wt den kinderen Jesu / des soons Josedech en
sinen byeders / Masas / en Elelar / Jozub / ende
Joadeus / en si sloeghen die handen aen / dat si haer
huysrouwen soude wtduue / en om te offeren tee
verbiddinge ernē ramme voor hare onbetenheyt
En wt den kindere Sēmeri / Masas / en Elles /
en Jeelech / Azarias / En wt den kindere Fozore /
Fimos / Hilmacnis / en Nathanaer / Iussio / Jeddē
en Tallas / en wt den leuiten / Joada / en Temieas /
en Conis / ende Caltas / en Sactas / ende Colufas
ende Elionas.

En wt den heyligen sangers Eliarib / Zaccar
en wt den duertwachters Salunus en Tolbanes
en wt Israel wt den kinderen Foroz / en Arnias
en Seddias en Melechias / en Michelus en Ele:
zarus / en Jēmebias / en Bānas / en wt de kindere
Jolaman / Chamias / en Zacharias / en Jerelus /
en Joddus / en Crimoth / en Elias / en wt den kin:
deren Zatholin / Eliadas / en Usumus / Zochias /
en Larimoth / en Sabdis / en Tebedias / En wt den
kindere Zebes / Johannes / en Amanias / en Zab:
dias / en Encus / En wt de kinderen Banni / Ela:
mus / en Malachus / en Jedde / en Jalub / en Ma:
bus / en Jerimoth en wt de kinderen Addin / Ra:
thus en Moofias / en Calus / ende Saanas / ende
Maales / Mathathias / ende Belcel / en Bomus /
Manalles / en wt de kinderen Pau / Rencas /
Afeas / Melechias / en Sameas en Simon Ben:
gamin / en Machus / en Marras / En wt den kin:
dere Wom / Cariaueus / Mathias / ende Hannus
en Elphalath / en Manalles / en Semei / Ende wt
den kindere Gani Jeremias / Muadias / en Abra:
mus / Jobel / en Baneas / en Pelias / en Jana / en
Marimoth / en Eliaab / en Pathanc / en Eleasis
en Szias / en Dicus / en Semedius / en Zambis
en Joleptus / En wt den kindere Robeit / Fdclus
en Mathet / as / ende Sabbus / ende Zcheda / Se:
dini / ende Jellei / Baneas.

Alle dese hadden hen byede geboze huysrou:
we toe geuoecht / en si lieten se gaē met de kindere

Ma
rij.

om vgaede ic v ghehijc eene hinne haer kieckhes
ond haer bloegelē Maer wat sal ic v nu doe Ic sal
v vwoypē vā minē aensichte Als ghi mi offerhāde
bringt / so sal ic mijn aensicht vā v afkeere / Wāt ic
sal v v hoochdelijcke dagē / en̄ niuwe maendē /
ende v besnijdinghen verfmaden en̄ verwoypen

Esaie
lebi
Jer. ix

Ic seynde mijn knapē die propheten tot v / dye
welcke ghi naet en̄ doechte doot / en̄ ghi v sebojet
haer lichaē / der welcker bloetick verfoeckē sal / vā
uwen handē seyt die h. E. A. E.

Dit seyt die almachtige h. E. A. E. V hūis is ver
woelt / ic sal v verwerpē ghelijc dye windt die stop
pelē / en̄ die kinderē en̄ sullē gheene vrucht winnen
wāt si hebbe mijn ghebot beracht / en̄ si hebbe dat
quaet vooz mi is gedaē. Ic sal v v hūsen leuere
dē comēde volc / die mi niet hoorde geloouē / dien
ic grē tekenē en̄ hebbe getoont / sullē doe dat ic ge
bode heb / S: en̄ hebbe gheē prophetē ghesien / en̄
si sullen haerder ongherechticheyt ghedencken

E

Ic getuyge des comēde volc gheade / wiens
cleyn kinderkes verbruegē met bliscappē / mi nyet
sōde met vleeschke oghen / maer met dē geest ghe
loouēde tgene dat ick gheseyt hebbe / En̄ nu v v oer
aescout welcke glorie / en̄ siet dat volc comēde van
oostē / welckē ic sal gheue dē hertoochscap Abrahā
Isaac / en̄ Jacob / en̄ Osee / en̄ Amos / en̄ Michē
en̄ Vohel / en̄ Abdic / en̄ Jone en̄ Haim / en̄ Abacuc
Sophome / Aggei / Zacharie en̄ Malacie / die doek
dye enghel oft bode des h. E. A. E. is gheheeren

In desen capittelle geschiet een clage der sina
goge ouer hare kinderē / en̄ veel meer āder tincs
dat die v erkiesinge en̄ roepingē verheydenē be
tuygher. Dat. ij. Capittel.

E

Dit seyt die h. E. A. E. Ic hebbe dit
volc wtgheleyt vāder slavernie / den
welckē ic gebode heb gegeuen / vooz
mijn knapē die propheten die si met
en̄ hebbe wille hoorē maer si hebben
mine raden ydel gheuaert. Dye moeder diese ghe
haert heeft seyt hen / Sact henen kinder en̄ want
ic ven v deduwe en̄ verlatene / ic heb v met bliscap
pen opghewoed / en̄ ic heb v verlozen met weun
ge en̄ droefheit / wāt ghi hebt gesondicht vooz den
h. E. A. E. wāt God / en̄ dat quaet is vooz hē / dat
hebt ghi gedaē / mer wat sal ic v nu doe? Ic bē v
dewe en̄ verlatene / Sact kinder en̄ vāde bandē
h. E. A. E. ontfereimberticheyt

Judi. bi

Maer vader ick aēroepē v tot getuyghe ouer
die moeder der kinderē / die mijn verbont niet en̄
wildē houden / dat ghi hen besaetheyt geest / en̄
hare moeder tot een verouinge / op dat haer kin
derbaringhe niet en̄ gheschiede / haer namē moe
ten onder die heydenē verstroeyt werden / si moe
ten wtghedaen werden ander aerde / want si heb
ben mijn verbont vermaet.

B
Et. ix

Wae v Hsur / die de ongherechtige bi v berber
ghet / Ghi quade volc / ghedenet wat ic zodoma en̄
gomorre heb ghedaen / der welcker landē in peck
clepaerde / en̄ in aschdijcken legghet / Alsoe sal ick
gheuen die minnet gehoozt en̄ hebben / seyt die al
machtighe h. E. A. E.

Dit seyt dye h. E. A. E. tot Edram / Goot
scapt mijnē volcke / dat ic hem dat rijnlic Jerusale
sal geuen / dwelc ic Israelsoude hebben gegheuen

en̄ ic sal in hare glorie nemē / en̄ ic sal hē ewige ta
bernaculē geue / die welcke ic dien bereyt hadde
Dat hout des leuē sal hem in eenē rucē der saluē
zijn / en̄ si en̄ sullen nyet arbeyden noch vermoyt
werde. Sact en̄ ghi sullet ontfaen / Sid v veyn
ge dagen / dat si inwoonē / Av is v dat rijn bereyt
waert / neemt hemel en̄ aerde te getuyge / wāt ic
heb dat quaet berniet / en̄ ic hebt goet ghesrappen
want ic leue / seyt die h. E. A. E. Moeder omheft v
kinderen / doctē op met bliscappen / bekicht haer
boeten ghelijc een pilae / want ick heb v verco
ren seyt die h. E. A. E.

En̄ ic sal die doode vā hēre plaecten berwe
ken / en̄ ic sal v bandē graue wtgelede / wāt ick heb
mijnē naē beken in Israēl. Ghimoeder der kin
deren / en̄ wilt niet vrusen / want ic heb v vooz seyt
die h. E. A. E. Ic sal v te hulpē seindē mijn kinderē
Esaia en̄ Jeremia / tot welckē raet heb ick ghe
heilicht en̄ v bereit twelf boomē / met menigerlei
vruchte / en̄ oer alsoe vele fontēne bloeyēde melck
en̄ honich / en̄ vij. ongemētē bergē hebbende rōse
en̄ leliē / in welckē ic met bliscappē mijn kinderē
sal verbulle / Gerechtuaerdicht die v deduwe / op dē
dē weelckē / geest dē behouēde / besermt die ghee
nē vader en̄ heeft / cledet dē naectē dē ghebrokenē
en̄ crāckē geneset / dē crucpelē en̄ wilt niet belach
en / besermt dē lamme ende den blindē laet toe /
totten ghesichte minder clareht.

Behout den ouden en̄ tonghen binnen v mue
ren / Als ghi dooden bindt so teckēte en̄ begraeft
se / ende ic sal v die eerste sittinghe in mijn rijn ghe
uen. Mijn volck hout stille en̄ rustet / want v ru
ste sal comen

Ghi goede boesker / voedt v kinderē / bekicht haer
voetē. Die knechte die ic v gegeue hebbe / niemāt
wt die en̄ sal vergaē / wāt ic sal v vā uwe getale v
soeckē. En̄ wilt n̄ mat werde / wāt a s den dach
des gedragē en̄ der venauthz sal comē / soe sullen
die and huyfē en̄ dioeue sijn / maer ghi sult v v olijc
en̄ ouerloedich sijn / Die heidēne sijn v vruēde / en̄
en̄ sullē tegē v n̄ mogē seyt die h. E. A. E. Mijn hā
dē sullē v bedeckē / op dē v kinderē dat ewich vier
n̄ sijn en̄ sullē. Moed sijn geroechlicke met uwe kin
derē / wāt ic sal v verlossen seyt die h. E. A. E. / Ghe
denet uwer dooder kinderē / wāt ic sal v vā veyden
vander side der aerde / en̄ ic sal v o: fermbertichz mee
hē doe / wāt ic bē ontfereimbertich / seyt die almach
tige h. E. A. E. / Ghelst v kinderē tot dat ic come / en̄
bewijse hen ontfereimbertichz / wāt mine fontēne
bloeyē ouer / en̄ mijn genade en̄ sal niet ontbrekē

Ic Edras ontfinc een ghebot vā dē h. E. A. E. /
op dē berech Oreb / dat ic tot Israelsoude gaen /
Als ick tot dien quam / so weder leggheden si my
ende beslonden des h. E. A. E. ghebot / h̄yer
om segghe ick v / ghi heidenen / die hoort ende ber
raet verwacht uwen herder / h̄y sal v dye ruste
der ewicheydt gheuen / want die is naē v / dye
int eynde der werelt sal toecomen / Wees bereyt
totten loone des rijnē / wāt dat ewighe licht sal v
lichtē / doot die ewighe des rijnē / blicet die seaduwe
deser werelt / ontfangt die geroechlicke vā v glo
rie / Ic getuyge mijnē salichmaker openbaerlijck
Ontfagt die ghepielen gaue en̄ werē v v olijc / hē
d auchē dē dye v tottē hemellē rijnē gheroepen

heeft. Staet op en staet sijn / en siet dat ghetal der
geteildes in die werlt des h. E. S. P. / Die he
selue vande schaduwē der werelt wech hebbe ghe
maect / dye hebbe vlnckē de rocken bandē h. E. S. P.
ontfanghen / Zion ontfangt v ghebal en becluyt v
verclaerde die des h. E. S. P. wet veruult hebbe
Dat getal uwer kindere welc ghi begerde is vol
Siet dat gebot des h. E. S. P. / op dat v volc ghe
heylche werde / welckē vā beginne geroepen is

Ich Esdras sach opten berch Zion een groote
schare die ic niet ghetellen en konste / en si boofden
de h. E. S. P. alle sāmē met liedekes. En int midde
le van haer was een ionghe / booch van langde / wt
schuende bouē alle dien / en hi sette op elckē hoof
de vā dien / croone / en wert meer verhoocht. Mer
ic wert met miracule ghoudē / Doen vracche ic
den engel en seide / Hecere / wie sijn dese / Welck ant
woorde en seide mi. Dit sijn / dye den sterfeliken
roek af hebben geleyt / en hebbe den outsterflichen
genomē / en hebben den name Godts beledē / nu
werden si ghecroont / en ontfangē die belouinghe /
En ic seide den engel. Wie is die ionge / die hē die
croone opset / ende plam rieten in die hant gheset /

Ende antwoorde ic seide hi mi. Hi is dye sone
Godts / de welckē sijn die werelt beleden hebben
mer ic begonste grootte maken / die sterfelic voor
den name ons h. E. S. P. ghesaen hebben.

Doē seide mi die engel. Gaet vooftapt minen
volck / hordange / en hoe grote wonderlijcheden
des h. E. S. P. Gods ghi ghesien hebt

Esdras vertelt die grote werckē Gods / en by
heeft eenen vuerlijken twist met God / om dat hi
die Babilosche laet ouer haer beerseapic hebbe
Dat. iij. Capittel

Et. xxxij. jaer der vstoringe der stat
was ic te Babilone / en ic wert ver
scric op mij bedde nederligghēde / en
mij gedachte tegen op / ouer mij her
te / wāt ic sach die verhoeltinghe Zy
ons / en haer oueruloedich / die in Babilonē woō
de / en minē geest is alte seer opghesuyt inde wint /
en ic begonste beuēde woōde totte alderhooch
ste te sprake / en ic seide. O beerseapper h. E. S. P.
ghi hebt geleyt vā beginne / doe ghi dye aerde pla
tette / en dat alle ene / en geboot de volcke / en gaect
vā dē dooflicheit / maer dat was ooc dat schepel
uwer hādē en ghi inblic in hē de geest des leues
en hi is leude gheboorden / voo v / ende ghi leyde
hem nit paradys / dat v rechte hant hadde gheplāt
eer dat die aerde toequam.

En desen beuaelt ghi uwe wech lief te hebben
en hi ginc boosbi / en ter stont inlettede ghi de doob
in hē / en in sijn geslachte / en daer sijn heidene / en sāmē
en volckē / en maechscappē geboze dyer gheen
getal eu in / En elc volc wandelde na sine wille / en
si dedē wondlijcke dingē / en si vlnade v geboden
Mer ghi brocht die diluuiē weder ouer die ghe
ne die de werelt bewoonde / en ghi berdeette. En
in elckē vā hē is geschiet gelic vā dā / dat steruen
also is in desen die diluuiē Mer ghi liet comen ee
nen vā desen / Doe met sine luysē / en wt hem alle
rechtuaderdige / En het is geschiet / doe si begonsten
te bernenighen / dye opter aerde wonen / bernen
ichfuldichde si die kindere / en die volcken / en de
le heidene / ende si begonsten weder ongodlicheyt

te doen meer dan die eerste

En het is geschiet als si boosheit voo v dedē / so
vrooit ghi eenē mā wt dese / wien naē was vbra
hā / en ghi hadt hē lief en ghi vtoonde hē alleen u
we wille / en ghi besacte eē ewich verbōt / en ghy
seythē dat ghi sijn laet nēmermeer verlatē en sout
En ghi gaect hē Naas / En Naas gaect ghi Jacob
en Esau / en ghy hebt v Jacob wuercozen / mer
Esau schiet ghi af van dy

En Jacob is v tot eē grote menichte gheboorden
En het is geschiet doe ghi sijn laet wt Egyptē leidel
te so vbracht ghyt opten berch Sina / En ghi ney ch
det de heimel / en steldet die aerde / en ghi beroerde
die aerde / en ghi deet die afgronde beuē / en ghi v
sericte die werelt / en v glorie doorginc hier vieri
ge voartē / dz viere en aertbeuunge en den wint en
de vorst / op dz ghi Jacobs sach die wet sout geuē /
en gesachte Israel neerstichz. En ghi en uaet dat
quade herte niet wech van hen / dat v wt in hen
hadde vrucht gedaē / Die eerste vā dā diaghēde dat
quade herte ouertrat / en werdt veruouē / ia en
oock alle die van hem ghebooren sijn.

En daer is bliuēde boosheit gheboorden / en
die wet met des volcs herte / metter boosheyt der
woortē / en dat goet is / dat is wech ghegaen / ende
dat boose is gebleuen

En die tijde sijn doorggae en die iare sijn geeynt
en ghi veruette v eenē knecht geheetē Dauid / en
ghi leit hē te timmerē dye stad ws naēs / en daer
te offeren in die selue wiereoer / ende offerbanden.
En dat is vele iare gesiet en si misde de alle gader /
die de stad beuōnde / in alle dingē dz doēde ghe
lic vā dā dede / en alle sine ledē / Wat si selue / be sich
de ooc een boos herte / en ghi leuerdet v stad inde
handē utwer vande / Doe si ooc betere dingē dye te
Babilonē wōnē. En daer om sal Zy beerseappē

Het is gebuert als ic hier qua en sach die ongod
licheidē dier gheē getal en is / en mijn siele sach vele
misdoēde dit dertichste iare / en mijn hert ginc wt
wāt ic sach hoe gluse sondighēde lōdt / en ghi spaer
det dye ongodlike dedē / en ghy verdet v volc / en
bekheit uwe hādē / en ghy en gauēs niet te hēne ic
en ghebēcke niet hoe desen wech gelatē sal werde /
Doet Babilonē ooc dier dingē dā sion / oft beest
hi ader volc geheetē dā Israel / oft wāneer en heb
bet uwe verbont geloof gheleic Jacob / Der welc
ker loon niet gecocht en heeft / noch den arbeyt en
heeft gheē vrucht ghedaē / vā voo gaede / ginc ic
door in de heidene / en ic sachē ouer vloēde / en u
wer gebode is gedēckede. Iā vā weckē dā onse o
gerechthz in eē scale / ende der gheenre die inder
werelt wōnen ende utwen name en sal nyet ghe
uonden werden dan in Israel / oft wāneer en heb
ben si niet ghesondicht / die de aerde bewonen / oft
welc volc heeft v geboden also gehouden / Israel
sudi v namen binden v geboden ghehoude te heb
ben / maer die heidene en sult ghi niet binden

Die engel strafte Esdras om dat hi hē onder v se
doordeel gods te gronderen. Dat. iij. Capittel

De die engel die tot mi ghesoude is
vā dā naē Daniel was / antwoorde mi
en seide mi. Wtgaede is v herte wt
gegae / i dese werelt / en ghy dect des
alre hoogste wech te begripē En ic
seyde ia mijn h. E. S. P. / En hi antwoorde / Ich beu

Gen. 22

Sal. 118

Deut. 10

Jud. 1

rom. 8

en. 118

D

1 pa. 118

deu. 118

leu. 118

Deuter. 118

Judi. 118

heb. 118

deu. 118

rom. 118

En. 118

gesonden / v te thoone drie wegen / en drie gelijcke
 nissen boor / v te sette / vā welcke / ist dat ghy my een
 van desen vercondicht / soo sal ick v den wech oock
 thoone dien ghi begeert te sien / ende ic sal v leeren
 waer af dat boose herte si / En ic seyde mijn h. E. E.
 H. E. spreek en hi seyde tot mi / Gaet en weget my
 dat gewichte des viers / of meet die waerhinghe des
 wints / oft roept mi den dach weder / die boor / bis
 vogaen / En ic antwoorde de seggende / Wie der ghe-
 bojender soude conne gedoen dat ghi mi van desen
 braecht / En hi seyde tot mi / Waer ic biaghende en
 seyde / hoe vele wooningē in dat herte der zee sijn /
 ofte hoe vele aderen int begin des afgronts sijn / of
 hoe vele aderen ouer dat firmament sijn / of welke
 die wtgangen des paradys sijn. Ghi sout mitsien
 seggē / Icen bē in dat afgront niet gedaelt / noch in
 die helle ooc n. / noch ic en bē niet in den hemel gesse-
 gē. Mer nu en heb ic niet geuraecht dan banden
 viere / en wint / en banden daghe / daer ghi door zyt
 gegaen / en van welke ghi niet geseypde en moget
 werde / en ghi en hebt dair niet op geantwoort. En
 hi seyde mi / Ghi en cont v dagen niet gekenne die
 met v opgewaescen sijn / en hoe soude v bat des al-
 re hoochste wech mogen begripē / en nu vā buyten
 nu die werelt bedoruen is / verstaen moghen die
 openbare gebrekelicheit in mijnen aensichte. En ic
 seyde hem / Het ware beter ghebreest dat wi niet en
 ware / dā noch leude / in ongodlicheden te leuen en
 te lijden / en niet te verstaen van welcken dinghen /

B En hi antwoorde tot mi segghende / Weysende
 bē ic gereist totte wout / der houten des belts / en si
 dachten een gedachte en seyde / Coemt en laet ons
 gae / en laet ons aen die zee oorloch maken / op dz si
 boor ons wech gae / en dat wi andere bosscen make
 En des gelijc die bloeden der zee / en si dachtē ooc
 een gepeynse en seiden / Coemt opstijgende laet ons
 die bosscadien des belts beoorlogen / op dat wi ons
 selue daer een ander latscap maken / En dat gepeyn-
 se des wouts is ydel geworden / want dat vier qua
 en verteerde dat / Desghelijckes ooc dat gepeyns der
 zee bloede / want dat zāt stont en vboot hē / Waer
 dat ghi deser rechter waert / welke sout ghi begun-
 nen te rechtuerdigen / welke verdoemē. Ende ic
 antwoorde ende seide / Warachtelijc si hebben een
 ydel gedachte gepeynst / want dye aerde is dē wou-
 de gegeuen / en der zee een plaetse hare bloeden te
 draghen / En hi antwoorde mi en seyde. Ghi hebt
 wel gcoordeelt / en waer om en hebt ghi v selue niet
 gheoordeelt / Want ghelijc dye aerde den woude is
 gegeuen / en die zee haren bloede / Also moegen dye
 gene die opter aerden woonē / alle verstaē die din-
 gen die opter aerde zj / en n. die boue die hemelē zj
 en die dingen die boue die hoocheyt der hemelē sijn

En ic antwoorde en seyde / Ich bid v h. E. E.
 dat mi sinne wert gegeue om te verstaē / want ic en
 wilde niet bragen vā dinē opperste saken / mer van
 desen die dagelijc door ons gaen / waer om dat Is-
 rael dē heidenen tot lachter is gegeue / wole dat ghy
 hiet hadt / is dē ongodlijcken gelachten ghegheuen /
 en dye wet onser vaderen is tot verderuinghe ghe-
 brocht / ende die gescreuen geskeltensissen en sijn nie-
 werts / en wi sijn door gegaen bander werelt gelijc
 sprincanen / en onse leuen is verbasinge / en scoe-
 minge / en wi en sijn ooc nyet werdich ontfemher.

sicheyt te vercrigen. Mer wat sal hi sinē name doe
 die ouer ons aeger oepen is. En vā desen braechde
 ic / en hi antwoorde tot mi / seggende / Ist dat ghi ve-
 le onderloect so sult ghi dicwils verwoerde / wat
 de werelt haest al haestende door te gane en si en be-
 gript niet te dragen die dingen die in toecommenden
 tijde den rechtuaerdigen beloof sijn / want dese we-
 relt is vol ongherechticheyts ende vooftcheden /

Mer daer ghi af braecht sal ic segghen / Want
 dat quaet is ghesaeyt / ende sijn verderuinghe en is
 noch niet gecomen hier om ist dattet niet omghe-
 keert en wordt datter ghesaeyt is / ende dye plaetse
 wech gae daert quaet ghesaeyt is / soo en sal niet co-
 mē daer dat goede gesaeyt is / Want dat grasch des
 quade saets is in dāns herte gesaeyt van begin-
 ne / En hoe vele ongodlicx heuet gebaert tot nu toe
 en baert tot dz dē dorchticht coet / vicker by v seluen
 hoe grote vruchte der ongodlicheyt dat grasch des
 quade saets gewonne heeft / wanneer die arenē ge-
 droocht sijn / der welker gheengetal en is / hoe
 groten dorchtighe sullen si beghinnen te maken.

En ic antwoorde en seyde / hoe en wancet sul-
 len dese dingē gesiede. Waer om sijn onse iare woy-
 nich en quaet. En hi antwoorde mi seggende / En
 haest ghi niet bouen den alderhoochsteir. Ghi haest
 ydelijcken bouē hē te sijn / want v ouerre dinghe is
 vele / hebben die siele der rechtuerdiger ooc vā de-
 sen geuraecht in hare bereydinghen / seggēde. Hoe
 lange hope ic aldus / en wanneer sal die vrucht des
 dorchtichtis ons loons comen. Ende hieremiel dye
 opperste engel antwoorde tot desen sacche seggen-
 de / Wanneer dat getal der laden in v volbracht is /
 want hi heeft die werelt in een wage getregen / en
 die tijde heeft hi in zē mate gemeten / en hi en heeft
 niet beroert noch opgetoet / tot dat die boorseyde
 mate volbracht werde / En ic antwoorde en seyde
 O heerscapper h. E. E. maer wy sijn oock vol on-
 godlicheyts. En mitsien om onsen wille / en werde
 der rechtuerdigher dorchtuloeren niet wuult / om
 die souden der inwoonders opter aerden.

Ende hi antwoorde mi ende seyde / Gaet ende
 braecht de beuuchte oft haer moeder dye draecht
 ooc noch mach houden in haer sluen / als si haer ne-
 gen machde heeft veruult. En ic seyde / h. E. E. si
 en machse dā niet houden. En hi seyde tot mi / Dye
 scappaeyen der sielen inder hellen sijn der moeder
 gelijc / want gelijc die baerde / haest te ontulien den
 noot der varingen / also haest dese ooc weder te ghe-
 uen die gene die haer beuolen sijn / vā beghinne sal
 dy van desen die ghibegeert te siē gewesen worden
 En ic antwoorde en seyde. Heb ic ghenade boor u-
 we oogen bonden / en ist mogelijc / en ic bē bruael
 so wilst mi ofter meer te comen hebbe dā boorle dē
 is / oft dz meer door si gegaen bouē dā toecommende
 is / Ic wete dat boorbi is ghegaen / mer ick en weet
 niet wat toecommende is.

Ende hi seyde tot mi / Staet ouer dat rechte
 deel en ic sal v wijzen die bediedenis der gelijckenis-
 sen / en ic stont en ic sach / en siet enē betēden ouen
 ginc door ginc mi / En het is geschiet / als die blam-
 me door ginc sach ic / en siet den toorginc te bouen /
 hier na ginc een volck vol watens / door boor / mi
 en in sende grote regen met eenē storme / En doen
 den storm des reges daor / was gegaen / so ghingen

O

die druppelē / En hi seide tot mi / Selijc dē regen
meer walsch; dā die druppelē / dat vier dā dē rooc
ais o ueruldeyde die mate / die voorbi is gegaen /
Mer die druppelē en dē rooc gingen te bouē / En
ic badt en leyde / Meynet ghi dat ick tot in dien da
ge leue / oft wat salder gescien in dien dage? hi ant
woortde tot mi en leyde / Wandē teekenen daer ghi
mi af bracht / mach ic v eenis deels seggen / Maer
ick en ben niet ghesonden v te segghen van uwen
leuen / want ic en weets niet.

En sprake Eldre en des enghels met malcan
deren.

Dat. v. Capittel.

Mer handen teekenen merct alsoe /
Siet die dage sullē comē in welcken
gegrepen sullē worden / die de aerde
bewonen in vele chyns / en den wech
der waerheyt sal verbor gen worden
en dat lantschap sal onbruichbaer sijn van gheloo
ue / en de onrechtueerdichz sal vermenichfuldicht
wordē ouer dese die ghi selue siet / en ouer die ghy
hoortzits gehoort hebt / en dat lantschap dat ghi nu
siet regnerē / sullstu coorts woelt sien / Maer ist dat
v die alder hoochste geeft te leuē / soe suldi nae die
derde trompet sijn / en die sonne sal onuerkens we
der snachts lichtē / en die mane driemael in den da
ge / en handen houwe so sal bloet driuipē / en dē ste
ne sal sine stēme geuē / en die volckē sullē beroert
wordē en hi sal regnerē die si niet en hopen die die
aerde bewonē / en die vogelē sullē klame vhuūn
ge doe / en die Zodomūtse zee sal haire vissē wech
werpē / en sal snachtsē stēme geuē / die nē vele mē
scē bekēt en hebbe / Mer si sullē alle zj stēme hoze

En eē scroeminge sal in vele plaetsen gesciedē
en dat vier sal dicwils wedē gesondē wordē / en die
wilde beestē sullē verhuisen / en die maertrāke wi
uē sullē sellame wōderē barē / en in soete wateren
sullen soute waterē werden geuonden / en die een
buent sal tegē den andere bechtē / en dā sal den sin
vbor gē wordē / en dat vstant sal afgesteidē wordē
in sijn gemac / en sal vā vele gesocht wordē / maer
niet geuondē / Die ongerechticheyt en oncuypheyt
sal vermenichfuldicht werden opter aerden.

Dat een lantschap sal sine naeste brage en seggē
En is die gerechtigz niet door v door gesprongen
die daer rechtu aerdich maect? En dat salt logenē
en het sal in die tijt sijn / dat die mēscē sullē hopen
en en sullen niet verweruē / si sullen aerbeydē / en
haer wegen en sullen niet gherecht werden.

Mi is toe gelatē v dese teekenen te seggē / en ist
dz ghi biddede weder screep gelijc ghi nu doet / en
vakt seue dage / so suldi wedē noch meer hoorē dan
dese / En ic ontwaeste / en mijn lichaē vscrictē alte
leer / mē siele aerbeyde dz si soude ontbrekē / en den
gel die tot mi comē was / die met mi sprachiel en
stercte mi stellēde op mē boete / en het gesciede in
dē tweedē nacht / dat Saaltbiel die leydtzman des
boles quā tot mi seggende / Waer waert ghi ende
waer o is v eēscijn d'ouerich? Of en weet ghi niet
dz v Israē geloof is / in dz lantschap haerē vhuūn
ge / hier o traect op en smaect broot / en en blaet oē
nē gelijc een herder zj cudde in dē hādē der boosē
wōnē / En ic leyde hē / Gaet hā mi / en en genaect
tot mi nē / hi hoorde / also ic seide en hi ginc vā my
ende ic vafstede seuen daghen / huylende / en screep

ende / ghelijc mi Driel die enghel gheboden hadde.

En het gesciede na seue dage / en die gedachte
mijns herte / waerē mi wedē alte moelic / en mijn siele
nā wedē dē geest d'vskādenisse / en begōft wedē rede
nē te spreke vbor dē aldhoochste en ic seide / o heer
scapper Ihesus / wt alle vōscādē der aerde / ende
wt al harē bomē / hebt ghi eenē wijngaert wtuer
cozē / en wt alle d' aerde der werelt hebt ghi v eēnē
gracht bercozē / en wt alle bloemen d' werelt / hebt
ghi v een telie vcozē / en wt alle afgrōdē d' zee hebt
ghi v een riuiere vūult / en wt alle getimmerden
stedē hebt ghi v seluē Zid geheplicht / en wt allen
gescapē geuogeltē hebt ghi v eē duvve genoēt / en
wt alle gescapē brestē / hebt ghi v eē scarp boozsē
en wt alle vmenichfuldichdē volckē hebt ghi v eē
volc vcregē en vā alle hebt ghi dezē volc / welc ghi
begeert hebt / eē geproefde wet gegē en nu Ihesus
waer om hebt ghi zene / vele ghelueert / En
hebt op eē wortelē / and bereyt / en hebt uwē cenē
gē in vele vskroeyt / en si vtraden hē / si die uwē be
looftē tegē eidē / en de uwē vōbōde nē en geloofde

En hebt ghi v volc haēde gehatet / so salt met
uwē hāden gecastijt wordē. En het gesciede als ic
redenē gescprohē hadde / so is die engel tot my ghe
sonde / die dē vōziedenen nacht tot my gecomen
was / en seide mi / Hoorz mi / en ic sal v onderwijse
en aemerct mi / en ic sal v noch meer seggē. En ic
seide mē Ihesus spreect / En hi seide tot mi. Ghy
sijt alte seere bacommert om Israē / Of ghi hē lie
uer hebt gehade / dā dē genē die hē gemaect heect /
en ic leyde tot hē / Meen ic Ihesus / mer smert sijn
dende heb ic gesproken / wāt mine nieren pinagen
mi allen vren / loechdē te begripene dē wech des
aldhoochste / en te ondoechdē dz deel zjs vōzdeels /

En hi seide tot mi / Ghy en vmoges niet / En ic ley
de / Waer om Ihesus / waer toe bē ic gebozē / ofte
waer om en wert mi die vaer moeder mīder moe
der nē een grake / op dat ic Jacobs arbeit niet en sa
ge / en die vermoedinge des geslachts Israē / En
hi seide tot mi / Telt mi die dingē die noch niet ge
comē en warē / en vgadert mi die verstrōnde drup
pelē / en maect mi die doze bloeme weder groen /
en doet mi opē dve gedotē scappaeyen / en vrint
mi die windē die daer in besōtē zj Thoguet mi dz
beelt d' stēme / en dā sal ic v dē arbeit toonē die ghi
begeert te hē / En ic seide / Heer scapper Ihesus /
Wie ist die dese dingē wetē mach / dā die mettē mē
scē geen wōninge en heect / Mer ic ben onwīs / en
hoe soude ic mogē seggē / daer ghi mi af geuraecht
hebt / En hi seide tot mi. Also ghi niet een en cōste
geddē / vāden genen die gesevt sijn / also en moecht
ghi mē ozdel niet bindē / oft int eynde mijn liefde
die ic minē volc beloof heb / Ende ic leyde / Mer
siet Ihesus / ghi sijt v den ghenen dve int eynde
sijn / en wat sullē si doe / die booz mi geueelt sijn /
oft wi / oft die gene die na ous sullen sijn? Ende hi
seide tot mi / Ick sal mijn oordeel eenen rinck ghe
lijken / Selijc niet der laetster lanchsaemheyt / al
soe noch der eerster snelheyt / Ende ick antwoort
de ende leyde / Noch en conste ghi die niet ghema
ken dve ghemaect sijn / ende dve zj / ende dve toe
comēde sijn in een / op dat ghi v oordeel te haestelij
ker thoone mocht / Ende hi antwoortde mi seggē
de / En mach dve creatuer wet haesten bouen den

Elas. 7.

D

Crepper noch dye werelt die niet gelijden dye daer inne gheschapen sullen worden in een. En ic seyde hoe hebt ghi urwen knecht gheseyt dat ghi leuendich makende / hebt leuendich ghemact / die creatuere van v gescapen in een / en die creatuere ghe- doochde dat / mach sike nu oock tegenwoordich in een drage. En hi seyde / vzaecht der baer moeder des wijfs / en ghy sult tot haer seggen / En ist dat ghy haert / waer om haert ghi bider tijt? Hier om bidt haer dat si thien kinderen teenemael bare / En ick seyde / Sy en souts yntmer niet vermoghen maer si moet dat een na den anderen baren.

En hi seyde tot mi / En also heb ic oec der aerden eef baer moeder gegerue die ouer haer gesacvt sijn bider tijt. **W**at gelic dat onsprekede kind / niet en baert egene dat den oude toebehoort / also heb ic die werelt bescref / die va mit gescapen is. En ick vragede / en seyde / wat ghi mi nu de wech hebt gegerue / so sal ic booz v spreke / **W**ar oec moed daer ghi mi va gesevt hebt / is noch ionc / en nu genaect si der outhz / En hi antwoorde mi seggende / vraget haer die baert / en si salt v segge. **G**hi sult haer seggen / **W**aer om en sijn si nu niet / die ghi ghebaert hebt / gelic den genen die booz v waren / mer minder van leden. En si selue sal v oec segghen / **D**aer sijn sommige die inder cracht der ionchevt ghebo ren sijn / en ander dye inder tijt des outheyts / als die baer moeder begonst te ontbreke / geboren sijn. **M**idus merct oock ghi / dat ghi minder van leden zijt / dan die booz v waren / en die na v comen minder dan ghy / als ontwerdende creatueren / ende die sterchevt der ionchevt booz v gaende / En ick seyde / **H**er E. C. ic bidde v ist dat ic ghenade booz vinen ooghen heb geuonde / verthoont uwe knechte / dooz welke ghi uwe creatuere sult besoecken. **D**ie Enghel bericht Esdram / ende geest hem bescheet op sine vragen. **D**at. vi. Capittel.

Gade hi seyde tot mi / **I**nde beghinne der aertlicher werelt / en eer dat dye wtgangen der werelt stonden / ende eer dat die flamen cominge der winden waeyden / en eer dat dye stemmen der donderen gheluyt gaen / en eer dat die blinc kinge der bliemen scheen / en eer die fundameten des paradys beuesticht warē / en eer dat die fraep bloemen gesien worden / en eer dat die berwechde crachten beuestiget worden / en eer dat die ontel licher ridderscappen der engelen vergadert wordē / en eer die hoocheden der lucht verhoort wordē / en eer dat die maten des firmaments genaet werden / en eer die schoutwen te Zion heet worden / en eer dat die segewoordige iare oder socht worden / en eer dat die vonden der gheentre die nu sondigen beruremt worden / en eer dat si besegelt waren / die dat gelouue tot schaften vergaderen / doē ghebacht ict / en sijn dooz my alleen ghemact / en niet dooz eenen anderen.

Ende ick antwoorde en seyde / **W**elcke sal die afscheydinghe der tijden sijn? oft wannec sal dat eynde der eerster sijn / ende der nauolghender be- ginsel? Ende hi seyde tot mi / **V**an Abraham tot Isaac / doe Jacob / en Esau / van hem geboren sijn so hielt Jacobs hant va beginne den hiel Esau / Esau ist eynde deser werelt / ende Jacob der naco

meder. Des menschen hant tussken de hiel en ha. Eldra en wilt anders niet vragen.

En ic antwoorde en seyde. **D**heerschapper en **H**er E. C. ist dat ic genade booz uwe ooghen heb geuonden / so bid ic / dat ghi uwe knecht wilt thoonden uwer teekenē / welker ghy my eens deelden boozgaenden nacht verthoont hebt.

Ende hy antwoorde ende seyde tot my / **S**tac op v boeden / en hoor die alder volste stemme de gheluyts / ende daer sal een beroeringe sijn / nocht die plaetse en sal niet betweecht werden / in welck ghi staet. Hier omme als ghi die stemme hoor / en bescriet v niet / wat dz woort vaden eynde / ef dat fundamēt der aerden wert verstaen / want die redene heeft daer aen wert beroert / wat si weet dat haer eynde verwiltelt moet werde. En het is geschiet als ic boozde / so kont ic op / op mij boete en ic hoorde / en het een sprekende stemme / en haer gelyt als een gheluyt veelder wateren. En seyde. **S**iet die dage come en het sal sijn / als ic sal beginnen te genaie / dat ic besoeckē mach die op die aerde woonen / en als ic van hem sal beginnen te ver- soecken / die onrechtuerdelijck ghequelt hebben met haerder onrechtuaerdichevt / en als dye neder hevt Zyons veruult sal sijn / ende als dye werelt ouer geseget sal werde / welc sal beghinnen doote gaen / sal ic dese teekenē doen. **D**ie boeckē sullen open gedaen werden booz / dat aensicht des firmaments / en si sullen alte samen sien / en kinderkens van eenē iare / sullen met hare stemmen spreken / en die beuruchte sullen ontidige kinderē baren / van dye oft van vier maenden / en si sullen leuen ende berwert werden / En die gesaepde plaetfen sullen onuerhoets ongesaeyt blike / en volle schapzaven sullen ouerhoets vdel gheuonden worden / en dye trompet sal met eenē geluwde clincke / dye weleke als sike al gehoozt sullen hebben / so sullen si onuerkens verstricken en het sal sijn.

In dien tijde sullen die vrienden / de vriendē be- oozloghen als vianden / en die aerde sal versee- men met desen / En die adere der fonteyne sullen staen / en en sullen niet aloopē in drie vjen / ende het sal sijn / alle dye achter ghelaten sal werden wt allen desen / die ic gesevt heb / die sal behouden worden / en sal in sijn salchevt sien / en dat eynde uwer werelt / En die menschen die ontfangen sijn / sullen sien / die de doot niet gesmaect en hebbe van haer- der gheboorten aen / en dat hert der inwoonders sal verandert worden / en het sal in eenen anderen sin bekeert worden / wat dz quaet sal wtgewilcht worden / en dat bedroch sal wt gheblust worden / **M**er dat ghelouue sal bloeyen / en dye verderflijch- hevt sal verwonnen worden / en die waerhevt die so wter maten beledagen sonder vrucht geweeft heeft sal verthoont worden. En het gestiede doe hi mi sprack / en het ic sach allenkens op he / v ooz welke ic kont / en hi seyde dit tot mi. **I**cben geome om v te thoone den tijt der toecomēder nacht. Hier om ist dat ghi weder bidt / ende weder vastet seuen dagen / so sal ic v weder groter sake hercon digē dan dese / die ic by de dach gehoozt heb / want v stemme is bide alder hoochste gehoozt / wat die sterke heeft v scrikinge gesie / en hi heeft v suuer- hevt gesien / die ghi va dijne ionchevt op hebt ghe

ha dt/en daerom heeft hi my gelonden / v alle dese dingen te verthoonē / en v te seggen. Setrou / en en wilt niet byelesen / ende en wilt niet haecten / met den eersten tīdē te dencke ydele dingē / en en haect niet / vanden lesten tīden

En hier na ist geschiet / en ic wēde wēder / en ic halte desgelijc seuen dagen / op dat icht dye drie weken soude vullen / die mi geleyt sijn

En het geschiede optē achtē nacht / en mīn heerte wert weder beroert in my / en ic begōfte te spreken boos den alderhoochsten / Want minē gheest wert al te zeer in mi onbēcken / en mīn siele wert beant / en ic leyde **h** **E** **S** / sprekēde hebt ghi gesproken / vanden beghinne dijner creatueren / inden eersten dach / legghende / het worde hemel / en aerde / en v woort is een volmaect werck / En doen was den geest oft wint / en die dupsternissen werden omgedragen / en dat woghen / en dat gheleuyt der stemmen des menschē / en was noch niet van v. Doe seynde ghi vā uwen schattē dat licht / midts welcken lichte / v werck soude blyckē. En inden tweeden daghe / schiept ghy den gheest des firmamēts / en ghi geboot hē / dat hy soude deele / en dat hi een deelinghe soude makē tusschē de wāteren / dat het een deel opwaerts soude gaen / ende een deel benedē soude bliuen.

En op den derden dach / geboot ghi den wāteren vergadert te worden / int. vij. deel der aerde / mer. vi. deele hebt ghy gedroocht en behoudt / op datmē daer in jaeye en bouwe / wāt v woort ginc booz / en het geschiede terstont / want onuerkens ghinc die vrucht der menichte booz / en die ongeometē smaec der begeerlicheyt / en dye menigerhā de bloemē / met onuerandelike verwe / en ruckē des ongeordelike rieckens. Ende dese sijn opten berden dach gemaect

Maer opten vierden dach / geboot ghi te worden dat schynsel der sonnen / en dlicht der manen / en die gesteltnissen der sterren / en ghi geboot hē dat si de toecomēde gescapē mēscē soude dienē

Op den vijften dach seyt ghi den seuenste deele / daer dat inwater was vgaert / dattet hoort soude brengen die eren / en geuoghelken / en visschē / en het geschiede also. Dat stomme water / dat sonder siele was / maecte die dieren / die met Gods winc kinge geheeten werdē / op dat die natien daer wt dine wonderlichkeiten soude vertellen. En doe behielt ghi twee sielen / den eenē hiet ghi henoch / en den anderē hiet ghi Teuiathan / en ghi verschieffe van malcanderē / want dat seuenste deel / daer dat water was vergadert / en mochtte niet otfāē. En ghi gaect henoch een deel / dat opten berden dach gedroocht is / op dat hi daer in woonē soude / daer duplent bergen sijn / mer Teuiathan gaect ghi dat seuenste bochtige deel / en ghi hielt dat / op dat het tot een verblindinge soude wordē / in welckē ghy wilt / ende als ghi wilt

Maer opten seften dach / geboot ghy der aerden / dat si booz v soude sceppen vee en beesten / en cruppēde dierē / en hier ouer Adam / dien ghi tot eenen hertoge hadt gestelt / ouer alle die wēckē / die ghi gemaect hadt / en wt hē werden wi alle gebracht / en dat volc dat ghi vercore hebt. Alle dese dingen heb ic **h** **E** **S** booz v geleyt / want om

onsen wille schiept ghi die werelt / maer die anderē heyden van Adam geboren / sendet ghi niet te wesen / en want si den speecsel geleken sijn / en gelijck een druppe vanden dake / hebt ghi haer oucruloe dicheyt gelijck

En nu **h** **E** **S** / siet dese heydenen / dye booz niet geacht sijn / hebben ons begonst te berheere / en te berlinden / mer wi v volc / welc ghi geheete hebt / vwen eerst geboren / vwen eenighen / v wē neerstigen minnaer / wt sijn in haer handen geleuert / En is de werelt om olen wil geschapē / waer om en besitten wi de erfenis niet metter werelt / hoe lange sullen dese dingen sijn.

Die Enghel verthoont Esdra veel heymelike en toecomende dinghen **D**at. vij. Ca

Ende het geschiede / doen ic dese woorden gheeynt had te spreken / so is tot mi gecomē die Engel / die tot mi gelonden was / inden eersten nacht / en seide tot mi. Esdra staet op / en hoort die reden die ic tot v ben comē spreken / En hy seyde. Mīn **h** **E** **S** Godt sprekhet / En hi seyde tot mi. De zee is gheset in een ruym plaetse / op dat si diep en ongemetē soude sijn / mer den inganc sal in een enge plaetse gheset sijn / op dattet gelijc den stroomē soude sijn / wāt wpe soude willens in die zee willen gaen / en hē sien / om hē te berheeren / ist dat hi dat enge niet dooz en gaet / hoe soude hi mo gen comen in dat bēde.

Item een ander. Een stad is ghestimmert en gheset in een blacke plaetse / en si is vol alder goeden / want dē inganc is enge / en in eenē neder gac geset / op dat ter rechter sīden hier soude sijn / mer ter linker sīdē diep water / mer daer is alleē eenen engen pat tusschē hen geset / dat is tusscē t bier en het water / also smal / dat den pat met eens mē schen voetschap en begripe

Ist die stad den mensce tot erfenisse sal worden gegeuen / ist dat hi noot dat booz gesette pericule dooz en heeft gegaen / hoe sal hi sijn erfenisse ontfāen / En ic leyde / het is also **h** **E** **S**

En hi seyde tot mi. Also is Alra els deel oock / wāt om hem heeft hy die werelt gemaect / en doe Adam mīn insettingen ouer getreden is / so istte geoordeelt watter gheschiet is. En die ingangen deser werelt sijn enge geworden / vol smerten en arbeids. Mer weynich en quaet / en vol vaers / en zeer met arbeit onder set. Mer die ingangen der groter werelt / sijn ruym en seker / en doede vrucht der onsterflichkeit

Ist dan / dat die ingegaen sijn / in deser werelt niet en hebben moghen begripen / dese enge ende ydele dinghen / veel min sullen si die heymelike dinghen begripen. Nu waerō wort ghy dan gestoort / daer ghi vganckelic sīt / en wāt wort ghi beroert daer ghi sterflic sīt / En waerom en naemt ghi nu in uwer herten / sghene dat toecomende is / maer dat teghenwoordich is.

Ick antwoorde / en seyde / o heerscapper **h** **E** / siet / ghi hebbe met uwer wet beschiet / wāt die rechtuerdige sullē dese dingē becrue / mer die ongelouige en godlose sullē vgaē / Mer dye rechtuerdige sullē benaethe lide / hepede ruymhedē wāt die ongodlic gedaē hebbe / en geē benaethe

O **E** **u** **ij**

Dat. vij. Ca

Juc. xij

B

de gelede en hebbe/en sullē die ruylicheidē nē sī
En hi seyde tot mi/Daer en is geē rechter vo
uen Godt/noch geen verstaende / ouer den alder
oppersten /Daer vergaen vele tegenwoordighe/
Wat die wet Godts die boozgeset is/die wort v
acht Want God heeft gebiedende gheboden/den
comenden als si quamen/want si dat doende/sou
den leuen en wat si onderhoudē soude/dat si niet
gepincht en worden

OMer si en sijn hem nyet gehoorsaem geweest/
en si hebben hem wedersent/en si seide hen selue
eē gepevle der ydelheyt/en si setten hē booz dye
bedriegelichede der mildade/en si ouersēpde den
alderhoorchte niet te sijn/en si en hebbe sijn wegē
niet bekent/en sijn wet hebbe si verstaet/en sijn
beloften hebben si verdoocht/en si en hebben in
sijn wetelichede geē gelooue gehad/en si en heb
ben sijn wercken niet volbracht

Daerom & dya sullē dye ydele den ydelē sijn
en dye volle de volle. Siet/de tijt sal comē/en het
sal sijn/wanneer die tekenen sullē comē/dye ic v
boozsept hebbe/en die bruyt sal verscine/en blye
hēdesal die aerde gethoont wordē/die nu onder
deert wort/en alle die handē boozsepde quade ver
loft is/die sal mijn wonderlichede sien. Wat mijn
sone Iesus sal geopēbaert worden/met den genē
die met hem sijn/en si sullē verblift wordē/die ge
laten sijn in vier hondert iaren

En het sal sijn na dese iare/en mijn sone Chri
stus sal steruē/en alle menscē die adēsocht hebbe/
en de werelt sal gekeert wordē in dat oude swigē
seuen dagen/ghehijck inden eersten oordeel/also
datter niemant achter ghelaten en sal worden /
ende het sal na seuen daghen sijn/ende die werelt
die noch niet en waert/sal op gewert werden/en
die verdoemen werelt sal steruen/Ende die aerde
falle leueren/die in haer geslapen hebben/en oock
dat stof/dat in swigene woonet/en die graue sul
len die sielen leueren die haer beuolen sijn/en dye
alder hoorchte sal opten stoel des oordeels geopē
baert wordē/ende die katuichede sullen doozgac
en dye laemoedicheit sal vergadert wordē. Mer
dat oordeel sal alleen bliuē/die waerheyt sal staē/
ende dat gelooue sal na volgen /ende den loon sal
ghetoot worden/ende die gherechticheden sullē
waken/ende dē ongerechtichede en sullen gheen
heerleppie meer hebben.

En ic seyde. Abrahā badt eerst booz de Sodo
mitē/ende Moyses booz de vaders/die in de woe
stine sondichden/en dye nae hem waren booz. A
rael inden daghen Achab ende Samuels/en Da
uid booz die verstooringe ende Salomō booz de
ghene/dye tofter heylighmakinghē quamen/En
Elias booz die ghene dye den reghen ontfingen/
ende booz den doodē/dat hi leuen soude/En Eze
chias booz dat volck/in die daghen Senuacherib
ende vele booz belen

DEst dan dat nu dat verganctelike gebasten
is/en dye ongerechticheit bermenichuldicht is /
ende die rechtuerdighe hebben booz dye godde
loose gheboden/waeromme en salt nu oock also
niet sijn!

Ende hy antwoorde tot mi seggēde. Die tegē

woordige werelt en is dat eynde nyet dye glorie
blijft daer gestadelijc in/Daer om hebben si booz
die cranche gebedē/Want den dach des oordeels
dat sal dat eynde deser tijt sijn/ende dat beginsel
des tijts der toecomender ontfelicheyt/in wel
ken die verderlicheyt dooz is ghegaen / ende dye
onghemaeckheit is onrbondē/ende die onghelo
uicheyt is af gewassen/mer die gherechticheyt is
ghewassen/dye waerheyt is op ghegaen. Van en
sal niemant in ogen salich makē/dien/dye verdo
uen is/noch berdozucken/denghenen die hem ver
wounen heeft

En ick antwoorde ende seide. Dese mijn redē
is deerste en dye laerste/want het was beter sī dā
dat lant niet te geuē/ of als hijt nu gegeuē hadde
hem te bedwinghen/op dat hy niet en sondichde/
Want wat batet den mensche in desen tegēwooz
dighen tijt te leuen in doeshēyt/ende dye dooden
te hopen piningen? Adam wat hebt ghi gedaē?
Want al hebt ghi gesondicht/wt en val en is nyet
alleen gemact/maer oock onsen val/die wt v ge
comen is/Want wat batet ons/dat ons eenē on
sterflijken tijt is beloof/mer wy hebben dootlike
wercken ghedaen. Ende om dat ons een ewighe
hope is boozsept/mer wi alder quaetste sijn ydel
ghetworden/Ende want ons wooningen der ghe
sontheyt/en der bryheyt op ghelept sijn/maer wy
hebben qualic ghewandelt. Ende wāt dye glorie
des alderhoorchten op gelept is/te beschermē die
genē/die lanctmoedich ghesandelt hebben/maer
wi hebben in die alder quaetste wegghen ghewan
delt. En want dat paradys gethoont sal wordē /
welcs bruchte onuergackelic blijft/in welke bry
heyt en medecine is/maer wi en sullender niet in
gaen want wi hebbe in ondanbare plaetsen ghe
wandelt. En want haer aensichtē bouen die ster
ren bliucken sullen/dye ontberinge ghehadt heb
ben/mer onse aensichtē sijn swert bouen die duy
sternissen/want wi en dachten leuēde niet/als wi
ongerechticheit deden/dat wi na die doot sullē be
ghinūē te liden.

En hi antwoorde mi/en seyde. Dat is dat ge
peyse der striders/welck dye mensche striden sal/
die opter aerden geboze is/op dat hi lide/dat ghy
gheseyt hebt/ist dat hi veruonnen wort. Mer ist
dat hi veruint/so sal hi ontfacen dat ic segge/wāt
dat ist leuē/welc Moyses geseyt heeft tot den volc
he/doen hi leefde/ieggende. Verkeiser v dat leuē
op dat ghy leeft. Maer si en ghelooften hem niet/
noch na hem den propheten/ia noch my ooc / dye
tot hen ghesproken hebbe/want daer en is gheen
doeshēyt van haer berdoemenissen / ghehijck bli
schap sal sijn ouer hem/ dien der salicheyt wijs is

Ende ick antwoorde ende seide. **W. E. S. A. S.**
ick weet/ dat dye alderhoorchte ontfemhertich
is gheheeten/in dien / dat hy dien ontfemt / dye
noch niet in die werelt toe gheromen en sijn/ en
de dat hy dien ontfemt / dye bekeeringhe doen
in sijn wet / ende hy is lanctmoedich regghen den
ghenen /die gesondicht hebben /ende hy is milde
want hi wil gheuen na dat die laecken heylschen/
ende van grooter ontfemherticheyt / Wandt
hi bermenichuldighet meer dye ontfemhertic- ro

ge. xv. d
er. xxxij.
b

ff. xxx.
xvij.

Handwritten marginal notes in a smaller script, including letters like 'E', 'F', 'D', 'T', 'W', 'S', 'A', 'S', 'R', 'L', 'M', 'N', 'O', 'P', 'Q', 'R', 'S', 'T', 'U', 'V', 'W', 'X', 'Y', 'Z' and some numbers.

heyt desen die tegewordich zijn / en die boozbijs
gejaen / en die toecomen sullen / Want waert dat
hi zijn onfermherticheden niet en bermenichful-
dichde / soen sal die werelt nyet leuendich gemaect
worde / met desen die daer in woonē. En hi scen-
ket / want en schene hi niet vā zijnder goetheyt /
op dat die gene bekeert worden / die ongerechtig-
heyt gedaen hebben / vā haeren ongerechtighedē /
soe en sou t hien duyentste deel der menschen nyet
leuendich gemaect mogen worde. En waert dat
die rechter niet en vergaue / den genen dye met s-
nē woordē genesen sijn / en wt wisse die menichte
der verfmadinge / daer en soudē miltē niet dā al-
te wrinich ghescre worde / in die oelike menichte.

¶ Elore bidt voor dat volc Goddenh ERE
dat hi meer aensien wille zijn bermherticheyt / en
die vromicheyt der / weynigher dan die boosheyt
van vele

Dat. vij. Capittel

De hi antwoorde tot misleggde De-
se werelt heeft die alderhoochste om
bele menschen gemaect / mer die toe-
comēde om luttel / Elore ick sal voor
v een geluckenisse legghen. Hoe sult
ghi dye aerde geiragē / en si sal v leggē / wāt si sal
bele meer aerden geuē / daer mē aerden baten af
maken sal / mer weynich aerde / daer mē dat gout
afmaect.

Also is oec dye daet / der tegenwoordiger we-
relt / wt daer zijnder zeer vele geschapē / mer daer
salder weynich salich wordē / En ic antwoorde en
seide / Aldus siele sijn dē sin heel wt / en verstant
dat verstant / wt ghi sijn mede gecome / Willēde ge-
hoor gheue en propheterē / wāt deu is geen ruynt-
te gegeten / dan alleen te leuen / S H E E E / en
sult ghi uwe knecht niet toelate / dz wi voor v bid-
dē / en onser herten jaet / en maect ons verstant / op
dat daer buicht wt comē / waer af leue mogē alle
gescheynde / dye mensche plaetse sal d'aghe / wāt
ghi sijn alleen / en wt sijn een seppinghe uwer han-
den / gelijc ghi gesproke hebt / En geijc dat lichaem
in dye baer moeder geschapē is / en geuēde leue / v
scheypinghe wert in vier en waer behoude / en v
scheysele list negē maēde / uwe creatiure die in haer
geschapē is / mer dat seue dat behouē / en behoude
wort / sullen beyde behoude worden / en behoude
zijnde / gheeft die baer moeder weder tot haerder
tijt / ghene dat in haer gewaltchen is.

Want ghi hebt beuolen den borsten / dat si der
bruchten melck soude geuen / op dat / dat gene ghe-
uoede worde / dat geschapē is / eenē tijt lanc / en dat
ghijt daer na uwer offermherticheyt bekeet / ghy
hebt hem gheuoet met uwer rechtuaerdicheyt en
ghi hebt hem geleert in uwer wet / en ghi hebt hē
berijst met uwe bereide / en ghi sult hem daoden
als uwe creatiure / en ghi sult hem leuēde maken
als v werē / Aldus ist dan / dat ghy hem verderft /
die niet so vele arbeiden gescrepen is / midē uwen
beuole / en mocht ghūt oec lichtelijc ordineren / dat
het behouden worden / datter gemaect is

En ab H E E sal ic legghen / dan allen men-
schen int ghemeyn / also ghi woet / Daer S H E E
A E ban uwen volcke / daer ic smerte om lijde / en
om v erfennisse / daer ick rouwe om drage / en om
Isael / om welckē ic droeue ven / ende om Jacob /

om welckē ic smerte lijde / hier om sal ic beghinnet
te bidde bi v / voor my / en voor haer lieden / want
ic sie onsen val / onser dye op daerde woonen. Mer
ic heb die snelhē des rechtērs gehoort / dye sijn sal.
Hierom hoort mijn kēne / en verstaet mijn reden /
ende ic sal voor v spreken.

Dat begin der woordē Elore er hi toegeno-
rē wert / en ic seide / S H E E / die inder ewich
heyt woont / wiens oogen verbeuen sijn in die op-
perste / en in de lucht / en wiens thoon onscatclijc
is / en glorie onbegripelijc / den welckē dat heyt
der engelen by staet / met beumighe / der welckē be-
houdinghe / in wint en vier ghekeert wort / wiens
woort warachtich is / en wies redē skantachtich is /
wiens beuel sterck is / en ghestelkenisse veruaclich
wies aensicht die gronden verdooret / ende verhol-
gentheyt die berghe doen veruuplen / en die waer-
heyt ghetuyget / Verhoort dat gebet ws inrechts /
en berneet inette oore / die bedinghe dijns scepsels

Ma ic leue sal ic spreken / ende als ic verstaet / so
antwoorde ic. Noch en aensiet die misdaden dijns
bolck / die v inder waerheyt dienē. Noch en aen-
merct der heydenen ongodlike neertlicheidē niet /
mer die v gheuygenissen met sinerte beuwaert heb-
ben / noch en denct niet die in v aenschouwe balse-
lick gewandelchebbe / mer ghedenct die met wille
de heele beket hebbe / Noch en wilt niet berlie-
sen / dye beestelike manieren hebben gehad / mer
aensichte die v wet heerck gheleert hebben / Noch
en wort hē niet verholghen / die quader dan de bee-
sten gheoordeelt sijn / mer hebte lief die altoos in
dine gerechtigheyt ende glorie betrouwen.

Want wi en onse vaders in sodanigen siecten
quellen / maer ghi sult om onse sondaers / onferm-
hertich ghehesten wordē / Want als ghi onser on-
ferme / dan sul: ghi onfermhertich ghebeete wor-
den / als v gheen wercken der gherechtigheyt en
hebben. Want die rechtuaerdighe / die u vele goe-
der wercken op ghelept sijn / die sullen wt haer ey-
gen werckē loon ontfāen. Want wat is die men-
sche dat ghi op hem verbolghet / oft dat verganche-
like gesachte / dat ghi op hem so bitter sijn. Want
inder waerheyt / daer en is niemant handē ghebo-
renen / die welcke niet ongodlich gedaen en heeft /
ende vanden betrouwenden / dye niet misdāen en
heeft / wāt daer in sal uwe gerechtigheyt gheboot
schapē worden / en v goetheyto H E E / als ghy
ben lieden onfermt / die welcke der goeder wer-
ken niet en hebben.

En hi antwoorde tot mi leggende / Ghy hebt
sommighe dinghen te recht ghesproken / en het sal
oock na uwe redenen gheschē / Want ic niet wa-
rachtiche gedenckē en sal / op dat scheysele der geen-
te die ghesondicht hebben voor dye doot / boot dat
oerdele / voor dye vdoemens / mer ic sal verblif
worden / op der rechtuaerdiger scheysele ende ick
sal gedencken der pelgrinaghien / en der salctuna-
kinghe / ende des loons der wederontfanginghe.

Also ick dan ghesproken hebbe / also ist oock.
Want ghelick die ackerman vele saden op daer de
zaeyt / ende plantēt plantinghe der menichfuldich
heyt / maer si en wordē niet alle behoude die ghe-
zaeyt sijn noch si en sullen oock niet alle wortelen /
die gheplant sijn / alsoe en sullen si oock nyet alle be-

Joā. dijs
mat. v. b

a

in. regit.
vij. d
ro. di. a.
phi. iij. g
Gal. ij.

D

Ge. iij. b
Tit. i. f
Mat. vij

houden worden/die inder werelt gelapet zijn
 Ende ic antwoorde en seyde. **I**st dat ick gena-
 de heb gevonden/so laet my spreken. **S**elick als
 dat laet des ackermās/ist dat nyet op en gaet/oft
 uwen regen en ontfant in tijts/oft ist dat bedoz-
 uen wort midts veelheit des regēs/alsoe ver gaet
 oor die mensche / dye niet uwen handen gemaect
 is/en uwe veelt is hem genoemt/want ghi zijt hē
 gelick/om den wilcken alle dingē gheschapē zijn/
 en ghi hebt hem gelick des ackermaus lade / En
 zijt op ons niet gram/ **D** h **E** **E** **E** / maer spaert
 uwe volcke/ en ontfermt uwer cckenissen / want
 ghi ontfermt uwer creatuere

Ende hi antwoorde tot mi leggedē. **D**ye tegē
 woordich zijn den teghenwoordigen/ ende de toe-
 comende den toecomenden. **W**āt v ouert vele dat
 ghi mijn creature bouen mi mocht lief hebben/ ic
 heb v/ en hem die wil genaket/ maer den onrecht-
 uerddighen nymmermeer. **M**er daer inne zijt ghy
 oock wonderlicke voor den alderhoochste/ wāt ghy
 hebt v beroetmoedicht alsoe v betact/ en ghy en
 hebt v niet gheoedelt/ dat ghi onder die rechte-
 dige gheglouficeert sou worden/ Daerom sullen
 vele kattenchedē comē/ en alle alle dich wordē ge-
 maect/ die de werelt bewoonen/ in dē lesten tijde/
 want si hebben in geoote houeerdicheyt gewan-
 delt. **M**er verlaet ghi voot v/ ende van uwe ge-
 licheit verfoet gloze/ wāt dat paradys is vlieden
 open/ den boom des leuens is geplant/ den toeco-
 mendē tijt is bereypt/ dye oueruloedich is berreyt/
 die stadt is ghetimmert/ die tulle is gheproeft/ dye
 goetheyt is volmaect/ en de wijsheyt. **D**ye wolte-
 le der quaetheyt is van v ghetekent/ crancheyt/ en
 dye motte is vā v verborghē/ en de verderfemisse
 is in die helle gheulucht in vergetinghe. **D**ye sner-
 ten zijn door ghegaen/ ende den schat der onsterf-
 licheyt is int eynde gethoont. **H**ier omte en wiltet
 niet meer toe doe/ te ondersoekē vander menich-
 ten der geene die vergaen/ want si oock ontfan-
 ghende dye vubeyt/ hebben si den alderhoochsten
 vermaect/ en si hebben zijn wē: veracht/ en si heb-
 ben zijn wegen verlaten.

Maer si hebben zijn rechteerdighe oock noch
 verreden/ en si seyden in haer herte / datter geen
God en was/ en nochtans wetende dat si steruē/
 want gelick ghi sult ontfanen dye dingen die ick ge-
 seypt heb/ alsoe sullen hem ontfanen doxt ende cruy-
 ringhe die hē bereypt zijn / wāt hy en wi de met dat
 de mensche beroren werde/ **M**er si ooc dye gesta-
 pen zijn hebben sinen naem besmet/ diese gescapē
 heeft/ ende zijn hem ondanchaer gewest/ die hem
 dat leuen heeft bereypt/ waerom mijn oordeel nu
 naket/ welc ick niet allen/ dan v ende weynighen
 ws gelicken heb verhoont.

Ende ick antwoorde ende seyde/ **S**iet **D** h **E** **E** **E** /
 nu hebt ghi mi gethoote de menichte der tee-
 kenen / die ghy inden laetsten tijt sult beginnen te
 doen/ mer ghi en hebt mi niet verhoont in wel-
 ken tijt/ ende wannert.

Teekenen der toecomender tijt/ ende die straf-
 tinghe Sons / ende **E** **S** die geschieden oock som-
 wighe openbaringhen

De hi antwoorde tot mi leggende.
Metende metet den tijt in hē seluen/
 ende sal zijn als ghy siet/ wannert eē
 deel der teekenē die boorseyt zijn/ sul-
 len door zijn ghehaē/ dan sult ghi ver-
 staen/ dat dien seluen tijt is/ in welken die alder
 hoochste sal beginnen te besoeken de werelt/ dye
 van hem gemaect is/ **E**n allinē in die werelt aert-
 bevinge/ ende verstooringhe des boles sal sijn/ dā
 sult ghi verstaē/ dat dā hoochste hā desen dinghe
 heeft gesproken/ van dien dagen die voor v waren
 van begun/ wāt gelick het al dat in de werelt ge-
 maect is/ begin en voleydinge te gader heeft/ en lu-
 die voleydinge is openbaer/ alsoe hebbē des alder
 hoochsten tiden/ openbaer beghinnen in wonderē
 en crachten/ en dē voleydingen in de daet en tee-
 kenē/ **E**n sal zijn/ alle dye salich gemaect sal zijn/
 en die door zijn werckē mach ontulicē/ en door tge-
 loue in welc ghi ghelooft hebt/ sal verlatē wordē
 hādē boorseyt pericule en by sal sijn/ den genen/
 daer ic door salich make/ in mijn lāt/ en in mijn pa-
 len/ wāt ic heb mijn bander werelt aen geheylcht.
En dan sullen si in allenden zijn/ die mijn weghe-
 nē misbruyt hebbē/ en die sullen in pininghē woo-
 nen/ diese hebben verwoyten in verstaadige

Want die mi niet ghekent en hebben leuende/
 en welcaden vercreghen hebben/ en dye mijn wēt
 houerdeleke verstaet hebbē/ dorn si noch vubeyt
 hadde/ en doen hē noch ruynte open was om be-
 rou te bewisen/ en verstonde si niet/ mer versta-
 dent dese moeten na die doot in pininghe bekēnē

Hier om en wiltet noch nyet meer eurios zijn/
 hoe de godlose gepinicht sullen worden/ en hoe de
 rechteerdige salich wordē/ en welker werelt si/
 en om welke de werelt/ en wannert si is / **E**rde ic
 antwoorde en sprac. **I**c heb te voren gesprokē/ en
 nu segge ic/ en ick sal namaels seggē/ datter meer
 zijn die vergaē/ dan die behoude sullen wordē/ ge-
 lick die bloet grooter is dan die druppelen.

En hi antwoorde tot mi legghede. **A**ldanich
 den acher is/ soedanich zijn die saden ooc/ en hoeda-
 nich de bloemē zijn/ soedanich zijn de verben ooc/
 en hoedanich werket/ soedanich is ooc dat wēt/
 en hoedanich dackermaus/ alsoe is ooc de bouwvin-
 ge/ want het was den tijt der werelt.

En doe/ als ic dye so bereyde die nu zij/ eer dye
 werelt wert/ in welke si wonē soude/ en nyemat
 en weder seyde mi/ **A**ls nu re yegelijc was/ en ooc
 dieschepper in dye werelt/ dye nu bereypt is/ en dye
 maent die met op en bout/ en dye wēt die onbegri-
 pelic is/ so zijn haer zede verdoult/ **E**n ic aē mere
 te die werelt/ ende ket/ daer was sochickeyt/ om
 die gedachten dye daer in toegeromen zijn.

En ic sacht/ en ic spaer dese al te zec/ en ic hielt
 mi dat wijnhoornken vander druyne/ en de plan-
 tinghe van veel geslachte. **A**ldus vgaet die menich-
 te/ die sonder sake ghebozen is/ en mijn druyne/ en
 mijn wijnhoornken wert behoude/ en mijn plan-
 tinghe/ wāt ic heb ic met grootē arbeide volbracht

Maer ist dat ghy noch seuen ander daghen on-
 derwint/ mer ghy en sulket niet in bassen/ ghy sult
 unt belt der bloemen gaen/ daer geen hupe getim-
 mert en is/ ende ghy sult allen bandē bloemē des
 belts eten/ ende ghy en sult geen vleesch smaken/

ende ghi en sult geuen wijn drincken / mer alleen
bloemen. Sijdt den alderhoochsten sonder ophou-
den / en ic sal comen / en spreken met v.

En ic sal ghuick so by my seyde / int belt gheheer-
ten Ardach / ende ic sacht daer in de bloemen. Ende
ic adt banden cruyden des ackers / en haer spijle is
mi tot satheyt geworden.

Ende het gheschiede na seuen daghen / ende ick
sacht / ende adt op hoy / ende mijn herte wert weder
geturbeert / ghelijck te horen / Ende mijnen mont
is open ghedaen / ende ick begonste voor den alder
hoochsten te spreken / ende ick seyde. **U. H. E. E. I. E.**
v seuen ons verthoonende / ghy sijt onsen vaderen
gethoont in die woestine / welcke niet verreden en
wert / ende dat onruchtbaer is / doen si wt Egip-
ten ghingem / ende segghende seyt ghi / Shi Isra-
el hoort mi / en laet Jacob aenmerct mijn redenen.

Siet / ic zaeye mijn wet in v / en si sal in v bruch-
te doen / ende dat ghi sult daer in geglorificeert wor-
den inder eerwicheyt / Want onse vaderen dye wet
ontfangende / en hebben se nyet ghehouden / ende si
en bewaerden v wetlicheden niet / ende de brucht
der wet en is nyet varende geworden / Noch si en
mocht niet / want sy was dine / Want diese ontsaen
hadden bergingen / niet bewaerende dat in hen ge-
saept was.

Ende siet / tis een gewoonte / dat als dye aerde
dat saet ontsaen heeft / oft de zee het schip / ofte een
bat spijle oft dranch / als dat verdouen is daert in
gesaept is / oft daert in gelaten is / so worden oock
mede verdouen tghene dat ghesaept is / oft dat in
gelaten is / ofte dye dinghen dye ontsaen sijn ver-
douen / en die ontsaen sijn / en bliuen bi ons niet.

Mer ons en is so niet gheschied / Want die de wet
ontsaen hadden / sondighende bergingen wy / ende
ons hert datse ontsaen hadde / mer de wet en ver-
ginc niet / mer si bleef in haren arbeyt.

En als ic dese dingen in mij herbe spreac / so sach
ic aen met mine ooghe / en ic sach een wijf ter sijden /
En siet / dese droech rouwe / en screyde met luyder
stemme / en si leedt groote smerte inden gemoede /
en hare cleederen waren van ren ghesroot / en af-
scen op haer hooft. Ende ic liet d' gedachten daer
ic inpreyde / ende ic heerde my tochaer / en ick seyde
haer. Waerom weent gh / en sijt smerte int gemoet?

Ende si seyde tot mi / Mijn here / laet mi dat ick
mi bescreye / en dat icker noch smerte toe doe / wat
ick ven alte bitter han ghemoede / ende ic k ven alte
zeer benedert / En ic seyde haer. Wat hebt ghi ghe-
leden? Segget my / En si seyde tot mi. Ic v dieneer-
se was onruchtbaer / en en baerde niet / hebbende
eenē man dertich iaren / en ic badt den alderhooch-
sten dese dertich iaren / nacht en dach / alle vien / en
alle daghe. En het gheschiede na. xxx. iaer / dat God
my v dienstmaerte verhoorde / en sach mijn neder-
heyt / en aenmercte mijn tribulacie / en gaf my eenē
sone / en ick wert alte zeer ouer hē verblift / en mijn
man en alle mijn gebueren / en wi eerden alte seer
den stercken. Ende ick boede hem op met groofter
arbeyt. Ende het gheschiede doen hi op ghewassent
was / en quā om een huysrouwe te nemen / maect-
te ick eenen weertichap dach.

En sprake Esore ende des wijs die hem open
baerde. **Dat. r. Capittel.**

nde het gheschiede / doen mijn sone in
was ghegaen / in sijn slaerpramer / biel
hi en sterf / en wi heer den alle die lich-
ten om / en alle mijn ghebueren / ende
sonden op / om my te troosten / en ick
ruste tot op den anderen dach / tot snachts toe. En
het is gheschied / doen si alle gerust hadden / dat si mi
souden troosten / dat ick soude rusten / ende ic stont
snachts op en bloot / en quā in dit belt / ghelijck ghi
siet / en ic en dencke nu niet weder in die stadt te kee-
ren / maer hier te bliuen staen / en niet te cten / noch
te drincken / mer sonder ophouden te weenen / en
te vasten / tot dat ic sterue.

En ic liet mijn redenen daer ic in was / en ic anē
woorde met gramscap tot haer segghende. Ghy
sotte bouen alle wiue / en siet ghi niet onse weeninge
en die dinghen die ons gebueren? Want Zion
onse moeder wert met alle droefheyt bedroeft / en
si is in d' nederheyt benedert / En nu / want wy
alle weenen en droeue sijn / want wy sijn alle mede
bedroeft / mer ghi wert alleen bedroeft in eenen so-
ne. Draget der aerden / en si sal v seggen / dat sijt is /
die met rechts soude verweene / de valle so beelder /
ofter haer spruytende / Want tot haer van beghin
sijne al geboren / en dander sullen comen / en siet si
wandelen bi na al' e in vdoementis / en haer der bele
werden wtgheeroept / En wie sal dan meer weene
dan dese / die so grooten nienichte verloren heeft / en
niet gh / die om eenen sinerte lijde. Mer ist dat ghy
mi segt / mijn screydinge en is niet gelike de screyen
der aerden / want ic heb die brucht mijns buyer ver-
lozen / den welcke ic met smerte gebaert heb / maer
daerde / na den wtch der aerde / en die tegewoordi-
ge menichte is in haer werch gegae / ghelijck si daer
wt quant / So seg ic v. Gelijck ghi met arbeyt baer-
de / also geeft daerde haer brucht oer den mensche
van begin / dien dyc si gheniact heeft / Aldus hout
nu v suerke bi v seluen / en draecht sterckelic die ge-
uallen die v gebuert sijn / wat ist dat ghi dz pere en
eynde Gods rechtuerdicht / so sult ghy sinen raet
oor inder tijt ontsaen / en in sodanige sult ghi mede
ghepreten worden. Hier omnie gaet inde stadt tot
dinen man.

En si seyde tot mi / Ic en sals niet doen / noch ic
en sal niet in die stadt gaen / mer ic sal hier steruen /
En ic spreac noch tot haer en seyde. En wilt dese re-
dene niet doen / mer consenteert den genen die v ra-
det. Wat hoe vele geuallē heeft Zion. Wort doch
vertroost om Iherusalē's smerte / want ghi siet dat
onse heylighmakinge verwoest is / en dat onsen ou-
tact verniet is / en dat onsen tempel verdouen is /
en onsen psalter is benedert / en den lofsant heeft
gestwegen / en onse bruechde is vergaē / en dat licht
ons candelaers is wt ghebluscht / en die arcke ons
verbonts is gerooft / en onse heylige dinghen sijn be-
smet / en den name die ouer ons aengeroepe is / die
is vna ontheylicht / en onse hinderen heb v smaet
geleden / en onse priesters sijn verbernt / en onse Te-
uiten sijn in die gheuankensisse ghegaen / ende onse
maechden sijn gesehepnt / ende onse wiuen sijn ver-
trachticht / ende onse rechtuerdighe sijn gheerooft /
ende onse clepne kinderkens dyc sijn verdaen / ende
ons lieden iongen dyenden / en onse stercke sijn on-
machlich ghe worden. En den aldermeesten seget

Zion die is berooft van zinder glozen/want hi is gelcuert inden handen der gheender die ons hate.

O hier om schude v groote droeffenisse tot/ ende legt af die menichte der sinerte/ op dat v die stercke ghenadich si/ en die alderhoochste sal v rust gheuen/ van dinen arbeyt en moeyte/ En het gheschiede als ic tot haer sprac/ haer aensichte blincke onuerdens/ en haer ghesichte wert en blinkende ge daete/ also dat ic alte seer scoemede wert boor/ haer/ en dat ic dachte/ wat dat ware/ en siet/ ouerhoets gaf si een groot ghehuyt der stemmen wt/ vol vreesen/ dat daer de beweghet wert van des wijfs ghehuyt/ en ick sach/ en siet/ die vrouwe en was mi niet meer boor/ oogē/ mer dye stadt wert ghetimmeret/ en de plaecte wert ghehoont van grooten fundamenter.

En ic vreesde/ en riep met grooter stemmen/ en seyde. Waer is vriel die enghel/ die van began tot mi quam/ want hi dede mi comē in die menichte/ inde wtganc mijns ghemoets. En mijn eynde te tot berganchicheye ghe worden/ en mijn ghebet tot lichter.

En als ic dit sprekende was/ so quā hi tot mi/ en sach mi/ en sietich was gheset als een doode/ en mijn verstant was verurmt/ en hy siel mine rechter hant/ en hi sterete mi/ en stelde mi op mijn hoeten/ En hi seyde mi/ Wat is v/ en waerem is v verstant verstoort/ En ick seyde/ om dat ghi mi verlaten hebt/ en ick dede na utbe redenen/ en ic gmelc wēne velt/ en siet ick sach/ diwelck ick niet vertellē en can

D En hi seyde tot mi/ Saet als een man/ en ic sal v herinaren. En ick seyde/ Mijn v. S. E. E. sprecct/ en wilt mi niet verlaten/ op dat ick niet te bergeefc en sterue/ want ic sach dat ic nyet en wiste/ ende ick hoorde dat ick nyet en weet. Est wert minen sin bedrogen/ en mine siele beschijmt/ hier om so v id ick v nb/ dat ghy utwen knecht bā desen verwonderen verthoont/ en hi antwoorde tot mi seggēde/ hoorst mi/ en ic sal v leeren en ic sal v segghē van welcken ghi vreesd/ wāt dye alderhoochste heeft v vele beholentēden gheopenbaert. Hi sach utwen rechten woerch/ want ghi haert sonder ophouden bedroeft/ boor v holt/ en ghi weende al te seer om Ziō. Wd? is dat verstant des ghesichts/ welc boor v een wey nich tijts/ bersteen. Dye vrouwe die ghi weenede/ sach die begonst ghi te ooffen/ maer nb en siet ghi dan die ghedaente des wijfs niet meer/ maer v heeft geopenbaert/ dat die stadt getimmeret wert/ en want si v banden geualle haers soons vertelde. Dits die ontbindinge. Dat wijf dat ghi sach/ de se is Zion/ en wāt si v seyde/ diwelc ghi ooc nb sien sult/ als een ghetimmerde stadt/ en wāt si v seyde/ datte onruichebaer heeft gewoest. xxx. iaren/ waer om het. xxx. iaren waren/ doen in haer noch gheen offerhande en was geoffert

En het te gheschied na dertich iaren timmerde Salomon die stadt/ en offerde offerhanden/ doen wakt/ dat dye onruichebaer eenē soon vaerde. En dat si v seyde/ datte hē met arbeyt opgeuoordt heeft/ dat was die woont/ ghe in Ierusalem/ En wāt si v seyde/ dat haer sone comende in zjn daerpeamer kerf/ ende hem eenen hal ghebuerde/ dat was Ierusalem's val/ die gheschied is. Ende siet/ ghi hebt

baer ghelikenis ghesien/ want doen si den sone be weende/ begonst ghise te troosten. Ende dat haer anders gheschied is/ dat heb ic v verthoont/ En nb siet/ die alderhoochste/ want ghy wtter herten bedroeft zint/ en want ghy wt gheveelder herten boor haer sijt/ soo heeft hi v verthoont die clarcheyt zjnre glozen/ en de schoonheyt zjnre fraycheyt. Daer om hebbe ick v gheseyt/ dat ghi in een velt sount bliuen/ daer gheen huys ghetimmeret en is/ want ick wiste/ dat dye alderhoochste v dese dingen begonst te thoonen daer om seyde ick v/ dat ghi inden acker sount comen/ daer gheen fundament der timmeringhe en is/ Want dat wert der timmeringhen des menschen/ en mocht niet verdraghen wordē in die plaecte/ daer des alderhoochsten stadt begōst wert verthoont te wordē. Hierom en wilt niet vreesen/ noch v hert en verstricke niet/ mer gaet in/ en siet dat schijnfel/ en dye grootheyt der timmeringhen/ so vele alst v outfanchelijc is/ metten ghesichte der ooghen te sien/ en daer na sult ghi hoozen/ so vele alst gehoor utwer oocē of sandic is te hoozen. Ghy zint salich boor vele/ en ghi zint bi den alderhoochste geroepē/ ghesijc ooc luttelē. Ghy sult den nacht die morgen toeromende is/ hier bliuen/ ende dye alderhoochste sal v thoonen dese gesichte der alder ouerster/ die de alderhoochste doen sal/ den gheuen die opter aerden woonen vanden wtersten daghen. Ende ick diep den nacht/ also hi mi gheseyt hadde.

hier wort eenen anderen droom ende openbaring beschreuen

Dat. xi. Capittel. De ic sach enen droom/ ende siet/ vander zee sterch eenē arent op/ dye wsel vloghēde/ en dye hoofden hadde. En ick sach/ en siet/ hy sterct zjn vloghelen wt ouer alle aerrijcke/ en alle de winden des hemels waeyden op hem/ ende werden vergadert/ Ende ic sach/ en van sinē bederen werden contracte bederen geboren/ en si werden tot cleyne en luttelē vederkens/ en zjn hoofde waren rustēde/ en dat middelste hooft was meer v dan dāder hoofde/ mer die arent rustede met hem. En ic sach/ weder/ en siet/ de arent vloech met zjn bederen en hi regneerde op der aerde en ouerhen die daer sine woonē. En ic sach/ dat hē alle dingen ond den hemel onderdanich warē/ en niemā en seyde tegē hē/ noch niet een bandē creaturen die opter aerden zjn

En noch sach ic/ hoe dz die aret op zjn clautwen stont/ en liet een stēme met sinē bedere wēgāe seggēde. En wilt nz alle te samen wakē/ clarpele op zjn plaecte/ en waert eenē tijt lanc/ Mer dye hoofde laet inde wterste behoude wordē/ En ic sach en siet die stēme en gine nyet wt bā sinē hoofden/ mer vander middelst zjns lichaems.

En ic teide zjn contrarie bederen/ en siet/ daer wasser. vij. en ic sach/ en siet/ ter rechter siden stōt een bedere op en regneerde ouer alle aertrijc. En tghesiede doe si regneerde/ so quā haer dat eynde/ en haer plaecte en was nz meer/ En die naestvolgende stont op en regneerde/ en si hiet vele tijts. En tghesiede als si regneerde/ en haer eynde quā dat si nyet meer en versche en/ ghesijc die eerste

Ende siet daer is een stēme tot haer ghecomen segghende/ hoorst ghi/ die so langhen tijt dye

aer de hebt gehouden. Dese dingen vercondige ick
 v'eer ghi begint niet te blijcken. Nieman na v' en
 sal uwen tijt houden/ noch ooc zyn helst. Ende die
 derde hief op/ en hiet dat prinschap/ gelijc ooc die eer
 te/ en si en verscheen niet. En also gebuerdet van
 allen den anderen bisonder dat prinschap te boeren
 ende weder niet werts te verscheinen.

En ic sach/ ende hiet/ inder tijt die nauvolgde be
 deren werden op gerecht/ vander rechter siden/ dz
 si ooc souden regeren/ en w' d' desen wasser die ooc re
 geerd/ mer costs en werden si niet meer gesien.
 Want sommige wt hē werden op gherecht/ noch
 tans en regerden si niet/ En ic sach na desen/ ende
 hiet die .xij. bederen en w' d' n/ noch die twee blo
 gelkens/ ende daer en bleef niet ouer in dē lichame
 des arens/ dan twee rustende hoofden/ en .vi. bed
 hens. En ic sach noch/ en hiet/ die ses bederhens zō
 gedeylt in twee/ en si bleue onder thoofst dz ter rech
 ter siden was/ want die vier bleuen in haer plaeste

En ic sach noch/ dat die onder den blo gelen wa
 ren/ begonsten hen op te rechten/ en te regeren/ en
 ic sach/ ende hiet die eene is opgerecht/ mer tēstōt
 en was hi niet meer. En die tweede sneliker dan
 die eerste/ en waren niet meer.

En ic sach/ ende hiet/ die twee die douterhant had
 den/ dachten bi hen seluen/ dat si selue ooch souden
 regneren/ en doen si dat dachten/ hiet/ eender ruste
 der hoofden/ hēt w' d' dat middelste was/ ontwaer
 tede/ want dat was dat middelste der twee hoofden/
 En ic sach/ dat die twee hoofden met hem veruult
 waren/ en hiet dat hoofft is bekert met den genen
 die met hem w' d' ende dat die twee onderste blo
 gels/ die daer dachten te regneren

Mer dat hoofft veruuerde alle aertrijc/ ende het
 heerscapte daer inne/ ouer die gene die de aerde be
 woonē met vele arbeyts/ ende het hiel die heerscap
 pie des aertrijc/ ouer al die vogelen die gheueest
 waren. Ende ic sach na desen/ ende hiet t' middelste
 hoofft/ onuerkens en was niet meer/ gelijc ooc die
 blo gelen. Mer die twee hoofden gingen te bouen
 de welke ooc delgelijcs reguerden ouer daerde/
 ende ouer die gene die daer in woonen/ Ende ick
 sach/ ende hiet/ dat hoofft dat ter rechter siden was
 veruulde t' gene dat ter linker siden was/ En ick
 hoorde een stemme in my seggende. Beschouwt tegent
 v' en aenmerct dat ghi siet/ En ic sach/ en hiet/ als
 enen leu/ veruert vander boescagie huilste/ en
 ic sach/ want hi wt seyde een stemme des mensche
 tōtten arent. En hi seyde/ seggende. Hoort ghi en
 ic sal tot v' spreken/ en die alderhoochste sal v' seggē
 En zyt ghi niet die te bouen zyt gegaen vandē hier
 dieren/ die ic dede regneren in mijn werelt/ ende op
 dat door hē dat eynde haerder tijden soude comen

Ende die vierde quam/ ende verwan alle die die
 een/ die door waren gegaen/ ende met geweld hiel
 hi de werelt met vele beuens/ en alle de werelt met
 ten. Mer quaetsten arbeyt/ en bi beuonde dz aert
 eijck/ so vele jaren met bedroch/ ende ghi hebt d' e
 aerde georderelt/ niet met waerheit/ want ghi hebt
 die saechtmoedige gequet/ ende ghi hebt die ruste
 de gequet/ ende hebt die logenachtige lief gehadē
 ende ghi hebt haer wooninge bedouen/ die buchte
 maecten/ ende ghi wierpt die mueren neder/ v' gee
 bet die v' niet gedeert en hebben

Ende uwen smaect is totten alderhoochste ooc
 gegae/ ende v' houaer die byt totten stercken. En
 die alderhoochste herft aengehen d' e houardige
 tijden/ ende hiet/ si zyn gberuynd/ ende haer sonden
 zyn veruult. Hier om en verscheen niet ghi acrne niet
 meer/ ende v' veruuerlike blo gelen/ ende v' alder
 quaetste bederhens/ ende v' boofte hooffde/ en uwe
 alder quaetste clauwe/ ende alle v' ydele lichaem/
 op dat alle daerde vercoelt worde/ en weder kee
 te/ berloft zynde van uwer cracht/ en hopen mach
 ooc deel ende ontfcrinbericheit/ des gheens die se
 gemact heeft.

¶ Noch breeder vanden voorsyden di dome/ es
 sine wtlegginge.

Dat .xij. Capittel.

Mer het gheschiede/ als den lecu dese
 woofde sprac totten arent. Ende ick
 sach/ ende hiet/ dat hoofft dat verwon
 nen hadde die dier blo gelen/ d' e tot
 hem waren gbergaen/ en waren niet
 meer/ ende si zyn opgerecht/ dat si souden regne
 ren/ ende haer rijck was smal/ en vol oploops

Ende ic sach/ ende hiet/ si en verscheen niet/ en
 alle dat lichaem des arens wert verbrant/ en d' e
 aerde verschiecte alte jcer/ ende ic ontwaerte van
 den geruchte mijns ghemoets/ ende van grooter
 hysen/ Ende ick seyde mijnen gheeste. Siet/ ghy
 hebt mi dat gegeuen/ daer inne dat ghi des alder
 hoochsten weggen onderloect. Siet/ noch ben ick
 beuueyde van gemoede/ en in mijnen gheest ben
 ic alte wack/ ende daer is weynich crachtē in my/
 vander grooter hysen/ die ic desen nacht ontfae
 hebbe/ h' y' rom sal ic den alderhoochsten bidden/
 dat hy mi totten eynde toe stercke. Ende ic seyde/
 heerscapper h' e/ e/ ist dat ic ghenade v' d' d' d' d' d'
 ne ooghen heb v' d' e en ick bi v' gerechtiaer
 dicht/ v' d' e/ en ooc ist dz mijn geuet sekerlich
 v' d' e/ v' aenlicht is ghestegē/ so sterct my/ verthoof
 mi uwen knecht die bediedinghe/ ende onderse
 dinghe dees veruuerlike ghesichts op dat ghy mijn
 sel volcomelike betrooft/ want ghi hebt mi waer
 dich geacht/ in die w' d' e/ te verthoofē. En
 hi seide tot mi/ Dit is de bediedinghe d' e/ ghesichts
 den arent/ den welckē ghi op hebt sien sigē van
 der jcer dat is dat rijck dat Daniel v' broeder int ghe
 sichte sach/ Mer het en is hem niet bediet/ mer ic
 bediet v' nu. Siet/ die dagen comē/ en daer sal een
 rijck op staen op ter aerden/ ende dat salmen hysen
 sen/ meer dan alle vander rijcken/ die bo ooc dat ge
 weest zyn/ want daer sullen twee comen in
 regneren/ een na den anderen/ want d' e/ twee
 sal beginnen te regneren/ en hi sal breederen tijt
 houden dan die tweelc. Dit is die bediedinghe der
 tweelc blo gelen d' e/ ghi saecht.

En die stemme die ghi saecht/ die sprac/ niet van
 sinen hooffde wtghaende/ mer vandē middelzins
 lichaems/ Dit is die bediedinghe/ Want na desen
 tijts zins rijcs sullen twee op staen die niet slym
 en sullen zyn/ ende het sal in pericule v' d' e/ zyn.
 Mer het sal weder in zyn begunsel ghestelt wor
 den/ En wat ghi saecht acht onderulogelē aenbā
 gende sinen blo gele. Dit is die bediedenisse/ Daer
 in sullen acht coninge op staen/ der welcker tiden
 licht en r' d' e/ sullen zyn/ en twee wt hē sullen v' gaen

Maer als den middeltijt genaect/sullen die bier in-
der tijt gehouden worden/ als sinen tijt sal be ginnē
te gemaeken/ op dat hi geeynt worde/ Maer de twee
sullen totten eynde toe behouden worden

Ende want ghi die drie hoofden hebt sien rusten
de/ die is die bediedenisse/ In zijn wterste sal die al-
derhoochste die rijcken verwecken/ ende hi salder
weder vele toe roepen/ ende si sullen die aerde ver-
heeren/ en die daer in woonen met vele arbeids/ bo-
uen al die voor dese ghebreck hebben/ Daerom so
zijn si hoofden des arents gheerten. Want dese sul-
lent zijn die zijn ongodligheden sullen verhalen en
die zijn wterste sullen volbrengen/ Ende want ghi
dat groote hooft gesien hebt/ niet verschimēde/ Dit
is zijn bediedenisse. Want een wt hen sal op zij bed-
de steruen/ ende nochtans met pinen/ mer die twee
die volherden/ sal dat sweert eten/ want des eens
sweert sal eten/ welc met hem is/ māer nochtans sal
dese inden wtersten midts den sweert de ballen.

Ende want ghi twee onderilogelen hebt gesien
hen onderworpen bouen dat hooft/ welck ter rech-
ter side is. Dit is die bediedenisse/ Dit zijē die de al-
derhoochste heeft bewaert/ tot sinen eynde/ dat is
dat smal rijck ende vol verstooringen.

Dat ghi doe den leeu hebt gesien/ die u ghi handē
woude saecht ontwaaken/ ende byullende/ ende spre-
kende totten arent/ ende hem straffende/ en zijn on-
gerechtigheede door alle sine redene/ gelyck ghi ghe-
hoort hebt/ Dit is den wint die de alderhoochste ge-
houden heeft totten eynde/ tot hen/ ende haer on-
godligheden/ ende hi salse straffen/ ende hi sal haer
verstooringe voor hen voorhouden/ Want hi salse
leuende int oordeel stellen/ en het sal zijn/ alohise ge-
kraft sal hebben/ dan sal hise raffen. Want in sin o-
uergelbeuen volc/ sal hi met kactiueheden verlosse
die behouden zijn op mine palen/ ende hi salse ver-
bliden tot dat einde/ den dach des oordrels sal co-
men/ daer ic van beginne af hebbe gesproken.

Dat is den droom dien ghi gesien hebt/ en dese
sijn die bediedinghen. Aldus hebt ghi alleen weet-
dich gewest/ dese verborgenheede des alderhooch-
sten te weten/ Hieromme so scriuet alle dese din-
gē/ die ghi gesien hebt in eenē boecke/ en setse in een
verborgen plaetse/ en ghi sulse den wisen vā utwē
boeke leerē/ der welcker hertē/ ghi wert datse mo-
gen begripen/ en behouden dese verborgē dingen.

Mer verbeyt ghi hier noch seuen ander dagen
op dat v berchoont worde/ so wat den alderhooch-
sten goet sal duncken v te verthoonen/ En hy ginc
van mi.

Ende het geschiede/ als allet volck hoorde/ dat
die seuen daghen voorbi waren/ en ick nyet weder
gekeert en was in die stadt/ ende elck vergaderde
hem/ banden minsten totten meesten/ ende si qua-
men tot mi/ ende seyden my seggghende. Wat heb-
ben v v gesondicht/ ende wat hebben wi onrecht-
telijc teghen v ghedaen/ dat ghi ons verlatende/ in
dese plaetse woont/ Want ghy zijt ons allen oer-
gebleuen/ wt allen volcken/ ghelijck een windruy-
ue wt den wūnghaert/ ghelijck een keerse in dye
duyfter plaetse/ ende ghelijck een haerue den sche-
pe/ behouden vanden stormen/ Of en sijn ons die
quaden nyet ghenoch/ dye daer ghebeuen/ Hier-
omme/ eest dat ghi ons verlaet/ hoe veel beter had

det ons gewerck/ dat wi ooc verbrant waren met
Zions brant/ Want wien zijn met bette/ dan dye
ghene die daer ghestouen zijn/ ende si scriyden met
lyyder stemmen

Ende ick antwoorde tot hen seggende/ Israet
betrout/ ende en wilt niet drooue zijn ghy huys Ja-
cobs. Wat uwe gedachtenisse is bi de alderhooch-
sten ende dye stercke en heeft uwer niet vergheten
inder proringhen/ want ick en hebbe di nyet ver-
laten/ noch ick en ben nyet wt gheghaen maer ick
ben in dese plaetse ghecomen/ dat ick voor dye ver-
satinghe Zions soude vidden/ op dat ick ontfē em-
berticheyt soude soecken/ voor die nederheyt dijn
te beylchmalinge/ En nu gaet elck in zijn huys/
en ic sal tot v comenna dese daghen.

Ende het volck ghinc wech/ alsoo ick hen sey-
de/ in die stadt/ maer ick sadt in dat velt/ seuen da-
ghen/ ghelijc mi dye Enghel beuolen hadde/ ende
ic adt alleen vanden bloemen des ackers/ vanden
cruyden is mi spijse geworden in dien dage

Vā eenen anderen droomē/ en zijn bedieden-
se die hē die Enghel leert

Ende het is gheschiet na seuen dagen
ende ic droomde sinarhts eenen droomē.
Ende siet vāder zee stont eenen
wint op/ dat hi alle haer bloede sou-
de verstooren/ Ende ic sach/ ende siet
dye mēsche wert machtich/ met den wolcken des
hemels/ ende daer keerde hi sijn aensicht/ dat hi sou-
de mercken/ ende al dat onder hem ghesien wert
dat beefde/ ende soo waer zijn stemme van sinen
monde wt ghinc/ daer vanden si alle die sine ste-
me hoorde/ ghelijck die aerde ruyft/ als si dat vier-
geuelt.

Ende ick sach na desen/ ende siet/ die menichte
der menschen/ der welcker gheen ghetal en was/
wert vergaert vanden vier winden des hemels/
ende dat si den man souden bestreden/ die op was
gesteghen vander zee/ Ende ick sach/ ende siet/ hy
hadde hem seluen eenen grooten berch wt gegrav-
uen/ ende hi vlooch op dien/ Mer ick socht dat lāt
schep te sien/ oft dye plaetse/ waer af dyen berch
wt gegeauen was/ ende ic en vermocht dat niet.

Ende hier na sach ic/ ende siet/ alle die tot hem
berghadert zijn/ dat si hem beuechtende veruūmē
soude/ breefde a te zee/ nochtans dorsten si berch-
ten/ en siet/ als hi den druyft der toecomender me-
nichte sach/ so en hief hi zijn hant niet op/ noch hy
en hielt gheen sweert/ noch gheen oorswoochs ghe-
were/ niet dan/ als ick sach/ dat hi van sinen mon-
de wt seyde/ als een blasinghe des vyers/ ende vā
sinen lippen/ den wint der vlammen/ ende van sijn
der tonghen/ seyde hi wt boucken ende stormen.
Ende si zijn al te samen ghemengt/ dese blasinghe
des vyers/ en den wint der blamme/ en de menich-
te des storms/ en hiel te samē ouer die menichte/
dye welcke bereyt was te bechten met storme/ en
verbarndese alle dat onuerdens nyet en wert ghe-
sien vander ontfeliker menichten/ dan alleen stof
ende rooch/ en ic sach/ en verstrichte.

En hier na sach ic de selue mēsche mede/ dat se
bandē verge/ en die ander breeds/ mighe menichte
tot hem ropende/ en dat aen schijn beclere mensē
gūck tot hem/ sommighe verblidende/ sommighe

bedoekt wesen/ sommighe aengebonden sommighe zrengende wt hen die ghecoert worden.

Ende ick werdt hier vander menichvuldicheyt der scrominghe / ende ick wert ghetweert / en leyde ghi hebt uwen knecht van beghinne dese wonde ren verthoont ende ghy hebt my werddich geacht dat ghi mi bedinghe sout ontfacen / en nu verdoont mi noch die bediedenisse dees droonts. Alsoe ick u moede in mijnen sinne / wee den ghenen die achter ghelaten worden in dien daghen / en veel meer den ghenen / die niet achtere gelate en sijn / Dye niet u late en ware dye ware droeue / Nu verstaec ick dye dinghen dye welke weghefde sijn inden watersten daghe / en si wille hen te ghemoeft loope / Maer en ooc van desen die achter gelaten sijn / Om dies wille sijn si in grooter sochticheede / en in vele nodē ghecomen / ghelijc dese droomen betoonen / Nochtan is den ghenē die in sorgen is / lichtelijcker tot desen te comen / dan door te gaen als een wolcke vāder werelt / en nu te sien dye dinghen dye inden watersten ghebueren.

En hi antwoorde tot misleggende / Ic sal u die bediedinghe des gesichts ooc seggen / en daer ghy af ghesproken hebt sal ick u open doen / want van desen hebt ghy geseyt die achter ghelate sijn / dit is die bediedinghe / Die de haer wech neemt inder tijt dese heeft hem verbaert / die in sochticheit gheualen sijn / dese sijn die de werckē hebbe en dat gheslue totten alder stercken / hierom weet dat si meer gesakecht werden / dye achter ghelaten sijn / bouen hē die door sijn. Dyt sijn die bediedingē des gesichts

Want ghi eenen man hebt sien ontfighen van dat berce de see / hi selue ist / dye dye alder hoochste bewaert vele tijden / dye doo hē selue sijn creatue te heeft verlost / ende hi sal besicken dye achter gelaten sijn / En want ghi wt kenen monde hebt sien wt gaen / als windt en hier / en storm / ende wat hy geen sbeerde / noch oofloch geweer en hielt / want sijn druyfscen scrynde die menichte / die ghecomen was om hem al becht ende te verwinnen. Dyt is dye bediedenisse.

Siet die dagē comē / wāneerse dye alderhoochste sal beginnen te verlossen dye op ter aerden sijn / ende hi sal in eenen ouer ganck des ghemoefts comen / ouer die ghene / die dye aerde bewone / Ende eenyge sullen dye anderē dencken te beuechten / die een stadt dander / en dye een plaecte dander / ende dat een volck teghen dat ander volck / ende dat een tijt teghen dat ander tijt

Ende het sal sijn als dese dinghen gheschieden ende die teekenen die ic u te horen getoont hebbe sullen ghebueren / ende dan sal mijn soone gheovert baert worde / den welckē ghi als een man op hebt sien stighē. En het sal sijn / als alle heidenen sijn ste me sullen hoore / en ic sal in sijn stadt sijn oorloghe achter laten / dat si teghen malsanderē hebbe / ende een ontallike menichte sal in een bergadert werde gelijc wllende comē / om hem bechtende te vwinnen / Maer hi sal staē op dē toppe des berchs Zion / Maer Zion sal comen / en sal allen menschen be teyende ghesimmert verthoont werden / ghelijc ghy den berch hebt ghesien / wt ghegrauen sonder banden / Maer mijn soone sal straffen dese hare ongodlichkeiten / dye dye heydenen gheuonden

hebben / die den storme gemaect sijn / om haer qua de gepeyen / en cruyfingen / daer si mede sullen begouft ghecruyft te werden / welke der blammen ghelijc sijn / en hi sal sonder arbeyt verdoe door die wet die den viere gheliken is / Ende want ghy hebt ghesien dat hi die ander breedsame menichte tot hem vergaderde / Dese sijn die thien oellachte die geuangē gemaect sijn van haren lande / inden daghe See des coninc / den welcken Salmana-sar der Assirien coninc gheuanghen leyde / en boec dese ouer den stroom / en si sijn overgheuoert in een ander landt / Maer si gauē hen dien raet dat si die menichte der heydenen soude achter late / en dat si boort soude reysen / in een boerderē lātscap / daer noyt menschelike ghesacht in gheboont en heeft / of punter daer haer wellicheden te houdē dye si in hare landchap niet en hielden / Sy sijn ut ghegaen door die enghe inghanghen des strooms Euphraten.

Die alder hoochste dede hen een teekenen ende hi selde die aderen des strooms / tot dat si door taren gheghaen / Want door dat landchap was eenē grooten wech der reysen eens iaers / en eens hahen iaers / Want dat landchap heet Aethi / Doen woonde si daer sine / tot inde laetsten tijt / en te nu weder als si beghinne te comen so sal die alder hoochste dye adere des strooms weder stille / dat si door moghen gaen / Om dese sake hebt ghy dye menichte met vreden ghesien / Maer ooch die achter gelaten sijn van uwen volcke / dese sint dye binnen uwen percke geuonde worden / Aldus ist geschiet / wāneer hi die menchte / dye bergadert is / sal beghinnen te verdoe / sal bijse besermē dye daer ouer ghebleuen sijn / ende dan sal hi hen vele wonderen vertoonē. Ende ick leyde hē E C E beereschapper dat thoont mi waer om ick den man sach ontfighen van der hercen der see.

Ende hi seide mi / Ghelijc ghy dese dinghen niet en misecht / noch ondersoeken / noch weten / dye welcke in die diepte der see sijn / alsoe en moechstu dooch mīten so ontfien / noch ooc dye ghene dye niet hem sijn / dan inden tijt des daerchs

Dit is die bediedenisse des droonts / die ghi te sien hebt / ende welc ghy hier alleene verlicht sijt / Want ghi hebt uwe wet gelaten / ende hebt bi die mijne neerstelicheit gedaē / en ghesocht. Ghy hebt uwe leue in wūsheyt besiet / en dīne sinne hebt ghi in oeder geheet / en daer om hebt ick u soon bi den alderhoochsten verthoont / Wat het sal sijn na an here drie daghen / dat ic ander dingen tot u spreke sal / ende ic sal u ware ende wonderlijckē dinghen wleghen

En ick ghinck wech / en ick ghinck door inden helde den alderhoochsten heele louende ende glorificerēde hāndē wonderlijckē die hi door dye tijt dede. En wat hi hē regeert / en die inde tijden vol bracht sijn. En ic sadt daer drie daghen.

Sod verthoont he n E C E inde volch en spreec

Dat. xiiij. Capittel

De tseliede optē derde dage / en ic sat ons die ey / en liet die ste me ginc wt tegē mi vādē doque volch en leyde / E C E / en ic leyde Siet ick hē E C E / en ic hōt op / op mine boec

Ende hi seide tot mi / Openbarende / ven ic grope
baert ouer den doornē / Ende ick sprac Moſi doe
mijn volck in Egypten diende / ende ick seynde hem
ende leyde mijn volck wt / Egypten / ende ic bracht
hē opten berch van Sina / ende ick hielt hem be-
le daghen by my / ende ic vertelde hem mijne won-
derlicheidē / en ick verthoonde hē dye heymeliche-
idē der tijden / ende dat eynde / ende ic geboort hem
leggēde / Dese woordē sult ghi int openbaer doen
ende niet berberghen / Ende nu segghe ick v / dat
ghi die droomen die ghi ghesien hebt / ende die wt
leggingen dye ic v verthoont heb / berberghet in v
herte / wāt ghi sult vā alle ghenomē werden / ghy
sult bekeert werden / ouergebleuen met minnen
rade / ende met ws ghelijcken / totter tijt toe / dat
die tijde geyndt werden / Want dye werelt heeft
haer ioncheyt verlorē / en die tijden genāhē out te
werdē / Want dye tijt is in tweeſt deelē gbedeelt /
en haer tienste / ende dye helft des tienste deels zjn
dooz gheghaen / mer noch isser ouer dat ouer dye
helft des tiensten deels is /

B Aldus so besiet v huys nu / en kraeft v volck /
ende vertroost haer verneederde / ende vercondi-
ghet nu der verderflichkeit / ende laet vā v kerf-
selijke gedachten / ende werpt vā v die mēschelike
lasten / ende doet v nu wt die broosche natuere en-
de sedē wech aen der nēde / die ghepeysen die v als
moepijghe zjn / ende haect v te verhuysen van de-
sen tijden / Want die quade dingen die ghy nu ghe-
sen hebt gheschiedē / sult wēder arghet doen van
dese sijn / Also vele als die werelt / onuermoghēder
sal werden van ouerheyt / also vele sullen ouer die
inwoonders / die sonden ende woosheden wēden
bēmenichsuldrichē / Wāt die waerth is berde ver-
trocken / ende die lueghen is ghenaket / Ad haectet
dat ghesicht te comen dat ghi ghesien hebt

En ic aē woordē en seide vooz v **h. E. E.** Siet
ick sal wech gaen ghelijc ghy mi gheboden hebt / en
de ick sal dat teghentwoordige volck straffen. **Act**
die weder ghebozen sullen sijn / dye salse bēmanē
ende straffen / Aldus is die werelt in duyſternissen
geset / en die daet in wonē sonder licht / Wāt utwe
wet is ontfleken / want niemant en weet wat vā v
gheschiet is / oft wat gheschieden sal / Ist dat ick
genade in v heb gheuonden / seynt dē heylige geest
in mi / en ic sal scriuē al dat in die werelt geschiet is /
vā begijn wat in utwe wet ghescreuē was / op dat
die mensche den pāt moghen vanden / ende dye in-
den wtersten leuen willen / dat si leuen /

Ende hi antwoorde tot mi segghende / Gaede
vergaderē v volck / en ghi sult tot hem segghē / dat
si v binne veertich daghen niet / nisoerken / **Maer**
bergaderē v vele bliederboomē / ende neemt met
v Saream / Dabriam / Seleniam / Echanani / en
Miel / dese vīue die bereyt sijn om inelijc te scriuen

D Ende ghy sult hier comen / ende ick sal in v herte
een keerde des verstaets ontfincē / welke niet wt
gedaen en sal werden / tot dat geynt zjn / dye din-
ghen die ghi sult beghinnen te scriuen / Ende dan
volbrachte sijnde / sult ghi die sommighe openbaer
maken / sommighe sult ghi den wijsen verbor genē
lijc leuē. Want moghen in deser bren / sult ghy
beginnen te scriuen.

Ende ick ven geyest also hi mi gheboort / en ick

vergaderde allet volck / ende seyde / Hooit Iſrahel
dese woorden / Ende vaderen zjn in vrede landē
ghereyft / van beghin in Egyptē / en si zjn van daet
verlost en si ontfinghen die wet des leuens / dye si
niet bewaert en hebbe / die ghi ooc na hen ouer ge-
tre den hebt / En dit lant is v te deele ghegeuē / en
dat lant Zion / en v vaders / en ghi hebt ongerech-
ticheyt ghedaē / en ghi en hebt die wegen / niet ghe-
houde / die v die alderhoochste heest gheboden

En wāt hi en rechtuerdich rechtē is / soe nā
hi weder vā v indert tijt / dat hi gescreuet hadde. En
nu zjt ghi hier / en utwe vorders zjn binne ons
v / hier om ist dat ghi utwen sijnne bedwinct / en v
herte onderwilt leuendich / so sult ghi behoude zjn /
en na die doot / sult ghi ontfetmberticheyt bertri-
gē / Want dat oordeel sal na die doot comē / als wy
weder leuēde sultē werdē / en dan sullen der rechtē
uerdigher namē bliicken / en der godloset namen
sullen metter daet gbedoont werdē / Aldus en co-
me nu nē mā / tot minoch en loethe mi tot veertich
dagen toe

En ic nā vīf manne / also hi mi ghebode had /
en wi ghinghē int velt / en bleuē daer / En ick ven
tot dē andere dach ghecomen / en siet / een stein
riep mi / segghēde / **E. S. A.** doet utwen mont open
en dunct / dat ick v geue / En ick dede mijnē mont
open / en siet / een bolle dunctuat wert mi gelantē /
Dat was bol waters / en zjn berwe was ghelijc
als hier / En ick namē en drantē / en als ick daer wt
ghebroucken hadde / soe wert mijn herte verstan-
dich / ende in mijn borst groeyde wijsheyt / Wāt
mijnē gheest wert bewaert in dē open gedaen / en en
niet meer ghestotē / Die alderhoochste gaf dē vīf
mannē verstandnisse / en si screuen die hooge din-
ghē der nacht / die si niet en wisten / welke gescreyt
wordē / in dē nachts aen si v doot / maer tē dāerch sprac
ic en si maches en swēge ic niet. En binne veertich
daghē / screuen si v tēder hondert / en hier boecken.

En het gheschiede / als si veertich daghen ver-
trukt hadden / soe sprac die alderhoochste segghēde /
Die eerste dye ghi ghescreuen hebt / dye spreet int
openbaer / op dat dye weerdighe en onweerdighe
die lesen / maer die eusestlich laeste / sult ghi be-
wāre / en ghi sult alle dē wijsen vā dē volcke leuē-
ren / Want in desen is die adere der verstandnisse
en die fonteyne der wijsheyt / en dē kroom de
kennissen / En ic dede also

So die **h. E. E.** opēbaret v dē die straffingē
die hi ouer dat sondige volcke wil latē gaen / ende
heest et hem dat blit haer lieden vercondige

Dat. xv. Capittel

Siet spreect in dē ooren mijns volcs /
die redene der prophetie / welck ic in
utwē mont sal seynen / seyt die **h. E. E.**
en doet / dz si mi enē brief gescre-
uē werde / want het is die waerberē
En biceff niet vā dē ghedachte teghē v / noch dye
onghelouichede der teghē sprekers / en laet v niet
bersticken / want alle enghēdouighe sal in zjn
dingelothcheit steruen / Siet ic bēge ouer die artē
kē / seyt die **h. E. E.** / quade dinghē / tēwerdē
en honger / en dē doot / en dye verderfsemisse. Wāt
die woosheyt heeft die ouerhāt op alle die aerde / en

ro. 11. b

hoan. 11. mactijg

1. 11. 11. 11.

hare schadelike wercken sijn veruult.

Daer om seyt die **h. E. K. E.** Nu en sal ic niet swi-
ghen van uwer boosheyt / welke si booslick doen
noch ic en sal niet verdraghen dat si oock soe boos-
lick doen / Siet dat onschuldige ende doeuue bloet
roepet tot mi / en der rechtueerdigher sielen roepen
volherdelic / **W.** rickende sal ick die wercken seyt dyc
h. E. K. E. ende ick sal alle onschuldige bloet wt
dien tot nu nemen

Siet mijn volc wert als een cude schapen tot
ter dodinghe gheleyt / nu en sal ick nyet liden dat
het in Egypten woone / mer ic sal wtleyden / in een
machtighe hant / en eenen hooghen arine / en ic sal
metter plaghen laen ghelijc te bozen / en ick sal alle
sijn laen schepinden / Egypten sal weenen / en sijn
fundamenten metter plaghen gheslaghen / en met
ter castidinghe welke hem **God** sal toe bringhen

O Die bouwers die dat land wercken sullen we-
nen / want hare saden sullen ontbreken / vanden
vernenden wunde / ende vande haghel / en van een
vaerliche planete. **W.** ee der werelt / en dyc daer
inne woonen / wat het sweert is gemaect en haer v
derkenisse / en deen volc sal tegen den anderen volc
ke opstaen totte stryde / en sweerden in haren han-
den / **W.** ant die men / ten sullen onstantachtich sijn /
en deen den anderen te machtych werende / en sul-
len si haren eoninc en princen niet achten / die wege
haerder daden en handelingen in hare gewels

En mensche sal in die stadt begheeren te gaen
en en sal niet moghen / **W.** ant om haer houerdicheit
sullen die steden verstoet werden / die huusen sullen
verstrick werden / die menschen sullen blycken / Die
mensche en sal sinen naecten niet ontfemen / om te
vnielen / haer huysen totten weerde / om te roouen
haer goeden om de hongher des broots / en groote
tribulatie.

D Siet ic toepe te samen seyt **God** / alle coningen
der aerde om mi te ontfiene / die nu oock sijn / en nu
suyde en noorde / en nu Libano / o tot he te bekeeren
en weder te geue / welke si die gegue hebben / ge-
lic si tot hede toe mijn wtuerroene doen / also sal
ic ooc doen en weder geuen in haren scoot / **D.** ic seyt
die **h. E. K. E.** **God** / Mine rechter hant en sal niet
spare / ouer die sondacs / noch dat sweert en sal n
ophoude / vanden genen die onschuldich bloet sto-
ten / opter aerde / **D.** ic is wtgegaen van sinder gra-
scappen / en heest die fundamenten der aerden ver-
vint / en die sondacs gelic ontfeken stroo.

S **W.** ee hen dyc sondighen / ende en houden mijn
gheloden niet / seyt die **h. E. K. E.** Ick en sal ic niet
sparen / lunderen gaet wech vander macht / **E.** n wil
let mine heylighmakinge niet besmetten / want die
h. E. K. E. kent alle dyc teghen hem sondighen /
D. ic om heest huse in dyc doot gheleuert / en in die
verderkenisse / **W.** ant nu sijn die quade diagen ouer
dat aertich ghecomen / en ghi sult daer in bliuen /
W. ant **God** en sal v niet verlossen om dat ghi tegē
hem gefondiebt hebt.

Siet een veruuerliche gesichte / en dies aensichte
van oock / Ende die natie der draken der Arabiers
sullen wtgaen in vele wagenen / en ghelijc vlam-
ghe wert haer ghetal opter aerden gedraghen / op
dat alle diese hooren rade in gramscapen / vree-
sen ende beuen / en als wilde beyren wt den volcken

sullen si wtgaen / en sullen toecomen in groter crachte
ende si sullen met hen inden strydt staen / en si sullen
verwoecken dat deel der Arabiers lants.

Ende hier nae sullen dyc draken die ouerhande
nemen / gedachtich haerder geboorten / en si sullen
hen om keeren te samen woerende / met grooter
crachte / om die te veruolgen / **D.** ese sullen verstoet
worden / en sullen swighen / en si sullen haer boeten
ter blucht keeren / en dyc ontfatter vader Arabiers
cleyn landekens salte belegghe / en sal een nu dien
vmen / en in haren heyt sal vrese en beuinghe
sijn / en strydinge teghen haer coninghen.

S. ic een volcke vande oosten / en vanden noo-
den totten suyden / en haer aensicht alte afgrueliche
bol gramscapen ende ontbeders / en si sullen tsa-
men stooten / ende si sullen een oueruloedighe ghe-
sterte opter aerden / en haer gesterte tnamen steten
E. n dbloet sal sijn vanden swaerde totten buye toe /
en des menschen rooche tot des hemels stroysele /
en daer sal grote beuinghe en vrese opter aerden
sijn / en si sullen vercrysen / dyc dyc gramscap sullen
sien / ende beuinghe salte beuen.

E. n oueruloedige dieke wolcken / met reghene
vanden suyden / en noorden / en dat ander deel van
den weste / en die wunde sullen douerhandt nemē van
den oosten / en si sullense weder besuyten / ende die
wolcke die hi in gramscap verweete / en dat ghe-
sterte / om eene verstrickinge te maken / ten oosten
wunde en ten weste / n sal ghesent werden / en gro-
te ende machtighe wolcken bol gramscapen en
dat ghesterte / sullen verhoocht werden / op dat si
alle die aerde ende die daer in woonen verstricke /
ende si sullen in stotten ouer alle hooghe wtchijne-
de plaecten een eyclighe ghesterte / hier ende ha-
ghel / ende vliogende sweerden / en vele watren / al
so dat ooc alle beiden veruult sullen worden / en al-
le riuieren met veelheyt der wateren / en si sullen
steden en muere / en verghen ende houelen / en si hou-
tender boschen / en thoy der veenden / en haer eor-
renbederuen / en si sullen stantachtich door ghact
tot Bablonien toe / si sullense verstricken / si sullen
tot die selue tnamen comen / en si sullense beleggen /
en si sullen tghesterte / en alle gramscap ouer haer
wtstoten.

E. n tstof en den rooc sal van onder opgaen / tot-
ten hemel toe / en si sullense al dyc ront omme lig-
ghen / beueenen / en die onder haer ouer bliuen / sul-
len den ghenen dienen / hier verstrickt hebben.

E. n ghi **M.** sa die v ooc op die hope van **B.** abito
mien vtroock hebt / en een erte haers persoos. **W.** ee
v ghi catuige / o dat ghi v haer gelic hebt gemaect
en verciert hebt utte dochtere in hoerderie / om te
vchaghen / en te gloriëren in v volkerders die al-
tijt begeert hebben met v te hoereren / **S.** hi sijn dyc
v hartste stadt nageuo / che / in allen hare wercke / en
hare vande / daer om seyt **God** / Ic sal v quade din-
gen inseynde / wedulcap / armoede / en hongher / en
swaert en die pestilentie / om utte huysen woest te
maken / vande serdinge / en vande doot / en die gloe
uwer cracht sal gelic een bloe verdroocht werden
als die hitte op sal gaen / dyc ouer v ghesonden is /
S. hi sult cranc werden gelic als ee arm wijsken ge-
lagen en geeasthet vande wauē. **A.** lso dz die mach-
tighe ende minnaers v met en sullen mogē ontfae

Ende en sal ic b also niet wātrouwtelic lief hebben
seyt dyc **H. E. G. E.** Het en ware dat ghi mijn wt
uerozenen haddet ghedoot in altre tijt / verhoogē
dyc de nauinghe dūnder handen / en gheseyt ouer
haer doot / als ghi dronckē waert / verciert die ghe
daente des aenschijns ? Dat loon wtver hoerderien
in uwen scoot / daer om suldi betalinghe ontfacu

Ghelijck ghi mijnen wtuercozenen sult doen
seyt die **H. E. G. E.** alsoe sal b God doen / ende sal
b in quact leieren

En b kinderen sullen van hongher steruen / en
de ghesult midts den swaerde vallen / en wtbe ste
de sullen dūnielt werde / en alle dyc wtbe sullen midts
den swaerde int belt vallen / En die in die bergen
zijn / sullen van hongher steruen / ende sullen haer
bleesch etē en bloet dūnckē / vā hunger des broots
en doest des waters. Ghi ontsalighe sult door dyc
zeē comē ende sult weder quade dinghen ontfacu /

En inden doorganc sullen si die ghedode stadē
gheweldelike tegen een vercoren / ende si sullen ee
nich deel ws lants wtroeyē / en dat deel wtver glo
rien sullen si vernielen / Doozt aen dyc wtver ghe
keerde / wederkeerende. En als ghi verdopuē sijn
sult ghy hen vooz stoppelen wesen / ende si sullen b
booz hier wesen En si sullen b verkinden ende b
steden / b lant / en b bergen / alle wtbe booschagien /
ende dat vūchtbraghende hout / sullen si met vūce
berbieren / Si sullen b sonen gheuanghen leyden /
ende wat ghi hebt sullen si tot eenen roof hebben /
en si sullen die glorie ws aenschijns verderuen

En heydenen wordt oock hare straffinghe vooz
seyt / en hoe hē dat volcke Gods daer inne houdē
sal.

Dat .xv. Capittel.

En b Babilonien ende Afrika / weē b
Egypten ende Syria Omgordet b
met sacken en haynen cleodere / ende
bescreyt b kindere / ende weest droe
nich want wtbe vernielinghe is ghe
maect / het swaert is onder b ghesonden / ende wtpe
is die dat afkeeren sal / Het vier is in b ghesonden
ende wie ist diet wtblusschen sal / Dijn quade din
ghen toe ghesonden ende wtpe ist dycse verdriuen
sal / Sal ooc yemāt veraghen den hongherigē leeu
in dat bosche ? Of sal wt blusschen dat vier in dyc
stoppelen / ter stont alst beghint te bernen / Sal oock
yemāt dat gesut vā eenē sterckē schutter ghescofē
weder om driuen / Dyc stercke **H. E. G. E.** / seyndt
quaet toe / en wie ist diet vūdruien sal / Daer is vier
wt sūntē gramscappen gegaen / en wie ist diet wt
blusschen sal / hi sal bliuē / en wie en sal niet vree
sen / hi sal dōdere en wie en sal niet scoemen ? Dyc
H. E. G. E. sal dreyghen / ende wie en sal niet gron
delick te stucken ghebreuen werden van sinen aē
sichte.

Dyc aerde beefde / en haer fundamēten / die zee
bloeyt vander diepten / en haer bloeden sullen ver
schoot werden / ende haer visschen banden aenschic
te / des **H. E. G. E.** / en bādē clārbeyt sijnt cracht
want sijn rechte hant is stercke die den boge spāt /
sijn pilen sebery / die van hem gesloten werde / en
sullen niet rupstē als si beghinnen gheschoten te
werden in die eynden der aerden /

Siet dyc quade dinghen werden gheson
den ende en sullen niet wederkeeren / tot dat si op

die aerde comen / Het vier wert ontsuct / ende ten
sal niet wtgebluscht worde / tot dz hede fundamē
ten der aerden verteret hebbe / Gelijck gescutte ge
scotē vā eenē vromē scutter niet weder en keert /
also en sullen niet weder keere die quade dingē / die
welcke opter aerde gesonden sullen worde

Wec mi wec mi / wie sal my verloffen in dyen
daghen / Dat beghinsel der smerten ende veelder
suctinghen / dat beghinsel des hongers / en beels
vernielingens / Dat beghinsel der oozlogens / ende
die machtige sullen scromē / dat beghinsel der qua
der dinghen / ende si sullen alle beuen / Dat sal ick
in desen doen / als die quade dinghen comen / Siet
hongher ende plaghe / ende tribulatie en bāgiche
den sijn gesonden / als gheselen ter beteringhe /
ende in allen desen en sullen si nyet bekeeren van
haren ongerechtigheidē / noch si en sullen der gees
selen altoos niet gedachtich sijn /

Syet den lūfcoft sal goede coop sijn opter aer
den / alsoe dat si sullen meyuen / dat hen den brede
ghesonden si / en dan sullen die quade dinghen bloey
en opter aerden / dat swerde hongher / ende groo
te onrust. Wāt daer salder vele die de aerde betwo
nen / van hongere verghaen / ende dat swerde sal
die andere verdoen / die ouer bliuē vanden hongere
en die doode sullen als dyc wech ghewoyē wo
den / ende daer en sal niemāt sijn diese vertrooste /
Want die aerde dyc sal woest ghesaten worde / en
hare steden sullen afgheworpen worden / en daer
en sal niemant achterē ghesaten worden die de aer
de houtē / ofte diese besceyde . Dyc boomen sullen
bruchten gheuen / ende wtpe salse afplucken / ende
bergaderen / Den wūndruyf sal rijpe werden / en
de wtpe sal dyen treden / want in allen plaetsen sal
groot ghebre / van menschen sijn / Dyc mensch sal
eenen mensch begheeren te siene / oft sine stemme
te hooren.

Daer salder thien achter ghesaten werden vā
der stadē / ende twee vanden acker / die hem gheboz
ghen sullen hebben in den dicken bosche / ende in
dyc reten der herder stene / gelijcker wijs als ach
ter ghesaten werde in den olifboeingaert / en in etc
ken boome drie oft vier oliuen / oft ghelijck inden
afghelēsenen wūnghaert / wūndruyuen werden
ghelaten / vanden ghenen die den wūnghaert neer
stelijck doosloeken / also sullen der in dyen daghen
dyc oft vier ghesaten werden / den genen dyc haer
huisen doosloeken met deus waerde.

Ende die aerde sal woest ghesaten werden / en
de haer ackers sullen veroude n / ende haer wege /
ende alle haer paden sullen doornen bloeyen / en
datter gheen menschen ouer en sullen ghaen / Dyc
maechden sullen weenen / gheen bruydegoms heb
bende / die wūnen sullen weenen / geen mans beh
bende / haer dochteren sullen weenen / gheen hulpe
vā haer bruydegōs hebbende / Jnden oozlogē
sullen si verteret werden / ende haer mans / sullen
in hongher vergaen

Hier om hoozt dese dinghen / en bekente / o ghy
knechten des **H. E. G. E.** / Siet dz woort des **H. E.
G. E.** / onfagt dz Die **H. E. G. E.** seyt / Siet die qua
de dinghen genake en vertrage n / Gelijck ee be
uruchte vrouwe / als si in dyc neghende maēt hare
kudt baert / als nb die dyc haer der baringen ghe

Hyper begint dat boeck Thobie

¶ Vanden leuen/ghelachte/ende vrees Gods
Thobie

¶ Dat eerste Capittel.

Tobias was bandē

ghelachte/ en stadt Raphtha-
lim/ dye daer is inden ouersten
derlen Galliet / op Raason/
nae den wech dye westwaert
leit hebbende die stadt Sephet
ter sincker siden.

Als hi gheuangen was inden dage Saltmana-
sar des conincs der Assirien / Nochtans in die ghe-
uanchenisse gheset / heest den wech der waerheyt
niet verlaten/ also dat hi alle dathy hebben mochte
daghelijc sinen mede gheuangen en byeders/ dye
ban sinen ghelachte waren mede deesde / En hoe
wel hi dalder ioncke was inden ghelachte Raph-
thalim/ so en debe hi nochtans niet kindtelic in si-
nen wercke Doort meer/ doen si alle gingen totten
gulden calueren/ die Terobea dye coninc van Israel
had gemaect vluchte dese alleen dier alte geselschap
en reysde te Ierusalē totten tepel des hē Eke E
en aldaer aanbade hi den hē Eke E God Israels/
en offerde ghetrouwelic alle sijn eerste vruchten/
en sijn tienden/ also dat hi int derde iaer alle tiendin-
ghe den nieuwen bekeerden / en toec melinghen
diende/ dese dinge en deser gelic onderhiet hi na
die wet Gods/ doen hi noch ee cleyn kindelc was
Mer doen hi een man was geboren/ so nam hi
een huysrouwe Anna/ van sine ghelachte/ en want
wt haer eenē sone/ en hiet hē met sine name/ die hi
van sijnder kindtheyt op God leerde vreesen / ende
hem onthouden van alle sonden.

Als dus doen hi midts die geuāchenis in die stadt
Rimuc/ was gecomē / met sijn huysrouwen/ en
met sine sone/ en met alle sijn ghelachte/ en als si al-
le vander spise der heidē atē / so verwaerde dese
sijn siele/ en en wert noyt besmet in haer spisen En
want hi des hē Eke E gedachtich was/ in alle sijn
der herten/ so gaf hē God genade in die tegewoor-
dicheyt Saltmanasar des conincs / ende dye gaf hē
macht te gaen waer hi wilde/ hebbende vryheyt te
doen wat hi wilde.

Als dus reysde hi door alle dye / in die gheuāche-
nisse waren / en gaf hen keden vermaninghe der sa-
licheyt/ En als hi was ghecomen te Sages/ in die
stade der Meden/ en had thien talēten siluers/ van
die dinge/ daer hi in dese bandē coninc gecert was
en sach met een grote scate sijns ghelachtes Sabe-
lun/ gebrec hebben/ die van sinen stamme was/ so
gaf hi hem dat voorghenoemde ghewicht siluers/
ouder een hantscrite.

Naer vele tijts doen Saltmanasar dye coninc
ddot was / als Sennacherib sijn sone voor hē reg-
nerde en hatede die kinderen Israels/ in sijn aen-
scrouwen / so ghinc Tobias daghelijc door alle sijn
maesschap/ ende troostte / ende veylden elcken nae
dat hi vermochte van sinen goede.

Hi spūsde dye hongherighe / ende den naecten
gaf hi cleederen / en dye dooden ende verflaghenen
begroef hi so/ chfuldelic.

Dar na doen die coninc Sennacherib we der
was ghekeert vliende die plaghe van Iudeen/ die
God hem hadde ghelonden/ om sine Godlast/ rin-
ge/ wert hi doornich/ en vloerh vele wten kinde ten
Israels/ so begroef Tobias haer lichamē En do erit
de coninc wert gebootschap/ so hiet hi hē doot. Ten
ende nam alle sijn goet

Tobias die vluchte met sinen sone/ en met sine
wīue/ en was naect verborgen/ wat vele hadde hē
lief/ Maer na viuenertich dage/ wert die coninc
gedoot van sinen sone/ en Tobias is wedrom ge-
keert tot sinen huise / en alle sijn goet wert hem we-
der ghegeuen.

¶ Vnder miltheyt/ en onsemherticheyt dye
welcke Tobias bewees den doode in haerder be-
gravinge/ waeromme hi gehaet en veracht wert/
een kyuagie tusschen hem ende sinen wīue.

¶ Dat tweede Capittel.

¶ Dese dinge/ alst hoochtidelic dach
des hē Eke E was/ en daer een goe-
de maectijt in Tobias huys ghemaeet
was/ leyde hi tot sinen sone/ Saet en
halet sommige van onsen ghelachte/ die
God vreesen/ dat si met ons weerscapē. En doen hi
wech was gegaen/ keerde hi weder/ en bootschape
sinen vader/ datter een wt de kinderen Israels/ op
die strate laghe wert borcht/ En ter stont spranche
bander tafelē/ en liet de maectijt/ en qua nuchterre
totte lichaē/ en hi nam dat op/ en droecht heymelic
tot sine huise/ op dat hij behēdelic soude begrauen
als die jonnc onder waer ghegaen/ En doen hi dat
lichaem had verborgen so adt hi by voot metrouwe
en bevinge/ ghedenckende die reden die de hē E-
ke E door den Propheet Amos gheleyt had/ Dye
daghē wa hoort sijts sullen verkeert werden/ in
wēnen en in kernen.

Doen die sone onder was ghegaen/ so e ghinc
hi/ en begroef hem / Maer alle sijn naecte straffen
hem leggende / Shy sijn onlangs om deser saeckerē
wille gebeten dootgeschlagē te werden / ende en sijt
nauwelic dat ghebot des doots ontgaen / en ghy
begract dye dooden weder / Maer Tobias gode
meer vreesende dā dē coninc/ tuete ouer al die heb-
amen der verflaghenen wech / ende verberchte in
sijn huys/ en begroef te middernacht.

Ende het gheschiede op eerten dach/ dat hi bet
moeyt vander begracknisse thuyt quam / en hem
neder gheleyt had bi die want / ende ontslope was
gheworden/ dat worme drecken wt der walutwe-
necke doen hi liep/ velen hem op sijn ooghen/ en hi
wert blind/ Mer dese tēptack liet hem Godt daer
om ouercomen / op dat den nacomelinghen een er-
empel sijnder lijdelicheyt soude werden gheghe-
uen/ ghelic ooc den heylighen Job/ Wat hoe wel
hi God altijt van sijnder kindtheyt op geureck had
en sijn gebode verwaert/ so en wert hi niet bedrieff
tegen God/ dar hem die plaghe der blindheyt was
ouert comen/ maer hi bleef onbetwēgelic in die vrees
se Gods/ God alle die dage sijns leues dancker ic

Want gelic die coninghen den saligen Job be-
spotten/ also bespottedē desen sijn magen leggende
Waer is v hope/ om welker ghi aelmoeren en be-
gravinghe deert/ Maer Tobias strackte leggende/
En wilt alsoe niet spreken/ want wi sijn kinderen

lij. reg.
pbiij.

lcc. xij e

er. xxij. c
deu. xij.

nu. xvij
In. xij

deu. xij e

mat. xv

lij. reg.
pbiij

ij. par. ij
cl. xxvi

lij. reg.
p. g

der heiligen/en wi ver wachten dat leuen/dwelck
God die sal'geue/die haer trouwe nimmer meer
van hem en veranderen/

Dina zij huiscrouwe ginc dagelijc totte weck
wercke en bracht den colck die si vande arbeyt haer
der banden mochte berctighen

Daer wt het gheschiet is/dat si eenen bock doe
gheuyten nam ende thuyt bracht/Als haer ma die
scone des bleckdens hoorde/so seyde hy. Siet dat
het mischien niet ghestolc en si/Sheuet sinen heze
re wederom/wat het en is ons niet geoorloft vet
te eten/noch aē te roere/wt diecke. Sijn wijf tooz
nich kinde antwoorde hier toe/Dine hope is opē
baerlijc ydel geworden/ende v aelmofen sijn nb
vershenē/ Ende met dese en deser gelijcke, woor
den verweet si hem

Een bertelijc gebet den God den heere in zijn
der en des volcs droeffenisse/en gheuanghenisse
van Sara Raguels dochter/ende haer ongheluc
ende ghebet

Dat. iij. Capittel.

Den verlichte Tobias en begonste
met tranen te bidden leggende. **H**E
GHI sijt rechtvaerdich/ende alle
v oordelē sijn warachtich / ende alle
dijn wegghen sijn ontferrmherlicheyt
ende waerheyt en oordeel / En nb **H**E
GHI sijt mijns gedachtich/en nemet gheen
wzake vā mijne sonden / noch en ghedencket
mijnre misdaden/noch mijnder ouders niet/
Want wi en hebben die gheboden niet
ghehoort/laem gewest daer om sijn wi
oucrgeleuert. in ber oouinge en geuanche
nis/ende in die doot en in een geclap/en in
eē lachteringe alre natiē/daer ghi ons onder
verstroeft hebt/En nb **H**E
GHI sijn v oordelen groot wat wi niet
gedaen en hebben na dine gheboden/ende
wien hebben niet louterlijck booz v ghewandelt
Ende nb **H**E
GHI doet met mi na uwē wille
ende ghebiet dat minen gheest in vreden
ontfaen werde/want het is my ovrbaerlijcker
te steruē/dā te leuen

En het gheuel optē seluen dach/dat Sara die
dochter Raguels in sages dyc stadt der Meden/
dock lachteringhe hoorde / van een vanden dienst
maechden haers vaders / dat si seuen mannē was
gegeuen/ende die duuel Almodeus geheetē had
te gedoot/ter stont als si tot haer waren ingegae
hijer om als si dit meylckē berispte om haerē scult
wille/antwoorde sy haer seggēde/Wi en moeten
boort meer sone noch dochter wt v sien opter aer
den/ghi dootster uwer mannen/Wilt ghi mi ooc
doden gelijc ghy seuen mannen hebt gedoot/Tot
deser stemmē ginc si op die hoochste camer haers
huys/en en adt noch en dzanc in drie daghen noch
in drie nachten/maer si bleef int gebet/ende badt
God met tranen dat hyle van deser lachteringhe
wilde verlossen.

Ende het is gheschiet opten derden dach doen
si egebet voleynde/dat si den **H**E
GHI ghebenedide leggende/Wien name is ghebenedijt o God
onser vaderen. die welke als ghi grā sijt/cult ghi
ontferrmherlicheit doen/ende inde tijt der tribula
tien/bergeeft ghi die sonden/den ghenen die v aē
roepen/ **H**E
GHI ick heer mijn aensijn tot v
ick hebbe mijn ooghen op tot v/ **H**E
GHI ick

biddde/dat ghi mi vā deser lachteringe ontbint of
dat ghi mi vand aerde wech neet. **S**hi weet **H**E
GHI/dat ick noyt man begheert en hebbe/ende dz
ick mijn siel reyn gehouden hebbe/vā alle begheer
licheyt/ Ic en hebbe mi noyt den spelendē gemen
ghet/noch niet den geuen die in lichtuerdichz wā
delē/mi declachtich gemaect/Mer ic hebbe gecō
sentteert eenē mā te nemē/met uwer vzele/en nz
met mijnre wellustichz. En of ic en was dier niet
werdich/oft si en warē mislicē mīns niet werdich
wat ghi hebt mi mislicē eenē anderē mā na ghou
dē. **W**at uwē raet en is niet in des menscē macht

Mer dit heeft elc booz seker dyc v dient/wē dz
zij leuē in proouinge is/dz hi gecroont sal werden/
maer ist in tribulatiē/so sal hi verlost werde/en
de ist dat in straffinghe is soe sal hi tot v mogē co
men/Want ghi en hebt gheenē lust in onser ber
derissenissen/wat na ontweder maect ghy stite/en
de na traninghe en weenen gheeft ghi verhueg
ghe/ **G**od Alrahels/dijnen name si gebenedijt/
inder eerbicheyt

B
ela. vij.

In deser tijt zij haerē beyde ghebēde verhoort
in dat aensicht der heerlicheit des hoochste Gods/
En Raphael die heylighe engel des **H**E
GHI is
nb gesonden dat hyle beyde gesont soude maken
der welcker ghebēden tot eender tijt in die tegen
woordicheyt des **H**E
GHI vertelt sijn.

Tobias geeft sijn sone/doe hi meende dat dē
door hem waer blyscōone leeringhen ende onder
wilingen te leuen onstraffelic ende wodsalichlijc
Dat. iij. Capittel.

Aldus doen Tobias meynde/dat sine
gebet worde vhoort/dz hi soude mo
gē steruē/soe riep hi Thobiam sinen
soone/tot hē en seyde tot hē/mij sone
hoort die woordē mijns monts/ende
legte in v herte/als een fundamēt. **A**ls God mij
siele tot hē neet soe begraeft mij lchaē/en hebt v
moeder in eeren alle die daghen haers leucus

cro. xx. c
Deu. v. c

Shi sult gedachtich wesen welke en hoe grote
periculē si in haren lichaem gheleden heeft om v/
En als si den tijt haers leuens ooc veruult heeft/
so begraeftē v i mi.

Hebt God alle dyc tijt vā leuens in dine ghe
dachte/en wacht v dat ghi der sonde niet tot eeni
ger tijten cōsentteert/en niet achter en laet die ge
boden des **H**E
GHI ons Gods

ro. vij. d
p. m. l
luc. x. d

Doet aelmoelen wt uwen goede/en en wist v
aensicht niet afkeeren van eenighe armē/Want
also salt gesnedē/dat het aensicht des **H**E
GHI
vā v nz en sal werde afgeheert/ **E**n ontferrmher
tich also ghi vermoecht/Hebt ghi vele/soe gheest
oueruloordelijc. Hebt ghi weynich so doet neerlic
heyt dat weinich oot geerne mede te deulen/wat
ghi vergadert v tot eenē schat/een goet loon inde
dage der noot/wat die aelmoese verlost vā alle zō
den/en vander doot/en si en sal die siele niet in die
duisternisse late gae/Die aelmoese sal eē groot be
trouwe zij bidē hoochste God/allē dē ghene diese
doe. **M**ijn loo wacht v vā alle hoerderie/en behal
uē v huiscrouwe en siet nimmermeer enige mis
daet te wete **E**n latet die houaer dychz nimmermeer
i dine sin noch in dine woordē heerscappe hebbe
Wat in haer heeft alle vderrenisse begin gnomē

B
mat. vi c
ij. co. vij

phi. iij. b
ro. xii. a
act. ij. d

i tel. iij.

te. xv. b.
de. xij. c.
ma. vi. b.

Doe v pet gewaracht heeft dien geeft ter stont
; sijn loon/ende dat loon dÿs huerlings en bliue in
gheender maniere bi v/Dat: ghi hatet v van eenē
anderē gedaen te werden/siet dat ghy dz niet eenē
nē anderē te eeniger tijt en doet/Get v broot met
den hongherighen/ en met den behoeuenden/ en
bedeet den nactē/ vā uwen clederē/ Stelt v broot
ende uwen wijn op die begravinghe des gherech
ten/ en en wilt daer wt niet eten en drincken/ met
ten sondaers/ Soect altyt raet vandē wisen. Ghe
benedijt God altoos/ en heyscht vā hē dat hi v we
gen stuerē/ en laet alle v raden in hem bliuen

Mijn sone/ ic geue v ooc te kēnē/ dat ic heb ge
geuē/ thien talentē siluers/ doē ghi noch een cleyn
kindē wuert/ Sabelo in sages der medē stat
en ick heb sijn hantschrift bi mi/ Aldus onder soect
hoe ghi tot hem mocht comen/ en dat ghy vā hem
onfsangen mocht/ dat voozghenoemde ghewicht
siluers/ en hem sijn hantschrift weder gheeft

Mijn sone en wilt niet breefen het is wel waer
w illeuen een arme leuen/ maer wy sullē vele goe
den hebben/ ist dat wi God breefen/ ende wy van
alle sonden sechden ende wel doen.

Tobias volcht sinen vader/ hy onfagt vā hem
een deuele aegafde de ghelde/ dwelcke hem Sa
belus sculdich was te geuen die selue wort van si
nen vader met den enghelinen lysman/ wech ge
fonden

Dat. v. Capittel.

E

Den artwoorde Tobias sine vader/
en seyde Wader alle die dinghen dye
ghi mi gebode hebt/ dye sal ic nerste
lic doen/ Mer hoe dat ic dat ghelt sal
soecken/ en weet ic niet/ hi en liet mi
niet/ en ic en ken hē niet/ Wat litteckē sal ic hē ge
uen/ mocht ic en heb den wech ooc noyt ghetweten/
dooz welken men der waerts reyt. Doē artwoor
den hē sijn vader en seyde/ Ic heb (het is waer) zÿ
hantschrift bi mi/ het welcke als ghi hē toot/ sal hi t
v ter stont geuē/ Maer gaet nu/ en soect v eenigē
getrouwen man/ die met v gae/ behouwelijck sijn
loon/ te wile ic noch leue/ op dz ghÿt ontfangt.

B

Doen ghinc Tobias wt/ en hant eenen scoo
nē ionghelinc opter straten/ staende gheschoyt/ en
ala bereyt te wandelē/ En met wetēde dat die en
gel des hē Cē E S was/ gruete hē en seyde/ Van
waer sÿt ghi goede ionghelinc/ En hy antwoorde/
Wt den kinderen Israel En Tobias seyde tot hē
Weet ghi den wech die tot der Meden lantschap
leyt/ hi antwoorde/ Ic weet dien/ en ic heb alle zÿ
wegen dicwil gewandelt/ en ic logeerde bi Sabe
lum onsen broeder/ die daer woont in sages/ der
Meden stadt/ die daer leyt op den berch Egbatha
nis/ Tobias sprac tot hem/ Ich bid v berbevt mi/
tot dat ic minē vader dese selue dingē vercondige

Doen ghinc Tobias in / ende gaf sinen vader
alle dese dingē te kennen/ ouer welcke hē die vad
berwonderde en badt/ dat hi tot hē in soude gaen

Als nu die Enghel in quam/ so gruete hy den
vader/ en seyde/ V si altyt blijscap/ Ende die oude
Tobias sprac/ Hoedanigē blijscap sal ic hebbe/
die in duisternisse sitte/ en dlicht des hemels nu en
siet/ Tot welckē dye ionghelinc sprac/ Sÿt sterc van
gemoede het is seer na bi/ dat ghi van Gode ghe
nesen sult werde/ En Tobias sprac tot hem Sou
di minen sone niet mogen bringen tot Sabelum

in sages der medē stadt/ En als ghi weder comt
sal ic v uwen loon geuen/ En die engel seyde tot
hē/ Ic sal hē lepdē/ en weder brengen ghesont tot
v/ Dē welckē Tobias antwoorde/ Ic bid v gheeft
mi te kennē vā wat huse/ of vā wat gellachte sÿt
ghi/ Tot welcken Saphael denghel seyde/ Soect
ghi dat gheslacht des huerlings/ oft soect ghi dinē
sone eenen leytman/ die met hē gae/ Mer op dat
ic v mectie nu sochsculdich en make/ Ic bē Azari
as die sone des grooten Ananie/ En Tobias ant
woorde/ Ghi sijt wt eenē grootē gheslachte/ maer
ic begert dat ghi niet gram en wert/ dat ick v ghe
slachte heb willen weten/ Die engel seyde tot hē
Ic sal dinē sone gesont lepdē/ en ic sal hem v ghe
sont weder brengen/ Tobias antwoorde en seide
Wandelt wel/ en God sin uwen wech/ en sijn en
ghele gae met v inden weghe.

En doē alle dese dingen bereyt waren/ diemē
inden wech soude draghen/ so seyde Tobias sinen
vader/ en sÿnder moeder/ Adieu en wādelde be
de tesamen:

En als si ghereyft warē/ so begonste sijn moe
der te weenē/ en te leggē/ Ghi hebt dē stor ons ou
derdoms wech ghenomen/ en hebt hē vā ons ghe
souden/ Och oft God dat gae/ dat dat gelt noyt
en ware geweest/ daer ghi hē omme gesondē hebt
Onse armoede hadde ons ghenoech geweest/ dat
wi dat vooz rÿdommen hadden gerekent/ dz wy
onsen sone hier hadden ghesiē

En Tobias seyde tot haer/ En wilt nu weenē
onse sone sal gesont comen/ en sal wel uarēde we
der keeren tot ons/ en dine ogen sullē bē siē/ Wā
ic ghelooue/ dat die gorde Engel Gods met hem
ouer den wech sal gaen/ en dat hi alle dinghen wel
sal bescriken/ die bi hem gedaē werden/ alsoo dat
hi weder met v uechtē tot ons sal keere/ Tot dier
stemmen hielt sijn moeder op vā weenē/ en sweech.

Op der strate aen een water/ vingshen si eenē
vis/ h vanden welcken beueelt hem dengel wat te
houden/ ende onder wijst hē waer toe dattet oor
baerlic wesen sal/

Dat. vi. Capittel

Tobias is geruyt/ en eenē hont is hē
nagewolcht/ en hi bleef inden eersten
nacht bide kroo/ Tigris/ En hi ginc
wt dat hi sijn voeten soude wasschen
en siet eenen groten visch ginck wt /
om hē te verblindē/ Den welcken Tobias ontfach
en triep met groter stemmen seggende/ hē Cē E S/
hi vaert mi toe/ En die engel seyde hē/ Scrijft zÿ
kake/ en trect hē tot v En als hy dat ghedaen had
soe trecte hi hem opt drooghe/ ende hi begonst te
crapperen vooz sijn voeten

Doen seyde hē denghel/ Doet het inghe want
van desen vische wts/ en legt v zÿn hert/ en galle
en leuer op/ wāt dese dinghen sijn vā noode tot me
decinen/ Als hi dat gedaē hadde/ briedt hi dē visch
en dander dat hen ouerscoot/ souden si so vele als
si opten wech behoedē/ tot dat si quamen tot sa
ges der Meden stadt.

Doen braechde Tobias dē enghel/ en seyde hē
Azaria broeder/ ic bid v dat ghi mi segt/ waer toe
dese dingē goet sijn/ die ghi mi vandē vische beuo
len hebt te houden/ En denghel antwoorde/ ende
sprack tot hē Ist dat ghy een deelckē des hertē/ op
de kolē legt/ so verdyjft sinen roock alle aet van

Duyuelen/het si vā man oft van wif / alsoo dat die
voort aen me meer tot haer en comt. En die gal
te is nutte om dpe ooghen te saluen/daer eēn vlec
ke ni is/ en si sullen gesont worden.

En Tobias seyde hem Waer wilt ghy dat wy
blieue/ Die Engel antwoorde en sprac/ hier is een
man ghenamē Raguel/ die nāeste van uwen ghe
nachte/ en dese heeft een dochter ghenamē Sara
en hi en heeft noch knechten / noch meyken / an
ders dā haer. Behoort alle zij goet / en ghi moet
te tot eēder huysrouwē nemē. Hier om begeert
se van hare vader/ en hi salse v tot eēder huysrou
wen ghenen.

Doen antwoorde Tobias en seyde / Ick hoorde
dat si seuen mannen ghegheuen is/ en zjn doot/ en
dat heb ick oock gehoort datse dpe duyuel gedoot
heeft/ hier om so vrees ic/ dat my dese dinghen ooc
toe mochten comen/ en want ic mijn ouderd eēn
eēnuch kind beu/ en mi dat gheschiede/ so soude ick
mijn ouders in haren ouderdom / met drucke int
graf brengen.

Doē seyde die Engel Raphael tot hem/ hoorē
mi/ en ic sal v thoonē wiesē zjn/ ouer welc die duy
uel macht heeft/ Die gene die den houtwelck alsoe
aenueerden/ dat si God van haer en vā haren ghe
dachte wt auyfē / en hen also tot haerō wellustich
heyt gheuen/ als dat paert/ en den muyl/ die gheen
verstaten hebben/ ouer die heeft die duuel macht/
Maer als ghile ghenomen hebt/ so gaet in v came
te/ en onthout v drie dagē van haer/ en ghi en sult
niet anders doen / dan ghi v tot gebeden sult ghe
uen met haer.

En in dier eerster nacht braet die leuer des vis
ches/ op een kole en die duyuel sal verdrucē wor
den. In die ander nacht/ sult ghi toegelate worde
int geselschap der heyliger patriarchen / En inden
derden nacht/ sult ghi die benedictie vā God ber
trigen/ dat ghesonde kinderen wt v worden ghe
boren. Mer den derde nacht ouer zjnde/ sult ghy
die maecht nemē/ metter vreesen des hē Eē Eē
meer wt liefde der kindere / dan wt wellusticheyt
des vleeschs/ op dat ghi inden sate Abrahā/ die be
nedidngemēden kinderen vercrigen muecht.

Si comen tot Raguel/ die haer vrendelic one
fancr/ ende geeft den iongen Tobias zjn dochter
Saram tot een huysrouwe. Capittel. viij

SDe si zjn ingegaen tot Raguel/ ende
Raguel heeftse met vruēchde otkāen/
En Raguel Tobias aensende/ seyde
dat Ananij huysrouwe/ hoe ghe
lijc is dese ionghelinc mīnder suster
toon/ En doen hi dit gesept hadde/ sprach hi / Van
waer zijt ghi ionghelungen onse broeders? Si sey
den/ Wij zjn wt dē geslachte Rapphaellum wt der
geuāchemisse Amue / En Raguel seyde tot hen/
Nemet ghi Tobias mīne broeder/ Si seyden/ wy
hem hem wel. En als hi vele goets vā hē sprac/
so seide die Engel tot Raguel/ Tobias vā wēle
hē ghi braecht / is deses vader / En Raguel liet hē
noder op sinen bals/ en custe hem met tranē/ ende
knijpende op sinen bals/ heeft hy gheseyt/ Mīn so
ne / v si benedidngē/ want ghi zijt eens goeden en
alder besten mans sone / En Ananij huysrou
we/ en Sara zjn dochter weenden oock.

En dat si gesproken hadden/ so geboot hā
guel enen rān te dooden/ en en weersap te be
reyden/ en doen hise vermaede / dat si hen ter tase
len totter maechte souden setten/ so seyde Tobias.
Ic en sal hier heden nyet eten oft niet drinckē/ ten
si dat ghi mīn begheringe eerst beuesticht / en dat
ghi my gelooft te gheuen Saram v dochter/ Doen
Raguel d; woort had ghehoort/ bescriete hy/ wāt
hi wiste wat dien leuen mannē toe was gecomen/
die tot haer warē ingheghae/ en hi begonste te vree
sen/ dat hēsen ooc misliche delgeijs soude gebue
ren/ En doen hy wanckelde/ en den begherenden
geē antwoorde en gaf so seyde die Engel tot hem/
En wilt niet vreesen / hem v dochter te geue/ wāt
desen Godureesende behoort v dochter tot eēder
huysrouwen / Daer om en heeftse gheen ander
mogen hebben.

Doen seyde Raguel/ Ic en twifel niet God en
heeft mīn ghebedē en tranē in sine teghewordē die
heyt toe gelate/ En ic ghelooue dat hi v daer o tot
mi heeft doen comē / dat dese mīn dochter ooc ha
ren maechscappe soude worden toe gheuoecht/ na
de wet Moys/ en nb en wilt nyet twifelen dat icse v
geue sal/ En hi greep die rechter hant zjnre doch
ter aen/ en leuerdese der rechter hāt Tobie segge
de/ God Abrahā/ en God Isaac/ en God Jacob/
si met v en hi boege v te samen/ en veruulle zjn be
nedidngē in v / En nemende eēnē bies hebben si
een houtwelcke voortwaer de gemaect / En hier na
weersapten si/ en ghebenediden God.

En Raguel riep Ananij huysrouwe tot
hem/ en geboot haer / dat si een ander slaepcamer
soude bereyden / En leyden Saram haer dochter
daer inne / En si weende en seyde tot haer / Mīn
dochter/ zijt sterre van gemoede/ Dye hē Eē Eē des
hemels gheue v vruēchde/ vōor dat verdrjet dat
ghi geleiden hebt.

Als Tobias met zjnō huysrouwē slapē ginc
so hielt hi hē na den beuele des Engels/ en werdē
berde voor scade behoet. Capittel. viij

M dat si dauontmael ghegetē hadde/
so hebbe si den ionghelinc tot haer in
geleit/ Tobias ghedachtich zjnde der
redē des Engels / heeft voort ghe
haelt wt zjnre tesse / eē deel der leue
ren/ en hyleyde se op leuende kole. Doen greep die
Engel Raphael den duyuel/ en berseynde hē in die
woestine des ouersten Egipten.

Doē vermaede Tobias der maghet / en seyde/
Sara staet op/ en laet os God bidde/ hede en mog
gē/ en ouermoghe/ wāt dese drie nachte wille wy
ons niet God versoene/ mer als den derden heyl
gen nacht ouer is/ so sulle wi ons dan in houtwelc
ker sult vereenige/ wāt wt zjn kinderen der heyl
gen/ en wi en mogē also niet te geuērecht worden
ghescreydenen/ die God niet en kennen.

Tamē opstaēde/ badē si ghestadelic beyde te sa
mē/ datse God wilde behoeēde. En Tobias seyde.
hē Eē Eē God oser vaderē/ die hemel en aerde/ en
die zee/ en die fonteyne en stroomē / en alle creatu
ren die daer inne zjn/ in setē v ghebenedien / Ghi se. l. d
hebt v dā badē sime v aerde gemaect/ en ghi heb
bet hē heuā tot een behulp ghegeue/ En nb hē
Eē/ ghi weet dat ic mīn suster niet ghenomen en
E E i

Dit ge
bueken
is noch
byden
Joden

hebbe om oncuylsheyts wille tot eender huylurouwen niet alle en wt liefden der kinder en in welcke uwen name gebenedijt moet worden inder eewich eit. Ende Sara sprac ooc. Ontfermt onser h. E. E. ontferrmt onser/ ende laet ons beide te gader gesont ende out worden

O Ende het is gescriet ontrent den hauen traey/Raguel geboort zyn knechten te roepene/ ende si ghingen niet hem te gader/ dat si een gract souden grauen/ want hi seyde/ dat wiltschen inder selure maame een geschiet si/ als den seuen ander mannen/ die tot haer ingegaen sijn/ ende als si een gract bereit hebben/ so is Raguel weder gecreert tot zyn huylurouwe/ seggende. Semt haestelijc een van utwen dienst maechden/ dat si besie oft hi doot si/ dat ic hē begraue eert licht dach worde. Si seynde een van haren dienstmaechden. Die welke in die slaepcamer giue

D en bantse weluarende/ en gesont stamen met malcanderen slapende. En si keerde weder/ en betcondichde een goede bootscap. En si gebenediden den herre/ te weten/ Raguel en Anna zyn huylurouwe en si seyden. Wi gebēdē v herre God Israels/ dat ons niet geuert en is/ als wi meindē/ wāt ghi hebt dūe ontferrmhertichz inz ons gedaē/ en hebt vā ous wtgedoten dē wāt/ die ons veruolgedē is/ ghi hebt der twee eniger kinderē ontferrmt/ herre doetle b volcomelijc gebēdē/ en v offeren die offerhāde w slofs/ en haerder gesontz/ op dz alle die gemeinheit der lieden bekēne/ dz ghi alleē God zijt in alle landē

E En Raguel geboort sinen knechten tetskont/ dat si den gracht dien si geinaect hadden met aerde souden vullen/ eert licht worde/ mer hi seyde zyn huylurouwen/ dz si een weerschap soude maken/ en bereiden alle die dingen/ die den reysenden ouer wech tot spise van noode waren. En hi hiet. ij. vette roei en en. iij. rāmen dooden/ En liet spise bereiden/ allen sinen nabueren/ en alle sinen byenden. En Raguel beswoer Tobias/ dz hi. ij. weken bi hem soude vertoeuen. Van al dat Raguel besat/ gaf hi Tobias de helft/ ende hi maecte dit gescreft/ dat die helft die ouerbleef na haer doot/ Tobias volgen soude

Tobias seint den engel sinen leidsman tot Sabelum/ om dat gelt te ontfanghen/ dat hi sinen vader k huldrich was

Capit. ix. Capittel

H Den riep Tobias den Enghel tot hē die hi eenen mensch meynde te wesen erde seyde hem. Maria broeder/ ic begere dat ghi mijn woorden hoorst. Al gauē ic my seluen tot eenen knecht ouer ic en soude utve voozhenicheit niet werdich zjn. Nochtans bid ic v/ dat ghi voor v neempt die dierē ende knechten/ ende dat ghi gaet tot Sabelum/ in Rages der Meden Stadt/ ende geeft hem zjn hant scrift/ en ontfange daer gelt van hē/ ende dat ghi hē bidt tot mijn der huylurouwe te comen. Want ghi weet selue wel/ dat mijn vader die dagen telt/ en ist dat ic eenen dach langer vertoeue/ so is zjn siele bedroeft en sekerlic ghi siet/ hoe mi Raguel beswoeren heeft/ wiens beswoeringe ic niet en mach ontfeggen

Doen nā Raphael tot hē. iij. vā Raguels knechten/ en. ij. kemelen/ en reisde tot Rages der Medē Stadt/ Ende Sabelū bindende/ gaf hi hem zjn hant scrift/ en ontfinc alle dz gelt/ Ende hi gaf hē te kennē van Tobias/ den sone Tobias/ alle die dingen die

gedaen waren/ ende hi dede hem mede ter huylurouwen comen. En doen hi ingegaē was/ in Raguels huus so bant hi Tobias ter tafelen sitten/ ende hi sprac op/ ende si custen malcanderen/ En Sabelus wēde/ ende hi gebenedide God/ en sprac/ De v. E. E. God Israel gebenedide v/ want ghi zijt een sone des alderbesten en rechtueerdigen/ en God vre esendē mans/ en des die daer almoesen doet. En die benedidinge worde gesait ouer v huylurouwe en ouer v ouders/ en dat ghi muercht si v kinderen/ en die kinderen utwer kinderen/ toffer derder en bieder gheboorten toe/ en v laet si gebenedijt vā God Israel/ die regneert inder ewichz. En als si alle Amē hadē gesait/ so gingē si totter weerscappē. Maer si oefenden die weerscap der huylurouwe oock metter vreesen Gods.

Als die ionge Tobias een weynich tijts langer verrect om des huylurouws wille/ so wort zjn vād seer bedroeft/ delgelijcken vrent ooc die moedē en clagher iammerlic/ ende en vvas niet retroosten/ Na lange bidden/ als Tobias de ionge niet v iuen en v voude/ so laet Raguel sinen svrager Tobias reisen met sinen vyue

Capit. x. Capittel

Dede doen Tobias vertoefde/ om der huylurouwen wil/ so was zjn vader Tobias so chruddich segghende. Waerō meut ghi dz mijn sone doot/ oft waerō is hi daer gehouden/ Si auduierē Sabelus is doot/ en dz hē niemāt dz gelt wech en geeft En hi selue begonst seer droeue te worden/ en Anna zyn huylurouwe met hē. En si begonsten beyde te lamente weenen/ om dat haer sone opten gelette dach niet weder en keerde tot hen

Sijn moeder weende met ontoostelike tranē/ en seyde. Wee mi/ mijn sone waerom hebben wi v inden vreemden landen laten reisen/ ghi licht onser ooggen/ en stock ons ouderdoms/ ghi troost ons leuens/ ghi hope ons nacomendē geslachts/ Alle dingen in v een hebbende/ en souden wi v niet van ons hebben laten gaen.

Tobias seyde tot haer. Swijcht/ en en wāt niet gestoort worden/ onse sone is gesont/ Die mā is getrougenoecht/ daer wi hem mede gesonden hebbe Maer si en mocht in gaender manieren ghetroost worden/ mer si ginc dagbelic wt/ en sach al om/ en omginc alle die wegen/ daer door hope des wedercomens was/ op dat si hem waert mogelijc vā bere mochte sien.

En Raguel seyde tot sinen behouden sone/ blifst hier/ en ic sal eenen vode ter liefden van v/ tot Tobias van utwen vader seinden/ die hem segge dat het wel niet v is/ Tot welcken Tobias sprac/ Ich weet dat mijn vader/ en mijn moeder/ nō die dagen telt/ en haren geest wert in hem seluen gequelt

En als Raguel Tobias met vele woordē badē en hi hem geensins en wilde hoorē/ so seuerde by hem Saram ouer/ en de helft zjnus goets/ aē knechten/ aen deeten/ aen scapen/ aen kemelen/ en coeyen/ en vele gelts/ ende liet hem wel varende/ en droijc van hem trecken/ seggende. Die heilige Engel des h. E. E. E. si in utwen wech/ ende brēge v gesont/ ende dat ghi alle dingen recht by v ouders moghet vanden/ ende mijn ooghen moeten v kinderen sien/ eer ic sterue.

En die ouders grepē haer dochter en cussē/ en

kettenſe gaen/ haer vmanede ter eerde haers mans
ouders/ haren man lief te hebbe/ haer gheſamte te
regeren/ haer huys te beſictren/ en haer ſeluen on-
berispelic te bewiſen.

Si reysen weder om thurs/ en wordē met gio-
ter bliſcappen ontfanghen/ ſi zijn violick ende lo-
uen God den **h. R. E.**

Wat. xi. Capittel.

Hoe als ſi weder keerden/ quamen
ſi opten. xi. dach te Charrā/ dyc inde
haluen wege teghe Rinne leyte/ En
die Engel ſeyde/ Tobias broeder/ ghi
weet hoe ghi utwē vād ghelaten hebt
daer om iſt dat v behaecht/ ſoo wille wi twee voor-
gaen/ en dat gheſamte/ met uwer huysurouwe/ en
dieren/ laet met langſamen gaen na volghen.

En doen hem dat behaechde dat ſi ghynghen/ ſo
ſeyde Raphael tot Tobiam/ Reemt met v vander
gallen des viſchs/ want ſi ſal v van noode zijn. To-
bias nam van dier gallen/ en ſi gingen wech/ Mer
Anna die moeder Tobie/ ſat dageliet vādē wege op
ter hoochte des berchs/ daer ſi vād barre mocht ſie

R En als ſi zijn toecome mit verwachte de vāder ſel-
uer plaeten/ ſo ſach ſi vād verre/ en terſkont beken-
de ſi haren ſone come de/ en ſi liep/ en bootſchaptet
haren man ſeggende/ Siet/ v ſone come.

Ende Raphael ſeyde tot Tobiam/ Als ghi in v
huys ſult comen/ ſoo aenbidē terſkont den **h. R. E.**
utwen God/ en hem danckerde/ gaet tot uwen va-
der/ en culſ hem/ en terſkont ſmeert op zijn ooghen
vādē gallē des viſchs/ die ghi met v draecht **Wādē**
weet dat zijn ooghen terſkont open ſullen worden
ghedaern/ en v vāder ſal dat licht des hemels ſien/
en hi ſal hem in v aenſien verbliden. Doen liep den
hont hoor/ die mede inde wech was/ en als een bo-
de toecomende/ verblide hi hem metten wispelen
zijs ſteerts.

A En zijn blinde vader mede opſtaende/ begonſt
zijn voeten ſtootende te loope/ ende den knape de
hand gegeuen hebbende/ hep hy ſinen ſone te ghe-
moet. En hem ontfangende/ heeft hi hem gheculſt
met zinder huysurouwen/ en ſi begonſten te we-
nen van bliſchappē/ En als ſi God aenghebedē/ en
danck geſeythadden/ zijn ſi ſamē gheſeten.

Doen nam Tobias vāder gallen des viſchs/
en ſmeerde die ooghen zins vaders/ En het leet bi
na een half dyc/ en een wiſſchelleken/ als het bel-
leken eens eys/ begonſt van zijn ooggen te gaē/ dat
nam Tobias/ en tract wt ſinē ooghen/ en terſkont
ontſmet by tgeſichte.

En ſi glorificerde God/ te weten/ hy en zijn
huysurouwe/ en alle dyc hem kende/ En Tobias
ſeyde/ Ieghebenedide v **h. R. E.** God **I. K. A. R. L.** wāt
ghi hebt mi ghecalſt/ en ghi hebt mi geneſen/ En
ſiet/ ich ſie nu Tobiam minen ſone.

Dwe ooc in gecome/ en alle dat geſan/ en beſtengē-
ſont/ en die kemelē/ en vele geſts v huysurouwen/
en ooc dat gelt dat hy vād **Sabelo** otfanghē hadde.
En hi utelde zijn ouders alle die weldade Godts
die hi bi hē gedaē had/ door den man die hē gheleyt
had/ En **Michor** en **Prabaſh**/ Tobie ſifters ſonen/
quame verblide tot Tobia/ en ben goſtelick met
hē vpolic zynde vād alle die goede/ dyc God bi hē ge

thoont had. En allo ſeuēu dagē weertappende/
zijn ſi al met groote bliſcappē verblift.

Die vader en dyc ſone berade haer vāden loō
dat ſi dē leyſman geuē ſoude/ mer hi en vyil niet
vā haer liede ontfanghē/ en verthoont haer vyē
dat hi ſi.

Wat. xij. Capittel.

Den riep Tobias ſinen ſone tot hem/
en ſeyde hē/ Wat mogē wi deſen hey-
ligen mā gheue/ die met v is gecome?
Tobias heeft gheattwoort/ en ſinē va-
der gheleyt/ Vader/ wat loon ſullen
wy hē gheue/ oft wat ſoude waerdich mogē zijn/ ſi
nen weldade/ hi heeft mi geleyt/ en ghesont weder
gebracht/ en hi heeft dat gelt vād **Sabelo** otfangē/
en hi heeft mi de huysurouwe doe hebbē/ en hi he-
uet den duyuel vād haer gedwongē/ hi heeft haerē
ouders bliſcap gedaē/ hi heeft mi vāder verſmāde-
ge des viſchs verleſt/ en hi heeft v dat licht des he-
mels ooc doe hē/ en wy zyn met alle geode door hē
vūult/ Wat mochte wy hē gheue/ waerdich tot de-
ſen dinge? **Maer** mijn vader ic vid v/ dat ghy hem
vidt/ oft hy miſſie wilde gheueerdighē/ die helft
van alle den goede/ dyc wi hebben gebracht/ voor
hem te nemen.

B En hē roepede/ te wete/ die vader en die ſone/
vādē hē/ dz hi hē wilde gheueerdigē die helft vād al-
len dē dinge/ die ſi gebracht hadde/ aengenamelike
tontfangē. Doe ſeyde hi hē heymelic/ **Ghebenedijt**
God des hemels/ en bekijde hē voor alle leuēdige
menſcē/ wāt hy heeft zijn outfermberticheyt met v
gedaē. **Wāt** die verholte cheyt des conincs te ver-
bergē is goet/ mer die werckē Godts te openbare/
en te bekijde is eerlic/ **Wat** gebet met vāſten en ael-
moete is goet/ mer er dā ſcātē gouts op te legghē/
wāt die aelmoete vlok vāder doot/ en ſi iſt/ die de
ſonde ſuert/ en doet dat ewige leuē vāde. **Mer**
die ſonde en ongherechticheyt doe/ die zijn vāde
haer der ſien

A Hier om ic openbare v die waerheit/ en ic en ſal
die heumelike redē niet voor v verbergē. Doe ghi
mz tranē vāct/ en begroeft dyc doode/ en liet utwē
maelthē/ en voiget die doode/ draech ſi utwē huys-
te/ en ſnachts groefte ghyſte/ ſacht ic v ghebēt voor
dē **h. R. E.** En wāt ghi **Sode** aenghenae vāct/
en keſ hadt/ ſoo wāt van noode dat die tentatie v
proefde/ En nu heeft mi die **h. R. E.** geſonde/ dat
ic v geſont ſoude make/ en **Saram** ws ſoons wyl
vādē duyuele verloſſen/ **Wāt** ic ben **Raphael** een
Engel/ een van. **viij.** die voor den **h. R. E. R. E.** ſaen

En als ſi dit hoorde/ ſoc beſcrijft ſi/ en beuēde
viele ſi op haer aſicht ter aerde/ En de Engel ſey-
de hē. **W** ſi vrede/ En wilt niet vzeſen/ wāt doe ic
met v was/ doe was ic door dē wille Godts miz v/
gebenedijt hē/ en ſingē hē. **Is** wel waer/ ic ſecheert
met v te eten en te dānckē/ mer ic beſige onker-
liche wylē en draē/ die vāde menſche nyet geſien en
mach wordē. **Hier** o iſt tijt dat ic weder tot hē kee-
re/ die mi geſonde heeft/ mer gebenedijt ghi **God**
en vertelt alle zijn wonderlicheiden

En als hy deſe dinge geſeyt had/ ſoc is hi wech
genomē vād haerē aenſcouthē/ en ſi en mochte hē iz
meer hē. Doe viele ſi plat neder ter aerde op haer
aenſicht/ dyc vād lanc/ en gebenedide **God**/ en op-
ſtaende/ vercondichden ſi alle zijn wonderlicheiden

Die oude Tobias looft Godt den **HE** /
ende veruyect ooc die andere/hem te louen ende
te eeren

Dat. xiiij. Capittel.

nde dyc redene Tobias zijn volcynē /
En na dat Tobias bi elichtio / icke e
bi. xiiij. iaer / ende hy sach die kinderē
zijs soono kinder / En doe hondert
en twee iaren veruult watē / soe is hi
eerlic begraue tot Ramue / want hi was .lvi. iaer
out / doen hy dat licht zinder oogen verloos / ende
tot sinen .lx. iaren outfinc hijt weder . Mer den an
deren tijt zijne leuens was hy in bliscappen / ende
met goede bodderinge der bresen Gods / is hi ghe
reyst in vreden.

Mer inder vren zijure doot / so heeft hy Tobias
sinen sonē tot hem geroepen / ende seuen ionghen /
sine sonē / zijn neefkens ende hi seyde hen . Die ver
deruinge Ramue is na bi / wāt dat woort des **HE**
SE en is nyet beualie / ende onse broeders die
verstroeyt zijn vanden lande Israels / die sullen daer
weder toe keere . En alle haer woeste lant / sal ver
uult worde / en thuyt Godts dat in haer verbyant
is / sal weder getimmet worde / en de heydenē sul
len haer asgoden verlate / en sullen te Jerusalem
comen woonen / ende alle dyc eouinge der aerden
sullen hen in haer verblide / aenbedede den Godt
Israels.

Hier om mīn souē / hoort uwen vader / Dyent
den **HE** inder waerheyt / en versoect dat ghi is
tghene doct / dat hē behagelich / beueelt uwen kin
deren / dat si gherechticheden en aelmoesen doen /
dat si Gods gedencken / ende hem gebenedien in
alre tijt / inder waerheyt / ende in al haer der cracht /
Abhierē / ghi mīn sonē hooft my / en en wilt hier
niet bliue / mer in so welckē daghe ghy v moed be
grauen sult hebben bi mi in een graf / soo rechtet v
ganghē dat ghi van hier gaet / Want ic sie dat haer
ougerechticheyt haer een eynde sal gheuen.

Ende het is geschiet / na den doot zinder mee
der / dat Tobias van Ramue is ghescheydē met zijn
huysrouwe / en kinderen / ende met zinder kinder
kinderen / ende hi keerde weder tot zijns wifs ou
ders / ende hi vantse ghesont in goeden ouderdom /
ende hi droech haer der sorghe / en hy doot haer oo
ghen / ende hy outfinc dyc erfemisse / Raguels / en
hi sach dat vijfte gheslacht / ende die kinder zinder
kinderen . Ende xcij. iaer veruult hebbede / inder
vreesen des **HE** / met vruchde / soe sterf hy /
ende hi wert van sinen maechschap begra
uē . Ende alle zijn geboorte bleef in
goeden leuē / ende in heytige
wādelinge / also dat si al
so wel Gode als de
men thenaenge
naē waren / en alle
die daer woode
opter aerden

Hier eyndet dat boeck Tobie.

Hier na volcht dat boeck Judith

nde die oude Tobias dede sine mōt
open / en gebenedide de **HE** / en
seyde / **HE** ghi zijt grootinē ee
wicheyt / en v rijck is vander eender
tijt totder āder tijt / wāt ghi geesteli
en vchout / ghi leyt ter hellē en leyt daer wed wt
en daer en is menūē dyc v hāt ontulie . Belijdt dē
HE / ghikinderē Israels / en looft hem in die
te gheuwicheyt der heydenē / daerom heeft hy
v verstroyt onder die heydenen / die hem niet en ke
nen / dat ghi sine wonderlike daden sout verrondi
gen / ende hen doen weten / datter gheen ander al
machtich God en is / dan in.

Hy heeft ons gecastijt om onse ongherechtiche
den / ende hi sal ons vchoude om sine outfermyer
ticheyt.

Dact om aenāet die dīngen die hi met v gedaē
heeft / en belijdt hem met vreesen en vreen / en ver
hoecht den coninc der werelde / in uwen werckē /
Mer ic wil hem belijde in dē lande mīnder geuē
kenissen / want hi heeft zijn maicsteyt gechoort in
dat sondige volck . Hier o / o ghi sondacrs wort be
keert / en doct rechtuerdich v oor Gode / ghepo
ude dz hi zijn o sferinherlicheyt met v doet . Mer
ic / en mīn siele sullen ons in Gode verblide . Ghe
benedijt den **HE** alle sine wtuercozene / hout
daghen der bliscappen / en belijdt hem.

Jerusalem gīnstat Gods / die **HE** heeft v
ghecastijt in dē wercken utwer handē . Belijdet den
HE in uwen goede / en ghebenedijt God der
werelde / op dat in zijn tabernakel weder in v tū
mere / en dat hi alle die geuāgene weder tot v roe
pe / ende dat ghi v moet verblide inder eewicheyt
Spīnule met censcīnde licht blincken / en alle eyn
den der aerde sullen v eeren . Daer sullen volckē vā
verre tot v comē / en si sullen gauen v inghē / ende
sullen den **HE** in v aenbeden / en si sullen v lant
voor gheplīcmakinge houde / wāt si sullen den groot
ten naem in v aenroepen.

En si sullen veruolcet zijn die v vermaden / en si
sullen al berdoet zijn die v lastere . En si sullen ghe
benedijt zijn die v tūmere . Maer ghi sult v ver
bliden in v kindere / want si sullen alle ghebenedijt
worde / en totte **HE** vergadert / Salich zijn si
alle die v lief hebben / ende die hen verbliden ouer
uwen God.

Mīn siele gebenedijt dē **HE** wāt de **HE**
SE onse god / heeft Jerusalem zīn stadē van allen
harē tribulatiē dloft / Ich sal salich zijn / ist dat mīn
saet ouer blīst / om te sien die claerheyt Jerusalemē .
Die poorte Jerusalemē sullen van Saphyre / en Sma
ragde worde ghemmerē / en alle den omgāt haer
der muere / vā colkelike gheskeete . Alle haer strāz
sullen mī wītte marmox steenē worde gheplauē /
en door haer sterckhens sal halcluya ghesonghen
worden . Ghebenedijt si die **HE** die v dhoort
heeft / dat zīn rijc si vider eewicheyt ouer haer

Tobias vroet v weder siende / hi vvert out / ende
sterft ende voor sinen doot propheet hy / en voor
seyt v van oan Ninive zīn sal / en vā salicheit en
vveluāert Israels . Dat. xiiij. Capittel.

Lre. ff. a
la. xvi. b

Hyper begint daer boec van Iudich.

Van die heerlicheit der stad Egbathanis / en
vanden opgauc des conincs Nebucad Nezers vā
Assyriē
Dat eerste Capittel

Rpharat

Dve coninc der Meden / had
veel volcs sijn heerlicheit
onderdanich gemaect / en hi
timmerde ee aldermachtich
ste stad / die hi Egbathanis
hiet / hi maecte haer muere

van vierca / ten / en van gebouwen steene. Inder
hoochste / xij. eilen / en inder breedte / xij. ellen. En
haer toornē sette hi in die hoocheyt hondert elle /
mer haers beyde viercante sijn hieldē inder wide
r. voete. En hi sette haer poortē in die hoocheyt
des torens / en hi glozeerde als een machtige / inde
machticheit sijns heyls / en in die heerlicheit sijn
der wapenen

Adus int. xij. iaer sijns tijcs / Nabuchodonosor
sojs der Assyriē coninc / die in die groote stad Ni
nive regneerde / street te zen Npharat / en creech
hē in dat groote velt / dwelcke heet Bagau / hi Euphrate
en Tigrim / en Tadmor / in dat velt Eri
oth / des conincs Sicozum.

Doen is dat rijck Nabuchodonosors vhoocht
en sijn hert is verheue / en hi seynde tot alle de ge
nen die dair woonden in Cilicia en Damasco / en
Libano / en ooc totte heydenē die daer sijn in Car
melo en Cedar / en die daer bewoonede sijn Sali
lea / in dat groot velt Edozlor / ende alle die daer
ware in Sannaria / en door dve bloet die Jordanē
tot Jerusale toe / en tot alle den lāde Jesse / tot dat
men tollēn bergen der mozen comt

Tot alle dese seynde Nabuchodonosor der As
syriē coninc vōde / die hē alle wederseynde met ee
nē gemoede / en si seyndele wederom vdel / en ber
woy pēle sonder eere / Doe wiet die coninc Nabu
chodonosor verbolgē tegē alle diant / en hi swoer
bi sinen thron / ende by sijn rijc / dat hi hem soude
wieken aen allen desen lantscapen

Van die onuersādige begeerten Nebucad Ne
zers / om te regnerē en o te lāde in te nemen Ca. ij

Aldē derthiē iare des conincs Na
buchodonosors / den. xij. dach der
eerster maent / so wter cen woort ghe
schiet inde bouē Nabuchodonosors
des conincs des Assyriē / dat hi hē sou
de bescreme. En hi riep alle die ouders / en alle sijn
hooftliede / en alle sijn strejtbaer creylichknechte / en
hi gaf hem te hēnē sijn heymelike raet / En hi seyn
de dat sijn gedachte daer inne was / dat hi alle diāt
ouder sijn heerschappie soude brengen

Doe hi dit geseyt had / en het hē al behaechde /
so riep Nabuchodonosor die coninc Holoferne de
prince sijns heyls / en seynde hē / Gaet wt tegē alle
trēc vā weste / en sonderlinge teghen de ghenē die
mij gebor vsmact hebbe. Woge en sal geē rijc spa
re / en ghi sult mi alle dāste stede onsdanich make

Doe riep Holofernes die hertogē / en meester
scappē der cracht der Assyriē / en hreef die knechte

Dat. iij. Capittel

op ven toch gemontert / gelijc hē die coninc beu
lē had hondert en. xij. M. strejtbaer voethknechte
en. xij. M. scutters te peerde. En hi dede alle sijn
beyruaect vōd / gae in menichre der onteliker he
mēle / mer die dingē die de heylscare oueruloede
lic gendech ware / ooc cuddē der osse / en cuddē der
scapē / dier geē getal en was. En hi bescrete carwe
vā alle Syrie te bereyde in sijn doorgae. Ende hi
nam met hem wter maken vele gouts en siluers
van conincs huys

En hi is gereyft / en allet heyt met wagene en
reysenaers / en scutters / die daescijn ter aerde be
decten als sprinchanen

En doe hi die eynde d Assyriē door was ge
gae / so quā hi totte groote bergen Ange / die daer
leit ter Ascher side Celicie / en hi steech op al haer
casteel / en creech alle velsingē / En hi hrac die al
beste stat Melothi / en hi beroofde alle de kinderē
Tharhis / en de Ismaelite / die daer ware tegē dat
aescijn der woestine / en sijn waert des lāts Che
leon / En door ginc Euphrate / en quā in Mesopo
tanie / en hrac alle hoope stede / die daer ware vā
bete Nabie / tot dat me cot tofker see / ende hi be
sloech haer frontiere van Celicia totte eynde Ja
phet dve sijnwaerts leyt. En hi leyde werch alle
die kinderē Madian / en hi beroofde alle haer rijc
dō / en alle die hem wederstōde / ver sloech hi met
ter scrjpten des swercks

En na dese dingē tooch hi af / op die veldē Sa
malci / inder tijt des oogst / en hi aentfac al dat sta
de rozen / En hi dede afsnijde alle boomē en w sijn
gaerde / en sijn vreesē viel ouer alle die opter aer
den woonende waren

Vele coningē / prince / en landē vvt vrese vā hē
geue haer op / vvoorde hē onderdanich Da. iij.

Den seynde die coningē en prince al
te stede / en lantscapē haer legare / ooc
Syrie en Mesopotanie / ende Syrie
Sobal / en Libie / en Cilicie / de wēlc
ke tot Holoferne quame en seynde /
Iact v vbolgēheit op houdē tegē ons / wāt tis be
ter dat wi de grote coninc Nabuchodonosor leue
de diēnē / en dat wi v onsdanich sijn / dā dat wi ster
uen met onser verderuingē / en wi selue de schade
ons diēts lide. Alle ose stede / en al os besittingē /
alle berge / en houelē / en veldē / en die cubde der os
sen / en der scapē / en gepte / en v peerde en kemelē
al ons goet en gehinnē sijn in utwē aescichte. Iactse
al on v gewelē sijn / wi ooc en ons kinderē sijn v
knechte Comt ons cen vrede makende heere / en
besiget ons diensts / alsoot v behaecht.

Doe tooch Holofernes af vādē berge / metten
reysenaers / met groter cracht / en nam alle vasse
stede in / en alle inwoonders des lāts. En hi nā hē
vā alle stede hulpēde sterke manē / en wt getoerē
totte oplogē. En die lantscapē viel so grofē vreesē
dat de inwoonders alle der stede prince en regeer
ders stamē mette volc wt gingē / de comede te ge
moet / vfangēde hē met crallen en toerlen dālen
de in tamboere en hooznē / Mochtas dit doede / en
mochtē si die wreechheit sijns herte inpet blaechte /
Wāt hi bederf haer stede / en hieu haer bosche af.
Wāt de coninc Nabuchodonosor had hē gebode /
d3 hi al de gode des lāts wt soude woypē / te wete

op dat hi alle God soude woorden geheert / bā dien
naffien die midts holofernes gewelt onder hem
ghebracht werden.

En doe hi dooz tooch dooz Syria Sobal / en alle
Appamā / en alle Mesopotamiā / quā hi tocten
Edomes / int lāt Sabaa en Septopoli / en nā haer
stedē in / en bleef daer. xxx. dagen / in welckē dagē
hi geboot alle dz heyr zünd cracht v̄gadt te worden

Die Jode worden verscriet / sorgende voor die
stadt vā Jerusale en den tēpel / si bereyde hen ten
srijde / biddende God om hulpe. Capittel. iij

De de kinderē Israels die daer woonden
indē lāde Juda / dese v̄ingē hoorde / so
v̄cesde si zeet v̄oor zj̄ aenlicht en haer quā
ooc beue en veruarnis aē / so gēde dat hi
Jerusale / en dē tēpel des h̄ Ē Ā Ē soude doe /
dat hi āder stedē / en haer tēpelē
gedae had / En si seyndē in al Samarie
rontsom wt / tot Jericho toe / en besoege
al de toppē der bergē / en si d̄ingeldē
haer streeckē m̄ mure / en si v̄gaddē
corē tot bereydinge des stryts

Die priester Eliachi screef ooc tot alle die daer
woode tegē / dwelc daer is tegē daericht
des grote veltō by Dotha Im / en allen den
genen dooz / welc mē dē doozgac tothen
mochte hebben op dat si soude mogē
vercrige die opgāgē der bergē / dooz
welckē die wech mocht sijn tot Jerusa
lem / en dat si soude beware / so waer
eeneu engen wech tusschen die bergē
ware.

En die kinderē Israels dedē na dat hē
de prie ster des h̄ Ē Ā Ē Eliachi had
geleit / En al t volc riep m̄ groter
gestadicheit tottē h̄ Ē Ā Ē / en si v̄
ootmoedichde haer sielē in h̄stē en
gebedē / si selue en haer wiue. En die
prieesters dedē h̄v̄zē cleederē aē / en
die d̄sp̄rēckē kinderē leydē si plat neder
ter aerdē / tegē dat aēlicht des tēpels
des h̄ Ē Ā Ē. En dē outaer des h̄ Ē Ā Ē
bedectē si m̄ cenē h̄v̄zē cleede. En riepē
cēmoedelic tottē h̄ Ē Ā Ē God Israels /
dz haer d̄sp̄rēckē kinderē / niet tot
eenē roof en soude worden gegeue /
noch haer h̄ulsvrouwē tot cē buete /
noch haer stedē tot een verderuinge /
noch haer heylige dingen tot besmettinge
/ en dat si so den heydenē tot een
besimpingē worden.

Soe omginc die grote priester des h̄ Ē Ā Ē
Eliachim alle Israel / en heefte aē
gesprokē leggedē / Weet dz de h̄ Ē Ā Ē
v̄ gebedē sal verhoort ist dz ghi
volherdelic blyft in h̄stē en gebedē /
int aēlicht des h̄ Ē Ā Ē. Sijt gedachtich
Moosi des h̄ Ē Ā Ē knecht / die Amalech
betrouwede in zj̄ cracht en mogēt
h̄ / en in sijn heyr / en in zj̄ scilden /
en in sijn wagenē / en in zj̄ reysnaers
nēd wierp niet met wapenē
striedde / mer met heylige gebēden
biddende.

Prodi. kbij. d

Also sullē alle die viādē Israels sijn /
ist dat ghi volherr in dat werē dz
ghi begōt hebt / Aldus tot dese sijn
vermaninge / bleue si dē h̄ Ē Ā Ē
biddede in dat aenlicht des h̄ Ē Ā Ē. Also
dat ooc die genedie dē h̄ Ē Ā Ē
h̄r̄toffer offerde / begorbet met h̄v̄zē
hemdē den h̄ Ē Ā Ē offerhadē offerde /
en hadde aēschē op haer hooftō. En si
badē God alle wt al haer der
herten / dat hi sijn volc Israel wilde
besoeken.

Holofernes verneet dat die kinderē vā Israel

haer ten strijde bereide / waerō hi wter
matē toornich was / Achior wort
gevangen. Capittel. v.

De het is holoferne den p̄nce des
cr̄ijchs der Assyriers gebootschap /
dz hē de kinderē Israels bereide om
hē te wedelstac / en dz si de wēgē
tusschen die bergē hadden belept. En hi
weert ontrent in groter gr̄accap̄pē / m̄
te vele caserle / en hi riep alle de
p̄nce Moab / en die hooftliede Ammon
/ en leyde hē / Segt mi wie dit volc si
die de geberchtē beleggē / oft welke
en hoedamighe en hoe groot haer
stedē sijn / welke ooc haer cracht si
/ oft welck haer menichte si / oft w̄pē
haer hooftman is / en wie sijn dese die
v̄oor alle die and die wt oosten
woonē / ons verkmact hebben / en en
sijn ons niet te gemoete wt gegaē /
dat si ons hadden ontfangen met
v̄rede.

Doe antwoorde Achior die hooftman
alle der kinderē Ammon seggēde /
Mijn here / ist dat ghi v̄ gewerdicht
te hoorē / ic sal de waerheyt v̄oor
v̄ leggē / vā desen volcke / dat in die
bergē woude / en daer en sal geen
balsch woorz tot minē mont gāē

Dit volc is wt den geslachte der
Chaldeen / die heeft eerst in Mesopotamia
gewoont / want si niet en hebbe
wille v̄oigē die godē haer der vaderē
/ die indē lāde der Chaldee warē
/ verlatende die zeden haerō vaderē
/ die veel godē haddē / hebbe si
eeneu God / die hemel en aerde
geschapen heeft / geeret / die hen
ooc gebodē heeft / dat si vā daer
soudē wt gāē / en woonē in
Harān / En als den honger alle
dz lāt had bedect / so togē si aē
in Egyptē. En daer woonde si.
ccc. iaer / en zj̄ daer also vermenichful
dicht / dat haer heyr niet getelt en
mocht worden.

En alle die conic vā Egyptē had
bestwaert / en hadde onder sijn
ioc gebracht / in timmeringe sijn
re stedē / om mortel en sigelen te
make / so riepē si tot God hare
h̄ Ē Ā Ē / en hi sloech alle d̄lant
Egypti met menigerley plagen.

En alle die conic vā Egyptē
wech liet treckē / en die plage
van hē op hielt / en wilde se wech
vāgē en tot sijn dieck wech
v̄zēgē / doe dese bluchtē / so de
de God des hemels de zee opē /
so dz de waterē aē beyde sīdē
dicht werdē gemaect / als eenen
muer / en si d̄roochs boets den
gront der zee doozgingen

In welke plaecte als hē een
ontellic heyr der Egyptenaers
v̄volckde / ist also m̄ water
bedect / datter niet een en bleef
/ die de daet den n̄acomslingen
vercondigen mochte.

Doe si ooc warē wt gegaē
vāde rode zee / so besoege si die
woestine des berchs Sina / in
welckē noyr mēsch wonē en
mocht / noch sone des mēscē
in heeft gerust / Daer zj̄ hē
de bitter fonteyne besoeft om
te d̄inckē. En si hebbe. xl. iaer
spise vāde hemel v̄regē. En so
waer si in gingē sonder
ghecrutte / en sonder schilt / en
sweert / soo streef haer God
v̄oor hē / en bermā / En daer en
was niemā die dit volc
bescadigē mocht / dā als hē
af ginc vā dē dieck des h̄ Ē Ā Ē
sijns Gods / Mer also die
wil als si behalvē hare God /
cenē anderē dienden so sijn si
gegeue tot eenē roof / en ten
sweerde / en tot smaet / Mer so
die wil als hē bejoude / dat si
af warē gegaē vāde dienck
haers Gods / so heeft hen God
des hemels cracht gegeue te
weder naen hare viādē /
Daer na wierpē si neder dē
conic Thana

Prodi. kbij. d

uenē en Jebuseū/en Pherezeum/en Eucum/ende
Amoreum/ende alle die machtige in hese bou/en
si besaten haer landen en steden. En goede dinghen
waren altijt met hē/so lange als si niet en sondichde
in dat aensicht haers Gods/want haer God hatet
ongerechtigheit. Want ooc door dese iaren/als si
af waren gegaen banden wege/dien hen God ghe
geuen had/dat si daer in wandelen souden/so zijn si
mits striden verdueren van vele nation/en haerder
menige worden geuangen geleyt in een ander lant

Mer nu lestleden/zijn si weder ghekeert totten
hē/haren God/wt der verstroyingen/daer si
in verstroyt waren/en zijn weder gekomen gecomen
en hebben also dit geberchte ingenome/en woonē
daer in/en besatten Ierusalē/weder/daer die heylige
dingen der heyligen zijn.

Hierom/mijn heere bereyft nu/ofter eenige on
gerechtigheit is gesiet van hen in dat aensicht haers
Gods/So laet ons op trecken tegen hen/want le
uerende sake haer God v leueren/en si sullen onder
sio uwer mogentheit zijn ghebracht. Mer en isst
geen misdaet des volcs booz haren God/so en mo
ge wisse niet wederstaen wāt haer God sake bescre
men/en wi sullen alder aerden tot een smaet zijn

En tis geschiet/doen Achior af het dese woordē
te spreken/so zijn alle de groote heeren Holofernis
toornich geworden/ende dachten hē te dooden/leg
gende tot malcaderē/Wie is dese/die daer seit/dat
de kinderen Israels wederstaē souden moghen den
Coninc Nabuchodonosor/ende zijn heylscaren on
geuapēde mēsche/sonder cracht/ende souden wetent
heit der conken des strijts. Hierom op dat Achior
bekēne/dz hi os bedriecht/so sullen wi op de geberch
te treckē/ende als haer machtige geuagē zijn/dan
sal hi met hē seluē doorsteckē wordē mette sweert
op dat alle volc wete/dat Nabuchodonosor ee God
der aerde is/ende dat behaluē hē geen ander en is.

Achior wort geuangen/en dē Joodsche volc oner
geleuert/den welcken Achior die ganse gelegē
heit vertelt/waer vā tvolck beweecht zijnde/tot
Gode den hē om hulpe roept. Dat. vi. Ca.

En tis geschiet doen si opmeide te spre
ken/dat Holofernes zeer verholghen
wert/ende seydē tot Achior/Wāt ghi
ons hebt gepropheteert seggēde/dat
dat volc Israel van sine God wort be
stermt/op dat te v toone datter geen God en is dā
Nabuchodonosor/als wisse geslagen hebben als ee
wenste/dā suldi ooc vergaē met hen/met des Assy
rien sweert/ende alle Israel sal met v vergaen/met
ten doot/ende dā sult ghi beuindē/dat Nabuchodo
nosor een here si der geberder aerden. Ende dā sal
tsweert mijnder ruter scap door v siden gaen/ende
ghi sult doorsteckē vallen onder die geboude Israels
en ghi en sult niet weder berakenen/tot dat ghi in
ben gedoot wort. Mer ist dat ghi meint/dat v prop
hecie warachtich si/waerom wort ghi dan bleek/
ende waerom zijt ghi verscriet/meint ghi/dat dese
mijn woorden niet veruult en mogen worden/mer
op dat ghi wec/dat ghi dese dinghen met hē klamen
sult onderwinden/siet/so suldi van deser byen/haerē
boicke toe gestelt worden/op dat/als si weerdighe
peyne misse sweerts ontsaē/ghi selue mede der wra
ken onderworpen zijt

Doen geboot Holofernes zijn knechten/dat si A

chior souden vāge/ende hē leidē in Bethulā/ende
hē ouer leuerē inde handē der kindere Israels/Die
knechte Holofernis namē hē/ende zijn getreift door
de veldē/mer doen si genaecte totte gheberchte/so
togen tegen haer wt die Amgherwoyers/Maer si
keerden af ter siden des berchs/ende bonden Achio
or hādē ende boete aē eenē boom/ende lieten hē al
so met seelē gebōdē/ende keerde wt tot hare here

Mer de kinderen Israel daelden van Bethulā
en quamen tot hē/dē welckē si ontfonde/en leyde
hē tot Bethulā/en hē int middel des volcs stellen
de/vraechde si hē/wat dat ware/dat die Assyriens
hem gebonden hadden

In dien dage/waren daer die princen Oziās die
sone Micha/bandē gesachte Simeons/Charmin
die ooc Sothoniel hiet. Aldus seide Achior int mid
del/in dat aensichte haer der alle/alle die dinghen die
hi gesproken had van Holoferne geuarecht zijnde/
en hoe dat volc Holofernis hē om dē woort hadde
vulē doode/en hoe Holofernes selue grā was/en
gebōdē hadde/dat mē hē om dier sake wil hē Isra
eliten soude leueren/op dat/als hi die kinderen Is
raels verbonne/dat hi dan ooc Achior selue met v
screiden pinen soude gebiedē te verdoen/daerō dat
hi geleyt had. God dese hemels is haer bestermaner

En doent Achior altemael vertelt hadde/so viel
alle tvolc op zijn aensicht/den hē aenbiddē
de/en met eenē gemeinder clage en weeningē heb
ben si den hē haer geberwt gestort/leggēde
hē God des hemels en der aerden/aesiet
haer houerdicheit/en aescout ons nederheyt. ende
aenmeret dat aensicht uwer heilige/en besode/dz ghi
niz en blaet die hē v roemē vā v/en vermedt die hē
vā hē seluē beroemē/en vā haer cracht gloriēren

Aldus doe dese weeningē was voleyndt/en dz ge
bet des volcs al den dach boze veruult was/so heb
ben si Achior getroost/leggēde/en God onter vade
ren/welc cracht ghi vercondicht hebt/die selue v
gelde v/dat ghi meer haer verderuinge sult sien/dā
der onser/En als de hē ons God zijn knech
ren dese buheit geuen sal/so si God oock met v int
middel van ons/op dat ghi alsoot v bekef/met al
len dē wtē met ons woont. En doe Oziās dē raet
voleyndt hadde/so ontfanc hi hem in zijn huys/en
maecte een groot auontmael/en hi riep al die ouds
te samen/na dat die vassen voleyndt was/ijn si be
maect/en daer na is al dat volc te samen geroepen
en al den nacht vaden si vūnen der gemeynen/be
gerende hulpe van God Israel.

Holofernes beleyt die stad Bethulā/vvaerō
die Israeliten veruuert/tot God om hulpe roepē
hi beneemt haer dat vater/dat si inder stat gro
ten dorst leden/si worden onlijdsam/Oziās die
priester sterctse.

Dat vij. Capittel.

Es ander daerchs geboot Holofernes
sine heylscare/dz si op souden trecken
voor Bethulā/ende der strijthaer
knechten waren hondt. M. en. cr. du
sent/en v reysnaers. rrr. dulent/be
haluen die bereidmge d mannen/die bet wōnē wa
re/en ooc wt alle lādē en stede/die hi geuonnē had
de/dese al te samen bereiden hen ten stride tegē die
kinderen Israel/en si quame door die wtcrke des
berchs/totten toppe toe/die daer ouer Dothaim
siet/vander plaeten die daer heet Selma/tot Chel

CC iij

Montoe/die daer is tegen Sdyron.

Doen die kinderen Israels haer grote menicheit sagen/so vielen si plat nedet ter aerden/worpende aschen op haer hoofden/biddende eermoedelijc/dat God Israel sine vermherticheit thoonen woude/ouer zijn volc. Ende ne mende tot hen haer oorloochs wapenen/saten si op die plaecten/die daer stieren den pat des eng en weechs/tusschen die gheberchen/en si bewaerdense alle den dach en nacht

Mer doen holofernes die stadt omginc/bant hi dat die fonteyne/die in haren waterganck vloeyde/banden zuyden deele/buyten der stadt haer rechte de/en geboot haren waterganck af te sniden. Daer waren nochtans fonteynen/niet harte banden mueren/wt welken si hemelijc schone water te putte meet om te lauen/dan om te drincken

O Mer die kinderen Ammon ende Moab/gingē tot holofernem seggende/Die kinderen Israel en betrouwen noch in glauue/noch in geschnitte/meede bergen beschermense/ende die houlen/die daer steyl zijn/die maken seker. Hierom/op dz ghise sonder beloop des stryts mocht verwinnen/so set bewaerders der fonteynen/dat si daer niet en mogen putten/en ghi sulck sonder sweert dooden/oft vermoyt zinde/sullen si hare stadt ouer leuren/die si meinen dat niet gewonnen en mach worden/inde bergen gelegenzinde.

En dese woorden behaechden holoferni wel/en alle sinen ruyten/en hi selde daer hondert ronson/om elcke fonteyne.

En doen dese bewarngc. xx. dagen geduert had so gebraken die putte/en die vergaderinge der wateren/allē den genen die te Bethulia woonden/also datter niet inder stadt en was/daer si eenen dach af versact mochten worden/Want de volcke wert dagelic in een mate water gegeuen

Doen vergaderden tot Syam/al die manne en vrouwen/en ionge kinderkens/en seiden altelane met eender stemmen tot Syam. God oordeel tuschen ons ende v/want ghi hebt quade dinghen tegen ons gedaen/nz willende bredelic spreken insten Assyriens/en daerom heeft ons God in hare hāden vercocht/en daerom en isser niemant die ons vlost/als wi vernedert worden/voor haer oogen in dorste/en grote verdertsenisse/En nu vergadert al die int stadt zijn/dat wi ons willichie de volcke holofernis ouer leuren. Wat het is ons beter/dz wi geuangen den h. E. E. leuende ghebenedien/dan wi steruende zijn eenen lachter alle vleesse/als wi onse huylvrouwen en onse ionge kinderen voor onse oogen sien steruen/Wi betuigen he de hemel en aerde/en God onse vaderen/die ons straffna onse sonde/dz ghi die stat nu ouer geeft in die hāt d ruterleap holofernis/op dz ons einde cozt si inde seerpte des sweerts/dwiele lagher wort in dz oochz des dorsts. En als si dit geset hadde/so isser een groote weeninge en huylinge gesiet van allē die gemeente en si riepe een ganckc hē lanc/met eender stemme totte h. E. E. seggende. Wi hebben m̄ ons vads gesondicht/wi hebbe onrechtueerdelic gedaen/wi hebbe ongerechtigheden gehandelt. Ghi die goetieren zijt/ontfermt onser/wy eect ons ongerechtigheden in v gessele/en en wilt die gene die v beliden niet ouer leuren/den volcke dat v niet en kent/op

datte onder die heidenen niet en segghen/Waer is haer God?

En als si vermoelt waren mits dit roepen/ende mits dese weeninge mat zijnde/geschwegen hebbe so kont Syas op/begote m̄ z trauen/en se yde/Sijt gelijc moets m̄ v oeders/en laet ons dese sijf da gen ontfermherticheit vanden h. E. E. verwachten/hisal missien zijn vervolgtheit af sniden/en sal sine nae glorie geue/Mer ist datter geē hulp en comt/als sijf dage voor v zj/so sulck wi dese woorden doen/die welke ghi gesproken hebt

Judith de God vreesende wedwe strafte die ouersten/om dat si God een mate gelet hadden/si vermaent dat volc God aen te roepen/ende haer te beteren/op dat God haer genade geue/ende si openbaert den ouersten haer opset. Wat. vij. Cap.

Sde het is ghesiet/doen Judith dese woordē hoorde die ee weduwe was een dochter Merari/des soons Dor des soons Ioseph/des soons Ozie/des soons Elai/des soons Jannoi/des soons Jedeon/des soons Naptoim/des soons Achitob/des soons Melchie/des soons Euan/des soons Nathame/des soons Saakthi/des soons Simeon/des soons Ruben. En haer mā was Manasses gheeten/die welke gestoruen is inden dagen des gerste oogsts/want hi kont bi die scouēbin ds/op dz vel/en die hitte quā op zijn hooft/en hi is gestoruen in Bethulia/in zijn stadt. En hi is daer gegraven in et sinen vads. En Judith was zijn achter gelaten weduwe/na drie iare en ses maēde/en int opperste haers huys maecte si haer een heymelike camere/in welke si met haren maechden bestote woonde/en hebbede op haer lende een hayre cleet/bastede si alle haer lefdage/behalue die sabbathen/en nieu maēde/en die hoochtide des huys Israels/Si was wter maten scoon van aenichte/der welcher haer man vele kinde tinnen had gelaten/en een oueruloedich gefinne en besittinge volcudde s often en d scapē/En dese was aldermeest vermaect/want si vreesde God zerr/noch daer en was niemant die van haer ee quact woort sprake.

Albus doen dese Judith hoorde/dat Syas gelooft had/dz hi de Assyriens die stadt soude ouerleuerē/als den sijf dach voor v ware/seynde si totte ouds Chabui en Charmin/En si quamē tot haer en si seyde hen/Welc is dz woort/daer Syas in gecōfentert heeft/dz hi die stadt de Assyriens soude leueren/waert dz onsbūne sijf dage geē hulp en quame/En wie zint ghi die de h. E. E. septeert. Dit en is geen reden die ontfermherticheit mocht verwoeken/mer die meer grainschappen verwoeck/ende die vervolgtheit aenstekte. Ghi hebt eenen tijt s ontfermherticheit des h. E. E. gelet/ende ghi hebt hē eenen dach na v goetdunckē gestelt. Daer want die h. E. E. lhdarm is/laet ons in dien seluē leetwelen hebben/ende laet ons zjn verghewinge met wtgestorten tranen eyssen. Wat God en sal niet dreigen als een mensch/noch hi en sal tot grāscappen niet ontsteken worden/als eens menschen soon/En hierom laet ons hē onse ziele verootmoedigen/en hē met eenē vreoetmoedichden gebickenen geest dienen/Laet ons den h. E. E. weenende seggen/dz hi na sinen wille/also sine ontfermherticheit met ons doe/op dat/also onse herte onstelt is

in h terder houerdicheyt / dat wi ooc also bā onser nederheyt maete glorie / Wāt wi niet na geuolget en hebbe / die sonde oser vaderē / die hare God berlaet hebbe / en hebbe and godē aēgebedet / om welcke misdaet / si gegeue sijn tottē swerde / en tot eenen roof / en tot beslaemtheyt haerder bianden

Maer wi en weten geenē anderen God dā hē alleē. Laet ons ootmoedelic sine troock verbachte en hi sal ons bloet verdoecke vādē misnakingshen onser bianden / en hi sal alle volckē vnedere / die tegen ons opstaē. En die h E A E onse God / sal die sonder cere make.

D En nō mī lieue broeders / ghi die ouders sijn in den volcke Gods / en hair siele hāget aen v. Rechte haer herte op / my uwer wtspraakē / op dz si gedachtich sijn / dz onse vāds hier voormaels ghetēpfeert sijn / op dz si gheproeft soude worden / oft si haren God warachelic diēden / Si sullē gedachtich sijn hoe onse vād Abrahā geproeft is / en door veel tribulatiē besocht / is hy Gods vriet ghewordē. Alsoe Isaac / Alsoe Jacob. Alsoe Moses / en al die God behaget hebbe / sijn door vele tribulatiē getroughe wonden / mer dye haer proeuinge niet ontfangē en hebbe inder vreesen des h E A E / en haer onlijdtlaetheyt / en den lichter haerder murmuratiē / tegē den h E A E voert brochte / die sijn verdoe vādē berderuer / en sijn vādē serpentē vernielt /

En hier om / en laet ons ons seluē niet wreke / vādē dingen die wilidē / mer scattē dese strāfingē minder / dan onse sonden te wesen / Laet ons geloouē / dat ons die geestelē des h E A E / als knechten die geestelij twordē tot beteringhe / en niet tot onse verdoemenisse toeghecomen sijn /

S En Oziā / en die ouders sprake tot haer Mle die dingē die ghi gheproke hebt / die sijn warachtich / en in vrede en is geen berispinghe / M v dā soe bidtē h E A E God voor os / wāt ghi sijn eē heyllich wils / en ghi vreekt God. En Judith seide hen. Selijē ghi bekent / dat het wt God is dat ic heb moghen spreke / alsoe ondsoc et / oft wt God is / dz ic heb gesec te doe / En bidt dz God minē raet vast make. Ic heb alsoe voor mi genomē / Ghisult dese nacht voor die poorte staen / en ic sal wt gaen met mijnē deerne vā / En bidt dz dē h E A E gelijc ghi geset hebt / sijn volc Israēl / in vūsdagē aenue / Mer ic en wil nō / dz ghi mī daet ondsoc et. En tot dat ic v bootscappe / en laet niet anders gheseydē / dā tgebet voor mi tottē h E A E onsen God / En Oziā die priuce Jude seide tot haer / Gaet in vrede / en die h E A E si mot v / tot een vmake onser bianden / En wederkeerde / sijn si wech ghegaen.

Judith gaet in haer heymelike camer / en roept God aen met een ootmoedich ghebet / dat hy sijn volc vvilde behoeven **Dat. ix. Capittel**

Als die wech ginghen / so is Judith in haer bidhuys ghegaē / en heeft eē hayren hēde aen gedae / en alle hē op haer hooft gheteyt. En si viel voor dē h E A E plat neder / leggē de. **A** h E A E God mijns vaders Simeons / die hē tswertt gegeuen hebt / tot eē bescheerminghe der vromdelingē / die haer verderuers hebbe gweeft in haer beulkingen / en hebbe die maechdē vcracht / en hebt haer vāwē tot eenē roof gegeue / en haer dochterē in

geuāckenisse / en alle dē roof tottē buet ghegeuen hebt / dinē dienaar die een ernstige liefde tot v had den. Ic bidde v h E A E mijn God / coēt mi weduwe te hulpe / Wāt ghi hebt die eerste dingē gedaē en die na die gedacht / en dat ghi gewilt hebt / dz is gheschiet / Wāt alle utwe wege sijn bereyt / en ghi hebt v oordele in utwe voozicmicheyt geset. **A** h E A E nō die heyllegers der Assyriē / ghehē ghy v doe geueerdicht hebt te sien die heyllegers der Egiptenacts / doe si gewapēt na utwe knechtē hepen / betrouwede in haer wāgēs en rosuole / en in die menichte haerder strydtbaer mānen / Mer ghy saecht op haer heyllegers / en die duystermissen maecten se moede / Die asgront h velt haer boeten / en die waferen bedecfense. *

B h E A E alsoe moete dese oock werden / dye in haer menichte betrouwen / en in haer wāgenē / en in haer spiesen / en ghescutten / en glorieuen in haer glauuen / en si en wete niet / dat ghy alleē onse God sijn / die die ozloghen te niet doet van begin / En dinen name is h E A E / so rechtet dinē arme op / gelyc van begin / en breekt haer cracht in utwe cracht haer cracht valle in utwe gramtschap / die belouen utwe heylige dmingen tescheynden / en den tabernaikel ws naēs te vwoesten / en dē bozen des outaers my haer sweert nē te woepē / **D** h E A E doet dz sijn houerdichz met sijn selfs sweert af wōrde ghehouwen / hi werde geuāngen met tē strichen sijnre ooghen in mi en ghisult hem slaen wt den lippen mijnre liefdē / Sheeft mi kantachticheyt int ghemoct / dat ic hem verfinade / en my cracht dat ic hē verderue / Want dat sal een memoriael vānaems sijn / als hem die hant eens wijfs af woepē / Want h E A E v cracht en is niet in menichte / noch utwe wille en is in dye crachten der paerden niet / Noch die houerdige en hebben v van beghinne niet behaecht / maer der ootmoediger en lachmoediger gebet / heeft v altit aengenaem gheueest

D u God der hemelen / scheppe der waterē / ende h E A E alte creatuerē / verhoort my katiughe biddēde / ende van utwer ontfermherticheyt vermetende / h E A E ghedenct ws verbonts / en geest reden in mijnen mont / en maect dē raet steech in mijnder herten / op dat utwe huys in heylhemakinge vlijue / en dat alle lieden bekennē / dat ghi God sijn / en datter gheen ander en is dan ghy

Daer na bereyt si haer costelic toe / si neem haer maget met haer / ende tooch snachs ter poortē vvt in den leger vā v dolofernis **Capittel x**

Sade doen si op hielt te roepen totten h E A E / stont si vander plaetien op daer si gijstrect lach tottē h E A E / En si riep haer maecht / en daelde af in haer huys / ende leyde dat hayren cteet vā haer lichaem / en dede die cleedēte haerder weduwelicheit wt / en si wiesch hair lichaē / ende si salde haer metter alder bester murren / ende si ont wōcht dat hayr hars hoofts / en sette een buyue op haer hooft / en si dede die cleederē haerder gheintie clyelichz aē / en si dede pātōffē aen haer voete en inā vercleringe der rechter hāt / en le hē / en oozringhen / en vnghet rtingen tot haer / Ende si vercierde haer / met alle haren cieriagien. Die h E A E ghaef haer oock een wtneimende schoonheyt /

B

A

D

ii. iii. b. n. para. riii. d. iu. bh. f

B

Wat alle dese vertieringe en gheschiede niet wt wel lustelich des vleeschs / maer wt duechdē / en wt eēder opechtheit ineyninghē / en daer om vermeerde haer die **H. E. E.** die schoonheit / also dat si alder mēscen ooghe met ongelijckelike schoonheit versee **W**idus leyde si haerder deernē eē flesken wīs op / en eē cruyperke olijs / en moes / roeckē / en broot / en kase / ende si is also ghereyst.

En als si aēder stadt poortē quam / vāt si **S**ūa berwaachtende / en die ouders der stadt / alle die sāgē verbaest zōde / hebbe si hen te vele verwonderd vā haer dē schoonheyt / Nochtān en braechde si haer niet / en lietse doorgāe seg **De.** God onser vade-re geue v genade / en betrachtige v in zjijnd cracht alle dat voornemen ws herten / en **Y**erusalē moet ouer v vblidē / en wvē name si unt ghetal d heylgē / en der gerechter / En alle dye daer wacē / seyden alle met eender stemē / Dat geschiede / dat gesiede **J**udith badt dē **H. E. E.** / en ginc door dye poorte / si en haer macht

En het is gesiet / doē si dē berch af daelde / ontrent dē opgāe des daechs / so liepē haer die vspēders der **A**ssyriers te gemoete / en hieldēse segghēde. Van waer coemt gh'oft waer gaet ghy Si aut-woorde / ic ben eē dochter der **H. E. E.** / En daer om vē ic vā haer aēschijn geulodē / wāt ic bekēde dē toe comēde was / dat si v tot eē veroouinghe sullen werdē ouer geleuert / om dat si v vermadēde / hen seluē met en hebbe wille op gheue / dat si ontfem-berlich in wvē aēfichte hadde moghē vindē. **E**m deser sakē wille / dacht ic in seluē / segghende / **Y**erusal tottē aēfichte des princen **H**olofernes gāe / op dat ic hē haer heimelike sakē te kēnē geue / en hem toone / mē welckē toegāe hie crighē mach / also dat ter niet een man van sinen heyl en valle

En als dese mānē haer woordē gehoozt hadde aēmerctē si haer aēficht / en in haer ooghe was een beswyminge / wāt si verwonderde hen te vele van haer der schoonheit / En seide tot haer / **S**hi hebt v leuē behoude / om dat ghy alsulckē ract hebt geuēde / dat ghi af quaet tot onsen here / Maer dat suldi wete / dat wāneer ghi in sijn aēficht staet / dat hy v wel doē sal / en sult alder genaeste in sijn der herten zjn. En si brachtēse totter tenten **H**olofernis / en gauen hem te keimen.

En als si in gegaen was vooz sijn aensicht / ter stont is **H**olofernes in sinē ooghe gheuāgē / En sijn enyters seyden tot hē / **W**ie soude der **H. E. E.** volc vermaden / dat alsoe fraeyē wiuē heest wi souden te rechte alleen daer om tegen hen striden

Widus siede **H**olofernem sittēde in een costelic mugghē net / welc getweue was vā purpur en sīde / en gout / smaragde / en costelijckē gestēete En als si in sijn aensicht sach / aenbadt si hem / haer streckende op die aerde / en die knecchte **H**olofernis hieuense op / wt het beuel haers heeren

Holofernes vraecht van haer / wt wat oorlake sy wt gecomen si / en als zijt hem vertrect / so beuielt hem vvel.

Wat. xi. Capittel.

Wen seyde haer **H**olofernes / **W**est goets moets / en en wilt nyet dslaget sijn in uwer herten / wāt ic en heb noyt mā gesadēt / die hē coninc **N**abuchodonosor wilde dienen / **W**aert dat v

volck mi nē vermadet en had / ic en soude mīn glauue ouer hen niet opgehuen hē / **M**er nu segt mi / om wat saken sidi vā hen gāgē ? en heeft v behaghet tot onse comen.

En **J**udith seide hē / **O**ntfanct die woordē dē dē re dienstmaecht / wāt ist dat ghi die woordē uwer dienstmaecht volcht / **G**od sal eē geluckige sake mē v doē / **W**at so waerlic **N**abuchodonosor een heer des lāts leest / en sijn cracht die in v is / tot een strafinge alre dwalēder mēscen / dat hem niet alle dē mēscen en sullen dienen door v / maer ooc die beestē des ackers sullen hē te wille zjn. **W**at die bequaetheit ws gemoets / wert alle lieden bercondicht / en het is alle der werelt kēijc gemact / dat ghy alle goet en machtich zijt in alle sijn rjic / ende v beleest heyt wort allen landen bercondicht

Noch dat en is niet vborgē / dat **A**chior gesprokē heeft / noch dē is niet onbekēt / dat ghi geheuten hebt hē toe te coemē / wāt het is kenlic / dē onse **G**od alsoe mits den sondē vertoont is / dē hi door sijn propheten beuolē heeft totten volcke / dat hie ouer leuert hare vādē / om haer der sondē wille En wāt die kindere **I**sraēl weten / dat si **G**od ver-toont hebben / so is v hē geue ouer hen / hier en bouen heefte dē honger beuāe / en vā ghebrece des wāters / wordē si nu onder dye doode ghetelt / **W**oort ordineren si dit / dat si haer beesten dooden / en haer bloet dūncken / En die heilige vādē des **H. E. E.** haers **S**ods / die hen geuode heeft / die niet aen te rure / dese dingē hebbe si gedacht te hāgē aen corē wē en olie / en si wilde die dingē vtrede die si met hāden ooc niet aen en souden rieren / **H**ier dē / wāt si dese dingē doen / so ist seker / dat si tot verderuin ghe sullen worden ghegeuen.

Het welc ic v diestmaccht bekēnēde / hē vā henge ulucht / en die **H. E. E.** heeft mi gefonde / v dese selue dingē te vootscappē / **W**āt ic v diestmacht / die ne mīnē **G**od oochier bi v / en v dienstmaerte sal wt gāe / en ic **G**od aēbidde / en hi sal my segghen wāneer hi hem hare sonden sal berge lde / en ic sal comē / en vootscappen v / also dē ic v te midde door **Y**erusalē sal leyden / en ghi sult al dat volck **I**sraēl hebbe / als scapen die gheenē berder en hebben / en daer en sal niet eenē hont tegē v vassen / wāt dese dingē sijn mi geseyt door die voozkenichz **S**ods / En wāt **G**od op hen gram is / soe venic gefonde / om v dese dingē te vootscappen

En alle dese woordē behaechde **H**oloferni / en sinen knapen / En si verwonderden aen hare wjshēyt / en deenseyde totten anderē. **D**aer en is sulcken wjshēyt opter aerden / int aensē / in schoonheyt ende in verstandighe woorden / Ende **H**olofernes seyde tot haer. **G**od heeft wel ghedacn / die v vooz dat volck heeft gesonden / op dat ghy dat in onsen handen soudet gheuen / En want v beloofte goet is / ist dat mi v **G**od dat doet / so sal hi mīn **G**od ooc zjn / ende ghi sult groot in **N**abuchodonosors hulc zjn / ende uwen name sal in alle dat lant ghenamē worden.

Die hooftmā **H**olofernes beueelt damē **J**udith in groter eeren ende vvaerden houden soude dē geheelen leger d ore / en hi geefi haer vrijheit om haer gebet te doen / na haerder gevvoontē dach ende nacht te gaen.

Wat. xij. Capittel

legghende / Siet dat hooft holofernis / des hooftmans der Assyriers. Ende siet sijn omhangsel oft muggen net / daer hi in lach in sine djonckenfchap / daer hem die **H. E. E.** onse God door dooz eens wijfs hant verdoech. Maer alsde warachtelijc als die **H. E. E.** selue leest / sinen Enghel heeft mi be waert van hier gaende / ende daer vertoerde / en van daer weder het wactts keerende / Ende dye **H. E. E.** en heeft mi / sijn diecmaecht niet beulect late wordē / maer sonder alle beulectinge der souden / heeft hi mi tot v weder gebracht / verblidēde in sine victorie / in mine ontcominghe / en in v vlottinge / Sijt hē alle / wāt hi goet is / en sijn offer m herticheyt diert inder ewicheyt.

psal. v. en. xvij.

En si loofde alle de **H. E. E.** / en seyde tot haer Die **H. E. E.** heeft v in sijn der cracht gebenedijt / want dooz v heeft hi onse vianden verniet

En Oziā die ouerste des volck Israel / seyde tot haer / Gehndyt sijn ghi bandē **H. E. E.** die hemel en aerde heeft gescrepen / en die v hant gestiert heeft / om dat hooft vāden hooftman onser vādē af te slaē / wāt hi utwen name hede also groot ghemact heeft / dat utwē lof niet wech en sal gaē / want den monde der menschen / die des **H. E. E.** macht gedachtich sijn / inder ewicheyt / om dz ghi v selue n gespaert en hebt / mer v in perikel gestelt hebt / aēkende die benauthz en tribulatie ws gedachts / Maer ghi zijt den valle te hulpē gecōmē / vooz dat besrouwē ons Gods / En allet volc seide / het geschiede / het gheschiede.

En doemē Achioz riep / so quā hi / en Judith set de hē / God Israel / die ghi geturck hebt geguen dz hi hē wzeke vā sine vādē / hi heeft in deser nachte / alder ongeloouiger hooft in mijn hat af gelaegē / En op dat ghi beuindē muercht dattet also is / siet holofernis hooft / die inder veltmadingē sijn der houērdicheit / den God Israel vsmact heeft / en dreychde v die verderffenisse seggēde. Milt volc Israel geuāngen is / sal ic v sīden doen dooz steken metten swerde.

En als Achioz holofernes hooft sach / venaut sijnde vā seroemūge viel hi op sijn aēcht ter aerde / en was beswōmē. En na dz hi weder beromē was / so is hi tot hare voete geuallē / en heeft se gepresen seggēde / Gebenedijt zijt ghi vā utwē God in alle Jacobs wooningē / wāt alle volc dat utwen naem sal hoozen / sal van dinen wegghen den God vā Israel groot maken.

Het hooft vā holofernes wort ter muerē wt ghesteken / die vā bliuen verstadt ouer uallē die vanden die haer belēgē hadde Dat. xiiii. Capittel

Mer Judith seyde tot alle den volcke / Broeders hoorc mi steect dit hooft op onse mueren wt / en als die sonne op comē sal / so nemē een yegelijc sijn wapenē / en loop wt met eend djuvricheit niet op dz ghi nederwaerts daelt / mer als eenē djuvschēde toeloop makēde / Dā salt vā noode sijn / dat die bespieters blien / om hare hooftmā op te weckē tottē strijde / En als haer hoestlieden kamen loopē tot holofernes tēte / en bindē hē eenē bloc in sijn bloet gewentelt / so sal die vrees op hen valle / En als ghi weet dz si blien / so loopt hen haestelic na / wāt die **H. E. E.** sal v geuen om te

berderuen. Als Achioz die cracht sach / die God Israels gedaē had / so liet hi die sedē der hede / en geloof de God / en hiliet hem besniden / en hi wert totten volc Israels gheset / ende alle die nacomelinghen sijns ghesichts tot op den dach van heden.

En ter stont doe de dach op stont / hebbe si holofernis hooft op die muerē gestekē / ende elc man nam sijn wapē / en si sijn met grōten gedjuvich en huplinge wt gegac. Doe die bespieters dat sage / liepen si tot holofernis tēte / Ende die in sine tēte wāre / quamen vooz den inganc der slaepcamerē / oin hem te weckē / en sochtē hē in sijn subtylheit wacker te makē / wāt niemāt vāden Assyriers en doozte de slaepcamer cloppēde oft igaēde opē doe Maer doe sijn vāroenē en die hooftmānē / en alle die mēcke der Assyriers heyt te sāmē quamen / seyde si den camerlingē. Gaet in en weet hem op wānt die mullen sijn wt hare hōle gegac / en heb ben ons totten strijdē beroepen /

Doen ginc Dagao in sijn slaepcamer / en stont vooz dat bedde / en soech sijn handē te gader / wāt hi vermoede dat hi mer Judith kēp. Mer doen hi geen betwēgē des geēs die daer liggēde was / met se dooz en vernā / soe ginc hi naer v tottē bedde / en hieft op / doe sach hi holofernis doode lichaem vōder hooft in sijn bloet verfmoozt liggen / doen riep hi wt met ludder stemen / met weeningē / en scoog de sijn clederen.

En hi ginc in Judiths camer / en en vātē niet / En hi sprac huysē tottē volcke seggēde / Een hebreuisch wijf heeft eē besaetheit int hups des coninc Nabuchodonosor gedaē / want siet holofernes leydt op dye aerde / ende sijn hooft en is nyet aen hem.

Doe der princen cracht der Assyriers dat hoor den / so schoorde si haer clederen / en daer viel een onuerdajelicheit vreesē / en beuinghe op hē / en ha te gemoede sijn alte seer verscric. En daer is een groot gheroep ghecomen inden heelen leghe. Holofernis volc vloot / ende hoe Israel hem nē iaechde. Dat. xv. Capittel.

Hede als alle dat heyt hoorde / dz holofernes onthooft was / soe ontfiel hē moct en raet / ende alken met beuinghe en ontlich bedraeyt / namen si te hē hulp der bluchtē / also dat niemāt met sinen naecten en sprack / maer met neder gheueyden hooftē / alle dingē achter latendē / vāsten si contgac den Eyzen / die si hoor den dat ghe wapent ouer hen quamen / blicdēde dooz die wegghen der velden / en die paden der houelen

En doense dye kinderen Israels lagen blien so volchden si hen / En si daelben af blasēde met basuyen / en huplende achter hen lieden En wāt die Assyriers nyet berecniht / hen onberaden ter bluchtē begaue / en die kinderē Israels met tēder scharē veruolchde / so seynde hē alle / die si mocht seyn binden / En Oziā seynde boden dooz alle die stede itende lantcappen van Israel

En hier om seynde alle lantcaper / en elcke stadē haer wtgeroēzē gewapēde ionge mānē nae hen / en veruolchde se metter scrēptē des swerts / tot dz si quamen totten wterken haer der eynden.

Maer die ander die in Bethula waren/zijn inde heyle ger der Assiriers gezaen/ende den roof dien die Assiriers vluchtende achter gelaten hadden/die namen si wech/en si zijn zeer geladen/en die ghene die den strijsgewonnen hadden/zijn weder ghecoeret tot Bethuliam/en si nament al wech/da hen toebehoorde/also datter geen getal en was vā beesten/en van vee/en in allen haeren haelijken goede also dat si alle vanden meesten totten musket/rijck worden van haeren berouingen. Maer Joachim die ouerste bisscop van Ierusalem/quam tot Bethula met allen den ouders/dat si Iudith souden sien/die welke alle tot hen wt ghegaen was/hebben sice al gebenedijt met eender stemmen leggende / ghi zijt die glorie Ierusalem/ ghi sijt die bliscchap Israels/ ghi zijt die eerlicheit onses volcs/want ghi hebt mā lje gedaen/ende v herte is gesteret/om dat ghi rey nicheit bemint/en dat ghi na uwen man geenē anderen geweten en hebt/daerom heuet v de hāt des H. E. A. E. gesteret/en hier om sult ghi gebenedijt zijn inder ewicheit/en allet volck seyde/het gesiede/het gesiede.

En die rouen der Assiriers en zijn nauwelijck binnen dertich dagen/vanden volcke Israel vergaert. Maer alle die dingen diemen heeft beuonden/dat Holofernes eygen waren/die hebben si Iudith gegeuen in gout en siluer/en cleederen en peeren en alle huistraet/ende si zijn al ouer geleuert/vanden volcke/en al dat volck verblifden met wijuen ende maechden/en iongen in organen/en herpen.

Soe God die boose strafte/die geloouige leyde beschermt ende onderhouet/boe hi haer goet doet/ende veel wonders om haeren wil werct

Dat. xvi. Capittel.

Die sanc Iudith den H. E. A. E. dit liedeken/Begint den H. E. A. E. in tamborenen/singden H. E. A. E. in cimbalen/singet hem lofelic een nieu lof/verhuet get/en aenroeft sinē name. Die H. E. A. E. wijst die oorlogen in slucken/H. E. A. E. is sinē name/Die zijn herlegers mit midden zijns volcs heeft bedouen/op dat hi ons van alle onser viandē banden soude verlossen/Assur quam in die vergen banden noorde/in menichte zijnder sterck. Welcs menichte die beecten heeft gelsopt/en haer peerde hebben die dalen bedect/H. E. A. E. gesiet/dat hi mijn lans soude aensteken/en mijn iongen metten swerde dooden/mijn ionge kinderkens te geuen tot eenen roef/en mijn maechden ter gheuanchemissen.

BMaer die almachtige H. E. A. E. heeft hen gesiet/en heeft hem inder vrouwenhant ouer geleuert/en de heeft hem beschaemt/wāt haer machage en viel niet vanden ionghen gesellen/noch Titans sonē en versoegen hem niet/noch die booge ruseu en stonden teghen hem niet op/Maer Iudith die dochter Merari/nā hē zijn mach/met die gedaente haers aensichts/Want si dede die cleederen haer der wedulicheit wt/en dede die cleederen der bliscappē aē in verhuoginge der lundertē Israel/Si sate haer aensicht/messaluen/ende si vant die vlechten des haers met een luyue/sin hem te bedrieghen/Wat e pantoelen namen sine oogen wech/haer seoudh vint zijn sicle. Sit ten sinen weck en met eenen striede al/Die Perren outlagen haer stantaficheit/en

de die Meden haer coenbeit/Veen luyde die hē legers Der Assiriers/doen mijn oostmedige openbaerde/verdoirende van doolste/Die sonen der ionger meikens doofstakente/ende si doegente doot/als vluchtende kinderen/Si zijn vergaen inde strygvanden acusichte des H. E. A. E. mīns gods

Laet ons den H. E. A. E. eenen loffanc singhen Laet ons onsen God enen ueruen ic sanch singē H. E. A. E. H. E. A. E. ghi zijt groot ende heerlich in crachten/ende die meinant verbrinnen en mach.

Alle uwe creaturen dienen v/want ghi hebt geseit/en si zijn gescapen/en daer en is niemant/die uwer stemmen wederstaet/Die vergen sullen vanden fundamenten werden beueecht/metten waeren/en die harde steenen sullen voor v aenacht smelten/geleich was/Maer die v bresen sullen voor v in allen dingen groot wesen

Woe den volcke dat opstaet tegen mijn geslachte/want die almachtige H. E. A. E. salte oordeelen/in den dach des oordeels/sal hijse besoecken/want hy sal vter en wormen in haer vleesch geuen/dat si vernuende geuoelent inder ewicheit.

Ende het is hier na gesiet/dat alle volck na die victorie te Ierusalem is gecomen/den H. E. A. E. te aenbidden/en ter stont als si gecricht zijn/so hebben si hare brante offer/en haer beloofden offer/gheoffer/En Iudith offerde al die oorloochs gherescap Holofernis/die haer volck gegeuen had/en dz muggen net/dat si bay sinen bedde wech genomen hadde/en heuet den H. E. A. E. opghangen

En dat volck was genoechlic na dat aensicht der heiligen/en die bliscap deser victorien is die machden geuieret met Iudith/Maer na dese daghen heerde ic weder sinen luyse/ende Iudith is groot gemact in Bethula/en si was die heerlicheit des heelen lāns Israels/Si was ooc der duecht der reinicheit toegeuoecht/also dat si alle die daghen haers leuens geenen man en behende/vander tijt dat Maestles haer man sterf.

En in die hochtidelike dagen ginc si voort met groter glorien. En si bleef int huys haers mans/hōder traet/ende vijf ende si liet haer dienstmaer te vijf en si sterf/en is begrauen met haeren man in Bethula/en al volck betwende dese vijf dagen/Sunnen alle die tyden haers leuens en was niemant die Israel verstoorde/ende veel iaren na haer doot.

Den dach der victorien deser sekerlicheit/wert vanden Ebrenint getal der heyligheit daghen getelt/ende wert vanden Iodengēuieret van die tijt aen tot op desen teghenwoordighen dach.

Hier eyndt dat boeck Iudith.

Hier begint dat boec der wijsheyt

En vermaninge der ouersten totter wijsheit die geest des wilsheits hatet valscheit ende hipocri sie straf: die ongherechtigheit en die quade clap paerts

Dat. j. Capittel

er. xvij. c
Deute. i. xvij. f.
ii. para. xv. g.
Jol. i. d. liij. reg. iiij. a.
te. iij. b. lu. xl. d.
Mat. iij. vj. lu. xij. b.

Wæt die wijs-

heyt ter herten/ ghi die dat lat regereert Geueelt vanden h. E. E. E. int goe. de ende soect hem in eenuoudicheit des herten/ wät hi wert geuonden vanden geuen die hem niet en te pferen/ en hi verschijnt den geue die in hem betrou wen. Want verkerde gedachten/ verscheiden van Gode/ maer beproefde duecht/ berispt die ontwyse Want die wijsheit en sal niet ingaen in e quact wil lighe siele/ noch si en sal niet woonen in een lichaem dat der sonder onderwoep en is.

Die heylige geest/ die daer onderwijst/ sal de ge uepden bliuen/ en hi sal hem wechmenen vanden ge dachten die sonder verstant zyn/ en sal berispt wer den vander ouercomender ongerechtigheit/ Want die geest der wijsheit is vriendelike/ saccht/ ende goe der zacken/ ende hi en sal geen behaghen hebben/ aen dien/ die niet sinen lippen boosheit spreect/ wät god is een kender sijnder ineren/ ende een ondersoeker sijnter herten/ ende een hoorder sijnder tongen/ wät den geest des h. E. E. E. heeft den omganc der aer den veruult/ ende dat alle dinghen onthout/ heeft ooc die kenisse der stemmen/ Hierom die ongerech te dinghen spreect/ en mach niet verborghen bliue/ noch dat berispende oordeel en sal hem niet booz bygaen. Want in des godlosen gedachten sal de vraginge zyn/ ende die ouerleueringe zijnder redenen sal ooc god comen/ ende die sal ooc zyn ongerechtig

Es. xxiij. c
Es. xxiij. c
Prouer. iij. d.
verborghen werden.

en strafken. Want dat ooc des ydelers hoort alle Prouer. iij. d. verborghen werden. Hier om wacht v van muermuringe die nzen vordert/ ende sparet vte tonghen van achter clap/ Want een ydel reden/ en sal niet te vergeten gaen/ ende eenen mont die licht/ doot die siele

En wilt die doot niet beerulken/ in die doolinge wselens/ noch en bederft v seluen niet/ in den wer ken vwer handen/ Want god en heeft die doot n gemacet/ noch hi en verblift hem niet in dat bergac der leuendiger/ Want hi schiep alle dinghen om dz si wesen souden/ ende hi heeft alle volcken der aer den gemacet/ om dat hem wel soude zyn/ ende dat in hem geen verderfenis en ware/ noch der hellen eise inder aerden niet en ware/ want die gerechtigheit is ewich en ousterlic/ mer die ongerechtigheit is die vercriginge der doot. Mer die godlose hebbē se doen comen/ met wercen ende woorden/ en die achtende een vriendinne/ zyn si afgewolp/ en si setten een verbont met haer/ wät si zyn der doot waer dich die wt haren deele zyn

Wat der godlosen ghedachten zyn/ ende hoe dz haer alle godlosen verheffen/ ende der promich eyt losch zyn

Dat. ij. Capittel

De godlose seyden by den seluen/ met niet rechtelike denckende. Den tijt ons leuens is cleyne/ ende met bei diet/ en daer en is geen hercoelinge in dat eynde des mensce/ ende daer en is me mant die ons bekenit is/ die weder keert vanc doot/ want wi zyn wt us geboze/ en hier na sullen wi we sen/ als oft wij en ware geweest/ want onsen adē is als eenē rooc in onsen nuelen toe geblasen/ ende die reden als boucken/ om onse herten te bewegen/ want ons lichaē sal wtgedaē zyn/ en die geest sal wt gestort werden/ als een moze we lucht/ En ons leue sal doorgaen/ als dat spore der wolcken/ ende sal vgaen als eenen neuē/ die vander sonnen ruyen ber dreuen is/ ende van haer der hitten neder gedrucht is/ Ende onsen name sal byder tijt vergeten worde/ ende niemant en sal gedachtenisse onser wecke heb ben/ Want onsen tijt is eenen doorganc der schadu wen/ ende daer en is geen wederkeeringhe na onsen eynde/ want het is besegelt/ dat niemant weder en come.

Hierom coemt ende laet ons der goeden gebuu ken die zyn/ ende laet ons die cre acture befigen suel liche/ als in onser ioncheit/ laet ons/ ons met costelic ken wijn en saluen veruulle/ en en laet ons die bloe me des tijts niet booz bi gaen. Laet ons/ ons n roo sen croone/ eer si verwelcke/ daer en si geenē hermat dien onse begheerlicheit niet doze en gaē. Niemand van v en si ouer begericheit yndelachtich. Laet ons in allen plaetsen terkenen onser vwechden late/ want dit is ons deel/ ende anders niet

Laet ons den rechtaerdigen armen bedrucken en en laet ons die weduwe niet sparen/ noch den ou den noch den grisen van beclits wt armen/ Mer onse stercheit si die wt der onre chueerdicheit/ wät dat ouster is/ dat wt onnut geuonden/ hier om laet ons den rechtaerdighē bedrieghen/ want hi is ons onnutte/ en contrarie onsen wercen/ en hi v wijst ons die sonde der wet/ en hi veruchtet teghen ons die sonden onser disciplinen/ by vercomt hem Gods kenisse te hebbe/ en hi noemt hē eenen sone Gods. Hi is ons tot een wtbringhinge onser gbe dichte ghetorde. Hi is ons ooc swaer om hē/ wät zyn leue is anderē ongelike/ en zyn weghē zyn vandert wi zyn alalwegenachtighe vā hē ghracht/ en hi ont hant hē vā onsen weghen/ als vā onreynicheit/ en hi set die wercen der gherechtigher booz/ en hi be roemt hē/ dat hi God tot eenen badere heeft.

Hier om laet ons hē oft zyn redene warachtich zyn/ en laet ons proeue die dingē die hē come sullen/ en wi sullen wete welcke sijn wtterste sullen zyn. Want is in die warachtighe sone Gods/ so sal hi hem ont fangen/ en hi sal hem verlossen vanden handen zyn der vianden/ Laet ons hem niet scandeliken smaect en pinen bragen/ op dat wi zyn eerwaerdicheit weten/ ende zyn lijdsameit proeuen. Laet ons hē niet p ten aldel elickten doot berdoemen/ want so hi gesproken heeft also sal hem bergoud n werden

Dele dinghen dachten die godlosen/ ende doolde want daer quactheit heeft verblant. En si en ber stonde Gods verholent heden niet/ noch si en hoop ten geen loon der gerechtigch/ noch si en oordeiden die cre der heiliger sielen niet/ wät God schiep die mensche om terderlijc/ en hi macce hē na dat beelt

lijre gelijckens Mer midts des duuels ijdichz is die doot inder werelt gecomen / Ende si volghē heim na / die wt sinen deele zyn.

Handen goeden staet ende sekerheit der gerech- ter / hoe wel dat si hier benaut ende bedroeft vvor- den / en daer tegen vvat ongeluc die godloosen ende hare kin deren hebben sullen.

Dat iij. Capittel

Her gherechtiger sielen zyn indē han- de Gods / en die pijnē der doot en sal se niet aenroeren Si schenē indē oogen der onwissen te steruen / en hare wtganck wert verderfenisse gheacht

Der gerechtiger wech wert voor een verderfenis se gheacht / mer si zyn in sekerder rusten en vrede / En al ist dat si voor die mensce pijnlicheyde ghele de hebbe / haren hope is vol onsterflicheits / In lut tel zyn si goetelc In velen sullen si ghelooft werde / wāt God heefse geuoelt / en heefse hē werdich

geuonde / hi proefde se als gont uit foynes / en hy ontfinde als een offerhande des brātofers / en indē tijt sal haer aenschouwen zyn.

Die rechtuerdighe sullen blinken / ende als bi bonckē in dat riet loopē / Si sullen die natiē oorde len / si sullen die volckē verherē / en haer hē sal inder eewicheit regneren / die in hē betrouwen die sullen die waerheit verstaē / en die ghelooighe inder liefde / sullen hē te wille zyn / wāt sine wtuer- corenen sullen gauē en vrede hebben / Maer die godlose sullen berispt werde / na dat si gedacht heb- ben / die den rechtuerdigen veracht hebben / ende zyn vanden hē ghegaen.

Wāt wyse wijsheit en onderwisinge van hem werpt / die is onsalich / ende haren hope is ydel / en- de hare arbeiden sonder vruchten / en haer werc ken zyn onnuete.

Haer wiuen zyn onschinich / en haer kinder zyn die alder godlooste / haer creatuer is vuloect **Wāt** salich is die onuruchbaer / en die onbesinette / die hē niet umengt en heeft / met de sondighen / hi sal hebbe vruucht indē aescouwen der heyliger sielen / wel de gebuerde die geen ongerechtigheit door zyn hādē en heeft gebracht / noch die geen scalcheit te gen God en heeft gehad / wāt die sal die wtuerco- ren gauē des geloofs gegeue werde / en eē bequa- me deel indē tempel Godts **Wāt** dye vruchte der goeder arbeiden is glorioos / en dye wortele der wijsheyt die niet en verwelct.

Mer die kinderen der ouerspeelders sullen in verderfenisse zyn / en dz fact sal vanden ongerechte bedde verderft werde / En al ist dat si vā langhē le- uē sullen wese / si sullen te niet werde gerekēt / en ha- te lesse outhz sal sonder eere zyn / En dz si haestelich sterue / so en sullen si geenē hope hebben / noch toe sprekinge indē dage der kennissen **Wāt** die doot en dz eynde der ongerechtiger / is heel grōuuelic **Handen** lof ende profite der duechde / vāder sca- de der godloosen wate eere dat weert sien eerlic goduruchtich ouder / en vādē scadelike doot der godloosen

Dat. iiii. Capit

Hoe schoon is een supuer generatie / met liefde / wāt haer gedachtenis is onsterflic / wāt si is bi gode en bi dye mēscē bekent **Als** si tegewoordich is so volgē sijn na / en si begeerente / als si

haer vortbrenge / en si triumpheer ge croont inder ewicheit / ver wimmende der onbeuletter striden loon / Mer die menichte d godlooser kinderē enus metnut / en die ouerwonne schoten en sullen v diep ie. v. b. j. e. wortelē / noch si en sullen gheē staende vastichz leg- ghen / En ist dat si indē tachtē inder tijt groeyē / on- uastelike geset / sullen si vādē wunde betoget wer- den / en van ouerlasticheyt der wunden / sullen si wt ghewortelt werden

Wāt dye onuolmaecte tachtē sullen ghebrokē werde / en haer vruchte sullen onnut zyn / en bitter om eten en nergēs toe bequaem **Wāt** alle de kin deren die vādē ongerechtigē werde geboere / sijn getuigē der scalchz tegē haer ouders / die wile dat- mensē opuoet / Mer ist dat die rechtuerdige met ter doot oueruallen werde / soo sal hy nochtans in rusten zyn.

Wāt die outheit is eerlic / niet alleē mette ghe- tale der iaren ghetelt / Dat verstant des menscen is grijs en dye beste outhz / die is liefgetal gemaect / en leude ond die zōdare / is hi ouer geuoert. **hi is heb. vi. d** wech getuct / op dat die boosheit zyn verstant met h. co. xij beranderē en soude / oft dat die hypocrisse zyn sie- le niet bedriegen en soude **Wāt** dye betooueringe der loogenachticheit verdonkert goede dinghen / en die verkeerde / en boose aenuechtigen verkeerē tverstant der simpelē / en hoe wel hi coets ghe- stouen is / nochtans heeft hy beele tijden veruult **Sijn** siele was gode behaerlic daer om haeste hy hem dyen wt te leyde / vant midden der ongerech- ticheiden.

Maer die siele siende en niet verstaende / noch niet ter herten nemende sulcke dingē / wāt **So** da- gratie en ontfermherticheyt is tot sinen heylighe / en zyn aenschouwen is ouer zyn wtuercorene.

Wāt die rechtuerdighe doode / verdoet de leuen den godlosen / en die ioncheyt sielike voleynt / ver- doemt wat langhe leuen des onrechtuerdighen / **Wāt** si sullen dat eynde des wijsen sie / en si en sul- len niet verstaen wat **God** van die ghedacht beeft ende waer omme / dat hem die hē heest la- ten steruen / want sy sullen spey / ende versmaden hem / maer die sal **God** bespottē / ende na dese din- ghen sullen si af ballen sonder eere / in smact onder die dooden inder ewicheit / **Wāt** hi sal die opge- blasene / sonder stemme verscoeren / ende vā alle he- weggen vanden fundamente / en si sullen totten ouersten verlaten werden / Ende sullen lachtende zyn / en haer ghedachtenisse sal verghaen. **Si** sullen beureest in die gedachten haer der sonden comen / ende haer ongerechtigheidē / sullen se berucht ma- ken ende verraden.

Wēt vy at stantasticheit en sekerheit die gerech- te staen sullen / teghen die ghene / dye haer bespor- ende ghequelt hebben / ende hoedanighen grou- vve. dz de godlosen ouer c. mē sal / en vvat si alst te spade is segghen sullen / Ende daer teghen van der vruuchte der geloouiger / vvelcker **So** dye **Wēt** een bescermer vvesen sal

Dat. v. Capittel

En sullen die gerechtige in grote vol- stādichz staē / tegēs die gene diese be- naut hebben / en dye haer arbeiden wech genome hebbe / **Sijnde** sullen si

met eyfvelijcker herten werde berceit / en si sul-
len der wonderen in die haesticheit der ongehoop-
ter salicheyt / suchtende van benauehteyt des geests
leggende bi belesue / leet wesen bewijfende / en van
bangicheyt des gheests suchtende

Dit sijnse die wi somwilken in spofte gehadt heb-
ben / en in gelijckemisse der lachtermghe / wiontsin-
ge menschen achteden haer luenraerie te wesen /
ende haer eynde sonder eere / Siet / hoelsijn si onder
die kinderen Gods gerekent / ende haer deel is on-
der die heylighen. *

eze. xxx
c

Dare omme hebben wi gedwaelt vandē wech
der waerheit / en dat licht der rechtuaerdicheyt en
heeft ons niet geschenen / en die zonne der verstan-
denisse en is ons niet opgegaen / wi sijn in gede ghe-
worden midē wech der ongerecticheyt / en der ver-
doemenissen / en wi hebben ware wegen gewan-
delt met den wech des hē E E E / en hebben wi
niet gheweten.

Wat heeft ons onse bouaerdicheydt ghebaet /
oft wat heeft ons die beroemunghe der rijkdom-
men ghegeuen / Alle die dinghen sijn doorgedaen
als een scaduwe / en als een voorlopende bodē / en
als een schip het welcke door dat vloeyende water
gaet / des welck spore nize vindē en is / alst voorbi
is gegaen / noch dē wech des bodē des schips in dē
stromē. Ofte eenē vogel die door vliecht in de lucht
des welck mē geē teekē des wechs en vint / maer
allereindē gheheuyt der bloghelen / staende den lichten
wint / en door crachte des wechs snidēde die locht
die blogelē betweecht hebbede is hi door geuolge /
en dair na en wert geē teekē sijn wechs geuolde

O

Ofte als eenen pjl die wtgecrotē is in eenē doel
die locht deylet / en die locht wēder klamen dale dat-
men niet en siet waer hi door geuaren is / also sijn wi
oor. Also haest als wi geboren sijn en wi nize meer en
sijn / also en hebben wi oor geen teeken der duecht
getoont / Maer wi sijn in onse quaetheyt vergaen /
Midvandenige dinghen / sullen si spreken die inder hel-
len sijn / die gene die gesondicht hebben / want den
hoop der godlofens als een doore dijstel bloeme /
die banden wūde wech wert gheuoert / en als een
dunne schryme die banden water bat en wert ver-
spreit / ende als eenē roock / die banden wūde ghe-
scheiden is / en als die ghedachtmissē eens voorby
gaenden gasts / van eenen daghe.

Maer die rechtuaerdighe sullen in det ewich-
eytleuen / en haer loon is bi den hē E E E / en haer
gedachte is by den alder oppersten / hieromme sullen
si dat rijcke der schoonheit / en die croon des hoopē
bander hant des heeren ontsaen / want hi salde dec-
ken niet zinder rechter hant / en hi salde met synen
arme beschermen. En sine ernste sal die wapen-
nemen / en sal die creatuer wapenen tot wyake der
bianden / hi sal voor den pferē halsberch / de gerech-
ticheit aendoē / en hi sal voor den helm een seker or-
deel nemen / hi sal den onuerwūlyken seilt de ghe-
rechticheit nemen / en hi sal die wicede gramscap
scherpen tot een spere / ende den rinch der aerden
sal met hem teghen die ontfinghe vechten / Die
donderpilsen sullen wēden bliuen gaen / ende wē
dē regē boge der wolckē in de bestelbe plaecten ba-
rē eē slaē / En bander sterachtiger gramscap sullen
bolle haghelen worden gheseynt / ende dat water

ps. xxxii
lxxvii
iob. viii
b

eph. vi.

det zet sal daer tegen haer opclimmen / en die stro-
men sullen hardelijck klamen loopen / Die gheest
der cracht sal tegen die staen / en salde deelen als een
verstornghe des wints / ende hi sal alie dānt haer
der ongerecticheyt totter wildernisse brengen / en
die quaetheyt sal der machtiger woominghen om
me keeren.

En vermaninge aen die regenten ende ouersten
dat si doch op dye wijsheyt acht hebben / Doc vā
dlofen profite der wijsheyt Dat. vi. Capit. ecc

Wisheyt is betet dan crachten / en eenē
voorsichtich mā dan eē stercke. Hier
omme o ghi coninghen hoorē en ver-
staet / ghirechters der eynde der aer-
den leert / Langt die ooren ghi die die
menichtē onthout / en behaecht v seluen / in die scha-
ren der wolckē. Want v is macht vanden hē E E E
ghegheuen / en cracht vanden alderhoochsten / die v
wercken sal beproeuen / en hi sal die ghedachten on-
dersoeken / want als ghi dienarts sijn enier waert
so en oordelē ghi niet recht / noch ghy en betwaer-
dē dye wet der rechtuaerdicheyt niet / noch ghy en
wandelt niet nae sijnen wille / hi sal v bereyft sijn
ende haestelijck versehuuen / want daer sal een alder
hertike oordeal geschneden / in die ghene die voor an-
der staen.

Want den cleynē wert ontfermherticheyt ver-
leert / maer dye machtighe sullen machtelijckē pī-
nen liden / Want God die verbeerd der alre dinghen
is / en sal niemants persoon wtremen / noch hy en
sal niemants grootheyt ontsien / want hi heeft den
cleynen ende den grooten selue ghemaect / ende hi
draecht van allen sorghe ghelijck / Maer den ster-
keren staet stercker strafinghe aen.

Hier om o ghi coningen / tot v sijn dese mijn re-
denē / op dat ghi wijsheit leert / en dē ghinz en mist
want die die gherechticheyt bewaren / sullen recht-
uaerdiche gheoordeelt werden / ende die rechtuaer-
dighe dinghen gheleert hebben / die sullen bunden /
wat si antwoorden moghen. Hier omme begheert
mijn reden en hebt die hef / en ghi sult onderwijf-
gē hebbe. Die wijsheyt is edel / en die nimmermeer
en verwelct / en si wert lichtelijck gesien / handen ghe-
nen diese lief hebben / Si voorcomt die ghene diese
begheeren / dat si haer dien eerst soude verthoonen
Die banden licht tot haer waert / die en sal nize arbe-
den / wāt hi salde voor sijn duece vanden fittē. Dāer
om ist enen volcomenen sin van haer te dencken /
en die om harēt wille waert / die sal haest seker sijn
wāt si gaet om soeckende die gene / die haers waer-
dich sijn / en in haer wegghen sal si haer seluen dien
bzolijck vertoonen / en si sal dien in alle voorhertiche
te gemoefloope / wāt haer begū / is begerte d alē
warachtichster ondwifinghe / Hier om so is die hef-
de die sorghe der onderwijfinghe / en die liefde is be-
waringhe haer der wetten / En die bewardinghe der
wetten / is die volbringhinghe der ongherechlicheyt
en die ongherechlicheyt doet Gode aldermaect sijn

Alus bringt die begheerlicheyt der wijsheyt
totten ewighen rijcke Hier om ghi coningen des
bolck / ist dat ghi sult hebt in setelen en septren / soo
bemint die wijsheyt / dat ghi inder ewicheit reg-
nerē moecht Ghi alle die ouer die heden sijn gestelt
hebt lief dat licht der wijsheyt / Maer wat wijsheyt v

T

C

es
iii
A
10
de
xx
iii

is/en hoe si gemaect si/sal ic v bertellē en ic en sal v die verholenthedē Gods niet verbergē/maer ic sal haer van begin der geboortē ondersoecken/en ic sal haer kennisse int licht settē/en ic en sal die wareheyt niet verzwighē/norch ic en sal niet de veretterende midicheit niet ouer den wech gaen/wāt allulcken mensche en sal der wijsheyt niet declachtich zyn. Maer die menichte der wijsen is ghesont heyt des aertrijer. En eē wijs coninc is des voicr balscheyt/ Daerom ontfaet onder wijsinghe doot mijn redenen/en het sal v bodderen

Alle mensche hebbe een gelijc begin en inganc in deser werelt/maer wie God om wijsheyt bidt dien geest hise/die maect God dēls ER Egroot en heerlic/wāt haer profijt gaet alle dinc te bouē Sen hooghe lof der wijsheit Capittel vij.

Is wel waer/ic ben ooc een stercklich mensche/allen menschen gelijc/en wt der aertrischer geboorten des gheens die eerst gemaect is/en inden buyck mijnder moeder ben ick bleefsch gheberdet. In den tijt van thien maendē ben ic te ga der geronnen in bloet van menschezade/en midē bequamē luste des slaeps. En als ic gebozē was/ontfinc ic die gemeyn lucht/en viel neder in ghesche gemaecte aerde/en liet wt die eerste stemme gelijch alle menschen/wecnende/ Ic ben in windelen ghe wonden/en niet grooter sorgen opgewoedt/Wāt niemant vanden coningen en heeft een ander begin der geboorten ghehad. Hierom so hebben alle menschen eenen ingācht totten leuen/en eenen geliken weganc

Daerom begerde ic/en mi wert verstant ghegeuen/en den geest der wijsheyt quam in my/ En ic hebse hooger geacht dan alle rijcken en hoorheden/en ic seyde/dat die rijdommen niet en wazē bi haer te ghechten/Noch ick en gelijcte haer gheenen costeliken steen/want alle gout is bi haer ghehick een cleyn sandeken/en siluer sal in haeren aen scouwen als si sich geacht worden/ Ic hebse lieuer gehad dan gesontheyt en seconbeyt/ende ick heb voor mijngomen/dat si mijn licht moet zyn/wāt haer schijnfel is onuerblusselic/en my quamē alle goede dingen klanē met haer/en ontallike eerlae heyt door haren handen/en ic ben verlijst in alle/wāt dese wijsheyt ginc voor my/en ic en wist niet dat si alder goeder dingen moeder is/Die welke ic sonder gheueyntheit gheleert hebbe/en sonder haet deel iese mede/en haer eerlae heyt en verberge ic nyet/Want si is den menschen eenen oneyrt deliken schat/den ghenendiese ghebuycken/dye wordē der liefden en der buentscappē Godts deelachtich/want om der gauen der wijsheyt/wordē si hem aengenaem

God heeft mi verleent wijsheit te spreke/en genechtlic te dencken vanden dinghen/die hi mi ghe nadelic geguen heeft/wāt hi is leyder der wijs heyt/en die de wijsheyt recht leert ghebuycken/Want wi/en onse redenen zyn in zyn der hant/en alle onse wijsheyt/en verstant/en weten scap alre onser wercken.

Hy heeft mi warachtige kennisse der dinghen die zyn ghegeuen/op dat ick die ghesticheyt des aertrijer sal weten/en die crachten der elementen dat begunsel/die voleydinghe/en dat middel der

tijden/die veranderinghe der gheboorten/en dye voleydinghe der tiden/des iaers loop/en die gheschicheden der sterren/die natueren der dierē en die gramscappē der becken/die crachten der winden/en der menschen gedachte/die onderscheydē heden der spruyten/en die crachten der wortelen/en ick leerde alle dinghen die verborghen ende onuerken zyn/Want die constenaer alre dingē heeft mi gheleert wijsheit

In haet is dye heylighe geest der verstandemissen/eenich/menschoudich/subtij/wel sprekende edel/onbesmet/seker/soet/beminnēde goet/kerp die niet en verbiet wel te doene/belceft/goedertieren/ghestadich/seker/by/hebbende alle duecht alle dinghen voortsiende/en die alle verstandighe geesten ontfaet/reyn/subtij/Want wijsheit is beroerliker dan alle beroerlike dinghen. Si ryecket ouer al/om haerder reynicheyt wille

Si is eenen subtilen ascen der cracht Gods/en een louter wtuloeynghe der claerheyt des almogendē Gods/en haerom en comt niet dat besmet is in haer/Want si is een blindinge des ewighen lights/en eenē spiegel sonder vleckē/der maercken Gods/ende dat beeft zyn der goetheyt

En al is si een si bermachalle dinghen/ende in haer seuten bliuende/vernieut si alle dinghen/en si draecht haer ouer/door die natie in die heylighe zielen/Si heeft Gods vrienden en die propheten gestelt/Want God en heeft niemant lief/dan den genen dye metter wijsheit in woonet/wandt dese is schoonder dan die zonne/en si is boueue alle gescreit heyt der sterren/ende den dach en is bi haer niet te geliken/Den daghe volghet den nacht/maer dye boosheit en verkwint die wijsheit niet/en die dwael heyt en mach niet wesen bi haer

Wen sal die wijsheit vander soncheit aen lief hebben/ende met haer omme gaen/wie hem met haer versellet/die sal God ende die menschen lief hebben Dat vij. Cap.

Aldus reyct die wijsheyt sterckelijc/vanden eenen eynde totten anderē/en si besceit alle dinghen soetelick/De se heb ick gemint/en wt ghesocht van mijnder necht/en ick sochte se mi toevender buyt te nemen/en ick wert een liefhebber haer der schoonheyt/en die God liet/die looft haer heerlicheyt/ende die HESALre dinghen heeft se selue lief gehad/wāt si is een leererste der onswikingen Gods/en een wtuerkieser zynre werken/Ende ist dat die rijdommen inden leuen begheert worden/wat mach rijcker ghezyn dan dye wijsheyt/dye alle dinghen werct/Ende ist dat ghy segt/dat verstat werct/wat isser onder alle dinghē dat meer werket/dan die wijsheyt/Ende ist dat yemandt die gerechticheyt lief heeft/dye aebeydet om wijsheyt/en si heeft groote duechden.

Want si leert soberheyt ende voorstenicheyt/ende gerechticheyt/ende duecht/en nyet en is den menschen onbaerliker int leuen

Ende ist dat yemant veelheyt van consten begeret/so weet si die vooledene dinghen/en si schat tet van die toecomende/si weet die loofheyt der redenen/ende die onbundinghe der argumenten/si weet tekenen en monstren/er si geschiede/ende

de geschiedemissen der tiden en der werelden.

Hierom nam ic voor mi/dese tot mi te brengen/
om daer mede te leuen/wetende/dat si met mi dee
len sal banden goedē/en si sal mi vriendelic toespre
ken/in mijnder sorgen en verdriet.

Te sal om haren ewille eere inder ghemeynten/
en biden raets heren behalen / hoe wel ic ionc ben/
nochtans sal ic verstaendich sijn/en ic sal wonderlic
sijn inder machē ger aenschouwen/en der princen
aensichten sulle van my verwonderen. Sy sullen
mi swigbende ontblyden/en si sullen mi sprekende
aenschouwen/en als ic vele redenen sal spreken/so
sullen si swigen. Hier en bouen/sal ic door haer on
sterfelicheyt vercrigen/en ic sal een ewige gedach
tenisse achter laten/bi den ghenen die na mi comen
sullen. Ich sal die volcken beschicken/en die natien
sullen mi onderdanich sijn. Wieede tyrannie sullen
vreesen als si my hooren/en in dye menichte sal ich
geacht worden/en sterre inden sterre.

C

Ingaende in mijn huys/sal ic met haer rusten/
want haer bi wesen heest geen bitterheyt/noch
met haer te leuen/en heest gheen verdriet/mer blij
schap en vuercheide is met haer.

Dese dingen bi mi seluen peynde/en haer der
ghedachtich wende in mijnre herten/Dat so wie
hē metter wijsheyt bereenicht/dye bint onsterfeli
cheyt/en haer vrienstchap is eenen eerliken lust/en
inden wercken haer der handen is onpeydelic rēc
dem/en wie met haer gemeynschap heest/die wort
wijs/en die met haer te rade gaet/die wort heerlic
Hierom ghinc ic al om soeckende/dat ic my dye/tot
mifoude nemen Te was een kint val natuerlic be
grups/en ic had een goet verstant.

En als ic cloecker was/qua ick tot eenen onbe
smetten schame. En doen ic wiste/dat ich my nyet
anders suet en mochte onthouden/ten ware dat
mi God gawe/en dat selue was die hoogste wijs
heyt/te weten/wiens gawe dese was/so ghinck ick
totten h. E. S. en ick badt hem/ende ick sprac wt
alle mijnder herten.

Een gebert tot God/om die gawe der vylsheyt
Dat. ix. Capittel.

A
Shebc.

Dit mijnder hadere/en h. E. S. der
onsterfelicheyt/dye alle dinghen
met wten woorde hebt gemaect/en
den mensche mits v wijsheyt hebt ge
stelt/dat hy dye creature soude verhe
ren/die van v ghemaect is/ op dat hy dat aertrick
soude regeren in ghelicheyt/en rechtuerdicheyt/
en dat hi in gerechter herten/dat oordeel/en dat ge
rech is spreke/geeft mi die wijsheyt/die een vstaē
ster ws thronis is/en en wilt mi niet verstellen bā
wten kinderen/want ick ben v knecht/en die sone
wter desen deeren/en onsterck mensch van co
ster tijt/en te ionc totten verstante des oordeels/en
der wetten/En so wye volmaect sal sijn onder der
menschen sonen/ist dat wte wijsheyt van hem is/
bi sal voor niet worden gerekent.

Gene. i.

Psal. c.

Mer ghi hebt mit tot eenen coninc dinen volc
he hercoren/en eenen rechter wter souen en doch
teren. En ghi beuaect mi/v eenen tempel te timme
ren/in wten heyl ghen berch/en eenen outaer/in
die stadt wter wooningen/een ghelickenisse ws
heylighen tabernakels/welck ghy van beghin be
reyt hebt/ende v wijsheyt mer v/dye welcke utbe
wercken weer/dye welcke doendaer ooc by was/
doen ghi dat aertrick maecte/en wiste dat wten oo
gen behaechlic was/en wat opricht was in v ghe
bouden/Seynt dye van wten heylighen hemelen/
en vanden stoel dijner grootheyt/op dat si met my
si/en met mi arbejde/op dat ic in mach wete/wat by
v aengenaem si/want die weet en verstaet alle din
gen/en si sal mi inatlich leyden in mijn wercken/
en si sal mi bewaren in hare macht/en mijn wer
ken sullen aengbenaē sijn/en ic sal v volc recht uere
del c regeren/en ic sal waerdich sijn/mijns baders
stoel te besitten.

Want wat mensche mach den raet Gods wete?
oft wie mach dencken wat God wilt/Wat die ge
dachten der sterliker menschen sijn vresachtich/
en onse voorstienichede sijn onseker. Wat dz lichaē
dat verdouen wort/beswaect die siele/en die aert
sche inwooninghe druct dat verstant neder dat be
le denckende is. En wi begripe swaerlic die dinghen
die inder aerden sijn/en die in aenscoute sijn/vin
den wy met arbejt. Maer wye sal dye dinghen on
derloeken/die in de hemel sijn. Och h. E. S. wye
sal wten kinne weten/beten si dat ghi wijsheyt ge
uet/en het en si dat ghi wten heylighen geest seynt/
banden alderhoochsten. Ende ist dat dye padē der
geender dye inder aerden sijn/ghebetert sijn/ende
die menschen die dinghen ghecert hebben/die v be
hagen/Want door die wijsheyt sijn si ghesont ghe
wordē/die de h. E. S. behaget hebbē bā begūme
A var profits ende goets wt der wijsheit den
menschen aenstaende si. **Dat. x. Capittel.**

Ese wijsheit bewarde dien/die eerst
van God ghemaect is een vader der
werelt/als hi alleen was gheschapen/
ende bracht hem wt van sinder mis
daet/Ende hi bracht hem wt vande
aime der aerden/ende hi gaf hē cracht alle dinghen
te regeren. Als nu die onrechtuerdige wech ginc/
van deser wijsheyt/in sinder gramtschappen/so is
die broederlicheyt vergaen/door die gramtschappe
des dootlaechs. Doen dat watter die gausse wet elc
verdoet/so heest dye wijsheyt weteron. den recht
uerdighen/door een recht hout behouden/Dese
wijsheyt/als hen die volcken inder houerdicheyt
hadden verheuen/so kende si den rechtuerdigen/
ende si bekielt hem Gode/sonder c'aghinghe/ende
dye onsterfelicheyt verbaerde den stercken in
den kinderen.

Dese wijsheyt verlosse de rechtuerdigen/ble
dende banden vergaende godlosen/also hier nedre
siel inden vifsteden/den welcken tot een ghetuy
genisse/dat woeste lant rodrachtich blifst/en voo
men in sekere tijt brucht hebbende/en eenen souk
keer staende tot een gedachtenisse der ongheloo
uiger sielen.

Want die de wijsheyt veracht hebbē/die en vie
len niet alleen daer inne/dat si die godē niet en wi
sen/maer si heten den menschen een gedachtenisse
haerder onwijsheyt achter/also dat si oock nyet
verboorgen en mochten bliuen/inden dinghen daer
si in sondichden. Maer dye wijsheyt verlosse van
liden/die haerder waernemen
Dese wijsheyt belejde den rechtuerdigen bluch

tende der gramlichappē zijns broeders/door recht te wegen/en si thoonde hem dat rijke Gods/en si gaf hem der heyliger kēnisse/ si maecte hem eerlick inden arbeypden/ en si veruilde zijn arbeypden/ Int bedrōch der geender die hem bedrogen/was si bi hem/ende maecte hem rijk. Si bewaerde hem banden biandē/ ende beschermde hem bandē berleybers. Ende si gaf hem eenen sterckē strydt/op dat hi bewinnē soude/en weten/dat die wijsheyt machtiger is dan alle dinck.

Dese wijsheyt en heeft den bercochten rechtweerdigen niet verlaten/mer si verloste hem vanden sondaers/ende si daelde met hem neder indencuple/ende si en verliet hem niet inder gheuanckenissen/tot dat si hē d'sceptrum des rijkē toe brochte/ende machticheyt tegen die ghene die hem verductē/ende thoondenle lueghenachtich te wesen die hem bescondichdē/ende si bracht hem tot groter eeren.

Dese wijsheyt bloste dat rechtuerdighe volc/ende dat jaet sonder claginge verlostede si banden natiē die hem verductē. Sy ghinc in die ziele des knechts Gods/ende stont bi hem/tegen veruaelike coningen/in wonderen ende tekenen/En si weder gaf den rechtuerdige/loon van haeren arbeypden/ende si belepde die in eenen wonderliken wech/en si was dyen in een scaduwē des daechs/en nachts in een liechte der sterren.

Ende si leyde dese door die roode zee/ende si voer dese door een zeer groot water. Mer haere biandē berdranc si in die zee/ende si leyde dese tot der diepē/weder op

hier om namē die rechtuerdige der ongodliker roof wech/ende si songen/ **H** E R E / utwen name is heyligh/en si loofden te gader die verwinnesse hāt/ Wāt dyc wijsheyt dede der stommet mont open/en si maecte die tongen der ontspreche der kinderen/wel sprekende.

Hoe die wijsheyt die gerechtigedijst en leydet/En hoe die godlose van die geweldige hant Gods gestraft worden **Capittel. xi.**

S i de si besierde hare wercken in die handen der heyliger propheten/ Sy treysde door die woestine/ die niet behoont en wert/ende inden woesten plaesten maecte si hutten/Si sondē tegen hare vianden/ende si hebben haer ghebraken aen haer wederpartlē/ Si dorsteden/en rlepē h aen/en hem wert water ghegeuen banden alder hoochsten steē/en hare dorst wert ghebluffet/wt den herde steē/en door die dingē/door welke hare vianden gestraft werden/is haer wel gheschiet/als si gebreck hadden

Want hoor die leuende waterē ghaect ghi den viandē menschelijc bloet/Die welke als si gebreclēden in die versmaetheyt der geentē die haer kinderen dooden/so gaect ghi den utwē een oueruloedich ongehoopt water/thoonēde door den dorste die doen was/hoe ghi die utwē behoochde/en hare wederlakers doode/Want als si geproeft werden/en niet baderlijche berriherticheyt ghecastijft werdē/bekendē si/hoe die godlose door den toorn Gods gestraft werden.

Dese proefde ghi hoor waer als een bader bet

manende/mer die ander hebt ghi als een strafconinc verlocht en gestraft. Want die niet tegēwoordich en wāren/en die tegenwoordich wāre/werden gelic ghepinicht/Want dubbel verdriet had den beuaē/dat een was suchtinge/dat ander die gedachnisse der boorledender dingen. Want als si hoorden/dat haer straffinghē haer lieden tot goet dienden/so hebben si des **H** E R E gedacht/wonderende int verwachten des wtgāncs/want den welckē si hoor in dyc wtsettinghe lāge beracht hadden/als eenen verwoyde/en seluen hebbe si int eynde des wtgāncs/groot gheboedē/maer de goede en hebben also niet gedaen/als si dorstede/maer also der ontwijlen gedachte wāren/also was oock haer boosheyt.

Dat die sommige wt dwalinge den stommen serpenen dienden/ende onnutte beesten seynde ghi onder hen/menichte beeste diecē/tot een wrake/dat si souden weten/dat so waer yemant door sondicht/door die selue dingē ooc gepinicht wort. Wāt h almachtige hant/dyc dat aertrijc geseapē heeft/wt niet/en was niet onmogelic onder diēte seindē menichte der beeyē/oft wreedē leuendē/oft onbekende beesten van nieuwer aert/vol grāschappen/vierighen waseme blasende/oft rueck des roacs boort vringhende/oft dyc verhaerliche boucken schoten van haeren ooghen/der welcker quetsinge/die niet alle en mocht berderuē/mer dat aenken mochte ooc door vrees dooden/Wāt ooc sonder dese/hadden si niet eenen winde mogē worden gedoot/beruolginge gheleden hebben van haers selfs wercken/ende verstroyt door den geest uwer cracht/mer ghi hebbet al in mase/en in getal/en in gewichte beschiet

Wāt grote cracht en stercke hebt ghi alst ghi hadt/en wyse sal der cracht ws arms wederstaen/Want ghelijc dyc tonghe der wagen/also is dat aertrijc boort v/en als een druppel morgendaus/die neder daelt op die aerde/En ghi offermt alte menschen/want ghi vermuecht alle dingē/ende ghi siet metter menschen sondē door die vringheer/om dat si haer hede beteren soude/Wāt ghy hebt lief alle dingē dyc zjn/ende ghi en hatet der dingē gheen die ghi maecte.

Want noch hatende/en hebt ghi niet ghestelt/ noch ghemaect. hoe soude yet moghen bliuen/ten ware dyc ghyt wilyet/oft hoe soude yet onthouden mogen worden/dat van v niet geheeten en ware/maer ghi spaert alle dinghen/want si zjn v/h E R E/die de sielen bemint.

Hoe dat God lijdsamich is ouer die sondaren/mer dz hi die godlose vachters groouvelic straffe vvaer mede hi zjn volcleert/hoe si gerechtich en vrendelle zjn sullen tegen den menschen

Dat. xij. Capittel

H E R E hoe goet ende soete is utwen gheest in allen dinghen. Hierom soo versipt ghi met maten/dyc ghene die dwalen/en ghi vermaentlic/van weleken si sondighen/ende ghy spierctse arn/op dat si haer quaetheyt souden laten/ende in v h E R E gelouē/want ghi die oude intwoon ders ws heylighen lants beteyde/want si deden wercken dyc v hatelijc wāren/te weten souernie/en waerleghe werckē/oft afgoderie/en wāren

O
le. xxi. b. d
i. pe. iij. f
ij. co. xij
f
Job. x. a
De. xx.

le. xxi. b. d
Erechtē
xii. f

Ro. ii. f.
ec. viij. d

Deut. ix
xii. xij
Leu. xx.

doorders haerder kinderen/sonder ontfemherticheyt ende eters det mensche bin uenken/en bloet berkinders/la om sulckē growwēlē en ongheloof/en offerē/so hebt ghi die baders der vlatender zielen ghedoot/door dye handen onser baderen op dz dat lant/dat ghi alderheft hebt/een inwooninghe soude zjn der kinderen Gods

B Mer desen hebt ghi oock als menscē gespactt/ende ghi seyndet boozgungers vs heys wesen/dat si die allenkens berduuen souden siet dat ghi onmachtich waert die godlose/de rechtueerdighen te onderwoyē/inde erijch/oft m; den tyreden beesten/oft met enen harden woordē klamē wt te driuen/mer ghy hebtē allenkens wt willen duuen/om dat ghi haer lieden tijt en plaetse wildet geuē/tot beteringe/wel wetende/dattet een schale volck was/ende haer quaetheyt natuerlick/en wāt haer gedachte inder ewicheyt niet verandert en mocht worden/Want het was een beruloect zact van begunne Noch niemanden bresende/gaect ghy ghenade haeren sonden/wāt wie sal v seggē/wat hebt ghi gedaen/oft wie sal tegē v oordeel staen/oft wie sal comen in v aenscouwen/een wycker der ongherechtigher menschen/Of wie sal v witen/ist dat die volcken bergaen/die ghi ghemact hebt. Want daer en is gheē ander God dan ghi/die welke so ghe draecht booz alle dinghen/op dat ghy thoonen sout dat ghi dat bonnisse niet onrechtueerdelicken oordeelt/Noch coninc/noch tyraune/en sulle vraghen vanden genen die ghi berlozen hebt

El. v. c

Q. el. x. d. d. ix. r. r.

D. ex. r. r. x. x. pl. c. x. x. ioā. ix. vi. heb. x. j.

Want ghy dan rechtueerdich zjt/so besriet ghy alle dinghen rechtueerdelich/ende ghy straft oock dien die n; sculdich en is gestraft te worden/en ghi acht hē brecē/en een ballinc inde lāde uwer cracht/Want v cracht is een begin der rechtueerdicheyt/ende om dat ghi een v C E A E alte dingen zjt/so spaect ghi ooc alle dingen/Sghy thoont cracht dye niet geloof en wort/volmaect te zjn inder cracht en dese die v niet en weten/leuert ghi ouer in stout heyt. Mer ghi berheerder der cracht/oordeelt m; stillicheyt/ende ghi beschiet ons met groter eerwerdicheyt/Want ghi bermuecht/also ghi wilt

E ghi hebt volc booz sulcken wercken gheleert/dat men rechtueerdich ende beleeft moet zjn/ende ghi maect v kinderen van ghoeder hopen/Wandt oordelende/ghceft ghi inden sonde plaetse des bewisens/des lertwerkens. Ist dat ghi uwer krechtē bianden/ende die der doot sculdich waren/met soo grooter beproeuvinghē gestraft hebt ende verlost/ghcuende tijt ende plaetse/door welken si verandert mochtē worden van haerder quaetheyt/met hoe groote neersticheyt oordeelt ghi v kindere dā der welcker ouders/ghreeden ende booz waerden der goeder beloosten ghegeuen hebt!

H

Hier omme/als ghi ons castiende onder wjst/so gheestelt ghy onse bianden menichfuldelich/op dat wi v goetheytsullen gedencken/als wi gheoordeelt ende gestraft wordē/ende op uwe ontfemherticheyt moghen hopen/Waeromme/ghy den ghenen/die in haren leuen ontfinnichlick/ende onrechtueerdelic lefde/gaect ghi dye opperste strafinghe/door die dinghen dien si ghedient hebben/Want si doolden oock langher inden wech der doelinghe/achtende die dinghen/die in die beesten on-

nutte zjn/goden te wesen/leuende na die costume der ontfinniger kinderen. Om dies wille hebt ghi hen dat oordeel ghegeuen tot een bespottinghe/als ontfinnige kinderen. Maer die niet mits bespottingē en berispingē gebetert en zj/die hebbe Gods weerdighe oordeel onbuode/Wat in die dinghen die si leden berdoeghen si onkijdsamelick/in welken si onkijdslaem zjnde/berbolghen warē Door dese dinghen/welcke si meynden godē te wesen in hem/als si verdozen werden/siende dien/welken si booz tijts hen loochenden te kennē/berkenden si den warachtighe Godt/Om dies wille sal oock dat eynde haerder berdoemissen/oueren comen

I del en onnutte zjn si alle die de kēnisse Gods niet en hebben/en si zjn vanden leuendē warachtigen God afghetreden totten creatueren/ende onsalich zjn si/die de beelden eeren

Wat. xij. Capittel

Mer alle menschen/in welken de kēnisse Gods n; en is/dye zjn ydel/en dye wt den fierliken goeden dinghen niet en hebben moghen kennen/den ghenen die booz haer lieden/ende inder ewicheit geueest is/die oock wt den gheschapen wercken/den werckeester nyet ghekent en hebben/Maer die sommighe hebben dat bier/die sommighe den wāt en lucht/oft den loop der sterren/oft dat water/oft die zonne/en mane/die lichten des hemels/en regeerders des aertrijck/meynden si goden te wesen/Ende hoe wel si mits hare schoonheyt verlustighet waren/also dat sile goden meynden te wesen/si souden weten/dat haer berheerder schoonder is/dan dese/want die schepper der schoonheyt/heet alle dese dinghen gestelt/oft hebben si dan een berwonderen ghehad/vander cracht ende wercken dier dinghen/beel meef souden si ghemerct hebben/dat die ghene/die alle dese dinghen ghemaect heeft/beel stercker ende crachtiger ware dan si.

Want aldus machmen door die grootheid/en de schoonheyt der creatueren/den schepper leeren kennen/Nochtans zjnsle mūtē straffen/dye God sochten/nochtans ghedoot ende ghemist hebben/Want oock als si in sinen wercken ongaen/so ondersoecken sile/ende houden dat basse/dat die dinghen goet zjn/diemen siet/weder omme/en sal mē desen oock nyet gehecllick verghen. want ist dat si so bele weten/dat si dye werelt coninc schatten/ende die creatueren/waeromme en bonden si der werelt v C E A E niet lichteliker/Want si sijn onsalich/ende haren hope is onder die doode/die gene die de wercken der menschen handen/Goden hebben geheetē/gout ende siluer bindinghe der const/en die ghehickenisse der dreten/oft eenen omnutter steen/wele dat wete eender ouder hant is

Of ist dat eenich constnaer/die een timmerman is/recht hout vanden bosche hie u/ende zjn conste neerstelic ghebefiget hebbende/een onnut bat make/tot orbozingē zjns leuens/en gebruycke die ouerbluēde spaederen des wercks/tot beteydinge der spisen/en dat hi dāder deel van desen dat hi niet en befiget/eē trom hout vol wete/neerstelic wt groeue door zjn ydeliz/en hi dz beride door

die kennisse sijn der cost/en make dat ghelijck eens menschen beelde/ oft dat eenighen dieren ghelijck make/en hijt daer bestrijcke met rooder verwen/en dat hijt roetachtich schildert/met verwen/en alle blecke die daer inne is ouerstrijcke. En hy sal hem een weerdige wooninghe maken/en aen dye wat settende/ende met yser vast makende / op dattet mis sien niet en valle/hem voorstende/wetende dattet hem seluen niet helpen en mach/Wandt het is een beelt/en hem is helpe van noode. Daer na gaet hy en offert hem van sinen goede/kinderen/en wiuen/en hi soert hulp van hem/en braecht hem raet/ hi en schaemt hem niet te spreken metten genen/die son der siele is/en hi bidt den trancken om gesontheit/en den dooden bidt hi om dat leuen/en aenroepent tot een onnutte hulpe/en hy bidt om den wech van hem/die niet wandelen en mach/en daer wat te vercrighen/oft van werken/en van alle dinghen gheschiedemisse/bidt hi banden ghenen/die in allen dinghen onnutte is.

Noch vander dwaesheyt der geene die die afgoden eeren/ende vander macht en wijsheit Gods. Van die straffinghe der beeldemakers ende diese eeren/Ende vvaer vt inden beginne die beelden op gecomen sijn/Die eere der beelde is een oor saken van alle boosheyt/ende beghinende eynde.

Capittel xiiij.

Vader/ of ander denct te sepe te barren/willende reysen door die wreedde kroonen/soe aenroepent hy om hulpe een veel brooscher hout/te wete en houten Sopyten/dan dat hem braecht dat welc die ghegherichheyt des konstenaers ver siet heeft/en hi heuet met sijnder const ghemaect/

Maer o vader/uwe voorckenicheyt regeert als le dinc van beghinne/want ghy hebt eenen wech in dye zee ghegeuen/en tusschen dye bloeden den alder basten wech thoonende/want ghy sijt mach tich van allen te genesen/al ghinc oock yemant son der schip ter zee/ Maer op dat dye werken uwer wijsheyt niet ydel wesen en souden/so hebt ghi een werck doen maken/en om dies wille/hetrouwen die menschen harte sielen/door eenen cleynen houten/en dye zee ouer varende met eenen schepe/werden hi verlost.

Maer oock van beghinne als die houwerdigher ruelen verginghen/so ghebuert dat die gene die de werelt vermeerderen souden/in sechip gingen/en vchieft also der werelt laet der gheboorten/dat welc door v hant gheregeert wert. Want dat hout is ghebenedyt daer inne gherechticheyt gheschiet/ Maer den afgod die niet handen ghemaect wert/ is selue veruolct/en dye dien ghemaect heeft/want het is wel waer/die heuet gebracht/mer dat heeft hoe wel het broosch is/wert God genaemt/Godt haette ghelijck den godlosen/en sijn ongodlicheyt/Want datter gemaect is/sal pine liden/mecten genen die gemaect heeft/ Om dies wille en sal geen aenschouwen inden afgoden der heydenen sijn/wat die creatueren Gods sijn tot harte ghemaect/ende tot tentation der menschen sielen/en der ontuister boeten/tot een valstricke/Want dat beghinne der hoerderien/is dat verlostcken der afgoden/en haer bindinghe/is verderunghe des leuens/Want si en waren van beghinne niet/noch si en sullen niet ee-

welijck sijn/Want groote ydelheyt en curioosheyt der menschen heeste bouden in dat aertrijcke/En daer om is haer eynde ydel geuonden/

Want die vader rouwich sijnde met bitter weertunge/maect hi haestelijc sijn onnutte kints beelde/ende die doen als een doot mensce was/dien begonste hi in te dienen als God/en hi bestelde ontfine knechten/heylighe oefeninghen ende offerhanden te doen.

Hier nae als eenen tijt hier tusschen verliet/en dye oude gewoonte dye ouerhant nemende/soe is dese doringe als een wet verwaert/ende men dien de den ghemaecten beelden midts der pyramen ghebot Dese die de menschen niet int openbaert en mochten eeren/om dat si verre waren/also is haer figure van verre gehaelt/ende maecten des toinny gelijcke beelt/dien si eeren wuden/op dat si dien als teghenwoordich/die daer niet teghenwoordich en was/souden dien midts haerder sochtfuldicheit.

Ende die sonderlinghe neerlicheyt des konstenaers brachtte tot desen dienst/dese dye nyeten wisten/Wandt die willende meer behaghen den ghenen die hem daer toe gheuomen heeft/daer om arbeide hy met sijnder const/dat hy dat beelten alder besten soude maken/ Maer dye menichte der menschen/afgelept door die schoonheyt des werck/hem die voortijts/als een mensce gecert was/helven si nu als God gheschat/Ende dit was des mensceliken leuens bedriegunge/want dye mensce haerder geueyghentheyt dienende/ende den toinny ghen behaghende/soe hebben si den naem Gods die niemanden ghemeyn en is/den houten ende den steenen toe ghescreuen.

Ende het en was hen syden niet genoeg/dat si gheboort hadden in Gods kennisse/maer leuen de in so grooten ooplage der ontbetenheyt/heeten si also vele en also grote quaden/brede te sijn.

Of hare kinderen offerende/oft duyfter offerhande doende/oft hebbende wakinge vol raserien en bewaren si nu noch leue/noch reyne bouwelijc/maer deen doot den anderen door iudicheit/oft be droeft hem/ouerspeldende/ende alle dinghen sijn ondermijghet/vloet/dootslach/dieft/gheueyntheyt/scheydinghe/en onghetrouwicheyt/verstoorunghe/en meynedicheyt/oploop/verghetenheyt der goeden Gods/besmettinghe der sielen/veranderinghe der gheboorten/ongestadicheyt des houwelijc/ongheoordineetheyt des ouerspels en der onsyuerheyt.

Wandt den dienst der onprekender afgoden/is een oor saken van alle quaet/beghinsele ende eynde/Wandt die/die afgoden eeren/Siralen/als si verbliden/oft si voorsegghen valsche dinghen/oft si leuen onrechtueerdelijc/oft si sweeren meynede lic/oft si vergaen haestelijc/Want als si betrouwen in afgoden/die sonder verstant en sonder siele sijn/qualijc sweerende/hopen si hen seluen niet te letten/Daer om ouercomen hen te recht grote straffinghen/want si gheuloelden qualijc van God/aenmerkende den afgoden/en si swoeren onrecht ueerdelijc inden afgod/verfmadende die rechtueerdicheit/Want het en is geen cracht der sweerendee maer die pine der sondigender/door wandelt altyt der onrechtueerdigher ouertredinghe.

Die vrome en gelouige hebben op God acht/ si en laten haer niet den beeldē niet verleyden. Daer diese maken / lief hebben / daer op hopen / haer eeren / die zijn alle des doots weerdich

Dat. xv. Capittel

Mer ghr onse God zijt soet / lijdzaam / en warachtich / en alle saeckē in ontfermherticheit beschiickende / Want il ist dat wi sondighen / wi zijn utwe / betende v grootheyt / ende il ist dat wi niet en sondigē / soe weten wi / dat wi bi v gerechtē zijn / Wat v te kennē / is volmaecte gerechticheyt / en te weten v gerechticheyt en cracht / is een wortel der ontfkerlicheit / Wat die versterkinge der quader consten der menschen / en brocht ons in gheen dwalinghe / noch dyc scaduwe der schulderie / welc eenen arbeyt sonder vrucht is / en een veelt gegrauen met menigerley berwe / welcs aenschouwe dē onwilsen begereicheyt gheeft / ende eert / en heeft lief / die gelijckenisse eēs doodē beelts sonder siele.

ef. li. d
Phi. iij. d
Jer. ix. f

Deu. vij
prij

Liefhebers deser quader dingē / zijn der doot weerdich die hope i sodanigē hebbē / en die die make / en diese lief hebbē / en diese dienē / Mer een pot bacher druckede die moerwe aerde / septe hi elc bat tot onsen orbaer / en bādē selue afsche maect hi vaten die reyn sijn te orborē / en des gelijcs / dyc dese contrarie zij / en die potbacher is die rech / et waer toe dat die batē nut en orbaerlic zijn / En hi schept eenen god / met onnutte arbeyt banden selue afsche / die ghene / die een luttel te vorē / selue van aerdē gemaect was / en eē luttel daer na / als hi sterft / so wert hi weder aerde.

Maer hi heeft sorghē niet om dat hy aerbeyden sal / noch om dat bi en coyt leuen heeft / mer hi striidet metten goutsmeden / en metten siluersmeden / en hi volcht ooc na die koper werckers / en hi toot glorie / om dat hi alte ydele dinghen schept.

Sijn herte is afsche / ende sine hope is alte ydele aerde / en zijn leuē is mooder dan siē / want hy en weet niet wie hem gemaect heeft / en wie hem die siele in geblafen heeft / dat hy wercken en / en wyē hem dē leuendighen geest in bles / Maer si achten ons leuen oock een spel te wesen / en die conuersatie des leuē's toegemaect tot gewinne / en dat men dat oock allefins wt den quade vercrighen moet / Wat dese weet / dz hi bouē al misdoet / die wt materie der aerden / broosche vaten / en wt ghegroefde afgoden maect

Want alle ws volcs viandē / en die daer gebot ouer hebben / zijn onwile en onsalige bouen matē haerder sielen houerdich.

Want si schatte dē alte natten afgoden / Godē te wesen / die noch gesichte der ooghen en hebben / om te sien / noch nusen om te riecken / noch ooren om te hooren / noch vingeren / noch handen / om te tasten / en haer boeten zijn ooc traech om te wāden / Want een mensche heeft gemaect / en die dē gheest ontleent heeft / d' e schieple / Wat geen mensche en mach eenen God scēppē hem ghelijc / Om dat hi sterft is / soe schept hy eenē doodē met ongerechten handē / hi is selue beter / dan dyc ghente die hi dient. Wi te hi leede doch / als was hi sterftic maer die en leede niet / Maer si dienen ooc kachigen dieren / want dyc onghewoelike dinghen desen gelijc / zijn karger dē die noch geē van desen die-

Baruch

ren en mach ooc metten aenschouwen / geen goet de dinghen beschouwen. Maer si en hebben God niet ghelooft of ghedancē

Boe God die boose straffet / die gelouige leydet bescremt ende onderhout / boe hi haer geet doet ende veel wonders om haren wille werct

Dat. xvi. Capittel

In dese dinghen en deser gelijche / so hebbē si weerdige straffingē gelede / en si zij door menichte der beestē berdeue / Door welcke straffingē ghy v volc wel bewaert hebt / den welken ghy begheerlicheyt hebt ghegeuen haerder welusten / nieuwen smake / bereydende hen quackelen / op dat si die spijse begherende / om die dinghen dyc hen getoont en gesonden warē / ooc vander nootdrufagher begereicheyt / afgekeert souden worden / Maer dese in coiter tijt arm gemaect / hebben nieuwe spijse gelmaect / Wat het was van noode dat hen sonder ontschuldighē / die verderkenisse ouer quam / die tyranchap oefenden / mer desen moestme n alleen thoonen / hoe haer vanden beruelt wor den / Want als hem die wreede grāschap der beesten ouer quam / so werden si met den beest der wreeder nangen verniet. Mer utwe gramschap en bleef niet ewelic / maer si worden cencn roeten tijt gestoot / tot beteringe / hebbē de een teken der salicheyt / tot ghedenckenisse des gheboets utwer wet / Wat die bekeer was / en wert niet gesont gemaect door dat gene dat hy sach / mer door v salichmaker alte creatueren

In dit thoonde ghy utwen vianden / dat ghy dyc ghene zijt / die vanden qualen verlost / wāt die beten der spinchanen en der bliegen / doode die / en daer en is gheen gesontheit haerder sielen ghuonden / want si waren waerdich / van dusdanigē vernielte wordē / Mer noch der draken / noch der beynidigher dieren vanden / en hebben v kinderen niet verwonnen / mer v toecomende ontfemherlicheyt maecte se gesont / Si worden in die gedenckenis utwer re denē verdoque / en si worden haestelic gesont gemaect / op dat si niet in een diepe vergetenheyt en souden vallen / also dat si utwer hulpen niet en souden mogen gebruycken

Wat cruyt noch plaester / en genasse ooc niet / maer hese hese woort / dat alle dinghen gesont maect / hese hese ghy zijt / die macht des doots en des leuens hebt / en ghy leyt tot der poortē des doots toe / en brengt weder op

Het is wel waer / dyc mēscē doot zijn siele door zijn boosheyt / ende als die gheest wt is gegaen / soe en keert hi niet weder / noch hi en sal dyc siele nyet weder roepen / die ontgaen is / Mer het is onmogelijc v hant te ontulien / Want dyc godlose dyc v loochendē te kennē / zijn door die stercheyt utwer hant ghekract / si doochden veruolghinghe midts nyetwen wāteren / ende haghel scenen / ende te gheene / ende doort hier zijn sy verterrt / want dat wonderlic was / dat vier vermocht meer / dat water / dat alle dinck wt bluscht / want die werelt is / der gherechtigher wrake.

Dat vier wert op eenen tijt gesilt / dat dyc dieren niet en souden wordē verbant / dyc totten god tolen gseonden waren / maer op dat si dat siende /

B

A

souden weten/dat si mits Gods oordeele veruol-
ghinge souden/Ende op een tijt vliende dat vier int
water/aen allen souden boue crachte/op dat het die
ongherechtige natien der aerden soude verduuen.

D Daer teghen hebt ghy v volc/inet der Engelen
spise ghespist ende ghi verleendet hen broot ban-
den hemel/sonder arbeyt/dz alle welluste in hem
hadde/en alle soetcheit van allen smaake

Want die goetheyt/en soetheyt/die ghi totten
hinderen hebt/bethoonde ghi/ende het was dienē
de eens yeghelic wille/ende tot wat sinaer een ye-
ghelic wilde/daer toe wert het gekeert/Snee ende
ijs/ghedoorchde des viers crachte/en si en versmol-
ten niet/op dat si souden weten/dat dat vier der vi
anden bruchten bederf/beruede in hagel/in blize/
ende in regen/Dat vier vergat oock weder zinder
cracht/op dat de gherechtige souden worden ghe-
uoet/Want die creature/dye haeren scapper die
nende/ontsteert tot gramtschap en pijn/teghen die
onrechtuerdighe/en het wert saechter om die ge-
ne wel te doen/die in v betrouwen

E Om dies wille/alle dinghen getransfigureert
zijnde/So dienden si alle uwer ghenaden/die daer
is een boester alre dinghen/na den wille der gheen
re diese behoefden. Op dat sine hinderen/ **S** **H** **E**
S **E** die ghi lief hebt/bekennen souden/dat niet al-
leen die natuere/ende wassinghe der vruchten/die
menschen spijt/mer dat dijn woort dye onderhout
die gene/die in v betrouwen en ghelouen/Want
dat baden die si niet vernieten mocht worde/dat
wert ter stont van eenē kleynen sonnenschein ver-
wermt/ende versmelte/op dat allen menschen ken-
lic soude zij/datmen hoor die sonne tot uwer bene-
dictien moet come/en v ten opganc des lights aen
te bidden/Want den hope des ondancbaren/ver-
smelt als herfes ijs/en sal vergaen als onnut water

V Aan die grouwelike duyfsternisse in Egypte en
de die blintheit der godloolen **Capittel. xvij.**

n. r.
p. r.

D **H** **E** **S** **E** **U** **W** **E** oordele zijn groot/
ende uwe woorden zijn onuertelick/
ende uwe raden zijn onbegripelick/
om dies wille doolden die menschen/
die hen van uwer wijsheyt niet en lie-
ne onder wilen/Want als die onger echte wanen/
dat si uwe heplighe natie moghen berbeeren/ghe-
boeyt zijnde met den banden der duyfsternissen/en
der langher nacht/beslotē onder den dagen/bluch-
tich/der ewigher voorstemicheyt/Ende als si wa-
nen te schuylen inde duyfsternissen haerder sonden/
so zijn si midts den duyfsterē bedecsele der berghe-
tentheyt verstroyt/veruaerlic scroemende/en ver-
stoozt niet te veel groote verwonderinghe/Want
noch dye spellinche diese onthielt/en bewaerde
niet sonder breele/want dat nedercomende geluyt
verstoordese/ende vele veruaerliche ende vrende
vershuvingen/verscrittense zeer.

B En gheen cracht des viers/en mocht hen licht
gheuen/noch die blinckende blainne der sterren/
en ruchtien dien yseliken nacht niet verlichten

Maer hen openbaerde een onuerhoets byt/
hol breezen/en soech met breezen dyes aenichts/
dat niet ghekenen wert/achtende si argher te we-
sen die dinghen diemen sach/ende dye bespottinge
der swetter const/waren daer toe gheset/ende dye

stoute wijsheyt is haer tot veruolghinghe/ende smaet
ghereest/Want die ghene die beloofden breezen/
ende verstroyngen vander quelender siele te ber-
duuen dese queelden selue/vol breezen met bespo-
tinghe/Want hoe wel hen niet van sellamen dū-
ghen en verstoorde/si werde nochtans betweecht/
ende beuende berginghen si midts den doorganc
der dyeren/ende blasinghe der serpenen/ende si
loochenden dat si die lucht saghen/die niemāt met
eemghe redene ontuijen en mach.

D Want die alder quaetste dinghe voorcome die-
wils midts woeghinghe der conscientie/Wat om
dat die scalcheit breefsachtich is/so geest si getuych
der verdoememissen/Want een verstoorde conscie-
tie/ neemt altoos wreede dinghen voor

Breele en is anders niet/dan een verbiinghe/
datmen hulp soect/ende bescherminge heim te be-
antwoorden. Ende hoe die hope van binnē min-
der is/hoe si meer die onse kerheyt der saken/daer
si pine om licht/verworpt. Mer die in dye vermo-
ghende nacht quamē/ende banden nederstē/ende
banden hoorchsten ouercomende/Aiepen si den sel-
uen slaep/somtiden werden si mits breele der selt-
samer dinghen gequelt/alemēt onthraken dye zie-
len midts acubringhinghe/hen ouerquam een on-
uerfeninge en ongehoopte breele

Daer na walt/als dat yemant van hen daer ne-
der was gheualle/die wert in die geuanchenisse be-
waert nochtans sonder yserē beslotē/Want was
yemant een dorpman/oft een herder/oft een acker-
man dien dat ghebuerde/so ghedoorchde hi eenē on-
uerdijfiken noot/Want si waren alte samē met
eender ketene der duyfsternissen klamen ghebonde

D Weder dattet eenen blasenden gheest was/oft
tusschen dicke sacken der boomen/soete gheluyt
der voghele/oft cracht des waters/dat zeer neder-
liep/oft groot geluyt van afgeworpenen steenen/
oft hateliken loope/der spelender dieren/oft een
stercke stemme der loeyender breezen/oft den we-
derluydende galin bande aldre hoorchsten berghen
de dese onthreerken van breezen/Wat alle dat aert-
trick wert verlicht met blinckende lichte en werde
met onheletten wercken onthouden. Maer ouer
dye alleen was eenen swaren nacht gheset/ē ver-
de der duyfsternissen/dye ouer hen comen soude. Al-
dus waren si hen seluen dye swaerste duyfsternis-
sen

Hoe dat **S** **D** der Egyptenaren eerst gheboze-
nen doode/Ende die sine dat paeschlamarē/met
die Egyptenaers bedreuen grote clachtē/In der
woestine sondighet dat volc/dwelck **S** **D** oock
svaerlike strāft/Wer **M** **S** **D** **S** die middele/en stil-
let den tooine **S** **D** **S**

Dat. xvij. Capittel

D **H** **E** **S** **E** **U** **W** **E** oordele zijn groot/
ende uwe woorden zijn onuertelick/
ende uwe raden zijn onbegripelick/
om dies wille doolden die menschen/
die hen van uwer wijsheyt niet en lie-
ne onder wilen/Want als die onger echte wanen/
dat si uwe heplighe natie moghen berbeeren/ghe-
boeyt zijnde met den banden der duyfsternissen/en
der langher nacht/beslotē onder den dagen/bluch-
tich/der ewigher voorstemicheyt/Ende als si wa-
nen te schuylen inde duyfsternissen haerder sonden/
so zijn si midts den duyfsterē bedecsele der berghe-
tentheyt verstroyt/veruaerlic scroemende/en ver-
stoozt niet te veel groote verwonderinghe/Want
noch dye spellinche diese onthielt/en bewaerde
niet sonder breele/want dat nedercomende geluyt
verstoordese/ende vele veruaerliche ende vrende
vershuvingen/verscrittense zeer.

linge gheuen tot eender vier dozen / Die waren weerdich dat licht te deuen / ende den kercker der duyfternissen te liden / die v heylighe kinderē besōten verbaerdē / door welcken dat onbederlic licht der wet / der werelt begonst ghegeuen te worden.

B En als si der rechtuerdiger onsprekende kinderen dachten te doode / Ende als een kind wtgeset was tot een wonderlich / ende ghi verlosser die wech hebt genomē die veelheit haerder kinderē / in dier ouerleydinghe / ende ghi verdeckte te gader in een groot water / Want den nacht was te bozen bekent van onsen vaderen / om dat si warachtelijc wēkende / welcken eeden si ghelooften / te ver ghe moet souden zyn

Maer der gerechtigher ghelouicheyt is van dinen volcke ontfanghen / en der ongerechtiger verderuinge / Want gelijck ghi onse viandē hebt ghequetst / also ons vwerkede / maecte ghi ons groot Die rechtuerdige kinderen der goeder / offerden verborghelijck / ende si beschietten die wet der gherechticheyt tot eendrachticheit / des gelijcs dat dye gherechtige goet / ende quaet ontfanen souden / den vader alre menschen loof sughende. Daer teghen hoordemē een onbehoorlijke stemme der vianden ende daer wert een weerdighe geschrey der scrypender kinderen gehoor / Die knecht wert mettē heere met geliker pinen gestraft / ende die ghemeyne mensche leedt gelijc den coninck.

Adus so hadden se ooc alle in een maniere des steruens / ontallike dooden. Noch dye leuende en waren niet ghenoech / om die dooden te begrauen / want haer heerlijcke natie sterf in eend vye. Want hoe dieckwils Gode haer lieden / hier voormaels hielp / so en mocht hise nochtas niet geloouich maken / mer doen die verderuulste der eerster gebozenen quam / ghelooften si dattet een volck Godts was / Want als alle dingen getruet gheschied hielden / en den nacht int middel zyns loops was. **H** **E** so spranc v almachtige woort tot den hemel / ende quam van vben coninclichen thron / als een haerde beuechter int midden des lants / dat verboruen was / en dat scerp lweert vernielde v ontworpeelijc gebot / en staende / veruulde hi alle dingē metter doot / en staende op die aerde / repte hi tot ten hemel toe / Doē verthoorden se terstont die gesichten der quader droomē / ende die bresen ouerquamen hen onghelooft. Doen lach deen hier / en die ander daer half doot / ende thoonden die oorfaeke haers doots Die droomen diese verstricte / vermaenden hen dese dingen te bozen / om dat si niet verghaen souden / wetende / waeromme si dat quaet leden.

Maer die proeuinghe der doot / raecte die gherechtiche oock / ende inder woefinen gheschiede een beroeringhe der menichten / maer si en bleef niet langhe in uwe gramscap / Want daer liep een mensche haestēde sonder clachte biddē voor vtolc / **E** boortvengende dat gebet / den schilt zyns diensts / ende met wierdoo te vernē / bracht hi die bedinghe by / ende wederstont der gramscappen / en maecte der noot een eynde / bethoonende dat hy v knecht was.

Want hy en verban die scare nyet met cracht des lichaems / noch met wapinghe der macht / mer

hi onder wierp den genen / dye hem queldē / mettē woerde / ghedenckende der vaderen eeden en verbont. Want als si nu te hoope deen op den anderē doot waren gheuallen / so stont hi daer tusschē / en hieu dye duyfticheyt af / ende scheyde dien wech / die totten leuendigen leyde. Want in een priester lic cleet dat hi hadde / was dat heele aerttrijc / en die groote daden der ouders / waren in hier en den steenen ghegroeft / en uwe grootdadicheyt was in die croone zyns hoofts gescreuen. Dese alle mogte die verderuer wijchen / en hi verstricte van desen / want het was alleen een verfoekinghe / des thoons weerdich.

Shelsick die godloose al tijt meer ende meer sondigen totten eynde toe / also en ophout oock niet den thoone Gods van haer / tot dat hille te niete brenghet / ende ghebeelick wtroedet / Daer zyn velck voert hi droochs voets doot meyre ongesquest hy ghas haer quackelen te eeren / Van dyc gene die inder tijt 2 orhs gestraft werden

Dat. xij. Capittel

De gramscap sonder ontfermherticheyt / ouerquam den godlosen totten laetken toe / Want hi wiste oock te bozen haer toecomēde dinghē wel want als hise toegelaten haddē haer seluen tot te leyde / en hise met grooter sochtfuldicheyt booz hadden ghelonden / so beroudeet hen / en dachten hoe hise veruolghen souden / Want doen si dye beeninge noch onder handen hadden / ende bescreyde aen der dooder graffen / so namē si hen een ander ghedachte der dwaelheyt aen / en dye si biddende verwoyden hadden / dye veruolghden si als boozuluchtige. **D**at die berdiēde noot bracht se tot desen eynde / en si verlozen die gedachtenisse der dingen die ghebuert waren / op dat met strafkinge soude veruult worden / tghene dat hen aender strafkingen noch gebrack / en dat v volck wouderlie door soude gaen / en dat dese eenē nyentwen doot souden steruen.

Want alle creature wert vā beginne gheselt tot haeren aert / dienende vben gheboden / op dat uwe kinderen ongequetst souden wordē bewaert. Want die volckē onscaduwede haer heyllegers / en dye drooge aerde opēbaerde / daer te bozen water was / en in die roode zee was enē werch sonder belette / ende een wijt belt wert tot der diepte der zee / door welcke alle natie ginc / die met vber hāt vdeect wert / siende uwe wonderlike en selstame wercken / Want si weyde die spise af als peerde / ende si verhuuchden hen als lammeren / **H** **E** **E** **H** **E** v grootmakende / diese berloft hebt Want si waren noch gedachtich der gheender dyc gebuert waren int lant haerder vzeemheyt / gelijc dyc aerde muggen boortvrecht / in die plaetse der dieren / en dyc ruiere tot criele / menichte der bozscē / in die plaetse der visschen

Mer ten laetken saghen si een nieu scerpel der quackelen / doen si verleyt / midts begheerlicheyt / spisen der wercschappen heyschten / Want inder toesprekinge der begeerten / quamen hen bander zee quackelē op / en dē sonders ouerquamē quallagen / niet sonder dyc tekenē die hen te bozē gheschiet warē / door die cracht der stroomē / wāt si leden rechueer delic na harre schalchedē wāt si sette

ero. xij. p. 119.

ero. 7. deu. 7. xi. 17

Dat boec der wijsheyt

soec en misbaechliker onuaste bytheit inne
Sommighe en outfingen geen onbekende soe.
cainelingen/maer sommighe brochten die byemde
die haer goet deden tot slauerne

D En niet alleen dese dingen / maer dier was een
ander aentscouben/want si outfingen / die buyten
lieden onwillichlic/ Maer die dese niet bliscappen
outfingen/die de selue insettingen gebruict hadde
wie mismaecten si niet die alder wreestte smerten.

Maer si zijn niet bliscapen geslagen / gelijc die in
des rechtuerdigen dueren/als si met onuerkenli-
ken duisternissen waren bedect.

En ye gelijc socht den doorganc zinder dueren
want als die elementen in hen bekeert werdē/ ghe-
lijc een toon verandert wort in die organē der qua-
liteiten/waer bi men wt den sekeren ghesichte sel-
ue scatten mach/met versceidenheit/nochtans alle
die ander haren toon behouden/datmen dat lichte
lic mach vernemen vanden gesichte der dingen die
geschiet zijn. Dat droge laut wort in een waterach-
tich verbeit/ende dat te bozen in water kwam dat
ghincns opter drogher aerden

Dat vier vermocht int water houden zijn crach-
te/en dat water vergat der wtvlustender naturen
Wederom die blammen en quelden tbleesch der v-
dersekerer dieren niet/die niet waiweldē noch
si en selte die goede spise nylchelic dat gelijc is
wort ghesmet/In allen dinghen maecte ghi

Ihēcē v b velt groot/ende eerdet/en
ghien vermadet niet/hen in
alle tijt/ende in alle
plaecte bi staē
de.

Hier eindt dat boec der wijsheyt

Hier begint dat

boec Ecclesiasticus.

datmen noemē mach/die wise spro-
ken Jesu des soons Sirach

Alle wijsheit is van God/want die eenige schep-
per alder dingē/die alderhoochste/en machrich-
ste/is alleen wijsch/wat ghoets dat wt die vrees
Sods comt

Dat eerste Capittel

Alle wijsheit is van God den
hēcē/en sy heeft altoos d. xxix. e
met hē ghetweest/en is booz pl. cxviii
alle tijt/Wie heeft dat sandt ero. xxix
der zee/en die druppel des iij. re. iiii
regghens/en die dagē der tijt Epher. i.

Wie heeft die diepte des af-
gronts gemeten/Wie heeft die wijsheit Soods/
die booz alle dingen gaet/onderloecht/Dye wijsheyt
is eer gescreuen dan alle dingē/en dat verstant der
boozsichticheit booz alle tijt/Soods woort inden
hoochsten is die sonteyne der wijsheit/en hare in-
ganc lijn ewige gheboden/Wie is dye wortel der
wijsheit ontdect/ende wie heeft haer behedicheyt
bekent/Wien is die onderwisinghe der wijsheyt
ontdect en gheopenbaert/en wye heeft die verne-
nichsuldicheit haers ingancs verstaen.

Rom. xi

En is die hoochste scapper alre dingē almach-
tich/en een machtich couinc dē welckē alle mensce-
te recht ontken/sittede opter wijsheyt trone en hiet
scappede God/hy sciep die/door dē heyligē gheest
hy heeft die geest en getelt/en ghemete/en stoffete
wt/ouer alle sine werckē/en ouer alle vleesch/naē
sijn ganc/ghect hie de n ghene die hē lief hebbe.

B

Die vrees des hēcē is glorie en glorie-
ringhe/en bliscap/en ghenoechte/en een croone
der verhueginghen/Dye vrees des hēcē is
salle verlustigē/en sal bliscap en genoechte in lāc-
heit der dagen gheuen/Den genen die dē hēcē
vrees/die sal wel sijn/al in dē wtterken/en hy sal in
den daghe zinder doot ghebenedijt werden/Den
welckē si verschijnt inder openbaringē/die hebbe
se lief indē gemerckē en in die kēnisse haerder gro-
ter dadē/Die liefde Sods is eerlijche wijsheyt.

A

Des hēcē vrees is begun der wijsheyt/en
si is mette gelouigē inder moeder lichaē/mēde ge-
scapē/en si sal mette wtuercorene vrouwe gaē en
si sal mette rechtuerdigē en gelouigē bekent wer-
dē/Die vrees des hēcē is geestelicheit der kē-
nissen/Die geestelich sal genoecht en bliscap ghe-
uē/Dē genē die dē hēcē vrees sal wel vergaē/
en indē dagē zindē vertroostinghe/sal hi vertrooft
werdē/Wilhz der wijsheyt is God vrees/en die vol-
heit is vā hare vruchte/en si sal alle zj hijs- buul-

psal. t. 1
pro. i. 2
tit. 1

Die vrees des hēcē is die croone der
wijsheyt/vuulde dē brede/en die vruchte der sal-
heyt/en bi lachse en teldese Wāt bet zj beyde Sods
ganc/Die wijsheyt sal te deele behoude kēnisse en v-
stāt der voerhemich/en si vūhoocht die glorie dē ge-
re die se hout/Die wortel der wijsheyt is den hēcē
vrees/en haer tacken zjn lanchuich.

D

In die schatten der wijsheyt is verstantnisse

B

En gheestelicheit der kennissen/ maer die wijsheyt is den sondaers een verfuwinghe.

Dye bresede des h. E. A. E. A. dryft dye sonde wt/ want dye sonder bresede is / dye en mach nyet rechtueerdich ghemaect werden / want dye gramschap sijnder stoutmoedicheyt is sijn verderfenisse. Dye lijdelamighe sal verdraghen tot inder tijt/ ende nae maels sal dye wedergeheunghe der h. o. l. i. c. h. e. y. t. sijn/ Enen goeden sin sal sijn woorden verbergen / tot inder tijt / ende beelider menschen lippen sullen sinen sin vertellen / In die schatten der wijsheyt is die betepeninghe der onderwijninghe / Maer Gods dienst is den sondaer een verfuwinghe / Sone / begheeren de wijsheyt / betwaert die gerechticheyt / ende God salse b. g. heuen / want die bresede des h. E. A. E. A. is wijsheyt ende onderwijninghe / en dat hem wel behagelijck is / dat is gelouue en sachtmoedicheyt / en sal sijn schatten veruullen / en zijt nyet houeerdelijc verstinadende / noch onghelouich des h. E. A. E. A. bresede / en en gaet tot hem niet met dubbeld herten

En zijt geen hypocrit inder menschen aenschouwen / en en wert niet gheschandakzeert in uwen lippen / Vermerct in dypen / dat ghy mischien nyet en balt / en dat ghy uwer sielen oneerlicheit toe brenct / en God uwe verborgheden ontdeckte / en dat hy u neder sloote int midden der ghemeynten / om dat ghy qualijck totten h. E. A. E. ginct / en u herte is vol bedrochs en valhepts.

En onderwijninghe en leere der wijsheyt / op liss. b. aemheyt en die vreesde Gods Capittel. ij

Ine sone / gaede totte dieste Gods / staet in gherechticheyt en in breseden / en vereyt u siele tot aenuechtighe / Druet u herte neder / en lijdt / en neyget u booze / en ontfaent woorden der verstandenuellen / en en haest niet inder tijt der ouerdeckinghe / Sedoocht Gods onderhoudinghe / wert God toe geuoecht / op dat u leuen int wterste waslen moet / Allet dat u toe gescriet wert / ontfaent / en ghedoocht in smerte / en hebt lijdelamigheid in uwer vernederinghe / want inden viere wert gout en siluer gheproeft / maer ontsanckelijcke menschen int sonneys der vernederinghe / Ghelooft Godt / en hy sal u ontfanghen / en richtet uwen wech / en hoopt in hem / houdt sine bresede en berout daer inne / Ghi die den h. E. A. E. bresede / ontbeyt sijn ontfemberticheyt / en en wijct niet van hem / op dat ghy niet en balt

Ghi die den h. E. A. E. bresede / ghelooft hem / en u loon en sal niet ydel werden gemaect / Ghi die den h. E. A. E. bresede / hoopt in hem / en dye ontfemberticheyt sal u tot verlustinghe comen / Ghi die den h. E. A. E. bresede / hebt hem lief / en u herten sullen verlicht werden.

Kinderen beschouwbet die natien der mensche / en weet dat niemant beleschaemt ghe worden en is die inden h. E. A. E. hoopte / En wie heeft in sijnder breseden ghebleuen / ende is verlaten / Of wie heeft hem aengeroepen / met betrouwen / dien hi berisnaden / Want God is goeder trefen / en ontfembertich en in den daghe der tribulatiē / vergeeft hi die sonden / en hi is een beschermet / alle den genē die hem inder waerheyt soeken.

Wee den genen die dubbel van herten is / de sonbijghen lippen / en den quaetdoenden handen / ende

den sondaer die dat lant ingaet met twee wegen / Wee den onbonderen van herten die Gode niet en ghyloouen / en daer om en sullen si van hem niet beschermt werden / Weeden genen die de gedoochsaemheyt verlopen hebben / en die de gherechte wegen verlaten hebben / en sijn afgekeert in crommen wegen / En wat sullen si doen / also die h. E. A. E. haerder versoecke.

Dye den h. E. A. E. breseden / dye en sullen sinen woorde niet onghelouich sijn / en dye hem lief hebben / sullen sijn woort onderhouden / Die den h. E. A. E. breseden / sullen die dingen ondersoekē / dye hem behaechlijck sijn / ende dye hem lief hebben / sullen sijn wet volbrengen / Dye den h. E. A. E. breseden / sullen haer herten bereyden / en si sullen haer sielen in sijn aenschouwen verootmoedighen / Dye den h. E. A. E. breseden / bewaren sijn gheboden / si sullen lijdelamheyt hebben tot sinen aenschouwen / seggē de / Geter ist ons / te ballen inden handen des h. E. A. E. / dan in de hāde der mensche / wāt hoe wel hy hooch en groot is / nochtas is hi leer barmhertich.

En leere hoe die kinderē vader ende moeder eeren sullen / hoe die mensche sachtmoedicheit ende ootmoedich sijn sal. Dat. iij. Capittel.

Die kinderen der wijsheit / sijn een vergaderinghe der gerechtiger / ende haer oeffenisse is ghehoorsamheit en liefde / En mijn bemide kinderen / hoor nu uwen vader / en doet also / so wort ghy behouden / want die h. E. A. E. wil / dat die vader vanden kinderen gheert worde / ende dat oordeel der moeder / sal hi aenden kinderen versoekē / Die sinen vader eert / dien sullen sijn sonden verghen / ende die sijn moeder eert / is als een die eenen schat vergaert / Die sinen vader eert / die sal in sijn kinderen verblifft vinden / ende hi sal inden dagelijcs gebets verhoort worden / Dye sinen vader eert / en goet doet / die sal lange leuen / ende die sinen vader ghehoorsam is / sal sijn moeder vermaken.

Die den h. E. A. E. breseden / die eeren haer ouders als den h. E. A. E. / met woorden ende werken / op dat u eenen goeden wensche ende gonste van hem come / want des vaders goede gonste / tinnert en balt maect die huysen der kinderen / Mer der moeder bloekinghe / wt wortelt dye fundamente / En gloyceert niet in ws vaders lachter / Wandt het en is uwe eere niet / maer uwe schande / Wandt sinen schen gloyce / is sijn vaders eere / en een vader sonder eere / is des kints schande.

Kint / neemt waer ws vaders oudicheyt / en en bedroeft hem niet in sine leue / en ist dat hem sijn vrank ontgaet / so hebt medeliden met hem / en en verstinact hem niet / in alle uwer cracht / Want die barmherticheyt en medeliden die ghy aē uwe vader doet / en sal niemmermeer ogete worden / en als ghy gebrec hebt / so salt u vergolden worde. En hoor uwer moeder zōde / sal u weder gegeuen worde / en heb sal u in gerechticheyt werden gesticht / en mē sal ws gedēken in den dach der tribulatiē / en u sonde sullen smiltē / gelijc is in scoone beete vordere / Van hoe quaden getuchte is hi / die sinen vader verlaet / en hi is veruolct van God / die sijn moeder spittich is.

Mijn kint volbrēnet u werckē in sachtmoedicheyt en ghy sult bouen ander menschen bemide werden /

hooft/ die bemint dat leuen/ en d'ye tot haer waer
 wakē/ die sullen haer met behagen omhelten.
 Diele houden/ die sullen dat leuen becruen/ en
 de waer si in sal gaen/ daer salt God gebenedien/
 Die haer dienen/ die sullen den heylighen ghedien-
 stich zijn/ en diese beminne/ die bemint ooc Godt/
 Diese hoort/ sal d'ye heydenen oorderien/ en diese
 aenschout/ sal betrouwende bliuen/
 Ist dat hi haer ghelooft/ so sal hie becruen/ en
 de sijn gheslacht sal staende bliuen/ Want als hy
 valt/ sal si voor allen met hem ghaen/ D'iese/ anst
 ende proeuighe/ sal si op hem brengen/ ende si sal
 hem beproeuen/ in haerder leeringhen/ tofter tijt
 toe/ dat si hem beproeft heeft in sinen gedachten/
 ende dat hi haer sijn ziele betrouwe/ En si sal hem
 vast maken/ en si sal den rechten wech tot hē bren-
 ghen/ en si sal hem verbliden/ ende si sal hem haer
 verborghenthede ondeckē/ en si sal hem tot eenen
 scat vergaderē/ kennisse/ en verstandnisse der ge-
 rechticheyt. Maer ist dat hi doolt/ so sal si hē late/
 en sal hem in sijnus viants hand leueren

Denen haerdē herte/ salt qualie gaē indē wter
 stē/ ende die dat pericule bemint/ die sal daer inne
 bergaen. Een herte dat twee wege in gaet/ en sal
 geenē voortganc hebbe/ en d'ye reom bā hertē is/
 die sal daer in vatgert wordē/ En seale herte/ sal
 wordē bestwaert in smerten/ en die godloose son-
 daer/ sal die eē sonde op die ander vergaderē. Der
 houerdiger raet/ en heeft geen gesonticheyt/ wāt
 die plantinge der sonde/ sal in dien wt worden ge-
 wortelt. Dat herte des wisen sal hoge redene ver-
 staē/ en een goet oore sal met alder begeertē wils-
 heit hoorē. Een wijs verstandich herte/ sal hē ont-
 houden van sonden/ en sal voortganch hebben in
 die wercken der gerechticheyt/ Dat waer bluscht
 bernēde hier wt/ en die armoese bedect de sonde/
 En God is haer aenschouwer/ der gheerne diese
 dancken sal. Hy gedent int nacomende/ en inden
 tijt sijnus vals/ sal hie en vast herte vanden.

Evil der leert barmhertich en vriendelijc sijn
 tegen alle mensche/ wat loon si den genē geest die
 haer soecken ende lief hebbe Dat iij. Capittel

Min kint en ontrect noch en bermin-
 dert die aelmoese des armen niet/ en
 en keert v oogen niet omme vanden
 behoefinge/ en vsmact d'ye böger/ ge-
 nele n/ noch en spreect dē armē niet
 spitelic toe in sine gebreke/ en bedroeft d'z herte n/ z
 des ghees d'ye verbaest in/ en en vrect dē behoef-
 tigen die giffe niet. En berwoypt die beē des be-
 naude n/ en en keert v aensicht n/ af vande behoe-
 uenden/ en keert v oogen nyet vanden allendige/
 op dat ghy hem gheen oorfaccke en gheuet/ tot di
 quaet te spreke. Wāt dat gebet des gerus/ die tot
 v quaet spreect/ midts bitterheyt sinder zielen sal
 wordē verhoort/ wāt die hē gemaect heeft/ d'ye sal
 hē verhoortē. Maect v gespreecaē/ met der verga-
 deringe der armē/ en vootmoedicht den oudere v
 ziele/ en dē voozbarige voocht v hooft/ Reycht ne-
 der v oore den armen sond d'roefheyt/ en betaect v
 scult/ en antwoort hē vredelijc in saechtmoedichy/
 Verloft hē die d'rechelijt/ bā des houerdichs hāt/
 en en vceest niet cleymoedich in vwer zielen

Als ghi oordeelt/ zijt den vreesen ontfermber-
 tich als een vader/ en zijt haer d' moeder voor eenē
 man/ en ghy sult gehoorsaē sijn/ als des althsoch-
 tē soon/ en in sal vwer meer ontfermē dā v moe-
 dere/ Die wilsheyt ingreestet hare hinderē d'z leue/
 en si ontfaant d'ye haer verfoeckē/ en si sal voo-
 gaen indē wech der gherechticheyt/ En wiese ve-

min/ die bemint dat leuen/ en d'ye tot haer waer
 wakē/ die sullen haer met behagen omhelten.

Diele houden/ die sullen dat leuen becruen/ en
 de waer si in sal gaen/ daer salt God gebenedien/
 Die haer dienen/ die sullen den heylighen ghedien-
 stich zijn/ en diese beminne/ die bemint ooc Godt/
 Diese hoort/ sal d'ye heydenen oorderien/ en diese
 aenschout/ sal betrouwende bliuen/
 Ist dat hi haer ghelooft/ so sal hie becruen/ en
 de sijn gheslacht sal staende bliuen/ Want als hy
 valt/ sal si voor allen met hem ghaen/ D'iese/ anst
 ende proeuighe/ sal si op hem brengen/ ende si sal
 hem beproeuen/ in haerder leeringhen/ tofter tijt
 toe/ dat si hem beproeft heeft in sinen gedachten/
 ende dat hi haer sijn ziele betrouwe/ En si sal hem
 vast maken/ en si sal den rechten wech tot hē bren-
 ghen/ en si sal hem verbliden/ ende si sal hem haer
 verborghenthede ondeckē/ en si sal hem tot eenen
 scat vergaderē/ kennisse/ en verstandnisse der ge-
 rechticheyt. Maer ist dat hi doolt/ so sal si hē late/
 en sal hem in sijnus viants hand leueren

Mijn kint neemt waer den tijt/ en schouwt
 dat quaet. En schaet v niet die waerheyt te seggē
 voor v ziele. Wāt daer is een vscachticheyt d'ye sonde
 toebrenct/ en daer is een vscachticheyt/ d'ye glorie
 en genade toebrenct/ En aensiet den persoon niet
 aen/ op dat ghy niet bespot en wort tot eenē bal.
 En scaemt v ws naestē niet in sine ongheualle/
 noch en verhout den raet n/ inder tijt des noets/
 En verbercht v wilsheyt niet/ in haer d' clachticheyt/
 Want men bekent d'ye wilsheyt in d'ye tonghe en-
 de dat verstat/ kennisse/ en leeringe/ in dat woort
 des verstandighen/ en die vasticheyt/ in die wer-
 ken der gherechticheyt. En legē in gheender ma-
 nieren teghen dat woort der waerheyt/ ende wort
 vscachticheyt bāder loghen vwer geleertheyt/ En-
 schaemt v niet v d'balingen te bekennen/ ende en-
 onderwoypt v niet allē mensce om der boosheyt/
 En wilt nyet wederstaen teghen des machighen
 aensicht/ noch en arheyt nyet teghen den bitterem.
 Strift om die gherechticheyt voor vwe ziele/ ende
 strift ter doot toe/ voor d'ye gherechticheyt/ ende
 God sal v biandē voor v bechtēde vertwinne/ En
 wilt niet haestich zijn in v tonge/ ende onnutte en-
 de clap in vwen wercken/ En wilt nyet sijn in v
 huys als eenen leeu/ omkeerende v huysghesin/ en
 de verdruckende die v onderwoypen sijn/ Wijn hāt
 en si niet wtghebrect/ om gheschencken te nemen
 ende oock gestoten om die te greuen.

Mijn kint neemt waer den tijt/ en schouwt
 dat quaet. En schaet v niet die waerheyt te seggē
 voor v ziele. Wāt daer is een vscachticheyt d'ye sonde
 toebrenct/ en daer is een vscachticheyt/ d'ye glorie
 en genade toebrenct/ En aensiet den persoon niet
 aen/ op dat ghy niet bespot en wort tot eenē bal.
 En scaemt v ws naestē niet in sine ongheualle/
 noch en verhout den raet n/ inder tijt des noets/
 En verbercht v wilsheyt niet/ in haer d' clachticheyt/
 Want men bekent d'ye wilsheyt in d'ye tonghe en-
 de dat verstat/ kennisse/ en leeringe/ in dat woort
 des verstandighen/ en die vasticheyt/ in die wer-
 ken der gherechticheyt. En legē in gheender ma-
 nieren teghen dat woort der waerheyt/ ende wort
 vscachticheyt bāder loghen vwer geleertheyt/ En-
 schaemt v niet v d'balingen te bekennen/ ende en-
 onderwoypt v niet allē mensce om der boosheyt/
 En wilt nyet wederstaen teghen des machighen
 aensicht/ noch en arheyt nyet teghen den bitterem.
 Strift om die gherechticheyt voor vwe ziele/ ende
 strift ter doot toe/ voor d'ye gherechticheyt/ ende
 God sal v biandē voor v bechtēde vertwinne/ En
 wilt niet haestich zijn in v tonge/ ende onnutte en-
 de clap in vwen wercken/ En wilt nyet sijn in v
 huys als eenen leeu/ omkeerende v huysghesin/ en
 de verdruckende die v onderwoypen sijn/ Wijn hāt
 en si niet wtghebrect/ om gheschencken te nemen
 ende oock gestoten om die te greuen.

En scaemt v ws naestē niet in sine ongheualle/
 noch en verhout den raet n/ inder tijt des noets/
 En verbercht v wilsheyt niet/ in haer d' clachticheyt/
 Want men bekent d'ye wilsheyt in d'ye tonghe en-
 de dat verstat/ kennisse/ en leeringe/ in dat woort
 des verstandighen/ en die vasticheyt/ in die wer-
 ken der gherechticheyt. En legē in gheender ma-
 nieren teghen dat woort der waerheyt/ ende wort
 vscachticheyt bāder loghen vwer geleertheyt/ En-
 schaemt v niet v d'balingen te bekennen/ ende en-
 onderwoypt v niet allē mensce om der boosheyt/
 En wilt nyet wederstaen teghen des machighen
 aensicht/ noch en arheyt nyet teghen den bitterem.
 Strift om die gherechticheyt voor vwe ziele/ ende
 strift ter doot toe/ voor d'ye gherechticheyt/ ende
 God sal v biandē voor v bechtēde vertwinne/ En
 wilt niet haestich zijn in v tonge/ ende onnutte en-
 de clap in vwen wercken/ En wilt nyet sijn in v
 huys als eenen leeu/ omkeerende v huysghesin/ en
 de verdruckende die v onderwoypen sijn/ Wijn hāt
 en si niet wtghebrect/ om gheschencken te nemen
 ende oock gestoten om die te greuen.

En scaemt v ws naestē niet in sine ongheualle/
 noch en verhout den raet n/ inder tijt des noets/
 En verbercht v wilsheyt niet/ in haer d' clachticheyt/
 Want men bekent d'ye wilsheyt in d'ye tonghe en-
 de dat verstat/ kennisse/ en leeringe/ in dat woort
 des verstandighen/ en die vasticheyt/ in die wer-
 ken der gherechticheyt. En legē in gheender ma-
 nieren teghen dat woort der waerheyt/ ende wort
 vscachticheyt bāder loghen vwer geleertheyt/ En-
 schaemt v niet v d'balingen te bekennen/ ende en-
 onderwoypt v niet allē mensce om der boosheyt/
 En wilt nyet wederstaen teghen des machighen
 aensicht/ noch en arheyt nyet teghen den bitterem.
 Strift om die gherechticheyt voor vwe ziele/ ende
 strift ter doot toe/ voor d'ye gherechticheyt/ ende
 God sal v biandē voor v bechtēde vertwinne/ En
 wilt niet haestich zijn in v tonge/ ende onnutte en-
 de clap in vwen wercken/ En wilt nyet sijn in v
 huys als eenen leeu/ omkeerende v huysghesin/ en
 de verdruckende die v onderwoypen sijn/ Wijn hāt
 en si niet wtghebrect/ om gheschencken te nemen
 ende oock gestoten om die te greuen.

Niemāt en verlate hē/ op sine goede geluckige
 daghē/ noch op sine cracht/ Niemāt en verachte
 Gods barmherticheyt en lancmoedichy Ca. v

De wilt nyet staen na ongherechtighe
 besittingen/ ende en egt niet/ ick sal
 noch lange leuen. Wāt het en sal nyet
 vorderē indē tijt der wraken/ en der v-
 soeckinge. En volcht d'ye begheerlic
 hedē ws hertē niet in vwer stercheyt/ noch en legē
 niet. Hoe mocht ic/ oft wie sal mi onderwoypt om
 mijn d' werckē wille/ wāt God sal wreken d'z wre-
 ken/ En segt nyet/ ic heb gesoudecht/ en wat is ny
 droeflicer gebuert/ Wāt die althoochste is een lid
 saē wedergeldet/ Wāder vgeue sonde en wilt nyet
 sonder vreesē sijn/ noch endoet d'ye een sonde op

Wander niet en en segt nyet/ Die vermberticheyt des h. E. A. E. is groot/ hy sal der menichfuldicheyt minder sonden ontferme. Want die ontfermherticheyt en die grāschap gaen haerlike van hem en zijn gramscap liet tegen die sondarē

B
deu. v. d

En vertraecht niet totten h. E. A. E. te keeren/ en en verreckes nyet van daghe te daghe/ Want sine gramscap sal onuerkens comen/ en hi sal vinder tijt der wraken vernieē. En wilt niet altebergerich sijn in onrechtuerdigher rēdommen/ want si en sullen v niet bozderen/ inden dach der straffinge en der wraken. En weyfelt niet met allen winden/ en en gaet niet in alle weghe/ Want also doct die sondaer die een dubbel tonghe heeft/ Sijt. halt inden wech des h. E. A. E. / weest vast in v berstāt en blijft bi uwē woorde/ en dat woort des vretts en der gherechticheyt volghē v na/ Sijt lachtmoe dich om Gods woort te hoorē/ op dat ghijt verstaft/ ende met wijsheyt sult ghi warachtige antwoorde boort brenghē. Weest siel int hoorē/ en traech en lancaem int antwoorden.

O

Ik dat ghi berstant hebt soo antwoort utben naestē. Mer is dat nyet/ so si v hant op uwē mont op dat ghiniet gheuanghen en wort/ in een onbeleefte woort/ en wort also bescaemt/ Eere en glorie is in eens wijs mans redene/ Mer die tonghe des onuerachtighens/ is sijn bederfennisse. En wort gheen lofuyter oft phymstricker gheheten in utben leuen/ ende en wort niet gheuaen midts utber tonghen/ en wort also bescaemt/ Wat ouerden dief is beschaemtheit/ en werckē des berous/ en den tweetongighen is die alder quaetste beseldinghe/ Mer den slatterder is hate en biantscap/ en smaet/ Rechtuerdicht den cleyne/ en den groten euen ghelijck.

Darmen die vvijsheit sal hoorē/ een verman
ge van gerechte ende valscie vrentscappe
Dat. vi. Capittel

B

Wos vrients wille/ en wilt wos naesten biant niet worde. Want die quade sal lachter en smaet veruē/ en alle sondaer is nidich/ en tweetongich. En berheft v niet inden boornemē

Wos berstāt/ op dat dine bladeren niet en bertvelken/ en dine vrucht verdetue/ en dat ghi blijft als eenen doze boom. Want een scalcke siele berderft den ghenē diefē heeft/ en si maect hē tot eenē spot zūne viandē/ ende si brenghē hem tot der godlofer deel/ Een soet woort bermenichfuldicht die vrienten/ het bermozwet die viandē/ en en gracelūche tonghe/ sal oueruloedich sijn in eenen goeden mensce/ ghi sult met belen vrientscap hebben/ en ghi en sult wt dupsende/ maer eenē raetsman hebben

B
ml. vij. f
Mar. g

Ik dat ghi eenē vriet cricht so proeft hē eerk/ en en ghelooft hem v seluen niet lichtelick/ Want daer is een vrient na sinen tijt/ en hien sal niet bliuen inden dagen der tribulaten/ ende daer is een vriet/ die heert hē tot biantscap/ en kijft met v/ en ist dat bi wat schandelick bā v weet/ dat veruēt hi

En daer is een vrient/ die een ghelulle ter tafelen is/ en hi en niet bliuen inder tijt des noots/ Ik dat een vrient vast gheduert/ so sal bi v sijn/ als v ghelijck/ ende bi sal getrouwelick doen aen uwē hupsgēnde/ Ik dat bi hē verootmoedicht teghen

v/ ende hem van utben aensichte verbercht/ so sul di goede eenmoedige vrientchap hebben/ seye vā utben vianden/ ende laet gade utbe vrientē. Een ghetrouwe vrient/ is een stercke bescherminghe/ en die dien vint/ die vint eenē costelike schat. Eie nen getrouwen vriet en is grē gelikenisse/ en gheē gewichte gouts/ en filuers/ en is weerdich teghen die goetheyt zijns gelpofs/ Een getrouwe vrient/ is een medicene des leuens/ en der ontfermhicheyt/ en die den h. E. A. E. vreesen/ sullen hem vintē/ Die God vreet/ die sal sijn leuē wel goede vrientchap hebben/ want na dat hi is/ sal sijn vrient sijn

Mine kint/ van utber ioncheyt op/ ontfaet die leerunge totter grūser outhreit toe/ soe sult ghewijshē vanden

Gaet tot haer als die ploecht en jaeyt/ en outheyt haer goede vruchten/ Want ghi sult in haer werceen weynich arbeiden/ en haest sult ghi van haren vruchten eten/ hoc te vele scerp is die wijshē den ongeleerden mensce/ en ee onestantachtich mensche/ en sal in haer niet bliuen. Die proeuinghe sal in dien sijn/ als die cracht des steens/ ende si en sullen niet vertoeuen/ die wech te wopen. Want dye leeringhe der wijshē is na haren name/ ende si en is nyet vele mensce opēbare. Mer dē weickē si bekent is/ die blijft tot Gods aēscouwinghe toe. Hoozt mijn sone/ en en ontfaet den raedt des berstandens/ en en bertvriypt muntraet niet vā v. Steect uwē hoert in haer boeyen/ en utben hals in hare balsant. Buyche v schouderē daer onder/ en djaechtē lēdtamelic/ en en wort niet traech vā haren banden/ In allen utben ghemoede gaet tot haer/ ende hout haer wegē in allen utben crachtē

Ondersoectē/ en si sal v geopēbaert worden/ en als ghi die hebt/ so en verlaetē v/ In den wttersten sult ghy rust in haer binden/ en si sal v worden ghekeert tot verluisinghe/ en haer boeyen sullen v worden tot een bescherminghe der stercheyt/ ende sūenboertē der crachtē/ en haerē balsāt sal wesen tot een schoon cleet der glorien/ Want die schoonheyt des leuens is in haer/ en haer banden sijn een aēbindinghe der salicheyt. Ghi sult die cleden met eenen costeliken cleeve der glorien/ en ghi sult v die croone der mede verblidinghe op setten

Mine kint/ ist dat ghi mi aenmerct/ ghy sult leeren/ en ist dz ghi v gemoet daer toe geeft/ so sult ghi wijs sijn. Ik dz ghi v ooz neder buyche/ ghi sult leerunge ontfaet/ en ist dat ghy bemint te hoorē/ so sult ghi wijs sijn/ Staet in die menichte der boozsichtiger ouds/ en wort wt der bertē haer der wijshēy toegeuoecht/ op dat ghi alle Gods vtellingē moecht hoorē/ en dz die bliprakē des loofs bā v n en ontulie. En ist dat ghi eenē wilen liet/ ot waert to/ hē en utben boet betrede die trappē sijnē doze/ hebt utbe gedachtē in Gods gebode/ en sijn alder meest gestadich i sine beuelē/ en hi sal v ee bertē geue/ en de begeertich v wijs hz sal v gegeue worde.

Wenigerley schoone leeringhe ende onder v vlingen
Dat. vij. Capittel

Wilt gheen quade dingen doen/ en si en sult v niet beuaen. Gaet wech banden ongherechten/ en die quade dingen sult vā v gebreke/ Min kint en jaeyt gheen quade dinghen inden

bozen der ongherechtigheyt / en ghy en sult nyet weder seuen ondich oogken / En wilt geen heerschapie vanden mensche soecken / noch vanden coninc den stoel der eeren / Enrechtuerdicht v niet voor God / want hi is een bekerner der herten / en in den coninc en wilt nyet wijs geacht werden. En wilt niet soecken rechter te werde / yet en si dz ghy niet cracht / die ongherechtigeden moecht braken / op dat ghy niet misshien des machtighen aenacht en ontfiet / en also niet te rechten oordelste

En sondicht niet in dyc menicheit der stad / noch en werpe v nyet int volck / noch ghi en sult niet dubbel sonden tlamen binden / want ghy en sult nyet in een sonde onghetract bliuen.

En wilt niet cleymoedich sijn / in vben gemoe de / En misgont niet te bidden / en aelmoese te doen / En segt niet / God sal aenlcouwen / in die menicheit mander gauen / ende als ick den alderhoochsten God sal offeren / so sal hi mijne giften ontfacen. En bespot geen mensche in dyc bitterheyt sijnder sielen / Want God die alle dingen siet / hi sult die berne dert en verhoocht. En wilt die lueghen tegen vwe broeder niet beminnen / noch en doet tegē dē vuent des gelijcs oock niet / En wilt niet willen liegen en rughe luegene / want haer ghesladicheyt en is nyet goet / En wilt nyet deel clappen / als ghy by dyc ouders / en bi die booybarckste zyt / En versmaet geen arbeydelike wercken / en dat ackerwerck dat vanden alderhoochsten gheschapenis / En veroemt v niet / in die veeheyt vwer scatcheyt / Ghedenct der gramscappen / Want si en sal nyet vertoeuen / daer om herootmoedicht vben gheeft leer / Want die wreake des vleeschs des godlosen / is hier ende ghevoymt / En wilt niet ouertreden tegens den vrist die tghelt vertrect / noch en versmaet v wben alder liefsten broeder niet / om vws gouts wille /

En wilt niet wech gaen / van een wijse en goede vrouwe / die v te deele is geuallen inder vresen des H. G. E. P. / want die gracie haerder eerbachheyt is boue alle gout / En queest dē knecht n. v. werckende in trouwe / noch dē huertine die v weldoet / En wel gefinde knecht si van v bemint als v siele / en en ontrect hē die v. yheit niet / noch en laet hē niet arin / Hebt ghi beesten / hebt daer ghemerck op / ende sijn si v orbaerlic / so laetse bi v volherden / Hebt ghi sonen / so onderwijste / en buyghse vā haer d. kint. heyt op / hebt ghy dochteren / v. waert haer lichaē / en en toont v aelicht niet / v. olic te haerwaerts / He steet v dochter / en ghi hebt een groot w. ere gedaē / en geeftse eenen wel ghesunden man / hebt ghy een wijf nae v siele / en verwerpe nyet / en en vertroudt v der booser niet / in alle vwer herten / Eret v wben vader en en vergeet vwer moeder luechtigē niet / en gedinct dat ghi niet en waert / en waert ghi niet door die ghebozen / en gheesthen weder / so si v heb ben ghedaen.

Wreck God in alle vwer sielen / en sine dienaers hout in groter eeren / hebt hē lief / in alle vwe cracht die v gemaect heeft / en en verlaet sijn dienaers n. v. breest God wt alle vwer sielen / ende eerdte die pye sters / en repmicht v metten armen / Sheeft dien het deel der eerster vruchten / en der sueringhe / gelijc v gheboden is / en van vwer onachtsamheyt onuert v met luttelen / Ghi sult den H. G. E. offerē

die gane vwer armen / en dyc offerhanden der heylighmakinge / totten beghinne der heylighen / ende den armen reyt v hant / op dat dyc verfoeninge en de v benedictie volbracht werde / ende die ghenade der gheuinghe is int aenlcouwen alles leuendens / en den dooden en verbiet die genade niet / En ghebreect den screyenden niet / in troostinghe / en wandelt metten roudragenden / En laet v niet verdrieten den crancken te verfoecken want wt desen suldy in dyc hede vast ghemaect werden / In alle vwe wercken / ghedenct vwer wterken ende ghi en sult inder eewicheyt niet sonderhen.

Hi leert hier van tweedracht te hoeden / niemans den te verachten / noch te beschimpen voor boch. schappe te hoeden Dat. vij. Capittel /

Sijst niet teghen eenen machtigen mensche / op dat ghi misshien niet en valt in sinen handen. En strijdet niet teghen eenen rijcken man / op dat hi v misshien / niet weder daer tegen eenē kijst en make / Wat dat gout / en dat siluer / heeft vele menschen verloren / en heeft hē wt gestrect totter coninghen herten toe / en keerde dat omme. En kijst niet met eenen hooch roependen mensche / en en stoket in sijn biere / gheen houten / En hebt geen gemeynschap met eenen ongelcerden mensche / dat hi niet quaet en spreke van v w. en gesachte. En versmaet den mensch niet / die hem afkeert vander son den / noch en verwoeste hem niet / mer gedeuct dat wi allen ungebzeclicheyt sijn / En versmaet den mēsche niet in sijnder outheyt want wi werde ooc out

En wilt niet verblijden van vwe doeden viant wetende dat wy allen steruen / en wy willen in dyc bliscchap comen / en versmaet nyet dyc vertellinghe der ouder wijser / en gaet o. n. m. in hare v. spraken / want van hen sult ghi leeren w. isheyt / en leeringe der verstande w. isse / ende te dyenen den groten van state / sonder clachte / Die vertellinghe der ouders / en sal v niet booybi gaen / wāt si hebbense van hare vaders gheleert. Want van hen sult ghi verstande n. l. leeren / en inder tijt der noot / sult ghi a. v. w. o. o. t. gheuen.

En w. is. t. e. e. c. t. die eolen der sondaren niet / hē berispende / op dat ghi niet en wertontteken metten bierigen blammen haer der sonden / En stelt v niet teghen die sinadighe bespotters / dat hi d. n. u. en mon de / gheen lagen en legge. En wilt niet te woeker leene / enē menice die stercker is dan ghy / want ist dat ghi hem te woekere leent / soe houdet als verloren / En gheloost niet bouen v cracht / maer ist dz ghi belouet / so denct al dat te betalen / Ghi en sult niet ordelen tegen den rechttere / wāt bi oordelē na dat recht is / Metten geweldigen en gaet niet ouer wech / op dat hi misshien sijn quaet niet en verwaere teghen v / Want hi gaet nae sinen wille / ende ghi sult tlamen met sijnder socheyt vergaen / metten coonigen / en maect geenen twist / ende en gaet met hen niet inder woestijne / wāt dat bloet is voor hem als nyet / en daer gheen hulp en is / daer sal hy v ter neder stoen.

Metten sotten en hebt geenē tact / wāt si en mo ge niet lief hebbe / dā die dinge die hē behage Voor enē vā buytē en maect genē heymelike tact / wāt ghi en weert n. v. wāt hi booyt v. y. n. g. e. sal En opē vaert

Tu. v. e.

A

mat. v. f.

B

Rom. xii. i. cor. xiii. h. petr. ii. eph. iij.

B

elken mensche / v herte niet / op dat hi v mislichien geen balicheit en doe / en v dat berwijte .

En leere hoemen met die vruen om gaen sal / Al die vrienden en salmen niet ouer geue / En meer andere schoone leeringhen

Wat. ix. Capittel.

Wantrouwt den wyue vso schoots nyet / op dz si ouer varet en toone dpe quaesth; haer d kraetker leeringhe / En gheeft den wyue die macht vso leuens nyet / op dz si in v cracht nyet en come / en dat ghi dan bescaemt werdt / En aensiet niet een heet wyllich wyf / op dat ghi mislichien nyet en valt in haren stricken / En zijt nyet ghemeynsaem met eender d'aelsterken en lauckter / noch en hoortse niet op dat ghy mischreden nyet en verghaet in haerder listicheyt / En acnschout gheen mach / op dat ghy mislicien niet gearget en werdt / in haerder seonheyt / En gheeft v herte niet aen den hoerreders in eerighen dunge / op dat ghi v seluen nyet en verheft / ende v erkerisse.

B En wilt niet al omme sien in dpe seerchens der stad / noch en ghaet niet al omme d'walende in haren kraken.

Kreert v aensicht af / van een fraey toeghemaect wyf / ende en besiet gheen vycemde gedaente / Vele zinder verghaen in dpe ghedaente vso wyfs / ende daer wt ontferret dpe begheerlicheyt / als een vucere / ren ouer speich wyf die sal v a allen boorlighangers / bertrede werde indē wech als dpe. Vele mislicien die des vyzden wyfs gedaente v'wondert hebben / zyn verwoyplie ghetworden / want haer aensprake ontferret als een vier . En siet in gheender mameren met eenen gehouden wyue / noch en ligt met haer niet opt bed / ende en strijt met haer nyet inden wyf / op dat v herte misliche tot haer niet en nryzhe / ende dat ghy met vben bloede in dpe verkerisse halt.

En verlaet den ouden vrient nie / Want die nieuwe en sal zins ghehies met zyn En men vuet / is als nieuwen wyf / Laet hem out werden / ende ghi sult hem niet socticheyt duncken. En begheert niet die eere ende rijcdome des sondaers / want ghi en weet nyet / welke zyn toe comede berderkeruse sal zyn / Der goddlooser wel behaghen / sal v ren mislaghen zyn wrende dat dpe ongodliche tot d' hellen toe niet behaghen en sal / Sijt verre vanden mensche die macht heeft te doode / ende ghen sult die vycse des doots niet vermoeden. Ende ist dat ghi tot hem gaet / En wilt niet doe / op dat hy mislicien v leuen niet wech en neeme.

Wet dpe ghemeynschap der doot / want ghy sult in zhaen int midden der stricken / ende ghy sult op der smert lijden der wapenen vanden / Rae v cracht / vacht van vben narcken / en tracteert met ten wilen ende boorlichaghen / Sherechtige manen wilen v gassen zyn / ende v glovieringhen sal in der vreesen Goods zyn / ende Goods ghe dinckemisse sal v inden sinne zyn / ende alle vwe vertellinghe / inden geboden des alderboochsten Dpe wercken werde gheprelen in der handt der conuenare / ende dpe pincen des boles / in dpe wijshye haerder reden / Rae dat woort der ouders inden sinne / En clapachtich misch is vvaerlijc in sine stad / ende een stout vermetende mensch sal hatelijc zyn

Vanden richteren en ouerheeren des volcs / hoe dat men hoorchmoedicheyt ende stouticheit schouwen sal

Wat. x. Capittel

En wijch richter sal zyn volc oordeelen / en waer een verstaige regeert / daer gatet wel / Rae den rechter des boles / zyn ooc zyn dienets / en alsoo danich als die regeert der stad is / alsoe danich zyn ooc die inwoonders / Een onwys coninc verderft sijn volck / dpe steden sullen beuoost werde door dpe wijshye der boorlichtiger / Die macht des lants is in der handt Gods / en alle ongherechtigch der heidenen is te verkwis / Der menschen macht is in Goods hant / ende ouer dat aensicht des scriuers sal hi zyn eer setten En ghedinc ghes onrechts dijns naeste / en en doet nz in die wercken des onrechts. Houerdichz is hatelic boor God / en die menschen / en alle ongerechtigch der heidenen is verkwelic / Wat rijc wert vanden eenē volc totte anderē ouer geuoert / om dpe ongerechtigheden / ende onrechten en smaden / ende om verseyden bedroch

Rae niet en is booser dā ee gierige. Wat verhouerdicht ghi v o acerde en alsche / Gheen dinc en is ongerechtigher dan gelt beminnen / want dese heeft ooc zyn siele te cope / Want hy heeft zyn binne in sinen leuen verwoyplie / Alle haer machicheit is cort leuen / Een langhe quale beswaerde den medechinmeester / Die medichmeester / sult ee cotre quale af / Alsoe is een coninc heden ooc / ende morgen sterft hi. Wat als een mensche sal steruen / so sal hy serpen / ende beesten / ende woymē beeruen / Dat begin der houerdicheyt des mislicien is afuallen van Gode / wat zyn herte is wech vgaen / vanden ghenen die hem gemaect heeft / wat het begin alre sonden is houerdicheyt Die se hout / sal veruult werden inpe bloecken / ende hi sal hem auerrecht keeren int eynde Daer omme heeft dpe v E E E dpe vergaderinge der quaden ontceert en brekse totten eynde toe bedrouen.

God hroef dpe scoelen der houerdigher bertogen bedroue / en hi heeft die sachtmoedige voor be doe sate God heeft dpe wortelē der houerdigher heidenē doure gemaect / en hi heeft dpe ootmoedige tot dien selue heidenē gheplant / God heeft dpe landen der heidenen omgheert / ende heeftse veruult totten fundamente toe. Izt verdrogeder wt dien / ende hi vernielde / ende dede haer ghedinc kerisse ophouden vander aerden / Godt heeft der houerdigher gedenc kerisse verlose / ende hy heeft gelaten die ghedinc kerisse der ootmoedigher van sinne / Die houerdicheit en is den menschen niet gescrepen / noch die gramschap den kinderen der menschen / Der menschen sact dat God brekt sal gheert werden / Rae saedt dat des v E E E gheboden boorly gaet dat sal ontceert werden / Indemiddel der broederen sal haer regheerder in eeren zyn / ende dpe den v E E E vreesen / sullen in sine ooghen zyn

Die glorie der rijcker gheerder / ende der armer is Goods vrees / En wilt den rechtuerdighen armen mensch niet besmadē / en en wilt den rijcken man die een sondaer is / niet groot maken Dpe recht is groot en is machich in eeren /

Ma v d

P. o. i. c

deu. iij. c. h. vet. 1. Sapi. l

ende daer en is geen groter/ dā die Godt ontset/
Die vyse sullen den wel ghesinde lincche dienen/
ende een voorlichtich ende een beleef man/en sal
niet murrarren als hi berispt is / ende eē ontbe-
tende / en sal niet gheert werde/en wilt v niet ver-
heffen in v werc te doo/ende en wilt niet twifelen
inder tijt der vangicheit/ hi is beter die arbeit/ en
oueruloeyt in allen / dan dpe glorieert ende heeft
broots ghebreck.

E Mijn hant/hout v siele in saechtmoedicheyt/en
geeft haer eere na haer verdienste/Wie sal hē recht
ueerdighen die teghen hem seluen sondicht/en wie
sal dien eeren/dien zjn eygen leuen ontteert/die ar-
me wort gheert door zjn trouwe ende waerheyt/
mer die rijcke na die rijckdommen. Die hem in ar-
moede eerlic houde/hoe veel te meer sal hem dpe in
rijckdommen eerlic houden/Ende dpe hem in rijck-
dommen oneerlic houde/hoe veel te meer sal hem
die in armoede oneerlic houden

Wenigher leyschoone leeringhen ende onderwi-
singhen

Dat. xi. Capittel.

Die wijsheit des verne derden sal zjn
hoest berhoogen/ende si sal hem in
middel der groter van staet doen sit-
ten/En pūst den man niet in zjn ge-
daete/noch en verstaet den mensch
niet in sinen gesichte. Die bye is een cleyn dieckeu/
onder die vliegende/mer hare vucht is boue ma-
te soete/En glorieert niemmermeer in cleedinghe/
noch en verhoocht v niet inden dach uwer eeren/
Want die wercken des alderhoochsten alleen zjn
wonderlic/ende zjn werckē zjn glorioos/verbor-
ghen en onsenlick

Vele tyrannen saten inden thoorn/ende die o-
uermoedelike droech die croone/Vele machtige
zjn seer berduet gheueert/en dpe gloriose zjn in
der andere handen geleuert/Seer ghi vbraecht/ soe
en lachtet niemāde/en als ghy geuraecht hebt/
soe berispt rechtueerde/En andt woort ghe-
woort eer ghy hoort/en in middel der ouders en
spreect niet/Van dier sake die v niet en moeyt/en
stijdt niet/en en staet niet mede inden oordele der
sondighender

Mijn hint en laet v wercken niet in belen zjn/
en ist dat ghi rijck zijt/ghi en sult niet ontchuldich
zjn vander misdaet/Wat ist dat ghi na volcht/soe
en suldsie n3 achter hale/en ist dat ghi voor loopt/
ghi en sulles niet ontsulien. Men vint menschen dpe
arbeiden/ende hoe si meer woelen en atbeyden/
hoe si armer worden/Daer is een tracch mensche/
behoeuende hulpe ontbrekende van trachte/ende
oueruloeyende van armoeden/en Sods oograe
schoude dien int goede/en rechte dien op van zjn-
des wederheyt/en hi verheft zjn hoest/en vele ver-
wonderden in hem/en eerden God

Goet en quaet/doot en leuen/armoede/en rij-
dom/zjn vanden v. S. S. S. God/Wijsheyt ende
onderwijninge/en kennisse der wet/zjn by God/
Liefde en der goeder vegen zjn by hem/Dolinge
ende duyfternissen zjn metten sondaren geschapē
en die ben verhuegen int quaet/die berouden me-
de int quaet

Sodts gheuinge blijft den gherechtigen/ende
zjn profijt sal voortganc hebben inder ewicheyt/

Daer is een/die rijt wert/spaerlic doende/en dit is
dat deel zjns loons/in die dat hi leyt/Je hebbe mi
ruste geuonden/en id sal ic alleen van mijnē goe-
den eten en drincken/en en weet niet/dat hem de
tijt voorby gaet/en dat dpe doot naket/en dat hē
altemael d n anderen laet/ende sterft/Start in v
verbout/en spreect mede dat in/en vercoude in dz
werck uwer geboden/En en blijft inder sondaers
werckē niet/Waer betroude in God/en blijft in v
plaetse/want het is licht in Sodts ooghen den ar-
men diuerhoets rijck te maken

Die benodidinge haest haer tot des gerechtige
loon/en si maect sine voortganc vruchtbaer in snel-
der eere/En legt niet/wat is mi vā node/en wat
goeden sullen mi daer af comen/En legt niet. Ich
ben mi seuen genoech/en ic en behoef niemants/
en wie oft wat mach ich vooit aen hinderen?

Inden dage der goeden/en zijt niet onghebach-
tich der quaden/ende in den daghe der quaden/en
zijt niet ongedachtich der goede/Wat het is licht
voor Sode/eenen ygelike inder doot/na zjn we-
gen te vergelde/Die quaetheyt render vze/maect
bergetuicheyt grooter oueruloedicheit/en in des
menschen eynde is ontdeckinge zjnder wercken/
En looft gheuen mensch voor zjn doot/wat een
man wert in sinen kinderen bekent.

En leyt niet elcke mensch in v huys/wat daer
zjn vele lagen des bedriegende mēsches/Wat ge-
lic die binnenste des hertē der stincken en vtrus-
pingen/en gelic een velt hod wert maghelept in dpe
couwe/en als die wilde geve in de stricke/alsoe is
oor der hoouerdiger herte/en gelic een wachter
siēde de valle zjns nactē/Wat dat goet int quaet
berkeerde/leyt hi lagē/en in die vtruerdorene sal
hi een blecke in sette/wat vā eender bonckē wert
dat vler bermeerdert/mer een mensch die een son-
daer is/leghet den bloede lagen/Wacht v vanden
pestilensachtige/wat hy medet quade dinge/op
dat hi niet misliken beschiminge ouer v en vzege
inder ewicheyt/Laet eenē vreedelinc tot v comē/
en hi sal v berderue in een onruste/en hi sal v ber-
uē in v vauwen en vrenen vegen
Met wat oordele/en vvelcken men die goetheyt
sal bevifen.

Dat. xij. Capittel

Ist dat ghi wel doet/so wt et vied dat
ghit doet/en daer sal veel dāts in di-
nen goede sijn/Doet den gerechtigen
wel/en ghi sult een groote vdergel-
dinge binden/en en ist niet vā hē/wa-
rachtelic/so suldsie vā dē v. S. S. S. ontsae/wat hē
en is niet wel die gheftadich in dē quade is/en ghe-
aelmoesen en geeft/want die alderhoochste hatet
die sondaers/en hi heeft ontfenmt den ghenen die
werckē des berouē bewisen/Geeft den ontfenm-
hertige/en en ontfenmt den sondaer niet/en by sal
den godlosen en dē sondaers die vake betale/en
vverarese tot dien dage der vake/Geeft dē goe-
den/en en ontfenmt den sondaer niet/Doet dē oof-
moedige wel/en en gheeft den godlosen niet/Ver-
bict hē dat voot te geue/op dz hi in die niet mach-
tiger en si dan ghi/wat ghi sult dubbele quade vri-
den/in alle dē gode die ghi hē doet/wat die alder-
hoochste haet dpe sondaers ooc/ende dē godloset
sal hi vake betale

Ben brient en sal niet bekēt werden inden goe-
den dinghen / en een viant en sal inden quaden niet
berborogen werden / In eens mans goedē / sijn sine
hianden bekent / In sijn droefheit en in sijn onghe-
lut weert sijn brient bekent. En geloofstuwē viant
niet inder ewicheyt / want sijn schalcheyt beruoest
als yter / en ist dat hi berooftmoedicht / romp gaet /
werpt utwē moet af / en wacht v van hem / Ghi en
sult hem nyet neffens v stellen / noch en laet hē nyet
sitten tot utwer rechter hant / op dat hi hem niet om
en keere / ende staen in plaetse / op dat hi by nusschien
utwen sezel niet en soecke / **M**is hi omme ghekeert
is in u' ve plaetse / ende dat ghi indē wtersten mijn
woorden bekent / en were in minen redenen onder-
wesen / **S**int niet te samen twee sonden wāt daer
en sal geen ongestraft bliuē / wie sal des touenaers
ontfermen / die van een serpēt gestekē is / in alle die
den beestē genaken. Also ooc die beresket is in den
wech / met eenen ongerechtigen man / en is betwon-
den in sine sonden / **E**enen eēt lanck sal hi met v bli-
uen / **M**er ist dat ghy af neycht / hy en sal v nyet ver-
dragen.

Een v'ant is soet in sinen lippen / en hy leyt lagē
in sijn herte / op dat hi v omme soude werpen in dē
gracht / **D**ie viant screyt in sinen oogen / en ist dat hi
tijt vint / hi en a' niet van bloede verlaet werden.

En ist dat v quade dingen toelopen / soe sult ghy
hem daer eerst binden / en als helpende / sal hi v solē
onder door grauen. **H**i sal sijn hooft scudden / en hy
sal metter hant slaen van v'fscappen / en deel clap-
pēde / **H**i die gesteltemisse sijn aēchtē v'andren
hoe die armen haer voor die ricken hoeden / sult
ende haer voor den geweldigen bewaren.

Dat. xiiij. Capittel.

de. vij. f.
ij. co. vij
g

De dat per raecht / hy salder af besmet
worden / en die gemeynscap heeft met
ten houaerd gen / sal houaerdicheit aē
doen / **H**i neemt eenen last op hem / die
gemeynscap heeft met eenen eerliker
daer hi / **E**n en sijn gheen gefelle eenens die ricker
is dan ghy / wat sal den ketel ghemeynscap hebben
totten pot / want als si stamen stooten / sullen si ge-
broken werden / **D**ie ricke doet onrechtuere delich
en sal grinnen / mer die arme als hem getwelt en
onrecht geschiet / so lijdt hi gebreec en bidt / ist dz ghy
geeft / so sal hi v tot hem nemen / en ist dat ghy nyet
en hebt / so sal hi v verlaten / ist dat ghy hebt / so sal hi
met v weerscappen / en sal v wt tecten / en hien sal
ouer v niet droeue sijn / **I**st dat ghy hem van noode
te doen hebt / so sal hi v bertreden / en heymelic spot
tende sal hi v hope gruen / bertellende v alle goede
dingen / en segghen. **W**at is v van noode / en hi sal v
besamē in v lipse / tot dat hi v twermael ende drie
mael wt luypt / en in den wterste sal hi v bespotten /
daer na fierde dat ghy niet en hebt / sal hi v verlaten
en sijn hooft van v betwighen.

Wert Gode vootmoedicht / en verwacht sijn
banden / **A**enmeret dat ghy niet berlept en wert / en
in dāntē v'uechden met v'nedert en wert / en wilt
nyet neder sijn in utwe wilsheyt / op dat ghy berne-
dert / niet in sotheyt berlept en wert / als ghy tot ee-
nen machtigen geroepen sijn / soe gaet wech / wandt
daer wt sal hy v te meet tot hē roepen / **E**n sijn nyet
quellie / op dat ghy niet verdootē en wert / en en zyt

niet verre van hē / op dat ghy niet vergetē en wert /
En verhout niet wt geberlic met hem te spreken /
noch en geloofst sinen vele woorden met / **W**ant hy
sal v wt veel sprakē tēteren / en heyme / ic lachende /
sal hi v bragen van utwe berborogentwēde / **S**ijn ghe-
moet is weert / en hi sal v woordē onthoude / en hi
en sal niet sparen van quaetheden en van banden.

Wacht v en aenmeret neerstelic utwe hoopinge
want ghy wādelē in b'rese utwe d'w'p'inge. **M**er
die dingen hoopende / siet als in eenē droom / en ghy
sult waken / **H**ebt God lief alle v leef dagē / en aen-
roept hem tot utwe noot. **A**lle d'yer heeft lief sijn
gelijche / also ooc alle mensche hebbe lief sinen naeste
Alle bleesch sal tot sijn gelijche stamē geuoecht wor-
den / en alle mensche sal beresket werden met sijn
gelijche / **S**ellic den wolf ghemeynscap sal hebben
inettē lam te eenigber tijt / also sal die sondaer met
ten rechtuere digen / **W**at ghemeynscap heeft d'ye
heylighe mensche metten hont / oft wat goede deel
sal die ricke metten armē hebben / **D**es lecus roof
is die wilde ezel inder woestinen / also sijn die arme
der ricker spie / **E**n gelijche die ootmoedige den ho-
ueerdigen en veruyngē is / also is d'ye arme oock
des ricken beruyngē.

Als den ricken een ongeluc aen coest / soe wert
hi weder op gheholpen van sinen vrienden / **M**er
als die arme valt / soe wert hi oock van sinen vrien-
den verlaten / **E**en rike man die bedrighen is / heeft
vele verhaelders / **H**i sprac houerdighe woorden /
en si rechtuere dichten hem / **D**ie ootmoedige is be-
drogen / en wert hier en bouen doe berispt / **H**i sprac
wilselic / en hē en is gheen plaetse ghegheuen / **D**ye
ricke sprac / en si sworgen alle / en si sullen sijn wo-
den totten wolcken toe v'engen / **D**ie arme sprac /
en si seggen / **W**ie is dese / **E**n ist dat hi mis doet / soe
sullen si hem bederuen / **D**at goet is goet dē genen
die geen sonde inder consciētien en heeft / en d'ye
armoede is alder quaetste / in den monde des godlo-
sens / **D**es menschen herte verandert sijn aensicht /
oft int goede / oft int quade / **E**n vrolic aensicht / be-
thoont een goet herte / want anders die gedachten
te hemmen / is een swaer d'nech.

Van die ontrouwe ende scalcheit der ricker v'ee-
ken / ende een vermaninge om der wijsheit aen te
hanghen

Dat. xiiij. Capittel.

Sich is die man / die niet geuallen en
is / midts den woorde sijn monts / en
en is niet gesteken met droefheyt der
misaet / **S**alich is hi die gheerdroef-
heit sijn ghemoets en heeft ghehad /
en die niet geuallen en is van sine hope / **E**n begere-
lic en b'rech man / heeft dat goet sonder redene / en
waer toe heeft die b'reche mensche dat gout / **D**ie wt
alder neersticheyt te ghader hoopt onrechtuere de-
lic / die vergadert den anderen te boien / **E**n een an-
der sal in sijn goet oueruloedicheit bedriuen / die hē
seluen seale is / wien sal hi anders goet sijn / **E**n hy
en sal niet verblijt werden / in sijn goet / daer en is
niet scandelijchers en argers / dā d'ye hē seluē mis-
gont / en dat is die vergesdinghe sinder quaetheyt /
En ist dat hi wel doet / dat doet hi ontweteude / en
niet willichlic / en int wterste openbaert hi zj quae-
heit / **D**es indighen ooghe is quae / en afheerende
sijn aensicht / en sijn siele verstradeude.

Des gierigen ooghe is onuerfadelijck int deel der ongerechticheit. hi en sal niet verlaet worden totter tijt toe dat hi vdoorevde/ sijn ziele hebbe verloren/ ende en sal niet verlaet worden/ behoeven de brood/ en hi sal in droefhent ouer sijn tafel sijn/ Myn kint ist dz ghi hebt/ so doet wel met v/ en of fert Gode weerdige offerhande. Weest ghedachtich dat dye doot nyet en vertoest/ en dat verbont des gracks is v verthoont/ Want dat verbont deser werelt sal metter doot steruē. Doet uwe briedt wel voor die doot/ en na uwe crachten wt reychē de geeft den armen/ Ende en wort niet ghehoont vanden goeden daghen/ ende dat deel des goeden daechs en gaet v nuz voor bi/ En sult ghi niet dē anderē v smertē en v arbeide laten/ In die deelinge des ercken geestē en neest/ en recht uerdicht v siele

Wercit gerechticheyt voor v doot/ want inder hellen en is gheeu spijse te binden/ Alle vleesch sal vergaen als hoy/ en als een blat vrucht makēde/ in eenen groenen boome/ Sommige groeven/ en sommige worden af geworpen/ also is die generatie des vleeschs en bloets/ deene wort gheevndet/ dander wort geboren. Alle vergankelijc werc sal in eynde gebreke/ ende die dat werc/ sal met hem gaen/ Ende alle wtuercore werc/ sal gerechtueerdicht worden/ ende die dat werc/ sal daer inne geert worden/ Wel den mā die in die wijsheit sterft/ ende die hem in verstandnisse oeffent/ ende in den verstande/ sal bi die voorlichticheyt Gods dēcke.

Die de wegē der wijsheit verdenct in sijn herte/ en die in haren verborghthede verstaende is/ gaede na haer/ als een onderloeker/ ende in hare wegen blijft staende/ Die door haer venkerē siet/ en bi haren dueren lustert. Die by haer huys rustet/ en in haren wandē den staeck besticht/ hysal sijn hutken stellen tot haren handē/ en in sijn hutken sullen goede dingen rusten inder eetwicheyt/ hi sal sijn kinderen onder haer desel stellen/ ende sal ender haer tacken woonen/ hy sal onder haer desel worde beschermint vander huten/ en hi sal in haer glorie rusten.

Wā die vruchte ende profijt der vreesen Gods ende der wijsheit/ die welcke die boose en schalcke niet aen en nemen. **Cap. xv. Capittel.**

In die God vrees/ sal goet doen en die de gerechticheyt onthoudende is/ sal te vercrigen/ en sal hem te ghemoete comen/ als een gheerde moeder/ en hi sal hem ontfae als een wijf vanden maechde/ Ende hi sal dien spisen metten broode des leuens/ en der verstandnisse/ en hi sal hem metten water der salichent djencken/ En hi sal in dien vast gemaect worden/ en en sal nyet gebuycht worden/ en hi sal hem onthoude/ en hi en sal niet besaet worden/ en hi sal hē verhoogen bi sijnē naeste en hi sal sijnen mont int middē der gemeynitē open doen/ ende hi sal dien met den gheest der wijsheit/ en der verstandnisse veruullen/ ende hi sal hem metten ciede der glorie ciede/ en hi sal genoechlicheyt en verhueghinghe op hem to eenen schat vergaderden/ ende hi sal hem met eenē ewigē name becruen. *

Onuerstandige mensche/ en sullen se niet aengripen/ ende wel ghefande menschen/ sullen haer

te gemoet gaen/ Dye schalcke menschen en sullen seniet sien. Want si is barre af vā houerdicheyt en bedroch. Tegenachtige mannen en sullen haer der niet ghedachtich sijn/ en varachtige mannen sullen in haer worden geuonde/ en si sullen voort ganc hebben totter aenschouwinghe Gods toe.

Den lofen is niet scoon in des sondaers mont/ Want hy en is handen v C E C E niet gefonden/ Want van God is volmaecte wijsheit/ ende den lof sal bi Gods wijsheit staen/ en sal oueruloepē in eenen ghetrouwen mont/ ende die verheerder salse hem geue/ en segt niet bi Gode/ si is vā hier/ En doet niet dat God hatet/ en segt niet. hy heeft mi in dolinge ghebrocht/ want die godloose menschen en sijn hem van gheenen noode/ Godt hatet alle grouwel der dolinghen/ en die God vreesen/ en sullen dat grouwel niet lief hebben.

God heeft den mensche van beginne gemaect/ ende heeft dien inder hant sijn raets gelaten. hy heeft sijn gheboden en beuelen toe ghedaen/ Al si dat ghi die geboden wilt houden/ so sullen si v behoude/ ende inder eetwicheit behaechliche trouwe houden/ hi heeft v water en bier voor gheset/ tot welck dat ghi wilt/ steect v hant wt/ voor dē mensche is leuen ende doot/ goet en quaet/ welck hem behaecht/ sal hem geueuē worden/ want die wijsheit Gods is vele ende sterck inder macht/ siende alle menschen sonder ophouden/ Die ooghen des H C E C E sijn totten ghenen die hertvreesen/ ende hi bekent alle des menschen neersticheyt/ hy en heeft nie mant geboden ongodlijc te doen/ en hi en heeft niemanden conlent gegeuen te sondigen/ hi en begeert gheen menichte der ongetrouwer/ en der onnutter kinderen.

Dye menichte van vele boose kinderē en is ny goet/ want die genade Gods en is op die godlose niet/ mer anders so is hi langmoedich en berntertich/ vander wijsheit Gods/ en sine werckē

Cap. xvi. Capittel.

A godloose kinderen en hebt gheengenoechte/ ist dz si vermenichvuldicht worden/ noch en verlustighet v niet ouer heu/ ist dz die vrees Gods niet in hen en is/ En gelooft haren leuen niet/ noch en aenschout haer arbeiden niet/ want beter is een sone die God vrees/ dā duylent godlose kinderē/ Ende het is beter sonder kinderē te steruē/ dā godlose kinderē achter te late. Wā eenē wijfen mach een gauille stad behouden worden/ en dat geslacht der godloose sal woest gelatē worden/ Myn ooge heeft vele sodanige dingē gese/ en myn ooge heeft stercker gehoozt dan dese/ Inder sondaren vergaderinge salt vier ontfake/ en dye gramscap sal in een ongelouich volc ontfaken.

Dye oude ruelen en hebbe voor haer sonden ny gebeden/ dye verdoore sijn/ betrouwede haer der crachten/ ende hi en spaerde haer der pelgrimage niet/ maer hi sloechse/ en hi verfoude se om die houerdicheyt haers woorts/ hi en ontfemde haer der niet/ mer hi verberf alle dat volc/ en al dye gene die hen verheffen/ En gelijck ses hondert duylent voetknechte/ die vgdert sijn in dye hartheit haers herte/ en hadē eē herdtnechich gewest/ so waert woder/ had hy ontsuldich oft vri gewest. Ontfermberlicheyt en gramscap is met hem

E E I

Hy is machtich te vergaen en sinen toojn tot te
Kopen/also sijn ontferrmherlicheyt groot is/also
is ooc zyn berispinge/Hy oordeelt den mensche na
sine werckē. Die sondact en sal indē roofniet ont
ulien/ende die verdraechlicheit des geens die ont
fermherticheit doet/ en sal ny vertragen Alle ont
fermherticheit sal elcken plaets make/ na dve ver
diente sinder werckē/ende na dve verstandnisse
zijnder pelgrimagie. En segt niet Ick sal vā So
de verborzen worden/ende wie sal mijns gedenc
ken bandē hoorcken/Ick en sal niet gekint wor
den int groote bolē/wāt wat is mijn kiele/in so on
gemetene creatuereit.

Siet den hemel/en dpe hemelen der hemelen/
den afgront der aerde/ende dpe in hen sijn/sullen
beweecht worden in sijn aenschouwē/die verghe
te samen/en die houelē/en die fundamenten der
aerden/en als **S**o d dese aen sal schouwen/so sul
len si midts beuungeslamē worden gheschuddet.
En dese dingen en verstaet gheen herte/maer al
le herte wort van hem verstaē/ende wie verstaet
sine wegghen/En die watrebaren/die welke des
menschen ooge ooc niet sien en sal/want vele sine
wercken sijn in verborzghenbedē/mer wyē sal die
werckē sinder gerechticheit wt boofschappē/oft
wie salse lidē/want dat verbont is barre vā som
migen/ende der menschen onderuraginghe is in
die volepdinghe. Die clein is vā herte/die denck
sulche dingen/maer een onvoorsichtich en dolē
de man/denck sotte dingen

Mijn sone hoorc mi/en leert verstant en an
merct in uwer herten/op mijne woordē/en ic wil
v bidden gewichte die wijsheit verthoonē/en neer
selic wil ick v dat verstant te kennen gheuen/die
wercken **S**ods sijn vā aenbergin vā hem onder
scheide/en een deel zijnder werckē hrest hi af ghe
deelt/Hi hrest inder eerwicheyt haer wercken ver
riet/noch si en hebben niet ghesngert/noch gear
beyt/en si en lieten niet af vā haeren werckē/En
pegelic en sal sinen naesten niet benaemen tot in
der eerwicheit. En zijt sinen woorde niet ongeloo
uich/Na dese dinghen/sach **S**od op die aerde/en
veruulde die met sinen goeden/en met alderken le
uende dierē hest hi hare bodem bedekt/en die al
le worden weder tot aerden verkeert

Woe **S**od den mensche gheschapen ende bega
uet heeft/hoe hi hem sinen vville ende geset ghe
penbaert heeft/en hoe hi **I**srael vvr alle natie vā
mēschen vercozen heeft

Capittel. xvij.

Odt schiep den mensche vander aert
den/en hi maecte hem na sijn ghelike
tenisse. En hy keerde hem weder in
tot aerde/en na hem seluen cleede hy
hem met duechden/Dat getal der da
gen gaf hi hem/aen tijt/en gaf hem macht der din
gen die opter aerden sijn/Hi sette zyn broese ouer
alle vlesch/en hi heerfapte ouer die beesten/en
alle bliegende dierē/Hi schiep wt hem een hulpe/
hem gelike/en hi ghaf dirn raet en tonge/ende oog
gen/ende ooren/ende herte te denckē/ende hi ver
uulde se met onderwisinghe der verstandnissen/
Hi schiep dien oock des geests kennisse/en hi ver
uulde haer herte met verstand/en thoonde hem
goet ende quaet/hy sette haer ooge bouē haer ber
ten/om hen te thoonē die grote dadē sijnre werckē

hen/en dat si stamē sullen louē den name der he
lichmakinghen/ende te gloriëren in sijn wonder
licheidē/op dat si die groote daden sinder werckē
souden vertellen

Hy dedet hen onderwisinghe toe/en hi beere
den de wt des leuens/ende hi maecte een ewich
verbont met hen/ende sijn gherechticheit en sijn
oordeelen thoonde hy hen/Ende haer oogen sagē
zijn groote heerlicheyt/ende haer ooren hoorzen
die heerlicheyt zijnder stemme/ende hi seyde hen
Wacht v van alle ongerechtige. Ende hi geboot
dien enen pegelicken van sinen naesten/hare we
gen sijn altijt booz hem/ende si en sijn niet verbor
zghen van sinen oogen/Hi stelde in elcken volche
eenē regeerder/ende dat deel des **S**ods **I**srael is
oprbaer ghemaect. Ende alle haer wercken sijn
gelike die zonne/int aenschouwen **S**ods/en zijn
oogen/sijn sonder ophouden aenschouwende op
hare wegghen/Alle haer ongerechticheiden sijn be
opbaer/en alle haer boofhedē/sijn altijt booz hē

Die aelmoede des mās/is als eē boze met hē/
ende hi sal des menschen gratie behoude/als den
appel sinder oogen/en namaels sal hy weder op
staen/en sal dien haer loon wedre gheuen/clicken
in haer hooft/en salse stamen keeren in die onder
ste deelen der aerden/Mer den ghenen die verou
hebben/hest hi den werck der gherechticheit ghe
gheuen/en hy beuesticht tot lidē den ontberckende/
en hi sciet dien dat deel der waerheit toe. Wort
totten **H**E **E** **E** **E** bekeert/ende laet v sonde/bid
booz dat aenschicht des **H**E **E** **E** **E** en mindert die
boofheyt/keret weder totten **H**E **E** **E** **E**/en wort
bekeert van uwer ongerechticheyt/en hatet te be
le zeer die bloeckinge/en bekenet die gherechtiche
den/en die oordele **S**ods/en staet in dat deel der
boozsettinge/en des ghebets des alderhoorcken
Sods/Saet in die deelen der beuigher werelt/
metten leuendighen/en den ghenen die **S**od besc
dinghe geuen/want wie sal den **H**E **E** **E** **E** inder
hellen leuen

En vertoest niet in die dwaltinghe der godlo
ser/belijdt booz die doot/Die belijdinghe vergaet
als niet/banden dooden. **G**hy sult leuende beide
leuendich en gelont sult ghi beliden/en sult **S**od
louē/en ghi sult in sijn ontferrmherlicheidē glorie
ren/hoe groot is die ontferrmherlicheit des **H**E
E **E** **E** **E**/en zijn ghenade den ghenen die tot hem be
keeren/Want alle dingen en moghen nyet inden
menschen sijn/want des menschen sone en is niet
ontkerlic/en si behaechde in die ydelheyt der quaet
heyt/Wat is clacrd dan die zonne/En dese sal ont
brieken/Of wat is schalcker/dan dat vlesch en
bloet hebbe wdacht/en dat sal gestraft werde/En
dve macht des hemels hoocheyt schiep hy/en alle
menschen sijn aerde en allehen

Vader wijsheit **S**ods ende ordinā: se zijnder
wercken/welcke geen creatuere begripē mach/
wāt die dagē des mensche core zijn/so is god lijd
samich/strafe/ende leert alle die castidinge ende
leere ontfangen willen

Dat. xvij. Capittel

In der eerwicheit leeft/schiep alle
die dinghen tegader/**S**od sal alleen
gerechtuerdicht worden/en blijft on
uerwonnen cominc inder eerwicheit.
Wie sal genoech sijn/zijn werckē te

bertellē? Die sal sijn groote daden onder soecken?
 Mer wie sal die cracht sinder grootheyt beron-
 digē? oft wie sal toe doen sijn ontfermhertichz wt
 te spreke? Het en is n; ze mindere noch toe te doe/
 noch tē is niet te vindē die grote dadē Gods. Als
 dpe mensche meynt volcomt te hebben/dan sal hy
 begunnē/en als hi meynt rust te hebbe/dan sal hy
 werckē. Wat is die mensche/en welck is sijn ge-
 tie/oft wat is sijn goet/oft wat is sijn schalcheyt?
 Dat ghetal der daghen der menschen/is ten mee-
 ste hondert iaer/ si sijn geacht als water druppelē
 der zee/Ende gelijcā dat ketselingken des sauts/
 also sijn cleyn die iare tegen den dage der ewichz

B hier om is dpe **h. e. e.** ljdsaem met hen /en
 hi sal sijn ontfermherticheyt ouer hen wt scoyten/
 Hy sach dpe vermetentheyt haerder herten/dat si
 quaet is/ende hi bekende haer verderuinge/dat si
 schalck is. Daerom veruilde hi sijn ghenadicheyt
 in dien/ende thoonde hen den wech der gerechtich-
 heyt. Des mensche ontferminge is tot sijnen nae-
 sten/mer die ontfermherticheit Gods/is ouer al-
 le bleesch. Die ontfermherticheyt heeft/die leert/
 en onderwijst/als eē herder sijn cudde/hij ontfer-
 me/ontfangende die leeringe der ontfermingen/
 en die sine oordeel vreesen/die ontferme hi. Mij
 hant in goeden dinghen en claecht niet/ende in alle
 gisten en geeft geē droefheyt des quade woorts/
 En sal den dauwe die hitte niet vercoelē. Also sal
 doock een woort bat dan die ghiste. Siet/en is dat
 woort niet bouē die goede gaue. Maer beyde sijn
 si met enen gerechtueerdichden mensche.

En so sal scherpe sijn berispen/en die gaue
 eens en beleefden menschen/doet die ooghen ette-
 ren. Doort dat oordeel bereyt v gherechticheyt/en
 eer ghi spreect so leert. Doort die quale doct me-
 derine daer toe/en doort dat oordeel vzaecht v sel-
 uē/en in dat aelrouwe Gods/sult ghi genadichz
 vindē. Doort die quale versotmoedichz v/en inden
 tijt der crancheyt/choont v conuersatiē. En wort
 niet belet altoos te bidde/en en ontfaet v ztotter
 doot toe gerechtueerdicht te worden. Wāt Gods
 loon blifft inder ewicheit. Doort dat gebet bereyt
 v ziele/en en wilt nyet wesen als een mensche dpe
 God tenceert. Ghedenct der gramschappē indē
 dage der volcindingen/en ghisult den tijt der be-
 stalingen maken inder conuersatiē. Inden tijt der
 oueruloedicheyt so gedenct der armoede/en den
 noot der armoeden/inden dage der armoeden.

O Van smorgēs totten aupt wort den tijt ber-
 andert/en alle dese dingē sijn snel in Gode oogē.

En wijs mensch breekt God in allen dinghen
 en in die dagen der misdaden/sal hi hem wachten
 vā traecheyt. Alle cloecke bekenet wijsheyt/en die
 te vindet/sal hi belidninghe gheuen. Dpe wijsen in
 woorden hebbe oock selue wijslich ghebaen/en si
 hebbe die waerheyt/en die gerechticheyt bekenet/
 en si hebben die bispraken/en oordeelen gesocht.

En gaet niet nauwe begeerlicheneden/en keert
 v vā uwe wille. Ist dz ghi uwer ziele haer begeer-
 licheidē geeft/so sal si v uwe biadē tot blischappen
 geuē. En verlustichz v niet in groter wellusten/
 en en laetse v niet te gemeyn sijn. Want haer mis-
 doeninge is geskadich. En wilt niet te veel woer-
 scappē/vandē genē dat ghi met woeker getwon-

nen hebt/op dat ghi so arm wort/ende niet en be-
 houē in dinen burdel.

Wenigerley leeringen der wijsheyt.

Dat. xix. Capittel.

En wer man die een dronckaert is/
 en sal met rēc worden/en dpe cleynē
 dinghen vermaect/die sal allenckens
 af vallen. Mij en die wuon/doē die
 wijsē af ballen vanden goeden/en si
 berispē die welgefinde/en die hem v die hoerree-
 ders voecht/sal schalck sijn/motten en wormē sul-
 len dien becuē/en hi sal tot eenen meerder exem-
 pel worden genomē/en sijn ziele sal vanden geta-
 le worde wtgeroep. Dpe haestelc geloof/die is
 licht van herten/en sal gemindert worden/en die
 tegen sijn ziele misdoet/sal hier bouē ghaet wor-
 den. Die om die ongerechticheit verblifft/sal ghe-
 strakt worde/ende die de strackinghe hatet/dien sal
 sijn leuen worde vermindert/en die gene die clap-
 pingē hatet/die bluscht die boetheyt wt. Die tegē
 sijn ziele sondicht/sal hem berouwe/ende die ge-
 nuechte heeft in quaetheyt/sal ghestrakt worden.

En spreect met eenē scalc een hert wort niet/
 en ghi en sult niet vermindert worde. Den vrient
 en den viāt en wilt uwe heymelicheyt niet vertel-
 len/en hebt ghi misdact/en wiltse niet ontdekken/
 Want hi sal v hoozen/en acht op v hebben/en als
 die sonde bescremende sal hi v haten/ende also sal
 hi v altyt v sijn/hebt ghy een woort tegen uwen
 naesten gehooit/laet in v steruen/betrouwende
 dat het v niet schoort/en sal. Een sotte is in arbeyt
 des woorts/als een vee vā eenē hrouwe die hant
 haert/want beyde en moghen zijt niet in houden.
 Gelijc eenen pihl gesloten in dpe dype des honts/
 also is dat woort mit herte des sotten. Scrijpt dē
 vrient/oft hys mislichien niet verstaen hadde/en
 segge. Ic en hebs niet ghedaen/oft heeft hijt ghe-
 daen/dat hijt niet meer en doet. Straft dē naeste/
 dat hijt mislichien niet en heb ghelept/en heeft hijt
 gelept/dat hijt mislichien niet en verhalet.

Scrijpt den vrient/want die wil gelijciet mis-
 doeninge/en en geloof niet elcken woort/want
 daer is die valt mer sinder tongen/maer niet met
 wille/want wie is/die niet en heeft misdact in sijn
 der tongen. Scrijpt den naesten eer ghi dreyget/
 en geefte plaetse der vreesen des alder hoochsten/
 wāt de vreesē Gods is alle wijsheyt/en in haer is
 Godt te vreesen/en so wie recht wijs is/die hout
 die wet. En die leeringhe der scatcheyt/en is geen
 wijsheyt. En die voorsichtichz der sondarē/en is
 geen goede dēkinge. Daer is schalcheyt der vooz-
 sichtsicheyt/en in haer is vsmadinge. Beter is een
 simpel en slecht mensche/die Gods vreesē heeft/vā
 een die veel wijsheits heeft/en ouertredet die wet
 des alderhoochsten.

Daer is een seker behendicheyt/en die is onge-
 recht/en verkeert met gaue/dat opbaer en claer
 recht. En daer is eē die eē seker woort wt seynt/
 vertellende die warreheyt. En daer is een die hem
 scalckelich verootmoedicht/en sijn binnenste sijn
 vol bedrochs. En daer is eē rechtueerdige/die hē
 te vele sonder geeft van vele ootmoedicheyt. En
 daer is een rechtueerdige/die sijn aensicht neder-
 nepcht/en beynt hē niet te sien/dz niet getwē en

Psal. 117
 Rom. 117
 mat. 23

Is/en ist dat hi van crancheit der crachte verbode wort te sondigē/ist dz hi tijt vint vā quaet te doē/hi sal qualik doē/Wat dē aensichte wort die mā bekent/en dpe wylse wort bekent/bādē gemdoet des aensichts/Dat gewaet des lichaems/en dat lachen der tandē/en den ingāc des mensche/bercondigē vā hē. In des smeckelike gramscap/is een luegē achtige beteringe/en daer is een oordeel/dat gheproeft wort niet goet te sijn/en daer is een swigēde/en hi is voorsichtich.

Wen sal waerscouwē en straffen/maer niet grā sijn/gheen gewelt noch onrecht gebuyckē/Waer oedarmen swigen ende spreken sal. Dat. xx. Cap.

Vel beter ist waerscouwē en straffe/dā grā sijn/wat die hē opēbaerlic be-
lijt/die wort vā scade en verbercken
sen bewaert/Selike als die begeerlic
heyt des gesnedenē ontceert ee ionge
mensche, also is hi/ die bi crachte een ongerecht vō
nis doet: hoe goet ist dē berispte/beroude te opē
bare/wat so sult ghi willige sonde ontulic. Daer
is een swigēde die wijs wort geuondē/en daer is
een ongeschichte/die onmidelic is tot sprake Maer
daer is ee swigēde/niet hebbede tberstāt der sprā
ke/en daer is een swigēde/berbedēde dē bequa
mē tijt. Een wijs mensche sal swigē totter tijt toe/
mer een wulpsch/en onuerfichtich mensche/en sal
geenen tijt houden.

Die vele woordē besiget/die sal sijn ziele quet
sen/en die hē onrechtuerdelijc macht aen neemt/
sal gehaet wordē. Een onbeleefte man heeft woort
ganc int quade/en het is een bindinge tot verlies
Daer is een gifte die nyet nut en is/en daer is een
ghifte/welcē besafalinge dubbel is. Daer is een ver
minderige om der eere wil/en daer is/ die thoost
vander ootmoedichz op heft/Daer is een die vele
roopt om luttel prijs/en hi moet seluē fout betale/
Die wise maect hē seluē minlic indē woordē/mer
der sotten gratie sullē wt wordē gestoort/Die gifte
des onwilfen/en sal v niet nut zj/wat sijn oogē
sijn seuenvoudich/hy sal weynich geuen/en vele
der witē/en hi doet sijnē mont open/en roepet wt
gelic eenē wijncroepet/Weden leent hy/en moegē
epscht hi weder/en sodanigē mēsch is hatelijc. E
nen sotte en sal geen brieft sijn/en in sijn goedē en
sal geē aegenamichēyt wesen/Die sijn broot eten/
sijn valscē tongē. hoe die wils/en hoe vele sullē hē
bespottē. Wāt dat mē hebbede soude/en deelde hi nē
rechtinnich wt/en des gelijc ooc/dat men nē heb
ben en soude. Den valle der valscē tongē/is ge
lijc als die opt plaueytsel valt/also sullen der qua
der menschen vallen/hactelijc comen.

Een ondanchelijc mensche is als een ydel fabu
le/en hi sal inder ongetwinder inōt gestadich sijn.
Die vilsprake wt eens sotten mont/sal wederleu
wordē/wāt hi en seylt niet tot haerder tijt. Daer
is een die vobodē wort te sondigē van armoedē/en
hy sal in zj ruste geprickelt wordē. Daer is ee die
sijn siele verliest mits scaete/en vā eenē onuerstā
digē persone/sal hēlic verliesen/maer mits wtne
munge der persone/sal hi hē seluē verliesen. Daer
is een die sijnē brient ee gaue vā scaete beloofte/en
hi heeft hē tot eenē biāt te vgeefs gewonwē. Wāt
die luegene is een scalcke lachter indē mēscē/en h

sal gestadelijc indē mōt der ontwijser sijn. Een dief
is beter/dan een luegenachtige man/maer bepde
sullen si die bederckenisse beeruē. Der luegenachtige
mēscē jede zijn sonder eere/en haer bescaemt
heyt is met hen sonder ophouden.

Een wijs mensche sal hē se luē voozichē indē
woordē/en een voorsichtich mēsch/sal den groten
van staet behagen.

Die sijn lant bout/dpe sal dē hoop der vruchte
vergaderē/en die gerechtigz werct/hi sal verhue
get wordē. mer die dē grote vā state behaecht/die
sal die ongerechticheyt ontulic. Vārgifte en scen
kingē vblindē der wilsen cogē/en hi afkeert haer
straffinge/als een stomme indē mont. Verbozgen
wijshēyt en ogesienē scat/wat oebaerlicheyt is in
beyde: hi is beter die sijn onwijshēyt heelt/dā een
mensche die sijn wijshēyt verbercht.

Voor alle sonde sal hē die mensche vrachte/van
onderscheyt der vrilsen ende der dyvasen.

Dat. xxi. Capittel.

Sne hebdi gesondichz/so en zōdichz
nē meer/maer bidt ooc bādē voozle
denē/dat si v vlaten wordē/Wiet die
sonde/als vāder hangē aensicht/en
ist dz ghi tot die gaet/si sullē v ontsaē
haer tandē sijn leeuwē rādē/doodēde der mensche
ziele/Des mēscē ongerechticheyt is als ee tweek
aen beyde sijnē scerp/haerder wondē en is geē ge
sontheit/kuingē en onrechtē sullē dz goet vernie
lē/en dat huys dz te vele rijc is/sal te niere wordē
gebracht mits houerdichz/also sal des houerdig
gen goet wt wordē gewortelt. Dpe biddinge des
armē/sal wt dē monde totte oore toecomē/en dat
oordeel sal hem haestelic toecomen.

Die dē berispinge haet/is een tecken eens god
lofens/maer die Godt vreckt sal tot sinder herte
wordē bekeert/Een machtige wort vā barre be
kent/wt sinder tongen/en een wylse wect/dat hy
van hē valt. Die sijn huys timmert met ander lie
dē cost/die is als die steen vergadert indē winter.
Dpe vergaderinge der godlofen/is als vergader
de stoppelē/en haer voleyndinge is een blamme
des viers/Dē wech der godloser is belet met stee
nen/en in haer eynden sijn der hellen duysternis
sen en pinē. Die dē gerechtigheyt bewaert/sal ha
re verstant behoudē/die voleyndinge der hiesen
Gods/is wijshēyt. Die niet wijs en is/en sal nyet
geleert wordē int goet. Mer die onwijse die ouer
uloeyt int quade/en daer bitterheyt is/daer en is
gheen verstant/Die kennisse des wilsen sal ouer
uloepen/als een oueruloedinge/en sijnen raet is
als een fonteyne des leuens.

Dat herte des sotten is als een gebroken vat/
ende en sal gheene wijshēyt houden. So wat wise
woort een wylse hooft/dat sal hy prijsen/en hi salt
tot hem waerts woizen. Die oncuylsche heuet ge
hooft/ende het sal hem misbagen/ende hi salt ach
ter sijnen rugge woizen/Des sotten vertellinge
is als een pac inden wech/maer in eens wilsen lip
pe wort gratie geuonden/den mont des voorsich
tigen/wort inder ghemeynten ghesocht/en si sul
len sijn woorden in hare herten dencken.

Selike ee vdozue huys/also is dē sotte dē wijshz
en die wijshz der ontwijser/zj dōcker woordē. Die

leeringe is den sotten als boeven aen zyn boeten/ ende als handen der handen aen der rechter hant/ **D** Een sot verhoort syn stemme niet lachen mer een wijs man/en sal nauwelic stillick lachen

Die leeringe is den boozsichtigen een gulden nieragle/en als een arm vercieringe in sine rechte arm/ Des sotten voet is lichtelic in zyns naesten huys/en een besocht mensche/sal bescaemt worde van des machtigen persone/ Een sotte siet vande denkere in huys/maer een verstandige sal buytē staen/ Een dwaes mensche lustert voor die dore/en die boozsichtige sal beswaert worde in smaet/ Die lippen der onuerlichtiger sullen sotte dingen verteilen/mer der boozsichtigber woorde/sullen gewogen worde in een wage/ Inder sotten mont is haer herte/en inder wijser herte is hare mont/ Als die godloose den duuel bloect/so bloect hi zyn siele/ Een clappact sal zyn siele besmetten/en sal in allen gehaet worde/ Een swigende/en een wel gesunde/sal gecert worde

Die sotte en laet hem onderwisen noch straffen/ Behoudet trouwe dine naesten ende dinen vriet/ **Dat xxij. Capitel**

Die trage is niet eenen slijckige steen gesteent/en si sullen alle op sine verontweerdinge spreke/ Die trage is niet onschien inesse ghesteent/en alle die hem aenroert/sal syn hande seuden/ Dye bescaeminge des vaders is van eenē onbedwongen sone/ maer midts een sotte dochtere sal hi in veranderinge woode/ Een boozsichtige dochter is haren man een erfkenisse/maer die ontceert wort/die brenge hare vader doot/ Een sotte dochter bescaemt vader en man/en sal badē godloosen niet gemindert worden/mer van bedden sal si veracht worde/ Sanc oft spel en boecht niet daerme truerich is/en roudraecht/also is die strafinghe en leere der wijsheit/den sotten nemmermeert aengenae/ Die den sotte leert/ is als de gene die een scharck tlamen boecht/ Die dat woort vertelt dies niet en hoort/ die is als die eenē slape de van eenen swarē slape weest/ hi spreek met eenen slapēde/ die den sotten wijsheit vertelt/en int eynde der vertellinge seit hi/ Wie is dese/ Weerhet ouer den dooden/want syn licht ontbreect/en weert ouer de sotte/wat hi ontbreect vā verstaede.

Weest een luttel ouer den doode/wat hy heeft geruffet/ Des alder schalken alder scalkē leuen is bouen eens sotten doot/ Dat gheueen des doodens seuen dagen/maer des sotten en godloosen weeninghe/is alle dye daghen haers leuens. En spreek niet heel mette sotten/ende mette onuerstandighen en gaet wet wech/ Waecht vā hē/op dat ghi gheen moeplicheit en hebt/en ghy en sult in syn sonde swet belmet worde/ Waert van hem/ende ghi sult ruste bindē/ende ghi en sult niet vertracht worde in sine soetheit/ Wat sal bouē loot verstaert worden/en wat name heeft hi anders dan sot/ he/ se/lichter sant/sout/ende eenē clomplers te dragen/dan eenen onboozsichtigen ende dwaen/en godloosen te siden/ Selick een houten stalfinghe te samen gebonden aen fundament des timmeringen/uyet onthonden en sal worde/ also oec dat herte dzeuēlicht is int gedachte des

raets/ Die denkinghe des wijsen/en sal in gheen der tūt/noch breesen/noch worden verargert

Shelick haef in den hooghen/ende calcmoetel sonder aenhandel/gelet teghen dat aensichte des winte/niet duerde en bliue/also oec dat beureel de herte in des sotten gedachte/en sal niet wederstaen tegen den storme der breesen/ Shelick een sandige vercieringhe in enen witten want/also en sal oec dat beude herte int gedachte des dwaesen niet breesen in alder tūt/maer oec die in de geboden Gods aldoos blift/die dat ooge nopet/die brenct tranē wt/en dye dat herte nopet/brengt die meyninge boort/ Dye den steen onder die vogelē woort die dregste op/also oec die den brient scande spreckt/breect die brientcap/ Alst dat ghi dat swert tottē brient bodt/brenget/ghi en sult niet mishopē/wat daer is een wedercomē tottē brient/ Alst dat hy eenē droeue mont open doet/en breet niet/wat daer is een verloeninge/wegenomē dze schandespreke en dat berwite/ende die boueerdie heyt/en die opēbaringhe der verholentheit/en die bedriechlike woude/ In allen desen sal die briende ontulien.

Hout trouwe niet dinen brient in syn armodē/op dat ghi oec in sinen goeden inucht verblide/ Inder tūt synder tribulatie blift hem getrouwe/op dat ghi oec in syn erfkenisse mede erfgenamie zijt/ Dooz dat bier des ouē sal die wafeme en den rooc des rooc op gaē/also oec dooz den doof nach/sullen opgaen vloekinghen/en smaet. ende dregginge/ En lichaemt v niet den brient te groeten/ En verbercht v niet van sine aensichte/en ist dat v quaet toertot/gedooget dooz hem/ Alle die hoozt/salder hem af wachte/ Wie sal minc mont een bewaringhe gheuen/en op mijn lippen eenen sekeren segel maken/op dat ic in heri nyeten valle/en mijn tonge mi also berderue.

Een geloouich herte bidt God den hecre dat hi sinen mont ende tonge van schadelike clappinghe ende sweren bewaren wille/ende dat hi sinen knechte van valsche ende boose gedachten behoe den wille/ vyat scandelike lachter dat oerspel sy

Dat xxij. Capittel

Mijn vader/en heer/capper mijns leues/en verlaet mi nyet in haer bec kinge/en in haren tact/noch en laet mi uz vallen in die verwittinge/ Wie sal dye geestelen in mijn denkinghe op leggen/en in mijn der herten die leeringhe der wijsheit/dat si mi niet en spare in haren ontwetē heden/en haer misdaden niet en blicke/ende dat mine ontwetē heden niet soe en nemeu/en mine misdaden vermenichsuldicht worde/en mine son den oueruloepen/en dat ic valle in dat aenschouwen mijnder bianden/en mijn biant hem verblide/ **S**h **E**A **E**/die vader en Gad mijns leue/en verlaet mi niet in haer denkinghe/ En greeft mi niet verheffinghe mijnder ooghen/en heert alle be gheerte van mi/ Reemt van mi die begeerlicheidē des buytē/en die begheerlicheiden des bidapens/en moeten mi niet beuae/en en leueft mi niet een der onschamelder en onbekhepdeder sielen

Mijn kinderē hoozt dye leeringe mijns monts/en die die beuaeē/die en sal mits sine lippen niet vergaē/noch hi en sal niet geschandelijert worde

indien alder scalcste werckē. Die sondaer wort be-
uaen in sijnder ydelheyt/ en de houerdige/ en die
beruloecte sal daer nime geargert worden. **D**wen
monten wenaie hem niet te sweren/ wāt daer sijn
vele valle in. Die noeminge Gods en si niet geska-
delic sijn van hem. Want gelic er u knecht die dic-
wils gedwongē wort/ sonder scramē nyet sijn en
mach/ also en sal alle swerende/ en God noemen-
de/ nyet gehy: elijc bansonde gepurgeert wordē.

Een man die beekweert/ sal met ongetrechtē
heyt veruult worden/ en de plaghe en sal van sine
huyse niet wech ghaē/ En ick dat hy sine broedere
bedriecht/ soe sal sijn misdact op hem sijn/ en ick dat
hyt nzen bekēt/ so sondicht hy t'wee uoudelic. En

O ick dat hi ydelich sweert/ kien sal niet gerechtueet
dicht worden/ want sijn huys sal vol straffingen
sijn/ Die redene des swerenden brengt die doot/ si
en weert niet geuondē in Jacobs erfennisse. Wāt
banden gheresijtigen sullen ooe alle dese dinghen
wech genomen worden/ en si en sullen inden son-
den niet wentelen. **D**wen monten wenne hē nyet
tot oneerbaer woordē/ want in dien is dat woort
der sonde. **G**hebent ws vaders en ws moeders/
wanneer ghi sijt int middē der grooter van state/
op dat v' mischijē God niet en vergete in haer aē-
schouwē/ en mits uwer gheschadtheyt verdwaeli-
lachter lidet/ en ghi den dach uwer gebsoxtē ver-
uloect.

Een mensche die gewoōn is inden woorde des
lachers/ en sal in allen die daghē sijns leuens niet
geleert wordē. **T**wee aerden oueruloepen in son-
den/ en den derde brengt gramscap en verdoeme-
nisse toe. **E**en heet herte is een verneude vier/ het
en sal niet ghebluscht wordē/ totdz het vet in sijn
ende een onuwsch mensch en heeft in sine vleesige

D geen ruste/ tot dat hieen vier aēsteke. **E**en hoer-
reerder is alle broor sere/ hy en sal niet v' moeyt
worden ouertredēde totten eynde toe. **A**lle men-
sche die sijn bedde ouerleert/ verstaende tege-
sijn siele/ en seggende. **W**ie siet mi? die duyfster-
sien omuaen mi/ en die wanden ouer dechtē mi/ en
niemanten siet mi/ wien ontste ic/ die alder hooch-
ste en sal mijnder misdaden niet gedencken/ en hi
en herkont niet/ dat sijn ooghen alle dingen sien/
want aldudanighe vzeese des mensche/ verduyft
van hem dpe vzeese Gods/ want die ooghen der
mensche vzeest hi alleen/ ende hy en bekende niet/
dat die oogē des h' E' A' E' bele clarder sijn/ bo-
uen die zonne/ ronsom aenschouwēde alle die we-
gen der menschen/ en dpe diepte des afgrons/ en
die herten der menschen aenschouwende/ in bee-
vozgen plaatsen.

Den h' E' A' E' God sijn alle dingen beken-
ter si gescapen worden/ also aensiet hi ooe alle din-
gen/ va datse volmaect sijn. **D**ese sal inden stratē
der stadt openbaerlic gheschraefte wordē/ ende hi sal
ghehaecht wordē/ als ten merien buelen/ en daer
h' s' niet en meynde/ sal hi gegrepen worden. **E**n
hi sal alle mensche schande sijn/ om dat hy die vzeese
des h' E' A' E' nyet verkan en heeft/ **A**lso ooe
alle wōf latende haren man/ ende stellende erf-
nisse wōf h' zeyndē houwelic. **W**āten eersten was
si onghelouch inder wet des alderhoochsten/ en

ten t'weeden heeft si haren man ghelaten/ ten der-
de heeft si ghoect reert in ouerspae/ en heeft haer
kinderē van eenen anderen man ghestelt. **D**ese sal
in die ghemeynte worden ghebracht/ ende in haer
kinderen worden beichout/ haer kinderen en sul-
len geen wortelē leueren/ ende haer facten en sul-
len gheen vruchte geuen/ **S**i sullen haer ghedach-
tenis achter laten tot eenen vloecte/ en haer scan-
de en sal niet wōf gedaen worden/ **E**nde die achter
ghelaten sijn/ sullen bekennē/ dat gheen dinck be-
ter en is/ dan die hzele Gods/ en niet soeters dā
des h' E' A' E' ghebodē te onderhoude/ het is
een groote glorie den h' E' A' E' te volgen wānē
lancheit der dagen/ sal van hem ontsaen worden.

Dit capittel houdt inne/ een schoon lof der
wijshheit

Dat. xxiiij. Capittel

O Te wijshheit sal haer seluē louen/ en
sal in Gode ghecert worden/ ende si
sal int midden haers volcs gloriere/
en si sal haer wōnt in die ghemeynte
des alderhoochsten open doen/ en si
sal gloriere in dat aenschouwē sijnder cracht/ en
si sal int midden haers volcs verhoecht wordē/ en
si sal in heyligher volheyt verwonderet wordē/ en
si sal lofhebbē in die menichte der wuercorēder/
en si sal onder de ghebenedide gebenedijt wordē/
seggende. **I**ck ben voort gecromen tot den mōn-
de des alder hoochste/ en ic gebozē voor alle crea-
turen/ **I**c dede inden hemelen/ dat een ongezec-
kelich licht op soude gaen/ en ick die alle die aer-
de als eenen ueelē. **I**ck woone inden hoochsten/
en minen thronē is in die columne der wolcken
Ick heb den omganc des hemels alleen omgaen/
en ic heb dpe diepte des afgrons doorgaē/ en ick
heb in die bloeden der zee ghekwandē/ en in allen
landen heb ick ghesaen. **E**n ick heb heerschappie
gehadt in allen volcken/ en in allen lieden/ ende ic
hebbe met cracht/ alder hooger en ic geget herten
vertreden.

Ende in allen desen heb ic ruste ghesocht/
en ic sal in die erfennisse des h' E' A' E' woonen.

Doen geboot ende seide mi/ die skeppet alre
dingē/ en die mi gescapen heeft/ rustede in minē
tabernacule/ en hi seide mi/ **W**oont in Jacob/ en
wort geert in Israel/ en schiet wortelen in minē
wtuercorēnē/ **I**ck ben van begijn/ en voor dpe we-
relden gheschapen/ en ic en sal nyet af laten toter
toeromēder werelt toe/ en ic heb t'oor hem in die
heylighe wooninghe ghedient. **E**n also ben ick in
Zion geuēsticht/ ende in die gehevliche stadt heb
ic des ghehijer gherust/ ende in Jerusaleim is mijn
macht. **E**n ic wortelde in dat gheerlaemde l'ole/
en dpe deelen mijns Gods is haer erf'nis/ en in
die volheyt der heylighen is mijn onthoudinghe/
Als den cedarboom ben ic verhoecht in Libanon/
en als tpe cyprisse op den berch hermon/ als den
palmboom ben ick verhoecht in Cades/ ende als
die plantinge der roos in Jericho/ **A**ls die scoo-
ne v'lsboomē inden heiden/ ende als eenē **A**hoop-
kenboom ben ick verhoecht/ by dat water in dpe
straten.

Gelijck canel ende balsem welriekēde/ heb
ick ruelch gegruen/ als wtuercorēnē mynke gha-
ick soetichē d' d' r' ende als t'ozijn/ en gha-

eph. v. d
Col. ij. f

plouer.
Krijg.

huden ende nagele ende droppen/ ende als een om-
behoutben Iwanus bewaemende ic mine wooninge
ende mine rueck is als een oruermengde balsam
Ende als eenē termientijn boom heb ic mijn tackē
weggetrect/ ende mijn tacken zijn vruchten der eerē
ende der genaden/ Shelijck den wijngaert heb ick
vrucht gemaect der soeticheit des ruecks/ en mijn
bloemen zijn vruchten der eeren en der eerfaemhē
Ic ben moeder der scoonder liefden ende der bree-
sen/ ende der kemissen/ ende des heilighen hoops/
In my is gracie alles leuens ende waerheit/ in my
is alle hope des leuē/ ende der duecht. Gaet doot
tot mi alle die mi begeert/ ende wort veruult van
mijnen vruchten/ want mine gheest is soet bouen
hainch/ ende mijn erckenisse bouen honichbraten/
mijn gedachtenisse is inden gellachte der ewicheit
Die nu eten sullen noch hongeren/ ende die mi dūn-
ken/ sullen noch dorsten/ Die mi hoorē/ en sal niet
bescaemt worden/ ende die in mi wercken/ en sullen
niet sondigen/ Die mi verlichten/ sullen dat ewige
leuen hebben.

Alle dese zijn dat boec des leuens/ ende dat ver-
bont des alderhoochste/ ende die kemisse der waer-
heit. Moses beual die wet/ in die geboden der ghe-
rechticheiden/ ende die erckenisse den huysē Jacobs
ende die belooften Israels/ hi heeft Dauid sinen
knecht geset/ eenē aldersterckē coninc dat hē te ver-
wecken/ ende inden throone der eeren/ sittende in-
der ewicheit/ Die die wijsheit veruult als Pison
ende als Tigris inden dagen der nieuwer vruchten
Die den sinne veruult als Euphrates. Die verme-
nichsuldracht als die Jordane inden tijt des oogts.
Die ander wijsinge seynt als licht/ en bestaende als
Sion/ inden daghen als men den wijngaert smijt/
Die eerst volbrēet dat mensce kent/ ende en snijc
ker en salse niet onder soecken/ want zijn gbedachte
sal oueruloeyen vander zee/ ende sinen raet in eenē
groten afgront. Ic wijsheyt heb die stroomen wt-
begoten/ Ic ben als eenen wech des ongemēte wa-
ters wt den riuieren. Ic ben als die riuere Dorn/
ende als eenen watergancken ick wt den lūshouē
gegaen. Ic heb geseyt/ Ic sal minen hof der plan-
tingen nat maken/ ende sal die vrucht minder ghe-
hoosten broncken maken. Ende my is eeren ouer-
uloeyenden wech gemaect ende mijn riuere ghe-
naecte totter zee toe/ Ende ick verlichte alle men-
schen die leeringe/ als die dageraet/ ende ic sal die v-
tellen tot barre toe/ Ic sal dootwaren al die onderste
deelen der aerden/ ende ic sal alle slapende aensien/
ende ic salse al verlichten die inden h. E. A. E. hopen
Noch sal ic die leeringe wt gneten als een prophe-
tie/ ende ic salse laten den ghenen die wijsheit soer-
ken/ ende ick en sal niet eynden in haren gedachten
tot in die heylige ewicheit toe. Siet dat ic my seluē
niet allen gearbeyten hebbe/ maer allen den genen
die de waerheit soecken.

Daer en gaet niet voor een goede vrouwe/ en doe
en is niet candlikers dan een boose toornighe/
ende een oneerbaer v. ouwe

Dat. xxv. Capittel

Drien dinghen is minen gheest be-
haechlic/ die doer Gode en den men-
schen geloofst zijn/ Eendrachticheyt/
der broeds/ en dylchde der nachē/
ende mā ende wijf wel ouerreedra-
gede. Drie dinghē hatet mijn ziele/ en scouwe zec
haet leuen. Eenen bouerdighen armen/ en eeren
lueghenachtighen rijken/ en eenen dwalen ende
oncuysche ouden. Dat ghin v ioncheyt niet ver-
gadert en hebt/ hoc suldi dat in v outheyt binden.

Hoe schoone dinc ist/ als die ouders wel oor-
deelen/ en die boozbarichste wel raden. Hoe scoon
is die wijsheyt der zecr oude/ en die verstandens-
se/ en de raet glorioos/ Die croone der ouder gro-
te besochtheyt/ en haer gloze is de bresse Gode.
Regen onuermoedelike dingen des herten/ maec
te ic groot/ en dat thiende sal ic den mensche met-
ter tongen segghen/ Een mensche die byuecht aen
sinen kinderen beleest/ en die de bedertinghe zijn
der vianden siet/ Wel dien/ die met eeren verstar-
digen echtē wūe woont/ en dyl in zijn tonghe niet
geuallen/ en is/ en die met en heeft gediend/ den ge-
nen die zijn der nyet weerdich en zijn/ Wel die dyl
eeren warachtigen vrient vint/ en die gherechtich
heyt den hoorzenden oort berfelt.

Hoe groot is hi/ die wijsheit en kemisse vint/ en
daer en is niet bouen den ghenen die den h. E. A. E.
breesse. Die bresse Gode heeft haer bouen alle din-
gen gheset/ Wel den mensche dyl ghegheuen is
die bresse Gode te hebben/ Drien salmen dien ge-
liken diese hout. Die bresse Godts ist beghin zijn-
der liefden/ maer dat beghin des geloofs/ is haer
aen te cleue/ Doefheyt der herten is alderhande
plage/ en des wijses scilcheyt is bouen alle/ En alle
strafinge en plage en is niet/ tegen dyl plage des
herte/ also is oec alle boofheyt nyet/ trige die bo-
heyt eens wijses. En wat den mensce toeroemt en
so niet/ teghen dat gene dat hem van sinē vander
gedaē wort en alle wrake is niet/ teghē die wrake
des viants. Daer en is gheen scilckr boofst/ dan
dat boofst der slaughen/ en daer en is gheen gram-
schap/ bouen die gramschap des wijses/ Het sal my
meer behaghe te woonen met eeren leuwe ende
draecke/ dan te woonen met eeren scilcken wūe.
Des wijses scilcheyt verandert haer aensicht/ en
si sal haer aensicht verblinde als eeren beyre/ en
als eeren sach thoont zijt int midden der narsten/
haer man wort tot schande booz/ sinē nagebuere/
en als hijt boort/ so versucht hy/ Alle valscheyt is
als niet/ teghē die valscheytrens boosen wijses/ dat
deel der godloosen valle ouer haer.

Shelijc eeren sandighē opganc/ inden boeten
des zecr oude menschs/ also is eē clapachtich wijf/
centen sullen tusselick man/ En aensiet die schoon-
heyt eens wijses niet/ op dat gh tot haer niet ver-
wert en wort tot begerlicheyt/ Eens wijses grā-
scap/ is oneersattheyt/ en groote veltchaemtheyt.
Ist dz een wijf heertrappie heeft/ so is si hare mā
contrarie/ En neder herte/ en een droef aensicht/
en een plage der doot/ is een scilck wijf/ trancke hā-
den en onthonden kuten/ is een wijf dyl hare mā
niet en salcht. Vande wūe is dat begin der sonde
ge worden/ en doot haer steruen wy alle/ En geeft
wde water gemē wt gāc/ oock nyet een weynich

EE ij

Matth.
xviii. xii
Ro. xij. d
geu. ij. g
i. cor. vij

B

Goos
wif

A

D

ge. ij. d

Woch eenen seel ken wiue ooglof wt te gaen / It dy si met aen v hant en wandelt / so sal si v besaemē in aen scouw en utber blianden / Sijste af van wben vlesche / op dat si v niet altoos en misprijke / Gan prijs ende lof eender goeder eerbaerder vrouwen / ende hoe scandeelichen dinck dat is een quaet vijsf.

Dat:xxvi. Capittel

Vden man die een goet wijs heeft / want dat getal zinder iaren is dubbel. Een verstandich wijs verlusticht baren man / ende si sal ve iaren zins leuen in bidden veruullen. Een ghoet wijs een goet deel / In eenen goeden deele d'bed weesender / sal si worden gegruen eenen man voer goede daden / met dat goet de herte des rijken ende des armen / in alle tijt is haer aenschijn vrolic. Van d'ien omgen vreesde mi herte / ende mit vierde ontsach mijn aenschicht / Die verradenisse vender stadt / en eenen oplooy des volcs / en een hagenachtighe beschuldunge / alle zyn si waer bouen die doot.

Een wantrouwich wijs is lincere des herten / en weenen / In een wantrouwich wijs is een gheskel der tongen / haer allen menschen gemein makende / Sijst der offte loch dat bereecht wort / also doe een schale wijs / Die se hout / is als een die een scoopi den aengrijzet / Een dronken wijs / is grote gramscap ende smact / ende haer buyphete en sal si niet beken. Eens wijs hoerde die is in die stoutcheit haer der ooghen / ende si sal in haer wijnb / autwen becht worden / In een dochter die haer niet af en keert / becht die hoede / op dat se geen oogsaer en lunde / ende haer misprijke / Wacht v van allen onerclae heit haerder ooghen / ende en verwonder v niet ist dat si v berlypmit / Ghelice een doersich ganger totter fonteynen den mont open doen sal doe / ende sal van allen den naesten waer d'ynchen / ende sal tegē e'ken stake sitten / ende tegen elck gesutte / sal si haeren hoker open doen / tot dat si onsbreect.

Een vruende he wijs verblise baren mā / ende sal zyn weenen vet maken. Haer gemametheit is een gaue Gods. Een wijs ende stoungende wijs / is een gaue des h'ESER / ende een welghemanert herte / en is geen en d'ingen te gelken / Een eerbaer ende schamel wijs / is een gaue bouen allen gauen / Alle gewichte en is niet weerdich eender reynhou dender zielen / Selic die zonne der werelt / opgaende inden alderhoochsten Godts / also ie eens goets wijs schoonhe t tot vercoringe haers huys / Een heerste lichtende op den heplighden edelaer / also is die scooheit des aenschichts / op eenen eerbaren lichaē

Delhe als die goudē calōnē zyn op die siluerē boete / also zyn die scoone weenen op die planten eend valstaender ende eerbaer der vrouwen

Ewige fundamenten op eenen geheelen steen en die gheboden Gods / in dat herte eens heelichs wijs / In twee dinge is mijn herte bedroeft / ende niet derde is mi gramscap aen gecomen / Eenē krejt baren man ontbrekende by aemoede. Ene wijs man ber smact zinde / en die euer gaet van gerechticheit tot sonden / God heeft hem totten weerde bereyt. Twee gedaenē doctre mi swaer en souich si. Een die comenscap doer / wort waerliche wgedaen vā herlumelicheit / en een wntapper en sal niet gerechtuerdicht wordē vādē sondē der lippen

Ventige schoone linnen endesprokē La:xxviij
Eie hebben maedaen / om d'r armoed
den / en diesoer richte wordē / heert
zinn ooge af. Ghelich die middel der
samenogunge der steenen / eenē sta
te wort geuuliche / also salme tulle
dat middele es vreesops en coops b'gaut we
den niet sondeu. Dye misdact sal mette midde
ter te licken gewreue wordē. It dat ghy v nyet
gestadelt in die brese Gods en heit / so sal v h
hact aucterecht ghewoyde wordē / Ghelich in dat
baen des zere stof blise / also zyn die werke des
mensche in zyn gedaende. Den ouen proef de ba
ten des portbackers / en d'ye tentate der tribulatie
proeft die gerechtighe mensche / Ghelich die vol
vlinge vande houtē zyn vruchte the out / also wor
den die gedachten des herten des mensche tot d'ye
woorden bekent.

Door d'ye redene en prijs den mā niet / wāt die
is der menschen proeuinge / It dat ghy die gerech
ticheyt volcht / so sult ghyse berreighen / ende sult se
aen doen als een cleet der eeren / ende ghy sult me
haer inwoonen / en si sal v beschermē inder eerdē
hepe / en inden haech der hemissen sult ghy vastiche
binden. Die voghelen comē te linnē / een yeghelicht
tot haers gheliche / en d'ye waerheyt sal weder k
ren totten ghenen diese werken. Den leurt e la
ghet altoos na den roef / also doen d'ye sonden den
ghenen d'ye loofheyt wrecken. En it se mensche
blise in die wulphete ghelice die zonne / mer die sette
verandert ghelich die mane / In midde der onw
seer hout dy w'z'et t'at z'nder bequamer tijt / mer
z'it gestadich in / midden der gheender die God's
wetdeche. Die vertelinge der sondigender is een
grouwel / en haer lachen in misdaden der sonden /
Een sprake die belesweert / d'ye doer dat hape de
hoofes opstaen vā bare / en hat e onerfachticheyt is
d'stoppinghe der oore / Wt'kotinge des bloes in
geselle der bouerdiget / en haer bloekingē is een
swaer hooringhe / Die des vrients ehofte hede ont
deet / verliest dat geloue / en hi en sal geen vruē
vriendē na sine wille / hebden vruēlic / en wort m
trouwe met hē verbonden / Mer ist dat ghy z'it be
vougē hede ontdeet / so en sult d'iz na hē achteruol
gē. Ghelice een mensch die sine vruē verliest / alsoe
is hi / die zins naesten vruē / schap verliest.

En ghelice d'ye den voghel vā z'nder hant lae /
dien niet meer hangē en cen / also z'it ghy / die uwē
vruē verlaten hebt / en ghy en sult hem niet meer
baen. En volcht hem niet / want hi is barre wech /
Wāt hy ontulucht als een ree wt dē streckē. Wāt
sine ziele is gewont / Die woude mach wēd verbō
den wordē / en den twist verlocnt / mer die de bre
vougē z'it vruē opēbaer / tot dien en is gheē
hope meer te hebben.

Dye mette ooge wēt / die berreyt ongerechtege
dingē / en niemāt en sal hē verworpe. In aenrou
wē utber ooghe / sal hi sine mont versectē / en op di
ne redene sal hy verwonderen. Mer ten factke sal
hi sine mont verheeren / ende in wben woorden sal
hy argenisse gheuen / Jek heb hem ghehact / mace
ghenen als den desen / want God hatet hem ooc /
D'ye eenē steen om hooch woyp / sal op z'it hooft
vallen / en een bedrethlyke woude / sal die woude

Sact
wijs

17
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

des b. Dugheliken deelen / En dyc eenden gracht
 gracht / sal daer inne vallen / En die sinen naeste ee
 nen leen / sal hem daer aen loosten / en die eenē
 anderen eenē stoc leye / sal daer inne vergaen. Dyc
 eenē scalken raet maect / sal ouer hem werde ghe
 woutelt / en en sal mer weten vā waen hy hem toe
 coemt. Der houcedigher bespottanghe / en lachter
 en die wrake sal hē laghen als een lecutbe. Sy sullen
 mercken stricke vergaen / die blussiget werde v. den
 halle der rechturcdigher / Maer dyc smerte salte
 verleeren / eer si liden sullen. Gramschap en rase
 rie sijn beyde verfuente / en ee mā dyc es sondaer
 is die salte beyde onthouden

Men behoort voor wrake te hoeden / den naesten
 salmen vergeuen / mer wiffen noch kilue / mar sca
 den dat van valschen tonghen. ende oorenblaser
 coemt / war scadelijck dinc dat een valsche tonge
 is

Dat. xxviii. Capittel.

Die gewoone wil werden / sal wrake
 banden in E. S. banden / en houden
 de sal in sijn sonde houde / Vergaet u
 wē naeste die v. inderlich is / en dan
 indede / sullen v. die sonde v. geue wer
 de / die meniche die teghen sinen naesten vergrac
 en haech is / hoe derf hi van Gode vergaenis be
 gheren / Die eenē mēte dyc hē gelijc is geen barm
 herticheyten be wiff / hoe derf dyc om vergiffenis
 zinder sonde indē / hi en heeft gheen ontfermhē
 richteit toe eenē meniche zins gelijc / v. hi v. sine
 sonde af. Als hi die blacch is / behoort die die gram
 scap / en hi oplicht verlaentige van Gode / Die sal
 v. dē hōz sijn sonde / Sedent der w. d. r. / en laet
 af v. d. cap te dragē / Die v. d. r. / en die doot /
 sijn aenstaende in sine gebode / Sedent der v. d. r.
 Gods / en en wert niet gram op w. d. r. /

Sedent des verbonns des alder hoochste / en
 vergheet des naesten en betenheyt /

Onthout v. van hūf / en ghi sult die sonde mī
 dere / E. teonich mēte ontfrecc dē hūf / en rē god
 lofe sal die v. d. r. / en sal v. d. r. / in
 hūnghe / in midden der gheender die v. d. r. heb
 ben / V. d. r. na die houden des hofche / also ontfrecc
 dat v. d. r. / en na anentē v. d. r. / sal sijn gramscap
 w. d. r. / en na sijn goet / sal sijn gramscap berho
 ghen / Schaellen sijn ontfrecc v. d. r. / en haecten
 de hūf w. d. r. / en en gen. v. d. r. / en
 ge / sal die doot toebringhen / It dat ghi blaect see
 sal si bernē als v. d. r. / en woutbet ghy daer op / soe
 salte gelefchet werden / beide comēte w. d. r. mōt
 Een oorblander en t. d. r. / is v. d. r. / w. d. r. /
 berfcer vele v. d. r. / die v. d. r. / w. d. r. /
 derde tonghe hestfer vele berort / en v. d. r. /
 hādē eenen lande mē ander. Sal heeft bemuerde ste
 dē der r. d. r. / en heeft die hūsen der geo
 ter hēde v. d. r. / Si heeft der hōl
 ken crachten onthoen ghewōde / en heeft fierche
 lieden ghefeyden.

Die derde tonge heeft wiffen die mans hādē
 wtgewōpē / en heeft berdeft vā haren arkepde
 Die die aenhouwēt dyc en sal gheen ruste hebbe
 noch hi en sal gheen v. d. r. / daer hi in ruste
 mach / Der ghefellen dach / maect blaen stramē /
 maect der tonghen dach / sal die bernē v. d. r. /
 sijn v. d. r. / in die scerpte des w. d. r. /

veel meer līter doot die tonge v. d. r. / wel hem v. d. r.
 behoert is v. d. r. / en die in haer gram
 schap niet en coēt / en die haer ioc niet toe haer ghe
 trocken en beeft / en en is in haren bāden n. g. b. d.
 den v. d. r. / ioc is een v. d. r. / en haren bā
 is eenen roepren bant

Haer doot is die alder v. d. r. / en die helle
 is in eēt nūte dā si / en haer hōlberdicheyten sal n. g. b. d.
 blaen Si sal der onreclinet dīger weghe v. d. r.
 ghen / in haer blāme en sal si die eech. v. d. r. /
 berbernen / Dyc den v. d. r. / sullen daer
 inne vallen / en dien sal sy berbernen / en en sal niet
 w. d. r. / En si sal in dien werde ge
 sent als eenē lecutwē / en si salte quecten als een lu
 pāer / Ghetupē v. d. r. / ende en wilk
 geen scalche tonge hooren / en maect w. d. r. /
 dueren / en v. d. r. / v. d. r. /
 v. d. r. / en maect w. d. r. / en w. d. r. /
 mōde recte loomen / en wacht v. d. r. /
 niet en v. d. r. / en also valt uit aen. v. d. r. /
 der v. d. r. / en w. d. r. / en
 genefelic totter doot

Hoe hem een in medelijden zins naesten hebben
 sal / ende in sinen naeste te leenen / en v. d. r. om
 me hoe hem een / v. d. r. gelect v. d. r. /
 v. d. r. / v. d. r. / v. d. r. /

Dat. xxix. Capittel

Die ontfemhericheit wil bewiffen / **D**eu. r. b.
 die leere sinen naeste / en die v. d. r. /
 die houde dat gebot / Teentwē nael **Lu. vi**
 ten in dē tijt sijn v. d. r. / en ghi / greeft **Rom. x.**
 d. nē naesten weder om in sinder tijt /
 Gheue sijn v. d. r. / en doet getrouwelic met hē /
 en ghi sult in alle tijt v. d. r. / v. d. r. /
 hebbe dat gene dat haer liede gelcent was / als ge
 uondē geacht en hebbe dē ghenen moechicheyten ge
 daen / die hen geholpen hadden / Si cullen die hant
 des geuets / tot dat sijn ontfrecc / ende in dyc beloffte
 verootmuedigen si haer stemme / En in dē tijt des
 wederghuens / sal hi tijt opsteken / en sal woorden
 des verduets en der murmuratiō spreken / ende
 den tijt clage. It dat hi mach / soe sal hi contrarie
 balie te betalen. It sal nauwelijc dyc helst w. d. r.
 gheuen / ende hy sal dat als eenen beudt reekenen
 Is des niet / so sal hi hem sijn ghele onthouden / en
 sal hem te vergaets toe eenē v. d. r. / en hi sal
 hem v. d. r. / en v. d. r. /
 en v. d. r. / en v. d. r. /
 vele en hebbe niet w. d. r. / niet om dat si selue
 ongerecht ware / mer si v. d. r. /
 dē mō betalingē / Nochtā v. d. r. /
 ten onnoselen / ende en ontreect hem dyc v. d. r.
 tich / en v. d. r. / Om des ghebots wille / doet **da. iii.**
 den armen goet / ende om sijnre armoeden wille / **Luc. vi.**
 laet hem met v. d. r. / v. d. r. /
 v. d. r. / en betget dat niet ond eenē ste
 also dat rē v. d. r. / Set w. d. r. /
 al d. h. o. c. h. s. t. / en sal v. d. r. /
 Sluit die aelmosse i. d. h. e. r. e. / i. d. e. s. e. l. /
 v. d. r. / v. d. r. /
 als i. e. v. d. r. / en si sal smēte genade te w. d. r.
 als den oochappel / en v. d. r. /
 talē haer loon / elckē op sijn hooft / Si sal teghē w. d. r.

B
 da. iii.
 Luc. vi.

Die daer inne geproeft is/ en is volmaect gheuen
 de ende hi sal een ewige glorie hebben/ Die ouer
 moecht tredde/en is in ouergetredde en quaet doe
 en en lieues niet gedaet/ Daer om zijn sine goeden
 baet staede gemaect/ inden h. E. E. en alle die ge
 meinte der heylige sal zij aelmoese vertellen/ Siet
 ghi tot eender groter sake/en doet uwe mot in
 eerit open/ en legt in/ ofter vele dingen sijn die daer
 op sijn. Gedect dat es scale soge quaet is. Wat is
 woelers geslagen/ dan een scale ooghe? Daer om
 weener voer/ en yegelic afsicht. Als het siet/ so en
 steeret v hat niet eerst wt/en en dinct in; he in wt
 de nappes/ noch en wert niet v adf in die weer
 scape met wij/ der staet wt v selue wat di naeste geer
 ne hadde. Besicht als ee raelic meste/ die dingē die
 v hoor werde geset/ op dat ghi in gehatet en wert
 als ghi te vele etet/ Taet eerst af/ om die beleefthz/
 en en wilt niet te vele sijn/ op dat ghi misdien met
 en misdost/ En ist dat ghi int middel van vele sit
 tet/en steeret v hat in eer wt da die/ noch en heicht
 niet eerst d' inchen

Hoe vele genoech is een verstantigen mensche
 weynig wijns/ en int slapē en sulc ghy daer af in
 ar beynde/ en ghi en sulc geen smerte gevoele. Een
 ombescheyden mensche heeft wakinge/ verwarmit
 beronnē bloet en steerte. De slape der gesontheit
 heeft een sober meste/ hi sal tot smorgens toe sla
 pen/ en sijn siele sal haer met hē verluistige. En ist
 dat ghi bedwongen werdt in vele te eten/ staer op
 wt de middē en b'aket/ en het sal v bercolē en ghi
 en sulc uwen lichaem gheen steerte toe bringen

Mijn kint hoorz mi/ en verstaet my in en
 indē waterken sulc ghi mijn woerde vnde. In alle
 uwe wercken zijt neerstich en snel/ en v en sal ge
 steerte ontmoete/ Weere mensche lippē sulc hooch
 lie louen de genen die zijn spise middellic wt deult/
 en dat is seker ghetuych sinder waerhz en trou
 we. Mer die ind spisen onttrou is/ ouer die sal die
 heele stad clage/ en dat is een seker teekē sinder
 ontrouwe en scale. Weest in cloec/ wjn te d' in
 hē/ want die wjn heester vele berdoxue/ Dat vier
 praect dat herde vser/ also sal de wjn in broncken
 scap gedronckē/ der houerdigher herten straffen
 Wjn in soberheit gedronckē is de mensche een eke
 leue/ hi dz ghi die matelic d' inct/ so sulc ghi sober
 sijn. Wele is dat leue dat sonder wjn bliue mach/
 Wat berooft dat leue? Die dood/ Wjn is tot vrolic
 heit getrapē vā begine/ en in rot dronckelcap. Wjn
 matelic gedronckē is een verhuoginge der siele en
 des lichaems. Soberē dranche es gesontheit v sie
 len en ooc des lichaems. Wjn vele gedronckē maect
 crevtinge/ en grāscap en vele vallē. Wjn vele ge
 dronckē/ is bitterheit der siele. Die moedicheit der
 dronckelcap is die aelstontinge des ouersichtiges
 vinderēde die cracht en makēde wondē. En ve
 rispt uwe naeste niet inder weerescapē des wjs/
 en en veracht hē niet in sijn vrolicheit. En legt hē
 gheen woorden der verwtlinge ende en d' inct hē
 niet int meder saken.

Die verkieginge tot eenen officie der ouerheyt en
 sal den mensche niet hou eerdich noch stout makē
 mer sorchfuldich/ neerstich/ ende getrouwe ouer
 die ghene die hem beuolen sijn. Ende andere sco
 ne leeren

Hbben si eenē regeerder geset/ en
 wilt v niet verheffe/ weest onder hē
 als ee wēhen. Bracht haer d' sorge/
 en also aennicert/ en als v sorge vol
 cpndt is/ so sit ter tafelen/ op dat ghi
 met hen moecht verblijden/ ende ontfaent dat co
 raet der eeren/ tot eender croonen. Ehy ouder
 spreect w' selich/ want het betaemt v. Dat eerke
 woort den ghenen die die kennisse lief heeft/ ende
 en belectet den sanc niet/ Daer geen gehoor en is
 daer en storzet gheen rede wt/ en en wilt niet on
 betamelic wordē verheuen/ in uwe wijsheit. Ehe
 licht de carbunchelsteē een vercleringe des gouts
 is/ also zij die sangers in die weerescapē des wjs/
 shelijck in die smedinghe des gouts/ dat teken
 smaragdij is/ also ist getal der sangers in genoech
 liken en matighen wjn.

hoort swigende/ ende hoorz d' eer weerdichz
 sal v goede eere toecomen. Tonghelinch spreect in
 uwe sake nauwelic/ alst van noode is. Ist dat ghi
 tweemael gheuraecht werde/ soe hebbe v hooft v
 antwoorde. In vele dingen zijt als onbetende en
 de hoorz swigende/ ende mede ooc vragende. En
 vermoet v niet te spreken int midden der groter
 van state/ ende en spreect niet vele daer oude sijn/
 hoorz de v onder/ gart den b' inct/ ende hoorz die sca
 melheit sal heilicheit doozgaen/ en hoorz eer weerdichz
 sal v goede gratie voozromē. en ind b' inct des
 opstaens/ en steert v niet. Mer voorzoopt eerst in
 v huys/ en wert daer toe geropen/ en speet daer
 Ende doet v voozmeninghen en niet in misdade
 noch in houerdighen woorden

Over alle vele dingen ghebenedict de h. E. E.
 die v gemaect heeft/ ende die v oueruloedelic ouer
 gotē heeft/ met alle sine goede. Die God vreeft die
 sal sijn leerunge ontfaen/ ende die tot hair waken
 sulc die benedictie vnde. Die die wet soecket/ sal
 daer af beruult werde/ en d' v verradelic doet/ al
 van haer gheargheer werden. Die God vreeft/
 sullen een rechtueerdich oordele vnde/ ende si sul
 len die gerech' scheden als een licht ontfleken. Die
 godlose heert die straffinge af/ ende hi blietse/ en
 de na sineal moet wille ran hi een gelijckenisse vin
 den

En wjs man en veracht die wijsheit en ber
 standnisse niet/ maer een vremde ende houerdich
 ghe/ en heeft gheen vrees. Wjn kint en doet niet
 sonder raet/ ende na dat ghedaen is/ en salt v niet
 berouwen. En gaet inden wech des vals niet/ en
 de ghi en sulc v den die steene niet stooten/ noch en
 ghelooft v den ar beydeliken wech niet/ Ende en
 set uwer siele gheen argbernisse. Ende wacht v
 van uwen hinderen. En vā uwen huys ghesinne/
 hoedet v/ In alle uwen werce/ betrou wt uwer sie
 len/ want dat ist donderhouden der gebode/ D' v
 gode ghelooft/ die aenmerct den geboden/ ende
 die in hem betrou/ en sal niet gheminder sijn.

Hoe datmen God vreesen ende sijn ghebode
 houden sal/ van onderscheit der dagen en men
 schen. In alle wercken Gods sijn alit twee te
 gemalcanderē. Hoe dat die ouders de kinder en
 geē gewalt ouer haer gheuen en sullen/ Hoe dat
 men dat huys ghesinne houden sal

B. 27.

C. 5. b.

D. 1.

D.

ro. 27. d. deurer. 27. c.

B.

D.

ps. 137. c.

D.

En God bresenden/ en alle gheen quaden ontmoeten/ met God sal hē inder proevinghen onderhouden/ en de sal hem banden quaden verlossen/ Die wijsle en hatet die geboden en gerechtigheden niet/ en hi en sal niet onder gestoten werden/ als dat schip in die water bare/ En wijs mensch gelocft der wet Gods/ en die wet is hem ghebroutwe/ Bereyde v met uwer redenen/ na dien dat v die rechter vrage sal/ soe wert ghi verhoort/ vint wijsheit te samen/ so moecht ghi antwoort geue/ Dat binneste des herte vā eenē sotte is als een wagē radt/ en sijn gedachte sijn als een draeyde alle/ Geijde ene ic te snel paert biescht/ onder elken die daer op sattet/ also is ooc een vrient die een beschimper is/ Waer om gaet den eenē dach/ den anderen dach te bouen/ en weder dat licht/ de lichte/ en dat iaer/ de iare/ hoe wel nochtas alle die dagen des iaers vander zonne comē/ Sv sijn vander Gods kennissen versteride/ als die zonne gemact was/ en dat ghebot houdende/ door dye wijs heyt God/ worden si gheedeft.

En hi beranderde die tijden/ en haer hoochtijde/ lijke dagen en wt dien vierden si die hoochtijdelijke dagen/ eenen sekerē tijt lanc. Wt die verbiel en groot maecte God/ en wt dien sette hi tot eē getal der dagen/ en alle menschen sijn banden grande/ en wt der aede/ daer vā af gheschapen is/ in die menichē der consten des hē/ heest hāse vā eē geseypde/ en heest haer wegen berandert/ En wt hē ghebenedide en dhoorchde hi/ en wt hē heilichde hi/ en schietse tot hē en wt hē veruloecte en verne derde hi/ en hi bekeerde dye vā haer d' verseidinge Selijc dat lijc des potbakers in sijn hāt is/ dat te streppen en te besricke/ Alle sine wegen sijn na sine besriclinge/ also is die mensche in dies hant/ dye hē gemaect heeft/ en hi sal hem weder gheuen na sijn oordele/ Teghen tquiet is goet/ ende die doot te ghent leuen/ alsoe is dye sonder oock teghen den rechtuerdigen man/ ende alsoe aen' chout in alle die wercken des alder ouerste. Twee tegen twee/ ende een teghen een/

En ic die alder laetste ontwaecte/ ende als dye gene die wijnskeu achter dye wijngaert to lefers v'gadert. Ic selue hoopte ooc in die benedidinghe Gods/ ende ic veruulde die wijnskele als die den wijngaert leset/ Mensiet dat ic mi seluen niet alleē ghearbeyt en hebbe/ maer ooc allen den genen die die onderwijnghe soecken/ hoozt mi/ ghi groote van state/ ende alle volcken/ ende ghy regeerders der gemeenten/ vernemmt met uwen oopen/ En gheeft u w en kinde/ noch uwen wijue/ noch uwen broeder ende vrient/ gheen macht ouer v in uwen leuen/ ende en gheeft geen en anderen v hane ende goet niet/ op dat v misken nyet en berouwe/ ende den dan af moet bidden. Alsoe lauge als ghi leuende blijft/ ende verlaemt/ soe en berandere v gheen mensch/ het is beter dat die kinderen v bidden/ dā d' ghi op die hande uwer kinderē siet/ Weest vooz barich in alle uwen wercken/ op dat v eerlaemby/ tot schandē niet en keere inder tijt der voleyndinghe der dagen vs leuē/ en inder tijt vs wegācs so deelt v erkennisse wt/ Woeder/ ende die roede/ en do dē laste/ behoort den ezele/ broot en strafinge

en wert den knechte. Gheeft uwe knecht te werken/ en ghy cult rust hebben/ Laet ghi hē ledich/ si/ so sal hi v'beyt socke/ Dat ioc en toom/ et omme eemen harden hals/ en den knechte/ buygben gheftadighe werckingen/ Eene quaetwilligē knecht behooren p'ninge en boetboeyen/ Seynt hem te wercke dat hi niet ledich en si/ Want ledichz heest groote quaetheit geleert/ Stelt hē te wercke/ wāt also betaemt hem. Maer ist d'z hi niet ghehoort/ en is/ so bāndet hem met boetboeyē/ nochtas dat ghi hē niet te lastich en valt/ maer sonder oordele en doet niet.

Hebt ghi einen gefrouwen knecht/ dye si v als v siele. Handelt hem als uwen broeder/ want ghy hebt hem inden b'roede sinder siele gerocht/ Ist d'z ghi hem oerchuerdelic queest/ so sal hi gaen loopen/ en ist dat hi behestende wech gaet/ wien dat ghi soecken sult/ en in welcken wech ghi hem soeken sult/ en wert ghi niet.

Dat der godlosen hope rdel is/ mer d'z gerech' e worden ghehouden/ want si op gode hopen/ Sod die hē/ En wort niet met offerhaden verloet/ mer met een oprecht goerleuen.

Dat. xliij. Capittel.

Ic onuetstandige en onwylse/ heest ogegronde vdele/ en luegenachtigē hope/ en die dromē verheffen die onuoerachtige. Als dye een schaduwe aengrijpt/ en veruolcht den wint/ also is hi ooc die die dromē acht haet/ Also is ooc d'z ghesichte der droomen. Dooz smenschen aenacht/ is die gelijcheyt eens anderen menscē/ Wāt sal vā den onrepen gerepucht werde? En wat sal vā den luegenachtigen/ waer werden geseft? Waerlegginge der dolingen/ en luegenachtighe toovertien/ en die dromē der quaetdoeders is al v' d' hē/ En v herte list fantasien/ gelijc der vrouwen die in arbeit van kinde is/ het en si dat die visioen vādē alder ouersten wt gegeuen sijn/ so en gheeft v herte niet in dien. Die droomen hebben vele liede doē dolē/ en die daer in hoopte sijn wt geuallen.

Dat woort der wet sal sonder luegen voleynt werden/ en die wylheyt sal inden mont bes gelouighen geplant werde/ Wāt is h'v d'z niet onder socht en is/ En mā d'z in vele dingē beproeft is/ sal vele dingē dwicken/ en die vele geleert heeft/ sal die verstandnisse vertellē. Dye niet besocht en is/ die bekēt luttel/ mer die in vele dingen sot is/ vme nichuldicht die voocheit. Hoedamige dingen weet hi/ die niet besocht en heeft/ Dye d' waelt/ sal oueruloerē vā scalcheit/ vertellēde heb ic vele gekē/ en vele gewoonten der woordē/ Ic heb somtijde ont deser laeckē wil tot der doot toe in breezē geweeft en ic ben verlost midts die genade Godts

Den gheest der God bresender werde onder houdē/ en in sine aenscouwē sal hi gebenedijt werden. Want haren hope is totten genen diese salich maect/ en die oogen Gods/ sijn op dye gene die hē lief hebben.

Die den hē/ heest/ die en ontstiet niemant wāt die hē/ is sine hope en troost/ Sijn siele des gheens die den hē/ heest is salich/ Wāen aenschouwet hi/ en wie is sijn kercheir/ Die oogen des hē/ sijn ouer den genen die hē bresen/

h. ro. vi. s.

ho. xij. e. t. co. vij. eph. ij. f.

D

B. vii.

pl. p. d.

die die eerste propheten in uwen name hebbē ghe
sproken/ Gheeft loon den ghenen die v ontbeidē
op dat v propheten getrou gheuondē werde/en.
de verhoort v hē/ Die gebeden uwer knecht
ten Gheeft v volck na die benedictie Marou/ ende
stiert ons inden wech der gherechticheit / op dat si
alle die de aerde bewonen/ mogen weten dat ghy
alleen God sijn/ aenschouwer der weerelden/ Den
buyt sal alle spijse etc/ ende dye een spijse/ is beter
dan die andere/ Die kumebacken raken die spijse
aē/ en eē onwās herte die lügenachtige woordē.

Ru bid

O Een verheert herte sal droefheit geuen/ ende
een besocht mensch sal dien weder staen/ Een wijf
sal alle man ontfacen/ nochtans is deen dochter be
ter dan dye ander dochtere. Eens wijfs schoonz
berur o'ict eens mans aensichte/ ende sal ouerley
den die begeerte bouē alle begheerlicheit des men
schen/ is in haerder tongen vriendelichz/ en laecht
moedicheit/ so en is haer man niet als ander man
nē/ wie een goede v'outwe heeft ghereghen/ dye
heeft een heerliche besittinghe/ si is hē een hulpe
en een calomme daer hi op rust/ daer gheue supn
en is/ daer sal die besittinghe ontrooft werden/ en
de daer ge' wijfen is/ daer verucht die behoeuē
de/ Wien ghehoft hi die geenen nekte en heeft/ en
die afbuvgghende is/ so waer dat doncker wordē
als een ghe' wapent roouer w' spijngende vander
eender stadt in dandere

Van een valsche ende een vrachtige geselschap
ende vuent'schap/ van goedē ende rechte radē dye
men bi vrome God vresende menschen soeckē sal
ende ten eersten van God/ van wijsheit en mach
ticheit

Dat: xxxviij. Capittel

Hie vrient sal legghen/ ende ic hebbe
vrient'schap vergadert/ Mer daer is
eē vrient/ alleē mettē name eē vrient
En istte dye droefheit niet in/ totter
doot roe/ Als een gefelle en een vrient
tot eenen viant gekeert wort/ **D**alder scalcste ver
metenheit/ waer a' sijn ghy gheschapen/ bedect dye
doyre quaetheit en haer bedriechlicheit/ Een gefel
le sal metten vrient v'olck sijn in het lusingen/ en
de inden tijt der tribulation sal hi een wederfater
sijn/ Een gheselle heeft medeliden mettē vrient/
om des buyes wille/ ende tegen den viant sal hi ee
nen schilt nemen/ En vergetet ws vrients niet in
vghemoedt/ en en sijn zins niet onghedachtich/ in
uwen re'edom/ En wilt niet te rade gaen met ws
wijf/ vader/ en vanden genen die v beu'ghden ver
berget den raet/ Alle raetsman bringt dē raet tot
mer hat is een raetsman in hem seluen/ Bewaert
v siele bandē raetsmā. Weet eerst/ wele sine noot
si/ en wat hi in sinen gemoede sal dencken/ **O**p dz
hi mislichien niet eenen stake in die aerde en sta en
de segghe v **W**hen wech is goet/ ende sta tegen v
ouer om te sien/ wat v toc comen sal

Beteenē ongerestclike mā/ traecteert vā heilic
heit/ en metten onrechtuerdigen/ van rechtuer
dicheit/ ende metten wijue/ vā dien/ dat si beu'ide
Metten bloodē/ vanden oozlogen/ en mertē coop
man/ vander ouerwerpinghe. Mette rooper van
bercoopinghe/ metten n' dighen/ van te dancken/
Metten godlesen/ van godsdienstichz. Mette on
eersamen van eersamenheit. Metten ackeremā vā

alle werē/ Metten iaerliche weremā/ vander vol
cundinghe des iaers/ met eenen traghe knecht vā
bele werckinge/ En admerct desen niet in alle ra
de/ mer sijn gestadich met eenē godfruchtigē mā/
dē weiche ghy weet/ dat die vzele Gode's houdt/
wits siele na v siele is/ die met v als ghy dwaelt en
mist/ medeliden hebbe. Maer so wie in duysternis
se struwckelt/ en sal met v geē medelidē hebbē/ en
let m'z v e' herte des goets raets/ **W**at ghy en hebt
niet meer dan dat/ want dat gemoet des mans is
somsiden meer gewoon te vercoedige. dan seue
wachters/ sittende int hoghe om die waer te hou
dē. En in allen desen bidt dē alder ouerste dat hi
uwē wech inder waerhz/ stiere. **D**oor alle werckē/
voorzga v e' waerachtich woort/ en vooz alle werē
einen vast staende raet. Een scalc woort sal dz her
te veranderen/ waer wt vyer dingen opstaen/ goet
cūquaet/ leuen en door/ en d'yer vheerscapter is
een ghestadighe clappende tonghe/ Een besocht
man heeft vele gheleert/ en is sijn siele swac/ en
de is hem seluen omut. Daer is eē/ die wilselic en
wel spreke ran/ ende hi is verbaert en heeft gebree
aen sijn neeringhe/ want die genade en is hem vā
God niet gegue/ dat hi liefcallich is/ Daer is een
ander/ die alder wijsz is vercoft/ mer is hē selue
wijs/ en die vruchten sijns verstandts/ sijn in sine
monde getrou

Een wijs mā onderwijst sijn volc/ en die bruch
tē sijn der wijsheit en missen niet/ Een wijs man /
sal met benedidingē beruult werden/ en die hē sijn
sullen hem prijsen/ Dat leuē des mans is eē getal
der dagen/ mer die daghen Israels sijn ontellich/
Die wijse mā int volc sal eere beeruen/ en sine
name sal leuende sijn ind ewichz/ **M**aine kint proeft
v siele in uwē leuē/ en ist dat si scalc is / so en geeft
haer gheen macht/ **W**ant alle dingen en sijn allen
menschen niet nutte/ en elcker sielen en behaecht v
alle aert/ En wilt n'z gierich sijn/ in alle weert'scap
pe en en sto'z v v'z wt ouer alle spijse. **W**at in vele
spisen sal cranchz/ sijn/ en gulsichz/ sal heeter droochz
toe genaken/ **O**m gulsichz sijn vele menschen ghe
stouen/ mer die matich is sal sijn leuē verlangen
soemen dē medecijnmeester en die medecin als
een gauē Gode's/ eer en en gebuyken sal **H**ochrā
ten eersten in alderley crancheit tot God te lope
Die dooden mateliken beclaghen/ en rouwē daer
ouer dragē/ nochtans n'ze seer droeuich sijn mer
bereyden om ooc te steruen/ hoe een yegelic hant
vveres man ernste en nersicheit op sine arbeit sal
hebbē en dat die der gemeente tot profijt beuolē
is/ also sullen alle menschen tot v'v'ijheit tchicke
Gode te beden en sine gheboden te onderhoude
Dat: xxxviij. Capittel

Ert dē medecin meester/ o des noots
wil/ wāt die alder hoochste heeft die
oor gescapē/ **W**at vā Gode is alle me
dich/ en vādē coninc sal hi schinckin
gē outfaē/ Die wijshz des medecins
meesters/ bringt hē tot hoogere eere / en vooz den
hoogē deser werelt/ sal hi hogelic en eerlic gehou
dē wordē/ die alē hoochste heeft die medecine van
der aerde gescapē/ en eē voozachtich mā en sal hē
daer v'z af veruare/ En is dat bitter water/ n'z ver
soet vanden houtē/ haer cracht is totter menschen
kennisse. En die alder hoochste heeft dē menscē lie

de
bi
exi

O
ho
Di
P

D
i
co
end

Et
xx
xx
Et
xx

niets ghegeuen/ gheert te werden in sine wonden
licheden In desen genesende/ sal hi die smerte bet
laechten/ en een apoteker sal pillē der soeticz ma
ken/ en hi sal saluigē der gesontheit makē. en si
ne wercken en sullē niet voleindt wordē. Wāt die
weluaert is bandē hē & E ouer alle der aerden

Mine hant en veracht v seluē niet in uwer crac
heit/ maer bidt dē hē & E/ en hi sal v genesen/
heert af vandē misdaet/ en sietet v handē/ En reb
niget v herte van alre misdaet/ Seekt dz welric
kēde offer/ en tot eenē goedē teckē/ de bloemē des
meels/ maect dē offer bet als eē die de eerste burch
te geest/ efi geest dē mederz meester plactle Wāt
die hē & E heeft hē ooc ghesapen/ en hi en ga niet
van v want sine werckē sijn v ban noode. Want
daer is eenen tijt dat ghi in haerē handē sult vallē/
en si sullē dē hē & E bidden/ dat hi haer ruste tot
ghesontheit siet. om haerder conuersatione wille
Die tegen sinen sceppe misdoet/ die sal in die hā
den des mederzmeesters vallen

Mijn hant laet tranen ouer den boden/ en be
gint te screiē/ als oft ghi wat/ waers gelede hadt
en bedect sijn lichaē/ alsoot betaet/ en en veracht
sijn begravinghe niet/ Sin die opsprake/ draecht
bitterlic rouwe ouer hem eenē dach lāc/ oft twee
en werlt drooost oin die droefheit en draghet rou
we/ ma zj bdiēte/ eenē dach oft twee/ om die ach
terclappinge/ Wāt vā droefz coēt haest die doot
en ouerdeckt de cracht/ en droefz des herte/ brect
ha die stercke/ In die aflepdungē blijft droefheit/ en dz
ig goet des armē/ na sijn herte/ En geest v herte niet
in droefz/ mer verduist die vā v/ en ghedenct der
werckē en wilte niet vgetē/ wāt daer en is geen
wederheringe/ en ghy en sult desen niet baten/ en
ghi sult v seluen verargeren/ Sijt mijns oordeels
gedachtich/ want also sal dat uwe ooc zj sijn giste
ren en v heden/ In des dooden ruste/ doet sijn ge
dachrenisse rusten/ en verdrooost hē inden wtgang
zijns gheests

Scrijft wijsheit indē tijt der ledicheit/ ende die
rust van sinen wercken sal wijsheit vernemē/ wāt
hi sal niet wijsz vnuilt wordē Die dē ploech hout
ende die sijn vzuere hrect in houen en ruynē/ en
die offen drijft/ en die niet deser gelijcke werckē
gaet/ die weet van offen te spreke. hi sal sijn herte
geuen om die vozē om te keere/ en sine neerlichz
is inder hoepen betheit. Alsoe is ooc alle smidē en
oppermeester/ die dē nacht als dē dach ouer vlijt
die gegroeuere de tekenen wtgroef/ en zj neer
licheit verandert die schilderie hi sal sijn herte tot
gelijcheit der schilderien gheuen/ en hi volbrēngē
dat were midts sine walinge/ Alsoe doet die pser
smidē sikkēde v zj aenbeel/ en auwerckende dat
wert des pser. Dye waleme des vser bernt sijn
hāt/ en hi arbeit indē hitte des sojneps/ Die stemē
des hamers vniēt zj oore/ en zj oogē sijn sondē op
houdē optgeen dat hi maect hi sal sijn herte ghe
uē tot voleindinge der werckē/ en die onuolmaere
hē/ sal hi midts sine neerlichz beuenē wē/ Alsoe eē
potbaker sikkēde tot zj were/ dz rat met zj boete
om herēde/ Die altoos in sochskuldichz is o zj sine
werckē wille/ en alle sijn werckinge is ontellic/ In
sinen arm sal hi dat sine sechpe en vooz zj boete
sal hi sijn cracht crommē/ hi sal sijn herte gheuen

op dat hē lieflich en proper make/ en dat sojke
sal hi midts sijn neerlicheit reynigen

Alle dese hebben in haren handen ghehoepē/
ende een reghelic is in sijnder concken wijs/ Soud
der alle dese en wert een stad niet ghestimmerē/
noch bewoont noch bewādel/ noch fans en comē
si inder gemeyntē tot geinen hooghen stāte/ Sij
en sullē op des richters stoel nyet sitten/ ende si
en willen dz verbōnt des rechts nyet verstaē noch
si en sullē dat oordeel ende die rechtē niet int ope
baer makē/ ende si en sullē die verborghen wijs
redenen niet binden/ mer dooz haer wort die crea
tuerē der werlt onderdooz/ en haer gebet is in
die werckinge der conck/ haer sielen baer toe schie
kende/ ende ondersoeckende in die wet des alder
hoochste.

Wāt dat die wijsheit ende die vreesē Gods/ alle
ander dinghen te bouen gaet ende wat profijs si
inbringt/ een vermaninge tot Godt/ van lof ende
verworderinghe/ zj inder werckē ende sijns ge
walts/ Alle creatueren ende alle dinghen sijn v
Gode den gheloooughen te die nste ende behoene
ghesapen/ mer die Godloosen versekerent haer
seluen totschade ende verderffnisse

Dat. xxxij. Capite

Die wijsē sal ondersoeckē alle der ou
der wijsheit/ ende hi sal hē in die pro
pheten veronledigen/ hi sal die be
reclinge der vernemder matuē be
houden/ en hi sal mede ingaen in dat
verstant der verborghender redenen hi sal die ver
borghenthedē der verborghender redenen onder
soecken/ en hi sal in die verborghentheden der sub
tilder sprake conuerteren/ hi sal int midden der
grooten van stāte dienē/ ende hi sal in dat aensou
wen des richters verschijnē/ hi sal doozgaē tottē
lande der vzeemder heidenē. Want hi sal goet en
de quaet proeue. hi sal sijn herte geue/ om droef
te waken totten hē & E/ die hem gemaect heeft/
ende hi sal int aenscouwē des alderhoochsten bid
den/ hi sal sinen mont open doen in dat gebet/ en
de hi sal vooz sinen sonden bidden/ Wāt ist dat die
grote hē & E & E wilt/ so sal hi hem metten gheest
der vermadenisse veruullen/ en hi sal die wtspra
ken zj inder wijsheit wtseunden/ als nachreghe
ende hi sal den hē & E & E in zj ghebet belijden/
En hi sal sinen raet ende onderwisinge stueren/
en in sinen verborghenthedē/ sal hi hem veraken

hi sal die onderwisinge zj inder leeringhe ope
baer maken/ ende hi sal in die wet des obonts des
hē & E & E gloriëren/ Mele sullē sine wijsz to
gader louē/ ende hi en sal inder rewichheit niet wē
ghewilt werden/ Sine ghedachtēnisse en sal nyet
wech gaen/ ende sinen name sal van gesachte tot
gesachten verlicht werden. Die heydenen sullē
zj wijsheit vertellen/ ende dye gemeyntē sal sine
lof vercondigen/ It dat sinen name blijft so sal hi
der meer dan duysent achter late/ en ist dat hi rust
so late hem baten/ noch sal ic veraden werden dat
ic vercondighe/ want als met raserie ben ick be
uult/ Ende indie stemmē seft hi/ Scheest mi ghe
hoor/ o ghi heylighe vrome kinderē/ ende als een
roose geplant op die rpyterē der waterē so maect
v zucht. hebt ruerke d soeticz/ als vban/ Bloeyē
ghi bloemē/ als die liliē/ geest ruerch/ en groene

tot danbaerheit en prijst te gader dat liekehē / en gebenedijt den hē E S A in sine wercken / Sheeft sinen name grootmakinge / en belijdt hem in dye stēme uwer lippē / en in die liekehē der lippē / en harpē / en aldus sult ghi segghen inder belidinghe

Sem. d. pl. r. b. u. Deu. uij. v. bi. **A**lle die wercken des hē E S A zijn alte goet **W**at in sine woorde stont dat water / als eenē steē hoope / en in die redene zjns monts als in eenē water ezimere / want in sinen gebode wert verfoenin ge / en in sijn salicheit en is gheen verminderinge die wercken alles vleesch sijn voor hem / en daer en is niet verborgen han sinen oogen hē aculou wet van werelt tot werelt / en sijn aculouwē en is niet verwonderlic / Ten is niet te seggē wat is dat / oft wat is dit / want alle dingen siken in haer der tijt gesocht werden / Sijn gebenedijdinghe sal oueruloepen als enen stroom / en ghelijc een dilu die die drooge aerde droockē maecte / alsoe sal sijn gramscap die heidenē / die hē niet verfocht en hebben beeruen / Ghelijc hē die wateren in droocheit heeft ghekeert en die aerde is verdroocht / en sine weghe / sijn inder haren wegē beleyt / also sijn den

Dondaren aculougingen in sine gramscap / **D**e goeden zijn die goede dingen geschapen van beginne / also sijn den godlosen / goede en quade dingen geschapen / **D**at beginne des noordo / uige dines / des leuens der menschen / is water biere / en Aker / soe te melc / en wite / boot / huenich en wjdy / pupē / en olie / en cleedinge / **A**lso dese gewerden den ghelouulgen in goede / also sullen si dē ongodlike en sondaren in quaet werden gekeert / **D**aer sijn gheest die tot wraken gheschapen sijn / en in haer hebbe si haer straffinge beuesticht / **E**n in dē tijt der volcyn-dinge / sullen si wt stoite de cracht / en dē toon des gheens diese gemaect heeft / si sullen stille wjer ha gheloungē en doot / alle dese sijn tot wrake gheschapen / **T**andē der beestē / en sco / pioenē / en serpen tē en dz / wcert wrehēde die godlose tot vnielinge

Ho. viij. Se. i. ij. **S**i sullen weeschappē in sine gebode / en opter aerde sullen si inder noot bereypt werde / en als haer stonde en tijt hieris / so en sullen si rbeuel des hē E S A niet ontgaen / **H**ier om bē ic dā beginne geueelicht / en bē veradē / en ic hebbe gedacht dat ge sereuen achter te late / **A**lle die werckē des hē E S A zj goet / en alle were sal in sijn der byē die st doen / het en is niet te seggen dit is scalcher dā dz **W**at alle dingē sullen tot haerō tijt mede geproeft werden **E**n in looft klāmē en ghebenedijt dē name des hē E S A in alle hertenende monde

Des menschen leuen is eenē strydt ende oeffenin ghe / **A**lle dingen sijn verganchelic / mer die trouwe en waerheit bliuen inder ewicheit / **A**ā giste ende vrien delicheit ver oprechter en van ontrouwe der godlosen

Dat. xl. Capittel **I**ken menschen is groote onledichheit gescapē / en een swaer loch op **A**dās kinderē / vandē dage des wtganco / van haers moeders lichaē / tottē dage der begauinge in alle creatuerē

Moedere **W**at haer gedachte en boornemē is / bryte dē herten / raden / ouerpevinge / verlangen / dē dach des doots / vandē ghenē aen / die opten eeren stoel sīde / tot den vernederdē totter aerde en afste toe / **V**an dien ooc die sīde cleederen besigbet / ende waccht een croō / tot diē toe / die met rau linē lakē

wert bedect / **A**seric / zetoelheit / gerucht / wāchel baerheit / en bryese der doot / volherdēde grāscap en kiuinge / en den slaep des nachts / op dat bedde inder tijt dē voedinghe / verandert sijn kennisse / **W**eynich als met in rusten / en hem ontmoet eenē schyn indē slape / recht als indē dage des atberfts / **H**i is verstoort int gesichte sijn herte / als die ontgaen is / indē dage des oozloochs / **I**ndē dage sijn der salcheits is hi opgestaē / en verwonderdē tot geender bryescn / van alle bleesch / vandē mensche tottē bee toe / en op die sondaers seuuoudich **T**ot desen die doodt / bloet vergietē / rwill / en dat scerp sweert / berdruckingen / hongert / berderuinge / en straffinge

Alle dese / sijn ouer die godlose gestapē / en om die / is die diluue gescliet / **W**ant alle dingē die hā der aerde sijn / die sullen weder totter aerde keere / en alle wateren sullen totter zee weder keere / **A**lle gijfte en ongerechtigheit sal wet den af ghedaen / mer trou ende waerheit sal inder ewicheit lauen **D**er onrechtueerdiger goeden / sullen werde berdroocht / als een ruiere / en sullen doozluyden als enen grooten donderstach in den reghen

Ghelijc die gerechtige hem verblūt / als hē sijn hāt op doet / also werde die ouertrids beretterē ende oninachtich / als haer goet vermindert / **D**er godloser kinderē / en sullen haer tākē niet vermenichfudigē / en onspuere wortelē / raken op die toppē des hardē steens / **O**uer alle water is grooheit / en eer dat hōy aen dē cant der ruiere / sullen si wt gepluct werde / **S**ratie is gelijc dz paradys / inder benedictien en dye ontfermherticheit blijft inder ewicheit / **D**at leuen des weremans / die hē seluē genoecht is / sal berloet werde / en daer in sul dē enen schat binde / **K**inderē baren / en een stadē t / timmerē / maect eenē hoogen name / mer bouē dese berde / is te prisen een eerbaer vrouwe / **W**ij en sane verblūdē dat herte / en bouē dese berde / is die liefde der wjshheit / **D**ie sluyten en psalterē maken een soete melodie / en bouen dese berde is een soete tonghe / **D**ooghe sal gratie en schoonheit begheren / ende bouen dese / sijn groene ghesapde brychten

En bzyent / en een geselle die makander trou sijn / en bouen berde dese / is een wjsh / wel eens sijn de met hatē man / **H**oeders tot een behulp inder tijt der tribulatiē / en bouē hen / sal die actmoeste berlossen / **S**out en siluer / bestende die boeten / en bouen berde dese / is eenē wel behaghenden raet / goet en crachten / verheffen dat herte / en bouē dese / is des hē E S A bryese / **I**n die bryese des hē E S A en is geen verminderinge / en in hem en is gheen hulpe te soecken / **D**es hē E S A bryese / is als een lustgaert der ghebenedijdinge / en bouē alle glozie hebbende hem bedect **M**ijn hint / alle den tijt ws leuens en schiet b niet te bedele / **W**at het is beter te steruen / dan te rabauwē oft te bedelen **E**n man die op eē bryemde tafel siet / die en dēet niet op sijn eygē neeringe / en also sijn spile te creyghen / **W**at hē boedt sijn siele met bryemde spilen / **M**aer een beleekt en wjsh man / sal hem daer booz wachten / **I**n eens onbescamden menschen mont is die bedelarie soet / en in sinen buyck sal een brye bernē

Die doot lo den godloosen een wter maten ver-
scrickelic dinc / mer den gelouighen die hoochste
vwech de / Van vloecken en sweren der godloosen
Hoe edele en goet dat enen goeden namel i wat
rechre scaemress.

Dat. xli. Capittel

Doot hoe bitter is v ghedenkenisse/
den mensche die rust / en troost soert
in sijn haue en rijdom / den man dyc
niet en heeft dat hem becommert / en
dient wel gbeluchet in allen sine sake/
en die noch ooc spise mach ontsaen Doot hoe goet
is v oordeel / den behoeuende mensche / en die ghe-
mindert wert van crachte / en gebreken de va out
heit / en die van alle sorge heeft / en ooc den vertwi-
felden / die de wijsheit verliest. En wilt dat oordeel
der doot niet ontfien. Ghedenct welcke boor v ge-
weest sijn / en welcke na v come sullen / dat v oordeel
is vaden v. En Allen vleesche / en welcke v ouer
comen sullen na den welbehagen des alderhooch-
sten / weder het thien / oft hōdett / oft duysent iaren
sijn / Want inder hellen en is gheen besculdinghe
des leuens.

Die kinderen der bereynghe / werden kinder en
der sondaren / en bi den huusen der godlooset comen
serenke. Die erfennisse der godlooset kindere sal bet-
gaen / en met haren sade / eenpartlicheyt des lach-
ters. Vanden godlooset vader / clagen die kindere /
wat om die sijn si in lachter. Wee v ghi godlose ki-
deren / die de wet des alderhoochsten v. En Eblate
hebt. En wilt dat ghi geboer wert / so sult ghi in ver-
maledidinge geboten werden / ist dat ghi sterft / so
sal v deel in veruloekinghe sijn. Alle dinghe die va
der aerden sijn / sullen weder totter aerde gekeert
worden / alsoe die godlose vader veruloekinghe in
die verderfennisse. Der menschen weeninghe is in
haren lichaem / maer der godlooset naem sal wt ge-
daen worden

Hebt sorge van eenen goeden name / want die
sal v meer bliuen / dan duysent cosliche en groste
scatten. Des goeden leuens is een getal van dage /
maer eenen goeden name sal ewelich bliuen. En sijn
kinderen onderhout die wijsheit in breede / Want
verbe ighe wijsheit / en eenē verborghē stat / wat
nutticheyt is in beyden. Een mēsche die sijn sotheit
verbercht / is beter / dan een mēsche die sijn wylheit
bedect. Maer noch als wert wed gekeert / tot dien
dat wt minē monde gaet / Wat het en is niet goet
dat hē / een alst scāde / en alle dingen en welbehage
allen menschen niet int geloue.

Scaet v boor vader en moeder / der hoerberie /
en boor den hoijte en machtige / vander liegene /
En boor den prince / ende boor den rechter vader
midaet / En boor die bergaderinghe / en boor dat
hole va ongerechticheyt / boor den geselle en vuet
vande ongelijcke / En boor de gebueren / van dyc
uerie / Maer vader waerheit Gods en sijns ver-
bonte en scaemt v niet / Scaemt v metten ellē vo-
ge opt voot te liggen / Scaemt v dat men v besul-
dige int wt geuen en int ontfange / scaemt v te swi-
gen / als ghi gegroet wert / scaemt v die hoeren aen
te sien / scaemt v dū aensicht van wten maech oft
vrient te lieren / En afkeert v aensicht niet va wte
naesten / en van dat deel wech te nemen / ende niet
weder te keeren / En afliet eens anders mā wijs
nyet / en en ouderwoert sijn dienstvaert nyet / noch

en scaet aen haer bedde niet. Wacht v handen bi
den / vande redene des verwojts / en als ghi gheeft
so en verwojt niet

Vader dat men niet en behoort te schamen / wat
sorge ende anrte die kindere den vaders aedoen
doemen die dochteren op voeden sal / Als Gods
macht en vrisshet

Dat. xliij. Capittel

Gheeft v redene niet twemael / en dat
ghint heymelic gehoort hebt / en op
baert niet / ende ghi sult warachtelic
sonder bescaemthet sijn / en ghi sult
gratie vinden int aenschouwen alre
menschen / en dat ghi in alle dese niet bescaemt en
wert / en en weest gheen verkiefer der persone en
dat ghi so zōdich / En scaet v niet des alderhooch-
sten wet ende verbont / ende vanden oordele / den
ongodlike rechtueer die te make / vande woorde
der gesellen / ende der wadellers ouer de werch / en
vander geuinghe der erfennisse der vrienden / van-
der gelijcheyt der wagen / en gewichten / vander ver-
riginghe der veelre / en der luttelre / ende vander
verderfeliker bedrieginghe / des vercopens en der
rooplieden / en van vele castidender onderwijnghe
der kinderen / ende vanden alder quaetsten knech-
ten een bebloede sde.ouer een scale wif / is goet
een teken.

Daer veel handen sijn daer duyt toe / en so wat
dat ghi gheuen sult / dat telt ende weghe / ende be-
scrift alle wt gheuen ende ontsaen. Van des ontfan-
nigen ende dwaalens onderwijnghe / en vanden ou-
dere / die vanden iongeinghen geoordeelt werde /
en ghi sult gheleert sijn in allen / en prifelic int aen-
schouwen alre mānen. Dyc dochter des vaders is
sijn verborghen wakinge / ende sijn sochfuldicheyt
die hi boor haer heeft / neemt sinen slacp wech / op
dat si met mischien een ouer speelderse / in haer le-
uen en werde / en met den man wouende hatelijck
werde / op dat si niet eemch tīt ontrepicht en wet-
de in haer maechdelich / en dat si in haers vaders
huys niet waer gevonden en werde / op dat si mis-
schien metten man wouende / niet ouer en trede /
oft ymmer onuruchbaer werde / oier een oncrif-
sche dochter beuesticht die hōde / op dat si v de vā
de niet in lachter en doe comen / in achterclappinge
inder stadt / en verwerpinge des volcs.

En wilt alle mensche niet aenmerckē in die ge-
baente / en en wilt niet te midden onder dyc wānen
woonen / Want vanden cleederen comt die motte
boort / en des mans ongerechticheyt vanden wāne
Want des mans ongerechticheyt is beter / dan ee
wchdoende wif / en dan een wif bescaemende in
lachter. Hier omme sal ic der wercken des v. E. E.
v. E. E. gedachtich sijn / en sijn wercken die ic gesien
hebbe / sal ic vercondighen / Vnden woorden des
v. E. E. E. sijn sine werckē. Die verlichtede son-
ne heeft boor alle dingen gesien / en vander glorie
des v. E. E. E. / is alle sijn werck vol / En dede dyc
v. E. E. E. die heiligben niet vertellen alle sine won-
derē / welke die almachtige v. E. E. E. bast scaede /
in sijn glorie / bast gemact heeft. Alle dingen bliue
in sijn heerlicheyt. Hi heeft den afgront / en der
menschen herte onder socht / en hy heeft haer loof-
heyt bekent

Wat die v. E. E. E. bekeede alle keinsse / en haer
sach mit teken der ewicheyt / boortscappende dyc

dinghen die boozbi sijn gegaen / en die ouer comen
susten / openbaer die die sporen der heymelicheiden.
Item en gaet geen gedacht boozoel / en gheen rede
neer verbercht haer van hem / hi heeft die groote
Iob. xliij. daer en sijn der wijsheyt verclact / die booz die wee-
el. xxiij. relis / en totter ewichheyt toe / Doch daer en is niet
toe geworpen / noch en sal niet werden gemindert /
en hi en behoeft niemants raet. hoe begeerlijc sijn
alle sine wercken / en als een bonck aen te met che
io. Alle dese dingen leue / en bliuen inde ewichheit
en in alle noot sijn hem alle dinghen ghehooslaem
psal. viij. Alle dingen sijn dubbelt / een tegen een / en hi ende-
rl. i. der riet gebieken / hi sal eens yegheleer goeden be-
de. xxxij. ueckighen. Ende wie sal verlaet werden siende sine
heerlicheyt.

Van die schoonte ende vercleringe des hemels /
der sonnē / der manē / der sterren / ende ander wer-
ken die God geschapen heeft / aenden welcken o re
macht ende vrilshert Gods geleert / en met rech-
te geloofsvort

Dat. xliij. Capittel.

Wt firmament der hoocheyt / is sijn
schoonheit / die ghedaente des hemels
in dat gesichte der gloyen. Dye somie
mit aenschouwen / den dach vercondi-
gende inden wigane / een wonderlijck
bat / des alderhoochsten werck / In den middage ver-
bernt si die aerde / en wie soude mit aenschouwe haer
der hitten / hem moghen vuthouden. Dye eenen hee-
ten ouen verbaet / als hi heet is / diemael meer ver-
met die somie opten berghen / wt blafende vierighe
raeyen / en blinckende met haren radyen / verblint
si die oghen. Groot is die h. E. S. die se ghemaect
heeft / en in sinen beuele / doet hi se haestelijc lopen /
En die mane is in allen / in haerder tijt een tonin-
ge des tijts / en een teckē des tijts der werelt. Wan-
der manen is dat tecken des hoochdeliken daechs
dat licht dat gemint wert in die voleindinghe. Die
maent na haren name is wonderlijck wassende tot
haerder volheyt toe / En bat der heylegers / inder
hoochden lichtende gloyoselic / inde firmamēt des
hemels / die ghedaente des hemels / is die glorie der
sterren / dye h. E. S. verlichtende dye werelt inder
hoochten / In des heylighen woorden sullen si ten
oorderle staen / en si en sullen niet ghebreken in ha-
ren wakighen.

Stet den boge / en geberedyt hem die dien ghe-
maecht heeft / hy is alte schoon in sijn schijnlic. hy
omringde den hemel inden omganc sijn der heerlijc
heyt / die handen des alderhoochsten hebbe he ghe-
spannen. Mits sinen gheboede dede hi den sine hae-
stelic comen / en hi haecte wt te leyden die bluemē
sijn oordeels / Daer om sijn die scatten open ghe-
daen / en die wolcken sijn wt geloggen gelijc boghe
leu / In sijn grootheyt heeft hi die wolcken gesteret
en die hagelsteenen sijn gebroken. Die berghe sul-
len in sijn aenschouwen verbeecht werden / en in si-
nen wille soe waeyt dye supden wint / Dye stemme
sijn donders / Doech dye aerde / dat ontbedere des
noordens / en die verghaderinge der winden / vielen
si neder gelijc eenen boghel afdoende om te sitten /
stroyt hi den sine / en als eenen neder dalende spinc
baen / is sijn nedercoeft. Dat oge sal dye schoonheyt
sijnder blinckender witheyt verwonderē / en dat her-
te sal verstrickē ouer sinen nachregen / hy sal vorst
opter aerden wtstoyt / als sout / en alst beurozen is

elate. xli.
liij

so salt werden als dinstel toppē. Den rouden moos
wint waeyde / en banden water beuroos cristalle

hi sal op alle vergaderingen der watercrusten
en hi sal he met wateren als met eenē panfiter de-
den / En hi sal die bergē berindē / en hi sal dye wo-
kine verbernen / en hi sal dat groene wt doe / als cē
diere / Die medecine alre dinghen / is in die haestinge
des neuels / en eenē ontmoettende dauwe / comende
vander hitten / sal he hyllic make / In sinen woorde
weech de wint / en met sinen ghepeyl sal hi den af-
gront verlaechten / En die h. E. S. Iesus plāde
dien / Die ouer zee schepē / vertellēde haer perreulen
en hojende met onsen oogen / sullen wi verwonderē
Daer sijn ongehoorde en wonderlijke werckē / ver-
stepden aerde der dieren en der walluische / en wan-
derlijker creaturen / Door he is dat eynde des we-
ges vast gemact / en in sinen woorde / sijn alle din-
geitlamen geset.

Wise ggen vele dinghen / en wi en mogen niet ge-
noech geseggen / maer hi is die veruilinge van al-
len redenē alleen / In alle gloyerēde / waer toe sijn
wi dueghen / Want hi is almachtich ouer alle sine
wercken / De h. E. S. is veruactelijc en leet groot /
en sijn moghenheyt is wonderlic / Maect groot den
h. E. S. / also vele als ghi muercht / en nochtans sal
hi te groot sijn / en sijn geyotmakinge is wonder-
lic / Den h. E. S. en ghenediende / verhoocht hem al
so vele als ghi vermuecht / want hi is meert der dan
alle vlot / hem verhogende / wert vult met crach-
te / En arbeyt niet / want ghy en sulles niet begripe
Wie salt sien / en vertellen / en dye sal he groot ma-
ken / gelijc hi van beghaue heeft ghebreck / Daer
sijn vele groter dinghen verbergen dan dese / Want
wi hebben weynich sijnder werckē gesē / Maer de
h. E. S. heeft alle dinghen ghemact / en die godlich
doen / heeft hy wtshrept gegeuen.

Wier beghint een lof ende pit's der ouder va-
derē / door welckē God sijn macht ende wylshert
opte aerden bewelen heeft / der vrelckesin ha-
noch. Roe. Abrahā / Isaac / Jacob. Ca. xliij.

Met ons die heerlike rechtē manen lo-
ue / en onse ouders in haren geslachte
dye h. E. S. heeft veel heerlike rechtē
he wercken geuacht / sijn grootdadig-
heyt is van ewichheyt / Sy waren man-
nē groot vā crachte / en bereiert met hare voocht-
ticheyt / heerleppende in hare moghēden. Soet
scapēde inden prophetē / die woerdich der prophe-
tien / en gebiedēde de volcke in haerē tijt. En mits
die crachte der voochticheit / den liede die ald bey-
lichste woorden vercodigēde / In hare hant hy ver-
soekēde die matē des sancs / en vertellēde der scrij-
tuerē liedekens / sijnke in se inder cracht / neertlic-
heit der schooheit hebbede / vromakēde in hare huy-
sen / Alle dese he vben glorie inden gheslachte hares
volck vcregen / en in hare dagē warē si in hooger fa-
mē / Die vā die geboze sijn / hebbe de naē haerē ho-
ger famē vloze / en daer sijn der daer geen gedachte-
nis af en is / si sijn vgaen als die niet en waren / en si
sijn gewordē als niet geboren / en haer kinderē niet
hē / Mer dese sijn dye lieuelike manne / der welckē
gherechticheyt nemmermeer vergheten en wert /
maer bi haer nacomelingen sal si bliuen / ende met
haren lade blijft een goede erffenisse / ende dat sac
haer der neuen / dat blijft slacnde in dat verbonde.

En haet der kinderen saet blijft om haerent wille /
 tot inder ewicheyt

Haer saet en haer glorie en sal nyet werden ver-
 laten. Haer lichamen zijn in brede begraven / en ha-
 ren name sal ban ghesachte tot gesachte leue Die
 volcken moeten haer wijsheit vertellen / en die ge-
 meynthe moet haer prijs booske happē / yanoch be-
 haechde Sode / en is ouer geoert int paradys op
 dat hi den heydenen wijsheit gheue / Noach is een
 volmaecte rechtueerdighe geuonden / en inder tijt
 der gramscappen / is hi die versoenighe gemaect /
 Daer om es hi dat ouerblijfel der aerde gemaect /
 als die diluue geschiede / Dat ewich verbont der
 werelt is bi hem geset / op dat alle vleesche / midts
 der diluuen / met meer en soude moghē werde wt
 ghedaen.

* Abraham een groot vader van veel volck / en
 sijns gelieen is niet gheuonden inder heerlicheyt /
 Die wet des alderhoochsten heeft hi onderhoude /
 en was inden verbonde met hem / In sijn vleesch
 dede hi dat verbont staē / en hi is getrou geuonden
 inder versoeckingen als hi geproeft wert.

Daer om heeft hem God met eenen eedt ghe-
 sproken / dat hi in sinen sate / alle volcken salich sou-
 de maken / en hem vermeerderen / als dat stof der
 aerde / en sijn saet verheffen / gelike die sterren des
 hemels / dat sijn saet ooc dat lant soude besitten / en
 beeruen vander eender zee tot die ander / en handē
 bloet tot dat eynde der aerde / En met Isaac heeft
 hi dit verbont geuelicht / om Abraham sijns baders
 wille / la ooc die genadige gedachtenis / en salicheit
 alre mensche / en dat verbont heeft hi met Isaac be-
 velicht / en heuet op dat hooft Jacobs doen rustē /
 En daer in heeft hi hem bekēt dat hy hē wel ende
 rijchelie begaefte heeft / en heeft hem een erfenisse
 gegeuen / en heeft sijn deel afgesceyden / en in twa-
 lēf geslachten gedeylet / hi heeft wt hem barmherti-
 ge mannen behoude / dye genade hebbē geuonden
 voor alle vleesch *

Adē getrou vve en vromē vorste Moise / vā Da-
 rō sine broedere / en vādē stāme y eui / vvt dē vvel
 hē dat puester dō gebore vvert Adē die ciera gie en
 cleedinge des ouerste priesters / en ordinātie des
 papendoms en der offerhāde / vander straffin-
 ge Bathan / Abrams / en Chore / der opruerd s
 oft muymakers / vā den vromē vorste Pinehas

Dat. xlv. Capittel

Moes vā Gode en dē mēste bemint /
 wiens gedachtenisse in hooghē loue
 staet / hi maecte dien gelike in der heyl-
 ligen glorie / en hi maecte hē groot in
 die vzele der vādē / en in sinē vwoor-
 den dede hi grote wonderē / hi maecte hē heerlic in
 dē aēscouwē der coningē / en hi gaf hē veuel ouer
 sinē volcke / en hi toonde hē sijn heerlicheit / In sijn
 geloue en saechtheit / maecte hi hem heyllich / en hy
 vercoos hē wt alle mēschē / hi hoorde hē / en sijn stē-
 me / en hi leide hē in die wolckē / En hi gaf hē daer
 die gebode / en die wet des leuens / en der onderwi-
 singe Jacob sijn vdbont te leerē / en Israel sijn ordelē

B hi maecte Aaron sinē vboeder hooch / en hē ge-
 licheit vanden gesachte leui

hi selde hē een ewigē verbont / en hi gaf hem
 dat priester cap des volcs / en hi maecte hē heerlic
 in scoonder ciera gie / En die omgorde hē metten

gorde der gerechticheit en hi dede hē dat cleet der
 eere aen / en hi croonde hē in die baten der duecht /
 Behagelike schoone / en neder clederē / en een cleet
 dat die schouderē bedert / sette hi hē / en hi omgorde
 hē met vele gulde beslekēs tontsomme / om geluit
 te geuē in sinē gāc / en te doe hore dat geluyt inden
 tēpel / den kinderē sijns volcs tot een gedachtenisse
 hi gaf hē dat heilige cleet eens wijs mās / die met
 oordele en waerheit geriet was / welc een gewē-
 uen werc was / vā goutgeel sive en scharlakē / gou-
 de / en hyacinthe / en purpure dat werck des conste
 naers van gewonē rosin roode sive / met costeli-
 che peccle / gefigurreert in die biddinghe des gouts /
 gegroeuert in ds den wercken eens stechouwers
 tot een gedachtenisse nā den getale der geslachten
 Israels / Een boorhooft plate vā louteren goude /
 was aen sinder huyue / en een crone op sinen mi-
 ter wtgedruet met een tekē der heerlicheit / en dye
 glorie der eere / en dat werck der cracht / verciert wt
 der begeerte der ogē / Alsdanighe schoone dinghen
 en hebbē voor hē niet gewect / See vze delinc en
 heeft die aengedaē / maer alleen sine sone / en sine
 neuen / alle den tijt door.

Twecmael heeft hi dagelice sinē vjātoffer voi-
 brocht / Moles veruude sijn hādē / en hi salde hē
 met heyligē olie / het is hē tot enē ewigē verbont
 de gemaect / en sinē sate als die dagē des hemels /
 die priester cap te bedienē / en lof te hebben / en sijn
 volgeet te doe / en des hē ESE name / hi heeft
 hē vercozē vā allē leude / Gode te offerē / offerhā-
 de / wieroo / en goedē ruecke / tot ghedachtenisse te
 versoenē voor dat volc / En hi gaf hem in sinē gebo-
 den macht / en in sinē verbont / om Jacob die ghe-
 tungenissen te leerē / en Israel een licht te gheue in
 sijnre wet / Want tegē hem stondē die somighe pp /
 en wt haer omringdē hē inder woelkē die met
 Bathan en Abiran warē / ende die bergaderinghe
 Chore / inder grāscappen / Die hē ESE God sach
 dat / en het en behaechde hem niet / en hi sijn veruult
 in die duistertheit der gramscappē / hi maecte dien
 wonderē / en verniedede in dye blamme des viers
 En maecte Aaron eerlic en heerlic / en gaf hē erffe-
 nisse / en die eerlic bruch / des corēs d aerde / decl-
 de hi hē / hi bercepe sijn vzeot indē eerlicen tot sa-
 heyt / Wat si sulde des hē ESE offerhandē eeten
 die hi hē en sinē sate gaf Anders en hadde hi ghe-
 erf / noch deel aenden lāde onder den volcke / Wat
 die hē ESE selue is sijn deel en sijn erfenisse

Pinehas die sone Eleazari / die derde inder glo-
 rien hem nauolgēde inder vzeesen des hē ESE
 en te staen in die eerwerdicheit des volcs / in goet-
 heit en blitcheit sinder sielen / behaechde hi Gode
 Israels / Daer omme selde hi hem dat verbont des
 vzeets / en eenē prince der heyligen / en sijns volcs /
 op dat die weerdichz des priester cap s hē / en sinen
 sate si inder ewicheit / En hi maecte dē coninc Da-
 uid dē sone Jesse hādē gesachte Juda / en verbot
 een erfenisse / hē en sinē sate / op dat hi wijs heyt in
 onse herte soude geuē / sijn vole te oordeelen in ghe-
 rechtichz / en dat haer gode niet afgedaē en soude
 werden / en hy maecte haer heerlicheyt ewich in
 haren volcke

Van Josua den hooftman en sine eerlike septe
 Van sinen mede geselle Chaleb / vā dē richterē

ende ouersten in Israel tot Samuel toe/die eē ge-
trou prophete was inden volcke Gods.

Dat. xlvij. Capittel

nu. cxvii
Deu. iij.
Ioh. i

Molia de sone Kun/Moses nacomer
des propheten/was stercken ooplo-
ge/die groot was na sinen name / die
alder grootste ter salichheit der wtuer-
coender Gods/te verwinnen die te-
gen opstaende vianden/op dat hi die erkennisse Isra-
els soude bereyge/Welcke heerlicheit hi vercreech
sijn handen ophessende/ende te werpen sweerden
tegen die stadt/Wie heeft voer hem also heerlich
wederstaen/Wan hi die h. E. S. E. selue/ verdoech
die vianden/Of en is die sone in zijnder grāstap
niet belet/ende enen dach is geworden als twee/
hi heeft den alderhoochsten aengheropen/machi-
tich in te beuechten/in allen siden/ende de grote eē
heylige God hoorde hem /m hagelstenen der alder
stercker cracht. hi maecte eenen storm teghen dat
viantlike volc/eē inden nederganck verdede hi dye
viāde/Op dat die heidenen zj mogentz soude be-
kenē/wāt het en is n. z. licht teghen God te verchten
ende hi volchede die machtige van achter rugghe.

nu. xij

Ende inden daghen Moosi drede hi/ende Caleb
die sone Iephunne/een vruendelic stuck/die teghen
die vianden stonden/ende dat volc van sonden be-
waerden/ende die inmuratie der quaetheit sul-
den/Ende si twee gestelde worden behouden/van
den getale van sechshondert duisent boecknechte/die
in te leiden tot die erkennisse/totten lande daer inle
ende huenich bloeyt/Ende die h. E. S. E. gaf die Ca-
leb stercheit/ende tot in die outheit bleef hem zjn
cracht/op dat hi soude opgaen in een hoge placcke
der aerden/ende zj saet vercreech die erkennisse/eē
alle die kinderen Israels saghen/dat het goet is dē
heilige God gehoorlaem te zjn. Ende elcke vandē
rechtters/bifonder met haren name / der welker
herte niet gehooreert en hadde/die niet afghckēert
en sijn vanden h. E. S. E. /op dat haer meinorte inde
ghedachtenisse si eē haer benen groeyden van haer
der placcken/eē haren name blijft ewelijck.

nu. i
Ru. xij.
Deu. i

Samuel des h. E. S. E. prophete/bemint van
sinen h. E. S. E. God/histelde eenen coninc/eē hi
saldē die princen in sinē volcke/hi oordelde die ver-
gaderinge in dye wet des h. E. S. E. eē hi sach Ja-
cobs Godt/eē in zijnder trouwe is hi een prophete
geproeft te wesen/Eē hi is in sinē woorden getrou
geuondē/want hi sach den God des lichts/Eē hi
aentriep den altmachtigen h. E. S. E./doe hem die viā-
den roufom benaut hadden/ als hi geoffert hadde
die luygende lammerē. Eē die h. E. S. E. doonderde
vandē hemel/ende hi heeft sijn stemme doe hozen in
grote geluyde/ende hi vernielde die princē der Ty-
riers/ende alle die hertogē Philistijn / Ende voor
den tijt des eynde sijns leuens/ende der werelt/gaf
hi getuygenisse int aenschouwen des h. E. S. E. en-
de des ghesalfdens / hi en ontfinē van geenē blec-
sche geit/noch n. z. tottē gescoeyte toe/eē geē mēsch
en besculdichē hem. Ende hier na stiep hi/ende hi
dedet den coninc bekennen/eē hi toonde hem dat
eynde zijns leuens/ende hi verbiē sijn stemme van
der aerden/in der prophetien/om des volcs sondē
wt te wilsen.

Vanden prophete Nathan ende dē coninc Dauid
van sinen sone Salomon.

M desen so stont op Nathan die pro-
phete/in Davids dagen eē alsincer
verseiden banden bleesche/also is Da-
uid vandē kindere Israels verseyde/
hi speelde mettē leuwen als met lā-
mrecen/eē inden beprende dede hi gelijc indē lāmerē
der scapen/En noech hi in zijnder ioncheit den ruc-
se niet doot/eē nā den lachter wech vandē volcke/
In op te heffen zjn hant /woy hi den ouermoet
Solie af in eenen steen der slinger en/daer hi dē al-
machtigen God aentriep/eē hi gaf hem stercke in zj
der rechter hant/ende sterckē man wech te doe / eē
den hooime zijns volcs te verhogē/Also gloufiteer-
de hi hem in thien dypfenden/eē loofde hem in die
lofsegginge des h. E. S. E. /in dien dat hi hem dē
trone der glorien gaf/Want hi vernielde die viā-
den aen alle siden eē hi wtworstelde Philistijn die
wederlakers/tot op den dach bā hedē / hi wreef
haren hooime te slucken/tot inder ewicheit/In al-
len sinen wercken heeft hi den alderhoochsten ghe-
looft/ende eer toe gestreuen.

hi loofde dē h. E. S. E. vā al zjnd herten/eē hi be-
minde hē/die hem gemaect heeft/eē gaf hē macht
tegen den outaer/eē in hare geluyf maecte hi soetē
sanc/Eē op die hoge tiden/ heeft hi cieraect ghesidi
neert/totter voleindinge des leuens toe/op dz hi dē
naē des h. E. S. E. soude louē/eē hi broech Gods
heilicheit soude verheyde/Die h. E. S. E. heeft zj
sonde gesuyuert/eē heeft sinen hooime verhoocht
in der ewicheit/Eē hi heeft hē dz verbiē des rics
gegeuē/eē dē stoel dē glorie in Israel/Na hē stōt op
eē wijs sone/met name Salomō/om diē woy hi
alle machticheit dē viāde neder/ Salomō regneer-
de indē dage des h. E. S. E. /dē welckē God alle viā-
dē onderwoy/op dz hi eē huis in sinē name soude
stichtē/eē soude heilichz herede in der ewicheit.

Also hi geleert was in zijnder ioncheit / Ende hi
is met wijsheit veruult als een riuier/ende zj siele
ontdeckte dat lant/eē hi heeft veruult die raetselen
in gelijcke nisse/ende sinen name is bettere tottē epla-
den vmaect/ende hi wert bemint om zijns vrees
wille/Die landē zjn verwondert/in zjn liebekens
ende vspaken/in zjn gelijckenissen/eē wtleggin-
gē/eē vandē name des h. E. S. E. Gods/wiens
tēnalme is god Israels/hi heeft gout bergadert
als latoen/ende hi verghaderde dat siter als loot.
Ende hi wert in ongeordinerde liefde ghencicht/
tot den wuen/ende hi wert van sinen eygen blec-
sche vwonien. hi gaf een smette in zijnder glorien
ende hi ontheilichde zjn sac/om grāstap in te bren-
gen op sinen kindere/ende een leet na zj vilschap/
op dat hi een in twee gedeelt soude maken/eē wt
Ephraim een ongetrou afuallich rjē worden

Maer God en sal zjn ontfertmherticheit niet la-
ten/ende hi en sal niet scoerē noch wtwillen zj were-
ken/noch hi en sal die neuten zijns wtuercoerens
n. z. vliēsen vādē stāme/Eē een saet dz van hem quā
ende hē lief hadde/dat en heeft God niet heel vdaē
mer heeft noch een nacomeinck ende ooz in Jacob
gegeuē/ende wt Dauid eē wortel/Ende Salomō
hadde eē eynde met sinē vader/Ende hi liet na hē
achter vā sinē sode/des volcx soetheit / ende enē dye
geē vstāt en had/te wetē/Roboā/die dz volc midts

ij. cc.

finen raet afkeerde/ en Jerobeā den sone Nabath/
die Israel dede sondigē/ en gaf Ephyraim de wech
te sondigē/ dat hare sondē en misdaden te veel wer-
den/ dat si ten leste wt de lāde verdriouē werde. Ja
alle schalcheit heeft hi ghesocht/ tot dat dye wrake
ouer haer quam.

Gandē propheet Elia/ vandē duechdelike co-
ninc Ezechia/ en dē propheet Elia. Ca. xviij

Die die propheete Elias stont op als
een vier/ en sijn woordt beride als vē
sackel / Die den hongher onder hen
vrocht/ en die hē veruolgedē m̄ haer
der indicheit/ sijn luttel gheworden/

Wāt hē en mochte die geboddenes h̄ E S E nyet
verdrage/ Mits des h̄ E S E woort/ hielt hi dē
hemel/ en hi woyp diemacl dat viere der aerde vā
hē/ Also is Elias heerlic gemact in sinen wonder-
lichede/ En wie mach hem berocmē sijn gelijc te
sijn/ Die indē woorde des h̄ E S E Godts / den
doodē weder dede comen vāder hellē/ die de conin-
gen neder werp totter verderfuisse/ hi viack haer-
macht lichteic/ en die heerlike vā haren scole Die
in Zion dat oordeel hoorde/ en in horech die oorde-
len der wrake hi propheteert dē coninghē die boe-
te/ en maect die propheetē na hē. Hi is op genomen
indē storm des viers/ indē wagē der vieriger paer-
den/ Die ingescreuē is indē oordele der tiden/ die
grāscap des h̄ E S E te verlaechten/ des vaders
herce te berloenē tottē sone/ en weder op te stellen
Jacobs geslachte/ Wel dien die v sage / ende inder
vrietscapē vercreet/ sijn/ wāt wiluē alleē die leuen
maer nae der doot en sal onsen name alsoodanich
niet sijn

Elias die indē storm bedect is/ en in Elyeo is si
uen geest veruult/ In sinē dagē en heeft hi dē prin-
cen niet ontāē/ en niemāt en verwan hē met mach-
te/ noch geē woort en giuch hē te bouē en sijn doo-
de behaē propheteerde/ In sinē leuē maecte hi wō-
dere/ en in sinē dootē viackte hi wonderlicheidē. In
alle desen/ en betoers dat volt geen beteringhē/ en
en ghinc niet af vā sine sonden/ tot dat si van haren
lāde herwoypē sijn/ en sijn verstroeyt in alle landē
en daer is seer luttel volc ouer gebleuen/ en eenen
prince in Baunds huys/ Sommige van hen deden
dat gode behaechde/ Maer die ander deden vele
sonden

Ezechias behaerde die stad en leyde dat wa-
ter te midden in die stad/ ende groef die rootē met
ysler/ en timmerde eenen put aent water / In sinē
dagē ghinc Senacherib op/ en seynde Raflacen/
en hi hief sijn hāt op tegen hen/ en stack sijn hāt wt
in Zion/ en hi is houerdich ghewordē midēs sijn
macht/ Doe sijn haer dertē en haer hādē beuecht
en si hadde smerce/ als harede wimen/ En si anrie-
pen den outfermbetāgē h̄ E S E/ En haer handē
wrestreckde/ hieuen sse op/ en die heylige h̄ E S E
God hoorde haestelic haer stemē/ hi en gedachte
haerder sondē niet/ noch hi en gaffe den viandē n̄
maer hi suerdele door die hāt des heyligē prophe-
ten Elye/ hi werp die heylighers der Assyers
ter neder/ en die Engel des h̄ E S E vernide-
se/ Wāt Ezechias dede dat gode behaechde/ en hi
ghinc sterckelic indē wech Dauid sijn vaders/ den
welche hē veyal Elias die grote propheet/ en ge-

trou in Gods aelchouwē. In sinē dagē ghinc dye
sonne achter waerts/ en verlegde den coninc sijn
leuē. In grote gheeste sach hi die laeste/ en hi ver-
troostte die roudragēde in Zion tot inder ewic-
heyt toe/ hi thoode toccomēde en heymelike d̄m-
ghen/ eerre ghesieden

Gandē vromē coninc Josias en sine eerl'ke wer-
kē/ hoe dat die stad vā Jerusalem en alle dat volc
te niet gebrocht sijn door die scalchz vādē adere
godlosen coningē/ Aan Jeremia Ezechiel en dē
navolg dē propheetē. Van zerubabel erde Jesu/
Jocedechs sone/ van Nchemia/ Enoch Joseph/
Sem Seth/ en Adam. Dat. xlii. Capittel

Elias gedachtenisse is gelijc als een
werck des apotekers/ die veel costelic-
ker en welrechen der dinghē stamen
menget. Sijn gedachtenisse sal in alle
mōdē werde verloet als huenēch/ en
als soeten sanc in die weerschappen des wijns / hi
was gestickt vā God ter boete des volc/ en hi de
de wech die vercyfinge d̄r godloser En hi sterde
sijn herte tottē h̄ E S E/ en indē dagē der sonden/
stercte hi die goddiesticheit/ Alle coningē / behaluz
Dauid/ Ezechia/ en Josiam/ hebbe sonde gedaen/
Wāt die coningē Juda/ hebbe des alderhochsten
wet verlatē/ en si hebben Godts breete besmaect
Want si hebbe haer rjē dē anderē gegeuē/ en haer
glorie h̄cē den geborenē volcke/ si aelstakē die wt-
uercozen stad der heilicheit/ en si maecten sijn we-
gen woest in Jeremias handē/ wāt si hādē dē hem
qualic die vā sinoders bysch een propheete gebrē-
licht wert/ om te keere/ wt te trecke/ en te berdoe/
en weder te timmerē en te berruēden

Ezechiel die dat aenschouwen der glorie sach
welche hi hē thoode indē wagē Cherubim/ Wāt
hi gedachte der viandē indē vrgē/ den ghenen wel-
te doe die rechte wegē thoode/ En d̄r twee p̄o-
phete beēnē/ groeydē vā haerder plaetsen/ Wāt si
sterctē Jacob/ en si verlostē hē in dat geloue haer
der cracht.

Hoe luttel wt Zerubabel groteic ghenēech ghe-
pisen/ wāt hi is oock als een teke en seghel/ in dye
rechte hāt Israels/ En Iesum dē sone Josuedes/
die in hare dadē het huys sichte/ en verhochedē dē
tēpel/ die den h̄ E S E heilich was/ bereyt tē ewi-
ger glorie/ Ende Jeremias is in die gedachtenisse
veels tijts/ die ons oprechte die om gewoypē muē-
re/ en dede die poorte/ en die stote staē/ die onse hu-
sen oprechte/ Niemāt en is gebozē opter aerde/ ge-
lijc als Enoch/ wāt hi is oec op genomē vāder aē-
den/ En Joseph die een mēsche gebozē is/ eē prin-
ce der h̄oedere/ een bastichz des volc/ een reger h̄cē. vi.
der der h̄oedere/ een bastmakinge des volc/ ende
sijn beēnē sijn besocht/ en si propeterden nae dye
doot Seth en Sem hebbe glorie in die mēsche ver ge. i. h. ij.
tregē/ en bouē alle dicre Adam in sinē oofsmē
E of ende prijs Simons des soens Dine
Dat. l. Capittel.

Simon Onias sone/ die grote p̄ictet
die dat huys in sinē leuen enderstete
de/ en in sinē dagē sterctē in dē tēpel/
Die hoocheit des tēpels is oec vā hē
gesticht/ die dubbele timmeringe/ en
die hoge wādē des tēpels/ In sinē dagē vā hē
den die putte der waterē/ en woypē beruūt beuen

inaten/Die sijn volc besochde/ en verlostele hāder
 verderckenisse. Die sijn stat bebaerde/en datte niet
 belege en wert/Die vermochte die stad te wijdene
 die glorie herreche in des volcs wandelinge/en by
 wijdende den ingāc des huys en des vlythoofs/Ge
 hie die morgen sterre mit midden des neuels/en als
 een bolle mane in haren dagē lichtet. Ende als een
 blinkende sonne/ also blincke hi indē tēpel Gods/
 Als die blinkende boge/ onder die wolckē der glo
 rien en als een roosbloeme/ indē meydays/ en ghe
 hie die kellen die inden doorganc des waters sijn/en
 als wel rieckende wicrooc indē dagen des somers.
 Als blinkende biere/en als wicrooc beuēde inden
 biere/Als eē dicht gulden bat verciert met alderhā
 de costelike gesceente/ Als een wotspuytende oliue
 en eene typpellenboō/hē in die hoocheyt vheffende

B In dien dat hi dat cleef der glorien ontfinc/en ge
 cleef wert in volmaectheit der duecht/inden opgāc
 des heylige n outaers/ so gaf hi glorie/dat ghebaet
 der heylicheyt/Maar in te ontfāen die berle bandē
 priesters hant/en hi staede nekens den outaer. On
 trent hē was dien rinc der vaders/en als die plā
 tinge des eederboom in den berch Libanon/alsoe
 stonden si om hē als palmitackē/en alle die kindere
 Maron in haer eerlike rcragie.

Maer die offerhāde des h. E. A. E. was in haer
 handen/voor alle die vergaderinge Israels/en be
 dienēde die volepdinge optē outaer/om te mer
 derē des hogē coninc offerhande/tae by sijn hant
 voort in dat dāc offer/en schincke bādē wijndruyue
 bloede/hi wstorfede in dz fundamēt des outaers
 enen goedē ruer/den alderhochsten princee.

Doe riepe die kinderen Maron wt/en si bliscen in
 hē geslegenen basuyne/en si dedē een groote stem
 nie horen/tot gedachtenisse voor God/Doen ver
 stricte allet volc te gader/en si biēle op haer aēcht
 ter aerde/dē h. E. A. E. hare God te aēbden/en ge
 beden te geuen/den almachtigen hooghen God/
 Ende si vermeerderende singhēde met haeren
 stemmen/ende in dat groote huys is een gheluyt
 vol soelichepts gemaect/En dat volc badt den ho
 gen h. E. A. E. indē gebede/tot dat die erre des h. E.
 A. E. was volbracht/en si volmaectē haer offerā
 den. Doe nedercomēde taer hi sijn hāde wt tot alle
 die vergaderinge der kindere Israels/Gode glo
 rie te geuen van haren lippen/en in sinen name tē
 glorieren.

En hi dede ander werf sijn gebet/willende toe
 nen die dāclegginge Gods/te weten also/Si alle
 segt lof en dāc den h. E. A. E. onsen God/die groote
 dingē in allet lāt heft gedaen/die onse dagen van
 onser moeder buye vbeuē heft/en heft met ons
 na sijn ontferrinbeticheyt gedaen/hi geue ons vro
 licheyt des hercē/en vrede te werde in onsen dagē
 in Israel/Ten ewige dagen Israel te gelouē/dat
 Gods ontferrinbeticheyt met ons is dat hi ons ver
 losse ter bequamer tijt. Mijne siele hatet twer volc
 hē/maer dat verde en is geen volc dat ic hate/Die
 sitte dr inden berch Samarie en Philistijni/en dat
 sette volc dat in Sichem woont.

Ic Jesus een sone Sirach Eleazari vā hierusa
 lē/heb dese leringe der wijsheyt/en des verstante/in
 desen boec gescreuē/en die wijsheyt wt mīnder her
 cē gestoft/Wel die die in desen goeden ogaet/en

diese in sijnēder herten set/sal altoos wijs sijn/It
 dat hi dese dingē doct/so sal hi tot allen dingē ster c
 sijn/want dat licht des h. E. A. E. is sine voetskap

Wat gebet Jesu Sirachs sone

Die wijsheyt roept den onuerstandigē tot haer

Dat. li. Capittel

Gsal v belidē h. E. A. E. coninc/ende ic
 sal v klāmē louē/God mijne salichma
 ker. Ic sal uwen name beliden/Wāt
 ghi sijt mi een hulper/ende eē beschee
 mer gewordē/en ghi verlostede mijn
 lichaē vander verderckenisse/vādē stricke der verra
 dercher tongē/ende bādē hipe werckēde luegenē
 en ghi sijt mi een hulper geworden/tegen dye gene
 die mi omcingē idē. En ghi hebt mi vlost na die me
 nichfuldicheit der ontferrinbeticheyt ws naēs/Wādē
 vullēde die bereyt warē om mi te versindē/en vā
 den hāden der geere die mijn siele sochtē. En bādē
 poortē der tribulacie/die mi omuaen haddē/en iuk
 middē des viers en vē ic niet vberent/Wander diep
 ten der hellē/en vander besmetter tōgen/en bandē
 woordē der luegenē/vādē ongerechtigē coninc/en
 van die onrechtuaerdige tonge heb di mi vscermt.

Mijn siele sal den h. E. A. E. louen totter doot toe/
 wāt mijn leuen was wakēde nederwaerts ter hel
 lē/Si hebbe mi vā allen sīden omringt/en daer en
 was niemāt die mi mochte helpē. Ic was siede tot
 ter mēscē hulpe/en siet si en was niet/S. h. E. A. E.
 doe gedaelt ic vber ontferrinbeticheyt/en vber me
 derwerkingen/die van beginne sijn/want h. E. A. E.
 ghi verlost die ghene dye v ontbeyden/en verlostte
 vander heydenen handen.

Ic heb mijn gebet vander aerden op laten gaē/
 en ic heb die doot met woordē afgebedē. Ic acriep
 den h. E. A. E. minē vader/dat hy mi niet sonder hul
 pe en soude verlatē/indē dage der tribulacien en in
 dē tijt der houerdigē. Ic sal uwen name gestade
 lic louen/en ic sal diē mede louē inder belidinge/en
 mijn gebet is verhoort/En ghi verlostte mi vander
 ongerechtiger tijt/Daer om sal ic beliden/en ic sal v
 lof seggen/en ic sal des h. E. A. E. nānie groot ma
 ken/Als ic noch ionc was/en eer ic verdwaelde/so
 socht ic op vbaetlic wijsheyt in minen gebede/Daer
 om quā ic voort dē tēpel/en sochtte tottē laetlē toe
 Doe bloeydese mi/ghelijc eē vroech ripēde d. i. u. u. *

Mijn herte verblide in haer/en minen voet wan
 delde eenen rechten wech/van mijn der ioncheit on
 dersocht ic ic vuychde mijn oore een weynich/en
 ic ontfincē. Ic heb in mi seluen vele wijshepts ghe
 uonden/en ic gāc daer seer in voort/Die mi wijsheyt
 geeft/dien sal ic eere geuen/Want ich ben vraden
 dat ic se doen soude/ic heb v egoet ernstelike gemint
 en ic en sal nyet bescaemt werden.

Mijn siele heft daer lūne ghelouet/ende in
 haer te doen/van ick baet ghemact/Ich taer mijn
 handen wt iut booge/ende mijn ontbetenheyt be
 kende ic/ende si verlichefede mijn ontbetenheiden/
 Ic kicde mijn siele tot haerwaert/ende in reynic
 heyt banticle/Van beghin aen/heb ick mijn herte
 met haer becomunert.

Daer om en sal ic niet gelaten wer dē/Mine buye
 is gestoot/haer werckēde/Daer om sal ic eē goede
 beftinge vricigē/Wāt die h. E. A. E. heft mi die tō
 ge gegeuē tot minen loue/en mi haer sal ic hē louē

Coemt tot mi ghi ongelcerde/ ende vergadert b
in dat huys der ondwisinge

Wat vertoert ghi noch/ ende wat segt ghi in de
sen: V selen dorsten ansteliken seere/ Ic dede minē
monē open/ ende sprac/ Coemt ende coopt b wijs-
heit sonder siluer/ ende woyp utwen bals ondw haer
toe/ ende b siele ontfange wijsheit. Want si is na bi
ende laet haer binden. Siet met utwen oghe/ dat
ic een weymich gearbeyp hebbe/ ende ick hebbe mi
bele rusten geuoude/ Ontfanc die wijsheit/ so sult
ghi veel siluers ende ghouts besitten/ V siele
verblide in zyn ontfermbertheit/ en
de en scaemt b zyns loofs niet.
Weret zyn werce in tijts/
ende hi sal b utwen
loon geuen
in
znder tijt.

Hier eyndet dat boec Ecclesiasticus

Hier begint Salomons ghebet

Hnde Salomon buychde zj
knien in die tegenwoordich
eit der ghebeder genieatē
Israels/ ende hi bief zyn hā
ben op totten hemel/ Ende
seyde **Y H E H E** God Iha
el/ daer en is geen God ws
ghelick/ inden hemel boue/
noch inder aerden benede/ ghi die daer hout b her-
bont/ en b ontfermberstich/ dijn knechte/ die voor
b wandelē in gebelē bertē/ Ghi die Dauid minen
bad utwē knechte hebt ghoudē/ al het gene dz ghi
hē gesprokē hebt/ en hebt gesprokē in utwē monde
ende in utwer hant hebt ghijt vertuult/ alst nō desen
dach blijet/ En nō **Y H E H E** God Israels/ hout
utwen knechte Dauid minē vader/ dat ghi hem ge-
sprokē hebt/ leggēde/ V en sal genen man gebreke
voor minē aēlichte/ sittēde in dē throone Israels/
Maer nochtans/ ist dat b hinderen mājn wet be-
warē/ en in minen gebode wādelē/ gelic ghi voor
mi gewādelē hebt/ En nō **Y H E H E** God Isra-
els/ laet dijn woort warachtich werde dat ghi utwē
knechte Dauid hebt ghesproken.

Want ist dat God warachtelic mettē mensche
opter aerde heeft gewādelē/ Ist dat den hemel/ en
der hemelē hemelē/ b niet genoech en sijn/ hoe vele
meer dē huys dat ic ghetimmert hebbe/ Maer siet
totte gebede ws knechts/ en tot sijn sijnkinghe/
dat ghi **Y H E H E** mijn God/ verhoort dat lof en
gebet/ dat b knecht heden hoor b doet/ en b oogē
moeten dach en nacht ouer dit huys sijn/ bouen die
plaecte/ daer ghi af gheseyt hebt/ Minen naem sal
daer sijn/ wilt horen dat ghebet/ dat dijn knecht in
deser plaecten doet/ En wilt inden hemel verhoor-
ren/ dat smeekē dijn knechts/ en dijn volc Isra-
hels/ dwelē si hier doen sullen/ in dese stede dijnre
woningē/ en als ghijt hoort/ genadich wilt sijn. ¶

Hyer beghint dat. xij. Capit. Daniels. welck

niet int Chreusch maer in Theodotionis
ouersettinghe staet.

Die historie van Susanna ende Joakim haren
mā/ Ende vādē twee puerstē of ouders die mē
haer begeerdē te sondighē/ ende sijn van Daniele
den prophete ter doot verwesen.

Dat. xij. Capittel

Der woonde een man te Sabiloniē/
ende hiet Joachim/ ende hi nā rē huif
byouwe/ gheheetē Susanna/ Wilkie
dochter/ die wter matē schoon was/
ende God biesende/ En wāt haer ou-
ders gerechtich warē/ so onderwesc n si haer doch-
ter na Moyles wet/ Ende Joachim haer mā was
seer ric/ ende hadde enē bogacet bi zj huys/ en dye
Jode v gaderden tot hē/ om dat hi die eerlicke van
allen was/ ende in die iare sijn twee oude rechters
gestelt/ vā welckē de **Y H E H E** gesprokē heeft. Alle
bouerie die in Sabiloniē is geromē/ is wt die ou-
ders/ dat is vāden rechterē wtgeghae/ dye dat volc
schenē te regerē/ Welc quamē dicwils totte huysle
Joachim en alle die wat int gerechtē te doē hadde
quamen tot desen.

Wt volc smidbaechs wedet keerde/ so ginc Su-
sanna in/ ende wādelde in haers mans hof/ En dye
Gude sagēte dagelic ingae en wādelē/ ende si ont-
staken in haerder begeerlicheit.

Ende si kerde hare sin auerecht en si neyche
haer ogen af/ dat si den hemel niet sien en souden/
noch dat si der rechtuerdiger oordelē niet gedenc-
kenen soude/ Wāt si warē beide in dē haerder min-
nen gewōt/ noch si en gauē malcāderē haren noot
niet te hēnē/ Wāt si scaēde hen haer begeerlicheit
malcāderē te kennen te geuē/ Willedē vā apē met
haer/ Ende si namē dagelic hoe de/ om haer te sē
Ende dē seyde totte audetē. Laet ons thuyts gaen
wāt het is maectijt. Ende wtgaende/ schieden si vā
malcāderen

Ende als si wedet warē gekeert/ quamē si te ga-
der/ ende die sake vā malcāderē odiruragēde/ vele
dē si haer begeerlicheit/ Ende doē int gemeyn/ sel-
den si den tijt/ wannē si Susannam alleen moech-
ten binden.

Maer het geschiede/ als si enen bequamē dach
waer namē/ so ghinc Susanna gelic si gewoonlic
was/ spacere/ ende niemāt met haer/ dā t wē tonge
maechde/ en wilde gewastchē werde in dē bogacet
wāt het was heet/ ende daer en was niemāt/ dā die
twee Gunders die henschuē daer hymelic verbor-
gen hadde/ ende aēscouwende haer. Aldus seyde si
dē meyskēs **S**ijgt mi olie ende Melissa water/ en
suyt die ductē des boegaerts/ dat ic gewastchē wer-
de/ En si dēde gelic si gebode hadde/ en si notē die
ductē des boegaerts/ en si gingē achter wt/ om die
dingē te halē/ die si ghebetē hadde/ Ende Susanna
en wille niet/ dat die Gunders daer binne verbor-
ghen waren.

Als die meyskēs wt warē gegaē/ so stōden dye
twee Guderē op/ en liepē tot haer en seyde. Siet/
die ductē des boegaerts sijn ghestotē/ en niemāt en
siet ons/ en wi hebbe cenēn lust tot b daer om con-
sentert ons/ en vermeniget b met ons. Ist dat ghi

niet en wāt / so sullē wi getuygenisse teghē v seggē
 als datter een ionc geselle met v heeft gewest / en
 dat ghi die meyskens om dier sake wille / bā v sont /
 Susanna verlichede / en sprac / O wece des aerts
 die mi omuāgē heeft / Wāt ist dat ic dat doe / so ge-
 woert mi die doot / maer ist dat icx met en doe / so en
 sal ic v hādē niet ontuluchē. Mer het is mi beter /
 sonder dat werc in uwē hādē te ballē / dā te sondi-
 gē int aescouwē des h. E. I. E. E. En Susanna riep
 wt met luyder stemē / Maer die Sude riepē oock
 wt tegē haer / En deene liep totter dueren des vo-
 gaerts / en dede se opē. hier om / als die knapē des
 huys dat geroep hoorde / indē vogaert / so braken si
 ter achter doze in / dat si soude sien / wat het ware /
 Maer na dat de Suden gesprokē hebbē / so scaem-
 dens hen die knechte met alle seer / wāt noyt sode-
 ingen eeden van Susanna geleyt en was.

En het is den dach bā morgē gewordē / En allē
 volc tot Joachim hare mā quā / so quamē die twee
 Sunders ooc / vol met ongerechtege greyphen / tegē
 Susanna / dat sile dodē souden / En si leyden booz-
 bolc / Seynt tot Susannam hulkie dochter / Joa-
 chims huylrouwe. Ende terstont leynden si nae
 haer / En si quā inz hare vader / en moeder / en kin-
 derē / en niet alle hare magen / Susanna was seer
 teeder / ende soon bā aēlichte / Maer die scalc hē be-
 radē / dat mē haer den doec bādē hoofde doē soude
 wāt si was bedect / op dat si immer ten minstē also
 berlaet mochtē wordē / bā haerder soonheit / hier
 oin weendē haer magen / en alle diese kenden.

Die twee Sunders opstaende / te midden onder
 volc / so leyde si haer hādē op dat hooft bā Susan-
 na / Die welke weenedē / te hemelwaert sach / wāt
 haer herte had betrouwe indē h. E. I. E. E. En dye
 Sunders leyde Als wi alle inden vogaert wandel-
 den / so is dese met twee meyskens ingeghaē / ende si
 doot die duere des vogaerts / en si leynde die meys-
 kens haestelic bā haer wech / Ende tot haer quā eē
 songelinc / die verborge was / en liep met haer En
 als wi indē hoer des vogaerts warē / siēde die bo-
 uerie / lepē wi tot hen / en wi saghe dat si te samē v.
 mengt worden.

En wi en konstē dien niet gegrepe / wāt hi ster-
 ker was dā wi / ende hi sprac die duere op en sprac
 wt Maer als wi dese gegrepe hadde / brachde wy
 haer wie dese songelinc was / en si en wuldes ons
 niet te kēnen geue. Wā deser sake sijn wi getuyge /
 Die menuchte geloofde hen als Sude en rechters
 des volc / en si vdoede Susanna totter doot / Su-
 lanna riep wt / met luyder stemē / en seide. O ewi-
 ge God / die eē bekēnāer der verborghēhedē sijt /
 die alle dingē weet / eer si geschiedē / ghi weet dat si
 een valsche getuych tegē mi ghegeue hebbē / en siet
 te moet sterue / hoe wel ic geē deser dingē gedaē en
 hebbe / die dese valscheelic tegē my verlaert hebben.
 God verhoorde haer ghebet.

En als si ter doot waert geleyt wert / so verwe-
 te die h. E. I. E. den heilige geest des ionghē kints /
 wiēs naē was Daniel / En hi riep met luyder ste-
 men / Ieben reyn bā deser bloet / En alle volc tot
 hem ghekeert / leyde Wāt is dese redē / welke ghy
 ghesprokē hebt / Daniel stelde hē middē onder haer
 ledē / en sprac. Sijt ghi kinderē Israels soe dwaes
 niet oordelede noch bekēnende dat warachtich is

ghi hebt verdoet die dochter Israels / heert weder-
 ten gerechte / wāt si hebbē een valsche getuygenis-
 se teghen haer ghesproken

Adus keerde dat volc weder oin met haesten /
 en die Sunders seide hē. Coet en wāt int middel vā
 ons / en geuet ons te kēne / wāt God heeft v die ce-
 re der outheit gegeue. Ende Daniel leyde tot hen
 Seic dese twee van malcaderē / en ick salse onder-
 scride ooc / dele / Adus als si ghescheiden warē deē
 handē anderē / so riep hi een van dien / en seide tot
 hē. O du groote scalc / nū sijn v sonde om gecome /
 die ghi langhe tijt geplegē hebt / ooc / delēde onrecht
 uerdige oordele / die ontsuldige verbruchte / en
 die schuldige vylate / hoe wel die h. E. I. E. seyt /
 Den ontsuldige en rechtuerdige en sult ghi niet
 dodē. Nū dan ist dat ghise ghesien hebt / segt onder
 welchen boom / dat ghise gesien hebt / klame spreken
 de / hi leyde / onder den Moerbesien boom / Daniel
 leyde / te recht hebt ghi in v hooft geloge / wāt siet /
 die Engel Gods / heeft dat bonnisse bā hē ontfae /
 en sal v te midden van een studen

En dien wech gedaē zijnde / hiet hi den anderē
 comen / en seide hem Canaans sac / en met Juda /
 die schoone gedacne heeft v bedroghe / en die vose
 begeerticheit / heeft v hert omghekeert / Also hebt
 ghi mette dochterē Israels voo maels omgegāen
 die cōsentcerdē v / wāt si v vreesde / Mer die doch-
 ter Juda en heeft v vooheit niet ghedoocht. Nū
 segt mi dan / onder welchen boō hebt ghise verclipt /
 te samen sprekende / hi leyde / onder den Granac
 appel boom. Maer Daniel seide hē. Ghi hebt ooc
 te recht in v hooft geloge / wāt die Engel des h. E.
 I. E. bertoc te hebbedē / waert dat hi v te middē
 van een houtwe / en v beyden doode

Hier om so riep alle die bergaderinge wt / met
 luyder stemē / en gebenedide God / die behout die
 glienc die in hē hopen. En stonde klame op teghen
 die twee ouders / want Daniel hadse wt haren ey-
 gen mondē verwonnē / dat si een valsche getuyge-
 nisse hadde geleyt. En si dedē heu / gelijc si qualick
 hadde gedaē tegē hare naestē / op dat si na die wot
 Moō soude doē / en si dodense. En dat ontsuld-
 ge bloet wert verlost in dien daghe.

Hilkias / en sijn huylrouwe loofde God voo
 haer dochter Susanna / met Joachim haren man /
 en met allen den maghen / om dat in haer geen on-
 eerlicheit gheuondē en ware / En Daniel is groot
 getworden int aenschouwē des volc / van dien da-
 ghe / en boort ane. Ende die coninc Nriages is tol-
 kēne vaderen geset / en Tyrus die Perler / ontsmek
 sijn rijk.

Die historie vandē beelde te Babloniē Beel
 ghenomt / welckē daniel die prophete vrac / ende
 ooc dē draeck doode / waer omme hi iaden en cyle
 voor dē leeuwen ghewoipē wort / daer hē naes
 dagen als beim honger de / van Babacuck teten
 gebracht wert

Dat. xxi. Capittel

Daniel was des coninc ghaet / en ghe-
 eert bouē alle sijn vriendē. En hi die
 Babloniers was eenē afgod ghee-
 ten Beel / en aē hē werde alle dage te
 colt gheleyt / tweeif maten bloemen
 ende breetlich schapē en ses grote cruyelken wāns
 Die coninc selue biēde desen beelde / en hi ginc alle

Het is
 beter
 steruen
 dā ouer
 spel doe

Ext
 p. 10.

G

de. b.
 le. x.
 p. 10.

Alc
 te is o
 trent
 mudd

dagen hē aenbiddē/ met Daniel aenbat sinen God
 En die coninc seyde hē/ waeromme en aenbidt ghi
 Beel niet/ hi antwoorde en seyde tot hē. Wāt ic en
 aenbiddē geene afgoden met handē gemaect/ mer
 dē leuenden God/ die welcke hemele en aerde ghe
 schapen heeft/ en heeft macht ouer alle vleesch.

Doen seide die coninc tot hem/ en dunct v niet dat
 Beel een leuēde God is/ oft en siet ghi nō hoe beel
 dat hi dagelick etet en drincket/ En Daniel seyde al
 lachēde/ O coninc en doolt niet/ Wāt dese is vinnē
 nischlich/ en vā buyten eerenlich of metaelich/ noch
 hi en etet niet / tot eenigher tijt.

B En die coninc wert grā/ en riep alle die priesters
 tot hē/ en hi seyde hem het en si dat ghi mislegghet/
 wie dese is/ die desen cost etet/ soe sult ghi steruen/
 mer ist dat ghi toont dat Beel alle dese dingē etet/
 so sal Daniel steruē/ wāt hi heeft in Beel geblasphemē
 meert/ En Daniel seyde dē coninc. het gesciede also
 na u wē woorde/ Die priesters Beel waren tseuen
 tich wgenomē dye hysurouwen/ en die kinderen.

En dye coninc quā met Daniel in Beels tempel
 en die priesters seyden Siet wi sullen buytē gaē en
 heet coninc/ sedt ghi die spise/ en seect den wijn/ en
 buytet die duere/ en segelste met u wē rinck/ en cest
 dat niet al van Beel geten en is des smorghens
 als ghi daer coemt/ so sullen wi steruen/ oft Daniel
 die tegē ons gelogē heeft/ si betroude/ wāt si haddē
 oder die tafel eenē verborgenē inganc gemaect/ en
 door dien gingen si altoos in/ en verslonden dat.

Adus ist geschiet/ na dien dat si wtgegeaē waren
 en die coninc settede spise voor Beel/ soo gheboot
 Daniel sine knapē/ en si brachten affhē/ en hi sitese
 ouer alle den tēpel/ voor dē coninc/ en si gingen wt
 en stoten dye duere/ en segelense met des coninc
 rinc/ en si gingen wech/ maer die priesteren gingen
 daer machs inne/ na haer oude gewoonte en hare
 hysurouwen/ en hare kinderen/ en si atent en drōc
 kent/ altemale.

D Die coninc stont smorgens vroech op/ en Daniel
 met hē/ en dye coninc seyde. Daniel en sijn die sege
 len niet gants/ en geheel/ hi antwoorde/ ia here co
 ninc/ si sijn gants/ en geheel/ En si stont als hi die
 duere op gedaē had/ sach die coninc dye tafel aē/ en
 riep wt/ met luider stemmen/ o Beel ghi sijn groot en
 hi v en is geen bedroch En Daniel lachte/ en hielt
 den coninc/ dat hi niet binnen en soude gaē/ en seide
 Siet dat plaueyfel/ aenmerct wiēs voetskappē dat
 tet sijn. En die coninc seide/ ic sie voetskappē der mā
 nen/ en wijnen/ en ionget kinderen/ en die coninc
 wert grā/ doe greep die coninc die priesters/ en har
 hysurouwen/ en hare kinderen/ en si toonde hē die
 vborgē quipduerkens/ door welcke si in gingē/ en
 herteerden tgene dat op die tafel was. hier om soe
 bodete die coninc/ en hi leuerde Seel in Daniels
 macht/ die hem en sinen tempel om wozp.

En in die plaetse was eenen groten draec/ en die
 Babloniers die den hē. En die coninc seide tot Da
 niel/ Segt ghi oec dat desen metalen oft copere is/
 Siet hi seest/ hi eet ende drinck/ Daer om en moecht
 ghi niet leggē/ dat hi geen leuende Godt en is/ hier
 om aebidē hē En Daniel seide den coninc/ ic aebidē
 de dē hē Ene minnē God/ want hi is een leuende
 God/ maer dit en is geen leuende God/ maer heet
 coninc/ geeft ghi mi macht/ ick sal den draec sonder

breect oft stoc dootlaen. En die coninc seyde/ ick
 geue v die macht/ Doen nam Daniel pec ende ruet
 ende hayt/ ende hi soot dat te gader/ ende hi maecte
 clompen/ ende stiet inden mont des draecs/ en dē
 draec berstede En Daniel seyde/ siet wiē ghi die dē
 Doen die Babloniers dat hoorde/ sijn si mach
 telic verboigen/ ende vergadert sijnde tegen dē co
 ninc/ seyden si die coninc is een Jode gewordē/ hi
 heuet Beel laten berderuen/ hi heuet den draecke
 verwozghet/ ende die priesters gedodet.

En als si totten coninc quamen/ seide si x Teuert
 ons Daniels/ oft anders sullen wi v doden/ en alle
 v buytē gefin/ Die coninc sach/ dat si crachtelic tegen
 hē in dringen/ ende mis nootlaerlich gedwongē
 leuerde hi hen Daniels/ den welcken die Habi
 loniers inden cuyle der leuēden worpen / En hy
 was daer ses dagen/ in dien cuyle waren seuen leuē
 den/ ende hem werden dagelijck twee lichamen/
 ende twee scapen gegeven/ ende doen en sijn der hē
 geen gegeven/ om dat si Daniels verstaēde soude

Habacuc was een prophete in dat iooische land
 ende hi hadde te etene gecooct/ ende hi hadde vrooch
 in een baccken gebrocht/ ende hi ginc opt belt / dz
 hijt soude den maepers dragen/ Ende die Enghel
 des hē Ene seyde tot Habacuc/ draecht dese spi
 se die ghi hebt in Bablonien/ tot Daniel die inden
 cude der leuēden is. *

Ende Habacuc seyde hē Ene te en heb Babilo
 nien niet ghen/ ende ic en wete den cuyle niet. En
 de die Enghel des hē Ene greep hem in tēt sinen
 toppe/ ende hi droech hem viden haere zjs hooftē
 ende hi sette de hem in Bablonien/ op den cuyle/ in
 den druyffche sijn geests/ Ende Habacuc riep/ seg
 gende/ O Daniel knecht Gods/ neemt die spise die
 v God gesonden heeft/ Ende Daniel seyde/ Och
 hē Ene God ghi hebt mijns gedacht/ ende ghi en
 hebtse niet verlaten die v lief hebben. Ende Dani
 el stont op ende adt/ En die Enghel des hē Ene
 boerde Habacuc ter stont weder in sijn plaetse.

Adus quam die coninc opten seuenste dach/ dz
 hi Daniels soude veruenen/ en hi quam tottē cuf
 le/ en sach daer in/ ende siet/ Daniel sat int midden
 der leuēden/ ende die coninc riep wt/ met luyder
 stemmen/ leggende. O hē Ene Daniels God/
 ghi sijn groot / en hi troche in wten cuyle der leuē
 den/ Mer die de saecke sijn der verder senissen had
 den geweeft/ werp hi binnen inden cuyle/ ende si
 sijn in eenen oogenblic/ voor hem verslonden

Ma desen screef die coninc aen alle volcken/ ghe
 sachten/ ende tongen/ die in allen sinen landē woō
 den/ Die vrede vermeerdere haer bi v/ Dit is mijn
 beuel/ Men sal inden heelen byuanch mijns ruyt/
 Daniels God breezen/ ende wel booz oogen hou
 den/ Want hi is die leuende God/ die ewelike blifft
 sijn conincric blifft onuer ganckelijc/ en sijn mogē
 heit duert totten eynde toe/ hi can wel veschermē
 ende verlossen/ hi doet tekenen/ ende wonderlijc
 ke wercken/ inden hemel ende opter aer.

den/ want hi heeft Daniel van
 der leuēden cuyle
 verlost.

hier na volcht dat eerste boeck der Machabeen.

Hier begint dat eerste boec der Machabeen

¶ Vanden macht Alexandri des coninc vā Macedonien/en hoe hi dat rijk deelt/van Antiocho vā den genen die wt Israel affuele/vandē thirā nte Antioch i/en Jammer welcke hi int volcke Gods achert/hoe danigen straffinghen dat Sod ouer haet liet comē/om dat si hem verlatē hadde

¶ Dat eerste Capittel.

Judic. i.

Et geuel na die dat Alexander Philips sohn vā Macedonien/die eerst i griekē regneerde/dat doen hi quam wtenlāde van Ehetijn/en doe hi verflaghen hadde Darium dē Coninc van Perlen en van Meden/soc maecte hi veel striden ende hi van alre lieden vatte steden/en dode die coninghen des eertrijcs/Ende hi boer ouer totten eynde des eertrijcs/en hi ontfinc die roouen vander menichten der heidenen/en dā lēt vstede in sijn aenshouwē. En hi vregaderde macht/en eē grote stercheyt/en in sijn herte verhieft hi hem/en hi wort houer dich/En behielt der heidenē landscappen/en der punten/en si worden hem tonder om tribuyt En hier na viel hi op sijn bedde/en behende dat hi leuen soude/En hi riep sijn beste edelinghen tot hem die met hem opgeuoet waren/van sinder ioc heyt/En dien deelde hi sijn rijkheyt/doen hy noch leefde. En Alexander regneerde. xij. iaer. ende hy sterf/en sijn kinderen behielden trije elein sinder stad en si heten hen als coningē tronē/na sinder doot/en haer sonē na haer veel iare/en die quac hz wort vermeerderd inder werelt

En wt hen lieden quam die woyste der boosheit den/te weten/die vermaerde Antiochus/des Coninc Antioch's sohn/die te Rome toborge oft in of tane gewest hadde/en die regneerde in dē hōder tē en. xxxvij. iaer/des rijck van Grieken.

Deu. vij.
nu xxxij
Judic. ij.

¶ Indien dagen quamē wt Israel sommige bose scalckē/en rieden belen lieden/en leyden/ Iactons gaen/ende een verbont maken metten heydenen/die ontrent ous sijn/want van die tijt/dat wy vā hen gescheide sijn/so hebben ons vele quade dingē gheuonden/Ende dese reden scheen goet in haer oghen/ende en nighe vanden volcke hebbenghe seint/ende ghingen totten coninc/ende die gaf hē die mach/dat si der heidenen goddienslicheidē doe souden.

1re. xrij

En si maecten een openbaer heidensche schole in hierusalem/na der heidenen wet/ende en lietē hē niet meer beuonden en gingē die heilige wet af met si mengdē hē mettē heidenē/en si werden vercocht dat si quaet doen soude/En die rijk nam toe ende wieschs onder Antiochus ende hi begouf te regnerē/int lant vā Egyptē om dat hi bouen tve rijcken regneren soude.

En hi tooch in Egyptē/met een sware bergaderinghe met waghenen/met Eliphāten/ende met reysglēzes/en met een groote menichte van schepen/En hidede enē strydt/teghen Ptholomeum dē coninc vā Egypten/en Ptholomeus ontfach hē van sinen aēcht en bloot/en daer werter veel gewont/en Antiochus van die vatte stede/int lāt

¶ Dat. eerste. Capittel
van Egypten/ende hy nam den roof int lant van Egypten.

En Antiochus heerde hem om/na dien dat hi Egypten gheslagen hadde/in den hōdersten ende xlij. iare/en hi tooch op tot Israel waert en quāte hierusalem nē een groot heyt/ende hi ghinck in den heylighen tempel/met houaerdien/en nam dē gulde outaer/en dē eādelcer des heylighs lichtē/en alle sijn vaten/en die tafel der toshyode/en scalen/en die gulde moztickens/en oer die gordinē die tronē en doe die vercieringhe/die booz dat aen sicht vanden tempel hinck/en hi bracht al/en hi nā al tskure/sgout en die bequame vaten/en hi nā bat heimelike trerof dat hi vant/en droecht al wēcht/en tooch werch in sijn lant/en hi sloech vele lieden doot/en sprac in groter houedie/ende in Israel wort groot ghescrey/en in allen haren steden/En die princen en ouders versuchtedē en die iongelingen en die maechdē wortē ghescreyt/en der wuē schoheit wort verwandelt/Die vudgom ende die huyt truerdē/en die in houtwelckē staet satē weenden bitterlijc/en alle dat lāt wort veruert vā den genen die daer in woonden/ende alle Jacobs huys was tot schanden ghe worden

En na twee iaeren van dien daghe so leynde die coninc Antiochus vā sinen rentmeester in dē stede vā Juda/en hi quam met groter schare tot Jerusalem/en hi sprac hem vriedelictoe/in loofbedē en si geloofde hē/en hi viel haestelijck opter stad en droechte met groter plaghen/en verderfde vele volck wt Israel/en hi nam der stad roof/en hi verbrande mettē herte/en destruerde haer huisen en mueren/al om ende om/ende si boerdē haer wuē metten kinderen gheuughen/en si namen af haer beesten ende bee/en sichten Davids stat met eenen hoghen muer/en maecte bal met hooghe torenen/en si wort hem gemaeft tot eenē stercken sloote/en daer leyden si die liede vā den godlosen vose mannen/en si worden daer machtsich binnen/en leyden daer binnen wapenen en preuancie/berga derende daer den roof van Jerusalem/en leyden den roof/daer op/en si werden gheleyt in eenen al ten groter stricke.

En dit wort ghedaen tot laghen vanden tempel en tot eenē quaden duyuele in Israel/en si stortē veel onnosels bloet wt al onrende om/in die heilige stad/ende si besmetten dye hedige stad/ende dye ghene die in Jerusalem wonende waren/bloden om haren wyl/ende hierusalem wort veruoont vā vremde lieden/en wort veruert mit vā hare sate/en haer kinderen lietenē/ende haer heetlichz wort verwoest/ghelijck dye verwoeste wildernis/ende haer luechliche ende frestelike dagen/wortē verwandelt in groot ende swaer gewern/en haer salu batē in lachter/ende haer eere tot niet na dat haer glorie grote was/so wort haer schade gemenich foudicht/ende hare vuerchde wort verwandelt in ghescrey.

En die coninc Antiochus streef tot al den volcke van sinen rijkhe/dat si alle/eē volc wesen soude en elc liet sijn wet/en deden na dē coninc woorde Ende vele lieden wt Israel deden sinen wille ende offerden den afgoden.

En die coninc Antiochus/seynde mandamēt

co. vij.
1mo
vij. c

ten visigne boden hant in hierusalē / en in alle steden van Judea / dat si soude in volge der heydenen wet bandē lāde / en dat si verbiede so wē in Gods tempel / brantoffer / bzeedofter en danckelike offer bandē te doe / en dat si verbiede soude / dē sabboth te viere / en die heilige feestē / en dat si die heiliche den soude besmette / en dat heilige volc bā Israel

En hi beual outaren te maken / en tēpelen / en afgode op te rechten / en datmen wetckē vleesch of feren soude / en onreyn bee / en datmen die kindere soude laten onbesneden / en datmen haer sielen besmetten soude in alien onsuuerheden / ende ontwerdicheden so dat si die wet / bergeten souden / en dat si alle Gods gerechtigheden verkeeren souden / en so wie dat niet doen en woude / na des coninc Antiochus woort / dat hi steruen soude. Desgelijc en nae alle dese woorden screef hi alle sinen rijckē / en sette princen bouen tvole / diese dwinghen souden dit te doen / En si beualē den stedē van Juda dē afgoden te offeren / En tof hē vergaderden vele bāden volcke / die Godts wetlicten / en si deden veel quaets op / lant / en si veriaechde tvole bā Israel in die halen / en in heymelike bluchtige steden

Inden. C. en. xlv. iare des rijcs bā griecken / opten. Eb. iach Casleu / so maecte die conic Antiochus eenen schandelike / en grou. velike afgod / opte outaer des h. C. E. P. / en si richtden outaren in alle die steden van Juda / al om en om / en mē verbran de wterooe voor die duere bānde huyser / en in die strate / en si dedē daer offerande / en grote sacrificiē den vermalindiden ende den grou. velenen afgodt der droefheit / den welckē die valsche coninc Antiochus had doen maken / en si seuerden die boeckē bā Godts wet onttwoe en brandē le metten viere en onder wiendatmen boeckē vant bā Gods wet en so wie des h. C. E. P. wet hielden / dien loegen si doot / na des coninc / ghebot

Si deden dit den volcke bā Israel doe in elcker maent en in allen stedē / en opten. xxv. dach bā dier maent / so offerden si opte outaer die in die plaetle bandē outaer Gods sig / en men sloech dye wiue doot / die haer kinderkes besneden na des coninc Antiochus gebot / en si hingē die kinderkes bide hals / tallen huyser wt / en diese besnede sloeghen si doot / en vele bandē kindere Israels droegen ouer een / dat si geen onsuuerbedē eten en soude ende co sen lieuer te steruen / dan besmet te worde van onsuuer spise / en woude Gods heilige wet houden / en si worden doot geslaghe / en het weet een herde grote venauthcit opt volck.

Van Mathathias ende sine sonen die benestē die eere Gods en die yvelaert des volcs / van haerō stāchtricheit en rebdelichs vā hare mānen / lken stridē Als Mathathias sterfe / so vermaent hi si in sonen dat si neersich soude sijn in die vyet Gods / onder hondē

Dat. ij. Capittel

In dien daghe stont op Mathathias Joāns sone / die Simōs soone was des priesters van Joāns sonen bā hierusalē / Ende hi ladt opten berch van Modyn ende hi hadde. v. sonen Joānes diemē toenaemde Sāddis / ende Sime on diemē toenaemde Thasi / ende Judas diemē toenaemde Mathabeus ende Eleazar diemē toenaemde Apion / ende Jonathan diemē toenaemde

Apphus Dese sagent quaet datmē dede inden volcke Judea en hierusalē / Mathathias seide. My mi waer toe ben ic geboren / om te sien evertredent mijns volce / en der heiliger stadē / en dat ic daer sē als geleuert inder vianden handen / Dye heylighe dingen sijn gecome inder vreemder lieden handen en den tempel van hierusalē sē geworde al een eerloos man / en die bacte haerde gloien sijn genomen en wech geuoert / haer oude lieden sijn beslagen inden straten / en haer iongelingen sijn gheuallen in haerō viandens waerden / Wat volc isse dat van haren rijckō niet beerft en heeft / en haerō roofts niet gehad en hebbē. Alle haer bercierheyt is haer gheuomen / Die gene die bā was dye is die kroyt geworpen / En onse heyligdom / en onse scooheit en onse claerheit / sijn verwoest en die heydenē hebbē besmet / Wat soude wi nu lāger leue.

En Mathathias en sijn sonen scoorde haer elderen / en cleden hen met hayren sacken / en weeneden harde seer.

En die gene dye van Antiocho gheleynt wate quamen daer / om dat si die gene / die inder stadē Modyn gheuloden waren / souden dwinghen dye afgoden te offeren / en wieroock te ontfeken / ende van Gods wet af te gaen / En veel vanden volcke van Israel coulen teerdē / ende ghingen tot hem Maer Mathathias ende sijn sonen / stonden bionclit ende die vanden coninc Antiocho geleynt waren antwoorde / en leyden / Mathathias. Du biste een prince ende die voorbaerke in deser stadē ende die meeste vertiert bandē hinderen / ende gebredere / Dae om coemt du eerst boort / en doet des coninc gebot / also alle die heidenen gheuaen hebben / en die mannen van Judeen / en die vromen hierusalē gebleuen sijn / en ghy / en vsonen sulst wesen onder des coninc vianden / en geeert met siluer / en met gout / en met veel giften.

En Mathathias die antwoorde / en leyde / mecluyder stemmē / Al sijn alle die heidene den coninc Antiocho gehoorsaen / so dat elc afgaet sijn vaders gelooue / en wet / en doen sijn geboden / ick / en mijn sonen en mijn broeders sullen alles ghehoosacem wesen onser vaderen wet / God wil ons goedertieren wesen / want ons en is niet oibaerlic te laten Gods wet / en sijn gerechtigheyt. Wi en sullen des coninc Antiochus woordē niet hoerē / en wi en sullen den afgoden niet sacrificeren / ende onser wet geboden breken / dat wi en en andere wech gaen sullen / En doe hi ophiel dese woordē te spreken / so quam ee iode voor haer alte ogen / dē afgoden te offeren na des coninc gebot / op dē outaer inder stadē Modyn.

En als Mathathias dē sach / het derde hē / en sijn lēdenē beerden / en sijnē toren wert ontfekē / nae dat hōms vander wet / En hi liepe op hē / en sloech hē doot / op dē outaer / en op dē mā ooc die Antiochus gesent had / die de liede dwāc te offerē / sloech hi ooc doot ter seluer tijt / en hi brac den outaer / en wt ernstiger zelocschter liefden so bolbracht hi dye wet Gods also sines dede Sābys sone Salomē En Mathathias riep met groter stemmē / en seide So wie die wet bemē en begette te houde / hi mahe sijn te kamēt en volge mi na En hi en sijn sone blo dē i die verge / en al dē si hadde liete si in dē stat. Doe

11

11. 115

11

11

togen oock veel gherechtighe wt inder wildernissen om dat si haer bliuen souden/ si en haer kinderē en haer wuenen/ en haer bee/ want die tirannie vermeerderde van daghe te daghe ouer haer/ En des coninc mannen en heeren die binnen Ierusalē waren in Dauds stadt/ vernamen dat eenige mannen des coninc gebot gehyckē hadden en wārē werch gegaen in heumelike steden inder wildernissen/ en dat veele lieden hem gheuolcht waren/ en si tegen haestelic teghen hē/ en maecten strijt tegen hem in den sabbaoth/ en seyden tot hem. Setti v noch tegē gebot. Comint wt/ en doet noch des coninc Antiochus woort/ en ghi sult leuen/ En si seyden/ wi en sullen niet wt comen/ noch wi en sullen nyet doen/ nae des coninc woort/ dat wi den sabaoth besmetten sullen/ en doen verheuen si strijt tegē hem/ en si en antwoorde niet noch en woypen geenen steen teghen hem. Noch si en betwaerden die heymelike ingangen niet/ mer si seyden/ Laet ons alie keruen in ous simpelheyt/ hemel ende aerde sullen ons oirconde wesen/ dat ghi ons onrechtelic verderft/ En si maecten strijt inden sabboth/ en si en haer kindere en haer wuenen en haer bee/ bliuen doot/ tot dier leuē leuende mensche toe.

En dit vernam Mathathias/ en sijn vrienden/ en hadden grote gewen op hem. En elc man seide si nen dierē Doen wi als onse broeders en gedaen hebben/ en en verchten wi niet tegē die heidenen/ ouer onse sielen/ en onse gerechtigheden/ so sullen si ons haestelic verderuen vanden lande. En op dien dach seyden en seiden si So wat mānen tot ons comen sullen/ en tegen ons strijden op ten sabboth/ laet ons teghen dierē strijden/ en en steruen nyet/ alsoe onse broeders doot sijn in heymelic.

Ende doe is tot haer lieden vergadert dye mechte der ioden met stercke macht wt Israel/ alle die gene die goetwillich wārē aender wt des hē/ En si en heidenen sijn noch toegruoccht/ alle dye ghene/ die vander persecuten geuorden waren/ en si sijn haer lieden geborē/ tot en vasse stete En si vergaderden een heyt en sloegen veel der ongherechtighe mannen in haer ontwerdieht/ en vander bladdē ten heidenen waert/ om te ontgaē/ En Mathathias/ en sine vriendē gingen al om/ en braken der afgodē outarē/ en besnede/ die onbesnede kinderen die si vonden vanden lāde Israel/ En verdrueuen dye kinderen der houerdichryt/ ende dwerck had voortganch in haren handen. En si behieldē douer hant/ alsoe dat si die wet weder om wt dat gheuekt verheidenē brochte/ en dat hē gheen godssoos noch ongelouighe meer roeren en dorste.

En die dagen van Mathathias doot naecten/ en hi seide sinen sonen/ Als is die hoochmoedighe Coninc vertoont/ en ouerdenct hoe hy v wroepē en verderue/ in sijn dierē grāscap. Waer om hieue sonen hebt ernstige iurde nad wet/ en geeft v siele om os vaders testament/ En gedeneet der vaders vrome baden/ die si gedaen hebben in haren geslachten/ en ghi sult grote eere outfacen/ en ewelike name En en wert Abrahā inder beproeuunge met getrouwe gen. xxi geuondē/ en wort hē dz niet ter gerechtichz geacht ge. xxv Joseph wachte indē tēde sijn vduets het gebot en nu. xv hi wert heere vā Egyptē/ En Phiness ons vader/

om dat hi die wet Godts wracht/ soe vercreeth by een ewelich priesterdom/ Josua om dat hi nar dat woort des hē/ En si wandelde so wert hi een heer toge in Israel. Om dat Salphor conde in die bergaderinge/ so quam hi mit lant van belofsten. Daud wan in sijnre goetheit trūc ewelic/ om dat Ihetias wracht des wets ernstige liefde/ so wort hi idē hemel ontfaen/ Ananias/ Azarias/ en Misael worde verloft vanden vīere om haer geloue/ ende Daniel worde in sijnre volstandicheit verloft/ vād leuen mōt En aldus dert vād eene geslachte tottē anderē wāt al die gene die hope/ si en worde n3 gecreent En en ontfiet v niet van eens godlofens woortē/ want sijn glorie is dier en wormē. hede verheft by hem/ en moze en salmens niet binden/ want hi is geborēden als stof/ en sijn gedachtenis is verghaē

Hier om mīn heue sonen wort manick/ en doet vromelic inder wet/ want als ghi gedaē sult hebbe dat v beuolen is vanden hē/ En si wātē God inder wet/ so suldi in hē glorioos wesen En het Simeon wvōen broeder/ ic weet dat hi een mā bārade is. Hoer hem altoos/ en hi sal v bader wesen/ En Judas Machabeus/ is sterre vā macht vā sijnre iocheit en hi sal v hooftmā wesen/ En hi sal den strijt voeren.

En ghi sult doen comē/ al die ghene die die wet houdē/ en wraet die wrake vā vren volke/ Seld den heidenē haer loon/ en wachtet gebot vā dē wet En hi gebenedidele/ en wert tot sinen vaders geleft En hi sterf inden hōdersten en rlv. iare/ en hi wert vā sinen sonē begrauen in sijn vaders graf in Mo dyn/ en al Israel beueenden/ met greten gewem.

Van Juda Machabeo dē sterckē en cloecken hooftman en van sijn vromē mercken/ vanden oosloghe dwelche Antiochus en sijn volcke teghen hē en den volcke Gods voor had den genomen te volbringhen

Dat. iij. Capittel.

Made Judas diemen hiet Machabeo/ stōt op in sijn vaders stat/ En al sijn broeders die holpen hē/ en alle die gene dye hem met sinen vader verleslet hadden/ en si stredē in vāscappē voor Israel/ En hi vrede sijn volc gloze/ en becleede hē met eene halsberck/ als eē gogāt/ en hi dede sijn wapē aē indē strijt/ en hi beskernde die geselde metten swaerde. hi wert gelic eenen leu/ in sijn werckē en gelic eens leu vōe dz vleschet om sijn aers te vāē En hi volchde dē voolachtighe na/ en hi sloechē En die sijn vole stoorde/ die vbrande hi mette vīer/ en die vīandē worden verdrue dōor die vīere van hē/ En alle die gene die quaet dedē worden vstoorē/ en wat hi dede/ had voozganē in sijnre hant/ En dace om vgramdē die vortē der heidenē Maie Jacob v vīde in sijn werckē/ en ewelic is sijn gedenecken in hogereeren/ En hi dooz wādelde ooc die steden vā Juda en dede dye vose daer wt/ en hi v gaderde dye verdrueete Israeliten.

En hi wert vnaect tottē eynde vā dē werelt om dat hi v gaderde die wtuerrozen En Apolon? een vort in Syria/ die v gaderde een groot heyt der heidenē/ en rē grote crachte vā Samarie/ om tegē Israel te stredē. En Judas vnaet/ en tooch wt hē te gemoete/ en hi sloech hē doot/ en veel vīelē geuondē en die daer vbloden die nam hi hare haue en goet.

En Judas/ nam Appollonio sijn vāert/ ende

hi vachter alle sijn daghe mede. Ende Seron een ander vorst in Spria / hoorde dat Judas een heyr vergaderde vanden gelouige Israëliken / en dat hi ten strijde wasgetoghen was / doelsprack Seron / die vorst in Spria. Ic sal nu eenē naē maken / ende worde verheue vinnē den rē / en ick sal Judas en die met hem sijn beuechten / die des coninc Antiochus wort verontwaert hebbe / En hi bereyde hem / en die quade geteide togen met hem oock stercke hulpers om dat si inden kinderē vā Israel stracke wrake doen soude / En als si naecte tot Bethorā / en Judas die tooch wt hē te gemoete / met luttel volce / maer doen si sage / hem dat heyr te gemoet comen seyden si tot Judā. Hoe sullen wi dus luttel mogen vechten tegen sōe grote menichte en stracke / En wi sijn huden vermoeft vā vasse / En Judas seyde. Het is licht dat beel luyde vertōne worden in luttel luidē hāden / en ten is geen onderscheyt in Gods aescouwen hāden hemiele / te verlossen met beel oft met luttel / want die victorie vā kinderen is niet inder menichte des volce / mer die cracht is vanden hemel

Sicommen tot ons in houerdiger menichte / en ooc in houerdien / om ons te verderuen / en onse wiuen / en onse kinderen / en om os te rouen Maer wi bechte ouer onse sielen / en voor onse wet Daer dit sijn ouersaecht / en breekt haer liede niet want die hē E S E salke vertreden / voor ons aensichte.

En doen hi op hielt van spreken / so sloech hi snel lise inde hāden / en Seron / en sijn heyr wort vōwonen in sijn aenscouwen / en hi volchde hem na inde neder ganc van Bethoron / tot op dat velt / En vā hen lieden vielender acht hondert mannen / en die ander bloden in Philisteen laut

En Judas anet / en bryese en sijnre broedere viel op al die heidenē. Alomme en ome / en sijnen naē quam totten coninc / en alle luden veldē van Judas streiden.

En doen Antiochus die coninc / dese hoorde dāngen hoorde / wort hi gram in therte / en sende en vergaderde al theyr / vā sijnen rijke / harde stercke geteide crisch knechten.

En Antiochus die coninc / bede sijn treloot opē en gaf den heyr soudie een iaer lanck / en beual / dat si tot alle tiden bereypt sijn soude. En als die coninc Antiochus sach dattet gelyc vā sijnen treloren afginc / en dat die tribute cleyt waren om dat gesel en plagen / die hi inden lat dede / om dat hi die wet afleide / die vā die eerste dagen had gheueest. En hi bryede dat hi tot noch een wet / ofte twe wet niet hebbe en mochte die giften te gheuen die hy te boere hadde gegeue / met milder hāt / die hi ouertal licken hadde gegeuen / vōuen alle andere coningen die te voren / voor hem geweeft hadden.

En hi wort seer bedroeft in sijn der hetten / en hi peinde te gaen in Perlen om tribuyt / vanden lade te hebbene / en sm veel sliuers ooc / al daer te bergaderen En hi stelde Uffiam / enen edelen man hāden coninclichen geslacht tot enen hoofman vā den richte / vāder rijkere Euphrate aftotten riuere vā Egypten / en dat hi Antiochus / sijn loō op boede soude / tot dat hi wed om quā / En die coninc Antiochus leuede hē half dat heyr / en die oliphāten / en beual hem vā allen dat hi wilde / en vanden

ghenen dpe in Judea woonden / en in Hierusalem dat hi tot hen lieden een heyr soude seiden / om die cracht van Israel en om dpe ouerghelē uenue van Hierusalem te ontēren en te bederue / en om haer gedencknisse vā dier stat te doen / En dat hi daer soude doen wonen vreemde gheboeren lieden in alle haer laut / en dat niet loten de vren soudē.

En die coninc Antiochus / nam met hem vā ander deel hāden heyre / dat daer bleef / ende tooch wt der stat vā Antiochien / vā sijn richte / inde hōdert en leuenen ierichste iare / En die coninc Antiochus tooch ouer dat riuier Euphrates / ende doouoer die hoge lantscappen vā Perlen / Ende Uffias koos Ptholomeum / dē soon Dorkmū / ende Richanore / en Gorgia / dpe machtige hoofman vā des coninc vrienden / en hi sondt met hen liede beertich duisent mānen / en seuen duiset replegers om in Judea te trecke dat sijn bederue / en vntelen soude / na des coninc Antiochus wort.

En togen wt met alle haer macht / om te vāren en si quamē tot Amman / in die vlacke velden En die cooplede hāde lade / hoorde haer faine / en si namē seer vele sliuers / en gout en knapē / en quamen wt heyr / om die kinder vā Israel te coope tot eyge liede / en dat heyr vā Sieten / en vā de Palestinen / quamē en togen oueral tot hen lieden.

En Judas en sijn broeders sagen / dat die quade dāngen gemeerdert waren / en dat / dat heyr tot hāren lade quam / en si vernamen dat des coninc woorde waren / die hi beuolen had te doen / als dat sse te met / en tot enen lachter soudē maken / En elck seide tot sijn vrient laet ons die nederrullige vā onsen volcke vlyse / en laet ons voor ons volc en onse heylighdē bechten En die menichte wert vā gadert / om bereit te wesen ten strijde / en om God te bidden en te beereygen goederlic en hē en outfermherticheit En men en woonde vinnen Hierusalem niet / maer si was als eē wildernisse / vā hāren kinderen en was niemāt dier in ginc / ende wt ginc en dat heilige dat vertiadmē / En die bryeinde geborene hielden dat stat in / en dat was der heidenen woninghe / En die bliscap was van Jacob genomen / en daer gebracht die harpe ende dpe fluyte / En die Israelite vergaderden en quamen in Masphat / tegen Hierusalem / Wat Masphat is een stad vā bedingen in Israel / en si vasten die dach en cleden hen met hayen / en si stroiden alsthen op haer hooft / en si kroorde haer ledere. En si stede die boeck der wet / daer die heidenē wt sochte die gelikenis vā hare afgode / en brochten die pylicke lijcke clederē / en haer eerste vuyt / en tienden / en si vwereten haer Palareos dat wāre haer vergiften lieden / die haer dagen voldaen hadden voor God.

Ende sriepen met luyder stemmen inden hemel / en seyden. Wat sullen wi dese mannen doen en wōrtwaert sullen wi se leyde? Want dijn heilich dom is vertreden en besmet / ende dijn pylicken sijn geworden in gheueene / ende in verne deren / Ende siet die heidenen sijn vergadert te ghen ons / om ons te verderuen / Du weetste alle en S h E S E / wat si tegen ons pepylen. Hoe sullen wi mogen gedueren / tegen hare aensichte / ten si dat ghy S God ons helpste / Ende si trompten / luyde met trompen.

Deu. xx
Jud. vij

En hier na maecte Judas hoofstieden ouer duy-
sent/ hoofstieden ouer hondert/ ouer vijftich / ende
ouer tienen/ En si seyden den genen die nieuwwe hui-
sen timmerde/ en wāne belcheret hadde / en die wij
gaerde plāte de / en die bresende en cleynmoedich
ware dat elc vā die wed keeren soude / in sijn huys
na die wet. En si vertrocke mette heyre / en leyger
den ten luyde van Ammaum. En Judas seide / wa-
pent v / en weest broom / en ghi sult broech ghereet
sijn / om te gen dese heidenē te bechte / die gecome sijn
om ons te bederue / en onse heilichdom / wāt het is
ons Better te sterue inden stryde / dā dat wi sien sou-
den dat quaet ons heilichdoms / en van onsen volc
ke Maer also den wille is inden hemel . Also moe-
tet gheschieden.

U ander eerlijcker victorie die God gaf Juda
teghen Sorigiam en Isiam / En hoe hy dye stad
weder wan / en den Tempel weder suuerde ende
vvijde.

Dat. iij. Capittel.

Gorgias nam vijf duysent manē met
hē / en duysent wtuercoren reysgers
En si togen inder nacht / totten iode
leger / dat sile onuerkenlic slaen sou-
den / En die banden sloete / ware haer
leitmannen. En Judas die hoorde / en hi stont op
om die machtige te slaen / die macht vā des coninc
heyr die in Ammaum ware / wāt dat heyr en was
noch niet bi malcanderen . En Sorigias die quā in
Judas legheer bi nachte / en Sorigias en bantērie
mant / En hi socht oec int geberchte / ineynde dat
se daer gheuloden waren.

En doet dach gheworden was / soe stont Judas
inden vlacken veldē / met drie duysent mannē alle
die noch harnasch / noch waert en hadden na haren
wille En si sage daer tegē dz der heidenē heyr / stanc
en al ome en om hē liede / die gewapende knechten
ende die wel getuychde reysghers / dye al wel wa-
ren gheleert ten stryde / Ende Judas dye seyde tot
den mannen dye met hem waren / En onkiet dese
menichte niet / ende en veruact v niet van hare ge-
ruchte. Ghi sult gedencken / hoe onse vaderen wor-
den behouden / in die roode zee / daer hem Pharaon
nae volchde met eenen groten heyr.

En nu laet ons roepen inden hemele . Ende dye
H E E sal ons ontfermen / ende sal ghedencken
onser vaderen beloften / ende sal huide dit volc ton-
der doen / hoor onse aensichten / ende alle dye heyde-
nen sullen weten / wātet Godtis / dye Israhel by-
maect ende verlost.

Ende die bresende ghevozen hieuen haer ogen
op / ende sagense comen teghen hen. Ende si togen
wtententen ten stryde / ende die met Judas waren
si tromprien inetten troppetten. En als si vergader-
den / die heidenē gingen tonē / en blode op dat velt.
Maer die achterste vielen in dē swaerde en si volch-
den hē tot Sezoro en totten velden van Idumea /
en van Ahoten / ende van Janruel / en van dien vie-
len drie duysent mannen / Ende Judas dye keerde
weder / en sijn heyr volchde hē / En seyde totte volc
ke En begeert noch genen roof / wāt dē stry is te-
gen ons / en Sorigias / en sijn heyr is inden bergen
bi ons / mer nu stact tegē onse viandē / en betraecht
se / En daer na suldi sekerlic den roof nemē. En doe
Judas noch dit sprac so sagen si noch ee partie dalē

de banden berge. Ende Sorigias sach dz die sijn ge-
uloden waren / en dat sijn tenten ontsteken waren
want den rooc diemen sach beweers wat aldaer ge-
uallen was / Ende doe si dit sagen / so ontstagen si
hē herde seer / om dat si Joden sagen gcreet om te
striden op dat velt / En si bloede al ind palestine lāc

En Judas keerde hem ten rooue waert / bandē
tenten / ende si namen veel gouts / ende siluers / en-
de blau clederē / ende purpur / ende ooc vele tolle
like cleinsdien / ende groot goet / Ende als si wē
heerden / songen si lof / ende dancten God / banden
hemel want hi is goet / ende inder eewicheit is sijn
ontfermherticheit . Ende in dien dage gheviel gro-
te salicheit in Israel / En die geue die banden heide-
nen ontgaen waren / die quamen ende seyden Tsi
as al datter geschiet was .

Ende doen hi dit hoorde / so wort hi crachteloos
van grotē rouwe / om dattet in Israel also met ge-
uallen en was / als hi woude / ende also als die Co-
uinc beuolen had.

En ten anderden sare / vergaderde Tstias tsel-
lich duysent mannen te voet / ende vijf duysent gere-
denen om Judā te verwinne / en si quame in Judea
en loegē tenten in Bethozon / en Judas quā hē te
gemoet / met thien duysent mannē Doen nu Judas
dat machtige heyr / sach / riep hi tot God segghende
God Verlosser van Israel / du biste gebenedijt /
die des machtics gheruchte neder worpste / in Da-
uids dijns knechts hant / en leuerdeste / der Palesti-
nen heyr / in dē handē van Ionathas / des loons Sa-
uls / ende inden handen sijn schiltknechts / Besluyt
dit volc . H E E in dijns volc van Israels
handē / ende si moete gesehent werde / in haer heyr
en in haer geredenen. Seekt hem anct / en die stou-
ticheit haer der macht moet smelten / en si liede moe-
ten worden veruert / in haer liden verderfrullen
Werduet ghise H E E / met der gheendē swaer-
de / die v liefhebbē / en minnē / en alle die diē naē ve-
ken / moeten v louē in blischappē en si vergader-
den / en maecte strit / En vā Tstias heyr / vielen vijf
duysent mannen en doen / Tstias sach dat sijn lieder
blode / en der Jode stoutheit / en dat si bereet ware
te leuen oft te sterue / so voer hi wech tot Antiochi-
en / en hoos ridders wt / dat hi met grooter menich-
ten weder comen soude in Judea.

En Judas en sijn broeders seyden Siet onse by-
anden sijn nu tonder gedaē / laet ons op trecke / en
den heyligen tempel suueren / en vernuuen.

En al theyr vergaderde / en troc opten berch vā
Sion / en si saghen den tempel verwoest / en den ou-
taer ontsuuert / en die pooze verbrāt / en indē vint
hof banden tempel Gods schuete gewalce / gelijck
si inden volcken en in bergen plegghen te walschen /
en die eckameren om gewoipen. En si schoor den
haer clederē / en weende met grotē gewene / en si
beden allechen op haer hooft / en vielen op haer aen-
sichten / op die aerde / en si riepen met trompette / en
riepen inden hemele / Judas oordineerde mannen
die bechten soudē / segghen die ghene die in dat slot
waren tot dat si den tempel ghesuyuert soudē heb-
ben.

En hi hoos wt priesters sonder smette / die den
wille in Gods wet hadden / en die suuerden den te-
pel. En si droegen die steenē der besmetheit in ee ou-

Deu. xx

B

d

D

E

Het eerste boec der Machabee

suuer plaetse. En Judas peyde vandē outaer des
brantoffers/die vronttreinaget was/wat hi daer
mede doen soude/en hē doch dat beske sijn/dat hie
breken soude, op dat hi hem in gheheelen lichter en
woyde/want die heidenen hadde besmet/en si bra-
kent En leyden die steenē op inden bergen vanden
huyse/in een tamelike plaetse Tot dat eē prophēt
comen soude die hē segghē soude/wat mē daer me-
de doen soude En si namē heel steenē naer der wet
en si maecten eenē nieuwen outaer/dien ghelick/
die te vore was/en si maecten dat heilichdō/en hey-
lichden dat binne int huys was en indē portale en
binnen die vijsthoef

En si maecten nieuwe heilige vatē/en droegen
eenen candelacr inden tēpel/en den brantoffer ou-
taer/en die tafel indē tēpel/en si ontstakē die lichtē
die optē candelacr waren/en si lichteden inden tē-
pel En si leydē opter tafelē toonbrooden/en hingē
die gordinen/ende voldeden alle haer werc/dat hē
toebehoorden

En optē veyftē dach/der negēdē maēt die Casseu
heer int hōderste en achtēveertichste iaer stonde si
hoordē dage op en offerdē opten nieuwen outaer
brantoffer/dien si gemacēt hadden/om offerhadē/
daer op te doē/nader wet/nader tijt/en na dē dach
dat die heidenen den outaer besmettē/inden seluē
dage wert hi verneut met lange/met flutē harpē
en ambalen.

En alle volc viel op sijn aensicht/en aenbeden/
en loofde God indē hemel/die hē voorspoet gha/
en si hielden die wijnghe des outaers/vijf daghen
en si offerden brantoffer/en danckelike spys offer
met bliscappen En vercierden dat aensicht vandē
tēpel met gulden croonen en met schuldtekens/en si
holmaectē die poorten en weerscaps camerē/en
hingendae dooren aen. En het wert herde groo-
te bliscap indē volcke/en der heidē kinderē werden
van hen gheheert En Judas en sijn broederen/en
alle die vergaderinge van Israel/ordnerden dat
men van iare te iare soude doen/ende houdent se
sinen tide den dach van des outaers wijnghe met
bijnedden/en met bliscappen acht daghen lauch
van den. xv. dach vander maent Cassiu

Ende in dien tiden stichte Judas/ende sijn broe-
deren den berch Zion/met hoghen mueren ende
baste toornen/al om en omme/op dat die heidenē
nimmermeer comen en souden/en verraden/also
si te voren gedaen hadden/en leiden daer een heyl
om/dat si hē houden soude/en si maecten bast om
Bethsura te behoude en omda tet volc ene baste
stede hebbe soude tegen dat aensicht van Idumea

Vanden striden ende ozlogen die Judas ende
sijn broeder tegen die heidenen hadde
Dat. v. Capittel.

Inde het gheuel doe nye heydenen al
om en om hoorden/dat den tempele
den outaere/en dat alderheyllichste
ghelichte waren/soo si te voren ghe-
weest hadden/Soo werden si harde
toornich/ende peyden te verderuen Jacobs ghe-
nachte/die onder hen waren/ende begonden van-
den volck doot te slaen/ende die te veruolgen En
Judas verban Esaus kinderen/die in Idumea
waren ende die gene die waren in Strabatane/wat

Dat v Capittel.

si omsluten dat volc van Israel/ende si sloeghen
met groten plagen. En hi ghedachte der boosheye
van Esaus kinderen die den volc van Israel ber-
driet deden/miet bangē en slaen ouer al opter kra-
ten. En besloote in torenē/en tooch tot hen liede
waer/en hi verwoeste en dgoedelike En hy ont-
sac haer torenē mē biere en met al dier vintē warē

En Judas tooch ouer tot Amithos kinderen/
en hi bat daer stercke macht/en vele volce/en Thi-
mstheim hare hooftmā En hi dede met hem vele
striden. En si worden tonder ghedaen in sine aen-
schouwen/en hi sloechē/en wā die stadt Saser/eff
haer toebehoerde cleynē stedecken/en heerde we-
der in Judea

En die heydenen/die in Salaad waren bergha-
derden teghen volc van Israel/dat binnen haren
lade was/om dat sie verderue souden/en bloden
in een bast stedecken gheheten Dathemā/efi si ley-
den tot Judā/en sinen broederē vrieuē/en leyde.

Tegen ons sijn verghadert/die heidenē al om/
en omme ons te verderue/en si bereyde hen te co-
me/om te beleggē die stat/daer wi in geulodē sijn
en Thimotheus is die hooftmā bat heyl. Daer om
cōt nō haestelic/en berloft ons vā haren hādē/wāc
bele van onis liede sijn geualle. En onse broederen
die in die plaetse Tubin waren/sijn al om gedoot/
waer si warē/en si hebbe gheuangē geleyt haer wt
uen/en haer kinderē/en den roof/ende hebbe wel
duylent mannen ghedoot.

En mē las noch desen brief/en siet ander bodē
quame vā Galilea/scorēde haer clederē en boot-
scapten/na dese woordē/en leyden/dat te gē haer
bergadert warē vā Betholomaidē/en Tyim en Si-
donē. En dat al dat lat vā Galilea/veruult waren
met vreedē heidenē/om ons te verderue. En doe
Judas/en dat volc dese redē hoordē/so vgaerden
sien groet nientelike/om te beraden war dat si ha-
ren broederen doē souden/die int verdriet warē/
en vanden heidenen so bestreden woordē

En Judas seide tot sinen broeder Simō/Ghaet
ghi en kiest mannē wt en verlost dijn broederen in
Galilea Wat ic en Jonatas mē broeder sille tla-
men gaē in Salaad/En hiliet beleyders/van den
volcke/Iosephs Sacharias sone/en Mariam met
ten anderen heyl/dat bleef om Judā te behoede
En beual hē en seide/Ghi sult wezē bouē dit volc
En en wilt genen strijt doen teghen die heydenen
voor dat wi wederom come sijn. En men gaf Si-
mon drie duylent mannen om in Galilea te gaen.

En Judas hadde, vijf, duylent mannē/die met hē
gaē souden in Silead/En Simon ginc in galilea
en dede veel stridē mettē heidenē. En si woordē to-
der gedaē van sinen aensichte/en hi iaerhdele totter
poorte vā Betholomaida en vandē heidenē viciē bi-
na drie duylent mannē/en hi nam hare roof En die
ghene die in Galilea warē en in Bethatis met hem
met wue/en kinderē/en al dē si hadde en blyschē
se met bliscappē in Judea/en Judas Machabeus
ende Jonathas/ende sine broederen togghen ouer
die Jordane ende ghynghen drie dach reysen in die
woestine

En die van Naboth/quame hen te gemoet/en
si ontfingen se vriedelick en si verteldē hem al wat
haren broederē gesiet was in Salaad/en wāt be-

B

le van hē geuangen waren in Sarala ende Solor
en in Minis en Caspar/ ende in Maget/ en in Car
naim/ Dit waren alte grote baste steden/ Ende dat
menſe ooc geuagē hiet indē anderē ſtedē en in Sa
laad/ En hi droegē ouer een/ dz hi des anderē daechs
their ſouden ouer leyden totten ſtride waert/ ende
dat ſie winnen en verberuen ſoude in eenen daghe
En Judas en jhu heyr/ herden haestelic weder in
die wildernisse van Solor/ en hi ſtreet op die ſtadt
en ſoech al die mannen ter doot in ſwaerts mont/
en nam al haren roue/ en verbrāde die ſtadt met
ten viere en hi ſtonden ſnachs van dier ſtadt op.

En togen ter ſtadt waert daer haer broeders bele
gen ware/ En tgeuel in dien dageract/ doē hi haer
bogen op hieuen/ dat hi ſagen vele volcx ſonder ghe
tal/ ende die droegen leederē ende ſcransen om dye
ſtadt daer mede te winnen/ en die iode te beſtriden

En Judas sach dat die ſtrijt begonste/ en tge
reep vande ſtrijt op gine indē hennel/ als een trom
pette/ en groot gheroep wt der ſtadt/ En ſo ſeyde
hi tot sinē heyr/ Strijdet bedē booz v broederē/ En
hi quam met dyc ſcarē achter hē/ en hi blielen met
trōpette/ en riepē tot God met gebeden. En Thi
mote? heyr/ bekēde dz die Machabe? was/ en hi blo
den van jhu aenſichte/ en hi ſoegenſe met grooter
plagen/ en in die dage vielen van hen liede/ bi nae
acht duylent mannen

D En Judas heerde hē in Maphat/ en hi ſtreet
op en wāle/ en doode al haer manne/ en nā haren
roof/ en onſtaete met den viere. En hi tooch van
daer/ en wandt Calvon en Maghet en Solor/ en
die ander ſteden van Salaaad.

Ende na desen ſo bergaderde Timotheus een
ander heyr/ ende ſoech tenten tegen ſtophou/ en
die riuere. Ende Judas ſeynde om their te beſien
ende hi bootscapē hem/ en ſeyden/ want tot Timo
theum bergadert waren al die heidenen/ die alom
ende om jhu/ ende ſeer vele volcs. Ende dat hi van
Arabien verſolt hadden te hulpe/ en dat hi tētē ghe
ſet hadde ouer dē riuere/ en dz hi gerect ware tē ſtri
de tegē hē te comē/ en Judas tooch hē/ die te ge
moete En Timotheus ſeyde/ totten hoofliede vā
sinē heyre/ Als Judas en jhu heyr/ opter riuere coēt
iſt dat hi cerſt tegē ons ouercoemt/ ſo en ſullē wiſs
ny mogen dogē/ Wāt hi is ons te machſich/ Maer
iſt dat hi hem onſket/ tegen ons ouer te comen. En
ſet hi die tētē neuen die riuere/ ſo laet ons tighen
hem ouertreckē en ſo ſullē wi v mogē tegē hē. En
als Judas gecomē was vider riuieren banden wa
teren. So ſette hi die hooflieden vanden volc neuē
die riuere. En beual hen/ en ſeyde/ Seene menſe
en ſuldt achter laſen/ maer hi ſullen al ten ſtride co
men/ En hi tooch eerſt tot hen ouer/ en al dat volc
na hem/ En al die heidenen worden verdroeuen vā
ſinen aenſichte/ ende hi worpen haer wapenē wech
en blode ten tempel die in Carnaim was/ En Ju
das beſtreet die ſtadt/ en onſtaet den tempel/ mettē
viere met al dat gene dat daer inne was/ En Car
naim wert gewonnen/ ende en mochten haer niet
berberen tegen Judas aenſichte

Ende Judas bergaderde al die Iſraeliten/ die in
Salaaad waren/ vanden meſten totten muſten/
en haer wijuen/ en haer kinderen/ en een zeer groot
heyr/ om te comen uit lant van Juda/ En hi quame

tōt Ephron/ en dit was een grote ſtede/ en ten in
gange was hi ſeer baſt. En hi en mochten van dier
ſtadt niet heeren/ noch ter rechter noch ter linker
ſiden/ maer midden daer dore was den wech/ ende
hi beſloten hen ſeluen/ dyc in dyc ſtadt waren/ En
hi vermaecten die poorten met ſteuen. En Judas
ſeynde tot hen met vriendelic woorden en ſeyde.
Wi ſullē dooz v lāt hden om in ons lant te gaen en
niemant en ſal v beren. Wi ſullē al te voet dooz li
den. Maer hi en woude hē die poorte niet opē doē

En Judas beual int heyr/ te reepen/ dat elc der
ſtadt aen ſoude treckē/ in die ſtede daer him ſtonde
En die mannen van cracht togen wt/ en ſtredē op
die ſtadt al den dach en al dien nacht/ ende die ſtadt
wert in ſijn hant gekuert. En hi ſoegen al die mā
licheit int ſwaerts mont/ en deſturerde al dyc ſtaf
en nā hare roof/ en men ginc al die ſtadt dooz ouer
die deoden. En hi togē ouer die Jordane/ int grote
velt tegen Bethſau en Judas bergaderde ſijn acht
terſte volc/ en hi trooſte tbole al den wech dore/ tot
dat hi quamen int lant van Juda.

En hi gingen opten berech Sion/ met blitſcappē
en bruechden/ en hi offerden brāt offer/ om dat nie
mant van hen lieden geuallen en was/ booz dat hi
weder ghekeert waren in vreden

En in dien daghe dat Judas/ en Ionathas wa
ten inden lande vā Salaaad/ en Symō ſun broed
in Salilea/ teghen Ptholomaidis/ ſo hoorde Joſe
phus dyc ſone Satharie/ ende Marias dyc hooft
man van Jeruſale/ dat dyc dinghen wel geuallen
waren/ inden ſtride dier ghedaen was/ ſo ſeyde Jo
sephus/ Laet ons/ ons lieden ooch euen naem ma
ken en laet ons/ bechten tegen die heidenē/ die ou
trent ons ſijn. En hi beual al dē ghenē/ die in ſijne
heyr waren/ dat hi tot Jāniam ghanghen

En Sogias/ quam met ſinen mannen wt der
ſtadt om teghen hem te ſtriden/

Maer Joſephus en Marias worden veriarcht
tot aēt einde vā Judea/ en dien dach viele bādē mā
nen van Iſrael wel tvee duylent mannen/ En in
dē volcke waert grote bluchte/ wāt hi en hoorde Ju
dā noch ſijn broederē nyet/ maer hi dachten byome
licte doen/ Wāt hi en waren van dier mānen ſade
niet dooz/ welcke Iſrahels verloſinghe ghedaen
wort/ En die mānen vā Juda/ werden ſeer verhe
uen/ in alle Iſrahel/ en der heidenen aenſchoutben
daer men haren name hoorde/ en hi quame tot hen
roepende hen lieden geluck toe

Doē tooch Judas met ſinen broeders wt ende
beſtreet die kinderē Eſau/ dat ten ſyden vanden
lāde is/ En hi ſoech Jhebron/ en die onder haer wa
ren/ en hiet haer muere/ en verbrāde haer toornē
alom en om/ en vertro mette heyr/ om inder Pa
leſtinen lāt te gaen/ en hi dooz wādelden Samarie
In dien daghe vielen die priesterē indē ſtride doer
hi ſtoute kedoē woude en ſonder raet. tē ſtride gin
gen/ En Judas ginc neder tōt Moſolum inder Pa
leſtinen lāt/ en hi werp haer outaren auerecht/ en
haer gemedē houtē godē obbrāde hi metten viere/
en hi nā der ſtatrooſen heerde wēd int lant Juda
Anthiochus teleyt die ſtadt Elymas inden lāde
vā Perſia/ hi vvert droeulich als hi de victorie
der Godē hoorde vā Anthiochus doot/ Judas de
beleidet ſlot te hieruſale en die coninc begōſte die
daer in varen te helpen. Dat. vi. Capittel

Die Coninc Antiochus doortooch die bouenste lantschappen van Perlen/ En hoorde dat in Perlen was een al te edelen stadt/ Elmas ghenact/ seer rijk in siluer ende in goude/ en daer was een alte rijkhe tēpel binne/ en daer binne gouden halberghen/ en schilden/ en gulden gordinen/ die Alexander daer liet/ Philippus soon/ die coninc van Macedonien/ die eerst in grieken regneerde/ En hi quam om die stadt te winnen/ en te roouen mer hi en const/ want die van binnen wilstent/ ende zogen tegen hem tot ten stride/ en hi vloof/ en reylde wech met groeter droefheydt/ en keerde weder tot Babilonen.

En daer qua in Perlen een/ en bootschapte den Coninc/ dat die heyracht veriaecht was/ dye in Juda was/ en dat Iudas eerst ghetoghen was met stercker macht/ en hi wert veriaecht vander Jode aensichte/ en dat die Joden victorie vercregen hadden/ en veel roofs/ die si gewomen hebben vanden heyre dat si verlagen hebben/ en omgeworpen de grouwel die ghemaect was opten cusaer die in Jerusalem was/ en dat si die stadt/ en den tempel omghemuert hadden met grooten hoogē mueren/ so si te voert was/ en ooc Bethsuran sijn stadt.

En het geuel doen die coninc dese reden hoorde/ so ontsach hi hem/ en wert herde seer gekoort/ en hi viel in sijn bedde/ en van ongenuechte/ viel hy in een siecke/ want ten is niet gheschiet/ alsoe hi vermoet hadde/ En hi was daer vele dagen/ want die groote droefheyt in hem vernieut was. En waende dy hi sterue soude/ En hi riep alle sijn vriende tot hē/ en seyde/ Den daep is van mijnen oogē gegaen en van sorgē ben ic ter neder geuallē in therte/ en ic heb geseyt in mijnder herten/ In hoe grooken verdriet ben ic gecomen/ en in wat bloet der benauchtz daer ic nu in ben/ die vrolic was/ en gemint in mijn te heerlicheyt/ Mer nu gedencke ic des quaets/ dat ic in Jerusalem dede/ daer ic wech voerde al die silueren en guldē vate die daer binne waren/ en seide dat dese wech doe soude/ die in Judea woonde souden sonder saccke/ Hierom weetick nu/ dat my dit quaet toe gecomen is/ en siet/ ic bederue van grooter droefheyt in een vreemtlant.

En hi riep Philippum een van sijn vrienden/ en hi sette hem bouen sijn rijk/ En gaf hē sijn croone/ en sijn purpur/ en sinen vingerring/ om dy hi Antiochum sinen sone tot hē nemē soude/ en dien op voden soude/ tot dat hyselue regneren mochte.

En Antiochus die coninc sterf daer inden hondertsten en. xlii. iare/ En Iudas vernam dat die coninc doot was/ en in dede Antiochū sinen sone een iongelinck/ dien hi voede/ regneren/ en hi hiet sinen naem Eupator.

En die ghene die inden stote van Davids stadt waren/ sochte dach en nacht list/ hoe si die Jode binnen hare beuanc behoude mochte/ en dachtē hoe si den selue hunderē soude/ tot een hulpe en bastcheit der heidenen/ En Iudas die peynde die te verduen/ En hy vergaderde al dat volc om dat hēse belegen soude. En si vergaderde te gader/ en si beleydē in de hondertste en vijftichste iare/ Ende si maecten armboorden ende scansen.

En eenige vanden genen die belege ware/ gingen

tot/ en eenighe quade van Israel geselledē hē met dien/ en si gingen tot den coninc en seide/ hoe lange salt wesen eer du bonnisse doen sulste/ en onse vrede wrehē. Wy hadden gemaeet dinc vader te dienen/ en in sinen gebode te wandelē/ en sijn bonnisse te houden/ en ons volcs sonen/ sijn hierom van ons berureet. En alle diem en vā ons vāt/ die Noechmē doot/ en vā os sijn ouer genomē ose erflicheit/ En si en hebbe haer handē niet alle aen ons gedaē/ mer ooc alle onse landen duere. En siet/ si sijn hede getogē hoor dat slot in Jerusalem/ en si hebben se belege/ en den vijnthof in Bethsura hebben se vast gemaect. En en voorcondi haer niet haestelic/ so sullē si noch stercker worden/ Ende ghy en sulste nyet moghen herwinen.

Doen die coninc dit hoorde/ wert hi toornich/ en vergaderde alle sijn vriende/ en die hoofliede van voetvolc/ en vanden reysegets/ En hi verfolte oock tot andere lande/ en eylanden veel volc. En tgetal was vādē heyr/ hondert duysent manne te voete/ en twintich duysent reysenare/ en. xxi. eliphantē/ die geleert waren te stride/ En si quamē door Idumea/ en si togen te Bethsura/ en si bestredē se vele dagen/ en si maecte strāsen/ En die vādē stadt quamē tot/ en vādē se inette viere/ en bochte manlijc. En Iudas tooch vādē stote/ en vrac den leger van daer op/ ende Noech sinen leger tegen des Conincs leger te Bethzacharam.

En die Coninc stont op voor den dage/ tegedē wech van Bethzacharam.

Ende des Conincs heyr bereide hē te stride/ ende Noegē haer trompette/ Ende si thoonde de oliphāten flap van d'uyue/ ende van moerbesien/ om dat sise sel maken soude/ ende si deelden die beesten aen rottē/ ende netten elckē eliphant/ waren thien hondert manne/ inet partieren/ ende met koperen helmē in haer hoofde/ Ende vijfhondert mannen gereden/ gheoordineert elcker beeste die wtuercoren waren. Ende dese waeren voor de stridē/ ende waer dat die beeste was/ daer waren si/ ende waer dat si ginc/ daer ghingen si/ ende si en ghingen van haer niet. Maer op elcke beeste was eenen houten toren/ die hem bedecte/ ende op dien thoren waren volkerche/ ende tot elckē toren bochten. xxi. manen van bouen/ ende binnen was der beeste nemesker. Ende die coninc oordineerde die ander reysenaers in beyde vander siden/ dat si volte ende theymette trompetten soude vporren/ ende dat si voer souden doen gaen/ die in elck legten waren.

Ende doe die jonne scheen op die gulde ende koperen schiden/ so verbliften dye vergen daer af/ ende blinckē als lampen met viere/ Een partie van Conincs heyr/ wert ghedeelt op den berch/ ende die ander al benede/ ende si gingen behendelic/ ende ooc manterlijc. Ende alle die int lant woonde/ werden veroert vander menicheit van haer stemmen/ ende metten ghetochte van haren scharen/ ende metter wapenen blancheyt. Dat het was een groot heyr/ ende ster. Ende Iudas ende zj heyr quamē hē aen ten stride/ ende van Coninc heyr vichen wel selhoit deert mannen/ Ende Eleazar Saura sone/ sach een vanden beesten die met Conincs wapen gewapent was/ ende die was hooger dā vander beeste/ Ende hē docht datter dye coninc binnen was/ ende hi gaf

hem schieen om zijn volck te verlossen/ ende om tot zijn behoef eenen ewighen naem te briaighen/ en hi liep totter vercken byornelic/ int midden der schaer/ doozwaende ter rechter siden/ en ter lichter siden/ en hi vielen hier en daer van hem.

Ende hi ginc onder des eliphants voeten/ en by ghinc daer ouder staen/ en stacken daer doot/ ende die eliphant viel op hē/ en hi bleef daer doot/ Maer als Judas die groote machts des coninclichen heys sach/ en gheruchte van sinen heyl/ so keerde hi van hem. Maer des conincs heyl tooch op tegen hem in Jerusaleem. En dyc coninc legerde in Judea/ op ten berch van Sion/ En dyc coninc maecte vrede/ metten ghenen die in Bethsura waren.

En hi quamen tot der stadt/ want dyc belaghen waren/ en hadden gheen lijftocht/ wandt het was sants Sabbaoch/ En die coninc tooch van Bethsura/ mer hi leyde daer wachters diese hoeden souden/ En hi keerde theyl ter heyligher stadt waert/ vele dagen/ En hi sette daer sprincgaigen/ en scrancken dyc tbier inwoyden souden/ En ooc bliden dyc steen inwoyden souden/ en hantbogen/ en scorpionen/ om te gescutte te schieten/ en te singheren. En hi maecten binnen ooc scrancken teghen haer scrancken/ en bochten vele daghen. Maer inder stadt en was geen victalie/ om dattet sleuente iaer was/ en die vanden heydenen in Judea ghebleuen waren/ hi hadden haer ouerbliuē vertect/ dyc hi lieden ooc ingeleyt hadden. En inder heyligher plaatsen waren luttel mannen ghebleuen/ wandt den hongher had dese benaut/ ende hi werden gespreyt elck in zijn stede

Als Iudas dit hoorde/ dat Philippus/ dien dyc coninc Antiochus doen hi lefde/ beuolf had/ dat hi Antiochum sine sone opuoede soude/ dz hy regneren soude/ weder gecomen was tot Perien/ en Meden/ en theyl/ dat met hē wech getogen was/ en dat hi sochte dz beleyt te hebbe vādē rijkhe. So haecte hi hē/ en leyde totten coninc/ en totten princken bandē heyl. Wt cranchen dagelic/ en wi hebben luttel victalien/ en de stadt die wi belegē hebben/ is wel beschermt/ en ons behoort te ordinerē bandē rijkhe. Ab hier om/ laet ons den lieden vrede geuen/ en maken wi met hem vrede/ en met al haer liede/ en laet ons hen cōsenterē/ dat si in haer wet wandelen mogen/ see si te voren deden/ want om dat wy haer wet verontwaert hebbe/ soo zijn si verquaet/ en hebben al dit gedarn.

Ende dese reden ghenoecheden den coninc/ en sinen vorsten/ ende hi leynde tot hen/ om vrede te maken/ en si ontfingent.

Ende die coninc en die vorsten woeren hen/ ende hi quamen totter stadt/ Ende dyc coninc ginc opten berch van Sion/ en sach dyc vasticheyt der stadt/ ende hi braet coits den cedt/ dien hi gekwoel hadde/ en beual die mueren om te breken/ En hy tooch haestelic wech/ en keerde wed te Antiochie/ en vādē aet Philippus heyl te sinder stadt/ en hy bochte tegen hem/ en hi wan die stadt met crachtē

¶ Wandemetrus ende sine tyrannie. Hoe zijn lieden vrede maken metten Israeliten/ en noch ons niet en zelden.

Den hondertsten en eenen vstichtē iare/ soo qua Demetrius/ Seleucus sone van Antiochus/ en tooch met luttel lieden inden steden aender zee/ en hi regneerde daer/ Ende het gheuel/ doen hy gecomen was int huys zyns baders rijck/ so wert Antiochus ende Iudas van zijn volck gheuanghen/ om dat sise Demetrio brenghen souden/ ende Demetrius gheboot sinen dienaren/ datmen se booz sinen ooghen myet en soude brenghen/ En theyl doodese daer.

Ende Demetrius sad opten thron van sinen rijkhe. Ende quade ongherechtighe mannen/ quamen tot Israel tot hem/ ende Alchimus was haer leytsman/ die dat priesterdō begreede/ en wocheden booz den coninc/ ende leyden/ Judas ende zijn broederen hebbe des conincs vrienden verdoouen/ ende herft ons verdoouen van onsen lande/ Daer om seynt nu eenen man dyen ghy gheloof/ dat hy gaen mach/ ende besien/ al die berderffemisse/ die hi ons ende des conincs lantscappen gedaen heeft/ en hi heeft al des conincs vrede en huypers gecranct.

En die coninc Demetrius hooft tot sinen vrienden Sachides/ dyc prince was/ ouer dyc groote rijkhe int rijk/ dyc den coninc ghetrouwe was/ ende hy leynde hem om te sien die suerdaet/ die Judas gedaen hadde/ Ende den quaden Alchimus gaf hy dat priesterchap/ en beual hem vryake te doen inden kinderen van Israel/ En hi stonden op/ en quamen met eenen alte zeer grooten heyl int land vā Juda/ en leynden hoden/ en spraken tot Judas/ en sinen broederen/ vriendelike woordē in vooftede/ Maer Judas en zijn broederen en gauen haer gheen gheloof/ wandt si saghen/ dat si gecomen waren met alte grooten heyl/ en de bergaderinge bandē scriff geleerden/ bergaderden tot Alchimus en Sachides/ om te soeche dat gerecht was/ en eerst die Alides/ die onder die kinderē Israels waren/ en si sochten met hē vrede/ Want si leyde/ Een man cē priester die van Haros jaet rōt/ hi en sal ons niet bedriegē. En hy sprac met hē vriendelike woordē/ en swoer hē/ en leyde. Wy en sulken v gheen quaetheyt doen noch wden vrienden/ En si geloofden hem.

En hi begreep vā hen kieden. h. mānē/ en doode se in eenen dage/ na dat woort datter gescruen is. Dijnre heiligen vleesch en bloet stortē si ontret Jerusale/ en niemant en was diese begroef/ en amte en breede viel in al volck. En si leyden/ Waerhy en voruulle en is in hē niet/ Want si hebben gebrochē dat si geloofden/ en den eet die si wooren.

En Sachides bertroc dat heyl van Jerusale/ en deede se tot Bethzecha/ En hi leynder en vincke vele die van hē geuloden warē/ en hi doode eenige bandē volcke/ en werp se in eenē groet put/ en hi beual Alchimus dat lantschap/ en liet met hē sucoers/ tot sinder hulpe. En Sachides tooch wech totten coninc/ en Alchimus dede ghenoech boze/ om dat hi prince der priesters was/ en tot hē vgarderden al die Israel benaut hadden/ en si behiede tāt vā Juda/ en dedē groote plagē in Israel/ En Judas aen sach al dat quact dat Alchimus dede dē kindere vā Israel/ en die met hē waren/ veel merr dan die heydenē/ en hi ginc wt in al dlant van Juda al omme/ ende hi dede vryake in die ondadige manien.

En si hielden op voort meer wt te trecken int laet/ En Achimis sach dat Judas / en dye niet hē waren te bouen ginge / ende hi bekēde dat hie niet wederstaē en mochte / en hi keerde weder tottē coninc / en hi woerchdele met vele misdaden.

Ende die coninc seynde Richanor / eē van sinen edelsten prince / dye altoos vianthap maecte tegē Israel / en hi beual hē / dat volc te niet te makē / en Richanor quam inct een groot heyr binnen Jerusaleem / ende seynde tot Judam / en zij broeders inz bydelike woordē in bedroch / en seyde. Scheiden strijt en sal tusschē mi en d wesen / Ic sal comē met luttel mānē / en sien b aēcht met vriedē / en hi quā tot Judā / en si gruetē deen de anderē byēdelike / en de vianthē waren bereet om Judā te vānghe.

En Judas vernā dit / dat hy met booschēde tot hē gecomē was / ende wert veruaert bā hē / ende en woude zjn aēcht niet meer sien / Ende Richanor die sach / hoe d z sine raet ontdect was / doe toech hi wt Judā te ontmoetē / om niet hem te stredē neue Capharsalama / En bā Richanors pattē / soē velen vianthē by d ysent mānē / en si bloden in Davids stadt / Ende na dese woordē toech Richanor optē berch van Sion / ende bā des volc priesters ginge wt / ende groettē hem met vriedē / en thoonde hem sond offeren / die mē ouer den coninc offerde / ende belpottende / soē beronwaerdense / en bēmettedē die offerhande / ende hi sprac houaerdelic / en swoer met gramscappē / ende seyde. Teu si dat mi Judas en zij heyr geleuert worde in mijn hāt / so sal ic die hups verbernen / als ic met vriedē weder keertē sal.

Ende hy ginc wt met groeter gramscappē / en die priesters ginge / ende stonden voor den outaer indē tempel / ende seyde weenedē. **S** **H** **E** **E** ghy hebt die hijs vercoē / om dñnē naem daer in aen te roepen / om dat het wesen soude een bedehupa dñns volc / Doet waercke in desen man / en in zjn heyr / dat si balken metten sweerde / Ede net haer blasphemie / ende en geuet hen niet dat si ghebuerich bliuen.

En Richanor toech bā Jerusale / en voert met zjn heyr voor Bethorō / en hem quā toe dat heyr bā Sinen / ende Judas toech in Adersa / met zjn duc d ysent mānē / En Judas badt / en seyde. **S** **H** **E** **E** / die gefonden waren vande coninc Sennacherib / om dat si dy blasphemēdē / Soē quam een Engel / ende beriddech bā dien kieden / hondert d ysent / ende bysentachtentich d ysent mānē / also doet **S** **H** **E** **E** / heden sonder dit volch / in onsen aenschouwen / ende dander kullen wesen / dat hi quallikē gesprokē heeft op dñe beyheyt / en oordede hē na zjn quaetheyt. En inden derthiēsten dach vāder maēt Adar / soē stredē si / en Richanors heyr ginc onder / ende hi viel eerst inden strijt.

Ende doen Richanors heyr sach / dat hi geualen was / so wierpen si haer wapenen wech / ende si bloden / en si volchde hen na / een heel daerweyle van Adasar / tot dat mē comt tot Saraza / ende si sloegen met trompetten achter hen / Ende die Ioden togen wt / al om ende omme / wt allen steden / ende si bliesense wech met hoercken / en si keerden weder tot hen / ende velen al metten sweerde / en van hen en bleue een niet / ende si namē hen hare toof / ende sloeghen Richanor thoof af / ende zjn

rechte hant / die hi houerdelic op ghebeuen hadde / ende die droegense / en hinghense voor Jerusale in En dat volc verblifde seer / ende si hieldē dien dach met groeter vlijscappē. Ende Judas oorduerde dat men dien dach alle iare houden soude. / op den berchtiēsten dach vāder maēt Adar / en vianthē van Juda rustede een luttel dagen.

Judas Machabeus maect een verbont mettē Romeynen **D**at. vij. Capittel

Ende Judas hoorde vā die van Rome / dat si machtiēch warē vā rechte / en dat si goetwlich waren / met allen ghenen / dye met haer lieden een verbont maecten / en hen betrenichden. En si hoorden haer striden / ende haer grote macht die si deden in Hallacien / want sē betwonē / ende dedense onder tribut. En hoe grote dinghen si deden int rijk van Spaengien / daer si alle mstael van goulde / ende vā siluere in haer macht hadden. En datte al die steden besaten met haer ract / en met haer ghehoorsamheyt / die steden dye barre van hen waren / en hoe si die coninghen sonder gedaen hebben / die op hen ghecomen waren / vanden eynden der werelt / ende si sloegense met groeter plaghē. Maer vāder gheuen hen alle iare tribut / en si deden sonder indē stede Philippum van Perse / den coninc Chetorū / en vāder die teghen hen wapenen droegen / en si bleuen bouen / en den grootē Antiochum / den coninc van Sien / dye op hen bochte.

En die hadde hondert en twintich eliphantē / en gheredenen / en waghnen / en een herde groot heyr / hoe dat si hem verwonē / en want si hē vingen / eruēde / so setten si hē / dat hi en dye gheue dye na hē regnerē soude / dat si hē Romeynen tribut soude g / uen bedwongē / en daer voor goet pant / en boighe gheuen moelt / en bouen alle dat / namē si hē zjn beste landen / Indien / Meden / Ydien / en hebben die Emund den coninc ouergegeuen. En want die gene / die warē te Stadam / woude gaē / en neme hē / en si vernamē / en seynde tot hem coninc / en volchde teghē hē / en daer viel vele vā hen lide / en si leyde dier wiue en kinderē met hē gheuāge / en si veroofdense / en besatē haer lant / en destruerden haer muere. En dedense sonder / tot dienste nechten / tot in desen dach.

En die ander rijckē / en die eylandē / dye sulcke tijt tegē hē stakē / die destruerde si / en dedense onder haer macht / Maer met hare vriedē / die vriedēscap met hen hadde / daer helen si byrienschap in de / en si behielden die rijcken / die bi en barre warē wāt so wie hare naē vordē / outlagē. Ende wie si te hulpē wesen woude / dat si regnerē seude / dye regnerden. Ende dyen si weuden / namen si dat rijck. Ende si waren seer verheuen. Ende in al desen en droech niemant troche / noch en clede hem met purpur / dat hi daer in betheue wesen soude. Ende want si een parlament ghemact hadden en de daghelic hadden si raet met drie hondert ende twintich mannen / ende deden altoos der inct ster menichten raet / om dat si doen soude dat gtrech was. En elc iare beualen si eenen man die inct sterseap / dat hi dan bouen al de werelt soude regneren. Ende si waren dien al euen ghehoorsamē

en onder hen en was haet noch nijdt. Welcken allen Judas beuecht zijnde/ sandt by Eupolemus Joannis sone/ die Jacobs soon was/ en Jazonem Elejars sone/ te Roomen/ om met hen te maken geselschap en verbont/ op dat si van hen lieden sou- den heere der grieckē ouerlast/ die si den Joden de- den/ want si saghe dat si dat tijt van Israel sonder souden doen in dienst. En si togen wech te Roome waert/ harde vele weechs/ en gingen int parläment en seyde. Judas Machabeus/ en zijn broederen/ en dye Joden hebben ons tot v ghesondē/ om niet v gheselschap te maken/ en briede/ datmen ons scriuen sal/ wtse vrienden en ghesellen. En dese rede- nen genoechden den Roomeyne zeer wel. En dits weder scriuen dat si ons weder scriuen in een co- perē tafele/ en sondense in Jerusale/ om datter een gedeneken wesen soude/ des byeden ende des ghe- selchaps

Ewelick moet wel wesen dien van Roomen/ en den iooischen volcke inder zee/ en opt land/ ende sweert/ en bianden moeten varte van hen wesen. **C** Comt die van Roomen eerst strijt aen/ oft al hare gesellen in al haer heerscheppie/ dan sal volck van den Joden sucrēts byenghen met salmaceter her- den/ also dien tijt eytschen sal. En si en sullen den ge- nen/ die ten stride comē niet geuen/ noch voozhen met tarwe/ noch wapen/ noch ghele/ noch schip al soot die van Roomen gelieft/ en si sullen houden/ datmen hen beuelen sal/ en niet van hen ontsaen. Doch ist dattet volc vanden Joden eerst strijdt ge- ualt/ so sullen hen die van Roomen helpen met her- ten/ alsoot die tijt eytscht/ en den genen die hen bri- pen/ en sullen si niet geuen/ noch tarwe/ noch wa- pen/ noch ghele/ noch schepen/ alsoot dye van Ro- men genoecht/ en si sullen haer geboden wachtē/ sonder loofhelt. Na dese woorden/ so sette die Ro- meynen den volcke vanden Joden. Mer geuallet na dese woorden/ dat dese oft dye ghene na desen toedoe oft afdoe willen/ dat sullen si doe wt haers- selfs opset/ en al dat si daer afdoen oft toedoe/ dat sal bast wesen. Mer van tquaet dat die coninc De- metrius teghen henghedaeen heeft/ so hebbe wi hē ghescreuen/ en gheleyt. Waer om hebdi wtven dieft- ber swaert op den Joden onse vriendē/ en onse ghe- sellen/ daer om geuallet dat si weder comen ons cla- gen/ en dat ouer di/ so sullen wi hen dan recht doe/ en dan niet v bechten ter zee en ten lande

Antiochus beleyt die stat Elymas indē lāde van Persia hi wert droeuich/ als hi die victorie en voorspoet der Jode hoorde/ vā Antioch/ doot Judas beleytē silot re Jerusale

Dat. ix. Capittel.

Mer en binne als Demetri/ dit hoer- de/ dat Michanor ende zijn heyr indē strijt was gheuallē/ so seyde hi noch Sachide en Alchimū in Judea. En die inden rechten bloghel zijns heys waren met hen/ en si togen den wech die tot Gal- gala waert leyde/ en loeghen tenten in Malaloth/ dz in Arbellis is/ en beleydent/ en si doode vele mē- schen. In der eerster maent bandē. C. en. liij. stē ia- re/ so leyden si datt vele te Jerusale waert/ en por- den/ en togen in Sereca/ twintich duysent manne/ ende tser duysent reysenaers.

En Judas hadde tenten gheslagē in Taysa/ en

met hem waren alleen drie duysent wtuercozē mā- nen. En si lagen die menichte bandē heyre/ datter vele was/ en veel keerden hem weder wt en heyre ende van hen lieden en bleefter mer achthonderē mannen met hen.

En doen Judas sach/ dz hē zijn heyr astooch/ en dachent den strijt aequā/ so wert hi te droefft int herte/ om dat hi den tijt niet en hadde/ dat hise verghaderē mochte/ en wert versecht. En hi sey- de tot dien/ die by hem ghebleuen waren/ fact ons opstaen/ en gaē wi tot onsen vianden/ oft wike mo- gen weder staen. En si keerden darr af/ en leyden. Wi en sullen niet mogē doen/ inder laet ons nb onse zieken berlossen/ ende kerren weder tot onsen broederen/ en dan sullen wy te ghen hen bechten/ want wi zj te luttel/ en Judas seyde. Dat en moet ons nyet geuallen/ dat wi vā hen viken sullē/ en oft onsen tijt gecomen is/ so laet ons steruē indē duecht booz onse broederen/ en en laet ons grenē lachter in ons glorie byenghen. En heyr porde vanden tē- ten/ en stonde in haer gemoet. En dye reysenaers deyliden hen in twee partien/ en die singerē en ghe- scutten gingen booz heyr/ en al die menichte wa- ren vanden eerken stride

En Sachides was inden rechteren blogele/ en die scaren quamē toe van beyde siden/ en sloeghen met trompetten/ en dye vā Judas partie waren si riepen ooc/ en van des heys geroyt wert dat land beuēde/ en men streec vā smorghē tot tlaumonts. En Judas sach dat dye partie van Sachides heyr ter rechter sīdē sterre was. En die vrome van herte verghaderden met hē/ en verwonne die rechte par- tie van hē/ en iarechdense ten berghe van Azothē. En die in die lichter sīden warē/ sagē dat die rech- te sīde verwōnē was. En si/ en die met hē waren/ volchden Judā van achter. En den noot wert ver- swaert/ en van desen/ en vande genē/ vieldē der be- le gewont. En Judas wert verflaghen/ en dādce- bloden. En Ionathas en Simon haelden Judā ha- ren broed/ en begroeuē hē in haers vaders graf/ in die stadt Modin

En al volc van Israel betwēde hē veel dagē/ met grooten gewēe/ en seyde. Hoe viel die macht/ die Israel behouden maecte/ En die ander eerlike seyten/ en zijn duechde die hi dede/ si en zj hier niet becreuen/ want het wasser harde bele.

Ende het geuelt van Judas doot/ dat die vose qua- men in al klant van Israel/ ende si stonde op/ al die quact deden. In dien dage wert grooten honghee ende al klant gaf hem op/ in Sachides handen/ mē- hen seluen.

Ende Sachides koos wt boose mannen/ ende maecte se herte vādē lāde/ en die sochten en onderuo- den Judas vriendē/ en si brachten se tot Sachide in en hi bracker hē ouer/ en bespottese. En het wert groot verdriet in Israel. Dat delgelijc niet en was vādē dagē datmen geen propheet in Israel en sach. En daer tegē so vergaderde ooc alle Judas vrien- den/ en seide tot Ionathā. Sin dz Judas v broeder doot is/ en geen man en is hem gelijc/ die wt trec- hē mach tegen ons viandē/ als Sachide/ en dē ghe- nē die viandē zjn ons volc. V hierom verkiefen wi v ouer os tot cenē hooftmā/ en tot cenē leytmā om onsen krijt te stride/ en in diē tijt outfinc Jona-

Demetrius dpe coninc hoorde/ en verga'dde een groot heyl/ en tooch wt/ Alexander te gemoet om te striden/ en Demetrius sandt tot Ionathā eenē brief/ met vriendelike woorden/ en pries hem hoogelic. **W**i hi seyde. Laet ons met hē by ede makē/ eer hi met Alexander tegē ons een verbont make/ want hi sal alder boosheyt ghedenckē/ dpe wi tegē hē/ en zjn broederen ghedaen hebben/ en tegē zjn volc. En hi gaf Ionathe macht een heyl te vga'den/ en wapen te maken/ om dat hi zjn geselle wesen soude en hi beual/ datmē Ionathas ouerleueren soude/ der rijcker mannesonen/ dpe te ghijfel lagen op/ tot te Jerusalem.

En Ionathas quam in Jerusalem/ en by las de vrieuē in dat gehoor van al den volcke/ en der geēre die opt dat wāre/ en si ontsagē hem met grooter priesen. **W**ant si hoorde/ dat hem Demetrius de macht gegeuen hadde/ een groot heyl te vergaderē/ en menleuerde Ionathan die in ostragie waren/ en hi leuerde se weder hare vaderē en moederen. En Ionathas woonde in Jerusalem/ ende vergonde die stadt te sichten/ en te makē/ en hi seyde den werckheden/ dat si den muer/ en dat slot makē soude/ al om en om met biereanten steenen/ dat si tot een kercke beste soude zjn/ en si deden also.

En die heydenen dpe inden steden waren/ dpe Bachides gesicht hadde/ bloden/ ende elc liet zjn stadt/ en tooch wech in zjn lant/ mer in Bethsura bleuen eenige van dien/ die Gods wet gelatē hadden/ ende zjn geboden/ want die stadt hadde si tot een toelucht.

En die coninc Alexander hoorde de beloofte/ die Demetrius Ionathas beloofte hadde. En si verseyde hem die stidē/ ende die macht die hi dede/ en zjn broederē/ ende die moeyte en arbeyt dat si geleden hadde. En si seyde. Sulle wienige dusdanigen man vnde mogē. Laetten ons maken onse vriet ende ons geselle. En hi screef hem eenē brief ende seynde hem aldus sprekēde. Alexander die coninc sine broeder Ionathas saluyt. **W**i hebbe gehoorde van v/ dz ghy een machelich man bā crachtē zjt. Ende ghi zjt weerdich dat ghy onse vriet zjt. Ende nu makē wi v hede hooge priester van uwē lande. Ende dat ghi des conincs vrient sult wordē gheueē/ ende ic heb gesonde eē croone/ en een purper cleet/ om dattu vrenicht sult wordē met ons/ onde dat ons toebehoort/ en dat ghi vrietscap met ons houden sult.

En Ionathas cleede hē met dz purperē cleet/ in die seude maent int. C. en. lx. ste. iaer/ unde sekerlike dach der louertēte. Ende hy vergaderde eē heyl/ en maecte groote gereyscap tot dylōgē. Ende Demetrius hoorde dese woorden/ en wert zeer truerich/ ende hi seide. **W**at bedierdt dat ons Alexander der Jode vrietscap onder ghaet heeft/ tot sine sueroerse. Ende doe sprac Demetrius die coninc tot se volcke ende hi seyde tot hen. En ic sal oec hē vrede hēde/ vriendelike woorden scrue/ ende seynde Ionathan ghiften/ dat hi niet en si in haer hulpe. Ende schreef hem in deser manieren.

Odpe coninc Demetrius de vole vādē Jode saluyt. Om dat ghi tot onswaert/ een ghetrou verbont gehoude hebt/ en om dat ghi in onser vrient scap geduerct hebt/ ende om dat ghi tot onse vriandē

met getogen en zjt/ dit hebben wi verhoort/ ende zjn dies verblif. **H**ierom so bidden wi v/ dat ghy volstandich tot onswaert wilt bliuen. Ende wi sulen v geuen vele vriedē en giften/ en nu make ic v by/ en al die Jode bā tribuit/ en ic blaet v tgelt des solts/ en ic sel v de croone quite/ en dz derdendeel vādē zade/ en thalf deel van des houts vrichte/ dz int toe behoort/ dat schelde ic v quijt/ van desen dōge en voort ane/ en mē en neet nimmermeer vādē lande van Juda. **N**och vādē dpe stede dier toe geleyt zjn bā Samariē/ en van Galileen/ en vādē sen dage ewelic voort/ Ende Jerusalem bliue heilich/ ende by met haren lande/ ende die chienden/ ende tribuit bliuen haer/ ende ic geue oec ouer/ die machte vanden. **N**ote dat in Jerusalem is/ ende ick gheef se den oppersten priester/ dat hi daer legge/ so wat mannen dat hi daer kiesē sal om te hoeden/ ende dat te behouden.

Ende al die Joden die wt Judea in mijn lant geuangē zjn/ die laet ic by om niet/ ende dat si al van den tribuit worden geuē/ oec van haren bestē. Ende al die Joden die in mijn rijk zjn/ sullen al die sekerlike dagen/ ende den sabaoth/ ende die hoorchtiden/ en die gesette dagen/ drie dagen voort de sekerlike dach/ ende drie dagen daer na/ by zjn. En niemāt en sal macht hebben yet te doene/ oft enige stade te doen tegen eenige Jode in eenighē saken.

Ende men sal bescreuen vanden Joden tot des conincs heyl/ dertich duysent mannen/ en men sal hen geuen/ al dat hen van noode is/ also men al des conincs heyl geuen moet. En wt hen liden sullen geordineert worden/ die ouer des conincke saken te outbehe sullen regeren/ en van desen salmen oec se kiesē/ die de saken bescreuen/ die den gesette ende haren gelooue aengaen/ ende si sullen wandelē in haer lieder wet/ also die coninc beuolen heeft/ int lant van Juda/ Ende den drien steden die aen Judea geleyt zjn/ wtē lantscappen van Samarien/ en Galileen/ men erkenne met Judea/ dat si onder een zjn/ en si en sullen geenen heer onderdanich zjn sonder den oppersten priester/ maer Ptolomaiden ende slant daer ontrent/ geue ic totter timmeragie des tempels in Jerusalem/ ende tot den anderen nootlakēken costen der heyliger dingen.

En ic sal noch alle iaer geuen/ vijftē duysent Sikelē siluers/ van des conincs rekeninge/ die my toebehoort/ ende wat noch verstenen is/ ende nu ouer gegruen/ ende betaelt en is vanden rentmeesteren/ die dat iaer voort leden ghetweest zjn/ dat sal men oec totter timmeragien des tempels geuen/ en hier en bouen vijftē duysent Sikelē siluers/ die si alle iaer ontfingen vander rekeninge des tempels. En dz sal de priester toebehoort die de dienst doet.

En so wie vlieden sal inde tēpel bā Jerusalem/ off in eenich vādē vrietscapē/ en tegē de Coninc mē daē sal hebbe/ waer dz het is/ mē laette by/ en al dz si in mijn rijk hebbe/ dz bliue hen onghetwēfseert. En om te sichten/ en te makē den tēpel/ sal mē dat gelt geue bā des coninc scatrazet/ en te sichten de mueren van Jerusalem/ en te bewaren al om en om/ so sal men den cost oec doen wt des coninc tresoor/ om te sichten de mueren van Judea.

Als Ionathas en volck dese redenen hoorden/ so en ghelooften zjs niet/ noch en ontfinghen

met/want si gedachten der grooter voochheit / dye hi in Israel gedaen had / en dat hi se zeer ghequelt hadde. En hen geuoerhde bat aē Alexander / wā hi hadde hen in voochtde een prince gewest / in redenen van vreden / en si deden hē tallen dagen sucoers. En Alexander die coninc vergaderde een groot heyr tegen Demetrium waert / en vertrock theyr. En die coningen streden / ende Demetrius theyr vloot / en Alexander volchde hem / en hi viel op hem. En den strijt wies alte zeer groot / tot dat dye zonne onderging / en in die daghe viel Demetrius.

En Alexander sat tot Ptholomeum de coninc van Egypten legatē / na dese woordē segghende. Om dat ic binnen mijn rijk gecomen ben / en ick sitte op mijns vaders thron / en heerscappe behouden hebbe / en ic heb Demetrium verwonnen / En besitte ons lantschap / en ic heb my hē veel strijde ghehadt / en hy / en zijn heyr zijn verwonnen van ons / en wi sitte inde thron van sine rijke / soe laet ons nu te gader byenterschap make / en gheeft mi v dochter ten wive / en ic sal v behoude sone wesen / en ick sal di ghifē geue / en weerdicheyt. En dye coninc Ptholomeus at woorde en seyde. Salich si den dach daer ghi in ghecome zijt / in ws vaders lant / en sidd opten thron van sinen rijke. En nu sal ic v doen / dat ghi mi ghescreue hebt. Mer comt mi teghen te Ptholomaiden / dat widden den andere sien / ende ic sal di gheue also ghi geseyt hebt. En Ptholomeus die quam wt Egypte / en Cleopatra zijn dochter met hem / en hi qua te Ptholomaiden inde conincsteden. En ien iare. En Alexander die coninc quam daer tegē hem. En hi gaf hem Cleopatra zijn dochter. En hi dede haer buyloft te Ptholomaiden / als coninghē in grooter eeren en glorie.

En dye coninc Alexander screef Ionathan / dat hi daer tegen hem quame. En Ionathas tooch te Ptholomaiden met grooter glorie / en quam daer tot den twee coninghē / en hi gaf hen vele siluers / gouts / en gifte / en hi vant gracie voor haer lieden aensicht. En eenighe vooche scalcachtige manē vergaderden wt Israel teghē hem / en si claechde ouer hem / maer die coninc en gaf den scalcaken geen gheuoere. En hi beual Ionathan zijn cleederen wt te doē / en dat mē hē met purpur cleede soude. Si deden also / en die coninc dede neffens hē sitten / ende seyde sinen princen.

Saet met hem wt / int midden der stadt / ende roept / dat niemāt ouer hem en slaghe van eeniger saken / en dat hem nyemant verduicelich en si van geender saken oft redenen. En doe de ghene dye ouer hem clagen woude / lagen zijn glorie diemen riep / en dz hy met purpur gecleet was / soe vloodē si alle. En die coninc verghief hem / en screef hem onder die eerste van sine vruende / en hi maecte leytman / ende geselle vander heerscappen. Ende Ionathas keerde weder in Jerusalem met vrede / en met bliscappen.

In den hondersten ende. iiii. sten iare / so quam Demetrius die Demetrius sone was / van Crete in zijns vaders lant. En Alexander hoorde / ende wert zeer bedroeft / en keerde weder omme te Antiochien.

En Demetrius maecte Apollonius hoofman / die welcke een prince was bouē Celsynen

En hi vergaderde een groot heyr / en tooch te Nain waert / ende seyde tot Ionathā den hoghe priester / en seyde. Ghi wederstaet ons alleen. Wā ic ben in spot ende confusie geworden / dat ghi tegē onse mogentheit / di onthout inden geberchten.

Ab daerom / oft ghi betrouwt in dine crachten / soe comt neder tot ons ten velde / ende laet ons die eēde andere sien / want met mi is die cracht vā stride. Maecht en onderloect wie ic ben / ende die and die oer in mijnder hulpen zijn / die ooc seggen / dat dine voet niet en mach staen voor onsen aensichte / wā dijn vaders bloden tweerweef binnen dien lande. Ende hoe suldy nu moghen ghedooghen soo grooten heyr / ende rosuolck ten velde / daer gheenen steen / noch roetse en is / noch plaecte te blien. En doen Ionathas Apollonius woordē hoorde / so wert hy beroert inden moet. Ende koos wt thien duysent mannē / en tooch wt Jerusalem. En Symon zijn broeder qua hem te hulpen. En si leyden haer heyr in Joppē / daer Apollonius toerucht / en onthout was.

En Ionathas besornde die stadt / en die inder stadt waren / openden hem die poorten van anrte / en hi behieldt Joppē / en Apollonius hoorde / en nam die duysent gheredene / ende een groot heyr boecknechten. En tooch wech in Mothen / als oft hi wech wilde trecken / en tooch te hants wt / ten velde / om dz hy een menichte hadde vā geredene / en hem daer op verket. En Ionathas volchde in Mothen / en si stredē / en Apollonius liet achter hem duysent geredenen al heymelic / maer Ionathas vernam datter lagen achter hem waren / en Ionathas omcingelde dye viandē / en si scoten met ghescutten int volc / vanden morgen tot slauonts toe. Mer volc stot stille / so hen Ionathas beuolē hadde / en die partie der viandē werden doorschoten / en zeer gewoont. En Simon brocht zijn heyr wt / en begonst te striden tegen die boecknechten. Want die geredene waren moede / en waren van hē tonē ghedaē / en si vloodē / en die te beide gespreit ware / vloodē in Mothe en toghe in Dagon's haers afgods tempel / om dat hise vertlossen soude.

En Ionathas verbrade Mothen / en die stede die daer ontrent ware / en hi nā hare roof / en ontstac Dagon's tempel / en die gene die daer in gheuolden ware. En die mette tweerde verbrade ware / en die verbrat ware / dier ware vna acht duysent mannē / en Ionathas nā van haer dat heyr / en hi leydet te Scolon waert / en si quamē wtter stat hē te gemoet / met groter glorie. En Ionathas keerde weder met sine / die veel roofs hadde in Jerusalem. En het geuiel dat Alexander dese rede hoorde / so dede hi daer noch toe Ionathan te vheffen / En hi seyde hē een gulde half vāt / soe costume is / dat mē der coningē neue gceft. En hi gaf hem Acharon / en al slant daer ontrent tot eygendom.

Hoe Ptholomeus tegē Alexander streef en nā vā hē die dochter / die welcke hi hē voozmaels geuec hadde te wive / en gafse Demetrio / hoe Ptholomeus twee rijcken besad.

De coninc van Egypten vergaderde een heyr / geijc de lande vander zee / dz opte ouer leyt / en veel strey ende hi arbeide Alexander's rijk te wunne / met boochde / en dz tot sine rijke te

leggen. En hi tooch wt in Sirien/met bredelicken woorden/en si outdede hem die steden/en quam hem te gemoete / want die coninc Alexander hadde beuolen/datmē hem te gemoet gaen soude/om dat hi zyn swerc was. En als Ptholomeus inden steden quam/so leyde hi hoeders in elke stad van ruyters. En doen hi bi Jothē quam/so thoonde si hē hoe Dagon's tēpel verbrāt was mette viere/en Azoben/en al dat ander lant dat gedestruert was/en der geente lichamē dye vllage warē/hoe si indē graue gheboypē warē/die bidē weghe warē/en si leyde dē coninc/dz die Jonathas dede/om dat si hem vermakten woude en seghen den coninc si met haet. En de coninc swerech/en Jonathas tooch den coninc te gemoet in gloziē te Joppen/ende si groette die een dē anderē/en siepē daer/en Jonathas tooch tlanddaechs mette coninc totter ruytē Cleuthen/en vā daer keerde hi wed in Jerusale

En die coninc Ptholomeus behiel die heerscap pic bandē stede/tot Seleuthiā neuē der zee/en hi had een valsche opstel tegē Alexander / En hi lant legaten tot Demetriūm seggende. Comt/en laet ons een verbonnt makē/en ic sal v geue mijn dochter te houwelic/die Alexand heest/en ghi sult regneren in dīns vaders rijk/wāt mi seer verouwt dat ic hem mijn dochter gegeue heb/wāt hy heest ghearbeyt om mi te doodē. En hi lachte hē om dat hi zyn rijk begeerde te hebbē/en hi nam Alexāder zyn dochter/en gafse Demetrio. En veruere hē vā Alexander/en zyn vianthēscap weet opēbaer/en Ptholomeus troc in Anthiochien/en sette twee zonen op zyn hooft/ban Egipten en van Affien. En die coninc Alexander was in Siliē te dien tīde/want dat volc van dier plaatsen was hē rebel. En Alexander verhoorde dit/en quā teghē Ptholomeum te stride. En die coninc Ptholomeus brocht zj heyr wt/en quam vooz hē met machtigheit bant/en hy veriac hēdē/en Alexander vloot in Arabien/dat hi hem daer onthoude soude. En die coninc Ptholomeus wert verheue. En Zabdiel die coninc vā Arabiē/soech Alexāder thoofst af/en seynde Ptholomeo/en die coninc Ptholomeus stec inden derden daghe daer nae/ende dye souwbemērs/die inden beuuytē stede warē/werden vllagen vanden genen dye banden heyre waren/en Demetrius regneerde indē hondertē en seuen en tseuentichē iare.

B In dien dage bergaderde Jonathas die binnen in Judea waren/dat si dat slot bestriden souden/dat binnen Jerusale was/en si maecten daer vele volwerckē vooz. En eenige schalachtighe mannen/die dat beuuden/to ghen totten coninc Demetriūm/en seyden hem/dat Jona: hē dat slot beleyt hadde. Ende doet die coninc hoorde so wert hi toornich/ende quam trefont tot Ptholomaiden/ende screef Jonathan/dat hi dat slot niet en beleytde. Maer dat hi haest tegen hem quaem spreken/Doen Jonathas dat hoorde/gheboot hy datmen vooz dat slot soude bliuen liggben. Ende hi hoos bandē outken van Israēl/ende vanden puesteren wt/en hi sette hem seluen ter vresen. En hi nam gout ende siluer/en eens coninc cleet/en vele ander nuwele met hem/om den coninc te schenckē/en tooch wech totte coninc/tot Ptholomaidē/en

hi bant gratie vooz dē coninc/Enige quade liede van sinen voleke clachde ouer hē. En dye coninc dede hem/also si hem gedaen hadde/die vooz hem waren. En verhieft hem vooz alle zjē viande aen sichte/en hy gaf hē dat hoge puesterscap/en alle dz goet dat hi te vooz hadde. En hielt hem vooz sinē liefken en hoochken vrient.

En Jonathas begeerde bandē coninc/dat hi Judeam/en die drie hooftstede Samarie/met haren toebehoortē/brjē woude laten/en hi beloofde hem drie hondert talentē siluers. En dye coninc oozloofdet. En gaf Jonathas vrieue vā al desen/die aldus hielden.

Die coninc Demetrius/sinē broeder Jonathā saluyt/en den volc vanden Joden. Wy hebbē toe v gefonden die copie der vrieuen/die wi Takhēn onsen vader gestreuen hebbē van v/om dat ghjē wten sout. Die coninc Demetrius sinen vader Takhēn saluyt. Der Joden volc onse vriendē/en die houdē dat gerecht is. Vooz ons hebben wi genome/onsen lieuen vriendē den Jode wel te doē/om der goetwillicheyt/dye si tot ons hebbē/dare om hebbē wi hen gegeue alle flant van Judea en die drie stede Idā/en Samathē/die tot Judea geleyt zjē/en Samariā/en alle flant daer ontrēt/dz men verseyde alle die gene die offerhāde doen in Jerusale/ouer dat goet/dz dye coninc alle iare vā hen ontfinc/en ouer die vrychte bandē landē van appelen. En dye ander die ons toebehoordē/van thindē/en van tribuytē daer af verlatē wile/van desentide aen/en oor die souchoopē/en die er oon diemen ons brochte/die gheue wi hen alle/en vanden en sal hen nē ghebrokē wordē/vā ny/en tot allen tīden hier na. Daerom maectē copie hyer af. En men geuet Jonathan/en legghet indē heylighen berch in een vernaemde plaetse

En doe Demetrius sach/dattet lāt duet al in vrede was/en dat hem nyemat en wederkont/so liet hi zyn heyr gaē/elic in zjine stad. Sonder dat hēde heyr dat hi vergaderde hadde/vander heyden eylandē/en alle zjins vaders heyr was hem biant/wāt Triphon was een die van Alexanders partie was/en hi sach dz alle thry murrerē te tegē Demetriūm/en hi trac tot Emalchuel dē coninc vā Arabiē/die Anthiochum/Alexāders zone op boede/en hi leyde hē aen/en badt hē/dat hi hem leuerde Anthiochum/om dz hi zjins vaders stede regneren soude. En hi seyde hem/wat Demetrius gedaen hadde/en dat hē alle zjine crifschuole biant was. En hi bleef daer veel daghen/en Jonathas sandt totten coninc Demetriūm/dat hi dē ghene wt woypen soude die in dat slot warē/in Jerusale/ende die in die valste steden waren/want si deden den kindere van Israēl veel ouruiste/en lastē/en Demetrius sandt tot Jonathā/en seyde. Ic en sal niet alleen dit doē/maer ic sal v berheffen/en v volc met gloziē/allt tīdelich is. Daerom suldi nē wel doen/ende my mannen seyden tot succoerte/want al mijn heyr is wech getogen. Ende Jonathas seynde hem tot Anthiochien/die dusent stercke mannen/en si quamen totten coninc/en die coninc hadde genoechte doe si quame. En die ghene die inder stad warē/bergaderde hondt duysent/en, xx. duzent mānē/en woude dē coninc dootlaē.

En die coninc vloot in zijn hof / ende die vander
 Stadt beleiden die straten vander Stadt / en si begon
 den te bechten / En die coninc riep die Jode tot suc
 coerde / en si vergaderden alle tot hē / en si kroeyden
 hen alle die Stadt door / en si verloorge in dien dage
 hondert duysent mannen / en si ontfaken die Stadt /
 en wonden veel roof / in dien dage / en si verlossen
 den coninc. En die gene die vander Stadt waren / sa
 gent dat die Jode die stat te wille hadden / en si wou
 den cranc vā herte / en si riepē acinden coninc al bid
 dende en seyden. Geeft ons vrede / en laet die Jode
 ophouden / te bechten op ons / en op dye Stadt / En
 si wapen haer wapen af / en si maecten vrede / En
 die Joden werden verheuen voor den coninc / ende
 voor alle die in sinen rijck waren / ende werden ver
 maert int rijcke / en keerden weder in Iherusalem
 ende hadden veel roof /

En die coninc Demetrius sacht inden troon van
 sinen rijcke / en blant bleef en stont in vrede / En hy
 loocht al dat hy geseyt hadde / en verureemde hem
 van Jonathā / en hi en gaf hem niet / na die wel da
 den die hi hem ghedaen had / maer hi quelden zeet /
 hier na keerde Triphon wedt wt Arabien / en An
 thiochus met hem / dat een kint een iongelinc was
 En hi regneerde / en sette een troon op zijn hooft /
 Ende alle die heeren vergaderden tot hem / die De
 metrius had laten gaen / en streeden tegē Demetri
 um / En hi vloot / en keerde den rugge / en Triphon
 creech die olyphanten / en van Antiochien / Ende
 Antiochus die ionghelinc screef Jonathā en sey
 de Ic geue di hooge priesterkap en ick sedt v ouer
 die vier landē / om dat ghi vā scooninc vriedē we
 sen soude. En hi seynde hē gulde vaten te diēste / en
 gaf hem macht wt goudt te drincken / en purple
 te cleeden / en eenen gulden halbant te dragen. En
 hi maecte Simon sinen broeder prince banden lan
 den van Tyro / totten lande van Egypten toe.

En Jonathas tooch wt / en voer door die steden
 ouer die riuere der Jordanen / en alle dat heyt van
 Sirien vergaderde tot hem in succoerde / Ende hy
 quam in Bethalon / en si quamen wt der Stadt hē
 eerlijc teghen / En hi tooch van daer wech tot Sa
 zam / en die van Gazam slofen haer stede / en hy be
 leyde / en die steden dye daer ontrent waren / ver
 bande hi / en roofde. En die van Gazam / baden
 Jonathā om vrede / en hi gaf hen vrede / en hi nāp
 te gijel daer kinderen en seynde tot Jerusalem /
 ende doorvande alle blant tot Bamaicum toe /
 Ende Jonathas verhoorde dat Demetrius prince
 hi een vergadert waren in Cadesz in Galilea is
 met vele heys / om dat si Demetrius doe woude
 aketten / van sinen rijcke / en hy tooch teghen hem
 maer hi liet sijn broeder Simon binender prouin
 cē / En Simon tooch tot Bethsuram waert ende
 verstreete veel daghen en beslootte. En si eyichten
 vrede vā hem / en hi gaf hen vrede / en hi verde eesse
 daer wt / en hi van die stat / en leyder ruyters binne

Ende Jonathas / en sijn heys togen totten wa
 ter Senelar / en voor den daghe waerten si in dye
 velden van Moz. En siet der heyden heys quame
 hen te gemoet opten beide / en si leyden achter hen
 laghen inden berghen / maer Jonathas tooch hem
 teghen / en die laghen verbrocken van haer steden
 en si streeden / en alle die vā Jonathas partie waren

die blode / en niemāc vā hen kede en bleef by hē / vā
 Mathathias Absolomione / en Judas Chalphi
 loon / Die hooftman vāde heys / en Jonathas scoog
 den sijn cleederen ende leyde aerde opt hooft / ende
 riep tot God / en Jonathas keerde weder te stryde
 en hi dedese heeren ter blucht / en si streeden ende die
 gene die van Jonathas partie geuloden waren / sa
 gent / en si keerden weder tot hē / en iaechde met hē
 der vianden schare tot Cades / en quamen tot daer
 En van dien velen in dien dage / dye duysent man
 nen / En Jonathas keerde weder in Iherusalem
 Die Joden scriuen den Romeynē / ende Sparcia
 ten / om die vilschappe te vernieuwen Demetrius
 trect teghen Jonathā / Triphon meende Jonathā
 te vanghen / dyvelcke ooc gheschiede.

Dat. xij. Capittel.

nde Jonathas sach dat hem den tijt
 behulpich was / en hy koos mannen
 wt / ende santsē te stomen te setten en
 de te vernieuwen dye vrientchap met
 hen / en hi sant nae dese maniere vrie
 uen / totten Sparciatē / ende totten anderen steden /
 En si togen wech te stomen / ende quamen int hof
 ende seyden / Jonathas die hooghe priester / en dat
 volc vanden Joden / hebben ons tot v ghesonden /
 dat ghi met ons vernieuwt / die vrientchap en tge
 selchap / nae dat die te voren was / en si gauen hert
 vrien / totten volcke / tallē stede / dat sie met vrie
 den gheleyden souden / tot int landt van Juda. En
 dit is die copie die Jonathas den Sparciaten sant /

Jonathas die hooge priester / en douders van
 den volcke / ende die priesters / ende dander volc vā
 den Joden onsen broeders / den Sparciatē saluyt /
 hier voortijts waren vrie vrie gefonde / tot Oni
 am den hooge priester vā Dario die hi v regneet
 de / want ghi onse broeders sijt / so dat weder scriff
 hout datter volcht / Ende Onias ontfinc den man
 met eeren / dye ghesonden was / Ende hy ontfinc
 die vrien daer in ghescreuen was / vander vrien
 schap / ende tgheselschap / ende al en hadden wi dies
 niet te doen / om dat wi tot solas hebben / die heilige
 boecken / dye in onsen handen sijn / so woude wy
 nochtans tot v seyden / om ons vrientchap en broe
 derkap te vernieuwen / op dat wi van v nyet vuer eem
 en werden / want veel tijden sijn geleiden / van die
 tijt dat ghi ons seyden. Want in allen tijden son
 der achter laten / inden seckelijchen dagen / ende in
 alle anderen tijden / daert vā doe is / so gedencken
 wi ws inden offeranden die wi offeren ende in die
 bewarenisse also dat recht is / en betacint den broe
 der te gedencken / want wi verblide van uwer glo
 rien / mer ons hebben beuaen veel tribulatiē / ende
 stryden / en die coninghen die ront om ons sijn heb
 ben ons bestreden / Mer wi en willen v niet moey
 beliken sijn / noch onsen vriedē in desen stryde / wāt
 wi hadde succoers handen hemel / ende wi sijn ver
 loft ende onse vyaniden sijn verootmoedicht.

En hiet om hebben wy wt ghecozen sime
 nū in Antiochus soon / ende Antipater Jasons
 soon / ende wy sonden te tot vye van stoomen / die
 die eerste vrientchap te vernieuwen. En hebben ooc
 beuolē / dat si tot v come / en v groete. En dz si on
 se vrien v geue / vāde vrieuē ons broeders
 En ghi sult wel doe / ons op dit antwoorde / En
 dit is die wed scriffte vanden vrien die Onias sonde

Die coninc der Sparciaten / Suias seynde Iona-
thas den groeten priester saluyt / Men heeft geuon-
den inder screituren der Sparciaten / ende der Jo-
den / dat si broeders zijn / ende dat si vā Abrahams
geslacht zijn / en nu dat wetende so doet ghi wel / os
scriuende van uwen vrede / Mer wi hebben v ooc
weder gekreuen onse vee en besittinge zj v / en die
uwre onse / en wi ontbieden datme v dit doet weten

O En Ionathas verhoopde dat Demetrius hooft
heden wtgetogen waren / met veel meer volck dan
si te voren plaghen / om tegen hen bechten / en si to-
gen wt Jerusalem / en hy quam hē tegē int lant vā
Symathie / wāt hi en had hem so veel termijnus met
gegeuen / dat si binnen sinen lande comen mochte.

En hi sant haestelic zijn verspieters in hare heyr
en doe die weder gecomen waren / seiden si / dat die
viandē des strichts scietē op hē te romē / en doe die
zonne onder gegaeu was / beual Ionathas dē kinē
te wakē / en alle dē nacht gereet te zj / int harnasch
om te stridē / en hi leyde wachters al om dat heyr /
en die viandē vernamē dat Ionathas / en zj heyr ge-
reeret waren om te stridē. En si ontsagē hē / en had-
den anxt voor hē / en stakē d z bier in haer tente / en
vlodē. Mer Ionathas / en die met hē ware / en wif-
tent niet / booz tsmorgēs v oech / mer si sagen tvier
barnen En Ionathas volchde hē na / mer hi en ont
haeldese n / Want si warē ouer die riuiere Gluthe-
rum gepasseert / En Ionathas keerde tot dien vā
Arabien dye Zabadi heeten / en hy sloechse / en nā
haren roofende vincte / en hy quā tot Damasco / en
door wandelde alle dat lantscap.

D En Simon tooch wt tot Alcolon / en totten bal-
te steden daer ontrent / en hitooch neder tot Joppe
en hi namt in / en besette det m z volcke want hi had
vernomen dat si die besten Demetrio ouer gheuen
wilden.

En Ionathas keerde weder / en vergaderde dye
ouders banden volcke / en dacht met hen lieden die
vaste steden in Juda te stichten / en dye mueren vā
Jerusalem te hoogen en een grote hoochte te ma-
kē tussē der stat en dē stote / om dat stot vand stadt
te seidē / om dat si alle souldē zjn : En dz si dā niet
en souldē copē noch ver copē / binne dē stote / en si v-
gaderden om die stadt te stichten / en si maecten die
mueren die opter riuierē geuallē warē / ten oosten
waert / en hy maecte dye mueren diemen Taphete
ta hiet / en Simon stichte Adiadā / m Sephela / en
hy beuridet / en hincker poorten aen / en stoten En
Triphon wert denckende om ouer Ahen te regne-
ren / en dat hi die crone nemē soude en om Anthon-
chum te dodē / mer om dat hi hem ontsach dat hem
Ionathas dat niet toe laten en soude / mer hi soude
teghen hem moeten striden / so socht hi Ionathas
te vangen en te doden / Ende hi ont op / en tooch
in Bethsan.

En Ionathas tooch wt / hē te gemoet met beer-
tich duyfent vtuercorē manē te stridē / en quā tot
Bethsan / En Triphon sach dat hi m z eē groot heyr
gecomen was / en hy en docht hem niet vangen / en
de ontsach hem / en ontfinc hem met groter eeten /
en beual allen sinen viendē / en gaf hem grote ga-
uen / Ende hi beual sinen herē / dat si Ionathas on-
derdaen souden zjn / als hem seluen / Ende hy sey-
de tot Ionathas / Waer om hebdi al dit volck ghe-

moeyt / als wi gheenē stridē en hebben / en seynte
weder thys / Mer kiefet v een luttel manne wt /
die met di zjn mogen / en coemt met my te Tholo-
maiden / en ic salt di leuen / en die ander stedē / en
dat heyr / en al die hoofstiedē vandē lande / en ic sal
dan weder keere / en wech trecken. Want hier om
ben ic hier gecomen

En Ionathas geloofde hē / en dede so hi hē sey-
de / en liet dat heyr wech gaen / en si togen int lant
van Juda.

Mer hy hielt met hem drie duyfent manne / en
daer af sandt hi twee duisent in Galilea / en m z hē
togher duyfent / en als hi binne Tpholomaidē ghe-
comen was / stoten die vander stadt haer poorten /
en vingē Ionathan / en al die met hem warē / Noe-
gen si metten waerde / en Triphon sandt een heyr
in Galilea / en in die groote velden / dat si alle Iona-
thas gesellen doden souden / mer doefe vernamen
dz Ionathas geuangē was / en al die met hē warē
verflagē warē / so riedē si deen dē anderē / en toghe
wt vercetten stride / en doe die ghene saghen diese
geuolcht waren / dat haer lijf auontuerē woude /
kerden si weder achterwaert / en dese quamē m z
vreden int lant van Juda / en betweedē Ionathan
seer / en alle die met hē warē. En Israel weede m z
grote ghetweē. En al die heidenen / die daer om la-
ghen en woonden / sochtense om te hederu en wāt
si seyden / Si en hebben nu geenē ho oft man noch
hulpe / daer om laette ons nu tondoen / en laet os
haer gedachtenisse nemē / van allen menschen.

Na Ionathas so wort Simō zjn broeder hooftmā
ouer tvole / hi tooch tegē Triphonē / begraefte si-
nē broeder Triphon slaet doot Antiochū / Simon
maect vrede met Demetrio Simō beleyt Bazani
Dat. xiii. Capittel

Simon hoorde dat Triphon eē groot
heyr vergaderde / om int lāt vā Juda
te comen / en om dz te viandē / en om
dz hi sach dattet volc in anxt en in vze-
sen was / so reysde hi te Jerusalem /
en vergaderde dat volc en riet hē segghende / Ghi
weet wat striden dat ic en mijn broeders / en mijn
vaders huis gedaē hebbe / om die wet / en dye heili-
ge stat / en dat vdrict dat wi gelede hebbe / om dese
saecte / zj mijn broeders doot ghebleuen / om Isra-
hels wil / en ic ben alle ouer ghebleuen / en nu en
hooft mi mijn siele niet te sparē / in alle dē tijdt des
berdriets / Wāt ic en ver niet beter dan mijn broe-
ders / en hier om sal ic mijn volc vrechē / en dz heylighe
en onse wuen / en onse kinderen / wāt alle die
heideneu zjn vergadett / om onste verderuen / en
wt te roeyē

En doe tholt dese redē haorde wert hare geest
bertwarmt / en antwoorde met tuyder stemē seg-
gende / Du biste onse leytsman / in die stede vand
nien broeder Juda / en in Ionathas dñns broeds
stadt Vecht onse striden / en wi sullen al doen / dat
ghi ons seggen sult / En hi v gaderde alle dē strit-
vaer mannen / ende haeste hē te volmakē die mu-
eren vā Jerusalem / en hi verwaerdet al om en om
En hi sandt Ionathas dye sone Absoloni / en met
hem een nēu heyr in Joppen / en verdreffe wt die
daer binnen waren / in dē stote ende bleef daer self
binnen / en Triphon vertrat met eenē grootē heyr
van Tholomaiden / om int lant van Juda te comē

en Ionathas was by Triphon/ als zijn geuagē/ en Simon tooch in Wodudis/ tegen die wijde velden/ En doen Triphon bernain/ dat Simon op gerefen was / in die stede van Ionathan sinen broeder/ ende want hi te ghen hem striden soude/ doe seynde hi legaten tot hem ende seyde/

Wi hebben Ionathan uwen broedere gehouden hoor dat siluer dat hi ons schuldich was/ in des coninc rekeninge. En nu seynt ons hondert talenten siluers/ en beyde zijn sonē in ostagie/ dat hi ons niet en ontuliede/ als wi hē laten gaen/ en wy sullen hē wedet seynden/ en Simo verstant dz hi dit my boof hede seide/ nochtans beual hi dat siluer en die kinde te te geue/ om dat hi geē grote vianschap beagē en soude aent volc van Israel / die seggē soude/ om dz hi dat siluer en die kinder niet en sant/ soe is hi ghe- doot/ en hi landt die kinder/ en hondert talentē sil- uers/ En Triphō looch / en liet Ionathas noch niet gaen/ En bier na quā Triphon binnen den kist scappe/ om dat hijt bederuen soude / en si togē ont den wech die tot Wboi waert leyf En Simon met sinen heyz/ trac telcker stede daer si gingen. En die inden stote waren/ sonden boden tot Triphon/ dat hy hem haecte doot/ dye wildernisse te comen/ ende dat hi hen prouande sonde.

En Triphon bereyde alle dat reysleger volc / op dat hi binne dier nacht comē soude / Wat het was harde veel sneeus / en hi en quā in Galaad niet. En doe hi te Balschamā gecomē was / so doode hi Ionathas en zijn sonen / En Triphon keerde hem om / en trac weder in zijn lant / En Simeon sant en nā Ionathas zijn broeders ghebeent / en groeft in Modin / in zijne vaders stadt.

En alle Israel beweenden met groten geween en bescreyden hem vele daghen / en Symon stichte op zijns vaders / en zijnder broedere graf / eē hooch getimmer van aenken / met gebouwdē steenē / van achter tot voren / en hi sette seue colomne / die eē te- ghen die ander / sinen vader / sine moeder / ende zijn vier gebroeders ter eeren En hi sette hierom gro- te colomne / en op die colomne haer wapenē gesne den / tot eē ewige gedēkenisse / en in die wapenen wtgesnede sleepē / die die lieden sien / die inder zee vā dit is togaf dz hi in Modin maecte / tot in desen dage En doe Triphon wech hoer mette iongelinc Anthiocho den coninc / so doode hi hem valscheijc / en hi regneerde in zijn stede / en hi sette die croo van Wā op zijn hooft / en hi dede grote seade in dat lant

Doe selde Simon bewaringe ouer dat lāt van Judea en bewaerdet / met hooghen toornen / groo- te mueren / en starcke poorten / en sloten / en hi ley- de victalie in die steden / En Simon koos mannen wt / en santte tot Demetriū dē coninc biddende dat hi dz lāt by houdē soude vā tribute. Wat Triphō hadt lant iamerlijken berooft ende bedouwen

En die coninc Demetrius / antwoorde en screef hier toe. Demetrius die coninc / Simoni den hogē priester sinen buent / en den ouders / en dē volc der Joden saluyt. Die gulden croon / en den gulde hals- vant / die ghi ons gesondē hebt / hebben wi ontfaent en zjn gerret met v eenē bast en brede te make / en te scriven des coninc rekeninge / dat si v late dat wi v gegeven hebben / en so wat wi dy ghegheuen hebben / dat si uwe En dye halve steden die ghi ghe-

maect hebt bliuen uwe / wi verghueu v oock alle roeckeloochheit en quaect dat ghi ghedaen hebt / tot in desen dage toe / ende die croone die ghi schuldich waert / en wat dat anders was ons tribuyt in Jerusale / dat en sal nu gheen tribuyt sculdich wesen

Ende zijnder eenige onder blieden / die bequaē zjn / die laten haer onder ons hofgheben scrive / ende tusschen ons si brede / Inden hondertē ende tse uentichsten iare / nae den tijt der griecken soe wer- de der heidener macht van Israel genouwen. Ende dat volc begonste doe te scriven in tafelen in haren openbaren vrieuen / die si maecten / int eerste iare / onder Simon den hooghen priester ende leytman ende prince van Judea.

In dien daghe track Symon te Salām / en by omleynet met een heyz / ende hy maecte daer vol- wercken / ende track totter stadt waert / ende hy doech eenen houten toren en wan die stadt / Ende die daer in braken / waren tusschen tvolwert ende der stadt / en inder stadt wert groot ghetuchte / en die ghene die inder stadt waert / ghinghen opten muer met haren wāuen / ende met kinderen / ende sch oorden haer clederē / ende riepe met luyd ste- men / ende si begeerden van Simon / dat hi hen vrede gaue / en seyden / En verghelt ons nyet nae on- ser booftheyt / mer nae dūte ontfertmhericheyt / ende wi sullen v dienen

Doe wert Simeon gheneycht tot ontfertmhericheyt / ende en beuachte niet / maer hi verdroefse wtter stadt / ende hi suerde die huysen / daer die afgoden in gheweset hadden / van ghinc hi daer bin- nen / niet loue den he E E E ghebenediende / En doen alle onsuuerheit wtter stadt geworpen was / so leyde hi mannen daer binnen / die die wet soude houden / ende hy bewaerdese ende settese in eender bouinghen tot sinen behoef / Ende men en liefte niet wt trecken die inden stote te Iherusalem wa- ren / ende die int landtschap te varen pleghen / ende men en liefte ropen noch betropen / ende si hadden grooten hongher / ende veel van haer sterftē van hongher / Ende si riepen aen Symon / dat si vrede ontfangen woude / En hi gaf hē vrede / en drieffe daer wt / en suerde dat slot vander onsuuerheyt

En si ginge daer int opten dierwintichste dach vander andere maent / inden hondert en eenēste uē tichste iare niet looue en niet telgeren van palmē en niet harpen / en cimbalē / en met sanctorie / loue en lange / om dat die grote vianit vā Israel sonder gheghaen was / En hi do / dineerde dat mē alle iare dese daghen houden soude / met bliscshappen / ende bewaerde dē herch vā dē tēpel / die hi dat slot was / en daer woode hi selue / en die met hem wate. En Symon sach Joānem sinē sone / dat hi eē kerē mā wesen soude / en hi maecte hem hooft mā ouer dat ruyter volc en hi woonde in Salām

Demetrius soect hulpe tegen Triphonem / Dē me- trius wordt ghenangen vrede was in Judea die Rome ynē en Spa / raten vernieuwen edē dē vrede met Simon

Die hōdert en tweeſte uentichste iare / vergaderde die coninc Demetriū zjn heyz / en tooch te Meden / om hē hulp te crighen / ende Triphō te vuerchte / ende tonder te doen / En doen Isra-

ses die coninc van Perlen en van Meden verhoorde dat Demetrius binne sine lande gecomen was so lant hi eenē van sine hoofflieden dat hi Demetrium leuende vangen soude/ en tot hem bringē / En die hooffman tooch wech / en verfloech Demetrius heyl en vinc hē / en boerde tot Arsace / en hi leyden in die geuackenisse. En alle dat lant vā Juda bleef in rusten so langhe als Simon leefde/ en hi socht sinen volcke goet/ en zyn macht en glorie/behaechde dē volcke tot allen dagen/ en met al zyn der glorien ontfinē hi Toppe/ tot eenre hauenē/ ende hi maecte daer een inbaert/ in die eylanden der zee. En hi verheyde zyns volcs lant/ en behielt dat lantschap/ en hi vergaderde vele geuangenē / en wert here bouē Gazara/ en Bethsurā/ en bouen den Aote/ en hi suerde d; Aot vā onreynicheyt der afgoderien/ en daer en was niemāt die tegē hem stac / En ele boude zyn lant met byeden/ en dat lant van Juda/ gaf zyn vrucht.

Alle die ouders saten inder straten en sprakē vā des lants vruchtbaerheyt/ en die iongelinge oefenden hen int harnasch om ruterlie te bechten/ en Symon victaelgeerde dye steden / ende versachle met alderhande gheueer/ alsoe dat sinen naē vermaert werde/ tot int eynde der werelt. Hy maecte byede int lant/ ende Israel verblide met groter bliscchap/ en ele sadt onder sinen wynghaert / en onder sinen bigenboom/ en niemant en hoedet/ wāt hi en was ter werelt niet/ die op hem kreet/ die coningen waren conder gedaen in dien dage. En hi hielp die verdruete zyns volcs/ en hi hielt die wet/ en dede wech alle ongerechtigheyt en quaet/ en hi oefede dē diēst Gods/ ende vermenichsulidichde die vaten des heylighdoms.

En men vhoorde te komen dat Ionathas doot was/ en ooc totten Sparciatē / en si waer seer droeue. Mer si verhoorde dat Simon zyn broeder ouerste priester geworden was/ in zyn stede/ en dat lantschap en die steden dier binnen waren/ sinen wille had/ Doe screue si in metalē tafele/ dat si die vrientchap en tgefelscap vernyeuwen souden/ dat si met Juda en Ionathas zyn broeders gemaeckt hadde/ en men laet hoor alle t volc vā Ierusalē / en dit was d; wihout van dier letteren die die Sparciatē screuen

Die priñcen vanden Sparciatē en hare stede Symon den hogē priester. En dē ouds/ en dē priesterē / en dē anderē volc / vādē Jhōdē onsen broederen saluyt/ Die legatē dye geleynt warē / tot onsen volc si leyde ons vā wyter glorien/ eeren/ en bliscappen/ en wi worden vbligt om haer toecoest/ En wi screuen al dat si seiden/ t volc van Judeē raet aldus Numenius Antioch/ soon / ende Antipater. Jasons soon/ der Jode legatē quamē tot ons/ om die eerste vrintscap te vernieuwen met ons en het behaechden volcke/ dat mēle gloriofelic ontfaen soude. En datment wt scrift van hare woorden leggen soude in des volcs verseyde boecken/ om datbet daer wesen soude tot eender gedenckenisse den volc vādē Sparciaten/ en hier af hebben wi ooc een wtscrift gefonden/ Simon den hoogen priester.

Ende hier na leynde Simon Numenium oock te komen/ en hi hadde ooc eenē groten gulde scilt die duyentich drachma woerch om mzhēiedē vrintscap en tgefelscap te makē En doe d; volc vā Romē

dese redene verhoorden seyden si. Wat dan sullen wi Simon en sinen soon moghen doen/ Wandt hy heuet hem sine broeder gelijc/ en Israels viandē verwonnē/ en si gauen hem vrheyt/ en bestreuent in een metalen tafele/ en leident tot een tekeninge opten berch van Zion/ Ende dit is die copie/ vanden gheschifte so hier na volcht.

In den achtenden daghe inder maent Ebul/ in den hondert en tweeuēntichsten iare/ in den derden iare onder den hooghen priester Symon/ soe wort dit condich gemaeckt te Samarel. in een grote vergaderinge van priesteren/ ende van priñcen des lants/ en vōor die Euders des volcs. Wat die wils zyn der veel striden gheschiet in onsen landen. Mer Simon Mathathias soon van Jarihs sonen en sijn broederen gauen hē seluen in vreesen/ en wederstondē haer viandē vā haren volcke/ om d; haer heilichdō en haer wet soude bliuen staēde/ en si berhieuen hare volc met grooter eeren/ En Ionathas vergaderde zyn volc en wert haer hogē priester gemaeckt/ en hi wert tot sinen volcke geleydt.

Ende haer viandē wouden betreden haer heylighdom/ ende sonder doen haer lantschap / en haer handen steken/ tegen haer heilichdom/ En Simon wederstontē doen/ ende vacht vōor sijn volc/ ende gaf haer vele gelts/ en wapende die sterke inannē van sinen volcke/ ende gaf hē soudie / en verbaerde die steden van Judea/ en Bethsuram dat int eynde van Judea was/ en hi leyde daer te sueroers crifsch knechten vanden ioden / Ende Joppen dye ter zee waert was/ verbaerde hy/ en Gazaram/ dat in dat landt van Mozolis/ daer dye vyanden te voren in woonden/ ende hi leyde daer dapper loden in/ ende dat o;baerlic was/ om dye vyanden te wederstaen.

Ende t volck sach Simons daet/ ende die glorie die hi sinen volcke meynde te doene/ en si maecten hem haer leytmān/ ende ouersten priester/ om dat hy dit ghedaen had/ ende om dye trouwe ende gherechtigheyt/ dye hi tot sinen volc had/ ende hi sochte in alle manieren/ zyn volc te verheffen.

Ende in sinen daghen hadde voortghancht in sinen handen/ dat die heydenen veriaecht werden/ wt haren lande / Ende dye in Davids stadt in den Aote tot Iherusalem waren/ daer si wt toghen ende besmetten al omnē ende om / dat in dye heylighe stadt was / ende si deden groot quaet/ int onsupueren/ Ende si leyden haer selfs ioden daer binnen/ om die versekerheyt vander stadt ende vādē lande/ ende hi hoochde die mueren van Iherusalem. Endē dye coninc Demetrius/ gaf hem dat hooghe priesterchap/ Ende hier toe maecte hi hē sijn vriet ende eerden met groter eeren/ Want hi verhoorde/ dat die ioden vanden romeynen vrienten/ ende gesellen/ ende broeders warē/ ende dat si Simons legaten seere hoochliken ontvinghen / ende wandē die Joden / ende haer priesteren hem gheoo;lost hadden/ dat hi haer hooffman ende hoghe priester ware/ ewelijcken tot datter een ghetrouwe prophete opstōde. En die die sorge hebbe soude vādē heylighdom/ En dat hi prouoosten soude setten/ vōoren hare werken/ ende haer lantscappen ende vōoren haer wapenen ende heyl/ ende om dat alle menschen hem ghehooslaem souden sijn/ ende datment in sine naē bescriue soude alle die vrue vā hē lande

Het eerste boec der Machabeë

En dat niemant hande volche/ noch vādē priesterē dit en sal in zē breken/ oft wōdē gē oft emige ver gaderen/ze ver gaderen binnen den lande/ sonder hē
 En dat hi purpūre cēederē en gulden halsvanden dragen soude/ En oft ye mant die hier tegen deden oft yet hier af braken/ die sal misdadich wesen En dat genoechden al den volche/ Simon te setten/ ende te doen na dese woorden.

En Symon ontfinc/ en hem genoechde dat hy opperste priester wesen soude/ vander ioden volc/ en dat hi hoofman en prince en bouen al die priestere wesen soude/ En si seide ooc/ dat mē dit gescrijt in metalē tafelen scrūē soude/ en dat mē ic inder bepliger gedenckenisse leggen soude in een hooge stad/ en dat men dat gescrijt op den omganc des tēls/ in eē merckelijche plaetse hāgen soude. Des gelijcē ooc/ dat mē in die scaecamē een wōtscrijt ou ten soude/ Symon en siēen nacomeligen ter eere.
 Een vriendelike eerbiedinge des coninc Anthiochiaen den Jode/ Hi nam zijn lant weder in/ te boden quamen van Rome/ Anthiochus verdrifte Triphonem/ hi brac dat verbōt dat hi met Simō gemaect hadde.

Wat. xv. Capittel

Anthiochus Demetrius sone/ seynde renen buc wten cylande vander zee/ tot Symon den opperste priester/ en de prince vādē Jode/ en al de volche en si waren inhoudende na deser manieren Die coninc Anthiochus sūtbiet Symon de oppersten priester en der Joden volc saluyt/ Want eenighe ouerdadige mannen hebbe ingenomē ons vaders rjē/ en ick wilc rjēke wjēken/ en setten alsoot te voren was/ en daer om heb ic gemact een wjēgerocen heyt van menichten/ ende heb gemact kēpē in te stridē. En ic wil boort treckē doort lant schap/ om dat ic worde geworoken teghen die gene die ons lantscap gecranct hebbe/ en die vele steden ghebestruert hebben in mijn rjē.

Daer om geue ic v nu al die gisten die de coningen v vlatē hebbe voor my/ en so wat ander gisten si dy vliete/ en ic oyloue v te makē in v lant schappen eenen slich van eygender munten. En dat Ierusalem heilich bliue en gewijt/ en alle die wapenē dye gemaect zjn/ en die vatte stē die ghi geslicht hebt die bliuen djn eygen. En mē verlaet v alle des coninc schult/ en dat men hier na seuldich sal worden van nu/ en in al den tijt hier na/ En als wi onse rjē sullē hebbe gewonne so sullen wi dy/ en djn lieden en dē tēpel becheffen/ en dien eeren met glorie/ so dat v eere vermaect sal werden ouer al die werelt

In C. en. lxxij. iaer/ soe quam Anthiochus in zjns vaders lant/ en al die heytē vergaderde met hem/ so datter zeer luttel by Triphon bliuen.

En Anthioch/ die coninc/ volchde hē na/ en Triphon bloot tot Dorā/ aen dye zee ghelegen/ Want hy wiste dat hem ongeluc nakende was/ en dat hy van alle man verlaten was/ en Anthiochus tooch op Dorā met. C. en. xx. duysent mannē te boete en acht duysent te paerde/ En si omlypden dye stad/ aen alle zeecken te lande/ en die seepē togender toe vander zee sden/ en stredē op die stad te lāde en ter zee/ en si en liete daer niemant wō noch in vare/ En Numenius/ en die met hem gesonden waren/ quamē vander stadē vā Rome/ en hadde vrieuen die gescreuen waren/ aenden coningē en lantscappē daer

Dat. xv. Capittel

dinhout aldus luyde was/ Lucius die vorgegēster van Comen Ptolemeo den Coninc saluyt

Der Joden legaten onse vrienden die zjn ghecomen tot ons/ om te vniuewene die eerste vinctscap en geselschap/ die geleyt zjn van Simon/ den hoogen prince der priestere/ en der Joden volc/ En si brochten ons eenen gulden schilt van duysent drag mē swaer/ hier om docht ons goet/ dat wy screuen de coningen en lantscappen/ en dat si hē geen quaet en doen/ noch op hē en stridē/ noch op haer steden/ en haer landen/ en dat si geen succoers en doe/ de genen die tegen hen striden/ want ons docht goet dat wi van hen den schilt ontfingen/ En oft eenige ouerdadige vā hare lantscappē tot v geulode zjn/ die leuert Simon de opperste priester/ dat hi daer wjake ouer doe/ na zjnre wōt.

Dit selue screefmen Demetrio de coninc/ en He. talo/ en Arabe/ en Arfaci/ En allen anderē stē en lant schappen/ Als Sāiane/ de Sparciatē/ en Delo en Rhodo/ en Siciliē/ en Carie/ en Samū/ en Paphi lē/ en Ticiā/ en Carnasum/ en Rodū/ en Parciā en te Choum/ en te Sidē/ en te Arato/ en te Gortinā/ en te Suidū/ en te Cyres/ en te Cyrenen. En dat wōtscrijt al hier af gescreuen/ si Simō de oppersten priester/ den prince der priestere/ en de volck vanden Joden gheseynt.

En Anthiochus die coninc tooch voor Dorā and werf/ met sinen heytē/ en street altoos op/ en maect secranen vōot/ en behoot Triphon/ soe dat hi niuewers wōt treckē en mocht. En Simō sāt hē vōintlich duysent vtuercorē mannē te hulpe/ met siluer en goud/ en met alderhādē gereescap vā wapenē/ en hi en woude se niet ontsaen/ Mer hi brac al dat hite voren methē ouer een ghedraghen hadde/ En verbreemde hē van hem/ en sandt tot hem Athenobium/ een van siēen vrienden/ dat hy ouer een draghen soude met hem/ en segghen Si heut Joppē en Gāsera/ en dat slot dat binnen Ierusalē is/ die beste steden vā minen rjē/ en haer lant bel di v woest/ en hebt groote quellingē gedaē int lant En hebt grote heerscappē gehadē int lant tot vele steden binnen minē rjē/ s v dā so geeft mi weder die steden/ die ghi mi genomen hebt/ en die trjē buyten vanden steden/ daer ghi heerscappē bouē hebt ghehadē/ buyten den landen van Judea/ En en wūdijns niet doe/ soe gheurt v hōndert pont siluers/ en voor de stede/ die ghi gedaē hebt/ en voogdē tribut vanden steden/ so geeft noch and v hōndert pont/ En en doedijns niet. so sullē wi comē ende kēuechten v/

En Athenobius des coninc vrient/ quam in Iherusalem/ ende sach Sythons glorie/ ende zjn heerlicheyt in goud en siluer/ ende zjn groote gesinne/ verwonderde in des/ En hi seide hē des coninc wōorden/ Ende Symon antwoorde hem/ ende seide/ Wy en hebben gheene vrent lant in genomen/ dat ons niet en was/ noch wi en houdē gheen vrent lant/ maer wi houden onser vaders onersachticheit/ die ons een wyle onrechtelijckē onthoude was van onsen vyanden/ Maer als wy den tijt hadden/ soe croggen wi weder onser vaders onersachticheit/ Want van Joppen/ ende Gāzara daer ghi af spreect/ so deden si daer in onse lant schap groote schaden onder den volche/ van dē gheuen wi hōndert pont siluers

α

Hier beghint,

het tweede boec der Machabeë

Die Joden scriuē Aristobolo eenen brief/ si gheue hem te kennen reyninghe en der louerhutte feestē ende vanden viere dat indē putte bezraue was

Dat. i. Capittel.

Die broeders die Jode/ die te Jerusaleem zyn/ en die inden Joodschen lantschap zyn groeten/ en wenschen goeden vrede/ den broeders dē Jode/ die in Egyptē zyn/ Godt doe v wel/ ende gedencke zyns verbonts/ dz hy gesproke heeft tot Abraham/ en Isaac/ en Jacob/ sine getrouwe knechten/ en gheue v allen een herte en in aet/ dat ghi hē dient/ en sinen wille doet/ met goeder herten/ ende willighen moede/ hi doe v herten opē in zyn wet/ en in zyn geboden/ en make vrede/ hy verhoore v ghebede/ en verdet v vsoent/ noch hi en verlate v.

Dat. i. c. en. lxx. iaer/ als Demetrius regneerde hebben wi Joden v ghescreuen die tribulatiē/ en kampen die ons ouer comen zyn/ in desen iaerē/ bā hier sijt dat Jason wech ginc vānt heyligh lant/ en vāndē rijke. Si aenstahe die poorte en stoude donschuldighc vlyet/ En wi badē totte J. H. E. S. E. en wi zyn verhoort/ en wi offerden offerhande/ en ter woen bloeme en vroot/ en wi aenstaken keertē/ en wissetden v hoodē voort

En nu hout gestabelic die dagē der Louertē der maēt Saluē/ int. i. c. en. lxxviii. iaer/ v bolc dz te Jerusaleē inden Joodschen lande is/ en den raet/ en Judas wēntē Aristobols dē meester Ptholomei des coninc/ die vān dat gheschicht der ghesalfder priesters is/ en den Jode die in Egyptē zyn/ salicheit en gesontheit vān groeten periculē verlost zijnde vān God/ dancken wi hē groetelic/ als dye te gen sodanigen coninc gestreden hebben/ hi dedese vān perlen wt crielen/ die tegē ons/ en dye heilige staht vohē/ Wāt doe hi die sepelma selue was in Persen/ en een ongemeten hēp/ met hē/ viel hy in Manes tēpel/ bedragē met den raet der priestere Manē/ wāt Antiochus en zyn vriedē quamē tot hier plaecten o met haer te woonen/ op dat hy vele gelts soude ontfas/ ond dē naē der ingelochien gifte/ En doe die priesters Manē hē tgele vooz geset hadde/ en Antioch/ ingeghaē was in/ luttel volc/ hinc dē pant des tēpels des afgodts/ soe rofen si dē tempel

En als Antioch/ ingegae was/ en enē heinne like toegac opē gedaē zijnde/ werpē si scenē/ ende doode dē hoofmā/ en die gene dy met hē wāren/ en decidense bā lede te lede/ en hieuen haer hoofdē af/ en werpēse dair butē wā al si Godt gebidit die dogodlike geleuert heeft in oser hant/ hier om soe hulē wi die sueringhe des tempels doe optē. xxv. dach o maēt Saluē/ so doch o s vānode/ v lieden dz te hēre te geue/ op dat ghi ooc hout dē dach der Louerfente en dē dach des hiers/ die welc ons ghegeue is/ doe Reemias dē tēpel/ en dē outaer ghesmet had en offerade offerde. Wāt hoen ons bāds in Desele geleyt wort dē/ so namē die priesters/ dye dē Gods dienaers wāre/ dz hier hemelic vanden outaer/ en ober chēt in eē dal daer eenē diepen/ en voozge hemelike put was/ en daer in vbozge sijt

Dat. vi. Capittel

sekerlic/ also dz die plaette alle mēste o bekēt was.

Mer doe vele iare voozbi wāren gegae/ en het God behaechde/ dat Reemias vān Persē coninc gelonde wert/ lande hi die kints libidē der priesters/ dies bier geborgē hadde/ om hiet te soeckē/ en affoe si ons vtelde/ en vōndē si geē bier/ mer die water. En hi hiet hē putte/ en tot hē biegen. En die priester Reemias hiet dye offerade die op gheset wāre/ met die water besprege/ en die houten/ en die dingē die daer opgeset wāre. En als dz gedaen was en dēcht daer was dz die zonne seē die te bore in donckerheyt was/ en daer is eē groot bier aē gestekē/ so dat si al verwonderde. Mer al die priestere badē doe offerande volbracht wert/ Jonathan begōt vooz te viddē/ en die and antwooden

En dit is dat gebet Reemie. O J. H. E. S. E. God sepper alte creatuerē/ veruauerlic/ Aere/ rechtuerdich/ en ontfermhertich/ die alle goet zyn/ alle eē heerlic coninc/ al rē rechtuerdich/ en alle almachtich/ en eē wic/ die Israel bā allen quaden verlost/ die den vaderē wauercozē hebt gemaect/ en hebte heilich gemaect ontfangē dye offerande/ vooz al v volc Israels/ en bewaert v deel en heilich dat dye ghene die vā ons verstroyt zyn/ Vergadert/ verlost den genē die dē heydenē dienē/ en aēschout die besmade/ dye verwoyten zyn/ op dat die heidenē wetē/ dat ghi ons God sijt/ O J. H. E. S. E. vermedert en kraeft die ghene/ dye ons verbruchte/ en smaect doe in hauerdichz/ Stelt v volc in v heilige plaette/ gheleijc Moles heeft gheleyt

En die priesters speelde lofsangē/ tot dat die offerade vjāt was/ En doe offerade vteert was hiet Reemias die grote scenē met douer gebleuen water overgiete/ doe dat ghescreet was/ soe is daer wt eē blāme aēgestekē/ mer si wert vertoere bādē lichte dz vāden outaer blinet/ en als dz dinc geopen baert was/ so sāt der Persē coninc gebootschap/ dz in die plaette in welke plaette die priesters/ die vuer geuore wāre/ dat bier geborgē hadde/ water geuonde wert/ bā weickē Reemias/ en die met hē wāre/ die offerade suuerde Die coninc aēmerkede en dit dinc neerstelic onsoeckede/ maecte hy hem eenē tēpel op dat hi onderuinde soude dat daer ge daē was/ en doe hy dat onduonde had/ soe scenctē hi dē priesters vele goets/ en ad gifte/ en nemende in zyn hant gaf hysē haer kedē Reemias hiet dese plaette Reptar/ welke vertaelt wert/ een suer makinge/ Mer bi vele heet sy Repti

Wat Reemias die prophete den Jode beuolē hadde/ die in die geuākenisse geleyt wāren

Dat. ij. Capittel

Men bint in des propheten Iheremie criftē/ dat hi hē dz bier hiet nemē dye in een and lāt verhuide/ so te kennen gegeue is en so hi dē genē die vbuylde beual En hi gaf die rē wet op dz si des J. H. E. S. E. gebode met vgetē en soude/ en dat si in der herte in wt en soude dwalē/ siēde die gulde en suuerē Sophens/ en haer vcringē/ En ad sodanighe dingē seggēde vmaede hy/ dz si die wet Gods niet vān haer der herte late gaen en soudē vooz dat Godlyc beuel/ tot hē gheschiet zijnde/ hiet den Tabernakel ende die Arcke met hē nauoigen tot dz hi wt ginc optē berch daer Moles op ginc en

iiij. re. e.
iii. reg.
rbij
ii. pa. vij
Gen. xij
Ier. xij
D
Shet

sach Gods erkens En Jeremias daer comende/
 vant hi in die plaecte een opē hol daer in dede hi dē
 tabernakel/ en die arcke/ en den rooc outaer/ ende
 stopte dat gat toe

En sommighe die mede volchde/ gingen toe op
 dz si hē die plaecte soude bemerkē/ en si en moch-
 tense niet vīden.

Mer als Jeremias dz bekēde/ so wert hi too-
 nich op haer/ en strafte se/ segghēde dat die plaecte
 onbekent sal zyn/ tot dat God die vergaderinghe
 des volce vergadere en ghenadich werde. En dan
 sal die hē E S E dese dingen toonen/ en dye heer
 heit des hē E S E sal verschijnē/ en daer sal een
 wotck sijn/ ghelijc ten tijde van Moles/ En gelijc
 als Salomo badt/ dat die plaecte geheilicht soude
 werden/ den grootē God/ en het wert hē gopen-
 baert/ want hi handelde die wijsheit heerlic en als
 een die wijs is/ offerde hi Gode offerhāde der wij-
 inghe/ en die volcspdinghe des tempels/ Ghelijc
 oock Moles totten hē E S E badt/ en tvier daelbe
 vandē hemel/ en verteerde dat brantoffer. Desghe-
 linc so badt Salomon/ en dat vier quā ooc vādē he-
 mel/ en verteerde den brantoffer/ En Moles sey-
 de/ om dat niet geten en is/ dat booz die sonde ghe-
 offert was/ so ist verteert

Desghelijc hierde Salomo oock dye wijsinghe
 vīn daghē/ Mer dese selue dinghen wordē inghe-
 bracht in Jeremias beschriuinghen en cronikē/ hoe
 hi een librarie maecte/ en wt allen landē boeckē te
 samen vergadere/ des propheten Dauids/ en dye
 sendbrieuen des coninge/ en vandē gheschēckē/
 En desghelijc vergadere Judas al dz hy gheleert
 had indts den oorloghe dat ons geuallen was/ en
 si zyn vī ons al ghebleuen/ hier om ist dat ghy dese
 dinghen begeert so seynt die gene diese v ouerdra-
 ghen/ Daer om wannert wi die sueringhe sullen
 houden/ hebben wi v ghescreuen/ Aldus suldi wel
 doen/ ist dat ghi dese daghen hout

Daer wi hopen dat God dye zyn volc verloft
 heeft/ en heeft die erkensisse/ en dat rīc en dat prief-
 terschap en die heilichmakinge hē allen weder ghe-
 geue/ gelijc hi in die wet beloofte heeft/ dat hi onser
 haest ontfermen sal/ en sal ons vergadere onder
 al dē hemel/ tot in die heilige plaecte. Wāt hi heeft
 ons van groten periculē verloft/ en heeft die plaect
 se ghesuert/

Mer van Juda Machabeo/ en van sinen broe-
 ders/ en vandē sueringhe des grooten tempels/ en
 vandē wijsinghe des outaers/ en ooc vandē striden
 die den vermaerden Antiochum aengaen/ en zj
 sone/ Euphatorē/ en vandē verlichtingen/ dye van
 ons al dē hemel gheschiet sijn/ op den ghenen/ dye
 sterckhedē Joden hebben beschermē/ alsoo dat si
 allet lantschap beschermden/ al waren si een cleyn
 menichte/ en die vzeemde vrede menichte vīaerch-
 den/ en den alder vermaerste tēpel ouer al die we-
 relt weder op timmerde/ en die stadt vlostedē En
 op dz die wet des hē E S E/ die verlate was we-
 der opgherecht soude werden/ aenghesien dat dye
 hē E S E/ met alder stilz dien ghenadich was ghe-
 worden aldus hebben wi booz genomen/ in enen
 boec te costen/ die dinghen die van Jason Citreos/
 in vīf boecken begrepen sijn/ Want acumerkende
 die menichte der boeckē/ en die waerhz der genen

die die vertellinghen der historien wille aēgae/ en
 om die beclheyt der dinghen hebben wy besocht
 dat den ghenen diet lesen willen verhistinghe des
 ghemoets soude zyn/ en den neerlijcē/ dat hē lieh-
 telic moghē onthouden/ en dat alle dē ghenen diet
 lesen nutticheit mach geue/ En ooc ons selue/ dye
 dit wert om te costen aculijn ghegaen/ en hebben
 geenen lichten arbeyt aengenomen/ ya booz waer
 meer een onledicheit/ vol wakinge en sweets/ Ge-
 linc die een werckscap bereyden/ en soecken daer me-
 de den anderen te behaghen/ om vrelte liedē vīc
 schap te vercrigen/ so ghedogen wi gacne den ar-
 beit/ die waerhz vā elckē bescriuere toelatde/ mer
 wi selue willen cost makē/ na die ghegeuen forme

Wāt gelijc eenē timmermeester dye een nieu-
 huys timmert/ die moet ouerdenckē wat hē totten
 timmer vā noode is/ alsoo diet huys naemaels schil-
 dert/ en scofferen/ die dēcket/ wat hem nuiste en be-
 quaeste is totter cyragien/ Alsoo ist oock vā ons te
 scatten/ Wāt die vskandemisse te vgaederē/ en dye re-
 dene te ordinerē/ en elcke deele currioselic te onder-
 soecken/ becomt dē bescriuer der historie/ mer dye
 cortheit der seggingen te volgen/ en achteruolgm
 ge der saecten te stouwē/ is die cortheit toe te ghe-
 uen/ Van hier dan sullē wi die vertellinghe begin-
 nen/ vander boozredene aldus bele geseft te he-
 bē/ si ghenoech. Wāt het waer dyaacheyt/ en lan-
 ge voozreden te stellen/ en die historie te vercortē/
 Van Juda Machabeo/ den stercken ende cloekē
 hoofman en vā sinen vromē werckē vandē ozlo-
 ge dwelcke Antiochus ende zyn volcke tegē hē
 en dē volcke Gods voor hadde genomē te volbrē-
 ghen

Dat. iij. Capittel

Da doen die heylige stadt in alle hje-
 de verhoont werdt/ en die wette ooc
 noch als best bewaert worden door
 die neerlicheyt en goede ordiancie
 des ouerste priesters Quie/ en dē an-

deren vromen mannen/ die der godlofer en haren
 vooztstellen wederstondē/ So ist ooc gheschiet / dat
 die coningē ende die bozstē selue dye plaecte der op-
 perster eere weerdich achtēde/ en dz si dē tēpel eer-
 lic begaerden/ Alsoo dat Seleucus die coninc van
 Aken/ vā sinen renten alle die costen gaf/ die tottē
 dieste der offeranden behoordē/ Mer Simon van
 den geslachte Beniamin/ die prouocē des tēpels
 gestelt was/ pīnde hem wat onrechts te doene in
 die stadt mer die prince der priester en Onias/ we-
 derstont hem/ Mer doen hi Oniam niet verwin-
 nē en mocht/ so quā hi tot Apollonius/ Taries so-
 ne die ter dier tijt ouer heer vā Celestiriē en Phe-
 nice was/ en hi vootscaptē hē/ dz die seateamere te
 Jerusalē vol ontallig gelts was/ en dz het gemeyn
 goet/ ongemēt waer/ welt niet totter rekeninge
 der offerade en behoode/ mer dz het mogelic wa-
 re/ dz altmael ons des coninc macht soude ballē

En doen Apollonius tottē coninc ouer gedra-
 ghen had/ vanden gelde/ dat aengebracht was/ soe-
 riep hi haestelic tot hem Heliodorum die sijn hoof-
 meester was/ en seynde hē met gheboden / dat hē
 voozscereuen gelt ouer soude dragen/ En vethodo-
 rus aenghinc ter stont dye reyle / in die ghebante
 als oft hi door die stede Celestiriā en Phenice rey-
 sen soude/ mer inder waerhz soude hy des coninc
 vooznemen volbringhen

Mer doen hi te Hierusalem quā en vriendelike bandē hoochste priester in die stat ontfangē was / so hertelde hi bandē gegeuē oordele des gelts / en opēde om wat sake wille / by daer ware ghecomen hi braechde oft dit warachtelic ooc also ware / doe soōde douerste priester / dat dese dinghē berfet waren tot behoef der wcdutwē en weelen / en een deel vanden ghelde / behoort de hircano Tobie / een seer boozbarich man / en dit is dat geit / dat die godlose Simō ouer ghedragē hadde / en ope heele somme was. CCC. pōt siluers / en CC. pōt gouts / nu waert outamelic / en onmogelic / datmē der gefergode meyminghe beduegē soude / die allsulckē gelt indē tēpel geleyt hebbē / om dē seluē tēpel daer mede te oefenē / en te eere / welckē tēpel in alle die werelt herinaert was / daer op seide iheliodoros / tge ne dat hi in beuel hadde / dats te welen / dat hi dat gelt den coninc ouer leuren moeste.

Oen op enen gheteldē dach ghinc iheliodoros in den tēpel / om bā desen dinghē te ordineren / Mer daer en was geenen cleynē anet door / al die stadt / de priesters werpē hen neder mettē priesterlijken ghewade booz dē outaer / en si aenriepē den genen die haerlicdē bandē berlettē dingē een wt gegheuen hadde / dat hijt geheel wilde beware / den ghenen diet berlet haddē / mer wtic nu des hoghē priesters aescm aelach / die wert inder hertē ghewont want dat sanderde aescicht en berwe / bewees diuwendighe smerte des gemeets / Wāt eenderhande truericheyt hadde den man beuaē / en verscrickinge des lichaēs / mits welckē die smerte zijns berten den aescinden opēbaer wert gemaect . Ander ooc vergadert zijde / quamē te samē bā haren hupfen / smeeckēde met opēbaer biddinge / om de ocsupue ringhe die dē tēpel toecomē soude / en de wāne gorden haer bozskē met cleederē bā hayr gemaect / en quamē te samē op die straten / en die machden die belottē warē liepē boort tot Oniā / dander totten muere / sommige aelagēt door die besteren / mer al de hrouwe staken die hāden ten hemel waert / ende baden / wāt daer was een allēdicheit der vermēgder menichte / en des grote priesters / gestelt inden dootlijkē strijt der bewachtinge / en dese aenriepē dē almachtigē God / dat de dingē die hen betrouwt warē / met alder geheelheit behoude souden warden ghenen diese hen betrouwt hadden.

Daer iheliodoros volbracht egene dat hi belotten hadde / in die selue plaetse / hi met sinē dienaren bi die scatcamer teghewoordich / mer die geest des almachtigē Gods / liet hem opēbaerlic sien / alsoe dat al de ghene die iheliodori doorken onderdanuch zijn / bielden midts der cracht Gods / in een groote vrees en verscrickinghe / want hen verscheen een paert / dat eenē veruacrhken opstiter hadde / vertiert metten alder besten ghewade / en dat paert spranc metten boorken boeft op iheliodoros / en die mā die daer op sadt / had gulden harnasch aen / daer verscheenen ooc noch twee ander ionghers / fraey / beertic / en tierlic gelect / dye rōskom hē stōden / en geestelidē iheliodoros bā beide sidē / sonder ophoude / met vele slagē hē slaede . En iheliodoros hiel haerelic ter aerde / en rurtē hem met vele doerkerhedē beuaē / wech / en si lettē hē in eenē dyaerch Roel / en werpen hem wt.

En die met vele lackeyen en sargianten / tot de boorseide scatcamer was gegae / wert gedragē / en niemāten mocht hē helpē / alsoo wert die Godlike hecracht bekēt en openbaer / en hi lach daer door die godlijcke cracht stom / en bā alle hope en salichz berooft / mer dese gebenedide den ih. C. C. C. / dachi groot maecte zyn plaetse / en den tēpel / die een lut telkē te voren vol vreesen en geruchts was / wert met bliscappē en genuchte beruult / als die almachtigē ih. C. C. C. berstheē . Doe badē sommige bā iheliodoros vriendē ter stont Oniam / dat hi dē alder hoochste soude aēroepē / dat hi hē sleuē soude geuē want hi bi na doot was / die hoochste priester aenmerckēde / dat die coninc niet enige quaetheit wt den Jode aē iheliodoros volbracht te zyn / en soude bermoeidē / so offerde hi booz des mā salicheit / en heploffer.

En als die opperste priester badt / soo stōdē de selue twee iongē mettē seluē cleederen ghecleet / bl iheliodoro / en seide . Dact Onie den priester / wāt om hē heeft b God dat leuen ghesconckē / mer ghy bā God gestraft zijnde / vercondicht alle menschē de grootdadichedē Gods / en zyn machz / en dit geleit hebbēde / en quamē si niet meer te voorschijne iheliodoros Gode een offerhadē geoffert hebbende / en grote belooftē ghelooft / den ghenē die hem berlede te leuē / en Onie dāckende / zyn heyr ontfāgen hebbēde / tooch hi weder tottē coninc / en hi getuyghde alle liede / die grote werckē Gods / die hē booz zyn oghen ghesien hadde.

Mer doe die coninc iheliodoros braechde / wte die quae waer noch eēs te Hierusalē ghesondē te warden / so sprac hi . Iheudi enigē viāt / oft lager ws ruer dieu seynt derwaerts / en ghsult hē gegerstelt weder ontsaē / ist dat hijt nochtās ontgact / om dat in die plaetse warachtelijc eenderhadē cracht Gods is / wāt die ghene die zyn woningē in die hemelen heeft / is besoecker en hulper dier plaetfen / ende hy staet / en berderft die ghene / die comē om quaet te doē / aldus heeft haer die sake bā iheliodoro / en die bewaringe der scatcameren in Hierusalem

Vander boosheit Symōs en der trouwe Onie Jason wert verdreuen en hoe hē dat priesterdom veraderde Andronicus dode Oniam daeromme wert h loo crā God gestraft Dat. iij. Capittel

Ole boorseide Simō / daer vinger des gelts / en vradet des lats / sprac qualic bā Onia / als oft hi iheliodoros toe gestoot had tot desen dinghē / en dat hi die stoker des quaets had getberst en bi dorste dē getrouwē boozsinder / en dē bestet mer der stat en zijns volcs / en den neerstigē bemin der der wt Gods / eenē lage legger des ruer heten / mer als die viātschap also seer boort ghingē / dat ooc door Simōs nactē vriendē dootslagē geschiedē / mer ckēde Oniam die sozchlicheit des gheschils / en Apollonius rafen / als dē hertoghe bā Cellesyrie en Phenice / om die quaetheit Simōs te bermeerderē / so is hi tottē coninc gereist / niet als der bozgers belcudiger / mer tgemeyn profijt der geheelder menschte by hem seluē ouermerckēde / want hi sach dz onmogelic was / sonder conincliche boozsienicheit / dē sake vrede gegue te warden noch dat Simō niet op en soude houdē bā zijnder sotheyt / waer dat die coninc dat nyeten verhoede

Mer nade doot Seleuci/doe Antiochus diemē hermaert hiet dat rijc ontfāgē hadde/so begere de Jason Sine broeder gierichlijc thooge priester scap/ en ginc tottē coninc/ belouēde hē. **T. C.** en h pont siluers/ en wt dē anderē rentē / lxxx. pont/ Hier bouē beloude hi ooc / āder hondt en vijftich pondē / waert datmē zjnder macht toeliete eē seole en bergaderinge bā iogē te leere/ op te stellē tot zjyn profijt / en datmē die te hierusalē warē / pooz ters ban Antiochiē te riuē soude. Doē hē die coninc dat toeliet/ en hi die heerscappe berrege hadde/so begonst hi de gene die bā sine gheslachte wa-

Berē/ter stont totter heidēter costume ouer te brēgē en dede wech tghene dat den Jode wt beleeftheit vandē coningē gestelt was / doo; Joānē Cupolo mijns vader/ die eē legaet tottē Romeynē gesondē was/ die wettige rechtē der bozgers verlatēde/ en selde boose insettingē inne / want hi dorste onder dat slot eē sehermscole opstellē/ en den ionghē ghesellē boeuerie en hoet die leere/ inet dat was nē een beghin en eē toenemē en booztgāc der heiden seer en hre delincker oeffeningē / bā Jason op ge brocht / die niet eē priester/maer better een schaick mocht genoēt werdē / also dat die priesters hē nē niet meer tot des outaets diēst en begauē / mer dē tēpel hermaect hebbede/ en die offerade beruimt hebbede / en haeste hē de elachtich te werden der woortelingē des bechtēs / springēs / en Reestotēs en jnder onrechtuercdiger biedinge / en in die oefeningē te leere/ en die vaderlike erre niet achtēde hieldē si die griexse oefeningē booz die alder beste/ om welcke si eē sozgelijc gesal hadde/ en volchden dier lede insettingē merstelic na/ en begeerden desen/ in allē ghelijc te zjyn/ die si tot vādē en verduers gehadē hadde/ wāt tegē die Godlike witten ougodlike te doene/ en blijft niet ongewyckē/ mer dat sal den nauolgheden tijt ooc wel bewisen.

O Alsmē in Tyro den tojnoy dede/ diemē telcken vijftiē hieldē/ en de coninc tegēwoozdich was/so seynde Jason misdabighe mānē / die sondaers waren/ bā hierusalē/ draghēde die hondert dubbele dragmen siluers ter offerhandē herculis/ welke die gene die se gebacht hadde/ begeerde datmen te tot der offerhāde niet wt en soude geuē / want het ruet bā node en waer/maer datmē die totten ande een colken seickē soude /maer die dat gelt sandt die deet tot dier meyninghē / datmē hercules den afgod offerē soude / maer om der teghēwoozdigher wille/ zjnde ghegeuē tottē schipwercke der grooter scepē / diemē met die paer riemē roeyt / mer doen Apolonius Restherione gesondē was in Egyptē om die edelē ban Betholomei Philometris des coninc. En als Antiochus bekēde/ dz hi brecht vādē sakē des rijcē ghemaect was/ zjns sels profijt sockhede/so is hi bā daer gereyft/ en hi is ghecomen te Toppen/ en bā daer te hierusalē/ en hi wert heerlic bā Falone / en vāder stat ontfāē / met sackelē en grote lof is hi ingegāē / en bā daer heerde hi theyt tot Phenicien/ en na den tijt bā die laeren / seynde Jason Menelaum des boozsepe Sinds broed / dat hi dē coninc dat ghelt broeghe/ en dat hi bā anderen nootzakeliken saken / int woort brochte / en hi dē coninc gepresen zjnde / als hi dat aēcht zjyn der machticheit groot gemaect hadde/ so tooch hi

thoge priester scap tot hem seluē / en onthoochde Jason die hondert ponden siluers. En als hi nē benel vandē coninc genomē hadde/so quā hi nē weerdich des priester scaps hebben de / dragēde tgemoot eēs wyerde tyans / ende dye grāscap eēder felder berstē / en Jason / die sinen eygen broeder geuāgē hadde/ hi wert bedroghe/ en boozluchtich ghedruē in Ammons kinderē lant scap. Ende Menelaus behielt dat hoge priester scap/maer vādē gelde dē coninc belooft / en dede hi niet/ doe Sofstratus die prouoost vādē Note/ dat gelt van hēn eyschede/ want tot desen behoorde de scattige des werchs gelts / om welcke sake wille si beyde zjyn tottē coninc wtgeroepē. En Menelaus wert afgelet vādē priester scap / en Isimachus zj broeder quā na hē aen. Maer Sofstratus wert heer ouer die Cyppers gestelt / En doe dese dinghē gedaē wordē / so gheueit dat die ban Tharien ende Malloē / eene o ploop beroerden / om dat des coninc Antiochi bidapsterē begaest warē. Aldus quā de coninc haestelic/ om die te stille en te paeyē / en hi liet Andronicum tot enē stathouder / en Menelaus versekert zjnde / dat hi bequamē tijt ontfāgen hadde / stal hi eenige gulde vā dē tēpel / en gafte Andronico / en verrocht die ander den Tyriers / en dē biliggēde stedē. Doē Onias dat sekerlic bekēde / berispte hi hē / behoude hē in een vijt plaette / te Antiochiē bi Daphnem.

Hier wt ginc Menelaus tot Andronicum / en bat hē dat hi Oniā doodē soude. Als nē Andronicus tot Oniā quā / en die rechtē handē gegheue hebbede / met gewozenē rede / hoe wel hi quaet bermoeden op hē hadde / riet hi hem wt dē vijtreyt voorcomen/ en hi dode hem ter stont / niet ontfēde dye gherechticheyt / om welcke saecken wille / niet alle die Joden / maer oock andere natie verbolghē worden / ende namēt seer qualick bandet onrecht uerdiger doot sulco mans

Maer die Jode bi Antiochien ende Grieken ghinghen te samen tottē coninc / doen hy weder ghecomen was wt Siciēn / claghende vāder ongerchtiger doot Oniē.

Hier omme so wert Antiochus bedroeft bā gemoe de om Oniam / en tot ontfermherticheyt ghe buycht / stozte hi tranen / ghedachtich des ghekozens wijshēyt / ende beleeftheit / ende sinen moet ontfcken zjnde / ghebiet hi datmen Andronicum die purpuren cleedren wt doen soude / ende alle die stadt om leyden soude / ende in dye plaette / in welke plaette hi die ongoddelicheyt aen Oniam den hooghēn priesterē bedreuen hadde / dede hy den meynedighen Andronicum het leuen verouen / Alsoe gaf hem die h. C. C. C. sculdighe strafinghe. Ende als Isimachus heele gheslēliche dieften / inden tempel bedreuen hadde / mits Menelaus raedt / ende die same verbreyde / soe is daer een menichte teghens Isimachus verghadert. Als hi nē heel goudes wt den tempele ghedragen hadde / ende als die scharen teghē hem opstonden / ende die ghemoeden met gramscappen veruūt waren / soo dede Isimachus by na dze duplent bocuen wapenē / ende hi begonste die ongerechte ghehanden te befighen / inet eenen leydsinā dwe welke een tyran was / dye welke bā outheyt

en van sotheyt toeghenomen was. Mer doen si hi
 Amachus toelegghen verstonde/soe grepen si somm
 freenen/sommighe kercke cluppel/e en sommighe
 wierpen alsche op Tyfimachum. En daer was alser
 beel ghewont/en sommighe waren ter aerden ghe-
 slagen/maer si bloden ooc alle gaderc. En den sel-
 uen godlosen kerrouer/hooden si ooc bi die schat-
 camere

Van desen dingē begonst dat oordeel tegē Me-
 nelau gedreue te wordē. En als die coninc te Tyri
 qua/so droege drie legatē gefonde vandē ouders/
 die sake ouer tot hem. En als Menelaus verwon-
 nē wort/beloofde hi Ptholomeo veel gelts te ghe-
 nen om dē coninc te beradē. Aldus so ghinc Ptho-
 lomeo totte coninc/die indē voorhof was als om
 hē te vercoolen/en leyde den coninc af vandē bon-
 nisse/en Menelaum die alder quaetheyt sculdich
 was/absolueerde hi vandē misdadē/mec die allen-
 dige/die ooc onsculdich geordeelt soude hebbē ghe-
 wordē/al hadde die sake bidē Sythē gehādelt ghe-
 weest/desen verdoemde hi ter doot. Aldus ledē si
 haest onrechtueerdighe pine / die de sake voor dye
 stadt/en voor tvalc/en voor die heylige vatē vuol-
 get hebbē. Waer om ooc die van Tyre verbolgen
 zinde/hebben alte milde in hare begravinge ghe-
 weest. Mer Menelaus om die gieticheyt der geen-
 re die in machtichz wāre/bleef hi in machte/wal-
 sende in quaetheyt/tot laghingē der borgeren

Maede hemelsche teekenē te Jerusalem ghesien/
 Hoe Jason die stadt Jerusalem ouerualt/ plaecht/
 en nochtas vliedē moest/Woe Antiochus Juda
 vernolchde/tylc doode/en dē rēpel berooftē
 Dat. v. Capittel.

die selue tijt bereyde Antioch? si
 tweede reyse in Egypten het ghemiel
 ouer alle die stadt vā Jerusalem dat mē
 el. daghē reiseners door de lucht sach
 vnde/hebbēde gulde cleederē en pnc
 ken/als gewapēde bataelgē/en dē loop der paer-
 den bi ordēnē gestelt/en dye vergaderinge na bi/
 en die beweginghe der schiude/en der behelmetter
 menichse/met blooten wtgetogenē sweerden/en
 tscieten der geschutten/en der guldenen wapenen
 schijnse/en alle manieren van pantseren. Waer
 om si alle badē dat dese seltsame dinghē/ten besten
 vergaen moesten/maer alser eēn valsch ghetuyt
 wtgegeen was. Als dat Antiochus gestouē sou-
 de zjn/so nam Jason niet min dan duysent manniē
 tot hem/en beliep dye stede haestelic/ende die bor-
 gers blodentlamē totten mieren/en ten laetsten
 als hi die stadt ingenomē had/so vloot Menelaus
 wt stot/Mer Jason en spaerde zjn borgherē met
 inden slach/noch hi en dacht met den voorspoet te
 ghen die vruendē/alder meeste quaet is achtende/
 dat hi der vianden/en niet der borgers victoriosen
 roof soude nemen/Mer dat hoghe priesterchap
 en vercrech hiniet/met deynde zinder laghē/ont-
 sine hi in beschaemtheyt/en vooruluchlich ginc hy
 weder ins Minoniten lant.

Ten laetsten werdt hy tot verderckenisse zins
 selfs beclacht voor Bretha / der Araben coninc
 blicende van deen stadt in daender/allen menschen
 hatelic/als een bluchtige afualler vander wetten/
 en verfywetic als des landes/en der borgers diac

is hi wtgestootē in Egypten. En dier daer beel wē
 hare vaderlāde had berdeue/die verginck in bryē
 de lādē/en tooch tot Iaredomou/ als dye daer toe
 blucht soude hebbē/s zins maechscaps wille. En
 dier daer beel onbegravē werch had geworpen/dye
 wertselue onbetlaecht/en onbegravē werch ghes-
 worpē/en hi en besichde noch bryemde begravinge
 noch hi en was zins badlicr grafts nē deelachtich

Dele dinghen gheschiet zinde/vermoeyde dye
 coninc/dat die Joden tgeselschap laten souden/en
 hier om wt Egypten reisende/beeft hi die stadt mē
 sellen gemoede van wapenen inghenomen. En hi
 beu al sinen ruyteren al doot te slaen/en niet te spa-
 ren die gene die hen tegen quamē/en door die huy-
 sen opstigende / die lieden wtredelijck verdoende.

Aldus geschieden der dootlagen der iongers/
 en der ouders/en der vrouwen/en kinderē beruelin-
 ge/en doodinge der maechden/en clynder kinder-
 kens. Sinnē die geheel drie dagē waerder. Ier. du-
 sent doot geslagē/xl. duysent geuagē/en nyet min
 vercoelt/en dit en is niet genoech. hi derstede ooc
 in den sēpel gaen/die heyliger is dan alle dat lant/
 met Menelas die hē leyde/dye een brader der wē-
 ten en des lants was/en nemende die heylige vatē
 met sinen misdadigen handen/die van anderen to-
 ningen en steden gheset waren / tot vercreinghe
 der heyligher plaetsen/en ter eeten/die faste hi on-
 weerdelic aen/ende besmettele.

Aldus Antiochus al heel wtē kinne/en aemerctē
 niet dat God een luffel gram was/ om dye sonderē
 der geene die int stadt woonden/waer om dat on-
 trent der plaecten versmadinghe ghemiel. Anders
 waert dat si nyet in vele sonden beuonden en had-
 den gewest/so soude hi oock ter stont daer comen-
 de/sekerlijck ghegheestelt en achter waert ghescoo-
 ten hebben gewest / van zinder routhuyt ghesick
 Heliodusus/dye van Seleuco den coninc gefonde
 was/om die gestikke wt te roeuen Mer. God en
 heuet tvalc om der plaecten wil nē vercoeren/maer
 dye plaecte om des volcx wille. Daerō is dye plaect-
 selue oock mede beclachtich ghemact des volcx
 quaedt/maer naemaels sal si oock declachtich der
 goeder worden. Ende die in die gramschap des al-
 machtigen Gods verlaten is/sal weder tot verfoe-
 minge des grooten Gods/met der a'der hoochster
 glorien verhoogēt worden.

Aldus nā Antiochus/duysent ende acht hon-
 dert pont wt den tempelē / en hy is weder snellijck
 ken na Antiochien gereyft/meynende van houcr
 diehtē/dat hi dye aerde daer toe soude brynghen/
 dat mender te schepe soude mogen vaten/ende dye
 zee dat men daer ouer gaen soude/om de verheffin-
 ghe zins herren. Hy liet prouoosten om tvolck te
 quellen Te Jerusalem liet hy Philippium/dye te
 Phylighien gheborēn was / die wredēt van sedent
 was/van dye ghene selue daer hy af ghesick was/
 Maer in Sarisim liet hy Andronicum ende Me-
 nelauim/die den borgers waerder vielen dan dye
 andere. Ende doen hi tegen die Joden geset was/
 so seynde hi den hatelijchen prince Appollonim
 niet eenen heyl van tweentwintich duysent man-
 nen/hem gebiedende/dat hūste al doot soude slaen
 die van volcomēnē ouderdom waren/en die vrou-
 wen/en iongelinge/en maechde vercoopē. Als hy
 h h h

h

B

A

D

te Jerusalem ghecomen was vrede beyfende / cude
 Bede hitotten heylighen Sabaoths dach toe / ende
 als de Joden doe vierden / so gheboot hiden sinnen
 die wapenen te nemen. Ende hy verdrdele alle te
 samen wyredeliken / dye totten schouwele gbero-
 men waren. Ende die stad metten gewapenden
 doosloepede / doode hi een groote menicheit. Mer
 Judas Machabeus die de thienste was / was best
 denafgegaen / in een woeste plaetse / ende daer ley-
 de hi zyn leuen / metten sinnen in die betgen / onder
 die wilde beesten / ende cense spise des hays ende
 gras / so woonden si daer op dat si der besmettinge
 niet deelachtich en souden zyn

Hoer Antiochus gebiet die Jode te doodē dētē-
 pel ontwilde / en boe die Jode gedwongen wer-
 dē den afgodē te offeren. Hoer Eleazar en die moe-
 ders met haren kinderen gedoot waren / om dat
 si haer wet niet en woude verlatē

Dat. vi. Capittel

Gode is te veel tijts / leynde dye coninc
 enen legat van Antiochien die de
 Joden dwinghen soude / dat si oorr-
 reden souden die vaderlike rechten /
 ende Godts wetten / ende oock om
 den tempel te besmetten die te Jerusalem was / en
 dat si den tempel noemen souden / Jupiters Olim-
 pijs tempele. Ende datmen den tempel in Sari-
 zyn heeten soude Jupiters tempel / alles die ghene
 waren die de plaetse van Jupiters gashuys be-
 woonden / Ende den opstoot der booset was den
 alder quaetsten / ende allen menschen waer. Wat
 den tempel Godts was vol oncrispheits / en blas-
 fingen der heydenen / en der gheender die met hoe-
 ren hoereerden / en die wunen ghingen van selfs in
 dye heylighe plaetse / en droegen daer in tghene dat
 niet geoorloofte was. Den outaer was oock vol
 van ongeoorloofde dingen / dye wider wet verbo-
 den waren. Noch dye Sabbathen en werden nyet
 bebaert / noch die vaderlike hoochtidelike daghen
 en werden niet gehouden / noch niemant en dorste
 behiden dat hi een Jode was.

Maer opten dach van des conincs gheboorte /
 werden si met gheuet ghedwongen totten offer-
 handen. En als in des afgods Sacchi eerste hiel /
 werden si bedwongen met veel offerplof geooront-
 met den afgod Saccho processie te gaē. Mer daer
 so ginc een gebot wt / in die naeste steden der heyde-
 nen / bi ingeuen van Betholomeum / dat si ooc in ge-
 like manieren tegen die Joden doe souden / op dat si
 offerande doe souden. Mer die tot de insettinge der
 heidenē is ouer en wildē gaen / dat in die alle doot
 soude laen. Aldus wasser grote allēdieheyt te sien
 Want daer werde twee vrouē aēgebracht / die hare
 sonen hadden laten besnide / den welken hare kin-
 deren aen die borsten hangende. Als sile openbaer
 lijck dooz alle die stad omgeleyt hadden / so stieten
 sile vanden mueren neder waert. Maer ander dye
 totten naesten spelunchen kamen geegaen waren /
 en si heymelijck den Sabaoths dach vierden / als si
 Philippo ghetwelen waren / werden si met blam-
 men verbrant / want si wt der vreesen Godts / dat
 ghebot so vast hielden / dat si haer seluen opten Sa-
 baoth niet verbreren en wilden.

Maer ick bidde hen / die desen boec lesen sullen /
 dat si niet versect en worden / om die tegenwoedye

ghe gheuallen / maer dat si achten die dinghen dye
 daer geschiedē / nyet tot berderkenisse / mer tot ca-
 stinge ons gheachtē gheschiet zyn. Want het is
 een teckē van grooter weldaet / dat God den sou-
 daren gheenen langhen tijt na haren sinnen en laet
 doen / maer terstont straffe / ende waercke leyndet.
 Want dye J. C. E. en verbeyt met ons niet sūd-
 samelick / gelijck in anderen natten / op dat hi dye /
 als den dach des oordeels toe comen sal / in volheit
 der sonden pinighen mach. Also heeft hi oock in
 ons gheordineert / dat als wy ghefondicht hebben /
 so straffe hi ons. Want hy zyn ontferrmherticheyde
 nimmermeer van ons af en doet. Mer zyn volck
 in teghenbede straffende / en verlaet hy niet. Maer
 dese dinghen / laet ons genoegh met luttel woorden
 geseyt zyn / tot vermaninge der gheentre diet lesen
 sullen. Ab staet ons tot die vertellinghe te comen.
 Aldus wert Eleazarus een banden eersten der scri-
 ben / een welgedacht man / endeschoon van aen-
 schijn / gedwongen den mont op te doen / ende bere-
 ken bleesch te eten / mer hi hadde lieuer eerlic te ster-
 uen / dan met scanden te leuen / ende ghinc willich-
 lic totter doot. Ende doe hi sach dattet vergaen sou-
 de / so verdroech hijt luidsamelick / ende hi nam dooz
 hē geen ongeoorloofde dinghen toe te laten om dye
 liefde des leuens. Mer die daer bi stonden / met on-
 gerechter ontferrmherticheit bevercht ynde / om
 die oude vrientcap des mans / namen se hem hey-
 melic / en baden dāchten bleesch halen soude / dwelc
 hem geoorloofte was te eten / datmen beynen soude
 dat hijt geeten hadde / gelijck die coninc gheboden
 hadde vanden bleeschē offeranden / op dat hi mides
 die daet / vander doot verlost soude worden. Ende
 om die oude vrientcap des mans / deden si dese be-
 leefheit aen hem. Mer hi begouff te ouerdencken
 zyn eerlic en vermaert ouerdom / ende zyn edele af-
 comste ende dat hi van ionce op / een eerlic vande-
 linge gehabt hadde / ende die wet / ende die gebeden
 Gods neerstelic gehouden hadde / daerom so aut-
 woode hi haestelic seggende. Dat hi booz gefonden
 wilde worden ter hellen. Want het en is onsen ou-
 derdom niet betamellic / seyde hi / ons te beynen / dy-
 bele der iongelingen meynen mochten / dat Eleazar
 van integritich iaren / ouer geegaen waert / tottē leue
 der hremdelinger / ende si ooc om minder beynan-
 gen wille / ende om een luttel tijts des berganckel-
 ken leuens / bedrogen souden worden / ende dat ick
 daer dooz / een smettinge ende versutwinge / mijnē
 outheit behale. Want al werde ic inder tegenwooz-
 diger tijt / vander menschen pijnlicheit berloft / so en
 mocht ic nochtans des almachtigen hant noch kuen-
 dich noch doot ontullen. Daerom wil ic bromelijc
 steruen / ende doen dat minen vudcrdom betacmt /
 den iongeligen sal ic een sterre cympele achter late
 cest dat ic met willigen bereeden gemoede / en ster-
 kelic booz die alder costelicste ende heylighe wet /
 een eerlame doot voluere.

Als hi dese dinghen geseyt hadde / so wert hi ter-
 stont totter pinen getrocken / maer die hem leyden
 ende luttel daer te horen sachter waren / zyn tot grā-
 scappen gheert / om die redenen die hi geseyt had-
 de / die si meynden wt vermetelheit geseit te sijn.
 Maer als hi met slaghen gequetst wert / so verlu-
 che hi / ende seyde. S. H. E. E. / die de heylighe

a

D

71

B

She

ghe kennisse hebt ghi weet openbaerlick / dat daer ic vander doot verlost mocht worden / harde smerten des lichaems lide. Maer nader ziele / so lijde ict geerne / om uwer vreesen wille. Ende dese verschiet in deser maniere wden leuene. nyet alleen den ionghen / mer ooc alle den geheelen volcke een gedachtenisse zijnder doot tot eenē eenenpele der doot / en der stercheyt achter latende

Ma den seuen broederen / ende hare moeder / een eerlike ende mannelike daet / hoe dat si lieuer stouen / dan si den godloosen coninc ghehoorsaem woude zijn / des **H E R E N** gebot te ouertreden
Dat .vii. Capittel

Et gechiede dat seuen broeders geuangē werden / in haerder moeder / en werdē vanden coninc gedwongē bercken vleesch tegen dye behooulike heyt te eeten / Ende dedese naen met gheestelen / van stieren pelen ghemacēt. Maer een onder die / die eerste was / seyde aldus. Wadit soect ghy en wat wilt ghi van ons leere? Wi jn meer bereyt te steruen / dan die vaderlike ende Godts wet ouer te treden. Hier om wert die coninc gram / en beual dat men pannen / en copere potten gloeyende soude maken / als dye gloeyende ghemacēt waren / beual hi dat men hem / die eerst ghesprokē hadde jn ionghe wt smiden soude / en thē des hoofts af trecken / en jn iungeren en eenen afhouben / daert jn broeders en die moeder aensagen. Ende doen hi nē al mismaect was / so beual hi vter daer hi te doe / en hem die nocht aenside / te braden in die pāne. Als hi nē inder pannen lāge gepinicht was / so vermēnden hē die ander broeders inetter moeder / dat hi bromelic steruen soude / seggende. Dye **H E R E N** God sal aensien de waerheyt / en sal ons troosten. Also Moles heeft verclaert in die betuiginghe jns liedekens / Ende hi sal sinen dienaren vertrouwen

En als die eerste in deser manieren aldus doot was / so leyden si den andere om te bespotten / en doe hē de huyt jns hoofts metten hayre afgetrocken was / so braechde si hem / oft hi bercken vleesch eeten wilde / eer hy int geheel lichaem / en in ele lidt bisonder gepinicht worde. Mer hi antwoorde met manliker stemmen / en seyde. Ic en sal niet doen / waer om dese ooc in die volgende plaetse des eersten ooc vele pinen ontfinē / en in sinen lesten geest ghestelt zijnde / sprac hi aldus. Ghi alder quaetste / ghi verdoet ons in desen tegenwoordighen leuen / mer die coninc der werelt / sal ons / die om sine wetten gedoot worden / verdecken in die verrisenisse des ewigen leuens.

Ma desen wert die derde bespot / en als jn ionghe gheepscht wert / so stact hijse terstont voort / en hi stact jn handen bromelic wt / en sprac met betrouwen. Ic besitte dese leden van Godt wt dē hemel / mer om die wetten Gods / bescmade ic nē de selue / want ic hope die weder van hem te ontfāen. Also dat die coninc en die met hem waren / verwonderden des ionghelincs moet / die dat pinigen als niet achtde

Ende dese aldus ghesouen zijnde / so deden si den vierden daer oock ghelike pine. Ende als hy nē op die doot was / sprac hy aldus. Den ghenen die banden menschen ter doot ghegeuen zijn / is be

ter hope van Gode te verwachten / dat si weder vā hem verweert sullen worden. Maer v en sal gheen verrisenisse totten leuen geschieden.

En als si den vijfften hadden ghebaelt / so quelden si hem / en hi sach op den coninc / en seyde. Ghy hebt macht onder die menschen / want ghi ooc een mensch jnt / te doen wat ghi wilt. Mer en wilt niet meynen / dat onse gheslacht van Gode verlaten is. Mer ontbeyt een luttel tijts / en ghi sult jn groote macht sien / hoe hi v en v jaet straffen sal.

Ma desen leyden si den seften / ende als dese begonst te steruen / sprac hi aldus. Ic coninc / en wilt niet te vergeefs dolen / want wi lide dit nē om ons seluen / om dat wy teghen onsen God ghesondicht hebben. Ende in ons so jn dinghen geschiet / dye weerdich zijn / dat men daer af verwonderen soude. Mer en meynt niet / dat v dit onghewonen sal bliuen / dat ghi v veruordert hebt / teghen Godt te bechten.

Die moeder bouen maten wonderlic / en weertich der goeder gedachtenissen / die haer seuen kinderen / op den tijt van eenen daghe sach berdoen / ende si verdroecht stantafelic / om den hope dye si tot God hadde. Ende si vermaende elcke vā dien / niet manliicken toeroepen / sterckelijcken veruult met wijtheyt / ende den manliicken ghepeynse / plantede si eenen manliicken moet inne / ende si seyde tot hem / Ick en weet niet hoe ghi in mijn lichaem gbecomen zijt / noch ick en hebbe dy gheest noch ziele gegeuen / noch dat leuen / ende ic en hebbe elce leden nyet te samen gheuoecht. Maer dye **H E R E N** die schepper der werelt / dye des menschen geboorte schiep. En die alre creaturen oorspronc vant / dye sal v oock den gheest / ende dat leuen weder gheuen / wt jnnder vermherticheyt / gelijc ghy v seluen nē veracht om sine wet

Antiochus achfende / dat hi verstaet wert / liet dat wijf met haren verwitbare. Als nē die ionckste noch te liue ouer was gebleuen / so vermaende hy nyet alleen met woorden / maer hy beueelrichde oock met eenen cede / dat hi hem rijck en salich soude maken / en dat hi hem te vriende soude hebben / wilde hy afgaen van sinen vaderlijcken wetten / oft dat hy hem soude geuen / al dat hem van noodde ware. Maer doen die ionghelinc gheens sins tot desen dinghen gheueycht en wert / so riep die coninc die moeder / en riephaer / dat si den ionghelinc onderwijzen soude / dat hi des conincs begeerte doen soude. Als hijse met vele woerde vermaet hadde / beloofde si den coninc / dat si haren sone onderwijzen soude. Ald? te hem waert geneycht / bespotten de den vreedden tyran / sprac si met manliker stemme. Mine sone / ontfermt mijne / die v negen maēden in mijn lichaem ghedragen hebbe / en due iaer melck gegeuen en geuot / en tot desen ouderdom hebbe gebracht. Ic bidde v sone / dat ghi opstet ten hemel en ter aerden / en tot al dat daer uwe is / ende verstaet / dat God dat al wt niet gemaect heeft / en ooc dat menscheelijc geslacht. Waerom moet also geschieden / dat ghi desen hangman niet ontfaen sult / maer weertich gemaect / wien broeders deel achtich te zijn / ontfaent die doot / op dat ick v in die ontferminge / weder met uwer broeders ontfange.

Als si dese dinghen noch seyde / so sprac dye ionck

gelinc Wien ontbeyt ghi. Ick en ben den ghebode des coninc nyet gehoorlaem / mer den gebode der wet / dye ons door Mose ghegheuen is. Maer ghi diezen vinder alder boosheyt gheworden zijt / tegen die Ebreu / ghy en sulc die hant Gods nyet ontsulien. Want wy lyden dese dinghen voor onse sonden. Ende al ist dat die H. E. E. Onse Godt een luttel op ons vergeamt is / ende ons straf. Iy sal onser nochtrans weder ontfermen. Maer ghy o alder booste / en alre misdadichste alre menschen / en wilt niet te vergeefs verheue worden met ydelen hope / dat ghi also uwe schalcheyt en verwoetheyt / op den naem Gods wtfkort. Want ghy en zijt noch ny ontuloden dat oordeel Gods des almachtigen / die alle dinghen siet. Want mine broeders die nu een weynich sinerten hebben gheleden / zyn nu onder dat verbout des ewighen leuens. Mer ghi sulc door dat oordeel Gods rechtuerdighe pine uwer hoouerdicheyt ontfanghen / Maer ic / gelijc oock mijn broeders / gheue mijn ziele en mijn lichaem ouer / voor die vaderlike wetten / aenroepē de God / dat hy onsen volcke gheringhe genadich si / en v met pinen en slagen doen beliden / dat hy alleen God is. Maer in mi en in mine broeders / sal des almachtighen Gods gramschap ophouden / die rechtuerdelijck ouer alle onse ghesachte ghebrocht is

Doen is die coninc met gramschappen ontfleken / en dede desen wreddelijcker dan allen den anderen / ontbreedelic dragende / dat hi bespot was / Aldus sterf dese oock teyn in allen den H. E. E. betrouwende. Mer ten laetsten is die moeder oock na dye kinderen gedoot / M. is banden offerhandē en v in die menicheit der wercthedē genoech gesept. **W**or dat Judas Machabeus een heyl verghaderde / en mannelike daden bedreef / En boe dat Philippus tegē hem handelt / Judas sterft die sine / ende verwinnt Aicanorem

Dat. viij. Capittel

Judas Machabeus / en die m. hē waren / ghinghen heymelic in die stedelkens / en riep vrienden en magen tlamen / en die dat Joodster gelooue / en Jooddinatie noch niet verlaten en hadden / en si brachten te samen ses duysent mannen / en si aenriepē Godt / dat hi op zyn vole sijn wilde / dat van alle volcke verterden wert / en ontfermen des tempels / die banden ongodliken beuileet wert. **D**at hi ooc wilde ontfermen die verderffnisse der stadt / die coets effen gelijc der aerden afgeuorpen soude worden / en dat hy die stemme des bloets tot hem roepende / soude hoorē / en dat hi ooc ghedachte / die alder ongerechtigste doode der ontschuldigher cleynder kinderhens / en der blasphemien dye sinen naem aengedaē waren / en dat hi dat ghedeecken en straffen wilde. Judas die menichte vergaderet hebbende / wert hi den heidenen onuerdrachlich. **W**ant de gramschap des H. E. E. is in ontfermherticheyt veranderd / en den castelen en steden onuerhoets oueruallende / sate hysse met bier aen / en dye bequame plaetsen beslaende / verfloech hi vele vyanden / mer aldermeest wert hy snachts tot sulchen wtslooppingen gedreue / en dat gherucht zynder raecht wert in allen plaetsen gekroyt

Philippus siende / dat die man allenken voor

spoet beretreech / en dat hem die saken die twis ghehuchlich verginghen / so screef hi tot Ptholomeu / den hertoghe van Celestirien en Pheniceu / dat hy deneonueliken saecken behulp soude doen. En hy seynde snellic Ricano / em Patroclijns sone / vanden edelken vrieden / geuende hē bandē gemeynen gewapenden heydenen / niet min dan. xx. duysent / op dat si alle dat gesachte der Joden souden wt doen hē toe voegende Gorgiam eenē oorloochs mā / en in oorloochs saken die alder besochte / En Ricano stelde den coninc / dat hi den teubyt die men den Romeynen geue soude / w. e. duysent talenten vander geuanchnisse der Joden geue soude. En terstont sandt hi totten steden die vider zec lagen / tlamē roepende / om die Joden te verroopen tot Nauoen / beloude / dat hi tnegentich Jode om een talent geue soude / niet siende / op die wracke die hem bandē Almachtigen nauolgen soude.

Als Judas dat vernā / gaf hi den Joden die me hem warē Ricano's toecomst te kennē. **W**t welcken die sommige vreesende / en der gherechticheyt Gods niet geloouende / zyn geuloden. Maer dye ander dye van desen ouerbleuen waren / quamen en baden God mede / dat hysse banden ongodliken Ricano / verlossen woude / diese verrocht had / eet hi daer quam. Ende al en dede hysse niet om harent wille / nochtans om des verbots wille dat hi tot haren vaderen gesept hadde. En om die aenrepinge zyns heylchs en heerlicx naems wille ouer hen.

En Machabeus die seuen duysent mannen dye bi hem waren / te samen gheroopen hebbende / vermaendese hoehlie / dat si den viandē niet versoent en soude wordē / noch dz si die menicheit der vyanden niet en soude ontfic / die ongerechticheit tegē hen quamen. **M**er dat si sterckelic soude striden / den smaect voor oogē hebbende / welke ongerechticheyt in de heylige plaecte vā desen is aēgedaē / en dat onrecht der stadt diemen in spot hadde / en ooc dat si der ouders insettinge gebroek hadde. **W**ant hi sprac. Si betrouwē op haer wapenen en op haer stoutheyt. **M**er wi betrouwē indē almachtigen H. E. E. / die de gene die tegen ons comen / en alle de werelt met eenen oogē vlic mach vernielen.

Hi vermaende hen ooc vander hulpe Gods / die aē haer ouders gedaen was / en datter onder Seruacherb hondert. lxxv. duysent vergingen / en vanden stride die si tegē die vā Salathē hadden / in Bablonie / dat si alle doent ter noot quā / en haer gesellen die haer te hulpe gecomē warē vā Macedonie haer vstricren / en dat si / die maer ses duysent en waren / om dye hulpe hen vanden hemele ghegeuen / verfloegender hondert en. xx. duysent / en veel welvadaē hier voor behaede. **M**its desen worden zyn si stacthich gemaect / en waren beret voor die wet se en vader lāt te steruen. **M**id? stide hi zyn broers tot leylsmantie / bidē ordene / Simonē en Josephū en Jonathā / en gaf ond elckē. M. en. CCCC. manē. **D**aer toe heft hi hen ooc dz heilige boec vā Esdra doē lesen / en hē dat trechē d hulpe Gods gegeuen / so sterct Judas selue in de eerste bataelge tegen Ricano. En dalmachtige God hielp hē / so dat si bouē. ix. M. manē vloegē. **M**er si tgrootste deel vā Ricano's heyl met wōde crac gemaect hebbende / dwongen sse te vlien. En si namē sget de

geender/die tot haer der coopinge gecomē waren/
 en si veruolchden se so geheelijck. Maer si keerden
 weder in die besloten hre/want het was voor den
 Sabaoth. Daer om en volherden si int veruolgen
 niet. Mer haer wapen en roouen berghaderende/
 hielden si den Sabaoth/den h. E. S. G. ghebenedien
 de/diese in desen daghe verlost/dat ghehuyl der
 ontfertimherticheyt op hen stotende.

Na den Sabaoth deelden si den crancken/ende
 weesen/en weduwen/dierouou/en dat daer ouer
 bleef/hielden si voor haer seluen. Dese dinghen al-
 dus geschiet zijnde/en gemeylic vā hen allen een
 smeekinghe gehouden/baden si den ontfertimherti-
 gen h. E. S. G. dat hi sinen knechten int ynde ver-
 soent wilde worden. En wt desen dpe met Timo-
 theo/en met Sachide waren tegen hen stridende/
 doodender si bouen twintich dupsent/ende namen
 hare gemuerde steden inne/en si deelde vele roouē
 en gauen den crancken gelijken buet/den weeskē
 en weduwe/ende oorden ouden. Ende als si hare
 wapenen neerstelijc vergadert hadden/soe stelden
 sse te samen in bequamen plaecten. Maer dien an-
 deren roof droeghen si te Jerusalem/en si dooden
 Phlacchem/die met Timotheo was/den boosten
 wichte/die de Joden in vele saken ghequeit hadde
 en doen si die vernieuwinghe hielden te Jerusale/
 so verbranden si den genen/die de heylighe duere
 aegesteken hadde/datie Calisthenē/die in ee huys
 geuucht was/ooch verbrant/en hem also verdient
 loon/voor haer ongodlicheiden weder gheuende.

Mer die alderbooste Ricanoz die dupsent coo-
 pers totter Joden bereoopinghe/tot hem gebracht
 hadde/midts der hulpen des h. E. S. G. verne-
 dert van hen/die hi in en achtende/zij cleet der heer-
 licheyt afgeleyt hebbende/bleedende midden door
 clant/quam alleē tot Antiochiē/en hadde die hooch-
 ste onsalichert van dpe verderfennisse zijns heyls
 beiaecht. En dpe belooft hadde/de Romeynen den
 tribuyt weder te gheuen vander gheuanckenissen
 Jerusalem/bercondichde nb/dat dpe Jode eene
 beschermmer hadden/en dat si daerom ontwinnelick
 waren/om dat si die wetten volchden/die vā God
 gheskelt waren

Van Antiocho ende sinen hoochmoet/en hoe
 hi van God gestraft wort/ende hoe hi ten laetste
 sterf

Dat .ix. Capittel.

Alde inder seluer tijt so keerde Antio-
 chus onerlic weder van Persen. Wat
 hi was in een stad ghegaen die Persi-
 polis heet/en waende de tempel wt
 te roouen/en die stad te verdrucken/
 mer doen die menichte te wapenen liep/so bloden
 si. En also gebuerdet/dz Antiochus na die vlucht
 buylick weder quam/Ende als hy ontrent Egba-
 thanam gecomen was/so betede hi/wat Ricanozi
 en Timotheo gheschiet was. En verheuen in grā-
 schappen/meynde hi dat onrecht der gheender die
 hem gelaecht hadden/op die Joden te vhalē Daer-
 ommedede hi sinen wagen seer driuen/sonder op
 houden reyfende/want dat hemels oorde ledraic
 hem/om dz hy so houeerdelic sprack/dat hi te Jeru-
 sale wilde comen/en die stad tot een graf der Jo-
 den maken.

Mer die h. E. S. G. Israels God/diet alkemael

aenschout/Noech hem met eender onghenefelliker
 en onsenliker plaghen. Als hi dese selue erden ge-
 eyndt hadde so beuinc hem een seltte smerte des in-
 ghetwants/en bittere steerten zijnder binnensten.
 En dz rechtuerdelijc ghenoech/als die/die met ve-
 len en nicuwe pinen der anderen ingewandē had-
 den gepinicht/hoe wel hi in gheender manieren van
 sijnder voocheyt af en lieft. Hier en bouen mer ho-
 ueerdicheit veruult zijnde/ hier blasende met den
 gemoerde teghen die Joden/en gebiedende/datme
 die sake spoeden soude/so gheueit dat hi met druy-
 sticheit gaende/vanden wāge viel/en dat dpe ledē
 midts sware klamenstokinghe des lichaems/ge-
 quetst werden. En dese die hem liet duncken/dat
 hi oock den bloeden der zee gheueden mochte/bo-
 uen menschelike mate met houerdicheyt veruult
 zijnde/en dpe hoocheden der bergghen in die schale-
 wegghen mochte/nb vernedert ter aerden/wert hi
 in een onsbare gedragē/die opebaer cracht Gods
 in hem seluen betuygende. Also dat vā des ongod-
 liken lichaem/woumen erielden/en zijn vleesch le-
 uende in smerten wtuloeyde/en dat van sinē ruc-
 ke/en stanc oock zijn heyl bestwaert wert. En dpe
 een luttel tijts te vore/die sterre des hemels meynde
 te reycken/die en mocht nb nyemat verdragen/
 oin der onuerdrachlicheit des stancs wille

B

Hier wt begonst hi wtswaerd houuerdicheyt
 afgeleyt/tot kennisse zijns seits te comē/vermaect
 midts die Godlike plage/midts dat sine smerten
 elken oogenblike vermeerderden. Ende doen hi
 noch ooc selue sinen stanc nyet verdrage en mocht/
 sprack hi also. Het is rechtuerdich Gode onder-
 danich te zijn en den sterfiken van hem seluen niet
 te geuoelen/ghelike dingghen als van Gode. Mer
 dese boose mensche badt den h. E. S. G. van welc-
 ken hi gheen ontfertimherticheyt vercrigen en sou-
 de. Ende die stat daer hi haestende toequā / op dat
 hijse ter aerden soude neder woupen / en een graff
 der dooden soude maken nb begheert hijse weder
 vri te gheuen/en die Joden/die hi oock der begra-
 uinge nyet weerdich en achte/maect den voghelen
 en wilde dieren soude gheuen te eten/en die hi ghe-
 sonden hadde/metten cleynen kinderkens te ver-
 nien/die ghelooft hi nb/dien van Athenen gelic
 te maken/oorden heylighen tempel/dien hi te vo-
 ren wt gherooff hadde/dien belooft hi nb metten
 alder besten gauen te verrieren/ende dpe heylighe
 baten te vernemichuldige/ende die costen die tot
 ten offerhanden behooren/van sinen tenton te ge-
 uen/bouen dese dingghen/dat hi een Jode sal wor-
 den/en alle die plaecte der aerden sal doorwande-
 len/en dat hi Gods macht sal prediketen.

D

Maer als de smerten niet op en hielden(want
 dat rechtuerdige oordeel Gods qua ouer hem)/
 mishopende/steef hy totten Jode/in deser manie-
 ren/eenen bidbries/dese dingghen inhoudende. Den
 alder besten vorgheren den Jooden vele groeten/
 en wel te haren/ende salich te zijn/wenschet die ca-
 ninc en prince Antiochus

Ik dat ghi weluact/en v kindeten/en dat al-
 le dingghen na uwen sinne zijn/soo segghen wy dpe
 aldermeeste danckbaerheyt. Ende ick in crancheyt
 gestelt/met uwer ghedachtich goedertperlic/wē-
 der ghekeert vander Persen lande/en metswaer-

der heere beuaet/ hebbe ic nootlakelic geacht voor dat ghemeyn profijt lozge te hebben / my seluen nyet beschereende / mer vele hopen hebbende / dyc crancheytte ontgaen. Mer aenſende dat oec mijn vader tot welken tijden hi dat heym in ouerlant leyde / thoonde dyc na hem dyc heerlicheyt soude ontſanghen / op dat ofter yet contraſſe gheuele / ofte ſwaers gebootschap worde dat oec die dingen de lautſchappen aegae / niet en ſouden worden geſtoort / als ſi wilten wien die ſamma der ſaken ghe later waren. Ende hier toe merckende / vanden naecten machtighen / ende ghebueren / den tijden laghende / ende den wtganck der wachtende / hebbe ic minen ſone Antiochum tot eenen coninc be wesen / den welken ick in vele van v lieden die wil beual / als ic ten ouerſten lande waert tooch / ende

Dat na bocht / ſchreef ick tot hem. Aldus bidde ick v / ende begheere / dat ghi gedachtich der welda den / openbaer ende heymelijck / dat een yegheelijck trouwe tot mi ende minen ſone houde. Wandt ick betrouwe dat hy gheſchickelic ende beleefdelijcken doen ſal / ende minen boornemen volgende / v ghemeyn ſal zyn.

Aldus is dyc moordenaer en Godts laſterare ſchandelijck geſtraft gheueelt / ende ghelijck hi die ander gehandelt hadde / ſo is hi geſtoruen in vreem den lande / int geberchte met eenen allidigen doot Philippus die niet hem opgeuoet was / bracht zyn lichaem ouer die welcke ontſende den ſone Antiochi / is hy worch gegaen in Egypten / tot Ptholomeum Philometorem.

Machabeus wint dyc heylige ſtadt / ende rey nigeſe / wat gheſchiet is na Antiochus door met Eupatore ſinen ſone / ende hoe viemeliken dat he Machabeus hielt

Dat. r. Capittel.

Machabeus ende die met hem waren / met die beſtermemſke des h. E. S. E. ontſinck by den tempel / en dyc ſtadt wedde / ende hi vernielde die outaren die de heydenen in die ſtraten opge recht hadden / deſghelijc dook die tempelen. Ende den tempel gheuaecht hebbende / ſo maecten ſi eenen anderen outaer / ende vanden ſcrenen ontſin gen ſi hier / ende offerden ſpijſoffer na twee jaren / ende wier oock / ende heerſten / ende ſetten thoon broden.

Dwelic ghedaen zynde / ſiden h. E. S. E. baden / neder geſtreect ter aerden / dat hi haer voort aen niet meer in ſulcken anxt ende verdriet en woude laten comen. Mer ofter ſi eenich tijt ſondichden / dat ſi van hem ſaechteliker geſtraft ſouden mogen worden / ende dat ſi niet den vreemden ende blaſphemighen menſchen en ſouden worden gheleuert / Op dyc nach dat den tempel vanden vreemden gebouwen beſmet was / geueelt den ſeluen nach dat die ſupue ringhe oock gheſchiede / opten vijſentwintichſten nach der maent Caſſeu.

Ende ſi deden die ſupueringhe acht dagen met bliſchappen / na die manere der loouertaten / gheb d. uckende dat ſi voor een luffel tijts / den hoocht delijcken nach der loouertaten / in die verghen en ſpelucken bieden / ghelijck beſſen. Daromme droegen ſi ionge ſcotten / ende groene tacken / ende palmen / hem ter eeten / die hen voorſpoet hadde

ghegheuen zyn plaette te reynighen. Ende ſi beſto ten met een ghemeyn ghebot ende gheſet / dat alle dat Jooſche volc deſe dagen alle iaer ſouden hou de. Hoe dat Antiochus / die heerlic ende doozluch tich genaet is / geſtoruen ſi / daer af is nu ghenoech geleyt. Nu ſullen wi vertellen wat van Eupatore den ſone des ongodlike Antiochi geſchiet is / aegae de den oorlogen / dat willen wi int corte beſcriuen. Als deſe dat rijck ontfaen hadde / ſoo ſelde hi ouer die ſaken des rijck Tyſkam een hoofman der ruy terſchap van Phenice ende Sicien. Wandt Ptho lomeus dyc gheheeten wert Macron een ouerſte ouer den Joden / om dat recht te onderhoude / om des onrechts wille / dat hen geſchiet was / ſoo nam hi voor hem / alle dinck vriendelich ende vredelic te handelen. Macr hier om wert hi beſchuldicht van den vrienden bi Eupatore / en wert als een ver rader gheſcouwe / om dat hi dat land van Egyptis / dat hem beuolen was van Philometore / verlaten hadde / en tot Antiochum den edelen ouer gegac ſynde / oock van hem gegaen was / vergaf hem ſel uen met ſeijn / en kerf alſo

En als Gorgias hoofman der plaecten was / nemde tot he die toecomelingen / brooſloochde hi die Joden die wils / mer die Joden die de bequame baſte ſteden in hielden / ontſingde die / die van Jeruſale viaecht ware / en pynde hen te oorlogē. Macr die met Machabeu waren / door gebeden den h. E. S. E. h. E. biddende / dat hi hen eenen hulper ſoude zyn / ſo deden ſi een ſtoorn op die baſte ſteden der Edo meen / ende met grooter macht aenſcarnde / vercre gen ſi die plaecten / ende die hen te gemoete liepen loeghen ſi doot / en loeghender al te ſamen doot niet in dan vijſentwintich duyſent / Macr als ſommighe / nyet min dat is duyſent / in twee alte baſte torens waren gheuloden / en alle getreſcap om te wederſtaen hadde Machabeus liet tot haer der beuechtende berwinninge Simonem en Joſe phum / en doer Zacheum / en vele genoech dyc met hen waren / en hi ſelue kerde hem tot die ſtride waert / daert meck van noode was. Macr die met Simon waren / lieten haer metter ghiericheyt ber winnen / wat ſi ontſingen vanden ſommigē dyc in die torens waren / teneentich duyſent Dragma / en lieten die ſelue ontallen

Als Machabeus gebootschap was / datter ge ſchiet was / ſo verghaderde hi die princē des volcs / en verlaet deſe / dz ſi die broeders om gelt vercocht hadden / in diendat ſi haer viandē hadde laten gaē Aldus liet hi deſe / die verraders gheworde waren doode / en na terſcont die twee torens in. Met wa penē en m. z. hāden alle dingē voorſpoedelic doende doode hi in die twee beſtingen meer d. a. r. M. mā nē. En Timothee die te vorē vāden Jode was her woonne / kamē roepde theyz der vreed menichte / en theyz der reyſenaers vā ſſien v. gadert hebben de / qua hi als of hi Diooſſe lāt m. z. wapenē in ne mē ſoude. En als deſe naecte / ſo badt Machabeē en die mit hem waren / de h. E. S. E. / thoof niet aere de beſtropende / en haer lendenē met hare cleederē gordēde / voor dat wterſte des outaers neder ligge de / dat hi hen genadich / en hare vianden een viand ſoude ſijn / ende dat hy den ghenen teghens ſoude ſijn die hen teghens waren / ghelijck dyc wet leyde

Ende aldus namen si die wapenen na tgebet / ende ghinghen verde bander stat / ende den byanden naghecomen laten si neder.

Maer ten eersten opganc der zonnē soe stredē si beyde teghen malcanderē / Die Joden den H. E. S. metter cracht tot eenē velouer der victorien / ende des voorspoeds heb vende / maer dand had den den moedt tot eenen leydsman des oorloochs Maer als den strijdt crachtich was / soe verschēnen den vianden vanden hemel vijf manne op paerde fraey sijnde / met gulden toomen / den Joden gheley doende / tot welckē die twee Machabeum ont sedt deden dye int midden der byanden omringelt was / ende hielden hem gesont / ende afschoten op die viandē gescutten en blaken / waer wt si met blinckheyt ghescheynt worden / ende veruult met u scrickinghe ende vielen / daer zyn doot ghelaghen twintich duysent ende vijfhondert boeghangers / en sechondert reysenaers Maer Thimotheus vloot in Sazarim / welc eene balle beschermennisse was waer af Cereas ouerste was.

Maer Machabeus / ende dye met hem waren verbligende / beleypden die beschermennisse vier daghen / ende die daer binnen waren verlatende hem op die vasticheyt der plaecten / bloectē bouē matē / ende werpen onbetameliche reden wt. Maer desen den. v. dach op ginc / soe werden twintich ionghen wt dien die wt Machabeus warē / outsteke int ghemode / om der blasphemie wil / ende ghingē māsticht totter muceren / ende met sellen moede / die torens aenstekende / tegen si daer op / maer en oock ander des ghelijc stigende op die thoren / begonsten die poorten aen te steken en die selue vloechers leuende te verbernen. Ende twee heeldagen lanc die beschermennisse verwoest ende bedorue zijnde / bonden si Thimotheum dye hem in eenderhande plaecte verborzen hadde / ende si dooden hē / ende zyn broeder Cereā / en Apolophanē doegē si doot / Als dese dinghen geschiet warē / ghebenediden si den H. E. S. / die groote dinghen in Israel had de ghedaen / en hen victorie had ghegeuen

¶ **U**a dat Jylas voor hē hadde genomē te doē ende hoe Machabeus wederstant hadde / en wat hulpe dat God haer bewees / Jylas en Machabeus wordens eens.

Wat. xi. Capittel

Mer nae een weynich tijts / Jylas se ninc procureur en maech / ende dye ouer die saeckē was gheskelt / waer nemende dese dinghen / dye geschiet waren / vergadde tachtentich duisent mannen / ende alle zyn reysenaers quamen teghen die Joden / menende die stad in te nemen / en den heydenen een wooninghe daer af te maken / en dē tempele tot neringe van gheide / ghesick ander tepelen der heydenen te hebben / en dat priesterseap alle saer te vropē / nieuwers Gods macht bedēkende. Maer ongetemt van ghemode / betrooude hū menichte der boeckmechte / ende inde duisenden der reysenaers / ende in tachtentich elephantē Maer ingegaen zijnde in dat Jootsee lanc / en ghebnaekende Bethsuram / dat een sterck soothē was / gheleghen in een enghe plaecte / vijf stadē van Jerusaleem / dat welc hi belepde.

Ende daen Machabeus / en die met hem wate vernamen dat hi die stercke beschermennisse beuoche so baden si den H. E. S. met weeninge ende tranen / ende alle die seare te ghader / dat hi eenen goeden engel seynden wildē totter salicheit Israels / en Machabeus selue nam eerst die wapenen / ende die ander vermaende hi dat si te ghader met heit tpericule aen seuden gaen / ende haren broeders te hulpe comen.

Ende als si te gader met bereeden gemoede na Jerusaleem toghen / soe openbaerde hen een reise naer / die voor hen reedt / in een vinnckende cleedt / met gulden wapenen / scuddende zyn glauic / Doen ghebenediden si altesamen den ontfermhertighen H. E. S. / ende worden berckoutinden gemoede bereyt niet alleen met menschen te striden / mer ooc die alderfelste beesten ende yseren inuieren / door te loopen.

Dus ghingen si ghereet ende willich / hebbende vanden hemel eenen hulper / ende den H. E. S. ouer hen ontfermende / en si vielen niet eenē storm als leuenden op die vianden / en werpeder daer wt ter neē / elf duysent boeckmechte / en duysent sechondert reysenaers / en si maectense al blinckich en vele onder haer gewone / outquamen naect. En ooc Jylas bylic bliuende ontquam hi / Ende want hi niet tot en was / hi bi hem seluen ouerleggende / dat aen hem een beeninderinge geschiet was / en verstaende / dat die Joden op des almachtigen Gods hulpe stockende / onuerwintlic waren / seynde tot hen / en belooftē hem / dat hi soude consenteren / alle dat rechtuerdich welen soude / ende den coninc dzingen haer dient te werden.

Machabeus was te wille den ghebedē Jylas / in allen dat profijt soe ckende / Ende alsoe wat Machabeus Jylas vanden Joden screef / dat liet die coninc toe / Want den Joden waren vrieuen van Jylas gescreuen / na deser manieren inhoudende / Jylas wēschet den volcke der Joden salicheit / Joannes ende Abassalon die van v gesonden waren / die ghescreften ouerleuerende eyschen dat ick dye dinghen dye bi hen te kennen ghegeuen wordē / veruullen soude / hier om / soe wat den coninc ouergedraghen mocht wērdē / bediede ic dē coninc / en dat hi dye sake toeliet / dat verieende ick. Aldus ist dat ghi in den saecken trouwe hout / soe sal ic voort mer van v liebē een saeckē der goeder dinghē zyn / Maer vanden anderen heb ic door elck woort gheboden / desen / ende die van mi gesonden zyn / met v te spreke God si met v.

Inden hondersten en achten veertichsten iare / den viere twintichsten dach der maendt Diocetinchij.

Maer des conincs brief / hielt dese dinghen in / Die coninc Antiochus wenschet Jylas sinen broeder salicheit / Ab onse vader onder die goden ouerghenoot is / wi willende dat dye gene die in onser rijk zyn / sonder oploep ende veroerten leuen / ende neerlicheyt tot haren saken doen / soe hebbe wy ghehoort dat die Joden minen vader niet en consenteden / dat si ouer ghebracht soude wērdē tot ten grieken seden / mer dat si haer wet wildē houden / ende daer om eyschen si vā ons van to ghelaten te werden hare wetlicheiden

Albus wissende dat dit volck oock gherust si/ soe hebben wi instellende gheoordeelt/dien dē tempel weder ghegeuen te werden /dat si doen mogē nae haerder vooruaders gewoonte. Hier om sult ghi wel doen /ist dat ghi tot hen seyndt/ en hen dye rechte hant geest / op dat si onsen wille bekēt hebbende/goets moedts zijn moghen /ende haer selfs profijt soeckē. Maer tottē Jodē was des conincx bries aldusdanich

Die coninc Antiochus wenscht den raedt der Jaden/ende den anderen Joden salicheyt/ Ist dat ghi wel vaert so zijt ghi also wi wille/ en wi varen ooc wel/ Menelaus quam tot ons segghende /dat ghi af wildet gaen totten wēdē/die bi ons jh. Hier om so geuen wi gheleyde der sekerheit /den ghenen die mede gaen tottē dertichstē dach der maent Aprilis toe/dat si Jootsche spijse besigen/ en haer wetten ghelijck ooc te voren / en nyemat van haer en lijde in eenigher manieren moeplicheyt van desen dinghen / dye door ontwetenheyt geschiet zijn/ En wy hebbē Menelaum ooc tot v gesonden dye sal v die saecke bries utellē / God spaer v ghesont Jnden hundersten ende achtenveertichstē iare den vijftiensten dach der maent April /soe seynden die Romeynen eenē bries/aldus inhoudende

Quintus Mennius/en Titus Manili/ der Romeynen legaten /ontbieden den volcke der Joden salicheyt Wā dien dye Iphias des conincx neue v verleent heeft/die hebbē wi ooc verleent/Maer van dien die hoordeliden coninc ouer te geuen/daer af onder v neerstelijc flamen sprekende /seint ter stout yemanden /op dat wi oordineeren alsoot v beroempt/want wy reysen te Antiochien/hier omme soe haect v wēd te scriuē/op dat wi ooc weten van wat wille ghi zijt / hebt v wel indē hōdersten/en achten veertichstē iare/dē vijftiensten dach der maent Aprilis.

Na die vereeninghe so bedriuen Thimotheus ende Appollonius ende noch andere eenē verraaderie / Waer Judas Machabeus sterct hē tegē haer lieden/ende strafte hi nam Caspin in met die andere steden

Dat. xij. Capittel.

Is dit vront ghemaect was /so tooch Iffias totten coninc/maer dye Joden gauen hen tottē achterwerck/ Maer die ander waren bliuen sittē/Timotheus en Appolonijs Semee soue ende ooc Jeronimus/ende die houerdighe Demophon/ende Ricano/ een hoofman in Cyprus/enticente niet in stilheit /noch in rust leuē/ Die Joppiten hadden aldusdanighen quade septe bedriuen Si baden den Joden die by haer woonden / dat sy met huylvrouwen ende kinderē in die schepen soude gaen die si vereythadden/ als ofter gheen viant scappē tusschen hen lieden gheuect en hadde. Albus nae die ghemeyne beslutinghe ende oordina tie der stadt/hen oock te wille zijnde/ ende om des breedts wille/van gheenen dingen quaet vermoedende / als si in dye diepte waren boorgheghaen/ soe en lieten sieder niet min dan t'weehondert verdrincken.

Als Judas vernam dat dese vreeheit aen die menschen zijns volcs was gedaen /soe beual hi dē mannen die met hē waren/en God den rechtuer

dighen rechtet aengeropen hebbende/soe quā hiteghen die vermoorders zijnder vjoeders/ ooc aenstach hi suachts heymelijc die hauene/en verbrande die sepen/maer die bandē hiere ontulicht waren/ die verdede hi metten swaerde.

En doen hy dese dingen aldus ghedaen hadde/ soe ghinck hi werck/ als of hi weder heeren soude/ Ende alle die Joppiten wt wortelen/ Maer doen bi vernam dat dye Janniters desghelijck wilden doen den Joden die met hen woonden/so ouer quā hi den Janniters suachts/ende ontsack dye hauen metten scyren/ also dat dat licht des biers te Jerusalem verseeu/van t'weehondert en veertich stadien En als si ueghen stadien van daer waren ghegaen dat si tot Thimotheum souden reysen /soe streden teghen hen vijf duysent mannen van Arabien/ende vijfhondert reysenaers. Ende doen den strijdt machtich werdt/en met Gods hulpe/Judas ghe luckich vergaen was/die ander ouer gebleuen van Arabien herwonnen zijnde/begeerden van Judas datinen hen geleyde soude gheuen / belouende dat si haer sommighe weylanden souden gheuen/ende hen in anderen saecken profitelijck zijn.

Judas meynde dat si hen in vele dinghen nudt souden zijn/soe beloofden hy vrede /ende dye rechte handen ontsaen hebbende / ghingen si tot haren tenten / Ende Judas aenghinck oock een bakke staet met brugghen ende mueren onsedt/dye verwoont werdt van scharen der ghemengder heydenen ghe naempt Caspin/Maer die daer binnen ware/be trouwende in haer ballicheyt der mueren/ende in die ghereetschap der prouanden/deden booslic/Judas ternende met bloekinghen/en blasphe meden/ende spraken dat ontamelijc was/Machabeus aengeropen hebbende/den grooten prince der werelt/die inden tijden van Josua/ Jericho sonder oorloochs ghetuych / ende sonder gheschutten/neder werpende/beliep die mueren sellijc/en dye staet door den wilke des J. C. E. S. ghetwommen hebben de/soe dede hy ontalrike dootslaghen/alsoe dat dye bi liggende staende zee/die t'wee stadiē vreet was/ schen te bloeyen vanden bloede der gedoder.

Van daer togghen si seuen hondert ende vijftich stadien/ende quamen in Taracha / tot dien Joden diemen Tibianeihiet.

En si en cregen Thimotheum in dier plaecten niet/ende gheene saecke daer volbracht hebbende/ quam hi weder/ en liet die stercke in een alder bakke plaecte Mer Dosithea en Sospater/ die met Machabeo hoofmannen waren/soegghen si die ghene die van Thimotheo in die stercke ghelaten waren/ thien duysent mannen / En Machabeus seide in ordinantie/om hem seduyfent mannen/ende gheseldt zijnde bi totten/ tooch hi voort tegen Thimotheum/die met hem hadde/hondert en vijftentwintich duysent voetknecchten/ ende t'wee duysent en vijfhondert reysenaers.

Ende doen Thimotheus vernam Judas toe comste/so seynde hi booz die wijuen ende kinderen en die andere ghereetschap tot den stote/ gheheeten Carnion/want het was onuerwintelijck / en swaer daer toe te comen / om dye engicheyt der plaecten En als Judas eerste heir verseeuen/so quā dē vianden vreesen in/wt der tegenwoordicheit Gods / die

Deu Jud

B

Jod.

A

alle dingen aenschout / ende si worden bluchtich /
deen banden anderen / also dat si meer banden ha-
ren neder gheworpen worden / ende metten slagē
haerder eygenter swaerden ghecrent worden /
En Judas dede crachtige neerstich / om die God-
lose te straffen / ende hi wierp wt hen dertich duy-
sent manne neder / Mer Thimotheus selue viel in
die handen Dosiche / en Sophatris / en hi begeer-
de met vele ghebeden / datmē hem leuende soude
laten gaen / om dat hijer vele wt der Jode ouders
ende broeders gheuangen hadde / die met zijnder
doot bedrogghen souden werden. Ende als hi seker
gheisour gegeven hadde / dat hijse weder leynden
soude / soe hem ghesce was / so lieten si hem onghē-
queest gaen / om der broeders wille

Judas is weder getrockē vā Carmō / ghedoot
hebbende bissentwintich duycent mannen / Ma des-
ser blucht ende doot slach / soe verleggherde hy zyn
heyl wt Ephron waert in cē balste stat / in welcke
een mensche der berseypden heidenen woonden /
ende broene ionghen voor die mueren staende / en
de woerden hen neerstelijck / In dese stat waren
vele behendige ghescutten ende daer was gere-
schap der gheschutten / Maer als si den almachtigē
God aengheroepe hadden / die met zijnder mach-
ten / die crachten der viande bereet / soe woumen si
die stat / ende wt dien die daer binnen ware / wter
pen si hiesse wintich duycent neder

Daerac so ghinghen si tot der Scite stat / dye
ses hondert statien van Jerusalem was / Ende als
die Jode die bi die Scytopolite ware / klame ghe-
tuychden / dat si goedertierlic ghehandelt waren /
ooc inden tijde der onsalicheyt / dat si beleefdelic
met hen dede / hen danc segghede / ende ooc verma-
nende dat si oock voor ane goedertieren te haren
ghesachte soude zyn / soe quamen si te Jerusalem
als den hoochtidelijcken dach dē welcken aenstaē-
de was.

Ende na den bissichsten dach / dyemē Sinren
heet te genen si wech tegen Sorgiam / der Edome-
en prouost / Ende hi tooch wt / met dye duycent
voetnechte en vierhondert reysuaers / Ende als
si strecken soe gheuieldatter lutter Edomeē vielē /
Maer Dositeus vā Sachnozem / een replegher /
een sterk man hinc Sorgiam / ende als dat een rid-
der van Tracē slach / dat hi hem leuende wilde van
ghen / soe viel hi tot hem in / ende hieu Sorgiam zyn
scouder af ende alfor ontuluchte Sorgias in Ma-
rela. Ende als die gene die met Edom partie wa-
ren / langhe ghescreden hadden / en vermoept wa-
ren / so aentrep Judas den h. E. E. / tot eenen bul-
per der bermoeypden / ende eenen leydere des oor-
lochs te werdene / beginnende met manliker ste-
men / ende met lofsanghen dye roepinghe verhoogē
de / so iaechde hi / Sorgias ruyters die bluchte aen
Ende Judas verghaderde zyn heyl / en qua in dye
stat Sdollen / En als den seuensten dach ouer qua
so reynichde si hē na die gewoonte / en in die selue
plaecte hieldē si den Sabboch.

Ende des anderē daechso quam Judas metten
sine op die voorseyde plaecte / op dz hi dye lichamen
der verflagender wech soude nemen / ende dat hij
te metten ouders in die vaderlijcke graue soude set-
ten / Ende si vonden onder der verflaghen Joden

inwelen vander afghoden ghiften / die by Jaminā
waren / vā welcken die wet den Jode verbiet. Mi-
dus wordet hen allen openbaer / dat si om deser sa-
ken wille verflaghen waren / hier omtrent ghebene
diden si alle des h. E. E. E. rechtuerdighe oor-
deel / die die verborghentheden openbaer hadde ghe-
maect. Ende alsoe totten ghebeden gekeert / bade
si dat die misdaet die daer gheschiet was vergeuen
soude worden / Ende die alder sterckē Judas ver-
maede thole / dat si hen voor sulcke misdaet hoerden
wilden / want si voor haren ooghen sagen / hoe dat
dese om sulcke misdaet verflaghen ware / Also ver-
gaderde Judas van eenen yeghelsicken giften / dat
hi te samen teerech twelf duycent Dragma siluers /
die sandē hi te Jerusalem / om daer gheoffert te
worden / tot eenen offer voor die misdaet der doo-
de / wel en duechdelicē vander betrisenisse dencken
de / Wat en hoopte hi niet / dat die verflaghen ver-
risen souden / so sout ouer tollich ende ydel schijnen /
voor die dooden te bidden / En want hi mercte dat
die gene die met goddiensticheit die slayinghe ont-
sacn hadden / die alderbeste genade souden hebbe
opghelept / Hieromme is die denkinghe / voor dye
ghesouck te bidden / dat si van haren sonden ont-
vonden werden / salich en heylich

Anthochus en N yfias bereede haer tegē die Jo-
de / Judas vergadert dat volc en gebiet / soe aē
te roepen / hi erect voor / Wodm daer hi eenē gro-
ten slach heeft teghen zine vianden
Dat .xij. Capittel

nde inden honderste / en negenebree-
tichsten iare / bekende Judas dat An-
thochus Eupator / mz eender mensich
te teghent Jostiche lant quam / ende
met hem Nifias die procureur / en pro-
uoost der saechē / hebbede met hem hondert ende
thien duycent voetgangers / ende oock bissduycent
reysuers vierentwintich elephantē / en drie hon-
dert waghnen met crommen spueten Menelaus
mingde hē daer ooc mede / en met groter bedriech-
lijcheit bat hi Anthiochi / met voor des lants salic-
heit / maer hopende datmē hem tot eenē hoofmā
stellen soude / Maer die coninc der coningen / ber-
wercte dat gemoet Anthiochi tegen den godloosen
man / en Nifias hem ingeuende / dat dese die saechē
alle / des quaets was so beual hi / ghehele tidz voor
een gewoonte hebben / hem te hangene / en in dye
selue plaecte te dooden

In die selue plaecte was eenen foren van biss-
tich ellen / hebbede al omme eenē asch hoope De-
se hadde een affken nederwaerts / Daer na dede hi
desen berwate Menelaū in die Nellen worden /
en si dreuen hē al ter doot waert / En met sulcker
wet gebuerdet den ouertredet der wet te steruen /
en Menelaum ter aerden niet gegeven te wordē /
ende dat waerlic / rechtuerdelicē genoech. Want
om dat hi vele misdaden bedreue hadde / tegen den
outaer Gods / welc vier en affken heilich was / is
hi ind asche doot vdoet. Maer die coninc quamet
ongetoombdengedachte / hē den Jode scaleker te to-
nen van zyn vader / Welck Judas bekent hebben
de / geboort hi dē volckie / dat si dē h. E. E. nacht en
dach aetorpē soude / dz hi hē ny ooc / gelyck althē

helpen soude / want si hen ontsagen der wet ende des lants / en den heilighen tempel veroot te werde / en dat hit volc (welc nu onlancc sine adem weder verhaelt heeft) niet weder en soude late onds woypen werden / den blasphemighen natiën /

B Als si dit altegader deden / ende si drie daghen gheskadelic ter aerden neder gesterct / vande h. E. S. / ontfiermhericheyt met weeren / ende vatte / vade / so vermaendese Judas / datse hen vereyden souden / hi dacht mette ouds / eer die coninc theyt cotte / Footsche lade brocht / en eer hi die stad timna me / wt te gaen / en den oordeel des h. E. S. / den wtghanc der saccken te beuelen / Aldus Gode der werelt scepper die macht alre dingē geuende / ende die sine vermanende dat si sterckelijck strijde soude / en totter doot voor die wetten / voor de tēpel / voor die stad / voor dat lat en vozgers bromickhe Raen souden / alsoe stede hi zyn heyt voor / Modin / Ende den sinen een teeken der victorie / Gods ghegeuen hebbende / Die alder stercke iongen wt ghecozen hebbende / soe aenghinck hi des machts den coninclichen leger / en loech inden heyligheer doot beerthienduyfent mannen / en den alder meesten eliphant / mette gene die daer op gesete ware / En hi veruuden der vianden legers / mette hoochste ontsich en vscerkinge / En als si haer dinghe voor / spoedelijc gesciet hadden so togen si wech .

A Maer het is gesciet als den dach op ghinck / mits dat hem des h. E. S. beschermenuisse hiepl / Maer dye coninc desmaec der stoutheit / der Jode ontsae hebbede / arbejde hy met lifte die swaerhz der plaetsen te bestormen / ende bracht zyn heyt te Bethsura / welke der Jode vatte beschermenuisse was / mer hi wert gheiaecht / en gheschent Maer Judas sandt den ghenen / dye daer binnen waren nootdrift Rodochus een vanden Footsche heyre / vootscapte den vianden die verholenthey / dye wele ghesochte zijnde / geuaen en velle is. Die coninc hadde sprake metten ghenen dye in Bethsura waren / en hi gaf d e rechter hat / en ontfincse / en tooch wech / ende street tegen Judam / en hi is van Judas verwonnen .

Mer doen hi bekende dat Philips / dyen si als een stadhouder in zyn afwesen / te Antiochie gelaten hadde / hem af gheuallē was / soe is hi vbaect van heren / en hi gaf hem de Jode ouer / en vwoer hen luden te dorn / van allen dz wele hen recht en goet dochte / en versoent zijde offerde hi offerade / hi eerde den tempel en heeft begreft / ende hi set te ghiscen / ende hy ombeliede Machabeus / Ende maecte hem hertoghe ende prince vā Ptholomaidē aē / tot Scirenege toe / Maer als hi tot Ptholomaiden quam / soe nament dye Ptholomenen swaerlijckē / die ouercominge der vrientschappen sorgende dat mischijē / dat verbont soude vryken / Doe ghinck Iphas opten rechter stoel / ende leyde die redene wt . ende stilde dat volc / ende hy keerde weder tot Antiochien . En indier manieren ginc des conincereyninghe en wedercoemste boort .

Van Demetri den sone Seleuci / vā Alchimo ende sine ontrouwe / verraderie / ende offer bide coninc / vander vrientscap Alcanors / en Machabeē die welke Alcanors valscheijken ouerre det / vā Bazis septe eens raet / heeren te Jerusalem .

Das. ruij. Capittel

Mer na den tijt van drie jaren / beken de Judas / ende die met hem waren / dat Demetrius Seleucus soon / met een grote menichte / ende met scepen door die hauen van Tripolis op gemen was tot bequamen plaetsen / ende dat hi dye landtschappen gehoude hadde / tegē Antiochum / ende Ipham sinen hooftman / Mer een die Alchimus hiet / die hoochste priester had geueest / heeft hem sluen willichlijck besmet / inden tijden der samenenginghe aemerckede dat hi in geend maniere salicheit en soude hebbe / noch toeganc totte outaer / so quam hi totten coninc Demetrium / inden honderste ende vijftichsten iare / biedede hem een gulden croone / ende een palme / en bouen dese ooc berderde coppen / die des tēpels schenen te zyn / En in dien daghe soe sweech hy Maer doe hy eenē bequamen tijde sijnder dwaesheyt vercreghen had / van Demetrio tenrade gheroepen zijnde / en gheuraecht / op wat dingen ende raden / die Jode toelēyden / so antwoorde hi / Die iode die Alchide gheheeten werden / daer Judas Machabeē hooftman ouer is / stichte oorloghe / en beroere oploep / en en gedoghen niet / dat het rijk gheue si / Wat ic ven oock der eeren miñder ouders veroot / te weten der hoogher priester scap / ende ich ven hier ghecomen / Ten eersten tot profijt des coninc / hem gheioof houdede . Ten anderen ooc / der vozgers profijt soeckende / Wat midts haer de boosheit wetdet alle onse ghesachte seer ghequelt .

Maer ic bidde v o conic / dz ghi elc vā desen dingē bekenen wilt / en den lantscap / en de volc nae v beleesheit (die allen menschen verodicht is) voor siet / Want also lange als Judas leet / so ist omme gelijc dat daer vrede soude moghen bliuen .

Als hi dese aldudanige dingen gesept hadde / ende die ander vrienden / hen viandelijc tegen Judam hadden / ontsake si Demetrium tot gramscap / die ter stont Alcanors / den prouoost ende der elphāten leyder / seynde in Judeen / ende gaf hem gebode dat hi Judam leuende vangen soude / ende verstroy endie gene die met hem waren / ende dat hi Alchimum hoghe priester stellen soude / des aldergrootsten tempels . Doen verselden hen die heidenen versecdelijcken met Alcanors / die wt Judea voor Judam geuloden waren / achtende der Jode eacuicheiden ende dootslagen / haer der saccken voor / spoedicheit te wesen / Aldus als die Joden Alcanors toe coemst gheoorst hadden / ende die vergaderinge der heydenen / so verstroyden si hen met asschen / ende vaden hem / die zyn volc geseit heeft / inder eerwicheit te vwaren / ende die zyn deel mits openbaren tekenen bescermt heeft / Ende als die hooftman hen geboot / so bewegeden si hen terstont van daer / ende quamen stamen totten castelken Dessalan .

Maer Simon Judas broeder / hadde tegen Alcanorem gestreden / maer hi wert veruacert / vāder onuerthender toecoemst der vianden / Rochtas als Alcanors hoorde die cracht der gesellen Jode / ende die grootheit des gemoets / die si om haers vaders lants / in striden hadden / so ontsach hi hem / datter grote bloetstoringe af connen soude . Waerdin dz hi Josadonum / ende Theodotium ende Matthiam vootseyndt / dat si eenen vrede make soude . En

als van desen dinghen lanc raet wert ghehouden/ ende het dye leofman selue totter menichden hadde gebrege/ soe was eederley consent haerder alre datmen vrede houden soude

Maer om selden si eenē dach/ indē welckē si hemelic onder malcander hādēle soude en raet houden souden/ ende elcken bifouder/ sijn scoelen ghebrocht en gelede/ Maer Judas had geboden/ dat die gewapende mannen/ in bequamen plaessen sij soude/ op dat niet mischē pēt quacs ouerhuets op soude ghaen vanden vianden/ Ende si hieldē bequame stamen sprake/ Maer Ricanoz die vertoefde te Jerusale/ en hi en dede geē ongerichticheyt/ en hi liet die menichte der scharen/ die daer vergaderd waren gaē/ en hy hadde Judā alreits seer lief wt der herten/ en hi was totten mā geneycht. En hi badt hem dat hi een wijf soude trouwe/ en kinderen winnen/ hy nam een wijf en dede gheruke wijken/ en si leefden als ander vogheren.

Mchimus siende/ die siefde tot malcanderē/ en hare ouercomingē/ soe quam hi tot Demetrium/ en seide/ dat Ricanoz vrede sachē consenteerde/ en dat hi Judam den lagen legghere des rijcs/ tot eenen nacomelinc gesicht hadde/ Aldus die coninc beroert zijnde/ en in dits den alder quacs beclapminghen van desen geceyt/ seer hi Ricanoz segghende/ dat hi swaerlic nam vāder ouercomingē der vriedscappē/ dat hi hē nochtāns geboot/ dat hy Machabeum haestelic gebode tot Antiochien/ soude seynde/ Als nu Ricanoz den vrief ontfinc/ so wert hi seer verflaghen/ en nam swaerlicken waert dat hi te nicute soude moets doen/ daer si in ouercomen waren/ daer hem niet misdaen en was vanden man/ Maer wāt hy den coninc niet wordē kanc en mocht/ so nam hi des bequamentijcs waer/ in welcke hi ghebot volbringhen soude

Maer als Machabeus sach/ dz Ricanoz strā gelijcker met hem leefde/ en dat ghe woonlike ontmoeten seliker bewoes/ verstaede dz dese strāgelicheyt/ wt den goede niet en was/ so vergaderde hy weynich der zijnder/ en verborch hē van Ricanoz. Ende als Ricanoz dat bekende dat hi kerckelicken vanden man voozcomen was/ so quam hy totten grootden ende alder heilichsten tempel. Ende als die priesters ghe woonlike offerhande offerde/ soe beual hi datmen hem den man leuere soude/ Ende als si met eede seynde/ dat si niet en wisten waer hi waer/ diemen sochte/ soe stac hi sine hant tentempēle waert wt en swoert/ segghede/ Het en si dat ghi mi Judam ghebonden leuert/ soe sal ick desen tempel Gods/ tot ekenbeyt sichte/ en ic sal den outaer wtghrauen/ ende ick sal desen Tempel Sacho/ den afgod heiligen. Ende als hi dit gheseyt hadde/ so ginch hi van daer.

Ende die priesters staken haer handen ten hemel waert/ en adriepē God/ die alreit eē hoochster haers volre waer segghede dit. O ghi H. E. H. E. alre dinghen/ die gheens en behoeft/ ende hebt desen tēpēle/ vnder wooningē onder ons ghemaect/ willen hebbē. Ende nu O ghi heilighe der heiligē alre dinghen H. E. H. E. behoudt dit huis indē ewicheyt onbesmet/ dwelck nieuwelinc ghereynicht is/ Maer stasias een vanden ouders van Jerusaleem/ so Ricanoz aengebrycht/ een mā die een lief

hebber der stad was/ en die van yghelicken seer ghepriesen werdt/ om der liefden die hi totten Joden had/ ende daer om/ een vader der Joden wert gheheeten/ Dese hielt langhe tijt dat opedē der reynicheyt inder bootshap/ wel te vreden zijnde/ sijn lichaem en siele ouer te leuere vooz die Joden

Maer Ricanoz willedē den haet openbare dye hi op die Joden hadde/ soe sant hi vijfhondert ruyters/ datse stasias vanghen souden/ want hi meynde waert dat hi hē vinge/ dat hi den Jode die alder meeste plaghe soude aendoē/ Maer als die scharen begheerden in te vrecken/ in sijn huys/ En dye dūere te schozen/ ende tbier daer in te steken/ als hi nu gheuanghen soude werden/ so stac hy hem seluen metē sweerde/ berkesende lieuer edelike te sterue dan den godlosen scalcken onderdanich te werde/ ende dan met ontweerdighen onrechten tegen sijn maghen/ ghebreuen te worden

Maer als hy om die haesticheit gednen sekeren steet en gaf/ en die scaren ter dueren in vrecken/ soe liep hi stouelic ter mueren waert/ ende woep hem seluen manlic van bouen weder onder die scharen/ ende si vocken sinen valle/ also dat hi opten buyck biel/ Ende als hi noch azemde/ ontfeken indē ghemoede/ so stont hi oppe/ ende als sine bloedt/ met alre seer grooter bloet af vloeyde/ en hy niet alten swate wande ghequeest was/ so liep hy met eenen loope/ door die scharen/ ende hy stanc op eenen ghechoorden steen/ en nu sonder bloet geworde/ so om vint hi sijn inghevanden/ in beyden handē ende woepde in die scharen/ aenroepende hē heer/ scapper des leuens en geests/ dat hy hē dese wedde gheuen soude. En also bleef hi doot

Van Ricanoz voornemen ende dye vromicheit Machabeu/ ende ooc van sinen droomen ende gesichten/ ende hoe Ricanoz stief

Dat. xv. Capittel.

Ende als Ricanoz vernā/ dat Judas indē plaetse Samarie was/ so dacht hy opten Sabbaoch met alder dūplicheit te ouerualken/ maect die Joden dye hem van noods wegghen gheualghet waren/ seynen en doet so wredelike noch soe fellijck niet/ maer gheeft der heilichmakinghe dnye dagen eere/ ende eert hem die alle dinghen aenkef/ Maer die onsalige vrachde/ ofter een machtiger inden hemel is/ dye gheboden heeft den dach der Sabbaten te houden/ ende si antwoerden/ Dact is een leuende H. E. H. E. hy is self machtich in den hemel/ dye gheboden heeft den seunden dacht te houden

Ende hi seyde/ ick ben ooc machtich opter aerden/ die ghebiede wapenen te nemen/ ende des coninc saecken te veruulle. Nochtans en vercrecht hy nyet/ dat hy den raedt volbracht hadde/ Ende Ricanoz metter alder hoochster houerdicheyt opgherecht/ dacht een gemeyn victorie van Juda opte stelle/ Maer Machabeus betroude altoos niet alder hopen/ dat hem hulpe van Gode soude comen/ Ende hy vermaende dye sine/ dat sy nyet ruisouden schionten vander toecornist der heydenen maer dat si inder herte soude hebbē die hulpe die hem vanden hemele ghedaen waren/ ende dat si nu vande Almachtigen souden hoopē/ dz hē die

torie bi soude wese. En hi sprac hen toe vand' woeft en propheten/ en vermaende ooc dye kintē die si bozen ghedaen hadden/ en hier mede maecte hysse ghemoot

En voē harr gemoedē aldus opgherecht warē so toode hi hen ooc mede/ die beduerlichz der heidenen/ en der reden ouertredinghen. Aldus so wapende hi elcken iij met bewaringhe des schuts/ en speers/ mer metten alder bestē redene/ en vermaninghen/ hen wtlegghende eenen drome/ dye hem gedēgōt was/ en te gheloouen weerdich was. En dat ghesichte was duidanich. Hi sach Oniā dye op perste priester ghebreest hadde/ en en goedē ende goeder tieren man/ en schamel vā gesichte/ beleeft van seden/ en schoon vā wtspaken/ ende dye van ioncx kints op/ in duechden geoeffent is/ dese sach hi die handen opsteken/ en bidde booz alle dz volcke der Jode/ En dat hem daer na noch een ander man openbaerde/ wonderlijc vā ouderdom/ ende glozien/ en ontrent hem een geschictheit van groter fraepheyt. En dat Onias antwoorde en seyde. Dese is een liefhebber der broeders ende des volcs van Israel/ Dese ist/ die vele boozt volc bidt/ ende booz die gheheele heilige stede Jeremias die prophete Gods

En dz Jeremias dye rechte hāt wtsac/ en gaf Jude eē gūddē woert seggēde. Ontfanget dz heilige swoert/ een gaue van Gode/ met welcke ghy die vianden mijns volcs Israels/ sult ned' woppē. Als si aldus vermaent waren met Judas goede redenen/ vā welken eenē haeltigē strijt mochte verheuen worden/ en der iongen ghemoot ghekeret worden/ soe namē si booz hen/ om te sterme/ en strekelic te strīde/ dat die cracht bandē saecken soude oozlogē/ om dz die heilige stadt/ en dē Tempel in penkel warē wāt die minste sochuldicheyt was booz haer huyfuzoutbē en kinderē/ en booz die broeders/ en maghen. Maer die alder meeste/ en eerste vreesē was booz die heilichz des Tempels/ Maer en ooc/ die ghene die in die stadt waren/ en hadde gheen cleyn sochuldicheyt booz die ghene die strīde soude/ En als nu si alle hoopte/ dz oozdel te gesehede/ en die viandē by warē/ en they geoozdineert was/ en die beeste/ en die Chyphantē in eene bequame plaetse ghestelt warē. Machabeus aenmerckede der menichten toecoeste/ en die gheerschap der verschedenre wapenen/ en dye selbz der beeste/ soe stach hi zyn handen wt ten hemel/ en aenreep den h. e. s. e. die wonder doet/ die niet na macht der wapenen/ mer alsoot hem behaechē den weerdighen victorie gheest

Hi seyde aēroepede in deser maniere. **S** Ghy h. e. s. e. dye wben en shele sondeste/ ond Ezechia den coninc Juda/ en doecht doot bāden heyre Semacherib/ hondert en vijfentachtē dūsent mannen/ en nu. **S** heersapper der hemel/ seynt uwē goedē enghel/ booz ons in vreesē en beuinge der grootheyt dūns arms/ op dat si ontfie/ die met Gods lasteringe teghen beilich volc comen. Alsoe holeynde Judas zyn gebet/ Mer Ricanoz/ en die met hem waren/ togen wt met trompetē/ en geroep. En Judas/ en die met hē warē/ aenrepeē God met gebeden/ en si zyn aenghegaen/ ten strīde metter hant bechtende/ mer den h. e. s. e. met-

der herden biddende/ wozpen si neder/ niet min dā vijfentachtē dūsent mannen/ geotelijc verlusticht ende vertroost/ vander tegenwoordicheit Gods.

Ende doe si ophielden/ ende met bliscappen weder keerden/ so bekenden si/ dat Ricanoz ooc verslagen was metten anderen.

Ende eenen roep gemaect zynde/ ende berkinge berwert zynde/ so gebenediden si den almachtigen h. e. s. e. met manneliker stemmen/ Ende Judas die met hē en gemoede ouer al bereet was booz dat vaderlant te steruen/ gheboot Ricanoz hooft/ en hant metter seouderen af te houden/ ende te Jerusalem gedragen te worden/ En daer gheromen zynde/ risp hi te samen zyns geslachts magen en die priesters totten outare/ ende ginc tot die gene die op dat slot waren/ Ende toonde Ricanoz hooft/ en zyn mildadige hant/ die welcke hi wt hadde gesleken/ tegen dat heilige huis des almachtigē Gods/ en hi gloriceerde grotelijc/ En hi beualoockt datmen die tonge des ongodlike Ricanoz/ af soude sniden/ ende den bogelen bi sturckens gegheuen te werden/ maer des dullen hant booz den tempel te hangen

Hier om gebenediden si alle den h. e. s. e. des hemels leggende/ Gebenedit si hi/ die zyn plaetse onbesmet heeft gehouden/ Ricanoz hooft liet hi int hoochste vanden slotte wshangen/ op dattet een elcer ende openbaer teken der hulpen Gods soude zyn/ Aldus besloten si alle met ghemeynen rade desen dach in geender manieren sonder vieringhe booz bi te laten gaen/ Mer die vieringe te houden opten dertiensten dach der maent Adar/ die in Sirlischer talen geheeten wort/ den naecten Martochei dach/ **N**y want nu dese dinghen aen Ricanoz gesriet zyn/ en van dien tiden/ die stadt vanden Ebyren beseten wert/ so sal ic ooc in desen een eynde der reben maken/ Ende ist dattet wel ghedaen is/ alsoot der historien betamet/ dat wilde ich wel/ mer is min weerdelic geschiet/ dat is mi te vergheuen/ Want gelijc het contractie is altoos wijn/ off altoos water te dīncken maer nu dat een ende dā dat ander te besigen/ is lustich/ Also ist dat die redenen altoos sonderlinge volcomen zyn/ niet aenghenamen zyn/ Hieromnis salde hier voleyndt zyn.

Eynde des ouden Testaments

Hier na volcht dat nieuwe Testament

Dit zijn die Boec

Sactus Matheus Euangelista

ken des nieuwen Testaments
ende elk hoe vele Capit.
telen dattet
heeft.

Sinte Matheus Euangelii
heeft. xxviij. capittelen
Sinte Marcus Euangelii
heeft. xvi. capittelen.

Sinte Lucas Euangelium heeft. xiiii
capittelen

Sinte Johannes Euangelium heeft.
xxi. capittelen

Die wercken der Apostelen. xxviij. ca.
pittelen.

Die Epistel van sinte Pauwels totte
Romeynen. xvi. capittelen

Die eerste epistel totten Corinthē. xvi
capittelen

Die tweede epistel totten Corinthen.
xiiij. capittelen

Die Epistel totten Galathen. vi capite
telen

Die epistel totten Ephesen vi capitte.
len

Die Epistel totten Philippensen. iiii/
capittelen

Die Epistel totten Collo. iiii. capittelen

Die eerste Epistel totten Thessalon. v
capittelen

Die tweede Epistel totten Thessal. / iii
capittelen

Die eerste Epistel tot Tim. vi. capitte.
len

Die tweede tot Timo. iiii. capittelen

Die Epistel tot Titum. / iii. capittelen/
Die epistel tot Philemonem een ca.
pittele

Die epistel totten Hebreen. xiiii. capit/
Deerste epistel s. Peters. v. capittelen

die tweede s. Peters. iiii. capittelen

die eerste epistel s. Joannis. v. capittelen

die tweede Joannis. i. capittel

die derde epistel Joannis. i. capittel/
die Epistel sint Jacobs. v. capittelen

die epistel sint Judas. i. capittel
die openbaringe Joannis. xxiij. capitte
len

Dat Euangeli

um vā sinte Matheus de Apostel/welc.
scrift ende tracteert vāder
menscheyt Christi.

Chander generatie ons IESU Christi
ende van Maria hoe Maria Joseph troude
ende hoe die enghel Gods Joseph openbaerde /
die Mariam achterlaten wilde Capit. i.

It is dat boeck der ghe
boorten Iesu Christi / des soons Sa.
uid / des soons Abrahams

Abraham heeft gegenerceert Isaac /
Isaac heeft gegenerceert Jacob /
Jacob heeft gegenerceert Juda en zijn broeders /
Judas heeft gegenerceert Pharetz ende Saram /
van Thamar

Pharetz heeft gegenerceert Hetron / Hetron
heeft gegenerceert Atram / Atram heeft gegene
reert Aminadab / Aminadab heeft gegenerceert
Nahason / Nahason heeft gegenerceert Salmon
Salmon heeft gegenerceert Booz / van Rachab /
Booz heeft gegenerceert Obed van Ruth / Obed
heeft gegenerceert Jesse / Jesse heeft gegenerceert
David den Coninc /

David die coninc heeft gegenerceert Salomo vā
Drias huisrouwe geboort was / en Salomo heeft
gegenerceert Roboā / Roboā heeft gegenerceert
Abia / Abia heeft gegenerceert Asa / Asa heeft ge
generceert Josaphat / Josaphat heeft gegenerceert
Jozā / Jozā heeft gegenerceert Osham / Osham
heeft gegenerceert Joatham / Joatham heeft ghe
generceert Achas / Achas heeft gegenerceert Eze
chiam / Ezechias heeft gegenerceert Manassen /
Manasses heeft gegenerceert Amos / Amos heeft
gegenerceert Josiam ende Josias heeft gegene
reert Jechoniam / ende zijn broeders inder tijt der
gheuanchenis van Babilonien

Ende na der Babilonischer gheuanchenissen /
so heeft Jechonias gegenerceert Sealtiel / Seal
tuel heeft gegenerceert Zorobabel / Zorobabel
heeft gegenerceert Abud / Abud heeft gegene

Luc. iij. e
ge. xxi. a

1. pa. g. a

Ruth iij

B

reert Elachim/Elachim heeft gegeneert Afoz/
Afoz heeft gegeneert Sadoch/Sadoch heeft ge-
geneert Achin/Achin heeft gegeneert Elud.
Elud heeft gegeneert Eleasar/Eleasar heeft ge-
geneert Nathan/Nathan heeft ghegeneert
O Jacob/Jacob heeft gegeneert Joseph/den man
Marie/van welcker Maria geboren is Iesus/die
genaemt wort Christus. *

Ende also zijn alle dese geslachten van Abraham
tot David/veertien geslachten/ende van David tot
ter gheuanchenissen in Babilonien zijn oock veer-
thien gheslachten/ende vander Babilonischer ghe-
uanchenissen tot Christusum zijn ooc veerthien ghe-
slachten.

**Luc. l. c.
ij. g. a**

Ende die geboorte Christi is aldus geschiet
* Als Maria die moeder Jesu te huwelijc ge-
uen was Joseph haren brudegom/er si te samen
bergaderden/so wert bevonden dat Maria ontfan-
gen hadde/ende bevrucht was vanden heylighen
geest/ende Joseph harr man die rechtaerdich was
en woude se niet besamen/maer hi dacht se heyl-
melic te laten/En doen Joseph dit dacht/siet/soe
openbaerde hem die Enghei des H. E. S. E. R. in
sinen droom/legghende / Josephs Davids sone/en
breeft niet te neuen / ende te bliuen by Mariam
dijn huysrouwe. Want dat in haer ontfangen is
dat is vanden heylighen geest/ende si sal eenen so-
ne baren/ende sinen naem sal Iesus heeten/want
hy sal zijn volck salich maken van haer sonden *

D

Ende dit is al geschiet/om datter veruult soude
worden/dat die H. E. S. D. door den Propheet ghe-
sproken heeft/Die welcke seyt/Siet/een maget sal
ontfangen/ende baren eenen sone/ende si sullen si-
nen name noemen Emanuel/Dwelc so vele luyde
de is/als God met ons.

Esa. vij

Ende Joseph gheuect zijnde wt sinen slaep/de
de ghehijc hem die Engel Gods beuolde hadde/En
hi nam zijn huysrouwe tot hem/ende hi en beken-
de haer noyt/tot dat si vaerde haren eerste sone/en
si noemde sinen naem Iesus.

Hoe die drie coningen mer gisten wt Orientē qua-
men. Hoe Joseph met Iesus ende Maria in Egi-
pten vloot/Hoe die onnosel kinder kens gedoot
werden/Ende hoe Iesus wederkeerde wt Egip-
ten.

Mat. ij. Cap.

Een Iesus geboren was te Bethleem
int lant van Juda/indensijden van He-
rodes den Coninc/Siet/soe quamen
die coningen wt Oostē te Jerusalem
legghende/Waer is die nieu ghebo-
ren coninc der Joden/Wi hebben zijn sterre gesien
int Ooste en wi zijn gecomen om hem te anbedē

Ende die coninc Herodes dit hoerende/wert ber-
schoort/ende met hem die gehele stad van Jerusa-
lem/Ende liet vergaderen alle die hooge priesterē
ende geleerde inder schrifturen/onder den volcke/
ende onderlocht van haer/waer Christus geboren
soude worden. Ende dese sprake tot Herodem/in
Bethlehem int lant van Juda. Want also ist ghe-
screuen door den Propheeten/Ende ghi Bethleem
aerde van Juda in geender manieren en zijt ghi die
minste onder die princken van Juda/Want wt b
sal mi voortcomen een leyf/man oft hertoghe/dye
mijn volc van Israel regeren sal.

Mat. vij

Doen dede Herodes heymelic dese Coninghen

tot hem roepen/ende hi ondersocht ende vrac hde
neerstelic van haer/den tijt dat haer die sterre geo-
penbaert hadde/en hi beual haer in Bethleem te
reypen/eude sprac. Saet derwaerts/ende ontsloect
neerstelic van desen kinde/en als ghi dz geuode hebt
so segget mi wed/Op dzic ooc daer comē mach/en
dit kint abedē. En na dz si die Coninc gehooft had-
de/so zijn si derwaerts ghereyft/En siet die sterre
die si int Oosten ghesien hadde/ghinc voer hen tot
dat si quam staē bouē dye plaecte/daer dat kint in
was/En doe si dese sterre saghen/soe verblifden si
hen wter maten seer/en ingaende dat huys/so heb-
ben si gevonden dat kint met Maria zijnder moe-
der/en vielē neder/en hebben dit kint aengebēde/
en haer schatten geopen/en hebben hem geoffert
gout/wierrooc/en myre/En God beual haer in-
de droom/dat si tot Herode niet weder keere en sou-
de/en si zijn door eenen anderen wech weder ghe-
keert in haer lant. *

En na dat si wech gereyft waren/ * Siet/
so heeft die Enghei des H. E. S. E. R. indē droom ghe-
openbaert Joseph/legghende Staet op/en neem
dat kint/en zijn moed/en vliet in Egypten en vlyft
daer/tot dat ic vlesge. Want het is op hāden/dat
Herodes dit kint soecken sal/om te doden/En hy
stont op/en heeft niet hē ghenomen dit kint/ende
zijn moeder/hyder nacht/en is wech ghereyft in
Egypten/en heeft daer also lange gebleuen tot na-
der doot Herodis/op dat beruult soude werde/dz
vādē H. E. S. E. gesproken was/door dē Propheet/
legghende. Wt Egyptē heb ic minē sone geroepen/
Doen Herodes sach/dat hy bedroge was vādē

Coningē/wert wter maten gram/ende seynde wt
zijn dienaers/en heeft gedoot alle die kinderen die
te Bethleem en daer ontrēt in die lāden ronts om
liggende ware/alle die twee iare oft mindan twee
iaren out waren/Na dē tijt die hi neerstelic wtē
Coninghen bekent hadde

Doen was veruult dz ghesproke heeft geueelt
door dē Propheet Jeremias/als hi spreect In die
gheverchten is gehooft geueelt gescrey/beel cla-
gens/huyplinghe en grote weeninghe/Rachel be-
weende hare kinderē en en heuet haer niet willen
laten troosten/want si niet en zijn/ *

* Ende na dat Herodes ghestouen was/Siet/
So openbaerde die Enghei des H. E. S. E. R. Joseph
inden droom/daer hi in Egypten was/legghende/
Staet op/en neem tot b dat kint en sijn moeder/
en gaet int lant van Israel/Wat si sijn gestouen/
die den kinde na sijn leuen stonden/Ende Joseph
stont op en nam dat kint en sijn moeder tot hem/
en is ghecomen int lant van Israel Doen Joseph
berhooide/dat Archelaus int lant van Judeen ge-
comē was in die plaecte Herodis zijns vaders/soe
heeft hi geurect/derwaerts te gaen/en indē droom
ontfinc hi een beuel van Gode/en is ghevleken in
die eynden des lants van Galilee/En daer comen-
de/so heeft hi ghetwoont in die stad die ghenae-
mt is Nazareth/Op dat dwilt soude werden/dz door
die Propheeten ghesproke was. Want hi Nazare-
nus genoe-nt sal worden. *

Van sint Joannes doopsel inder Jordanē/en
van Christus doopsel.

Mat. iij. Capittel

Dien dagen is Johānes Baptista gecome / prekeede in die woestine vā den lāde vā Judee. En seyde / betere b dat rijk der hemel is nakede. En dese is die ghene daer die Propheet Elias al ghesproken heeft / seggende / daer is een coepede stemme inder woestine / bereypt den wech des h. G. E. N. en maect zint oepaden recht

En dese Johānes hadde zjn cleedinge vā kelen haye / en een lere gordel om sijn lendenen. En zjn spise ware sprinchanē / en wilde bonick. Doen is tot hē wt ghegae die stat van Hierusalem / en alle dat lant vā Judee / en alle die landē ontrent der Jordane / en si worden vā hem in die Jordane ghe doopt / bekennde haer sonden

Ma. a. a.

B.

i. b.

O.

Ma. a.

i. d.

i. d.

i. b.

ij. a.

* En doen bisach veel Pharisee en Saduceen / tot sinen doopsel come soe sprac hi tot haer lieden / ghi aderen ghesachten / wie heeft v te kenne ghegeuen te ontulien den toecommenden toorn Godts hier om so doet oprechte vruchte der penitētie / en en denet niet / dat ghi in v selue sout willen seggen / wi hebben Abraham tot eenē vader. Ic segghe v dat God machich is Abrahā wt desen steenen kint derē te vwecke. En die byse is als nu aen dye wortel der boomē gekelt / en hier om sal elcken boom die geen goede vrucht en brenct / afgehoutwen / en int vier geworpen worden.

En ick dōpe v met water tot beteringe / maer hi die na mi come sal / die is stercker dan ic / wyens schoenē ic niet weerdich en ben te dragen / dye sal v doopē indē heyligen gheest / en met byer / welke sinen wan om te supuerē in zjn hāt heeft. Ende hy sal sinen doerschooler supueren / en sine tarwe sal by in zjn schuere vergaderen / maer dat caffal by met onblusthe sijncken biere verbanden

* Doen quam Iesus wt Galileen / aen die Jordane tot Johānes / om dat hy vā hē gedoopt soude worden / en Johānes weygerde Iesum en sprac Ic behoefde wel vā v gedoopt te worden / en coēt ghi tot mi. En Iesus antwoorde hem en sprac / la tet nu also geschie / wāt also betamet ons / op dat wi alle gerechticheit volbrēngghen moghen. Den liet hēt gheschieden. Iesus ghedoopt zjnde / clamter stont wtē water / ende siet / die hemelē zjn hē gheopenē geworden / ende sach den gheest Godts neder dalen gelic eē duyue / ende ouer hem comen de / en siet / daer quam eē stemme wtē hemel / seggende / Dese is mijn beminde soone / inden welcken ic een welbehagen hebbe

Hoe Iesus na sine vastinge vādē duyuel getēp teert wert / Hoe Iesus Petrus Andreā Jacovum en Johānes riep / En hoe Iesus in Galilea alle menschen vā haer cranchede genas. Der. iij. Cap.

Denis Iesus geleyt vanden gheest / inder woestinen / om dat hi ghētemp teert soude wordē vādē duyuel. En na dat hi gewalt hadde veertich dage en veertich nachten / soo hongerde hē en dic tempteer der quam tot hem en sprac. Ist sake dat ghi die sone Gods zjt / so segget dat dese steenen broot wordē / en Iesus sprac en antwoorde. Het is gescreuen / die mensche en leeft niet alleē vanden broode / mer van alle woordē die daer comen wtē den monde Gods

Doē nā hē die duyuel / en boerde Iesum in dye heylige stat Jerusalem / en stelde hē opter tēne vāden tēpel / en sprac tot hē. Sjt ghi die sone Gods / soo woyp v selue nederwaerts. Wantter ghescreuen staet / zjn Engelen sal hi ghebrēde vā v / en met haer hāden soe sulte si v draghen / op dat ghi wt en voer niet stocē en soudt aen den steen. En Iesus sprac tot hem. Wederomme so istter ghescreuen. Ghi en sult wtēn h. G. E. N. God niet te mptēren

B. deu. vi. e. Pla. 100

Weder om so boerde hē die duyuel mē hē op enē hoghe betch / en hi thoode hem alle die ricken der werelt / en haer heerlicheyt / en sprac tot hem. Alle dese sal ic v geue / ist sake dat ghi neder valt / en my aenbidt. Doe sprac Iesus tot hem / gaet wech van hier Sathanas / wātter ghescreue is / wtēn h. G. E. N. uwe God sult ghi aēbieden / en hē sult ghi al leerie dienē. Doen liet die duyuel Iesum / en siet / dye Engelen quamen tot hem / en dienden hem *

deu. vi. b. ende. 10 b

Mat. 10

* En na dat Iesus verhoort hadde / dat Johānes geuāge was / so ginc hi wech tot in Galileen / en liet die stat Nazareth / so is hi gecome woonen / in die stad van Capharnaum / die aender zee leyt ende die gheleghen is in die eynden van Zabulon ende Naphtalim / op dat veruult soude werde / dat door den propheet Elias ghesproken was. Dat lant vā Zabulon en tdlant vā Naphtalim dat ghelegē is v den wech der zee / ouer die Jordane / ende dat heydeleke Galilea / dat volck dat in duysternissen sadt / heeft een groot licht gesien / en den genen die daer laten in die lāden / en schae pen de s doots / dien is een licht op ghegaen

O. Ela. 100

Van dier tijt af / begonst Iesus te predike en te leggen / Betert v / dat rijk der hemelen is na bi ghecomen *

Iur. b. b. Mat. i. b.

* En Iesus wadelende vider zee van Galileen heeft ghesien twee broeder / Symon die Petrus hiet / en Andreā sinen broeder / haer vischriet inder zee woypen / wāt si visschers waren / en sprac tot haer liede. Volcht mi na / en ick sal v visschers der menschen make. Ende dese ter stont haer netten achter latende / zjn Iesum na geuolcht

En die h. G. E. N. Iesus van daer voortgaende / heeft twee ander broederē ghesien / Jacobum den sone van Zebedeus / en Johannem sine broeder / int schip met haer vader Zebedeus / bermakende haer vischriete / en Iesus heeft dese tot hē gheropen. En dese liebē ter stont haer netten / en haeren vader / en volchden hem na *

D. Lu. 10. 10

* En Iesus omginedat geheele lant vā Galileen / leerde in haren schoolen / en predikende dat Euangeliē des rijck / en genas alle siechedē en onghesontbedē in dat volc. En zjn fame is verbreyt int geheele lant van Syrie / en si vlachte tot hem alle cranchede / met menigcrey qualē en sierten beuāghen / ende die vāden duyuel beseten waren / en dye maensuchtighe / ende die gichtighe / en hi maecte alle gesont / ende vele scharen des volcs zjn hē geuolcht van Galileen / vanden thie steden / van Jerusalem / en vanden Joodschen lande / en van ouer die Jordane *

Vanden salchede / Van dootslage / Vanden of ferhande / Vande ouerspele / Ds niemant sijn huw vrowe achterlate en mach dan o over spel Van den eeden / Vande viandē te beminne / Ende vanden almoelen. Dat. v. Capittel *

Luci b

Plus siende die schare / clam op enē
berch / en als hi geseten was / quamē
tot hem zyn d' scipulē / En Jelus op
doende sinē mont / leerde haer ende
sprack / salich zyn die ghene die ghee-
telic arm zyn / wāt dat rjē der hemelen hoort hem
toe. Salich zyn de gene die rouwe draghen / want
si vertroost sullē werde / Salich zyn die sachemoe-
dige / want si die aerde besitten sullen / Salich zyn
die ghene die hongere en dorsten na die rechtueer-
dicheyt / want si versact sullē werden / Salich zyn
die ontfemherdige / wāt si ontfemherdicheide ver-
rigen sullen / Salich zyn die suuer bā herte zyn
want si sullē **G**ods dienē / Salich zyn die vzedemā-
kers / want si sullen **G**ods kinderen heete / Salich
zyn die gene die persecutie lijden om der rechtueer-
dicheyt / want dat rjē der hemelē hoort haer toe /
Salich zyn ghi als die mensche v berknade / en ver-
uolgen / en alle quaet tegē v spreken lieghende om
minen wille / dan verbiht en verhuecht v / wāt het
sal v wel gelsont werden in die hemelē. * Want
also hebben si ooc veruoicht die prophete / die vooz
v lieden geueest hebben

mar. ij. c
ende irg
lu. vij. c
F. xij.

* Ghi zyt dat sout der aerde / als nē dat sout
zyn cracht verliest / wat ran mē bā daer mede sou-
ten / wāt dan en ist vooz aē niet profitelic / dan om
te gegoten te werde / en bandē menschen betre-
den te werde. Ghi zyt dat licht der werelt. Een
stade die op eenē berch leyt / en mach niet verbor-
gen werde / **M**ach men ontsteect geē licht dat mē
bercht onder eē cojen vat / **M**air men settet op ee-
nen cadelact / om dattet alle die int huys zyn / licht
soude geuen / also laet v licht lichten vooz die men-
schen / op dat si v be goede werckē aenstē / en utwē
bader die inden hemelē / louen

lu. xvi. d

* En wilt niet meynen / dat ick gecomen ben
om te onbinden / ende te bederue die wet / oft dye
propheten / ick en ben niet gecomen / om die wet
te bederuen / maer om te vernullen. Want ick seg-
ge v vooz waer / also langhe als hemel ende aerde
staen / so en sal n iet een letter / noch ooc een alder-
minste titel vander wet vergaen / tot dattet al ghe-
schiet sal zyn

En daer om / so wie eenē van desen aldermin-
sten gebodē vreec / en die menschen also leert / die
sal die alderminste en rjē der hemelē genaet wor-
den / mer die dese geboden doet en leert / die sal nē
rjē der hemelen groot genaemt worden *

mar. x. c
exo. xx. c
Luci.
xxij. c

* En ic segge v / ten si dat uwe rechtueerdic-
heit meerder is / dan der Scriben en Phariseē / so
en suldi int rjē der hemelen niet mogen comen

Ghi hebt gehoort dat tottē ouders gesprokē is
Ghi en sult mer dootlaē / wāt die dootlaet / die sal
des oordeels sculdich zyn. Maer ic segge v lieden /
dat een yegelic die op sinē broeder gram is / dye is
des oordeels sculdich. En wie dat tot sinē broeder
spreec **R**acha / die sal des raets schuldich zyn. En
wie tot sinen broeder spreec tot / oft d' waes / die is
sculdich dat velsche byer *

Daer om wāmeer ghi v gauen opten out aer of
fert / en dat ghi daer gedachtich wort / dat d' broe-
der yet tegen v wylst / de herse / so laet daer hi den
outaer v offerhade / en gaet eerst en versact v met
uwen broeder / en dan coemt / en offert v gauen

* Sht haestelick goet wyllich uwen viant / als
ghi met hem op den wech sijt / op dat uwen viant
by auonture vinct en leuere den rechterē / ende
die rechter sinen dienare / op dat ghi indē kercker
niet geworpe en wort. Voort waer ic segge v / ghy
en sult daer niet wt comē / vooz dat ghi den laesten
pennine betaelt sult hebben

Lu. xi
mar.

Ghi hebt gehoort / dat tottē ouds geleyt is / ghy
en sult geen ouerspel doen / maer ic segge v dat los
wie een wijf aē liet / om haer te begerē / die heeft m
zyn herte met haer ouerspel gedaē. En ist sake / dz
v uwe rechte oge argert / so keerte wt / en werp-
te vā v. Het is v profiteliker / dat eē bā utwē ledē
vergae / dan dat v geheel lichaē in die helle gewor-
pen worde. En ist sake dat v rechte hant v argert
so sht die al / en werpse van v / het is v beter dat
eē vā uwen ledē vergae / dan dat v gheheele lichaē
in die helle geworpen werde. *

exo. x
mar. x
Deu
xxij.
mar. x
lu. xvi

Daer is ooc gesproken / Die hem van zyn huyl-
vrouw scheyt / die sal haer geuen eenen scheid-
brief. **M**er ick segge v / wie hem van sinen vroue
scheyt / het en si om ouerspel / die maect dat si ouer-
spel doet. Ende so wie die afgescheyden trouwe et
die doet ouerspel

* Voort aen / so hebt ghi gehoort / dat tottē ou-
deren gesprokē is / Ghi en sult ghenē ballschē eede
doē. **M**er ghi sult **G**od utwē eede houdē. En ick
segge v liede / dz ghi in geēder maniere sweerē en
sult noch bidē hemel / want hi den stoel **G**ods is
noch vider aerdē / wantse zyn boetbauch is / noch
bi hierusalem / wantse een stade van eenē grooten
roninc is / noch bi v hooft en suldy niet sweeren /
want ghi niet een hayt swet oft wt makē en mo-
get. **M**aer v woorden sullen zyn / ja ja / neen / neen
en alle dat hier bouen toe gedaen wort / dat is van
den quaden

leui. xi
exo. x
exo. x
deu. x
lu. vi

Ghi lieden hebt gehoort / dat ter geleyt is / oge
om oge / tant om tant / **M**aer ick segge v ghi en
sult niet wederkaē dē quade. En ist sake / dat v ye-
mant staet aē uwe rechte wange / so biet hem dijn
ander wange / En oft yemā met v te rechte ghaet
wilt / ende uwen rock nemē wil / laet hem oock ne-
men uwen mantel / Ende metten gheuen die v v-
lakkert oft dwiget / om met hem te ghaē een mijle /
so ghaet twee mijle met hem. Seect allen den ghe-
nen die v bidē / en en wtygert niet den genē die vā
v borgen wilt

* Ghi hebt gehoort datter ghesprokē is. Ghi
sult uwen naeste beminnen / ende uwen viant ha-
ten. **M**aer ick segge v / hebt lief v viandē / gebene
dijste die v bemaledien / en doet wel den ghenen
die v haten / en bidt vooz die ghene / die v lijden aen
doen / en veruolgen / op dat ghi kinderē mueche zyn
van uwen vader / die in die hemelē is / die zyn son-
ne laet opgāē en schijnen ouer ghoede en ouer dye
quade mensche / en laet regene ouer die rechtuaet-
dige / en onrechtuaerdige

lu. vi

Wāt ist sake / dat / ghi die ghene beminnt / die v be-
minnen / wat loō sult ghi daer vooz hebbē / en doen
die publicanē dit selue niet. En ist sake dat ghi u-
wen broeder allez vriendelick zyt / wat doet ghy
sonder liner. En doen die heydenen dit oock niet.
Hier om so sult ghi perfect zyn / gelyc utwē hemel-
sche vader perfect is

lu. vi

Van onser bedinge ende vastinge/ Dat wi geē twee heren dienē en mogen/ Dat wi niet sochful dich wesen en sullē voor ons voetsel ende voor o se cleederē noch voor den naesten toecomenden. **Dat. vi. Capitel**

En ist sake dat dijn oge seale is/ soe sal dijn geveel lichaē duyfster zjn. Hier om ist sake dat het licht dat in b is/ du yfkeriffen zjn / hoe groot sullē dan dye duyfkeriffen zjn

Luc. xvi.

Siet toe/ dat ghi v almoessen nyet en gheeft booz die menschen/ op dat ghi van haer gehē mocht wordē/ anders so en sult ghi geen loon hebbē van minen vader/ die in die hemelen is.

Hier om als ghi almoessen gheeft / soe en wilt geē trompet booz v late blafen / aelke die ypocrite in haer sinagoge/ en op die straten doen/ om dat si bāden mensche geprezen mogē wordē. Booz waer ic segge v/ dat si haeren loon ontfangē hebbē / En als ghi v almoessen geeft / so en laet v sincker hāt niet wete/ wat uwe rechter hāt doet / op dat uwe almoessen verborghē bliuen / ende uwe vader diet aensiet int verborghen / die sal v dat int openbaer loonen *

En als ghi bidt/ so en sult ghi niet zjn gelijc die ypocriten/ die geerne scaen en bidden in die synagogen/ en op die hoecken der strate / om dat si handē menschen geaē sculden worden. Booz waer ic segge v/ dat si hare loon ontfanghen hebben/ Maer als ghi bidt/ so gaet i v daepeamerke / en duyf dye doze toe/ en bidt int heimelic uwe hemelse vader en v vader/ die dat int verborghen siet / die sal v dat int openbaer loonen.

En als ghi bidt/ so en maect niet veel woordē/ gelijc die heydenē doe/ die daer meynē/ dat si door vele woordē vhoort wordē. Daer om / soe en wilt desen niet gelijc wordē/ wāt v vad weet wat v bā node is eer ghi hē bidt/ daerom soo sult ghi aldus biddē. Onse vader die in die hemel is. Seheylcht wordē uwe name/ Die toe come/ Uwe wille gheschiede opter aerde als in die hemel/ Seekt ons hunden onse dagelic broot/ En vgeeft ons onse sculden/ ghelijc wi onse sculdenaers bergeuen/ En en leyf ons niet in tēptacie/ Maer verlost ons vande quade/ Wāt v is dat ruc/ en die eracht/ en die heerlicheyt inder ewicheyt Amen. Want ist sake/ dat ghi den mensche verghheeft haer misdaden / soe sal v hemelse vader v ooc bergeuē/ Maer ist sake/ dat ghi den menschen haer misdaden niet en verghheeft/ so en sal uwe hemelse vader v ooc niet bergeuē/ uwe misdaden

En als ghi bast/ so en wilt niet droesslich sien/ gelijc die ypocrite. Wāt dese verduyfster haer aensichten/ om dat die mēscen daer dooz bekēnē soude dz si basten/ Booz waer segge ic v/ si hebbē hare loon ontfangē. Maer als ghi bast / so salct v hooft/ en walscht v aensijn/ op dat ghi booz die menschen/ niet en sijn te bastē / mer booz dinē vader die int verborghē is/ en v vader diet int verborghen siet/ sal dy dat loonen int openbaer

Ghi en sult v geen scattē bet gaderē opter aerden/ daer se die roest en die mottē etē/ daer dye die uen na graue en stelē/ Maer vergadert v scattē in den hemel/ daer se noch roest/ noch mottē en eten/ en daer die dieuē niet na eu grauen noch en stelen. Wāt waer uwen schat is/ daer is v herte *

Die oge ist licht des lichaēs / ist dat die ooghe simpel is/ so sal dijn geheel lichaē claer en licht zjn

Niemāten en mach twee heren dienē/ oft hi sal den eenē hātē/ en dē āderen beminen/ oft hi sal den eenen aenhangen/ ende den āderen verfinade Ghi en inuecht God niet dienen ende Māmon. Daeromme segge ic v / soecht niet booz v leuen wat ghi eten oft drinckē sult / noch ooc booz v liehaem/ wat ghi aen doen sult. En is dat leuen nyet meer dan die spise/ ende dat lichaem meer dan dye cleederen/ Mensiet die vogelen onder den hemele/ want si niet en saeyen noch en maeyē/ noch in dye schueren niet en vergaderē / ende uwe hemelse vader die hoeste nochtās/ en gaet ghi dese niet bete bouen

Māmon dat is dē god der rijcheyt.

D Luc. xij.

En wie ister onder v die sochfuldelic dinckēde tot zjnder lengde een elle toe doe mach/ waer om socht ghi dā booz v cleederē/ aensiet die selic des ackers/ hoe dat si wassen/ si en arbejdē niet / noch si en spinne niet/ nochtās segge ic v / dat Salomō in al zj geheel glorie niet so geleet en is getweest/ gelijc een vā desen. En ist sake dat God also eleet een hoy des ackers dat hude is/ en mogē in dē ouē ge worpē wort/ en soude hi v dā n3 vele meer doen: o ghi van cleenen geloue

ij. Cor. ij.

Daer om en suldi niet sorgē/ seggēde. Wāt sul len wi etē oft wāt sullē wi drinckē/ oft waer mede sullē wi geleet wordē/ Wāt die heydenē suckē oft besorgē alle dese/ wāt uwe hemelse vad weck dz ghi dese alle vā node hebt. Soect alder eerst dat rijcke Gods / en zj rechtuacrdicheit. En alle dese sullen v toe geworpen worden *

Daeromme so en zjst niet sochfuldich booz dē dach vā morgen. Want den dach van morgen sal booz hem seluen sorgē. Het is genoech dat elcken dach sinen eygen last heest

Dat vii niet ordelē en sullē die gebieckē vā alle mēscē. Dat wi geen roosen voor verckē stroy en en sullē/ D3 wi bi dē/ soeckē/ en cloppē sullē vā den boomē te kēnē/ die goede vruchte dragē. Ende van den huysē dat opten steen oft sant ghetimert is **Dat. vij. Capittel**

Soordeelt niet/ op dat ghi niet geoordeelt en wort/ wāt met alsulckē ordel als ghi oordeelt/ sult ghi geoordeelt worden/ en met wat maten dat ghy meet/ so sult ghi ghemeten worden.

Luc. vi. ij. Ro. ij. a. Marc. iij. c

Wāt siet ghi ē spliter in vā broeders oge/ en den bale/ die in v oge is/ die en wort ghi niet ghetwaer/ ofte hoe doozdi seggē tot uwe broeder. hout/ laet mi wt dī oge werpē dē splinter/ en siet / in dī oogē is eenē bale / Ghi ypocryt treet eerst den balek wt v oogē en daer na besiet/ hoe ghi die spliter wt vā broeders oge trecken inuecht

Luc. xi. i. Jaco. iij. b

Ghi en sult dat heilichō den hondē n3 geuen/ noch uwe peertē booz die berekē n3 worpē/ op dz si die selue met hare boete niet en vātrede / en haer niet tot uwaerts en keere en v berckhoen Bidt/ en v sal ghēgeuē wordē/ soect/ en ghi sult binden/ clopt aen/ en v sal op gedaē wordē. Wāt wie daer bidt/ die ontfant / en wie soect/ die vint/ ende wie clopt/ die wort opghedaen. **Wie ister on**

der b menschen / Welcken sijn sone bidt om v:oot / die he eenen steer biede sal? Of die hem bidt om eenen visch / en hem ee serpent bieden sal? Ik da dat ghi / die doch arch zijt / uwē kinderē gorde gauen condē ge uē / hoc vele meer sal dan uwē vader / die in die hemelē is goede gauen ghenen / den ghenen die hem bidde: Hieromme al dat ghi wilt / dat v de mensche doen sullē / dat doet haer oock / dat is dye wet en die profeten

Iu. vi. c

Gaet door die enge poorte / wāt die poorte is wijt / en die wech is breet die daer af leyt totter v:doemenisse / en beele zijnder / die door dese poorte gaen. Ende die poorte is enghe / ende den wech is smal die totten leuen leyt / ende luttel zijnder diese binden

Wacht v hoort den valschen profeten / dye tot v comen in schaeps clederen / wāt in wēdich sijn si gripēde wolue / aen haer vruchten sult ghise kennen. Machmē ooc wāndrupuē vergaderē bandē doornē / oft vige hādē dūkele? Also ee yegelic goede boom brect goede vruchte / mer een quade boō brect quade vruchte / En ee goede boom en cā geē quade vruchte brenge / en een quade boom / en cā gheē goede vruchten brenghē. Alle bomē die geē goede vruchte en brenghē / sal af gehouwen / en int vier geworpen werden / Daerom soo sult ghi dese kernen aen hare vruchte. Niet alle die tot mi seggen / hēcē / hēcē / en sullē int rijk der hemelen comē. Mer die ghene die doe den wille mīns vaders / die in die hemelen is.

Iu. vi. g

In dien dage sullen veel mensche tot mi leggē hēcē / hēcē / en hebbe wijz in uwē naē gepropheeteert / en in uwē naē die duuelē wt geworpen / en en hebbe wi niet door uwē naē veel crachten / en die duelē volbracht. En dan sal ic haer liede helide n / want ic v noch noyt gehē en hebbe / gaet vā midicalle daer boosheit doet

D

Daerom een yeghelick die dese mine woordē hoort en doctse / sal gelick wordē enē wijlen man die sijn huys op eenē steen timmert / en daer is eenen reghe neder gedaelt / en daer sijn stroomē gecome / en windē gewaeyt / en si stietē tegē dat huis en sijn huys en is niet geualt / wāt het was op eenē steē gefundeert. En wie dese mīn woorden hoort / en niet en doct / is eenē sottē man gelic / die sijn huys op sant getimmeret heeft op welck huys dat den regē geualt is / en die stroomen daer aen gecome sijn / en die windē hebbe gewaeyt / en stietē tegen dat huys / en het is ter neder geworpen / en den val hier af is groot getwerft

Iu. xij. c

En het is gesct / doe Jesus dese leeringhe boeynt hadde / dat die scharē des volcs haer zeer verwonderden ouer sine leringe / Want hi leerde als macht en autoriteyt daer toe hebbede / en niet gelic die scriftgeleerde

Mar. c
Iu. xij. c
mar. l. d
Iu. v. b.

Hoe die malaetche menschen gheschuyert wert Ende hoe dat gichtich kint van Centurio genesen wert Hoe sine vaders huys ronden moeder van die corse ghewelen wert Hoe die discipulen Christus werten int seipregen den den tempelst / Hoe Ies int lāt Gerasenoum die duyvelen verdrjef

Ende nae dat Jesus hādē berghe nedē gedaelt was / so volchde hē vele scharē / en het / ee maclaetsch inenste quā hi hem en aenbadē hē / en sprac. hēcē / wāldi / soe

muechdi mi supueren / en Jesus sac sijn hant wt / ende taffe hem aen / en sprac. Ich wil di supuerē weest suuer. Ende ter stont so was sijn malaetsch heyt geryncht / ende Jesus sprac tot hem. Siet dat ghi dit ni mant en segt / maer gaet / ende verthoont v seluen den piestere / ende offert dine giste / die Moles tot een getuygenisse ghebodē heeft ouer haer

Iu.

En doe Jesus gecome was inder stadt Caparnaum / so is tot hem gecome ee hooftman / hē bidde en leggedē. hēcē / mīn knecht leydt thuis gichtich / en wert seer gequilt / en Jesus heeft tot hē geleyt. Ic wil comen en hem gefont make / en die hooftman antwoorde en leyde. hēcē / ick en ben niet waer dich dat ghi onder mīn dach comē soude / mer sprecet alleē ee woort / en mīn knecht sal genesen wordē. Wāt ick ben een inenche dye eens anders macht onder woypē is / en heb onder mi knechte / en ic legge tot desen gaet / so gaet hy / en tot den anderē / coēt. so coēt hi / en minē knechte / doet dz / so doet hēt. En na dz Jesus dese woorden verhoort hadde / so heeft hi hem verwonderē. En sprac tot den ghenen die hē na volchde. Doop waer ic segge v / Ic en heb also grooten ghelouue in Israel niet geuonde. Mer ick segge v / vele sulender comen wt oolken en welken / en sitten met Abraham en Isaac en Jacob / int rijk der hemelen / maer die kiderē des rijcs sullen in die wterste duyckernissen geworpen wordē / daer weeninghe en crifselinge der sandē welen sal. En Jesus heeft gesproken totten hooftman Gaet henen / en ghelic ghi geloofft / also gesctede v. En in die selue vte is sijn knecht gezont worden.

B

En Jesus quā in Petrus huys / en sach dye moeder vā Petrus huys / int bedde liggen en had de corse / en hy greep haer hāt / en de corse vertietse / en si stont op en diende hem lieden

Elal

Clauonts brochte si tot Iesum vele besetē mensche / en hi dreef die geeste wt met de woordē. En alle die crāche maecte hi gezont / op dat duult soude wordē / dat door de propheet Elias gesprokē was. Hi heeft onse cranchede op hem genomē / en onse siecten heeft hi gedragen

En Jesus hēde veel scharen volcs ronts v hem so heeft hi anē discipulē gebodē / dat si ouer soude bare / aen dāder sīde vāder zee / En ee scriftgeleerde quam tot hem en sprac. Meester / ic wil v bolgē / waer dat ghi gaet. En Jesus sprac tot hē / die vossen hebbe holē / en die vogelen des hemels hebben nestē / maer die sone des mēscen en heeft niet daer hi sijn hooft op mach neder legghen. En een ander vā sinen discipulen sprac tot hem / hēcē / vooxloofft mi eerst dat ic gaē / en begrauē minen vader. Maer Jesus sprac tot hem volcht mi nae / en laet die dooden haer dooden begrauen.

A

En Jesus int schip gaende / sijn hem sijn discipulen geuolcht / en het / inder zee is een grote beoerte op gestaē. Also dat dat snphē bedert wert handē baren / en Jesus siap / en sijn discipulen sijn tot hē gegae / en hebbe hē gewect leggedē. hēcē / helpt ons wi vgae / en Jesus sprac. Waer om sidi beuereck / ghi cleyn vā geloue. En Jesus opstaēde geboot de wīdē en der zee / en wert heel stille / En die mēscē verwonderde haer seggedē / wat māis

Iu. viij

Mar

Die mēscē

dyt / dat hem dye wonden / ende zee ghehooslaem zyn.

En doen Jesus gecomen was aen dander side des meys / int lantschap der Serlene / so quamen he te gemoete twee besetete mensche / comede wt der doode grauen / en si waren so seee ouerdanich ende wreet / datter niemant hoor bi dien wech liden en mocht. En siet / dese hebben geroepen seggende. Jesu ghisonne Gods / wat hebbe wi met b te doe / sijt ghi hier ghecome om os te quelle / eer dz tijt is En verde bar daer / was ee ruddle van bese bercke nen weydende / en die duuele baden hem legghende / ist sake dat ghi ons hier wt wilt worpe oft driuen / so laet ons in die bercke baren / en hi beest tot haer ghesproken / giet daer inne. En die duuelen wten menschen gaende zyn in die ruddle der bercken gegaen / en siet / die heele ruddle der bercken liepe met eene storm ter stont drustelich in die zee / en si vdroncke int water / en die berderē blodē / en liepe ind stat en seide dit aen booscapte hoe dz metten besetene bergae was / En siet die geheele stat ginc wt Jesum te ghemoete / en doen si hem saghen baden si hem / dat hi wt haren lande woude gaen

Woe dye ghichtighe mensche sijn kedde droech / Woe int te Matheus gheroeven wert Woe die Pharizeen murmu reerden / Woe die discipulen Johannis brachten / waerom me dye discipulen Jesu wt en vasten / Woe Jesus een vrou we handen loop des bloets berlosse doen hy ghinc vermet ken dye dochter des pincken dye ghesouren was Woe twee blinden siende wonden / Ende hoe eenen doonen ende som men duyuel wt eenen mensche verdriuen wert

Dat ix. Capittel

Ginc Jesus in een sceepken / en boer weder ouer dat water en quam in zj stadt / En siet si brachtē voor he eenē gichtigē mensche te beddeliggen de / en na dat Jesus gesie hadde haer geloue / so sprac hi totten gichtighen mensche / mijn sone sijt getross / vsonde sijn v bergheuen / en siet sommigen hande Scrijve sprake in haer selue. De se blasphemert / en doe Jesus haer gedachte sach so heeft hi geseit / waer omme denet ghy quaet / in v herten / Welck is lichter te legghen / utwe sonden worden v bergheue / ofte te segge / staet op ende wan delst. Maer op dz ghi wetē moecht / dat des meesē sone macht heeft / die sonde te vergheuen opter aer den / so sprac hi totte gichtigē / staet op / ende neemē wech v bedde / en gaet in v huys / en hi stont op en ghinc in zjn huys / ende dat volc die dit saghen ver wonderden he / en loofde God die alreke macht den menschen gegeuen heeft.

Ende doen Jesus van daer ginc sach hi eenē mensche sitte int Tolhuis / die Matheus ghenoeck was / ende sprac tot he / volcht mi na / ende hi stont op / ende is Jesum geuolcht. Ende het is gheschied dat Ihesus in Matheus huys adt / ende siet Weele tollenaers ende sondare / die daer gecomen waren aten te samen met Jesu / ende met sijn discipulen / Ende doe die Pharisee dit saghen / so sprake si tot zjn discipule. Waer om eet v meester mette tolle naeren en sondare? Jesus dit hoorende heeft haer toe gelypohē / Die gelont zyn / en behoeven gheen mederijn meester / maer die ghene die cranck zyn / maer ghaet henen ende leert wat dat is / Ic heb ee goet behaghen in onserm herticheide / en niet in of

ferhande / Ende ic en ben niet gecomen om te roe pen die rechtuerdige menschen / maer om die son daren te roepen tot penitentie.

Doen quamē tot hem die discipulen / Johā nis legghende. Waerom vasten wi ende die Pha rizeen so vele / en utwe discipule en vasten niet / En Jesus sprac tot haer. Hoe ronen des brudegoms kinder rouwe gedragen / also lange als die brude gom bi haer is / Den tijt sal comen dz den brudegō vā haer genomen sal worden / en dā sullen si vasten. Niemāt en layt een out cleet met nieuwen laken / wāt hi treet den lap doch wederom vā dat cleet / en die schoze wort arger. Men vatet den most doo nē in oude flessen / wāt die flessen souden sozen / en dā soude den wijn wtghelost worden. Maer men doet nieuwen wijn in nieuwe flesschen / en soe wor den si beide behouden.

En doen Jesus dese woorden tot haer sprac. Siet een vaden opersten / quam tot Jesum / en viel booi hem neē en sprac. H. E. G. / mij dochter is nu gekoruen / maer coemt / en legt v hāt op haer / en si sal leuen. En Jesus stont op / en volghde hem nae.

En siet / ee vrouwe die de loop des bloets twalef iaten gehadt hadde / quā vā achter tot he / en heeft den zoom van sinen cederen geraert / en si sprac in haer seluen / mocht ic alleene zjn cleet raecken / soe sal ic gesont zjn. Doen heerde hem Jesus omme / en sach haer / en sprac / betrouw mijn dochter / v ghe loue heeft v geholpen / ende dese vrouwe wert op die selue vre gesont. En als Jesus ghecomen was int huys des pincken / en gesien hadde die pipers / en die schare ouer hoop lopēde / so heeft hi tot haer lieden geseit / gaet vā hier / dz maechdeken en is nē doot mer si slaepē. En si bespottē Jesum / en na dz die schare wtgedreuen was soe ginc Jesus binnen vider dochter / en hi nam haer metter hāt ende hy sprac / maechdeke staet op / en dz maechdeken is op gekaen. Ende dat gheruchte is ghegaen ouer dat geheel lant.

En Jesus vā daer gaēde zj he geuolcht twee blinde manen roepende en leggende. O du sone Da uid ontfermt onser / en doe Ies? int huis gecomen was / so quamē bi he dese blide / En Ies? sprac tot haer / geloof ghi dat ic v dz doe mach? Si seiden tot he / H. E. G. ia w. / Doen raecte hi haer ogen segge de / v gesichte nauwen geloue / en haer ogen sijn ge opent / En Jesus vboot he / seggende / siet toe dats niemāt en weet of en verneme / mer si gingen wt / en hebbe zjn fame verbrēpt in dat geheele lant.

Dese wech gegae zjnde / Siet / so brachten si tot hem enen stommē mensche / die vaden duuel besetē was / En na dat Jesus den duuel wt gheworpen hadde / so sprac die stome / En die scaren des volcs hebben he verwondert legghende / noeyt en is def gelike gesien int lant van Israel.

Maer die Pharizeen sprake / door den pincke der duuelen / so wort hi die duuelen wt

En Jesus ginc om in allen steden / in castelen / ende dorpen / leere ende in haer scholen / ende preke de dat Evangelium des rijcs / en ghenas int volc alle cranckheyt ende engheontheit. Ende als Ihe sus die scaren sach / ontfermede hi haer / wāt si ver moeyt en verkreoyt waren gelike scapē / die geenē herdere en hebben / ende doen sprack. Jesustot si

nen discipulen / Den oechst is groot / mer die arbeyders zijn luttel / Hier om so bidt de here des oechts dat hi in sine oechst arbeyders seynden wille

Hoe Ihesus sijn twaelf Apostelen voer hem wt lande met alle goede leringe / en machte ouer die crancheden / Ende hi spreect dat hi op aertrijck niet ghecomen en is om vrede te seynden / maer om t'weert te seynden

Dat / xi. Capittel

mar iij
ende. dia
Luc. vi c

Wde hi riep sijn twaelf Apostelen by hē / en heeft haer macht ggeue ouer die onsuuer geeste / dat si die wdruue souden / en dat si alderhāde crancheys en ongesontheys ghenesen souden / En der twaelf Apostelē name / sijn dese die eerste Simō Petrus ghenaeft / en Andreas sijn broeder / Jacobus die sone vā Zebedeus / en Ioannes sijn broeder / Philippus en Bartholomeus / Thomas / en Matheus den tollenaer / Jacobus die sone Alphē / Lebbeus die toe genaet was Thadeus / Simō van Cana / ende Judas Scharioth die hem verriet

Luc. vi c

Luc. ix v

Dese twaelf sant Iesus wt / ende gheboot hem en sprack / En gaet niet in den weghen der heydenen / noch in die stede der Samaritanen en coemt niet maer gaet heuen tottē verlozen schapen van den huyle van Israel. Gaet preect / en segt / dat hemelrich is nakende / ende bi gecomen / geneest die cranchen en ongesonde menschen / suuert die maelaetsche / bertweect die doode / drijft wt die duuelen om niet hebdtē otfangē / en geeft ooc om niet. En en hebt gout noch siluer noch gheyt in uwe gordelen / noch geē cassce opten wech / noch twee roche / doch schoenen / noch geenē skor. Want een werckman zinder spisen waerdich is

Maer als ghi in een stad of casteel coet / daer onder suect / oft yemāt daer in is die des waerdich is / bi den selue blijft / tot dat ghi vandaer gaet

En als ghi in een huys coemt / so groet dat huys seggēde / vrede si den huyle / Ende is dat huys des waerdich / so sal uwe vrede op haer comen / En ist des niet waerdich / so sal uwe vrede tot v wed herē.

En ist yemant die v niet en ontfanghet / noch uwe roden niet en hoort / soo gaet wt dien huyle / of / stade / en schuddet stof van uwen voete. Voor

waer ic segge v / dat verdraechdeliker bergaen sal den lande van Sodomā en Gomoza / inden dach des oortdeels dan dier stat.

Siet / ic seynde v / gelijc seapen int middel v woulen / Daer om weest voor sichelijc gelijc serpētē en sond valscheit gelijc die duue. Wach v hā sulche menschen / want si sullē bleuerē in haer raethuyfen / En in haer scolē sullen si v geestelē / en voor princē en coninge sult ghi geleyt wordē om minen wille / haer lieden en den heidenē tot een getuygenisse.

En als si v sullē leuerē soo en socht niet / hoe of wat ghi spreken sult / want het sal v in die vre ghegeuen wordē wat ghi spreken sult / want ghi en zijt niet die daer spreect / Maer die gheest ws vaders is die ghene die in v spreect

Die een broeder sal den anderen leuere totter doot / en die vader den sone / en die kinderen sullen opstaen tegen haer ouders / en sullense helpē dooden / en om minen naem / soo sult ghi van alle menschen ghehaet wordē. Mer die volckadich blijft tot ten eynde / die sal salich worden /

Maer als g v beruolgen in een stad / so blic in

een ander. Voorwaer ic segge v / ghi en sult niet alle die steden vā Israel doorwādelē hebbē tot dat des mēschen sone comē sal. Die discipulen en is bouē sinen meester niet / noch een knecht bouē sinen here / niet het is den discipel ghenoech / dat hi is gheleijc sinen meester / en den knecht dat hi is gelijc sinē here / in sake / dat si den vader des huylgheins sel zelub genaemt hebben / hoe vele te meer sullen si dan sijn huylgheins also noemen / hier om en wāde haer lieden niet vresen

Want daer en is niet verborghen / dat niet gheopenwaert en sal worden / en niet hemelich / dwelē niet gebeten en sal wordē / ende wat ic tot v spreke in duysterheden / dz segt int lichte / En dat ghi in die ore hoort / dat prediet op die daechen. En vreeft niet die ghene die dat lichaem dooden / want si die siele niet mogen dooden / maer vreeft veel meer den genen / die siele en de lijf inder hellen berdoemē mach / En cooptinen niet twee cleynē musschen om eenen cleynē pennint / en geē van desen en sal opter aerde ballen / sonder uwen vader. Maer nu sijn die harte van uwen hoofde al getelt / hier om en vreeft niet / want ghi beter sijt dan vele musschen

Daeromme wie my velden sal voor den menschen / die sal ic oock bekennen voor minen vader / die in die hemelen is. Mer wie mi verlogent voor die menschen / dien sal ic loghenen voor minen vader die in die hemelen is

Ghi en sult niet meyne / dat ic ghecomen ben om vrede te seynden / opter aerde / ic en bē niet ghecomen om vrede te seynden / mer dat sweert / wāc ic ben ghecomen om den menschen te bertweecten te ghen sinen vader / ende die dochter tegen haer moeder / en die huylsurouwe des soos / tegen die moeder / der huylsurouwen / en die vanden der mensche / sullen sijn / sijn eygen huylgheins.

En wie sinen vader oft moeder meer bemindē dan mi die en is mijns niet waerdich / en wie sijn sone oft dochter meer bemint dan mi / die en is mijne niet waerdich. En die sijn cruys niet op hē en neet en volcht mi na / die en is mijns niet waerdich. En wie sijn leuen verliest om minen wille / die salt binden

En wie v ontfangt / die ontfangt mi / en die mi ontfangt / die ontfangt den genen die mi gesonden heeft / en wie eenen propheet / ontfangt in den naem van eenen propheet die sal den loon eens propheeten ontfanghen / ende wie eenen rechtuaerdigen mensche ontfangt / in den naem van eenen rechtuaerdighen / sal den loon eens rechtuaerdighen ontfanghen / Ende wyte v drincken gheest / eenen van desen alder cleynsten verachten menschen / alle eenen dront cout waters / indē naem eens discipels / Voorwaer ic segge v ten sal hem niet ongheloonē bliuen

Hoe sint Jan sine discipulen tot Iesum sandt / Ende hoe Iesus totren searen van Ioannes sprack / Hoe Ihesus die steden strakte / die gheen penitencie ghedaen en hadden hoe Iesus dat sinen vader belidende was / Ende hoe dat den iust ende goetert Christus licht ende ghenochlich is

Dat. xi. Capittel.

Wde het is gheschiet doen Ihesus volcynē hadde sulchen gheboden tot sijnen twaelf discipulen ginc hi vā daer voorts / om te leeren en prediken in haer steden / En doen Ioannes

mar
lu ix
lu. xij

Luc. xi

A

bijc verhoorde inden kercker die werckē Christi / Sant
 hi twee van sinen discipulen en dede hem seggen /
 sijt ghi die geue die comē soude / oft betheyden wy
 eenen anderen / en Jesus antwoorde haer / Gaet
 en bootscaep Iohān wederomme wat ghi siet en
 de hoor / Die blindē sien / en die croepelē wandelē
 / die maelaesse wordē gesuert / dye doue hoorē
 / die dooden worden beruert / ende den armen
 wort ghepreect dat Euangelle / en salich is die dye
 in mi niet berargert en wort

Ende doe dye wech ghingen / begoffe Jesus te
 sprekē totten volck van Ioanne / Waer om soe si
 hi wt gegaen iuder woelue om te sien / ist om eē
 riet dat mette winde beroert wort / oft waer om
 sidi wt ghegaen wildi enen mensce sē die niet sach
 ken / die derengheleest is Siet / die sachte cleederen
 draegen sijn in dye buyten der coningen / oft waer
 toe sidi wt gegaen te sien / wilt ghi enen Propheet
 sien / Ja / ic segge v dat hi meer is dan een Propheet
 / Want dese is die ghene daer af ghecreuen is /
 Siet / ic seynde minen engel booz v / die utwē wech
 bereyden sal booz v

✱ Voorwaer ick segghe v / Onder alle die ghe
 bozen sijn van vrouwen / so en is niet opghelken
 dye meerder is dan Ioānes Baptista / Maer dye
 de minste is / int rjē der hemelē / die is meerder dā
 hi / Maer van dye daghen Ioānis Baptiste / tot
 noch toe / soe sijdt dat rijck der hemelen ghewelt
 / ende die ghewelt doen trecken dat tot haer / want
 alle Propheeten ende die wet / hebben ghepropheet
 tert tot Ioānem / ende ist dat ghijt wilt ontfan
 ghen / hi is Elias die toecomēde is / die oozē heeft
 om te hooren die hooze

Maer hi wien sal ic dit gellachte gelyckē het is
 gelike dē kinderen / die sittē op die marck / en die ha
 re mede gefellen aentropē en seghē / Wi hebben v
 gepepen en ghi en wout niet dansen / Wy hebbē v
 geclacht en ghi en wout niet weene / Ioānes is
 gecomen / noch etēde noch drinckēde / En si seggē
 hi heeft dē duyel / Die sone des menscē is gecomen
 etende en drinckende / En si seggē / Siet dē mēscē
 / die een verclintē en wijnsuyper is / die een gheselle
 der tollenaerē / en der sondarē is / En dye wijshēyt
 / moet haer latē rechtuerdige vā haren kinderen *

✱ Doē begonst Jesus te beruuten ende te straf
 fen die steden / in die welcke meest sijn werckē ghe
 schiet waren / Ende en hadden hem nochtans niet
 ghebetert / Wee v Chorazin / Wee v Bethsaida /
 want warē in die stedē Tyrus ende Sidon sulcke
 werckē gheschiet / die in v gheschiet sijn / si hadden
 booz tijden in saken en allchen penitentie gedaen
 nochtans segge ic v / dat den steden Tyro en Sido
 berdraechliker wesen sal / in dē dach des oordeels
 dan v En ghi Tapharnaum / die totten hemel ber
 heuen sijt / sijt offer bellen neder ghetrockē wor
 dē / Wāc hadde inder stadt Sodoma dye wercken
 gesciet die in v gesciet sijn / si stont noch buydē op de
 sen dage / Mer ic segge v / dz dē lādē vā Sodomē
 v dā gelycker sijn sal in dē dach des oordeels dā v *

✱ In dien tjdē seide Jesus booz ende sprach
 Ic dancke v vader v G A G des hemels en der aer
 den / dat ghidit den wisen ende verstandighen ber
 voren hebt / en te kennē gegheuen hebt den cleyn
 nen ende dē simpelē / Ja vader also heeftet booz

v behagelijc gheweest / Alle dinghen sijn mit ouer
 ghegeuen van mine vader / en niemāt en hēt den
 sone dā die vader / noch den vader en hēt niemāns
 dan die sone / en diēt die sone wil openbaren

Toet tot mi / alle die arbeeydende en beladē sijn
 en ic sal v vertroostē / Acet mijn loe op v / en leet
 van mi / Want ic sachtmoedich en ootmoedich vā
 herten ben / ende ghy sult utwen siele ruste vinden /
 Want mijn loek is soete en minen last is licht *
 Hoe die discipulē koren neyren atē / Hoe Jesus een vee
 droochde handt ghenas Ende eenen belesen kerlose / En
 de eenen blinden ende sommie ghenas / Hoe Jesus der
 Pharizeen dat teeken ghaef van Ionas ende vanden minē
 uuten Ende hoe Christus leerde wyē zijn moeder en broe
 deren sijn

Capittel xij
 In dien tjdē ginc Jesus op den Sa
 both door en lant daer hoze op stōt
 En sijn discipulē waren hongerich /
 en begoffē die hoze aeyerē te plucken
 en te etē / Doē die Pharizee dat sage
 sprake si tot hem / Siet / v discipulen doen dat niet
 en betaemt gedaen te wordē opten Saboth / ende
 hi heeft tot hem gheseyt / En hebt ghi niet gelesen
 wat Dauid dede / Doen hi hongherde / en die gheue
 die bi hē warē / hoe dat hi ghinc int huys Godds /
 en ade ghewijde broden / wrocten hem niet en be
 taemde te etē / noch ooc den genē die bi hem warē
 mer alleen den priesterē / Oft en hebt ghi niet ghe
 lesen in dye wet / hoe dat dye priesteren op diesabo
 then / den saboth in den tōpel brackē ende nochtans
 sonder sonde sijn / En ic segghe v / dz in dese plaetse
 is / die soe meerder is dan den tōpel / en waert dat
 ghi wilt wat dat is / Ic heb een goet behaghen in
 die onfermhertich / en niet in die offerade / soe en
 sout ghi die onschuldige niet verdoemt hebben *

Die sone des menscen is cen v G A G / ooc ouer
 den Saboth /

En Jesus ghinc boert van daer / en quam in haer
 scole / En siet / daer was een mā / die een doze ver
 droochde hant hadde / en si vracē hē / en sprake
 hē / Machmen ooc op die Saboth genesen / op dat
 si hē soude magē vsculdige / En hi heeft tot haer
 gesept / Die siter sijn v / die een schaep heeft / en in een
 nē put optē saboth geuallē ware / en sal hi dz daer
 niet wt treckē / hoe vele beter is dan een mensche
 vā een schaep / hiērom soe machmen wel op die sa
 both goet doen / Doē seydē hi tot dē mēscē Steect
 wt v hant / ende hi stae sijn hant wt / en si weert we
 der gesont / ghesche die ander hant

✱ Doē gingen die Pharizee wt en hielden taet
 tegē hē / hoe dz si hē berdoē soude / Mer Jesus dye
 dit belende is vā daer gegae / En hē sijn gheuolchē
 vele searē des volcs / en hi heeftte al genezē En hy
 heeft haer beuolē / dat si hē niet opēbaer makē en
 soude / om dat volbracht soude wordē / dz door dē
 propheet Elaias gesprokē was seggēde / Siet / de
 se is mij sone die ic wtuer corē hebbe / en minen be
 mindē / in den welckē mijn siele een goet behagen
 heeft / Ic sal minē geest sette op hem / En hi sal den
 heydenen dat oordel bootschappē / hi en sal niecht
 uen / noch roepē / en niemāt en sal in die strafē sijn
 stemme hooren / Dat ghequetste riet en sal hi niet
 vjehen / ende dat roeckēde vlsch en sal hi niet wt
 lestē / booz dat hi dat oordel wtwoyē sal totter
 victorien / en die heldenē sulle in hē naē hopen *

la
 a
 bid
 h.c

mar. xij. d
 Lu. vi. a
 i. to. xxiij
 p. viij. d
 p. xxiij
 Cl. xij

O Den is hoor hē gebracht een storm ende blint mensche die handē duuel beletē was/ en hē heeft hem genesen. Also dz die blinde/ en komme beide sprac ende sach/ Ende alle dat volc verwoonderde hem ende seydē/ En is dit niet die soone Daud/ Maer die Phariseen dit hoēde/ seydē si/ Dese en drijft die duuelen niet wt dā metter hulpe vā Selzebub/ den prince der duuelen.

Maer Iesus bekennēde haer gedachte/ sprack tot haer/ Alle rijc dat tegen hem seluen gedeelt is dat wort woest/ ende alle stat oft huys dat teghen hem seluen gedeelt is/ en mach niet bliuen staē. It dan dat een Sathan den anderē wt drijft soe is die een duuel tegē den anderen gedeelt/ hoe mach dā zijn rijck bliuen staen? Ende is dat ick door. Sesse bub die duuelen vordruue/ door wīe drijue v kinderē dā wt/ Daerom sullē si v richters zjn/ Mer ick dat ic die duuelē door den geest Gods wt woipe/ so is minner dat rijc Gods ouer v gecomē.

Oft hoe soude yemāt mogen gaen int huis vā eenē machtigē en hem zjn huisraet nemē/ tē waere dat hite bore dē machtigē ghevondē hadde. En dan zjn huys beroeuē. Die niet mi niet en is die is teghen mi/ ende die niet mi niet en vergaet die verstroyt/ hier om segge ic v/ Alle sonde en lasteringe/ sal den mensche vergeuen worden/ maer blasphemie tegē dē geests/ en sal niet vergeuē worden/ en dye eē woort seyt tegē dē sone des mēscē/ dat sal hē vergeuen wordē/ mer die tegē den heiligen geest seyt/ dat en sal hē niet vergheuē worden noch in deser werelt/ noch in die toecomende

Oft settet eenē goedē boos/ soe wert dye vrucht te goet/ oft settet eenē quaden boom/ so wert dye vruchte quaet/ want wter vruchten/ so wort den boom behēt/ ghi gesachte der slāgē/ hoe moech di goet spriken als ghi quaet zjn. Wandt waer af dat herte vol is/ daer af spreect dē mont/ Eē goet mensche byēgt goet boort/ wt sinen goedē schatte/ Ende een quaet mensche/ byēngt quaet boort wt sinen quaden scatte. Maer ic segghe v dat die menschen sullen rekeningē geuen in den dach des oordeels/ van eenen yeghelken onnutten woort/ de dat si gesproken hebbe/ wt uwe woort/ de sult ghi gherechtuaerdicht wordē/ ende wt uwe woort/ de sult ghi verdoemt worden.

Doen antwoorden sommige vandē Scriuē ende Pharijē/ seggēde/ Mercker wi woude gerne eenen rēchē van v sien/ Ende by antwoorde ende seydē/ Dese balshe ende ouerspeltige gesachte begeert een teckē/ ende haer en sal gheen teckē ghegeuen wordē/ dan dat teckē van Jonas den prophete/ want gelijc Jonas gheweest is/ drie daghē ende drie nachten inden buye des waluisch/ Alsoe sal die sone des menschen drie dagē en drie nachte zjn int middē der aerden/ Die luyden van Ninue/ sullen int oordeel opstaen met desen gesachte/ en sultē dat verdoemen/ want si deden penitentie na die predicatie van Jonas/ Ende siet/ hier is meer dan Jonas/ die Coninginne van oostlandesal opstaen inden ioncken daghe met desen gheachte/ ende sal dat verdoemen/ wātē quam vanden eynde der aerden om te hooren die wijsheyt Salomonis/ En siet hier is meer dan Salomon.

Als die onsuuer geest gegaen is wt enen mē

see/ soe wandelt hy door doore plaecten/ soekende rust/ en hi en vindt gheen/ ende dan spreect hy/ Ick sal weder keeren in mijn huys daer ic wt ghegaen ben/ ende daer comende/ so vindt hi dat sedich/ met bestemen ghebeert ende verriert zijnde/ Ende dā gaet hi ende nēmt tot hem seuen ander gheestē/ die arger zjn dan hi/ Ende desē inden mensche gaende/ wonen daer inne/ en het laetste van desen mensche wort arger dan dat eerste/ Alsoe sal oock desen alder archsten/ generatie gbeschieden

En Iesus noch sprekende totten scare/ Siet so stonden sine moeder/ en sine broederē daer buuten begerēde hē te sprekē/ en een sprac tot hē. Siet h moeder/ en v broeders staen buytē begheerēde v te spriken/ En Iesus antwoorde dē ghenē dye hem die bootschap ghebaen hadde. Wie is mijn moeder en wie zjn mijn broederē? En wtstekende zjn hāt tot zjn discipulē/ so heeft hi ghesprokē/ Siet/ dit is mijn moeder/ ende mijn broederen. Want so wie den wille mijns vaders doet die indē hemel is/ die selue is mijn broeder/ suster ende moeder

Hoe Iesus in een scheepken den scharen sine parabolē exponeerde/ Wanden sate Wanden oncrayde Wanden motter sate/ Wanden deeleine/ Wanden schatte die inden acker berborghen was/ Wanden peertien. Ende dat elck prophēt in zjn lant sonder ceren is

Dat. rij. Capittel

Dien seluen dage ginc Iesus wt en huipē en sadt vider zee/ En hi bē zjn vele scare des volcs bergadert/ Alsoe dz hi in een seip ginc en sadt/ En alle die scare stonden aendē ouer der zee En Iesus heeft tot haer lieden door/ ghelickenis gesproken seggende/ Siet het is een wtghegaen/ die ginc om te zayē zjn saet/ en doe hi saeyde/ soe vielen sommige zādē bidē wech/ en die boghelen zjn gecomen/ en hebbe dat opgeten/ En die ander zjn in steenachtige aerde gheuallen/ daer het niet vele erden en hadde/ en totteke zjn si wt ghesproten/ want se geen diepheit der eerden en hadde/ En na dat die zonne op gegaen was/ so zjn se verbrant/ en want se geen stercke wortelen en hadden so zjn se verdoort/ En die ander vielen onder die doornen/ en die doornē zjn op ghevallen/ en hebbense verduert/ Ende die ander zjn ghevallen in goede eerde/ ende hebbe vrucht gegeuen/ die sommighe honderdfuldēlic/ die sommighe sechtfuldēlic/ en die ander dertichfuldēlic/ Wie ooren heeft om te hooren die hoore

Ende zjn discipulē gingen tot hem ende spraken/ Waer om spreect ghi tot haer in ghelickenis sen? Iesus antwoorde en sprac. Is is ghegeuen te verstaen die verborghenheiden des rijcs der hemelen/ Mer desen eir ist niet ghegeuen/ Want wie daer heeft/ dien sal geueē wordē/ op dat hē ouer uloed elicken hebbe/ Mer dye niet en heeft/ vā hē sal ooc ghenomen worden dat hi heeft

Daer om sprekē ic tot hē door die gelickenisse/ Want met sienden ogē en sien si niet/ en met hooren ooren en hooren si niet/ Wāt si en vstaens niet/ en die prophetie Eayē wort in haer buult/ die daer seyt/ Merckē ghehoore sult ghy hooren/ en ghi en sult niet verstaē/ en met siēden ooghen sult ghi sien/ ende en sult niet sien/ want dat herte van desen volc is berbert/ ende haer ooren zjn dic gheworden om te hooren/ ende haer ooghen zjn cla-

mar 16 b

Mar 16 b
Jon. 1 b
Jon. 1 b
1. par. 1 a

mar 16 b

mar 16 b

B

mar 16 b

es. b. 10. n. 2. c. 1. r. 1. b. 1. c. 1. r. 1. b.

perich ghetworden / op dat si also niet eens metten ooggen en sien / en metten ooren hooren / ende niet haer herte verstaen ende hem bekeerde / op dat ick se ghesont make *

Maer salich zij uwe oogghen / dat se sie / en uwe ooren dat se hooren / Doortwaer ic segge v / vele profeten en rechtuerdige hebben begeert te sie / dz ghi niet / en hebbeds niet ghesien / ende te hooren dat ghi hoort / en hebbeds n3 gehooft / Hier om so hoort nu dese ghelijkenisse van den ghenen die daer saeyt / Als yemant dat woort vanden rijcke Gods hoort en niet en verstaet / so coet die quade ende neemt wech dat ghene dat int herte van dien mensche gesaeyt is. En dit is dat daer aen de wech gesaeyt is. Maer dat saet / dat op steerachtige plaetsen gevallen is / is die gene / dye dat woort hoort / ende dat ter stont met bliscchap ontfanct / mer ten heeft in hē seluen gheen wortel / maer het is alleen tijtlich / als eenighe tribulatie oft veruolghinghe opstaet om des woorts wille / soe verargert hi ter stont / Ende dat onder die doornen gesaeyt is / dat is Als yemant dat woort hoort / mer die sorghe deser werelt / en tbedroch der rijedommen verduet dat woort / ende woort onueruchbaer. Maer dz in goede aerde gesaeyt is / dat is die gene die dat woort hoort ende dat verstaet / en dā ooc vrucht bringt / sommige hondsfout / maer dat sommighe cleslichfout / en sommighe dertichfout vrucht *

En Iesus heeft haer noch een ander ghelijkenisse voorgeheleyt en sprack. * Dat rijck der hemelen is ghe eken eenen mensche / die op sinen acker gesaeyt heeft / goet saet. Mer dor die liedē sliepen so is gecomen zijn biāt / en heeft onder die terwe oncruyt gesaeyt / ende is wech ghegaen. Doen dat cruyt gewassen was / ende vrucht brachte / soe openbaerde hem ooc da oncruyt. Doe quamē die knechten totten vader des huysgesins en spraken / here en hebt ghi nyet ghoet saet in uwen acker ghelaeft / waer af heeft den acker dā oncruyt. en hi sprack / dat heeft een biant ghedaen. Doe seyde die knechten / Wildi dan / dat wy gaen ende dat oncruyt vergadere / hi sprack / Mer op dz ghy dye terwe niet mede wt en pluct / als ghi dat oncruyt vergadert / laeste heyde te samen wassen / totten oogst / en in den tijt des oogst soe sal ic dē maeyers segghen / Wer gadert eerst dat oncruyt / en bint dat in bondelkens / om dat te verberne / maer dye terwe vergadert in mijn schuere *

En ander gelijkenisse seyde hy hem voer / en sprack. * Dat rijck der hemelen is ghelijc den mostaert saede / dat een mensche nā / en ghelaeft heeft in sinen acker / dwelc dat minste is onder alle saden mer alst op wast / soe ick dz grootste onder die cruyden / ende wert een boom / also dat die vogelen des hemels comen ende wonen onder zijn tacken

En ander ghelijkenisse heeft hi ooc haer lpeden geleyt. Dat rijck der hemelen is ghelijc den deese me dwelc een vrouwe nam ende mengde dat in drie maten meels / soe langhe / tot dat al door ende door verstuerde

Alle dese heeft Iesus totten searē des volcs in gelijkenissen gesproke / ende sonder ghelijkenisse en heeft hi niet tot hem gesproke / op dz volbracht soude worden dat door den propheet ghelproken

is / die daer spreect. Ick wil minen mont opdoen in gelijkenissen ende wil wt spreken die verborghentheit vanden beginne der werelt *

Ende doe liet Iesus die scharen van hem en quam thuis / ende zijn discipulen quamē tot hem en sprake / Segt ons die gelijkenisse vādē oncruyde op den acker / En Iesus antwoorde en sprack tot hem / die daer saeyt goet saeyt / is des menschen sone / de acker is die werelt / ende dat goet saet zijn die kindere des rijck. dat oncruyt zijn die kindere des boosheys / ende die biant die saeyt is dye duyuel / ende de oogst is dat eynde der werelt / ende die maeyers zijn die enghelen / en ghelijckmen dat oncruyt wtroeyt en metten buere verbrant / also sal ooc gheschien in dat eynde der werelt. Dan sal dye sone des menschen zijn engelen seyn den / en si sullen vergadere wt sine rijc alle argernisse / en alle dyse ghene die onrecht doen / ende sullen in de ouen des buers worpe / daer sal zijn huylinge en crijelinghe der tanden. Dan sullen die rechtuerdige menschen blinken ghelijc die zonne / in haers vaders rijcke / die ooren heeft om hooren die hoore *

Wederom dat rijck der hemelen is ghelijc den scatte die in eenē acker verborghen is / welken een mensche geuonde hebbende / verborghen heeft ende door bliscchap die hi daer af heeft / so gaet hi en vercoopt alle dat hi heeft / en coopt den acker.

Doort meer / is dat rijck der hemelen ghelijc eenen coopmā die goede peerien socht / en doe hi een roffelike peerle geuonde hadde / ghinc hi ende vercocht alle dat hi hadde / en cocht die peerle.

Wederom / dat rijck der hemelen is ghelijc een nette dat geworpen is inder zee / daer men alderhande gadinghe van vischen mede vangt / dwelc veelt wilt / zijnde si optrecken opten oever / en sitten / en vergadere die goede vischen in haer vaten / mer die quaden worpen si wech / also sal gheschien in eynde deser werelt / Die enghelen sullen wt gaen en die quade scheyden van die rechtuerdige / en sullen in den ouen des buers worpen / daer sal zij weeninghe en crijelinghe der tanden

Ende Iesus sprack tot haer / hebt ghi alle verstaen. Si spraken Ja wi hi. En doe heeft hi ghelproke / Wat comt so is ic schriftgeleerde die totten heimelijcke cleert is / die is ghelijc een vader des huysgesins / die wt sinen schatte voortbringt dat nieuwe en dat oude

Ende het is gheschiet / doe Iesus dese gelijkenisse gecyndt hadde / dat hi van daer ghegaen is / en quam in zijn lant / ende leerde in haer schole. Nā so dat si hem verwonderde / en spraken / Nā waer toemt desen dese wyl heyt en machte Ies dese niet een timmermā sone ten heet niet zijn moed Maria / ende zijn broeder Jacob / ende Joses / ende Simon en Judas / en en zijn alle zijn susterē niet bi ons. Van waer coet hi dā dit alle / en si argerde haer aen hē. Ende Iesus heeft tot haer ghesproken / Een propheet en is nergent weynigher gheacht dā in zijn lant en thuis en bi die sine. En Iesus en heeft daer niet veel tekenē gedaen om haer ongeloue

Woe sint Jā Baptista onthooft wett. Woe vilt duyfent mannē / met vif boden en twee vifschē gespiest werden. Woe Iesus opter zee wandelde. Woe hoe hi petrum verlosste die bina verdonc

Psalm 136

Mat. xii

Mat. xii

Jo. d. 6

Jo. xii. 1

ken was hoe Jesus int lant Genesar vele cranc
ke menschen genas Dat. xliii. Capittel. *

Dien tijden heeft Herodes Tetrar
cha gehoord dye same Jesu, en heeft
tot sijn knechten gesproken/ Dese is
Joanes Baptista/ hi is vāde dooden
opghelstaen daerom/ so is sijn doe so
crachtich wāt Herodes hadde Joannē geuangen/
ghebonden en vast geset in een gheuankemisse om
Herodias/ die eē huysvrouwe was vā Philippus
sinen broeder/ want Joannes seyde tot Herodes
het en is vniect gecozlooft haer te hebbe/ en Herodes
hadde hē geerne doot/ mer hi ontfach dē volc
ke/ want hi hem voor eenen propheet hielden

Doen Herodes sinen Jaersdach beghine/ doen
danste dye dochter Herodiadis int muddē voor hē
allen/ en dat behagede Herodes wel/ waer om hē
haer geloofde met eenen eede/ hi woude haer ghe
uen al dat si eysce mocht/ En dese dochter te vorē
van haer moeder onder wesen / heeft ghesproken
Geeft mi hier in een schotel / dat hooft van Joan
nes baptista/ En die coninc wort bedroeft noch
tās om sinē eedt/ en om die gene die met hē ter sa
felē etende waren/ heeft hi beuolt haer dat te ghe
uen/ en sicut en liet Johannem inder geuankemis
se onthoofde/ en Joannes hooft wort gebracht in
een schotel / En het is ghegeue der ionckrouwe/ en
si bracht haerō moed / En Joanes discipulē sijn ge
comē/ en hebbe sijn lichaē wech genomē en dat be
grauē/ en quamē en hebbe Jesum dat gebootschap

Doē Jesus dat hoorde/ so is hi daer gegaen in
een schip/ in een woestine alleene/ en doe dat volc
dit hoorde/ so sijn si hē na gheuoilcht te boete tot dye
steden/ en Jesus ghincket voor ende sach dat gro
te volc/ en hi ontfermde haer/ en heeft haer crāche
geueken/ En des auonts quamē sijn discipulen tot
hem/ en spraken Dese plaetse is wilt en woest / en
die nacht coemtaen/ vlaet dat volc van v/ dat si in
die cackelē oft dorpen gaē/ en hen spijle ropē. Mer
Jesus heeft tot haer gesprokē/ het en is niet van
nede dat si gaen sullen/ geeft ghi haer te eten. En
si hebben tothem ghesproken. Wy en hebben hier
maer vijft broden/ en twee visschen/ en Jesus sprac
byenctē hier tot mi/ ende hiet die scaren sitten opt
gras/ en nam die vijft broode/ en twee visschen/ en
sach op ten hemel en herckte gheleghent/ ende brac
die broden/ ende gaffe sijn discipulen ende die dis
cipulen gauense dē volcke/ ende si aten alle ende sijn
versact/ en namē wech dat ouerbleef banden broc
ken/ twalef kornē vol / Ende die daer ghegheten
hadden/ waren bi vijftduysent mannen sonder die
vrouwen ende kinder

Ter stont hier na heeft Jesus sijn discipulen
geboden int schip te ghaen/ en voor hē weder ouer
te varen/ so langhe dat hi die scharen ghelaten sou
de hebben/ Ende Jesus dat volck ghelaten hebbe
de/ is eenē berch opgedommen alleen om te bidde
en des auonts was hi daer alleene/ ende dat schip
was int middel bander zee/ en leet noot banden va
ren der zee/ want den wint was haer contrarie En
de inder vierder nacht wāke quam Jesus wāde
len/ opter zee tot sijn discipulen Ende die discipulē
siende hē opter zee wādelende/ sijn verscriet ghe
worden seggende/ This een schijnfel/ ende eē san

tsake/ en van vrees/ so hebbe si luide geroepē Mer
ter stont heeft Jesus tot haer gesproken/ en seyde/
hebt betrouwen/ Ic bent/ en vrees niet

Maer Petrus antwoorde hē ende sprac hē
G/ sidiht so gebiet mi tot v te comē op die wate
ren/ ende hi seyde Cocint hier/ Ende Petrus traf
wtē seep/ ende ginc op dat water om tot Jesum
te comen. Mer siende enen sterckē wint/ werdt hi
verueert ende begonst te sincken/ so riep hi seggen
de/ hē G/ helpt mi/ En Jesus ter stont sijn hant
wt stekende heeft hē ghegrepen en sprac tot hem
G/ du cleine ban gelooue/ waer om hebt ghi getwif
sel/ En als si in dat scip waren ghegaen ruste hem
dē wint/ En die int schip waren sijn ghecomen/ en
vielen voor hem neder/ segghende/ Warachtelijck
ghij zijt die sone Gods En doen si ouer gesceept wa
ren quamen si in dat lant Genazareth/ Ende doen
hem die maunen van die plaetsen kende hebben si
wt ghesonden int geheel lant dat daer omtrent ge
legen was/ en hebben voor hem gebracht/ alle die
cranc waren/ En si hebben ghebeden/ dat si alleen
dat wterken van sinen cleede mochtē raken/ en al
le die ghene die dat racten werden gesont *

Handē handē te walcē Dat dē menschen niet
en besmet het ghene dat door sinē mont in hē coēt
hoe Jesus die dochter der vrouwen Sirophenis
se vanden duuel verlostē. hoe Jesus vider zee vā
Galileen blinde ende crepelē ghenas hoe Jesus
met seuen broden endeluttel visscē vierduysentmē
schen verlade Dat xv. Capittel/ *

Dē quamen tot hē die schriftgheleer
den en phariseen van Jerusalem seg
gende/ Waer om ouertreden v disci
pulen die insettinge der ouden/ wāt
si en walschen haere handen niet als
si broot eten/ hi antwoorde ende sprac/ tot hem
Waer om ouertreect ghi dan Gods ghebot omme
wber instellinge wille Want God heeft geboden
Eert vader en moeder/ en wie sijn vader oft moed
bloet/ sal die doot steruen/ en ghi segt Een pegelic
soude segghen/ tot vader oft moeder. het is God
ghegeuen dat v soude vā mi te profiteren comen/ en
daer af comet/ dat niemant sinen vader/ oft moe
der eeret/ en alsoe hebt ghi dat gebot Gods te nie
te gemact om wber instellinge S yppocriten Ela
yas heeft vā vrecht gepropheteert/ segghede. Die
volc genaket mi in etten monde/ en eeren my in et
ten lippen/ maer haer herte is berde vā my/ mer sy
dienen mi te vergeefs/ als si leeren alsodanighe le
te/ dye anders met dan menschen gheboden en sijn
En Jes? riep dz volc tot hē/ en sprac / hoort toe
ende versact. Dat ten monde ingaet/ en maect dē
menschen niet onteyn/ Maer dat wt dē monde gaet
besmet den menschen.

Doē ghinghen sijn discipulen tot hem en sprac
ken/ weet ghi ooc dat die phariseen hem argerden
doe si dat woort hoorden/ Jesus antwoorde ende
sprac. Alle plantinge dye in mijn hemeliche vader nē
gheplant en heeft/ sal wt geworpen worden/ iactse
varen si sijn blind/ ende leyders der blindē/ Maer
als deen blinde den anderen leyt/ so vallen si beyde
inden put.

Doē antwoorde Petrus en sprac tot hē/ bediet
ons dese gelickenisse/ en Jesus sprac tot hē / Sijt
ghi dan ooc noch sonder versact/ en vstact ghy

marci b
Eu. iij. d
Iu. ij. a.

mar
Iu. b

marci b
Iu. ij. b.

mar
Iu. c
Deu

niet/ al dat ten monde ingaet/ dat gaet inden buye/
en wert door de natuerliken gaec wtgeworpen/
mer wat te monde wtgaet/ dat roet wt der herten
en dat maect den mensche onreyn/ want wt der her-
ten comē quade gedachte/ dootslaghen/ ouerspe-
len/ onsuuerheide/ dieuerie/ valsche gelyngnissen/
lasteringhen dit sijn die dingen die de menschen on-
suuer maken/ mer niet ongherbalschen handen te
eten/ en besmet den mensche niet *

✠ En Iesus ginc wt van daer/ en is gheueken
in die liden Tyri/ en Sidonis. En liet. Een Caria-
neesche vrouwe/ ghinc wt den selue eynden/ en ge-
moete hem/ en riep hē na en sprac/ Heh Ihesus/
ghilone dauid/ ontfermt v mīnder/ Mij dochter
hoefteneen boosen duuel in/ En Ihesus en heeft haer
niet ee woort geantwoort/ En sijn discipule sijn tot
hem gheghaen en baden hem en sprake/ Verlaetse
dorch van v/ wāt si roept ons na/ Mer hi antwoor-
de en sprac/ Ic en be niet gelonde dā alleē totte ver-
lozen scapē des huys vā Israel. Mer si quā/ ende
viel voor hē neē/ en sprac/ Heh Ihesus helpt mi/ Mer
hi antwoorde en sprac/ Het en is niet goet dat men
den kinderen hair broot neme/ ende worpent voor
die honden. Ende si heeft gheantwoort. Dat is
waer Ihesus/ maer die hondkens eten van den
brocken/ die van haer der heerē tafelē vallen. Den
antwoorde Iesus en sprac tot haer. O vrouwe/
groot is v gelooue/ v geschiede alsoe ghi wilt/ En
haer dochter wert gesont in die selue vie. *

En Iesus ginc van daer voort/ en is ghecomen
bider zee vā Galilea/ ende clam op eenē bereh/ en-
de is daer geseten. En tot hē quā veel volck/ ende
brochte met haer/ lamme/ blinde/ stomē/ crepele/
ende veel ander/ en worpēse Iesu voor die voeten
en Iesus heeftse gheueken/ also dat die scaren haer
verwonderde doen si saghen dat die stomme spra-
ken die erepele/ ghesont waren/ die lame ginghen
die blinde sagen/ ende prelen God van Israel

✠ En Iesus/ riep sijn discipulen te hem/ ende
sprac. Mi lammet des volck/ want si nu wel drie
daghen bi my ghebleue sijn/ ende en hebben niet te
eten/ en ick en wille niet hongherich/ van mi laten
op dat si niet en verknachten onder wegen/ Doen
seyde sijn discipule tot hem/ Van waer soude ons
inder woestine so veel broots toecomē/ dat wt so
groten volck versaden souden/ En Iesus sprac tot
haer/ hoe vele brode hebt ghi/ en si hebbe ghespro-
ken/ Seue en luttel vischkens/ Ende hi beual dat
volck neder te sittē opter aerden/ en nam dye seuen
broode en vischkens/ dāckende/ bracke ende gafse
sijn discipulen/ en sijn discipule gauen se de volcke
En si hebben alle ghegeten en sijn verlaet gewor-
den/ En si hebbe wech genome van den brocken/
seuen volle koruen/ Ende die daer ghegeten hadde
waren hier duysent mannē/ wtgenomen die vrou-
wen ende die kinderen * Ende Iesus die scare
achter gelaten hebbe de/ is in een schip gegaen/ en
is gecomen in die eynden Magdala

Wā die leeringe der Phariiseen hoe Iesus
sprac/ dat hi sijn kerckertimmeren soude op die be-
dinge des geloofs. Hoe Petrus na sijn belidin-
ghe van Christus gestraft wert/ En dat een yge-
lic sijn cruytsdragē moet/ die Christus na volge
wil/ En dz die sommige die doot niet sijn en sullen
voordat si den soon des menschen in sijn rijscien.

Dat. xvi. Capittel ✠
Nde die Phariiseen sijn niet ee Sadu-
reen tot Iesum ghecome/ hem temp-
terende/ En baden hem dat hy haer
een teken wt den hemel toonen wilde
Mer hi antwoorde en de sprac. Des
auonts segt ghi. Het sal elacer en schoon weder sijn/
wāt den hemel is root/ en des morges so sprac
gūt/ Het sal huden ontweder sijn/ want den hemel
is root ende doncker/ O hypocriten/ ghi kont dye
ghedaente des hemels opeelen/ kont ghi dan ooe-
niz die tekenē deser tijt oordelen/ Vese quade ouer-
speelige generatie begeert een teken/ ende gheen
teken en sal haer gegeuen worden/ dan dat teke
Ione des Propheetē En hi verhefse en ginc wech

Ende doen sijn discipulen ouer waer geuarē/
se hadden si bergheten broot met hen te nemen/
Mer Iesus sprac tot haer/ Siet toe/ ende wacht
v van den deeseme der Phariiseen/ en Saduceen/
So dachten si in haer seluen/ seggēde. Dat salt sijn
wāt wi gheen broot met ons ghenomen en hebbe
Doe dat Iesus bekende/ heeft hi tot haer ghespro-
ken/ Wat becommerdi v/ O ghi cleyn vā gelooue
dat ghi gheen broot en hebt/ vltact ghi noch nyet/
ghedenct ghi ooc niet/ vā die vissē brode daer vissē
duysent menschen toe waren/ ende hoe vele koruen
ghi werch droecht ooc niet aē die seue brode daer
vier duysent mannen toe waren/ en hoe vele korue
dat ghi wech droecht/ hoe verstraet ghi dan niet/ dz
ic v dat nu en segge vā brode/ wacht v vā de
deeseme der Phariiseen/ ende der Saduceen. *

En doe verclonden si dat hi niet geseft en had-
de te wachtē vā de deeseme des broots mer voor
die leeringe der Phariiseen en Saduceen

✠ Doen quam Iesus in die deelen van den lan-
de van Cesarien Philippi/ ende brackde sijn disci-
pulen ende sprac/ Wien seggen die kieden te sijnne/
den sone des menschen/ En si spraken/ Dye sommi
gheleggē dat ghi sijn Joāns Baptista/ die an-
der dat ghi Iherias sijn/ ende die ander Ieremias/
off een vanden Propheeten/ Ende Iesus sprac tot
haer/ wie segt ghi dan dat ick ben/ Soen antwoor-
de Simon Petrus ende sprac/ Ghi sijn Christus/
des leude Gods soon/ Iesus antwoorde en sprac
tot hem/ Salich sijn/ Symon Jonas soon/ want
vlesch en bloet di dat niet gheopenbaert en heeft/
mer mine vader inden hemel. En ic segge v oock
ghisijn Petrus/ ende op desen steē sal ic timmeren
mijn ghemeynte. En die poorten der hellē en sullen
seggen hem gheen macht hebbe/ ende ic wil v ghe-
uen die sloten des hemelrijck. En alle dat ghi bin-
den sult opter aerden/ sal ooc inden hemel ghebou-
de sijn/ Ende alle dat ghi ontbinden sult inder aer-
den dat sal inden hemelen ontbonden sijn *

Doe verboot hi sijn discipulen/ dat sijn niemāt
leggē en souden/ dat hi Iesus Christus was/ Van
desen tijde voort so bezogt Iesus sinen discipulen
te kennē te geuen/ dat hem van node was te gaen
tot Jerusalem/ ende vele liden vanden ouderen/
ende baden pincen der Phariiseen/ ende vanden
Scriuen/ ende gedoot werdē ende opten derden
dach veertien/ Ende Petrus hē ter side nemende
bezogt hem te berispe seggēde/ Ihesus/ sijn dorch
v seluen genadich/ niet en moet v dz gesiede/ En

Marci
vij. b
Jon.
vi. d.
Iur.
vij. d.

Joā. ij. a

Marci
vij. a.

Iu. xij. b

B

Marci
vij. c.

Joā. vi.

Iu. ix. c

Marci
vij. d.

Marci
vij. d.

Marci
vij. d.

Marci
vij. d

Iur. ix. e

Jesus heerde hē ōme en sprac tot Petrum. Gaet wech Sathanas/ ghi zijt mi hinderlic/ wāt ghi en smaect niet dat Godlic mer dat menscheleic

Marci. viij. d. Doē sprac Jesus tot sinē discipulē/ **Luc. ix. d.** Wilt mi yemant nae volgen die versake hē seluē/ en ne me op hē zjn crups/ en volge my na/ Wāt wie zj leuen wil behoude die salt verlicken/ mer wie sijn leuenberlicke/ om minē wille/ die salt vanden/ En wat sout battē eenē mensche/ dat hi die geheele werelt gewonnē had/ als hi schade aē zjn siele līt/ oft wat cā eē mensche gegēuē/ daer hy zjn siele weder mede sal mogē lossen/ Wāt het is toecomēde/ dat die sone des mensche comē sal in die heerlichez zjns vads mer sinē engēle. En dā sal hi eenē yegelijckē sonē na sine werckē Dooxwaer ic segge v/ Datter zomige hier staē/ die den doot niet smakē en sullen voor d; si dē soon des mensche hē comē in zj rijk. *

Hoe Jesus opren berch vā Tabor/ sinē discipulen hē vertoonde. En dat helias ny gecomē was en niet ontfangen was op ēbaerde hi. Hoe hi eē kint ghenas/ dat metrer mane ghequelt wert/ hy leert dat een mostert saet groot is / En vandē pēninc/ die in eē vīschs mōt vōdē wert. ca. xvij *

Mar. xij. d. **Luc. ix. d.** **Mar. xij. d.** **Mar. xij. d.**

Gode na ses daghē nam Jesus met hē Petrum/ Jacobū/ en Joannē sinen broeder/ en heeft dese besiden af ghelept op eenē hogen berch/ ende hy is voor haer verclaert/ en zjn aelchijn heeft gēlincet gēlōc die zonne/ en zjn cleedere zjn wit geworden/ als een licht/ En siet/ daer vtoonde hem Moyses en helias met hem sprekēde / Ende Petrus antwoorde en sprac tot Jesu/ hē cā tis ons hier goet te zjn/ Wildi latet ons hier maken die tabernakulē/ v eene/ Moē eene/ ende helpe eene/ en hi noch sprekēde/ Siet/ eē lichtēde wolcke heeft haer omsenē/ En siet/ wter wolcke quā een stemme/ leggende. Dit is mijn beminde sone/ inden welcken ic een goet behagen hebbe/ Hooft hem/ Doendat die discipulen hoorde/ so bielen si op haer aensicht/ en zjn zeer veruāert geworden/ En Jesus ginc tot hē/ en heeft gēraect/ en sprac Staet op/ en en wilt niet vreesen/ Mer doe si haer ogen ophteuē/ sagen si niemāt dan Jesum alleen.

En doen si neder ginghen/ vanden berghe/ geboot haer Jesus seggende. En segt nyemāt dit vīsoen/ voor dat die sone des menschen vander doot op gheslaen is. *

* En zjn discipulē heb hē hem geuraccht ende sprakē. Waerom sprekē dan die scriftgheleerden dat helias eerst moēt comen/ Ende Jesus antwoorde haer ende sprac. Helias sal yimmer door sinē toecomst alle dingen in sinē rechte wed vringē/ En ic segge v/ d; helias ny gecomē is/ en hebben hem niet bekent/ mer hebben aen hem gedaen dat si gewilt hebben/ en also sal oock die sone des menschen lijden moete vā hē Doen verston den die discipulen dat Jesus van Joannes Baptista tot haer ghesprokē hadde

En doen si totter schare des volcs quāmē/ soe ghinc tot hē een mensche en boechde zjn knien te ghen hē/ en sprac/ hē cā ontfermt v ouer mijn sone/ want hi mensche is/ en heeft een swaer lēde/ wāt hi hāt dī wils int buer/ en indat water en ic hebbe hem voor dinen discipulen ghebracht

en si en concken hem niet genesen. Jesus antwoorde en sprac/ v gh/ ongelouige en bekeerde aert/ hoe langge sal ic v lijden/ hoe lange sal ic v lijden/ Bregt desen hier tot my En Jesus heeft desen duuel berispe/ ende hris wt hem gegaen/ en thint wort gelont in die selus vze *

Ende doen quāmē zjn discipulē int heymelick tot Jesum ende sprakē/ Waer om en conden wi dē duuel niet wt dūne? Jesus antwoorde/ en sprac. Om wtter ongelouicheit/ want voorwaer segge ic v/ hadt ghi ghelouue/ gelijc een mostertlaet/ en sout seggen tot desen berge/ gaet van hier/ soe sal hi wech gaen/ en v en sal niet onmogelic sijn/ Mer dese aert der duuelen en wort niet wtgedreue dan door vidden ende batten/

En doen si int lant vā Galileen bekeerden so heeft Jesus tot haer gesprokē/ het is toecomēde dat die sone des menschen gheleuert sal worden/ in die handen der mensche/ en si sullen hē dooden/ en hi sal ten derden dage he verriisen/ ende si zjn wter maten seer bedroeft ghe worden

* Doen si nb tot Tapharnaum quāmē/ so zjn tot Petrum gecomen die chijns penningē/ te ontfanghē en sprakē/ Plach v meester niet den chijns penninc te geuen/ Petrus sprac/ Ja hi/ En doe hē uit huys quā/ so voorquam hem Jesus segghende Simon wat dunct v/ Van wīe neimē die coningen der aerde tol oft chijns/ van haer kindere/ oft vanden v: eemde/ ende Petrus sprac tot hem/ vandē vzeemde Jesus heeft tot hem ghesepde/ Daer om so zjn die kinderen vjij/ maer op dat wi haer niet en arggheren soe gaet totter zee/ ende worpe daer in een angel/ en den eersten visch die op coemt/ die neem/ en als ghi sinen mont op doet/ soe sult ghi daer inne vīndē eenen haluē gulden/ die sult ghy nemen/ en geefen voor mi en di *

* Vānder ootmoedicheit eēs kints Dat mē dyc kinderen niet versmadenē sal/ hoe dat wi onsen broeder straffen sullen dat wi malcanderē vergeuen onse misdaet En vanden genen die zjn mede gheselle ouerlaste/ om honder v penningen die hi hem sculdich was **Act. xvij. Capittel.** *

God die selue tijt quāmē tot Jesum zjn discipulen/ en sepdē. Wie is doch die meeste int rijk der hemelē? En Jesus riepe een kint tot hē/ en sette dat midde onder haer ende sprac. Voorwaer ic segge v/ ten si dat ghi v om keert/ en wert gelic kinderkenē/ so en sult ghi int rijk der hemelen niet comen/ Hieromme een yegelijckē die hē seluē berne dert gelic dit kint/ dese is dyc aldermeeste int rijk der hemelē / En wie ontfangt allwiche kint in minē name die ontfangt mi/ En wie eē vā dese minstē vārgert/ die in mi ghelouē/ die waer betet/ dat een molensteē aen sinē hals ghangen werde/ en dat hi int diepste der zee bet droncken werde

Dee der werelt van aenstotinge oft verargerisse En tis vā node datter argernisse comē Mer were den menschen door den welcken die argernisse coemt. Mer ist dat v dīn hāt oft dīn voet argert so sijn dien af/ en worpen vā v/ het is v beter dat ghi totten leuē crepel oft verlecmt ingact/ dāt v handen oft vwe voeten hebbende/ in cellich buer ghetworpen wordē. Ende ist dat v dīn ooghe

Mar. xij. d.

Mat. ix. d.

Mat. ix. d. Luc. xvij. d.

Mar. xij. d.

argert/trecke wt/en werpse van b / het is b beter dat ghi met eenē oge int leuē coēt/dā dat ghi twee ooghen hadt/en woxt int helcke vier geworpen.

Siet toe/dat ghi niet en veracht eenen van desen cleyenen/wāt ic segge v/haer engelē hē alijt dat aensicht mijns vaders/die in die hemelen is. *

r. b
. a
Wāt die sone des mensche is gecomē saliche ma ken dat verlorē was. Wāt dunckt v/waert datter yemāt hōdert scapē hadde / en ee van dese schapen d'walfde ware / laet hi niet die negenentnegentich scapē op die bergē/en gaet en soect dat ee scaep dat hōdoelt is/en ist dat geualt dat hēt vint/Doorwaer ick segge v/dat hi hē dan meer verblift van dit een scaep/dan van die negenentnegentich schapen/die niet gedooft en hebbe. Also en ist ooc den wille niet van uwē vader/die in die hemelē is/datter een van desen cleyenen bergae.

h. a
oz.
O
Ist sake dat v broeder in v sondicht/soe gaet en kraef hem tusschen v en hem alleen. Ist dat hi v hoorit/so hebdi uwē broeder gewonnen/maer ist dat hi v niet en hoorit / soo neet met v noch een oft twee/op dat indē mont van twee oft drien getuy gen/alle woort staē mach / Ist dat hi die niet en ho ret/so segget der gemeynten / met ist dat hi die ghe meynthe niet en hoorit/so hout hē als een heydē / en opēbaer sondaer. Doorwaer segge ic v/wat ghi op ter aerde bindē sult/sal ooc inden hemel gebonden zyn/en wat ghi ontbindē sult opter aerden/sal ooc indē hemel ontbindē zyn. Doorit segge ic v. Ist dat twee vā v met malcāderē ouercomen opter aerde van alle dingen dat si begeren / dat sal haer geschie den van mijnen vader die in die hemelen is. Wāt waer twee oft drie vergadert zyn in mijnen naem daer ven ic int middel van haer.

h. a
Doen ginc Petrus tot Iesum en sprac/h. e. e. h. e. /hoe dicke wil moet ic dan mijnen broeder verge uen/Ist genoegh seuen werf/Iesus sprac tot hem/ Ich en segge v niet seuen werf/mer tot seuentich werf/ seuentich werf *

h. a
Doen sprac hē dat rijck der hemelen ge liche gheworden eenen coninc/die met sinen knecht ten rekenen woude/ en doen hi begonst te rekenen soo quam voor hem die hem schuldich was thien duyzent pondt/ Doen hi nu niet machich en was om die te betalen/so heeft zyn heere geboden/hem te bercoopen/ende zyn huysrouwe/ende zyn kin deren/en alle dat hi hadde/om dat te betalen/doen viel die knecht neder/ende badt hem aen / en sprac heere/hebt patientie met mi/ick sal v betalen.

O
Doen iammerdet den heere des knechts en liet hem los/ende hi heeft hem die schult ooc quist ghe schouden. Doen ghinc dese selue knecht wt/en hi heeft eenen gheuonden van sinen mede knechten/ die hem schuldich was hondert penningen/en greep hem aen ende wroechde hem segghende / Betaelt dat ghi mi schuldich zyt/Doen viel zyn mede knecht neder/en badt hem segghende/het patientie met mi/ende ick sal v betalen. Maer dese en heeft dat niet willen doen/Maer hi is wech gheghaen/ende heeft desen in eenen kercker geworpen / tot dat hy zyn schult betalen soude. Doen zyn mede knechten dat sagen/so zyn si seer bedroeft/ende zyn gecomē ende hebben haren heere vertelt / aldat gheschiet was. Doen dede hem zyn heere voor hem roepen/

ende sprac tot hem. Ghi schalcke knecht alle v schult hebbe ick v vergheuen/wandt ghi mi gebeden hebt. En sout ghi dan ooc niet v mede knecht ontfermt hebben/gheleick ick wa ontfermt hebbe En zyn here wert toornich/en heeft hē dē pñnders geleuert/tot dat hi betaelt soude hebben die gehele schult. Also sal mijn hemelcke vader v ooc doen / ist dat ghi niet en vergeeft van herten een yegelic sinē broeder zyn gelschil. *

Dat ee mā zyn huysrouwe niet laten en mach Dat ee die ionge kinderē niet houdē en sal vader benedicte/handē gelubde mensce / Dat den rijcken swaer indē hemel te comē is. Dat hi hondert sout ontfangen sal/die hier alle dingen verlaect.

Dat. xii. Capittel.

Inde is gelschiet doen Iesus dese re den greep hadde/ doen ghinc hy wt Galilee / en quam in die eynden des Joodsche lants ouer die Jordane/en bele scare des volcs zyn hē geuolcht en hi heeft gesont gemaecht.

Doen quamen die Phariszen tot hem/ en temp teerden hem/segghende/ Ist ooc recht dat hem een man scheyde van zyn huysrouwe om eenigherley oorlake/Iesus antwoorde en sprac / En hebt ghy niet gelesen/ dat hi die de menschen van beginne gemaect heeft/die maecte dat een man en huysrouwe zyn soude/ en sprac/Waerom sal een mensche laten vader en moeder/en zynnder huysrouwen aenhan ghen en bi bliuen/en si twee sullen een vleesch zyn/so en zyn si nu niet twee/maer een vleesch. En daer om en sal die mensche niet scheyden dat God te la men geuoecht heeft.

Doen spraken si. Waerom heeft dan Moyses geboden te geuen eenen scryftbuef/en die huysrouwe te late/Iesus heeft geantwoort/Moyses heeft om die hertheyt uwer herten toe gelaten te scryde van uwer huysrouwe. Mer banden begin soe en heeftet also niet geueet/En ic segge v/so wie van zynder huysrouwen scheyt (het en si om ouerspel wille) en een ander trouw/die doet ouerspel. Ende wie die afgesceyden trouw/die doet ooc ouerspel.

Doen sprake zyn discipulen tot hem/Staet die sake eens mans also met zynder huysrouwe/So en ist niet ghoet een huysrouwe te trouwen. En Iesus sprac tot haer / Alle menschen en verstaen niet dit woort/mer alleen den genen diet gegeuen is/want daer zyn sommige gesneden / die also van haers moeders lichaem geboren zyn / en daer zyn sommige gesneden/die banden menschen gesnede zyn/en daer zyn sommige die haer seuen gesneden hebben/om dat rijck der hemelen. En wie dit begre pen can/die begript.

Doen zyn tot hem gebracht cloyne kinderchens om dat hi zyn handen op haer leggen soude/en bid den soude. Ende die discipulen hebben dese verlypt Mer Iesus sprac/Laet die kinderchens / en en wilt haer niet verbieden tot mi te comen/want sodanighen behoort dat hemelrijcke toe. En hi leyde zyn hant op haer/en ginc van daer.

En liet / een tot hem gaende/seyde tot hem goe de meester / wat sal ick goets doen / op dat ick dat ewich leuen mach hebben/Iesus sprac tot hem/Waerom noemdi mi goet/niemant en is goet/dā alleen die eenige God. Mer wilt ghy ten ewigen

eph. b. 3
Dute
xiiij. a.

mar. x. a

B

lu. xvi. d

mar. x. c
lu. xviij.
b.

O leuen comen/so hout die gheboden. Dese seyde tot hem/welcke gheboden: Iesus heeft geleyt Ghi en sult niet dooden/Ghi en sult niet stelen/Ghi en sult geen ouerwel doen/Ghi en sult geen valsche getuygenisse gheuen/Eert vader en moeder/En hebt lief uwen naeste ghelijc v seluen. Die iongelinc sprack tot hem/Alle dese heb ick ghebouden van mijnder ioncheden op/wat ghebreect mi noch? En Iesus sprac tot hem/It dat ghi volcomen wilt zijn/Soo gaet en bercoopt al dat ghi hebt/ende gheuet de armen/en ghi sult eenen schat behoude inden hemel/en coemt en volcht mi na. Doen dese ionghelinc dat woort hoorde/so ghinc hi bedroeft van hem/wat hi hadde veel goets.

mat. r. c Iesus sprac tot sinen discipulen/Doozwaer segge ick v/dat een rijck mensche swaerlic comē sal int rijck der hemelen/En wederom segge ic v/het is lichter eenen kemele doort gaen van eender naelde te gaen/dan eenē rijckē mensche int rijck/Gods te comen/Doen dat die discipulen hoorde/zhn sy seer verwondert/legghende. Wie mach dan salich worden/Mer Iesus sachte aen en sprack tot haer. Hi den mensche is dit onmoghelic/maer bi Gode zijn alle dinghen moghelich.

D Doen antwoorde Petrus/en sprac/Siet/wy hebben al achter ghelaten/en zijn v na gheuolcht/Wat sullen wi daer voor hebbē. Iesus sprac/Doozwaer segge ic v/dat ghi/die mi na gheuolcht zint in der weder gheboorten daer dye sone des mensche op den stoel zint der heerlicheyt sittē sal/sult ghi ooc sitten op die twaelf stoelen/en oordeelen die twaelf gheslachten van Israel/En een yegelic die achter laet zijn huys/oft broeder/oft suster/oft vader/oft moeder/oft huyfvroutwe/oft kinder/oft acker om mijns naems wille/dye salt weder hōdertfout ontfanghen/en sal dat ewich leuen besitten. * Mer vele die die eerste zint/sullen die laetste zint/en die laetste sullen die eerste zint.

Wander parabele der arbeiders/die inden wijngaert geuert waren:Wanden kinderen zebedei/Wan die eerste sittinge aender te selen/En van twee blinde die aen de wech staten:

Dat. xx. Capittel *

Alt rijk der hemelen is gelijc eenē vader des huyfgeins/dye wt ghinc des uoerzins seer vroech/om in sine wijngaert arbeiders te hueren/en ouercomen zinde met sine arbeiders/elckē dach om eenen penninc/so sandt hijse in sinen wijngaert/ende ghinc wt omtrent der derde vren/en sach ander opter marct ledich staen/ende sprac tot hen/Saet ghi ooc in minen wijngaert/ende dat recht is/sal ic v gheuen/en si zijn gegaen. Noch eens is hi wt ghegaen omtrent der sefter en neghenster vren/en heeft des ghelijc gedaen. Ende omtrent der elfter vren is hi weder wt gheghaen/en heeft ander gheuonden ledich staen/ende sprac tot hen/Wat staet ghi hier ledich den gheele dach? Si hebben tot hem gheleyt/want ons niemant ghehuert en heeft. Ende hi sprac tot haer/Saet henen ghy ooc inden wijngaert/ende ghi sult ontfanghē dat recht is.

Alk autē weret/so heeft die heere des wijngaerts tot sinen procurator ghesproken/roeft die arbeiders/en gheeft haer den loon/ende beghint bandē

laetsten totten eersten. Doen quamen die omtrent der elfter vze ghehuert waren/en hebben elck by sonder den penninc ontfanghen/Doen dye eerste quamen meynden si/dat si meer ontfanghē soude/maer si ontfanghē eoc yegelic haren penninc/En doen si die ontfanghen/so murmureerden si tegeu de bad des huyfgeins/leggende/dese laetste en hebben maer een vze ghearbeyt/en ghi hebtse ghelijc ons ghemaect/wi die den last des daechs/en de hitte ghebraghen hebben.

Hi antwoorde en seyde tot eenē vā haer/Mijn hient/te en doe v geen onrecht/en zint ghi niet met mi ouercomē om eenen penninc? Ic comt dat v is en gaet wech/ic wille desen laetste ooc gheuen gheleyt v. Of en heb ic geen macht te doe (mette mijnē) dat ic wille Siet ghi daerom sechel/dat ick so goet ben. Also sullen die laetste die eerste zint/en dye eerste die laetste/want veel zinder gheroeppen/maer weynich wtuertcozen. *

* En Iesus ghinc op na Jerusalem/en nam zint twaelf discipulen alleen inden wech met hem/en sprack tot haer/Siet wy reysen opwaerts nae Hierusalem/en die sone des menschen sal geueert worden den pinckten der pinckten/ende den scrijue ende si sullen hem veroordelen ter doot/ende si sullen hem leueren den heydenen om te bespotten/en om te gheestelen/en om te crucygen/en hi sal ten derden daghe verrijsen *

* Doen is tot hem gecomen die moeder der kinderen Zebedei/met haren sonen/en viel voor hem ueder/biddende wat vā hem/En hi sprac tot haer/wat wildi? Si sprack tot hem/Laet dese twee mijn sone sittē in dijn rijcke/dye een aen dīne rechter hant/en daer aender sincker hant. Mer Iesus antwoorde/en sprac/Ghi en weet niet/wat ghy bidt/Muchdi dinc hē den kelck dien ick dinc hē sal/en mette doopsel gedoopt werde/daer ic mede gedoopt worde/Si hebbē gheleyt/sae wt. Hi sprac tot hen/Ghi sult minen kelck dinc hē/ende ghe doopt worden metten doopsel/daer ic mede ghe doopt worde. Maer te sittē aen mijn rechter hant en sincker hant/en is niet in mijnder macht te gaen/Maer dient bereyt is van mijnen vader.

Doen dat die thien discipulen hoorde/so zint si verontwaert van dese twee broeders/Mer Iesus riepte tot hē en sprac/Ghi weet dat die werelcklike pincken heerscappe hebben/en die grootste gebruycken ghewelt onder haer/alsoo en salt onder v niet zint/Mer so wie onder v groot wil zint gheacht/die si v dienaer. En die onder v dye eerste wil zint/die sal v knecht zint. Ghelijc die sone des mensche niet gecome en is. om dat hi gebiedē soude worden/mer om dat hi selue soude dienen. * Ende gheuen zint leuen tot een verlossinge voor vele.

* En doen si ghingen van Jerico/zint hē gheuolcht een grote schare volcx. En siet twee blinde saten viden wech. En doen si hoorden dat Iesus voor v ghinc/riepen si en spraken/Oh Euseba vides sone/ontfermt onser. Maer die seare berispte haer dat si swijgen soude/maer si riepen veel meer leggende/Oh ontfermt onser v Euseba sone David En Iesus stōt stille/en heeft dese blinde geroepen/en sprac/wat wildi/dat ic v doe sal? Si spraken tot hem/v Euseba dat onse oogē geopent mogē wordē

mat. r. c
lu. xij. d
en. xvij

mat. r. c
Luce.
vij. c.

lu. xx. c.

mat. r. b

lu. xij. f.

mat.
lu. xij.
mar.
lu. xx.

a

mat.

D
mar.
lu. xx.

joā. x.
mar.
lu. r.
en. xv.

Sult/dat hout/en doet dat/mer na haren wercken
en sult ghi niet doe/Si seggē wel/ende si en doent
seluer niet/Want si bindē sware en ondragelijcke
worden/en legghen die den menschen op den hals/
maer met enen vingher en willen si die selue niet
aentrocen. En si doen alle haer wercken/om dat si
vanden lieden ghesien souden worden. Si maken
breede Philacteria/ende groote zoomen aen haer
cleederen/si sietten geerne bouen aen ter tafelen/en
in die scholen/en hebben gheerne datse gheghroet
worden opter marcten/en vande menschen sibi
geheeten.

Mer ghi en sult b niet sibi laten noemen/wāt
een is v meester / Christus/ende ghi zijt alle broede
ren/Ende niemant sal vader heeten opter aerden/
want een is v vader/die in die hemelen is. Rochen
sult v niet latē meester noemē/want een is v mees-
ter Christus Die daer is die grootste onder v/die sal
v dienaar zyn Want wie hem seluen berhoocht/sal
vernedert worden/ende wie hem seluen berneert/
sal berhoocht worden. *

¶ Wee v ghi scriftgeleerden en pharizeen/ghi
ypocriten/ghi die dat hemelriek toeluyt voor dye
menschen/ghi en coēt daer niet in/en die daer in wil-
len/die en laet ghi daer niet in gaen.

¶ Wee v scriftgeleerden en pharizeen/ghi ypoctri-
ten/ghi die der weduwen huylen op eēt/en dat on-
der eē schijn van lāge gebeden/daerom suldy meer
der verdoemenisse ontfangen.

¶ Wee v scriftgeleerden en pharizeen/ghi ypoctri-
ten/ghi die slāt en dwater om gaet/om dat ghi eē
Jode genootē maect/en als hi eē geworden is/so
maect ghi wt hem een kind der hellen twee hout
meer dan ghi zijt.

¶ Wee v verblinde leyders/ghi die segt. Wie daer
sweert bi den tempel/dat is niet/maer wie daer
sweert bi dat gout des tēpels/die is sculdich. Ghi
sotte en blinde/wat is grooter/dat gout oft den tē-
pel die dat gout heplich maect/en die daer sweert
biden outaer/dat is niet/maer die sweert biden of-
fer dat daer op is/die is sculdich. Ghi sotte en blin-
de/wat is groter/den offer/oft dē outaer/die dē of-
fer heplich maect. Daerō die daer sweert biden ou-
taer/die sweert biden seluen/en bi allen dat opten
outaer is/Ende die daer sweert biden tempel/die
sweert biden seluē/en bi hē die inden tēpel woont
En die daer sweert biden hemel/die sweert biden
scole Gods en bi hem die daer op sietet.

¶ Wee v ghi scriftgeleerden en pharizee/ghi ypo-
criten/ghi die daer vertient mēte/anys/en comijn
en achterlaet dat swaertste inder wet/Te wetē dat
oꝛdeel/die barmherticheyt/en dat gheloue. Dit sal
men doe/en tgene niet achterlaten. * Ghi verblin-
de leyde/ghi siet die mugghe/en vllint een hemel.

¶ Wee v ghi scriftgeleerden en pharizeen/ghi ypo-
critē/die reynicht dat butesse vā cenē beker/en van
eender scootel/mer vā binne zijt ghi vol roofs/en
onteynlicheyts/ghi blinde pharizeen/reynicht eerst
dat binnenste vanden beker en der scoelen/op dat
ooc dat wterste deel reyn worde.

¶ Wee v ghi scriftgeleerde en pharizeen/ghi ypo-
critē/ghi die gelijc zijt dē witte grauen/die vā buy-
tē schoot scine en vā binne zyn si vol dooder beenen/
en alder onteynlicheyt/Also zijt ghi ooc van buiten

schijn ghi voor den menschen rechtuaerdich/ende
van binnen sidi vol geueynstheys en onduchden.

¶ Wee v ghi scriftgeleerden en pharizeen/ghi ypo-
critē/ghi die tinnert die graue der propheten/en
verticert die grauen der rechtuaerdighen/ende segt
Ware wi in onser vaders tiden geweest/so en wou-
den wi niet deelachtich zyn geweest met haer aent
bloet der propheten. Hieromme so geeft ghi getuy-
genisse ouer v seluē/dat ghi kindere zijt der geene
die de propheten gedoot hebben. Veruult die mate
uwer boorvaders. ¶ Ghi slanghen/ende aderen
ghelachten/hoe sult ghi ontulien der hellscher ver-
doemenisse.

¶ Daerom ¶ Siet/ic seinde tot v propheten/en
wijse/en scriftgeleerden/ende sommighe vande se
suldy dootlaen/en cruycen/ende sommighe suldy
geestelen in uwe scole/ende veruolge van eender
stadt inder ander/op dat op v come alle dat recht-
uaerdich bloet dat opter aerde gekort is/vanden
bloede des rechtuaerdigē Abels/totte bloede van
Zacharias den lone Barachie/den welken ghi ge-
doot hebt tusschenden tempel en den outaer Voor
waer ic segge v. Alle dese dingē sullen comen op dit
ghelachte. Hierusalē Hierusalē/ghi die doot die
prophete/en steentse die tot v gesonden zyn. Hoe
dierwil heb ic dijn kindere willen vergaderen/gelike
een hinne verghadert haer kierekens onder haer
bloghelen/en ghi en hebt niet gewilt? Siet v huys
sal v woest gelaten worden/Want ic segge v Ghi
en sult mi vā ub voortāe niet meer sien/tot dat ghi
spreken sult/Sebenedijt is hi/die daer coēt inden
naem des He. *.

¶ Wandt destructie des tempels/Wanden teykenen der
laetster daghen/Wanden valschen kerstenen/ende vanden
valschen propheten/Wandt toecommisse Gods des salich
makers/Ende wandt verganchenissen der elementen.

Dat. xxiij. Capittel *

¶ Ende Ihesus ginck wech wtē tempel
en zyn discipule zyn tot hē gegaē/om
dat si hē tonē souden die tinneringhe
des tēpels. En Ihesus spract tot haer
Siet ghi niet dit al/Voorwaer ic seg-
ge v hier en sal dē cenē steē op dē anderen niet gela-
ten worden/die niet gebroken en sal werden.

¶ En daer nae doen Ihesus sadt opten oeff-
berch/so zyn sine discipule alleen tot hem gecomen
ende spraken/Segt ons/wanneer sal dit alle ghe-
schien/en welck sal een te eke zyn uwer toeroemst/
ende des eynden der werelt? Ihesus antwoorde en
sprack tot hen/Siet toe/dat v niemant en bedrie-
ge/want daer salder vele comen onder minen naē/
seggende. Ick ben Christus/ende si sullen der vele
berleyden.

¶ Ghi sult hooren oorloogen ende geruchte der
oorloogen Siet toe/en bescriet v niet/dz moet eerst
geschien/maer noch en is dat eynde niet daer.
Want dat een volck sal teghen dat ander op staen/
en dat eē conincrich tegē dat ander/En het sullen
zyn pestilencien/dieren tijt/en aertbeuinge in vele
bisonder plaetsen/ende alle dese zyn beghintel der
peynen.

¶ Dan sullen si v leueren in tribulatiē/en sullen v
dooden/en ghi moet gebaet worden van enen ye-
gelijcken/om mijnen wille/wandt dan salder hen
vele berargeren/en si sullen haer onderlinghe mal

¶ ¶ ¶

D

A

Tu. xxiij
mac. xij

Tu. xxiij

Tu. xxiij

B

Joā. xij
en xvi. a

anderen verraden oft icuerē/ en onderlinghe malcanderē haten/ En veel valsche prophetē sullen dā opstaen/ en sullen veel mensche verleyden/ Want die ongerechtigheyt sal die ouerhant nemē/ so sal die liefde in veel mensche vercondē/ Maer die volstandich blijft tot indē eynde/ die sal salich wesen. En dat euangelie des rijcē sal ghepredicē worden in die gheheele werelt/ tot een ghetuygenisse ouer alle volc/ ende dā sal dat eynde comen.

Dan. ix. g

Daerom als ghi dā sien sult den woesten grouwel daer af gheseyt is door den propheet Daniel/ Staende in dē heyliger plaetse/ (wie dat leest die merckē daer op) Die dan indē Jootschen landē sijn/ die blien tot den bergē/ en die op dach is/ die en ehimme niet af/ om wat wt sinen huys te halen/ en die inden belde is/ die en keere niet weder om zjn cleder te halen/ Mer we den vrouwē die kinder dra ghē/ en die sooghē inder tijt. Mer bidt dat v bluch te niet en gheschie grote winter/ noch op dē sabboth. Want dan sal groote tribulatie sijn/ welker ghelijck niet gheueest en is van beghinsel der werelt/ tot nu toe en nemme meer sijn en sal. En en wordē dese dagē niet vercozt/ so en wordē gheen menschen salich. Mer om die wtuercozen sullen die daghen vercozt worden.

lu. xxi. e

En ist dat yemant dan tot v seyde/ Siet hier is Christus/ oft daer/ so en geloof niet. Want daer sullen veel valsche christē/ en valsche propheten op staen/ en sullen groote tekenē en wonderlicheidē doen/ also dat verleyt soude wordē in dwalinghe (waert mogelic) ooc die wtuercozen/ Siet/ ic hebt v te vozen gesept/ Daerom ist dat si tot v seggen sullen. Siet/ hi is inder woestijnē/ soo en gset niet wt. Siet/ hi is in die camere/ soo en gelooues niet. Want ghelijc den blixem wt gaet/ wten oostē/ en schijnt tot int westen. Also sal ooc sijn die toecomst des mensche sone. Want waer een aes is daer bet gaderen haer die aernen.

lu. xvi. e

Terkont na dese tribulatiē deser tijt/ soo sal die sonne/ en die mane/ haer licht verliesen/ en die sterren sullen vandē hemel ballē/ en die crachtē der hemelen sullen berocēt wordē/ en dā salt teyken des mensche sone indē hemel herschijnen/ en dan sullen woenē alle geslachtē opter aerde/ en sullen dē sone des mensche sien comē/ in die wolckē des hemels/ met groter cracht en heerlicheyt. En hi sal seynde sijn engelen met huyder basuynen/ en sullen bergaderen sijn wtuercozen/ banden vier winden/ vanden eenen eynde des hemels/ totten anderen.

lu. xvi. f

Leert aenden vijgeboom een ghelijchenisse/ als sine tacken teer sijn/ en bladeren crighen/ so weet ghi dat dē somer bi is/ alsoo cock/ als ghi dit al siet so weet dattet na voor der dorē is. Doorwaer seg ghe ic v/ dit ghesachte en sal niet vergaen/ tot dat dit alle gheschiet. Hemel ende aerde sullen vergaen/ maer mijn woorden en sullen niet vergaen. Mer van dien dage/ en van dier vzen en weet nyemāt/ oock die enghelen niet inden hemelen/ dā alle en mijn vader.

lu. xvi. f

En ghelijc als was in die tijt van Noe/ also sal oock sijn die toecomst/ vandē sone des mensche. Want gelijc als si waren in die dagen voor die diluue/ si aten/ si dronckē/ si houden/ si trouwen en lieten haer totten houwelijche besteden/ tot dien

daghe dat Noe inder arcken ghinch/ ende si en wtstrens niet/ voor dat die diluue quam/ ende namse alle wech. Also sal oock sijn die toecomst vandē sone des mensche. Van sullender twee optē belde sijn/ die een sal mede genomen worden/ en die ander sal achter ghelaten wordē. En twee malende op eenen molen/ dye een sal mede genomē wordē en die ander sal daer ghelaten worden. Twee int bedde/ die een sal aenghenomen worden/ en die ander achter ghelaten.

lu. xvi

Daerom waekt/ want ghi niet en weet/ in wat hre dat die hēcēcē come sal. Mer dat sult ghi wetē/ waert sake/ dat een vad des huysghesins wilke in wat hre dat den dief comen wilde/ idō soude hi ymmer waken/ en en soude sijn huys niet laten door graue/ Daeromme weest ghi ooc bereyt/ Wāt in die hre/ als ghi dat niet en meynt/ so sal de sone des mensche comen. Welc is nu een ghetrouc en cloec knecht/ dye sijn here ouer sijn huysghesinne ghestelt heeft/ op dat hi dien haer spijse geue ter rechter tijt. Salich is die knecht/ als sijn here coēt ende vündt hem also doende. Doorwaer ic segghe v lieden/ hi sal hem ouer alle sijn goedē sette. Mer ist dat die boose knecht in sijn herte spreket/ in sijn herec vertoest te comen/ ende begint te slaen sijn mede knechten/ en eedt ende drinc metten dronc kaerts/ so sal die here des seluen knechts in dien dach comen/ indē welken hi hem niet verwachtē de en is/ en in die hre die hi niet en weet/ en sal hē deelen/ en hem sinen loon gheuen metten pocruten/ daer sal sijn huylinghe/ en crijstelinghe der tanden.

lu. xvi

Wanden thien maechden/ vanden ponden/ die somtliche groote ghewichten van ghelde sijn/ vanden schapen die ter rechterhand comen sullen/ en vanden bocken die in der verdoemenisse comen sullen.

Dat. xxv. Capittel

En sal dat rijc der hemel thie maechden ghelijc worden/ die haer lampē namen/ ende gingen wt den bruydegom te ghemoete. Maer vijf van de se waren sot/ ende vijf waren wijs.

Die sotte namen haer lampen/ en en hebbe gheuoelie met haer ghenomen. Maer dye wijsē namen olie in haer vaten/ met haer lampen. Den nu dye bruydegom bertoeftē/ worden si alle naperich/ en diepen/ maer ter middernacht/ soo illsē eenē roep ghesriet/ Siet/ die bruydegom comt/ gaet wt/ hem te ghemoete. Doen stonde alle dese maechden op/ en bercierden haer lampen/ maer die sotte sprake totten wijsen/ Gheeft ons van uwer olie/ wāt onse lampen worden wtghebluscht/ Doen antwoorde die wijsē/ en sprake/ Dat en sal niet sijn/ op dat ons ende v niet en ghebreke/ Maer ghaet totten ghenen diese vercoopen/ ende coopt voor v seluē/ Ende doen si ghinghen om te coopen/ doe quam die bruydegom/ ende die daer bereydt waren/ sijn met hem in ghegaen totter bruyloft/ ende die doore wert toe ghesloten. Ten laetsten quamen voch die ander maechden ende spraken/ hēcēcē hēcēcē/ doet ons open/ Maer hy antwoorde/ ende sprack. Doorwaer segghe ic v/ ic en kenne uwer niet/ Daeromme so waect/ want ghi en weet noch den dach/ noch die hre/ in welke die sone des menschen comen sal.

lu. xvi. f

lu. xvi. f

B Ghelike als een mēlebe die in eē hreemt lāt
 repde / en riep zjn knechte / en dede haer zjn goet
 Den eenē gaf hi vijf pōt / den anderē twee pont en
 den derde een pont / enen pegeliken na zjn vermue
 gen / en is werch gercyft. Doen ginck die sen dye de
 vijf pont ontfange hadde / en heeft daer mede al
 so ghewoicht / en heeft er noch ander vijf pont toe
 ghewonne / Welgheliker ooc die twee pont ontfan
 gen hadde / heeft twee ander daer toe gewonnen.
Mer die een pont ontfangen hadde ginc wech / en
 maecte een cuple inder aerden / en heeft sijns hee
 ren gelt daer in gegraue. Ouer een lange tijt quā
 die heer deser knechte / en heeft ekeuninghe met
 hen gehouden / En tot hem is gecome dye knecht
 die vijf pont ontfangen hadde / ende heeft voor hē
 gebrocht noch ander vijf pont / en sprack here ghi
 hebt mi vijf pont ghedaen / Siet daer siet hebbe
 daer mede ander vijf pont gewonnen / En zjn he
 re heeft tot hem ghesproken / Sy du goede ende
 trouwe knecht / ouer luttel so hebdi getrouwe ghe
 weest / ick wil di ouer vele setten / ghaet in tot dye
 bilscap dīs heren / Ose quā ooc die daer twe pōt
 ontfange hadde / en sprac / here ghy hebt my twee
 pont gedaen / Siet daer / ick hebbe metten selue twee
 ander gewonnen / En zjn here sprac tot hem / Sy
 du goede en getrouwe knecht / ghi hebt ouer lut
 tel ghetrouwe gheweest / ick wil di ouer vele setten /
 gaet in totter bilscap dāns heren

O Doe quam ooc die daer eē pont ontfange had
 de / en sprac / heere ic wilst d; ghi een hart mā zjn /
 ghi maeyt / daer ghi niet ghesaeyt en hebt / en be
 gadert dat ghiniet ghestoeyt en hebt / en so hreest
 ie v / en ghinc henen / en groef dat pōt inder aerden
 Ende siet / daer hebdi dat v is. Sjn here ant
 woorde / ende sprack tot hem / Du scalche en trage
 knecht / wilst ghi dat ic maeyt / daer ic niet ghesaeyt
 en hebbe / en v gadere / daer ic niet ghestoeyt en heb
 be / Daerom soue ghi mijn gelt totte wisselaren ge
 dragen hebbe / en als ick gecomen ware / hadde ick
 dat mine tot mi genomen met den woerck / Daer
 om soo neemē vā hem dat pont / en geuet hem dye
 schien pont heeft / Wandt wie daer heeft / sal gege
 uen worden / ende sal oueruloedich sijn / En die nyet
 en heeft / sal oock vā hem genomen werde / dat hy
 heeft En woeyt den onnutte knecht in dye water
 ste duyfsterne / daer sal wecuinge / zjn en crēstlin
 ge der tanden *

Maer als die sone des menschen comen sal in
 sijn heerlicheyt / en alle engelen met hem / dan sal
 hi sitten opten stoel sijnder heerlicheyt / en alle dat
 volck sal v ooz hem vergadert worden / en hi sal
 vā malcanderen seheyden / ghelick als dye herder
 die scapen vāden bocken seheydet / ende by sal dye
 schapen tot sijnder rechter handt stellen / ende dye
 bocken totter linker handt. Dan sal die coninc
 seggen den genen die tot zijnder rechter handt zjn
 sullen. Coemt hier ghi ghebenedide mijns baders
 besit dat rick / dat v bereit is vanden beginne der
 werelt / Want ick ben hongerich geweest / ende ghi
 hebt mi gescyft / ick ben dorstich geweest / en ghy
 hebt my te drincken gegheuen / ick ben een ghaft
 gheweest / en ghy hebt my gheberbercht / ick ben
 naect geweest / en ghi hebt mi gecleet / ick ben crac
 gheweest / en ghy hebt mi besocht / ick ben ghe
 uangen geweest / en ghi zyt tot mi gecomen

uangen geweest / en ghi zyt tot mi gecomen
 Dan sullē hem die recht uerdrige antw oordē
 en leggen. **h e e e** / wanneer hebbe wi v gesien
 hongerich / en hebbe v gescyft / oft dorstich / en heb
 ben v drinckē gegheuen / en gaff ghesien / ende ghebe
 bercht / oft naect / en v gecleet / oft wanneer hebbe
 wi v gesien cranc oft geuangen / en zjn tot v gecome
 En die coninc sal antwoorde / en tot haer segghen
 Doortwaer ic segge v / wat ghi van desen minen al
 der musten v oorden ghedaen hebt / dat hebt ghi
 mi gedaen

Dan sal hy ooc segghen totte genē die tot zjn
 der linker hant sijn sullen / Gaet wech vā mi / ghy
 vermaledide / in dat ewige vier / dat bereypt is den
 duuelē en zjn engelen / Ic ben hōgerich geweest / en
 ghi en hebt mi niet gescyft / Ic be dorstich geweest
 en ghi en hebt mi niet te drinckē gegheuen / Ic be eē
 gaff geweest / en ghi en hebt mi niet gheberbercht /
 Ic ben naect gheweest / en ghi en hebt mi niet ghe
 cleet / Ic be cranc en geuangen geweest / en ghi en
 hebt mi niet besocht

Dan sullē si hem antwoorden / segghende / **h e e**
 e / wanneer hebbe wi v gesien hōgerich / oft dor
 stich / oft enen gaff / oft naect / oft cranc oft geuan
 gen / en wi v niet gecleet en hebben / Vā sal hi haer
 antwoorde / segghende Doortwaer ic segge v / wat
 ghi niet gedaen en hebt enen vā desen aldaer min
 nen / dat en hebt ghi oock mi niet ghedaen / En dese
 sullen gae indie ewighe pijn / mer die recht uerdr
 ge sijn ewich leuen *

*Wander Passchen Christi / hoe Ihesus hercocht wert /
 hoe Magdalcna Ihesum salde vanden laetken auont
 maet / hoe Ihesus sijn vader int loofken badt / hoe Ju
 das Ihesum leuerde / ende Petrus Paulus oore affsoech /
 hoe Ihesus met kalfche gheuyghen verdoemt wert / En
 de hoe Petrus Ihesum diemalen loochende
 Dat xxi Capittel **

Inde het geschiede / na dat Iesus alle
 dese woordē volent hadde / v; hi tot
 sijn discipulē sprac / Ghi weet / dat
 nae twee dagen Paescien wort / en
 die sone des menschen sal gheleuert
 worden op dat hy gecruyft worde

Doen zjn vergadert die prince der priesteren /
 en die scrijgbelerdē / en die ouste des volck / in
 den paleysē vāden prince der Priesteren / die Cay
 phas genaet was / en hielden eenen raet / hoe si Ie
 sum met hēre vāgen / en doode mochte / en sprack
 niet in dē seestdach / op datter ghenen oploap in
 volc en geschiede

Doēnd Iesus was tot Bethaniē / int huis vā
 Simōden malacten / ghinc tot hem een vrouwe
 hebberde een glas met costelicken water / en goof
 dat wt op zjn hoofd / daer hi ter tafelen sadt. Doen
 dat zjn discipulen saghen / zjn si berontwaerdicht
 geworden / seggende / Waer toe dient desen verlo
 ren tolt / dit water hadde mogen diet bercocht en
 den armen gegheuen worden / Iesus dit merckede /
 sprack tot haer / Waer omme sidi deser vrouwen
 moeyelick / si heeft een goet werck ghewoicht aen
 mi want ghi hebt alstijt armē bi v / mer my en sul
 di alstijt nyet hebben / Datse dye water ouer mijn
 luf heeft gegote / dat heeft daeromme ghedaen /
 datmen mi begrauen sal. Doortwaer ick segge v /
 I H iij

Matth
 xi. b
 xxi a
 vā
 w iij.

lu. xij. e

Marci.
 xiiij. a.
 ioā. xi. f.
 lu. xx. as

ioā. xij. a

Waer dit Euangelii gepredicht sal worden inder
geheelder werelt daer salme ooc leggen tot haer
gedachte wille wat si gedaen heeft

lu. xx b

B Doen ginc een vandē twaleuen genaemt Ju
das Iscarioth tottē pynen der Puelken / ende
sprac / Wat wildi mi geue / en ic sal hem v leueren
En si bodē hem dertich silueren penninghen. En
van desen tijt voort / soo socht hi bequaetheit om dz
hi hem leueren soude.

Spten eersten dach des sueten broots / sijn tot
Jesum die discipulen gecomen / segghende Waer
wildi dat wi v bereiden sullen / dat Paeschlam te etē
En hi heeft geseft / Gaet inder stadt tot eenen / en
segt hem / Die meester doet v leggen / Minen tijt
is hi gecomē / ick wil bi v minen Paeschen houdē
met mine discipulē. En die discipulen dedē gelijck
Jesum haer beuolen hadde / ende si bereyden dat
Paeschlam.

En alst auont was / so ghinc hi sitten ter tafe
len / met sine twalef Apostolē / En doen si aten soe
sprac hi / Doorwaer segge ick v / eē van v lieden sal
mi verradē / en die discipulen wordē seer bedroeft
en een pegeelick begoft tot hem te spreken / en sy
den / h. E. E. ven icht / Jesus antwoorde en sprac
Die sijn hant met mi inder scotelē steekt / die sal
mi verradē / Die sone des mensche gaet gelijck van
hem gescreuē is / Mer weeden mensche / door weie
ke die sone des menschen verraden sal worden / het
waer hem beter / dat die mensche noyt geboren en
ware / Doē an woode Judas die hem berriet / en
sprac / Ben ick meester / hi sprac tot hē / Ghi heb
bet geseft.

mar
xii. b
ioā xii. c

En doen si aten / so nam Jesus dat broot ende
danct / en gaeft sine discipulen / en sprac
Neemt eet / dit is mijn lichaem. En hi naden hiele
en danct / en gaf haer / en sprac / Drink alle hyc
wt. Dit is mijn bloet / des nieuwe testamēts / dat
voor veel menschen wtgekort wort / tot vergifse
nisse der sonden. En ic segge v / Ick en sal van nu
hoorfaen niet meer drinken vander vruchten des
wijngaerts / tot in dien dach dat ic die nieuwe drin
ken sal met v / int rick mijns vaders. Ende na dat
si den lofsanch gesprokē hadden / ghingen si wt aē
den olyberch.

Marci
iii. c.
lu xvi. b
j. co. xi. e

Dā sprac Jesus tot haer / In deser nacht salt
ghi alle geargert worden in mi / Want daer is ghe
screuen / Ie sal den berder slaen / en die schapen der
cudden sullen verstroyt werde. Maer wāncet ic ber
rieten sal / soo sal ic v voorgaen in Galilee / Petrus
antwoorde / en sprac tot hem / Al waert dat si alle
in v berargerde / so en sal ick nochtās nēmermeer
in v vargerē. Jesus sprac tot hē / Doorwaer ick
segge v / dat ghi in deser nacht / eer dē haen traeyt
wildi mi driemael verlatē / En Petrus sprac tot
hem / Al waert dat ick mer v moest steruen / soo en
wil ick v niet verlaten. En desghelijck seyden alle
die discipulen

Ja. xii.

Doen is Jesus met haer gecomen in een helt /
dat Bethsani hiet / en sprac tot sinen discipu
len / Sit hier tot dat ic derwaerts gae / ende bidde
En nam met hē Petrum ende die twee kinderen
Zebedei / en beghoft bedroeft te worden ende te
truerē. Ende Jesus sprac tot haer / Mijn siele is
bedroeft tot ier doot toe / blijft hier / en waert met

mi. En hi ginc een luttel boorder / en viel neder
op sijn aensicht / biddēde / ende sprac / Mijn vader
ist mogheic so laet van mi gaen desen hiele / no ch
tans niet gelijck ic ick wil / maer so ghi wilt. En hi
quam tot sine discipulē / en hi heeftē slapende ge
vonden / en sprac tot Petrus / en conde ghi nyet een
hyc met mi wakē / Waer en bidde / op dat ghy niet
en valt in te mptatiē / Dē ge si is gewilich / maer
threelich is crane

ioā
marc
iuc. x

Ten anderen male ginc hi wech / en badt / seg
gende / Mijn vader ist niet mogheic dat dese hiele
van mi gae / ten si dat icken drinke / so moet wē
wil geschē / En hi quam / en bantse wederom sla
pende / En haer oogē waren beswaert / Ende hy
hiet haer en ghinc wederom / en badt ten derden
male / en sprac die seifde woorde. Doen quā hi tot
sijn discipulē / en sprac / Slaept nu en rust. Siet / de
hyc is gecomē / dat des mensche sone inder sondaren
handē geleuert sal worden / Staet op / laet ons gae
Siet / hi is hier bi die mi leueren sal

ioan.
xviii.
marc
xiiij. c.

En noch spreke / hiet Judas eē vandē twale
uen / is gecomē / en met hem een grote schare / met
sweerden / en stockē / geseerde vanden pynen der
Priesterē / en vandē ouderē des volc / En die ber
rader heeft haer eē tēke gegeuē seggēde Dē genen
diē ic cussen sal / dat is die selue / vangt hē. En hae
streck tot Jesum comēde / so sprac hi / Weest ge
groet meester / En hi heeft Jesum geuck. En Je
sus seyde tot hem / Wiet / waer om sidi ghecomen?
En doe sijn si aen gecomē / en sloegen haer handē
aen Jesum / en si bingen hem

En hiet / een vandē genē die met Jesu waren /
stach sijn hant wt / en heeft sijn sweert wt getogen
en loech den dienaar vander hooch sten Priester
en oore af / Doe sprac Jesus tot hē / Doet v sweert
in sijn plaetse / Wat alle diet sweert nemen om te
snaen / sullen metten sweerde vergaen / Oft meyn
di dat ic nu minē vader niet biddē en mach / en dat
hi mi seynde sal meer dan twalef legionē der En
gelen / hoe sullen dan die scriftuerē veruult worden
Want het moet also geschien.

lu. xx.
legi
is cē
tal / o
treut
seldu

In dese hyc sprac Jesus tottē scharen / Schij
tot eenen moordenaar / so sidi wtgegea / met sweert
den en stockē om mi te vangē / en ic was dagelich
bi v leerende in den tempel en ghi en hebt my niet
geuāgen. Mer dit is al geschiet / om dat die scriff
tueren der Prophefē volbracht souden worden.
Doen hebbe hem alle die discipulen gelatē en sijn
geuloden / Mer die Jesum geuangē hadde / broch
een hem tot Cayphas dē pynen der priesterē / daer
die scriff geleerde en die ouders vergadert waren
Petrus volchde hem van verre / tot in dye sale vā
den pynen der priesteren. En binnē ingegaē sijn
so ginc hi stēte binnē bi die dienare / om dat hi dat
eynde sien soude

Mer die pynen der Priesterē / en die ouders
en den gheleert tract / sochten valcke ghetuygerisse
tegen Jesum / om dat si hem te r doot leuerē soude
mer si en vonden gene

En hor wel da hiele valcke getuygē dāer geco
men wātē / so en hebben si doch gheen geuonden
Maer ten laeste so sinder twee valcke getuygen ge
comē / en seyden / Dese heeft geseft Ie mach dē tē
pel gods afbrekē / en in dye dagē wēd op sijnē /

En die prince der Priestere stont op / en sprac tot hē / En antwoor di niet / Ist waer dat dese segē v tyggē / Maer Iesus weech. En die prince der Priestere antwoorde en sprac / Ick bekeere v bidē / Icuendige God dat ghi ons segt oft ghi zijt / Crist? die sone Gods / Iesus sprac tot hē / Ghi hebbet ge seyt / Nochtāns so segge ic v lieden. Van nu voort aen / so suldi dē sone des mensche sien sittē aender rechtet hant der cracht Gods / en ooc sien comen in die wolcken des hemels

Doē scoorde die prince der Priestere zyn cleden / leggēde / hi heeft geblasthemert / wat behouē wi meer gesuygen? Siet / nu hebdi sijn blasthemie gehoor / wat dunct v? Si hebbē antwoorde / gesprokē / hi is sculdich der doot Doē spogē si hem in zyn aefschijn / en sloogē hem met buyden / En sommige sloegen hem in zyn aensicht / seggen de / propheetert ons Christus / Wie is die ghene die v gheslaghen heeft

Petrus sat binnen in die sale / en eē diestmaccht quā tot hē leggēde / En ghi waert oock met Iesu vā Santele / Maer hi logēde dz booz haer alle leggēde / Ie en weert niet wat ghi segt / En doe hi ter duere wt ginc / so heeft hē een ander gesē en sprac tottē ghe die daer ware? Dese was ooc hi Iesu vā Pazarath / En hi heeft weder geloecht / met enē eede leggende / Ie en hē den mā niet / En cortelike daer na so quame tot hem die gene die daer stonden en seydē tot Petrus / Warachtelike ghi zijt ooc van die luiden / Want v sprake maect v openbaer / En doe begoff hi te veruloekē en te sweerē / dz hi den man niet en hēde / En ter stot hier na soe crayde den hanc / en doe wert Petrus gedachtich des woortts Iesu die tot hē gheleit hadde / Ser den hanc crayt / so suldi mi driemacl loechenē / doe ginc hi wt en weende bitterlick

¶ Hoe Ihesus Pilato gheleuert werdt / Hoe Judas hem seluen verhenck / Van den moordenaer Barrabas / Hoe Iesus bespot werdt / Hoe Simon Ihesum moete helpen sijn crups draghen / Hoe Christus metten moordenaren gecrupit werdt / Ende hoe teghen Christus ghesblasthemert wert / Hoe Iesus roepende sterf / ende vander begravinge Christi / Ende van den wachters die hi ons W. K. E. N. te pulvere gheloyt werden

Dat xvij Capittel

Es moeghens hielden die princen der Priesteren ende die Ouders des volck ract tegen Iesum om hem ter doot te helpen / Ende si hebben hem ghebonden en ghelept en gheleuert Pontio Pilato / den President van Rome.

Judas die Ihesum geleuert hadde / doe siende dat Iesus totter doot verwesen was / zoo bereudet hem / en hi brocht dē prince der Priestere en dē Oudere die dertich siluere penningē weder leggēde / Ick heb gefondicht leuere de dat rechtueerdich en onnosel bloet. En si sprake / wat leyter ons aē? siet ghi toe. En doe werp hi die siluere penningen in den tempel / en hi is van daer ghegaen / en heeft hem met eenen strick geworcht

Die prince der Priesteren namen die siluere penningen / en sprake ten is niet geoorloft / dat wi dese penningen in Gods kiste leggen / want dit is bloet ghelt / Ende daer op ract gehouden hebben de so hebben si daer mede gecocht eenen potbae-

kers acker / om die pelgrims daer mede te begraven / En hier omme is desen acker genoēt geworden / dē acker des bloets / tot op desen tegenwoordigen dach / Doē is veruult geweeft dat dooz The remiam dē Propheet voorselt was leggende. En si hebben genomē dertich siluere penningen / daer mede dat betaelt wert / des brochte die si gecocht hebbē / vā den kinderen van Israel / en hebben hē gegeuen tot eē potmakers acker / Selijck die here mi dat beuolen heeft

En Ihesus stont booz dē President Pilatus en die President braechde hem leggēde / Siet ghi die coninc der Joden? En Iesus sprac tot hem / Ghi segget. En doen hi besculdicht wert van den hogen priestere en van den Ouders / soo en heeft hy niet gheantwoort / En doen sprac Pilatus tot hem / En hoor di niet hoe starkelike dat si v besculdigen? En Iesus en antwoorde niet op eē woort / Alsoo dat die President wonderlijcken seer verwondert wert

Die President was in die seeste vā paestche gewoone / dē volcke losch te geuen een geuāgen / den welcke si wilde. En hi hadde doe enen merckelicken en welbekēden geuāge / die Barrabas heite / En daer si vergadert ware / heeft Pilatus gesproken / Den welcke van tweeen wildi dat ic v los late sal / Barrabas / oft Iesum / diemen Christus noēt? Want hy wist wel dat si Ihesum booz nijdicheyt geleuert hadden

En doen Pilatus op enen richters stoel sadt / so heeft tot hem zyn huusrouwe gesondē / seggende / En hebt ghi doch niet te doe mette rechtuaerdigen mensche / want om sinē wille so heb ic huyden inden droom vele geleden

Mer die princen der Priesteren en die ouders hebbē dē sehare des volck onderwelen / dat si Barrabam begerē soude / en dat si Iesum soudē doodē / Die President heeft haer geantwoort en ghesproken / Dē welcke wildi van desen twee dat ic v los late? Si sprake Barraba. Pilatus sprac tot haer liede / Wat sal ic dan mee Iesus doen die Christus genaemt wort? En si sprake alle / Laet ons hē cruce / En die President seide / wat quaet heeft hi gedaē? En si riepe te meer leggēde / laet hē cruce

Pilatus siende dat hi niet en profiteerde / maect datter meerder oploop ond dz volc wert / so heeft hi water genomē / en sijn handē booz t volc gewalschen / leggēde / Ie ben onsculdich des bloets van desen rechtueerdige / Siet ghi toe / En dat gebruel heeft geantwoort / en gesprokē / Sijn bloet come op ons / en op onse kindere. Doē liet hi hē Barrabam vry / mer liet Iesum geeslele / en heeft hem haer liede geleuert om gecrucst te worden.

Doē namē die criflnechte des Presidentts Ihesum / en leyden hem int rechtero huys en si hebbē tot hem vergadert alle dat geselschap. En nae dat si hē oncleet hadde / so hebbē si hem omgegeuen eenē purpue mantel / en blochten eē doorne kroone / en si hebbē se op sijn hoofst gheset / ende in sijn rechter hāt eē riet ghegeuen / en booz hem knielēde / so hebbē si hem bespot / leggēde / Weest ghegroet heue coninc der Joden / en si spooghen op hem / En so hebben si dat riet ghenomē / en sloegē daer mede op sijn hoofst

reci / i. f

jac. xi. c

ebij c

io. xvij f

mareba lu. xxiij c

mareba lu. xvij c

lu. xvij. ior. a.

En nadat si hem bespree hadde / so trockē a hē die mantel wt / en cleede hem met zyn cleeder / En si hebben hem vā daer geleyt / om dat si hem cruycen soude. En wter stadt gāde / so hebben si geuōden eenen mensche vāder stadt Cirene / die Simon genaemt was / en desen hebben si daer toe gedwōgen om dat cruyz Iesu te dragē / En si zyn ghecomen inder plaecten die Sholgota ghenempe is / welcs die plaecte Caluarie. Ende si hebbe hem gegeuen te dinccken azijn met galle ghemēget / en doen hyst ghesmaecht hadde / so en wilde hyst niet dinccken

Maer dat si hem gecruyft hadden / so hebben si si ne clederen gedeylet / het lot daer ouer toerpēde / op dat veruult soude worden / dat dooz dē Propheet geleyt is / Si hebbe mijn cleederen ander haer ghe deylet / en ouer mīn cleet hebben si dat lot geworpe En si late en wachzen hem / En si sette bouen sijn hoofte die sake van zjnder doot bescreuen / Dese is Iesus die coninc der Jode. Doe werde met hem gecruyft t we mō / denare die een aen zijn rechter side / en die ander aen der linker side

Die vooth ginge lachterde hem / en si scudden haer hoofde / en spraken / Wach ghij die dekruect den dempel Gods / en in den derde dage dien weder om op simert / helpt v selue sidi die sone Gods so coemt vā den cruyce. Wel helijer ooc die princen der priestere / hem bespree / de / mette Scrifē ende metten anders leyden / hi heeft ander luyde gebolpen en gesont ghemaect / en hi en can hem seluen niet gebelpen noch gesont make. Is hi dis coninc van Israel / so laet hem nu vā den cruyce comē en w / sulle hem gelouen. hi heeft in Gode betrouwt / Niet God hem nu verlossen / ist sake dat hi wilt / Want hi heeft geleyt / ic vē die sone Gods / En dye selue ber weten hē ooc smadelijc die moordenaren die met hem gecruyft waren

En vander seste vye / wert een duyffernisse ouer ghehele lant totter negēder vren / en omtrēt der negēder vye so reip Iesus met een grote stem me / seggēde / Elie i lamina ababtham. Dat is / mīn God / mīn God / waer om hebdi mi gelaten. Die sommige vāden genen die daer stonde doen si dat hoorde / so spraken si Dese roept helia / Ende teer kant lep een onder haer / ende nam een spōgie en vultde se met azijn / en hi stact op een riet en gaf hem te dincckē. Dye ander spraken / hout op / laet sien of helias hem sal comē verlossen. Ihesus riep weder luyde / ende hi gaf sijn geest / En siet / dat vooz hancsel des tempels is ghecoert in tsee stucken / ha v houe tot beneden. Ende die eerde beede / en die steenen scoerden / ende die grauen zyn op gedaē ende heel lichame der heilgē van den genē die ge rapen ha vde / zyn op gestaen / ende wten graue gegaen / na sijn ver rissenisse / ende sijn gresmen in dye heylige stadt / ende si hebbe hem veei menscen ghe openbaert

Die hofem i Ceturio en die gene die met hem Iesum bewaerde / doe si die eersbeuunge sagen / en dat daer gesceide / so zyn si seer vnaert ghe worden seggēde / Warachtich dese was die sone Gods Daer ware vele vrouwe / vā herren / dit aessen de / dye Iesum geuolcht ware / tot Salteen / ende hadden hem gebient. Onder welke was Maria

Magdalena / en Maria die moeder Jacobi / en Ios / en die moeder der kinderen Zeb edei

Doeut aude geworden was / so quam een rijck man vā Aramathiadie Joseph genaemt was / dye oock Iesus discipel was / dese ghinc tot Pyatus en badthem om dat lichaem Iesu / En doen beual Pilatus datmen hē dat lichaem geue soude / En nae dat Joseph dat lichaem ontfangē hadde so wandē hi dat in eenē suere lijne doec en heeft dat geleit in zijn eygē nieu graf / dat hi in steē hadde doe w / houe. En hi wredde enē grote steē aen die doze vanden graue / en is werch gegaē

Daer ware Maria Magdalena / en die ander Maria sittede tegē dz graf / En des adere daechs die na dē bereybach is volgende / zyn die princē der Puckerē / en die Pharysee tot Pilatum cfamē gecomē seggēde / here wi hebbe gedacht dat die v / leyder gesprokē heeft / noch leude / Ma drie dagen sal se verrisen / hier om so ghebiet dz graf bewaert te wordē tot indē derde dage / Op dat zyn discipulen bi auontuerē niet en comē / en steē hē / en dat si dan totten volcke niet en seggē / hy is vāder doof berresen / en so sal die laetste dwalinghe atger zjndan die eerste. Ende Pilatus sprac tot haer / Ghij hebt bewaerdere / gaet / en bewaert hē ghelijc ghi wilt / En si ginge wech en bewaerde dz graf met ten wachters / en legelden den steen.

En van die berresenisse Christi En hoe Christus hem daer nae openbaerde / en hoe die Joden den wachters ghele / te / dat si seggen souden dat die discipulen dat lichaem Christi ghestolen hadden / ende hoe Christus beual alle men / hen te doopen / ende hoe hi bi ons blyft tot dat die werelt vergaen sal

Dat xxviii Capittel

Den auont vanden vierdaghe die begonste sekenen opten eersten dach nae den saboth / so is ghecomen Maria Magdalena ende die ander Maria rien om dat si dat graf Christi sien souden. Ende siet daer is een groote eersbeuunge gesceiet / Ende die enghel Gods is vanden hemel neder gedaect / ende hi dat graf comēde / so heeft hi dē steen vander dooze des graefs afghewentelt / ende hi ghinc op den steen sitten / En sijn aensijn was gelijc bliem / en sijn cleederen wit gelijc sijn / En dooz vreele en betuacert heyt van desen Engēl sijn die wachters veruacert en als doode menscen ge worden

Die Engēl sprac totte vrouwe / Ghi vrouwe en vreeft v niet / ic weet dat ghi Iesum die geueelt is soeet / hi en is hier niet / hi is verresen ghelijc hi geleyt heeft / Coet hier / en siet die plaecte / daer die v / E / geleyt was / gaet haerelic en sege zjn discipulen / dat hi vander doof berresen is. En siet / hi sal v boozgāē in Salteen / daer suldi hem sien / siet / ick hebbe v dit geleyt

En dese vrouwe ginge snelle wten graue met bresen / en met groter blyscap / en liepen om dit dē discipulen te booscapē / Ende als si ghingen / om sijn discipule dit te booscapē / Siet doe quam Iesus haer te gemoete seggēde / God groet v / ende si sijn tot hem gegāen / ende hebbe sijn voeten ghehouden / ende vielē vooz hem neder. Doosprac Iesus tot haer / En vreeft n / gaet hē en booscapē mīnen broeder / dat si gāen in Salteen / en daer sullen si mi sien

psal. xxi.

cap. ii. d
mar. xvi
lucc. xxiij. c.

mar. xvi

ioā. xi

ioā. xi.
lucc. xxiij. i

B

En doen dese vrouwen ginge/Siet/so quamē sommige vanden wachters in der stad/ ende vercondichden den hogen Prietkeren/al dat si ghesien hadden. En si vergaderden mettē ouders/ en hiel den eenē raet/en si gauen den kriftnechten gelta ghenoech/ en spraken/Segt dat zyn discipulen des nachts hem gestolen hebbente wile dat wi Oepēn En ist sake dat dit wt coēt booz den president soo sullen wi hem stillen/en v daer af bry maken. En si hebben dat gelt genomen/en deden als si geleert waren/En dit woort is verbreyt bi den Joden tot huyden op desen dach.

* Die elf discipulen gingen in Galileen opten verch/daer Iesus haer besceyden hadde. En doen si hem saghen/so hielē si booz hem neder/maect die sommige van haer twifelden/En Ihesus ginc tot haer seggende/ Mi is alle macht ghegeuen/in den hemel/en inder aerden/ Hier omme gaet ende leert alle volck/haer lieden doopēde/ in den naem des Vaders/des Soons/en des heyligen Gheests/ Leerende haer houden/ al dat ick v beuolen hebbe/ Ende siet/ ick ben bi v/ alle die dagen totten eynde der werelt. *

Dit is dat eynde vanden Evangelien vanden Euangeliste Sint Matheus.

Hier beghinnen

die Euangelien van Sinte Marcus/welcke tracteert vander cracht/ stercheyt ende verrijsenisse Christi.

Sanctus Marcus Euāgelista

¶ Wan sinte Jan baptista/ ende wat hi adt/ ende van zyn cleedinghe/ Ende hoe Iesus van Johannes ghehoort was ende hoe hem dyc diuuel tempterde/ Ende hoe hy p. eerte die penitentie/ Ende hoe dat hi gheboort Petrum/ ende die ander hem te volghen/en hoe hi den mensche vanden onreyn gheest verlost/ ende Petrus swagheterte van dyc cojste verlost/ ende den Lazarus mensche suuerde

¶ Dit is dat beghinē der euangeliē van Ihesu Cristo/ des soons Godts als gescreeuen is inden prophete Isaya
* Siet ic seynde minnē engel booz/ b/ die daer beteyden sal uwen wech booz/ b/ Die stemme des gheens die roepende is in der woestinen/ bereypt den wech des h. e. e. n. / maect sine voetpaden rechte.

Johannes was inder woestinen en doopte en predice/ vanden doopsel der boeten/ tot bergeuunge der sonden. En dat geheele Joetsche lant ghinc tot hem wt/en die van hierusalem/ ende lieten hē alle van hem doopen/ inder Jordane/ en beleden haer sonden.

Johannes was gecleet met kemelē hayren/ en met eenē leederē gordel om zyn lendenen/ ende adt sprinchanen/en wilt honich/en predice en sprack/ Daer coēt eene na mi/ die is stercker dan ic/ dienick nyet weerdich en ven/ dat ic my booz hē soude buygen/en die rieme zjnder scoenē ontbinden/ ic dope v met wāter/ mer hi sal v metten heylighen gheest doopen. *

En het geuēl ter seluer tijt dat Ihesus wt Galilea van Nazareth quam/ en liet hem doopen van Johannem in die Jordane. En also haect als by clam wt den wāter/ sach bi dat haer dyc hemelen op deden. en den geest ghesijck een duue quam neder op hem. En daer is een stemme van den hemel geschiet/ Ghi zijt mijn lieue sone/ in welcken ic een goet behagen hebbe.

¶ Eäter stont dreef hē die gheest in die woestine en was daer inder woestinen veertich dagen/ ende wort getemptert van Sathana/ en was videdie ren/en die engelen dienden hem.

¶ Naē dien dat Johannes geuangen was/ quam Ihesus in Galilea/en predice dat Euangeliū vanden rijcke Godts/en seyde/ den tijt is veruult ende dat rijcke Godts is bi comen/betert v en ghehooft den Euangelio.

¶ Doe hi aen dat Galileesche meyr/ ghinc/sach hi Symō en Andreas zyn broeder/ dat si haer netten in die zee worpen/want si waren vissers/ En Ihesus sprac tot haer/ Volcht mi na/ ick wil v vissers der mensche maken/ En ter stont lieten si haer netten/en volchden hem na.

En doen hi van daer een weynich voort ghinc sach hi Jacob den sone Zebedes/en Johannem sinen broeder/dat si haer netten int scip te samen leyden en ter stont riep hysē/ En si lieten haren vader Zebedo in dat schip met den huerlinghen/ ende volchden hem nae.

En si ghinghen nae Capernaum/en cojts nae den sabbaten/ ginc hi in die schole ende leerde. En si verbonderden/van zjnder leere/ Wandt hilleer dese als macht hebbende/ ende met als die scriftge leerden.

Ende daer was in haer schole een mēsche besceten met eenen onreynen geest/ die riep ende seyde/ Och wat hebben wi met v te doen/Ihesu van Nazareth? Ady ghecomen om onse te bedrueuen? Ick weet dat ghy zijt die heylighe Godts. Ende Iesus dreychde hem ende seyde/ Swijcht stille ende haert wt van hem. En die onreyn geest verstoode hem/ ende riep luyde/ ende boer wt van hem/ Ende si

mal. i. a.
mat. xi. c
Esa. xli. c
mat. iij. a
Joā. i. c.
mat. iij. a
Joā. iij. e
Joā. i. d
Tu. iij. d.
mat. iij. d
mat. iij. a
mat. iij. c
a
mat. iij. c
a
a
Tu. iij. e

beefde alle/also dat si onder maldāderen beuraech den/en seyden/Wat is dat? Wat is dat/voor een meu leere:hi gebiet met gewelt den onreynen geesten/en zyn hē gehoorſae. En zyn gheruchte is verbruyt ont o n dat Galileesche lant.

Tu. iij. f
mat. vij. b
 En si gingen wter scole/ende quamē ter stont den/en seyden/Wat is dat? Wat is dat/voor een meu leere:hi gebiet met gewelt den onreynen geesten/en zyn hē gehoorſae. En zyn gheruchte is verbruyt ont o n dat Galileesche lant.

D
Tu. iij. g
 Mer sauonts als die sonne onder geaen was brochten si tot hem alderley crackē en beſeten/En die gehele ſtadt was daer vgaert voor die duere en hi genas veel crancken met menigerley ſecten beladē/en dreef veel dauelē wt/en liet die duuelen niet ſpreken/want si kenden hem.

mar. vij. a.
Tu. vi. c
 En des smozgēs voor den dage/ stont hi op en ginc van daer/en Iesus ginc in een woeste plaecte en badt daer. en Petrus met den ghenen die met hem warē volchden hem haestelich nae/en doen si hem vonden seyden si tot hem/ Si soecken v alle.

En hi sprack tot haer /Laet ons in die naecte ſtede gaen/dat ic daer ooc predike. Want daer toe bē ic gecome/En hi predice in haer scole/in geheel Galilea/en dreef die duuelen wt.

En daer quam tot hem een malaetsch mensce/en badt/knielende voor hem/en seyde tot hē /Wil di/ghi moecht mi wel reynighen. En het ontfermde Iesu/en wttkehende zyn hant roerde hi hen aen en seyde/ Ic wil dar doe n/ Sijt gereynicht/ En met dat hi so sprac/ ginch die malaetscheyt ter stont van hem/en hi wert reyn/en Iesus dreychde hē /ende kiederden voort van hē/en seyde / Siet toe / dat ghy bat niemant en segt/mer ghaet henen ende thoont v den prince der priesteren/en offert voor v reynigge dat Moyses geboden heeft / haer tot een getuygenisse/ Mer doen hi wt quam begoff hi wt te vringē en opēbaer te maken die gheschiedenissen/also dat hi daer niet meer en moecht opēbaer in die ſtadt gaen/mer hi was buyten in die woeste plaecten/en si quamen tot hem van allen eynden.

mat. ix. a
Tu. ix. c
 Hoe hi den gheychighen mensche gheboort zyn bedde te nemen op sinen hals/ende te wandelen/Ende hoe hi geboort Leui Alpheus sone hem te volgen/Ende hoe hem die phariseen berispten dat hi metten so daers adt/Ende dat hi niet gecomen en was om die stercken mee om dye cranckē

Dat. ij. Capittel

nde hi ghinch nae acht daghen weder omme tot Capernaum/ende het werdt openbaer / dat hi inden buyte was/ende ter stont vergaderde haer vele/alsoo dat si gheen plaecte en hadden/ooch buyten voor die duere/ende hi seyde hem dat woort. Ende daer quamen sommige tot hem die brochten eenen gichtighen die van vier luyden ghedraghen wert/ende doen si niet bi hem comen en conſten/om des volcx wile so brackē si dat dach op/daer hi was/ende lieten dat bedde neder dalen daer die gichtige in lach/Doen Iesus haer geloue aensck/seyde hi totten gichtigen/ Mijne sone/vsonden zyn v vergeuen.

Joā. v. a
 Daer warē sommige scriftgelerdeen die daer sa ten en dachten in haer herten. Hoe spreekt dese so danige Gods lasteringhe? Wie can die sonden ver

geuen dan alleen die eenige God? En Iesus ken de ter stont in sinen geest/dat si also dachtē in haer seluen/en seyde tot haer/ Wat denct ghi sodanichs in v herten? Welck is lichter totten ghichtighen te segghen/ vsonden zyn v verghen/ oft staet op en neemt v bedde en wandelt/ Mer op dat ghi weet/ dat des menschen sone macht heeft/ te vergeuen die sondē opter eerden/seyde hi totten gichtige/ Ic segge v/ staet op/en neemt v bedde/en gaet in v huys/ En hi stont ter stont op ende nā zyn bedde / ende ghinch wech voor haer allen / also dat si haer allen verwonderden/en priesen Godt/en seyden/Wien hebben niet diesgelick gesien.

En hi ghinch weder wt totter zee/ en al dat volck quam tot hem/en hi leerdeſe/ Ende als Iesus voor bi ghinch/sach hi Teut den sone Alpheus op den tol sitten en hi sprac tot hē/Volcht mi nae / En hi stont op en volchde hē na. En het geschie de doen hi aen der tafelē sadt/ in sine huys/ doe stelde hem veel tollenaren en sondarē / aender tafelen met Iesu en sine Jongeren/ want haerder wasser deel die hem na volchden. En die scriftgeleerden en phariseen doe si sagen/dat hi met den tollenaren/ende sondaren adt/seyden si tot sinen Jongeren / Waer om eedt ende dunct hi met den tollenaren / en sondaren? Doen dat Iesus hoorde / seyde hi tot hem/ Die ghesonde en behoeuen niet den medecijn meester/mer die crancken / Ic en ben niet gecomen te roepen die rechtuertdighen maer die sondaren tot penitentie.

En die jongeren Johannis / en der Phariseen vasten beele/Ende daer quamen sommighe ende seyden tot hem / Waer om vasten die Jongheren Johannis ende der Phariseen/ ende v Jongheren en vasten niet? Ende Iesus seyde tot hem. Hoe connen dyc kunderen der bruyloft vasten dyc wyle dat dyc bruydeghom by hem is? Alsoo langhe als dyc bruydeghom by haer is / soo en connen si nyet vasten/Maer den tijdt sal comen / dat dyc bruydegom van haer ghenomen sal worden/dan sullen si vasten.

Nicmant en naeyt eenen lap van nieuwen lakē aen een out cleet/want hieschoort anders den nieuwen lap banden ouden/ en die schoore wort arger/Ende niemant en giet den nieuwen wijn in oude flessen/want anders soe schoort die nieuwe wijn die flessen/en die wijn wort wtgestort/ en die flesschen bergaen/maer men sal dē nieuwen wijn gieten in nieuwe flesschen

En het geschiede doe hy wandelde op den sabbate door dat ghesaeyt landt / ende zyn Jongheren begōften eenē woec daer door te maken / ende aperyen af te pluckē / ende die Phariseen seyden tot hem/Siet toe/wat doen v Jongeren/dat hem niet en betaemt op den sabbot? Ende hi seyde tot hem/ Hebdi niet gelesen wat David dede/doen hem dat noot was ende hem hongherde/ende die inet hem waren? hoe hi ginck in dat huys Godts / in der tijt Abiathar des hoogen priesters/ende adt dat heplige broot dat niet geoorlooft en was te eten/dā den priesteren/en hi gaffe hem/ ende den ghenen die by hem waren. Ende hi seyde tot haer / Die sabbot is om des menschen wille gemaect / ende niet die menschen om des sabbots wille / Daer om soo is

B
mat. ij. b
Tu. v. g
mat. ix. a
Tu. vi. b
mat. x. a
Tu. vi. b

men si dat op met vrucheden/ en en hebben gheen
woxtel in hem/ mer si zijn tistelic/ Wanneer daer tri
bulatie en vwoelginge opsaet/ om des woxtes wil
le/ so werden si terstont verargert/ Ende die ander
zijn die onder die doornē ghesaeyt werden/ die dat
woxt hozen/ en die sorghe deser werelt/ en die be
driechlike rijdommē/ en vele ander wellust gaen
daer in/ en verstickē dat woxt/ en wert onurucht
baer. En die ander zijn die op een goet lāt gesaeyt
zijn/ die dat woxt hozen/ en ontfangē dat/ en bren
ghē vruchten/ sommige dertichfout/ en sommighe
tscichfout/ en sommige hondertfout.

lu. vij. b. En hi sprac tot haer/ Wiert ooc een licht ontste
ken/ op dattet onder een coxē dat geset soude wor
den of onder een tafel/ Ist niet also/ dat ontsteken
wert op dattet op eenē candelaer geset soude wor
den/ wāt niet en isser verborzen dat niet openbaer
worden en sal/ en daer en is niet heymelic dat niet
wt comē en sal/ Wie oozen heeft om hoorē/ die ho
re/ En hi seyde tot haer.

mat. vij. a. Siet toe wat ghi hoorz. Met wat maten dat
ghi meet/ salmen vooch meten/ en men sal v noch
toe gheuen/ ghi die die hoorz/ want wie daer heeft/
dien sal gegeuē wordē/ en die niet en heeft vā dien
sal ghenomen worden ooc dat hi heeft.

En hi seyde tot haer/ Dat rijke Gods is alsoo
als oft een mensche saet werpe op die aerde / ende
siep/ en stont op nacht en dach/ en dat saet gaet op
en groeyt/ als hi dat niet en weet / want dye aerde
brenget en eerstē van haer seluen dat gras/ daer na
die aren/ daer na dat volle rozen in die are/ En wā
neer si die vrucht boortgeborcht heeft/ sciet hi daer
terstont die seysen aen/ want die oochs is bi.

En sprac/ bi wien sullē wi gelijcken dat rijke
Gods/ en bi wat ghelijckenissen sullē wi dat gelijc
hē/ ghelijc een molstaert saet/ dat alst ghesaeyt is in
die aerde so is dat/ dat cleynste onder alle saden/ op
ter aerden/ en als dit gesaeyt is/ so wasset hooge/ en
weet grooter dan alle dye ander koolladen/ en het
erijcht grote sackē/ also dat die voghelen der lucht/
onder sinen schaepen moghen woenen.

En met vele sulche gelickemissen/ seyde hi haer
lydē dat wōdt/ na dat si dat hoorzen rondē/ mer
sonder gelickemissen en sprac hi niet tot haer/ mer
inden seluē dage/ doent auont was gheborde/ sey
de hi tot haer/ Iact ons hier ouer vare/ en die scha
re latende/ namē si hē also dat hi daer was/ int scip
en ander schepen waren bi hem.

En daer verhieff een groote storm/ en werp die
baren in dat scip/ also dat dat scip vol wert/ en hi
was achter op dat scip en hi sliep op een cussen/ en
si wecten hē op/ en seyden/ Meester / en leyt v daer
niet aen/ dat wi vergaē. En hi stōt op/ en dreychde
dē wint/ en seide tot der zee/ swijcht stille / en weest
stom/ en dē wint ghinc liggē/ en daer wert een gro
te stilhy/ en hi sprac tot haer/ hoe zint ghi so beureest
hoc comet dat ghi geen geloue en hebt/ en si vrees
den seere/ en spraken onder malcādere/ Wie is de
se/ want die wint en zee is hem ghehoofsaem.

Hoe Jesus wtwerp dat legion der duuelen banden men
sche/ ende hoe hi ghenas dat vrouken banden bloetganc/
en hoe hi verweete vander doot die dochter des opperstē
meesters vander Synagogen.

Dat. b. Capittel

De b. Capittel.
Ade si quamen aē dander side der zee
teghen dat region der Gadarenen.
En als hi wt den scipe tradt / liep hē
terstont tegen wt den graue / een be
seten mensche / met eenen onreyners
gheest/ die zijn wooninghe inden graue hadde/ En
niemant en conste hē bindē/ ooc niet met ketenen/
wāt hi was dirwils met veterē en ketenē gebondē
gheweest/ en hi hadde die ketenē ghebroken/ en die
veteren in stukken ghewoeuen/ en niemāt en conste
hē temmē/ En hi was altijt beyde dach ende nacht
op die bergen en inden grauen/ roepende/ en sloech
hem seluen met steenen/ Maer doen hi Jesum sach
van verre / liep hi toe ende viel voor hem neder/
ende riep lydē/ en seyde/ Wat heb ic met v te doe/
O Jesu du sone des alder hoochsten Gods/ ick be
sweere v bi Gode dat ghi mi niet en quelt / Maer
hi seyde doen tot hem/ Daert wt banden mensche
ghi onreyn gheest en vtaechde hem/ hoe heet ghi/
En hi antwoorde en seyde/ Legion heete ick/ wāt
onser is vele/ En hi badt hē seere/ dat hys nyet wt
den seluen region drijuen en soude.

Ende aen den seluen berch/ was een grote scha
re berckenē inder weyden/ en alle die duyuelen ba
den hem/ ende seyden/ Iact ons in die berckenē va
ren/ ende terstont oorloofde hem Jesus dat/ Doen
voeren wt die onreyn gheesten/ ende voeren in die
berckenē/ Ende die cūdde der berckenē is ghebor
pen terstont met eenen storm inder zee / En daer
wasser bi t hree duyfent/ en berdronghen inder zee/
Ende die herden bloden ende vercondichdē dat in
der stadt ende op den lande/ En si ghinghē wt om
te sien/ wat daer gheschiedt was / ende quamen tot
Jesum/ en sagghen den besetenen/ welke die legion
gheschiedt hadde/ dat hi sadt ende was cleect/ ende
berstandich/ ende si vreesden / ende die dat ghesien
hadden/ verteldent den anderen/ wat den besetenē
ghebuert was/ ende vande berckenē/ Ende si be
gonden hem te bidden dat hi wt haren palen wou
de ghaen/ Ende doen hi in dat scip tradt/ badt hē
die beseten gheweest hadde/ dat hi mochte by hem
zijn/ Ende Jesus en liet hē dat niet toe/ maer hi sey
de tot hem. Gaet hē in v huys en tot den utwen/
ende vercondicht hem/ hoe grote welbaet dat v die
hē/ En ghedaē heeft/ en hy wtder ontfeme heeft
En hi ginc wt/ en begosle wt te roepē in die thien
steden/ hoe groote welbaet hem Jesus gedaen had
de/ ende een peggelijc verbornde hem.

Ende doen Jesus weder van daer ouer boere
in dat scip/ vergaderde veel volc tot hem/ en was
bi die zee/ Ende siet / daer quam een banden ouer
sten vander scholen/ ghenoeemt Tappus/ ende doen
hi hem sach/ viel hi hem te voete/ ende badt hē seere
ende sprach/ Mijn dochtere leydt in haer wtetste/
wilt doch comen ende v hant op haer legghen/ op
dat si ghesont werde/ ende leue / Ende hi ginc met
hem/ ende het volchde hem veel volchs nae ende si
dronghen hem.

En daer was eē vrouwe die hadde dē bloetganc
gehad tvaelfiaer/ en hadde veel gheledē van den
medecijnen/ ende hadde al haer ghoet daerom ver
teert/ en ten halp haer niet/ mer het wert met haer
meer argher/ Doe si hoorde van Jesum / quā si on
der dat volc vā achter aen/ en roerde zijn cleedt aen

en si seyde Waert dat ic alleen zijn cleet mocht aen roere / so sal ic gesont zijn. En ter stont verdrooch de die loop haers bloets / en si boelde dat aen haer lichaem / dat si was gesont geworden van dier plage

En Iesus boelende ter stot aen hem seluen die cracht / welke van hem was wt gegaen / heerde hem omme totten volcke / ende seyde / Die heeft mijn cleet aengeroert. Ende die Jongeren seyden tot hem / Ghi siet dat v dat volck d'inghet / en ghi segt wie heeft mi aengeroert? Ende hi sach omme nae haer die dat ghedaen hadde / Die vrouwe vreesde haer ende beuede / want si wist wat aen haer gheschiet was / ende quam ende viel voor hem neder / ende seyde hem d'ye gheheele waerheydt. Doen seyde hy tot haer / Mijn dochter v geloue heeft v gesont gemaect / Gaet met vreden / en weest gesont van uwe plage.

D Ende doe hi noch so sprack / quamen sommighe van den ouersten der scoleu en spraken / Dochter is gestouen / wat queldi voor der den meester / Iesus hoorde ter stont die redene / die daer gesproken was / ende seyde tot den ouersten der scholen / Wilt niet vreesen mer gheloof alleene / Ende hy en liet hem niemande nae volgen / dan Petrum / ende Iacobum / ende Ioannem den broeder Iacobi / Ende hy quam in dat huys des ouersten der scholen / en sach dat gericht / ende die daer zeer weenden ende huylten / ende hi ginck daer in ende seyde / tot haer luyden / Wat ghebaerdy ende weend ghy / Dat meysken en is niet gestoruen / mer het slaep / En si begechten hem. Ende hi d'icke al wt / en na met hem den vader des kints / ende d'ye moeder / en die bi hem ware / ende ghinc daer binne daer dat meysken lach / ende hi nam dat meysken bi de hande / en seyde tot haer / Talitha cumi / dat is so vele gheseyt / Meysken ick segge v staet op / ende ter stont is dat meyske op gestae / ende wandelde / En si was twaelf iaer oudt / ende si verwonderden hem boue maeten. Ende hi verboot hem het selicken / dat niemant dat wesen en soude / en hi seyde / dat si haer te ten geuen souden.

Hoe dat geen prophete verheuen en is / in zijns vaders landt / Ende hoe hy zijn rwael Apostelen / by ruwe ende twee beghonste wt te senden / Ende van die onthoofdinge van Iohannes Baptista. Ende hoe Iesus met twee visschen / ende met vyf broden dat volck spijden / ende dat hy veel cranchen ghesont maecte / d'ye den zoom van sinen cleederen raecte.

Dat. vi. Capittel

Hoe hi ghinc van daer en quam in zijn vader landt / en zijn iongere volck den hem na / En doe die sabboch qua begost hi te leeren in haer scholen en vele die dat hoorde / herwonderden hem zeere van zijnder leeringhe ende seyden / Van waer coemt desen al dit / ende wat wijsheyt ist / die hem ghegeuen is / ende sulcken crachten oft daden die door zijn handen geschiet. Is hi niet die timmerman Marien sone / en die broeder Iacobi / en Iosces en Jude / en Simonis / Zijn oock nyet zijn susteren hier by ons / Ende si zijn gheschandiseert in hem. En Iesus seyde doe tot hem / Een Propheet en wert nergens min gheacht dan in zijns vaders landt ende viden sinen / Ende hi en mocht daer geen cracht doen / dan weynich cranchen leyde hi die hat op / ende maectese gesont / ende hi verwonderde hem

haers ongeloofts. * En hi ginc rontomme in den steden / en leerde. En hi riep tot hem die twaleue / en beghonste te seyn den twee en twee / en ghaf haer lieden macht ouer die onreynen ghesten / en gheboot haer dat si niet bi haer inden wech en souden dragē / van alleen een roede / geen tescche / geen broot / geen gelt in de gordel / maer gheschoeyt met solen / en dat si niet twee rocken aen doen souden / En seyde tot haer / Waer ghy in een huys comet daer bliuet siue / tot dat ghy van daer gaet / En wie v niet en ontfangt noch en hoort / so gaet van daer / ende schuddet dat stof van uwen voeten / totten geruyghenisse ouer haer / Ic segge v voorwaer / het sal Sodomē en Gomorren aen den soncken dage verdragelijcker zijn dan sulcker stad.

Matth. xii. r. a.

mat. r. a.

En si gingen wt / en predicken / dat si hem souden beteren / en werpe vele duuelen wt / en salden vele cranchen met olie en maectese gesont.

En dat quam voor den coninck Herodes / wat sinennaem was hem nu bekend / ende hi sprack / Iohannes die dooper is banden dooden weder op gestaan daerom is zijn werck soe machtich / Mer d'ye sommighe spraken / Dit is Elia / die sommighe dit is een Propheet oft een van den Propheeten Mer doe dat Herodes gehooft hadde / seyde hi Die is Iohannes dien ic onthooft hebbe / die is banden dooden op ghestaen.

Matth. xii. r. a.

* Dese Herodes hadde wt gheseynt / en dede Iohannem vangē / en in die kercker binden / om Herodias wille zijns broeders Philippus wijf / want hi hadde getrouet / Mer Iohannes seyde tot Herodes. Het en betaemt v niet d'ijns broeders wijf te hebbe / Mer Herodias ginck hem nae / ende wilde hem doodē / mer si en eode niet / Herodes die vreesde Iohannem / want hi wist wel dat hi een rechtwerdich en heyllich man was / en nam zins ware / en hoorde hem in vele sake / en hoorde hem geerne. Ende het quam eens gelegen dach / dat Herodes op sinen iaers dach een ausoutmael gaf den ouersten / en die hooftluyden / ende die eerste principaellē in Galilea / Doen ginc daer in die dochter der seluer Herodias / ende danste / en dat behaechde Herodes / en den genen die aen die tafel saten / Doen seyde die coninc totte meysken. Begeert van mi wat ghi wilt / en ic sal v geue / en swaer haer eenen eedt / wat ghi bidden sult van mi / wil ic v geue / al waert die helfte mijns conincrijcs. Si ginc wt en seyde tot haerder moeder / Wat sal ic bidden / Die moeder sprack / Dat hooft Iohannis des doopers. En si ginc ter stont in met haesten totten coninck en badt en seyde / Ic wil dat ghi geeft ter stont in eender schotelen / dat hooft Iohannis des doopers / Ende die coninck wort verdroeft om des eets wil / ende om de gheue die aē die tafel satē woude hise niet ontfleggen / En ter stot sant die coninc om de hangdiele / en het zijn hooft daer bingen / en ginc en onthoofde hem inder geuackenissen / en droech daer zijn hooft in eender schotelen / en gaf dat der dochter / en de dochter gaf dat haerder moeder. En doen dat zinn Fougheren hoorden / quamen si en namen zijn lichaem / en leyden dat in een graf. *

En die Apostelen quamen te sainen tot Iesum ende vercondichden hem dat alle / ende wat si ghes

Matth. xii. r. a.

D

mat. ix d

daen en gheleert hadden/ En hi seyde tot haer huyden/ Iact ons alleen gaē in een woestine/ en rustet een wepinich/ Want daer was sere veel dye al en toe gingen/ en en hadde gheenē tijt te etē. En hi boer doen in een schip tot eender woestijnē allene/ En dat volck sach hem wech vare/ en vele kendē hem/ en liepen doen daer met maenderen te voet we alle steden/ ende boorquamenē en quamen tot hē Ende Iesus ghinc wt en sach dat groote volck/ en het iammerde hem des volcs want si warē als sca pen/ die gheenen herder en hebbē/ en beghest haer vele te leeren.

Matth xiiij. b
Lu. x. d.

En doe nu den dach by na wech was/ gingen tot hem sijn iongeren en seyden/ Het is hier woest/ en de dach is nu wech/ laeste van u gaen/ op dat si moghen gaen in die nachte dorpen/ en rusten/ en roope ben spise/ wat sijn hebbē niet te eten/ maer Iesus antwoorde ende seyde tot haer/ Gheeft ghi haer te eten/ Ende si seyden tot hē/ Sullen wy dan gaen/ en haer te eten gheuen/ En hi seyde tot haer/ hoe veel broots hebt ghi/ Gaet hēc ende besietet En doen si dat beken hadden/ seyden si/ vijue/ en twee visschen.

En hi gheboodt haer dat si haer al neder souden daē sitten/ bi volle tafelen/ op dat groene gras/ En si saen neder/ gedeylet hondert en hondert/ vijftich en vijftich. En hi nam die vijf broode en twee visschen/ en sach op indē hemel/ en sprac die ghebenedijngē/ en brac dat broot/ en gaf den iongerē/ dat sijt hem voozleggē soude/ en dye twee vissche heeft hi gedeylet onder haer allen/ Ende si atē alle/ ende wordē veruult/ En si namen op dye brocken twaelf coruē vol/ en bandē visschen. En dye daer geten hadden waren vijf duysent mannen.

En ter stont dreef hi sijn iongeren dat si in dat scip trade/ op dat si boor hem ouer souden schepen tot Betsaida/ tot dat hi dat bole vā hem lief.

Matth xiiij. d.

En doen hie van hē ghelaten hadde/ ghinc hy op eenen berch bidden. En doent auont was so was dat scip in dē zee/ en hi was op dē lande alleen/ en hi sachse arbeiden int roeyen/ wandē die wint was haer contrarie.

En in die vierde wake bander nacht/ quam hy tot hem luyden/ en wandelde op die zee/ en hi woude haer boorbi ghaen/ Ende doen si hem saghen op die zee wandelen/ so meynden si/ het waer gheueest een fantase/ en si riepen/ want si sagen hem alle en verscrieten/ Maer ter stont sprack hi met hem luyden/ ende seyde tot haer/ Sijt ghetroot/ ic bent/ veruacert u niet/ En hi ghinc tot haer in dat schip/ en die wint ginch liggen/ en si verscrieten/ en verwonderdē haer seer bouen maten/ Want si en waren niet verstandiger gheworden van die broodē/ want haer herte was verblint.

En doen si ouer gheuaren warē/ quamen si in dat land Genezaret/ en leyden daer aen/ ende doen si wten sepe traden/ ter stont kenden si hem/ en liepen rontomme in die omgelegē landen/ en begosten die crancken om te dragen op bedden/ daer si hoorden dat hi was/ en waer hi ginc in die straten steden oft dorpen/ daer leyden si die cranckē op de straten/ en baden hem/ dat si alleen den soom van sijn cleet mochten aenroeren/ En alle die hem aen

roerden wt den ghesont.

Wanden ongewaschen handen/ ende dat die mensche besmet dat wt den monde gaet/ ende niet dat sijden monde gaet/ Ende van die griecke vrouwe die haer dochtet bes lof wert vanden diuel. Ende dat niet goet en is te maecen der kinderen broot ende werpen vooz die honden.

Dat. vij. Capittel

En doen quamen tot hem die pharizeen/ en sommige handē scrifgheleerden/ dye van Hierusalem ghecomen waren/ en doen si saghen sommighe van sinen iongeren met geueyne handen/ dat is/ met ongewaschē handē dat broot eten besprakē si dat. Want die pharizeen/ en alle die Joden en aten niet/ si en wieschen dichtsils haer handen/ en si hielden alsoo die insettinghe der ouden/ eff wannē si vander markt quamen/ en aten si nyet si en wieschē haer/ En dies dincs is vele dat si aen ghenomē hebbē te hōdē/ als van drinck baten en troelens/ en latoenē baten/ en tafelen te wasschen

Doen braechden hē nu die pharizeen en scrifgheleerde. Waerom wandelen u iongeren niet na die insettinghe der ouden/ maer si eten dat broot met ongewaschen handen/ wy antwoorde ende seyde tot haer/ Wel heeft van u spocriten ghepropheetert Elia die Propheet/ alst ghescreuen is/ Dit volck eert mi metten lippen/ maer haer herte is verde van mi/ te vergherfs dienen si mi/ die wijle dat si leeren soodanighe leere/ dye niet en is dan menschen gheboodt.

En hi laet die ghebodē Gods achter en hout der menschen insettinghe/ vā troelen en drinckuaten te wasschen/ en des ghelijcken doet ghi vele.

En hi seyde tot haer/ Wel sijn hebdi Gods ghebot te niet gedaē/ op dat ghi u oplettē houdē soude Moyses heeft geleyt/ ghi sult eere vader en moeder/ en die vader en moeder vloet/ die sal die doot steruē. Mer ghi segt/ een mensche sal segghē tot vader en moeder/ Tophan/ dat is/ het is Gode gheueē dat u vā mi te profijte soude comē. En also lact ghi hem voortaeen niet doen sinen vader ende moeder/ en laet dat woort Gods/ om u oplettinghe die ghi opghesct hebt/ ende des ghelijckē doet ghi vele.

En hi riep weder tot hē alle dat bole en sprac tot haer/ Hoort alle toe/ en vrsact mi/ Daer en is nyet buyten den mensche/ dat hem besmetten mach dat in hē gaet/ mer dat van hem wt gaet/ dat is dat dē mensche besmet. Heeft primāt ooren om hoorē dye hoorē/ En doen hi bandē volckē si dat buyt quam so braechden hein sijn iongerē vā dese ghelijckenisse. En hi seyde tot haer/ Sijt ghidan oec noch soo onuerstādich/ en verstaet ghi noch niet dat alle dat wtwendich is/ en indē mensche gaet/ dat en can hē niet besmetten/ want dat en gaet niet in sijn herte/ maer in sinen buye/ en gaet wt dooz den naturelijcken ganck die wtbaghet alle spise.

En hi sprac/ dat daer wt den mensche gaet/ dat maect den mensche onreyn/ want van binnen wt des mēschē herte gaen boose gedachte/ opuerspelz hoerery/ dootslagē/ moozdē/ dieften/ giericheiden/ seclchedē/ bedroch/ onerbaerheyt/ schalkhe oghē/ Gods lasteringe/ houerdie/ sotheyt/ Alle dese quade stucken/ gaen van binnen wt/ en maken den inē sche onreyn.

En hi stont op en ghinc voz daen in die rynden

O Eyn en Sydon / en ghinc in ee huys / en en woude dat niemant laten wesen / en ten coust nochtans n3 verborgt zyn. Want een vrouwe die hadde vā hē gehoort / Abeler dochterkē enen onreine geest hadde / en si quam / en viel neder tot zyn voeten / ende dat was een griecke vrouwe / van Syropenice en badt hem / dat hi den duyuel wtwerpe vā haer dachter. En Jesus seyde tot haer. Taet eerst dye kindere v̄saet wordē / wāten is niet goet datmē den kindere dat broot neet / en werpt dat broot de hondē / Syantwoorde / en seyde tot hem / Ja hē noch tās eten die hondckens onder die tafel / bander molesinge der kindere. En hy seyde tot haer. Om des broots wille / so gaet hē / die duyuel is wegwaren van uwer dochter. En si ginct in haer huis / en bant dat die duyuel / was wtgeuaren / en die dochter op haer bedde liggende. *

† En doen hi weder wtginge vanden eynde Ti ri en Sidon / quam hi aē dat Galileeke meyr / mid den onder die einden der thien stede / en si brochte tot hē enen doouē en stommē / die swaerlic sprack en si badē hē / dat hi die hant op hē leyde. En hi nā hem vanden voleke alleē / en stac hē dye vingher in zyn oore / en hi spooch wt / en roerde zyn tonge en sach op indē hemel suchende / en seide tot hem. Vephetach / dat is / doet v op / en ter stot dedē haer sijn oogen open / en die bant zinder tonghen wert los / en hi sprac recht / en hi verboot haer / si en soudens niemant seggē. Mer hoe hēt hē in meer verboot / hoe dat si meer wtbrayde. En si verwonderden haer bouen maten seere / en seyden / alle dūck heeft hi wel gedaē / die doouen heeft hi hoede ghe maect / ende die stommige sprekende *

¶ Vanden seuen brooden / ende wrentch vilschen / daet hy hier / duyent menschen mede ghytde / Ende van dat tecken ende dat hy gheboot te wachten vanden deelen der Phariseen / ende van Herodes / ende vanden blinden die hi zyn ooghen opende

Wat vij Capittel *

A Die tijde doē vele volcs daer was en en hadden niet te etē / r̄tep Jesus zyn iongere tot hē / ende seyde / My nammer des volcs / wāt si hebbe nu drie dagen bi mi verbeyt / en en hebben niet te eten / en laet icse vā mi nuchtere thuis gaen / so sullen si verlmachten op den wech / want sommige waren van verre gecome / Ende sijn iongeren antwoorden hem / Waer erigen wy broot inder woestinen / dat wile verladen. En hi brachde haer / hoe vele brooden hebt ghy. Si spraken / seuen / Ende hi geboot dē volcke dat si neder souden sittē opter aerden / en hi nam die seuen broode / ende dancke / ende bracke / ende gaffe zyn iongere tē dat sile den volcke broot / souden settē / si setten se den volcke broot / en hadden een weynich vilschens / ende hi gebenedidese / ende beual dat si dye poc broot souden setten / Sy aten ende wordē versact / ende si namen op vā die ouergeschoten brockelinge n seuen mandē / ende die daer gegetē hadden / waren bi vierduysent / en hi liet dat volc van hem. *

B En ter kont tradt hi in een schip met sijn iongeren / en quam in die deelen van Salmamutha. Ende die Phariseen gingen wt tot hem / en

begonsten hem te vragē / en tempteerden hē / en begheerde van hem een teken vāden hemel. En hi sucht ede / in sijn gheest / ende seyde. Wat soect dit gellachte een teken. Doortwaer ic segghe v / desen gellachte en sal gheenteckē gegeuen worden. En hen liede latende / tradt weder in dat schip / en voer van daer ouer.

Ende si vergaten broot met haer te nemē / en si en hadden niet meer dan een broot met haer in schip genomen / Ende hi geboot haer / ende seyde. Siet toe / ende wacht v broot den deelen der Phariseen / en broot den deelen Herodis / en si dachten hier en daer / ende spraken onderlinge / dat ist dat wi gheen brooten hebben. En Jesus vernam dz ende seyde tot haer. Wat becommert ghy v doch / dat ghy geen broot en hebt / en bekent ghy noch n3 en en sijn ghy noch niet verstandich / hebt ghy noch en verblint herte in v / ghy hebt ooghen / en ghy en siet niet / ende ghy hebt ooren / ende en hoort nyet. Sidi dies noch niet gedachtich / doen ic vijf brooden brack / onder vijf duyent / hoe vele copuen dat ghy vol brocken wech droecht. Si seyde / twalenc. En doen ic die seuen brack onder die vier duysent hoe vele kopuē brockelinge naemt ghy daer op. Si spraken / seuen. Ende hi seyde tot haer / hoe en verstaet ghidan noch niet.

† Ende hy quam tot Betsaida / en si brochten tot hem eenen blinden / ende baden hem dat hi hē aenroerde. Ende hi nam den blinden vider hant / ende seyde hem. Wt buynt dat doop / en hi spooch in sijn ooghen / ende seyde sijn hant op hem / ende brachde hem oft hy yet saghe / en hi sach op / ende seide. Ich sie die lieden wandelen / als oft ick boomslaghe. Daer nae leide hi anderweruen die hant op sijn ooghen / ende maecte hem siende / en hi wert weder te rechte gebrocht / en sach sekerp alderley dinghen / ende hi sandt hem thuis / ende seide. En gaet niet int doop / ende en legt dat ooc niemanden daer inne.

Ende Jesus ghinc wt met sijn iongeren in die doopen der stad Celarie Philippi / en op den weghe brachde hi sijn iongeren / ende seide tot hē. Wien seggen die lieden dat ick ben. Si antwoorden / Si seggen dat ghy sijn Johannes die dooper. Sommige seggen / Elias / Sommige dat ghy sijn een vanden Propheete. En hi seyde tot haer / mer wien elgghet ghy dat ick ben. Doen antwoorde Petrus / en seide tot hem. Ghi sijn Christus / ende hi dreychdele dat si dat niemanden vā hem seggē en souden ende hi begofft hem te leerech dat des menschen sone moeste vele lijde / ende verhoopen werden vāden Guden en hoogen Priestere en Scrifte geleerden / en gedoot wordē / en nā drie dagen weder opstaen / en hi sprac dat woort vri openbaer. En Petrus nam hem tot hem / en begofft hem te berispen / en hi heerde hē omme / en sach sijn iongeren aen / en berispte Petrum / en seide. Gaet achter mi Sathanas / want ghy en smaect niet dat Godlic is / mer dat menschelich is.

Ende hi riep tot hē dat volc te samē / met sijn iongere / en seide tot haer. Wie mi wil na volgen / die verloschene hem seluē / en neme sijn cruys op hē / en volge mi na / wāt wie sijn leuen wil behouden / die sal dat verliesen / en wie sijn leuen verlies

mat r̄nd
Tut. xi. d

ma r̄bt
Tut. xi. a

Q

ma r̄bt

Tut. xi. a
D

Tut. xi. e

Om mi/ en om des Euagelijis wille/ die sal dat be-
houden/ Wat batet den mensche dat hi die ghebeel-
werelt wone/ en hadde schade aen zijder siele/ oft
wat kan die mensche gheue/ dair mede hi zijn siele
verlosse/ Mer wie he mijn der/ ende mijs woort
schaemt onder desen ouerspelende en sondige ghe-
sachte/ diens sal des mensche sone hem ooc scamen
Wanneer hi come sal inder heerticheyt sijn s vaders
metten bepligen Engelen/ Ende hi seyde tot hair
Doo/ waer ick segghe v/ hier staen sommige/ dye
en sullen den doot nyet smaken/ tot dat si sien dat
rijcke Gods comen met crachte

¶ Wan die verclaringhe Jesu opten berge / ende hoe hi
boorseyde dat hi steruen/ ende inden derden daghe weder
optaen soude/ Ende hoe Jesus eeren becleren srome ver-
losse/ ende van dat quaer der schandalisatie te schouwen.

¶ Dat. ix. Capittel

W. it. d.
marc. vij
A

Snde naes les daghen/ nam Jesus tot
hem Petrum/ Jacob u en Ioanne/
en leyde op eenen hoogē berch/ al
leene/ en wert verclaret door haer/
en zijn cleederē worden bliuekēde en
seer wit als die snee/ dat gheē voller op eerden so
wit maken en can/ En helias versteen hē met
Moysē/ sprekende met Jesu. Ende Petrus aut-
woorde/ ende seyde tot Jesum. Meester/ het is
ons hier goet zijn laet ons hier drie tabernaculen
makē/ v eenen/ Moysi een/ ende Ene een/ wāt hy
en wiste niet wat hi seyde/ En si waren seer ver-
uaert en dair quā en woleke die omscheenē/ en
een stemme quam wt der wolcken/ en seyde/ Dit
is mijn lieue sone/ dien hoor/ En terstōt daer na
rontom siende/ en sazen si memanden meer/ dan
alleene Jesum bi haer

¶ Mer doen si vande berge af gungen/ verboot
hen Jesus dat sij niemāt seggē en souden/ wat si
geken hadden/ voor dat die soone des mensche op
gestaen ware vander doot/ Ende si behielden dat
woort by hen lieden/ en si vbraechden onder malcā
deren. Wat is doeh dat/ optaē vande doode/ ende
si vbraechden hem ende sprake/ Die scriftgeleerde
seggen doeh/ dat Elias eerst moet somen. Mer hi
antwoorde haer ende seyde. Elias sal dooz/ zij toe
comē alle dine weder te rechte vringē. En ghe-
lyc van des mensche sone gheschreuen is / op dat
hi vele liden sal/ en verstaet sal worden. Maer ic
segge v. Elias is gecomen/ ende si hebben aen hē
gedaen wat si wilden/ ghelijc dat van hem ghe-
schreuen staet.

¶ Ende hi quam/ tot sinen iongeren/ en hy sach
vele volcs om haer/ en schuftgeleerden/ die hē mē
haer beuraechden. Ende ter stont/ als dat volc Je-
sum sach/ verwonderde en vercrieten haer/ ende
liepen toe/ ende groete hem/ ende hi vbraechde dye
schriftgeleerden. Waer af beuraecht ghi onder v
met haer? En een wt den volcke antwoorde
ende seyde. Meester/ ic hebbe hier tot v ghebracht
minen sone/ die heeft enen sprekelosen gheest/
die soo waer hi hem acngripte/ so verschoort hi hē
en schuypt ende knersket metten tanden/ ende v
doxret. Ende ick hebbe met dñ iongheren ghe-
mat. xvij. sproken dat si hem wt druuen souden ende si en cō
nen niet

W. it. f.
marc. vij
C

¶ Hi antwoorde hem en seyde. Du onghelou-
ge gellachte/ hoe lange sal ic bi v zijn/ hoe lange sal
ic mi met v lide/ Brect hē hier tot mi En si vjoch

tenhem daer tot hē/ En ter stont als hē dye geest
sach verschoorde hi hē/ en viel op die aerde/ ende
wentelde inder aerde/ en schuynde/ en hy vbraech
de sinen vader. Hoe lange ist/ dat hem dit gebueret
is/ hi sprac. Van zijn kintheit op/ en dicwils heeft
hi hem geworpen in dat water/ en in dat vier op
dat hi hem verdoen soude. Mer vermuerechi pē/
so onfermt v onser/ en helpt ons/ En Jesus seide
tot hē/ Waert dat ghi dat const geloouen/ alle dine
is moghelic den ghenen die daer ghelooft. Ende
ter stont riep des kints vader met tranē/ en seyde
ic gelooue. Lieue v En helpt mijn onghelooue

¶ Doē nu Jesus sach/ dat vj volc toe liep/ dreich
de hiden onreynen geest/ en seyde tot hem. Du sō
me en dsoue gheest/ ic gebiede v dat ghi van hem
vaert/ en en vaert daer na niet meer in hē/ En hi
riep en verschoorde hē seere/ en voer wt/ en wert
als oft hi doot ware/ also dat ooc vele seyden. Hy
is doot. Mer Jesus greep hem vider handt/ en hy
recht hē op. En hi stont op/ Ende doen hi thups
quam/ vbraechden hem zijn iongere bisonderlinge
Waarom en conden wy hem niet wt geworpen?
En hi seide tot haer. Desen aert en cāmē niet wt
druuen dan dooz/ beden en vasten *

¶ Ende si ghingē van daer/ en wan deldē dooz
Galilea/ en hi en woude niet dat yemāt wetē sou-
de. Maer hi leerde zijn iongheren/ ende seyde tot
haer. Des menschen sone sal ouergeleuert werden
inder menschen handen/ ende si sullen hem doode
ende als hi ghe doot is/ so sal hi op den derden dach
optaen. Mer si en verstonden dat woort niet/ en
si vbraechden hem te vraghen

¶ En hi quam tot Caparnaū. En doe hy thups
was vbraechde hi haer liede. Wat tractert ghi ou-
der malcanderen op den weghe? Maer si swegen
al stille/ want si hadden onder malcanderen op dē
werch gedisputeert/ wie die grootste ware. En hy
sadt neder/ ende hi riep die swalcue / en seyde tot
haer. So wie onder v die eerste wil zijn/ die sal die
laeste zijn voor v allen/ ende wtter alder diernaer
Ende hi nam een kindeken/ ende sette dat middē
onder haer/ ende ombineh dat selue/ ende seyde tot
haer. Wie een albusdangen kindeken ontfanct in
minen name/ dye ontfanct mi / en wtē mi ontfan-
get/ dye en ontfanct mi niet/ met den ghenen dye
mi gelonden heeft *

¶ Ende Johannes antwoorde en seyde. Wy
saghen enen die werp duyucien wt in utwen na-
me/ die welch ons niet nae en volcht/ ende wy ber-
bodont hem/ daer omme/ om dat hi ons niet na en
volghet. Mer Jesus seyde ghi en sult hē dat nyet
verbieden/ Want daer en is niemant die een daet
ofte cracht doet in minen name/ ende mach haer
quaet van mi spreken. Wie met teghē v en is/ dye
is voor v/ Ende so wie v drintken gheeft enen be-
ker waters in minen name / om dat ghi Christi
toe behoort/ voorwaer segghe ic v/ dat en sal hem
niet ongelooft bliuen

¶ Ende so wie eenige deser eleynder argert/ dye
in mi geloouen/ dien waer beter/ dat hē een molē
steen aen sinen hals worde gehangen/ ende worde
in die zee beerdzoueken. En ist sake dat v / v hāt ar-
gert/ soe sultē af. Het is v beter dat ghy met een
der handt in dat ceuwich leuen gaet/ dan met twee

marc. vij
C
W. it.
marc. vij
D

met. r.
marc. vij
E

W. it.
marc. vij
F

haden ter bare in die helle in dat ewige vier daer
 hare wort niet en sterft / ende haer vier niet ghe-
 blust en wert. En ist sake dat b argert urwen boet
 so hout hem af / het is b beter dat ghi crepel in dat
 leue ingaet / dan dat ghi twee voete hebt / en werdt
 in die helle geworpen in dat ewige vier daer hare
 wort niet en sterft / en dat vier niet wt gheblust
 en wert Ist sake dz b argert v ooge / so werpt dye
 van b. Het is b beter dat ghi met ee ooge int ewi-
 ge leue gaet / dan ghi met twee oogen geworpen
 wort in dat hellsche vyer / daer haren wort niet en
 sterft / ende haer vier niet geblust en wert.

Het moet al met vier geloude werden / en alle
 offer sal niet soute ghesouten werden. Dat soute is
 goet / mer ist dattet soute zijn cracht verliest / waer
 mede salmen dan souden hebt soute in v / en vrede
 onder malcanderen

Watmen die huysrouwe niet laten en sal / dan om for-
 nicatie / Ende dat niemant goet en is / dan God alleen / en
 de dat swaerlich is te comen inden hemele voor den rij-
 ken / ende van sijn toecomen de pachtie / ende dat voorbid-
 den der kinderen zbedei

Dat x Capittel

nde hi stont op / ende ghinc va daer
 en quam indie eynde des Joodschen
 lants / ouer gheen side des Jordaens /
 en dz voic ghinc weder met hoopen
 tot hem / ende gelijc zijn ghewoonte
 was / leerd hie ander werf. Ende dye Phariszen
 ghingen tot hem / ende vracchte hem. Ofte ee ma-
 hem scheyde mocht van sinen wijue / en tempree-
 den hem daer mede. Hi antwoorde haer en seyde
 Wat heest b Moyses gheboden? Sifelden Moy-
 ses heeft toegelaten eenen scheitbrief te scriuen en
 te scheyden / Iesus antwoorde ende seyde tot haer
 Om die herdicheyte uwer herten heeft b Moyses
 sulcken ghebot gheschreuen / Maer van beghinsel
 der creatueren / heeft God gescapen man en wijf
 Daerom sal een mensche laten sijn vader en moe-
 der / en sal aenhangen sine wijue / en die twee sullen
 sijn een vleesch. So en sijn sijn niet twee / mer een
 vleesch. Daeromme tghene dat God te samen ge-
 uoecht heeft / en sal die mensche niet scheyden.

En inden huysen vracchte wederom sijn tou-
 gere he dz selue / en hi seyde tot haer. Wie he schey-
 det van sine wijue / en trouwet een ander / dye doet
 ouerspael. En als een wijf scheydet van haren man
 en trouwet een ander / die doet ouerspael

En si vrochten tot hem kinderkens / dat hse
 acntoeren soude / mer die iongeren strakte dypel
 droegen. Doen Iesus dat sach / nam hse qualic /
 en seyde tot haer. Laet die kinderkens tot my co-
 men / en en wilsse niet verbieden / want sulcke be-
 hoort dat rijcke Gods / Voorwaer ic segge v wy
 en ontfant dat rijcke Gods / als ten kindeken /
 die en sal daer niet in comen / en hi omhelsede / en-
 de leyde die hat op haer / en gebenedide

En doen hy wt ghegaen was op den werch /
 liep een boot en knielde voor he / en vracchte he /
 Gode meester / wat sal ick doen dat ick dat rijcke
 Gods beerue mach? Iesus sprac tot he. Wat heest
 du mi goet? Niemant en is goet dan alleen dye eeni-
 ge God / Ghi weest ymm er wel die gebode / Ghy
 en sult geen ouerspael doe / ghi en sult niet dooden
 ghi en sult niet stelen / ghi en sult gheen valsche ghe-

tuygenisse geuen / ghi en sult niemant bedrieghen /
 eert v vader en moeder / Hi antwoorde / en seyde
 tot he / Meester dat heb ic al ghehouden van ionce
 op / En Iesus sach hem aen / en hadden lief / en sey-
 de tot he / Een dine gebreec b / Gaet hene / en ver-
 roopt al dat ghi hebt / en geuet den arme / so suldy
 eeneschatinden hemel hebben / en comt en volcht
 mi na. * en neemt dat crups op v. En hi wert be-
 droeft ouer dat woort / en ghinc truerlich van daer
 want hi hadde veel goeden

Ende Iesus sach om / en seyde tot sinen longe-
 ren / Hoe swaerlich sullen dye rijcke in dat rijcke
 Gods comen / Die discipulen ver wonderden in si-
 nen woorden / Mer Iesus antwoorde weder om
 en seyde tot haer. Lieue kinder en hoe swaerlich ist
 dien / die haer betrouwen oprijdom setten in dat
 rijcke Gods te come / Het is lichtre / dat ee hemel
 door een ooge der naelde gaen soude / dan dat een
 rijcke in dat rijcke Gods soude ingaen / Si wonder-
 den doen noch vele meer / en seyden onder mal-
 caderen / Wie can dan salich worden? Mer Iesus
 sach hen aen / en seyde / By den mensche is dat on-
 mogelic / maer niet bi Gode / want alle dinc is mo-
 gelic bi Gode

Doen seide Petrus tot hem / Siet / wy hebben
 alle dinc ghelaten / en sijn v naeghevolcht Iesus
 antwoorde en seide / Voorwaer ic segge v / Daer-
 en is niemant die achterlaet sijn huys / oft broeder
 oft suster / oft vader / oft moeder / oft sijn wijf / oft
 kinder / oft acker / om mine wille / en om des euan-
 gelis wille / die niet hondertfout meer ontfangen
 en sal n b in deser tijt / huysen / en broeders / en sus-
 ters / en moeders / en kinder / en acker / met be-
 volginge / en inder toecomedere werelt dat ewich
 leue / Mer vele sullen die laetste sijn / die die eerste
 sijn / en die eerste sullen die laetste sijn En si waren
 op den wege / en ginge op in Jerusale / En Iesus
 ghinc voor haer / ende si verwonderden / haer vol-
 gende hem na / ende vreesden

En Iesus nam die twalec weder tot he / en be-
 gonst hen te segge / wat hem geschien soude / Siet
 wi gaen op na Jerusale / en des menschen sone sal
 geleuet wt worden den hoogen priesteren / en schrift-
 geleerden / en den ouderen / en si sullen hem verdoe-
 men tot de doot / en si sullen hem ouerleueren den
 heydenen / en sullen hem bespotten / ende sullen hem
 gheestelen / en bespouwen / en doode / en op den der-
 den dage sal hi weder opstaen

Doen gingen tot he Jacobus en Johannes
 die sone Zebedei / en sprake. Meester wi wille dat
 ghi ons doet dat wi bidden sullen / Mer Iesus set-
 de tot haer / Wat wilt ghi dat ic v doe? En si seyde
 tot hem. Geest ons / dat wi sitten / die een tot uwer
 rechter / en die ander tot uwer linker side in dijn
 re heerlicheit / Ende Iesus seyde tot haer / Ghy en
 weest niet wat ghi bidt / Condt ghi de kelic drinkke
 die ic drinkke / en v laten doopen met dat doopsle
 daer ic mede gedoopt worde? En si seyde tot hem
 Ja wi. wi conket wel / Iesus seyde tot haer. Voor-
 waer / den kelic suldi drinken dien ic drinkke / ende
 gedoopt worden met dat doopsel daer ic mede ge-
 doopt worde / Mer te sitten tot mijnder rechter /
 en tot mijnder linker hant / en is niet in mijnder
 macht v te geuen / mer dien dat bereit is.

matth d
To. r. d.
lu. r. v. f.

En doe dat die thie hoorde/worde si verfloof op Jacobu en Ioanne. Mer Iesus tiepse en leyde tot haer. Ghi weet dat onder die heydenē dye hoorē hieeren gehoude willen zyn/die hebben heer scappie ouer haer. En haer princen hebbē macht ouer haer. Mer alsoo en salt onder v niet zyn/mer wie die grootste wil zyn onder v / die sal v dienaer zyn/ En die onder v die eerste oft principaelste wil zyn/die sal haer d' alder knecht zyn. Wat des men schen soue en is niet gecomen/dat hi hem wil late dienen/mer dat hi diene/en geue zyn leuen tot een der betalinghe voor vele

O En si quamen tot Hierico/en doe hi bā Hierico ghinc/hi en zyn iongere/en een groot volc/doe sadt een blinde/Sartheimeus die sone Thimeu acu den weghe/en badt/en doe hi hoorde dz dit Iesus bā Nazareth was/beghoft hi te roepen/en te seggen. Iesu ghi sone Davids/ontfermt v ouer my/Ende veel verboude hem dat hi soude stille swige/Mer hi riep veel meer. Ghi sone Davids ontfermt met minder. Ende Iesus stont stille/en gheboost hem te roepen/en si riepden den blinden/en si spraken tot hem. Sijt getroost/staet op/hi roept v En hy werpt zyn sleet van hem/ende stont op / en quā tot Iesum/ende Iesus antwoorde/ende leyde tot hem/wat wilt ghi dat ic v doen sal? Die blinde leyde tot hem. Meester dat ich siende werde/ Iesus sprac tot hem/Saet henen/v gelooue heeft v gheholpe/ende ter stont wert hi siende/en volchde hē na op den weghe.

¶ Van dat ezel buelken daer onse HERRē op reet. Ende van den wijngaert die hi vermalende/ende vanden raedt der Pharizeen/hoe si hem mochten veruelen/ende van stercheit des gheloues

Dat. xi. Capittel

matth d
lu. r. v. c
To. r. v. b.

Snde doe si hi na tot Jerusalem quamen tot Bethphage/en Bethanie aē den olyberch/sandt hi twee sijnd son gere/en seide tot haer. Saet in dz caffel/dz teghe v leyde/en also haelt als ghi daer in coemt/sult ghi binden een buelken ghebonden/op welckē gheen mensche geseten en heuet. Ontbint dat/en vrenct dat hier. En ist dat ye mat tot v leyde. Waer om doet ghi dat? So segt die HERRē beboeft zinder/so sal hi ter stont dz hier leyden. Si ghinghē wech/en bonde dat buelken ghebonden/voor die doze/buyten op des werchs seheydinge/en ontbonden dat/En sommighe dye daer stonden/seyden tot hem. Wat maect ghi dat ghi dat buelckē ontbint? En si seyden tot haer/alsoe haer Iesus gebode hadde/en si lieten dat toe. En si brachten dat buelcken tot Ihesum/ende leyden haer cleeder daer op/en hi sadt daer op/Vele spreiden haer cleedere op dē wech. Sommighe hebben die tachel afghehouden vanden voemen/ en stroyden die op den wech. En die voor ginge/en die na volchde riep/en seiden/Iohanna gebenedijt si/die daer coēt indē naem des HERRē. Gebēdyt si dat rijke ons baders Dauid/dz daer coemt inden naem des HERRē. Iohanna in dat hoorckle

¶ En die HERRē tooch in tot Jerusalem/en ghinc indē tēpel/en besacht al/ende aende auondt ginc hi wt tot Bethanie/met den twaleuen/ende des anderen daechs doe hi van Bethanien ghinc/hongerde hem/en hi sach enen wijgeboom bā bec

te/die bladeren hadde/doen ghinc hi daer toe/ oft hi daer wat op hadde geuonden en doe hi daer toe quam/vant hi niet dan allen bladerē/Want den tijt en was noch niet/dat daer wijghen zyn soude. En Ihesus antwoorde/en leyde tot den wijgeboe Ab en eet van v niemant vrucht in der ewichheit En die wangeren hoorden dat

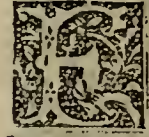
En si quamen tot Jerusalem. Ende Iesus ginc inden tempel/en begoff wt te driuen vercoopers/en coopers inden tempel/en die tafels der wisselaren/en die stoelen der dupuen vercoopers stiet hy om/en en liet niet toe/dat daer yemandt eenich instrument door den tempel soude draghen/en leerde/ende leyde tot haer/ Ist niet geseheuen? Mij huys sal heeten een bede huys allen volcke. Mer ghi hebt daer af gemaect eenē moort cuple.

En dat quam voor die scriftgeleerden en hooge priesteren/en si leyden daer op toe/hoe si hem mochten verdoen. Mer si vreedē hē/wat alle dat holt herwonderde hē zinder leere En des auēts ghinc hi wt voor die stadt/en des morgēs voorbi gaende/lagen si den wijgeboom/dat hi verdoort was tot op die wortel. En Petrus gedachte des/en seide tot hē. Meester/stiet den wijgeboe die ghy vermaledijt hebt/die is verdoort. Iesus antwoorde/en leyde hait. Icht geloue in God doorwaer segge ic v/wie tot desen berghe sprake. Icht v op/en verpt v in die zee/en en twāsfelde niet in zij her te/mer geloofde/wat hi seide/dz gescren soude/dz soude hē gechele/Waer om segghe ic v/al wat ghi bidt in uwer gebede/gelooft ghi/dz ghi dat ontfangen sult/so salt v geschie. En wāneer ghy staet en bidt/so bergheeft ist dat ghi yet tegen yemandt hebt/op dat v oec vergue v vader die indē hemel is/v gebrecken oft sonden

Ende si quamen weder tot Hierusalē. En doe hi inden tempel ghinc/quamen tot hē die hooghe priesteren/en die scriftgeleerde/en die ouders/en leyde tot hē. Wat wat macht doet ghi dat? en wie heeft v die macht gegeue/dat ghi dat doet? Iesus antwoorde/en leyde tot haer. Icht wil v oock een woort vragen/antwoort mi/so wil ic v seggē wt wat macht dat ic dit doe. Iohannes doopsel/was dat vanden hemel oft vande menschen an woort mi. En si dachten in haer seluen. Segghen wi/het was vanden hemel/so sal hi seggen. Waerom en hebt ghi hem dā niet geloofte? Seggē wy/het was vanden menschen/so vreesen wi dat volc. Want si hielden alle/dat Iohānes een recht propheet was Ende si antwoorden ende leyde tot Ihesum. Wy en weten dat niet. Ende Iesus antwoorde en leyde tot haer/So en segghe ich v oock niet/wt wat machte dat ic dat doe.

¶ Vanden parabole/en vanden wijnberge/ende vanden twaleuen die den keyser gheuen soude/ende vanden leuen vaders die een wijf vreden/ende welc dat op perste ghebot is.

Dat. xij. Capittel.

Doe hi begoff tot haer door gelijcke mssen te spreken. Een mensche plan mat. r. v. c. thuyt daer om/ende graef eenen hel der/en maecte eenē woort/ende bebuerde dien dē wijngaerden niet/en reysde wech/en sandt eenē knecht doe tijt was tot dē wijngaer-

mat. r. v. c

lu. r. v. c

Elab.

mat. b. mat. d.

mat. r. v. c.

lu. r. v. c.

Elab. 6

denietē / dat hi vand wjngaerdenferē name bānder
brucht des wjngaerts / si namen hē en loegē hem
en liete hē ledich gaē / **W**nderwerf sandt hi tot haer
enen āderen knecht / die stecnden si / en wonden hē
op zjn hooft / en liete hē versmaet bā hē gaē / **E**nde
doen sandt hi noch enen anderē / dyen doode si / en
bele ander / sommige loegē si / sommige dooden si

Doe hadde hi noch enen eenigē sone / die hadde
hi lief / dien sant hi ooc tot haer tē laetste / en seyde.
Si sullē haer onthē voor minē sone. **M**aer die sel
wē wjngaerdeniē / seyde onder malcandere **D**it
is die erfgenaem / roet laet ons hē doode / so sal die
erfuisse ons zjn / en namen hē / en dooden hem / en
wierpen hem wt voor den wjngaert. **W**at sal nu
die heere des wjngaerts doen / hi sal comē / ende
die wjngaerdeniē sal hi verdoen / ende den wjng
gaert anderē geue. **H**ebt ghi ooc niet gelesen dese
scrift / **D**en steē / dyen die timmerliede verwoyden
hebbē / die is eenen hoecken ghetwoyden. **V**anden
Het. xij. is dat geschiet / en is wonderlike in onsen
ogen. **E**n si leyden daer op toe / hoe si hem vangen
mochten / mer si vreesde dat volck / want si beken
den / dat hi dese gelickenisse hadde geseit tot haer
En si lieten hem / ende ghingen van daer

B **E**n si sōde tot hem sommige banden Phari
zeen / en Herodes dienaers / dat si hē sōde vāgen
in zjn woordē. **E**n si quamen en leyden tot hem.
Meeſter / wi wete dat ghi warachtich zyt / en ghy
en vrecht na niemāt / wāt ghi en acht dat aelchij
der menschen niet / mer ghi leert den wech **G**oods
recht. **I**t recht / datmen dē Keyser kjs geue / oft
niet / sullē wi dat gheuen oft niet gheuen / maer hy
mercte haer gheueinſcheit / en seide tot haer / **W**at
tempsteert ghi mi / **S**eruet mi eenen penninck / dat
ic hem se. **E**nde si brochten hem enen / **D**oe sprac
hi. **W**iens is dat beelt en opschrift / **S**i leyden tot
hem / des Keyſers. **D**oe antwoorde **J**esus / en sey
de tot haer. **S**oe geeft dē Keyser / dat des Keyſers
is / ende **G**ode / soe wat **G**ods is. **E**nde si wertwon
derden van hem

Doe ghingen tot hem die **S**aduceen / dye daer
houden / datter geen verrisenisse en is / die vrac
den hem / en leyden. **M**eeſter / **M**oyſes heeft ons
bescreuen. **W**aert dat yemants broeder stouē / en
laet achter sijn wijf / en geen kindē / so sal zjn broe
der dat selue wijf nemē / en een saet sinen broeder
bertwecke. **N**u zjn ghetweck seue broeders / die eer
ste nam eē wijf / die sterf / en en liet geen saet achter
en die ander namse ooc / en sterf ende en liet oock
geen saet achter / die derde des selue gelijc / ende si
namen alle seue / en en lieten gheen saet achter /
Doe ten laetste na allen / sterf oock dat wijf / **N**u in
der verrijngē / als si opstaen / welc wijf sal si dan
zjn vā haer lieden. **W**ant alle seuen hebben sise te
wiue gehad. **D**oe antwoorde **J**esus / en seide tot
haer. **T**en is niet also / ghi dwaelt / daerom dat ghi
niet en weet vāder scriftē / noch vāder crachtē

Gods. **W**anneer si vāder doot sullē opstaen / soe
en sullen si niet trouwen / noch ghetrouwt worden /
maer si zjn / als die enghelen inden hemel / **M**aer
vādendooden / dat si weder opstaē / en hebt ghi nu
gelesen in dat hoec **M**oyſ / doe **G**od byde vā
doornē tot hem leyde / en sprac. **I**c ben **G**od **A**bra
ham / en die **G**od **I**saac / en die **G**od **J**acob / het en

is niet een **G**od der dooden / mer het is een **G**od
der leuenden / **D**aerom dwaelt ghi seere

En daer ghinc een tot hem / vādenschijftige
leerde die hē gehoozt hadde / hoe si malcāderen be
uraecht hadden / en sach dat hy hē wel geantwoorde
hadde / en vracde hē **W**elc is dat alder eerste ge
bot vā allen. **J**esus antwoorde hē. **D**at alder eer
ste gebot vā allen gheboden is dat / hoort **I**srael /
God onse **H**et. xij. is eenich. **E**nde ghi sult utwen
Het. xij. utwē **G**od lief hebbē / wt utwer geheelder
herten / en wt al utwer geheelder sielē / en wt alle v
gedachte / en wt utwer geheelder crachten. **D**at is
dat eerste gebot. **E**n dat ander is hem gelijc. **G**hi
sult lief hebben utwen naesten / als v seluē. **D**aer en
is gheen ander grooster gebot dan dese

En die scriftgeleerde seide tot hē **M**eeſter ghy
hebt voozwaer recht geseit / wāt daer is een **G**od
en daer en is gheen ander buyten hem / en den sel
uen lief te hebbē / wt geheelder herten / en wt ghe
heelen verstande / en wt geheelder sielē / en wt alle
crachte / en den naeste lief te hebben als hē seluen /
dat is meerder dā dat vātoffer en alle offer. **D**oe
Jesus sach dat hi wijſtelic antwoorde / seide hy tot
hem **G**hy en sijt nyet verre vāder rijke **G**ods

Ende neymant en dorste hem voozder vrac
ghen

En **J**esus antwoorde / en seide / doen hi leerde
inden tempel. **H**aec seggē die scriftgeleerde. **C**hi
kus is **D**avids sone / wāt **D**avid seit door den he
ligen geest. **D**ie **H**et. xij. heeft geseit tot minen
Het. xij. **S**idē tot mijnder rechter hant. **S**o lange
dat ic sette dijn blāden tot cender boeckbāc utwer
voeten. **D**aer heet hē **D**avid ymmer sijn **H**et. xij.
waer als hi dan zjn sone. **E**n vele volcs hoorde
hem gherne

En hi leerde / en seide tot haer. **W**acht v
hoor die scriftgeleerden die gaen gherne in lange clee
derē / en laten hen gherne groeten op dye markt /
en si sittē gherne in die hoochste plaetse inder sco
lē / en aender tafel / en verteerē der weduwē huy
sen / in enen schijn vā lange gebedē / daer om sullē
si des te meer verdoemisse ontfangen.

En **J**esus sette hē tegē die **G**ods kiste / en sach
hoe dat volc ghelt werp in **G**ods kiste. **E**n vele ri
ke wierpen daer vele in. **E**n daer quam een arme
weduwe / en werp daer in twee minuten / welc al
so vele is / als eenen vierline oft halder

Ende hi riep zjn iongeren tot hem / ende seyde
tot haer. **D**oorwaer segge ic v. **D**ese arme wedu
we heeft meer in die kiste **G**ods ghetwoyden dā alle
die daer in geleyt hebbē. **W**ant si hebben alle vā
haer ouwertrot in geleit / **M**er dese heeft vā haer
nootdrift al wat si hadde / haer geheele voetsel in
geleit

Wan dye bestruete des tempels / eide vāden daghen
des oordeels / vā die passche der marcelaren / ende vā
der onmenscheleijc / ende vāden vā lichen propheeten /
ende vāder toecomē **C**hristi / oft ghelijckenisse vāden
bijtboom

Dat. xij. Capittel.
Doe doen hi vāden tempel ghinc / sey
de tot hem een vā sinen iongheren.
Meeſter siet / welke steenē / en welc
ke timmeragie is dat. **E**n **J**esus ant
woorde / en seide tot haer. **S**iedt wel

Text 1

psal tip

tu xij. a

marcius

tu xij. b

sen dese groote metseleijde? Daer en sal niet eenen
steen op den anderen ghelaten worden/die niet ge
broken en sal worden

✠ En doen hi opten oliberch sadt/tegen den
tempel/braechden hem bifonder/Petrus en Pa
cobus en Iohannes en Andreas. Segt ons wan
neer sal dat al geschien/ende welc sal dat tekehē zj/
als dat volbracht sal worden? Iesus antwoorde
haer/ende begofft te segghen. Siet toe/dat v nie
mant en berleye. Want daer salder bele come ou
der mijnen naem/en seggeu. Ic ben Christus/en
sullender bele berleyden

Luc. xxi.

Mer als ghi hooren sult van oorloggen/en van
oorloochs geruchte/so en vrees v niet/want het
moet also ghescheyden/maer dat eynde en is noch
niet daer. Dat een volc sal tegē dat ander op staē/
en deē Coninck tegē dat ander. Ende daer sul
len geschieden eerebeunge/in vele plaecten/ende
het sal zjn dicren tijt/ende verschyckinge/dat zj
die begheuen den droeffenissen

Daerom siet voor v Wat si sult v leuere voor
die raethuyfen en schole/en ghi moet ghegheestelt
wordē/en voor Dorste en Coningē moet ghi ghe
leyt worden/om mijns naems wille/tot eend ghe
tuygenisse ouer haer. Ende dat Euangelii moet
te horen ghepreect wordē/onder allen volcke

Wanneer si v dan leyden en leueren sullen/soe
en soecht niet/wat ghi spreken sult ende bedēket
oor niet te horen/mer was v ter seluer tijt gegeven
wert dat spreect. ✠ Wat ghi en zjft niet die daer
spreect/mer die heylige gheselt. Da sal die een broe
der den anderen leuere totter doot/en dye vader
den sone/en die kinderē sullen opstaen tegen haer
ouders/en sullenē ter doot helpē. En ghi sult ge
haet worden van allen menschen/om mijns naes
wille/Mer wie volckandich vlijft tot aen dat eynde
die sal salich worden

✠ Wanneer ghi aensien sult die woeste onnen
selichz/daer afgeleyt heeft die propheet Daniel
dat hi staet daer hi niet en hoort (wie dat leest/dye
berka dat als dan/wie in Judea is/die blie op de
berge. En wie op dat dach is/die en clun niet ned
in zjn huys. ende en come niet daer inne/om wat
wt den huys te halē. Ende wie op dat velt is/dye
en keere hem niet om zjn leeder te halē. Wedden
brouwe die kinder dragen/ende sooghen tot dyc
tijt. Mer bidt ymmer dat v blucht niet en geschie
de inden winter. Want in dusdanige dagen sullen
sodanige tribulatiē zjn/allt noyt ghebreck sijn/vā
aen beghin der creatueren/die God geschapē heeft/
tot nu toe/en als oec ymmermeer worden sullen
En en hadde die v. C. l. dese dagen niet vercoft
daer en soude niet een mensce salich worden. Mer
om der vercozenen wille/die hi wtuercozen heeft/
so heeft hi dese daghen vercoft

Da. ir. g
ma. xvij
b

lur. vij. c
Math.
xij. v.

Wanneer nu yemandt in dier tijt tot v legghen
sal. Siet hier is Christus/siet daer is hi/so en ge
looues niet. Want daer sullen opstaen valcke Cri
cken/en valcke Propheetē/die sullen tekenen en
wonder doen/also dat si oock die wtuercozen ver
leide soude waert mogelic. Mer siet ghi toe/siet/
ich hebt v alle te horen geleyt

✠ Maer in dier tijt na der tribulatiē/sullen son
ne en mane haer schynen verliesen/en dan sullen

die sterre vanden hemel vallen/ende die crachten
der hemelen sullen hen bewegē. Ende dan sullen
si sien des menschen sone comē inden wolckē met
grooter cracht ende heerlicheit. En dan sal hi zjn
Engelen leyden/ende sal vergeretē zjn wtuer
cozen/vanden vier winden/vandē eenē eynde der
eerden/tot aen dat andere

Mer leert ghi aen den vlygheboom een gelijc
kenisse. Wanneer zjn facten teder zjn en bladeren
crigen/so weet ghi dat die somer hi is/alsoe oock
wāneer ghi siet/dat sodanichs geschiet/soe weet/
dat na voor die duere is. Voorwaer ic segge v/
dij gedachte en sal niet vergaē/tot dat dit al geschiet
hemel en eerde sullen vergaen/maer mijn woort
en sal niet vergaen. Vandien dage oft vander hē
en weet niemāt oec die Engelen niet die inden he
mel zjn/oec die sone niet/dan allen die vader

Luc.

D

✠ Siet toe wakēt/en bedet/want ghi en weet
niet wanneer dat tijt is. Ghelijck als een mensche
blyten lande reisde/en laet zjn huys/en gaf sinen
knechten macht/en eē yegelic zjn werck/en hi ge
boot den duertwachter/dat hi soude wakē. So wa
ket nu/want ghi een weet niet/wanneer die here
des huis coemt/oft hi coemt aenden auont/oft tot
ter middernacht/oft omtrēt dat hane gecraey/oft
des morgens/op dat hi niet smel en come/en bindt
v slapende. Maer dat ic v segge/dat segghe ic v al
len/waket

✠ In ander passien ende lijden Christi/tot dat eynde dat
Christus Pilatus ouergheluect wert
Dat. xiiij. Capittel

ma. xij

De na twee dagen walt Paesche/
ende dien dach dat mēt ongedeelē
hroot adt. Ende die hooge priesterē
ende Schriftgeleerden sochten hoe si
hem met listē banghen mochte/en

Ma
xij
b

dooden/Mer si leyden/niet op den feestdach/op
dat gheenē oploop en werde inden volcke

Ende doen hi te Bethanien was in Symons
des malactschen huys/en sadt ouer tafel/soe quā
een wijf die hadde een ghelas/met ongeualfchten
ende consteliken Kardus water/en si blac dat glas
en goot hē dat op zjn hooft. Doen waren sommi
ge daer/diet qualick namen/en leyden Waer toe
dient desen verlore colt/men soude die saluc meer
dan om driehondert penninghen vercocht hebben
ende dat selue den armen ghegeuen hebbe/Ende
murmureerden op haer.

Joan

Maer Iesus seyde/laetle met vreden/wat zjft
ghi haer moeylich: si heeft een goet werc aen mi
ghedaē. Ghi hebt altijt arme bi v/en als ghi wilc
so condit hem goet doe/mer mi en hebt ghi niet al
tijt/si heeft gedaen wat si conste/si is te horen ge
comen mijn lichaem te saluen tot mijnder begra
unghe. Voorwaer segghe ic v. Waer die Euāge
lium geprediet wort in alder werelt/daer salmen
oec dat seggēu/tot haer der gedencknisse/dat si
dit nu ter tijt mi gedaen heeft

lu. xij

Ende Judas Iscariot/een vanden twaleuen
ghinc wt tot de hoogen Priesteren/op dat hi hem
verraden soude. Doen si dat hoorde wordē si ver
lijst/en ghelooften hem dat gelt te geuen. En hi
socht/hoe hi hem bequamelic mocht verraden.

B

En opten eersten dach azimozū/doen men dat

paeschlam offerde / seiden zijn iongheren tot hem. Waer wildi dat wi gaen / en bereyde v / dat ghi d's paeschlam etet. En hy sanc twee va sine iongheren en seide tot haer. Sact henē in die stad / en daer sal v een mēsche ontmoeten / d'ye draghet een crypcke met water / volget hē nae / en waer hi ingaet / daer spreect tot den weert / Die meester doet v seggen / waer is dat huys der gassen / daer ick dat paeschlam mach eten met minen iongerē. En hi sal v ee groote sale wysen / die gheplauert en bereyts / bereyde die hoor ons. En die iongheren ghinge wt / en quamen in die stad / en vonden dat / als hi geleyt hadde / ende bereyden dat paeschlam.

Matth. 1. c. 23

Clauonts quam hi metten twaleuē. En als si aen die tafel saten en aten / seide Iesus. Voorwaer segge ic v / een onder v die met mi eet / sal mi verraden. En si worden bedroeft / en seide tot hem / d'ye een na den anderen. Benic dat. En die ander / benic / hi antwoorde en seide tot hē. Een bandē twaleuen die met mi in die schotel takt. Tis waer / des menschen sone gaet als van hem gescreuen staet. Maer twee den mēsche / door welckē des menschen sone verraden sal wordē / het ware dien beter / dat hi niet geboren en ware.

Matth. 23. c. 23

En doen si aē / nam Iesus dat broot / en sprac die benedictie / en bract / en gaf dat haer / en seide. Reemt en eet / Dat is mijn lichaē / Ende nam dē kelck danckede / en gaf hen dien / ende si droncken alle daer wt / en hi seide tot haer. Dat is mij bloet des nieuwen testaments / dat door vele ghestort wort. Voorwaer segghe ic v / dat ick hier nae niet drinke en sal vaden ghewasse des wijns / tot op den dach dat ic nieuwē wijn drinke in dat rijk Gods. En doen si den lofsanck ghesprokē hadden / ghingen si aenden olijberch.

Matth. 26. c. 26

Ende Iesus seide tot haer. Ghi sult v in deser nacht alle in mi argerē / wāt daer staet ghescreuen. Ic sal den herder slaen / en die schapen sullen haer verstroyē. Maer na dat ic opgestaen ben / soe sal ic v voor gaen in Galileen. Maer Petrus seide tot hem. En al waert dat si haer alle argerden / soe en sal ick mi niet argeren. En Iesus seide tot hem. Voorwaer ic segghe v / hebē in deser nacht eer den haē tweemael craeyt / suldi mi driemael verloochenen. Doen sprac hy noch meer. Va al waert dat ick met v in die doot moeste gaen / soe en sal ick v niet versaken. Des gelijcs seydē si alle.

Matth. 26. c. 27

En si quamen in dat belt geheeten Bethsanae / en hi seide tot sinen iongerē. Sidt hier / tot dat ic vā v gae / en bidde. En hi nam met hem Petrus / en Jacobum / en Johānem / ende begoft te beuen / ende te schudde. Ende seide tot haer. Mijn siele is bedroeft totter doot / vertoest hier / en wakēt. En ghinck een weynich voor der / en biel op d'ye eerde en badt / waert mogelijc / dat d'ye vre vā hem wech ghinge ende seide. Waba mij vader / het is v al mogelijk / neemt wech van mi desen kelck. Maer nyet dat ic wil / maer dat ghi wilt.

Matth. 26. c. 28

Ende quam ende bantse slapende / en seide tot Petrum. Simon slaepst ghi / muecht ghi uze vre wakē. Waert ende bidt / opdat ghy niet en valt in becoringe. Die gheest is willich / mer dat vleesch is cranch. En ginc wederom daer / en badt / en sprac dat selue woort. En quam weder / ende bantse an

derwerus slapende / want haer oogen waren vol slaeps / ende en wisten niet wat si hē antwoorden / ende hi quam derdemael / en seide tot hē. Slaept nu en rust / het is genoech. Die vre is gecomē / siet des mensche sone sal ouer gheleuert worden inder sondaren handen. Staet op / laet ons gaen. Siet / die mi verraden sal / is hier bi.

Matth. 26. c. 29

En ter stont / doen hi noch sprac / quā daer Judas / een vanden twaleuē en ee groote schare met hem / met twee den / en met stocken / gesonden vā den hoogen Priesterē / en Schifstgeleerden / ende Gultten. Ende die verrader hadde haer ee teeken ghegeuen ende ghefeit. Welckē ick russen sal / d'ye ick / dien banct / ende leyt hem behendelic. En doen hi quam / ghinc hi ter stont tot hem / ende seide tot hem / lieue meester / lieue meester / ende culke hem. Doen sloeghen si haer handen aen hem / en grepen hem. Maer een handien / die daer hi stont / tooch zij sweert wt / en sloech des hoogen Priesters knecht / ende sloech hem een oor af.

Matth. 26. c. 30

En Iesus antwoorde / en sprac tot haer. Ghy zijt wtgegaē als tot eenē inoordenaer / met twee den ende met stocken / om mit te bangen / ic ben dat gelijc bi v in den tempel gheueest / ende hebbe gheleert / ende ghi en hebt mi niet geuangen / maer op dat die scripture veruult soude wordē. En die iongheren verlieten hem alle / en bloden. En daer was een iongelinc die volchde hem na / die was met lijwaet gedeet op zijn blote lijf / en die ionghelingen grepen hem. Maer hi liet zijn lijnen cleedt achter / ende bloot bloot van daer.

Matth. 26. c. 31

Ende si leyden Iesum tot den hoochsten Priester / daer vergadert waren alle die hooge Priesteren en Gultten / en Schriftgeleerde. Maer Petrus volchde hem na van verre / tot in des hoogen Priesters sale / en hy was daer / en ladt biden knechten ende werinde hem.

Matth. 26. c. 32

Maer die hooge Priester / ende den gheberlen raet / sochten ghetuygenisse teghen Iesum / op dat si hem ter doot soude brengen / en vonden gheen. Maer vele gauen valsche getuygenisse tegen hem / en haer getuygenissen en ware niet bequaem. En sommige stonde op / en gauen valsche getuyghe te gē hē / ende seydē. Wi hebben gehoozt dat hi seide. Ic wil dē tempel / die met handē gemaect is af breken / en na drie daghen eenē anderē timmeren / die niet met handē gemaect en is. En haer getuygenisse en accordeerde noch niet ouer een.

Matth. 26. c. 33

En die hooge Priester stont op int middel / en braechde Iesum / en seide. Antwoort ghi niet tot te genen die v vā desen op geseyt wordē. Maer hy sweech stille / en en antwoorde niet. Doen braechde hem die hooge Priester anderwerf / en seide. Sidt ghi Christus die sone des gebūdidē. Iesus sprack. Ic bent. En ghi sult siē des mēsche sone sitten / tot ter rechter hand der cracht / en comen in het des hemels wolckē. Doe schoorde die hooge Priester zij cleet en seide. Wat behoerē wy meer getuighen. Ghi hebt gehoozt die Gods lasterige. Wat dunct v. Si verdoemde hē alle / dat hi des doots sculdich ware. Doē begoffē sommighe hē te bespouwē / en zijn aensicht te dercken / en hem met bals slagen te slaen en seiden / tot hem. Propheetert ons. En dis knechten sloegen hem in zijn aensicht.

Matth. 26. c. 34

Ende Petrus was daer beneden inde sale / en doe quam des hoogen puesters dienstmaghet in / ende doen si Petrum sach hem wermen / sach si hē aen / ende seyde. Ende ghi waert ooc met Jesu vā Nazareth. Hi loochende dat / ende seyde / Ic en ken ne hem niet / ick en weet ooc niet wat ghi segghet. Ende hi ghinc wt in den voorhoof / ende dye haen craeyde. Ende die dieftmaecht sach hem / ende beghonst anderweruen te segghen dien / die daer by stonden. Dese isser cen. Ende hi loochende dat anderweruen. Ende ter stont daer na spraken si anderweruen tot Petrum / die daer bi stonden. Voorwaer ghi sijt een van hen / want ghi zijt een Galileer / ende v sprake luydet also. Mer hi beghost hē seluer te beruloecken ende te sweeren / ick en kenne den mensche niet daer ghi af segget. Ende die haen craeyde anderweruen. Doen dacht Petrus des woorts dat Ihesus tot hem seyde. Seer den haen tweemael craeyt / suldi mi driemael verlooehenen. Ende hi begost te weenen

¶ Noch van dat liden Christi tot dat eynde toe.
Wat. m. Capittel

Math. 27. a. Joānes xviii. c. lu xxij a

Die ter stont na den morgen hielden die hooge Priesteren eenē raet / met den Suders end e Schriftgeleerden / daer toe den geheelen raet / ende vonden Ihesum / ende leyden hem wech / en leuerde hem Pilato. En Pilatus braechde hē Sidi een Coninc der Joden. Hi antwoorde en seyde tot hē. Ghi segt dat. En dye hooghe Priesteren die accuscerden hē seere. Pilatus braechde hē anderweruen en seide. Antwoordt niet / siet hoe sterck di si v besculdigen. Iesus en antwoorde niet meer also dat hem Pilatus ooc verbouderde

Mer hi plach op den feestdach van paelsche eenen geuangen los en quijt te laten / Welcken si besgheerde. En daer was een ghenaeemt Barrabas / en die was geuangē met den oploopers die inden oploop een moort gedaē hadde. En dat volc ginck daer op ende badt / dat hi doen soude alsoo hi plach. Mer Pilatus antwoorde haer. Wilt ghi dat ick den Coninc der Joden los gheue? Wāt hi wist dat hem die hooge Priesteren wt haet ende nist ouer geleuert hadden. Mer die hooghe Priesteren betwecten dat volck / dat hi haer lieuer Barrabam los ghaue

Math. 27. b. c. B

Mer Pilatus antwoorde wederom en seyde tot haer. Wat wilt ghi dan dat ic doe desen die ghi beschuldicht hebt / hi is een Coninc der Joden. Sy riepe wederom. Cruyft hē Pilatus seide tot haer. Wat heeft hi quaets gedaen? Mer doen riepen sy noch veel meer. Cruyft hem. Pilatus dye woude dē volcke ghenoech doe / en gaf hem Barrabā los / en geeselde Ihesum / en leuerde hem / op dat hi gecruyft soude worden.

Dese sergianten leyden hem in dat rechtshuys ende riepen tot haer den gheleē hoop / ende togē hem een purpure cleet aen / en blochte een doornecroone / ende setten hem die op / ende begostē hem te groeten. God gruct v lieue Coninc der Joden. Ende sloeghen hem dat hooft met een riet / ende bespoghen hem / en vielen op haer knienende bāden hem aen

Ende doen si hem bespot hadden / togen si hem

dat purpuren cleet wt / ende deden hem sijn eyghen cleeder aen / en si leiden hem wt / op dat si hem cruce en souden. Ende si dwongen eenē die daer boorbi ghinc geheeten Symon van Cyrene / die vande veldē quam / die een vader was Alexādi en Rufi / op dat hi hem dat cruyt soude helpe drage. En si brochten hem aen die plaetse Golgata / dat gheint terpretceert is die Caluarie plaetse / ende si ghauen hem ghemyde wijn te drincken / ende hi en nam niet. Ende doen si hem gecruyft hadden / deelde si sijn cleederen / en woypen dat lot daer omme / wie daer wat af cruygen soude. En het was omtrēt des derder hē / en si cruyfde hē. En dat opserift zijnder oorsake was bouē hē gescreeuen. Namelick / dat hy was een Coninc der Jode. En si cruyften met hē twee moordenaren / een tot zijnder rechter / en een tot zijnder lincker handt. En die scrift is veruult / die daer seyt hi is onder die misdadige gherekent.

Ende si ghinghen voorby / en blaspheemden hem en scudde haer hoofden / en seiden. Tsy v hoe sijn vreec ghi den tempel ende timmertē in drie dagen weder / helpt nē v seluen / ende climt hier af vande cruyce. Des seluen gelike bespotten hem die hooge Priester onder malcanderen / met dē scriftgeleerden ende seyden. Hi heeft den anderē gheholpen / hem seluen en can hi niet ghehelpen. Christus dese Coninc van Israel / climme nē vanden cruyce / op dat wjt sien ende geloouē. En die met hem gecruyft waren / lasterden hem oock /

En doent omtrēt die selte hē was / wordt een duyster nisse ouer dat geheele lant / tot der negendē hē. En omtrēt die negēde hē riep Ihesus luyde / en seyde. Eli Eli / lamma asabthani / dat is vduyftst Myn God / Myn God / waer om hebdi mi verlasten. En sommige die daer bi stonde / doe si dz hoor den / spraken si. Siet / hi roept Elias. Doen liep ee / en bulde een spongie met edic / en stacke op ee riet / en gaf hem drinckē / ende seide / hout / laet sien oft Elias comen sal ende hem afnemen

Mer Iesus riep luyde / en gaf sinen gheest / En dat cleet inden tempel / dat seuerde intwee stucke / van bouē tot beneden. En een geheetē Centurio / die daer bi stont segē ouer / en sach / dat hi met sulcken roepen sinen geest gaf / seide hi. Voorwaer de se mensche is Gods sone gewest. En daer waren ooc vrouwe / die van verre dat ooc aensage / onder welke was Maria Magdaleua / en Maria van Jacobus die minder / en Joses moeder / en Salome / die hē ooc nagevolcht hadden / doen hi in Calilea was / en gedient. En vele ander dye met hē op tot Jerusalem gegaen waren

En aen dē au ont / dye wiste dat dye bereydach was / welckē is den voor sabbaoth / quā Joseph vā Arimathea een / eerbare staetheere / welke oock wachtēde op dat rijke Gods / die ghinc stouelick in tot Pilatum / en badt om dat lichaē Jesu. Mer Pilatus verwoderde hem / dat hi so gheringe doof was / en riep tot hē den hooftman en braechde hē oft hi lange gesporuen ware. En als hy dat beken dē vanden hooftman / gaf hy Joseph dat lichaem. En hi rocht een linnē cleet / en nam hē af / en want hem in dat linnē cleet / en leyde in ee graf / dat was in eenē steen gehouden. En wentēde eenen steen hooz des graets doze. Mer Maria magdaleua / en

10. a. b. c.

lu. xxij

lu. xxij

Matth. 27. b. c.

Maria Jofes saghen toe/waer hi gheleyt werdt
 ¶ Dander herren sijn ons H. K. E. N. ende openbaringe
 ende hoe dat hi ghebiedt te prediken dat Evangelium oer
 alle die werelt

Dat xvi Capittel *

Rede doen dpe sabboth booz hi was/
 cochten Maria Magdalena en Ma-
 ria Jacobi en Salome sperere / op
 dat si soude comen en saluen hē. En
 quamē tottē graue / op enen sabboth
 seer vroech / doe die sonne op gine / ende si spraken
 onder malcaderē. Wyē sal ons desen steen vā des
 gracks doze wentelē / Ende si saghen derwaerts /
 ende werden gewaer / dat die steen afgedaen was
 want hy was seer groot / Ende si ghinghen daer
 in / in dat graf / ende saghen enen iongheluck tot
 ter rechter hant sitten / die hadde een lanc wit cleet
 aen / en si waren beureest

En si sprac tot haer / En vercriet v niet / Ghi
 soect Jeshum vā Nazareth / den ghecruyften / hy is
 op gestaen ende en is niet hier / Siet daer die plaet
 se daer si hem in leyden / Saet henen ende segghet
 zyn discipulen en Petro / dat hi voor v in Galilea
 gaē sal / daer sult ghi hē sē / als hi v geleyt heeft. *

Ende si ghinghen ter stont snellic wt ende vloten
 banden graue / Want haer was veuen en vercriet
 kinge aen gecomen / ende si en seydent niemanden
 niet / want si waren beureest

En doen Jeshum opgestaen was / vroech ach-
 den eerstendach der sabbathen / verthoonde hi ten
 eersten Maria Magdalene / van welker hi seuen
 gheesten hadde wt ghedreuen / ende si ghinck en-
 de vercondichet die die met haer gheveest waren
 die daer rouwē droegen ende weenden / En doen
 die selue hoorde / dat hi leefde / en hi van haer gesē
 was noch en geloofde si niet. Daer nae doen daer
 twee wt hen wandelē openbaerde hi hem onder
 een ander gestelente / doen si opt velt ghinghen /
 ende die selue ghingen ooc henen ende vercondich-
 ten dat den anderen / dyen en ghelooften si noch
 niet *

Maer ten laetsten doen die elue ter tafelē sa-
 ten / openbaerde hi haer / ende straffe haer ongelo-
 ue / ende haers herten harteit / dat si niet gelooft
 en hadden / den ghenen die hem gesien hadden ver-
 rezen / Ende hi sprac tot haer lieden / Saet hene in
 alle die werelt / ende prediet dat Evangelium alle
 creatueren / wie haer ghelooft ende gedoopt wert
 die sal salich werden / maer wie niet en gelooft / die
 sal verdoemt werden

Ende die teekenen die daer volghen sullen den
 ghenen die daer gelouen / zyn dese / In mynen na-
 me sullen si die duuelen wt drijuen / Met nieuwen
 tonghen spreken Slanghen verdriuen / ende al ist
 dat si yet dootlics drijckē / dat en sal hen niet scha-
 den / Op die crancken sullen si die handē leggen /
 so salc beter met hen werden *

Ende na dat die H. E. N. met hen ghespro-
 ken hadde / werdt hy op gheueuen ten hemel / ende
 heeft hem ter rechter hant Gods geset / En si gin-
 ghen wt / ende predietē in allen plaetfen / Ende die
 H. E. N. waecht met haer / en berrachtichde dat
 woort met nauolghende teekenen

¶ Dat eynde vander Euangelie van
 Ante Marcus

Ante Lucas Evangelie

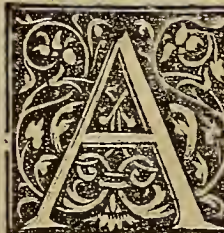
Ante Lucas Evangelie / welcke tractaert
 vander Passien / en doot Christi

Sanctus Lucas Euangelista

Engelien datter

hem vele onderwonden heb-
 bē / te stellen die woordē vā
 der gheschietten / die onder
 ons bergaē zyn / alsoo si ons
 dat ghegheuen hebben / die
 vanden begheue selue gesē
 hebben / ende dyenacs der

woorts getweest zyn so heuet my goet gedocht / nae
 dien dat ict al van vore aen / met neerscheit door-
 socht hebbe / dat ict tot v mine goeden Theophile /
 nae ordinantie schryue / op dat ghy moecht beken-
 nen die waerheyt der woorden / daer ghi af onder
 welen zyt

¶ Hoe die Engel zacharie openbaerde / ende zacharias
 den Engel niet gelouende werdt hy som. Hoe Maria
 vanden Engel ghegroet werdt / ende wt vermaninge des
 Engelhs Elizabeth vitterde / ende hoe Elizabeth haer
 de / ende zacharias sprekende wert

Dat eerste Capittel *

In die tijt Herodis des coninc vā Ju-
 dea / was een priester met name Za-
 charias / vander ordinantie Abia / en
 de zyn wijf was vaden dochterē Ma-
 rons / en hare name was Elizabeth /
 Si waren beyde gherechtich booz Gode / wande-
 lende in alle gheboden ende settinghen des H. E. N.
 si en onberispelic / Ende si en hadde gheen kind /
 want Elizabeth onvruchtbaer was / ende si ware
 beyde wel bedaecht.

En het geschiede doe Zacharias dz Priester scap
 bediende hoor God / ter tijt zyn ordinantie nae ge-
 woote des Priester scaps / soe gewelt in die ordina-
 zyn buertē / dat hi wier oock soude / En hi ghinc
 inde tempel ons H. E. N. / En alle die menichte
 des volcs was buytē viddende vane der tijt dat

(Beda-
 et) Wel
 tot hare
 dage ge-
 comen

mit. a
 re
 h. a.

atth.
 h. b.

re
 h. c.

cto i b
 uce.
 h. g.

berloft zijn volck *

Ende heeft op gherecht eenē hozen der salicheyht / inden huysē Davids zijns dicnaers. Als hy voortmits ghesproken heeft / door den mont zijnder heyligher propheeten / die van begim der werelddt zijn / Dat hy ons verlossen soude van onsen viandē ende bander handt alle der gheenre die ons haten Ende op dat hi barmherticheyht soude bewijzen onsen vaderen en gedachtich wesen zijns heylighs verbonts / dat is aenden eedt die hi gheswozē heeft onsen vader Abraham ons te gheuen / Dat wy berloft wt der hant onser vianden / hem soude dienen sonder vresen onse leuen lanc in heylicheyht en gherechticheyht die hem behaechlic is / En du kint / sulste heere een propheet des hoochste / want ghi sult voort gaen voort den hē Euse / om te bereyde sijne weggen / Om te gheuen kennisse der salicheyht sinen volcke / in vergiffenisse haer der sondē. Door die hertelike barmhertichz ons Gods / door welcke ons besocht heeft die opganc wtē hoogē / Op dat hi versijnen soude den genen die daer sitten in duysternissen en schemen des doots / en onse voeten soude rechten inden wech des vreden

Ende dat kint wies / ende wert kerck inden geeste / ende was in die woestijne tot dz hy soude voort gaen voort dat volc Israel

Woe Christus gheborn / vanden enghelen vercondicht / op den achtēn dach besmeden / daer nae te Hierusalem ghebrocht / van Simon ontfangheit ende door Anna die propheetisse vanden kindegepropheetert. En hoe dat kint ewaer laet raet out / inden tempel int middel der doctoren gronden den werdt

Dat. ij. Capittel *

Rede het geschiede in dien tijden / dat een gebot vanden Keyser Augusto wt ghinc / op dat alle die werelt gheschat soude worden / Ende dese scattinge was die alder eerste / endeghecriede / ter int doen / Cyrenius rechter was in Syrien. Ende si ghingen alle ende heten haer scatten een vegelic in zijn stadt. Ende Joseph ghinc oock op vā Galilea / wtē stadt Nazareth / in dat Joetsche lant / tot der stadt David / die Bethleē hiet om dat hi was vāden huysē en geslachte Davids / om dat hi hem soude laten schatten met Maria sinen ghetrouwen wue / die doe beuurt was

En het geschiede / als si daer waren / quam die tijt datse baren soude / Ende si baerde hare eerste sone / ende want hem in doechē / ende seyde hem in een cribbe / want sē hadden anders geen plaetse inder herberge

Ende daer waren herders inden seluen lande op dat belt / bi dat bee / en hoeden des nachts haer eudde / Ende siet / die enghel des hē Euse quam tot hem ende die claerheyt Gods omleense en si vreesden seer / Ende die Engel seyde tot haer / en vrees niet / Siet / ic vercondighe v groote bliscchap / die zijn sal allen volcke / want v is huyden geboere die behouder / die welcke is Christus die hē Euse inder stadt David / En dit sal v een teekē zj / Ghy sult dat kint binden / ghebonden in doeken / en in een cribbe liggende / Ende ter stont was daer byde engel die menichte der hemelscher scharen / dye loofden God / ende seide / To si God inden oppersten / ende op der aerden vrede / ende den mensche eenen goeden wille *

Ende het geschiede / als die engelen vā haer ten hemel voeren / Sprake die herden onderlinge ende seyden / Laet ons nu gaen tot Bethleem / Ende sien dyc geschiedemisse dat daer gheschiedt is / die ons die hē Euse te kennen ghegeuen heeft / Ende si quamen haestelic ende vonden beyde Maria ende Joseph / ende dat kint gheleyt inder cribben Ende doe si dat gesien hadde / vreyde si dat woort wt / welcke tot hē geseyt was / vanden kinde / En alle die dat hoorde / verwonderden hem van die / dat geseyt was tot haer vāde herderē / Mer Maria behield alle dese woorden / dragēde in haer herte / Ende dyc heederē keerde wt ed omme / prijnen de ende louende God / om al dat si gesien ende gehooft hadden also geseyt was tot haer *

En doen die acht daghen om waren / op dat dat kint besmedē soude wordē / so is sine naem gheuoemt Iesus / welcke genoemt was vāden engel eer hi ontfangen wort in zhs moeders lichame *

En doen die daghen haerder reyninge na die wet Moē veruult waren / so quamen en brochten si Iesum tot Hierusalem / op dat si hē offeren souden / den hē Euse / also ghescreuen staet in dyc wet des hē Euse / Wat alle kurchkes / die ten eerste dyc moeder baert / sal Gode geheilicht breuen / en datle geuen den offer alst gheleyt is in die wet des hē Euse / En paer tostel duue oft twee iongē duuen

En siet / een mensche was in Hierusalem dyc hiet Simeon / En dese mensche was gerecht / en God vruchtich / en wachte op de troost Israel / ende dyc heilige geest / was in hē / En hē was een antwoort gegeuen vanden heyligen geest / dat hi niet en soude sē die doot / voort dat hi sage Christus den hē Euse / En hi quam wt bewegen vanden heylighen gheest inden tempel

En doe die ouders dat kint Iesum brochte in den tempel / om te doen voort hem / na die costume der wet nā hi dat kint in zijn armē en gebenedijde God ende seyde / hē Euse nu laet uwē knecht nae uwen woorden in vreden. Want mijn dogen hebben gesē dijn salichmakinge / Die ghi bereit hebt voort alle menschen / Dat licht tot verlichtinghe der heydenē / en tot een prijs dijns volcs Israel *

En zijn vader en moeder ware haer verwonderde en vā ghene dat van hē gheleyt wert / En Simeon ghebenedijde en sprac tot Maria zijre moed / Siet / dese wert geset tot enē vale en opstaen beelte in Israel / en tot ee teekē die wederproken sal wordē / En ee sweert sal door v sele dingē op dat die gedachten van vele herte opēbaet wordē.

En daer was ee prophetisse Anna Pauwels dochter vāden geslachte Asser / Dese was wel bebaecht en si hadde gheleert met hare mā seue iāer vā hare maechdom / En dese was een weduwe bi lxxij. iāer / die niet meer en quā vā den tempel dienēde Gode met fastē en met vreden nacht ende dach / Die quam ooc tot dier vren ende loofde den hē Euse / ende sprac van hem tot alle de genē / die verbeypende waren die verlossinge Israels

Ende als siet alle volbracht hadde / na die wech des hē Euse / keerden si weder in Galilee tot haerder stadt Nazareth / Ende dat kint wies / en wert kerck inden geest / vol alder wijsheyt / ende die gracie Gods was in hem *

Exodij
vrijē

S

H

En zijn ouders gbingen alle saer in Jerusale /
 opter feestē banpaeschen * En doe Jesus
 rij. iaren ont was / gbingen si op te Jerusale / na
 die gewoonte der feestē / en dye daghen volbracht
 zijnde gbinghen si weder thuys / ende dat kindt Je
 sus bleef te Jerusale / en zijn ouders en wistens
 niet / Mer si meynden dat hi was int gheselschap
 ende quamen een dachreysē ende sochten hem on
 der die vriendē ende bekenden / Ende als si hē niet
 en vonden / so zijnde weder gekeert in Jerusale /
 hem soeckende / Ende het is geschiet na drie dagē
 vonden si hem inden tempel / sittēde midden onder
 die leeraeren hoorende ende bragende / ende si ver
 wonderden alle die hem hoorde / ouer zijn vskant
 ende zijnder antwoorden

G Ende als si hem sagen verwonderden si hem
 Ende zijn moeder seide tot hem / Mān sone / waer
 omme hebt ghi ons dat gedaē? Siet v vader ende
 ic hebben v broefstaken ghesocht / Ende hi seide tot
 hair / Wat is dat / dz ghi mi hebt gesocht / En weet
 ghi niet dat ick moet zijn in die dinghen die mijns
 vaders zijn? Ende si en verstonde dat woort niet
 dat hi tot hen sprac / Ende hi ghinc af met haer en
 de quam tot Nazareth / en hy was haer onderdaē
 Ende zij moeder behielt alle dese woordē in haer
 herte / Ende Jesus was op in wijsheiden / ende in
 ouden / ende in gracen voor gode ende voor den
 menschen.

¶ Hoe Johannes dat doopfel der penitentie predice /
 ende leerde / Ende hoe si meenden dat Jesus Josephs so
 ne was ende vanden gheslachten der vaderen achterwaert
 tot Adam toe

Dat / iij / Capittel

Ande indē .xv. iare / des Keyserdooms
 Cybeni? / doe Pontius Pylat? rech
 ter was in Judea / en Herodes prin
 ce in Galilea / en philip s zijn broed
 was een bandē vier vorstē ban Pru
 rea / en in dat Connerliche Traconitis / en Insani
 as here vā Abilene / doe Annas en Cayphas prin
 cē der priesterē ward / doe is gestiet dz beuel Gods

mat. iij. a tot Joannē Zacharias sone / inde woestijne. En
 mat. i. a hi quam in alle die eynden der Jordane / en predie
 Joann. c te dat doopfel der penitentie / oft vergiftenisse
 der sonden / als gescreuen staet inden boec der ser
 monen Aias des propheten die daer seyt. Het
 is een roepende stemme / inder woestijnen / bereit
 den wech des hē / En maect recht zijn pa
 den / Alle dalen sullen vol werden / en alle bergen
 ende hocuelen sullen vernedert werden / En wat
 crom is sal recht worden / ende wat oneffen is sal
 recht wech worden / en alle vleesch sal die salicheit
 Gods sien. *

mat. iij. a **D**oe sprac hi totten volcke die wt gbinghen /
 omme ghedoopt te worden van hem / Ghi aderen
 gheslachte / wie heeft v daer te kennen ghegeuen
 dat ghi ontklopē sulde toecomēdē thoojne / Siet
 toe / doet weerdige brucht der penitentie / ende en
 neemt niet voor v te seggen / wi hebben Abraham
 tot eenen vader / Want ic segge v / God eā Abrahā
 ham wt desen steenen kindere verwecken / Die vi
 le is v aen die wortel des booms geset / Daer om
 alle boom die niet goede vruchten en brenge / dye
 sal afgehoudē worden / en int vier geworpē wordē
 Ende dat volc braechde hē wat sullen wi dan
 doen / hi antwoorde en seyde tot haer / Wie twee

racken heeft / gheue den ghenen die gheuen en
 heeft / Ende wie wijle heeft / die doe ooc also.

Ende die openbaer sonderē quamen oock om
 ghedoopt te worden / ende seyden tot hē / Meester
 wat sullen wi dan doen / hi sprac tot haer / Duet
 eycht den luyden niet met uwer hanteringe

Doe braechden hem ooc die ruyter en segghen
 de / Wat sullen wi dan doen? En hy seyde tot haer
 Doet niemant gewelt noch onrecht / en laet v ghe
 noegen met v soudpe

Ende als dat volc waende / ende dachten alle
 in haer hetken van Joannes dat hi beschien Chri
 stus ware. Antwoorde Joannes / ende sprac tot
 haer allen / Ic doope v met water / mer daer sal na
 mi een stercker comen dan ick / Dien ick niet weer
 dich en ben te ontbindene die riemen sijnder schoe
 uen / die sal v doopen met den heyligen gheest / en
 de metten vuere / welcs wyere is in zijn hant / en
 hi sal reinigen sinen bloec / ende sal vergaderē dye
 tarwe in zijn scuere / mer dat raf sal hy verbernen
 met den eewighen vuere / Ende heel meer ander /
 vermaende hi / ende vercondichde den volcke

* Ende Herodes Tetracha / als hi ghestraft
 wort vā hem / om Herodias zijns broeders wijf /
 en om alle dē quade dat Herodes dede / ende bouz
 alle dit sette hi Joannem geuangen

En het gheschiede / als alle dat volc gedoopt
 worde / ende Jesus ooc ghedoopt was ende badt
 dat haer die hemelen op deden / ende dye heylighe
 geest quam neder in lichaemliker gedaente op hē
 als een duyue / en een stemme quam wt dē hemel
 ende sprac / Ghi zijt mijn geminde sone / in dien ic
 mi wel behaghet hebbe

Ende Jesus was vi dertich iare doe hi begoft
 ende hy weet ghehouden voor een sone Josephs /
 welc was een sone Eli

die was een sone Matat. die was eē sone Mattha
 die was een sone Teui die was een soone Teui
 die was een sone Melchi die was een sone Simeō
 die was een sone Janna die was een sone Juda
 die was een sone Joseph die was eē sone Joseph
 die was eē soō Mattias die was eē soō Ionam
 die was een sone Amos die was eē sone Eliakī
 die was eē sone Rahum die was eē sone Mē
 die was een sone Eli die was eē sone Menā
 die was een sone Range die was eē soō Matatā
 die was een sone Maath die was eē sone Nathā
 die was eē soō Matatias die was eē sone Dauid
 die was een sone Semel die was een soon Jesse
 die was een sone Joseph. die was een soō Obeth
 die was een sone Juda die was een sone Soos
 die was een sone Johānabie die was eē soō Salmō
 die was een sone Aesha die was een soō Raaltō
 die was eē soō Zorobabel die was eē soō Aniadap
 die was eē sone Salatiel die was een sone Fram
 die was een sone Peri die was eē sone Efron.
 die was een sone Melchi. die was eē soō Phares
 die was een sone Addi die was een sone Juda
 die was een sone Tosam die was een sone Jacob
 die was eē sone Elmādā die was eē sone Isaac.
 die was een sone Ier die was eē soō Abrahā
 die was een sone Jeso die was eē sone Thara
 die was een sone Eliezer die was eē soō Nachoz
 die was een sone Joā die was eē soō Saruch

Joan.
D
Mat.
iij. a
mat. i.

E

E

die was en sone heber dye was eek soone Sala/
 die was eek sone Cayna die was eek sone Arpharat
 die was een sone Sem/ Dye was een sone Noe/
 die was eek sone Tamech die was eek sone Mathula
 la die was eek sone Enoch die was eek sone Jared/
 die was eek sone Malaleel die was eek sone Cayna
 die was een soone Enos die was een soone Seth
 die was een sone Adam Adam die was Soods
 Wanden baken / ende tempteringhe Christi / ende van
 zijn leeringhe/ende predicatie. Ende hoe Ihesus enen be
 sceten mensche verlosse/ende ooc die swaghere van sinte
 Peter /ende veel ander trecken ghesont maecte/
 Dat iij Capittel

uiben dooren, Ende si gauen al ghesuyghenisse van
 hem/ende verwonderden hem in de woorden van
 gratien die wt sinen monde gingen * En seyden
 Is dit niet Iosephs sone?
 En hi seide tot haer. Ghi sult bylic tot mi seg
 gen dit gemeyn woort. Medichin geneect b seluen
 * Hoe vele grote dingen hebbe wi gehoort die
 gescriet sijn in Capernaum/doet oock alsoo hier in
 ws vads lade. Mer Iesus seyde Voorwaer seg
 ghe ick v/Dat gheet Propheet aenghenaem en is
 in sijn lant.

mat iij
 mar bia

A
 iij
 a/b

Iesus vol baden heiligen geest/wer
 der bander Jordanē gherotmen sijn
 de/en wert baden geest gedreien in
 die woestine. xl. dagen /en wert van
 den duyuel getempteert/en hi en adt
 niet in dien dagen / ende doe die een eynde hadden
 hongerde hem/Ende die duyuel seyde tot hem. Si
 di Gods sone/soe segt tot desen steen /dat hi voot
 worde/Ende Iesus antwoorde ende sprac tot hē
 Daer staet gescreuen. Dat die mensche niet alleen
 liden broode en leest / maer van enen yegelijcken
 woorde Gods

Te segge v inder waerheyt/dat vele weduwen
 waren in Helias tijden des prophete van Israel/
 doen die hemelē waren ghesloten drie iaren /ende
 ses maenden/ doen daer grooten hongher was in
 alle die werelt/ende tot gheen vā dien was Helias
 gelonden/vā in Sarepta Sidonie tot eender we
 duwe/En vele Iafers ware in Israel / in de tijde
 vā Iezeo den prophete /ende geen van haer en
 wert ghesuuert/ dan alleen Raaman van Syrien

E

B

En die duyuel boerde hē op eenen hogen berch
 en thoonde hem alle die rijcke der werelt in eenen
 ogenblic/en sprac tot hem. Des moghenheit wil
 ick v alle gheuen/ende haer heerlicheyt/want si is
 mi ouergegeuen/en wien ick wille geue ick/daer
 om is dat ghi mi wilt anbeden/so salt alle v sijn/
 Iesus antwoorde hem ende seyde. Gaet wech vā
 mi ghi duyel. Daer staet gescreuen. Den v. E. E.
 uiben God suldi anbeden. En hem alleen dienen
 En die duyuel boerde hē tot Ierusalē en sette hem
 opter tinnen des tēpels/ende seyde tot hem. Sidi
 Gods sone/so werp v neder/Wat daer staet ghe
 screuen/Sinen engelen sal bi beuelen van v/datse
 v bewaren/ende in den handen dragen/op dat ghi
 lichtelic uiben boet niet en staot aenden steen /En
 Iesus antwoorde hē en seyde / Het is ghescreuen.
 Ghi en sult niet betozen de v. E. E. uiben God/
 En als die duyuel alle die temptacīe volbrachte had
 de/so ghinc hi van hem enen tē lanc

Ende alle sijnse veruult met toornicheit/die in
 der schole waren/doen si dat hoorde/ende si ston
 den op /ende stieten hem wter stadt / en leyden hē
 opt hoochste van eenē berge/op welckē haer stadt
 was ghetymmert / op dat si hē daer af neder sou
 den stoten/Mer hi ghinc midden door haer lieden
 wech * En hi quā tot Capernaum in der stadt
 van Galilea /ende daer leerde hē op die sabbate
 Ende si verwonderden haer van sijnre leeringhen
 want sijn woort was machich

H
 mar. i. c.

de v. b

En die Iesus is weder ghekeert inder cracht
 des heylighs gheest in Galilea/ende dat gherucht
 ghinck wt ouer al dat rijcke/van hem/En hi leer
 de in haer scholen /ende hi werdt gheprezen van
 haer allen

Ende inder scholen was een mensche beseten
 met enen onsuieren duyel/ende hi riep luyde/en
 de sprac / Hout wat hebben wy met v te doe Iesu
 van Nazareth/ sijn ghi gecomen om ons te verdoe
 Want seli weet dat ghi sijn die heylige Gods En
 de Iesus verispte ende seyde. Wert stom / en gaet
 wt van hem / En dye duyel werp hem int middel
 onder haer/ende hy boer wt vā hem /ent
 hem niet / Ende daer quā een vreesle ouer haer al
 ten ende spraken onderlinghen/ende seyden. Wat
 dinc is dit/want met macht / en met cracht gebiet
 die den onsuieren gheesten/ende si gaen wt/Ende
 die fame van hem wert gebruyt in alle lāden daer
 ontrent liggende

de v. c.

de v. c

En hy quā tot Nazareth daer hy geuuet was
 ende hy ghinc na sijn gewoonte opten sabbath in
 die scote /ende hi stont op ende wilde lesen /En hē
 wert gegeuē de boec Elaias des prophete /en doe
 hi omme keerde dat boec /vant hi dye plaette daer
 gescreuen staet. Den gheest des v. E. E. op mi
 om dat hy my ghesalft heeft /om te vercondighen
 dat Euangelium/den armen heeft hi mi gesonden
 ende om te ghenesen die bedruete herten/en te pre
 diken den gheuangenē verlossinge/en den blinden
 dat ghesichte/en los te laten die gequetste duer ber
 latinghe/ende te preken dat ontfanchlick iac des
 v. E. E. E.

En die hi stont op wter scholen/ende ghinc in
 Symons huys /ende Simons huysvrouwe moe
 der was veuanghen met een harde coetse /ende si
 baden hem voor haer / Ende hi ghinc tot haer /en
 hi gevost der coetse/Ende si liet haer/Ende ter
 stont /stont si op en diende haer luyden

mar. i. c.

de v. a

Ende als hi den boeck sloot / gaf hij den dye
 naer en ghinck sitten/En al die ooghen / die inder
 scholen waren /sagen op hem/Ende hy begoff tot
 haer te segghen/heden is veruult dese scrijture in

Ende desen dye sonne ondet was quamen alle
 die menigertley crancken hadden/ende brachtense
 tot hē/en hi leyde op ecken yegelijcken sijn hāde
 en maecte ghesont En die duyuelen ghingen v
 belen roepende en leggede/ Ghi sijn Christus dye
 Gods sone / Ende hi verispte / en en liette nyet
 spreken/want si wisten wel dat hy Christus was

En alst dach was sijn hi in een woeste place
 le/ende dat vole socht hem/ende quamen tot hem
 ende wouden hem houdē /dat hi niet van haer gaē
 en soude. Totten welckē Iesus seide. Ic moet ooc
 anderen sieden preeken dat Euangelium vā de
 rijcke Gods/want daer toe ven ic gelonden /En
 hi preecke in die scholen van Galilea *

de v. f

¶ Hoe Christus Petrum Jacobum ende Joannem riep ende malaetschen repynche / eenen ghichtighen ghesondt maecte / Ende Maet hem den openbaren sondare beger de dat hi hem nae volghen soude.

Mat. v. Capittel

Mat. iii a
Mat. xij a

Snde het gesiede / doen hem dat volc ouer viel / o te hoorē dz woort Gods en hi stont aen die zee der Stadt Schemsareth / en sach twee schepen aender zee staen / Die vissers waren wt getreden / ende wiesken haer netten. Doe tradt hi inder strepen een / welc Simō toe behoorde en badt hē dat hi een weynich bandē lāde woude stehē / en hi sette hem / en leerde dat volc wt den schepe

En als hi afliet te spreken / Seide hi tot Simō hae rt in die diepte / en woort v netten wt / dat ghi vāgen moecht / Ende Simon antwoorde en seide tot hem Meester wi hebben dē heelen nacht ghe arbeyt / ende niet geuangen / mer op v woort wil ic dat net wtwerpen. En doen si dat deden / vingē si een grote meniche van visschen / Ende haer net schoorde / En si wnetten haer ghesellen / dye in den anderen schepen waren / dat si souden comen ende helpen hem / ende si quamen / ende vuldē beide die schepen also dat si soucken.

Doe dat Simon Petrus sach / viel hi voor Iesum op zyn knien / ende sprac hē Ghegāet van mi wech / want ic ben een sondich mensche / Want hem was eert verstrickinge aen ghecomen / en alle die ander die met hem waren / inden vanck der visschen die si te samen gheboden hadden / En des gelijc oer Jacobum en Joanne / dye soone Zebedei Synons gesellen / En Iesus seide tot Symon / En vrees niet / want van nu voort ane / suldi menschen vanghen / Ende si boerden die strepen te lande / en verlietent alle / en volchden hem nae.

Ende tgeschiede / doen hi in eender Stadt was / Siet daer was een man vol malaetscheit / Doe hy Iesum sach / viel hi op zyn aensicht / en badt hem en seide / hē Ghegāet wildi / so moechdi mi repynigen En hi stac zyn hat wt / en roerde hē aē en sprac. Ic wilt doe / zyt gerepynche / En ter stont ginc die inlaetscheyt van hem / En hi geboot hem dat hyt niemāt leggē en soude / mer gaet / en verthoont v den Priester / ende offert voor v repyninge / also Moyses gheboden heeft tot een getuygenisse ouer haer

En dit wert doen meer geopenbaert / en daer quā vele volcs te samē / op dz si hē hoorē soude / en dooz hē gesont worden vā haer cranchedē / hi ginc af / en onthielt hē in die woestine en badt daer.

Dende het geschiede op eenē dach / dat hi leerde ende daer saen Pharizeen / ende Schriftgeleerden / die ghecomen waren / wt alle castrelen in Galilea / en Judea / ende van Jerusale / ende die cracht des hē Ghegāet ghinch van hem / ende halp eenē yegelijcken / Ende siet / sommige mannen brochten eenen mensche op een bedde die was ghichtich / ende si sochten hoe si hem mochten in brengen / si dede voor hē leggen / En doen si om des volcs wille niet en voundē eenige plaette daer si hem in badde mogen brengen / clomine si op dat dac / ende lieten hē doort dac neder met dē bedde / midde onō haer lieden voor Iesum / Ende doen hi haer ghelouue sach seide hi tot hem / Mensche / v souden zyn v ver gheuen / Ende die Schriftgeleerden ende Pharize-

en begonsten te dencken / ende seyde / Wie is dese / dat hi die Goods lasteringe sprect / Wie can souden vergeuen dan alleen God?

Doe Iesus haer gedachten mercte / antwoorde de hi ende sprac tot haer / Wat denct ghi in v herte / Ik lichter te legghen v souden zyn v vergheuen / oft te leggen / Maet op ende wandelt? Mer op dat ghi wt et / dat des menschen sone macht heeft / dye souden te vergheuen / so seyde hi totten gichtighen / Ik legghe v staet / op en neemt op v bedde / ende gaet tot huys / En ter stont / stont hi op voor haer oogen / ende hief dat bedde op / daer hi op gelegen hadde / ende ghinc tot huys / ende pryside God / ende si worden al beuaen met verstrickinge oft verwonderlinge / ende loofden God / Ende worden vol vreesen / ende seyden / Wy hebben huden wonderlike dingen gesien *

Ende daer nae ghinch hi wt / ende sach eenen tollenaer genaemt Teui / op den tol sitten / ende seide tot hem / Volcht mi na / Ende hi verliet al / ende stont op ende volchde hem nae / Ende die Teui maecte een grote weerschep tot sinen huys / ende vele openbaer sondare / ende ander saken met hem aen der tafelen / Ende die Schriftgeleerden / ende Pharizeen murmureerden teghen sijn iongheren / ende seyden / Waerom eet ende dinct ghi metten openbaer sondare? Ende Iesus antwoorde ende seyde tot haer lieden / Die gefonde en behoec n dē medechin meester niet mer die cranche / Ic ben gecomen te roepen die sondare tot penitentie / ende niet die rechtueerdige. *

Maer si spraken tot hem / Waerom vastē Johannes discipulen so dicwils / en bidde so vele / des seluen gelijc die discipulen der Pharizee mer dijn discipulen eten en dincen / En hi seide tot haer / Ghien moecht dye kinder des brudegōs niet tot der vasten dincē / also langhe als dye brudegom by hem is / mer den tijt sal comen / dat die brudegom van hem genomen wort / dan sullen si vasten

Ende hi seide haer een gelijc enisse / Nymāt en nseyt enē lap van nieuwen laken / op een oude cleet / wat anders so scoort ooc dz nieuwe / en dē lap vanden nieuwen en sicut hem niet op dat oude / Ende niemant en batet dē moft in oude flessce / anders so schoort den moft die oude flesscen / ende wert wt gekort / en dye flesscen worden gebroten / mer den moft salmen in nieuwe flessce doe so worden si beide behouden / En nyemāt en is die badē ouden dinct / en wilt ter stont den nieuwen / want hi seyt die oude is beter

¶ Hoe Christus eenen mensche zyn doore handt ghenas / ende hem. xij. iongheren vercoos die hi noemde ende dye salicheit vertellende / ende heel schoander leeren leerde

Mat. vi. Capittel

Nde het gesiede op eenē achter sabboth doen hi dooz / dat cozen ginc / en zyn discipulen trocken aeynen af / ende aten / ende wrensen metten handē. Somighe der Pharizee seide tot haer waeromme doet ghi dat / welc niet geolofft en is te doene op den sabboth? En Iesus antwoorde i. hē. de en seide tot haer / En hebt ghi niet gelezen / wat Dauid dede doe hem hungerde / en die met hē waren / hoe hi int huys Gods ginc en nam dat schoubroot ende adt / ende gaff ooc dien dye met hē wa-

mat. i
mat. ii
mat. iii
mat. iv
mat. v
mat. vi
mat. vii
mat. viii
mat. ix
mat. x
mat. xi
mat. xii
mat. xiii
mat. xiiii
mat. xv
mat. xvi
mat. xvii
mat. xviii
mat. xix
mat. xx
mat. xxi
mat. xxii
mat. xxiii
mat. xxiiii
mat. xxv
mat. xxvi
mat. xxvii
mat. xxviii
mat. xxix
mat. xxx

ren die nochtās nyemant en moeste esen dan dye
Presteren alleene / Ende hi seide tot haer lieden
des menschen sone is een **h** **e** **s** ooc des saboets

Het geschiede op eenen āderen sabatoh / dat hy
ghinc in die seole ende leerde / Ende daer was een
mensche wiēs rechter hant was vdooret / Mer dye
Scrijfelcerden en Pharizeen / wachten op hē oft
bi hem gesont makē soude op dē sabboth / op dat
si een sake op hem vounde / Mer hi wiste haer ghe-
dachten / ende seyde tot den mensche met der dor-
der hant / Staet op en coemt hier voer / en hy stont op
en quā daer / Doe seyde Iesus tot haer lieden / Ick
brage v watmen behoort te doene op dē sabboth
goet oft quaet / dat leuē te behouden / oft te verder-
uen / Ende hi sachse rontom aen / ende seyde tot dē
mensche / Streect wt v hāt / En hi dede dē / doe wōst
hē zjn hant weder gesont gemaect als die ānder /
En si wordē vol onsinicheyts / ende verredē hem
ouder malcanderen / wat si hem doen wouden. *

† Ende het geschiede tot dier tijt dat hi ginc op
eenen berch om te bidden / en hi bleef alle dē nacht
inden gebede tot Gode / Ende dāch wort riep
hi zjn iongeren / en vercoos haer twalcut / Welcke
hi ooc Apostele noemde. Simon welc hi Petrum
noemde / ende Andria sine broeder / Iacobum en-
de Ioannem / Philippum ende Bartholomeum /
Mattheum / en Thoma / Iacobum Alphesus sone
en Simon genoēt Zelotes / Judas Jacobs sone /
en Judas Iscarioth die daer was die verrader *

† Ende hi clam ueder met haer / ende ginch op
een pleyn in dat velt / en den hoop zjnder iongere
en een groote meniche des volcs / van al dē Noet-
schen landen / ende Hierusalē / en Tyro / en Sidon /
aenden meyr ghelegen / die daer ghecomen waren
om hem te hoorē / ende gesont te worden van hā-
ren crancheden / en die van die onreynē gheesten
ghequeit waren worden gesont / En alle volc soch-
te / dat si hem aen roeren mochten / wāt daer ginc
cracht van hem ende hi heylde alle

† Ende hi sloech zjn ogen op sinen Iongheren
en seide / Salich zijt ghi arme / wāt dē rijke Gode
is v / Salich zijt ghi die hier hongert / want ghi sult
verlaet wordē / Salich zijt ghi die hier weent / wāt
ghi sult lachen * † Salich zijt ghi als v die mē-
schen hāten / en v afscheyden ende beschelden v / en-
de verwoyden v den name als quaet / om des mē-
schen sone wille / Verhoget en verblift v dan / Siet
uwen loon is groot inden hemel / Des gelijckē de-
den haer vaders den P / op heten ooc.

Mer daer tegē / wee v ghi rijke / wāt ghi hebt
utwē troost al reede werch / Wee v ghi die vlaet zijt
wāt v sal hongeren / Wee v ghi die nu lachet / wāt
ghi sult weene en huylen / Wee v als v een yeghe-
liche wel spreect / Des gelijckē deden haer vaders /
den valschen Prophten ooc

Maer ic segge v ghi diet hoort / hebt lief utwē
biāden / doet wel die v hāt / Gelvendijt die v ver-
maledijen / bidt voer die / die v lijde aen doen / ende
wie v laet aen deen wānghe / dien biedt ooc die an-
der / en wie v den mantel neemt / dien en weyghet
ooc den roc niet / Wie v bidt dien geeft / ende wie v
neemt dat utwē / so en eycht dē niet weder / ende so
ghi wilt dat v die luiden doe sullen / also doet hem
ooc des gelijckē

En ist dē ghelief hebt die v liefhebbē / wat dāc
hebt ghi daer af / Want die sondaren hebben ooch
lief haer liefhebbers / En ist dat ghi v we doer dē
wel doet / wat dan c hebt ghi daer af / Wāt die son-
daren doe dat seide ooc / En ist dat ghi dien leent
daer ghi af hoort te ontfange / wat dācs hebt ghi
daer af / Want die sondaren leenen den sondaren
ooc / op dat si ghelijck weder ontfanen souden. Mer
bemint utwē vanden / en doet wel / ende leent also
dat ghi daer voer niet weder en hopt / so sal utwē
loon groot sijn / en so suldi kinder des āder hooch-
ste zjn / want hi is goeder tieren ouer dye ondanc-
bare ende quade menschen *

† Daerom weest barmhertich / als v vadet ooc
barmhertich is / So deelt niet / so en wert ghi niet
gheroof / deelt / Verdoemt niet / so en wert ghi niet
verdoemt / Vergeeft so wert v vergeuen / Gheeft /
so sal v ghegheuen worden / Een volle ghedruete
opghechoopte ende oueruloedighe mate salmen v
in uwen schoot gheuen / Want ghelijck met dier
maten daer ghi mede meetet / salmen v weder me-
ten / Ende hi seide haer een ghelijckenisse / Can ooc
een blinde / en en blinden den wech wisten / sullen
si niet beide inden gracht vallen / Die discipel en is
niet bouen sinen meester / Mer wie perfect wort
die sal zjn als zjn meester / Wāt si die een splinter
in v s broeders oghe en dē balc in v oghe en werf
ghi niet ghewaer / Of hoe condi seggen tot uwen
broeder / Hou stille broeder / Ick wil v die splinter
wt v oghe trecken / en ghi en siet selue in den balc
in v ooge / Ghy Procris / werpt eerst dē balc wt v
ogē / en besiet dā / en dan trect den splinter wt v
broeders ooghe * Want het en is gheen goede
boom die quade vruchte draget / noch gheen qua-
den boom / die goede vruchte maect / Een yegliche
boom / wert aen zjn eygen vruchte bekenet. Wāt
men tan uwt lesen bighen vanden doornen / oock
en tan men niet pluckē wijndruen vāder hagen
Een goet mensche / bringet goet voort wt den goe-
den schatte zjn herte / en een quaet mensche brēgt
quaet voort wt den quade scatte zjn herte. Wāt
waer af dat hette vol is / dat gaet uer wt dē mōt
Maer wāt heet ghi mi **h** **e** **s** **e** **s** **e** **e** / en
de en doet niet dat ic v segghe / Dye tot my coemt
ende hoort mijn woorden / ende doet dye / die sal ic
v thoone / wien hi gelijc is / hi is gelijc een mensche
die een huys timmerde en groe diep / en leyde den
groot op den berde strekē / En doen die bloet quā /
doen vloeyde den stroom op dat huys ende en coit
ste dat niet bewegen / Want het was op den strek
gefoundeert. Mer wie dē hoort en niet en doet / die
is gelijc een mensche die zjn huys timmerde op
die cerde / sonder grout / en dye bloet vloeyt tot hē
in en het viel ter stonde / ende den val des huys is
groot gheworden

† Hoe Iesus den knechten van Centurio ghesont maect
te / ende eenen weduwen sone vāder doot / herweete / en
de Hoe Ioannes sinen iongeren tot Iherusalem Ende cē
sonderse den **h** **e** **s** **e** **s** **e** sine hoeten wiesch

Dat vij. Capittel

† He dien dat hi tot den volcke wt ghe-
sproken hadde / ginch hi tot Capar-
naum / en des hoofmāo knecht sach
siet cranc / dien hi lief hadde. Doe hy
hoorde vā Iesu / sant hy die Outke v

Jodē tot hem/ ende badt hem/ dat hy quame ende
maecte zyn knecht ghesont/ Maer doen si tot Je-
sum quamen badē hē/ met neertricheit/ ende sei-
den/ hi is des waerdich/ dat ghi hem dat bewijst/
wan t hi heeft ons volc lief/ ende hi heeft ons dye
schole getimmert/ Iesus ghinch met haer. Doen
si in niet verre vā dē huys en waren/ leynde die
hoofman vriendē tot hem/ ende liet hem seggen/
Och hē/ en vermoet v niet/ Ich en ben niet
weerdich dat ghi onder mij dac coemt/ Dair om en
heb ic miselue ooc niet weerdich geacht dat ic tot
v soude comē mer spreect een woort/ so wott mij
kint gesont/ Want ic ben ooc een mensce der heer
scappien onder daen/ ende hebbe ruytē knechten
onder mi/ ende segge totten eenen/ Gaet heuē en
de hi gaet henen/ ende totten anderen coemt hiet
ende hi toemt/ ende tot minē knechte/ doet dat/ en
de hi doet dat/ Maer doen Iesus dat hoorde/ ver-
wonderde hi hem zjnder/ ende keerde hem omme
ende seyde tot den volcke dat hem nauolchde/ Je-
segge v/ sodanigen ghelooue en hebbe ic in Israël
niet geuonden/ En doen die wt ghesonden weder
thuyt quamen/ vonden si dē cranchē gesont. *

C * En het gheschiede daer na/ dat hy in een stat
ghinch/ gheheeten Nalū/ ende daer ghingen van
sinen Jongeren vele met hem/ en veel volcs. Als
hi bi na aen die poortē der stad quam/ Siet/ doē
dvoechmen eenen dooden daer wt/ die een eenich
sone zjnder moeder was. En si was een weduwe
ende vele volcs wt der stad ginc met haer. Ende
doense die hē/ sach iāmerde hē dat/ en seyde
tot haer/ Weent niet/ Ende ghinch daer toe ende
roerde die bare aen/ Ende die draghers stonden
stille/ En hi seyde/ Jonghelinc/ ic segge v/ staet op.
En die doode rechte hē op/ ende begoft te sprekē
ende hi gaf hē zjnder moeder/ En haer allen quā
cen vrese aen/ ende presen God/ ende seyde/ Het
is een groot Propheet onder ons opgestaē/ ende
God heeft zyn volc besocht. * Ende dese re-
dene is wt gegaen van hem in dat gheheele Joct
seelant/ en in alle omme ghelegghen landen.

En alle dit bercondichde Joanni zyn discipulē
en hi riep t wē van sinen discipulen tot hē en lant
se tot Iesum en liet hem seggen/ Sidi die daer co-
men sal/ oft sullen wi eenē anderen wachtē/ Maer
doen die maumē tot hem quamen/ seyden si/ Joan-
nes die dooper heeft ons tot v gesondē/ ende laet
v segghen/ Sidi die daer comen sal oft wi eenen
anderē v wachtē/ Tot dier seluer tijt maecte hijer
vele ghesont van sicke en plagē/ en van onreynē
gheesten/ ende vele blinden gaf hi haer ghesichte.
Ende Iesus antwoorde en seyde tot haer/ Gaet
ende bercondicht Joanni/ wat ghi gesien en ghe-
hoort hebt/ want die blinden sien/ die lamme gaē/
die melactseni wordē gereynicht/ die doouē horē
die doode staen op/ dē armē wert dat/ Euāgelium
gepreect/ en salich is hi die hē niet en argert aē mi.

Maer doen die badē Joannis wech gingē/ be-
goff Iesus te sprekē totten volcke vā Joannes
Wat zyt ghi wt gegaē in die woestine te hē/ wout
ghi een riet sien/ dat vā dē windē beweegen wert
oft wat sāt ghi wt gegaē te hē/ wout ghi een men-
sche sien in sachten elce dēre/ Siet/ die in heerlijke
kleederē/ ende wellust leuen/ dye zyn inden coninc

lijcken houē/ Of wat sidi wt gegaen te hē/ wout
ghi een Propheet hē/ Ja ic segge v dye daer meer
is dā een Propheet. Want hi is die gene/ daer af
ghetrecuen staet/ Siet/ ick seynde mijnen Engel
voor v aēlicht/ die daer sal bereidē wē wech voor
v. Want ic segge v/ Dat onder dien die van vrou-
wen geboren zyn/ en is gheen grooter Propheet
dan Joannes die dooper/ Mer die die kleinste is/
in dat rijcke Gods/ is grooter dan hi.

Ende alle dat volc dat hem hoorde/ en die opē
baer sondaers gauē God recht/ en lieten hē doo-
pen met den doope Joannis/ Mer die Pharijeē/
en Scritgeleerden verachten Gods raet/ segghen
haer seluen/ en en liēt haer niet doopen van hem.

Mer die hē/ en selde bi wien sal ic die mēscē
van dit gesachte gelijcken/ En wien zyn si gelijc
Si zyn gelijc den kindere/ die op die markt sitten
en roepen tegen dē anderen/ en segghen/ Wi heb-
bē v gepepen/ en ghi en hebt niet gedaent/ Wi heb-
ben v beclaecht/ en ghi en hebt niet geweet. Wāc
Joannes die dooper is gecomen/ en en adt gheen
broot/ en en dranc geen wijn/ en ghi segt/ hi heeft
den duyuel Des menscen sone is gecomē/ hi eedt
en drinct/ en ghi segt/ Siet/ die mēscē is een ver-
siuder/ ende een wjnsuiper/ en cē brient der opē-
baer sondaerē/ Ende die wjshheit moet haer laten
rechtueerdigen/ van alle haer binderen.

H Maer daer badt hem een vanden Pharijeen
dat hi met hem woude eten/ En hi ghinc daer in
des Pharijeeus huys/ ende settede hem ter tafelē.
En siet/ een wjff was in dier stad die was eē son-
derste/ doē si bernā/ dat hi aen der tafel sat/ in des
Pharijeen huys/ bracht si een gelas met saluē/ en
de ginc achter tot zyn voete/ ende weede/ ende be-
gouft zyn voeten nat te maken met tranen/ ende
met dē hayē haers hoofts/ te droogen/ ende ruste
zijn voeten ende salde se met saluen.

Mer doend dat die Pharijeus sach/ die hem ge-
noot hadde/ seide hi bi hē seluen/ ende sprac/ Waer
dese een propheet/ so soude hi wel wetē/ wie en-
de hoedanich dat wjff ware/ die hem afroert/ wāt
si is een sondaerine/ Ende Iesus andt woorde/ en
seyde tot hem/ Simon ic heb v wat te segghen/ Hy
sprac/ Meester leg/ Daer hadde een lezbeer t wē
schuldenaren/ een was hem schuldich hōf hondert
penninghen die ander hōf schuldich/ Doen si niet en had-
den te betalen/ schout hi hem beyde quijt/ Seg-
get nō hier/ welke onder dien sal hem dan meest
lief hebben/ Simon antwoorde en seyde/ Ich me-
ne die/ die hi meest quijt gescoude heeft/ Doē sei-
de hi tot hem/ Ghi hebt recht geoordeelt.

Ende hy keerde hem tot den wjue/ ende seyde
tot Simon/ Siet ghi dit wjff/ Ic ben gecomen in
v huys/ ghi en hebt geen water ghegeuen tot mij-
nen voeten/ maer dese heeft mijn voeten met tra-
nē nat ghemact/ en met dē hayē haers hoofts
gedroocht/ Ghi en hebt geen ruste ghegeuen/ mer
dese naē dyen si hier in gecomen is heeft si v yrt af
ghelaten mijn voeten te rusten. Ghi en hebt mijn
hoof niet gesalft met olien/ mer si heeft mijn voe-
ten met saluen gesalft/ Daer om segge ick v/ Haer
zyn veel souden verghenen/ want si heeft veel hef
gehad/ Maer dē weinich verghenē en werd/ die
heeft v einich lief gehad.

Mar. ra

D

Ma
iij. a

ma.

H

Mar
iij. a
ioā. j

O

En hi seyde tot haer / v sonden zijn v bergeuen.
Doen begosten die micoe ter tafelē laten / te leggen
bi hem seluen. Wie is dese / die oock die sonden ber
geuet. / Mer hi seyde totten wise / v gelooue heeft
v ghehoipen. Saet henen met vreden.

¶ Wāder ghelijckenisse der saeynden. Ende hoe hi eenen
besceren mensche verlosse / ende die duuse in die berchenen
liet. Ende hoe hi eenen berweete / ende een vrouwe vā haer
cranchept ghesont maecte.

Dat. vij. Capittel.

Et geschiede daer nae dat hi reysde
door steden en castelen / ende predic
te / en vercondichde dat Euangelium
vanden rijcke Godts / en die twalef
met hem / daer toe sommige vrouwen /
die hi gesont ghemact hadde vanden boolen gee
sten / en crancheden / namenslic Maria / die daer hiet
Magdalena / van welckē wāre seuen duyuelen wt
geuaren / en Johanna / die huysrouwe Cuse / des
boechts Herodis / ende Susanna / en veel ander die
hen hantreyckinge deden van haren goeden

¶ Doen nu vele volck by malcanderen waren /
ende wt den steden tot hem haesten / seyde hi door
een ghelijckenisse. Het ghinck een saeyman wt te
saeyen zijn saet. Ende doen hi saeyde / viel sommi
ghe viden wech / ende wort bertreden / ende die vo
ghelen der lucht aten dat op. Ende sommighe viel
op den steene / ende doe dat op ghinc / verdoorde dat
om dattet gheen bochticheyt en hadde. Ende som
mige viel midden onder die doornē / ende die doorn
nen ghinghen mede op / ende verstieten dat / Ende
sommige viel op een goet lant / en dat ghinc op / en
broech hondertfout vruchte. Doe hi dat seyde riep
hi. Wie ooren heeft om hooren / die hoorē.

Ende zijn discipulē braechden hem en spraken
wat dese gelijckenisse ware. En hi seyde. Is geze
uen te wete die verholsetheyt des rijck Godts / mer
den anderē in ghelijckenissen / op dz die sēde niet en
sien / en die hoorēde niet en verstaen. Dat is die ghe
lijckenisse. Dat saet is dat woort Godts / En die vi
den wege zijn / dat zijn die dat hooren / daer na roet
die duuel en neemt dat woort van haren herte / op
dat si niet geloouende / salich worden. Mer die op
den steen zijn die / als si dat hooren ontfangē si dat
woort met vruchden / en die en hebben geen wof
telen / eenē tijt lanc geloouē si / en inder tijt der aen
berckingen vallen si af. Mer dat onder die doornen
viel / zijn die dat hooren / en ghaen henen onder der
soyghen ende rijdommen / en wellusticheyt des le
uens / en verlicken en en brengen gheen vruchten
Mer dat op dat goede lant / zijn die / die dat woort
hooren / en behouden in haerder herten / en bren
gen vrucht in lēdtsaemheyt. *

Niemand en onsteect een licht / ende bedert dat
met eenen bate / oft settet onder een bank / mer hy
settet op eenē candelaer / op dat so wie daer in gaet
dat licht sien mach. Wāt daer en is niet verborgen
dat niet openbaer en sal worden / oock niet heyme
lies dat niet bekent en sal worden / en int opēbaer
oft int licht comen / siet daerom / hoe ghi toe hoort.
Wāt wie daer heeft dien sal ghegheuen worden /
mer die niet en heeft / vā dien sal ghenomen wor
den / ooc dat hi meynt te hebben.

Sijn moeder en broeders ghingen tot hem / en
en consten om des volcs wille niet tot hem comen

ende dat wort hem ghebootschap. V moeder en
de v broeders staen daer buyten / ende willen v sē.
Mer hi ātkwoorde ende seyde tot haer. Mijn moe
der ende broeders zijn dese / die Godts woort ho
ren / ende doen dat.

¶ Ende het gheschiede op eenen dach dat hi in
een scip tradt / en zijn tongheren met hem / ende sey
de tot haer laet ons ouer die zee varen. Si stieten
van lande. En doen si boeren / wert hi ontslap / en
daer quam eenē storm op die zee / en die vare ouer
uiclenē / ende stonden in grooten pericule. Doen
ghinghen si tot hem ende werten hem op / ende sey
dē Meester / meester / wi verderue. Doen stont hy
op en bedwanc den wint / ende die wagen des wa
ters / ende het liet af / ende wert ter stont stille. Hy
seyde tot haer. Waer is v ghelouue. Si vreesden
haer / ende verwonderden haer / ende seyden onder
malcanderen. Wie is dese. Wāt hi gebiet den win
den ende den water / ende si zijn hem gehoorlaem.
Ende si boeren voort in dat lant Sadarene / welc
ke is teghen Galileen ouer.

En als hi wt tradt op dat lant / ontmoete hem
een man wtter Stadt / die hadde den duyuel van lan
ger tijt gehad / en en tooch gheen cleeder aen / ende
en bleef in gheen huys / mer indē grauē. Mer doen
hi Iesum sach / riep hi / en viel vord hem neder / en
criep luyde. Wat heb ic met v te doen Iesum ghi sone
des alderhoochste. Ic bidde v / wāt mi niet quellen
En hi geboot den onreynen gheest / dat hi vanden
mensche wt soude varen. Wāt hi hadde hem lan
ge tijt geplaecht / en hi wert met ketenen gebondē
en met boeyen geuangē / en hi brack die vandē en
wert gedreuen vanden duyuel in die woestine.

En Iesus braechde hē / en sprac. Hoe heet uwē
name. Hi seyde Legion. Wāt het waren vele duy
uelen in hem geuare. En si badē hem / dat hi haer
niet en soude ghevanden indē afgronde te varen.
Ende daer was een groote rudde berkenen inder
weyden op den berge / en si baden hem dat hi haer
oorlouen woude daer in te varen. En hi oorloof
de haer dat. Doen voerē die duyuelen wt vanden
mensche / ende boeren in die berkenen / en die berc
kenen vielen met eenen storm bottelinge in die zee
ende verdroncken. Doen dat die herders saghen /
wat daer geschiet was / liepen si / en vercondichden
dat inder Stadt / en inden doopen.

Doen gingen si wt om te sien / wat daer gescliet
was / en quamen tot Ihesum / en bonden den men
sche / van welckē die duyuelē wtgeuare waren / sit
tende tot den voeten Ihesu / geleet en verstandich
en si vreesden. Ende die dit ghesien hadden / die ver
condichden haer / hoe die beseten vanden duyuel /
was gesont ge worden. En die geheele gemeynthe
der omgelegen landen der Sadarnen baden hem
dat hi van haer gaen soude. Wāt haer was eē groo
te vreesē aen gecomen. Ende hi tradt in dat schip /
en keerde wederom / Ende die man badt hē / van
welckē die duyuelen waren wtgeuaren / dat hy by
hem mocht zijn. Mer Ihesus lieten van hē / en sey
de. Saet weder thuys / en segt wat v Godt gedaē
heeft. En hi ginc wech / en predicte door die gehee
le Stadt so wat hem Iesus gedaen hadde.

En het geschiede / doen Ihesus weder quā / ont
finck hem dat volck / want si verwachten hem alle

M M I.

Marci.
vij. d

Matth.
vij. c

Mar. vj
Matth
vij. b.

Matth. En fiet/doen quā een man geheeten Jairus/ende
 w.c. hi was een ouerste der scholen/en viel Jesu totten
 voeten/ende badt hem dat hi woude ingaē in zijn
 huys/want hi hadde een eenighe dochter van. xij.
 jaren/die lach in haer waterke/en sielbaeckte. En
 doen hi henen ghinc drang hem dat volck.

Marci. * en een wijf hadde den bloetganc gehad. xij.
 v.c. jaren/die alle haer goet aenden medecijn ghangē
 hadde/en een coste vā niemandē ghenesen worden
 en die ghinc achter hē/en voerde zijns cleets zo om
 en terkont stopte haer dye bloetganc. En Jesus
 seyde. Wie heeft mi aengheroert? Doen si dat alle
 loochenden/seyde Petrus en die met hem waren
 meester/dat vole dringhet en durt v/en ghi segt
 wie heeft mi aēgeroert? Jesus seyde. Het heeft iny
 niemant aengeroert. Want ic voele dat een cracht
 van mi gegaeis. Mer doendat wijf sach/dattet
 niet verborghen en was/quā si beuende/ende viel
 voor hē/en vercondichde voor al dat volc wt wat
 stontake dat si hē aengeroert hadde/ende hoc si ter
 kont was gesont geworden. En hi seyde tot haer
 Wreck ghetroot mijn dochter/v ghelouue heeft v
 gheholpen/gaet henen met vreden. *

En doen hi noch sprac/quā een bandē ghesinne
 des ouersten der seolen/en seyde tot hē. Dijn doch
 ter is gestorue/moeyt den meester niet. Doen Jhe
 sus dat hoorde/antwoorde hi den vader des mey
 kens en sprac. Wreck niet/mer ghelooft alleen / so
 wert si gesont. Mer doen hi in dat huys quam liet
 hi nyemant daer met hē ingaen/dan Petrus en Ja
 cobus en Johannē/en des kints vader en moeder/
 Si weenden alle en beslaechden. Maer hi seyde/
 Weent niet/si en is niet gestoruen/maer si laept/
 En si begertē hē/si wilte wel dat si gestorue was.
 Mer hi dreefte alle wt/en greep haer hant aen/en
 riep en seyde. Kint staet op. En haren geest quam
 weder/en stont terkont op. En hi beual datmen
 haer teten soude gheuen. En haer ouders verwon
 derden haer. En hi gheboot haer/dat zijt niemant
 en leyden wat daer gheschieft was.

Hoe Jesus sinen discipulen macht gaf die durnelen wt
 te worpen/en hoe hi met vijf brooden ende twee visschen
 vele menschen spijde/ende hem op den berch verclacde/
 ende veel schoone leeren dede.

Dat. ix. Capittel *

Ende hi riep die twaelf te samē/ende
 gaf hen cracht en macht ouer alle du
 uelen/en dat si gesont souden makē
 aldetey siecten. Ende seyndese wt te
 prediken dat rijcke Gods/en gesont
 te maken die crancken. En seyde tot haer. Ghi en
 sulc niet met v nemen op den wech/noch staf/noch
 mat. x. a
 mar. vij. tescche/noch broot/noch gelt/ ghi en sulc ooc geen
 twee rothe hebbē/En waer ghi in een huys gaet/
 daer blijft tot dat ghi van daer gaet/en wie v nyet
 en ontfanc/dac gaet wt bader seluer stad/ende
 scuddet af dat stof vā uwen voete tot eender getuy
 genissen ouer haer. En si ghingē wt/en si reyden
 door die castelen/en preeften dat Euāgelium/en
 maecten ghesont aen allen eynden. *

Het quam voor Herodes Tetrarcha alle dat
 door hem gheschiede/en hi soechde om dat vā som
 nighe gheseyt worde/Joannes is vanden doode
 opghestaen/van sommighe/Elas is geopenbaert/
 van sommighe/daer is een vanden ouden prophe

ten opghestaen/ende Herodes seyde. Johannem
 heb ic onthooft/wie is dan dese / van welcken ick
 sulc hoorde/ende begheerde hem te sien.

En die apostelen quamen weder en vertelden
 hem wat si gedaen hadden. Ende hi namte te hem
 waerts/ende weck besiden afm een woestijn by
 der stad/die heet Bethsaida. Doe dat volc dat be
 kende/toghen si hem nae/ende hi ontfincle/ende
 seyde haer van dat rijcke Gods/ende maectese ge
 sont die dat behoerden. Mer do en dē dach begoft
 onder te gaen. * Doen ghinghen tot hem dye
 twaelf/ende seyden tot hem. Laet dat volck van v/
 dat si rontomme in die castelen gaen/ende in dye
 dorpen/dac si herberghe ende spijse moghen bin
 den/want wi zijn hier inder woestijnen. Hi seyde
 tot haer. Gheeft ghi haer te eten. Si seyden. Wy
 en hebben niet meer dan wijf brooden ende twee
 visschen/en si dat wi gaen/ende spijse coopē voor
 so veel volc. Want daer ware bi vijf dyssent mā
 nen. Maer hi seyde tot sinen discipulen. Doetse ne
 der sitten bi hoopen/bijstich/ende si deden alsoo/
 ende setten hem alle neder. Doen nam hy die vijf
 brooden/ende die twee visschen/ende sach op indē
 hemel/ende sprac die benedictie daer ouer/ende
 brackse/ende gaffe den discipulen dat sile den volc
 ke voor souden setten. Ende si aten/ende worden
 alle versat. Ende daer worden op ghenomen vā
 dien dat daer ouer bleef vanden brocken twaelf
 coruen. *

En het gheschiede/doen hi int gebet alleē was/
 doen waren sommighe zijnder discipulen bi hem/
 ende hi brackde haer ende seyde. Wien seggen die
 lieden dat ick ben? Si antwoorden ende seyde. Sy
 segghen/ghi zijt Joannes die dooper. Sommige
 dat ghy zijt Elias. Sommige daer is een bandē ou
 den propheten opgestaen. Hi seyde tot haer. Mer
 wie segt ghi dat ic ben? Doen antwoorde Petrus
 ende seyde. Ghi zijt Christus die ghesalude Gods
 Ende hi berisptese/ende geboot datte dat nyemā
 en souden seggen/ende sprac/want des menschen
 sone moet noch vele liden/ende verwoyden woz
 de vanden outke en hooge preecken/en scriftghe
 leerden/ende ghedoot worden/ende op den derde
 daghe verrisen.

* Doen seyde hi tot haer allen. Wie mi volgen
 wille die verlooebene hē seluen/en neme zijn crups
 op hē dagelic/en volge mi na/wat wie zijn leuen
 behoude wil/die sal dat verliesen. En wie zijn leue
 verliest om mijnē wille/die sal dat behoude. Wat
 batet den mensche/oft hi die gehele werelt won
 ne/en verlore hem seluen/oft dede hē selue schade?
 Wie hē mijnder en mijnder woerde schamet/dien
 sal zijnder des menschen sone oock schamen/wan
 neer hi comen sal in zijnder heerlicheyt/en zijns va
 ders/ende der heyligher enghelen. * Ick segghe v
 voorwaer/datter sommighe zijn/van dien die hier
 staen/die den doot niet en sullen smaken tot dat si
 dat rijcke Gods sien.

* En het gheschiede na dese redenen bi acht da
 gen/dat hi te hem waerts nam Petrum/Johannē
 ende Jacobum/en clam op eenen berch/op dat hi
 soude bidden. Ende doen hi badt/wort die gedaē.
 te zijns aensichts anders/en zijn cleet wit en blin
 kende. Ende fiet/twee mannē spraken met hem/

B

Matth. xij. d

Jo. vi.

Matth. xvi. c

Matth. xij. d

Mat. x. a. mar. ix. a

welcke waren Moyses en Elias die verkenen hē in claerheyt/en leyden vanden wtganc/den welcke hi soude veruullen tot Hierusalem. Mer Petrus ende die met hem waren/waren vol slaeps. Mer daen si ontsprongen/sagen si zyn heerlicheyt/ ende die twee mans bi hem staen.

† En het geschiede/doe die van hē ghinc/seyde Petrus tot Ihesum. Meester/hier ist goet wesen/wi willen hier drie tabernaculen maken/v eenen/en Moysi eenen/en Elias eenen/ ende hi en wille niet wat hi seyde. Doen hi so sprac/ quam cen wolcke en omuincle met der schayen/en si verscreitend/ doese die wolcke ouertooch. En het viel een stemme wt der wolcken/en seyde. Dit is mijnen lieuen sone/dien hooft. En doen die stemme gheschiede/vonden si Ihesum alleene/ende si verswogen/ende en vercondichden dat niemanden indenseluen dāghen/wat si gesien hadden.

Ende het geschiede den dach daer na/doe si vanden berge quamen/quam hē veel volcs tegen. En si fiet/een man onder den volcke/riep en sprac Meester/ick bidde v/besiet tōch minen sone/want hy is mijn eenige sone. En fiet/den gheest grijpt hē aen/ende hi roept ter stont/ende hi verschoort hem/ al so dat hi schuymet/en met noot wijket hi vā hem/wanneer hi hem gheschoort heeft/en ick hebbe v discipulen gebeden/dat si hē wtwoyde souden/ende si en condon niet. Doen antwoorde Ihesus/ende seyde. Ghi ongelouige en verlicerde aert/ hoe lange sal ic bi v zyn/en v lijde? Hincet uwen sone hier En doen hi bi hem quam/ plucte hem die duyuel/en verschoorde hē. Mer Iesus bedwanc den ouerinen gheest/ende maecte dat kind gesont/en gaf hē sinen vader weder. Ende si verwonderden haer al le van die heerlicheyt Gods.

En doen si hē alle verwonderden van al dat hi dede/sprac hi tot sine discipulen. Watc dese redene in v ooren. Want des mensken sone moet ouer geleuert worden/inder mensche hādē. Mer dz woort en verstonde si niet/ende dat was voor haer berborghen/alsoo dat si dat niet en begrepen. Ende si bresden hem te vragen/vanden seluē woode. En daer quamē ooc gedachten onder haer/wie onder hen die grootste ware. Mer doe Iesus die gedachten haers herten sach/greep hi een kind/ende sette dat neuen hem/en seyde tot haer. Wie dit kind of fanct in minen naem/die ontfanct mi. En soo wie mi ontfanct/die ontfanct dien die mi gesondē heeft Mer die cleynste is onder v allen/die sal groot zyn. Doen antwoorde Johannes ende seyde. Meester/wi sagen eenen die wierp duyuelē wt in uwen naem/ende wi verboden hem/want hi en volghet v niet met ons. Ende Ihesus seyde tot haer. Verbiethem niet/Wandē wie niet teghen v en is die is voor v.

† En het geschiede/doen die tūt veruult was dat hi vā hier genomē soude woide/keerde hi zyn aensicht stracna Hierusalē te wandelen/en hi leynde vanden boor hē wt/die ghingen/ende quamen in een casteel der Samaritanen dat si hem herberghē soude bestellen. En si en ontfingen hem niet/daer omme dat hi zyn aensicht gekeert hadde te wandelen na Jerusalem. Maer doen dat zyn discipulen Jacobus en Joannes sagen/seyden si v. E. E. E.

wildi dat wi legghen/dat hier vanden hemel valle ende haer verteert/als Ihesus dede. Ihesus keerde hem ontime/ende berispete/ende sprac. En weet ghi niet weles gheests kinderen ghi zyt? Des menschen sone en is niet gecomen/der menschen siele te verderuen/maer te behouden. En si ghingen in een ander casteel.

† En het geschiede/doen si op den wege waren seyde een tot hē. Ic wil v nabolgen/waer ghi gaet En Iesus seyde tot haer. Die vossen hebben holen/ende die vogelen hebben nesten/mer des menschen sone en heeft niet/daer hi zyn hooft op legghet. En hi sprac tot eenen anderen. Volcht mi na. Die seyde v. E. E. E. laet mi toe/dat ick eerlt gae/en minen vader begraue. Mer Ihesus seyde tot hem. Laet die dooden haer dooden begraue/mer gaet ghi wech en vercondicht dat rijke Gods.

En een ander seyde. v. E. E. E. ic wil v na volge mer laet toe/dat ic een afcreydinge make met dien die in mijn huys zyn. Iesus sprac tot hem. Wie zyn hant aen den ploech leyt/en fiet te rugghet/die en is niet bequaem tot dat rijke Gods.

¶ Hoe Iesus tucensentich discipulen vercoos/ende sein dele te prediken/ende onderrees haer/hoe si hem hebben sonden/ende hoe Martha Iesum in haer herberghē ontfinc Ende Ihesus hoorseyde dat Maria Magdalenā dat beste deel vercozen hadde.

Dat. r. Capittel

Mer na seynde hi ander tscuentich wt/en seynde/twee entwee boor hē wt/in alle stedē en plaetse daer hy woude henen comen. En seyde tot haer. Die ooght is groot/mer der arbeyderen nimmer weynich. Daerom bidt den heere des ooghts dat hy arbeiders wt seyde in sinen ooght.

† Gaet henen/fiet. Ic seynde v/als die lamme ren midden onder die woluē. Draecht geenen buydel noch tesche/noch scoen/ende en groet niemanden op den weghe. Waer ghi in een huys coemt/daer segget ten eersten. Vrede si in desen huys/en is daer ee kind des vrede/so sal uwe vrede op haer rusten/is des niet/soe sal uwen vrede weder tot v keeren/maer inden seluē huysē blijft/eed en drinct/so wat si hebben. Want een arbeyder is zyns loos waerdich.

Mer ghi en sult niet vande eenen huysē tot den anderen gaen. Ende waer ghi in een stadt coemt/en si v ontfangen/daer eet/wat v voorgelet wort. En gheneest die crancken die daer zyn en legghet haer. Dat rijk Godts is na tot v ghecomē. Waer ghi in eender stadt coemt/daer si v met en ontfangen/daer gaet wt op haerder straten/ende segget. Doe den stof die ons aengehangen heeft/bā uwer stadt/laen wi af op v/nochtans sult ghi weten/dz v dat rijke der hemelen nae gheweest is. Ick legghet v/het sal Zodoma verdraechliker zyn in dien dagen/dan sulcker stadt.

Woe v Chorazin/woe v Bethsaida/wat waert sake dat sodange dādē warē tot Tyro en Sydon geschiet/die bi v gheschiedt zyn/ si hadden in voortgden in saken en inder aften gheseten/ende penitentie ghedaen/maer het sal Tyro ende Sydon verdraechliker zyn inden oordeel dan v. Ende ghy Capernaum die tot aen den hemel verheuen zyt/ghi sult tot inder hellen toe neder ghestoten wort.

den. Wie v hoorst/die hoorst my/en wie v betracht/die betracht mi. En wie mi betracht/die betracht de ghenen die mi ghesonden heeft.

Die sleuenticquamen weder met huuechden/en seyden. **H** **E** **E** die duuelc zijn ons ooc onderdanich in dinen name. Ende hi sprac tot haer. Ic sach den Sathan vanden hemel vallen als een bliem. Siet/ic heb v macht ghegheuen te treden op slangen ende schoepioenen / en ouer alle ghetwelt des viants/en niet en mach v deeren. Maer daer inne en wilt v niet verbliden / dat v dye gheesten onderdanich zijn/maer verblijft v/dat uwe namen inden hemel ghescreuen zijn.

mat. xij. v.

En in dier vren beruruechde hem Iesus inde gheest/en sprac. Ic prijse v vader/en **H** **E** **E** des hemels en der aerden/dat ghi dit berborgen hebt voor den wijlen en verstandige/en hebt dit groep vaert den oostnoedigen. Iac vader/wat also was dat behagelic voor v. Het is mi al gegheuen van mijn uen vader/en niemant en weet wie die sone is/dā alleen die vader/noch wie die vader is / dā alleen die sone/en dient dat die sone wil openbaren.

mat. xij. v.

En hi kerde hē om tot sinen discipulen/en seyde hē in sonderlicheit. **S**alich sijn die oogen dye daer sijn dat ghi siet. **W**ā ic segge v/ vele propheeten en Coninghen wouden sijn dat ghi siet/en hebben dat niet ghesien / en hoorde dat ghi hoort/en hebben dat niet ghehoort.

Deu. vi. a

En siet/doen stont een scrift geleerde op tēptērende hē en seyde. **M**eerker wat mocht ic doen dat ic dat erwich leue breue? hi sprac tot hem. **W**at staet inder wet gescreeuē/hoe leest ghi hi antwoorde en sprac. **G**hi sult lief hebbe **S**od uwe **H** **E** **E** wt gheelder herte/en wt inder heelder siel / en wt alle v cracht/en wt allen uwe gemorde/ende uwe naeste als v seluē. hi seyde tot hem/ghi hebt recht gheantwoort/doet dat/so suldy leue. **M**er hi wilde hem seluen rechtueerdighen/en sprac tot Iesum. **W**ie is dan mijn naeste?

H

Doen antwoorde Iesus en seyde. **I**et was een mensche/die ghinc neder van Ierusalem tot Jerico/en viel onder die moordenaeren/die togen hem sijn clederē wt/ende sloegen hem/en ghinc hē daer af/ende lieten hem half doot liggen. **E**n het geschiede dat een priester den seluē wech door reysde/en doen hi hem sach/ghinc hi voorby/Des gelijc een Leuit/doen hi quā bi die stede/en sach hem/ghinc hi ooc voorby. **E**n doē reysde daer een Samaritaen/en quam bi die stede / ende doen hy hem sach/rammerde hem zōnder/en ghinc tot hē/en verbant hē sijn wondē/en goot daer in olpe/en wijn/en sette hē op sijn beeste/en voerde hē in die herberge/en sloech sijn gaep. **D**es anderē daechs wech reysde/tooch hy wt twee penningen/en gafte den weert/en seyde tot hē / **S**lact sijn gaep ende so wat ghi meer verlegt / dat wil ic v betalen als ic weder come. **W**elc dunct v van desen driē die naeste te wesen/dien/die ouder die moordenaeren gheuallen was? hi seyde/ die barmherticheyt aen hem dede. **D**oen seyde Iesus tot hē. **S**o gaet ghenen en doet des ghelicke. *****

G

Iet gheschiede doen si wandelden/so ghinc bi in een casteel/daer was een vrouwe met namē **M**artha/die ontfinc hem in haer huys/ ende had

de een suster die hiet **M**aria/die ooc tot sinen herten sadt/ende hoorde sijn woort. **M**aer **M**artha mactte haer veel te doen/om hem te dienē. **E**nde si ghinc tot hem ende seyde. **H** **E** **E** bzaechdi niet daer na dat mi mijn suster alleen laet doer? **S**eg haer doch/dat si mi helpe. **I**esus antwoorde ende seyde tot haer. **M**artha **M**artha/ghi soecht en bekommert v met vele dinghen. **A**lleen een is noot. **M**aria heeft dat beste deel wtuercoen/dat en sal van haer niet ghenomen worden.

Woe Iesus na sinen ghetede/sinē discipulen leerde inden/Ende veel leeringen die Iesus in ghelijchemē seyde. **E**nde eenen sommen daniel wt uerp:

Mede het gesiede/doe hi was op een plaetse ende badt/en doen hi afgelaten hadde/seyde een van sinē discipulen tot hem. **H** **E** **E** leert os biddē also ooc **J**oannes sijn discipulen leerde. hi seyde. **W**anneer ghi bidt/so segt/ **G**heue bad inden hemel/utwen name si heyligh/v rücke come utwen wille ghesiede opter aerde als inde hemel/gheeft ons alstijt ons dagehcx broot/en ver gheeft ons onse sonden/want wi ooc ver gheue allen dye ons schuldich sijn/en leyt ons niet in bezorgingē mer verlost ons vanden quaden. *****

A

En hi seyde tot haer/wie is onder v/die eenē vrient heeft/en ghinc tot hē ter middernacht/en salt tot hem seggē. **I**c ue vrient/leent mi drie brooden/want mijn vrient is tot mi gecomen vanden wege/ende ic en hebbe niet dat ic hem voorsetten mochte/ende hi daer binnen segghe. **E**n weest mi niet moepliken/die doze is nu toe gesotē/en mijn kinderen sijn bi mi inder camerē/ick en can nyet opstaen/ende v gheue. **I**c segge v/al ik dat hi uick op en staet/ende gheeft hem / daerom dat hy sijn vrient is/so sal bi nochtans om sijn onbeschaeme biddens wulle op staen / en hem gheue / so vele als hi behoeft.

B

Ende ic segge v ooc. **B**idt/so wort v vergheue/soert/so sult ghi vanden/clopt aen/so wort v op gedaen/**W**ant wie daer bidt/die ontfant/ende wie daer soect/die vinct/ende wie daer clopt/die wort open gedaen. **W**aer bidt ouder v een sone den vader om broot/die hem daer eendē steen voor biddt? **E**n also hi om enen visch bidt/bie hem een stange voor den visch biddt? **O**ft ik dat hi om een ey bidt/die hem een scoppioē daer voor biddt? **D**aerom ik dat ghi die quact sijn/utwen kinderen goede gaue roundt gheuen. **H**oe veel te meer sal die vader inde hemel den heylighen gheeft gheue/den ghenē dye hem bidden. *****

G

En bi dreec enen duyuel wt die was stom/ende het gheschiede/doe die duyuel wt boer/doen sprac die stomme/en dat vole berwonderden hem **S**ommige seiden onder haer/hi drijft die duuelen wt door **S**eelc b: v den ouerste der duuelen/ **D**ie ander trijpteerdē hem ende begheerden een teken van hem vanden hemel. **M**er hi vernam haer meyninge/en sprac tot haer. **E**en yghelijc rick dat met hē seluē ouerens wort/dat sal verwoeste/en deē huis valt op dat ander. **I**s dā die duyuel ooc met hem seluē oneens/hoe sal sijn rick dan bliuen staen/die wijle ghi segget/ick drijue die duyuel wt

mat. xij. b.

door Beelzebub. Enist dat ic den duuel door Beelzebub wt driue/door wien driuense wtve kindereen wt/ daeromme sullen si v rechters zijn. Mer ist dat ic door den vingher Gods die duuel wt driue/soe coemt ymmer dat rijkhe Gods tot v.

DWanneer een sterck gewapende bebaert zijn huys so blijft dat zijn met vreden. Mer wāneer een sterck her ouer coemt/en veruint hem/so neemt hi hem zijn wapen/daer hi hē op verlic/ en deelt den roof wt. Die niet met mi en is/die is teghen mi/en wie niet met mi en verlaemt/die verstroyt.

Wanneer eenen onreynen gheest vanden mensche wt baert/soo wandelt hi door dorre plaetsen/en soect ruste/en en vint daer niet/so seyt hi. Ick wil wederom keeren in mijn huys daer ick wtghegaen ben. En wāneer hi coemt/so vint hi dat met bessenen gheert/en dat geiert/dangaet hi wech en neemt seuen geesten tot hem/die arger zijn dan hi selue/en wāneer si daer in comen/woonen si daer/en dat laetste des seluen mensche wert arger dan dat eerste.

En dit getchiede/doen hi also sprac. * Hief op een vrouwe onder den volcke haer stemme/ende seyde tot hē Salich is dat lichaem dat v heeft ghebraghen/ende die borsten/die ghi hebt ghesoghen. Mer hi seyde. Ja/salich zij die/die dz woort Gods hoozen en bewaren dat.

Mer als dat volck drang/doen hief hi aen ende seyde. Dit is een quade aert/Si begeert een teeken/en haer en sal geru teeken gegeuen worden dan allen dat teeken van Ionas de propheet. Want als Ionas was een teeken den Ninuiten/also sal oock des menschen sone zijn desen gheslachte. Die Coninginne van Soltant sal opstaē voor den oordeele metten lieden vanden geslachte/en false verdoemen wandt si quam vanden eynde der werelt te hoozen die wijsheyt Salomonis. En siet/hier is meerder dan Salomon/Die liede van Ninue sullen opstaē voor dat oordeel met desen geslachte/en sullen dat verdoemē/wāt si deden penitentie nae der prekin ge Ionas. En siet/hier is meerder dan Ionas.

* Niemandt ontsteert een licht/en set dat in een heymelike plaetse/en ooc niet onder een rozen vat/mer op eenen candelaer/op dat die ghene die daer ingaen/dat licht mogen sien. Dat hebt vs lichaem is v ooge. Ist dat v ooge simpel is soe sal v geheel lijf licht zijn. Mer is v ooghe seuale/so sal ooc v lijf duyfter zijn/Daerom siet toe/dat niet dat licht in v een duyfternisse en si. Daerom ist dat v lijf geheel licht is/also dattet gheen deel der duyfternissen en heeft/so salt geheel licht zijn/en sal v verlichten als een clær bliem.

* Mer doen hi noch sprac/badt hem ee Pharizee us dat hi met hem des middaechs ate/en hi ghine daer in en ladt aen die tafel. Doen dat die Phari zeus sach/verboderde hi hē/dat hi hē niet voor den efen en wiesch. Mer die hē En seyde tot hem. Ghi Pharizeen reynicht dat buytenste aenden beker en der schotele/mer inwendich sidi vol roofs en boosheys/ghi sotten/diet wtwendige heeft gemaect/en heeft hi dz inwendige niet gemaect. Mer gheeft almoelen van wtve haue/siet/soo ist al reyn.

Mer wee v ghi Pharizeen/dat ghi vertiet mē te en ruyte/en alderley wermoes/en gact voor v

dat oordeel/en die liefde Gods. Dit soude mē doe en dat ghene niet laten.

Wee v ghi Pharizeen/dat ghi geerne bouē sids inder scholen/en wilt gegroet zijn op die marct.

Wee v ghi Schriftgeleerden/en Pharizeen/ghi Hypocrite/dat ghi zijt als die bedecte doode grauen daer die lieden ouer loopen/en en kennense niet.

Doen antwoorde een vanden Schriftgeleerden en seyde tot hem. Meester/met dien woordē doet ghi ons soe sinaet. Mer hi seyde. Ende wee ooc v Schriftgeleerden/wāt ghi belast den menschen met ondrachelike lasten/ende ghi en roertse niet eenē vingher niet aen.

Wee v wandt ghi tinnert der propheten grauen/mer v vaders hebbeuse gedoot/so betuyghet ghi/dat ghi consenteert die werken wtber badere want si doodense/en ghi tinnert haer grauen.

Daerom seyde die wijsheyt Gods. Ick wil Propheten en Apostelen tot haer seyn den/en die selue sullen si ooc sommighe doodense en veruolghen/op dat gheeycht worde vā desen geslachte alder Propheten bloet/dat wtgestort is/sint dat der werelt gront geleyt is/vā Abels bloede aen/tot dat bloet Zacharie/die ghedoot worde tusschen den outaer en den tempel. Ja se segghe v/dat sal geeycht worden van desen geslachte.

Wee v Schriftgeleerden/want ghi hebt den stotel der kennissen ontfangen/en ghi en zijt niet daer ingegaen ende hebt verboden den gheuen die daer in gaen wouden.

Ende doen hi dat tot haer seyde/begosten die Schriftgeleerde en Pharizee herdelic op hē te dringhen/en hem met menigerley dragen den mont te stoppen/en hē lagen leggende/en schoten oft si yet gelagen conden wt sinen monde/op dat si en sake op hem mochten hebben.

¶ Hoe Christus sinen discipulen leerde wachten voor die ypacuten/Ende vanden sonden inden heylighen gheest/ende ander veel schoonder ende heyligher leeren.

Dat. xij. Capittel.

Et hadde hē te vele volcs bergadert alsoo datse haer onder malcanderen vertragen/doe begost hi en seyde tot sine discipulē. Te eerste hoet v vorden des sem der Pharizee/welcke is Hypocrite. Daer en is niet verborgen dat niet openbaer en sal wordē/noch heymelic dat mē niet wetē en sal. Daerom wat ghy in duyfternissen gheleyt hebt/dat salmen inden lichte hoozen/ende dat ghy hebt geleyt inden ooren inder carneten/dat salmen prediken op dat dach.

Mer ick segghe v mijn vrienden/vreest v niet voor dien die dat lijf dooden/en daer na niet meer en hebbe/dat si meer doe. Mer ic sal v toonē voor wie ghi v vreessen sult. Vreest dien/die na dien als hi gedoot heeft/ooc die macht heeft te worpē inde helle/ia ic segge v/dien vreest. Cooptmen niet vijf musschen om twee penningē/nochtrans en is voor Gode vanden seluen niet een vergheten/oock zijn die hayren op v hoofde al getelt/daerom en vreest niet/want ghi zijt beter dan vele musschen.

En ic segge v/wie mi belijft voor den menschen die sal ooc des menschen sone belijde voor de Engelen Gods. Maer wie mi loochent voor den men

scē/die sal geloochēt wordē booz dē engelē Gods
 En wie daer spreekt een woort/tege des mensche
 sone/die sal dat ver geue wordē. Maer wie lastert
 dē heilige geest/die en sal dat niet ver geue wordē.

† Wanneer si b inlypde sullē in haer schole/ en
 booz die ouerste en die machtige/ so en socht niet
 hoe oft wat ghi antwoorde/ oft wat ghi segghen
 sult. Want die heylighe gheest sal v tot dier seluer
 bren leeren/wat ghi segghen sult.

A Maer het seyde een wt den volcke tot hem.
 Meester/seggt mijnē broeder/dat hi niet in v die er
 ue deele. Mer hi seyde tot hē. Mensche/wie heeft
 mi tot eenen rechter oft erfdeelder ouer v gheset?
 En seyde tot hē. Siet toe/ en hoet v booz giericheyt
 want niemāt leuet daer af/dat hi oueruloedich ge
 noech heeft in sinen goeden. En hi seyde tot hē een
 gelijkemisse/en sprac. Het was een rijk man/wiē
 velt vol stont/en hi dachte bi hem seluen/en seyde
 Wat sal ic doen/ ic en hebbe niet daer ic mi vrich
 ten in vergaderen mochte. En hi seyde. Dat sal ic
 doen. Ic wil mijn schuere afbrekē en grooter ma
 ken/en daer in vergaderē/ al dat mi ghewassen is/
 en mijn goeden/en sal segghen tot mijnder sielen.
 Icuē siele ghi hebt nu veel goets vergadert teghē
 vele iaren/ hebt nu ruste/eedt en dinct/en weest
 vrolick. Maer God seyde tot hē. Ghi siet in deser
 nacht salmen v siele van v eyfthen/Wiens sal dan
 zijn dat ghi bereypt hebt? Also gatet die/ die hē schat
 vergadert/en en is niet rijk in God. *

Mer hi seyde tot sinen discipulen. Daerom seg
 ge ic v. Sozget niet booz v leue/ wat ghi eten sult/
 ooc niet booz v lijf/wat ghi aendogen sult. Dat leue
 is meer dā spijse/en dat lijf meer dan die cledinge
 Reemt waer die rauens/die en saeyen/ noch si en
 maeyen ooc niet/ si en hebben ooc gheenen kelder
 noch schuere/en God boedte nochtans. Hoe veel
 meer zijt ghi beter dan die voghelen?

D Wie is onder v/ al sozchde hy schoon daer booz
 die conde een elle lāc zijnder grootte toe sette? daer
 om ist dat ghi dat cleynste niet en vermoegt/waer
 om sozghet ghi dan booz/ dat ander? Reemt waer
 dye selien op den selde/ hoe si wassen/ si en arbeypde
 niet/ ooc en spinnen si niet. Mer ic segge v/ dat ooc
 Salomon in alle zijnder heerlicheyt niet en is ghe
 cleet gheweest als deser een.

It dan/ dat dat gras/ dat hedē op dat velt staet/
 en mozgen inden ouen ghewoopen wort/ God al
 so cleet/ hoe veel meer sal hi v cleden/ ghi cleyn ge
 loouige. Daerom en vrecht ghi ooc niet daer na/
 wat ghi eten/ oft wat ghi dincten sult/en en wilt
 hier niet hooge verheue werde/ daer nae staen die
 heydenē inder werelt/ mer v badere weest wel dat
 ghi des behoeft. Maer soecht dat rijcke Gode/ so
 sal v dat al toe ghewoopen worden.

En vrecht v niet/ ghi cleyne schare/want het is
 ws baders welbehagen/ v te gheue dat rijck. Ver
 coopt dat ghi hebt/ en gheeft aelmoessen. Bereypt
 v sacken die niet en veroude/ eenē schat die nēmer
 meer af en neemt inden hemel/ daer gheen dief en
 comt/en daer geen motten eten en sullen. Want
 waer wtben schat is/ daer sal ooc v herte zijn.

† Laet v lendenē omgegozē/ en v licht ver
 nen/en weest gelijc den mēsche/ die verwarbtē ha
 ren heere/wāneer hi weder heere sal vander buy.

loft/op dat als hi coet en clopt/ dat si hē terstōt op
 mogen doen. Salich zijn die knechten/die die he
 re/wāneer hi comt/waliede vint/ boozwaer ic seg
 ge v/ hi sal hē op schozē/ en salke ter tafelen setten
 en booz hen gaen/ en haer dienen.

En ist dat hi coemt inder anderde wake/ en in
 der derde wake/ ende vintē alsoo/ salich zijn dese
 knechten. Mer dat sult ghi weten/ waert dat dye
 huysuader wiste/ tot welker bren die dief comen
 soude/ so soude hi waken/ ende en soude niet in zijn
 huys late breken. Daerom weest ooc bereypt/ wāt
 des menschen sone sal comen tot dier bren/ als ghy
 dat niet en meyt. *

Doē sprac Petrus tot hē. Hē. En spreect ghi
 dese gelijkemisse tot ons/ oft ooc tot alle? Die Hē
 seyde. Hoe grootē dinc ist om eenē getrouwē
 ende wilsen huysuader/ dien zijn heere sette ouer
 zijn ghesinne dat hi hen totter rechter tijt haer be
 hoorste geue. Salich is die knecht die zijn here vint
 also doende/ als hi coemt/ boozwaer ick segge v/
 hi sal hem sette ouer alle zijn goet. Maer ist dat die
 selue knecht in zijnder herten seyt/ mijn heere ver
 doeft te comen/ en begouste te daen die knechtē en
 maechden/ en ooc te eten en te dincten/ en dinc
 ken te dincten/ so sal die here des knechts comē/
 inden seluen dage dat hijs niet en vermoeyt/ ende
 tot dier bren dat hijs niet en weet/ en sal hē in stuc
 kē houden oft deelē/ en sal hem sinen loongheue
 metten onghelouighen.

Die knecht die den wille zijns heeren weest/ en
 en heeft hem niet bereypt/ noch ooc niet na sinē wil
 le gedaen/ die sal vele slaghen moeten lijden/ maer
 die dit niet en weest/ en heeft nochtans gedaen dat
 der slagen weert is/ die sal weynich slagen lijden.
 Wāt welken vele is ghegheue/ bi dien salmen ve
 le soecken/ en welken vele beuolen is/ vā dien sal
 men vele eyfthen.

Ich ben ghecomen dat ick vier acnstike opter
 aerden/ en wat wil ick lieuer/ dan dat terstont out
 steken ware? Mer ic moet mi te voren late doope
 met eender doopinghe/ en hoe is mi so vange/ tot
 dat si volbracht wordē? Meynt ghi dat ic hier ghe
 comē ben vrede te gheue? Neen ghi dat ic hier ghe
 affeydinge. Wāt van nu booz aen sullē in eenen
 huysē vif gedeelt zijn/ drie tegen twee/ en twee te
 ghē drie gedeelt worden/ die vader sal hem teghen
 den sone setten/ en die sone tegen sinen vader/ ende
 die moeder tegen die dochter/ en die dochter teghē
 die moeder/ en des mans huysuouwen moeder
 tegen des soons wijf/ en des soons wijf tegen des
 mans huysuouwen moeder.

En hi sprac totten volcke. Als ghi een volke
 sie opgaende bandē weken/ so segt ghy terstōt
 daer coemt eenē reghē/ en dat gheschiet alsoo. En
 als ghi siet den zypden wint waeyen/ so segt ghi/
 het sal heet worden/ ende dat gheschiet also. Ghi hy
 poercht die gesteltemisse der aerden en des hemels
 condt ghi proeuen/ waerom en proeft ghi oock de
 sen tijt niet? En waerom en vordēet ghi ooc nyet
 ouer v wat recht is.

Als ghi met wtter wederpartien booz den pri
 ceen gact/ so zijt neer rich op den wege/ dat ghi zijn
 der los wert/ op dat hi v niet bi auētuere booz den
 rechter en treck/ en die rechter v ouer leuer dē stoc

mat. r. c.

Mat
rñ. d.Matth.
vi. d.Matth.
vi. c.

mat. b. i

meester/en die stocmeester werp v in den kercker
 Ic segge v/ ghi en sult daer niet wt comē / so lange
 vooꝛ dat ghi den alster laetsten penninc betaelt.

Hoe Christus een ghelijckenisse van eenen vlygheboom
 die gheen vruchten en droech seyde. Ende een beleten vrom
 we hielste / ende veel schoone leeren dede.

Dat. xiiij. Capittel.

Et waren tot dier seluce tijt sommi
 ghe daer v / die vercondichden hem
 vanden Galileeschen/welcher bloet
 Pilatus ghemenghet hadde met ha
 ren offer Ende Ihesus antwoorde/
 ende seyde tot haer. Meent ghi dat dese Galileesce
 boor alien Galileeschen sondaers gewest zijn / om
 dat si dat geleden hebben? Ic segghe neen/mer en
 betert ghi v niet/so sult ghi alle ooc alsoe vergaen.
 Of ic ment ghi dat die achtien op welke den toꝛre
 in Syioha viel ende doodele / zijn schuldich geweest
 vooꝛ alle mensche die tot Ierusalem woonē? Ic seg
 ghe v neen/mer ist dat ghi v niet en betert/so sult
 ghi alle ooc alsoe vergaen. *

† Ende hi seyde hen dese gelijckenisse. Het had
 de een eenen vlygheboom / die was gheplandt in si
 nen vlynghaert / ende quam en socht vruchte daer
 op/ende en vante niet. Doen seyde hi totten wijn
 ghaerden. Siet / ick ben nu drie iaren lanck alle
 iaer ghecomen/ende hebbe vruchten ghesocht op
 desen vlygheboom / en ick en vinde gheen / daerom
 houten af/wat betaelt hi die aerde? hi antwoorde
 ende seyde. Heere / laet hem noch dit iaer / tot dat
 ic ront om hem graue/ende messe hem/oft hi wou
 de vruchten brenghen / ende en is des niet/so hout
 hem daer na af.

† Ende hi leerde den lieden in haer school op den
 sabbath. Ende siet een vrouwe was daer / en had
 de eenen gheest der crancheyp achtien iaer / ende si
 was crom/en en coste niet wel op sien. Doen se Ihe
 sus sach/riep hise tot hem/en seyde tot haer. Vrou
 we/wieft los van uwe crancheyp. En seyde die hā
 de op haer/en ter stont wert si opgerecht/en precs
 Gods. Doen antwoorde die opperste der scholen/
 en was tooꝛnich dat hi op den sabbath heilde. En
 seyde tot de volcke/Daer zijn les dagen/in welchen
 men arbeypden sal/inden seluen coemt / ende laet v
 heelen/en niet op den sabbath.

Doen antwoorde hem die v. C. C. C. en sprac.
 Ghi hypocriten/en tosstet niet een yegelijc onder v
 sine ofte oft ezel vander cribbe opten sabbath/ende
 leydet hē totter driencken? Soude dan niet gheloft
 werde dese opten sabbath/ die doch Abrahams doch
 ter is/van desen bāde/welcke Sathanas gebonde
 heeft nu wel achtien iaer? En doen hi alsoo sprac/
 moesten hē schamen alle die hē tegē geweest warē
 en alle dat volck berblide hē ouer al zijn heerlijcke
 daden/die van hem geschieden. *

† Ende hi seyde. Wie is dat rijke Godts ge
 lūe/ende wien sal ick dat ghelijcken? Het is een mo
 scaert laet ghelijck/welcke een mensche nam/ende
 werp dat in sinen hof / en dat wies / en wert eenen
 grooten boom/en die voghelen des hemels woon
 den onder zijn tacken.

En ander werf sprac hi. Si wie sal ick gelijcken
 dat rijke Gode? Het is ghelijc deesem/welcke een
 vrouwe nam/ende verberch dat onder die maten
 meels/tof dat al gheheel doozuert wort. † Ende

hi ghinc dooꝛ castelen en steden/en leerde/en nam
 sinen wech na Ierusalem. *

En een seyde tot hē. v. C. C. C. meensku dat wey
 nich salich worden? Mer hi sprac tot haer. Schiet v
 daer na/dat ghi dooꝛ die enge poorte ingaet/want
 vele sullen (dat legge ic v) daer na aer beyde daer in
 te comē/en en sullen dat niet comē gedoe. Van dier
 tijt aen/als die huyl weert opgbestaen is en die do
 re toegelofen heeft / so sult ghi beginnen daer buy
 te te staen/en aē die doze te cloppē / en te seggē v. C.
 C. C. C. / doet ons op. En hi sal antwoorden
 en seggen. Ic en wet niet van waer ghi zijt.

So sult ghi dan beginnen te seggen. Wi hebbe
 vooꝛ v gegetē en gedroncken/en op die straten heb
 di ons geleert. En hi sal v seggen. Ic segge v / ic en
 wet niet van waer ghi zijt. Wht alle van mi ghi
 die boosheyt doet. Daer sal zijn huylinge ende tant
 clappinghe / wanneer ghi sien sult Abraham ende
 Isaac en Jacob / ende alle Prophten in den rijke
 Gods/ende v daer wt geslofen. Ende wanneer co
 men sullen vanden Oosten ende Westen/Suyden
 en Noorden die ter tafelen sullen sitten / in dat ryc
 ke Godts. En siet/die laetste sullen die eerste zijn/
 en die eerste sullen die laetste zijn.

Op den seluen dage/quamen somnige Phari
 zeen tot hem/en seyden. Gaet wt/ende maect v hā
 hier/want Herodes wil v dooden. En hi seyde tot
 haer. Gaet hē en segt dien volck. Siet/ick drijue
 die duyuel wt/en ghenese die liede/huyden en mor
 gen/en op den derden dage sal ic een eynde nemen
 Mer doch moet ic huypden ende moꝛghen ende op
 den daghe daer nae comende wandelen/want het
 en can niet zijn/dat een Prophte vergaen can buy
 ten Ierusalem.

Ierusalem/Ierusalem/die daer doot die Pro
 pheten/en steent die tot di ghelonden worden/hoe
 dict wil heb ic v hindereu willen vergaderen als een
 hinne hare neste ond haer vogelen / en ghi en hebt
 niet gewilt. Siet/v huys sal woest gelaten worden
 Want ick segghe v/ ghi en sult mi niet sien/tot dat
 het comē sal/dat ghi seggen sult. Ghebenedijt is hi
 die daer coemt inden naem des v. C. C. C. *

Hoe Ihesus eenen waterluchtighen mensche ghesont
 maecte. Ende leerde dat die ootmoedighe verheuen wer
 den / ende die houerdighe vermedert. Ende een mensche
 een groot auontmael maecte.

Dat. xiiij. Capittel.

Ende het geschiede dat hi quam in een
 huys eens ouersten der Phariseen/
 op eenē sabbath dat vooꝛ te eten/en
 si wachten hē. En siet/ daer was een
 mēsche vooꝛ hem die was waterluch
 tich. En Ihesus antwoorde / en seyde totten scrift
 gheleerden/ende Phariseen / ende sprac. Ist ghe
 oolofst op den sabbath te genesen? Si swegen stille
 En hi nam hē tot hem waerts / en maecte hem ge
 sont/en liet hem gaen. En antwoorde en seyde tot
 haer. Wie is onder v / dien zijn ossche oft ezel inden
 put valt/en hi hem niet ter stont weder wt en trect
 op den sabbath, En si en consten hem daer op niet
 weder antwoorden.

Mer hi seyde een ghelijckenisse totten gassen/
 doen hi mercte/hoe si begheerden bouen te sittē/
 ende hi seyde tot haer. Wanneer ghi van yemandt
 ghenoot wort ter vuyloft/so en set v niet bouen

een/datter bi auontuerē niemāt en come eerlicker dan ghi/die bā hē ghenoot si / en als die coemt dyc v en hē genoot heeft/tot v segge/wijet desen/ende moeste dan met scandē benedē aen sittē. Mer als ghi genoot wort/so gaet/en set v beneden aen / op dat/wāneer daer comt die v genoot heeft/segge tot v. Vrient ciuint op/so sult ghi danden prijs heb ben voo; dien/die ter tafelen sitten. Want wie hē seluē verheft/die sal benedert wordē/en wie hem seluē benedert/die sal verheuen worden. *

Tobic. iij. b

† Hi seyde oec tot dien/die hem ghenoot hadde wāneer ghi een noen oft een audtmaelst maect/so en noot niet v vrienden/noch v broeders / noch v maghen/noch v ghebuerē/die daer rick sijn/ op dat si eenich tijt v niet weder en nooden/en v bergheldinghe gheschiede. Maer als ghi een maelst maect/so noot die arme/die crepele/die lame/dye blinde/so sijn salich/wāt si en comen v dat niet berghelden. Mer dat sal v bergouden worden inder verrijkinghen der rechtuerdigher.

Matth. xij. b

Mer doe dat hoorde een die mede ter tafel sadt seyde tot hem. Salich is hi die dat broot eet in dat rijke Gods. * Ende hi seyde tot hem. * Het was een mensche/die maecte een groot audtmael en creper vele daer toe/ende sandt sinen knecht wt ter vrien des auontmaels te seggē die ghenoot waren comt/wāt het is nu al bereyt. En si begonste hen al die een na den anderen te ontsuldigen. Die eerste seyde tot hem. Ic hebbe eenē achter gerocht/en het is mi van noode/dat ic wtgāe/en v sie die/ ic bidde v ontsuldicht mi. En die ander seyde. Ic hebbe vijftiock ossen gerocht/en ick gāe nu daer hen om te befiene/ic bidde v ontsuldicht mi. En die derde seyde. Ic hebbe een wiff ghenomē/daer om en can ic niet comen. En die knecht quam / est seyde dat al sinen heere weder.

Matth. x. d

Doen wert die vader des huysgeins toornich/en seyde tot sine knecht. Gaet haeckelic wt op die straten/en vrechtens der stad/ende leyt hier in die arme/en crepele/en lamme/en blinde. En dyc knecht sprac. Heere/dat is gheschiet/wat ghi beuolen hebt/mer daer is noch plaetse. Ende die heere seyde totten knechte. Gaet wt op die landestraten en aenden thuynen/en dwincle hier in te comen/op dat mijn huys vol werde/Mer ic segge v/dat daer nyemant van dien mannen/die daer ghenoot waren/mijn auontmael smaken en sal.

Ende het ghinc veel volck met hem/en hi heerde hem omme/ende seyde tot hen/Soo wle tot mi roemt/ende haet niet sine vader/moeder/wiff/kinder/broeders/susteren/oor daer toe sijn eyghen leuen/die en mach niet mijn vlsipel sijn/en wie niet en draecht sijn cruys/en volcht mi na/die en mach niet mijn discipel sijn.

Wie is onder v/die eenē thoren timmerē wāt/en en sūd met te voren/en ouerlaet die cost/oft hy dat conste wtreyken/op dat niet wāneer hy den gront gheleyt heeft/en caus dan niet volbringhen/alle die dat sien/beghinuen met hem te spotten/en seggen. Dese mensche begoft te timmerē/en en tā dat niet volbringen. Oft welke Coninc wil hem begeuē in eenen strijt/tegen eenen anderē Coninc en en sūd niet te vore/en ouerlaet oft hi conde mshē dypsent onmoctē dien/die hē ouer coet met

stwintich dypsent/is dies niet so seynt hi boden wt als die ander noch verre is/en bidde om vrede/Al so en yegleit onder v/die niet en verlaet al dat hy heeft/en mach niet mijn discipel sijn.

Wat sout is een goet dinc/mer als dat sout verdwint/waer mede salme dā soude? het en is noch op dat lant/nōch in die messie niet met/mer mē sal dat wech werpen/wie ooren heeft om te hoorē/die hoorē.

¶ Hoe Ihesus den hypocriten seyde die ghelickenisse vanden verloren schapen/ende vanden verloren pennuch/ende oock vanden verloren sone.

Mat. xv. Capittel.

Et naecten tot hē alle tollenaers en sondaren/op dat si hem souden hoorē/en die Pharizeen en Schriftgeleerden murmureerden ende seyde. Dese ontfaet die sondaren/en eedt met hen/Mer doen seyde hi hen dese gelijkenisse en sprac. Welcke mensche is onder v/dyc hondert scapen heeft/en ist dat hi een van dien verliest/dye niet en vlaet die negen ennegentich onder woctlijren/en gaet henen na dat verloren / tot dat hy dat vindt. En als hi dat bonden heeft / soo sedt hy dat op sijn scouderen met buerchden / en als hi thuyt coemt/roept hi sijn vrienden ende ghebueren / en sprac tot haer. Verblift v met mi / want ic hebbe mijn schaep gheuonden dat verloren was. Ich segge v/also sal oock buechde sijn inden hemele ouer eenen sondaer die penitencie doet/dan van neghentnegentich rechtuerdige dyc der penitenciet niet en vhoeuē. Est welcke vrouwe is / die thien pēninghen heeft/ende si daer eenen af verliest / die niet een licht en ontsteect/en omkeert dat huys en soect met neersticheyt / tot dat si hem vint. En als si hē bondē heeft / roept si haer vriendinne en ghebuerinne/en seyt. Verblift v met mi / want ick heb mijnē pennuch bondē die ic verlore had. Also segge ic v/sal oec die blifschap sijn voo; dyc engelen Gods/ouer eenen sondaer die penitencie doet. *

† Ende hi seyde. Een mensche hadde twee sone ende die ioncke onder haer/seyde tot sinen vader/Vader geef mi dat deel der goeden / dat mi toebehoort/en hi deelde hē dat goet / En nyet lāge daer na/berghaderdet die ioncke sone al te kamen/ende tooch verre ouer lant/ende daer doorch hi sijn goet met vrasen/Doen hi nu alle dat sijn vrettert hadde/wort een groote dier tijt oner dat ghebeele lant/en hi begoft gebiet te lāde/en hi ghinc en aen hinc eenen bozgher des seluen lants/dye seynde hē op sinen acker die vercken te hoeden/Ende hy begaerde sine buyt te vullen met draet dat die verckē aten/en nyemant en ghāfs hem.

Doen sloech hi in hem seluē/ende seyde/hoe bele huerlinghē heeft mijn vader die broots genoech hebbe/en ic bederue van hunger? Ic wil mi op maken/en tot mijnen vader gaen/en tot hem seggen/Vader ic heb gefondicht indē hemel/en voo; v/en en ben nu hooft niet meer weert/dat ic v sone heete/mact mi als een van uwen huerlinghen/en hi stont op/en quā tot sine vader. Mer doen hi noch verre van daer was/sach hem sijn vader/en iammerde hem/ende liep toe / ende viel hem om sine hals/en ruste hem. Doe sprac die sone tot hem/vader ic hebbe ghesondicht indē hemel en voo; v / ic

en ven bozkan niet weerdich dat ick v sone heete/
Doen seyde die vader tot sine knechten/bringt hae
slijck dat beste cleet hie ende doet hē aen / ende
geeft hem een bingerline aen zjn hant / ende schoe
aen zjn voeten/ende bringt een ghemeel calf hier/
ende laec dat/ende laet ons eten ende vrolic zjn/
wat dese mijn sone was doot en is weder leuendich
geworden/hi was verlore/ende is gevonden / En
begotten weder om vrolic te zjn.

E Mer die ouste loon/was op den velde/en als
hi quam/ende nae bi den huys was hoorde hi dat
gelange ende dat dancen/en riep tot hem een van
den knechten en brachde wat dat waer / Dye sey
de tot hem / Dijn broeder is gecomē/en v vader
heeft een gemel calf gheslaghen om dat hi hē ghe
sont weder heeft/Doen wort hi toojnich / en wou
de daer niet ingarn/Doen ghinck zjn vader wt/en
de badt hem/Maer hi antwoorde ende seyde tot
sinen vader/siet/so vele jaren heb ic v ghedient/en
en hebbe v gebot noch noyt ouergetreden/en ghy
en hebt mi noch noyt bock ghegeuen / dat ick met
mijn vrienden vrolic hadde mogen zjn / mer nu
gecomen is dese v sone / die zjn goet verdaen heeft
met den hoeren / hebt ghi hem een gemel calf ghe
slagen/Mer hi seyde tot hem/mijn sone/ghizjt al
tijt met mi/en al wat mijnis dat is utwe / ghi sult
vrolich en goets moets zjn / want dese v broeder
was doot/ende is weder leuendich ghe worden/hi
was verloren/ende is weder gevonden. *

¶ Een ghelijckemisse van enen quaden meyer ende hoe
niemandt twee heren dienen mach / ende hemel ende aer
de eer vergaen soude/dan een tittel van die woerde Gods
oock van oer spel ende ooc vanden rijcken man/ende van
den armen Lazaro

Dat. xvi. Capittel.

✠

A Mer hi sprac tot sinen discipulen/Het
was een rijc man/die enen huyshou
der hadde/die wort booz hem gedif
fameert/als hadde hi hem zj goet te
quiste gebracht/ende hi riep ende sey
de tot hem/wat hoor ic dat van v doet rekenichap
van utwen huyshouden/want ghi en moecht booz
aen gheen huyshouder meer zjn / Die huyshouder
dachte bi hem seluen/wat sal ick doen? mijn heere
neemt die officie van mi/Ten vermach niet te gra
uen/ic schame mi te bidden/Ick weet wel wat ick
doen sal/op dat als ic nu vander officie gheset wer
de/dat si mi in haren huysen ontfanen.

B Ende hi riep tot hem alle die sehuidenare zjns
heeren/ende seyde tot de eerften/hoe vele sidi mijn
heere schuldich? hi seyde hondert tonnen olfs/En
de hi seydede neempt utwen bries/set v/ende schrijft
ter stont vijftich. Daer na seyde hi totten anderen/
mer ghi hoe vele sidi ic schuldich? hi seyde hōdert ma
ten tertwen/Ende hi seyde tot hem/neempt utwen
vrief ende schrijft tachtentich/Ende die here piff
de dien onrechten huyshouder / dat hi wisselicken
ghedaen hadde/Wandt die kinderen deser werelt
zjn wijser dan die kinderen des lights in hare ghe
sachten/Ende ick segghe v oock/Maect v vrien
den met den ongherechtighen Mammon/op dat
wanmeer ghi nu behoort/ si v ontfanghen in die ee
wighe woninghen. *

Wie inden cleynen ghetrou is / die is oock in
den groten getrouwe/ende wie in de cleynen on-

gerechtich is / die is oock inden grooten ongerech
tich / Daer om / ist dat ghi inde ongerechtighen man
ne niet trouwe zjt geweest / wie wil v dat watach
tije betrouwen/ende ist dat ghi inden vreedē u
ghetrou geweest en zjt / wie wil v geuen dat v is/
Sheen knecht en cant twee heeren dienen oft hi sal
den eenen haken ende de anderen liefhebben/oft hi
sal den eenen aenhangen/ende den anderen berach
ten/Si en cont niet God ende mammon klame
dienen/Dat hoorde alle die Pharizeen / die ware
gierich ende bespotten hē / Ende hi seyde tot hae
ghi zjt die v seluen rechruerdicht booz den men
schen/mer God kent v herten/Want dat hooghe
geacht wert booz den menschen / dat is een afgrij
selicheyt boz God. *

E Die wet ende profeten profeterden tot op
Joanuen / ende van dier tijdt aen wert dat rijcke
Gods booz dat Euangelij gepreket / en een yeghe
lic mensche dinget met ghewelt daer in/Mer het
is lichter dat hemel en aerde verghae / dan dat een
tittel vander wet valle / Wie hem scheyt van zjn
der huysvrouwen/ende troude een ander / die doet
ouer spel/ende wie die afghescheyden vanden man
trout die doet ouer spel. * Het was een rijc man
die cleede hem met purpuren ende costeliche lij
waden/ende leefde alle dage lecherlic/Ende daer
was een brootbidder ghenoeit Lazarus / die lach
booz zjnder dieren hol sweren / ende begheerde
hem te versaden vanden brocken die van des rijc
ken tafel vielen/doch soe quamen die honden ende
lecten hē zjns weert / Het gheschiede dat die broot
bidder sterf/ende wort gedragen vanden engelen
in Abraham's schoot / Die rijcke sterfoock en wort
in die helle begrauen

H Als hi nu inder pijnen was/loech hi zjn ogen
op/ende sach Abraham van verre / en Lazarum in
sinen schoot/riep hi ende seyde / vader Abraham/
ontfermt mijnder / en sent Lazarum / op dat hi dat
waterste zjns vingens in dat water steke / ende ver
coel mijn tonghe / want ick lifde groote pijn in de
ser vlammen/Mer Abraham seyde / ghedencht so
ne/dat ghi ghoet ontfanghen hebt in utwen leuen/
En Lazarus daer teghen quaet ontfanghen/Mer
nu wert hi ghetroot / en ghi wert ghespincht/En
de bouen dat alle/is tuschen ons ende v een grote
verscheydinge/also dat die ghene die woude van
hier doot gaen tot v/en conuen niet/ noch ooc niet
van daer tot ons hier comen.

O Doen seyde hi/so bidde ic v vader / dat ghi hett
seyndet in mijns vaders huys/want ic hebbe noch
vijf broeders/dat hi hem ghetuyge / op dat si oock
niet en comen in dese plaetse der tormenten/ Ab
ham sprack tot hem/Si hebben Moysen/ende die
propheten/laetse die selue hoorē / hi seyde neen
vader Abraham/maect waert dat ye mant van den
dooden tot hem ghinge/so sullen si penitētie doen
Mer hi seyde tot hem/hoorē si. Moysen ende die
propheten niet/so souden si ooc niet ghelouen/ als
yemant van die doode op stonden

¶ Van heel schoonder leeren in ghelijckemisse. Ende hoe
Jhesus thien malactschen reynichde/ende hē luyden booz
seyde vanden laetsten tijt.

Dat. xvij. Capittel.

✠

Heyde tot sinē discipulen/ het is om
mogelijcken datter geen argernisse
en come/mer wec dien door welckē
si comen/het waer hē beter dat men
hē enen molendeen aen dē hals hin
ge/en wozpe hē in die zee/ dā hi en vā desen cley-
nen ergherde/Wacht v/ Ist dat v broeder in v son-
dicht/so strafte hem/ende ist dat hi hem betect/soo
bergeuet hem/en ist dat hi seuen mael des daechs
in v sondicht/en seuenmael des daechs weder quae
tot v/ende seyde/het beroutwet mi/ soo suldy hem
dat vergheuen.

B Ende die Apostelen seyde tottē v. **E. K. E.** sterct
ous geloue/Die v. **E. K. E.** seide/Waert dat ghi ge-
loof hadt als een moltaertfact/en seydet tot desen
moerboom/trect v wt/ende verlet v in dat meyr/
so soude hi v ghehoorsaem zijn.

Die is onder v/die enen knecht heeft / die hē
ploegget/oft die bec kē weydet/wāneer hi tot huys
comet van den velde/dat hi tot hem segghe/ghact
terstont en sedt v ter tafelen: Ist niet alsoo/dat hy
tot hē seyt/bereyt dat ic dat auontmael ete / schoyt
v/ende dient my/so langhe ic ete ende duncke/dan
sulst ghi ooc eten ende drincken/ Danct hy ooc den
seluen knecht dat hi gedaen heeft dat hem beuolen
was: Ic en meyns niet Also ooc ghi/wāneer ghy
alle dat gedaen hebt/dat v beuolen is/soo segghet
wi zijn onnutte knechten/wi hebben ghedaen dat
wi te doen schuldich waren.

D En het gheschiede doen hi reysde nae Hiera-
sāl/tooch hy midden door Samariē en Galileen
En als hi in een Casteel quā ontmoete hē thiē ma-
laectehe manne/die sfonden vā verre en hieuen op
haer stemmen ende seyde/ Iesu sieue meester/ ont-
fermt v onser/ En doen hie lach seyde hi tot haer.
Gaet henē en vtoont v den priesteren/ En het ge-
schiede/doen si henen ghingen/wozde si reyn/ En
een onder hen doē hi lach dat hi gesont geworden
was keerde hi hem om en prieste God / met luyd
stemmen/en viel op zijn aensicht tot sinē voeten/ en
dancte hē/en dat was een Samaritaē. Iesus ant-
woorde en seyde/ Zijn wtore nyet thien reyn ghe-
wozden/waer zijn die negen/en is daer niemāt
anders gheuonde/ die wederomme soude hebben
gecomen/en Gode den prijs ghegeuen dā alleen
dese breefde/en hi seyde tot hē/Gaet op/gaet wech/
want v ghelooue heeft v gheholpen.

E Mer doen hem gheuraecht wort vande Pha-
rizeen/wāneer coēt dat rijke Gods? Antwoorde
hi hem ende seyde/Dat rijke Gods en coemt niet
met wtwendighen gebacc/noch men sal ooc niet
segghen/siet hier oft daer ist/want siet / dat rijke
Gods is inwendich in v.

En hi seyde tot sinen discipulen/dē tijt sal come
dat ghi sult begheeren/ te sien enen dach des men-
sche sone en ghi en sult dien niet sien / En si sullen
tot v seggē/siet hier/siet daer/mer gaet niet/en en
volcht ooc niet/Wat also dē vliem bouen vande
hemel vliem/ende licht ouer al dat onder den he-
mel is/also sal ooc des menschen sone in sinen da-
ghen zijn/mer te voten moet hi vele lijden/ en ver-
woyden worden van desen ghesachte.

En alsoot ghesiede totter tijt Roe / so salt ooc
gheschien inden daghe des menschen sone/ si aten

si droncken/si troude/ende si worden te huybelic-
ke ghegeue/tot op dē dach toe/dat Roe in die are-
lic ghinck/Ende doen quam die diluue en berde-
de alle/Des seluē ghelijcken also gheschiedet tot
den tijde Loth/si aten/si droncken/si cochten/si ver-
cochten/si planten/si tunmerden/mer op dē dach
dat Loth wt Sodoma ghinc/doe reeghendet buer
en soifer/banden hemel ende bernidele alle / Ra-
die wisse salt gaen/op dien dach / als des mensche
sone ghropenbaert sal worden.

In den seluen dage/wie op dat dach is / ende si
nen huysraet in huys/die en climme niet neder die
te halen/Des gelike/die op den velde is / die en kee-
re niet omme/ma dat ghene dat achter hē is/She-
denct des wisse Loth/Wie daer soecht zijn siele te
behouden/die salse verliesen/en wiese verliesen sal
die salse totten leuen baren.

Ick segghe v/op dien daghe sullender twee op
een bedde liggen/en een sal aengenomen worden
die ander sal ghelaten worde. Twee sullender ma-
len met malcanderen/een sal aen genomē worde/
die ander sal verlaten worde. Ende si antwoorde
ende seyden tot hem v. **E. K. E.** / waer: hy seyde tot
haer/Waer dat aes is/dact sullen ooc die aeren
vergadren.

Wan een ghelijkenisse/ende eenen rechter / ende van
een weduwe/Wan enen openbaer sondaer ende van enen
ypocrist/die inden tempel quamen om te bidden/ende vā
die veruuldoosheit der rijndommen/ Ende hoe enen blin-
den van Iesus verlicht wert:

Heyde haer een gelijkenisse daer af
datmē alrijt biddē sal / en niet al atē
en seyde/het was een rechter in een
der stat/die en breefde God niet/en
ontsach hem niet voor dē mensche/
Het was een weduwe inder seluer stad/en quam
tot hem en sprack/Verloft mi van mijnder weder-
partije/ En hi en woude in langhe wijle niet/daer-
na dachte hi vi hem seluē/hoe wel ic God niet en
breefe/noch mi voor den menschen niet en ontfie/
Nochtans want mi dese weduwe so moclyck is/
wil icse wreken/op dat si nietten laetken en come
ende mi beclappende/mijn same bermindere.

Doen seyde die v. **E. K. E.** /hoojt hier/wat die
ontrechte rechter seyt/Soude God oock niet wre-
ken/zijn wtuercozen/dye tot hem roepen dach en
nacht al ist dat hēt vtrect: Ic segghe v/hi salse wre-
kē in coeter stont/Doch wanneer des menschen so-
ne comen sal/meynsu dat hi ooc gelooue sal bindē
op der aerden.

Hi seyde tot sommighe die haer seluen verma-
ten/dat si goet waren/ende verachten die ander/
in duldanige ghelijkenisse seggende. Het gingen
twee mensche op indē tempel/op dat si biddē sou-
dē/den was een Pharisius / die ander een open-
baer sondaer/Die Pharisius stont/ende badt by
hem seluen alsoo/ Ick dancke dy God/dat ick niet
en ben als ander luyden/roouers/ ongert chrighe
ouerspeelders/oft ooc als dese openbaer sondaer/
ic vast tweemaal ter wekē/en gheue thienden vā
allen dien dat ic hebbe/ En dye openbaer sondaer
stont vā verre/en woude zijn ooghen niet op laen
tot dē hemel/mer sloech op zijn borst ende seyde/
God si mi sondaer ghenadich/ Ick segghe v / dese

Matth
xvii. c
Se. pic
Matth
xvii. d
Matth
xvii. e
Matth
xvii. f
Matth
xvii. g
Matth
xvii. h
Matth
xvii. i
Matth
xvii. j
Matth
xvii. k
Matth
xvii. l
Matth
xvii. m
Matth
xvii. n
Matth
xvii. o
Matth
xvii. p
Matth
xvii. q
Matth
xvii. r
Matth
xvii. s
Matth
xvii. t
Matth
xvii. u
Matth
xvii. v
Matth
xvii. w
Matth
xvii. x
Matth
xvii. y
Matth
xvii. z

ghinc bā daer gerechtueerdicht in zijn huys / booz den anderen want wie hem seluen verheft die sal vernedert werden / ende wie hem seluen vernedert die sal verheuen werden. *

Si brochten ooc ionghe kinderen tot hem / dat hñse soude aenroeren / Doen dat die discipulen saghen / berispten si die / Mer Ihesus rieple tot hem ende seyde / laet die kinderkens tot mi comen / en keertse niet / wāt sulckē is dat rñcke Gods / Ic segge v / wie niet dat rñcke Gods en ontfanct / als een kind die en sal daer niet ingaen.

D Ende het vracchde hem een ouerste en seyde / Goede meester / wat mocht ic doen / dat ick dat ewich leuen verwerfde / Iesus seyde tot hem / Wat heeststu mi goet / Niemant en is goet / dan alleen die enighe God / Si weet die gheboden wel / Si en sult gheen ouerspel doen / Si en sult nyedt doot / Naē / ghi en sult niet steelen / ghi en sult geen valsche getuyge geuen / ghi sult v bader en moed eere / hy seyde / Dat heb ic al gehoude van mijnder ioncheyt op / Doen Iesus dat hoorde / seyde hi tot hem / v ge breet noch een / Vercoopt al wat ghi hebt ende geuet den armen / so suldi eenen schat hebben inden hemel / en coemt en volck min / Doen hi dat hoorde / wert hi bedroeft / want hi was seer rñcke.

Doen Iesus sach dat hi bedroeft was / seyde hy hoe swaerlijcken sullen die rñcken int rñc Gods comen / het is lichter / dat ee kemel gae / door ee ooge der naelden / dan dat een rñcke in dat rñcke Gods soude gaen / Doen seydendie ghene die dat hoorden / Wie can dan salich werden / Mer hi seyde / Wat bi den mensche onmogelijck is / dat is bi Godt mogelijck.

Doe seyde Petrus / Siet / wi hebben al gelatē en zijn v na genoleht / hi seyde tot hem / Ich segghe v / daer en is niemant / die zijn huys achter laet / oft ouders / oft broeder / oft huysvrouwe / oft kinderen om des rñcken Gods wille / die dat niet menichfuldich weder ontfanghen en sal in deser tijt / ende in der toccomender werelt dat ewich leuen.

H * hi nam tot hē die twalve en seyde / tot haer / Siet / wi gaen op na Iherusalem / ende het sal al volbracht wordē dat getreuen is door die profeten van des menschen sone / Want hi sal ouer geleuert worden / den heydenen / en hi sal bespot werden / ende geblasthemmeert ende berispt en bespoghen worden / ende si sullen hem gecrelen ende dooden ende op dē derden dach sal hi weder opstaen / Ende si en verstonden dat niet / ende die reden was hen verborgen en en wisten niet wat dat geseyt was

Mer het geseide doen hi na tot hericho quam / sadt een blinde biden weghe / ende badt doen hi dat volc hoorde dz daer voorbi ghinc / vracchde hi wat dat waer / Doen vercondschden si hem / Iesus van Nazareth ginc daer voorbi / Ende hi riep en sprac Ihesu ghi sone Davids / ontfert v mīnder. Mer die voor aen ginghen gheboden hem / hi soude swijgen / Mer doen riep hi vele meer. Si sone Davids ontfert v mīnder / Ihesus stont stille en ghebood dien tot hē te vrcngen / Doen si hem na bi hē brachten / vracchde hi hem en seyde. Wat wilt ghi dat ic v doen sal / hi seyde v / dat ic weder sien mach / Iesus seyde tot hē / Weest siende / v gheloue heeft v gesont ghemact / Ende ter stont wert hi siende /

ende volchde hem na / ende pries God / Ende alle dat volc nae dat het gesien hadde loofden God. *

¶ Wan zacheus. Ende hoe Iesus twee discipulen om dat tuelcken vander ezellinne sant / ende ouer dat Iherusalem weende / en die coopers en hercoopers wt den tēpel dreef

Dat. xii. Capittel.

Gnde hi tooch daer in / en ghinc door hericho / En liet daer was een man genaemt Zacheus / die was ee ouerste der openbaer sondaren / ende was rñc ende begeerde Iesum te sien / wie hi ware ende en conste niet / om des volcs wille / want hi was cleyen van persone / Ende hi liep vore ende clam op eenen wīden vggheboom / op dat hy hē sien soude / want al daer soude hi doorgaen / Ende als Iesus quam aen die selue stede sach hi op / en wort zūnder gheware / ende seyde tot hem / Zacheus / chint haestelijc neder / want ick moet hyden tot din huysc in keeren / Ende hi clam haestelijc neder / ende ontfinc hem met vracchde / Doen si dat sage murmurerden si alle segghende / dat hi tot eenen sondaer in keerde.

Mer Zacheus ghinc daer / ende seyde tot den **H**ESUS / Siet h **H**ESUS / die helst van mijnen goeden gheue ic den armen / ende ic dat ick yemanden hebbe bedrogen / dat gheue ic vieruout weder / Iesus seyde tot hem / hyden is desen huysc salicheyt gheschied / omme dat hy soek Abrahams sone is / Want des menschen sone is gecomen te soekē / ende salich te maken dat verloren was / * Doe si dit hoorden seyde hi vorder een gelickenis / daer omme dat hi na bi Iherusalem was / ende omme dat si meynden / dat rñcke Gods soude ter stont openbaert worden ende seyde. * Een edel man reysde in vrcemden lande / dat hi een rñc soude in nemē ende dā weder soude comē / Dese riep thien zūnder knechten / ende gaf haer thien pont / ende seyde tot haer doct ucringhe / tot dat ick weder come / Mer zijn borgeren hatēden hem / en seydendie ene boot schap aen hem / en deden hem seggē / Wi en willen niet dat dese ouer ons regnere.

Ende het gheschiede doen hi weder quam / nae dien dat hi dat rñcke in genomen hadde / hier hi roepen die knechten / welke hi zijn gelt ghegeuen hadde / op dat hi soude weten / hoe vele een yegelijc gheouert hadde / Doen quam die eerste / ende seyde / here / dijn pont heeft thien pont verereghen / Ende hi seyde tot hem / Sy ghi ghoede knecht / om dat ghy in dijn cleyuften ghetrouwe gheweest zijt / sult ghy macht hebben ouer thien steden / Die ander quam ooc en seyde / here / dijn pont heeft vijf pont gewonnen / Tot dien seydy ooc / ende ghi sult zijn ouer vijf steden.

Ende die derde quam en seyde / here / hier is v pont / welc ic hebbe in eenen swerdoeck gehoude / Ic vreesde v / wāt ghi zijt een streng mā / ghi haelt daer ghi niet gheleydt en hebt / en maeyt daer ghi niet gesaryt en hebt / hi seyde tot hē / We utwen monde oordeel ic v / ghi scale / weet ghi dat ic een streng mā ben / en hale dat ic niet gelept en hebbe / en maye dat ic niet ghesaeyt en hebbe / En waerom en hebt ghi mijn ghelt in die wisselbanck niet gegeten / ende als ic gecomen ware / soude ic dat met woeker gheeycht hebben.

Ende hi sprac tot dien die daer bi stonde / Weest

Matth.
xii. b.
Marci.
xii.

A

dat pont bā hem/en gheeft dat hem/die thien pont heeft/ En si seyden tot hem/ **H** E E hi heeft thien pont/ Ic legge v die daer heeft/dien sal ghegheuen worden/mer van dien die niet en heeft sal oock dat werden ghenomen/dat hy heeft/ Maer die ghene mijn vanden die niet en wouden dat ick ouer haer heer/schappie hebbe soude/die brengh hier/en doofse voer mijn oogen/ * En als hi dat seyde/tooch hi voort/en ghinc op na Ierusalem.

Ende het gheschiede / als hi naecte Bethphage ende Bethanien/aenden olijfborch/sandt hi zijnder discipulen twee ende seyde/ Gaet heuen in dat caffel dat teghen v leyf / Ende als ghi daer in coemt sult ghi een buelen ghebonden bunden / op welcke noch noyt geen mensche geseten en heeft. Ontbind dat/ende brengh dat/ En ist dat v yemant braecht/waerom dat ghi dat ontbindt/ so segt alsoo tot hē/ Die **H** E E/behoeft zijnder.

H Ende die ghesonden ghinghen werch/ende bonden als hi hen gheseyt hadde/ Mer doen si dat buelen ontbonden/seyde zijn heere tot haer/ Waerom ontbind ghi dat buelen/Si seyden/Die **H** E E behoeft zijnder/Ende si brochten dat tot Iesum/Ende wo:pen haer cleeder op dat buelen / ende setten Iesum daer op/Doen hi noe/ werch tooch/spreyde si haer cleederen op den wech.

Ende den by den olijfborch aftooch/beghoest die ghebeelen hoop zijnder discipulen/met blijscapen Gode telouen/met luyder stemmen/ouer alle die daden die si van hem ghesien hadden en seyde Ghebenedijt si/die daer comt een Conine indē name des **H** E E A vrede inden hemel/ende prijs in den hoochsten/Ende sommighe der Pharzeen/onder den volcke/seyden tot hē/Meester/straff doch v discipulen/Ende hi antwoorde en seyde tot haer Ic segge v/waert dat dese wijghen/ so sullen die steenen roepen.

* Ende als hy nae by quam/sach hi die stat aen ende weende ouer haer/ende seide/Waert dat ghy wilt wat tot utwen vrede dient/so sult ghy dat in desen daghe bedencken / mer nu is dat hoor utwen oogen verborgen/Want den tijt sal ouer v comen dat v vanden om v en om v hinderen sullen Gaen een volbere/v belegghen/en in allen siden benauwen en slichten/Ende en sullen niet eenē steen op den anderen laten/om dat ghi niet bekent en hebt den tijt daer in dat ghi besocht sijt ghewerk.

Ende hi ginc inden tempel / ende begost wt te driuen die daer in cochten en vercochten/ en seyde tot haer/Daer is gescreuen. Mijn huys is een bedehuys/mer ghi hebt dat gemact / tot een moort eyde/En leerde dage/ics inden tempel. * Mer die hoghe Priesteren ende Schrifftgeleerden / ende die principaelste onder den volcke sochten hoe si hem moechten te niete brenghen / ende en vonden niet/dat si hem doen moechten/want dat vole/hinc aen hem/ende hoorde hem.

Hoe die Joden Iesum braechden in wat macht hi die wonderlijcke tekenen dede/Ende hoe een mensche eenen wijngaert plante/ende vanden verworpen steen/banden thenden des Keyfers te gheuen/Waende vrouwen die seuen gheboeders ghehadt hadde/ende vander berisemisse.

Dat. xx. Capittel.

Ende het gheschiede op een der dagen doer hi dat vole leerde inden tempel/ende prediende dat Euangelium/doen gingē tot hē die hoghe Priesterē/en Schrifftgeleerden/met den Outken/ende seyden tot hem/ende spraken/Segt ons/wat wat macht doet ghi dat / oft wie heeft v die macht ghegeuen/hi antwoorde en seyde tot haer/Ick wil v ooc een woort bragen/legt mi dat/Die doopinge Joannis/was si vande hemel/oft vande mensche/Si dachten bi haer seluen/en seyden/Segghen wy vanden hemel/so sal hi segghen/Waerom en hebbe ghi hem dan niet ghelooft/Seggen wi vande menschen/so sal ons al dat volc steenigen/Wat si staen daer op/dat Joannes een prophēt is/Ende si antwoorden/si en wisten nyet van waer si was / ende Iesus seyde tot haer/So en segge ick v oock niet/wat wat macht dat ic dat doe. *

Ende hi begost te seggen den volcke dese ghelijc kenisse/En mensche plante eenen wijngaert / en verhuerde hem den wijngaerdenieren/ende ryfde ouer dat lant/een lage tijt/En tot zijnder tijt sandt hi een knecht tot den wijngaerdenieren / dat si hē van die vruchten des wijngaerts souden gheuen/Ende si ghesielden hem/ende lieten hem ydel van haer/Daer bouē sant hi/och eenē anderen knecht/ende dien ghesielden si ooc/ende dedē hem smaet aen/ende lieten hē ooc ydel van haer/Ende bouen dat sant hi den derden/dien quette si ooc/en sietē hem daer wt/Doen seyde die heere des wijngaerts Wat sal ic doen? Ic wil mijnen lieuen sone seyde/Si auontuerē als si dien sien / sullē si haer ontfien.

Mer doen die wijngaerdeniere den sone saghen dachten si bi haer seluen en spraken/Dat is die erfghenaem/coemt laecten ons dode/op dat die crue ons si/En stieten hem wt hoor den wijngaert en doode hem/Wat sal dan die heere des wijngaerts dē seluē doe? hi sal comen en sal verdoen dese wijngaerdeniere / en sine wijngaert anderē verhueren Doen si dat hoorde/spraken si / dat si verre.

Maer hi sachte aen ende seyde / wat is dan dat/dat ghescreuen staet/Die steen/dien die timmerlieden verborpen hebben/is gewordē een hoecken Alle die op desen steen valt/die sal verplet werden op welc hi valt/die sal bi in stucken wijuen/Ende die hoge Priesteren ende Schrifftgeleerden seyde daer op toe/hoe si die hande aen hem mochtē Gaen tot dier seluer tijt/en si vresden den volck / Want si verstonden dat hi die ghelijckenisse op haer ghesproken hadde.

Ende si namen zijns waer / ende sonden laghē leggers wt/die haer houden soude/ als oft si recht ueerdich ware/op dat si hem in sine erdene souden vanghē/daer mede si hem souden moghen ouerleueren der ouerheit en der macht des lants voechts/Ende si braechden hem ende seyden/Meester/wy weten/dat ghi oprecht spreect ende leert / en acht gheens menschen aensien/Mer ghi leert v werch Gods/recht inder waerheyt/ Ic recht dat widen Keyser eijns gheuen oft niet/mer hi in crete haer bedroch ende seyde tot haer/Wat tēptert ghi mi? Toont mi den penninc/Waens beelde oft opscrist heeft hi/Si antwoorden ende seyden des Keyfers. Doē seyde hi haer / so geeft dē Keyser dat des Key

B Mat. xxi. b. Marc. xij. a.

O Psalm. cxli.

fers is/ en Gode dat Gode is/ En si en consten sijn
woort niet straffen/ voer de volcke/ en si verwon-
derden haer zijnder antwoorden en swegen stille.

¶ Doen gingen tot hem somighe der Saduceen/
welcke daer houden/ dat daer geen verrijsemisse en
is/ en brachten hem ende seiden/ Meester/ Moys
ses heeft ons ghescreuen/ ist dz pemaes broed sterf/
die een wijf heeft ende sterft sonder kinderen so sal
sijn broeder dat wijf nemen/ ende trouwen/ ende
zijne broeder een laet verweken/ nu waren seuen
broeders/ ende die eerste nam een wijf/ en sterf son-
der kinderen/ En die ander nam dat wijf/ en sterf
ooc sonder soon/ En die derde nase/ des self ghesch-
ken alle seue/ en lieten gheen kinderen achter/ Ten
laetsten na allen sterf ooc dat wijf/ Nu inder verrij-
semissen/ wiens wijf sal si dan zijn onder haer/ want
si hebben alle seuen te wijue gehad.

En Ihesus antwoorde en seyde tot haer/ Die
kinderen deser werelt die trouwe en laten haer trou-
wen die welke waerdich zijn sullen die werelt te
berrijge/ en der verrijsemisse vanden dooden/ die en
sulle niet trouwe/ noch hem laten trouwe. Want
si en mogen voort meer niet sterue/ wat si zijn den
enghelen gelike/ en si zijn kinder Gode/ want si kin-
deren der verrijsemissen zijn/ Mer dat die dooden op-
staen/ dat heeft ooc Moyses beduyt bi den bosche
doe hi den heylighe heet een God/ Abraham/ en een
God/ Isaac/ en een God/ Jacob/ God en is niet der
dooder/ mer der leuender God/ wat si seuen he alle
* Doe antwoorden sommighe der schriftgeleerden
en seyden/ Meester ghi hebt recht gheseyt/ en si en
doosten hem voort niet meer braghen.

Mer hi seyde tot haer/ hoe segghen si Christus
si David sone/ en David selue seyt inden Psalmen
hoer/ Die heylighe heet gelyt tot mijn heylighe
Sede v tot minder rechter hant/ tot dat ic legghen
v biandē tot een voete banc dñre voeten/ David
noemt hem een heylighe/ hoe is hi dan nu sone
Doen nu alle dat volck toe hoorde/ sprac hi tot sijn
discipulen/ Wacht v voort den schriftgeleerden/
die daer willen ghaen met langhen ecederen/ ende
laten hem geerne groeten/ op die markt/ ende siet
geerne bouen opt hoorste inder scholen/ ende aen
die tafel/ Si verstant den weduwen huysen/ bey-
sende ghebeden/ Dese sullen swaerder verdoeme-
nisse ontfanghen.

Hoe een arme weduwe/ met eenen cleynen gane vele ver-
dient/ Hoe Christus seyde vander verdoeninghe des tem-
pels/ ende vanden teekenen daer voort/ ende den laet-
sten tijden toecomende/ Ende hoe wi ons voort gulsichert
ende dionckenschap bewaren sullen. Capittel. xxi. ¶

Gede hi sach op/ en aensach die rijcke
hoe si haer offer in leyden in die kist
Gode. Hi sach oock een arme wedu-
we/ die leyde twee mitem in/ Ende hi
seyde/ Voort waer ic legghen v dese arm
weduwe heeft meer dan si alle in geleyt/ Want alle
dese hebben wthaer overschot in gheleyt tot der of-
ferhande Gode/ mer si heeft wt haer nooddrufft/
alle haer costen die si hadde in geleyt.

En doen sommighe seyden vanden tempel/ dat
hi geciert ware/ van sijnen steenen en eckenheden
seyde hi/ den tijt sal comen/ in welken alle dat ghy
siet/ niet eenen steen op den anderen gelaten en sal
worden die niet gebroken en sal worden/ Si brach-
den hem/ en spraken/ Meester/ wanneer sal dat ghe-

schien/ ende welc is dat teeken als dit gheschien sal/
Hi seyde/ Siet toe/ en laet v niet verleyden/ Want
vele sullen comen in mijnen name en segge ic bent/
ende den tijt is hier bi ghecomen/ volcht hem niet
na/ Wanneer ghi hooren sult/ van oorloghen ende
oploop/ so en wilt niet veruuert worden/ want dat
moet te voren gescieden/ mer dat eynde en is noch
niet ter stont daer/ Doe seyde hi tot haer/ En volc
sal opstaen tegen dat ander/ en een rijc tegen dat an-
der/ ende daer sullen gheschieden groote aertbeu-
inghe/ hier ende ghinder pestilentie ende dieren tijt
ooc sullen verstrickingen vanden hemel/ en groote
teekenen gheschieden.

Mer voort alle dese sullen si die hande aen v staen
ende veruolghen/ ende sullen v ouer leuren in
haer scholen/ ende gheuancemissen/ en voort comen
ghen/ ende voort vorken trecke/ om mijns naems
wille/ Dat sal v gheschieden tot een ghetuygemisse/
Daer om set in uwe herten/ dat ghi niet en socht
hoe ghi v sult verantwoorden/ want ic wil v mont
en wijshet geuen/ welke si niet weder spreken en
mogen/ noch wederstaen alle v wederpartije/ ghy
sult oock ouer gheleuert worden/ van uwe ouders
broederen vrienden/ ende maghen/ ende si sullen u-
wer sommighe totter doot helpen/ Ende ghi sult
ghehaedt worden van alle menschen/ om mijns
naems wille/ Ende een haer van uwen hoofde en
sal niet verghaen/ Daer v siele met liden saemheyt/
Wanneer ghi sien sult Iherusalem belegghen met
eenen heyre/ so merct dat hier bi ghecomen is haer
woestinge/ Die dan in Judea zijn/ die vlien tot die
bergen/ ende wie midden daer in is die wijcke daer
wt/ ende wie op den lande is die come niet hier in/
want dat zijn die dagen der wreke/ op dat veruult
mach werden al dat gheschreuen is/ Mer wee den
beuachten ende sooghelinghen/ in dien seluen da-
ghen/ Want het sal groot ghebranghe op die eerde
zijn/ ende een thoorne ouer dat volc/ Ende si sullen
vallen door des swerts monde/ ende gheuanghen
gheuoert onder alle volck/ Ende Iherusalem sal
vertreden werden vande heydenen tot der heydenen
tijt veruult werde.

¶ Ende daer sullen teekenen gheschieden in
der zonnen/ ende mane/ ende sterren/ ende op der
aerden sal die luyden vanghe zijn/ dat si niet en we-
ten waer benen/ ende dat mey/ ende die baren sul-
len bruysschen/ ende die menschen sullen verstaen
ten van vreesen/ ende verwachtinghe der dinghen
die comen sullen/ ouer dat geheele aertrijcke/ Van
sullen ooc die crachten der bemelen beweecht wor-
den/ Ende als dan sullen si sien des menschen sone
comen in die wolk met cracht/ en grote heerlicheyt
Wanneer dit begint te geschieden/ so siet op/ en heft
v hooft op/ daer om/ dat uwe verlossinghe dan na-
ket/ En hi seyde haer een gheschemisse. Siet aen de
vijgeboom ende alle boomē als si dier tijt wt scie-
ten/ so siet ghi dat aen/ en merct/ dat daer ter tijt die
somer na is/ Also ooc ghi/ Wanneer ghi dit alle siet
geschieden/ so weet/ dat dat rijcke Gode na is voort/
waer ic segge v/ dit gheclachte en sal niet vergaen/
so langhe dat dit geschiet is/ Hemel ende aerde sal
vergaen/ mer mijn woort en sal niet vergaen/ Mer
wacht v dz v herte niet beswaert en wert met efen
en drincken/ en niet soeghe der neringhe/ ende den

A

D

Matth.
xxij. b.Matth.
xxij. c.Matth.
xxij. c.

Odach come snel suet v/Want ghehijc een valstrick sal si comen ouer al die die op aerden woonē/ Daer om waecht altijt en bidt/ dat ghi weerlich werde moecht te ontulien alle desen/ die ghesien sullen/ ende te staen voor des mensche soon/ Ende hi leet de des daechs inden tempel / mer des nachts ginc hi wt/ en bleef des nachts aende Olfberch / En alle dat volc was vroech op inden tempel om hem te hoozen.

Woe die Euanzeliē die passie oft dat liden Christi te scrift/ tot dat Jesus Oplatus overghelouert wert.

Dat. xxij. Capittel

Ic seest des soeten vroots naerte dat daer paeschen heet ende die hooghe Priesteren / en scrifgheleerden sochten hoe si hem doode mochte/ mer si bresden dat volck/ Ende Sathanas was geuaren in Judam ghenaeamt Iscarioth/ die daer een was wt den ghetale der twaeluen / en hy ghinc daer in/ en sprac met ic hooghe Priesterē / en met de ouerste/ hoe hi hē woude ouer leuere/ En si worden blide/ en beloofden hē ghelt te gheuen/ En hi geloofde haer dat/ en sochte ghelegentheit/ dat hi hē verraden mochte/ sonder gheruchte/ het quam nu den dach darsmen onghelouet vroot adt/ op welken men moeste offeren dat Paeschlā/ En hi sandt Petrum en Joannem/ en seyde/ Saet henen en bereyt ons dat paeschlā/ op dat wi dat etē/ Mer hi seyden tot hem/ Waer wildi dat wi dat v dat bereyde? hi seyde tot haer/ Siet/ als ghi ingaet in die stad/ sal v te ghemoet comen een mensche/ die draecht een watercrupke / volcht hem nae in dat huys/ daer hi in gact/ en segt tot den meester/ vanden huyse/ Die meester doet v segghen/ Waer is die sale daer in dat ich dat paeschlam eten mach met mijnen discipulen? En hi sal v een groote bereyde sale thoonen/ daer bereydt dat. Si ghynghen daer ende bonden alsoo hi haer gheseyt hadde / en bereyden dat paeschlam.

Ende doen die vre quam sadt hi neder/ ende die twaelf Apostelen met hem/ En hy seyde tot haer/ Mi heeft hertelic vlagt dit Paeschlā met v te etē eer dat ic lide/ Want ic segge v/ dat ic nae dese tijt niet mer daer af eten en sal/ tot dat vuult werde in dat rijcke Gods/ En hi nam den kiel dackende en sprac/ Aenmt den seluen/ en deelt hem onder v/ Want ic segge v/ ick en sal niet drincken banden gewasse des wijnstocx/ tot dat rijcke Gods comt.

Ende hi nam dat vroot/ danchende en vrac dat ende ghaft haer ende seyde/ Dat is mijn lichaē dat hoor v ghegheue wert/ dat doet in mijnder gedēckenissen/ Des seluen ghelijc ooc den kelck/ na dien dat si staunants ghegetē hadde/ en seyde/ Dat is de kelck/ dat nyeuwe testament in mijnen bloede dat hoor v wtghelouert wert.

Mer siet/ die hant mijns verraders is met my ouer tafel/ ende tis waer des menschen soon gact/ alsoot van hem besloten is/ mer wee de selue mensche/ door welken hi verraden wert/ En si begosten te braghē onder haer selue/ welke hi doch onder haer ware die dat doen soude.

Ende daer stont ooc eenen twist onder haer wie van haer gehouden worde/ dat hi die grootste zijn soude/ Maer hi seyde tot haer/ Die weerliche coninghē heerscappē / en die ghebelidige heetmen

genadige heerē/ Mer ghi niet also/ mer die onder v die grootste is/ die sal zijn als die minste / en dien voor gaen als een dienac/ Wāt welc is die grootste die ter tafelen sidt/ oft die daer dient? It niet also/ dat die tertafelē sidt/ Ic ben middē onder v/ als een die dient/ Mer ghi zijt die ghene die vi my ghebleue zijt in mijne aenuuechtighe/ En ick wil v dat rijcke bescheyden/ gelijc mi mijn vad dat bescreyde heeft/ op dat ghi eten en drincken soude/ aen mijn tafel in mijn rijc/ ende sitten op stoelen/ ende orde len die twaelf gheslachten van Israē.

Die h. C. E. seyde/ Simon/ Sijnon/ siet/ Dye duuel heeft v begeert/ dat hi v mochte sifte als terwe/ mer ic heb voor v gebeden/ dat v gelouue niet op en houde/ ende als ghi v eens bekeert/ so sterct v broeders/ Mer hi seyde tot hem h. C. E. ic ben bereyt met v in die gheuanckenisse/ en in dye doot te gane/ Maer Ihesus seyde/ Petre / ick seg v/ die haen en sal huyde niet cracpe/ eer ghi mi driemael verlaect hebt/ dat ghi mi kent.

En hi seyde tot hem/ Wāneer ic v gefondē hebbe sonder budel/ sonder tessche/ ende schoen / hebbe ghi ooc gebret gebadet? Si seyden niet/ Doen seyde hi tot haer/ Mer nu/ wie eenen budel heeft/ die neme des seluen gelijc ooc die tessche mer wie niet en heuet/ die vercoope sine rock/ en coope een sweert/ want ic segge v/ het moet noch coek volbrucht worden aē mi/ dat ghescreue staet/ hi is onder die misdadighe gherekent/ Want wat van my ghescreuen is/ dat heeft een eynde/ Mer hi seyde u/ h. C. E. siet/ hier zijn twee sweerden. hi seyde tot haer/ het in ghenoech.

En hi ginc wt/ na zijnder gewoonte aē de olyfberch/ en zijn discipulen volchde hē nae in die selue plaetse/ Ende als hi daer quam/ seyde hi tot haer/ Sidt/ op dat ghi niet en valt in temptacien/ En hi is vā haer getrocken/ v eenen steenwoyp/ en kinc lende neder/ badt hi ende seyde/ Vader/ wilt ghi so neem den kiel vā mi/ Mer doch niet minne/ mer utwē wille geschiede/ het versche in hem een engel vande hemel en stercte hem/ En het quam dat hy tegē die doot woyselde/ en badt langher / En zijn sweert wert als droppelen bloets/ neder lopde op die aerde/ En hi stont op vande gebede / en quam tot sine discipulen / en vantse slapen vā droefheit/ En hi seyde tot haer/ Wat slaep ghi? Staet op en bidt/ op dat ghi niet in becoringhen en valt.

Mer doent/ i noch sprac/ Siet die schare en een vande twaelue/ genaemt Judas/ ghinc voor hen allen/ en hi naerte hi Judam om te rusten/ En Iesus seyde tot hem/ Juda/ verract ghi des mensche sone met eenen ruste/ Doen dat saghen die vt hem waren wat daer gheschien soude/ seyden si tot hem h. C. E. sullen wi metten sweerde daer in slaen? En een vā haer sloech des hoghe Priesters knecht en sloech hem zijn rechtter oor af/ Mer Ihesus antwoorde en seyde/ Taetse doch so berde maken/ En hi roerde zijn oor aen/ en heelde hem.

Mer Iesus seyde totten hooghen Priesteren en den ouersten des tempels/ en den ousten/ die tot hem ghecome waren/ Ghi zijt als tot eenen moorder met sweerden en met stocken wt ghegaen / ic heb dagelics vi v inden tempel gewest/ ende ghy en hebt geen hant aen mi geslagen. Maer dit is v

Matth. xxvi. a.

Marci. xiii. a. Joan. vi. g.

Marci. xiii. e. Matth. xxvi. c. i. Cori. xii. e.

D. Matth. xxvi. a.

Matth. xxvi. a.

Marci. xiiij. c.

H.

Joan. xvij. b.

bie ende die macht der duysternissen / En si greepē hem ende leyden hem wech / ende brochtē hem in des hooghen Priesters huys maer Petrus volch de hem van verre.

Doen ontstakē si een bier midden inde sale / en satē daer te samē / en Petrus? sacht onder haer / Doen sach hē een dienstmaecht sittē bid en lichte / en sach op hē en sprac. Dese was oock met hē. Mer hi versaechte hē en seyde. Wān ick en kenne hem niet / En ouer een cleyne wile / sach hem een ander en seyde. Ghi zyt ooc een vā die? Mer Petrus? seyde. Mensche ick en ben niet / En ouer een wile bi een bier / beuechtichde dzeen ander / en seyde / Voorwaer dese was ooc met hē wāndt hi is een Galileer Petrus seyde. Mensche ic en weet niet wat ghi segt / En ter stont doen hi noch sprack / cracpde die hane / En die H. G. keerde hē omme en sach Petrum ad / En Petrus gedachte des H. G. E. R. woort als hi tot hē geleyt hadde / eer die haen cracpē suldi mi driemael lo ghenen / Ende Petrus ghinck wt / ende weende bitterlijck.

Die mannen die Iesum hiesden / bespotten hem en sloeghen hem / ende si decten zijn ooghen / en sloegen hem in dat aensicht / ende braechden hem ende seyde Propheeteert ons / wie ist die v. sloech? Ende veel ander lakteringhen seyden si tot hem.

En doet dach wert / verlaeden hē die Outken des volcs / en die hooghe Priesteren en Schulfeghe leerden / en leyde hē voor haren raet en seyden / Bistu Christus segget ons / hi seyde tot haer / Segghe ic v dat / so en geloofdijs niet / mer braech ick / so en antwoort ghi niet / en ghi en laet mi niet los / Daer om vā n v voort aen sal des mensken sone sitten tot ter rechter hāt der cracht Gods / Doen seyden si alle Sitt ghi dan die sone Gods? hi seide tot hē. Ghi segghet / want ick bent / si seyden / Wat behoouen wi meer ghecupghemissen / wi heb ven dit selue ghehoort wt sinen monde

Hoe die Euangeliſt voort beschrijft die wāntē oft tijden Christi totten eynde.

Mat. xxiij. Capittel.

Gede die gebeele menichte op staende leyde hē voor Pilatum En begolten hē te besculdigē en seyden / Dese binden wi dat volc berkerende / ende be bier datmen den Keyser geen cns gheuen en soude / en hi seyt / dat hi is Christus een Coninc / Pilatus braechde hē ende sprac / Sidi een Coninc der Joden? hi antwoorde en sprac / Ghi segt dat / Pilatus seyde totten hooghen Priesteren ende totten volcke / Ic en binde geen sake in desen mensche / Si riepen te meer en seyden / hi heeft dat volck beroert daer mede / dat hi gheleert heeft / hier ende ghinder int gheheel loetsche landt / en heeft in Galilea begoft tot hier toe.

Doē Pilatus Galilea hoorde noemen braechde hi oft bi wt Galilea ware. En als hi bekēde dat hi onder Herodes heerschappie was zant hi hē tot Herodes die ooc inden seluen daghe tot Jerusalem was / Doen Herodes Iesum sach / wert hi zeer blijde / Want hi hadde hē lange geerne gesien / om dat hi veel van hē ghehoort hadde / en hi hoopte hi soude een teeken van hē sien / En hi braechde hē menigerley / Mer hi en antwoorde hē niet / Die hooghe

Priesteren ende scrijsgelcerden / stonden / ende beclacchden hem zeer hart / Mer Herodes met sinen hofgeannevachten en bespotten hē / en tooch hem een wit cleet aen / en leynde hem wed tot Pilatum Op die dach wordē Pilatus / en Herodes vrienden met malcanderen / want te voren waren si malcan deren vianden.

Pilatus riep die hoghe Priesteren en die ouersten en dat volc te samē / en seyde tot haer / Ghi hebt desen mensche tot mi gebracht / als die dat volc afkeerde / en siet / ick heb hē vooz v verhoort / en en binde in desen mēste geen sake daer ghi hē mede beschuldicht / Herodes ooc niet. Want ic heb v tot hē ghesent / en siet / men heeft niet op hē gebracht dat des doots werdich is / Daer om sal ic hē castijen en los laten / Want hi moeste hem eenen / na der gewoente des feestdachs / los geuen.

Doē riep den geheelen hoop ende sprack / Doet wech desen / ende geeft ons Barabam los / welck was om een oplope die in die stad gheschiede / ende om een moords wille / in die kercker gheworpen. Doē riep Pilatus? anderwerk tot hē / en woude Ihesum los laten / Si riepen en seyden Cruysen / cruysen / hi sprack ten derden mael tot haer / Wat heeft dan dese quaets gedaē? Ic en binde geen sake des boots in hem / daer om wil ick hem ghesellen / ende los laten / Mer si solliciteerden met groten ghe roep / ende eyschten dat hi gecruysē soude worden / ende haer / ende der hooghe Priesteren gheroep / hielt die ouerhand. En Pilatus oordeelde dat haer bede soude gheschieden / Ende liet haer dien los / die om des oploeps en moords wille was in die kercker geworpen / om welken si vaden / mer Iesum ouergaf hi hāre wille / En als si hem wech seyden dwonghen si eenen Simon van Cyrien die quam vanden beide ende leyden dat cruys op hem / dat hy dat Iesum na soude dragen.

En hem volchde na een grote hoop volcs / en vrouwe die beclacchde en beweende hē Mer Ihesus keerde hē omme tot haer / en seyde / Ghi dochteren van Jerusalem en weent niet ouer my / mer ouer v seluen moecht ghi wel weenen / ende ouer v kindere / Wāt siet / de tijt sal comē in welken men segghen sal / Salich zijn die onbruchtebare / ende die liebamen die niet gebaert en heb ben / ende die borsten die niet ghesocht en hebben / Dan sullen si beginnē te seggē / totte bergen / Valt ouer ons / en totte bouele / dect ons / Wāt ist datmē dat doet aenden groenē houte / wat sal dan aenden dorren worden.

Daer wordē ooc met hē wech gheleyt twee ander mesdadhighe dat si met hem a fghedaen souden worden / En als si quamen aen die stede / die daer hiet die caluarie plaete / daer cruysen si hē selue / en die twee mesdadhighe met hem / een totter rechter / vader verghueuet hen wāndt si en wesen niet wat si doen / Ende si deelden zinn cleederen en wopen dat lot daerom / en dat volc stont en sach toe.

En die hoghe Priesteren met iē volc rontfelden haer noesen / ende seyden / hi heeft den anderen gheholpen / hi helpe hem seluen nu / is hi Christus die wtuercoeren Gods / Die crisknechten bespottē hē ooc / en ghingen tot hem ende brochten hem edick / en seyde tot hē Bistu der Joden Coninc / soe helpt

Matth. xxij. b.

Matth. xxij. b.

Matth. xxij. a.

Matth. xxij. c.

Matth. xxvij. d. **E** v seluen/ Daer was ooc bouc hem ghescreuen dat opscrift met Grietsche/ Latijnsche ende Hebreeuschen letteren/ Dit is der Joden Coninck.

Joan. xij. c. **E** en een vanden midadighen/ die daer ghehanghen waren/ blaspheemderde hem en seyde/ **S**istu Christus so helpt v seluen/ en ons/ **D**oe antwoorde die ander straffende he en seyde/ **E**n breck ghy ooc God niet/ daer ghi doch in ghelicker vdoeme nisse zijt/ tis waer/ **W**ij zijn rechtueerdelick daer inne/ wāt wi ontfanghen dat onse daden weert zijn/ **M**aer dese en heest niet quaets oft onbehoorlicks gedaen/ **E**nde sprac tot Iesum/ **H** E E ghedenct mijnder/ wāmeert ghi in v rick coemt/ **E**nde Iesus seyde tot hem/ **D**ooz waer ic segghe v/ **H**uyden sult ghi met mi int Paradijs zijn.

Psalm. xxi. **E**n het was omtrēt die seste vye/ en daer wert een duyfternisse ouer dat geheel landt/ tot aen dye negentē vye/ **E**nde die sonne werdt duyfter/ ende dat voorleert des tempels/ scorde middē in twee stukke/ **E**n Iesus riep luyde/ ende sprack. **V**ader ic beuele mijnen gheest in vwen handen. **E**nde als hi dat gheseyt hadde/ gbaft hi sinen gheest op.

Maer doende die hoofman sach/ wat daer gheschiede/ prees hy God ende seyde/ **D**ooz waer dese mensche is een gherecht menche gheueest/ **E**n alle dat vole doen si saghen dat daer gheschiede/ **S**oe ghen si vooz haer volck/ en keerden wederom/ **E**nde alle die hem kenden stonden van verre/ ende die vrouwen die hem wt Galilea warē na geuolcht/ ende saghen dat alle.

En liet/ een man met namen Ioseph/ een raets heere/ die was een goet en rechtueerdich mā/ dye en hadde niet gheconferreert in haren raet en han delinge/ die was van Arimatia der stad der Joden/ die ooc dat rick Gods verwachtte/ **D**ie ghinc tot Pilatum/ ende badt hem om dat lichaem Ihesu/ ende nam hem af/ ende want hem in een lijnē cleet en leyde hem in een wtgehouden graf/ daer noch niemant in gheliegen hadde/ **E**n het was de veyrdach/ en die sabboth begost op te gaē/ **D**ie vrouwen volchden hem na die met hem ghecomen waren wt Galilea/ ende besaghen dat graf/ ende hoe zijn lichaem gheleyt wert/ **S**i keerde wederomme en berceden die specerijen ende saluen/ en den sabboth waren si stille naē die wet.

* Hoe die vrouwen totten grave quamen/ en eghene dat haer gheueert was vercondichtē/ **E**nde vanden twee die tot Emaus ghinghen/ ende den H E E int bucken des boots bekenen. **H**oe Iesus int middel der iangerē stont hem vrede bootschapre/ hem zijn handen/ en voeten wilsde/ ende daer ten hemel voer.

Joan. xxi. a. **D**at xxij. Capittel.

Mer na der sabbathen een vooz dē da ghe quamen si tot den graue/ en dzoeghen die specerije die si beleyt hadde en sommige met hem. **S**i bondē den steen afgetwentelt vanden graue/ en gbingē daer in/ en en bonden dat lichaem des H E E Iesu niet/ **E**n het gheschiede doe si darr mede begaē warē/ **S**iet/ doen quame bi haer twee mānen met blinkende cleederen/ **E**nde si verscrieten ende sloegen haer booft neder ter aerden/ doe spraken si tot haer/ **W**at soect ghi/ den leuenden byden dooden/ **H**i en is hier niet/ **H**i is opgestaē/ **S**edert hoe hi v seyde/ doen hi noch in Galilea was/ ende sprac des menschen sone moct ouergeleuert woz.

den/ in die handen der sondaren/ en ghecruyft wert den/ ende na den derden daghe weder opstaē/ **E**n si ghedachten zijn der woorden.

Ende si ghinghen vanden graue/ ende vercondichden dat den eluen/ ende den anderen alle/ **H**et was Maria Magdalena/ ende Joanna/ ende Maria Jacobi/ ende andere met haer/ die dat den apostelē leyde/ **E**nde haer dochte/ dat haer woorden waren ghelike een nyemare/ en si en ghelooften haer niet/ **P**etrus stont op/ ende liep totten graue/ ende buychde hem daer in/ ende sach die lijnē doeken alleen liggghen/ en ghinc daer af bi hem seluen verwonderende van al datter gheschiet was. **X**

Ende liet/ twee wt haer ghinghen op den seluen dage in een Castrel/ dat was van hierusalem tsercklich scerde twee vye wēt/ dies naē hiet Emaus/ ende si spraken niet malcanderen van alle die gheschiedenissen.

En het gesiede doen si so spraken en beuraechden hem met malcanderen/ doe nacete Iesus tot hem/ en wandelde met haer/ **M**er haer oogen waren gehouden/ dat si hem niet en souden kennen/ **H**i seyde tot haer. **W**at redenen zijn dat/ die ghi tot malcanderen spreect/ en wandelt en zijt truerich/ **D**oe antwoorde een ghenact Trophas/ en seyde tot hē. **S**ijt ghi alleene onder den vrecmdē tot hierusalem/ die niet en weet wat in desen dagen/ daer in gheschiet is/ **E**nde hi seyde tot haer. **W**elcke?

Mer si leyden tot hem/ dat van Iesu van Nazareth/ welke was een prophete machtich vā wercken ende woorden/ vooz Gode en alle volck/ ende hoe onse hōge priesterē en ouerke hem ouer gbeleuert hebben/ tot der berdoemenisse des doots/ en gecruyft. **M**er wi hoopten/ hi soude Israē verlossen/ **E**n bouen dat alle ist huypde den derden dach/ dat gheschiet is/ **D**oe hebbe ons verscriet sommige vā onsen vrouwen/ die vroech byden graue zijn gewest/ en en hebbe zijn lichaem niet gheuonden quamen en leyde/ si hebbe een ghesicht der engelen gesien/ die welke seggē. **H**i leuet/ **E**n sommige onder ons ghinghen totten graue/ en bonden also/ als die vrouwe leyden/ **M**er hem en bonden si niet/ **E**n hi sprac tot haer/ **G**hi sotten en traghe vā herten om te ghelouē alle dat die prophete gesproken hebben/ **M**oeste Christus niet sulc lide/ en also tot zijnder herkelept ingaen/ **E**n v gholaen van Moyses/ en alle propheten/ en leyde hem alle die scrift wt/ die van hem gheseyt waren/ **E**n si quamen byden Casteele/ daer si henen gbingen/ en hi stelde hē als hadde hi wille boorder gaē. **E**n si dwongen hem en leyden/ **S**ijst bi ons/ wāt het wil auont werden/ en den dach heest hē geneycht/ **E**n hi ghinc met hen inne/ bi hen te blijuer.

Het ghesiede doen hi met hē aen die tafel sadt/ nam hi dat broot/ en leyde die segeninge/ en bract en gact hē/ **D**oen worden haer oogen gropent/ en bekendē hē/ en hi verswinde vā haer/ **E**n si leyde onder malcanderē/ **S**arnde niet onse herte in ons doen hi met ons sprack op den weghe/ als hy ons die scrift opende/ **E**nde si stonde totter seluer tijt op/ ende keerden weder na Jerusalem/ en bonden die elue berlaemt/ en die bi hem warē/ dye welke leyden/ **D**ie H E E is warachtich opgestaen/ ende Simongheopenbaert/ **E**n si vertelden haer

Wat op den weghe gheschiet was / ende hoe hi van haer bekent was / aen dien / dat hi dat broot brach.

E Maer doen si daer af spraken / quam Iesus selue in dē onder haer / en seide. Hebt vrede. Sy verter riefen en vreesden hem / en meide si saghen eenen gheest. En hi seyde tot haer / wat zijt ghi soe verter / ende waerom cinnimen sulche gedachte in v herten? Siet mijn hande ende mijn voeten / te bent selue / tast mi ende siet / want eenen gheest en heett gheen vleesche noch been / als ghi siet dat ick hebbe. Ende doe hi dat seyde / thoonde hy haer hāden ende voeten. Doen si noch niet en geloofden / ende haer verwonderden van vrechden / seyde hi tot haer. Hebt ghi hier wat te eten? En si leyden hem voor een stuck van eenen ghebraden vische / ende bonich seem / Ende hi nam dat / ende adt dat hoor hen allen.

Ende hi seyde tot haer. Dat zijn die redenē dyc ick tot v seyde / doe ic noch bi v was / wat het moet al veruult werden wat van mi ghescreuen is inder wet Moisi / in die propheten / ende in die psalmen. **O** doen opende hi hen dat verstant / dat si dyc schult verstonden / ende seyde tot haer. Also ist gescreuen / ende also moeste Christus liden / ende opstaen van der doot / opten dertden dage / ende laten preken in sinen name penitentie ende vergiffnisse der sonden / onder alle volck / ende beghinnen te Jerusaleem. Mer ghi sult des alle getuygē zijn. En siet / ick wil seyn den op v / die toefte ggbunghe mijns baders. Mer ghi sult bliuen inder stad Jerusaleem / so langhe / dat ghi aengetrocken wert met crachte wt den hoogen

hi leyde se wt tot Bethanien / en hief zijn handen op / ende seegendese. Ende het geschiede doen hi se seeghende / ghinc hi van haer / ende voer op ten hemel. Ende si baden hem aen / ende keerden weder nae Jerusaleem met grooter vrechden / en waren alst in den tempel / ende loofden ende ghebenediden God *

Dit is dat eynde banden Euangelien van sinte Lucas

Hier nae volghen die Euangelien van sinte Johan

Hier beginnen

die Euangelien van sinte Johan / ende tracteert vander Godheit Christi.

Hoe dat inden beginne was dat woort / ende dat woort was bi Gode. etc. Ende hoe die Joden van Jerusaleem tot Johannem sanden / Ende hoe Johannes Iesum sach Dat. 3. Capittel. *

In dē beginne was dat woort / en dat woort was bi Gode / ende God was dat woort. Dat selue was inden aenbeginne bi Gode.

Alle dinghen zijn door dat selue ghemaect ende sonder dat selue en is niet ghemaect / dat ghemaect is / In hem was dat leuen / ende dat leuen was een licht der menschen / en dat licht schijnt in die duysteren / Men / en die duysteren en hebben dat nyet begrepen

Daer was een mensche vā Gode gesondē / dyc hiet Johannes / Die selue quam tot een ghetuygenisse / op dat hi van dien lichte soude ghetuygen / op dat si alle door hē geloouen soude / Wy en was dat licht niet / mer op dat hi vāden lichte soude getuygen. Dat was eē watachtich licht / welke alle menschen verlicht door zj toecoest in dese werelt / hee was in dyc werelt / en dyc werelt is door dat selue gemaect / ende die werelt en kende dat niet.

Hy quam in zjn eygēdom / en die sine en ontfingē hē nē. Mer also hele aller hē ontfingen / dien gaf hi macht Gods kinderen te werden / den ghenen / die aen sinen naem ghelouē / Die welke niet van bloede / noch vāden wille des vleesch / noch vāden wille eens mans / mer van Gode geboren zjn.

En dat woort wert vleesch / en woonde onder ons / ende wi saghen zjn heerlicheyt / een heerlichz als des eengebozen soons vanden vader volghen naden ende waerheyt *

* Johannes ghetuycht van hem / en roept seggende. Dese was die gheue daer ic af gheseyt hebbe. Nam sal hi comē / die hoor mi getuyct is / wat hy

Was eer dan ic. En van sinder volheyt hebben wi alle ontfangē/ genade om genade. Wat die wet is door Moyses/ ghegeue/ mer die ghenade en waer hz is door Jhesu Christus gesehiet. Niemāt en heeft God ye geue/ Die cenige geboze sone/ die in des vaders schoot is/ die heeft ons dat bercondicht. *

Ende dit is die ghetuygenisse Johānis/ doen die Joden Priesterē ende Teuiten van Jerusalem sonden/ op dat sy hem sonden brage. Wie sidi? En hi belijde ende en loochendes niet. En hy belijde. Ic en ben Christus niet. Ende si bracchden hem/ Wat sidi dan? Sidi Elias/ hi seyde. Ic en bes niet Sidi ee propheet? En hi antwoorde. Neen. Doen seide si tot hem. Wat sidi dan? op dat wi antwoorde gheue den ghenen die ons ghesonden hebben/ Wat segt ghi dan van v seluen? hi seyde. Ich ben een roepende stemme inder woestinen/ bereyt den wech des h. E. E. E. ghelije die propheet Elayas geseyt heeft

Cl. 12 a

Ende die ghene die ghesonden ware/ die waren vanden Phariseen. Ende bracchden hem ende seiden tot hem. Waeromme doopt ghy dan/ ist dat ghi Christus niet en sijn/ noch Elias/ noch een propheet? Johannes antwoorde haer/ ende seyde. Ich doopc in water/ mer hi is inden mydde onder v gestae/ dien ghi niet en kent/ Die ist die na mi comē sal/ die welcke voor mi gewest is/ die ic niet weerdich en ben/ dat ic sijn scoenriemen soude ontbindē. Dit gheschiede tot Bethabara/ op gheen side der Jordanen daer Johannes doopte. *

mat. iij

Des anderē daechs/ sach Johannes Jhesum tot hē comē/ en sprac. Siet/ dat lam Gods/ dwelcke die sonden der werelt op hem neemt/ Dese ist/ daer ic af geseyt hebbe. Nae mi coemt ee man/ dye welcke voor mi ghetweest is/ want hi was eer dan ick/ ende ick en kende hem niet/ mer op dat hi openbaer soude worden in Israel/ daeromme ben ick gecomen int water te doopen.

Ju. iij. c.

Ende Johānes tuychde segghende/ Ich sach dat die gheest neder daelde/ als een duyue/ vanden hemel/ ende bleef op hem/ ende ick en kende hem niet/ mer dye mi seyde om te doopen met water/ die selue seyde tot mi/ Op den welckē ghi den geest sult sien neder dalen/ ende bliuen/ die selue ist/ dye met den heyligen gheest doopt. En ick sach dat/ en te ghetuychde/ dat dese Gods sone is. *

mar. i. b

Des anderen daechs. * Stont Johānes weder/ en twee van sinen discipulen/ en also by Jhesum sach wādelen/ so seyde hi. Siet/ dat lam Gods/ En twee van sinen discipulen hoorden hem spreken/ ende volchde Jhesum nae/ Jhesus keerde hem omme en sachse hem na volgen/ ende seyde tot haer. Wat soect ghi? Si seiden tot hem/ Rabbi/ dat is in duytsche/ meester/ waer sidi ter herbergen? hi seyde tot haer. Coemt en siet dat. Si quamen en sagen dat/ ende bleuen den seluen dach bi hem. Dat was ontrent der tviender vren.

Ju. iij. d

En van twee/ die van Johanne hoorde/ en Jhesum na volchde/ was Andreas die broeder Symonis Petri. Die selue vant eerst sinen broeder Symon/ en seyde tot hē/ Wi hebben Messiam geuonden/ welke in duytsche is die ghesalfde. En seyde hem tot Jhesum. Als hē Jhesus aen sach/ sette hi tot hem. Ghi sijt Symon Johānis soon/ ghi sult Ke-

phasheeten/ dat is in duytsche eenen steen. Des anderen daechs woude Jhesus weder in Galilea reysen/ en vande Philippum/ en seyde tot hem. Volcht mi na. Philippus was vā Betsayda wt der stadt Andree ende Petri/ Philippus vande Nathanael/ ende seide tot hem. Wi hebbe dien gheuonde/ van welken Moyses in die wet en die profeten geseceuen hebbe/ Jhesum Joseps soon van Nazareth. En Nathanael seide tot hē/ wat can vā Nazareth goets gecomen? Philippus seide tot hē. Coemt/ ende besiet.

Jhesus sach Nathanael tot hem comē/ en seide van hem. Siet daer een recht Israclijst/ in welken gheē bedroch en is/ Nathanael seide tot hē. Waer/ af kent ghi mi? Jhesus antwoorde en seide tot hem. Ec v Philippus riep/ doen ghi onder den vigghe boom waert/ doe kende ic v/ Nathanael antwoorde/ ende seyde tot hem. Rabbi/ ghi sijt Gods soon/ ghi sijt die Coninc van Israel. Jhesus antwoorde ende seide tot hem/ Ghi gelooft/ om dat ic v geseit hebbe/ dat ic v gesien hebbe onder den vigeboom/ ghi sult noch groeter sien dan dat. Ende seide tot hē. Voorwaer/ segghe ick v. Van nu voort aen sult ghi den hemel open sien/ en die Enghelen Gods op en neder dalen op des menschen sone. *

Woe Jhesus inder buyloften van water wijn maecte/ ende die coopers ende betcoopers wten tempel vloech/ ende hoe vele menschen aen hem ghelooften. * Dat. ij. Capittelle.

De op den derden dach wert ee bruiloft tot Chana in Galilea gehouden/ ende die moeder Jhesu was daer. Jhesus ende sijn discipulen worden oock totter weerschape gheuoet. En doet haer aenden wijn ghebrac/ so seide die moeder Jhesu tot hem. Si en hebben gheenen wijn. Jhesus seide tot haer. Vrouw/ wat leyt mi acn v? Mijn breent is noch niet gecomen. Sijn moeder seide totten discipulen. Wat hi v seyt/ dat doet. Daer ware ses steenen water cruycken geset/ na die wile der loot seker reynighen/ en in een yghelije gingen twee off drie maten.

A

Jhesus seide tot haer lieden. Dult die water cruycken met water. En si vuldense tot bouen toe. Ende hi seide tot haer. Dultse ende bracchte den spijlmeester/ ende si droegense. Als die spijlmeester den wijn smacete die water ghetweest was/ ende en wilst niet van waer hi quam/ mer die dienacrs wilstē die dat water gheput hadden/ soo riep die spijlmeester den brudeghom/ ende seide tot hem. Alle man gheefden goeden wijn ten eersten/ en wanneer si droncken gheworden sijn/ als dan den suot sien. Maer ghi hebt den goeden wijn tot noch toe ghehouden.

B

Dat is dat eerste teckē dat Jhesus dede/ gesehiet tot Chana in Galilea/ ende openbaerde sijn heertlicheit/ en sijn discipulen geloofden in hē. * Daer na reysde hi af tot Capernaum/ hi/ sijn moeder/ sijn broeder/ en sijn discipulen/ ende en bleuen niet lange daer.

a

En der Joden paeschen was bi/ en Jhesus reisde op tot Jerusalem en hi vande inden tempel sitten die daer offen/ scapen/ en duue te roope hadde/ en wisselers. En hi maecte ee geassel vā rodekēs

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

U ge

ende machde alle wt den tempel met den scapen ende ossen / ende liet den wisselaers dat gelt ende die tafel omme / En seyde totte ghenen die dye duy ven verrochtes / Daeracht dat ban hien / en en maect mijns vaderes huys niet tot ce coophuys. Sijn discipulen dachtē daer op / datter gescreue staet. Die grammige liefde / ws huys heeft mi gegeten

Doen antwoorden die Joden en seyden. Wat teeken thooldi ons / dat ghi dat doe muecht? Iesus antwoorde ende seyde tot haer. Sreect desen tēpel ende op den derden dach wil ic dien weder op rechen. Doen seiden die Jode. Dese tēpel is in elvbiare op ghestimmert / ende wilt ghi dien in drie dagen op rechten? Mer hieyde vanden tempel zijns lichaems. Daerom doen hi op ghesaen was vander doot / dachten zijn discipule daer op / dat hy dyt geseyt hadde / en geloofden det schijfueren en der redenen die Iesus geseit hadde

Ma hi dan te Jerusale was / te paeschen op die feest. so geloofder vele aen hē / siē de die tekenē die hi dede / Mer Iesus en betroude hē seluē haer liē de niet / wāt hi kendese alle / en hy en behoefde niet dat yemant ghetuygenisse ghaue banden mensche. Want hy wiste wel wat inden mensche was *

Hoe Nicodemus des nachts tot Iherusalem quam / ende hoe Iesus hem vele schoone leeren vanden gheloone seide ende hoe Iesus in Judea / ende Johannes in Ennon bi Salim doopte / ende ghetuygenisse van Iesum gaf

Dat. iij. Capittel.

Ner was een mensche / onder de pharizeen / met name Nicodemus / een ouerste onder den Joden. Die quam tot Iesum bi der nacht / en seyde tot hem. Meester / wi wete dat ghi een leeraer zijt / gecomē van Gode. Want niemāt en can die tekenen gedoe die ghi doet / het en si dan / dat God met hem is / Iesus antwoorde / ende seyde tot hē. Dooz waer voorwaer legge ic v / het en si dat yemāt van nieus gebozē worde / hy en mach dat rijcke Gods niet sien / Nicodemus seyde tot hem. Hoe mach ee mensche gebozen worden als hi out is? Can hi oock van nieus in sinder moeder lichaem gaen ende gebozen worden? Iesus antwoorde / doozwaer booz waer ic legge v. Het en si dat yemant gebozē worde wt den water en wt den gheeste / hi en mach nint rijcke Gods come. Wat van vleesch geboren wort / dat is vleesch / en so wat vanden geest geboren wort / dat is gheest. En laet v niet v wonderen dat ic v geseit hebbe / ghi moet van nieus gebozen worden. Die wint blaest daer hi wil / en ghi hoort zijn stemme wel / maer ghi en weet niet van waer hi come / en waer hi hēnen vaert. Also is een yeghe lic die wt den gheest gebozen wert

Nicodemus antwoorde ende seyde tot hē. Hoe mach dat toeghaen? Iesus antwoorde en seyde tot hem. Sijt ghi een meester in Israel / en en weet d' niet? Doozwaer voorwaer ic legge v / wy spreken dat wi weten ende getuygen dat wi gesie hebben / ende ghi en outfaent onse getuygenis met. En geloofdi niet als ic v van eertliche dingen legge / hoe soude ghi gheloouen / waert dat ic van hemelichen dinghen seyde?

Ende niemant en climt ten hemel / dan die van den hemel neder gecomen is / Namelick / Des men-

sehen sone / die daer inden hemel is. En gheft Moyses een slanghe inder woelkenen verhoochde / alsoe moet des menschen sone verhoocht worden / op dat alle die in hem geloouē / niet verlozen en worden / mer dat ewighe leuen hebben *

Alsoe heeft God die werelt bemint / dat hy sinen eenige sone gaf / op dat alle die in hem geloouē / niet verlozen en worden / mer dat ewighe leuen hebben. Want God en heeft sinen sone niet in dye werelt gesonden / dat hi die werelt soude oordeel mer dat die werelt door hem salich soude worden. Wie in hem gheloofte die en wort niet geoordeelt. Maer wie niet en gheloofte / die is al eerde veroordeelt / want hi en geloofte niet inden naem des eenigen gebozen soons Gods. Mer dat is dat oordeel dat dat licht in die werelt gecome is / ende die menschen beminden dye duysterussen meer / dan dat licht. Wāt hare wercken wāre quaet. Wpe quact doet / die haet dat licht / ende hi en come niet totte lichte / op dat zijn werckē niet gestraft en werden. Mer wie die waerheyt doet / die come hi licht / op dat zijn wercken gheopenbaert / souden worden / want si zijn in God gedaen *

Daer nae quam Iesus ende zijn discipule in dat Joodsche lant / ende hadde zijn wooninge daer met haer lieden / ende doopte / Joānes doopte ooc tot Ennon na bi Salim / want daer was vele waters / ende si quamen derwaerts ende lieten haer doopen. Want Johannes en was noch niet in dye geuāchenisse geleyt

Doen stont een vrage op onder die discipulen Johannes / met den Joden / vānder reyningen. En quamē tot Johannes / en seyde tot hē. Meester die bi v was ouer daider side der Jordānen / dat ghi ghetuygenisse af gaet / het / die doopt / ende alle man come tot hē. Johannes antwoorde en seyde. Een mensche en can niet ontfanghen / het en si dat hem vanden hemel werde gegeuen. Ghi sijt selue mijn gstuige / dat ic geseyt hebbe. Ic en ben Christus niet / mer voor hem gesonden. Wpe die bruyt heeft / die is die bruydegō / mer die vrient des bruydegōms staet / en hoort hē / en bliht hē / eer / om de sēme des bruydegōms. Die selue mijn blisshap is nu veruult / hi moet wassen / mer ic moet mindere

Die van bouen come / die is bouen alle. Die vāder aerde is / die is vāder aerde / en spreect certich. Die vāde hemel coct / die is ouer al / en hi getuyghet wat hi gesie en gehoort heeft / en niemāt en outfaent get sijn getuyghisse. Mer diet ontfant / d'ye hese gelt dat God warachtich is. Wāt die God gesondē heeft / die spreect Gods woorden. Want God en heeft den gheest niet na mate. Dye vader heeft den soon lief / en heuet hē al in zijn handē gegeuen. Wie inden soon gheloofte / die heeft dat ewighe leuen. Mer wie inden soon niet en ghelooft / die en sal dat leuen niet sien / mer die gramtschap Gods bliht op hem *

Hoe Iesus meester Samaritanenche vrouwe biden pūt van Jacob sprac / ende haer seide / dat si hif mannen ghehad hadde / Ende hoe Iesus een coninc sone vander coze seyde

Dat. iiii. Capittel

Sen nu Iesus bekende dat voor d' pharizeen gecomen was / hoe dat Iesus meer discipulen maecte en doopte dan Joānes / hoe wel Iesus selue niet en doopte / mer zijn discipulen / so

berliet hi dat lāt Judea / en reisde wēd in Galileen
 * Maer hi moe ste door Samarien reysen
 Doen quam hi in een Stadt vā Samarien / die heet
 Sichar / seer bi de beide / dat Jacob sinen sone Jo-
 seph gaf. Daer was Jacobs fonteyne. Iesus ver-
 moeyt wesen de vader reysen / sadt also op die fon-
 teyne. Ende het was omtrent die sesse vye.

Doen quam een vrouwe wt Samarien om wa-
 ter te putte. Iesus seyde tot haer. Gheeft mi drin-
 ken. Want zyn discipulen waren wech ghegaen in
 die Stadt / om dat si spise seuden coopen. So se yde
 die Samaritaēse vrouwe tot hem. Hoe bidt ghy
 van mi te drincken / so ghi doch een Jode sijt / en ic
 een Samaritaēse vrouwe. Want die Joden en
 hebben gheen gemeynscap met den Samaritanen
 Iesus antwoorde en seyde tot haer Waert dz ghi
 die gaue Gods bekende / en wie hi is / die tot v leit
 Gheeft mi te drinckē / ghi sout hē biddē / en hi soude
 v leuende water geue. Die vrouwe seyde tot hem
 hēcē / ghi en hebt doch nē daer ghi mede putte
 muecht / en de put is diep / van waer hebt ghi dan
 leuende water? Sijt ghi meerder dan onse vader
 Jacob / die ons desen put gegeue heeft / en hi heeft
 daer wt gedronckē / en sijn kunderē / en zyn beesten

Iesus antwoorde en seide tot haer. Wie vā de-
 sen water drinet / dien sal weder dorstē. Mer wie
 vandē water drincken sal dat ic hē geue / die en sal
 inder eewelicheit niet dorsten / mer dat water dat ic
 hem geuen sal / dat sal in hem een fonteyne des wa-
 ters werden / dat in dat eewige leuē springet. Die
 vrouwe seide tot hem. hēcē / gheeft mi dz selue
 water / op dat mi niet en dorste / en dat ich hier met
 en derf comē putte. Iesus seyde tot haer. Gaet he-
 nē roept wt en mā / en comt hier. Die vrouwe ant-
 woorde en seyde. Icen heb gheenē man / Iesus sei-
 de tot haer. Ghi hebt wel geseit / ic en heb gheenē
 mā. Wāt ghi hebt vijf mans gehad / en die ghi nē
 hebt. dat en is v man niet. Ghi hebt wel gheleyt

Die vrouwe seyde hēcē / ic sie dat ghi een
 Propheet sijt. Onse vaderen hebbe op desen berch
 aenghebedē / en ghi lie de segt tot Jerusalem is die
 plaesse daer men aenbidden soude. Iesus seyde tot
 haer Vrouwe geloofst mi / de tijt sal comen / dz ghi
 noch op desen berch / noch tot Jerusalem de vader
 sult aenbidden. Ghi lieden en weet niet wat ghi
 aenbidt / mer wi weten wat wi aenbidde / wāt die
 salicheyt comt vanden Joden. Mer den tijt coemt
 ende is nē. dat die warachtige aenbidders den va-
 der indē gheest ende inder waerheit sullen aenbid-
 den / Want die vader wilt sodange ooc hebbe / die
 hem also aenbidde. God is een gheest / en die hem
 aenbidden / die moeten hem inden gheest / en waer-
 heit aenbidden

Die vrouwe seide tot hē. Ic weet dat Messias
 coēt die Christus heet / wanneer die selue sal comen
 so sal sijt ons al vcondigē. Iesus seyde tot haer Ic
 bent die met v spreek. En onder die quamen zyn
 discipulē en si verwonderde haer dat hi met eenē
 vrouwe sprac. Nochtās en seyde niemāt wat bra-
 get ghi / oft wat spreek ghi met haer. Doē liet dye
 vrouwe haer cruse staē / en ghinc in die Stadt / en sei-
 de tottē volcke. Coēt siet eenē mēste / die mi al ge-
 seyt heeft dat ic gedaē hebbe / oft hi niet Christus? en
 si. Doē ghingē si wt der Stadt / en quamen tot hem

Daer en tussche vermaenden hem die discipu-
 len en seyde. Meester / eet. Daer hi seyde tot haer.
 Ick heb een spise tekenē / daer ghy niet af en weet
 Doē seiden die discipulen onder malcanderē heeft
 hememāt te ten ghebracht. Iesus seyde tot haer.
 Mijnspise is dese / dat ic de wille des gheens / doe
 die mi gelonden heeft / en dat ic zyn werē volbrin-
 ge. En segt ghi lieden niet selue / het sijn noch vier
 mēden dat den oochst comt? Siet / ick segghe v /
 heft op v oghe / ende siet in dat beidt / want het is te
 hants wit totten oochst. Ende die daer maeyt /
 die ontfant loon / ende vergadert vrucht tottē ee-
 wigen leuen / op dat die ghene die daer laeyt / ende
 die daer maeyt / ben met malcanderen verblijden
 Wāt hier is die sprake warachtich / dese sayet / een
 ander maeyt. Ic heb v gelonden te maeyē / dat ghi
 niet en hebt gearbeit. Vnder hebbe ghearbeyt / en
 ghi zijt in haren arbeyt gecomen.

Daer geloofde vele vanden Samaritanē wter
 seluer Stadt in hem / om die redene der vrouwe / die
 welcke daer getuychde. Hi heeft mi geseit al wat
 ic gedaē hebbe. Mo nē die Samaritanē tot hē qua-
 men / so badē si hē / dat hi bi hē woude bliuen / en hi
 bleef daer twee dagē. En daer geloofde vele meer
 om sijns woorts wille / en seyden totter vrouwen
 Wi en ghelouē nē voort meer niet om uwer re-
 dene wille / wi hebbe selue ghehoort en bekent dat
 dese warachtelic Christus? d werelt salichmaker is.

Da twee dagen tooch hy vā daer en ghinc in
 Galileen / Wāt Iesus selue tuychde / dat een Pro-
 pheet thuyt / oft in sijns baders lāt niet gbracht en
 is. Doē hi nē in Galilea quam / so outfinghen hem
 die Galileesche / diet al gesien hadde / dat hy in dat
 hoochtijt tot Jerusalem gedaen hadde. En Iesus
 quam weder tot Cana in Galilea / daer hi dat wa-
 ter tot wijn gemaect hadde

* Ende daer was een Coninckhē / wiens sone
 cranck lach tot Capernaum. Dese hoorde dat Je-
 sus van Judea in Galileam quam / en ginc tot hē
 en badt hē dat hi neder woude dalē / en genelen si-
 nen sone. Vhande hi lach doot sterck. En Iesus sey-
 de tot hē. Het en si dat ghiteekent en wonderliche-
 den siet so en ghehoofte ghi niet. Dat Coninckhē sey-
 de tot hem. hēcē / coemt af eer mijn kind sterck.
 Iesus seyde tot hē. Gaet henen / v sone leckt. Dye
 mensche gelogde den woerde dat Iesus tot hem
 seide / en ghinc henen / Ende met dien dat hi neder
 ghinc / so onmoeten hem zyn knechten / en vercon-
 dichden hem en seyden. Wint leckt. Doen brach-
 de hi die vye / in welcke het beter met hem ghe-
 wor- den was. Ende si seyden. Ghisteren omtrent dye
 seuenste vye / so berliet hē die coorte. Doē mercte
 die vader dat omtrent die vye was / in welcke Je-
 sus tot hem geseit hadde / v sone leckt. Ende hi ge-
 loofde met sinen gheelen huise *

Dat is dat ander tecken dat Iesus dede doē hi vā
 Judeam Galileam quam

¶ Hoe Iesus eenen mensche die. xxxvij. iaer cranck was
 geweest / gesont maecte / ende van veel scoontet leetē die hē
 den Joden seyde Cap. v. *

Mer na was een seeste der Joden / en
 de Iesus ghinc op te Jerusalem
 Si dz Nachups is eenen poel oft pisci-
 ne / die in Hebreusch Bethsaida heet!

mar. 8
 a
 Lu. 14

11

ende heeft hijs porcalen / in welke lagen beel etācken / blinden / lammē / verdroochde / die verwachte wāneer hem dat water verveechde. Want die en gel daelde neder tot zjnder tijt in die porle oft piscine / en roerde dat water. Die welke dā eerst / nae dz het water beroert was daer in daelde / dye wert gesont / met welkerley siecte hi beuanghen was. Daer was een mensche die daer. xxxviii. jaer. cranc hadde gelegen. Als nu Jesus dien seluen sach ligen / en vernam dat hi daer so lāghe gele gē hadde / seide hi tot hem. Wilt di gesont worden? Die crācke antwoorde hem. W. E. S. E. / ic en heb gheen mensche / op dat wāneer hem dat water verveecht / dye mi daer in late. Ende wanneer ic come soe daelcer een ander hoor mi in

B Jesus seyde tot hem / Staet op / en neemt v bedde / ende gaet henen. Ende ter kont wort die mensche ghesont / ende nam zjn bedde / ende ghinc henen. Mer het was inden seluen daghe den sabbath. Doen seyden die Joden totten geneu dye ghesont was geworzen. Het is hebde den sabbath / het en is v niet geoorlooft dat bedde te dragē. Hi antwoorde haer. Die mi ghesont maecte / die seyde neemt v bedde ende gaet henen. Doen braechde si hē. Wye is die mensch / die tot v gheleit heeft / neemt v bedde ende gaet henen? dye ghesont was worden / en wilt niet wie hi was. Want Jesus was gheveken om datter vele volcs was

11. v. d.

D Daer nae vant hem Jesus inden tempel / ende seide tot hem. Siet toe / ghi zijt gesont ghe worden / en sondicht voort aen niet meer / op dat v niet argers en geschiede. Die mensche ghine ende vercon diehdet den Joden / dat Jesus was die hem gesont gemaect hadde. * Daerom veruolchden die Joden Jesus / ende sochten hem / op dat si hem soude dooden / om dat hi dat gedaē hadde op dē sabbath. Maer Jesus antwoorde haer * Mijn vader werct tot noch toe / en ic wercke ooc. Daerom sochten hem die Joden beel meer te doode / om dat hi niet alleen den sabbath en brack / maer dat hi oock seyde. God is zjn vader / ende maecte hem seluen Gode ghelickt

D Doe antwoorde Jesus en seyde tot haer. Voor waer hoorwaer segge ic v. Dye soden can niet van hem seluen gedoen / dan dat hi den vader siet doen. Wāt wat die selue doet / dat doet gelijc ooc dye sone. Die vader heeft den sone lief ende wijst hem al wat hi doet / en sal hem noch groeter werken bewijzen / dat ghi v verwonderen sult. Want soe dye vader dye dooden verweert ende maecte leuende / also maect die sone ooc leuende die hi wil. Want de vader en oordeelt nyemant / mer hi heeft den sone alle oordeel gegeuē / op dat si alle den soou souden eere / alsoe si den vader eeren. Die den soou niet en eert / die en eert den vad niet / die hē gesonden heeft. Voorwaer hoorwaer ic segge v. Wie mijn woort hoort / en geloof die / die mi gesont heeft / dye heuet eewich leuen / en en coemt niet in dat oordeel / mer hijs vander doot totten leuē door gedrongē.

S Voorwaer hoorwaer segge ic v. Dye vie coēt en is nu / dat die doode die stemme des souns Gods sullen hoorē / en diele hoorē / die sullen leuē. Wāt also die vader dat leuē heeft in hē seluē / also heeft hi dē sone ghegheuen dat leuen te hebben in hem seluen

en heeft hem macht ghegeuen oock dat oordeel te houden / om dat hi des menschen sone is. En verwondert v des met / wāt die vie coēt / in welke alle die inden graue zjn / sullen zjn stemme hooren / en die daer goet hebbe gedaē / sullen voortgaen in verrijenisse des leuē. mer die quaet gedaē hebbe tot verrijenisse des oordeels *

* Ic en can niet van mi seluen gedoen. So ic hoor / so oordeel ic / ende mijn oordeel is gherecht / want ic en soecke mine wille niet / maer den wille des vaders die mi gesont heeft. Ist dat ic van mi seluē getuyge / so en is mijn ghetuygenisse niet warachtich / het is een ander die van mi getuycht / en ic weet dat zjn getuygenisse warachtich is / dat hy van mi getuycht

E

Ghi sonde tot Johannem / ende hy ghetuychde vander waerheyt. Mer ic en neme gheen getuygenisse vanden menschen / mer dit seg ic v / op dat ghi saeh soude worden / hi was een vernende en schijnende licht / mer ghi wout een weynich brolic zjn van sinen lichte. Mer ic hebbe een groeter getuygenisse dan Johānes getuygenisse. * Wāt die werken die mi die vader ghegheuen heeft / op dat ic se volbrēnghen soude / die selue werckē die ick doe / die getuygen van mi / dat my die vader gesonden heeft. En die vader die mi gesonden heeft / die seluē heeft van mi getuycht. Ghi en hebt noch zjn stemme noyt gehoort / noch sin gedaēte ghesien / en ghi en hebt zjn woort niet in v woonende / wāt ghi en geloof die niet / die hi gesonden heeft

Soect in die scrifte / wāt ghi meynt / ghi hebt dat leuen daer in / en ist die van mi ghetuycht / en ghi en wilt tot my nyet comen / op dat ghi dat leuen muecht hebben. Ic en neme ghi enen prijs van dē menschen / maer ic hēne v / dat ghi die liefde Gods in v niet en hebt *

* Ic ben in mijns vaders name gbecome / en ghi en ontfaent mi niet. Ist dat een ander in sinen eygen name coemt / dien sult ghi ontfanghen / hoe soude ghi mogen geloouen / dye prijs van makanderen neemt / en den prijs die van Gode alleen is / dien en soect ghi niet

G

Ghi en sult niet meynen / dat ic v hoor den vader beclaghen oft besculdigen sal / Daer is een dye besculdicht / oft die ouer v claecht / dats Moles / op welken ghi hoort. Waert dat ghi Moos ghelooft de / so gelaofde ghi ooc mi / want hi heeft van mi gescreuen / Mer ist dat ghi sinen scriften niet en ghelooft / hoe suldi dan mine woortē geloouē? *

Woe Jesus spijde hijs duyent mannen / met hijs geestē blooden / ende twee hiltchen / ende hoe si hem Coninc woude maken / ende sloot van daer / ende hoe si gheschandalis seert worden / ende gvinghen van hem.

Dat. vi. Capittel

DMer nae hoer Ihesus ouer die see / in die stad Tyberias / in Galilea / ende hem volchde beel volcs na / daerom / om dat si die teekene sagen / die hi aen die crancē dede. Mer Jesus ghinc opwaerts / op reuen berch / en sadt daer met sinen discipulē. Daer schē dat boochtit der Jode was bi. **Tu. 12. d.** Doe hief Jesus zjn oogē op / en sach dz beel volcs tot hem quam / en seyde tot Philippum. Waer bā sultē wi hoot coopen / op dat dese etē mogē? **Mcs. 12. Rij**

dat seyde hiom hem te proeuen oft te tempteren.
Want hi wiske wel wat hi doen woude

Philippus antwoorde hē. Door twee hondert
peininghē broots en is niet gheuoec/ dat een ye-
gele een weynich name. **Andreas Simons Petri**
broeder/ een van sinen discipulen seyde tot hem
hier is een ioncken dat heeft vyf ghercken by oo-
den/ ende twee visschen/ maer wat is dat onder soo
belen? **Jesus** seyde, **Beschiet/** dat hem dat volck ne-
der sette. Daer was in die selue plaetse veel gras.
Doen ghingen sitten bi vyf duysent mānen. **Jesus**
nam die brooden/ dankende/ ende ghaefte den disci-
pulen/ die discipulen gauense den ghenen die daer
gheleken waren. **Beschielijc** ooc vandē visschen/ so
bele als si wouden

Doen si verlaet waren/ seyde hi tot sinen disci-
pulen. Vergaert die ouer gebleue brockē/ op dat-
se niet en vergaen. Doen vergaderden si en bulden
twalef coruē met brockē vandē vyf ghercken broo-
den die ouerghelichoten waren den ghenen die ghe-
spijst waren. Doen die menschen nu dat teken sa-
gen dat **Jesus** dede/ so leyden si. Dat is waerlic die
Propheet die in die werelt comen sal. *

* Doen **Jesus** nu mercks dat si comensouden/
en hem haestelic grepen/ dat si hē **Conine** soude ma-
ken/ so weec hi weder opten berch/ hi selue alleen

Clauonts ghingen die discipulen ne der waerts
aen die zee/ ende traden in dat schip/ ende quamen
ouer op gheen side der zee tot **Caparnaum**. Ende
het was al rede duysker ghe worden/ en **Jesus** en
was niet tot hem gecome/ En die zee verhieft haer
van eenen groten winde. Doen si nu gheroept had-
den bi vyfshien oft der tich belt **Wrechs/** sage si **Je-
sum** op die zee daer hē gaen/ ende na bi dat schip
comen/ ende si vreesde/ Maer hi seide tot haer. **Je-
vent/** en vrees niet. Doen wouden si hē in dat schip
nemen/ ende ter stont was dat schip aent lāt daer
si henen boeren.

Des anderen daechs sach dat volck/ dat op gheē
side der zee stont/ dat daer gheē ander schip en was
dan dat een/ daer zijn discipulen in getredē waren/
ende dat **Jesus** niet met sinē discipulē in dat schip
gegaen was/ mer dat sijn discipulen alleē wech
waren geuaren. **Mer** daer quamen ander schepen
van **Tiberias/** na der stadt toe daer si dat broot ge-
geten hadde/ en den **h. S. S.** gedaent. Doē nu dat
vole sach dat **Jesus** daer niet en was/ noch zijn dis-
cipulen/ tradē si ooc in die schepen/ en quamen tot
Caparnaum/ en sochtē **Jesus**.

En doen si hem vonds ouer gheen side der zee
seyden si tot hē **Meester/** wāneer sidi hier gecome?
Jesus antwoorde haer en seide. Door waer voort-
waer seg ic v/ ghi en soect mi niet om dat ghi tecke-
nē gesien hebt/ mer om dat ghi banden broode ge-
geten hebt/ en verlaet sijn. * * **Weret** spise dyc
daer weten verghaet/ mer die daer blijft in dat ee-
wige leuen/ die welcke des mensē sone gheue sal
want den seluen heeft **God** die vader belegelt

Doen side si tot hem. **Wat** sullen wi doen/ dy
wi **Gods** werck doe? **Jesus** antwoorde en seide
tot haer/ dat is **Gods** werck/ dat ghi in dien geloof
dien hi gesondē heeft. Doen seyde si tot hem. **Wat**
doet ghi dan voor een tecke/ op dat wyt sē/ en v
ghelouern/ wat werct ghi? **Onse** vaderen hebben

hemels broot ghegetē inder woestine/ so daer ge-
screuen staet. **Hi** gaf hen broot vanden hemel tete-
ne. Doē seyde **Jesus** tot haer. Door waer voortwaer
ick segge v. **Moyse** en heeft v gheen broot van
den hemel ghegeue/ mer mijn vader gheeft v dat
oprechte broot vandē hemel. **Wat** dit is dat broot
Gods dat vandē hemel comt/ ende gheeft der we-
relt dat leuen

Doen seiden si tot hem **h. S. S.** gheeft ons al-
toos sulc broot. **Mer** **Jesus** seide tot haer. **Je** ben
dat broot des leuens. **Wie** tot mi coemt die en sal
niet hongere/ en die aen mi geloof/ dien en sal nē-
mer meer dorste * **Mer** ic heb v geleyt/ dat ghi
mi gheken hebt/ en en ghelooft doch niet. **Alle** dat
mi mijn vader gheeft/ dat comt tot mi/ en **Wie** dat
tot mi comt/ dien en sal ic niet wtstooten. **Wāt** ick
ben vanden hemel gecomen/ niet dat ic minē wille
soude doen/ mer des gheens die mi ghesondē heeft
Wat is den wille des vaders die mi ghesondē heeft
dat ic niet en verlicke van alle dat hi mi ghegheuen
heeft/ mer dat iese verwecke tottē ioncken daghe.
Dat is den wille des gheens die mi gesonden heeft
dat **Wie** den soonsiet en geloof in hem/ dat hi dat
eerwige leuen hebbe/ ende ic sal hem verwecken in
den laetsten daghe

Doen murmureerden die **Joden** daerom/ dat
hi seide. **Je** ben dat broot dat vanden hemel gheco-
men is. En leyden. **En** is dit niet **Jesus** **Josephs**
sone/ wiens vader en moeder wi kennē? **hoe** seyt
hi dan. **Je** ben vanden hemel gecomen? **Jesus** ant-
woorde en seyde tot haer. **En** murmureert niet
onder malcanderen

* **Niemandt** en mach tot mi comen/ het en sy-
dand dat hem trecke die vader die mi gesondē heeft
en ic sal hem opbecke inden laetsten daghe **Het** is
gescreuen in dē **Propheeten** si worden alle vā **Go-
de** geleert/ **Wie** dat nu hoorst van minen vader/ en
leert die coemt tot mi/ niet dat yemant den vader
heeft gesien/ maer die vandē vader is/ die heeft dē
vader ghesien

Door waer voortwaer ic segge v/ **Wie** in mi ghe-
looft/ dyc heeft dat ewich leue. **Je** ben dat broot
des leuens. **W** vaderen hebben hemels broot ghege-
ten inder woestine/ en si sijn gestouen. **Dit** is dat
broot dat vanden hemel comt/ op dat die gene die
daer af eet/ met en sterue/ **Je** ben dat leuēde broot
vanden hemel gecome. **Wie** van desen broode etē
sal/ die sal inder ewicheit leuen. En dat broot dy-
ic sal gheuen/ dat is mijn vleesch/ welc ick gheue sal
voet dat leuen der werelt *

Doen heuen die **Joden** onder malcanderē/ en
seyden. **hoe** can ons dese zijn vleesch te eten geue?
Jesus sprac tot haer. Door waer voortwaer segge
ic v. **Het** en si dat ghy eet vanden vleesche des soons
des mensche/ en dinct vā sinē bloede/ so en hebdi
gheen leuen in v. **Wie** van mijnen vleesche eet/ en
dinct van minē bloede/ die heeft dat ewich leue/
En ic sal hem ten ioncken dage op bertrecken.

* **Want** mijn vleesch is die rechte spise/ ende
mijn bloet is dē rechte dranch. **Wie** van mijnen
vleesch eet/ en dinct vā minen bloede/ dyc blijft in
mi/ ende ick in hem/ **Alsoe** mi ghesonden heeft die
leuende vader/ ende ick leue om des vaders wille
alsoe dyc van my eedt/ dyc selue sal oock leuen om

Mathe
rij. 6

Salu
ter. 6

Marci
vi. 1

Marci
vi. 9

H

minent wille. Dit is dat broot dat handen hemel
gecome is / niet alsoe utwe vaderen hemels broot
gebben gegeten / en zijn gestoruen. Wy van desen
broode eet / die sal leuen inder ewicheyt *

Dit seide hi inder scholen / doen hi leerde in Ca-
parnaum. vele van sinen discipulen dit hoorende
seide. Dat is eē herde redene. Wie machse hoozen
doen Iesus bi hem seluē mercte / dat zijn discipu-
len daer op murmureerde / so seide hi tot haer. W-
gert v dat? hoe wanneer ghi dan sijn sulc des mē-
schen sone op vaten daer hi eer was? Het is den
gheest die daer leuende maect / dz vleesch en is niet
profitelic. Die woordē die ic spreke die zijn gheest /
en sijn leuē. Mer daer zinder sommighe onder
v / die niet en geloouē. Wāt Iesus wille vā beghin
wel / welke niet geloouē en souden / ende wie hem
beraden soude. En hi seide. Daerom soe heb ic v
geleit / dat niemāt en mach tot mi comen / het en s-
hem van minen vader ghegeuen

Van dier tijt aen / gingen / vele van sine discipu-
len achterwaert / en en wandelden voort aen niet
meer met hem. Doen seyde Iesus tottē twaleuen
Wilt ooc wech gaen. Doē antwoorde Simō Pe-
trus. hē. Waer sullen wy henē gaen? ghy hebt
woorden des ewigē leuē / en wy hebbe gheloofft
en bekēt / dat ghi zijt Christus die sone des leuen
dē Gods Iesus antwoorde hē. En heb icker niet
twalef hercore? en utwer een is eē duyck / wy seyde
dat van Judas Simō Iscarioth. Die selue berriet
hem namaels / en was een vanden twaleuen.

Woe si teghen Iesum murmureerden / ende Iesus op die
hoochtijt dagen op clam indē tempel / ende daer selue leer-
de ende preecct Dat. vij. Capittel *

Wer na toech Iesus om in Galilea /
want hi en woude niet in Judea / om
trecken / om dat hē die Jode sochten
te doodē. Het was na der Jode feest
dach der loouer tabernaculen / Doen
leiden zijn broeders tot hem. Sact vā hier en gaet
in Judeen / op dat v discipulen ooc sien mogen die
werckē die ghi doet. Wie zijn int opēbaer sijn wil
die en doet niet heimelic. Wilt sodanige dingent
doen / so openbaert v booz die werelt. Wāt oorsijn
broeders en geloofden niet in hem

Doē seide Iesus tot haer. Minē tijt en is noch
hier niet / mer utwen tijt is aldoos bereypt. Die we-
relt en can v niet hater / mer si haet mi / want ic ge-
tuyge van haer / dat haer werckē quaet sijn. Sact
ghi op die feestē. Ic en wil noch niet gaē op die fee-
stē / want minen tijt en is noch niet veruult / Doen
hi dat tot hem geleyt hadde / so bleef hi in Galilea
Als zijn broeders op waren gegaen / do en ghinck
hi ooc op tot der feestē / niet openbaerlick / mer al
heymelic. Doē sochten hem die Joden in dye feest
dach / en seyden. Waer is die? Ende daer was een
grootē murmuratie van hē onder dat volc. Som-
mighe seide / is hi goet / mer die ander seiden / neen /
mer hi verleit dat volc. Nochtans en sprac niemāt
vry van hem / om der breezen wille der Joden *

Mer midden inder feestē ghinck Ihesus
op inden tēpel / ende leerde. En die Joden bertoon-
derden haer segghende. Hoe can dese die scrift / dye
hi niet geleert en heeft? Iesus antwoorde haer / en
de seyde. Mijn leeringhe en is niet mijn / mer des

gheens dye mi ghesonden heeft. Ist dat yemant
nen wille wil doen / die sal bekennen oft dese leeringhe
ge van God s / oft dat ic van mi seluē spreke. Wy
van hem seluē spreect / die soect sinen eyghen prijs
Mer wie den prijs des gheens soect die hem ghe-
sonden heeft / dye is warachtich / ende daer en is
ghen ongherechtigheyt in hem

En heeft Moyses v die wet niet ghegeuē / ende
niemant onder v en houdē die wet. Daerom soect
ghi mi te doodē. Dat volc antwoorde en seide. Ghi
hebt den duyckel. Wy soect v te doodē. Iesus ant-
woorde en seyde. Ic heb een werc gedaē / en ghi v
wōdert v alle Moyses heeft v die besnidenisse daer-
om gegeuē / niet dat si van Moyses is / mer vande
vaderē. Nochtans besnūt ghi die menschen op den
sabbath. Ist dat een mēste die besnūdinge offancē
op dē sabbath / also dat die wet Moys nochtans nyet
gebroke en wert / wert ghi dan op mi grā / dz ic den
geheelē mēste op dē sabbath gesont heb gemaect
En oordeelt niet na dat aenken / mer oordeelt een
gerecht oordeel. Doen seiden sommighe van Jeru-
salem / En is hi dat niet dien si sochten te doodē?
En ket / hi spreect openbaerlic / en si en seggē hem
niet. Kennē hē onse ouerste nō recht / dat hi die op-
rechte Christus is. Doch wetē wy van waer dese
is. Mer wanneer Christus come sal / so en sal nie-
mant weten van waer hi is

Doen riep Iesus indē tempel / leetende en seg-
gende. Ja ghi kent mi / en weet van waer ic bē / en
van mi seluen en ben ic niet gecomen / mer die my
gesonden heeft / die is die warachtige / dē welchen
ghi niet en kent / Mer ic kenne hem / want ick ben
van hem / en hi heeft mi gesonden. Doen sochtē si
hem om hem te vangen / mer niemant en dar dye
hant aen hem / want sijn vte en was noch nyet ghe-
comen / Mer vele vāden volcke geloofde in hē.
En seyde. Wāneer Christus coēt / sal hy ooc meer
tekenen doen dan dese doet

En het quam booz die Phariszen / dattet volck
sodanige dingent vā hem murmelde * En dye
Pharisē en hoochte Priesters souden knechten
wt / dat si hem vanghen souden. Doen seyde Iesus
tot haer. Ic ben noch een cleyne tijt bi v / en vā gae
ic wech totten ghenen die mi gesonden heeft. Ghi
sult mi soecken / en niet binden / en daer ic ben daer
en muecht ghi niet comen. Doen seyden die Jode
onder malcanderen. Waer wil dese henen gaen /
dat wi hem niet binden en sullen? Wil hi onder dē
Griekē gaen / die hier en daer vstrois liggē / en den
Griekē leeren? Wat is dat booz eē redene dat hy
seyt / ghi sult mi soecken en niet bindē / ende daer ic
ben / daer en muecht ghi niet comen

Mer inden laetstē dach der feestē / die opt heet
heste was / so trat Iesus op en riep / segghēde. Wie
daer doylt / die come tot mi en drinckē. Wie aen mi
geloofft / so die scrift seyt / van dies lēf sullen vloeuen
bloeden des leuenden waters. Dat seyde hi vande
gheest / den welchen ontfangen souden die in hem
geloofde. * Wāt die heylighe gheest en was noch
daer niet / want Iesus en was noch niet verclaert

Daerom vele volcs die dese redē hoorde /
seyde. Dese is een recht Propheet. Die ander seide
hi is Christus. Mer sommighe seyden. Soude Chri-
stus van Galileen comen? En seyt die scrift niet vā

den sate David / en vander plecke ofte castelken
Bethlehem/daer David van was/sal Christus co-
men? Also was en tweedacht onder al dat volck
om hem/Die somminge wouden hem hangē/mer
nemant en sloech hant aen hem

Mathe
v.a.

O Die knechten quamen totten hooge priesteren
en pharizeen/en si seyden tot haer. Waeromme en
hebt ghi hem niet gebacht? Die knechte antwoor-
den. Noyt en heeft mensche also gesproke/soo dese
mensche. Doen antwoorden die pharizeen/sijt
ghi ooc verleyt? Slooft doch ergent een ouerste/
oft pharizeus in hem? Mer dat vole dat met van
wet en weet/is vermaledijst. Nicodemus die vider
nacht tot hem qua/welcke ee onder haer was/sey-
de tot haer liedē. Soordeelt onse wet eenē mensce/
eermē verhoor ten bekēt wat hi doet? Si antwoor-
dē en sprake tot hē. Sidi oock een Galileesche/on-
derfoect en siet/vā Galilea en staet geen propheet
op/en een yegelle ghinc also thuyt.

Wanden winc die in ouerspel begrepen was van Iesus
veelst weet/ende hoe Iesus seyde/ich ben dat licht der
werelt. ec. wie wt god is die hoor dat woort gods/En
de hoe die Joden spraken tot Iesum ghi zijt een Samar-
itanen/ende hebt den duet binnen/ende hoe si hem seenen
wouden/ende hi hem van haer verborch
Dat. viij. Capittel.

staet in v wet ghescreue/dat twee menschen ghe-
tuygenisse warachtich si. Ich bent die daer ghetuy-
ghe vā mi seluen/ende die vader die mi ghesonden
heeft/die ghetuycht ooc van mi. Doen seyden si tot
hem. Waer is v vader? Iesus antwoorde. Ghi en
kent noch mi/noch minē vader. Waert dat ghi mi
kende/soo kende ghi minē vader oock. Dese woog-
den sprac Iesus aen die gods kuffer leercnde indē
tempei. Ende nyemāt en tast hem aen/want zjn
vre en was noch niet ghecomen.

Deu.
viiij. d

Doen seyde Iesus weder tot haer. **I**ch gae
wech/ende ghi sult my soecken/ende ghy sult in v
sonden steruen. Daer ic henē gae/daer en muecht
ghi niet comen. Doen seyden die Joden. Wil hi hē
seluen dan dooden/dat hi seyt/daer ich henen gae/
daer en muechdi niet comen? En hi seyde tot haer.
Ghi zijt van beneden/ich ben van bouen. Ghy zijt
van deser werelt/ich en ben niet van deser werelt.
Daerom so heb ic v geseyt/dat ghi in v sonden ster-
uen sult. Wāt ist dat ghi niet en geloofst dat ic ten
so sult in v sonden steruen.

A

Doen seyden si tot hem. **W**ie zijt ghi dan? En
Iesus seyde tot haer/cuen dat / dat ic met v spreke
Ic heb vele van v te spreken en te oordeelen / mer
die mi gesondē heeft/die is warachtich/en soo wat
ic van hem gehoort hebbe / dat spreke ich voor die
werelt. Maer si en verstonden niet/dat hi haer vā
den vader seyde.

D

Doen seyde Iesus tot haer. **W**anneer ghi des
menschen sone verhooghen sult/dan sult ghi beken-
nen dat ic/ven en niet van mi seluen en doe/maer
so mi min vader geleert heeft/so spreke ic. En dye
mi gesondē heeft die is met mi/Die vader en laet
mi niet alleen/want ic doe alst dat hem behaget
Doen hi sodanighe dingen sprac/so ghelooftender
bele in hem

Doen seyde Iesus totten Joden die hem ge-
loofte hadde/ist dat ghi aen minn woorden blijft/so
zijt ghi mi oprechte discipule/en ghi sult die waer-
heyt behennen/en die waerheyt sal v bij maken.
Doen antwoorden si hem. **W**i sijn Abraham's saet/
wi en sijn noyt ymādes knechte geweest/hoe seg-
di dan/ghi sult bij werden.

ii. Pet.
ii. d.

Iesus antwoorde en seyde. **D**oorwaer vooz-
waer ic legge v/wie sonde doet / die is der sonden
knecht. Mer die knecht en blijft niet ewelick int
huys die sone blijft ewelick. **I**st dat v nu die sone
bij maect/so sidi te rechte bij Ic weet wel dat ghi
Abraham's saet sijt. Mer ghi soect mi te doode/wāt
mine redene en baet ghi niet onder v. Ic spreke so
wat ic van minē vader ghesen hebbe/en ghi doet
so wat ghi van uwen vader gesen hebt

A

Siantwoorden en seyden tot hem Abraham is
onse vader. Iesus seyde tot haer. **W**aert ghi Abra-
hams kinderen/so soudi Abraham's wercken doen
Mer nu soect ghi mi te doode/een alsulcken men-
sche / die v die waerheyt geseyt hebbe. die ic van So-
de gehoort hebbe, dat en heeft Abraham niet ghe-
daen. Ghi doet ws baders wercken

Doen seyden si. **W**āten zij niet onrechtelick gebo-
ren. **W**i hebbē eenē vader/ God. Iesus seyde tot
haer. **W**aer God dē vader/so soudi mi beminnen
Want ich ben wtghegbaen/ende gheromen van
God. **W**ant ic en ben niet van mi seluen gecomen

II

E Iesus ghinc aendē olyfberch en smoz-
gēs vroech quam hi weder indē tem-
pel/ende al dat volck quam tot hem
ende hi sadt ende leerde se

Die scriftgeleerde en die pharizeen
brachten een wijf tot hē in ouerspel beuonden/en
si stelde ic daer opēbaer/en seyden tot hē. **M**erster
dat wijf is beuonden in ouerspel. **M**oyse heeft os
indie wet gheboden/zodanighe te steenighen **W**at
legt ghi/Dat seyden si om hem te tempteren / op
dat si een sake tot hem moechten hebben/Mer Je-
sus boech hem neder ende screef metten vinger op
die aerde. **A**s si nu dus bleuen braghende/so rech-
te hi hem op/ende seyde tot hen lieden. **W**ie onder-
v sonder sonden is / die woyp den eersten steen op
haer. **E**nde hi booch hem weder neder/en screef
op die aerde. **D**oen si dat hoorden/ghingen si deen
nae den anderen wt/handen ousten aen/ende lie-
ten Iesum alleen/ende dat wijf vooz hem staē Je-
sus rechte hem op/ende doen hi niemant en sach/
Dand dat wijf/so seyde hi tot haer. **W**ijf/waer zjn
uwe besculdigers? **E**n heeft v niemāt verdoemt?
Si sprac/v. **E**n niemāt. Iesus seyde/So en ver-
doeme ic v ooc niet. **S**aet henen/ende en sondicht
voort aen niet meer

Teut.
vii. d

Doen sprac Iesus weder tot hen lieden/en sey-
de. **I**c ben dat licht der werelt. **W**ie mi nae vol-
get/die en sal niet in duysternissen wandelen/mer
hi sal dat licht des leues hebbe. **D**oe seyde die pha-
rizeen tot hē. **G**hi tuycht vā v seluen/v ghetuyghe-
nisse en is niet warachtich. Iesus antwoorde/en
seyde tot haer. **I**st dat ic van mi selue getuagenisse
geue/so is min getuygenisse warachtich/wandt ic
weet van waer dat ich gheromen ben/ende waer
ic henen gae/mer ghi en weet niet van waer ic co-
me/ende waer ich henen gaet **G**hi oordeelt na dē
bleesche/ic en oordeele niemant/maer al oordeele
te/minn oordeel is recht/want ic en ben niet alleen
mer ic ende die vader die mi gesonden heeft. **D**oe

maet hi heeft mi gefonden. Waer om en kenti da mijn sprake niet? want ghi en moecht ymmer mij woorden niet hooren

Hhi zijt vanden vader den duyvel/ en ghi wilt na des vaders lust doen / Dye selue is een moorde-naer/ van beghin ende hien is niet staende gheleuen inder waerheyt/ want die waerheyt en is nyet in hem/ Wanneer hi die loegen spreect/ soe spreect hi van zijn eyghen/ want hi is een loghenaer/ ende een vader der seluer/ Mer ic/ want ick v dye waerheit segge so en ghelooft mi niet *

X Dye onder v can my eendet sonden bedragen? Al dat ic v dye waerheyt segghe/ waer om en ghelooft ghi mi dan niet? Die vā God is/ die hoort Gods woordē/ Daerom en hoort ghise niet/ wāt ghi en zijt niet van God

Doen antwoorden dye Joden ende seyden tot hem/ En seggen wi niet recht/ dat ghi een Samaritanen zijt/ ende hebt den duuel? Jesus antwoorde Ic en heb gheenē duyvel/ mer ic eer minen vader/ ende ghi hebt mi onere gedaen. Ick en soecke mynen prijs niet/ mer daer is een dye hem soect ende oordeelt

O * Voorwaer boort waer seg ick v/ ist dat yemant mijn woort houit/ dye en sal den doot niet sijn inder ewicheyt/ Doen seyden die Joden tot hem. Nv bekennē wi dat ghi dē duyvel hebt/ Abraham is ghestoruen en die Propheten/ en ghy segt/ Ist dat yemant mijn woort houdt/ die en sal dē doot niet smaken inder ewicheyt. Sijt ghi meerder dan onse vader Abraham? die welck gestorue is/ En die propheten zijn gestorue/ Wat maect ghi dan van v selue?

Jesus antwoorde ist dat ic mit seluen prijs/ soe en is mijnen prijs niet/ Mer het is mijn vader dye mi prijs/ dē welckē ghi segt hi v v God/ en ghy en kent hem niet/ mer ic kenne hem. Waer dat ic seyde/ ic en kens niet/ so worde ic een loegenaeer/ gelijc als ghi zijt/ Mer ic kenne hē/ en houde zijn woort

Abraham v vader wort vrolick dat hi minē dach sien soude/ en hi sach hem en verblide hem/ Doen seyden die Joden tot hem/ Ghi en zijt noch gheen hystich iac out/ ende hebt Abraham ghestien? Jesus seyde tot haer. Voorwaer boort waer ic segghe v/ eer Abraham wort ben ic. Doe namē si steenen op/ om dat sijn op hē woerpen souden. Mer Jesus verborch hem/ ende ghinc tot den tempel. *

Woe Jesus eenen mensche die blind gheboeren was verlichte/ ende sprack/ ick ben in een oordeel ghecomen in deser werelt/ op dat die blinde sien/ ende die siende blind worden.

Lat. xi. Capittel

*

Gode Jesus ghinc voort en sach aen eenen die blind geboren was / Ende zijn discipulen braechden hē en seyde Meester wie heeft gefondicht / Dese oft zijn ouders/ dat hi blind is geboren? Jesus antwoorde. Noch dese en heeft ghesondicht noch zijn ouders/ mer op dat die wercken Gods opbeaer aen hē soude worden/ Ic moet die werckē des gheens werckē die mi ghesonden heeft/ alsoo lange alst dach is/ Die nacht coemt dat niemant en mach wercken. Alsoo lange als ic in die werelt ben/ so ben ic een licht der werelt

Doen hi dat geleyt hadde/ spooch hi opter acten ende maecte sijn tot dien spreecsele/ en smeet =

de dat sijn op des blinden ooghen/ ende seyde tot hem. Gaet henen totten water Siloha / dat is beebuyft/ ghesonden/ ende wascht v/ Doen ghinc hi daer henen ende quam siende/ Dye gebueren ende die hem te voren gesien hadde / om dat hy een bedeler was / seyde / En is dese niet / dye daer sadt ende badt. Die sommige seyden/ hi ist vandere / hi is hē ghelijc. Mer hi selue seyde. Ic ben / Doē seyde si tot hē. Hoe zijt v uwe oge opghedaen? hi antwoorde en seyde. Die mēsc die Jesus hiet/ die maecte sijn en smeerde mijn oogen/ en seyde/ Gaet henen totten dinc/ oft water Siloha/ ende wascht v/ Ic ghinc henen ende wiesch mi / en ick wert siende / Doen seyde si hē/ Waer is die selue? hi seyde ic en woets niet

Doē seyden si hem totten Pharizeen dye aldus langhe blind geweest was / Het was den sabbath/ doen Jesus dat sijn maecte ende zijn ooghen opende. Doen braechden si hem weder oec die Pharizeen/ hoe hi siende waer geworden/ hi seyde tot haer hi leyde mi sijn op mijn ooghen/ en ick wiesch my ende ben nu siende. Doen seyden die sonighe vanden Pharizeen/ Die mensche en is niet van God/ om dat hi den sabbath niet en houdt/ Maer die ander seyden / hoe mach een sondich mensche sulckē teekēnē gedoe? Ende daer was een twerdacht onder haer/ Si seyde weder totten blindē / Wat segt ghi van hem/ heeft hi v ogen op ghedaen? hi seyde. Het is een Propheet

Die Joden en geloofden niet / van hem dat hy blind geweest ende siende ghetworden was/ tot dat si die ouders des gheens/ die siende was ghetworden riepen ende seyden/ Is dat v sone / die ghi segghet dat blind geboren is / hoe is hi dan nu siende? Zijn ouders antwoorden ende seyde/ Wi weten dat dese onse sone is/ en dat hi blind gheboeren is/ mer hoe hi nu siende is/ dat en weten wy niet / oft wie hē zijn oogen opgedaen heeft/ dat en weten wy oec niet / hi is seluer out gendoech/ braghet hem/ laet hē seif voor hē seluen spreken/ Dit seyden zijn ouders om dat si die Joden vreesden/ Want dye Joden hadde ouerdragen / waert dat yemant hem boort Christi cum bekēde oft belēde / dat die selue inden vā ghedaen soude worden / Daerom seyden zijn ouders/ hi is out gendoech braget hem

Doen riepen si ten anderen mael/ den mensche die blind geweest was ende seyden / Sheeft Gode dē prijs/ Wy wete dat dese mēsc een sondaer is / Wy antwoorde en seyde / Is hy een sondaer dat en wetic niet/ een dinc weet ic wel/ dat ic blind was/ en ben nu siende / Doen seyden si weder tot hem/ Wat dede hi v? hoe dede hi v oge op / hi antwoorde haer/ Ic heb v nu gheseyt/ ende ghi hebt het ghehoort. Wat wilt ghyt weder hoorē? Wilsi oec zijn discipule werde? Doē bloecten si hem ende seyden/ Sijt ghi zijn discipel/ wi zijn discipule Moysi / Wy weten dat God met Moysi gesproke heeft / Mer desen en weten wi nyet van waer hi is

Die mēsc antwoorde ende seyde. Dat is een wonderlick dinc/ dat ghi niet en wete van waer hy is/ ende hi heeft mijn ooghen opgedaen/ Want wy wete dat God die sondaers niet en boort/ mer soe wie God vreesde is/ dye doet sijn wille/ dē hoorē hi. Van der werelt aen en ist niet ghehoort/ dat yemant eenen gheboeren blinde die ogen opghedaen

heeft/ En waer dese niet van Gode/ hi en conft dz niet doen/ Si antwoorde en leyden tot hem/ Ghi zyt geheelic in sonde gheboze/ ende ghy leert ons/ En si kisten hem wt

Het quam voor Iesum dat si hem wtghelstote hadden/ ende doen hi hem vant/ leyde hi tot hem/ Gheloofti aenden sone Godes/ hi antwoorde ende leyde/ **H** **E** **E** wie ist/ op dat ick in hem ghelouen mach/ Iesus leyde tot hem/ Ghi hebt hem ghesien/ en die niet v sprac/ dye ist/ hi leyde **H** **E** **E** ic gelooue ende bad hem aen. * En Iesus sprac. Ic ben tot eenē doozdeele op dese werelt ghecomen op dat die ghene/ die daer niet en sien/ siende werden/ ende die daer sien/ blint werde/ En dat hoorden sommighe der Pharizeen die by hem waeren/ ende leyden tot hem/ Sijn wi dan oock blint/ Iesus leyde tot haer. Waer gh blint/ soo en hadt ghi gheen sonde/ Mer nu ghi segt/ wy sijn siende/ so bliuen uwe souden

Die niet en gaet door die duere/ ick ben een goet herder/ Ende voort van vele schoonder leeren

Daer. xi. Capittel

Doorwaer voortwaer ic segghe v/ Wie nster dueren in en gaet/ in die scaepscoye/ mer climt anders waer daer in/ die is eendief en een moorder / Mer die ter duere ingaet/ die is een herder der schapen den selue doet die duerwachter op/ en die scapen hooren sijn stemme. Ende hi roept sijn scapen met namen/ ende leyde wt/ En wanneer hi sijn schapen heeft wtghelaten/ soo gaet hi voort haer/ en die scapen die volge hem na/ want si kenen sijn stemme/ Mer eenen vreemde en volge si niet nae/ maer si blien van hem/ want si en kennen der herderder stemme niet/ Dese sprake leyde Iesus tot haer/ mer si en verstonde niet wattet was dat/ by tot haer leyde

Doen leyde Iesus weder tot haer. Voorwaer voortwaer ick seg v/ ick ben die duere totten schapen alle die voort mi gecomen sijn/ die sijn die uen/ ende moorders/ maer die scapen en hebbense niet ghehoort/ Ic ben die duere/ ist dat yemant dooz mi in gaet/ die sal salich worden/ ende hi sal in ende wt gaen/ ende weyde binden/ Een dief en coemt niet dan daer hi kelen/ berwozghen/ ende te niet doen soude/ Ic ben ghecomen dat si dat leuen ende volhept ghenoech sullen hebben. *

Ic ben en goet herder/ En goede herder laet sijn leuen voort sijn schapen. Mer een huerlinck/ die geen herder en is/ dies die schapen niet eyghen en sijn/ siet hi den wolf comen/ hi verlaet die schape ende bliet/ ende dye wolf grijpt ende verstroeydt dye scapen/ Mer die huerlinck bliet. want hi is een huerlinck/ ende en acht der scapen niet Ic ben een goet herder/ ende kenne die mijne/ en ben den mijnen bekent/ So mi mijn vader kent/ ende ic keune de vader/ ende ic laet mijn leuen voort mijn scapen/ En ic heb noch ander schapen/ dye niet wt deser coyen en sijn/ En dye selue moet ic daer toe leyden/ ende si sullen mijn stemme hoorē/ en het sal een roeyde worden/ ende een herder werden. *

Daerom bemint mi mijn vader/ om dat ic mijn leue laet/ op dat ick weder neme/ niemāt en nemet van mi/ mer ic selue latet van my seluen/ Ick heb

macht te late/ en hebt macht weder te nemen/ So danighen ghebot heb ic ontfangen van minen vader Mer doe wertet een tweedracht onder de Jode om dese woorden/ Sommige leyden. Hy heeft de duuel/ ende is ontfinnich/ wat hoordt he/ Dan der leyden. Dat en sijn geen woorde eens beletens Can die duuel ooc der blinden oogen op gheboen

H **E** **T** was hierck wijnghe tot Ierusalem ende het was winter/ en Iesus wandelde inden portael des tempels Salomonis. Doen omringden he die Joden ende leyden tot hem/ Hoe lange houdt ghi onse siele op/ Siet ghi Christus/ so segghet ons by wt/ Iesus antwoorde haer/ Ic hebt v gheleyt/ ende ghi en gheloues niet/ Die wercken die ic doe in mijns vaders name/ die getuygen van my Maer ghi en ghelouet niet/ want ghi en zyt niet van mijnen scapen/ als ic v geleyt hebbe/ Dat mijn scapen mijn stemme hoorē/ en ick kenne/ en si volghen mi ende ic gheue haer dat ewighe leuen/ en si en sullen inder ewicheit niet vergaen/ en niemant en salte mi wt mijnen handen trecke/ Dye vader die se my ghegeuen heeft/ die is groter dan alle/ en nyemant en canse tot mijns vaders handen ghetrecken. Ick ende die vader sijn een

Doen namen die Jode weder steenen/ op dat si hem soude steenige Iesus antwoorde haer/ Vele goeder wercken heb ic v getoont/ vā mijnen vader om welcs willen vandē selue/ stericht ghi mi/ Dye Joden antwoorden hem en leyde/ Om des goets wercs wille en steenigen wi v niet/ mer om die lasteringe Godes/ ende om dat ghi een mensche zyt en maect v seluen eenen God/ Iesus antwoorde haer En staet niet gescreuen in uwe wet/ ic heb gheleyt ghi zyt goden/ Ist dat hi die gode noet/ totten weleken dat woort Godes geschiede/ en die scrift mach doch niet gebroke oft ontfonden werde. Ende ghi segt totten ghenen dien die vader gebericht/ en in die werelt ghesonden heeft/ Ghi lastert God/ om dat ic segge/ ic ben Godes soen/ En doe ic die wercken mijns vaders niet/ so en geloofst mi niet Mer doe ic se/ so geloofst doch die wercken/ wildi nu niet ghelouuen/ op dat ghi kent en geloofst/ dat die vader in mi is/ en ic inden vader *

Si sochten hem weder te vangen/ maer hi ontghinc hem wt haren handen/ en tooch weder ouer op gheen side der Jordanen/ in die plaecte daer Joannes/ te voort en gedooft hadde/ en hi bleef aldaer Ende vele quamen tot hem ende leyde/ Joannes en dede gheen teken/ Mer al dat Joannes van desen gelyt heeft dat is warachtich/ ende aldaer ghe loofdender vele in hem

Hoe Iesus Lazarum vander doot beroyete/ ende die op perke der puercken daerom eenen caet tegen Iesum hilde

Daer. xi. Capittel

Mer lach een cranche genoet Lazarus vā Bethanie/ in de castreien Marie/ ende haerder suster Martha Maria walt die den **H** **E** **E** gesalft hadde/ met saluen/ en sijn voeten gedroochē met haren hayte/ der seluer broeder Lazarus sach siet. Doen leyden sijn susteren/ tot he en deden he segghen **H** **E** **E** **E** siet/ dien ghi lief hebt die leyde cranche. Doen Iesus dat hoorde/ so leyde hi/ Die crancheit en is niet totter doot/ mer totten prulle Godes

Palme lxxx.

op dat die soone Gode daer door gheprezen soude worden Iesus hadde Martham lief / ende haer suster en Lazarum als hi nu hoorde dat hy cranch was / so bleef hi twee daghen in die plaetse daer hi was

B Daer na seyde hy tot sinen discipulē / Laet ons weder in Iudaea gaen / Sijn discipulen seyden tot hem / Meester laet wonden die Jode v sietvinge en ghi wilt weder derwaerts / Iesus antwoorde / En zijnder niet twalef dien / binne den dage / Wie des daerhs wandelt / die en stoot hem niet / wāt hi siet dat licht deser werelt / Mer soe wie des nachts wandelt dye stoot hem want daer en is geen licht in hem / Dit seide hi / ende daer na seyde hi tot haer Lazarus onse brijēt slaep / maer ick gae / op dat ick hem soude berwecken / Doen seiden zjn discipulē **W** E S E / slaep hi / so salt beteren met hem / Mer Iesus seyde van sijn doot / maer si meyde dat hy banden lichamelijcken slaep sprac / Doen seyde hē Iesus brijēt Lazarus is gestoruen / en ic ben vrolic om u went wille / dat ic daer niet getweest en hē / op dat ghi gelouen sout / Mer laet ons tot hē gaen Doen seyden Thomas die Didimus genaemt is / tot den discipulē / Laet ons met hem gaen / dat wy met hem steruen

Doen quam Iesus ende vant hem / dat hy vier dagen inden graue gelegen hadde / Betaniē was / nae bi Jerusale / bi bishshien velden werchs / Ende vele Joden waren tot Martham / en Mariam / gecomen / om haer te troosten / bā hare broeder Als Martham nu hoorde dat Iesus quam / soe ginc si hē tegen / Maer Maria bleef te huys sittende

Doē sprac Martham tot Iesum / **W** E S E / hadt ghi hier geweest / mijn broeder en waer nu gestoruen / Mer ic weet ooc noch / dat wat ghi van God bidt / dat sal v God geuen / Iesus seyde tot haer / Broeder sal berijfen / Martham seyde tot hē / Ic weet wel dat hi berijfen sal / in die vrisse in den laetken daghe / Iesus seyde tot haer / Ic ben die berijfenisse ende dat leuen / Wie in mi geloof / dye sal leuen / al waert dat hi ooc stouē / ende dye daer leeft ende ghelooft in mi die en sal inder ewicheyt nyet steruen / Ghelooft ghi dat / Si seyde tot hem / **W** E S E / Ja / Ic heb ghelooft dat ghi zijt Christus / dye soone Gode die in die werelt comen soude

D Ende doen si dat gesept hadde / so ginc si wech / ende riep haer suster Maria heymelijc / ende seyde Die meester is daer ende roept v / Dye selue als sy dat hoorde stont si haestelick op ende quam tot hē Want Iesus en was noch niet in dat easte lke gecomen / mer hy was noch in dye plaetse daer hem Martham ontmoete / Die Jode die bi haer indē huise waren ende troostenē / doen si laghen dat Maria haestelic op stont ende wt ghinc / soe volchden si haer na ende seyden / Si gaet tottē graue om dat si daer weenen soude

Als nu Maria quam daer Iesus was / en sach hem soe viel si tot sinen voeten / ende seyde tot hem **W** E S E / waer bi hier getweest / mijn broeder en waer niet gestoruen / Als Iesus haer sach weenen / ende die Joden ooc weenden die met haer quamē so versuchte hi inden geest en schuddede hē seluen en seyde / Waer hebdi hem geleyt / Si seyde **W** E S E / comt en siet dat / En Iesus wert weenende

Doē seyden die Joden / Siet / hoe lief heeft hi hem gehad / Mer sommighe onder haer seyden / heeft hi den blinden die oogen openghedaen / en const hi dan niet verscken / dat dese niet en waer gestouē / Mer Iesus versuchte weder in hem selue si qua totten graue / het was een ghekieke spelonthe / en eenen steen daer op gelyt

Mer Iesus seyde / comt den steen af / Doelē de Martham die suster vandie ghestouē was / **W** E S E / hi stinct nu / want hi is vierdagich / Iesus seyde tot haer / En heb ic v niet gesept / waert dat ghi geloofde / ghi sout die heerticheyt Gode sien Doē hieue si dē steen af / daer die gestoruen onder lach / Iesus sloech zjn oghen opwaerts en seide / Vadee ic dancke v dat ghi mi gehooft hebt / Doch ic weet dat ghi mi althijt hoorft / mer om dat volc datter omme staet heb ic gesept / om dat si soudē geloouē / dat ghi ghi mi hebt gesept

Doen hi dat gesept hadde / so riep hy luyde / Lazare comt hier wt / Ende die ghestouene qua wt gebonde met graef doctē aen voeten en acu handē / ende zjn gesicht verbonden oft bedect met eenen sweet dserck / Iesus seyde tot haer / Ontbindt hem ende laet hem gaen / Vele nu bandē Joden die tot Martham geromē warē / ende saghen tghene **M**artham dat Iesus dede / geloofden in hē * Mer som **xxvi. a.**

* Doen vergaderden dye hoge Priesters ende Pharizeen eenen raet / ende seyden / Wat doen wy dese mensche d oet vele teekenen / Lateu wi hē alsoe / so sullen si alle aen hem ghelouuen / So comen dye Romeynen / ende nemen ons lant / en liden / Mer een onder haer ghenaeint Cayphas / dye des selue iacers hoghe Priester was / seyde tot haer / Ghyn weet niet noch en bedect ooc niet / het is ons beter dat een mensche sterue voor dat volc / dan dat ghehele volc verderue / Dat en seyde hi niet van hem seluen / mer want hi des seluen iacers hooghe Priester was / soe propheteerde hy / want Iesus soude steruen / voor dat volck / ende niet voor dat volc alleen / Mer op dat hi die kinderen Gode / dye verstroyt warē / tlamen soude brengen / Van dien daghe aen so hielden si raet / hoe si hē dooden mochtē

Iesus en wandelde niet meet int openbaer onder den Joden / mer hi ghinc van daer / in een landē bider woestynen / in een stadt ghenaeint Ephren / ende hadde zjn woninghe daer met sinen discipulen *

Den paestchen der Joden was na bi / ende daer ghincker veel op tot hierusalē wt den lande voor paestchen / op dat si hen soudē teynighen / Doen stonden si ende braechden na Iesum / ende spraken met malcanderē / inden tempel Wat dunct v / dat hi niet en comt op dese seeste / Dye ouerste Priesters / ende Pharizeen / hadden een ghebot wt late gaen / waert dat yemant wille waer hy waer / dat hi dat te kennen ghauē / op dat si hem mochten vā ghen

* Hoe die **W E S E** Iesus ses daghen voor paestchen in Bethanien quam / ende van Maria Magdalena ghesalft wort / ende vele inwendighe gheschiedenissen ende leeren

Mathe
rebi. a.
Marc
xij. c.

S Es dagen voor paesschen/quam Je-
sus tot Betanie / daer Lazarus was
die gestorue was/die Jesus berweert
hadde hand doot / Daer maerte si he
een auontmael / en Martha diende /
Lazarus wasser een die met hem ter tafelen saten
Doen nam Maria een pont saluen / va ongenualsch
ter costelijcker aerde / en salde sijn voeten / ende
doochde met haren hayre sijn voeten / dat huys
wozt vol vandē rucke der saluen / Doē seyde een
van sine discipulen / Judas Symons sone Iscario
tes / die hem daer na verriet / Waer om en is dese
salue niet bercocht om drie hondert penninghen /
ende den armen gegeue ? Dat seyde hi niet om dat
hi na die armen vrachde / mer hi was een dief / en
hadde die borste / ende droech dat ghegheuen wort
Doen seyde Jesus / laeste niet vreden / sy heeft dat
behouden totten dage mīnder begrauinge. Wat
ghi hebt alstijt armen by v maer my en hebby niet
alstijt

lu. xiv. a
mat. xxi
a
mar. xii
O
Esaie
xxvi. d.
zac. ir. v

Doen vernam veel volcs der Jode dat hi daer
was / ende quamē niet om Jesus wille alleen / mer
ooc om dat si Lazarum sien soude / den welcken hi
vāder doot berweert hadde. Die ouerste Priesters
peyden daer op dat sy Lazarum oock souden doo-
den / want om sinent wille gvinghen vele Joden en
de ghelooften in Jesus *

Des anderē daechs / veel volcs dat op dye crest
gheromen was hoorden dat Jesus tot Iherusalē
quam / namen palmetacken / ende ghinghen wt hē
te gemoete / ende riepen / Hosanna ghebenedijt is
die daer coemt inden naem des H. E. I. E. S. U. / en
Cominc van Iherusalem / Jesus bercrech een ezelt
ende reet daer op / so dat gescreue staet. En vreck
niet dochter Syon / siet v Cominc coēt rijden op een
ezels helen / Doch dit en verstonde sijn discipulen
te horen niet / mer doen Jesus verclaert wort / doē
dachte si daer op / dat / dat vā hem was ghescreuen
ende si hem dat gedaen hadden.

Matth.
xii. a.
Mathe
xii. d.
lu. xii. b
en. ix. c.

Dat volck dat met hem was / doen hi Lazarum
wt den graue riep / ende vander doot berweerte / be-
roenden die daet. Daerom soo ontmoete hē oock
dat volc / om dat si hoorden dat hi sulckē teckē had-
de gedaen / Maer die Pharisēen seiden onder mal-
canderen / Ghi siet dat wi niet en hoorden alle die
werelt loopt na hem

Maer daer waren sommighe Grieken onder
die ghene die opgegaen waren / op dat si biddē sou-
den op die crest / Die ghinghen tot Philippum / die
vā Betlayda wt Galileen was / en baden hem seg-
gende here / wi souden Jesus gheerne sien / Phi-
lippus quam ende seide dat Andreas / ende Philip-
pus ende Andreas seident Jesu hoort / Jesus andt
woorde haer ende seide die tijt is gheromē dat des
menschen sone sal verclaert worden.

Mar daer waer voor waer segge ic v / het en si dat
dat tecke coorne in die aerde valle ende verkerue
so bliuet alleen / Mer ist dattet verkerft / soo vren-
get vele vruchten / Die sijn leuen lief heeft / die sal
berlieten / En wie sijn leuen op deser werelt haet /
die sal behouden totten ewighen leue / Die mi die
nen wil / die volget mi na. Ende waer ick ben daer
sal mijn dienaar ooc sijn / En wie mi dienē sal dien
sal mijn vader eeren *

M is mijn siele versterct / Ende wat sal ick seg-
gen / Vader helpt mi / wt deser bren / Nochtāns daer
om ben ic in deser bren gheramen / Vader prijst u-
wen naem. Doē quam een stemme wt dē hemel seg-
ghende / Ich hebben gheprezen / ende wil hem we-
der prijsen / Doen seyde dat volc dat daer bi stonde
en toe hoorde / het dondert / Die ander seyden. **E**
Engel sprec et met hem Jesus antwoorde en seyde
Dese stemme en is niet om mijnē wille geskiet mer
om uwen wille

M ghact dat oordeel ouer die werelt / **M** sal
die prince deser werelt wt geworpe worde / En ick
wannere ic verhoort worde vāder aerden / so wil
ict al tot mi trecken / Mer dat seyde hi om te ken-
nen te geuen welcke doot histerue soude. Doē ank
woorde hē dat volck **W**i hebbe gehoort in die we-
dat Christus ewelic blijft / ende hoe segt ghi dan /
des menschen sone moct verhoort worden. **W**ie
is dese mensche sone ? Doē seyde Jesus tot haer. **D**at
licht is noch ern cleyn tijt bi v / **W**adelt die wille ghi
dat licht hebt / op d' v die duyckemisse nyet en ouer-
uallen / **W**ie in duyckernissen wandelt die en weel
niet waer hi henen gaet / **S**elooft aent licht die wi
le ghijt hebt / op dat ghi kinderen des lichts zijt

Dese dingen sprac Jesus ende ghinck wech en-
de verborch hem voor haer lude * **E**n hoe
wel hi al sulcke tekenen voor hē dede / so en geloof-
den si nochtāns niet in hem / op dat die sprake des
Propheeten **E**saie vervult soude worden / den wele-
ken hi seyde. **H**. **E**. **S**. **A**. **E**. **W**ie geloof onsen predikē ?
en wien is dē arm des **H**. **E**. **S**. **A**. **E**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**.
gheroopenbaert ?
Daerom en conlten si niet ghelouuen want **E**saie
seyde weder. **H**i heeft haer ogen verblint / en haer
herte verbert / op dat si metten ogē niet en siē / noch
metter herten niet en verstaen / en hē bekeeren / en
dat ic se salich maecte / **D**it seyde **E**saie / doen hi zij
heerlicheit sach en sprac van hem / Nochtāns so ge-
loofden der ouerste vele in hē / mer om der Phari-
sēen wil / so en beliden sijn niet / op dat si niet in den
van gedaen en soude worde. **W**ant si hadden den
prijs vider menschen lieuer / dan bi **G**ode

Jesus riep weder ende seyde / **W**ye in my ghe-
looft dye en ghelooft niet aen mi / maer acnden ge-
nen / die mi gesonden heeft / Ende die my siet dye
siet den ghenen die my ghesonden heeft. **I**ch
een licht / ben gecomē in die werelt / op dat / so wye
in mi ghelooft / niet in duyckernisse en bliue / Ende
sa wie mijn woorden hoort / ende niet en ghelooft /
dien en sal ic niet oordelē / **W**ant ic en ben niet ghe-
romen dat ic die werelt soude oordelen / maer dat
ic die werelt salich soude maken. **W**ie mi beracht /
ende en neemt mijn woorden niet op / dye heeft al
rede die hem oordeelt / **D**at woort dat ic gesprokē
hebbe / dat sal hem oordelen in d' laesten dage / **W**an
ic en heb niet van mi seluen ghesproken / maer dye
vader die mi gesonden heeft / die heeft mi een ghe-
bot ghegheuen / wat ick doen en spreken sal. **E**n
de ic weet dat sijn gebot dat ewich leuen is. **D**aer
om wat ic ic spreke / dat spreke ick also / so mi die va-
der geseyt heeft *

Hoe die **H**. **E**. **S**. **A**. **E**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**. **S**.
maendte / sijn gheboden te houden

A Do die kreft van pacfchen/ doen Je-
sus bekende dat finen tijt ghecomen
was / dat hi wt deser werelt totte ba-
der soude gaeu/ als hi die sine dpe ind
werelt waren / hadde bemint soo be-
minde hñse tot in dat eynde toe. En nae dat auont
mael doen nu die duuel Judas Simon Iscariot is
int herte hadde gegeue / dat hi hem verrade soude.
Jesus wiste dat hē die vader al in zijn handen had
de ghegeuen/ en dat hy van Gode gecomen was/
ende tot God ginc / so stont hi vanden auontmael
op / en leyde zijn cleederen af / en nā een dwale / en
omgorde hem / Daer nae goot hi water in een bec-
ken/ en begoet den discipulen die boete te wasschen
ende droochdele metter dwalen daer hi mede om
ghegoet was

Doen quam hy tot Simon Peter / Ende dpe
selue seyde tot hem **J. H. E. S. U. S.** / soude ghi mi mijn
voeten wassche? Jesus antwoorde en seyde tot hē
dat ic doe/ dat en weet ghi nu niet/ mer ghi sult dat
namaels beuinde/ Doē seyde Petrus tot hē / Ghi
en sult minemmermeer die voeten wasschen / Je-
sus antwoorde hem / It dat ic v niet en wassce/ soe
en heb di gheen deel met mi/ Simon Petrus seyde
tot hē **J. H. E. S. U. S.** / niet die boete alleen/ mer ooc dpe
hande ende dat hooft/ Jesus seyde tot hē / Wye ge
wasschen is / die en behoeft niet dan die voeten te la-
ten wasschen / wāt hi is heel reyn? En ghy sijt reyn
mer niet alle / Want hy wist finen verrader wel/
daer om seyde hi/ ghi en zijt niet alle reyn

Doen hy nu haer boete gewassce hadde/ en zijn
cleederen ghenomen / so sette hy hem weder neder
en seyde tot haer luyden. Weet ghi wat ick v ghe-
daē hebbe? Ghi heet mi meester en **J. H. E. S. U. S.** / ende
ghi segt wel daer aen/ want ic bent ooc / It dat ick
nu/ v meester en **J. H. E. S. U. S.** / v die voeten gewasschen
hebbe/ so sult ghi ooc malcanderen die voeten was-
schen / Ie heb v een erempel gegeue/ dat ghi doet/ so
ic v gedaen hebbe? * Doo: waer doo: waer seg-
ge ic v/ die knecht en is n: groeter dā zijn here noch
die Apostel groeter dan die hem ghesonden heeft.

It dat ghi dit weet / salich zijt ghi ist dat ghit
doet/ Ick en seg nyet van v allen / ick weet welke
ic vercozen hebbe / Mer op dat die schrift veruult
worde / Die mijn brood eet / die treedt mi met voe-
te **N**u seg ick v eert gesciet / op dat wāneert gesciet
is / dat ghi gelooft d: zijt hē / Doo: waer doo: waer
ic seg v / wie ontfangt ist dat ic vernāde seynde/ dpe
ontfangt mi/ en so wie mi ontfangt / dpe ontfangt
dien/ die mi gesonden heeft

Doe Jesus dyt geleyt hadde/ doe verscudde hy
hem indē geest/ ende tuychde en seyde. Doo: waer
doo: waer seg ic v/ een onder v sal mi verrade Doē
saghen hem die discipulen onder malcanderen aen
ende haer wort banghe van den welken hi sprack
Maer daer was een onder zijn discipule die ter ta-
feles sadt/ op dē schoot Jesu / den welken Ihesus
lief hadde/ Dien wencen Simon Petrus / dat hy
hē vragen soude/ wie dat waer / bā dien hy seyde /
Wāt die selue lach on die boest Jesu / en seyde tot
hē **J. H. E. S. U. S.** / wie ist? Jesus antwoorde die ist/ dyen
te den bete in steke ende geue/ Ende hi scarden be-
te in ende gaf hem Jude Simons Iscariot / En
na den bete doo: die duuel in hem

Doe seyde Jesus tot hē **W**at ghi doet dat doet
gheringe. Mer dat en wiste niemant aen die tafel
waer toe hñt hem seyde / Sommige meynen om
dat Judas die boest hadde/ dat Jesus tot hē seyde
coopt dat ons van noode is/ op dpe kerck/ oft dat hi
den armen yet geuen soude / Doen hi dē beet ghe-
nomen hadde ginc hi ter stont wt / Ende het was
nacht. Doē hi wt ghegaen was seyde Jesus / **N**u is
des mensche soue verclaert/ en God is verclaert in
hē / **I**s God in hē verclaert soe sal hem God oock
verclaren in hē seluen/ en sal hē ter stont verclaren
* Ieue kindereu ic ben noch een corte wile hy
v / **G**hi sult mi soeken / ende so ic totten Joden sey-
de/ daer ic henen gae/ daer en mocht ghi niet come
en seg v nu / **E**n ieu ghebet geue ick v / dat ghi mal-
canderen lief hebt / so ic v lief gehadē hebbe/ Daer
bi sal yegelijc bekennē / dat ghy mijn discipulen zijt
ist dat ghi liefde onder malcaderē hebt / **S**imō Pe-
trus seide tot hē **J. H. E. S. U. S.** / waer gaet ghi hene? Je-
sus antwoorde hem / Daer ic hene ga / en muerchdi
mi nu niet volghen / mer ghi sult mi hier namaels
volgen Petrus seide tot hē / **J. H. E. S. U. S.** / waerom en
mach ic v nu niet volge? **I**c wil mijn leue bi v late /
Jesus antwoorde hē / Sout ghi v leuen bi mi late?
Doo: waer doo: waer ic seg v/ dpe haen en sal nyet
creeyn / tot dat ghi mi d: mael hebt verlaert *

¶ Hoe Christus die wech/ die waerheyt/ ende dat leuen is
ende wie mi lief heeft die houdt mijn gebot / ende vanden
vrede die Jesus zijn discipulen gaf
Dat. xiiij. Capittel. *

Gade hi sprack tot sinē discipule **W** her-
te en versricke niet / **G**eiooft ghi in
God / so gelooft ooc in my / **I**n mijn
hāds huis zijn vele woningē **W**aert
dat also n: en waer / so woude ick seg-
gen/ dat ic henen gae/ v die stede te bereyde / Ende
oft ic henen gae/ v dpe stede te bereyden / so wil ick
nochtān weder come / en v tot mi neme op d: ghy
sijt soe waer ic ben / Ende waer ick henen gae/ dat
weet ghi/ en den werch weet ghi ooc

Thomas seyde tot hem **J. H. E. S. U. S.** / wi en weten
niet waer ghi henen gaet / Ende hoe mogē wy den
werch wete? Jesus seyde tot hem / **I**c ben den werch
en die waerheyt/ en dat leuen / **N**iemant en come
tot den vader dā doo: mi / **W**aert dat ghi mi kede
so kende ghi minē vader ooc. **E**n bau nu aen kerck
ghi hem/ en hebt hem ghesien

Philippus seyde tot hē **J. H. E. S. U. S.** / thoont ons
dē vader so ghenueget ons / Jesus seyde tot hem
Jesus langhe ben ic bi v/ ende ghyen hebt mi nyet
gekent/ Philippe wie mi gesien heeft / dpe heeft dē
vader ghesien Ende hoe segt ghy den thoont ons
den vader? **E**n ghelooft ghi niet / dat ick inden va-
der/ ende die vader in mi is / **D**ye woorden dpe ick
tot v spreke die spreke ic niet van mi seluen / **M**er
die had/ die in mi woont/ die doet die werckē **G**e-
looft ghi mi/ dat ic inden vader/ ende dpe vader in
mi is / **W**aert niet also / ghelooft my nochtān om
der wercken wil

Doo: waer doo: waer ic seg v wie in mi ghelooft /
wie sal die werckē ooc doe / dpe ic doe / en sal groter
dan dese doen / wāt ic ga tot den vader / **E**n ist dat
ghi dē vader yet in minē name bidē / d: wil ic doen
op dat die vader indē sone geprefe n werde / **I**t d:

B

D

Math. xiiij. v. Lu. xx. 6

A

l. r. l.

O

B

Math. xii. c. Lu. xx. c.

Math. xii. c

In yet bidt hi mijnen name dat wil ich doen. *
 * hebdi mi lief / so hout mijn gheboden / En ic
 wil den vader bidden / en hi sal eenē anderē troof
 fer geuen / dat hi bi v bliue ewelich den gheest der
 waerheyt / die die werelt niet en mach ontfanghen
 want si en siens niet / en en kennē niet / Mer ghy
 kent hē / want hi blijft bi v / en sal in v sijn / Ich en
 wil v geen weesen laten ic come tot v

Het is noch een weynich / ende die werelt en sal
 mi niet meer sien / mer ghy sult mi sien / Wat ic leue
 ende ghy sult oock leuen / Jnden seluen daghe sult
 ghy bekennen dat ick inden vader ben / ende ghy in
 mi ende ick in v / Wye mijne gheboden heeft ende
 houste / die is die mi lief heeft. En die mi lief heeft
 die sal van minen vader lief gehad worden / ende
 ick sal hem lief hebben / ende mi hē openbaren *
 Judas seyde tot hē / niet die Isariothes hiet / hē
 nē / wat ist dā / dat ghy ons wilt opēbare / en nyet
 der werelt / Iesus and'woorde ende seyde tot hem

* Wie mi lief heeft die sal mijn woort houden
 en mijn vader sal hem lief hebben / ende wi sullen
 tot hem comen / en woninghe bi hem make / Mer
 wie mi niet lief fen heeft / die en houdt mijn woort
 niet / ende dat woort dat ghy hoorde / dat en is niet
 mijn / maer des vaders die mi ghesonden heeft

Dit heb ic gesproken die wil ick bi v gheueest
 ben / Mer die trooster die heilige gheest den welc-
 ken mijn vader in mīnen name seinden sal / die sal
 v altemael leeren / ende v in gheuen / al dat ick ghe-
 seyt hebbe

Den brede laet ick v / mijnen brede gheue ick v /
 se en gheefs v niet / als hem die werelt geeft / W her
 te in her seriche niet / noch en bzele niet / Ghi hebt
 gehoort dat ick v gheseyt hebbe / ick ga wech / ende
 come weder tot v / hadt ghy mi lief. so soue ghy v
 verbliden / dat ic geseyt hebbe / ic ga tot minen va-
 der / want die vader is groter dan ick. Ende nu heb
 ic v gheseyt / eer dat gheschiet / op dat wāneert nu
 gheschien sal / dat ghy ghehoort

Ich en sal voort meer niet veel met v spreken
 Wat dye prince deser werelt coemt / ende en heeft
 aen my niet / Mer op dat die werelt behēne / dat ic
 den vader lief hebbe / en dat ick also doe / so my dye
 vader gheboden heeft. * Staet op laet ons
 van hier ghaen

Hoe Iesus sijn discipulen vele aendachtighe dingen leer-
 de ende haer totter liefden vermaende.
 Dat. xv. Capittel.

Ich ben een rechte wānstoc / en mijn
 vader een wāngaerdener / En yegē-
 lijcken wānrauck aen my die gheen
 vrucht en brenge sal by af snijden / en
 yegelijc die daer vrucht voort brenge
 sal hi reynigen / op dat hi inder vruchten brenge
 Ghi siet nu reyn om des woorts wille / dat ick tot v
 gesproken hebbe / Blijft in mi / en ic in v / Ghelijc
 die wānrācke geen vrucht en can voortbrenge van
 haer seluen / het en si dat hi inden wānstoc bliue al
 so ooc ghi niet / het en si / dat ghy in mi blijft

Ich ben den wānstoc / ghi siet die wānrancken /
 Wie in mi blijft / en ic in hem / die brenge veel vrucht
 een want sonder mi en condi niet gdoen / Wie niet
 in mi en blijft / die wort wech ghewerpen als een
 wānrancke / en berdoxret / en mē bergadertse ende
 woypse int vuert en verberntse. * * Ist dat ghy

it mi blijft / en mijn woorden in v bliuen / so sult
 bidden wat ghy wilt / ende het sal v gheschien. Dace
 hi wort mijn vader geprefen dat ghy veel vruchten
 brenge / ende dat ghy mijn discipulen wert.

Gelijc als mi mijn vader lief ghehad heeft /
 also heb ic v ooc lief gehad / Blijft in mijn liefden
 Ist dat ghy mijn gheboden hout / soe blijft in mijn
 der liefden / ghelijc als ick mijns vaders gheboden
 ghehouden hebbe / ende bliue in sijnder liefde / Die
 heb ic tot v gesproken / op dat mijn blijscap in v bli-
 ue / ende utwe blijscap volcomen werde. *

* Dat is mijn ghebot / dat ghy malcanderē lief
 hebt / ghelijc als ic v lief gehad hebbe / Niemand en
 heeft groter liefde dā die gene die sijn leue voor
 vriendē laet / Ghi siet mij vrienden / ist dat ghy doet
 dat ic v gebiede / Ic en segge voortaan niet dat ghy
 knechten sijn / wāt een knecht en weet niet wat sijn
 here doet / Mer ic heb v geseyt / dat ghy vrende sijn
 want al wat ick van mijnen vader hebbe ghehoort
 hebbe ic v te kēnen gecgeuen

Ghy en hebt mi niet vercozen / mer ic heb v ver-
 cozen / ende geseit op dat ghy sout henen gaen / ende
 vrucht brenge / ende dat utwe vrucht soude bliuen
 op dat / so wat ghy den vader bidt in mijnen name
 dat hi v dat gheue.

Dat gebiede ic v / dat ghy malcanderen lief hebt
 Ist dat v die werelt haet / so weet dat si my voor v
 gehaet heeft / Wae di vander werelt / so soude d'ye
 werelt dat haer is lief hebbe. Mer wāt ghy vander
 werelt niet en sijn / mer ic heb v vander werelt ver-
 cozen / daerom haet v die werelt / Gedence mijns
 woorts dat ic v geseyt hebbe / Dye knecht en is niet
 groter dan sijn here. Hebbe si my vuolcht so sullen en
 si v ooc veruolgen / hebben si mijn woort ghehou-
 den so sullen si dat utwe ooc houden.

Mer dit sullen si v altemale doen om mijns naē
 wille / Want si en kennē dē genē niet die mi geson-
 den heeft / Wāert dat ic niet gbecomen en ware / en
 hadt hem geseyt / so en hadden si geen sonde. Mer
 nu en connē si niet voor gheue / haer sonden te on-
 schuldigen / Wie mi haet die haet minē vader oock
 En had ick niet dye werken ghedaen onder haer /
 die gheen ander ghedaen en heeft / so en hadden sy
 ghen sonde / Mer nu hebben sijn ghesien / en noch
 cans beyde / mi en minē vader gehaet. Doch d'ye
 uult wāde die sprake / in haer der wt ghescreuen /
 Si hebben nu sonder oorsaecke ghehaet. *

* Wanneer die vertroster comen sal den welc-
 ken ic v seyndē sal / vanden vader den gheest der
 waerheit / die vande vader wtgaet / Die sal ghetuy-
 ghen van mi / Ende ghy sult ooc tuygen want ghy
 siet van aenbegin / bi mi gheueest

Hoe Iesus sijn discipulen leerde ende onderwijste
 Dat. xvi. Capittle.

It heb ic tot v gesproke / op dat ghy v
 niet en ergbert / Si sullen v inden van
 doe / Dye sijn coemt / dat so wie v doo-
 der / sal meynen God eenen dienst te
 doen daer aen / En dit sullen si v daer
 om doen / dat si noch minen vader noch my gheue
 en hebben Mer dit heb ic tot v gesproken / op dat
 wannē er die sijn comen sal / dat ghy daer om peest
 dat ic v geseyt hebbe. Dese dingen en heb ic v van
 beghin niet geseyt / want ic was bi v
 * Mer nu ga ic totten ghenen die my gesonde

Maak
H. a.

Ep. v

li. 10

Tu. bl. 1

en. m. 1

A

Matth.

ryl. 13. v.

heeft/ende niemant onder v en braecht my waer
gaet ghi heuen. Mer om dat ic dit tot v gesproken
hebbe/so is v herte vol duers ghe worden. Mer ic
segghe v die waerheyt/het is beter dz ic wech gae,
Wat ist dat ic niet wech en ga/soe en coet die st
ster niet tot v. Mer ist dat ic van v ga/soe wil ic hē
tot v seyn den. Ende wāncer die selue coet/dye sal
die werelt straffen om die sonde/ende om die ghe
rechticheyt/ende om dat oordeel. Om die sonde om
dat si in mi niet en gelouen. Om die gerechticheyt
om dat ic tottē vader gae/ende ghen sult mi voert
aen niet sien. Om dat oordeel/om dat die prince de
ser werelt gheoordeelt is

¶ Ic heb v noch veel te leggen/mer ghi en cōnes
nb niet ghedraghen. Mer wanneer dye ghene/dye
gheeft der waerheyt come sal die sal v in alle waer
heyt leiden. Want hi en sal niet vā hem seluen spre
ken/mer wat hi horen sal/dat sal hi spreken/ende
dat toecomēde is/dat sal hi v bercondigen. Dye sel
ue sal my prijsen/want bandē mijnē sal hīt nemen
ende v bercondigen. Alle dat die vader heeft/dat
is mijn. Daer om heb ic geleyt/hi salt bandē mine
nemen/en v bercondigen *

¶ Over een weynich en suldi mi nyet sien/ende
weder ouer een weynich so sult ghi mi sien/wand
ick gae totten vader/doen seyden sommighe van si
nē discipulen onder malcanderen. Wat is dyt/dat
hi seyt tot ons/ouer een weynich en suldi mi niet siē
en weder ouer een weynich so sult ghi mi sien/en
de dat ick totten vader ga. Doen seyden si/wat is
dit dat hi seyt/ouer een weynich. Wi en wētē nyet
wat hi spreect. Doen mercte Iesus dat si hem vrag
gen wouden/ende seyde tot haer. Daer of braecht
ghi lieden onder malcanderen/dat ick gheseyt heb
be/ouer een cleyne wile soe en suldi mi niet sien/en
de weder ouer een cleyne wile so suldi mi siē. Dooz
waer booz/waer ick seg v/ghi sult weenen en huy
len/maer die werelt sal haer berbliden. Maer ghi
sult truerich en droewich zijn/mer v droefheyt sal
in bliscap berandert worden

¶ Wāncer een vrouwe baert so heeft si droefheit
want haer vye is geromē. Mer als si dat kind ghe
baert heeft/soe en dēt si niet meer op dē anct/om
der bliscappē wille/dat die mensce ter werelt ghe
bozen is. Ende ghi hebt nb droefheyt/mer ic wil v
weder sien/en v herte sal hem verbliden/ende nye
mant en sal v bliscap van v nemen. En in dyē
seluen daghe en suldi mi niet vraghen. ¶ Voor
waer booz/waer ick seg v/ist dat ghi den vader yet
vide in mijnen name/so sal hīt v geuen. Tot noch
toe en hebdi niet gebeden in mijnen name. Sidt so
sult ghi ontfangē/op dat uwe bliscap volcomē si

¶ Ele dinghen heb ick dooz ghelickenissen ghe
sproken. Mer den lijf coet/daer ic niet meer dooz
ghelickenissen met v spreke en sal/mer v hēt bet
condigen vā mijnē vader. Indē seluen daghe sult
ghi in mijnē name bidden. En ick en seg v niet dat
ic den vader booz v bidde wil. Want hi dye vader
selue heeft v lief/om dat ghi mi lief gehad hebt/en
gheloof dat ic van Gode wtgegaen ben. Ick ben
vā den vader wtgegaen/en ben ghecomen in dye
werelt/weder om soe vlaet te die werelt en ga tot
ten vader. Sijn discipulen seyden tot hem/Siet nb
spreect ghi v hēt wt/ende en spreect in geen gelijcke

misste. Nb weten wi dat ghi alle dinghen weet/te be
hoeft niet dat v yemant vragē. Daerom soe ghelo
uen wi dat ghi vā God wtgeghaen zijt. Iesus ank
woorde hen/nb gheloofte ghi. Siet die vye coet/en
is alrede ghecomen/dat ghi verstroyt sult worden
een yegelijc int sine/en mi allen laten ende ick en
ben niet allcen/want die vader is bi mi

¶ Dese dinghen heb ic met v ghespreke/op dat ghi
in mi vrede sout hebben. In die werelt hebdi anct
mer hēt getrockt/te hebbe die werelt vwoomē. *

¶ Hoe Iesus zijn ooghen inden hemel sloech/ende sinen he
melschen vader om zijn verclaringhe ende voor zijn disci
pulen ende geloouē badt

Dat. xvij. Capittel. *

¶ Ele dinghen sprack Iesus/ende hief
zijn ogen op ten hemel/ende seyde. Va
der die vye is hier/dat ghy utwen sone
vclaert/op dz v sone v ooc vclare. Ge
lijc als ghi hē macht hebt gegeuen o
uer alle vicesch/op dz hi dz ewige leue soude geue
alle den genen die ghi hē ghegeuen hebt. Mer dat
ist ewige leuen/dat si hemē/dat ghi alle wt arach
tich God zijt/en dē genē die ghi gheseynt hebt. Je
sum Christusum bekennē. Ic heb v verclaert opter
aerden/en dat werlt volbracht dat ghi mi gegeuen
hadt dat ick doe soude. En nb bet claert mi ghi vā
bi v selue metter claerheyt die ick booz v hadde/er
die werelt was. ick heb utwen naem den menschen
gheopenbaert/die ghi my vander werelt gheghe
uen hebt. Si waren v/ende ghi hebtse mi gegeue/
en si hebben v woort geboude. Nb weten si dat al
le dat ghi mi ghegeuen hebt/dat van v is. Wat die
woorden die ghi mi ghegeuen hebt/heb ick haer
ghegeuen/en si hebbense ontfangen/ende bekenē
warachtelijc dat ic van v wtgegaen ben/en hebben
gheloofte dat ghi mi gelonden hebt

¶ Ic bid booz haer/en niet booz die werelt/mer
booz die ghene die ghi mi ghegheuen hebt/want si
zijn v. En al wat mij is dat is v/en al dat v is dat
is mijn/en ic ben in haer verclaert/en ick ben niet
meer in deser werelt/en si zijn in die werelt/ende ic
come tot v *

¶ Heylighe vader/bewaertse in utwen namen/
die ghi mi gegeuen hebt/dat si eens zijn ghelijc
als wi/die wile te bi haer was in die werelt/soe be
waerde icse in utwen name. Die ghi mi ghegheuen
hebt/die heb ic bewaert/en daer en isser gheen van
hem verlozen/dan alleen dat verlozen kind/op dat
die scrijver veruult soude worden

¶ En nb come ic tot v/en spreke dit in die werelt
op dat si mijn bliscap in hē volcomē soude hebben
Ic heb haer v woort gegeuen/en die werelt haet
se/wat si en zijn niet bander werelt. Ic en bid nyet
dat ghyse vander werelt neemt/maer dat ghyse be
waert vanden quade. Si en zijn niet vā dē werelt
gelijc als ic ooc vā dē werelt niet en ben. Heylichste
in utwen waerheyt. Woort is die waerheyt. Gelijc
als ghi mi in die werelt gesonden hebt/soe heb icse
ooc in die werelt ghesonde. Ic heylige mi selue booz
haer/op dat si ooc gheheilicht zijn inder waerheyt

¶ Maer ic en bidde booz hem niet allcene/maer
ooc booz die ghene die door haer woort in mi ghe
loouē sullen/op dat si alle een zōn/ghelijc als ghy
vader in my/ende ick in v/dat si oock in ons een

Matth
xvi. d
zacha
rij. b

B

A

te.
i. a
Cobi.
i. b
Matth.
xvi. c
ri. b

En op dat die werelt geloue/dat ghi mi ghesonden hebt/en ic heb hen die clacheit ghegeuen/die ghy mi ghegeuen hebt/op dat si een/souden zijn/gelike als wi een zijn. Ick in haer/ende ghi in my/op dat si volcomen sijn in een/ende dat die werelt bekene dat ghi mi gesonden hebt/en ick hebse lief ghehadt ghelijc ghi mi lief hebt ghehadt

Mathe
xi. b

Dader ic wil/dat so waer ic be/dz die daer oock sijn die ghi mi gegeuyt hebt/op dat si die clacheit/sien die ghi mi ghegeuen hebt/want ghi hebt mi lief gehadt/eer die werelt ghegeent wort/Sherichte vader die werelt en heeft v niet gheheit/mer ic heb v ghekent/ende dese hebben bekent/dat ghi mi ghesonden hebt/ende ick heb haer wiben naem he licht gemaect/en wil haer kenic maken op dat die lief de/daer ghi mi mede liefst gehadt hebt/in haer si ende ic in haer *

¶ Wan dat tijden ende passie ons HEREN Jesu Christi Dat. xviii. Capittelle. *

Oen Jesus dese dinghen ghesproken hadde/so ghinc hi wt met sinen discipulen ouer die beke Hydio/daer was eenen hof/daer ghinc Jesus in/ende sijn discipulen/ende Judas dyc hem verriet/wilte die plaeste oock/want Jesus die wil hem daer berlaemde/ met sinen discipule. Doe nv Judas met hem genomen hadde dyc schare/ende der ouerste priesters/en der Phariseen dienaers/so quam hi daer met sackelen/lanternen/en met wapenen. Als nv Jesus wiste/al wat hem ouercomen soude/so ghinc hi wt en seyde tot haer. Wien soect ghi? Si antwoorden he/ Jesum van Nazareth Jesus sprac/ Ic bent

Mathe
xvi. e.

Marc.
xiiij. e.

Mathe
xvi. e.

Judas die hem verriet stont oock bi he Als nv Jesus tot haer seyde/ic bent/so weke si te rugge/en bielen op die aerde Doe braechde hi haer wort/Wien soect ghi? Si seyden Jesum van Nazareth/ Jesus antwoorde/ Ic heb v geseit dz ick be/ Soect ghi my dan/so laet dese gaen/Op dat dat woort veruult soude worden/dwele hi seyde/ Ick en heb ber ghen verloren/die ghi mi gegeuen hebt. Doen hadde Simon Petrus een sweert/ende sooch dat wt/en sloech nae des ouersten priesters knecht en sloech he zj rechte oore af. En die knecht hiet Malch? Doe seyde Jesus tot Petru/ Steect v sweert in die seyde/ En sal ic den hielc niet dincen dien mi myn vader ghegeuen heeft? Dye schare ende die dienaers der Joden tasten Jesum aen ende bonden hem/en leide hem eerst tot Hannan/dye Cayphas sweer was/ die welke des sacros ouerste priester was/het was Cayphas/die den Jode riet/dattet goet ware/dat een mensche voor dat volc stouue

Simon Petrus volchde Jesum na/en een ander discipel/Die selue discipel was den ouerste priester bekent/en ghinc met Jesu in des hoogen priesters palleys/Petrus stont daer buiten voor die duere. Doen ghinc die ander discipel die den hoogen priester bekent was wt/ende sprac/metter due wachtterste ende seyde Petrum in/Doen seyde die duerwachtterste tot Petrum/ En sint ghi ooc deses menschen discipel niet een? Hi seyde. Ick en bens niet/Die knechten en dienaers stonden/ende hadden toeluer ghemaect/want het was cout/ende

wermden haer/ Peter stont oock by haer end e wermden hem.

En die hooge priester braechde Ihesum na sijn discipulen/en na sijn leeringe/Jesus andt woorde Ic heb vryt openbaerlic gesproken voor die werelt Ic heb altijt geleert in die schole/ende inden tempel/daer alle die Joden te samen comen/en en heb ic niet in wincelen gesproken. Wat braecht ghi mi daer na? Braechter dien na diet gehoozt hebben wat ick tot haer ghesproken hebbe/Siet/die selue wet/wat ic geseit hebbe/Als hi dat sprac so sloech een der dienaers Jesum int aefichte en seide/Sout ghi den hoogen priester also antwoorden? Ihesus antwoorde/Vieb ic qualic gesproken so bebyst dat mer heb ic recht ghesproke/wat staet ghi mi? Ende Annas seynde hem gebonden totten hoogen priester Cayphas

Simon Petrus stont en wermden hem/Doen seyden si tot hem/En sint ghi niet een van sinen discipulen? Hi loegendet/ende seyde ick en bens niet/ Een vanden hoogen priester knechte/een maech oft vriet des gheens/dien Petrus dat dor af gheslagen hadde/seyde. En sach ick v niet inden hof bi hem? Doen loechendet Petrus weder/en ter stont crayde die hane

Doen leiden si Jesum van Cayphas/voor dat rechthuis/Ende het was vroech/ende si en ginge niet int rechthuys/op dat si niet onreyn en souden worden/maer dat si dat paestclam soude moghen eten/Doen ghinc Pilatus tot haer wt ende seide Wat clachten brenge ghi tegen desen mensche? Si antwoorde en seide/ En waer hi niet ee misdadige wi en haddens v niet gheleuert/Doe seide Pilat? tot haer/Soo neemt hem wech/en oordeelt hem na uwe wet/Doe seide die Joden tot hem. Wi en moghen niemant dooden/Op dat dat woort veruult soude worden/dat hi seyde te kennē geuende/met welcher doot dat hi steruen soude

Doen ginc Pilatus weder int rechthuis/ende riep Jesum en seyde tot hem Sint ghi die coninc der Jode? Jesus antwoorde/Sege ghi dat van seluen/oft hebvent v die ander van mi geseit/Pilat? antwoorde/En ic een Jode? Volck/en die ouerste priesters hebben v mighelueert/Wat hebt ghi ghedaen? Jesus antwoorde/Mijn rijck en is niet van deser werelt/Waer mijn rijck van deser werelt mijn dienaers souden daerom bechten/dat ick de Joden niet geleuert en soude werden/Mer nv en is mijn rijck niet van hier. Doen seyde Pilatus tot he/So sidi nochtas een coninc/ Jesus antwoorde/Ghi segget/ic ben immer doch een Coninc/Ic be daer toe geboren en op die werelt gecome/dat ick die waerheit tuigen soude. Wie wt der waerheyt is die hoozt mijn stemme. Pilatus seide tot hem/Wat is die waerheit

En doe hi dat geseit hadde/so ginc hi weder wt totte Jode/en seide tot haer/Ic en vinde geē scrift aen he/Maer ghi hebt een gewoete/dat ic v eenē op den Paeste los geue/Wilt ghi nv/dat ick v der Jode coninc los geue. Doe riep si weder al te samen/en seide/Delen niet/maer Barrabam Barrabas was nochmans een moorder.

¶ Woort aen van dat tijden Christi tot dat eynde Dat. xix. Capittel *

psal. xxi.

Matth. 27. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Den na Pilatus Iesum / en gheestel de hē. Ende die cristen knechte vlochte ee croonte van doornen / en sette se op zjn hooft / ende deden hē een purpur cleet aen / ende seyden / Sijt ghegroet lieue Coninck der Joden / Ende sloeghen hem int aen sichts. Doen ghinck Pilatus weder wt ende seyde tot haer / Siet / ic brenghe hem wt tot u / op dat ghi sout bekennen / dat ic gheen schult aen hem en vinde. Also ginc Iesus daer wt / en droech een doornē croone / en een purpur cleet / en seyde tot haer / siet / welck een mensche. Doen hem de ouerste priesters en die dienacts saghen / soo riepen si ende spraken Cruyft hem / cruyft hem / Pilatus seyde tot haer / Reemt ghi hem en cruyft hem / wandtich en vinde gheen schult aen hem. Die Joden antwoorden hē Wy hebben een wet / ende nae dye wet sal hy steruen / want hy heeft hem seluen Godds sone ghemackt.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Doē Pilatus dat woort hoorde / bresde hi noch meer / En ginc weder in dat rechthuyt / ende seyde tot Iesu / Wā waer sidi / Mer Iesus en gaf hē geen antwoort. Doē seyde Pilat / tot hē En spreek ghy niet mi niet / en weet ghi niet dat ick macht heb v te cruyt / en macht heb v los te late / Iesus antwoorde / Ghi en sout gheen macht ouer mi hebben / en waerte v niet van bouē gegeuen / Daer om die mi v gheleuert heeft / die heeft meerder sonde. Van doen hoorde leyde Pilatus op tot / hoe hi hem los mocht late. Mer die Jode riepē / leggende / Laet ghi desen los / so en zijt ghi des keyfers vrient niet. Want soo wie hem coninc maect / die is tegen den keyser.

Doen Pilatus dat woort hoorde / so leyde hi Iesum wt / en sat op den rechterstoel in de plaete die daer heet Kichostrotos / Mer mit hebreusch Sabbatha. Mer het was den bereydach des paestkens / om trent die sette vte / en leyde tot den Joden. Siet / wien coninc. Mer si riepē / Wech / wech / met dien cruyt hē Pilat / leyde tot haer / Sal ic u wē coninc cruytē. Die ouerste priesters antwoorden / Wā en hebben geenē coninc dan den keyser. Doen leuerde hi hem ouer / dat hi gecruyft soude worden.

Si namen Iesum / en leyden hē wech / ende hy droech zjn cruyt / ende ghinck wt totter plaetsen / die daer heet Caluaria / die welcke int hebreusch heet Golgotha / daer cruyften si hem / en met hem twee andere / op beyde siden / Iesum int midden. Pilatus screef een opschrift / en sette dat opt cruce. En was gescreuen / Iesus vā Nazareth der Jode coninck. Dit opschrift lasen vele Joden / want die plaete was na bi die stad daer Ihesus gecruyft is. En het was ghescreuen int hebreusch / Grieck / en Latijnsche sprake. Doen seyden die ouerste priesters tot Pilatum / En scrift niet / der Joden coninc / mer dat hi gheleyt heeft / ick ben der Joden coninc. Pilatus antwoorde / Dat ick gescreue heb dat heb ic gescreuen.

Die ruyter knechten / doen si Iesum gecruyft haddē / so namē si zjn clederen / en maecten vier delen / pegelijcken ruyter knecht een deel / daer toe oode den rock. Mer dē rock was vgenaept van bouen aen / gewracht door en door. Doen seyden si onder makanderē / En laet ons die niet deplen / maer laet ons daer om token wā en dien zjn sal. Op dat die

scriftuere betuult soude worden / die daer seyt / Sy hebben mijn cledere onder hen lieben gedeelt / ende hebben op minē roc dat lot geworpen. Dat deden die ruyter knechten. Siden cruce Iesu stont zjn moeder / en zjnder moeder suster Maria / Cleophas huysuouwe / en Maria Magdalena. Doen na Ihesus zjn moeder sach / en den discipel daer bi staen dien hi lief hadde / soo seyde hi tot zjnder moeder / Wilt siet / dat is v sone. Daer na seyde hi tot den discipel / Siet dat is v moeder. En van stonden aen namē die discipel tot hem. Daer na als Iesus wille dat al volbracht was op dat die scrift betuult soude worden / seyde hi My dorst. Daer stont een vat vol edics / Si vulden een spongie met edic en ylopē / en hieldet hem voor den mont. Doē Iesus dē edic genomen hadde / so seyde hi / Het is al volbracht / en neyde zjn hooft en gaf den geest op. Die Joden / want het bereydach was / op dat de lichamen niet aent cruyt bliuen en souden op den Sabbath / want den seluen Sabbath dach was groot badē si Pilatum / dat haer benē souden worden gevōkē / en af soude worden genomen. Doen quamē die cristen knechten ende braken den eersten die beenen / ende den anderen die niet hem gecruyft was. Maer als si tot Iesum quamē / doen si sagen dat hi al doot was / so en braken si hē die beenen niet. Maer der cristen knechten een opende zjn sde met een speere / ende ter stont ghincker bloet ende waeter wt. En die dit gesien heeft / die heuet getuycht / en wi weten dat zjn gesuygēste warachtich is. En die selue weet dat hi waer seyt / op dat ghij ooc gelouen sout. Want sulc is gheschiet / op dat die scrift betuult soude werden. Ghi en sult hem gheen vte brenken. En weder seyt een ander scrift. Sy sullen sien / in welken si gesken hebben. Daer na badt Ioseph van Arimathia / die een discipel Iesu was / nochtans heymelike / wt bresen der Jode / Pilatū / dat hi dat lichaē Iesu mochte afnemē / en Pilatus oisloofde. Nicodemus quā oock die voortyts inder nacht tot Iesum gecomen was en bracht Myre en Aloē onder malcaderē / bi hē dert pont. Doen namē si dat lichaem Iesu / en bonde hē met līnē doekē / en mē dert spereerē / allomen die Jode plagē te begrauen. En bi die plaete daer hi gecruyft wert / was eenen hof / en inden hof een nieu graf / in welckē noyt yemant gheleyt en was. Daer leyde si Iesu / om der Jode bereydaechs wille / om dattet graf daer bi was.

scriftuere betuult soude worden / die daer seyt / Sy hebben mijn cledere onder hen lieben gedeelt / ende hebben op minē roc dat lot geworpen. Dat deden die ruyter knechten.

Siden cruce Iesu stont zjn moeder / en zjnder moeder suster Maria / Cleophas huysuouwe / en Maria Magdalena. Doen na Ihesus zjn moeder sach / en den discipel daer bi staen dien hi lief hadde / soo seyde hi tot zjnder moeder / Wilt siet / dat is v sone. Daer na seyde hi tot den discipel / Siet dat is v moeder. En van stonden aen namē die discipel tot hem.

Daer na als Iesus wille dat al volbracht was op dat die scrift betuult soude worden / seyde hi My dorst. Daer stont een vat vol edics / Si vulden een spongie met edic en ylopē / en hieldet hem voor den mont. Doē Iesus dē edic genomen hadde / so seyde hi / Het is al volbracht / en neyde zjn hooft en gaf den geest op.

Die Joden / want het bereydach was / op dat de lichamen niet aent cruyt bliuen en souden op den Sabbath / want den seluen Sabbath dach was groot badē si Pilatum / dat haer benē souden worden gevōkē / en af soude worden genomen. Doen quamē die cristen knechten ende braken den eersten die beenen / ende den anderen die niet hem gecruyft was. Maer als si tot Iesum quamē / doen si sagen dat hi al doot was / so en braken si hē die beenen niet. Maer der cristen knechten een opende zjn sde met een speere / ende ter stont ghincker bloet ende waeter wt.

En die dit gesien heeft / die heuet getuycht / en wi weten dat zjn gesuygēste warachtich is. En die selue weet dat hi waer seyt / op dat ghij ooc gelouen sout. Want sulc is gheschiet / op dat die scrift betuult soude werden. Ghi en sult hem gheen vte brenken. En weder seyt een ander scrift. Sy sullen sien / in welken si gesken hebben.

Daer na badt Ioseph van Arimathia / die een discipel Iesu was / nochtans heymelike / wt bresen der Jode / Pilatū / dat hi dat lichaē Iesu mochte afnemē / en Pilatus oisloofde. Nicodemus quā oock die voortyts inder nacht tot Iesum gecomen was en bracht Myre en Aloē onder malcaderē / bi hē dert pont. Doen namē si dat lichaem Iesu / en bonde hē met līnē doekē / en mē dert spereerē / allomen die Jode plagē te begrauen. En bi die plaete daer hi gecruyft wert / was eenen hof / en inden hof een nieu graf / in welckē noyt yemant gheleyt en was. Daer leyde si Iesu / om der Jode bereydaechs wille / om dattet graf daer bi was.

Van die verrisenisse Christi / ende hoe hi hem openbaere de Maria magdalena ende zjn discipulen / ende ghat hem den vrede / ende den beghyten gheest.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

nde op eenē dach des sabboths quā Maria Magdalena vroech / doent noch duyfter was / tottē graue / ende sach dat dē steen banden graue wech was. Doen liep si / en quā tot Simon Petri / en totten anderen discipel / den welken Iesus lief hadde / ende seyde tot hem / Si hebben den hecckē wech genomen wt den graue / ende wy en weten niet waer si hē geleyt hebben. Doen ginc

Matth. 27. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

lieff hebbe Iesus seyde tot hem / Weydt mijn scape
Doo; waer voorwaer segghe ic v / doen ghi ion
ger waert / so go; de ghi v seluē / en wandelde waer
ghi wout / mer als ghi out wort / so suldy v handen
wt recken / en een ander sal v go; de en leyden / daer
ghi niet en wilt. Mer dat seyde hi om te kennen te
geuen met welken doot hi Gode prijsen soude. *

E

Doen hi dat geleyt hadde. † Seyde hi tot
haer. Volcht mi nae. Petrus keerde hem om / ende
sach den discipel volghen / den welken Ihesus lief
hadde / die ooc in den auontmael op sijn borst lach /
en geleyt hadde. **H. E. E.** wie ist die v verraet? Doē
Petrus desen sach / soo seyde hi tot Ihesum. Mer
H. E. E. wat sal dese? Iesus seyde tot hem. Ist dat
ic wil dat hi bliue / tot dat ick come / wat gaet v dat
aen / volcht ghi mi na. *

G

Doen ghinc een sprake wt / onder den broeders
dese discipelen sterft niet / En Ihesus en seyde niet
tot hem / hy en sterft niet / mer ist dat ick wil dat hy
bliue tot dat ick come / wat gaetet v aen? Dit is die
discipel / die van desen dinghen ghetuyget / en heeft
dit gestreuen. Ende wi weten dat sijn ghetuygenis
le warachtich is. *

Daer sijn ooc vele ander dingen die Ihesus
ghedaen heeft / die welcke / waert dat
si deen nae dander gheschreuen
worden / ick meyne dye
werelt en soude dye
boecken niet be
gripen die te
schijuen
ware

Dat eynde des Euangelijs
van sinte Johannes.

Hier na volcht
dat anderde deel des Euan
gelijs van sinte Lucas / van dat werck
der Apostelen.

Hier beghint
dat werck der Apostelen oft
die geschiedenisse des Euangelijs van
Sinte Lucas.

Christus gheboot sinen discipulen dat si niet neber clim
men en souden van Iherusalem / Ende van die hemelnaect
Christi / Ende die electie Matthei in die plaecte van Iudas
dat eerste Capittel.

At eerste sermoen: tis

waer / heb ic gedaen / o lieue Theophi
le / van alle die dat Iesus begost / bey
de te doen ende te leeren / totten dach
toe / dat hi op genomen wort / na dien
hi de Apostelen die welke hi hadde sercoeren / door
den heyligen gheest beuel dede / den welken hi na
sinen liden / hem seluen leuendich verthoont heeft
door menigerley verthooninge / ende liet hem sien
veertich daghen lanck / ende sprac met haer vanden
rijcke Godes / ende als hise vergadert hadde / beual
hi haer dat si niet van Iherusalem en souden gaen /
mer dat si die beloofte des vaders soudē verwach
ten / die welke ghi gheboort hebt / seyde hi / van my. **Luce. xxiij. d**
Want Johannes heeft met water ghedooft / mer
ghi sult metten heyligen gheest ghedooft werden
niet langhe nae desen daghen.

Doen si na te samen gecomen waren / braechde
si hem seggende. **H. E. E.** suldi in desen tijt dat rijc
van Israel weder oprechtē? hi seyde tot haer. Het
en behoort v niet te weten die tijden oft dagen / die
welcke die vader in zūder macht behouden heeft
mer ghi sult die crachte des heylighen gheests ont
faen / die op v comen sal / en ghi sult nunc getuygen
sijn tot Iherusalem / en in gheheel Judea en Sama
ria / ende totten eynden der aerden.

Ende doē hi dit geseyt hadde / is hi op genomen
dat sijn saken / en een wolcke nam hem op v a haren
oogen / ende als si hem na saghen ten hemel varen
de / Siet / doen stonden neffens haer twee mannen
in witte cleederen / dye welke oock leyden /

mannen van Galileen/ wat staet ghi/ ende siet op inden hemel? Dese Iesus die van hi is op genomen ten hemel/ die sal comen ghelijc ghi hem ten hemel hebt sien varen.

Doen keerden si wederom tot Jerusalem/ van den berch die daer heet den Olijf berch/ die welcke bi Jerusalem is/ en heeft eens sabbath reyse/ ende als hi in waren ghegaen/ clommen si opten solder/ daer hem doen onthieldē Petrus en Jacobus/ Johannes ende Andreas/ Philippus ende Thomas/ Bartholomeus en Matheus/ Jacobus Alphae loon/ ende Simon Zelotes/ ende Judas Jacobi soon/ Alle dese volherden eenmuedelic met bidden en smeecten/ slamen metten vrouwen/ en Maria die moeder Iesu/ en sinen broeders.

O En in dien dāgen ghinc Petrus midden onder die discipulen/ ende seyde (die schare der namen was bi hondert en twintich slamen) Ghi mannen lieue broeders/ dese scrifture moeste veruult werden/ die welcke die heylighe gheest te voren geleyt heeft/ dso/ dē mont David/ bā Judas/ die eē voor ganger der gheure was/ die Iesum vingen/ wāt hi was met ons getel/ en heeft vercreghen dē aenual des ambachts. Dese hadde (tis waer) dē acher belete om dat loon der ongherechtigheyt/ en heeft hem verhangen/ en is midde in tweeen geboosten/ en heeft sijn ingewant wtghefloort/ en het is condt ghewordē allen die te Jerusalem woonē/ also dat den seluen acher op haer sprake ghenoeemt worde Mirhama/ dat is eenen bloet acher.

Matth. 23. a.

Psal. 6. vij.

Want het staet geseceuen inder Psalmen hoer. haer wooninge moet woest worden/ en daer en si nyemat die daer in woone/ en een ander ontfange sijn bisdom. Soo moet dat onder den mannen die met ons vergadert gheweest sijn/ dē geheelen tijt in welcken Iesus onder ons is wt en inghegaen/ beghinnende vanden doopsel Johannis/ tot opten dach/ doen hi van ons ghenomen is/ een wt desen een ghetyge sijn der verrijenisse met ons werdē.

En si steldē der twee/ Ioseph ghenamt Barlas mette toename Iustus/ en Matthia/ biddēde en seggēde. **H. E. E.** / kender alder hertē/ bertoont welckē ghi wt desen tweeen vercoren hebt/ dat een ontfange den aenual des dienste ende Apostel ambachts/ daer Judas af ghetreden is/ op dat hy wech soude gaen in sijn plaecte/ en si gauen dat lot onder haer/ en dat lot viel op Matthia/ en hi wert gheordineert totten elf Apostelen.

Den heyligen gheest wort ghelonden onder die Apostelen/ ende spraken met vrecinden tonghen/ waer af die Joden verwonderdē. Ende Petrus berclacde haer die waerheyt/ ende vermaendte totten ghelooue/ ende daer werdē ghedoopt drie duysent Joden.

Wat. ij. Capittel.

Snde doen den Dinsterdach veruult was/ so waren si alle eenmoedelicheit same. En het geschiede snellic een geuyt vanden hemel/ als eens rachtigē wints/ en vuuilde dz geberle huys daer si satē/ en inen sach aē haer die tongē gedeel/ als oft si vierich haddē geweeft/ en hi sacht op eenē pegelickē vā haer/ en si wordē alle veruult metten heylighen gheest/ ende begheosten te prediken met anderē tongē/ na die dat hē die geest gaf te spreke. Te Jerusalem waren Godvresende mannen

wonende/ wt alderley volc dat onder den hemel is Doen in die stemme ghechiede soo quam die mechte te samen en worden verfloort/ want een pegelick hoorde dat si spraken met sinder spraken. Si verwonderden haer alle/ segghende onder malanderē. Siet/ en sijn alle dese die daer spreken niet vā Galileen/ hoc hoorē wi dan een pegelic sijn sprake daer wi in geboren sijn/ Parten/ en Meden/ en Elamiten/ en wi die in Mesopotanien woonē/ en in Judea/ en Capadocia/ Ponto en Asia/ Phrygia en Pamphilia/ Egipeten en inden eynde der Libien bi Cyrenen/ en die bytenantische oft toecometen ghē van Acomen/ Judeen/ en ghenoden oft ghesellen der Joden/ Chreten en Araben/ wy hoorense met onsen tongen die grote daden Gods spreke. Si verhoeghen haer alle/ en worden verfloort/ segghende een totten anderē/ Wat wil dit sijn? Mer die ander hadden haren spot daer mede/ en seyden. Si sijn vol soets wāns.

G

Doen ghiack Petrus op inetten eluen/ en hieft sijn stemme op/ en sprac tot haer/ Ghi Jode/ lieue mannen/ ghi alle die te Jerusalem woont/ weest/ en laet mijn woorde/ den tot uwe ooren ingaē/ Wāt dese en sijn niet droonckē also ghi meynit/ wāt het die der da vye van desen dage is/ maer dat ist dat dooz der Propheete Iohel te voren geleyt is/ En het sal inde laetste dagē geschien seyt God/ Ich wil wtfloort in van minen gheest op alle bleesch/ en uwe sonen en dochtere/ sullen propheteren/ en uwe tongelingen sullen ghesichten sien/ en uwe ouders sullen droomen droomen/ En op mine knechte/ en op mine maerten wil ic inden seluen daghe van mine gheeste wtfloort/ en si sullen propheteren/ ende ic wil wonderlike teekenen bouē indē hemel gheuen/ en teekenen beneden opter aerde/ bloet en bier/ rooc en dāpe/ Die sonne sal verkerē in duysternissen/ en die mane in bloet/ eer dat den grooten en openbarcliken dach des **H. E. E.** roemt/ En het sal geschien/ so wie den name des **H. E. E.** aenroepē sal/ die sal salich werden.

Johel. 2. 28.

En ghi mannen vā Israel/ hoorē mijn woorde. Iesum van Nazareth den man van Sode onder v met wercken/ wonderlicheden/ en teekenen betrelen/ die welcke God dooz hem ghedaen heeft/ mid den onder v/ soe ghi selue ooe wort/ den seluen nae dat hi wt boordachē raet en voo/kenicheit Gods ouer ghegeuen was/ hebt ghi ghenomen dooz dye handen der onger echter/ en hem ghecruyt en ghe doot/ dien heeft God berwert/ en die smerten des doots ontvonden/ na dien dat onmogelic was dat hi van hem gehouden soude werdē/ Want David seyt van hem. Ic heb den **H. E. E.** altijē voo/ geseet voo/ in sijn aensicht/ want hi is aen mīnder rechter sinder/ op dat ich niet bevercht en werde Daerom is mijn hert vrolic/ en mijn tonge verhuucht haer/ wāt mijn bleesch sal ooc in hope rustē/ wāt ghy en sult mijn siel niet inder hellē latē/ noch ooc niet toe latē dat v heyligē/ die v gāckelicheyt si soude/ ghy hebt mi die wegē des leuē bekēt gemacēt ghi sult mi veruultē met bliscappē voo/ uwe aensichte.

D. Ro. 1. 2.

Psalm. 137.

Ghi mannen/ lieue broeders/ laet mi by vādē erctschen vader David tot v spreken/ hi is ghestouen ende begrauen/ ende sijn graf is bi ons tot op desen dach. Als hy dā een Propheet was/ ende

wilte dat hem God met eenen eede gelooff hadde dat die vrucht zijnder lendenen op sine stoel soude/ sitten/ heeft hi dat voor sien/ en ghesproken vander bereijensse Christi/ wandt zijn siele en is niet inder hellē gelaten/ en zijn vleesch en sach gheen verganc licheyt. Deseu Iesum heeft God verwect / des zijn wi alle ghetuyghen.

Ab hi door die rechter hant Gods verheuen is en die belofte des heylighen gheests vanden vader ontfanghen heeft / so heeft hi wtgestort die / dat ghy siet en hoort / want Dauid en is niet inde hemel geclommen. Mer hi seyt. Die h. G. E. heeft gheseyt tot minen h. G. E. sidd tot minder rechter hant / tot dat ic uwe diandē sette tot eender boetbancken uwer voeten. So sal nu dat geheele huis Israel wt te sekerlic / dat God desen Iesum / die ghy gecruyft hebt / tot eenē h. G. E. en Christū gemaect heeft.

Doen si dat hoorde / heeft hen haer hert ontfelhe / en seyden tot Petrum en den anderē Apostelen. Ghi mannen / lieue broeders / wat sullen wy doen / Petrus seyde tot haer / betert v / ende een yeghelic laet hem doopen inden name Ihesu Christi / in verghissenisse der sonden / soo sult ghi die gawe des heylighen gheests ontfanghen. Want dit is v en uwen kinderen belofte / en allen den genen die verre zijn die welcke God onse h. G. E. daer toe roepen sal. Doe getuycht hi met vele andere woorden / en vermaect / legghende / laet v wt desen booslen geslachte helpen. Die zijn woort gheerne ontfinge / die lieten haer doopen / en op dien dach worden daer toe ghe daen / hi die duyfent sieten.

Si bleue volherdich in die leerrige der Apostelen / en inder gemeynschap / en in die brenkinge des broots / en inden gbede. Allen selen qua ooc vree se aen / en daer geschiedē wonderlijcke dinghen en tekenē door die Apostelen. Alle die geloouich waren geworde / waren te samen / en alle dingē hadden si gemeyn / si brochte haer goede en haue / en deden se wt onder alle / na die dat eenē yeghelicē van noode was / en si bleue gestadich / dagelic eenmoedelic indē tempel / en si braken dat broot hier en daer in die huysen / si ontfingen spijse met vuerchen / ende met eenuuldiger herten / ende hadden genade bi alle den volcke / die h. G. E. dede daer daghelics tot der gemeynen die daer salich souden werden.

¶ Hoe Petrus gheuas den trepels / ende leerde dye Joden die glouificatie ende die berrijensse Christi.

Dat. iij. Capittel.

Petrus en Johannes gingen met miltanderē op indē tempel / omtrent dye negede hre der biddinge. En een inā die crupel was wt zijn moed lichaewert gedrighen / daghelics voor dye poorte des tempels / die daer hiet die schoone / op dat hi aelmoesen soude biddē vanden gheuen die inden tempel ghinghen. Doen hi nu Petrum en Iohannem sach / dat si inden tempel wouden ghaen / so badt hi op dat hi een almoese soude ontfanghen. Petrus sach hem met Iohannem aen / ende seyden. Siet ons aen / mer hi hielt hem teghen haer / hopen de yet van haer te ontfangen. Mer Petrus seyde. Ic en heb siluer noch gout / mer dat ick hebbe / dat gheue ick v / inden naem Iesu van Nazareth / staet op ende wadelt / ende nam hem vider rechter hant,

en rechte hem op. Terstont worden zijn beenen en knokhelen vast / hi spranck op / hi stont en wandelde / en ghinc met haer inden tempel wandelende / ende spingende en God louende.

En allet volc sach hē wadelē / en God louen / si kende hē dock dat hi die ghene was / die om die aelmoesen voor die seone doze des tempels geseten hadde / en si worde vol verwonderens en verscrickenis om tghene dat hē geschiet was. Mer als dese lantme nu gelont zijnde / hē tot Petrum en Iohannem hiet / so liep alle dat volck tot haer / int portael / dat daer heet Salomons portael / verbodetende haer.

Als Petrus dat sach / antwoorde hi dē volcke. Ghi mannen van Israel / wat verwonderet ghi v daer af / of wat siet ghi op ons / als oft wi desen wadelende hadde gemaect / door onse eygen cracht en verdienle. ¶ Die God Abrahams / Iaac / ende Jacobs / die God onser vaderen / heeft zijn kint Iesum verclaert / den welken ghi geleuert ende beeloochent hebt voor / dat aenlicht Pilati / doen hē die setue oordeelde los te laten / maer ghi verlockede dē heyligē en gerechtigē / en baedt hē om den moorde naer v te geuen / mer dē hertoghe des leuens hebdi gedoot / dien heeft God vweert vande doode / daer af zijn wi getuygē. En door tgelouue zins naems heeft hi aen desen dien ghi siet en kent / sinen naem vast gemaect / en tghelooue door hem / heeft desen voor uwen oogen dese gelontheyt gegeuen.

Ab lieue broeders / ic weet dat ghij door ontweytenheyt gedaen hebt / gelijc ooc uwe ouerste. Maer God die door dē mont alre zynne Propheete te hore bercodicht heeft / dat sine Christū / ijdē soude / die heuet also veruult / So doet nu hoete en bekeert v op dat uwe sonden wtgedaen werden. ¶ Op dat als dē tijt der veruerfscinge vande aelicht des h. G. E. sal come / en ghi die hē sien sult / die nu te vore gepredict is Iesum Christū / die welcke den hemel moet in nemē totter tijt toe dat wed gebracht werde al dat God gesproken heeft door den mont van alle zyn Propheeten / van beghin der werelt.

Want Moyses heeft totten vaderen gheseyt. God v h. G. E. sal veenē Propheete verwecke wt uwe broedre / dien suldi hooren als nu / en in allen dat hi tot v legghen sal / en het sal gheschien / so wat siele die Propheete niet en hoort / die sal dūttel werdedē. En alle Propheete van Samuel aen / en daer na hoe vele haerder gesproken hebbe / die hebben van desen dagen vercondicht.

Ghi zijt der Propheeten en des testamēts kinderen / dwelc God besleit heeft tot uwen vaderen seggende tot Abraham. Door v laet sal alle volck opter aerde gebenedijt werde. God heeft eerst zyn kint Iesum verwect / ende heeft hem tot v ghesonden v te benedien op dat hē een yeghelic bā zijnder boosheyt bekeere.

¶ Hier wort gheselt den haet der Iudesseren tegen die Apostelen / ende die antwoorde Petri met een deure oratie der ghelouighen / ende haer heylighe conuersatie.

Dat. iij. Capittel.

Is si totte volcke spraken / so quamē tot haer die Priestere en die bozkeherē des tempels / en die Saduceē / dien verdroot dat si dat volc leerde / ende vercondichde die berrijensse vande

dooden aen Iesu/en sloegen die handen aen haer/
en settense in die geuanchenisse tot smozgens toe/
want het was auent/ Maer vele onder die ghene
die dat woort gehoort hadden/ worden ghelouchy
en dat ghetal der mans woert bi vijf duysent.

Wilt nu dach wert/ so bergaderden die Ouerste
en Ouders/en Schriftgheleerde te Jerusalem/ An
nas die ouerste Puerster en Cayphas/ ende Johan
nes en Alexander/en soo vele als vanden ouersten
Puersters gheslachte warē/ en settense voor haer/
en vraechden haer/ wt wat macht/ oft in wat na
me hebdi dat gedaen/ Petrus vol banden heyligen
gheest/ seyde tot haer/ Ghi ouerste des volcs/ ende
ghi Ouders van Israel/ Ist dat wi heden werden
gheoordeelt van dier weldaet aen dē cranckē men
sche/ door welke hi gesont is geworden/ so si v en
alle den volcke van Israel kenlich/ dat in den name
Jesu Christi/ den welken ghi gecruysst hebt/ dyen
God handē dooden verwoet heeft/ staet dese hier
voor v gesont. Dat is den steen vā v ymmerliede
berwoyde/ die tot eenen hoecsteen gheworden is/
en in gheenē anderen en is salicheyt. Den mensche
en is ooc gherenen anderen en naem onder den hemel
ghegeuen/ daer inne wi salich sullen werden.

Si lagen die vryheyt Petri en Iohannis/ ende
verbonderden haer/ want si warē seker dattet on
gheleerde heden ende leeken waren/ en si kendense
ooc wel dat si met Iesu geweest waren. Si saghen
dē mensche die gesont was geworden bi haer staen
en en wistē daer niet tegen te segghē. Doen hieten
sij wt den raet gaen/ en spraken met malcanderē/
ende seyden. Wat willen wy desen mensche doen?
Want dat teken is kenlic door haer geschiet/ open
baer allen die tot Jerusalem woonē/ en wi en con
nens niet gheloochenen/ mer op dattet niet wijder
in en vryhe onder dat volc/ so laette ons neerdelich
dreygen/ dat si na desen tijt gheenen menschen vā
desen name meer en segghen.

En triepen se ende vercondichden haer/ dat si
hem gheentins en lieten hoorē/ noch en leerde in
den name Iesu. Maer Petrus en Iohannes ant
woorde en seyden tot haer. Soordeelt gheselue/ oft
het voor Gode recht si/ dat wi v meer gehoors ge
uen dan Gode. Wi en conne ymmer niet gelaten/
dat wi niet spreken en soude/ dat wi gesien en ghe
hoort hebbe. Maer si dreychden se/ en lieten se gaē
en si en honden niet hoe sijn souden mogen pinigē/
om des volcs wille. Want si presen alle God/ van
dien datter geschiet was. Want die mensche was
meer dan veertich iaer out/ aen welken dit teken
der ghesontheyt gheschiet was.

En als men se hadde laten gaen/ so quamen si tot
haren gheselschap/ en vercondichden haer/ wat dye
ouerste Puerster en die Oudste tot haer gheseyt
hadde. Doe si dat hoorde/ hieue si haer stemen op
eenmoedelic tot God en seyden. HEE/ ghy dye
daer zijt die God die hemel/ die aerde/ ende die zee
en alle dat daer inne is/ gemaect hebt/ ghi die door
dē mont David ws linechts geseyt hebt. Waerom
laen die heydenē op/ en waerom laen die volckē
onnutte dingen wt. Die Coninghe der aerden sijn
te samen ghetreden/ ende die vorsten hebben haer
te hoore vergadert/ tegen haren HEE/ en tegē
sinen Christum oft ghesaliden.

Under waerheyt si hebben haer bergadert tegē
v kint Iesum/ den welckē ghi ghesalft hadt/ herodes
en Poncius Pilatus/ mette heydenē en volcke
van Israel/ te doen dat v handt en utwen raet te
voze bedacht hadde/ dat gelien soude. En nu HEE
aenket haer dreygen/ en gheeft utwen knech
ten met alre vryheyt/ v woort te spreke/ v hāt reyc
kende/ op dat gesontheyt/ tekenen/ en wondetlic
heden gelien/ door den name ws heylighs kints
Jesu. En doen si gebeden hadde/ bevoechde haer
die plaecte daer si vergadert waren/ en worden al
le veruult metten heylighen gheest/ en spraken dat
woort Gods met vryheyt.

Der menichten der geloouigē was een herte
en een siele. Noch niemant en seyde van sinen goe
de dat sijn was/ mer het was haer al gemeyn. En
die Apostelen ghauen ghetuyghenisse met grootte
cracht vāder betruenisse des HEE/ Iesu Chri
sti/ en daer was groote genade bi haer allen. Daer
en was ooc nyemant onder haer die gebiet hadde
want hoe vele haerder was/ die ackers oft huysen
hadden/ die becochten si/ en brachtē dat ghelt des
vercochten goets/ ende leyden dat voor die voeten
der Apostelen/ en men gaf eenē vegeliken dat hem
van noode was.

Joles metten toename vanden Apostelen ghe
naemt Barnabas/ dat heet een soon des troosts/
een Teust wt Cyprien vā geslachte/ die hadde eenē
acker en vercochten/ en bracht dat ghelt en leydet
voor die voeten der Apostelen.

Hier sterft Ananias om bedriech handē vryse des at
kers mer Saphira zijnder huysurouwe/ en de cranckē wer
den ghesont gemaect vanden Apostelen/ ende handē Jo
den worden si berispt/ welcē Samael ghecrucificeert hadde.
Dat. v. Capittel

Mer een man geheete Ananias met
zijnder huysurouwe Saphira voecht
sijn haue/ en bechiet wat heymelic vā
den ghelde/ dat sijn huysurouwe wel
wiste/ en bracht ee deel en leydet tot
ten voeten der Apostelen/ Petrus seyde. Anania/
waerom heeft die duyuel v hert veruult/ alsoo dat
ghi den heylighen gheest liecht/ en ontrect wat van
den gelde des ackers? En waer hi met v gebleuen
also hi was/ en het ghelt waer ooc in utwer macht
gheweelt. Waerom hebdi dat dan in utwer herten
voorgenomen? Ghi en hebt den menschen niet ge
logen/ maer Gode. Doen Ananias dese woorden
hoorde/ viel hi neder/ en ghaf den gheest/ ende daer
quam een vrees op alle die dit hoorde. Die ionge
linghen stonden op ende deden hē besiden/ en droe
ghen hem wt/ en begroeuē hem.

En het geniel ouer een wyle bi drie dien quamt
daer sijn huysurouwe inne/ en en wist nyet watter
geschiet was. Petrus seyde tot haer. Segt mi/ heb
di dē acker so diere vercocht? Si seyde/ iae/ so diere.
Petrus seyde tot haer/ wat zijt ghy dan eens ghe
worden den gheest des HEE/ te tempteteren?
Siet/ die boete der gheender die utwen man begra
uen hebbe sijn voor die duere/ ende sullen v wt dra
ghē. Ende terstont viel si tot sinen voeten/ en ghaf
den gheest. Doe quamen die iongelinghen en bon
den se doot/ ende droegen se wt/ en vgroeuē se bi
haren man/ en daer quā een groote vrees ouer die

Matth.
xxi
mar. xij
a.
lu. xx. c.

Plal. ij.

gehele gemeyntheit/ en ouer alle die die hoor den,
 * Het gheschieden vele teekene en wonderliche
 den inden volcke door die hande der Apostele/ en
 si ware alle eemodelic in dat hoor tael Salomons
C Sheen handen ander en dorsten geselschap met
 haer houden oft haer toe boeghen/maer dat volck
 hielt groot van haer. Die menichte der mannen en
 vrouwen die daer inde h. E. E. gheloofde wert v.
 meerdert/ Also dat si die cranche wt op die straten
 droege en leydense op bedde en baren/ op dat wan
 neer Petrus quame/ dat sine schaduwe haerder so
 nige omschaduwten soude/ Daer quamender oock
 vele handen byliggenden steden tot Iherusalē/ ende
 brachten die cranche/ en die van onreynne gheesten
 gepincht waren/ en si worden alle gesont. *

D Die ouerste Priester stont op/ ende alle die met
 hē ware die welke die secte der Saducee is/ ende
 worde vol indichypt/ en si sloege die hande aen die
 Apostelen/ en worpen in die gemeynne geuanche
 nisse. Maer die Engel des h. E. E. dede die do-
 re der geuanchenisse inder nacht op/ en leyde wt/
 en leyde/ gaet hene/ en treedt op/ ende sprec inden
 tempel totten volcke alle woordē des leuens. Doe
 si dat hoorden/ ghinghen si v. oech inden tempel/ en
 de leerden.

Maer die ouerste Priester qua/ en die met hem
 ware/ en riepen de raet/ en outste der kindere van
 Israel te samen/ en sonden totter gheuanchenisse/
 om haer te halen. Die dienaers quaine daer/ ende
 de kercker open zijnde/ en bondē si niemant inden
 kercker. Si quame weder en vercondichden/ seg
 gende. Wi bondē de kercker met alre neerkecheyt
 gesloten/ en die verbaerders buytē vooz die dooren
 staen/ doen wi dien op deden/ soo en bonden wi me
 mant daer inne. Doen die opperste priester en die
 vorkheeren des tempels/ en ander prince der pue-
E sterē dese woordē hoorde/ waer si met haer begae
 wat doch dat worden wurde.

Doen qua daer ee die haer vercondichde. Siet
 die mannen/ die ghi in die geuanchenisse geworpen
 hebt/ zyn in den tempel/ staen ende leeren dat volc.
 Doen ghinghen die meesters des tempels met ha-
 ren die naren/ en haeldense sonder ghewelt/ want si
 vreesden dat volc/ op dat si niet gesteent en souden
 werde. En als sile brachtē/ so stelden sile vooz den
 raet. Ende die opperste priester brachde haer/ seg
 gende. En hebben wi v met met cranche gheboden/
 dat ghi in desen name niet en soudet leeren? Ende
 siet/ ghi hebt Iherusalen veruult met uwer leerin
 ghen/ ende wilt dat bloet van desen menschen ouer
 ons leyden.

Petrus en die Apostelen antwoorde en sprake
 Men moet God met gehoorsae zyn dan den men-
 scē. God onser vaderē heeft Jesum vweert/ de welc
 hē ghi gedoot hebt en aē dat hout gehange/ die he-
 uet Gods rechter hat vheue tot enen hertoge en
 salichmaker/ om Israel boete en afaet der sonden
 te geue/ en wi zyn sine getuyge vā desen woorden/
H en die hephge geeft den welke Godt gegeue heeft
 den genen die hē gehoorsae zyn. Doe si dat hoorde
 door sine et haer dat/ en dachten te dooden.

Maer doe stont op een pharizeus/ geheeten Sa-
 maliel/ en scriffgeleerde/ wel geacht bi alle twote
 inden raet/ en h. et die Apostelen en weynich wech

wt den raet doen/ en leyde tot haer/ **S**ht mannen
 van Israel/ neet ws selfs waer aen dese menschen
 wat ghi haer doen sult. Vooz dese dage stont Theu
 das op/ wt geuende dat hi wat was/ en een ghietal
 van manne ontrent vier hondert hingen hem aen/
 die is verflaghen/ en alle die hem toe velen/ en ver-
 stroyt en te niete gedaen. Daer na stont Judas vā
 Galilee op/ in den daghe der scattingen/ en maecte
 beel volcs afuallich na hē/ en die is doer vergaen/ en
 alle die hem toe velen/ zyn verstroyt.

En nu seg ick v/ laet af van desen menschen/ en
 laetse baren. Is dien raet oft dat wert wt den men-
 schen/ so salte vergaen/ inder ist wt Godt/ so en coudt
 ghi dat niet te niete gedoen. op dat ghi niet gheuon-
 den en wert/ die tegen Godt strijden willen. Doen
 velen si hē toe/ en riepen die Apostelen/ en ghescel-
 dense/ en gheboden haer dat si niet en souden predi-
 ken inden name Jesu/ ende lieten se gaen.

Maer si gingen vrolic van des raets aengesicht/
 om dat si werdich ware om zyns naems wille ver-
 smaetheyt te lijden/ en en hielden niet op alle dage
 inden tempel/ en in alle huysen te leeren/ en hen te
 prediken dat Euangelium Jesu Christi.

¶ Hoe datter seuen dyakenē ghehoert worden vanden
 apostelen/ wt welchen Stephanus gheacuert wert vooz
 die Joden.

Wat. vi. Capittel.

N dien dagen/ doen dat getal der disci-
 pulen meerdert wert/ so isser een mur-
 muratie op gestae ond die Griecten
 teges die hebreuse/ om dat haer we-
 duwen vermaet worden inder dage
 lijcher hantre yckinge. Doen riepen die twalef die
 menichte te samen ende leyden. Hc en dooch wyet
 dat wi dat woort Gods laten/ en ter tafele dienen/
 daerom lieue broeders/ verkiest onder v seue man-
 nen die daer vermaect zyn/ dat si vol des heylighs
 gheests en wyshepts zyn/ die welke wi mogen set-
 sen tot deser nootdruft/ inder wi willen ons houden
 aent gebet/ en aen dat ambacht des woorts Gods
E En die reden behaechde der gheelder menichten
 wel. En si vercoze Stephanū/ ee man vol geloofs
 en des heylighs gheests/ en Philippū/ en Procho-
 ron/ en Nicanorē/ en Timon/ ende Petrenas/ en
 Nicolaum den Jode genootē van Antiochien. De-
 se stelden se vooz die Apostelen/ ende baden/ ende
 leyden hem die handen op.

En dat woort Gods wies/ en dat getal der disci-
 pulē wert te Iherusalē zeer vmenichvuldicht. Vele
 priesteren worden ooc den gelooue ghehoorsarin.
 * Stephanus vol gheloofs ende crachten/ bede
 wonderlike vingen en groote teekenen onder den
 volcke. Doen stonde der sommige op vander sco-
 len/ die daer heet der Libertinen/ en der Cyrenen/
 en der Alexandrines/ en der geerne die van Cilicia
 ende Asia waren/ en disputeerden met Stephano/
 ende si en vermochten niet te wederstaen der wys-
 heyt en den gheest wt welchen hi sprac. Doe maec-
A ten si somige mannen toe die souden legghen. Wy
 hebben hem lachterlike woorden hoorzen spreken
 tegen Moysen en tegen Godt. En betwechde dat
 volc/ en die outken/ en die scriffgeleerden en tot hē
 loopende/ namen si hem wech en leyden hem vooz
 den raet/ en stelden daer valke getungen/ die daer
 souden legghen. Dese mensche en laet niet af lach

terlike woorden te spreke/ tegē dese heylige plaette ende teghen die wet. Want wi hebben hem hoorē seggen/ dat Iesus van Nazareth dese plaette sal be-
Derueu/ ende veranderen die sedē die ons Moyses ghegeuen heeft/ ende si saghen op hem alle die in- den raedt laten/ ende saghen zijn aensicht als eens enghels aensicht.

Hier antwoort Stephanus den Joden van eghene dact hi af gheacruert was/ ende thoonde die rebellicheyt der Joden teghen God/ Ende hoe hi ghesceent wert.

dat. vij. Capittel.

Den seydē die ouerste Ductere. Is dat also/ hi seydē. Nieuwe broeders en vaders hoort toe.

God der heerlicheyt openbaerde onsē vader Abraham/ doen hi noch in Mesopotamen was/ eer hy inden lande Haran woonde/ en seydē tot hem. Sact wt uwe lande en wt v maechscap/ ende reyft in een lant dat ic v wilsen wil. Doen ghinc hi wt den lande van Caldeen ende woonde in Haran/ ende van daer/ doen zijn vader ghestoruen was/ vrecht by hem ouer in die landt daer ghinc in woot/ ende hy en ghaf hem gheen erfdoel daer inne/ ooc niet eenen voet breet/ ende beloofde hem/ hi woude se hem gheuen te be-
Scten/ ende sinen lade nae hem/ doen hi noch geen kind en hadde. Maer God sprack alsoo tot hem. Wsaet sal een vreedelinc zijn in eenen vreedē lande/ ende si sullen dienstvaer maken/ en qualic handele hier hondert ende dertich iaer/ ende ic wil dat volck/ dien si dienen sullen/ oordeelen/ seydē Godt. En daer nae sullen si daer wt reyn en mi dienen in dese plaette/ en ghaf hem dat verbont der beknis demisse/ en hi wan Isaac/ en bekniet hem optē achtē dach/ ende Isaac wan Jacob/ ende Jacob die twaelf eertliche vaderen.

En die eerste vaderē warē nijdich tegē Joseph en vercochten hem in Egypten/ en God was niet hem/ ende verlostē hē wt alle sine tribulatiē/ ende gaf hem genade en wijsheyt voor dē Coninc Pharaon v Egypten/ die sette hē tot eenen vorste ouer Egypten/ en ouer zijn gheeele huys.

Maer daer na quam eenen dierē tijt ouer dat gheuele lant van Egypten/ en Chanaan/ ende een groote tribulatiē/ en onse vaderen en hondē gheer spijse. Mer doen Jacob hoorde dat in Egypten roren was/ ende se ynde onse vaderen wt ten eersten/ ende ten anderen male/ wort Joseph van sinē broeders bekenē/ en Josephs gheslacht wort Pharaon openbaer. Joseph sandt wt/ en liet sinen vader Jacob halen/ ende zijn heele maechscap/ vif en tseuentich sielen. Ende Jacob quam af in Egypten/ ende kerf/ hi ende onse vaderen/ en zijn ouerbrecht in Sichem/ ende ghelept in dat graf dat Abraham om ghelt gecocht hadde vanden kinderen hemoz tot Sichem.

In den tijt der belosten naechte/ die Godt Abraham geswoorē hadde/ so was dat volc en wort vermenschfuldicht in Egyptē/ tot dat een ander coninc op stont/ die van Joseph niet en wilske. Dese v droech onse geslacht/ en handelde onse vaders qua-
Hic en beschietē datinē die ionge kinderhens werch werpen moeste/ op dat si niet leuēde blijue en sou-
Den. In dier tijt wort Moyses geboorē/ en was een

bequaem kind voor God/ en wort die maenden geuoet in zijn vaders huys. Mo hi wech ghe wort pen wort/ so nam hem die dochter Pharaons op en boede hem op tot eenē sone. En Moyses wort geleert in alle wijsheyt der Egyptenaers/ en was inachtich in wercken en woorden.

Doen hi veertich iaer oudt was viel hem in zijn herte/ zijn broeders die kinderen van Israel te be- soecken/ ende hi sach eenen onrecht lijden doē haip bi hem/ en wreece dien die leet gheschiede/ en ver-
Doerch den Egyptenaer. Mer hi meynde sine broe- ders soudent verstaen dat God door zijn handt hē salicheyt soude gheue/ maer si en verstondeus niet. Des anderen daechs openbaerde hi hen/ doē si ke-
Uen/ ende settese te vreden/ leggende. Nieuwe mannē ghi zijt broeders/ waeromme doet deene den ande- ren onrecht? Die sinē naechte onrecht dede/ die liet hem vā hem segghende. Wie heeft v tot eenē ouer-
Usten en rechter ouer ons gheset? wildi mi ooc door- helpen/ so ghi ghiscere dē Egyptenaer door holpe? Mer Moyses bloot van desen woerde/ en wort een vreedelinc inden lande Madian/ daer wan hi twee sonen.

En na veertich iaren verfoonde hē inder wo-
Uoestijne/ op den berch Sina/ die engel des hē. En in eender blānen des viers int bosch/ Doent Moy- ses sach/ verwonde/ de hi hem vande ghesichte/ als hi daer toe ghinc/ so geschiede die stemme des hē.
E En tot hem. Ic ben God uwer vaderen/ Abra- hams God/ en Isaacs God/ en Jacobs God/ mer Moyses die wort vruende/ en en dorstes niet aen-
Sien/ Mer die hē. En seydē tot hē. Treect die schoe- nen wt van uwen voete/ wāt die plaette daer ghy in staet. is een heyligh lant. Ic hebbe dat leyt mīn volc in Egypten wel gesien/ en heb haer lichten geboort/ en ben af ghecomē om haer te verlossen/ en ic coemt hier/ ic wil v in Egypten se ynden.

Desen Moysen dien si verloochenden/ leggen- de. Wie heeft v tot eenē ouerste en rechter geset? dien se ynde God tot eenen ouersten en verlossere door die hand des engels/ die hem openbaerde int bosch/ dese leyde se wt/ en dede wonderhepde en tekenen in Egypten/ en in die roode zee/ en inder woestijnen veertich iaer. Dit is Moyses die totten kinderē van Israel gheseyt heeft. God sal v eenen propheet verwecken wt uwen broederen/ dien sul di hooren ghelijc als mi.

Dese ist die inder vergaderinge inder woestinen metten engel was/ die niet hem sprac op den berch Sina/ ende niet onsen vaderen/ dese ontfinc dat le- uēde woort/ om ons dat te geue/ den welckē uwe vaderen niet ghehoorsaem en woude werden/ mer e-
Slieten hem vā hem/ en keerde den hem metter herte omme in Egypten/ legghende tot Aaron. Maect ons goden die voor ons henen ghaen/ want wi en weten niet wat Moysē/ die ons totten lande Egip- ti gelept heeft gheschiet is/ ende maecten op die tijt een calf/ en offerde dien afgode offer/ en verblijden haer vanden werken haerder handen.

Mer God keerde hem en gaffe daer toe ouer/ dat si dienden des hemels ridderscappen/ so als ge- screue staet inden boeck der Propheeten. Hebt ghi vande huyse Israel/ die veertich iaer inder woesti-
Enē mi ooc opt offer en beesten geoffert? Ende ghy

Se. rja

Se. rj c

Se. rj b. l.

ge. rj. b

ge. rj. c.

Se. n.

rj. b. d.

Se. n. rj. b

Ero. l. a

Ero. rja

Ero. rj b

Ero. rj. c. U. rj. b

Ero. rj. b

E

Den. rj. b. e

Ero. rj. a.

E

naemt die tenten oft tabernaculen Moloch aē/ en die sterren ws Gods Aemphā die beelden die ghy gemaect hadt om aente beden/ en ic wil v berwozen ouer gheen sīde van Babilonien.

Ons baders hadden dē tabernacule des getuy genisse inder woelinen/ so hi hē dat gheoorzincert hadde/ doen hi tot Moysen sprac dat hi dien make sōude na den voorbeeld dat hi ghesien hadde/ welc onse baders oock aen namen/ en brochten die met Josua in dat lant dat die heydenen inne hadde/ die welke God wtsiet/ hoor dat aēchte onser bads tot Davids tijt die bandt ghenade bi God/ en hadt dat hi God Jacobs eenen tabernacule vnde mocht te/ Maer Salomon timmerde hem een huys.

Maer die alderhoochste en woont niet in tempelen/ die met handen ghemaect sijn/ alsoo hi doo den propheet seyt/ Den hemel is mijnen stoel ende die aerde is die bancke in sinder voeten/ wat huys wildi mit myneren seyt die hē E E E / Est welc is die plaetse mijnder rusten/ En heeft mijn handt dat niet al ghemacēt.

Ghi hertueckige ende onbesnede ne van herten ende ooren/ ghi we derstaet alst den heylige geest gelijk wtve baders niet beruolcht/ ende si dooden die daer te vozen vercondichden die toecomst des gherechten/ des welcs ghi v verraders ende inoorders ghehouden sijt/ Ghi hebt die wet ontfanghen door/ die engelen beschicket/ ende en hebt niet ghehouden.

Doen si dit hoorden/ sleet hem haer herte van een/ ende knersten met hare tanden ouer hē/ Maer als hi vol des heylighs gheests was/ sach hi op ten hemel ende sach die heerlicheyt Godts/ ende Ihesum staende ter rechter handt Godts/ ende seyde Siet/ ick sie den hemel open/ ende des menschen sonne ter rechter handt Godts staen/ Si riepen luyde ende hielden hare ooren toe/ ende liepen eenmoedelich tot hem in/ ende sieten hem ter stadt wt/ ende steenichden hem/ Ende die ghetuygen leyden haer cleederen af/ ten voeten eens iongelincs gebecten Saulus/ ende steenichden Stephanum/ en hi riep leggende hē E E E Ihesu ontfancet mijnen gheest/ hi knielde neder ende riep luyde/ hē E E E en re kent hem dit gheren sōude/ wandt si en weten niet wat si doen/ ende als hi dat hadde gheleyt/ ontsiep hi inden hē E E E *

of wan die begravinghe Stephanus/ ende van die preekinge Philippi/ die hi dede in Samarien/ in Ethiopia/ ende hoe die heylighe gheest gesonden weret onder die heydenen/ ende die berispinghe van Simon magus.

(Dat. vij. Capittel.

Saulus hadde welbehagē in sijn doot In dier tijt is ter een grote veruolginghe gheschiedt ouer die ghemeynte te Ierusalem zijnde/ en si verstroyden haer allen in die landen Iudce/ ende Samarien/ sonder die Apostelen Godvruchtighe mannen Aeghen gap Stephanum/ ende maecten groote claghe ouer hē/ Saulus berstode die ghemeynte ende hi ghinc hier ende daer in die huysen/ ende track naer hem mannen ende vrouwen/ ende leuerde in die gheuanckenisse.

Die dan verstroyt waren ghinghen al om en

de preecken dat Euangelium. * Mer Philippus quam a sijn een stadt Samarie/ ende predichte hem van Christo/ Dat volck nam eenmoedelijck waer dat van Philippo geseyt wort/ si hoorden na hem ende lagen die teekenen die hi dede. Want die onsuuere gheesten riepen luyde ende boeren wt vele menschen. Vele gichinghe ende lammen worden ghesont ghemacēt/ ende daer wert een groote blijchap inder seluer stadt. *

Maer daer was te vozen in die selue stadt een man gheheten Simon/ die bedreef touerie ende betouerde dat Samarisch volc/ en hi gaf wt hi waer wat groots/ ende si saghen alle op hē banden cleynsten totten grootste/ ende seyde. Vele is die cracht Gods/ die daer groot is. Mer si saghen daer om op hem dat hie langhen tijt met zijnder touerien betouert hadde/ Maer doen si Philippo preekende van dē rēcke Gods en banden name Iesu Christi ghe loofden/ heten si hem doopen beyde mannen ende vrouwen. Doen wert Simon oock gelouich ende liet hem doopen ende hinc Philippo aen/ si dede die daden ende tekenen die daer gheschieden/ verwon derde hi hem.

* Doen die Apostelen die te Ierusalem waren hoorden dat Samaria dat woort Gods ontfange hadde/ so seyden si tot hem Petrum ende Iohannem/ die welke doen si af waren gecomen baden si hoor hem/ dat si den heyligen geest sōude ontfangen/ want hi en was noch niet op haerder eenighe gheualen/ mer si waren alleen gheboopt vnde nae Iesu Christi/ doen leyden si die handen op haer/ ende si ontfingen den heyligen gheest. *

Maer doen Simon sach dat door opleggen der Apostelen hande die heylige geest wort gegeue/ so hoot hi haer gelt/ en seyde/ Geeft mi ooc die macht op dat so wien ic die hande op legge ooc dē heylige geest ontfangen/ Maer Petrus seyde tot hē/ Dat ghi verdoemt moect werden met uwen gelde/ dat ghi meynit Gods gauwe worde door gelt vercregen. Ghi en sult noch deel noch aenual hebben in desen woerde/ want v herte en is niet oprecht hoor God/ daer om doet boete hoor v hoof heyt/ ende bidt God oft v dese boosheyt ws herten mocht worden vgeuen/ wāt ic sie dat ghi vol bitterder gallen sijt/ en berieft met ongherechtheyt.

Doer antwoorde Simon en seyde/ Bidt ghi by dē hē E E E hoor mi/ op dē dies geene/ op mi en come daer ghi af gheleyt hebt/ Maer siet/ doen si dat woort des hē E E E R getuycht en ghesproken hadden/ lieerden si weder tot Ierusalem/ ende predichten dat Euangelium vele Samarischen landen.

* Die Engel des hē E E E sprac tot Philippum leggende/ Staet op en gaet tegen Syde/ op die strate die vā Ierusalē af gact tot Gaza/ die daer woelt is/ en hi stont op en ghinc henen/ en siet/ een man wt Mozen lant/ een gesnede ne en machtighe oft mogende der Coninginnen Candaces in Moze lant/ die welke ouer al haer schatcameren was/ die was tot Ierusalē ghecomen om aente bidden en hi riepde weder om thuyt/ sittende op sinen wagen/ en las dē Propheet Elayā/ Die geest seyde tot Philippū/ Gaet henen toe/ en maect v bi desen wagen/ Doen lieper Philippus toe ende hoorde dat by dē Propheet Elayā las en seyde Verstaet ghi oock

dat ghi leeft. hy seyde. hoe soude ick connen ver-
raen/het en ware dat mi yemant onderwese. En-
de vermanende Philippum dat hi op ghine en late
bi hem/ Dat inhoudt de scrift die hi las was dese/
hi is als een scap totter doot geleyt / ende als een
lam voor sine scheerder stemmelooos/also en heeft
hi sine mont niet opgedaen/ inder ootmoedicheyt
is hi ordeel wech genomē/mer wie soude sine ghe-
booste connen vertellen/wat zijn leuen is vander
eerden ghenomē/ Doe antwoorde die gesnede seg-
gende. Ic bid v van wien sprac die prophete dit?
Van hem seluen oft van yemant anders?

Philippus dede sinen mont op/beginnende bā
der scrift aen / en predichte hem dat Euāgelium bā
Iheru/ ende nader straten reysende/ quamen si aen
een water/ende die ghesneden seyde/ Stiet daer is
water wat hindert mi dat ick mi laet doopen/ Phi-
lippus seyde. Ghelooft di wt ghebeelder herten/ so
macht wel zijn/ hi antwoorde seggende/ Ic geloo-
ue dat Ihesus Christus die sone Gods is/en dede
den waghē stille staen/ende elommen beyde af in
dat water/Philippus ende die gesnede/ en hy
doopte hem/doen si wt den water opgebegaen wa-
ren/so ructe die gheest des h. G. Philippum
wech/en die gesnede en sach hē niet meer/mace
hi reysde vrolich zijnder straten/Maer Philippus
wort gheuonden tot Atyod/ende wandelde al om
me/ende predichte alle steden dat Euāgelium/ tot
dat hi tot Cesarien quam. *

Van die miraculose bekeeringhe Pauli/ zinder regnera-
cie des doopsels/ welc Christusum p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Act. 17. Capittel.

Aulus veruolchde noch met die yge
en moorden tegen die discipulen des
h. G. en ghine totten ouersten
puester en badt hem om vrieuen/ tot
Damascū tottē scolen/ op dat waert
dat hi eenige van dien wege vande/ mannen ende
vrouwen/dat hysse gebonde tot hierusalem leyde
soude/ En reysende/ gheschiedet/ dat hy Damasco
genaecte/en onuerhuets omscheen hē een licht bā
den hemel/en viel op die aerde en hoorde een stem
me leggende tot hem/ Saul Saul/ wat veruolchdi
mi/ hi seyde. h. G. / wie zijt ghi. Die h. G. sey-
de/ Ic ben Iesus dien ghi veruolcht/het sal v hart
ballen teghēden pūckele te stehē/ Senende en
hem versaghende seyde hi/ h. G. wat wil dy dat
ic doen sal. Die h. G. seyde tot hē / Staet op en
ghact in die Stadt/ daer salmen v segghen wat ghy
doen sult.

Mer die mannen die met hē reysden/ stonde en
warē verbaest/want si hoorden een stem en en sa-
ghen nyemandē Paulus rechte hē op vander aerd-
den/en zijn oogē opgedac hebbende/en sach hi nye
mande. Mer si namē hē byder hant en leyde hem
tot Damascum/en hi en sach in drie dagen niet/en
hi en ade noch en draecht niet.

Te Damasco was een discipule genaemt Anani-
as/en die h. G. seyde tot hem indē gesichte Ana-
nia. En hi seyde. h. G. ic ben hier/ Die h. G. sey-
de tot hem/ Staet op en gaet henen in die strate
die daer heet die rechte/en vracht inden huysle Tu-
dava Sulum/ghebeeten bā Tharsen/want siet/
hi bidt/en heeft inden ghesichte ghesien eenē man

ghebeeten Ananias/tot hem inghaende/ende dyc
bant op hem leggende/ op dat hi weder siende sou-
de worden.

Ananias antwoorde. h. G. ic heb bā velen
ghehoort van desen man/hoe vele quaets hi wten
heyligen ghedaen heeft te hierusalem/ en hy heeft
hier macht vanden hoochsten puester te vangē al-
le die wten naem aentropen. Dye h. G. seyde
tot hem/gaet henen/want dese is mi een wtuerco-
ren instrument/op dat hi mijnē name draghe voor
die heydenē/ende voor die coningen/ende voor die
hinderen van Israel. Ic wil hem thonen/hoe vele
dat hi liden moet/om mijns naems wille.

Ende Ananias ghinc henen/ende quam in dat
huys/ende leyde die handen op hem/ende leyde/he-
ue broeder Saul/die h. G. heeft my gesonden/
die v openbaerde inden wech/daer ghi door quaet
dat ghi weder siende sout wordē ende metten hey-
ligen gheest vernult/ende terkont viel van sinen
sogen als visch sellen/ende wert weder siende/en-
de kont op/ende lief hem doopen/en nam spise en
erete hem.

Maer Saulus was sommige dagen bi die disci-
pulen te Damasco/ende terkont preechte hi Chi-
stum inden scholen/dat die selue Gods sone was.
Si ontferten hem allen die dat hoorden/ende seyde
Enis dit die gene niet die tot hierusalem verstor-
de alle die ghene die desen name aentropen/ ende
daer toe is hi hier ghecomen dat hysse ghebonden
totten hoochsten puester soude leyden. Mer Pau-
lus wert meet crachtiger/ende besaemde die Jo-
den/die tot Damasco woondē/ende hi betrees dat
dese is Christus. *

Ende na veeld daghen hielden die Joden eenen
raet te samen dat si hem dooden soudē/ Mer het
wert Paulus te kennen ghegeuen dat si hem wach-
ten/Sy bewaerden die poortē dach en nacht/ op
dat si hem soue en dooden. Doen namen hē die dis-
cipulen snachts en lieten hem door die mueren/en-
de lieten hem af in een mande.

Maer doen Paulus tot hierusalem qua/seyde
hi toe om hem bi die discipulen te makē/en si vrees-
den hem alle/niet geloofde dat hi een discipul wa-
re. Barnabas nam hem tot hem/en leyde hē tottē
Apostelen/en vertelden haer/hoe hi den h. G.
op die strate ghesien hadde/ende dat hi met hē ghe-
sproken hadde/ende hoe hi tot Damascum vlyck
ghedaen hadde in dē name Iesu/en hi was bi haer
lieden ende ghine te hierusalem wt/ende in/en de-
de stouelic inden name des h. G. Iheru/hy
sprac ooc/ende disputeerde inetten Grieken/mer
si leyden toe om hem te dooden/Doe die broeders
des ghewaer werden/so geleyden si hem tot Cesa-
rien en lieten hem te Tarsen gaen/Dus hadde dyc
ghemeynte dan brede/door gheheel Judeen ende
Galileen en Samaria/en wert ghesichticht ende
wandelde inder vresen des h. G. en werde
veruult met troost des heyligho gheests.

Maer het gesiede/ doen Petrus ouer al door
reysde/ende quam ooc totten heyligen die tot
Ida woonden/daer vandt hi eenen man ghenacmt
Eneas/acht iaer lane opt bedde gelegen hebbēde/
die gheblinch was/en Petrus seyde tot hē Enea/
Iesus Christus make v gesont. Staet op en vbed

ii. cor. 11.

10.

het hseluen/ende ter stont/stont hi op/en si saghen hem allen die tot Idda ende Sarona woonden/die bekeerden haer totten h. C. C. E.

Maer tot Ioppe was een discipuleerle geheten Tabita/welch is gheinterpreteert Dorchas. Dese was vol goeder werken en aelmoesen die si dede Maer het geschiede op die selue tijt dat si siec werf en kerf/Doen wiesten si die selfde/en leyden se op die solder. Maer wat Idda na hi Ioppe is/die discipulen hoerde dat Petrus daer self was/seynden si twee mannen tot hem ende vermaende hem dat hys hem niet en liet berduetse tot hen te comen.

Petrus stont op en qua met haer lieden/en als si daer geromen waren leyden si hem op die solder/ende alle die weduwen/stonden om hem weenede en doonden hem die rocken ende cleederedie ewelicke Dorchas maecte doer si hi hem was/En doente Petrus alle wigbedreuen hadde/knielde hi neder en badt/en kerde he totten lichaem leggende. Thabita staet op/En si dede haer ogen op/Ende doen si Petrum sach sat si wed/mer hi gaf haer die hant en rechte se op/ende riep die heylighen ende weduwen/en steldese daer leuendich/ende het wert opzbaer door gheheel Ioppen/en daer weter bele in den h. C. C. E. ghelouende/Ende het gheschiede/dat hi langen tijdt tot Ioppen bleef/bi eenen gheheten Simon die een huydde better was.

Hoe dat Cornelius eenen Engel sach ende daer door bekeert wort van Petrus/Ende vanden vrisoen Petri dat hi vanden hemel hadde/ende hoe die heylige geest ghesonden wort onder die heydenen/die ghedoopt worden.

Dat. r. Capittel.

Maer was een man te Cesarien gheheten Cornelius/een hooftman van der scharen die daer heet die Italia-nische Goddielich en God bresen de met allen sinnen huyse/ende gaf de volcke veel aelmoesen en Gode alre biddede. Dese sach openbaerlich in eenen gesichte omtrent dylenegeende vte des daechs eenen Engel Godes tot hem ingaende ende tot hem leggende. Corneli. hi sach hem aen/ende bescrijckende seyde hi/h. C. C. E. wat ist/hi seyde tot hem/D gebet en v aelmoessen zyn opgegaen/in ghedenckenisse voor Gode/Ende nu seynt mannen tot Ioppen/ende laet roepen Simon met den toename Petrus/Dese is ter herberghen bi eenen huybetter gheheten Simon/des welcs huys aen die zee leghet/die sal v seggen wat ghi doen sult/Ende doen die Engel die met Cornelio sprac werch was ghegaen/so riep hit vee zyn der huyf knechten en eenen Godt bresenden crischte/vanden ghenen die hem onderdanich waren ende vertelhet hem lieden al/en leyndese te Ioppen/Des anderen daechs doen dese reyden en nae

Bi die stadt quamen/so ghinc Petrus op den solder om te bidden omtrent die seste vte/ende als hi hongeric wtert/troude hi ontbitten/Maer doer zyt he bereyden/so wert hi opghetreschen/en sach den hemel oppae/ende een bat nederwaerts dalende tot hem/als eenen grooten lijnen doech/aen vier hoeken gebonden en wert neder gelaten op der eerde Daer waren inue alderley viervoetighe dieren der eerden/en wilde dieren/en crupende dieren/en voghelendes hemels/Ende daer gheschiede een stemme tot hem/Pette/ staet op/laet doot ende eedt/

Maer Petrus seyde. h. C. C. E. gheentans want se en heb noyt/yt gemeyns oft onreyns ghegheten Ende die stemme sprac ten anderen male tot hem **D**at God ghereynicht heeft/dat en suldi iz onreyn maken/En dat gheschiede tot driemaelt toe/en dat bat wert weder op ghenomen ten hemel.

Maer als hi in he seluen daer mede bekommeert was/wat dat ghesichte ware/dat hi ghesien hadde Siet/doen vbrae chden die mannen van Cornelio gesonden/na den huyse Symonis/en stonden aen die duere/en riepen en vernamen oft Symon met den toename Petrus daer ter herberge ware. Petrus he vinnede vanden gesichte/seyde die geest tot he Siet/die mannen soecken v/daer om staet op/ende gaet af/en reylt met haer/niet twifelende want ick hebse gefonde/Doer ginc Petrus aftotte mannen die van Cornelio tot hem gesonden waren/seggende/Siet ic bent dien ghi soect/wat is die sake daer om dat ghi hier coet? Si seyden Cornelio? die hooftman/een vroom en God vruchtich man/en van goeder fame bi den geheele volcke der Joden/heeft re Godlic beueel ontfangende vanden heyligen Engel/dat hi v soud elaten roepen in zyn huys/en woord van v hooren/Doen riep hieinne/en herberchdese Des anderē daechs reyde Petrus met hem wten sommige broeders van Ioppen ghingen met he en des anderē daechs gingen si in Cesarien. Cornelio verwachtede zyn magen ende vanden te samen geroepen hebbende/Ende als het gheschiede dat Petrus inginc/so ghinc hem Cornelius te ghemoete/en viel tot sine voeten en badt he aen. Maer Petrus hiel hem op/leggende/Staet op/ick bent ooc een mensche/Ende als hi he gesproken hadde/ghinc hi in/ende vanteer dese die daer te samen gheromen ware/ende hi seyde tot haer/Ghi weet hoe ongheboonen dinc dat is eenen Jodischen man/te doen comen tot eenen vreemde/Maer God heeft mi berthsont geenen mensche gemeyn oft onreyn te heete/Daer om so bent ic ooc sonder twifel gheromen/gheropen zynde/So vraghe ick v nu/waer om dat ghi mi hebt doen roepen.

Cornelius seyde. Het zyn nu vier dage doer vasse de ic/en ter negender vte bede ic in mine huyse/en ket daer stont een man voor mi in eenē witte blinckende cleede/en seide. Corneli v gebet is verhoort en wter aelmoesen is gedachtich ge worden voor Gode/daer om sent tot Ioppen/en roept Simon mette toename Petr?/die welcke ter herberghen leynt in dz huys des huypters Symon aen die zee die salt v segge als hi coet/Doer seynde ic van stoden aē tot v ghi hebt wel gedaē dat ghi v herwaerts gemaect hebt Nu zyn wi hier alle tege woordich voor Gode/te hooren alle dat van Gode beuolent is.

Petrus sine mont opdoede seyde/nu beuinde ic met der waerheyt dat Godt die personen niet aen liet/maer in alderley volck/wie hem vrees ende gerechtheyt doet/die is hem aenghenaem

Ghi weet wel vader predicatie die God totten kinderen van Israel geseynt heeft latende bercoindigen den vrede door Ihesum Christum/die wete eē h. C. C. E. ouer al is/die door tgeheel Footse lat gescriet is/beginnende in Galilea/na den doopsele dat Joannes predice hoe God den selue Iesu van Nazaret gesalft heeft/met den heylighen gheest en

Iuc. 7. d

D

E

H

Ac. 11. b.

Ephe

vi. b

Colosse

iii. d.

de crachte die al om gereyft is / weldoende en ghesont makende alle die hande Diuel. verduert waeren / wāt God was met hem / Ende wi zijn getuygen alles dat hi indē Joodsche landē gedaen heeft en te Hierusalem / dien hebben si ghedoot / ende acen hout gehanghen / Den selue heeft God uwerct opten derden dach / ende heeft hem openbaer ghemact / niet allen volcke / mer den wtuercozen getuygen van God / ons wy die met hē ghegeten ende gedroncken hebben / na die hi hande doode verresen is. † Ende hi heeft ons geboden den volcke te prediken / en te getuygen dat hi van Gode is gegozincert een rechter der leuender en der dooder / Van desen getuygē alle Propheetē / dat door si nē name / alle die ghene die aen hem gelouē / verghewinge der sonden ontfanghen sullen. *

Doen Petrus dese woordē noch sprekēde was / so viel die heylige geest op alle diet woort hoorde / en die ghelouigen wt der besnūdenisse die met Petro gecomen waren / verwonderden hem / dat dye gaue des heyligen geests ooc op die heydenen wt gekost was / Want si hoorde si met tonghen sprekende / en God groot makende / Doen antwoorde Petrus / mach ooc yemāt dat water heere / dat dese niet ghedoopt en werde die. dē heyligē geest ontfange hebbe / gelic als wi ooc / en beualle te doope indē naē des hē G. A. E. / Doen badē si hem / dat hi sommige dagen bi hem lieden soude bliuen. *

Hoe dat die Joden keue teghē Petrus / om dat hi hē heere dat die onbesneden / ende hoe die discipulen verseyt worden om te preken den heydenen / ende hoe vā Agabus vercondicht wert den dierē tijt.

Dat. xi. Capittel.

A Et quam vooz dye Apostelen ende broeders / die inden Joodschen lande waren / dat dye heydenen / Gods woort hadden ontfanghen. En doe Petrus op ginc te Hierusalem so ke uente tegen hē die wt der besnūdinge ware / en sey den / ghi zint in ghegaen totten manne die onbesneden zijn / ende hebt met haer lieden ghegeten / Mer Petrus beghinende seyde hem lieden dat een nae dander wt seggēde / Ic was in die stad Joppē / bidēde / en sach in een. opgetrockēheyt / een gesicht eē bat neder latende als eenē grootē linnē doeck met vier hoekē / neder ghelaten. vanden hemel / en quā tot mi toe / Daer sach ic irne ende wert ghewaert / ende sach vieruoetighedieren der aerden / ende wil de dieren / en ghewozinte oft cruppēde dieren / ende vogelen des hemels / Ic hoorde oock een stemme seggende tot mi. Petre staet op / staet doot en eet. Mer ic seyde. hē G. A. E. / gheen sūns / want daer en is noyt gemeyn noch onreyn in mijnē mont gegaen. Mer die stemme antwoorde mi ten anderē mael vā den hemel / dat God gereynicht heeft / dat en suldi niet onreyn heeten. Dat gheschiede driemael / ende het wort weder al inden hemel ghetrokken.

En siet / van stonden aen / stonden drie mannen in den huyse daer ick in was / van Cesarien tot my ghesondē. Die geest seyde tot my / dat ick met hem soude gaen niet twifelende / Mer dese sesse broeds quamē met mi / en wi ginge in dat huys des māo / en hi vertelde ons hoe hi eenē Enghel in sinen huyse hadde ghesien / staende ende legghende tot hem / Seyndt manne tot Joppē / ende laet Symon met

den toename Petrum roepē / die sal dē woordē seggē waer ume ghi salich sult worden en hē ghebeel huys. Maer doen ic begonst te spreken so viel die heylige geest op haer indē / ghelich als hi int eerste op ons viel / Doen dacht ic op dat woort des hē G. A. E. / als hi seyde. Tis waer / Joannes heeft met water ghedoopt / maer ghi lieden sult metten heyligē geest ghedoopt worden. heeft God vā een gelijcke gaue gegeuen gelic ooc ons / die daer ghe loouē indē hē G. A. E. Iesum. Christus. Wie was ic dat irt Gode soude connen beletten. Dit ghehoort hebbende / swegen si stille en preken God segghende / So heeft God vā ooc den heydenē voete gegeuen totten leuene.

Ende die ghene die verstroyt waren midts der tribulacien die ouer Stephanum gesiede / wādelien al omme tot Phenicien en Cyprien en Antiochien toe / en spraken dat woort tot nyemanden dan alleen tottē Jode. Maer daer waren der sommige onder haer / Cypriestebe en Cyrenestebe marne / die quamen tot Antiochiē en spraken oock totten Grieckē / ende predikten dat Euangelium / van Iesu Christo / ende die handt Gods was met haer lieden / ende een groot getal wort ghelouich / ende bekeerde haer totten hē G. A. E.

Dese redene van hem / quam vooz die oorz der ghemeyntē tot Hierusalē / en si sepuē Barnabam dat hi tot Antiochiē soude gaen. Ende doer hy daer ghecomen was / ende sach die genade Gods / so wort hi vrolic / en vermacendēle alle dat si wt op sette des herten inden hē G. A. E. soude bliuen / wā het was een goet man / vol vande heylighen geest en gheloofts / en den hē G. A. E. wort een groot volc toe gedaen.

Maer Barnabas ghinch wt tot Charlen / om Saulum weder te soeken / en doen hi hem geuonden hadde / so seyde hi hem tot Antiochiē / Mer het gemel dat si een heel iaer in dier gemeyntē conuerterde en leerde groot volck / en dat die discipulen tot Antiochiē eerst Christen wordē genaemt.

In desen selue dage quam Propheetē van Jerusalem tot Antiochiē / en een onder hē geheetē Agabus stont op en vercondichde door den geest datter eenen grooten dieren tijt ouer alle aerthelike comē soude / het welcke onder dē Keyser Claudiodi gheschiede / Mer die discipulen beslofē / nae dat yegelic vermocht / een hantreykinge te sendē dē broeders woonende in Judea / so si oock deden / beschickende dat tottē Juders door den handē Barnabe ende Sauli.

Hoe dat Petrus veruoicht werdt van Herodes / en hoe Petrus vanden Engel veel oft wert / ende Herodes ghepniert was.

Dat. xij. Capittel.

G Die selue tijt doech Herodes dye hāden aen sommige vander gemeynten om die te pūnigē / hi doode Jacobum Joānis broeder mettē swerde. En doe hi sach dat den Joden behaechde / so dede hys te meer / ooc Petrum te hanghen. Het was iuyt paessche doen hi hem binck / ende seyde hem in die geuangenisse / en leuerde hem vier gheuerde crēschnechtē ouer te beware / en dacht hē den volcke nae paesschen vooz te leyden / Ende Petrus wert indē kercker geboude. Maer dat gebeit gesiede vooz hē tot Gode / sonder ophouden van

der gemeyntē. En doe Herodes hem booz woude leyden/ inder seluer naecht liep Petrus tusse twee crischliuechten/ ghebonden met twee ketenen/ ende die bewaerders booz die duere/ bewaerden den kercker.

En liet die Engel des **H. E. E.** quam daer in en een licht scheyn in die wooninghe/ en doech Petrus aen die sde/ ende werckte hem op segghende/ Staet haestelijc op/ en die ketenen vielen hem vanden handen/ en die Engheleyde tot hē/ Sozt v/ en doet v seoen aen/ en hi dede also/ En hileyde tot hē/ Keemt wyen mantel omme/ en volcht mi nac. En wagaede/ volchde hi hē en hi en wilde niet dat het waerachtich was/ dat daer gescrede door dē Engel mer hē dochte dat hi ee bisscop sach. Si gingen door die eerste en ander bewaringe/ en quamen aen die yseren duere die welc ter stadt leyde/ die dede haer van selfs open/ En ghingen wt een stract lanc/ en ter stont ghinc die Engel wech van hem.

En Petrus tot hem seluen ge comen zijnde/ seyde hi **Ab.** weet ic warachtelijc dat die **H. E. E.** sine Engel gheleynt heeft/ en heeft my verlost wt der hant Herodis/ en hā alle vwachtinge des Joodseken volcs. En als hi hē bedacht/ so quā hi booz dat huys Marie der moeder Joannis die metten toename Marcus hiet/ daer der vele vgadert waren/ en baden. Als Petrus aen die duere vanden portale clopte/ so guicker een maecht booz om te hoorē geheetē Rhode. Ende als si Petrus stemme kende en dede si die duere niet op van bliscappē/ mer liep binnemwaerts/ en vercondichde haer dat Petrus booz die duere stont. Maer si seyden tot haer/ ghy zijt onskinnich. Mer si bleef daer bi dat alsoo ware. Si seyden/ het is sinen Engel/ Petrus bleef cloppen de/ Doen si op deden/ lagen si hem/ ende waren verwondert. Maer hi wercke haer metter hant/ dat si swigen soudē/ ende hi vertelde haer hoe hem dye **H. E. E.** wt den kercker gheleyt hadde/ ende seyde vercondicht dit Jacobo en den broeders/ Ende hi ghinc ende wandelde op een ander plaetse.

Doent dach wert/ so en wasser gheen cleyn turbate onder die crischliuechten/ wat doch van Petro ghelichiet mochte zyn/ doen Herodes hem versochtē/ ende niet en hant/ die bewaerders ondersoekt hebbende/ hiet hysē wech leyden/ ende hi trach van Judea tot Cesarien/ ende hielt al daer zyn wooninghe. Hi was toornich op die van Tiro ende Sidon/ Maer si quamen eenmoedelijc daer tot hem/ ende verwillichden Blason des conincks camerline ende baden om vrede/ om dat haer landt van des conincke lant gheuoet wert/ Maer op eenen ghelcten dach dede Herodes dat coninck cleet aen/ ende ladt op den rechterstoel ende vertrack een redene tot hem. Dat volck riep hem toe/ dat is een stemme Gods/ ende geens menschen/ Ter stont sloech hem die Enghel des **H. E. E.** om dat hi den prijs Gode niet en gaf/ ende wert ghegheten van die wormen/ ende gaf sinen gheest.

Mer dat woort Gods wiesch en woort vermenichfuldicht. Barnabas ende Paulus quamen wende te hierusalem/ ende leuerden die hantreyckinge ouer/ nemende met haer heden Joanne in met ten toernam Marcus.

¶ Hoe Paulus gheroeopen wert totten Apostelichap ende van zijnder prekinghe in Cypre/ in Antiochia/ welcken dye

Joden ooc verspraken ende veruolchden.
Dat. xij. Capittel.

Mer te Antiochien in die ghemeynte waren Propheetē ende leeraers Barnabas/ en Simon genaemt niger/ en Lucius vā Cypre/ ende Manabem Herodis des vierborsten kints ghelcle/ en Saulus doen si den **H. E. E.** dienden en valten/ so seyde die heilige gheest/ Scheyt mi wt Barnaba en Paulum totten wercke daer icse toe ghecorpen hebbe/ Doen vasten si ende baden ende leyden die handen op haer heden/ ende lietense gaen/ Ende ghelicht si wtghelonden waren vanden heylighen gheest/ quamen si tot Seleucia/ ende vanden dace schrepten si tot Cypren/ Ende doen si in dye stadt Salamin quamen/ vercondichde si dat woort Gods/ inder Joden scholen/ si hadden Johannem ooc tot enen dienær.

En doen si die eylandē doorwadelte hadden tot ter stadt Paphos toe/ vande si eenē touenaer/ en valschen Propheet/ eenē Jode/ die hiet Barichuh die was bi Sergio Paulo dē lantboecht/ eenen verstandigen man/ die selue riep Barnabam en Paulum tot hē/ en begheerde dat woort Gods te hooren/ Maer die touenaer Clymas wederstont hem/ (wat also woort sinen name berduyscht) toe leggen de om den lantboecht vande geloue te keeren/ Maer Saulus die ooc Paulus hiet/ vol vanden heylighen geest/ hē aēsiende seyde/ Ghy kint des duuels/ vol alles vderdocht en calcheyt/ en blāt alre gerechticheit ghy en laet niet af/ die rechte wegen des **H. E. E.** te verkeeren/ en nu liet die hande des **H. E. E.** roet op v en sult blind zyn eenē tijt lāc/ die zonne ny siende. En ter stot blec op hē donckerlijc en dypster nisse en al omgaende socht hi hantleyds. Doen die lantboecht die gescrede nisse sach/ so geloofde hi verwonderende hē vander leeringhe des **H. E. E.**

Doen Paulus en die met hem waren van Paphoscheepten/ quamen si tot Pergen inden lande van Phaphilien/ mer Joannes afgaende van hem keerde weder tot hierusalem/ Maer si doorgaende v die landen/ quamen si van Pergen/ tot Antiochien inden lande Phisidie/ en in die scole ingegaen zijnde op dē sabbats dach/ zyn si geseten na die lesse der wet ende der Propheeten/ seynde dē Guffte der scole tot hem en dede hem seggen. Ticue broeders/ hebt ghy eenige reden der vermaninghen totten volcke so segghet op.

Paulus opstaende wenete metter hant te swijghen/ en seyde. Ghy mannen van Israel/ en ghy die God hreest/ hoort toe/ Godt dees volcs heeft onse vaders vercoeren/ en dat volck verheuen/ tot enen vreemde inden lande Egypti waren/ en met eenen hoghen arm leyde hysē daer wt/ ende hi verdoorch haer manieren/ inder woestinen/ bi beertichiaeren tijts lant/ en verderuende seuen volcken inden lande Canaan/ ende deelde hem nadē aenual/ der luyden lant/ daer nae ghaft hi haer richters bi vierhondert ende vijftich iaer lant/ tottē Propheete Samuel toe/ Ende van daer aen begheet den si een Coninc/ en God gaf hē Saul dē soon Kis/ eenen man wt dē geslachte Hē Jamin/ beertich iaer lant/ En dien afghelct hebbende verwerste hi ouer hem Dauid tot eenē Coninc vande welcken hi getuygēde seyde. Ic heb gevonden Dauid dē soon Jesse eenen

i. Reg. vii. a
i. Reg. xvi. c
mar. i. g

man na mijn herte/die sal al mijnen wille doe. **W**t defens lade heeft God na der belofcen opgherecht den volcke Israel/den salchmaker Iesum als Ioannes den volck Israel te bozen ghepreect hadde/voor de aefficht zijnder toecocinck/dat doopsele der penitencien/Mer als Ioanes sinen loop veruulde seyde hi. Ic en be die niet/daer ghi mi voor hout/maer siet/bi coemtna mi dies ick niet weerdich en ben dat ic hem die schoen wt trecke.

Joā. i. b **†** Ghi mannen/lieue broeders ghi kindere des geslachte Abraham/en die onder v God vreesen/v is dat woort deser salicheyt ghesonden/want die tot Hierusalem woonden/en hare ouersten als si he niet en kendē noch die stēme der Propheete/dye welke op alle sabbathen gelesen worden/heb be si die met hare oordeelen veruult/en hoe wel si geen oorlake der doot aen hem en vonden/badē si noch tans Pilatum hem te doode/en als zijt al voleynid hadde dat bā hem ghescreuē is/namen si hem ban den hout/en seydē he in een graf/Mer God heeft hem berwert bāder doot opten derde dach/en hi is gesien veel daghen lanc bandē ghenē die met hē oppgheghen waren van Galilea tot Hierusalem/die welke sine ghetuygen zijn totten volcke.

Tu. xxii **†** Ende wi berondighē v ooc die belofte die tot onsen vaderen gheschiet is/dat die selue God ons hare kinderen veruult heeft/in dien bi Iesum berweet heeft/so indē tweede Plalm ghescreuē staet **G**hi zijt mijn sone/hedē heb ic v gebaert. Mer dat hi hem badē doot heeft verwert/dat hi v oort niet meer otfwelen en soude/seyt hi aldus/Ic wil v die genade. Dauid belooft/getrouwelic houdē/Daer om seyt bi ooc op eē ander plaette. **G**hi en sult niet coelatē dat v heylighe die ontwesinghe siet Want doen Dauid in zijnder tijt den wille Gods gedient hadde/so is hi ontslapē/en bi sine vaderē geleyt/en heeft die ontwesinghe gesien/Mer die God v weect heeft/die en heeft die ontwesinghe niet gesien.

Plal. ij. **†** Dus si v nu condt/lieue broeders/dat v bergheuinge der sonde vercondicht wordt/voor desen/en bā alle die/door welke ghi in die wet Moysi niet en moecht gerechtich wordē/Maer wie in desen gelooft die wort gherechtuerdicht/Hier o siet nu toe/dat niet op v en come dat indē Propheeten ghe seyt is/Ghi berismaders siet/en verwōndert v/en bergaet/want ic doe een werck in uwer tijt/dwelc ghi niet geloouen en sult/ist dat v yemant bertelt.

Abā. i. b **†** Doen die Joden wtter scholen ghingen/baden die heydenen/dat si tusschē den sabbath haer liedē die woorden seyden/Ende als die ghemeynte der scholen bā malcanderen scheyde/soo volchdē Paulo ende Barnabe vele Joden/ende die Jode geno ten die Gode dienden/Si seyden tot haer liedē ende rieden haer lieden dat si in der ghenaden Gods bliuen souden.

† Opten nauolgenden Sabbath/quā bi uā die geheel stadt te samen/om dat woort Gode te hooren/Mer doen die Joden dat volc sagen/worden si vol nūts/ende wederseyden dien/dat bā Paulo gheseyt wert/wederlegghende ende lachterende/Mer Paulus ende Barnabas wordē vrolich/en seydē/het was bā noode dat v dat woort Gods eerck gheseyt worde. Mer nu ghi dat van v stoot/ende acht v seluen ontweerdich des ewichs leuēs

Siet so keeren wt ons tottē heydenē/Want alsoo heeft die Propheet gebodē/Ic heb v den heydenē tot eenen licht geseet/op dat ghi die salicheyt zijt tot aenden eynde der erdden.

Die heydenē hoorde met blijscappē toe en pre sen dat woort des hē E E E/en worden gelouich so vele aller tottē ewigē leuen gheoordineert wa ren/En dat woort des hē E E E werdt door dat geheclant wtgebrēyt. Maer die Joden marcten toe die eerbare en aedachtige vrouwe en dye ouer ste der stadt/en berwertten een veruolginge tegen Paulum en Barnabā/en stieten wt hare lande. Maer si scudden dat stof vā haren voete op haer/ende quamen tot Iconien. Die discipulen worden vol blijshappen ende des heylighs gheests *

† Wānder afscleydinghe die gemaect werdt in Iconien/Ende vanden circēle die van Paulus gesont gemaecte wert/ende hoe dat si Paulum ende Barnabam aenbid den wouden/ende hoe si Paulum wouden stenen/ende hoe hy van daer trach.

Dat. iij. Capittel.

H Et gheschiede tot Iconien/dat si si men onder Joden scholen ghinghen en sprake/also dat een grote menich te der Joden en der Griecken gelouich werden/Maer die ongelouige Jode berwertten die sielen der heydenē tegens die broeders. Daerom hadden si haer wooninge daer een lange tijt vrolic inden hē E E E doende. Het welke dat woort zijnder ghenaden getuyghde/en liet tekenen en wonderlicheden ghescrieden/door haren handen/Mer die menichte der stadt deridē haer/sommige hielden metten Joden/en die som mige metten Apostelen.

Mer doender eenen oloop op kont der heyde nē en der Jode en haerder ouersten/om hē smact heyt aen te doe en te steenighe/so wordē si des ghe waer/en bluchten in die steden des lants Ticaonie tot Tykren en Berben/en int onliggende lant/en si prectē daer dat Euangelium. En daer was een man onder den Tykranē/die sādē onuermoghende aen zijn voete/en was lam bā zijnder moede lich aent/die noch noyt ge wandelt en hadde. Dese hoordē Paulum sprake. En hi aenkennde en merckēde dat hi gelooft hadde gesont te werde/seyde hi met sijnder stemmen/Staet recht op v voeten. En hy sprant op en wandelde. Mer doct volcsacht gene dat Paulus ghedaē hadde/so leue si haer stemmen op/en seyde in Ticaonisch/Die Gode zijde in selchē gelijc ge wordē/en tot ons hier neder gecomē. En noēde Barnabā Juppiter/en Paulū Mercurius om dat hi dat woort boerde. Mer Juppiters prie ster die voor haer stadt was/brecht ossen en crant sen voor die doze en wouden metten vole offeren.

Doen die Apostelen Paulus en Barnabas dat hoorde/scorēde si haer cleederē en spzonghē onder dat volc/roepēde en leggēde/Ghi mannen wat wil di make/wi zijn ooc mensche/v gelijc/en predikē v dat Euangelium om v te bekeerē/van desen onnut ten dinghē/tottē leuendē God/dye welke hemel en aerde en die zee en al datter in is gemaect heeft die in voor gaenden tijden/alle heydenē heeft laie wandelen in hare eygē weghe/Ende tis waer/hy en heeft hem seluf niet sonder geuygh gelaten/in dien hi wt ghedaen heeft/ende ons vanden hemel regen en vruchtbare tijde gegeuen/daer mede on

te bere ber
segunde
dact bar
en
en
Paulum
dat bi d
ontw
des and
Dere
hum. E
den
den
tdoon
gaen
ouder
in den
rengh
E
in
en
tot
ren
Ma
men
gh
dich
Apo
nre
to

te herte veruullende met spijse en blijfchap. En dit seggende/en conften si dat volc nauwelijc gestillen dat si haer lieden niet en offerden.

Mer daer ouer quamen Joden van Antiochien en Iconen/en versprakē dat volc en steenichden Paulum/en slepyten hem ter stadt wt / meynende dat hi doot ware. Maer doen hem die discipulen omringden stont hi op/en ghinc in die stadt. Ende des anderen daechs ghinc hi met Barnaba wt tot Derbe/en predicien der seluer stadt dat Euangelium. En doen alder vele onderwelen hadden/reyf den si weder tot Iusseren ende Iconien ende Antiochien/die sielen der discipulen sterckede/en haer liede vermanende dat si inden gheloue bleuen/en dat wi door vele tribulatie in dat rijcke Gods moeten gaen. En doen si haer lieden door alle gemeynen anders gheordincert hadden/badense met baken/en beualense den H. G. S. / daer si in ghelouich waren ghe worden.

En door Phisidiam geryeft zijnde / quamen si in Phamphilien en sprake dat woort tot Pergen/en ghinghen af tot Attalen/ en van daer scerpte si tot Antiochien/waer van si der genade Gods waren ouer gegeue totte were dat si hebbē volbracht. Maer doe si daer quamen / vergaderden si die ghemeynte en vercondichden hoe vele God met hem gedaen hadde/en hoe hi die heydenen die doze des geloofs op hadde gedaē. Si vertoefden daer bi die discipulen enen langen tijt.

Hoe datter een questie was in Hierusalem onder die Apoltelen vander onderhoudinghe des wets / die ghelouert wert ende openbaerlijc verdoemt / ende hoe Paulus van Barnabas ghescheyden wert.

Dat. xv. Capittel.

De sommige afcomēde van Judea/ leerde die broeders en leyden. Het en si dat ghi v besniden laet nae die wijse Moisi / so en inuechdy niet salich wort de / Doe daer nu een oploop op stont / en Paulus en Barnabas hem strangelijc teghen haer lieden setten / ordincerden si dat Paulus ende Barnabas en sommige ander wt haer lieden op souden reysen tot Hierusalem totten Apoltelen en ouders om deser vrage wille. En si worden vander ghemeynten gheleyt ende reysden door Phentien en Samarien / vertellende die conuersacie der heydenen/en maecten alle den broeders een grote blijfchap. Mer doen si te Hierusalem quamen worden si vander gemeynste en vande Apoltelen en vanden ouders ontfange/vercondigede hoe vele God met haer liede gedaē hadde. Doen stonde daer sommige vander secten der phariseen op/die ghelouich waren ge worden seggende / Men moeste besniden/en gebode die wet Moisi te houden. Mer die Apoltelen/en die ouders quamē te samē om dese reden te besien.

Doen daer nu vele vrages om opstont / so stont Petrus op/en leyde tot haer lieden / Ghi mannen lieue broeders ghi eet wel dat Godt in voo. lede nē dage onder ons / minē mot vercozen heeft / door welckē die heyde dat woort des Euangelis souden hore/en te geloue/en die herthend God / getuichde ouer haer lieden / en gaf haer lieden den heylighen geest / gelijc ooc als ons/en en onderciet nu tusken ons en haer lieden reynighende haer herten door

geloue. Wat tempteerdy dan nu God met opleg ghinghe des iocks op die hallen der discipulen/het welc noch onse vaderē noch wi en hebbē mogē dra gen/mer wi ghelouen door die ghenade des H. G. S. Jesu Christi / salich te worde / gelijcker wijs als si ooc. Doen swaech die gehele menichte stille en hoorde Paulum en Barnabam vertellende hoe grote tekenen en wonderlichkeiten God door haer gedaen hadde onder die heydenen.

En als si swegen/antwoorde Jacobus seggende. Ghi manē lieue broeds / hoort mi. Simon heeft vertelt hoe God eerst heeft geuisteert / een volc wt den heydenē te nemē tot sinen name / En hier me. Amos. de accorde die woorde der propheten also gescreuen is. Daer na wil ic weder comen en sal de taber nakel David weder timmeren die veruallen is en haer gate wil ic weder timmerē / en salse opteichten op dat / so wat ouerbleue is vande mensche / naden H. G. S. vrage / daer toe alle heydenē / daer mijnen name ouer aengheroepen is / seyt God / die dit alle doet. Gode zijn alle zijn werckē hēlijc vande werelt aen. Daer om beslyt ic dat ic die die wt den heydenē hē tot God bekeren / nu ongherust en make / mer dat ic haer scriue / dat si haer onthoude vā on suerthz der afgode/en vā oncuyl heyt / en vande v. sticpen/en vā bloet. Wat Moyses heeft vā hoor leden tids in alle steden die gene die hē predike / en wort alle sabbath dagen inder scholen gelesen.

En het dochte den Apoltelen en de ouders met der geheelder gemeynste goet / mannen wt haer te kiesen / ende te leyden tot Antiochien / met Paulo en Barnaba / namelijk Juda / mette toename Barabas/en Silam / Welckē mannen voorgangeren waren onder den broederē / en si gauen scriften in haer handen aldus lydende.

Wt Apoltelen en ouders en broeders / wensken salicheyden broederē wt den heidenen die tot Antiochia en Syria en Cilicia sijn. Want wy gehoort hebbē dat sommige vande onsen sijn wt gegaen en hebbē v verstoot met woode / en v we siele wanc kelende gemaect / seggē de / Ghifout v laten besnijden/en houdē die wet / den welcken wijs niet beuolen en hebben. Heeft ons eenmōdelic vergadert / goet gedocht / mannē te kiesen en tot v te leyden / met onsen alder liefsten Paulo en Barnaba / welckē mensche haer siele gegeuen hebben door den name ons H. G. S. Jesu Christi. Daer om hebben wi Juda en Sylā gesonden / die v dat selue docht met woode berrodigē sullen. Want het behaechē den heylighen geest en ons / v geen beswaringe meer op te leggē / dan alle dese nootlakelike stucken / dat ghi v onthout / vā afgoden offer / en vā dat bloef en vanden herketen / en vā oncuyl heyt / vanden welckē ist dat ghi v onthout / so doet ghi wel / houē v vromelijc.

Doen dese wech gelaten waren quamen si tot Antiochien en verghaderden die menichte / ende leuerden den brief / doe si dien gelesen hadden / worden si verblift vande troost. Mer Judas en Sylas die ooc propheten waren / vermaendē die broeds met vele redenen ende sterckenle. Ende daer een vble tijt vertoeuende / worden si met vreden vanden broeders weder geseynt totten Apoltelen.

Het dochte Sylā goet daer te bliuen / Mer Paul

lus en Barnabas/haddē haer wooninghe tot Antiochien/leercnde en prekende met vele anderen dat Euangelische woort des **JESU**.

A Na sommige daghen leyde Paulus tot Barnabam/Taet ons weder om keeren en onse broeders door alle stede besoekē / in welcken wi dat woort des **JESU** berondicht hebbe / hoe si hē hebbe Mer Barnabas riet dat si Joannē metten toename Marcus/met hem soude nemē/mer het docht Paulo behoorlic dat si eenē alsulckē niet met haer lieden nemen en soudē / die welcke haer af gegae was in Pamphiliē / ende en was niet met hē ghereyft tot dyen wercke. En daer was also scherpentwist tusschē haer lieden / dat si van malcanderen reyden en berispeyden wordē / En dat Barnabas Joannem tot hē ghenomen in Cipren scheepten. Mer Paulus Sylā verkiefende / is wech gereyft / der genaden Gods vanden broederē beuolen / hi door wandelde Syriam / en Ciliciē / die ghemeynten kerckende.

¶ Hoe Paulus met Timotheo predicte in Macedonia in der Stadt Philippi / Hoe Phirenisia van hem verlost wert vanden duuel / hoe hi daer om ghegeestelt wert ende inden kercker ghewozen / ende weder verlost wert.

Wat. xvi. Capittel.

Mquam tot Derben en Tyskeren / en hiet daer was een discipel in es name Timotheus / eender soetscher vrouwe sone / die gelouich was / mer eens Grieken vaders. Dese hadde goede fame byden broeders onder den Tyskranen ende te

Tromen / dese woude Paulus met hem laten reylen / en hem tot hem nemende / besneet hi hem / onder Joden wille / die in dien seluen plaetsen ware / want si wille alle dat zijn vader een Griecte was / gewest. Maer als si door die steden ghinghen / so gauen si haer lieden die insettinghe te houden / dyebanden Apostelen ende ouders te Hierusalem beuolen waren / Doen worden die gemeynten int gelouue geueelicht / en namē dagelijcs toe aent getal.

Mer doen si door Phrygiam en dat lant Galatiereyden / wert haer lieden vanden heyligē gheest belet dat woort in Asia te spreken. Mer doe si tot Missam quane / leyden si toe na Bithyniam te reylen / en den gheest en liets haer liede niet doē / Doē si door by Missam reyden / quamen si af tot Troade / en Paulus openbaerde een ghesicht byn stachte dat daer een man van Macedonia was / die scant / en badt hem seggende. Coemt neder tot Macedonia / en helpt ons / Mer doen hi dat gesicht gesien hadde / terstont deden wi neerslicheyt tot Macedonia te reylen / seker zijnde / dat ons die **JESU** derwaerts geroepē hadde / hē liede dat Euangelic te predikē / Doen braken wi op van Troada / ende rechts oft stracs loops quamen wi tot Samothracia / des anderen daechs tot Neapolim / en vā daer tot Philippis / welck die hoofstadt des landes van Macedonia is / en een vrye stad.

B Wi vertoefden sommige daghen in dese stad / Op den sabboths dach ghingen wi wt buyten der stad aen dat water / daer mē plaech te bidden / en sitende spraken wi totten vrouwen die daer stamen quamen. Ende een aendachtighe vrouwe / met namē Lydia / een purper vercooperster wt der stad der Thiatereos hoorde tot / der welckē dye **JESU**

dat hette op dede / also dat si des aenmerete dat vā Paulo ghesproken wert. Als si en haer huys gheboopt was / vermaende si seggēde / Ist dat ghi my ghelouich acht inden **JESU** / so coemt in mijn huys / en blijft daer / en si dwant ons.

Mer het ghesiede doen wi totten ghebet ghinghen / dat ons een meysken ontmoete / hebbende een waerlegghende gheest / en droech veel profijts tot haren heeren met waerleggen. Die selue volck de Paulum en ons ouer al na / en riep segghende. Dese menschen zijn knechten des alder hoorchsten Gods / die v den wech der salicheyt vercondighen. Dat dede si menigen dach / Mer dat dede Paulo we en keerde hē om en seyde tot den gheest / Ic gebede v inden naem Ihesu Chulki / dat ghi vā haer wtgaet / en hi voer ter seluer vrien wt.

Mer doen haer heeren dat saghe / dat dye hope haers profijts was wt gheuare / namē si Paulum en Sylā en trockēse op die ineret boor / die ouerste / en leydende boor / die wet / en leyden / Dese mensche verstooren onse stad / en zijn Jode / en vercondigē een wylse / die welcke ons niet en betaemt aen te nemen / noch te doē / om dat wi Romeynē zijn / en dat volck liep tegē hem / en die wethouders schoerden haer cleederen en hietden inct ropdē Naē. En doē sise wel gheslagen banden / woerden sise inden kercker / en geboden den kercker meester / dat hise neerselic bebaren soude / die nam sule ghebot aen / en woysse inden vinnesten kercker / ende noot haer boesen inden stock.

Maer te middernacht Paulus en Sylas biddē de loofden God / ende die gheuanghen hoorde se. Snellie wert een groote aertbeuinge alsoo dat die fundamenten des kerckers betweecht worden / en terstont wordē alle die dozen opgedaen / en al haer bandē ontbonden. Ma die kercker meester wt den slaep ontspranc / en sach die duere des kerckers opgedaen / tracht een wtrett wt en woude hē seluen dooden / want hi meynde dat die gheuanghen ontloopen hadden gheueest. Mer Paulus riep luyde segghende / En middoet v seluen niet / want wi zijn alle hier.

Hi eyschte licht / en spranc daer in / en beuēde viel hi Paulo en Silate voeten / ende leydese daer wt en seyde / Nieu heeren / wat sal ich doen dat ic salich werde? Si leyden / Gheboost inde **JESU** / Iesum / so sult ghi en v huys salich zijn / en leyden hem dat woort des **JESU** / en alle die in sinen huys waren / Ende inder seluer vrye der nacht nam hysse tot hem / en wielschen die stramen af / En hi liet hē en alle die sine terstont doopen / en hi leydese in zijn huys / en sette se aen die tafel / ende hi verblide hem met alle sinen huys / dat hi in God ghelouich ghe worden was.

En doet dach wert / leyden die wethouders der stad die naers / seggēde / Taet dese mensche gaē / en die kercker meester vercondichde Paulo dese redene. Die bor gemesters hebbe hier gheseynt dat men v los soude late gaē / daerom gaet hene in vrede. Paulus seyde tot hē / Si hebben ons verdoemt en openbaerlic gheslage / Wi die nochtans Romeynen zijn / en inden kercker ghewozen / en soudē ons nu heymelic wtstotē? Also niet / mer laetse selue comen en ons hier wtleyde. Der stad die naers

bercondichden dese woorden den vorgemeesteren en si breefden/gehoort hebbende dat si Romeynen waren / en quamen en vermaendense / en leydense daer wt / en baden haer dat si wt der Stadt wouden gaen. Doen ghingen si wt en kercker / en ghinghen tot Tidian / en die broeders gesken hebbede / hebbede sile getrooft / en reysden wt

Hoe Paulus predicte in Thessalonia ende in Berea / en hoe hi daer veruolcht wert / ende hoe hy quam te Athenen daer hi Chulstian predicte Dat. xvij. Capittel.

Mer doen si door Amphipolim ende Hippolloniam reysden / quamen si tot Thessalomen / daer was een Joden schole. Paulus ghinc tot haer lieden in / na sijn gewoote / en op drie sabba then seyde hi haer lieden vander scrift / haer lieden die opdoende / ende haer lieden voor leggende / dat Christus moeste liden / en veruolten vande dooden / en dat dese Jesus / dien ic (seyde hi) v bercondige / is Christus. En sommighe onder haer lieden / vielten heintoe / en worde Paulo en Sila toe gesellet / ooc een grote menicheit der aendachtigher Grieken / daer toe niet weynich edel broutwen

Mer die bertuerliche ongelouige Joden / met nideicheit beruert / nemede tot haer lieden sommighe quade manen / barboeuen / en mascten een groote vergaderinge / en lekten die Stadt in roere / en terde voor dat huys Jasonis / en sochtense te leyden ondt dat ghemeyn volc. Mer doen sile niet en bonden / heppe si Jason en sommige broeders voor die ouerste der Stadt / roepede. Bese / die die gehele werelt in roere sette / en ooc hier gecome / die heeft Jason tot he genome / en alle dese doe tegede die insettinghe des Keyseris / segghede van eenen coninck Jesu / Sy beroerde dat volc / en die ouerste der Stadt die dvt hoorde / en doe hem Jason en die andere veranwoort hadden / lieten sile los gaen

Ioan vij. 9.

Die broeders liece Paulum en Silam ter stont inder nacht gaen tot Beream / doe si daer quamen / ghinghen si inder Joden schole. Want dese waren die edelste onder die van Thessaloni / die ontfingen dat woort seer willichlic / dagelick die scrift ondes soeckende / oft si also hielt / dus ghelooft der bele wt he / en die Griecche eerbare broutwen en der masriet weynich. Mer doen die Jode van Thessaloni en beuonden dat dat woort Gods ooc va Paulo tot Beream bercondicht was / soe quamen si en beroerden dat volc daer ooc. Doen seyden die broeders Paulum ter stont wt / op dat hi tot aen die zee soude gaen / mer Silas en Timotheus bleue daer. Dye Paulum geleyden / die leyden hem al tot Athenen toe / en een beuel ontfangen hebbende aen Silam en Timotheum / dat si opt haelste tot he come souden / reysden si wt

Mer doense Paulus tot Athenen betwachte / wert sinen geest in hem vergrat / doen hi die Stadt so seer afgodlic sach. En hi sprack totte Joden en aendachtighen inder schole / oock op dye merct alle dage tot den ghenen die daer toe quamen. Mer sommighe der Epicureen en Stoyen filosofhen keuen tegen hem / en die sommige seyde. Wat wil dese boue seggen / Maer sommige seyden / het schijnt al woude hi selt saine godden bercondigen / dat quam om dat hi dat Euangelium va Jesu en vader ver-

tkenisse hem bercondicht hadde. Si namen hem en leyden hem voor dat raethuis seggende. En moge wi niet weten wat nieuwe leeringhe dat het si opeghileert. Want ghi biect wat breemts voor onse ooren. Daer om willen wy weten wat dat sijn wil. Alle die Atheners / ooc die buyten landighe en gassen / en leyde nergens op toe / dan yet meus te seggen oft te hoorzen

Paulus kende te midden op die plaetse leyde. Hi namme van Athenen / ic sie v in allen dinge alteouer ogelouich. Voorbi gade en siede wtve Gods dienste / so heb ic een outaer geuode / daer op was gescreue. Den onbekede God. Nu bercondige ich den selue die ghi ontwetde Gods dienst doet. God die die werelt gemaect heeft / en alle datter inne is wat hi een v. e. e. des hemels en der eerde is / so en woot hi niet in tempel met hade ghemact / noch hi en woort ooc niet van mensche hande gheert / als die yemat behoeft / wat hi selue alle menschen leuen en adem ouer al geeft / en hi heeft gemaect wt een bloet alle mensche geslacht / op dattet op den gheheelen aerthode soude woonen / en heeft ee per e gheset van ewelic voor sien / hoe lage en berre si woonen sullē / op dat si den v. e. e. soecke soude / oft si he doch geuode en vide mochte. En (is waer) hi en is niet berre va eenē yegelikē onder ons. Wat in he leue wi / en werden wi beweget / en sijn wy / also ooc sommighe van wtve poeten bi v gheseyt hebben. Wi sijn van sine aert. It dat wi dan den godlike aert sijn / so en sullen wi niet meynen / dat die God heyt den goude oft den siluere / oft de beide werck der menscheliker const en dichtunghe gelike si

Is waer / God heeft den tijt der ontwetcheyt ouer sien. Nu ghebiet hi alle mensche / op allen eynden boete te dsen / om dat hi eenē dach geset heeft op den welcke hi rechte wilt den rinch des eerthodes / met gerechtigheyt / door eenē man in welker hilt bestote heeft / en yegelikē dat gelouue verhouf nae dien dat hi hem handen dooden heeft berwert

Doen si die beruolste der boede hoorde / hadeder die sommige bare spot mede / mer die sommighe seyden / wi wille va v dat meer hoorē. Alsoe ghinc Paulus van hem / Mer sommige manen hinghen he aen / en worde gelouich. Onder welcke was Dionisius ee wt de rade / en een broutwe gheeten Damaris en ander met haer lieden

Hoe Paulus in Corinthien predicte / ende bader beroeten / ende van die toecome in Ephesien / ende van Apollon Dat. xvij. Capittel

Mer nae ghinc Paulus van Athenen en qua tot Corinthen / en vant eenen Jode gheete Aquila / gheboien wt Pontus / die welke onlacs wt Italiē ghetomen was / en sijn huysrouwe Priscilla / om dat die keyser Claudius beuole hadde / dat alle Joden wtch van Rome souden gaen / tot den seluen ghinc hi / Ende want si gelics hant weres waren bleeft hy by hem / ende vrochten / sy waren van tentmakers hantwere / ende hi preecke alle sabbath in dese schole / ende hi gaf raet Joden ende Grieken

Doen Silas ende Timotheus van Macedonia quamen / so wert Paulus vande geest gedrongen / den Joden Jesum te betuyghene / dat hi Christus

B was. Mer doen si daer tegē leyden ende lacterde/ scudde hi sijn clederen wt/ ende leyde tot haer liede
 B bloet si op v hooft. Ic gae na desen tyt reyn tot- ten heydenen. Ende maecte hem van daer/ ende quam in eens huys/ genaemt Iusti/ die aedachtich was/ en des selue huys was naect der scole. Christus/ die ouersteder scole gheloude inden h. E. E. met sine ghele huyse/ en vele Corinthen hooren de/ geloofde/ en lieten haer doopen

C Die h. E. E. leyde snachts door ee gesichte tot Paulum. En breeft iz/ maer spieect/ en en wijcht niet want ic ben niet v/ en niemant en sal hem onderwinden b te leste/ want ich heb een groot volck in deser stad. hi ladt daer ee iac en les maenden/ en leerde haer dat woort Gods

D Doen Gallio lat boocht in Achaïen was/onden die Iode eendrachtelic teghen Paulum op/ en leyden hem voor den rechterstoel/ seggende. Dese mensche maect den lieden wijs/ God te dienen tegen die wet. Doen Paulus de mont op woude doe seide Gallio totten Ioden. Waert dattet bedroch oft scalccheyt ware/ lieue Ioden/ so soude ic v bulic hooren/ mer ist een braghe van woorden/ en vanden namen/ en hander wet onder v/ soo siet ghi sel ue toe/ ich en dencket gheen rechter ouer te sijn en dreeffe vanden rechterstoel/ Doen grepen alle dve Grieken Sosthenen/ den ouersten der scholen en noeghen hem voor den rechterstoel/ ende Gallio en trac hem niet aen

E Paulus daer noch lage gebleuen zijnde/ maecte sijn afscheiden metten broeders/ en screepe in Syrien/ en met he Priscilla en Aquila/ en hi beschoer sijn hooft tot Cechreen/ wat hi hadde een belofte en qua af tot Ephesum/ en hieltte daer. En hi in gegaeen sijnde in die schole/ disputeerde hi metten Ioden. En si badde he dat hi langer tijt bi he woude bliuen/ maer hi en consenteerdes niet/ maer hy maecte sijn afscryden/ seggende. Ic moet boue alle dinck dat toe comende feest te hierusalem houden wilc God/ dan wil ich weder tot v keeren. Ende reysde van Ephelen/ en quam tot Celarien/ ende ghinc op/ en groete die ghemeynte/ en reysde af tot Antiochen. En daer wat tijts vertoeft hebben de/ reysde hi wt/ ende door wandelde deen na dander dat Galaetich lat/ ende Phrygiam/ en stercte alle die discipulen

F In Ephesum qua een man genaemt Apollo ghebooren van Merandrien/ een welsprekende man en machtich inder scrift. Dese was onderwoezen in den werck des h. E. E. E. en sprac vierichlic inden gheest/ en leerde meetstelic vaden h. E. E. en wille alle ba Joanes doopsel. Dese begoft bylic te spreken inder scole. Doe he Priscilla en Aquila hoorden namen si he tot herwaerts/ en leyden hem den werck Gods noch neersteliker wt. Mer doen hi in Achaïe woude reysen/ gauē he die broeds bekeet en screeu den discipulen dat si hem soudē ontfangen. En als hi daer ghecome was/ halp hi der gheuen beledie gelouich waren geworden. Want hy herwan die Iode stantachtelic bewisende opelick door die scrift/ dat Iesus die Christus is

G Hoe Paulus int reysen na Ephelen prekende die waerheit des doopsels ende der Euangelien/ ende haer weder coemt nae Jerusalem/ om des troys wille van dat volck

M aer het geschiede/ doe Apollo tot Corinthē was/ dat Paulus die ouerste landē door wadelēde/ neder quam tot Ephesum/ en vant sommige discipulen/ ende seide tot dien. hebt ghi den heyligen geest ontfanghen nae dat ghi ghelouich zijt gewest? Si seiden tot hem. Wi en hebben noch nyet gehooit ofter een heylige geest si/ en hi leyde. Waer op sidi dan gedoopt? Si seiden/ op Johannes doopsel. Paulus leyde/ Johannes heeft ghe- doopt metten doopsel der boeten/ ende leyde den volcke/ dat si in dien soudē gelouen die na hem comen soude/ dat is in Iesum dat hi Christus is. Doe si dat hoorden/ lieten si hen doopen indē name des h. E. E. E. Iesu. En doen hen Paulus die handē op leyde/ so quam die heylige gheest op hen/ ende spraken met tonge/ en propheteerden. En alle der mannen waren bi na kwalef

B hi ginc in die schole/ en sprac bylic die maen den laur/ leerende en radde vanden rijcke Gods. Mer doen die sommighe verbert werden ende niet en geloofden/ qualic sprekende vanden werck des h. E. E. E. voor die menichte/ trac hi van haer ende afscheyde die discipulen/ dagelics disputerende/ sprekende/ inder scholen eens mans dye Tyrannus hiet. Ende dat geschiede twee iaer lanch/ also dat alle die in Asia woonden/ dat woort des h. E. E. E. hoorden/ beyde Ioden ende Grieken/ en God en wochte geen cleyn daden door die handē Pauli. Also dat si oor van sijn lichaem die sweect doecten en collieren op die cranken/ segen/ ende dat die scecten van haer ginghen/ en dat die boose gheesten wt boeren

C Sommige bandē omgaenden Ioden die daer besweeters waren/ onderwondē haer den naem des h. E. E. E. ouer die ghene te noemen/ die daer boose geeste hadde en leyden/ Wi besteren v bi Iesum die Paulus predic. het warē leue sonē eens Ioden Scruedes hoochste Priesteres die dat dedē die boose geest antwoorde en leyde Iesum he ich wel/ en Paulū weet ic wel/ mer wie zijt ghi? En de mēsche daer die boose geest in was/ sprac op haer en wert haer der machtich/ en werpse onder hem Also dat si naect en ghewont/ wt den seluen huysē ontslepen. Dat selue wert kenlic alle die tot Ephesum woonde/ beyde Ioden en Grieken/ ende daer viel een breefe op haer allen/ en den name des h. E. E. E. Iesu wert groot gemaect.

D Daer quamē der oock vele die gelouich waren geworden/ ende beleeden/ ende bercondichden haer wonderlike daden. Maer bele die daer swerte con- stē hadden bedreuen/ brachten die boeckē te samen/ ende verberdense openbaerlick. ende ouer- rektent hebbende haren prijs/ bonden si des ghelts bysich duysent penningen. Also crachtelick wies dat woort des h. E. E. E. en na douerhant. Dit be- schiet sijnde/ nam Paulus voor he inden geest door Macedonie en Achaïen te reysen tot Jerusalem/ seggende. Ma dien dat ic daer self gewest be/ moet ic komen oor sien/ en sonfter twee die he dienden/ Thimotheum en Erastū in Macedonia/ maer hy vertoeftē die wijle in Asia.

J In die selue tyt geschiede geē cleyn beroeringe.

Van desen wege / want een ghenacint Demetrius /
 een Goutlinit / die Diane sluere tempel maecte /
En gaf den hantwerckers gheen cleyn ghewin / dye
 vergaderde hi / en die bi arbeyders des seluen hant
 wercks / en seide / Nieuw manē / ghi weet dat wy ons
 gewin van desen hantwerck hebbe / en ghy siet dat
 dese niet alleē tot Epheso / maer oec bi nae in ghe-
 heel Asia vele volcs afuallich maect met sinē wīs
 makē / seggēde. Het en sijn geen godē / die welcke
 met hādē gemaect wordē. Maer het en sal n̄ alleē
 onse hantwerck daer toe v̄engē dattet niet en gel-
 de / maer den tempel der grooter Dianen sal oock
 booz niet geacht wordē / en haer maiesteit sal daer
 toe ondergae. Der welcker noch tās gheheel Asia
 en die werelt / Gods dienst bevrūst

de reysen / so wret hijs te rade / weder om te keeren
 door Macedoniē. Sopater van Bereen / en van
 den Thessalonis. Aristarchus en Secundus / ende
 Gayus van Berben / ende Timotheus / maer wt
 Nien Tichius en Trophimus / reysden met hem
 tot in Asia / Doen dese booz ghegaen warē / ver-
 wachten si onser tot Troada / mer wi sceyten nae
 die paesch dagen vā Philippen tot op den vijftien
 dach / en quamē tot hem tot Troada / ende wy ver-
 toefden daer seuen dagen

Op eenen sabbath / doē dye discipulē te samen
 waren gecomen om d̄ broot te brekē / sprac Paulus
 met hen / willede des anderē dachs wt reysen
 en hi veretrock dat broot totter middernacht / toe
 en daer waren veel sackelē op die eedscamer / daer
 si vergadert waren. Een ioghelme ghebeeten Eu-
 tychus sittende inder venster / viel in eenen diepen
 slaep / die wyle dat Paulus sprac / en hi wret hādē
 slaep ouerwonnen / en viel banden derden solder
 nederwaert / ende wret doot op ghebeuē. Paulus
 ghinc af / ende viel op hem / ende hem onuangēde
 seide hi / En maect ghen gheruecht / want sijn sie-
 le is in hem. Doen ghinc hi opwaerts / ende brack
 broot / ende ontbeet / ende sprac vele met hem / tot
 dat den dach op ghinc / ende alsoe reysde hi wt. Dy
 broechten den songelinc leude / en en werden nyet
 weynich getroost

Wy te sehepe gegac zinde / voeten tot Asson /
 willende Paulum daer ontfangen / want hy hadē
 also beuolen / ende hi woude te voet gaen. Als wi
 vergaderde tot Asson / hem mede nemende / qua-
 men wi tot Miletenen / ende van daer sehpende /
 quamen wi tlanderdaechs tegen Chion. En des
 daechs daer na stieten wy aen Samum / ende ble-
 uen in Trogelio / ende des naesten daechs quamen
 wi tot Mileten / wāt Paulus hadē bestotē booz
 hi Ephesum te sehepe / op dat hi geenē tijt in Asia
 en soude ouerbrengen / want hi haeste / waert mo-
 gelic te Pinxten te Jerusalem te sijn

Maer seyden de van Mileto tot Ephesum /
 dede hi die ouders vander gemeynthe roepen. Als
 die tot hē quamē / seyde hi tot haer. Ghy weet hoe
 dat ic vandē eersten dach aen dat ick in Asia ben
 gegaen / althit bi v ben ghetweest / den h̄c̄c̄ niet
 alder ootmoedicheyt dienēde / en met vele tranen
 en aenuechtinge die mi genoemt sijn door der Jo-
 den lage n / hoe dat ick v niet ontrouwen en hebbe /
 dat daer oerbaerlic is / dat ic v niet vcondiebt en had-
 de / ende v geleert openbaerlick / ende sonderlinghe
 van huyle te huyle / ghetuyghēde den Joden ende
 den Griecken die voete tot God / en dat ghelouē
 inden h̄c̄c̄ Jesum Christum

Ende nu siet / Ick gebondē inden gheest / reyse
 te Hierusalem / niet wetēde wat mi daer gmoete
 sal / dan dat die heylige geest in alle stedē ghetuycht
 seggende / dat mi daer vandē ende tribulation ver-
 wachten. Maer ick en achte dier gheen / noech ick en
 houde mijn leuen oock niet dierder dan mi seluen /
 op dat ic minen loop met v̄uechde voleynde / ende
 dat ambacht dat ick vandē h̄c̄c̄ Jesu Christo
 ontfangē hebbe / om te betuygē dat Euangelium
 der genaden Gods

En nu siet. Ic weet dat ghi mijn aefgesicht niet
 meer s̄ en s̄it / ghi alle / door welcke ick door ben

Dit gehoort hebbede / wordē si vol gramscap /
 en riepen / segghēde / Die Diana der Ephesien is
 groot / en die heele stad wret vol rumoers / ende si
 maecte eendrachtelic eenē oploop in die opē plaet-
Hse / en grepen Gayū en Aristarchum vā Macedo-
 niē / Paulus ghesellen / Doen Paulus onder dat
 volck woude gac / en lietens hem die discipulē niet
 toe. Die somige der ouerste i Asia / die Paulus goe-
 de v̄riendē waren sonden tot hē / vermanende dat
 hi hem niet en gaue in die opē plaecte. Sommighe
 riepen aldus / sommighe anders / en dye gemeynthe
 was v̄skoot / en dat meeste deel en wist niet waer
 omme si te samen gecomen waren

Die somige vandē volcke trocke Alexandrum
 daer booz / doē hē die Jode booz stieten Alexander
 wende metter hā / en woude tvolt verantwoor-
 den. Doē si bekende dat hi een Jode was / se ilser
Geen steme wt allen beheue / en riepe by twee v̄ren-
 lanc. Grootis die Diana der Ephesien

Doen die seuer dat vole gestilt hadde / seide hy
 Ghi mannen van Epheso / welke mensche is dye
 niet en weet / dat dye stad Ephesus een dienerste
 der groter godinnen Diane / ende des hemelshen
 beelcs si / Wāt dat dan / onuersprekelic is / soe s̄ont
 ghi ymmer stille sijn / en niet onbedachtelich doen
 Ghi hebt dese mensche hier geleyt / die noch kerck
 roouers / noch laer aers uwer godinnen en sijn.
 Maer heeft Demetrius en die met hem hantwerck-
 kers sijn / tot yemanden eenighe aensprake / men
 hout ghemeynen raet / en daer sijn lantvoechden /
 laecte maleanderē beschuldigen. Maer wil dy yet an-
 ders / so machmēt in eender gheordineerder ghe-
 meynten bescikken / want wy sijn in sozghen / dat
 wi om desen oploop van heden beelaecht moechtē
 worden / hoe wel daer nochtans niemāt schuldich
 aen en is / daer wy rekeningē / al soude comen ghe-
 geuen van desen oploop. En doē hi dit geleyt had-
 de / so liet hi die gemeynthe gaen

Hoe dat na dat vertreck der laghen der Joden Paulus
 booz reysde nae den wch van Hierusalem doorv̄reinde
 plaecten / v̄reinde die Euangelium Dat. xx. Capittel

M dat dese veroert ophiel / riep Pau-
 lus die discipulē tot hē / en seegghende
 se / en ghinc wt om tot Macedoniē te
 reysen / en doē hi die selue landē door
 wandelt hadde / en hadde se vermaent
 met vele woorden / quam hi in Griecken lant / en
 bertoeftē daer die maendē / Maer doen hem dye
 Joden lagen geleyt hadde / als hi in Syria in wou

gereyft prekende dat rijkhe Gode/daer om neme
 te v op desen dach van heden te getuyge /dat ic van
 alderbloet reyn ben/want ic en heb v niet onthou
 den/dat ic v niet verco'dicht en hadde alle den raet
 Gode. Hier om naect wo selfs gaey/en die geheele
 schare onder welke v die heilige geest tot bisschop
 pen geset heeft/om dyc gemeynte Gode te boede
 die welke hi door sijn eygē bloet verwozen heeft
 Want dat weet ic dat na minen afscheiden sware
 wolnen onder v sullen comē/die die bergaderinge
 niet verhehoont of sparen en sullen. En wt v sel
 uen sullen oor manne opsaen/dyc daer verkeerde
 leeringhe sullen spraken /om die discipulen na haer
 te trecken. Daerom waect/gedenckēde dat ic drie
 jaren niet op gehouden en hebbe eenē yegelikē van
 v vermaenēde

Ende nu sieue broeders/beuele ic v Gode/en
 den woorden sijnre ghenade die daer machtich is
 v te herstichten/en v die erfuisse onder alle die ghe
 heylliche te geuen. Ien heb wtber geēder siltuer
 noch gout noch cleet begeert. Want ghi weet sel
 uedat mi dese handē tot mīnder nooddrift/ ende
 der gheere die met mi geweeft sijn/ghedient heb
 ben. Ic heb v alle gethoōt/dat mē also arbedēde
 die swacke moet ontsaē/en te gedēcken der woo
 den des h. C. S. Jesu/want hi geseit heeft. Het
 is saliger geuen dan ontfanghen

En doen hi dat geseit hadde/ knielde hi neder/
 en badt met hen allen Daer wort veel gewees en
 gescreeps onder hen allen/en bielen Paulo om den
 hals en custen hem. Alder meest bedroeft om dat
 woort dat hi seyde/ si en souden sijn aengesicht niet
 meer sien/en geleyden hem in dat schip.

Die toecomet Pauli in Tyrum ende in Cesariam en
 de hoe Paulus so mildic ontfanghen wert in Jerusalem
 hande Christen /ende hoe die Joden sochten hem te doo
 den ende vanden seluen gheuanghen wert

Dat. xxi. Capittel

Als nu geschiede/dat wi van hem afge
 trocken/wech boere soo quamen wy
 rechts loops tot Coum/en den nauol
 gende dach tot Rodis en van daer tot
 Pataram. En een scip gheuonde heb
 bende dat in Phenice varen soude/traden wi daer
 in en voeren. Mer als wi Cypre int ghesicht qua
 men lieten wile ter sincker handten scheppten in
 Syriam/ende voeren tot Tyron. Wandt daer sou
 de dat schip die ware wt leggen. Ende als wi daer
 discipulen vonden/bleuen wi daer seuen daghen/
 die seiden Paulo door den gheest/dat hi niet op en
 soude reysen tot Jerusalem. Ende het gheschiede/
 doen wi die dagen ouerbracht hadden/reysden wi
 wt/en wandelden/ende si alle met huyfiontwen
 ende kinderen gheleyden ons tot buyten der voor
 stadt/ende nederkniede in dat ouer baden. En
 als wi malsanderen ghescegent hadden/ghinghen
 wy te scheppe/maer si lieden hier den weder totten
 baren.

En wi die schipuaert volbrocht hebbende van
 Tyro/quame tot Ptolomaida/ende die broeders
 gegroet hebbende/bleuen wi eenen dach byhaer.
 Des anderen daechs daer na quamen wy die met
 Paulo waren tot Cesarien/Ende ghinghen in dat
 huys Philippi des Euangeliste/die een vanden se

nen was/en bleuen bi hē die selue hadde hier doch
 teren die maechden waren/en propheteerden. En
 als wi daer meer dagen bleuen/so ouerquam daer
 een Propheet van Judea/genaemt Agabus. Doe
 dese tot ons was gecomen/nam hi dē gordel Pau
 li/en vant sijn handē en boeten/en seide. Dit seyde
 die heylige geest/die man wiens dat gordel is sulle
 die Joden also binden tot Hierusalem/en sullen hē
 inder Joden handen leuen

Als wi dit hoorde/baden wi hem/en oock die
 van dier plaecten waren/dat hi niet op en reysde
 tot Hierusalem. Doen antwoorde Paulus en sey
 de. Wat doet ghi dat ghi weet/en mī hert bedroeft
 want ich ben bereet niet alleē mi te laten binden/
 mer ooc te steruē te Hierusalem om den naem des
 h. C. S. Jesu. Doement hē niet en const ontge
 uen/lieten wi hem getwerde/leggende. Den wille
 des h. C. S. gelchiede. En na den seluen dagen
 bereyt sijnde/reysde wi op tot Hierusalē. Daer qua
 men ooc sommige vande discipule van Cesarie met
 ons/met haer vliengende enē van Cypre/genaēē
 Manalon/enē ouden discipule die ons herbergen
 soude. Doen wi nu tot Jerusalem quamen/ontfin
 ghen ons die broeders gecrne. Maer des anderen
 daechs gine Paulus in tot Iacobum/ende die ou
 ders quamen aldaer/en also hie gegroet hadde/so
 berelde hi deen na dander/wat Godt door sinen
 dienst onder die heydenen gedaen hadde

Doen si dat hoorden/prelen si den h. C. S. en
 seyde tot hē. Broeder/ghi siet/hoe v ic dupsende
 Joden datter sijn die geloouich getworden sijn/en
 sijn alle neerlige nauolgers der wet. Si hebben
 van v gehoozt dat ghi een aflicer van Moysse leert
 allen den Joden die onder die heydenē sijn/leggen
 de/si en souden haer kinderen niet besniden/noch
 ooc na die gewoonte niet leuē/Wat is dan nu die
 menichte moeten ymmer te samen comen wandē
 het sal haer ter dozen comen dat ghi gecomen zijt/
 daerom doet nu tghene dat wi v seggen

Wi hebbe vier mannen die hebbe een geloofte
 op haer neemt die selue tot v/ende laet v niet haer
 reynigen/ende waget die colt aen haer lieden/dat
 si haer hoofden bescheeren/ende si sullen alle ber
 staen dat niet en si dat si van v gehoozt hebbe/mer
 dat ghi ooc wandelt en hout die wet. Want den ge
 louighen wt den heyden hebben wy ghescreuen en
 besloten/dat si des gheen houden en souden/dan
 hem alleē wachren vanden afgoden offer/en bān
 den bloede/vanden verlicten/en van oncuysheit
 Doen nam Paulus die mannen tot hem/en liet hē
 des anderen daechs met hem reynigen/ende ghinc
 inden tempel vercondigende die betuulinghe der
 dagen der reynigen/so lange tot dat booz een ye
 gelic van haer dē offer geoffert wert

Maer doen die seue daghē birans voleynt wa
 ren/sagen hem die Joden van Asia indē tempel/
 ende betoerden dat geheel volck/ende sloegen die
 handen aen hem/roepde. Ghi inamē van Israel
 helpt/dit is die mensche die alle menschen in allen
 plaecten leert teghen ons volck/wet/ende tegen
 dese plaecte. Daer toe heeft hi die Grieken ooc in
 den tēpel gheleit/en heeft dese heilighe plaecte ghe
 mein gemaect. Want si hadden Trophimum den
 Epheser met hē inden tempel gesien/den welken

A

A

D

E

H

O
gala 5

Hi meynde dat Paulus inden tempel hadde geleyt en die gehele Stadt wert beroert/ en daer gesiede eenen toelooppe des volcs. En hi namen Paulum en trocken hē wt den tempel/ en ter stont worden die doeren gesloten

Maer doe si hem sochtent te doode/ quam dat geroep voor den ouersten hooftman/ hoe dat gheheel Hierusalē gheturbeert was. Die welcke van stonden aen crīschknechten en hooftliede tot hem nam/ en liep daer onder. Doe si den hooftman en die crīschknechten sagen/ hieldē si op bā Paulum te staen. Als die hooftmā naerder by quam/ nam hi hē/ en hiet hē bindē met twee ketenē/ en vzaech de wic hi ware/ en wat hi gedaē hadde. Deene riep dit int volc/ dāder dat. Maer doen hy nyet sekers bekennē en conste om des geruchs wille/ hiet hy hem indē heyleger leyde/ en doen hi aen dye trappen was/ geuielt dat hi bandē knechten gedragen wert/ om dat gewelt des volcs/ wāt daer volchde veel volcs na roepede/ doet hem wech

G

Als Paulus nō inden heyleger ingeleyt wert leyde hi totten hooftmā/ mach ick met vspreken? Hi leyde/ Gōdi griet/ En sidi niet die Egipte nē die voor desendagē eenē oploop ghemact hebt/ en leydet wt in die woestine vier duysēt heymelike mooiders? Paulus seide. Ic ben een Jootsch man bā Tharsen/ een borger eender bernaemder Stadt in Cilicia. Ich bid v/ oorzooft my te spreke totten volcke. Als hiht hem oorzooft/ Paulus staēde op die trappē/ wente den volcke metter hant. Ende een groote stilte zijnde/ sprack hy tot haer in Hebreusch/ seggende

Hoe dat Paulus dat Jootsche volck toesprak/ ende bā zijnder beheringhe in Christo / ende van sinen hiuoere in Jerusalem / Ende hoe dat hem die Joden gheestelen wou- den/ ende hoe hi hem cruceerde dat hi een Romeyn was
Dat .xxij. Capittel

Hi mānē/ lieue broeders en baders/ hooft mī verantwoorde tot v. Doe si hoorde dz hi in Hebreusch tot haer sprac/ worde si noch stilder/ en hi leyde. Ic bē eē Jootsch mā/ geboze tot Tharsen in Cilicia/ en in deser Stadt opghewoet by den voete Samariels/ geleert met alder neerlicke heyt in die vaderlike wet/ ende was eē vserich be- mīnder oft nauolger Gods/ en ghelijc als ghi alle heden daechs sīt/ en hebbe desen wech veruolcht totter doot toe/ bindende en leuerende inden kerke/ beyde mannē en vrouwen/ also mi die hoochste Priester/ en den geheele hoop der ouders/ oock getuygenisse gheset/ van welckē ick vrieuen nam aen die broeders/ en reysde tot Damascum/ op dat ic al die daer waren/ gebonde soude brenghen tot Hierusalem/ op dat si gepinicht soude worden

Mer het gesiede/ doen ic wech reysde/ en naē hi Damascum quam/ dat mi omtrēt dē middach een groot licht bandē hemel haestelick omscheen/ en neder ballende ter aerden hoorde ick een stemme seggende tot mi/ Saul/ Saul/ wat veruolcht ghy mi? Ic antwoorde. Hi EA E wie sidi? En hi leyde tot mi. Ic ben Jesus bā Nazareth die ghi veruolcht. Maer die met mi waren/ sagē dat licht/ en waren veruaert/ maer si en hoorde nyet dye stemme des geens die met mi sprac. Ic leyde weder. Hi EA E/

Wat sal ic doe? Die Hi EA E seyde tot mi Staet op ende gaet in Damascum/ daer sal mē v leggen ban allen dat v te doe geoordineert is. Maer als ic van claerhē des lichts niet en sach/ wert ic metter hant geleyt van dien die met mi waren/ ende quam tot Damascum

Mer daer was een aēdachtich man Ananias na der wet/ die eē goet gerucht hadde by allen den Joden die daer woode/ die quam tot mi/ en by my staende/ leyde hi tot mi. Saul lieue broeder/ hiet op en ick sach hem aē ter seluer vren. Hi leyde tot my God onse vader heeft v te boze gheoordineert dat ghi sinen wille bekēnen soudt/ en siē dat recht is/ en hoorde die stemme wt sinē monde/ want ghi sulc sine ghetuyghe tot alle menschen zjn/ van die din ghen die ghi ghesien en ghehoort hebt/ en wat ver- toefdi nō noch/ staet op ende laet v doopen/ ende afwaest v sonden/ en aentoept den naem dīns Hi EA E

D

Mer het geschiede/ dat se weder tot Hierusalē quam/ en badt inden tempel/ dat ick op getrocken wert/ en sach hē seggēde tot mi. Haest v en maect v stellig wt Hierusalē/ want si en sullen v getuygenisse van mi niet ontfange. En ic leyde. Hi EA E si wetent selue dat icse geuangen hielt/ en dat icse sloech die in v gebode in elcken scholen/ en doen dat bloet Stephani was getuygen ghestort wert/ stot icker ooc bi/ en hadde welbehagē in zjn doot/ en betwaerde die cleedet der gheerre die hem dooden. En hi leyde tot mi. Gaet henen/ wāt se wll v verre onder die heydenen leyden

E

Si hoorde hem tot desen woorde toe/ ende hie uen haer stemmen op/ en leyden. Doet sulcken men- sche wech vāder aerden/ want ten is nyet behoel- lic dat hi leue soude/ Doen si riepē/ en haer cleede- ren wech woze/ en dat sant in die locht werpen/ hiet hem die hooftmā in dienleger leyden/ en leyde dat men hem met roede staen/ en ondersoerken soude/ op dat hi bekennē soude/ om welcker saken wille si also ouer hē riepē. Als hi hem met riemē aenbont/ seide Paulus tottē onderhooftman dye daer bi stont/ sīt ooc recht/ eenē Roomschen men- sche/ en onuerdoemde te ghesellen. Doen dye on- derhooftman dat hoorde/ ginc hi tottē ouerhooft man/ en vercondichdet hem/ seggēde. Wat wildy maken/ dese mensche is een Romeyn

H

Doen quam die ouerhooftman tot hem en leyde tot hem. Segt mi/ sidi een Romeyn. Hy leyde Ja. En die ouerhooftmā antwoorde. Ich hebbe dit borgerrecht met grooter sommē gerocht. Paulus leyde weder. Ic bē ooc een Romeyn ghebozen. Ter stont gingen si van hem dye hem onder- soeken soudē. En die ouerke hooftmā bresde/ doe hi bernam dat hi eē Romeyn was/ en dat hy hem gebonden hadde

O

Des anderē daechs willende sekerlicke weten/ waer om hi beschuldicht wert banden Joden on- loste hi hem bandē bandē/ en liet die hooge. Priester/ en haren geheelen raet comen/ en Paulum hoorbrenghende/ sette hi hem onder haer

B

Hoe die hooftman riep die acauerders Dani/ om dye waerheit te ondertragen/ ende hoe si op een nieu arbeyden om hem met meer quaets te beschuldighen
Dat .xxij. Capittel.

Dulus sach den raet aen ende leyde. Ghi mannen/lieue broeders / ic heb met alder goeder conscientie gewandelt voor God tot dese dage toe Die hoghe Priester Ananias beual den ghenen die om hem stonde/ dat si hem mont souden slaen. Doefeyde Paulus tot hem. Ghi ghe- wotte want/ Godt sal v slaen/ sicut ghy en oordeelt ghi mi na die wet/ en laet mi slaen teghen die wet. En die daer bi stonde seiden. Schelt ghi den hoogen Priester Gods? En Paulus leyde lieue broeders / ic en wist niet dat hi die hoghe Priester is/ want daer staet ghescreuen. Ghi en sult den ouer- sten des volcs niet bloecken.

B
Erou.
rij. b.
phi. ij. a
Matth.
rij. c

Mer Paulus wete de dz deen deel Saduccens en dander deel Pharizeus was riep hi inden raet Shimane/lieue broeders/ Ic be een Pharizeus en eensone ees Pharizeus/ ic werde gheoordeelt om den hope/en der verriemissen wille der doot. Ende als hi dat gheseyt hadde so werten ten twee dracht tusseken die Pharizeen en Saduceen/en die menich te deelde haer/ want die Saduceen segghen datter gheen verriemisse en is/ noch enghel/ noch geest. Maer die Pharizeen bel ydes beyde. Ende daer geschiede een groot geroep/en die Schriftghe leerden der Pharizeen dese stonden op en streden seggende. Wi en binde niet quarts aen desen mensche/mer heeft een geest ofc engel met hem gesproken/so en willen wi niet tegen God striden.

Mer doen daer een grote tweedracht op stot/ die ouerste hoofstma beduchtende dat Paulus van hem met geweld genomē soude worden / hier hi dat cristschoolc weder gaen/en hem wechneemen/en inde heyleger leiden. Des anderen daechs inder nacht stont de h. G. C. bi hem/en seide Paule/ sicut getroost want so ghi van mi te Jerusale hebt ghetuycht/ also moet ghi ooc te Rome getuygen.

Mer nu dach wert vergaede hem sommige Joden te samen/en verbande haer selue/ noch te ete noch te dunckē/ tot dat si Paulum gedoot hadde. Daer waerder meer dan beertich die sulcke bebront gemaeet hadden. Die welke totte hoochste Priester en ouders ghinge/en leyden. Wi hebbē ons scerpe lie verbanne/niet te ete/ tot dat wi Paulū gedoot hebbē. Daer om so geest den ouerhoofstma en den rade te kennen/ dat hi hem mogge tot v brengen/ als oft hi hem bade woude verhooren/ maer wy sijn bereet om hem te dooden eer hi tot v comē.

Mer doen Paulus suster soon dese lagē hoorde/ quam hi en ginc inde heyleger/en becondich det Paulo. Paulus riep enē bande onderhoofstlieden tot hem/en leyde. Tept toch desen iongen totten ouerhoofstman/want hi heeft hem wat te seggen. Die nam hem en leyde hem totte ouerhoofstman en leyde. Die gebonden Paulus riep mi tot hem/en bade mi dat ic desen iongen tot v soude leyde/wat hi heeft v wat te segghen.

Doen nam hem die ouerhoofstman bider hat/en ghinc met hem beede af/en brachde hem/wat ist dat ghi mi hebt te segge/ hi leyde. Die Joden sijn ees gewo:de / v te bidden/ dat ghi Paulum moghen hoorde/ raet laet brengen/ als oft hi hem bade woude verhooren/ maer en berout ghi haer liede niet want meer dan beertich manne onder hen op hem

vertwachten/en legghen lagen op hem die hen seluen verbanuen hebben/ noch te eten noch te drincken/ tot dat si Paulum gedoot hebben/en sijn nu bereet/en wachten na v beloofte.

Doen liet die ouerhoofstman den ionge van hem en geboot hem dat hijs niemant en soude seggen/ dat hi hem te kennē gegeuen hadde/en hi riep tot hem twee ouerhoofstliede/en leyde. Bereyt twee hondert cristschnechten/ dat si tot Cesarien reysen/ ende tseuentic ruyters/ en twee hondert sculders/ op die derde hie der nacht/ en bereyt die beesten/ op dat si Paulum daer op setten en bewaert brengen tot Felix den presidet/en hi sereef eenen brief/ dit inhoudende.

Claudius Tysias/ den aldermachtichsten president Felix/ blicscap. Desen man hadden die Joden gegrepen/ en woude hem doot hebben. Doefeyde quā ic met dat cristschoolc daer/en ic beuant dat hi een Romeyn was/ so trac ic hem tot haeren hande. En om dat ic die sake woude weten waerom si hem beschuldighden/ leide ic hem in haeren raet/ doefeyde beuāt ic dat hi beschuldicht wert banden brage haerde wet/ maer als si geen misdaet oft septe en hadden der doot oft der bande weerdich/ ende dorn boog mi quā dat sommige Joden lagen leyden/ sandt ic hem van stonde aen/ aen v den clagers ooc gebiedende dat zijt voor v souden seggen/ wat si teghen hem hadde. Hou v bloemlich.

Die cristschnechte namē Paulū/ also haer beuolen was/en leyden hem inder nacht tot Antipatrie. Maer des anderen daechs lieten sy die ruyters met hem reysen/en hier den wede omme te Jerusale. Doen si te Cesarien quamen/ leuerden si den brief den presidet/ ende setten Paulum daer ooc. Doen die presidet den brief las/ so brachde hy hem wat iande dat hi ware/ en onderuonden dat hi wel Cilicien was/ leide hi. Ic wil v verhooren/ wānceer v beclagers ooc hier gecomen sijn/en hiet dat men hem inden rechthuyse Herodis bewaren soude.

Die hoe Paulus beacuseert wert aen des keisers rechte ende hoe na die beclaginge verroeken wert die sententis des rechts.

Dat. xxiij. Capittel.

Mer vijf dage quā die hoochste priester Ananias afmette ouders/en met de hoorlycke Tertullo/ die quam voor den president tegē Paulum/en Paulū gerocpe hebbēde/ begonst Tertullus te clage seggende. Dat wi onder v in grote brede leue en datter door v hoorlienich/ alder beestlicke Felix/ vele redelike daden oprehtelic bescriet werden/ dat ontfanghe wi altijt in allen plaetsen met alder dancbaerheit. Mer op dat ic v niet langer en vertrecke/so bid ic v wilt ons cortelic horen na v oordertierenheyt.

Wi hebben desen man geuonde schadelich/en eenen oloop vertweckende/ allen de Joden ouer alle die werelt/ ende die principaelste der secte der Nazarenen/ die daer ooc op toeghelept heeft de selpe te ontwoiden. Den welken wi ooc grepen en dox desen wouden na onse wet. Mer Tysias die onderhoofstman hoorde quam hem dat/en ontraet hem met groot geweld tot onsen hande/ ende hiet sine beclagers tot v comen/ van welken ghi ondersoeken mueche/ ende van allen dien daer wi hem af be-

schuldigem bekennen. Die Jode seyden oock daer toe dat also ware

O Maer Paulus doen hem die President wene te te spreke/antwoorde hi. Want ic weet dat ghy in desen volcke nu vele iaren een rechter sijt gheweest/wil ick mi seluen goets moets verantwoorden/in dien ghi bekennen muecht dat niet merz daerwaerf dagen en sijn / dat ic op ven ghegaen tot Jerusalem om te aenbede. Doe so en hebbe si mi inden tempel niet gheuonden met yemat sprekende/oft eenigen oploop makende inde volcke/nach inden schoten/nach inder stadt. Si en connes oock nyet bigebrenghen/daer si my af beschuldigen

D Maer dat belide ick b na dien wege die si eene secte heete / die ic also den God mynder baders dat ic alle dien gelouue dat inder wet en inden propheten geseuen staet / ende hebbe hope in God dat welcke si ooc verwachte / te wete / dat dye verrisnisse der Joden toecome die beyde der gerechter/en der ongerechter/inden seliden oeffene ic mi om te onuerargerde conscientie alcht tegen God en den menschen te hebben

Maer na vele hoorledt iaren bracht ic aelmoeten en osterhande minen volcke. Daer ouer bonden si mi / mi seluen reynigende inden tempel / sonder alle rumoer en geruchte. Daer waren sommige Joden wt Asia / die welcke hier voor b soude sijn / en mi beschuldige / wt dat si yet teghen my hadden / oft laet dese selue segge / oft si yet onrechts aen my beuonden hebben / want ic hier voor den raet stae / van alleen om der stemme wille dat ic onder hare staends riep. Ic werde heden vander verrisnisse der dooden van b lieden geordeelt

H Doe Felix dat hoorde / sette hi dat wt / Wat hy wiste sekerlic wel va desen weghe / en seyde. Wanneer Klias die ouerhoofstma af coet / so wil ic uwe sake verseyche. Maer hi beual de ouerhoofstman Paulum te bewaren / en ruste late hebben / en niemant vande sine en soude verbiede oft beletten he te dienen oft tot hem te comen

O Mer na sommige dage quam Felix met zijnder huysrouwe Priscilla / die een Jodinne was / ende eyfchte Paulum / en hoorde dat geloue in Christum van he. Doe Paulus vader gerechticheyt en cuyfheyt / en hande toecomende oordeele disputeerde / verferichte Felix / en antwoorde. Laet op dit pas al / so bliuen / gaet henen / wanneer ick bequamen tijt hebbe / so wil ick b herwaerts doe roepen / daer en binnen hopende dat hem gelt va Paulo ghegeuen soude werde / dat hi hem soude ontbinden. Daer omme hi he ooc die wil lief roep / en sprac met he / Twee iac om zijnde quam Porcius Festus / in Felix stede. Felix willende de Joden een weldaet bewisen / liet Paulum gebonden

Hoe Paulus gheaccuseert wert omtrent den feest dach ende waer om dat hi te Rome ghenoert wert om dat hy begherte te appellieren / ende hoe dat die coninc Agrippa hem seluct woude hooren Dat. xxv. Capittle.

dat hi hem liet roepen tot Jerusalem / ende seyden hem lagen om hem onder wegghen te doode. Doe antwoorde Festus / dat Paulus ymmer tot Cesarrien behoude soude worden / hi soude cortelick weder derwaerts reysen. Daer om die onder b lieden (seyde hi) vermogen / die laet mede af reysen / ende den man beclaghen / ist datter eenighe mildaet in hem is

Maer doen hi daer meer dan drie daghen vercoeft hadde / reysde hi af tot Cesarrien / en des anderen daechs sadt hi op de rechtstoel / en hiet Paulum halen. Doe die selue daer quam / stonden dye Joden die van Jerusalem afgeromen waren om hem / en bracht vele sware saken op / die welcke si niet en connen bewisen. Paulus hem seluen verantwoordende. Ich en hebbe my / noch teghen die wet / noch tegen die Jode / noch tegen den tempel noch tegen den Keyser niet besondicht.

Mer Festus willende den Joden weldade bewisen / antwoorde Paulo seggende. Wil dy opgaen tot Jerusalem / en daer va desen voor mi gheoordelt worde. Paulus seide / ic stae voor des Keyfers gerecht / daer moet ic geoordeelt worde. Ic en heb den Jode geen leet gedaen / so ghi oock alder best weet. Mer heb ic yemanden leet ghedaen / ende yet gedaen dat der doot werdich is / so en weyghere ick mi niet te steruen. Ende en is der saken gheen daer si mi af beschuldighen / so en can mi nyemant haer lieden gheuen. Ich beroepe mi op den Keyser. Doen beriep hem Festus mette rade / en antwoorde. Ghi hebt op den Keyser beroepen / daer om sul di totten keyser gaen

Na sommige dagen quam die coninc Agrippas en Bernice tot Cesarrien / Festum te ontfange / en doen si daer vele dagen vertoefde / so leyde Festus den Coninc dye sake van Paulo voor / en seyde. Daer is een man van Felix gebonden gelaten / om wiens wille die hoge priesters en ouders der Joden voor mi quamen / doen ick te Jerusalem was / ende begeerde een bonnisse tegen hem / den welcken ic antwoorde. Het en is der Romeynen wijse oft gewoonte niet / dat een mensche ouer ghegeuen werde te dooden / eer dat die beschuldichde zyn beschuldigers tegenwoordich hebbe / en plaecte ontfange / hem van dier aenprakke te verantwoorde. Doen si hier tesamen waren geromen / so en sette ics niet wt / maer sadt des anderen daechs op den rechtstoel / en hiet den man voort brenge / van welcken doen die beschuldigers stonden / ende en brachten gheen saken van mildaet aen / daer ick quaet af vermoede. Si hadde sommige braghen teghen hem van hare superstitie / ende van enen gheslorue Jesu / den welcke Paulus seyde dat hi leefde. Maer ic der bragen niet verstante / seyde oft hi te Jerusalem woude reysen / ende daer va desen laten oordeelen. Doe Paulus hem beriep oft appelleerde / dat hi der kennis des keyfers behoude soude worden / so hiet ic hem houde tot dat ic hem totten keyser leyde.

Agrippas seyde tot Festus. Ic woude den mensche ooc gerne hooren. Hi seyde / morgen sulst ghy hem hoore. Tanderen daechs doen Agrippas / en Bernice met grooter pronckerien quam en ghingen in dat dinghuys / metten ouerhoofstleden en

Oen Festus int lan ghecomen was reysde hina drie daghen af van Cesarria tot Jerusalem / doen ginghen dye hooghste priesters / en de principaelste der Jode voor hem tegen Paulum / sude vaden hem / ghouft begherende teghen hem /

dat dier aen sijn hant saghen hanghen seyden si ont-
der malc anderen. Dese mensche moet eē moor der
sijn/den welcken die vake met scuen en laet/al is
hi der zee ontghaen/ Maer hi sinderde dat dier af
int buer/ende hē en quam niet quaets aen Si mein-
den dat hi swellende soude worden oft doot nedet
geuallen hebben. Doen si langhe wachten/ende
saghen dat hem niet quaets aē en quam/berandte
den si haer/eē seyden hi waer God.

GIn dien selus plaetsen hadde die ouerste in dien
eylande genaemt Publius een wthof die ontfincit
ons/eē herberghde ons drie daghen vriendelich/
Maer het geschiede/doen dye vader Publij vadce
roosten eē handen loop lach/dat Paulus tot hem
la ghinc/ende doen hi ghebeden hadde/ende dye
handen op hem gheleyt/maecte hi hem ghesonde/
Woen dat geschiet was quamen die andere/in dat
eylant sock daer toe/die crancheden hadden/ende
lieten haer gesont makē/ende si deden ons groot
te eere. Ende doen wi wt reysden loeden si ons al
op/wat ons van node was

OMer na drie maenden boeten wi wt in eē scip
van Alexandria dwelc inden eylande ghetwintere
hadde/ende hadde een vāmer der tveelinghen/En
de doen wi tot Syracusa quamen/bleuen wi daer
drie daghen/ende doen wi omuoeren quamen wy
tot Regis/ende na eenen dach doen hem den sup-
den wint verkief/quamen wy des anderen daechs
tot Rhutholen/daer bondē wi broeders ende woz-
den van haer gebedē dat wi scuen daghen soudent
bluen/ende so quamen wy te Romen. Ende van
daer doen dye broeders van ons hooiden/gingen
si wt/ons te gemocte tot Hippisier ende Tretaberē
Doen Paulus die sach daer hi God/eē vercrecht
een betrouwen. Mer doen wi te Romen quamen/
so gaf die onderhofstman die gheuanghē den ouer-
sten hooftmā ouer/Mer Paulus werc gheoorloft
op hem seluē te bliuē met eenen krschkinicht/dye
hem bewaerde

DMaer het gheschiede na drie daghen dat Pau-
lus die principaelste der Joden stamen riep eē doe
si stamen ghecomen waren seyde hi tot haer. Ghy
mammen lieue broeders/ick en hebbe niet tegē ons
holck ghedaen/noch teghen onse vaderlike seden
eēben nochtas wt hierusalem ouer ghegeuen/in
der Romeynen handen/die welcke doen si mi ver-
hoort hadden/wouden si mi los laten om dat geen
sake der doot in mi en was/maer doen dye Joden
daer teghen seyden/wert ic bedwongen mi op den
Keyser te beroepen/niet als of ic mijn volc yet had-
de te beschuldigen. Om dier saken wille heb ick v
ghebeden te sien ende aen te spreken/om den hoo-
pe Israels wille/ben ick niet deser ketenen ombe-
uangen

HSi seyden tot hem/Wy en hebben noch schifft
ontfangen van Judea van uwēnt wegghen/noch
daer en is geen broeder/ghecomen die yet quaets
van v bertondicht oft gheseyt heeft. Nochtas dunc-
ket ons der reden wel werc/dat wi vā v hoze w
ghi daer af hout. Wāt van deser seden is ons ken-
lich dat haer op allen plaetsen wort tveersproken
Eē doen si hē eenen dach gheset hadde/so quame
der vele tot hem in die herberghde den welcken hy
wt seyde betuygende dat rijke Gods/ende be wi

sende hem van Jesu/werc wet Moysi/ende wt dē
Prophten/van smorgens vroech tottē auōdt toe
eē die sommige vielen totten ghenen dat hy seyde
met die sommige en geloofden niet.

Maer doen si met malcander niet en conste
ouer comen/gingen si werc/als Paulus eē woort
sprack/dat die heilige geest wel geseyt heeft/doog-
den Propheet Elapari/tot enen badere eē ghe-
spokē. Gaet henen tot desen volcke/eēlegt. Met
ten ozen suldi dat hozen/ende niet verstaē/eē met
ten ogen suldi si sien/ende niet bekeemē. Want dat
herte dees volcs is verhart/ende si hozen swaertlic
met haren ooren/ende si hebben haer ogen toe ge-
daen/op dat si niet eenighen tijt en sien met haren
oghen/ende en hozen niet haren ooren/ende ver-
standich worden in haer herte/ende bekeert woz-
dendat ic se gesont maecte. Hier om si v kenlic dat
den heydenen dese salicheit Gods geseynt is ende
si sullent hozen. Eē doen hi dit geseyt hadde gin-
gen die Joden werc/ende hadden een groote v
ghe onder haer seluen.

Mer Paulus bleef twee iaer in sijn ghehuerde
woningē/ende ontfincse alle die tot hem quamen
prekende dat rijke Gods/ende ouer
boden leerde vā dē Jē
su met alre vryheit ouer vā
den Nimen
(*)

Hier eyndet dat werc der
Apostelen
(*)

Hier beghint
die Epistel vā die eerwaerde
gen Apostel sinte Paulus/met den ande-
ren Epistelē vā sinte Jacob/sinte Pe-
ter/sinte Jan/ende sinte
Judas
(*)

Hier beghint die Epistel van sinte Pau- lus totten Romeynen

Die Apostel thoont zyn liefde / dyc welcke hy heeft tot
dye Romeynen / ende daer nae strafe hi die zonden vande
genen die haer eygen salicheyt wellen ende begreeren na
volghen Dat. 3. Capittel

Paulus een die
naer Jesu Christi / ghe-
roepen tot een Apostel
wtghehooren om te pre-
diken dat Euangelie
Gods / dat welck hi booz-
tits hadt beloofd door
zijn prophete in die hey-
nge tsefuere vā sine so-
ne / die ghebooren is gewest
vande Daud / naden bleesche /
dyc crachtelick bewesen is
dye soone Gods / naden geest
dye heylt maect van dier tijt
dat berresen is / vander doot
Jesús Christus onse
hē / / door / welcke wi ont-
fangē hebben die gracie
en die dienst des Apostels
om die gehoorsamen
heyt des geloofs op te rechte
/ onder alle heydenē
onder sinen naē / van welcken
getal ghi oec zijt ge-
roepen van Jesu Christo

Alle die te Rome zijt / wtuercoemē
van God / en gheroepen
heylighen / gracie si blieden
ende vrede van God onsen vader
ende vanden hē / / Jesu
Christo

Ten eersten dancke ic minē
God door Jesum
Christum / booz v allen / om
dat met van uwen geloue
loze / in dyc gheheele werelt
Vande God is mijn getuyghe /
den welcken ick diene in mijnē
gheest in den Euangelien
zins soons / dat ick sonder
opghoude / wtver gedachtich
ben in mijn ghebenden /
bid dende / oft mi eenich tijt
mocht ghebueren een
gheluckighe reyse / door den
wille Gods / tot v lieden
te comē. Want ick begere
v te sien / op dat ick v
eenighe gheestelike gawe
mede deylen mochte / om
v te stercke / dat is / dz ic
m v strooff mochte worde
door uwen ende mijnē
gelooue dat wy onder
malcanderen hebben

Maer boeders ick wil dat
ghi weet / dat ic die wil
booz mi genomen hebbe te
comen tot v / maer ick
ben belet geweet tot desen
dach / oec op dat ick oock
wat goets mochte doen
onder v lieden / ghesijck
ic oec hebbe gedaē onder
die ander heydenē / Ic ben
eē schulden aen den Grieckē
ende den Sarmaten / den
wisen ende onwisen / daer
om alsoe vele alst in mi is /
ben ick geneicht v lieden
die oec te Rome sijte te
prediken dat Euangelium

Want ick en schame mi niet
des Euangelium van Christo
/ want het is een cracht
Gods dyc salich maect
alle die daer aen gheloo-
uen / den Joden principa-
le ende oec den Grieckē.
Want dyc rechte uwerdicheyt
die God acht / wort daer
door geopenbaert / het
welck coemt wt den
gelooue int geloue ghesijck
getreuen staet. Die
rechtuwerdighē sal wt
dat gheloue leuen

Wāt die toornicheyt
Gods vande hemel wort
gheopenbaert ouer alle
boosheyt der mensche /
die welke die warachticheit
Gods onrechtuwerdelic
onthouden / daer omme /
om dat het ghene dat
hē licheit is van Gode /
hy haer openbaer is /
wāt God heuet haer
geopenbaert daer mede
dat Gods on-

het. 4. Capittel

kenlic wesen / dat is / zyn
ee wighe cracht / ende
God heyt wert ghesien /
al smen dat waer neemt
by den werckē der
scoppinge des werelts /
also dat si geen on-
schuld en hebben in
dien si bekenden /
datter een God is /
en niet als God en
hebbe geprezen noch
ghedancet / maer si
zijn in hare ghe-
dachten ydel ghe-
worden / ende haer
onuerstādich hert is
verdonckert / doen si
haer selue wils hielden
/ soe zyn si soe ghe-
worden / en hebbe
berandert die glorie des
onuerghanchelike
Gods in een ghe-
kenickē eene beelck
des bergackelike
menschen / ende der
voghe len / en der
cruppender dieren

Daer om heeftse God
oock ouer ghegeuen in
haers herten wellust /
in onreynicheyt / te
schenden haer eyghe
lijf door haer seluen /
welcke berandert
hebbende die waerheyt
Gods / in loghen /
ende si hebben ge-
ceert en gesent de
creatuere / meer dan
den schepper die daer
ghebenedijt is inder
ewicheyt Amen

Daer om heeftse God
haer ouer gegeue in
scandelicke begheerte
/ want haer vrouwen
hebbe berandert haer
natuerlic gebruyck
in onnatuerliche
Des ghelike oec
hebbe die mannen
gelaten dat natuerlic
gebruyck der vrouwen
/ ende zyn berhie
op malcanderē in
hare gelusten /
ende hebben man-
nen met mannē
leelicheit bedreuen
/ ende dat loon
haerder dolingen
/ ghesijck alst
behoort / in haer
selue weder om
ontfangen

Ende gelic si niet en
hebbe geacht God te
kennen / so heeftse
God geleuert in
eene verkerde
sinnē / te doe
dinge die welke dat
niet betamelic en
zijn veruult met
onrechtue erdichs /
oncuylheit / quaet-
sichicheyt /
gerticheit /
boosheyt /
vol nistē /
moets /
kijnes /
bedrochs /
quaetherts /
ooreblaserē /
achterelappers
dien God
viant is /
spytich /
holiaerdich /
stout /
bersterders
vā quade
bondē /
den duders
onghoorsac
/ onuerstādich
/ trouweloos
/ onbruedelic
/ suer /
sonder
sietmhericheyt.
Dyc
Gods
gerech-
ticheyt
wete /
dat
die
gene
die
sulck
doen
weerdich
zijn
der
doot
/ niet
alleen
doen
si
dese
dinghen
/ maer
si
hebben
oock
lust
oft
behaghen
in
die
ghene
diese
doen.

Die Apostel strafte die
sonden der Joden /
leggende / dat si
niet int misnaet
den Heidenen
gelic zyn /
maer eens
deels
arger
ende
quader
Dat. 4. Capittel

Mer om en coude v
niet onsculdighē
menschen / soe
wye dat ghy zijt /
die daer oordelt.
Want waer in
ghy eenen
anderē
oordelt /
verdoemt
ghy v seluen
/ aengesien
dat ghy die
selue
dingen
doet /
dyc
welck
ghi
oordelt.
Want
wi
weten
dat
Gods
oordel
is
na
die
waerheyt
ouer
die
ghene
die
welcke
alulck
dingen
doe.
Maer
denck
ghi
o mensche
/ die
oordelt
/ die
dusdanige
dingen
doen
/ ende
ghi
doet
oock
dat
selue
/ dat
ghi
onblij-
sult
dat
oordel
Gods
/ oft
beracht
ghi
die
rijdom-
men
zunder
goetheyt
/ gedoerchsaemheyt
/ en
lanck-
moedicheyt
/ weet
ghi
niet
dat
die
goetheyt
Gods
v
tot
penitentie
leyt

Maer na uwe
berberticheyt en
onberouwige
herten
vergadert
ghi
v seluen
eenen
schat
des
toerens
in
den
dach
des
toers
ende
der
openbaringen
des
rechtuwerdichs
ordels
Gods
/ die
welcke
eē
ye
ghelick
geuen
sal
na
zjn
wercken
namelic
prijs
en
eere
/ ende
dat
onuerghanchelic
wesen
den
genē
die
met
gedoerchsaemheyt
in
goeds
wercken
na
dat
ee.

Matth.
Ebi

Wich leuen staen. Mer de genen welcke kysfachtich sijn en der waerhoyt niet gehoorsaem en sijn mer gehoorsaem der onrechtuwerdicheit/sal toecomen ongenadicheit ende gramscap/quellinge ende vernautheit/ ouer alle sielen der menschen die quaet doen/den Joden bisonder en den Grieken/Mer prijs eere en vrede allen menschen die goet doen/den Joden bisondert/en ooc den Grieken.

O * Want daer en is gheen aensien der personen bi Gode. Alle die sonder wet hebben gesondicht/sullen ooc sonder wet vergaen ende die in die wet hebben gesondicht/die sullen dooz die wet veroordelt worden. Want die die wet hoopen en sijn niet rechtuwerdich vooz God/mer die de wet volbragen die sullen rechtuwerdich sijn. Wat ist dat dye heydenen/die die wet niet en hebben van naturen doendat die wet inhoudt/dese geen wet hebbe de/sijn haer seluen een wet/daer mede dat si bewijlen d'werck des wets gescreuen in haer herten/nae dien dat hem betuycht haer consciencie/ende oock haer ghedachten/die hem onder malsanderen besuldighen/oft ooc ontsuldighen in dien dach als die **I. H. E.** sal ordeelen die verborghentheyt der menschen/na dat bewijlen mijns Euangelijx dooz Jesu Christum *

Mer siet toe ghi heeten Jode/en ghi verlaet v op die wet/ende veroemt v Gods/ende ghi ket sinen wille/ende geleert zijnde dooz die wet/proeft dy oft onderseeyt ghi wat oprecht en niet oprecht en is/ende ghi verneemt v te wesen een leydtman der blinden/een licht der geene/ die in duysternisse sijn/ee onderwijser der onwijse/een leeraer der simpelnen/hebbende die form der kennissen ende der waerheyt in dye wet/daer om ghi die eenē anderē leert/en v selue en leert ghi niet. Ghi preect dat men niet stelen en sal/ende ghi steelt selue/ende ghi segt dat men gheen ouerspel doen en sal/ende ghi doet selue ouerspel. V grouwelt vooz die afgoden/en begroeft God van tane/ghi veroet v van die wet ende ghi ontceert God dooz die ouertredinghe des wets/wandt den naem Gods wort dooz v heden geblasphemert onder die heydenen/gelijckerwijs als gescreuen is

Die besnijdenisse is wel profitelich/ist dat ghy onderhout die wet/mer ist sake dat ghi een ouertredet sijn des wets/soo is v besnijdenisse verkeert in die onbesnijdenisse. Ist sake dat die onbesnijdenisse des wets rechtuwerdichz hout/meyndi niet dz sijn onbesnijdenisse sal worden gherekent voot besnijdenisse. Ende sal also sijn dattet tghene dat van naturen een onbesnijdenisse is/ende die wet hout v sal veroordeelen/v die welke dooz die letter ende besnijdenisse ee ouertredet sijn des wets. Wat ten is gheen Jode/die wtwendich een Jode is/doek en is dat geē besnijdenisse die wtwendich int bleesche ghesiet. Mer die is een Jode/die intwendich verborghen is/ende dye besnijdenisse des herten is een besnijdenisse/die welke geschiet indē gheest/niet in die letter/wiens lof niet en is wt die mēschē/maer wt God.

¶ Wi behoont waer in die Jode beter waren dan die heydenen. Proeuende dat die heydenen alsoe wel als die Jode behoeflich waren der gratie Gods

Dat. iij. Capittel.

Wt boordeel hebbe dan nu die Jode oft v baet haer die besnijdenisse/vooz waer seer vele. Ten eersten is hem betrouwt dat God gesproken heeft. Wat leydt daer aen/al ist dat die sommighe daer aen niet en gelouen. Soude haer onghelouicheyt/tgheloue Gods te niete maken? Dat si verre Maer het bliue vele beter also/dat God warachtich si ende alle mensche lo ghenachtich/ghelijck als gescreuen is. Sp dat ghi rechtuwerdich sijn in vwen woorden/en dat ghi vertwint wanneer ghi geordeelt wert

Mer ist sake dat onse rechtuwerdicheyt/Gods rechtuwerdicheit prijst/wat sullen wi segghen. Is God dan onrechtuwerdich/dat hi daer om gram wort. (Nae der mensche maniere spreek ick) Dat si verre. Hoe soude dā God die werelt connen soordeelen. Wat ist dat die warachticheyt Gods verheuen is ouermits mijn loegenē tot sijnder glorien warron soude ic dā noch als ee sondaer geordeelt worden. En niet veel meer also doen (gelijc wi gheslachteert worden/en so sommighe spreke dz wi segge soude) laet ons quaet doe/op dattet goet daer wt come/der welcker vdoemenisse rechtuwerdich is.

Wat segghen wi dan nu/hebben wy boordeel. In geender maniere. Want vooz hebben wi met redenen betwelen/dat die Jode ende die Grieken altelamen onder die sonde sijn/gelijc dat gescreuen is. Daer en is niemant rechtuwerdich/ia niet een. Daer en is niemant die verstandich is. Daer en is niemant die nae God vbraecht. Alle sijn si afgheueken tsamen sijn si onnut gheborde/daer en is niemant die goet doet/daer en is oock niet een. Haer kele is een open graef/haer tonghe hebben si tot bedroch gebuyet/benijn der slanghe is onder haer lippen. Haer mot is vol van bloekens en bitterheyt/haer voeten sijn smel om te storten bloet. Verstorpinge en verberkinge is in hare wegen ende de wech des vrede en wete si niet/die breste Gods en is niet vooz haer oghen

* Mer wi weten soe wat die wet seyt dat seye se totten genen dye onder die wet sijn/op dat alle mont gekopt worde/ende dat alle die werelt God seuldich si. Daerom om dat geē blees dooz die werken des wets vooz hi rechtuwerdich sijn en mach wāc dooz die wet en soet niet dan kenisse der sonde

Maer nu sonder toedoē der wet/so is die reche uwerdicheyt/die vooz God ghelt geopenbaert/vertuyget dooz die wet en Propheten. Maer ic segghe vāder gerechticheyt vooz God/die daer soet dooz tgheloue in Jesum Christum/tot allen ende op allen die daer gelouen

DWant hier en is gheen onderscheyt/si sijn alle sondaers/en behouē des prijs die God aen hem hebbe soude/ende werden sonder verdienst gerecht uwerdicht wt sijnder ghenaden/dooz die berlossinge die dooz Christum gesiet is/welck God vooz gheselt heeft tot eenē soel der ghenaden/dooz tgheloue in sinen bloede. Waer mede hi die gerechticheyt die Godacht bewijde/in dien/dat hi vergeeft dye sonde die te vore gesiet sijn die onder die Godlike gedoorckheit die hi droech/op dat hi tot dese tiden be wisen soude die rechtuwerdichz die vooz hē geacht is/op dat hi alleengherechtich si/ende rechte

uaerdich make den genen d'ye daer is int gheloue Jesu Christi *

Waer is dan ub wtf roem: A is wt ghesloten door welche wet door die wet der werckē: niet al lue/maer door die wet des geloofs

So hordē wi n/ dat die mensche gerechtaer dicht wort sonder toe doe die werckē des wets/ al leene door tgheloue. Of is God alles der Joden God/ is hi ooc niet der heydenē God/ Ja hi by/ hi is ooc der heydenē God/ want het is een God die rechtuaerdich maect die besnijdinge wt den geloue/ en ooc die onbesnijdenisse wt de geloue. hoe maken wi dā die wet te neme door tgeloue dat si berre/mer wi stichten/en beueelighen die wet

Die Apostel declareert door dat Exempel van Abraham/dat ghelouue van noode is totter salicheyt ende dat die onde wet totter salicheyt niet ghenoch en is

dat. iij. Capittel.

Al segghen wi dan van onsen vader Abraham/dat hi geuondē heeft nae den vleesche/dat seggē wi. Ist dat hi rechtuaerdich maect is gewest wt die werckē/ soo heuet hi roem/ mer niet voor God. Maer wat seyt die scrifuer: Abrahā geloofde God/ en het is hem gerekēt tot recht uerdicheyt/ Maer dē genen die werct/die en wort dat loon niet gherekēt wt genaden/ mer wt schulde/mer dē ghenen die niet en werct/en geloof in hem die welke rechtuaerdich maect dē vosen oft godlosen/zijn geloue wort hem gherekēt tot recht uerdicheit. Selijc dat Dauid seyt/ dat die salichz ā alle den menschen/den welchen God gerechticheyt toe rekent/sonder toedoen der wercken daer hi spreect Salich zijn die mensche den welke haer ongerechticheidē berghen en zijn/en dien hare sonden bedect zijn/Salich is die mā/wie die hē gheen sonde toe en rekent

Maer dā dese salicheyt ouer die besnijdenisse/oft onbesnijdenisse? Wy moecten ymmer segghen/dat Abrahā zijn gheloue is gerekent tot rechtuaerdicheyt. In wat manieren ist hem dan gherekent: in der besnijdenisse/ oft in die onbesnijdenisse/ Niet in die besnijdenisse/maer in die onbesnijdenisse/en d'ye teeken der besnijdenisse/ontfinc hi tot eē segele van die rechtuaerdicheyt des geloofs/welch hi noch hadde in die onbesnijdenisse op dat hi soude zj/ een vader van alle ghelouighe mensche in die onbesnijdenisse/op dat haer ooc soude worden gherekent tot der rechtuaerdicheyt ende wordē eē vader der besnijdenisse/niet alle den ghenen die van die besnijdenisse zijn/mer ooc den genē die daer wādelen in die voetschappen des gheloofs/die daer was in d'ye onbesnijdenisse Abrahā ons vaders.

Want die belooftē dat hi een erfghen ame der werelt soude zijn/en is Abrahā noch sinē sādē niet gesiet door die wet/mer door die rechtuaerdichz des geloofs/ want ist sake dat die ghene die vāder wet zijn/erfghenamen zijn/soē ist gheloue wt/ ende die belooftē is om niet/wat die wet en werct nyet van gramtschap/want waer gheen wet en is/daer en is geen ouertredinghe/ Daer om is die belooftē geschied door tgheloue/ op dattet ghinge nader gratie/ waer mede die ghenade beueelighet soude worden alle sādē/Niet den ghenen allene die van der wet zijn/mer ooc den ghenē die vanden gheloue

Abrahā zijn/die een vader is van ons alle. Als gescreeuen staet. Ich heb v gheset tot eenen vader van beel heydenē/voor God/die ghi geloof hebt die die doode leue dich maect/en roept tghene dat niet en is/dattet si

Gene rby. a

Ende hi ghelooftē op hope daer niet te hopen en was/op dat hi werdē soue een vader van beel heydenē/gelue tot hem gheseyt is/alsoe sal v laet zijn/als die sterre des hemels/en als dat ouersant der zee/En hien wert niet crācint ghelouue/by en merctē oft aensach ooc niet zijn eygen lichaem/welc verstoruen was doen hi by hondert taeer out was/ ooc met dat verstoruen lichaem van Sara. Want hi en twifelde niet aē die belooftē Gods/door ongeloue/mer hi wert sterck int geloue/en gaf God den prijs/en hi wist opt alder sekerste/dat so wat God belooftē/dat is hi ooc machtich te doe Daer om ist hem ooc tot gerechticheyt gerekent.

Mer dit en is niet ghescreuen/alleen om sinen wille/dattet hem toe gerekent is/mer ooc om onsen wille/den welke dat ooc sal gerekent worden ist dat wi ghelouen aen den ghenen/die onsen hē Iēsum Christum berweert heeft/vander doot die gheleuert is om onse sonden wille/en berweert om onse rechtuaerdicheit.

Die Apostel bewys die crachte des geloofs in die recht uerdichmakinghe der ghelouender menschen. Aengheuen dat die doot gheregneret heeft/van Adam tot Christum toe

dat. b. Capittelle.

Omer om rechtuaerdich ghemactē zijn de door dat gheloue/soo hebben wy brede met God/ouermits oē Iēsum Christum/door welche wi ooc eenen toegang hebbē/int ghe loue/tot deser gratien daer wi inslaē/ende beroumen ons vander hopen der toeromēde glorie die God geue sal. Niet dat alle/mer ooc glottere wy in tribulatie/wel wetēde d'z tribulatie vōort vregē lijdsamheyt/lijdsamheyt/procuuinghe/ende proeuinge die hope/mer hope en laet ons niet beschaet werden/En dat daer om/dat die liefste Gods wt ghesort is in onse herte/door den heyligen gheest die ons gegeuen is

Want Christus doen wi noch cranck waren nader tīt is hi voor ons godlosen gheskoruen. Nu sterft nauwe yemāt om rechts wille/voor den goede derf mēschē yemandē steruen/ Daerom prijst God zijn liefde tegen ons/dat Christus voor ons gheskoruen is doe wi noch sondaers waren. Daer om soo salē wy nē beel meer door hem behouden werde voor die gramtschap/na dien dat wi door zj bloet gerechtuaerdicht zijn

Wat ist dat wi Gode berloent zj/door dē doot zjns soons/doe wi noch vāde wātē/ beel meer sullen wi salich werden/door zjnen leuen/als wy nē berloent zjnen/Ende niet alleē dat/mer wy beroumē ons ooc Gods door onsen Iēsum Christum/door welche wy nē die verloeninghe ontfan ghen hebben *

Daer om gelsickerwijs dat door eenen mensche die sonde is gecomen in die werelt/ende door die sonde die doot/ende also is ouer alle menschen die doot door ghegaen/aengheuen dat si alle ghe sondicht hadde/want die sonde was inder werelt

heb. ii. a

totter wet toe/mer waer gheen wet en is/daer en achtmen die sonde niet /Mer die doot hadde heerschappie van Adam tot Moysen toe/soe in die gene die niet gesondicht en hadde/met gekijcke ouer tredinge ghelijck Adam /die welcke een figuer is van die toecommende Adam

C Ten is nochtans metter gauē niet /alst metter sonde is /wāt ist dat sake dat door die sonde vā eē veel gekorūē sijn/so is veel meer die grāte Gods ende die gifte veel mensche rijkelijcker toe ghecomen /door die gracie/welcke toebehoorde enē nēsche Jesu Christus

En niet en is die gauē/alleen ouer een sonde/gelijck dat door eens sondaers enige sonde al bederft want dat soordeel is gecome wt eēder sonde tot bedoemenisse/maer die gauē die is wt veel sonde tot rechtuaerdicheit. Want ist dat om eens menschen sonde wille die doot gedomincert heeft/vele meer sullen die ghene/die ontfanghē hebben die volheyt der grācen ende der gauē totter gerechticheit /domineren int leuē door eenen Jesum Christum. *

D Ghelijck nu door eens mensche sonde ghecomen is verdoemenisse ouer alle mēscē/also is oock door eens mensche rechtuaerdicheit/die rechtuaerdichmakinghe des leuē gecome ouer alle mēscē. Want gelijck door eens menschen ongehoorsaemheit veel sondarē geworden sijn/alsoe werden oock door eens mensche gehoorsaemhē veel gerechtige

Mer die wet is uēscē ingecome/op dat die sonde die ouerhāt nemē soude/mer so waer die sonde douerhant genomē heeft/dacr heeft soe die genade noch meer ouerhant genomē/op dat/gelijck als die sonde gheregneert heeft totter doot/also moet oock die ghenade regneren door die gerechticheyt totten ewighen leuen door Jesum Christum. *

Die Apostel bewijst dat men in die sonde niet bliuen en sal/mer dan men diechdelich werken moet
Dat. vi. Capitele.

Wē willen wi hier toe segghen/sullen wi dan in sonden bliuen /op dat dye gracie die ouerhāt nemē dat si verre van ons. hoe soude wi in sondē wil len leuen/wi die der sonde gekorūē sijn? *

Wēt ghi niet? dat wi alle die in Jesum Christū gedooft sijn/det wi in sijn doot ghedooft sijn? Also sijn wi ymmer met hem begrauen door dat doopsel in die doot/op dat gelijck als Christus verweert is vāder doot/door die heerlicheit sijn vaders/also sullen wi oock in een nieu leuen wandelen. Want ist dat wi nu met hē geplant wordē tot ghelijcker doot/so sullen wi ooc der bestriftenisse ghelijck sijn/wetende dat onsen ouden mensche met hē gerypt is op dat het sondich lichaem daer viere/eē voort meer der sonden niet en diene/wāt wie dat gekorūē is/die is gerechueerdicht vāder sonden

B Ist dat wi gekorūē sijn met Christus/soe ghe louen wi dat wi ooc met hem leuē sullen/ende wē ten ooc/dat Christus handē dooden verweert niet met en sterft/dye doot en sal voortane niet meer heerschappie hebben ouer hem/wāt dat hi gekorūē is/dat is hi der sonden eens gekorūē/mer dat hi leeft dat leeft hi Gode. Also ghi ooc/hout v daer voort dat ghi der sonden gekorūē sijn/ende Gode leeft door Jesum Christum onsen hēcē

† Daerom en laet die sonde geen heerschappie hebben in uwē sterckelijcken lichame gehoorsamte wēsende sijn lustē/en begheeft oock niet v ledente sijn wapenē des ongerechticheits/mer begeeft v seuen God /als die ghene die wt en doode leuen, e sijn/ende uwe ledē Gode tot wapenen der ghererchticheyt/want die sonde en sal ouer v geen heerschappie comen gehebbē/want ghi niet meer en sijn onder die wet mer onder die genade.

Hoe dan sullen wi sondighen nu wy niet meer onder die wet en sijn/maer onder die genade? Dat si verre van ons. En wēt ghi niet dē welcken ghi v begheeft knechten te sijn om gehoorsam te sijn des knechten sijn ghi die ghi gehoorsam sijn? Het si die sonde totter doot/ofte die gehoorsamheit totter rechtuerdicheyt. God si ghedancet dat ghi knechten der sonden gewest sijn/maer nu gehoorsam sijn geworden van herten in die manere der leere/dien ghi begenen sijn/want nu ghi v sijn geworden vāder sonde/so sijn ghi knechten gheworden der ghererchticheit. *

† Ich wil menschelijck daer af spreken/om dye trāchē wille vā uwē vleesche/ Ghelijck ghi uwe leden beguē hebt totten dienste der onreynicheyt/ende vāder eender ongherechticheit totter ander alsoe begeeft ooc nu uwe leden tottē dienste der gerechticheit/dat si heyligh werden. Want doen ghi knechte der sonde waert/doen waerdi v vāder gerechticheit/wat vruchte hadt ghi doen ter tijt in dien/ban welcke ghi v in schame/want den udebā sulckē dingē is die doot. Maer nu ghi v sijn vāder sonden/eē knechten geworden der gerechtichē so hebt ghi uwe vruchten dz ghi heilich wert/maer dat eynde is dat ewich leuen. Wāt die doot is dat loon der sonden/mer die gauē Gods dat ewich leuen/in Christus Jesu onsen hēcē

Die Apostel bescreift die vernielinge oft die verderffnisse des ouden wets/welcke is een wet des doots/daer na tractert hi van die eefflyche oft ingebozen wet der sonden welcke in ons is
Dat. viij. Capittel

Wēt ghi niet heue v broeders (want ic spreke den ghenen toe / die dye wet weten) dat die wet heerschappie heeft ouer den mensche / alsoe langhe als hi leeft? Want een wijf die onder den man is /is verbonden aen die wet/also langhe als die man leeft/mer is dat die man sterft/soe is si los vāder wet des mans/ Ist dat si nu by eenen anderen man is die wile die man leeft/soe wert si een ouerspeelster ghebeeten. Maer ist dat die mā sterft/soe is si nu vāder wet/als dat si dan gheen ouerspeelster en is /al ist dat sy by eenen anderen man is

Also sijn ghi ooc mijn broeders/der wet gekorūē/doert lichaem Christi/op dat ghi v eēn anderen sijn/namelic bi den genen die vā den doode verweert is/op dat wi Gode vruchte vringē. Wāt doe wi int vleesch waren/doen waren die sondige begeerte n/die welke haer door die wet beroerden) machtich in onse ledē/om der doot vruchte te vringē. Maer nu sijn wi los vāder wet/eē haer gekorūē die ons geuangen hiel t/also/dat wi dienē sullen in een nieuwe wesen des geests/eē niet indē oude wesen der letteren.

Wat sullen wi nu dan seggen. Is die wet sonde

Dat si verre. Mer die soude en kende ic n̄ dā dooz die wet. Wāt ic en wilt niet vāder lust/hadde/dye wet niet gheleyt / ghi en sult niet begheeren / Doen nam die soude / een oorlake vāt gebot / en wrachte in mi alderley begheerte der lust. Wāt sonder dye wet was de soude doot. Ic leefde somtīdē sonder die wet / mer doen dat gebot quā / soe wert die sonde weder leuende / Maer ic starf / ende ick beuēde dat dat gebot / dat mi ghegeuen was totten leuen dattet mi was een oorlake des doots / wāt die sonde nam oorlake vāden gebode / en bedrooch my / en doode mi dooz dz selue gebot. Die wet is heylīch en dat gebot heylīch / recht en goet

Is han tgene dat goet is / mi een doot ghebozden / Dat si verre / Mer op dz die soude haer openbaerde / hoe dat si soude is / soe heefte mi dooz dat goet die doot gewracht / op dz de zōde word ouer maten sondich / doozt ghebot. Wāt wi wesen / dat die wet geestelīch is / mer ick ben vleeschelīch / verrocht onder die soude want ic en weet niet wat ick doe. Want ic en doe niet dat ick wil mer tgene dat ick hate dat doe ic. Ist dat ic n̄ doe / dat ick niet en wille / so cōsenteere ick dat die wet goet is / En also en doe ic n̄ dz selue niet / maer die soude dye in mi woont. Want ick weet dat in mi / dat is in mīn vleesch niet goets en woōt. Het wille heb ick wel maer volbrīngen dat goet / dat en vīnde ick nyet / Wāt dat goet dat ic wil / dat en doe ick nyet / mee dat quaet dat ic niet en wil / dat doe ick / Ist dat ick n̄ dat doe dz ic niet en wil / soe en doe ick dat selue niet / maer die soude die in mi woont

Wlo vīndem in n̄ eē wet / ic die dat goet wil doen / dat mi dat quaet aen haent / want ick hebbe lust in die wet Gods / na den intwēdigen mensche mer ic sie eē ander wet in mīn leden / dye welcke strīft tegen die wet mīns ghemoeets / en mi geuan ghen neemt / in die wet der sonden die welcke is in mīnen leden. Ic elledīch mensche / wie sal mi verlossen vā desen lichame des doots / Ich dancke So de dooz Iesum Crīstum onsen h̄. **Et. Et. Aldus** diene ic n̄ metten gemoede der wet Gods / mer metten vleesche der wet der sonden

Dye Apostel bechoont dat men vastelīch aenhanghen moet der wet Christi Iesu. Aengessen dat zjn wet is / een wet des leuens / ende een wet des gheests / Daer nae leert hi dat alle tribulatiē met te achten ende zjn by die glorie die in ons gheopenbaert sal worden

Dat. viij. Capittel

Aldus en is n̄ niet vdoemelijcs in dē genen die in Christo zjn / die nae den vleesch niet en wandelē / mer na den gheest. Wāt die wet des gheests dye leuende maect in Christo Iesu / heeft my by ghemaeect vāder wet der sonden ende der doot / Wāt dat der wet onmogbelīch was / (daer om dat se ooc doozt vleesch gecrāct was) dat dede God / en sandt sīc sone m die ghedaende des sonnichs vleeschs / en verdoemde dyesoude int vleesch dooz die soude / op dat die gerechticheyt gheeycht vāder wet / in ons beruult soude wordē / dye niet en wandelde na den vleesche / mer na den geest

Wāt die gene die vleeschelīc zjn / dye zjn vleeschelīc gesint / maer die gheestelīc zjn / die zjn geestelīk gesint / Mer vleeschelīk gesint zjn is dye doot / en gheestelīk gesint zjn / is leuen ende vze

de * Wāt vleeschelīc gesint zjn / is een vānschap tegen God / om dattet die wet Gods nyet onderdanich en is / wāt ten en vermachs ooc nyet / Daer om die vleeschelīc zjn / en mogen God nyet behagen

Mer ghi en zjt niet vleeschelīch / maer gheestelīk / Ist anders dat Gods geest in v woont. Want wie Gods geest niet en heeft / die en hoort hē nyet toe / Mer ist dat Christus in v is / so ist lichaem wā rachtich doot om der sonden wille / mer den gheest is dat leuen / om der gerechticheyt wille. Daer om ist dat den geest des geens / Dye Ihesum verweef heeft / in v woont / so sal ooc die selue die Christus berweef heeft vāder doot / v sterfelīch lichaem leuende make / daer om / dat sūen geest in v woont.

* Aldus zjn wi n̄ schuldenaers / heue v zoeders / niet den vleesche / dat wi na dē vleesche leuen. Want ist dat ghi na dē vleesche leeft / soe sult ghy mocten steruē / mer ist dat ghi dooz den gheest die wercken des vleesch doot / so sult ghi leuen. Want die den geest Gods drīft / dat zjn Gods kinderen. Want ghi en hebt genen knechtelīchen geest i. **Tim. f** ontfangē / dat ghi v weder om breezē moet / maer ghi hebt enen kinderlīchen geest ontfangen / dooz welcken wi roepē. **Abba / sicut** vader / Dien seluen geest versterkt onsen gheest / des / dat wy Gods kinderen zjn / Sjn wi dankinderē / so zjn wi ooc erfgenaemen / nāmelīck Gods erfgenaemen / ende medeeren Christi * Ist dat wi anders medelīden / op dat wy ooc mede totter heerlicheyt verheuen worden

* Want ic houde daer voor dat dat līden vāder tijt / die heerlicheyt niet waert en is dye aen ons geopenbaert sal werden. Wāt dat eyndelīch verwachtē vāder creatuere / verwacht na die opē baringe der kinderen Gods. Want die creatuere onderworpen is der ydelheyt / sonder haren wille maer om des geens wille / die haer onderworpen heeft op hope. Want oock die creatuere by werde sal / vāden dienste des bergākelīchen wesen totter heerlicher vīshēyt der kinderen Gods / want wi weten dat alle creatuere bericht te samen / en arbeyt met smerte en drucke / gelīch een vrowte die baert tot op die tijt

Maer niet alleen si / maer ooc wi selue / by dye de eerste vrucht des geests hebben / versuchten by ons seluen / nae die hīntscap / ende verwachtē / dye verlossinghe ons lichaēcs. * Want wy zjn wel salich geworden / nochtans inder hope / maer niet in die hope die men siet / dat en is gheen hope / want hoe cannen hopen dat nē siet? Maer ist dat wi hopen dat wi niet en sien / so verwachtē wi dat doog līdlaemheyt

Dies gelīche helpt ooc den geest onse trauchēyt. Wāt wi en wete niet / wat wi bidden sullen alsoe be hoort / mer die geest boot treet us machtelīc m̄ onsprēkelīken begeerten. Mer die die herten en der soect / die wert wat den geest begeert / want hy voor treet voor die heylīge / na dz God behaecht. * **H**ey wete dat dē genē die God lief hebbe alle dīngen ten bestē dienē / die na dat opset getoepen zjn. Wāt die gene die bite horen vordien hadde / dye heeft hi ooc gheordīneert / dat si gelīcformich zjn / souden / den beelde zjns joods / op dat die selue / dye

eerste ghebozen si onder veel broeders. Mer die hi
door geordineert hadde/die heeft hi ooc geroepen
ende die hi geroepen heeft/die heeft hi ooc gerecht
uerdicht/en die hi gerechueerdicht heeft/die heeft
hi ooc heetlick gemaect

Wat willen wi nu hier toe segghen? Is Godt
voor ons / wie mach teghen ons sijn? Dye oock si
nen eyghen sone niet gespaert en heeft/maer heef-
ten voor ons alle ouer ghegheuen/hoe en soude hy
ons niet hem niet alle dinck gheuen? Dye wil die
wtuercoepens Gods beschuldigen? God is hier die
rechtuaerdiget. Wie wil verdoemen? Christus ist
die gheslozen is / Ja veel meer/die oock verlesen
is ende ter rechter handt Godts is/die ons oock
voortredt

Wie wil ons scheyden van die liefde Gods? tri-
bulatie/oft bagichheit/oft veruolch/oft hogher/oft
naecth/oft perikel/oft sweert/Als ghescreuen staet
Om wien wille worden wigedoot al de dach/wi
sijn gherekent als nachschapen. Maer in alle desen
herwinnen wi verre/om des geens wille dye ons
lief gehadt heeft. Wat ic ven seker /dat noch doot
noch leuen/noch engel/noch voorstscap/noch pri-
cipale/noch tegewoondich/noch toecomede/noch
hoorheit/noch diepte/noch geen ander creatuere
en mach ons scheiden/vander liefde Gods/die in
Christo Iesuus onsen y. E. R. E. *

Die Apostel bedroeft die hem van die verhertheyt der
Joden/ende hi beghoont dat die Jode niet bedroeghen en
sijn van die beloofnisse der voornaderen/dacr na spreect
hi van toepinghe der heydenen

Dat .x. Capittel

Legghe die waerheit in Christo/en
ick en hege niet / van dies mi ghetuy-
get mijn consciencie inden heylighen
geest dat ic grote droefheit/en grote
smerte hebbe sonder ophoude in mij
herte. Ic heb selue gewenscht verbannet te sijn van
Christo/voor mijn broeders/die mijn maghen sijn
na den bleesce/die van Israel sijn/de welken die hinc
scap te behoort/ende die heerlicheit/en dat testa-
ment/ende die wet/ende den dienst Gods ende die
beloofte/der welcker baders oock sijn wt welken
Christus ghecomen is/nac den bleesce/die daer
Godt is ouer al/ ghebenedijt inder ewichheydt.
Amen.

Maer dit en segge ick niet/dat Godts woort
daerom wt is. Wat te sijn niet al Israelite/die van
Israel sijn/oor en sijn niet alle kinderen/dye van
Abrahams saet sijn/Maer in Isaac/sal h dat saet
genoempt sijn /dat is. Niet en sijn dat Gods kin-
deren die nae den bleesce kinderen sijn/maer die
kinderen der belooften werden voort saet gerecht
Want dit is ee woort der beloofte/daer hi spreect
In desen tijt sal ick comen ende Sara sal eenen so-
ne hebben.

Mer het eu is nyet alleen met dien alsoo/Mer
doe Aebera/doe si beuucht was van Isaac / onsen
vader /eer die kinderen gebozen waren/eer si goet
oft quaet gedaet hadde/op dattet boornemē Gods
volk adich soude bliue /na die verlickinge/so wert
tot haer geleyt niet wt verdienste der wercke/mer
wt genaden des roepers/also die grootste sal den
eynsten dienen. Gelijc als gescreuen staet/ Jacob
heb ic vernut/mer Esau heb ic gebaet

Wat willen wy dan hier seggen? Is God dan
onrechtueerdich? Dat si verre. Want hy spreect tot
Mosen Dien ic genadich ben/dien ben ic genadich
en die ic outferme/die outferme ick. Aldus en leit
niet aen yemants wille oft lopen/mer aen Gods
ontferme. Wat die scriftueres spreect tot Pharao
Daerom heb ick v verwert/op dat ick aen v mijn
macht behouen soude/op dat mijnen naem verco-
dicht werde in alle lande. Aldus ontfermt hy u/
wie hi wil/en die hi wil verherht hi

So suldi nu tot mi segge. Wat beschuldicht hy
ons dan? Dye can sine wille wederkaet / Ja yeue
mensche wie sdy /dat ghi met God rechten wilt?
Seyt oock een werck tot sinen meester / waer om
maect ghi mi also? heeft ee potbaker niet mach
wt eenē clomp aerde te maken/een vat ter eeren/
ende een vat ter schande/daer om doen God sijn
gramscap woude bewijlen/ende openbaer maken
sijn beuoghen/heeft hi met groter lindhameyheit
voort gebracht dye baten des gramscappen / die
daer toe bereit gemaect sijn totter verdoemnisse
op dat hi openbaer soude maken/ dat riedom sijn
der heerlicheit ouer die baten der ontfermhertichz
die hi geroepe heeft/totter heerlicheit Die welcke
hy geroepen heeft/niet alleen wt den Jode /maer
oor wt die heidenen/gelijc als hi door. See spreect
Ick wil dat mijn volck heere/dat mijn volck nyet
en is/en mijn liefste/dye mijn liefste niet en is. En
het sal geschie in die plaette/daer tot hem gheseyt
wert/ Shy en sijt mijn volc niet/dacr sulen si ghe-
noemt worden kinderen des leuenden Gods

Elaias roept voor Israel. Al waert ghesalder
kinderen van Israel/gelijc dat sandt der zee /so
sal nochtans die achterlatene/oft dye ouerbleuene
salich worden. Wat daer is dat woort/datter vol
eyndt/en afscort in die gherechticheit/wat een bet-
cort woort /sal God op aerden doen/Ende gelijc
Elaias daer voor seit. Het en waer dat os die y. E.
R. E. Zabaoth saet gelaten hadde/so ware wighe
worden gelijc Zodoma/ende Gomoza

Wat wille wi nu hier seggen. Dat willen wy
seggen/dat die heydenen/die niet na die gherech-
ticheit en hebben gheclaen/die hebben die vercreghē
Mer ick segge vander gerechticheit die wt den ge-
loue coemt/Maer Israel staende nae dye wet der
gherechticheit/en is totter wet der gherechticheit
niet gecome. Daer om dat/daerom /om dz si niet
wt en geloue/mer als wt den verdienste der wer-
ken soecken. Want si hebben haer gristen aē den
steen des aenloepens/Gelijc dat ghescreuen staet
Siet/ick legge in Sion eenen steen des aenloepens
ende eenen steen der ergernisse/die aen hē geloof/
die en sal niet bescaemt worden

Die Apostel bidde voor die Joden/bewijende dat die rech-
ueerdicheit/welcke waerdich maect totten ewighen leuen
alleen is bi die wet ende tgeloue Christi Jesu.

Dat .x. Capittel

Iene broeders mijns herken wetlich
is/en bidde oor God voor Israel dat
si salich worden. Wat ick gheue hem
daer in ghetuygenisse/dat si die benij-
dende liefde Gods hebben/mer met
onuerstade. Wat si en bekennē die gherechticheit
niet die voor God gelt/ende soecken haer eyge ge

plal. xij

A

B

Genes.
xviii. b.

exo. xii

A

Elai.

G

A

rechticheyt op te rechten. En sijn also der gerechticheyt/ die voor God gelt/ niet onderdanich. Wat Christus is deinde der wet/ dat aē rechtueerdich wort alle die aen hem geloof

B Moyses scriffte wel vand' gherechticheit die wt der wet comt/ so wat mensce die dat doet/ d'ye salder in leuen. Mer die gerechticheyt wtē gelooue die spreek aldus. En segt niet in v herte. Wie wil op ten hemel clommen? (dat en is nyet anders/ dā Christus weder af hālē) Of wse wil neder climmen in die diepte? (Dat en is niet anders/ dā Christus vanden dooden te halen) Mer wat seyde die scriffature dat woort is vna/ nanielic/ in wtē mōt en in v herte

Die is dat woort des geloofs/ dat wi preke. Want ist dat ghi niet wtē mont belijft Iesum/ d'z hi die v E. A. E. is/ en geloof metter herte/ dat hē God. vandē dooden verweert heeft/ so suldi salich worden. Want ist dat mē vā herte geloof/ so wert men rechtueerdich/ en ist dat men mette mont belijft/ so wert men salich wat die scriffature seit. Wye in hem geloof/ die en sal niet bescaemt worden.

Daer en is gheen ondersepe. Tis alke male eē v E. A. E. rē ouer alle/ die hem aēroepē/ Wat so wie dē naem des v E. A. E. aēroepē/ die sal salich wordē. Mer hoe sullē si aenroepē/ in die si niet en gelouē/ hoe sullē si gelouē/ daer si niet afgehoort en hebbe? En hoe sullē si hoore/ sond' predicatē? En hoe sullē si preken/ ten si dat si ghesonden werden? Selic als gescreuē staet. Hoe lieflic sijn d'ye voete vanden genē/ die den vrede vercondigen/ en dat goet vercondigē. Mer si en sijn niet alle der E. A. E. gelien gehoorsā. Want Elias spreek. v E. A. E. wie heeft onse predicatie ghelooft? daerom comt gelooue wt d'ye predicatie/ d'ye predicatie/ doort woort Gods. Mer ic segge. hebben sijt niet ghehoort. Voor waer haer geluyt is nō in alle landē wt gegāē/ en haer woordē in alle die werelt. *

Der sijn spreect Moyses. Ick sal v tot een vernijden den auolgen vringē oft verwecken ouer die gene die mīn volck niet en sijn/ en ouer een omuerstandich volc wilit v vertoornen. En Elias is stout en spreek. Ie ben geuonde vandē ghenen d'ye my niet gesocht en hebben/ en ic ben verschenen den ghenen die nae miniet geuacacht en hebben. Tot Israel spreect hi. Den geheelen dach heb ick mīn hant wtgestrect tot dat volc/ d'z hē niet en laet seggen/ en tegen mi is.

Die Apostel verduct die veruvinge berheydenen die vvelcksi hadden teghē die Jode. En hi settet die tegēvvoordige verblintheit der Joden/ Ende int eynde v'oit besloten die diepheit der v'rijtheit. Dat. ri. Capittel.

Slegic nō. heefdan God sijn volc vā hē gestootē? Dac si verre. Vbatic ben ooc een Israelijt vādē sādē Abrahā/ wtē geslachte Ben Lamin. God en heeft sijn volc vā hē niet gestootē dat hi te vore vootsien heeft/ Of en weet ghi nō/ dat die scriffature seyt van helia/ hoe hi voor God trect tegē Israel/ en seide. v E. A. E. si hebbe wtē prophete gedoot/ en hebbe wtē outaet wtgegrauen/ en ic ben allen ouergebleuen/ en si staen na

mijn leuen. Mer wat seyde hem die Godelike and woorde? Ic heb my noch behouden leuen d'ysent mannen/ die haer knien met ghebogen en hebben hoorē. Want. Also ist ooc met desen ouergebleuen/ na die verhoefinge der genade/ nō ter tīt geschiet. Aldus ist wt genade geschiet/ so is die verdienste niet/ wat anders en soude gracie gheen gracie sijn. Mer ist wt verdienste/ so en is die gracie niet/ anders en waer verdienst gheen verdienst.

Hoen nō dan? Dat Israel gesocht heeft/ dat en heuet hi niet vercrege/ mer die verhoefinge heuet vercregen/ die ander sijn verbert. Selich als ghescreuen staet. God heeft haer gegeuē eenen v'oe ghenden gheest/ dooghen dat si niet sien en soudē/ ende oopen/ dat si niet hooren en soudē/ tot op desen dach toe. Ende David spreek. Daet haer tafelē worden tot eenē strick/ en tot eender begripinge/ en tot aergernisse/ ende haer tot vergeldinghe. Verblint haer ooge dat si niet en sien/ ende buycht alst haren rugge.

Also segge ick nō. hebben si daer om aenghe loopen/ om dat si vallen soudē? Dat si verre. Mer wt hare misdaet/ is den heydenē die salicheyt gheschiet/ om dat hie totter beridende nauolginghe verwecken soude. Wat oft haren val der werelt rijedom was/ ende haer afnemē der heydenē rijdom/ hoe veel te mer/ als haer volk daer waer. Bespreke met v heydenē/ want nō dat ic der heydenen Apostel ben/ soe wil ick mīn ambacht prisen/ oft ick mochte die ghene die mīn bleecch sijn/ tot necrftigher nauolginghe verwecken/ en haer der sommige salich maken. Want ist dat haer verlies des werelts versoeninge is/ wat waer dat anders/ dan oft men dat leuē vanden dooden name? Ist meel heyllich/ soe ist geheel deech ooc heyllich/ ende is die wortel heyllich/ soe sijn oock die tacken heyllich.

Mer oft nō sommige vandē tacken gebroken sijn/ en ghi doen ghi eenē wildē olifboom waert/ sijn onder haer geplānt/ ende deelachtich ghetwordē der wortelen ende des saps des olifbooms/ en beroemt v niet tegē die tacken. Al dan dat ghy v daer tegen betoemt/ so en draecht ghi d'ye wortel niet/ maer die wortel draecht v/ Soe spreek ghy/ die tacken sijn gebrokē/ op dat icker in ghegriffē soude wordē. Tis wel gesprekē/ si sijn gebrokē om haers ongeloofs wille/ mer ghi staet doort gelouē/ en sijt niet stout/ mer v'ieest v. Wat heeft God die natuerlike tackē niet gespaert/ d'z hi v ter autueren ooc niet en spare.

Daer om siet aen die goetheyt/ ende den ernste Gods/ en die strengichz aen die ghene die geuallē sijn/ ende die goetheit aen v/ also verre als ghy aen die goetheit blijft/ Anders soudi ooc wt gehoude worden/ en ist dat vander niet en bliuen int gelouē/ so sullen si weder om in geplānt wordē. Godd raufe wel weder in griffien. Wat ist dat ghi wtent onnatuerliken olifboom ghoutwen sijn/ ende tegen nature in den olifboom ghegriffē/ hoe vele meer sullen die natuerlike in gegriffē wordē/ hi haren eygen olifboom

Ic en wil niet verhoefigen/ lieue broeders/ dese verhoeftheyt/ op dat ghi niet wōs bi seluen en sijt. Israel is eens deels blintheit toe gecomē/

Besl. e

Besl. e

D

r. Re. b. b

also lange tot dat die volhest der heydenen inghe
gaen si en also dat geheel Israel salich soude wor
den. Ghelijc als ghescreuen staet. hi sal tomē wt
Sion: die verlossen en afkeeren sal dat ongodlick
wesen van Jacob/ en dit is mijn testamēt tot haer
wanneer ic haer sonden wech nemen sal. Naer der
Euangelien/ houde icse kroon byanden/ om uwēt
wille/ Mer na der verkiefinge so heb icse lief. om
der vaderen wille.

D Godes gauen en roepingē/ en toogen hem niet
berouwen. Want gelijcker wijs als ghi ooc voor
tits niet geloof en hebt aē God/ mer nu hebt ghi
ousterherlicheyt vercregē/ om haer ongelouiche
yent/ also en hebben si nu willen geloouē aen
die ontfermherticheyt die v gheschiet is/ op dat si
ooc ontfermherticheyt vercreghen/ Want Godt
heeft alle dine besotē onder die ongelouicheyt/ op
dat hi haer der al onfermen soude.

*** Welc een diepheit der rijkdommen/ beyde
der wijheit ende der kernisse Godes. hoe veel on
begripelic sijn sijn oordeelē/ ende ongrondelich sijn
sine wegen/ Want wie heeft des h. E. E. A. n. be
kē. Ofc wie heuet sijn raetgheuer gheweest/ Ofc
wie heeft hem te horen wat gegeuen dat hem we
der werde ghegeuen/ want wt hem/ en door hem
en in hē sijn alle dingē. hem si prijs inder eerwic
heit Amen.**

Die Apostel onder wist die Romeynē indē eer
stē/ inde dingē die God aengaen. Daer na onder
wist hi hē indē dingē/ welc te haren naesten aen
gaen en haer seluen. **Dat. xi. Capittel.**

A **D** E bermane v mij lieue broeds dooz
die ontfermhertichz Godes/ dz ghi v
lichaē begeeft tot eē leuēde offerhan
de/ die heilich en God behaechlic is/
welc is uwē redeliken Godes dienst/
en en stel v niet gelijc dese werelt/ mer laet v ber
anderē/ dooz vnieuwinge uwer sinnē/ op dat ghy
proeue miuecht/ welc daer si den goedē den welbe
hagendē en volcomē Godes wille. Want ic segge
dooz die gracie/ die mi gegruē is/ ecnen vegeliken
onder ons/ dat niemant onder v/ meer van hē sel
uen en houde dan hem behoort te houden/ mee dz
hi van hē houde matelc/ een vegelick na dat hem
God wtgedeyt heeft die mate des geloofs.

U **W**āt gelijcker wijs als wi in een lichaē veel le
den hebben/ mer alle ledē niet een wert en hebbē/
also sijn wi vele een lichaem in Christo/ mer on
malcander en is deen des anders lidt.

*** En hebbē menigerlep gauen/ na der gracie
die ons gegeuē is/ heeft yemant Propheete/ so si
hi den gelooue gelijc oft ghematich/ heeft yemant
eenē dienst/ soe lae hi jhs dieks gaep/ leert yemāt
so neme hi waer der leeringē/ vermaent yemant/
so lae hi der vermaningen gade/ gheeft yemant/
so gbeue hi simpelc/ regeert yemant/ so si hi sozich
suldich/ oeffent yemāt ontfermherticheyt/ so doe
hi dat met luste.**

D **D**ie liefde si ongeuer wet/ haet dat quaet/ haget
den goedē aē/ zūt met viederlijke liefte oudermal
canderen vriendelick/ deen hoorcome den anderē
mz eer biedinge/ en zūt niet traech in v boornemē
zūt bierich inden gheest/ schiet v na dē tijt zūt bro
lick inde hope/ patiētich in tribulatie/ gestadich in

ghebet/ meemt v der heyligen noodrust aen/ staet
daer na dat ghi gheerne herbercht/ gebenedijt bye
v veruolgē/ gebenedijt en en vermaledijt niet/ v
bligt v metren bliden/ en weent metten weenendē
hebt eenderley sin en moet onder malcander en/ en
acht niet wat hoōch is/ maet maect v den nederē
gelijc. *** En hout v sluf niet dooz wijs/ en loont
niemāt quaet voor/ quaet/ sijn blitich in eerbærh
tegen een vegelic/ ist inogelic/ also vele als in v is/
so hebt met allen menschen vrede.**

**En wzecket v seluē niet/ (mijn alderleeste) mer
geefliker plaetle den thoze/ wāt daer staet g e
screuen/ die wzaek is mine/ ic salt loonen/ spreek
die h. E. E. E.**

I **I**st dat uwē vliant hōget/ so spijst hem/ dooz st
hem/ so gheeft hem te drincken/ wannēer ghy dat
doet. so sult ghi bierige colen op sijn hoost verga
derē. En laet v vant quaet niet verwinnē/ mer v
wint dat quaet met den goede.

**Die apostel leert/ dat die minste en onbersaten
onderdanich sullen wesen harē ouerste. Ende dz
ouermits hulpe/ bistat en liefde. Cap. xiiij**

G **H**er vegelic si der quereit en macht
onderdanich. Want daer en is ghe
macht dan van God/ Die macht die
nu is. die is van God geoordincert/
also dat wie hē teghē due macht see/
die wederstaet Godes oordincert/ en die dese we
staet/ die sulic ouer haer eē oordeel ontfangē/ wāt
die ouerste en sijn niet dē goede werckē/ mer den
quadē tot vrselen. Daer omme/ wildi niet vrselen
dooz die macht/ so doet goet/ en ghi sult lof vande
seluē hebbē/ mer doedi quaet so vrselt. Wāt si en
vraecht dat sweert niet te verghoofs. Si is Godes
dienerste/ en een wraekerste/ tot straffinge ouer dē
ghenē die quaet doe. Aldus sijn nu wt noot on der
danich/ niet alleen om der straffingen wille/ maer
ooc om der conscientien wille. Daer om moet ghi
ooc scot geuē/ wāt si sijn Godes dienaers/ die sal
ke vser eminge aenueerden.

A **A**ldus gheeft v een vegelic/ war ghy sculdich
sijn/ scot dien sehot toebehoort/ wechgelt/ dien ghi
wechgelt sculdich sijn/ vrselt die ghi vrselt sculdich
sijn/ eere/ dien ghi eere sculdich sijn. *** En sijn nie
mant yet sculdich dan dat ghi malcaderē lief hebt
Wāt die den anderē liefheeft/ die heeft die wedt
veruult/ want datter gheleit is. Ghi en sult ghe
ouer spel doe/ ghi en sult niet doot staē/ ghi en sult
niet stelen/ ghi en sult gheen valsche getusch geuē/
v en sal niet gelusten/ en istter eenich ander ghebor
meer/ dz is in dit woort begrepe. Ghi sult liefheb
ben vben naesten als v seluen. Die liefde en doet
den naesten niet quaets. Daer om is die liefde die
veruullingē der wet.**

*** Ende nu dat wetende/ namelick den tijt/ dat
die vre daer is vande slaep op te staen/ wāt nu on
se salichelc naerder is/ dan doen wijt ghelooften
Den nacht is vergaen/ den dach is bi ghecomen.
Daer om laet ons afwozpe die wercken der duy
ster nisten/ en aendoen die wapenē des lichts/ laet
ons eerbærlic wandelē/ als indē dach/ niet in eeren
en supen/ met in traechen/ ende in weeldicheit oft
dertelheit/ met in hieue ende benijdinge/ mer doet
aen den h. E. E. E. Jesu Christu. *** En en doet niet****

na die wiffenheit des vleefchs om finen lust te boete
 Die Apostel vermaent die ouerste en volmaec
 ke dat si niet verwoepē noch versmadē en sullen
 die onuolmaecste. die welcke noch crac int gelo
 ue zijn / ooc dat seye nief scād alizer en sullē maer
 pael / ic sichte / treckende alleysken tot dyc vol
 maeccheyt. **Dat. xiiij. Cap.**

O Te crac zijn ut ghelouue / neemdtot h
 en en verberret die consciētien niet
 Die eenige ghelooft dat hy alle dinct
 ten mach. Maer die cranc is die ete
 moes. Wyedat eert / dyc enberknade
 de ghenē niet / die niet en eet / en die niet en eet / en
 oordeelt den ghenē niet / dyc eet. Want God heeft
 hem tot hē genomē. Wie sidy dat ghi eenē brem
 den knecht oordeelt. hi staet oft valt sinen brete /
 ende hi mach wel opgerecht worden / Want God
 ean hem wel oprechten.

B Den acht den eenen dach booz den anderē / dā
 der achte alle gelūc. Een yegelic si hā sijn seker.
 Wie den dach onderscheyt oft achteet / die doet den
 hē E A E / en die den dach niet en onderscheyt / dyc
 doet ooc den hē E A E. Wie dat eet / die eet dē hē
 A E / en dāct God / en die niet en eet die en eet niet
 dē hē E A E en dāct ooc God. Want niemāt van
 ons en leeft hē seluen / noch niemāt en sterft hē sel
 uē / leuen wi / so leue wi dē hē E A E / sterue wi / soe
 steruen wi den hē E A E. Daer om weder wi leuen
 oft steruen / so sijn wi des hē E A E. Want daer
 toe is Christus ooc gestouen en berresen / en we
 der leuende geborden / dat hi een hē E A E soude
 sijn ouer leuende ende doode.

Mer ghi / wat oordeelt di utwē broeder. Of ghi
 ander / wat dacht di utwē broeder. Wi sullē al booz
 den rechteer scoel Christi geset worden. Ghelijc alst
 gescreeuē staet. Doe warachtelic als die leue / spreek
 die hē E A E. So sullē booz mi alle kinē burre / en
 alle tongē sullē God belidē. Daer o sal nu een yeg
 elic God rekenſcap geue booz hē seluē. Daer om
 en laet ons niet meer malcanderē oordeelē.

O Mer oordeelt dat heelmeer / dat niemāt sinen
 broeder eenigē aenſtoot of der gerrulle en sette. Ic
 weet / en ic hēs seker indē hē E A E Iesu / datter n
 ghemeyns (oft oureyns) en is bā hē seluen dan die
 dat booz gemeyn hout / dē nē ghemeyn. Mer ist dz
 b broeder ouer b hē hē be droeft wort / so en wādel
 di niet na der liefde. lieue / en bederft diem niet m
 b hē / om wiens wille Christ / gestouē is. Daer
 om maect dat onse goet niet ghelakert en werde.
 Wāt dat rijc Gods en is niet cten noch drincken /
 mer gerechticheit en bryde / en bliscap inden heili
 gen gheest. Wie daer inne Christus dient / die is
 Gode behaechelic / en den menschen geproeft.

D Daer om / laet ons daer na staen / tot dat ghenē
 dat tot den bryde dient / en wat tot beruyge ons
 malcanderē diēt. lieue broeds / en verfloort Gods
 werc met om der spisen wille. Het is warachtich
 al reyne / mer ten is dien nē goet / die dateet met aē
 stoot / hider consciētien. Het is vele beter dat ghy
 gheē vleesch en eet / oft gheue wīm en drincht / oft
 yet / daer hē b broeder aēstoot / oft ergert oft crac
 wert. hebdt ghelouue / soe hebbet bi b seluē booz
 God. Tis salich / dat hem niemāt rōſciētie en ma
 ket int ghenē dat hi aenmerct. Daer om dyc daer
 aen twifelt / ist dat hē etet / die is berdoemt. Wāt

ten geschiet wten gelouue niet / en wat wten gelou
 ue niet en geschiet / dat is sonde.

Die apostel vermaēt den perfectē en volmaec
 ten dat si verdrage sullē den cranckē / En dat si sē
 int goerpoeder sullen e si voort helpen / daer na e
 ontrculdicht hi hē waer om dat hi die Romeynē
 lichamelc niet geuifiteert en heeft.

Dat. xv. Capittel.

Mer wi die ster cijn / sullē der tran
 hen gebrechcheit dragē / en niet e
 behaghe ut ons seluen hebbē. Maer
 een yegelic onder ons stelle hē alsoe
 dz hi sine naeste behage int goede ter
 beferinge. Want Christus en heeft hē seluē nē be
 haecht met gelūc als ghescreuē staet. Dyc vsmact
 hebē handē ghenē die v berknade / hē op mi gheual
 lē. * Wat ons booz ghescreuē is / dat is / tot onser
 leeringe ghescreuē / op dat wy door patientie ende
 troost der scriſtuerē hope hebbē soude. Godt der
 līdſchaemheyt en des troosts / geue b / dy ghi onder
 linge eenderley gesint sijt / na Iesum Christum / op
 dat ghi eenmoedelijc / met eenē monde pijlt God
 den vader ons hē E A E Iesu Christi. Daer om
 ontfancet malcander onderlinge / gelūc als b Chri
 stus ontfangen heeft ten loue Gods.

Mer ic segge dat Christus Iesus ghebreest is
 eē dienaer der beſuydinge / om der waerhē Gods
 wille / om hant te makē die beloofte Gods / hē bade
 re geschiet. Op dat die heydenē God louē soude
 om der onfermherticheyt wille. Helic aller gescr
 uē staet. Daer om wil ic v louē onder die heydenē
 en utwē naē singē. En weder spreek ghi. Verblīst
 v ghi heydenē met sinen volcke. Ende weder. To
 uet God alle heydenē / ende berhooghet hem alle
 volc. Ende weder spreek Salas. Het sal die wo
 tel van Iesse sijn / ende dier op sal staen heerschap.
 pie te hebben ouer die heydenen / in dien sullen die
 heydenē hopen. Maer God det hopen beruulle
 b nict alderley bliscap / ende bryde mit gelouue / op
 dat ghi die volheit hebt door die hope in die cracht
 des heyligen geests.

Ic weet seer wel bā v lieue broeders / dat ghi
 selue vol goetheyts sijt / bernult met alderley ken
 nisse / also dz ghi b ons malcanderen condt berma
 nen. Ic heb v een weunich coenlic gescreeuen / lieue
 broeders / v te bermanen om der gratie wille / dyc
 mi ghegheuen is van God dat ic soude sijn een die
 naer Christi onder die heydenē / te opēbaren dat
 Euangelium Gods op dat die heydenē een offer
 handē worden God aengenaem / ghebedicht door
 den heiligen gheest. Daer om ran ic mi beroemē
 booz Iesum Christum / * dat ic met Goddelike
 saken om gaer. Wāt ich en der niet spreken eenich
 dine / ten waer dat Christus selue door my wert /
 die heydenē gehoorlaem te makē door troost / en
 doort werc / door cracht der telienē en wōdterē en
 doort cracht des gheests Gods / also dat ic bā Jeru
 salem af / alomme tot Ilyricon / al metter Euan
 gelien Christi beruult hebbe

Also eergierich heb ic gewest / dat Euangelium
 te prediken / niet waer Christus naem bekēt was
 op dyc niet op eē byremt fundamēt en soude tim
 merē / mer gelūc aller gescreeuē staet. Den welcken
 van hem niet bercondicht en is / die sullent sijn / en

A

B

plā
krif

11. Reg
xij. a

A

D

A

also/dz die predicatie Christi in v crachtich gewoꝝ
de is/ also dat v met en gebreect in eeniger gauē/
ende verwacht alleē die openbaringe ons **Jesu Christi** die v bestigē sal tottē evēde
dat ghi ontcrastelic sult sijn inden daghe ons **Jesu Christi**. * Want God is getrouwe
door; wien ghi geroepe sijn totter gemenscap sijn
soons ons **Jesu Christi**.

Maer ic vermaene v lieue broeders / door den
naem ons **Jesu Christi**/ dat ghi alle vā
eenen sijn sijt/ en laet gheē ewedzacht onder v sijn/
mer sijn volmaect in eenē sijn/ en in eenderley meē
ninge. Want mi is te boꝝe ghecomen van v/ door
die ghene die wt Cloes ghefinne sijn/ datter r'wilt
onder v is. Dit segge ic om dat eenighe onē v seg
gen. Ic hoor Paulus toe/ die ander/ ic hoor Apol-
lo toe/ die derde/ ic hoor Tephass toe/ die vierde/ ic
hoor Christus toe. Hoer'is Christus in stucke ghe
deelt? Is Paulus door v gecruist? Of sijn ghi ge
doopt in Paulus name? Ic dancke minē God dat
ic niemant van v gedoopt en hebbe dan Crispin
en Gajum/ Op dat niemant en segge dat ghi ge
doopt sijn in minen naē. Ic hebbe ooc gedoopt die
die hūse Stephani toebehoꝝe. Anders en weet
ic niet of ic vemant van v gedoopt hebbe.

Wāt Christus en heeft mi niet gesondē te doo
pen/mer om dat Euangelium te predikē/ niet in
der wijsheyt der woorden/ op dat dat creups Chi
ri niet verniet en werde. Want die prekinge des
creups/ dancet den gheuen dwe verlore worden een
ghecheyt/mer ons den genē die salich worden/ ist
eē cracht Gods. Wāt tis gescreuē. Ic sal die wijs
heit der wijsente niet maken/ en dat verstant der
verstantigen wil ic verwoꝝe. Maer sijn die wijs
te/ waer sijn die geleerde inder scriftuerē/ waer sijn
die onderzoekers deser werelt? En heeft Godē
die wijsheyt deser werelt niet tottē gemaect?

Wāt aengesien dat die werelt door haer wijs
heit/ God in sijn wijsheyt niet en behēde/ so behat
det God wel door sotte predicatie salich te makē
die daer aen geloouē. Wāt die Jode evēde te vke
nē/ en die heydenē soeche wijsheit/ Mer wi predi
ken Christum ghecruist. Den Jode in ergenisse/
en dē heydenē in socheit/ mer den zergepē Jode
en heydenē die preke wi Christus die mogēth/ en
die wijsheyt Gods. Wāt Gods ghecheyt is wijsse
dan die menschen sijn. En die crancheyt Gods/ is
stercker dan die menschen sijn.

* Siet aen lieue broeders/ uwe roepinge/ wāt
niet vele wijsse liede na dē vleesce/ niet vele mach
tiger/ niet vele edelder sijn gheroepe/ maer die sotte
sijn voor die werelt/ heeft God wtuercoꝝe/ op dat
hi die wise besamē soude/ ende wat cranc is voor
die werelt/ heeft God vercoꝝen/ op dat hi die ster
ke besamen soude. en die onedele ende verlamde
voor die werelt heeft God vercoꝝe/ en datter niet
is/ op dat hi te niete soude doe/ dat wat is/ op dat
voor hem gheen vleesch en beroeme/ Wāt welckē
ghi ooc sijn in Christus Jesu die ons tē Gode ghe
maect is tot wijsheyt en tot gerechticheyt/ en tot
heilichmakinge en tot vloessinghe/ op dat/ also als
gescreuen is/ die hem beroemt/ sal hem inden **Jesu**
beroemen. *

Die Apostel behoont/ dat hi onder die vā Lo

rinthe niet ghebruycet en heeft die suttijlheit en
hoocheit der werellicke leere/ dwe welke mē
sprekē moet bidē volmaectē/ die se begripē en on
derichede mogen. Aengesien datter gheestelike
menschen sijn. Dat. ij. Capittel.

Die lieue broeders/ doe ic tot v qua
doen en quam ic niet ic hoorheit der
woordē/ oft in hooge wijsheit/ v her
condighende dwe predicatie Christi.
Want ic en hebbe mi niet wtgegeuē
vet te werē onder v/ dan alleene in Jesum Christum
en dien gecruist. En ic hebbe bi v gheweest/ met
crancheit/ met beuen/ ende vele vreesen. En mijn
woort en mijn prekinge en heft niet gheweest sa
proper en woorden der mēscheliker wijsheit/ mer
in een bewijsen des gheests der cracht/ op dat v
ghelooue niet en staet op der menschen wijsheyt/
maer op der cracht Gods.

Maer daer wy af spreken/ dat is een wijsheyt
die den volmaecten toebehoꝝt/ en niet een wijsheyt
deser werelt/ noch ooc niet der ouersten deser we
relt/ die ten laetsten vergaen moeten/ mer wi spre
ken van die wijsheyt Gods die in die verborgent
heyt verborgen is/ die God voor die werelt geoz
dineert heeft tot onser glorien/ die welke niemāt
handē over dē deser werelt niet bekent en heeft. Wāt
hadden si die bekent/ si en hadden den Coninc der
glorien niet gecruist. Mer als ghescreuē is. Wat
noch ooghe en sach/ noch oore en hoorde/ noch in
zheens menschen herten en qua/ dat God bereyt
heeft den ghenen die hem lief hebben.

Mer ons heeft God gheopenbaert door sijnē
gheest. Wāt die geest ondersoect alle dinc/ ooc die
diepte tē Godheit. Wāt wat mēscē weet wat in
den meniche is/ dā alleē die gheest des mēschē/ die
in hē is? Also ooc. Niemāt en weet wat in God is
dan die gheest Gods. Mer wi en hebbe deser we
relt gheest niet ontfangē/ maer den gheest die wt
God is/ op dat wi weten mogē dwe gauen die vā
Gode ons gegeuē sijn/ die wi ooc spreken/ niet in
geleerden woordē der mēscheliker wijsheit/ maer
met cloecken woordē des heilighen geests/ en ooc
decken gheestelike saken gheestelic. Want een na
tuerlic mēschē en smact niet vā dē geest Gods
het is hem een sotheyt/ en vā en caus niet beken
nen/ want het moet in gheestelic maniere geooꝝ
deit wardē. Wāt een gheestelic mēschē oordēit
en onderscheyt alle dinc/ en bi en wert vā niemā
dē geooꝝdeit/ also gescreuē is. Wāt wie heeft be
kent des **Jesu** an' oft wie wil hem onderwis
sen? Mer wy houdē den **Christum**.

Die Apostel verwoꝝt die dwalinges Corin
the/ om dat si somige dienaers dor kerckē te v ele
toe scriuē/ En hi spreek van die timmeringhe op
hou/ hor stoppelē/ En hoe dat die wijsheyt der
werelt sotheyt is voor God Cap. iij

Ieue broeders/ dact om en const ick
met v niet spreke/ ale met geestelike
menscē/ mer als met vleeschelike/ ge
stic ionge kinderen in Christus. Welc
heb ic v te drincken ghegheuen/ ende
gheē spijse/ wāt tot noch toe/ en mocht i der spisen
niet/ noch ooc en muechdise niet/ wāt ghi sijn uo
b vleeschelic. Want als onder v benninghe/ twes

late 17. c

late 17. c

late 17. c

B

esate

O

esate
ro. 11. 0

H

Draht/en stridinge is sijn ghi dan niet bleeschelic en wadel; na menscheleker wise? ...

deren om niemants wille op en blase. Wat wie onverschiet v? Wat hebdi dat ghi niet ontfangen en hebt? ...

B

A

A

Mer die plāt/en die natmaect/zijn deen gelijc dander. Mer een vegelic sal sinen loon ontfanghē na sine arbeit. ...

Wat mi dunct God heeft ons Apostelen booz die alderminste gegeue recht als die der doot toe gheschiet sijn. ...

D

En weet ghi niet dat ghy den tēpel Gods sijt en dat die gheest Gods woont in v? So wie de tēpel Gods seeynt/die sal God seeynde. ...

Dit en scriue ic niet dat ick v soude beschamen mer ic vermaen v als mijn alderhefste kind et en. ...

Roi.c. Job.vb

D ephes. pbi.ii

Die apostel straft die vermetenheyt vādē Cozrinthen in t oordeelen/van die versmaetheit van somighe dienaren daer na arbeit hi/om haer der conclikerbeteringhe

Die apostel straft die sonde des onerspeels/en hij geeft een manier hoe datme alsulckē misdaer pynigē sal. ...

A

Ho moet ons elck houden booz dienacrs Christi/ende wtdeelders van Gods herbozgentheit. ...

Mer gaet eeren ghemeinen roep als datter oncuysheit onder v is/en sulck he oncuysheit daer ooc die heydenē met af en wecten te seggē/also dat pe mant sijn vaders wijs hebbē soude. ...

A

Col.ii

B

Broeders/dit heb ic op mi. ende op Apollo be diet/om utwent wille/op dat ghy aen ons leert dz hem niemant hoger en houde/bouē datter nb gescreue is/op dat hem niemant deen tegen den an-

Wte beroemunge en is niet goet/En weet ghi niet/dat een luttel uer deefsem/dat gheheel deech verluert. ...

B

lam dat is Christus voor ons geoffert. Daer om
laet ons paeschā houde/niet inden ouden deesem
noch in deesem der quaetheit en der boosheit mer
in soeten deech der puerheit en der waerheit *

Je heb v gescreuen inder Epistele dat ghi niet
te doen en soude hebben mette oncuysche/niet en
me pue ic dat geheel mette oncuysche deser werelt
oft mette gyerigē/oft mette roouers/oft metten
dienaers der afgode. Waer also/ghi sout moete
wt deser werelt gaē. Mer nu heb ick v gescreue/
niet te doe te hebbe dair mede/nauelic. Ist dat pe
māt hē eē broeder laet heete/en w: h:ans eē ouer
speelder is/oft gierich oft afgode diēt/oft quaet
speker/oft dronckaert/oft roouer/m: aldus dan
gē en suldi niet eten. Wāt wat gaet my dat aen/
te oordelē handē ghenē die buytē der kercken sijn
Wardē ghe die buytē sijn die sal God oordeelē. Doet
dat quaet wech van v seluen.

Wier straf die Apostel den Corinthen vanden
Rechtē voo: die welcke si keue en dingde/vā
die sake die si onder malcāderē hadde. En int ein
de leert hi v wederom/ende straf die sonde der on
cuyscheit Dat. vi. Capittel

De berst yemāt onder v/die eenigē
twilt heeft tegen dē anderen/bandē
onrechtuārdigē hē late do:deelen/
en niet bandē heilige. Oft en weet
ghi niet dat die heiligen dwe werelt
oordeelē sullen. En oft die werelt van v gheordelē
lat werde/sijt ghi dan niet goet ghenoech minder
lake te oordeelē. Wweet ghi niet dat wy ouer dwe
engels sullen oordeelē/hoe veel te meer ouer werelt
licke dingē. Daer om ist dat ghi oordeelake van de
te kytliche dingē hebt. So neemt die verachte van
der kerckē/en die selue set tot rechterē. Dit segge
ick tot utber schandē. En ister nyemant also wijs
ouder v/oft doch niet eene/die geoordeelē conste/
tussche broeder ende broeder. Mer deen broeder
mette anderē laet hem oordeelē dair toe voo: die
onghelouighe

Het is een groote misdact onder v/dat ghi deē
mette anderē recht. Waerom en laet ghi v n: lie
uer onrecht doe/waer om en laet ghi v niet lieuer
berongelicheit. Maer ghi doet selue onrecht/ende
berongelicht/en dat dē broederē. * Oft en weet
ghi niet dat die onrechtuārdigē dat rijke Gods
niet en sullen erue. En laet v niet berleyden noch
oncuysche mensche/noch dienaers der Afgoden/
noch ouerspeels/noch die wreke/noch die tegē
natuere oncuyscheit doe/noch dieuen/noch gierigē
ge/noch dronckaerts/noch kiuers/noch roouers
en sullen dat rike Gods niet bekitte. En dusdani
ghe hebt ghi somighe gheueest/mer ghi sijt afge
wassche/gheheplicht/en gereynicht/ende gerecht
uaerdicht door dē naem ons Ihesu Cri
sti/en door ons Gods gheest. *

Je hebbe alle dingē macht/maer alle dinghen
en sijn mi niet o:baerlic. Alle dinghē heb ic macht
mer ic en wil onder niemants macht sijn. Die spij
se hoort dē buytē toe/en den buytē hoort der spisen
toe. Mer God sal dē buytē en die spise te niet ma
kē Dat lichame en is nyet sculdich der oncuysche
te dienē/mer dē Ihesu/en die Ihesuē lichaē

Want God heeft dē Ihesu Ederwoert/en hi sal
ons ooc door sijn cracht verweke. Broeders/en
weet ghi niet dat uwe lichamen/leden Christi sijn.
Sal ic daeromme nemen die leden Christi/en ma
kense leden eender hoeren. Dat si verre van ons.
Oft en weet ghi niet/die eene oncuysche wiue aē
hant/dat hi met haer een lichaē is. Wāt hi seyde/
tweesullend sijn in een vleesch. Mer die den Ihesu
Ihesu aenhanct die is een gheest *

Wilt die oncuyscheit. Alle sonde die die mensche
doet is buyten den lichame. Mer die oncuyscheit
doet/die sondicht in sinē lichame. Oft en weet ghi
niet dat uwe ledē sijn eenen tempel des heiligen
geests die in v is/die ghi vā Gode hebt/en ghi en
sijt ws selfs niet. Want ghi sijt dier gerocht Daer
om glorificiert en looft God in uwen lichame/en
inden geest/dwelc God toebehoort

Die Apostel leert hoe dat si haren houwelike
staet onder houdensull: n/en daer na die gene die
den houweliken staet om eē beter goet te vercri
gen/schouwen/v: weder maechdelike/oft v:we
licker reincheit Capittel. vij.

An dien ghi mi gescreuen hebt/ant
woorde ic. * Het is den menschen
goet/dat hi gheē wijs en ruere. Mer
om des ouerspels wille/heb eē vege
lic sijn ewgen wijs/en een vegelic heb
haren ewgen man. Die man behoone dē wiue die
gewillige scult/des seluen gelijc dat wijs dē man.
Dat wijs en is hags lijfs niet machtich/maer die
man. Dies gelijcken/dwe manen is sijn lijfs niet
machtich/mer dat wijs. Der coyt v niet onder mal
canderen/hei en si wt utber beyder goet willicheit
eenen tijt lauck/dat ghi v tot vasten ende bidden
berleecht/ende comt wederomme te samen/op dē
die Duyuel v niet en temptere/om d: nre oncuys
heits wile

Maer dat segge ick v wt toelaten/en niet wt
gebot. Je woude lieuer/dat alle menschen waren
ghelijc ick ben. Maer een vegelic heeft sijn ewgen
gauen van God/die een aldus/die ander also. Je
segge/tis waer/den wedewarē en den weduwen
het is haer goet dat si ooc bliuen gelijc ick. Maer
connen si hem niet onthouden laesse trouwē het
is beter trouwen dan veruen. *

Mer dē getroude gebiedic/niet ic mer die Ihesu
Ihesu. Dat/dat wijs haer niet seyde en laet bandē
man/ist dat si haer scheidē laet/dat si sonder trou
wen bliue/oft weder metten man te verloenen/
en dat die man dat wijs niet van hem en late

Mer den anderē seg ic/niet die Ihesu Ihesu. Ist
dat een broeder heeft een ongelouich wijs/en die
selue laet haer behagen bi hē te wonē/die en sey
de hē niet daer af/en ist dat een wijs eenen ongelou
uigen man heeft/en hi laet hē behaghen bi haer te
woonen/die en scheidē haer niet vā hē. Want die
ongelouighe man is gheheilicht door dat wijs/en
dat ongelouich wijs/is geheilicht door den man
Anders waren v kinderen onreim mer nu sijn sy
heplich. Mer ist dat hē die ongelouighe scheidet/so
laet hē seyde. Want die broeder oft die sustre en
sijt niet geuange in sulchen geualle/in brede heeft
ons God geroepen. Wāt weet ghi o: wijs oft ghi
den man salich sult makē. Oft ghi mā/wat weest
D. A. 119

Bl. v b

A

B
pbe. v
Li. i.

O

D
Gen. ij.
D.

A

B

D

ghl. oft ghi dat wijf sulc salich maken? Dan gelijc
God eenen vegeliken heeft gegheuen

Een vegelic so he die **h. e. e.** gheroepe heeft
so wandels hi. En so oordiner ict in alle kercken
Is yemāt belinden geroepen/die en ne me gheen
heydenschap aen. Is yemant gheroepe inder het
denkschap/die en laet hem niet bekniden. Dye beknij
dinge en is niet/en die heydenschap en is niet/mer
die veruullinge der geboden Gods. * Een ve
gelic bliue in die roepinge/daer hi in geroepen is
Sidi knecht geroepen so en socht niet/maer con
di byj worde so ghebruyet dat lieuer. Want wy
een knecht gheroepe is inden **h. e. e.**/die is een
byje des **h. e. e.**. Dies gelijc/wie een byje ghe
roepē is/die is een knecht Christi/ghi zijt dier ge
rocht wort niet der mensche knecht. Een vegelic
lieue broeders waer hy in geroepē is/daer in bli
ue hi bi God *

A Vandē maechdē en heb ic gheē gebot des **h. e.**
e. e./mer ic segge in mijn goetdunckē/als ic bar m
heticheit verwoyē hebbe bādē **h. e. e.**/trou te
sijn. So mey ick ny sulcke dinghen sijn goet/om
des teghen woordigē noots wille/dat den mensce
goet is also te sine. Sidi aen een wijf ghebondē/so
en soect niet los te werdē. Maer sidi ics bandē w
ie so en soect gheen wijf. Maer ist dat ghi trouw
ghien hebt niet gesondicht. En ist dat ee maghet
trouwē/si en heeft niet gesondicht. Prochtans sul
len sulcke verdriet door tbleefch hebbe. Ic soude
b gheerne verlichonen.

E Maer dat seg ic lieue broeders/die tijt is cort
voort meer is die meyninge/die daer wijfs hebbe
dat si sijn/als oft si gheen en hadden/ende die daer
wrenē/als wrenen si niet/en dye aer verblide
als oft si haer niet en verblide/en dye daer coopē/
als oft zys niet en besatē/en die deser werelt ghe
bruyhē als ghebruyctē si hair niet. Want dat we
sen deser werelt vergaet

Maer ic wil dat ghi sonder sozge zijt Wie son
der wif is/die sozghet wat de **h. e. e.** aenghaet/
hoe hi de **h. e. e.** gheualle. Maer die houwet/die
sozget dz der werelt aēgaet/hoe hi sinē wive beha
ge/en is gedeult. Een wijf en een maecht dye son
der houwelic sijn/die sozge wat de **h. e. e.** aēgaet
dat si heyllich sijn beyde aē lijf en oock aen gheest.
Maer die trouwet die sozghet wat die werelt aē
gaet/hoe si den mansal behage. Maer dit segge ick
tot uwē profite/niet dat ic v eenē stric aende hals
worpe/maer dair toe/dat v wt aēstaet/en de **h. e.**
e. e. stadelic sonder hindernisse aenhangt

Maer ist dat yemāt hem laet dunckē/ he staet
vet quaets aē met sinder maecht/dat si ouer de
tijt gegsen is/ende moet also ghesien/si doe dan
dat si wil/si en sondicht nyet/laet haer trouwen/
Maer wie sijn herte vast hout/ende en is niet be
neot/mer heeft macht sijnus willens/ende besuyt
dat in sijn herte/zh maechdē te behoude/dye doet
wel. Syndelic die trouwen/die doen oock wel.
Die oock niet en trouwet doet beter. Een wijf
is gehoude aen die wedt/also langhe als haer mā
leest. Maer als haer man Raep/so is si byj/te ver
houwen. wien si wil/alle dattet inden **h. e. e.**
gelchtede. Maer saliger si waert dat si so blift/na
mijnē meynigē Ic mein ic heb ooc de geest Gods

Dat apostel bevyist dat die vvercheit vā gheē
der vverde en is/ten si dat sy geordineert is met
ter liefde. Sock bevyist hi die maniere/hoe dat
men die spise der afgodē ghebruycken sal daer na
straf hi die vermetheit van somgedie die crāc
ke en onuolmaecte scandalizeren

Dat. viij. Capittel

Man dien dat den Afgoden gheoffert
wert/weten wi al dat wi weten sou
den. Maer dat wete verhouerdicht/
ende die liefde befer. Maer ist dat he
yemāt dunckē laet/hi weet wat/dye
en weet noch niet gelijcmen wete soude. Maer so
wie God lief heeft/die selue is van hem behent.

So weten wi v bander spisen der afgodē of
fer/dat een afgod inder werelt utic en is/ende dat
ter gheen ander God en is dan die eenighe. Ende
hoe wel datt er sijn die goden ghenaeft werden/
het si in hemel oft opter aerden (ny ter tijt sinder
veel goden ende veel heeren)so hebbe wi ny eenē
God/den vader/van welcken alle dinghen sijn/en
wi in hem/ende eenen **h. e. e.** Jesus Christus
door welcken alle dinghen sijn/ende wi door hem

Maer dat en heeft alle man niet gewete/wat
sommighe maken hem noch een conctientie ouer
den afgoden/ende etent voor afgoden offer. daer
mede weret haer conctientie (ter wyle si soe cranc
is/beulect. Maer die spise en bozderet ons voor
God niet/eten wi/so en sullen wi daerom niet be
ter sijn/eten wi niet/so en sullen wi daer om nyet
te weynigher sijn

Mer siet toe/dat dese uwe vriheit niet en gera
ke tot eenē aenstoot der crācker. Wat ist dz v die
daer die hēnisse hebt yemāt siet ter tafelen sitten
inder afgodē huysen/en sal niet sijn conctietie (ter
wyle si cranc is) veroorsake dat offer der afgodē
te eten/ende sal also om uwer kennissen die cranc
he broeder gestandalizeret werde/om wiens wil
le Christus gestoruen is. Maer wie also sondiget
aenden broeder/ende staet sijn cranche conctietie
so sondiget hi aen Christus. Daer omme ist dat
die spise minē broeder erget/en woude ick heuer
gheen vleesch eten nemmermeer/ op dat ic minen
broeder niet en ergerde

Die Apostel trect en leyt die van Corinthē toe
die volmaechtheit der vwechdē/door een exempel
van hem seluen/en door die ghene die inde baene
loopen

Dat. ix. Capittel

Ben ic niet een Apostel? he ic niet byj?
heb ic niet onsen **h. e. e.** Jesu Chri
stum gesien? zyt ghi niet mijn werct in
den **h. e. e.**? Ben ic den anderē niet
een Apostel/so ben ic nochtas v Apo
stel. Wat die segel mijns Apostels ambachts sijt
ghi inden **h. e. e.**. Wāneer mē mi braget/so ant
woorde ic also. hebben wi niet machte te etē en te
drincken. hebben wi ooc niet machte e sulter tot
eenē wive met ons al om te leyden/gheliche die an
der Apostole en die broeders des **h. e. e.** Rende
Cephas: oft hebbe allen ic ende Barnabas met
macht dat te doe wie re yst eenigē tijt op sinē evgē
loon oft wie plant eenē wijngaeetberch/en eet
niet van sinder bruchte/oft wie beydet ee cude
en eet niet van dat melc der cudden!

Dyreec ic dat op menschen wijse? Sept dat ooc

die wet niet. Want inder wet Moysa scaet gese-
uen. Sien sult den offen den muyl niet toeftop-
pen. die daer dz corē wt tredet. Sorcht God voor
die offen. Of seyt hi niet alle dinc om onsen wille.
Want het is ymmer om onsen wille ghescreuen.
Wat wie daer ploecht. sal op hopenge ploegē. en
die daer dorstet. sal op hopenge dorstchen. dat hy
des gheens hopenge deelachtich werde. It dat
wi v dat gheestelijc hebben ghesaeyt. ist een groot
dinc of wi v vleeschelijc maeyen. Mer ist dat an-
der deser macht aen v deelachtich sijn. Waer om
niet veel meer wi?

C Mer wi en hebbē sulckē macht niet gebuyct
mer wi berdragen alderley. dat wi niet den Euan-
gelio van Christo een hindnisse maken. Weet ghy
niet dat die daer wercken inden tempel. dye ghe-
ren hem op den tēpel. Ende die dē outaer dienen.
genieten des outaers. Also heeft dye h. E. A. E. be-
uolen. dat die dat Euangelium bercondigen. sul-
len ooc van den Euangelio leuen. Mer ic en heb-
be dies geen gebuyct.

It en scrijue ooc niet daer om van die. dat met
mi also gehoude soude worden. het waer mi lie-
uer dat ic stouē. dā dat yemant mi minē roem te
niete soude makē. Want dat ic dat Euangelium
preeke. en dar ic mi niet beroemē. Wat ic moet
dat doē. En weē mi. ist dat ic dat Euangelium niet
en preeke. Doe ic geerne so salt mi geloont wer-
dē. mer doe ic niet node. so is mi nochtās dat abacht
beuolē. Waer om salt mi n. b. dā geloont werden.
Namelijc daer om. dat ic preeke dat Euangelium.
ende doe dat selue vri om niet op dat ic mijn v. b. v. z.
heit niet en misbruycke in p. rekens ambacht.

D Wat hoe wel ic v. b. v. van vegelijcken. heb ic
nochtās mi seluen een vegelijc toeeenen knecht
gemaect. op dat ic haerder bele gewinnen soude.
En den Iode ben ic ghe worden als een Iode. op
dat ic die Iode winnē soude. die die onder die wet
sijn. bē ic geworde als onder die wet. op dat ic die
onder die wet sijn. woune. ende dien die sonder die
wet sijn. ben ic als sonder wet geworden. hoe wel
ic nochtās niet sonder Gods wer en be. mer ic
ben inder wet Christi. op dat ic dye sonder wet z. j.
winnen soude. Den crancken ben ic geworde als
cranc. op dat ic die crancken winnē soude. Ic ben
een vegelijc alderley ghe worden. op dat ic ghe-
beelijc. ia sommigh. salich soude maken. Mer ick
doēt al om des Euangelium wille. op dat ick sijn
der ghemeynschap deelachtich werde.

* En weet ghi niet. dat die ghene. die na prijs
lopen. die lopen alle met een vercrēcht den prijs.
Toopet n. b. also dat ghyt begriypt. Een vegelijc die
daer becht. onthout hē vā alle dinc. en die also. dz
sien verganckelijche croone souden ontfanghen
mer wi een. onvergankelijche. Maer ic lope also
niet als opt onseker. Ic bechte also niet. als die in
die lucht daet. mer ic teinne mijn lijf. en bedwin-
ge hem. op dat ick niet den anderen en preeke. ende
selue herwarpeijc werde.

E De apostel straft dye ghene. / dye welcke haer
deelaclitich maect den afgoden. ende hi leert
in wat manieren datmen gebuycken sal die dingē
die den afgoden gheoffert worden.

Capittel. 3

E Ik wil dat ghy wect. lieue broeders.
dat onse vaderen. sijn alle onder der
wolcken gheuect. ende sijn alle door
die zee gegaē. en sijn alle onder Moys
ses ghedoopt. in der wolcke ende in
der zee en hebben al eenderley gheestelijche spijle
ghegheten. ende hebben alle eenderley gheestelijc.
ken dranc gedroncken. Mer si droncken van den
geestelijcken steen. die daer na quam. welke steen
was Christus. * Mer aen haerder vele en heeft
God gheen goet behagen gehad. want si sijn ne-
der ghelaghen inder woestinen.

B Dat is onse figurere geworden. op dat wi ons
niet en laten gelijc des quaets. gelijc als die lutt
hadden. En werct ooc geen aenbeders der afgodē
als die sommige ghe worden sijn. als ghescreuen
scaet. Dat volc sette hem neder te eten. en te drinc-
ken. en stont op te spelē. Doc en laet ons geen on-
cuilheit doē. gelijc sommige onder hem oncuilheit
bedreuen. ende vielē op eenen dach drient wintich
duylent. laet ons dock Christum niet tempteren
gelijc sommige van die. die hē getēptert hebbe. en
worde van slange veruicelt. En murmureert ooc
niet. gelijc haerder sommige murmureerde. ende
worden te niet ghemact door den verderuer.

C Alle dit geschiede hem in figuren. Maer het is
gescreuen tot onser vermaningen. op welke dat
eynde der werelt gecomen is. Also. dat wie hem
laet duncken dat hi scaet. mach wel toe sien dat hi
niet en valle. Den heeft noch gheen dan menscheit
ke temptatie betredē. Want Godt getrouwe is.
die v niet en laet tēpteren ouer v betmogen. mer
maect uoens die tēptatie een wtromen. dat ghy
cont berdragen. * Daer om mijn liefte. / blic
van den dienste der afgoden.

D Als met den wijlen spreke ic. o. beelt ghi. wat
ick segge. Den kele der benedijngen. welcken wi
benedien. is dye niet die ghemeynschap des bloets
Christi. En dat broot dat wi b. z. k. is dat niet die
ghemeynschap des lijfs. Christi. Want onser bele
sijn eē broot en een lijf. de wile wi alle eēs broot
deelaclitich sijn. * Siet aen Israel na den vleesce.
die welcke die offer eten. sijn dye nyet in dye ghe-
meynschap des outaers.

E Wat sal ic dan n. b. seggen. sal ic seggen dat dye
afgoden wat sijn. oft dat die afgodē offer wat si.
Mer dat segge ic. dat die heidenen. / wat si offer ē
dat offeren si dē Duuel. en niet Godt. Nu en wil
ic niet dat ghy inder Duuelē ghemeynschap sijn sult
Sien cont n. z. gelijc. drinckē des h. E. A. E. kelck
en des Duuels kelc. Sien cont niet gelijc. deel-
achtich z. j. des h. E. A. E. tafel. en des Duuels ta-
fel. Of wille wi dē h. E. A. E. tergen. Sijn wi ster-
ker dā hi. Ic heb voor. waer alles macht. mer het
en betert niet al. Niemāten soecke wat dz sijn is.
mer een vegelijc dat eens anders is.

H Al wat int vleeschups verrocht wort. dat etet
en en v. z. acht niet. op dat ghi die conscientien ver-
schoont. Wat die aerde is des h. E. A. E. en wat
daer in is. Mer ist dat v yemāt vā dē ongelouigē
te gā. te noot. ende ghi wilt daer gā. so cet al wat
v voor. getet wort. en en v. z. acht niet. op dat ghy
die conscientien verschoont. Mer ist dz yemāt tot

al legghen/dat is afgoden offer/so en eet niet/
om des wille/die dat te kerne ghegheue heeft/op
dz ghi die consciētie beurt/die aerde is des hē
G. **E**n wat daer in is/Mer ic legge van consciē-
tie niet v selfs/mer des anderē/Wat waer ont-
sonde ic mijn vryheit laten vōzdeckē van eens an-
ders consciētie/Want ist dat ic met danleggin-
ge gheuete/wat sal te dan gelackert werden vōz-
dien/daer ic v hoor danckē?

Colo.
11. c

Weder ghi eet oft drinct/oft wat ghi doet/so
hoet dat al tot Gods prijs/ Sijt sond aenstotinge
heyde den Griēckē/en den Joden/en der kercken
Gods ghelijc als ic ooc zenen veghelic in alle din-
gen mi behagelic make/en en soecke niet dat mij-
ner/mer dat velen profetelic is/op dat si salich wor-
den/Sijt mijn nauolgers/ghelijc als ick Christus.

Die Apokelstraft die dwalinge der Corinthe-
ren/die welke si hadden int ontfangen des heyl-
ligen sacraments/en in haer vergaderinghe/En
daer na leert hi die waerdicheit des heylighē sa-
craments/en een ghoedebequame maniere om
te ontfanghen

Capittel .xi.

De prijs v lieue broeders/dat ghi op
mi gedenct in alle stucken/en houdt
die settinghe/ghelijc ic v ghegheuen
hebbe/Mer ic late v weēt dat Chri-
stus is eēs vegelics mā hooft/mer
des wijs hooft/is die mā/Christus hooft is God/
Een vegelic mā die daer bidt oft profeteert/ende
teeft wat opt hooft/die scrynt zj hooft/Mer een
wijf die daer bidt oft profeteert/niet onbedecten
hooftē/die scrynt haer hooft/Wat het is recht so
bele als waerle gelcozē/En en wilt si haer nē de-
cken/so sijnmen haer dat haer af/Mer nu dz qua-
lic staet/dat een wijf afgesnede haer heeft/oft ge-
scoren is/so laet haer dat hooft bedecken

BMer die mā en sal dat hooft niet decken/wat
hi is Gods beelcē heerlicheyt/Mer dat wijf is
eeneere des mans/Want dye mā en is niet vāde
wijue/mer dat wijf is vāde manne/En dye mā
en is niet gescapē om des wijs wille/mer dz wijf
om des mā wille/Daer om sal dat wijf eē de csel
op dat hooft hebbē/om der Enghelen wille/moch-
tās en is noch die man niet/sonder dat wijf/moch
dat wijf sonder dē mā indē hē/E. Want alsoe
dat wijf vāde man/also comt ooc die man door
dat wijf mer al van God

Oordeelt dit bi v seluē/oft wel staet/dz eē wijf
onbedect vōz God bidde/Est leert v ooc nē die
natuere/dattet den mā een oneere is/ist dat si laer
haer toemaect/en dē wijue een eere/ist dat si laer
haer toemaect/Dat haer es tot een deusel gegeue
Mer iller yemant onder v die lust te kuen heeft/
die sal weten/dat wi die wijle niet en hebbē/noch
voedie gemeute Gods.

DOp dat ic mijn gebot doe/so prijs ic niet/dat
ghi niet op beter wise/mer op die quaetste wise te
samen comt/Ten eerste wāne ee ghi te samē cozt
inder gemeuten/hoor ic datter v wedracht is on-
der v/ende eens deels gelsouie ics/Wat dair moe-
ten v wilinghe onder v sijn/op dat die gene die be-
proeft zjn/openbaer onder v werden/En wāne ee
ghi nē te samen comt met malcanderen/so hout
mē daer niet des hē/E. auontmael/want eē
vegelic neemt te voren zjn eygen auontmael/on-

der den etene/En die een is hongkerich/die and
is drienken/Hebt ghi niet huysen daer ghi eē eē
drinckē moecht/oft vacht ghi die gemeente Gods
eē bescaemt die ghene die niet en hebbē/Wat sal
ick v legghen/sal ick v prijsen/hier inne en prijsē
ick v niet.

Ic hebt vā dē hē/E. ontfangen/dat ic v ge-
geuen hebbe/wat die hē/E. Jesus in der nacht
doē hi verrade wert/nā dat broot ende danctē/en
bract/en sprack/Neemt etet/Dat is mijn lichaem
dat vōz v gebrōkē wert/dat doet tot mijn der ge-
denckenissen/Des seluen ghelijc ooc den kelch na
dē auontmael/en sprac/Desen kelc is een nieu tel-
cament in mijnen bloede/doet dat so dicwils ghi
drinct tot mijn der ghedenckenissen.

Also dicwils ghi vā desen broode eet/en vā
desen kelc drinct soo sult ghi des hē/E. doot
vondigen/tot dz hy coēt/Daer om so wie onwer-
dich vā desen broode eet/oft vā dē kelch des hē
E. drinct/die is sculdich aē dz bleesch en bloef
des hē/E. mer die mensche proeue hem seluē
en also ete hi vāden broode/en drincke vā dē kelc
ke/Wat wie onwaerdich eet en drinct/die eet en
drinct hē seluē dat ordeel daer mede/dat hi niet en
onderschept dat lichaem des hē/E.

Daer omme zjnd ooc so vele cranchē en onge-
sonde onē v/en een groot deel slapē/Wat waert
dz wi ons seluer ordeelē/so en wordē wi nē ghe-
oordeelt/Als wi geoordeelt werdē/so werdē wi
vāde hē/E. berispt/op dz wi nē mer deser wer-
elt verdoet en wordē/En Daer om mij lieue broe-
ders/als ghi te samē coette etē/soe berbevt die eē
den anderē/Maer hongert yemant/die ete thys
op dat ghi niet tot dē ordeel te samē en coēt/Dat
ander sal ic ordineren als ic come

Die apostel prijs hier int generael dye gratie
Gods/declarerende die condicē der gratie die
om niet gegeuen wort/Weluckende dat lichaem
der kercken tegen dat lichaem der natueren

Capittel .xij.

Van den gheestelicken gauē wil ick
lieue broeders/dz ghi niet onbede-
en sijn. En ghi weēt dat ghi heydenē
sijn gewest/ende sijn ghegaen totten
komme afgodē/daer ghi toe ghelept
sijn/Daer om doe ic v cont/dat niemāt Jesum ver-
uloect die door den gheest spreect/en niemant en
can Jesum een hē/E. heeten/dan door den heyl-
lighen gheest

Het zjn menigerley gauē/mer het is eē geest
en het zj menigerley diencken/mer het is een hē
E./en daer zj deelinge der werclichedē/mer het
is een God/die daer wercket als ley in alle mēscē
In eenē veghelickē opēbare hem die gauē des
geests totte ghemevne profite/Den eenen werct
gegeuen door dē geest te spreken vā der wijsheyt
na dē seluen geest/eenen anderen dat geloue indē
seluen gheest/eenen anderen dye gauē gesont te
maken inden seluen gheest/eenen anderen vōndē
te doe/eenen anderen te propheterē/eenen ande-
ren gheelen te ondersechē dē/eenen anderen me-
nigerley tonghen/eenen anderen/tonghen wt te
leggen/Dit alle werct die selue eenighe gheest en-
de deplē eenē vegelijc het sijn toe/na die hi wilt *

Ro.
14. d.

Dies gelijc/als een lichaem is/en heeft nochtān
hele ledē /mer alle die leden eens lichaems/ hoe wel
vaerder vele sijn/so sijn si nochtān eē lichaem. Also
ooc Christus? Wāt wī sijn in eenē geest/alle tot eenē
lichaem gedoopt/wi sijn Jode oft Grieckē kinckē
te oft brijen/en sijn alle met eenē gheest gedienct.
Wāt ooc dat lichaem en is niet een lidt/mer vele.
Mer waert dat die voet sprake/ie en ben geē hāt
daer om en ben ic geen lidt des lichaems/ sout daer
om geen lidt des lichaems sijn? En oft dat oore sprake
/ie en ben niet die oge/daer om en hē ic geē lidt
des lichaems/ sout daer om geen lidt des lichaems
sijn? Waert dat dat geheel lichaem die oge waer/
waer bleef dat ghehoor? En waert dat d'gheheel
lichaem dat ghehoor waer/waer bleef dat riecken.

Mer nu heeft God die leden gheset/reenen ve-
ghelijckē bī sonder aent lichaem/gelijc hi ghe-
heeft. Mer waert dat alle ledē eē lidt waer/waer
bleef dat lichaem? Mer nu sijn der ledē vele/mer
dat lichaem is een/ Dat oge en can niet geleggen
totter hant/ie en behoeue v niet/en weder omme
dat hooft rottē voert/ie en behoeue uwer uz/mer
vele meer die ledē des lichaems/dye ons duncken
die crancken te sine/dye sijn dye nootlicke en dye
ons duncken die oneerlicke sijn/dē seluen leggen
bī die meest eere aen/en dye ons qualic aenstac/n-
die verciertmen aldermeest/Wāt die ons wel aē-
staen/die en behoeuens niet/Mer God heeft dat
lichaem also gemacticht en dē behoeuēdē leden al-
dermeest eere gegeven/op dat gheen twilfinghe
int lichaem en si/mer dat die leden voer malcande-
ren ghelijc sijn/En ist dat een lidt lijdet/soe lij-
dē alle die ledē mede/en ist d'z eē lidt heerlic wer-
gehoudē so verbljūdē haer alle die leden mede.

Mer ghi sijn dat lichaem Christi en ledē onder
malcanderē/En God heeft geset in die gemeyn-
te/ten eersten die Apostole/tē anderē die Prophe-
ten/tē derde op die leeraers/daer na die wonder-
doenders/daer na die gauen gesont te makē/hul-
peren/regcerderen/menigerley tongē/Sijn si alle
Apostelen? sijn si alle Propheetē? sijn si alle leera-
ren? sijn si alle wonderdoenders? hebben si alle ga-
uen gesont te makē? spreke si alle met tongē? con-
nen si alle wt leggen/ Staet na den besten gauen/
En ick wisse v ooc noch reenen costelickeren wech
Die apostel puyt hier die verheffelicheyt der
hedden der profitelicheyt ende stantasticheyt.

Capittel. xliij.

Waert dat ic niet menscelijcken en
niet Engelen tongen sprake/en had-
de die liefde niet/so waer ic eē luydē
de metael oft een clinckēde belle En
al conste ic propheteren/en wiste al
te verborgheneyden ende alle kennisse/en hadde
ic alle geloue/also dat ic bergen verlette/ende en
hadde die liefde niet/so en waer ick niet/Ende al
waert dat ic alle mijn goet dē armen gawe en liet
mijn lichaem beruē/ende en hadde die liefde niet/
so en waert niet profetelic.

Die liefde is larmēdich en vziendelic/die lief-
de en beghē niet/dye liefde en vercalet niet/so en
blact haer seluē niet op/si en doet niet oneerbaer-
lic/si en soert dat haer niet/si en laet haer niet vbit-
teren/si en dēct niet archs/si en verblijt haer niet

ouer die ongerechticheyt/mer si verbljūdē haer om
der waerheit/si vdraghet al/si ghelouet al si hope-
t al/si lijdet al/Die liefde en veruait nimmermeer/
daer doch die prophetie op houdē sullē/en tongē
op houden sullen/en die kennisse op houden sal.

Wāt ons wetē is eē luydē werk/en ons prophe-
terē is een stuchelic werk/Wāneer comē sal dat
volcomē/so sal dat stuchelic werk ophoudē Doen
ic een hint was/doe sprac ic als een lint/ende ooc
deelde gelijc eē hint/en hadde hints begriep/Mer
doe ic een mā wert/dede ic af wat kinckelic was.
Wp sē nu dooz eenē spiegel/in eē dōcker woort/
mer dan van aēnsicht tot aensicht/Wt ter tijt bekē-
ne ic onperfectelic/mer dan sal ick bekennē ghelijc
ic bekent bē/Wt bliuet/geloue/hopinge/liefde/de-
se drie/mer die liefde is die gootste onder dese *

Die apostel thoont hier die hoocheit der pro-
phetien op die gauen der tongen/ende hoe dat mē
gebruycken sal beyde die gauen Capittel. xliij
Daet na der liefde/bemint nerstelic/
dye gheestelijcke gauen/maer alder
meest dat ghi propheteren moecht/
Want die metter tongē spreekt/dye
spreekt niet dē mensche maer Gobe-
walt hē en hoort niemant/Mer dye propheteert
die spreekt dē mensche tot beteringe/en tot vmanint
ghe en tot troostinghe/Mer wie metter tongen
spreekt/die betert hē si luen/mer wie propheteert
die slicht die gemeynthe/Je woude d'z ghi alle met
tongē sprac/mer veel nē er dat ghi propheteer-
det/Want wie daer propheteert is groter dā dye
daer met tongē spreekt/het en si dat bi dat ooc wt
legget/op d'z die gemeynthe daer af gebetert wert
Maer nu lieue broed/Wāneer ic tot v come/en
sprake met tonghē/wat waer ic v nut/ais ic niet
met v en spreke dooz opē baringē/oft dooz kēns-
se/oft dooz prophetien/oft dooz leeringhe

Het heeft hem doch ooc also in die dingen/die
daer luydē en doch niet en leuē. Het si eē pape/oft
een herpe/wāneer si niet ondersepydelijcke geluyt
vā hē en geuē/hoe can men wetē wat ghepūt oft
geherpt wert? En ist dat die basunne ern onseker
geluyt geest/wie wil hē tottē kēst bereyde Also
ooc ghi wāneer ghi met tongē sprac/en en geest
geen verstaēdelijcke sprake/hoe can mē wetē wat-
ter gesprokē is? Want ghi sult indē wint spreken.

Also menigherley aert der sennien is inder
werelt/en der seluē en is geen onbedudelic. Daer
om ist dat ic niet en weet der sennē bedudinghe/so
sal ic onuerstaēdelic sijn/di?/daer ic toe spreke, En
die daer tot mi spreekt sal mi onuerstaēdelic sijn/
Also ooc ghi/want ghi bemindē der gheesteliker
gauen sijn/stelt v daer nae/dat ghi ghenoech hebt
tot slichtinghe der ghemeynthen

Daer om wie metter tongen spreekt die bidde
also/dat hēt ooc v flegge. Ja dat ic metter tēgē
bidde/so bidt in mē gheest/mer minen sin en vzen
ghet menant brucht/Mer hoe salt dan sijn name-
lic also/Je sal bidden mette geest/en sal oock bid-
den metten sin/Je sal sijnge metten gheest/ende
sal ooc sijnge metten sin

Doozt ist dat ghi gebenedijt metten geest/hoe
sal die/die in die plaetse der lecke staen/Amē leg-
gen/op v dāselgginghe/wāt hy niet en weet wat

ghi segt. Wāt ghi segt wel dan / mer dre andere wert daer niet af gesicht / Ic dāche minē God dy ic niet meer tongen sprekē dan ghi / mer ick wil in der gemeynthe licuer vñt woordē sprekē / door mij nen sin / op dat ic ooc andere onderwīse / dā ands thien duysent woorden met der tonghen.

condicht hebbe / ist dat ghi behouden hebt / tē wa re dan dat ghi om niet geloof hebt.

Want ic hebt v tē eerst gegeue / welc ghi ooc hebt ontfangen dat Christus ghesproken is / voor onse sonden na der scriftuceen / ende dat hi begraven is / ende dat hi beerefen is op den derde dach / na der scriftucen / ende dat hi is ghesien van Cephas / daer na banden twaluen / daer na is hi ghesien meer dā van vijfhondert broeders op een tijt daerder noch vele af leest / mer sommighe sijn ont slapē / daer na is hi gesien van Jacobo / daer na vā alle die Apostoelen.

Ten laetsten van alle is hi ooc van mi gesien als vā den ontfingē gebozenē. Want ic bē die minste onder die Apostolen / als die niet waerdich en ben dat ic een Apostel heere / daer om / om dat ic die gemeynthe Gods veruolcht hebbe / Maer vā Gods genadē ben ic dat ic ben / en sijn genade en is in mi niet te hergeefs geuect / * mer hebbe veel meer gaer beyt dan si alle / niet ic / mer Gods genade die bi mi is / het si nu ic oē die ander also hebben v ghepreect / en also hebt ghi ghelooft.

Maer ist dat Christus gepreect wort / dat hi is vanden doode opgestaē / hoe leggē dan sommighe onder v / dat die verringe der dooden niet en is. Mer en is die verringe der doode niet / lo en is Christus ooc niet opgestaen / ende en is Christus niet opgestaē / soē is onse prekinge te verghēts / en lo is ooc v gheloue te verghēts / en wij werdē ooc ballehe gesuygen Gods geuondē / dat wi getuycht hebben tegen God / hi hebbe Christum op v wert / die hi niet verwert en heeft / ist dz v dode niet op en staen / Wāt ist dat die doode niet op en staen / so en is ooc Christus niet opgestaen / Ende en is Christus niet opgestaen / lo is v gheloue vdel / so sijn ghi noch in uwen sonden / So sijn oock die in Christo ontsapen sijn vergaen / hopen wy allene in Christum in desen leuen / so sijn wy die ellendichste onder alle menschen.

Mer nu is Christus beerefen vander doot / en die eerstelinc gewordep / onder dien die daer slapē. Wāt door eenen mensche die doot / en door eenen mensche die verringe der doot coemt / Wāt ghe lye als si alle in Adam steruen / also sullē si in Christi so alle leuendich gemaect worden / en verghē in sinder ordiancien / Die eerstelinc Christus / daer na die Christum toebehoorē / welc sijn sullē tot sinder toecomender tijt / daer na dat eynde / wanneer hi dat eijc / God en den vader ouer leuere sal wāncer hi te niet doen sal / alle heerscappe / en alle ouerheit / en alle geweld. hi moet regnerē / tot dat hi alle sijn vianden ondee sijn boeten legge.

Die leste viāt die hi te niere doē sal / is die doot. Wāt hi heuet hem alle onder sijn boete geworpe. Wāncer hi seyt / dat het al onder daen is / v openbaer dat wtgenomen is / diet hem al ondee worpe heeft. Wāncer dat hē alle ondee worpe sijn sal dā sal ooc die sone seluer onder daen sijn / dien dier hē alle onder worpen heeft / op dat God si alle in alle

Wat doē si anders / die hem doopen late ouer die doode / als die doode geen sijn en brūsen. Wat late si hē doope ouer die doode / en wat staē wi al tijt in die peccule. Sv onse beoeminge / die ic heb be in Cristo Jesu onzē JESU / ic sterue alle dage

D mer inder boodheyt sijt kinder / mer in die verstan demisse sijt volcomen. Vnder wt staet ghescreuen ic sal niet anderen tongen / en niet anderen lippen spreken tot desen volcke / ende si en sulien mi oock also niet hooren spreect die JESU. Daer om sijn die tongen tot teekenen / niet den gelouighen mer den ongelouighen / mer die prophetien niet den on gelouighen / mer den ghelouighen.

E Daer om ist dat die geheel gemeynthe te samen coēt op een plaeste / en spraken alle met tonge / en daer quame inne ongheerde oft ongheouighe sul len si niet seggē / ghy waert ontsinnich. Mer ist dz si alle propbeteren / en daer quame dan een ongelo uige oft andere leke in / dre soude vā alle dē selue ge strafft werden / en van alle gheoordeelt worden en also sal dat verborzen sijns herten openbaer werden / en sal also vallē op sijn aensicht / God aen viden / en behouen dat God warachtich in v is.

H hoe ist dā nu lieue broeders. Wāncer ghi te samen coemt / so heeft een yegelijc enen psalm / hi heeft een leeringe hi heeft een tonghe / ghi hebt een openbaringe / ghi hebt een vlegginge / latet al geschēn tot steruinge. Ist dat vemant metter tonge spreect / dat doe hi sijn tweē oft opt meeste zij der der / si die een om den anderen en een legghet wt. Mer is v gheen wtlegghē so v wīghe hi onder der ghemeynte / mee sprekē hem seluen en God.

Den profiteerder laet spreken / sijn tweeder of derder / ende die ande laet ordeelen. Maer is dat een openbaringe gheliet enen anderen / die daer sit / soe wīghe die eerste / sijn ont wel alle propbe teren / die een na den anderen / op dat si alle leeren en alle vermaēt weede / en die gesellen der prophe ten sijn den propheten onder daen. Want God en is gheen God der tweedacht / mer des vrede / ge lye in alle ghemeynten der heyligen.

O vbe vrouwen laet swīggen onder die gemeyn te / want het en sal haer niet toegelaten wordē dat si spreken / mee onder danich sijn / gelijc ooc die wt seyt. Mer willen si wat leerē / so lae se dat te hups haer mans vragen / het staet den vrouwe qualijc onder die ghemeynte te spreken / oft is dat wort Gods van v voortgegāē oft ist allen tot v gheco men. Ist dat hē vemant laet dunckē hi is een propheet / oft geestelijc die bekenne wat ic seue / wāt het sijn des JESU geboden / Mer ist vemāt ontwete / die si ontwete. Daer o lieue broeds begeret te propbeterē / en en belet niet met onge te sprekē / laet al cerbaerlic en ordmeertic toegāē.

I te apostel tracteert hier van gratie der ver rissenisse / Voorlegge de die looflicheyt der leer in ghe des Euangelijs

Capittel. xv.

Doe v cont lieue broeds / dat Euan gelium / dat ick v becondic / de hebbe welc ghi ooc ontfangen hebt / in welc hen ghy ooc staet / der door ghi oock saich wert / welc he manere ick v be

B
Eph
11.6.

A

Collon
11.6.

D
Pialo
11.6.

l. Tim.
Gene.
11.6.

Sala.
1. d.

Wes ic op menschelelike wylse tot Epheso tegen die wilde dieren gheuochten / wat helpt mi / ist dat dye dooden niet op en staen: laet ons eten en drincken wāt morgen sullē wi sterue / Taet v niet berleyden / quade clappingen verderuen goede seden / Wakēt recht op ende sondiget niet / want die sommighe en weten niet vān God dat leg ic v ter scaemten

Maer yemant inocht seggen / hoe scaē die doo den op? En met welckerley lichaem sullē si comen Ghisot / dat ghi laeyt en wert nē leuende gemaect ten si dattet eerst sterue / en wāt laeyt ghy nyet dat lichaem en laeyt ghi dat werden sal / mer dat bloet rozen namelike terwe / oft eenich banden anderen / Mer God geue hem eenlichae / gheleijf hy wil / en eenen yegelijcken banden sādē sijn eygenlijf.

Niet en is alle vleesch cenderley vleesch / mer een ander vleesch is der menschen / een ander der beesten / ende een ander der visschen / een ander der vogelen / Ende het sijn hemelsche lichaemē / ende eerliche lichamen / mer een ander heerlicheyten heb ben die hemelsche / ende een ander die eerliche / Een ander claerheit heeft die sonne / een ander clærheit heeft die mane / een ander claerheit hebben die ster ren / Want die een sterre gaet te bouen die andere na der claerheit / also ooc die verrijnghe der doode Naer wort ghesaeyt in sterckelicheyten / en het sal op staen in onsterckelicheyten / het wert ghesaeyt inder oneeren / en het sal opstaen in heerlicheyten / het wert ghesaeyt inder crancheyten / en het sal opstaen inder cracht / het wert ghesaeyt in een natuerlike lijf / ende het sal opstaen in een gheestelike lijf.

Hye eēt in een natuerlike lichaem / so heeft men ooc een geestelike lichaem / also is ooc gestreue / Die eer stemen tse Adam is ghemact in een natuerlike leuen / ende die laetste Adam in een gheestelike leuen Mer dat gheestelike lichaem en is niet dat eerste mer die natuerlike / daer na die gheestelike. * Die eerste mensche is van aerde en aerde die ander mensche is vanden hemel / en hemelsch / hoedamich die eerste is / sulckerley sijn ooc die aertliche. hoe damich die hemelsche is / sulckerley sijn ooc die hemelsche / En gelike wi ghedragen hebbendat beelde des eerlichen / soe sullen wi ooc dragen dat beelde des hemelschen.

Daer aflegge ic / lieue broeders / dat vleesch en bloeten mogen dat rijcke Gods niet beatten / Soe en sal dat berganchelic niet beatten dat onuerganchelike / Siet / ic legge v een verborghenheyt / Wi en sul len niet alle slapen / mer wy sullen alle verwardelt worden / en dat cortelike in enen oghenblie / tot der tijt der laetster basynen. Want die basynē sal ge luyt geue / en die doode sullē op staen onuerganchelic en wi sullē verwardelt werde. Wāt dese berganchelic heyt niet aen doe dat onuerganchelike / en dit sterck selijc moet aen doen dat onsterckelike.

Wanneer dat berganchelic sal aen doe dat on uerganchelic / en dit sterckelike sal aen doen die on sterckelike / dā sal vernult worden dat woort dat ter gestreue is / Die doot is verflonden in victorie / So hoot waer is v stekinghe / helie waer is v victo rie: Maer dye stekel des doots is dye sonde / en dye cracht der sonden / is die wet / mer God si gedanc / die ons victorie gegeven heeft / door onsen hēc hēc Iesum Christus / Daerom / mē lieue broeders

lijt balt en onbeweechlic / ende tseinden wercken des hēc hēc altoos / wetende dat vben arbeijf niet te vergcefs en is inden hēc hēc.

Die apostel leerd hoe dat men sal conuerferen met die van buyten ende met die ghebueren / Ende int eynde des epistels / daerleerd hy vān onse behoudenisse of salsicheyten.

Capittel. xvi.

Min die hantreyckinge / die den heyligen geschiet / gelike ic dye gemeynte in Salatia beuolen hebbe / also doct ooc ghi / Sp der sabbathen een / een yegelijc onder v sette hem bi hem seluen ende verlane wat hem wel te doen is / op dat niet als ic come / dā alder eerst met die hantreyckinge te begaren en is / Mer wanneer ic daer ghecomen ben / welcke ghi door vneuen daer voor aensiet / dye wil ick seyn den / dat si daer vrenghen v weldart in Iherusalem / Mer ist waert dat ic oock daer toereyse / sullen si met mi reysen / Mer ic sal tot v comen wan neer ic door Macedonia reyse. Want door Macedonia sal ic door gaen / Sy v sal ick ter auontueren bliuen oft oock daer winteren / op dat ghi mi gheleijt / waer ick henen reyse.

Ic en wil v nē ter tijt niet sien inder oueruaert / want ic hope / ic wil wat tijts bi v bliuen / ist dat die hēc hēc toe laet / Ick sal tot Epheso bliuen tot Sinen / Want mi is een groote crachtige duer op ghedaen / en daer sijn vele wederpartijders / Is dat Timotheus coet / soe siet toe dat hi sonder sorghe vrb si / Want hi werct oock dat werck des hēc hēc hēc / ghelike / Daer om dat hi tot nyemanten verachte / geleyt hē in vrede / dat hi tot nu come / Want ic verwacht sinder metten broeders.

Van Appollo / wetet / dat ick hem seer veel vermaent hebbe / dā hi tot v quame met de broeders mer het en was geen insijnen wille / dat hy nē comen soude / Mer hi sal comen / alst hem ghelegghen sal sijn / Waket / staet int ghelouue doet manlijck / en sterct v / Alle v dinghen laet gaen inder liefden.

Ic mane v lieue broeders / Ghkent dat huys Stephana / dat si sijn die eerckeligen in Achaia / en hebben hem seluen gheoorduert tot de dienst der heylighen / op dat ghi oock sulcken onderdaen sijn en allen die mede wercken ende arbeijden / Ick verblide mi van die toecomst Stephane en fortunati / en Achaia / want uwe gebre hebben si ver uult / Si hebben vermaket mijnen ende uwe geest / Bekentse die sodanighe sijn.

Het groeten v die gemeynten in Asia / het groeten v seere in den hēc hēc Aquilas ende Priscilla / en al sijn dē dye gemeynte in haren huys / Alle die broeders groeten v / Gruet v onder maleanden ten met den heyligen cullen / Die groete met min der hant Pauli / * Ist dat yemant den hēc hēc hēc Iesum Christus niet hēken heeft / die is Anathema / Machatam Moth / Die genade des hēc hēc hēc Iesu Christi si met v / Mijne hebde si met v allen in Christus Ihesu Amen.

() () () ()
* So wil Paulus seggen wie Christus stummet en bemint / die is verbannen totter doot
2. eui. int leste.

Hier beghint.

die ander Epistel tot dien

van Corinthen

Die apostel dooſijn goerheyt vanget die Corinthē/ door sine tribulatiē om te verweckē haer verstandt. Ende hi ontsculdicht hem van dye besloftemissen haer lieden gbedaen.

A

Daer eerste Capittel.

Aulus eē Apostel

Jesu Christi/ door den wille Gods en broed Timotheus.

Der gemeynthe tot Corinthē/ met alle dē heiligen van geheel Achaya. Genade en brede si mi vā God onken badere en onzē hē E E E Je.

u Cristo. Gebenedide si God/ dē vader ons hē E E E E E Jesu Christi/ die vader der onfermhertichz en God vā allen troost/ die ons troost in alle onse tribulatie/ op dat wi troosten comē/ den genen die in alderley druck sijn/ met den troost/ daer wy van Gode mede gbetroot worden. Want ghelijc des lidens Christi veel ouer ons coemt/ also coēt ons ooc veel troost door Jesum Christum.

B

Mer hebben wi tribulatie oft troost/ so gesebiet v al tot goedt. Ist tribulatie soo ghelicheit v al tot troost ende salicheit/ welke salicheit crachtich is/ ist dat ghi sijt in dier maten/ als wy lijden/ ist troost so ghesietet v/ ot troost met salicheit/ daer omme staet ons hope hante booz v/ ter wile dat wy weten dat ghelijc ghi des lidens deelachtich sijt/ sulc ghy ooc den troost deelachtich sijn.

C

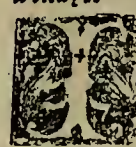
Wbi willen dat ghi weer lieue broeds/ onse tribulatie dye ons in Acha gheschiet is/ daer wy wter maten beswaert waren/ ende ouer onse macht also dat wi ons leuens ontgauen/ ende besloten hadden dat wi steruen moesten/ Dat gescrede daer om op dat wi ons betrouwen op ons seluen niet stellen soude/ Maer op God/ die die dooden vree et die ons van sulcken doot verloft heeft/ en noch daghelijc verloft/ en hope dat hi ons voortaan ooc verlossen sal/ door dē hulpe vā wren gebede booz ons op dat booz ons door die gaue die ons gegeuen is/ door veel personē veel danes gheschiede.

D

Wā onse beroeminge is die ghetuyghenisse hā onser conscientien/ dat wi in simpelheyt en goddeliker puerheit/ niet in vleeschelijker wijsheyt/ maer inder gracen Gods gewandelt hebben op der werelt/ mer alder meest bi v/ Wāt wy en scriuen v n anders dā dat ghileest en te bozen weet/ En ic hope dat ghi ons ooc also totten eynde beuinden sulc ghelijc ghions eēs deels beuonde hebt/ wāt wi sijn uwe bereeminge/ gelijc als ghi ooc onsen roem siet op den dach os hē E E E E/ En op alskulckē betrouwen dacht ic dander reyle tot v te comen/ op dat ic h anderwerk een weldaet bewisen soude/ en door v te Macedonien reysde/ en weder om van Macedonie tot v comē en van v geleyt worde in Judea hebbe ic daer om licht u eer dichz gebuyet/ doen te sulc dacht/ oft sijn minne gedachten vleescelijc/ Mer si niet/ maer by in ysaia/ ia/ effneen/ is neen/ Mer oec getrouwe God/ dat ons woort bi v met ghewest en is Ja en Neen. Wāt Jesus Christus

den lone Gods/ die onder v/ door ons gepreect is door mi ende Siluanum en Timotheum/ die en was niet Ja en Neen/ mer in hem was Ja/ Want alle die beloosten Gods/ die sijn Ja in hem/ ende si sijn Amen in hē God tot prijsē door ons Mer God ist dye ons niet v beueflicht/ er de ons ghesalft/ en heilighelt/ ende in onse herten/ den part des geests ghegeuen heeft.

Die apostel bethoont hier hoe dat hi om twee derley saken niet gecomen en is/ tottē Corinthē te weten dat hi niet bedroeft en ware En op dat hi elders meer vrucht doen soude/ ende seyt daer na wat vrucht n/ daer hi die valsche Propheeten wil sluyt. Capittel. ij.

Droepē God aen/ tot eenen ghetuyge op mijn siele/ dat ic v lieden sparen de niet woder te komen gbecomen en ben/ Niet dat wy heren sijn ouer v geloue/ maer wy sijn hulpers van uwer bliscappen want ghi staet in gheloue. Dit heb ick bi misseuen besloten/ op dat ic anderweren tot v niet en quame in droefheyt/ Want ist dat ick v bedroeuē/ wie ist die mi vrolijc sal maken/ dan die gene die van mi bedroeft wert/ Ende dit selue heb ick v gescreuen/ op dat ic niet/ waameer ic quame/ deene droefheyt ouer die and en soude hebben/ vā die welke ic mi verbiden soude/ aengesien dat ick my dat betroude/ dat mijn vrucht uwer ald is/ Want ic scriue bin grootre tribulaten en bangicheyt des herten/ met vele tranen/ nyet om dat ghy bedroeft sout werde/ mer op dat ghi die liefce bekennen soude die ic sonderlinge tot v hebbe.

Ist dat nu yemant eenighe bedroeffnisse heeft aengedaen/ die en heeft my niet bedroeft/ niet dan een luttelken/ op dat ic v alle niet en besware/ Vret is genoech/ dat die siele alsoo van der ghemeynte gestraft is/ op dat ghi hem voort aen/ dies te meer verghet/ ende troost/ op dat hi niet in alte grooter droefheyt en verdrukck/ Daer om vermane ick v/ dat ghi die liefce aen hem den booztganc laet hebbe/ Wā daer om heb ic v ooc gbestreuen/ op dat ic bekennen soude/ oft ghi beproeft sijn gchoorlaet te sijn in allen stucken. Wā dnt soue wy ghy yet vergeeft dien vergaue ic ooc. Wā dnt ist dat ick oock yemant wat verghaue/ dat verghaue ic om uwent wille/ inder stadt Christi/ op dat wi niet bedroghen en werden banden Duuel/ Wā dnt ten is ons niet om bekent wat hi inden sin heeft.

Mer doen ic tot Troada quam om te prediken dat Euangelium Christi/ ende my een duere open gedaen was inden hē E E E E/ soo en had ic gheen ruste in mijn gheest/ om dat ick Titum den broeder niet en vant/ mer ic maecte minnastreydinghe/ ende ic booz wt in Macedonia/ Maer God si ghe danet/ dye ons althē dat veldt helpt behouden in Christo/ ende openbaert den rueck sinder kennisse/ door ons in alle plaecten/ Wā dnt wy sijn Gode eenen goeden rueck Christi/ beyde onder den ghenen dyesalich worden/ ende onder den ghenen bye verlozen werden/ desen enen ruc des doots/ totter doot/ mer den genen eenē ruc des leuens/ totten leuen/ Ende wie dooch daer toe/ want wy en sijn niet gelijc sommighe vele/ die cremerie bedriuen/ mer als wt puerheit ende als wt God/ booz Gode spreken wy in Christo.

der menschen / oft hi en swecket oock niet / en puijt die dienaers Christi na weerdicheyt der officie en vander excellencien der kennissen

Capittel. liij.

Beginne wi os weder te pilsen? **O**ft behoouen wi als sommighe loofbzien aen v/ oft loofbziesie van v/ **O**hi zijt onsen brie/ in onse herte ghescreuen / die beketen gelesen wert van alle menschen dien ghi opbaer ghewordē zijt / dat ghy eenē brie/ Christi sijt / dooz onsen dieft daer toe bereyt uet met incte ghescreuen / mer niet dē gheest des leuenden Gods / niet in steenē tafels maer in vleeschelike tafelen des herte. * **E**cu sulckē betrouwen hebbe wi dooz Christi tot God niet dat wi bequaē zyn vete dencken / als van ons seluen mer dat wi wat bequaē sijn dat is van God die welcke ons ooc bequaem getiaert heuet dienaers te sijn des nieuwen testaments / niet der letteren / mer des geests / want die letter slaet doot / maer den geest maect leuēde.

Mer ist dz dē dieft die dooz die letter doot slaet / en in steenē ghebeelt claerheit hadde / also / dat die kinderē vā Israel dat aenlicht Moysi niet en conken aengessen / om der claerheyt vā sine aensichte die doch ophout / hoe vele te meer en soude n den dienst / die den geest gheeft / claerheit hebben!

Wat ist dat dē dieft die die ydoemenisse preect claerheit hadde / vele te meer is den dienst die dve gerechticheit preect / oueruloe digher in claerheyt * **W**at ooc dat ander deel datter verclaert was en is niet verclaert / tegen dese ouermatighe claerheit / want ist dat sake datter claerheit hadde / dat ghene dat ophout / vele meer salt claerheyt hebbe het ghene datter blift.

Ad wi al sulcken hope hebbe / so ghebruyken wi grote vruemodicheit / en doen niet gelike Moyses / die een deel vooz sijn aensicht hinch / also dat die kinderē van Israel niet gesien en conste / op tegene datter ophout / mer haer sijn verbert **W**ant tot op den dach vā hede / so blift dat selue deel bedect / ouer dat oude testament / wāneer zij lesen het welcke in Cristo ophout / **M**er op desen segewoordenigen dage wāneer Moyses gelesen wort / is dat deel vooz haer herte gehangē. **M**er wāneer het hē bekeert tot dē **H. E. E.** / dā wort dat deel afgedaē. **W**at die **H. E. E.** is een geest / Daer dē geest des **H. E. E.** is / daer is vruē. * **M**er nu spiegelt haer in ons alle / die claerheyt des **H. E. E.** / vā dz onbedecte aensicht / en vū wordē in dat selue beele verclaert vā dē claerheit totter ander / als van den **H. E. E.** die daer dē gheest is

Die apostel priist die misterie vandē nieuwen testament / als totter werckinge der Godheit en als afheninghe der quaetheit

Capittel. liij.

Mer om / ter when wi sulckē vruacht hebbe / na dien dat ons ontfemherlicheit gesciet is / so en wēdē wi niet luesch / **M**er wi wisen vā ons die verborgēheden der scandē / en en wābelen niet in boeshede / en en veruallē ooc **G**ods woort niet / mer wi openbaeren die waerheit ende bewisen ons wel tegen alle conscientie der menschen vooz **G**od

In ons **E**uangelie bedect / so ist bedect vā den ghenē die verlorē werdē / onder welcke **G**od deser werlt verblint heest der ongelouighen / **o**p dat haer niet en seijne die vlichte zhe der **E**uangelien / vānder claerheit Christi / die welcke is dat gelicke breit **G**ods. * **W**at wi en pteke ons seluē niet / **M**er **J**esum **C**hristum dz hi die **H. E. E.** is / * **c**ū wi vā knechte om **V**et? wille / **W**at **G**od diec nicht wt die duisterhēt seijne / die heest ons claren sijn in onse herten gegeue / dat dooz ons voozt quame die beelichinge vānder claerheyt der kennisse **G**ods / int aensichte **J**esu **C**hristi.

Wi hebbe al sulcken schat in aerden varen / **o**p dat die cracht / ist dat si bouē bliue / dat se vā **G**od is / en niet van ons. **W**i hebben in alle dingen tribulatie mer wi en sijn niet benaut / wi wēdē ghedrogen maer wi en verlagghen niet / wilidē verbolch / mer wi en woorden niet ghelaten / wi woorden verdruet / mer wi en vergaen niet en omdragen altoos die dodinge ons **H. E. E.** **J**esu **C**hristi op dat ooc dat leuen ons **H. E. E.** in onsen lichaem gheopenbaert werde *

Want wi dve leuen / woorden altoos inder doot ouer geghenē / om **J**esu wille / **o**p dat ooc dat leuē **J**esu geopenbaert werde / in onsen sterckelike bleesse / **D**aer os is die doot nu machtich in ons mer bleue in vā aengessen dat wi den seluen gheest des geloofs hebben / na datter ghescreuen is **J**ek heb geloofst daer om heb ic gesproken / alsoo hebben wi ooc ghelooft / daer om spreken wi doch / en de weten dat dve gene / dve **J**esum betweect heest dve sal ons ooc verwecken dooz **J**esum / ende sal ons met vā daer stellen / **W**at het is mi al om vā te doen / **o**p dat die oueruloe dige gratie / dooz dāc segginghe van velen **G**od rickelic priist

Daer om en werden wi niet moede / mer al ist dat onse vōwendighe mensche veroude / so wert nochtans den inwendighe van dage te daghe vernieut. **W**at onse tribulatie die tijelic en licht is / wēert eē ewighe / en bouē alle maerwichtige heerlicheit / ons / die niet en sien opt gene dat sienlic is / mer opt gene dat onsenlic is / **W**at egene dat sienlic is / dat is tijelic / mer egene dat onsenlic is dat is ewich

Die apostel seyt van dat loon vāder rechtuerdicheit / ende van die scult ende van die bereydinghe van alle saken

Capittel. v.

Wete is dat onse eertelche huys deller wounghe gebouē wert / dat wi een timmeringhe hebben van **G**od gemaect / een huys niet met handen gemaect / dat ewich is in dē hemel / **E**nde daer na rechten wi na onse huysinghe dve banden hemel is / ende verlangen dat wi daer mede ghecleet werden / ist nochtans dat wi ghecleet / ende niet bloot grūonden en worden / **W**ant tē wisse dat wi inder hutten sijn / soe vercluten wi / ende sijn belwaert / want wi wuden lieuer gecleet ende niet ontcleet sijn / **o**p dat dat steruelijke woode verclonden vā dē leuē. **M**er die ons daer toe bereyt / dat is **G**od / dve ons den pant des geests ghegeuen heest

Mer wi sijn alst getroost / en wete dat a. so lā ghe wi thups sijn in den lichaem / so gaen wi pilgrē

magie/int afwelen van den h. E. E. wāt wi wā
 delen int geloue/ en wi en sien hem niet/ Mer wy
 sijn getroost/ ende hebben veel mer lust wt de li-
 chame te sine/ ende daer thys te sine bi de h. E. E.
 Daer om sijn wi neefstieb/ of wy thys sijn
 oft pelgimagic gaen/ dat wi hem wel bebaghen
 Want wi moeten alle geopbaert worde booz de
 re chstori Christi/ op dat een yegelic outfange in
 sijn lichaem/ daer na dat hi gedacn heeft/ het si goet
 oft quaet/ Daer om te wite dat wy nu weten/ dat
 dye h. E. E. te vreesen is/ so laet ons propperlich
 metten lieden omgaem/ mer wi sijn God opbaert
 Maer ick hope dat wi oock in uwer consciencien
 openbaert sijn.

O Wien pissen ons selue niet weder/ mer wi ge-
 uen een oorsake van ons te beroemen/ op dat ghi
 hebt te beroemen tegen die gene die na dat aensie
 beroemen/ en niet nader betien/ Want ghaen wi
 te bouen metten ghepeyle ter eeren Godts en sijn
 wi matich/ so sijn wi matich om vlieden/ Wāt dye
 liebe Christi dinct ons alsoe/ daer om achten wy
 dat alsoe/ ist dat ter eene booz alle ghestoruenis/ so
 sijn si alle ghestoruen ende bys daer om booz alle
 ghestoruen/ op dat die gene die daer leue/ niet haer
 seluen en leuen/ mer de ghenē die booz haer lieden
 ghestoruen ende verlesen is.

Daer om vānb voort aen en kennē wi niemāt
 na den vleesche/ en al ist dat wi ooc Christum ghe-
 kent hebbē na den vleesche/ so en kennen wi hem
 nochtās nō niet meer/ Daer om/ nter ernige nieu
 we creature in Christo/ so is dat oude vghaem/ siet
 het is al nieu geboort/ Mer dat al van God/ dye
 ons met hē seluē versoet heeft door Iesum Chri-
 stum/ en heeft ons de dinst der versoeninge ghe-
 gheuen/ Want God was in Christo/ ende versoē-
 de die werelt met hem seluen/ en en rehende hem
 haer sondē niet/ ende heeft onder ons ghestelt dat
 voort der versoeninghe.

Alsus sijn wi in vootscappers in Christ? stat
 als oft God door ons vernaende/ Also biddē wy
 nu in Christus stad/ laet verlossen met God/
 want hi heeft den genen die van geender sonde en
 wist/ booz ons tot sonde ghemaeft/ op dat wy wor-
 den in hem die gerechticheyt die voot Godt ghele.
 Die apostel vermaet de Corintherē tot duech-
 den/ ende inwendige conuersacie/ en wtwendige
 deuocie/ ende die ongelouige te schouwen.

Dat .vi. Capittel.

Wy vermanen v als mede hulpers/ dat
 ghi die gracie Gods niet te bergreft
 en ontfaect/ Want hi spreect Ic heb
 v inden aenghenamen tijt verhoort/
 ende inden dach der salicheyt ghehol-
 pen/ Siet/ nō is den aengenamē tijt/ nō is den dach
 der salicheyt/ En laet ons nō niemant erghernisse
 geuen/ op dat ons ambacht niet gelachteten wor-
 de/ mer laet ons aen alle dinghen bewijzen/ als die
 dienaers Gods.

Met groter gedoochtsamheyt/ met tribulacien
 met angst/ met slagen/ met gheuanchemissen/ met
 oprueringhe/ met arbeyt/ met waken/ met vasten/
 met cuspueyt/ met keruissen/ met lanemordicheyt
 met vruendelicheyt/ met den heylighen gheest/ met
 onghueyn der liefden/ metten woorde der waer-
 heyt/ metter cracht Gods/ door wapen der gerech-

ticheit/ ter rechter en ter linker hand/ doorpiss
 ende smaect/ door quaet gerucht en goet gerucht
 ghelijc berleyers/ en nochtās warachtich/ als dye
 onbekende/ en nochtās bekēt/ als die gene die ster-
 uen/ en siet wi leue/ als die geestlijch/ ende noch
 tans niet gedoot/ als die trueren/ mer altoos vro-
 lic/ als die arme maer vele rijtmakenē/ als dye
 niet en hebben/ en alle dinc bestien.

Ghi van Cornubien/ onse mont heeft hem
 open gedaet tot v/ en ons herte heeft/ hem wt ghe-
 vreydt/ Om ons en doest ghi niet benaut werde/
 mer wert benaut wt hertliker neyninge Iespre-
 ke met v/ als in et hndere/ die ghelicken loon niet
 ons hebben/ daer om vreyt v ooc wt.

En treect niet aen een vleemt ioch metten on-
 gelouighen/ Want wat ghemet heeft de ghe-
 rechticheit metter ongerechticheit/ wat gemeprach
 heeft licht metter donckterheit/ oft wat gelicheit
 heuet Cullus met Schak/ oft wat deel heeft dye
 gelouige metten ongelouigen/ wat ghelijcheit
 heeft den tempel Gods mette afgode? Siet siet de
 tempel/ vanden leuenden God/ gelijch als God
 spreect/ Ic wil in haer wonen/ ende in haer van-
 delen/ ende ic wil haer God sijn/ ende si sullen mij
 volcsijn/ Daer om gaet vten middel bar hem en
 descheyt v af spreect dye h. E. E. en enuert nō
 dat oueryn is/ alsoe salie v onfanghen ende uwe
 vader sijn en ghi sult mijn sonen ende dochteren
 sijn/ spreect die almachtighe h. E. E.

Die Apostel vooiseyt hier een profitelike ver-
 maninge ende daer naer vordē die van Louisbē
 gepresen van gaer vordē den goet
 Capittel .vij.

Is wi in v alulcken vsoofen hebbe
 ad hefte/ so laet ons/ ons seluen rei-
 nigē vā alle vwelekinge des vlees/
 ende des gheests/ en vooituare met
 heylighemakinge nu vreesen Gods/
 Verstaet ons wt/ wi en hebbe niemant te ghe-
 daet/ wi en hebbe niemāt geboent/ Dit en seg ic v
 om v te verdoemen/ Wāt ic heb booz gheleit dat
 ghi in onse herten sijn/ om mede te steruen en me-
 de te leuen/ Iebenset v in mordich vgen v/ en ic
 beroeme mi vele van v/ ich v beruult met troost
 ic benouen uoedich in vwechde in alle onse tribu-
 laticn/ Wāt doe wi te Macedonien quamen so en
 hadde ons vlees geen ruste/ maer wi vware ouer
 al in groter tribulacien/ vā buyten strijt/ en van bin-
 nē vreesen/ Mer God/ die die vermederde vtroost
 die vertroostt ons door die soecocomsē Tū.

Mer niet alle door sijn troost/ mer ooc door
 den troost daer mede hi getroost is in v/ vercondi-
 gende ons v verlangē/ v weuen/ ende v sochful-
 dige liefde/ booz in/ alsoe dat ic minoch meer ver-
 blifde. Wāt dat ic v bedroeft hebbe door de vriel
 dat en trout mi niet/ ende of mi dat betroude als ic
 sach/ dat v de vriel licht eenen dleynē tijt lanch be-
 droefde/ so vblifde ic nu nochtās nō/ mer om dat
 dat ghi v bedroeft sijn gers/ de/ mer om dat ghi be-
 droeft sijn gevoorden tot berou/ Wāt ghi sijn god-
 delic bedroeft geworden/ op dat ghi van ons ym-
 mer ghaenschade ergen/ in en sult liden/ Want
 den goddelicken duich werct tot salicheyt/ eenen
 rouwe/ die niemāt en berout/ mer den rouwe vā
 deser werelt/ werct die doot.

efae
FFV.C

B

O

D

B

B

Siet dat ghi Soddelijc bedroeft zijt geworden
welcke blischeit heeft in v gewrocht daer toe ver
antwoordinge/onwille/breche/verlanghen/lieftde/
wrake. **G**hi hebt bewesen dat ghi in allen stucken
reyn zijt inder daet. **D**aerom/al ist dat ic v gheschre
uen hebbe/so en ist doch niet gheschiet/om der ghe
nen wille/dict ghedaen heeft/ooch niet om der ghe
ne dien liden aengedaen is/mer om dies wille/om
dat onse nersticheyt openbaer soude werden by v/
die wi om v hebben hoor. **G**od.

Daerom zijn wi getroost geworden/om dat ghi
ghetroost zijt/achter na hebben wi ons oueruloedi
ger en meer verblift/om die bliscchap van Titus/
wāt sine geest is vermaect van v allen. **W**āt wat
ic hoor hem/van v beroemt hebbe/daer en ben ic
niet in bescaemt geworden/mer gelijc alst al waer
is/dat ic tot v ghesproken hebbe/also is oock onsen
reim hoor Titum waer geworden. **E**n hē is ouer
listic wel tot v/wanneer hi utser alder ghehoorzam
heyt gedect/hoē dat ghi hem ontfinet/met vreesen
en beuen. **I**c verblide mi dat ic onder v in allen stuc
ken mach stout zijn.

Wie Apostel vermaect hier hander aelmoesen die daer
ghegheuen zijn binnen Ierusalem/ende heeft gheroept die
ghene die dese almoesen verghader hebben.
Dat. iij. Capittel.

Ic v bouders/ic make v condt die ge
nade Gods/die inder gemeynthen te
Macedonien gegheuen is/want haer
brucht was daer int oueruloediche
doen si door veele tribulatiē geproeft
worden/en oft wel daer armoede diep is/so heeft
se nochtans ouerghelooeyt als eenen rüedom/in al
der simpelheyt. **W**āt na alle vermogē (dat getuē
ic/en ouer vermoghen waren si seue ghetwillich/
ende sneecten ons/met veel vermaninghe/dat wy
ontfangen die weldaet ende gemeynschap der hant
reychingen/die den bezylighen geschiet/en niet ghe
lic wi hoorten/mer si begaueu hē seluen eerst den
h. **E**u. en daer nae ons/door den wille Gods/
dat wi Titum moesten vermanen/op dat hi gelijc
hi te voren hadde begoft/ooch alsulckē weldaet on
der v wērechte.

Mer gelijc ghi in allen stucken reijc zijt/int ghelo
ue en mit woort/en inder kennissen/en in alderley
nersticheyt/en in uwer liefde tot ons/also besiet
dat ghi oec in deser weldaet reijc zijt. **N**iet en seg ic
dat ic yet gebiede/mer wāt dander so blitich zijn so
proef ic oec v liefde/oft si oprechts aert si **W**āt ghi
weet die genade ons h. **E**u. Iesu Christi/al ist
dat hi rijc is/so wert hi doch arm om uwer wille/
op dat ghi door zijn armoede soudt rüch worden.

Ic gheue hier mine min wel meynen/want dat
is v profitelijc/dat ghi begoft hebt int voozledē iaer
en niet alleen dat doen/mer ooc dat willen. **E**n v vol
brenet pmmers dat doen/op dat/ghelijc datter ee
nen geneychden moet is te willen/also si daer oock
eenē geneychden moet te doene van tgene dat ghy
hebt. **W**ant ist dat den geneychde moet daer is/so
ist eenen aengenaem/na dien hi heeft/niet na dien
dat hi niet en heeft.

Niet en geschiet dat tot die meyninge/dat dyc
ander rust hebben souden/en ghi droefheyt/maer
op dattet ghelijc si.

So laet uwe oueruloedicheyt hare gebreke die
nen/desen dieren tijt lanc/op dat v ooc haer ouer
uloet/hier na diene v gheue/en getrie dattet gelijc
is/als gelreue is. **D**ie veel vergaert/en heeft geen
oueruloet/en die luttel vergaert/en heeft geen ghe
brek. **G**od si geloofte/die sulcken bliticheyt gegheuen
heeft vooz v in dat herte Titu/want hi nam waer
lijc die vermaninge aen/mer want hi so zeer blitich
was/so is hi van hem seluen tot v geteyt.

Wi hebben eenen v oeder mede gesonden/die
den lof heeft inder Euangelien/door alle bergade
ringen. **N**iet alle en dat/mer hi is ooc geordineert
vander bergaderingen/tot eenen ghelike in onser
reysen/in der genaden/die onder v gepreect wort/
tot prijs des h. **E**u. en uwe geneychden moec
te treckene/en om te scouwē dat/dat ons niemāt
van deser volheyt wegē en verlastere/die door ons
ambacht wtgerecht wert/wi vooz sien dair op/dat
tet redelijc toe gae/niet alleen vooz den h. **E**u.
maer ooc vooz den menschen.

So hebben wi met hem gesonden onsen broe
der/die wi dicke beuonden hebben in veel stucken
als dat hi neerlich is/mer nu veel neerlijcher/en
dat hebben wi gedaen in grooten besouwe tot v/
het si vooz Titum/die welcke mijn ghelike/en me
dehulper is onder v/oft vā onsen broeders wegen/
die welcke Apostelen zijn der kercken/ende eenen
prijs Christi. **T**hoont nu die bewisinghe utser luf
den/ende ons beroemen van v/aen desen openlijc
vooz die gemeynthe.

Wie Apostel wēstijpēde alle quaet vermoeyt/leert
dat men dyc aelmoesen gheuen sal/gheringhe/oueruloed
lich/ende blidelijc.
Wat. ix. Capittel.

Mer vander hantreychinge indē hey
ligen/en is mi gheen noot te scriven.
Wāt ic weet uwe geneychde gemoeet
daer ic mi af beroeme/bi die van Ma
cedonia/en segghe. **M**chaia is ooc be
rept geweest van int voozledē iaer/en v ernstighe
lijcde heeft v vele ghetrocken. **W**i hebben die broe
ders daer om gesonden/op dat onse beroeminghe
van v niet te niet en soude ghaen in deser saken/en
dat ghi bereyt zijt/ghelijc wi van v gheseyt hebben
op dat wi niet bescaemten wordē als die van Ma
cedonien niet mi quamen/ende v om vrecht vande
ick en wil v niet segghen/in sulcke vermetentheyt/
des beroems.

Daerom/ic sach dat noot was die broeders te
vermanen/dat si te voren tot v quamen/om te eer
bereet te maken/dese te voren beloofde benedictie
op datse bereyt si/also dattet si een benedictie/en
met een ghericheyt. **I**c meyne so wie dat brette
lic laeyt/die sal brette lic maeyt/en wie datter laeyt
in benedictien/die sal in benedictien maeyen. **E**en
yeghelijc nae dat hi te voren in zijn herte begrepen
heeft/niet wt droefheyt/oft wt noot/wandt eenen
vpolijcken geuet heeft **G**od hef.

God can maken/dat alderhande ghenade in v
ouer rüchelijc si/dat ghi in allen dinghen gheuech
vooz v hebt/en reijc zijt tot alderhande goede werc
ken/gelijc alster ghescreuen staet. **H**i heeft wt ghe
stroyt/en den armen ghegeuen/zijn gherechticheyt
blift inder eewicheyt. **D**ie den laeyer sat dat gheeft/
die sal v ooc pmmet dat vroot gheue tot der spisen
AA I.

en b saet vermeeren/en laten wassen/ dat ghetwas van uwer gherechticheyt/ * op dat ghi rick zijt in allen dingē/ tot alder simpelheyt/ die door ons So de danbaerheyt iberet.

Want die hantreykinge van deser aelmoessen en betruult niet alleene dat gebrec der bepligē/ mer is ooc oucruloedich daer in/ datter vele God dancken/ door desen beproefden dienst/ en prijsen God om uwe onderdanige belijdinghe des Euangelijis Christi/ en om uwe simpele ghemeynschap/ met hē en met allen/ in haer gebēt booz v/ en verlangē na v/ om der oucruloediger genadē Gods wille in v. God si danc booz zijn ontwt sprekelike gaue.

Die apostel exultert hem van die balschit dremen hem aenghedacē heeft/ door die groote haet en mist/ ende dat mer redene ende exempelē.

Dat. x. Capittel

Et Paulus umane b door die saechtmoedicheyt en goederterreheit Christi/ ic die tegewoordich onder v cleyn oft moode ben/ mer int afwesen ben ic stout tegē v. Ic bid v dattet mi niet udoet en si/ door dat betrouwen/ door welen ic clocc gesat worde/ stout te sine ouer sommighe/ die ons seatten/ als oft wi na den bleessche wādelde. Wāt oft wi wel indē bleessche wandelē/ so en stēdē wy nochtās niet nae bleesscheiker wijsē. Wāt die wapenē onser ridderscap/ en zijn niet bleesscheic/ mer machtich booz. God/ te verstoore die beuekinghe/ daer wi mede verstoore die raden/ en alle hoocheit die haer verheft tegen die kēnisse Gods/ en nemē gheuāghen alle verstant onder die ghehoorsaemheyt Christi/ en zijn bereyt te wāchē alle onghoorsaemheyt/ wanneer uwe ghehoorsaemheyt vūult is. Spydelt ghi na dat aensien.

Verlaet hem yemāt daer op/ dat hi Christen is/ die dencke dat bi hem seluen wederomme/ dat gelijc als hi Christen is/ alsoo zijn wi ooc Christenen. En ist dat ic mi wat meer beroeme/ vander macht die ons Christus die v G. E. gegeue heeft tot betteringē/ en niet tot berderuinghe/ so en sal ick nyet beschameit werde. Dit seg ick/ om dat ghi v niet en soudt latē dunckē/ als oft ick v met vsteuen hebbe willen veruare (want si seggen) Die vsteuen zijn swaer en sterc/ mer die teghenwoordicheyt des lichaems is cranc/ en die redene berisnadelich. Wie dat also is/ die dencke dat ghelijc wi met woorden zijn/ in die vsteuen int afwesen/ alsoo zijn wi ooc met ter daet tegengewoordich.

Want wi en douen ons seluen rset meten/ en oordeelē na sommighe/ die haer seluē prijsen/ maer wāt si haer na haer seluē meten/ en oordeelē haer na haer seluen/ so en herlaen si niet. Mer wi en beroemen ons niet ouer die mate/ maer niet dan nae die mate des reghels/ daer ons God mede af gemeten heeft/ die mate te comen ooc tot v. Wāt wi en bare niet te wijt/ als oft wi niet tot v gheromen en waē/ wāt wi zijn ooc tot v gecomē metter Euan gelien Christi/ en en beroemen niet ouer die mate in breemde arbeit/ mer wi hebbe hope/ wanneer v gelooue in v was/ dat wi na onsen reghele booz deē sullē comen/ en dat Euangelium ooc preken/ den ghenen die aen dander side van v woonen/ en wi en willen ons niet beroemen int ghene/ dat met vpremden reghelen bereyt is.

no. xxi. Jere. vi.

Die apostel hein seluen prijsende/ stelt den waer om van dien/ en dat we sinen wercken en squact door/ hē ghe doen.

Te hē broet/ die beroeme hē bandē v. E. E. wāt hi en is niet beproeft die hē seluen looft/ dandē ghenē/ die den v. E. E. looft. Wāde God/ dat ghi mi wat soetheit int goede afmaet als ghi ooc doet/ wāt ic sozge booz v/ met een God delike sozge. Wāt ic heb v toeguorcht eenē man op dat ick Christo een rcyn maccht soude toe bren ghē. * Maer ic vcele dat/ ghelijc die langhe Eua berleyde/ met haer loofheyt/ alsoo doech uwe firmē betruet werde/ vāder simpelheyt in Christo. Daer om oft yemant tot v quae/ die eenē anderē Jesum pzeect/ die wi niet ghepzeect en hebbe/ oft dat ghi eenē anderē gheest ontfinet/ die ghi niet ontfangē en hadt/ oft een ander Euāgelium/ dat ghi niet aē genomen en hebt/ so verdroechde behoorlic.

Want ic achte/ dat ic niet min en si/ dan die hoo ge Apostelen en zijn. En hoe wel ic sterchter ben vā woordē/ so en ben ic niet sterchter inder lieuenissen. Doch ben bi vouer al wel bekēt. Of hebbe ic ghesoudicht/ dat ic mi verneert hebbe/ op dat ghi vhe uē soudt werde/ want ic hebbe v dat Euāgelium om niet vercondicht/ en hebbe ander v gaderinghe berooft/ ende loon van haer genomen/ dat ic v preken soude. Ende doen ic bi v was tegengewoordich/ ende gebrec hadde/ so en was ick nyct mant lastich. Wāt mijn ghebrech veruulden die broeders dyc van Maecdomen quamen/ ende ick hebbe mi in allen stucken v sonder last ghewōdē/ en ic wil mi ooc noch also onthouden.

Alsoo waer/ als die waerheyt Christi in my is/ so en sal mi desen roem indē lande vā Uchaia niet genomē wordē. Waerom dat/ om dat ic v nyct en soude lief hebbe/ Godt weet dat wat ick doe/ ende doen sal/ dat doe ick daerom/ op dat ick die oorsake belette/ dē ghenē die oorsake soeken/ dat si berocmen en moecht/ dat si waren gelijc. Wāt allulke balsehe Apostelen en bedreghelike arbeiders/ berstellē hen als oft si Christus Apostelē ware/ en dat en is ooc gheen wonder/ want die duuel selue berstet hem ghelijc eenen Engel des lights. Daerom en ist ooc niet groots oft zijn dienacts die ghedaen te vā buyten hebbe/ ghelijc den Apostelen Christi/ welker eynde sal zijn na haren wercken.

Daerom seg ick noch eens/ op dat nyemant en meyne dat ic tot vē/ waert so niet en is/ so ontfaent mi als een sot/ dat ic mi ooc een weynich beroeme. Dat ic v sprake/ dat en sprake ic nā de v. E. E. maer als inder sotheyt/ ter wijlen dat wi int beroemen gecomen zijn/ aengelen datter hē vele beroemen na den bleessche/ so wil ic mi ooc beroemē. * Wāt ghi verdraecht die sotteri gheerne/ wāt ghy wijs zijt. Ghi vdraecht/ ist dat v yemant tot knechten maect/ ist dat v yemāt seheynit/ ist dat v yemāt neemt/ ist dat yemant hem ouer v verheft/ ist dat v yemant int aensicht staet/ dit seg ic naeder onecten/ als oft wi cranck ghetworden waren.

Daer op dat v yemāt stout is/ ick sprake in sot heyt/ daer op vē ic ooc stout. Zijn si Hebreeusch/ so ben ic ooc/ Zijn si Israeliten/ so ben ick ooc/ Zijn si vrahams laede/ so ben ick oock/ Zijn si dienacts

Gen. ii.

A

D

E

Christi so ben ic ooc / Ic spreke sottelijc / ick ben veel
meer in arbeyden oueruloediger / ouermachtich in
dagen / in geuanchenissen oueruloediger / in kerue
druynder / Wandē Iodē heb ic vāsmāel veertich na
gen ontfangen eenen min / ic ben die werf gheghe
scit / ende eens geskent / dūcmael scrijptrekinge ghe
leden / dach en nacht heb ic gewerft in die diepheyte
bander zee / ick heb die wil gheroyt / ic hebbe in bree
sen gewerft te water / onder die moordenaers / on
der die Iodē en onder die heydenen / in steden ende
woestinen / op die zee / en onder die valscē broeders
in moetheyte en arbeyt in waken / in hongher / ende
dorst / in veel vallen / in roude en naechteyde.

Sonder al tgene dat wtwenduch is / te wetene
mijn dagelijc neerlijck / mijn sorghe / voor alle ver
gaderinghen. Wie is cranch / en ick en werde niet
cranch / Wie wort gberogert / en ick niet en herne.
Ist dat ic mi beroemen soude / so wil ick mijnder
crancheit beroemen / God en den vader ons Ie
su Christi / die welcke inder ewichighe ge
bedt is / die weet dat ick niet en hege. Tot Damas
cus die proost des Conincs Areta / vwardē die stat
van Damasconen / ende hi woude my vanghen / en
ic wert in een mēde ter kunstren wt doot / dē muir
neder gelaten / en ontginc also sinen handen. *

Die Apostel recommandeert hem seluen / ende dat
door scereren vander godlicheyte procedende / cube selt
hem seluen boeren tegens der sonden van houaer dicheyt
hem niet ontreckende die duchtē die den Coninchen ge
daen ende gheuert zijn.

Wat. vij. Capittel.

Beroemen is mi ymmer geen pro
fyt / doch wil ic come opt gesichte / en
de openbaringe ons Iesu Christi / Ic
kenne eenen mensche ouer teerlich
iaeren / is hi wesen lichame gewerft dat
en weet ic n / is hi int lichaē gheweest dat en weet
ick niet / God die weet / die selue wert op genomen
inden derden hemel / en ic kenne den seluē mensche
oft hi int lichaem oft wten lichaem gheweest is dat
en weet ic niet. God die weet / hi wert ghetrocken
tot int Paradys / ende hoorde onspreekelike woor
den / die gheen mensche gheseggen en can. Daer of
wil ick mi beroemen / mer van mi seluen en wil ick
mi niet beroemen / dan mijnder crancheit. Ende al
woude ic mi beroemen / so en dede ic niet sottelijc /
want ic wil die waerheyt segghen / mer ic onthoude
my dies / op dat my niemant vgher en achte / dan
hi aen mi en siet / oft van mi en hoort.

En op dat ic mi niet en verheffe der hoger opē
batinge / so is mi ghegheuen een gebiet int vicesch
die Enghel Sathanas / die mi met vuyten slaet / op
dat ic mi niet en verheffe. Daer ic dūcmael dē Ie
su om gelineet hebbe / dattet vā mi soude gaen /
ende hi leyde tot mi / laet v gerougen met mijn ghe
nade / wāt cracht wort door die crancheit stercker /
Daerom wil ic mi alderlijckste beroemen vā mijn
crancheit / op dat die cracht Christi in mi woonc.
Daerom duncke ick mi goet / in crancheiden in ver
smaetheit / in noode / in berusgbinge / in ancken
te sine om Christus wille / Wandē als ic cranch ben
van ben ic sterck.

Ich ben een sot ghe worden my berouende /
daer toe hebdi my ghedwonghen wandt ik soude
van v ghepreken worden / aengesē dat ic niet min

der en ben dan die hoge Apostelen en sijn. Hoe wel
dat ick niet en ben soe sijn nochtans eens Apostels
tekenen onder v geschiet / met alder lijdsacmeit
niet tekenen ende wonderen ende daden / Wat ist
daer ghi clepder in sijn / dan die ander kercken son
der dat ic selue niet en hebbe beswaert. Vergeeft
mi die soude. Siet / ic ben die derde teyle bereypt tot
v te comen / ende ic en wil v niet beswaeren. Want
ick en soecke dat uwe niet / mer v. Want die kinde
ren en sulen den ouders genen schat vergatē / mer
die ouders den kinderen.

Mer ick wil zee gheerne daer ligghe en daer
geleyt werden voor uwe sielen / ende hoe zee dat
ic v meer lief hebbe / ende doch luttel ghenant wer
de / Maer laet alsoo sijn / dat ick v niet en hebbe be
swaert / maer doen ick een schalch was / so heb ic v
niet behendigher lijf geuangen. Heb ic ooc yemant
verongelijct / door den Coninchen die ick tot v ghe
souden hebbe / Ic hebbe Titum vermaent / en niet
hem gesonde / renen broeder. Heeft v Titus ooc be
dogen / hebben wi niet in een geest getradelt /
en hebben wi niet eenderley boetschappē gewādelt /
laet ghy v wederom duncken dat wy ons verant
woorden / v spreken in Christo voor God.

Mer dat geschiet al / mijn alderheffte / v heden
tot betert ghe / Want ic vrese / want zee dat ick co
me dat ic v niet bindē en sal gelic ic wil / en dat ghy
mi niet binden en sult / ghelijc ghi wilt / dat ic twilf
berindighe / granschap / kuinghe / achter sprech /
doerblase / en opgheb / asentheyt / pertschdingen / en
si / op dat ic ander werf niet en come / en mijn God
berootmoedighē vi v ende rouwe en hebbe om ve
le die te voren ghesondicht en gheen boet ghe daen
en hebben / voor die onreynicheyt en onsuuerheyt /
ende werelicheyt / die si gedaen hebben.

Die Apostel berispt ende laet die gene die achhan
ghende sijn valscen piodeten / punckende die gene die in
waerachtighe leerunghe kantactich bliuen / scerende achte
na een groete.

Wat. vi. Capittel.

Icome nu die derde reyse tot v / In
tweer oft dier mōt / sal v staen alder
ley sake. Ic hebbe v te voren geleyt / en
segt v noch te voren / als teghentwoor
dich / noch eens en / ic me nu int afwe
sen / den ghenen die te voren gesondicht hebben en
al den anderen. Want ic ander veruen come
soe en wil ick nyet sparen. Om dat ghy suet dat
eens gherwaert te worden / den ghenen dyc in my
spreect / dat is Christus / die en is onder v niet cranc
maer hy is machtich onder v / ende oft hy wel ghe
cruypt is inder crancheit / so leeft hy nochtans in
der cracht Gods / ende oft wy oock cranch sijn in
hem / so leuen wi nochtans niet hem inder cracht
Gods / onder v.

Onderkiert v seluen / oft ghy int ghe doouē sijn
Proeft v seken. Oft en kenti v seluen niet / dat Je
sus Christus in v is / Ten si dat ghi verwoyten sijn.
Mer ic hope dat ghi bekenē dat wi niet verwoypt
en sijn / Ic wensche voor God dat ghy niet quaets
en doet / niet op dat wi lepredeft oft volcomen sijn
nen / mer op dat ghi dat goet doet / ende wi als dyc
verwoyten sijn. Want wi en vermogen tegen die
waerheyt niet / mer voor die waerheyt. Mer wi v
bliden ons als wi cranch sijn / ende ghy machtich

zijt. Ende dat selue wenschen wi ooc/namelic wtbe
volcomenheyt. Daerom/ ick ooc dat scrijue/op dat
ic niet/wāneer ic teghenwoordich ben/ scherphye
ghebeyden moet/ na die macht die mi die h. e. s.
ghegeuen heeft tot beteringhe/ ende niet tot
berderunghe.

Ten laetken/ lieue broeders verblif b / zijt vol-
comē/ troost b/ hebt sendersley moet ende sin / zijt
broedlaem/ so sal God der liefden ende des byeden
met b zijn. Gruet b onder malsanderen met eenē
heylighen cusse. Alle heyligen gructen b. Die gena-
de ons h. e. s. h. e. s. Jesu Christi / ende dyeliefde
Gods/ en die ghemeynscap des heylighen gheests
si met b allen Amen.

Die anderde Epistel tottē Corinthē gheson-
den van Philippen in Macedonia/
door Titum en Lucam.

Hier beghint

die Epistel die Paulus sandt tot dien vā Salaten.

Hier wort verhaelt die Godlike predelmatte die den
sommighen verleent is/ ende worden ouerdacht die God-
like weldad die de apostelen en de Epistelen gedaen zijn.
Dat eerste Capittel.

Paulus en Apostel
niet van mensche/mer door
Ihesum Christum/ en God
de vader/ die he opberwert
heeft vanden doode/ ende al-
le broeders die hi mi zijn.

Der gemeynste in Salatia

Genade si met b/ en biede van God den vader
en onsen h. e. s. h. e. s. Jesu Christo / die hem vooz on-
se sonde ghegeue heeft/ dat hi ons verlossen soude
van deser teghenwoordigher werelt/ na den wille
Gods ons vaders, welcke si prijs van ewicheyt
tot ewicheyt Amen.

B Mi v'wondert/ dat ghi b so geringe al laet kee-
ren/ van dien/ die b geroepen heeft/ door die ghenade
de Christi/ op een ander Euangelium/ so doch geen
ander en is/ dā daer zijn sommige/ die willen b ver-
werre/ en willen dat Euangelium Christi verke-
ren. Mer al waert ooc dat wi / oft een Engel van
den hemel b anders preecke dan dat wi b gepreec-
t hebben/ dat si veruloert. Selijc wi b nu geseyt heb-
ben/ so seggen wi ooc anderwerk/ ist dat yemant b
preec anders dā dat ghi ontfangē hebt / die si ver-
uloert. Drieke ledā nu den menschen/ oft God te
dien/ oft gedencke ic den menschen behaechlick te
zijn/ waert dat ick den mensche noch behaechlick
waer/ so en waer ic Christus knecht niet.

O Mer ick doe b condē/ lieue broeders/ dat dat
Euangelium dat van mi gepreec is/ niet mensche-
licken is. Want ic en hebbs niet vā menschen ontfan-
ghē noch gheleert/ mer door die openbaringe Jesu
Christi. Want ghi wel gehoort hebt mijn wande-
linghe voortits inder Joodschap/ hoe ick bouē ma-
ren die ghemeynste So's verulochde/ en verstoof-
de/ en nam toe in die Joodschap/ bouen vele mijn

ghelicken/ onder mijnder natien / ende was neer
stigher dan alle die ander/ om die insetinghen der
vaders.

Mer doent God behaechde/ die mi vā mijnder
moeder khaē wtgeseheyde heeft/ en geroepē door
zijn genade/ dat hi sinē sonē in mi soude openbare
dat ic hem door dat Euangelium vercondighē sou-
de onder die heydenen/ tercont boer ick toe/ en icks
en bespraec mi met daer af/ met bleesch en bloet / ic
en quam oock niet in Ierusalem/ tot dien die booz
mi Apostelen waren/ maer ic tooch in Arabia / en
ic quam wederom tot Damalusum. Daer nae ouer
drie iaren/ quam ic in Ierusalem/ om te besien Pe-
trum/ en bleef vijftien daghen bi hem. Mer der
ander Apostelen en hebbe ic geen ghesien / dan Pa-
colum des h. e. s. h. e. s. broeder. Ende so wat ick b
scrijue/ God wret ic en lieghe b niet.

Daer na quam ick in die landen Syrie en Cyl-
cie/ mer ic was onbekent/ na dat aensicht/ de Chri-
stiken gemeynen in Judea. Mer si hadde allen
gehoort/ dat/ die ons voortits verulochde/ die pre-
diket nu dat gelooue/ welcke hi voortits verstoof
de/ en presen God van mi.

Die Apostel behoont hoe dat die besnijdinge niet van
noodde en is/ ende dat door ghenoclen vanden andere apa-
stelen/ Ende wederhaect Petro / hie se bederfelich meynde
dat se van noodde ware. Concluderende dat werrighe dingē
niet en zijn sonderhouden.
Dat. ij. Capittel.

Mer na ouer beerthien iare/ tooch ick
anderwerf nae Ierusalem/ met Bar-
nabas/ ende nam Titum ooc met mi
Ick tooch op / wt eender openbarin-
ghen/ en beriet mi met hem ouer de
Euangelien/ dat ic predike onder die heydenen/ by
sonder met dien/ die dat aensien hadden/ op dat ick
niet te bergheefs en liepe/ oft geloopen en hadde.
Maer Tytus en werdt oock niet gedwonghen om
hem te doen behijden/ die met mi was/ al was hy
een Grieck. En dat om sommige valsche ingheley-
de broeders wille/ die neuen ons in gheromen wa-
ren/ te verspieden onse bryheyt / die wy hebben in
Christo Jesu/ dat si ons gheuanghen soude nemē/
welcken wi ooc doen ter tijt niet en weken onder
danich te zijn/ op dat die waerheyt der Euangelie
hi b vliue.

Van dien/ die dat aensien hadden/ hoedanich si
sontijts geweeft zijn/ daer en leyt mi niet aē/ wāt
God en acht dat aensien der menschen niet. Maer
mi en hebben die wat sekenen te zijn / anders spet
gelceert/ mer wederō/ doen si sagen/ dat mi betrouw-
was dat Euangelium aen die heydenen/ gheleie
Petro dat Euangelium aen die besnijdinge / wāt
die met Petro crachtich is gheweest tot des Apo-
stels ambachts onē die besnijdinghe/ die is niet mi
ooc crachtich geweeft onder die heydenen en si be-
kenden die genade die mi ghegeue was. Iacobus
Zephas en Iohannes/ die booz salominen aenghe-
sien waren/ gauen si mi en Barnabas die bant/ en
verreclighden haer met ons / dat wi onder die hey-
denen/ en si onder die besnijdinghe preeceten/ alle en
dat wi den armen gedachten/ welc ic ooc blisclick
ben gheweest te doene.

Mer doen Petro in Antiochien quam/ weder-
cont ic hem onder die ooghe/ wāt daer was dacht

lco. rba
act. vi. b

B
Ro. ij. b.

O

ouer hem gecomen. Want te horen cer sommighe
bā Jacobo quamē/adt hi metten heydenen/maer
doen si quamen ontrock hi hem/ en schiet hem daer
af/daerom/om dat hi die vander besundinghe vrees
de/en veynde met hē die ander Jode alle te samē/
also dat soe Barnabas verleyt wēt dooz haer ghe
ueynstheyt. Maer doe ic sach dat si niet oprechtelic
en wandelden/na der waerheyt der Euangelien/
spracick Petro openlick. Ist dat ghi/ die daer een
Jode sijt/heydelijc leeft/ en niet loetsch waeron
dwinet ghi die heydenē loetschelijc te leuen? hoe
wel wi van natureē Joden/ende niet sondaren wt
den heydenen en sijn/maer wandt wi weten / dat
die mensche dooz die wercken des wets/ nyet en
wert gerecht ueerdicht/mer dooz dat gelooue aen
Jesum Christum/so hebben wi oock aen Ihesum
Christum gheloof/ op dat wi gherechtueerdicht
worden dooz dat ghelooue aen Jesu Christo/ende
niet dooz dye wercken des wets

ge. Want het staet gelycruen. Vermaledijst is alle
mā die daer n; en blijft/m alle die / dat gelycruē is
in dat boec des wets/dat hijt doe. Want dan dooz
die wet niemant gherechtueerdicht en woijt dooz
God/so ist opēbaer/dat die gerechtige sal wt sinen
geloue leuē. * Die wet en is gheen geloue/ mer die
mensche diese doet/ die sal daer en leuen. Christus
heeft ons verlost vandē vermaledijnghe des wets
doen hi wert vermaledijst dooz ons/want het staet
gelycruen. Vermaledijst is alle die ghene die daer
baer aent hout/op dat die bene dinghe Abrahe on
der die heydenē soude comē in Christo Jesu/en wy
also dē beloofden geest ontfangen dooz dat geloue

Serv
Deut
rr. d.

leue hjoeders/ie wil na menscheliker maniere
spreken. Verachten men doch eēs mensche testament
niet/wanneert beuesticht is) ende en doct ooc niet
daer toe. * Nu is ymmer die beloofte Abrahe en
sinen sate toe gelyc. Hi en spreect niet/inden zaden
als in belen/maer als in eeren. Ende dooz dijnen
zade welck is Christus. Maer ick segghe daer af/
dat testament dat van Godt beuesticht is op Chri
stum en sal niet ophouden/dat die beloofte soude op
houden dooz die wet/welcke gegeuen is ouer vier
hondert ende dertich iaren hier nae. Wandt is dat
die erfensse dooz die wet herwojnen is/so en sal
niet dooz die beloofte ghegeuen werden/mer Godt
heuet Abrahe dooz die beloften vry geschenct.

A
D

Wat sal dan die wet? Si is daer toe gedaen/dat
dat ouertredē te meer der worden soude / tot dat
tet jaet quame/dien die beloofte ghescheit is/en is
ouer gegeuen vandē Engelen dooz die handē des
middelaers. Een middelaer en is niet eens eenigē
middelaer/mer God is eenich. Hoec is dan die wet
tegeē Gods beloftenisse? dat si verre. Waert datter
sen doet gegeuē wāre die leuendich conke maken/
so quame die gerechticheyt warachtich vāder wet
mer die scrifture hruet al besloten onder die soude
op dat die beloofte soude comē / dooz dat ghelooue
aen Jesu Christo/gegeuē dien die daer gelouē. *
* Eer dan dat gelouue quath so worden wi on
der die wet verbaert en besloten tot dat gelouue/dat
daer geopenbaert soude wot den.

Daerom is die wet onse leyder ghebreest / op
Christum op dz wi dooz dat gelouue rechtueerdich
soudē werde. Mer nu dat gelouue gecomen is/ en
sijn wi niet meer onder dē leyder. Wāt ghi sijt alle
Gods kinder/ dooz dat gelouue in Christo Ihesu.
Wāt hoe vele uwer gedoopt sijn die hebben Chri
stum aengedaē. Hier en is geen Jode noch Grece/
Hier en is gheen eyghē noch vyge. Hier en is gheen
mā noch wijf/wāt ghi sijt alle samē ren in Christo
Jesu. Mer sijt ghi Christē/so sijt ghi ooc Abraham
sact/ende na der beloofte/sijt ghi erfghenaem.

Die apostel leert die Galaten die warachticheyt des
kercken te houden te sine / ende dat na dat elck ledē daer
aen hanaben/namaels tot goeden manieren vermanende.
Wat. iij. Capittel.

Legge / * Also lange als die erfghē
name een kint is / so en is onder hem
en eenē knecht gheen onderscheyt/al
oft hi al een beere is van alle goeden/
mer hi is onder mōbers en besche
mers tottē veltē tijt des vaders. * Also oock wi
doē wi kinderē wāre/wāre wi gheuangē onder die
A A ij.

D Daerom en wert dooz die wercken des wets
gheen vleesch gherechtueerdicht. Sullen wy / dye
daer soecken dooz Christum gherechtueerdicht te
worden/ oock noch selue sondaers gheuonden wor
den/so hebbē wi van Christo niet meer dan sonde?
Dat si verre. Ist dat ic/dz ic gebrochē hebbe weder
om timmer/so make ic mi seluen tot eenen ouertre
der. Ic ben dooz die wet der wet gekozen/op dat
ic Gode leue. Ic ben met Christo gecrupst/ ic leue
mer doch nu niet ich/maer Christus leeft in my.
Want dat ic leue inden vleesche/dat leue ic den ghe
looue des sons Gods/die mi lief gehad heeft/en
hem seluen dooz mi ouer ghegeuen heuet. Ic en
werpe niet werch die ghenade Godte. Want is dat
dooz die wet die gerechticheyt coemt/so is Christ?
te vergheefs ghekozen.

Die apostel stelt eerst die gheueynstheyt. hoe men tid
den sal dooz die van Galaten/ende hier dooz haer lieden/
Godt o; draghende alle haer lieder goede wercken/die si
doen sullen.

Wat. iij. Capittel.

Ghi onuerstandighe Galaten / wie
heeft v betouuert / der waerheyt niet
gehoorlaem te sijn? welckē Christus
Jesús dooz die ooghen behoont is/
dat hi onder v gecrupst is. Dat wil ick
alleen van v leeren. hebt ghi den geest ontfanghen
dooz die wercken des wets? oft dooz die p;ekinghe
des geloofs? Sijt ghi so onuerstandich/inden geest
hebt ghi begonnē/wilt ghi nu inden vleesche voo
t bare? hebt ghi dan so vele te vergheefs gheleden/sijt
anders te vergheefs. Die v nu den gheest gheeft/en
doet sulcke wercken ons v/doct hijt dooz die werc
ken des wets? oft dooz die p;ekinghe der geloofs?
Selijc als Abraham Godt heeft geloof/en het
is hem gerekent dooz gerechticheyt/so bekent ghi
nu ymmer dat die ghene die daer sijn vanden ghe
looue/dat sijn Abrahams kinder.

Wat heeft die scrifture te vore voojsidē/dat God
die heydenen dooz dat ghelooue rechtueerdicht /
Daerom vercondicht si Abraham. In dijn zaer sul
len alle heydenē gebenedijt werden. Also worden
nu/die daer sijn vanden gelouue/ gebenedijst met den
gelouue Abraham. Wāt alle die met werckē des
wets omme ghaen/die sijn onder die vermaledijghe

Ja. ij. b.

A

Wtwendige settinge. Mer doen die eist d'wilt was lande God sinen sone/ die daer geboit is vā eren w'ijue/ en onder die wet ghedacn/ op dat hi die/ d'ye onder die wet waren/ verloske / ende wy die kint- schap ontfingen. Mer want ghi nu hunder zyt/ soo heeft God ghesondē sinen geest in uwe herten/ die roept Abba/ lieue vader. Also en zyn wi hier geen knechten meer/ mer enkel kinderen. Sijnt dā kin dere/ so zyt ghi ooc erfgenaē Gods doot/ Christus.

Ro. vij. e

B Maer tot dier tijt/ dat ghi God niet en kendet/ diendet ghi dien/ die vā natuerē geen God en zyn maer nu ghi Godt bekent hebt/ iae veel meer van God bekent zyt/ hoe heerdy v dā omme weder tot die cranche en gebrekeleke wet/ dē welcke ghi van moys aen dienen wilt. Ghi hout daghen en maen den/ en seeste/ en ier getijden/ ic sorghe van v dat iclichts te vergeefs in v gearbeyt hebbe. Sijt toch gelijc/ want ic ben ghelijc ghi.

A Lieue broeders (ick bid v) ghi en hebt mi geen leet ghedaen. Want ghi weet/ dat ic in v cracheyt na den vleesche/ dat Euangelium gepreec hebbe ter eerster reysen/ ende mijn aemuechtige / die ick sijde na den vleesche/ en hebt ghi niet veracēt noch versmaet/ mer als een Engbel Gods ontfinet ghi mi/ iā als Iesum Christum. Hoe waeret ghi die tijt so salich. Ic ben v gctuyge/ dat/ waert dat het mo gel. e geweest waer/ ghi hadt v ooghen wtghetroc ken/ en mi gegeuen/ ben ic dan nu also v blant ghe worden/ dat ic v die waerheyt voorhoude.

C Sien begheren v met / mer si willen v van my afualghen maken/ op dat ghi haer nauolghen soude nauolghen met neersticheyt is goet/ want dat alhtē gheschiet om dat ghoet / en niet allenē/ wan neer ic teghenwoordich bi v ben.

Mijn lieue kinder/ die ic anderweert met aucte bare/ tot dat Christus in v een gheselt crighe. Ic woude dat ick nu bi v ware/ ende mijn stemme be wandelen mochte/ want ic werde vescharint in v.

Segt mi/ ghi die onder die wet wilt wesen hebt ghi die wet niet gehoort. **A** Want het staet ghesere uen dat Abraham hadde twee sonen / een bander deernen/ den anderen bander v'ijer. Maer die ban der deernen was/ is na den vleesche gebozē. Mer die bander v'ijer/ is dooz die belosten gebozē. Die woorden bediede wat anders. Wāt dese v'rouwen zyn die twee testamēten. Die eene vanden berghe Sina/ die tot knechtschap vaert/ ende dat is Agar. Want Agar heet in Arabia den berch Sina / ende hi streckt tot in Hierusalem/ dat tot deser tijt is/ en is ic niet v'ij met sinen kinderen.

Ge. xvi. a

D Maer dat Hierusalem dat daer bouen is / dat se die v'ij is/ die is onser alder moeder. Wāt het staet ghesereuen/ Sijt v'iolc die daer niet en vaert/ ende b'ieet wt en roept/ die daer niet vruchtbaer en zyt want die ernige heeft veet meer kinder/ dan die dē man heeft. Mer wi/ lieue broeders/ zyn nae Isaac kinder der belosten.

Sa. iij. e

Mer gelijc tot dier tijt/ die na den vleesche ghe bozē was/ veruolckde dien/ die na dē geest gebozen was/ alsoo gatē oock nu. Maer wat seyt die scrij- tuere. Stoot wt die deerne met haeren sone/ want der deernen sone/ en sal niet eruen met dē sone der v'ijer. Hieromme/ lieue broeders/ so en zyn wy nu niet der dienst deernen kinder/ maer der v'ijer

Esaie. liii. a
Iuce. xxiij. d.
to. ix. b.

Die Apostel berect ende poert die vā Salaten niet te onderhouden egene dat wetlicke is/ ende dat om t'naet romgaen ende roet te vercrighen. Dooit onderscheyt hi die wercken des vleeschs ende des gheests.

So blijft nu inder v'ijheyt staende/ daer mede os Christus beurt zyt heeft en laet v niet wederom in dat knecht schappige loch knoepē. Siet ic Pau lus seg v/ ist dat ghi v besnijde laet/ so en is v Christus niet nut. Anderweert ghetuyge ic enē yegelikē mēsche/ die hem besnijden laet dat hi noch der ghe:lder wet sculdich is/ en zyt afghcual len van Christo/ wannecr ghi dooz d'ye wet recht ueerdich wordē wilt / en ghi hebt die ghenade ghe mist. Mer wi verwaecte indē gheest der hovinghē dat wi dooz dat gelooue rechtuerdich zyn. Want in Christo Iesu en gelt noch besnijdinge noch onbe snidnisse/ mer dat geloue dat dooz die liefde werct. Ghi liept wt/ wie heeft v belet der waerheyt nyet ghehoorlaē te zyn. En consenteert nyemāt. Die ra dinge en is niet vā dien die v gheropen heeft/ een weynich suer deerts/ veruert dat gheuel deeb.

B

A Ic betrouwe mi tot v inden v'ijē/ ghy en sult ands niet gesint zyn. Wie v d'walcende maect/ die sal zyn soideel dragen/ hi si wie hi wil. Mer ic/ lieue broeders/ ist dat ic die besnijdinge noch p'iche waer omlijde ic dā noch v'volginghe. So hadde die berer gemisse des cruyces op gehoude. **A** Woude God/ dat si ooc wt gerocpt wordē die v verstoore. Mer ghi lieue broeders/ zyt totter v'ijheyt gheroc pē/ mer siet toe/ dat ghi die v'ijheyt niet en geest tot ocrwyn des vleeschs mer dooz die liefde dienēt d'ye een dē anderē. Wāt alle die wet waert in eē woort veruult/ in dien. Hebt uwe naeste lief als v seluen. Mer ist dat ghi ond maekdere v'iet en etet/ so siet toe/ dat ghi niet onder maekdere v'iet en werct.

Matth. xxij. b.

Maer ick segghe daer af. **A** Wandelt inden geest/ so en sult ghi die lusten des vleeschs niet vol brengen. Want dat vleesch gelust tegē den gheest/ en die geest gelust tegē dat vleesch. Die selue zyn teghen maekderen / dat ghi niet en doet wat ghy wilt. Ist dat ghy wandelt in die gheest/ so en zyt ghi niet onder die wet. Want openbaer zyn die wercken des vleeschs/ als ouerspel/ heereijē/ onreyni cheyt/ wellusticheit/ afgoderijē/ touerijē/ v'iantscap/ h'ijf/ v'ensidinge/ toornicheit/ strijdingē/ tweedracht lecten/ haet/ moort/ bronckē drincken/ ouertollige v'asserijē/ en dier ghelijc/ vā welken ick v hebbe te v'ozē geleyt/ en segt v noch te v'ozē/ dat die ghe: die sulc doen/ die en sullen dat rijcke Gods niet be sittē. Mer die vrucht des gheests is/ liefde/ vruech de/ vrede/ lanemoedicheit/ v'ientlicheyt/ goetheyt/ gelooue/ sachmoedicheyt/ cuytueyt/ welke sulche zyn/ tegen die en is die wet niet. Mer welke Chri stens zyn/ die hebben dat vleesch gecruyft / metter lusten ende begheerten.

D

Die Apostel trect die verheeringhe die tusschen dē on ders ende kinderen behoort te sine/ ten eynde onderwysen de die Salaten in alle die deeden int generael.

St dat wi inden gheest leuen/ soo laet ons ooc inden gheest wandelen. Laet ons der v'elder glorie niet begeerich zyn/ maekderen niet ontruffende/

A

noch bendende. Nieuw broeders / ist dat een meke-
sche van eenigher misdact voortcomen wert / so on-
derwijst hē met sachtmoedigen gheest / ghi die gee-
stelijck zijt. Ende siet op v seluen / dat ghi oock niet
getempteert en wert. Die een draghe des anderen
last / so sult ghi die wet Christi vervullen. Maer ist
dat hem yemant laet dunckē / hi is wat / als hi doch
niet en is / die bedriecht hem seluen. Een yeghelijck
proeue zijns selfs werck / en alsoo sal hi aen hem sel-
uen glorie hebben / ende nyet aen eenen anderen /
want een yeghelijck sal sinen last dragen.

Maer die met woorden onderwelen wert / die
heyle mede alderley goet / dien hem onderwijst. En
doelt niet / God en sal hē niet late bespotten. Want
wat die mensche saeyt / dat sal hi maeyen. Wie op
dat bleesch jaeyt / die sal vandē bleesche dat verder-
uen maeyen / mer wie op den gheest jaeyt / die sal
vanden geest dat leuen maeyen. Laet ons goet doē
sonder verdriet. Want tot zijnder tijt sullen wi ooc
maeyen sonder ophouden. Als wi nu tijt hebbe / so
laet ons goet doen / aen alle menschen / maer alder-
meest aen die genooten des geds. *

Siet / met hoe veel woorden heb ic v geschreue
met eygenter hant. * Die daer willen wel ghela-
ten inden bleesche / die dwinge v te besnijden alleē
op dat si niet mette cruyts Christi veruolcht en sou-
de worden. Want oer die selue / die haer besnijden
late / en houden die wet niet / maer si willen dat ghy
v besnijden laet / op dat si haer van utwen bleesche
veroeimen moghen. * Maer het si verre van mi
te glorieren / dan allen van den cruyts ons Ihesu
Christi / door welcke mi die werelt ge-
cruyt is / ende ic der werelt. * Want in Christo
Ihesu en ghelt noch besnijdinghe / noch onbesnijde-
nisse / maer een nieu creaturre. En hoe vele nae de-
ser regulen wandelen / ouer die si vrede en vermer-
ticheyt / ende ouer die vrabels God. Doo: t aen en
make mi niemant in eer moede. Want ick draghe
die lictokenen des Ihesu in mijn lichaē
Die genade ons Ihesu Christi si met u
wen gheest / lieue broeders. Amen. *

te glorieren / dan allen van den cruyts ons Ihesu
Christi / door welcke mi die werelt ge-
cruyt is / ende ic der werelt. * Want in Christo
Ihesu en ghelt noch besnijdinghe / noch onbesnijde-
nisse / maer een nieu creaturre. En hoe vele nae de-
ser regulen wandelen / ouer die si vrede en vermer-
ticheyt / ende ouer die vrabels God. Doo: t aen en
make mi niemant in eer moede. Want ick draghe
die lictokenen des Ihesu in mijn lichaē
Die genade ons Ihesu Christi si met u
wen gheest / lieue broeders. Amen. *

Hier na volcht die Epistel die Paulus

landt tot die van Ephesen.

Hier wert gheselt den voorspoet vanden sommigen
ende werden ouer docht die wekdaden / die den Apostelen /
ende die van Ephesen ghedaen zijn.

Wat eerste Capittel.

Paulus eē Apostel
Iesu Christi / door den wille
Gods Den heyligen tot
Ephesen / en den gelouigen
in Christo Iesu.
Genade si met v en vrede
van God onsen vader en dē
Ihesu Christo.

† **G**ebenedijt is God en die vader Ihesu Chri-
sti / die ons gebenedijt heeft met alderley geestelijc
ker gebenedijngē / in hemelschen wesen / door Chri-
stus. Gelyc hi ons wtuercoren heeft door den sel-
uen / eer der werelt gront gheleyt was / dat wi sou-
den zijn heylig ende onstraffelijck voer hem inder

lieden / ende heeft ons gheordineert tot der kind-
schap teghen hem door Iesum Christum / nae dat
goet behaghen zijns willens / tot looue der heerlike
heyt zijnder genaden / door welcke hi ons heeft aen
genacem gemaect inden beminden.

Men welken wi hebben die verlossinghe / door
zijn bloet / namensch / die verghewinghe der sonden /
nae den rijdom zijnder ghenaden die in ons ouer
gheuloeyt heuet door alderley wijsheyt / en cloechy
ende heeft ons laten weten die verholentheyt zijns
willens / nae sinen welbehaghen / ende heeft dat sel-
ue hier voert ghebracht door hem / dattet ghepreel
soude werden / doen die tijt veruult was / op dat al-
le dinck vernieuet soude werden door Ihesum Chri-
stum / beyde dat in hemel is / ende oock inder aerde
ende hem onderdanich werde / door welken / wy
oock tot dat deel der eruen ghecomen zijn / die te
voren daer toe gheordineert zijn / nae dat voornē-
men des gheens / die alle dinck weret nae den raet
zijns willens / op dat wi een wesen souden vercrij-
gen / tot loue zijnder heerlicheyt / wi die te voren op
Christum hoopten. *

Des zijt oock ghi / doen ghi ghehoort hebt dat
woort der waerheyt / namensch / dat Euangelium
van utwer salicheit / aen welken ghi oock ghelooff
hebt / zijt ghi versegelt gheworden met den gheest
der beloften / dat is / met den heylighen gheest / wele-
ke is dat pant onser erffenissen tot onser verlossin-
ghen / wi die zyn eyghendom zijn / tot looue zijnder
heerlicheyt.

Daerom ic oock / na dat ick gehoort hebbe / van
den gheloue bi v aen den Ihesu / en van
utwer liefden tot allen heylighen / so en houde ick
niet op te dācken voer v en gedēck utwer in mijn
gebet / op dat die God ons Ihesu Christi / die vader der heerlicheyt / v geue den gheest der
wijsheyt / ende der openbaringhen tot zijns selfs
hemisse / ende verlicht die ooghen wt verstante /
dat ghi bekennen moecht / welke daer is die hopin-
ge waerops ende welke is dat rijdom des heerli-
ken erffenissen aen sinen heylighen / ende welke
daer zijn die oueruloedlike grootheyt zijnder crach-
ten aen ons / wi die ghelooff hebben / nae die werc-
kinghen zijnder machtiger stichtinghe / welke hi ge-
wrocht heeft in Christo / doen hi hem vander doot
verweete / ende gheset tot zijnder rechter hant in he-
melschen wesen / ouer alle heerlicheyt en ghewelt
machtende heerschappie / ende alle dat ghenacemē
mach worden / niet alleen in deser werelt / mer ooc
inder toecomender / ende heeft alle dinck onder zijn
voeten ghedaen / ende heeft hem gheset voer alle
dinghen / tot een hooft der gemeynten / welke daer
is zijn lichaem ende die volheyt des gheens / die al-
le in allen veruult.

Die apostel vermaent die van Ephesen om God te
danken / aengesien dat hie van haren sonden verlost had-
de / ende dat hie wtghelicheyden hadde vanden anderen
volcke.

Wat. ij. Capittel.

Ghe oock ghi / doen ghy doot waert
door gebreken en sonde / in welken
ghi oock voort siet ghebandelt hebt
na den loop deser werelt / en nae dien
voort der ouerheyt die in die locht re-
stet iij.

heeft te weten na de geest die daer zijn werck heeft in die kinderen des ongheloofs/ onder welcken wi ooc alle boortijts ons wandelinge ghehad hebbe/ met luste ons bleesche/ en dede den wille des blees en des verstants/ en ware ooc kinderē des thozens van natueren ghelijc die andere.

B Mer God die daer rijc is vā barmherticheyt/ door zijn grote liefde/ daer hi ons mede lief gehad heeft/ doen wi doot waren inder sonden / heeft hy ons te samen in Christo leuende gheinaect (want wt genade sidi salich gheworden) en heeft ons met hem op verweert / en met hem geset in des hemels wesen/ door Christum Iesum/ op dat hi soude toen inde toe comende tijde die oueruloepende rijedammen zijnder ghenaden/ met zijnder vriendelic heyt ouer ons door Ihesum Christum. Want wt genade zijt ghi salich geworden door tghelouue / en dat niet wt v/ **T**is Gods gaue/ niet wt de werken op dat hē nyemant en veroume. Want ghi zijt zijn werck/ gheschapen door Christum Iesum tot goede werken/ tot welckē God ons te voze bereyt heeft dat wi daer in wandelen souder.

C Daerom gedenct/ dat ghi die boortijts geweest zijt heydenen na den bleesche/ en die heydenschap wert ghenoecht van dien/ die ghenoecht zijn besnijdinge na de bleesche/ die metter hāt gheschiet/ dat ghi totter seluer tijt waert sonder Christus. Waer omē ghi vereemt gheworden waert vander booger seap Israel/ en waert gassen in die testamente der beloften/ darr wt ghi gheen hopenge en hadt/ ende waert sonder God inder werelt. Maer nu ghi die in Christus zijt/ en boortijts verre waert/ zijt nu na hi ghevoorden/ door dat bloet Christi.

Wāt hi is onse vrede/ die wt beyde heeft eē gemact/ en heeft af gebrochē die middel/ wāt die den tuyn tusschen ons was/ te weten / die biantchap/ daer mede dat hi heeft door zijn bleesch wech genomen die wet der gebode/ so verre si scriftelic beuan ghē ware/ op dat hi wt den twee enen nyeuwen mēsche soude scheypē/ hē vrede te make/ en dat hy die beyde versdenē soude met God in een lichaem door dat cruyt/ en heeft die biantscap gedoot door hē selue/ en is gecome / en heeft vercondicht inder Euangeliē v de vrede/ ghi die verre waert/ en die die na ware. Wāt door hē hebben wi den toeganc alle beyde in eenen gheest totten vader.

D Daerō so en zijt ghi nu meer gaste en vrede. **W. ij. b.** delingē/ mer bozgers mette beyligē en huytghenoten Gods/ opgbetimmeret op de gront der Apostelen en der Propheetē daer Iesus Christus de hoer keen af is/ op welckē/ welckerley timmeringhe in een ander gruoecht wert/ die wasset tot eene heyligē tēpel inde **H. E. E.** / op welckē ghi ooc mede gesimcet wort tot eend wooldat Gods inde geest. *

C Die Apostel scrift dat van Ephelen/ bethoekende die imperfertheit der wet van Moyses/ ende leyt dat dye rechtedicheit som: wt den gelouue/ aeknoopende tpijst sijt dat ons vander wer coemt.

Wat. iij. Capittel.

E der saken wille/ ic Paulus/ die geuanghen om Ihesus Christus wille/ voor v heydenen/ na dien dat ghi ghehoort hebt vā dat ambacht der gena de dat mi ghegheuen ts aen v/ **W**ant

mi io niet conde gedaē die verhoientheyt door opē baringe/ gelick ic bouē ghecreue hebbe opt costle/ daer aen/ ist dat ghūt leest / mercken inuecht mijn verstant in die misterie Christi/ welke en is nyet condt gedaen in die boorgelede tijde/ der mensche kinderē/ alst nu geopenbaert is sine heylighe Apostelen en de Propheetē door den gheest/ dat die heydenē zū mede erfgenamē/ en mede inghelicarmde/ en in edegenote zijnder belofte in Christus door dat Euangeliem/ daer ic een dienaer af geworden ben/ na der saluen wt der ghenaden Gods/ die mi ghegeuen is na die werckunge zijnder cracht.

Mi den alder minsten onder alle heyligē is ghegeuen dese ghenade/ onder die heydenē te vercondi ghē die onbeuindeliche rijedommen Christi/ ende te verlichten alle menschen/ welke daer si die ghe meynschap der verhoientheyt/ die vander werelt toe verborge is geweest in God/ die alle dingē gheschapen heeft door Iesum Christum/ op dat nu opē baer soude werden den heerscappien ende machti ghen inden hemel/ acouder gheueynten die menichfuldige wijsheyt die Godt gheuec/ nae die boortijche nicheyt vander werelt ad/ welke hi betwelen heeft in Christus Iesu onsen **H. E. E.** / voor welckē wi vryheyt/ ende toeganc hebben inder betrouwinge door dat ghelouue aen hem. **†** Daerom bid ick/ dat ghi niet en ghebreect of af en laet/ om mūder tribulatiē wille/ die ic voor v lide/ welke si v een prijs.

Om dier sake wille buyghe ick mijn knien voor de vader ons **H. E. E.** Ihesu Christi/ die die rech te vader is ouer al wat vader brecht/ in hemel en in aerden/ dat hi v gheue na die rijedommen zijnder heerlicheyt met crachte sterck te werden door sinē gheest aenden inwendighen mensch/ en Christum te woonen door dat gelouue in uwer herten/ ende door die liefde inghewortelt/ ende gegront te worden/ op dat ghi inuecht begepē met allen heyligē welck daer si die heyde ende die lengde / ende dye diepte/ en die hoochde / oock te bekennen die ouer gaede liefde der kennsen/ op dat ghi veruult werde met alderley Gods volheyt.

Maer die daer can ouer. loedigher doen bouen alle/ dat wi bidden oft verbaen/ nae der cracht/ dye daer werct in ons/ Dien si prijs inder gemeynten/ die in Christus Ihesu is/ tot alder tijt/ vander ewicheyt tot ewicheyt. Amen. *

C Die Apostel leert den Ephelen hoe datse handē sulen die waerheyt der herckē/ elc na dat hi een lidt der hercken is/ haer iuden leerende alle goede manerlicheiden.

Dat. iij. Capittel.

So vermane ic v nu Paulus geuangē inden **H. E. E.** / dat ghi wandelt/ also wt uwen roepē betaemt / daer hi in ghe roepē is/ met alle ootmoedicheyt/ en saechmoedicheit/ met laemoedicheit ende verdraegē die een den andreen inder liefden/ ende zijt uerrecht te houden dye eenicheyt in den gheest door den bant des vreedts. Een lichaem ende eenen gheest/ ghelick ghi oock gheropen zijt in eenderley hopenge wt roepens. Een **H. E. E.** / een ghelouue/ een doopsel/ een Godt/ een vader onser allen/ die daer is bouen ons allen/ ende door ons allen/ ende in ons allen. *

B ¶ Eenem yeghelijcken van ons is gezeuen die genade nader maten der gauen Christi / Daer om spreect hi / hi is opgeuaren in die hoeschte / en heeft geuangen geuoert die geuanckenisse / en heeft den menschen gauen ghegeuen / Dat hi op gheuaren is wat ist / dan dat hi ten eersten hier is nee gheuaren in die onderste plaetse der aerden / Die hier neder geuaren is / dat is die selue / die op geuare is bouen alle hemelen / op dat hijt veruullen soude.

C ¶ En hi heeft sommige tot Apostelen geset / somige tot Propheet / somige tot euangelisten / sommige tot herders en leeraers / daer mede die heylighen al te samen geuoecht soudend werde dooz gemeynen dienst / te beteren dat lichaem Christi / tot dat wi alle / die eene den ander die hantreycken / tot eenderley gheloue ende kennisse des sone Godes / een volcomen man werde / die daer zijn inder maten des volcomen ouderdoms Christi. * Op dat wi niet meer kinder en zijn / en ons waepen en beweghen laten banalderley winden der leeringen dooz scale heyt der menschen / ende loofheyt daer si ons mede aengaen om te verleyden.

D ¶ Laet ons oprecht zijn inder liefden en waschen in alle stucken aen dien die dat hooft is Christus / wt welcke dat geheele lichaem te samen geuoegt en een lidt aen malcanderen hanghet / dooz alle stamme boeginge / daer dooz de de ander hantreyckinge doet / na den werken eens yeghelijcken lidts / in zijnder maten / ende doet dat dat lichaem wasset tot zijns selfs beteringe / en dat al inder liefden.

E ¶ Daer om so segge ic dat / en getuyge inde h. C. A. C. dat ghi niet meer en wandelt / gelijc die ander heydenen wandelen in ydelheyt haers sins / die verduyftert zijn in haer verstant en zijn verbyet bade leue dz wt Godt is / dooz die onwetenly die in haer is / dooz die bluytly haers herte / die bedorue zijn / so hebbe si haer selue ouergegeuen der wellusticheyt op dat alderley onreynicheit haer werre in he hadde metter gietichy / Mer ghi en hebt Christu niet also geleert * ist dat ghi anders he gehooft hebt / en in he geleert zijt / hoe dat in Cristo ee oprecht weze is.

F ¶ So legt nu vā v af / na der vooledene wandelingen de oude mensche / die dooz lusten der dolingen vderft / ¶ Vernieut inder geeste ws gemoesdes / ende doet aen de nieuwe mensche / die na God gescaepen is / in oprechter gerechticheyt en heylicheit / Daer om legt af die loegende / en spreect die waerheit / een yegelic met sine naeste / want wi on malcanderen leden zijn / wert toornich en en sondicht / laet die zonne niet ondergaen ouer v graescap / geuet ooc niet plaetse de lastere / Die gestole heeft / die en stele niet meer / mer hi arbeide en wercke met de handen wat redelico / op dz hi hebbe te geue die behorftigen. *

G ¶ Laet geen buyt geslap wt uwen mont gaen / mer wat oozbaetlich tot der beteringhe is / daert noot doet / daert salich si te hoorē En en bedroeft n / den heylige geest Godes / daer mede ghi geteekent zijt in de dage der verlossingē / Alle bitterly en vvolgent heyt en gramscap / en gerocp / en lasteringe si verre vā v / met als boosly te same / Mer zijt on malcanderen vriendelic / hertelic en vgeuet die eenden anderen / ghelijc v Godt vergheuen heeft in Christo.

¶ Die apostel leert den Ephelen hoe dat v Christum volghen sullen in gietichy der leden in volmaect heylicheit

ende leert den genen die in houwelijcken staet te gader ghenoecht sijn.

Dat. b. Capittel.

¶ **A**lso zijt ghi nu Godes nauolghers / als lieue kinder / en wandelt inder selue gelijc als Christus ons lief gehat heeft en he seluen ouergegeue booz ons tot eenen offer ende gawe / God tot eenen

sueten ruce. Mer alle oncuylheyt en alle onreynicheyt of gietichy laet niet van v gheleyt worden gelijc de heiligen betaet / noch scandelijcke woordē en sotte clappinghen / onnutte iockerijē / en wat he niet tot der laecken en voecht / mer vele meer dancbaerheyt / Want dat sult ghi weten / dat gheen boe leerder / of onreyn / of gietich mensche (welcke is een dienst der afgode) erkenisse en heeft in dat rijckie Christi en Godes / Laet v vā niemant verleyden met ydelen woorden / want ondeser wille coet die gramscap Godes ouer die kinderen der ongelouicheit / Daer om en zijt niet haer medegenote / Want ghi waert hier voothijs duysternisse / mer nu zijt ghi een licht in den h. C. A. C.

A ¶ Wadelt gelijc die kinder des lights Die brucht des gheest is alderley goetheyt en gherechticheyt / en waerheyt. * Ende proect wat behaerliche is booz God / en en hebt geen gemeynscap met de onbruchtbare werken der duysternisse / mer vele te meer straffe / Wat wat heymelic van he gheschie dat is ooc schandelic te seggen / mer al wat van de licht ghestrafe wert / dat wert openbaer / Maer al dat openbaer wert dat is licht / Daer om spreect hi Ontbaket ghidie daer staet en staet op van den dooden / so sal v Christus verlichten. *

D ¶ Daer om so siet nu toe / hoe ghi voochtelijc moecht wandelen / niet als die onwisen / mer als die wijse / en loft de tijt wat het is quade tijt. Daer om en wert niet onvertadich / mer vstandich / wat daer des h. C. A. C. wille si En en drincket v niet vol wijns / daer ee ongeordneert wesen wt voleht mer wert vol geests / en spreect niet malcanderen van psalmen en louelangen / en gheetelijcke lieden singet / en speelt den h. C. A. C. in uwer herten en segget dane alle tijt booz alle mensche / God de vader ons h. C. A. C. Ihesu Christi en zijt die een de anderen onderdanich in die vreesse Godes. *

E ¶ Die vrouwe sullen zijn onderdanich hare manne als de h. C. A. C. wat die man is des wijfs hooft / gelijc ooc Christus is dat hooft der gemeynte / en hi is zijns lichaens behouder / Mer gelijc die ghemeynte Cristo is onbdaen / also ooc die vrouwe hare manne in alle dingē Ghi mannen hebt lief v wijfs gelijc als Christus lief heeft gehad die gemeynte / en heeft he seluen booz ons gegeuen / op dat hije heyliche en heeste gecmecht dooz dz wat er hadt int woort op dat hi he stelde een heerliche gemeinte / die niet en hebben eenighe blecke of compelle / of eenighe van dien / mer dat si heylich si en onbertspelic

F ¶ Also sullen ooc die mannen haer wijfs lief hebben / als haer eygen luf. Wie zijn wijf lief heeft / die heeft hem seluen lief / Want niemant en heeft oyt zijne eygen vleesch ghebaet / maer hi ghenect / doet / en gelijc ooc die h. C. A. C. die gemeynte. Want wi zijn lede zijns lichaens van sinen vleesche / en van sinen gebeenten. Daer om sal een mensche vader en moeder verlaten / ende zijn wijf aenhanghen / ende

ioā. vij

R colij.

a

D

E Col. ij

F

daer sullen twee een vleesch zijn / dat misserium is groot / mer ic segghe van Christo / en van der ghemeynten. Doch oec ghi een yeghelic hebbe lief zijn wijs als hem seluen / mer dat wijs vzeese hare mā.

Die Apostel leert hoe die kinders haren onders behooren onderdanich te zijn / en onderwilt die van Ephehlen v allen ducheden. Dat. vi. Capittel.

Die Apostel danct God vanden goede dat den Philippensen ghegac is / ontdeckende sinen staet ende oender schiet die predicanten / die welke hi dermaect tot verduldicheyt in tribulatie. Dat. 3. Capittel.

Ghi kinders zijt gehoorsaem uwē ouders indē hē E / wāt dat is recht. Eert v vader en v moeder / dat is dat eerste ghebot / dat een belofte heeft / op dat v wel gae en lachnuich zijt op eerde / En ghi vaders / en verweckt v kinder niet / tot gramscap / mer voetsle op in onderwysinge en vermaninghen inden hē E / Ghi knechten zijt gehoorsaem uwē lichamelijckē heerē / met vzeese en beuen / en in simpelheyt vs herten / als Christo / niet met dienst alteen voor oogen / als den mensche te behaghen / mer als die knechten Christi / dat ghi sulcken wille Gods doet van herten met ghetwilicheyt / laet v dunckē dat ghi dē hē E dient / en niet den mensche / en weet so wat goet een yegelic doet / dat sal v ontfanghē bandē hē E / hi si een knecht oft een brude / En ghi heeren / doet oock des gelijcke tegen hē / en verlaet dat dreyghen en weet dat oock v hē E inden hemel is / en voor God en is gheen aensien der persoonen.

Ten laetken / mijn broeders keret inden hē E / en inder macht ynder stercheyt / doet aen dat harnas Gods / op dat ghi staen moecht tegen den listighen aenloop des duuels / Want wi en hebben niet te rampen tegen vleesch noch bloet / mer tegē bozken en geweldigen / tegen der werelt regenten der duylernissen in deser werelt / tegen den geestē der boosheyt onder dē hemel / om des wille so neēt dat harnas Gods / op dat ghi muercht wederstaen indē quaden dage / en in allen dinghē beschut zijn.

Soo raet nv / omgoit v lendenen metter waerheit / en zijt aen getogē met den creest der gherechticheyt en gescoeyt aen uwe voeten / met bereydinge der Euangelien banden brede / In alle dinghen grijpt dē schilt des gheloofs met welken ghi cont wt blusschen alle vierighe pālen des boose vās / en dē helm der salicheyt neemt aen v / en dat swerdt des gheests / welc is dat woort Gods. * En bidt stadeliken in alle aenleggingen met biddē en smeekē indē geest / en waert daer toe met allen aenhoude en smecken / voor allen heyligen en voor mi / op dat mi ghegeue werde dat woort / sond vzeesen op te doen mijnen mont / dat ic mach kenhe maken die miserie der Euangelien / van welken ic die booscap voere / inder ketenen / op dat ic daer in vlijlich handelen mach en spreken alst behoort.

Op dat ghi ooc weet / hoet met mi raet / en wat ic doe / sal v condē doen Tichicus / mijn lieue broedē en ghetrouwe dienaar inden hē E / welke ick gesonden hebbe tot v / om des willen dat ghi verne men soudt hoet met mi raet / ende dat hi v herten troost / Vrede sy den broederen en liefde met geloouē vā God dē vader en dē hē E Jesu Christo / Shenade sy met v allen / die daer lief heb

ben onsen hē E Jesum Christum onwerdsefelic.

Aulus en Thimo

theus knechte Jesu Christi. Alle dē heylighe in Christo. Jesu tot Philippē / met dē bisschoppen en dienaeren Shenade si met v en brede vā God onsen vader en den hē E Jesu Christo.

Ic dancke mijnē God / so dicke als ic uwer gedencke / welke ic altijt doe / in allen mijnē ghebedē voor v allen en doe dat ghebet met vuschdē / dat ghi totter gemeynscap des Euangelis ghecomen zijt / vā den eerstē daghe aen / tot nv toe. * En beu des seluē in goeden betrouwē / dat die in v beghoft heeft dat goede werc / die sal dat ooc volbrengghen tot indē dach Jesu Christi / gelijc alst mi behoort is / dat ic in dier matē van v allen houde / daer om / om dat ic v alle in mijnder herte hebbe / als die met mi deelachtich zijn der genadē in mijnen bandē / in die vantwoordinge en beuefinge der Euangelie.

Want God is mijn getuyge / hoe mi na v allen verlanget vā herte gront in Ihesu Christo / Ende daer selue bidde ic om / dat v liede ymmer meer en meer rijcker werde in alderley kennissen en in alderley onderuindinghe / dat ghi proeuen moecht / wat dat beste is / op dat ghi puer zijt en sonder aenslotinghe / tot den dach Christi / veruult met vuchden der gerechticheyt die daer comē door Jesum Christum tot prijse en loue Gods. *

Maer ic laet v weten / lieue broeders / dat hoet met mi raet / dat is meer tot vorderingē der Euangelien geraect oft geslagē / also dat mijn bandē opē baer gewordē zijn indē geheelen rechtehuylē / en by eenē yegelijcken mensche / en vele broeders hebbe wt mijnē bandē betrouwen tot den hē E genomen / die te stouter gewordē zijn dat woort te spreken sonder vzeesen / Sommige voorwaer preken Christum ooc wt haet en nijt / somighe wt goeder meyninghe / Die ghene preken Christum wt ewilkinge en niet puelic / wāt si meynē / si willen een tribulatie toe kerren tot mijnē banden / mer dese wt liefde / want si weten / dat ick tot verantwoorden der Euangelien hier ligghe.

Maer wat ist dan? Op dat alleen Christus hercondicht werde in alderley maniere / het gestie wt der waerheyt oft wt toualle / soo verblāde ick my doch daer in / en sal mi ooc verblāde / Wāt ic weet dat mi dat selue coēt tot salicheyt / door v gebet / en door hantreplinge des gheests Jesu Christi / ghehic ic eyndelic betwachte en hope / dat ic in geenderley stue te schanden en sal werden / maer dat met alder vryheyt gelijc alst altūt / also ooc nv Christus groot ghe maect werde aen mijn lichaē / het si door leuen oft door doot / Want Christus is mijn leuen en steruen / mijn ghetwin.

Want int vleesch te leuen / ist dat mi dat vuchē

Col. v. d
ero. ex v
Tit. ij. c
i. Pe. ij. c

Ro. ij. b.

D

b
d
g
h
i
k
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v
w
x
y
z

hier is totten wercken / en is mi niet cont welc ick
welen soude. Want ick werde met tweederley ghe
drongen ic heb lust af te leyden. En by Christo te
zijn. Welc doe veel beter ware. Mer het is meer
vande mode int vleesch te bliue om u wet wille. En in
goede betrouwen wet ic / dat ic bliuen / en bi v al
len zijn sal / tot vorderinghe en tot bliscchap des ge
lofs / op dat u we beroeminge eise werde in Chri
sto Jesu aen mi / door mine toecornst weder tot v.

D handelt alleen werdelijc nae dat Euangelium
Christi / op dz als ic come en sie / v oft hoze van v in
mijnder absencien / dat ghi gelijc wel staet in eenen
geest en in eender selen en te samen met ons kam
pet ouer dat geloue der Euangelien / en in geenem
wegē v versterckē laten / vanden wederpartijers /
welche haer is een bewisinge der verdoemenissen /
mer v der salicheyt / en dat selue vā God / want v is
ghegeuen te doene dat ghi niet alleene aen Christū
gelouet / mer oec om hem te lijden / ende hebt dien
seluen kamp welken ghi hebt aen mi gheāen en
nū van mi hoort.

Die apostel leert die van Philippis hander cernicheit
des abeloofs / van warachtighe ootmoedicheyt / ende van
warachtighe heyligheyt / Ende om haer lieben noch meer te
leeren / so seynt hi haer lieben boden.
Dat. ii. Capittel.

Nū onder v eenige bemaninge in
Christo / is daer eenighen troost der
lieften / is daer eenige gemeynschap des
geests / is daer eenighe bertelijche liefde
en barmherticheyt / soo veruult mijn
bruecht / dat ghi eens gemoets en sijn zijt / gelijche
liefde hebt / niet en doet door twijfel / oft door ydel ce
re / mer door ootmoedichy rekent v onder malcan
deren die een des anderen ouerke / en een yeghelijc
en sie niet op dat sine / mer dat des anders is.

* Een yegelijc si g'iesant / so Christus Jesus oec
was / die welcke hoe wel hi in Godlijcke ghedaen
te was / heeft hijs niet een roof geacht / Gode gelijc
te sine / meer heeft hem seluen berniet / ende die ghe
daente eens knechts aengenomen / en is geworden
ghelijc een ander mensche / ende in ghelate als een
mensche gheuonden / ende heeft hem seluen verne
dert ende is ghehoorsaem ghe worden totter doot
ia totter doot des cruices / Daer om heeft hē Godt
oock verhoocht / en heeft hem eenen naem ghege
uen / die ouer alle namen is / op dat inden naem Je
su hem buygen alle die knien / die in hemel ende op
aerden / ende die onder der aerde zijn / ende dat alle
tonge soude bejzden / dat Ihesus Christus die hē
hē / tot prijs Gods des baders. *

Wso mijn alder liefste / ghelijc ghi alijt g' hoort
sae zijt geweest / niet alleene in mijnder tegenwoor
dicheyt / mer nū oec veel meer in mijnder absencie
volsterct uwe salicheyt / met vresen en beuen. Wāt
Godt is die nū werct / beyde dat willen en volbrin
ghen / daer om dat hi een welbehagen in v heeft. *

Doet alle dinghen sonder murmureren en ber
weringhe / op dat ghi zijt sonder berispen / en puer
en Gods kinder onberispelijc / onder den ongeschich
ten en verkeerden gheslachte / onder welken ghy
schijnt als een lichte sterre inder werelt / dat seluen
de woort inhoudende / mit tot een geloue in de dach
Christi / also te die niet vergeuelic gelouen / noch ber
geuelic gearbeyt en hebbe. Mer al ist dat ic gheof

fert werde / op dat oer ende Gods dienst wō ghe
loofs so verblijc ic mi. ende verblijc mi met v allen
die gelijc verblijc v oec / en verblijc v met mi.

Ac hope indē hē E. A. E. Jesu / dat ic Thimotheū eec
lāc tot v sal leyden / en op dat ick oec goets moets
h als ic weet hoet met v staet / Want ick en hebber
geen die so geheel mijns sins si die so van aert vooz
v soget / Want si soeken al dat hare / ende niet dat
Ihesu Christi. Mer ghi weet dat hi beproeft is /
want gelijc een kind den vader / heeft hi mi gedient
in den Euangelio. Den seluen hope ic / sal ick seyn
den van stonde aen / wanneer ic onderuonden heb
be hoet met mi staet / Ic betrouwe inden hē E. A. E.
dat ic oec selue conestine comen sal /

Mer ic hebt vooz noot aengeāen / den v. oeder
Epaphroditon tot v te leyden / die mijn hulper en
medelijnder / en uwer Apostel en mijnō behoeflic
heyt dienact is. Wāt hi oec na v allen v. l. a. n. h. a. d.
de / en was hogelic becōmert / daer om / om dat ghy
gehoort hadt dat hi traue is gheweest / En hi was
vozwac doot sie / mer Godt heeft zijnd oēfermt
en niet alleē zijnd / mer oec mijnder / op dat ic niet
deēd droefenisse op die. ander en soude hebben.

Ic hebbe hem daer om te haerter gefonden / op
dat ghi hē siet / ende weder te h. o. l. i. c. h. e. t. w. e. r. d. e. / en
ic oock te weynigher truericheyts hebbe / hier om
so ontfancet hē nū inden hē E. A. E. met alle bruech
de en hebt sodangen meeren / want om des werco
Christi wille is hi den doot so na ghecomen / Daer
hi zijn leuen cleyn bedacht / op dat hi v ghebrēc aen
mimen dienst veruulten soude.

Die Apostel behoont die edelheyt der wetten ende
dat door zijn exempel / hem seluen daer in berantwoort en
de / en e bidt die Philippensen dat si hem volgen wilden.

Wat. in. Capittel.

Sort aē lieue broeders verblijc v in
aen hē E. A. E. / Dat ic v altijt eederley
erue / en verduet my niet / en maecht
v dies te sterker. Siet op die hondē
aer op die quade arbeits / siet op dyc
van een smidginghe / Want wi sijn die van een smi
dinge drē God diener inder gheest / en beroemen
ons van Christo Ihesu / ende troosten ons niet op
vleesch / hoe wel ic oec hebbe dat ic mi des vleeschs
vertroosten mochte / Soo hem een ander duncken
laet hi heeft wat / dat hi hem des vlees doofte / ick
bele meer / die opten achtsten daghe besneden ben /
een wt den volcke van Israel des g' slachts Ben
Jamin / eē Ebreeusch wt dē Ebree / en na der wet
een Phariseus / na der neestlicheyt een veruolger
der ghemeynten / nae der gherechticheyt inder wet
gheweest onstraffelijc.

Mer dat mijn gewin was / dat heb ick om Chri
stus wille vooz scade geacht / Wāt ic achte het si al
le scade om der ouerrulodicheyt wille der kenusten
Jesu Christi mijns hē E. A. E. / om wiens wille ick
al vooz scade gerekēt hebbe / en arbēt vooz drech /
op dat ic Christū gheuonne / en beuondē werde in
hē en niet en hebbe die gerechticheyt die wter wet
is / mer die doot dat geloue Christi coēt / namelijc
die gherechticheyt die vā God coēt int geloue / om
hem te bekennē en die cracht zijnder berispenissen
en die gemeynschap zijns lijdens / dat ic zijnder doot
ghelijc werde / oft ic oock der verrijkenisse vanden

dooden gheuoeten mochte.

Niet dat ic ynnertoes ontfanghen hebbe oft ynnertoes volcomen si/ n:er ic iaghe hrm na/ oft ic ooc dat selue begrypen mochte/ daer ic in ghegrepen be vā Christo Iesu/ Mijñ broeders/ ic en schat ic miseluen noch niet/ dat ic gegrepen hebbe/ Mer een segge ic/ ick verghete dat voor by is / en strecke mi tot dien dat daer voor is / en iaghe nae die voor ghesette mate na der clymnode/ welke voorhout die roepinghe Gods van bouen neder in Christo Iesu/ hoe vele onser nu volcomē sijn/ die laet also gefint sijn/ en sout ghi wat anders breder ghesint sijn/ dat laet ons God openbaren/ Mer doch/ daer in wi tot noch toe ghecomen sijn/ so laet ons daer in wandelē na eender regel/ en gelijc gefint sijn.

D Broeders/ sijn mijn nauolgers/ en neemste ware/ die alsoo wandelen/ ghesic ghi ons hebt tot een voorbeeld of forme. **W**at vele wandelen vā welckē ic v dic wil gheleyt hebbe/ maer nu segghe ick v ooc met weenē/ die viandē des cruys Christi/ welck her eynde is die berdoemenisse/ en dien den buyck hare God is/ en haer eere tot schanden wert/ dien die op eerdische ghesindt sijn/ Maer onse borgherscap is inden hemel/ van welcken wi ooc wachten den behouder Ihesum Christum des h: E: A: E: / welke sal verclaren dat lichaem onser nieticheyt/ dat het gelijc werde den lichaem sinder clareheyt/ na der werckmiche/ daer hi hem ooc mede can alle dinghen anderwoopen. *

¶ Dit apostel sterct die Philippensen patientie haer lie den verwekende tot gheseliche blyscap en volstanticheit: der goeder wercken / ende verblift hem in haer liebet vuychert achter na haer lieden geoesente.

Dat. iiii. Capittel.

A Idus mijn lieue ende vgherlijche broeder/ mijn vruelche en mijn croone/ staet also inden h: E: A: E: / Quodiam verumane ick / ende d' sintigen vermanē ic dat si eens sijn/ Ja/ ic bidde ooc v/ mē oprechtē mede hulpe/ neemste tot v/ d' yte samen met mi ghekamp hebben ouer den Euāgelie/ met Clement en den anderē mīnē behulpē/ welckē namen sijn inden boec des leuens. * **W**er blift v inden h: E: A: E: alle tijt / ende ander werf segghe ic verblift v/ laet uwe beleefcheyt oft gelijchheit allen mensche kēlic sijn. Die h: E: A: E: is na hier bi/ socht niet mer in allen dingen laet v bedinghe sint ghebet/ ende sinrecken/ met dansegginge kēlic wer den voor God/ Ende die brede Gods/ welke te bouen gaet allen sinnen/ beware uwe herte n en sinnen in Christo Iesu. *

B Voort ane lieue broeders/ wat warachtich is/ wat redelic/ wat gherechtich/ wat cuylich/ wat lieflic/ wat wel luyt/ ist eenige d'recht/ oft eenighen lof daer denct na/ welck ghi ooc gheleert en ontfanghē en ghehoort en gesien hebt aē mi/ dat doet so sal die h: E: A: E: des vrede met v sijn/ Mer ic ven bloeblicke vblift in d' h: E: A: E: / dat ghi weder eens bloepende sijn vā mite houdē/ ghesic ghi te voren van mi ghehouden heb/ wāt ghi waert vhaect / Niet en segghe ic dat om des gebreecs wille/ **W**āt ick heb gheleert onder welckē ic ven mi latē ghenoegehē/ Ick can te met sine/ en ic weet hooge te varen/ Iche ouer al/ en in allen dingē geschiet/ beyde versact sijn en honghere/ oueruloeyen en armoede lide. Ic vermache

al door dien die mi machlich maect Christi? **M**er ghi hebt wel gedaen/ dat ghi v ooc mīnder tribulacien hebt aenghenomen.

Mer ghi van Philippensen weet/ dat van beghin der Euāgelien/ daer ic wet tooch vā Macedonia geen gemeynte mi mede gēdeylt en heeft/ nae der reckeninge die iunam ende wtgaf dan ghi alleene/ **W**āt tot Thessalonicensen soude ghi tot mīnder nostricken eens ende daer na noch eens/ niet dat ic die gaue sucke/ mer ic suecke die vuychert/ dat si oueruloedich si in uwer reckeninghe. **W**ant ick heb alle dinc en oueruloeyen te ben veruult/ doe ic ontfinc door Epaphroditum dat vā v qua/ eenē ruck der soeticheyt/ een offer God aengenaē/ en behaghele **M**ijn God veruulle alle v nootrust/ na sinen rijchdom inder clareheyt in Christo Iesu.

Dien God en onsen vader si prijs vā ewicheyt tot ewicheyt Amen. **G**roet alle heyligen in Christo Iesu/ het groeten v die broeders die bi mi sijn/ het groeten v alle heylighen/ sonder luyche die van Keyers buyse/ Die genade ons h: E: A: E: Ihesu Christi si met v allen Amen.

Hier beghint die Epistel van sinte Paulus

hels totten Collossenē.

¶ De Apostel aengēten h: bende die goetwillicheit der Collossenē/ rechte totter macht der Euāgelien/ Ende wilt dat si die kerckelic ghesenen.

Dat. J. Capittel.

Paulus en apostel

Iesu Christi/ door dē wille Gode en broed Timothee? **D**ē heyligē tot Collossenē en den ghelouwigē/ broederen in Christo.

Genade si met v/ en vrede vā God onen vader en dē h: E: A: E: Iesu Christo

Widanchē God dē vader ons h: E: A: E: Iesu Christi/ en bidde altijc voor v/ na dien dat wi gehooft hebben vā uwe gelouue aen Christo Iesu en van uwer liefden tot alle heyligē/ om der hopen wille die v op gheleyt is inden hemel/ van welcken ghi gehooft hebt door dat woort der warheyt in der Euāgelien/ dat tot v geome is/ gelijc ooc in v alder werelt/ en is vruelcheit/ gelijc ooc in v/ vanden dage aen dat ghūt gehooft hebt/ en bekennt die ghenade Gods inder warheyt/ gelijc ghi gheleert hebt vā Epaphra/ onsen lieue mede dienac/ welck is een ghetrouwe dienac Christi voor v/ d' yte ons ooc gheopent heeft v liefde in den gheest.

* **D**arrom ooc wi vanden dage aen/ dat v hē ghehoort hebben/ houdē wi niet op/ voor v te bidden/ en begheerē dat ghi vruelck wert/ met kennisse sijn willens/ in alderley geestelicker wylcheyt/ en vstaē dat ghi wederlic wādelē dē h: E: A: E: / tot alle behaghen/ en vruelcheit sijn in allen goeden wercken/ en wasset inder kennisse Gods/ en wert gestercet met alle crachten/ na sinder heerlijcker macht/ in alder lijdesaemheyt en lāmoedicheyt met vruelchden. * **E**nde dancksegghet den vader die ons waerdich gemacēt heeft/ tot der eerste wille der heylighen int licht.

eph. b. b

uen en v leuen is verborogen met Christus in God/ Mer als Christus v leue hem openbaren sal/ dan suldi ooc openbaer werden met hem under heerscheyt. * * Daerom soo doot nu v leden/ die op aerd sijn/ hoerertse/ onreynheit/ luste/ quade begeerte/ onreynheit/ en giericheyt/ (welck is afgoderij) om welke comt die toren Gods ouer die kinder der ongelouicheyt/ in welcke ghi ooc boortijts gewandelt hebt/ doen ghi daer in sefde.

1. pe. ff. c

B Mer nu legget al van v/ granschap/ verbolghenheit/ boosheyt/ blasphemie/ scandelijcke woorden/ wt uwe mont/ liecht niet onder mal' anderē/ trect den ouden mensche wt met sinen werckē/ en trect den nyen wt aen/ die veruyt wert totter heilike Gode/ na zijne sefs bedē/ die hē ghescrepen heeft daer en is niet Griek/ Jode/ besnijdinghe/ onbesnijdinghe/ Barbare/ sechpeten/ knecht/ vrije/ maer al ende in allen Christus. *

* Daerom so trect nu aen / als die wtuerroren Gods heylighe ende heminden/ hertelicks ontfermē/ vriedelicheyt/ oetmoedicheyt/ laechtmoedichy lancmoedicheyt/ ende hout die een den anderē tot goet/ en bergheeft die een den anderen als yemant eenige clachte seggē dē anderen heeft/ gelike Crist? bergheue heeft/ also ooc ghi/ Maer bouē al so trect aen die hefde/ die daer is den bandt der volcomenheit/ en die vrede Gods behoude die ouerhant in uwer hertē/ tot welcken ghi ooc gheropen sijt in eenen lichaem/ en sijt danbaer.

eph. vi a

Tact dat woort Gods rijckelien in v wonē/ in alle wysheyt/ leert en vermaent v seken met psalmen ende louelanghen/ en in ghescheliken liedkens in der genaden/ en singhet den H. G. H. E. in uwer herten/ en al wat ghi doet met woordē/ oft met wercken/ dat doet al in den naem ons H. G. H. E. Jesu/ ende danct God den vader voor hem. *

Ghi vrouwe sijt onderdanich uwen mans/ gelike behoort indē H. G. H. E. / Ghi mans hebt lief v wijfs/ ende en sijt niet bitter teghen haer. Ghi kinder sijt ghehoorsaem den ouders in allen dinghen/ want dat is den H. G. H. E. behaerlich/ Ghi vaders en behijft v kinderen niet/ op dat si niet cleymoedich en wordē/ Ghi knechte sijt gehoorlaē in allen dinghen uwen lijflijken heere/ met met dienste voor oogen/ als die menschen te behagen/ mer met simpelheit des hertē/ en met vrees Gods/ al wat ghy doet/ dat doet vā hertē/ als dē H. G. H. E. en niet dē mensche/ en weet/ dat ghi banden H. G. H. E. ontfanghe sult die vergeldinge der cristenen/ Want ghi dient dē H. G. H. E. Jesu Christo. Wie onrecht doet die sal ontfangen wat hi onrechts ghedaen heeft/ wāt het en is gheen aensien der personen / ghi heereu/ wat recht en gelijc is/ dat behijft dē knechte/ en weet/ d'z ghi ooc eenē H. G. H. E. hebt indē hemel

act. x. e

Die Apostel beweest hem seluen den bedinghen banden Collastensen/ behouende hoele hem hebben sullen reghen die onghelouighe/ Mptende die Epistel/ en confirmerende door groetenisse. *

Dat. iij. Capittel.

Althut v aen dat gebet/ en waect daer in met dansegginge ende bidt oock te samen voor ons/ op dat ons God die duere des woorts op doe/ te spreke die vborgethys Christi/ (dare ic ooc) om ghehouden ven/ op dat ich dat selue openbare/

ghelike ick spreken soude. Wandelt inder wysheyt tegen die ghene die daer buyten sijn/ en lostet dien tijt/ D' sprake si alijst inder ghenaden met soute mengt/ op dat ghi weet hoe ghi een yegelijckē antwoorden sult. *

Hoet met mi staet/ sal v rontdē doe Tybicus die lieue broedē en ghetrouwe dienacr en medeknecht inden H. G. H. E. / welckē ic hebbe tot v gefondē om des wille/ op dat ick onderwinde hoet met v staet/ op dat hi vmane uwe hertē met Onesimo den ghetrouwē en lieue broeder / welckē is banden uwen die v rontdē doen sullen van allen hoet hier staet.

Het groet v Kristianus mijn mede gheuanghe/ en Marcus den neue Barnabe/ van welcken ghy hebt een gebor ontfanghe/ Ik dat hi tot v comt/ ontfancet hem/ Ende Iesus die daer heet Gerechtich/ die wt der besnijdinge sijn. Dese sijn alleene mē hulpers aen dat rijcke Gods/ die mit ren troost ge worden sijn/ D' doe groetē Epaphras / die banden uwen is/ een knecht Christi/ en alijst woortstelt voor v met gebedē/ op dat ghi volcomelic moecht staē/ en veruult in allen dē wille Gods / Ic geue hē ghetuygenisse/ hi heeft ren groote heerticheyt voor v/ ende voor die van Iadicea/ en van Hierapoli/ Het gruet v Lucas die mederijn meester/ die liefste / en Demas/ Groet die broeds tot Iadicea/ en Nymphan/ ende die ghemeynte in sijn huys / Ende als die Epistel bi v ghelesen is/ so maect dat si ooc indē ghemeynte vā Iadicea ghelesen wert / en dat d'ye tot die van Iadicea is/ v ghelesen werde / en seggē Kristippo/ Siet den dienste ane die ghi ontfanghen hebt inden H. G. H. E. / dat ghi dien veruult/ Mij groete met mijnder hant Pauli/ Ghedencket mijnder banden/ Die ghenade si met v Amen.

Ghescreuen vā Komendoor Tychiron ende Onesimon.

Hier beghint die eerste Epistel die Paulus landt tot dien van Tessalonica.

Die Apostel danct God van haer lieden goeden/ beginne ende vander verseynghe haerder goeder wercken. Dat. 3. Capittel

Paulus en Silvanus ende Timotheus. Der gemeynte tot Tessalonica/ in God dē vader en den H. G. H. E. Jesu Christo. Senade si met v en vrede van Godt onsen vader/ ende den H. G. H. E. Jesu Christo.

* Widdanckē God alle tijt voor v allen/ en ghedencken v in onsen ghebedē/ sonder op houde/ ghelijc wi gedashtich sijn ws werkes / inden ghelouwe/ en uwen arbeys inder liefden/ en v liden/ saemheyt/ onder hope/ welckē is onse H. G. H. E. Jesu Christi/ voor God onsen vader/ Want lieue hoorders van Gode bemint/ wi weten hoe ghi wtuerroren sijt/ dat onse Euangelium bi v ghewerck/ met alle dē moort/ mer ooc inder cracht en indē kryghe gheest en in groter volheyt/ gelike ghi weet hoe danich wy ghewerck sijn onder v om uwen wille.

En ghi zijt onse nauvolgers ghe worden en des
H. E. E. E. ende hebt dat woort ontfangen on-
 der vele tribulatiën met huercheden inden heyligen
 gheest. * Also dat ghi ghe worden zijt een hoor-
 beelt allen ghelouighen in Macedonia en Thacia/
 Want vā v is dat woort des **H. E. E. E.** wtgegeaē
 niet alle in Macedonia ende Thacia/mer in allen
 plaetfen/is ooc v gelooue in God wtgebroken/ al-
 so dat geen noot en is v yet te seggen/ Wāt si selue
 bercondigē van v/wat ingant dat wi van v gehad
 hebbe/en hoe dat ghi bekeert zijt tot God banden
 afgoden/te dienen den leuenden en warachtighen
 Godt en te verwachten sinen sone banden hemel
 welcken hi berweert heeft vander doot Iesum/ die
 ons verloft heeft banden toecomen de grāscappen

Die apostel verrooft die van Thessalonica in al haer
 lie der teghenspoet /ende dat door zijn conformitēyt door
 hem ende door die kercke van Jerusalem.

Daer. ij. Capittel.

Vant ghi ooc weet/ lieue broeds/ ban
 onsen inghaec tot v/ dat hi niet te ver-
 gheefs ghe weest en is/mer als wi te
 bozen gheleden hadden/en vermaect
 waren tot Philippen (ghelick ghy
 weet) waren wi doen noch sicut v te segghen dat
 Euangelium Gods/ met groten stryde/Want on-
 se vermaninge en is niet gewoest tot dolinge noch
 totter onreynicheyt/noch metlike mer ghelie wy
 van Godt beproeft zijn/dat ons dat Euangelium
 betrouwt is te preken/also spreken wi niet als
 oft wi den menschen behagen wilden/maer Godt
 die onse herten beproeft.

Wien hebbe noyt met smeeckēde woorden om
 ghegaen (ghelie ghi weet) noch na der ghiercheit
 gestelt/God is dies ghetuyge/ wi en hebben oock
 gheen prijs gesocht van mensken noch van v/noch
 banden anderen/wi hadden v moghen lastich zijn/
 als apostelen Christi/mer wi zijn moederlick ghe-
 weest midden onder v/ghelie als een boecker haer
 kinder boeckert/also hebben wi eens herte lust aen
 v gehad/v mede te deplen/niet alleē dat Euange-
 lium Gods/mer ooc ons leuen/daer om dat wi v
 hebben liefder reghen.

Ghi zijt wel gedachtich/ lieue broeders onsen
 arbeit en onse vermoetheyt/Want dach en nacht
 arbeiden wi/op dat wi niemant onder v lastichen
 souden zijn/en preecten onder v dat Euangelium
 Gods/God is onser ghetuyge en ghi/hoe heyligh-
 licheit ende gherechtelicheit en onberispelicheit wi v (ghi
 die ghelouich waert) geweeft zijn/ghelie ghi doct
 weet/dat wi gelie een vader sijn kinder hebben wi
 v hermaent/ende getroot/en betuycht hebbe/dat
 ghi wandelen soudt/werdelicheit voor God/ die v ge-
 roepen heeft tot sijn rijk en tot sijn der heerlicheit

Daer om wi ooc sonder ophouden Godt danc-
 ken dat ghi doen ghi ontfinct van ons dat woort
 der Godlicker prekinghe/soe en ontfinct ghi dat
 niet als t woort der menschen/mer ghelick ooc wa-
 rachtich is als Gods woort/welc ooc werct in v/
 ghidicheit daer ghelooft/Want ghi zijt nauvolgers ghe-
 worden/lieue broeders der ghemoynten Godts/
 in Judea in Christo Ihesu /dat ghi recht dat selue
 geleden hebt/ban uwē bloet vriendē dat ghene dat
 si banden Joden gheleden hebben/welcke ooc den
H. E. E. E. Ihesum ghedoot hebben/ende sijn pri-

pheten/ende hebben ons veruolcht/en behaghen
 God niet/ende sijn alle menschen tegen/ende kee-
 ren ons te segghen tot den heydenen/daer mede si
 salich mochten werden/op dat si haer sonden ver-
 uullen alsoos/want den tozen is te hanc eyndelich
 ouer hen gheromen.

* Mer wilieue broeders/na dien wi uwer een
 wile verooft ghe weest sijn/na dat aensicht/niet na
 der herten/hebben wi des te meer ghebaect/v aen-
 sicht te sien e met groten verlangen/Daer om heb-
 ben wi willen tot v comen (ich Paulus) tweemael
 met Sathanas heeft ons belet/Wandt wie is on-
 se hovinghe oft huerchede/oft crone der beroemin-
 ghe/zijt ghie ooc niet voor den **H. E. E. E.** Ihesu
 Christo tot sine toecomst: ghi zijt ymmer onsen
 prijs ende blifschap.

Die apostel seynt Thimotheum om te verrooosten die
 van Thessalonica/en selt troosten van sijn der wedercomst
 biddende altijt voor haer lieten.

Daer. iij. Capittel.

Mer om en hebbe wijs niet meer wil-
 len verdragen/ende hebben ons late
 wel behaghen ons alleen tot A tenen
 te bliuen ende hebben Thimotheum
 ghesonden onsen broeder en dienær
 Gods/ende onsen medehulper inder Euangelien
 Christi/om v te stercken ende te vermanen om vs
 gheloofts wille/op dat niemant cranch en werde
 in deser tribulatiën/den welcken (ghi weet) dat wi
 begeuen sijn/Ende doen wi v v waren/seyden wi
 te bozen/wi moesten tribulatie hebben ghelie alst
 ooc ghelichet is/ende ghi wetet/Daer om en heb-
 bes niet langher berdraghen/ende heb wt gheson-
 den dat ic bekennen soude v ghelouue/op dat v bil-
 licx niet en seytēre die temptceder/ende onsen ac-
 beyt niet te vergeefs en werde.

Mer ns als Thimotheus tot ons vā v gecomen
 is/ende ons vercondicht heeft v ghelouue en liefde/
 ende dat ghi onser ghedeynt/aile tijt ten besten/en
 verlanghet nae ons te sien/ghelie oock ons nae v/
 Daer sijn wi liefde broeders getroot in ghe wordē
 om v in alle onse tribulatie ende noot / door v ghe-
 looue/Wāt ns sijn wi leuendicheit/ter wile ghi staet
 inde **H. E. E. E.** Want wat danc connen wi God
 weder gheuen voor v/voor alle dese huerchede/die
 wi hebben van v voor onsen God/wi bidden dach
 en nacht/dat wi sien mogē v aensichte/en beuulle/
 so wat ghebreect aen v ghelouue.

Mer hi God onse vader en onse **H. E. E. E.** Ihe-
 sus Christus/ricke onsen wech tot v. Maer v ver-
 meere die **H. E. E. E.** ende late die liefde vol werden
 onder malcanderē/en tegen alle mensche (ghelie
 wi ooc sijn tegen v) om uwer herte te stercken sou-
 der elachte inder heylicheit voor God onsen vader
 en in die toeroeck des **H. E. E. E.** Ihesu Christi/
 met allen sinen heylighen.

Die apostel berispt die van Thessalonica in die conde vā
 oncuylheit/begherlicheit/tracheit/ende onghetemperde
 broefheit der dooden.

Daer. iij. Capittel.

Voort aen/lieue broeders/bidden wy
 v en vermanē inde **H. E. E. E.** Ihesu/na
 die ghi vā ons ontfangē hebt hoe dat
 ghi sult wandelen/en God behaghe/
 dat ghi altijt boldet wert/want ghy

wet wat geboden wy v gegeuen hebben door de
 hese Iesum/Wat dat is de wille Gods / uwe
 heylighinghe / op dat ghi v onthout vā oncuysheyt
 dat een yeghelijcke wete zjn̄ wat te houden in heyl
 ghinge / en eeren / niet inder begeerte des lusts / ghe
 linc die heydenē die van God niet en weten / en dat
 nyemant begeerpe noch en veroordele / sinen broe
 der in die handelunghe / want die hese is dyc
 waaker ouer dat alle / ghelijc wi v te voren ghelept
 en betuycht hebbe / Want Godt en heeft ons nyet
 gerocpen tot onreynicheyt / mer totter heylighinghe
 * Mer wie dat v u vacht / die en veracht niet ee
 nen mensche / mer God die sinen heylighen gheest
 ghegheuen heeft in ons.

B

* Vander broederlijcker liefde en was ons niet
 noot te scrue. Wat ghi zjnt selue vā God gheleert /
 v onder malcanderen liefte hebben / En dat doet
 ghi ooc tot allen broeders / die in geheel Macedo
 nia zjn̄ / mer wi vermanē v / lieue broeders dat ghi
 noch boider wert en staet daer na dat ghi stille sut /
 en dat ghi dat uwe beschie / en arbeyp metten han
 den / ghelijc wi v geboden hebben / op dat ghi eer
 baerlijcken wandelt tegen die / die daer buyten zjn̄
 en niets en behoeuen.

A

* Mer broeders / wi willen dat ghi weet vā die
 daer slapen / op dat ghi niet truerich en zjnt / ghelijc
 die andere die gheen hopinge en hebben. Want ist
 dat wi ghelooue dat Iesum ghestoruen is / ende ver
 resen is / so sal God ooc die daer ontslapē zjn̄ door
 Iesum niet hem leyden / Want dat seggen wy als
 een woort des hese / dat wi die daer leuen
 en ouerbliuē inder toecost des hese / sullen
 die gheue niet vooxomen / die daer slapen / Want
 die hese selue sal in eenen gebieden / ende in
 een stemme des archangels / en metter basynen
 Gods nedercomen vanden hemel / en die doode in
 Christo sullen opstaen ten eersten / daer na wi dyc
 daer leuen / en ouerbliuē / sullen te samē met den
 leuen wech ghetrocken werden inden wolcken /
 den hese te gheincte dat si haer / lieden wel hebbe sul
 len tegē haren nacien ende haren God.

D

Die Apostel wacelchont die van Thessalonica vande
 tocomenden daghe des doots / en van dat oordeel Gods
 int generael en vermaent dat si haer lieden wel hebbe sul
 len tegē haren nacien ende haren God.
 Dat v. Capittel

Mer vanden tijden ende stonde / lieue
 broeders / en is niet noodt te scruen.
 Want ghi selue weert seker / dat den
 dach des hese sal comen / gelijc
 een dief inder nacht. Wat als si sullen
 seggē het is vrede / daer en is gheenen vaer / soo sal
 dat verdueren snellic ouer hē alle comen / gelijc die
 wee ouer een beuuychte vrouwe / en en sullen niet
 ontulien / Maer ghi / lieue broeders / zjnt niet in duy
 sternissen dat v dien dach ghelijc een dief begrype.
 * Ghi zjnt alte samē kindere des lichts / en kin
 deren des daechs / * Wien zjn̄ niet vander nacht /
 noch vander duyfternissen.

1. Corin
13. c

1. Pe. 13
c.

ap. 13. a.

B
ela. 13. d

Die Apostel wacelchont die van Thessalonica vande
 tocomenden daghe des doots / en van dat oordeel Gods
 int generael en vermaent dat si haer lieden wel hebbe sul
 len tegē haren nacien ende haren God.
 Dat v. Capittel

Mer vanden tijden ende stonde / lieue
 broeders / en is niet noodt te scruen.
 Want ghi selue weert seker / dat den
 dach des hese sal comen / gelijc
 een dief inder nacht. Wat als si sullen
 seggē het is vrede / daer en is gheenen vaer / soo sal
 dat verdueren snellic ouer hē alle comen / gelijc die
 wee ouer een beuuychte vrouwe / en en sullen niet
 ontulien / Maer ghi / lieue broeders / zjnt niet in duy
 sternissen dat v dien dach ghelijc een dief begrype.
 * Ghi zjnt alte samē kindere des lichts / en kin
 deren des daechs / * Wien zjn̄ niet vander nacht /
 noch vander duyfternissen.

Hier om so en laet ons niet slapē / ghelijc die an
 deren / mer laet ons wakē / en nuchtere zjn̄ / Wat
 die daer slapen / die slapen des nachts / ende die daer
 droncken zjn̄ / die zjn̄ snachts droncken / Maer wi
 die des daechs zjn̄ / sullen nuchtere zjn̄ / aengedaen

metten eceft des geloufs ende der liefden / en niet
 den helm der hopeningen op die salchept. Wat God
 en heeft ons niet gelet tot grauicappē maer die sa
 lichheyt te veruoren door onsen hese Ihesum
 Christum / die voot ons ghestoruen is / op dat we
 der wi waken oft slapen / gelijc niet hē leue souden /
 Daerom / vermaent v onder malcanderē / en sticht
 die een den anderen gelijc ghi ooc doet. *

eph. 6.

A

Wi bidden v / lieue broeders / dat ghi bekent die
 aen v arbeypden / ende vooxstaen inden hese /
 en vmanē v / houdse dies te meet in die liefde / om
 haers werer wille / en zjnt vreedse met haer lieden.
 * Wi vermanen v lieue broeders / vermaent die
 ongeordineerde / troost die cleynmoedige / vdraecht
 die cranchen / zjnt lancmoedich tegen alle mensche /
 Siet dat niemāt quact met quade yemanden ber
 guelde / mer altijt staet na dat goet is / onder malcā
 deren ende tegen alle menschen / Sijt altijt vrolich
 bidt sonder ophoude / zjnt danbaer ouer al / Want
 dat is die wille Gods in Christo Iesu aen v.

D

Den geest en blust niet tot / Die prophetic en v
 acht niet / Procuet al / en dat goet is dat behoude /
 Maet alle quade schijnen / by die God des vreden
 make v heyligh door al / op dat uwe geuelen geest
 ende siele ende lichaem moeten behoude werde on
 berispele op die toecornst des hese Ihesu
 Christi / * Getrouwe is hidie v roept / welck sal
 ooc doen / lieue broeders / bidt voox ons / Groet
 alle die broeders met de heylighē kuste / Ick be
 we re v bi den hese / dat ghi die Epistele laet lesen
 alle heylighē broeders / Dyc ghenade ons hese
 Iesu Christi / si met v Amen

Cor den Thessalonicen die eerste
 is ghescreuen van Athenen.

Hier beghint die ander Epistel die Pau lus sandt tot die van Thessalonica.

Die Apostel danct God vander geerde lekeeringe der
 Thessalonicen biddende voox vder volbringhinghe.
 Dat eerste Capittel.

Mulus ende Siluanus ende
 Thimotheus.
 Der gemeynthe vā Thessa
 lonica / in God onsen vader
 en de hese Iesu Christo
 Genade sy met v en vze
 de van God onsen vader en
 den hese Iesu Christo.

Wi sullen God danckē alle tijt om v / lieue broe
 ders / gelijc behoorlic is / Wat v gelooue wack se
 re / ende die liefde eens yeghelijcken onder v neems
 toe onder malcanderē / also dat wi ons uwer beroe
 men onder die gemeynthe Gods / van uwer verdul
 diebeyt ende gelooue / in alle uwe veruolghinghen
 en tribulacien / die ghi verdraecht tot beuuyfinghe
 des gerechten ordeel Gods / op dat ghi weerdich
 wert tot den rijcke Gods / ouer welckē ghi ooc lij
 det / Ist anders recht / is v Godt te vergelde tribu
 lacien / die v quellen / mer v die daer gequelt wort /
 rust met ons wāner die hese Iesus openbere
 wert vande hemel met den enghelen / zjnder crach
 te / ende met vlammenenden vuere / die daer vzaech

B

A

D sal gheuen ouer die / Die God niet ghekent en heb
ben / ende ouer dye / dye nyet gheboortsaem en zijn
gheweest den Euangelio ons **h. E. E. E. N.** Ihesu
Christi / welcke sullen pijn lijden / dat ewighe ver
deruen hande aensicht des **h. E. E. E. N.** / ende van
der heerlijkheyt zinder sterckheydt / als hy comen sal
hem te verclaren in sinen heylighen / ende wonder
lijck te worden in allen ghelouighen. Wandt onse
ghetuyghenisse aen v tot deser tijt hebbet ghy ghe
looft / ende daer toe bidden wy alle tijt voor v / dat
onse **h. E. E. E. N.** Godt v waerdich make des roe
pens / ende veruulle alle welbehagender goetheyt
ende dat werck des gheloofts inder cracht / op dat
aen v gheprezen worde / den name ons **h. E. E. E. N.**
Ihesu Christi / ende ghi zien hem nae der ghenaden
ons Gods / ende des **h. E. E. E. N.** Christi.

Die apostel doet werck dye meeninghe des toeroemst
van antiochie / waer af hi meerder bescheet beuuenen sal
Dat. ij. Capittel.

E Er ick bid v lieue broeders / door det
toeroemst ons **h. E. E. E. N.** Ihesu Chri
sti / ende bi onser beclaminghe in hem
dat ghi v niet haest en laet beweeghen
van uwen sinne / noch veruaren / noch
door gheest / noch door woort / noch door brief / als
van ons ghesonden / dat den dach Christi voor han
den is / en laet v van niemant verleyden in gheen
derley wyse / want hi en coempt niet / het en si dan /
dat te voren een afscheyden come / ende gheopen
baert werde die mensche der sonden / ende dat kind
der berdoemenisten / die daer is een wederpartijer
ende hem verheft bouen al dat Godt ofte Godts
dienst heet / also / dat hi hem sedt in de tempel Gods
als een God / ende gheeft hem wt / hy is Godt.

Sedenct ghi niet / dat ic sulcs seyde doen ic noch
bi v was. Ende wat het noch ophout / wetet ghi op
dat hi openbaer werden sal tot zinder tijt. Wandt
hi weret hem seluen een verborghentheydt der voo
fheydt zonder dat hijt nu ter tijt ophout / moet werck
ghedaen worden / * ende als dan / sal die voo
fachtighe gheopenbaert werden / welken die **h. E. E. E.**
sal dooden metten gheest zins monts / ende sal zyn
der een eynde maken door dye verschijninghe zyn
der toeroemst / * des welken toeroemst gheschied
nae der wercklingen des duuels / met alderley lo
genachtighe crachten ende teekenen ende wonder
doen / ende met alderley verleydinghen der ongher
rechticheyt / onder dien / die verlozen werden / daer
voor dat si die liefde der waerheyt met en hebben
ontfanghen / dat si salich werden. Daerom sal haer
Godt leynden crachtighe dolinghen / op dat si ghe
loouen der loghenen / op dat gheoordeeldt werden
alle die der waerheyt niet ghelooft en hebben / mee
hebben der vooftheydt gheconsenteert.

Mer wi sullen God dancken alle tijt om v / lie
ue broeders vanden **h. E. E. E.** / dat v God die eerste
bruchte vercozen heeft ter salicheyt / inder heyligh
makunghe des gheests / ende int ghelouue der waer
heyt / daer hi v inne geroepen heeft door ons Euan
gelium / tot e ygendom der heerlijkheyt ons **h. E. E. E. N.**
Ihesu Christi. *

* Hier om so staet nu / lieue broeders / en houdt
aen die settingen / ghi die geleert zyt / het si door ons

woort ofte Epistel. Maer onse **h. E. E. E. N.** Ihesu
Christus ende God die vadet die ons lief ghehade
heuet / ende ghegheuen eenen ewighen troost / en
de een goede hovinghe / door ghenade / dye verma
ne uwer herten / ende stercke v in alderley seere en
de goet werck.

Die apostel begheert van dien van Thessalonica dat si
biddē sullen / en reformeerde in die regeneratie des quaets
ende begheert dat si hantwerck hanteren sullen.
Dat. iij. Capittel

Want aē lieue broeders bit voor ons
dat dat woort des **h. E. E. E. N.** loope /
ende gheprezen werde ghelijck by v /
ende dat wi verlost werden / vanden
onaer dighen ende quade menschen.

Wandt dat ghelouue en is niet een peggelijcks
duick / mer dye **h. E. E. E. N.** is ghetrouwe / dye sal v
kercken ende bewaren voor den quaden. Mer wy
betrouwen op v inden **h. E. E. E. N.** / dat ghy doet
ende dden sult wat wy v ghebieden. Dye **h. E. E. E.**
stiere v herten tot der liefde Gods / ende totter lij
saemheyt Christi. *

* Maer wi gebieden v lieue broeders / inden
naem os **h. E. E. E. N.** Ihesu Christi / dat ghi v ontret
van alle broeder / die daer ongeordineert wadelt
en niet na der settingen die hi van ons ontfanghen
heeft. Want ghi weet / hoe ghi ons sult na volghen
wat wi en zijn niet ongeordineert onder v geweest
wi en hebbe ooc niet om niet dat broed bā yemant
genomen / maer met arbeyt en bermoeyptheyt / dach
ende nacht hebben wi ge arbeyt / op dat wy niemant
onder v en souden beswaren. Niet daerom / dat wy
bes gheen macht en hebben / maer om dat wy ons
seluen tot een form souden geuen ons na te volgen
En doen wi bi v waren / gheboden wi v dat selue /
ist datter yemant is / die niet en wil arbeyden / dye
en sal ooc niet eten.

Want wi hoorē / dat sommige onder v ongeordi
neertelijck wandelē / en en arbeyden niet / mer leuen
curioselic. Maer sulcken gebiede wi en vermanen
door onsen **h. E. E. E. N.** Ihesum Christum / dat si met
stillen wesen arbeyden / en haer eyghen brood eten.

Mer ghi lieue broeders / en werct niet verdrietich
wel te doen. * Mer isser yemant die niet gheboor
saem en is onsen woorden / dien teyken ons door
eenen brief / en en hebbet met hem niet te doen / op
dat hi bescaet werde. Nochtans en hout hem niet
als eenen vliant / maer vermaent hem als eenen
broeder.

Maer hi / die **h. E. E. E.** des breden / gheue v bre
de ouer al / in alder manieren. Dye **h. E. E. E.** si met
v allen. Die groete met mijnder hant Pauli / dat is
dat teken in alle vrieue / also ic scrue. Dye grnade
ohs **h. E. E. E. N.** Ihesu Christi si met v allen Amen.
Gheschreuen van Athenen.

Hier beghint die epistele Pauli tot Timotheu

Die apostel vermaent Timotheum dat hi die geboden
der wet niet hondē en sal / ende dancet God dat hi hem tot
ter apostelschap ghecepen heeft ende poeret Timotheum
dat hi attijr die valsche leeraers niet erkent sal.
Dat eerste Capittel

Dulus een Apo-
stel Iesu Christi/ na dat be-
uel Gods/ des salichmakers
en des h. G. E. E. I. Iesu
Christi die onse hope is.
Timotheo mijn sone vā
aerde door dat ghelooue.

Ghenade/ van barmherticheyt/ vrede van God on-
sen h. G. E. E. I. Iesu Christo.

Wiso ic v. vernaeut hebbe dat ghi tot Epheso
soudt bliuen doen ic in Macedonen reysde / alsoo
doet/ op dat ghi sommigē gebiedē soudet/ dz si niet
anders en leerde/ oock niet en achtē op die fabulen
ende der gheslachten registere/ die gheen eynde en
hebben/ en brengen in eer vragen op/ dan die bete-
ringe in God door dat ghelooue. Want die hoof-
sommē en dat eynde des ghebots/ is liefde van een
reyn herte/ en van goeder conscientien / en van on-
beueynsden gelooue/ vā welken sommigē hebbe
ghedwaelt/ en sijn omghekeert in onnutte clappe-
rē/ ende willen der scriftueren meester wesen/ en
en verstaen niet wat si leggen oft dat si setten.

Wi wete nochtā dat die wet goet is / ist datte
yemant recht gebruyet/ en wete dat/ dat den recht
uerdigen gheen wet en is ghegeuen/ maer den on-
rechtueerdigē en den ongehoorsamen en dien dye
ongodlic leuen en den sondarē / den onchristeliken
den onreynen/ den baders dootslagers/ ende moe-
ders dootslagers/ den dootslagers/ dē hoeriagers
dē knechtens scheynders/ dē menschē dieuē/ den
logenaers/ den meynedigen/ ende so wat anders
der saliger leere tegē is/ na den Euangelio der glo-
rien des saligen Gods/ welc mi betrout is. *

En ic danke hē die mi erachtich heeft gemaect
in Christo Iesu onsen h. G. E. E. I. / dat hi mi voor
trouwe geacht heeft/ en geset in dat ambacht / ick
die te horen was een lasteraer/ en een veruolgher
en een versmader/ mer mi is barmherticheyt ghe-
schiet/ want ic hebt ontwetē de gedaē int ongeloue
So is nochtans des te rijcker geweeft dye genade
ons h. G. E. E. I. Iesu Christi/ door dat gelooue/ en
die liefde in Christo Iesu.

Want dat is selterlick waer/ en een dierbaer
woort/ dat Christus Iesus ghecomen is in die we-
relt/ die sondaers salich te maken/ onder welckē ic
die principaelste hē. Mer daerom is mi barmher-
ticheyt gheschiet/ op dat eerst aē mi Iesus Christus
betoone alle lāmoedicheyt/ dien tot een erēpel die
aen hem geloouē soude ten ewighen leuen/ Mer
God den coninck der ewicheyt/ dē onuer ganchē
ken/ onsenlijcken/ en die alleen wijs is / si eere en
glorie van ewicheyt tot ewicheyt Amen. *

Dit ghebot beueel ic v. Timothee mijn sone/ na
die boozgāde prophecien ouer v / dat ghi indē sel-
uen oeffent een goede ridderschap door dat geloue/
en goede conscientie/ welc sommigē van haer ghe-
stootē hebbe/ en int gelooue schipbrekinghe ghele-
den hebbe/ onder welckē is Hymeneos/ en Alexā-
der/ welckē ic heb den duuel ggeueu/ op dat si ge-
leert werden/ boort aen niet meer te lachteren.

Die Apostel leert Thimotheum hoe hi bidden sal/ ende
als spreect hi van ghebet/ ende dat totten ondersaten.
Dat. ij. Capittel.

Svermaenc ic v nb / datmen booz al-
len dinghen ten eersten doen bidden/
ghebeden/ verbidtinghen / en danck
segginghē booz alle mensche / booz
die Coninghē / en booz alle ouerheit
op dat wi rustich ende stil leuen leyden moghen in
alre Gods salicheyt ende redelicheyt. Want dat is
goet ende oock aenghenaem booz Godt onsen sa-
lichmaker/ die ooc wil dat alle menschen ghesont
werden/ ende totter kennissen der waerheyt come
Want daer is een God en een middelaer tusken
God ende den menschen/ te weten die mēsche Je-
sus Christus/ die hem seluen ghegeuen heeft booz
allen tot eender verlossinghen/ op dat / dat tot sijn
den tijt ghepredict soude werden/ waer toe ick ghe-
sedt ven een predicaer ende een Apostel (ick segge
die waerheyt in Christo/ ende en liege nyet) een
leeraer der heydenen in dat ghelooue ende inder
waerheyt. *

Daerom wil ic dat die mannen sullen bidden
in alle plaecten/ en op heffen heylige handē sonder
gramscap/ en tweedrachticheyt. Desghelicken die
vrouwen/ dat si in rierlijckē habite/ in sramelheyt
ende eerbaerheyt haer verciere/ niet met gheuloch-
ten haye/ met gout oft peelen/ oft ander costelic
ken gheuwade/ mer dat wel aenstaet den vrouwen
die daer goddēsticheyt bewijlen door goede wer-
ken/ Een wijsleere in stilheyt/ en niet alder onder-
danicheyt/ Ic toelate een wijs niet dat si leere/ ooc
niet dat si des mans heer si/ mer stille si. Wāt Adā
is eest gemact/ Daer na Eva/ en Adam en wert
niet verleyt/ maer dat wijs wert verleyt ende herft
die ouertredinghe inghebracht / si sal nochtans sa-
lich werden door kinderē baren / ist dat ghi blijft
int ghelooue en inder liefden/ en inder heylighma-
kinghen met eerbaerheyt.

Die Apostel leere Thimotheum hoe dat hi ordinerē sal
die digniteyten der kercken/ alsoo wel vanden bisschoppē
als vanden diaconen en haerlieder huysur onwē/ ende wete
redene ende bewijs vanden vordereyten dinghen.
Dat. ij. Capittel.

We is certeynlic waer / Ist dat yemā
een bisschops ambacht begheert/ dien
lust een goet were/ Mer een bisscop
sal onstraffelic wesen / alleen eens
wijs mā/ sober/ eerbaer/ sedich/ gaff
by/ leeraertich/ geen wijnsuyper/ niet bīstich/ niet
begeelic des schandelijcken gewins/ mer ghehēch
oft beleeft/ niet hīfachtich/ niet gierich / die sijn ey-
ghen huys wel boozstaet/ die gehoorsam hinderē
hebbe/ met alder redelicheyt/ Ist dat yemant sine
eygen huys niet wel booz en can staen/ hoe sal dye
die ghemeynte Gods besorgen/ gheenen nyewbe-
linck/ op dat hi hem seluen niet op en blase/ ende al-
so inder verlasters oordeel valle / Hy moet ooc
een goede ghetuygenisse hebbe / van dien die daer
buyten sijn/ op dat hi den lasterder in die smaet en
stricke niet en valle.

Des gelücken sullen die dienaers wesen redelic
niet met twee tongē sprekende/ geen wijnsuypers
niet gierich na scandelic gewin die die verbozgenē
heden des geloofs hebben in een reyn conscientie/
en dese salmen te horen ondersoeken/ daer nae sal
men se laten dienen/ wannere si onstraffelic sijn.

Des gelick die vrouwe sullen wesen redelic/ geen

lasteren / sober / gheitrou in allen dinghen / die dye
naers laet wesen een yeghelic eens wijsfs man / dye
haer kinderen wel besorgen / en haer eyghen huys-
ghesune. Die wel dienen / die verberuen haer sel-
uen eenen goeden staet / en een groote byjheynt int
gelooue in Christo Iesu

Dese dingē scriue ic v / ende hope opt alder eer-
ste tot v te comē / mer ist sake dat ic vertrecke / dz
ghi dan nochtans weet / hoe dat ghi wandelen sult
int huys Gods / welc daer is die ghemeynte des le-
uendigen Gods / een pilare en eenen balcken gront
Ende kenlic groot is die Godsalige verholentheit
die daer is geopenbaert int bleesch / gherechtueer
dicht indē gheest / verschenē dē Engelen / ghepreet
dē heydenen / vander werelt ghelooft / op genomē
inder glorien oft heerlijkheit

Die Apostel woert van hem die quade maniere van lee-
ringhen / ende leert ons dye oprechte om te leeren
Dat. iii. Capittel

h. pe. ija

Die geest die seyt opehijc / dat indē laet
ken tiden somighe sullen vandat ghe-
looue afstreden / en aen hanghen den
dwalenden geesten / en den leeringhē
der duyuelen / door die / die hypocry-
ten ende logenaers sijn / ende een brant teeken in
haerder conscientien hebbe / ende verbiede te hou-
wen / ende te scouwen die spise / die God geschapē
heeft te nutten met danckaerkeysen geloouigen
ende dien die die waerheyt bekenen / wāt al-
le creatuere Gods is goet / en niet vwoypelic / dat
met danckegghinghe ontfanghen wert / want het
woert geheylt doot dat woert Gods en dat ghe-
bet. Als ghi die v broeders voorhout en vermaet
soe sult ghi een goet dienaar Iesu Christi wesen op
geuoet inden woorden des geloofs / en der goeder
leeringe / die ghi aldus lage geuoelt hebt. Der on-
geestelike en der ouder wiue fabulē dier otlaet v.

Inci. f.

Mer oeffent v meer indē goddielikeit. Want
die lichamelike oeffeninghe is een weynich nutte /
maer dye godsalicheyt is tot allen dinghen nutte /
en heeft die belofte deses ende des toecomen den le-
uens. * Dat is pimmerskerlick waet / ende een
geloouelic woort. Want daer toe arbeide wi ooc
ende worden vermaet dat wi op den leuendigen
God hopen / die daer is die salichmaker alder men-
schen / sonderlinghe der ghelouigen. Dit ghebiec
ende leert. Niemand en verachte v ioncheyt / maer
wrest een voorbeide den geloouighen int woort
in conuersacie / in liefde / inden gheest / int ghelooue
inder cuytsheyt

Houdt aen met lesen / met vermanen / met lee-
ren / ter tijt toe dat ick come. Versuymt niet die ga-
ue die v gegeuen is door die prophete / met opleg-
ginge der handē der ouderē. Dit oeffent / hier me-
de gaet omme op dat v toene men openbaer wer-
de hoor eenen yeghelicken. Hebt acht op v seluen /
ende op die leeringhe / blijft volherdich in desen din-
gen. Want doct ghi dit / soe sult ghi v seluen salich
maken ende die v hoozen *

Die Apostel leert Timotheum vanden weduwen hem
leerēde / welcke rechte meduen sijn / ende dus leerēde
spreekt hi vanden dienaren der kercken / leerēde hoe ende
in wat manieren dāmen die onbesare in haer lieder wer-
ken oordeelen sat

Dat. v. Capittel

En oude en scelt nyet mer betmācht
he als eenē vader. Dye iongē als dye
broeders / die oude vrouwen als dye
moeders / die iongen als die susteren /
met alder cuytsheyt. Eert dye wedu-
wen die recht weduwen sijn. Ist dat eenige wedu-
we kinder oft neuen heeft / die laet eerst leeren dat
haereyghen huysen godsalich sijn / ende ghelijc den
voorzouders te vergelden / wāt dat is wel ghedaen
en aengenaem booz Gode. Mer die ee rechte we-
duwe is / die niemāt te besorgen en heeft / en alleen
is / die hebbe haer hope op God gestelt ende bliuē
int gebet en smeecken nacht ende dach. Maer die
in wellusten leeft / die is leuedich doot / Dyt gebiet
op dat si onst affelic sijn. Maer ist dat yemant dye
sine / sonderlinge sijn huys gheue niet en besorghet /
die heeft dat ghelooue verlaet / ende is arger dan
een ongelouich

En kiest gheen weduwe onder scellich iaren /
en die rehs mans wijs gheueft is / die ghetuychnis
hebbe van goeden wercken / ist dat si kinderē opge-
uoct heeft / ist dat si gāst byj ghewerft is / der heyl-
iger voeten heeft gewalchen / ist dat si den bedroef-
den hāre yenghe heeft betwēsen / ist dat si alle goe-
de werckē heeft na geuoelt. Der iongē weduwe
ontlaet v / want als si weerdich sijn gewordē tegē
Christum / so willen si houwen / en hebben haer op-
deel dat si dat rechte ghelooue verwoypen hebben
daer bi soe sijn si doot luy / en leeren lants die husen
loopen. Niet alken sijn si luy / mer ooc clapachtich /
curioes / ende spraken dat niet sijn en soude

Hierom soe willic dat die ionghe weduwen hou-
wen ende kinderen dragen / kups houden / den we-
deslegger gheen so / saet geuen te schelden. Want
somige sijn schoen afgekeert na den duuel toe. Ist
dat yemant / mau oft wijs / ghelouighe weduwen
heeft / die besorge die en en laet die gemeynthe nyet
belast worden / op dat / die rechte weduwe sijn mo-
gen genoech hebben

Die ouders die wel regeren / die sijn tweuoctdi-
ger eeren weert / bisonder die daer arbeiden in dat
woort en inder leeringe. Want het seyt die scriftue-
te. Ghi en sult den osse den mot niet verbindē dye
daer dorstbet. Ende een arbeider is sijn loons
waert. En ontfant geen clacht tegen den ouders
sond twee oft drie getuigen. Die sondige die sijn
voor allen / op dat ooc die ander byeeste hebben

Ic betuyge voor God en den hē Gē Gē Iesu
Christo / en voor den wtuercore Engelen / dat ghi
dit onderhout sonder yemants achterdeel / en niet
en wijet ter tijt wt * En legt niemant haest dye
hant op / noch en maect v met de lachlich der bye-
der sonden. Hout v seluē rein. Dinet niet inder wa-
ter / met besicht een weynich wijs ein uter mā-
gen wille / en om dat ghi die wijs crāne sijt.

Sommiger menschen sonden sijn te voren open-
baer en gaen booz henen ten oordeel / sommigher
volgē n. Des gelijcken ooc / die goede werckē sijn
te voren openbaer / en die haer anders hebben en
tonne haer niet verbergen

Die Apostel pouet die bisscoppen tot betrueders dē
armer menschen / inden dienst des hē Gē Gē vermaent
hise om nae te volghen / ootmoedicheyt ende ontfem-
ticheyt / ende ander dreedden

Dat. vi. Capittel

SS f

Die apostel vermaect Timotheum dat hi dierckelich
Christum preken sal/mits datter luttel predicanen sijn
Dat. 3. Capittel

Die knecht die onder dat ioc sijn/die
sullen haer heer alle eere weert ach-
ten/op dat de name Gods en die lee-
re niet ghelastert en werde. Mer dye
geloouige heren hebbe/dien vach-
teuse niet/Wat si vsoorders sijn/en dies te meer die
nen hem want si ghelouue en lief hebbe en der wel-
daden derlachtich sijn

Die leert en vermaect/ist dat yemant anders
leert/en niet toe en valt de salighe woorde ons **IE-
SUS** Jesu Christi/en der leeringe vander gods-
lichheit/dye is opghelasten niet verende/maer is
nuwts in vraghen/en twillich in woorden/wt
welcke comt haer/twilc/lasterige/quart vermoen-
den/omutte disputatie der menschen die gebroken
sinne hebben/en der waerheit berooft sijn/die daer
meynen/godslichheyt te wesen om gheniets wille.
Schept v van dien Mer het is el groot geniet/wie
god'lich is/en laet he genoegeen * Want wi en
hebbe niet in die werelt gebrecht/daerom ist open-
baer wi en sullen daer ooc niet wt vringhen

Ma wi voeset en deeset hebbe so laet ons ver-
noecht sijn. Wat die rijc wille werden/die balle in
becoringe en stricken/en in vele sotte en schadelijc
ke bezeerten/die den menschen versinken in ver-
deruen en in die verdoemnisse. Want giericheyt
is een wortel van alle quart/der welcker sommige
gelustet heeft/en sijn vat geloue gedwaelt/en heb-
ben he seluen vermengt onder veel smerten Maer
ghi menschen Gods/bliet die dingen staet nae die
rechtuacrichte/die geloue die liefde/die lijdsae
heit/die sachemoedicheit/vechteteen goede sijn
des geloofs/aengrijp dat ewich leuen/waer toe
ghoer gheroepeu sijn/en beleden hebt een goede
belofinge voor veel getuygen.

C Je geliede v voor God/die alle dinc leuendich
maect/en voor Christus Jesu/die onder Pontio Pi-
lato betuycht heeft een gorde belifdinghe/dat ghi
houdt dat gebot onbeule etelic ontfraefelich/totter
tijt toe der verlesninge ons **IESUS** Jesu Christi.
* Die hi bewilten sal tot sijn der tijt die salige en
alle geweldich die Coninc als Coninghe/ende dye
IESUS alder **IESUS**/die alle heeft ontfre-
licheit/die daer woont in een licht daer niemant toe
come en can/welcken ge melsche ghesien en heeft/
noch gesien en can/dien si eere en ewich rike Amē.

Den rijcken van deser werelt ghebet dat sy
niet na hogen dingen en staen/noch niet en hopen
op die ontfere rijdommen/maer op den leuendi-
gen God/die ons gheeft alle dinghen ouerulode-
lic te genieten/dat si goet doen/ende rijck werden
van goden wercken/ghereen gheuen/ghemee-
te wesen/hem seluen scatten te vergaderen/eenen
goden gront int toecomende/op dat si vercrighen
dat ewige leuen.

S Timothee/bewaert wel dat v betrouet is/
en schouwet die ongheteliche onnutte woorden/
en die wederpartye der valscher verocrnder conste
die welke sommige hebbe voorgegeuen/en hebben
des geloofs gemist

Die genade si met v Amen *

Ghescreuen van Taodite hooft
Stadt in Phrygia.

Aulus een Apo-

stel Ihesu Christi/door den
wille Goodste preken dye
belofsten des leues in Chri-
sto Jesu

Minnen lieuen sone Ti-
motheo

Genade ontfremberticheyt/brede van God
den vader en onsen **IESUS** Jesu Christo
* Je dancke God/dien ic diene vander tijt aen
mijnder vooruaders/in reynder conscientien/dat
ic sonder ophoude vter gbedenke in mijn ghebet
dach en nacht/en mi verlanghet v te sien/wanneer
ic gedachteich ben vter tranen/op dat ic met bliscap
veruult worde/en vermaene mi seluen des onghe-
ueyniden gheloofs in v/welck te voren ghewoont
heeft in v grootmoeder Zoide/en in vter moeder
Sunice/en ben des seker dat ooc in v.

Om welke sake ic vermane/dat ghi vertveet
die ghaue Gods die in v is/door die oplegginghe
mijnder handen. Want God en heeft ons niet ghe-
gheuen den gheest des vreesen/mer dye cracht der
liefden ende der soberheyt *

A * Daeromme en schaemt v niet des ghetuyghe-
nisse ons **IESUS**/noch mijnder/ick die sijn ghe-
bonden ben/maer lijdt v metten Euangelio/als
ic na v cracht Gods/die ons heeft salich ghemaect
en geroepe met een heilige roepinghe/niet na onse
wercken/mer na sijn opset en genade die ons ghe-
geuen is in Christo Jesu/voor der tijt der werelt
mer nu geopēbaert door die verlesninghe ons sa-
lichmakers Jesu Christi/welc den doot sijn macht
heeft benomen/maer hi heeft dat leuen verlicht/en
dat ouergaenlic wesen int liebt gebracht door dat
Euangelium in welcken ic ben geset een predicace
en een spottel/en een leeraer der heydenen/om
welcker sake ic dit lijde/maer ic en schaems
mij niet En ic ben seker dat hi machtich is mijn be-
legginghe oft oplegginghe te bewaren tot ghe-
nen dach toe

Hout v na dat voorveelt der saligher woorden
die ghi van mi geboort hebt van gelouue/en van
der liefde in Christo Jesu. * Dese goede opleg-
ginge bewaert door de beghijde gheest/die in ons
woont. Ghi weet dat van mi afgekeert sijn alle
die in Asia sijn onder welcken is Phigelus ende
Heremogenes. Die **IESUS** moet gheue barmher-
ticheyt de huyle Onesiphon/want hi heeft mi die
wils vermaect/en en heeft hem niet gelaent mijn
der ketenen/maer doen hi te stoomen quam/doen
socht hi mi seer neerfelic en vant mi. Die **IESUS**
geue hem dat hi binde barmhericheyt bi den **IESUS**
in ghenen dach. En hoe vele by my ghedient
heeft tot Epheso/dat weet ghi beter.

Die apostel is verfuldich om Thimothem te brenghen totter officien der pichinghen/ ende vermaendt hem dat hi dye ioncheyt verouwe.

vele valsche predikers die groote dinghen begost hadden/ ende vermaent Thimothem tot stercheyt
Dat. iij. Capitel

Dat. ij. Capittel.

Stercket vus mijn sone / dooz dye genaden in Christo Jesu / ende so wat ghi vā mi gehooft hebt / dooz veel getuygen / dat beueelt getrouwen menschen die daer bequaē zyn ooc den anderen te leeren. Ijdt v als een ghoet strjder Christi. Niemandt en strjdt / en onderwint hē die wercken der neeringen / op dat hi behaghe dien die hem totten strjde heeft ontfanghen. En ist dat yemant ooc bechtet / die en woxt niet ghecroont / hi en bech te wettelije. Den ackermā die den acker bouwvet / die behoort eerst te genieten der vruchten. Merct wat ic segge. Die h. C. E. sal v verstant gheuen in allen dinghen.

Gedenct den Iesum Christum die vercelen is vanden dode / wt dat saet Dauid / nae mijn Euan gelium / in welckē ic wercke tot die banden toe / als een misdader. Mer Gods woort en is niet gebonden. Daerom so lijde ict al om der wtuerroepē wille / op dat si ooc die salicheyt moghen vercrighen in Christo Jesu met ewiger heerlicheyt.

Dit is yimmer certepnlic waerachtich. Sijn wy mede gestoruen / so sullen wi mede leuen / ist dat wi medelijden / so sullen wi mede regneren / verlaten wi hem / so sal hi onser ooc verlaten / ist dat wi niet en geloouen / so blijft hi ghetrouwe / want hi en can hem seluen niet verlaten. Dit vermaent haer / ende betuyget vooz God den h. C. E. dat si geen twist en hebbē om woordē die niet goet en zyn / dan te v heerē die gene die toe hoozen. Vereerlijget dat ghi v seluē bewijst God eenē beproefde onstraffelijckē arbejder te wesen / die daer smjdet dat woort der waerheyt / Des ongeestelijckē onnutten claps ontlaet v / wāt si vorderē zeer tot een ongodlic wesen en haer woort bijt om hē als die creest / onder welckē is hymeneos en Philetus / die der waerheyt gemist hebben / en seggē dat die vrsenisse nb geschiet is / en hebben sommigher gelooue verkeert.

Maer die balte gront Godts blijft staen / ende heeft desen segel. Die h. C. E. kent dye sine / en hy afgaet vāder onrechtueerdicheyt / wie dat dē naem ons h. C. E. aenroepet. In eenē groten hupse en zyn niet alleē gulde en siluerē vaten / mer ooc van houte en eerdē / somige ter eeren / die andere ter onereen / Daer om / ist dat yemant hem reynicht van sulcken heden / dye sal een heyligh bat wesen ter eeren / den hupshere ozbaerlic / ende tot allen goeden wercke bereypt.

Wilt die vegeerte der ioncheyt / en staet nae die rechtuaerdicheyt / dat gelooue / die hefte den vrede met allen die den h. C. E. aenroepen van reynen berten. Die sotachtige bzagen sonder leeringhe die sehouwet / want wi weten dat si alleen twist boozt vringen / Die knecht des h. C. E. en sal niet kufachtich wesen / mer badertic tegē alle man / leerachtich / die de quade verdrage en / die met saechticheyt krafft die wederspannige / oft hem God eens gaue berou die waerheyt te bekēnen / en weder te keere van des dupuels stricken / die van hem gheuangen zyn na sinen wille.

Die apostel vermaent Thimothem te spreken om

Hi sult dat wete / dat inden laetste daghen sullen periculose tijden wesen. Wāt daer sullen mensche wesen dye vā hē seluē groot houdē sullen / gheuerich / houerdich / lasters / haren ouds ongehooftaem / ondancbaer / met grootē sonden beulert / niet vrendelijck / suerich / schenders / oncuys niet saechtmoedich / wāt / verraders / geweldaders opgheblasen / die meer lief hebben die wellust dan God / die daer hebben dat wesen der goddienslijger wandelinghe / maer zyn eracht versaken si / en van sulcken afkeert v. Vāndē seluen zjnt / die de hupsen doozloopen / en leyden die vroukens geuangē / dye met sonden beladen zyn / en geleyt werden in menigerley begeerten / althit leeren si / en en comen nemmermeer totter kennulle der waerheyt

Maer als Ioānes en Ambros Moys weder stonden / also wederkaē dese ooc der waerheyt / het zyn mensche vā gebroke sinnē / onbequaē totte geloue / mer si en sulles nē wt boere. Wāt haer sothz sal allē mensche openbaer werde / alst ooc was vanden boozheyde. Maer ghy hebt nageuolcht mijn leere / mijn wesen / mijn opset / mijn gheloue / mijn lancmoedicheyt / mijn liefde / mijn liden / mijn beuolgingen / mijn liden / die mi al geschiet zyn tot Antiochia / tot Iconicon / tot Aistran / welke v uolghinge ic daer droech. En wt allē heeft mi die h. C. E. verlost. En alle die godlic wille leue in Christo Jesu / die moeten veruolginge liden. Die quade menschen en die verleyders / die nemen toe int archste si verleyden / ende laten haer verleyden.

Maer blijft ghi int ghene dat ghi gheleert hebt en beuonden / want ghi weet van wien dat ghyt geleert hebt / en want ghi vā hints op die heylige scriftuere weet / die v conne onder wisen totter salicheit dooz dat gelooue in Christo Jesu. Want alle scrift van God ingegeuen / is overberle te leeren / tot strafinge / ter beteringe / tot onderwisinghe inder rechte uerdicheyt / dat een mensche Godts si volcomen / geschiet tot allen goeden wercken.

Die apostel boozeyt vele quacs te gheschien / ende dat dooz zyn der toecomender yassen / ende begheert dat Thimothem tot hem come / ende groet die vrenden.
Dat. iij. Capittel.

Betuyghe ic v vooz God / en den h. C. E. Jesu Christo / die daer comē sal te soudelē die leuende en die doode / in zynre openbarnige en zynre. Bediecht dat woort / sollicitert / het si tijt oft ontijt / krafft / dreycht / vermaect met ald lancmoedicheyt en leere. Wāt het sal eenē tijt comē dz si die salige leeringe niet en sullen willen verdragen mer na hare eygen lustē sullen si hē seluen leeracs met hooue vergaderē / na welckē hē die ooren iuerken / en sullen haer ooren vander waerheyt keeren / en haer totten fabulen keeren. Mer weest ghi wācher / ljd v / doet dat werre eens Euangeliscen predi cants / hoert wben diens redelic wt.

Wāt ic werde nb gheoffert / ende die tijt mīns berseheydens is na bi. Ic heb eeren goeden strjt gestreden / ic heb den loop gheeynt / ic heb geloue gehoudē. Nē hooft aē so is nu bi geleyt die croone der

rechtuerdicheyt/welc mi gheuen sal die **H**ER in dien dage/die rechte rechter/mi niet al/en/mer ooc alien die daer liefhebben zijn toecoenst. * **S**e neerstiget v dat ghi haect tot mi coemt.

Want Demas heeft mi verlaten/en dye werelt lief gecregē/en is tot Thessalonica ghereyft. Titus in Balmacten/Crescens in Salacien/Lucas is alleen bi mi. Marcum neem met v en brenge hem met v/want hi is mi oerberlic inden dienst. Tychies heb ic tot Epheso ghesonden. Den mantel die ick tot Troade liet bi Carpum/dien brenge met v als ghi coemt/en die boecken/en bysonder dat pergament/Alexander die eperslaghere heeft my veel quaets bewesen/ die **H**ER betale hem nae sine wercken/wacht v voor hem. **W**ant hi heeft onsen woorden leere wederstaen.

In mijnder eerster verantwoordinge en stont niemant bi mi/mer si verlieten mi al. Ten is haer niet te verhoysen/wat die **H**ER stont bi my/en sterete mi/op dat door mi die prekinghe wt soude comē/en dat alle heydenen soude hoorē/en ic ben verlost vander leeuwē haken. Die **H**ER sal mi ooc verlossen van allen quaden wercken/en salich maken tot sinen hemelschē rijkhe/welchē si gloxien van ewichheyt tot ewichheyt Amen.

Groet Puscamen Aquila/en dat huys Stephori. Crastus bleef te Cozinthen. Trophimon liet ic te Mileto erauck. Doet neersticheyt dat ghi booz den winter comt. Het groetē v Eubulus en Pudens/en Tiinus/en claudia/en alle die broeders Die **H**ER Iesus Christus si met uwen gheest/die ghenade si met v Amen.

Hier beghint die Epistel Pauli tot Titum

Die Apostel leert Titum hoe hi bisschoppen oorduceren sal/ende hoe dat die quade te berispen zijn. Dat eerste Capitel.

Dulus eē knecht

Gods/maereen Apostel Iesu Christi/te prediken dat gelooue den wtuercoerenen Godts/en die kennis der waerheyt die tot ter godsalicheyt leydt/tot hope/des ewighen leuens/welc beloofd heeft die onloghenachtige God booz die tijden der werelt/maer dien hi heeft geopenbaert tot zijnder tijt/zijn woort/door die prekinge die mi betrouwet is/nae dat beuel Gods ons salichmakers.

Tito minē soon bā aerde/na dz gemeyn geloue Genade/baerherticheyt/brede bā God dē vader en den **H**ER Iesu Christo onsen salichmaker.

Baeromme liet ick v tot Creten/op dat ghi hē boozt soudt volbrengen/daer ic ghelate hadde/en besette die stede bi stad/met priesterē of met ouders/so ick v geordincert hadde. So wie onstraf felic is/eender vrouwen man/die ghelouinge kinderen heeft/niet beruechtich/met quilscheyt oft ongehoorsachheyt. **W**at een bisscop sal wesen onstraf felic/als een huyshouder Gods/niet groots van hem seluen houden/niet coornich/geen wijndranc

ker/niet bōtich/niet ghierich na schandelic ghebt/nier een ontfanger der vreimder/goedertiere/maer neric/rechtuerdich/heylich/cuytsch/en behoude vast die leringe des getrouwen woorts/op dat hi machtich si te vermanen door die salige leeringe/en te straffen die wederlegghers.

Want daer zijn veel wederspaninghe en onnutte clappaerts en verleyders/sonderlinghe die wtter bestijdinge zijn/den welcken men moet den mont stoppen/die daer ghebeele huyfen verkeerē/en leeren dat niet en dooch/om des schandelic gewins wille/het heeft een wt haer lieden geleyt/haer eygen propheet. Die Creten zijn althit logenaers ge weest/quade beesten/luyc buycken. Die ghetuych nisse is waer. Om die sake wille so straffe scherpe lic/op dat si gesont zijn int gelooue/en niet en achten op die Jootsche fabulen/en der menschen geboden/die die waerheyt aflicere. Den reynen is alle dine reyn/maer den onreynen/ende ongeloouighe en is niet reyn/maer onreyn zōn si alle beyde/haer gemoet en consciētie. Si segghen si kennen God/maer metten wercken loochenen zīt/want si zijn van welcken God walget/ende niet en willen hoorē/en zōn tot alle goede werckē onbequaē/ende onnutte.

Die Apostel vermaent Titum dat hijc onderwisse dre onde zijn/ende ionc zijn int dienen. Dat. ij. Capitel.

Segghet ghi wat der saligher leer aen gaet. Den oudenē/dat si sober zōn/re delic/mamerlic/sterc int ghelooue/in die liefde/in lidenfiamheyt. **B**egheijē hē ooc dē oude wijse/dat si haer houden alst den heyligē vrouwe betacmt/geruvaliche besuldersten/ghéen wijnsuypersten/maer goede leetersten/den iongen vrouwen eetbaerheyt leerē de/dat si haer mannen lief hebben/haer kinderen beminnen/dat si sedich zōn/cuytsch/haer huys bewaren/goedertieren/onderdanich haren manne/op dat dat woort Gods niet ghelastert en werde. **B**egheijē ooc die ionge mannen/vermaent dat sy sedich willen wesen.

In alle dingen so betwijst v seluen een exempel der goeder wercken/en hout inder leeringe onsdelic/en dat woort hrelsaem ende onstrafelich/op dat die wederpartie haer scame/en niet en hebben dat si quaets van ons moghen seggen. Den knechten vermaent/dat si haer heeren onderdanich zōn/op dat si haer in allen dinghen behaghele zōn/niet wedersprikende/niet bedriegende/mer goede ghetrouwicheyt in alle dingē betwijfende/op dat si die leeringe Gods ons salichmakers moghen vercreten in allen dinghen. *

Wat die salichmakende genade Gods is ber schenē allen mensche/en leert ons dat wi sullen ber loochenen dat ongodlic wesen/en dē wereltlike lusten/mer sober/rechtuerdelic en godsalichlick leuen in deser werelt/berwachtē die salighe hopenge en die verschijninge der heerlicheyt des grootē Gods ons behouders Iesu Christi/die hē seluen booz ons gegeue heeft/op dat hi ons verlossen soude bā alder onrechticheyt/en reynighe hem also eē bole tot enē eygēdom/dat neerstich waer tot goeden werckē. * Dit segghet en vermaent/en straft met alder macht. Tac v nyrmant verachten.

Die Apostel behoont ons hoe wi ons hebben sullen teghen dyc pynen oft teghen hettens / ende stelt nae een groetmisse.

Dat. iij. Capittel.

Aermacnte dat si den Pynen en ge weldigen onderdanch zyn / der ouer heyt ghehoorsaem / tot allen goeden wercken bereet te zyn / niemant lasten / niet kuuen / sedelijc / wijselijc / alle sachtmoedicheyt te bewyisen te ghen alle menschen. Want wi zyn doe in booshtiden ontwys gheweest / ongelouich / dwalende / dienende den wellustē en menigherley begheerten / en wandelden in boosbeden en ngt / hatelijck / haer seluen onder malcanderē hatende.

B Mer doen die vriedelicheyt en die bekeestheyt Gods ons salichmakers openbaerde / niet om der wercken wille der rechtuerdicheyt die wi gedaen hadden / maer nae zynre barmherticheyt maect hy ons salich / door dat wat der wedergeboortē / en der vernieuwingē des heylighen gheests / welc hi heeft weghegofen rijckelijc ouer ons door Iesum Christus onsen salichmaker / op dat wi door sine ghenaden gerechtuerdicht / erkennenamen souden zyn des ewichs leuens na der hoping. Dat is ym mer gewillic waer.

C Dit wil ic dat ghi drijft / op dat die in Godt gelouich zyn geworden / hem beuerstigen in goeden wercken die vernameste te wesen. Dese dingē zyn goet en oerblijc den menschen. Sotte questien en der geslachten register des kiuens en des strjdens ouer die wet / die ontslaet b / Wat si zyn onnu / en ydel. Eenenasgedelden mensche schouwet / als hi eens oft tweemaal vermaent is / ende weet dat / die sodanich is / die is bekeert en sondighet / als die hē seluen veroordeelt heeft.

D Als ic tot b seynden sal Arteman oft Tichicon / so coemt haestelijc tot mi te Nicopolin / want daer heb ic besloten mijnen winteriegher te hebben. Zenam den scriftgheleerden en Apollo seynt met nere sticheyt booz / op dat haer niet en gebreke. En laet oock die onse leeren die in goeden wercken die ver naeste zyn / ist dattet die nootdrift eyschet / op dat si niet onruchbaer en zyn / het groeten b alle die met mi zyn. Groetet alle die ons lief hebbē int ghe loue. Die ghenade si met b allen Amen.

Geschreuen wt Nicopolin Macedonia.

Hier beghint die Epistel Pauli tot Philemonem

Philemonem

Die apostel bidt Philemonem dat hy Onesimum weder ontfanghen wilt / hem groetende. Dat eerste Capittel

Paulus die gheuanghen Iesu Christi / en die broeder Thimotheus.

Den geminden Philemon onsen medehulper / en Aphie der liefster susster / ende Archepo onsen medestrijder ende al die ghemeente die in uwen huysē is.

Ghenade en biede van God onsen vader / en den h. g. Iesu Christo

B Ick dancke miñe God / en gedencke altijt uwer in mijn bedingen / hoorende v liefde / en igeloue dz ghi totten h. g. Iesum Christum / en alle heiligen hebt / dat ons gemeyn gelouue in b liedē crachtich werde / dooz kennisse van allen gaede / dat in b is in Christus Iesum. Ick heb grote bliscap / en troost in uwer liefden / want die heiligen zyn dooz v hereticlic vermaect oft vertroost lieue broeder.

A Lieue broeder / al heb ick die vrijheyt in Christus Iesu b te gebieden totte dingen die v toe behooren nochtans om der liefden wille bid ic v lieuer / om dat ick alsulck ben / nameelic enen ouden Paulus ende nu oock geuanghen Iesu Christi. So vermaene ic v om mijns loons wille Onesimo / dien ic inder gheuanckemissen ghebaert hebbe / dyc v booztijts onnutte was / mer nu is hi v ende mi oerbaerlic / dien hebbe ic weder gesonden. Ontfancnt hem dat is mijn hert / dien ic met my houdē woude / op dat hi mi in b plaetsdienē mochte / inden banden der Euangelien / mer sonder uwen tract en woude ick niet doen / op dat v goet niet en waer als wt noode / mer willichlic.

D Ter auentuerenis hi enen tijt lanc van b gheueken / daer om / op dat ghi hem ewelic ontsinct / nu met als een knecht / mer als enen alder liefsten broeder / sonderlinge mi / hoe veel te meer v beydena den vleesche / en nae den h. g. Daerom ist dat ghi mi hout booz enen gheloue / soe ontfancnt hem als mi. Heeft hi v yet geschaet / oft is hi v yet schuldich / rehent dat mi toe. Ic Paulus hebt met mijnder hant gescreuen / Ic salt betalen / ic swighe dat ghi v seluen mi schuldich zyt. Pa lieue broeders laet geschreuen dat ic ws gebruycke inden h. g. / vermaent mijn herte inden h. g.

O Om t betrouwen uwer ghehoorsaem heyt heb ic dit geschreuen / wetende dat ghi meer dan ick segge / doen sult. En bereyt mi mede die herberge. Want ic hope dz ic dooz uwer bedinge v gegeven sal worden. Epaphras mijn medegheuangene groot v in Christus Iesu / en mijn medehulper Marc / Aristarcus / Demas / Lucas. De gracie ons h. g. Iesu Christi si met uwen gheeste Amen.

Dese Epistel was geschreuen ende ghesonden van Rome door den knecht Onesimum.

Hier beghint

dyc. 3. Epistel van sinte Peter.

Die Petrus wort bedauet van die vernicwingen des doops. Dat eerste Capittel.

Detrus een Apostel Iesu Christi.

Den wtuer coten vreemden hier en daer in Pontus / Galacia / Capadocia / Asia en Bitunia / nae der booshtinghe Gods des vaders / unde heylchmakinge des gheests / tot der ghehoorsacmbheyt / ende die besprenginghe des bloets Iesu Christi.

Ghenade ende biede meerderē hem bi b.

dat woort des h. C. A. E. blijft inder ewicheit. *

Die Apostel treet ons tot een gheestelick leuen en w. neer wi dat hebben/sullen wijs vooftuyden in onsen nae sen/ende dat door gheestelike wandelinghe/ende leerde die tot onderdom ghecomen sijn.

Dat .ii. Capittel.

Hierom soo legt u af alle boosheyt/ en alle list/ en gheuyghheit/ en benij dinghe/ en achterclap/ en weest begeerich nae dat verstandich onghewalt melc/ als die nyen gheboze kinderen op dat ghi door dat selve opwasset/ ist dat ghi anders gesmaect hebt dat die h. C. A. E. vriendelic is/ totten welken ghi ghecomen zijt/ als totten leuendighen steen/ die vandē menschen verwoypē / mer vooz God wtuert cozen ende costelic is / ende oock ghi/ als die leuendige steenen/ timmeret v tot eenen gheesteliken huysle/ en tot een heyligh ptiesterescap te offeren gheestelike offerhanden die God aengenacim sijn door Iesum Christum.

Daerom so ist inder scrijturen begrepe. Siet ic legge eenen wtuertcozen costeliken boecksteen in Sion/ En wte hē geloof/ die en sal niet beschaemt werden. W nu/ ghi die geloof/ is hi costelic. Maer den onghelouigen/ is die steen/ dien die werelicheit verwoypen hadden/ tot eenē boecksteen geworden tot eenē steen des aenschootens/ en tot een kepe der scandalizantē/ die hē spoorē aen dat woort/ en en geloouē met daer aē/ daer si op gheset sijn. Mer ghi zijt dat wtuertcoze ghesachte/ dat conincliche ptiesterescap/ dat heylige volc/ dat volc des eygēdoms/ dat ghi vercondigen sult die duechden des ghenē die v gheroepen heeft vander duyssermissle tot sinē onuertwandelighen lichte. Ghi die in boozledē tēden geen volc en waert/ mer nu Gods volc zijt en zijt getweest ouer welken hem God niet en heeft ontfermt/ mer u ontfermt heeft. *

* Lieue broeders/ ic vermane v als die vromde en pelgrims/ onthout v van die vleeschelike lusten die teghen die siele verchten/ en leyt een goede wandelinghe onder die heydenē/ op dat die van v achterclap doen/ als van misdaders/ v wercken moghen sien/ en God prijsen alst u en den dach comē sal.

Weest onderdanch v alte menscheleker ordinantie om des h. C. A. E. wille/ het si den Coninc als dē ouerke/ oft hare stadhouders / als den ghelonden hā hē/ tot der wijkē der misdoeders/ en tot loue dē goedē. Want dat is den wille Gods/ dat ghi niet weldoen verstoppe sult die onwilt heyt der sotter menschen/ als die vromē/ niet als oft ghi die vromheyt hadt tot een deusel der boosheyt/ maer als dye knechten Gods. Sijt eerbiedich teghen alle man/ hebt lief die broederschap / brest Godt eert den Coninc.

Ghi buyshuechte/ weest onderdanch met alre vromē dē herē/ niet alleen dē goeden en velerdē/ mer ooc dē quade onbeleefde. Wāt dat is ghenade. * Ist dat yemant om der conscientie wille tot God droefheyt verdracht/ en lijdet met onrecht. Wāt wat prijs is dat ist dat ghi om misdacts wille slegen lijdet. Mer als ghi om weldoens wille lijdet en verdracht/ dat is ghenade bi God.

Wāt daer toe zijt ghi geroepe. * Want Christus ooc geleden heeft vooz ons/ ende ons eru crepel gelate/ dat ghi sout nauolgen sijn voelkappē/

Ghebenedijt si Godt en die vader ons h. C. A. E. Iesu Christi/ die ons na zijne groter barmherticheyt heeft weder gebaect tot eē leuēde hope dooz die verrenisse Iesu Christi vanden dooden/ tot een onuertganchelic ende onbeulect en onuertwelckelike erkennisse/ die daer is behouden indē hemel op v/ ghi die door die cracht Gods int geloue verbaert werdet totter salicheyt / welcke bereypt is dat si ontdect werde ter laetster tijt / in welckē ghi v verblisse kult/ ghi die nu eenē cleynē tijt lanc so dat sijn soude/bedroeft sijn in menigerley temptacien / op dat die beproeuinge aen uwe geloue / veel costeliker gevonden werde dan dat verganchelike goud/ welc dooz dat vier ondersocht wort/ te loue ende prijs ende eere / wannet nu opcuhaer wert Iesus Christus/ welckē ghi noyt gesien / nochtās bemint hebt / in welckē ghi ooc geloofst en noch nzen siet/ om des geloofs wille sult ghi v verblijden met onsprinkeliker ende heerliker blissectappen / en dat epnde ws geloofs daer af brengen/ welc is der sielen salicheyt.

Ma welker salicheyt hebben ghesocht en ondersocht die prophete/ die vader toecomēder genaden op v gheprophetere/ hebben/ en hebben ontfocht op welckē en hoedanigē tijt dat die gheest Christi be-teekmede/ die in haer was/ en te volē getuicht hadde/ die lieden die in Christo sijn / en die heerlicheyt daer na/ welckē dat geopenbaert is/ Wāt si en heb bent haer seluē niet/ mer ons gedaen / welcke v nu beondicht wort dooz dē heilige geest vandē hemel gesonde / in welken ooc die engelen lusten te sien.

Daerom so begozdet die ledenen ws gemocst weest nuchtere / en sette heel en alle v hope/ op die genade die v aen gheboden wort dooz die openbaringe Iesu Christi/ als kinderen des gehoozsaemhepts/ niet nauolghende dye boozleden wellusten uwer onwetentheyt/ maer nae dien / die v gheropen heeft en heyligh is/ weest ooc heyligh in al uwe wandelinghe na dattet ghescreuen staet. Ghi sult heyligh wesen/ want ic heyligh ben.

En ist dat ghi dien tot enen vader aenroep/ die sonder aenken der persoonen oordeelt nae eens yeghelijcken were/ so ouerbienet uwe conuersacie die tijt uwer pelgrimagien met vrese. * En weest dat ghi niet met verganchelike siluer oft goud verlost en zijt/ van uwe ydele wādelinghe/ in uwer vaderlijcker insettinge/ maer met den dierbaren bloede Christi/ als eens onschuldbigen/ en onbeulecten lamē/ die te bozen verken is vooz der werelt begin sel/ maer gheopenbaert totten laetsten tijden om uwen wille/ ghi die dooz hem ghelooft aen Godt/ die hem op verweert heeft vanden dooden/ en hem die glorie heeft ghegeuen/ op dat ghi ghelouue en hope tot God hebben muecht.

En maect reyn v sielē dooz die gehoozsaembheit der waerheyt indē gheest/ totter rechter onghewynlicher broederlijcker liefden/ en hebt v onder malcanderen hertelich lief wtrepnder herten/ als die wedergebozen sijn/ met wt vergancheliken/ mer wt onuertganchelijcken sate / als wt dat leuendighe woort Gods/ dat daer ewelijck blijft. Want alle vleesch is als een gras/ en alle heerlicheyt des menschen/ als een bloeme des gras. Dat gras is verdoort/ ende die bloeme dye is afghewallen / maer

Cl. xvij.

Syr. 6.

Titt. 2. c. rph. bi a. ep. 13. r.

die welke gheen sonde ghebaen en hadde/daer en is oock gheen bedroch in sinen monde gheuonden welck doen hi versproken wert/niet weder en versprack/niet dreyghende doen hi leet. Mer hi ghatt. op/hē die daer recht oordeelt/die welke onse sonden selue gheoffert heeft/aen zjn lichaem aen den houten op dat wy der sonden bly zjn/ende der recht ueerdicheyt leuen/door wiens wonden ghi zyt ghesont geworden/Want ghi waect als die dwalende schapen/mer ghi zyt nu bekeert tot den herder en bisschop uwer sielen. *

Die Apostel leert den ghenen die in den houwelicken staet zyn sprekende van die verricinghe der vrouwen/ende der mannen wijsheyt/vermanende hoe wi ons hebben sullen tegen God ende onsen naesten.

Dat. iij. Capittel

Es gelijckē sullen oock die vrouwen onderdanich wesen haer mānen/op dat die niet ghesouich en zjn aen dat woort/dat die door der vrouwen conuersatielonder dat woort gheuonnen moghen werden/als si aenken uwe cuppsche wandelinge inder bresen/welcher verricinge en sal niet wesen wtwendich in haer blechtē/oft om hanginge des gouts/oft aentreckinghe der cleedere/mer die verborghen mensche des herten in der onuerghanchelicheyt eens sachten en sullen gheest die welc voor Gode costelijc is/Want also hebben haer ooc verricert in voortijde die heylige vrouwen die haer hoop geset hebben op God en haren mannen onderdanich waren ghelijc Sara Wyse ghehoorsaem was/en noede hē heer/wiens dochteren ghi gheuorden zyt/ist dat ghi wel doet/ende nyet veruercet en zyt voor eenich lesel.

Des gelijcken ghi mannen/woont bi haer met redelicheyt/en gheest den wjueschen instrumente als eenen cranckeren daerken/eer mede deplende als oock mede eruen der ghenaden des leuens/op dat b ghebet niet behindert en werde.

* Mer altesamen weest eenmoedich gesint/melidende broederlic/hertelijc/briendelijc betaelt niet quaet met quaet/noch bloeckinge met bloeckinge mer daer tegen gheuenedijt/en weet dat ghi daer toe geroepen zyt/dat ghi die benedijdinghe erkijc sout besitten.Wandt wie dat leuen wil lief hebben ende goede daegen sien/die bedwinghe zjn tonghe dat si niet quaets en spreke/ende zjn lippen dat si niet en bedrieghen/hy keere hem vandat quade ende doe dat goet/bi soecke brede en stae daer nae want die oogen des hē Gē Gē Gē sien op die recht ueerdighe ende zjn ooren op haer ghebet/Maer dat aensicht de hē Gē Gē Gē siet op dien/dye daer quaet doen.

Ende wie ist die b can letten/ist dat ghi nae dat goede staet/Salich zyt ghi/ist dat ghi lijdet om der rechtueerdicheits wille/Breest niet voor haer dreygen noch en vserict niet/op dat ghi niet vskoot en wert/mer heyligh God den hē Gē Gē in uwer herse. * Weest altijt bereyt te antwoorden eenenye ghelijcken diet begeert/hander hopen die in b is/en dat niet sachtmoedicheyt en bresē ende hebt een goede conscientie/op dat/die van b quaet segghen als van misdaders bescaemt moghen werden/dat si bespot hebben b goede conuersacō in Christo.

Want het is beter dat ghi om weldoentlijct/ist

Gods wille/dan vā quaets wegen. * Want Christus heeft ooc eens vooz onse sonden gheleden/die rechtueerdighe vooz die onrechtueerdighe/op dat hi ons Gode soude offeren/ende is ghedoot nae dat vleesch/maer leuendich ghemaect nae den gheest

Inden seluen is hi oock henen ghegheuen/ende heeft ghepredic den geesten inder gheuanckenisse die voortijts ongelouich warē/doen men eens verwachtē die godlijcke lancmoedicheyt in die tijde van Noe/doemē die arcke bereide/in welcher wie niet dat is/acht sielen behouden worden door dat wāter welck b oock nu salich maect/in dat doopsel dat daer door beteyket is/niet in afdoen der onreynicheyt des vlees/mer die seker kēnisse der goeder conscientie bi God door die verricinge Ihesu Christi/die daer is ter rechter hant Godts inden hemel gheuaren/ende die engelen/en die machtighen/ende die crachten zjn hem onderdaen

Die Apostel seyt dat wi onreyscheit ende gulacheyt seuen sullen/ende patientie altijt hebben.

Dat. iij. Capittel

Vant nu Christus in vleesch gheleden heeft vooz ons/so wapent v ooc met den seluen sin/want wie int vleesch lijct die hout op van sonde/dz hi nu vooz aen dat noch achter blyft in den vleesche/niet nae der menschen lust/maer nae die wille Gods leue/Want het is genoech dat ghi den vooz ledē tijt des leuens toeghebracht hebt na der heyden seken wille/doen ghi wandelbet in dertelicheyt/wel lusten/dronckenheden/gulachedē ende onbehoorlijche afgoderijen.

Ende het gheeft haer vreemt/dat ghi niet met haer en loopt/in dat selue onbehoorlijcke leuen/en verspreken v/Die welke sullen rekenchap geuen dien/die daer bereyt is te ordelen/die leuendighen ende die doode. Want daer toe is ooc den dooden dat Euangelium vercondicht/op dat si gheoordeelt warden nae den mensche int vleesch/mer dat si leuen in den gheest Godts/dat eynde alder dinghen is zeer na ghecomen

* Hier omme so weest nu nuchteren/en waken de int gebet vooz allen dingen/hebt onder malanderen een vernende liefde/Want die liefde bedect der sonde menichsuldicheyt. Neemt malanderen op als gasten sonder wederspreken/en die een die ne den anderen/een yegelic met der gauē die hi ontfanghen heeft/als die goede huyshouders der menichsuldiger genade Godts. Ist dz yemant spreeket dat hi spreke als Godts woorden/als yemant een ambacht doet/dat hi dz doet/als wt der cracht die Godt verleent/op dat ghi in allen dinghen Godt glorificeert door Iesum Christum/welken si glorie en cracht van ewicheyt tot ewicheyt Amen.

Mijn liefsten laet b die hitte onder v niet verwinderen/als ghi door dat vter ondersocht wert recht oft v wat nieuws geschiede mer weest deelachtich des lādens Christi.

Weest vrolic/op dat ghi ooc inder tijt der openbaringe zijnder glorie blyscap en hope moecht hebben/Ist dat ghi vsmact wert om den nae Christi/so zyt ghi salich/want dat der eeren/glorien en crachte Godts is/en die sinen gheest is/die sal op v rusten En bi haer wort versproken/mer bi b ghepreken Mer nyemāt lijde onder v als een moorder oft

een dief oft als een misdader / oft als die nae ander
 lieden goet staet / **I**st dat yemant sijdt als een Cris-
 ten / so schaemt hi hē niet / mer prijse dē hē **ES** in
 dier sake / want het is tijt dat dat ordeel begint van
 den huyse **Sods** / **I**st dan dat het beghint aen ons
 wat eynde salt dan wordē met diē / die aent Euan-
 gelium **Sods** met en geloouē? **E**n ist dat die recht
 uerdige nauwelike behoude sal wordē / waer sal die
 onrechtuerdige en sonder verschynen? **D**aerom
 alle die daer lijden na den wille **Sods** / die beuelen
 haer sielen als den ghetrouwen schepper niet goe
 den wercken.

Die apostel leert die ghene die pastors zijn oft die inden
 staet der ioncheit zijn / en dat tot oormoedicheit en tot so
 berheyt. **D**at. v. Capittel.

G **I**e oude die onder v zijn / vermane ic
 die daer mede onder een getuych bē
 der lijdenē die in **Christo** zijn / en ooc
 mede deelachtich der glorien / die ghe
 opēbaert sal wordē. **W**eydet die eud
 de **Christi** / die onder v is en voorsietse / niet wt be-
 dwanc / mer willichlijc / niet om onbehoorlike pro-
 fints wille / mer wt een toe geneycht gemoede / nyet
 als die ghene die daer dominerē ouer dat erkennisse
 mer weest een exempel der ruiden / **S**oo sult ghy
 (als hem openbaren sal die ouerste herder) ontfan-
 ghen die onuerwelkelike croone.

B **D**es gelijcken / ghi iongen / weest onderdanich
 den ouden al te samen een yeghelijc si den anderen
 onderdanich ende toont daer in v ootmoedicheit /
 want **Sod** wederstaet dē houerdigē / maer dē oot-
 moedigē gheeft hi gracie. **D**aerom berootmoe-
 dicht v nu onder die crachtige hant **Sods** / op dat
 hi v berheyt tot zijnder tijt / al v loyge werpt op
 hem / want hi loyghet voor v.

O **W**eest nuchteren ende waecht / want v weder
 partijē die duuel / gaet ronts omme / als een grim-
 mende leeuwē / en soect welcken dat hi verflinden
 mach / **D**ien wederstaet sterckelic int gelooue / **w**e-
 tende dat uwe broederschap dat selue lijdē gescriet
 dat in die werelt is.

D **M**aer die **Sod** alre ghenaden die v gheropen
 heeft / tot sijn eewiger glorie in **Christo** **Jesu** dye
 sal v / ghi die een cleyn tijt lanc lijdet / volmaect ma-
 ken / sterckē / verachtighē / ende beuechtighen / **D**en
 seluen si glorie en macht van ewichheit tot ewich-
 heyt **Amen** / **D**oor uwen ghetrouwen broeder
Siluanum / als ic vermoede / heb ick v een weynich
 ghescreuē / vermanende ende betuygende / dat dye
 rechte genade **Sods** is daer ghi in staet. **H**et groet
 v die vergaderinghe die te **Sablonien** is / en mijn
 soon **Marcus** / **G**roet malcanderen met eenē ruste
 der liefden / **V**rede si met v allen die in **Christo** **Jesu**
 zijn **Amen**.

C Hier beghint die ander Epistel van sinte Peeter.

Die apostel vermaent den abelouighen dat si sterckelic
 houden en beschermen sullen die warachicheit des ghe-
 loofs / ende dat niet sekerheit der profeten.
Dat eerste Capittel.

Simon Petrus en knecht ende Hps
 kel **Jesu** **Christi**.

Die die met ons ghesche gelooue
 ghecreghē hebbe in die rechtuerdic-
 heyt **Sods** / ende den salichmaker **Jesu**
Christus.

Genade ende brede si met v / door die kennisse
Sods ende **Jesu** **Christi** ons **h** **ES**.

Na dat alderley zijne **Sod**liker cracht / (al wat
 ons dient totten leuen / en den **Sod**delijcken wan-
 delinghen) ons gegeuen is / door die kennisse diens /
 die ons gheropen heeft door zijn glorie en cracht
 door welcken ons die costelijcken en grootsten be-
 loften ghegeuen zijn / alsoo dat ghi door dat selfde
 mede erfghenae in wert der **Sod**liker natueren / **I**st **B**

So doet al v neerlicheit daer toe dat ghi in uwe
 geloue bewijst die duechde / in der duechde beschey-
 denheit / inder bescheydenheit maticheit / inder ma-
 ticheit lijdtlaemheit / inder lijdtlaemheit / **Sod**salic-
 heit / inder **Sod**salicheit broederlijcke liefde / inder
 broedlijcke liefde ghemeen liefde / **I**st dat dese dun-
 ghen oueruloedelic bi v zijn / soo en sullen si v niet le-
 dich noch onyuchbaer laten wesen in dye kennisse
 ons **h** **ES** **Jesu** **Christi**. **M**er die dese dingen
 niet bi hē en heeft die is blind / en tast metter hāt en
 bergetet die reyninge zijre boosde dender sonden.

Daerom lieue broeders / doet des te meer neer-
 licheit om v roepinghe en verkiepinghe vast te ma-
 ken. **I**st dat ghi dat doet / so en sult ghi niet ballen /
 en alsoo sal v oueruloedelic bereyt werden den in-
 ganck totten ewighen rijck ons **h** **ES** **Jesu**
Christi ons salichmakers.

Daeromme soo en wil ick niet versumpen / v al
 tijt te vermanen / hoe wel dat ghi wt weet / ende ghe-
 stercet zijt inder tegenwoordiger waerheyt. **W**āt ic
 achtet profitelic te wesen / dat so langhe ic in desen
 lichaem ben / v te verwecken en te vermanen / wāt
 ic weet dat ic mijn lichaem coets affeggen moet / als
 mi dē die **h** **ES** **Jesu** **Christi** / geopenbaert heeft
Mer ic wil neerlicheit doe / dē ghi al tijt na mijn af-
 scryden sulcx in uwer ghedachten hebbe moecht.

Want wi en zijn niet geuolcht den doechen sa-
 bulen / als wi v vercondicht hebbe die cracht en toe-
 roemst ons **h** **ES** **Jesu** **Christi** / maer wy zijn
 aenschouwers gheweest zijre maiesteit / doe u by
 bau **Sod** den vader ontfincere en glorie door een
 stemme die tot hem ghescrede vander hoochwaer-
 dige glorie / aldus / **D**it is mijn lieue sone / in wel-
 ken ic een goet behaghen hebbe / **E**n dese stemme
 hebbe wi gehoort vande hemel gehoort / doen wi
 met hem waren op den heylighen berghe.

Wi hebben een vast **P**ropheets woorde / en ghy
 doet wel dat ghi daer op acht / als op een licht / dat
 vele daer sekinē in eenē donckerē hoer / ter tijt toe
 dat den dach aen coemt / en die moeghensterre op
 gae in uwer herten / **E**n dit sult ghi voor dat eerste
 weten / dat gheen prophete der scrift en gheschiet
 wt eygender wselgginge / **W**āt ten is noyt prophe-
 cie wt menschelijcken wille voortghebracht / mer
 die heylighe menschen **Sods** hebben ghesproken
 als ghedreuen vanden heylighen gheest.

Mer wort wegheloten die valscheit der ketters en die
 apostel verclaert haerlieder quaetheit ende correcte.
Dat. ij. Capittel.

Oet zijn ooc geweeft onder den volcke valsche propheten/ als oock onder b sullen wesen valsche leeraers/ die beueuen in brengen sullen verderfliche secten/ en veraken den **h. E. A. E. d. y. e.** te ghecocht heeft/ ende sullen ouer haer seluen brengen een haestighe verdoemenisse/ ende veel menschen sullen na volghen haer verducruen/ door welcke sal die wech der waerheyt verlastert werden/ en door ghiericheyt niet versterden woorzen sullen si van b comenshappen/ ouer welken dat oordeel nu van langen tijden niet versumeliche en is/ ende haer verdoemenisse en slaep niet.

Want nu **G**od die Enghelen/ die ghesondicht hadden/ niet ghespaert en heeft/ maer heeftse met ketenen der duystermissen ter hellen ghestoten/ ende ouer ghegeuen dat si totten oordeel ghehouden souden worden/ Ende en heeft nyet ghespaert d. y. e. v. o. o. l. e. d. e. n. w. e. r. l. t. / maer verbaerde **N**oe den prediker der rechtueerdicheyt zijn achter/ ende leyde die diluue ouer die werelt der ongerechter mensche. **E**n heeft die steden Sodoma en Somorra tot af sechen ghemaect/ omghekeert ende verdoemt/ hier mede een eropel geset de genen die toe comende onsalich sullen zijn/ ende heeft verlost den rechtueerdighen **T**ot/ die ouerualen was van die oneerbaerliche comersacie der quaden/ **W**andt om dat hi recht ueerdich onder hem woonde/ dat hi sien en hoozen moeckte so queldē si die rechtueerdige siele van dage te dage/ met hare onrechtē werckē. **W**ant die **h. E. A. E. d. y. e.** die weet die goede en salige mensche tot der tēsatien te verlossen/ die quade en onrechtueerdighe te behouden/ tot den dach des oordeels te pinigen.

Maer alre meest die daer wandelē naden heeft sehe inder welckust der onsuuerheyt/ ende die ghene die die heerschappie verachten/ stout en hooch van haer seluen houdē/ ende en ontfien hem niet secken in te brengen/ lasterende/ hoe wel nochtā die Enghelen/ die stercker en crachtigher zijn niet en verdrage dat lasterliche oordeel vande **h. E. A. E. d. y. e.** tegē haer. **M**er si zint als onredeliche beesten die natuerlic te verborgē en te vangen geboren zint/ verlasteren dat ghene dat si niet en kennen/ ende in haren woegē en verderuē sullen si verborgē worden/ en den loon der onrechtueerdicheyt daer af brengen.

Siachtent booz wellust/ dat tijtlic wel leuen/ si zijn blecken ende ander onreynicheyt/ si leyden een wellustich leue van uwer liefde/ si brassen wel van den uwen/ ende hebben oghen vol ouerspels/ haer sonde en is nyet te keeren/ si locken aen hē d. y. e. licht ueerdighe siele/ ende hebben een hertd oordruen met giericheyt/ kinderen der maledijngē/ si hebben verlaten dē rechtē wech/ en zijn d. w. a. l. e. n. d. e. g. e. g. a. e. n. / en hebbē na gheuolcht den wech **S**alāā des soons **S**osor die welke lief hadde dat loon der onrecht ueerdicheyt/ mer hi hadde straffinge zijnder ouertredinge. **D**at komme lastbaer d. i. e. r. e. s. p. r. a. e. m. e. t. m. e. l. l. i. c. h. e. r. s. t. e. m. m. e. / en belette des prophetē d. w. a. c. h. t. e. y. t.

Dese zijn fonteynen sonder water/ en wolcken vanden winde ghedreuen/ den welken is verbaert een doncker duyster nisse tot inder eewigheyt. **W**āt si spreke hoochmoedige woorzen van ydelh/ daer niet na en volcht/ ende si trecken door wellusticheit tot begeerlicheyt des vlees den genen die eerst ont

lopen watē ende nu in dolinghe wandelen/ en belouen hem b. i. g. h. e. y. t. / hoe wel si selue knechten der verderunge zijn/ want van wien yemant ver wonnen is/ diens knecht is hi geworden/ **W**ant ist dat si die onsuuerheyt der werelt ontvucht zijn door die kennisse des **h. E. A. E. d. y. e.** / ende des salichmakers **I**hesu **C**hristi/ en werde si weder in die selfde geulochten en d. w. o. n. n. e. / so is hē dat laetste arger geworden dan dat eerste. **W**ant het waer hē betet/ dat si dē wech der rechtueerdicheyt niet beket en hadden/ dan dat si hem kennen ende hem afkeer en van dat heylige gebot dat hē gegeue is. **D**at ghemeen spreecwoort is hem geschiet/ **D**ie hont eet weder dat hi ghespogen heeft/ en die siege wentelt haer weder in die als si ghetwalfchen is.

Die apostel leert ons hoe wy boosachtich sullen zijn in quac dat gheschiet sal/ inde tweede roecoms van **C**hris- tus/ ende scrift hoe die selue ghebueren sal. **W**at. ij. Capittel.

Siet alder beminstē/ desen tweeden brief schreue ic v/ in welken ich verwecke ende vermane uwen reynen sin/ dat ghi der woorzen geduect die booslept zijn vanden heyligen propheten/ en oock aen onse gebot/ wi die zijn **A**postelen des **h. E. A. E. d. y. e.** en des salichmakers.

En weet dat ten cersten/ dat inden laetsten dagen sullen comen bespotters/ die na haer eygen begerlicheden wandelen en seggen/ **W**aer is die belofte zijnder toecomsit? **W**andt sint dat die vaders geslapen hebben/ blijft alle dinc alst gewest is van aenveghin der creatueren/ **M**er moet willens willen si niet weten/ dat die hemel in voortijden oock was/ daer toe ooc die aerde was dat waer en in dat water bestaende/ door dat woort **G**ods nochtans te dier tijt die werelt door die diluue verghinc die hemel die noch is/ en die eerde zijn door zijn woort onthouden/ dat si den viere behouden werden/ in den dach des oordeels/ en verdoemenisse der onsaligher menschen.

Mer dit een/ en si b. n. z. verborgē ghi bemindē dat eenen dach is geacht bi den **h. E. A. E. d. y. e.** als duysent iaer/ en duysent iaer als eenē dach/ **D**ye **h. E. A. E. d. y. e.** die verterect zijn belofte/ niet als sommigē die verterkinge achte/ **M**er hi is lancmoedich tegē v/ en en vol niet dat yemant verlopen bliue/ mer dat hē een yegelic tot penitentie geue/ **D**ie dach des **h. E. A. E. d. y. e.** sal come/ als een dief inder nacht/ in welckē die hemelē vergaē sullen met groten craken/ die elementen sullen van bitten smelten/ en die aerde ende die wercken d. y. e. daer inne zijn/ d. y. e. sullen verbrant worden/

Wis dit nu al sal verghaen/ hoe sult ghi dan gheschiet wesen met heylige wandelinghen/ en **G**odsalighen wesen/ oft **G**oddienckicheden/ dat ghi wacht en haestet tot den dach des **h. E. A. E. d. y. e.** / in welckē die hemelē vādē viere vergaē/ en alle elementen van hette smeltē sullen/ **N**ieuwe hemelen ende een nyentwe aerde vermachten wy na zijne belofften in welken rechtueerdicheyt woont.

Daer om mijn lieue/ nu ghi dan daer op wachtet so beneestiget v dat ghi geuondē weret voor hē onbereet ende offraffelic inden vrede/ en die lancmoedichz ons **h. E. A. E. d. y. e.** **I**hesu **C**risti achtet booz

Job. liij

Gene. vij. a

Job

A

Thi. iij. a
Thi. iij. a
B

A

D

to. ij. b.

5 salicheyt/also ons alder bemintste broeder Paulus v gescreue heeft/na die wijsheyt die hē ghegheuen is/also hi ooc in alle Epistolen daer af spreect in welcken zyn sommige stukke swaer te verstaen welcke verwerpen die ongheloeerde en lichtuaerdi ghen ghelije als ooc die anderen scriften tot haer der eygben verdoemnisse/ Maer ghi mijn beminde/want ghi dit te horen weet / soo wachtet v dat ghi niet door dwalinghe der booser met haer verleyt en wert/ende halt wt uwer eygen salicheyt/ Maer walt inder ghenaden en kenneisse ons v. G. A. C. M. ende salichmakers Jesu Christi/ Den selue si glorie nu ende ten ewighen tyden Amen.

Hier bghinnē

sin Jans Epistelen.

Die Apostel sint Jan bewijst dat nyemant God lief en heeft dan die volbrēngchen die gheboten Gods/ ende dat nyemant salich en wort dan die belien dat Jezus is die so ne Gods.

Das eerste Capitel.

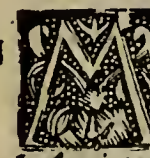
Mit van beginsel was dat wy gehoort hebben/ dat wy ghesien hebben met onsen oogren/ dat wy beschout hebbe/ ende onse handen ghetast hebben/ ja dat woort des leuens/ ende dat leuen is gheopenbaert/ ende wi hebben ghesien ende tuyghen en berco ndighen v dat leuen/ dat ewich is/ welc was byden vader ende is ons gheopenbaert/ Wat wi ghesien ende gehoort hebben/ dat bercondighen wi v/ op dat ghi ooc met ons ghemeynschap hebt/ ende onse ghemeynschap si met den vader ende de met sinen sone Jesu Christo/ Ende dat scriven wi v/ op dat ghi v verblift ende v byuerchde volcomen si.

Ende dat is die bercondinghe die wy van hem gehoort hebben ende v bercondighē/ dat God een licht is/ ende in hem en is gheen duysternisse/ Ik dat wi segghen dat wi ghemeynschap met hē hebben/ ende wandelen in duysternisse/ so lieghen wy/ ende en doen niet die waerheyt. Ik dat wi int licht wandelen/ ghelije hi int licht is/ soo hebben wi ghemeynschap onder malcanderen/ en dat bloet Christi maect ons reyn van alle sonden.

Ik dat wi segghen/ wi en hebben gheen sonde/ so berleyen wi ons seluen/ ende die waerheyt en is in ons niet. Maer ist dat wi onse sonden bekennen so is hi getrouwe en gerechtich/ dat hi ons die sonde bergeue/ en reynicht ons van alle ongherechtigheyt. Ik dat wi seggen/ wi en hebben niet ghesondicht/ so maken wi hem tot een logenare/ ende zyn woort en is niet in ons.

Die Apostel vermacet die menschen tot durchdelijcke werken/ ende ontradet haerlieden die begheerlijcheden en de alle onghelooenicheden.

Das. ij. Capitel

Mijn kinderhens sulcx scriue ick v/ op dat ghi niet en sondicht/ ende oft yemāt sondicht/ so hebbe wi enē boozsprake bi God Jesum Christum die rechtuerdich is/ ende die selue is die berloeninge booz onse sonde/ niet alleene booz onse sonden/ maer ooc booz die gheheele werelt/ En

daer aen bekennē wi/ dat wi hem bekenent hebben/ ist dat wi zyn ghebot houden. Die daer scryt/ ic heb hē gekent/ en en hout zyn ghebot niet/ die is een lo ghebaert/ en in dien en is geen waerheyt/ Mer wie zyn woortde houdt/ in dyen is boozwaer dye liefde Gods volcomen/ Daer aen bekennen wy dat wy in hem zyn/ Die daer scryt dat hi in hem blift/ dye sal ooc wandelen ghelije hi ghewandelt heeft.

Broeders/ ic en scriue v geen nyeu ghebot/ mer dat oude gebot/ dat ghi van beghinsel hebt gehad/ Dat oude gebot is dat woort/ dat ghi gehoort hebt/ Wederom een nieu gebot scriue ic v/ dat daer waerachtich is bi hem ende bi v/ want die duysternisse is bergaen/ en dat warachtich licht schijnt nu. Wie daer scryt/ by is int licht/ ende haet sinen broeder/ die is noch in duysternissen. Die sine broeder lief heeft/ die blift int licht/ en is gheen ergernisse in hē/ Mer wie sine broeder haet/ die is in duysternisse/ ende wandelt in duysternissen/ ende en weet niet waer hi henē gaet/ ende die duysternissen hebben zyn ooghen verblint.

Kinderkens ic scriue v/ dat v die sonde bergheuen wert door sinen name. Ic scriue v ghy vaders want ghi hebt bekenent dien/ die van beginsel is/ Ic scriue v ghi iongelingen/ want ghi hebt den boschiant verbonnen/ Ic scriue v kinderen/ want ghi hebt den vader bekenent/ Ic hebbe v vaderē ghescreuen/ dat ghi dien gekent hebt/ die van beghinsel is/ Ic hebbe v ionghelingen ghescreuen/ dat ghi zere zyt/ en dat dat woort Gods bi v blift/ en den boschiant verbonnen hebt.

Hebt niet lief die werelt/ noch die dingen die in die werelt zyn/ Ik dat yemāt dye werelt lief heeft in dien en is niet die liefde des vaders/ Want al dat inder werelt is/ (namelick die lust des vleses en lust der oogren/ ende hoochmoet der goeden) en is niet vanden vader/ maer vander werelt/ Ende die werelt vergaet met haer lusten/ Maer wie den wille Gods doet die blift inder ewicheyt.

Kinder/ het is die laetste vze/ en gelijc ghy gekoopt hebt/ dat die Antecrist coemt/ ende nu zyn vele Antecristen ghewordē/ Daer aen bekennen wy dat die laetste vze is/ Si zyn van ons wt gheghaen mer si en waren van ons niet/ Want warē si van ons gheweest/ so waren si oock bi ons ghebleuen/ Maer op dat si openbaer souden worden/ dat sy niet al van ons en zyn.

En ghi hebt die saluinghe van dien dye heyligh is/ en weet alle dinc/ Icen heb v niet gescreue als oft ghi die waerheyt niet en wist/ maer ghi weetse En ghi weet dat gheen lueghen wt der waerheyt en coemt. Die is een lueghenaert/ anders dan dye loochent dat Jesus is Christus/ Dat is die Anticristus/ die den vader ende den sone loochent/ Die de sone loochent/ die en heeft ooc de vader niet. Wat ghi nu gehoort hebt van beghinsel dat bliue by v/ Ik dat bi v bliuet dat ghi van beghinsel gehoort hebt so sult ghi ooc byden sone en byden vader bliuen. En dat is die belofte die hi ons beloofte heeft/ dat ewich leuen.

Die heb ic v gescreue/ van dien die v berleyden/ Ende die saluinge die ghi van hē ontfanghen hebt bliue bi v. En en behoef niet dat v yemant leere/ mer gelijc v die salunge alderley leert/ soo ist waer

Joan. iij. g.

B

A

B

C

D

Heb. 2. d. Apoc. 1. b.

to. iij. b.

B

to. iij. c.

to. iij. d.

to. iij. e.

D

en is geen loeghen Ende so si v gheleert heeft / so blijf bi den seluen / En nb kinderkens blijf by hem / op dat wannecr hi geopebaert wert / dat wy een vertrouwen hebben en niet beschaemt en werden voer hem in zijnder forcoelt. **I**st dat ghy weet dat hi gerechtich is / so weet ooc / dz wie recht doet die is van hem ghebozen

Die Apostel schrijft die gemeynschap / des volcs in zijn hande schrijvende haer volmaechte / ende vermaecte toe sijnheyt der herten ende broederlike liefde

Dat. iij. Capittel

Iet welcke ee liefde heeft ons die vader ghegheuen / dat wi Gods kinderren soude hreten / Daer om en kendet ons die werelt niet wat si en kent he niet. **M**ijn liefste / wy sijn nb Gods kinderren / en ten is noch niet geopebaert dat wy sijn sullen. **M**er wi weten / wannecr openbaren sal / dat wi he dan ghelijc sullen sijn / want wy sullen hem sien gelijc hi is / Ende een yeghelijc die sulcke hopinge heeft / die reynicht hem / gelijc hi ooc reyn is. **D**ie zode doet / die doet orecht / en die sonde is onrecht. Ende ghi weet / dat hi is gheopenbaert / op dat hi onse sonden wech soude nemen / ende die sonde en is niet van he. **W**ye in he blijft die en sondicht niet / en wie daer sondicht / dyc en heeft hem niet gheuen oft gheont

Kinder / laet v nyemat vlyen. **W**i recht doet die is gerechtich / gelijc hi gherechtich is. **W**ye sonde doet / die is vanden Duuel / want die Duuel zondicht van beginsel. **D**aer toe is gheopebaert die sone Gods / dat hi die werelt des duuels soude breken. **D**ie wt god ghebozen is / die en doet geen sonde. **W**ant sijn saet blijft bi he / ende en can niet sondigē / want hi is van God geboze. **D**aer aen kent men / welc die kinderren Gods / en die kinderē des Duuels sijn. **W**ie niet recht en doet / die en is nyet van God / ende die niet lief en heeft sinen broeder

Wat dat is dyc booscap die ghi ghehoort hebt van beginsel / dat ghi malcanderen lief sult hebben. **N**iet gelijc Caym die van den quaden was / ende doode sine broeder. Ende waer om doode hi hem om dat sijn werckē quaet waren / ende sijn broeders gherechtich. **E**n verwondert v niet in sijn broeders al ist dat v die werelt haet. **W**i weten dz wi vander doot door ghecomen sijn in dat leuen. **W**ant wi beminne die broeders. **W**ye den broed niet liefen heeft / die blijft in doot. **W**ye sine broeder hatet / die is een dootslagher. Ende ghy weet dat een dootslagher en heeft dat ewich leuen niet in hem bliuende

Daer aen hebben wi ghkent die liefde / dat by sijn leue voer ons gelaten heeft / en wi sullen oock dat leue voer die broeders laten. **M**aer wannecr yemant deser werelt goeden heeft / ende siet sinen broeder ghebreec hebben / ende sluyt sijn herte voer hem toe / hoe blijft die liefde. **G**oods bi hem. **M**ijn kinderkens laet ons niet lief hebben met woorden noch niet der tonghen / mer met der daet ende met der waerheit

Daer aen bekennen wi / dat wi wt der waerhy sijn / dat wi bereyden onse herten voer hem / ist dat ons onse herte verdoet / dat God groter is dan onse herte / en bekent alle dinghen / **S**hi beminde / ist dat ons ons herte niet en verdoemt / so hebben wy

een yeghe sekerheit tot God / ende so wat wi bidde dat sullen wi van hem outfanghen / want wi houdē sijn gebot / en doer dat voer hem behagelic is.

Ende dat is sijn gebot / dat wy ghelouen indert name sijn soons Jelu Christi / en hebbe liefde onder malcanderē / gelijc hy ons een gebot ghegheuen heeft. **E**n wie sijn gebot hout / die blijft in hem / en bi in hem. **E**n daer aen bekennen wi dat hi in ons bliuet aenden gheest die hi ons ghegheuen heeft.

Die Apostel spracet hier van dat woort / hoe dat mensche lijg ghewarden is / ende hi spracet van valsche propheten / ende van Antycheit

Dat. iij. Capittel

Ider liefsten / geloof niet eenen yeghelijckē geest / maer proeft dyc gheesten oft si vā God sijn / wat het sijn heel valsche prophetē wt ghegaen inder werelt. **D**aer aen bekēt dē gheest Gods. **E**en yeghelijck gheest dyc daer bekent dat Jhesus Christus gecome is in dat vleesch / die is vā God. **E**n een yegelic geest / die daet niet en belijdet dat Jhesus Christus is gecome in dat vleesch die en is nyet van God. **E**n dat is dyc gheest des Antychristes / van welken ghi hebt ghehoort / dat hy coemt en is nb ser tijt in die werelt

Kinder hēs / ghi sijn vā God ende hebt den ghenen verwonnen / wat die in ons is / is groter dan die inder werelt is. **S**i sijn vander werelt / daerom sprack si vander werelt / ende dyc werelt hoortse. **W**y sijn vā God. Ende wie God bekēt die hoort ons en wie niet vā God en is / die en hoort ons niet. **D**aer aen bekennē wi dē geest der waerheyt / ende den gheest der dolinghen

Shi beminde laet ons onder malcanderen lief hebben / want die liefde is van God. Ende wie lief heeft / die is van God gebozen / en kent God. **W**ie niet liefen heeft / dyc en kent God niet. **E**n want God is die liefde. **D**aer aen is geopebaert die liefde Gods / dat God sine eenigē gebozen sone ghesonden heeft in deser werelt / dat wi doer hem sonden leuen. **D**aer in staet die liefde / niet dat wi God lief ghehadt hebben / maer dat hi ons lief ghehadt heeft / en heeft ghesonden sinen eenighen sone / tot een verloeninghe van onsen sonden

Wat beminke / heeft ons God also lief gehad / so sullen wi ons ooc weder om onder malcanderē lief hebbe. **N**iemāt en heeft God ye gehe. **I**st dat wi ons ond malcanderē lief hebben so blijft God in ons / en sijn liefde is volmaect in ons. **D**aer aen bekennē wi dat wi in hem bliuen / ende hi in ons / dat hi ons van sinen geest gegeue heeft. Ende wy hebbe geuen en ghetuyghen / dat die vader den sone ghesonden heeft / tot eenen salichmaker der werelt. **D**ie wt belijdet dat Jhesus Gods sone is / in di en bliuet God / ende hi in God. **E**n wi hebben bekent en geloof die liefde die God in ons heeft

God is die liefde / en wie in die liefde blijft / dyc blijft in God / en God in hem. **D**aer aen is die liefde volmaect bi ons / op dat wi een bope hebben in den dach des ooc deels / want gelijc hi is / so sijn wi ooc in die werelt. **D**reese en is niet inder liefde / mer die volmaecte liefde bliuet die vrese wt / want dyc vrese heeft pijn. **M**er wie vrees / die en is niet volcomen inder liefden

Iaet ons he lief hebbe / want hi heeft ons eerst

la tijt b

per. 30

Joan 14

Se rijt b

U

Joan 14

loa rbc

Joan 14

B

Joan 14

O

Joan 14

D

kel gehadt/ Ik dat yemant seyt / ic heb God lief/ ende haet sinen broeder/ die is een logenaer. Wāt wie sinē broeder niet lief en heeft dien hi niet en haet/ hoe can hi God lief hebben dien hi niet en haet? En dat ghebot hebben wy van hem/ dat soo wie God lief heeft/ dat die ooc sinen broeder lief hebben sal. *

Die Apostel veruelgende op die liefde die wi behooren te hebben reghen onser naesten/ spreekt voort van die ope barmherticheit des woortz/ ende van dat betrouwen in God

Da. v. Cap. titel.

Vie daer geloofst dat Ihesus is Christus/ die is vā God geboze. En wie daer lief heeft dien/ die hy ghebaert heeft/ die heuet ooc liefdien/ die van hem ghebozen is. Daer aen bekennē wt dat wi Gods kinderen lief hebben / als wy God lief hebben / en sijn gheboden houdē. Wandt dat is die liefhoe Gods/ dat wi sijn gebodē houden/ en sijn geboden en sijn niet swaer. * Wandt al dat vā God geboze is/ verwint die werelt. * en ons geloue is die victorie die die werelt wōnnē heeft. Wie is die die werelt verbindt/ dan die daer ghe-loofst dat Iesus Gods sone is?

Dese is die daer coēt/ met water en bloet/ Iesus Christus/ met met wātere alleene mer met water en bloet/ En die geest/ die daer tuyghet/ dat die geest die warachtich is/ Want drie sijn der die daer inden hemel ghetuyghe gheue/ die vader/ dat woort/ en die heilighe gheest/ En dese drie sijn een. En drie sijn der die daer getuge geue inder aerde/ Die geest/ dat water/ ende dat bloet/ ende die drie sijn een/ Ik dat wi der menschen tuyghen ontfangē/ Gods getuigenisse is grooter/ wāt Gods getuyge is dat/ dat hi getuycht heeft van sinen soone. Wie daer ghelooft aen den sone Gods/ die heeft Gods ghetuygenisse bi hē. Mer wyse God niet en geloofst/ die heeft hem tot een logenaer ghemaect/ wāt hi en heeft niet geloofst dat ghetuygenisse dat God getuycht heeft van sinen sone. En dat is/ dat ghetuygenis dat ons God dat ewich leuen heeft gegeuen/ en sulcs leue is in sinen sone. Wie den sone Gods heeft/ dye heeft dat leuen/ wie den soone Gods niet en heeft/ die en heeft dat leuen niet.

Ons hebbe ic b gescreuen/ ghi die geloofst aē den name des soons Gods/ op dat ghi weet d; ghi dat ewich leuen hebt/ en dat ghi ghelooft aen den name des soons Gods/ En dat is dat betrouwen dat wi hebben tot hem/ dat ik dat wi wat bidden na sinen wille/ so hoort hi ons. Ende ik dat wi weten dat hi ons hoort/ wat wi bidden/ so weten wy dat wi die bede hebben die wi van hem ghebeden hebben.

D Ik dat yemant haet sinen broeder sondigen/ een sonde niet totter doot/ die sal bidden/ en hem gheuen dat leuen/ dien dye daer sondighen/ niet totter doot/ Daer is een sonde totter doot/ daer voor en segge ic niet dat yemant bidde/ Alle ongerechticheit is sonde. En het is sommighe sonde totter doot. * Wi weten/ dat wie van God ghebozen is/ die en sondicht niet/ mer die geboort vā Godt othout hem/ ende die wose biant en sal hem niet acntaen. Wi weten/ dat wi vā God sijn/ en die ghekeete werelt is geset in woosch/ Mer wi wete dat dye sone Gods ghecomen is/ en heeft ons eenen sin ghegeuen op dat wy souden bekennē den warachtighen

en sijn indē warachtighen in sinen sone Iesu Christo dese is die warachtighe God/ en dat ewich leue. * Kinderkēs hoet v voor den afgoden. Amen.

Hier beghint die tweede Epistel

van sint Jan

Sint Jan vermaent die wtuercozender/ te seuenzen/ ende te quaet te schouwen/ ende set die maniere om te leeren schouwen/ hem exortende vander coetheit

Dat. J. Capittelle.

Die oude der wtuercozender vrouwen en haren kinderen/ die ick lief hebbe in der waerheyt/ ende niet alleene ick/ mer ooc alle die die waerheyt ghekendē hebben / om der waerheyt wille die in ons blijft/ ende by ons sijn sal inder ewicheit

Ghenade barmherticheit/ vrede vā God/ den vader/ en banden vā Iesu Christo/ den sone des vader inder waerheit ende inder liefden

Te bekeer verblift/ dat ic geuonden hebbe ond v kindere die daer inder waerheit wandelen/ gelijc wi een ghebot vanden vader ontfanghen hebben. En nu bidde ic v vrouwe/ niet als een meutwe ghebot en scriue ic v/ mer dat wi gehadt hebben van beghin dat wi ons onder malcanderen lief hebben sullen/ Ende dat is die liefde/ dat wi wandelen na sijn ghebot

Dat is dat gebot ghelijc ghi gheboort hebt van beghint op dat wi daer in wandelen/ Want bele verleyders sijn inder werelt ghecomen/ die niet en beliden Iesum Christum dat hi int vleesch ghecomen is/ Dese is die verleyder ende dye Antecrist/ Siet hoor v/ dat ghi niet en verlick/ dat ghy ghewocht hebt/ mer vollen loon ontfanghet. Wie ouertreet ende blijft niet inder leere Christi/ die en heeft gheen Godt. Wie inder leere Christi blijft/ die heeft beyde den vader ende den sone

Ik dat yemant tot v comet/ ende brenget dese leere niet/ dien neempt niet in v huys/ ende groet hem ooc niet. Want wie hem groet die heeft ghemeynschap met sinen quaden werken. Ick hadde v veel te scriuen/ maer ic en wilt niet door/ brieuen ende inct doen/ Maer ic hope tot v te comen ende mondeliemet v te spreken/ op dat v vrechde volcomen si. Het groeten v die kinder dinder susteren der wtuercozender. Amen.

Dye derde Epistel

van sint Jan

Die Apostel vermaent Symon dat hi blue in sachtmoedicheyt/ ende hem van alle quade heere

Dat. J. Capittel

Die oude Gais den be-minden/ dye ick lief hebbe in der waerheyt/ sijn beminde/ ick wensche in alien kucken/ dat v wel ghae/ ende ghesondt sijn/ ghelijc dinder sielen wel gaet/ Te bekeer verblift/ doē die broeders quamen ende ghetuyghden van dinder waerheyt.

gelse ghy wandelt in der waerheyt / Ic en heb geen groote vuerche dan die / dat ic hoorz mijn kinder inder waerheyt wandelen.

B Mijn beminde / ghy doet trouwelyck / wat ghy doet ten den broederen ende ghaften / die uwer lief den getuych ghegeuen hebben voor die ghemeynthe en ghy sult weldoen / ist dat ghyse wederdelijck voor God gesept hebt / want om zins naems wille zyn wi gesept / en hebben bandē heydenē niet genomē daer om so sullē wi sodanigen ontfanghen / op dat wi der waerheyt hulpen worden.

Ic hebbe die gemeynten gheschreyen / mer Dofreges / die onder hem wil den voorganck hebben die en ontfanc̄t ons niet / daer om wanneer ic come wil ic hem vermanē zjnder wercken die hi doet / en hi crist̄ met quaden woordē ouer ons / en laet hem aen dien niet genoege / hien ontfanc̄t die broeders selue niet / ende vele dien die dat doen willen / ende woypse wt der gemeynten.

D Mijn beminde / valseht met naden quade / maer na den goeden / Wie wel doet / die is van God / die quaet doet / die en siet Godt niet / Demetrio wert getuygenisse van allen ghegeuen en van der waerheyt selue / en wi ghetuyghen ooc / en ghy weet / dat onse getuygenisse waet is / Ic heb vele te schryuen maer ic en wil niet met met ende pennē tot v schryuen / Ic hope v cortelinc̄ te sien / so willen wi mondelic met malcanderen sprekē / Vrede si met v. het groeten v die vrienden / Groet die vriendē met namen. Amen.

Hier beghint dye Epistelorden

Hebreen.

Hier wort gheselt dye excellentheyt van Christo / die welck ons die nieuwe wet gegeuen heeft Dat. eerste. Capittel

H Adien dat Godt voortijts menichmael ende menigerley wisse tot den vaderen door die propheten gesproken heeft / so heeft hi ten laetste in desen dagen tot ons door v seon gesproken / den welcken hy tot eenen etgename alre dingen geseet heeft / door welckē hi ooc die werelt gemaect heeft die welke / wāt hi een schijnse oft blinckinge zyn der heerlicheyt is / en dat gelijcke oft dat gherechte beelt zins wesens is / ende draecht alle dingen met ten woorden zjnder crachte / ende heeft die reynighe onser sonde door hem seluen ghemaect oft volbracht / heeft hi hē geseet totter rechter hant der maiesse inder hoochte / so vele beter gheworden dan die enghelen / als hi te mael vele eenen anderen na me hem becruet heeft. *

B Wāt tot welcken engel heeft hi oyt gesept. Ghy zyt mijn soon / ic heb v hede gebaert. Ende weder Ick sal hem een vader zyn / ende bisal mi een soon zyn. Door dat daer hiden eersten geboren sone in dye werelt weder inlept oft mbrenget / so seyt hi / Ende alle enghelen Godts sullen hem aenbidden. Ende vanden engelen seyt hi / Iy maect zyn engelen ghee

ten / ende zyn dienaers blammen des buers. Met bandē sone Gods / dhyne stoel duert van ewicheyt tot ewicheyt / dat septer wo rjcz is eenē oprechtē septer / Ghi hebt die gerechticheyt lief ghehad en die ongerechticheyt ghehad / daer om heeft v Godt v hē G. E. G. gefalst met der ohe der bljshappen bouen uwen mede ghesellen.

Ende ghy hē G. E. G. hebt die aerde van beginfel ghefundeert / ende die hemelen zyn wercken uwer handen / die selue sullen verghaen maer ghy sult bljshuen / ende sullen alle verouden als een cleet en ghy sultse veranderen als een gherwaedt / ende si sullen hem veranderen / mer ghy zyt die selue / ende uwer iaren en sullen niet afnemen. * Maer tot welcken engel heeft hi oyt gesept / Sidt tot mijnder rechter hant / tot dat ic uwe vianden tot een voetbank uwer voeten legge. En zyn si niet altemael dienstbarighe gheesten / wt gheseynt te dienst om die ghene die eruen sullen die salicheyt.

Die apostel gebiet ons dat wi die nieuwe wet obedieren sullen / die welke ons Christus ghegeuen heeft met tegenstaende / die ootmoedicheyt zjnder passien. Dat. ij. Capittel.

Mer om sullen wi dies te meer waer nemen tgeen dat wi hoze / op dat wy niet teemiger tijt en veruloerē / Want ist sake dat dat woort vast geworden is / dat door die engelē gesproken is / en een ygelijcke ouertredinge ende ghehoorsaemheyt heeft zyn rechte lo on onfaen / hoe sullē wi dan ontbien / ist dat wi sulcken salicheyt verachten / die welke nae dien dat si begoft heeft / ende door den hē G. E. G. ghesproken is / soe is si op ons beuecht / door die gene diese behoort hebben / mits dat mede getuyghe Gods / met teekenen ende wonderen ende menigerley crachten / ende met vdelinghe des heylighen geest na sinen wille.

Want hi en heeft den enghelen die toecomende wereldē niet onderdaen gemaect / oft onder woypē daer wi afspreken / Mer het getuyghet een / op een plaetse seggende / Wat is die mensche dat ghy zjns gedect / en des mensche sone dat ghy hē thuyt soect. * Ghi hebt hē een cleynē tijt der engelen laten deruen / ghi hebt hem met prijs en eere ghecroont en hebt hem ouer die wercken uwer handen geseet. Ghi hebbet sine boete al onder woypē. In dien dat hē hem al heeft onder ghedaen / so en heeft hi niet ghelaten dat hem niet onderdaen en is. Maer nu en sien wi noch niet dat hem al onderdaen is / Mer den ghenen die een cleyn tijt der engelen gherderft heeft / sien wi dat. Jesus is / door lijden en den doot ghecroont met eeren / op dat hi van Godts ghenaden hoor allen den doot soude smaken.

Want het betaemde hem / om wiens wille alle dinghen zyn / ende ouermits den welcken alle dinghen zyn / die daer vele kinderen ter heerlicheit heeft ghebracht dat hy den leytsman haerder salicheydt door lijden volcomen soude maken / om dat si alle van hem comen / beyde die daer heylighet / ende dye daer gheheylight worden. Om der saecken wille / en schaemt hi hem ooc niet / haer broeders te heete seggende / Ic wil uwen name minē broederen bercondigen / ende int midden der gemeynten uwen lofsingen. Ende weder / Ic wil myn betrouwē op

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Psalm 119.

Actuū ruy. e

hem setten. Ende weder. Siet daer ic en mijn kin-
deren die mi God ghegheuen heeft.

Drae dien dandat die kinderen vleesch en bloet
hebben/so is hi ooc ghelijcker maten/oft inder sel-
uer wijsen/deelachtich geworden/ op dz hy door die
doot den ghenen die macht soude nemen / dyc des
doats gewest heeft/dat is/dē Dupuel/ende dat hij
se soude verloffen/die ouermidts vrese des doots
verbondē wact der Clauerijse. Want hy en neemt
nereghent die eughelen aen/maer dat fact Abzabe
neemt hi aen/Daerom moet hy in allen dingē sine
broeders ghelijc wordē/ op dat hi ontfemhertich
soude worden/en een ghetrouwe hooghe priester
voor God/om die sonden des volcs te versoenen/
Want daer hy in gheleden heeft en ghetempert is/
so can hi die ghene helpen die ghetempert werden.

¶ Hier wert vercoont dat Christus Moylen te bouen
gaet/wien wi obedieren sullen.

Dat. iij. Capittel.

Derom ghi heylighe broeders/ Ghi
die deelachtich zijt / des hemelichen
coeps/ neemt waer des Apostels en
de hoogē priesters onser bekijdinghe
Jesum Christum * die daer ghetrou-
wa den ghenen die hem ghemacēt heeft/ gelijc ooc
Moyles) in alle sinen huysen / Maer dese is grooter
prijs waerdich dā Moyles/ na dien dat hi een groe-
ter eere aent huys heeft / diet huys bereypt oft ghe-
timmert heeft/ dan die dat besidit. Want een yege-
lijc huys wort van yemant bereypt oft ghetimmert
Maer/ dien diet al bereypt oft gheschapē heeft dat is
B God. En het is waer Moyles was ghetrou in al
zijn huys/ als een knecht / tot enen ghetuygenisse
des geens/ dat gheseyt soude worden. Maer Chri-
stus als een sone in sine huysen/ wiens huys wi zijn
ist dat wi anders die bymoordicheyt en den roem
des hoops tot aent eynde vast behouden. *

Darom so die heylighe gheest seyt. Ist dat ghy
heden zijn stemme hoorit/so en verker niet uwe her-
ten/ gelijc als in die verbitteringe inden daghe der
temptacien inder woestijnen / daer my v vaderen
tempteerden/ si proeften ende seghen mijne wer-
ken verachtich iacē lanck / waer om ick sonvreden
was/ ouer dat gheslachte/ en seyde. Alle tijt dolen
si metter herten/ Maer si en wisten mijne weghē
niet/ also dat ic ooc swoer in mijne gramschap/ dat
si niet tot mijnder rusten souden comen.

* Siet toe/ lieue broeders/ dat tot geender tijt
in yemant onder v en arech herte des onghehoofs
en si dat daer af trede vā den leuenden God/ maer
beruident v alle dage also langhe alst heden beet/
op dat nyemant van v versteent en werdt door ve-
droch der sonden.

DWant wi zijn Christus deelachtich geworden/
ist dat wi anders dat beghin zins wens tot aent
eynde vast brhoudē/ * alsoo langhe alst gheseyt
wort/ ist dat ghi hedē zjn stemme hoorit so en ver-
baert v herten niet also inder vbitteringe ghesiede.
Wāt sommige diese hoorde vbitterden haer/ mer
wret alle die vā Egyptē wt ghingen door Moylen/
Maer op welke was hy beertich iacē ghestoort?
En ist niet also/ dyc daer sondichden / der welker
lichamen in die woestijne veruuelen/ Mer welchen
berwoert hi dat si niet tot zūnder rusten comen en
soude/ dā den ongelouighē. En wy sien dat si daer

niet en hebben connen in ghecomen om des onge-
loofs wille.

¶ Die Apostel seyt dat wi forghen moeten om t comen
in die ewighe ruste

Dat. iij. Capittel

Sact ons dan bresen/ dat wi te ve-
loste/ in te comen in zjn ruste/ niet en
verlaten / ende nyemant wt ons be-
uonden en werde dat hi daer buyten
bljue. Wāt het is ooc ons vrondeche
ghelyc als haer lieden. Maer dat woort der predi-
canten en help haer niet/ om dat gelooue daer niet
toe ghedaen en wert vanden ghenen diet hoorde
Want wie daer gelooft bebbē / gaen in tot zūnder
rustē/ also bi gesproken heeft/ also ic swoer in mijn
der toornicheyt si en sullen niet ingaen in mīnder
rusten/ En tis waer dorn die wercken van aenbe-
ghinne der werelt/ waer ghemacēt/ so sprac hi op
een plaecte vanden seuen dē dach aldus/ En God
heeft opten seunden dach gherust/ van alle sinen
wercken/ En hier weder in dese plaecte. Si en sullen
niet tot mīnder rusten comen.

Na die dā datter noch achter oft toeromēde is
datter sommige toe sullen comē / en diet ten eerste
vercondicht is/ en zjn daer niet toe ghecomen/ om
des ongeloofs wille/ ozhincert hi weder eenē dach
na sulcken langhen tijt seggende/ heden/ door Da-
uid/ also hoorit seyt is. Ist dat ghi heden zjn stemme
hoort/ so en verker uwe herten niet/ Want waert
dat si Josue tot ruste hadden gē ebracht/ so en sou-
de hi hier na niet van enen anderen dage gheseyt
hebben/ Daeromme is den volcke Gods noch een
ruste achter ghelaten/ Want wie tot zūnder rustē
ghecomen is/ die rust ooc van sinen wercken/ ghe-
lijc als God vanden sinen.

* Darom so laet ons nu haesten hi te comē tot
deser rusten/ op dat nyemant in dat selue exempel
des ongeloofs en valle/ Wāt dat woort Gods is
leuendich en crachtich/ en scerper dan eenich twee-
suidende sweert/ en het dūngert door tot dat siele
en gheest scheidt/ oor die flamen boegbinghe ende
merch/ ende is een richter der gheachten ende der
sinnen der herten/ ende daer en is gheen creatuere
onsienlic voor hem/ mer het is al bloot voor sinen
ooghen/ van dien hebben wi te spraken.

¶ Die Apostel berouet wat enen bisschop has noode is
ende tghen dat hem van noore is/ hat die Christus ghe-
lijc is.

Dat. v. Capittel.

Die wyle wi dan enen groeten hoo-
ghen priester hebben Jesum Christū
den sone Gods/ die inden hemel ghe-
uaren is / so laet ons die bekenisse
houden/ Want wi en hebben niet en
nen hooghen priester die geen medeliden met on-
ser crancheyt en can ghehebben/ mer die ouer al en
door al ghetemptert is/ na die gelijckenisse sonder
sonde/ Daerom laet ons toe treden met betrouwe-
totten stol der ghenaden/ op dat wy ontfemher-
ticheyt ontfaen/ en ghenade binden/ in dien tijt als
ons hulpe van noode sal zjn. *

* Want een veyghelijche hooghe priester die wt
dē mensche ghenomē wert/ die wert voor die men-
schen tegen God ghesedē/ op dat hi gauen en offer
handē offere/ voor die sonden/ die daer medeliden
can ouer die daer ontbetende zijn en dolen/ na dien
dat hi oock selue ombeuanghen is met crancheyt

waer om hi ooc booz hem seluen / gheleste booz dat volck soude offeren booz die sonden. En niemant en neemt hem sekien die eere aen / mer die ooc ge-roepen wert ghehe Aaron.

Psal. ii /
psal. c. ix

Also ooc en heet Christus hem selue niet gheclarificeert / om dat hi hoge priester soude worden mer die tot hem gelyct heeft. Ghy sijt mijn sone / heb ic u gebaert. So hi ooc op een and' plaet se leit. Ghy zijt een priester inder ewicheit / nae die ordene Melchisedech. Ende heeft inden daghen sijns bleeschs / met stercken roepen en tranen / ghebeden en smecke geoffert / tot den ghenen dyc he bader doot mocht salich maken / en hi is ooc kerhoort / om dat hi God in eere hadde / En hoe wel hi Gods soon was / so heeft hi nochtas ine ghene dat hi leedt gehoorsaembeyt gheleert / en daer hi is boleyndt / is hi gewor den allen den ghenen dyc he gehoorsaem sijn / ee oorlake der ewiger salicheit / van Gode een hooge priester genaemt nae die ordimanstie Melchisedech

U

Waer af wi een groote en sware reden hebbe wtte legge / om dat ghi traech geworde zijt om te hoorē / En ghi die vader tijt wegē leeraers soude sijn / behoefte ghi wederomme dat men v dat eerste scoolecht der godliker woordē leere / en ghi zijt geworde die dat meel behoefte / en niet sterke spale. Wat een yeghelike die noch melch nuttet / die is onbesocht aen dat woort der gerechticheit. Want hi is ee ionckint / mer de volcomenē behoort sterc kespise / die dooz gewoote / gheoffende sinne hebben tot onderschept des goets ende des quaets. Die Apostel leert hier wien dat zijn leeringhe bequaem is oft onbequaem

Wat. vi. Capittel

Merom / laet ons die leeringe vanden beginne des Cristelker leuens onder wegē laten / en laet ons totter volcomenheyt varen / niet weder gront oft fundamētlegge de der boete der doo der werckē / en des geloofs aen God / der doopingē / der leeringen / der hāt oplegginghe / der verriemisse der dooden en des ewigē oordeels. En dat wike wi doen / ist dat God anders toelaet. Want het is onmoghelike dat die ghene dyc eens verlicht sijn / en die hemeliche gauē gesmaect hebben / ende des heylighs gheests deelachtich geworde sijn / en hebben dat goede woort Gods gesmaect / en dyc cracht der toecomēder werelt / ist dat si ontuallen dat si wederom vernieut souden werde / tot penitentie oft boete / die de sone Gods haer seluen weder crucepen ende booz spot hebben.

B

Wat die aerde die de reghen dinct / dyc die wil op haer coet / en bequaem cruyt de genen daecht diese bouwet / die ontfant benedijnghe van God. Mer die doozne en dūstelē die sijn onduchtich oft berwoyde / en leer bi der vermaledidinghe / welcs eynde repyt totter berberninghe / Mer wi betrouwe ons ghi alderheste / beters tot v / en dat dyc salicheyt naerder si / hoe wel wi so spreke. Wat God en is niet ongerechtich / alsoe dat hy berghete ws weres en ws arbeids der heiden / die ghy bewelen hebt aen sinen naem / doen ghi den heiligen diende en noch dient. Mer wi begheeren dat een yeghelike han v die selue neersticheyt bewise / op dat de kove vol werde tot aet eynde / op dz ghy n3 luy en werd t

U

mer dat ghi die na volget / die dooz tgelouue ende lanemoedicheit die belofte beeruen

Wat als God Abrahe geloofde / doē hi bi geener grootere te sweeren en hadde / soe swaer hi by he selue nseggēde. Waerlic / ic wil v ghebenedie en bermeerderē / en also bleef hi laemoedich / en heeft die belofte vereregē. Die mēschen swerē bi eenen grooteren dan si sijn / en dien edt is dat eynde alles kiusus totter beuckinge onder haer / Mer doē God den erfghenaem der beloften ouer uloedich woude bewisen / op dz sine raet niet en soude wancelen / heeft hi daer eenē edt tussche geset / op dat wi tussche twee onwanclelike dingen / waer dooz dat onmogelike is dat God liegē soude / eenen kerke troost hebben die hier toe gheintucht sijn / om te houdē aend booz gesetter hope / die welke wy als eenen sekerē en vasten anker onser sielen hebben / die ooc ingaet in dat binneste des booz hants / daer die hoedoopt booz ons is inghegaen / Jesus / eert ouerste priester gewor den inder ewicheyt / nae de ordimanstie Melchisedech

D

Mer wort hethoont Christus priesterchap meerder te sine dan Melchisedech / oft van den leuten dat vij Capittel

Die Melchisedech was een Coninc tot Sale / ee priester des alderhoochste Gods / die Abraham te gemoete ghinc / doē hi weder qua vand coningen nach / en ghebenedide he / de welcken Abraham oochiede van alle sine godde gaf Ten eerste wort hi bediet een Coninc der gherechtichz daer na is hi ooc een Coninc Salem / dat is een coninc des vreedts / sonder bader / sond moeder / sonder geslachte / en hi en heeft noch beghin der dage noch eynde des leuens / mer hi is de sone Gods ghehe / en hy blijft priester inder ewicheit

Gene
rij. d

Kenket hoedantich die ghene is / dien ooc Abraham die Patriarc tie de vander gherooftder buete gheeft. Als waer / die kinderē Teui / als si dz priesterdom ontfangē / so hebben si een gebot die sijn de vanden volcke te nemen / na die wet / dat is van haren broederē / hoe wel die ooc tot den lendenen Abrahe gecome sijn / Mer die / des welcs geslachte vnder hem niet gendemt en wert / dyc nam thiede van Abraham / en ghebenedide den gene die die belofte hadde. Nu ist sonder alle wederspreke alsoe / dattet ghene dat het minste is / vanden betere ghebenedit wort. En hier neime die sterlike mensche thiede / maet daet getuycht hy dat hi leuet / Ende op dat ic also spreke / het is ooc Teui die dyc thiede neemt / dooz Abrahā verthient / Want hi was ynt mer noch inden lendenen sijn vaders / doen hem Melchisedech tegen ghinc

B

Is dan die veruullingē dooz dat Teuistee priesterdom geschiet / want onder dien selue hadde dat volc die wet ontfangē / wat ist dan van noode dat ter een ander priester op come nae die ordene Melchisedech / ende niet na die ordimanstie Aaron. Wat waer dat priesterdom veradert wort / daer ist van noode dat die wet oock verandert worde. Want daer dat af geseyt is / dyc is van anderen gheslachte / wt welchen ic ghene des outaers ghepleecht en heeft. Want het is booz int openbaer / dat onse hē C. S. van Juda op ghegaen is / tot welcken

ghelacht Moyses met ghesproken en heeft banden
priesterdom.

A Ende het is noch clarder/ist dat na der ordina-
rie Melchisedech/een ander priester op coemt/die
niet na die wet des vleescheliken gebots ghemaect
is/maer nae die cracht des onepndeliken leuens/
Want hi ghetuyghet. **G**hy zijt een priester inder
ewicheyt/nae dye ordoneringhe Melchisedech/
Want daer mede gheschiet een werchneminghe der
voorzgaender wet/om haerder crancheit en onpro-
fiteelicheit wille/Wat die wet en heeft niet volma-
ket/mer hi was een volbruinghinghe eens beteren
hoops/door welcke wi God naken.

So isser oock eenen eedt gheswozen. Die ghene
zijn sonder eedt priesters gheswozen/mer dese met
den eedt/door den ghenen die tot hem sprecet Die
HCE heeft gheswozen en ten sal hem niet berou-
wen/ghi sijt een priester inder ewicheit na die oor-
dinancie Melchisedech. Also vele is Jesus ees be-
ters testaments wtreycker geworden

Ende der gheender sijn vele die priesters wo-
den/om dat hem die doot belet te bliue / mer dese/
om dat hi ewelic een blijft/soe heeft hi een onuer-
ganchelic priesterdom/waer wt hi oock salich ma-
ken machet welich/die door hem tot God comen/
ende leuet altijt om ons te verbidnen

D Want ons betaemt alskulcken hoogen priester
een te hebben/dye daer heyllich/onschuldich/onbe-
uleet / berre vanden sondaren/oft afgescheide/ ende
die hooger gewordē is dan die hemelen/den wel-
ken niet dagelic vā noode en si/ghelijc den anderē
hoogen priesters/ten eersten voor sijn eygen sonde
offerhande te doen/daer nae voor des volcs sonde
Want dat heeft hi gedaen/Doen hi hem selue eens
offerde. Want die wet set menschen tot hooghen
priesteren/die daer crancheit hebben. Maer dat
woort des edts dat nae die wet gheseyt is / dat set
den soon ewelic volcomen

Die Apostel verhoont hoe Christus beter dienaar is dā
die dienars des ouden Testaments

Dat. viij. Capittel.

E De summe vanden genē dat geselt is/
in dese. **W**i hebbe eenē hooghen prie-
ster/die gheselt is totter rechter hant
des stoels der maiesteit inden hemel
en een bediender der heiliger goeden
en der warachinger hutten/welc God opgherecht
heuet/en gheen mensche. **W**at een yegelic hooghe
priester wort ingheset te offergauen en te offeren/
waer wt dat noot is/dat dese oock wat hebbe dat
hofferre. **W**aert dat hi nu opter aerden ware/so en
waer hi gheen priester/aller sijn die na die wet ga-
uz offeren/die welke dē beelde en die scaduwe der
hemelscher goedē dienē/so dye Godlike antwoort
tot Moysen seyde/doen hi den tabernacule soude
volmakē. **S**iet toe/seyde hi/dat ghijt al na dē beel-
de maect/dat v opten berch gethoont is

B Mer nu heeft hi een veel beter ambacht vcre-
gen/so vele hi eens beteren testaments middelaer
is/dwelc op betere beloften gheuelicht is. **W**ant
waert dat dander eerst onschuldich geweck ware/
so en soude gheen plaette tot enen anderē gesocht
werden. **W**at hi beschuldichtē en seit. **S**iet die da-
gen comen/seyt die HCE/dat ick ouer dat huis

Israel/en ouer dat huys Juda/ een nieu testamēt
volbruingen wil/niet nae den testamente dat ic met
haren vaderen gemaect hebbe/inden dage doen ic
se metter hant nam/om wt den lande van Egyptē
te leyden/want si en sijn in mijn testament niet ge-
bleuen/en ic en hebbe ooc niet geacht/oft ic en heb-
se ooc gheen gaep gheslagen/seyt die HCE

Want dat is dat testament dat ic den huys I-
rael na dien dagen maken wil/leit die HCE **I**c
wil mine wetten in haren sinne geuen/en ick wille
in haer bertē scriuen/en ick wil hen een God zjn/
en si sullen minen vole sijn. **E**n een yegelic en sal
sinen naecten niet meer leeren/en yegelic enē broe-
der seggen. **B**ekent den HCE/want si sullen mi
alle kennen/bandē cleynstē tottē grootstē. **W**at ic
wil haerder ongerechticheit en haer sonden gena-
dieh sijn/en ic en wil haerder ongherechticheit niet
meer gedencken/ **I**n die dat hi seyt ee nieu/soo ver-
oudt hy dat eerste. **M**er wat beroudt ende beriaert
is/dat is na sinen eynde

Die Apostel selt die miserie vanden ouden Testamen-
te/waer wt hi Christus weerdicheyt probeert/ende vander
niewer wet

Dat. ix. Capittel

Is waer /dat eerste hadde oock sijn
rechtuerdingen des Godlike dienst/
en der wtweidiger heilichz. **W**andē
daer was en tabernakel bereyt / en
die eerste was daer die candelael inne
was/en die tafel/en dat schouyboot / en dese hecete
die heylige/ **M**aer achter den anderen voorhang-
sel was die tabernakel/die daer hiet die alderhey-
lichste/die hadde dat gulden wicroocs vat / en dye
ercke des testaments ouer al met goude ouerdeck
In welke die gulden cruych was/die dat hemels
broot hadde/en die roede Aaron die ghebloesent
hadde/en die tafelen des testaments. **M**aer bouen
daer ouer waren die cherubinnen der heerlijkheit/
die omschenen den stoel der genaden/van welckē
nu niet te seggen en is na makanderen

Mis dit nu aldus bereyt was/so gingen die prie-
sters altijt inden eersten tabernacule/en holeyndē
dē dienst Gods/ **I**n die ander en ghinck niet meer
dē die hooge priester alle en des iars/ niet son-
der bloet/welc hi voor sijn selso en des volcs on-
wetenheit soude offeren. **W**aer mede die heylighe
gheest beteckent/dat den wech der heyligheit noch
nū openbaer en ware/als noch dye eerste kutte oft
tabernakel/hard eersten stāt hadde oft staēde bleef
Weit dye gelyckenisse des tegenwoordigē tijts is
na welken gauen en offerhandē geoffert werden
en en mochten den ghenen niet volcomē makē na
der consciencien die den dienst Gods doet/alleē met
spise en dranc en menigerley doopinghen en vlees-
scheliken rechtuerdichmakinghen/dye tot op dye
tijt der betetingen sijn opgeleyt oftingeset.

Mer Christus is daer gecomen/een hooghe
oft ouerste priester der toecomender goeden/door
een groter en volcomender hutten oft tabernacule
die niet metter hant gemaect en is/dat is/die nū vā
deser creatuerē en is / noch ooc niet door v bocken
oft calueren bloet/mer hi is eens door sijn eyghen
bloet ingegaē in dat heylighe/en heeft een ewighe
berckinge geuondē. **W**andē ist dattet bloet der
ossen en der bocken en die affschē vāder hoe bespre

Exod.
xv. d.

get/helighet die onreininghen tot der lichameliker reinicheyt/hoe vele meer dat bloet Christi/dye hē selue sonder smette door den heilige gheest gheoffert heeft/sal onse conscienciē reinigen vāden dooden werken/om den leuendigen God te dienen.

Ende daerom is hi ooc eē middelaer des nieuwen testamēts/op dat nader geseider doot tot die verlossinge der ouertredinge/die ouer den oersten testamētē warē/die beloffte ontfangē/die daer geroepē sijn totter ewiger erue.* Want waer een testamēt is/dair moet die doot geschiedē./des geens die dat testamēt maect/Wāt een testamēt wort vast door die doode/anders en hadde noch geen macht/als hi noch leeft diet ghemacct heeft. Waer wt dat eerste oock niet sonder bloet op gherecht en wert/Wāt als Moyses wt gesprokē ende allet gebot nader wet vertelt hadde/so nam hy dat bloet der calueren en der bockē met water en pure wolle cnyflopē/en besprengde dat boec en al dat volc/seggende. Dit is dat bloet des testamēts dat v God gebodē heeft. En des gelijckē besprengde hi den tabernakel/en alle die vaten des dienstes Gods met bloede. En het wert bi na al met bloede gereinicht/nader wet/en sonder wtslofinghe des bloets en geschiet gheen berguinge

So ist vānoode dat der hemelster dingen beelden/oft exempelaren/met alsulcken ghereynicht worden/Mer die hemelste selue/werden met betere offer gereynicht dan die sijn. Want Christus en is niet in dat heylige met handē gemacct ingheganen/welc eē tegenbeelt der warachtiger is/mer inden hemel selue/nb om voor dat aensicht Gods voor ons te verscinē. Soe niet om dat hy hē seluen dicwil offerē soude/gelijc als dye hooghe priester alle iaer in dat gheheylliche met vreedmen bloede gaet/anders hadde hi dicwil vā beghin der werelt tot noch toe moeten lijden. Maer nb aent eynde der werelt is hi eens verschenen door sijn eyghen offerhande/om die sonde wech te nemē. En gelijc den menschen is geset eens te steruē/daer nae dat oordeel/also is Christus eēs geoffert/om veel mēschē sonden wech te nemen/maer ten anderē male sal hi sonder sonde verschijnen den ghenen die hē verwachten ter salicheit

Die Apostel behoont hier dat dye onde wet die sonde niet af en doet/declarerende die waerheyt vanden hoogē priesterichap/ende dat sijn priesterichap vasteliken te oorden is Dat .x. Capittel

Want die wet heeft die schaduwē vanden toecomendē goede/met dat wesen der goeden selue/daer alle iaer eenderidv offerhanden sijn/die althit en althit offeren/ende en can die ghene die daer toe gaen niet volcomen ghemaken. Anders hadde hi op ghehouden gheoffert te werden waert dat die ghene dye in Gods dyent sijn geen consciencie meer vanden sonden en hadden/als si eens gereynicht waren/Maer het en geschiet niet meer dan alle iaer een ghedenckenisse der sonden Want het is onmogelijc/door der often ende vort bloet sonden af te legghen

Daerom daer hi in dye werelt coemt/seyt hy offer ende gauen en hebdi niet ghewilt/maer ghi hebt mit een lichaē/toe bereypt des vernende offerē

en der sonden offer en heeft v niet gelust/Doē sey de ic/Siet ic come/Int beghin des boecs is vā my gescreuē/dat ick/o God/utwen will e doen soude. Daer bouē doen hi geleyt hadde/offer ende gauen vernende offer ende sonde offer en hebdi niet ghe wilt/noch v en heeft dier ooc met ghelust/dye naeder wet gheoffert werden/doen sprack hy/Syet/God/ic come om utwen wille te doē/daer neem ic hi dat eerste wech/op dat hy dat ander insette/in welken wille wi geheyllicht sijn/eens door die offerhande des lichaems Iesu Christi

En een yegelic priester is ingheset/dat hi alle dage Gods dienst plege/en dicwil eēder ley offerhande doe/die welcke die sonde niet en connē af gene mē. Mer dese/doen hi een offerhande voor dye sonde geoffert hadde/dye ewelic vā weerde is/soe is hy gheseten aen die rechter hant Gods/en wacht voort aen/tot dat sine biandē tot een boetvanc sijn der boeten geset worden. Want met eender offerhande heeft hi die heylliche inder ewicheit volmaect Dat getuicht ons die heylige geest ooc/wāt na dien dat hi te vore geleyt hadde/dat is dat testamēt dat ic hem maken wil/na dien dagē/seyt die hē. Ic wil mijn wet in haer herte geuen/en in haren sinne wil ic se scriuē/en haerder sonden/en haerder ongerechticheit en wil ic niet meer gedencken. Mer waer allulcke berguinge is/daer en is gheen offerhande meer voor die sonden

Hebbē wi dan lieue broeders/die vrijheit tottē inganc in dat heilige/door dat bloet Christi/welcke hi ons bereit tot eēnē nieuwbē en leuendige wege/door dat detel/dat is door sijn vleesche/en hebben eenē ouersten priester/ouer dat huys Gods. So laet ons daer toe gaen/met warachtiger herte/in vollen gelooue/in onser herten bespreyt/vāder quader conscienciē/en ghewasste aen ons licham met reynen water/en laet ons houdē onbankelic aen die belijdinge der hopen. Wāt hi is getrou die se beloofft heeft/en laet ons onder malcanderen ons selfs waer nemen/tot een verwekinghe der liefden/en der goeder werken/en onse bergaderinge niet latende/so diesomige doen/mer onder malcanderen bei maten/en dat soe vele meer als ghi siet dat den dach naket

Wāt ist dat wi moetwillichlic sondigē/na die dat wi die kenisse der waerheyt ontfangē hebben/so en is ons gheen offerhande meer achter gelaten mer eē betuaelike verwachtinge des oordeels en des vriers vreechz/die die viaden vcerē sal. Wan neer yemant die wet Moys vreect/die sterft sonder ontferminge/door twee oft drie getuygē hoe vele meyndi atger quellinge sal hi weert sijn/dye den sonne Gods met voete tredet/en dat bloet des testamēts onreyn acht/in welckē hi gereynicht is/en den gheest der genade sebeynt. Wāt wy we ten den genen die daer seyt. Die wrake is mijn/ick salt vgeiden/selt die hē. En weder. Die hē sal sijn volc oordeelen. Het is betuaelic in die handen des leuendigen Gods te vallen

Gedenct der vooledender daghen/in welckē ghi verlicht sijnde/eenē grote strijf des lijdes berdragē hebt/eens deels door vermaetheit ende tribulatiē/een scoupele geworden/ten anderē deel gemeynschap ghehadē met den ghenen/dye sulcke

Pruij

H

com. b b

Te. tit. e Pla. prii

plax

a

Psale Jer. x

D

E

Deu. xxv. b

Deu. xxv. c

H

Handelinge leyde. Want ghi hebt met minen ban-
den mede gheleden/ en den roof uwer goeden met
bliscappen ontfangen/ als ghi die in v seluen weet/
dat ghi een beter ende blijuende goet inden hemel
hebt. Daer om en werpt dan uwe brijheyt met vā
v/ die eē groote belooninge heeft/ mer vduidicheit
is v vā node/ op dat ghi dē wille Gods doet/ en op
dat ghi die belofte ontfanct. Want noch een clym
weynich/ so sal hi comen dyc daer comen sal/ ende
met vertoecuen. Mer die gerechtige sal des geloofs
leue/ en ist dat hi wijct/ so en sal mijn siele gheen be-
hagen hebbe/ Wien sijn niet des wijctens ter ver-
doemenisse/ mer des gheloofs/ om die siele te ver-
lossen of te vererighen

Die Apostel seyt hoe dat wt Christus onderdanich wor-
den door/ igelouue/ welck hi nae seer pijsst
Dar/ xi/ Capittelle.

Het ghelouue is een seker betrouwen
des ghees dat te hope is/ en het seict
hē na tghene dat niet en schij/ door
dat hebbe die ouden getuygenisse v-
crege. Door dat gelouue merckē wi

dat die werelt gecmaect is door dwoort Gods/ op
dz die onkenlike dingē wt die sielike bekēt wordē

Door dat gelouue heeft Abel Gode eene groo-
teren offer ghedaen dan Chaym/ door welke hy
een getuygenisse vercrege heeft dat hy gerechtich
is/ als God ouer sijn gauē ghetuychde/ ende door
dat selue spreect hi noch/ hoe wel hy gestoruen is.

Door dat gelouue wert Enoch wech ghenome
op dat hi die doot niet sien en soude/ en hi en wordē
niet geuonden/ om dat hē God wech nam. Want
door sine wechneminge/ heeft hi ghetuygenisse ghe-
hadt/ dat hi Gode behaecht heeft. Wāt sonder tge-
louue ist onmogelic God te behagen/ wāt wie to t
God comen wil/ die moet gelouuen dat hy si/ ende
den gheuen die hem soecken/ een betaelder sijn sal.

Door dat ghelouue heeft Noe God gecreēt/ en
die arcke bereyt/ tot salcheyt sijn̄s buys/ doe hi eē
Godlic beuel ontfinc/ bandē dinghē dyc noch niet
gheuen en worden/ door/ welke God dyc werelt
verdoemt/ ende hi is een erfgenaē der gerechtichz
ge worden/ die door dat gelouue coemt

Door dat gelouue wert gehoorsac/ die daer ge-
naemt is Abraham/ wt te gaen in dat laut/ dat hy
tot een erfgenaē soude ontfanghen/ en ghinck wt/
ende hi en wiste niet waer hi comen soude

Door dat ghelouue is hi een vreemdelinck ghe-
weest/ in dat beloofde landt/ als een vreemde/ ende
woonde in hutten/ met Isaac ende Jacob/ den me-
de erfgenamen der seluer belooffen/ want hi ver-
wachte een stad die euenen gront hadde/ welck er
timmerman ende schepper God is.

Door tgelouue ontfinc Sara ooc cracht/ dat sy
beurucht wert/ en baerde ouer dē tyt haers ouder
dōs/ wāt si achte hē getrouwe diēt beloofft hadde.

Daerom/ sijn oock van eenen (hoe wel verstor-
uēs lichacins) so vele gebozen/ gelic die sterren aē
den hemel/ nae die mensichte/ en gelic dat sant aen
dat ouer der zee/ dat ontellick is

Alle dese sijn ghestorue na den ghelouue/ en en
hebben die belofte niet ontfangen/ mer si hebbe
vā verte gesien/ en hen daer op vertroost/ en daer
aen gehangē. Ende hebben bekent dat si gaste en

vreemdelingen opter aerden sijn. Wāt die dat seg-
gen/ die gheuen aen den daghe (dat is si bewisen)
dat si een vader landt soeckē/ Ende het is waer/
hadden si daer op gedacht/ vā welcken si wt warē
ghegaen/ si hadden ymmer tyt wederom te keere
Mer nu begheerden si eenen beteren/ daerom en
scaemt hem God haerder niet/ haren God te hee-
ten/ want hi heeft hen een stad bereyt

Door dat gelouue offerde Abraham Isaac/ doen
hi getempteert wert/ en gaf daer hē den eenghe
vozenen/ daer hi die belofte in hadde ontfanghen/
vā welcken gheleit was. In Isaac sal v dhn saet-
geheeten worden/ en hi dacht/ God can hem wel
vanden dooden verbecken/ waer wt hy hem oock
tot een gelikenisse weder nam

Door dat gelouue gebenedide Isaac Jacob en
Esau/ bandē toecomēden dingē. Door dz gelouue
gebenedide Jacob/ doe hi sterf/ beide Josephs so-
nē/ en aebadt sijn̄s septers secherheit oft roede.

Door dat gelouue dede Joseph die vermanin-
ge vanden wtganch der kinderen van Israel/ doen
hi sterf/ ende geboot van sinen ghebeente

Door dat gelouue wert Moyses drie maedē
van sinen ouders verborzen/ doen hi geboze was
om dat si saghen dat hi een schoon kind was/ en en
vredē des Conincs gebot niet.

Door dat gelouue lochende Moyses/ doen hy
groot was geworden/ een sone te heten der dor-
ter Pharao/ en vercoos veel lieuer/ met dat volck
Gods ongemac te liden/ dan die tijtelike ge-
oech te der sonden te hebbe/ en achte die berispaert
Christi voor groeter rijdom dan die scatte Egip-
ti/ want hi sach op die looninghe

Door dat gelouue liet hi Egyptē/ en en ontsach
die moedicheit des Conincs met/ want hi hielt op
den onkenliken/ als oft hi hem saghe

Door dat gelouue hielt hi den paesthen/ en dyc
wtstotinghe des bloets/ op dat die ghene die heer-
te/ gebozen doode/ haer niet en soude raken

Door dat gelouue ghingē si door die roode zee
als door dat droogelāt/ dwelc die vā Egyptē oock
berlochten ende proefden/ mer si verdroncken

Door dat gelouue vielen die muere van Jerico
doen si leuen daghen omringt waren

Door dat ghelouue en bederf die hoete Rahab
met den ongelouighen/ met/ doen sy dyc verspyers
met vreden ontfinc

En wāt sal ic meet seggē? Den tyt wort mi te
cozt/ waert dat ic soude vertellē vā Sedeon/ ende
Sarac/ ende Sampson/ en Jethc/ en Daud/ en
Samuel/ en die propheten/ die die coninckhen
hebben verwonnen/ en gerechticheit gedaē/ waer
door si die belofte vercregen hebben/ der lecutwen
monden verstop t/ die cracht des viers wtghelecfē
des sweerts secherheit sijn si ontgaen/ si sijn crach-
tich geborden wt der crancheit/ si sijn seer gewoz-
den inden strit/ si hebben die heytigers der vree-
der veriaecht/ Die vrouwen hebben die hare van-
der dooden verrisenisse weder genomen

Mer die ander sijn wtgespanne/ en en hebben
ghe en verlossinge aengenomen/ op dat si die verri-
senisse die beter is/ vererigē soude Die ander heb-
ben belpottinghe ende gheestelen besocht/ daer toe
banden ende geuackenissen/ sy sijn gesteege/ ver-

ge. iij. a

ge. vi. b.

ge. xij. a

ge. iij. a

ge. xij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

ge. iij. a

houwen/getemptceert/doorlagē/ des wercks ge
 stouwe/ si hebben om ghegaen in pessen en geyten
 vellen/ met gebreec/ met tribulatiē/ met ongemac
 die der werelt niet weerddich en was/ en zijn dolē
 de gegaan in die woestinen/ op die berghen/ in dye
 speloncken oft holen der eerden

Alle dese/hebbē door dat gelooue getuygenisse
 bercegen/en die belofte niet ontfanghen om dat
 God wat beters hoop ons versien heeft/ op dat si
 niet sonder ons volcynndt en souden werden. *

Die Apostel leert ons hoe dat wi verdrighen sullen
 equaet dat ons van ander ghedacht wort/ ende sullen se
 quen tquaet dat door ons mocht gheschiet/ ende selt die
 conditien vander weder wet ende der nieuwer

Wat xij Capittel

Mer om oec wi wāt wy sulckē wole-
 ke der getuygen om ons hebbe/laet
 ons afleggē/so wat ons druct/en die
 aenclēude sonden/ en laet ons door
 die verduldicheyt loopen den kamp/
 die ons voorgeleyt is/ende op sien op den hertoge
 des gheloofs/ende op den volcynnder Iesum/ dye
 welcke doen hem die bliscap voorgeleyt was/be-
 uet hy dat cruyce gheleden met verachtinghe der
 schanden/ ende heeft hem ghestelt totter rechter
 hand des stoels Gods. † Ghedenct dien/ dye al-
 sulcken teghenspreken vanden sondaren teghen
 hem gelede heeft/ op dat ghi niet afen laet in uwē
 moet ende wert mat. Want ghen hebt noch niet
 totten bloede wederstaen/ met tegen Aridē teghen
 die sonde/ ende hebt des trooffs bergetē dye tot v
 als totten kinderē spreect. Mān sone/ en acht niet
 sleyn die castijnghe des hē ECEA/ en laet nyet
 af/ als ghi van hem berispt wort. Wāt wien God
 lief heeft die castijt hi/ mer hi geestelt eenen yeghe
 liken sone/ dien hi ontfant

Al dat ghi die castijnghe wt lijdt/soe bidt God
 v hem seluen als den kinderen. Mer waer is een
 sone die die vader niet en castijt/ Sidy sonder castij
 ge/ der welcker si alle zijn deelachtich geworden/
 so sidi bastarden ende gheen kinderē. Soek ist dat
 wīde vaderē ons bleefchs tot castidiers oft tot lee
 rars hebben ghebadt/ en sullen wy dan nyet vele
 meer den vader der gheesten onderdaen werden/
 en leuen. * En tis waer/ si hebben ons een wcy
 nich dāgen gecastijt/ na haren duncken/ mer dese
 tot profijt oft nutticheit/ op dat wi die heilighinghe
 souden begripen/ Alle castijnghe als si tegentwor
 dich is/ en wert niet aengēschē vooreen brolic/ mer
 vooreen droouich dinc/ Mer hier na sal si eē breed
 same vrucht der gerechticheyt geuen/ den ghenen
 die daer door geoffent sijn.

Daerom rechtet wedec op die neder ghelaten
 handen en die losse knien/ en doet rechtē loop met
 uwen voeten/ op dat die lamheit niet wt gestootē
 en werde/ mer vele meer gesont werde/ haert na
 den brede met alle menschen/ en die heylighinghe
 sonder welke niemant den hē ECEA en sal sien/
 en siet toe/ dat niemant Gods ghenade en versuy
 me/ op datter nē enige bitter wortel wt en wasse
 ende niet een werringe en mīke/ en vele door dye
 selue bezonreinighet werden/ op dat niemant een
 hoer eerder oft een onghesclike en si/ gelijc Esau
 die om eender spisen wille sijn eerste gheboorte v
 tocht. Mer weet dat hi daer na doen hi die benedi

dinge beereuen woude/ verwoyden is. Want hi en
 vant geen plaetse der boeten oft der penitentiē/
 hoe wel hāse met tranen socht

Want ghi en sijn niet tot eenen berch gecomen
 diemen griypen mach en met hier verbanden/ en
 totten donkerē en duisternissen en ontwedec/ en
 totten gheluyde der basynen/ en totter stemmen
 der woerde/ welc haer weygerde diet woerde/ op
 dat hē dz woort niet geseit en soude worden. Want
 si en mochtēs niet verdrage/ dat daer geseit wort
 Ende waert dat een dier den berch aenroerde/ soe
 soudet gesceent/ oft met eenē gesluttē doorstoten
 worden/ en also berueertic was dat gesicht dat daer
 verschee. Moyses sprac. Ic ben berueert en beue

Mer ghi sijn totten berch Sion ghecomen/ en
 totter stadt des leuendige Gods/ tottē hemelsche
 Iherusalem/ ende totter menichte veelre duysent
 engelē/ ende totter gemeynen der eerstghebozen
 der die inden hemel ingestruen sijn/ en tot God
 den rechtuerdige rechter ouer al/ en voort totten
 gheesten der volcomnder gerechtē/ en tottē mid
 delact des nieuwen testaments Iesum/ en tot dē
 bloede der bespringhinghe/ dat daer beter spreket
 dan dat bloet van Abel

Siet toe dat ghi v des niet en weygeret/ die mē
 v spreect/ wāt ist sake dat si hem niet ontfanghen en
 sijn/ die hem weygerden/ doe hi opter aerde sprack
 vele mīn wi/ die ons des weygerē die vādē hemel
 spreket/ welcs stēme die aerde op die tijt beweegh
 de/ Mer nē belooft hi seggēde/ Noch eens wil ick
 niet alleen die aerde beweegē/ mer oec den hemele
 Mer dat/ noch eens/ bediet dye veranderinge der
 beuegelike/ als der dierē die gemact sijn/ op dat
 daer die onbewegelic bliuē. † Daerom want wi
 dat onbewegelic ene ontfangē/ hebbe wi genade
 door welke wi Gods dienst doen/ Gode wel be
 hagende/ met reuerentien en met vreesen. Want
 onse God is een bertheerende vier

Die Apostel beruert ons al tijt duicht te doene onsen
 naesten/ oft onsen/ pielaten/ ende begheert dat si vooreen
 bidden sullen

Wat xij Capittel

Boederlike liefde laet bliuen. En en
 vergeet niet gāft v sijn te sijn/ wāt door
 dat selue hebbe somighe sonder haer
 wetē Engelen ghebercht. Sedert
 der gebondē als die in de gebonden/
 en der gheender die ongemac lide/ als ghi die oec
 selue indē lichaem sijt. Ertlic si dat houwelijc en
 dat bedde onbeulect God sal die hoer eeders ende
 die ouerspeelders oordeelen. Die wandelingē sul
 len sonder giericheit sijn/ ehde laet v ghenoghen
 metten ghenen dat daer is. Wāt hi berft gheseyt
 Ic en wil v niet late noch versuymen/ alsoo dat wi
 derren seggen/ die hē ECEA is mīn hulper/ en ick
 en wil mi niet vreesen/ wat my een men sche doen
 sal. Ghedenct uwer voorgegērs die v dat woort
 Gods geseit hebben/ der welcker wtgāc aenlic
 en volcht haer gelooue na

Iesus Christus gisteren en heden/ en hy oock
 inder ewicheit. * En laet v niet met menigerley
 ende breedte leeringhen bet leyden. Want het is
 goet door die genade dat kerke te beuelligē/ nyet
 met spisen/ door welke si geen nutscap en hebbe
 ontfanghen/ die daer in ghebandelt hebben. Wc

hebben eenen outaer / daer af gheen macht en hebben te eten die den tabernacule dienen. **W**at welcken dieren bloet / door den oppersten priester gedragt wort in dat heylige / voor die sonden / der seluer lichamen werdē verbrant buyten den heyligher. **W**aerom Iesus ooc / om dat hi dz bofch soude heyligen door sijn eygen bloet / heeft hi geleden buyten voor die poorte. **D**aerom so laet ons nu tot hē wtgaen buyten den legheer / en sijn vermaetheit dragen. **W**ant wi en hebben hier gheē bliuēde stad / mer wi soecken die toc comende

Daerom so laet ons nu door hē offeren die offerhāde des loofs **G**ode alcht / dat is die brucht d' lippen / der gheender die sine name bekemē. **M**er der weldaet en des mededeelens en vergeet niet. **W**ant met alsulcke offerhande versoentmē voor **G**od. **S**ijt onderdanich uwe boozgan ges / en doet v onder hē / wāt si wakē ouer v siele / als die rekenſcap daer voor gheuen sullen / op dat si dat met bruchden doen en niet met suchten / wāt dat en is v niet toedraechlic. **V**idit voor ons

Wy betrouwen / dat wy een goede conscientie hebben in allen dānghen / ende wi willen goede wādelinghe hebben. **M**aer ick vermane v dat ouer uoedelicte deen / op dat ick opt coztste weder ghebracht werde

God des vreden / die handen doodenden groten herdere der seapē / door dat bloet des ewigen testamēts ons **I**esu Christi wt gheleyt heeft / die make v bequame in allen goeden werken / om sine wille te doen / en doe v dat hem behagelic is door **I**esum Christum dē welcken si prijs van ewicheit tot ewicheyt. **A**men

Mer ick vermane v lieue broeders / houdt dat woort der vermaningē int goet. **W**at ick heb v op coztste gescreuē. **K**ent den broeder **T**imothēum den welcken wi van ons gelaten hebbe / met welcken ist dat hi vollick comt / wil ick v sien. **S**ruet alke uwe boozgangers / ende alle heyligen. **D**ye broeders in **I**talien grueten v. **D**ie ghenade si met v allen. **A**men.

Hier beghint sint Jacobs Epistel

Die Apostel vermaent ons dat wi die temptatien weder staen sullen / bewisende dat **G**od gheen oorſake en is van onse temptatien noch van onse sonden / ende seyd t ac wi alre der waechtey acn vallen sullen / daer wise boeren

dat .i. Capittel.

Jacob eē knecht **G**ods / en ons **I**esu Christi / salicheyt den ewalec gesachten die inder verstroyngē sijn. **M**in lieue v broeds / achtet voor ene kele bliscap / als ghi valt in menigerhāde becoringhen

ende weet dat v beproefde gelooue verduidicheyt werct. **M**aer die verduidicheyt laet een volcomen werec hebbe / op dat ghi sijt volcomē en gheheel / en dat v niet en gebreke

Mer ist dat yemanden ghebreect wāsherey / dyc bidtē van **G**od / die alle menschen oueruloedelic

gheeft / ende en verwoetes niemant / ende si sal hem geguen werden. **M**er hi moet bidden int gheleue niet twifelende. **W**at wie twifelē / die is ghelieue bare vander zec / dyc beweget wert en gedreue vanden winde. **D**aeromme die mensche en meyne niet / dat hi yet van **G**ode den **V**erhoofden **O**utfangen sal. **W**ant eē wāchelmoedich man is ongestadich in alle sine weghen

Mer een broeder die neder is / die beroetme hē sinder hoochten / en die daer rijck is / die beroemhem sinder nederheit / want hi sal vergaen als een bloeme des gras / **D**ie sonne is op gegaen met hitte / en heeft dorre gemact dat hoy / en sijn bloemen sijn af geuallen / en die sechoonheit verdozen. **W**o sal ooc die rijcke in sijn haue verderuen

Salich is die man dyc temptacie betdraecht / want als hi beproeft is / so sal hi ontfangē de croone des leuens die **G**od ghelooft heeft den ghenen die hē lief hebbe. **N**iemādt en segge als hi becoort wert / dat hi van **G**od becoort wort. **W**andt **G**od en is niet een verſoeker tot quaden dānghen / want hi en becoort niemant. **M**er een yeghelie wert becoort vā sinder rygder begheerlicheyt / als hi daer af getogē en gelocet wert / **D**aer na / als dyc begheerlicheyt ontfanghen is / baert si die soude / ende als die sende volbracht is / baert si die doot

Daerom / mijn alderhefste broeders / en wil niet dolē. **W**at alle goede gaue / en alle volmaecte gaue comt van bouē neder / dalende vanden vander der lichten / hi welken gheen veranderinghe en is / noch wisselinghe der duyſtermissen. **W**ant hi heuet ons na sinen wille gebaert / midts den woorde der waerheyt / op dat wi sijn eestelinghen sinder sechepmissen souden sijn

Mer liefste broeders / ele mēsche si snelte hoo ren / mer traech te spreken / en traech tot toornicheit. **W**at die toornicheyt des menschen en werct die gerechticheyt **G**ods niet.

Daerom lege af alle onſuyuerheyt en boosheyt ontfanct dat woort / en laetet met sachtmoedicheit ingeplant sijn / dat uwe siele mach salich maken.

Mer ghi sult sijn werckers des woorts / ende niet hoorders alleene / bedriegende v seluen. **W**at ist dat yemāt van v is een hoorder des woorts / en niet een wercker / die is geijc een mandie sijn licha melick aenghelecht / acniet in eenen spieghel / ende als hi hem gesien heeft / see ghaet hi wech / ende hē vergheet hoedanich hi gheestel was. **M**er wie hē seluen door siet in die wet der volcomēder brūh / ende in haer blift / ende niet en is een verghetelick hoorder / maer een wercker / die sal salich sijn in sijn werck

Wie hem seluē laet duncken dat hi **G**od diene ende niet en bedwinet sijn tonghe / mer hy verleyt sijn herte / dien diere **G**ods is ydel. **D**ie reyne ende onbeulect **G**ods dienck voor **G**od den vader is dese. **D**ie weesen ende weduwen in haer tribulacien te besoecken / en hem seluen van deser weereit onbeulect te bewaren

Die Apostel leert by **G**od gheen aenssen der personea te sine / ende onderwijst ons in die wercken der onſermeicheyt / ende seyt hoe dat gelooue sonder wercken doos.

dat .ii. Capittete .

Ene lieue broeders/en deet niet dz dat ge-
loouen in Christo Iesu onsen in Ghe-
der heerlicheit/ int aensien der perso-
nen leyt. **W**at ist dat ee mā ingaert in
v berlaminge met gulden bingerlin-
gē en met eenē heerlike eclede /mer dair ingic ooc
ee arme/en i knoodē eclederē /en ghi siet die die ge-
cleet is met eenē costelike eclede /en spreekt tot hē
siet ghi alhier opt beste /maer totten armē spreekt
ghi /taect ghi daer /oft siet op mijnder boetbankē
doordeelbi v seluen /ist recht dat ghi sulckē onder-
scept bi v seluē maect/en ordeelt na argē gedachtē
hoort toe /mijn alderheestē broeds/heest God
niet die arme selue in deser werelt wtuertoren /die
rijsijn int gelooue/en daer toe wt sghenamen des
rijs /dwelē God belooft heeft alle den ghenen die
hē lief hebbe **M**er ghi hebt der armē oncere ghes-
daen. Verdrukken v dan niet die rijke /en trecken
v tottē oordeel? Tachterente dan niet den goeden
name daer ghi na genaemt sijt?

Ist dat ghi volbrinct die Conclike wet na der
scriftuerē. Hebt lief utwen naectē als v seluen / ghy
doet wel. **M**er ist dat sake /dat ghi acuset dye per-
sonen /soe doet ghi qualic en sondicht en wert ghe-
kraft bander wet / als ouertreders bander scrift
Wat al betwaerde yemāt de geheele wet / misdoet
hi in eene /hi is besuldicht van alle. **W**at die daer
geset heeft /ghi en sult gheen ouerspel doen /dye
heeft ooc geset /ghi en sult niet dootlaen / ende ist
dz ghi geen ouerspel en doet /mer ghi laet yemant
doot /ghizijt een ouertreder der wet. **A**lso spreekt/
en alsoe doet /als die geoordeelt sullen werde doot
der wet der wijsheit. **W**at daer sal een oordeel son-
der ontfermherticheit ouer den ghenen ghaen dye
geen ontfermherticheit en heeft gedaen. **W**at ont-
fermherticheit beroemt haer tegē dat oordeel. *

Mijn broeders /wat batet hem oft yemant
seyt dat hi tghelouue heeft /mer die wercken nyet?
Mach hem tghelouue salich maken? **W**ant ist dat
broeders of susters naect sijn / en ghebrechebben
daghelike boedinghe /en yemant van v die segghe
tot hem gaet henē in vreden /en wermt v en eede
sat /en hen liden en gheefdi niet die dingē dye den
lichame noot sijn /wat salt hem baten? **A**lso is ooc
tghelouue /heestmen die wercken niet /het is doot
in hem seluen *

Mer yemāt mocht seggē / ghi hebbet geloouē
en icht heb die werckē. **T**hoont mi v ghelouue /wt
utwe werckē /en ic sal v wtē werckē mijn geloouē
thoonē. **G**hi geloof datter ee God is? **E**nde ghy
doet wel. **E**n die dupuelē ghelouuet ooc en beuen
dydele mēse /wilt di wetē dattet geloouē sond
die werckē doot is? **A**braham onse vader /wert hy
niet rechtuerdich gheamect doot / die werckē /of-
ferēde sinen soone **I**saac opten outaer? **D**aer siedt
dattet geloouē mede gewoicht heeft met sinē wer-
ken /en dat geloouē is volbracht doot / die werckē
En die scriftuerē is beruult die daer spreekt. **A**-
braham geloofde God /en tis hem tot gerechtichy
gerekent en is enen vriēt Gods gheheten. **A**lso
siet ghi nu /dat die mēsche doot / die wercken recht
uerdich wert /en niet wt dē gelouue alle / **D**esge-
licē ooc haab dat gemein wijs /is si nē gerechtueē
dicht wtren werckē /doen si ontfinc dye boden / en

si leyde wt in eenen anderē wech? **W**ant alsoe dat
lichaem doot is sonder dē gheest / alsoe is oock dat
geloouē doot /sonder dat werck

Die Apostel bewijst ons tquaet dat wter tongen spuyt
alsoe wel in leer inghe als int gheneyt leuen onder scry-
dende die leeringhe Gods ende der werelt
Dat iij Capittel

Mie lieue broeds /en onderwint v in
alle leeraers te sine /en weet dz ghi at
fancet te merder ordeel / wat wi son-
digē altemael vele. **W**ie indē woog-
den niet en sondicht /die is een volcomē mā / ende
can ooc dz geheele lichaē indē thoon houdē / **S**iet
die peerde houdē wi indē thoom /om ons ghehoor-
sae te sine /en buygē al haer lichaē. **E**n siet /die sche-
pē /hoe wel dat si groot sijn /si werde gedreue van
dē steckē winde /en werde om geuoert van eenen
cleynē roeder /waer die stierman wilt. **A**lso is dye
tonge een cleyn lidt /en beschiet groote dingen

Siet ooc hoe cleynē bier for grooten wout oft
bossche ontfeket? **E**n die tonge is ooc een bier / ee
werelt vol ongerechticheits / alsoe is die tonghe on-
der onse leden /ende si beulect dat geheel lichsem /
en ontfancet alle onse wandelinghe /als si ontfeken
is bander hellen

Want alle natuere der dieren ende der vogelen
ende der sanchen ende der dieren bander zee /dye
werden ghedwongen /ende sijn ghetempt bander
menschelike natueren. **M**er die tonge der men-
schen en mach niemant temmen het is een onghē-
rustich quae / vol vergifselics venijns. **M**erker tō
ghen ghebenedien wy God den vader /en mecter
tongen veruloecken wi die menschen die gescapē
sijn tottē beelde Gods. **W**at den seluē monde gaet
wt die benedijngē en maledijngē **M**ijn lieue broe-
ders /te soude alsoe niet sijn. **B**loeyt ooc wt dye fon-
teyne wt eenen gate /soet ende bitter water: **L**ieue
broeders /mach ooc die vrschboom olye /en dē wij-
gaert vrsigen dragen? **A**lsoe en can wt een fonteyne
niet sout en soet water loopen

Die onder v wijs en wel gesticht is / die thoo-
ke sijn werckē wt goeder wadclingen inder saccht
moedicheit der wijsheyt. **M**er hebt ghi bitteren
niet en twedijacht in utwer herse /so en beroemt v
niet /en en liecht niet tegen die waerheit. **W**ant de
se wijsheit /die en is niet van bouē neder ghedaect /
mer si is eertlich vleeschelike ende dupuels. **W**ant
waer nist en twist is /daer is ongestadicheit / en al-
le quae werē. **M**er die wijsheit van bouē / is ten
eersten reyn /daer na breed /saem / gesatich / gesege-
lick / stadich / vol ontfermherticheits / ende goeder
vruchten /sonder partije /sond geuynstheit **M**er
die vrucht der gerechtichy / wert in vreden gesaeyt
den ghenen die den vrede houden

Die Apostel verbiet strijdt ende nist / vermanende ons
dat wi die werelt ende den dupuel verlooehen sullen /en
toeghen tot God /ende dat daer liefte /ende hoop siet hy
bander licften die dye een totten anderen behoort te hebbe
Dat iij Capittel

In waer comē sindingē en kiningē
onder v? **C**omē si nē daer wt? **W**t dijn
re wellustē / die daer in utwe ledē **A**rs-
dē? **G**hi begheert /ende en hebt niet /
ghi gebenedijt en haet /en en comes

Ro. ij. b.

D
Sc. xv
b
Gal. iij
a
to. iij. a.

niet vertragen / ghy kist ende strydt / ende en hebt niet / daerom / om dat ghy niet en bidt / ghy bidt / en de en ontfaet niet / om dat ghy qualic bidt / te weten daerom / om dat ghyt in uwē wellusten verkeert /

B Ghy ouerseeiders en ouerseeclercken / en weet ghy niet / dat die vrientfchap der werelt Gods viant fchap is / daerom / die der werelt vrient wil fijn / dyc fal Gods viant fijn. **O**ft meyn di dat dyc fcriftuerre te vgeefs fpreect: Die geest die in v woōt vegeerte totter benydinghe / en geest noch meerē genade

***** Daerom / fijt onderdanich God / mer weder faet den duuel / ende hi blicet bā v. **S**enaket God / fo fal hi hem v genaken / **A**eynichte dyc handen ghy fcondaren / ende reinicht v herten ghy wanckelmoedighe / **S**itellendich / en draecht rouwe ende weent. **D**ijn lachen verkeere in weynen / ende dyc vrecht in trueren. **V**ernedert v booz God / en hy fal v berheffen. ***** **M**ijn lieue broeders / en wilt gheen achterclap doen / deen onder den anderen. **W**ant die achterclap fpreect van finen broeder / ende oordeelt finen broeder / die achterclapt die wet / ende oordeelt die wet. **O**rdeeldi die wet / fo en jyt ghy gheen doender der wet / mer eē rechter. **D**aer is een wtgheuer / die can fallich makē ende berdoemen. **M**aer ghy / wyce fdy / die uwen naefken oordeelt?

***** **G**hi segghet / heden oft mozghen willen wy in dese oft in die fctadt gaen / ende daer een iaer ligghen / ende roopen / en wūninge doen / ghy die niet en weet / wat morgen gefchien fal. **W**ant wat is v leuen? **H**et is eenen damp oft roock / die eenen cley nē tijt duert / mer daer na verdwint hi / daer booz foudi seggen / ist dat die **H** **E** **E** wil / ende dat wij leuen fo fullen wi dit oft dat doen. **M**er nb ver oē di v in uwen heemoet. **A**lfufke beroeminghe is quaet. **D**aerom / die weet te doen dat goede / ende en doet des met / diesondiget *****

† Die Apofiel treet die quade tot goede / haerlieden te boien leggende dat oordel / ende die goede tot pacienten / ende ander goede werken

Dat. v. Capittel.

Wlaen ghirijcke / weendt ende huylt in uwe onfalicheden die v toccomende fijn. **V**rijcheden fijn veruuyt / en uwe cleederen fijn banden mottē geten. **V**gout ende v gluer is verroeft ende haren roeft fal v tot ghetuyghe fijn / ende fal eten v vleefch als dat vier / **G**hy hebt v gramfchap bergadert inden laetften daghe. **S**iet / den loon dijn re arbejders / dyc v lant ghemaczt hebben / en van v vercozt is / hy fcreyt ende roept / en den roep der macyers is gheghaen in die ooren des **H** **E** **E** **S**abaoth / **G**hi hebt wel gheleeft op aerden / ende uwen welluft gehad / ende uwe herten gheweyt / als op eenen nachdach. **G**hy hebt v oordeelt den gerechten ende gedoot / ende hi en heeft v niet wederftaen

***** **D**aerom lieue broeders / fijt lanemoedich / totter toccomft ons **H** **E** **E** **E**. **S**iet / die acker man verbejdt die coftelliche vrucht der aerden / verduldichlick hem ljdende / tot dat hi ontfanghe den morgen reghen ende den auont reghen. **H**ier om fijt ljdelaic / en fteret v herte / wāt die toccoelt des **H** **E** **E** **E** naect. **N**ieuwe broeds wilt nē fuchte tege

malcāderē / op dat ghy niet en wert berdoemt **S**iet die rechter faet booz die doze. **N**ieuwe broeds neēt tot eē exēpel / ongemack te ljdē / en der lanemoedicheyt / die propheten des arbejts ende der ghedoochfameheyt / die tot v hebben gefproken inden naem des **H** **E** **E** **E**. ***** **S**iet wi prifen falich / dyc hebben geleeden. **G**hi hebt ghehoort dat ljdē van **J**ob / ende hebt gefendat eynde des **H** **E** **E** **E** want hi ontfermhertich en een ontfermer is.

Mijn broeders / booz alle dinghen en wilt niet fweeren / noch bidē hemel / noch bider aerde / noch bi gheuen anderen eede. **M**er v woort **A** **J**a / dat ia io / en v **A** **n** / dat neen is / op dz ghy met en valt in geueynftheit. **M**er is yemant onder v in onghe make die bidde. **I**ffer yemāt goets moets / die finge **P**falmen / **I**ffer yemant cranck onder v / die hāle die oudfte bander ghemeinten / ende laten ouer hem bidden ende fa: uen met olye inden naem des **H** **E** **E** **E**. **E**nde dat gebet des ghelouighen / fal den crancken helpen / ende die **H** **E** **E** **E** fal bē verlichten / ende heeft hi fonde ghedaē / **A** fullen hē verghen fji.

***** **D**aeromme / beljdt malcanderen v fonden ende bidt booz malcanderen / op dat ghy werdt behouden. **W**andt dat ghebet des gherechtighen vermact vele / **A** **l**st crachtich is **H**elias was een mā ghe lijck wi / ende hi badt een ghebet dat niet reghenen en foude op die aerde / ende het en reghende niet in drie iaren ende les maēden. **E**n anderwerk badt hi / ende die hemel gaf den reghen / en die aerde gaf haer vrucht.

Mijn broeders / ist dat yemandt onder v dolen de worde bander waerheyt / ende yemandt dien bekeert / die fal weten / dat fo wie den fondaer bekeert heeft bander dolinghē fijn weechs / die heeft fijn kele van der doot behoude / ende fal bedecken die menichfuldicheit der fonden

(..)
*
(..)

Hier beghint die Epiftel bā Judas Thadeus

† Die Apofiel Judas maect fterck die ghelouinghe die die ketters wederftaen / ende haer bedriechlicheit / en mer figurale fcriftueren / oft naturale ghelijckemiffen / ende fteret die gelouinghe in die warachtheit **D**at / 3 / Capittete.

Judas een dienaar Ihesu Chrifti / ende een broeder Jacobi / dē gerocpenen / die welke gheuelicht fijn in God den vader en behouden in Iesu Chrifto. **D** **A** vele ontfermherticheit / en vrede / en liefde

Ghi beminde / alle neerflicheit doende te fcrifuen van v Gemeyn falicheit / fo is mi bā noode ghe

pe. v. b

o. xvi. d

A

B

a

D

A

Wreck te scriue / vermanēde en biddēde v neerstelic dat ghi daer door strijdt int gelooue / dat eens ghegeuen is / door den heyligen / wāt daer zjn sommige menschen bencuen in gecomen / vā welken booztijden gescreue is / tot alulckē oordeel / dese zjn ongodlijc en trecken die genade Gods tot weeldichz ende verloechenen God dat hi alleen dyc **h. e. e.** si / en den **h. e. e.** Iesum Christum

¶ Ic wil v vermanē / op dat ghi eens weest / dat God heeft verlost zjn volc wten lande van Egypten / Ten anderē male bracht te niēte / alle dyc niet en ghelooften / Sock die engelen / die niet en hebben behouden haer heerlicheit / mer hebben verlaten haer huys / die heeft hi behoude totten oordele des grote daechs / met ewigen banden onder dyc donckerheyt / ghelijck ooc als Zodoma ende Gomozra / ende die byskeden dyc in ghelijckē manieren als dese wt gehoerct hebben / ende na eenen anderē bleesch gegaen zjn / ende zjn tot eenē exempel geset / ende draghen dyc pite des ewighen buers / Des ghelijcs dyc diomers dyc dat bleesch besmetten / en vermaden dyc heerschappie / ende blasphemē die maesteyt

¶ Doen Michael die erzhengel / hiuēde teghen den duuel / hem daer mede bespreec van den lichaē Moā / en dorste hi hem dat oordeel der blasphemē en niet aendoen / mer hiespde / God straf v / Maer dese dat si niet en weten / dat lachteren si / mer dat si natuerlic bekennē / recht als die stomme beesten daer in verderuen si hem. Wāe haer lyden / wānt si Cayms wech ghegaen zjn / ende zjn wtgegaen om dat bedriegelic ghebow in dyc dolinghe van Salam / ende zjn bergaē inden oploop Noze

¶ Dese selue zjn uwer liefden tot smette / en zjn die onreynicheyt / ende vlassen wel sonder sorghe / ende weyden haer seluen / wolcken sonder watere die banden winde ghedreuen worden / kaluwe onvruchtaer boomen / tweemaal verstoruen / ende wtgeroept wilde bare der zee / wtscryuēde haer eyghen schande / dolende sterrenden welcken dyc tormēten der donckerheit der duysterissen ghehouden zjn inder ewicheit

¶ Dan desen heeft Enoch die seuēde van Adam ghepropheteert seggende / Siet / die **h. e. e.** is met veel duynt ghecomen / oordeel te houden teghen alleman / ende te straffen alle haere ongodlijcke vā alle dē wercken haer der ongodlijcker wandelinghe / daer mede si ongoddelic gewest zjn / ende van allen hertheden dyc die ongodlijcke sonders ghesproken hebben teghen hem

¶ Dese zjn murmureerders / die vol claghen zjn die na hare lufften wandelē / en haren mont spreect opgheblasene woorden / ende houden haer na den aensien om des profets wille / Maer ghy mijn alder liefste / sult ghedencken dier woorden die boozgesproken zjn vanden Apostelen ons **h. e. e.** Iesu Christi / die v seyden / dat in den laefften tijden souden comē bespotters / wādelēde in haren boosheyden / na haren begheerten. Dese zjn die setten maken / sinlike / die gheenen geest en hebben

¶ Maer ghy mijn alder liefste / herlicht v seluen in onsen alderheylighsten ghelooue door den heylighen gheest / ende biddet ende behoudt v seluen in der liefden Gods / verwachtdē die ontfermher-

ticheyt ons **h. e. e.** Iesu Christi / int ewichē iēuen / onderleeyt dese / en hebt ontfermherlicheyt op hem / maer die ghene maect salich met vreesen ende trecke wt den viere / ende haet den veulctē sock / die bleeschelic is

¶ Maer dien die v can behouden sonder aenstoot ende te stellen booz dat aensich te zjnder glozen / ontraffelic met blischappen / dien God dyc alreene wijs is onsen salich maker / si prijs ende maestkēde rijc ende macht nu ende tot alle ewicheit Amen

Ditis die openbaringhe Johannis diemen heet Apocalipsis.

Apocalipsis dat is die opē

penbaringe sine Jans des Theologen

¶ Hoe sint Jan scrift den seuen kercken van Asia/ban die ghetuyghemissen die gheringhe moesten gheschieden/et hooe hi sach seuen candelers van ghonde/ende inde midde den eenen ghelijc wescnde den sone Gods

Wat. eerste Capittel

Dit is die opēbaringhe Jesu Christi / die hē God gegeuen heeft / sinen knechten te verthoonē tene dat eorts geschien moct ende heestē bediet en ghesonden door sinen Engel / tot sinen knecht Joannes

die dat woort Gods betuycht heeft / ende dat ghetuygenisse van Jesu Christo tghene dat hi ghesien heeft. Salich is hi die daer leet / en dye daer hoort die woorden der prophetien / en hout dye dinghen die daer in ghescreuen sijn / want die tijt is na

Joannes den seuen gemeyntē in Asia Ghena de en brede si met v / vā die die daer is / en die daer was / en die daer comen sal / en vā die seue gheesten die daer sijn voor sinen stoel / en van Jesu Christo die welcke die daer is een getrouwe ghetuyghe en eerst geboren vanden dooden / en een prince alder Coningē der aerden / die ons bemint heeft en ghetuyghen van onsen sondē in sinen bloede / en heeft ons tot Coningē en priesteren gemaect Gode en sinen vader. Den welckē si prijs en rye van ewicheyt tot ewicheyt Amē. Siet / hi coēt met de volcken en alle oghe sal hem sien / ende die hem ghesteken hebben / en alle ghesachten der aerden sullen huylen / ouer hem seluen / eya Amen. Ick ben die Ende die / Ende dat begin en dat eynde / seit die H. C. S. dye daer is / ende dye daer was / ende die daer comen sal / die almachtige

¶ Ic Joānes uwe broeder en medegeselle in die tribulatiē en int rijke / en v duldicheyt Jesu Christi / was in dat yelandt Pachimō om des woorts Gods wille / en om die getuygenisse Jesu Christi / Ic was inde geest opten sondach / ende hoorde achter mi een groote stemme als een trompet seggende / Ic ben dat H. en dat S. die eerste en die laetste / Tgene dat ghi siet dat scrift in een boec / en seyndt dat den seue gemeyntē in Asia / tot Ephesum en tot Smirne / ende tot Pergamum ende tot Thiatiras / en tot Sardas / ende tot Philadelphie / ende tot Laodiceen

En ic heerde mi omme / te sien nae die stemme die met mi sprack / en omgekeert zijnde / sach ic seue goudē candelers / en midden onder den seue gouden candelaren / eenē gelijc den sone des menschen geleet zijnde met eenē lijnē kele / en om die borste gegordet met eenen gouden gordel / mer sijn hooft ende sijn haer was wit / als witte wolle / ende als sneeu / ende sine oghe als een buer blamme / ende sijn voeten gelijc als gloeyende metael oft quicilver als in eenē bernende scouwē. Ende sijn stemme als een ruysschen van groten wateren / en had de seuen sterren in sijn rechter handt. En wt sinen mont ghinc een scherp doorsnijdende swert / ende sijn aensichte licht als die clare sonne

Ende als ic hem sach viel ic tot sinē voeten als een dode ende hi leyde sijn rechte hant op mi / segghende tot mi / En wilt niet vreesen / Ick ben dye eerste ende die laetste leuendich / ende ick was doot ende siet ic ben leuende van ewicheyt tot ewicheyt en hebbe die sloten der doot en der hellen / scrift die dingē die ghi gesien hebt / en die daer sijn en die hier na geschien moeten / Die verholentheyte der seuen sterren / die ghi in mijnder rechter hant gesien hebet / en die seuen gouden candelers / Dye seuen sterren sijn die engelen der seuen gemeynten / en die seue candelers sijn die seue gemeynten. ¶ Hoe Joannes informēet der kercken van Ephesien / ende der kercken van Smyrnenen ende van Pergamenen / ende der kercken Thiatiriensem ende doudertseyte tuschen goet ende quaet

Dat. ij. Capittel

Ende scrift den Engel der gemeynten vā Epheso / dit seit die ghene die die seuen sterren in sijn rechter handt hout die daer midden onder die gouden candelers wandelt Ick weet u werken ende uwen arbeidt / en verduldicheyt / ende dat ghi die quade niet gesiden en conde / ende hebtse ondersocht / dye seggen dat si apostelen sijn ende en sijns niet / ende hebtse logenachtich geuonden / en hebt vertoeft ende hebt lijdelicheyt ghadt / en ghi hebt om mijs naes wille gearbeyt / en en sijt niet moede geworden / Mer ick heb teghen u dat ghi die eerste liefde ghelaten hebt / daerom ghe denet waer af ghi gheualen sijt / ende doet boete / ende doet die eerste werken. ¶ It dat niet / so sal ic v haestelick comen / ende uwen candelac betweghen vā sijnder plaecten / het en si dat ghi penitēcie doet / Mer dat hebdi / dat ghi die werckē der Nicolaiten hatet / welke ic uoc hate / Die oore heeft die hore / wat die gheest den gemeynten seit / Den verwinne den dien wil ick van den houte des leuens te eten geuen / die daer midden in den paradise Gods is

En scrift de engel der gemeynten van Smyrne / dit seyt dit eerste en die laetste die doot heeft ge

weest ende lecf. Ic weet v werken/ en v tribulatie/ ende v armoe de/ mer ghilijc rife/ ende die lach teringe der gheinder die daer seggen/ si zyn Jode ende en zyns niet mer zyn des. Duuels schole/ En blyest dier gheen die ghilijde sult/ Siet/ die Duuel sal sommighe van v liede in die kercker worpen/ op dat ghi gheproeft soudt worden/ ende sult thien daghen tribulatie hebben/ Sint ghetrouwe totter doot/ ende ic sal v die croone des leuens geue. Dye ooren heeft die hoore/ wat dyc geest der gemeynthe seyt/ Wie verwint dien en sal gheen leet geschede vander ander doot

En ghilijc de Enghel den gemeynthe van Pergamo/ Dat seyt die ghene die daer dat serpe twee sijndige werct heeft. Ic weet uwe werken/ ende waer ghi woont/ dat daer des Duuels stoel is/ en hout mijnen name/ ende en hebt mijn geloue niet verloechent/ Ende in mine daghen Antipas mine getrouwe getuyge die bi v gedoot is/ dair die Duuel woont/ Maer ic heb weynich tegen v dat ghy daer hebt die die leerighe Salaaan houden. Dye welcke door Salac ee ergernisse maecte voot dyc hinderen van Israel te etene der afgoden offer/ en oncuylheyt bedruue/ Also hebdi ooc die daer die leeringe der Nicolaiten houdē/ dat hate ic. Doet boete/ mer ist des niet/ so sal ic haest comen en verctē teghen haer speden metten sweerde mijns monts/ Wie ooren heeft die hoore/ wat die gheest den gemeynthe seyt/ Wie verwint die wil ic teten gheuen handen verborghenen hemelichen byode/ ende ic wil hem eenē witten steen geuen/ en op den steene enen nieuwen name gescreuen/ welcke nyemāt en kent/ dan diet ontfancē

En scrift der ghemeynthen van Thyatira/ Dyt seyt die sone Gods/ die oogē heeft als die vier blāmen/ ende sine boete/ gelijc als metael. Ic weet uwe werken/ en uwe liefde/ en uwen dienst/ ende v gelooue/ en uwe verduidicheit/ ende uwe laetste werken meer dan dyc eerste/ Maer ic hebbe luttel tegē v/ dat ghi dat wijf Isabel/ dyc daer seyt/ dat si is een profeteresse/ laet leeren en verleyden mijn knechten/ oncuylheit bedruue/ ende der afgode offer te eten/ ende ic heb haer tijt gegeue/ dat si haer oncuylheyt loude beteren/ ende si en wille niet beteren/ Siet/ ic werple in ee bedde/ en dyc met haer ouerspel bedruue die sullē in groter tribulatie zyn/ het en si dat si van baren werken beterē/ en haer hinderen sal ic metter doot dooden/ ende alle ghemeynthe sullē bekennen dat ick ben dyc die nyeren ende herten onderfoerke/ en sal enen yegelijcken van v/ na uwe werken gheuen

Mer ick seg v/ ende den anderen die tot Thyatira zyn/ Dye sulcken leeringhe niet en hebben/ ende die diepheden des Duuels niet bekē en hebbe/ (so si seggen) ick en wil gheenen anderen last op v worpen. Nochtas hout het ghene dat ghi hebt tot dat ic come/ en die daer verwint en hout mijn werken totten eynde toe dien sal ic macht geuen ouer die heydenen/ en hi salte regeren met eenen pferen roede/ en hi salte brēke als een pdebaekers vat/ so ic van minen vader ontfangen hebbe/ en wil hem die morgen sterren geuen/ Wie ooren heeft die hoore/ wat die geest der gemeynthen seyt

¶ Hoe Johannis instrueert den engel der kerckē vā Sa-

dine/ ende den Enghel vā Philadelphia/ ende den Enghel van Laodice

Dat. iij. Capittel

De scrift den engel vā Sardie/ Dit seyt die ghene/ die die seuen kercken Gods heeft ende seuen sterren/ Ik weet v werken/ want ghy hebt den naē dz ghilicē/ en zyt doot/ Sijt waerker en sterct dz ander dat sterue wil/ wāt ic en heb v werken niet vol geuonde vooz/ Gode/ darom gedēct hoe ghi ontfange en gechoet hebt/ en houē en doet boete/ Ik dot ghi niet en waerct so sal ic tot v comē als ee dief/ en en sult nē weest/ tot wat bren dz ic tot v comē sal/ Ghy hebt ooc luttel namen in Sardis/ die haer clederē nē buyl gemact en hebben/ en si sullē met mi in wittē gewaet wandelen/ wāt si zyns waerdich. Wie verwint die sal met witten clederen gecleet werden/ en ic en sal sine naē g. tel a b nē wāt dē beer des leuens doe/ en ic sal sine naem be h. pe ija dyc beest die hoore/ wat dē geest der gemeinte seyt

En scrift de enghel vā Philadelphia. Dit seyt die heilige die warachtighe/ die daer den stoel Dauid heeft die opdoet en niemāt en sluyt/ die sluyt en niemāt en doets op/ Ic weet v werken/ ic hebber een open doere vooz v gegeue/ en nyemant en maechē sluytē/ wāt ghy hebt een cleyne cracht/ en hebt mijn woort verhoude/ en en hebt mine naem niet verloechent/ Siet ic sal daer wt der seholē des Duuels gheuen/ die daer segghen si zyn Joden/ en en zyns niet/ mer lieghent. Siet/ ic salte maekē dat si sullen rōmen aenbedē tot uwen boeten/ ende bekennen dat ic v hemint hebbe

Wāt ghi dat woort mūder iudeaem hē behoude hebt/ so wil ic v ooc behoude vande vye der tēp tatiē/ die ouer alle die gehele werelt comē sal/ om die ghene te tēptere die opter aerde wonen/ Siet/ ic come haestelic/ hout dat gene dat ghi hebt/ op dz niemāt v crone enneme/ Wie v wint/ die wil ic tot ee pilerne indē tēpel mhs Gods makē/ en en sal niet meer wtgaē/ en ic wil dē naē mijns Gods op hē scrjuen/ en dē naē des nieuwen Ierusalēs/ der stad mhs Gods/ die banden hemel vā minē God hier neder daelt/ en mijn uicute naē. Dye ooren heeft die hoore/ wat die geest den ghemeynthen seyt

En scrift den engel der ghemeynthen vā Laodicea/ Dit seyt Amē die getrouwe en warachtige getuyge/ dz begin der creaturē Gods/ Ic weet uwe werken/ dz ghi noch cout noch werta en sijt och of ghi cout oft werm waert/ mer wāt ghi lau sijt/ en noch cout noch werm sal ic v wt minē hūde begi nē te spoutwē. Ghy segt. Ic bē ruc/ en rife ghetwor dē en behouue gees dines/ en en weet nē dz ghi eilēdich sāmerich/ arm/ blit/ en naect sijt/ Ic rade v dz ghi gout vā mi toopt dz met buer doorbuert is op dz ghi ruc wort/ en wittē clederē aē doet op dz die scāde uwer naecthē niet geopenbaert en werde en salte v oogē met ogē salue/ op dz ghi hē moechē

Dien ic lief hebbe/ die straffe en callye ic. Daerom sijt sozchuldich en doet boete/ Siet ic sta vooz die doze en cloppe so wie mij stēme boort/ en doet die doere op/ tot die sal ic ingāē/ en dat audēmael/ met hē houdē en hi met mi/ Wie verwint dien wil ic gheuen met mi op mijnen stoel te sittē/ so ic ver wonnen hebbe/ en hebbe met mijne vader op sine

D

S

H

G

Ter. xvij

b

A

P

Ela xij

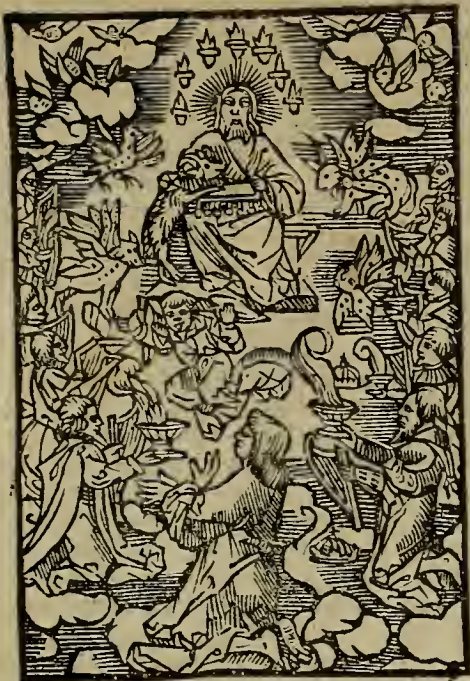
a

D

skoel geleet / Die oorz heeft die hoort / wat die geest
der gemeenten seyt

¶ Hoe Johannes die duere des hemels open sach / ende een
nen skoel gheset / om welken noch waren vier ende twintich
siet sijn steden en met vier dieren die God glorie gauē dacht
ende nacht

Dat. iij. Capittel
Die tweede figure

Mer na sach ick ende siet / daer werdt
een duc in den hemel opgedaen / en
die eerste steme die ic ghehoort had-
de met mi spreken als een basuyne /
dye seyde / Klimt herwaerts op / ick
wil u bertonen wat na desen gesce sal / en ter stont
was ic inde geest / en siet daer was ene skoel inden
hemel gheset en op dien skoel sadt eene / en die daer
op sadt was gelijc aen te sien als den steen Jaspis /
en Sardis / en op de skoel was eene regēboge / ghe-
lijc aen te sien als een Smaragde / en om den skoel
waren. xxiij. skoel / en op dye skoelen saten. xxiij.
ouders met witten cleederen ghecleet / en hadden
op haer hoofden gouden croonen

En banden scoele gingen hoor / vliem / donde
ren / en stemme / en seue toortsen met vier blānen
hoor / den skoel was een glazen zee / ghelijc de Chyl
skal / en midde inde skoel en om den skoel vier dieren
vol ogē hoor / en achter / en dat eerste dier was ghe-
lijc eenen leeuw / en dat ander dier gelijc cē kalue
en dat derde dier hadde eē aensicht als een mēsche
en dat vierde dier gelijc een vliegende Aen / ende
die vier dierē hadde een pegelijc les blogelen / ende
bupten rontomme en binne waren si vol oge / en
en hadden geen ruste dach en nacht leggende. Vey-
lich / heyligh / heilich is God die almachtige **hēē**
hēē die daer was ende die daer is / ende die daer co-
men sal.

D Ende doe die dierē prijs en cere / en danc gauē
den ghenē die daer optē skoel sadt die daer leet vā
ewichheit tot ewichheit / hiē die vierē twintich ou-
ders / hoor dien die opten skoel sadt / en baden dien

aen die daer leet van ewichheit tot ewichheit / ende
woopen haer croonen hoor / den skoel leggende. **hēē**
hēē ghi zijt waerdich prijs ende eere / en cracht te
ontfanghen / want ghi hebt alle dinghen gheschapē
en om uwenē wille hebbe si dat wesen / en sijn ghe-
schapen *

¶ Hoe Johannes scryde / ende daer was dat lammeken
ghedoot weert wiens waerdicheit approberden die hieren
twintich ouders ende duysentich duysent enghelen
Dat. v. Capittel.

Ande ick sach inder rechter hande des
geens die opten skoel sadt een boeck
binnen en buytē gelcreuē / beleggelt
met seue seghelen / en ick sach eenen
kerckē Engel spreke de met groter
stemē. Wie is waerdich dat boec op te doe / en siue
seghelen te ontdoen / En niemant inde hemel / noch
opter aerde / noch onder die aerde en const dz boeck
opgedoe noch aengesien / en ic weende seer dat nie-
māt waerdich geuonde en was dat boec op te doe
en te lesen / noch aen te sien

En een vande ouders seyde tot my. En weent
n / Siet / die leeuw die daer vādē geslachte Juda
is die wortele David / heeft u wonne / dat boeck op
te doen / en sijn seue seghelen te ontdoe / en ick sach
en siet / midde inde skoel en der vier dieren en mid-
de onder die ouders stont een lam / als oft gedooft
ware / en hadde seue hoorne / en seue oghen / welck
die seuen gheesten Gods sijn gheseyne in allen lan-
de / En het quam en nam dat boec wt der rechter
hande des gheens die daer opten skoel sadt.

En doet dat boec genomen hadde doe hiē die
vier dierē / en die vierē twintich ouders hoor / dat lā
hebbēde pegelijc herpe en schale vol geruēcs / welc
die gebedē / der heilige jh / en songē een nicutbe lief
leggēde / Ghi zijt waerdich dat boec te ontfāen / en
jh seue seghelē op te doe / want ghi zijt ghedoot en
hebt ons met uwē bloede gecocht wt alle geslachte
en tonghen en volc en nacie / en hebt ons Gode
tot Coninghen ende priesteren gemaect / ende wy
sullen opter aerden tegneren.

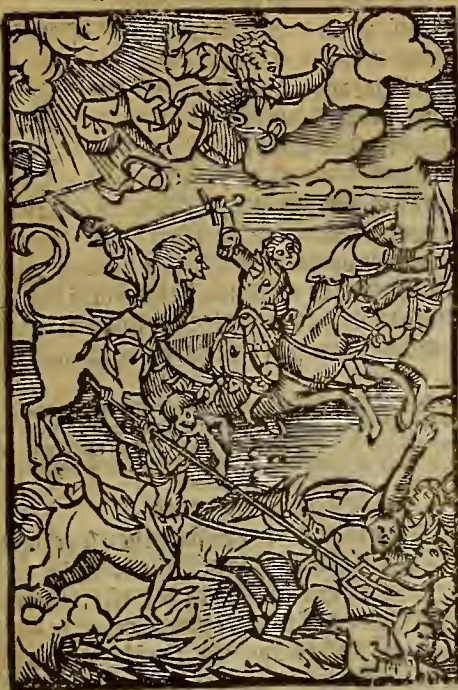
En ic sach en hoorde eē stemme beere Engelen
ront om de skoel en rontomme die dieren en ront-
omme die ouders / en haer getal was veel duysent
mael duysent / leggēde met groter stemen dat lam
dat gedoot is / dat is waerdich te ontfāen cracht / en
rijedom / en wijsheit / en stercheit / en cere / en prijs /
en benedidinghe / en alle creatuere die inden hemel
is en opter aerde / en onder die aerde / en in die zee /
en al dat daer in is hoorde ic leggē tottē ghenen die
opten skoel sadt en tottē lam. Ghebenedidinghe en
de cere / en prijs / en rijc van ewichheit tot ewichheit /
En die vier dieren seyden Amen

Ende dye hieren twintich ouders hiē neder /
ende aenbadē den ghenen die daer leet vā ewich-
heit tot ewichheit

¶ Hoe Johannes sach na die openbaringhe die hiē se-
ghelen duersche affecten betrekken ende hoe die lede so-
gel betrekken dat wtē se oerdeel
Dat. vi. Capittel.

Die derde figure

Ande ic sach doen dat lam een banden
seghelen op hadde ghedaen / ende ick
hoorde een banden vier dieren leggē /
als met een bond steme Coct / en siet
en ic sach / en siet / Eē wit peert en dye

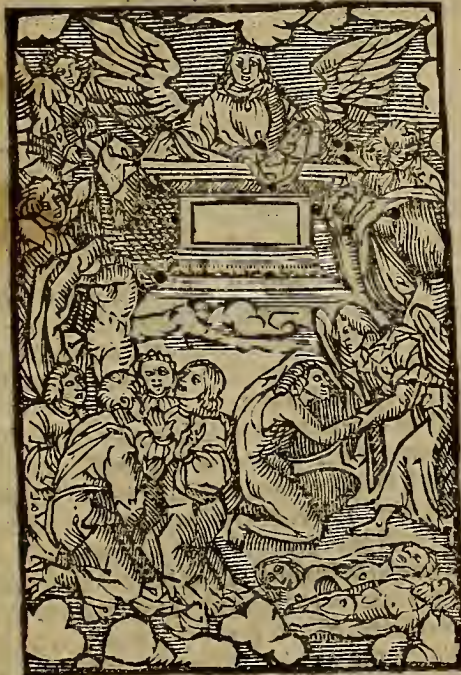
daer op sat hadde eenē boghe / ende hem wert een
croone ghegheuen / ende hi ginc wt op dat hy ver-
winnen soude

B En doent den anderen segel opgedaen hadde /
hoorde ic dat ander dier seggen / Coemt en fiet / en
daer ghinc een ander root peert wt / ende dien dye
daer op sadt wert gegeven den brede bander aer-
den te nemen / en om dat si malcanderē souden do-
den / ende hem wert een groot sweert ghegheuen

O En doent den derde segel opgedaen hadde hoor-
de ic dat derde dier seggen / Coemt en fiet / En fiet
een swart peert / en die daer op sadt hadde een wa-
ge in sijn hāt / en ic hoorde een stemme middē onder
die vier dierē seggende / een maet tarwē / om eenē
penninc / en drie maeten gersten om eenen penninc
en en let die olie ende den wijn niet

Die vierde figure

En doent den vierden segel opgedaen hadde /

hoorde ic die stemme des vierde diers seggen . **D**oe
en fiet / En fiet een bael peret / en die daer op sadt
dies name hiet die doot / en die helle volchde hē / na
en hē wert macht gegeven op die vier deele der aer-
den / te dooden metten sweerde / ende met honger
en metten doot / banden dieren der aerden .

En doet den vijfde segel op gedaen hadde / sarch
ic onder de outaer die siclie der genre dye gedoot
ware om des woortz Gods wille / en om dat ghe-
tuygenisse dat si hadde / en si riepe met luyde stemme
seggende hē / En / ghi die heyligh en warachtich zūt
hoe sāge en ordeeldi en en wreeet ghi onse bleet nē
op die gene die opter aerde woonē ? En hē wordē
gegeue eenē vghelijckē een wit cleet / en haer luy-
den wert gelept / dat si noch een weynich tijt sou-
den rustē / tot dat haer mede knechte en haer broe-
ders vernult wordē / die ooc noch ghedoot souden
worden ghelijck si

Die vijfde figure

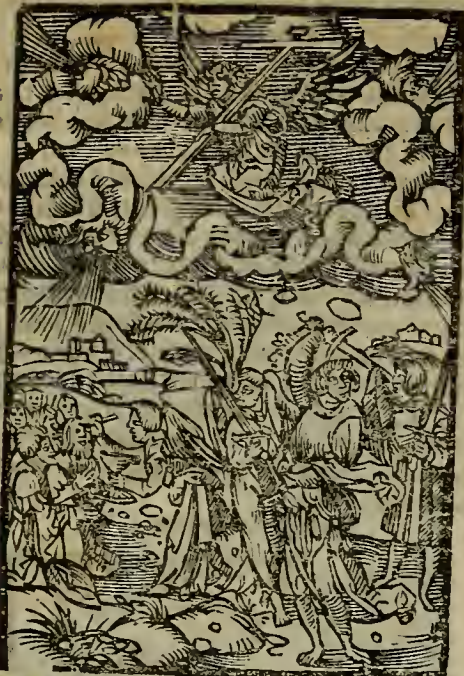

M En ic sach doent de seste segel opgedaen hadde
En fiet dair gesiede een grote aertbevinge / en die
zeime wort swaer als enē hayē sac / en die geheel
mane wort ghelijck bloet / en die sterre des hemels
viel opter aerde / gelike eenē vjehboom zē vjgen
af wort / wāneer hi vā groosten wunde betweecht
wort / en de hemel ginc wech als een ingewonden
boec / en alle bergē en eplāde wordē vā hare plaet-
sen betweget . En die Coningē der aerde / en die o-
uersten / en die rijckē en die hoofliede / en die mach-
tighe / ende alle knechten / ende alle vjse verbor-
ghen haer in speluncken / ende in sterneocten der
verghen en seyde tottē bergē en scenen / valt op
ons / en verbercht ons voor dat aenlicht des gees
die opte stoel sidt / en van die grāscap des lās / wā
de grote dach zjnder gramscappen is ghecomen /
en wie can staende ghebliuen

Et hoc Joannes sach dye gsteekende Gods / wt alle ghes-
lachten van Israel / ende wt den heydenen ende ander
volck dye vanden lamucken gheregeert worden wt alle
tribulacien

Dat vii Capittel

Die seste figure

Ende daer na sach ic vier engelen staē op dye vier hoecken der aerden/hou dende die vier windē der aerden / op dat gheene wint opter aerden en soude wape/ noch op die zee/ noch op eenighen boom. En ic sach eenen anderen engel op climmē bāder zonnē opgāck/hebbēde dat waertee hē des leuēde Gods/ en riep met grooter stemme tottē vier engelē den welckē ghegeuen is/ der aerde en der zee te scade/ seggēde En schadet der aerde n/ noch der zee/ noch dē boomē/ tot dat wi dye knechtē ons Gods trekenē in haer boorhoofden En ic hoorde dat getal der geēder die geteekēt warē hondert en hierē veertich duysent/ die geteekēt warē bā alle dē geslachte bā Israel Vande geslachte Juda/ twalef duysent geteekēt. Vande geslachte Ruben/ twalef duysent geteekēt. Vande geslachte Gad/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Asser/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Reptali/ twalef duysent geteekēt. Vande geslachte Manasse/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Simeō/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Levi/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Isachar/ twalef duysent geteekēt. Vande geslachte Zabulon/ twalef duysent geteekēt. Vande geslachte Joseph/ twalef duysent geteekēt. Vanden geslachte Beniamin/ twalef duysent gheteeckent

Daer na sach ic/ en liet En grote scare die welckē niemant getellē en const wt allen heydenen en bolckē en tongē/ staēde boor dē stoel en boor dē lā gecleet met wittē gewaet/ en palmē in haren handē/ en riepē met luyder stemme seggēde/ Salicheit si onsen Gode die opten stoel sīt/ en dē lāme/ ende alle engelen stonden om den stoel/ en om die ouds en om die vier dieren/ en vielen boor den stoel op haer aēchtē / en badē God aen/ seggēde. Amen. Beneddinge/ prijs ende wijsheyt/ ende danc ende eer en cracht/ ende stercheyt si onsen God van ewichheit tot ewichheit. Amen

Die zyn dese mettē witten gewade gecleet/ en bā

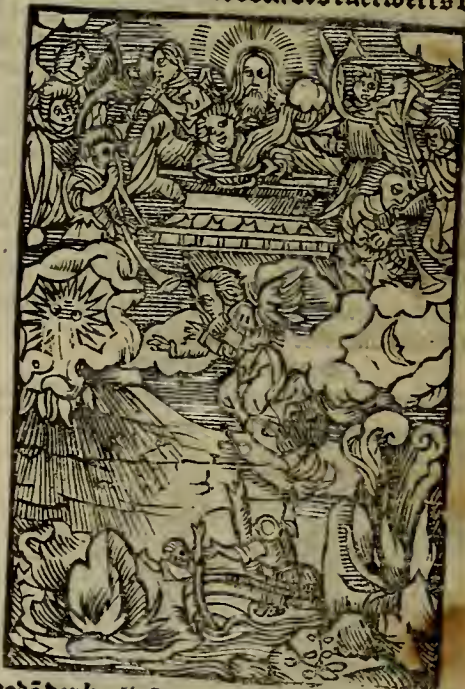
waert zynle ghecomen/ En ic seyde tot hē. **W**at ghewet. En hi seyde tot mi. Dit zyn die wt groter tribulatiē gecomen sijn/ en hebben haer ghewaet geballten/ en hebben doort wīt int bloet des lāe/ daer omme zyn si boor den stoel oft thoon Gods en dienē hem dach en nacht in sinen tempel/ en die op den stoel sīt/ die sal op hē wonen/ Sy en sullē niet meer hongren noch dorsten / nach die zonne en sal ooc niet op haer ballē / noch gheenderhande hitte/ Want dat lā midden indē stoel salse regeren/ en salse totten leuēden water der fonteynen leyde en God sal alle tranen van haren ooghen af wāschē.

Hoc datter een stilte was inden hemel in thoonen des seuensten seghels/ ende hoe die engel vele wter oors ontfinck/ ende daer gheschreiden groote donderlaghen ende stemmen/ ende die seuen engelen bereyden hem om te linge

dat. viij. Capittel

Die seuende figure

Die doet den seuenenden segel opghedaē hadde/ so gesciede een stilte inden hemel/ hi cē halue dē / en ic sach seuen engelē in die seghels doordichz Gods staē/ en haer zyn seue basuynen ghegeuen/ en daer quā een ander engel en stont boordē outaer/ en hadde eē gulden wter oors bat/ en hē wert beel ruerweres ghegeuen / op dat hūse soude geuē vanden gebedē alder heyligē / op den outaer boor den stoel/ en den roock des ruerweres bandē

gebedē der heyligē gine op vander hāt des enghels boor Gode En die engel nā dat wter oors bat / en heruulde dē met buere des outaers / en woert op die aerde/ ende doen geschieden stemmen/ donder en bliem/ en eerbeuinge

En die seue engelē mettē seuen basuynen had dē haer bereyt te basuine En die eerste engel basuynde/ en het wert haghel en buer met bloet ghemēgt en viēle opter aerde en dē derde deel dē bonē is vbarnt/ en alle tgroene hoy is verbarnt En die tweede engel basuynde/ en het boer als enē grote berch met buer bernēde in die zee en dē derde deel dē zee wert bloet/ en dē derde deel dē leuēd creatuerē stoerē/ en terde deel der scerpē vboruē of vgingen

Die openbaringe Johannis

En die derde engel basuynde/en daer viel een grote sterre vande hemel/beruende als een sachel en viel op dat derde deel des waders strome/en in die fonteyne der wateren en dien name der sterren hiet Alene En dat derde deel der wateren is ghe wordē Alene/en vele mēste kouē vanden wateren/want si bitter waren ghe worden. En die vierde engel basuynde en dat derde deel der zonnen is geslagen/en dat derde deel der manen/en dat derde deel der sterren / alsof dat dat derde deel vā hē v dypstet werdt / en dat het derde deel des daechs niet en seer en die nacht des gelycs. En ic sach en hoorde eenē engel blygē midden door den hemel seggende met lydē stemmen / Wee wee wee / dē genen die opter aerden woonen / hoor die ander stemmen der basuynden / der drie enghelen die noch basuynden souden.

En die sprinckanē sijn gelyc dyc peerde die toe orloge bereyt sijn / en op haer hoofden als croonen dē goude gelyc / en haer aensichte gelyc der mēscē aensichte / en haddē hayr gelyc byoutē hayr / en haer tanden warē gelyc der leuwen tandē / en haddē den panthieren gelyc yseren pāthiere / en dē ratelen oft geluyt haer dē vlogelen / als dat ratelē der wagenē dē peerde die int orloge loope / en haddē sterren gelyc den scorpioen / en haer wateren hāte oft angelen aen haer sterre / en haer macht was vijf maēden die menschen te quellen / en haddē ouer haer eenen Coninc den engel des afgronts / en dien nacht hiet in hebreusch Abaddon / en int Griec heeff hi dē name Apollion / dat is berderuende / het een wee is wech ghegaen / ende siet daer coemter noch twee na dien

1) Hoe dat die sterren vanden hemel vielen int sigen des vierden engels ende hoe die sprinckanen verboden was dē si dat euyt der aerde niet queten en souden / ende int sigen des sesden engels werden onbonden die gebonden enghelen in die groote riuere Euphrate
Dat is Capitel

Die achde Figure

Ande die vijfte engel basuynde / ende ic sach een sterre vanden hemel op die aerde geualen / en hem wert den stotel totten putte des afgronts ghe gheuen / ende hi dede den put des afgronts op / en den roock des puts ghinc op / als dē rooc eens groten ouē / en die sonne wert verduistert / ende die lucht vanden rooc des puts . En wt

Die negende Figure
En die sesste engel basuynde / en ic hoorde dē stemme wt den vier hoeken des goudē outaers booz Gode / seggende tottē sesste engel / die die basuyne hadde / Ontvint dyc vier engelen gebonde aen den grootē wāterstroom Euphrates / en die vier engelen sijn onbondē / die bereyt warē tot eens bren tot eens dach / tot een maēt / en tot een iaer / op dat si dat derde deel der mensche souden doode . En dat ghe

den rooc ghingen sprinckanen op der aerden. En haer wert geboden / dat si dat gras ter aerden niet queten en souden / noch gheen groen noch geenen booz mer die mensche die dat tecken Gods is in haer boozhoofdē en hebbē / en haer wert gegeue dat sijn niet dooden en souden / met dat sijn vijf maēden / quellen souden / en haer quale was gelyc dyc quale des scorpions / als eenē mēscē hout oft naect. En in dien seluen dagen sullen dyc menschen den doot suecken en niet binden / en sullen begheten te steruen / ende die doot sal van haer bliuen

tal der riddelicker cruygers was wel duysentmael duysent / en ic hoorde haer ghetal / en also sach ick die peerde indē gesichte / en die daer op satē haddē vierighe en geelē en swauelliche panthieren / en dyc hoofden der peerden warē gelyc die hoofden der leuwen en wt hatē monde ginck vier en rooc en solfer. Wā desen dycen plāgen wert dat derde deel der mensche gedoot vande buer en rooc en solfer / die wt hatē monde gingen. Wāt haer macht is in haer mont en in hatē sterre. En hare sterre warē den serpēten gelyc / en haddē hoofden / ende met den seluen doen si schade.

En die ander menschen die van desen plāghen niet gedoot en wordē / noch die geen boete en dedē vande werckē haer dē handen / op dat si niet en aenbedē de duuelē / en goude / siluer / eeren oft metael steenen / ende houten afgoden / die welcke noch sijn

noch horen/ noch wandelē en connen En die ooc hare moorden/ noch hare touere/ noch hare hōre derhe noch hare dicuerie niet gheboet en hebben

monde als soete honich/ En doe ict gegeten hadde wort mirē buyt vittert/ en hi seyde tot my. Ghy moet wedet propheeteren den volcken/ en den heidenen/ en den tongen/ en belen Gouinghen

Dat. x. Capittel Die thiende Figure.

Dat. xi. Capittel Die elfde figure

Wde ick sach eenen anderen stercken enghel vanden hemel af comen / met vander wolcken gecleet en eenē regē boge op sijn hooft/ en sijn aēlicht ghehijc die zonne/ en sijn voeten als vierpūleerē/ en hi hadde in sijn hant een opē boeckē/ en hi sette sinen rechten voet op die zee/ en dē sūcken op die aerde/ En hi riep met luyder stemmē ghehijc als enē leeuwē vullēt/ En doe hi gerōepē hadde spraken die seuen donders haer stemmē/ en ick woude se scrīuen/ en doen die seuen donders haer stemmen gesproken hadden/ doen hoorde ick een stemme vādē hemel tot mi seggen/ Besegelt dz dyc seue donders ghesproken hebben/ en en scrīft die selue niet

Wde mi wort een riet balm gegeuen/ vander roden oft storkē ghelijck/ en mi wort gheseyt. Staet op en metet den tēpel Godes/ en den outaer en die daer in aenbedē de sijn/ en dē binneste choor des tēpels/ weryt wt en en metes nyet/ want hi is dē herdeuen gegeuē/ En si sullen dyc heilighe stat tweendertich maendē vertredē/ en ick wil mī nē twee ghetuygē gheue/ en si sullen dyc twē hondert en tēlich dagen propheeteren met sacken gecleet. Dese sijn twee olifbomen/ en twee sackelen hoor den Gode der aerden staende.

En ist dat hem yemant wil lettē oft schade so gact dat buer wt haren monde ende vertēert haer vanden/ En ist dat hē yemāt wilt lettē dyc moet so gedoot worden/ Dese hebbe macht den hemel te sluyten/ dat het nyet en regē indē daghe haerder prophēcie/ en si hebbe macht ouer die wateren/ die in bloette veranderen/ en die aerde met alderhande plage te slaen/ so dicwille als si willen

En als si haer getuygenisse geeynt hebben/ soe sal dat dier dat wtē afgront opclimē tegē haer cenē kreit hōndē/ en salse berwinne/ en salse dooden/ en haer lichamē sullē liggē op die stratē der groter stad/ die daer geestelic Sodoma en Egippen heet/ daer onse I. H. E. G. gecruyft is/ En sommighe vanden volckē en geslachte en tongē sullē haer lichamen drie dagē en eenē hāle sien/ en en sullen haer lichamē niet in die grauē laten leggē/ en die opter aerde wonē/ sullē haer bebliden ouer haer/ en si sullē wel leuen en malcanderen gauē seynden/ wāt dese twee propheeten queldēse die opter aerde woōdē/

En dē enghel dien ic sach staen op dyc zee en op die aerde/ vief sijn hant op ten hemel/ en swoer by den leuēden van ewichheit tot ewichheit/ die dē hemel geschapen heeft/ en datter in is/ en die zee en soe wat daer in is/ datter voort aen geent tijt meer en sal sijn/ Maer inden dagen der stemmē des seuen den enghels als hi bafuyten sal/ so sal die verholctheit Godes holeynt worden/ also hi heeft ghebootschap/ door sijn knechten die propheeten.

En ic hoorde een stemme vādē hemel wed met mi sprekende en seggēde/ Staet en neem dat opē boeckē vāder hant dē Engels/ dyc op die zee en op die aerde staet/ en ic ginc hēnē totten engel/ seggende tot hē/ Geeft mi dat boeckē/ En hi seyde/ tot my/ Nemet wech en verblindet dat/ en bet sal wdē buyt vittert/ maer in uwen mont salt soete sijn als honich/ En ic nā dat boeckē vāder hant des enghels ende verblindē dat/ en het was minen

Ende nae drie daghen ende eenen haluen ginc die geest des leuens van God in hem/ ende si stonden op haer voeten/ ende daer viel een groote bree se op de ghene diese saghen/ ende si hoorde een luy de stemme vanden hemel tot hē seggende / Clime op/ en si clommen op inden hemel in eender wolk en/ ende haer byanden saghen/ ende inder seluer hzen gheschiede een groote aertbeuinge/ ende dat ghiende deel der Stadt viel/ ende inder aertbeuinge worden leuen duysent namen der menschen ghedoot/ ende die ander worden veruuert/ ende gha uen pyhs Gode des hemels / Dat ander wec is wech ghegaen/ Ende siet/ dat derde wec sal vollijc comen.

¶ Hoe den tempel Gods ghesien was inden hemel/ met der archen des testaments / ende vander vrouwen staen de inder zonnen metten groten draeck/ ende daer was een grooten scriften inden hemel metten engel Michael ende metten draecke.

Dat. xij. Capittel

Die twaelfde Figure.

Ende die leuende engel basynde/ en daer zyn grote stemmen inden hemel gheworden/ seggende/ Die rijke de ser werelt zyn ons heren ende zyns Christus gheworden/ en sal regnerē van ewichheit tot ewichheit. En die vierentwintich ouders die voor God op haren stoelen saten/ vielen op haer aensichten / ende baden Godt aen seggende. Widdancken v heere/ almogende God ghi die zyt ende waert/ ende toecommende zyt / dye v grote cracht hebt aenghenomen/ ende hebt gregnert/ ende die heydenen zyn gram ghewordē/ ende v gramschap is ghecomen / ende den tijt der dooden op dat si gheordeelt souden worden ende ghi loonsoet gheuen utben knechten dē propheeten ende ben heylighen/ ende den ghenen die utwē naem bysphen/ den cleynen ende den grooten / en dat ghise soude verderuen/ die die aerde bedorue hebben/ Ende den tempel Gods wort op gedaen inden hemel/ ende die arcke zyns testaments wort in sinen tempel ghesien / ende daer gheschieden

blivemen/ ende stemmen/ ende donder ende a beuuinghe/ ende grooten baghel.

Ende het openbaerde een groot teeken inde hemel/ een vrouwe metter zonnen ghecleet / ende die mane onder haer voeten/ ende een croone van twalef sterren op haer hooft. Ende beuucht zynde/ riep si / ende was in hants varens noode / ende wort ghequelt/ om dat si soude varen/ Ende daer openbaerde een ander teeken inden hemel / Ende siet/ eenen grooten rooden draeck hebbende seuen hoofden en thien hoorne/ ende op zyn hoofde seue croonen / ende sinen steert trecte dat derde deel der sterren des hemels ende woysse op die aerde.

En dien draec stont voor die vrouwe die varen soude / op dz wāner si gebaert hadde/ hi haer kind soude verblindē/ en si baerde eenē sone een māneke die alle die heydenen soude regeren met een pseren roede/ en haer kind wert ontruct tot Godt en tot sinen stoel/ ende die vrouwe bluchte in die woestijne/ daer hadde si een plaetse van Gode bereyt / op dat hise daer voeden soude/ duysent twee hondert ende tsestich daghen.

En daer stont een groote scriften op indē hemel/ Michael en zyn enghelen streden teghen den draec/ en den draeck strfede en sine engelen / en en vermochte niet/ noch haer plaetse en wert oorniet meer inden hemel gheuonden/ En die groote draec/ die oude slange die die duuel en Sathanas hiet/ die die gheheele werelt berlept/ wert wtgheworpen/ en wert gheworpen op die aerde/ en zyn enghelen zyn met hem wtgheworpen.

En ic hoorde een grote stemme indē hemel seggende. Als die salicheyt en die cracht en dat rijck ons Gods gheworden / en die macht zyns Christi want die besuldiger oet aenbringer onser broeds verwerpen is / diese dach en nacht besuldichde in dye teghenwoordicheyt Gods en si hebben hē verwonne door des lams bloet / ende door dat woort haers getuygenis/ en en hebbē haer leuen niet vermint totter doot toe. Daer om verblift v ghi hemelen/ en die daer in wonē. ¶ Wee den genen die op der aerden woonē en op die zee / want die duuel roempt af tot v hebbende grote gramscap / weten de dat hi luttel oft weynich tijts heeft.

En na dat dē draec sach dat hi verwerpen was op die aerde/ so vuolchde hi die vrouwe die dat māneke gebaert hadde. En der vrouwe zyn twee vlogelen eens groten wrents gegeuen/ op dat si in die woestine soude bliegen op haer plaetse/ daer si gheuoet wort eenen tijt/ en tiden/ en eenen haluen tijt voor dat aensicht der slangen/ En die slange scoot na die vrouwe wt haren monde een water als eenen stroom/ op dat si se soude verdrincken / En die aerde halp der vrouwe / en die aerde dede hare mōt op en verstout den stroom/ die den draec wt sinen monde schoot/ En den draec wert toornich op die vrouwe en ghinc wech / om meken anderen van haren sate/ die daer Gods geboden houden / ende hebben dat getuygenisse Jesu Christi/ eenen scrifte maken / en hi stont op dat zant der zee.

¶ Wee dat de beeste op clam vander zee met seuen hoofden/ ende met thien croonen/ ende thien hooften / welke blasphemieren den naem Gods/ ende vander ander beesten hebbende twee hooften ghesich een lam.

Dat. xij. Capittel.

De ic sach een beest wter zee op co-
me/ hebbe de seuē hoofde en. r. hoo-
zen/ en op zjn hooznē. r. croonē/ en
op zjn hoofden namē der lasteringē.
En die beeste die ic sach was ghele-
een lupaert/ en zjn voete als Heyren voete/ ende
sine mont als eenen leeuwē mont/ En diē draec
gaf hē zjn cracht en sinen stoel en groote macht/
En ic sach een vā sine hoofde als dootlic ghewōt/
en zjn dootlicke wonde is ghenesen/ En dat heet
aertrijc heeft hē verwondert dier beeste/ en hebbe
de draec aenghebede die der beeste die macht heeft
ghegeue/ en badē die beest aen segghende/ Wie is
der beestē gelijc/ en wie can met haer bechten?

En haer wort eenē mont gegue/ grote dingē
en blasphemien te sprēkē/ en haer wort macht ge-
geue. xliij. maenden lanc te doen/ En si dede haren
mont op/ ter lachteringe teghē God/ om sine naē
te blasphemieren/ en sine tabernakel/ en die in den
hemel wonen/ en hē wort ghegeuen te oorlogē
mette heylighen/ en die te verwinne. En hē wort
macht gegue ouer alle gheslachten en tonghen/
en heydenē/ en alle die op ter aerden woonē aenba-
denē/ der welker namē niet in dat leuende boeck
des lams ghescreuen en zjn/ dat gedoot is van be-
ghin der werelt/ heuet yemant ooren dye hoorc/
Die in die gheuanckenisse leyt/ die gaet in die ghe-
uanckenisse/ die metten swerde doodet die moet
metten swerde ghedoot worden/ Hier is die ver-
duldicheyt en dat ghelooue der heylighen.

En ic sach een ander beest opclimmende vāder
aerde/ en hadde twee hooznē gelijc den lam/ ende
sprac gelijc als den draec/ en het doet al dye macht
der eerster beeste in zjn tegenwoordicheyt/ en het
doet die aerde en die daer op woonē die eerste bee-
ste aenbedē/ der welker dootlicke wonde genesen
was/ en heeft groote tekenē gedaen/ also dat oer
bier bandē hemel doet comē op die aerde/ in die te-
genwoordicheyt der menschen/ en berlept die ghe-

te die op die aerde woonē/ om dier tekenen wille
die hē gegue zjn te doen in die tegēwoordicheyt
der beesten/ seggende totte ghenē die op die aerde
woonē/ dat si der beeste een beest souden maken/
die die wonde des swerds heeft/ en leuende ghe-
wordē was. En hē wert ghegeue dat de beeste
der beeste den geelt gaf/ en dat dat beest der beeste
spreken soude/ en dattet doē soude/ dat alle die ge-
ne die der beeste beest met en aenbadē/ ghedoodet
soudē wordē/ En het doet alle cleyne en grote rijk-
te en arme/ vrye/ en knechte en tecke in hare rech-
te hant oft in haer boorhoofden hebbe/ en dat nye
māt coopē/ oft vercoopē en mach/ het en si dat hy
dat teken oft de naem der beesten oft dat ghetal
haers namē hebbe/ hier is wijsheyt/ Die verstant
heeft die ouerlegghe dat ghetal der beesten/ want
het is eens menschen ghetal/ en zjn ghetal is ses
hondert en lestenstestich.

Hoe dat lammēcken ghesien was op den berch Sion/ en
met hem. xliij. xliij. die met gheens vrouwē besmet en wa-
ren gheuerst/ ende hoe die engel leert die vuerle des
R. En/ ende die van Babyloniē verondicht.

Das. xliij. Capittel.

Die beerthiende Figure.

De ic sach/ en siet/ een lam staende
optē berch Sion/ en met hē hondert
en. xliij. duysent/ hebbende de namē
zjns haders in hare boorhoofde ge-
screue/ en ic hoorde een stemme van
den hemel als eens grootē waters/ en als een stem-
me eens grootē donders/ en die stemme die ic hoor-
de/ die was als der herpen speelders dye op haer
herpe spelen. En singē als vi na een nyeu liet boor-
den stoel/ en boor die dierē/ en boor die ouders/ en
nyemāt en const dit liederen gheleerē dā die hon-
dert en. xliij. duysent die vander aerden gheroche
zjn/ dese zjn die niet besmet en zjn niet vrouwen/
wāt si zjn maer bide/ en volghē de lam na so waer
dat henen gaet/ dese zjn wt den mensche geroche
tot eerstelinghē/ Gode en den lam/ ende in haren
monde en is gheen valscheyt honder/ want si zjn
onstrafflich boor den stoel Gods.

En ic sach ene ander engel middē dooz den hemel bliegē/ hebbēde een ewich. Euageliū / op dat hi eē goede bootschap dē genē soude hercōdige die op ter aerde sittē en woonē en allen heydenē en geslachte en tongē en volckē seggēde met luid stemmen/ bzeelk

B God en geeft hē dē prijs wāt die hie zjns ordeels is gecomē/ en aēbidt die die hemel en aerde/ zee/ en die fonteynē der waterē gemaect heeft/ En een ander engel volchde nae seggēde/ Babilon die groore stad is gevallen/ si is gevallen/ want si heeft mettē wijn haer der oncuylheyt alle heydenen gedrenct.

Die vyftthende figure.

En dye der de eng- ghel volch- de nae dese/ seggen demet luyd stemmen ist dat niemant dese beest en haer beelddt aēbidt en neet dat teeken dooz en booz boost

oft in zjñ hant/ die sal bandē wijn der granchappē Gods drinckē dat gemengt is met luyter dranē in dē kele zjñder gramscap en sal gequeit wordē met vier en swauel in die tegewoordicheyt der heyliger engels en voor die tegewoordicheyt des lams/ en dē rooc haerd pijnē sal op climmē/ van ewichheyt tot ewichz/ en si en hebbē geen ruste dach en nacht die die beest en haer beelt achgebēden hebben / en so wie haer teekē heeft ontfangē/ hier is die verduldicheyt der heilige. Hier zjñse die de gebodē Gods bewaren en dat geloue Jesu/ En ic hoorde eē stem me handen hemel/ seggende tot mi/ scrift / Salich zjñ die dooden die indē v. c. l. x. steruē/ van nu aen Ja die geest seyt dat si bā hare arbeide rustē/ want haer werckē volgen haer na/ En ic sach/ en siet/ eē witte wolcke en eene sittende op die wolcke/ gelijc eens mēschē soon/ hebbēde een goudē crone op zjñ hooft/ en eē scerpe seylene in zjñ hant / En eē ander engel ginc wt dē tempel/ roepēde met luyd stemmen tottē genen die op die wolcke sat/ Slaet aen met u wer seylenē/ en maeyt wāt die hie van maeyē is gecomē/ wāt den oogst der aerde is doore gelworden en die op die wolcke sat sloech aen met zjñder seylenē/ op die aerde ende die aerde is ghemaeyt.

En eē and engel ginc wt dē tēpel die indē hemel is/ ooc hebbēde een scerpe seylene / En eē ander engel ginc vaden outaer die macht ouer dat hier had de en hi riep met luyd stemmen tottē genē die de scer

pe seylene hadde/ Slaet toe met uwe scerpe seylene/ en snijt die wijnranken der aerden/ want haer druypē zjñ rjip/ En die engel sloech toe met zjñ sekele op die aerde/ en sneet dē wijnberch der aerden en werple indē grote kelder der grāscappen/ Gods en die kelder wert buytē der stad getoydē/ en daer ginc bloet vanden kelder/ tot aen die toomien der paerden dooz. **M. vi. c.** velden tweechs

Hoe sint Jan sach seuen engelen die welke hadden seuen plagē/ ende hoe hem wort gegēuen seuen glazen vol grāschappen Gods wesen de. Dat. xv. Capittel

En de ic sach een and teekē indē hemel groot en wonderlic/ seue engelē/ hebbēde die seue laetste plagē/ want met den seuen is die gramscap Gods vol eynt ende sach als en glazen zee met vier gemengt/ en die gene die die victorie beholdē hadden vander beesten/ en haer beide/ en haer teekē/ en vanden getale zjñs naēs / staende op die glazen zee/ hebbēde Gods herpē/ en songen dat liedē Moos des knechts Gods/ ende dat liedē des lams seggēde/ Groot en wonderlic zjñ dē werckē/ v. c. l. x. Almachtige God/ gherecht en warachtich zjñ uwe wegē/ ghi Coninc der heyligen / wie en soude v niet bzeelen/ v. c. l. x. en uwe naē prijsen/ Want ghi zjñ alleē heyligh / wāt alle heydenē sullē comen ende aenbeden in v tegenwoordicheyt/ want uwe rechtuaerdicheden zjñ openbaer gheworden

En daer na sach ic/ En siet den tēpel des tabernakels des getuygenis wort op gedaen/ en die seuen engelē/ die die plagē hadde / gingen wt den tempel gecleet met reynē witten vlinckenden līnwaet/ en haer hantē hier dierē gaf dē seue engelen seuen gouden scalē vol grāscappē Gods/ leuende bā ewichz tot ewichheyt/ En dē tēpel wort vol roocs vanden heerlicheyt Gods/ en bā zjñder cracht/ Ende niemant en const indentempel gheghaen / tot dat die seuen plaghen der seuen engelen voleynt waten

Hoe dat dē seue engelē gebodē was te stontē die seue grāscappē Gods/ waer af deerste gestort was op ter aerde/ die and int zee/ die derde op alle fonteynē der waterē. Cap. xvi

Die seftthende figure.

Ende ic hoorde een groote stemme wt
 tempel/ seggende totten seuen enge-
 len. Gaet henen en stopt dye schalen
 der gramscappē wt op die aerde. En
 die eerste ghinc henen/ ende goot zijn
 schale wt op die aerde/ en daer is een boosc en scha-
 delike swere aen die menschē gheworden/ die dat
 teken der beesten hadden/ en die haer beelt aenba-
 den. En die ander engel goot zijn schale wt in dye
 zee/ en het weert bloet als eens dooden/ en alle leue-
 de siele die sterf in die zee/ En die derde enghel dye
 goot sine schale wt/ in die waterstromen en in die
 water fonteynen/ en het wort bloet/ en ick hoorde
 den engel/ seggende/ **W**at **g**hi zyt gherecht die
 daer zyt/ en die daer was/ en heyligh dat ghi dat ge-
 oordeelt hebt/ want si hebben dat bloedt der heyl-
 ghen en der propheten wtghelost/ ende ghy hebt
 haer bloet te drincken ghegeuen/ wat si zyns weer-
 dich. En ic hoorde eenen anderen engel wt den ou-
 tær seggen/ **I**ae **h**e **g**almachtighe **G**od **v**oor
 deelen zyn warachtich en gherecht.

En die vierde enghel stopte zyn schale wt in dye
 sonne/ en hē is gegeue die menschen heet te makē
 met vier. En die menschē waren heet vā grooter
 bitten/ en lachterde den naem Gods/ macht heb-
 bende ouer dese plagen/ noch en deden gheen boe-
 te om hē den prijs te gheuen / En die vyfste engel
 goot wt zyn schale op den stoel der beeste/ en haer
 eijē wort berduyfter/ en si aten haer tonghen van
 smerte/ ende lasterden **G**od des hemels om haere
 smerten van baren sweeren/ ende en deden gheen
 boete voor haer werken.

En die sesste enghel stopte zyn schale wt / opten
 grootē waterstroom Euphrates/ en dat water ver-
 droochde op dat den wech der Coninghen bandē
 opganc der sonnen bereyt soude wordē/ En ic sach
 wt den monde des draechs/ en wt den monde der
 beesten/ en wt den monde des halcken propheten
 drie onreyme gheesten ghesit den hoerschen / Wat
 het zyn gheest der duyuellen/ tekenē doende/ wt
 gaende tottē Coninghē det ghehele der aerde/ om
 die te vergaderē tot in den strydt des grootē draechs
 Gods almachtich. Siet ick come als een dief/ Sa-
 lich is hi die daer wakert en betwaert zyn cleederen
 op dat hi niet naect en wandele/ en datmē sine scan-
 de niet en sie. En hi hadse vergadert in een plaette
 die daer int hebreusch **H**ir magedon heet.

Matth.
 xiii. d
 ij. Pet.
 iij. c

En die seuende engel goot zyn schale wt in die
 lucht/ En daer ghinc een groote stemme wt vanden
 hemel vanden stoel/ seggende/ Het is geschiet. En
 daer gheschieden stemmē ende donderen en bli-
 men/ en daer gheschiede so grooten aertbeuinghe/
 dat sulcke nyet gheueest en is / sint der tijt datter
 menschen op die aerde getweest hebben/ sulcke aert-
 beuinghe alsoo groot/ Ende die groote stadt is in
 drie deelen gheworden/ ende die steden der heyde-
 nen zyn gheualen/ Ende die grote **B**abylon wort
 gbedacht voor **G**ode/ op dat hi haer den helc des
 wijs der indignancien zinder gramscap soude
 gheuen/ Ende alle eylanden bloden ende die ber-
 ghen en zyn niet gheuonden / En daer viel eenen
 grooten haghel als een pont vanden hemel op die
 menschen/ ende dye menschē lasterde **G**od om die
 plaghe des haghels/ want zyn plaghe is leet groot

gheworden.

Woe **J**oannes een wijf sach sitten op een beeste/ welc-
 de vol blasphe mien/ met seuen hoofden ende thien hoornē
 ende met seuen croonen/ ende op haer voothoof ghescre-
 uen/ **B**abylon die groote stadt.

Dat. xvij. Capittel.

Die seuenthiende Figure.

Ende daer quaen vanden Enghele
 die die seuen schalen hadden/ en sprac
 met mi/ segghende tot mi/ **C**oemt/ ic
 wil v dat oordeel der grooter hoeren
 berthoonen/ die daer op vele waterē
 sidt/ met welcker die Coninghen der aerden hebbē
 oncuyscheyt bedreuen/ en die opter aerden woonē
 zyn droncken gheworden vanden wijn haerder on-
 cuyscheyt. En hi bracht mi inder woestijnen inden
 gheest/ ende ic sach dat wijf sitten op een roofachtighe
 beeste/ vol namen der lachteringhē zinde/ heb-
 bende seuen hoofden en thien hoornē/ En dat wijf
 was ghecleet met scaerlaken ende roosen barwe/
 ende vergult met goude en edelen steenen en peer-
 len/ hebbende een gouden drinckuat in die handt/
 vol grouwels en onsuuerheytis haerder hoerereijē/
 ende voor haer voothoof ghescreuen den naē der
 verholentheit/ die groote **B**abylon/ die moeder
 der oncuyscheit ende der onmenschelicheyt der aer-
 den/ Ende ic sach dat wijf droncken vanden bloe-
 de der heylghen/ en vanden bloede der ghetuyghē
Jesu/ Ende ic verwonderde mi seere doen ick se
 sach.

En die enghel seyde tot mi/ waerom verwon-
 dert ghi v? **I**ck wil v die verholentheit bandē wij-
 ue seggen/ ende der beesten diese draecht/ die welc-
 ke seuen hoofden en thien hoornen heeft/ Die be-
 ste die ghi ghesien hebt/ is gheueest ende en is niet
 ende sal opluamen vanden afgrondt/ ende si sal in
 die verdoemenisse gaen/ En die opter aerden wo-
 nen/ der welcker namen niet ghescreuen en zyn in
 dat boeck des seuens van beghin der werelt sullen
 verwonderen/ siende die beeste/ die was ende
 niet en is/ En hier is den sin die die wijshereyt heeft.

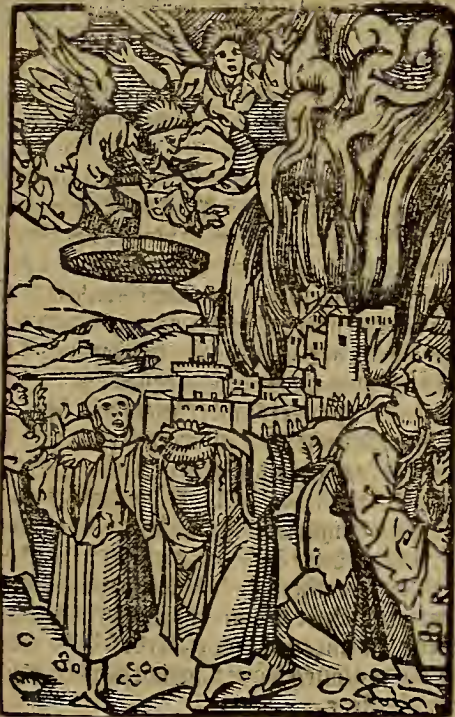
G Die seuen hoofden / zijn seuen bergen / op welke dat wyf sidd / ende zijn seuen Coninghen / die wyf zijn gheuallen / deen is / ende dander en is noch niet ghecomen / ende als hi coempt soe moet hi een cleyne tijdt bliuen. Ende die beeste die was ende nyet en is / dat is die achste / ende is vanden seuenen / ende gaet in die verdoemenisse / Ende die thien hoorne dpe ghy gheken hebt / dat zijn dpe thien Coninghen die dat rijck noch niet ontfanghen en hebben. Mer si sullen ghelijck Coninghen / een vze macht ontfanghen na die beeste / Dese hebben een meynunge / ende sullen haer cracht ende macht der bercken ouergheuen / Dese sullen ceghen dat lam stryden / ende dat lam salse verwinnē / want het is een hē E K E alder heeten / ende een Coninck alre Coninghen / ende die met hem zijn geroepen ende wtuer toren ende ghelooich.

Ende hi seyde tot mi / die wateren dpe ghy gheken hebt daer die hoere sidd / zijn volcken ende scharen ende heydenen ende tonghen / ende dpe thien hoorne die ghi op die beeste gheken hebt / die sullen die hoere haren / ende sullense woest maken ende naect / ende sullen haer vleesch eten / ende sullense met bier verbernen / want God heeft hem in haer herten ghegheuen te doen dat hem behaerlijck is op dat si sinen wille souden doen / op dat si haer rijck der bercken souden gheuen / tot dat dpe woorden Gods holeynt worden. Ende dat wyf die ghi gheken hebt / is die groote stad die dat rijck ouer die Coninghen der aerden heeft.

Hoe die engel Johannis leerde vanden val van Babilon / ende van haer verdriet / ende vander verblijdinge des hemels.

Dat. xviij. Capittel

Die achtende figurere.

Dae daer nae sach ick eenen anderen engel neder comen vanden hemel / hebbende groote macht / ende die aerde wort verlicht van zijnder claerheyt. Ende riep wt macht met luyder stem

men seggende / Die groote Babilon is gheuallen / si is gheuallen ende is een wooninghe der dupuelen gheworden / ende een bewaringhe aller onreynder gheesten / ende een bewaringhe alder onreynder erde hatelijcker vogelen want alle beydenen hebben vanden wyf der gramichappen haerder hoererie ghedreicken. Ende die Coninghen der aerden hebben met haer hoererie bedreuen / ende haer coopliden zijn rijck gheworden vander cracht haerder weelden.

Ende ick hoorde een ander stemme vanden hemel seggende / Mijn volck ghaet wt van haer / op dat ghy haerder sonden nyet deelachtich en wort / ende dat ghi niet van haren plaghen en ontfanct. Want haer sonden zijn totten hemel toe getomen ende die hē E K E heeft haerder boosheyt ghedacht. Betaelt haer soo si v betaelt heeft / ende tweeuldi ghet haer tweeuldighe nae haren wercken. Ende metten kelck daer si v lieden mede ingheschenck heeft / schencket haer tweeuldich in / alsoo vele als si haer heerlijck heeft gemaect / er de in weelden gheweest is / alsoo vele pijnen ende leedts schenct haer in. Want si seyt in haerder herten. Ick sitte een Coninghinne ende en sal gheen weduwe zijn ende ick en sal gheen leedt sien. Daerom sullen haer plagen op eenen daech comen / die doot / weenen / ende hongher / ende si sal met bier verbrant worden / want God die hē E K E is sterck diese sal oordelen.

Ende si sullense beweenen / ende haer ouer haer beclaghē / die Coninghē der aerde / die met haer ghehoerere / ende in sullen gheleest hebben / want haer si den rooc haers brants sien sullen / van bet vstaēde / om der bresen willen haerder qualen seggende. Wee / wee / die groote stad Babilon / die sterke stad / op een vte is v oordeel ghecomen. Ende dpe rooplieden der aerden sullen weenen ende seet draghen / want niemant en coopt haer ware meer / die ware des gouts ende siluers / ende edele ghesceente ende der peerlen / ende siden / ende purpur / en scarlaken / ende alderhande Tynum hout / ende alderlei yoren vaten / ende alderley vaten van costelijcken hout / ende van eeren oft metalen / van yseten / ende marmoere / ende canel / ende thimiaen ende salue / ende wic rooe / ende wijn / ende olie / ende bloemen van mele / ende tarwe / ende vce / ende beesten / ende schapen / ende peerden ende waghnen / ende lichamen ende sielen der menschen.

Ende dpe appelen der begherten utber sielen zijn van v wech gegaen / ende wat bet ende sonderling was / is vā v vergaen / ende ghen sulste nu niet meer vinden. Die rooplieden sulker ware / die vanden rijck zijn gheworden / sullen verre staen / in dpe bresen haerder qualen wille weenende ende roudraghende ende seggende. Wee / wee / dpe groote stad die gheleest was met siden ende purpur ende scarlaken / ende bergult met goude ende met edele ghesceente ende peerlen. Want soodanige rijckeden zijn in eender vzen verwoest.

Ende alle schipheeren ende alle die met schepen omghaen / ende schiplieden dpe in dpe zee ar beyden ronden van verre / ende riepen / siende den roock haers brants seggende. Wie is deser grooter stad ghelijck / Ende si woypen stof op haer hoofden / ende riepen weenende / ende rouwe draghende / ende

teggende. **W**es/wes/die groote Stadt/ in welke al le/die scēpē in die zee hadden/ vā hare ware rijk zjn gheworden/want in eender vren is si verwoest.

Verblif b ouer haer ghi hemel en ghi heylighe Apostelen ende Propheeten/wāt God heeft b ooz deel van haer gherecht. En een sterck enghel bief eenen grooten steen op/ als eenen grooten molen steen/en wēp dien in die zee legghende. Met soda nighen storm sal die groote Stadt Babilon verwoepē worden/ende si en sal n b niet meer gheuondē werden. En dye stemme der harpen speelders en musichspelers/ende pēpers/ende basupnders en sal niet meer in v ghehoort worden/en gheen hant wercks man eenich hantwercks en sal niet in v gewonden werden/ende die stemme der molen en sal niet meer in v ghehoort worden/ende die stemme des bruydegoms ende der bruyt en sal niet meer in v ghehoort worden/want dye coopliden waren vorsten der aerden/want alle heydenen hebē gēhoort in v cooueren/En dat bloet der Propheeten ende der heylighen is in haer gheuonden geweeft/ende alder gheender die opter aerden ghedoot zjn

Woe Joannes den hemel open sach.
Dat. xix. Capittel

Die. xix. Figure.

Wer nae hoorde ic als een stemme veel der scharen inden hemel legghende. Alleluya/Salicheyt ende prijs en eer en cracht/si Gode onsen **H. E. E. E.**/want zjn oordeelen zjn warachtich ende gherecht/dat hy die groote hoere berordeelt heeft/die welck die aerde met haerder hoererie bedoruen heeft/ende heeft dat bloet zjnder knechten van haerder hant ghetruoken/Ende si seyden weder/Alleluya. Ende die ruck gaet op van ewichheyt tot ewichheyt/en die. xxiij. ouders en die vier dieren bielen neder ende baden God aen/die optē soel sate legghende. Amen Alleluya. Ende dace ghinc een stemme vanden throone wt/legghende/

Tooft onsen God alle zjn knechten / ende die hem vreesen/heyde cleyu ende groot.

En ic hoorde een stemme recht als eender groter basupnen / en als een stemme veelre wateren/en als een stemme grooter donderen legghende/ Alleluya/Want die **H. E. E. E.** onse almachtighe Godt heeft dat rijk inghenomen/laet ons verbliden en bzoelic zjn en hem den prijs gheuen/want die bruyloften des lams zjn gheromen/ende zjn huysurouwe heeft haer bereyt/ en het is haer ghegeuen aente doē met bluckender witter siden. Die side is die rechtuer dinghe der heylighen/ende seyde tot mi. Schrijf Salich zjn die totten audēnael des lams gheropen zjn. Ende seyde tot mi/Wese woorden Gods zjn warachtich/En ic viel voor hem tot sinen voeten/om hem te aenbeden/ende hi seyde tot mi siet toe dat ghys niet en doet/Ick ben v medeknecht/ende uwer broeders hebbende dat ghetuyghenisse Jesu. Menbedt.

En ic sach de hemel open/en siet een wit peert en die daer op sate / bief getrouwe en warachtich/en ordeelt en strift met gherechticheyt/ Sijn oogē zjn als een blamme viers / erde op zjn hooft zjn veel croonen/en heeft een naem ghescreuen die niemant en kent dan hi selue/ en hi was gbedet met eenen cleede/ dat met bloede besprengt was/ende sinen naem bief Gods woort. En die heylighe die inden hemel zjn volchde hem na op witte peerden/ghedect met witter ende repyder siden/ En wt sinen monde ghinc een sweert scerp op heyde si den/op dat hi die heydenen daer mede soude slaen/ende hi salte met eender yseren roede regeren/En hi tradt die perste des wijns der grimmen der grāscappē des almachtighen Gods/ En heeft op zjn cleet ende op zjn dyen eenen naem ghescreuen/En Coninck alre Coninghen/ende een **H. E. E. E.** alre **H. E. E. E.**

Ende ick sach eenen engel in die sonne staende ende hi riep met grooter stemmen legghende tot allen voghelen die in midden onder den hemel vlieghē. Coemt en vergadert v totten grooten auontmael Gods/op dat ghi dat vleesch der Coninghen en der hooftleden etet/ende dat vleesch der stercken/ende der peerde/en der ghcender die daer op sate/ende dat vleesch alder vijen knechten oft slaen/heyde der cleynder ende der grooter/ Ende ic sach die beeft ende dye Coninghen der aerden en haer heylighe scharen vergadert omme eenen strift te houde met dien die opt peert sate en met sinen heyl.

Ende die beeft wert ghegrepe/ende met haer die valsche prophēt/die teekenen booz haer dede/door welke hijs verleyt heeft die dat litteckē der beesten ontfanghen hadde/ende dye dat beest der beesten aenbeden/Wese worden alle heyde leuendich inden vierighen poel ghetworpen die van swauel bernde / Ende die ander zjn ghedoot metten sweerde des gheens die opt peert sate/dat wt sinen monde ghinc/en alle vogelen zjn verlaet van haren vleeste.

Woe dat die Enghel den Duiel bindt.
Dat. xix. Capittel

Die. xix. Figure.

Ende ick sach enen grooten witten stoel / ende den geuen die daer op sadt / van welcs aensicht die aerde ende den hemel bluchten / ende hen en wort gheen plaetse gheuonden / Ende ick sach die doode beyde groot ende cleyn staende in dyc teghentwoordicheyt Gods / ende die boecken worden opgedaen ende een ander boeck wort opghedaen / welck des leuens is / ende dyc dooden worden gheoordeelt wt tghene dat in dyen boecken ghescreuen was nae haren wercken / ende die zee gaf dyc doode die daer in waren / Ende die doot ende die helle ghauendie dooden die daer inne waren / ende si worden geoordeelt een pegelike nae sine wercken / Ende die doot ende die helle worden gheworpen inden vierighen poel Dit is die anderde doot / ende die niet ghescreuen en is gheuonden in dat boeck des leuens / dyc wort gheworpen inden vierighen poel.

¶ Hoe dat Johannes sach die nieuwe heylighe Stadt van Iherusalem neder clommen vanden hemel &c.

Dat. xxi. Capittel

Die eenentwintichste figure

Ende ick sach eenen enghel vande hemel dalen / hebbende den stoel tottē afgronde / ende een groot teken in zijn hant / en hi greep den draeck dyc oude slaughe / welck die duyuel ende Sathanas is / ende bandt hem duyuent iacer / ende werp hem inden afgront ende sloeten toe ende belegenden ouer hem op dat hi die heydenē niet meer verleyden en soude tot dat duy sent iacer voleyndt worden. Ende daer nae moet hy een weynich tijts ontbonden worden.

B Ende ick sach stoelen ende si saten daer op / ende haer is dat oordeel ghegheuen / ende dyc sielen die onthooft waren om die ghetyghenisse Ihesu / ende des woorts Gods wille / ende die beeste noch haer beest niet aengebden en hadde / en dyc haer sittkenen niet hoor haer boorhoofde noch in haer handen en hadden ontfanghen / dese hebben geleeft ende met Christo duyuent iacer gheregneert / Mer die ander dooden en worden niet weder leude tot dat duy sent iacer voleynt worden / Dit is die eerste verriessnisse / Salich ende heplich is hy dyc een deel heeft in die eerste verriessnisse / ouer sulcke en heeft die ander doot gheen macht / mer si sullen priesters Gods ende Christi zijn / en sullen duy sent iacer met hem regneren.

C Ende wanneer duy sent iacer voleynt zijn / so sal die Sathanas los worden wt zijnder gheuanckenisse / ende sal totgaen / om die heydenen te verleyde in die vier hoeken der aerden / den Sug ende den Magog / op dat hise in eenen stuit soude vergaderen / der welcker ghetal is / als dat sant ber zee / Ende clommen op dyc breetheyt der aerden ende om ringden den heylegher der heylighe ende dyc be-minde Stadt Ende dat vier viel van Gode wt den hemel / ende verkindese / ende die duyuel dief verleyde / wort inden vierighen poel ende tbauel gheworpen / daer dyc beeste ende dyc valsche propheet was / ende sullen daech ende nacht gequelt worden / van ewicheyt tot ewicheyt.

Ende wanneer duy sent iacer voleynt zijn / so sal die Sathanas los worden wt zijnder gheuanckenisse / ende sal totgaen / om die heydenen te verleyde in die vier hoeken der aerden / den Sug ende den Magog / op dat hise in eenen stuit soude vergaderen / der welcker ghetal is / als dat sant ber zee / Ende clommen op dyc breetheyt der aerden ende om ringden den heylegher der heylighe ende dyc be-minde Stadt Ende dat vier viel van Gode wt den hemel / ende verkindese / ende die duyuel dief verleyde / wort inden vierighen poel ende tbauel gheworpen / daer dyc beeste ende dyc valsche propheet was / ende sullen daech ende nacht gequelt worden / van ewicheyt tot ewicheyt.

Ende ick sach enen nyewen hemel ende een nyuwe aerde / want den eersten hemel ende dyc eerste aerde verghinck / en die zee en is nō niet meer.

† Ende ick Johannes sach dyc heylighe Stadt / dat nyuwe Iherusalem vanden hemel neder dalen van Gode toe bereyt / als een vierderde bruyt haren man / Ende hoorde een groote stemme vanden stoel segghende / Siet daer eenen tabernakel Godts met den menschen / ende hy sal met haer wonen / ende si sullen zijn volc zijn / ende hielue / God met haer / sal haer God zijn / en God sal alle tranen van haren ooghen afwassen / ende die doot en sal niet meer zijn noch leet / noch geroeft oft gecrijsch / noch smerte en sal niet meer zijn / wāt die eerste zijn wech gheghaen Ende die opten stoel sat seyde. Siet ick maect alnieu. † Ende seyde my / Schryft want dese woorden zijn warachtich ende seker.

Ende hi seyde mi het is gheschiet ick ben dat

en dat **S**/dat begin en dat eynde/ Ic wil de doorki-
ge bader fonteyne des leuende waters om niet ge-
ue/ **W**ie vrint die salt al beftte/ en ic sal zyn **G**od
zyn/ en hi sal mijn soon zyn/ **M**er de vreesachtighē
en ongeloouigē en de grouwelijckē en de dootsla-
gers/boeleerders/ en toouenaers/ en afgodiffche/
ende alle loghenacrs/ dier deel sal inden pool zyn/
dye met vier ende swauel bernt/ dwelc die tweede
doot is.

En een bade leue eugelen/ bebbēde. vij. scaldē vol
der leue laetster plagē/ qua tot mi/ en heeft met mi
ghesprokē/ seggde/ **G**oet ic wil h die vrouwe toon-
nen die bruyt des lams/ en voerde mi wech inden
gerst/ op eenē grote en hooge berch/ en toonde my
die groete stadt/ dat heylige iherusalem/ neder dalen
de bandē hemel bā **G**ode hebbende die heerlicheit
Gods/ **E**n haer lichtsterre was gelijc den ald edel-
sten keen Cristalligē Jaspis/ en hadde een groote
en hooge muere/ hebbēde. xiiij. poortē/ en op die. xiiij
enghē en poortē namē ghescreuē/ die welcke zyn
die. xiiij. gesachte der kinderē bā Israel/ bādē oockē
die poortē/ bandē poortē die poortē/ bandē juy-
dē die poortē/ bandē Westen die poortē. **E**n die
muere der stadt hadde twelf fundamentē/ en in die
selue die namen der twaelf Apostelen des lams.

En die met mi sprach die hadde een gulden rie-
ten mate/ om die stadt te meten/ en die poorten en
hare mueren en die stadt leyf viercant/ Ende haer
lengde is soo groot als haer bryde/ en hi madt die
stād met die guldenē riete/ op twaelf duysent belt
weechs/ Die lengde en die bryde ende die hoochte
der stadt zyn gelijc/ **E**n hi mat bare muere/ hōdert
en viereuwerlich ellen/ na die mate eens mensche
die die engel hadde/ **E**n die tinneringhe haerder
muere was bā Jaspis/ en die stadt bā louterē gou-
de gelijc den reynen glase/ **E**n die grout besten der
muere en der stadt warē verciert met alderley ede-
le gbestente/ **D**at eerste fundament was een Jaspis/
Dat ander een Saphier/ **D**at derde een Salcedo-
niet/ **D**at vierde een Smarag/ **D**at vijfste een Sardo-
nich/ **D**at sesste een Sardis/ **D**at seueste een Cristolijf
dat achtste een Beril/ **D**at negeste een Topasiet/ **D**at
thienste een Cristophrosius/ **D**at elfste een Jacynth
dat twaelfste een Amasik.

En die twaelf poortē warē twaelf peerlen/ en
een yghelic poorte was bā een peerle/ en die stra-
ten der stadt waren louter goudt als een doorluch-
tich glas/ **E**n ic en sach daer gheene tēpel in/ want
die **H**ER **G**od die almachtige **G**od is hare tēpel/ en
dat lā. **E**n die stadt en behoefte gheeder soumē noch
manē/ dat si haer schijne/ wāt die claerheyt Gods
berlichte/ ende dat lam is haer licht/ **E**nde die hey-
denen die daer salich werden/ wandelen inden sel-
uen lichte/ ende die Coninghen der aerden sullen
haer heerlicheyt in die selue brynghen/ **E**nde hare
poorten en sullen daerhs niet ghesloten worden/
want daer en sal gheenen nacht zyn/ ende daer en
sal niet ghemeyns oft beuleets ingaē/ oft dat daer
afgrūselicheyt doet ende logene/ maer die gheser-
uen zyn in dit leuende boeck des lams.

Hoe dat die nyeuwe riuere des leuende waters in dye
nyeuwe stadt van iherusalem ghehoont wer.

Wde hi toonde mi eenē louterē wate-
r stroom des leuende waters/ claer als
een Cristal voortgaende bandē stoel
Gods en des lams/ midden op haer
straten/ **E**nde op beyde die siden des
strooms stont hout des leuens/ voortbrynghende
twaelfderhande brucht/ gbeuende alle maenden
zyn brucht/ en die bladeren des houts dienden toe
ter ghesontheyt der heydenen/ en daer en sal gheen
berbammen oft bermalden meer zyn/ **M**aer dye
setele Gods en des lams sal daer in wesen/ en zyn
knechten sullen hem dienē/ en si sullen zyn aēcht
sien/ en si nē naē sal in haer voorthoofden zyn/ ende
daer en sal gheenen nacht zyn/ en en sullen gheen
licht der keerssen behoē/ noch des lichts der son-
nen/ want **G**od die **H**ER **G**od sal alle verlichten/ en sul-
len regneren van ewicheyt tot ewicheyt.

En hi seyde tot mi/ **D**ese woordē zyn getwis en
warachtich/ **E**n die **H**ER **G**odt der heyligher
propheten die heeft siē engel gelondē siē knecht
sien te thoone/ tghene dat coyliche gheschien moet/
Siet ic come snelle/ **S**alich is die gene die de wo-
orden der prophetē des boecs betwaert/ **E**n ick ben
Joānes die dit gesien en ghehoort hebbe/ **E**n nae
dat ick gehooft en gesien hadde/ biel ic neder om te
aenbedē hoor die voete des engels die mi vchoont
hadde/ **E**n hi seyde mi/ **S**iet dat ghys niet en doet/
wāt ic ben v medeknecht/ en wter bjoorden tē
prophetē/ en der gheender die die woordē der pro-
phetien des boecs houden. **A**enbidt **G**od

En hi seyde tot mi/ en seghelt dye woorden der
prophetien des boecs niet/ **W**āt dē tyt is na/ **D**ye
let oft schadet/ die schade noch/ en wie buyt is/ dye
make hem noch meer buyt/ en wie rechtueert dich
is/ die worde noch meer gerechtueert dich/ en wie
heyllich is/ die worde noch meer geheyllich/ **E**nde
siet ic come haestelic/ en mijn loon is met mi enen
yghelicken te gheue/ so zyn werck zyn sal/ **I**ch ben
dat **W** en **S**/ dat beghin en dat eynde/ die eerste en
die laetste/ **S**alich zyn die zyn gebodē houdē/ op
dat haer macht in dat hout des leuens si/ en dat si
door die poorten in die stadt gaen/ **W**āt buytē zyn
die hondē en die toouenaers en haer iagher/ ende
die dootslaghers/ ende die aenbeders der afgodē/
en alle die loghene beminnen/ en doen.

Ich **J**esus hebbe mijnē engel gelonden b liedē
dit te ghetuyghen in die ghemeynten/ **I**ch ben dye
wortel/ en dat gheslachte Dauids/ een claer morgē
sterre/ **E**n die geest en die bruyt segghen/ **C**oemt/
En diet hooft/ die segghe/ **C**oemt/ **E**nde so wi dor-
stet/ die come/ en loo wie dat wil/ die neme dat wa-
ter des leuens om niet.

Maer ic betuygē allen die daer hoorē die wo-
orden der prophetien des boecs/ **S**o wie daer toe set-
tet/ so sal **G**od op dien die plagen in desen boec ge-
screuen toe setten/ **E**n so wie daer af doet vanden
woorde des boecs deser prophetē/ die sal **G**od zyn
deel vanden boeck des leuens/ en vander heyliger
stād/ en van dyen dat in desen boeck ghescreuen
haet afdoen/ **D**ie ghetuyghenisse van desen geest
die leyf/ **I**ae **H**ER **G**od **I**hesu/ coemt/ **D**ie
ghenade ons **H**ER **G**od **I**hesu
Christi si met v allen.

Dit is die Tafele

om te binden ope Epistolen en

Euangelien/Also men die binnen den
geheelen iare inder kercken houdt.

O lichtelijck te binden die Epistolen
ende Euangelien/ Soo suldy sien op
desen **A.B.C.D.** die op die ran-
ten van desen boeck staen. Alstjt on-
der oft aen die letter / daer dat Euan-
gelie oft die Epistole beghint / daer suldy binden
aldusdanighen teeken † Ende daert eynde
neemt/aldusdanighen teeken *

O den eersten sondach inden aduent

D En nu dat wetende naimelijc den tijt / cotten
Romeynen int. xij. capittel.

A Doen si naecten Iherusalem **Mat. xxi**
Des woonsdaechs

B Daer om lieue broeders sijt lanckmoedich
Jacobi int vijfde capittel.

C Ende Iesus is weder ghekeert in die crachte
des heyligen geests. **Luce. iij**

Des vrydaechs

H Segghet ghy al wat der saligher leeren / tot
Titum int tweede capittel.

B Ende als Iesus in hierusalem qua. **Mat. xxi.**
Van ons lieue vrouwe inden aduent.

B Die **h. E. K. E.** sprac tot **Mhas. Jesa. in. vij. ca**
C En in die leste maent **Luce. I**

O pten tweeden sondach inden aduent.

B Wat ons booz geschreuen is totten Romey-
nen int. xv. capittel.

C Ende daer sullen teekene geschieden. **Lu. xxi.**
Des woonsdaechs.

H Siet ic sal mine engel seynde. **Mala. int. iij. ca**
B Booz waer ich seg v **Mathei. vi**

Des vrydaechs

D Maer nu spiegelt he in ons alle. **ij. tot. Co. iij.**
H Siet ic seynde. **Marci. I**

O pten derden sondach.

H Also moet ons elc houde booz die Int eerste
cotten **Corin. int. iij. capittel**

H En doe Joanes vhoorde inde kercker **Mat. xi**
O pten quater temper woonsdaechs.

B Die **h. E. K. E.** sprac tot **Jesae. vij**
C En in die selste maent **Luce. I**

Des vrydaechs

H En daer sal een roede opgaen **Jesa. xi**
D En Maria stont op **Luce. I**

Des sater daechs.

H Maer ic bid v lieue **ij. Thessalo. ij**
H En inden vijftienden iare **Luce. iij**

O pten vierden sondach.

H Verblijt v inden **h. E. K. E.** **Philip. iij**
C En dit is die ghetuyge. **Johan. I**

Des woonsdaechs

B Maer dit en si v on. **ij. Petri. iij.**
B En doen hi sach vele **Mathei. iij**

O pten vrydach

D Ghi segt heden oft **Jacobi. iij. v**
B Joannes getuychde van hem. **Joan. I**

O pten kerstavont
Paulus een dienaar **Roma. I**
Maria die moeder **Mat. I**
O pten kerstavont de eerste misse.
Want die salichmakende **Titum. ij**
En het geschiede in dien **Luce. ij**

In die tweede misse
Maer doen die vriendelicheyt **Titum. iij**
En het geschiede als. **Luce. ij**

In die derde misse
Radin dat God booztijts **Hebr. I**
Juden beginne was dat **Joan. i**

O p sinte Steuens dach
Stephanus vol gheloofts **Actuum. vi**
Siet ic seynde tot **Mathei. xxij**

O p sint Jans euangelisten dach
Die God breef sal gort **Eccle. xv**
Seyde hi tot haer volcht **Joan. xxi**

O p alder kinderdach
En ic sach/ en siet een lam **Mpo. xiiij**
Siet lo heeft die engel **Mathei. ij**

O pten sondach na kerstavont
Also lange als die erfgena **Sala. iij**
En sijn vader ende moeder **Luce. ij**

Dese selue epistelen ende euage-
lie leestmen ooc van onser lieue vrouwe dach cus-
schen kerstmisse en lichtnisse

O pten Jaerstdach
Der dan dat geloue quam **Sala. iij**
En doen die acht dagen. **Luce. ij**

O pten derthien auont.
Maer wi weten so wat die **Roma. iij**
En na dat herodes. **Mathei. ij**

O pten derthien dach
Stact op hierusalem weest **Jesae. xi**
Doen Iesus geboren was. **Mathei. ij**

Den eersten sondach na derthiendach
Ic bormane v mijn lieue **Roma. xv**
En doen Iesus twalefia. **Luce. ij.**

Des woonsdaechs
Daer om so en laet die sonde **Roma. vi**
Des ander dach **Joan. I**

Des vrydaechs
Want daer en is geen aen **Roma. ij**
En na dat Iesus ver. **Mathei. iij.**

O p die octaue van derthiendach
In die selue tijt sult ghi **Jesae. xij.**
Doen quam Iesus wt **Mathei. iij.**

O pten tweeden sondach na derthiendach
En hebben menigerley gauen **Rom. xv**
En opten derden dach wert een **Joan. ij.**

Des woonsdaechs
Welcher ich een dienaar **Colocen. I.**
Wee v ghi scriftgeleer **Mathei. xxij**

O pten vrydach.
Dat is ymmer sekerlyc **i. Thimo. iij**
En hi seyde/ wiens is **Luce. xij.**

O pten derden sondach
En hout seluen niet. **Roma. xv**
En na dat Iesus **Mathei. vij**

O pten woonsdach
Want dat is sekerlyc **i. Thimo. I**
En Iesus omginck. **Mathei. iij**

Die Tafel.

Die Tafel.

	Des byjdaechs.			H	Helias quam te Geseba	iiij. Reg. xij.
H	Het is den mensche goet.	i. Cor. viij.		C	Doen antwoorden sommige	Math. xij.
B	Een edel man reyde.	Luce. xix			Opten donderdach.	
	Opten vierden Sondach.			H	En dat woort des	Ezechielis. xviij
C	En zijt niemant yet schuldich.	Rom. viij.		D	Doen seyde Iesus totten.	Joan. viij.
C	En Iesus int seip.	Math. viij.			Opten bypdach.	
	Opten woensdach.			S	Want so wat siele.	Ezechie. xviij
D	Ghehele nu doer eens menschen.	Roma. v.		H	Daer na was een keelt.	Joan. v
D	Ende het gheschiede.	Luce. viij.			Opten laterdach.	
	Opten bypdach.			C	Wi bermanen v lieue	i. Thessalo. v.
H	Houdt v aen dat ghebet.	Collost. iij.		H	Ende na ses daghen.	Math. xvij
B	En si brachten tot hem.	Mar. x.			Den tweeden sondach in die baken.	
	Opten vijftien sondach.			H	Doort aen lieue broeders	i. Thessa. iij.
B	Daerom so treect nu aen.	Col. iij.		C	En Iesus ghinc wt van.	Math. xv.
D	Dat rijck der hemelen.	Mathei. xij			Opten maendach.	
	Opten woensdach.			C	En nu v h E C Onse.	Daniel. ix.
D	Siet aen lieue broeders.	i. Corin. i.		C	Ick gae wech en ghi.	Joan. viij.
B	En hi ghinc weder wt.	Mar. ij.			Opten dinrdach.	
	Opten bypdach.			S	Staet op en gaet in Sa.	iiij. Reg. xvij.
H	Want Christus doen wi.	Roma. v.		H	Doen heeft Iesus totten.	Math. xxij.
D	Hoe vele grote dinghen heb.	Luce. iij.			Opten woensdach.	
	Opten besloten tijt Septuagesima.			H	h E C E God mijns vaders.	Judith. ic
D	En weet ghi niet dat die.	i. Cor. ix.		B	En Iesus ghinc op.	Math. xx.
H	Dat rijck der hemelen.	Mat. xx			Opten donderdach.	
	Opten woensdach.			H	Also spreect die h E C E.	hier. xvij
C	Daerom so laet ons nu.	Hebr. iij.		C	Ic en ran van mi seluen.	Joan. v
C	En si ghinghen ban daer.	Mar. ix.		S	Sit anders. het was een rijck.	Luce. xvi
	Opten bypdach.				Opten bypdach.	
D	Maer wi lieue broeders.	i. Thessa. ij.		S	Ioseph sprac tot sinen.	Genesis. xxxvij
C	En he gheschiede doen.	Luce. ix		D	Het was een vader des.	Mat. xxi
	Opten sondach Seragesima.				Opten laterdach.	
D	Want hi berdraccht die.	ij. Corin. xi.		H	Doen sprac hebecca tot.	Gene. xxxij.
H	Doen nu vele volce	Luce. viij.		C	Ende hi seyde een mensche.	Luce. xv
	Opten woensdach.				Opten derden Sondach.	
B	Ghedencet dien die alsulcken.	Hebr. xv		H	So zijt nu Gods nauvolghers.	Ephe. v.
C	Die met mi niet en is.	Mathei. xv		S	En hi die eeneen duuel.	Luce. xi.
	Opten bypdach.				Twaendaechs.	
D	Maer wi lieue broeders.	i. Thessa. ij.		H	Naamandie belshooft.	iiij. Regum. v.
C	Maer doen hem gheuraecht.	Luce. xvij.		D	Hoe vele groote dinghen.	Luce. iij.
	Opten sondach Quinquagesima.				Opten dinrdach.	
H	Waert dat ic met men.	i. Corin. viij.		H	Ende een wijf onder	iiij. der Con. iij.
F	hi nam tot hem die twaelc.	Luce. xvij		C	Ik sake dat v broeder.	Mat. xvij
	Opten allehen woensdach.				Twaendaechs.	
S	En nu spreect die h E C E.	Jobel. ij.		C	Ghi sult vader ende moeder.	Ero. xx.
C	En als ghi valt.	Mathei. vi.		H	Doen quam tot hem.	Mathei. xv.
	Opten donderdach.				Opten donderdach.	
H	Op die tijt wert Jehu.	Jesa. xxxvij.		H	Dit is dat woort dat.	hier. vij
H	En na dat Iesus vanden.	Math. viij.		S	En hi stont op wter scholeu.	Luce. iij
	Opten bypdach.				Opten bypdach.	
H	Dit seyt die h E C E.	Jesae. lviij		H	En dat volc had twiwl.	Rume. xx
S	Ghi hebt ghehoort.	Mathei. v.		H	Maer hi moeste door Sa.	Joannus. iij
	Opten laterdach.				Opten laterdach.	
C	Daeromme als ghi.	Jesae. lviij.		H	Daer woonde een man.	Daniel. xiiij.
S	En doent auont was.	Marci. vi.		H	Iesus ghinc aenden oij.	Joan. viij.
	Den eersten sondach in die baken.				Opten. iij. sondach in die baken.	
H	Wi bermanen v als me.	ii. Corin. vi.		C	Want het staet ghescreuen.	Gala. iij.
H	Doen is Iesus gheleyt.	Mathei. iij.		H	Daer na voer Iesus.	Joan. vi
	Opten maendach.				Opten maendach.	
S	Want also spreect die.	Ezech. xxxiij.		C	In die tijt quamen twee.	iiij. Regum. iij.
C	Maer als die sone	Math. xxv.		C	En der Joden paelschen.	Joan. ij
	Opten dinrdach.				Opten dinrdach.	
S	Sreect den h E C E.	Jesae. v.		S	Die h E C E sprach tot.	Erodi. xxxij
D	Het was een vader.	Math. xxi		S	Maer midden inder fec.	Joan. vij.
	Opten woensdach.				Twaendaechs.	

Die Cateel.

Die Cateel

C Wacht v/reynicht v. **Ierale. i.**
H En Iesus ginch voorzif. **Joan. ix**
 Opten donderdach.
C Also reysde si hene. **Int. iij. boec der Co. ii. h**
C En het geschiede daer na. **Luca. vij.**
C Mjn vader werct tot noch toe **Joan. v**
 Des vrydaechs.
D En nadelenge. **Int. iij. boec der Contin. xvij**
H Daerlach een crancke **Joan. xi.**
 Des saterdaechs
H Die h. C. E. spreekt also **Ierale. xix.**
H Ie ven dat licht der werelt. **Joan. vij.**
 Opten vijftten sondach in die vasten
C Maer Christus is daer gecomen **Hebr. ix**
F Wie onder b can mi eender sonde. **Joan. vij.**
 Des maendaeche.
H En dat woort des h. C. E. **Jonas. iij.**
C En die Pharizeen **Joan. vij.**
 Des dincdaechs.
F Teuert ons danielem/ **Daniel. xiiij**
H Daer na tooch Iesus om **Joan. vij**
 Des woensdaechs.
C Ghien sult niet stelen **Ierale. xix**
E Het was kerwijinghe **Joan. x**
 Des donderdaechs
H Wachte h. C. E. ghi **Daniel. ix.**
F Maer daer badt hem een **Luca. vij**
 Des vrydaechs
B Alle die b laten **Hiere. xv**
F Doen vergaderden die hooge **Joan. xi**
 Des saterdaechs
H Maer si seggen Coemt **hie. xvij.**
C Ie gaet dat oordeel **Joan. xij**
H D. se dinghen sprack **Joan. xvij**
 Opten Palmsondach.
H Een yeghelijc sighefint so Christus **Philip. ij**
H Die Passie/ En het geschiede. **Mat. xxi.**
 Opten maendach
B Die h. C. E. der heylscharen **Ierale. i**
H Ses daghen voor paesschen **Joan. xij**
 Des dincdaechs
D En die h. C. E. heuet mi gesepebaert. **hie. xi**
H Die passie/ En na twee daghen. **Marci. xij**
 Des woensdaechs.
H Maer wie ghelooft onsen prediken. **Ierale. iij.**
H Die passie/ die felleste des soete broots. **Iu. xvij**
 Opten wiffen donderdach
D Wanneer ghi te sarnen coempt. **I. Corin. xi**
H Voor die felleste van Paesschen **Joan. xij**
 Opten goeden vrydach
H Passie/ Doen Iesus dese dinghen. **Joan. xvij**
 Opten Paeschauont
H Hierom sijt ghi nu opghestaen **Collo. iij**
H Inden auont vanden vierdagen. **Mat. xxvij**
 Opten Paeschdach
B Daerom purgeert wt den Juden. **I. Cor. v**
H En doen die sabbath **Marci. xvi**
 Opten maendach.
F Petrus sinen mont op. **Int were der Aps. x.**
B En siet. ij. wt haer **Luca. xxij**
 Des dincdaechs
D Ghi manne lieue broeds/ int were d Aps. **xij**
F Maer doen si daer af spraken **Luca. xij**
 Des woensdaechs

C Die God Abrahams/ int were der Aps. **ij.**
H Daer na openbaerde Ihesus **Joan. xxi**
 Des donderdaechs
C Die Enghel des Int were der Aps. **vij.**
C Maria stont aen dat graf **Joan. xx**
 Des vrydaechs
C Want Christus heeft ooc **I. Petri. iij.**
D Die elf discipulen ghinghen **Mat. xxvij**
 Des saterdaechs
H Hieromme so legt nu af alle boosheyt. **i. Pe. ij**
H En opeenen dach des sabbaths **Joan. xx**
H Op den eersten Sondach na paesschen
H Want al dat van God gebozents **Joan. v**
C Des auonts opten seluen **Joan. xx**
 Des woensdaechs
C Sijt utte boozganghers onderda. **Hebr. xij**
B Doen Ihesus opghestaen was **Marci. xvi**
 Des vrydaechs
D Den rijcken van deser werelt. **I. Thimo. vi.**
B Maer ten lesten doen die elf **Marci. xvi.**
 Den tweeden Sondach na paesschen
D Want Christus ooc gheleden heeft. **I. Pe. ij**
C Ie beneengorde herder **Joan. x**
 Des woensdaechs
D En weet dat ghi niet met verganck. **i. Pe. i**
H Maer nader Sabbathen **Luca. xxij**
 Opten vrydach
C Ick bermane v lieue broeders **Roma. xvi.**
B Doen quamen tot hem **Mat. xxi**
 Op den derden Sondach
B Ieue broeders ick bermane v **I. Petri. ij**
C Ouer een weynich **I. an. xvi**
 Des woensdaechs.
H Mjns kinderheylsulcks **I. Joan. ij**
D Doen stont een vrage op **Joan. iij**
 Des vrydaechs
B Maer dat segge ick **Col. ij**
B Ick cen lichte ben ghecomen **Joan. xij**
 Den vierden Sondach nae paesschen
C Want alle goede gaue **Iacobi. i**
H Maer nu gae ick **Joan. xvi**
 Des woensdaechs.
B Ghi sijt altesamen lunderen **I. Thes. v**
B Iehyghbe vader bewaertle **Joan. xvij**
 Des vrydaechs.
H Maer vanden tijden ende stonde. **I. Ierale. h.**
D Lieue lunderen ick ben **Joan. xij**
 Opten vijftten Sondach na paesschen
D Maer ghi sult zjn werckers des. **Iaco. i.**
C Voorwaer ick seg v **Joan. xvi**
 Opten maendach in die cruyl dagen
C Daerom belijt maleanderen **Iaco. v**
H En hi seide tot hem **Luca. vi**
 Des dincdaechs.
C Daer om wil ick dat die manne. **I. Thimo. h**
H Ende oordeelt niet. **Mat. xv**
 Des woensdaechs
B Een yeghelijcken van ons **Ephe. iij**
H Dese dinghen sprack Ihesus **Jo. xvij**
 Op ons h. C. E. hemewaerts dach
H Dat eerste sermoen/ Int were der Aps. **I.**
B Maer ten lesten doen **Marci. xvi**
 Des vrydaechs daer na
B Der menichte der ge. **Int were der Aps. iij**

S En ket ic wil seyn *Luce. xliij.*
C Opten Sondach na hemeluaerts dach. *i. Pet. iij.*
C Hieromme so zyt nu nuchteren *Joan. xv.*
D Wanneer die vertrooster *Des woensdaechs.*
S Gh hebt eenen cleynen tijt *Hebr. ij.*
S Ik dat ghi in mi blifse *Joan. xv.*
D Opten vyf dach.
D Eē yegelic bliue in die roepinghe. *I. Cor. vij.*
S Iccen licht *Joannes. xij.*
D Opten Pinxter auont.
N Mer het gesiede doe Int werc der Apo. ric
S hebdi mi lief so houdt in yn. *Joannes. xiiij.*
D Opten Pinxter dach.
N En dāe de pinxter dach Int werc d' apost. ij.
C Wie mi lief heeft die sal *Joan. xiiij.*
D Des maerdaechs.
F Petrus sinen mont Int werck der aposte. r.
S Also heeft God die werelt *Joan. iij.*
D Des duerdaechs.
C Doen die Apostelen. Int werc der apo. viij.
N Doorwaer voorwaer segge ic v *Joan. r.*
D Des woensdaechs inder quater tempet.
C Het gesiede veel tecke. Int werc der apo. v
E Nyemant en mach tot mi. *Joan. vi.*
D Des donderdaechs
N En Philippus. Int werc der aposte. viij
N En hi riep die. *Lucas. xij.*
D Des vyfdaechs.
D Ghi manne bā Israel. Int werc der apo. ij.
D En het gesiede op eenen dach *Lucas. v.*
D Des saterdaechs.
F Opte nauvolgende Sabbath. Int werck. xiiij.
S En gi stont op wter scholen/ *Lucas. iij.*
D Opten hepligen drieuuldicheyts dach
N Daer na sach ic en siet *Apost. iij.*
N Daer was een mensche *Joannes. iij.*
D Des duerdaechs.
C Niet en is alle vleesch eenderley. *I. Cor. xv.*
S Wanneer si v inleyden sullen *Lucas. xij.*
D Opten woensdach
S En als dan sal die boosachtighe. *ij. Tessa. ij.*
E Doen ghingen tot hem sommige. *Lucas. xx.*
D Opt heplich Sacraments dach
D Wanneer ghi nu telamen coemt. *I. Cor. xi.*
F Want mijn vleesch is die rechte. *Joan. vi.*
D Des vyfdaechs.
N Myra' am heeft God ghelooft *Gala. iij.*
N hi seyde tot sinen discipulen *Luce. xviij.*
C Den eersten Sondach na drieuuldicheyts dach.
S Want God is die liefde *I. Joan. iij.*
E het was een rijk man *Luce. xvi.*
D Des woensdaechs.
N Daerom so doot nu v leden *Collo. iij.*
C En wilt niet ineynen *Mathei. v.*
D Des vyfdaechs.
S lieue broeders ic bidde v *Gala. iij.*
N hi seyde tot sinen discipulen *Lucas. viij.*
C Den tweeden Sondach na drieuuldicheyts dach
C En verwondert v niet *I. Joā. iij.*
D het was een mensche. *Lucas. xiiij.*
D Des woensdaechs.
N Daer is een gheestich *Ysaie. xiiij.*
S Doen ghingen tot hem die *Luce. ix.*

N Des vyfdaechs.
N Slaect den hoorne op in Sion *Yohel. ij.*
F En een wijf had *Lucas. viij.*
D Opten. iij. Sondach
S Daerom veroot moedicht v *I. Pe. v.*
N het naecten tot hem alle. *Luce. xv.*
D Des woensdaechs.
S Daerom so trect nu aen *Collo. iij.*
D Syt haectelic goetwillich *Mathei. v.*
D Opten vyf dach.
N lieue broeders en denet *Yacobi. ij.*
S En die h' E' E' tooch. *Marci. xi.*
D Opten vierden Sondach.
D Want ic houde daer voor dat. *Rom. viij.*
F Daerom zyt bermhertich *Lucas. vi.*
D Opten woensdach
N Gebenedijt si God en die vader. *Eph. I.*
S Een man hadde twee sonen *Mathei. xxi.*
D Opten vyf dach
S Ic wil v bermanen op dat ghi *Iude. I.*
S En zyn discipulen hebben *Mathei. xviij.*
D Opten vyfsten Sondach.
S Maer alte samen zyt eenmoedich. *I. Pe. iij.*
N En het gheschiede doen *Luce. v.*
D Opten woensdach.
N So bermane ic v nu *I. Thim. ij.*
D Saech zyn die ooghen *Luce. r.*
D Opten vyf dach.
C Mijn broeders wat baret *Yacobi. ij.*
S hi seyde tot sommige *Luce. xviij.*
D Opten seften Sondach.
N Weet ghi niet dat alle die. *Rom. vi.*
C En ick seg v ten si. *Mathei. v.*
D Opten woensdach.
N Segghet ghi allen wat. *Titum. ij.*
S En si brachten tot hem. *Marci. r.*
D Opten vyf dach.
N Maer hebt ghi bitteren *Yacobi. iij.*
N En si quamen aen dander side *Math. v.*
D Opten seuenden Sondach.
C Ic wil menscheelic daer af spreke. *Roma. vi.*
N In dien tiden doe veel volck *Mar. viij.*
D Opten woensdach.
N Aldus en is nu niet berdoemelic. *Rom. viij.*
N En die Pharseen zyn *Mat. xvi.*
D Opten vyf dach.
S Daerom zyt onder danich *Yacobi. iij.*
N In dien tiden ghinc *Mathe. xij.*
D Opten. viij. Sondach.
C Aldus zyn wi nu sculdnaers *Rom. viij.*
S wacht v voor den balliben *Mat. viij.*
D Opten woensdach.
N Wat Christus doe wi cranc. *Rom. v.*
F En Joannes antwoorde. *Marci. r.*
D Opten vyf dach.
N Daerom ghi heplighe broeders. *Yebreen. iij.*
S Wee v ghi scrifsgheleerden *Mat. xiiij.*
D Opten negghenden sondach.
S Dat is onse figuer gheworden *I. Cor. r.*
N Mer hi sprac tot sinen *Luce. xvi.*
D Des woensdaechs.
C Ic wil menscheelic daer af spreken. *Rom. vi.*
C Wie inden cleynste getrouwe is/ *Luce. xvi.*
D Des vyfdaechs

C Siet toe lieue broeders. *Hebreen. iij.*
F Mer doen hi noch sprac. *Luce. xi.*
(Den thierenden Sondach.)
M Ghi weet dat ghi heydenen zijt. *I. Cor. xij.*
F Ende als hina bi quam *Luce. xij.*
(Des woensdaechs.)
E Niet en is alle vleesch eenderley. *I. Cor. xv.*
E Ende doen hi den dach *Marci. vi.*
(Des vijfdaechs.)
C Daer om mijn liefste / blyet vande. *I. Cor. x.*
C Doe begoft Ihesus *Mathei. xi.*
(Opten elfsten sondach)
M Ic doe v cont lieue broeders decrette. *Cor. xv.*
S hi seyde tot sommighe. *Luce. xvij.*
(Des woensdaechs.)
C Ic hebbe alle dingen macht. *I. Corinthië. vi.*
S En die Phariseen ghingen wt. *Marci. vij.*
(Des vijfdaechs.)
C Want wat dan comen wi *Sodt. i. Tella. iij.*
C En Iesus ghinc van haer *Mathei. xv.*
(Opten. xij. sondach.)
S Een sulcken betrouwen. *ij. Corin. iij.*
S En doen hi weder wtz ghinc *Marci. vij.*
(Des woensdaechs.)
S Wat wi en preke ons seluen niet. *ij. Cor. iij.*
D In dien tijden seyde Iesus. *Mathei. xi.*
(Des vijfdaechs.)
C Die ouders die wel regeren. *I. Thimo. v.*
C Doe begonst Iesus te verbiten. *Mathei. xij.*
(Den derthierenden Sondach.)
C Ab is ymmer die beloofte *Abrahe. Gala. iij.*
D Salich zijn die ooghen die daer sien. *Luce. x.*
(Des woensdaechs.)
M Wi weten ist dat ons aertsee. *ij. totten. Co. vi.*
D En hi ghinc door casteelen. *Luce. xij.*
(Des vijfdaechs.)
M Daer om ghi heylighe broeders. *Hebreen. iij.*
D Siet toe waect ende bidt / *Marci. xij.*
(Opten. xij. Sondach.)
C Wandelt inden gheest *Gala. v.*
C En het gheschiede doe hi. *Luce. xvij.*
(Des woensdaechs)
C En trect gheen vreemt ioc an. *ij. Cor. vi.*
E Maer doe hem gheuraecht. *Luce. xvi.*
(Opten vijfdaech.)
M Een yegelijck si ghesint. *Philip. ij.*
D Daerom waect want ghi *Mathei. xxij.*
(Opten. xv. Sondach.)
M Ist dat wi inden gheest leuen. *Gala. vi.*
C Niemand en mach twee heeren *Mathei. v.*
(Des woensdaechs.)
S En danck segghet den vader. *Colocen. i.*
F Doozt aen hebt ghi ghehoort. *Mathei. v.*
(Opten vijfdaech.)
S Daer om lieue broeders zijt lanc. *Jacobi. v.*
S Doe ghinghen die Phariseen. *Mat. xij.*
(Opten. xvi. Sondach.)
C Daerom bid ick dat ghi. *Ephesi. iij.*
C Ende tgheschiede daer na *Luce. vij.*
(Des woensdaechs.)
S Maer dat seg ic v dat niemant. *Colo. ij.*
F En daer na ghinc hi wt *Luce. v.*
(Des vijfdaechs.)
S Oft en weet ghi niet dat die *I. Corin. vi.*
C En hi quam tot Bethsaiadam. *Marci. vij.*

C Opten. xvij. Sondach.
M So vermane ic v nu. *Ephe. iij.*
M En tgheschiede dat hi quam. *Luce. xij.*
(Des woensdaechs quatertemper.)
D Ter seluer tijt seyt die. *hiere. vij.*
C En een wt den volcke *Marci. ix.*
(Des vijfdaechs.)
M Daer omme bekeert v nu *Mr. Oreas. xij.*
M hi seyde haer een gelijckenisse. *Luce. xvij.*
(Opten laterdach.)
M Want daer was eenen tabernakel / *Hebree. ix.*
S En hi seyde hen dese gelijckenisse *Luce. xij.*
(Opten. xvij. Sondach.)
M Ic dancke mijnen God altoos. *I. Corint. i.*
D Doe die Phariseen hoorden *Mat. xxij.*
(Des woensdaechs.)
M Paulus een apostel Jesu Christi. *i. Thimo. i.*
M Het waren tot dier seluer tijt *Luce. xij.*
(Des vijfdaechs.)
M Wie daer ghelooft dat Ihesus *I. Ioan. v.*
D Doe hi nu tot Capernaum *Mat. xvij.*
(Opten. xix. Sondach.)
F Verneuywet inden gheest. *Ephe. iij.*
M Doen ghinc Iesus in een scheepken. *Mat. ix.*
(Des woensdaechs.)
D Mer wi lieue broeders na die. *i. Epi. Tel. ij.*
F Doozt aen hebt ghi ghehoort. *Mathei. v.*
(Des vijfdaechs.)
M Want al dat van God ghebooren is. *I. Io. v.*
C Doen quam Iesus in die deelen *Mat. xvi.*
(Opten. xx. Sondach.)
D Daer om so siet nu *Ephe. v.*
M En Ihesus antwoorde ende seyde. *Mat. xxij.*
(Des woensdaechs)
S Mer wi gebiedt v lieue broeders. *ij. Tella. iij.*
C hi seyde ooc tot dien *Luce. xij.*
(Des vijfdaechs.)
S Daerom ghelijckerwijs dat door. *Romey. v.*
D Salich zijt ghi als v *Luce. vi.*
(Opten. xxi. Sondach.)
S Ten laetsten mijn broeders. *Ephe. vi.*
S En daer was een coninc / *Joan. iij.*
(Des woensdaechs)
S Want wi en hebben niet *I. Thimo. vi.*
S En Iesus quam in Petrus huys. *Mat. vij.*
(Opten vijfdaech.)
F Vernieuwet inden gheest *Ephe. iij.*
C Maer salich zijn ume ooghen. *Mathei. xij.*
(Opten. xxij. Sondach.)
M En be dat selue in goeden betrouwe. *Phi. i.*
D Daer om ist dat rijc *Mathei. xvij.*
(Des woensdaechs)
M Paulus een Apostel Jesu Christi. *I. Thi. i.*
M En hi ghinc weder in die schole *Marci. iij.*
(Des vijfdaechs.)
C Wadelt gelijc die kindere des lights. *Ephe. v.*
C Ter stont hier na heeft Iesus / *Mathei. xij.*
(Opten. xxij. Sondach)
D Broeders zijt mijn naeuolgers totte *Philip.*
penfen / int derde Capittel.
S Doen ghinghen die Phariseen. *Mathei. xxij.*
(Des woensdaechs)
S Wi dancken Godt altyt. *I. Thessa. iij.*
M hi seyde zijn Apostelen. *Mathei. x.*
(Des vijfdaechs.)

Die Tafel.

- B** Vander broederthker liefden **J. Tella. h**
- M** En doe quamen tot hem **Marci. vij**
- C** Opten. xxiij. Sondach.
- B** Epi. Daerom ooc wi vandē dagē aē. **Col. I**
- C** Euā. En doe Iesus dese woordē. **Matth. ix**
- B** Des wōēnsdaechs.
- B** Epistel. Iedācke God die ic diene. **h. Thi. i.**
- M** Euā. En daer na doe Iesus sat. **Ma. xxiij**
- C** Des bydaechs.
- C** Ic wil v niet verhoogen **Romanos. xi**
- M** Euā. En doe ht optē olifberch sat. **Ma. xiiij**
- C** Opten. xrb. Sondach.
- B** Siet die tijt coēt seyt die **h. E. G. E. hier. xxiij**
- M** Euan. Daer na boer Iesus ouer. **Joan. vi.**
- C** Des woensdaechs.
- M** Epi. Wīdanckē Sode altijt booz. **h. I. Tella. i.**
- C** Euan. En Iesus int seip gaende. **Matth. viij**
- C** Des bydaechs.
- C** Epistel. Daerom en schacmit v niet. **h. Thi. I**
- D** Euāgelij/ Siet toe/ waect en bidt. **Mar. xiiij**
- C** Op die kerckwānghe.
- M** En ic Joānes sach die vplige stat. **Apo. xxi**
- M** En hi tooch daer in en hi ginc. **Iu. int. xv. ca.**

Hier na volghen

die Epistelen en Euāgelien vandē heylighen die mē binnen den iare op die heylighe dāghē houdt.

- C** Op sinte Andries dach.
- B** Epi. Wāt ist dat ghi met uwē monde. **Ro. x**
- C** Euan. En Ihesus wandelde. **Matth. iij**
- C** Op sinte Sabelen dach.
- B** Epi. Ic heb mīn gebet vander. **Eccle. li. ca.**
- M** Euā. Wāt sal dat rīc der beme. **Matth. xrb**
- C** Op sinte Nicolaes dach
- D** Epi. Wabā is een groot bad. **Eccle. int. xliij**
- C** Euan. Iact v lēndenen omgort. **Luce. xij.**
- C** Op onser vrouwē ontfanckenisse
- C** Epi. Die **h. E. G. E.** heeft mi beset. **Pro. viij**
- M** Euā. Dit is tboec der gheboortē. **Matth. i.**
- C** Op sinte Thomas dach
- D** Epistel. Daerom so en zijt ghi in. **Ephe. ij**
- F** Euan. Thomas een/ vandē. **xij. die. Joan. xx**
- C** Op sinte Paulwels betteeringhe
- M** Paul? wuolchde noch/ int were der **Apo. ix**
- D** Euā. Doe antwoorde Petrus/ **Mat. xix. ca.**
- C** Op onser vrouwē Lichtmisse.
- M** Epistel. Siet ic sal minē Engel/ **Malachie. iij**
- D** Euan. En doe die dagē haer der rem. **Luce. ij**
- C** Op sinte Peeters verheffinghe
- B** Epi. Wāt eē vegelic hoge pūester/ **hebr. b.**
- C** Doe quam Iesus in die deelen **Matth. xvi**
- C** Op sinte Matthijs dach
- C** En in die dagē ginc Petrus/ **int. verr. I. ca.**
- D** Euā. In die tijde seydē Ihesus/ **Mat. int. xi.**
- C** Op onser vrouwē Soortschap
- B** Epi. Die **h. E. G. E.** sprac tot Abas **Isaie. vij**
- C** Euan. En in die sekte maent **Luce. I. Cap.**
- C** Op sint Jois dach
- B** Epi. Dese beleyde/ **int boer der wijshe. x. ca.**
- M** Euā. Ic ben een rechte wijnstock/ **Joan. xv.**
- C** Op sinte Marcus dach
- M** Epi. So betuyge ic in booz. **Sode. ij. Ti. iij**

Die Tafel.

- M** Euan. Daer na teekende hi **Luce. int. x**
- C** Op sinte Philips/ en Jacobs dach
- M** Dā sullē die gerechtige **Int boer der wijshe. b**
- M** Euan. En hi sprac tot sine discipulē/ **Jo. xiiij**
- C** Bindinghe des heylighen crups
- B** Ic betrouwē v tot mi indē **h. E. G. E. Gal. b**
- M** Daer was een mensche/ **Joannes/ int. li. ca.**
- C** Op sint Jans Baptistēu gheboorte
- M** Hoozt mi **G. ghi eylande/ Isaie int. xli. ca.**
- F** En die tijt Elizabeth quam/ **Luce int. I. ca.**
- C** Sine Peeter en sinte Paulwels
- M** In die selue tijt sloech herode/ **Int were. xij**
- C** Doen quam Iesus in die deele/ **Matth. xvi**
- C** Op sinte Paulwels ghedenckenisse
- C** Mer ic doe v cont lieue broeds tot **Gal. int. i**
- B** Doen antwoorde Petrus **Matth. int. xix**
- C** Onser vrouwē visitacie
- B** Siet dese coēt springende/ **Cāticio int. ij. cap.**
- D** En Maria stont op in dien dage/ **Luce int. I**
- C** Scheydinge der Apostelen
- B** Wāt sāt dat ghi met uwē mont/ **Tottē Ro. x**
- M** En hi riep sijn. **xij. apostelen/ Matth. x. Ca**
- C** Op Marien Magdalenen dach
- B** Wie sal een wijfē vrouwē bindē. **Prou. xxxi**
- F** Maer daer badt hem een **Luce. vij**
- C** Op sinte Jacobs dach
- B** Die gerechtige sullē blincken/ **Sapientie. iij**
- C** Doe is tot hem gecomē/ **Matth. int. xx. ca.**
- C** Op sinte Wnnen dach
- C** Epistel ghelijck sinte Marien Magdalen dach
- M** Dit is dat boer der geboortē. **Mat int. I. ca.**
- C** Sinte Peeter ad vincula
- C** Epistel en Euāgelie als bouen op sinte Peeters en Paulwels dach gheteeckent is.
- C** Op sinte Laureys dach
- B** Ic meyne/ so wie breckelic saeyt. **h. Corin. ix**
- D** Voorwaer voorwaer ic legge. **Joan. xij. ca.**
- C** Op onser lieuer vrouwē hemeluaert/
- B** En in alle desen heb ick rust/ **Eccle. int. xxiij**
- B** Het gheschiede doe sāt **Luce int. x. Cap.**
- C** Op sinte Bartholomeus dach
- C** Wi wetē dat den ghenē die God. **Rom. viij**
- C** En daer stont ooc eenen twilt/ **Luce. xxiij**
- C** Op sinte Jans onthoofdinghe
- D** Dat verwachē der gherechtiger. **Prouer. x**
- C** Herodes had wtgeleynt. **Marci. vi. Capittel**
- C** Op onser vrouwē gheboorte
- C** Epistel ende Euāgelie ghelijc op onser vrouwē ontfanckenisse gheteeckent staet.
- C** Op theyllich crups verheffinghe
- M** Een vegelic sāt geant. **Philippensen int. ij. ca.**
- M** Daer was een mensche. **Joan. int. iij. Caput.**
- C** Op sinte Matheus dach
- B** Een vegelic vā ons is ghe. **Ephe. int. iij. ca.**
- M** Doe ghinc Iesus in een. **Matth. ix. Caput.**
- C** Op sinte Michiels dach
- C** En daer stont eenē grote **crūt op. Apo. xij.**
- M** Op de selue tijt quamē tot Iesum. **Ma. xvij**
- C** Op sinte Lucas dach
- M** So betuyge ic in booz. **Sode. ij. Thimo. iij**
- M** Daer na teekende hi. **Luce int. x. Capittel**
- C** Op sinte Simon en Judas dach
- C** Wi wetē dat den ghenē die. **Roma. viij. cap.**
- B** Dat is mīn ghebot. **Joan. int. xv. Caput.**

Tafel machinen lichtelic die principael stucke des Testaments. Daer na noch een Tafel des nuewen Testaments.

Adam wort vā God geschapē. Gen. 1. d.
adam wort int paradys gestelt. Gen. 2. c.
Adā geest elckē gedierde sinē naē. Gen. 2. d.
Adā eet vander verbodē vrucht. Gen. 2. b.
Adā schaemt hem nader sonden. Gen. 2. b.
Adās conterrie en last voor die sonde. Gen. 2. d.
Adam wert wten paradise gestoten. Gen. 2. d.
Abel wert vā Kaim sinē broeder gedoot. Gen. 2. b. c.
Abrahā wert geboren/Abrahā trout Sarai Gen. 11. d.
Abrahā gaet wt zjn lant door Gods beuel Gen. 12. a.
Abrahā wert dat lant van Canaan beloofte Genes. 12. b. 13. d. 15. d. 17. b. a.
Abrahā soey wt vresen dat Sarai zjn suster is Gen. 17. c.
Abrahā verloft Ioth van Cordolabomoz. Gen. 17. c.
Abrahā geest den priester Melchisedech tiēde. Gen. 14. d.
Abrahā wert Iaac beloofte Gen. 15. a.
Abrahā met sōlent vā zj wif slaepet bi zj maerte. gen. 18. b.
Agar bespot haer vrouwe. Gen. 16. b.
Agar blicde wert vtrooft vādē Engel. Ge. 16. a. b. c. d.
Abrahā wert vā God genoemt Abraham Gen. 17. b. a.
Abrahā ontfant drie Engels en diēte Gen. 18. b. a. b.
Abrahā bidt voor Sodoma en Somoza. gen. 18. b. c. d.
Abrahā offert door gehoorsaeht sinē soē Iaac. ge. 22. a.
Abrahā bescreyt Sarai zjn huysvrouwe Gen. 22. a.
Abraham sterft. Gen. 25. b.
Abstinentie van Moses Ero. 15. d.
Maros en zjnder sonen Ciragie. Ero. 15. b. a. en. 15. c. a.
Marō maect dat gulden Calf Ero. 15. c. a.
Marons en zjnder sonen consecratie Leuit. 15. a. b.
Marons sonen Nadab en Abihu werden van Godt ghe
doot. Leuit. 15. b.
Maron met zjn suster Miriam murmurert teghen Ru. 15. a. b.
Mosen. Ru. 15. d.
Amaleck laet Israhel Ru. 15. d.
Marons rocde wert bloeyende ende vruchte draghende. Ru. 15. b.
Abrahā opten berch daer ghebiet God Mose te steruen Deutro. 15. g.
Hi die stad wert bespiet Josue. 15. a.
Hi slaet. xxxvi. mannen van Israhel Josu. 15. b.
Mchan wert gekenicht Josue. 15. d.
Hi wert vbrant en haer coninc gehangē. Josue. 15. d. e.
Moz stad wert veruochten Josue. 15. b.
Mecaron ende Micalon worden van Judas inghenomen Judi. 1. d.
Mombeseck werden handen ende voeten afgheslagen Judi. 1. a. b.
Mkarothe ende Saalim werden van Israhel gheuert. Judi. 1. b. c.
Miod verloft Israhel wt den handen Moab. Judi. 1. b.
Mimelech wert van een vrouwe gedoot. Judi. 1. g.
Mgag die coninc der Amalekiten i. Regum. 15. b.
Mgag wert gedoot van Samuel i. Regum. 15. g.

Mchimelech priester geest David hellich broot. i. Re. 22. a.
Mchimelech wert van Saul gedoot i. Regum. 22. c.
Mbigail wie dat si was i. Regum. 22. a.
Mbigail wert van David tot een huysvrouwe genomen i. Regum. 22. f.
Mbnr belt hoostman van Sauls heyt i. Regum. 21. e.
Mbnr maect Ibocteth coninc ij. Regum. 11. b. c. d.
Mbnr slaepet bi den boel van Saul ij. Regum. 11. b.
Mbnr wert van Joab gedoot ij. Regum. 11. e.
Mbnr wert van David bescreyt ij. Regum. 11. f.
Mbsalon doot sinen broeder Amnon ij. Regum. 13. e.
Mbsalons schoonheyt ij. Regum. 13. f.
Mbsalon treet dat volck tot hem om coninc te worden ij. Regum. 13. a.
Mbsalon beslaepet die voelen zjns vaders ij. Re. 13. d.
Mchitophel was tegen David ij. Regum. 16. b.
Mchitophel verhanct hem seluen ij. Regum. 16. f.
Mbsalon hangēde aen den eycken boom/ wert van Joab dootsteken ij. Regum. 18. b. c.
Mbsalons doot wert bescreyt van David ij. Re. 18. a.
Mbia regneert ouer Juda ij. Regum. 18. d.
Mbia hopende in God heeft victorie ij. Paral. 15. d.
Mstimentie van Elias ij. Regum. 17. d.
Mchab necmt Iese belt oteenen wghue ij. Re. 16. c. f. g.
Mchab herstimmert Jericho ij. Regum. 16. g.
Mchab wert ghestrafe van Elias ij. Regum. 17. e.
Mchab doet penitentie ij. Regum. 17. g.
Mchabs hoochheyt ij. Regum. 17. g.
Mchab haet den propheet Micheas om dat hy hem dpe waerheyt voorspelt ij. Re. 18. b. ij. Paral. 18. d.
Mchab na dat woort Micheas wort verflaghen ij. Regum. 18. e.
Mchabs bloet lecken die honden ij. Regum. 18. f.
Mchabs sonen werden ghedoot ij. Regum. 18. c.
Mchab coninc ouer Juda offert sinen sone den afgoden ij. Regum. 18. a.
Mchas wert gheboden een teeken van God te begeeren Iesae. 18. a. b.
Mchas sterft ij. Regum. 18. d.
Mchior wert van Holoferne dienaers aen eenen boom ghebonden Judith. 10. d.
Mdad wert van God vertwert tegē Salomō. ij. Re. 11. c.
Mdad Star wert geslagen van David ij. Regum. 1. d.
Mmon vercracht zjn suster Thamar ij. Regum. 13. d.
Mmrizjn grote hoochheyt ij. Regum. 16. f.
Mmon wert vā Mbsalons dienaers gedoot. ij. re. 18. d.
Mchalia regneert ouer Juda ij. Regum. 18. a. b. c. / ende ij. Paral. 18. c. 18. e.
Mchias voorspelt die doot vā Jeroboās sone. ij. Re. 18. b.
Mchias verlaet die Idumiten ij. Regum. 18. b. en. ij. Paral. 18. d. / amachias werd om zjnder afghoderhen wille ghestrafe ij. Paral. 18. e.
Mchuerus hout maelcht Ester. 1. a.
Mchuerus verstoet Dabhi die coninginne Esther. 1. c.
Mchuerus neemt Esther tot een coninginne. Esther ij. a.
Mchicristus macht en op wassen. Danie. 11. f. en. 11. f.
Mchicristus wert ghefigureert bi de coninc van Syrien anthiochus. Danie. 11. c. f.
Mchronicus doot Oniam den priester ij. Macha. 11. e.
Mchanna wif van helkana begheert van Gode eenen sone ij. Regum. 1. b. c.
Mchthochus Cupators gestē oft septon ij. Macha. 1. b.
Mchthochus ontfant na die doot van Alexander dat rijck X ij.

Der grieken. i. Macha. i/a
 Anthiochus recht eenen afgod opten outaet Gods
 i. Macha. i. g
 Anthiochus herooft den tempel
 Anthiochus wert van God gheslaghen
 Hla comt van Juda gebiet
 Hlael een snellooper
 Hkertis goddinne wert geeert vā Salomon. iij. re. xi. b
 Hlarias propheet
 Hma die hupfuroutwe Thobie gaet dagelick totte weck
 werck om den cost te winnen
 Tobie. ij. d/

B
 Beesten der aerden werden gheschapen
 Bethel wort van Jacob bewoont
 Ben Jamin wert seer bemint van Jacob
 Babel den toren wert ghetimmert
 Baert en mocht die priester niet scheren
 Blasphemeer der wert gheskeemicht
 Belijdinghe der souden eyche God
 Ben Jamin wert ghebozen
 Beleleel en Thaliab werden van Godt gheoordneert
 om den Tabernakel ende alle zyn toebechoorte te maken
 en dat ghebaet der priesteren. Exo. xxxi. a. xxxv. a b c d/
 Bileam gheuevdyt Israel/daer hi quam om te verma
 ledyden. Nu. xxiij. c
 Bileam propheeteert die toe coemt Christus
 Nu. xxiij. c
 Bileam wert ghedoot
 Barac stijt teghen Sisseram
 Barac met Deboza wert Sisseram
 Beth Seba wert van David beslapen
 Baals propheeten werden ghedoot
 Baal ende sine priesters werden van Jchu vernielt
 iij. Regum. x. f
 Baal wert van Israel gheert
 iij. Re. xvij. c
 Blasphemie vā Senaberib
 iij. Re. xvij. g
 Bethulia wert van holerfenes beleyt.
 Judith. vij. a
 Boos neemt Ruth tot eenen wjue
 Ruth. iij. a

C
 Cherubin faet voor tparadys met een vierich lweert
 Genes. iij. c
 Cam bespot Noe zyn bader
 Gen. ix. d/
 Canaan wert Abraham ende sinen sode beloofst.
 Gen. xij. b
 Curiofcheyt bracht Dina te valle
 Gen. xxxiij. a/
 Critus wert ons beloofst gen. iij. c/xy. a. xvij. c. xxij. d
 Crisus geboorte wert voorsyeyt
 Jesaie. liij. a
 Concubinen nam David te Jerusalem
 ij. Re. v. c/
 Constellacie der sterren en sullen wi niet bresen.
 Jere. x. a.

D
 Diluue gheschiet.
 Dina wert vercracht
 Deboza boester van Hebera.
 Deboza richt ouer Israel
 Deboza en Baracs lieden
 Delila bertraet Simson
 Dagon der Philtkeen afgod
 Davids afstomke
 Dagon valt voor die Hercke Gods
 i. Regum. v. a.
 David wert door Gods beuel van Samuel coninc ghe
 salft. i. Re. xvi. c
 David hoet die schapen
 i. Re. xvi. c
 David speelt op die harpe voor Saul
 i. Re. xvi. d

David verlaet Goliath
 Davids prijje ende lofinden sanck der vrouwen
 i. Re. xvij. b
 David brenge Saul hondert ouerloskes d r
 i. Regum. xvij. f g
 David eet gheheplicht broot
 i. Re.
 David houdt hem als sot te zyn voor den coninc d. chi
 i. Regum. xxi. d
 Doeg bertraet David
 i. Re. xxij. b
 David spaert Saul den ghesalften/ sinen biant
 i. Regum. xxij. b
 David treet op om Abal ende zyn huys te vernielen
 i. Regum. xxv. c
 David trout Abigail Abals wif was
 i. Re. xxv. g
 David en laet zyn haat aen Saul met daer hi lach ende
 Diep. i. Re. xxvi. c
 David beclaecht ende bestreyt die doot Saul.
 ij. Re. i. b/c
 David doot de Jongelinc/ die seyde dat hi Saul gedood
 hadde. ij. Re. i. b/c
 David wert ouer Juda coninc gesalft
 ij. Re. ij. a/
 David wert ouer Israel coninc gesalft
 ij. Reg. v. a/
 David sprinct en danset voor die Hercke.
 ij. Re. vi. c/d
 David wert vanden propheet Natan gheskract
 ij. Regum. xij. a
 David bestreyt Ammon sinen sone
 ij. Reg. xij. f
 David bliet voor sinen sone Abalon
 ij. Re. xv. c/
 David wert van Semei beschimpt
 ij. Re. xv. b
 David comt weder te hierusalem
 ij. Re. xix. b.
 David telt zyn volc
 ij. Re. xxij. a
 David verkieft pestilencie
 ij. Re. xxij. c
 David maert Salomon sine sone Coninc. iij. Regum. i. f
 David gheeft Salomo dat bewoyp des tempels.
 i. Para. xxvij.
 Davids gheboden die hi Salomo beual
 iij. Re. ij. a

E
 Esau vercoopt zyn eerste geboorte
 Gen. xxb. d. e
 Esau wert zyn benedictie van Jacob ontnomen
 Genes. xxvij. d
 Et die eerste ghebozen van Judas wert van God ghe
 doot. Gen. xxxvij. a/b
 Edom weyghert die kinderen Israel passagie. Josu. x f
 Pumerus. xx. c
 Eglon die stad wert van Josua bestreden. Judi. x/ b/c
 Enahim wert van Josua verflaghen
 Josu. xi. d/
 Eleazar die priester Marons soon sterft
 Jo. xxij. g/
 Ehad doorsteet Eglon
 Judi. iij. c.
 Elon rechter ouer Israel
 Judi. xij. de
 Etana Teunt
 i. Re. i. a
 Eli opperste priester
 i. Re. i. d.
 Eli wert gheskract om dat hi zyn sonen niet en strafte
 i. Re. iij. b/c
 Eli sterft
 i. Re. iij. d.
 Elia voorsyeyt den dieren tijt
 iij. Re. xvij. a.
 Elia wert bader doot zyn der werdinne sone.
 iij. Re. xvij. d.
 Elia wert vanden rauen ghespylt
 iij. Re. xvij. c
 Elia spot met Baal en doet sine priesters dooden
 iij. Re. xvij. f g
 Elia valt. xl. dagen en nachten
 iij. Reg. xix. f
 Elia doet vier vanden hemel comen
 iij. Re. i. d
 Elia wert opghenomen inden hemel
 iij. Re. ij. b/
 Elisa sehey dat water der Jozdanen ende gater drooch
 door. iij. Regum. ij. c

Joseph coent sinen vader te ghemoeke **Gen. xvi. d.**
 Joseph bootschapt Pharao dat zijn vader ghecomen is **Genes. xlviij. a**
 Jacob wort sieck ende seeghent. Josephs sonen **Genes. xlviij. d.**
 Jacob propheteert allen sinen sonen wat hen gheschie den sal, en hi sterft. **Gen. lxxv. a/b/c/d.**
 Joseph begraeft sinen vader int lant Canaan **Genes. l. b**
 Joseph sterft. **Genes. l. d.**
 Pietro gheeft Mose zijn dochter. **Ero. ij. d.**
 Pietro besoect Mose **Ero. xlvij. a**
 Josua bespict met den anderen dat lant Canaan. **Du. xiiij. a/b**
 Josua met Caleb pissen tiant Canaan/ en stercken dat volck. **Du. xiiij. b**
 Josua wert een leystman in Moses Rede ghesedt **Du. xxxi. a/b**
 Josua wert vanden h^oCE ghesterct **Josu. i. a.**
 Josua seynt bespieders tot Jeribo **Josu. ij. a**
 Josua recht. xij. steenen vter Jordanen tot een gedach- tenisse. **Josu. iii. a**
 Jeribo wert inghenomen ende verbrent **Josua. vi. b/c/d.**
 Josua neemt die Stadt Ai in ende verberntse **Josua. viij. b/c**
 Josua doet vijf coninghen hanghen **Josua. x. e**
 Josua deylt den kinderen van Israel dat landt **Josua. xij. a. b**
 Josua roept dat vele te sinnen/ ende vermaent haer dye weldaden Gods ende hi sterft ende oock Eleazar. **Josua. xiiij. a/b/c/d/e/f/g**
 Judas wert een ouerste ouer dat volc van Israel. **Judicum. i. a**
 Israel dient Baal daerom wert Israel onder den heyde nen ghegheuen **Judi. ij. a/b**
 Reptath wert rechter ghestelt ouer Israel **Judicum. xi. a.**
 Reptath offert zijn dochter **Judi. vi. g.**
 Jonathan met sinen schalcknecht slaet die Philisteen. **i. Regum. xiiij. a**
 Jonathan maect een verbont met Dauid. **i. Regum. xvij. a**
 Jonathan wert vanden Philisteen verlaghen. **i. Regum. xxxi. a**
 Jeroboam die sone Nebat wert coninck ouer Israel **iiij. Regum. viij. e**
 Jeroboam versmaet die prophetendes h^oCECA **iiij. Regum. xiiij. a. b/c.**
 Jeroboam sterft **iiij. Regum. xiiij. e**
 Isaphat trect ten strijde met Abab **iiij. Re. xxij. a/**
 Izoram wert coninck ouer Israel. **iiij. Re. iij. a**
 Jehu wert coninc ouer Israel **iiij. Re. ix. a/**
 Jehu doet Jesebel ter venster wtwerpen. **iiij. Regum. ix. g**
 Jehu doet die lxx. sonen Ababs onthoofden. **iiij. Regum. x. b.**
 Jehu slaet doot alle Baals priesters **iiij. Regum. x. f/**
 Joiada ouerste priester maect Joas coninck ouer Juda ende ghebiet dat men Athalam dooden soude **iiij. Regum. xi. c/d**
 Johas Joas Trobeam coninghen **iiij. Re. xiiij. a/b/c/**
 Jeremias propheteert **Jeremie. i. a**

Jeremias wert indet gheuante **Jeremie. xx. a**
 Jobs heylcheyt kinderen ende eise **Jonas wert tot Ninive ghesonden**
 Jonas was drie daghen en drie nachten c. **Jone. ij. a**
 Kain wert ghebozen **Gen. i.**
 Kain slaet Abel sinen broeder doot **Gen. ii.**
 Kain timmert een Stadt **Gen. iij.**
 Kenam wert neghenhondert ende thien iaer oude **Genes. b. b**
 Licht wert gheschapen **Genes. i. a.**
 Lust hof wert van God gemaect / en die mensche wert daer in ghestelt **Genes. ij. b**
 Lemech was die eerste die twee wijuen troude. **Genes. iij. d**
 Lemech heeft Kain doot **Gen. v. d/**
 Lemech die vader Noah **Gen. vi. d**
 Loth Abrahams broeders sone **Gen. xix. a/**
 Loth ontfaent die Engelen ter herberghen. **Gen. xix. a/**
 Loths wijf wert tot eenen sousteeen verandert **Genes. xix. e/f/**
 Loth beslaept zijn dochteren **Genes. xix. f/g**
 Laban Jacobs moeders broeder **Gen. xxij. g**
 Leui wert ghebozen **Gen. xxix. d**
 Lea Jacobs huylurouwe **Gen. xxx. b**
 Leuiten en hebben gheen erfdeel **Dru. viij. d**
 Leuiten draghen Darchie door die Jordaan **Josu. iij. d**
 Man en vrouwen heeft God gheschapen **Gen. i. d**
 Melchisedech brengh Abraham wijn ende broot **Gen. xiiij. d**
 Moses wert ghebozen **Ero. ij. a/**
 Moses was in een kistken opt water gheleyt **Erodi. ij. a.**
 Moses slaet eenen Egiptenaer doot **Erodi. ij. b/**
 Moses bliet ende trouw Siphoram die dochter Pietro **Ero. ij. d**
 Moses siet den volck bernen/ ende spreect metten h^oCE. **Ero. iij. a/b**
 Mose begeert oorlof van sinen sweert om in Egipten te gaen. **Ero. iij. e**
 Moses en Aaron comen voor Pharao **Ero. v. a**
 Moses doet teekenen voor den coninck Pharao **Ero. vij. a. b/c/d**
 Moses ontfancet vanden h^oCECA dat ghebruyck des Paeschlams **Ero. viij. a/**
 Moses singhet met den volcke een louesanc **Erodi. xv. a**
 Man/ dat is hemels broot wert den kinderen Israel ge gheuen. **Ero. xvi. c/**
 Mose bidt en Israel verbint **Ero. xvij. a/b/c/d/**
 Mose ontfancet Pietro sinen sweert/ zijn wijf/ en zijn sone. **Erodi. xvij. a**
 Mose hoort ende doet den raet van Pietro **Ero. xvij. d**
 Mose spreect met God op den berch Synai **Erodi. xix. a**
 Mose was. xl. daghen ende. xl. nachten opten berch met God. **Erodi. xxij. a**
 Moses begheert van God ghedoot te zijn **Du. xi. c**
 Miriam ende Aaron murmureren tegen Mose **Du. xij. a/**

hant wert metlaeckich **hu. xij. c**
 en ghesonden om slant te bespieden.
 .c.
 dat volck van die tenten Dathans en Abi- **hu. xvi. d**
 Rumeri. **xvi. d**
 ekt en strafte oock die kinderen Israhel van **Deut. i. a**
 loue **Deut. i. a**
 es climt opten berch Warim en aenstout dat lant **Deut. xxxij. g**
 anaan. **Deut. xxxij. g**
 Moses gheeft eicken ghesachte een seeggheninghe **Deut. xxxij. a. b. c. d**
 Deute. **xxxij. a. b. c. d**
 Moses sterft opten berch Mebo/ ende Israhel beclaecht **Deut. xxxij. a. b. c. d**
 Mosen. **Deut. xxxij. a. b. c. d**
 Maheda wert van Josua ghebonnen en haer coninck **Josua. x. c**
 doot gheslaghen **Josua. x. c**
 Michal herft Dauiden lief **i. sic. xvij. e**
 Michal saluert Dauiden dooz een venster **i. sic. xvij. e**
 i. Regum. **ix. c**
 Michal bespot ende veracht Dauiden in haer herte **ii. Regum. vi. c**
 ii. Regum. **vi. c**
 Micha propheet **iii. Regum. xxij. b**
 Micha werdt inden kercker gheborpen **iii. sic. xvij. d**
 iii. sic. **xvii. d**
 Manasse stelt eenen afgod int huys des **h. S. S. S.**
 h. Para. **xvi. a**
 Manasse wert gheuanghen ende met ketenen ghebon- **ii. Paral. xxij. b**
 den. **ii. Paral. xxij. b**
 Manasse werdt weder in zijn rijk ghestele **ii. Paral. xxij. c**
 ii. Paral. **xxij. c**
 Manasse sterft **ii. Paral. xxij. d**
 ii. Paral. **xxij. d**
 Mardochai onderwijst Esther **Esth. iij. a. b. c. d**
 Esth. **iij. a. b. c. d**
 Mardochai werdt vanden coninck gheert **Esth. vi. c**
 Esth. **vi. c**
 Mardocheus heeft eenen wonderlijcken droom **Esth. xi. a**
 Esth. **xi. a**

R

Noah wert geboren **Genesis. b. d**
 Noah was een broom God bresende man **Gen. vi. b**
 Noah wert vanden **h. S. S.** beuolen die Arcke te ma- **Gen. vi. b**
 ken. **Genesis. vi. b. c**
 Noah wert boogseyt vander Diluuijn **Gen. vi. d**
 Noah ghaet in die Arcke met alderley ghedierde **Genesis. viij. a. b. c**
 Genesis. **viij. a. b. c**
 Noah laet eenen rauwen wter Arcken vliegghen **Genesis. viij. b**
 Genesis. **viij. b**
 Noah laet een duue wt vliegen **Genesis. viij. b**
 Genesis. **viij. b**
 Noah wert vanden **h. S. S.** wter arcken heeten ghaen **Genesis. viij. c**
 Genesis. **viij. c**
 Noah ghaet wt der Arcken met kinderen ende beesten **Genesis. viij. c**
 Genesis. **viij. c**
 Noah wert met sinen sonen van God ghebenedijt. **Genesis. ix. a**
 Genesis. **ix. a**
 Noah ende sine sonen ontfangen een verbondt vanden **h. S. S.** **Genesis. ix. b**
 h. S. S. **Genesis. ix. b**
 Noah plante enen wijngaert **Genesis. ix. c**
 Genesis. **ix. c**
 Noah ontdeckt slapende en werdt van Ham sine sone **Genesis. ix. c**
 niet gbedect. **Genesis. ix. c**
 Noah vermaledijt Canaan/ ende gebenedijt Japhet **Genesis. ix. d**
 Genesis. **ix. d**
 Noah sterft **Genesis. ix. d**
 Genesis. **ix. d**
 Noah ouderdom was. **ix. c. en. l. iaet** **Genesis. ix. d**
 Genesis. **ix. d**
 Nimue wert gefimmert **Genesis. x. b**
 Genesis. **x. b**
 Nimrod die eerste die hem seluen ghebeldicht ouer an- **Gen. x. b**
 der menschen heerschappie te hebben **Gen. x. b**
 Nimrod zijn rijk begonst eerst tot Babel **Gen. x. b**
 Gen. **x. b**

Genesis. xi. d
 Nabor Abrahams broeder **Genesis. xi. d**
 Nabad ende Abihu werden van God ghedoot **Genesis. xi. d**
 Teuiti. **x. a**
 Nae die gheboden Gods alleen moeten wy wandelen/ **hu. xv. b**
 ende niet nae onse goet duncken **hu. xv. b**
 Naas becluyt die stad van Iabes **i. Regum. xi. a**
 i. Regum. **xi. a**
 Nabal weygett Dauiden viciaelgie **i. sic. xxv. b**
 i. sic. **xxv. b**
 Nathan die propheet strafte Dauiden **ij. sic. xij. a**
 ij. sic. **xij. a**
 Naboth weygett den coninc Ahas sinen wijngaert **iii. Regum. xxi. a**
 iii. Regum. **xxi. a**
 Nabor wert dooz valsche ghetuyghenisse ghesteeniche **iii. Regum. xxi. c**
 iii. Regum. **xxi. c**
 Nebucadnesar verbrant Hierusalem **iiij. sic. xxij. a**
 iiij. sic. **xxij. a**
 Nebucadnesar siet een visioen **Dani. ij. a**
 Dani. **ij. a**
 Nebucadnesar doet een gulden beelt maken **Daniel. iij. a**
 Daniel. **iij. a**
 Nebucadnesar ghebet dat ghilden beelt aen te bidden **Daniel. iij. a**
 Daniel. **iij. a**
 Nebucadnesar doet drie mannen inden gloeynde ouen **Daniel. iij. b**
 werpen. **Daniel. iij. b**
 Nebucadnesar siet weder een visioen **Dani. iij. a**
 Dani. **iiij. a**
 Nebucadnesar is seuen iaer gheweest als een beeste **Daniel. iij. a. b**
 Daniel. **iij. a. b**
 Nimue wert gedreyche **Tone. iij. a**
 Tone. **ij. a**
 Nimue doet penitencie **Tone. iij. a**
 Tone. **ij. a**

S
 Sg die Coninc van Sasan werdt vanden kinderen Is- **Deu. iij. a**
 rael verlagen. **Deu. iij. a**
 Sbed Edom wert gebenedijt om der Arcken wille die **ii. Regum. vi. b**
 hi in zijn huys hadde **ii. Regum. vi. b**
 Sbed Hooslof die hem Ruth baerde/ die groot vader **Ruth. iij. d**
 van Dauid **Ruth. iij. d**

P

Pharao neemt Abrahams huysvrouwte **Genesis. xij. d**
 Genesis. **xij. d**
 Pharao droomt twee visioenen **Genesis. xli. a**
 Genesis. **xli. a**
 Pharaos visioen wert van Joseph bediet **Genesis. xli. d**
 Genesis. **xli. d**
 Peres die soon Juda die hem Thamar baerde **Genesis. xxxvij. f. g**
 Genesis. **xxxvij. f. g**
 Pharao ghebet den broeyvrouwen die knechtken te **Ero. i. c**
 dooden. **Ero. i. c**
 Pharao dochter vint Mose/ ende doctē van zijndet moe- **Ero. ij. a**
 der voesteren **Ero. ij. a**
 Pharao belast die kinderen van Israhel **Ero. v. b**
 Ero. **v. b**
 Passath wert ingestelt en gehouden **Ero. xij. a. b. c**
 Ero. **xij. a. b. c**
 Peninna die huysvrouwte van Elkana Samuels vader **i. Regum. i. a. b**
 i. Regum. **i. a. b**
 Pnchas doozkeecht Simri ende Calbi van Midian **Ru. xxv. b**
 die slamen oncuyl heyt deden **Ru. xxv. b**
 Ru. **xxv. b**

T

Tuelen oft Tyrantien werden optet arden. **Genesis. vi. a**
 Genesis. **vi. a**
 Tegu die sone Peleg wert geboren **Genesis. xi. c**
 Genesis. **xi. c**
 Rebecca geest Abrahams opperste huyl knecht sinen ke- **Genesis. xxij. b. c**
 melen te drincken **Genesis. xxij. b. c**
 Rebecca teyft met Abrahams huyl knecht/ ende si wort **Genesis. xxij. g**
 Haacs wijf **Genesis. xxij. g**
 Rebecca is ontuurlibbaer **Genesis. xxv. c**
 Genesis. **xxv. c**
 Rebecca baert Jacob ende Esau **Genesis. xxv. d**
 Genesis. **xxv. d**
 Rebecca beclert Jacob met vellen/ ende so cricht hi van **Genesis. xxv. b. c**
 Haac sinen vader die benedictie zijns broeders Esau **Genesis. xxv. b. c**
 Genesis. **xxv. b. c**

Rabel ontmoet Jacob/ en hietuffte **Gen. xxix. b/c/**
 Rabel was befloten en onvruchtbaer **Gen. xxix. f**
 Rabel gheeft Jacob Silha haer ioncwijf en hi beflaepste **Genes. xxx. a**
 Rabel steelt haers baders afgoden oft beelden. **Genes. xxxi. c**
 Rabel berget haers baders beelden inder hemelen stroo **Genes. xxxi. e**
 Rabel varende Gen Jamin so sterfste **Gen. xxxv. c**
 Ruben beflaep Silha zijns baders vissaperste **Genes. xxxv. d**
 Ruben soecht Joseph te verloffen van sinen broederen. **Genes. xxxvii. d**
 Ruelsen bindtmen in Canaan **Ru. xij. d**
 Ruelsen Enakim **Deu. ij. b/c/d/**
 Rahab verbercht die bespieders **Josua. ij. a/c**
 Rahab met alle haers baders huys wert behouden **Josua. vi. d.**
 Ruth vergadert ayren op Boos acker **Ruth. ij. a**
 Ruth naden raet Noemi gaet slapen aen Boos voeten. **Ruth. ij. b.**
 Ruth baert Obed **Ruth. iij. d/**
 Reehab en Saena dooden Ithoboth **ij. Re. iij. b**
 Rama die stad timmert Barla **ij. Re. xv. d/**

S

Sonne Mane ende sterren worden gheschapen doort **Genes. i. b**
 woort Gods.
 Sabbath die wort van God gheheplicht. **Gen. ii. a/**
 Serpent oft Nange beduecht Euam **Gen. iij. b/c/**
 Seth wert ghebozen **Gen. iij. d**
 Sem die sone Noah **Gen. b. d/**
 Sem ende Japhet bedecken haers baders schamelheyt **Genes. ix. d**
 Sodoma wert berooft **Gen. xiiij. c**
 Sarai gheeft Abraham haer ioncwijf Hagar. **Gen. xvi. a**
 Sarailachte om dat si bevrucht soude worden **Genes. xviij. b**
 Sarai heet haren man alst heere **Gen. xvij. b**
 Sodoma metten anderen steden wert verbrant. **Genes. xix. d**
 Sarai Abrahams wijf sterft **Gen. xxiij. a/**
 Sabbath wert geboden te houden. **Ero. xx. b. Leui. xix. a**
 Simsons vader ende moeder wert banden Enghel ghe **Judi. xij. a/b/c/**
 booscapt dat Simson va haer ontfanghen en ghebozen **Judi. xij. d**
 soude worden.
 Simson wert ghebozen **Judi. xij. d**
 Simson trout een wijf wt den dochteren der Philisteen **Judi. xiiij. a/b/c/d.**
 ende schoort den ionghen Lecuwe zyn muyl op.
 Simson verslaet duycent manne der Philisteen met een **Judi. xvi. c/**
 ezels kinnebacken
 Simson openbaert die verborghenheyt va zijnder ster **Judi. xvi. c/**
 te/ sinen boele Delila/ ende si verract ende leuert hem in **Judi. xvi. c/**
 den handen der Philisteen zijne vianden.
 Judicum. xvi. d. e
 Simsons ooghen werden wtgesteken **Judi. xvi. f**
 Simson weept dat huys der weerschappen daer ne der **Judi. xvi. g**
 ende hi sterft daer onder metten princen der Philisteen
 Judicum. xvi. g
 Samuel wert ghebozen **i. Regum. i. d**
 Samuel wert den HEE geoffert ende ouergegeuen **i. Regum. i. e**
 inden tempel
 Samuel wert banden HEE in sinen slape gheroepeu **i. Regum. ij. a, b**

Saul soect die Ezellinnen zijns baders. **i. Re. ix. a**
 Samuel saluet dooz Gods beuel/ Saul tot eenen coninck **i. Regum. x. a**
 Saul ontfettet die stad Jabes ende verlofste **i. Regum. xi. c.**
 Saul hout Amaleck op tegen dat gebot Gods en **i. Regum. xv. b/**
 om wert hi van God verstoeten
 Samuel doot Agag der Amalekiten coninc den welcke **i. Regum. xv. f**
 Saul ghespaert had.
 Samuel salte David tot eenen Coninck ouer Israel **i. Regum. xvi. c.**
 Saul verlicft den geest des HEE/ en eenen quaden **i. Regum. xv. d.**
 gheest besidt hem
 Saul doet Ahimelech dooden tot. **lxv. p. i. c. lers toe.**
 i. Regum. xxij. d.
 Samuel sterft/ en Israel draecht routte ouer Samuel. **i. Regum. xxv. a**
 Saul doot hem seluen **i. Regum. xxxi. b.**
 Sauls en zijnder sonnen gebenten werden te Jabes be **i. Regum. xxxi. d**
 grauen
 Salomo wert ghebozen **ij. Reg. xij. f**
 Siba ontfanc van David die goeden van Mephibosech **ij. Regum. xvi. a**
 Semei bespot Daviden **ij. Regum. xvi. b**
 Seba die sone Hiri maecht eenen op/der en aschevudin **ij. Regum. xx. a**
 ghe teghen David
 Seba wert onthoofst **ij. Regum. xx. e**
 Salomo wert coninck ghemaect **ij. Regum. i. g/ f.**
 Salomo doet Adonias sinen broeder dooden
 iij. Regum. ij. e
 Salomo trout die dochter Pharao **ij. Re. iij. a**
 Salomo begheert wijfheyt van God **ij. Re. iij. b/**
 Salomons rijck/ officers/ raet en ordinantie wort hier **ij. Regum. iij. a/b/c/d.**
 bescreuen.
 Salomo beghint den Tempel Gods te tymmeren en hi **ij. Regum. vi. a/b/**
 voleyndt dat oock
 Salomo timmert een huys booz hem seluen. **ij. Regum. a/ b/ c**
 Salomo dient den afgoden van sinen buytenlandtschen **ij. Regum. xi. a**
 wijuen.
 Salomo sterft **ij. Regum. xi. b**
 Sidrach/ Misach en Abednego werden inden suen ge **Dani. iij. c**
 wopen.
 Susanna wert met ouerspel beloghen **Dani. xij. c/d**

T

Tubalkaim vint eerst die maniere in metael ende yser te **Genes. iij. d**
 wercken.
 Tharah Abrahams vader **Genes. xi. c**
 Thamar Er Judas soons wijf **Genes. xxvii. a**
 Tabernakels gheseltenis **Ero. xxvi. a**
 Tente des getuychnis oft den Tabernakel werdt opghe **Ero. xl. a**
 recht.
 Thola die neghenste rechter in Israel. **Judicum. x. a**
 Thobias die oude was gheuanghen in Assirien/ ende **Thobie. i. a.**
 en wijcht banden wech des HEE niet.
 Tobie. i. a.
 Thobias noot die Goddyresende. **Thobie. ii. a**
 Thobias begract die dooden **Thobie. ii. b.**
 Thobias wert verblint **Thobie. ij. c/**
 Thobie. iij. a
 Thobias onderwijft sinen sone den Jonghen Thobiam **Thobie. iij. a/ b.**

Thobias die onse gaet met den Engel om zyns vaders gelt te halen Thobie. b. a. b. c
 Thobias vangt enen grote visch en hout sommige duren daer wt Thobie. vi. a. b. c
 trout Saram die dochter van Raguel.
 Thobie. vii. c
 Thobias zyn huysvrouwe beslapende reguleert hem na die onderwysinge des Engels Tho. viii. a. b. c
 Thobias die oude wert weder siende Thobie. xi. c
 Thobias die oude sterft. Thobic. xiiij. b

Wijngaert wort geplant van Noah Gen. ix. c
 Wisoen van Abram Gen. xv. c
 Wijn wert den puelsteren verboden Leui. x. b
 Wisoen van Jacob Gen. xxxvij. c / en. xlvi. a
 Wrake is ons verboden Leui. xix. d
 Wra wert van God ghedoot om dat hi Darcke hielt g. Regum. vi. b

Die Tafel des nieuwen Testaments.

Adam was een figuer bā Cristo Roma. b. c
 Adams sonde is ons alle aengeboze Ro. b. b
 Adams des hemelste moete wi gelijkenisse draghen / gelijc wi des aerstchen Adams ghelekenisse ghedragen hebben i. Corin. xv. f
 Helmoessen te doen beueelt Cristus Luc. xij. d. en. xi. f
 Helmoesse hoe datse gescrede sal mat. vi. a. Ecc. xvij. b
 Helmoes noet Paulus een offerhande Philip. iij. d
 Menbidde en bresen moeten wi God Math. iij. b. Luce. iij. b. Deu. vi. c
 Menbidders inwendich inden gheest / ende warachtich Jo. iij. c
 Agabus propheet voorspelt dieren tijt Actuum. xi. d
 Agabus voorspelt Paulum gheuanghen te worden Actuum. xxi. d
 Andreas volcht Cristum nae Mat. iij. c. Jo. i. f
 Annas was ouerste priester als Cristus sterft / swagher van Cayphas. Jo. xvij. c
 Antiochie inder stadt werden die discipulen eerst cristen genoemd. Actuum. xi. d
 Ananias met zyn huysvrouwe wert gheplaecht Actuum. b. b
 Ananias van Damasco doopt Paulum. Actuum. ix. b
 Ananias opperste puester gebiet Paulum te slaen Actuum. xxiij. c
 Antichristus is hi / die berisaket Cristum gecome te zyn i. Jo. iij. a. ii. Jo. c
 Antichristum sal Cristus dooden door den gheest zyns monts. i. Jo. ii. c. en. ii. Thessa. ii. b
 Antichristi waren inder werelt veel. i. Jo. ii. c
 Apostel der heydenen is Paulus. Roma. xi. b / ii Thimo. i. c
 Apostel is Cristus banden vader gesonden Heb. ii. a

B
 Beesten hebben met Paulo gestreden i. Corin. xv. d
 Beesten zyn met Cristo in die woestine Marci. i. b
 Bethleem wert Cristus geboren Luce. ij. b
 Blasphemie moeten wi schoutwen Collo. iij. b

Cayphas propheetert Jo. vi. g
 Saus Paulus huysweert Roma. xvi. c
 Cana in Galileen heeft dat eerste mirakel van Christo Jo. ij. b
 Cananeesche vrouwen Matthei. xv. c. ende Marci. viij. c
 Cristus is ewich God Jo. i. a. b. d. Heb. xij. b. gebozen voor alle creatueren. collo. i. c
 Cristus is God des vaders beelt ii. corin. iij. a / Collo. i. c
 Cristus is den scat en heeft alle schatte der gratie in hem Jo. i. collo. ij. a
 Cristus wert ontfangen Math. i. c. Luce. i. d
 Cristus wert geboren Mat. i. d. Lu. ij. a. Jo. i. b
 Cristus is getwerden ghelche wi zyn / en ooc onse broeder wtgenomen dat in Cristo die sonde niet en was Heb. ij. d
 Cristus wert besneden ende Iesus gheenaemt Mat. i. d. Luce. ij. c
 Cristus wert voor den sone Josephs des timmermas gehouden Mat. xij. g. mar. vi. a. Luce. iij. c
 Cristus werdt aenghebeden vanden heydenen matth. ij. a. c
 Cristus wert te Nazareth opgeuoet mat. ij. b
 Cristus int midden der doctoren Luce. ij. f
 Cristus is sinen ouders onderdanich Luce. ij. g
 Cristus werdt ghedoopt mat. iij. d / mar. i. b / Luce. iij. d
 Cristus halt. xl. dagen en nachten en wert getemptert oft beproeft vanden dupuel matth. iij. a / mar. i. b / Luce. iij. a
 Cristus is gecomen om ons te verlossen vander macht des dupuels Luce. i. g
 Cristus is gecomen om die wet te veruulle en niet om te breken mat. v. b
 Cristus is gecomen om die werelt te verlichten Jo. i. v. g
 Cristus zyn van God den vader alle dingen gegeuen en hi heeft alle macht Jo. i. v. d / xvij. a / Ephe. i. d
 Cristus vader is God Jo. i. v. d / ende is oock zyn hooft / i. corin. xi. a
 Cristus spreekt die woorden zyns vaders Jo. i. v. d
 Cristum te hoozen ghebet ons die vader mat. xvij. b / mar. ix. b. ii. Pe. i. d
 Cristus preekt ende stelt zyn Apostelen te preeken matthei. xi. a
 Cristus bidt inden berch van oliueten Luce. xxi. g
 Cristus preekt wten schepe mat. xij. a. mar. iij. a / Luce. viij. a
 Cristus preecht alrijt int openbaet ende niet int heyme lijk. Jo. vi. b
 Cristus was vermoept banden woeg Jo. iij. a
 Cristus bescreyt hierusalem Luce. xix. f
 Cristus armoede mat. viij. c / Luce. ix. g
 Cristus eet met Matheo mat. ix. b / mar. ij. c. lu. v. f / Luce. xiiij. a
 Cristus eet met den Pharizeus Luce. xiiij. a
 Christus was ter huyploft met zyn moeder ende sinen Apostelen. Jo. i. a
 Cristus eet inet lazaro Jo. vi. a
 Cristus wert ghenoot van een Pharizeus Luce. xi. f
 Cristus wert vande Jode en bronchaert en vasserdet ghenoemt. Math. xi. c

Cristus eet met den sondaren **Mat. ix. v**
Cristus wasschet sinen discipulen haer boeten. **Joā. xii**
Cristus rekenet hem gedaen te zijn/datmen den armen doet. **Math. xxv. d**
Cristus geeft tol oft werch gheelt **Math. xxvij. d**
Cristus wert van Petro beleeden/die sone Gods te zijn **Mat. xvi. c. Marci. viij. c. Luce. ix. c**
Cristus coemt te hierusalem op een ezelinne sittende **Math. xxi. a. Marci. xi. a. Luce. xix. c**
Cristus verbercht hem vanden Joden/ die hem wilden keenen. **Johannes. viij. g**
Cristus gheneest siekten des lichaems ende der sielen **Mat. iij. d. Mar. I. b**
Cristus ons sondaers beminneende / gheeft hem seluen voor ons inder doot. **Galathas. ij. d. Ephe. v. a**
Cristum te dooden houden si raet **Math. xxvi. a**
Cristus weet bloet **Luce. xxij. e**
Cristus gaet Judā den verrader te gemoet **Joā. xvij. a**
Cristus wert gheuanghen **Math. xxvi. e**
Cristus wert in zijn mulic aensicht gheslagē. **Jo. xvij. d**
Cristus swijcht in zijn ongheluck. **Mat. xxvi. f**
Cristus is in allen dinghen onschuldich **Joan. xix. a**
Esa. liij. a
Cristus wert bespoteñ verordeelt **Mat. xxvij. e**
Cristus wert ghecruyt/ende roept tot God den vader **Matth. xxvij. e**
Cristus bidt voor zijn vianden **Luce. xxij. e**
Cristus sterft. **Mat. xxvij. f. Bewijlende os zijn grotte liefde. Roma. v. b. Voldoende voor onse sondē Roma. iij. d. vi. b. He. ix. g. Esaie. liij. a**
Cristus daelt ter hellen **Psal. xv**
Cristus herrijt vander doot **Mar. xvi. Psal. xv**
Ezer. vi. a
Cristus triumpheert **Psal. lxxij**
Cristus chint op ten hemel **Mat. xvi. d. Luce. xxij. g**
Cristus sidt aen die rechter hant zijns vaders **Collo. iij. a. Hebre. I. a. r. c. r. a. Actu. vij. g**
Cristus weret alle dinc in allen **Ephe. I. d**
Cristus sal wederom ten tweeden openbaren **Hebr. ix. g met den welcken wi oock sullen openbare in glorie Collo. iij. a**
Cristus doopsel **Mat. iij. c**
Cristo is alle dinc onderdantich **i. Corin. xv. d**
Ephe. i. d. Hebr. ij. a. **Eñ in alle dinghen heeft hy die ouerbant. Collo. i**
Cristo moeten witoe gaen met een oprecht herte/esh geloue **Hebr. iij. d. r. d**
Cristus is ons voor een voorbeeld ghestelt **Phil. iij. a**
i. Petri. ij. d. **Om dat wi hē souden aendoen/eñ zijn voetschappen volgen/ Roma. xij. d. He. xij. d.**
Cristus is met os tot dat eynde der werelt **Mat. xxvij**
Cristus is onse aduocact **i. Joan. ij. a**
Cristus is ons bisschop **Hebr. ij. d. iij. a**
Cristus vertoont hem voor ons den hemelschen vader **Hebr. ix. f**
Cristus bidt voor ons den vader alijst. **Roma. viij. d**
Cristus is dat hooft der heyligher kercken **Ephe. i. d**
Collo. i. c
Cristus is die berheydinghe der heydenen **Esa. li**
Cristus is de hoersteen **Mat. xxi. d. Lu. xx. b. i. pe. ij. b**
Cristus is dat fundament des ouden ende des nieuwen Testaments. **Hebr. ij. c**

Cristus is dat warachtich licht **in. i. a. b. i. ij. b**
Cristus is ons middelact **bij. b. r. ij. b.**
Cristus is een goet herder
Cristus is die versoeninghe voor **v. b. i. Joan. i. a**
Cristus conincs eñ priefters figi
Cristus is den werch die waerheyt ende dat le. **Joannes. i. a**
Conscientie e gerust is comt wt geloue **Joā. b. c**
Conscientie n'oulen euen mensche en mogen wi niet quetsen. **i. Cor. ij. b. d. ix. f**
Conuersatie van een christen mensche **i. Pe. ij. c**
Cornelius Centurio ontfangt dat Euāgeliū. **Actu. x. a**
D
Die gracie Jesu Christi maecht ons salich/ ende niet dye wercken **Roma. x. c**
Damasco wert van Paulo gheleert **Actu. ix. c**
Damasco inder stad heeft Paulus veel gheliden **ij. Cor. xi. g**
Duuel leyt den christenē lage om te bedrieghen **i. Pe. v. c. Apo. xij. c**
Duuels saet zijn die ongeloouige **Mat. xij. e**
i. Joannes. iij. b
Dionisius gheloofte in God **Actu. xviij. g**
Die discipulen zijn in perikel ouer zee **Mat. xij. f**
Discipel christi hoedanich hi behoort te zijn **Mat. x. d**
Diaconen hoe dat si behooren te zijn **i. Timo. iij. b**
E
Eten eñ drincken vmocht Paulus by met den ghenen dien hi preect **i. Corin. ix. a**
Elementen sullen beroert worden oft bergaen **ij. Petri. iij. c**
Elizabeth moeder van sint Jan baptisten wort vernut **Lu. i. c. d. f**
vanden heylighen gheest **Actu. xij. b**
Elymas toouenaer **Mat. I. d**
Emanuel genaemt Christus **Lu. xxij. c**
Emaus een castelken by hierusalem **Hebr. x. a**
Enoch ghelooue **Hebr. x. a**
Ephesus heeft Dianam voor een goddinne **Act. xix. g**
Euangelium wat dat is **Roma. i. b**
Euangelium verborgen is door Paulus verclaert den heydenen **Col. i. d**
Euangelium wordt van Christo ghenaemt Gods wijsheyt **Matth. xi. c**
Euāgeliūms seere bekeft maect salich. **i. Cor. xv. a**
Euangelium moet gepreect worden door die heele werelt **Math. xxij. b**
Euāgeliūmsche predicanten sijn schuldich haere nootdruft **Corin. ix. a**
Euāgeliūmsche predicanten moeten fabulen schouwen **i. Timo. iij. b**
F
Fabulen en zijn byden Apostelen niet ontfanghen. **ij. Petri. i. e**
Fabulen verbiet Paulus **i. Timo. i. a**
G
Gods gracie en salmen niet te vergheefs ontfanghen **ij. Corin. vi. a**
Gracie Gods daer mede sullen wi wercken. **i. Cor. ix**
Ghenade eñ gracie Gods is ons verlossinghe van sonde door Christum **Roma. viij. d**
Seloue der Thessaloniens prijst Paulus. **i. Thessa. i. e**

setz wi na volgen
in eholbrenge

de zyn een harnas
mo. b. b
bekent door die wer
liefde

Sheloue sonder werken is doot Jacobi. ij. a
Sheloue is booz al van node Hebre. r. b
Sheloue ontfondicht ende reynicht onse herten Actum. xv. b
Seloue is dat fundamēt der cristenē Mat. xvi. c
Seloue warachtich is / dat daer liefde weret Sala. b. a
Seloue waffet is Hebre. xi. d
Shenade ende gracie is tot ons door Crisum gesonden Titum. ij. c
Samaliels goeden raet Actum. b. f
Gabriel die Engel groet Mariam Luce. i. c

Herodes oder vzaecht die drie coningē Mat. ij. a b
Herodes doet die kinderkens dooden Mat. ij. c
Herodes gebiet Joā baptist othoofdē Mar. vi. d
Herodes bespot Crisum in een purpuren cleet Luce. xxij. b
Herodes doot Jacobū en vāget Petri Act. xij. a
Herodes wert handē Engel geslagē Act. xij. d
houaerdige menschen vskropt en wederstaet God i. Petri. b. b / Luce. i. e
houaerdicheyt die straf Crisus Mat. xxiij. a

Jacobus en Joannes begheeren te sitten deen ter rechter / dander ter sincker Mat. xx. c
Joannes baptista wort geboren Luce. i. a
Joānes baptista eē stēme des roepēdē. Mat. iij. a
Joānes baptista leuē cleder en spijse Mat. iij. a
Joannes baptista strafte die Pharijē en Saduceē Mat. h. iij. b
Joannes baptista doopt int water maer Crisus die na hem coemt inden heyligen geest Mat. iij. c
Joannes doopt Crisum Mat. iij. c
Jesus begint te prediken dat rijk der hemelen Mat. h. iij. c
Jacobus ende Joannes werden van Christo ghe-roepen. Mat. x. d
Jesus waerfcont die rechtuaerdicheyt niet te doen booz die menschen Mat. h. vi. a
Judas berraet Crisum Joan. xvij. a
Judas brenge die princen der priesteren die dertich penningen en hi verhangt hē seluen Mat. xxvij. a

Leuē waerheyt en dē wech is Crisus Joā. xiiij. a
Leuēndich maect Crisus / ghelijc als die vader Joā. b. d
Leuēde v broot vanden hemel ghedaelt is Crisus. Joā. vi. e
Liefde bedect die menichte der sonden Lu. vij. f
i. Pe. iij. b

Maria ontfancet bandē Engel Gabriel die groete Luce. i. c
Maria gelooft en cōjēceert d groete vā God haer gesondē / en hē ontfangt Jesum Crisum Luce. i. c
Maria groet Elizabeth / en spreekt Godt een loue sanc Luce. i. d

Maria haert Crisum Jesum Luce. h. a
Maria magdalena hooft d; woort Gods. Lu. r. g
Marta dient Ihesum ende claecht ouer Mariam haer suster Luce. r. g
Maria magdalena met meer voutvē geuen Cris to van haer tijtue goet Lu. vij. a
Magdalena stozt costelic water op Crisus hooft Mat. xxvi. a
Marta ontfangt Crisum Luce. r. g
Moziaen die camerline Candace der coninginnē hē Mozen wert gedoopt van Philippo. Act. viij. e

Nazareth inder stadt ontfinc Maria Crisum vanden heyligen gheest Luce. ic
Nazareth binnen der stadt was Crisus woonachtich. Mat. h. d
Nazareth heeft luttel miraculen van Crisus gesien Luce. iij. d
Nazarets zyn intwoonders hebben Jesum vanden berch willen worpen Luce. iij. e
Nazareth inder stadt wert Jesus veracht ende niet gheert. Mat. xij. g
Noe geloue prijst Paulus. xi. c

Ogen des h. G. E. N. sien alle dinc Hebre. xij. b

Paulus cōfenteert in Stephanus doot. Act. viij. a
Paulus wort betwaert Act. ix. a
Paelschlā wort booz Crisus bereyt Mat. xxvi. b
Poortē der hellen en vermogen niet teghen dat geloue. Mat. xvi. c / Ioan. r. e
Priester of bisscop hoe hi behoort te zyn. Titu. i. b. e
Petrus wort vā Crisus geroepē. Mat. iij. c. Lu. h. a
Paulus vertelt zyn berdriet. i. Corin. iij. b
Paulus maect tenten Actum. xvij. a
Paulus disputeert metten Griekē. Actum. ix. e
Paulus geneest eenen cruepelen Actu. xiiij. a
Paulus veriaecht den duyuel Actum. xvi. a
Paulus appelleert boorden keiser Act. xv. c
Petrus wort van Cornelio ontfangen Act. r. d
Paulus veruolcht die heylige kerche Act. vij. a
Petrus gaet opt water Mat. xiiij. d
Petrus slaet Malchus zyn oor af Mat. xxvi. e
Petrus lochent Crisum Mat. xxv. g
Petrus beweent zyn versaeckinge Luce. xxij. g
Petrus wert geuangen van herodes Act. xij. a
Petrus wert herlost wter gheuanckemissen Actum. xij. a

Petrus woont tot Joppe met eenen leertouwer Actum. ix. g
Publicanen en openbaert sondaer Mat. xxi. c
Philippus sit opten wagen mettē Moziaē / Philip pus opent hē die scriftuere en doopt den Moziaen Actum. vij. f. g
Paulus wert om Crisus dwaes geacht i Corin. iij. b
Publicanen ende sondaers ontfangt Crisus Mat. xxii. c
Paulus heeft priesters gheselt Actum. xiiij. b
Petrus sach opten hoochsten solder een visoen Actum. r. b
Paulus preecht werken der penitencien.

Handwritten signature and date: 1697

Actum. r. a
Paulus en ontset geen tribulatie Actu. r. e

Satan temteert Crisum Mat. iij. a

Satan wort vā Criso wech hetē ga Mat. iij. b

Satan vāndert hem wel in eenen Engeldes lichts ij. Corin. xi. c

Satan wort banden Engeldes afgront beslotē Hpo. r. a.

Stephanus wert met valsche getuygen beclacht Act. vi. c

Stephanus doet een groot relacs oft sermoen. Act. viij. a

Stephanus wert ghestemcht Actu. viij. g.

Saulus bewaert Stephanus clederē Act. viij. g.

Sodoma sal sachter gheplaecht worden dan den quade Crisum. Math. x. b

Sondaers roept Crisum Mat. ix. b.

Sonde wert alleen van God verguenen door Crisum. Act. iij. d.

Sondicht een tegen ons onse broeder/die moeten wi vgruen so dicmael als hijt begeert. Mat. xvij. c

Sonde en is in Criso niet gewest. i. Pe. ij. d

Sonde van Adam heeft in ons gebacht die doot. Ro. v. d.

Sonde werckers/zijn wt den duuel i. Joan. iij. b

Sielen te genesen heeft Crisum in die werelt doe comen. Luce. i. g.

Sacharias sprecht metten Enghel Luce. i. b.

Sacharias die vader Joānis baptiste propheteert Luce. i. f. g.

Sacheus climpt opeenen boom om Crisum te sien. Luce. xix. a

Saduceen arguuen vander verisenisse Lu. xx. e

Tweentseuentich dā sent Crisum wt te prediken. Luce. x. a

Tekenen sullen in sonne ende mane gheschieden Mar. xxiij. c. Mar. viij. d

Tsaet is dz woort Gods Mat. xij. c. Mar. iij. b

Tribulatie verdragen raet Paulus Ihe. r. v. a

Tribulatie daer mede beproeft Godt die wtuercoen. i. Petri. iij. c. d

Thomas twiselt Crisum verlesen Joā. xx. f. g

Dat oude Testament werdt door hieemt bloet beuestiget. Ihe. r. g.

Enieuwe Testament wert door Crisum bloet beuestiget. Math. xxviij. a. Luce. xxij. b

Tertullus staet tegen Pauli op. Actu. xxiij. a

Tribulatie werct verduldicheyt Ro. v. a.

Toornicheyt des mans en werct die rechtuerdicheyt Gods niet. Iaco. i. c

Toesien oft waken moete wi alle tijt Roma. xij. c

Wāter wert berandert in wijn Joan. ij. a

Wijn soberlijck te drincken vermaendt Paulus. i. Tim. v. d

Werkken des gheloofs. i. Petri. iij. b/ ende. v. c.

Collo. iij. a

Waken ghebiet Crisum sine Apostelen. Mat. xxvi. d

Werb waerheyt en leuen is Crisum Joā. xiiij. a

Woort Gods is bleef h geworden Joan. i. b

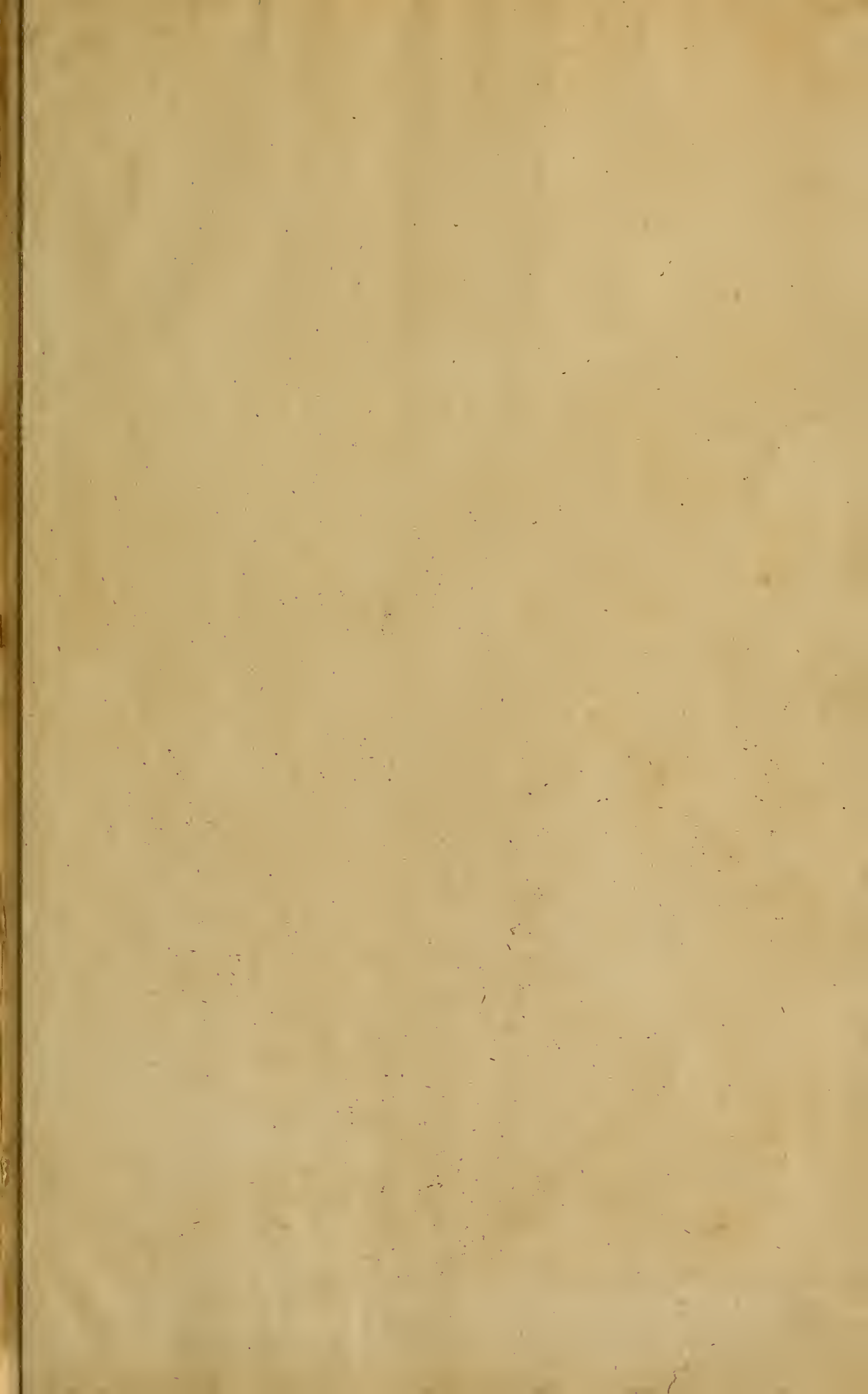
Willen en volbrēngen werct God in ons

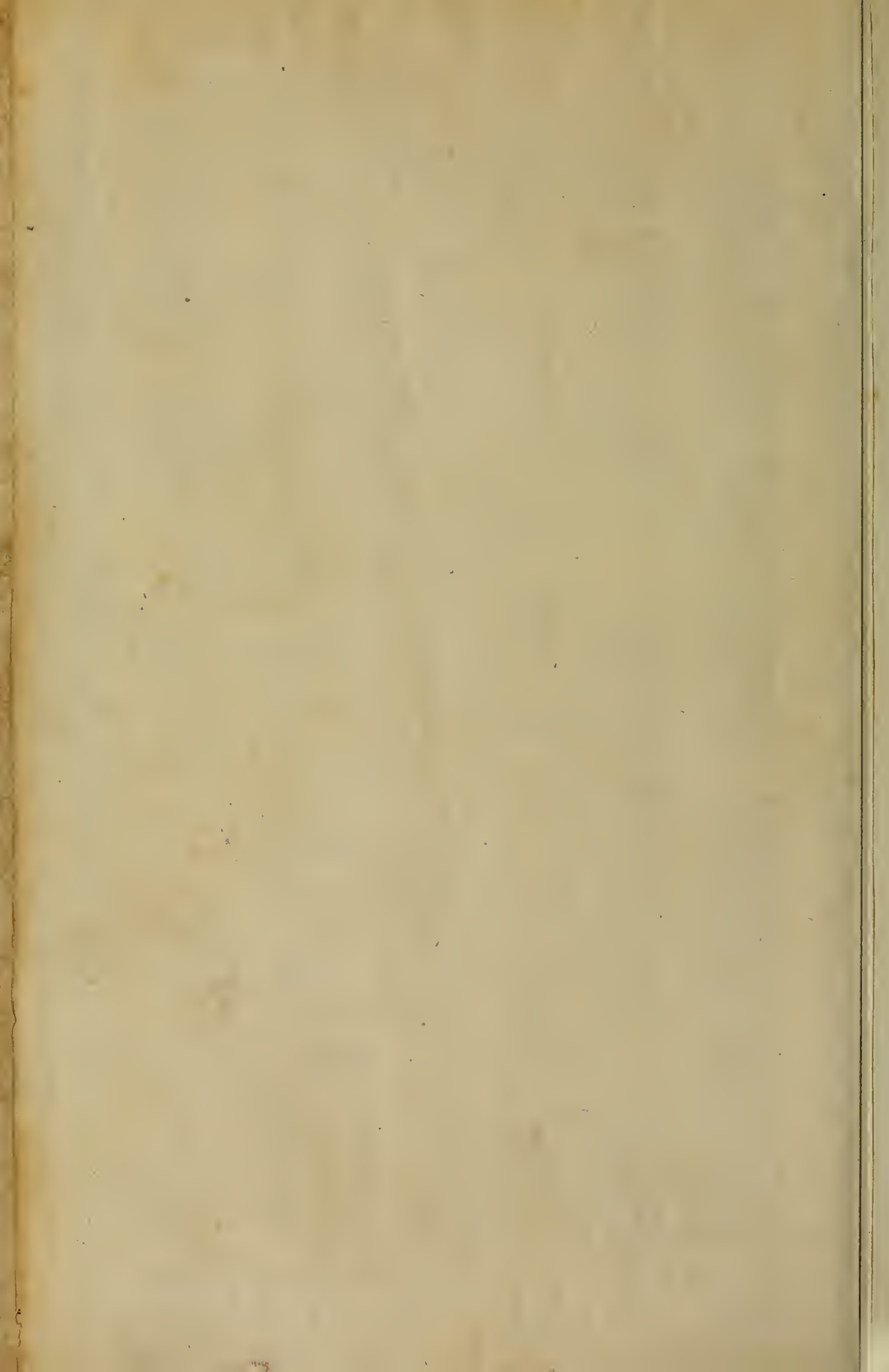
U n verclaringe der afgherouder

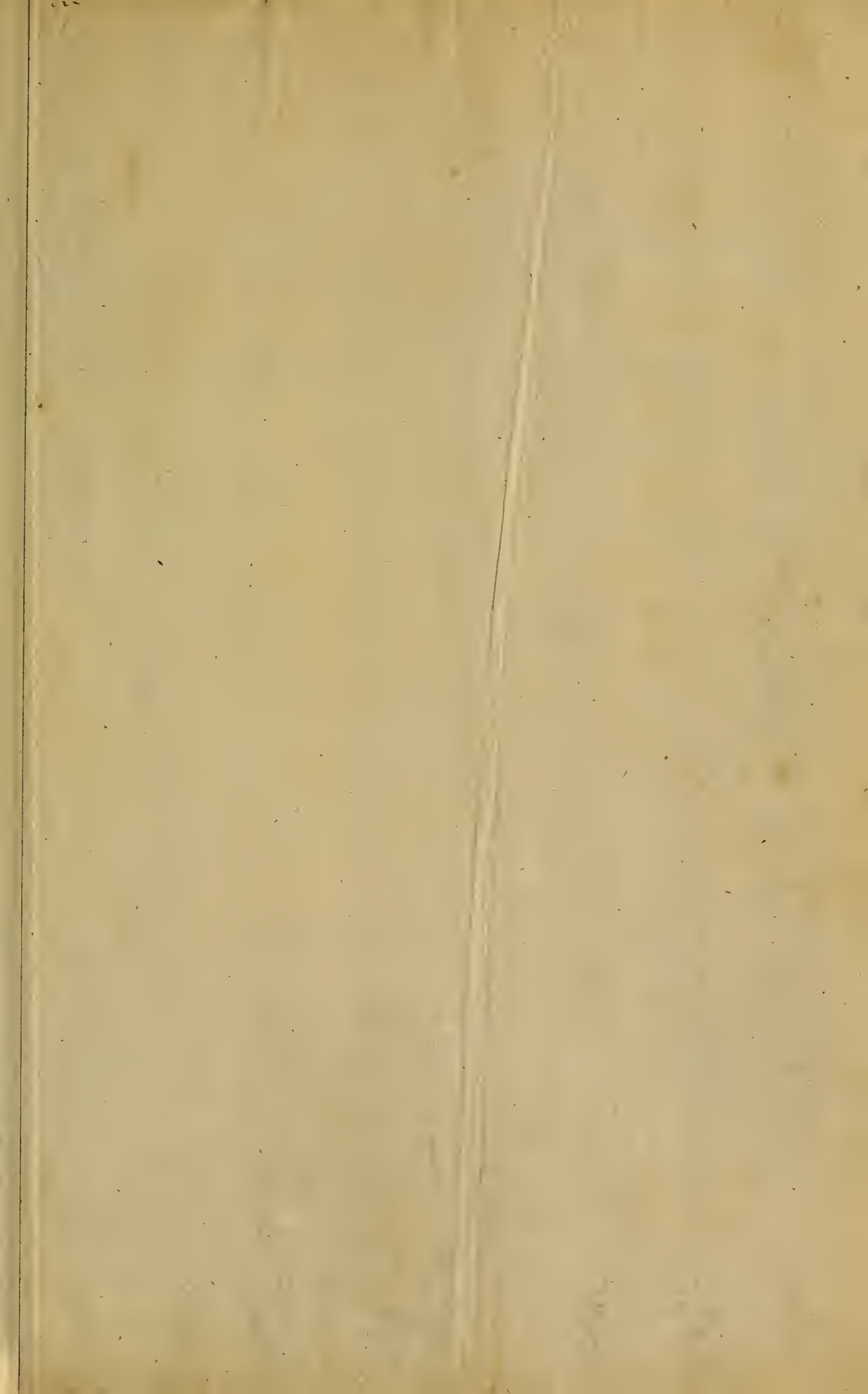
alligaten dat is der boecken des onden en nynden Testaments vort den simpelste leere die gheen is en verstaet noch oec inder hepliger scriften niet wel ghebruyken en is die mede hie en daer oec comen dāwils ghespelt die leere ghi hier int langhe wt ghescheyden.

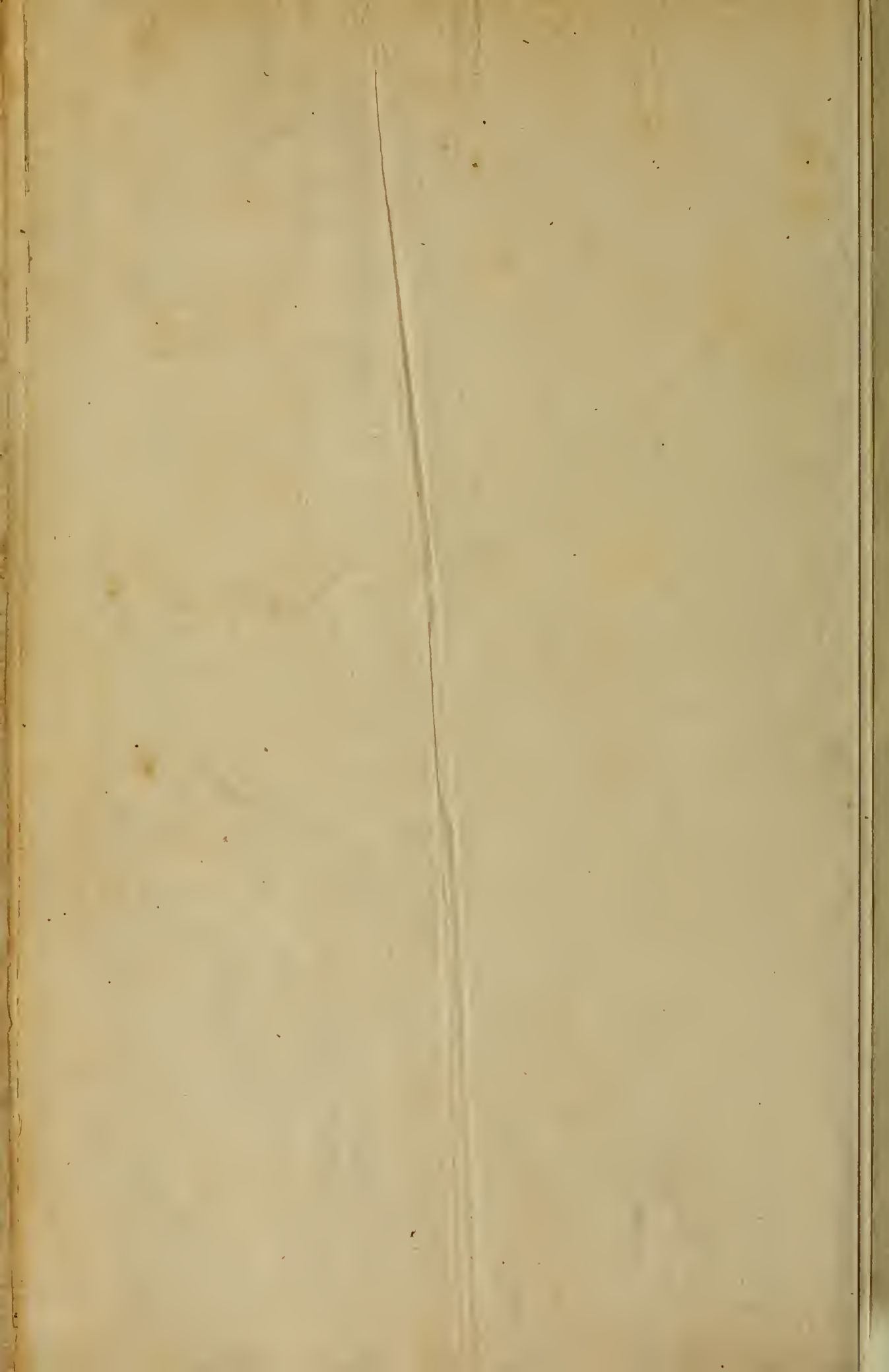
Die afgheroude namen der boecken int oude Testament.

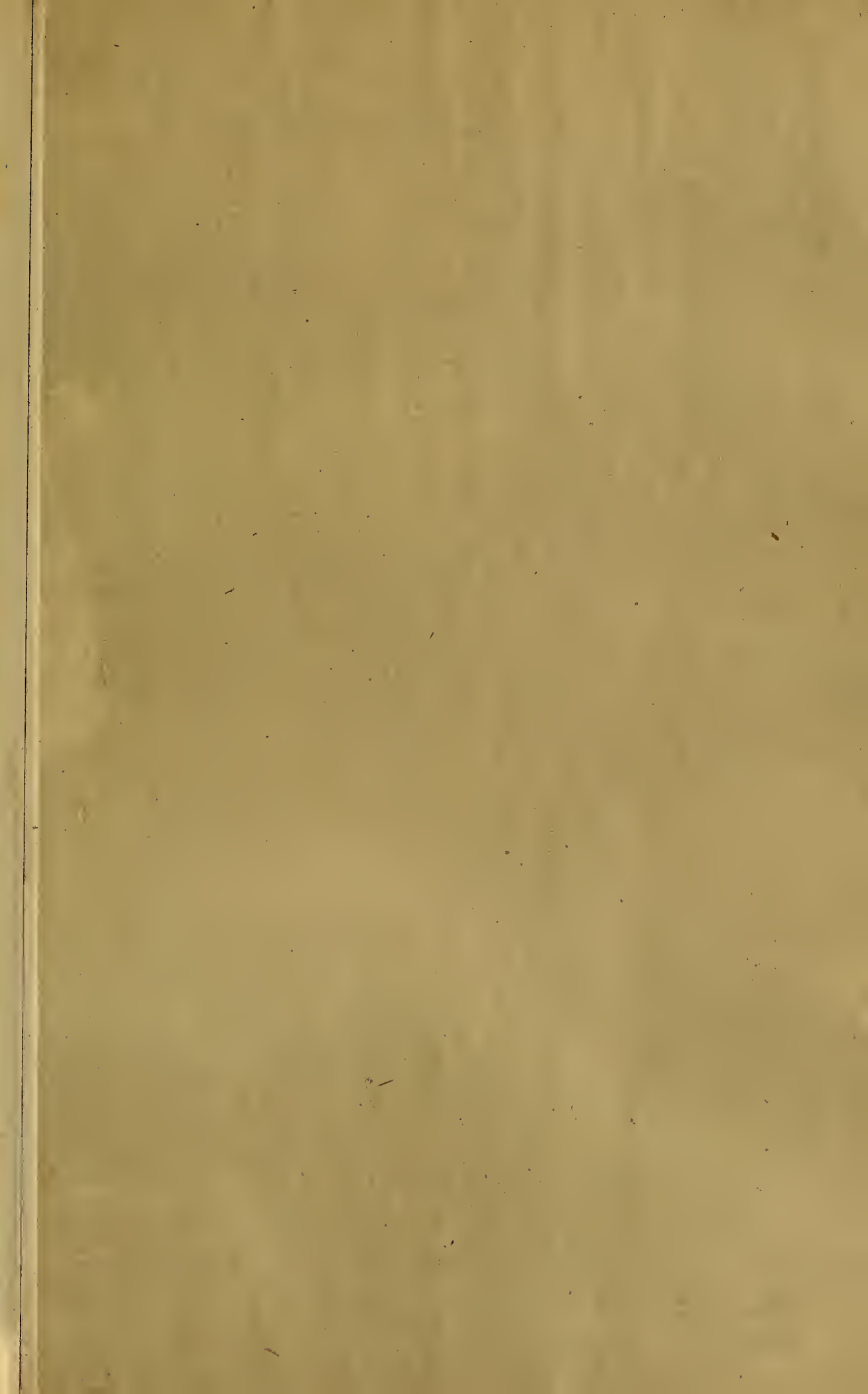
Gen. Ge.	Genesis/oft dat boeck der scheppinge	Pro. Er.	Leuit. Le.
Ex. Er.	Exodus/oft dat boeck des wiganes/	Leuit. Le.	Leuitus/oft dat boeck der Leuiten
Num. Nu.	Nummeri/oft dat boeck des ghetals	Deut. Deu.	Deuteronomium/oft dat anderde werboeck/
Jos. Josu.	Josua/oft dat boeck der richteren	Jud. Judi.	Judith/oft dat boeck der richteren
1. Kc. of Samu.	1. Kc. of Samu.	Ruth.	Ruth/oft dat boeck der coninghen/
2. Kc. of Samu.	2. Kc. of Samu.		Dat eerste boeck der coninghen/
3. Kc. of Samu.	3. Kc. of Samu.		Dat tweede boeck der coninghen/
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat derde boeck der coninghen/
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck der coninghen/
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Paralipomenon
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Paralipomenon
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Paralipomenon
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Paralipomenon
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		Dat tweede boeck Esdra
3. Kc. of Sda.	3. Kc. of Sda.		Dat derde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat vierde boeck Esdra
1. Kc. of Sda.	1. Kc. of Sda.		Dat eerste boeck Esdra
2. Kc. of Sda.	2. Kc. of Sda.		

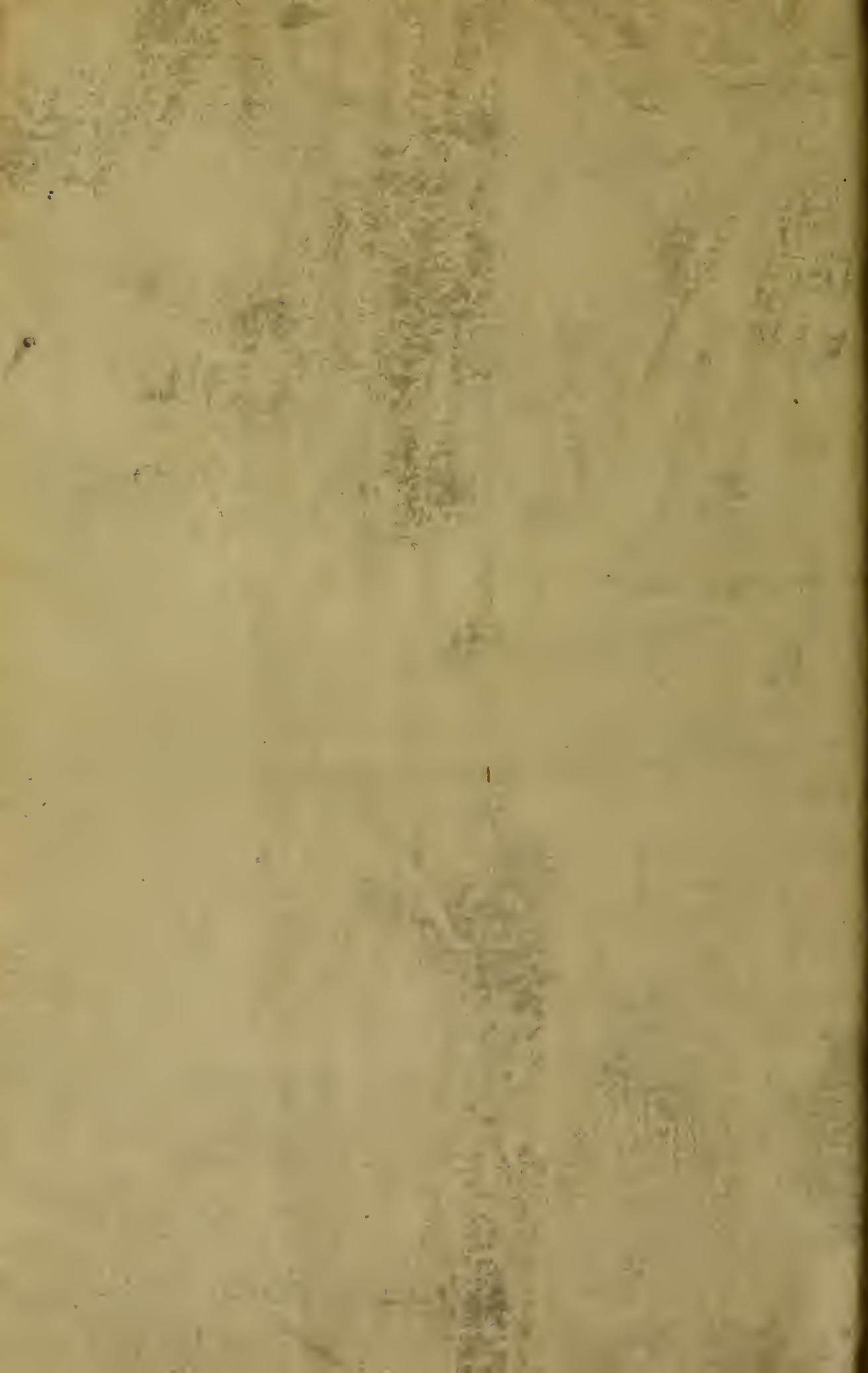

SPECIAL 94-B

35 21969

224

1535

THE GETTY CENTER
LIBRARY

